BÍBLIA

Свята Біблія

Versão Bilingue

Português – Ucraniano

Em Português – Almeida Revista e Atualizada
Em Ucraniano - Свята Біблія: Сучасною мовою

2022

BÍBLIA

Свята Біблія

Versão Bilingue

Português – Ucraniano

Em Português – Almeida Revista e Atualizada
Em Ucraniano - Свята Біблія: Сучасною мовою

2022

Índice dos Livros da Bíblia

VERSÃO BILINGUE

Português – Ucraniano

VELHO TESTAMENTO

Português

Almeida Revista e Atualizada

СТАРИЙ ЗАПОВІТ

Українська

Свята Біблія: Сучасною мовою

O primeiro livro de Moisés chamado Gênesis

Gênesis 1

A criação dos céus e da terra e de tudo o que neles há

1 No princípio, criou Deus os céus e a terra.

2 A terra, porém, estava sem forma e vazia; havia trevas sobre a face do abismo, e o Espírito de Deus pairava por sobre as águas.

3 Disse Deus: Haja luz; e houve luz.

4 E viu Deus que a luz era boa; e fez separação entre a luz e as trevas.

5 Chamou Deus à luz Dia e às trevas, Noite. Houve tarde e manhã, o primeiro dia.

6 E disse Deus: Haja firmamento no meio das águas e separação entre águas e águas.

7 Fez, pois, Deus o firmamento e separação entre as águas debaixo do firmamento e as águas sobre o firmamento. E assim se fez.

Буття

Буття 1

Створення Всесвіту

1Спочатку, коли Бог створив небо й землю,

2земля була безформна та порожня. Земля знаходилася у морській безодні, а темрява огортала воду. Дух Божий, неначе буря, носився над водами.

День перший — світло

3І сказав тоді Бог: «Нехай буде світло!» І засяяло світло.

4І побачив Бог, що це добре. І відділив тоді Бог світло від темряви.

5І назвав він світло «днем», а темряву — «ніччю». І був вечір, і настав ранок. То був перший день.

Другий день — небо

6І мовив Бог: «Нехай буде повітря між водами, хай розділить воно їх посередині!»

7Тож створив Він склепіння і розділив води на ті, що під ним, і ті, що над ним. І з’явилося склепіння.

[8] E chamou Deus ao firmamento Céus. Houve tarde e manhã, o segundo dia.	[8]І назвав Бог його «небом». І був вечір, і настав ранок. То був другий день.
	Третій день — суходіл і рослини
[9] Disse também Deus: Ajuntem-se as águas debaixo dos céus num só lugar, e apareça a porção seca. E assim se fez.	[9]І мовив Бог: «Нехай води, що нижче неба, зберуться докупи до одного місця, щоб з'явився суходіл!» І сталося так.
[10] À porção seca chamou Deus Terra e ao ajuntamento das águas, Mares. E viu Deus que isso era bom.	[10]І назвав Бог суходіл «землею», а води, що зібралися — «морями». І побачив Бог, що це добре.
[11] E disse: Produza a terra relva, ervas que dêem semente e árvores frutíferas que dêem fruto segundo a sua espécie, cuja semente esteja nele, sobre a terra. E assim se fez.	[11]І мовив Бог: «Нехай земля зазеленіє рослинами: яриною, що зерно різне дає, та фруктовими деревами, що плоди приносять із насінням різним». І сталося так.
[12] A terra, pois, produziu relva, ervas que davam semente segundo a sua espécie e árvores que davam fruto, cuja semente estava nele, conforme a sua espécie. E viu Deus que isso era bom.	[12]Земля зростила рослини: ярину, що зерно різне дає, і дерева, що приносять плоди зі своїм насінням. І побачив Бог, що це добре.
[13] Houve tarde e manhã, o terceiro dia.	[13]І був вечір, і настав ранок. То був третій день.
	Четвертий день — сонце, місяць і зірки
[14] Disse também Deus: Haja luzeiros no firmamento dos céus, para fazerem separação entre o dia e a noite; e sejam eles para sinais, para estações, para dias e anos.	[14]І мовив тоді Бог: «Нехай будуть світила на небосхилі! Вони відокремлять день від ночі. Нехай вони будуть для різних свят, а також означають початок і кінець днів та років.
[15] E sejam para luzeiros no firmamento dos céus, para alumiar a terra. E assim se fez.	[15]Нехай вони будуть світилами склепіння і освітлюють землю». І сталося так.
[16] Fez Deus os dois grandes luzeiros: o maior para governar o dia, e o menor para governar a noite; e fez também as estrelas.	[16]Тож створив Бог два великі світила: більше, щоб керувати днем, а менше — ніччю. Бог також створив зірки.
[17] E os colocou no firmamento dos céus para alumiarem a terra,	[17-18]Він розташував усі ці світила на небосхилі, щоб світили вони на землю і

[18] para governarem o dia e a noite e fazerem separação entre a luz e as trevas. E viu Deus que isso era bom.

керували днем і ніччю і щоб відокремили світло від темряви. І побачив Бог, що це добре.

[19] Houve tarde e manhã, o quarto dia.

[19]І був вечір, і настав ранок. То був четвертий день.

П'ятий день — птахи і риби

[20] Disse também Deus: Povoem-se as águas de enxames de seres viventes; e voem as aves sobre a terra, sob o firmamento dos céus.

[20]І мовив тоді Бог: «Нехай безліч живих створінь заповнить води, і птахи нехай літають над землею в небі!»

[21] Criou, pois, Deus os grandes animais marinhos e todos os seres viventes que rastejam, os quais povoavam as águas, segundo as suas espécies; e todas as aves, segundo as suas espécies. E viu Deus que isso era bom.

[21]Тож Бог створив велетенських морських тварин, а також все, що живе й рухається в морі — безліч різних живих істот. Створив Бог також кожного птаха небесного кожного роду. І побачив Бог, що це добре.

[22] E Deus os abençoou, dizendo: Sede fecundos, multiplicai-vos e enchei as águas dos mares; e, na terra, se multipliquem as aves.

[22]І благословив їх Бог словами: «Плодіться й розмножуйтеся й поповлюйте моря рибою й усім живим. Птахи ж нехай плодяться на землі».

[23] Houve tarde e manhã, o quinto dia.

[23]І був вечір, і був ранок. То був п'ятий день.

Шостий день — земні тварини й люди

[24] Disse também Deus: Produza a terra seres viventes, conforme a sua espécie: animais domésticos, répteis e animais selváticos, segundo a sua espécie. E assim se fez.

[24]І мовив тоді Бог: «Нехай земля породить живих істот кожного роду. Нехай буде багато великої та дрібної худоби і диких звірів». І сталося так.

[25] E fez Deus os animais selváticos, segundo a sua espécie, e os animais domésticos, conforme a sua espécie, e todos os répteis da terra, conforme a sua espécie. E viu Deus que isso era bom.

[25]Створив Бог звірів земних кожного роду, різноманітну велику й дрібну худобу, і звірів, що плазують по землі. І побачив Бог, що це добре.

[26] Também disse Deus: Façamos o homem à nossa imagem, conforme a nossa semelhança; tenha ele domínio sobre os peixes do mar, sobre as aves dos céus,

[26]Тоді мовив Бог: «Створімо ж тепер людей образом Нашим і подобою. Нехай люди панують над рибою морською і над усім птаством небесним. Нехай панують над худобою і дикими

sobre os animais domésticos, sobre toda a terra e sobre todos os répteis que rastejam pela terra.

27 Criou Deus, pois, o homem à sua imagem, à imagem de Deus o criou; homem e mulher os criou.

28 E Deus os abençoou e lhes disse: Sede fecundos, multiplicai-vos, enchei a terra e sujeitai-a; dominai sobre os peixes do mar, sobre as aves dos céus e sobre todo animal que rasteja pela terra.

29 E disse Deus ainda: Eis que vos tenho dado todas as ervas que dão semente e se acham na superfície de toda a terra e todas as árvores em que há fruto que dê semente; isso vos será para mantimento.

30 E a todos os animais da terra, e a todas as aves dos céus, e a todos os répteis da terra, em que há fôlego de vida, toda erva verde lhes será para mantimento. E assim se fez.

31 Viu Deus tudo quanto fizera, e eis que era muito bom. Houve tarde e manhã, o sexto dia.

Gênesis 2

1 Assim, pois, foram acabados os céus e a terra e todo o seu exército.

2 E, havendo Deus terminado no dia sétimo a sua obra, que fizera, descansou nesse dia de toda a sua obra que tinha feito.

3 E abençoou Deus o dia sétimo e o santificou; porque nele descansou de toda a obra que, como Criador, fizera.

звірами, що плазують по землі, і над усією землею».

27І створив Бог людину за образом Своїм і подобою Своєю. Створив Він чоловіка й жінку.

28І Бог благословив їх і сказав їм: «Народіть багато дітей, щоб жили вони по всій землі й панували над нею. Пануйте над рибою морською і над птаством небесним. Пануйте над усім живим, що рухається по землі».

29І мовив Бог: «Ось даю Я вам рослини, що мають зерно і ростуть по всій землі. Даю й дерева, що плоди приносять, і насіння в тих плодах. І буде це вам на поживу.

30Кожному звірові земному, кожній пташині небесній, кожній тварині малій, що плазує по землі й дихає життям, дав Я кожну зелену рослину на поживу». І сталося так.

31І подивився Бог на все, що створив, і побачив, що все воно вельми добре. І був вечір, і настав ранок. То був шостий день.

Буття 2

Сьомий день — відпочинок

1Отже, закінчено було створення неба, землі й усього, що населяє їх.

2Бог закінчив працю Свою, і сьомого дня відпочивав від трудів.

3Він благословив сьомий день і освятив його, бо саме цього дня відпочивав від тієї праці, якою був зайнятий, створюючи світ.

A formação do homem

[4] Esta é a gênese dos céus e da terra quando foram criados, quando o SENHOR Deus os criou.

[5] Não havia ainda nenhuma planta do campo na terra, pois ainda nenhuma erva do campo havia brotado; porque o SENHOR Deus não fizera chover sobre a terra, e também não havia homem para lavrar o solo.

[6] Mas uma neblina subia da terra e regava toda a superfície do solo.

[7] Então, formou o SENHOR Deus ao homem do pó da terra e lhe soprou nas narinas o fôlego de vida, e o homem passou a ser alma vivente.

[8] E plantou o SENHOR Deus um jardim no Éden, na direção do Oriente, e pôs nele o homem que havia formado.

[9] Do solo fez o SENHOR Deus brotar toda sorte de árvores agradáveis à vista e boas para alimento; e também a árvore da vida no meio do jardim e a árvore do conhecimento do bem e do mal.

[10] E saía um rio do Éden para regar o jardim e dali se dividia, repartindo-se em quatro braços.

[11] O primeiro chama-se Pisom; é o que rodeia a terra de Havilá, onde há ouro.

[12] O ouro dessa terra é bom; também se encontram lá o bdélio e a pedra de ônix.

[13] O segundo rio chama-se Giom; é o que circunda a terra de Cuxe.

[14] O nome do terceiro rio é Tigre; é o que corre pelo oriente da Assíria. E o quarto é o Eufrates.

Початок людства

[4-5]Ось історія про створення неба й землі. Того дня, коли Господь Бог створив землю й небо, на землі не росло ще жодного польового куща. Жодна рослина в полі не пустила ще паростків своїх, бо Господь Бог не послав іще дощу на землю. Не було ще людини, щоб порати землю.

[6]Води здіймалися з-під землі і зрошували поверхню.

[7]Тоді Господь Бог зліпив людину з пороху земного і вдихнув у неї через ніздрі життя. І став той чоловік живою істотою.

[8]Потому Господь Бог посадив сад на сході, у місці, що звалося Едем, і поселив там чоловіка, якого створив.

[9]Із землі Господь Бог зростив різні види дерев, які були гарні на вигляд і добрі на поживу. Посеред саду росли дерево життя й дерево пізнання добра і зла.

[10]Через Едем текла ріка, що зрошувала сад. Нижче вона ділилася й утворювала чотири менших річки.

[11]Назва першої Пішон. Вона текла навколо землі Хавіли.

[12]І золото в цій країні добре. Також є ароматична смола і камінь онікс.

[13]Назва другої річки була Ґіхон. Вона текла довкруги землі Куш.

[14]Назва третьої річки Тиґр, що на сході від Ассирії. Четверта річка звалася Євфрат.

[15] Tomou, pois, o SENHOR Deus ao homem e o colocou no jardim do Éden para o cultivar e o guardar.

[15]Господь Бог оселив чоловіка в Едемськім саду доглядати його й дбати про землю.

[16] E o SENHOR Deus lhe deu esta ordem: De toda árvore do jardim comerás livremente,

[16]І наказав йому Господь Бог: «Ти можеш їсти будь-який плід з будь-якого дерева.

[17] mas da árvore do conhecimento do bem e do mal não comerás; porque, no dia em que dela comeres, certamente morrerás.

[17]Та не їж із дерева пізнання добра і зла, бо в день, коли з'їси плід із нього, то того ж дня напевно тобі померти».

A formação da mulher

Перша жінка

[18] Disse mais o SENHOR Deus: Não é bom que o homem esteja só; far-lhe-ei uma auxiliadora que lhe seja idônea.

[18]І мовив Господь Бог: «Не годиться чоловікові бути самому. Я створю йому помічника, такого ж, як і він».

[19] Havendo, pois, o SENHOR Deus formado da terra todos os animais do campo e todas as aves dos céus, trouxe-os ao homem, para ver como este lhes chamaria; e o nome que o homem desse a todos os seres viventes, esse seria o nome deles.

[19]І з землі Господь Бог зліпив усіх тварин, що в полі, і всіх птахів, що в небі. Тоді Він привів їх до чоловіка, щоб дізнатися, як той назве їх. І так як чоловік називав кожну живу істоту, таке й було її ім'я.

[20] Deu nome o homem a todos os animais domésticos, às aves dos céus e a todos os animais selváticos; para o homem, todavia, não se achava uma auxiliadora que lhe fosse idônea.

[20]І чоловік дав ім'я всій прирученій худобі, всім птахам небесним і всім диким звірям. Але помічника, подібного чоловікові, так і не було знайдено.

[21] Então, o SENHOR Deus fez cair pesado sono sobre o homem, e este adormeceu; tomou uma das suas costelas e fechou o lugar com carne.

[21]Тоді Господь Бог примусив чоловіка заснути міцним сном. І поки той спав, Господь Бог вийняв одне з його ребер і заживив тіло навколо місця, звідки взяв ребро.

[22] E a costela que o SENHOR Deus tomara ao homem, transformou-a numa mulher e lha trouxe.

[22]Узяв Господь Бог те ребро і витворив із нього жінку, і привів її до чоловіка.

[23] E disse o homem: Esta, afinal, é osso dos meus ossos e carne da minha carne; chamar-se-á varoa, porquanto do varão foi tomada.

[23]І вигукнув чоловік: «Нарешті! З'явилася людина, подібна мені! Це кістка від моїх кісток, плоть від моєї плоті. І зватиметься вона жінкою, бо взята з чоловіка».

[24] Por isso, deixa o homem pai e mãe e se une à sua mulher, tornando-se os dois uma só carne.

[25] Ora, um e outro, o homem e sua mulher, estavam nus e não se envergonhavam.

Gênesis 3

A queda do homem

[1] Mas a serpente, mais sagaz que todos os animais selváticos que o SENHOR Deus tinha feito, disse à mulher: É assim que Deus disse: Não comereis de toda árvore do jardim?

[2] Respondeu-lhe a mulher: Do fruto das árvores do jardim podemos comer,

[3] mas do fruto da árvore que está no meio do jardim, disse Deus: Dele não comereis, nem tocareis nele, para que não morrais.

[4] Então, a serpente disse à mulher: É certo que não morrereis.

[5] Porque Deus sabe que no dia em que dele comerdes se vos abrirão os olhos e, como Deus, sereis conhecedores do bem e do mal.

[6] Vendo a mulher que a árvore era boa para se comer, agradável aos olhos e árvore desejável para dar entendimento, tomou-lhe do fruto e comeu e deu também ao marido, e ele comeu.

[7] Abriram-se, então, os olhos de ambos; e, percebendo que estavam nus, coseram folhas de figueira e fizeram cintas para si.

[24]Через це й залишає чоловік своїх батьків, щоб, з'єднавшись із жінкою своєю, стати з нею єдиною плоттю.

[25]І були вони голими, чоловік і його жінка, але не соромилися.

Буття 3

Початок гріха

[1]Із усіх диких звірів, створених Господом Богом, найхитрішим був змій. Він хотів обдурити жінку, тож і звернувся до неї: «Чи й справді Бог сказав, щоб ви не їли плодів з будь-яких дерев саду?»

[2]Жінка відповіла змієві: «Ми можемо їсти плоди з усіх дерев у саду,

[3]але Бог сказав, щоб ми не їли з того дерева, що росте посеред саду. Бог наказував: „Навіть не торкайтеся того дерева, бо помрете”».

[4]Тоді змій сказав: «Ви не помрете.

[5]Навіть Бог знає, що якщо покуштуєте плід з того дерева, то очі ваші відкриються, ви станете подібні Богу, дізнавшись про добро і зло».

[6]І побачила тоді жінка, що плоди були добрими для їжі, а дерево — гарним на вигляд. Дерево вабило мудрістю, яку воно могло дати людині. Тож вона взяла плоди з дерева й почала їсти. Чоловік її також був поруч. Вона й йому дала кілька плодів, і він їх з'їв.

[7]Вони обидва змінилися, неначе відкрилися їхні очі, й подивилися вони на все інакше. Збагнувши, що були голі, вони набрали фіґового листя і, зшивши його разом, зробили собі вбрання — пов'язки на стегна.

Боже прокляття

[8] Quando ouviram a voz do SENHOR Deus, que andava no jardim pela viração do dia, esconderam-se da presença do SENHOR Deus, o homem e sua mulher, por entre as árvores do jardim.

[8]Пообідньою прохолодою Господь Бог гуляв садом. Почувши Його, чоловік і жінка сховалися від Нього серед дерев.

[9] E chamou o SENHOR Deus ao homem e lhe perguntou: Onde estás?

[9]Господь Бог покликав чоловіка: «Де ти?»

[10] Ele respondeu: Ouvi a tua voz no jardim, e, porque estava nu, tive medo, e me escondi.

[10]І той озвався: «Я почув Тебе в саду, злякався, бо був голий, та й сховався».

[11] Perguntou-lhe Deus: Quem te fez saber que estavas nu? Comeste da árvore de que te ordenei que não comesses?

[11]Господь Бог тоді спитав у чоловіка: «Хто тобі сказав, що ти голий? Чи, може, ти з'їв плід з того дерева, з якого Я заборонив їсти?»

[12] Então, disse o homem: A mulher que me deste por esposa, ela me deu da árvore, e eu comi.

[12]Чоловік відповів: «Жінка, яку Ти створив, щоб була зі мною, дала мені плід з того дерева. То я його й з'їв».

[13] Disse o SENHOR Deus à mulher: Que é isso que fizeste? Respondeu a mulher: A serpente me enganou, e eu comi.

[13]Тоді Господь Бог звернувся до жінки: «Що ж ти наробила!» Жінка відповіла на те: «Змій обдурив мене. Тож я й з'їла той плід».

[14] Então, o SENHOR Deus disse à serpente: Visto que isso fizeste, maldita és entre todos os animais domésticos e o és entre todos os animais selváticos; rastejarás sobre o teu ventre e comerás pó todos os dias da tua vida.

[14]І мовив Господь Бог до змія: «Через те, що ти таке вчинив, поведеться тобі гірше від усіх тварин і диких звірів. Плазуватимеш на череві й їстимеш порох усе своє життя.

[15] Porei inimizade entre ti e a mulher, entre a tua descendência e o seu descendente. Este te ferirá a cabeça, e tu lhe ferirás o calcanhar.

[15]Я зроблю вас із жінкою ворогами, і дітей ваших також зроблю ворогами. Її дитинча вразить тебе в голову, а ти вразиш його п'яту».

[16] E à mulher disse: Multiplicarei sobremodo os sofrimentos da tua gravidez; em meio de dores darás à luz filhos; o teu desejo será para o teu marido, e ele te governará.

[16]Тоді Бог звернувся до жінки: «Я примножу твої муки під час вагітності, ти народжуватимеш дитя своє у муках. Ти жадатимеш чоловіка свого, а він пануватиме над тобою».

[17] E a Adão disse: Visto que atendeste a voz de tua mulher e comeste da árvore que eu te ordenara não comesses, maldita é a terra por tua causa; em fadigas obterás dela o sustento durante os dias de tua vida.

[18] Ela produzirá também cardos e abrolhos, e tu comerás a erva do campo.

[19] No suor do rosto comerás o teu pão, até que tornes à terra, pois dela foste formado; porque tu és pó e ao pó tornarás.

[20] E deu o homem o nome de Eva a sua mulher, por ser a mãe de todos os seres humanos.

[21] Fez o SENHOR Deus vestimenta de peles para Adão e sua mulher e os vestiu.

[22] Então, disse o SENHOR Deus: Eis que o homem se tornou como um de nós, conhecedor do bem e do mal; assim, que não estenda a mão, e tome também da árvore da vida, e coma, e viva eternamente.

[23] O SENHOR Deus, por isso, o lançou fora do jardim do Éden, a fim de lavrar a terra de que fora tomado.

[24] E, expulso o homem, colocou querubins ao oriente do jardim do Éden e o refulgir de uma espada que se revolvia, para guardar o caminho da árvore da vida.

Gênesis 4

Abel e Caim

[1] Coabitou o homem com Eva, sua mulher. Esta concebeu e deu à luz a Caim;

[17]Потім Він сказав Адамові: «Ти послухався жінку свою і з’їв плід із дерева, про яке Я казав: „Не можна з нього їсти”. За те Я прокляну землю, і ти муситимеш тяжко трудитися до кінця днів своїх, щоб здобути собі їжу, яку земля вродить.

[18]Земля родитиме терни та бур’яни для тебе. І їстимеш ти дикі польові рослини.

[19]Добуватимеш хліб у поті лиця свого, аж доки не помреш і не станеш знову землею. Бо створений був із неї. Через те, що зробив Я тебе з пороху земного, станеш знову ним, коли помреш».

[20]І назвав Адам жінку свою Євою, бо була вона матір’ю всіх людей, що живуть на світі.

[21]Господь Бог зробив одяг зі шкіри тварин для Адама та його жінки і повдягав їх.

Вигнання з раю

[22]Тоді Господь Бог сказав: «Погляньте, людина вподібнилася до Нас, пізнавши добро і зло. Вона тепер може простягнути руку й зірвати плід із дерева життя, з’їсти його й жити вічно».

[23]І вигнав тоді Господь Бог Адама з Едему, щоб працювати на землі, з якої того було створено.

[24]Прогнавши Адама, зі східної сторони біля входу в Едем Він поставив Ангелів-Херувимів і верткий вогненний меч, щоб стерегти дорогу до дерева життя.

Буття 4

Перша сім’я

[1]Адам пізнав свою жінку Єву. Вона завагітніла й народила Каїна. «Я

então, disse: Adquiri um varão com o auxílio do SENHOR.

[2] Depois, deu à luz a Abel, seu irmão. Abel foi pastor de ovelhas, e Caim, lavrador.

[3] Aconteceu que no fim de uns tempos trouxe Caim do fruto da terra uma oferta ao SENHOR.

[4] Abel, por sua vez, trouxe das primícias do seu rebanho e da gordura deste. Agradou-se o SENHOR de Abel e de sua oferta;

[5] ao passo que de Caim e de sua oferta não se agradou. Irou-se, pois, sobremaneira, Caim, e descaiu-lhe o semblante.

[6] Então, lhe disse o SENHOR: Por que andas irado, e por que descaiu o teu semblante?

[7] Se procederes bem, não é certo que serás aceito? Se, todavia, procederes mal, eis que o pecado jaz à porta; o seu desejo será contra ti, mas a ti cumpre dominá-lo.

O primeiro homicídio

[8] Disse Caim a Abel, seu irmão: Vamos ao campo. Estando eles no campo, sucedeu que se levantou Caim contra Abel, seu irmão, e o matou.

[9] Disse o SENHOR a Caim: Onde está Abel, teu irmão? Ele respondeu: Não sei; acaso, sou eu tutor de meu irmão?

[10] E disse Deus: Que fizeste? A voz do sangue de teu irmão clama da terra a mim.

[11] És agora, pois, maldito por sobre a terra, cuja boca se abriu para receber de tuas mãos o sangue de teu irmão.

створила чоловіка з допомогою Господа!» — сказала Єва.

[2]Після цього вона народила Каїнового брата Авеля, який став пастухом. Каїн же став землеробом.

Вбивство Авеля

[3]Через деякий час Каїн приніс у дар Господу частину врожаю, що він виростив.

[4]Авель також приніс у дар найжирніші шматки первонародженої вівці. І Господь прихильно прийняв Авеля та його дар.

[5]Але Господь не прийняв Каїна і його пожертву. Тож Каїн розлютився і був дуже похмурий.

[6]І спитав Господь Каїна: «Чому ти розлютився! Чому такий незадоволений?

[7]Якщо чинитимеш добро, то чи ж не прощу Я тебе? Якщо ж не чинитимеш добре, то гріх — під дверима. Він жадає тебе, але ти мусиш керувати ним».

[8]Тоді Каїн мовив до свого брата Авеля: «Ходімо в поле». Коли ж прийшли вони в поле, Каїн кинувся на свого брата Авеля і вбив його.

[9]Тоді Господь запитав Каїна: «Де твій брат?» А той відповів: «Хіба це мій обов'язок стежити за братом своїм?»

[10]Тоді Господь сказав: «Що ж ти наробив! Кров брата твого волає до Мене з-під землі.

[11]І тепер ти будеш проклятий і вигнаний з землі, що розверзлась і прийняла кров твого брата з рук твоїх.

[12] Quando lavrares o solo, não te dará ele a sua força; serás fugitivo e errante pela terra.

[12]Як поратимеш землю, то вона вже не даватиме тобі врожаю. І бути тобі бездомним блукальцем на цій землі».

[13] Então, disse Caim ao SENHOR: É tamanho o meu castigo, que já não posso suportá-lo.

[13]Каїн відповів Господу: «Кара моя більша, ніж знести можу.

[14] Eis que hoje me lanças da face da terra, e da tua presença hei de esconder-me; serei fugitivo e errante pela terra; quem comigo se encontrar me matará.

[14]Ось ти мене женеш сьогодні з цієї землі, і я буду закритий від Тебе. Я буду бездомним блукальцем на землі. Тож кожен, хто знайде мене, зможе вбити».

[15] O SENHOR, porém, lhe disse: Assim, qualquer que matar a Caim será vingado sete vezes. E pôs o SENHOR um sinal em Caim para que o não ferisse de morte quem quer que o encontrasse.

[15]І сказав Господь Каїнові: «Ось чому покарання того, хто вб'є тебе, буде всемеро більшим». І поставив Господь печать на Каїнові, щоб не міг той, хто знайде його, вбити.

Каїнові нащадки

[16] Retirou-se Caim da presença do SENHOR e habitou na terra de Node, ao oriente do Éden.

[16]І пішов тоді Каїн від Господа й поселився на землі, що звалася Нод, — на схід від Едема.

Descendentes de Caim

[17] E coabitou Caim com sua mulher; ela concebeu e deu à luz a Enoque. Caim edificou uma cidade e lhe chamou Enoque, o nome de seu filho.

[17]Каїн пізнав свою дружину. Вона завагітніла й народила Еноха. У той час Каїн будував місто. Він назвав його Енох, іменем свого сина.

[18] A Enoque nasceu-lhe Irade; Irade gerou a Meujael, Meujael, a Metusael, e Metusael, a Lameque.

[18]У Еноха був син Ірад. Ірад мав сина Мегуяїла. Мегуяїл мав сина Мефусаїла. Мефусаїл мав сина Ламеха.

[19] Lameque tomou para si duas esposas: o nome de uma era Ada, a outra se chamava Zilá.

[19]Ламех мав двох жінок. Одну звали Ада, другу — Цилла.

[20] Ada deu à luz a Jabal; este foi o pai dos que habitam em tendas e possuem gado.

[20]Ада народила Явала, від якого пішли люди, що живуть у наметах і займаються тваринництвом.

[21] O nome de seu irmão era Jubal; este foi o pai de todos os que tocam harpa e flauta.

[21]Він мав брата Ювал, від якого пішли ті, хто грає на флейті та арфі.

[22] Zilá, por sua vez, deu à luz a Tubalcaim, artífice de todo instrumento cortante, de bronze e de ferro; a irmã de Tubalcaim foi Naamá.

[23] E disse Lameque às suas esposas: Ada e Zilá, ouvi-me; vós, mulheres de Lameque, escutai o que passo a dizer-vos: Matei um homem porque ele me feriu; e um rapaz porque me pisou.

[24] Sete vezes se tomará vingança de Caim, de Lameque, porém, setenta vezes sete.

[25] Tornou Adão a coabitar com sua mulher; e ela deu à luz um filho, a quem pôs o nome de Sete; porque, disse ela, Deus me concedeu outro descendente em lugar de Abel, que Caim matou.

[26] A Sete nasceu-lhe também um filho, ao qual pôs o nome de Enos; daí se começou a invocar o nome do SENHOR.

Gênesis 5

Descendentes de Adão

1 Crônicas 1.1-4

[1] Este é o livro da genealogia de Adão. No dia em que Deus criou o homem, à semelhança de Deus o fez;

[2] homem e mulher os criou, e os abençoou, e lhes chamou pelo nome de Adão, no dia em que foram criados.

[3] Viveu Adão cento e trinta anos, e gerou um filho à sua semelhança, conforme a sua imagem, e lhe chamou Sete.

[4] Depois que gerou a Sete, viveu Adão oitocentos anos; e teve filhos e filhas.

[5] Os dias todos da vida de Adão foram novecentos e trinta anos; e morreu.

[22]Цилла народила Тувал-Каїна, від якого пішли ті, хто кує мідь та залізо. Сестрою Тувал-Каїна була Наама.

[23]Ламех мовив до своїх жінок: «Адо й Цилло, почуйте голос мій! Жінки Ламехові, послухайте, що я скажу. Я чоловіка вбив, який мене штовхнув. Я молодого хлопця вбив, який мене ударив.

[24]Якщо за вбивство Каїна повернеться усемеро, то за убивство Ламеха воздасться у сімдесят семеро тяжче».

У Адама і Єви народжується ще один син

[25]Адам іще раз пізнав свою жінку Єву, й вона народила сина, якого вони назвали Сеф, бо Єва сказала: «Бог дав мені ще одного сина замість Авеля, якого вбив Каїн».

[26]Сеф також мав сина і назвав його Еношем. У цей час люди почали поклонятися Господу.

Буття 5

Від Адама до Ноя

[1]Ось список Адамових нащадків. Коли Бог створив людей, він створив їх за Своєю подобою.

[2]Створивши чоловіка й жінку і благословивши їх, Він назвав їх «людьми», коли створив їх.

[3]Коли Адамові було сто тридцять років, народився в нього ще один син, який був за образом його й подобою. І Адам назвав його Сефом.

[4]Після народження Сефа Адам жив вісімсот років. І мав він іще синів і дочок.

[5]Тож проживши загалом дев'ятсот тридцять років, Адам помер.

6 Sete viveu cento e cinco anos e gerou a Enos.

7 Depois que gerou a Enos, viveu Sete oitocentos e sete anos; e teve filhos e filhas.

8 Todos os dias de Sete foram novecentos e doze anos; e morreu.

9 Enos viveu noventa anos e gerou a Cainã.

10 Depois que gerou a Cainã, viveu Enos oitocentos e quinze anos; e teve filhos e filhas.

11 Todos os dias de Enos foram novecentos e cinco anos; e morreu.

12 Cainã viveu setenta anos e gerou a Maalalel.

13 Depois que gerou a Maalalel, viveu Cainã oitocentos e quarenta anos; e teve filhos e filhas.

14 Todos os dias de Cainã foram novecentos e dez anos; e morreu.

15 Maalalel viveu sessenta e cinco anos e gerou a Jarede.

16 Depois que gerou a Jarede, viveu Maalalel oitocentos e trinta anos; e teve filhos e filhas.

17 Todos os dias de Maalalel foram oitocentos e noventa e cinco anos; e morreu.

18 Jarede viveu cento e sessenta e dois anos e gerou a Enoque.

19 Depois que gerou a Enoque, viveu Jarede oitocentos anos; e teve filhos e filhas.

6Коли Сефові було сто п’ять років, у нього народився син. І назвали його Еношем.

7Після народження Еноша Сеф жив вісімсот сім років. І мав він іще синів і дочок.

8Тож проживши дев’ятсот дванадцять років, Сеф помер.

9Коли Еношу було дев’яносто років, у нього народився син. І назвали його Кенаном.

10Після народження Кенана Енош жив вісімсот п’ятнадцять років. І мав він іще синів і дочок.

11Тож проживши дев’ятсот п’ять років, Енош помер.

12Коли Кенану було сімдесят років, у нього народився син. І назвали його Магалалелом.

13Після народження Магалалела Кенан жив вісімсот сорок років. І мав він іще синів і дочок.

14Тож проживши дев’ятсот десять років, Кенан помер.

15Коли Магалалелу було шістдесят п’ять років, у нього народився син. І назвали його Яредом.

16Після народження Яреда Магалалел жив вісімсот тридцять років і мав він іще синів і дочок.

17Тож проживши вісімсот дев’яносто п’ять років, Магалалел помер.

18Коли Яреду було сто шістдесят два роки, у нього народився син. І назвали його Енохом.

19Після народження Еноха Яред прожив вісімсот років і мав іще синів і дочок.

[20] Todos os dias de Jarede foram novecentos e sessenta e dois anos; e morreu.

[20]Тож проживши дев'ятсот шістдесят два роки, Яред помер.

[21] Enoque viveu sessenta e cinco anos e gerou a Metusalém.

[21]Енохові було шістдесят п'ять років, коли в нього народився син, І назвали його Мефусаїлом.

[22] Andou Enoque com Deus; e, depois que gerou a Metusalém, viveu trezentos anos; e teve filhos e filhas.

[22]Після народження Мефусаїла Енох жив у згоді з Богом триста років. І мав він іще синів і дочок.

[23] Todos os dias de Enoque foram trezentos e sessenta e cinco anos.

[23]Енох прожив усього триста шістдесят п'ять років.

[24] Andou Enoque com Deus e já não era, porque Deus o tomou para si.

[24]Тож ходив Енох із Богом і раптом зник, бо забрав його Бог.

[25] Metusalém viveu cento e oitenta e sete anos e gerou a Lameque.

[25]Мефусаїлові було сто вісімдесят сім років, коли в нього народився син. І назвали його Ламехом.

[26] Depois que gerou a Lameque, viveu Metusalém setecentos e oitenta e dois anos; e teve filhos e filhas.

[26]Після його народження Мефусаїл жив сімсот вісімдесят два роки і мав він іще синів і дочок.

[27] Todos os dias de Metusalém foram novecentos e sessenta e nove anos; e morreu.

[27]Тож проживши дев'ятсот шістдесят дев'ять років, Мефусаїл помер.

[28] Lameque viveu cento e oitenta e dois anos e gerou um filho;

[28]Ламеху було сто вісімдесят два роки, коли в нього народився син.

[29] pôs-lhe o nome de Noé, dizendo: Este nos consolará dos nossos trabalhos e das fadigas de nossas mãos, nesta terra que o SENHOR amaldiçoou.

[29]І назвали його Ноєм. І мовив тоді Ламех: «Ми тяжко трудимося на землі, що її Бог прокляв. Нехай цей син принесе нам спочинок».

[30] Depois que gerou a Noé, viveu Lameque quinhentos e noventa e cinco anos; e teve filhos e filhas.

[30]Після народження Ноя Ламех жив п'ятсот дев'яносто п'ять років, і мав він іще синів і дочок.

[31] Todos os dias de Lameque foram setecentos e setenta e sete anos; e morreu.

[31]Отже, проживши сімсот сімдесят сім років, він помер.

[32] Era Noé da idade de quinhentos anos e gerou a Sem, Cam e Jafé.

[32]Проживши п'ятсот років, Ной мав трьох синів: Сима, Хама та Яфета.

Gênesis 6

A corrupção do gênero humano

Буття 6

Зло людське

[1] Como se foram multiplicando os homens na terra, e lhes nasceram filhas,

[2] vendo os filhos de Deus que as filhas dos homens eram formosas, tomaram para si mulheres, as que, entre todas, mais lhes agradaram.

[3] Então, disse o SENHOR: O meu Espírito não agirá para sempre no homem, pois este é carnal; e os seus dias serão cento e vinte anos.

[4] Ora, naquele tempo havia gigantes na terra; e também depois, quando os filhos de Deus possuíram as filhas dos homens, as quais lhes deram filhos; estes foram valentes, varões de renome, na antiguidade.

[5] Viu o SENHOR que a maldade do homem se havia multiplicado na terra e que era continuamente mau todo desígnio do seu coração;

[6] então, se arrependeu o SENHOR de ter feito o homem na terra, e isso lhe pesou no coração.

[7] Disse o SENHOR: Farei desaparecer da face da terra o homem que criei, o homem e o animal, os répteis e as aves dos céus; porque me arrependo de os haver feito.

[8] Porém Noé achou graça diante do SENHOR.

[9] Eis a história de Noé. Noé era homem justo e íntegro entre os seus contemporâneos; Noé andava com Deus.

[10] Gerou três filhos: Sem, Cam e Jafé.

Deus anuncia o dilúvio

[1]Людей ставало все більше й більше на землі. І було багато в них дочок.

[2]Побачили сини Божі, що ті вродливими були, та й почали брати з ними шлюб, хто яку вподобав.

[3]І мовив тоді Господь: «Дух Мій не завжди перебуватиме в людях, бо тіла їхні тлінні. І житимуть вони лише сто двадцять років».

[4]Сини Божі пізнали людських жінок, а ті народили їм дітей. В ті часи (і пізніше) на землі жили нефілими Вони були воїнами давніх часів, славетними людьми.

[5]Господь побачив, що люди на землі сповнені зла, що думають лише про лихе.

[6]І пошкодував Бог, що створив людей на землі. І засмутився Він у серці Своєму.

[7]І промовив тоді Господь: «Я зітру з лиця землі людей, яких створив. Я знищу не тільки всіх людей і всіх тварин, але й усе, що плазує по землі та всіх птахів небесних. Я так шкодую, що створив їх».

[8]Але Ной здобув ласку в очах Господа.

Ной

[9]Ось родовід Ноїв. Ной був чоловік праведний і бездоганний серед усіх людей свого часу. Він жив у згоді з Богом і наслідував Його у всьому.

[10]Ной мав трьох синів: Сима, Хама та Яфета.

[11] A terra estava corrompida à vista de Deus e cheia de violência.	[11]І зіпсувалася земля в очах Божих. Запанувало на ній насильство.
[12] Viu Deus a terra, e eis que estava corrompida; porque todo ser vivente havia corrompido o seu caminho na terra.	[12]Поглянув Бог на землю. Вона була загублена людьми, які занапастили й життя свої.
[13] Então, disse Deus a Noé: Resolvi dar cabo de toda carne, porque a terra está cheia da violência dos homens; eis que os farei perecer juntamente com a terra.	[13]І мовив Бог Ноєві: «Я вирішив покласти край усьому живому за те, що люди залили землю насильством. Я знищу землю.
[14] Faze uma arca de tábuas de cipreste; nela farás compartimentos e a calafetarás com betume por dentro e por fora.	[14]Змайструй собі ковчег із кипарису. Зроби приміщення в ньому і просмоли його ззовні та зсередини.
[15] Deste modo a farás: de trezentos côvados será o comprimento; de cinqüenta, a largura; e a altura, de trinta.	[15]Завдовжки він має бути триста ліктів, завширшки — п'ятдесят ліктів, а заввишки — тридцять ліктів.
[16] Farás ao seu redor uma abertura de um côvado de altura; a porta da arca colocarás lateralmente; farás pavimentos na arca: um em baixo, um segundo e um terceiro.	[16]Зроби під дахом вікно в лікоть, а збоку — двері. Зроби також три палуби: нижню, середню й верхню.
[17] Porque estou para derramar águas em dilúvio sobre a terra para consumir toda carne em que há fôlego de vida debaixo dos céus; tudo o que há na terra perecerá.	[17]Я збираюся затопити водою землю, щоб сталася велетенська повінь, і знищити все живе, що є під небом. Усе на землі загине.
[18] Contigo, porém, estabelecerei a minha aliança; entrarás na arca, tu e teus filhos, e tua mulher, e as mulheres de teus filhos.	[18]У нас же з тобою буде особлива домовленість. Ти зайдеш у ковчег зі своїми синами й з дружиною своєю, і з жінками синів своїх.
[19] De tudo o que vive, de toda carne, dois de cada espécie, macho e fêmea, farás entrar na arca, para os conservares vivos contigo.	[19]І мусиш узяти з собою по парі всього живого на землі, щоб вони вижили з тобою. Вони мають бути чоловічої та жіночої статі.
[20] Das aves segundo as suas espécies, do gado segundo as suas espécies, de todo réptil da terra segundo as suas espécies,	[20]По парі кожного виду птахів, звірів і плазунів різних прийдуть до тебе, щоб ти зберіг їх живими.

dois de cada espécie virão a ti, para os conservares em vida.

[21] Leva contigo de tudo o que se come, ajunta-o contigo; ser-te-á para alimento, a ti e a eles.

[22] Assim fez Noé, consoante a tudo o que Deus lhe ordenara.

Gênesis 7

Noé e sua família entram na arca

[1] Disse o SENHOR a Noé: Entra na arca, tu e toda a tua casa, porque reconheço que tens sido justo diante de mim no meio desta geração.

[2] De todo animal limpo levarás contigo sete pares: o macho e sua fêmea; mas dos animais imundos, um par: o macho e sua fêmea.

[3] Também das aves dos céus, sete pares: macho e fêmea; para se conservar a semente sobre a face da terra.

[4] Porque, daqui a sete dias, farei chover sobre a terra durante quarenta dias e quarenta noites; e da superfície da terra exterminarei todos os seres que fiz.

[5] E tudo fez Noé, segundo o SENHOR lhe ordenara.

[6] Tinha Noé seiscentos anos de idade, quando as águas do dilúvio inundaram a terra.

[7] Por causa das águas do dilúvio, entrou Noé na arca, ele com seus filhos, sua mulher e as mulheres de seus filhos.

[8] Dos animais limpos, e dos animais imundos, e das aves, e de todo réptil sobre a terra,

[21]Візьми з собою кожного роду їжі, щоб було і для тебе, і для всіх».

[22]Ной зробив так, як звелів йому Бог.

Буття 7

Потоп

[1]Тоді Господь Бог сказав Ноєві: «Увійди зі своєю родиною до ковчега, бо Я побачив, що ти один праведний переді Мною серед усіх, хто живе зараз на світі.

[2]Візьми з собою по сім пар чоловічої та жіночої статі усіх чистих тварин і по одній парі всіх нечистих — чоловічої та жіночої статі.

[3]Візьми також із собою по сім пар чоловічої та жіночої статі кожного виду птахів, щоб зберегти рід їхній по всій землі.

[4]Через сім днів Я пошлю на землю дощ, який литиме сорок днів і сорок ночей. І все живе, що створив, Я знищу з лиця землі».

[5]І Ной зробив усе, що звелів йому Господь.

[6]На той час, коли стався потоп на землі, Ноєві було шістсот років.

[7]І ввійшов тоді Ной з усією своєю родиною до ковчега, щоб урятуватися від потопу. З ним були його дружина, сини його зі своїми жінками.

[8-9]Всі чисті тварини й нечисті звірі, все птаство і все живе, що плазує по землі, прийшли до Ноя на ковчег. І всіх їх було

[9] entraram para Noé, na arca, de dois em dois, macho e fêmea, como Deus lhe ordenara.

по парі — чоловічої та жіночої статі, як і наказував Бог.

[10] E aconteceu que, depois de sete dias, vieram sobre a terra as águas do dilúvio.

[10]Через сім днів почався потоп на землі.

[11] No ano seiscentos da vida de Noé, aos dezessete dias do segundo mês, nesse dia romperam-se todas as fontes do grande abismo, e as comportas dos céus se abriram,

[12] e houve copiosa chuva sobre a terra durante quarenta dias e quarenta noites.

[11-12]Потоп почався, коли Ноєві сповнилося шістсот років, на сімнадцятий день другого місяця. Того дня повідкривалися всі джерела великої безодні й розверзлися небесні загати. І страшна злива ринула на землю на сорок днів і сорок ночей.

[13] Nesse mesmo dia entraram na arca Noé, seus filhos Sem, Cam e Jafé, sua mulher e as mulheres de seus filhos;

[13]Того ж дня Ной увійшов до ковчега разом зі своїми синами Симом, Хамом та Яфетом, дружиною своєю, а сини зі своїми жінками.

[14] eles, e todos os animais segundo as suas espécies, todo gado segundo as suas espécies, todos os répteis que rastejam sobre a terra segundo as suas espécies, todas as aves segundo as suas espécies, todos os pássaros e tudo o que tem asa.

[14]Всі вони були в ковчезі, а також усякого виду дикі звірі й свійські тварини, усе живе, що плазує по землі, й птаство небесне.

[15] De toda carne, em que havia fôlego de vida, entraram de dois em dois para Noé na arca;

[15]Усіх їх було по парі в Ноєвому ковчезі — кожного виду та всякого створіння, що мало життя в собі.

[16] eram macho e fêmea os que entraram de toda carne, como Deus lhe havia ordenado; e o SENHOR fechou a porta após ele.

[16]Були вони чоловічої та жіночої статі, як і звелів Ноєві Бог. І Господь зачинив за ними двері ковчега.

O dilúvio

[17] Durou o dilúvio quarenta dias sobre a terra; cresceram as águas e levantaram a arca de sobre a terra.

[17]Потоп на землі тривав 40 днів. Вода піднялась і підняла ковчег високо над поверхнею землі.

[18] Predominaram as águas e cresceram sobremodo na terra; a arca, porém, vogava sobre as águas.

[18]Вода все прибувала й прибувала, і ковчег плив по поверхні.

[19] Prevaleceram as águas excessivamente sobre a terra e cobriram todos os altos montes que havia debaixo do céu.

[19]Вода піднімалася все вище й піднялася так високо, що вкрила найвищі гори під небом.

[20] Quinze côvados acima deles prevaleceram as águas; e os montes foram cobertos.

[20]Вода прибувала далі й піднялася над вершинами гір понад п'ятнадцять ліктів.

[21] Pereceu toda carne que se movia sobre a terra, tanto de ave como de animais domésticos e animais selváticos, e de todos os enxames de criaturas que povoam a terra, e todo homem.

[21]Усе живе на землі загинуло: всі люди, птахи, домашня худоба, дикі звірі, все, що плазувало по землі.

[22] Tudo o que tinha fôlego de vida em suas narinas, tudo o que havia em terra seca, morreu.

[22]Усі живі створіння на землі загинули.

[23] Assim, foram exterminados todos os seres que havia sobre a face da terra; o homem e o animal, os répteis e as aves dos céus foram extintos da terra; ficou somente Noé e os que com ele estavam na arca.

[23]Так Бог знищив усе живе. Він стер з лиця землі людей і тварин, плазунів і птахів у небі. Все було знищено на землі. Тільки Ной лишився живий разом з усіма людьми й тваринами, що були з ним у ковчезі.

[24] E as águas durante cento e cinqüenta dias predominaram sobre a terra.

[24]І вкривала вода землю сто п'ятдесят днів.

Gênesis 8

Diminuem as águas do dilúvio

[1] Lembrou-se Deus de Noé e de todos os animais selváticos e de todos os animais domésticos que com ele estavam na arca; Deus fez soprar um vento sobre a terra, e baixaram as águas.

[2] Fecharam-se as fontes do abismo e também as comportas dos céus, e a copiosa chuva dos céus se deteve.

[3] As águas iam-se escoando continuamente de sobre a terra e

Буття 8

Кінець потопу

[1]Та Бог не забув про Ноя і про всіх диких звірів та домашню худобу, що були з ним у ковчезі. Бог послав вітер на землю, й вода почала спадати.

[2]І замкнулися джерела великої безодні й загати небесні позачинялися, і вщух дощ із неба.

[3-4]Тоді вода, що покривала землю, почала поступово спадати й через сто

minguaram ao cabo de cento e cinqüenta dias.

4 No dia dezessete do sétimo mês, a arca repousou sobre as montanhas de Ararate.

5 E as águas foram minguando até ao décimo mês, em cujo primeiro dia apareceram os cimos dos montes.

Noé solta um corvo e depois uma pomba

6 Ao cabo de quarenta dias, abriu Noé a janela que fizera na arca

7 e soltou um corvo, o qual, tendo saído, ia e voltava, até que se secaram as águas de sobre a terra.

8 Depois, soltou uma pomba para ver se as águas teriam já minguado da superfície da terra;

9 mas a pomba, não achando onde pousar o pé, tornou a ele para a arca; porque as águas cobriam ainda a terra. Noé, estendendo a mão, tomou-a e a recolheu consigo na arca.

10 Esperou ainda outros sete dias e de novo soltou a pomba fora da arca.

11 À tarde, ela voltou a ele; trazia no bico uma folha nova de oliveira; assim entendeu Noé que as águas tinham minguado de sobre a terra.

12 Então, esperou ainda mais sete dias e soltou a pomba; ela, porém, já não tornou a ele.

Noé e sua família saem da arca

13 Sucedeu que, no primeiro dia do primeiro mês, do ano seiscentos e um, as águas se secaram de sobre a terra. Então, Noé removeu a cobertura da arca e olhou, e eis que o solo estava enxuto.

п'ятдесят днів, сімнадцятого дня сьомого місяця ковчег зупинився, торкнувшись вершин біля Араратських гір.

5Вода ще спадала аж до десятого місяця. Першого дня десятого місяця стало видно вершини гір.

6-7Сорок днів по тому Ной відчинив вікно, яке він зробив у ковчезі, й випустив крука. Той літав взад і вперед, аж доки не висохла земля.

Ной випускає голуба

8Тоді Ной випустив голуба, щоб побачити, чи зійшла вода з поверхні землі.

9Але голуб не знайшов місця для спочинку й повернувся назад до ковчега. Вода все ще вкривала землю. Ной тоді простягнув руку і, впіймавши голуба, забрав його назад до ковчега.

10Він зачекав іще сім днів і знову випустив голуба.

11Голуб повернувся до нього того ж вечора, тримаючи в дзьобі свіжий, щойно зірваний оливковий листок. Так Ной дізнався, що вода вже зійшла з землі.

12І ще сім днів чекав Ной, і знову випустив голуба, і той уже більше не повернувся до нього.

Ной залишає ковчег

13Шістсот першого року Ноєвого життя, першого дня першого місяця вода висохла з поверхні землі. Ной відчинив двері ковчега, подивися й побачив, що поверхня землі суха.

[14] E, aos vinte e sete dias do segundo mês, a terra estava seca.

[15] Então, disse Deus a Noé:

[16] Sai da arca, e, contigo, tua mulher, e teus filhos, e as mulheres de teus filhos.

[17] Os animais que estão contigo, de toda carne, tanto aves como gado, e todo réptil que rasteja sobre a terra, faze sair a todos, para que povoem a terra, sejam fecundos e nela se multipliquem.

[18] Saiu, pois, Noé, com seus filhos, sua mulher e as mulheres de seus filhos.

[19] E também saíram da arca todos os animais, todos os répteis, todas as aves e tudo o que se move sobre a terra, segundo as suas famílias.

Noé levanta um altar

[20] Levantou Noé um altar ao SENHOR e, tomando de animais limpos e de aves limpas, ofereceu holocaustos sobre o altar.

[21] E o SENHOR aspirou o suave cheiro e disse consigo mesmo: Não tornarei a amaldiçoar a terra por causa do homem, porque é mau o desígnio íntimo do homem desde a sua mocidade; nem tornarei a ferir todo vivente, como fiz.

[22] Enquanto durar a terra, não deixará de haver sementeira e ceifa, frio e calor, verão e inverno, dia e noite.

Gênesis 9

A aliança de Deus com Noé

[1] Abençoou Deus a Noé e a seus filhos e lhes disse: Sede fecundos, multiplicai-vos e enchei a terra.

[14]На двадцять сьомий день другого місяця земля зовсім висохла.

[15]Бог тоді мовив до Ноя:

[16]«Виходь із ковчега разом із дружиною своєю, і сини твої нехай виходять із жінками своїми.

[17]І виведи з собою кожен вид диких звірів, домашньої худоби, птаства і всього, що плазує по землі, щоб плодилися вони, щоб множилися й заселяли землю».

[18]І вийшов Ной з ковчега з синами, дружиною та невістками.

[19]І всі тварини, всі плазуни і птахи, все, що рухається на землі, повиходило з ковчега з родом своїм.

[20]І спорудив тоді Ной вівтар Господу. І, взявши кілька з усіх чистих тварин і птахів, приніс їх у жертву, спаливши на вівтарі.

[21]І почув Господь приємні пахощі жертви і мовив до Себе в серці Своєму: «Не проклинатиму Я більше землю через людей, бо лихі наміри були у них навіть від часів юності їхньої. Тож не губитиму більше кожну живу істоту, яку Я створив.

[22]І поки земля існуватиме, на ній завжди буде час сівби і жнив, завжди існуватиме холод і спека, літо і зима, день і ніч».

Буття 9

Новий початок

[1]І благословив Бог Ноя та його синів, мовивши: «Нехай у вас буде багато дітей. Заселіть землю.

[2] Pavor e medo de vós virão sobre todos os animais da terra e sobre todas as aves dos céus; tudo o que se move sobre a terra e todos os peixes do mar nas vossas mãos serão entregues.

[2]І кожна тварина на землі, усе птаство в небі, все, що плазує по землі, усяка риба в морі боятимуться вас. І матимете владу над ними всіма.

[3] Tudo o que se move e vive ser-vos-á para alimento; como vos dei a erva verde, tudo vos dou agora.

[3]Все, що рухається і живе на землі, буде вам на поживу. Як дав Я вам раніше зелені рослини на поживу, так тепер віддаю і все інше.

[4] Carne, porém, com sua vida, isto é, com seu sangue, não comereis.

[4]Але не їжте живого м'яса, що кров у собі має.

[5] Certamente, requererei o vosso sangue, o sangue da vossa vida; de todo animal o requererei, como também da mão do homem, sim, da mão do próximo de cada um requererei a vida do homem.

[5]Я стягну і вашу кров за ваші життя. Від кожної тварини, від кожної людини, від усіх, хто пролив кров іншої людини, я вимагатиму його життя.

[6] Se alguém derramar o sangue do homem, pelo homem se derramará o seu; porque Deus fez o homem segundo a sua imagem.

[6]Хто проллє кров іншого, то і його кров інший проллє, оскільки Бог створив людей за образом Своїм.

[7] Mas sede fecundos e multiplicai-vos; povoai a terra e multiplicai-vos nela.

[7]Тож майте багато дітей, тож множтеся на цій землі й розселяйтеся».

Угода Бога з Ноєм

[8] Disse também Deus a Noé e a seus filhos:

[8]Тоді Бог сказав Ноєві та його синам:

[9] Eis que estabeleço a minha aliança convosco, e com a vossa descendência,

[9]«Я укладаю Угоду з вами й нащадками вашими, з усіма живими створіннями, що навколо вас.

[10] e com todos os seres viventes que estão convosco: tanto as aves, os animais domésticos e os animais selváticos que saíram da arca como todos os animais da terra.

[10]Я укладаю Угоду з усім птаством, домашньою худобою, дикими звірами, що навколо вас, усім що вийшло разом з вами з ковчегу.

[11] Estabeleço a minha aliança convosco: não será mais destruída toda carne por águas de dilúvio, nem mais haverá dilúvio para destruir a terra.

[11]Це угода про те, що ніколи вже потоп не нищитиме всього живого на землі і не спустошуватиме землю».

[12] Disse Deus: Este é o sinal da minha aliança que faço entre mim e vós e entre todos os seres viventes que estão convosco, para perpétuas gerações:

[12]І мовив далі Бог: «Ось доказ Угоди, що я укладаю з вами і всім живим навколо вас. Ця угода — на всі часи.

[13] porei nas nuvens o meu arco; será por sinal da aliança entre mim e a terra.

[13]Я залишу райдугу в хмарах, що буде доказом Угоди між Мною і землею.

[14] Sucederá que, quando eu trouxer nuvens sobre a terra, e nelas aparecer o arco,

[15] então, me lembrarei da minha aliança, firmada entre mim e vós e todos os seres viventes de toda carne; e as águas não mais se tornarão em dilúvio para destruir toda carne.

[14-15]А коли Я заберу хмари з-над землі й з'явиться райдуга, тоді Я згадаю про Угоду між Мною і кожним живим створінням. І ніколи вже потоп не знищить життя на землі.

[16] O arco estará nas nuvens; vê-lo-ei e me lembrarei da aliança eterna entre Deus e todos os seres viventes de toda carne que há sobre a terra.

[16]Тож побачивши райдугу в небі, Я згадаю про довічну Угоду між Богом і всіма живими створіннями на землі».

[17] Disse Deus a Noé: Este é o sinal da aliança estabelecida entre mim e toda carne sobre a terra.

[17]І ще Бог сказав Ноєві: «Це і є доказом Угоди, що Я уклав з усім живим на землі».

Ноєві сини. Хамів гріх

[18] Os filhos de Noé, que saíram da arca, foram Sem, Cam e Jafé; Cam é o pai de Canaã.

[18]Ноєві сини Сим, Хам та Яфет вийшли разом з ним із ковчегу. (Хам був батьком Ханаана).

[19] São eles os três filhos de Noé; e deles se povoou toda a terra.

[19]Ці троє були синами Ноя і від них походять усі люди на землі.

Noé pronuncia bênção e maldição

[20] Sendo Noé lavrador, passou a plantar uma vinha.

[20]Ной став землеробом і посадив виноградник.

[21] Bebendo do vinho, embriagou-se e se pôs nu dentro de sua tenda.

[21]Одного разу Ной випив вина і, сп'янівши, ліг роздягнений спочивати у наметі своєї дружини.

[22] Cam, pai de Canaã, vendo a nudez do pai, fê-lo saber, fora, a seus dois irmãos.

[22]Хам, батько Ханаана, побачивши голого батька свого, вийшов і розповів про це своїм братам.

[23] Então, Sem e Jafé tomaram uma capa, puseram-na sobre os próprios ombros de

[23]Тоді Сим та Яфет узяли одяг, накинули собі на плечі, задкуючи увійшли до намету і вкрили свого роздягненого

ambos e, andando de costas, rostos desviados, cobriram a nudez do pai, sem que a vissem.

[24] Despertando Noé do seu vinho, soube o que lhe fizera o filho mais moço

[25] e disse: Maldito seja Canaã; seja servo dos servos a seus irmãos.

[26] E ajuntou: Bendito seja o SENHOR, Deus de Sem; e Canaã lhe seja servo.

[27] Engrandeça Deus a Jafé, e habite ele nas tendas de Sem; e Canaã lhe seja servo.

[28] Noé, passado o dilúvio, viveu ainda trezentos e cinqüenta anos.

[29] Todos os dias de Noé foram novecentos e cinqüenta anos; e morreu.

Gênesis 10

Descendentes dos filhos de Noé
1 Crônicas 1.5-23

[1] São estas as gerações dos filhos de Noé, Sem, Cam e Jafé; e nasceram-lhes filhos depois do dilúvio.

[2] Os filhos de Jafé são: Gomer, Magogue, Madai, Javã, Tubal, Meseque e Tiras.

[3] Os filhos de Gomer são: Asquenaz, Rifate e Togarma.

[4] Os de Javã são: Elisá, Társis, Quitim e Dodanim.

[5] Estes repartiram entre si as ilhas das nações nas suas terras, cada qual segundo a sua língua, segundo as suas famílias, em suas nações.

[6] Os filhos de Cam: Cuxe, Mizraim, Pute e Canaã.

батька. Отже, вони не бачили його голизну.

[24]Коли Ной прокинувся від сп'яніння, то дізнався, що вчинив його молодший син.

[25]І сказав Ной: «Нехай проклятий буде Ханаан! Бути йому найостаннішим рабом братів своїх».

[26]І Ной додав: «Благословенний Господи, Боже Симів! Нехай Ханаан буде рабом Симовим.

[27]Нехай Бог збагатить Яфета, нехай Він живе в наметах Симових. Нехай Ханаан буде рабом і Яфетові».

[28]Ной жив після потопу триста п'ятдесят років.

[29]Загалом він прожив дев'ятсот п'ятдесят років і потім помер.

Буття 10

Ноєві нащадки

[1]Ось нащадки синів Ноєвих Сима, Хама та Яфета, що народилися після потопу.

Нащадки Яфетові

[2]Синами Яфетовими були Ґомер, Маґоґ, Мадай, Яван, Тувал, Мешех і Тирас.

[3]Синами Ґомеровими були Ашкеназ, Ріфат і Тоґарма.

[4]Синами Явановими були Елішах, Таршиш, Киттим і Доданим.

[5]Від цих Яфетових синів походять люди, що заселили узбережжя Середземномор'я. Вони мали свою землю, у кожного була своя сім'я. Ці сім'ї розрослися, утворивши народи зі своїми мовами.

Нащадки Хамові

[6]Синами Хамовими були Куш, Мицраїм, Пут і Ханаан.

[7] Os filhos de Cuxe: Sebá, Havilá, Sabtá, Raamá e Sabtecá; e os filhos de Raamá: Sabá e Dedã.

[8] Cuxe gerou a Ninrode, o qual começou a ser poderoso na terra.

[9] Foi valente caçador diante do SENHOR; daí dizer-se: Como Ninrode, poderoso caçador diante do SENHOR.

[10] O princípio do seu reino foi Babel, Ereque, Acade e Calné, na terra de Sinar.

[11] Daquela terra saiu ele para a Assíria e edificou Nínive, Reobote-Ir e Calá.

[12] E, entre Nínive e Calá, a grande cidade de Resém.

[13] Mizraim gerou a Ludim, a Anamim, a Leabim, a Naftuim,

[14] a Patrusim, a Casluim (donde saíram os filisteus) e a Caftorim.

[15] Canaã gerou a Sidom, seu primogênito, e a Hete,

[16] e aos jebuseus, aos amorreus, aos girgaseus,

[17] aos heveus, aos arqueus, aos sineus,

[18] aos arvadeus, aos zemareus e aos hamateus; e depois se espalharam as famílias dos cananeus.

[19] E o limite dos cananeus foi desde Sidom, indo para Gerar, até Gaza, indo para Sodoma, Gomorra, Admá e Zeboim, até Lasa.

[20] São estes os filhos de Cam, segundo as suas famílias, segundo as suas línguas, em suas terras, em suas nações.

[7]Синами Кушевими були Сева, Хавіла, Савта, Раама і Савтека. Синами Рааминими були Шеба і Дедан.

[8]Куш був батьком Німрода, а Німрод став першим могутнім воїном на землі.

[9]Він був великим мисливцем перед Господом. Тож люди й казали: «Як Німрод, великий мисливець перед Господом».

[10]В царство Німрода спочатку входили Вавилон, Ерех, Аккад і Халне, що в землях Шинарських.

[11]Звідти Німрод пішов до Ассирії, де збудував міста Ниневію, Роховот-Ір, Калах і

[12]Ресен, що між Ниневією та Калахом. Та Калах був великим містом.

[13-14]Мицраїм був батьком лудіїв, анаміїв, легавіїв, нафтугіїв, патрузіїв, каслугіїв (від яких пішли филистимляни) та кафторіїв.

[15-18]Ханаан був батьком Сидона, свого первістка, а також хиттитів, євуситів, аморійців, ґірґашитів, хивійців, аркітів, синітів, арвадіїв, земаріїв та гаматіїв. Згодом роди ханаанців розселилися по всьому світу.

[19]Землі Ханаанові простяглися від Сидона до Ґерара й аж до Ґази, від Сидона до Содома, Ґоморри, Адми й Цевоїма, аж до Лаші.

[20]Все це були нащадки Хама. Кожен їхній рід мав свою мову, землю, народ.

Нащадки Симові

[21] A Sem, que foi pai de todos os filhos de Héber e irmão mais velho de Jafé, também lhe nasceram filhos.

[22] Os filhos de Sem são: Elão, Assur, Arfaxade, Lude e Arã.

[23] Os filhos de Arã: Uz, Hul, Geter e Más.

[24] Arfaxade gerou a Salá; Salá gerou a Héber.

[25] A Héber nasceram dois filhos: um teve por nome Pelegue, porquanto em seus dias se repartiu a terra; e o nome de seu irmão foi Joctã.

[26] Joctã gerou a Almodá, a Selefe, a Hazar-Mavé, a Jerá,

[27] a Hadorão, a Uzal, a Dicla,

[28] a Obal, a Abimael, a Sabá,

[29] a Ofir, a Havilá e a Jobabe; todos estes foram filhos de Joctã.

[30] E habitaram desde Messa, indo para Sefar, montanha do Oriente.

[31] São estes os filhos de Sem, segundo as suas famílias, segundo as suas línguas, em suas terras, em suas nações.

[32] São estas as famílias dos filhos de Noé, segundo as suas gerações, nas suas nações; e destes foram disseminadas as nações na terra, depois do dilúvio.

Gênesis 11

A torre de Babel

[1] Ora, em toda a terra havia apenas uma linguagem e uma só maneira de falar.

[2] Sucedeu que, partindo eles do Oriente, deram com uma planície na terra de Sinar; e habitaram ali.

[21]Сим також мав дітей. Він був пращуром Еверових дітей і старшим братом Яфета.

[22]Синами Симовими були Елам, Ашур, Арпахшад, Луд і Арам.

[23]Синами Арамовими були Уз, Ґул, Ґетер і Маш.

[24]Арпахшад був батьком Шелаха, а Шелах був батьком Евера.

[25]В Евера народилося два сини. Одного звали Пелеґ, через те, що за його життя землю було поділено, а його брата звали Йоктан.

[26-29]Йоктан був батьком Алмодада, Шелефа, Хазармавета, Єри, Гадорама, Узала, Дікли, Овала, Авімаїла, Шеби, Офіра, Хавіли та Йовава. Всі вони були синами Йоктана.

[30]Вони жили в східних горах від Меші до Сефару.

[31]Це Симові нащадки. Кожна їхня сім'я мала свою мову, землю, народ.

[32]Оце родовід Ноєвих нащадків за їхніми родинами. Від них беруть початок усі народи, що заселили землю після потопу.

Буття 11

Вавилонська башта

[1]На всій землі існувала одна мова й ті самі слова.

[2]Переселяючись зі сходу, люди знайшли рівнину в Шинарських землях і оселилися там.

[3] E disseram uns aos outros: Vinde, façamos tijolos e queimemo-los bem. Os tijolos serviram-lhes de pedra, e o betume, de argamassa.

[4] Disseram: Vinde, edifiquemos para nós uma cidade e uma torre cujo tope chegue até aos céus e tornemos célebre o nosso nome, para que não sejamos espalhados por toda a terra.

[5] Então, desceu o SENHOR para ver a cidade e a torre, que os filhos dos homens edificavam;

[6] e o SENHOR disse: Eis que o povo é um, e todos têm a mesma linguagem. Isto é apenas o começo; agora não haverá restrição para tudo que intentam fazer.

[7] Vinde, desçamos e confundamos ali a sua linguagem, para que um não entenda a linguagem de outro.

[8] Destarte, o SENHOR os dispersou dali pela superfície da terra; e cessaram de edificar a cidade.

[9] Chamou-se-lhe, por isso, o nome de Babel, porque ali confundiu o SENHOR a linguagem de toda a terra e dali o SENHOR os dispersou por toda a superfície dela.

Descendentes de Sem

1 Crônicas 1.24-27

[10] São estas as gerações de Sem. Ora, ele era da idade de cem anos quando gerou a Arfaxade, dois anos depois do dilúvio;

[11] e, depois que gerou a Arfaxade, viveu Sem quinhentos anos; e gerou filhos e filhas.

[3]І сказали вони одне одному: «Зробімо цеглу й гарненько її обпалимо, щоб стала вона міцною». Вони використовували цеглу замість каміння і дьоготь замість вапна.

[4]Тоді вони сказали: «Збудуймо місто для себе, а в місті — башту аж до небес. Таким чином здобудемо собі славу, бо інакше розкидає нас по всій землі».

[5]Господь спустився з небес подивитися на місто й башту, що її сини людські будували.

[6]Він мовив: «Бачу, ці люди об'єдналися. У них єдина мова. І це лише початок того, що вони можуть зробити. Згодом вони зможуть виконати все, що задумають.

[7]Тож зійдемо додолу й змішаймо їхні мови, щоб вони не розуміли одне одного».

[8]І Господь розсіяв людей по всій землі. Отже, вони припинили будівництво міста.

[9]Тож місто й назвали Вавилоном, оскільки Господь змішав мови всього світу, а людей розвіяв по землі.

Родовід Симового роду

[10]Ось нащадки Сима. Коли Симові сповнилося сто років, він став батьком, і назвали його сина Арпахшадом. Сталося це через два роки після потопу.

[11]Після народження Арпахшада Сим прожив іще п'ятсот років, і за цей час у нього були й інші сини й дочки.

12 Viveu Arfaxade trinta e cinco anos e gerou a Salá;

13 e, depois que gerou a Salá, viveu Arfaxade quatrocentos e três anos; e gerou filhos e filhas.

14 Viveu Salá trinta anos e gerou a Héber;

15 e, depois que gerou a Héber, viveu Salá quatrocentos e três anos; e gerou filhos e filhas.

16 Viveu Héber trinta e quatro anos e gerou a Pelegue;

17 e, depois que gerou a Pelegue, viveu Héber quatrocentos e trinta anos; e gerou filhos e filhas.

18 Viveu Pelegue trinta anos e gerou a Reú;

19 e, depois que gerou a Reú, viveu Pelegue duzentos e nove anos; e gerou filhos e filhas.

20 Viveu Reú trinta e dois anos e gerou a Serugue;

21 e, depois que gerou a Serugue, viveu Reú duzentos e sete anos; e gerou filhos e filhas.

22 Viveu Serugue trinta anos e gerou a Naor;

23 e, depois que gerou a Naor, viveu Serugue duzentos anos; e gerou filhos e filhas.

24 Viveu Naor vinte e nove anos e gerou a Tera;

25 e, depois que gerou a Tera, viveu Naor cento e dezenove anos; e gerou filhos e filhas.

12Коли Арпахшадові сповнилося тридцять п’ять років, він став батьком, і назвали його сина Шелахом.

13Після народження Шелаха Арпахшад прожив іще чотириста три роки, і за цей час у нього були й інші сини й дочки.

14Коли Шелахові сповнилося тридцять років, він став батьком Евера.

15Після народження Евера Шелах прожив іще чотириста три роки і мав іще інших синів та дочок.

16Коли Еверу виповнилося тридцять чотири роки, він став батьком Пелеґа.

17Після народження Пелеґа Евер прожив іще чотириста тридцять років і мав іще інших синів та дочок.

18Коли Пелеґу сповнилося тридцять років, він став батьком Реу.

19Після народження Реу Пелеґ прожив іще двісті дев’ять років і мав іще інших синів та дочок.

20Коли Реу сповнилося тридцять два роки, він став батьком Серуґа.

21Після народження Серуґа Реу прожив іще двісті сім років і мав іще інших синів та дочок.

22Коли Серуґові сповнилося тридцять років, він став батьком Нагора.

23Після народження Нагора Серуґ прожив іще двісті років і мав іще інших синів та дочок.

24Коли Нагору сповнилося двадцять дев’ять років, він став батьком Тери.

25Після народження Тери Нагор прожив іще сто дев’ятнадцять років і мав іще інших синів та дочок.

[26] Viveu Tera setenta anos e gerou a Abrão, a Naor e a Harã.

[27] São estas as gerações de Tera. Tera gerou a Abrão, a Naor e a Harã; e Harã gerou a Ló.

[28] Morreu Harã na terra de seu nascimento, em Ur dos caldeus, estando Tera, seu pai, ainda vivo.

[29] Abrão e Naor tomaram para si mulheres; a de Abrão chamava-se Sarai, a de Naor, Milca, filha de Harã, que foi pai de Milca e de Iscá.

[30] Sarai era estéril, não tinha filhos.

[31] Tomou Tera a Abrão, seu filho, e a Ló, filho de Harã, filho de seu filho, e a Sarai, sua nora, mulher de seu filho Abrão, e saiu com eles de Ur dos caldeus, para ir à terra de Canaã; foram até Harã, onde ficaram.

[32] E, havendo Tera vivido duzentos e cinco anos ao todo, morreu em Harã.

Gênesis 12

Deus chama Abrão e lhe faz promessas

[1] Ora, disse o SENHOR a Abrão: Sai da tua terra, da tua parentela e da casa de teu pai e vai para a terra que te mostrarei;

[2] de ti farei uma grande nação, e te abençoarei, e te engrandecerei o nome. Sê tu uma bênção!

[3] Abençoarei os que te abençoarem e amaldiçoarei os que te amaldiçoarem; em ti serão benditas todas as famílias da terra.

[26]Коли Тері сповнилося сімдесят років, він став батьком трьох синів: Аврама, Нагора та Гарана.

Родовід Тери

[27]Ось родовід Тери. Він був батьком трьох синів: Аврама, Нагора й Арона. Гаран став батьком Лота.

[28]Гаран помер іще за життя свого батька Тери в своєму місті Урі халдейськім.

[29]Аврам і Нагор взяли собі жінок. Аврам одружився з Сарою, а Нагор узяв собі Милку. Милка була Гарановою дочкою, Гаран же був батьком Милки та Іски.

[30]Сара була неплідна і не мала дітей.

[31]Забравши свою родину: сина Аврама, онука Лота, сина Арона, невістку Сару, Аврамову дружину — Тера залишив Ур халдейський і подався до землі Ханаанської. Дійшовши до Гарана, вони оселилися там.

[32]Тера прожив усього двісті п'ять років. Він помер у Гарані.

Буття 12

Покликання Аврама

[1]І мовив Господь до Аврама: «Полиш свою землю і свій народ, полиш дім свого батька і йди до землі, яку Я вкажу тобі.

[2]Я виведу з тебе великий народ, благословлю і возвеличу ім'я твоє, і ти станеш благословенням.

[3]Я благословлятиму тих, хто благословляє тебе, і проклинатиму тих, хто проклинає тебе. В тобі всі родини в світі будуть благословенні».

Аврам у Ханаані

[4] Partiu, pois, Abrão, como lho ordenara o SENHOR, e Ló foi com ele. Tinha Abrão setenta e cinco anos quando saiu de Harã.

[4]І зробив Аврам так, як Господь йому вказав. З ним пішов і Лот. На той час, коли він покинув Гаран, Аврамові було сімдесят п'ять років.

[5] Levou Abrão consigo a Sarai, sua mulher, e a Ló, filho de seu irmão, e todos os bens que haviam adquirido, e as pessoas que lhes acresceram em Harã. Partiram para a terra de Canaã; e lá chegaram.

[5]Аврам узяв із собою свою жінку Сару, свого племінника Лота, все майно, що нажили вони, і рабів, що вони мали в Гарані, та й рушили вони в землі Ханаанські. І прийшли вони до земель Ханаанських.

Діброва Мамре

[6] Atravessou Abrão a terra até Siquém, até ao carvalho de Moré. Nesse tempo os cananeus habitavam essa terra.

[6]Авраам пройшов цією землею аж до священного місця в Сихемі, до діброви Море. Там жили ханаанці.

[7] Apareceu o SENHOR a Abrão e lhe disse: Darei à tua descendência esta terra. Ali edificou Abrão um altar ao SENHOR, que lhe aparecera.

[7]Господь явився Аврамові й мовив до нього: «Я віддам цю землю твоїм нащадкам». Аврам спорудив на тому місці вівтар Господу, що явився йому.

[8] Passando dali para o monte ao oriente de Betel, armou a sua tenda, ficando Betel ao ocidente e Ai ao oriente; ali edificou um altar ao SENHOR e invocou o nome do SENHOR.

[8]Звідти Аврам крок за кроком подався в гори на схід від Бетела. Там напнув намет. Місто Бетел було на захід від нього, а місто Аї — на схід. На цьому місці Аврам спорудив вівтар Господу і поклонявся Йому.

[9] Depois, seguiu Abrão dali, indo sempre para o Neguebe.

[9]Тоді Аврам знову помандрував у напрямку Неґева.

Abrão no Egito

Аврам у Єгипті

[10] Havia fome naquela terra; desceu, pois, Abrão ao Egito, para aí ficar, porquanto era grande a fome na terra.

[10]Був голод. Тож Аврам подався до Єгипту, щоб перебути там деякий час, бо голод у тих краях лютував.

[11] Quando se aproximava do Egito, quase ao entrar, disse a Sarai, sua mulher: Ora, bem sei que és mulher de formosa aparência;

[11]Коли вже до Єгипту було зовсім близько, він сказав своїй дружині Сарі: «Послухай. Я знаю, що ти вродлива жінка.

[12] os egípcios, quando te virem, vão dizer: É a mulher dele e me matarão, deixando-te com vida.

[12]Коли єгиптяни побачать тебе, вони мовлять: „Це його дружина!" І вб'ють мене, а тебе залишать живою.

[13] Dize, pois, que és minha irmã, para que me considerem por amor de ti e, por tua causa, me conservem a vida.

[13]Кажи, що ти моя сестра, тоді вони будуть добрі зі мною, і ти врятуєш моє життя».

[14] Tendo Abrão entrado no Egito, viram os egípcios que a mulher era sobremaneira formosa.

[14]Отож як Аврам прийшов до Єгипту, єгиптяни побачили, яка красуня Сара.

[15] Viram-na os príncipes de Faraó e gabaram-na junto dele; e a mulher foi levada para a casa de Faraó.

[15]Побачивши її вроду, вельможі розповіли про неї фараону. Тож Сару забрали до фараонового палацу.

[16] Este, por causa dela, tratou bem a Abrão, o qual veio a ter ovelhas, bois, jumentos, escravos e escravas, jumentas e camelos.

[16]Фараон був добрий з Аврамом за Сару. І Аврам дістав овець, худобу, ослів, рабів, наложниць, ослиць і верблюдів.

[17] Porém o SENHOR puniu Faraó e a sua casa com grandes pragas, por causa de Sarai, mulher de Abrão.

[17]І наслав Господь на фараона і всю його родину лихі хвороби за те, що він узяв собі Сару, Аврамову дружину.

[18] Chamou, pois, Faraó a Abrão e lhe disse: Que é isso que me fizeste? Por que não me disseste que era ela tua mulher?

[18]Тоді фараон покликав Аврама і сказав: «І що ж це ти зі мною зробив? Чому не сказав, що вона твоя дружина?

[19] E me disseste ser tua irmã? Por isso, a tomei para ser minha mulher. Agora, pois, eis a tua mulher, toma-a e vai-te.

[19]Навіщо сказав, що Сара твоя сестра? Через це я і взяв її собі за жінку. Ось вона. Забирай її і йди геть».

[20] E Faraó deu ordens aos seus homens a respeito dele; e acompanharam-no, a ele, a sua mulher e a tudo que possuía.

[20]І дав тоді фараон наказ своїм людям, і вони випроводили Аврама та його дружину разом з усім їхнім майном.

Gênesis 13

Abrão e Ló separam-se

[1] Saiu, pois, Abrão do Egito para o Neguebe, ele e sua mulher e tudo o que tinha, e Ló com ele.

[2] Era Abrão muito rico; possuía gado, prata e ouro.

[3] Fez as suas jornadas do Neguebe até Betel, até ao lugar onde primeiro estivera a sua tenda, entre Betel e Ai,

Буття 13

Повернення Аврама до Ханаану

[1]Тож Аврам пішов із Єгипту разом зі своєю дружиною і майном, що мав, у Неґев. З ними також був Лот.

[2]На той час Аврам був дуже багатий на худобу, срібло й золото.

[3]Так Аврам мандрував із Неґева аж до Бетела, до того самого місця, де він спершу ставив свій намет між Бетелом та Аї.

[4] até ao lugar do altar, que outrora tinha feito; e aí Abrão invocou o nome do SENHOR.

[4]Саме на цьому місці Аврам спорудив перший вівтар. Тут він поклонявся Господу.

Аврам і Лот розходяться

[5] Ló, que ia com Abrão, também tinha rebanhos, gado e tendas.

[5]Лот, який мандрував з Аврамом, також мав худобу, овець і намети.

[6] E a terra não podia sustentá-los, para que habitassem juntos, porque eram muitos os seus bens; de sorte que não podiam habitar um na companhia do outro.

[6]Земля не могла їх обох прогодувати, бо мали вони багато майна. Тож не могли вони жити разом.

[7] Houve contenda entre os pastores do gado de Abrão e os pastores do gado de Ló. Nesse tempo os cananeus e os ferezeus habitavam essa terra.

[7]Ще й чабани Аврама й Лота почали сперечатися. (В тих землях тоді жили ханаанці та перизійці).

[8] Disse Abrão a Ló: Não haja contenda entre mim e ti e entre os meus pastores e os teus pastores, porque somos parentes chegados.

[8]Тоді Аврам сказав Лоту: «Не годиться нам сваритися з тобою, ані чабанам нашим. Ми ж усі брати.

[9] Acaso, não está diante de ti toda a terra? Peço-te que te apartes de mim; se fores para a esquerda, irei para a direita; se fores para a direita, irei para a esquerda.

[9]Чи не вся земля перед тобою? Давай розійдемося. Якщо ти підеш ліворуч, то я — праворуч, якщо ж ти праворуч, то я — ліворуч».

[10] Levantou Ló os olhos e viu toda a campina do Jordão, que era toda bem regada (antes de haver o SENHOR destruído Sodoma e Gomorra), como o jardim do SENHOR, como a terra do Egito, como quem vai para Zoar.

[10]Лот озирнувся й побачив, що вся Йорданська земля добре зрошувалася, немов сад Господній, як Єгипет, аж до самого Зоара. (Це було до того, як Господь зруйнував Содом і Ґоморру).

[11] Então, Ló escolheu para si toda a campina do Jordão e partiu para o Oriente; separaram-se um do outro.

[11]Вибрав собі Лот Йорданську землю. І попрямував він на схід. Так вони розійшлися.

[12] Habitou Abrão na terra de Canaã; e Ló, nas cidades da campina e ia armando as suas tendas até Sodoma.

[12]Аврам залишився жити в Ханаанській землі, а Лот поселився в Йорданських землях. Він поставив свій намет біля Содома.

[13] Ora, os homens de Sodoma eram maus e grandes pecadores contra o SENHOR.

O SENHOR promete a Abrão a terra de Canaã

[14] Disse o SENHOR a Abrão, depois que Ló se separou dele: Ergue os olhos e olha desde onde estás para o norte, para o sul, para o oriente e para o ocidente;

[15] porque toda essa terra que vês, eu ta darei, a ti e à tua descendência, para sempre.

[16] Farei a tua descendência como o pó da terra; de maneira que, se alguém puder contar o pó da terra, então se contará também a tua descendência.

[17] Levanta-te, percorre essa terra no seu comprimento e na sua largura; porque eu ta darei.

[18] E Abrão, mudando as suas tendas, foi habitar nos carvalhais de Manre, que estão junto a Hebrom; e levantou ali um altar ao SENHOR.

Gênesis 14

Guerra de quatro reis contra cinco

[1] Sucedeu naquele tempo que Anrafel, rei de Sinar, Arioque, rei de Elasar, Quedorlaomer, rei de Elão, e Tidal, rei de Goim,

[2] fizeram guerra contra Bera, rei de Sodoma, contra Birsa, rei de Gomorra, contra Sinabe, rei de Admá, contra Semeber, rei de Zeboim, e contra o rei de Bela (esta é Zoar).

[3] Todos estes se ajuntaram no vale de Sidim (que é o mar Salgado).

[13]На той час мешканці Содома були злими і дуже грішили проти Господа.

[14]Після того, як Лот пішов, Господь сказав Авраму: «Озирнися. Подивися з цього місця на північ, південь, схід і захід.

[15]Всю цю землю, що ти бачиш, Я назавжди віддам тобі й твоїм нащадкам.

[16]Я зроблю твій народ таким численним, як порох земний. Якщо хтось зможе полічити земні порошинки, то й народ твій зможе полічити.

[17]Вставай же і йди цією землею з кінця в кінець, бо Я тобі її віддам».

[18]Тож Аврам зняв свій намет і оселився ближче до діброви Мамре, неподалік від Хеврона. Там спорудив Аврам вівтар Господу.

Буття 14

Війна між царствами

[1]Це сталося за часів, коли Амрафел був царем шинарським, Аріох був царем елласарським, Кедорлаомер був царем еламським, а Тідал був царем ґоїмським.

[2]Ці царі пішли війною проти царя Содома Бери, царя Ґоморри Берші, царя Адми Шимава, царя Цевоїма Шемевера і царя Бели (місто Бела ще звалося Зоаром).

[3]Останні зібрали всі свої сили в Шиддимській долині при Мертвому морі.

[4] Doze anos serviram a Quedorlaomer, porém no décimo terceiro se rebelaram.

[5] Ao décimo quarto ano, veio Quedorlaomer e os reis que estavam com ele e feriram aos refains em Asterote-Carnaim, e aos zuzins em Hã, e aos emins em Savé-Quiriataim,

[6] e aos horeus no seu monte Seir, até El-Parã, que está junto ao deserto.

[7] De volta passaram em En-Mispate (que é Cades) e feriram toda a terra dos amalequitas e dos amorreus, que habitavam em Hazazom-Tamar.

[8] Então, saíram os reis de Sodoma, de Gomorra, de Admá, de Zeboim e de Bela (esta é Zoar) e se ordenaram e levantaram batalha contra eles no vale de Sidim,

[9] contra Quedorlaomer, rei de Elão, contra Tidal, rei de Goim, contra Anrafel, rei de Sinar, contra Arioque, rei de Elasar: quatro reis contra cinco.

[10] Ora, o vale de Sidim estava cheio de poços de betume; os reis de Sodoma e de Gomorra fugiram; alguns caíram neles, e os restantes fugiram para um monte.

[11] Tomaram, pois, todos os bens de Sodoma e de Gomorra e todo o seu mantimento e se foram.

Ló é levado cativo

[12] Apossaram-se também de Ló, filho do irmão de Abrão, que morava em Sodoma, e dos seus bens e partiram.

[13] Porém veio um, que escapara, e o contou a Abrão, o hebreu; este habitava junto dos carvalhais de Manre, o

[4]Усі вони служили дванадцять років Кедорлаомеру, але на тринадцятий рік повстали проти нього.

[5]На чотирнадцятий рік Кедорлаомер та інші царі, що були з ним, пішли й перемогли рефаїв в Аштарот-Карнаїмі, зузимців у Хамі, емимців у Шаве-Кіріатаїмі.

[6]Вони перемогли хореян у горах Сеїру аж при Ель-Парані, що поблизу пустелі.

[7]Тоді Кедорлаомер разом із царями, що його підтримували, повернув назад і, дійшовши до Ен-Мішпата, що звався також Кадешем, підкорив усі амаликійські гори, а також аморійців, що жили в Хазазон-Тамарі.

[8]І вийшли царі Содома, Ґоморри, Адми, Цевоїма і цар Бели (тобто Зоари), і вишикували війська до бою зі своїми ворогами в долині Шиддим.

[9]І билися вони з Кедорлаомером, царем Елама, Тідалом, царем Ґоїма, Амрафелом, царем Шинара, Аріохом, царем Елласара — чотири царі проти п’ятьох.

[10]В долині Шиддим було багато ям з дьогтем. Коли ж царі Содома й Ґоморри повтікали, то дехто з їхнього війська попадав у ті ями, решта ж утекла в гори.

[11]Тоді Кедорлаомер і його спільники забрали все майно Содома і Ґоморри, увесь їхній запас харчів й пішли геть.

Полонення Лота

[12]Кедорлаомер і його спільники захопили в полон і Лота, Аврамового небожа. Вони забрали все його майно та й подалися звідти (Лот жив у Содомі).

[13]Один із тих, що вціліли, прийшов до єврея Аврама й розповів, про все, що сталося. Аврам тоді жив між дубів Мамре, неподалік від братів Ешкола та

amorreu, irmão de Escol e de Aner, os quais eram aliados de Abrão.

Анера. Вони домовилися з Аврамом, що допомагатимуть одне одному.

[14] Ouvindo Abrão que seu sobrinho estava preso, fez sair trezentos e dezoito homens dos mais capazes, nascidos em sua casa, e os perseguiu até Dã.

Аврам визволяє Лота

[14]Почувши, що його родича захоплено в полон, Аврам озброїв триста вісімнадцять тренованих своїх домашніх, що були його рабами, і переслідував ворога аж до міста Дана.

[15] E, repartidos contra eles de noite, ele e os seus homens, feriu-os e os perseguiu até Hobá, que fica à esquerda de Damasco.

[15]Вночі, розділившись, Аврам і раби його напали на ворогів, розбили їх і гнали аж до Хови, що на північ від Дамаска.

[16] Trouxe de novo todos os bens, e também a Ló, seu sobrinho, os bens dele, e ainda as mulheres, e o povo.

[16]Аврам повернув усе майно, захоплене ворогом. Повернув він також і Лота разом з усім його майном, усіма жінками і слугами.

[17] Após voltar Abrão de ferir a Quedorlaomer e aos reis que estavam com ele, saiu-lhe ao encontro o rei de Sodoma no vale de Savé, que é o vale do Rei.

[17]Після перемоги над Кедорлаомером і царями, що з ним були, Аврам повернувся додому. Цар содомський вийшов йому назустріч у долині Шаве, що нині називається Царською долиною.

Melquisedeque abençoa a Abrão

Мелхіседек благословляє Аврама

[18] Melquisedeque, rei de Salém, trouxe pão e vinho; era sacerdote do Deus Altíssimo;

[18]Мелхіседек, цар Салема, також вийшов назустріч, несучи хліб і вино. Він був священиком Всевишнього Бога.

[19] abençoou ele a Abrão e disse: Bendito seja Abrão pelo Deus Altíssimo, que possui os céus e a terra;

[19]Благословляючи Аврама, він сказав: «Авраме, благословенний будь Всевишнім Богом, Творцем неба і землі.

[20] e bendito seja o Deus Altíssimo, que entregou os teus adversários nas tuas mãos. E de tudo lhe deu Abrão o dízimo.

[20]Благословенний будь, Боже Всевишній, бо Він відав ворогів твоїх у руки твої». Аврам віддав Мелхіседеку десятину всього.

[21] Então, disse o rei de Sodoma a Abrão: Dá-me as pessoas, e os bens ficarão contigo.

[21]Тоді цар содомський і каже Аврамові: «Віддай мені людей, що були захоплені ворогом, а майно залиш собі».

[22] Mas Abrão lhe respondeu: Levanto a mão ao SENHOR, o Deus Altíssimo, o que possui os céus e a terra,

[22]І відповів Аврам содомському цареві: «Я тут клянуся Господом Богом Всевишнім, Творцем неба і землі,

[23] e juro que nada tomarei de tudo o que te pertence, nem um fio, nem uma correia

[23]що не візьму навіть ремінця від сандалій з того, що належить тобі. Щоб не казав ти потім: „Я збагатив Аврама".

de sandália, para que não digas: Eu enriqueci a Abrão;

[24] nada quero para mim, senão o que os rapazes comeram e a parte que toca aos homens Aner, Escol e Manre, que foram comigo; estes que tomem o seu quinhão.

[24]Єдине, що я візьму, це те, що з'їли мої люди. І треба віддати частку Анера, Ешкола та Мамре, які пішли зі мною і допомогли мені. Нехай заберуть своє».

Gênesis 15

Deus anima a Abrão e lhe promete um filho

[1] Depois destes acontecimentos, veio a palavra do SENHOR a Abrão, numa visão, e disse: Não temas, Abrão, eu sou o teu escudo, e teu galardão será sobremodo grande.

[2] Respondeu Abrão: SENHOR Deus, que me haverás de dar, se continuo sem filhos e o herdeiro da minha casa é o damasceno Eliézer?

[3] Disse mais Abrão: A mim não me concedeste descendência, e um servo nascido na minha casa será o meu herdeiro.

[4] A isto respondeu logo o SENHOR, dizendo: Não será esse o teu herdeiro; mas aquele que será gerado de ti será o teu herdeiro.

[5] Então, conduziu-o até fora e disse: Olha para os céus e conta as estrelas, se é que o podes. E lhe disse: Será assim a tua posteridade.

[6] Ele creu no SENHOR, e isso lhe foi imputado para justiça.

[7] Disse-lhe mais: Eu sou o SENHOR que te tirei de Ur dos caldeus, para dar-te por herança esta terra.

Буття 15

Бог укладає Угоду з Аврамом

[1]Після всього, що сталося, Аврамові прийшло Слово Господнє у з'яві. Господь мовив: «Не бійся, Авраме. Я — твій захист. І матимеш ти дуже велику винагороду».

[2]Але Аврам відповів: «О, Господи, мій Володарю! Яку винагороду Ти даси мені? Я й досі бездітний, а спадкоємцем моїм стане Еліезер із Дамаска».

[3]І додав Аврам: «Ти не дав мені дітей, тож слуга, народжений у домі моєму, успадкує все від мене».

[4]І Слово Господнє долинуло до нього: «Цей раб не успадкує від тебе нічого, а спадкоємцем твоїм стане твій власний син».

[5]Тоді Господь вивів Аврама надвір і сказав: «Поглянь на небо і спробуй полічити зірки. Якщо можеш». Тоді Він додав: «Матимеш стільки нащадків, як отих зірок у небі».

[6]І Аврам повірив у Господа. І Господь записав це Аврамові на карб як праведність.

[7]Потім Він мовив: «Я Господь, Який вивів тебе з Ура халдейського, щоб віддати цю землю тобі у власність».

[8] Perguntou-lhe Abrão: SENHOR Deus, como saberei que hei de possuí-la?

[9] Respondeu-lhe: Toma-me uma novilha, uma cabra e um cordeiro, cada qual de três anos, uma rola e um pombinho.

[10] Ele, tomando todos estes animais, partiu-os pelo meio e lhes pôs em ordem as metades, umas defronte das outras; e não partiu as aves.

[11] Aves de rapina desciam sobre os cadáveres, porém Abrão as enxotava.

O SENHOR entra em aliança com Abrão

[12] Ao pôr-do-sol, caiu profundo sono sobre Abrão, e grande pavor e cerradas trevas o acometeram;

[13] então, lhe foi dito: Sabe, com certeza, que a tua posteridade será peregrina em terra alheia, e será reduzida à escravidão, e será afligida por quatrocentos anos.

[14] Mas também eu julgarei a gente a que têm de sujeitar-se; e depois sairão com grandes riquezas.

[15] E tu irás para os teus pais em paz; serás sepultado em ditosa velhice.

[16] Na quarta geração, tornarão para aqui; porque não se encheu ainda a medida da iniqüidade dos amorreus.

[17] E sucedeu que, posto o sol, houve densas trevas; e eis um fogareiro fumegante e uma tocha de fogo que passou entre aqueles pedaços.

[18] Naquele mesmo dia, fez o SENHOR aliança com Abrão, dizendo: À tua descendência dei esta terra, desde o rio do Egito até ao grande rio Eufrates:

[8]Аврам тоді спитав: «Господи, мій Володарю! Як я знатиму, що володію нею?»

[9]І відповів йому Господь: «Візьми для Мене трирічну телицю, трирічну козу і трирічного барана, а також горлицю і молодого голуба».

[10]Аврам приніс усе, як Господь звелів і порозрубував тварин навпіл. Тоді поклав одну половину проти другої, але птахів не розрубав.

[11]Трохи згодом злетілись на м'ясо великі птахи, але Аврам порозганяв їх.

[12]Коли сонце сідало і сон почав долати Аврама, глибока й жахлива темрява спустилася на нього.

[13]І сказав Авраму Господь: «Ти мусиш знати, що нащадки твої будуть чужинцями в чужій країні. І стануть вони рабами в тій країн і будуть гноблені чотириста років.

[14]Але Я судитиму той народ, що поневолить їх. І вийдуть тоді твої нащадки звідти з великими здобутками.

[15]А ти житимеш довго і в мирі, потім прилучишся до своїх пращурів, і поховають тебе.

[16]Твій народ повернеться на ці землі через чотири покоління, бо міра беззаконня аморійців іще не сповнилася».

[17]Після заходу сонця стало темно. І раптом стовп диму, немов із печі, і вогню, наче хто запалив смолоскип, пройшли між половинками розрубаних тварин.

[18]Того дня Господь уклав Угоду з Аврамом, кажучи: «Я віддаю цю землю твоїм нащадкам. Від ріки Єгипетської до великої ріки Євфрат.

[19] o queneu, o quenezeu, o cadmoneu,

[20] o heteu, o ferezeu, os refains,

[21] o amorreu, o cananeu, o girgaseu e o jebuseu.

[19]Це землі кенітів, кенизійців, кадмонійців,

[20]хиттитів, перизійців, рефаїв,

[21]аморійців, ханаанців, ґірґашитів та євуситів».

Gênesis 16

Sarai e Agar

[1] Ora, Sarai, mulher de Abrão, não lhe dava filhos; tendo, porém, uma serva egípcia, por nome Agar,

[2] disse Sarai a Abrão: Eis que o SENHOR me tem impedido de dar à luz filhos; toma, pois, a minha serva, e assim me edificarei com filhos por meio dela. E Abrão anuiu ao conselho de Sarai.

[3] Então, Sarai, mulher de Abrão, tomou a Agar, egípcia, sua serva, e deu-a por mulher a Abrão, seu marido, depois de ter ele habitado por dez anos na terra de Canaã.

[4] Ele a possuiu, e ela concebeu. Vendo ela que havia concebido, foi sua senhora por ela desprezada.

[5] Disse Sarai a Abrão: Seja sobre ti a afronta que se me faz a mim. Eu te dei a minha serva para a possuíres; ela, porém, vendo que concebeu, desprezou-me. Julgue o SENHOR entre mim e ti.

[6] Respondeu Abrão a Sarai: A tua serva está nas tuas mãos, procede segundo melhor te parecer. Sarai humilhou-a, e ela fugiu de sua presença.

[7] Tendo-a achado o Anjo do SENHOR junto a uma fonte de água no deserto, junto à fonte no caminho de Sur,

Буття 16

Служниця Аґар

[1]Аврамова дружина Сара не народила йому дітей. Та була у Сари рабиня-єгиптянка, яку звали Аґар.

[2]І сказала Сара Авраму: «Ти знаєш, Господь не дав мені мати дітей. Увійди до моєї рабині. Можливо, матиму дитину через неї». Аврам послухався Сару.

[3]І сталося це, коли Аврам прожив у землі Ханаанській вже десять років. Якраз тоді Сара і взяла собі рабиню-єгиптянку Аґар і віддала її Аврамові.

[4]І ввійшов Аврам до Аґар, і завагітніла вона. Зрозумівши, що завагітніла, Аґар почала зневажати свою господиню.

[5]І сказала Сара Аврамові: «Моє лихо — на тобі. Я сама віддала її тобі. Тепер, коли вона завагітніла, то ще менше поважає мене. Нехай же Господь розсудить, хто з нас з тобою правий».

[6]На те Аврам відповів: «Послухай, Саро! Вона твоя служниця, а ти її господиня. Роби з нею, що хочеш». Сара стала жорстокою до Аґар і та втекла від неї.

Аґар у пустелі. Ізмаїл, Аврамів син

[7]Ангел Господній знайшов Аґар у пустелі біля джерела, що на шляху до Шура.

[8] disse-lhe: Agar, serva de Sarai, donde vens e para onde vais? Ela respondeu: Fujo da presença de Sarai, minha senhora.

[8]Ангел спитав її: «Аґар, рабине Сарина, звідки ти прийшла? І куди йдеш?» Вона відповіла: «Я втікаю від своєї господині Сари».

[9] Então, lhe disse o Anjo do SENHOR: Volta para a tua senhora e humilha-te sob suas mãos.

[9]Тоді Ангел Господній і каже: «Повертайся до своєї господині й підкорися їй».

[10] Disse-lhe mais o Anjo do SENHOR: Multiplicarei sobremodo a tua descendência, de maneira que, por numerosa, não será contada.

[10]І ще сказав Ангел Господній: «Я незмірно примножу нащадків твоїх. Тож їх буде стільки, що не злічити».

[11] Disse-lhe ainda o Anjo do SENHOR: Concebeste e darás à luz um filho, a quem chamarás Ismael, porque o SENHOR te acudiu na tua aflição.

[11]І ще раз мовив до неї Ангел Господній: «Зараз ти вагітна, і згодом народиш сина; назви його Ізмаїлом, оскільки Господь почув твої страждання.

[12] Ele será, entre os homens, como um jumento selvagem; a sua mão será contra todos, e a mão de todos, contra ele; e habitará fronteiro a todos os seus irmãos.

[12]Син твій буде як дикий осел. Він буде проти всіх, і всі будуть проти нього. І житиме він у незгоді зі всіма своїми братами».

[13] Então, ela invocou o nome do SENHOR, que lhe falava: Tu és Deus que vê; pois disse ela: Não olhei eu neste lugar para aquele que me vê?

[13]І назвала Аґар Господа, Який говорив з нею, новим іменем. «Ти — Ель-Рой». Бо сказала вона: «Чи й справді я побачила Того, Хто бачить мене?»

[14] Por isso, aquele poço se chama Beer-Laai-Roi; está entre Cades e Berede.

[14]І назвали те джерело Беер-Лахай-Рой. Воно й досі там між Кадешем і Вередом.

Nascimento de Ismael

[15] Agar deu à luz um filho a Abrão; e Abrão, a seu filho que lhe dera Agar, chamou-lhe Ismael.

[15]Аґар народила Аврамові сина, й Аврам назвав сина, народженого Аґар, Ізмаїлом.

[16] Era Abrão de oitenta e seis anos, quando Agar lhe deu à luz Ismael.

[16]Аврамові сповнилося вісімдесят шість років, коли Аґар народила йому Ізмаїла.

Gênesis 17

Deus muda o nome de Abrão

[1] Quando atingiu Abrão a idade de noventa e nove anos, apareceu-lhe o

Буття 17

Обрізання на свідчення Угоди

[1]Коли Аврамові сповнилося дев'яносто дев'ять років, Господь явився йому й мовив: «Я — Бог Усемогутній (Ель

SENHOR e disse-lhe: Eu sou o Deus Todo-Poderoso; anda na minha presença e sê perfeito.

Шадай). Якщо ти слухатимешся Мене і будеш бездоганним,

2 Farei uma aliança entre mim e ti e te multiplicarei extraordinariamente.

2Я укладу Угоду між нами й примножу твій рід, зробивши його великим».

3 Prostrou-se Abrão, rosto em terra, e Deus lhe falou:

3Тоді впав Аврам долілиць, і мовив Бог до нього:

4 Quanto a mim, será contigo a minha aliança; serás pai de numerosas nações.

4«Ось моя угода з тобою. Ти станеш батьком багатьох народів.

5 Abrão já não será o teu nome, e sim Abraão; porque por pai de numerosas nações te constituí.

5Не зватимешся ти більше Аврамом. Твоїм іменем буде Авраам, оскільки Я зроблю тебе батьком багатьох народів.

6 Far-te-ei fecundo extraordinariamente, de ti farei nações, e reis procederão de ti.

6Я зроблю тебе життєдайним, бо від тебе візьмуть початок багато народів і багато царів.

7 Estabelecerei a minha aliança entre mim e ti e a tua descendência no decurso das suas gerações, aliança perpétua, para ser o teu Deus e da tua descendência.

7Тож укладаю Угоду між Мною і тобою, і твоїми нащадками після тебе з покоління в покоління. Це буде вічна угода. Я буду Богом для тебе і для твоїх нащадків після тебе.

8 Dar-te-ei e à tua descendência a terra das tuas peregrinações, toda a terra de Canaã, em possessão perpétua, e serei o seu Deus.

8Я віддаю тобі й усім твоїм майбутнім поколінням землю, по якій ти мандруєш, всю землю Ханаанську. І то буде навічно, а Я буду їхнім Богом».

Institui-se a circuncisão

9 Disse mais Deus a Abraão: Guardarás a minha aliança, tu e a tua descendência no decurso das suas gerações.

9І ще сказав Бог Авраму: «Ти й усі твої нащадки в усі часи дотримуватиметеся нашої Угоди.

10 Esta é a minha aliança, que guardareis entre mim e vós e a tua descendência: todo macho entre vós será circuncidado.

10Це моя угода, якої ви мусите слухатися. Це угода між Мною і всіма вашими наступними поколіннями: кожен чоловік має бути обрізаний.

11 Circuncidareis a carne do vosso prepúcio; será isso por sinal de aliança entre mim e vós.

11Ви мусите обрізати крайню плоть, і це буде доказом того, що ви приймаєте цю Угоду між Мною і вами.

12 O que tem oito dias será circuncidado entre vós, todo macho nas vossas gerações, tanto o escravo nascido em casa

12В усіх ваших поколіннях кожному хлопчику, лиш йому виповниться вісім днів, слід буде зробити обрізання. Усім народженим у вашому домі, і всім придбаним за гроші у чужинця, слід

como o comprado a qualquer estrangeiro, que não for da tua estirpe.

[13] Com efeito, será circuncidado o nascido em tua casa e o comprado por teu dinheiro; a minha aliança estará na vossa carne e será aliança perpétua.

[14] O incircunciso, que não for circuncidado na carne do prepúcio, essa vida será eliminada do seu povo; quebrou a minha aliança.

Deus muda o nome de Sarai

[15] Disse também Deus a Abraão: A Sarai, tua mulher, já não lhe chamarás Sarai, porém Sara.

[16] Abençoá-la-ei e dela te darei um filho; sim, eu a abençoarei, e ela se tornará nações; reis de povos procederão dela.

[17] Então, se prostrou Abraão, rosto em terra, e se riu, e disse consigo: A um homem de cem anos há de nascer um filho? Dará à luz Sara com seus noventa anos?

[18] Disse Abraão a Deus: Tomara que viva Ismael diante de ti.

[19] Deus lhe respondeu: De fato, Sara, tua mulher, te dará um filho, e lhe chamarás Isaque; estabelecerei com ele a minha aliança, aliança perpétua para a sua descendência.

[20] Quanto a Ismael, eu te ouvi: abençoá-lo-ei, fá-lo-ei fecundo e o multiplicarei extraordinariamente; gerará doze príncipes, e dele farei uma grande nação.

[21] A minha aliança, porém, estabelecê-la-ei com Isaque, o qual Sara te dará à luz, neste mesmo tempo, daqui a um ano.

робити обрізання. Навіть якщо він і не з вашого роду.

[13]Як раби, народжені у вашому домі, так і ті, яких придбали за гроші, мають бути обрізані. І таким чином ваша плоть матиме печатку Моєї вічної Угоди.

[14]Усякого необрізаного чоловіка слід вигнати з-поміж його народу, бо він порушив Мою Угоду».

Ісаак — обіцяний Богом син

[15]Бог сказав Аврааму: «Твоя жінка не зватиметься вже Сарою. Її ім'я тепер буде Сарра.

[16]Я благословлю її, Я дам тобі сина від неї. Я благословлю її, і вона стане матір'ю народів. І царям цих народів дасть вона життя».

[17]Авраам упав долілиць, щоб показати повагу до Бога, але про себе розсміявся, думаючи: «Чи народиться дитина від столітнього діда? Чи може дев'яностолітня Сарра народити?»

[18]Авраам тоді сказав Богові: «Я сподіваюсь, Ізмаїл матиме прихильність Твою».

[19]Бог відповів: «Ні. Твоя дружина Сарра народить тобі сина, і назвеш ті його Ісааком. Я укладу з ним і з його нащадками Мою Угоду. І вона буде навік.

[20]Я чув твоє слово про Ізмаїла Я благословлю його. Я дам йому багато дітей. Він стане батьком дванадцятьох князів. І рід його стане великим народом.

[21]Але Угоду Я укладу з Ісааком, якого Сарра народить тобі в цей час наступного року».

[22] E, finda esta fala com Abraão, Deus se retirou dele, elevando-se.

Pratica-se a circuncisão

[23] Tomou, pois, Abraão a seu filho Ismael, e a todos os escravos nascidos em sua casa, e a todos os comprados por seu dinheiro, todo macho dentre os de sua casa, e lhes circuncidou a carne do prepúcio de cada um, naquele mesmo dia, como Deus lhe ordenara.

[24] Tinha Abraão noventa e nove anos de idade, quando foi circuncidado na carne do seu prepúcio.

[25] Ismael, seu filho, era de treze anos, quando foi circuncidado na carne do seu prepúcio.

[26] Abraão e seu filho, Ismael, foram circuncidados no mesmo dia.

[27] E também foram circuncidados todos os homens de sua casa, tanto os escravos nascidos nela como os comprados por dinheiro ao estrangeiro.

Gênesis 18

O SENHOR e dois anjos aparecem a Abraão

[1] Apareceu o SENHOR a Abraão nos carvalhais de Manre, quando ele estava assentado à entrada da tenda, no maior calor do dia.

[2] Levantou ele os olhos, olhou, e eis três homens de pé em frente dele. Vendo-os, correu da porta da tenda ao seu encontro, prostrou-se em terra

[3] e disse: SENHOR meu, se acho mercê em tua presença, rogo-te que não passes do teu servo;

[22]І коли Бог скінчив промовляти, то зник з очей Авраамових, повернувшись на Небо.

[23]Тоді Авраам узяв свого сина Ізмаїла, всіх рабів, народжених у нього в домі, чи куплених за його гроші, зібрав усіх чоловіків і молодих хлопців і того ж дня усіх обрізав, як Бог звелів.

[24]Авраамові сповнилося дев'яносто дев'ять років, коли йому зробили обрізання.

[25]Авраамовому сину Ізмаїлу було тринадцять, коли йому зробили обрізання.

[26]Аврааму і його сину Ізмаїлу зробили обрізання в один день.

[27]Усі чоловіки Авраамового дому, всі раби, що народилися в його домі чи були куплені в чужинців, були обрізані разом з Авраамом.

Буття 18

Троє чоловіків

[1]І Господь знову явився Авраамові. Це сталося біля діброви Мамре, коли той сидів біля входу до свого намету в найжаркішу пору дня.

[2]Авраам підвів очі й побачив трьох чоловіків, що стояли поруч із ним. Побачивши їх, він вибіг із намету їм назустріч і шанобливо вклонився.

[3]Він сказав: «Володарі мої! Якщо я гідний вашої ласки, то не минайте мене, слуги вашого.

[4] traga-se um pouco de água, lavai os pés e repousai debaixo desta árvore;

[5] trarei um bocado de pão; refazei as vossas forças, visto que chegastes até vosso servo; depois, seguireis avante. Responderam: Faze como disseste.

[6] Apressou-se, pois, Abraão para a tenda de Sara e lhe disse: Amassa depressa três medidas de flor de farinha e faze pão assado ao borralho.

[7] Abraão, por sua vez, correu ao gado, tomou um novilho, tenro e bom, e deu-o ao criado, que se apressou em prepará-lo.

[8] Tomou também coalhada e leite e o novilho que mandara preparar e pôs tudo diante deles; e permaneceu de pé junto a eles debaixo da árvore; e eles comeram.

[9] Então, lhe perguntaram: Sara, tua mulher, onde está? Ele respondeu: Está aí na tenda.

[10] Disse um deles: Certamente voltarei a ti, daqui a um ano; e Sara, tua mulher, dará à luz um filho. Sara o estava escutando, à porta da tenda, atrás dele.

[11] Abraão e Sara eram já velhos, avançados em idade; e a Sara já lhe havia cessado o costume das mulheres.

[12] Riu-se, pois, Sara no seu íntimo, dizendo consigo mesma: Depois de velha, e velho também o meu senhor, terei ainda prazer?

[13] Disse o SENHOR a Abraão: Por que se riu Sara, dizendo: Será verdade que darei ainda à luz, sendo velha?

[4]Я принесу води обмити ваші ноги, а тоді відпочинете в тіні під деревами.

[5]Я принесу вам трохи хліба, щоб ви підкріпились, а тоді продовжите свою путь. Дозвольте це зробити мені, слузі вашому». І ті відповіли: «Роби, як сказав».

[6]Авраам поспішив тоді до намету, до Сарри та й каже їй: «Мерщій візьми три мірки доброго борошна, заміси тісто і спечи хліба».

[7]Тоді Авраам побіг до загону, вибрав молоде ніжне теля й віддав юнакові, який кинувся забити й готувати його.

[8]Тоді взяв кислого, молока і м’яса, що слуга приготував, та й поставив усе це перед чоловіками, що прийшли до нього. Сам же стояв коло них під деревом, поки ті їли.

[9]Тоді вони спитали Авраама: «А де твоя дружина Сарра?» Він відповів: «Вона там, у наметі».

[10]Тоді один із чоловіків (Господь) сказав: «Я неодмінно повернуся сюди навесні, і Сарра, дружина твоя, матиме сина». Сарра в цей час стояла позаду біля входу до намету і слухала.

[11]І Авраам, і Сарра були вже дуже старими. У Сарри вже давно минув той час, коли вона могла б мати дітей.

[12]Тож вона засміялася про себе та й промовила: «Чи зможу я народити дитину? Я ж стара, і чоловік уже старий».

[13]Тоді Господь і каже Авраамові: «Чому Сарра сміється й сумнівається: „Чи зможу я народити дитину у такому похилому віці?”

[14] Acaso, para o SENHOR há coisa demasiadamente difícil? Daqui a um ano, neste mesmo tempo, voltarei a ti, e Sara terá um filho.

[14]Чи є щось неможливе для Господа? Я повернуся навесні наступного року, і Сарра матиме сина».

[15] Então, Sara, receosa, o negou, dizendo: Não me ri. Ele, porém, disse: Não é assim, é certo que riste.

[15]Та Сарра заперечила: «Я не сміялася», бо вона була налякана. Але Він сказав: «Ні. Ти таки сміялася».

Deus anuncia a destruição de Sodoma e Gomorra

[16] Tendo-se levantado dali aqueles homens, olharam para Sodoma; e Abraão ia com eles, para os encaminhar.

[16]Тоді ті чоловіки повставали й поглянули в бік Содома. Вони збиралися йти туди та Авраам пішов провести їх.

Авраамове прохання

[17] Disse o SENHOR: Ocultarei a Abraão o que estou para fazer,

[17]Тоді Господь про себе мовив: «Чи варто приховувати від Авраама те, що збираюсь робити?

[18] visto que Abraão certamente virá a ser uma grande e poderosa nação, e nele serão benditas todas as nações da terra?

[18]Він дасть початок великому й могутньому народу, й усі народи на землі будуть благословенні через нього.

[19] Porque eu o escolhi para que ordene a seus filhos e a sua casa depois dele, a fim de que guardem o caminho do SENHOR e pratiquem a justiça e o juízo; para que o SENHOR faça vir sobre Abraão o que tem falado a seu respeito.

[19]Не приховуватиму Я від нього. Адже Я його вподобав, щоб він заповідав синам своїм і дому своєму жити так, як Господу бажано, щоб бути праведним перед Ним і справедливим. Тож Я, Господь, дам Авраамові все, що обіцяв».

[20] Disse mais o SENHOR: Com efeito, o clamor de Sodoma e Gomorra tem-se multiplicado, e o seu pecado se tem agravado muito.

[20]І мовив Господь: «Так багато нарікань на жителів Содома й Ґоморри, і гріх їхній такий тяжкий.

[21] Descerei e verei se, de fato, o que têm praticado corresponde a esse clamor que é vindo até mim; e, se assim não é, sabê-lo-ei.

[21]Тож Я піду й подивлюся, чи й справді все так, як Я чув, бо я мушу знати».

Abraão intercede junto a Deus pelos homens

[22] Então, partiram dali aqueles homens e foram para Sodoma; porém Abraão permaneceu ainda na presença do SENHOR.

[22]Чоловіки відвернулися й рушили до Содома. Авраам же лишився стояти перед Господом.

[23] E, aproximando-se a ele, disse: Destruirás o justo com o ímpio?

[23]Тоді, наблизившись до Нього, Авраам спитав: «Господи, невже Ти задумав погубити й праведних людей разом з нечестивими?

[24] Se houver, porventura, cinqüenta justos na cidade, destruirás ainda assim e não pouparás o lugar por amor dos cinqüenta justos que nela se encontram?

[24]А якщо там знайдеться п'ятдесят праведників, чи зруйнуєш Ти місто? Невже не пощадиш його заради п'ятдесяти праведних людей, що живуть там?

[25] Longe de ti o fazeres tal coisa, matares o justo com o ímpio, como se o justo fosse igual ao ímpio; longe de ti. Não fará justiça o Juiz de toda a terra?

[25]Не вбивай праведного разом із грішним. Якщо це трапиться, то де ж різниця між праведним і грішним? Не слід робити цього! Чи не мусить Суддя всього живого обстоювати справедливість?»

[26] Então, disse o SENHOR: Se eu achar em Sodoma cinqüenta justos dentro da cidade, pouparei a cidade toda por amor deles.

[26]І мовив Господь: «Якщо в Содомі знайдеться п'ятдесят праведників, то заради них Я пощаджу місто».

[27] Disse mais Abraão: Eis que me atrevo a falar ao SENHOR, eu que sou pó e cinza.

[27]Авраам тоді знову звернувся до Нього: «Оце я наважився говорити з Тобою, Господом моїм, а сам же я порох і зола.

[28] Na hipótese de faltarem cinco para cinqüenta justos, destruirás por isso toda a cidade? Ele respondeu: Não a destruirei se eu achar ali quarenta e cinco.

[28]А якщо там недоставатиме п'ять праведників, невже зруйнуєш місто через нестачу всього п'яти чоловік?» Господь відповів: «Якщо там буде сорок п'ять праведних, то не зруйную місто».

[29] Disse-lhe ainda mais Abraão: E se, porventura, houver ali quarenta? Respondeu: Não o farei por amor dos quarenta.

[29]Тоді Авраам знову звернувся до Господа: «А якщо сорок знайдеш?» Господь відповів: «Не зроблю того і заради сорока».

[30] Insistiu: Não se ire o SENHOR, falarei ainda: Se houver, porventura, ali trinta? Respondeu o SENHOR: Não o farei se eu encontrar ali trinta.

[30]Авраам тоді каже: «Володарю мій, не гнівайся на мене, якщо я знову наважуся спитати Тебе. А якщо знайдеш Ти там тридцять, то як тоді?» Господь відповів: «Не зроблю Я того й заради тридцяти».

[31] Continuou Abraão: Eis que me atrevi a falar ao SENHOR: Se, porventura, houver ali vinte? Respondeu o SENHOR: Não a destruirei por amor dos vinte.

[31]Авраам каже: «Наважуся спитати Тебе, Володарю мій, а якщо двадцять праведних знайдеться в місті?» Господь відповів: «Не зруйную й заради двадцяти».

[32] Disse ainda Abraão: Não se ire o SENHOR, se lhe falo somente mais esta

[32]Авраам знову: «Володарю мій, не гнівайся на мене, якщо я наважуся потурбувати Тебе ще раз. Що зробиш,

vez: Se, porventura, houver ali dez? Respondeu o SENHOR: Não a destruirei por amor dos dez.

[33] Tendo cessado de falar a Abraão, retirou-se o SENHOR; e Abraão voltou para o seu lugar.

якщо знайдеш десять праведних?» І Господь відповів: «Не зруйную і заради десятьох».

[33]Закінчивши розмову з Авраамом, Господь пішов. Авраам же повернувся додому.

Gênesis 19

Ló recebe em sua casa os dois anjos

[1] Ao anoitecer, vieram os dois anjos a Sodoma, a cuja entrada estava Ló assentado; este, quando os viu, levantou-se e, indo ao seu encontro, prostrou-se, rosto em terra.

[2] E disse-lhes: Eis agora, meus senhores, vinde para a casa do vosso servo, pernoitai nela e lavai os pés; levantar-vos-eis de madrugada e seguireis o vosso caminho. Responderam eles: Não; passaremos a noite na praça.

[3] Instou-lhes muito, e foram e entraram em casa dele; deu-lhes um banquete, fez assar uns pães asmos, e eles comeram.

[4] Mas, antes que se deitassem, os homens daquela cidade cercaram a casa, os homens de Sodoma, tanto os moços como os velhos, sim, todo o povo de todos os lados;

[5] e chamaram por Ló e lhe disseram: Onde estão os homens que, à noitinha, entraram em tua casa? Traze-os fora a nós para que abusemos deles.

[6] Saiu-lhes, então, Ló à porta, fechou-a após si

[7] e lhes disse: Rogo-vos, meus irmãos, que não façais mal;

Буття 19

Ангели приходять до Лота

[1]Два Ангели прийшли до Содома ввечері. Лот у той час сидів коло міських воріт. Побачивши їх, він підвівся привітати їх и низько вклонився.

[2]Тоді промовив: «Прошу вас, володарі мої, не цурайся завітати до оселі слуги вашого. Переночуєте, обмиєте ноги, а вранці встанете й рушите далі». Ангели відповіли йому: «Ні, ми ночуватимемо на майдані».

[3]Але Лот так запрошував, що вони згодились і зайшли до його дому. Лот нагодував їх, а також дав їм опрісноків.

[4]Коли гості зібралися спати, чоловіки Содома, від малого до старого, прийшли з усіх кінців міста й обступили дім.

[5]Вони погукали Лота: «Де ті двоє, що прийшли до тебе ввечері? Виведи їх до нас, щоб ми пізнали їх».

[6]Лот вийшов до них, причинивши за собою двері.

[7]Він сказав: «Прошу вас, браття, не робіть цього зла.

[8] tenho duas filhas, virgens, eu vo-las trarei; tratai-as como vos parecer, porém nada façais a estes homens, porquanto se acham sob a proteção de meu teto.

[9] Eles, porém, disseram: Retira-te daí. E acrescentaram: Só ele é estrangeiro, veio morar entre nós e pretende ser juiz em tudo? A ti, pois, faremos pior do que a eles. E arremessaram-se contra o homem, contra Ló, e se chegaram para arrombar a porta.

[10] Porém os homens, estendendo a mão, fizeram entrar Ló e fecharam a porta;

[11] e feriram de cegueira aos que estavam fora, desde o menor até ao maior, de modo que se cansaram à procura da porta.

[12] Então, disseram os homens a Ló: Tens aqui alguém mais dos teus? Genro, e teus filhos, e tuas filhas, todos quantos tens na cidade, faze-os sair deste lugar;

[13] pois vamos destruir este lugar, porque o seu clamor se tem aumentado, chegando até à presença do SENHOR; e o SENHOR nos enviou a destruí-lo.

[14] Então, saiu Ló e falou a seus genros, aos que estavam para casar com suas filhas e disse: Levantai-vos, saí deste lugar, porque o SENHOR há de destruir a cidade. Acharam, porém, que ele gracejava com eles.

[15] Ao amanhecer, apertaram os anjos com Ló, dizendo: Levanta-te, toma tua mulher e tuas duas filhas, que aqui se encontram,

[8]Послухайте. У мене є дві дочки, що не знали ще чоловіків. Давайте я виведу їх. Робіть із ними, що вам заманеться, але не чіпайте цих чоловіків. Вони під моїм дахом».

[9]Содоміти гукали: «Йди до нас!» А тоді мовили: «Цей Лот сам прийшов сюди як чужинець, та ще й хоче нас повчати. Гляди, щоб тобі не дісталося гірше, ніж їм». І почали вони все ближче й ближче підступати до Лота і збиралися вже висадити двері.

[10]Але чоловіки схопили Лота й потягли всередину хати, а потім зачинили двері.

[11]Людей, що були під дверима дому, від малого до старого, вони вдарили сліпотою, аж ті не могли знайти двері.

Втеча з Содома

[12]Тоді ті двоє і кажуть Лотові: «Чи є ще тут хто з твого сімейства? Забирай звідси своїх зятів, синів, дочок і ще кого маєш, і йдіть мерщій геть.

[13]Ми збираємося зруйнувати це місто, поголос про те, скільки тут зла, розрісся перед Господом. Тож Він і послав нас знищити це місто».

[14]Лот вийшов і розповів усе своїм зятям, що одружилися з його дочками. Він сказав: «Вставайте й залишайте це місто, бо Господь от-от зруйнує його». Але їм здалося, що Лот жартує.

[15]На світанку Ангели почали квапити Лота: «Вставай, бери свою жінку, двох дочок з собою, інакше загинете разом з покараним містом».

para que não pereças no castigo da cidade.

[16] Como, porém, se demorasse, pegaram-no os homens pela mão, a ele, a sua mulher e as duas filhas, sendo-lhe o SENHOR misericordioso, e o tiraram, e o puseram fora da cidade.

[17] Havendo-os levado fora, disse um deles: Livra-te, salva a tua vida; não olhes para trás, nem pares em toda a campina; foge para o monte, para que não pereças.

[18] Respondeu-lhes Ló: Assim não, SENHOR meu!

[19] Eis que o teu servo achou mercê diante de ti, e engrandeceste a tua misericórdia que me mostraste, salvando-me a vida; não posso escapar no monte, pois receio que o mal me apanhe, e eu morra.

[20] Eis aí uma cidade perto para a qual eu posso fugir, e é pequena. Permite que eu fuja para lá (porventura, não é pequena?), e nela viverá a minha alma.

[21] Disse-lhe: Quanto a isso, estou de acordo, para não subverter a cidade de que acabas de falar.

[22] Apressa-te, refugia-te nela; pois nada posso fazer, enquanto não tiveres chegado lá. Por isso, se chamou Zoar o nome da cidade.

A destruição de Sodoma e Gomorra

[23] Saía o sol sobre a terra, quando Ló entrou em Zoar.

[24] Então, fez o SENHOR chover enxofre e fogo, da parte do SENHOR, sobre Sodoma e Gomorra.

[16]Та Лот усе барився. Тоді ті двоє схопили його, жінку та обох дочок за руки, бо Господь змилувався над ними, вивели з міста й залишили там.

[17]Вивівши їх, один із Ангелів і каже: «А тепер рятуйтеся! Не озирайтесь і не зупиняйтеся в жодній долині. Біжіть у гори, інакше загинете».

[18]Тоді Лот каже: «Ні, володарі мої.

[19]Ви були милостиві до мене, слуги вашого. Ваша ласка така велика, ви врятували мене. Але я не можу так далеко бігти в гори. Що станеться, якщо я не встигну? Мене спостигне біда, і я загину!

[20]Он гляньте, неподалік є невелике містечко, щоб туди утекти. Дозвольте мені побігти до нього, і ви врятуєте моє життя».

[21]Один із Ангелів тоді й мовить: «Гаразд. Я зроблю тобі таку ласку і не зруйную те містечко, про яке ти говориш.

[22]Але хутчіш! Поспішай туди, бо я не зможу зруйнувати місто, поки ти ще не там». (Те місто звалося Зоар, оскільки було мале).

Зруйнування Содома і Ґоморри

[23]Коли сонце вже встало, Лот якраз дістався Зоара.

[24]В цей час Господь послав на Содом і Ґоморру з неба палаючу сірку.

[25] E subverteu aquelas cidades, e toda a campina, e todos os moradores das cidades, e o que nascia na terra.

[25]Господь зруйнував ті міста, спалив усю долину і знищив усіх людей, що жили там, і всі рослини.

[26] E a mulher de Ló olhou para trás e converteu-se numa estátua de sal.

[26]Лотова дружина була озирнулася, але вмить перетворилася на соляний стовп.

[27] Tendo-se levantado Abraão de madrugada, foi para o lugar onde estivera na presença do SENHOR;

[27]Рано вранці Авраам устав і пішов на те місце, де стояв перед Господом.

[28] e olhou para Sodoma e Gomorra e para toda a terra da campina e viu que da terra subia fumaça, como a fumarada de uma fornalha.

[28]Поглянув Авраам на Содом і Ґоморру, на всі землі довкола і побачив, що дим підіймається з землі, як з великою згарища.

[29] Ao tempo que destruía as cidades da campina, lembrou-se Deus de Abraão e tirou a Ló do meio das ruínas, quando subverteu as cidades em que Ló habitara.

[29]Тож руйнуючи міста, Бог згадав про Авраама. Він вислав Лота з руйновиська, з міста, в якому той жив.

A origem dos moabitas e dos amonitas

Лотові дочки

[30] Subiu Ló de Zoar e habitou no monte, ele e suas duas filhas, porque receavam permanecer em Zoar; e habitou numa caverna, e com ele as duas filhas.

[30]Лот боявся жити в Зоарі й через те, забравши обох своїх дочок із собою, пішов у гори й оселився там у печері.

[31] Então, a primogênita disse à mais moça: Nosso pai está velho, e não há homem na terra que venha unir-se conosco, segundo o costume de toda terra.

[31]Якось старша дочка каже своїй сестрі: «Наш батько вже старий, на землі немає чоловіків, щоб могли ввійти до нас, як це робиться у всьому світі.

[32] Vem, façamo-lo beber vinho, deitemo-nos com ele e conservemos a descendência de nosso pai.

[32]Давай же напоїмо нашого батька вином, тоді ляжемо з ним. І так ми продовжимо наш рід».

[33] Naquela noite, pois, deram a beber vinho a seu pai, e, entrando a primogênita, se deitou com ele, sem que ele o notasse, nem quando ela se deitou, nem quando se levantou.

[33]Тож тієї ночі Лотові дочки напоїли батька свого вином. Тоді старша лягла пішла й лягла з батьком, а той і не знав, ні коли та лягла з ним, ані коли встала.

[34] No dia seguinte, disse a primogênita à mais nova: Deitei-me, ontem, à noite,

[34]Наступного дня старша сестра й каже до молодшої: «Вчора я переспала з батьком нашим. Давай напоїмо його й

com o meu pai. Demos-lhe a beber vinho também esta noite; entra e deita-te com ele, para que preservemos a descendência de nosso pai.

сьогодні. Тоді ти підеш і переспиш з ним. Матимемо дітей від батька нашого і в такий спосіб продовжимо свій рід».

35 De novo, pois, deram, aquela noite, a beber vinho a seu pai, e, entrando a mais nova, se deitou com ele, sem que ele o notasse, nem quando ela se deitou, nem quando se levantou.

35Отже, й тієї ночі вони напоїли свого батька вином. Тоді молодша дочка пішла, лягла з ним. Лот знову не помітив, ні коли вона лягла, ні коли встала.

36 E assim as duas filhas de Ló conceberam do próprio pai.

36Обидві дочки Лотові завагітніли від батька.

37 A primogênita deu à luz um filho e lhe chamou Moabe: é o pai dos moabitas, até ao dia de hoje.

37Старша дочка народила сина й назвала його Моавом. Він став пращуром моавійців, які живуть і донині.

38 A mais nova também deu à luz um filho e lhe chamou Ben-Ami: é o pai dos filhos de Amom, até ao dia de hoje.

38Молодша дочка також народила сина й назвала його Бен-Аммі. Він став пращуром аммонійців, що живуть і донині.

Gênesis 20

Abraão e Sara peregrinam em Gerar

1 Partindo Abraão dali para a terra do Neguebe, habitou entre Cades e Sur e morou em Gerar.

2 Disse Abraão de Sara, sua mulher: Ela é minha irmã; assim, pois, Abimeleque, rei de Gerar, mandou buscá-la.

3 Deus, porém, veio a Abimeleque em sonhos de noite e lhe disse: Vais ser punido de morte por causa da mulher que tomaste, porque ela tem marido.

4 Ora, Abimeleque ainda não a havia possuído; por isso, disse: SENHOR, matarás até uma nação inocente?

5 Não foi ele mesmo que me disse: É minha irmã? E ela também me disse: Ele

Буття 20

Авраам у Ґерарі

1Авраам подався звідти до землі Неґевської. Він оселився між Кадешем і Шуром у Ґерарі.

2Усім він казав, що Сарра його сестра. Почувши це, Авімелех, ґерарський цар, послав своїх слуг, щоб привели Сарру до нього.

3Якось Авімелеху приснився Бог уночі. От Він йому й каже: «Ти помреш через жінку, яку взяв собі, бо вона одружена».

4Та Авімелех іще не пізнав її, тому промовив: «Господи, невже Ти справді погубиш невинну людину?

5Хіба ж Авраам сам не казав, що Сарра його сестра? Хіба ж вона сама не казала, що Авраам її брат? Я не винен,

é meu irmão. Com sinceridade de coração e na minha inocência, foi que eu fiz isso.

бо зробив це зі щирим серцем і чистими руками».

[6] Respondeu-lhe Deus em sonho: Bem sei que com sinceridade de coração fizeste isso; daí o ter impedido eu de pecares contra mim e não te permiti que a tocasses.

[6]Тоді Бог йому й каже уві сні: «Звісно, Я знаю, що ти зробив це з невинним серцем. Я тебе стримав, щоб ти не згрішив проти Мене і не дозволив тобі торкнути.

[7] Agora, pois, restitui a mulher a seu marido, pois ele é profeta e intercederá por ti, e viverás; se, porém, não lha restituíres, sabe que certamente morrerás, tu e tudo o que é teu.

[7]Тож віддай жінку Авраамові, бо він — пророк. Він молитиметься за тебе, тож ти житимеш. Якщо ж не віддаси Сарру Авраамові, то знай, що і ти, і всі твої домашні — всі ви напевно помрете».

[8] Levantou-se Abimeleque de madrugada, e chamou todos os seus servos, e lhes contou todas essas coisas; e os homens ficaram muito atemorizados.

[8]Наступного ранку Авімелех, прокинувшись, покликав своїх слуг і розповів їм усе про свій сон. І слуги його дуже злякалися.

[9] Então, chamou Abimeleque a Abraão e lhe disse: Que é isso que nos fizeste? Em que pequei eu contra ti, para trazeres tamanho pecado sobre mim e sobre o meu reino? Tu me fizeste o que não se deve fazer.

[9]Тоді Авімелех покликав Авраама й каже: «Що ж ти зробив з нами? У чому провина моя перед тобою, що навів ти такий великий гріх на мене й царство моє? Ти повівся зі мною так, як не годиться поводитися».

[10] Disse mais Abimeleque a Abraão: Que estavas pensando para fazeres tal coisa?

[10]І ще сказав Авімелех: «Що ти собі думав, коли вчинив отаке?»

[11] Respondeu Abraão: Eu dizia comigo mesmo: Certamente não há temor de Deus neste lugar, e eles me matarão por causa de minha mulher.

[11]Авраам відповів: «Я подумав, що немає страху перед Богом у цій землі і що мене можуть убити за мою дружину.

[12] Por outro lado, ela, de fato, é também minha irmã, filha de meu pai e não de minha mãe; e veio a ser minha mulher.

[12]Крім того, вона й справді моя сестра. Дочка мого батька, але не моєї матері. І вона стала моєю дружиною.

[13] Quando Deus me fez andar errante da casa de meu pai, eu disse a ela: Este favor me farás: em todo lugar em que

[13]Коли Бог послав мене в мандри з батькового дому, я Саррі й кажу: „Зроби мені таку ласку, де б ми не були, кажи всім, що я твій брат"».

entrarmos, dirás a meu respeito: Ele é meu irmão.

14 Então, Abimeleque tomou ovelhas e bois, e servos e servas e os deu a Abraão; e lhe restituiu a Sara, sua mulher.

15 Disse Abimeleque: A minha terra está diante de ti; habita onde melhor te parecer.

16 E a Sara disse: Dei mil siclos de prata a teu irmão; será isto compensação por tudo quanto se deu contigo; e perante todos estás justificada.

17 E, orando Abraão, sarou Deus Abimeleque, sua mulher e suas servas, de sorte que elas pudessem ter filhos;

18 porque o SENHOR havia tornado estéreis todas as mulheres da casa de Abimeleque, por causa de Sara, mulher de Abraão.

Gênesis 21

O nascimento de Isaque

1 Visitou o SENHOR a Sara, como lhe dissera, e o SENHOR cumpriu o que lhe havia prometido.

2 Sara concebeu e deu à luz um filho a Abraão na sua velhice, no tempo determinado, de que Deus lhe falara.

3 Ao filho que lhe nasceu, que Sara lhe dera à luz, pôs Abraão o nome de Isaque.

4 Abraão circuncidou a seu filho Isaque, quando este era de oito dias, segundo Deus lhe havia ordenado.

5 Tinha Abraão cem anos, quando lhe nasceu Isaque, seu filho.

14Тоді Авімелех дав Авраамові Сарру, овець, худоби всілякої, слуг і служниць.

15Авімелех сказав: «Поглянь, уся земля моя перед тобою. Живи де хочеш».

16І промовив Авімелех до Сарри: «Я дав твоєму братові тисячу срібних монет. Я зробив це, щоб ніхто не подумав нічого лихого проти тебе. Ти виправдана цілком!»

17-18Господь замкнув усі лона в домі Авімелеха через Сарру, Авраамову дружину. Тож Авраам помолився Всевишньому, й Бог зцілив Авімелеха, його дружину і служниць, і вони знову мали дітей.

Буття 21

Народження Ісаака

1Господь виявив свою прихильність до Сарри й усе виконав.

2Як Він і сказав, Сарра завагітніла й народила Авраамові в його старості сина саме в той час, який вказав їй був Господь.

3І назвав Авраам сина, що народила йому Сарра, Ісааком.

4Коли Ісаакові сповнилося вісім днів, Авраам зробив йому обрізання, як і звелів Бог.

5Авраамові було сто років, коли в нього народився син Ісаак.

[6] E disse Sara: Deus me deu motivo de riso; e todo aquele que ouvir isso vai rir-se juntamente comigo.

[7] E acrescentou: Quem teria dito a Abraão que Sara amamentaria um filho? Pois na sua velhice lhe dei um filho.

Agar no deserto

[8] Isaque cresceu e foi desmamado. Nesse dia em que o menino foi desmamado, deu Abraão um grande banquete.

[9] Vendo Sara que o filho de Agar, a egípcia, o qual ela dera à luz a Abraão, caçoava de Isaque,

[10] disse a Abraão: Rejeita essa escrava e seu filho; porque o filho dessa escrava não será herdeiro com Isaque, meu filho.

[11] Pareceu isso mui penoso aos olhos de Abraão, por causa de seu filho.

[12] Disse, porém, Deus a Abraão: Não te pareça isso mal por causa do moço e por causa da tua serva; atende a Sara em tudo o que ela te disser; porque por Isaque será chamada a tua descendência.

[13] Mas também do filho da serva farei uma grande nação, por ser ele teu descendente.

[14] Levantou-se, pois, Abraão de madrugada, tomou pão e um odre de água, pô-los às costas de Agar, deu-lhe o menino e a despediu. Ela saiu, andando errante pelo deserto de Berseba.

[15] Tendo-se acabado a água do odre, colocou ela o menino debaixo de um dos arbustos

[16] e, afastando-se, foi sentar-se defronte, à distância de um tiro de arco; porque dizia:

[6]Сарра тоді й каже: «Бог дарував радість мені. Нехай же кожен, хто почує це, радіє разом зі мною».

[7]І Сарра додала: «Хто міг сказати Авраамові, що я, Сарра, доглядатиму дітей? Але це збулось, і я народила йому, старому, сина».

Вигнання Аґар з Ізмаїлом

[8]Хлопчик ріс, і коли настав час відлучати його від грудей, того ж дня Авраам влаштував велике свято.

[9]Сарра побачила, як грається син Аґар, єгиптянкою народжений Авраамів первісток, з її сином Ісааком.

[10]І вона сказала Авраамові: «Прожени геть цю рабиню з хлопцем, бо її син не повинен стати спадкоємцем разом із моїм Ісааком».

[11]Прикро стало Авраамові, засмутився він через свого сина Ізмаїла.

[12]І сказав тоді Бог Авраамові: «Не турбуйся про хлопчика і свою рабиню. Виконай все, як Сарра того хоче, бо твоїх нащадків визнаватимуть через Ісаака.

[13]Сина рабині Я також зроблю батьком великого народу, бо він твій син».

[14]Авраам устав раненько, взяв хліба й бурдюк води і дав Аґар. Поклавши все це їй на плечі, він відіслав її разом з хлопчиком. І пішла вона мандрувати через пустелю до Беершеби й заблукала.

[15]Коли вода в бурдюку скінчилася, Аґар посадила дитину під кущ.

[16]Вона відійшла й сіла на відстані, щоб не бачити, як помирає хлопчик. Аґар

Assim, não verei morrer o menino; e, sentando-se em frente dele, levantou a voz e chorou.

промовила: «Не можу я дивитися, як помирає дитина без води».

[17] Deus, porém, ouviu a voz do menino; e o Anjo de Deus chamou do céu a Agar e lhe disse: Que tens, Agar? Não temas, porque Deus ouviu a voz do menino, daí onde está.

[17]Та Бог почув плач хлопчика і Ангел Божий промовив до Аґар із небес: «Що трапилося, Аґар? Не бійся. Бог почув плач дитини.

[18] Ergue-te, levanta o rapaz, segura-o pela mão, porque eu farei dele um grande povo.

[18]Вставай! Підніми хлопчину й міцно тримай його за руку. Я зроблю його батьком великого народу».

[19] Abrindo-lhe Deus os olhos, viu ela um poço de água, e, indo a ele, encheu de água o odre, e deu de beber ao rapaz.

[19]І відкрив їй Бог очі, і побачила вона криницю з водою. Підійшла Аґар, набрала повний бурдюк води й дала напитися хлопчику.

[20] Deus estava com o rapaz, que cresceu, habitou no deserto e se tornou flecheiro;

[20]Хлопець ріс, і Бог був з ним. Ізмаїл жив у пустелі й став лучником.

[21] habitou no deserto de Parã, e sua mãe o casou com uma mulher da terra do Egito.

[21]Мати знайшла йому жінку єгиптянку, й жили вони в пустелі Паран.

Abraão faz aliança com Abimeleque

Угода між Авраамом і Авімелехом

[22] Por esse tempo, Abimeleque e Ficol, comandante do seu exército, disseram a Abraão: Deus é contigo em tudo o que fazes;

[22]Якось Авімелех та Фікол, воєначальник, сказали Авраамові: «Бог з тобою у всьому, що ти робиш.

[23] agora, pois, jura-me aqui por Deus que me não mentirás, nem a meu filho, nem a meu neto; e sim que usarás comigo e com a terra em que tens habitado daquela mesma bondade com que eu te tratei.

[23]Тож поклянись мені перед Богом, що ти не зрадиш ні мене, ні дітей моїх, ані нащадків. Будеш милостивий до мене, як я до тебе. Поклянись, що будеш відданий тій землі, на якій живеш».

[24] Respondeu Abraão: Juro.

[24]І відповів Авраам: «Клянусь!»

[25] Nada obstante, Abraão repreendeu a Abimeleque por causa de um poço de água que os servos deste lhe haviam tomado à força.

[25]Тоді Авраам поскаржився Авімелехові про криницю з водою, що захопили його слуги.

[26] Respondeu-lhe Abimeleque: Não sei quem terá feito isso; também nada me

[26]Авімелех відповів: «Я не знаю, хто це вчинив. Ти мені не казав, а я не чув про це дотепер».

fizeste saber, nem tampouco ouvi falar disso, senão hoje.

[27] Tomou Abraão ovelhas e bois e deu-os a Abimeleque; e fizeram ambos uma aliança.

[28] Pôs Abraão à parte sete cordeiras do rebanho.

[29] Perguntou Abimeleque a Abraão: Que significam as sete cordeiras que puseste à parte?

[30] Respondeu Abraão: Receberás de minhas mãos as sete cordeiras, para que me sirvam de testemunho de que eu cavei este poço.

[31] Por isso, se chamou aquele lugar Berseba, porque ali juraram eles ambos.

[32] Assim, fizeram aliança em Berseba; levantaram-se Abimeleque e Ficol, comandante do seu exército, e voltaram para as terras dos filisteus.

[33] Plantou Abraão tamargueiras em Berseba e invocou ali o nome do SENHOR, Deus Eterno.

[34] E foi Abraão, por muito tempo, morador na terra dos filisteus.

[27]Авраам привів вівцю та худобину й дав їх Авімелехові. І уклали вони удвох угоду.

[28]Авраам поставив іще сім овечок осібно від отари.

[29]І спитав тоді Авімелех: «Що означає те, що ти поставив сімох овечок окремо?»

[30]Авраам відповів: «Якщо ти приймеш овечок від мене, то це буде доказом того, що я викопав цю криницю».

[31]Отож те місце й стали називати Беершебою, оскільки вони двоє поклялися там.

[32]Так Авраам та Авімелех уклали угоду біля Беершеби. Після цього Авімелех і Фікол, воєначальник, повернулися до землі Филистимської.

[33]І посадив Авраам тамарискове дерево біля Беершеби. І під ним він поклонявся Господу, Богу Всевишньому.

[34]І жив Авраам у землі Филистимській іще довго.

Gênesis 22

Deus prova Abraão

[1] Depois dessas coisas, pôs Deus Abraão à prova e lhe disse: Abraão! Este lhe respondeu: Eis-me aqui!

[2] Acrescentou Deus: Toma teu filho, teu único filho, Isaque, a quem amas, e vai-te à terra de Moriá; oferece-o ali em holocausto, sobre um dos montes, que eu te mostrarei.

Буття 22

Бог випробовує Авраама

[1]Після цього Бог випробував Авраама. От Він і каже: «Аврааме!» Той озвався: «Я тут».

[2]Бог мовив: «Візьми свого єдиного сина, якого ти любиш, Ісаака, і йди з ним до землі Морії. Там принесеш його в жертву спаленням на горі, яку Я назву тобі».

[3] Levantou-se, pois, Abraão de madrugada e, tendo preparado o seu jumento, tomou consigo dois dos seus servos e a Isaque, seu filho; rachou lenha para o holocausto e foi para o lugar que Deus lhe havia indicado.

[4] Ao terceiro dia, erguendo Abraão os olhos, viu o lugar de longe.

[5] Então, disse a seus servos: Esperai aqui, com o jumento; eu e o rapaz iremos até lá e, havendo adorado, voltaremos para junto de vós.

[6] Tomou Abraão a lenha do holocausto e a colocou sobre Isaque, seu filho; ele, porém, levava nas mãos o fogo e o cutelo. Assim, caminhavam ambos juntos.

[7] Quando Isaque disse a Abraão, seu pai: Meu pai! Respondeu Abraão: Eis-me aqui, meu filho! Perguntou-lhe Isaque: Eis o fogo e a lenha, mas onde está o cordeiro para o holocausto?

[8] Respondeu Abraão: Deus proverá para si, meu filho, o cordeiro para o holocausto; e seguiam ambos juntos.

[9] Chegaram ao lugar que Deus lhe havia designado; ali edificou Abraão um altar, sobre ele dispôs a lenha, amarrou Isaque, seu filho, e o deitou no altar, em cima da lenha;

[10] e, estendendo a mão, tomou o cutelo para imolar o filho.

[11] Mas do céu lhe bradou o Anjo do SENHOR: Abraão! Abraão! Ele respondeu: Eis-me aqui!

[3]Рано вранці Авраам устав, осідлав свого віслюка, взяв з собою двох своїх слуг і сина Ісаака. Авраам наколов дров для спалення і рушив до того місця, куди Бог звелів.

[4]На третій день Авраам підвів очі й побачив звіддалік те місце, куди вони йшли.

[5]Він сказав своїм слугам: «Лишайтеся тут із віслюком, а ми з хлопцем підемо он туди. Ми там поклонимося Господу й вернемося до вас».

[6]Авраам узяв дрова для жертвопринесення й поклав їх на плечі синові. Іще він узяв із собою вогонь, ніж, і вони вдвох пішли.

[7]І звернувся тоді Ісаак до батька: «Тату!» Авраам озвався: «Чого тобі, синку?» Ісаак запитав: «Вогонь і дрова ми маємо, а де ж ягня, що принесемо в жертву спаленням?»

[8]Авраам відповів: «Бог сам подбає про ягня для жертви». І вони вдвох пішли далі.

Порятунок Ісаака

[9]І прийшли вони на місце, яке вказав йому Бог. Авраам спорудив там вівтар і розклав дрова. Потім він зв'язав свого сина Ісаака й поклав його на вівтар поверх дров.

[10]Тоді Авраам простягнув руку й вийняв ножа, щоб убити свого сина.

[11]Але тут Ангел Господній погукав його з небес: «Аврааме! Аврааме!» Авраам озвався: «Я тут».

[12] Então, lhe disse: Não estendas a mão sobre o rapaz e nada lhe faças; pois agora sei que temes a Deus, porquanto não me negaste o filho, o teu único filho.

[12]Ангел йому й каже: «Зупинися! Не здіймай руки на хлопчика. Не роби йому нічого, бо Я бачу тепер, що ти шануєш Бога, що заради Мене ладен пожертвувати єдиним сином своїм».

[13] Tendo Abraão erguido os olhos, viu atrás de si um carneiro preso pelos chifres entre os arbustos; tomou Abraão o carneiro e o ofereceu em holocausto, em lugar de seu filho.

[13]Авраам підвів очі й побачив барана, що заплутався рогами в кущах. Він пішов, узяв його, забив і приніс у жертву замість свого сина.

[14] E pôs Abraão por nome àquele lugar – O SENHOR Proverá. Daí dizer-se até ao dia de hoje: No monte do SENHOR se proverá.

[14]І назвав Авраам це місце Ягве-Їре. І досі люди кажуть: «На горі Господь явився».

[15] Então, do céu bradou pela segunda vez o Anjo do SENHOR a Abraão

[15]Тоді покликав Ангел Господній Авраама вдруге.

[16] e disse: Jurei, por mim mesmo, diz o SENHOR, porquanto fizeste isso e não me negaste o teu único filho,

[17] que deveras te abençoarei e certamente multiplicarei a tua descendência como as estrelas dos céus e como a areia na praia do mar; a tua descendência possuirá a cidade dos seus inimigos,

[16-17]Він сказав: «Я обіцяю тобі, каже Господь, за те, що ти таке зробив і ладен був пожертвувати єдиним своїм сином, Я воістину благословлю тебе й дам тобі стільки нащадків, як тих зірок у небі, як того піску на березі моря. Вони позаймають міста ворогів своїх.

[18] nela serão benditas todas as nações da terra, porquanto obedeceste à minha voz.

[18]Всі народи землі благословлять тебе іменем нащадків твоїх за те, що ти прислухався до голосу Мого».

[19] Então, voltou Abraão aos seus servos, e, juntos, foram para Berseba, onde fixou residência.

[19]Авраам повернувся до своїх слуг, і вони всі разом пішли до Беершеби.

Descendência de Naor

[20] Passadas essas coisas, foi dada notícia a Abraão, nestes termos: Milca também tem dado à luz filhos a Naor, teu irmão:

[20]Після всього цього якось хтось сказав Авраамові: «Милка також народила синів твоєму братові Нагору.

[21] Uz, o primogênito, Buz, seu irmão, Quemuel, pai de Arã,

[21]Це Уз, первісток їхній, його брат Буц і Кемуел, батько Арама.

[22] Quésede, Hazo, Pildas, Jidlafe e Betuel.

[22]Це також Кесед, Хазо, Пілдаш, Їдлаф і Бетуїл.

[23] Betuel gerou a Rebeca; estes oito deu à luz Milca a Naor, irmão de Abraão.

[24] Sua concubina, cujo nome era Reumá, lhe deu também à luz filhos: Teba, Gaã, Taás e Maaca.

[23]Бетуїл став батьком Ревекки». Цих вісьмох народила Нагору, Авраамовому брату, Милка.

[24]Нагорова наложниця Ремуель народила йому ще чотирьох синів: Теваха, Ґахама, Тахаша та Мааку.

Gênesis 23

A morte de Sara

[1] Tendo Sara vivido cento e vinte e sete anos,

[2] morreu em Quiriate-Arba, que é Hebrom, na terra de Canaã; veio Abraão lamentar Sara e chorar por ela.

[3] Levantou-se, depois, Abraão da presença de sua morta e falou aos filhos de Hete:

[4] Sou estrangeiro e morador entre vós; dai-me a posse de sepultura convosco, para que eu sepulte a minha morta.

[5] Responderam os filhos de Hete a Abraão, dizendo:

[6] Ouve-nos, senhor: tu és príncipe de Deus entre nós; sepulta numa das nossas melhores sepulturas a tua morta; nenhum de nós te vedará a sua sepultura, para sepultares a tua morta.

[7] Então, se levantou Abraão e se inclinou diante do povo da terra, diante dos filhos de Hete.

[8] E lhes falou, dizendo: Se é do vosso agrado que eu sepulte a minha morta, ouvi-me e intercedei por mim junto a Efrom, filho de Zoar,

[9] para que ele me dê a caverna de Macpela, que tem no extremo do seu campo; que ma dê pelo devido preço em posse de sepultura entre vós.

Буття 23

Смерть Сарри

[1]Сарра прожила сто двадцять сім років.

[2]Вона померла в Киріат-Арві (тобто Хевроні), в землі Ханаанській. І прийшов Авраам тужити за нею й оплакувати її.

[3]Тоді, вставши від померлої, він звернувся до хиттитів:

[4]«Я чужинець і живу серед вас. Дайте мені клаптик землі для цвинтаря, щоб я міг поховати свою померлу».

[5]Хиттити відповіли Авраамові:

[6]«Послухай нас, добродію. Серед нас ти — один з великих князів Божих. Ховай свою померлу в нашому найкращому склепі. Ніхто з нас не завадить тобі поховати там твою померлу».

[7]Авраам тоді підвівся й низько вклонився хиттитам, народові землі тієї.

[8]Він сказав: «Якщо така ваша ласка і згода, щоб я поховав свою дружину, то послухайте. Поговоріть з Ефроном, Зогаровим сином.

[9]Хай би він віддав мені печеру Махпела, що належить йому й розташована край його поля. Нехай він продасть її мені за повну ціну, у вашій присутності, як місце поховання».

[10] Ora, Efrom, o heteu, sentando-se no meio dos filhos de Hete, respondeu a Abraão, ouvindo-o os filhos de Hete, a saber, todos os que entravam pela porta da sua cidade:

[10]Ефрон сидів серед хиттитів і при них відповів Авраамові. І його слова почули всі, хто в цей час проходив через міську браму.

[11] De modo nenhum, meu senhor; ouve-me: dou-te o campo e também a caverna que nele está; na presença dos filhos do meu povo te dou; sepulta a tua morta.

[11]«Ні, добродію. Послухай! Я віддаю тобі те поле і ту печеру при свідках. Ховай там свою небіжчицю».

[12] Então, se inclinou Abraão diante do povo da terra;

[12]І вклонився тоді Авраам людям тієї землі.

[13] e falou a Efrom, na presença do povo da terra, dizendo: Mas, se concordas, ouve-me, peço-te: darei o preço do campo, toma-o de mim, e sepultarei ali a minha morta.

[13]Він сказав Ефрону в присутності місцевих людей: «Коли б ти мене лише послухав! Я заплачу тобі за поле. Візьми від мене гроші, і я поховаю там свою дружину».

[14] Respondeu-lhe Efrom:

[14]Ефрон відповів Авраамові:

[15] Meu senhor, ouve-me: um terreno que vale quatrocentos siclos de prata, que é isso entre mim e ti? Sepulta ali a tua morta.

[15]«Послухай, добродію. Вартість цієї землі чотириста шекелів срібла. Це для тебе ніщо, і для мене теж. Тепер можеш ховати померлу».

[16] Tendo Abraão ouvido isso a Efrom, pesou-lhe a prata, de que este lhe falara diante dos filhos de Hete, quatrocentos siclos de prata, moeda corrente entre os mercadores.

[16]І Авраам погодився. Він відважив Ефронові стільки срібла, скільки той назвав у присутності людей, тобто чотириста шекелів, як міряли шекелі купці.

[17] Assim, o campo de Efrom, que estava em Macpela, fronteiro a Manre, o campo, a caverna e todo o arvoredo que nele havia, e todo o limite ao redor

[17]Отже, Ефронове поле перейшло у власність Авраама. Воно було в Махпелі, що на схід від Мамре. Поле, печера, що на ньому, всі дерева навколо стали Авраамовими.

[18] se confirmaram por posse a Abraão, na presença dos filhos de Hete, de todos os que entravam pela porta da sua cidade.

[18]То було в присутності хиттитів, усіх, хто проходив на той час через міську браму.

[19] Depois, sepultou Abraão a Sara, sua mulher, na caverna do campo de

[19]Після цього Авраам поховав свою дружину Сарру в печері на полі

Macpela, fronteiro a Manre, que é Hebrom, na terra de Canaã.

[20] E assim, pelos filhos de Hete, se confirmou a Abraão o direito do campo e da caverna que nele estava, em posse de sepultura.

Махпела, що на схід від Мамре (тобто Хеврона) в землі Ханаанській.

[20]Авраам купив у хиттитів поле й печеру на ньому, і вони стали його власністю й місцем поховання.

Gênesis 24

Abraão manda seu servo buscar uma mulher para Isaque

[1] Era Abraão já idoso, bem avançado em anos; e o SENHOR em tudo o havia abençoado.

[2] Disse Abraão ao seu mais antigo servo da casa, que governava tudo o que possuía: Põe a mão por baixo da minha coxa,

[3] para que eu te faça jurar pelo SENHOR, Deus do céu e da terra, que não tomarás esposa para meu filho das filhas dos cananeus, entre os quais habito;

[4] mas irás à minha parentela e daí tomarás esposa para Isaque, meu filho.

[5] Disse-lhe o servo: Talvez não queira a mulher seguir-me para esta terra; nesse caso, levarei teu filho à terra donde saíste?

[6] Respondeu-lhe Abraão: Cautela! Não faças voltar para lá meu filho.

[7] O SENHOR, Deus do céu, que me tirou da casa de meu pai e de minha terra natal, e que me falou, e jurou, dizendo: À tua descendência darei esta terra, ele enviará o seu anjo, que te há de preceder, e tomarás de lá esposa para meu filho.

Буття 24

Слуга присягає Авраамові

[1]Авраам був уже дуже старий. Господь у всьому благословляв його.

[2]Авраам сказав своєму слузі, що найдовше служив йому й доглядав усе Авраамове майно: «Поклади руку під моє стегно.

[3]Присягни мені перед Господом, Богом неба і землі, що не візьмеш ти жінку для сина мого з дівчат народу ханаанського, серед якого ми живемо.

[4]Піди до моєї країни й мого народу і звідти приведи дружину для сина мого Ісаака».

[5]Слуга перепитав Авраама: «А якщо вона не схоче прийти зі мною сюди в цю землю? Чи маю я повернутися з твоїм сином до країни, яку ти залишив?»

[6]Авраам відповів: «Гляди, не веди туди мого сина.

[7]Господь, Бог Неба, привів мене сюди із дому батькового і з землі, де я народився. Господь сказав мені, поклявшись: „Я віддам цю землю твоїм нащадкам”. Він пошле свого Ангела поперед тебе, щоб ти знайшов там дружину моєму синові.

[8] Caso a mulher não queira seguir-te, ficarás desobrigado do teu juramento; entretanto, não levarás para lá meu filho.

[8]Якщо ж вона не схоче йти з тобою, то будеш вільний від цієї присяги. Тільки ні в якому разі не веди туди мого сина».

[9] Com isso, pôs o servo a mão por baixo da coxa de Abraão, seu senhor, e jurou fazer segundo o resolvido.

[9]І тоді, поклавши руку під стегно свого господаря Авраама, слуга присягнув йому.

Пошуки

[10] Tomou o servo dez dos camelos do seu senhor e, levando consigo de todos os bens dele, levantou-se e partiu, rumo da Mesopotâmia, para a cidade de Naor.

[10]Взявши у свого господаря десять верблюдів і різноманітні подарунки від нього, слуга зібрався й рушив до Месопотамії, в місто Нагорове.

[11] Fora da cidade, fez ajoelhar os camelos junto a um poço de água, à tarde, hora em que as moças saem a tirar água.

[11]Надвечір, коли жінки ходять по воду, він зупинив своїх верблюдів поза містом коло криниці.

[12] E disse consigo: Ó SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, rogo-te que me acudas hoje e uses de bondade para com o meu senhor Abraão!

[12]Він промовив: «Господи, Боже господаря мого Авраама, зроби, щоб мені пощастило сьогодні. Змилуйся над господарем моїм Авраамом.

[13] Eis que estou ao pé da fonte de água, e as filhas dos homens desta cidade saem para tirar água;

[13]Ось глянь, я стою тут коло криниці й дівчата з міста приходять сюди по воду.

[14] dá-me, pois, que a moça a quem eu disser: inclina o cântaro para que eu beba; e ela me responder: Bebe, e darei ainda de beber aos teus camelos, seja a que designaste para o teu servo Isaque; e nisso verei que usaste de bondade para com o meu senhor.

[14]Нехай буде так: дівчина, яку я попрошу нахилити свого глечика і дати напитися, відповість мені: „Пий. Я й верблюдів твоїх понапуваю”. Нехай же вона буде тією, що Ти призначив слузі своєму Ісааку. Так я взнаю, що Ти змилувався над господарем моїм».

O encontro de Rebeca

Зустріч із Ревеккою

[15] Considerava ele ainda, quando saiu Rebeca, filha de Betuel, filho de Milca, mulher de Naor, irmão de Abraão, trazendo um cântaro ao ombro.

[15]Слуга ще не докінчив говорити, як до криниці прийшла Ревекка. Вона була дочкою Бетуїла, Сина Милки й Нагора, Авраамового брата. Вона тримала глечик на плечі.

[16] A moça era mui formosa de aparência, virgem, a quem nenhum homem havia

[16]Дівчина була дуже вродлива, цнотлива, жоден чоловік не пізнав ще її. Зійшовши до криниці, вона набрала води й пішла назад нагору.

possuído; ela desceu à fonte, encheu o seu cântaro e subiu.

[17] Então, o servo saiu-lhe ao encontro e disse: Dá-me de beber um pouco da água do teu cântaro.

[18] Ela respondeu: Bebe, meu senhor. E, prontamente, baixando o cântaro para a mão, lhe deu de beber.

[19] Acabando ela de dar a beber, disse: Tirarei água também para os teus camelos, até que todos bebam.

[20] E, apressando-se em despejar o cântaro no bebedouro, correu outra vez ao poço para tirar mais água; tirou-a e deu-a a todos os camelos.

[21] O homem a observava, em silêncio, atentamente, para saber se teria o SENHOR levado a bom termo a sua jornada ou não.

[22] Tendo os camelos acabado de beber, tomou o homem um pendente de ouro de meio siclo de peso e duas pulseiras para as mãos dela, do peso de dez siclos de ouro;

[23] e lhe perguntou: De quem és filha? Peço-te que me digas. Haverá em casa de teu pai lugar em que eu fique, e a comitiva?

[24] Ela respondeu: Sou filha de Betuel, filho de Milca, o qual ela deu à luz a Naor.

[25] E acrescentou: Temos palha, e muito pasto, e lugar para passar a noite.

[26] Então, se inclinou o homem e adorou ao SENHOR.

[17]Підбігши до неї, слуга мовив: «Прошу тебе, дай мені напитися з твого глека».

[18]Ревекка йому відповіла: «Пий, добродію». Вона тут же зняла глечик з плеча і, нахиливши, вона дала йому напитися.

[19]Напоївши його, вона промовила: «Я понапуваю і верблюдів твоїх».

[20]Хутко виливши воду з глечика у верблюже пійло, вона знову пішла до криниці. Тож понапувала вона всіх його верблюдів.

[21]Слуга ж стояв мовчки і стежив за нею, розмірковуючи, чи змилостився Господь, чи зробив його подорож вдалою.

[22]Коли верблюди напилися, він дав дівчині золоту сережку вагою в півшекеля та два золоті браслети на руки, вагою в п'ять мір.

[23]Авраамів слуга сказав їй: «Прошу тебе, скажи, чия ти дочка? Чи знайдеться місце в домі твого батька, щоб переночувати?»

[24]Ревекка відповіла йому: «Я дочка Бетуїла, сина Милки й Нагора».

[25]Ревекка додала: «У нас багато й соломи, й паші. Є також доста місця для ночівлі».

[26]Тоді слуга вклонився й почав молитися.

[27] E disse: Bendito seja o SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, que não retirou a sua benignidade e a sua verdade de meu senhor; quanto a mim, estando no caminho, o SENHOR me guiou à casa dos parentes de meu senhor.

[27]Він промовляв: «Благословен Господь, Бог господаря мого Авраама. Він не відмовив у милості Своїй і вірності моєму господареві. Він привів мене до оселі, де мешкають родичі мого господаря».

[28] E a moça correu e contou aos da casa de sua mãe todas essas coisas.

[28]А Ревекка побігла й розповіла про все, що сталося, в домі матері своєї.

[29] Ora, Rebeca tinha um irmão, chamado Labão; este correu ao encontro do homem junto à fonte.

[29]У неї був брат, якого звали Лаваном. Він вибіг до чоловіка, що стояв біля криниці.

[30] Pois, quando viu o pendente e as pulseiras nas mãos de sua irmã, tendo ouvido as palavras de Rebeca, sua irmã, que dizia: Assim me falou o homem, foi Labão ter com ele, o qual estava em pé junto aos camelos, junto à fonte.

[30]Побачивши сережку й браслети на своїй сестрі Ревецці й почувши те, що слуга сказав їй, Лаван побіг до нього. Той стояв зі своїми верблюдами біля криниці.

[31] E lhe disse: Entra, bendito do SENHOR, por que estás aí fora? Pois já preparei a casa e o lugar para os camelos.

[31]Лаван промовив: «Заходь до хати, благословенний Господом. Чому стоїш надворі? Я приготував місце для тебе й твоїх верблюдів».

[32] Então, fez entrar o homem; descarregaram-lhe os camelos e lhes deram forragem e pasto; deu-se-lhe água para lavar os pés e também aos homens que estavam com ele.

[32]Авраамів слуга увійшов до оселі. Лаван розсідлав верблюдів, дав їм соломи й паші, а також води, щоб обмити ноги гостю та його людям.

[33] Diante dele puseram comida; porém ele disse: Não comerei enquanto não expuser o propósito a que venho. Labão respondeu-lhe: Dize.

[33]Тоді Лаван запропонував їм поїсти, але Авраамів слуга відповів: «Я не буду їсти, доки не скажу того, що маю сказати». Лаван відповів: «Кажи».

Авраамів слуга відкриває мету свого приходу

[34] Então, disse: Sou servo de Abraão.

[34]Тоді Авраамів слуга промовив: «Я Авраамів слуга.

[35] O SENHOR tem abençoado muito ao meu senhor, e ele se tornou grande; deu-lhe ovelhas e bois, e prata e ouro, e servos e servas, e camelos e jumentos.

[35]Господь вельми благословив мого господаря, і той став великою людиною. Господь дав Авраамові багато овець, худоби, срібла, золота, слуг і служниць, верблюдів і віслюків.

[36] Sara, mulher do meu senhor, era já idosa quando lhe deu à luz um filho; a este deu ele tudo quanto tem.

[37] E meu senhor me fez jurar, dizendo: Não tomarás esposa para meu filho das mulheres dos cananeus, em cuja terra habito;

[38] porém irás à casa de meu pai e à minha família e tomarás esposa para meu filho.

[39] Respondi ao meu senhor: Talvez não queira a mulher seguir-me.

[40] Ele me disse: O SENHOR, em cuja presença eu ando, enviará contigo o seu Anjo e levará a bom termo a tua jornada, para que, da minha família e da casa de meu pai, tomes esposa para meu filho.

[41] Então, serás desobrigado do meu juramento, quando fores à minha família; se não ta derem, desobrigado estarás do meu juramento.

[42] Hoje, pois, cheguei à fonte e disse comigo: ó SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, se me levas a bom termo a jornada em que sigo,

[43] eis-me agora junto à fonte de água; a moça que sair para tirar água, a quem eu disser: dá-me um pouco de água do teu cântaro,

[44] e ela me responder: Bebe, e também tirarei água para os teus camelos, seja essa a mulher que o SENHOR designou para o filho de meu senhor.

[45] Considerava ainda eu assim, no meu íntimo, quando saiu Rebeca trazendo o seu cântaro ao ombro, desceu à fonte e

[36]Дружина мого господаря Сарра народила йому сина, коли вже була старою. Авраам віддав синові все, чим володіє.

[37]Мій господар примусив мене поклястися йому. Він сказав: „Не візьми дружину синові моєму з дівчат ханаанських, на чиїй землі я живу.

[38]Ти мусиш піти до дому мого батька, до моїх рідних і привести йому дружину звідти”.

[39]Я тоді спитав у господаря свого: „А якщо вона не піде зі мною?”

[40]На те Авраам відповів: „Господь, перед лицем Якого я живу, пошле тобі на допомогу Свого Ангела, щоб щастило тобі в дорозі і щоб ти знайшов таки жінку синові моєму серед мого народу.

[41]Якщо вони відмовляться дати дружину для сина мого, то коли прийдеш до землі мого батька, ти будеш вільний від клятви своєї”.

[42-43]І прийшовши сьогодні до криниці, я сказав: „О, Господи, Боже господаря мого, Авраама, Якщо Ти й справді хочеш, щоб мені пощастило у подорожі моїй, то глянь, ось я стою коло криниці з водою. Нехай же молоду дівчину, що прийде по воду, я попрошу: „Дай трохи води напитися з глека твого”.

[44]Якщо вона відповість мені: „Пий. Я ще й верблюдів твоїх понапуваю”, — то нехай вона буде тією, кого Господь вибрав для сина господаря мого”.

[45]Не встиг я це промовити про себе, як вийшла Ревекка, несучи глечик на плечі. Вона прямувала до криниці. Тоді набрала води і я попросив її: „Прошу тебе, дай напитися”.

tirou água. E eu lhe disse: peço-te que me dês de beber.

[46] Ela se apressou e, baixando o cântaro do ombro, disse: Bebe, e também darei de beber aos teus camelos. Bebi, e ela deu de beber aos camelos.

[46]Вона зразу зняла з плеча глечик і каже: „Пий. Я ще й верблюдів твоїх понапуваю". Тож я напився, і вона дала також води моїм верблюдам.

[47] Daí lhe perguntei: de quem és filha? Ela respondeu: Filha de Betuel, filho de Naor e Milca. Então, lhe pus o pendente no nariz e as pulseiras nas mãos.

[47]Я її й питаю: „Чия ти дочка?" А вона відповідає: „Я дочка Бетуїла, сина Нагора і Милки". Тоді я й дав їй сережку і браслети на обидві руки.

[48] E, prostrando-me, adorei ao SENHOR e bendisse ao SENHOR, Deus do meu senhor Abraão, que me havia conduzido por um caminho direito, a fim de tomar para o filho do meu senhor uma filha do seu parente.

[48]Вклонившись, я подякував Господу. Я благословив Господа, Бога господаря мого, Авраама, Який вів мене правильним шляхом, щоб я знайшов дочку брата свого господаря для його сина.

[49] Agora, pois, se haveis de usar de benevolência e de verdade para com o meu senhor, fazei-mo saber; se não, declarai-mo, para que eu vá, ou para a direita ou para a esquerda.

[49]А тепер, якщо ви будете милостиві й сповнені довіри до господаря мого, прошу, скажіть мені, щоб я знав, як мені бути».

[50] Então, responderam Labão e Betuel: Isto procede do SENHOR, nada temos a dizer fora da sua verdade.

[50]Тоді Лаван з Бетуїлом відповіли: «Це прийшло від Господа. Ми не можемо цього змінити.

[51] Eis Rebeca na tua presença; toma-a e vai-te; seja ela a mulher do filho do teu senhor, segundo a palavra do SENHOR.

[51]Ось Ревекка, забирай її та й іди. Нехай вона стане жінкою сина твого господаря, як наказав Господь».

O casamento de Isaque e Rebeca

[52] Tendo ouvido o servo de Abraão tais palavras, prostrou-se em terra diante do SENHOR;

[52]Почувши це, Авраамів слуга вклонився Господу до землі.

[53] e tirou jóias de ouro e de prata e vestidos e os deu a Rebeca; também deu ricos presentes a seu irmão e a sua mãe.

[53]Він віддав Ревецці срібні й золоті прикраси та вбрання. Він також віддав дорогі подарунки її братові й матері.

[54] Depois, comeram, e beberam, ele e os homens que estavam com ele, e passaram

[54]Авраамів слуга і люди, що були з ним, добре поїли й попили, і заночували.

a noite. De madrugada, quando se levantaram, disse o servo: Permiti que eu volte ao meu senhor.

55 Mas o irmão e a mãe da moça disseram: Fique ela ainda conosco alguns dias, pelo menos dez; e depois irá.

56 Ele, porém, lhes disse: Não me detenhais, pois o SENHOR me tem levado a bom termo na jornada; permiti que eu volte ao meu senhor.

57 Disseram: Chamemos a moça e ouçamo-la pessoalmente.

58 Chamaram, pois, a Rebeca e lhe perguntaram: Queres ir com este homem? Ela respondeu: Irei.

59 Então, despediram a Rebeca, sua irmã, e a sua ama, e ao servo de Abraão, e a seus homens.

60 Abençoaram a Rebeca e lhe disseram: És nossa irmã; sê tu a mãe de milhares de milhares, e que a tua descendência possua a porta dos seus inimigos.

61 Então, se levantou Rebeca com suas moças e, montando os camelos, seguiram o homem. O servo tomou a Rebeca e partiu.

62 Ora, Isaque vinha de caminho de Beer-Laai-Roi, porque habitava na terra do Neguebe.

63 Saíra Isaque a meditar no campo, ao cair da tarde; erguendo os olhos, viu, e eis que vinham camelos.

64 Também Rebeca levantou os olhos, e, vendo a Isaque, apeou do camelo,

Вставши рано вранці, він і каже: «Вирядіть мене до мого господаря».

55А Ревеччині брат і мати кажуть: «Нехай Ревекка залишиться з нами ще днів з десять, а потім уже піде».

56Але слуга сказав їм: «Не змушуйте мене чекати. Господь благословив мою подорож на успіх, тож дайте мені повернутися до мого господаря».

57Тоді вони кажуть: «Покличмо дівчину й спитаймо її, чи захоче вона піти».

58Вони погукали Ревекку й питають: «Чи підеш ти з цим чоловіком?» Вона відповіла: «Піду».

59І відпустили тоді вони сестру свою Ревекку та її годувальницю з Авраамовим слугою та його людьми.

60Вони благословили Ревекку. Сказали їй: «Сестро наша! Стань же матір'ю мільйонів. І нехай твої нащадки посядуть міста ворогів своїх!»

61Ревекка зі своєю служницею зібралися, посідали на верблюдів і поїхали слідом за Авраамовим слугою. Слуга взяв Ревекку й вирушив до дому.

62Ісаак тоді, прийшовши з Беер-Лахай-Роя, жив у Неґеві.

63Якось увечері Ісаак вийшов у поле прогулятися. Він підвів очі й побачив верблюдів, що прямували до нього.

64Ревекка підвела очі й, побачивши Ісаака, зійшла з верблюда.

[65] e perguntou ao servo: Quem é aquele homem que vem pelo campo ao nosso encontro? É o meu senhor, respondeu. Então, tomou ela o véu e se cobriu.

[66] O servo contou a Isaque todas as coisas que havia feito.

[67] Isaque conduziu-a até à tenda de Sara, mãe dele, e tomou a Rebeca, e esta lhe foi por mulher. Ele a amou; assim, foi Isaque consolado depois da morte de sua mãe.

Gênesis 25

Descendentes de Abraão e Quetura
1 Crônicas 1.32,33

[1] Desposou Abraão outra mulher; chamava-se Quetura.

[2] Ela lhe deu à luz a Zinrã, Jocsã, Medã, Midiã, Isbaque e Suá.

[3] Jocsã gerou a Seba e a Dedã; os filhos de Dedã foram: Assurim, Letusim e Leumim.

[4] Os filhos de Midiã foram: Efá, Efer, Enoque, Abida e Elda. Todos estes foram filhos de Quetura.

[5] Abraão deu tudo o que possuía a Isaque.

[6] Porém, aos filhos das concubinas que tinha, deu ele presentes e, ainda em vida, os separou de seu filho Isaque, enviando-os para a terra oriental.

A morte de Abraão

[7] Foram os dias da vida de Abraão cento e setenta e cinco anos.

[8] Expirou Abraão; morreu em ditosa velhice, avançado em anos; e foi reunido ao seu povo.

[9] Sepultaram-no Isaque e Ismael, seus filhos, na caverna de Macpela, no campo

[65]Вона спитала слугу: «Що то за чоловік іде полем нам назустріч?» Слуга відповів: «Це мій господар». Тоді Ревекка покрила своє обличчя серпанком.

[66]І розповів слуга Ісаакові про все, що сталося.

[67]І повів тоді Ісаак Ревекку до намету своєї матері Сарри. І стала Ревекка його дружиною. Ісаак міцно покохав Ревекку і втішив печаль свою після смерті матері.

Буття 25

Авраамові нащадки від Кетури

[1]Авраам одружився знову і взяв собі жінку на ім’я Кетура.

[2]Вона народила йому Зимрана, Йокшана, Медана, Мидіана, Ішбака та Шуа.

[3]Йокшан був батьком Шеби й Дадана. Нащадками Дедана були люди Ашура, летуші та леуми.

[4]Мидіан мав синів Ефу, Ефера, Ханоха, Авіда і Елдаа. Усі вони були нащадками Кетури.

Смерть Авраама

[5]І віддав Авраам усе, що мав, Ісааку.

[6]Він також роздав подарунки синам своїх наложниць, і ще за свого життя відіслав їх від свого сина Ісаака у східні землі.

[7]Прожив Авраам сто сімдесят п’ять років.

[8]Авраам зітхнув востаннє й помер у доброму старому віці, після довгого щасливого життя і приєднався до свого народу.

[9]Авраамові сини Ісаак та Ізмаїл поховали його в печері Махпела на полі,

de Efrom, filho de Zoar, o heteu, fronteiro a Manre,

10 o campo que Abraão comprara aos filhos de Hete. Ali foi sepultado Abraão e Sara, sua mulher.

11 Depois da morte de Abraão, Deus abençoou a Isaque, seu filho; Isaque habitava junto a Beer-Laai-Roi.

Descendentes de Ismael

1 Crônicas 1.28-31

12 São estas as gerações de Ismael, filho de Abraão, que Agar, egípcia, serva de Sara, lhe deu à luz.

13 E estes, os filhos de Ismael, pelos seus nomes, segundo o seu nascimento: o primogênito de Ismael foi Nebaiote; depois, Quedar, Abdeel, Mibsão,

14 Misma, Dumá, Massá,

15 Hadade, Tema, Jetur, Nafis e Quedemá.

16 São estes os filhos de Ismael, e estes, os seus nomes pelas suas vilas e pelos seus acampamentos: doze príncipes de seus povos.

17 E os anos da vida de Ismael foram cento e trinta e sete; e morreu e foi reunido ao seu povo.

18 Habitaram desde Havilá até Sur, que olha para o Egito, como quem vai para a Assíria. Ele se estabeleceu fronteiro a todos os seus irmãos.

Descendentes de Isaque

19 São estas as gerações de Isaque, filho de Abraão. Abraão gerou a Isaque;

20 era Isaque de quarenta anos, quando tomou por esposa a Rebeca, filha de Betuel, o arameu de Padã-Arã, e irmã de Labão, o arameu.

що належало Ефронові, Зогаровому синові, хиттитові, на схід від Мамре.

10То було поле, що його Авраам придбав у хиттитів. Там і поховали його разом з жінкою Саррою.

11Після Авраамової смерті Бог благословив сина його Ісаака. Ісаак оселився поблизу Беер-Лахай-Роя.

Ізмаїлові нащадки

12Ось родовід Ізмаїла, сина Авраама і єгиптянки Аґар, Сарриної служниці.

13Такі були імена його синів в порядку їх народження: первістком Ізмаїла був Невайот, за ним Кедар, Авдеел, Мівсам,

14Мішма, Дума, Масса,

15Хадад, Тема, Єтур, Нафис та Кедема.

16Оце сини Ізмаїла, їхні імена, за їхніми селищами й поселеннями. І кожен з дванадцяти став князем у своєму племені.

17Проживши сто тридцять сім років, Ізмаїл помер і приєднався до свого народу.

18Ізмаїлові нащадки розселилися від Хавіли до Шура, що на схід від Єгипту по шляху до Ассирії, і часто нападали на своїх сусідів, нащадків братів Ізмаїлових.

Ісаакова сім’я

19Ось родовід Ісаака, Авраамового сина. Авраам був Ісааковим батьком.

20Коли Ісаакові було сорок років, він узяв собі жінку Ревекку, дочку арамеянина Бетуїла арамійського з Паддан-Арама, сестру Лавана арамійського.

[21] Isaque orou ao SENHOR por sua mulher, porque ela era estéril; e o SENHOR lhe ouviu as orações, e Rebeca, sua mulher, concebeu.

[21]Ісаак молився Господу за свою жінку, оскільки вона була неплідна. Господь почув його молитви і його Ревекка завагітніла.

[22] Os filhos lutavam no ventre dela; então, disse: Se é assim, por que vivo eu? E consultou ao SENHOR.

[22]Діти штовхалися у неї в животі. І вона питала: «Що це зі мною?» Тоді пішла вона спитатися в Господа.

[23] Respondeu-lhe o SENHOR: Duas nações há no teu ventre, dois povos, nascidos de ti, se dividirão: um povo será mais forte que o outro, e o mais velho servirá ao mais moço.

[23]І мовив їй Господь: «Два племені у череві твоєму, народи розділилися вже там. Один міцніший буде за другого, і старший меншому служитиме».

[24] Cumpridos os dias para que desse à luz, eis que se achavam gêmeos no seu ventre.

[24]Коли час прийшов, Ревекка народила близнят, двох хлопчиків.

[25] Saiu o primeiro, ruivo, todo revestido de pêlo; por isso, lhe chamaram Esaú.

[25]Перший народився геть червоний і шкіра його була вкрита волоссям, то й нарекли його Ісавом.

[26] Depois, nasceu o irmão; segurava com a mão o calcanhar de Esaú; por isso, lhe chamaram Jacó. Era Isaque de sessenta anos, quando Rebeca lhos deu à luz.

[26]За ним народився його брат, міцно тримаючись своєю ручкою за Ісавову п'яту. Його нарекли Яковом. Ісаакові той час було шістдесят років.

Esaú vende o seu direito de primogenitura

[27] Cresceram os meninos. Esaú saiu perito caçador, homem do campo; Jacó, porém, homem pacato, habitava em tendas.

[27]Хлопчики виросли. Ісав став вправним мисливцем і любив блукати в степу. Яків був тихим, домашнім чоловіком.

[28] Isaque amava a Esaú, porque se saboreava de sua caça; Rebeca, porém, amava a Jacó.

[28]Ісаак полюбив Ісава, бо до вподоби йому була дичина, яку той приносив. Та Ревекка любила Якова.

[29] Tinha Jacó feito um cozinhado, quando, esmorecido, veio do campo Esaú

[29]Якось, коли Яків готував поїсти, Ісав прийшов з полювання виснажений.

[30] e lhe disse: Peço-te que me deixes comer um pouco desse cozinhado vermelho, pois estou esmorecido. Daí chamar-se Edom.

[30]Ісав і каже Якову: «Дай мені отій червоній страви, бо я виснажений». Через це його називали Едомом.

[31] Disse Jacó: Vende-me primeiro o teu direito de primogenitura.

[31]Та Яків відповів йому: «Продай мені спочатку своє первородство».

[32] Ele respondeu: Estou a ponto de morrer; de que me aproveitará o direito de primogenitura?

[33] Então, disse Jacó: Jura-me primeiro. Ele jurou e vendeu o seu direito de primogenitura a Jacó.

[34] Deu, pois, Jacó a Esaú pão e o cozinhado de lentilhas; ele comeu e bebeu, levantou-se e saiu. Assim, desprezou Esaú o seu direito de primogenitura.

[32]Ісав відповів: «Поглянь, я помираю з голоду. Що мені право первородства!»

[33]Але Яків наполягав: «Спершу присягни, що поступишся мені своїм первородством!» Тож Ісав присягнув і продав Якову своє право первородства.

[34]Тоді Яків дав Ісаву хліба і юшки. Той поїв, попив, а потім устав та й вийшов геть, показавши тим, який він байдужий до свого первородства.

Gênesis 26

Isaque na terra dos filisteus

[1] Sobrevindo fome à terra, além da primeira havida nos dias de Abraão, foi Isaque a Gerar, avistar-se com Abimeleque, rei dos filisteus.

[2] Apareceu-lhe o SENHOR e disse: Não desças ao Egito. Fica na terra que eu te disser;

[3] habita nela, e serei contigo e te abençoarei; porque a ti e a tua descendência darei todas estas terras e confirmarei o juramento que fiz a Abraão, teu pai.

[4] Multiplicarei a tua descendência como as estrelas dos céus e lhe darei todas estas terras. Na tua descendência serão abençoadas todas as nações da terra;

[5] porque Abraão obedeceu à minha palavra e guardou os meus mandados, os meus preceitos, os meus estatutos e as minhas leis.

[6] Isaque, pois, ficou em Gerar.

Буття 26

Господнє одкровення Ісааку

[1]Настав голод, ще й не такий, як був за життя Авраама. Тож пішов Ісаак до Авімелеха, царя филистимського, в Ґерар.

[2]Господь явився йому і промовив: «Не ходи до Єгипту. Лишайся на землі, яку Я вкажу тобі.

[3]Живи на цій землі чужинцем, а Я буду з тобою і благословлю тебе, бо Я віддам тобі й твоїм нащадкам усі ці землі. І виконаю Я тоді клятву, якою присягнув твоєму батькові Аврааму.

[4]І примножу Я рід твій, і твоїх нащадків буде, як тих зірок у небі. Я віддам їм усі ці землі, і всі народи на землі благословенні будуть через твоїх нащадків.

[5]Я зроблю так за те, що Авраам, твій батько, слухав Моє слово і робив так, як Я велів. Він дотримувався Моїх заповідей, законів, Мого вчення».

[6]Тож Ісаак залишився в Ґерарі.

Пригода з Ревеккою в Ґерарі

[7] Perguntando-lhe os homens daquele lugar a respeito de sua mulher, disse: É minha irmã; pois temia dizer: É minha mulher; para que, dizia ele consigo, os homens do lugar não me matem por amor de Rebeca, porque era formosa de aparência.

[7]Місцеві чоловіки почали розпитувати його про жінку. Ісаак їм відповідав: «Це моя сестра». Він боявся казати, що вона його дружина, думаючи: «Ревекка дуже вродлива, і чоловіки можуть убити мене, щоб заволодіти нею».

[8] Ora, tendo Isaque permanecido ali por muito tempo, Abimeleque, rei dos filisteus, olhando da janela, viu que Isaque acariciava a Rebeca, sua mulher.

[8]Ісаак уже жив там довгий час. От одного разу Авімелех, цар филистимський, глянув у вікно і побачив, як Ісаак тішиться зі своєю жінкою Ревеккою.

[9] Então, Abimeleque chamou a Isaque e lhe disse: É evidente que ela é tua esposa; como, pois, disseste: É minha irmã? Respondeu-lhe Isaque: Porque eu dizia: para que eu não morra por causa dela.

[9]Авімелех покликав Ісаака й каже: «Вона твоя жінка! Як же ти міг сказати, що вона твоя сестра?» Ісаак йому відповів: «Я боявся, що загину через неї».

[10] Disse Abimeleque: Que é isso que nos fizeste? Facilmente algum do povo teria abusado de tua mulher, e tu, atraído sobre nós grave delito.

[10]Тоді Авімелех сказав: «Що ж ти зробив з нами? Адже будь-хто з чоловіків міг лягти з твоєю жінкою, і кара тоді впала б на нас».

[11] E deu esta ordem a todo o povo: Qualquer que tocar a este homem ou à sua mulher certamente morrerá.

[11]І дав тоді Авімелех своєму народові такий наказ: «Якщо хтось торкнеться пальцем цього чоловіка чи його жінки, того покарано буде на смерть».

Ісаак стає багатим

[12] Semeou Isaque naquela terra e, no mesmo ano, recolheu cento por um, porque o SENHOR o abençoava.

[12]Того року Ісаак посіяв хліб на тій землі й зібрав гарний врожай. Господь благословив його.

[13] Enriqueceu-se o homem, prosperou, ficou riquíssimo;

[13]Й Ісаак розбагатів. Він усе багатів і багатів, аж доки не став дуже багатий.

[14] possuía ovelhas e bois e grande número de servos, de maneira que os filisteus lhe tinham inveja.

[14]У нього було багато овець, великої худоби, рабів, і филистимляни почали заздрити йому.

[15] E, por isso, lhe entulharam todos os poços que os servos de seu pai haviam cavado, nos dias de Abraão, enchendo-os de terra.

[15]Вони позасипали землею всі криниці, що викопали ще слуги Ісаакового батька, Авраама.

[16] Disse Abimeleque a Isaque: Aparta-te de nós, porque já és muito mais poderoso do que nós.

[16]І сказав тоді Авімелех Ісаакові: «Йди геть від нас, бо став ти значно дужчий за нас».

Вигнання Ісаака

[17] Então, Isaque saiu dali e se acampou no vale de Gerar, onde habitou.

[17]Ісаак пішов звідти. Він поставив свої намети в долині Ґерар і став там жити.

[18] E tornou Isaque a abrir os poços que se cavaram nos dias de Abraão, seu pai (porque os filisteus os haviam entulhado depois da morte de Abraão), e lhes deu os mesmos nomes que já seu pai lhes havia posto.

[18]Він знову повідкопував криниці, що їх було вирито ще за життя його батька Авраама. Бо то филистимляни позасипали їх землею після смерті Авраама. І назвав їх Ісаак так само, як і його батько називав.

[19] Cavaram os servos de Isaque no vale e acharam um poço de água nascente.

[19]Ісаакові слуги, копаючи в долині, знайшли живе джерело.

[20] Mas os pastores de Gerar contenderam com os pastores de Isaque, dizendo: Esta água é nossa. Por isso, chamou o poço de Eseque, porque contenderam com ele.

[20]Але ґерарські пастухи почали сперечатися із Ісааковими, кажучи: «Це наша вода». І назвав тоді Ісаак ту криницю Есек, оскільки вони сварилися з ним.

[21] Então, cavaram outro poço e também por causa desse contenderam. Por isso, recebeu o nome de Sitna.

[21]Тоді Ісаакові слуги викопали ще одну криницю. Та місцеві жителі знову почали сваритися за неї. І назвав тоді Ісаак цю криницю Сітна.

[22] Partindo dali, cavou ainda outro poço; e, como por esse não contenderam, chamou-lhe Reobote e disse: Porque agora nos deu lugar o SENHOR, e prosperaremos na terra.

[22]Ісаак пішов звідти й викопав ще одну криницю. І ніхто вже не сварився за неї. І назвав тоді її Ісаак Реговот, сказавши: «Нарешті Господь дав і нам простір. Тож будемо множитися й жити на цій землі».

Угода з Авімелехом

[23] Dali subiu para Berseba.

[23]Ісаак пішов звідти до Беершеби.

[24] Na mesma noite, lhe apareceu o SENHOR e disse: Eu sou o Deus de Abraão, teu pai. Não temas, porque eu sou contigo; abençoar-te-ei e multiplicarei a tua descendência por amor de Abraão, meu servo.

[24]Тієї ночі Господь явився йому і мовив: «Я Бог твого батька Авраама. Не бійся нічого, бо Я з тобою. Я благословлю тебе і зроблю твій рід численним в ім'я Авраама, Мого слуги».

[25] Então, levantou ali um altar e, tendo invocado o nome do SENHOR, armou a

[25]Ісаак спорудив там вівтар, покликав ім'я Господа й поставив свої намети поруч. А слуги його викопали криницю.

sua tenda; e os servos de Isaque abriram ali um poço.

Isaque faz aliança com Abimeleque

[26] De Gerar foram ter com ele Abimeleque e seu amigo Ausate e Ficol, comandante do seu exército.

[26]Прийшов тоді до нього з Ґерара Авімелех зі своїм радником Ахуззатом, а також із воєначальником Фіколом.

[27] Disse-lhes Isaque: Por que viestes a mim, pois me odiais e me expulsastes do vosso meio?

[27]Ісак спитав їх: «Чого ви до мене прийшли? Ви ж мене ненавидите, ви ж вигнали мене зі своєї землі».

[28] Eles responderam: Vimos claramente que o SENHOR é contigo; então, dissemos: Haja agora juramento entre nós e ti, e façamos aliança contigo.

[28]А вони відповідають: «Тепер ми ясно бачимо, що Господь з тобою. То ми й подумали, чому б нам не поклястися один перед одним і не укласти Угоду з тобою.

[29] Jura que nos não farás mal, como também não te havemos tocado, e como te fizemos somente o bem, e te deixamos ir em paz. Tu és agora o abençoado do SENHOR.

[29]Обіцяй, що не заподієш лиха нам, як і ми не заподіяли тобі. Нічого, крім добра, не вчинили ми тобі, лиш відіслали з миром. І тепер тебе Господь благословив».

[30] Então, Isaque lhes deu um banquete, e comeram e beberam.

[30]То Ісаак влаштував для них гостину, і вони їли й пили.

[31] Levantando-se de madrugada, juraram de parte a parte; Isaque os despediu, e eles se foram em paz.

[31]Вранці вони повставали раненько й дали обіцянку один одному. Ісаак відіслав їх, і ті пішли собі з миром.

[32] Nesse mesmo dia, vieram os servos de Isaque e, dando-lhe notícia do poço que tinham cavado, lhe disseram: Achamos água.

[32]Того ж дня Ісаакові слуги прийшли до нього й сповістили, що вони викопали криницю, словами: «Ми знайшли воду!»

[33] Ao poço, chamou-lhe Seba; por isso, Berseba é o nome daquela cidade até ao dia de hoje.

[33]І назвав Ісаак ту криницю Шеба. Тому й місто зветься Беершебою дотепер.

Одруження Ісава

[34] Tendo Esaú quarenta anos de idade, tomou por esposa a Judite, filha de Beeri, heteu, e a Basemate, filha de Elom, heteu.

[34]Коли Ісаву було сорок років, він одружився з Юдит, дочкою хиттита Беері та Басемат, дочки хиттита Елона.

[35] Ambas se tornaram amargura de espírito para Isaque e para Rebeca.

[35]І стали вони джерелом гіркоти для Ісаака й Ревекки.

Gênesis 27

Isaque abençoa a Jacó e a Esaú

1 Tendo-se envelhecido Isaque e já não podendo ver, porque os olhos se lhe enfraqueciam, chamou a Esaú, seu filho mais velho, e lhe disse: Meu filho! Respondeu ele: Aqui estou!

2 Disse-lhe o pai: Estou velho e não sei o dia da minha morte.

3 Agora, pois, toma as tuas armas, a tua aljava e o teu arco, sai ao campo, e apanha para mim alguma caça,

4 e faze-me uma comida saborosa, como eu aprecio, e traze-ma, para que eu coma e te abençoe antes que eu morra.

5 Rebeca esteve escutando enquanto Isaque falava com Esaú, seu filho. E foi-se Esaú ao campo para apanhar a caça e trazê-la.

6 Então, disse Rebeca a Jacó, seu filho: Ouvi teu pai falar com Esaú, teu irmão, assim:

7 Traze caça e faze-me uma comida saborosa, para que eu coma e te abençoe diante do SENHOR, antes que eu morra.

8 Agora, pois, meu filho, atende às minhas palavras com que te ordeno.

9 Vai ao rebanho e traze-me dois bons cabritos; deles farei uma saborosa comida para teu pai, como ele aprecia;

10 levá-la-ás a teu pai, para que a coma e te abençoe, antes que morra.

11 Disse Jacó a Rebeca, sua mãe: Esaú, meu irmão, é homem cabeludo, e eu, homem liso.

Буття 27

Обман Якова

1Коли Ісаак став старий і очі його перестали бачити, він покликав свого старшого сина Ісава і сказав: «Сину мій». Ісав озвався: «Так».

2Ісаак сказав: «Послухай-но, я вже старий і не знаю, коли прийде смерть.

3Тож візьми свою зброю, сагайдак зі стрілами й лук, іди в поле і вполюй дичину для мене.

4Зготуй мені смачну, мою улюблену страву і дай мені поїсти, щоб я зміг благословити тебе перед тим, як помру».

5Ревекка слухала, як він промовляв до сина Ісава. Ісав вирушив у степ полювати дичину для батька.

6Тоді Ревекка мовила до свого сина Якова: «Слухай. Я чула, як твій батько сказав твоєму братові Ісаву:

7„Принеси мені дичини і приготуй мою улюблену страву, а потім я благословлю тебе перед Господом, поки не помер”.

8Тож послухайся мене, сину, і зроби так, як я накажу.

9Піди в отару, візьми пару добрих молодих кіз і принеси мені, і я приготую з них для батька твого його улюблену смачну страву.

10А ти віднесеш йому, щоб він поїв і благословив тебе перед своєю смертю».

11Яків тоді й каже своїй матері: «Але ж мій брат волохатий, а в мене шкіра гладенька.

[12] Dar-se-á o caso de meu pai me apalpar, e passarei a seus olhos por zombador; assim, trarei sobre mim maldição e não bênção.

[12]Може статися, що батько торкнеться мене і впізнає, і зрозуміє, що я намагаюся обдурити його. І тоді він не благословить мене, а прокляне».

[13] Respondeu-lhe a mãe: Caia sobre mim essa maldição, meu filho; atende somente o que eu te digo, vai e traze-mos.

[13]Тоді мати сказала Якову: «Сину мій, нехай тоді прокляття, сказане на твою адресу, впаде на мене. Але послухай мене і зроби так, як я сказала. Принеси мені двох козенят».

[14] Ele foi, tomou-os e os trouxe a sua mãe, que fez uma saborosa comida, como o pai dele apreciava.

[14]Тож Яків пішов, упіймав двох козенят і приніс їх матері, а вона приготувала батькову улюблену смачну страву.

[15] Depois, tomou Rebeca a melhor roupa de Esaú, seu filho mais velho, roupa que tinha consigo em casa, e vestiu a Jacó, seu filho mais novo.

[15]Тоді Ревекка взяла щонайкраще вбрання свого старшого сина Ісава, що було в хаті, та й вбрала в нього Якова, свого молодшого сина.

[16] Com a pele dos cabritos cobriu-lhe as mãos e a lisura do pescoço.

[16]Руки ж його й шию обгорнула козячим хутром.

[17] Então, entregou a Jacó, seu filho, a comida saborosa e o pão que havia preparado.

[17]Дала вона в руки своєму синові Якову смачно приготовлене м’ясо та хліб, що спекла.

[18] Jacó foi a seu pai e disse: Meu pai! Ele respondeu: Fala! Quem és tu, meu filho?

[18]Пішов Яків до свого батька та й каже: «Батьку мій». Ісаак озвався: «Що тобі? Ти хто, мій сину?»

[19] Respondeu Jacó a seu pai: Sou Esaú, teu primogênito; fiz o que me ordenaste. Levanta-te, pois, assenta-te e come da minha caça, para que me abençoes.

[19]А Яків відповідає: «Це я, Ісав, твій первісток. Я зробив, як ти звелів мені. Сідай поїж дичини, а потім благослови мене».

[20] Disse Isaque a seu filho: Como é isso que a pudeste achar tão depressa, meu filho? Ele respondeu: Porque o SENHOR, teu Deus, a mandou ao meu encontro.

[20]Ісаак тоді й питає свого сина: «Як це тобі вдалося так швидко впоратися з дичиною, мій сину?» Яків відказав: «Бо Господь Бог твій допоміг мені швидко знайти дичину».

[21] Então, disse Isaque a Jacó: Chega-te aqui, para que eu te apalpe, meu filho, e veja se és meu filho Esaú ou não.

[21]Тоді Ісаак і каже Якову: «Підійди ближче, дай мені торкнутися тебе, щоб пересвідчитися, чи й справді ти мій син Ісав, чи ні».

[22] Jacó chegou-se a Isaque, seu pai, que o apalpou e disse: A voz é de Jacó, porém as mãos são de Esaú.

[22]Яків підійшов до свого батька Ісаака, і той, торкнувшись його, мовив: «У тебе голос Якова, але руки такі ж, як в Ісава».

[23] E não o reconheceu, porque as mãos, com efeito, estavam peludas como as de seu irmão Esaú. E o abençoou.

[24] E lhe disse: És meu filho Esaú mesmo? Ele respondeu: Eu sou.

[25] Então, disse: Chega isso para perto de mim, para que eu coma da caça de meu filho; para que eu te abençoe. Chegou-lho, e ele comeu; trouxe-lhe também vinho, e ele bebeu.

[26] Então, lhe disse Isaque, seu pai: Chega-te e dá-me um beijo, meu filho.

[27] Ele se chegou e o beijou. Então, o pai aspirou o cheiro da roupa dele, e o abençoou, e disse: Eis que o cheiro do meu filho é como o cheiro do campo, que o SENHOR abençoou;

[28] Deus te dê do orvalho do céu, e da exuberância da terra, e fartura de trigo e de mosto.

[29] Sirvam-te povos, e nações te reverenciem; sê senhor de teus irmãos, e os filhos de tua mãe se encurvem a ti; maldito seja o que te amaldiçoar, e abençoado o que te abençoar.

[30] Mal acabara Isaque de abençoar a Jacó, tendo este saído da presença de Isaque, seu pai, chega Esaú, seu irmão, da sua caçada.

[31] E fez também ele uma comida saborosa, a trouxe a seu pai e lhe disse: Levanta-te, meu pai, e come da caça de teu filho, para que me abençoes.

[23]Ісаак не впізнав Якова, бо руки його були волохаті, як і в брата його Ісава. Тож Ісаак благословив Якова.

[24]Тоді питає: «Чи справді ти мій син Ісав?» Яків відповів: «Так».

Благословення Якова

[25]Ісаак йому й каже: «Принеси мені дичини, сину, щоб я поїв, а тоді благословлю тебе». Тож приніс Яків поїсти Ісаакові, й той поїв; він приніс вина, й той випив.

[26]І сказав Ісаак сину своєму Якову: «Підійди й поцілуй мене, сину».

[27]Яків підійшов до батька й поцілував його. Почувши запах Ісавового вбрання, Ісаак благословив його, мовивши: «Запах сина мого, наче запах того поля, благословенного Господом.

[28]Хай Бог пошле тобі небесної роси, родючості твоїм угіддям, нехай буде в тебе вдосталь збіжжя і вина.

[29]Нехай тобі народи служать, народи хай схиляються перед тобою. Будь же правителем над братами своїми. Нехай сини матері твоєї схиляються перед тобою. Хай буде проклятий той, хто тебе проклинає, і благословенний той, хто тебе благословляє».

Благословення Ісава

[30]Щойно Ісаак скінчив своє благословення Якову, тієї ж миті, як Яків вийшов від свого батька Ісаака, брат Якова Ісав повернувся з полювання.

[31]Він також приготував смачну страву, приніс її батькові, та й каже йому: «Тату, ось сядь, поїж дичини, що я приготував, а потім благослови мене».

[32] Perguntou-lhe Isaque, seu pai: Quem és tu? Sou Esaú, teu filho, o teu primogênito, respondeu.

[32]Його батько Ісаак питає: «Хто ти такий?» Ісав відповів: «Я твій син, твій первісток Ісав».

[33] Então, estremeceu Isaque de violenta comoção e disse: Quem é, pois, aquele que apanhou a caça e ma trouxe? Eu comi de tudo, antes que viesses, e o abençoei, e ele será abençoado.

[33]Тоді Ісаак затрусився, мов у пропасниці, й спитав: «Хто ж це тоді вполював дичину, приготував і приніс мені її? Я поїв та й благословив його перед твоїм приходом. І він залишиться благословенний».

[34] Como ouvisse Esaú tais palavras de seu pai, bradou com profundo amargor e lhe disse: Abençoa-me também a mim, meu pai!

[34]Почувши батькові слова, Ісав скрикнув гірко й розлючено і мовив: «Тоді й мене також благослови, батьку».

[35] Respondeu-lhe o pai: Veio teu irmão astuciosamente e tomou a tua bênção.

[35]Та Ісаак відповів: «Твій брат прийшов до мене перевдягнений і забрав твоє благословення».

[36] Disse Esaú: Não é com razão que se chama ele Jacó? Pois já duas vezes me enganou: tirou-me o direito de primogenitura e agora usurpa a bênção que era minha. Disse ainda: Não reservaste, pois, bênção nenhuma para mim?

[36]Ісав тоді й каже: «Не дарма ж його звуть Яковом. І це вже вдруге він ошукав мене. Спершу він видурив моє право на спадщину і ось тепер забрав моє благословення». Ісав запитав: «Невже в тебе не лишилося благословення для мене?»

[37] Então, respondeu Isaque a Esaú: Eis que o constituí em teu senhor, e todos os seus irmãos lhe dei por servos; de trigo e de mosto o apercebi; que me será dado fazer-te agora, meu filho?

[37]Ісаак відповів Ісаву: «Я зробив його твоїм володарем. Я віддав усіх його братів йому служити. Я обдарував його хлібом і вином. Що ж я для тебе зможу зробити, сину мій?»

[38] Disse Esaú a seu pai: Acaso, tens uma única bênção, meu pai? Abençoa-me, também a mim, meu pai. E, levantando Esaú a voz, chorou.

[38]Ісав запитав батька: «Невже в тебе лиш одне благословення, мій батьку? Благослови й мене, мій батьку!» Ісав підвищив голос і заплакав.

[39] Então, lhe respondeu Isaque, seu pai: Longe dos lugares férteis da terra será a tua habitação, e sem orvalho que cai do alto.

[39]Тоді його батько Ісаак промовив: «Не жити тобі на родючій землі й не бачити роси небесної.

[40] Viverás da tua espada e servirás a teu irmão; quando, porém, te libertares, sacudirás o seu jugo da tua cerviz.

[41] Passou Esaú a odiar a Jacó por causa da bênção, com que seu pai o tinha abençoado; e disse consigo: Vêm próximos os dias de luto por meu pai; então, matarei a Jacó, meu irmão.

[42] Chegaram aos ouvidos de Rebeca estas palavras de Esaú, seu filho mais velho; ela, pois, mandou chamar a Jacó, seu filho mais moço, e lhe disse: Eis que Esaú, teu irmão, se consola a teu respeito, resolvendo matar-te.

[43] Agora, pois, meu filho, ouve o que te digo: retira-te para a casa de Labão, meu irmão, em Harã;

[44] fica com ele alguns dias, até que passe o furor de teu irmão,

[45] e cesse o seu rancor contra ti, e se esqueça do que lhe fizeste. Então, providenciarei e te farei regressar de lá. Por que hei de eu perder os meus dois filhos num só dia?

[46] Disse Rebeca a Isaque: Aborrecida estou da minha vida, por causa das filhas de Hete; se Jacó tomar esposa dentre as filhas de Hete, tais como estas, as filhas desta terra, de que me servirá a vida?

Gênesis 28

A fuga de Jacó

[1] Isaque chamou a Jacó e, dando-lhe a sua bênção, lhe ordenou, dizendo: Não tomarás esposa dentre as filhas de Canaã.

[40]Житимеш ти мечем своїм, бути тобі слугою брата свого. Та в боротьбі ти здобудеш свободу і скинеш його ярмо зі своєї шиї».

Погрози Ісава

[41]Тож зненавидів Ісав свого брата Якова через те, що того благословив його батько, та й сказав собі: «Скоро прийде час сумувати за батьком моїм. А по тому я вб'ю брата Якова».

[42]Дізнавшись про те, що сказав її старший син Ісав, Ревекка покликала свого молодшого сина Якова і сказала: «Слухай, для твого брата Ісава втішно було б убити тебе.

[43]Тож, сину мій, послухайся мене. Зараз же тікай до мого брата Лавана в Гаран.

[44]Перечекай у нього якийсь час, доки лють у твого брата мине,

[45]доки гнів твого брата вгамується і він забуде про те, що ти заподіяв йому. Тоді я пришлю слугу по тебе, щоб ти вертався додому. Я не хочу в один день втратити вас обох».

[46]Потім Ревекка сказала Ісаакові: «Я дуже розчарована життям своїм через отих дочок (невісток) хиттитових. Як ще й Яків візьме собі хиттитку, то нащо мені жити?»

Буття 28

Яків шукає собі жінку

[1]Тож Ісаак покликав Якова, благословив його й дав йому наказ: «Не бери шлюб з хананкою.

[2] Levanta-te, vai a Padã-Arã, à casa de Betuel, pai de tua mãe, e toma lá por esposa uma das filhas de Labão, irmão de tua mãe.

[2]Йди звідси у Паддан-Арам до дому Бетуїла, свого діда, батька твоєї матері, й візьми собі за жінку одну з дочок Лавана, твого дядька, материного брата.

[3] Deus Todo-Poderoso te abençoe, e te faça fecundo, e te multiplique para que venhas a ser uma multidão de povos;

[3]Нехай Бог Усемогутній благословить тебе, хай дасть тобі багато дітей, щоб ти став батьком багатьох народів.

[4] e te dê a bênção de Abraão, a ti e à tua descendência contigo, para que possuas a terra de tuas peregrinações, concedida por Deus a Abraão.

[4]Нехай Він благословить тебе, а також нащадків твоїх благословенням Авраама, щоб ти володів землею, на якій живеш чужинцем, яку Бог дарував Авраамові».

[5] Assim, despediu Isaque a Jacó, que se foi a Padã-Arã, à casa de Labão, filho de Betuel, o arameu, irmão de Rebeca, mãe de Jacó e de Esaú.

[5]Отже, відіслав Ісаак Якова, і той подався до Паддан-Арама, до Лавана, сина арамійця Бетуїла, брата Ревекки, матері Якова та Ісава.

[6] Vendo, pois, Esaú que Isaque abençoara a Jacó e o enviara a Padã-Arã, para tomar de lá esposa para si; e vendo que, ao abençoá-lo, lhe ordenara, dizendo: Não tomarás mulher dentre as filhas de Canaã;

[6]Ісав дізнався, що Ісаак благословив Якова й відіслав його до Паддан-Арама взяти собі звідти жінку. Він дізнався, що благословляючи, Ісаак наказав Якову: «Не одружуйся з ханаанкою».

[7] e vendo, ainda, que Jacó, obedecendo a seu pai e a sua mãe, fora a Padã-Arã;

[7]Довідався він також, що Яків послухався своїх батька й матір і подався до Паддан-Арама.

[8] sabedor também de que Isaque, seu pai, não via com bons olhos as filhas de Canaã,

[8]І зрозумів Ісав, що ханаанські жінки не до вподоби батькові його Ісааку.

[9] foi Esaú à casa de Ismael e, além das mulheres que já possuía, tomou por mulher a Maalate, filha de Ismael, filho de Abraão, e irmã de Nebaiote.

[9]Він пішов до Ізмаїла, Авраамового сина, і взяв собі його дочку Магалат, Невайотову сестру. І стала вона його дружиною, як і ті, кого він уже мав.

A visão da escada

Божий дім — Бетел

[10] Partiu Jacó de Berseba e seguiu para Harã.

[10]Яків залишив Беершебу й подався до Гарана.

[11] Tendo chegado a certo lugar, ali passou a noite, pois já era sol-posto; tomou uma das pedras do lugar, fê-la seu travesseiro e se deitou ali mesmo para dormir.

[11]Дійшовши до певного місця, він вирішив заночувати, бо сонце вже сіло. Взявши один з каменів на тому місці, він поклав його собі під голову й ліг спати.

[12] E sonhou: Eis posta na terra uma escada cujo topo atingia o céu; e os anjos de Deus subiam e desciam por ela.

[12]І приснилися йому сходи, що вели з землі й аж до самого Неба, і Божі Ангели походжали тими сходами вгору і вниз.

[13] Perto dele estava o SENHOR e lhe disse: Eu sou o SENHOR, Deus de Abraão, teu pai, e Deus de Isaque. A terra em que agora estás deitado, eu ta darei, a ti e à tua descendência.

[13]І Господь стояв над ними, і Він мовив: «Я Господь, Бог твого пращура Авраама і Бог Ісаака. Я дам тобі землю, на якій оце ти лежиш, тобі та твоїм нащадкам.

[14] A tua descendência será como o pó da terra; estender-te-ás para o Ocidente e para o Oriente, para o Norte e para o Sul. Em ti e na tua descendência serão abençoadas todas as famílias da terra.

[14]А будуть твої нащадки численні, й буде їх стільки, як того пороху земного. І поширяться вони на захід і на схід, на північ і на південь. І всі народи на землі благословенні будуть через тебе й твоїх нащадків.

[15] Eis que eu estou contigo, e te guardarei por onde quer que fores, e te farei voltar a esta terra, porque te não desampararei, até cumprir eu aquilo que te hei referido.

[15]І послухай. Я з тобою і захищатиму тебе, хоч би куди ти йшов. Я приведу тебе знову на цю землю, бо не залишу тебе, доки не виконаю того, що обіцяв тобі».

[16] Despertado Jacó do seu sono, disse: Na verdade, o SENHOR está neste lugar, e eu não o sabia.

[16]Прокинувшись, Яків промовив: «І справді, Господь присутній у цьому місці, а я й не знав».

[17] E, temendo, disse: Quão temível é este lugar! É a Casa de Deus, a porta dos céus.

[17]Він налякався й сказав: «Це величне місце! Це, певно, оселя Божа, брама небесна».

A coluna de Betel

[18] Tendo-se levantado Jacó, cedo, de madrugada, tomou a pedra que havia posto por travesseiro e a erigiu em coluna, sobre cujo topo entornou azeite.

[18]Тож, уставши рано вранці, Яків узяв камінь, на якому спав, поставив його й полив зверху оливою, зробивши пам'ятник Богові.

[19] E ao lugar, cidade que outrora se chamava Luz, deu o nome de Betel.

[19]І назвав він те місце Бетел. А раніше воно звалося Луз.

[20] Fez também Jacó um voto, dizendo: Se Deus for comigo, e me guardar nesta jornada que empreendo, e me der pão para comer e roupa que me vista,

[21] de maneira que eu volte em paz para a casa de meu pai, então, o SENHOR será o meu Deus;

[20-21]Тоді Яків поклявся такими словами: «Якщо Бог буде зі мною і захищатиме мене на моєму шляху, дасть мені харчі, щоб їсти, й одяг, щоб носити, поверне мене з миром у дім мого батька, то Господь буде моїм Богом.

[22] e a pedra, que erigi por coluna, será a Casa de Deus; e, de tudo quanto me concederes, certamente eu te darei o dízimo.

[22]Оцей камінь, що я поставив як пам'ятник, буде Божим домом. І я віддам Тобі, Боже, десяту частину того, що Ти даєш мені».

Gênesis 29

Jacó encontra-se com Raquel

[1] Pôs-se Jacó a caminho e se foi à terra do povo do Oriente.

[2] Olhou, e eis um poço no campo e três rebanhos de ovelhas deitados junto dele; porque daquele poço davam de beber aos rebanhos; e havia grande pedra que tapava a boca do poço.

[3] Ajuntavam-se ali todos os rebanhos, os pastores removiam a pedra da boca do poço, davam de beber às ovelhas e tornavam a colocá-la no seu devido lugar.

[4] Perguntou-lhes Jacó: Meus irmãos, donde sois? Responderam: Somos de Harã.

[5] Perguntou-lhes: Conheceis a Labão, filho de Naor? Responderam: Conhecemos.

[6] Ele está bom? Perguntou ainda Jacó. Responderam: Está bom. Raquel, sua filha, vem vindo aí com as ovelhas.

[7] Então, lhes disse: É ainda pleno dia, não é tempo de se recolherem os rebanhos; dai de beber às ovelhas e ide apascentá-las.

[8] Não o podemos, responderam eles, enquanto não se ajuntarem todos os rebanhos, e seja removida a pedra da boca do poço, e lhes demos de beber.

Буття 29

Яків відпрацьовує за жінок

[1]Тоді Яків вирушив далі й прийшов до землі синів Сходу.

[2]Він роззирнувся й побачив криницю в полі й три отари овець, що лежали навколо неї, бо напували їх водою з тієї криниці. Зверху на криниці лежав великий камінь.

[3]Коли отари там збиралися, камінь відвалювали від отвору й напували овець. Потім знову клали його на криницю.

[4]Яків звернувся до вівчарів: «Звідки ви, брати мої?» Ті відповіли: «Ми з Гарана».

[5]Яків запитав: «А чи знаєте ви Лавана, Нагорового сина?» Вони йому: «Знаємо».

[6]Яків знову запитав: «Як він там?» Ті кажуть: «З ним усе гаразд. Поглянь, ось і дочка його Рахиль іде з вівцями».

[7]Тоді він мовив: «Послухайте, сонце все ще високо в небі. Ще не час вівцям збиратися на ніч. Тож напувайте овець та й вертайте їх на пасовисько».

[8]Вівчарі відказали: «Не можемо цього зробити, доки всі отари не зберуться. Тоді ми відвалимо камінь від отвору криниці та й понапуваємо овець».

[9] Falava-lhes ainda, quando chegou Raquel com as ovelhas de seu pai; porque era pastora.

[9]Поки Яків отак розмовляв із ними, прийшла Рахиль із батьковими вівцями, яких вона доглядала.

[10] Tendo visto Jacó a Raquel, filha de Labão, irmão de sua mãe, e as ovelhas de Labão, chegou-se, removeu a pedra da boca do poço e deu de beber ao rebanho de Labão, irmão de sua mãe.

[10]Побачивши Рахиль, дочку Лавана, материного брата, Яків підійшов до криниці, відкотив камінь від отвору й напоїв отару Лавана, материного брата.

[11] Feito isso, Jacó beijou a Raquel e, erguendo a voz, chorou.

[11]Яків поцілував Рахиль і голосно заплакав.

[12] Então, contou Jacó a Raquel que ele era parente de seu pai, pois era filho de Rebeca; ela correu e o comunicou a seu pai.

[12]І розповів Яків Рахилі, що її батько є його родичом, а сам Яків є Ревеччиним сином. Рахиль тоді побігла й розповіла про все своєму батькові.

[13] Tendo Labão ouvido as novas de Jacó, filho de sua irmã, correu-lhe ao encontro, abraçou-o, beijou-o e o levou para casa. E contou Jacó a Labão os acontecimentos de sua viagem.

[13]Почувши новину про сина своєї сестри Якова, Лаван вибіг йому назустріч. Він обняв Якова, поцілував і привів до себе в дім. Тоді Яків розповів Лаванові про все, що сталося.

[14] Disse-lhe Labão: De fato, és meu osso e minha carne. E Jacó, pelo espaço de um mês, permaneceu com ele.

[14]І сказав тоді Лаван: «Як добре це, що ти кров і плоть моя». І залишився Яків у Лавана на цілий місяць.

Лаван обманює Якова

[15] Depois, disse Labão a Jacó: Acaso, por seres meu parente, irás servir-me de graça? Dize-me, qual será o teu salário?

[15]Якось Лаван спитав Якова: «Невже ти даремно служитимеш мені через те, що мій родич? Скажи, скільки платити тобі».

[16] Ora, Labão tinha duas filhas: Lia, a mais velha, e Raquel, a mais moça.

[16]Лаван мав дві дочки. Старшу звали Лея, а молодшу Рахиль.

[17] Lia tinha os olhos baços, porém Raquel era formosa de porte e de semblante.

[17]Лея мала ласкаві очі, а Рахиль була і станом гарна, і на лице вродлива.

[18] Jacó amava a Raquel e disse: Sete anos te servirei por tua filha mais moça, Raquel.

[18]Яків покохав Рахиль і сказав Лаванові: «Я працюватиму на тебе сім років, щоб одружитися з твоєю молодшою дочкою Рахиллю».

[19] Respondeu Labão: Melhor é que eu ta dê, em vez de dá-la a outro homem; fica, pois, comigo.

[19]Лаван відповів: «Мені ліпше віддати її за тебе, ніж за когось іншого. Тож лишайся в мене».

[20] Assim, por amor a Raquel, serviu Jacó sete anos; e estes lhe pareceram como poucos dias, pelo muito que a amava.

Lia e Raquel

[21] Disse Jacó a Labão: Dá-me minha mulher, pois já venceu o prazo, para que me case com ela.

[22] Reuniu, pois, Labão todos os homens do lugar e deu um banquete.

[23] À noite, conduziu a Lia, sua filha, e a entregou a Jacó. E coabitaram.

[24] (Para serva de Lia, sua filha, deu Labão Zilpa, sua serva.)

[25] Ao amanhecer, viu que era Lia. Por isso, disse Jacó a Labão: Que é isso que me fizeste? Não te servi eu por amor a Raquel? Por que, pois, me enganaste?

[26] Respondeu Labão: Não se faz assim em nossa terra, dar-se a mais nova antes da primogênita.

[27] Decorrida a semana desta, dar-te-emos também a outra, pelo trabalho de mais sete anos que ainda me servirás.

[28] Concordou Jacó, e se passou a semana desta; então, Labão lhe deu por mulher Raquel, sua filha.

[29] (Para serva de Raquel, sua filha, deu Labão a sua serva Bila.)

[30] E coabitaram. Mas Jacó amava mais a Raquel do que a Lia; e continuou servindo a Labão por outros sete anos.

Os filhos de Jacó

[31] Vendo o SENHOR que Lia era desprezada, fê-la fecunda; ao passo que Raquel era estéril.

[20]Отже, Яків залишився й працював сім років, щоб дістати Рахиль. Але ті сім років здалися йому кількома днями, бо так він кохав її.

[21]Коли ж пройшло сім років, Яків звернувся до Лавана: «Віддай мені мою жінку. Термін мій вийшов, маю пізнати її».

[22]Тоді Лаван зібрав усіх тамтешніх людей і влаштував весілля.

[23]Ввечері Лаван узяв свою дочку Лею, привів її до Якова, і той пізнав її.

[24]Лаван віддав Леї свою служницю Зілпу, щоб та прислужувала їй.

[25]А вранці побачив, що це була Лея. Він каже Лавану: «До чого ж ти мене призвів! Чи не служив я тобі сім років за Рахиль? Навіщо ж ти обдурив мене?»

[26]Лаван відповів: «У нас такого немає, щоб віддавати молодшу дочку заміж раніше, ніж першу.

[27]Проживеш тиждень зі старшою, а тоді я віддам тобі й молодшу. За це служитимеш мені ще сім років».

[28]Яків так і зробив. Він прожив весільний тиждень із тією, і тоді Лаван віддав йому в жінки свою дочку Рахиль.

[29]Лаван віддав Рахилі свою служницю Вілху, щоб та прислужувала їй.

[30]Яків пізнав також і Рахиль і покохав її більше, ніж Лею. І працював він на Лавана ще сім років.

Якова родина примножується

[31]Господь бачив, що Яків не любить Лею, і зробив так, щоб вона мала дітей. Натомість Рахиль була бездітна.

[32] Concebeu, pois, Lia e deu à luz um filho, a quem chamou Rúben, pois disse: O SENHOR atendeu à minha aflição. Por isso, agora me amará meu marido.

[33] Concebeu outra vez, e deu à luz um filho, e disse: Soube o SENHOR que era preterida e me deu mais este; chamou-lhe, pois, Simeão.

[34] Outra vez concebeu Lia, e deu à luz um filho, e disse: Agora, desta vez, se unirá mais a mim meu marido, porque lhe dei à luz três filhos; por isso, lhe chamou Levi.

[35] De novo concebeu e deu à luz um filho; então, disse: Esta vez louvarei o SENHOR. E por isso lhe chamou Judá; e cessou de dar à luz.

Gênesis 30

[1] Vendo Raquel que não dava filhos a Jacó, teve ciúmes de sua irmã e disse a Jacó: Dá-me filhos, senão morrerei.

[2] Então, Jacó se irou contra Raquel e disse: Acaso, estou eu em lugar de Deus que ao teu ventre impediu frutificar?

[3] Respondeu ela: Eis aqui Bila, minha serva; coabita com ela, para que dê à luz, e eu traga filhos ao meu colo, por meio dela.

[4] Assim, lhe deu a Bila, sua serva, por mulher; e Jacó a possuiu.

[5] Bila concebeu e deu à luz um filho a Jacó.

[32]Лея завагітніла й народила сина, якого назвала Рувимом, бо сказала вона: «Господь і справді зглянувся на моє лихо. Неминуче тепер мій чоловік полюбить мене».

[33]Лея завагітніла знову й народила сина. Вона сказала: «Господь почув, що мене чоловік не любить, і послав мені ще одного сина». І назвала вона його Симеоном.

[34]І знову завагітніла Лея, і народила сина. Вона сказала: «Тепер уже мій чоловік близьким стане до мене, адже я народила йому трьох синів». Через те й назвала вона свого сина Левієм.

[35]І знову завагітніла Лея, і народила сина. Вона сказала: «Цього разу я хвалитиму Господа». Тож назвала вона сина Юдою. Після цього Лея перестала народжувати дітей.

Буття 30

Жінки й діти Якова

[1]Коли Рахиль побачила, що в неї немає дітей від Якова, вона почала заздрити своїй сестрі. Тож і звернулась вона до Якова: «Дай мені дітей, інакше мені не жити!»

[2]Розгнівавшись на Рахиль, Яків кинув: «Чи я Бог? Він не дав тобі мати дітей».

[3]І сказала тоді Рахиль: «Поглянь, ось моя служниця Вілха. Пізнай її, щоб вона народила дитину для мене і я стала матір’ю через неї».

[4]І віддала Рахиль свою служницю Вілху Якову як дружину, і він пізнав її.

[5]Вілха завагітніла й народила Якову сина.

[6] Então, disse Raquel: Deus me julgou, e também me ouviu a voz, e me deu um filho; portanto, lhe chamou Dã.

[6]Рахиль тоді й каже: «Бог був мені суддею. Він вислухав мене й дав мені сина». Через те й назвала Рахиль свого сина Даном.

[7] Concebeu outra vez Bila, serva de Raquel, e deu à luz o segundo filho a Jacó.

[7]Вілха знову завагітніла й народила Якову другого сина.

[8] Disse Raquel: Com grandes lutas tenho competido com minha irmã e logrei prevalecer; chamou-lhe, pois, Naftali.

[8]І сказала Рахиль: «Я відчайдушно боролась зі своєю сестрою і перемогла». І назвала вона його Нафталі.

[9] Vendo Lia que ela mesma cessara de conceber, tomou também a Zilpa, sua serva, e deu-a a Jacó, por mulher.

[9]Лея, побачивши, що не матиме вже дітей, віддала Якову свою служницю Зілпу за дружину.

[10] Zilpa, serva de Lia, deu a Jacó um filho.

[10]І Леїна служниця Зілпа народила Якову сина.

[11] Disse Lia: Afortunada! E lhe chamou Gade.

[11]Лея сказала: «Мені пощастило». І назвала вона сина Ґадом.

[12] Depois, Zilpa, serva de Lia, deu o segundo filho a Jacó.

[12]Леїна служниця Зілпа народила Якову другого сина.

[13] Então, disse Lia: É a minha felicidade! Porque as filhas me terão por venturosa; e lhe chamou Aser.

[13]Лея сказала: «Я щаслива, адже всі молоді жінки назвуть мене щасливою!» Вона назвала його Ашером.

[14] Foi Rúben nos dias da ceifa do trigo, e achou mandrágoras no campo, e trouxe-as a Lia, sua mãe. Então, disse Raquel a Lia: Dá-me das mandrágoras de teu filho.

[14]Якось під час зелених жнив Рувим вийшов у поле, знайшов там мандрагору й приніс своїй матері Леї. Рахиль попросила її: «Дай мені, будь ласка, трохи мандрагори, яку приніс твій син».

[15] Respondeu ela: Achas pouco o me teres levado o marido? Tomarás também as mandrágoras de meu filho? Disse Raquel: Ele te possuirá esta noite, a troco das mandrágoras de teu filho.

[15]Та відповіла: «Мало тобі, що забрала в мене чоловіка, так ще й хочеш забрати мандрагору мого сина?» Рахиль на те каже: «Якщо даси мені мандрагори твого сина, тоді Яків спатиме з тобою сьогодні».

[16] À tarde, vindo Jacó do campo, saiu-lhe ao encontro Lia e lhe disse: Esta noite me possuirás, pois eu te aluguei pelas mandrágoras de meu filho. E Jacó, naquela noite, coabitou com ela.

[16]Коли Яків того вечора повертався з поля, Лея вийшла йому назустріч і сказала: «Цієї ночі ляжеш зі мною, бо я заплатила за тебе мандрагорою, яку мій син знайшов». Тож Яків тієї ночі ліг з Леєю.

[17] Ouviu Deus a Lia; ela concebeu e deu à luz o quinto filho.

[17]І Бог послухав Лею. Вона завагітніла й народила Якову п'ятого сина.

[18] Então, disse Lia: Deus me recompensou, porque dei a minha serva a meu marido; e chamou-lhe Issacar.

[19] E Lia, tendo concebido outra vez, deu a Jacó o sexto filho.

[20] E disse: Deus me concedeu excelente dote; desta vez permanecerá comigo meu marido, porque lhe dei seis filhos; e lhe chamou Zebulom.

[21] Depois disto, deu à luz uma filha e lhe chamou Diná.

[22] Lembrou-se Deus de Raquel, ouviu-a e a fez fecunda.

[23] Ela concebeu, deu à luz um filho e disse: Deus me tirou o meu vexame.

[24] E lhe chamou José, dizendo: Dê-me o SENHOR ainda outro filho.

[25] Tendo Raquel dado à luz a José, disse Jacó a Labão: Permite-me que eu volte ao meu lugar e à minha terra.

[26] Dá-me meus filhos e as mulheres, pelas quais eu te servi, e partirei; pois tu sabes quanto e de que maneira te servi.

Labão faz novo pacto com Jacó

[27] Labão lhe respondeu: Ache eu mercê diante de ti; fica comigo. Tenho experimentado que o SENHOR me abençoou por amor de ti.

[28] E disse ainda: Fixa o teu salário, que te pagarei.

[29] Disse-lhe Jacó: Tu sabes como te venho servindo e como cuidei do teu gado.

[30] Porque o pouco que tinhas antes da minha vinda foi aumentado grandemente; e o SENHOR te abençoou

[18]Лея сказала: «Бог нагородив мене за те, що віддала я чоловікові свою служницю». Вона назвала його Іссахáром.

[19]І знову завагітніла Лея, і народила Якову шостого сина.

[20]І сказала вона: «Бог щедро обдарував мене. Тепер чоловік шануватиме мене, бо я дала йому шістьох синів». Вона назвала його Завулоном.

[21]Згодом Лея народила дочку і назвала її Діною.

[22]Тоді Бог згадав Рахиль і прислухався до неї. Він зробив так, щоб і вона змогла мати дітей.

[23]Тож Рахиль завагітніла й народила сина. Вона сказала: «Бог зняв з мене ганьбу».

[24]Рахиль назвала його Йосипом. Вона сказала: «Хай би Господь дав мені ще одного сина».

Яків перехитрував Лавана

[25]Коли Рахиль народила Йосипа, Яків мовив до Лавана: «Відпусти мене до моєї рідної землі.

[26]Віддай мені моїх жінок і дітей, за яких я відробив тобі. Віддай мені їх, і я піду, бо ти знаєш, що я добре тобі служив».

[27]Лаван відповів йому: «Якщо твоя ласка, то послухай. Я дізнався з віщування, що Господь благословив мене через тебе».

[28]І додав: «Назви свою ціну, і я сплачу її».

[29]Яків йому й каже: «Ти знаєш, як я служив тобі, як я доглядав твою худобу.

[30]Те мале, що ти мав до того, як я прийшов, зараз зросло у багато разів. Господь благословив тебе, щойно я

por meu trabalho. Agora, pois, quando hei de eu trabalhar também por minha casa?

прийшов. Ось прийшов час мені попрацювати і для власного дому?»

[31] Então, Labão lhe perguntou: Que te darei? Respondeu Jacó: Nada me darás; tornarei a apascentar e a guardar o teu rebanho, se me fizeres isto:

[31]Лаван спитав: «Що ж тобі дати?» Яків відказав: «Нічого мені не давай. Якщо зробиш для мене те, що я хочу, то я повернуся й знову пастиму й доглядатиму твої отари.

[32] Passarei hoje por todo o teu rebanho, separando dele os salpicados e malhados, e todos os negros entre os cordeiros, e o que é malhado e salpicado entre as cabras; será isto o meu salário.

[32]Сьогодні я пройду по всіх твоїх отарах і відберу кожну сіру або плямисту вівцю і кожне руде козеня, а також сірих або плямистих кіз. Це й буде мені платнею.

[33] Assim, responderá por mim a minha justiça, no dia de amanhã, quando vieres ver o meu salário diante de ti; o que não for salpicado e malhado entre as cabras e negro entre as ovelhas, esse, se for achado comigo, será tido por furtado.

[33]Моя чесність невдовзі посвідчить за мене. Коли ти перевірятимеш мій заробіток, то якщо у мене знайдеш яку козу, що не буде сірою чи плямистою, а ягня — рудим, то вважатимеш, що я їх украв».

[34] Disse Labão: Pois sim! Seja conforme a tua palavra.

[34]І сказав тоді Лаван: «Гаразд! Нехай буде так, як ти кажеш».

[35] Mas, naquele mesmo dia, separou Labão os bodes listados e malhados e todas as cabras salpicadas e malhadas, todos os que tinham alguma brancura e todos os negros entre os cordeiros; e os passou às mãos de seus filhos.

[35]А сам того ж дня вилучив (сховав) усіх сірих або плямистих козлів та кіз, усіх, що мали біле на собі, а також усіх рудих ягнят. І наказав синам своїм стерегти їх.

[36] E pôs a distância de três dias de jornada entre si e Jacó; e Jacó apascentava o restante dos rebanhos de Labão.

[36]Лаван відвів усю ту худобу в інше місце. Добиралися туди вони три дні. Яків же залишився стерегти решту Лаванових отар на старому місці.

Jacó se enriquece

[37] Tomou, então, Jacó varas verdes de álamo, de aveleira e de plátano e lhes removeu a casca, em riscas abertas, deixando aparecer a brancura das varas,

[37]Він тоді нарізав свіжого гілля з тополь, мигдалевого та платанового дерев і подекуди познімав з них кору, залишивши білі смужки на гілках.

[38] as quais, assim escorchadas, pôs ele em frente do rebanho, nos canais de água e

[38]І розкидав те гілля коло отар по жолобах для води в місцях водопою, й де вівці парувалися.

nos bebedouros, aonde os rebanhos vinham para dessedentar-se, e conceberam quando vinham a beber.

39 E concebia o rebanho diante das varas, e as ovelhas davam crias listadas, salpicadas e malhadas.

40 Então, separou Jacó os cordeiros e virou o rebanho para o lado dos listados e dos pretos nos rebanhos de Labão; e pôs o seu rebanho à parte e não o juntou com o rebanho de Labão.

41 E, todas as vezes que concebiam as ovelhas fortes, punha Jacó as varas à vista do rebanho nos canais de água, para que concebessem diante das varas.

42 Porém, quando o rebanho era fraco, não as punha; assim, as fracas eram de Labão, e as fortes, de Jacó.

43 E o homem se tornou mais e mais rico; teve muitos rebanhos, e servas, e servos, e camelos, e jumentos.

Gênesis 31

Jacó retorna à terra de seus pais

1 Então, ouvia Jacó os comentários dos filhos de Labão, que diziam: Jacó se apossou de tudo o que era de nosso pai; e do que era de nosso pai juntou ele toda esta riqueza.

2 Jacó, por sua vez, reparou que o rosto de Labão não lhe era favorável, como anteriormente.

3 E disse o SENHOR a Jacó: Torna à terra de teus pais e à tua parentela; e eu serei contigo.

39Після того, як вівці злучалася коло того гілля, народжувалися рябі, строкаті та смугасті ягнята.

40Яків відділяв ягнят. Він ставив овець писками проти смугастих та рудих у Лавановій отарі. Так Яків тримав свої власні отари окремо, не змішуючи їх.

41Щоразу, коли міцніші тварини злучалися, він клав гілля у ночви, щоб злучаючись біля тих ночв, вони його бачили.

42Не робив він цього зі слабшими тваринами. Тож слабші ягнята ставали Лавановими, а міцніші — Яковими.

43Отже, Яків став дуже і дуже багатим. І мав він великі отари, слуг і служниць, верблюдів і ослів.

Буття 31

Якова втеча

1Якось Яків почув, Лаванові сини розмовляли між собою: «Яків забрав усе, що належало нашому батькові. Він зробив собі багатство, забравши його в нашого батька».

2І побачив Яків, що Лаванове ставлення до нього стало вже не таким, як раніше.

3Тоді Господь сказав Якову: «Вертайся до тієї землі, де жили твої прабатьки, до свого народу. Я буду з тобою».

[4] Então, Jacó mandou vir Raquel e Lia ao campo, para junto do seu rebanho,

[4]І послав тоді Яків по Рахиль та Лею і наказав їм прийти в степ до отар.

[5] e lhes disse: Vejo que o rosto de vosso pai não me é favorável como anteriormente; porém o Deus de meu pai tem estado comigo.

[5]І сказав він їм: «Я помітив, що ставлення до мене вашого батька вже не те, що було раніше. Та Бог мого батька був завжди зі мною.

[6] Vós mesmas sabeis que com todo empenho tenho servido a vosso pai;

[6]Ви знаєте, що я всіма своїми силами працював на вашого батька.

[7] mas vosso pai me tem enganado e por dez vezes me mudou o salário; porém Deus não lhe permitiu que me fizesse mal nenhum.

[7]Але він ошукав мене і десять разів міняв мені платню. Та Бог не дозволив йому скривдити мене.

[8] Se ele dizia: Os salpicados serão o teu salário, então, todos os rebanhos davam salpicados; e se dizia: Os listados serão o teu salário, então, os rebanhos todos davam listados.

[8]Якщо Лаван казав, що рябі ягнята будуть моєю платнею, то всі ягнята народжувалися рябі. Коли він казав, що смугасті ягнята будуть моєю платнею, то всі ягнята народжувалися смугасті.

[9] Assim, Deus tomou o gado de vosso pai e mo deu a mim.

[9]Отож Бог забрав худобу вашого батька і віддав її мені».

[10] Pois, chegado o tempo em que o rebanho concebia, levantei os olhos e vi em sonhos que os machos que cobriam as ovelhas eram listados, salpicados e malhados.

[10]«Якось коли у худоби була пора злучки, мені привидівся сон, неначе козли, що спиналися на кіз, були смугасті, поплямовані та рябі.

[11] E o Anjo de Deus me disse em sonho: Jacó! Eu respondi: Eis-me aqui!

[11]Тоді Ангел Господній звернувся до мене вві сні: „Якове!" Я озвався: „Так".

[12] Ele continuou: Levanta agora os olhos e vê que todos os machos que cobrem o rebanho são listados, salpicados e malhados, porque vejo tudo o que Labão te está fazendo.

[12]Він мені й каже: „Озирнися й поглянь, усі козли, що злучаються з козами, смугасті, плямисті та рябі. І це через те, що Я бачив усе, що Лаван чинив тобі.

[13] Eu sou o Deus de Betel, onde ungiste uma coluna, onde me fizeste um voto; levanta-te agora, sai desta terra e volta para a terra de tua parentela.

[13]Я — Бог, Який явився тобі в Бетелі, де ти поставив пам'ятник і полив його оливою, де ти дав Мені обітницю. Тепер вставай і йди з цієї землі. Повертайся до своїх родичів"».

[14] Então, responderam Raquel e Lia e lhe disseram: Há ainda para nós parte ou herança na casa de nosso pai?

[14]І мовили тоді до нього Рахиль та Лея: «Нашому батькові нічого нам залишити, коли він помре.

[15] Não nos considera ele como estrangeiras? Pois nos vendeu e consumiu tudo o que nos era devido.

[15]Хіба не за чужих він нас вважає? Він продав нас, а потім розтринькав усі гроші, що належать нам.

[16] Porque toda a riqueza que Deus tirou de nosso pai é nossa e de nossos filhos; agora, pois, faze tudo o que Deus te disse.

[16]Тому все багатство, що Бог відібрав у нашого батька, належить нам і нашим дітям. Тож виконуй усе, що Бог наказав тобі!»

[17] Então, se levantou Jacó e, fazendo montar seus filhos e suas mulheres em camelos,

[17]Яків зібрався й посадив своїх дітей і жінок на верблюдів.

[18] levou todo o seu gado e todos os seus bens que chegou a possuir; o gado de sua propriedade que acumulara em Padã-Arã, para ir a Isaque, seu pai, à terra de Canaã.

[18]Він погнав усю свою худобу, з усім нажитим майном, отари, що стали його майном, нажитим у Паддан-Арамі, до землі Ханаанської, де жив його батько Ісаак.

[19] Tendo ido Labão fazer a tosquia das ovelhas, Raquel furtou os ídolos do lar que pertenciam a seu pai.

[19]Коли Лаван пішов стригти овець, Рахиль украла батькових домашніх богів.

[20] E Jacó logrou a Labão, o arameu, não lhe dando a saber que fugia.

[20]Яків обманув Лавана, не сказавши, що йде геть.

[21] E fugiu com tudo o que lhe pertencia; levantou-se, passou o Eufrates e tomou o rumo da montanha de Gileade.

[21]Він знявся з усім своїм майном. Перебравшись на той бік ріки Євфрат, він намірився йти до гір Ґілеадських.

[22] No terceiro dia, Labão foi avisado de que Jacó ia fugindo.

[22]На третій день Лаванові сказали, що Яків утік.

[23] Tomando, pois, consigo a seus irmãos, saiu-lhe no encalço, por sete dias de jornada, e o alcançou na montanha de Gileade.

[23]Тоді Лаван зібрав своїх людей і переслідував Якова сім днів, аж доки не наздогнав його в горах Ґілеадських.

Labão segue no encalço de Jacó

[24] De noite, porém, veio Deus a Labão, o arameu, em sonhos, e lhe disse: Guarda-te, não fales a Jacó nem bem nem mal.

[24]І тієї ночі Бог явився Лаванові арамійському вві сні й мовив до нього: «Дивись, не кажи Якову ні доброго, ні лихого!»

Пошуки украдених богів

[25] Alcançou, pois, Labão a Jacó. Este havia armado a sua tenda naquela montanha; também Labão armou a sua com seus irmãos, na montanha de Gileade.

[25]Тож Лаван наздогнав Якова. Яків поставив намет у горах. Лаван теж став табором у горах Ґілеаду.

[26] E disse Labão a Jacó: Que fizeste, que me lograste e levaste minhas filhas como cativas pela espada?

[26]І звернувся Лаван до Якова: «Що ж ти наробив? Ти обдурив мене, забравши моїх дочок, неначе полонянок.

[27] Por que fugiste ocultamente, e me lograste, e nada me fizeste saber, para que eu te despedisse com alegria, e com cânticos, e com tamboril, e com harpa?

[27]Навіщо ж ти втік потайки, не сказавши й слова, обдуривши мене? Якби ти мені сказав, я влаштував би тобі веселі проводи з піснями, з бубоном і лірою.

[28] E por que não me permitiste beijar meus filhos e minhas filhas? Nisso procedeste insensatamente.

[28]Ти не дав мені навіть поцілувати своїх онуків і дочок на прощання. Ти повівся як дурень.

[29] Há poder em minhas mãos para vos fazer mal, mas o Deus de vosso pai me falou, ontem à noite, e disse: Guarda-te, não fales a Jacó nem bem nem mal.

[29]У моїй владі завдати вам лиха, але минулої ночі Бог батька твого сказав мені: „Дивись, не кажи Якову ні доброго, ні лихого!"

[30] E agora que partiste de vez, porque tens saudade da casa de teu pai, por que me furtaste os meus deuses?

[30]Зараз ти йдеш, бо палко прагнеш повернутися до батькового дому. Та навіщо ж ти покрав моїх богів?»

[31] Respondeu-lhe Jacó: Porque tive medo; pois calculei: não suceda que me tome à força as suas filhas.

[31]Яків йому відповів: «Я боявся, бо думав, що ти забереш у мене своїх дочок.

[32] Não viva aquele com quem achares os teus deuses; verifica diante de nossos irmãos o que te pertence e que está comigo e leva-o contigo. Pois Jacó não sabia que Raquel os havia furtado.

[32]Якщо ти знайдеш у когось своїх богів, того буде вбито. В присутності наших рідних ти можеш вказати на те, що є в мене твого і забрати це». Та Яків не знав, що Рахиль украла Лаванових богів.

[33] Labão, pois, entrou na tenda de Jacó, na de Lia e na das duas servas, porém não os achou. Tendo saído da tenda de Lia, entrou na de Raquel.

[33]Лаван заходив до намету Якова, намету Леї, а також до намету двох служниць, але ніде не знайшов своїх богів. Вийшовши від Леї, Лаван зайшов до намету Рахилі.

[34] Ora, Raquel havia tomado os ídolos do lar, e os pusera na sela de um camelo, e estava assentada sobre eles; apalpou Labão toda a tenda e não os achou.

[34]Рахиль же сховала домашніх богів у сідло верблюда, а сама сиділа на них. Лаван обшукав увесь намет, але нічого не знайшов.

[35] Então, disse ela a seu pai: Não te agastes, meu senhor, por não poder eu levantar-me na tua presença; pois me acho com as regras das mulheres. Ele procurou, contudo não achou os ídolos do lar.

[35]Рахиль сказала батькові: «Хай батько не гнівається на мене, що я не можу встати перед ним. У мене зараз місячні». Тож Лаван шукав скрізь, але не знайшов своїх сімейних богів.

[36] Então, se irou Jacó e altercou com Labão; e lhe disse: Qual é a minha transgressão? Qual o meu pecado, que tão furiosamente me tens perseguido?

[36]Яків розлютився й почав сперечатися з Лаваном. Він говорив так: «Яка моя провина? Який мій гріх, що ти переслідував мене?

[37] Havendo apalpado todos os meus utensílios, que achaste de todos os utensílios de tua casa? Põe-nos aqui diante de meus irmãos e de teus irmãos, para que julguem entre mim e ti.

[37]Хоч ти й обшукав усе моє майно, але не знайшов нічого, що належало б тобі. А якщо знайшов, то поклади сюди, щоб і моя і твоя рідня змогли розсудити нас із тобою.

[38] Vinte anos eu estive contigo, as tuas ovelhas e as tuas cabras nunca perderam as crias, e não comi os carneiros de teu rebanho.

[38]За ці двадцять років, що я працював на тебе, жодна твоя вівця чи коза не народжувала мертвого, і не брав я баранів з твоїх отар собі для їжі.

[39] Nem te apresentei o que era despedaçado pelas feras; sofri o dano; da minha mão o requerias, tanto o furtado de dia como de noite.

[39]Я не приносив до тебе тварину, задерту диким звіром. Я відшкодовував за втрату сам. Ти зробив мене відповідальним за це. Мене ж обкрадали і вдень, і вночі.

[40] De maneira que eu andava, de dia consumido pelo calor, de noite, pela geada; e o meu sono me fugia dos olhos.

[40]Вдень спека забирала мої сили, а вночі холод не давав мені зімкнути очей. І так я жив.

[41] Vinte anos permaneci em tua casa; catorze anos te servi por tuas duas filhas e seis anos por teu rebanho; dez vezes me mudaste o salário.

[41]Ось уже двадцять років, як я у твоєму домі. Я працював на тебе чотирнадцять років за твоїх двох дочок і ще шість за твою худобу. Ти десять разів змінював мою платню.

[42] Se não fora o Deus de meu pai, o Deus de Abraão e o Temor de Isaque, por certo me despedirias agora de mãos vazias. Deus me atendeu ao sofrimento e ao trabalho das minhas mãos e te repreendeu ontem à noite.

[42]І коли б Бог батька мого, Бог Авраама і Страх Ісаака не був зі мною, ти б, напевно, відіслав мене ні з чим. Бог бачив мої страждання і мій тяжкий труд, і минулої ночі Він довів мою правоту».

A aliança entre Labão e Jacó

Домовленість Якова з Лаваном

[43] Então, respondeu Labão a Jacó: As filhas são minhas filhas, os filhos são meus filhos, os rebanhos são meus rebanhos, e tudo o que vês é meu; que posso fazer hoje a estas minhas filhas ou aos filhos que elas deram à luz?

[43]Тоді Лаван сказав Якову: «Ці жінки — мої дочки, а сини мені належать, отари і все, що бачиш, — все моє. Все, що ти бачиш, моє. Але я нічого не можу зробити, аби утримати дочок моїх та їх дітей поруч себе.

[44] Vem, pois; e façamos aliança, eu e tu, que sirva de testemunho entre mim e ti.

[44]Тож давай укладемо з тобою Угоду. І хай буде свідок між нами».

[45] Então, Jacó tomou uma pedra e a erigiu por coluna.

[45]Яків узяв камінь і встановив його як пам'ятник.

[46] E disse a seus irmãos: Ajuntai pedras. E tomaram pedras e fizeram um montão, ao lado do qual comeram.

[46]Тоді гукнув до своїх рідних: «Збирайте каміння». І назбирали вони каміння в купу, а потім їли коло неї.

[47] Chamou-lhe Labão Jegar-Saaduta; Jacó, porém, lhe chamou Galeede.

[47]Лаван назвав те місце Єґар-Сагадута. Яків же назвав його Ґалеед.

[48] E disse Labão: Seja hoje este montão por testemunha entre mim e ti; por isso, se lhe chamou Galeede

[48]І сказав Лаван: «Ця купа є сьогодні свідком між мною і тобою». Через те й назвали її Ґалеедом.

[49] e Mispa, pois disse: Vigie o SENHOR entre mim e ti e nos julgue quando estivermos separados um do outro.

[49]Те місце ще назвали Міцпа, оскільки Лаван сказав: «Нехай стежить Господь за нами обома, як ми розійдемося в різні боки.

[50] Se maltratares as minhas filhas e tomares outras mulheres além delas, não estando ninguém conosco, atenta que Deus é testemunha entre mim e ti.

[50]Якщо ти скривдиш моїх дочок або візьмеш собі за дружину ще когось, хоч нікого тут з нами й немає, пам'ятай, що Бог свідок нам з тобою».

[51] Disse mais Labão a Jacó: Eis aqui este montão e esta coluna que levantei entre mim e ti.

[51]Лаван вів далі: «Поглянь на цю купу каміння, поглянь на цей пам'ятник, що я звів поміж нами, а ось той камінь, що стоїть, немов стовп, є свідченням поміж нами.

[52] Seja o montão testemunha, e seja a coluna testemunha de que para mal não passarei o montão para lá, e tu não passarás o montão e a coluna para cá.

[53] O Deus de Abraão e o Deus de Naor, o Deus do pai deles, julgue entre nós. E jurou Jacó pelo Temor de Isaque, seu pai.

[54] E ofereceu Jacó um sacrifício na montanha e convidou seus irmãos para comerem pão; comeram pão e passaram a noite na montanha.

[55] Tendo-se levantado Labão pela madrugada, beijou seus filhos e suas filhas e os abençoou; e, partindo, voltou para sua casa.

Gênesis 32

[1] Também Jacó seguiu o seu caminho, e anjos de Deus lhe saíram a encontrá-lo.

[2] Quando os viu, disse: Este é o acampamento de Deus. E chamou àquele lugar Maanaim.

Jacó reconcilia-se com Esaú

[3] Então, Jacó enviou mensageiros adiante de si a Esaú, seu irmão, à terra de Seir, território de Edom,

[4] e lhes ordenou: Assim falareis a meu senhor Esaú: Teu servo Jacó manda dizer isto: Como peregrino morei com Labão, em cuja companhia fiquei até agora.

[5] Tenho bois, jumentos, rebanhos, servos e servas; mando comunicá-lo a meu senhor, para lograr mercê à sua presença.

[6] Voltaram os mensageiros a Jacó, dizendo: Fomos a teu irmão Esaú;

[52]Купа каміння є свідченням того, що я не перейду за них на твій бік, а ти — на мій з лихими намірами.

[53]Нехай Бог Авраама і Бог Нагора і боги їхнього батька будуть нам суддями». Після цього Яків присягнув Богом батька свого Ісаака, Якого той називав «Страхом».

[54]А тоді приніс жертву в горах і запросив своїх рідних розділити з ним трапезу. Тож вони поїли й заночували в горах.

[55]Прокинувшись рано вранці наступного дня, Лаван поцілував своїх онуків і дочок на прощання, благословив їх і подався додому.

Буття 32

Яків іде назустріч Ісаву

[1]Яків, мандруючи своїм шляхом, зустрів Божих Ангелів.

[2]Побачивши їх, він мовив: «Це Божий табір!» І назвав те місце Маганаїм.

[3]Тоді вирядив Яків посланців поперед себе до свого брата Ісава до землі Сеїрської, до краю Едомського.

[4]Він їм наказав: «Перекажіть господареві моєму Ісаву те, що каже його слуга Яків: „Я жив у Лавана, мов чужинець, увесь цей час, аж дотепер.

[5]Я маю худобу, ослів, овець, слуг і служниць. Я послав поперед себе, щоб сповістити про це тобі, господарю мій, і щоб знайти милість у твоїх очах"».

[6]Посланці повернулися до Якова і кажуть: «Ми ходили до твого брата

também ele vem de caminho para se encontrar contigo, e quatrocentos homens com ele.

Ісава, і він також іде тобі назустріч. А з ним чотириста чоловік».

[7] Então, Jacó teve medo e se perturbou; dividiu em dois bandos o povo que com ele estava, e os rebanhos, e os bois, e os camelos.

[7]Яків дуже злякався й занепокоївся. Він поділив людей, що були з ним, дрібну і велику худобу, а також верблюдів на дві групи.

[8] Pois disse: Se vier Esaú a um bando e o ferir, o outro bando escapará.

[8]Він подумав: «Якщо Ісав прийде до першої і знищить її, то інша, що залишиться, зможе втекти».

[9] E orou Jacó: Deus de meu pai Abraão e Deus de meu pai Isaque, ó SENHOR, que me disseste: Torna à tua terra e à tua parentela, e te farei bem;

[9]Тоді він сказав: «Боже батька мого Авраама! Боже батька мого Ісаака! Господи, Хто звелів мені: „Повертайся до своєї землі й до родини. І Я сприятиму твоєму процвітанню”.

[10] sou indigno de todas as misericórdias e de toda a fidelidade que tens usado para com teu servo; pois com apenas o meu cajado atravessei este Jordão; já agora sou dois bandos.

[10]Я не вартий усіх тих щирої любові й вірності, що Ти виявив до мене, слуги Твого. Бо коли я перейшов цю ріку Йордан, то мав лише свою патерицю, а зараз годен мати два стани.

[11] Livra-me das mãos de meu irmão Esaú, porque eu o temo, para que não venha ele matar-me e as mães com os filhos.

[11]Прошу, порятуй мене від руки брата мого, від руки Ісава. Бо я боюся, що він прийде і вб'є мене і повбиває матерів з дітьми.

[12] E disseste: Certamente eu te farei bem e dar-te-ei a descendência como a areia do mar, que, pela multidão, não se pode contar.

[12]Але Ти сказав: „Я чинитиму добро тобі й примножу нащадків твоїх, і буде їх, як того піску морського, що й полічити неможливо”».

[13] E, tendo passado ali aquela noite, separou do que tinha um presente para seu irmão Esaú:

[13]Яків залишався там цілу ніч. Тоді відібрав дещо з того, що мав, аби віддати Ісаву в дар.

[14] duzentas cabras e vinte bodes; duzentas ovelhas e vinte carneiros;

[15] trinta camelas de leite com suas crias, quarenta vacas e dez touros; vinte jumentas e dez jumentinhos.

[14-15]То було двісті кіз і двадцять козлів, двісті овець і двадцять баранів, тридцять верблюдів з їхніми жереб'ятами, сорок корів і десять биків, двадцять ослиць і десять ослів.

[16] Entregou-os às mãos dos seus servos, cada rebanho à parte, e disse aos servos:

[16]Яків доручив доглядати кожне стадо одному зі своїх слуг. І сказав їм: «Ідіть

Passai adiante de mim e deixai espaço entre rebanho e rebanho.

[17] Ordenou ao primeiro, dizendo: Quando Esaú, meu irmão, te encontrar e te perguntar: De quem és, para onde vais, de quem são estes diante de ti?

[18] Responderás: São de teu servo Jacó; é presente que ele envia a meu senhor Esaú; e eis que ele mesmo vem vindo atrás de nós.

[19] Ordenou também ao segundo, ao terceiro e a todos os que vinham conduzindo os rebanhos: Falareis desta maneira a Esaú, quando vos encontrardes com ele.

[20] Direis assim: Eis que o teu servo Jacó vem vindo atrás de nós. Porque dizia consigo mesmo: Eu o aplacarei com o presente que me antecede, depois o verei; porventura me aceitará a presença.

[21] Assim, passou o presente para diante dele; ele, porém, ficou aquela noite no acampamento.

Jacó luta com Deus e transpõe o vau de Jaboque

[22] Levantou-se naquela mesma noite, tomou suas duas mulheres, suas duas servas e seus onze filhos e transpôs o vau de Jaboque.

[23] Tomou-os e fê-los passar o ribeiro; fez passar tudo o que lhe pertencia,

[24] ficando ele só; e lutava com ele um homem, até ao romper do dia.

[25] Vendo este que não podia com ele, tocou-lhe na articulação da coxa;

переді мною і тримайте відстань між стадами!»

[17]Першому слузі він наказав: «Коли зустрінеш мого брата Ісава, він спитає: „Чий ти слуга? Куди йдеш? Чия худоба йде перед тобою?”

[18]То відповідай так: „Вона належить слузі твоєму Якову. Це дарунок тобі, господареві моєму Ісаву. Он глянь, Яків також іде слідом за мною”».

[19]Те саме Яків наказав другому й третьому слугам, а також усім слугам, що йшли за стадами: «Кажіть те саме Ісаву, коли зустрінете його.

[20]Кажіть також: „Поглянь, твій слуга Яків слідом іде за нами”». «Може, я задобрю його дарами, що йдуть попереду, — подумав Яків, — а тоді й сам з’явлюсь перед ним. Можливо, тоді він простить мене й прийме».

[21]Отже, Яків вислав дари вперед, а сам заночував тієї ночі в таборі.

[22]Серед ночі Яків устав, взяв обох своїх жінок, двох їхніх служниць і своїх одинадцятьох дітей і перейшов убрід річку Яввок.

[23]Він усіх їх переправив через річку, а також і все своє майно.

Яків бореться з Богом

[24]Коли Яків залишився на самоті, якийсь Чоловік прийшов і боровся з ним аж до сходу сонця.

[25]Побачивши, що не може здолати Якова, Той Чоловік ударив його по стегну і вивихнув йому суглоб.

deslocou-se a junta da coxa de Jacó, na luta com o homem.

[26] Disse este: Deixa-me ir, pois já rompeu o dia. Respondeu Jacó: Não te deixarei ir se me não abençoares.

[27] Perguntou-lhe, pois: Como te chamas? Ele respondeu: Jacó.

[28] Então, disse: Já não te chamarás Jacó, e sim Israel, pois como príncipe lutaste com Deus e com os homens e prevaleceste.

[29] Tornou Jacó: Dize, rogo-te, como te chamas? Respondeu ele: Por que perguntas pelo meu nome? E o abençoou ali.

[30] Àquele lugar chamou Jacó Peniel, pois disse: Vi a Deus face a face, e a minha vida foi salva.

[31] Nasceu-lhe o sol, quando ele atravessava Peniel; e manquejava de uma coxa.

[32] Por isso, os filhos de Israel não comem, até hoje, o nervo do quadril, na articulação da coxa, porque o homem tocou a articulação da coxa de Jacó no nervo do quadril.

[26]Тоді Чоловік і каже: «Відпусти мене, бо сонце вже сходить». Але Яків відповів: «Не відпущу, доки не благословиш мене».

[27]Чоловік тоді спитав Якова: «Як твоє ім'я?» Той каже: «Яків».

[28]А Чоловік йому: «Віднині не Яковом зватимешся ти, а Ізраїлем, оскільки боровся ти з Богом і з людьми і переміг».

[29]Яків тоді спитав: «Скажи мені, будь ласка, Своє ім'я». А Чоловік каже: «Навіщо питаєш, як Мене зовуть?» І тоді Він благословив Якова.

[30]Яків назвав те місце Пеніел. Він сказав: «Хоч і бачив я Бога віч-на-віч, але життя моє збережене».

[31]Сонце зійшло над ним, коли він проходив Пенуел. Яків ішов, кульгаючи через своє вражене стегно.

[32]Через те, що Якова вдарили по стегну і пошкодили саме м'язи стегна, народ ізраїльський досі не вживає в їжу стегна.

Gênesis 33

O encontro de Esaú e Jacó

[1] Levantando Jacó os olhos, viu que Esaú se aproximava, e com ele quatrocentos homens. Então, passou os filhos a Lia, a Raquel e às duas servas.

[2] Pôs as servas e seus filhos à frente, Lia e seus filhos atrás deles e Raquel e José por últimos.

Буття 33

Зустріч Якова з Ісавом

[1]Яків подивився й побачив Ісава, що йшов назустріч, а з ним було ще чотириста чоловік. То Яків розподілив своїх дітей між Леєю, Рахиллю та двома служницями.

[2]Він поставив служниць і їхніх дітей першими, за ними — Лею з її дітьми, а останніми були Рахиль із Йосипом.

[3] E ele mesmo, adiantando-se, prostrou-se à terra sete vezes, até aproximar-se de seu irmão.

[3]Сам же він пішов попереду них і вклонявся до землі сім разів, аж доки не підійшов до свого брата.

[4] Então, Esaú correu-lhe ao encontro e o abraçou; arrojou-se-lhe ao pescoço e o beijou; e choraram.

[4]Але Ісав побіг назустріч. Він обняв Якова за шию й поцілував, і обоє вони заплакали.

[5] Daí, levantando os olhos, viu as mulheres e os meninos e disse: Quem são estes contigo? Respondeu-lhe Jacó: Os filhos com que Deus agraciou a teu servo.

[5]Тоді Ісав підвів погляд і, побачивши жінок і дітей, спитав: «Хто всі ці люди, що з тобою?» Яків відповів: «Це діти, що їх Бог подарував мені, слузі твоєму».

[6] Então, se aproximaram as servas, elas e seus filhos, e se prostraram.

[6]Тоді служниці з дітьми підійшли до Ісава і вклонилися йому.

[7] Chegaram também Lia e seus filhos e se prostraram; por último chegaram José e Raquel e se prostraram.

[7]Лея з дітьми також підійшла і вклонилася, а тоді Йосип і Рахиль підійшли і вклонилися.

[8] Perguntou Esaú: Qual é o teu propósito com todos esses bandos que encontrei? Respondeu Jacó: Para lograr mercê na presença de meu senhor.

[8]Ісав спитав: «Що то за табір, який я зустрів?» Яків відповів: «То дари тобі, щоб ти мене прийняв, господарю».

[9] Então, disse Esaú: Eu tenho muitos bens, meu irmão; guarda o que tens.

[9]Тоді Ісав каже: «У мене вдосталь усього, нехай твоє лишається при тобі».

[10] Mas Jacó insistiu: Não recuses; se logrei mercê diante de ti, peço-te que aceites o meu presente, porquanto vi o teu rosto como se tivesse contemplado o semblante de Deus; e te agradaste de mim.

[10]Яків заперечив: «Ні! Прошу, якщо ти приймеш мене, то прийми й дари з рук моїх. Я дуже радий бачити знову обличчя твоє, наче я бачу Лице Боже. Я радий, що ти мене прийняв.

[11] Peço-te, pois, recebe o meu presente, que eu te trouxe; porque Deus tem sido generoso para comigo, e tenho fartura. E instou com ele, até que o aceitou.

[11]Прошу тебе, прийми благословення. Господь був милостивий до мене, і я маю всього вдосталь». Яків наполягав, аж доки Ісав не погодився прийняти дарунки.

[12] Disse Esaú: Partamos e caminhemos; eu seguirei junto de ti.

[12]Тоді Ісав і каже: «А зараз рушаймо в дорогу разом. Я піду поперед тебе».

[13] Porém Jacó lhe disse: Meu senhor sabe que estes meninos são tenros, e tenho comigo ovelhas e vacas de leite; se

[13]А Яків йому: «Мій володар розуміє, діти тендітні, стада й отари, що годують приплід, затримують мене. Якщо гнатиму їх цілий день, то все стадо повиздихає.

forçadas a caminhar demais um só dia, morrerão todos os rebanhos.

[14] Passe meu senhor adiante de seu servo; eu seguirei guiando-as pouco a pouco, no passo do gado que me vai à frente e no passo dos meninos, até chegar a meu senhor, em Seir.

[14]Ти, господарю мій, іди попереду свого слуги, а я піду поволі разом із худобою, що йтиме попереду мене. Ми йтимемо не швидко, щоб мої діти не втомилися, аж поки не прийдемо до мого господаря в Сеїр».

[15] Respondeu Esaú: Então, permite que eu deixe contigo da gente que está comigo. Disse Jacó: Para quê? Basta que eu alcance mercê aos olhos de meu senhor.

[15]Тоді Ісав сказав: «Дозволь залишити декого з моїх людей з тобою». А Яків йому: «Навіщо? Нащо мені таке благовоління, господарю мій?»

[16] Assim, voltou Esaú aquele dia a Seir, pelo caminho por onde viera.

[16]Того ж дня Ісав повернувся своєю дорогою до Сеїра.

[17] E Jacó partiu para Sucote, e edificou para si uma casa, e fez palhoças para o seu gado; por isso, o lugar se chamou Sucote.

[17]Яків же повернувся до Суккота. Там він збудував собі будинок і загони для худоби. Тому й назвав він те місце Суккот.

Jacó chega a Siquém

[18] Voltando de Padã-Arã, chegou Jacó são e salvo à cidade de Siquém, que está na terra de Canaã; e armou a sua tenda junto da cidade.

[18]Так Яків щасливо дістався до міста Сихема, що в землі Ханаанській, з Паддан-Арама. Він став табором на схід від міста.

[19] A parte do campo, onde armara a sua tenda, ele a comprou dos filhos de Hamor, pai de Siquém, por cem peças de dinheiro.

[19]Він придбав у Гамора, Сихемового батька, за сто срібних монет частину поля, де розташував свій намет.

[20] E levantou ali um altar e lhe chamou Deus, o Deus de Israel.

[20]Там Яків спорудив вівтар і назвав те місце «Ел, Бог Ізраїлю».

Gênesis 34

Diná e os siquemitas

[1] Ora, Diná, filha que Lia dera à luz a Jacó, saiu para ver as filhas da terra.

[2] Viu-a Siquém, filho do heveu Hamor, que era príncipe daquela terra, e, tomando-a, a possuiu e assim a humilhou.

Буття 34

Зґвалтування Діни

[1]Якось Діна, дочка Леї та Якова, вийшла подивитися на місцевих жінок.

[2]І побачив її Сихем, син Гамора хивійця, правителя тієї землі. І взяв він її, ліг з нею та й зганьбив її.

[3] Sua alma se apegou a Diná, filha de Jacó, e amou a jovem, e falou-lhe ao coração.

[3]Але душею він прив'язався до Діни, Якової дочки, покохав її і хотів полонити її серце.

[4] Então, disse Siquém a Hamor, seu pai: Consegue-me esta jovem para esposa.

[4]І сказав тоді Сихем своєму батькові Гамору: «Засватай мені цю дівчину».

[5] Quando soube Jacó que Diná, sua filha, fora violada por Siquém, estavam os seus filhos no campo com o gado; calou-se, pois, até que voltassem.

[5]У той час, коли Яків довідався, що Сихем позбиткувався з його дочки Діни, сини його були в степу з худобою. Тож Яків дочекався, поки вони повернулися.

[6] E saiu Hamor, pai de Siquém, para falar com Jacó.

[6]Гамор, Сихемів батько, пішов до Якова, щоб поговорити з ним.

[7] Vindo os filhos de Jacó do campo e ouvindo o que acontecera, indignaram-se e muito se iraram, pois Siquém praticara um desatino em Israel, violentando a filha de Jacó, o que se não devia fazer.

[7]На той час якраз прийшли з поля Якові сини. Почувши, що сталося, хлопці дуже обурилися й запалали великим гнівом, оскільки Сихем зганьбив Ізраїль тим, що ліг з Яковою дочкою. А такі речі чинити не годиться.

[8] Disse-lhes Hamor: A alma de meu filho Siquém está enamorada fortemente de vossa filha; peço-vos que lha deis por esposa.

[8]І сказав їм тоді Гамор: «Мій син Сихем прагнув вашої дочки. Прошу вас, віддайте її йому за жінку.

[9] Aparentai-vos conosco, dai-nos as vossas filhas e tomai as nossas;

[9]Укладімо шлюбну угоду: віддайте нам ваших дочок, а наших беріть собі.

[10] habitareis conosco, a terra estará ao vosso dispor; habitai e negociai nela e nela tende possessões.

[10]Живіть разом з нами. Земля відкрита перед вами, влаштовуйтеся, працюйте на ній, набувайте на ній добро».

[11] E o próprio Siquém disse ao pai e aos irmãos de Diná: Ache eu mercê diante de vós e vos darei o que determinardes.

[11]Тоді Сихем і каже до Діниного батька та її братів: «Прийміть мене, і я дам вам усе, чого ви забажаєте.

[12] Majorai de muito o dote de casamento e as dádivas, e darei o que me pedirdes; dai-me, porém, a jovem por esposa.

[12]Призначте викуп, і якими б дари не були дорогими, я принесу все, що вам завгодно, але віддайте мені цю дівчину за дружину».

[13] Então, os filhos de Jacó, por causa de lhes haver Siquém violado a irmã, Diná, responderam com dolo a Siquém e a seu pai Hamor e lhes disseram:

[13]Тоді Якові сини відповіли Сихемові та його батькові Гамору, намагаючись обдурити їх, бо ж Сихем зневажив їхню сестру Діну.

[14] Não podemos fazer isso, dar nossa irmã a um homem incircunciso; porque isso nos seria ignomínia.

[14]Вони сказали: «Ми не можемо віддати свою сестру за необрізаного, бо це буде ганьбою для нас.

[15] Sob uma única condição permitiremos: que vos torneis como nós, circuncidando-se todo macho entre vós;

[15]Ми погодимося лише за умови, якщо всі чоловіки серед вас будуть обрізані, як і ми.

[16] então, vos daremos nossas filhas, tomaremos para nós as vossas, habitaremos convosco e seremos um só povo.

[16]Тоді ми віддамо за вас своїх дочок і візьмемо собі ваших, житимемо з вами і станемо одним родом.

[17] Se, porém, não nos ouvirdes e não vos circuncidardes, tomaremos a nossa filha e nos retiraremos embora.

[17]Якщо ж ви не послухаєте нас і не зробите обрізання, то ми заберемо нашу дочку й підемо геть».

[18] Tais palavras agradaram a Hamor e a Siquém, seu filho.

[18]Їхні слова сподобалися Гамору та його сину Сихему.

[19] Não tardou o jovem em fazer isso, porque amava a filha de Jacó e era o mais honrado de toda a casa de seu pai.

[19]Юнак не вагався зробити те, про що було сказано, бо прагнув Якової дочки. А був він найповажнішим у батьковім домі.

[20] Vieram, pois, Hamor e Siquém, seu filho, à porta da sua cidade e falaram aos homens da cidade:

[20]Гамор із сином Сихемом пішли до міської брами й звернулися до чоловіків свого міста:

[21] Estes homens são pacíficos para conosco; portanto, habitem na terra e negociem nela. A terra é bastante espaçosa para contê-los; recebamos por mulheres a suas filhas e demos-lhes também as nossas.

[21]«Ці люди ставляться прихильно до нас. Нехай живуть на цій землі і промишляють на ній. Погляньте, землі багато, вистачить і для них. Ми братимемо їхніх дочок собі за жінок, і віддаватимемо за них наших дочок.

[22] Somente, porém, consentirão os homens em habitar conosco, tornando-nos um só povo, se todo macho entre nós se circuncidar, como eles são circuncidados.

[22]Та лише за такої умови ці люди згодяться жити з нами і стати одним народом: слід обрізати кожного чоловіка серед нас, як і вони є обрізані.

[23] O seu gado, as suas possessões e todos os seus animais não serão nossos?

[23]Вся їхня худоба, все їхнє майно і кожна тварина стане нашою. Так погодимося з ними і вони житимуть разом з нами».

Consintamos, pois, com eles, e habitarão conosco.

24 E deram ouvidos a Hamor e a Siquém, seu filho, todos os que saíam da porta da cidade; e todo homem foi circuncidado, dos que saíam pela porta da sua cidade.

24І всі мешканці міста погодилися з Гамором і сином його Сихемом. І були обрізані всі чоловіки, що мешкали в тому місті.

A traição de Simeão e Levi

Помста

25 Ao terceiro dia, quando os homens sentiam mais forte a dor, dois filhos de Jacó, Simeão e Levi, irmãos de Diná, tomaram cada um a sua espada, entraram inesperadamente na cidade e mataram os homens todos.

25На третій день усі вони ще страждали від болю. А двоє Якових синів, Симеон та Левій, брати Діни, кожен узявши свій меч, сміливо напали на беззахисне місто і повбивали всіх чоловіків.

26 Passaram também ao fio da espada a Hamor e a seu filho Siquém; tomaram a Diná da casa de Siquém e saíram.

26Вони вбили й Гамора і його сина Сихема мечем, забрали Діну з Сихемового дому й пішли звідти.

27 Sobrevieram os filhos de Jacó aos mortos e saquearam a cidade, porque sua irmã fora violada.

27Тоді сини Якова прийшли до вбитих і пограбували все місто за те, що Сихем зганьбив їхню сестру.

28 Levaram deles os rebanhos, os bois, os jumentos e o que havia na cidade e no campo;

28Вони забрали їхні отари овець, їхню худобу, їхніх ослів і все, що було в місті чи в степу.

29 todos os seus bens, e todos os seus meninos, e as suas mulheres levaram cativos e pilharam tudo o que havia nas casas.

29Вони захопили все їхнє майно, і всіх жінок і дітей вони забрали в полон, все розграбували в кожній оселі.

30 Então, disse Jacó a Simeão e a Levi: Vós me afligistes e me fizestes odioso entre os moradores desta terra, entre os cananeus e os ferezeus; sendo nós pouca gente, reunir-se-ão contra mim, e serei destruído, eu e minha casa.

30Тоді Яків мовив до Симеона та Левія: «Ви накликали біду на мене, адже мене тепер зненавиділи ханаанці та перизійці, що живуть у цих землях. Як на мене, нас мало. Зібравшись усі разом проти мене, вони нападуть, і я буду знищений, і мій дім також».

31 Responderam: Abusaria ele de nossa irmã, como se fosse prostituta?

31Але ті відповіли: «Як насмілився він поводитися з нашою сестрою як з повією?»

Gênesis 35

Буття 35

Jacó erige um altar em Betel

[1] Disse Deus a Jacó: Levanta-te, sobe a Betel e habita ali; faze ali um altar ao Deus que te apareceu quando fugias da presença de Esaú, teu irmão.

[2] Então, disse Jacó à sua família e a todos os que com ele estavam: Lançai fora os deuses estranhos que há no vosso meio, purificai-vos e mudai as vossas vestes;

[3] levantemo-nos e subamos a Betel. Farei ali um altar ao Deus que me respondeu no dia da minha angústia e me acompanhou no caminho por onde andei.

[4] Então, deram a Jacó todos os deuses estrangeiros que tinham em mãos e as argolas que lhes pendiam das orelhas; e Jacó os escondeu debaixo do carvalho que está junto a Siquém.

[5] E, tendo eles partido, o terror de Deus invadiu as cidades que lhes eram circunvizinhas, e não perseguiram aos filhos de Jacó.

[6] Assim, chegou Jacó a Luz, chamada Betel, que está na terra de Canaã, ele e todo o povo que com ele estava.

[7] E edificou ali um altar e ao lugar chamou El-Betel; porque ali Deus se lhe revelou quando fugia da presença de seu irmão.

[8] Morreu Débora, a ama de Rebeca, e foi sepultada ao pé de Betel, debaixo do carvalho que se chama Alom-Bacute.

[9] Vindo Jacó de Padã-Arã, outra vez lhe apareceu Deus e o abençoou.

Яків у Бетелі

[1]І мовив тоді Бог до Якова: «Вставай, іди до Бетела, оселись там і споруди вівтар Богові, що явився тобі, коли ти тікав від брата свого Ісава».

[2]І звернувся Яків до своєї родини і до всіх, хто був із ним: «Киньте всіх чужих божків, яких маєте, очистіться й перевдягніться.

[3]Залишмо це місце й ходімо до Бетела. Там я поставлю вівтар Богу, Який відповів мені в день біди моєї і був зі мною на всьому шляху, яким я йшов».

[4]І повіддавали вони Якову всіх чужих божків, що мали з собою, і всі сережки, що були в їхніх вухах. І закопав Яків усе те під дубом поблизу міста Сихема.

[5]Тоді вони рушили звідти. І послав Бог великий жах перед Яковим родом на навколишні міста, і ніхто не став переслідувати синів Якова.

[6]Отже, прийшов Яків зі всіма людьми, що були з ним, до Луза (він іще звався Бетелом), що в землі Ханаанській.

[7]І спорудив він там вівтар, і назвав те місце Ель-Бетелом, оскільки Бог явився йому на тому місці, коли Яків утікав від свого брата.

[8]Девора, Ревеччина годувальниця, померла і була похована під дубом поблизу Бетела, і Яків назвав той дуб Аллон-Бакут.

Нове ім’я Якова

[9]Бог знову явився Якову, коли той повернувся з Паддан-Арама, і благословив його.

[10] Disse-lhe Deus: O teu nome é Jacó. Já não te chamarás Jacó, porém Israel será o teu nome. E lhe chamou Israel.

[10]Бог сказав йому: «Твоє ім’я Яків. Віднині ти більше не зватимешся Яковом, а ім’ям твоїм буде Ізраїль». Тож назвав Він його Ізраїлем.

[11] Disse-lhe mais: Eu sou o Deus Todo-Poderoso; sê fecundo e multiplica-te; uma nação e multidão de nações sairão de ti, e reis procederão de ti.

[11]І сказав йому Бог: «Я — Бог Усемогутній. Плодися і розмножуйся. Народ, навіть багато народів почнуться від тебе. Царі також почнуться від тебе.

[12] A terra que dei a Abraão e a Isaque dar-te-ei a ti e, depois de ti, à tua descendência.

[12]Землю, що Я дав Аврааму та Ісааку, Я віддам тобі й твоїм нащадкам».

[13] E Deus se retirou dele, elevando-se do lugar onde lhe falara.

[13]І Бог залишив те місце, де говорив з ними.

[14] Então, Jacó erigiu uma coluna de pedra no lugar onde Deus falara com ele; e derramou sobre ela uma libação e lhe deitou óleo.

[14]Отже, Яків поставив стовп, кам’яний стовп на місці, де Він розмовляв із ним, і полив вином та оливою в пожертву.

[15] Ao lugar onde Deus lhe falara, Jacó lhe chamou Betel.

[15]І назвав Яків те місце, де Бог розмовляв із ним, Бетелом.

O nascimento de Benjamim e a morte de Raquel

Смерть Рахилі

[16] Partiram de Betel, e, havendo ainda pequena distância para chegar a Efrata, deu à luz Raquel um filho, cujo nascimento lhe foi a ela penoso.

[16]Тоді вони залишили Бетел. Коли вони ще не дісталися до Ефрата (Віфлієма), у Рахилі почалися пологи. Вони були дуже тяжкі.

[17] Em meio às dores do parto, disse-lhe a parteira: Não temas, pois ainda terás este filho.

[17]Поки вона не могла розродитися, повитуха сказала: «Не бійся, в тебе буде ще один син».

[18] Ao sair-lhe a alma (porque morreu), deu-lhe o nome de Benoni; mas seu pai lhe chamou Benjamim.

[18]Рахиль помирала і, помираючи, назвала сина Беноні, але його батько дав йому ім’я Веніамин.

[19] Assim, morreu Raquel e foi sepultada no caminho de Efrata, que é Belém.

[19]Рахиль померла, і поховали її на шляху до Ефрата (тобто Віфлеєма).

[20] Sobre a sepultura de Raquel levantou Jacó uma coluna que existe até ao dia de hoje.

[20]І поставив Яків поблизу її могили пам’ятник, що й донині є на могилі Рахилі.

[21] Então, partiu Israel e armou a sua tenda além da torre de Éder.

[21]Потім Ізраїль рушив далі й розкинув шатра на південь від башти Едера.

[22] E aconteceu que, habitando Israel naquela terra, foi Rúben e se deitou com Bila, concubina de seu pai; e Israel o soube. Eram doze os filhos de Israel.

Descendentes de Jacó
1 Crônicas 2.1,2

[23] Rúben, o primogênito de Jacó, Simeão, Levi, Judá, Issacar e Zebulom, filhos de Lia;

[24] José e Benjamim, filhos de Raquel;

[25] Dã e Naftali, filhos de Bila, serva de Raquel;

[26] e Gade e Aser, filhos de Zilpa, serva de Lia. São estes os filhos de Jacó, que lhe nasceram em Padã-Arã.

[27] Veio Jacó a Isaque, seu pai, a Manre, a Quiriate-Arba (que é Hebrom), onde peregrinaram Abraão e Isaque.

[28] Foram os dias de Isaque cento e oitenta anos.

[29] Velho e farto de dias, expirou Isaque e morreu, sendo recolhido ao seu povo; e Esaú e Jacó, seus filhos, o sepultaram.

Gênesis 36

Os descendentes de Esaú
1 Crônicas 1.35-37

[1] São estes os descendentes de Esaú, que é Edom.

[2] Esaú tomou por mulheres dentre as filhas de Canaã: Ada, filha de Elom, heteu; Oolibama, filha de Aná, filho de Zibeão, heveu;

[3] e Basemate, filha de Ismael, irmã de Nebaiote.

[22]Поки Ізраїль залишався на тій землі, Рувим пішов і переспав з Вілхою, батьковою наложницею. Ізраїль довідався про це і дуже розлютився.

Ізраїлева родина

Яків мав дванадцятеро синів.

[23]Синами Леї були Рувим (первісток Якова), Симеон, Левій, Юда, Іссахáр та Завулон.

[24]Синами Рахилі були Йосип та Веніамин.

[25]Синами Вілхи, Рахилевої служниці, були Дан та Нафталі.

[26]Синами Зілпи, Леїної служниці, були Ґад і Ашер. Це були сини Якова, що народились у нього в Паддан-Арамі.

[27]Яків прийшов до свого батька Ісаака в Мамре, в Кіріат-Арву (тобто Хеврон), де оселилися Авраам та Ісаак.

Смерть Ісаака

[28]Ісаак прожив сто вісімдесят років.

[29]І з останнім подихом Ісаак помер. Він прилучився до своїх пращурів, проживши довге й повне життя. Його сини Ісав та Яків поховали його.

Буття 36

Нащадки Ісава

[1]Ось родовід Ісава (він же Едом).

[2]Ісаак узяв собі дружин із жінок ханаанських: Аду, дочку Елона-хиттита; Оголіваму, дочку Ани, дочки Цивеона-хивійця,

[3]Басемат, Ізмаїлову дочку, сестру Невайота.

[4] A Ada de Esaú lhe nasceu Elifaz, a Basemate lhe nasceu Reuel;

[5] e a Oolibama nasceu Jeús, Jalão e Corá; são estes os filhos de Esaú, que lhe nasceram na terra de Canaã.

[6] Levou Esaú suas mulheres, e seus filhos, e suas filhas, e todas as pessoas de sua casa, e seu rebanho, e todo o seu gado, e toda propriedade, tudo que havia adquirido na terra de Canaã; e se foi para outra terra, apartando-se de Jacó, seu irmão.

[7] Porque os bens deles eram muitos para habitarem juntos; e a terra de suas peregrinações não os podia sustentar por causa do seu gado.

[8] Então, Esaú, que é Edom, habitou no monte Seir.

[9] Esta é a descendência de Esaú, pai dos edomitas, no monte Seir.

[10] São estes os nomes dos filhos de Esaú: Elifaz, filho de Ada, mulher de Esaú; Reuel, filho de Basemate, mulher de Esaú.

[11] Os filhos de Elifaz são: Temã, Omar, Zefô, Gaetã e Quenaz.

[12] Timna era concubina de Elifaz, filho de Esaú, e teve de Elifaz a Amaleque; são estes os filhos de Ada, mulher de Esaú.

[13] E os filhos de Reuel são estes: Naate, Zerá, Samá e Mizá; estes foram os filhos de Basemate, mulher de Esaú.

[14] E são estes os filhos de Oolibama, filha de Aná, filho de Zibeão, mulher de Esaú; e deu a Esaú: Jeús, Jalão e Corá.

[4]Ада з Ісавом народила Еліфаза. Басемат народила Реуела.

[5]Оголівама народила Єуша, Ялама та Кору. Це були сини Ісавові, що народилися в землі Ханаанській.

[6]Тоді Ісав узяв своїх жінок, синів та дочок, усіх своїх домашніх, свою отари та іншу худобу, все своє майно, що нажив у землі Ханаанській, і подався подалі від свого брата Якова.

[7]Це сталося через те, що майна вони мали занадто багато, щоб жити разом. А земля, на якій вони жили, була вже неспроможна прогодувати ні їх обох, ані їхні стада.

[8]Тож Ісав оселився в горах Сеїрських (Ісава звали також Едомом).

[9]Ось родовід Ісава, прабатька едомітів, що жили в горах Сеїрських.

[10]Ось імена синів Ісавових: Еліфаз, син Ісавової дружини Ади, і Реуел, син Ісавової дружини Басемат.

[11]Еліфаз мав синів Темана, Омара, Цефо, Ґатама і Кеназа.

[12]Тімна була наложницею Еліфаза, Ісавового сина. Вона народила Амалика Еліфазові. Це були Ісавові нащадки від Ади.

[13]Ось сини Реуела: Нагат, Зера, Шамма та Міцца. Це були Ісавові нащадки від його дружини Басемат.

[14]Ось Ісавові сини від дружини Оголівами, дочки Ани, сина Цивеона: для Ісава вона народила Єуша, Ялама та Кору.

[15] São estes os príncipes dos filhos de Esaú; os filhos de Elifaz, o primogênito de Esaú: o príncipe Temã, o príncipe Omar, o príncipe Zefô, o príncipe Quenaz,

[16] o príncipe Corá, o príncipe Gaetã, o príncipe Amaleque; são estes os príncipes que nasceram a Elifaz na terra de Edom; são os filhos de Ada.

[17] São estes os filhos de Reuel, filho de Esaú: o príncipe Naate, o príncipe Zerá, o príncipe Samá, o príncipe Mizá; são estes os príncipes que nasceram a Reuel na terra de Edom; são os filhos de Basemate, mulher de Esaú.

[18] São estes os filhos de Oolibama, mulher de Esaú: o príncipe Jeús, o príncipe Jalão, o príncipe Corá; são estes os príncipes que procederam de Oolibama, filha de Aná, mulher de Esaú.

[19] São estes os filhos de Esaú, e esses seus príncipes; ele é Edom.

Descendentes de Seir

1 Crônicas 1.38-42

[20] São estes os filhos de Seir, o horeu, moradores da terra: Lotã, Sobal, Zibeão e Aná,

[21] Disom, Eser e Disã; são estes os príncipes dos horeus, filhos de Seir na terra de Edom.

[22] Os filhos de Lotã são Hori e Homã; a irmã de Lotã é Timna.

[23] São estes os filhos de Sobal: Alvã, Manaate, Ebal, Sefô e Onã.

[24] São estes os filhos de Zibeão: Aiá e Aná; este é o Aná que achou as fontes termais

[15]Ось голови родів, що пішли від Ісава: нащадками Еліфаза, Ісавового первістка, були голови родів Теман, Омар, Цефо, Кеназ,

[16]Кора, Ґатам і Амалик. Вони були головами родів у землі Едомській, і походили вони від Еліфаза. Це все Адині нащадки.

[17]Ось нащадки Ісавового сина Реуела. Головами родів були Нагат, Зера, Шамма та Міцца. Були вони головами родів у землі Едомській, і походили вони від Реуела. Це були Ісавові нащадки від його дружини Басемат.

[18]Ось нащадки Ісавової дружини Оголівами. Це голови родин Єуш, Ялам та Кора. Вони були головами родів, що походили від Ісавової дружини Оголівами, дочки Ани.

[19]Все це були нащадки Ісава (він же Едом). І всі вони були головами своїх родів.

Родина Сеїра

[20]Ось сини Сеїра-хореянина, що мешкали у цій землі: Лотан, Шовал, Цивеон, Ана,

[21]Дішон, Езер та Дішан. Вони були хореянами, головами своїх родів і нащадками Сеїра у землі Едомській.

[22]Синами Лотана були Горі та Геман, а Лотановою сестрою була Тімна.

[23]Синами Шовала були Алван, Манагат, Евал, Шефо і Онам.

[24]Синами Цивеона були Ая і Ана (Це той Ана, що знайшов гарячі води в пустелі, коли доглядав ослів свого батька Цивеона).

no deserto, quando apascentava os jumentos de Zibeão, seu pai.

25 São estes os filhos de Aná: Disom e Oolibama, a filha de Aná.

26 São estes os filhos de Disã: Hendã, Esbã, Itrã e Querã.

27 São estes os filhos de Eser: Bilã, Zaavã e Acã.

28 São estes os filhos de Disã: Uz e Arã.

29 São estes os príncipes dos horeus: o príncipe Lotã, o príncipe Sobal, o príncipe Zibeão, o príncipe Aná,

30 o príncipe Disom, o príncipe Eser, o príncipe Disã; são estes os príncipes dos horeus, segundo os seus principados na terra de Seir.

Reis e príncipes de Edom

1 Crônicas 1.43-54

31 São estes os reis que reinaram na terra de Edom, antes que houvesse rei sobre os filhos de Israel.

32 Em Edom reinou Belá, filho de Beor, e o nome da sua cidade era Dinabá.

33 Morreu Belá, e, em seu lugar, reinou Jobabe, filho de Zerá, de Bozra.

34 Morreu Jobabe, e, em seu lugar, reinou Husão, da terra dos temanitas.

35 Morreu Husão, e, em seu lugar, reinou Hadade, filho de Bedade, o que feriu a Midiã no campo de Moabe; o nome da sua cidade era Avite.

36 Morreu Hadade, e, em seu lugar, reinou Samlá, de Masreca.

37 Morreu Samlá, e, em seu lugar, reinou Saul, de Reobote, junto ao Eufrates.

25Дітьми Ани були Дішон і Оголівама, дочка Ани.

26А синами Дішона були Гемдан, Ешбан, Ітран і Керан.

27Синами Езера були Вілхан, Зааван і Акан.

28Синами Дішана були Уз і Аран.

29Ось хто були хореяни і голови своїх родів: Лотан, Шовал, Цивеон, Ана,

30Дішон, Езер і Дішан. Усі вони були хореянськими головами родів у землі Сеїрській.

Царі Едома

31Ось які царі правили в землі Едома ще до того, як ізраїльтянами правив цар.

32Бела, син Беора, став царем Едома. Його місто звалося Дінгаба.

33Бела помер, а Йовав, син Зери з Боцри, став царем замість нього.

34Йовав помер, і Хушам із землі теманійської царював після нього.

35Хушам помер, і Хадад, син Бедада, царював після нього. Саме Хадад переміг мидіанців у землі Моавській. Його місто звалося Авіт.

36Хадад помер, і Самла з Масреки став царем замість нього.

37Самла помер, і Шаул з Реговота, що на річці Євфрат, царював після нього.

[38] Morreu Saul, e, em seu lugar, reinou Baal-Hanã, filho de Acbor.

[38]Шаул помер, і Ваал-Ханан, син Акбора, став царем замість нього.

[39] Morreu Baal-Hanã, filho de Acbor, e, em seu lugar, reinou Hadar; o nome de sua cidade era Paú; e o de sua mulher era Meetabel, filha de Matrede, filha de Me-Zaabe.

[39]Ваал-Ханан, син Акбора, помер, і Хадад царював після нього. Його місто звалося Пау. Його дружина на ім'я Мегетавел була дочкою Матред, дочки Мезагава.

[40] São estes os nomes dos príncipes de Esaú, segundo as suas famílias, os seus lugares e os seus nomes: o príncipe Timna, o príncipe Alva, o príncipe Jetete,

[40]Ось голови родів, що походили від Ісава, поіменно й за місцем їхнього мешкання: Тімна, Алва, Єтет,

[41] o príncipe Oolibama, o príncipe Elá, o príncipe Pinom,

[41]Оголівама, Ела, Пінон,

[42] o príncipe Quenaz, o príncipe Temã, o príncipe Mibzar,

[42]Кеназ, Теман, Мівцар,

[43] o príncipe Magdiel e o príncipe Irã; são estes os príncipes de Edom, segundo as suas habitações na terra da sua possessão. Este é Esaú, pai de Edom.

[43]Маґдієл та Ірам. Усе це були голови родів едомських, за їхнім поселенням на землі, якою вони володіли. Ісав був прабатьком усього народу едомського.

Gênesis 37

José vendido pelos irmãos

[1] Habitou Jacó na terra das peregrinações de seu pai, na terra de Canaã.

[2] Esta é a história de Jacó. Tendo José dezessete anos, apascentava os rebanhos com seus irmãos; sendo ainda jovem, acompanhava os filhos de Bila e os filhos de Zilpa, mulheres de seu pai; e trazia más notícias deles a seu pai.

[3] Ora, Israel amava mais a José que a todos os seus filhos, porque era filho da sua velhice; e fez-lhe uma túnica talar de mangas compridas.

[4] Vendo, pois, seus irmãos que o pai o amava mais que a todos os outros filhos,

Буття 37

Йосипові сни

[1]Яків оселився там, де жив його батько, у землі Ханаанській.

[2]Ось оповідь про Якову родину. Йосип мав сімнадцять років. Він пас овець разом зі своїми братами. Він був помічником синів Вілхи та Зілпи, що були дружинами його батька. Він розповів батькові про всі лихі справи своїх братів.

[3]Ізраїль (тобто Яків) любив Йосипа над усіх своїх синів, бо той був сином його старості. Ізраїль подарував Йосипу гарний різнобарвний плащ.

[4]Брати ж бачили, що батько любить його більше, ніж їх. Вони ненавиділи його.

odiaram-no e já não lhe podiam falar pacificamente.

5 Teve José um sonho e o relatou a seus irmãos; por isso, o odiaram ainda mais.

6 Pois lhes disse: Rogo-vos, ouvi este sonho que tive:

7 Atávamos feixes no campo, e eis que o meu feixe se levantou e ficou em pé; e os vossos feixes o rodeavam e se inclinavam perante o meu.

8 Então, lhe disseram seus irmãos: Reinarás, com efeito, sobre nós? E sobre nós dominarás realmente? E com isso tanto mais o odiavam, por causa dos seus sonhos e de suas palavras.

9 Teve ainda outro sonho e o referiu a seus irmãos, dizendo: Sonhei também que o sol, a lua e onze estrelas se inclinavam perante mim.

10 Contando-o a seu pai e a seus irmãos, repreendeu-o o pai e lhe disse: Que sonho é esse que tiveste? Acaso, viremos, eu e tua mãe e teus irmãos, a inclinar-nos perante ti em terra?

11 Seus irmãos lhe tinham ciúmes; o pai, no entanto, considerava o caso consigo mesmo.

12 E, como foram os irmãos apascentar o rebanho do pai, em Siquém,

13 perguntou Israel a José: Não apascentam teus irmãos o rebanho em Siquém? Vem, enviar-te-ei a eles. Respondeu-lhe José: Eis-me aqui.

14 Disse-lhe Israel: Vai, agora, e vê se vão bem teus irmãos e o rebanho; e traze-me

Вони й слова доброго до нього не могли сказати.

5Якось Йосипові приснився сон, і він розповів про нього своїм братам. Після цього брати його ще тяжче зненавиділи.

6Він сказав: «Послухайте сон, що мені приснився.

7Сниться мені, що ми в'яжемо снопи в полі. Аж гульк, встав мій сніп та й стоїть, а ваші зібралися навколо та й ну вклонятися моєму».

8Тут брати йому й кажуть: «Ти що, й насправді збираєшся стати нашим царем і правити нами?» І зненавиділи вони його ще більше через сон і слова його.

9І ще один сон приснився Йосипові, і він розповів його братам своїм. Він сказав: «Мені знову приснився сон про те, як сонце, місяць і одинадцять зірок вклонилися мені».

10Коли він розповів своєму батькові й братам про це, то батько почав сваритися на нього такими словами: «Що то за сон такий тобі приснився? Чи може я, твоя мати й брати справді прийдуть і вклоняться тобі до землі?»

11Брати заздрили Йосипові, та батько тримав це на серці.

12Якось Йосипові брати пішли пасти батькові отари до Сихема.

13Ізраїль і каже йому: «Твої брати пасуть зараз у Сихемі. От і ти підеш до них». Йосип каже: «Гаразд!»

14Тоді Ізраїль каже йому: «Йди зараз, подивися, чи все гаразд із братами й отарами. Коли повернешся, то

notícias. Assim, o enviou do vale de Hebrom, e ele foi a Siquém.

15 E um homem encontrou a José, que andava errante pelo campo, e lhe perguntou: Que procuras?

16 Respondeu: Procuro meus irmãos; dize-me: Onde apascentam eles o rebanho?

17 Disse-lhe o homem: Foram-se daqui, pois ouvi-os dizer: Vamos a Dotã. Então, seguiu José atrás dos irmãos e os achou em Dotã.

18 De longe o viram e, antes que chegasse, conspiraram contra ele para o matar.

19 E dizia um ao outro: Vem lá o tal sonhador!

20 Vinde, pois, agora, matemo-lo e lancemo-lo numa destas cisternas; e diremos: Um animal selvagem o comeu; e vejamos em que lhe darão os sonhos.

21 Mas Rúben, ouvindo isso, livrou-o das mãos deles e disse: Não lhe tiremos a vida.

22 Também lhes disse Rúben: Não derrameis sangue; lançai-o nesta cisterna que está no deserto, e não ponhais mão sobre ele; isto disse para o livrar deles, a fim de o restituir ao pai.

23 Mas, logo que chegou José a seus irmãos, despiram-no da túnica, a túnica talar de mangas compridas que trazia.

24 E, tomando-o, o lançaram na cisterna, vazia, sem água.

25 Ora, sentando-se para comer pão, olharam e viram que uma caravana de

розкажеш мені». І послав Ізраїль Йосипа з долини Хеврон до Сихема. То він і пішов собі.

15Коли Йосип прошкував полем, зустрівся йому чоловік, котрий спитав його: «Що ти тут шукаєш?»

16Йосип відповів: «Я шукаю своїх братів. Чи не скажеш мені, будь ласка, де вони пасуть отари?»

17Той чоловік і каже: «Вони пішли звідси, бо я чув, як вони казали: „Ходімо в Дотан”». То Йосип подався слідом за своїми братами і знайшов їх у Дотані.

Йосипа продають у рабство

18Вони побачили його здалеку. Доки він наближався до них, вони змовилися вбити його.

19Вони казали одне одному: «Погляньте, он іде той сновида.

20Давайте вб'ємо його й кинемо до сухої криниці, а самі скажемо, що його розірвав дикий звір. Тоді побачимо, що вийде зі снів його».

21Почувши це, Рувим вирішив урятувати Йосипа і сказав: «Не треба вбивати його».

22Рувим додав: «Не будемо проливати кров. Киньмо його в колодязь у пустелі, але не піднімемо руку на нього». Рувим хотів урятувати Йосипа, щоб він повернувся до батька.

23Коли Йосип підійшов до своїх братів, вони схопили його й здерли гарний різнобарвний плащ, що був на ньому.

24Потім кинули Йосипа до колодязя. Колодязь був порожній, води в ньому не було.

25Потім вони сіли їсти. А як підвели очі, то побачили караван купців, що йшли з Ґілеада. Їхні верблюди були нав'ючені

ismaelitas vinha de Gileade; seus camelos traziam arômatas, bálsamo e mirra, que levavam para o Egito.

пряноцами, бальзамом та миррою. Ішли вони до Єгипту.

[26] Então, disse Judá a seus irmãos: De que nos aproveita matar o nosso irmão e esconder-lhe o sangue?

[26]Юда мовив до своїх братів: «Що за користь нам із того, що ми вб'ємо нашого брата і приховаємо його смерть?

[27] Vinde, vendamo-lo aos ismaelitas; não ponhamos sobre ele a mão, pois é nosso irmão e nossa carne. Seus irmãos concordaram.

[27]Ходімо продамо його ізмаїльцям. Хай не буде його крові на наших руках, адже він наш брат, наша плоть». І брати погодилися з ним.

[28] E, passando os mercadores midianitas, os irmãos de José o alçaram, e o tiraram da cisterna, e o venderam por vinte siclos de prata aos ismaelitas; estes levaram José ao Egito.

[28]Коли мидіанські купці проходили повз них, вони витягли Йосипа з колодязя й віддали його купцям, а ті зібрали його в Єгипет.

[29] Tendo Rúben voltado à cisterna, eis que José não estava nela; então, rasgou as suas vestes.

[29]Коли Рувим повернувся до ями й побачив, що Йосипа там нема, він розірвав на собі одяг в ознак суму.

[30] E, voltando a seus irmãos, disse: Não está lá o menino; e, eu, para onde irei?

[30]Тоді він підійшов до своїх братів і сказав: «Хлопця там немає! Що ж мені тепер робити?»

[31] Então, tomaram a túnica de José, mataram um bode e a molharam no sangue.

[31]Взяли тоді брати Йосипове вбрання і, забивши козла, вимастили вбрання кров'ю.

[32] E enviaram a túnica talar de mangas compridas, fizeram-na levar a seu pai e lhe disseram: Achamos isto; vê se é ou não a túnica de teu filho.

[32]Принісши його до свого батька, вони сказали: «Ось що ми знайшли. Поглянь, чи не сина твого це одяг».

[33] Ele a reconheceu e disse: É a túnica de meu filho; um animal selvagem o terá comido, certamente José foi despedaçado.

[33]Впізнав Яків і каже: «Це мого сина вбрання. Дикий звір загриз його, напевно, розірвав на шматки».

[34] Então, Jacó rasgou as suas vestes, e se cingiu de pano de saco, e lamentou o filho por muitos dias.

[34]І розірвав Яків на собі одяг, бо був у великому сумі, а потім одягнувши волосяницю на стегна, багато днів горював за своїм сином.

[35] Levantaram-se todos os seus filhos e todas as suas filhas, para o consolarem; ele, porém, recusou ser consolado e disse: Chorando, descerei a meu filho até à sepultura. E de fato o chorou seu pai.

[36] Entrementes, os midianitas venderam José no Egito a Potifar, oficial de Faraó, comandante da guarda.

[35]Усі Якові сини й дочки поприходили, щоб утішити його, але він відмовився від того, щоб вони утішали його, кажучи: «Я горюватиму за сином своїм аж до самісінької смерті».

[36]Тим часом мидіанці продали Йосипа в Єгипті Потифару, військовому, начальнику варти фараона.

Gênesis 38

Judá e Tamar

[1] Aconteceu, por esse tempo, que Judá se apartou de seus irmãos e se hospedou na casa de um adulamita, chamado Hira.

[2] Ali viu Judá a filha de um cananeu, chamado Sua; ele a tomou por mulher e a possuiu.

[3] E ela concebeu e deu à luz um filho, e o pai lhe chamou Er.

[4] Tornou a conceber e deu à luz um filho; a este deu a mãe o nome de Onã.

[5] Continuou ainda e deu à luz outro filho, cujo nome foi Selá; ela estava em Quezibe quando o teve.

[6] Judá, pois, tomou esposa para Er, o seu primogênito; o nome dela era Tamar.

[7] Er, porém, o primogênito de Judá, era perverso perante o SENHOR, pelo que o SENHOR o fez morrer.

[8] Então, disse Judá a Onã: Possui a mulher de teu irmão, cumpre o levirato e suscita descendência a teu irmão.

[9] Sabia, porém, Onã que o filho não seria tido por seu; e todas as vezes que possuía a mulher de seu irmão deixava o sêmen

Буття 38

Юда і Тамар

[1]На той час Юда залишив своїх братів і подався до одного адулламіта, якого звали Гіра.

[2]Там Юда побачив дочку одного ханаанця, якого звали Шуа. Він одружився з нею і ввійшов у неї.

[3]Вона завагітніла й народила сина. І назвала вона його Ером.

[4]Потім вона завагітніла знову й народила сина. І назвала вона його Онаном.

[5]Потім вона народила ще одного сина і назвала його Шелах. Вона жила тоді в Кезиві, коли народився в неї Онан.

[6]Юда знайшов своєму первістку Еру дружину на ім’я Тамар.

[7]Та Юдин первісток Ер був лихим в очах Господніх. Тож Господь його вбив.

[8]І Юда сказав Онану: «Ввійди до дружини покійного брата твого і виконай свій обов’язок перед братом, зачни нащадка йому».

[9]Онан знав, що дитина не вважатиметься його дитям, і хоч коли б спав з жінкою свого брата, то марнував своє сім’я на землю, щоб не давати більше нащадків своєму братові.

cair na terra, para não dar descendência a seu irmão.

[10] Isso, porém, que fazia, era mau perante o SENHOR, pelo que também a este fez morrer.

[10]Те, що робив Онан, не сподобалося Господу, і Він убив також і Онана.

[11] Então, disse Judá a Tamar, sua nora: Permanece viúva em casa de teu pai, até que Selá, meu filho, venha a ser homem. Pois disse: Para que não morra também este, como seus irmãos. Assim, Tamar se foi, passando a residir em casa de seu pai.

[11]Тоді Юда і сказав своїй невістці Тамар: «Вертайся до дому свого батька й не виходь заміж, аж доки не підросте мій син Шелах». А сам подумав: «Не вмер би й він так само, як його брати». Отже, Тамар пішла і жила у домі свого батька.

[12] No correr do tempo morreu a filha de Sua, mulher de Judá; e, consolado Judá, subiu aos tosquiadores de suas ovelhas, em Timna, ele e seu amigo Hira, o adulamita.

[12]Після того минуло чимало часу. Юдина дружина, дочка Шуа, померла. Коли минув час жалоби, Юда зі своїм другом адулламітом Гірою пішли до Тимни до чоловіка, який стриг його овець.

[13] E o comunicaram a Tamar: Eis que o teu sogro sobe a Timna, para tosquiar as ovelhas.

[13]Хтось сказав Тамар: «Поглянь, он твій свекор іде до Тимни стригти свої вівці».

[14] Então, ela despiu as vestes de sua viuvez, e, cobrindo-se com um véu, se disfarçou, e se assentou à entrada de Enaim, no caminho de Timna; pois via que Selá já era homem, e ela não lhe fora dada por mulher.

[14]Знявши з себе вдовине вбрання, вона накинула на себе покривало, закуталася, та й сіла коло брами Енаїма, що по дорозі до Тимни. Бо знала вона, що Шелах уже виріс, а її не віддали йому за дружину.

[15] Vendo-a Judá, teve-a por meretriz; pois ela havia coberto o rosto.

[15]Побачивши її, Юда подумав, що то повія, оскільки вона закрила обличчя.

[16] Então, se dirigiu a ela no caminho e lhe disse: Vem, deixa-me possuir-te; porque não sabia que era a sua nora. Ela respondeu: Que me darás para coabitares comigo?

[16]Він звернув з дороги і підійшовши до неї, мовив: «Ходімо й любитимемо одне одного». Бо він не знав, що то була його невістка. А вона спитала: «Що ти даси мені, якщо любитимемося?»

[17] Ele respondeu: Enviar-te-ei um cabrito do rebanho. Perguntou ela: Dar-me-ás penhor até que o mandes?

[17]Юда відповів: «Я пришлю тобі козеня зі свого стада». Тамар каже: «Тільки якщо даси мені щось у заставу, доки пришлеш його».

18 Respondeu ele: Que penhor te darei? Ela disse: O teu selo, o teu cordão e o cajado que seguras. Ele, pois, lhos deu e a possuiu; e ela concebeu dele.

18Юда й питає: «Яку заставу я маю тобі дати?» Вона й каже: «Свою печатку на мотузці і палицю, що в руці тримаєш». То він віддав їй те все. Потім спізнав її, і вона завагітніла від нього.

19 Levantou-se ela e se foi; tirou de sobre si o véu e tornou às vestes da sua viuvez.

19Тоді Тамар устала й пішла додому. Вона зняла з себе покривало і вдягнулась у своє вдовине вбрання.

20 Enviou Judá o cabrito, por mão do adulamita, seu amigo, para reaver o penhor da mão da mulher; porém não a encontrou.

20Потім Юда послав козенятко зі своїм другом Гірою-адулламітом, щоб він забрав його печатку на мотузці та палицю в тієї жінки, але Гіра не знайшов її.

21 Então, perguntou aos homens daquele lugar: Onde está a prostituta cultual que se achava junto ao caminho de Enaim? Responderam: Aqui não esteve meretriz nenhuma.

21Він розпитував людей: «Де та повія, що була біля Енаїма край дороги?» Але ті відповіли: «Ніякої повії тут не було».

22 Tendo voltado a Judá, disse: Não a encontrei; e também os homens do lugar me disseram: Aqui não esteve prostituta cultual nenhuma.

22Тож Гіра повернувся до Юди й каже: «Я не знайшов її, а тамтешні люди сказали мені: „Ніякої повії тут не було”.

23 Respondeu Judá: Que ela o guarde para si, para que não nos tornemos em opróbrio; mandei-lhe, com efeito, o cabrito, todavia, não a achaste.

23Тоді Юда сказав: „Нехай та застава залишається в неї, інакше з нас сміятимуться. Я посилав до неї козенятко, але ти її не знайшов”».

24 Passados quase três meses, foi dito a Judá: Tamar, tua nora, adulterou, pois está grávida. Então, disse Judá: Tirai-a fora para que seja queimada.

24Через три місяці Юді сказали: «Твоя невістка Тамар поводилась як повія. Он поглянь, вона й завагітніла від цього». Юда мовив: «Виведіть її і спаліть».

25 Em tirando-a, mandou ela dizer a seu sogro: Do homem de quem são estas coisas eu concebi. E disse mais: Reconhece de quem é este selo, e este cordão, e este cajado.

25Коли її виводили з хати, вона послала сказати своєму свекру: «Я вагітна від того, кому ці речі належать». І запитала: «Чиї це печатка, мотузка і палиця?»

26 Reconheceu-os Judá e disse: Mais justa é ela do que eu, porquanto não a dei a Selá, meu filho. E nunca mais a possuiu.

26І тоді Юда впізнав їх і сказав: «Вона права, а не я, бо я не віддав їй мого сина Шелаха». Він більше не спав з нею.

[27] E aconteceu que, estando ela para dar à luz, havia gêmeos no seu ventre.

[28] Ao nascerem, um pôs a mão fora, e a parteira, tomando-a, lhe atou um fio encarnado e disse: Este saiu primeiro.

[29] Mas, recolhendo ele a mão, saiu o outro; e ela disse: Como rompeste saída? E lhe chamaram Perez.

[30] Depois, lhe saiu o irmão, em cuja mão estava o fio encarnado; e lhe chamaram Zera.

[27]Коли прийшов час їй народжувати, то виявилося, що вона носить близнят.

[28]Коли вона народжувала, то одне дитя висунуло ручку і повитуха пов'язала на неї червону стрічку й мовила: «Цей з'явився першим».

[29]Але як тільки ручка сховалася, його братик з'явився. І повитуха каже: «Ти таку перешкоду здолав!» І назвали його Перезом.

[30]Потім з'явився і його брат. У нього була червона стрічка на руці. І назвали його Зерою.

Gênesis 39

José na casa de Potifar

[1] José foi levado ao Egito, e Potifar, oficial de Faraó, comandante da guarda, egípcio, comprou-o dos ismaelitas que o tinham levado para lá.

[2] O SENHOR era com José, que veio a ser homem próspero; e estava na casa de seu senhor egípcio.

[3] Vendo Potifar que o SENHOR era com ele e que tudo o que ele fazia o SENHOR prosperava em suas mãos,

[4] logrou José mercê perante ele, a quem servia; e ele o pôs por mordomo de sua casa e lhe passou às mãos tudo o que tinha.

[5] E, desde que o fizera mordomo de sua casa e sobre tudo o que tinha, o SENHOR abençoou a casa do egípcio por amor de José; a bênção do SENHOR estava sobre tudo o que tinha, tanto em casa como no campo.

[6] Potifar tudo o que tinha confiou às mãos de José, de maneira que, tendo-o por

Буття 39

Йосипа купує Потифар

[1]Отже, Йосипа було привезено до Єгипту. Потифар, військовий, начальник фараонової варти, єгиптянин купив його у купців, що привезли його туди.

[2]Та Господь був з Йосипом, і йому щастило. І оселився він у домі свого єгипетського господаря.

[3]І той побачив, що Господь був з Йосипом і що Господь усе зробив, щоб йому щастило.

[4]Йосип здобув прихильність у очах свого господаря і став його слугою. Той зробив Йосипа управляючим своїм домом і поставив наглядати за всім своїм майном.

[5]З того часу, як він зробив Йосипа управляючим своїм домом і всім своїм майном, Господь благословив дім єгиптянина через Йосипа. Благословення Господнє було на всьому, що мав Потифар і вдома, і в полі.

[6]Отже, Потифар залишив усе під наглядом Йосипа і завдяки йому не турбувався ні про що, крім хліба

mordomo, de nada sabia, além do pão com que se alimentava. José era formoso de porte e de aparência.

[7] Aconteceu, depois destas coisas, que a mulher de seu senhor pôs os olhos em José e lhe disse: Deita-te comigo.

[8] Ele, porém, recusou e disse à mulher do seu senhor: Tem-me por mordomo o meu senhor e não sabe do que há em casa, pois tudo o que tem me passou ele às minhas mãos.

[9] Ele não é maior do que eu nesta casa e nenhuma coisa me vedou, senão a ti, porque és sua mulher; como, pois, cometeria eu tamanha maldade e pecaria contra Deus?

[10] Falando ela a José todos os dias, e não lhe dando ele ouvidos, para se deitar com ela e estar com ela,

[11] sucedeu que, certo dia, veio ele a casa, para atender aos negócios; e ninguém dos de casa se achava presente.

[12] Então, ela o pegou pelas vestes e lhe disse: Deita-te comigo; ele, porém, deixando as vestes nas mãos dela, saiu, fugindo para fora.

[13] Vendo ela que ele fugira para fora, mas havia deixado as vestes nas mãos dela,

[14] chamou pelos homens de sua casa e lhes disse: Vede, trouxe-nos meu marido este hebreu para insultar-nos; veio até mim para se deitar comigo; mas eu gritei em alta voz.

щоденного. Йосип був доброї статури і гарний на обличчя.

Йосип і Потифарова жінка

[7]Згодом дружина господаря почала накидати оком на Йосипа. Якось вона сказала: «Візьми мене!»

[8]Та Йосип відмовився. Він сказав їй: «Послухай, зі мною мій господар не турбується ні про що в домі, і все, що має, залишив під моїм наглядом.

[9]Немає вищого в цьому домі, крім мене. Він не відмовляє мені ні в чому, не віддає лише тебе, бо ти його дружина. То як же можу я чинити таке зло і грішити проти Бога?»

[10]День-у-день вона повторювала йому те саме, але він відмовлявся лягти поруч неї або ж бути з нею.

[11]Одного дня, коли Йосип прийшов у дім виконувати свої обов'язки, нікого з слуг не було в хаті.

[12]Потифарова дружина схопила його за вбрання і каже: «Лягай зі мною в постіль!» Він же, залишивши свій одяг у неї в руках, вирвався й вибіг надвір.

[13]Вона побачила, що він залишив свій одяг в її руках і втік надвір.

[14]Тоді вона загукала домашнім: «Погляньте, мій чоловік привів сюди цього єврея, щоб він насміхався з нас. Він прийшов до мене, щоб переспати зі мною, та я голосно закричала.

[15] Ouvindo ele que eu levantava a voz e gritava, deixou as vestes ao meu lado e saiu, fugindo para fora.

[16] Conservou ela junto de si as vestes dele, até que seu senhor tornou a casa.

[17] Então, lhe falou, segundo as mesmas palavras, e disse: O servo hebreu, que nos trouxeste, veio ter comigo para insultar-me;

[18] quando, porém, levantei a voz e gritei, ele, deixando as vestes ao meu lado, fugiu para fora.

[19] Tendo o senhor ouvido as palavras de sua mulher, como lhe tinha dito: Desta maneira me fez o teu servo; então, se lhe acendeu a ira.

[20] E o senhor de José o tomou e o lançou no cárcere, no lugar onde os presos do rei estavam encarcerados; ali ficou ele na prisão.

[21] O SENHOR, porém, era com José, e lhe foi benigno, e lhe deu mercê perante o carcereiro;

[22] o qual confiou às mãos de José todos os presos que estavam no cárcere; e ele fazia tudo quanto se devia fazer ali.

[23] E nenhum cuidado tinha o carcereiro de todas as coisas que estavam nas mãos de José, porquanto o SENHOR era com ele, e tudo o que ele fazia o SENHOR prosperava.

Gênesis 40

José na prisão interpreta dois sonhos

[15]Почувши, що я здійняла ґвалт, він утік надвір, залишивши свій одяг».

[16]Вона залишила в себе той одяг, аж доки господар не прийшов додому.

[17]Тоді вона розповіла йому те саме: «Слуга-єврей, якого ти привів до нас, прийшов позбиткуватися з мене.

[18]Та коли я здійняла ґвалт, він залишив свій одяг коло мене і втік надвір».

Йосип у в'язниці

[19]Вона сказала: «Отаке вчинив твій слуга зі мною». Почувши ці слова, господар дуже розлютився.

[20]Йосипів господар схопив його та й кинув до в'язниці, де утримувалися фараонові в'язні. І Йосип залишився у тій в'язниці.

[21]Але Господь був із ним і виявив милість до нього. Він дарував йому прихильність начальника в'язниці.

[22]Начальник в'язниці зробив його старшим над усіма в'язнями, але він виконував ту ж роботу що й інші.

[23]Начальник в'язниці не стежив за тим, що довірено було Йосипові, бо Господь був із ним і Господь робив усе, щоб йому щастило.

Буття 40

Виночерпій і пекар

[1] Passadas estas coisas, aconteceu que o mordomo do rei do Egito e o padeiro ofenderam o seu senhor, o rei do Egito.

[2] Indignou-se Faraó contra os seus dois oficiais, o copeiro-chefe e o padeiro-chefe.

[3] E mandou detê-los na casa do comandante da guarda, no cárcere onde José estava preso.

[4] O comandante da guarda pô-los a cargo de José, para que os servisse; e por algum tempo estiveram na prisão.

[5] E ambos sonharam, cada um o seu sonho, na mesma noite; cada sonho com a sua própria significação, o copeiro e o padeiro do rei do Egito, que se achavam encarcerados.

[6] Vindo José, pela manhã, viu-os, e eis que estavam turbados.

[7] Então, perguntou aos oficiais de Faraó, que com ele estavam no cárcere da casa do seu senhor: Por que tendes, hoje, triste o semblante?

[8] Eles responderam: Tivemos um sonho, e não há quem o possa interpretar. Disse-lhes José: Porventura, não pertencem a Deus as interpretações? Contai-me o sonho.

O sonho do copeiro-chefe

[9] Então, o copeiro-chefe contou o seu sonho a José e lhe disse: Em meu sonho havia uma videira perante mim.

[10] E, na videira, três ramos; ao brotar a vide, havia flores, e seus cachos produziam uvas maduras.

[1]Якось згодом виночерпій та пекар фараона Єгипту завинили перед своїм володарем.

[2]Фараон розгнівався на двох своїх підлеглих: на головного виночерпія та головного пекаря.

[3]Він кинув їх до в’язниці, за якою наглядав начальник охорони. До тієї в’язниці, в якій був ув’язнений Йосип.

[4]Начальник охорони віддав їх під нагляд Йосипа, і він доглядав за ними, поки вони перебували у в’язниці.

[5]І приснилися їм обом, виночерпію та пекарю єгипетського царя, який посадив їх до в’язниці, однієї ночі сни, кожному свій, що мав для них особливе значення.

[6]Прийшовши до них уранці, Йосип побачив, що вони були стурбовані чимось.

[7]І спитав тоді Йосип фараонових підлеглих, що були разом із ним у в’язниці їхнього володаря: «Чом обличчя ваші сьогодні такі сумні?»

[8]Вони й кажуть: «Приснилися нам сни, кожному свій, але немає нікого, хто розтлумачив би нам їх». І сказав їм Йосип: «Тільки Бог спроможний тлумачити сни. Розкажіть мені, що вам приснилося».

Сон виночерпія

[9]І розповів виночерпій Йосипові свій сон. Він сказав йому: «Сниться мені виноградна лоза,

[10]а на ній три пагони. Як тільки бруньки почали розпукуватися, то одразу ж розквітли, а тоді з’явилися достиглі ґрона.

[11] O copo de Faraó estava na minha mão; tomei as uvas, e as espremi no copo de Faraó, e o dei na própria mão de Faraó.

[12] Então, lhe disse José: Esta é a sua interpretação: os três ramos são três dias;

[13] dentro ainda de três dias, Faraó te reabilitará e te reintegrará no teu cargo, e tu lhe darás o copo na própria mão dele, segundo o costume antigo, quando lhe eras copeiro.

[14] Porém lembra-te de mim, quando tudo te correr bem; e rogo-te que sejas bondoso para comigo, e faças menção de mim a Faraó, e me faças sair desta casa;

[15] porque, de fato, fui roubado da terra dos hebreus; e, aqui, nada fiz, para que me pusessem nesta masmorra.

O sonho do padeiro-chefe

[16] Vendo o padeiro-chefe que a interpretação era boa, disse a José: Eu também sonhei, e eis que três cestos de pão alvo me estavam sobre a cabeça;

[17] e no cesto mais alto havia de todos os manjares de Faraó, arte de padeiro; e as aves os comiam do cesto na minha cabeça.

[18] Então, lhe disse José: A interpretação é esta: os três cestos são três dias;

[19] dentro ainda de três dias, Faraó te tirará fora a cabeça e te pendurará num madeiro, e as aves te comerão as carnes.

[20] No terceiro dia, que era aniversário de nascimento de Faraó, deu este um banquete a todos os seus servos; e, no

[11]В руках у мене була фараонова чаша. Я взяв ті грона, видавив сік із них та й подав чашу фараонові в руку».

[12]Йосип тоді й каже виночерпієві: «Ось тлумачення цього сну: три пагони, то три дні.

[13]Не мине й трьох днів, як фараон помилує тебе й поверне на твою посаду. І ти подаси фараонові чашу в руку так само, як ти це робив раніше, коли був його виночерпієм.

[14]Але згадай про мене, коли звільнишся, і зроби таку ласку: нагадай фараонові про мене і звільни мене з цієї в'язниці.

[15]Бо мене було викрадено з землі гебрейської, і тут я нічого не скоїв лихого, щоб вкинути мене до цієї ями (в'язниці)».

Сон пекаря

[16]Побачивши, що тлумачення доброзичливе, головний пекар і собі мовив до Йосипа: «Мені також приснився сон: неначе на голові в мене три кошики білого хліба.

[17]А у верхньому кошику різне печиво для фараона, та птахи клювали його прямо з кошика на моїй голові».

[18]Йосип відповів: «Ось тлумачення цього сну. Три кошики, то три дні.

[19]Не мине й трьох днів, як фараон відітне тобі голову й почепить твоє тіло на стовп, а птахи відриватимуть шматки твоєї плоті».

Виночерпій забуває про Йосипа

[20]На третій день був день народження фараона, і він влаштував свято для своїх слуг. Він звільнив головного виночерпія і головного пекаря в присутності своїх підлеглих.

meio destes, reabilitou o copeiro-chefe e condenou o padeiro-chefe.

21 Ao copeiro-chefe reintegrou no seu cargo, no qual dava o copo na mão de Faraó;

22 mas ao padeiro-chefe enforcou, como José havia interpretado.

23 O copeiro-chefe, todavia, não se lembrou de José, porém dele se esqueceu.

21Він повернув головного виночерпія на своє місце, і той вклав чашу в фараонову руку.

22Головного пекаря він повісив, як Йосип і тлумачив їм.

23Але виночерпій не згадав про Йосипа. Він забув про нього.

Gênesis 41

José interpreta os sonhos de Faraó

1 Passados dois anos completos, Faraó teve um sonho. Parecia-lhe achar-se ele de pé junto ao Nilo.

2 Do rio subiam sete vacas formosas à vista e gordas e pastavam no carriçal.

3 Após elas subiam do rio outras sete vacas, feias à vista e magras; e pararam junto às primeiras, na margem do rio.

4 As vacas feias à vista e magras comiam as sete formosas à vista e gordas. Então, acordou Faraó.

5 Tornando a dormir, sonhou outra vez. De uma só haste saíam sete espigas cheias e boas.

6 E após elas nasciam sete espigas mirradas, crestadas do vento oriental.

7 As espigas mirradas devoravam as sete espigas grandes e cheias. Então, acordou Faraó. Fora isto um sonho.

8 De manhã, achando-se ele de espírito perturbado, mandou chamar todos os magos do Egito e todos os seus sábios e lhes contou os sonhos; mas ninguém havia que lhos interpretasse.

Буття 41

Фараонів сон

1Два роки по тому фараонові приснився сон, наче він стоїть на березі ріки Ніл.

2І виходить із Нілу сім корів, та такі гарні та вгодовані! І почали вони пастися в очереті.

3І ще сім корів вийшло з Нілу за ними, та такі бридкі та худі! Поставали вони поруч з тими на березі Нілу.

4Тоді бридкі та худі корови з’їли гарних та вгодованих. На цьому фараон прокинувся.

5І знову він заснув, і сниться йому вдруге: сім колосків з зерном, повні та гарні, і виростають вони з одного стебла.

6Ще сім колосків, але тонкі та зморщені від східного (гарячого) вітру виростають за ними.

7Потім тонкі колоски поглинули сім повних та гарних колосків. І прокинувся фараон, але то був лише сон.

8Вранці дух його занепокоївся. І послав він по всіх чародіїв Єгипту та по своїх мудреців і розповів їм свої сни. Але ніхто не зміг розтлумачити їх фараонові.

[9] Então, disse a Faraó o copeiro-chefe: Lembro-me hoje das minhas ofensas.

[10] Estando Faraó mui indignado contra os seus servos e pondo-me sob prisão na casa do comandante da guarda, a mim e ao padeiro-chefe,

[11] tivemos um sonho na mesma noite, eu e ele; sonhamos, e cada sonho com a sua própria significação.

[12] Achava-se conosco um jovem hebreu, servo do comandante da guarda; contamos-lhe os nossos sonhos, e ele no-los interpretou, a cada um segundo o seu sonho.

[13] E como nos interpretou, assim mesmo se deu: eu fui restituído ao meu cargo, o outro foi enforcado.

[14] Então, Faraó mandou chamar a José, e o fizeram sair à pressa da masmorra; ele se barbeou, mudou de roupa e foi apresentar-se a Faraó.

[15] Este lhe disse: Tive um sonho, e não há quem o interprete. Ouvi dizer, porém, a teu respeito que, quando ouves um sonho, podes interpretá-lo.

[16] Respondeu-lhe José: Não está isso em mim; mas Deus dará resposta favorável a Faraó.

[17] Então, contou Faraó a José: No meu sonho, estava eu de pé na margem do Nilo,

[18] e eis que subiam dele sete vacas gordas e formosas à vista e pastavam no carriçal.

Розповідь про Йосипа

[9]Та головний виночерпій сказав фараонові: «Сьогодні я згадав свої провини.

[10]Якось фараон розгнівався на своїх слуг і кинув мене й головного пекаря до в'язниці, під нагляд начальника варти.

[11]Однієї ночі кожному з нас приснилися сни, та кожний з них мав своє значення.

[12]З нами там був молодий єврей-раб, слуга начальника варти. Ми розповіли йому, а він розтлумачив нам наші сни, кожному значення його сну.

[13]І сталося так, як він казав нам. Мене повернули на мою посаду, а пекаря повісили».

Йосип у фараона

[14]То фараон послав по Йосипа, і його швиденько вивели з темниці. Йосип поголився, перевдягнувся й прийшов до фараона.

[15]Фараон і каже йому: «Мені приснився сон, і немає нікого, хто може розтлумачити його. Та я чув про тебе, що ти вмієш тлумачити сни».

[16]Йосип відповів фараонові: «Не я, але можливо Бог матиме ласку пояснити сни фараонові».

[17]А фараон каже Йосипу: «У сні моєму стояв я на березі ріки Ніл.

[18]Аж раптом виходять із Нілу сім вгодованих і добрих корів і пасуться в очереті.

[19] Após estas subiam outras vacas, fracas, mui feias à vista e magras; nunca vi outras assim disformes, em toda a terra do Egito.

[20] E as vacas magras e ruins comiam as primeiras sete gordas;

[21] e, depois de as terem engolido, não davam aparência de as terem devorado, pois o seu aspecto continuava ruim como no princípio. Então, acordei.

[22] Depois, vi, em meu sonho, que sete espigas saíam da mesma haste, cheias e boas;

[23] após elas nasceram sete espigas secas, mirradas e crestadas do vento oriental.

[24] As sete espigas mirradas devoravam as sete espigas boas. Contei-o aos magos, mas ninguém houve que mo interpretasse.

[25] Então, lhe respondeu José: O sonho de Faraó é apenas um; Deus manifestou a Faraó o que há de fazer.

[26] As sete vacas boas serão sete anos; as sete espigas boas, também sete anos; o sonho é um só.

[27] As sete vacas magras e feias, que subiam após as primeiras, serão sete anos, bem como as sete espigas mirradas e crestadas do vento oriental serão sete anos de fome.

[28] Esta é a palavra, como acabo de dizer a Faraó, que Deus manifestou a Faraó que ele há de fazer.

[29] Eis aí vêm sete anos de grande abundância por toda a terra do Egito.

[19]За ними ще сім корів виходять, та такі бідні, бридкі й геть худі! Я ніколи не бачив таких бридких у всьому Єгипті.

[20]І пожерли ті худі бридкі корови перших сімох, Угодованих.

[21]І навіть тоді, коли вони пожерли їх, ніхто не міг сказати, що вони пожерли їх, вони залишилися такі ж бридкі, як і раніше. Тоді я прокинувся.

[22]Далі я бачив уві сні сім колосків із зерном, і були вони повні та добрі, і росли вони з одного стебла.

[23]За ними росло ще сім колосків, зів'ялі, тонкі та зморщені від східного (гарячого) вітру.

[24]Тоді тонкі колоски проковтнули сім гарних. Я розповів це своїм жерцям, але ніхто з них не зміг розтлумачити того».

Йосипове тлумачення снів

[25]Тоді Йосип сказав фараону: «Фараонові сни мають єдине значення. Бог повідомив фараонові про те, що Він згодом вчинить.

[26]Сім добрих корів — сім (добрих) років, і сім добрих колосків з зерном — це також сім (добрих) років. Це один і той же сон.

[27]Сім худих і бридких корів, що вийшли слідом за першими — це сім (поганих) років. Також і сім тонких колосків, зморщених від східного вітру — це сім голодних років.

[28]Ось чому я кажу фараонові, що Бог відкрив йому те, що Він згодом зробить.

[29]Послухай, протягом семи років добробут пануватиме на всій Єгипетській землі.

[30] Seguir-se-ão sete anos de fome, e toda aquela abundância será esquecida na terra do Egito, e a fome consumirá a terra;

[30]За ними настануть сім голодних років, і весь добробут забудеться на Єгипетській землі, і голод занапастить країну.

[31] e não será lembrada a abundância na terra, em vista da fome que seguirá, porque será gravíssima.

[31]Час достатку забудеться через голод, що настане, бо буде він дуже тяжкий.

[32] O sonho de Faraó foi dúplice, porque a coisa é estabelecida por Deus, e Deus se apressa a fazê-la.

[32]А що сон повторився фараонові двічі, то це означає, що було це призначено Богом, і що Бог зробить так, що все це незабаром збудеться.

[33] Agora, pois, escolha Faraó um homem ajuizado e sábio e o ponha sobre a terra do Egito.

[33]Тож нехай зараз фараон знайде розумного й мудрого чоловіка і поставить його над усією Єгипетською землею.

[34] Faça isso Faraó, e ponha administradores sobre a terra, e tome a quinta parte dos frutos da terra do Egito nos sete anos de fartura.

[34]Нехай фараон вибере й призначить наглядачів за землею, щоб вони збирали п’яту частину всього, що дає Єгипетська земля, протягом семи років статків.

[35] Ajuntem os administradores toda a colheita dos bons anos que virão, recolham cereal debaixo do poder de Faraó, para mantimento nas cidades, e o guardem.

[35]Вони мусять зібрати все збіжжя за ті сім урожайних років, що настануть. Вони також мусять заготовити хліб, згідно з фараоновим наказом, у містах і зберігати його.

[36] Assim, o mantimento será para abastecer a terra nos sete anos da fome que haverá no Egito; para que a terra não pereça de fome.

[36]І ці харчі будуть запасом для країни на сім голодних років, що прийдуть на Єгипетську землю, щоб голод не занапастив землю».

José como governador do Egito

[37] O conselho foi agradável a Faraó e a todos os seus oficiais.

[37]Сказане дуже сподобалося фараонові та всім його підлеглим.

[38] Disse Faraó aos seus oficiais: Acharíamos, porventura, homem como este, em quem há o Espírito de Deus?

[38]Фараон сказав своїм підлеглим: «Чи можемо ми знайти чоловіка такого, як цей, що має Дух Божий у собі?»

[39] Depois, disse Faraó a José: Visto que Deus te fez saber tudo isto, ninguém há tão ajuizado e sábio como tu.

[39]І звернувся фараон до Йосипа: «Оскільки Бог відкрив тобі все це, то немає нікого розумнішого й мудрішого від тебе.

[40] Administrarás a minha casa, e à tua palavra obedecerá todo o meu povo;

[40]Ти відповідатимеш за мій дім, а мої люди слухатимуться твого слова. Лиш я на троні буду вищим від тебе».

somente no trono eu serei maior do que tu.

41 Disse mais Faraó a José: Vês que te faço autoridade sobre toda a terra do Egito.

42 Então, tirou Faraó o seu anel de sinete da mão e o pôs na mão de José, fê-lo vestir roupas de linho fino e lhe pôs ao pescoço um colar de ouro.

43 E fê-lo subir ao seu segundo carro, e clamavam diante dele: Inclinai-vos! Desse modo, o constituiu sobre toda a terra do Egito.

44 Disse ainda Faraó a José: Eu sou Faraó, contudo sem a tua ordem ninguém levantará mão ou pé em toda a terra do Egito.

45 E a José chamou Faraó de Zafenate-Panéia e lhe deu por mulher a Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om; e percorreu José toda a terra do Egito.

46 Era José da idade de trinta anos quando se apresentou a Faraó, rei do Egito, e andou por toda a terra do Egito.

47 Nos sete anos de fartura a terra produziu abundantemente.

48 E ajuntou José todo o mantimento que houve na terra do Egito durante os sete anos e o guardou nas cidades; o mantimento do campo ao redor de cada cidade foi guardado na mesma cidade.

49 Assim, ajuntou José muitíssimo cereal, como a areia do mar, até perder a conta, porque ia além das medidas.

41І ще сказав фараон Йосипу: «Послухай-но, я доручаю тобі правити всією Єгипетською землею».

42Тоді фараон зняв з пальця перстень зі своєю печаткою і надів його Йосипові на палець. Потім він вбрав Йосипа в тонкі льняні шати і почепив золотий ланцюжок йому на шию.

43І везли Йосипа на другій за фараоновою колісниці, і люди гукали поперед нього: «Вклоняйтеся!» Тож доручив фараон йому правити всією Єгипетською землею.

44І сказав фараон Йосипу: «Я фараон, тому без твого дозволу ніхто у всій землі Єгипетській не посміє ворухнути рукою, чи ступити ногою».

45І дав фараон Йосипові ім'я Цафенат-Панеа. Він також дав йому за дружину Асенат, дочку Потіфера, жреця з Она. І пройшов тоді Йосип по всій землі Єгипетській.

46Йосипу було тридцять років, коли він почав служити фараону, єгипетському царю. Залишивши фараона, він подорожував по всій Єгипетській землі.

47Протягом семи врожайних років земля рясно родила.

48Йосип збирав увесь хліб семи років, коли був достаток у Єгипті, і складав його в містах. Він складав у містах хліб, зібраний навколо кожного з них.

49І зібрав Йосип зерна так багато, як того піску морського, так багато, що перестав міряти. Його було дуже багато.

[50] Antes de chegar a fome, nasceram dois filhos a José, os quais lhe deu Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om.

[50]Перед тим, як настали голодні роки, у Йосипа народилося двоє синів. Їх народила йому Асенат, дочка Потіфера, жреця з Она.

[51] José ao primogênito chamou de Manassés, pois disse: Deus me fez esquecer de todos os meus trabalhos e de toda a casa de meu pai.

[51]Йосип назвав первістка Манассією, мовивши: «Бог дав мені забути про всі мої біди, про батьків дім».

[52] Ao segundo, chamou-lhe Efraim, pois disse: Deus me fez próspero na terra da minha aflição.

[52]Другого сина Йосип назвав Ефраїмом, мовивши: «Бог дав мені дітей на землі тривог моїх».

Голод

[53] Passados os sete anos de abundância, que houve na terra do Egito,

[53]Скінчилися сім років достатку в Єгипетській землі.

[54] começaram a vir os sete anos de fome, como José havia predito; e havia fome em todas as terras, mas em toda a terra do Egito havia pão.

[54]І прийшли сім голодних років, як і казав Йосип. Голод був по всіх землях, але у всьому Єгипті скрізь був хліб.

[55] Sentindo toda a terra do Egito a fome, clamou o povo a Faraó por pão; e Faraó dizia a todos os egípcios: Ide a José; o que ele vos disser fazei.

[55]Коли ж у всьому Єгипті почав відчуватися голод, люди заволали до фараона щодо хліба, та фараон сказав усьому Єгипту: «Звертайтеся до Йосипа й робіть те, що він вам скаже».

[56] Havendo, pois, fome sobre toda a terra, abriu José todos os celeiros e vendia aos egípcios; porque a fome prevaleceu na terra do Egito.

[56]Коли голод охопив усю країну, Йосип повідчиняв усі комори, де зберігалося зерно, і почав продавати його єгиптянам, бо голод лютував на Єгипетській землі.

[57] E todas as terras vinham ao Egito, para comprar de José, porque a fome prevaleceu em todo o mundo.

[57]Люди з усіх усюд приходили в Єгипет до Йосипа, щоб купити хліба, бо голод лютував по всій землі.

Gênesis 42

Os irmãos de José descem ao Egito

[1] Sabedor Jacó de que havia mantimento no Egito, disse a seus filhos: Por que estais aí a olhar uns para os outros?

Буття 42

Йоспові брати йдуть до Єгипту

[1]Дізнавшись, що в Єгипті є хліб, Яків сказав своїм синам: «Чого дивитесь один на одного?»

[2] E ajuntou: Tenho ouvido que há cereais no Egito; descei até lá e comprai-nos deles, para que vivamos e não morramos.

[2]Він додав: «От послухайте. Я чув, що в Єгипті є хліб. Ідіть туди й купіть хліба для нас, аби нам жити та не повмирати».

[3] Então, desceram dez dos irmãos de José, para comprar cereal do Egito.

[3]Отже, Йосипові десятеро братів пішли в Єгипет купувати хліб.

[4] A Benjamim, porém, irmão de José, não enviou Jacó na companhia dos irmãos, porque dizia: Para que não lhe suceda, acaso, algum desastre.

[4]Та Яків не послав Йосипового брата Веніамина з братами, оскільки боявся, що щось лихе може трапитися з ним.

[5] Entre os que iam, pois, para lá, foram também os filhos de Israel; porque havia fome na terra de Canaã.

[5]І пішли Ізраїлеві сини купити хліба разом із багатьма іншими людьми, бо голод сягнув Ханаанської землі.

[6] José era governador daquela terra; era ele quem vendia a todos os povos da terra; e os irmãos de José vieram e se prostraram rosto em terra, perante ele.

[6]Йосип тоді правив країною. Він був якраз тим чоловіком, який продавав хліб усім людям звідусіль. Йосипові брати прийшли і вклонилися до землі перед ним.

[7] Vendo José a seus irmãos, reconheceu-os, porém não se deu a conhecer, e lhes falou asperamente, e lhes perguntou: Donde vindes? Responderam: Da terra de Canaã, para comprar mantimento.

[7]Побачивши своїх братів, Йосип упізнав їх, але вдав, що не знає їх, і суворо говорив з ними. Він спитав: «Звідки ви?» Ті відповіли: «З землі Ханаанської, прийшли купити харчів».

[8] José reconheceu os irmãos; porém eles não o reconheceram.

[8]Йосип упізнав своїх братів, та вони його не впізнали.

[9] Então, se lembrou José dos sonhos que tivera a respeito deles e lhes disse: Vós sois espiões e viestes para ver os pontos fracos da terra.

[9]Він також згадав сни про своїх братів. Він їм і каже: «Ви шпигуни. Ви прийшли, щоб вивідати, в чому слабкість цієї землі».

[10] Responderam-lhe: Não, senhor meu; mas vieram os teus servos para comprar mantimento.

[10]А вони йому відповідають: «Ні, володарю, ми твої слуги і прийшли купити їжі.

[11] Somos todos filhos de um mesmo homem; somos homens honestos; os teus servos não são espiões.

[11]Ми всі сини одного батька. Ми чесні люди, твої слуги, а не шпигуни».

[12] Ele, porém, lhes respondeu: Nada disso; pelo contrário, viestes para ver os pontos fracos da terra.

[12]Але Йосип наполягав: «Ні, ви прийшли, щоб вивідати, в чому слабкість цієї землі».

[13] Eles disseram: Nós, teus servos, somos doze irmãos, filhos de um homem na terra de Canaã; o mais novo está hoje com nosso pai, outro já não existe.

[13]Вони йому знову: «Ми твої слуги, дванадцятеро братів, сини батька з землі Ханаанської. Наймолодший зараз із батьком, а ще одного більше немає в живих».

[14] Então, lhes falou José: É como já vos disse: sois espiões.

[14]Йосип каже: «Є так, як я сказав. Ви — шпигуни!

[15] Nisto sereis provados: pela vida de Faraó, daqui não saireis, sem que primeiro venha o vosso irmão mais novo.

[15]І от як ви будете випробувані. Присягаю життям фараона, що не вийти вам звідси, доки ваш молодший брат не прийде.

[16] Enviai um dentre vós, que traga vosso irmão; vós ficareis detidos para que sejam provadas as vossas palavras, se há verdade no que dizeis; ou se não, pela vida de Faraó, sois espiões.

[16]Пошліть одного з вас і нехай він приведе вашого молодшого брата, а ви сидітиме поки що у в'язниці, щоб перевірити слова ваші, чи правду кажете. Якщо ж ні, то присягаю життям фараона, ви напевно шпигуни!»

[17] E os meteu juntos em prisão três dias.

[17]І кинув їх Йосип до в'язниці на три дні.

Симеон лишається заложником

[18] Ao terceiro dia, disse-lhes José: Fazei o seguinte e vivereis, pois temo a Deus.

[18]На третій день Йосип сказав їм: «Я богобоязний. Житимете, якщо зробите ось що.

[19] Se sois homens honestos, fique detido um de vós na casa da vossa prisão; vós outros ide, levai cereal para suprir a fome das vossas casas.

[19]Якщо ви чесні люди, то нехай один із вас залишається тут у в'язниці, а решта візьміть хліба та відвезіть, щоб полегшити голод у вашому краї.

[20] E trazei-me vosso irmão mais novo, com o que serão verificadas as vossas palavras, e não morrereis. E eles se dispuseram a fazê-lo.

[20]А потім приведіть мені вашого молодшого брата. То й підтвердите, що ваші слова правдиві, і ви не помрете». І вони погодилися на те.

[21] Então, disseram uns aos outros: Na verdade, somos culpados, no tocante a nosso irmão, pois lhe vimos a angústia da alma, quando nos rogava, e não lhe acudimos; por isso, nos vem esta ansiedade.

[21]Вони сказали одне одному: «Напевно, нас покарано за нашого брата. Ми бачили страждання його душі, коли він благав, та ми не слухали його. Через те й прийшло до нас нещастя».

[22] Respondeu-lhes Rúben: Não vos disse eu: Não pequeis contra o jovem? E não me quisestes ouvir. Pois vedes aí que se requer de nós o seu sangue.

[23] Eles, porém, não sabiam que José os entendia, porque lhes falava por intérprete.

[24] E, retirando-se deles, chorou; depois, tornando, lhes falou; tomou a Simeão dentre eles e o algemou na presença deles.

Os irmãos de José regressam do Egito

[25] Ordenou José que lhes enchessem de cereal os sacos, e lhes restituíssem o dinheiro, a cada um no saco de cereal, e os suprissem de comida para o caminho; e assim lhes foi feito.

[26] E carregaram o cereal sobre os seus jumentos e partiram dali.

[27] Abrindo um deles o saco de cereal, para dar de comer ao seu jumento na estalagem, deu com o dinheiro na boca do saco de cereal.

[28] Então, disse aos irmãos: Devolveram o meu dinheiro; aqui está na boca do saco de cereal. Desfaleceu-lhes o coração, e, atemorizados, entreolhavam-se, dizendo: Que é isto que Deus nos fez?

[29] E vieram para Jacó, seu pai, na terra de Canaã, e lhe contaram tudo o que lhes acontecera, dizendo:

[30] O homem, o senhor da terra, falou conosco asperamente e nos tratou como espiões da terra.

[22]Рувим тоді й каже їм: «Чи не казав я вам: „Не робіть зле хлопцеві!” Та ви не послухались, а зараз відплата приходить за його кров».

[23]Вони не знали, що Йосип їх розуміє, бо ж із ними був перекладач.

[24]Відвернувся тоді Йосип від них і заплакав. Згодом він повернувся і далі говорив з ними. А тоді, забравши від них Симеона, він на їхніх очах зв'язав його.

[25]І наказав Йосип наповнити їхні лантухи зерном, повернути кожному в мішок їхні гроші і дати їм все необхідне для дороги. І все те було зроблено.

[26]І, нав'ючивши своїх ослів зерном, вони пішли.

[27]Коли один із них розв'язав свій мішок на привалі, щоб дати віслюкові трохи зерна, то побачив свої гроші. Вони лежали зверху в лантуху.

[28]Він сказав своїм братам: «Мені повернули гроші. Ось вони в моєму лантуху!» Серце тоді в них завмерло і, нажахані, вони почали питати одне одного: «І що ж це Бог зробив з нами?»

Йосипові брати повертаються до Ханаанської землі

[29]Повернувшись до свого батька Якова в Ханаанську землю, вони розповіли йому про все, що сталося з ними:

[30]«Правитель тієї землі суворо говорив з нами й кинув був нас до в'язниці, наче ми шпигуни якісь.

[31] Dissemos-lhe: Somos homens honestos; não somos espiões;

[32] somos doze irmãos, filhos de um mesmo pai; um já não existe, e o mais novo está hoje com nosso pai na terra de Canaã.

[33] Respondeu-nos o homem, o senhor da terra: Nisto conhecerei que sois homens honestos: deixai comigo um de vossos irmãos, tomai o cereal para remediar a fome de vossas casas e parti;

[34] trazei-me vosso irmão mais novo; assim saberei que não sois espiões, mas homens honestos. Então, vos entregarei vosso irmão, e negociareis na terra.

[35] Aconteceu que, despejando eles os sacos de cereal, eis cada um tinha a sua trouxinha de dinheiro no saco de cereal; e viram as trouxinhas com o dinheiro, eles e seu pai, e temeram.

[36] Então, lhes disse Jacó, seu pai: Tendes-me privado de filhos: José já não existe, Simeão não está aqui, e ides levar a Benjamim! Todas estas coisas me sobrevêm.

[37] Mas Rúben disse a seu pai: Mata os meus dois filhos, se to não tornar a trazer; entrega-mo, e eu to restituirei.

[38] Ele, porém, disse: Meu filho não descerá convosco; seu irmão é morto, e ele ficou só; se lhe sucede algum desastre no caminho por onde fordes, fareis descer minhas cãs com tristeza à sepultura.

Gênesis 43

Os irmãos de José descem outra vez ao Egito

[31]Ми йому казали: „Ми чесні люди. Ми не шпигуни.

[32]Нас дванадцятеро братів, ми сини нашого батька. Одного вже немає в живих, а наш молодший з батьком у землі Ханаанській”».

[33]Тоді правитель тієї землі й каже нам: «Ось як я дізнаюся, чи чесні ви люди: залиште одного з братів зі мною, візьміть зерна для своїх родин, щоб не повмирали з голоду, та й ідіть собі.

[34]Тоді приведіть свого наймолодшого брата до мене, і я взнаю, що ви не шпигуни, а чесні люди. Я віддам вам вашого брата, і ви зможете купувати зерно на цій землі».

[35]Випорожнивши свої лантухи, вони знайшли гаманці з грошима. І побачивши свої гроші, вони й батько їхній перелякалися.

[36]І їхній батько Яків сказав: «Ви позбавили мене дітей. Йосипа більше немає, і Симеона більше немає. А ви ще й Веніамина хочете забрати. Все проти мене».

[37]Тоді Рувим і каже батькові: «Ти можеш убити обох моїх синів, якщо я не приведу його назад до тебе. Віддай його в мої руки, і я приведу його назад до тебе».

[38]Але Яків відповів: «Веніамин не піде з вами через те, що брат його помер і він залишився єдиним сином Рахилі. Якщо з ним щось трапиться в дорозі, то ви зведете моє сиве волосся в сиру могилу».

Буття 43

Яків відпускає Веніамина до Єгипту

[1] A fome persistia gravíssima na terra.

[1]Голод тяжко лютував на землі.

[2] Tendo eles acabado de consumir o cereal que trouxeram do Egito, disse-lhes seu pai: Voltai, comprai-nos um pouco de mantimento.

[2]Щойно доїли той хліб, що привезли з Єгипту, Яків звернувся до своїх синів: «Рушайте знову й привезіть нам трохи їжі».

[3] Mas Judá lhe respondeu: Fortemente nos protestou o homem, dizendo: Não me vereis o rosto, se o vosso irmão não vier convosco.

[3]Тоді Юда й каже йому: «Правитель нам суворо наказав: „Не з'являйтеся мені на очі, якщо брата вашого не буде з вами".

[4] Se resolveres enviar conosco o nosso irmão, desceremos e te compraremos mantimento;

[4]Якщо відпустиш нашого брата з нами, то ми підемо й купимо тобі їжі.

[5] se, porém, não o enviares, não desceremos; pois o homem nos disse: Não me vereis o rosto, se o vosso irmão não vier convosco.

[5]Якщо ж не відпустиш, то не підемо, бо чоловік той наказав: „Не з'являйтеся мені на очі, якщо брата вашого не буде з вами!"»

[6] Disse-lhes Israel: Por que me fizestes esse mal, dando a saber àquele homem que tínheis outro irmão?

[6]Тоді Ізраїль сказав: «Нащо ж ви заподіяли мені таке лихо, сказавши тому чоловікові, що маєте ще брата?»

[7] Responderam eles: O homem nos perguntou particularmente por nós e pela nossa parentela, dizendo: Vive ainda vosso pai? Tendes outro irmão? Respondemos-lhe segundo as suas palavras. Acaso, poderíamos adivinhar que haveria de dizer: Trazei vosso irmão?

[7]Вони відповіли: «Той чоловік пильно розпитував про нас та нашу родину: „Чи живий ваш батько? Чи маєте ще брата? Ми й відповіли йому. Хіба ж знали ми, що він скаже, щоб ми привели нашого брата"».

[8] Com isto disse Judá a Israel, seu pai: Envia o jovem comigo, e nos levantaremos e iremos; para que vivamos e não morramos, nem nós, nem tu, nem os nossos filhinhos.

[8]Тоді Юда й каже батькові: «Нехай хлопець іде зі мною, і ми можемо рушати, інакше всі помремо з голоду: і ти, і ми, і діти наші.

[9] Eu serei responsável por ele, da minha mão o requererás; se eu to não trouxer e não to puser à presença, serei culpado para contigo para sempre.

[9]Я сам дбатиму про його безпеку й відповідатиму за нього. Якщо ж не приведу його назад, то винним буду перед тобою все життя.

[10] Se não nos tivéssemos demorado já estaríamos, com certeza, de volta segunda vez.

[10]Якби ми не гаяли час, то вже б двічі обернулися».

[11] Respondeu-lhes Israel, seu pai: Se é tal, fazei, pois, isto: tomai do mais precioso desta terra nos sacos para o mantimento e levai de presente a esse homem: um pouco de bálsamo e um pouco de mel, arômatas e mirra, nozes de pistácia e amêndoas;

[11]І сказав тоді їм батько їхній Ізраїль: «Якщо так, то зробіть ось що: візьміть із собою щонайкращих плодів цієї землі у лантухи ваші й віднесіть тому чоловікові ці гостинці: трохи бальзаму й меду, пахощів і мирра, фісташкових горіхів та мигдалю.

[12] levai também dinheiro em dobro; e o dinheiro restituído na boca dos sacos de cereal, tornai a levá-lo convosco; pode bem ser que fosse engano.

[12]Візьміть удвоє більше грошей з собою. Заберіть ті гроші, що вам поклали в лантухи, можливо, то була помилка.

[13] Levai também vosso irmão, levantai-vos e voltai àquele homem.

[13]Беріть брата вашого і мерщій повертайтеся до того чоловіка.

[14] Deus Todo-Poderoso vos dê misericórdia perante o homem, para que vos restitua o vosso outro irmão e deixe vir Benjamim. Quanto a mim, se eu perder os filhos, sem filhos ficarei.

[14]І нехай Всемогутній Бог дарує вам прихильність того чоловіка. Нехай Він дасть змогу Симеонові та Веніамину повернутися з вами назад. А якщо вони не повернуться, то знову сумуватиму я з втрати сина».

José hospeda seus irmãos

Якові сини знову в Єгипті

[15] Tomaram, pois, os homens os presentes, o dinheiro em dobro e a Benjamim; levantaram-se, desceram ao Egito e se apresentaram perante José.

[15]Отже, взявши всі гостинці, вдвічі більше грошей і Веніамина, вони рушили до Єгипту. І постали вони перед Йосипом.

[16] Vendo José a Benjamim com eles, disse ao despenseiro de sua casa: Leva estes homens para casa, mata reses e prepara tudo; pois estes homens comerão comigo ao meio-dia.

[16]Побачивши Веніамина з ними, Йосип сказав слузі, який був старший у домі: «Приведи людей до оселі та скажи, щоб забили яку худобину й приготували обід, бо опівдні вони їстимуть разом зі мною».

[17] Fez ele como José lhe ordenara e levou os homens para a casa de José.

[17]І той зробив так, як звелів йому Йосип, і привів людей до Йосипового дому.

[18] Os homens tiveram medo, porque foram levados à casa de José; e diziam: É por causa do dinheiro que da outra vez

[18]Але ті перелякалися, коли зайшли у Йосипів дім, і мовили: «Нас завели сюди через ті гроші, що хтось поклав у наші лантухи минулого разу, щоб

voltou nos sacos de cereal, para nos acusar e arremeter contra nós, escravizar-nos e tomar nossos jumentos.

звинуватити нас, схопити й пограбувати, забравши наших ослів».

19 E se chegaram ao mordomo da casa de José, e lhe falaram à porta,

19І підійшли вони до слуги, що був старший у Йосиповому домі, і звернулися до нього біля входу.

20 e disseram: Ai! SENHOR meu, já uma vez descemos a comprar mantimento;

20Вони сказали: «Послухай, чоловіче добрий, першого разу ми справді прийшли сюди, щоб купити їжі.

21 quando chegamos à estalagem, abrindo os sacos de cereal, eis que o dinheiro de cada um estava na boca do saco de cereal, nosso dinheiro intacto; tornamos a trazê-lo conosco.

21Та коли ми зупинилися на ночівлю й повідкривали лантухи, то знайшли зверху гроші у кожного з нас. Зараз ми принесли їх, щоб повернути.

22 Trouxemos também outro dinheiro conosco, para comprar mantimento; não sabemos quem tenha posto o nosso dinheiro nos sacos de cereal.

22Ми ще принесли грошей, щоб купити харчів. А хто ті гроші вклав до лантухів наших, того не знаємо».

23 Ele disse: Paz seja convosco, não temais; o vosso Deus, e o Deus de vosso pai, vos deu tesouro nos sacos de cereal; o vosso dinheiro me chegou a mim. E lhes trouxe fora a Simeão.

23І слуга тоді каже: «Заспокойтеся й не бійтеся. Ваш Бог і Бог батька вашого вклав вам у лантухи той скарб, а я одержав ваші гроші». І тоді він вивів до них Симеона.

24 Depois, levou o mordomo aqueles homens à casa de José e lhes deu água, e eles lavaram os pés; também deu ração aos seus jumentos.

24Потім провів їх до Йосипового дому, дав їм води, й вони обмили ноги. Потім він нагодував їхніх ослів.

25 Então, prepararam o presente, para quando José viesse ao meio-dia; pois ouviram que ali haviam de comer.

25Дізнавшись, що вони обідатимуть з Йосипом, його брати приготували гостинці до його приходу.

26 Chegando José a casa, trouxeram-lhe para dentro o presente que tinham em mãos; e prostraram-se perante ele até à terra.

26Коли Йосип прийшов додому, вони віддали йому гостинці, що принесли з собою в дім, упавши перед ним долілиць.

27 Ele lhes perguntou pelo seu bem-estar e disse: Vosso pai, o ancião de quem me falastes, vai bem? Ainda vive?

27Тоді він привітався, запитавши про їхні справи: «Як там ваш старенький батько, про якого ви мені казали? Чи живий ще, чи здоровий?»

[28] Responderam: Vai bem o teu servo, nosso pai vive ainda; e abaixaram a cabeça e prostraram-se.

[29] Levantando José os olhos, viu a Benjamim, seu irmão, filho de sua mãe, e disse: É este o vosso irmão mais novo, de quem me falastes? E acrescentou: Deus te conceda graça, meu filho.

[30] José se apressou e procurou onde chorar, porque se movera no seu íntimo, para com seu irmão; entrou na câmara e chorou ali.

[31] Depois, lavou o rosto e saiu; conteve-se e disse: Servi a refeição.

[32] Serviram-lhe a ele à parte, e a eles também à parte, e à parte aos egípcios que comiam com ele; porque aos egípcios não lhes era lícito comer pão com os hebreus, porquanto é isso abominação para os egípcios.

[33] E assentaram-se diante dele, o primogênito segundo a sua primogenitura e o mais novo segundo a sua menoridade; disto os homens se maravilhavam entre si.

[34] Então, lhes apresentou as porções que estavam diante dele; a porção de Benjamim era cinco vezes mais do que a de qualquer deles. E eles beberam e se regalaram com ele.

Gênesis 44

Estratagema de José para deter seus irmãos

[1] Deu José esta ordem ao mordomo de sua casa: Enche de mantimento os sacos que estes homens trouxeram, quanto puderem

[28]І відповіли вони йому: «Так, твій слуга, наш батько, ще живий і здоровий. І вклонилися вони йому до землі».

[29]Звівши очі, Йосип побачив свого брата Веніамина, з яким вони мали одну матір, і промовив: «Це і є ваш наймолодший брат, про якого ви мені казали?» І додав: «Нехай Бог милує тебе, сину мій».

[30]І Йосип поспішив вийти, бо такі глибокі почуття до брата охопили його, що він ладен був заплакати. Він пішов до своєї кімнати і там заплакав.

[31]Тоді Йосип вмився, повернувся назад і, опанувавши себе, промовив: «Подавайте обід».

[32]І зібрали йому на окремий стіл, а братам його окремо. Єгиптянам, що з ним обідали, також зібрали окремо, бо єгиптяни не їдять разом з євреями, тому що вважають це огидним.

[33]Брати посідали перед ним відповідно до віку свого, від старшого до молодшого. Вони посідали та й озираються, дивуючись.

[34]Тоді Йосип наказав слугам пригощати братів зі свого столу і слуги подавали їм, а Веніаминові у п'ять разів більше, ніж іншим. І вони обідали й випивали разом із ним.

Буття 44

Пригода з чашею

[1]Тоді Йосип наказав слузі, що був старший у домі: «Наповни лантухи цих чоловіків і дай їм стільки хліба, скільки

levar, e põe o dinheiro de cada um na boca do saco de mantimento.

[2] O meu copo de prata pô-lo-ás na boca do saco de mantimento do mais novo, com o dinheiro do seu cereal. E assim se fez segundo José dissera.

[3] De manhã, quando já claro, despediram-se estes homens, eles com os seus jumentos.

[4] Tendo saído eles da cidade, não se havendo ainda distanciado, disse José ao mordomo de sua casa: Levanta-te e segue após esses homens; e, alcançando-os, lhes dirás: Por que pagastes mal por bem?

[5] Não é este o copo em que bebe meu senhor? E por meio do qual faz as suas adivinhações? Procedestes mal no que fizestes.

[6] E alcançou-os e lhes falou essas palavras.

[7] Então, lhe responderam: Por que diz meu senhor tais palavras? Longe estejam teus servos de praticar semelhante coisa.

[8] O dinheiro que achamos na boca dos sacos de mantimento, tornamos a trazer-te desde a terra de Canaã; como, pois, furtaríamos da casa do teu senhor prata ou ouro?

[9] Aquele dos teus servos, com quem for achado, morra; e nós ainda seremos escravos do meu senhor.

[10] Então, lhes respondeu: Seja conforme as vossas palavras; aquele com quem se achar será meu escravo, porém vós sereis inculpados.

вони зможуть нести. Кожному також поклади в мішок зверху гроші.

[2]І поклади мою чашу, срібну чашу, разом із грішми зверху в мішок наймолодшому». І слуга зробив, як звелів йому Йосип.

[3]Наступного дня на світанку Йосипових братів відпустили разом з їхніми ослами.

[4]І тільки-но вони вийшли з міста і були ще недалеко, як Йосип і каже своєму слузі, що був старший у домі: «Негайно йди за ними, а коли наздоженеш, то скажи їм: „Навіщо ви заплатили злом за добро? Навіщо вкрали срібну чашу?

[5]Чи не та це чаша, з якої п’є мій володар, коли ворожить, пізнаючи різні таємниці? Тут ви схибили”».

[6]Тож коли слуга наздогнав їх, він повторив усі ці слова.

[7]А брати й кажуть йому: «Навіщо ж мій володар таке говорить? Ми, слуги твої, ніколи б не вчинили подібного!

[8]Послухай, ми принесли тобі назад з землі Ханаанської те срібло, що познаходили в наших лантухах. Навіщо ж нам красти срібло чи золото з дому твого господаря?

[9]Якщо ця чаша буде знайдена в когось із нас, слуг твоїх, той помре, а решта стануть рабами мого володаря».

[10]А він каже: «Гаразд, нехай буде так, як ви говорите. Якщо чашу буде знайдено в когось із вас, той стане моїм рабом, а всі решта будуть вільні».

[11] E se apressaram, e, tendo cada um posto o saco de mantimento em terra, o abriu.

[12] O mordomo os examinou, começando do mais velho e acabando no mais novo; e achou-se o copo no saco de mantimento de Benjamim.

[13] Então, rasgaram as suas vestes e, carregados de novo os jumentos, tornaram à cidade.

A defesa de Judá

[14] E chegou Judá com seus irmãos à casa de José; este ainda estava ali; e prostraram-se em terra diante dele.

[15] Disse-lhes José: Que é isso que fizestes? Não sabíeis vós que tal homem como eu é capaz de adivinhar?

[16] Então, disse Judá: Que responderemos a meu senhor? Que falaremos? E como nos justificaremos? Achou Deus a iniqüidade de teus servos; eis que somos escravos de meu senhor, tanto nós como aquele em cuja mão se achou o copo.

[17] Mas ele disse: Longe de mim que eu tal faça; o homem em cuja mão foi achado o copo, esse será meu servo; vós, no entanto, subi em paz para vosso pai.

[18] Então, Judá se aproximou dele e disse: Ah! SENHOR meu, rogo-te, permite que teu servo diga uma palavra aos ouvidos do meu senhor, e não se acenda a tua ira contra o teu servo; porque tu és como o próprio Faraó.

[19] Meu senhor perguntou a seus servos: Tendes pai ou irmão?

[11]Кожен тоді хутко поставив на землю свій лантух і розв'язав його.

[12]І слуга обшукав усіх, починаючи з найстаршого, і закінчив наймолодшим. І знайшов чашу у Веніаминовому лантуху.

[13]І розірвали тоді брати одяг на собі, а тоді, нав'ючивши кожен свого осла, повернулися назад до міста.

[14]Коли Юда та його брати прийшли до Йосипового дому, він усе ще був там. І попадали вони на землю перед ним.

[15]Йосип тоді й каже їм: «І що це ви зробили? Чи не знаєте, що такий чоловік, як я, без сумніву, вміє ворожити?»

[16]Тоді Юда каже: «І що ж сказати нам володарю моєму? Що тут говорити? І як нам виправдатися? Бог відкрив провину слуг твоїх. У наших руках знайдено було чашу, тож віднині ми раби господаря нашого».

[17]А Йосип їм: «Я б ніколи такого не зробив. Чоловік, у кого було знайдено чашу, рабом моїм буде, а ви повертайтеся з миром до свого батька».

Юда просить за Веніамина

[18]Але Юда підійшов до Йосипа й каже: «Господарю мій, дозволь мені, слузі твоєму мовити слово тобі, мій володарю. Не гнівайся на мене, слугу твого, бо ти як фараон.

[19]Мій володар запитав у своїх слуг: „Чи маєте ви батька або брата?"

[20] E respondemos a meu senhor: Temos pai já velho e um filho da sua velhice, o mais novo, cujo irmão é morto; e só ele ficou de sua mãe, e seu pai o ama.

[20]І ми відповіли тобі, господарю: „Ми маємо старого батька й молодшого брата, ще дитину, що народився, коли вже батько був старий. А брат його помер. Отже, він один лишився у матері своєї, і батько так любить його”.

[21] Então, disseste a teus servos: Trazei-mo, para que ponha os olhos sobre ele.

[21]Тоді нам, своїм слугам, ти сказав: „Приведіть мені його і дайте подивитись на нього”.

[22] Respondemos ao meu senhor: O moço não pode deixar o pai; se deixar o pai, este morrerá.

[22]Та ми відповіли тобі, мій володарю: „Хлопець не залишить свого батька. Якщо це станеться, то його батько помре”.

[23] Então, disseste a teus servos: Se vosso irmão mais novo não descer convosco, nunca mais me vereis o rosto.

[23]Ти ж нам, слугам своїм сказав: „Якщо ваш молодший брат не прийде з вами, то не купуватиме ви більше зерна в моїй країні”.

[24] Tendo nós subido a teu servo, meu pai, e a ele repetido as palavras de meu senhor,

[24]Прийшовши до слуги твого, нашого батька, ми розповіли йому все, що ти сказав.

[25] disse nosso pai: Voltai, comprai-nos um pouco de mantimento.

[25]І наш батько відповів: „Повертайтеся і придбайте трохи їжі для нас”.

[26] Nós respondemos: Não podemos descer; mas, se nosso irmão mais moço for conosco, desceremos; pois não podemos ver a face do homem, se este nosso irmão mais moço não estiver conosco.

[26]Та ми сказали: „Ми не можемо йти туди. Якщо наш молодший брат буде з нами, тоді підемо, бо ми не зможемо побачити того чоловіка, аж доки нашого молодшого брата не буде з нами”.

[27] Então, nos disse o teu servo, nosso pai: Sabeis que minha mulher me deu dois filhos;

[27]І каже тоді твій слуга, мій батько, нам: „Ви знаєте, що дружина моя Рахиль народила мені двох синів.

[28] um se ausentou de mim, e eu disse: Certamente foi despedaçado, e até agora não mais o vi;

[28]Один мене покинув, і я сказав тоді: „Напевно, його розірвав на шматки дикий звір”. І більше я його не бачив.

[29] se agora também tirardes este da minha presença, e lhe acontecer algum desastre, fareis descer as minhas cãs com pesar à sepultura.

[29]Якщо й цього заберете від мене і з ним щось трапиться, то передасте моє сиве волосся в жалобі до могили”.

[30] Agora, pois, indo eu a teu servo, meu pai, e não indo o moço conosco, visto a sua alma estar ligada com a alma dele,

[30]То як же я піду до слуги твого, мого батька, і хлопця не буде зі мною, адже від Веніамина життя його залежить.

[31] vendo ele que o moço não está conosco, morrerá; e teus servos farão descer as cãs de teu servo, nosso pai, com tristeza à sepultura.

[32] Porque teu servo se deu por fiador por este moço para com o meu pai, dizendo: Se eu o não tornar a trazer-te, serei culpado para com o meu pai todos os dias.

[33] Agora, pois, fique teu servo em lugar do moço por servo de meu senhor, e o moço que suba com seus irmãos.

[34] Porque como subirei eu a meu pai, se o moço não for comigo? Para que não veja eu o mal que a meu pai sobrevirá.

Gênesis 45

José dá-se a conhecer a seus irmãos

[1] Então, José, não se podendo conter diante de todos os que estavam com ele, bradou: Fazei sair a todos da minha presença! E ninguém ficou com ele, quando José se deu a conhecer a seus irmãos.

[2] E levantou a voz em choro, de maneira que os egípcios o ouviam e também a casa de Faraó.

[3] E disse a seus irmãos: Eu sou José; vive ainda meu pai? E seus irmãos não lhe puderam responder, porque ficaram atemorizados perante ele.

[4] Disse José a seus irmãos: Agora, chegai-vos a mim. E chegaram-se. Então, disse: Eu sou José, vosso irmão, a quem vendestes para o Egito.

[5] Agora, pois, não vos entristeçais, nem vos irriteis contra vós mesmos por me

[31]Як батько побачить, що хлопця немає, він помре. Ми ж, слуги твої, спровадимо слугу твого, нашого батька, засмученого і старого в могилу.

[32]Тоді я, слуга твій, взяв на себе відповідальність за хлопця. Я сказав: „Якщо я не приведу його назад до тебе, то буду винен перед батьком своїм усе своє життя”.

[33]Тож зараз я благаю тебе, дозволь мені, слузі твоєму, залишитися рабом мого володаря замість хлопця. А він нехай іде разом зі своїми братами.

[34]Бо як же я піду до свого батька, якщо хлопця не буде зі мною? Я боюся побачити страждання мого батька».

Буття 45

Йосип відкривається своїм братам

[1]Тут Йосип не міг більше стриматися перед усіма, хто стояв коло нього, і закричав: «Відішліть усіх з очей моїх!» І нікого не лишалося коло нього, коли Йосип сказав своїм братам, хто він є.

[2]Та він ридав так голосно, що єгиптяни почули, і всі домашні фараонові почули також.

[3]Йосип сказав своїм братам: «Я — Йосип. Чи мій батько ще живий?» Та його брати не могли відповісти йому, бо вони стояли перед ним приголомшені.

[4]Тоді сказав Йосип своїм братам: «Прошу, підійдіть до мене». І вони підійшли. А він вів далі: «Я ваш брат Йосип, якого ви продали до Єгипту.

[5]Та не журіться й не коріть себе за те, що продали мене сюди. Бог послав мене поперед урятувати вам життя.

haverdes vendido para aqui; porque, para conservação da vida, Deus me enviou adiante de vós.

[6] Porque já houve dois anos de fome na terra, e ainda restam cinco anos em que não haverá lavoura nem colheita.

[7] Deus me enviou adiante de vós, para conservar vossa sucessão na terra e para vos preservar a vida por um grande livramento.

[8] Assim, não fostes vós que me enviastes para cá, e sim Deus, que me pôs por pai de Faraó, e senhor de toda a sua casa, e como governador em toda a terra do Egito.

[9] Apressai-vos, subi a meu pai e dizei-lhe: Assim manda dizer teu filho José: Deus me pôs por senhor em toda terra do Egito; desce a mim, não te demores.

[10] Habitarás na terra de Gósen e estarás perto de mim, tu, teus filhos, os filhos de teus filhos, os teus rebanhos, o teu gado e tudo quanto tens.

[11] Aí te sustentarei, porque ainda haverá cinco anos de fome; para que não te empobreças, tu e tua casa e tudo o que tens.

[12] Eis que vedes por vós mesmos, e meu irmão Benjamim vê também, que sou eu mesmo quem vos fala.

[13] Anunciai a meu pai toda a minha glória no Egito e tudo o que tendes visto; apressai-vos e fazei descer meu pai para aqui.

[6]Бо ось уже два роки, як голод на землі. І ще п’ять років не будуть люди ні орати, ні врожаї збирати.

[7]Та Бог послав мене поперед вас, щоб залишити вас на землі й зберегти ваші життя через велике визволення.

[8]Отож не ви послали мене сюди, а Бог. Він поставив мене мов тим батьком фараонові, господарем у його домі і правителем усієї землі Єгипетської».

Йосип запрошує батька до Єгипту

[9]Поспішайте до мого батька й перекажіть йому: «Так каже твій син Йосип: „Бог зробив мене господарем усього Єгипту. Приходь до мене, не відкладай!

[10]І житимеш ти в землі Ґошенській, і будеш коло мене: і ти, і діти твої, і твої внуки, й отари твої і стада, і все, що маєш.

[11]І я дбатиму про тебе, щоб ні ти, ні твоя родина, ніхто з домашніх не терпіли злиднів, бо попереду ще п’ять голодних років.

[12]Погляньте, ваші очі й очі брата мого Веніамина бачать: це мої уста промовляють до вас.

[13]Тож перекажіть батькові моєму про ту славу, що я здобув у Єгипті і про все, що ви бачили. А тоді мерщій приведіть мого батька сюди”».

[14] E, lançando-se ao pescoço de Benjamim, seu irmão, chorou; e, abraçado com ele, chorou também Benjamim.

[15] José beijou a todos os seus irmãos e chorou sobre eles; depois, seus irmãos falaram com ele.

Faraó ouve falar dos irmãos de José

[16] Fez-se ouvir na casa de Faraó esta notícia: São vindos os irmãos de José; e isto foi agradável a Faraó e a seus oficiais.

[17] Disse Faraó a José: Dize a teus irmãos: Fazei isto: carregai os vossos animais e parti; tornai à terra de Canaã,

[18] tomai a vosso pai e a vossas famílias e vinde para mim; dar-vos-ei o melhor da terra do Egito, e comereis a fartura da terra.

[19] Ordena-lhes também: Fazei isto: levai da terra do Egito carros para vossos filhinhos e para vossas mulheres, trazei vosso pai e vinde.

[20] Não vos preocupeis com coisa alguma dos vossos haveres, porque o melhor de toda a terra do Egito será vosso.

[21] E os filhos de Israel fizeram assim. José lhes deu carros, conforme o mandado de Faraó; também lhes deu provisão para o caminho.

[22] A cada um de todos eles deu vestes festivais, mas a Benjamim deu trezentas moedas de prata e cinco vestes festivais.

[23] Também enviou a seu pai dez jumentos carregados do melhor do Egito, e dez jumentos carregados de cereais e pão, e provisão para o seu pai, para o caminho.

[14]І тоді Йосип міцно обійняв свого брата Веніамина і заплакав. І Веніамин теж заплакав, обнявши Йосипа.

[15]І розцілував тоді Йосип усіх своїх братів і плакав. Після того його брати розмовляли з ним.

[16]Чутка про те, що прийшли брати Йосипові, дійшла до палацу фараона. І зраділи тоді фараон і його слуги.

[17]І сказав фараон Йосипу: «Скажи братам своїм, щоб вони так зробили: нав'ючте своїх ослів і йдіть до землі Ханаанської.

[18]Тоді заберіть свого батька і ваші родини й приходьте до мене. Я віддам вам кращі землі в Єгипті, і ви їстимете найкраще з того, що дає земля Єгипетська».

[19]Накажи також: «Візьміть вози з Єгипту для ваших дітей та жінок і, забравши свого батька, приходьте.

[20]Та не шкодуйте про речі, що залишаться, бо все найкраще, що є в Єгипетській землі, належатиме вам».

[21]Ізраїлеві сини так і зробили. Йосип дав їм вози, як наказав фараон, і дав також харчів на дорогу.

[22]Кожному з них він дав до того ж переміну одягу, а Веніамину дав триста зливок срібла і п'ять перемін одягу.

[23]Батькові він послав таке: десять ослів, нав'ючених усяким єгипетським добром, а також десять ослиць, нав'ючених зерном, хлібом і харчами батькові на дорогу.

[24] E despediu os seus irmãos. Ao partirem, disse-lhes: Não contendais pelo caminho.

[25] Então, subiram do Egito, e vieram à terra de Canaã, a Jacó, seu pai,

[26] e lhe disseram: José ainda vive e é governador de toda a terra do Egito. Com isto, o coração lhe ficou como sem palpitar, porque não lhes deu crédito.

[27] Porém, havendo-lhe eles contado todas as palavras que José lhes falara, e vendo Jacó, seu pai, os carros que José enviara para levá-lo, reviveu-se-lhe o espírito.

[28] E disse Israel: Basta; ainda vive meu filho José; irei e o verei antes que eu morra.

Gênesis 46

Jacó e toda a sua família descem para o Egito

[1] Partiu, pois, Israel com tudo o que possuía, e veio a Berseba, e ofereceu sacrifícios ao Deus de Isaque, seu pai.

[2] Falou Deus a Israel em visões, de noite, e disse: Jacó! Jacó! Ele respondeu: Eis-me aqui!

[3] Então, disse: Eu sou Deus, o Deus de teu pai; não temas descer para o Egito, porque lá eu farei de ti uma grande nação.

[4] Eu descerei contigo para o Egito e te farei tornar a subir, certamente. A mão de José fechará os teus olhos.

[5] Então, se levantou Jacó de Berseba; e os filhos de Israel levaram Jacó, seu pai, e seus filhinhos, e as suas mulheres nos carros que Faraó enviara para o levar.

[6] Tomaram o seu gado e os bens que haviam adquirido na terra de Canaã e

[24]І відправив він своїх братів, і вони вирушили. Йосип їх напучував: «Глядіть не сперечайтеся в дорозі».

[25]І вийшли вони з Єгипту і прийшли до свого батька Якова в землю Ханаанську.

[26]Вони сказали йому: «Йосип іще живий і править він усією землею Єгипетською». Серце його отерпло, бо він не повірив їм.

[27]Тоді вони переказали йому всі слова Йосипові, з якими той звертався до них. І побачив Яків ті вози, що Йосип прислав, аби забрати його. І дух Якова, їхнього батька, ожив.

[28]Тоді Ізраїль мовив: «Досить! Мій син Йосип іще живий. Я піду й побачу його перед смертю своєю».

Буття 46

Бог розмовляє з Яковом

[1]І вирушив Ізраїль у путь з усім своїм майном, і прийшов він до Беершеби. Там він приніс жертви Богу свого батька Ісаака.

[2]Вночі Бог мовив до Ізраїлю вві сні. І сказав Він: «Якове, Якове». Той озвався: «Я тут».

[3]Тоді Бог сказав: «Я — Бог, Бог твого батька. Не бійся йти до Єгипту, бо Я зроблю там тебе великим народом.

[4]Я піду з тобою до Єгипту і приведу тебе назад, і Йосипова рука закриє очі твої».

[5]І Яків залишив тоді Беершебу. І повезли Ізраїлеві сини свого батька Якова, дітей своїх і жінок на возах, що їх фараон послав по них.

[6]Яків, а з ним і вся його родина взяли свої отари і своє майно, що нажили в Ханаанській землі, і подалися до Єгипту.

vieram para o Egito, Jacó e toda a sua descendência.

[7] Seus filhos e os filhos de seus filhos, suas filhas e as filhas de seus filhos e toda a sua descendência, levou-os consigo para o Egito.

[7]Він привіз із собою в Єгипет своїх синів, онуків, дочок, онучок і весь свій рід.

Якова сім'я

[8] São estes os nomes dos filhos de Israel, Jacó, e seus filhos, que vieram para o Egito: Rúben, o primogênito de Jacó.

[8]Ось імена синів Ізраїлевих, що прийшли до Єгипту (Якова та його нащадків): Рувим був первістком Якова.

[9] Os filhos de Rúben: Enoque, Palu, Hezrom e Carmi.

[9]Рувимові сини були: Ханох, Паллу, Хезрон та Кармій.

[10] Os filhos de Simeão: Jemuel, Jamim, Oade, Jaquim, Zoar e Saul, filho de uma mulher cananéia.

[10]Симеонові сини були: Ємуел, Ямін, Огад, Якин, Зогар та Шаул, син ханаанки.

[11] Os filhos de Levi: Gérson, Coate e Merari.

[11]Левієві сини були: Ґершон, Когат та Мерарі.

[12] Os filhos de Judá: Er, Onã, Selá, Perez e Zera; Er e Onã, porém, morreram na terra de Canaã. Os filhos de Perez foram: Hezrom e Hamul.

[12]Юдині сини були: Ер, Онан, Шелах, Перез та Зеру. Ер та Онан померли в землі Ханаанській. Перез мав синів Хезрона та Хамула.

[13] Os filhos de Issacar: Tola, Puva, Jó e Sinrom.

[13]Іссахáрові сини були: Тола, Пуа, Йов та Шимрон.

[14] Os filhos de Zebulom: Serede, Elom e Jaleel.

[14]Завулонові сини були: Серед, Елон та Яглеел.

[15] São estes os filhos de Lia, que ela deu à luz a Jacó em Padã-Arã, além de Diná, sua filha; todas as pessoas, de seus filhos e de suas filhas, trinta e três.

[15]Це Леїні сини, яких вона народила Якову в Паддан-Арамі разом з його дочкою Діною. І всіх синів і дочок було тридцять троє.

[16] Os filhos de Gade: Zifiom, Hagi, Suni, Esbom, Eri, Arodi e Areli.

[16]Ґадовими синами були: Цефона Хаґґі, Шуні, Езвон, Ері, Ароді та Арелі.

[17] Os filhos de Aser: Imna, Isvá, Isvi, Berias e Sera, irmã deles; e os filhos de Berias: Héber e Malquiel.

[17]Ашеровими синами були: Імну, Ішву, Ішві, Верія та їхня сестра Сера. Синами Верії були Хевер та Малкіел.

[18] São estes os filhos de Zilpa, a qual Labão deu a sua filha Lia; e estes deu ela à luz a Jacó, a saber, dezesseis pessoas.
[19] Os filhos de Raquel, mulher de Jacó: José e Benjamim.
[20] Nasceram a José na terra do Egito Manassés e Efraim, que lhe deu à luz Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om.
[21] Os filhos de Benjamim: Belá, Bequer, Asbel, Gera, Naamã, Eí, Rôs, Mupim, Hupim e Arde.
[22] São estes os filhos de Raquel, que nasceram a Jacó, ao todo catorze pessoas.
[23] O filho de Dã: Husim.
[24] Os filhos de Naftali: Jazeel, Guni, Jezer e Silém.
[25] São estes os filhos de Bila, a qual Labão deu a sua filha Raquel; e estes deu ela à luz a Jacó, ao todo sete pessoas.
[26] Todos os que vieram com Jacó para o Egito, que eram os seus descendentes, fora as mulheres dos filhos de Jacó, todos eram sessenta e seis pessoas;
[27] e os filhos de José, que lhe nasceram no Egito, eram dois. Todas as pessoas da casa de Jacó, que vieram para o Egito, foram setenta.

O encontro de José com seu pai

[28] Jacó enviou Judá adiante de si a José para que soubesse encaminhá-lo a Gósen; e chegaram à terra de Gósen.
[29] Então, José aprontou o seu carro e subiu ao encontro de Israel, seu pai, a Gósen. Apresentou-se, lançou-se-lhe ao pescoço e chorou assim longo tempo.

[18]Це сини Зілпи, служниці, яку Лаван віддав своїй дочці Леї. Зілпа народила цих шістнадцять синів Якову.

[19]Синами Якової дружини Рахилі були Йосип та Веніамин.

[20]Манассія та Ефраїм народилися у Йосипа в землі Єгипетській від Асенат, дочки Потіфера, жерця Она.

[21]Веніаминовими синами були: Бела, Векер, Ашбер, Гера, Нааман, Егі, Рош, Муппім, Хуппим та Ард.

[22]Це були сини Рахилі, що їх вона народила Якову. Всього було в цій родині чотирнадцять душ.

[23]Данів син був Хушим.

[24]Синами Нафталі були: Ягзеел, Ґуні, Єзер та Шиллем.

[25]Це сини Вілхи, служниці, яку Лаван віддав своїй дочці Рахилі. Вілха народила цих сім душ Якову.

[26]І всіх людей, що пішли з Яковом до Єгипту, всіх його нащадків було шістдесят шестеро (не рахуючи Якових невісток).

[27]У Йосипа було двоє синів, що народилися в Єгипті. Отже, всіх членів Якової родини, що прийшла до Єгипту було сімдесят душ.

Прибуття Ізраїля до Єгипту

[28]Яків (Ізраїль) послав Юду поперед себе до Йосипа показати дорогу до Ґошена. Коли вони прийшли в Ґошен,

[29]Йосип запріг свою колісницю й виїхав до Ґошена зустріти свого батька Ізраїля. І побачивши його, Йосип міцно стиснув батька в обіймах і довго плакав, стоячи так.

[30] Disse Israel a José: Já posso morrer, pois já vi o teu rosto, e ainda vives.

[31] E José disse a seus irmãos e à casa de seu pai: Subirei, e farei saber a Faraó, e lhe direi: Meus irmãos e a casa de meu pai, que estavam na terra de Canaã, vieram para mim.

[32] Os homens são pastores, são homens de gado, e trouxeram consigo o seu rebanho, e o seu gado, e tudo o que têm.

[33] Quando, pois, Faraó vos chamar e disser: Qual é o vosso trabalho?

[34] Respondereis: Teus servos foram homens de gado desde a mocidade até agora, tanto nós como nossos pais; para que habiteis na terra de Gósen, porque todo pastor de rebanho é abominação para os egípcios.

[30]І сказав тоді Ізраїль Йосипові: «Тепер я можу помирати, бо я побачив твоє обличчя й дізнався, що ти живий».

[31]Тоді Йосип сказав своїм братам і всьому батьковому дому: «Я піду й сповіщу фараона. Я йому скажу: „Прийшли до мене мої брати і весь батьків дім, що жив у землі Ханаанській.

[32]Ці люди — пастухи, бо вони завжди тримали худобу. Вони привели з собою своїх овець і велику худобу, і все, що мають”.

[33-34]Коли фараон покличе вас і спитає, чим ви займаєтеся, скажіть: „Ми, твої слуги, завжди були вівчарями, з самого дитинства й аж дотепер, і ми, й батьки наші”. Скажіть так, щоб ви могли оселитися в землі Ґошенській, бо вівчарями гидують в Єгипті».

Gênesis 47

Israel é apresentado a Faraó

[1] Então, veio José e disse a Faraó: Meu pai e meus irmãos, com os seus rebanhos e o seu gado, com tudo o que têm, chegaram da terra de Canaã; e eis que estão na terra de Gósen.

[2] E tomou cinco dos seus irmãos e os apresentou a Faraó.

[3] Então, perguntou Faraó aos irmãos de José: Qual é o vosso trabalho? Eles responderam: Os teus servos somos pastores de rebanho, tanto nós como nossos pais.

[4] Disseram mais a Faraó: Viemos para habitar nesta terra; porque não há pasto para o rebanho de teus servos, pois a fome

Буття 47

Ізраїль оселяється в Ґошені

[1]Йосип пішов і сповістив фараона. Він сказав: «Мій батько й мої брати разом зі своїми вівцями, великою худобою і всім, що мають, прийшли з землі Ханаанської. Вони перебувають зараз у землі Ґошенській.

[2]І п’ятьох своїх братів він представив фараонові».

[3]Фараон спитав його братів: «Чим ви займаєтеся?» Вони відповіли фараонові: «Твої слуги — пастухи, і ми, і батьки наші».

[4]Далі вони сказали фараонові: «Ми прийшли пожити в цій землі, бо немає пасовиськ для отар твоїх слуг, бо голод у землі Ханаанській. Тож якщо твоя

é severa na terra de Canaã; agora, pois, te rogamos permitas habitem os teus servos na terra de Gósen.

ласка, дозволь нам, твоїм слугам, оселитися в землі Ґошенській».

[5] Então, disse Faraó a José: Teu pai e teus irmãos vieram a ti.

[5]Фараон тоді каже Йосипові: «Твій батько й брати твої прийшли до тебе.

[6] A terra do Egito está perante ti; no melhor da terra faze habitar teu pai e teus irmãos; habitem na terra de Gósen. Se sabes haver entre eles homens capazes, põe-nos por chefes do gado que me pertence.

[6]Земля Єгипетська відкрита перед ними. Осели своїх батька й братів на кращих землях. Нехай живуть в землі Ґошенській. І якщо знаєш, що серед них є здібні люди, то постав їх наглядати й за моєю худобою».

[7] Trouxe José a Jacó, seu pai, e o apresentou a Faraó; e Jacó abençoou a Faraó.

[7]Тоді Йосип привів свого батька Якова і представив його фараонові. І Яків благословив фараона.

[8] Perguntou Faraó a Jacó: Quantos são os dias dos anos da tua vida?

[8]І спитав фараон Якова: «Скільки тобі років?»

[9] Jacó lhe respondeu: Os dias dos anos das minhas peregrinações são cento e trinta anos; poucos e maus foram os dias dos anos da minha vida e não chegaram aos dias dos anos da vida de meus pais, nos dias das suas peregrinações.

[9]Яків відповів фараонові: «Я прожив сто тридцять років. Прожив я коротке і тяжке життя, коротше за життя моїх батьків».

[10] E, tendo Jacó abençoado a Faraó, saiu de sua presença.

[10]Благословив Яків фараона та й пішов собі.

[11] Então, José estabeleceu a seu pai e a seus irmãos e lhes deu possessão na terra do Egito, no melhor da terra, na terra de Ramessés, como Faraó ordenara.

[11]Отже Йосип поселив свого батька й братів і дав їм у власність кращі землі Єгипту, на землі Рамзесовій, як і наказав фараон.

[12] E José sustentou de pão a seu pai, a seus irmãos e a toda a casa de seu pai, segundo o número de seus filhos.

[12]Йосип забезпечував харчами свого батька й братів, і весь батьків дім відповідно до кількості дітей.

José compra toda a terra do Egito para Faraó

Йосип скуповує землі для фараона

[13] Não havia pão em toda a terra, porque a fome era mui severa; de maneira que desfalecia o povo do Egito e o povo de Canaã por causa da fome.

[13]Хліба не стало по всій землі, бо голод був страшний. Тож і земля Єгипетська, і земля Ханаанська виснажилися з голоду.

[14] Então, José arrecadou todo o dinheiro que se achou na terra do Egito e na terra de Canaã, pelo cereal que compravam, e o recolheu à casa de Faraó.

[14]І зібрав Йосип усе срібло, що тільки було в Єгипетській та Ханаанській землях, за хліб, що купували, і Йосип приніс срібло в дім до фараона.

[15] Tendo-se acabado, pois, o dinheiro, na terra do Egito e na terra de Canaã, foram todos os egípcios a José e disseram: Dá-nos pão; por que haveremos de morrer em tua presença? Porquanto o dinheiro nos falta.

[15]Коли не стало срібла в Єгипетській та Ханаанській землі, усі єгиптяни прийшли до Йосипа й сказали: «Дай нам хліба. Навіщо нам помирати перед тобою. У нас уже скінчилися гроші».

[16] Respondeu José: Se vos falta o dinheiro, trazei o vosso gado; em troca do vosso gado eu vos suprirei.

[16]І відповів Йосип: «Віддайте ваші стада, а я дам вам хліба за вашу худобу, якщо гроші скінчилися».

[17] Então, trouxeram o seu gado a José; e José lhes deu pão em troca de cavalos, de rebanhos, de gado e de jumentos; e os sustentou de pão aquele ano em troca do seu gado.

[17]І пригнали вони свої стада Йосипові. А він дав їм хліба за їхніх коней, отари овець, стада великої худоби, за їхніх ослів. Того року Йосип давав їм хліб за всю їхню худобу.

[18] Findo aquele ano, foram a José no ano próximo e lhe disseram: Não ocultaremos a meu senhor que se acabou totalmente o dinheiro; e meu senhor já possui os animais; nada mais nos resta diante de meu senhor, senão o nosso corpo e a nossa terra.

[18]І скінчився той рік, і прийшли вони до нього наступного року і сказали: «Не будемо приховувати від нашого господаря, що всі гроші скінчилися, і вся наша худоба — у нашого господаря. Нічого не лишилося у нас, лиш наші тіла і наша земля.

[19] Por que haveremos de perecer diante dos teus olhos, tanto nós como a nossa terra? Compra-nos a nós e a nossa terra a troco de pão, e nós e a nossa terra seremos escravos de Faraó; dá-nos semente para que vivamos e não morramos, e a terra não fique deserta.

[19]Навіщо ж нам гинути перед очима твоїми, і нам, і нашій землі? Купи нас і наші землі за хліб. І ми станемо рабами фараона разом із нашою землею. Дай нам зерна для сівби, щоб ми жили, а не вмерли, і щоб земля не стала пустелею».

[20] Assim, comprou José toda a terra do Egito para Faraó, porque os egípcios venderam cada um o seu campo,

[20]І скупив Йосип усю Єгипетську землю для фараона, оскільки кожен єгиптянин продав своє поле, бо страшний голод мордував їх. Так уся земля стала фараоновою.

porquanto a fome era extrema sobre eles; e a terra passou a ser de Faraó.

[21] Quanto ao povo, ele o escravizou de uma a outra extremidade da terra do Egito.

[21]А людей він зробив рабами по всьому Єгипту: від краю до краю.

[22] Somente a terra dos sacerdotes não a comprou ele; pois os sacerdotes tinham porção de Faraó e eles comiam a sua porção que Faraó lhes tinha dado; por isso, não venderam a sua terra.

[22]І лише землі жреців не скупив він, бо жрецям була призначена частка від фараона, і вони жили з цієї частки, що фараон їм призначив. Тому вони не продали свої землі.

[23] Então, disse José ao povo: Eis que hoje vos comprei a vós outros e a vossa terra para Faraó; aí tendes sementes, semeai a terra.

[23]І звернувся Йосип до людей: «Послухайте, сьогодні я купив вас і придбав ваші землі для фараона. Ось насіння для вас, тож засівайте землю.

[24] Das colheitas dareis o quinto a Faraó, e as quatro partes serão vossas, para semente do campo, e para o vosso mantimento e dos que estão em vossas casas, e para que comam as vossas crianças.

[24]Але в жнива ви повинні віддавати п’яту частину фараонові, а чотири частини залишатимете собі на насіння для поля, на їжу для вас, ваших родин і ваших дітей».

[25] Responderam eles: A vida nos tens dado! Achemos mercê perante meu senhor e seremos escravos de Faraó.

[25]Вони відповіли: «Ти врятував наші життя! Ми знайшли милість в очах нашого володаря, то будемо рабами нашому фараонові».

[26] E José estabeleceu por lei até ao dia de hoje que, na terra do Egito, tirasse Faraó o quinto; só a terra dos sacerdotes não ficou sendo de Faraó.

[26]І запровадив Йосип закон про землю в Єгипті, що діє і дотепер. І сказано в ньому, що п’яту частину всього слід віддавати фараонові. І лише земля жреців не стала власністю фараона.

Останні дні Якова

[27] Assim, habitou Israel na terra do Egito, na terra de Gósen; nela tomaram possessão, e foram fecundos, e muito se multiplicaram.

[27]І оселився Ізраїль в Єгипті, в землі Ґошенській. Його родина нажила там собі майно, вони мали багато дітей і дуже розмножилися.

[28] Jacó viveu na terra do Egito dezessete anos; de sorte que os dias de Jacó, os anos da sua vida, foram cento e quarenta e sete.

[28]Яків жив у Єгипті сімнадцять років. І прожив він сто сорок сім років.

[29] Aproximando-se, pois, o tempo da morte de Israel, chamou a José, seu filho, e lhe disse: Se agora achei mercê à tua presença, rogo-te que ponhas a mão debaixo da minha coxa e uses comigo de beneficência e de verdade; rogo-te que me não enterres no Egito,

[30] porém que eu jaza com meus pais; por isso, me levarás do Egito e me enterrarás no lugar da sepultura deles. Respondeu José: Farei segundo a tua palavra.

[31] Então, lhe disse Jacó: Jura-me. E ele jurou-lhe; e Israel se inclinou sobre a cabeceira da cama.

[29]Коли підійшов Ізраїлеві час помирати, він покликав свого сина Йосипа і мовив до нього: «Якщо я й справді маю твою прихильність, то поклади свою руку мені під стегно й обіцяй, що виявиш до мене щиру любов і чесність. Прошу тебе, не ховай мене в Єгипті.

[30]Коли я помру, то забери мене з Єгипту й поховай разом з моїми пращурами в їхній гробниці». І Йосип відповів: «Я зроблю все, як ти кажеш».

[31]Тоді Ізраїль промовив: «Поклянись». І Йосип поклявся йому. Й Ізраїль опустив голову на підголів'я.

Gênesis 48

Jacó adoece

[1] Passadas estas coisas, disseram a José: Teu pai está enfermo. Então, José tomou consigo a seus dois filhos, Manassés e Efraim.

[2] E avisaram a Jacó: Eis que José, teu filho, vem ter contigo. Esforçou-se Israel e se assentou no leito.

[3] Disse Jacó a José: O Deus Todo-Poderoso me apareceu em Luz, na terra de Canaã, e me abençoou,

[4] e me disse: Eis que te farei fecundo, e te multiplicarei, e te tornarei multidão de povos, e à tua descendência darei esta terra em possessão perpétua.

[5] Agora, pois, os teus dois filhos, que te nasceram na terra do Egito, antes que eu viesse a ti no Egito, são meus; Efraim e Manassés serão meus, como Rúben e Simeão.

Буття 48

Яків благословляє Йосипових синів

[1]Згодом Йосип дізнався, що його батько дуже захворів. Тоді Йосип узяв двох своїх синів Манассію та Ефраїма з собою.

[2]Якову сказали: «Поглянь, твій син Йосип прийшов до тебе». І зібравши всі сили, Ізраїль підвівся в ліжку.

[3]І Яків сказав Йосипу: «Бог Усемогутній явився мені в Лузі, що в землі Ханаанській, і благословив мене.

[4]Він сказав мені: „Послухай, я дам тобі багато дітей, Я зроблю твою сім'ю чисельною, Я поведу від тебе низку родів, Я віддам цю землю твоїм нащадкам у вічне володіння".

[5]А зараз обидва твої сини, що народились у тебе в землі Єгипетській до того, як я прийшов до тебе в Єгипет, стануть моїми. Ефраїм і Манассія стануть моїми так само, як Рувим і Симеон.

[6] Mas a tua descendência, que gerarás depois deles, será tua; segundo o nome de um de seus irmãos serão chamados na sua herança.

[6]А діти, що народяться в тебе після них, будуть твоїми. І матимуть вони свою частку землі разом з Ефраїмом та Манассією.

[7] Vindo, pois, eu de Padã, me morreu, com pesar meu, Raquel na terra de Canaã, no caminho, havendo ainda pequena distância para chegar a Efrata; sepultei-a ali no caminho de Efrata, que é Belém.

[7]Коли я йшов з Паддан-Арама, на моє нещастя, по дорозі померла Рахиль в землі Ханаанській. Тоді залишалося зовсім недалеко до Ефрата. Я поховав її на шляху до Ефрата (тобто Віфлеєма)».

[8] Tendo Israel visto os filhos de José, disse: Quem são estes?

[8]Побачивши Йосипових синів, Ізраїль спитав: «А це хто?»

[9] Respondeu José a seu pai: São meus filhos, que Deus me deu aqui. Faze-os chegar a mim, disse ele, para que eu os abençoe.

[9]І Йосип відповів батькові: «Це мої сини, яких Бог дарував мені тут». Яків сказав: «Будь ласка, підведи їх до мене, я благословлю їх».

[10] Os olhos de Israel já se tinham escurecido por causa da velhice, de modo que não podia ver bem. José, pois, fê-los chegar a ele; e ele os beijou e os abraçou.

[10]Ізраїлеві очі вже були слабкі, бо він був старий, і погано бачив. Коли Йосип підвів своїх синів до нього, той обняв і поцілував їх.

Jacó abençoa José e os filhos deste

[11] Então, disse Israel a José: Eu não cuidara ver o teu rosto; e eis que Deus me fez ver os teus filhos também.

[11]Тоді сказав Ізраїль Йосипові: «Я вже й не сподівався побачити обличчя твоє, та бачиш, Бог дав мені побачити ще й нащадків твоїх».

[12] E José, tirando-os dentre os joelhos de seu pai, inclinou-se à terra diante da sua face.

[12]Тоді Йосип відвів їх від Ізраїлевих колін і вклонився йому до землі.

[13] Depois, tomou José a ambos, a Efraim na sua mão direita, à esquerda de Israel, e a Manassés na sua esquerda, à direita de Israel, e fê-los chegar a ele.

[13]Йосип поставив їх обох: Ефраїма по праву руку від себе, ліворуч від Ізраїлю, а Манассію по ліву руку від себе, праворуч від Ізраїлю — і підвів синів до нього.

[14] Mas Israel estendeu a mão direita e a pôs sobre a cabeça de Efraim, que era o mais novo, e a sua esquerda sobre a cabeça de Manassés, cruzando assim as mãos, não obstante ser Manassés o primogênito.

[14]Ізраїль простягнув свою правицю й поклав її Ефраїмові на голову (той був молодший). Тоді свою ліву руку — Манассії на голову, схрестивши руки, хоча Манассія був старший.

[15] E abençoou a José, dizendo: O Deus em cuja presença andaram meus pais Abraão e Isaque, o Deus que me sustentou durante a minha vida até este dia,

[16] o Anjo que me tem livrado de todo mal, abençoe estes rapazes; seja neles chamado o meu nome e o nome de meus pais Abraão e Isaque; e cresçam em multidão no meio da terra.

[15-16]І благословив Ізраїль Йосипа, мовивши: «Нехай Бог, якому поклонялися мої пращури Авраам та Ісаак, Бог, Який був пастирем мені усе життя і є дотепер, Ангел, що врятував мене від усіх незгод, благословить цих хлопців, щоб вони були названі ім'ям моїм і моїх пращурів, щоб зростали вони великим народом на землі».

[17] Vendo José que seu pai pusera a mão direita sobre a cabeça de Efraim, foi-lhe isto desagradável, e tomou a mão de seu pai para mudar da cabeça de Efraim para a cabeça de Manassés.

[17]Йосип був незадоволений, побачивши, що Ізраїль поклав свою правицю Ефраїмові на голову. То він узяв батькову руку, щоб перекласти її з голови Ефраїма на голову Манассії.

[18] E disse José a seu pai: Não assim, meu pai, pois o primogênito é este; põe a mão direita sobre a cabeça dele.

[18]Він сказав батькові: «Не так, тату! Цей первісток. Поклади свою правицю йому на голову».

[19] Mas seu pai o recusou e disse: Eu sei, meu filho, eu o sei; ele também será um povo, também ele será grande; contudo, o seu irmão menor será maior do que ele, e a sua descendência será uma multidão de nações.

[19]Але його батько відмовився це зробити, сказавши: «Я знаю, синку, знаю. Від нього також піде народ і він також буде великий. Та його молодший брат стане більший від нього, а нащадки його стануть чисельними народами».

[20] Assim, os abençoou naquele dia, declarando: Por vós Israel abençoará, dizendo: Deus te faça como a Efraim e como a Manassés. E pôs o nome de Efraim adiante do de Manassés.

[20]Отже, того дня він благословив їх, кажучи: «Вашим іменем народ ізраїльський благословлятиме, кажучи: „Нехай Бог зробить тебе таким, як Ефраїм та Манассія"». І поставив він Ефраїма перед Манассією.

[21] Depois, disse Israel a José: Eis que eu morro, mas Deus será convosco e vos fará voltar à terra de vossos pais.

[21]Тоді Ізраїль сказав Йосипові: «Ось я вже вмираю. Та Бог буде з тобою, Він приведе тебе назад на землю твоїх предків.

[22] Dou-te, de mais que a teus irmãos, um declive montanhoso, o qual tomei da mão dos amorreus com a minha espada e com o meu arco.

[22]Я дарую тобі плече гори на перевагу перед братами твоїми. Я виборов цю землю в аморійців мечем та луком».

Gênesis 49

Bênçãos proféticas de Jacó

[1] Depois, chamou Jacó a seus filhos e disse: Ajuntai-vos, e eu vos farei saber o que vos há de acontecer nos dias vindouros:

[2] Ajuntai-vos e ouvi, filhos de Jacó; ouvi a Israel, vosso pai.

[3] Rúben, tu és meu primogênito, minha força e as primícias do meu vigor, o mais excelente em altivez e o mais excelente em poder.

[4] Impetuoso como a água, não serás o mais excelente, porque subiste ao leito de teu pai e o profanaste; subiste à minha cama.

[5] Simeão e Levi são irmãos; as suas espadas são instrumentos de violência.

[6] No seu conselho, não entre minha alma; com o seu agrupamento, minha glória não se ajunte; porque no seu furor mataram homens, e na sua vontade perversa jarretaram touros.

[7] Maldito seja o seu furor, pois era forte, e a sua ira, pois era dura; dividi-los-ei em Jacó e os espalharei em Israel.

[8] Judá, teus irmãos te louvarão; a tua mão estará sobre a cerviz de teus inimigos; os filhos de teu pai se inclinarão a ti.

[9] Judá é leãozinho; da presa subiste, filho meu. Encurva-se e deita-se como leão e como leoa; quem o despertará?

Буття 49

Яків благословляє своїх синів

[1]Тоді Яків покликав своїх синів і каже: «Збирайтеся навколо, і я розкажу вам, що станеться з вами в майбутньому.

[2]Збирайтесь і слухайте, сини Якова. Слухайте Ізраїля, батька вашого».

Рувим

[3]«Рувиме, ти мій первісток, моя сила і перший доказ моєї зрілості. Вершина гідності й вершина могутності.

[4]Але ти нестримний, як потік води, ти більш не матимеш переваги, бо вдерся до батькового ложа і зганьбив його».

Симеон і Левій

[5]«Симеон і Левій — брати. Їхні мечі — то зло насильства.

[6]Нехай душа моя не входить до їхньої змови, а слава моя не пристає до їхнього гурту. Бо в гніві своєму вони вбивали людей і калічили волів заради втіхи своєї.

[7]Прокляття гніву їхньому, бо він могутній, і люті їхній, бо вона несамовита. Я розпорошу їх серед народу Якова, розсію по всьому Ізраїлю».

Юда

[8]«Юдо, брати твої славитимуть тебе. Ти переможеш своїх ворогів. Сини батька твого вклоняться тобі.

[9]Юда немов те левеня. Сину мій, ти стоїш на здобичі своїй. Як лев, припав він до землі, лежить. Хто наважиться його потурбувати?

[10] O cetro não se arredará de Judá, nem o bastão de entre seus pés, até que venha Siló; e a ele obedecerão os povos.

[11] Ele amarrará o seu jumentinho à vide e o filho da sua jumenta, à videira mais excelente; lavará as suas vestes no vinho e a sua capa, em sangue de uvas.

[12] Os seus olhos serão cintilantes de vinho, e os dentes, brancos de leite.

[13] Zebulom habitará na praia dos mares e servirá de porto de navios, e o seu limite se estenderá até Sidom.

[14] Issacar é jumento de fortes ossos, de repouso entre os rebanhos de ovelhas.

[15] Viu que o repouso era bom e que a terra era deliciosa; baixou os ombros à carga e sujeitou-se ao trabalho servil.

[16] Dã julgará o seu povo, como uma das tribos de Israel.

[17] Dã será serpente junto ao caminho, uma víbora junto à vereda, que morde os talões do cavalo e faz cair o seu cavaleiro por detrás.

[18] A tua salvação espero, ó SENHOR!

[19] Gade, uma guerrilha o acometerá; mas ele a acometerá por sua retaguarda.

[20] Aser, o seu pão será abundante e ele motivará delícias reais.

[21] Naftali é uma gazela solta; ele profere palavras formosas.

[10]Скіпетр не зникне з руки його, ані знак влади не зникне з-під ніг його, аж доки не прийде Цар, і народи коритимуться Йому.

[11]Він прив'язує свого осла до виноградної лози, до найкращої лози він припинає свого віслюка. Він пере свій одяг у вині, вбрання своє пере він у крові виноградних грон.

[12]Очі його червоніші від вина, а зуби біліші від молока».

Завулон

[13]«Завулон житиме на морському березі, він буде гаванню для кораблів, а володіння його простягатимуться аж до Сидона».

Іссахáр

[14]«Іссахáр — міцний осел, що розлігся між кошарами.

[15]Побачивши, що те місце відпочинку гарне, і що земля добра, він згинає спину, щоб нести свій тягар, щоб стати рабом й виконувати підневільну працю».

Дан

[16]«Дан судитиме людей своїх, одне з ізраїльських колін.

[17]Дан буде мов та змія при дорозі, гадюкою при стежині, що кусає за ногу коня, і вершник падає навзнак.

[18]О, Господи! Чекаю спасіння від Тебе!»

Ґад

[19]«Розбійники на Ґада нападуть, але п'ятами накивають».

Ашер

[20]«Багатим буде стіл Ашерів, він постачатиме страви царям».

Нафталі

[21]«Нафталі, мов дикий олень, що має прекрасних оленяток».

Йосип

[22] José é um ramo frutífero, ramo frutífero junto à fonte; seus galhos se estendem sobre o muro.

[23] Os flecheiros lhe dão amargura, atiram contra ele e o aborrecem.

[24] O seu arco, porém, permanece firme, e os seus braços são feitos ativos pelas mãos do Poderoso de Jacó, sim, pelo Pastor e pela Pedra de Israel,

[25] pelo Deus de teu pai, o qual te ajudará, e pelo Todo-Poderoso, o qual te abençoará com bênçãos dos altos céus, com bênçãos das profundezas, com bênçãos dos seios e da madre.

[26] As bênçãos de teu pai excederão as bênçãos de meus pais até ao cimo dos montes eternos; estejam elas sobre a cabeça de José e sobre o alto da cabeça do que foi distinguido entre seus irmãos.

[27] Benjamim é lobo que despedaça; pela manhã devora a presa e à tarde reparte o despojo.

[28] São estas as doze tribos de Israel; e isto é o que lhes falou seu pai quando os abençoou; a cada um deles abençoou segundo a bênção que lhe cabia.

[29] Depois, lhes ordenou, dizendo: Eu me reúno ao meu povo; sepultai-me, com meus pais, na caverna que está no campo de Efrom, o heteu,

[30] na caverna que está no campo de Macpela, fronteiro a Manre, na terra de Canaã, a qual Abraão comprou de Efrom

[22]«Йосип — родючості син, виноградна лоза над струмком, галуззя якої лізе на мур.

[23]Йому багато завдавали гіркоти, багато хто стріляв у нього. І лучники ворогували з ним.

[24]Але тугий і досі його лук, і руки його вправні руками Якового Могутнього, це іменем Пастиря, Твердині Ізраїлю.

[25]Завдяки Богові батька твого, Який допоможе тобі, завдяки Всемогутньому, Який благословить тебе благословенням небес, що над нами, благословенням безодні, що під ногами, благословенням грудей і утроби.

[26]Благословення твого батька більші від благословень довічних гір і щедрості споконвічних схилів. Вони зійдуть на Йосипа чоло, на брови віддаленого від братів своїх».

Веніамин

[27]«Веніамин, мов той голодний вовк. Уранці пожирає здобич, а ввечері ділиться впольованим».

[28]Ось усі дванадцять колін Ізраїлевих і те, що їм мовив їхній батько, коли благословляв їх, коли дав кожному своє благословення.

Смерть Ізраїля

[29]Він наказав їм таке: «Я скоро прилучуся до своїх рідних. Поховайте мене разом із моїми пращурами в печері, що на полі Ефрона-хиттита.

[30]Поховайте мене в печері, що на полі Махпела поблизу Мамре в землі Ханаанській. Авраам купив те поле в Ефрона-хиттита, щоб мати місце для поховання.

com aquele campo, em posse de sepultura.

31 Ali sepultaram Abraão e Sara, sua mulher; ali sepultaram Isaque e Rebeca, sua mulher; e ali sepultei Lia;

32 o campo e a caverna que nele está, comprados aos filhos de Hete.

33 Tendo Jacó acabado de dar determinações a seus filhos, recolheu os pés na cama, e expirou, e foi reunido ao seu povo.

31Авраам і його дружина Сарра там поховані, там поховані Ісаак і його дружина Ревекка, там поховав я і Лею.

32Те поле й та печера придбані у хиттитів».

33Закінчивши наказ своїм синам, він випростався в ліжку, помер і прилучився до своїх рідних.

Gênesis 50

A lamentação por Jacó e o seu enterro

1 Então, José se lançou sobre o rosto de seu pai, e chorou sobre ele, e o beijou.

2 Ordenou José a seus servos, aos que eram médicos, que embalsamassem a seu pai; e os médicos embalsamaram a Israel,

3 gastando nisso quarenta dias, pois assim se cumprem os dias do embalsamamento; e os egípcios o choraram setenta dias.

4 Passados os dias de o chorarem, falou José à casa de Faraó: Se agora achei mercê perante vós, rogo-vos que faleis aos ouvidos de Faraó, dizendo:

5 Meu pai me fez jurar, declarando: Eis que eu morro; no meu sepulcro que abri para mim na terra de Canaã, ali me sepultarás. Agora, pois, desejo subir e sepultar meu pai, depois voltarei.

6 Respondeu Faraó: Sobe e sepulta o teu pai como ele te fez jurar.

7 José subiu para sepultar o seu pai; e subiram com ele todos os oficiais de

Буття 50

Поховання Ізраїля

1Йосип припав до обличчя свого батька, ридав над ним і цілував його.

2І наказав тоді Йосип своїм слугам-лікарям забальзамувати батька, і лікарі його забальзамували.

3На це в них пішло сорок днів, бо саме сорок днів необхідно для бальзамування. Єгиптяни сумували за ним сімдесят днів.

4Коли час жалоби за ним пройшов, Йосип звернувся до фараонових домашніх зі словами: «Якщо я маю прихильність в очах ваших, то скажіть, будь ласка, фараонові:

5„Мій батько змусив мене поклястися йому. Він сказав мені: „Послухай, я помираю. Поховай мене в тій печері, що я собі приготував у землі Ханаанській”. І зараз дозволь мені піти й поховати батька. А потім я повернусь”».

6Фараон відповів: «Іди й ховай свого батька, оскільки він змусив тебе присягнутися йому».

7І Йосип вирушив ховати свого батька. І всі фараонові слуги, старійшини його дому і всі старійшини землі Єгипетської пішли з ним.

Faraó, os principais da sua casa e todos os principais da terra do Egito,

8 como também toda a casa de José, e seus irmãos, e a casa de seu pai; somente deixaram na terra de Gósen as crianças, e os rebanhos, e o gado.

9 E subiram também com ele tanto carros como cavaleiros; e o cortejo foi grandíssimo.

10 Chegando eles, pois, à eira de Atade, que está além do Jordão, fizeram ali grande e intensa lamentação; e José pranteou seu pai durante sete dias.

11 Tendo visto os moradores da terra, os cananeus, o luto na eira de Atade, disseram: Grande pranto é este dos egípcios. E por isso se chamou aquele lugar de Abel-Mizraim, que está além do Jordão.

12 Fizeram-lhe seus filhos como lhes havia ordenado:

13 levaram-no para a terra de Canaã e o sepultaram na caverna do campo de Macpela, que Abraão comprara com o campo, por posse de sepultura, a Efrom, o heteu, fronteiro a Manre.

14 Depois disso, voltou José para o Egito, ele, seus irmãos e todos os que com ele subiram a sepultar o seu pai.

A magnanimidade de José para com seus irmãos

15 Vendo os irmãos de José que seu pai já era morto, disseram: É o caso de José nos perseguir e nos retribuir certamente o mal todo que lhe fizemos.

8А також цілий Йосипів дім, його брати і дім його батька. Лише діти, отари і стада залишилися в землі Ґошенській.

9Колісниці та вершники також рушили з ними. То була дуже велика процесія.

10І прийшовши до токовища Атад, що на тому боці Йордану, вони гірко й голосно ридали. Йосипова жалоба тривала сім днів.

11Коли ж ханаанці, що жили поблизу, побачили ту скорботу на токовищі Атад, то мовили: «Як гірко Єгиптяни сумують!» І назвали вони те місце Авель-Мицраїм. Це по той бік ріки Йордан.

12Отже, сини Якова зробили для нього те, що він їм наказав.

13Сини перенесли його в землю Ханаанську й поховали в печері, що на полі Махпела поблизу Мамре. Авраам купив те поле як місце поховання у Ефрона-хиттита.

14І поховавши батька, Йосип повернувся до Єгипту разом з братами своїми й усіма, хто ходив з ним ховати його батька.

Йосип прощає своїх братів

15Йосипові брати злякалися, що помер їхній батько. Вони сказали: «Може, Йосип усе ще ненавидить нас і хоче помститися за те зло, що ми заподіяли йому».

[16] Portanto, mandaram dizer a José: Teu pai ordenou, antes da sua morte, dizendo:
[17] Assim direis a José: Perdoa, pois, a transgressão de teus irmãos e o seu pecado, porque te fizeram mal; agora, pois, te rogamos que perdoes a transgressão dos servos do Deus de teu pai. José chorou enquanto lhe falavam.
[18] Depois, vieram também seus irmãos, prostraram-se diante dele e disseram: Eis-nos aqui por teus servos.
[19] Respondeu-lhes José: Não temais; acaso, estou eu em lugar de Deus?
[20] Vós, na verdade, intentastes o mal contra mim; porém Deus o tornou em bem, para fazer, como vedes agora, que se conserve muita gente em vida.
[21] Não temais, pois; eu vos sustentarei a vós outros e a vossos filhos. Assim, os consolou e lhes falou ao coração.

[22] José habitou no Egito, ele e a casa de seu pai; e viveu cento e dez anos.

A morte de José

[23] Viu José os filhos de Efraim até à terceira geração; também os filhos de Maquir, filho de Manassés, os quais José tomou sobre seus joelhos.
[24] Disse José a seus irmãos: Eu morro; porém Deus certamente vos visitará e vos fará subir desta terra para a terra que jurou dar a Abraão, a Isaque e a Jacó.
[25] José fez jurar os filhos de Israel, dizendo: Certamente Deus vos visitará, e fareis transportar os meus ossos daqui.

[16]І послали вони сказати йому: «Перед смертю твій батько наказав:

[17]„Перекажіть Йосипові ось що. Зараз прости братам своїм, будь ласка, провину їхню і гріх. Вони й справді вчинили зле з тобою”. Тож пробач, будь ласка, провину слуг Бога твого батька». І засумував Йосип від цього послання.

[18]Тоді брати його також прийшли й упали перед ним і сказали: «Поглянь, ось ми, раби твої».

[19]Та Йосип сказав їм: «Не бійтеся. Хіба ж я Бог, щоб карати вас? Ні, я не Бог.

[20]Ви задумали зло проти мене, та Бог перетворив його на добро, щоб сталося те, що є сьогодні, щоб зберегти життя багатьом.

[21]Отже, не бійтеся зараз. Я підтримуватиму вас і ваших дітей». Так він заспокоїв їх добрим словом.

Останні дні Йосипа і його смерть

[22]І Йосип залишився з батьковим домом в Єгипті. І прожив він сто десять років.

[23]Йосип діждався Ефраїмових дітей і внуків. І сини Макіра, Манассіїного сина, також сиділи на Йосипових колінах.

[24]І сказав тоді Йосип братам своїм: «Я помираю. Та знаю, що Бог дбатиме про вас. Він виведе вас із цієї землі до землі, яку обіцяв Він Авраамові, Ісаакові та Якову».

[25]І Йосип узяв з Ізраїлевих синів таку клятву: «Коли Бог прийде до вас, то ви заберете звідси мої кістки».

[26] Morreu José da idade de cento e dez anos; embalsamaram-no e o puseram num caixão no Egito.

[26]І помер Йосип, коли йому було сто десять років. Його забальзамували й поклали в труну в Єгипті.

O segundo livro de Moisés chamado Êxodo	Вихід

Êxodo 1

Os descendentes de Jacó no Egito

[1] São estes os nomes dos filhos de Israel que entraram com Jacó no Egito; cada um entrou com sua família:

[2] Rúben, Simeão, Levi e Judá,

[3] Issacar, Zebulom e Benjamim,

[4] Dã, Naftali, Gade e Aser.

[5] Todas as pessoas, pois, que descenderam de Jacó foram setenta; José, porém, estava no Egito.

[6] Faleceu José, e todos os seus irmãos, e toda aquela geração.

[7] Mas os filhos de Israel foram fecundos, e aumentaram muito, e se multiplicaram, e grandemente se fortaleceram, de maneira que a terra se encheu deles.

[8] Entrementes, se levantou novo rei sobre o Egito, que não conhecera a José.

[9] Ele disse ao seu povo: Eis que o povo dos filhos de Israel é mais numeroso e mais forte do que nós.

[10] Eia, usemos de astúcia para com ele, para que não se multiplique, e seja o caso que, vindo guerra, ele se ajunte com os nossos inimigos, peleje contra nós e saia da terra.

[11] E os egípcios puseram sobre eles feitores de obras, para os afligirem com suas cargas. E os israelitas edificaram a Faraó as cidades-celeiros, Pitom e Ramessés.

Вихід 1

Нащадки Якова в Єгипті

[1]Ось імена Ізраїлевих синів, що подалися до Єгипту з Яковом, кожен зі своєю родиною:

[2]Рувим, Симеон, Левій та Юда,

[3]Іссахáр, Завулон та Веніамин,

[4]Дан, Нафталі, Ґад і Ашер.

[5]Усіх нащадків Якова було сімдесят чоловік; а Йосип (один з дванадцяти синів) уже був в Єгипті.

[6]З часом Йосип, усі його брати, і все те покоління померли.

[7]Та Ізраїлеві сини були плодючі, й кількість їх надзвичайно зросла. Вони стали чисельні й могутні, тож заповнили всю ту землю.

Пригноблення Ізраїлевого народу

[8]Та от у Єгипті почав царювати новий фараон, який не знав Йосипа.

[9]І мовив він до свого народу: «Народ синів Ізраїлевих чисельніший і могутніший від нас.

[10]Тож треба повестися з ними мудро, щоб вони не могли множитися, і якщо трапиться війна, вони пристануть до наших ворогів, боротимуться проти нас і підуть з нашої землі».

[11]Отже, Єгиптяни поставили над Ізраїльтянами наглядачів, щоб ті гнобили їх тяжкою працею, примусивши побудували фараонові міста-комори Питом і Рамзес.

[12] Mas, quanto mais os afligiam, tanto mais se multiplicavam e tanto mais se espalhavam; de maneira que se inquietavam por causa dos filhos de Israel;
[13] então, os egípcios, com tirania, faziam servir os filhos de Israel
[14] e lhes fizeram amargar a vida com dura servidão, em barro, e em tijolos, e com todo o trabalho no campo; com todo o serviço em que na tirania os serviam.

As parteiras desobedecem a Faraó

[15] O rei do Egito ordenou às parteiras hebréias, das quais uma se chamava Sifrá, e outra, Puá,
[16] dizendo: Quando servirdes de parteira às hebréias, examinai: se for filho, matai-o; mas, se for filha, que viva.
[17] As parteiras, porém, temeram a Deus e não fizeram como lhes ordenara o rei do Egito; antes, deixaram viver os meninos.
[18] Então, o rei do Egito chamou as parteiras e lhes disse: Por que fizestes isso e deixastes viver os meninos?
[19] Responderam as parteiras a Faraó: É que as mulheres hebréias não são como as egípcias; são vigorosas e, antes que lhes chegue a parteira, já deram à luz os seus filhos.
[20] E Deus fez bem às parteiras; e o povo aumentou e se tornou muito forte.
[21] E, porque as parteiras temeram a Deus, ele lhes constituiu família.
[22] Então, ordenou Faraó a todo o seu povo, dizendo: A todos os filhos que nascerem aos hebreus lançareis no Nilo, mas a todas as filhas deixareis viver.

[12]І що більше Єгиптяни пригноблювали Ізраїльтян, то більше ті множились і зростали. І почали вони тоді боятися народу Бога живого.

[13]І завалили ізраїльтян іще тяжчою працею.

[14]І зробили єгиптяни їхнє життя гірким від тяжкої праці: вапно та цегла, праця в полі — всі роботи, що вони виконували для гнобителів, були тяжкі.

Наказ повитухам убивати хлопчиків

[15]І сказав єгипетський цар двом єврейським повитухам, яких звали Шифра та Пуа:

[16]«Коли допомагатимете єврейським жінкам під час пологів, глядіть, якщо буде хлопчик, то вбийте його, а якщо дівчинка, то нехай живе».

[17]Однак повитухи були богобоязні, то не зробили так, як єгипетський цар їм наказав, та лишали хлопчиків живими.

[18]І покликав єгипетський цар повитух і запитав: «Чому ви так зробили й лишили хлопчиків живими?»

[19]Та повитухи відповіли фараонові: «Через те, що єврейські жінки міцніші, ніж єгиптянки, тому вони завжди народжують раніше, ніж повитуха приходить до них».

[20-21]Оскільки повитухи боялися Бога й спасли багато Ізраїльтян, то Він влаштував їхні родини, а народ примножився й дуже зміцнів.

[22]Наказав тоді фараон усьому своєму народові таке: «Кожного народженого хлопчика кидайте до Нілу, а кожну дівчинку лишайте живою».

Êxodo 2

Nascimento e educação de Moisés

[1] Foi-se um homem da casa de Levi e casou com uma descendente de Levi.

[2] E a mulher concebeu e deu à luz um filho; e, vendo que era formoso, escondeu-o por três meses.

[3] Não podendo, porém, escondê-lo por mais tempo, tomou um cesto de junco, calafetou-o com betume e piche e, pondo nele o menino, largou-o no carriçal à beira do rio.

[4] A irmã do menino ficou de longe, para observar o que lhe haveria de suceder.

[5] Desceu a filha de Faraó para se banhar no rio, e as suas donzelas passeavam pela beira do rio; vendo ela o cesto no carriçal, enviou a sua criada e o tomou.

[6] Abrindo-o, viu a criança; e eis que o menino chorava. Teve compaixão dele e disse: Este é menino dos hebreus.

[7] Então, disse sua irmã à filha de Faraó: Queres que eu vá chamar uma das hebréias que sirva de ama e te crie a criança?

[8] Respondeu-lhe a filha de Faraó: Vai. Saiu, pois, a moça e chamou a mãe do menino.

[9] Então, lhe disse a filha de Faraó: Leva este menino e cria-mo; pagar-te-ei o teu salário. A mulher tomou o menino e o criou.

[10] Sendo o menino já grande, ela o trouxe à filha de Faraó, da qual passou ele a ser

Вихід 2

Народження Мойсея

[1]Один чоловік з Левієвого дому взяв за себе Левієву дочку.

[2]Жінка завагітніла й народила сина. І побачивши, який він гарненький, переховувала його три місяці.

[3]Коли вже вона не могла його переховувати, то взяла для нього кошик і вимастила його смолою та дьогтем. Тоді, поклавши хлопчика в кошик, поставила його в очереті на узбережжі Нілу.

[4]А його сестра стала віддалік і спостерігала, що буде з ним.

[5]На той час до Нілу вийшла купатися фараонова дочка, а її служниці ходили берегом річки. Побачивши кошик в очереті, вона послала служницю взяти його.

[6]Відкривши його, фараонова дочка побачила дитину. Дитина плакала, і вона зглянулася на неї, подумавши: «Це одне з єврейських немовлят».

[7]Сестра його спитала фараонову дочку: «Може, мені піти й покликати когось із єврейських жінок, щоб вигодували тобі дитину?»

[8]Фараонова дочка сказала їй: «Іди». І пішла дівчина, й покликала матір немовляти.

[9]Фараонова дочка й каже їй: «Візьми цю дитину й годуй її для мене, а я платитиму тобі». Жінка взяла немовля й годувала його.

[10]Коли хлопчик підріс, вона привела його до фараонової дочки, і він став їй за сина. І назвала вона його Мойсеєм, сказавши: «Я витягла його з води».

filho. Esta lhe chamou Moisés e disse: Porque das águas o tirei.

Moisés mata um egípcio e foge para Midiã

[11] Naqueles dias, sendo Moisés já homem, saiu a seus irmãos e viu os seus labores penosos; e viu que certo egípcio espancava um hebreu, um do seu povo.

[12] Olhou de um e de outro lado, e, vendo que não havia ali ninguém, matou o egípcio, e o escondeu na areia.

[13] Saiu no dia seguinte, e eis que dois hebreus estavam brigando; e disse ao culpado: Por que espancas o teu próximo?

[14] O qual respondeu: Quem te pôs por príncipe e juiz sobre nós? Pensas matar-me, como mataste o egípcio? Temeu, pois, Moisés e disse: Com certeza o descobriram.

[15] Informado desse caso, procurou Faraó matar a Moisés; porém Moisés fugiu da presença de Faraó e se deteve na terra de Midiã; e assentou-se junto a um poço.

[16] O sacerdote de Midiã tinha sete filhas, as quais vieram a tirar água e encheram os bebedouros para dar de beber ao rebanho de seu pai.

[17] Então, vieram os pastores e as enxotaram dali; Moisés, porém, se levantou, e as defendeu, e deu de beber ao rebanho.

[18] Tendo elas voltado a Reuel, seu pai, este lhes perguntou: Por que viestes, hoje, mais cedo?

[19] Responderam elas: Um egípcio nos livrou das mãos dos pastores, e ainda nos tirou água, e deu de beber ao rebanho.

Мойсей допомагає своєму народові

[11]На той час, коли Мойсей подорослішав, він пішов і побачив тяжку працю своїх братів-євреїв. Одного разу, помітивши, як єгиптянин б’є єврея, одного з його братів,

[12]Мойсей озирнувся навколо, і пересвідчившись, що нікого нема, убив єгиптянина і сховав його в піску.

[13]Вийшов Мойсей наступного дня і, побачивши як б’ються два єврея, звернувся він до кривдника: «Навіщо б’єш свого ближнього?»

[14]А той каже: «Хто поставив тебе начальником і суддею над нами? Чи ти й мене надумав убити, як учора вбив єгиптянина?» Мойсей злякався й подумав: «Певно, це стало відомо».

[15]Довідавшись про це, фараон шукав Мойсея, щоб стратити його. Мойсей же втік від фараона й зупинився в землі Мидіанській. Він поселився біля криниці.

[16]У мидіанського священика було сім дочок. Вони прийшли набрати води, щоб наповнити ринви й напоїти батькових овець.

[17]Та прийшли вівчарі й повідганяли їх. Тоді встав Мойсей, захистив дівчат і напоїв їхніх овець.

[18]Коли прийшли вони до свого батька Реуела, він спитав їх: «Чому ви так швидко повернулися сьогодні?»

[19]Дочки відповіли: «Якийсь єгиптянин урятував нас від вівчарів, набрав води для нас і напоїв овець».

[20] E onde está ele?, disse às filhas; por que deixastes lá o homem? Chamai-o para que coma pão.

[21] Moisés consentiu em morar com aquele homem; e ele deu a Moisés sua filha Zípora,

[22] a qual deu à luz um filho, a quem ele chamou Gérson, porque disse: Sou peregrino em terra estranha.

A morte do rei do Egito

[23] Decorridos muitos dias, morreu o rei do Egito; os filhos de Israel gemiam sob a servidão e por causa dela clamaram, e o seu clamor subiu a Deus.

[24] Ouvindo Deus o seu gemido, lembrou-se da sua aliança com Abraão, com Isaque e com Jacó.

[25] E viu Deus os filhos de Israel e atentou para a sua condição.

[20]Реуел сказав своїм дочкам: «То де ж він? Чому ви залишили чоловіка самого? Запросіть його поїсти».

[21]Мойсей погодився залишитися в того чоловіка, а він віддав за Мойсея свою дочку Циппору.

[22]Вона народила сина й назвала його Ґершомом, бо Мойсей сказав: «Я був зайдою в чужій землі».

Бог вирішує допомогти

[23]Минуло багато часу, і єгипетський фараон помер. Діти Ізраїлеві стогнали від тяжкої праці й голосили. І їхнє благання про допомогу дійшло до Бога.

[24]І почув Бог їхній стогін, і згадав про свою Угоду з Авраамом, Ісааком та Яковом.

[25]Бог бачив дітей Ізраїлевих, Бог знав їхнє становище.

Êxodo 3

Deus fala com Moisés do meio da sarça ardente

[1] Apascentava Moisés o rebanho de Jetro, seu sogro, sacerdote de Midiã; e, levando o rebanho para o lado ocidental do deserto, chegou ao monte de Deus, a Horebe.

[2] Apareceu-lhe o Anjo do SENHOR numa chama de fogo, no meio de uma sarça; Moisés olhou, e eis que a sarça ardia no fogo e a sarça não se consumia.

[3] Então, disse consigo mesmo: Irei para lá e verei essa grande maravilha; por que a sarça não se queima?

[4] Vendo o SENHOR que ele se voltava para ver, Deus, do meio da sarça, o chamou e

Вихід 3

Палаючий кущ

[1]Мойсей пас овець у свого тестя Єтра, мидіанського священика. Одного дня погнав він овець на дальній край степу, і прийшов до гори Божої Хорев.

[2]І Ангел Господній явився йому в язиках полум'я всередині куща. Подивився він і побачив, що кущ палає вогнем, та не згорає.

[3]Мойсей подумав: «Підійду й погляну на це дивне видовище, велике диво, чому це кущ не згорає».

[4]Коли Господь побачив, що той обійшов, щоб подивитися ближче, Бог покликав його з куща і сказав: «Мойсею, Мойсею». Той відповів: «Ось я».

disse: Moisés! Moisés! Ele respondeu: Eis-me aqui!

5 Deus continuou: Não te chegues para cá; tira as sandálias dos pés, porque o lugar em que estás é terra santa.

5Він промовив: «Не підходь ближче. Скинь сандалі з ніг, бо місце, де ти стоїш, — це свята земля».

6 Disse mais: Eu sou o Deus de teu pai, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó. Moisés escondeu o rosto, porque temeu olhar para Deus.

6І ще Він мовив: «Я Бог батька твого, Бог Авраама, Бог Ісаака і Бог Якова». Мойсей сховав обличчя, оскільки боявся поглянути на Бога.

7 Disse ainda o SENHOR: Certamente, vi a aflição do meu povo, que está no Egito, e ouvi o seu clamor por causa dos seus exatores. Conheço-lhe o sofrimento;

7Господь сказав: «Я добре бачив лихо народу Мого в Єгипті й чув його волання через гнобителів. Я знаю про їхні страждання.

8 por isso, desci a fim de livrá-lo da mão dos egípcios e para fazê-lo subir daquela terra a uma terra boa e ampla, terra que mana leite e mel; o lugar do cananeu, do heteu, do amorreu, do ferezeu, do heveu e do jebuseu.

8Тож Я зійшов, щоб визволити їх від єгиптян і вивести з цієї землі до землі гарної і просторої, до землі, де молоко тече й мед, до місця, де живуть ханаанці, хиттити, аморійці, перизійці, хивійці та євусити.

9 Pois o clamor dos filhos de Israel chegou até mim, e também vejo a opressão com que os egípcios os estão oprimindo.

9І от плач дітей Ізраїлевих дійшов до Мене, і Я побачив, як єгиптяни гноблять їх.

10 Vem, agora, e eu te enviarei a Faraó, para que tires o meu povo, os filhos de Israel, do Egito.

10Іди ж, Я посилаю тебе до фараона, щоб ти зміг вивести Мій народ, дітей Ізраїлевих, з Єгипту».

11 Então, disse Moisés a Deus: Quem sou eu para ir a Faraó e tirar do Egito os filhos de Israel?

11Мойсей звернувся до Бога: «Хто я такий, що маю йти до фараона й вивести дітей Ізраїлевих з Єгипту?»

12 Deus lhe respondeu: Eu serei contigo; e este será o sinal de que eu te enviei: depois de haveres tirado o povo do Egito, servireis a Deus neste monte.

12І сказав Бог: «Я буду з тобою. Це буде знаком того, що Я посилаю тебе. Коли ти виведеш людей з Єгипту, то помолитеся Богу на цій горі».

13 Disse Moisés a Deus: Eis que, quando eu vier aos filhos de Israel e lhes disser: O Deus de vossos pais me enviou a vós

13Мойсей запитав: «Коли я піду до Ізраїлевих дітей і скажу їм: „Бог пращурів ваших послав мене до вас”. Коли ж вони спитають мене: „Як Його

outros; e eles me perguntarem: Qual é o seu nome? Que lhes direi?

[14] Disse Deus a Moisés: EU SOU O QUE SOU. Disse mais: Assim dirás aos filhos de Israel: EU SOU me enviou a vós outros.

[15] Disse Deus ainda mais a Moisés: Assim dirás aos filhos de Israel: O SENHOR, o Deus de vossos pais, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó, me enviou a vós outros; este é o meu nome eternamente, e assim serei lembrado de geração em geração.

[16] Vai, ajunta os anciãos de Israel e dize-lhes: O SENHOR, o Deus de vossos pais, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó, me apareceu, dizendo: Em verdade vos tenho visitado e visto o que vos tem sido feito no Egito.

[17] Portanto, disse eu: Far-vos-ei subir da aflição do Egito para a terra do cananeu, do heteu, do amorreu, do ferezeu, do heveu e do jebuseu, para uma terra que mana leite e mel.

[18] E ouvirão a tua voz; e irás, com os anciãos de Israel, ao rei do Egito e lhe dirás: O SENHOR, o Deus dos hebreus, nos encontrou. Agora, pois, deixa-nos ir caminho de três dias para o deserto, a fim de que sacrifiquemos ao SENHOR, nosso Deus.

[19] Eu sei, porém, que o rei do Egito não vos deixará ir se não for obrigado por mão forte.

ім'я?" — то що я їм скажу?» Бог відповів: «Я Той, Хто Є». І сказав Він:

[14]«Ось що кажи Ізраїлевим дітям: „Господь послав мене до вас"».

[15]І ще Бог сказав Мойсею: «Ось що скажи Ізраїлевим дітям: „Ягве, Бог ваших пращурів, Бог Авраама, Бог Ісаака і Бог Якова послав мене до вас". Це навіки Моє ім'я, нагадування для кожного покоління.

[16]Йди й збери всіх старійшин Ізраїлевих і скажи їм: „Господь Бог ваших батьків явився мені, Бог Авраама, Ісаака та Якова, і сказав: „Я звернув увагу на вас і на те, що чинять із вами в Єгипті.

[17]Я вирішив вивести вас із бідування єгипетського до землі Ханаанської, хиттитської, аморейської, перизійської, хивійської та євуситської, до землі, що тече молоком і медом".

[18]Вони слухатимуть тебе. Тоді ти й Ізраїлеві старійшини підете до єгипетського царя і скажете йому: „Ягве, Бог євреїв, зустрівся з нами. Тож дозволь нам піти у триденний похід до пустелі, щоб ми могли принести жертву Ягве, нашому Богові".

[19]Та Я знаю, що єгипетський цар не дозволить вам іти, хіба що змусити силою.

[20] Portanto, estenderei a mão e ferirei o Egito com todos os meus prodígios que farei no meio dele; depois, vos deixará ir.

[21] Eu darei mercê a este povo aos olhos dos egípcios; e, quando sairdes, não será de mãos vazias.

[22] Cada mulher pedirá à sua vizinha e à sua hóspeda jóias de prata, e jóias de ouro, e vestimentas; as quais poreis sobre vossos filhos e sobre vossas filhas; e despojareis os egípcios.

[20]І простягну Я руку, щоб ударити Єгипет усіма Моїми дивами, що чинитиму в ньому. І після того він відпустить вас.

[21]Я обдарую цих людей ласкою єгиптян. Тож, коли йтимете, то не підете з порожніми руками.

[22]Кожна жінка попросить у своєї сусідки або ж у того, хто мешкає в її домі, золоті й срібні коштовності та вбрання. Ви вберете своїх синів та дочок у нього та й обберете Єгипет”».

Êxodo 4

Deus concede poderes a Moisés

[1] Respondeu Moisés: Mas eis que não crerão, nem acudirão à minha voz, pois dirão: O SENHOR não te apareceu.

[2] Perguntou-lhe o SENHOR: Que é isso que tens na mão? Respondeu-lhe: Um bordão.

[3] Então, lhe disse: Lança-o na terra. Ele o lançou na terra, e o bordão virou uma serpente. E Moisés fugia dela.

[4] Disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão e pega-lhe pela cauda (estendeu ele a mão, pegou-lhe pela cauda, e ela se tornou em bordão);

[5] para que creiam que te apareceu o SENHOR, Deus de seus pais, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó.

[6] Disse-lhe mais o SENHOR: Mete, agora, a mão no peito. Ele o fez; e, tirando-a, eis que a mão estava leprosa, branca como a neve.

[7] Disse ainda o SENHOR: Torna a meter a mão no peito. Ele a meteu no peito, novamente; e, quando a tirou, eis que se

Вихід 4

Доказ для Мойсея

[1]Мойсей відповів таке: «А якщо вони не повірять мені й не слухатимуть мене? Якщо скажуть, що не являвся мені Господь?»

[2]Господь мовив до нього: «Що це у тебе в руці?» Мойсей відповів: «Ціпок».

[3]Той каже: «Кинь його на землю». То він кинув ціпок на землю, і перетворився він на гадюку. Мойсей утік від неї.

[4]І сказав Господь Мойсею: «Простягни руку і вхопи її за хвіст». Коли той простяг руку і вхопив її, вона знову перетворилася на ціпок у його руці.

[5]«Це щоб вони змогли повірити, що Господь Бог батьків їхніх, Бог Авраама, Ісаака та Якова, явився тобі, —

[6]знову мовив до нього Господь, — засунь руку собі за пазуху». Засунув він руку за пазуху. Коли ж вийняв її, то рука стала білою, мов сніг, від прокази.

[7]Господь сказав: «Засунь знову руку за пазуху». Той знову засунув руку собі за пазуху. Як вийняв він її з-за пазухи, вона зцілилася, стала такою ж, як і все тіло.

havia tornado como o restante de sua carne.

[8] Se eles te não crerem, nem atenderem à evidência do primeiro sinal, talvez crerão na evidência do segundo.

[8]«Отже, якщо вони не повірять тобі або знехтують першим знаменням, то зможуть повірити другому.

[9] Se nem ainda crerem mediante estes dois sinais, nem te ouvirem a voz, tomarás das águas do rio e as derramarás na terra seca; e as águas que do rio tomares tornar-se-ão em sangue sobre a terra.

[9]Якщо ж вони не повірять навіть цим двом знаменням або не послухаються тебе, то візьми трохи води з Нілу й вилий її на землю. Вода, що ти візьмеш із Нілу, перетвориться на землі на кров», — сказав Господь.

[10] Então, disse Moisés ao SENHOR: Ah! SENHOR! Eu nunca fui eloqüente, nem outrora, nem depois que falaste a teu servo; pois sou pesado de boca e pesado de língua.

[10]Мойсей мовив Господу: «Змилуйся, Господи. Я ніколи не був красномовний: ні в минулому, ні тоді, як Ти мовив до мене, бо я неквапливий і недорікуватий».

[11] Respondeu-lhe o SENHOR: Quem fez a boca do homem? Ou quem faz o mudo, ou o surdo, ou o que vê, ou o cego? Não sou eu, o SENHOR?

[11]І сказав йому Господь: «Хто дав людині уста або зробив людину німою, глухою, кривою чи сліпою? Хіба не Я, Господь?

[12] Vai, pois, agora, e eu serei com a tua boca e te ensinarei o que hás de falar.

[12]А тепер іди. Я буду з тобою, коли говоритимеш. Я навчу тебе, що казати».

[13] Ele, porém, respondeu: Ah! SENHOR! Envia aquele que hás de enviar, menos a mim.

[13]Та Мойсей відповів: «Змилуйся, Господи. Пошли когось іншого».

[14] Então, se acendeu a ira do SENHOR contra Moisés, e disse: Não é Arão, o levita, teu irmão? Eu sei que ele fala fluentemente; e eis que ele sai ao teu encontro e, vendo-te, se alegrará em seu coração.

[14]Розлютився Господь на Мойсея і мовив: «Чи не твій то брат Аарон, левит? Я знаю, він уміє добре говорити. Він і сам уже йде тобі назустріч. А коли побачить тебе, то всім серцем зрадіє.

[15] Tu, pois, lhe falarás e lhe porás na boca as palavras; eu serei com a tua boca e com a dele e vos ensinarei o que deveis fazer.

[15]Ти можеш вкласти слова йому в уста. Я буду з тобою і з ним, коли ви будете говорити. Я навчу вас, що робити.

[16] Ele falará por ti ao povo; ele te será por boca, e tu lhe serás por Deus.

[16]І він говоритиме за тебе з людьми. Він буде твоїми устами, а ти будеш йому Богом.

[17] Toma, pois, este bordão na mão, com o qual hás de fazer os sinais.

Moisés regressa ao Egito

[18] Saindo Moisés, voltou para Jetro, seu sogro, e lhe disse: Deixa-me ir, voltar a meus irmãos que estão no Egito para ver se ainda vivem. Disse-lhe Jetro: Vai-te em paz.

[19] Disse também o SENHOR a Moisés, em Midiã: Vai, torna para o Egito, porque são mortos todos os que procuravam tirar-te a vida.

[20] Tomou, pois, Moisés a sua mulher e os seus filhos; fê-los montar num jumento e voltou para a terra do Egito. Moisés levava na mão o bordão de Deus.

[21] Disse o SENHOR a Moisés: Quando voltares ao Egito, vê que faças diante de Faraó todos os milagres que te hei posto na mão; mas eu lhe endurecerei o coração, para que não deixe ir o povo.

[22] Dirás a Faraó: Assim diz o SENHOR: Israel é meu filho, meu primogênito.

[23] Digo-te, pois: deixa ir meu filho, para que me sirva; mas, se recusares deixá-lo ir, eis que eu matarei teu filho, teu primogênito.

[24] Estando Moisés no caminho, numa estalagem, encontrou-o o SENHOR e o quis matar.

[25] Então, Zípora tomou uma pedra aguda, cortou o prepúcio de seu filho, lançou-o aos pés de Moisés e lhe disse: Sem dúvida, tu és para mim esposo sanguinário.

[17]Візьми собі в руку цей ціпок, яким творитимеш знамення».

Повернення Мойсея до Єгипту

[18]Мойсей повернувся до свого тестя Єтра і сказав йому: «Дозволь мені повернутися до моєї родини, що в Єгипті, подивитися, чи ще живі вони». Єтро відповів: «Іди з миром».

[19]І сказав Господь Мойсеєві в землі Мидіанській: «Повертайся до Єгипту, бо мертві всі ті, хто зазіхав на твоє життя».

[20]І взяв Мойсей свою дружину і своїх дітей, посадив їх на віслюка та й повернувся до Єгипту. Він також узяв Божий ціпок із собою.

[21]Господь сказав Мойсеєві: «Коли повернешся до Єгипту, гляди, всі дива, що Я вклав у руку твою, здійсни перед фараоном. Як на Мене, то Я зроблю черствим серце його, так що він не відпустить людей.

[22]Ти скажеш фараонові, що говорить Господь: „Ізраїль — мій первісток.

[23]Тож кажу тобі, відпусти Мого сина, щоб він зміг служити Господу Всевишньому! Але якщо ти відмовишся відіслати його, то Я вб'ю твого первістка"».

Обрізання Мойсеєвого сина

[24]Тож в дорозі на ночівлі Господь зустрів Мойсея і намагався вбити.

[25]Та Циппора взяла кам'яний ніж, обрізала крайню плоть свого сина й торкнулася нею ніг його. Вона мовила: «Ти мій наречений по крові».

[26] Assim, o SENHOR o deixou. Ela disse: Esposo sanguinário, por causa da circuncisão.

[26] І Він простив Мойсея, коли вона сказала, що Мойсей був «наречений по крові», маючи на увазі обрізання.

Мойсей і Аарон постають перед Богом

[27] Disse também o SENHOR a Arão: Vai ao deserto para te encontrares com Moisés. Ele foi e, encontrando-o no monte de Deus, o beijou.

[27] Господь сказав Ааронові: «Йди назустріч Мойсею в пустелі». І той пішов і зустрів його на Божій горі, й поцілував його.

[28] Relatou Moisés a Arão todas as palavras do SENHOR, com as quais o enviara, e todos os sinais que lhe mandara.

[28] Мойсей переказав Ааронові всі слова Господа, Який послав його, і про всі знамення, що Він заповідав йому.

[29] Então, se foram Moisés e Arão e ajuntaram todos os anciãos dos filhos de Israel.

[29] І пішли Мойсей з Аароном, і зібрали всіх старійшин ізраїльського народу.

[30] Arão falou todas as palavras que o SENHOR tinha dito a Moisés, e este fez os sinais à vista do povo.

[30] Аарон переказав усі слова, що Господь мовив Мойсею. Потім той здійснив дива на очах у людей.

[31] E o povo creu; e, tendo ouvido que o SENHOR havia visitado os filhos de Israel e lhes vira a aflição, inclinaram-se e o adoraram.

[31] І люди повірили. Та почувши, що Господь навідався до дітей Ізраїля, і пересвідчившись на власні очі, вони вклонилися.

Êxodo 5

Moisés e Arão falam a Faraó

[1] Depois, foram Moisés e Arão e disseram a Faraó: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Deixa ir o meu povo, para que me celebre uma festa no deserto.

[2] Respondeu Faraó: Quem é o SENHOR para que lhe ouça eu a voz e deixe ir a Israel? Não conheço o SENHOR, nem tampouco deixarei ir a Israel.

[3] Eles prosseguiram: O Deus dos hebreus nos encontrou; deixa-nos ir, pois, caminho de três dias ao deserto, para que ofereçamos sacrifícios ao SENHOR, nosso

Вихід 5

Мойсей і Аарон постають перед фараоном

[1] Потім Мойсей і Аарон й сказали фараону: «Так мовить Господь, Бог Ізраїлю: „Відпусти Мій народ, щоб він міг відсвяткувати на Мою честь у пустелі”».

[2] Але фараон відповів: «Хто такий Господь, що я маю слухати Його й відпустити Ізраїль? Я не знаю Господа й не відпущу народ цей».

[3] Вони тоді кажуть: «Бог євреїв зустрівся з нами. Дозволь нам піти у триденну путь у пустелю, щоб ми змогли принести жертву Господу, нашому Богові, щоб Він не вразив нас чумою чи мечем».

Deus, e não venha ele sobre nós com pestilência ou com espada.

4 Então, lhes disse o rei do Egito: Por que, Moisés e Arão, por que interrompeis o povo no seu trabalho? Ide às vossas tarefas.

4Та єгипетський цар сказав їм: «Мойсею та Аароне, чому ви відвертаєте людей від їхньої роботи. Вертайтеся до ваших клопотів.

5 Disse também Faraó: O povo da terra já é muito, e vós o distraís das suas tarefas.

5Народ цієї землі такий чисельний, а ви примушуєте їх покинути роботу».

Faraó aflige os israelitas

Фараон карає народ

6 Naquele mesmo dia, pois, deu ordem Faraó aos superintendentes do povo e aos seus capatazes, dizendo:

6І фараон наказав наглядачам за людьми і їхнім старшим:

7 Daqui em diante não torneis a dar palha ao povo, para fazer tijolos, como antes; eles mesmos que vão e ajuntem para si a palha.

7«Не давайте більше людям соломи для виготовлення цегли, як раніше. Нехай ідуть і збирають солому для себе самі.

8 E exigireis deles a mesma conta de tijolos que antes faziam; nada diminuireis dela; estão ociosos e, por isso, clamam: Vamos e sacrifiquemos ao nosso Deus.

8А ви вимагайте від них ту ж кількість цегли, що вони виробляли раніше. Її не повинно бути менше, бо всі Євреї ледарі. Тому й репетують: „Ходімо принесемо жертву нашому Богові".

9 Agrave-se o serviço sobre esses homens, para que nele se apliquem e não dêem ouvidos a palavras mentirosas.

9Тож нехай праця людей буде тяжкою, щоб вони займалися нею, а не звертали увагу на брехню».

10 Então, saíram os superintendentes do povo e seus capatazes e falaram ao povo: Assim diz Faraó: Não vos darei palha.

10Тож наглядачі та старші повиходили й сказали народу: «Так каже фараон: „Я не даватиму вам більше соломи.

11 Ide vós mesmos e ajuntai palha onde a puderdes achar; porque nada se diminuirá do vosso trabalho.

11Ідіть і збирайте солому де знайдете, але знайте, що норму вашу нітскільки не зменшено"».

12 Então, o povo se espalhou por toda a terra do Egito a ajuntar restolho em lugar de palha.

12І порозходилися люди по всій єгипетській землі, шукаючи стерню замість соломи.

13 Os superintendentes os apertavam, dizendo: Acabai vossa obra, a tarefa do dia, como quando havia palha.

13Наглядачі підганяли їх, кажучи: «Виконуйте щоденну норму, як і тоді, коли мали солому».

[14] E foram açoitados os capatazes dos filhos de Israel, que os superintendentes de Faraó tinham posto sobre eles; e os superintendentes lhes diziam: Por que não acabastes nem ontem, nem hoje a vossa tarefa, fazendo tijolos como antes?

[14]Фараонові наглядачі поставили над ними старших з ізраїльтян, і їх били, примовляючи: «Чому ви не виконали свою норму, як раніше?»

Os israelitas queixam-se de Moisés e Arão

[15] Então, foram os capatazes dos filhos de Israel e clamaram a Faraó, dizendo: Por que tratas assim a teus servos?

[15]Ізраїльські старші прийшли й звернулися до фараона: «Чому ти так ставишся до своїх слуг?

[16] Palha não se dá a teus servos, e nos dizem: Fazei tijolos. Eis que teus servos são açoitados; porém o teu próprio povo é que tem a culpa.

[16]Соломи не дають твоїм слугам, а кажуть: „Виробляйте цеглу". Твоїх слуг побито, але це вина твоїх власних людей».

[17] Mas ele respondeu: Estais ociosos, estais ociosos; por isso, dizeis: Vamos, sacrifiquemos ao SENHOR.

[17]Той відповів: «Ви ледацюги, тому й кажете: „Ходімо принесемо жертву Господу".

[18] Ide, pois, agora, e trabalhai; palha, porém, não se vos dará; contudo, dareis a mesma quantidade de tijolos.

[18]А зараз йдіть до роботи! Не дадуть вам соломи, а потрібну кількість цегли мусите виробити».

[19] Então, os capatazes dos filhos de Israel se viram em aperto, porquanto se lhes dizia: Nada diminuireis dos vossos tijolos, da vossa tarefa diária.

[19]І побачили євреї-десятники, що потрапили в біду, почувши: «Ви не повинні зменшувати щоденної кількості цегли».

[20] Quando saíram da presença de Faraó, encontraram Moisés e Arão, que estavam à espera deles;

[20]Вийшовши від фараона, вони зустріли Мойсея та Аарона, що чекали, аби привітати їх.

[21] e lhes disseram: Olhe o SENHOR para vós outros e vos julgue, porquanto nos fizestes odiosos aos olhos de Faraó e diante dos seus servos, dando-lhes a espada na mão para nos matar.

[21]І вони сказали: «Нехай Господь побачить вас і судить за те, що ви зробили нас огидними фараонові та його слугам, вклали меч у їхні руки, щоб нас повбивати».

Мойсей скаржиться Богу

[22] Então, Moisés, tornando-se ao SENHOR, disse: Ó SENHOR, por que afligiste este povo? Por que me enviaste?

[22]Мойсей повернувся до Господа і сказав: «Господи, навіщо Ти накликав лихо на цих людей? Чому Ти послав мене?

[23] Pois, desde que me apresentei a Faraó, para falar-lhe em teu nome, ele tem maltratado este povo; e tu, de nenhuma sorte, livraste o teu povo.

[23]Відтоді, як я прийшов до фараона говорити від Твого імені, він чинить зло цим людям, а Ти так і не визволив свій народ».

Êxodo 6

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Agora, verás o que hei de fazer a Faraó; pois, por mão poderosa, os deixará ir e, por mão poderosa, os lançará fora da sua terra.

Deus promete livrar os israelitas

[2] Falou mais Deus a Moisés e lhe disse: Eu sou o SENHOR.

[3] Apareci a Abraão, a Isaque e a Jacó como Deus Todo-Poderoso; mas pelo meu nome, O SENHOR, não lhes fui conhecido.

[4] Também estabeleci a minha aliança com eles, para dar-lhes a terra de Canaã, a terra em que habitaram como peregrinos.

[5] Ainda ouvi os gemidos dos filhos de Israel, os quais os egípcios escravizam, e me lembrei da minha aliança.

[6] Portanto, dize aos filhos de Israel: eu sou o SENHOR, e vos tirarei de debaixo das cargas do Egito, e vos livrarei da sua servidão, e vos resgatarei com braço estendido e com grandes manifestações de julgamento.

[7] Tomar-vos-ei por meu povo e serei vosso Deus; e sabereis que eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tiro de debaixo das cargas do Egito.

[8] E vos levarei à terra a qual jurei dar a Abraão, a Isaque e a Jacó; e vo-la darei como possessão. Eu sou o SENHOR.

Вихід 6

Божий задум

[1]Господь мовив до Мойсея: «А зараз ти побачиш, що Я вчиню фараонові. Бо могутньою рукою він викине їх, могутньою рукою вижене зі своєї землі».

[2]Бог говорив з Мойсеєм і сказав: «Я — Господь.

[3]Я явився Авраамові, Ісаакові та Якову як Ел-Шаддай (Господь Всемогутній), та ім’я Моє не було їм відоме.

[4]Я також уклав Угоду з ними, віддавши їм край Ханаанський, землю тимчасового перебування, де вони були.

[5]От Я почув своїх дітей Ізраїлевих, що єгиптяни силою примушують до праці, й згадав про Свою Угоду.

[6]Тож скажи дітям Ізраїлевим: „Ім’я Моє — Господь. Я виведу вас із-під гноблення єгипетського і звільню народ ізраїльський від тяжкої праці, визволю простертою рукою і великим судом.

[7]Я прийму вас до Себе як народ і буду вашим Богом. І ви знатимете, що Я — Господь, ваш Бог, Який позбавить вас від тяжкої праці єгипетської.

[8]Я приведу вас до землі, яку присягнув віддати Авраамові, Ісаакові та Якову. Я, Господь, віддам її вам у володіння”».

[9] Desse modo falou Moisés aos filhos de Israel, mas eles não atenderam a Moisés, por causa da ânsia de espírito e da dura escravidão.

[9]Так Мойсей і сказав дітям Ізраїлевим, та вони не слухали Мойсея та були нетерплячі, бо тяжка була їхня підневільна праця.

[10] Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo:

[10]Господь розмовляв із Мойсеєм і сказав:

[11] Vai ter com Faraó, rei do Egito, e fala-lhe que deixe sair de sua terra os filhos de Israel.

[11]«Іди й скажи фараонові, цареві єгипетському, щоб вислав дітей Ізраїлевих зі своєї землі».

[12] Moisés, porém, respondeu ao SENHOR, dizendo: Eis que os filhos de Israel não me têm ouvido; como, pois, me ouvirá Faraó? E não sei falar bem.

[12]Та Мойсей відповів Господу: «Якщо Ізраїлеві діти не слухають мене, то як же фараон мене послухає. Я ж нездатний добре говорити».

[13] Não obstante, falou o SENHOR a Moisés e a Arão e lhes deu mandamento para os filhos de Israel e para Faraó, rei do Egito, a fim de que tirassem os filhos de Israel da terra do Egito.

[13]І говорив Господь з Мойсеєм та Аароном, і наказав їм вивести Ізраїлевих дітей з землі Єгипетської.

Genealogias de Moisés e Arão

Про деякі Ізраїлеві родини

[14] São estes os chefes das famílias: os filhos de Rúben, o primogênito de Israel: Enoque, Palu, Hezrom e Carmi; são estas as famílias de Rúben.

[14]Ось голови батьківських домів: сини Ізраїлевого первістка Рувима: Ханох і Паллу, Хезрон і Кармій. Це були Рувимові родини.

[15] Os filhos de Simeão: Jemuel, Jamim, Oade, Jaquim, Zoar e Saul, filho de uma cananéia; são estas as famílias de Simeão.

[15]Сини Симеонові: Ємуел, Ямін, Огад, Якин, Зогар і Шаул, син ханаанки. Це Симеонові родини.

[16] São estes os nomes dos filhos de Levi, segundo as suas gerações: Gérson, Coate e Merari; e os anos da vida de Levi foram cento e trinta e sete.

[16]Ось імена Левієвих синів за їхніми поліннями: Ґершон, Когат і Мерарі. Левій прожив сто тридцять сім років.

[17] Os filhos de Gérson: Libni e Simei, segundo as suas famílias.

[17]Нащадками Ґершона були Либні та Шимей за своїми родинами.

[18] Os filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel; e os anos da vida de Coate foram cento e trinta e três.

[18]Синами Когата були Амрам, Іцгар, Хеврон та Уззіел. Когат прожив сто тридцять три роки.

[19] Os filhos de Merari: Mali e Musi; são estas as famílias de Levi, segundo as suas gerações.

[20] Anrão tomou por mulher a Joquebede, sua tia; e ela lhe deu a Arão e Moisés; e os anos da vida de Anrão foram cento e trinta e sete.

[21] Os filhos de Isar: Corá, Nefegue e Zicri.

[22] Os filhos de Uziel: Misael, Elzafã e Sitri.

[23] Arão tomou por mulher a Eliseba, filha de Aminadabe, irmã de Naassom; e ela lhe deu à luz Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

[24] Os filhos de Corá: Assir, Elcana e Abiasafe; são estas as famílias dos coraítas.

[25] Eleazar, filho de Arão, tomou por mulher, para si, uma das filhas de Putiel; e ela lhe deu à luz Finéias; são estes os chefes de suas casas, segundo as suas famílias.

[26] São estes Arão e Moisés, aos quais o SENHOR disse: Tirai os filhos de Israel da terra do Egito, segundo as suas hostes.

[27] São estes que falaram a Faraó, rei do Egito, a fim de tirarem do Egito os filhos de Israel; são estes Moisés e Arão.

Moisés fala novamente a Faraó

[28] No dia em que o SENHOR falou a Moisés na terra do Egito,

[29] disse o SENHOR a Moisés: Eu sou o SENHOR; dize a Faraó, rei do Egito, tudo o que eu te digo.

[30] Respondeu Moisés na presença do SENHOR: Eu não sei falar bem; como, pois, me ouvirá Faraó?

[19]Нащадками Мерарі були Маглі та Муші. Оце Левієві родини за їхніми поколіннями.

[20]Амрам узяв собі за жінку свою тітку Йогевед, і вона народила йому Аарона й Мойсея. Амрам прожив сто тридцять сім років.

[21]Синами Іцгара були Кора, Нефеґ та Зикрі.

[22]Синами Уззіела були Мишаел, Ельзафан та Зітрі.

[23]Аарон узяв собі за жінку Елішебу, Аммінадавову дочку, сестру Нашона. Вона народила йому Надава, Авігу, Елеазара та Ітамара.

[24]Синами Кори були Ассир, Елкана та Авіасаф. Це були Корині родини.

[25]Син Аарона Елеазар узяв собі за жінку одну з Путіелових дочок. Вона народила йому Фінегаса. Це голови Левієвих родів за їхніми родинами.

[26]То були саме ті Аарон та Мойсей, яким Господь сказав: «Виведіть Ізраїлевих дітей з Єгипетської землі з людьми їхніми загонами.

[27]Це вони казали фараонові, єгипетському цареві, що треба відпустити народ Ізраїлю з Єгипту».

Бог вдруге закликає Мойсея

[28-29]Коли Господь розмовляв з Мойсеєм в Єгипетській землі, Він казав йому так: «Я — Господь. Перекажи фараонові, єгипетському цареві, все, що Я кажу тобі».

[30]Але Мойсей відповів перед лицем Всевишнього: «Я — не добрий промовець, як же фараон послухає мене?»

Êxodo 7

[1] Então, disse o SENHOR a Moisés: Vê que te constituí como Deus sobre Faraó, e Arão, teu irmão, será teu profeta.

[2] Tu falarás tudo o que eu te ordenar; e Arão, teu irmão, falará a Faraó, para que deixe ir da sua terra os filhos de Israel.

[3] Eu, porém, endurecerei o coração de Faraó e multiplicarei na terra do Egito os meus sinais e as minhas maravilhas.

[4] Faraó não vos ouvirá; e eu porei a mão sobre o Egito e farei sair as minhas hostes, o meu povo, os filhos de Israel, da terra do Egito, com grandes manifestações de julgamento.

[5] Saberão os egípcios que eu sou o SENHOR, quando estender eu a mão sobre o Egito e tirar do meio deles os filhos de Israel.

[6] Assim fez Moisés e Arão; como o SENHOR lhes ordenara, assim fizeram.

[7] Era Moisés de oitenta anos, e Arão, de oitenta e três, quando falaram a Faraó.

[8] Falou o SENHOR a Moisés e a Arão:

[9] Quando Faraó vos disser: Fazei milagres que vos acreditem, dirás a Arão: Toma o teu bordão e lança-o diante de Faraó; e o bordão se tornará em serpente.

[10] Então, Moisés e Arão se chegaram a Faraó e fizeram como o SENHOR lhes ordenara; lançou Arão o seu bordão diante de Faraó e diante dos seus oficiais, e ele se tornou em serpente.

Вихід 7

Бог призначає Аарона

[1]Господь сказав Мойсею: «Дивись, Я зробив так, що ти будеш мов Бог перед фараоном, а Аарон стане твоїм пророком.

[2]Ти говоритимеш усе, що Я накажу тобі, Аарон же, твій брат, розмовлятиме з фараоном; тоді він відпустить Ізраїлевих дітей зі своєї землі.

[3]Але Я зроблю черствим фараонове серце і примножу знамення Свої та дива в Єгипетській землі.

[4]Та фараон не слухатиме вас, тож Я простягну руку проти Єгипту і виведу Своїх людей, Ізраїлевих дітей з Єгипетської землі караючи гнобителів судом Всевишнім.

[5]Тоді Єгиптяни знатимуть, що Я — Господь, коли Я простягну Свою руку проти них й виведу Ізраїлевих дітей з країни цієї».

[6]Мойсей та Аарон зробили так, як Господь їм наказав.

[7]Коли це сталося, Мойсеєві було вісімдесят років, а Ааронові вісімдесят три.

Мойсеїв ціпок перетворюється на гадюку

[8]І мовив Господь до Мойсея та Аарона:

[9]«Коли фараон скаже вам зробити диво, ти скажеш Ааронові: „Візьми свій ціпок і кинь на землю перед фараоновим, щоб він міг стати змієм"».

[10]І пішли Мойсей з Аароном до фараона і зробили так, як Господь наказав їм. Аарон кинув на землю свій ціпок перед фараоном і його слугами, і ціпок перетворився на змія.

[11] Faraó, porém, mandou vir os sábios e encantadores; e eles, os sábios do Egito, fizeram também o mesmo com as suas ciências ocultas.

[11]Але фараон покликав своїх мудреців та чаклунів, і єгипетські ворожбити зробили те саме своїми чарами.

[12] Pois lançaram eles cada um o seu bordão, e eles se tornaram em serpentes; mas o bordão de Arão devorou os bordões deles.

[12]Кожен із них кинув на землю свій ціпок так, що вони перетворилися на гадюк. Та Ааронів ціпок проковтнув їхні ціпки.

[13] Todavia, o coração de Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

[13]Але фараонове серце зачерствіло, і він уже не слухав їх, як і сказав Господь.

Primeira praga: as águas tornam-se em sangue

Перша кара — вода перетворюється на кров

[14] Disse o SENHOR a Moisés: O coração de Faraó está obstinado; recusa deixar ir o povo.

[14]Господь мовив до Мойсея: «Фараонове серце зачерствіло. Він відмовився відпустити народ.

[15] Vai ter com Faraó pela manhã; ele sairá às águas; estarás à espera dele na beira do rio, tomarás na mão o bordão que se tornou em serpente

[15]Піди до Нілу вранці, коли фараон ітиме до води, стань так, щоб зустрітися з ним на березі. Тоді візьми в руку ціпок, що Я перетворю на змія.

[16] e lhe dirás: O SENHOR, o Deus dos hebreus, me enviou a ti para te dizer: Deixa ir o meu povo, para que me sirva no deserto; e, até agora, não tens ouvido.

[16]Ти скажеш йому: „Господь, Бог євреїв, послав мене до тебе зі словами: „Відпусти народ Божий, щоб він міг служити Мені в пустелі. Чому ти досі не послухався прохань Всевишнього?"

[17] Assim diz o SENHOR: Nisto saberás que eu sou o SENHOR: com este bordão que tenho na mão ferirei as águas do rio, e se tornarão em sangue.

[17]Так каже Господь: „Ось як дізнаєшся, що Я — Господь: вдарю ціпком, що в Моїй руці, по воді Ніла, й вода перетвориться на кров.

[18] Os peixes que estão no rio morrerão, o rio cheirará mal, e os egípcios terão nojo de beber água do rio.

[18]Велика ріка засмердиться, поздихає риба в Нілі і єгиптяни матимуть клопіт, намагаючись пити воду з неї"».

[19] Disse mais o SENHOR a Moisés: Dize a Arão: toma o teu bordão e estende a mão sobre as águas do Egito, sobre os seus rios, sobre os seus canais, sobre as suas lagoas e sobre todos os seus reservatórios, para que se tornem em sangue; haja sangue em

[19]Господь сказав Мойсею: «Скажи Ааронові: „Візьми свій ціпок і простягни руку над водами Єгипту: над їхніми річками, струмками та ставками, над усіма водоймищами, щоб вони могли перетворитися на кров, і буде кров по всій Єгипетській землі, а також і в дерев'яному, і в глиняному посуді"».

toda a terra do Egito, tanto nos vasos de madeira como nos de pedra.

[20] Fizeram Moisés e Arão como o SENHOR lhes havia ordenado: Arão, levantando o bordão, feriu as águas que estavam no rio, à vista de Faraó e seus oficiais; e toda a água do rio se tornou em sangue.

[21] De sorte que os peixes que estavam no rio morreram, o rio cheirou mal, e os egípcios não podiam beber a água do rio; e houve sangue por toda a terra do Egito.

[22] Porém os magos do Egito fizeram também o mesmo com as suas ciências ocultas; de maneira que o coração de Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

[23] Virou-se Faraó e foi para casa; nem ainda isso considerou o seu coração.

[24] Todos os egípcios cavaram junto ao rio para encontrar água que beber, pois das águas do rio não podiam beber.

[25] Assim se passaram sete dias, depois que o SENHOR feriu o rio.

Êxodo 8

Segunda praga: rãs

[1] Depois, disse o SENHOR a Moisés: Chega-te a Faraó e dize-lhe: Assim diz o SENHOR: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

[2] Se recusares deixá-lo ir, eis que castigarei com rãs todos os teus territórios.

[3] O rio produzirá rãs em abundância, que subirão e entrarão em tua casa, e no teu quarto de dormir, e sobre o teu leito, e nas

[20]Отже, Мойсей та Аарон зробили так, як Господь їм наказав. І підняв він палицю, і вдарив по воді в Нілі на очах у фараона і його слуг. І вся вода в річці перетворилася на кров.

[21]І повиздихала в риба, і засмердівся Ніл, і єгиптяни не могли пити воду з нього. І була кров по всій Єгипетській землі.

[22]Та єгипетські чаклуни вчинили те саме своїми чарами, і фараонове серце зачерствіло. Тож він не послухав їх, як і попереджав Господь.

[23]І повернувся фараон до свого палацу і не взяв він цього до свого серця.

[24]Усі єгиптяни стали копати колодязі коло Нілу, щоб добути води для життя, бо не могли вони більше пити з річки.

Друга кара — жаби

[25]Минуло сім днів, як Господь вдарив дубком по Нілу.

Вихід 8

[1]Господь мовив до Мойсея: «Піди до фараона й скажи йому про те, що говорить Господь: „Відпусти Мій народ, щоб він міг служити мені.

[2]А якщо ти відмовишся відпустити їх, то Я нашлю лихо на твою землю жабами.

[3]Ніл кишітиме жабами. Вони поналазять до твого палацу і спальні, ліжка і посуду, до осель твого народу і його печей.

casas dos teus oficiais, e sobre o teu povo, e nos teus fornos, e nas tuas amassadeiras.

[4] As rãs virão sobre ti, sobre o teu povo e sobre todos os teus oficiais.

[4]Жаби будуть повзати по тебе, та всіх твоїх слуг”».

[5] Disse mais o SENHOR a Moisés: Dize a Arão: Estende a mão com o teu bordão sobre os rios, sobre os canais e sobre as lagoas e faze subir rãs sobre a terra do Egito.

[5]Господь мовив до Мойсея: «Скажи Ааронові: „Простягни руку з ціпком над річками, струмками і ставками і наведи жаб на Єгипетську землю”».

[6] Arão estendeu a mão sobre as águas do Egito, e subiram rãs e cobriram a terra do Egito.

[6]І простягнув Аарон свою руку над водами єгипетськими, і жаби понаповзали і вкрили Єгипетську землю.

[7] Então, os magos fizeram o mesmo com suas ciências ocultas e fizeram aparecer rãs sobre a terra do Egito.

[7]Та чаклуни вчинили те саме своїми чарами, вони ще більше навели жаб на фараонову країну.

[8] Chamou Faraó a Moisés e a Arão e lhes disse: Rogai ao SENHOR que tire as rãs de mim e do meu povo; então, deixarei ir o povo, para que ofereça sacrifícios ao SENHOR.

[8]Фараон покликав Мойсея та Аарона і сказав: «Моліться Господу, щоб Він забрав жаб від мене й мого народу. Тоді я напевне відпущу людей, щоб вони змогли принести жертву Господу».

[9] Falou Moisés a Faraó: Digna-te dizer-me quando é que hei de rogar por ti, pelos teus oficiais e pelo teu povo, para que as rãs sejam retiradas de ti e das tuas casas e fiquem somente no rio.

[9]Мойсей сказав фараонові: «Скажи мені, будь ласка, коли молитися за тебе, твоїх слуг і твій народ, та покласти край жабам у тебе й твоїх палатах, щоб вони лишилися тільки в Нілі».

[10] Ele respondeu: Amanhã. Moisés disse: Seja conforme a tua palavra, para que saibas que ninguém há como o SENHOR, nosso Deus.

[10]Той сказав: «Завтра». На те Мойсей відповів: «Як скажеш, але надалі знай, що немає нікого такого, як Господь, наш Бог.

[11] Retirar-se-ão as rãs de ti, e das tuas casas, e dos teus oficiais, e do teu povo; ficarão somente no rio.

[11]Жаби підуть геть від тебе, твоїх будинків, твоїх слуг і твого народу. Вони залишаться тільки в Нілі».

[12] Então, saíram Moisés e Arão da presença de Faraó; e Moisés clamou ao

[12]Тоді Мойсей та Аарон вийшли від фараона і Мойсей помолився до Господа про жаби, накликані на фараона.

SENHOR por causa das rãs, conforme combinara com Faraó.

[13] E o SENHOR fez conforme a palavra de Moisés; morreram as rãs nas casas, nos pátios e nos campos.

[14] Ajuntaram-nas em montões e montões, e a terra cheirou mal.

[15] Vendo, porém, Faraó que havia alívio, continuou de coração endurecido e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

Terceira praga: piolhos

[16] Disse o SENHOR a Moisés: Dize a Arão: Estende o teu bordão e fere o pó da terra, para que se torne em piolhos por toda a terra do Egito.

[17] Fizeram assim; Arão estendeu a mão com seu bordão e feriu o pó da terra, e houve muitos piolhos nos homens e no gado; todo o pó da terra se tornou em piolhos por toda a terra do Egito.

[18] E fizeram os magos o mesmo com suas ciências ocultas para produzirem piolhos, porém não o puderam; e havia piolhos nos homens e no gado.

[19] Então, disseram os magos a Faraó: Isto é o dedo de Deus. Porém o coração de Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

Quarta praga: moscas

[20] Disse o SENHOR a Moisés: Levanta-te pela manhã cedo e apresenta-te a Faraó; eis que ele sairá às águas; e dize-lhe: Assim diz o SENHOR: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

[21] Do contrário, se tu não deixares ir o meu povo, eis que eu enviarei enxames de

[13]І Господь вчинив, як просив Його Мойсей: жаби повиздихали в домах, дворах і на полях.

[14]Їх збирали у великі купи, і засмерділася земля.

[15]Та коли цар єгипетський побачив, що полегшало, він зачерствив своє серце і не став більше слухати їх, як і казав Господь.

Третя кара — воші

[16]Господь мовив до Мойсея: «Скажи Ааронові: „Простягни ціпок і вдар по пороху земному, щоб по всій Єгипетській землі він перетворився на воші"».

[17]Так вони і вчинили. Аарон простягнув руку з ціпком і вдарив по пороху земному, щоб той перетворився на воші на людях і тваринах.

[18]Чаклуни намагалися своїми чарами створити теж саме диво, та не змогли. І були воші на людях і тваринах.

[19]Чаклуни сказали фараонові: «Це могутня правиця Божа». Та фараонове серце зачерствіло, і не став він слухати їх, як і казав Господь.

Четверта кара — мухи

[20]Господь мовив до Мойсея: «Прокинься рано-вранці і стань перед фараоном, коли він ітиме до води. Скажи йому про те, що каже Господь: „Відпусти Мій народ, щоб він міг служити Мені.

[21]Бо якщо не відпустиш Мій народ, то пошлю мух на тебе, твоїх слуг і твій дім.

moscas sobre ti, e sobre os teus oficiais, e sobre o teu povo, e nas tuas casas; e as casas dos egípcios se encherão destes enxames, e também a terra em que eles estiverem.

Єгипетські оселі наповняться роями мух, а також і земля, на якій вони є.

[22] Naquele dia, separarei a terra de Gósen, em que habita o meu povo, para que nela não haja enxames de moscas, e saibas que eu sou o SENHOR no meio desta terra.

[22]Але того дня Я відділю Ґошен, де живе Мій народ і там не буде того нашестя мух, щоб ти знав, що Я, Господь, перебуваю у той землі.

[23] Farei distinção entre o meu povo e o teu povo; amanhã se dará este sinal.

[23]Я встановлю різницю між Моїм народом і твоїм народом. Завтра це знамення здійсниться"».

[24] Assim fez o SENHOR; e vieram grandes enxames de moscas à casa de Faraó, e às casas dos seus oficiais, e sobre toda a terra do Egito; e a terra ficou arruinada com estes enxames.

[24]Господь так і зробив. Сила-силенна мух налетіла на фараонів палац, на оселі його слуг і на всю Єгипетську землю. І була спустошена країна тією силою мух.

[25] Chamou Faraó a Moisés e a Arão e disse: Ide, oferecei sacrifícios ao vosso Deus nesta terra.

[25]Тоді, покликавши Мойсея та Аарона, фараон сказав: «Ідіть і приносьте жертву своєму Богові на моїй землі».

[26] Respondeu Moisés: Não convém que façamos assim porque ofereceríamos ao SENHOR, nosso Deus, sacrifícios abomináveis aos egípcios; eis que, se oferecermos tais sacrifícios perante os seus olhos, não nos apedrejarão eles?

[26]Та Мойсей відповів: «Так не годиться, адже ми маємо пожертвувати Господу, нашому Богові, те, що огидне єгиптянам. Якщо ж ми приноситимемо в жертву на очах у єгиптян те, що їм огидне, то чи не закидають вони нас камінням?

[27] Temos de ir caminho de três dias ao deserto e ofereceremos sacrifícios ao SENHOR, nosso Deus, como ele nos disser.

[27]Ми мусимо пройти триденний шлях до пустелі й тоді принести жертву Господу, нашому Богові, як Він наказав нам».

[28] Então, disse Faraó: Deixar-vos-ei ir, para que ofereçais sacrifícios ao SENHOR, vosso Deus, no deserto; somente que, saindo, não vades muito longe; orai também por mim.

[28]Фараон промовив: «Я відпущу вас, і ви зможете принести жертву Господу, вашому Богові, в пустелі, тільки ви не повинні йти далеко. Й помоліться за мене!»

[29] Respondeu-lhe Moisés: Eis que saio da tua presença e orarei ao SENHOR;

[29]Мойсей сказав: «Тільки-но я піду від тебе, я молитимуся Господу, і завтра Він забере те нашестя мух від фараона,

amanhã, estes enxames de moscas se retirarão de Faraó, dos seus oficiais e do seu povo; somente que Faraó não mais me engane, não deixando ir o povo para que ofereça sacrifícios ao SENHOR.

його слуг і його народу. Хай тільки фараон не обманює більше, не відпускаючи народ принести жертву Господу».

30 Então, saiu Moisés da presença de Faraó e orou ao SENHOR.

30І пішов Мойсей від фараона й помолився Господу.

31 E fez o SENHOR conforme a palavra de Moisés, e os enxames de moscas se retiraram de Faraó, dos seus oficiais e do seu povo; não ficou uma só mosca.

31Господь зробив так, як просив Мойсей: Він забрав те нашестя мух від царя єгипетського, його слуг і народу. Жодної не лишилося.

32 Mas ainda esta vez endureceu Faraó o coração e não deixou ir o povo.

32Та фараон і цього разу зачерствив своє серце й не відпустив дітей ізраїльських.

Êxodo 9

Quinta praga: peste nos animais

1 Disse o SENHOR a Moisés: Apresenta-te a Faraó e dize-lhe: Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

2 Porque, se recusares deixá-los ir e ainda por força os detiveres,

3 eis que a mão do SENHOR será sobre o teu rebanho, que está no campo, sobre os cavalos, sobre os jumentos, sobre os camelos, sobre o gado e sobre as ovelhas, com pestilência gravíssima.

4 E o SENHOR fará distinção entre os rebanhos de Israel e o rebanho do Egito, para que nada morra de tudo o que pertence aos filhos de Israel.

5 O SENHOR designou certo tempo, dizendo: Amanhã, fará o SENHOR isto na terra.

6 E o SENHOR o fez no dia seguinte, e todo o rebanho dos egípcios morreu; porém, do

Вихід 9

П’ята кара — моровиця

1Господь мовив до Мойсея: «Йди до фараона і скажи йому про те, що говорить Господь, Бог євреїв: „Відпусти Мій народ, щоб він міг служити Мені”.

2-3Бо якщо ти відмовишся відпустити і далі триматимеш їх, то рука Господня повернеться на твою худобу, що в полі, на коней, ослів, верблюдів, волів та овець жахливою моровицею.

4Але Господь розрізнить худобу ізраїльську та єгипетську, і жодна тварина, що належить ізраїльському народу, не загине.

5Господь призначив час, сказавши: „Завтра Господь Всевишній вчинить це на землі”».

6І Господь зробив таке наступного дня: вся єгипетська худоба здохла, але жодна ізраїльська тварина не загинула.

rebanho dos israelitas, não morreu nem um.

[7] Faraó mandou ver, e eis que do rebanho de Israel não morrera nem um sequer; porém o coração de Faraó se endureceu, e não deixou ir o povo.

[7]Цар єгипетський з'ясував, що жодна ізраїльська тварина не здохли. Та фараонове серце було все ще черстве, і він не відпустив народ.

Sexta praga: úlceras

Шоста кара — гнійні пухирі

[8] Então, disse o SENHOR a Moisés e a Arão: Apanhai mãos cheias de cinza de forno, e Moisés atire-a para o céu diante de Faraó.

[8]Господь мовив до Мойсея та Аарона: «Візьміть повні пригорщі сажі з печі, й нехай Мойсей підкине її на очах у фараона.

[9] Ela se tornará em pó miúdo sobre toda a terra do Egito e se tornará em tumores que se arrebentem em úlceras nos homens e nos animais, por toda a terra do Egito.

[9]Вона перетвориться на пил по всій Єгипетській землі. Вона осяде гнійними пухирями, що перетворяться на прищі на тілах людей і тварин по всій Єгипетській землі».

[10] Eles tomaram cinza de forno e se apresentaram a Faraó; Moisés atirou-a para o céu, e ela se tornou em tumores que se arrebentavam em úlceras nos homens e nos animais,

[10]Отже, вони взяли сажі з печі й стали перед фараоном. Мойсей підкинув її, і вона гнійними пухирями та прищами осіла на тіла людей і тварин.

[11] de maneira que os magos não podiam permanecer diante de Moisés, por causa dos tumores; porque havia tumores nos magos e em todos os egípcios.

[11]Чаклуни не змогли протистояти Мойсею через гнояки, бо пухирі були й на тілах чаклунів, як і по всьому Єгипту.

[12] Porém o SENHOR endureceu o coração de Faraó, e este não os ouviu, como o SENHOR tinha dito a Moisés.

[12]Але Господь зробив фараонове серце черствим, і той не став слухати їх, як і казав Господь Мойсеєві.

Sétima praga: chuva de pedras

Сьома кара — град

[13] Disse o SENHOR a Moisés: Levanta-te pela manhã cedo, apresenta-te a Faraó e dize-lhe: Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

[13]Господь мовив до Мойсея: «Прокинься рано вранці і стань перед фараоном і скажи йому про те, що мовить Господь, Бог євреїв: „Відпусти Мій народ, щоб він міг служити Мені.

[14] Pois esta vez enviarei todas as minhas pragas sobre o teu coração, e sobre os teus oficiais, e sobre o teu povo, para que

[14]Бо цього разу Я нашлю всі Мої кари на твоє серце і на твоїх слуг, і на твій народ, щоб знав, що немає на всій землі подібного Мені.

saibas que não há quem me seja semelhante em toda a terra.

[15] Pois já eu poderia ter estendido a mão para te ferir a ti e o teu povo com pestilência, e terias sido cortado da terra;

[15]Бо зараз Я міг би простягнути руку й побити тебе і твій народ моровицею так, що тебе буде знищено з лиця землі.

[16] mas, deveras, para isso te hei mantido, a fim de mostrar-te o meu poder, e para que seja o meu nome anunciado em toda a terra.

[16]Та через це Я дозволив тобі жити, аби показати Господню силу, і щоб сповістити Моє ім’я по всій землі.

[17] Ainda te levantas contra o meu povo, para não deixá-lo ir?

[17]Ти все ще вивищуєшся над Моїм народом, не бажаючи відпустити їх.

[18] Eis que amanhã, por este tempo, farei cair mui grave chuva de pedras, como nunca houve no Egito, desde o dia em que foi fundado até hoje.

[18]Завтра в цей час Я пошлю страшенний град, та такий, якого ще не було в Єгипті з часів його заснування й дотепер.

[19] Agora, pois, manda recolher o teu gado e tudo o que tens no campo; todo homem e animal que se acharem no campo e não se recolherem a casa, em caindo sobre eles a chuva de pedras, morrerão.

[19]А зараз зайди в укриття й позаганяй туди худобу і все, що маєш у полі. Усякий чоловік чи тварина, що залишиться в полі й не сховається, загине, коли град упаде на них”».

[20] Quem dos oficiais de Faraó temia a palavra do SENHOR fez fugir os seus servos e o seu gado para as casas;

[20]Кожен із фараонових слуг, що поважав слово Господа, мерщій сховав своїх слуг і позаганяв худобу.

[21] aquele, porém, que não se importava com a palavra do SENHOR deixou ficar no campo os seus servos e o seu gado.

[21]Хто ж не дослухався слів Господа, той залишив своїх слуг і худобу в полі.

[22] Então, disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão para o céu, e cairá chuva de pedras em toda a terra do Egito, sobre homens, sobre animais e sobre toda planta do campo na terra do Egito.

[22]Господь мовив до Мойсея: «Простягни руку до неба, щоб град упав на всю Єгипетську землю, на людей і тварин, і всю городину Єгипетської землі».

[23] E Moisés estendeu o seu bordão para o céu; o SENHOR deu trovões e chuva de pedras, e fogo desceu sobre a terra; e fez o

[23]Тоді Мойсей простягнув ціпок до неба, і Господь послав грім і град, і блискавка вдарила в землю. І падав сильний град на Єгипетську землю.

SENHOR cair chuva de pedras sobre a terra do Egito.

24 De maneira que havia chuva de pedras e fogo misturado com a chuva de pedras tão grave, qual nunca houve em toda a terra do Egito, desde que veio a ser uma nação.

25 Por toda a terra do Egito a chuva de pedras feriu tudo quanto havia no campo, tanto homens como animais; feriu também a chuva de pedras toda planta do campo e quebrou todas as árvores do campo.

26 Somente na terra de Gósen, onde estavam os filhos de Israel, não havia chuva de pedras.

27 Então, Faraó mandou chamar a Moisés e a Arão e lhes disse: Esta vez pequei; o SENHOR é justo, porém eu e o meu povo somos ímpios.

28 Orai ao SENHOR; pois já bastam estes grandes trovões e a chuva de pedras. Eu vos deixarei ir, e não ficareis mais aqui.

29 Respondeu-lhe Moisés: Em saindo eu da cidade, estenderei as mãos ao SENHOR; os trovões cessarão, e já não haverá chuva de pedras; para que saibas que a terra é do SENHOR.

30 Quanto a ti, porém, e aos teus oficiais, eu sei que ainda não temeis ao SENHOR Deus.

31 (O linho e a cevada foram feridos, pois a cevada já estava na espiga, e o linho, em flor.

24І спалахнула блискавка посеред граду, та такого страшного, якого не було на всій Єгипетській землі, відколи з'явився його народ.

25І побив град усю Єгипетську землю, все, що було в полі: людей і тварин, усю рослинність польову, та поламав усі дерева в полі.

26І лише в землі Ґошена, де були Ізраїлеві діти, граду не було.

27Фараон покликав Мойсея та Аарона і мовив їм: «Цього разу я згрішив. Господь праведний, а я і мій народ винні.

28Помоліться Господу. Годі вже гриміти грому, годі вже граду. Я відпущу вас; не буду вас більше тримати».

29Мойсей йому й каже: «Коли я покину місто, то здійму руки до Господа. Грім перестане гриміти і не падатиме більше град, щоб ти знав, що земля належить Господу.

30Що ж до тебе й слуг твоїх, то я знаю, що ви все ще не боїтеся Господа Бога».

31Побило льон і ячмінь, бо ячмінь заколосився, а льон зеленів.

[32] Porém o trigo e o centeio não sofreram dano, porque ainda não haviam nascido.)

[33] Saiu, pois, Moisés da presença de Faraó e da cidade e estendeu as mãos ao SENHOR; cessaram os trovões e a chuva de pedras, e não caiu mais chuva sobre a terra.

[34] Tendo visto Faraó que cessaram as chuvas, as pedras e os trovões, tornou a pecar e endureceu o coração, ele e os seus oficiais.

[35] E assim Faraó, de coração endurecido, não deixou ir os filhos de Israel, como o SENHOR tinha dito a Moisés.

Êxodo 10

Oitava praga: gafanhotos

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Vai ter com Faraó, porque lhe endureci o coração e o coração de seus oficiais, para que eu faça estes meus sinais no meio deles,

[2] e para que contes a teus filhos e aos filhos de teus filhos como zombei dos egípcios e quantos prodígios fiz no meio deles, e para que saibais que eu sou o SENHOR.

[3] Apresentaram-se, pois, Moisés e Arão perante Faraó e lhe disseram: Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus: Até quando recusarás humilhar-te perante mim? Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

[4] Do contrário, se recusares deixar ir o meu povo, eis que amanhã trarei gafanhotos ao teu território;

[5] eles cobrirão de tal maneira a face da terra, que dela nada aparecerá; eles comerão o restante que escapou, o que vos

[32]А пшеницю та жито не побило, оскільки вони дозрівають пізніше.

[33]Після розмови з фараоном, Мойсей вийшов із міста й простягнув руки до Господа в молитві. І тоді грім затих, і град припинився, і дощ перестав лити на землю.

[34]Та фараон, побачивши, що дощ, град і грім припинилися, знову згрішив і зачерствив серце своє.

[35]Отже фараонове серце стало черствим, і він не відпустив ізраїльський народ, як Господь і казав через Мойсея.

Вихід 10

Восьма кара — сарана

[1-2]Господь мовив до Мойсея: «Йди до фараона. Я зробив черствим фараонове серце й серця його слуг, щоб показати їм Мої знамення, щоб ти міг розповісти своїм дітям та онукам, які знамення Я чинив серед єгиптян, щоб ви знали, що Я — Господь».

[3]Отже, Мойсей та Аарон прийшли до фараона й сказали йому: «Так говорить Господь, Бог євреїв: „Доки не впокоришся? Відпусти Мій народ, щоб він міг служити Мені.

[4]Бо якщо відмовишся відпустити Мій народ, то Я завтра нашлю сарану на твою землю.

[5]Вона так укриє її, що землі геть не буде видно. Вона поїсть усе, що вціліло у вас після граду. Вона об’їсть зелені дерева, що ростуть у полі.

resta da chuva de pedras, e comerão toda árvore que vos cresce no campo;

[6] e encherão as tuas casas, e as casas de todos os teus oficiais, e as casas de todos os egípcios, como nunca viram teus pais, nem os teus antepassados desde o dia em que se acharam na terra até ao dia de hoje. Virou-se e saiu da presença de Faraó.

[6]Твої будинки, оселі всіх твоїх слуг і хати по всьому Єгипту кишітимуть нею, аж ні твої батьки, ані батьки твоїх батьків нічого подібного ніколи не бачили за весь той час, відколи вони прийшли на землю, й дотепер”». Тоді він повернувся і пішов геть від фараона.

[7] Então, os oficiais de Faraó lhe disseram: Até quando nos será por cilada este homem? Deixa ir os homens, para que sirvam ao SENHOR, seu Deus. Acaso, não sabes ainda que o Egito está arruinado?

[7]Фараонові слуги сказали йому: «Доки Ізраїль буде пасткою для нас? Відпусти людей, щоб вони змогли служити Господу, їхньому Богу. Чи ти ще й досі не збагнув, що якщо ти цього не зробиш, Єгипет буде зруйновано?»

[8] Então, Moisés e Arão foram conduzidos à presença de Faraó; e este lhes disse: Ide, servi ao SENHOR, vosso Deus; porém quais são os que hão de ir?

[8]Отже Мойсея та Аарона привели назад до фараона, і той їм сказав: «Ідіть і служіть Господу, вашому Богу. Тільки скажіть, хто саме піде».

[9] Respondeu-lhe Moisés: Havemos de ir com os nossos jovens, e com os nossos velhos, e com os filhos, e com as filhas, e com os nossos rebanhos, e com os nossos gados; havemos de ir, porque temos de celebrar festa ao SENHOR.

[9]Мойсей відповів: «Ми підемо з нашими молодими й старими. З нашими синами й дочками, вівцям й худобою, бо маємо відзначити свято Господа».

[10] Replicou-lhes Faraó: Seja o SENHOR convosco, caso eu vos deixe ir e as crianças. Vede, pois tendes conosco más intenções.

[10]А фараон їм каже: «Хай Господь буде з вами, якщо я відпущу вас і ваших дітей. Глядіть-но, ви щось лихе замишляєте!

[11] Não há de ser assim; ide somente vós, os homens, e servi ao SENHOR; pois isso é o que pedistes. E os expulsaram da presença de Faraó.

[11]Ні, тільки чоловіки можуть іти й служити Господу, коли ви цього так прагнете». І він вигнав їх від себе.

[12] Então, disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão sobre a terra do Egito, para que venham os gafanhotos sobre a terra do

[12]Господь мовив до Мойсея: «Простягни руку над Єгипетською землею, щоб сарана могла налетіти на землю Єгипту й поїсти всю рослинність земну, що вціліла після граду».

Egito e comam toda a erva da terra, tudo o que deixou a chuva de pedras.

[13] Estendeu, pois, Moisés o seu bordão sobre a terra do Egito, e o SENHOR trouxe sobre a terra um vento oriental todo aquele dia e toda aquela noite; quando amanheceu, o vento oriental tinha trazido os gafanhotos.

[13]Отже, Мойсей простягнув ціпок над Єгипетською землею. Тоді Господь послав східний вітер на землю, що дув увесь той день і всю ніч. Коли настав ранок, той вітер приніс сарану.

[14] E subiram os gafanhotos por toda a terra do Egito e pousaram sobre todo o seu território; eram mui numerosos; antes destes, nunca houve tais gafanhotos, nem depois deles virão outros assim.

[14]Сарана налетіла на всю Єгипетську землю й сіла повсюди в Єгипті. Це був такий величезний рій, що ніколи ще Єгипет не бачив такої сарани і ніколи вже не побачить.

[15] Porque cobriram a superfície de toda a terra, de modo que a terra se escureceu; devoraram toda a erva da terra e todo fruto das árvores que deixara a chuva de pedras; e não restou nada verde nas árvores, nem na erva do campo, em toda a terra do Egito.

[15]Вона вкрила землю так, що та почорніла, з'ївши всю земну рослинність і всі плоди на деревах, що вціліли від граду. Не лишилося листочка ні на деревах, ані на якій рослині в полі по всій Єгипетській землі.

[16] Então, se apressou Faraó em chamar a Moisés e a Arão e lhes disse: Pequei contra o SENHOR, vosso Deus, e contra vós outros.

[16]Фараон мерщій покликав Мойсея та Аарона і сказав: «Я згрішив проти Господа, вашого Бога, і проти вас.

[17] Agora, pois, peço-vos que me perdoeis o pecado esta vez ainda e que oreis ao SENHOR, vosso Deus, que tire de mim esta morte.

[17]А тепер простіть мій гріх ще й цього разу. Помоліться Господу, вашому Богові, щоб Він відвернув цю смерть від мене».

[18] E Moisés, tendo saído da presença de Faraó, orou ao SENHOR.

[18]Вийшов Мойсей від фараона й помолився Господу.

[19] Então, o SENHOR fez soprar fortíssimo vento ocidental, o qual levantou os gafanhotos e os lançou no mar Vermelho; nem ainda um só gafanhoto restou em todo o território do Egito.

[19]І послав Господь дуже сильний західний вітер, що забрав сарану і здув її в Червоне море. Жодної сарани не лишилося в Єгипетській землі.

[20] O SENHOR, porém, endureceu o coração de Faraó, e este não deixou ir os filhos de Israel.

Nona praga: trevas

[21] Então, disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão para o céu, e virão trevas sobre a terra do Egito, trevas que se possam apalpar.

[22] Estendeu, pois, Moisés a mão para o céu, e houve trevas espessas sobre toda a terra do Egito por três dias;

[23] não viram uns aos outros, e ninguém se levantou do seu lugar por três dias; porém todos os filhos de Israel tinham luz nas suas habitações.

[24] Então, Faraó chamou a Moisés e lhe disse: Ide, servi ao SENHOR. Fiquem somente os vossos rebanhos e o vosso gado; as vossas crianças irão também convosco.

[25] Respondeu Moisés: Também tu nos tens de dar em nossas mãos sacrifícios e holocaustos, que ofereçamos ao SENHOR, nosso Deus.

[26] E também os nossos rebanhos irão conosco, nem uma unha ficará; porque deles havemos de tomar, para servir ao SENHOR, nosso Deus, e não sabemos com que havemos de servir ao SENHOR, até que cheguemos lá.

[27] O SENHOR, porém, endureceu o coração de Faraó, e este não quis deixá-los ir.

[28] Disse, pois, Faraó a Moisés: Retira-te de mim e guarda-te que não mais vejas o meu

[20]Та Всевишній зробив фараонове серце черствим так, щоб той не відпустив ізраїльський народ.

Дев'ята кара — темрява

[21]Господь мовив до Мойсея: «Простягни руку до неба, щоб темрява могла впасти на Єгипетську землю, щоб була вона відчутна».

[22]Отже, Мойсей простяг руку до неба, й густа темрява впала на Єгипетську землю на три дні.

[23]І люди не могли бачити одне одного, і не сходили вони зі свого місця три дні. А ізраїльський народ мав світло в своїх оселях.

[24]Фараон покликав Мойсея і сказав: «Йдіть і служіть Господу. Ваші діти також можуть іти з вами, але ваші вівці та худоба нехай залишаться».

[25]Але Мойсей відповів: «Не тільки ми заберемо з собою пожертви й офіри всеспалення, щоб принести їх Господу, нашому Богу, але ти, фараоне, сам даси нам худобу для Господа народу Ізраїля.

[26]Наша худоба також мусить іти з нами. І копита не залишиться, оскільки ми братимемо з-поміж них на пожертву, щоб служити Господу, нашому Богові. Але поки ми не прийдемо туди, ми не знаємо, що саме принести в жертву Господу».

[27]Та Господь зробив фараонове серце черствим, і той не бажав відпускати їх.

[28]Фараон сказав йому: «Йди геть від мене! І начувайся! Не з'являйся більше переді мною, бо якщо з'явишся, то смерть тобі буде».

rosto; porque, no dia em que vires o meu rosto, morrerás.

[29] Respondeu-lhe Moisés: Bem disseste; nunca mais tornarei eu a ver o teu rosto.

[29]Мойсей промовив: «Як ти сказав, я не з’явлюся більше перед тобою».

Êxodo 11

Deus anuncia a décima praga

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Ainda mais uma praga trarei sobre Faraó e sobre o Egito. Então, vos deixará ir daqui; quando vos deixar, é certo que vos expulsará totalmente.

[2] Fala, agora, aos ouvidos do povo que todo homem peça ao seu vizinho, e toda mulher, à sua vizinha objetos de prata e de ouro.

[3] E o SENHOR fez que o seu povo encontrasse favor da parte dos egípcios; também o homem Moisés era mui famoso na terra do Egito, aos olhos dos oficiais de Faraó e aos olhos do povo.

[4] Moisés disse: Assim diz o SENHOR: Cerca da meia-noite passarei pelo meio do Egito.

[5] E todo primogênito na terra do Egito morrerá, desde o primogênito de Faraó, que se assenta no seu trono, até ao primogênito da serva que está junto à mó, e todo primogênito dos animais.

[6] Haverá grande clamor em toda a terra do Egito, qual nunca houve, nem haverá jamais;

[7] porém contra nenhum dos filhos de Israel, desde os homens até aos animais, nem ainda um cão rosnará, para que saibais que o SENHOR fez distinção entre os egípcios e os israelitas.

Вихід 11

Попередження про десяту кару

[1]Господь мовив до Мойсея: «Ще одну кару наведу Я на фараона та на Єгипет. Тоді він відпустить вас. І відпускаючи, гнатиме вас усіх звідси.

[2]Скажи людям, нехай кожен чоловік попросить у свого сусіда, а кожна жінка у своєї сусідки срібні та золоті речі».

[3]Господь створив милість народу ізраїльському, зробивши Мойсея людиною дуже поважною в очах фараонових слуг, всього люду, та всій Єгипетській землі.

[4]Мойсей сказав фараонові: «Так мовить Господь: „Близько опівночі Я пройду по всьому Єгипту,

[5]і кожен первісток Єгипетської землі помре: від первонародженого нащадка фараона, що сидить на престолі, до первістка невільниці, що крутить жорна, і кожного первістка худоби.

[6]І буде великий плач по всій Єгипетській землі та такий, якого ще ніколи не було і вже ніколи не буде.

[7]А серед ізраїлевого народу навіть собака не загарчить ні на кого з людей, ані на яку тварину, щоб ви знали, як Господь відрізняє єгиптян від ізраїльтян.

[8] Então, todos estes teus oficiais descerão a mim e se inclinarão perante mim, dizendo: Sai tu e todo o povo que te segue. E, depois disto, sairei. E, ardendo em ira, se retirou da presença de Faraó.

[8]І ці всі твої слуги прийдуть до Мене і вклоняться зі словами: „Йди й забери з Собою весь народ, що йде за Тобою. І тоді, розгніваний, Я піду”».

[9] Então, disse o SENHOR a Moisés: Faraó não vos ouvirá, para que as minhas maravilhas se multipliquem na terra do Egito.

[9]Господь сказав Мойсею: «Фараон не слухатиме тебе, тільки щоб примножилися Мої дива в Єгипетській землі».

[10] Moisés e Arão fizeram todas essas maravilhas perante Faraó; mas o SENHOR endureceu o coração de Faraó, que não permitiu saíssem da sua terra os filhos de Israel.

[10]Тільки з цієї причини Мойсей та Аарон чинили всі ці дива перед фараоном, та Господь робив серце царя єгипетського черствим, щоб він не відпускав ізраїльський народу зі своєї землі.

Êxodo 12

A instituição da Páscoa

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão na terra do Egito:

[2] Este mês vos será o principal dos meses; será o primeiro mês do ano.

[3] Falai a toda a congregação de Israel, dizendo: Aos dez deste mês, cada um tomará para si um cordeiro, segundo a casa dos pais, um cordeiro para cada família.

[4] Mas, se a família for pequena para um cordeiro, então, convidará ele o seu vizinho mais próximo, conforme o número das almas; conforme o que cada um puder comer, por aí calculareis quantos bastem para o cordeiro.

[5] O cordeiro será sem defeito, macho de um ano; podereis tomar um cordeiro ou um cabrito;

Вихід 12

Пасха

[1]Господь говорив з Мойсеєм та Аароном в Єгипетській землі так:

[2]«Цей місяць буде початком місяців для вас. Він буде для вас першим місяцем року.

[3]Зверніться до всієї ізраїльської громади з такими словами: „На десятий день цього місяця нехай кожен візьме ягня на родину, одне на дім.

[4]Якщо ж родина замала для ягняти, то візьміть його разом з найближчим сусідом відповідно до кількості людей. Розрахуйте так, щоб ягняти вистачило на всіх, скільки кожен з’їсть.

[5]Це ягня має бути бездоганним самцем-однолітком. Можете взяти його з баранців або козенят.

[6] e o guardareis até ao décimo quarto dia deste mês, e todo o ajuntamento da congregação de Israel o imolará no crepúsculo da tarde.

[7] Tomarão do sangue e o porão em ambas as ombreiras e na verga da porta, nas casas em que o comerem;

[8] naquela noite, comerão a carne assada no fogo; com pães asmos e ervas amargas a comerão.

[9] Não comereis do animal nada cru, nem cozido em água, porém assado ao fogo: a cabeça, as pernas e a fressura.

[10] Nada deixareis dele até pela manhã; o que, porém, ficar até pela manhã, queimá-lo-eis.

[11] Desta maneira o comereis: lombos cingidos, sandálias nos pés e cajado na mão; comê-lo-eis à pressa; é a Páscoa do SENHOR.

[12] Porque, naquela noite, passarei pela terra do Egito e ferirei na terra do Egito todos os primogênitos, desde os homens até aos animais; executarei juízo sobre todos os deuses do Egito. Eu sou o SENHOR.

[13] O sangue vos será por sinal nas casas em que estiverdes; quando eu vir o sangue, passarei por vós, e não haverá entre vós praga destruidora, quando eu ferir a terra do Egito.

[14] Este dia vos será por memorial, e o celebrareis como solenidade ao SENHOR;

[6]І доглядайте його аж до чотирнадцятого дня цього місяця. А тоді всією громадою ізраїльською заб'єте його надвечір.

[7]Вони візьмуть трохи крові, намажуть обидва одвірка й балку над дверима в оселях, де їстимуть його.

[8]І їстимуть його м'ясо тієї ночі. Їсти його слід смаженим на вогні з прісним хлібом і гіркими травами.

[9]Не їжте з нього нічого сирого чи звареного у воді, а лише засмажене на вогні: голову, ноги й потрохи його.

[10]І нічого не лишайте до ранку. Що лишиться до ранку, спаліть на вогні.

[11]Ось як їстимете його: підперезавши крижі, з сандаліями на ногах та ціпками в руках, напоготові до великого переходу. І з'їдатиме його швидко, в ознаку того, як Всевишній Господь Ізраїлю хутко врятував народ Свій від єгипетської неволі. Бо це — Пасха Господня!

[12]І пройду Я тієї ночі Єгипетською землею і повбиваю там кожного первістка, як людей, так і тварин. І над усіма богами єгипетськими учиню суд. Я — Господь.

[13]І буде знамення у вас — кров на долівках там, де ви перебуватимете. Побачивши кров, Я обійду вас, пощаду вдарувавши. І не буде згубного удару вам, коли вражатиму Єгипетську землю.

[14]Ця ніч стане ніччю пам'яті для вас, і ви, та всі ваші покоління будуть святкувати її як довічне свято Господнє.

nas vossas gerações o celebrareis por estatuto perpétuo.

15 Sete dias comereis pães asmos. Logo ao primeiro dia, tirareis o fermento das vossas casas, pois qualquer que comer coisa levedada, desde o primeiro dia até ao sétimo dia, essa pessoa será eliminada de Israel.

16 Ao primeiro dia, haverá para vós outros santa assembléia; também, ao sétimo dia, tereis santa assembléia; nenhuma obra se fará nele, exceto o que diz respeito ao comer; somente isso podereis fazer.

17 Guardai, pois, a Festa dos Pães Asmos, porque, nesse mesmo dia, tirei vossas hostes da terra do Egito; portanto, guardareis este dia nas vossas gerações por estatuto perpétuo.

18 Desde o dia catorze do primeiro mês, à tarde, comereis pães asmos até à tarde do dia vinte e um do mesmo mês.

19 Por sete dias, não se ache nenhum fermento nas vossas casas; porque qualquer que comer pão levedado será eliminado da congregação de Israel, tanto o peregrino como o natural da terra.

20 Nenhuma coisa levedada comereis; em todas as vossas habitações, comereis pães asmos.

21 Chamou, pois, Moisés todos os anciãos de Israel e lhes disse: Escolhei, e tomai cordeiros segundo as vossas famílias, e imolai a Páscoa.

22 Tomai um molho de hissopo, molhai-o no sangue que estiver na bacia e marcai a

15Протягом семи днів ви мусите їсти хліб, замішений без дріжджів, і, звісно, першого дня заберете квашню з ваших домівок, бо кожен, хто з'їсть квашене з першого дня по сьомий, буде відторгнутий від решти Ізраїлю.

16Першого і сьомого дня у вас буде священне зібрання. Ніяка робота не буде виконуватися в ці дні, тільки що споживання їжі — це єдине, що можна робити.

17Дотримуйтесь Свята Опрісноків, бо саме цього дня Я вивів вас із Єгипетської землі. Ви святкуватимете цей день з покоління в покоління. Це правило — довічне!

18З вечора чотирнадцятого дня аж до вечора двадцять першого дня першого місяця ви їстимете опрісноки.

19Ви не повинні тримати ніякої квашні в своїх оселях протягом семи днів. Бо кожного, чи то чужинця, що живе там, чи то уродженого на тій землі, хто їстиме квашене, буде віддiлено від громади ізраїльської.

20Не їжте нічого заквашеного, ви мусите їсти прісний хліб у всіх ваших оселях"».

21Мойсей скликав усіх ізраїльських старійшин і звернувся до них: «Візьміть виберіть ягня для ваших родин і забийте його як Пасхальне.

22Візьміть в'язанку іссопу, вмочіть у кров і помажте нею балку над дверима й

verga da porta e suas ombreiras com o sangue que estiver na bacia; nenhum de vós saia da porta da sua casa até pela manhã.

обидва одвірки. І ніхто з вас нехай не виходить зі свого дому аж до ранку.

[23] Porque o SENHOR passará para ferir os egípcios; quando vir, porém, o sangue na verga da porta e em ambas as ombreiras, passará o SENHOR aquela porta e não permitirá ao Destruidor que entre em vossas casas, para vos ferir.

[23]І коли Господь проходитиме, щоб уразити Єгипет, Він побачить кров на балці та обох одвірках і пройде повз хати, і не дозволить згубникові ввійти до ваших осель, і смертний вирок не торкнеться ваших дітей.

[24] Guardai, pois, isto por estatuto para vós outros e para vossos filhos, para sempre.

[24]Дотримуйтеся цього наказу як закону для себе й дітей своїх на віки.

[25] E, uma vez dentro na terra que o SENHOR vos dará, como tem dito, observai este rito.

[25]І прийшовши до землі, яку Господь вам дав, як і обіцяв, дотримуйтеся цього служіння.

[26] Quando vossos filhos vos perguntarem: Que rito é este?

[26]І коли ваші діти спитають вас: „Що це служіння означає?" —

[27] Respondereis: É o sacrifício da Páscoa ao SENHOR, que passou por cima das casas dos filhos de Israel no Egito, quando feriu os egípcios e livrou as nossas casas. Então, o povo se inclinou e adorou.

[27]ви скажете: „Це пасхальна пожертва Господу, бо Він пройшов повз будинок Ізраїлевих дітей, коли вбивав єгиптян, та врятував наші оселі. Тоді люди падали на коліна й поклонилися лише Господу Всевишньому"».

[28] E foram os filhos de Israel e fizeram isso; como o SENHOR ordenara a Moisés e a Arão, assim fizeram.

[28]Отже, Ізраїлеві діти пішли й зробили так, як Господь наказав Мойсею та Аарону.

Décima praga: morte dos primogênitos

Десята кара — побиття первістків

[29] Aconteceu que, à meia-noite, feriu o SENHOR todos os primogênitos na terra do Egito, desde o primogênito de Faraó, que se assentava no seu trono, até ao primogênito do cativo que estava na enxovia, e todos os primogênitos dos animais.

[29]Опівночі Господь побив усіх первістків в Єгипетській землі: від первістка фараона, що сидить на троні, до первістка невільника, що сидить у в'язниці, а також усіх первістків худоби.

[30] Levantou-se Faraó de noite, ele, todos os seus oficiais e todos os egípcios; e fez-se

[30]Фараон, усі його слуги й усі єгиптяни повставали тієї ночі, й був великий плач у Єгипті, бо не було такого дому, в якому б хтось не помер.

grande clamor no Egito, pois não havia casa em que não houvesse morto.

31 Então, naquela mesma noite, Faraó chamou a Moisés e a Arão e lhes disse: Levantai-vos, saí do meio do meu povo, tanto vós como os filhos de Israel; ide, servi ao SENHOR, como tendes dito.

32 Levai também convosco vossas ovelhas e vosso gado, como tendes dito; ide-vos embora e abençoai-me também a mim.

33 Os egípcios apertavam com o povo, apressando-se em lançá-los fora da terra, pois diziam: Todos morreremos.

34 O povo tomou a sua massa, antes que levedasse, e as suas amassadeiras atadas em trouxas com seus vestidos, sobre os ombros.

35 Fizeram, pois, os filhos de Israel conforme a palavra de Moisés e pediram aos egípcios objetos de prata, e objetos de ouro, e roupas.

36 E o SENHOR fez que seu povo encontrasse favor da parte dos egípcios, de maneira que estes lhes davam o que pediam. E despojaram os egípcios.

A saída dos israelitas do Egito

37 Assim, partiram os filhos de Israel de Ramessés para Sucote, cerca de seiscentos mil a pé, somente de homens, sem contar mulheres e crianças.

38 Subiu também com eles um misto de gente, ovelhas, gado, muitíssimos animais.

39 E cozeram bolos asmos da massa que levaram do Egito; pois não se tinha levedado, porque foram lançados fora do

Вихід

31І покликав вночі фараон Мойсея та Аарона й промовив: «Вставайте і йдіть геть з-поміж мого народу, ви самі й Ізраїлеві діти. Йдіть і служіть Господу.

32Забирайте ваших овець і вашу худобу, як і просили. Йдіть! Благословіть також і мене».

33Єгиптяни підганяли народ ізраїльський, щоб швидше вигнати їх із землі, бо казали: «Ми всі будемо мертві».

34І взяли ті люди своє тісто, що ще не зійшло, свої діжі позагортали в одяг і понесли на плечах.

35Ізраїлеві діти вчинили так, як і казав був Мойсей. Вони випросили у єгиптян срібні й золоті речі, а також одяг.

36Господь дарував людям милість в очах єгиптян, і ті виконали їхні прохання. Отже, ізраїльтяни обібрали єгиптян.

37І вирушили Ізраїлеві діти від Рамзеса до Суккота. Ішло їх тисяч шістсот чоловіків, не рахуючи дітей.

38І йшло з ними безліч різного люду, а також величезні отари овець і стада худоби.

39І напекли вони з тіста, що принесли з Єгипту, прісних коржів, бо було те тісто незаквашене, оскільки їх виганяли з

Egito; não puderam deter-se e não haviam preparado para si provisões.

[40] Ora, o tempo que os filhos de Israel habitaram no Egito foi de quatrocentos e trinta anos.

[41] Aconteceu que, ao cabo dos quatrocentos e trinta anos, nesse mesmo dia, todas as hostes do SENHOR saíram da terra do Egito.

[42] Esta noite se observará ao SENHOR, porque, nela, os tirou da terra do Egito; esta é a noite do SENHOR, que devem todos os filhos de Israel comemorar nas suas gerações.

[43] Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão: Esta é a ordenança da Páscoa: nenhum estrangeiro comerá dela.

[44] Porém todo escravo comprado por dinheiro, depois de o teres circuncidado, comerá dela.

[45] O estrangeiro e o assalariado não comerão dela.

[46] O cordeiro há de ser comido numa só casa; da sua carne não levareis fora da casa, nem lhe quebrareis osso nenhum.

[47] Toda a congregação de Israel o fará.

[48] Porém, se algum estrangeiro se hospedar contigo e quiser celebrar a Páscoa do SENHOR, seja-lhe circuncidado todo macho; e, então, se chegará, e a observará, e será como o natural da terra; mas nenhum incircunciso comerá dela.

[49] A mesma lei haja para o natural e para o forasteiro que peregrinar entre vós.

Єгипту, і вони не могли зволікати, не могли пригодувати собі харчі.

[40]Ізраїлеві діти жили в Єгипті чотириста тридцять років.

[41]Отже, через чотириста тридцять років, того самого дня, усе воїнство (тому що народ підтримувався військового порядку) Господнє вийшло з Єгипетської землі.

[42]То була ніч пильнування Господа, Який дбав, щоб вивести ізраїльтян з Єгипетської землі. Якраз ця ніч і є ніччю пильнування Господа за всіма Ізраїлевими дітьми для всіх поколінь.

[43]Господь мовив до Мойсея та Аарона: «Ось правило Пасхи: чужинець не їстиме її.

[44]Щодо раба, купленого за гроші, то він може її їсти після того, як зробиш йому обрізання.

[45]Ні тимчасовий поселенець, ані найманець не їстимуть її.

[46]Її слід їсти в одній оселі. Не виносьте ніякого м'яса з хати й ніяких кісток із нього не ламайте.

[47]Уся громада ізраїльська мусить цього дотримуватися.

[48]Якщо в тебе живе чужинець і хоче справити Пасху Господа, то всім чоловікам його слід зробити обрізання, і лише тоді він може прийти відзначати її. Він тоді буде наче свій у краї, але ніхто з необрізаних не може розділити святкову трапезу.

[49]І буде єдиним Закон для місцевого жителя й для зайди, що живе серед вас».

[50] Assim fizeram todos os filhos de Israel; como o SENHOR ordenara a Moisés e a Arão, assim fizeram.

[51] Naquele mesmo dia, tirou o SENHOR os filhos de Israel do Egito, segundo as suas turmas.

[50]Отже, Ізраїлеві діти зробили так, як Господь наказав Мойсею та Аарону. Так вони й діяли.

[51]Того ж самого дня Господь вивів Ізраїлевих дітей з Єгипетської землі за їхніми полками.

Êxodo 13

Consagração dos primogênitos

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Consagra-me todo primogênito; todo que abre a madre de sua mãe entre os filhos de Israel, tanto de homens como de animais, é meu.

[3] Disse Moisés ao povo: Lembrai-vos deste mesmo dia, em que saístes do Egito, da casa da servidão; pois com mão forte o SENHOR vos tirou de lá; portanto, não comereis pão levedado.

[4] Hoje, mês de abibe, estais saindo.

[5] Quando o SENHOR te houver introduzido na terra dos cananeus, e dos heteus, e dos amorreus, e dos heveus, e dos jebuseus, a qual jurou a teus pais te dar, terra que mana leite e mel, guardarás este rito neste mês.

[6] Sete dias comerás pães asmos; e, ao sétimo dia, haverá solenidade ao SENHOR.

[7] Sete dias se comerão pães asmos, e o levedado não se encontrará contigo, nem ainda fermento será encontrado em todo o teu território.

[8] Naquele mesmo dia, contarás a teu filho, dizendo: É isto pelo que o SENHOR me fez, quando saí do Egito.

Вихід 13

Посвячення первістків Господу

[1]Господь розмовляв з Мойсеєм, кажучи:

[2]«Присвяти Мені кожного первістка, кожного серед Ізраїлевих дітей, хто відкриває утробу: чи то в людей, чи то в худоби. Вони мої».

[3]Мойсей сказав народу: «Запам’ятайте цей день, коли ви вийшли з Єгипту, з дому рабства, бо могутньою рукою Господь вивів вас звідти. І не їжте нічого заквашеного.

[4]Сьогодні ви виходите, у місяці авіві.

[5]Коли Господь приведе тебе до землі ханаанців, хиттитів, аморійців, хивійців та євуситів, яку присягав віддати твоїм пращурам, землю, що тече молоком і медом, відправляй таку службу цього місяця;

[6]сім днів їстимеш опрісноки. Сьомого дня буде свято Господа.

[7]Тож протягом семи днів слід їсти опрісноки. Нічого заквашеного щоб і видно не було ні в тебе, ані в землі твоїй.

[8]І дітям своїм скажеш того дня: „Це за те, що Господь зробив для мене, коли я вийшов з Єгипту”».

[9] E será como sinal na tua mão e por memorial entre teus olhos; para que a lei do SENHOR esteja na tua boca; pois com mão forte o SENHOR te tirou do Egito.

[9]І буде то знаком для тебе на твоїй руці і пам'яткою між твоїми очима, щоб закон Господа був на устах твоїх, бо могутньою правицею Він вивів тебе з Єгипту.

[10] Portanto, guardarás esta ordenança no determinado tempo, de ano em ano.

[10]Тож дотримуйся цього правила в призначений час з року в рік,

[11] Quando o SENHOR te houver introduzido na terra dos cananeus, como te jurou a ti e a teus pais, quando ta houver dado,

[11]коли Господь приведе тебе до землі ханаанців, як Він і присягав тобі й твоїм пращурам, і віддасть її тобі.

[12] apartarás para o SENHOR todo que abrir a madre e todo primogênito dos animais que tiveres; os machos serão do SENHOR.

[12]І тоді присвячуватимеш Господу все, що відкриє утробу. Усяка первонароджена тварина чоловічої статі буде належати Господу.

[13] Porém todo primogênito da jumenta resgatarás com cordeiro; se o não resgatares, será desnucado; mas todo primogênito do homem entre teus filhos resgatarás.

[13]Ти зможеш викупити кожного першого віслючка, принісши в жертву ягня. Якщо ж не викупиш, то зламай йому шию. І кожного хлопчика-первістка із своїх синів ти викуповуватимеш.

[14] Quando teu filho amanhã te perguntar: Que é isso? Responder-lhe-ás: O SENHOR com mão forte nos tirou da casa da servidão.

[14]Коли твій син спитає тебе згодом: «Що це?» — скажеш йому: «Своєю могутньою рукою Господь вивів нас із Єгипту, з рабського дому.

[15] Pois sucedeu que, endurecendo-se Faraó para não nos deixar sair, o SENHOR matou todos os primogênitos na terra do Egito, desde o primogênito do homem até ao primogênito dos animais; por isso, eu sacrifico ao SENHOR todos os machos que abrem a madre; porém a todo primogênito de meus filhos eu resgato.

[15]Коли фараон уперто відмовлявся відпустити нас, то Господь повбивав кожного первістка в Єгипетській землі, як первістка людини, так і первістка тварини. Ось чому я жертвую для Господа всіх первістків чоловічої статі серед тварин і викупаю кожного первістка-хлопчика серед моїх синів.

[16] E isto será como sinal na tua mão e por frontais entre os teus olhos; porque o SENHOR com mão forte nos tirou do Egito.

[16]Це буде знаком на твоїй руці й пам'яткою між очима твоїми. Бо могутньою Своєю рукою Господь вивів нас із Єгипту».

Deus guia o povo pelo caminho

Дорога до Червоного моря

[17] Tendo Faraó deixado ir o povo, Deus não o levou pelo caminho da terra dos filisteus, posto que mais perto, pois disse: Para que, porventura, o povo não se arrependa, vendo a guerra, e torne ao Egito.

[17]Коли фараон відпустив людей, то Бог не вів їх шляхом до Филистимської землі, хоч то була близька дорога. Бог подумав: «Щоб народ не передумав, побачивши війну й не вернувся до Єгипту».

[18] Porém Deus fez o povo rodear pelo caminho do deserto perto do mar Vermelho; e, arregimentados, subiram os filhos de Israel do Egito.

[18]Бог повернув людей до пустелі перед Червоним морем. І вийшли Ізраїлеві діти, споряджені до бою, з Єгипетської землі.

[19] Também levou Moisés consigo os ossos de José, pois havia este feito os filhos de Israel jurarem solenemente, dizendo: Certamente, Deus vos visitará; daqui, pois, levai convosco os meus ossos.

[19]Мойсей забрав із собою Йосипові останки, бо той узяв був клятву з Ізраїлевих синів: «Бог напевно прийде до вас, тож мусите забрати з собою звідси мої останки».

[20] Tendo, pois, partido de Sucote, acamparam-se em Etã, à entrada do deserto.

[20]Вони рушили з Суккота й зупинилися табором в Ефамі на краю пустелі.

[21] O SENHOR ia adiante deles, durante o dia, numa coluna de nuvem, para os guiar pelo caminho; durante a noite, numa coluna de fogo, para os alumiar, a fim de que caminhassem de dia e de noite.

[21]Господь йшов поперед них удень стовпом хмар, вказуючи їм шлях, а вночі — вогняним стовпом, щоб світити їм, тож вони могли йти і вдень, і вночі.

[22] Nunca se apartou do povo a coluna de nuvem durante o dia, nem a coluna de fogo durante a noite.

[22]І з-перед народу не зникав ні стовп хмар удень, ні вогняний стовп уночі.

Êxodo 14

Perseguição de Israel

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel que retrocedam e se acampem defronte de Pi-Hairote, entre Migdol e o mar, diante de Baal-Zefom; em frente dele vos acampareis junto ao mar.

Вихід 14

Перед Ваал-Зафоном

[1]Господь казав Мойсею:

[2]«Скажи дітям Ізраїля, нехай вони повернуть і стануть табором навпроти Пі-Гагірота між Миґдолом і Красним морем перед Ваал-Зафоном.

[3] Então, Faraó dirá dos filhos de Israel: Estão desorientados na terra, o deserto os encerrou.

[3]І скаже фараон про Ізраїлевих дітей: „Вони заблукали в тій землі, пустеля їх замкнула”.

[4] Endurecerei o coração de Faraó, para que os persiga, e serei glorificado em Faraó e em todo o seu exército; e saberão os egípcios que eu sou o SENHOR. Eles assim o fizeram.

[4]Я зроблю фараонове серце черствим, і він їх переслідуватиме. І здолає тоді Всевишній фараонове військо, здобувши славу Собі, і єгиптяни знатимуть, що Я — Господь». Так вони й зробили.

Фараон кидається навздогін

[5] Sendo, pois, anunciado ao rei do Egito que o povo fugia, mudou-se o coração de Faraó e dos seus oficiais contra o povo, e disseram: Que é isto que fizemos, permitindo que Israel nos deixasse de servir?

[5]Коли єгипетському царю повідомили, що народ утік, то ставлення фараона і його слуг до ізраїльтян змінилося. Вони сказали: «Що ж ми наробили? Навіщо дозволили Ізраїлю піти й більше не служити нам».

[6] E aprontou Faraó o seu carro e tomou consigo o seu povo;

[6]І запряг фараон свою колісницю і взяв своє військо з собою:

[7] e tomou também seiscentos carros escolhidos e todos os carros do Egito com capitães sobre todos eles.

[7]шістсот добірних вершників і всі єгипетські колісниці, а також начальників над ними всіма.

[8] Porque o SENHOR endureceu o coração de Faraó, rei do Egito, para que perseguisse os filhos de Israel; porém os filhos de Israel saíram afoitamente.

[8]І зробив Господь черствим серце фараона, царя єгипетського, і він переслідував дітей Ізраїля. Але ж народ Божий вийшов з Єгипту, здійнявши догори руки, в знак перемоги.

[9] Perseguiram-nos os egípcios, todos os cavalos e carros de Faraó, e os seus cavalarianos, e o seu exército e os alcançaram acampados junto ao mar, perto de Pi-Hairote, defronte de Baal-Zefom.

[9]Єгипетське військо з колісницями та вершниками переслідували євреїв і наздогнали їхній табір коло моря при Пі-Гагіроті перед Ваал-Зафоном.

[10] E, chegando Faraó, os filhos de Israel levantaram os olhos, e eis que os egípcios vinham atrás deles, e temeram muito; então, os filhos de Israel clamaram ao SENHOR.

[10]Фараон наближався. Ізраїлеві діти підвели очі, та побачивши, що єгиптяни гоняться за ними, дуже перелякалися й загукали до Господа.

[11] Disseram a Moisés: Será, por não haver sepulcros no Egito, que nos tiraste de lá, para que morramos neste deserto? Por que nos trataste assim, fazendo-nos sair do Egito?

[11]Вони сказали Мойсею: «Може, не було в Єгипті могил, що ти нас привів сюди в пустелю помирати? І що ж ти наробив, привівши нас сюди з Єгипту?

[12] Não é isso o que te dissemos no Egito: deixa-nos, para que sirvamos os egípcios? Pois melhor nos fora servir aos egípcios do que morrermos no deserto.

[12]Ми казали тобі в Єгипті: „Полиш нас, дай нам служити єгиптянам!” Для нас ліпше служити в Єгипті, ніж померти в пустелі».

[13] Moisés, porém, respondeu ao povo: Não temais; aquietai-vos e vede o livramento do SENHOR que, hoje, vos fará; porque os egípcios, que hoje vedes, nunca mais os tornareis a ver.

[13]І сказав Мойсей народу: «Не бійтеся. Стійте й побачите спасіння від Господа, яке Він здійснить для вас сьогодні. Бо як бачили ви єгиптян сьогодні, не побачите вже ніколи.

[14] O SENHOR pelejará por vós, e vós vos calareis.

[14]Господь боротиметься за вас. Ви ж зберігайте спокій».

A passagem pelo meio do mar

[15] Disse o SENHOR a Moisés: Por que clamas a mim? Dize aos filhos de Israel que marchem.

[15]Господь мовив до Мойсея: «Навіщо ти гукаєш до Мене? Скажи Ізраїлевим дітям, щоб ішли далі.

[16] E tu, levanta o teu bordão, estende a mão sobre o mar e divide-o, para que os filhos de Israel passem pelo meio do mar em seco.

[16]А зараз підніми свій ціпок, простягни руку над морем і розділи його навпіл, щоб народ ізраїльський пройшов через нього по суші.

[17] Eis que endurecerei o coração dos egípcios, para que vos sigam e entrem nele; serei glorificado em Faraó e em todo o seu exército, nos seus carros e nos seus cavalarianos;

[17]Я зроблю серця єгиптян черствими, щоб вони пішли за ними. І прославиться Господь над фараоном і його військом, його колісницями та кіннотою.

[18] e os egípcios saberão que eu sou o SENHOR, quando for glorificado em Faraó, nos seus carros e nos seus cavalarianos.

[18]І єгиптяни взнають, що Я — Господь, коли прославлюся, одержавши перемогу над фараоном, його колісницями й кіннотою».

Господь перемагає єгипетське військо

[19] Então, o Anjo de Deus, que ia adiante do exército de Israel, se retirou e passou

[19]Тоді Ангел Божий, що вів табір ізраїльський, пересунувся з-перед них і

para trás deles; também a coluna de nuvem se retirou de diante deles, e se pôs atrás deles,

став позаду народу. Та стовп хмар зробив теж саме, ставши позаду.

[20] e ia entre o campo dos egípcios e o campo de Israel; a nuvem era escuridade para aqueles e para este esclarecia a noite; de maneira que, em toda a noite, este e aqueles não puderam aproximar-se.

[20]Він зупинився між таборами єгипетським та ізраїльським. І була хмара і темрява, світло вночі. І не наближався один табір до другого цілу ніч.

[21] Então, Moisés estendeu a mão sobre o mar, e o SENHOR, por um forte vento oriental que soprou toda aquela noite, fez retirar-se o mar, que se tornou terra seca, e as águas foram divididas.

[21]І простягнув Мойсей руку над морем. І гнав Господь сильний східний вітер усю ніч і перетворив море на сушу, і вода розділилася.

[22] Os filhos de Israel entraram pelo meio do mar em seco; e as águas lhes foram qual muro à sua direita e à sua esquerda.

[22]Й пішли Ізраїлеві діти через середину моря сушею, а вода стояла стіною праворуч і ліворуч від них.

[23] Os egípcios que os perseguiam entraram atrás deles, todos os cavalos de Faraó, os seus carros e os seus cavalarianos, até ao meio do mar.

[23]Але єгиптяни переслідували їх, і всі фараонові коні, його колісниці, його кіннота рушили за ними до середини моря.

[24] Na vigília da manhã, o SENHOR, na coluna de fogo e de nuvem, viu o acampamento dos egípcios e alvorotou o acampamento dos egípcios;

[24]Рано вранці Господь поглянув на єгипетський табір в стовпі вогню та хмар і змішав табір єгиптян.

[25] emperrou-lhes as rodas dos carros e fê-los andar dificultosamente. Então, disseram os egípcios: Fujamos da presença de Israel, porque o SENHOR peleja por eles contra os egípcios.

[25]Колеса фараонових колісниць повивертало, і важко було ними правити. І сказали єгиптяни: «Тікаймо від ізраїльтян, бо Господь бореться за них проти Єгипту».

Os egípcios perecem no mar

[26] Disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão sobre o mar, para que as águas se voltem sobre os egípcios, sobre os seus carros e sobre os seus cavalarianos.

[26]Господь сказав Мойсеєві: «Простягни руку над морем, нехай вода накриє єгиптян, їхні колісниці та кінноту».

[27] Então, Moisés estendeu a mão sobre o mar, e o mar, ao romper da manhã,

[27]І простягнув Мойсей руку над морем, і вода повернулася на світанку на своє місце і єгиптяни, намагаючись

retomou a sua força; os egípcios, ao fugirem, foram de encontro a ele, e o SENHOR derribou os egípcios no meio do mar.

28 E, voltando as águas, cobriram os carros e os cavalarianos de todo o exército de Faraó, que os haviam seguido no mar; nem ainda um deles ficou.

29 Mas os filhos de Israel caminhavam a pé enxuto pelo meio do mar; e as águas lhes eram quais muros, à sua direita e à sua esquerda.

30 Assim, o SENHOR livrou Israel, naquele dia, da mão dos egípcios; e Israel viu os egípcios mortos na praia do mar.

31 E viu Israel o grande poder que o SENHOR exercitara contra os egípcios; e o povo temeu ao SENHOR e confiou no SENHOR e em Moisés, seu servo.

Êxodo 15

O cântico de Moisés

1 Então, entoou Moisés e os filhos de Israel este cântico ao SENHOR, e disseram: Cantarei ao SENHOR, porque triunfou gloriosamente; lançou no mar o cavalo e o seu cavaleiro.

2 O SENHOR é a minha força e o meu cântico; ele me foi por salvação; este é o meu Deus; portanto, eu o louvarei; ele é o Deus de meu pai; por isso, o exaltarei.

3 O SENHOR é homem de guerra; SENHOR é o seu nome.

4 Lançou no mar os carros de Faraó e o seu exército; e os seus capitães afogaram-se no mar Vermelho.

врятуватися, бігли їй назустріч. І Господь кинув єгиптян у середину моря.

28Вода повернулась і накрила колісниці й вершників, і все фараонове військо, що увійшло за ізраїльтянами в море. І жоден з них не вцілів.

29А Ізраїлеві діти йшли сушею посеред моря, і вода стояла стіною для них праворуч і ліворуч від них.

30Того дня Господь врятував народ Свій від руки фараона, а пізніше Ізраїль побачив єгиптян мертвими на березі моря.

31Євреї зрозуміли велику силу, що Бог спрямував проти єгиптян. Діти Ізраїлю злякалися Господа, повіривши в Господа й Мойсея, слугу Його.

Вихід 15

Мойсеєва пісня

1Тоді Мойсей і народ Ізраїлю заспівали Господу таку пісню: «Заспіваю Господу, Який зробив великі дива: коня і вершника Він кинув в море.

2Господь Всевишній — сила моя і пісня! Він став порятунком мені. Це Бог мій, якого я прославлятиму довічно, Він Бог мого батька, і я возвеличу Його.

3Господь — великий воїн на ім'я Господь!

4Він скинув у море колісниці та військо фараона. Добірні воїни його втонули у Червонім морі.

5 Os vagalhões os cobriram; desceram às profundezas como pedra.

5Безодня їх накрила навічно. Вони пішли углиб, немов той камінь.

6 A tua destra, ó SENHOR, é gloriosa em poder; a tua destra, ó SENHOR, despedaça o inimigo.

6Правиця Твоя, Господи, силою славна. Правиця Твоя, Господи, ворога вщент розбиває.

7 Na grandeza da tua excelência, derribas os que se levantam contra ti; envias o teu furor, que os consome como restolho.

7Своєю величчю безмежною скидаєш тих, хто піднімається супроти Тебе. Ти посилаєш гнів палючий свій, він пожирає їх, немов вогонь солому.

8 Com o resfolgar das tuas narinas, amontoaram-se as águas, as correntes pararam em montão; os vagalhões coalharam-se no coração do mar.

8Від вітру, який Ти послав у гніві, води здійнялися, потоки стали стіною, безодня затвердла у серці морському.

9 O inimigo dizia: Perseguirei, alcançarei, repartirei os despojos; a minha alma se fartará deles, arrancarei a minha espada, e a minha mão os destruirá.

9Казав ворог: „Я гнатиму і дожену! Всю здобич розділю, й насититься душа моя. Я вихоплю свій меч, моя рука їх знищить".

10 Sopraste com o teu vento, e o mar os cobriu; afundaram-se como chumbo em águas impetuosas.

10І Ти подув на повні груди, і море їх накрило. Мов той свинець, вони поринули в могутні води.

11 Ó SENHOR, quem é como tu entre os deuses? Quem é como tu, glorificado em santidade, terrível em feitos gloriosos, que operas maravilhas?

11Хто із богів Тобі подібний, Господи? Немає рівного до Тебе в святості Твоєї. Своєю міццю славен Бог, чудес великих Повелитель!

12 Estendeste a destra; e a terra os tragou.

12Ти міг лише б Своїй правицею знищить світ.

13 Com a tua beneficência guiaste o povo que salvaste; com a tua força o levaste à habitação da tua santidade.

13Любов'ю вірною ведеш народ, звільнивши його. І силою Своєю Ти ведеш його в Свою святу землю.

14 Os povos o ouviram, eles estremeceram; agonias apoderaram-se dos habitantes da Filístia.

14Це чують і тремтять народи. Жах филистимлян охопив.

15 Ora, os príncipes de Edom se perturbam, dos poderosos de Moabe se apodera temor, esmorecem todos os habitantes de Canaã.

15Злякалися старійшини едомські, тремтять Вожді моавські. І ханаанці попливли зі страху.

[16] Sobre eles cai espanto e pavor; pela grandeza do teu braço, emudecem como pedra; até que passe o teu povo, ó SENHOR, até que passe o povo que adquiriste.

[17] Tu o introduzirás e o plantarás no monte da tua herança, no lugar que aparelhaste, ó SENHOR, para a tua habitação, no santuário, ó SENHOR, que as tuas mãos estabeleceram.

[18] O SENHOR reinará por todo o sempre.

[19] Porque os cavalos de Faraó, com os seus carros e com os seus cavalarianos, entraram no mar, e o SENHOR fez tornar sobre eles as águas do mar; mas os filhos de Israel passaram a pé enxuto pelo meio do mar.

Antífona de Miriã e das mulheres

[20] A profetisa Miriã, irmã de Arão, tomou um tamborim, e todas as mulheres saíram atrás dela com tamborins e com danças.

[21] E Miriã lhes respondia: Cantai ao SENHOR, porque gloriosamente triunfou e precipitou no mar o cavalo e o seu cavaleiro.

As águas amargas tornam-se doces

[22] Fez Moisés partir a Israel do mar Vermelho, e saíram para o deserto de Sur; caminharam três dias no deserto e não acharam água.

[23] Afinal, chegaram a Mara; todavia, não puderam beber as águas de Mara, porque eram amargas; por isso, chamou-se-lhe Mara.

[24] E o povo murmurou contra Moisés, dizendo: Que havemos de beber?

[16]Жах, переляк на них напали. Від величі руки Твоєї вони мовчать, немов той камінь, аж доки Твій народ, Господи, перейде. Аж доки люди ті, що Ти придбав, порятунку не знайдуть.

[17]Ти приведеш їх і посадиш на горі Своєї спадщини, на тому місці, що приготував Ти для Свого помешкання, о Боже. В святилищі, о Господи, встановленім Тобою.

[18]На віки вічні царювати буде Господь».

[19]Бо коли фараонові колісниці і кіннота ввійшли у море, на них Він пустив морські води, а діти Ізраїлю сушею йшли серед моря.

[20]Міріам, пророчиця, Ааронова сестра, взяла в руку бубон, і всі жінки повиходили за нею з бубнами й танцями.

[21]Міріам заспівала їм: «Заспіваю Господу, Який піднесений над нами. Коня і вершника Він кинув в море».

Обернення гіркої води на питну

[22]Мойсей повів Ізраїль від Червоного моря до пустелі Шур. Вони йшли пустелею три дні, не знаходячи води.

[23]До Мари дійшовши, не могли пити воду з криниці тієї, бо гірка вона була. Тому й звалося те місце Марою.

[24]Люди почали нарікати на Мойсея: «Що ж ми питимемо?»

[25] Então, Moisés clamou ao SENHOR, e o SENHOR lhe mostrou uma árvore; lançou-a Moisés nas águas, e as águas se tornaram doces. Deu-lhes ali estatutos e uma ordenação, e ali os provou,

[25]Тож він звернувся до Господа, та Господь вказав йому на дерево. І вкинув він його до криниці, і стала вода гідною для пиття. Там Господь дав настанови й закони. Та, випробуючи їхню віру,

[26] e disse: Se ouvires atento a voz do SENHOR, teu Deus, e fizeres o que é reto diante dos seus olhos, e deres ouvido aos seus mandamentos, e guardares todos os seus estatutos, nenhuma enfermidade virá sobre ti, das que enviei sobre os egípcios; pois eu sou o SENHOR, que te sara.

[26]Він сказав: «Якщо ти й справді слухатимешся голосу Господа, твого Бога, чинитимеш праведно в Його очах, дотримуючись Його законів, то не наведу на тебе жодної з моровиць, подібно тим, що найшли на Єгипет. Бо Я — Господь, твій цілитель».

[27] Então, chegaram a Elim, onde havia doze fontes de água e setenta palmeiras; e se acamparam junto das águas.

[27]Прийшовши до Елима, де було дванадцять джерел і сімдесят пальм, вони стали там табором біля води.

Êxodo 16

Deus manda o maná

[1] Partiram de Elim, e toda a congregação dos filhos de Israel veio para o deserto de Sim, que está entre Elim e Sinai, aos quinze dias do segundo mês, depois que saíram da terra do Egito.

[2] Toda a congregação dos filhos de Israel murmurou contra Moisés e Arão no deserto;

[3] disseram-lhes os filhos de Israel: Quem nos dera tivéssemos morrido pela mão do SENHOR, na terra do Egito, quando estávamos sentados junto às panelas de carne e comíamos pão a fartar! Pois nos trouxestes a este deserto, para matardes de fome toda esta multidão.

[4] Então, disse o SENHOR a Moisés: Eis que vos farei chover do céu pão, e o povo sairá e colherá diariamente a porção para cada

Вихід 16

Перепелиці та манна

[1]Вони рушили з Елима, і вся громада Ізраїлевих дітей прийшла до пустелі Сін, що між Елимом і Синаєм. Це сталося на п'ятнадцятий день другого місяця, як вони вийшли з Єгипту.

[2]Уся громада нарікала в пустелі на Мойсея та Аарона.

[3]Народ ізраїльський таке сказав: «Шкода, що не загинули ми від руки Господа в Єгипетській землі, коли сиділи біля казанів з м'ясом і їли хліба досхочу, бо привели ви нас до цієї пустелі, щоб виморити всю громаду голодом».

[4]Господь сказав Мойсеєві: «Я зроблю так, що хлібний дощ падатиме вам з неба. Хай народ піде й збиратиме щодня денну частку, щоб Я міг

dia, para que eu ponha à prova se anda na minha lei ou não.

випробувати їх, та побачити, чи дотримуватимуться вони Мого Закону, чи ні.

[5] Dar-se-á que, ao sexto dia, prepararão o que colherem; e será o dobro do que colhem cada dia.

[5]На шостий день нехай приготують вдвічі більше, ніж збирають щоденно, бо субота — день Господній».

[6] Então, disse Moisés e Arão a todos os filhos de Israel: à tarde, sabereis que foi o SENHOR quem vos tirou da terra do Egito,

[6]І сказали Мойсей та Аарон усім Ізраїлевим дітям: «Увечері ви довідаєтеся, що це Господь вивів вас із Єгипетської землі.

[7] e, pela manhã, vereis a glória do SENHOR, porquanto ouviu as vossas murmurações; pois quem somos nós, para que murmureis contra nós?

[7]А вранці ви побачите славу Господа, бо Він почув ваші ремствування на Нього. Ви скаржилися на нас, та хоч зараз нам буде спокій!»

[8] Prosseguiu Moisés: Será isso quando o SENHOR, à tarde, vos der carne para comer e, pela manhã, pão que vos farte, porquanto o SENHOR ouviu as vossas murmurações, com que vos queixais contra ele; pois quem somos nós? As vossas murmurações não são contra nós, e sim contra o SENHOR.

[8]І Мойсей сказав: «Коли Господь дасть вам поїсти м'яса ввечері і хліба вранці досхочу, бо Господь почув ваші нарікання на Нього. А ми що, хто ми такі? Ваші ремствування не на нас, а на Господа».

[9] Disse Moisés a Arão: Dize a toda a congregação dos filhos de Israel: Chegai-vos à presença do SENHOR, pois ouviu as vossas murmurações.

[9]Мойсей промовив до Аарона: «Скажи всій громаді Ізраїлевих дітей: „Станьте перед лицем Бога вашого, бо Він почув ваші скарги"».

[10] Quando Arão falava a toda a congregação dos filhos de Israel, olharam para o deserto, e eis que a glória do SENHOR apareceu na nuvem.

[10]Коли Аарон промовляв це до народу, то, повернувшись до пустелі, вони побачили славу Господа, що з'явилася в хмарі.

Deus manda codornizes

[11] E o SENHOR disse a Moisés:

[11]І Господь сказав Мойсеєві:

[12] Tenho ouvido as murmurações dos filhos de Israel; dize-lhes: Ao crepúsculo da tarde, comereis carne, e, pela manhã, vos fartareis de pão, e sabereis que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[12]«Я почув нарікання Ізраїлевих дітей. Скажи їм: „Увечері ви їстимете м'ясо, а вранці матимете хліба досхочу, щоб знали, що Я — Господь, ваш Бог"».

[13] À tarde, subiram codornizes e cobriram o arraial; pela manhã, jazia o orvalho ao redor do arraial.

[14] E, quando se evaporou o orvalho que caíra, na superfície do deserto restava uma coisa fina e semelhante a escamas, fina como a geada sobre a terra.

[15] Vendo-a os filhos de Israel, disseram uns aos outros: Que é isto? Pois não sabiam o que era. Disse-lhes Moisés: Isto é o pão que o SENHOR vos dá para vosso alimento.

[16] Eis o que o SENHOR vos ordenou: Colhei disso cada um segundo o que pode comer, um gômer por cabeça, segundo o número de vossas pessoas; cada um tomará para os que se acharem na sua tenda.

[17] Assim o fizeram os filhos de Israel; e colheram, uns, mais, outros, menos.

[18] Porém, medindo-o com o gômer, não sobejava ao que colhera muito, nem faltava ao que colhera pouco, pois colheram cada um quanto podia comer.

[19] Disse-lhes Moisés: Ninguém deixe dele para a manhã seguinte.

[20] Eles, porém, não deram ouvidos a Moisés, e alguns deixaram do maná para a manhã seguinte; porém deu bichos e cheirava mal. E Moisés se indignou contra eles.

[21] Colhiam-no, pois, manhã após manhã, cada um quanto podia comer; porque, em vindo o calor, se derretia.

O povo de Israel recolhe o maná

[13]Увечері налетіли перепелиці й укрили табір, ставши легкою здобиччю для євреїв, а вранці навколо табору випав шар роси.

[14]Коли роса зійшла, то на поверхні пустелі зосталися тоненькі крупинки, ніби паморозь на землі.

[15]Побачивши це, Ізраїлеві діти спитали одне одного: «Що це?» Бо вони не знали, що то таке. Мойсей сказав їм: «Це хліб, що Господь дав вам на поживу.

[16]Ось як наказав Господь: „Кожен із вас має набрати стільки, скільки може з'їсти. Візьміть по кошику на людину, залежно від кількості людей у кожному намет"».

[17]Ізраїлеві діти так і зробили. Дехто з них зібрав багато, а дехто — мало.

[18]І коли поміряли кошиком, то з'ясувалося, що той, хто назбирав багато, не мав лишку, а той, хто назбирав мало, тому не бракувало. Кожен назбирав стільки, скільки міг з'їсти.

[19]Мойсей сказав їм: «Нічого не лишайте до ранку».

[20]Та вони не послухали Мойсея. Дехто лишив трохи на ранок, і завелися там черви, і воно заплісняво. І Мойсей розгнівався на них.

[21]Щоранку кожен із них збирав стільки, скільки міг з'їсти. Та коли сонце припікало, їжа танула.

[22] Ao sexto dia, colheram pão em dobro, dois gômeres para cada um; e os principais da congregação vieram e contaram-no a Moisés.

[22]У п’ятницю вони назбирали вдвічі більше — по два кошики на кожного. Всі старійшини громади прийшли й доповіли про це Мойсею.

[23] Respondeu-lhes ele: Isto é o que disse o SENHOR: Amanhã é repouso, o santo sábado do SENHOR; o que quiserdes cozer no forno, cozei-o, e o que quiserdes cozer em água, cozei-o em água; e tudo o que sobrar separai, guardando para a manhã seguinte.

[23]Він же їм сказав: «Ось що наказував Господь: „Завтра день цілковитого відпочинку — свята субота для Господа. Печіть, що маєте пекти, й варіть, що маєте варити, а що залишиться, те відкладіть для себе й тримайте до ранку”».

[24] E guardaram-no até pela manhã seguinte, como Moisés ordenara; e não cheirou mal, nem deu bichos.

[24]Отже, відклали вони те до ранку, як звелів Мойсей. І не запліснявіло воно, й не позаводилися там черви.

[25] Então, disse Moisés: Comei-o hoje, porquanto o sábado é do SENHOR; hoje, não o achareis no campo.

[25]Мойсей сказав: «Їжте його сьогодні, бо сьогодні субота для Господа. Сьогодні ви не знайдете нічого в полі.

[26] Seis dias o colhereis, mas o sétimo dia é o sábado; nele, não haverá.

[26]Ви збиратимете протягом шести днів, а на сьомий, в суботу, вам потрібно спочивати».

[27] Ao sétimo dia, saíram alguns do povo para o colher, porém não o acharam.

[27]Сьомого дня дехто пішов збирати у пустелю, та не знайшов там нічого.

[28] Então, disse o SENHOR a Moisés: Até quando recusareis guardar os meus mandamentos e as minhas leis?

[28]Господь мовив до Мойсея: «Доки ж ви будете відмовлятися виконувати накази й закони Мої?

[29] Considerai que o SENHOR vos deu o sábado; por isso, ele, no sexto dia, vos dá pão para dois dias; cada um fique onde está, ninguém saia do seu lugar no sétimo dia.

[29]Послухайте, Господь дав вам суботу. Ось чому у п’ятницю Він дає вам їжі на два дні. І кожен із вас мусить лишатися де він є і не працювати сьомого дня».

[30] Assim, descansou o povo no sétimo dia.

[30]Отже, народ відпочивав сьомого дня.

[31] Deu-lhe a casa de Israel o nome de maná; era como semente de coentro, branco e de sabor como bolos de mel.

[31]І назвали те сини Ізраїлеві манною. І була вона біла, наче те зерно коріандрове, і на смак, наче коржі з медом.

[32] Disse Moisés: Esta é a palavra que o SENHOR ordenou: Dele encherás um

[32]Мойсей сказав: «Ось що Господь звелів: „Слід зберегти кошик з манною для наступних поколінь, щоб вони

gômer e o guardarás para as vossas gerações, para que vejam o pão com que vos sustentei no deserto, quando vos tirei do Egito.

побачили той хліб, яким Я вас годував у пустелі, коли вивів з Єгипетської землі”».

[33] Disse também Moisés a Arão: Toma um vaso, mete nele um gômer cheio de maná e coloca-o diante do SENHOR, para guardar-se às vossas gerações.

[33]Мойсей сказав Аарону: «Візьми посудину, насип туди повний омер манни й постав його перед Господом зберігатися для наступних поколінь».

[34] Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim Arão o colocou diante do Testemunho para o guardar.

[34]Як і наказав Господь Мойсею, Аарон поставив його перед Свідоцтвом для зберігання.

[35] E comeram os filhos de Israel maná quarenta anos, até que entraram em terra habitada; comeram maná até que chegaram aos limites da terra de Canaã.

[35]Ізраїлеві діти їли манну протягом сорока років, доки не прийшли до обіцяної, придатної землі на кордоні країни ханаанської.

[36] Gômer é a décima parte do efa.

[36]Омер дорівнював одній десятій ефи.

Êxodo 17

A água da rocha em Refidim

[1] Tendo partido toda a congregação dos filhos de Israel do deserto de Sim, fazendo suas paradas, segundo o mandamento do SENHOR, acamparam-se em Refidim; e não havia ali água para o povo beber.

[2] Contendeu, pois, o povo com Moisés e disse: Dá-nos água para beber. Respondeu-lhes Moisés: Por que contendeis comigo? Por que tentais ao SENHOR?

[3] Tendo aí o povo sede de água, murmurou contra Moisés e disse: Por que nos fizeste subir do Egito, para nos matares de sede, a nós, a nossos filhos e aos nossos rebanhos?

[4] Então, clamou Moisés ao SENHOR: Que farei a este povo? Só lhe resta apedrejar-me.

Вихід 17

Вода зі скелі

[1]І вирушила вся громада Ізраїлевих дітей з пустелі Сін, переходячи з місця на місце, як і звелів Господь. І стали вони табором в Рефідимі, але там не було води людям для пиття.

[2]Вони почали нарікати на Мойсея, кажучи: «Дай нам пити!» І відповів їм Мойсей: «Чого ви сваритеся зі мною? Навіщо випробовуєте Господа?»

[3]Люди були спраглі й дорікали Мойсею: «Навіщо ти вивів нас із Єгипту, щоб поморити нас, наших дітей і нашу худобу спрагою?»

[4]І гукнув Мойсей, звертаючись до Господа: «Що мені робити з цим народом? Ще трохи, й вони закидають мене камінням».

[5] Respondeu o SENHOR a Moisés: Passa adiante do povo e toma contigo alguns dos anciãos de Israel, leva contigo em mão o bordão com que feriste o rio e vai.

[5]Господь сказав Мойсею: «Пройди перед народом. Візьми з собою декого із старійшин Ізраїлю, а в руках тримай той самий ціпок, яким ударив по Нілу.

[6] Eis que estarei ali diante de ti sobre a rocha em Horebe; ferirás a rocha, e dela sairá água, e o povo beberá. Moisés assim o fez na presença dos anciãos de Israel.

[6]Я стану перед тобою на скелі Хореву. Ти вдариш по скелі, і вода потече з неї, і люди зможуть напитися». Тож Мойсей так і зробив на очах старійшин Ізраїля.

[7] E chamou o nome daquele lugar Massá e Meribá, por causa da contenda dos filhos de Israel e porque tentaram ao SENHOR, dizendo: Está o SENHOR no meio de nós ou não?

[7]І назвав він те місце Масса і Меріва, через те що діти Ізраїля сперечалися й випробовували Господа, кажучи: «Чи є Господь серед нас, чи ні?»

Amaleque peleja contra os israelitas

Перемога над амаликійцями

[8] Então, veio Amaleque e pelejou contra Israel em Refidim.

[8]Аж ось прийшли амаликійці й почали битися з Ізраїлем в Рефідимі.

[9] Com isso, ordenou Moisés a Josué: Escolhe-nos homens, e sai, e peleja contra Amaleque; amanhã, estarei eu no cimo do outeiro, e o bordão de Deus estará na minha mão.

[9]Мойсей сказав Ісусові: «Підбери людей і виходь битися з амаликійцями. Я ж стану завтра на вершині пагорба, й ціпок Божий буде в моїй руці».

[10] Fez Josué como Moisés lhe dissera e pelejou contra Amaleque; Moisés, porém, Arão e Hur subiram ao cimo do outeiro.

[10]Ісус зробив так, як наказав йому Мойсей. Він бився з амаликійцями, а Мойсей, Аарон та Гур зійшли на пагорб.

[11] Quando Moisés levantava a mão, Israel prevalecia; quando, porém, ele abaixava a mão, prevalecia Amaleque.

[11]Щоразу, як Мойсей піднімав руку, Ізраїль переважав, та коли він опускав руку, переважали амаликійці.

[12] Ora, as mãos de Moisés eram pesadas; por isso, tomaram uma pedra e a puseram por baixo dele, e ele nela se assentou; Arão e Hur sustentavam-lhe as mãos, um, de um lado, e o outro, do outro; assim lhe ficaram as mãos firmes até ao pôr-do-sol.

[12]Коли ж руки Мойсея втомилися, то взяли камінь і підклали під нього. Він сів на камінь, а Аарон з Гуром підтримували його руки з обох боків і лишалися його руки повними снаги аж до заходу сонця.

[13] E Josué desbaratou a Amaleque e a seu povo a fio de espada.

[13]І знесилив Ісус амаликійців з усім їхнім військом лезом меча свого.

[14] Então, disse o SENHOR a Moisés: Escreve isto para memória num livro e repete-o a Josué; porque eu hei de riscar totalmente a memória de Amaleque de debaixo do céu.

[14]І сказав Господь Мойсею: «Напиши про це в книгу як нагадування і перекажи Ісусу, що Я і пам’ять про Амалика зітру з лиця землі».

[15] E Moisés edificou um altar e lhe chamou: O SENHOR É Minha Bandeira.

[15]Тоді Мойсей спорудив вівтар і назвав його «Господь — мій прапор».

[16] E disse: Porquanto o SENHOR jurou, haverá guerra do SENHOR contra Amaleque de geração em geração.

[16]Він сказав: «Здійняв я руки до престолу Господнього, та, як завжди, Господь переміг амаликійців».

Êxodo 18

O sogro de Moisés traz-lhe sua mulher e seus filhos

[1] Ora, Jetro, sacerdote de Midiã, sogro de Moisés, ouviu todas as coisas que Deus tinha feito a Moisés e a Israel, seu povo; como o SENHOR trouxera a Israel do Egito.

[2] Jetro, sogro de Moisés, tomou a Zípora, mulher de Moisés, depois que este lha enviara,

[3] com os dois filhos dela, dos quais um se chamava Gérson, pois disse Moisés: Fui peregrino em terra estrangeira;

[4] e o outro, Eliézer, pois disse: O Deus de meu pai foi a minha ajuda e me livrou da espada de Faraó.

[5] Veio Jetro, sogro de Moisés, com os filhos e a mulher deste, a Moisés no deserto onde se achava acampado, junto ao monte de Deus,

[6] e mandou dizer a Moisés: Eu, teu sogro Jetro, venho a ti, com a tua mulher e seus dois filhos.

Вихід 18

Порада Єтра

[1]І почув Єтро, мидіанський священик, Мойсеїв тесть, про те, як допоміг Господь Своєму народові, та вивів Ізраїль з Єгипту.

[2-3]Єтро, узяв Циппору, Мойсеєву дружину, після того, як той відіслав її до дому, та обох своїх синів: Ґершона, бо Мойсей казав: «Я був зайдою в чужій землі», —

[4]та Еліезера бо, як казав Мойсей: «Бог мого батька — моя поміч. Він урятував мене від фараонового меча».

[5]Єтро прийшов до Мойсея з його синами та дружиною, в пустелю, де той стояв табором біля Божої гори.

[6]Він послав до Мойсея звістку: «Я — твій тесть Єтро, йду до тебе разом із твоєю дружиною та двома її синами».

[7] Então, saiu Moisés ao encontro do seu sogro, inclinou-se e o beijou; e, indagando pelo bem-estar um do outro, entraram na tenda.

[7]Мойсей, зустрівши тестя, вклонився й поцілував його. Чоловіки запитали одне одного про справи, потім зайшли до намету.

[8] Contou Moisés a seu sogro tudo o que o SENHOR havia feito a Faraó e aos egípcios por amor de Israel, e todo o trabalho que passaram no Egito, e como o SENHOR os livrara.

[8]Мойсей розповів своєму тестеві про все, що Господь вчинив фараонові та Єгипту заради Ізраїлю, про всі труднощі, що спіткали їх у дорозі, й про те, як Господь врятував їх.

[9] Alegrou-se Jetro de todo o bem que o SENHOR fizera a Israel, livrando-o da mão dos egípcios,

[9]Єтро зрадів усьому тому добру, що Господь зробив Ізраїлеві, коли Він урятував його від руки єгипетської.

[10] e disse: Bendito seja o SENHOR, que vos livrou da mão dos egípcios e da mão de Faraó;

[10]І сказав Єтро: «Благословенний будь Господь, Який врятував вас з-під влади єгипетської і від руки фараона.

[11] agora, sei que o SENHOR é maior que todos os deuses, porque livrou este povo de debaixo da mão dos egípcios, quando agiram arrogantemente contra o povo.

[11]Тепер я знаю, що Господь — більший від усіх богів, оскільки Він визволив народ від гноблення єгиптян, які зухвало ставилися до Нього».

[12] Então, Jetro, sogro de Moisés, tomou holocausto e sacrifícios para Deus; e veio Arão e todos os anciãos de Israel para comerem pão com o sogro de Moisés, diante de Deus.

[12]Єтро приніс жертви спалення та інші пожертви Богові. І прийшли Аарон та старійшини Ізраїлю їсти разом з Мойсеєвим тестем перед Богом.

A nomeação de auxiliares

Deuteronômio 1.9-18

[13] No dia seguinte, assentou-se Moisés para julgar o povo; e o povo estava em pé diante de Moisés desde a manhã até ao pôr-do-sol.

[13]І сів Мойсей судити Ізраїль наступного дня, та народ стояв перед Мойсеєм з ранку до вечора.

[14] Vendo, pois, o sogro de Moisés tudo o que ele fazia ao povo, disse: Que é isto que fazes ao povo? Por que te assentas só, e todo o povo está em pé diante de ti, desde a manhã até ao pôr-do-sol?

[14]Єтро бачив усе, що той чинив народові та й мовив: «Що ти робиш з народом? Чому ти сам судиш, а всі ці люди стоять навколо тебе з ранку до вечора?»

[15] Respondeu Moisés a seu sogro: É porque o povo me vem a mim para consultar a Deus;

[15]Мойсей відповів тестеві: «Бо народ приходить до мене запитувати Бога.

[16] quando tem alguma questão, vem a mim, para que eu julgue entre um e outro e lhes declare os estatutos de Deus e as suas leis.

[16]Коли у них є якісь суперечки, вони приходять до мене, і я розсуджую одного й другого, я відкриваю їм настанови Божі та Його закони».

[17] O sogro de Moisés, porém, lhe disse: Não é bom o que fazes.

[17]Мойсеїв тесть сказав йому: «Недобре ти чиниш.

[18] Sem dúvida, desfalecerás, tanto tu como este povo que está contigo; pois isto é pesado demais para ti; tu só não o podes fazer.

[18]І ти, й ці люди з тобою виснажитеся, бо занадто тяжка це справа для тебе. Одному тобі з нею не впоратися.

[19] Ouve, pois, as minhas palavras; eu te aconselharei, e Deus seja contigo; representa o povo perante Deus, leva as suas causas a Deus,

[19]Послухай мене. Я пораджу тобі, й Бог буде з тобою. Представляй людей перед Богом і принось до Бога їхні суперечки.

[20] ensina-lhes os estatutos e as leis e faze-lhes saber o caminho em que devem andar e a obra que devem fazer.

[20]Відкривай їм настанови і закони, вкажи їм шлях, яким іти, і що робити.

[21] Procura dentre o povo homens capazes, tementes a Deus, homens de verdade, que aborreçam a avareza; põe-nos sobre eles por chefes de mil, chefes de cem, chefes de cinqüenta e chefes de dez;

[21]Вибери собі з усього народу гідних людей, що шанують Бога, людей вірних, які ненавидять хабарі. І постав їх над народом начальниками над тисячами, сотнями, півсотнями й десятками.

[22] para que julguem este povo em todo tempo. Toda causa grave trarão a ti, mas toda causa pequena eles mesmos julgarão; será assim mais fácil para ti, e eles levarão a carga contigo.

[22]І вони судитимуть людей повсякчас, та доповідатимуть тобі про всяку важливу справу, а про незначне, нехай судять самі. Зроби полегшення собі. Нехай вони несуть тягар разом з тобою.

[23] Se isto fizeres, e assim Deus to mandar, poderás, então, suportar; e assim também todo este povo tornará em paz ao seu lugar.

[23]Якщо зробиш так, з Божої волі, то зможеш вистояти, і весь народ ітиме додому з миром».

[24] Moisés atendeu às palavras de seu sogro e fez tudo quanto este lhe dissera.

[25] Escolheu Moisés homens capazes, de todo o Israel, e os constituiu por cabeças sobre o povo: chefes de mil, chefes de cem, chefes de cinqüenta e chefes de dez.

[26] Estes julgaram o povo em todo tempo; a causa grave trouxeram a Moisés e toda causa simples julgaram eles.

[27] Então, se despediu Moisés de seu sogro, e este se foi para a sua terra.

[24]Тож Мойсей послухався тестя і зробив, як той казав.

[25]Мойсей вибрав гідних людей з усього ізраїльського народу й поставив їх начальниками над народом: головами над тисячами, сотнями, півсотнями та десятками.

[26]І вони судили людей повсякчас. Будь-яку складну справу вони приносили до Мойсея, а все незначне вирішували самі.

[27]І відпустив тоді Мойсей свого тестя, і той пішов до своєї землі.

Êxodo 19

Deus fala com Moisés no monte Sinai

[1] No terceiro mês da saída dos filhos de Israel da terra do Egito, no primeiro dia desse mês, vieram ao deserto do Sinai.

[2] Tendo partido de Refidim, vieram ao deserto do Sinai, no qual se acamparam; ali, pois, se acampou Israel em frente do monte.

[3] Subiu Moisés a Deus, e do monte o SENHOR o chamou e lhe disse: Assim falarás à casa de Jacó e anunciarás aos filhos de Israel:

[4] Tendes visto o que fiz aos egípcios, como vos levei sobre asas de águia e vos cheguei a mim.

[5] Agora, pois, se diligentemente ouvirdes a minha voz e guardardes a minha aliança, então, sereis a minha propriedade peculiar dentre todos os povos; porque toda a terra é minha;

[6] vós me sereis reino de sacerdotes e nação santa. São estas as palavras que falarás aos filhos de Israel.

Вихід 19

Угода між Богом та Ізраїлем

[1]Того дня, коли минуло три місяці, як діти Ізраїля пішли з Єгипту, народ Господній прийшов до Синайської пустелі.

[2]Вони рушили з Рефідима, дійшли до Синайської пустелі й там отаборилися. Ізраїль став табором навпроти гори Хорев.

[3]Тоді Мойсей піднявся до на гору і звернувся до нього Господь, кажучи: «Так скажеш дому Якова, дітям Ізраїля:

[4]„Ви бачили, що Я вчинив єгиптянам. Я підніс вас на орлиних крилах і привів до Себе.

[5]Тепер, якщо ви й справді слухатимете Мій голос і будете дотримуватися Мого Заповіту, то станете Моєю власністю з-поміж усіх народів, оскільки вся земля належить Мені.

[6]Ви будете для Мене царством священиків і святим народом. Оце ті слова, що ти мусиш переказати дітям Ізраїля”».

[7] Veio Moisés, chamou os anciãos do povo e expôs diante deles todas estas palavras que o SENHOR lhe havia ordenado.

[7]Мойсей повернувся і скликав старійшин народу, та переказав їм усі ті слова, які Господь йому наказав.

[8] Então, o povo respondeu à uma: Tudo o que o SENHOR falou faremos. E Moisés relatou ao SENHOR as palavras do povo.

[8]Тоді весь народ відповів одностайно так: «Все, що сказав Господь, ми виконаємо». Мойсей повернувся на гору, та переказав Господь, що Ізраїль завжди слухатиметься Божих настанов.

[9] Disse o SENHOR a Moisés: Eis que virei a ti numa nuvem escura, para que o povo ouça quando eu falar contigo e para que também creiam sempre em ti. Porque Moisés tinha anunciado as palavras do seu povo ao SENHOR.

[9]Господь мовив до Мойсея: «Я прийду до тебе в густій хмарі, щоб народ чув, як Я говоритиму до тебе, і назавжди тобі повірив». Мойсей переказав Всевишньому слова народу.

[10] Disse também o SENHOR a Moisés: Vai ao povo e purifica-o hoje e amanhã. Lavem eles as suas vestes

[10]Господь сказав Мойсею: «Піди до народу й освяти їх сьогодні й завтра, і нехай вони виперуть свій одяг.

[11] e estejam prontos para o terceiro dia; porque no terceiro dia o SENHOR, à vista de todo o povo, descerá sobre o monte Sinai.

[11]Нехай будуть готові на третій день, бо третього дня Господь спуститься в людей на очах на гору Синай.

[12] Marcarás em redor limites ao povo, dizendo: Guardai-vos de subir ao monte, nem toqueis o seu limite; todo aquele que tocar o monte será morto.

[12]Установи довкола межу для людей. Скажеш їм: „Стережіться сходити на гору або торкатися її краю. Кожного, хто торкнеться гори, буде покарано на смерть.

[13] Mão nenhuma tocará neste, mas será apedrejado ou flechado; quer seja animal, quer seja homem, não viverá. Quando soar longamente a buzina, então, subirão ao monte.

[13]Хто торкнеться гори, того буде закидано камінням або пробито стрілою. Хай то людина, чи худоба — не жити їй. Коли ж просурмить сурма, тоді вони зійдуть на гору"».

[14] Moisés, tendo descido do monte ao povo, consagrou o povo; e lavaram as suas vestes.

[14]І зійшов Мойсей з гори до народу, та освятив його, і вони випрали свій одяг.

[15] E disse ao povo: Estai prontos ao terceiro dia; e não vos chegueis a mulher.

[15]Він сказав народові: «Будьте готові через три дні. Не наближайтеся до жінок».

[16] Ao amanhecer do terceiro dia, houve trovões, e relâmpagos, e uma espessa

[16]І третього дня вранці гримнув грім і спалахнула блискавка, і сіла густа

nuvem sobre o monte, e mui forte clangor de trombeta, de maneira que todo o povo que estava no arraial se estremeceu.

хмара на гору, і голосно засурмила сурма, і весь народ, що був у таборі, затремтів.

[17] E Moisés levou o povo fora do arraial ao encontro de Deus; e puseram-se ao pé do monte.

[17]Мойсей вивів усіх із табору зустрічати Бога, й вони поставали під горою.

[18] Todo o monte Sinai fumegava, porque o SENHOR descera sobre ele em fogo; a sua fumaça subiu como fumaça de uma fornalha, e todo o monte tremia grandemente.

[18]Гора Синай була вся огорнута димом, та полум'ям, які виривалися з її верхівці, немов із печі, і вся гора здригалася, бо то Господь зійшов на неї.

[19] E o clangor da trombeta ia aumentando cada vez mais; Moisés falava, e Deus lhe respondia no trovão.

[19]І все гучніше сурмила сурма, коли Мойсей говорив, і Бог відповідав йому голосом, схожим на грім.

[20] Descendo o SENHOR para o cimo do monte Sinai, chamou o SENHOR a Moisés para o cimo do monte. Moisés subiu,

[20]І зійшов Господь на вершину гори Синай, та покликавши Мойсея,

[21] e o SENHOR disse a Moisés: Desce, adverte ao povo que não traspasse o limite até ao SENHOR para vê-lo, a fim de muitos deles não perecerem.

[21]Всевишній сказав йому: «Зійди вниз і застережи Ізраїль, щоб вони не наближалися до Господа, інакше багато з них загине.

[22] Também os sacerdotes, que se chegam ao SENHOR, se hão de consagrar, para que o SENHOR não os fira.

[22]А також священики, що наближаються до Господа, нехай освятять себе, щоб Всемогутній Бог не вразив їх».

[23] Então, disse Moisés ao SENHOR: O povo não poderá subir ao monte Sinai, porque tu nos advertiste, dizendo: Marca limites ao redor do monte e consagra-o.

[23]Мойсей сказав Господу: «Народ не може зійти на гору Синай, бо Ти Сам застеріг нас такими словами: „Покладіть межу навколо підніжжя й освятіть святу землю"».

[24] Replicou-lhe o SENHOR: Vai, desce; depois, subirás tu, e Arão contigo; os sacerdotes, porém, e o povo não traspassem o limite para subir ao SENHOR, para que não os fira.

[24]І Всевишній сказав йому: «Зійди вниз і повернися з Аароном. І нехай священики і народ не рвуться нагору до Господа, щоб Господь не вразив їх».

[25] Desceu, pois, Moisés ao povo e lhe disse tudo isso.

[25]І пішов Мойсей до дітей Ізраїлю й говорив з ними.

Êxodo 20

Os dez mandamentos

Deuteronômio 5.1-21

[1] Então, falou Deus todas estas palavras:

[2] Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei da terra do Egito, da casa da servidão.

[3] Não terás outros deuses diante de mim.

[4] Não farás para ti imagem de escultura, nem semelhança alguma do que há em cima nos céus, nem embaixo na terra, nem nas águas debaixo da terra.

[5] Não as adorarás, nem lhes darás culto; porque eu sou o SENHOR, teu Deus, Deus zeloso, que visito a iniqüidade dos pais nos filhos até à terceira e quarta geração daqueles que me aborrecem

[6] e faço misericórdia até mil gerações daqueles que me amam e guardam os meus mandamentos.

[7] Não tomarás o nome do SENHOR, teu Deus, em vão, porque o SENHOR não terá por inocente o que tomar o seu nome em vão.

[8] Lembra-te do dia de sábado, para o santificar.

[9] Seis dias trabalharás e farás toda a tua obra.

[10] Mas o sétimo dia é o sábado do SENHOR, teu Deus; não farás nenhum trabalho, nem tu, nem o teu filho, nem a tua filha, nem o teu servo, nem a tua serva, nem o teu animal, nem o forasteiro das tuas portas para dentro;

[11] porque, em seis dias, fez o SENHOR os céus e a terra, o mar e tudo o que neles há

Вихід 20

Десять заповідей

[1]І промовив тоді Господь:

[2]«Я — Господь, Бог твій, Який вивів тебе з Єгипетської землі і визволив тебе із рабства.

[3]Ти не матимеш ніяких інших богів, окрім Мене.

[4]І не створюй собі рукотворних бовванів, чи жодної подоби того, що на небі, ані того, що на землі чи в воді.

[5]Не поклоняйся ані служи їм, бо Я — Господь твій, ревнивий Бог, Який карає дітей і навіть онуків за гріхи їхніх батьків, які Мене ненавидять, аж до третього й четвертого поколінь.

[6]Але Я буду віддано любити тисячі поколінь, тих, що люблять Мене і дотримуються Моїх заповідей.

[7]Не клянися іменем Господа, твого Бога, коли не збираєшся дотриматися своєї обіцянки, бо Господь не залишить без покарання того, хто зловживатиме Його ім'ям.

[8]Пам'ятай про дотримання дня суботнього, щоб святити його.

[9]Шість днів ти можеш працювати й виконувати повсякденну роботу.

[10]Та сьомий день — це субота для Господа, твого Бога. Не виконуй ніякої роботи — ні ти сам, ані син або дочка твоя, ані раб, чи рабиня твоя, ані будь-яка худобина, ані чужинець, що живе по містах твоїх.

[11]Бо Господь створив за шість днів небо й землю, моря і все, що в них, та сьомого дня Він відпочивав. Ось чому

e, ao sétimo dia, descansou; por isso, o SENHOR abençoou o dia de sábado e o santificou.

Всемогутній Бог благословив сьомий день і освятив його.

[12] Honra teu pai e tua mãe, para que se prolonguem os teus dias na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá.

[12]Шануй батька і матір свою, щоб довшими були твої дні на землі, яку Господь, твій Бог, дарує тобі.

[13] Não matarás.

[13]Не вбивай.

[14] Não adulterarás.

[14]Не чини перелюбу.

[15] Não furtarás.

[15]Не кради.

[16] Não dirás falso testemunho contra o teu próximo.

[16]Не давай неправдивих свідчень проти ближнього свого.

[17] Não cobiçarás a casa do teu próximo. Não cobiçarás a mulher do teu próximo, nem o seu servo, nem a sua serva, nem o seu boi, nem o seu jumento, nem coisa alguma que pertença ao teu próximo.

[17]Не зазіхай на оселю ближнього свого. Не зазіхай на дружину ближнього свого, ані на його раба чи рабиню, ані на вола чи осла, ані на що-небудь, що належить іншій людині».

Moisés, mediador entre Deus e o povo
Deuteronômio 5.22-33

Люди бояться Бога

[18] Todo o povo presenciou os trovões, e os relâmpagos, e o clangor da trombeta, e o monte fumegante; e o povo, observando, se estremeceu e ficou de longe.

[18]Увесь народ бачив і чув грім і блискавку, звук сурми і гору, вкриту димом. Люди чули й тремтіли, й стояли на віддалі.

[19] Disseram a Moisés: Fala-nos tu, e te ouviremos; porém não fale Deus conosco, para que não morramos.

[19]І сказали вони Мойсею: «Говори до нас і ми слухатимемо, та нехай Бог не промовляє до нас, щоб ми не повмирали».

[20] Respondeu Moisés ao povo: Não temais; Deus veio para vos provar e para que o seu temor esteja diante de vós, a fim de que não pequeis.

[20]І сказав Мойсей народу: «Не бійтеся, адже Бог прийшов, щоб довести любов Свою. Господь прагне щоб ви не грішили, та поважали Його».

[21] O povo estava de longe, em pé; Moisés, porém, se chegou à nuvem escura onde Deus estava.

[21]Народ стояв віддалік, але Мойсей, тим часом, наблизився до густої хмари, де був Бог.

Leis acerca dos altares

[22] Então, disse o SENHOR a Moisés: Assim dirás aos filhos de Israel: Vistes que dos céus eu vos falei.

[22]Господь мовив до Мойсея: «Скажи дітям Ізраїля так: „Ви бачили, як Я говорив з вами з неба.

[23] Não fareis deuses de prata ao lado de mim, nem deuses de ouro fareis para vós outros.

[23]Не створюйте собі лжебогів із срібла чи золота поруч зі Мною.

[24] Um altar de terra me farás e sobre ele sacrificarás os teus holocaustos, as tuas ofertas pacíficas, as tuas ovelhas e os teus bois; em todo lugar onde eu fizer celebrar a memória do meu nome, virei a ti e te abençoarei.

[24]Ти спорудиш вівтар Мене на землі й приноситимеш пожертви на ньому: жертви спалення й мирні жертви, своїх овець і свою худобу. І то повсюди, де Я накажу вам, щоб пам'ятали ім'я Моє, і тоді Я прийду й благословлю тебе.

[25] Se me levantares um altar de pedras, não o farás de pedras lavradas; pois, se sobre ele manejares a tua ferramenta, profaná-lo-ás.

[25]Якщо спорудиш для Мене вівтар із каменя, то не роби його з тесаного каменя. Бо поклавши різець на нього, опоганиш його.

[26] Nem subirás por degrau ao meu altar, para que a tua nudez não seja ali exposta.

[26]Не ходи сходами до Мого вівтаря, щоб голизна твоя не відкрилася на ньому"».

Êxodo 21

Leis acerca dos servos
Deuteronômio 15.12-18

[1] São estes os estatutos que lhes proporás:

[2] Se comprares um escravo hebreu, seis anos servirá; mas, ao sétimo, sairá forro, de graça.

[3] Se entrou solteiro, sozinho sairá; se era homem casado, com ele sairá sua mulher.

[4] Se o seu senhor lhe der mulher, e ela der à luz filhos e filhas, a mulher e seus filhos serão do seu senhor, e ele sairá sozinho.

[5] Porém, se o escravo expressamente disser: Eu amo meu senhor, minha mulher e meus filhos, não quero sair forro.

[6] Então, o seu senhor o levará aos juízes, e o fará chegar à porta ou à ombreira, e o seu senhor lhe furará a orelha com uma sovela; e ele o servirá para sempre.

Вихід 21

Закон про рабів

[1]Ось ці правила ти даси народові Ізраїлю:

[2]коли купиш раба-єврея, то він мусить служити шість років, а на сьомий піде на волю без плати.

[3]Якщо він прийшов сам, то нехай сам і йде. Якщо ж одружений, то його жінка піде з ним.

[4]Якщо його господар дасть йому жінку, і вона народить йому синів або дочок, то жінка з її дітьми належатиме господареві, а він нехай іде собі сам.

[5]Та якщо раб скаже: «Я люблю свого господаря, свою жінку й своїх дітей, я не піду на волю».

[6]Тоді його господар приведе його до Бога, поставить біля дверей чи одвірка й проколе йому вухо шилом, і той служитиме йому довіку.

[7] Se um homem vender sua filha para ser escrava, esta não lhe sairá como saem os escravos.

[8] Se ela não agradar ao seu senhor, que se comprometeu a desposá-la, ele terá de permitir-lhe o resgate; não poderá vendê-la a um povo estranho, pois será isso deslealdade para com ela.

[9] Mas, se a casar com seu filho, tratá-la-á como se tratam as filhas.

[10] Se ele der ao filho outra mulher, não diminuirá o mantimento da primeira, nem os seus vestidos, nem os seus direitos conjugais.

[11] Se não lhe fizer estas três coisas, ela sairá sem retribuição, nem pagamento em dinheiro.

Leis acerca da violência

[12] Quem ferir a outro, de modo que este morra, também será morto.

[13] Porém, se não lhe armou ciladas, mas Deus lhe permitiu caísse em suas mãos, então, te designarei um lugar para onde ele fugirá.

[14] Se alguém vier maliciosamente contra o próximo, matando-o à traição, tirá-lo-ás até mesmo do meu altar, para que morra.

[15] Quem ferir seu pai ou sua mãe será morto.

[16] O que raptar alguém e o vender, ou for achado na sua mão, será morto.

[17] Quem amaldiçoar seu pai ou sua mãe será morto.

[7]Коли хтось продасть свою дочку в рабство, то вона не вийде з неволі, як виходить раб.

[8]Якщо вона не до вподоби господареві, що призначив її для себе, то він може дозволити викупити її. Він не може вирішити продати її чужинцям, бо виявиться невірним до неї.

[9]Якщо він візьме її для свого сина, то має ставитися до неї як до дочки.

[10]Якщо це господар візьме іншу жінку для себе, то не повинен відмовляти першій в їжі, вбранні чи подружніх правах.

[11]Якщо він позбавить її цих трьох речей, то вона може бути вільна без плати.

Різні шкоди

[12]Якщо хтось ударить іншого так, що той помре, його самого слід віддати на смерть.

[13]Але якщо він зробив це не навмисне, а Бог віддав того йому в руки, то Я вкажу тобі місце, куди він може втекти.

[14]Та коли хтось діятиме підступно проти свого ближнього й зумисно вб'є його, то забери його від Мого вівтаря, щоб його самого могли вбити.

[15]Якщо хтось ударить свого батька або свою матір, того скарають на смерть.

[16]Якщо чоловік викраде когось, то смерть йому — однаково, чи продав він невільника в рабство, чи тримає в себе.

[17]Якщо хтось проклинає свого батька чи свою матір, тому смерть.

[18] Se dois brigarem, ferindo um ao outro com pedra ou com o punho, e o ferido não morrer, mas cair de cama;

[19] se ele tornar a levantar-se e andar fora, apoiado ao seu bordão, então, será absolvido aquele que o feriu; somente lhe pagará o tempo que perdeu e o fará curar-se totalmente.

[18-19]Якщо в сварці хтось вдарить іншого каменем чи кулаком і той, кого вдарили, не помре, а буде прикутий до ліжка то того, хто побив його, буде виправдано. Однак винний зобов'язан підтримувати його, та ще й відшкодує побитому за час, що той втратить.

[20] Se alguém ferir com bordão o seu escravo ou a sua escrava, e o ferido morrer debaixo da sua mão, será punido;

[20]Коли хазяїн вдарить свого раба палицею і той помре, то йому, безперечно, буде відплата за вбивство.

[21] porém, se ele sobreviver por um ou dois dias, não será punido, porque é dinheiro seu.

[21]Та якщо раб житиме і через день чи два одужає, то карати хазяїна не треба, бо він за цього невільника сплатив гроші.

[22] Se homens brigarem, e ferirem mulher grávida, e forem causa de que aborte, porém sem maior dano, aquele que feriu será obrigado a indenizar segundo o que lhe exigir o marido da mulher; e pagará como os juízes lhe determinarem.

[22]Коли двоє б'ються і вдарять вагітну жінку, і дитина вийде з неї, але їй не буде більше ніякої шкоди, то на винного чоловік тієї жінки накладе стягнення, і йому слід заплатити відповідно до розпорядження суддів.

[23] Mas, se houver dano grave, então, darás vida por vida,

[23]Якщо ж буде якесь пошкодження, то віддаси життя за життя.

[24] olho por olho, dente por dente, mão por mão, pé por pé,

[24]Око за око, зуб за зуб, руку за руку, ногу за ногу.

[25] queimadura por queimadura, ferimento por ferimento, golpe por golpe.

[25]Тавро за тавро, рану за рану, стусан за стусан.

[26] Se alguém ferir o olho do seu escravo ou o olho da sua escrava e o inutilizar, deixá-lo-á ir forro pelo seu olho.

[26]Коли хтось ударить в око свого раба чи рабиню й пошкодить його, то відпустить на волю за око.

[27] E, se com violência fizer cair um dente do seu escravo ou da sua escrava, deixá-lo-á ir forro pelo seu dente.

[27]Якщо виб'є зуба своєму рабові, чи рабині, то відпустить на волю за зуб.

[28] Se algum boi chifrar homem ou mulher, que morra, o boi será apedrejado, e não

[28]Якщо віл буцне рогами чоловіка чи жінку і той чи та помре, то вола слід закидати камінням, але м'яса його не їсти, а власника вола виправдати.

lhe comerão a carne; mas o dono do boi será absolvido.

[29] Mas, se o boi, dantes, era dado a chifrar, e o seu dono era disso conhecedor e não o prendeu, e o boi matar homem ou mulher, o boi será apedrejado, e também será morto o seu dono.

[29]Якщо ж віл той буцався й раніше, а власника попереджали та він не догледів, а той забив чоловіка, чи жінку, то вола слід закидати камінням, а власника покарати на смерть.

[30] Se lhe for exigido resgate, dará, então, como resgate da sua vida tudo o que lhe for exigido.

[30]Якщо на нього накладено плату, то він мусить заплатити викуп за своє життя, згідно з усім тим, що йому присуджено.

[31] Quer tenha chifrado um filho, quer tenha chifrado uma filha, este julgamento lhe será aplicado.

[31]Якщо ж бик буцне чийогось сина чи дочку, то слід дотримуватися того ж закону.

[32] Se o boi chifrar um escravo ou uma escrava, dar-se-ão trinta siclos de prata ao senhor destes, e o boi será apedrejado.

[32]Якщо бик буцне раба чи рабиню, то слід відшкодувати тридцять шекелів срібла (ціну нового раба) власникові, а вола закидати камінням.

[33] Se alguém deixar aberta uma cova ou se alguém cavar uma cova e não a tapar, e nela cair boi ou jumento,

[34] o dono da cova o pagará, pagará dinheiro ao seu dono, mas o animal morto será seu.

[33-34]Коли хтось відкриє або викопає криницю й не закриє її, а віл, чи осел упаде туди, то власник криниці мусить відшкодувати. Він повинен заплатити хазяїнові худоби, але мертва тварина залишиться йому.

[35] Se um boi de um homem ferir o boi de outro, e o boi ferido morrer, venderão o boi vivo e repartirão o valor; e dividirão entre si o boi morto.

[35]Коли чийсь бик на смерть буцне сусідського бика, то слід продати живого бика, а гроші за нього розділити. Сусідам слід також розділити забитого бика.

[36] Mas, se for notório que o boi era já, dantes, chifrador, e o seu dono não o prendeu, certamente, pagará boi por boi; porém o morto será seu.

[36]Якщо відомо, що той бик буцався й раніше, а його господар не догледів, то він, безперечно, має заплатити бика за бика, а забитий належатиме йому.

Êxodo 22

Leis acerca da propriedade

[1] Se alguém furtar boi ou ovelha e o abater ou vender, por um boi pagará cinco bois, e quatro ovelhas por uma ovelha.

Вихід 22

Про захист майна

[1]Якщо хтось украде вола чи вівцю і, забивши, продасть її, то він мусить віддати п'ять биків за одного вкраденого або чотири вівці за одну забиту.

[2] Se um ladrão for achado arrombando uma casa e, sendo ferido, morrer, quem o feriu não será culpado do sangue.
[3] Se, porém, já havia sol quando tal se deu, quem o feriu será culpado do sangue; neste caso, o ladrão fará restituição total. Se não tiver com que pagar, será vendido por seu furto.
[4] Se aquilo que roubou for achado vivo em seu poder, seja boi, jumento ou ovelha, pagará o dobro.

[2-4]Якщо ж у нього немає ніякого майна, то злодія буде продано в рабство. У тому ж випадку, коли вкрадена худоба ще знаходиться у крадія, то він мусить відшкодувати по дві тварини за кожну вкрадену. Якщо злодія зловлено, коли він залазить до хати вночі й забито на смерть, то кровної вини не буде на тому, хто вбив його. Якщо ж над ним зійшло сонце, то буде кривавий злочин.

[5] Se alguém fizer pastar o seu animal num campo ou numa vinha e o largar para comer em campo de outrem, pagará com o melhor do seu próprio campo e o melhor da sua própria vinha.

[5]Коли хтось використає чуже поле чи виноградник як пасовисько й пустить свою худобу пастися на чужому полі, то він має відшкодувати кращу частину свого врожаю.

[6] Se irromper fogo, e pegar nos espinheiros, e destruir as medas de cereais, ou a messe, ou o campo, aquele que acendeu o fogo pagará totalmente o queimado.

[6]Якщо хтось вогонь підпалить чагарник, та так, що спалить скирту, жниво чи поле сусіди, то той, хто спричинив пожежу, мусить відшкодувати за збитки.

[7] Se alguém der ao seu próximo dinheiro ou objetos a guardar, e isso for furtado àquele que o recebeu, se for achado o ladrão, este pagará o dobro.

[7]Коли якийсь чоловік дасть гроші чи речі своєму сусідові на схов, а те буде вкрадене з хати, та злодія буде знайдено, крадій мусить удвічі відшкодувати.

[8] Se o ladrão não for achado, então, o dono da casa será levado perante os juízes, a ver se não meteu a mão nos bens do próximo.

[8]Якщо ж злодія не буде знайдено, то власник тієї хати мусить стати перед Богом, щоб можна було з'ясувати, чи то не він наклав руку на сусідське майно.

[9] Em todo negócio frauduloso, seja a respeito de boi, ou de jumento, ou de ovelhas, ou de roupas, ou de qualquer coisa perdida, de que uma das partes diz: Esta é a coisa, a causa de ambas as partes se levará perante os juízes; aquele a quem

[9]В кожному випадку суперечки з приводу пропажі бика, осла, вівці, вбрання чи будь-чого іншого, якщо один скаже: «Це належить мені», — а інший відмовляє: «Ні, це моє», — то справа обох має постати перед Богом. І кого Бог визначить винним, той і має відшкодувати вдвоє.

os juízes condenarem pagará o dobro ao seu próximo.

[10] Se alguém der ao seu próximo a guardar jumento, ou boi, ou ovelha, ou outro animal qualquer, e este morrer, ou ficar aleijado, ou for afugentado, sem que ninguém o veja,

[11] então, haverá juramento do SENHOR entre ambos, de que não meteu a mão nos bens do seu próximo; o dono aceitará o juramento, e o outro não fará restituição.

[10-11]Якщо хто дасть сусідові осла, вівцю чи якусь іншу худобу на догляд і вона згине чи буде скалічена або хтось потай забере її, то він має присягнути перед Господом, що не простягав руки на сусідське майно. Господар, у свою чергу, має визнати і прийняти клятву, та тоді не треба буде відшкодовувати.

[12] Porém, se, de fato, lhe for furtado, pagá-lo-á ao seu dono.

[12]А якщо справді її вкрав сусід, то він має відшкодувати власникові за втрачену худобу.

[13] Se for dilacerado, trá-lo-á em testemunho disso e não pagará o dilacerado.

[13]Якщо ж худобу було задерто, хай принесе йому залишки й тоді не відшкодовуватиме.

[14] Se alguém pedir emprestado a seu próximo um animal, e este ficar aleijado ou morrer, não estando presente o dono, pagá-lo-á.

[14]Якщо хтось позичить худобу у свого сусіда, і з тією станеться каліцтво або вона згине, коли власника немає, то слід уповні відшкодувати.

[15] Se o dono esteve presente, não o pagará; se foi alugado, o preço do aluguel será o pagamento.

[15]У тому випадку, коли власник був присутній при цьому, відшкодовувати не треба. А також, коли її було найнято за гроші, бо ця платня і є ціна худобі.

Leis civis e religiosas

[16] Se alguém seduzir qualquer virgem que não estava desposada e se deitar com ela, pagará seu dote e a tomará por mulher.

[16]Коли хтось звабить незаручену дівчину й пізнає її, то мусить дати за неї повний викуп і взяти її собі за жінку.

[17] Se o pai dela definitivamente recusar dar-lha, pagará ele em dinheiro conforme o dote das virgens.

[17]Якщо ж її батько рішуче відмовиться віддавати за нього, то той мусить заплатити гроші відповідно до встановленої плати за цнотливу дівчину.

[18] A feiticeira não deixarás viver.

[18]Не дозволяйте відьмі жити.

[19] Quem tiver coito com animal será morto.

[19]Кожному, хто має статеві стосунки з твариною, — смерть.

[20] Quem sacrificar aos deuses e não somente ao SENHOR será destruído.

[20]Кожному, хто приносить жертви іншим богам, а не Господу, — смерть.

[21] Não afligirás o forasteiro, nem o oprimirás; pois forasteiros fostes na terra do Egito.

[22] A nenhuma viúva nem órfão afligireis.

[23] Se de algum modo os afligirdes, e eles clamarem a mim, eu lhes ouvirei o clamor;

[24] a minha ira se acenderá, e vos matarei à espada; vossas mulheres ficarão viúvas, e vossos filhos, órfãos.

[25] Se emprestares dinheiro ao meu povo, ao pobre que está contigo, não te haverás com ele como credor que impõe juros.

[26] Se do teu próximo tomares em penhor a sua veste, lha restituirás antes do pôr-do-sol;

[27] porque é com ela que se cobre, é a veste do seu corpo; em que se deitaria? Será, pois, que, quando clamar a mim, eu o ouvirei, porque sou misericordioso.

[28] Contra Deus não blasfemarás, nem amaldiçoarás o príncipe do teu povo.

[29] Não tardarás em trazer ofertas do melhor das tuas ceifas e das tuas vinhas; o primogênito de teus filhos me darás.

[30] Da mesma sorte, farás com os teus bois e com as tuas ovelhas; sete dias ficará a cria com a mãe, e, ao oitavo dia, ma darás.

[31] Ser-me-eis homens consagrados; portanto, não comereis carne dilacerada no campo; deitá-la-eis aos cães.

Êxodo 23

O testemunho falso e a injúria

[21]Не зневажайте і не пригноблюйте чужинця, бо й самі ви були чужинцями в Єгипетській землі.

[22]Не завдавай лиха ні вдовам, а ні сиротам.

[23]Якщо ж учиниш їм зле, вони, напевно, звернуться до Мене. І тоді, почувши їхнє волання,

[24]Я розгніваюсь і віддам тебе мечу, а твої жінки стануть вдовами, а діти — сиротами.

[25]Якщо позичиш гроші якомусь убогому з-поміж Мого народу, то не будь гендлярем і не вимагай користі з нього.

[26]Якщо взяв у заставу одяг свого сусіди, то мусиш повернути йому все ще до заходу сонця.

[27]Бо то єдине його вбрання, одяг для його тіла. Чим він укриється на ніч? Коли ж він звернеться до Мене, Я неодмінно почую його, бо Я — Господь милосердний.

[28]Не шли прокльони на Бога або правителя свого народу.

[29]Не зволікай, принось Мені першу частку свого багатого врожаю та сік плодів. Ти також мусиш віддавати Господу первістка з синів своїх.

[30]І так само волів та овець: сім днів воно буде зі своєю матір'ю, а на восьмий ти віддаси його Мені.

[31]Будьте святими людьми Моїми. Не їжте м'яса тварин, розірваних у полі звіром, а киньте його собакам.

Вихід 23

Не кривди ближнього свого

[1] Não espalharás notícias falsas, nem darás mão ao ímpio, para seres testemunha maldosa.

[1]«Не розносnúmь хибні чутки. У суді не будь на боці нечестивого, щоб не стати лжесвідком.

[2] Não seguirás a multidão para fazeres mal; nem deporás, numa demanda, inclinando-te para a maioria, para torcer o direito.

[2]Не йди за більшістю на зло. Не свідчи перед позовом, спотворюючи правду тільки тому, що інші так роблять.

[3] Nem com o pobre serás parcial na sua demanda.

[3]Не потурай убогому в суді, тому що тобі його шкода. Захищай його тільки коли на ньому нема провини.

[4] Se encontrares desgarrado o boi do teu inimigo ou o seu jumento, lho reconduzirás.

[4]Якщо натрапиш на бика чи осла, що заблукав, поверни хазяїну, навіть коли він ворог твій.

[5] Se vires prostrado debaixo da sua carga o jumento daquele que te aborrece, não o abandonarás, mas ajudá-lo-ás a erguê-lo.

[5]Якщо побачиш осла свого ворога, що впав під своєю ношею, не залишай його, допоможи!

Deveres dos juízes

Deuteronômio 16.18-20

[6] Não perverterás o julgamento do teu pobre na sua causa.

[6]Не дозволяй людям перекручувати справедливість проти убогого, навіть він має право на чесний суд.

[7] Da falsa acusação te afastarás; não matarás o inocente e o justo, porque não justificarei o ímpio.

[7]Уникай брехні, не звинувачуй чоловіка без причини. Якщо дозволиш вбити невинного чи праведного, тобі Я цього не прощу.

[8] Também suborno não aceitarás, porque o suborno cega até o perspicaz e perverte as palavras dos justos.

[8]Не бери хабарів, бо хабар сліпить зрячого й нівечить розсудливість справедливих.

[9] Também não oprimirás o forasteiro; pois vós conheceis o coração do forasteiro, visto que fostes forasteiros na terra do Egito.

[9]Не пригноблюй чужинця. Ви знаєте душу чужинця, бо самі були чужинцями в Єгипетській землі.

O Ano de Descanso

Levítico 25.1-7

Свята

[10] Seis anos semearás a tua terra e recolherás os seus frutos;

[10]Шість років ти можеш засівати свою землю і збирати з неї врожай,

[11] porém, no sétimo ano, a deixarás descansar e não a cultivarás, para que os pobres do teu povo achem o que comer, e do sobejo comam os animais do campo.

[11]а на сьомий залиш її під паром і дай відпочити. Вбогі твого народу їстимуть, а дикий звір, що в полі, харчуватиметься тим, що вони

Assim farás com a tua vinha e com o teu olival.

залишать. Так само зробиш зі своїми виноградниками й оливними деревами.

O Sábado
Levítico 23.3

[12] Seis dias farás a tua obra, mas, ao sétimo dia, descansarás; para que descanse o teu boi e o teu jumento; e para que tome alento o filho da tua serva e o forasteiro.

[12]Шість днів можеш займатися своїми справами, а на сьомий день відпочиватимеш, щоб і воли, й осли твої також могли відпочити, і син твоєї невільниці, й чужинець зможуть відновити сили.

[13] Em tudo o que vos tenho dito, andai apercebidos; do nome de outros deuses nem vos lembreis, nem se ouça de vossa boca.

[13]Затям усе, що Я сказав, і не згадуй імен інших богів, щоб інші імена не злітали з уст твоїх.

As três festas
Êxodo 34.18-26; Levítico 23.4-21,33-44; Deuteronômio 16.1-17

[14] Três vezes no ano me celebrareis festa.

[14]Тричі на рік відзначатимеш свята Мої, та приноситимеш Мені пожертви.

[15] Guardarás a Festa dos Pães Asmos; sete dias comerás pães asmos, como te ordenei, ao tempo apontado no mês de abibe, porque nele saíste do Egito; ninguém apareça de mãos vazias perante mim.

[15]Дотримуйся свята Опрісноків: сім днів їстимеш прісний хліб, як Я наказав, у призначений час у місяці авіві, бо саме тоді ти вийшов з Єгипту. Кожний повинен принести Мені пожертву!

[16] Guardarás a Festa da Sega, dos primeiros frutos do teu trabalho, que houveres semeado no campo, e a Festa da Colheita, à saída do ano, quando recolheres do campo o fruto do teu trabalho.

[16]Відзначай свято Седмиць, свято перших плодів твоєї праці, що ти посіяв у полі, а також свято Кущів під кінець року, коли ти збираєш увесь урожай зі свого поля.

[17] Três vezes no ano, todo homem aparecerá diante do SENHOR Deus.

[17]Тож тричі на рік усі чоловіки мусять явитися перед Господом Богом.

[18] Não oferecerás o sangue do meu sacrifício com pão levedado, nem ficará gordura da minha festa durante a noite até pela manhã.

[18]Не принось крові Моєї жертви разом із закваскою, а жир Моєї святкової пожертви не повинен залишатися до ранку.

[19] As primícias dos frutos da tua terra trarás à Casa do SENHOR, teu Deus. Não cozerás o cabrito no leite da sua própria mãe.

[19]Кращі з перших плодів твоєї землі принеси до Дому Господа, твого Бога. І не їж м'яса козеняти, звареного в молоці його матері.

Deus promete a posse da terra

[20] Eis que eu envio um Anjo adiante de ti, para que te guarde pelo caminho e te leve ao lugar que tenho preparado.

[21] Guarda-te diante dele, e ouve a sua voz, e não te rebeles contra ele, porque não perdoará a vossa transgressão; pois nele está o meu nome.

[22] Mas, se diligentemente lhe ouvires a voz e fizeres tudo o que eu disser, então, serei inimigo dos teus inimigos e adversário dos teus adversários.

[23] Porque o meu Anjo irá adiante de ti e te levará aos amorreus, aos heteus, aos ferezeus, aos cananeus, aos heveus e aos jebuseus; e eu os destruirei.

[24] Não adorarás os seus deuses, nem lhes darás culto, nem farás conforme as suas obras; antes, os destruirás totalmente e despedaçarás de todo as suas colunas.

[25] Servireis ao SENHOR, vosso Deus, e ele abençoará o vosso pão e a vossa água; e tirará do vosso meio as enfermidades.

[26] Na tua terra, não haverá mulher que aborte, nem estéril; completarei o número dos teus dias.

[27] Enviarei o meu terror diante de ti, confundindo a todo povo onde entrares; farei que todos os teus inimigos te voltem as costas.

[28] Também enviarei vespas diante de ti, que lancem os heveus, os cananeus e os heteus de diante de ti.

[29] Não os lançarei de diante de ti num só ano, para que a terra se não torne em

Бог допомагає Ізраїлю одержати землю

[20]Я посилаю Ангела до тебе стерегти тебе в дорозі й привести до місця, що Я приготував.

[21]Будь уважний і слухайся Його. Не будь лихий з ним, бо Він не вибачить твоїх переступів, в Ньому — Моє ім'я.

[22]Але якщо ти й справді слухатимешся Його й робитимеш так, як Я кажу, то Я буду ворогом твоїх ворогів і недругом твоїх недругів.

[23]Коли Мій Посланець йтиме попереду тебе й приведе тебе до аморійців, хиттитів, перизійців, ханаанців, хивійців та євуситів, Я знищу їх.

[24]Не поклоняйся їхнім богам, не служи їм і не наслідуй їхніх вчинків, а повали і вщент порозбивай їхні кам'яні стовпи молельні.

[25]Якщо служитимете Господу, вашому Богові, то Я благословлю твій хліб і твою воду і відверну від тебе хвороби.

[26]Жодна жінка не викине, й не буде безплідних у твоїй землі. Я примножу число твоїх днів.

[27]Я пошлю Свій жах поперед тебе і приведу в замішання всі народи, проти яких ти йтимеш, примушуючи всіх твоїх ворогів тікати з поля бою.

[28]Я пошлю шершнів (або Ангелів) поперед тебе, й вони повиганяють хивійців, ханаанців і хиттитів перед тобою.

[29]Та не за один рік Я повиганяю їх для тебе, щоб не спустошена була та земля і щоб не примножився дикий звір проти тебе.

desolação, e as feras do campo se não multipliquem contra ti.

30 Pouco a pouco, os lançarei de diante de ti, até que te multipliques e possuas a terra por herança.

31 Porei os teus limites desde o mar Vermelho até ao mar dos filisteus e desde o deserto até ao Eufrates; porque darei nas tuas mãos os moradores da terra, para que os lances de diante de ti.

32 Não farás aliança nenhuma com eles, nem com os seus deuses.

33 Eles não habitarão na tua terra, para que te não façam pecar contra mim; se servires aos seus deuses, isso te será cilada.

30Поступово Я повиганяю їх від тебе, поки ти примножишся й заволодієш землею.

31Я встановлю твої кордони від Червоного моря до моря Филистимського, й від пустелі до Євфрату. Бо Я віддам у ваші руки всіх мешканців тієї землі, й ти поженеш їх з неї поперед себе.

32Не укладай ніякої Угоди ні з ними, ні з їхніми богами.

33Вони не повинні залишатися в твоїй землі, щоб не ввести тебе в гріх переді Мною, бо якщо ти служитимеш їхнім богам, то це буде пасткою для тебе».

Êxodo 24

A aliança de Deus com Israel

1 Disse também Deus a Moisés: Sobe ao SENHOR, tu, e Arão, e Nadabe, e Abiú, e setenta dos anciãos de Israel; e adorai de longe.

2 Só Moisés se chegará ao SENHOR; os outros não se chegarão, nem o povo subirá com ele.

3 Veio, pois, Moisés e referiu ao povo todas as palavras do SENHOR e todos os estatutos; então, todo o povo respondeu a uma voz e disse: Tudo o que falou o SENHOR faremos.

4 Moisés escreveu todas as palavras do SENHOR e, tendo-se levantado pela manhã de madrugada, erigiu um altar ao pé do monte e doze colunas, segundo as doze tribos de Israel.

Вихід 24

Угода з Ізраїлем

1І мовив Він до Мойсея: «Піднімись до Господа ти, Аарон, Надав, Авігу й сімдесят старійшин Ізраїлю і поклоняйтеся звіддалік.

2Тоді Мойсей нехай наблизиться до Господа. Вони ж нехай не підходять, та народ нехай не залишиться з ними».

3Тож Мойсей прийшов і переказав народові всі слова Господа і всі настанови. І всі люди в один голос відповіли так: «Ми виконаємо все, що наказав Господь».

4Мойсей записав усі слова Господа. Рано вранці він устав і спорудив під горою вівтар на дванадцяти каменях для дванадцятьох колін Ізраїлю.

[5] E enviou alguns jovens dos filhos de Israel, os quais ofereceram ao SENHOR holocaustos e sacrifícios pacíficos de novilhos.

[5]Тоді він послав юнаків з-поміж дітей Ізраїля, і вони принесли жертви всеспалення, а також пожертвували телят як мирні пожертви Господу.

[6] Moisés tomou metade do sangue e o pôs em bacias; e a outra metade aspergiu sobre o altar.

[6]Мойсей налив половину крові в чаші, а другою половиною покропив вівтар.

[7] E tomou o livro da aliança e o leu ao povo; e eles disseram: Tudo o que falou o SENHOR faremos e obedeceremos.

[7]Тоді він узяв книгу з Угодою і прочитав, щоб народ почув. Вони сказали: «Все, що Господь наказав, ми виконаємо й будемо слухатися».

[8] Então, tomou Moisés aquele sangue, e o aspergiu sobre o povo, e disse: Eis aqui o sangue da aliança que o SENHOR fez convosco a respeito de todas estas palavras.

[8]Мойсей узяв чашу з кров'ю і покропив людей. Він сказав: «Це кров Угоди, що Господь уклав з вами згідно з усіма цими словами».

Мойсей сходить на гору

[9] E subiram Moisés, e Arão, e Nadabe, e Abiú, e setenta dos anciãos de Israel.

[9]Мойсей, Аарон, Надав, Авігу і сімдесят старійшин Ізраїлю зійшли на гору.

[10] E viram o Deus de Israel, sob cujos pés havia uma como pavimentação de pedra de safira, que se parecia com o céu na sua claridade.

[10]Вони побачили Бога Ізраїлю. Під Його ногами було щось ніби вимощене сапфірами, та таке ясне, як саме небо.

[11] Ele não estendeu a mão sobre os escolhidos dos filhos de Israel; porém eles viram a Deus, e comeram, e beberam.

[11]Та Він не поклав Своєї руки на вождів дітей Ізраїля. Вони бачили Бога, але Господь не побив їх, та вони разом їли й пили.

Moisés e os anciãos sobem novamente ao monte

[12] Então, disse o SENHOR a Moisés: Sobe a mim, ao monte, e fica lá; dar-te-ei tábuas de pedra, e a lei, e os mandamentos que escrevi, para os ensinares.

[12]Господь мовив до Мойсея: «Зійди до Мене на гору й зачекай там, щоб Я зміг дати тобі кам'яні скрижалі з Законом і заповідями, які Я написав для їхнього навчання».

[13] Levantou-se Moisés com Josué, seu servidor; e, subindo Moisés ao monte de Deus,

[13]І встали Мойсей та його слуга Ісус, і пішли на Божу гору.

[14] disse aos anciãos: Esperai-nos aqui até que voltemos a vós outros. Eis que Arão e

[14]А старійшинам він сказав: «Зачекайте нас тут, Аарон і Гур будуть з вами. Якщо хтось матиме суперечку, нехай іде до них».

Hur ficam convosco; quem tiver alguma questão se chegará a eles.

15 Tendo Moisés subido, uma nuvem cobriu o monte.

16 E a glória do SENHOR pousou sobre o monte Sinai, e a nuvem o cobriu por seis dias; ao sétimo dia, do meio da nuvem chamou o SENHOR a Moisés.

17 O aspecto da glória do SENHOR era como um fogo consumidor no cimo do monte, aos olhos dos filhos de Israel.

18 E Moisés, entrando pelo meio da nuvem, subiu ao monte; e lá permaneceu quarenta dias e quarenta noites.

Зустріч Мойсея з Господом

15Мойсей зійшов на гору і хмара вкрила її.

16Слава Господа зійшла на гору Синай, і хмара вкривала її шість днів, а на сьомий день Всевишній покликав Мойсея із хмари.

17Поява слави Господа була, мов той вогонь, що охопив вершину гори на очах дітей Ізраїля.

18Мойсей увійшов у хмару й зійшов на гору. І перебував він на горі сорок днів і сорок ночей.

Êxodo 25

Deus manda trazer ofertas para o tabernáculo

Êxodo 35.4-9

1 Disse o SENHOR a Moisés:

2 Fala aos filhos de Israel que me tragam oferta; de todo homem cujo coração o mover para isso, dele recebereis a minha oferta.

3 Esta é a oferta que dele recebereis: ouro, e prata, e bronze,

4 e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino, e pêlos de cabra,

5 e peles de carneiro tintas de vermelho, e peles finas, e madeira de acácia,

6 azeite para a luz, especiarias para o óleo de unção e para o incenso aromático,

7 pedras de ônix e pedras de engaste, para a estola sacerdotal e para o peitoral.

8 E me farão um santuário, para que eu possa habitar no meio deles.

Вихід 25

Дари Богу

1Господь говорив з Мойсеєм так:

2«Скажи дітям Ізраїля, щоб принесли Мені дари, які серце кожного з готовністю дає.

3-7Ось ті дари, що ви прийматимете від них: золото, срібло, бронзу, блакитне, пурпурове та ясно-червоне полотно, тонкий льон, козячу вовну, дублені баранячі шкіри, шкури, дерево акації, оливу для світильника, пахощі для оливи помазання й запашного куріння, камінь онікс та інше каміння для прикрашання ефоду й нагрудника.

Святилище

8Нехай діти Ізраїлю зроблять для Мене святилище, і Я зможу перебувати серед них.

[9] Segundo tudo o que eu te mostrar para modelo do tabernáculo e para modelo de todos os seus móveis, assim mesmo o fareis.

[9]Зробіть його згідно з тим, як Я покажу вам, — святий намет і все те, що в ньому.

A arca
Êxodo 37.1-5

Ковчег Угоди

[10] Também farão uma arca de madeira de acácia; de dois côvados e meio será o seu comprimento, de um côvado e meio, a largura, e de um côvado e meio, a altura.

[10]Ковчег зроблять з акації. Він має бути завдовжки два з половиною лікті, півтора лікті завширшки й півтора лікті заввишки.

[11] De ouro puro a cobrirás; por dentro e por fora a cobrirás e farás sobre ela uma bordadura de ouro ao redor.

[11]Ти покриєш його щирим золотом зсередини та ззовні й зробиш золотий вінець довкола.

[12] Fundirás para ela quatro argolas de ouro e as porás nos quatro cantos da arca: duas argolas num lado dela e duas argolas noutro lado.

[12]Виллєш для нього чотири золоті кільця й прикріпиш їх по чотирьох кутках — два з одного боку і два з іншого.

[13] Farás também varais de madeira de acácia e os cobrirás de ouro;

[13]Зробиш жердини з акації і покриєш їх золотом.

[14] meterás os varais nas argolas aos lados da arca, para se levar por meio deles a arca.

[14]Вставиш жердини в кільця з боків ковчегу, щоб його носити.

[15] Os varais ficarão nas argolas da arca e não se tirarão dela.

[15]Жердини треба повсувати у кільця ковчегу й не слід виймати їх звідти.

[16] E porás na arca o Testemunho, que eu te darei.

[16]Покладеш у ковчег Свідоцтво (кам'яні скрижалі з 10 заповідями), що Я тобі дам.

O propiciatório
Êxodo 37.6-9

[17] Farás também um propiciatório de ouro puro; de dois côvados e meio será o seu comprimento, e a largura, de um côvado e meio.

[17]Зробиш віко для відпущення гріхів із щирого золота два з половиною лікті завдовжки і півтора завширшки.

[18] Farás dois querubins de ouro; de ouro batido os farás, nas duas extremidades do propiciatório;

[18]Зробиш із золота два Херувими карбовані й прикріпиш з обох кінців віка для відпущення гріхів.

[19] um querubim, na extremidade de uma parte, e o outro, na extremidade da outra

[19]Одного Херувима помістиш на одному кінці, а другого — на другому. Зробиш так, щоб Херувими були єдиним цілим із

parte; de uma só peça com o propiciatório fareis os querubins nas duas extremidades dele.

[20] Os querubins estenderão as asas por cima, cobrindo com elas o propiciatório; estarão eles de faces voltadas uma para a outra, olhando para o propiciatório.

[21] Porás o propiciatório em cima da arca; e dentro dela porás o Testemunho, que eu te darei.

[22] Ali, virei a ti e, de cima do propiciatório, do meio dos dois querubins que estão sobre a arca do Testemunho, falarei contigo acerca de tudo o que eu te ordenar para os filhos de Israel.

A mesa

Êxodo 37.10-16

[23] Também farás a mesa de madeira de acácia; terá o comprimento de dois côvados, a largura, de um côvado, e a altura, de um côvado e meio;

[24] de ouro puro a cobrirás e lhe farás uma bordadura de ouro ao redor.

[25] Também lhe farás moldura ao redor, da largura de quatro dedos, e lhe farás uma bordadura de ouro ao redor da moldura.

[26] Também lhe farás quatro argolas de ouro; e porás as argolas nos quatro cantos, que estão nos seus quatro pés.

[27] Perto da moldura estarão as argolas, como lugares para os varais, para se levar a mesa.

[28] Farás, pois, estes varais de madeira de acácia e os cobrirás de ouro; por meio deles, se levará a mesa.

віком для відпущення гріхів з обох кінців.

[20]І здійматимуть Херувими крила свої і повернені будуть обличчями одне до одного, звернені до віка для відпущення гріхів, а крилами затулятимуть віко для відпущення гріхів.

[21]Поставиш те віко для відпущення гріхів зверху на ковчег і покладеш у ковчег Свідоцтва, що Я тобі дам.

[22]Там, над віком для відпущення гріхів, Я зустрічатимуся з тобою між двома Херувимами зверху на Ковчезі свідчення. Я скажу тобі про все, що наказуватиму дітям Ізраїля.

Стіл

[23]Зробиш стіл з акації два лікті завдовжки, один лікоть завширшки й півтора лікті заввишки.

[24]Покриєш його щирим золотом і зробиш золотий вінець довкола.

[25]Зробиш обід в долоню завширшки й золотий вінець довкруги ободу.

[26]Зробиш чотири золоті кільця й прилаштуєш із чотирьох кутів, біля чотирьох ніжок столу.

[27]Кільця мусять бути коло ободу. Вони триматимуть жердини, щоб носити стіл.

[28]Зробиш жердини з акації і вкриєш їх золотом. На нихноситимуть стіл.

[29] Também farás os seus pratos, e os seus recipientes para incenso, e as suas galhetas, e as suas taças em que se hão de oferecer libações; de ouro puro os farás.

[29]Зі щирого золота зробиш до нього тарілки, кадильниці, кухлі й чаші для ливних пожертв.

[30] Porás sobre a mesa os pães da proposição diante de mim perpetuamente.

[30]На стіл постійно кластимеш переді Мною хліб присутності.

O candelabro

Êxodo 37.17-24

Світильник

[31] Farás também um candelabro de ouro puro; de ouro batido se fará este candelabro; o seu pedestal, a sua hástea, os seus cálices, as suas maçanetas e as suas flores formarão com ele uma só peça.

[31]Зробиш світильник зі щирого золота. Світильник, його основа й держак мусять бути карбовані. Його чашечки, бруньки й пелюстки, немов у квітки, будуть єдиним цілим.

[32] Seis hásteas sairão dos seus lados: três de um lado e três do outro.

[32]Шість галузок простягатимуться з боків — три галузки світильника з одного й три з другого боку основи.

[33] Numa hástea, haverá três cálices com formato de amêndoas, uma maçaneta e uma flor; e três cálices, com formato de amêndoas na outra hástea, uma maçaneta e uma flor; assim serão as seis hásteas que saem do candelabro.

[33]На одній галузці має бути три чашечки, немов квіти мигдалю, кожна з брунькою та пелюсткою і три чашечки, немов квіти мигдалю, кожна з брунькою і пелюсткою на іншій галузці. Такий вигляд повинні мати всі шість галузок, що простягаються від світильника.

[34] Mas no candelabro mesmo haverá quatro cálices com formato de amêndoas, com suas maçanetas e com suas flores.

[34]На самому світильнику мусить бути чотири чашечки, немов квітки мигдалю з бруньками та пелюстками.

[35] Haverá uma maçaneta sob duas hásteas que saem dele; e ainda uma maçaneta sob duas outras hásteas que saem dele; e ainda mais uma maçaneta sob duas outras hásteas que saem dele; assim se fará com as seis hásteas que saem do candelabro.

[35]Під кожною парою галузок повинна бути брунька, і так на всіх шести галузках, що простягатимуться від світильника.

[36] As suas maçanetas e as suas hásteas serão do mesmo; tudo será de uma só peça, obra batida de ouro puro.

[36]Ті бруньки й галузки мають бути єдиним цілим і викарбувані з єдиного самородка щирого золота.

[37] Também lhe farás sete lâmpadas, as quais se acenderão para alumiar defronte dele.

[37]Зробиш сім лампад до світильника. Ці лампади слід поставити так, щоб вони світили поперед нього.

[38] As suas espevitadeiras e os seus apagadores serão de ouro puro.

[39] De um talento de ouro puro se fará o candelabro com todos estes utensílios.

[40] Vê, pois, que tudo faças segundo o modelo que te foi mostrado no monte.

Êxodo 26

As cortinas do tabernáculo
Êxodo 36.8-18

[1] Farás o tabernáculo, que terá dez cortinas, de linho retorcido, estofo azul, púrpura e carmesim; com querubins, as farás de obra de artista.

[2] O comprimento de cada cortina será de vinte e oito côvados, e a largura, de quatro côvados; todas as cortinas serão de igual medida.

[3] Cinco cortinas serão ligadas umas às outras; e as outras cinco também ligadas umas às outras.

[4] Farás laçadas de estofo azul na orla da cortina extrema do primeiro agrupamento; e de igual modo farás na orla da cortina extrema do segundo agrupamento.

[5] Cinqüenta laçadas farás numa cortina, e cinqüenta, na outra cortina no extremo do segundo agrupamento; as laçadas serão contrapostas uma à outra.

[6] Farás cinqüenta colchetes de ouro, com os quais prenderás as cortinas uma à outra; e o tabernáculo passará a ser um todo.

[38]Щипці до нього й таці мають бути зі щирого золота.

[39]Його разом з усім приладдям слід зробити з таланту щирого золота.

[40]Гляди ж, зроби відповідно до зразка, показаного тобі на горі».

Вихід 26

Священна скинія

[1]Зробиш святий намет з десяти покривал із тонкого льону й блакитного, пурпурового та яскраво-червоного полотна, з вправно виготовленими Херувимами на них.

[2]Кожне покривало має бути двадцять вісім ліктів завдовжки й чотири лікті завширшки. І всі вони мусять бути одного розміру.

[3]П'ять покривал з'єднаєш між собою, і так само інші п'ять мусять бути з'єднані між собою.

[4]Зробиш завіси з блакитного полотна по краю останнього покривала з перших з'єднаних полотен. Так само зробиш по кінцях крайнього покривала другого комплекту.

[5]Зробиш п'ятдесят завіс на одному покривалі й п'ятдесят завіс на кінці покривала з другої групи з'єднаних полотен. Завіси мусять бути одна навпроти одної.

[6]Зробиш п'ятдесят гачків із золота і з'єднаєш покривала між собою цими гачками так, що скинія стане єдиним цілим.

[7] Farás também de pêlos de cabra cortinas para servirem de tenda sobre o tabernáculo; onze cortinas farás.

[7]Зробиш запони з козячої вовни для намету поверх скинії. Таких запон зробиш одинадцять штук.

[8] O comprimento de cada cortina será de trinta côvados, e a largura, de quatro côvados; as onze cortinas serão de igual medida.

[8]Кожна запона мусить бути тридцять ліктів завдовжки й чотири лікті завширшки. Всі одинадцять запон повинні бути одного розміру.

[9] Ajuntarás à parte cinco cortinas entre si, e de igual modo as seis restantes, a sexta das quais dobrarás na parte dianteira da tenda.

[9]З'єднаєш між собою п'ять запон, і так само з'єднаєш між собою інші шість, а шосту запону складеш удвоє спереду намету.

[10] Farás cinqüenta laçadas na orla da cortina extrema do primeiro agrupamento e cinqüenta laçadas na orla da cortina extrema do segundo agrupamento.

[10]Зробиш п'ятдесят завіс по краю останньої запони з перших п'яти і п'ятдесят завіс по краю інших з'єднаних запон.

[11] Farás também cinqüenta colchetes de bronze, e meterás os colchetes nas laçadas, e ajuntarás a tenda, para que venha a ser um todo.

[11]Зробиш п'ятдесят бронзових гачків. Повставляєш гачки в завіси й з'єднаєш намет разом, щоб він став єдиним цілим.

[12] A parte que restar das cortinas da tenda, a saber, a meia cortina que sobrar, penderá às costas do tabernáculo.

[12]Щодо половини покривала, що залишилося, то почепиш її позаду скинії.

[13] O côvado de um lado e o côvado de outro lado, do que sobejar no comprimento das cortinas da tenda, penderão de um e de outro lado do tabernáculo para o cobrir.

[13]Залишиться по ліктю з обох боків намету, й вони звисатимуть з одного й другого боків скинії, щоб усе позакривати.

A coberta de peles e as tábuas

[14] Também farás de peles de carneiro tintas de vermelho uma coberta para a tenda e outra coberta de peles finas.

[14]Зробиш покриття для намету з дублених баранячих шкір, а зверху покриття зі шкури.

[15] Farás também de madeira de acácia as tábuas para o tabernáculo, as quais serão colocadas verticalmente.

[15]Зробиш бруси-підпори з акації для святого намету.

[16] Cada uma das tábuas terá dez côvados de comprimento e côvado e meio de largura.

[16]Кожен брус мусить бути десять ліктів завдовжки і півтора лікті завширшки.

[17] Cada tábua terá dois encaixes, travados um com o outro; assim farás com todas as tábuas do tabernáculo.

[17]Кожен брус матиме по два кріплення для з'єднання між собою. Зробиш їх для кожного бруса скинії.

[18] No preparar as tábuas para o tabernáculo, farás vinte delas para o lado sul.

[18]Зробиш двадцять брусів для скинії з південного боку.

[19] Farás também quarenta bases de prata debaixo das vinte tábuas: duas bases debaixo de uma tábua para os seus dois encaixes e duas bases debaixo de outra tábua para os seus dois encaixes.

[19]Також виготовиш сорок срібних поставців під двадцять брусів. По два поставці буде під кожен брус для двох його кріплень і два поставці під інший брус для двох його бокових кріплень.

[20] Também haverá vinte tábuas ao outro lado do tabernáculo, para o lado norte,

[20]З іншого, північного боку скинії зробиш двадцять брусів.

[21] com as suas quarenta bases de prata: duas bases debaixo de uma tábua e duas bases debaixo de outra tábua;

[21]До них сорок поставців із срібла — по дві під кожним брусом.

[22] ao lado posterior do tabernáculo para o ocidente, farás seis tábuas.

[22]Позаду скинії, з західного боку, поставиш шість брусів.

[23] Farás também duas tábuas para os cantos do tabernáculo, na parte posterior;

[23]Зробиш два бруси для кутків позаду скинії.

[24] as quais, por baixo, estarão separadas, mas, em cima, se ajustarão à primeira argola; assim se fará com as duas tábuas; serão duas para cada um dos dois cantos.

[24]Вони мусять сходитися внизу окремо, а зверху приєднані до одного кільця. Так повинно бути з обома брусами по кутах.

[25] Assim serão as oito tábuas com as suas bases de prata, dezesseis bases: duas bases debaixo de uma tábua e duas debaixo de outra tábua.

[25]Усіх брусів буде вісім, і ще буде шістнадцять срібних поставців для них — по два поставці під кожним брусом.

[26] Farás travessas de madeira de acácia; cinco para as tábuas de um lado do tabernáculo,

[26-27]Зробиш засуви з акації — п'ять для брусів з одного боку скинії і п'ять засувів для брусів з іншого боку скинії, а також

[27] cinco para as tábuas do outro lado do tabernáculo e cinco para as tábuas do tabernáculo ao lado posterior que olha para o ocidente.

п'ять засувів для брусів позаду скинії, з західної сторони.

[28] A travessa do meio passará ao meio das tábuas de uma extremidade à outra.

[28]Середній засув, проходитиме через середину брусів від одного краю до іншого.

[29] Cobrirás de ouro as tábuas e de ouro farás as suas argolas, pelas quais hão de passar as travessas; e cobrirás também de ouro as travessas.

[29]Покрий бруси золотом. Зроби кільця з золота, щоб тримати засуви, і їх також покрий золотом.

[30] Levantarás o tabernáculo segundo o modelo que te foi mostrado no monte.

[30]Споруди скинію за тим зразком, що показано тобі на горі.

O véu, o reposteiro e as colunas
Êxodo 36.35-38

Всередині священної скинії

[31] Farás também um véu de estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido; com querubins, o farás de obra de artista.

[31]Зроби запону з блакитного, пурпурового та ясно-червоного полотна й тонкого льону. Зроби майстерно з Херувимами на ній.

[32] Suspendê-lo-ás sobre quatro colunas de madeira de acácia, cobertas de ouro; os seus colchetes serão de ouro, sobre quatro bases de prata.

[32]І почепиш її на чотирьох стовпах з акації, покритих золотом, з золотими гачками, на чотирьох поставцях.

[33] Pendurarás o véu debaixo dos colchetes e trarás para lá a arca do Testemunho, para dentro do véu; o véu vos fará separação entre o Santo Lugar e o Santo dos Santos.

[33]Почепиш завісу на гачки. Внесеш всередину за запону ковчег Угоди. Ця запона відділить святилище від Святеє Святих.

[34] Porás a coberta do propiciatório sobre a arca do Testemunho no Santo dos Santos.

[34]Покладеш віко для відпущення гріхів зверху на ковчег Угоди в Святеє Святих.

[35] A mesa porás fora do véu e o candelabro, defronte da mesa, ao lado do tabernáculo, para o sul; e a mesa porás para o lado norte.

[35]Ззовні запони поставиш стіл і світильник навпроти, з південного боку святого намету. Стіл поставиш з північного боку.

Двері священної скинії

[36] Farás também para a porta da tenda um reposteiro de estofo azul, e púrpura, e

[36]Зроби гаптовану запону для входу до намету з блакитного, пурпурового та

carmesim, e linho fino retorcido, obra de bordador.

[37] Para este reposteiro farás cinco colunas de madeira de acácia e as cobrirás de ouro; os seus colchetes serão de ouro, e para elas fundirás cinco bases de bronze.

ясно-червоного полотна й тонкого льону.

[37]Зроби п'ять стовпів з акації для запони й покрий їх золотом, а також зроби гачки з золота. І вилий для них п'ять поставців із бронзи.

Êxodo 27

O altar do holocausto
Êxodo 38.1-7

[1] Farás também o altar de madeira de acácia; de cinco côvados será o seu comprimento, e de cinco, a largura (será quadrado o altar), e de três côvados, a altura.

[2] Dos quatro cantos farás levantar-se quatro chifres, os quais formarão uma só peça com o altar; e o cobrirás de bronze.

[3] Far-lhe-ás também recipientes para recolher a sua cinza, e pás, e bacias, e garfos, e braseiros; todos esses utensílios farás de bronze.

[4] Far-lhe-ás também uma grelha de bronze em forma de rede, à qual farás quatro argolas de metal nos seus quatro cantos,

[5] e as porás dentro do rebordo do altar para baixo, de maneira que a rede chegue até ao meio do altar.

[6] Farás também varais para o altar, varais de madeira de acácia, e os cobrirás de bronze.

[7] Os varais se meterão nas argolas, de um e de outro lado do altar, quando for levado.

[8] Oco e de tábuas o farás; como se te mostrou no monte, assim o farão.

O átrio do tabernáculo

Вихід 27

Вівтар для жертвоприношення

[1]Зробиш вівтар з акації п'ять ліктів завдовжки і п'ять ліктів завширшки. Вівтар мусить бути квадратний, три лікті заввишки.

[2]Зробиш ріжки на ньому по чотирьох кутках. Ріжки повинні бути суцільні з вівтарем. Обклади його бронзою.

[3]Зробиш усе приладдя до нього з бронзи: глечики, лопатки, кропильниці й таці.

[4]Зробиш решітку для вівтаря — бронзове мереживо. Зробиш на решітці по чотирьох кутках чотири бронзові кільця.

[5]Поклади її під край вівтаря, щоб решітка доходила знизу до половини вівтаря.

[6]Зробиш жердини для вівтаря з акації, і покриєш їх бронзою.

[7]Жердини мусять входити в кільця з боків вівтаря, щоб його носити.

[8]Зробиш його з дощок, порожнім усередині. Нехай так його зроблять, як тобі було показано на горі.

Подвір'я священної скинії

Êxodo 38.9-20

9 Farás também o átrio do tabernáculo; ao lado meridional (que dá para o sul), o átrio terá cortinas de linho fino retorcido; o comprimento de cada lado será de cem côvados.

9Влаштуєш подвір'я для святого намету. З південного боку подвір'я буде запона з тонкого льону в сто ліктів завдовжки.

10 Também as suas vinte colunas e as suas vinte bases serão de bronze; os ganchos das colunas e as sua vergas serão de prata.

10Там повинно бути двадцять стовпів до них і двадцять бронзових поставців, а гачки на стовпах і кільця до них — срібні.

11 De igual modo, para o lado norte ao comprido, haverá cortinas de cem côvados de comprimento; e as suas vinte colunas e as suas vinte bases serão de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas serão de prata.

11Так само слід зробити з північного боку — запону у сто ліктів завдовжки з двадцятьма стовпами й двадцятьма бронзовими поставцями, з гачками на стовпах і кільцями із срібла.

12 Na largura do átrio para o lado do ocidente, haverá cortinas de cinqüenta côvados; as colunas serão dez, e as suas bases, dez.

12Подвір'я на захід має бути п'ятдесят ліктів завширшки з десятьма стовпами й десятьма поставцями для них.

13 A largura do átrio do lado oriental (para o levante) será de cinqüenta côvados.

13Спереду на схід подвір'я має бути п'ятдесят ліктів завширшки.

14 As cortinas para um lado da entrada serão de quinze côvados; as suas colunas serão três, e as suas bases, três.

14Запона з одного боку буде п'ятнадцять ліктів на трьох стовпах і трьох поставцях під ними.

15 Para o outro lado da entrada, haverá cortinas de quinze côvados; as suas colunas serão três, e as suas bases, três.

15І з другого боку запона буде п'ятнадцять ліктів завдовжки — на трьох стовпах і трьох поставцями під ними.

16 À porta do átrio, haverá um reposteiro de vinte côvados, de estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido, obra de bordador; as suas colunas serão quatro, e as suas bases, quatro.

16При вході на подвір'я буде гаптована завіса в двадцять ліктів із блакитного, пурпурового та ясно-червоного полотна й тонкого льону — на чотирьох стовпах і чотирьох поставцях під ними.

17 Todas as colunas ao redor do átrio serão cingidas de vergas de prata; os seus

17Усі стовпи навколо подвір'я мусять бути з'єднані срібними гачками й на бронзових поставцях.

ganchos serão de prata, mas as suas bases, de bronze.

[18] O átrio terá cem côvados de comprimento, e cinqüenta de largura por todo o lado, e cinco de altura; as suas cortinas serão de linho fino retorcido, e as suas bases, de bronze.

[18]Подвір'я має бути сто ліктів завдовжки, п'ятдесят ліктів завширшки і з завісою в п'ять ліктів заввишки з тонкого льону на поставцях із бронзи.

[19] Todos os utensílios do tabernáculo em todo o seu serviço, e todas as suas estacas, e todas as estacas do átrio serão de bronze.

[19]Все начиння скинії для різного використання та всі кілки для подвір'я мають бути бронзовими.

O azeite para o candelabro
Levítico 24.1-4

Олива для світильника

[20] Ordenarás aos filhos de Israel que te tragam azeite puro de oliveira, batido, para o candelabro, para que haja lâmpada acesa continuamente.

[20]Накажи дітям Ізраїля принести тобі чистої оливи для того, щоб світильник завжди горів.

[21] Na tenda da congregação fora do véu, que está diante do Testemunho, Arão e seus filhos a conservarão em ordem, desde a tarde até pela manhã, perante o SENHOR; estatuto perpétuo será este a favor dos filhos de Israel pelas suas gerações.

[21]Аарон зі своїми синами влаштує його з вечора до ранку перед Господом в наметі зібрання за запоною, що перед ковчегом Свідчення. І цей закон на віки вічні для всіх поколінь дітей Ізраїля.

Êxodo 28

Вихід 28

Deus escolhe Arão e seus filhos para sacerdotes

Священне вбрання

[1] Faze também vir para junto de ti Arão, teu irmão, e seus filhos com ele, dentre os filhos de Israel, para me oficiarem como sacerdotes, a saber, Arão e seus filhos Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

[1]Приведи Аарона, твого брата, і його синів Надава, Авігу, Елеазара та Ітамара, дітей Ізраїля, до себе, щоб вони були Моїми священиками.

As vestes sacerdotais
Êxodo 39.1-31

[2] Farás vestes sagradas para Arão, teu irmão, para glória e ornamento.

[2]Справиш священне вбрання Аарону, своєму братові, для слави й краси.

[3] Falarás também a todos os homens hábeis a quem enchi do espírito de sabedoria, que façam vestes para Arão

[3]І скажи всім, хто мудрий серцем, кого Я наповнив духом мудрості, щоб вони справили Ааронові вбрання на посвячення, щоб він міг служити Мені.

para consagrá-lo, para que me ministre o ofício sacerdotal.

4 As vestes, pois, que farão são estas: um peitoral, uma estola sacerdotal, uma sobrepeliz, uma túnica bordada, mitra e cinto. Farão vestes sagradas para Arão, teu irmão, e para seus filhos, para me oficiarem como sacerdotes.

4Ось яке вбрання вони мають справити: нагрудник, ефод, ризу, плетений хітон, тюрбан і пасок. Вони зроблять священне вбрання Ааронові, твоєму брату, щоб він міг бути Моїм священиком.

5 Tomarão ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino

5Нехай візьмуть золота, блакитного, пурпурового та ясно-червоного полотна й тонкого льону.

6 e farão a estola sacerdotal de ouro, e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido, obra esmerada.

6Нехай зроблять ефод з золотого, блакитного, пурпурового та ясно-червоного полотна й тонкого льону. Цю робота треба виконана досконало.

7 Terá duas ombreiras que se unam às suas duas extremidades, e assim se unirá.

7З обох кінців його мають бути прив'язані два наплічники, з'єднані між собою.

8 E o cinto de obra esmerada, que estará sobre a estola sacerdotal, será de obra igual, da mesma obra de ouro, e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido.

8Пасок на ефоді мусить бути зроблений з тієї ж тканини: золотого, блакитного, пурпурового та ясно-червоного полотна й тонкого льону.

9 Tomarás duas pedras de ônix e gravarás nelas os nomes dos filhos de Israel:

9Візьмеш два камені оніксу й викарбуєш на них імена синів Ізраїля.

10 seis de seus nomes numa pedra e os outros seis na outra pedra, segundo a ordem do seu nascimento.

10Викарбуєш шість імен на одному камені й решту шість на другому за їхнім народженням.

11 Conforme a obra de lapidador, como lavores de sinete, gravarás as duas pedras com os nomes dos filhos de Israel; engastadas ao redor de ouro, as farás.

11На двох каменях викарбуєш імена синів Ізраїля так само, як робить різбляр, вирізуючи печатку, й оправиш їх у золоті гнізда.

12 E porás as duas pedras nas ombreiras da estola sacerdotal, por pedras de memória aos filhos de Israel; e Arão levará os seus nomes sobre ambos os seus ombros, para memória diante do SENHOR.

12Ти прикріпиш ці два камені до наплічників ефоду у пам'ять про синів Ізраїля. Ааронноситиме їхні імена перед Господом на обох своїх плечах як пам'ятку.

13 Farás também engastes de ouro

13Виготовиш золоті гнізда.

[14] e duas correntes de ouro puro; obra de fieira as farás; e as correntes de fieira prenderás nos engastes.

[14]Змайструєш два ланцюжки щирого золота, звиті, як мотузка, і приєднаєш ланцюжки до гнізд.

Нагрудник

[15] Farás também o peitoral do juízo de obra esmerada, conforme a obra da estola sacerdotal o farás: de ouro, e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido o farás.

[15]Зробиш судний нагрудник майстерної роботи. Зробиш його так само, як і ефод — із золота, блакитного, пурпурового та ясно-червоного полотна й тонкого льону.

[16] Quadrado e duplo, será de um palmo o seu comprimento, e de um palmo, a sua largura.

[16]Він буде квадратний, складений удвоє, одна п'ядь завдовжки й одна п'ядь завширшки.

[17] Colocarás nele engaste de pedras, com quatro ordens de pedras: a ordem de sárdio, topázio e carbúnculo será a primeira ordem;

[17]Повправляй у нього чотири ряди коштовного каміння. В першому ряду мають бути сердолік, топаз і смарагд.

[18] a segunda ordem será de esmeralda, safira e diamante;

[18]В другому ряду — бірюза, сапфір та ізумруд.

[19] a terceira ordem será de jacinto, ágata e ametista;

[19]У третьому ряду — яхонт, агат і аметист. І всі вони мусять бути в золотих оправах.

[20] a quarta ordem será de berilo, ônix e jaspe; elas serão guarnecidas de ouro nos seus engastes.

[20]У четвертому ряду — топаз, онікс і яшма.

[21] As pedras serão conforme os nomes dos filhos de Israel, doze, segundo os seus nomes; serão esculpidas como sinetes, cada uma com o seu nome, para as doze tribos.

[21]Всього буде дванадцять каменів зі своїми іменами, згідно з іменами синів Ізраїля. На кожному мусить бути викарбувано, як на печатці, ім'я одного з дванадцяти колін.

[22] Para o peitoral farás correntes como cordas, de obra trançada de ouro puro.

[22]Зробиш для нагрудника ланцюжки, звиті, немов мотузки, із щирого золота.

[23] Também farás para o peitoral duas argolas de ouro e porás as duas argolas nas extremidades do peitoral.

[23]Зробиш два золоті кільця й прилаштуєш їх до двох кінців нагрудника.

[24] Então, meterás as duas correntes de ouro nas duas argolas, nas extremidades do peitoral.

[24]Пропустиш два звиті золоті ланцюжки через два кільця на кінцях нагрудника.

[25] As duas pontas das correntes prenderás nos dois engastes e as porás nas ombreiras da estola sacerdotal na frente dele.

[26] Farás também duas argolas de ouro e as porás nas duas extremidades do peitoral, na sua orla interior junto à estola sacerdotal.

[27] Farás também duas argolas de ouro e as porás nas duas ombreiras da estola sacerdotal, abaixo, na frente dele, perto da sua juntura, sobre o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal.

[28] E ligarão o peitoral com as suas argolas às argolas da estola sacerdotal por cima com uma fita azul, para que esteja sobre o cinto da estola sacerdotal; e nunca o peitoral se separará da estola sacerdotal.

[29] Assim, Arão levará os nomes dos filhos de Israel no peitoral do juízo sobre o seu coração, quando entrar no santuário, para memória diante do SENHOR continuamente.

[30] Também porás no peitoral do juízo o Urim e o Tumim, para que estejam sobre o coração de Arão, quando entrar perante o SENHOR; assim, Arão levará o juízo dos filhos de Israel sobre o seu coração diante do SENHOR continuamente.

[31] Farás também a sobrepeliz da estola sacerdotal toda de estofo azul.

[32] No meio dela, haverá uma abertura para a cabeça; será debruada essa abertura, como a abertura de uma saia de malha, para que não se rompa.

[25]Причепиш обидва кінці ланцюжків до двох гнізд, прикріпивши їх спереду до наплічників ефоду.

[26]Зробиш іще два золоті кільця й прикріпиш їх до двох кінців нагрудника з внутрішнього боку.

[27]Зробиш іще два золоті кільця й приєднаєш їх до двох наплічників спереду ефоду біля рубця над паском ефоду.

[28]Приєднаєш кільця нагрудника до кілець ефоду стрічкою блакитного полотна так, щоб він був над самим паском ефоду, і щоб нагрудник не спадав.

[29]Ааронноситиме імена синів Ізраїля на судному нагруднику, коло серця, як постійну згадку перед Господом, коли заходитиме до святилища.

[30]Покладеш до судного нагрудника урим і туммим, і коли Аарон приходитиме до Господа, вони будуть коло його серця. Аарон постійноноситиме перед Господом суд дітей Ізраїля коло свого серця.

[31]Зробиш ризу до цього ефоду, виткану цілком із блакитного полотна.

[32]Посередині зверху в ній буде отвір для голови. Навколо цього отвору край мусить бути обшитий на зразок отвору в панцирі, щоб не рвалося.

[33] Em toda a orla da sobrepeliz, farás romãs de estofo azul, e púrpura, e carmesim; e campainhas de ouro no meio delas.

[33]З блакитного, пурпурового та яснo-червоного полотна зробиш гранати й прикрасиш по подолу, а також золотими дзвіночками поміж ними.

[34] Haverá em toda a orla da sobrepeliz uma campainha de ouro e uma romã, outra campainha de ouro e outra romã.

[34]І буде дзвіночок і гранат, дзвіночок і гранат, і так по всьому подолу навколо ризи.

[35] Esta sobrepeliz estará sobre Arão quando ministrar, para que se ouça o seu sonido, quando entrar no santuário diante do SENHOR e quando sair; e isso para que não morra.

[35]І хай вона буде на Ааронові, коли він служитиме. І дзвін буде чути, коли він входитиме до святилища перед Господом й коли виходитиме, щоб він не помер.

[36] Farás também uma lâmina de ouro puro e nela gravarás à maneira de gravuras de sinetes: Santidade ao SENHOR.

[36]Зробиш пластинку зі щирого золота й викарбуєш на ній, як той різбляр, що робить печатки: Святиня для Господа.

[37] Atá-la-ás com um cordão de estofo azul, de maneira que esteja na mitra; bem na frente da mitra estará.

[37]Прив'яжеш її блакитною стрічкою спереду тюрбана.

[38] E estará sobre a testa de Arão, para que Arão leve a iniqüidade concernente às coisas santas que os filhos de Israel consagrarem em todas as ofertas de suas coisas santas; sempre estará sobre a testa de Arão, para que eles sejam aceitos perante o SENHOR.

[38]І буде вона в Аарона на чолі, і він нестиме провини вид тих святих речей, що діти Ізраїля освятять як свої священні дари, завжди на його чолі як знак благовоління перед Господом.

[39] Tecerás, quadriculada, a túnica de linho fino e farás uma mitra de linho fino e um cinto de obra de bordador.

[39]Витчеш плетений хітон з тонкого льону і зробиш із тонкого льону тюрбан і гаптований пасок.

[40] Para os filhos de Arão farás túnicas, e cintos, e tiaras; fá-los-ás para glória e ornamento.

[40]Аароновим синам справиш хітони, поробиш паски й тюрбани для слави й краси.

[41] E, com isso, vestirás Arão, teu irmão, bem como seus filhos; e os ungirás, e consagrarás, e santificarás, para que me oficiem como sacerdotes.

[41]Вбереш їх: Аарона, твого брата, і його синів разом з ним й помажеш їх, рукоположиш і освятиш їх, щоб вони могли служити Мені священиками.

[42] Faze-lhes também calções de linho, para cobrirem a pele nua; irão da cintura às coxas.

[43] E estarão sobre Arão e sobre seus filhos, quando entrarem na tenda da congregação ou quando se chegarem ao altar para ministrar no santuário, para que não levem iniqüidade e morram; isto será estatuto perpétuo para ele e para sua posteridade depois dele.

[42]Справ їм лляну нижню білизну, щоб закрити наге тіло від крижів до стегон.

[43]Це вбрання мусить бути на Ааронові та його синах, коли вони заходитимуть до намету зібрання або коли йтимуть до вівтаря служити в святилищі, щоб не навести гріх на себе й не померти. І це навіки правило для нього та його нащадків, що будуть після нього.

Êxodo 29

O sacrifício e as cerimônias da consagração

Levítico 8.1-36

[1] Isto é o que lhes farás, para os consagrar, a fim de que me oficiem como sacerdotes: toma um novilho, e dois carneiros sem defeito,

[2] e pães asmos, e bolos asmos, amassados com azeite, e obreias asmas untadas com azeite; de flor de farinha de trigo os farás,

[3] e os porás num cesto, e no cesto os trarás; trarás também o novilho e os dois carneiros.

[4] Então, farás que Arão e seus filhos se cheguem à porta da tenda da congregação e os lavarás com água;

[5] depois, tomarás as vestes, e vestirás Arão da túnica, da sobrepeliz, da estola sacerdotal e do peitoral, e o cingirás com o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal;

[6] pôr-lhe-ás a mitra na cabeça e sobre a mitra, a coroa sagrada.

Вихід 29

Посвячення Аарона і його синів

[1]Ось що ти маєш робити з синами Аароновими, щоб посвятити їх у священики Господні. Візьми одного бичка і два барани без вади.

[2]Візьми опрісноків, прісних тістечок, замішаних на олії, коржів, помащених олією. Випечеш їх із доброго пшеничного борошна.

[3]Покладеш усе це в кошик і віддаш його Аарону, та його синам, коли вони вестимуть бичка і двох баранів.

[4]Приведеш Аарона та його синів до дверей намету зібрання і обмиєш їх водою.

[5]Візьмеш шати і вбереш Аарона в хітон, ризу, яку треба носити з ефодом, ефод і нагрудник. Підперežеш ефод на ньому прикрашеним паском.

[6]Надінеш йому на голову тюрбан і святий вінець.

7 Então, tomarás o óleo da unção e lho derramarás sobre a cabeça; assim o ungirás.	7Візьмеш оливу для помазання і змастиш йому голову, помазавши його.
8 Farás, depois, que se cheguem os filhos de Arão, e os vestirás de túnicas,	8Тоді приведеш його синів і вбереш їх у хітони.
9 e os cingirás com o cinto, Arão e seus filhos, e lhes atarás as tiaras, para que tenham o sacerdócio por estatuto perpétuo, e consagrarás Arão e seus filhos.	9Підпережеш пасками Аарона та його синів і надінеш на них тюрбани. І священство їхнє буде навіки як вічне правило. І так ти рукоположиш Аарона та його синів.
10 Farás chegar o novilho diante da tenda da congregação, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça dele.	10Приведеш бичка до намету зібрання. Аарон і його сини покладуть руки йому на голову.
11 Imolarás o novilho perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação.	11Заколеш бичка перед Господом коло дверей намету зібрання.
12 Depois, tomarás do sangue do novilho e o porás com o teu dedo sobre os chifres do altar; o restante do sangue derramá-lo-ás à base do altar.	12Тоді візьмеш трохи крові бичка й помажеш ріжки вівтаря пальцем. Решту крові виллєш до підніжжя вівтаря.
13 Também tomarás toda a gordura que cobre as entranhas, o redenho do fígado, os dois rins e a gordura que está neles e queimá-los-ás sobre o altar;	13Тоді візьмеш увесь жир, що вкриває нутрощі, сальник на печінці, обидві нирки й жир, що на них, і спалиш на вівтарі.
14 mas a carne do novilho, a pele e os excrementos, queimá-los-ás fora do arraial; é sacrifício pelo pecado.	14Всю ж тушку бичка, його шкуру й нечистоти спалиш на вогнищі поза табором, як жертву, яка очистить священиків від гріха.
15 Depois, tomarás um carneiro, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça dele.	15Після того, нехай Аарон і його сини покладуть руки на голову одного з баранів.
16 Imolarás o carneiro, e tomarás o seu sangue, e o jogarás sobre o altar ao redor;	16Тоді заріжеш барана, візьмеш його кров і покропи вівтар з усіх боків.
17 partirás o carneiro em seus pedaços e, lavadas as entranhas e as pernas, pô-las-ás sobre os pedaços e sobre a cabeça.	17Розріжеш барана на шматки, обмиєш його нутрощі й гомілки й покладеш разом зі шматками тушки й головою.
18 Assim, queimarás todo o carneiro sobre o altar; é holocausto para o SENHOR, de	18Тоді спалиш усього барана на вівтарі. Це є жертва всеспалення для Господа — приємні пахощі, дар Господу.

aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[19] Depois, tomarás o outro carneiro, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça dele.

[19]Потім, нехай Аарон і його сини покладуть руки на голову другого барана.

[20] Imolarás o carneiro, e tomarás do seu sangue, e o porás sobre a ponta da orelha direita de Arão e sobre a ponta da orelha direita de seus filhos, como também sobre o polegar da sua mão direita e sobre o polegar do seu pé direito; o restante do sangue jogarás sobre o altar ao redor.

[20]Заріж його, та візьми трохи його крові й помасти мочку правого вуха Аарона та його синів, великого пальця їхніх правиць і великого пальця на правій нозі кожного. Після того покропи вівтар кров'ю з усіх боків.

[21] Tomarás, então, do sangue sobre o altar e do óleo da unção e os aspergirás sobre Arão e suas vestes e sobre seus filhos e as vestes de seus filhos com ele; para que ele seja santificado, e as suas vestes, e também seus filhos e as vestes de seus filhos com ele.

[21]Візьмеш трохи крові, що на вівтарі, і трохи оливи для помазання й покропи Аарона, його вбрання і разом з ним його синів і їхнє вбрання. І він, і його вбрання, а разом із ним і його сини, і їхнє вбрання стануть священними.

[22] Depois, tomarás do carneiro a gordura, a cauda gorda, a gordura que cobre as entranhas, o redenho do fígado, os dois rins, a gordura que está neles e a coxa direita, porque é carneiro da consagração;

[22]Візьми баранячий жир, жир хвоста, сальник на печінці, обидві нирки й жир, що був на них, і праве стегно (бо це баран посвячення Аарона в первосвященики).

[23] e também um pão, um bolo de pão azeitado e uma obreia do cesto dos pães asmos que estão diante do SENHOR.

[23]З кошика з опрісноками, що стоїть перед Господом, візьми один буханець хліба, одне тістечко з оливою і один корж.

[24] Todas estas coisas porás nas mãos de Arão e nas de seus filhos e, movendo-as de um lado para outro, as oferecerás como ofertas movidas perante o SENHOR.

[24]Вклади усе те в руки Аарона та його синів, як жертву колихання Господу.

[25] Depois, as tomarás das suas mãos e as queimarás sobre o altar; é holocausto para o SENHOR, de agradável aroma, oferta queimada ao SENHOR.

[25]Тоді забереш це з їхніх рук і спалиш на вівтарі, як додаток до жертви всеспалення. Це — приємні пахощі, дар Господу.

[26] Tomarás o peito do carneiro da consagração, que é de Arão, e, movendo-o de um lado para outro, o oferecerás como oferta movida perante o SENHOR; e isto será a tua porção.

[26]Візьмеш грудину Ааронового барана освячення і піднеси її Господу, як жертву колихання перед Ним. Потім забери її собі — це буде твоя частка.

[27] Consagrarás o peito da oferta movida e a coxa da porção que foi movida, a qual se tirou do carneiro da consagração, que é de Arão e de seus filhos.

[27]Освятиш грудину жертви й гомілку підношення, відтяту від барана посвячення, частки Аарона то його синів.

[28] Isto será a obrigação perpétua dos filhos de Israel, devida a Arão e seus filhos, por ser a porção do sacerdote, oferecida, da parte dos filhos de Israel, dos sacrifícios pacíficos; é a sua oferta ao SENHOR.

[28]Це буде вічним правилом для Аарона та його синів від дітей Ізраїля, бо це приношення. Це буде приношенням дітей Ізраїля від їхніх мирних жертв, їхнім приношенням Господу.

[29] As vestes santas de Arão passarão a seus filhos depois dele, para serem ungidos nelas e consagrados nelas.

[29]Священне вбрання, що належить Аарону, перейде після нього його синам, щоб були вони в ньому помазані й рукоположені.

[30] Sete dias as vestirá o filho que for sacerdote em seu lugar, quando entrar na tenda da congregação para ministrar no santuário.

[30]Сім днів мусить носити його священик із його синів після нього, перед тим, як входити до намету зібрання для служіння у святилищі.

[31] Tomarás o carneiro da consagração e cozerás a sua carne no lugar santo;

[31]Візьмеш барана посвячення і звариш його м'ясо у святому місці.

[32] e Arão e seus filhos comerão a carne deste carneiro e o pão que está no cesto à porta da tenda da congregação

[32]Аарон і його сини їстимуть м'ясо барана й хліб, що лежить у кошику біля входу до намету зібрання.

[33] e comerão das coisas com que for feita a expiação, para consagrá-los e para santificá-los; o estranho não comerá delas, porque são santas.

[33]Вони їстимуть те, чим спокутували їхні гріхи, щоб призначити їх в священики і освятити.

[34] Se sobrar alguma coisa da carne das consagrações ou do pão, até pela manhã, queimarás o que restar; não se comerá, porque é santo.

[34]Якщо якесь м'ясо посвячення, чи якийсь хліб залишиться до ранку, то спалиш залишки на вогні. Його не можна їсти, бо воно священне.

[35] Assim, pois, farás a Arão e a seus filhos, conforme tudo o que te hei ordenado; por sete dias, os consagrarás.

[35]Зробиш усе Аарону і його синам так, як Я наказав тобі. Висвячуватимеш їх протягом семи днів.

[36] Também cada dia prepararás um novilho como oferta pelo pecado para as expiações; e purificarás o altar, fazendo expiação por ele mediante oferta pelo pecado; e o ungirás para consagrá-lo.

[36]Щодня жертвуватимеш бичка за гріхи їхні для прощення. Жертву за гріхи принось на вівтар, коли жертвуєш на ньому для свого очищення від гріхів, а також помаж його, щоб освятити.

[37] Sete dias farás expiação pelo altar e o consagrarás; e o altar será santíssimo; tudo o que o tocar será santo.

[37]Сім днів жертвуватимеш для відпущення гріхів на вівтарі й освячуватимеш його. І тоді вівтар стане найсвятішим місцем. І все, що торкнеться вівтаря, стане святим.

Ofertas contínuas
Números 28.1-8

Перелік пожертвувань

[38] Isto é o que oferecerás sobre o altar: dois cordeiros de um ano, cada dia, continuamente.

[38]Ось що жертвуватимеш на вівтарі: двоє однорічних ягнят щодня:

[39] Um cordeiro oferecerás pela manhã e o outro, ao pôr-do-sol.

[39]одне ягня приноситимеш вранці, а друге — ввечері.

[40] Com um cordeiro, a décima parte de um efa de flor de farinha, amassada com a quarta parte de um him de azeite batido; e, para libação, a quarta parte de um him de vinho;

[40]З першим ягням пожертвуєш десяту частину міри добірного пшеничного борошна, замішаного з чверткою гіна товченою оливи та чверткою гіна вина для ливної жертви.

[41] o outro cordeiro oferecerás ao pôr-do-sol, como oferta de manjares, e a libação como de manhã, de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[41]Пожертвуєш друге ягня ввечері, а також стільки ж хліба, як і вранці з хлібною та ливною жертвами. І це будуть жертви всеспалення, пахощі, приємні Господу.

[42] Este será o holocausto contínuo por vossas gerações, à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR, onde vos encontrarei, para falar contigo ali.

[42]Це буде постійною жертвою спалення через усі твої покоління при входи до намету зібрання перед Господом, де Я зустрічатиму вас, щоб говорити з тобою.

[43] Ali, virei aos filhos de Israel, para que, por minha glória, sejam santificados,

[43]Я зустрічатиму там дітей Ізраїля, і те місце освятиться Моєю славою.

[44] e consagrarei a tenda da congregação e o altar; também santificarei Arão e seus

[44]Я освячу намет зібрання і вівтар. Я освячу Аарона і його синів, щоб вони були Мені священиками.

filhos, para que me oficiem como sacerdotes.

[45] E habitarei no meio dos filhos de Israel e serei o seu Deus.

[46] E saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus, que os tirou da terra do Egito, para habitar no meio deles; eu sou o SENHOR, seu Deus.

[45]Я перебуватиму серед дітей Ізраїля і буду їхнім Богом.

[46]І тоді вони знатимуть, що Я — Господь, їхній Бог, Який вивів їх з Єгипетської землі, щоб перебувати серед них. Я — Господь, їхній Бог.

Êxodo 30

O altar do incenso
Êxodo 37.25-28

[1] Farás também um altar para queimares nele o incenso; de madeira de acácia o farás.

[2] Terá um côvado de comprimento, e um de largura (será quadrado), e dois de altura; os chifres formarão uma só peça com ele.

[3] De ouro puro o cobrirás, a parte superior, as paredes ao redor e os chifres; e lhe farás uma bordadura de ouro ao redor.

[4] Também lhe farás duas argolas de ouro debaixo da bordadura; de ambos os lados as farás; nelas, se meterão os varais para se levar o altar.

[5] De madeira de acácia farás os varais e os cobrirás de ouro.

[6] Porás o altar defronte do véu que está diante da arca do Testemunho, diante do propiciatório que está sobre o Testemunho, onde me avistarei contigo.

[7] Arão queimará sobre ele o incenso aromático; cada manhã, quando preparar as lâmpadas, o queimará.

Вихід 30

Вівтар для запашного куріння

[1]«Зробиш з акації вівтар для спалення запашного куріння.

[2]Він має бути квадратний: лікоть завдовжки, лікоть завширшки і два лікті заввишки. Його ріжки мають бути суцільні з ним.

[3]Покриєш його щирим золотом: зверху, з боків навколо і ріжки. Зробиш йому золотий вінець навколо.

[4]Зробиш для нього два золоті кільця під вінцем з двох боків. Прилаштуєш їх із протилежних боків. Вони триматимуть жердини, щоб на них його носити.

[5]Зробиш жердини з акації і покриєш їх золотом.

[6]Поставиш його перед запоною, що перед ковчегом Свідчення, навпроти віка для відпущення гріхів, що на свідченні, де Я зустрічатимуся з тобою.

[7]Аарон спалюватиме на ньому запашне куріння. Він робитиме це щоранку, коли готуватиме світильники.

[8] Quando, ao crepúsculo da tarde, acender as lâmpadas, o queimará; será incenso contínuo perante o SENHOR, pelas vossas gerações.

[8]А як запалюватиме світильники під вечір, то спалюватиме запашне куріння, щоб він курився постійно перед Господом через усі ваші покоління.

[9] Não oferecereis sobre ele incenso estranho, nem holocausto, nem ofertas de manjares; nem tampouco derramareis libações sobre ele.

[9]Не приносьте на нього ніякого іншого куріння, не спалюйте на ньому жертв спалення, ані хлібні жертви не приносьте, ані ливні жертви не лийте на нього.

[10] Uma vez no ano, Arão fará expiação sobre os chifres do altar com o sangue da oferta pelo pecado; uma vez no ano, fará expiação sobre ele, pelas vossas gerações; santíssimo é ao SENHOR.

[10]Аарон мусить приносити жертву прощення над його ріжками один раз на рік. Він приноситиме жертву прощення кров'ю жертви за гріхи раз на рік на всі ваші покоління. Це найбільша святиня для Господа».

O pagamento do resgate

Храмовий податок

[11] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[11]Господь говорив з Мойсеєм так:

[12] Quando fizeres recenseamento dos filhos de Israel, cada um deles dará ao SENHOR o resgate de si próprio, quando os contares; para que não haja entre eles praga nenhuma, quando os arrolares.

[12]«Коли рахуватимеш дітей Ізраїля, щоб їх переписати, то кожен мусить сплатити викуп Господу за своє життя під час перепису, щоб ніякої моровиці не напало на них.

[13] Todo aquele que passar ao arrolamento dará isto: metade de um siclo, segundo o siclo do santuário (este siclo é de vinte geras); a metade de um siclo é a oferta ao SENHOR.

[13]Ось що кожен порахований мусить сплатити. Півшекеля, святим шекелем (шекель дорівнює 20 герам), півшекеля — податок Господу.

[14] Qualquer que entrar no arrolamento, de vinte anos para cima, dará a oferta ao SENHOR.

[14]Кожен порахований від двадцяти років і старше мусить платити податок Господу.

[15] O rico não dará mais de meio siclo, nem o pobre, menos, quando derem a oferta ao SENHOR, para fazerdes expiação pela vossa alma.

[15]Багатий не повинен платити більше, а бідний менше, ніж півшекеля, коли платять податок Господу за викуп їхнього життя.

[16] Tomarás o dinheiro das expiações dos filhos de Israel e o darás ao serviço da tenda da congregação; e será para memória aos filhos de Israel diante do

[16]Мусиш брати викуп за відпущення гріхів від дітей Ізраїля і сплачувати їх на служіння в наметі зібрання. І буде це пам'ять для дітей Ізраїля перед Господом про викуп вашого життя».

SENHOR, para fazerdes expiação pela vossa alma.

A bacia de bronze
Êxodo 38.8

[17] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[18] Farás também uma bacia de bronze com o seu suporte de bronze, para lavar. Pô-la-ás entre a tenda da congregação e o altar e deitarás água nela.

[19] Nela, Arão e seus filhos lavarão as mãos e os pés.

[20] Quando entrarem na tenda da congregação, lavar-se-ão com água, para que não morram; ou quando se chegarem ao altar para ministrar, para acender a oferta queimada ao SENHOR.

[21] Lavarão, pois, as mãos e os pés, para que não morram; e isto lhes será por estatuto perpétuo, a ele e à sua posteridade, através de suas gerações.

O óleo da santa unção
Êxodo 37.29

[22] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[23] Tu, pois, toma das mais excelentes especiarias: de mirra fluida quinhentos siclos, de cinamomo odoroso a metade, a saber, duzentos e cinqüenta siclos, e de cálamo aromático duzentos e cinqüenta siclos,

[24] e de cássia quinhentos siclos, segundo o siclo do santuário, e de azeite de oliveira um him.

[25] Disto farás o óleo sagrado para a unção, o perfume composto segundo a arte do perfumista; este será o óleo sagrado da unção.

Посуд для обмивання

[17]І говорив Господь з Мойсеєм так:

[18]«Зроби посуд для обмивання з бронзи і поставець для нього з бронзи. Постав його між наметом зібрання і вівтарем і налий туди води.

[19]Аарон і його сини обмиватимуть у ньому руки й ноги.

[20]Коли вони приходитимуть до намету зібрання, то обмиватимуться водою, щоб їм не померти або коли йтимуть до вівтаря служити, спалювати жертву на вогні для Господа.

[21]Вони обмиватимуть свої руки й ноги, щоб їм не померти. І це буде для Аарона та його нащадків вічним правилом на всі їхні покоління».

Олива для помазання

[22]Господь говорив з Мойсеєм так:

[23-24]«Візьми пахощі: найкращого рідкого мирра п'ятсот шекелів, в половину менше, тобто двісті п'ятдесят шекелів духмяної кориці, двісті п'ятдесят шекелів духмяної тростини, п'ятсот шекелів кассії, за рахунком священного шекеля, та один гін оливи.

[25]Зробиш священну оливу для помазання, змішавши ці пахощі, як приготував би їх той, хто виготовляє парфуми. Це й буде свята олива для помазання.

[26] Com ele ungirás a tenda da congregação, e a arca do Testemunho,

[27] e a mesa com todos os seus utensílios, e o candelabro com os seus utensílios, e o altar do incenso,

[28] e o altar do holocausto com todos os utensílios, e a bacia com o seu suporte.

[29] Assim consagrarás estas coisas, para que sejam santíssimas; tudo o que tocar nelas será santo.

[30] Também ungirás Arão e seus filhos e os consagrarás para que me oficiem como sacerdotes.

[31] Dirás aos filhos de Israel: Este me será o óleo sagrado da unção nas vossas gerações.

[32] Não se ungirá com ele o corpo do homem que não seja sacerdote, nem fareis outro semelhante, da mesma composição; é santo e será santo para vós outros.

[33] Qualquer que compuser óleo igual a este ou dele puser sobre um estranho será eliminado do seu povo.

O incenso sagrado

[34] Disse mais o SENHOR a Moisés: Toma substâncias odoríferas, estoraque, ônica e gálbano; estes arômatas com incenso puro, cada um de igual peso;

[35] e disto farás incenso, perfume segundo a arte do perfumista, temperado com sal, puro e santo.

[36] Uma parte dele reduzirás a pó e o porás diante do Testemunho na tenda da congregação, onde me avistarei contigo; será para vós outros santíssimo.

[26]Помастиш нею і намет зібрання, і ковчег Свідчення.

[27]Помастиш нею стіл з усім його посудом і світильник з його посудом, і вівтар для спалення запашного куріння.

[28]Помастиш також вівтар для спалення жертв з усім його приладдям і посуд для обмивання, і поставець її.

[29]Освятиш їх і вони стануть пресвятими. І все, що торкнеться їх, стане святим.

[30]Помастиш Аарона і його синів. Зробиш їх святими, щоб вони могли бути мені священиками.

[31]Ти розмовлятимеш з дітьми Ізраїля і скажеш їм: „Це буде Моя свята олива до помазання для ваших прийдешніх поколінь.

[32]Її не можна виливати на людське тіло, не можна робити ніякої іншої оливи, подібної до цієї. Вона свята й мусить бути святою для вас.

[33]Якщо хто змішає оливу, подібну до цієї, і помаже чужинця, того вирвуть із його народу”».

Кадило

[34]І мовив Господь до Мойсея: «Візьми такі пахощі: бальзам, оних, ґальван та чистий ладан — усього порівну.

[35]Зроби з цієї суміші запашне куріння, та додавши трохи солі, ти зробиш його чистим і святим.

[36]Розтовчи трохи суміші на порошок і поклади перед Свідоцтвом, що в наметі зібрання, де Я зустрічатимуся з тобою. І це буде найбільшою святинею для вас.

[37] Porém o incenso que fareis, segundo a composição deste, não o fareis para vós mesmos; santo será para o SENHOR.

[38] Quem fizer tal como este para o cheirar será eliminado do seu povo.

[37]Запашне куріння подібного складу не робіть собі, тому що воно буде святинею для Господа.

[38]А якщо хто зробить щось подібне за запахом, того вирвуть із його народу».

Êxodo 31

Os artífices da obra do tabernáculo
Êxodo 35.30–36.1

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Eis que chamei pelo nome a Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá,

[3] e o enchi do Espírito de Deus, de habilidade, de inteligência e de conhecimento, em todo artifício,

[4] para elaborar desenhos e trabalhar em ouro, em prata, em bronze,

[5] para lapidação de pedras de engaste, para entalho de madeira, para toda sorte de lavores.

[6] Eis que lhe dei por companheiro Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã; e dei habilidade a todos os homens hábeis, para que me façam tudo o que tenho ordenado:

[7] a tenda da congregação, e a arca do Testemunho, e o propiciatório que está por cima dela, e todos os pertences da tenda;

[8] e a mesa com os seus utensílios, e o candelabro de ouro puro com todos os seus utensílios, e o altar do incenso;

[9] e o altar do holocausto com todos os seus utensílios e a bacia com seu suporte;

[10] e as vestes finamente tecidas, e as vestes sagradas do sacerdote Arão, e as vestes de

Вихід 31

Майстри для скинії

[1]І говорив Господь з Мойсеєм так:

[2]«Послухай, Я обрав Безалела, сина Урі, сина Гура з Юдиного роду.

[3]Я сповню його Духом Божим, мудрістю, розумом і знаннями до виконання різноманітної роботи.

[4]Він зможе майстерно працювати по золоту, сріблу та бронзі.

[5]Він буде здатний обробляти й оправляти коштовне каміння, буде навчений різьби по дереву і всякого іншого ремесла.

[6]Я дав йому Оголіава, сина Агісамака з Данового коліна. Я також дав хист кожному вправному майстрові. Вони виконають усе, що Я тобі наказав:

[7]Намет зібрання, Ковчег Свідоцтва, віко для відпущення гріхів, що лежить зверху на ньому.

[8]Стіл з усім його приладдям, світильник з усім приладдям до нього, вівтар для запашного куріння.

[9]Вівтар для жертв спалення і все приладдя до нього, посуд і поставець до нього.

[10]Священне вбрання для Аарона-священика, та одежі його синам для священного служіння.

seus filhos, para oficiarem como sacerdotes;

[11] e o óleo da unção e o incenso aromático para o santuário; eles farão tudo segundo tenho ordenado.

[11]Оливу для помазання й запашне куріння для святилища. Вони мусять виконати все так, як Я наказав».

O sábado santo e as duas tábuas do Testemunho

[12] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[13] Tu, pois, falarás aos filhos de Israel e lhes dirás: Certamente, guardareis os meus sábados; pois é sinal entre mim e vós nas vossas gerações; para que saibais que eu sou o SENHOR, que vos santifica.

[14] Portanto, guardareis o sábado, porque é santo para vós outros; aquele que o profanar morrerá; pois qualquer que nele fizer alguma obra será eliminado do meio do seu povo.

[15] Seis dias se trabalhará, porém o sétimo dia é o sábado do repouso solene, santo ao SENHOR; qualquer que no dia do sábado fizer alguma obra morrerá.

[16] Pelo que os filhos de Israel guardarão o sábado, celebrando-o por aliança perpétua nas suas gerações.

[17] Entre mim e os filhos de Israel é sinal para sempre; porque, em seis dias, fez o SENHOR os céus e a terra, e, ao sétimo dia, descansou, e tomou alento.

[18] E, tendo acabado de falar com ele no monte Sinai, deu a Moisés as duas tábuas do Testemunho, tábuas de pedra, escritas pelo dedo de Deus.

Субота

[12]І мовив Господь до Мойсея:

[13]«Скажеш дітям Ізраїля: „Мусите дотримуватися Моїх субот, бо це знамення між Мною і вами для прийдешніх поколінь, щоб ви знали, що Я — Господь, Який вас освячує.

[14]Вам слід дотримуватися суботи, бо вона — свята для вас. Хто ж поганитиме її, того буде покарано смертю, і кожного, хто працює по суботах, вирвуть із його народу.

[15]Шість днів слід працювати, а сьомий — день суботнього відпочинку, він священний для Господа. Кожен, хто працює суботнього дня, має бути покараний на смерть.

[16]Діти Ізраїля мусять дотримуватися суботи, справляти її з покоління в покоління як вічний заповіт.

[17]Субота — це знамення назавжди між Мною і дітьми Ізраїля, бо за шість днів Господь створив небо й землю, а на сьомий Він спочивав і відновлював сили”».

[18]Скінчивши розмовляти з Мойсеєм на горі Синай, Господь дав йому дві скрижалі Свідоцтва — кам’яні таблиці, на яких було написано Божим перстом.

Êxodo 32

O bezerro de ouro

Deuteronômio 9.6-21

Вихід 32

Золотий тілець

[1] Mas, vendo o povo que Moisés tardava em descer do monte, acercou-se de Arão e lhe disse: Levanta-te, faze-nos deuses que vão adiante de nós; pois, quanto a este Moisés, o homem que nos tirou do Egito, não sabemos o que lhe terá sucedido.

[1]Побачивши, що Мойсей усе не спускається з гори, народ зібрався навколо Аарона й сказав йому: «Вставай і зроби нам богів, які йтимуть поперед нас. А щодо цього чоловіка, Мойсея, який вивів нас із Єгипетської землі, то ми не знаємо, що з ним трапилося».

[2] Disse-lhes Arão: Tirai as argolas de ouro das orelhas de vossas mulheres, vossos filhos e vossas filhas e trazei-mas.

[2]Аарон сказав їм: «Повиймайте золоті сережки з вух ваших жінок, синів і дочок і принесіть їх мені».

[3] Então, todo o povo tirou das orelhas as argolas e as trouxe a Arão.

[3]І всі повиймали золоті сережки, що були в їхніх вухах, і поприносили йому.

[4] Este, recebendo-as das suas mãos, trabalhou o ouro com buril e fez dele um bezerro fundido. Então, disseram: São estes, ó Israel, os teus deuses, que te tiraram da terra do Egito.

[4]Аарон все забрав у них, зробив різцем тельця і вилив його з золота. Всі сказали: «Ось боги твої, Ізраїлю, що вивели тебе з землі Єгипетської».

[5] Arão, vendo isso, edificou um altar diante dele e, apregoando, disse: Amanhã, será festa ao SENHOR.

[5]Побачивши це, Аарон спорудив вівтар перед ним і оголосив: «Завтра буде свято на честь Господа».

[6] No dia seguinte, madrugaram, e ofereceram holocaustos, e trouxeram ofertas pacíficas; e o povo assentou-se para comer e beber e levantou-se para divertir-se.

[6]І повставали вони наступного ранку до сходу сонця, й принесли жертви спалення й мирні жертви. Тоді посідав народ їсти й пити, а потім вони почали веселитися.

[7] Então, disse o SENHOR a Moisés: Vai, desce; porque o teu povo, que fizeste sair do Egito, se corrompeu

[7]Господь мовив Мойсею: «Спустися вниз, бо розбестився народ, що ти його вивів з Єгипетської землі, скоївши неймовірний гріх.

[8] e depressa se desviou do caminho que lhe havia eu ordenado; fez para si um bezerro fundido, e o adorou, e lhe sacrificou, e diz: São estes, ó Israel, os teus deuses, que te tiraram da terra do Egito.

[8]Люди Ізраїлю швидко відвернулися від усього, що Я наказував їм. Вони зробили собі золотого тельця і вклонялися йому, приносячи пожертви. Вони сказали: „Оце твої боги, Ізраїлю, що вивели тебе з Єгипетської землі”.

[9] Disse mais o SENHOR a Moisés: Tenho visto este povo, e eis que é povo de dura cerviz.

[9]І мовив Господь Мойсею: „Я бачив цей упертий народ.

[10] Agora, pois, deixa-me, para que se acenda contra eles o meu furor, e eu os consuma; e de ti farei uma grande nação.

[10]А зараз залиш Мене Самого, щоб гнів Мій запалав супроти них і знищив їх, а потім від тебе почну великий народ”».

Moisés intercede pelo povo

Êxodo 32.30-35; Deuteronômio 9.25-29

[11] Porém Moisés suplicou ao SENHOR, seu Deus, e disse: Por que se acende, SENHOR, a tua ira contra o teu povo, que tiraste da terra do Egito com grande fortaleza e poderosa mão?

[11]Мойсей почав благати Господа, свого Бога, такими словами: «Нащо Ти, Господь, розпалюєш гнів Свій проти Свого народу, що вивів із Єгипетської землі великою силою й могутньою правицею?

[12] Por que hão de dizer os egípcios: Com maus intentos os tirou, para matá-los nos montes e para consumi-los da face da terra? Torna-te do furor da tua ira e arrepende-te deste mal contra o teu povo.

[12]Навіщо єгиптянам казати: „На лихо Він вивів їх, щоб знищити в горах і стерти з лиця землі?” Відверни Свій палаючий гнів, відверни лихо.

[13] Lembra-te de Abraão, de Isaque e de Israel, teus servos, aos quais por ti mesmo tens jurado e lhes disseste: Multiplicarei a vossa descendência como as estrelas do céu, e toda esta terra de que tenho falado, dá-la-ei à vossa descendência, para que a possuam por herança eternamente.

[13]Згадай Авраама, Ісаака, Ізраїля, слуг Твоїх, як клявся Ти їм Собою, обіцяючи їм: „Я примножу ваших нащадків і буде їх, як зірок у небі. І всю цю землю, що пообіцяв, Я віддам вашим нащадкам у довічне володіння”».

[14] Então, se arrependeu o SENHOR do mal que dissera havia de fazer ao povo.

[14]Тоді Господь пожалкував Свій народ і відвернув лихо, яке погрожував навести на нього.

[15] E, voltando-se, desceu Moisés do monte com as duas tábuas do Testemunho nas mãos, tábuas escritas de ambos os lados; de um e de outro lado estavam escritas.

[15]Тоді Мойсей повернувся й спустився з гори з двома скрижалями Свідоцтва в своїх руках. І було написано на них з обох боків.

[16] As tábuas eram obra de Deus; também a escritura era a mesma escritura de Deus, esculpida nas tábuas.

[16]Ті скрижалі — то було творіння Боже, а напис був письмом Господнім, вирізьбленим на них.

[17] Ouvindo Josué a voz do povo que gritava, disse a Moisés: Há alarido de guerra no arraial.

[17]Ісус, почувши гомін людей і їхні крики, сказав Мойсею: «Я чую звуки війни в таборі».

[18] Respondeu-lhe Moisés: Não é alarido dos vencedores nem alarido dos vencidos, mas alarido dos que cantam é o que ouço.

[18]Той відповів: «Це не звуки перемоги чи поразки. Звуки пісень, ось що я чую».

[19] Logo que se aproximou do arraial, viu ele o bezerro e as danças; então, acendendo-se-lhe a ira, arrojou das mãos as tábuas e quebrou-as ao pé do monte;

[19]Підійшовши ближче до табору й побачивши тельця й танці, Мойсей дуже розгнівався, кинув скрижалі обома руками й розбив їх під горою.

[20] e, pegando no bezerro que tinham feito, queimou-o, e o reduziu a pó, que espalhou sobre a água, e deu de beber aos filhos de Israel.

[20]Тоді він узяв тельця, що ті зробили, спалив його у вогні, розтовк на порох, кинув його в воду й примусив дітей Ізраїля її пити.

[21] Depois, perguntou Moisés a Arão: Que te fez este povo, que trouxeste sobre ele tamanho pecado?

[21]Мойсей сказав Ааронові: «Що цей народ зробив тобі, що ти ввів їх у такий великий гріх?»

[22] Respondeu-lhe Arão: Não se acenda a ira do meu senhor; tu sabes que o povo é propenso para o mal.

[22]Аарон відповів: «Не гнівайся, володарю мій. Ти знаєш людей, які вони грішні.

[23] Pois me disseram: Faze-nos deuses que vão adiante de nós; pois, quanto a este Moisés, o homem que nos tirou da terra do Egito, não sabemos o que lhe terá acontecido.

[23]Вони сказали мені: „Зроби богів для нас, що йтимуть попереду нас, бо ми не знаємо, що сталося з цим чоловіком, Мойсеєм, що вивів нас із Єгипетської землі".

[24] Então, eu lhes disse: quem tem ouro, tire-o. Deram-mo; e eu o lancei no fogo, e saiu este bezerro.

[24]Тож я й сказав їм: „Усі, хто має золото, познімайте його з себе й віддайте мені". Тоді я кинув його в вогонь і вийшов оцей тілець».

Moisés manda matar os idólatras

[25] Vendo Moisés que o povo estava desenfreado, pois Arão o deixara à solta para vergonha no meio dos seus inimigos,

[25]Мойсей побачив, що народ розбещений, оскільки Аарон дозволив йому таку розгнузданість, що вони стали посміховищем перед ворогами.

[26] pôs-se em pé à entrada do arraial e disse: Quem é do SENHOR venha até mim. Então, se ajuntaram a ele todos os filhos de Levi,

[26]Тоді Мойсей став на вході до табору й сказав: «Усі, хто на боці Господа, йдіть до мене!» І всі Левієві сини зібралися навколо нього.

[27] aos quais disse: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Cada um cinja a espada sobre o lado, passai e tornai a passar pelo

[27]І він сказав їм: «Так каже Господь, Бог Ізраїлю: „Підпережіться кожен мечем своїм. Пройдіть табором туди й назад, від одного входу до іншого, і кожен з вас

arraial de porta em porta, e mate cada um a seu irmão, cada um, a seu amigo, e cada um, a seu vizinho.

нехай покарає грішників, навіть якщо прийдеться вбити свого брата, друга, сусіда”».

[28] E fizeram os filhos de Levi segundo a palavra de Moisés; e caíram do povo, naquele dia, uns três mil homens.

[28]І Левієві сини зробили, як Мойсей наказав. Близько трьох тисяч чоловік із народу загинуло того дня.

[29] Pois Moisés dissera: Consagrai-vos, hoje, ao SENHOR; cada um contra o seu filho e contra o seu irmão, para que ele vos conceda, hoje, bênção.

[29]Мойсей мовив: «Сьогодні освятіться перед Господом, щоб Він вас благословив синів й братів ваших».

Moisés intercede pelo povo

Êxodo 32.11-14; Deuteronômio 9.25-29

Мойсей знову йде до Господа

[30] No dia seguinte, disse Moisés ao povo: Vós cometestes grande pecado; agora, porém, subirei ao SENHOR e, porventura, farei propiciação pelo vosso pecado.

[30]Наступного дня Мойсей сказав народові: «Ви вчинили великий гріх. Зараз я зійду до Господа. Можливо, мені вдасться добитися відпущення ваших гріхів».

[31] Tornou Moisés ao SENHOR e disse: Ora, o povo cometeu grande pecado, fazendo para si deuses de ouro.

[31]Мойсей повернувся назад до Господа і сказав: «На жаль ці люди вчинили великий гріх, зробивши для себе богів із золота,

[32] Agora, pois, perdoa-lhe o pecado; ou, se não, risca-me, peço-te, do livro que escreveste.

[32]але прости їхній гріх. Якщо ж ні, то викресли мене з книги, яку Ти написав».

[33] Então, disse o SENHOR a Moisés: Riscarei do meu livro todo aquele que pecar contra mim.

[33]Господь мовив Мойсеєві: «Того, хто згрішив проти Мене, Я викреслю зі Своїх скрижалів.

[34] Vai, pois, agora, e conduze o povo para onde te disse; eis que o meu Anjo irá adiante de ti; porém, no dia da minha visitação, vingarei, neles, o seu pecado.

[34]А зараз іди й веди народ туди, куди Я тобі сказав. Мій Ангел ітиме поперед тебе, але коли настане час, скараю їх за всі гріхи».

[35] Feriu, pois, o SENHOR ao povo, porque fizeram o bezerro que Arão fabricara.

[35]І покарав тоді Господь народ смертельною хворобою за те, що вони поклонялися тельцю, якого зробив Аарон.

Êxodo 33

O Anjo de Deus irá adiante do povo

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Vai, sobe daqui, tu e o povo que tiraste da terra do

Вихід 33

Каяття

[1]І мовив Господь до Мойсея: «Рушай звідси, ти й народ, що ти вивів із Єгипетської землі. Піди до тієї землі,

Egito, para a terra a respeito da qual jurei a Abraão, a Isaque e a Jacó, dizendo: à tua descendência a darei.

про яку Я присягав Авраамові, Ісаакові та Якову, коли казав: „Я віддам її вашим нащадкам”.

[2] Enviarei o Anjo adiante de ti; lançarei fora os cananeus, os amorreus, os heteus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus.

[2]Я пошлю Ангела поперед тебе й прожену ханаанців, аморійців, хиттитів, перизійців, хивійців та євуситів.

[3] Sobe para uma terra que mana leite e mel; eu não subirei no meio de ti, porque és povo de dura cerviz, para que te não consuma eu no caminho.

[3]Йди до землі, що тече молоком і медом. Я ж не піду з вами, бо ви народ упертий, і як би Мені не погубити вас дорогою».

[4] Ouvindo o povo estas más notícias, pôs-se a prantear, e nenhum deles vestiu seus atavios.

[4]Почувши цю погану новину, народ засмутився. Жоден не надів своїх прикрас.

[5] Porquanto o SENHOR tinha dito a Moisés: Dize aos filhos de Israel: És povo de dura cerviz; se por um momento eu subir no meio de ti, te consumirei; tira, pois, de ti os atavios, para que eu saiba o que te hei de fazer.

[5]Господь мовив до Мойсея: «Скажи синам Ізраїля: „Ви — вперті люди. Якби Я йшов з вами хоча б хвильку, то знищив би вас. А зараз познімайте ваші прикраси, нагадування про лжебогів, а Я вирішуватиму, що Мені з вами робити”».

[6] Então, os filhos de Israel tiraram de si os seus atavios desde o monte Horebe em diante.

[6]Отже, діти Ізраїля познімали свої коштовності біля гори Хорев (Сінай).

Тимчасовий намет зборів

[7] Ora, Moisés costumava tomar a tenda e armá-la para si, fora, bem longe do arraial; e lhe chamava a tenda da congregação. Todo aquele que buscava ao SENHOR saía à tenda da congregação, que estava fora do arraial.

[7]Того часу, Мойсей завжди брав із собою намет і напинав його недалеко від табору. І назвався він «наметом зібрання». Кожен, хто шукав Господа, міг прийти до цього намету.

[8] Quando Moisés saía para a tenda, fora, todo o povo se erguia, cada um em pé à porta da sua tenda, e olhavam pelas costas, até entrar ele na tenda.

[8]І коли Мойсей йшов до намету, то весь народ вставав, і кожен стояв біля входу до свого намету, спостерігаючи, доки Мойсей не ввійде туди.

[9] Uma vez dentro Moisés da tenda, descia a coluna de nuvem e punha-se à porta da tenda; e o SENHOR falava com Moisés.

[9]Коли ж Мойсей заходив, то хмарний стовп спускався і стояв при вході — то Господь розмовляв з Мойсеєм.

[10] Todo o povo via a coluna de nuvem que se detinha à porta da tenda; todo o povo se levantava, e cada um, à porta da sua tenda, adorava ao SENHOR.

[10]Коли ж увесь народ бачив хмарний стовп, що стояв при вході до намету, то всі вставали, і кожен вклонявся перед дверима свого власного намету.

[11] Falava o SENHOR a Moisés face a face, como qualquer fala a seu amigo; então, voltava Moisés para o arraial, porém o moço Josué, seu servidor, filho de Num, não se apartava da tenda.

[11]Господь розмовляв з Мойсеєм віч-на-віч, як говорять із своїм другом. Коли ж Мойсей повертався до табору, його слуга Ісус, син Навина, молодий чоловік, завжди залишався в наметі.

Moisés roga a Deus a sua presença

Мойсей бачить славу Господа

[12] Disse Moisés ao SENHOR: Tu me dizes: Faze subir este povo, porém não me deste saber a quem hás de enviar comigo; contudo, disseste: Conheço-te pelo teu nome; também achaste graça aos meus olhos.

[12]Мойсей сказав Господу: «Ось ти кажеш: „Веди цей народ”. Але Ти не відкрив мені, кого пошлеш зі мною. Ти мовив: „Я знаю твоє ім'я, ти знайшов прихильність в Моїх очах”.

[13] Agora, pois, se achei graça aos teus olhos, rogo-te que me faças saber neste momento o teu caminho, para que eu te conheça e ache graça aos teus olhos; e considera que esta nação é teu povo.

[13]Отже, якщо я знайшов прихильність у твоїх очах, то відкрий мені Твій шлях, щоб я міг пізнати Тебе і щоб міг мати прихильність у Твоїх очах. Не забувай, що ці люди — Твій народ».

[14] Respondeu-lhe: A minha presença irá contigo, e eu te darei descanso.

[14]І мовив Господь: «Сам вестиму народ й дам тобі спочинок».

[15] Então, lhe disse Moisés: Se a tua presença não vai comigo, não nos faças subir deste lugar.

[15]Мойсей відповідав: «Якщо Ти не підеш, то й не виводь нас звідси.

[16] Pois como se há de saber que achamos graça aos teus olhos, eu e o teu povo? Não é, porventura, em andares conosco, de maneira que somos separados, eu e o teu povo, de todos os povos da terra?

[16]Як же я зможу взнати, що я і Твій народ знайшли прихильність у Твоїх очах, якщо Тебе не буде з нами, то як же я і Твої люди можуть відрізнятися від інших народів на землі».

Moisés roga a Deus que lhe mostre a sua glória

[17] Disse o SENHOR a Moisés: Farei também isto que disseste; porque achaste graça aos meus olhos, e eu te conheço pelo teu nome.

[17]Господь сказав Мойсею: «Зроблю те, що попросиш, бо ти знайшов прихильність у Моїх очах, Я знаю тебе на ім'я».

[18] Então, ele disse: Rogo-te que me mostres a tua glória.

[19] Respondeu-lhe: Farei passar toda a minha bondade diante de ti e te proclamarei o nome do SENHOR; terei misericórdia de quem eu tiver misericórdia e me compadecerei de quem eu me compadecer.

[20] E acrescentou: Não me poderás ver a face, porquanto homem nenhum verá a minha face e viverá.

[21] Disse mais o SENHOR: Eis aqui um lugar junto a mim; e tu estarás sobre a penha.

[22] Quando passar a minha glória, eu te porei numa fenda da penha e com a mão te cobrirei, até que eu tenha passado.

[23] Depois, em tirando eu a mão, tu me verás pelas costas; mas a minha face não se verá.

[18]Мойсей відповідав: «Яви мені славу Свою».

[19]І мовив Господь: «Я зроблю так, що вся Моя слава, вся доброта пройде перед тобою і Я назвусь іменем Ягве перед тобою. Покажу прихильність до кого Я буду прихильний».

[20]І додав: «Ти не зможеш побачити Моє обличчя, бо жодна людина не може Мене побачити й лишитися в живих».

[21]Господь вів далі: «Ось місце біля Мене, де ти стоятимеш на скелі.

[22]Коли Моя слава проходитиме повз, то Я поставлю тебе в розщілину скелі й прикрию тебе Своєю рукою, аж поки не пройду.

[23]Коли ж я приберу Свою руку, то ти побачиш лише Мою спину, а обличчя не буде видно».

Êxodo 34

As segundas tábuas da lei

Deuteronômio 10.1-5

[1] Então, disse o SENHOR a Moisés: Lavra duas tábuas de pedra, como as primeiras; e eu escreverei nelas as mesmas palavras que estavam nas primeiras tábuas, que quebraste.

[2] E prepara-te para amanhã, para que subas, pela manhã, ao monte Sinai e ali te apresentes a mim no cimo do monte.

[3] Ninguém suba contigo, ninguém apareça em todo o monte; nem ainda ovelhas nem gado se apascentem defronte dele.

[4] Lavrou, pois, Moisés duas tábuas de pedra, como as primeiras; e, levantando-

Вихід 34

Нові кам'яні скрижалі

[1]Господь мовив до Мойсея: «Витеши дві кам'яні скрижалі, подібні до перших. Я напишу на них ті ж заповіді, що були на перших скрижалях, які ти розбив.

[2]Приготуйся вранці, та зійди рано на гору Синай і стань переді Мною там на вершині.

[3]Ніхто не повинен сходити разом з тобою і щоб нікого не видно було на всій горі. І щоб ні вівця, ні яка худобина не паслась під горою».

[4]Тож витесав Мойсей дві такі ж кам'яні скрижалі, подібні до перших. Він устав раненько й піднявся на гору Синай з

se pela manhã de madrugada, subiu ao monte Sinai, como o SENHOR lhe ordenara, levando nas mãos as duas tábuas de pedra.

двома кам'яними скрижалями, як Всевишній й наказав йому.

[5] Tendo o SENHOR descido na nuvem, ali esteve junto dele e proclamou o nome do SENHOR.

[5]І зійшов Господь у хмарі, і стояв із ним, і Мойсей погукав Господа на ім'я.

[6] E, passando o SENHOR por diante dele, clamou: SENHOR, SENHOR Deus compassivo, clemente e longânimo e grande em misericórdia e fidelidade;

[6]Господь пройшов перед ним і проголосив: «Ягве, жалісливий і милосердний Бог, довготерплячий, відданий і вірний.

[7] que guarda a misericórdia em mil gerações, que perdoa a iniqüidade, a transgressão e o pecado, ainda que não inocenta o culpado, e visita a iniqüidade dos pais nos filhos e nos filhos dos filhos, até à terceira e quarta geração!

[7]Він береже вірність тисячам та прощає провину, злочин і гріх. Але Він не залишає без кари винних. Він карає дітей і онуків до третього й четвертого покоління за гріхи їхніх батьків».

[8] E, imediatamente, curvando-se Moisés para a terra, o adorou;

[8]Мойсей мерщій упав долілиць і поклонився.

[9] e disse: SENHOR, se, agora, achei graça aos teus olhos, segue em nosso meio conosco; porque este povo é de dura cerviz. Perdoa a nossa iniqüidade e o nosso pecado e toma-nos por tua herança.

[9]Він сказав: «Якщо я знайшов прихильність у Твоїх очах, мій Господи, нехай мій Бог іде з нами, не зважаючи навіть на те, що цей народ такий упертий. Прости наше зло і гріх, прийми нас Собі у спадок».

Deus faz uma aliança e admoesta contra a infidelidade

Deuteronômio 7.1-5

[10] Então, disse: Eis que faço uma aliança; diante de todo o teu povo farei maravilhas que nunca se fizeram em toda a terra, nem entre nação alguma, de maneira que todo este povo, em cujo meio tu estás, veja a obra do SENHOR; porque coisa terrível é o que faço contigo.

[10]І мовив Господь: «Ось Я укладаю Угоду з усім твоїм народом: Я чинитиму дива, яких не було на землі ні серед яких народів. І весь народ, до якого ти належиш, побачить діла Господа, бо ті дива, що Я вчиню, будуть найвеличнішими.

[11] Guarda o que eu te ordeno hoje: eis que lançarei fora da sua presença os amorreus,

[11]Дотримуйся того, що тобі було наказано сьогодні. Я повиганяю з-поперед тебе аморійців, хананців,

os cananeus, os heteus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus.

хиттитів, перизійців, хивійців та євуситів.

[12] Abstém-te de fazer aliança com os moradores da terra para onde vais, para que te não sejam por cilada.

[12]Гляди, не укладай Угоди з мешканцями землі, в яку йдеш, щоб вона не стала пасткою для тебе.

[13] Mas derribareis os seus altares, quebrareis as suas colunas e cortareis os seus postes-ídolos

[13]Натомість поруйнуй їхні вівтарі, порозбивай священні камені й зріж стовпи Ашери.

[14] (porque não adorarás outro deus; pois o nome do SENHOR é Zeloso; sim, Deus zeloso é ele);

[14]Бо ти не повинен поклонятися іншому богові, крім Ягве Кана — Ревнивому Богу. Ім’я Моє — Ель Кана, Ревнивий Бог.

[15] para que não faças aliança com os moradores da terra; não suceda que, em se prostituindo eles com os deuses e lhes sacrificando, alguém te convide, e comas dos seus sacrifícios

[15]Отже не укладай Угоди з мешканцями землі, не впадай у розпусту з їхніми богами й не принось жертви їхнім божествам, коли тебе покличуть їсти їхні жертвоприношення.

[16] e tomes mulheres das suas filhas para os teus filhos, e suas filhas, prostituindo-se com seus deuses, façam que também os teus filhos se prostituam com seus deuses.

[16]Не бери їхніх дочок для своїх синів, бо їхні дочки займатимуться розпустою зі своїми богами й примусять твоїх синів чинити так само.

[17] Não farás para ti deuses fundidos.

[17]Не роби собі вилитих богів.

As três festas

Êxodo 23.14-19; Levítico 23.4-21,33-44; Deuteronômio 16.1-17

[18] Guardarás a Festa dos Pães Asmos; sete dias comerás pães asmos, como te ordenei, no tempo indicado no mês de abibe; porque no mês de abibe saíste do Egito.

[18]Дотримуйся свята Опрісноків. Їж прісний хліб протягом семи днів, як Я тобі наказував, у призначений час у місяці авіві. Бо в місяці авіві ти вийшов із Єгипту.

[19] Todo o que abre a madre é meu; também de todo o teu gado, sendo macho, o que abre a madre de vacas e de ovelhas.

[19]Кожен первісток належить Мені, як і всі перші самці твоєї худоби: бички чи барани.

[20] O jumento, porém, que abrir a madre, resgatá-lo-ás com cordeiro; mas, se o não resgatares, será desnucado. Remirás todos os primogênitos de teus filhos. Ninguém aparecerá diante de mim de mãos vazias.

[20]Кожного первонародженого віслюка, ти можеш викупити за ягня. Якщо ж не хочеш викуповувати його, то мусиш зламати йому карк. Мусиш викуповувати кожного свого первістка-сина. Жоден із них не повинен з’являтися переді Мною з порожніми руками.

[21] Seis dias trabalharás, mas, ao sétimo dia, descansarás, quer na aradura, quer na sega.

[22] Também guardarás a Festa das Semanas, que é a das primícias da sega do trigo, e a Festa da Colheita no fim do ano.

[23] Três vezes no ano, todo homem entre ti aparecerá perante o SENHOR Deus, Deus de Israel.

[24] Porque lançarei fora as nações de diante de ti e alargarei o teu território; ninguém cobiçará a tua terra quando subires para comparecer na presença do SENHOR, teu Deus, três vezes no ano.

[25] Não oferecerás o sangue do meu sacrifício com pão levedado; nem ficará o sacrifício da Festa da Páscoa da noite para a manhã.

[26] As primícias dos primeiros frutos da tua terra trarás à Casa do SENHOR, teu Deus. Não cozerás o cabrito no leite da sua própria mãe.

[27] Disse mais o SENHOR a Moisés: Escreve estas palavras, porque, segundo o teor destas palavras, fiz aliança contigo e com Israel.

[28] E, ali, esteve com o SENHOR quarenta dias e quarenta noites; não comeu pão, nem bebeu água; e escreveu nas tábuas as palavras da aliança, as dez palavras.

O rosto de Moisés resplandece

[29] Quando desceu Moisés do monte Sinai, tendo nas mãos as duas tábuas do Testemunho, sim, quando desceu do monte, não sabia Moisés que a pele do seu

[21]Працюватимеш шість днів, а на сьомий відпочиватимеш. Відпочивай навіть в оранку та жнива.

[22]Дотримуйся таких свят: свято Седмиць під час збирання першого врожаю пшениці, а також свята збирання плодів наприкінці року — свято Кущів.

[23]Тричі на рік кожен із твоїх чоловіків мусить з'являтися перед Господом, Богом Ізраїлю.

[24]Бо Я повиганяю з-поперед тебе народи й розширю твої кордони. І ніхто не зазіхне на твою землю, коли тричі на рік ти виходитимеш, щоб з'явитися перед Господом, твоїм Богом.

[25]Не принось крові Моєї жертви разом із закваскою. Нічого з Пасхальної їжі не повинно залишатися до ранку.

[26]Кращі з перших плодів твоєї землі принеси до Дому Господа, твого Бога. І не вари козеняти в молоці його матері».

[27]І ще мовив Господь до Мойсея: «Запиши ці заповіді, бо згідно з ними Я уклав Угоду з тобою та з Ізраїлем».

[28]І був Мойсей там із Господом сорок днів і сорок ночей. Він (Мойсей) не їв хліба й зовсім не пив води. Господь написав слова Угоди, десять заповідей на кам'яних скрижалях.

Мойсеєве сяюче обличчя

[29]Коли Мойсей зійшов з гори Синай, дві скрижалі свідчення були в його руках. Він не знав, що шкіра його обличчя сяяла, бо Господь розмовляв із ним.

rosto resplandecia, depois de haver Deus falado com ele.

[30] Olhando Arão e todos os filhos de Israel para Moisés, eis que resplandecia a pele do seu rosto; e temeram chegar-se a ele.

[31] Então, Moisés os chamou; Arão e todos os príncipes da congregação tornaram a ele, e Moisés lhes falou.

[32] Depois, vieram também todos os filhos de Israel, aos quais ordenou ele tudo o que o SENHOR lhe falara no monte Sinai.

[33] Tendo Moisés acabado de falar com eles, pôs um véu sobre o rosto.

[34] Porém, vindo Moisés perante o SENHOR para falar-lhe, removia o véu até sair; e, saindo, dizia aos filhos de Israel tudo o que lhe tinha sido ordenado.

[35] Assim, pois, viam os filhos de Israel o rosto de Moisés, viam que a pele do seu rosto resplandecia; porém Moisés cobria de novo o rosto com o véu até entrar a falar com ele.

Êxodo 35

O Sábado

[1] Tendo Moisés convocado toda a congregação dos filhos de Israel, disse-lhes: São estas as palavras que o SENHOR ordenou que se cumprissem:

[2] Trabalhareis seis dias, mas o sétimo dia vos será santo, o sábado do repouso solene ao SENHOR; quem nele trabalhar morrerá.

[3] Não acendereis fogo em nenhuma das vossas moradas no dia do sábado.

Deus manda trazer ofertas para o tabernáculo

Êxodo 25.1-9

[30]Коли Аарон і всі діти Ізраїля побачили Мойсея, та його сяюче обличчя, то побоялися підійти до нього.

[31]Мойсей покликав їх. Аарон і всі старійшини громади повернулися до нього. І Мойсей розмовляв з ними.

[32]А пізніше підійшли і всі діти Ізраїля, і він переказав їм усе, що Господь заповів йому на горі Синай.

[33]Коли Мойсей закінчив говорити, він закрив своє обличчя покривалом.

[34]Коли Мойсей приходив перед Господом розмовляти, то знімав покривало, аж доки не виходив. Вийшовши, переказував дітям Ізраїля все, що йому було заповідано.

[35]Євреї бачили, що обличчя Мойсея сяяло, отже він знову закривав своє обличчя, аж поки не йшов розмовляти з Господом.

Вихід 35

Закон про суботу

[1]Мойсей зібрав усю громаду дітей Ізраїля і сказав їм: «Ось що Господь наказав вам робити:

[2]„Роботу можна виконати в шість днів, а сьомий день — свята субота, день відпочинку для Господа. Кожен, хто працюватиме в цей день, буде відданий на смерть.

[3]Суботнього дня ви не повинні запалювати вогню в жодному з ваших помешкань”».

Все для священної скинії

[4] Disse mais Moisés a toda a congregação dos filhos de Israel: Esta é a palavra que o SENHOR ordenou, dizendo:

[4]І сказав Мойсей усій громаді дітей Ізраїля: «Ось що Господь заповідав, кажучи:

[5] Tomai, do que tendes, uma oferta para o SENHOR; cada um, de coração disposto, voluntariamente a trará por oferta ao SENHOR: ouro, prata, bronze,

[5]„Принесіть від себе дар Господу. Кожен, хто бажає, мусить принести дар для Нього: золото, срібло, бронзу,

[6] estofo azul, púrpura, carmesim, linho fino, pêlos de cabra,

[6]блакитне, пурпурове та ясно-червоне полотно, тонкий льон, козячу вовну,

[7] peles de carneiro tintas de vermelho, peles finas, madeira de acácia,

[7]дублені баранячі шкіри, шкури, дерево акації,

[8] azeite para a iluminação, especiarias para o óleo da unção e para o incenso aromático,

[8]оливу для світильників, пахощі для оливи помазання й запашного куріння,

[9] pedras de ônix e pedras de engaste para a estola sacerdotal e para o peitoral.

[9]камінь онікс та інше каміння, для прикрашання ефоду й нагрудника.

Os utensílios do tabernáculo

Êxodo 39.32-43

[10] Venham todos os homens hábeis entre vós e façam tudo o que o SENHOR ordenou:

[10]І кожен ремісник із вас нехай прийде й зробить усе, що Господь наказав:

[11] o tabernáculo com sua tenda e a sua coberta, os seus ganchos, as suas tábuas, as sua vergas, as suas colunas e as suas bases;

[11]Святий намет й намет для нього, покриття, гачечки, бруси, засуви, жердини й поставці.

[12] a arca e os seus varais, o propiciatório e o véu do reposteiro;

[12]Ковчег, жердини для нього, віко для відпущення гріхів і покривало для перегородки,

[13] a mesa e os seus varais, e todos os seus utensílios, e os pães da proposição;

[13]стіл, жердини для нього, все його приладдя й хліб присутності,

[14] o candelabro da iluminação, e os seus utensílios, e as suas lâmpadas, e o azeite para a iluminação;

[14]світильник для освітлення, весь його посуд, поставці й оливу для освітлення,

[15] o altar do incenso e os seus varais, e o óleo da unção, e o incenso aromático, e o reposteiro da porta à entrada do tabernáculo;

[15]вівтар для запашного куріння і його жердини, оливу для помазання, запашний ладан, завісу для входу до святого намету,

[16] o altar do holocausto e a sua grelha de bronze, os seus varais e todos os seus utensílios, a bacia e o seu suporte;

[17] as cortinas do átrio, e as suas colunas, e as suas bases, e o reposteiro da porta do átrio;

[18] as estacas do tabernáculo, e as estacas do átrio, e as suas cordas;

[19] as vestes do ministério para ministrar no santuário, as vestes santas do sacerdote Arão e as vestes de seus filhos, para oficiarem como sacerdotes.

A prontidão do povo em trazer ofertas

[20] Então, toda a congregação dos filhos de Israel saiu da presença de Moisés,

[21] e veio todo homem cujo coração o moveu e cujo espírito o impeliu e trouxe a oferta ao SENHOR para a obra da tenda da congregação, e para todo o seu serviço, e para as vestes sagradas.

[22] Vieram homens e mulheres, todos dispostos de coração; trouxeram fivelas, pendentes, anéis, braceletes, todos os objetos de ouro; todo homem fazia oferta de ouro ao SENHOR;

[23] e todo homem possuidor de estofo azul, púrpura, carmesim, linho fino, pêlos de cabra, peles de carneiro tintas de vermelho e peles de animais marinhos os trazia.

[24] Todo aquele que fazia oferta de prata ou de bronze por oferta ao SENHOR a trazia; e todo possuidor de madeira de acácia para toda obra do serviço a trazia.

[16]вівтар для жертви спалення, бронзову решітку до нього, його жердини й усе приладдя, посуд для обмивання й поставець для нього, стовпи й поставці до них,

[17]запони для подвір’я зі стовпами й поставцями до них, запону для входу на подвір’я,

[18]кілки для святого намету та подвір’я, а також мотузку для них,

[19]особливе вбрання для служби у святилищі, священне вбрання Ааронові та його синам, щоб вони могли служити священиками”».

Народ приносить дари

[20]І пішла тоді вся громада ізраїльтян від Мойсея.

[21]І кожен прийшов, кого серце спонукало, чий дух вимагав того, та приніс дар Господу для служби в наметі зібрання і все для священного вбрання.

[22]Прийшли чоловіки й жінки, та всі, хто бажав, поприносили гачки, сережки, перстні, намиста, золотий посуд і різні золоті прикраси. Кожен приносив золоті дари Господу.

[23]Кожен, хто мав блакитне, пурпурове та ясно-червоне полотно, тонкий льон, козячу вовну, дублену баранячу шкіру або шкуру, приносив усе те.

[24]Кожен, хто був зворушений, приносив срібло чи бронзу у дар Господу. Кожен, у кого було дерево акації для будь-якого використання, віддавав його Господу.

[25] Todas as mulheres hábeis traziam o que, por suas próprias mãos, tinham fiado: estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino.

[26] E todas as mulheres cujo coração as moveu em habilidade fiavam os pêlos de cabra.

[27] Os príncipes traziam pedras de ônix, e pedras de engaste para a estola sacerdotal e para o peitoral,

[28] e os arômatas, e o azeite para a iluminação, e para o óleo da unção, e para o incenso aromático.

[29] Os filhos de Israel trouxeram oferta voluntária ao SENHOR, a saber, todo homem e mulher cujo coração os dispôs para trazerem uma oferta para toda a obra que o SENHOR tinha ordenado se fizesse por intermédio de Moisés.

Deus chama a Bezalel e a Aoliabe

Êxodo 31.1-11

[30] Disse Moisés aos filhos de Israel: Eis que o SENHOR chamou pelo nome a Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá,

[31] e o Espírito de Deus o encheu de habilidade, inteligência e conhecimento em todo artifício,

[32] e para elaborar desenhos e trabalhar em ouro, em prata, em bronze,

[33] e para lapidação de pedras de engaste, e para entalho de madeira, e para toda sorte de lavores.

[34] Também lhe dispôs o coração para ensinar a outrem, a ele e a Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã.

[25]Кожна жінка, що мала вправні руки, власноручно пряла блакитне, пурпурове і ясно-червоне полотно і тонкий льон і приносила його.

[26]Всі жінки, кого серце спонукало, майстерно пряли козячу вовну.

[27]Старійшини приносили камінь сердолік та інше коштовне каміння, щоб повправляти його в ефод і в нагрудник.

[28]Приносили пахощі, оливу для світла, прянощі для запашного куріння.

[29]Всі діти Ізраїля, кого серця спонукали принести щось для роботи, яку Господь через Мойсея наказав виконати, приносили добровільний дар Господу.

Безалел та Оголіав

[30]Мойсей сказав народу Ізраїля: «Послухайте, Господь обрав Безалела, сина Урі, сина Гура з Юдиного роду.

[31]Він сповнив його Духом Божим, умінням, розумом і знаннями до виконання різноманітної роботи.

[32]Щоб він задумував і майстерно виконував роботи по золоту, сріблу та бронзі;

[33]огранював коштовне каміння для оправи, різав по дереву й виконував різну майстерну роботу.

[34]Господь дав Безалелу та Оголіаву, сину Агісамака з Данового коліна, вміння навчати.

[35] Encheu-os de habilidade para fazer toda obra de mestre, até a mais engenhosa, e a do bordador em estofo azul, em púrpura, em carmesim e em linho fino, e a do tecelão, sim, toda sorte de obra e a elaborar desenhos.

[35]І сповнив Він їх умінням виконувати будь-яку ремісничу, художню роботу, вишивати по блакитному, пурпуровому та ясно-червоному полотну, по тонкому льону, а також ткати. Вони — майстри до всякої роботи й усілякого майстерного ремісництва.

Êxodo 36

Вихід 36

Завдання Безалелу та Оголіаву

[1] Assim, trabalharam Bezalel, e Aoliabe, e todo homem hábil a quem o SENHOR dera habilidade e inteligência para saberem fazer toda obra para o serviço do santuário, segundo tudo o que o SENHOR havia ordenado.

[1]Безалел і Оголіав, а також кожен умілий чоловік, якого Господь наділив хистом і тямою, як придатися своєю роботою для створення святилища, має чинити згідно усього того, що звелів Господь».

Moisés entrega aos obreiros as ofertas do povo

[2] Moisés chamou a Bezalel, e a Aoliabe, e a todo homem hábil em cujo coração o SENHOR tinha posto sabedoria, isto é, a todo homem cujo coração o impeliu a se chegar à obra para fazê-la.

[2]Мойсей покликав Безалела й Оголіава і кожного вправного чоловіка, що Господь наділив хистом, кожного, кого серце спонукало прийти й працювати.

[3] Estes receberam de Moisés todas as ofertas que os filhos de Israel haviam trazido para a obra do serviço do santuário, para fazê-la; e, ainda, cada manhã o povo trazia a Moisés ofertas voluntárias.

[3]Вони одержали від Мойсея всі дари, що поприносили їх діти Ізраїля для виконання роботи по спорудженню святилища. А ті, щоранку, все ще приносили добровільні дари.

[4] Então, deixando cada um a obra que fazia, vieram todos os homens sábios que se ocupavam em toda a obra do santuário

[4]Тоді всі майстри, що поралися з різними роботами по спорудженню святилища, поприходили кожен від роботи, що виконували.

[5] e disseram a Moisés: O povo traz muito mais do que é necessário para o serviço da obra que o SENHOR ordenou se fizesse.

[5]Вони сказали Мойсею: «Люди приносять значно більше, ніж потрібно для роботи, що Господь звелів виконати».

[6] Então, ordenou Moisés – e a ordem foi proclamada no arraial, dizendo: Nenhum homem ou mulher faça mais obra alguma

[6]І наказав тоді Мойсей, і вони проголосили по всьому табору: «Ні чоловік, ні жінка нехай не роблять більше ніяких дарів для святилища». І стримався народ від принесення.

para a oferta do santuário. Assim, o povo foi proibido de trazer mais.

7 Porque o material que tinham era suficiente para toda a obra que se devia fazer e ainda sobejava.

7Принесено було багато для виконання будь-якої роботи, навіть занадто.

As cortinas do tabernáculo
Êxodo 26.1-13

Священна скинія

8 Assim, todos os homens hábeis, entre os que faziam a obra, fizeram o tabernáculo com dez cortinas de linho fino retorcido, estofo azul, púrpura e carmesim com querubins; de obra de artista as fizeram.

8Всі вправні майстри, що працювали, спорудили святий намет із десяти покривал з тонкого льону й блакитного, пурпурового та яскраво-червоного полотна і вправно виготовили Херувимів на них.

9 O comprimento de cada cortina era de vinte e oito côvados, e a largura, de quatro côvados; todas as cortinas eram de igual medida.

9Кожне покривало було двадцять вісім ліктів завдовжки й чотири лікті завширшки. І всі вони були одного розміру.

10 Cinco cortinas eram ligadas uma à outra; e as outras cinco também ligadas uma à outra.

10І з'єднав Безалел разом п'ять покривал і інші п'ять також з'єднав між собою.

11 Fizeram laçadas de estofo azul na orla da cortina, que estava na extremidade do primeiro agrupamento; e de igual modo fizeram na orla da cortina, que estava na extremidade do segundo agrupamento.

11Він зробив завіси з блакитного полотна по краю останнього покривала з перших з'єднаних полотен. Так само він зробив і по кінцях крайнього покривала другого комплекту.

12 Cinqüenta laçadas fizeram numa cortina, e cinqüenta, na outra cortina na extremidade do segundo agrupamento; as laçadas eram contrapostas uma à outra.

12Безалел зробив п'ятдесят завіс на одному покривалі й п'ятдесят завіс на кінці покривала з другої групи з'єднаних полотен. Завіси були одна навпроти одної.

13 Fizeram cinqüenta colchetes de ouro, com os quais prenderam as cortinas uma à outra; e o tabernáculo passou a ser um todo.

13Він виготовив п'ятдесят гачків із золота і з'єднав покривала між собою цими гачками так, що святий намет став єдиним цілим.

14 Fizeram também de pêlos de cabra cortinas para servirem de tenda sobre o tabernáculo; fizeram onze cortinas.

14І зробив він запони з козячої вовни для намету поверх святого намету. Він зробив їх одинадцять штук.

[15] O comprimento de cada cortina era de trinta côvados, e a largura, de quatro côvados; as onze cortinas eram de igual medida.

[15]Кожна запона була тридцять ліктів завдовжки й чотири лікті завширшки. Всі одинадцять запон були одного розміру.

[16] Ajuntaram à parte cinco cortinas entre si e, de igual modo, as seis restantes.

[16]Він з'єднав п'ять запон між собою, і так само з'єднаєш між собою інші шість.

[17] E fizeram cinqüenta laçadas na orla da cortina, que estava na extremidade do primeiro agrupamento.

[17]І зробив він п'ятдесят завіс по краю останньої запони з перших п'яти і п'ятдесят завіс по краю інших з'єднаних запон.

[18] Fizeram também cinqüenta colchetes de bronze para ajuntar a tenda, para que viesse a ser um todo.

[18]Він зробив п'ятдесят бронзових гачків, щоб з'єднати намет і щоб він став єдиним цілим.

[19] Fizeram também de peles de carneiro tintas de vermelho uma coberta para a tenda e outra coberta de peles finas.

[19]Він також зробив покривало для намету з дублених баранячих шкір, а зверху покриття зі шкури.

A coberta de peles e as tábuas

Êxodo 26.14-30

[20] Fizeram também de madeira de acácia as tábuas para o tabernáculo, as quais eram colocadas verticalmente.

[20]І зробив він бруси-підпори з акації для святого намету.

[21] Cada uma das tábuas tinha dez côvados de comprimento e côvado e meio de largura.

[21]Кожен брус був десять ліктів завдовжки і півтора лікті завширшки.

[22] Cada tábua tinha dois encaixes, travados um com o outro; assim fizeram com todas as tábuas do tabernáculo.

[22]Кожен брус мав по два кріплення для з'єднання між собою. Так він поробив усі бруси для святого намету.

[23] No preparar as tábuas para o tabernáculo, fizeram vinte delas para o lado sul.

[23]Він зробив двадцять брусів для святого намету з південного боку.

[24] Fizeram também quarenta bases de prata debaixo das vinte tábuas: duas bases debaixo de uma tábua para os seus dois encaixes e duas bases debaixo de outra tábua para os seus dois encaixes.

[24]До них сорок срібних поставців під двадцять брусів: два поставці під кожен брус для двох його кріплень і два поставці під інший брус для двох його бокових кріплень.

[25] Também fizeram vinte tábuas ao outro lado do tabernáculo, para o lado norte,

[25]Він зробив двадцять брусів з іншого, північного, боку святого намету.

[26] com as suas quarenta bases de prata: duas bases debaixo de uma tábua e duas bases debaixo de outra tábua;

[27] ao lado do tabernáculo para o ocidente, fizeram seis tábuas.

[28] Fizeram também duas tábuas para os cantos do tabernáculo de ambos os lados,

[29] as quais, por baixo, estavam separadas, mas, em cima, se ajustavam à primeira argola; assim se fez com as duas tábuas nos dois cantos.

[30] Assim eram as oito tábuas com as suas bases de prata, dezesseis bases: duas bases debaixo de uma tábua e duas debaixo de outra tábua.

[31] Fizeram também travessas de madeira de acácia; cinco para as tábuas de um lado do tabernáculo,

[32] cinco para as tábuas do outro lado do tabernáculo e cinco para as tábuas do tabernáculo, ao lado posterior, que olha para o ocidente.

[33] A travessa do meio passava ao meio das tábuas, de uma extremidade à outra.

[34] Cobriram de ouro as tábuas e de ouro fizeram as suas argolas, pelas quais passavam as travessas; e cobriram também de ouro as travessas.

O véu, o reposteiro e as colunas
Êxodo 26.31-37

[35] Fizeram também o véu de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido; com querubins o fizeram de obra de artista.

[36] E fizeram-lhe quatro colunas de madeira de acácia, cobertas de ouro; os seus

[26]До них сорок поставців із срібла — по дві під кожним брусом.

[27]Позаду святого намету, з західного боку, він виготовив шість брусів.

[28]Він зробив два бруси для кутків позаду святого намету.

[29]Вони сходилися внизу окремо, а зверху були приєднані до одного кільця. Так він зробив з обома брусами по кутах.

[30]Усіх брусів було вісім і шістнадцять срібних поставців для них — по два поставці під кожним брусом.

[31-32]Він виготовив засуви з акації — п’ять для брусів з одного боку святого намету і п’ять засувів з іншого боку, а також п’ять засувів для брусів позаду святого намету, з західної сторони.

[33]І зробив він середній засув, що проходив через середину брусів від одного краю до іншого.

[34]Він покрив бруси золотом і зробив їхні кільця, щоб тримали засуви, з золота, і покрив засуви золотом.

[35]Запону він зробив із блакитного, пурпурового та ясно-червоного полотна й тонкого льону з Херувимами майстерної роботи.

[36]І виготовив він чотири стовпи з акації для святого намету і покрив їх золотом і змайстрував золоті гачки для них. І

colchetes eram de ouro, sobre quatro bases de prata.

[37] Fizeram também para a porta da tenda um reposteiro de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido, obra de bordador,

[38] e as suas cinco colunas, e os seus colchetes; as suas cabeças e as suas molduras cobriram de ouro, mas as suas cinco bases eram de bronze.

Êxodo 37

A arca
Êxodo 25.10-15

[1] Fez também Bezalel a arca de madeira de acácia; de dois côvados e meio era o seu comprimento, de um côvado e meio, a largura, e, de um côvado e meio, a altura.

[2] De ouro puro a cobriu; por dentro e por fora a cobriu e fez uma bordadura de ouro ao redor.

[3] Fundiu para ela quatro argolas de ouro e as pôs nos quatro cantos da arca: duas argolas num lado dela e duas argolas noutro lado.

[4] Fez também varais de madeira de acácia e os cobriu de ouro;

[5] meteu os varais nas argolas aos lados da arca, para se levar por meio deles a arca.

O propiciatório
Êxodo 25.17-22

[6] Fez também o propiciatório de ouro puro; de dois côvados e meio era o seu comprimento, e a largura, de um côvado e meio.

вилив він чотири срібні поставці для них.

[37]Він зробив також гаптовану запону для входу до намету з блакитного, пурпурового та ясно-червоного полотна й тонкого льону.

[38]Безалел виготовив п'ять стовпів до неї та їхні гачки, і укрив золотом їхні капітелі й кільця, а п'ять поставців були з бронзи.

Вихід 37

Ковчег Угоди

[1]Безалел зробив ковчег з акації два з половиною лікті завдовжки, півтора лікті завширшки й півтора лікті заввишки.

[2]Він покрив його щирим золотом зсередини та ззовні й зробив золотий вінець довкола.

[3]Вилив також чотири золоті кільця для неї по чотирьох кутках — два з одного боку і два з іншого.

[4]Він виготовив жердини з акації і покрив їх золотом.

[5]Він вставив жердини у кільця з боків ковчегу, щоб його носити.

[6]Він зробив віко для відпущення гріхів із щирого золота. Воно було два з половиною лікті завдовжки і півтора завширшки.

[7] Fez também dois querubins de ouro; de ouro batido os fez, nas duas extremidades do propiciatório.

[8] Um querubim, na extremidade de uma parte, e o outro, na extremidade da outra parte; de uma só peça com o propiciatório fez os querubins nas duas extremidades dele.

[9] Os querubins estendiam as asas por cima, cobrindo com elas o propiciatório; estavam eles de faces voltadas uma para a outra, olhando para o propiciatório.

A mesa

Êxodo 25.23-30

[10] Fez também a mesa de madeira de acácia; tinha o comprimento de dois côvados, a largura, de um côvado, e a altura, de um côvado e meio.

[11] De ouro puro a cobriu e lhe fez uma bordadura de ouro ao redor.

[12] Também lhe fez moldura ao redor, na largura de quatro dedos, e lhe fez uma bordadura de ouro ao redor da moldura.

[13] Também lhe fundiu quatro argolas de ouro e pôs as argolas nos quatro cantos que estavam nos seus quatro pés.

[14] Perto da moldura estavam as argolas, como lugares para os varais, para se levar a mesa.

[15] Fez os varais de madeira de acácia e os cobriu de ouro, para se levar a mesa.

[16] Também fez de ouro puro os utensílios que haviam de estar sobre a mesa: os seus pratos, e os seus recipientes para incenso, e as suas galhetas, e as suas taças em que se haviam de oferecer libações.

O candelabro

[7]Він виготовив два карбовані Херувими з золота й прикріпив їх із двох кінців віка для відпущення гріхів.

[8]Один Херувим з одного кінця, другий — з другого. Він виготовив Херувимів так, що вони буди одним цілим із віком для відпущення гріхів з обох його боків.

[9]Крила Херувимів здіймалися догори, а самі вони були звернені обличчями одне до одного й до віка для відпущення гріхів.

Стіл

[10]І виготовив він стіл з акації два лікті завдовжки, один лікоть завширшки й півтора лікті заввишки.

[11]Він покрив його щирим золотом і зробив золотий вінець довкола.

[12]Він зробив обід долоню завширшки й золотий вінець довкруги ободу.

[13]Він вилив чотири золоті кільця для нього й причепив їх по чотирьох кутах, біля чотирьох ніжок столу.

[14]Кільця були коло ободу, щоб тримати жердини, щоб носити стіл.

[15]Він виготовив жердини з акації, щоб носити стіл, і покрив його золотом.

[16]Зі щирого золота він виготовив посуд на стіл: тарілки, кадильниці, кухлі й чаші для ливних пожертв.

Світильник

Êxodo 25.31-39

[17] Fez também o candelabro de ouro puro; de ouro batido o fez; o seu pedestal, a sua hástea, os seus cálices, as suas maçanetas e as suas flores formavam com ele uma só peça.

[17]Він виготовив світильник зі щирого кованого золота і зробив його єдиним цілим з його основою, держаком, чашечками, бруньками й пелюстками.

[18] Seis hásteas saíam dos seus lados; três de um lado e três do outro.

[18]Шість галузок простяглися з боків — три галузки світильника з одного й три з другого боку.

[19] Numa hástea havia três cálices com formato de amêndoas, uma maçaneta e uma flor; e três cálices com formato de amêndoas na outra hástea, uma maçaneta e uma flor; assim eram as seis hásteas que saíam do candelabro.

[19]Три чашечки, немов квіти мигдалю, кожна з брунькою та пелюсткою на одній галузці і три чашечки, немов квіти мигдалю, кожна з брунькою і пелюсткою на іншій галузці. Такий вигляд повинні мати всі шість галузок, що простягалися від світильника.

[20] Mas no candelabro mesmo havia quatro cálices com formato de amêndoas, com suas maçanetas e com suas flores.

[20]На самому світильнику було чотири чашечки, немов квітки мигдалю з бруньками та пелюстками.

[21] Havia uma maçaneta sob duas hásteas que saíam dele; e ainda uma maçaneta sob duas outras hásteas que saíam dele; e ainda mais uma maçaneta sob duas outras hásteas que saíam dele; assim se fez com as seis hásteas que saíam do candelabro.

[21]Під кожною парою галузок була брунька, і так на всіх шести галузках, що простягалися від світильника.

[22] As suas maçanetas e as suas hásteas eram do mesmo; tudo era de uma só peça, obra batida de ouro puro.

[22]Ті бруньки й галузки були єдиним цілим, і були вони карбовані з єдиного самородка щирого золота.

[23] Também lhe fez sete lâmpadas; as suas espevitadeiras e os seus apagadores eram de ouro puro.

[23]І зробив він сім лампад до світильника і до них щипці й таці зі щирого золота.

[24] De um talento de ouro puro se fez o candelabro com todos os seus utensílios.

[24]Він витратив один талант щирого золота, щоб виготувати світильник і все приладдя до нього.

O altar do incenso

Êxodo 30.1-10

Вівтар для пахощів

[25] Fez de madeira de acácia o altar do incenso; tinha um côvado de comprimento, e um de largura (era

[25]Він спорудив з акації вівтар для спалення запашного куріння. Той був квадратний: лікоть завдовжки, лікоть завширшки й два лікті заввишки. Його ріжки були суцільні з ним.

quadrado), e dois de altura; os chifres formavam uma só peça com ele.

[26] De ouro puro o cobriu, a parte superior, as paredes ao redor e os chifres; e lhe fez uma bordadura de ouro ao redor.

[26]Він покрив його щирим золотом — зверху, з боків навколо і ріжки. І зробив для нього золотий вінець навколо.

[27] Também lhe fez duas argolas de ouro debaixo da bordadura, de ambos os lados as fez; nelas, se meteram os varais para se levar o altar;

[27]Він виготовив для нього два золоті кільця під вінцем з протилежних боків, аби вони тримали жердини, щоб на них його носити.

[28] de madeira de acácia fez os varais e os cobriu de ouro.

[28]Він виготовив жердини з акації і покрив їх золотом.

O óleo sagrado e o incenso santo
Êxodo 30.22-38

[29] Fez também o óleo santo da unção e o incenso aromático, puro, de obra de perfumista.

[29]Він приготовив святу оливу для помазання і справжнє запашне куріння так, як приготував би їх той, хто виготовляє парфуми.

Êxodo 38

Вихід 38

O altar do holocausto
Êxodo 27.1-8

Вівтар для жертвоприношення

[1] Fez também o altar do holocausto de madeira de acácia; de cinco côvados era o comprimento, e de cinco, a largura (era quadrado o altar), e de três côvados, a altura.

[1]І спорудив Безалел вівтар з акації для пожертв спалення. Той був квадратний — п'ять ліктів завдовжки, п'ять ліктів завширшки і три лікті заввишки.

[2] Dos quatro cantos fez levantar-se quatro chifres, os quais formavam uma só peça com o altar; e o cobriu de bronze.

[2]І зробив він чотири ріжки на ньому по чотирьох кутках. Ріжки були суцільні з вівтарем, й він обклав його бронзою.

[3] Fez também todos os utensílios do altar: recipientes para recolher as suas cinzas, e pás, e bacias, e garfos, e braseiros; todos esses utensílios, de bronze os fez.

[3]Він зробив усе приладдя до нього з бронзи: глечики, лопатки, кропильниці й таці.

[4] Fez também para o altar uma grelha de bronze em forma de rede, do rebordo do altar para baixo, a qual chegava até ao meio do altar.

[4]Він виготовив решітку для вівтаря: бронзове мереживо, й прилаштував її під краєм вівтаря заввишки в піввівтаря.

[5] Fundiu quatro argolas para os quatro cantos da grelha de bronze, para nelas se meterem os varais.

[5]І вилив він чотири кільця й прилаштував їх по кутах бронзової решітки, щоб вкладати туди жердини.

[6] Fez os varais de madeira de acácia e os cobriu de bronze.

[6]І виготовив він жердини з акації, і покрив їх бронзою.

[7] Meteu os varais nas argolas, de um e de outro lado do altar, para ser levado; oco e de tábuas o fez.

[7]Повкладав він жердини в кільця з боків вівтаря, щоб його носити. Він зробив вівтар із дощок, порожнім усередині.

A bacia de bronze
Êxodo 30.17-21

[8] Fez também a bacia de bronze, com o seu suporte de bronze, dos espelhos das mulheres que se reuniam para ministrar à porta da tenda da congregação.

[8]І виготовив він бронзовий посуд для обмивання і бронзовий поставець до нього з дзеркалами, що дали жінки, які прислуговували біля входу до намету зібрання.

O átrio e o reposteiro
Êxodo 27.9-19

Подвір'я Священної скинії

[9] Fez também o átrio ao lado meridional (que dá para o sul); as cortinas do átrio eram de linho fino retorcido, de cem côvados de comprimento.

[9]І влаштував він подвір'я для святого намету. З південного боку подвір'я запони були виготовлені з тонкого льону в сто ліктів завдовжки.

[10] As suas vinte colunas e as suas bases eram de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

[10]Двадцять стовпів до них і двадцять поставців були з бронзи, а гачки на стовпах і кільця до них — срібні.

[11] De igual modo para o lado norte havia cortinas de cem côvados de comprimento; as suas vinte colunas e as suas vinte bases eram de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

[11]З північного боку запони також у сто ліктів завдовжки з двадцятьма стовпами й двадцятьма бронзовими поставцями, з гачками на стовпах і кільцями із срібла.

[12] Para o lado do ocidente havia cortinas de cinqüenta côvados; as suas colunas eram dez, e as suas bases, dez; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

[12]З заходу запони були в п'ятдесят ліктів з десятьма стовпами й десятьма поставцями для них. Гачки на стовпах й кільця до них — срібні.

[13] Do lado oriental (para o levante), eram as cortinas de cinqüenta côvados.

[13]Спереду, на схід, подвір'я було п'ятдесят ліктів; вхід у двір знаходився з цієї сторони.

[14] As cortinas para um lado da entrada eram de quinze côvados; e as suas colunas eram três, e as suas bases, três.

[14]І були там запони в п'ятнадцять ліктів з одного боку входу на трьох стовпах і трьох поставцях під ними.

[15] Para o outro lado da entrada do átrio, de um e de outro lado da entrada, eram as cortinas de quinze côvados; as suas colunas eram três, e as suas bases, três.

[15]З іншого боку входу на подвір'я були завіси так само в п'ятнадцять ліктів. Стовпців і поставців до них було там по три.

[16] Todas as cortinas ao redor do átrio eram de linho fino retorcido.

[16]Усі запони навколо подвір'я було виготовлено з тонкого льону.

[17] As bases das colunas eram de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

[17]Поставці до стовпів були бронзові, а гачки на стовпах й кільця до них — срібні. Верхівки стовпів також були покриті сріблом. Усі стовпи на подвір'ї були з'єднані срібними гачками.

[18] O reposteiro da porta do átrio era de obra de bordador, de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido; o comprimento era de vinte côvados, e a altura, na largura, era de cinco côvados, segundo a medida das cortinas do átrio.

[18]Запону на вході до подвір'я було оздоблено гаптуванням і зроблено з блакитного, пурпурового та ясно-червоного полотна й тонкого льону. Завдовжки вона мала двадцять ліктів і п'ять ліктів заввишки, що відповідало висоті запон усього подвір'я.

[19] As suas quatro colunas e as suas quatro bases eram de bronze, os seus ganchos eram de prata, e o revestimento das suas cabeças e as suas vergas, de prata.

[19]Чотири її стовпи й поставці до них були бронзові. Гачки на стовпах — срібні. Срібними були також верхівки стовпів й кільця до них.

[20] Todos os pregos do tabernáculo e do átrio ao redor eram de bronze.

[20]Усі кілки до святого намету та подвір'я були бронзові.

A enumeração das coisas do tabernáculo

[21] Esta é a enumeração das coisas para o tabernáculo, a saber, o tabernáculo do Testemunho, segundo, por ordem de Moisés, foram contadas para o serviço dos levitas, por intermédio de Itamar, filho do sacerdote Arão.

[22] Fez Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá, tudo quanto o SENHOR ordenara a Moisés.

[21-22]Це повний перелік усього для святого намету, тобто намету Свідчення, що було приготовано за наказом Мойсея для роботи левитам під керівництвом Ітамара, Ааронового сина, священика, а також Безалела, сина Урі, сина Гура з Юдиного коліна. І він виконав усе, що Господь наказав Мойсею.

[23] E, com ele, Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã, mestre de obra, desenhista e bordador em estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino.

[23]З ним був Оголіав, син Агісамака з Данового коліна — майстер, умілець і гаптяр по блакитному, пурпуровому та ясно-червоному полотну й льону.

[24] Todo o ouro empregado na obra, em toda a obra do santuário, a saber, o ouro da oferta, foram vinte e nove talentos e setecentos e trinta siclos, segundo o siclo do santuário.

[25] A prata dos arrolados da congregação foram cem talentos e mil e setecentos e setenta e cinco siclos, segundo o siclo do santuário:

[26] um beca por cabeça, isto é, meio siclo, segundo o siclo do santuário, de qualquer dos arrolados, de vinte anos para cima, que foram seiscentos e três mil quinhentos e cinqüenta.

[27] Empregaram-se cem talentos de prata para fundir as bases do santuário e as bases do véu; para as cem bases, cem talentos: um talento para cada base.

[28] Dos mil setecentos e setenta e cinco siclos, fez os colchetes das colunas, e cobriu as suas cabeças, e lhes fez as vergas.

[29] O bronze da oferta foram setenta talentos e dois mil e quatrocentos siclos.

[30] Dele fez as bases da porta da tenda da congregação, e o altar de bronze, e a sua grelha de bronze, e todos os utensílios do altar,

[31] e as bases do átrio ao redor, e as bases da porta do átrio, e todas as estacas do tabernáculo, e todas as estacas do átrio ao redor.

Êxodo 39

As vestes dos sacerdotes
Êxodo 28.1-43

[24]Всього золота, використаного для спорудження святилища, золота, що принесли в дар, було двадцять дев’ять талантів і сімсот тридцять шекелів з розрахунку на священний шекель.

[25]Срібла, відрахованого громадою було сто талантів і тисяча сімсот сімдесят п’ять шекелів з розрахунку на священний шекель.

[26]З шестисот трьох тисяч п’ятисот п’ятдесяти чоловік від двадцяти років і старше з кожного зареєстрованого було зібрано податку в одну біку (півшекеля з розрахунку на священний шекель).

[27]Сто талантів срібла було використано для лиття поставців під святиню й на запони: сто поставців зі ста талантів, по таланту на кожен поставець.

[28]Із тисячі семисот сімдесяти п’яти шекелів було зроблено гачки для стовпів, та зв’язуючі кільця для них.

[29]Бронзи, що діти Ізраїлю принесли в дар, було сімдесят талантів і тисяча чотириста шекелів.

[30]З неї Безалел виготовив поставці для входу до намету зібрання, бронзовий вівтар і бронзову решітку до нього, а також усе начиння для вівтаря.

[31]І всі поставці, що навколо подвір’я, поставці для входу, та всі кілки для святого намету і кілки, що навколо подвір’я.

Вихід 39

Вбрання священика

[1] Fizeram também de estofo azul, púrpura e carmesim as vestes, finamente tecidas, para ministrar no santuário, e também fizeram as vestes sagradas para Arão, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[1]З блакитного, пурпурового та ясно-червоного полотна виготовили ткане вбрання для служіння в святилищі. Виготовили також вбрання Аарону для святилища, як і наказав Господь Мойсею.

Ефод

[2] Fizeram a estola sacerdotal de ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido.

[2]І зробив Безалел ефод із золота, блакитного, пурпурового та ясно-червоного полотна й тонкого льону.

[3] De ouro batido fizeram lâminas delgadas e as cortaram em fios, para permearem entre o estofo azul, a púrpura, o carmesim e o linho fino da obra de desenhista.

[3]Майстри викували тонкі листи золота, розрізали їх на стрічки, щоб майстерно прикріпити до блакитного, пурпурового та ясно-червоного полотна й тонкого льону.

[4] Tinha duas ombreiras que se ajuntavam às suas duas extremidades, e assim se uniam.

[4]Вони зробили для ефоду наплічники й прикріпили з двох боків.

[5] O cinto de obra esmerada, que estava sobre a estola sacerdotal, era de obra igual, da mesma obra de ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[5]Розшитий пасок такої ж самої роботи з тієї ж тканини був поверх ефоду. Його було виготовлено з золота, блакитного, пурпурового та ясно-червоного полотна й тонкого льону. Саме так, як Господь наказав Мойсею.

[6] Também se prepararam as pedras de ônix, engastadas em ouro, trabalhadas como lavores de sinete, com os nomes dos filhos de Israel,

[6]Каміння онікса вставили в золоті оправи. На них викарбували, як на печатках, імена синів Ізраїля.

[7] e as puseram nas ombreiras da estola sacerdotal, por pedras de memória aos filhos de Israel, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[7]І він прикріпив ці камені до наплічників ефоду у пам'ять про синів Ізраїля, як і наказав Господь Мойсеєві.

Нагрудник

[8] Fizeram também o peitoral de obra esmerada, conforme a obra da estola sacerdotal: de ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido.

[8]Безалел виготовив нагрудник майстерної роботи, так само, як і ефод: із золота, блакитного, пурпурового та ясно-червоного полотна й тонкого льону.

[9] Era quadrado; duplo fizeram o peitoral: de um palmo era o seu comprimento, e de um palmo dobrado, a sua largura.

[10] Colocaram, nele, engastes de pedras, com quatro ordens de pedras: a ordem de sárdio, topázio e carbúnculo era a primeira;

[11] a segunda ordem era de esmeralda, safira e diamante;

[12] a terceira ordem era de jacinto, ágata e ametista;

[13] e a quarta ordem era de berilo, ônix e jaspe; eram elas guarnecidas de ouro nos seus engastes.

[14] As pedras eram conforme os nomes dos filhos de Israel, doze segundo os seus nomes; eram esculpidas como sinete, cada uma com o seu nome para as doze tribos.

[15] E fizeram para o peitoral correntes como cordas, de obra trançada de ouro puro.

[16] Também fizeram para o peitoral dois engastes de ouro e duas argolas de ouro; e puseram as duas argolas nas extremidades do peitoral.

[17] E meteram as duas correntes trançadas de ouro nas duas argolas, nas extremidades do peitoral.

[18] As outras duas pontas das duas correntes trançadas meteram nos dois engastes e as puseram nas ombreiras da estola sacerdotal, na frente dele.

[19] Fizeram também duas argolas de ouro e as puseram nas duas extremidades do

[9]Нагрудник був квадратний, складений удвоє, одна п'ядь завдовжки й одна п'ядь завширшки.

[10]І повправляли у нього чотири ряди коштовного каміння. У першому ряду були сердолік, топаз і смарагд.

[11]У другому ряду — бірюза, сапфір та ізумруд.

[12]У третьому ряду — яхонт, агат і аметист.

[13]У четвертому ряду — топаз, онікс і яшма. І все каміння було в золотих оправах.

[14]І було там дванадцять каменів зі своїми іменами, згідно з іменами синів Ізраїля. На кожному камені було викарбувано, як на печатці, ім'я одного з дванадцяти колін.

[15]Також майстри виготовили із щирого золота для нагрудника ланцюжки, звиті, немов мотузки,

[16]зробили два золоті гнізда й два золоті кільця, й приєднали їх до двох кінців нагрудника.

[17]Безалел приєднав два звиті золоті ланцюжки до двох кілець на кінцях нагрудника,

[18]та два інші кінці ланцюжків до двох гнізд, прикріпивши їх спереду до наплічників ефоду.

[19]Тоді було зроблено ще два золоті кільця й прикріплено їх до двох кінців нагрудника з внутрішнього боку.

peitoral, na sua orla interior oposta à estola sacerdotal.

[20] Fizeram também mais duas argolas de ouro e as puseram nas duas ombreiras da estola sacerdotal, abaixo, na frente dele, perto da sua juntura, sobre o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal.

[20]Також було виготовлено іще два золоті кільця і приєднано до двох наплічників спереду ефоду біля рубця над самим паском ефоду.

[21] E ligaram o peitoral com as suas argolas às argolas da estola sacerdotal, por cima com uma fita azul, para que estivesse sobre o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal, e nunca o peitoral se separasse da estola sacerdotal, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[21]Потім майстри прикріпили нагрудник через його кільця до колець ефоду стрічкою блакитного полотна так, щоб він був над паском ефоду, і щоб нагрудник не спадав, як Господь й наказав Мойсею.

Інше вбрання священикам

[22] Fizeram também a sobrepeliz da estola sacerdotal, de obra tecida, toda de estofo azul.

[22]І виготовив Безалел ризу до ефоду, виткану цілком із блакитного полотна.

[23] No meio dela havia uma abertura; era debruada como abertura de uma saia de malha, para que se não rompesse.

[23]Посередині зверху в ній був отвір на зразок отвору в панцирі. Навколо отвору край був обшитий, щоб не рвалося.

[24] Em toda a orla da sobrepeliz, fizeram romãs de estofo azul, carmesim e linho retorcido.

[24]По подолу йшли гранати, виготовлені з блакитного, пурпурового та ясно-червоного полотна й тонкого льону.

[25] Fizeram campainhas de ouro puro e as colocaram no meio das romãs em toda a orla da sobrepeliz;

[25]Зробивши золоті дзвіночки, причепили їх між гранатами навколо подолу ризи:

[26] uma campainha e uma romã, outra campainha e outra romã, em toda a orla da sobrepeliz, para se usar ao ministrar, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[26]дзвіночок і гранат, дзвіночок і гранат на подолі ризи навколо, для служби, як Господь й наказав Мойсею.

[27] Fizeram também as túnicas de linho fino, de obra tecida, para Arão e para seus filhos,

[27]Майстри пошили й хітони з тонкого тканого льону Аарону та його синам.

[28] e a mitra de linho fino, e as tiaras de linho fino, e os calções de linho fino retorcido,

[28]Також тюрбан із тонкого льону і головні пов'язки з тонкого льону й білу лляну білизну.

[29] e o cinto de linho fino retorcido, e de estofo azul, e de púrpura, e de carmesim, obra de bordador, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[29]Виготовили гаптований пасок із тонкого льону й блакитного, пурпурового та ясно-червоного полотна, як і наказав Господь Мойсеєві.

[30] Também fizeram de ouro puro a lâmina da coroa sagrada e, nela, gravaram à maneira de gravuras de sinete: Santidade ao SENHOR.

[30]Вони зробили пластинку зі щирого золота для святого вінця й викарбували на ній, як на печатці Святиня для Господа.

[31] E ataram-na com um cordão de estofo azul, para prender a lâmina à parte superior da mitra, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[31]Прив'язали її блакитною стрічкою зверху до тюрбана, як і наказав Господь.

Os utensílios do tabernáculo completados
Êxodo 35.10-19

Мойсей оглядає святий намет

[32] Assim se concluiu toda a obra do tabernáculo da tenda da congregação; e os filhos de Israel fizeram tudo segundo o SENHOR tinha ordenado a Moisés; assim o fizeram.

[32]Отже, всю роботу над святим наметом та наметом зібрання було закінчено. Діти Ізраїля зробили все так, як Господь наказав Мойсею.

[33] Depois, trouxeram a Moisés o tabernáculo, a tenda e todos os seus pertences, os seus colchetes, as suas tábuas, as suas vergas, as suas colunas e as suas bases;

[33]І показали Мойсею святий намет із всім приладдям до нього: гачками, брусами, жердинами, поставцями,

[34] a coberta de peles de carneiro tintas de vermelho, e a coberta de peles finas, e o véu do reposteiro;

[34]покривалом із дубленої козячої шкіри, покривалом із шкіри дельфінів, покривалом для запони,

[35] a arca do Testemunho, e os seus varais, e o propiciatório;

[35]Ковчегом Угоди й жердинами для нього, віком для відпущення гріхів,

[36] a mesa com todos os seus utensílios e os pães da proposição;

[36]столом і всім його приладдям, хлібом присутності,

[37] o candelabro de ouro puro com suas lâmpadas; as lâmpadas colocadas em

[37]світильником зі щирого золота й лампадами до нього, що стояли в ряд

ordem, e todos os seus utensílios, e o azeite para a iluminação;

разом з усім їхнім приладдям, оливою для освітлення,

[38] também o altar de ouro, e o óleo da unção, e o incenso aromático, e o reposteiro da porta da tenda;

[38]золотим вівтарем, оливою для помазання, запашним курінням, завісою для входу до намету,

[39] o altar de bronze, e a sua grelha de bronze, e os seus varais, e todos os seus utensílios, e a bacia, e o seu suporte;

[39]бронзовим вівтарем із бронзовою решіткою до нього, жердинами і всім приладдям до нього, посудом для обмивання й поставцем для нього,

[40] as cortinas do átrio, e as suas colunas, e as suas bases, e o reposteiro para a porta do átrio, e as suas cordas, e os seus pregos, e todos os utensílios do serviço do tabernáculo, para a tenda da congregação;

[40]запонами для подвір'я зі стовпами й поставцями до них, запоною для входу на подвір'я з мотузками й кілками до неї і всім приладдям для служби в святому наметі і наметі зібрання, тканим вбранням для служіння в святилищі,

[41] as vestes finamente tecidas para ministrar no santuário, e as vestes sagradas do sacerdote Arão, e as vestes de seus filhos, para oficiarem como sacerdotes.

[41]священним вбранням для Аарона і вбранням для його синів, щоб вони могли служити священиками.

[42] Tudo segundo o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel toda a obra.

[42]Отже, діти Ізраїля виконали все, як заповідав Господь.

[43] Viu, pois, Moisés toda a obra, e eis que a tinham feito segundo o SENHOR havia ordenado; assim a fizeram, e Moisés os abençoou.

[43]І побачив Мойсей усю роботу, що вони виконали, як наказав Господь, та й благословив їх.

Êxodo 40

Deus manda Moisés levantar o tabernáculo

[1] Depois, disse o SENHOR a Moisés:

[2] No primeiro dia do primeiro mês, levantarás o tabernáculo da tenda da congregação.

[3] Porás, nele, a arca do Testemunho e a cobrirás com o véu.

[4] Meterás, nele, a mesa e porás por ordem as coisas que estão sobre ela; também

Вихід 40

Мойсей ставить Священну скинію

[1]Господь говорив з Мойсеєм так:

[2]«Першого дня першого місяця поставиш святий намет, тобто намет зібрання.

[3]Поставиш туди ковчег Свідчення і завісиш його ковдрою.

[4]Занесеш туди стіл і встановиш його, поставиш також світильник і розташуєш на ньому лампади.

meterás, nele, o candelabro e acenderás as suas lâmpadas.

5 Porás o altar de ouro para o incenso diante da arca do Testemunho e pendurarás o reposteiro da porta do tabernáculo.

5Поставиш золотий вівтар для запашного куріння перед ковчегом Свідчення. Завісиш запоною вхід до святого намету.

6 Porás o altar do holocausto diante da porta do tabernáculo da tenda da congregação.

6Встановиш вівтар для жертв спалення перед входом до святого намету, тобто намету зібрання.

7 Porás a bacia entre a tenda da congregação e o altar e a encherás de água.

7Поставиш мисник між наметом зібрання і вівтарем і наллєш води в нього.

8 Depois, porás o átrio ao redor e pendurarás o reposteiro à porta do átrio.

8Влаштуєш подвір'я навколо і завісиш запоною вхід на подвір'я.

9 E tomarás o óleo da unção, e ungirás o tabernáculo e tudo o que nele está, e o consagrarás com todos os seus pertences; e será santo.

9Візьмеш оливу для помазання і помажеш скинію і все в ній, освятиш її і все начиння в ній, отже, воно стане священним.

10 Ungirás também o altar do holocausto e todos os seus utensílios e consagrarás o altar; e o altar se tornará santíssimo.

10Помажеш вівтар для жертви спалення і все приладдя до нього, освятиш його. Отже, вівтар стане найсвятішим місцем.

11 Então, ungirás a bacia e o seu suporte e a consagrarás.

11Помажеш мисник й поставець до нього й освятиш їх.

12 Farás também chegar Arão e seus filhos à porta da tenda da congregação e os lavarás com água.

12Приведеш Аарона та його синів до входу в намет зібрання і обмиєш їх.

13 Vestirás Arão das vestes sagradas, e o ungirás, e o consagrarás para que me oficie como sacerdote.

13Вдягнеш Аарона у священне вбрання, помажеш і освятиш його, щоб він міг служити Мені священиком.

14 Também farás chegar seus filhos, e lhes vestirás as túnicas,

14Приведеш його синів і вбереш їх у хітони.

15 e os ungirás como ungiste seu pai, para que me oficiem como sacerdotes; sua unção lhes será por sacerdócio perpétuo durante as suas gerações.

15Помажеш їх, як ти помазав їхнього батька, тож вони зможуть служити Мені священиками. І їхнє помазання посвятить їх на вічне священство на всі їхні покоління».

O tabernáculo é levantado

[16] E tudo fez Moisés segundo o SENHOR lhe havia ordenado; assim o fez.

[17] No primeiro mês do segundo ano, no primeiro dia do mês, se levantou o tabernáculo.

[18] Moisés levantou o tabernáculo, e pôs as suas bases, e armou as suas tábuas, e meteu, nele, as suas vergas, e levantou as suas colunas;

[19] estendeu a tenda sobre o tabernáculo e pôs a coberta da tenda por cima, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[20] Tomou o Testemunho, e o pôs na arca, e meteu os varais na arca, e pôs o propiciatório em cima da arca.

[21] Introduziu a arca no tabernáculo, e pendurou o véu do reposteiro, e com ele cobriu a arca do Testemunho, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[22] Pôs também a mesa na tenda da congregação, ao lado do tabernáculo, para o norte, fora do véu,

[23] e sobre ela pôs em ordem os pães da proposição perante o SENHOR, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[24] Pôs também, na tenda da congregação, o candelabro defronte da mesa, ao lado do tabernáculo, para o sul,

[25] e preparou as lâmpadas perante o SENHOR, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[26] Pôs o altar de ouro na tenda da congregação, diante do véu,

[16]І зробив Мойсей усе так, як Господь йому наказав. Так він і вчинив.

[17]Першого дня першого місяця другого року святий намет було встановлено.

[18]Мойсей поставив святий намет. Установив поставці, поставив бруси, жердини до них і стовпи.

[19]Встановивши намет поверх святого намету, він накрив його зверху, як Господь й наказав.

[20]Мойсей узяв свідчення й поклав його до ковчегу й прилаштував зверху віко для відпущення гріхів.

[21]Він заніс ковчег до святого намету, завісив його ковдрою і відгородив ковчег Угоди, як Господь й наказав.

[22]Мойсей заніс стіл до намету зібрання і встановив його з північного боку перед запоною.

[23]Він поклав на нього в ряд хліби перед Господом, як і наказав Господь.

[24]Мойсей поставив світильник у наметі зібрання навпроти столу з південного боку святого намету.

[25]Він установив лампади перед Всевишнім, як і наказав Господь.

[26]Мойсей поставив золотий вівтар у наметі зібрання перед ковдрою.

[27] e acendeu sobre ele o incenso aromático, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[27]Він спалив на ньому запашне куріння, як і наказав Господь.

[28] Pendurou também o reposteiro da porta do tabernáculo,

[28]І почепив Мойсей запону на вході до святого намету.

[29] pôs o altar do holocausto à porta do tabernáculo da tenda da congregação e ofereceu sobre ele holocausto e oferta de cereais, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[29]Він поставив вівтар для жертви всеспалення біля входу до святого намету, до намету зібрання, і приніс на ньому жертву всеспалення й хлібну жертву, як і наказав Господь.

[30] Pôs a bacia entre a tenda da congregação e o altar e a encheu de água, para se lavar.

[30]Він поставив мисник між наметом зібрання і вівтарем і налив води в нього для обмивання,

[31] Nela, Moisés, Arão e seus filhos lavavam as mãos e os pés,

[31]де Мойсей та Аарон зі своїми синами обмивали руки й ноги.

[32] quando entravam na tenda da congregação e quando se chegavam ao altar, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[32]Коли вони приходили до намету зібрання і підходили до вівтаря, то щоразу обмивалися, як і наказав Господь.

[33] Levantou também o átrio ao redor do tabernáculo e do altar e pendurou o reposteiro da porta do átrio. Assim Moisés acabou a obra.

[33]Мойсей влаштував подвір'я навколо святого намету та вівтаря. І, почепивши запону на вході до подвір'я, він скінчив усю роботу.

A nuvem cobre o tabernáculo

Números 9.15-23

Слава Господня

[34] Então, a nuvem cobriu a tenda da congregação, e a glória do SENHOR encheu o tabernáculo.

[34]Тоді хмара вкрила намет зібрання, і слава Господня сповнила святий намет.

[35] Moisés não podia entrar na tenda da congregação, porque a nuvem permanecia sobre ela, e a glória do SENHOR enchia o tabernáculo.

[35]Мойсей не міг увійти до намету зібрання, бо хмара сіла на нього, і слава Господня сповнила святий намет.

[36] Quando a nuvem se levantava de sobre o tabernáculo, os filhos de Israel caminhavam avante, em todas as suas jornadas;

[36]У всіх своїх мандрах, як тільки хмара піднімалася над святим наметом, то народ Ізраїлю мав рушати.

[37] se a nuvem, porém, não se levantava, não caminhavam, até ao dia em que ela se levantava.

[38] De dia, a nuvem do SENHOR repousava sobre o tabernáculo, e, de noite, havia fogo nela, à vista de toda a casa de Israel, em todas as suas jornadas.

[37]Якщо ж хмара не піднімалася, то вони не рушали, аж Доки вона не підніметься.

[38]Бо хмара Господня була над святим наметом вдень, а вночі в ній палав вогонь перед очима всього ізраїльського дому у всіх їхніх мандрах.

O terceiro livro de Moisés chamado Levítico	Левит

Levítico 1

Os holocaustos

1 Chamou o SENHOR a Moisés e, da tenda da congregação, lhe disse:

2 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando algum de vós trouxer oferta ao SENHOR, trareis a vossa oferta de gado, de rebanho ou de gado miúdo.

3 Se a sua oferta for holocausto de gado, trará macho sem defeito; à porta da tenda da congregação o trará, para que o homem seja aceito perante o SENHOR.

4 E porá a mão sobre a cabeça do holocausto, para que seja aceito a favor dele, para a sua expiação.

5 Depois, imolará o novilho perante o SENHOR; e os filhos de Arão, os sacerdotes, apresentarão o sangue e o aspergirão ao redor sobre o altar que está diante da porta da tenda da congregação.

6 Então, ele esfolará o holocausto e o cortará em seus pedaços.

7 E os filhos de Arão, o sacerdote, porão fogo sobre o altar e porão em ordem lenha sobre o fogo.

8 Também os filhos de Arão, os sacerdotes, colocarão em ordem os pedaços, a saber, a cabeça e o redenho, sobre a lenha que está no fogo sobre o altar.

9 Porém as entranhas e as pernas, o sacerdote as lavará com água; e queimará tudo isso sobre o altar; é holocausto,

Левит 1

Жертви й приношення

1Господь покликав Мойсея і говорив з ним із намету зібрання. Він мовив:

2«Поговори з дітьми Ізраїлю й скажи їм: „Коли хтось із вас приноситиме в жертву Господу якусь домашню тварину, то вона мусить бути зі стада чи отари.

3Якщо це буде жертва всеспалення великої худоби, то нехай принесе в жертву бичка без вади. Нехай приведе його до входу до намету зібрання, щоб він міг бути прийнятий перед Господом.

4І мусить покласти він свою руку на голову жертви всеспалення, щоб вона була прийнята заради його очищення від гріха.

5І нехай заб'є бичка перед Господом, а Ааронові сини, священики, принесуть кров і покроплять нею з усіх боків вівтар, що біля входу до намету зібрання.

6І нехай тоді здере з бичка шкуру й розрубає його на шматки.

7Сини священика Аарона нехай розпалять вогонь і підкладають дрова.

8І нехай тоді Ааронові сини, священики, покладуть шматки, голову й жир на дрова, що палають на вівтарі.

9І тоді слід вимити нутрощі й гомілки в воді, і священик нехай спалить усе це на вівтарі. Це жертва всеспалення як дар, пахощі, приємні Господу.

oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

[10] Se a sua oferta for de gado miúdo, de carneiros ou de cabritos, para holocausto, trará macho sem defeito.

[10]Якщо його принесення для жертви всеспалення — з отари овець або кіз, то нехай принесе самця без вади.

[11] E o imolará ao lado do altar, para o lado norte, perante o SENHOR; e os filhos de Arão, os sacerdotes, aspergirão o seu sangue em redor sobre o altar.

[11]І нехай заб'є його перед Господом з північного боку жертовника. І сини Ааронові, священики, покроплять його кров'ю вівтар з усіх боків.

[12] Depois, ele o cortará em seus pedaços, como também a sua cabeça e o seu redenho; e o sacerdote os porá em ordem sobre a lenha que está no fogo sobre o altar;

[12]Тушу треба розрубати на шматки, і священик покладе їх, голову й жир на дрова, що палають на вівтарі.

[13] porém as entranhas e as pernas serão lavadas com água; e o sacerdote oferecerá tudo isso e o queimará sobre o altar; é holocausto, oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

[13]Нутрощі й гомілки нехай обмиє водою. Священик принесе все це і спалить на вівтарі. Це жертва всеспалення як дар, пахощі, приємні Господу.

[14] Se a sua oferta ao SENHOR for holocausto de aves, trará a sua oferta de rolas ou de pombinhos.

[14]Якщо хтось принесе в жертву всеспалення Господу якусь пташину, то нехай приносить горлицю або молодих голубів.

[15] O sacerdote a trará ao altar, e, com a unha, lhe destroncará a cabeça, sem a separar do pescoço, e a queimará sobre o altar; o seu sangue, ele o fará correr na parede do altar;

[15]Священик мусить принести її на вівтар і, скрутивши шию, спалити на вівтарі, а кров мусить бути зціджена на стіну жертовника.

[16] tirará o papo com suas penas e o lançará junto ao altar, para o lado oriental, no lugar da cinza;

[16]Тоді нехай він виріже під хвостом і разом з зобом кине біля жертовника зі східного боку, куди змітають попіл.

[17] rasgá-la-á pelas asas, porém não a partirá; o sacerdote a queimará sobre o altar, em cima da lenha que está no fogo; é holocausto, oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

[17]І нехай священик розітне її, розтягнувши за крила, але не розділяючи навпіл. Тоді спалить її на вівтарі на дровах у вогні. Це жертва всеспалення як дар, пахощі, приємні Господу.

Levítico 2

As ofertas de manjares

[1] Quando alguma pessoa fizer oferta de manjares ao SENHOR, a sua oferta será de flor de farinha; nela, deitará azeite e, sobre ela, porá incenso.

[2] Levá-la-á aos filhos de Arão, os sacerdotes, um dos quais tomará dela um punhado da flor de farinha e do seu azeite com todo o seu incenso e os queimará como porção memorial sobre o altar; é oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

[3] O que ficar da oferta de manjares será de Arão e de seus filhos; é coisa santíssima das ofertas queimadas ao SENHOR.

[4] Quando trouxeres oferta de manjares, cozida no forno, será de bolos asmos de flor de farinha amassados com azeite e obreias asmas untadas com azeite.

[5] Se a tua oferta for de manjares cozida na assadeira, será de flor de farinha sem fermento amassada com azeite.

[6] Em pedaços a partirás e, sobre ela, deitarás azeite; é oferta de manjares.

[7] Se a tua oferta for de manjares de frigideira, far-se-á de flor de farinha com azeite.

[8] E a oferta de manjares, que daquilo se fará, trarás ao SENHOR; será apresentada ao sacerdote, o qual a levará ao altar.

[9] Da oferta de manjares tomará o sacerdote a porção memorial e a queimará

Левит 2

Хлібна жертва

[1]Коли хтось приносить хлібну жертву Господу, то його жертва мусить бути з добірного борошна. Нехай наллє в неї оливи й додасть ладану.

[2]І нехай принесе тоді це Аароновим синам, священикам. І візьме священик звідти повну пригорщу того добірного борошна з оливою і з усіма пахощами, і спалить його на вівтарі як хлібну жертву, як дар, пахощі, приємні Господу.

[3]Залишки хлібної жертви нехай будуть Ааронові та його синам як найсвященніша частина із пожертв Господу.

Жертва з випічки

[4]Коли приносиш жертву хлібну, випечену в печі, то опрісноки мусять бути з найкращого борошна: опрісноки змішуються з оливою, а прісні коржі змащуються оливою.

[5]Якщо приносиш жертву, і це хлібне приношення буде смажене на пательні, то воно мусить бути з найкращого борошна, змішаного з оливою і без закваски.

[6]Розламай його на шматки й полий оливою. Це хлібна жертва.

[7]Якщо пожертва твоя — це хлібне приношення, випечене на пательні, то воно мусить бути випечене з найкращого борошна з оливою.

[8]Коли приносиш Господу таким чином приготовлені хлібні жертви, то запропонуй їх священику, а той принесе їх на вівтар.

[9]Тоді священик візьме належну міру і спалить на вівтарі як хлібну жертву, як дар, пахощі, приємні Господу.

sobre o altar; é oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

[10] O que ficar da oferta de manjares será de Arão e de seus filhos; é coisa santíssima das ofertas queimadas ao SENHOR.

[11] Nenhuma oferta de manjares, que fizerdes ao SENHOR, se fará com fermento; porque de nenhum fermento e de mel nenhum queimareis por oferta ao SENHOR.

[12] Deles, trareis ao SENHOR por oferta das primícias; todavia, não se porão sobre o altar como aroma agradável.

[13] Toda oferta dos teus manjares temperarás com sal; à tua oferta de manjares não deixarás faltar o sal da aliança do teu Deus; em todas as tuas ofertas aplicarás sal.

[14] Se trouxeres ao SENHOR oferta de manjares das primícias, farás a oferta de manjares das tuas primícias de espigas verdes, tostadas ao fogo, isto é, os grãos esmagados de espigas verdes.

[15] Deitarás azeite sobre ela e, por cima, lhe porás incenso; é oferta de manjares.

[16] Assim, o sacerdote queimará a porção memorial dos grãos de espigas esmagados e do azeite, com todo o incenso; é oferta queimada ao SENHOR.

Levítico 3

Os sacrifícios pacíficos

[1] Se a oferta de alguém for sacrifício pacífico, se a fizer de gado, seja macho ou

[10]Залишки хлібної жертви нехай будуть Ааронові та його синам як велика святиня із жертв Господніх.

[11]І не принось Господу ніякої заквашеної хлібної жертви, бо ні квасного, ні меду не можна спалювати в дар Господу.

[12]Можеш приносити їх Господу як жертву від першого врожаю, та не слід приносити їх на вівтар як приємні пахощі.

[13]Будь-яку хлібну жертву мусиш посолити. Не нехтуй в своїх хлібних жертвах сіллю твоєї Угоди з Богом. З кожною своєю жертвою принось сіль.

Хлібна жертва з першого врожаю

[14]Якщо приносиш хлібну жертву Господу з першого врожаю, то принось розтовчені колоски, підсмажені на вогні як хлібну жертву з першого врожаю.

[15]Полий це оливою і додай ладану. Це — хлібна жертва.

[16]Священик мусить спалити розтовчене зерно з оливою та всім ладаном. Це дар Господу.

Левит 3

Мирна жертва

[1]Якщо чоловік приносить Господу мирну жертву, то нехай це буде бичок, чи корова зі стада, але ця тварина повинна бути без вади.

fêmea, oferecê-la-á sem defeito diante do SENHOR.

2 E porá a mão sobre a cabeça da sua oferta e a imolará diante da porta da tenda da congregação; e os filhos de Arão, os sacerdotes, aspergirão o sangue sobre o altar, ao redor.

2І хай покладе руку на голову своєї жертви й заб’є її біля входу до намету зібрання. І Ааронові сини, священики, мусять покропити кров’ю вівтар з усіх боків.

3 Do sacrifício pacífico fará oferta queimada ao SENHOR: a gordura que cobre as entranhas e toda a gordura que está sobre as entranhas,

3Тоді нехай принесе з мирної жертви як дар Господу жир, що вкриває нутрощі, і жир, що навколо нутрощів,

4 como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á.

4і обидві нирки й жир, що навколо них, нижче м’язів спини, а також кращу частину печінки. Він мусить видалити її разом із нирками.

5 E os filhos de Arão queimarão tudo isso sobre o altar, em cima do holocausto, que estará sobre a lenha no fogo; é oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

5І спалять це Ааронові сини на вівтарі разом із жертвою всеспалення, що на дровах у вогні. Це дар, пахощі, приємні Господу.

6 Se a sua oferta por sacrifício pacífico ao SENHOR for de gado miúdo, seja macho ou fêmea, sem defeito a oferecerá.

6Якщо він приносить мирну жертву Господу зі своєї отари, то мусить принести в жертву самця або самицю без вади.

7 Se trouxer um cordeiro por sua oferta, oferecê-lo-á perante o SENHOR.

7Якщо з овець він приносить жертву свою, то нехай поставить її перед Господом.

8 E porá a mão sobre a cabeça da sua oferta e a imolará diante da tenda da congregação; e os filhos de Arão aspergirão o sangue sobre o altar, em redor.

8І мусить покласти руку на голову своєї жертви й заколоти її біля входу до намету зібрання. І Ааронові сини мусять покропити кров’ю вівтар з усіх боків.

9 Então, do sacrifício pacífico trará ao SENHOR por oferta queimada a sua gordura: a cauda toda, a qual tirará rente ao espinhaço, e a gordura que cobre as

9Потім хай принесе весь жир з мирної жертви як дар Господу. Це той жир, що відрізається від хребта, і той, що вкриває нутрощі і жир, що навколо них,

entranhas, e toda a gordura que está sobre as entranhas,

[10] como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á.

[11] E o sacerdote queimará tudo isso sobre o altar; é manjar da oferta queimada ao SENHOR.

[12] Mas, se a sua oferta for uma cabra, perante o SENHOR a trará.

[13] E porá a mão sobre a sua cabeça e a imolará diante da tenda da congregação; e os filhos de Arão aspergirão o sangue sobre o altar, em redor.

[14] Depois, trará dela a sua oferta, por oferta queimada ao SENHOR: a gordura que cobre as entranhas e toda a gordura que está sobre as entranhas,

[15] como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á.

[16] E o sacerdote queimará tudo isso sobre o altar; é manjar da oferta queimada, de aroma agradável. Toda a gordura será do SENHOR.

[17] Estatuto perpétuo será durante as vossas gerações, em todas as vossas moradas; gordura nenhuma nem sangue jamais comereis.

Levítico 4

O sacrifício pelos pecados por ignorância dos sacerdotes

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[10]обидві нирки й жир, що навколо них і нижче м’язів спини, і кращу частину печінки. Він мусить видалити її разом із нирками.

[11]І спалить це священик на вівтарі як поживу, як їстівну жертву, як дар Господу.

Козел у мирну жертву

[12]Якщо він приносить у жертву козла, то мусить поставити його перед Господом.

[13]Тоді нехай покладе руку йому на голову й заколе його перед входом до намету зібрання, а Ааронові сини мусять покропити кров’ю вівтар з усіх боків.

[14]І мусить він принести з нього жертву всеспалення Господу — жир, що вкриває нутрощі, і весь жир, що навколо них,

[15]обидві нирки й жир, що навколо них і нижче м’язів спини, і кращу частину печінки. І мусить він видалити її разом з нирками.

[16]І спалить це священик на вівтарі як поживу, як жертву всеспалення — приємні пахощі. Весь жир належить Господу.

[17]Це настанова на віки вічні для ваших поколінь і всіх ваших осель: „Не їжте ніякого лою, ані якої крові”».

Левит 4

Жертва за гріх

[1]І мовив Господь Мойсею:

[2] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Quando alguém pecar por ignorância contra qualquer dos mandamentos do SENHOR, por fazer contra algum deles o que não se deve fazer,

[2]«Скажи дітям Ізраїлю: „Якщо хтось згрішить ненавмисне і вчинить щось, що суперечить якійсь із заповідей Господніх, те, чого не слід робити, то ось як слід поступати;

[3] se o sacerdote ungido pecar para escândalo do povo, oferecerá pelo seu pecado um novilho sem defeito ao SENHOR, como oferta pelo pecado.

[3]якщо помазаний священик згрішить, та провина ляже на народ, він мусить принести в жертву Всевишньому за вчинений гріх, бичка без вади з череди, як жертву очищення.

[4] Trará o novilho à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR; porá a mão sobre a cabeça do novilho e o imolará perante o SENHOR.

[4]Він повинен привести бичка до входу до намету зібрання перед Господом, покласти руку худобі на голову й забити його перед Господом.

[5] Então, o sacerdote ungido tomará do sangue do novilho e o trará à tenda da congregação;

[5]І мусить тоді помазаний священик взяти трохи крові бичка й занести до намету зібрання.

[6] e, molhando o dedo no sangue, aspergirá dele sete vezes perante o SENHOR, diante do véu do santuário.

[6]Тоді священик вмочить пальця в кров і покропить кров'ю сім разів перед Господом, перед запоною Святеє Святих.

[7] Também daquele sangue porá o sacerdote sobre os chifres do altar do incenso aromático, perante o SENHOR, altar que está na tenda da congregação; e todo o restante do sangue do novilho derramará à base do altar do holocausto, que está à porta da tenda da congregação.

[7]Тоді священик трохи змастить кров'ю роги вівтаря для запашного куріння, що в наметі зібрання перед Господом. І виллє решту крові бичка до підніжжя жертовника для жертви всеспалення біля входу до намету зібрання.

[8] Toda a gordura do novilho da expiação tirará dele: a gordura que cobre as entranhas e toda a gordura que está sobre as entranhas,

[8]Він мусить відділити жир бичка, приведеного як жертву за гріх, жир, що вкриває нутрощі, й жир, що навколо них,

[9] como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á

[9]обидві нирки й жир, що навколо них і нижче м'язів спини, і кращу частину печінки. Він мусить видалити її разом з нирками,

[10] como se tiram os do novilho do sacrifício pacífico; e o sacerdote os queimará sobre o altar do holocausto.

[11] Mas o couro do novilho, toda a sua carne, a cabeça, as pernas, as entranhas e o excremento,

[12] a saber, o novilho todo, levá-lo-á fora do arraial, a um lugar limpo, onde se lança a cinza, e o queimará sobre a lenha; será queimado onde se lança a cinza.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância de toda a congregação

Números 15.22-26

[13] Mas, se toda a congregação de Israel pecar por ignorância, e isso for oculto aos olhos da coletividade, e se fizerem, contra algum dos mandamentos do SENHOR, aquilo que se não deve fazer, e forem culpados,

[14] e o pecado que cometeram for notório, então, a coletividade trará um novilho como oferta pelo pecado e o apresentará diante da tenda da congregação.

[15] Os anciãos da congregação porão as mãos sobre a cabeça do novilho perante o SENHOR; e será imolado o novilho perante o SENHOR.

[16] Então, o sacerdote ungido trará do sangue do novilho à tenda da congregação;

[17] molhará o dedo no sangue e o aspergirá sete vezes perante o SENHOR, diante do véu.

[18] E daquele sangue porá sobre os chifres do altar que está perante o SENHOR, na tenda da congregação; e todo o restante do sangue derramará à base do altar do

[10]так само, як видаляє з бичка, приведеного як мирну жертву. І спалить тоді священик це на вівтарі для жертви всеспалення.

[11]А шкуру бичка, все його м’ясо разом з головою, ногами, нутрощами й нечистотами —

[12]все, що залишилося від бичка, нехай винесе на купу попелу за табір, у чисне місце, і спалить у вогні на дровах. Його слід спалити на попелищі.

[13]Якщо вся громада Ізраїлю ненавмисне згрішить і не збагне, що тим порушила одну з заповідей Господніх, то будуть вони винні.

[14]І коли про той скоєний гріх стане відомо, то всією громадою мусять вони принести в жертву за гріх бичка з череди. Нехай приведуть його до намету зібрання.

[15]І покладуть старійшини громади руки на голову бичка перед Господом, і заб’ють його перед Господом.

[16]Тоді помазаний священик внесе трохи крові бичка до намету зібрання.

[17]І вмочить священик пальця в кров і покропить сім разів перед Господом перед запоною.

[18]Тоді священик трохи змастить роги жертовника кров’ю. А решту нехай виллє до підніжжя жертовника для жертви всеспалення біля входу до намету зібрання.

holocausto, que está à porta da tenda da congregação.

19 Tirará do novilho toda a gordura e a queimará sobre o altar;

19Тоді він відділить увесь жир із нього й спалить на вівтарі.

20 e fará a este novilho como fez ao novilho da oferta pelo pecado; assim lhe fará, e o sacerdote por eles fará expiação, e eles serão perdoados.

20І вчинить він із бичком так само, як із бичком жертви очищення, так мусить він зробити з ним. Так очистить священик дітей ізраїльських, і буде їм прощення.

21 Depois, levará o novilho fora do arraial e o queimará como queimou o primeiro novilho; é oferta pelo pecado da coletividade.

21І винесе він бичка за табір, і спалить його, як спалив першого бичка. Це — жертва очищення громади.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância de um príncipe

22 Quando um príncipe pecar, e por ignorância fizer alguma de todas as coisas que o SENHOR, seu Deus, ordenou se não fizessem, e se tornar culpado;

22Коли правитель згрішить і вчинить щось ненавмисне всупереч заповідям Господа Бога свого, і буде винний,

23 ou se o pecado em que ele caiu lhe for notificado, trará por sua oferta um bode sem defeito.

23або коли усвідомить свій гріх, що вчинив, то нехай принесе в жертву козла без вади.

24 E porá a mão sobre a cabeça do bode e o imolará no lugar onde se imola o holocausto, perante o SENHOR; é oferta pelo pecado.

24Тоді нехай покладе руку козлові на голову й заб'є його на тому місці, де жертви всеспалення забивають перед Господом. Це жертва очищення.

25 Então, o sacerdote, com o dedo, tomará do sangue da oferta pelo pecado e o porá sobre os chifres do altar do holocausto; e todo o restante do sangue derramará à base do altar do holocausto.

25Тоді священик візьме трохи крові жертви очищення собі на палець, і змастить роги жертовника для жертви всеспалення. А решту крові виллє до підніжжя жертовника для жертви всеспалення.

26 Toda a gordura da oferta, queimá-la-á sobre o altar, como a gordura do sacrifício pacífico; assim, o sacerdote fará expiação por ele, no tocante ao seu pecado, e este lhe será perdoado.

26І весь його жир священик мусить спалити на вівтарі так само, як жир від мирної жертви. І так очистить його священик від гріха, і його буде прощено.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância de qualquer pessoa

[27] Se qualquer pessoa do povo da terra pecar por ignorância, por fazer alguma das coisas que o SENHOR ordenou se não fizessem, e se tornar culpada;

[27]Якщо хтось із громади ненавмисне згрішить і вчинить щось усупереч заповідям Господнім, і буде винний,

[28] ou se o pecado em que ela caiu lhe for notificado, trará por sua oferta uma cabra sem defeito, pelo pecado que cometeu.

[28]і якщо усвідомить свій гріх, то нехай принесе в жертву козу без вади за гріх, що вчинив.

[29] E porá a mão sobre a cabeça da oferta pelo pecado e a imolará no lugar do holocausto.

[29]Тоді нехай покладе руку на голову жертви очищення й заб'є її на місці для жертви всеспалення.

[30] Então, o sacerdote, com o dedo, tomará do sangue da oferta e o porá sobre os chifres do altar do holocausto; e todo o restante do sangue derramará à base do altar.

[30]Священик тоді візьме трохи її крові на палець, і помастить роги жертовника для жертви всеспалення, а решту її крові виллє до підніжжя жертовника.

[31] Tirará toda a gordura, como se tira a gordura do sacrifício pacífico; o sacerdote a queimará sobre o altar como aroma agradável ao SENHOR; e o sacerdote fará expiação pela pessoa, e lhe será perdoado.

[31]Хай він відділить увесь жир так само, як із мирної жертви. І спалить його священик на вівтарі як пахощі, приємні Господу. І так священик очистить того чоловіка, і його буде прощено.

[32] Mas, se pela sua oferta trouxer uma cordeira como oferta pelo pecado, fêmea sem defeito a trará.

[32]Якщо ж той чоловік принесе в жертву очищення ягня, то нехай то буде овечка без вади.

[33] E porá a mão sobre a cabeça da oferta pelo pecado e a imolará por oferta pelo pecado, no lugar onde se imola o holocausto.

[33]Тоді хай він покладе руку на голову жертви очищення і заб'є її у жертву очищення на місці, де він забиває жертви всеспалення.

[34] Então, o sacerdote, com o dedo, tomará do sangue da oferta pelo pecado e o porá sobre os chifres do altar do holocausto; e todo o restante do sangue derramará à base do altar.

[34]Священик тоді візьме трохи крові жертви очищення на палець і помастить роги жертовника для жертви всеспалення, а решту крові виллє до підніжжя жертовника.

[35] Tirará toda a gordura, como se tira a gordura do cordeiro do sacrifício pacífico; o sacerdote a queimará sobre o altar, em

[35]Тоді нехай вийме весь жир так само, як із мирної жертви ягня, і спалить його на вівтарі разом з дарами Господу. І так священик очистить чоловіка від гріха, що той вчинив, і його буде прощено.

cima das ofertas queimadas do SENHOR; assim, o sacerdote, por essa pessoa, fará expiação do seu pecado que cometeu, e lhe será perdoado.

Levítico 5

O sacrifício pelos pecados ocultos

1 Quando alguém pecar nisto: tendo ouvido a voz da imprecação, sendo testemunha de um fato, por ter visto ou sabido e, contudo, não o revelar, levará a sua iniqüidade;

2 ou quando alguém tocar em alguma coisa imunda, seja corpo morto de besta-fera imunda, seja corpo morto de animal imundo, seja corpo morto de réptil imundo, ainda que lhe fosse oculto, e tornar-se imundo, então, será culpado;

3 ou quando tocar a imundícia de um homem, seja qual for a imundícia com que se faça imundo, e lhe for oculto, e o souber depois, será culpado;

4 ou quando alguém jurar temerariamente com seus lábios fazer mal ou fazer bem, seja o que for que o homem pronuncie temerariamente com juramento, e lhe for oculto, e o souber depois, culpado será numa destas coisas.

5 Será, pois, que, sendo culpado numa destas coisas, confessará aquilo em que pecou.

6 Como sua oferta pela culpa, pelo pecado que cometeu, trará ele ao SENHOR, do gado miúdo, uma cordeira ou uma cabrita como oferta pelo pecado; assim, o

Левит 5

Жертва за провину

1Якщо людина скоїла гріх: почула або побачила щось, але привселюдно не засвідчила про це, то мусить понести покарання за свій гріх.

2Або він торкнеться чогось нечистого, чи то трупа нечистого звіра, або трупа нечистої худоби, чи трупа нечистого плазуна, не знаючи про це, то він все ж нечистий і винний у гріху.

3Або коли хтось торкнеться людських нечистот, чи будь-яких нечистот, що оскверняють людину, не знаючи про це, а згодом дізнається, то він винний.

4Або коли хтось нерозсудливо заприсягнеться в будь-чому доброму чи лихому, в чому людина може присягнутися, й забуде, а згодом усвідомить, то він винен у цьому.

5Якщо він винний у чомусь такому, то мусить сповідатися, в чому згрішив.

6І нехай принесе Господу відплату за гріх, що вчинив, самицю з отари, вівцю чи козу, як жертву очищення. І так священик очистить того чоловіка від його гріха.

sacerdote, por ele, fará expiação do seu pecado.

[7] Se as suas posses não lhe permitirem trazer uma cordeira, trará ao SENHOR, como oferta pela culpa, pelo pecado que cometeu, duas rolas ou dois pombinhos: um como oferta pelo pecado, e o outro como holocausto.

[7]Якщо ж чоловік той не в змозі принести вівцю, то він мусить принести Господу двох горлиць або двох молодих голубів у жертву за гріх, що скоїв. Одного — в жертву очищення, а другого — в жертву всеспалення.

[8] Entregá-los-á ao sacerdote, o qual primeiro oferecerá aquele que é como oferta pelo pecado e lhe destroncará, com a unha, a cabeça, sem a separar do pescoço.

[8]Він мусить принести їх до священика, і той спочатку принесе одне в жертву очищення. Він зламає йому шию коло голови, але не відірве її.

[9] Do sangue da oferta pelo pecado aspergirá sobre a parede do altar e o restante do sangue, fá-lo-á correr à base do altar; é oferta pelo pecado.

[9]Тоді покропить він трохи крові жертви очищення на стінку жертовника, а решту крові відцідить до підніжжя жертовника. Це жертва очищення.

[10] E do outro fará holocausto, conforme o estabelecido; assim, o sacerdote, por ele, fará oferta pelo pecado que cometeu, e lhe será perdoado.

[10]Другого він має спалити як в жертву всеспалення за правилами. І так священик очистить того чоловіка від його гріха, що він скоїв, і його буде прощено.

[11] Porém, se as suas posses não lhe permitirem trazer duas rolas ou dois pombinhos, então, aquele que pecou trará, por sua oferta, a décima parte de um efa de flor de farinha como oferta pelo pecado; não lhe deitará azeite, nem lhe porá em cima incenso, pois é oferta pelo pecado.

[11]Якщо ж чоловік не в змозі принести дві горлиці чи двох молодих голубів, то мусить принести в жертву вісім чашок добірного борошна в жертву очищення. Нехай не ллє в нього оливи й не кладе ладану, бо це — жертва очищення.

[12] Entregá-la-á ao sacerdote, e o sacerdote dela tomará um punhado como porção memorial e a queimará sobre o altar, em cima das ofertas queimadas ao SENHOR; é oferta pelo pecado.

[12]Нехай він принесе борошно до священика, і священик візьме з нього повну пригорщу для належної міри і спалить її на вівтарі разом із дарами Господу. Це — жертва очищення.

[13] Assim, o sacerdote, por ele, fará oferta pelo pecado que cometeu em alguma destas coisas, e lhe será perdoado; o restante será do sacerdote, como a oferta de manjares.

[13]І так священик очистить того чоловіка від скоєного гріха. І Господь простить його. Решта ж залишиться священикові, як хлібна жертва”».

O sacrifício pelo sacrilégio

[14] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[14]Тоді Господь мовив Мойсею:

[15] Quando alguém cometer ofensa e pecar por ignorância nas coisas sagradas do SENHOR, então, trará ao SENHOR, por oferta, do rebanho, um carneiro sem defeito, conforme a tua avaliação em siclos de prata, segundo o siclo do santuário, como oferta pela culpa.

[15]«Коли людина завинить, ненавмисне згрішивши проти святинь Господніх, то вона мусить принести Господу за провину свою барана без вади з отари по ціні в срібних шекелях (мірою священного шекеля) в жертву за провину.

[16] Assim, restituirá o que ele tirou das coisas sagradas, e ainda acrescentará o seu quinto, e o dará ao sacerdote; assim, o sacerdote, com o carneiro da oferta pela culpa, fará expiação por ele, e lhe será perdoado.

[16]І мусить він відшкодувати за провину, що вчинив проти святині, й додати ще одну п’яту частину до цього, віддавши це священикові, а священик очистить його жертвою барана, як жертву спокути, і буде того чоловіка прощено.

O sacrifício pelos pecados de ignorância

[17] E, se alguma pessoa pecar e fizer contra algum de todos os mandamentos do SENHOR aquilo que se não deve fazer, ainda que o não soubesse, contudo, será culpada e levará a sua iniqüidade.

[17]Коли людина згрішить і вчинить щось усупереч заповідям Господнім, не знаючи про те, то вона винна й несе відповідальність.

[18] E do rebanho trará ao sacerdote um carneiro sem defeito, conforme a tua avaliação, para oferta pela culpa, e o sacerdote, por ela, fará expiação no tocante ao erro que, por ignorância, cometeu, e lhe será perdoado.

[18]Нехай тоді принесе священику барана без вади в добру ціну з отари, як жертву спокути. Тоді священик очистить його й відпустить гріх, скоєний через необізнаність, і людину буде прощено.

[19] Oferta pela culpa é; certamente, se tornou culpada ao SENHOR.

[19]Це жертва спокути. Чоловік завинив перед Господом».

Levítico 6

Левит 6

O sacrifício pelos pecados voluntários

Жертви за інші гріхи

[1] Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo:

[1]І мовив Господь Мойсею:

[2] Quando alguma pessoa pecar, e cometer ofensa contra o SENHOR, e negar ao seu próximo o que este lhe deu em depósito, ou penhor, ou roubar, ou tiver usado de extorsão para com o seu próximo;

[2]«Коли чоловік згрішить і завинить перед Господом, збрехавши своєму сусідові про те, що той доручив йому стерегти, чи про заклад якийсь, чи про крадіжку, або обдурить свого ближнього,

[3] ou que, tendo achado o perdido, o negar com falso juramento, ou fizer alguma outra coisa de todas em que o homem costuma pecar,

[3]або знайде щось загублене й скаже про те неправду або присягнеться неправдиво про те, що хтось зробив, і тим згрішить,

[4] será, pois, que, tendo pecado e ficado culpada, restituirá aquilo que roubou, ou que extorquiu, ou o depósito que lhe foi dado, ou o perdido que achou,

[4]коли той чоловік згрішить, так само стане винний, він мусить повернути те, що вкрав, чи здобув обманом, чи те, що йому доручили стерегти, чи щось знайдене ним,

[5] ou tudo aquilo sobre que jurou falsamente; e o restituirá por inteiro e ainda a isso acrescentará a quinta parte; àquele a quem pertence, lho dará no dia da sua oferta pela culpa.

[5]Якщо він присягався в чомусь неправдиво, то мусить віддати сповна, та ще додавши п’яту частину до того. Він мусить сплатити тому, кому та річ належить, в день, коли принесе жертву спокути.

[6] E, por sua oferta pela culpa, trará, do rebanho, ao SENHOR um carneiro sem defeito, conforme a tua avaliação, para a oferta pela culpa; trá-lo-á ao sacerdote.

[6]І мусить він принести священику як жертву спокути барана без вади з отари за добру ціну, і це буде жертвою спокути.

[7] E o sacerdote fará expiação por ela diante do SENHOR, e será perdoada de qualquer de todas as coisas que fez, tornando-se, por isso, culpada.

[7]І священик очистить його перед Господом, і буде його прощено за все, що він вчинив і за що став винним».

A lei do holocausto

[8] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[8]І мовив Господь Мойсею:

[9] Dá ordem a Arão e a seus filhos, dizendo: Esta é a lei do holocausto: o holocausto ficará na lareira do altar toda a noite até pela manhã, e nela se manterá aceso o fogo do altar.

[9]«Накажи Ааронові та його синам таке: „Ось закон для жертви всеспалення: жертва всеспалення мусить залишатися на вогнищі жертовника цілу ніч аж до ранку, і вогонь на вівтарі мусить горіти.

[10] O sacerdote vestirá a sua túnica de linho e os calções de linho sobre a pele nua, e

[10]І нехай священик убереться в лляне вбрання, як у спіднє до тіла, так і верхнє, тоді збере попіл, що залишився від

levantará a cinza, quando o fogo houver consumido o holocausto sobre o altar, e a porá junto a este.

[11] Depois, despirá as suas vestes e porá outras; e levará a cinza para fora do arraial a um lugar limpo.

[12] O fogo, pois, sempre arderá sobre o altar; não se apagará; mas o sacerdote acenderá lenha nele cada manhã, e sobre ele porá em ordem o holocausto, e sobre ele queimará a gordura das ofertas pacíficas.

[13] O fogo arderá continuamente sobre o altar; não se apagará.

A lei da oferta de manjares

[14] Esta é a lei da oferta de manjares: os filhos de Arão a oferecerão perante o SENHOR, diante do altar.

[15] Um deles tomará dela um punhado de flor de farinha da oferta de manjares com seu azeite e todo o incenso que está sobre a oferta de manjares; então, o queimará sobre o altar, como porção memorial de aroma agradável ao SENHOR.

[16] O restante dela comerão Arão e seus filhos; asmo se comerá no lugar santo; no pátio da tenda da congregação, o comerão.

[17] Levedado não se cozerá; sua porção dei-lhes das minhas ofertas queimadas; coisa santíssima é, como a oferta pelo pecado e a oferta pela culpa.

[18] Todo varão entre os filhos de Arão comerá da oferta de manjares; estatuto perpétuo será para as vossas gerações

вогню на вівтарі, й покладе його поруч із жертовником.

[11]І роздягнувшись, нехай перевдягнеться й винесе попіл поза табір, на чисте місце.

[12]А вогонь на вівтарі нехай горить. Він не повинен погаснути. Священик мусить розпалювати дрова в ньому щоранку, класти жертву всеспалення на нього і спалювати на ньому жир мирних жертв.

[13]Вогонь повинен постійно горіти на вівтарі й не згасати.

Хлібна жертва

[14]Ось закон для хлібної жертви. Ааронові сини мусять приносити її Господу перед жертовником.

[15]Нехай він візьме з неї повну пригорщу найкращого борошна, оливи хлібної жертви з усім ладаном хлібної жертви. І священик мусить спалити це на вівтарі, це — належна міра Господу.

[16]Решту з'їсть Аарон зі своїми синами. І мусять вони з'їсти його прісним у Святому місці на подвір'ї намету зібрання.

[17]Цей хліб не можна пекти з закваскою. Я віддав їм це як їхню частку від дарів Мені. Це найсвятіше, як і жертва очищення і жертва за провину.

[18]І всі Ааронові нащадки чоловічої статі можуть їсти її як частку дарів Господу. І це на всі ваші покоління. І все, що торкнеться цих жертв, освятиться"».

dentre as ofertas queimadas do SENHOR; tudo o que tocar nelas será santo.

A oferta na consagração dos sacerdotes

[19] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[20] Esta é a oferta de Arão e de seus filhos, que oferecerão ao SENHOR no dia em que aquele for ungido: a décima parte de um efa de flor de farinha pela oferta de manjares contínua; metade dela será oferecida pela manhã, e a outra metade, à tarde.

[21] Numa assadeira, se fará com azeite; bem amassada a trarás; em pedaços cozidos trarás a oferta de manjares de aroma agradável ao SENHOR.

[22] Também o sacerdote, que dentre os filhos de Arão for ungido em seu lugar, fará o mesmo; por estatuto perpétuo será de todo queimada ao SENHOR.

[23] Assim, toda a oferta de manjares do sacerdote será totalmente queimada; não se comerá.

A lei da oferta pelo pecado

[24] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[25] Fala a Arão e a seus filhos, dizendo: Esta é a lei da oferta pelo pecado: no lugar onde se imola o holocausto, se imolará a oferta pelo pecado, perante o SENHOR; coisa santíssima é.

[26] O sacerdote que a oferecer pelo pecado a comerá; no lugar santo, se comerá, no pátio da tenda da congregação.

[27] Tudo o que tocar a carne da oferta será santo; se aspergir alguém do seu sangue sobre a sua veste, lavarás aquilo sobre que caiu, no lugar santo.

Священикова хлібна жертва

[19]І мовив Господь Мойсею:

[20]«Ось жертва, яку Аарон та його сини мусять принести Господу в день Ааронового помазання. Вісім чашок найкращого борошна, як для звичайної хлібної жертви, — половина для ранку й половина для вечора.

[21]Борошно слід добре змішати з оливою і спекти на пательні. Це печиво ти розламаєш на шматки й принесеш як хлібну жертву, як пахощі, приємні Господу.

[22]Священик, помазаний на його місце з нащадків його, мусить зробити так само. І це Господня частка на віки вічні. Її слід спалити повністю.

[23]І будь-яка хлібна жертва священика мусить бути повністю спалена. Її не можна їсти».

Закон про жертву очищення

[24]І мовив Господь Мойсею:

[25]«Скажи Ааронові та його синам: „Ось закон для жертви очищення. Жертву очищення слід забити перед Господом на тому ж місці, що й жертву всеспалення. І це найсвятіше.

[26]Їсти її мусить священик, що приносить жертву очищення. І їсти її слід у Святому місці, на подвір'ї намету зібрання.

[27]І кожен, хто торкнеться м'яса її, освятиться. А якщо її кров бризне на вбрання, то забризкане слід випрати в Святому місці.

[28] E o vaso de barro em que for cozida será quebrado; porém, se for cozida num vaso de bronze, esfregar-se-á e lavar-se-á na água.

[29] Todo varão entre os sacerdotes a comerá; coisa santíssima é.

[30] Porém não se comerá nenhuma oferta pelo pecado, cujo sangue se traz à tenda da congregação, para fazer expiação no santuário; no fogo será queimada.

[28]Глиняний посуд, у якому варилося м'ясо, слід розбити. Якщо ж варилося в мідному казані, то його слід вичистити й омити водою.

[29]І кожен чоловік із роду священика може їсти його. Це — найсвятіше.

[30]Будь-яку жертву очищення, від якої до намету зібрання вноситься кров для очищення у Святому місці, не можна їсти. Її слід спалити у вогні.

Levítico 7

A lei da oferta pela culpa

[1] Esta é a lei da oferta pela culpa; coisa santíssima é.

[2] No lugar onde imolam o holocausto, imolarão a oferta pela culpa, e o seu sangue se aspergirá sobre o altar, em redor.

[3] Dela se oferecerá toda a gordura, a cauda e a gordura que cobre as entranhas;

[4] também ambos os rins e a gordura que neles há, junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins se tirará.

[5] O sacerdote o queimará sobre o altar em oferta queimada ao SENHOR; é oferta pela culpa.

[6] Todo varão entre os sacerdotes a comerá; no lugar santo, se comerá; coisa santíssima é.

[7] Como a oferta pelo pecado, assim será a oferta pela culpa; uma única lei haverá para elas: será do sacerdote que, com ela, fizer expiação.

Левит 7

Жертва відшкодування

[1]Ось закон про жертву відшкодування. Це — найсвятіше.

[2]Жертва відшкодування мусить бути забита на місці, де забивається жертва всеспалення. Її кров'ю слід покропити вівтар з усіх боків.

[3]Увесь жир слід принести в жертву: жир, що нижче м'язів спини, що вкриває нутрощі,

[4]обидві нирки й жир, що на них, а також кращу частину печінки, що мусить бути видалена разом із нирками.

[5]Священик мусить спалити це на вівтарі, як дар Господу. Це — жертва відшкодування.

[6]Кожен чоловік із родини священика може їсти її. І їсти її слід у Святому місці. Це — найсвятіше.

[7]Жертва відшкодування за провину така ж, як і жертва очищення, і закон для них один. І належатиме вона священику, який очищає з її допомогою.

[8] O sacerdote que oferecer o holocausto de alguém terá o couro do holocausto que oferece,

[9] como também toda oferta de manjares que se cozer no forno, com tudo que se preparar na frigideira e na assadeira, será do sacerdote que a oferece.

[10] Toda oferta de manjares amassada com azeite ou seca será de todos os filhos de Arão, tanto de um como do outro.

A lei das ofertas pacíficas

[11] Esta é a lei das ofertas pacíficas que alguém pode oferecer ao SENHOR.

[12] Se fizer por ação de graças, com a oferta de ação de graças trará bolos asmos amassados com azeite, obreias asmas untadas com azeite e bolos de flor de farinha bem amassados com azeite.

[13] Com os bolos trará, por sua oferta, pão levedado, com o sacrifício de sua oferta pacífica por ação de graças.

[14] E, de toda oferta, trará um bolo por oferta ao SENHOR, que será do sacerdote que aspergir o sangue da oferta pacífica.

[15] Mas a carne do sacrifício de ação de graças da sua oferta pacífica se comerá no dia do seu oferecimento; nada se deixará dela até à manhã.

[16] E, se o sacrifício da sua oferta for voto ou oferta voluntária, no dia em que oferecer o seu sacrifício, se comerá; e o que dele ficar também se comerá no dia seguinte.

[17] Porém o que ainda restar da carne do sacrifício, ao terceiro dia, será queimado.

[8]Коли священик приносить чиюсь жертву всеспалення, то шкура тієї жертви належатиме йому.

[9]І кожна хлібна жертва, що випечена в печі, і все, зготоване в глечику чи на сковороді, належатиме священику, який приносить це.

[10]Та будь-яка хлібна жертва, змішана з оливою або суха належатиме всім Аароновим синам порівну.

Мирні жертви

[11]Ось закон про мирну жертву, що приноситься Господу.

[12]Якщо людина приносить її в знак подяки, то з жертвою подяки вона мусить принести опрісноки, замішані на оливі, прісні коржі, политі оливою, та хлібці з найкращого борошна, добре змішані з оливою.

[13]Цю жертву належить приносити разом із заквашеним хлібом на додачу до мирної жертви подяки.

[14]І принесе людина щось одне з кожної жертви в дар Господу. І це належатиме священику, який покропить кров мирної жертви.

[15]М'ясо мирної жертви подяки мусить бути з'їдене того ж дня, коли приноситься жертва. Ніщо не повинно лишатися до ранку.

[16]Якщо хтось приносить жертву обітниці чи жертву доброї волі, то її слід з'їсти в день приношення, а що залишиться, можна й наступного дня.

[17]Залишки м'яса жертви слід спалити у вогні на третій день.

[18] Se da carne do seu sacrifício pacífico se comer ao terceiro dia, aquele que a ofereceu não será aceito, nem lhe será atribuído o sacrifício; coisa abominável será, e a pessoa que dela comer levará a sua iniqüidade.

[18]Якщо хтось їстиме м'ясо мирної жертви на третій день, то вона не буде визнана. Вона не зарахується тому, хто її приносить. Це огидно. Того, хто їстиме її, буде покарано за його гріх.

[19] A carne que tocar alguma coisa imunda não se comerá; será queimada. Qualquer que estiver limpo comerá a carne do sacrifício.

[19]М'яса, що торкнеться чогось нечистого, їсти не можна. Воно мусить бути спалене у вогні. Щодо іншого м'яса, то кожен чистий може його їсти.

[20] Porém, se alguma pessoa, tendo sobre si imundícia, comer a carne do sacrifício pacífico, que é do SENHOR, será eliminada do seu povo.

[20]Та якщо хтось нечистий їстиме м'ясо мирної жертви, що приносить Господові, той мусить бути вилучений з-поміж свого народу.

[21] Se uma pessoa tocar alguma coisa imunda, como imundícia de homem, ou de gado imundo, ou de qualquer réptil imundo e da carne do sacrifício pacífico, que é do SENHOR, ela comer, será eliminada do seu povo.

[21]Коли хтось торкнеться чогось нечистого, чи то скверни людської, чи нечистої тварини, чи огидної ненависної істоти, і їстиме м'ясо Господньої мирної жертви, то він повинен бути вилучений з-поміж свого народу"».

Deus proíbe comer gordura e sangue

[22] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[22]Господь мовив Мойсею:

[23] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Não comereis gordura de boi, nem de carneiro, nem de cabra.

[23]«Скажи синам Ізраїлю: „Не смійте їсти жир ні з бичка, ні з вівці, ні з кози.

[24] A gordura do animal que morre por si mesmo e a do dilacerado por feras podem servir para qualquer outro uso, mas de maneira nenhuma as comereis;

[24]Лой падлої чи задертої звіром тварини, можна використовувати для будь-чого, але не їсти.

[25] porque qualquer que comer a gordura do animal, do qual se trouxer ao SENHOR oferta queimada, será eliminado do seu povo.

[25]Якщо хтось їстиме жир з тварини, принесеної в дар Господу, того буде вилучено з-поміж його народу.

[26] Não comereis sangue em qualquer das vossas habitações, quer de aves, quer de gado.

[26]Не споживайте ніякої крові ні птаха, ні тварини в жодній з ваших осель.

[27] Toda pessoa que comer algum sangue será eliminada do seu povo.

A porção dos sacerdotes

[28] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[29] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Quem oferecer ao SENHOR o seu sacrifício pacífico trará a sua oferta ao SENHOR; do seu sacrifício pacífico

[30] trará com suas próprias mãos as ofertas queimadas do SENHOR; a gordura do peito com o peito trará para movê-lo por oferta movida perante o SENHOR.

[31] O sacerdote queimará a gordura sobre o altar, porém o peito será de Arão e de seus filhos.

[32] Também a coxa direita dareis ao sacerdote por oferta dos vossos sacrifícios pacíficos.

[33] Aquele dos filhos de Arão que oferecer o sangue do sacrifício pacífico e a gordura, esse terá a coxa direita por sua porção;

[34] porque o peito movido e a coxa da oferta tomei dos filhos de Israel, dos seus sacrifícios pacíficos, e os dei a Arão, o sacerdote, e a seus filhos, por direito perpétuo dos filhos de Israel.

[35] Esta é a porção de Arão e a porção de seus filhos, das ofertas queimadas do SENHOR, no dia em que os apresentou para oficiarem como sacerdotes ao SENHOR;

[36] a qual o SENHOR ordenou que se lhes desse dentre os filhos de Israel no dia em que os ungiu; estatuto perpétuo é pelas suas gerações.

[27]Кожного, хто споживатиме кров, буде вилучено з-поміж його народу”».

Правила щодо жертви колихання

[28]І мовив Господь Мойсею:

[29]«Скажи дітям Ізраїлю: „Хто приносить мирну жертву Господу, той частину мирної жертви мусить принести Господу як особливу жертву.

[30]Він повинен власноручно принести дар Господу. Він мусить віддати жир разом із грудиною. І підняти грудину перед Господом як жертву колихання.

[31]Священик мусить спалити жир на вівтарі, а грудина належатиме Ааронові та його синам.

[32]Праве стегно від мирної жертви віддавайте священикові в дар.

[33]Праве стегно від мирної жертви належатиме тому священикові, який приносить у жертву кров і жир від мирної жертви, то його частка.

[34]Бо Я взяв у дітей Ізраїля грудину жертви колихання і стегно приношення з мирної жертви й віддав їх священику Аарону та його синам як їхню вічну частку на всі часи від дітей Ізраїля”.

[35]Це частка Аарона та його синів від дарів Господу з дня їхнього помазання та служіння Господу священиками.

[36]І Господь наказав віддати їм це як вічну частку від дітей Ізраїля в день помазання їхнього на віки вічні, на всі покоління.

[37] Esta é a lei do holocausto, da oferta de manjares, da oferta pelo pecado, da oferta pela culpa, da consagração e do sacrifício pacífico,

[38] que o SENHOR ordenou a Moisés no monte Sinai, no dia em que ordenou aos filhos de Israel que oferecessem as suas ofertas ao SENHOR, no deserto do Sinai.

[37]Оце закони для жертви всеспалення, хлібної жертви, жертви очищення, жертви відшкодування, жертви освячення на священство й мирної жертви,

[38]які Господь заповідав Мойсею на горі Синай, коли Він наказав дітям Ізраїля принести їхні жертви Господу в Синайській пустелі».

Levítico 8

A consagração de Arão e de seus filhos

Êxodo 29.1-37

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Toma Arão, e seus filhos, e as vestes, e o óleo da unção, como também o novilho da oferta pelo pecado, e os dois carneiros, e o cesto dos pães asmos

[3] e ajunta toda a congregação à porta da tenda da congregação.

[4] Fez, pois, Moisés como o SENHOR lhe ordenara, e a congregação se ajuntou à porta da tenda da congregação.

[5] Então, disse Moisés à congregação: Isto é o que o SENHOR ordenou que se fizesse.

[6] E fez chegar a Arão e a seus filhos e os lavou com água.

[7] Vestiu a Arão da túnica, cingiu-o com o cinto e pôs sobre ele a sobrepeliz; também pôs sobre ele a estola sacerdotal, e o cingiu com o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal, e o ajustou com ele.

[8] Depois, lhe colocou o peitoral, pondo no peitoral o Urim e o Tumim;

[9] e lhe pôs a mitra na cabeça e na mitra, na sua parte dianteira, pôs a lâmina de

Левит 8

Висвячення Аарона та його синів

[1]І мовив Господь Мойсею:

[2]«Візьми Аарона та його синів, вбрання, оливу для помазання, бичка для жертви очищення, двох баранів і кошик опрісноків.

[3]Збери тоді всю громаду біля входу до намету зібрання».

[4]Мойсей зробив так, як Господь звелів йому. Громада зібралася біля входу до намету зібрання.

[5]І мовив тоді Мойсей до народу: «Ось що Господь наказав зробити».

[6]І вивів Мойсей Аарона та його синів і омив їх водою.

[7]І вдягнув він його в хітон і підперезав паском. Тоді вдягнув його в рясу й ефод і підперезав прикрашеним паском, яким прив'язав до нього ефод.

[8]Тоді надів на нього нагрудник і вклав у нього урим і туммим.

[9]Тоді поклав йому на голову тюрбан і спереду на нього почепив золоту смужку — святий вінець, як Господь наказав Мойсею.

ouro, a coroa sagrada, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[10] Então, Moisés tomou o óleo da unção, e ungiu o tabernáculo e tudo o que havia nele, e o consagrou;

[10]Тоді Мойсей узяв оливу для помазання й помазав святий намет і все, що було в ньому, таким чином освятивши їх.

[11] e dele aspergiu sete vezes sobre o altar e ungiu o altar e todos os seus utensílios, como também a bacia e o seu suporte, para os consagrar.

[11]Мойсей покропив нею вівтар сім разів. Він покропив вівтар, усе приладдя до нього, умивальник і підставку до нього, щоб освятити їх.

[12] Depois, derramou do óleo da unção sobre a cabeça de Arão e ungiu-o, para consagrá-lo.

[12]Тоді Мойсей вилив трохи оливи для помазання Ааронові на голову, помазавши його, щоб освятити.

[13] Também Moisés fez chegar os filhos de Arão, e vestiu-lhes as túnicas, e cingiu-os com o cinto, e atou-lhes as tiaras, como o SENHOR lhe ordenara.

[13]Потім Мойсей вивів Ааронових синів і вдягнув їх у хітони, підперезав пасками і надів на них тюрбани, як Господь наказав Мойсею.

[14] Então, fez chegar o novilho da oferta pelo pecado; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do novilho da oferta pelo pecado;

[14]Тоді Мойсей привів бичка в жертву очищення. Аарон і його сини поклали руки на голову бичка для жертви очищення,

[15] e Moisés o imolou, e tomou o sangue, e dele pôs, com o dedo, sobre os chifres do altar em redor, e purificou o altar; depois, derramou o resto do sangue à base do altar e o consagrou, para fazer expiação por ele.

[15]і його було забито. Мойсей узяв трохи крові бичка і помастив ріжки вівтаря пальцем з усіх боків. Так він очистив вівтар. І вилив тоді кров до підніжжя вівтаря. Так він освятив вівтар для спокути на ньому.

[16] Depois, tomou toda a gordura que está sobre as entranhas, e o redenho do fígado, e os dois rins, e sua gordura; e Moisés os queimou sobre o altar.

[16]Тоді Мойсей взяв увесь жир, що вкривав нутрощі, сальник на печінці, обидві нирки й жир, що на них, і спалив їх на вівтарі.

[17] Mas o novilho com o seu couro, e a sua carne, e o seu excremento queimou fora do arraial, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[17]І спалив він тушку бичка, його шкуру й нечистоти поза табором, як і наказував Господь Мойсею.

[18] Depois, fez chegar o carneiro do holocausto; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do carneiro.

[18]Тоді Мойсей привів барана для жертви всеспалення, і Аарон з синами поклали руки баранові на голову.

[19] E Moisés o imolou e aspergiu o sangue sobre o altar, em redor.

[19]І зарізав його Мойсей, і покропив кров'ю вівтар з усіх боків.

[20] Partiu também o carneiro nos seus pedaços; Moisés queimou a cabeça, os pedaços e a gordura.

[20]Тоді він розрізав барана на шматки і спалив на вівтарі голову, шматки тушки й жир,

[21] Porém as entranhas e as pernas lavou com água; e Moisés queimou todo o carneiro sobre o altar; holocausto de aroma agradável, oferta queimada era ao SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[21]а нутрощі й гомілки облив водою. І спалив усього барана на вівтарі. То була жертва всеспалення — приємні пахощі, дар Господу, як Господь і наказував Мойсею.

[22] Então, fez chegar o outro carneiro, o carneiro da consagração; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do carneiro.

[22]Тоді він привів другого барана, барана посвячення. І поклали Аарон та його сини руки на голову барана.

[23] E Moisés o imolou, e tomou do seu sangue, e o pôs sobre a ponta da orelha direita de Arão, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito.

[23]І зарізав його Мойсей, і взявши трохи його крові, змастив мочку правого вуха Аарона, великого пальця його правиці й великого пальця на правій нозі.

[24] Também fez chegar os filhos de Arão; pôs daquele sangue sobre a ponta da orelha direita deles, e sobre o polegar da mão direita, e sobre o polegar do pé direito; e aspergiu Moisés o resto do sangue sobre o altar, em redor.

[24]Тоді Мойсей вивів Ааронових синів і змастив кров'ю мочки їхніх правих вух, великі пальці їхніх правиць і великі пальці на правій нозі кожного. Потім Мойсей покропив вівтар кров'ю з усіх боків.

[25] Tomou a gordura, e a cauda, e toda a gordura que está nas entranhas, e o redenho do fígado, e ambos os rins, e a sua gordura, e a coxa direita.

[25]Тоді Мойсей узяв баранячий жир, жир хвоста, сальник на печінці, обидві нирки й жир навколо них і праве стегно.

[26] Também do cesto dos pães asmos, que estava diante do SENHOR, tomou um bolo

[26]З кошика з опрісноками, що стояв перед Господом, він узяв один з хлібів, одне тістечко з оливою і один корж. І

asmo, um bolo de pão azeitado e uma obreia e os pôs sobre a gordura e sobre a coxa direita.

поклав він усе це на жир і на праве стегно.

[27] E tudo isso pôs nas mãos de Arão e de seus filhos e o moveu por oferta movida perante o SENHOR.

[27]Він дав усе це Аарону та його синам, щоб ті принесли це як жертву колихання Господу.

[28] Depois, Moisés o tomou das suas mãos e o queimou no altar sobre o holocausto; era uma oferta da consagração, por aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[28]Тоді Мойсей узяв усе це з їхніх рук і спалив на вівтарі з жертвою всеспалення. Це була жертва посвячення, приємні пахощі, дар Господу.

[29] Tomou Moisés o peito e moveu-o por oferta movida perante o SENHOR; era a porção que tocava a Moisés, do carneiro da consagração, como o SENHOR lhe ordenara.

[29]Потім Мойсей узяв грудину, підняв її, як жертву колихання перед Господом. Це була Мойсеєва частка від барана посвячення, як Господь і звелів був Мойсеєві.

[30] Tomou Moisés também do óleo da unção e do sangue que estava sobre o altar e o aspergiu sobre Arão e as suas vestes, bem como sobre os filhos de Arão e as suas vestes; e consagrou a Arão, e as suas vestes, e a seus filhos, e as vestes de seus filhos.

[30]Тоді Мойсей узяв трохи оливи помазання й трохи крові на вівтарі й покропив Аарона, його вбрання, його синів і їхнє вбрання, й тим самим освятив їх.

[31] Disse Moisés a Arão e a seus filhos: Cozei a carne diante da porta da tenda da congregação e ali a comereis com o pão que está no cesto da consagração, como tenho ordenado, dizendo: Arão e seus filhos a comerão.

[31]І мовив Мойсей до Аарона та його синів: «Зваріть м'ясо біля входу до намету зібрання і з'їжте його там з хлібом, що в кошику для помазання, як я наказав. Аарон і його сини мусять це з'їсти.

[32] Mas o que restar da carne e do pão queimareis.

[32]Залишки м'яса і хліба мусите спалити.

[33] Também da porta da tenda da congregação não saireis por sete dias, até ao dia em que se cumprirem os dias da vossa consagração; porquanto por sete dias o SENHOR vos consagrará.

[33]Не відходьте від входу до намету зібрання протягом семи днів, доки не скінчиться час вашого посвячення, бо сім днів мусить тривати ваше посвячення.

[34] Como se fez neste dia, assim o SENHOR ordenou se fizesse, em expiação por vós.

[35] Ficareis, pois, à porta da tenda da congregação dia e noite, por sete dias, e observareis as prescrições do SENHOR, para que não morrais; porque assim me foi ordenado.

[36] E Arão e seus filhos fizeram todas as coisas que o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés.

[34]Господь звелів робити так, як було зроблено сьогодні для вашого очищення.

[35]Ви мусите сім днів і ночей залишатися біля входу до намету зібрання і мусите пильнувати Господній наказ, щоб не вмерти, бо так було наказано мені».

[36]Отже, Аарон і його сини зробили все, що Господь звелів через Мойсея.

Levítico 9

Arão oferece sacrifícios por si e pelo povo

[1] Ao oitavo dia, chamou Moisés a Arão, e a seus filhos, e aos anciãos de Israel

[2] e disse a Arão: Toma um bezerro, para oferta pelo pecado, e um carneiro, para holocausto, ambos sem defeito, e traze-os perante o SENHOR.

[3] Depois, dirás aos filhos de Israel: Tomai um bode, para oferta pelo pecado, um bezerro e um cordeiro, ambos de um ano e sem defeito, como holocausto;

[4] e um boi e um carneiro, por oferta pacífica, para sacrificar perante o SENHOR, e oferta de manjares amassada com azeite; porquanto, hoje, o SENHOR vos aparecerá.

[5] Então, trouxeram o que ordenara Moisés, diante da tenda da congregação, e chegou-se toda a congregação e se pôs perante o SENHOR.

[6] Disse Moisés: Esta coisa que o SENHOR ordenou fareis; e a glória do SENHOR vos aparecerá.

Левит 9

Бог приймає священиків

[1]На восьмий день Мойсей покликав Аарона та його синів і старійшин Ізраїлю.

[2]Він сказав Ааронові: «Візьми бичка зі стада для жертви очищення й барана для жертви всеспалення, обох без вад, і принеси їх у жертву Господу.

[3]І скажи дітям Ізраїлю: „Візьміть козла для жертви очищення, однолітніх теля та ягня без вад для жертви всеспалення,

[4]вола й барана для мирної жертви, щоб пожертвувати перед Господом, а також хлібну жертву, змішану з оливою. Бо сьогодні Господь явиться вам"».

[5]Отже, вони принесли те, що Мойсей наказав, до намету зібрання. Уся громада прийшла й стала перед Господом.

[6]І сказав Мойсей: «Ось що Господь наказав вам зробити, щоб слава Господня явилася вам».

[7] Depois, disse Moisés a Arão: Chega-te ao altar, faze a tua oferta pelo pecado e o teu holocausto; e faze expiação por ti e pelo povo; depois, faze a oferta do povo e a expiação por ele, como ordenou o SENHOR.

[7]Тоді Мойсей сказав Аарону: «Підійди до жертовника й принеси жертву очищення й жертву всеспалення, очисть себе й народ, і принеси жертву від народу й очисть його, як звелів Господь».

[8] Chegou-se, pois, Arão ao altar e imolou o bezerro da oferta pelo pecado que era por si mesmo.

[8]І Аарон підійшов до жертовника й забив теля, призначене, в жертву його очищення.

[9] Os filhos de Arão trouxeram-lhe o sangue; ele molhou o dedo no sangue e o pôs sobre os chifres do altar; e o resto do sangue derramou à base do altar.

[9]Тоді Ааронові сини піднесли йому кров, і він умочив свого пальця й трохи помастив роги жертовника й вилив решту до підніжжя жертовника.

[10] Mas a gordura, e os rins, e o redenho do fígado da oferta pelo pecado queimou sobre o altar, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[10]І спалив тоді Аарон на вівтарі і жир, і нирки, й кращий шматок печінки від жертви очищення, як Господь і звелів Мойсею.

[11] Porém a carne e o couro queimou fora do arraial.

[11]Він спалив м’ясо і шкуру на вогні поза табором.

[12] Depois, imolou o holocausto, e os filhos de Arão lhe entregaram o sangue, e ele o aspergiu sobre o altar, em redor.

[12]І зарізав він тоді жертву всеспалення. Ааронові сини подали йому кров, і він покропив вівтар з усіх боків кров’ю.

[13] Também lhe entregaram o holocausto nos seus pedaços, com a cabeça; e queimou-o sobre o altar.

[13]І принесли вони йому шматки жертви всеспалення разом з головою. І спалив він усе це на вівтарі.

[14] E lavou as entranhas e as pernas e as queimou sobre o holocausto, no altar.

[14]Тоді він облив нутрощі й гомілки й спалив їх разом із жертвою всеспалення на вівтарі.

[15] Depois, fez chegar a oferta do povo, e, tomando o bode da oferta pelo pecado, que era pelo povo, o imolou, e o preparou por oferta pelo pecado, como fizera com o primeiro.

[15]Потім він приніс жертву від народу: він узяв козла для жертви очищення народу, зарізав його й приніс у жертву очищення, як і першого.

[16] Também fez chegar o holocausto e o ofereceu segundo o rito.

[16]І приніс він жертву всеспалення і здійснив її відповідно до закону.

[17] Fez chegar a oferta de manjares, e dela tomou um punhado, e queimou sobre o altar, além do holocausto da manhã.
[18] Depois, imolou o boi e o carneiro em sacrifício pacífico, que era pelo povo; e os filhos de Arão entregaram-lhe o sangue, que aspergiu sobre o altar, em redor,
[19] como também a gordura do boi e do carneiro, e a cauda, e o que cobre as entranhas, e os rins, e o redenho do fígado.
[20] E puseram a gordura sobre o peito, e ele a queimou sobre o altar;
[21] mas o peito e a coxa direita Arão moveu por oferta movida perante o SENHOR, como Moisés tinha ordenado.
[22] Depois, Arão levantou as mãos para o povo e o abençoou; e desceu, havendo feito a oferta pelo pecado, e o holocausto, e a oferta pacífica.
[23] Então, entraram Moisés e Arão na tenda da congregação; e, saindo, abençoaram o povo; e a glória do SENHOR apareceu a todo o povo.
[24] E eis que, saindo fogo de diante do SENHOR, consumiu o holocausto e a gordura sobre o altar; o que vendo o povo, jubilou e prostrou-se sobre o rosto.

Levítico 10

Nadabe e Abiú morrem diante do SENHOR

[1] Nadabe e Abiú, filhos de Arão, tomaram cada um o seu incensário, e puseram neles fogo, e sobre este, incenso, e trouxeram fogo estranho perante a face do SENHOR, o que lhes não ordenara.

[17]Тоді він приніс хлібну жертву і взяв звідти повну пригорщу й спалив на вівтарі на додаток до ранкової жертви всеспалення.

[18]Потім він забив вола й барана мирної жертви для народу. І принесли Ааронові сини йому кров, і покропив він нею вівтар з усіх боків.

[19]Ааронові сини принесли йому також і жир з вола та барана — товстий хвіст, жир, що вкриває нутрощі, нирки, а також кращий шматок печінки.

[20]Поклали вони жир на грудину, і він спалив увесь жир на вівтарі.

[21]Аарон приніс грудину й праве стегно як жертву колихання перед Господом, як і звелів Мойсей.

[22]Тоді Аарон підняв руки до народу й благословив його. І після принесення жертви очищення, жертви всеспалення й мирної жертви він зійшов униз.

[23]І увійшли Мойсей з Аароном до намету зібрання. І вийшовши, вони благословили народ. Тоді явилася всьому народу слава Господня.

[24]І вийшов вогонь від Господа, і спалив жертву всеспалення й жир на вівтарі. І весь народ бачив і кричав, і всі попадали долілиць.

Левит 10

Бог убиває Надава й Авігу

[1]Ааронові сини Надав і Авігу взяли кожен свою кадильницю, поклавши в неї вогню й запашного куріння на нього. І принесли вони перед Господом вогонь, та не праведний, не той, що Господь наказав їм використовувати.

[2] Então, saiu fogo de diante do SENHOR e os consumiu; e morreram perante o SENHOR.

[2]І зійшов вогонь від Господа, і спалив їх, і померли вони перед Господом.

[3] E falou Moisés a Arão: Isto é o que o SENHOR disse: Mostrarei a minha santidade naqueles que se cheguem a mim e serei glorificado diante de todo o povo. Porém Arão se calou.

[3]Мойсей тоді сказав Аарону: «Це те, що Господь мав на увазі, коли сказав: „Ті, хто наближається до Мене, мусять поважати Мене й славити перед усім народом”». Аарон мовчав.

[4] Então, Moisés chamou a Misael e a Elzafã, filhos de Uziel, tio de Arão, e disse-lhes: Chegai, tirai vossos irmãos de diante do santuário, para fora do arraial.

[4]Мойсей покликав Мишаела й Ельзафана, сина Уззіела, Ааронового дядька. Він їм сказав: «Ідіть-но й винесіть тіла ваших родичів за табір, геть від Святого місця».

[5] Chegaram-se, pois, e os levaram nas suas túnicas para fora do arraial, como Moisés tinha dito.

[5]То пішли вони й винесли тіла їхні в хітонах геть з табору, як сказав Мойсей.

[6] Moisés disse a Arão e a seus filhos Eleazar e Itamar: Não desgrenheis os cabelos, nem rasgueis as vossas vestes, para que não morrais, nem venha grande ira sobre toda a congregação; mas vossos irmãos, toda a casa de Israel, lamentem o incêndio que o SENHOR suscitou.

[6]І мовив тоді Мойсей до Аарона та до його синів Елеазара та Ітамара: «Голови не оголяйте й одягу не рвіть, не показуйте суму, щоб вам не померти, та не навести Його гнів на свою громаду. Але ваші рідні, всі люди Ізраїлю можуть плакати за спаленими, кого Господь спалив.

[7] Não saireis da porta da tenda da congregação, para que não morrais; porque está sobre vós o óleo da unção do SENHOR. E fizeram conforme a palavra de Moisés.

[7]За поріг намету зібрання не виходьте, бо помрете через те, що на вас олива помазання Господнього». Тож і зробили вони так, як Мойсей сказав.

Deveres e porções dos sacerdotes

[8] Falou também o SENHOR a Arão, dizendo:

[8]Тоді Господь сказав Аарону:

[9] Vinho ou bebida forte tu e teus filhos não bebereis quando entrardes na tenda da congregação, para que não morrais; estatuto perpétuo será isso entre as vossas gerações,

[9]«Ні ти, ні сини твої не повинні пити вина, ані пива, коли заходите до намету зібрання, щоб не померти. Це закон на віки вічні й на всі ваші покоління.

[10] para fazerdes diferença entre o santo e o profano e entre o imundo e o limpo

[10]Бо ви мусите чітко відрізняти священне від несвященного, чисте від нечистого.

[11] e para ensinardes aos filhos de Israel todos os estatutos que o SENHOR lhes tem falado por intermédio de Moisés.

[11]Ви мусите навчати дітей Ізраїлю всіх законів, що Господь їм дав через Мойсея».

[12] Disse Moisés a Arão e aos filhos deste, Eleazar e Itamar, que lhe ficaram: Tomai a oferta de manjares, restante das ofertas queimadas ao SENHOR, e comei-a, sem fermento, junto ao altar, porquanto coisa santíssima é.

[12]І мовив Мойсей Аарону та синам його, що залишилися, Елеазару й Ітамару: «Візьміть хлібну жертву, що лишилася від дарів Господу, і їжте її прісною перед жертовником, бо це найсвятіше.

[13] Comê-la-eis em lugar santo, porque isto é a tua porção e a porção de teus filhos, das ofertas queimadas do SENHOR; porque assim me foi ordenado.

[13]Ви мусите їсти її в Святому місці, оскільки це ваша частка і частка синів ваших від дарів Господу. Бо мені так наказано.

[14] Também o peito da oferta movida e a coxa da oferta comereis em lugar limpo, tu, e teus filhos, e tuas filhas, porque foram dados por tua porção e por porção de teus filhos, dos sacrifícios pacíficos dos filhos de Israel.

[14]Ти й сини твої, і дочки, їжте також грудину жертви колихання й стегно особливого приношення в чистому місці. Бо їх дано тобі як твою частку й частку синів твоїх від мирної жертви синів Ізраїлю.

[15] A coxa da oferta e o peito da oferta movida trarão com as ofertas queimadas de gordura, para mover por oferta movida perante o SENHOR, o que será por estatuto perpétuo, para ti e para teus filhos, como o SENHOR tem ordenado.

[15]Стегно приношення і грудину жертви колихання вони мусять приносити як жертву колихання перед Господом, разом із жертвами лою. І буде це часткою для тебе й для дітей твоїх на віки вічні, як звелів Господь».

[16] Moisés diligentemente buscou o bode da oferta pelo pecado, e eis que já era queimado; portanto, indignando-se grandemente contra Eleazar e contra Itamar, os filhos que de Arão ficaram, disse:

[16]І став Мойсей шукати козла жертви очищення та його вже було спалено. І розгнівався він на Елеазара й Ітамара, Аaронових синів, що залишилися. Він сказав:

[17] Por que não comestes a oferta pelo pecado no lugar santo? Pois coisa

[17]«Чому ви не їли жертви очищення у Святому місці? Це ж найсвятіше! Господь дав її вам, щоб відвести

santíssima é; e o SENHOR a deu a vós outros, para levardes a iniqüidade da congregação, para fazerdes expiação por eles diante do SENHOR.

[18] Eis que desta oferta não foi trazido o seu sangue para dentro do santuário; certamente, devíeis tê-la comido no santuário, como eu tinha ordenado.

[19] Respondeu Arão a Moisés: Eis que, hoje, meus filhos ofereceram a sua oferta pelo pecado e o seu holocausto perante o SENHOR; e tais coisas me sucederam; se eu, hoje, tivesse comido a oferta pelo pecado, seria isso, porventura, aceito aos olhos do SENHOR?

[20] O que ouvindo Moisés, deu-se por satisfeito.

провину від громади, очистити її перед Господом.

[18]І кров того козла не була внесена до Святого місця. Ви могли б це з’їсти в Святому місці, як я звелів».

[19]Тоді Аарон сказав Мойсею: «Послухай, сьогодні вони принесли свою жертву очищення й жертву всеспалення перед Господом, а зі мною таке сталося. Якби я з’їв жертву очищення сьогодні, чи бажано б це було Господу?»

[20]Почувши таке, Мойсей погодився.

Levítico 11

Leis sobre os animais limpos e os imundos

Deuteronômio 14.3-20

[1] Falou o SENHOR a Moisés e a Arão, dizendo-lhes:

[2] Dizei aos filhos de Israel: São estes os animais que comereis de todos os quadrúpedes que há sobre a terra:

[3] todo o que tem unhas fendidas, e o casco se divide em dois, e rumina, entre os animais, esse comereis.

[4] Destes, porém, não comereis: dos que ruminam ou dos que têm unhas fendidas: o camelo, que rumina, mas não tem unhas fendidas; este vos será imundo;

[5] o arganaz, porque rumina, mas não tem as unhas fendidas; este vos será imundo;

Левит 11

Правила про споживання м’яса

[1]Господь сказав Мойсею та Аарону:

[2]«Скажіть дітям Ізраїлю: „Ось ті тварини, яких можна їсти, з усіх тварин на землі.

[3]Ви можете їсти будь-яку тварину, що має роздвоєні копита і жує жуйку.

[4]Проте ви не повинні їсти жодного з тих, що лише жує жуйку або має роздвоєні копита: верблюда, оскільки хоч він і жує жуйку, але не має роздвоєних копит — він нечистий для вас.

[5]Тушканчика, оскільки хоч він і жує жуйку, та не має роздвоєних копит — він нечистий для вас.

[6] a lebre, porque rumina, mas não tem as unhas fendidas; esta vos será imunda.

[7] Também o porco, porque tem unhas fendidas e o casco dividido, mas não rumina; este vos será imundo;

[8] da sua carne não comereis, nem tocareis no seu cadáver. Estes vos serão imundos.

[9] De todos os animais que há nas águas comereis os seguintes: todo o que tem barbatanas e escamas, nos mares e nos rios; esses comereis.

[10] Porém todo o que não tem barbatanas nem escamas, nos mares e nos rios, todos os que enxameiam as águas e todo ser vivente que há nas águas, estes serão para vós outros abominação.

[11] Ser-vos-ão, pois, por abominação; da sua carne não comereis e abominareis o seu cadáver.

[12] Todo o que nas águas não tem barbatanas ou escamas será para vós outros abominação.

[13] Das aves, estas abominareis; não se comerão, serão abominação: a águia, o quebrantosso e a águia marinha;

[14] o milhano e o falcão, segundo a sua espécie,

[15] todo corvo, segundo a sua espécie,

[16] o avestruz, a coruja, a gaivota, o gavião, segundo a sua espécie,

[17] o mocho, o corvo marinho, a íbis,

[18] a gralha, o pelicano, o abutre,

[19] a cegonha, a garça, segundo a sua espécie, a poupa e o morcego.

[6]Зайця, оскільки хоч він і жує жуйку, та не має роздвоєних копит — він нечистий для вас.

[7]Свиню, оскільки хоч у неї й роздвоєні копита, але вона не жує жуйку — вона нечиста для вас.

[8]Не їжте їхнього м’яса й не торкайтеся їхнього падла. Вони нечисті для вас.

Правила про морську їжу

[9]З усього того, що в воді, чи то в морях, чи в річках, можете їсти все, що має плавці й луску.

[10]Але все, що в морях чи в річках, що не має плавців і луски, з усього, що плаває в воді, чи з якихось інших істот водяних — це огидне для вас.

[11]Вони мусить бути огидними для вас. Не їжте їхнього м’яса й цурайтеся їхнього падла.

[12]Будь-яка істота в воді, що не має плавців і луски, то огида для вас.

Птахи, яких не можна їсти

[13]Ось яких птахів цурайтесь і не їжте, бо то огида для вас: орла, стерв’ятника, грифа,

[14]шуліки, усіх різновидів сокола,

[15]всіх різновидів ворона,

[16]страуса, пугача, чайку, всіх різновидів яструба,

[17]маленьку сову, баклана, велику сову,

[18]білу сову, пустельну сову, ібіса,

[19]лелеку, всіх різновидів чаплі, одуда й кажана.

[20] Todo inseto que voa, que anda sobre quatro pés será para vós outros abominação.

[21] Mas de todo inseto que voa, que anda sobre quatro pés, cujas pernas traseiras são mais compridas, para saltar com elas sobre a terra, estes comereis.

[22] Deles, comereis estes: a locusta, segundo a sua espécie, o gafanhoto devorador, segundo a sua espécie, o grilo, segundo a sua espécie, e o gafanhoto, segundo a sua espécie.

[23] Mas todos os outros insetos que voam, que têm quatro pés serão para vós outros abominação.

[24] E por estes vos tornareis imundos; qualquer que tocar o seu cadáver imundo será até à tarde.

[25] Qualquer que levar o seu cadáver lavará as suas vestes e será imundo até à tarde.

[26] Todo animal que tem unhas fendidas, mas o casco não dividido em dois e não rumina vos será por imundo; qualquer que tocar neles será imundo.

[27] Todo animal quadrúpede que anda na planta dos pés vos será por imundo; qualquer que tocar o seu cadáver será imundo até à tarde.

[28] E o que levar o seu cadáver lavará as suas vestes e será imundo até à tarde; eles vos serão por imundos.

[29] Estes vos serão imundos entre o enxame de criaturas que povoam a terra: a

Правила про споживання комах

[20]Усі літаючі комахи, що повзають на чотирьох ногах, мусять бути огидою для вас.

[21]З усіх літаючих комах, що повзають на чотирьох ногах, ви можете їсти тих, що мають гомілки зверху на ногах, щоб стрибати по землі.

[22]Ось кого з них їжте: різні види цвіркунів і цикад, всіляку сарану й різних коників.

[23]Але всі інші літаючі комахи, що повзають на чотирьох ногах, мусять бути огидою для вас.

[24]Ось від кого ви будете нечистими. І кожен, хто торкнеться їхнього падла, буде нечистим до вечора.

[25]Кожен, хто взяв їхнє падло, мусить випрати своє вбрання й лишатися нечистим до вечора.

Ще правила про тварин

[26]Будь-яка тварина, що має ратиці, але не роздвоєні або яка не ремигає, — нечиста для вас. І кожен, хто торкнеться її, буде нечистим.

[27]Так само будь-яка тварина, що пересувається на м'яких лапах (із тих, що ходять на чотирьох), буде нечиста для вас. І кожен, хто торкнеться її падла, буде нечистим аж до вечора.

[28]І кожен, хто підніме її падло, мусить випрати своє вбрання й лишатися нечистим аж до вечора. Вони нечисті для вас.

Тварини, що повзають

doninha, o rato, o lagarto, segundo a sua espécie,
30 o geco, o crocodilo da terra, a lagartixa, o lagarto da areia e o camaleão;
31 estes vos serão por imundos entre todo o enxame de criaturas; qualquer que os tocar, estando eles mortos, será imundo até à tarde.

32 E tudo aquilo sobre que cair qualquer deles, estando eles mortos, será imundo, seja vaso de madeira, ou veste, ou pele, ou pano de saco, ou qualquer instrumento com que se faz alguma obra, será metido em água e será imundo até à tarde; então, será limpo.
33 E todo vaso de barro, dentro do qual cair alguma coisa deles, tudo o que houver nele será imundo; o vaso quebrareis.
34 Todo alimento que se come, preparado com água, será imundo; e todo líquido que se bebe, em todo vaso, será imundo.
35 E aquilo sobre o que cair alguma coisa do seu corpo morto será imundo; se for um forno ou um fogareiro de barro, serão quebrados; imundos são; portanto, vos serão por imundos.
36 Porém a fonte ou cisterna, em que se recolhem águas, será limpa; mas quem tocar no cadáver desses animais será imundo.
37 Se do seu cadáver cair alguma coisa sobre alguma semente de semear, esta será limpa;

29-30Тварини, що повзають по землі, — нечисті для вас: гекони, крокодили, ящірки й хамелеони.

31Ці тварини нечисті для вас із-поміж повзучих. Кожен, хто торкнеться їхнього падла, буде нечистий аж до вечора.

Правила про нечистих тварин

32І коли мертве тіло якоїсь із цих тварин впаде на щось, та річ стане нечистою, будь-що з дерева, одягу, шкіри, мішковини, що використовується для будь-яких цілей. Ту річ слід покласти в воду, і буде вона нечиста аж до вечора, а тоді стане чистою.

33Якщо якась із нечистих істот упаде в глиняний посуд, в якому щось є, то він стане нечистим, і його слід розбити.

34Якщо ж вода з того посуду потрапить на будь-яку їжу, то їжа та буде нечистою, і будь-який напій у ньому буде нечистий.

35Усе, на що впаде щось із їхнього падла, буде нечистим: піч чи груба — їх слід розвалити. Вони нечисті для вас і будуть нечистими.

36Лише джерело й криниця з водою лишатимуться чистими, хоча, якщо хтось торкнеться падлої або нечистої тварини, стане нечистим.

37Якщо щось із їхнього падла впаде на насіння, призначене для сівби, то воно лишатиметься чистим.

[38] mas, se alguém deitar água sobre a semente, e, se do cadáver cair alguma coisa sobre ela, vos será imunda.

[38]Якщо ж зерно замочене в воді, і щось із їхнього падла впаде на нього, то зерно буде нечистим для вас.

[39] Se morrer algum dos animais de que vos é lícito comer, quem tocar no seu cadáver será imundo até à tarde;

[39]Якщо здохне щось із вашої їстивної худоби, то кожен, хто торкнеться мертвого тіла, буде нечистий аж до вечора.

[40] quem do seu cadáver comer lavará as suas vestes e será imundo até à tarde; e quem levar o seu corpo morto lavará as suas vestes e será imundo até à tarde.

[40]Хто з'їсть шматок падла, той мусить випрати своє вбрання й буде нечистим аж до вечора. Якщо хтось нестиме якесь падло, той мусить випрати своє вбрання й буде нечистим аж до вечора.

[41] Também todo enxame de criaturas que povoam a terra será abominação; não se comerá.

[41]Все, що плазує по землі, — огидне. Не їжте його.

[42] Tudo o que anda sobre o ventre, e tudo o que anda sobre quatro pés ou que tem muitos pés, entre todo enxame de criaturas que povoam a terra, não comereis, porquanto são abominação.

[42]Все, що плазує по землі, чи то на череві, чи на чотирьох, чи на багатьох ногах, того не можна їсти, — то огидне.

[43] Não vos façais abomináveis por nenhum enxame de criaturas, nem por elas vos contaminareis, para não serdes imundos.

[43]Не поганьте себе нічим, що плазує. Не робіть себе нечистими, не ставайте через них нечистими.

[44] Eu sou o SENHOR, vosso Deus; portanto, vós vos consagrareis e sereis santos, porque eu sou santo; e não vos contaminareis por nenhum enxame de criaturas que se arrastam sobre a terra.

[44]Бо Я Господь, ваш Бог. Ставайте святими й будьте святими, бо Я Святий. Отже, не поганьте себе нічим, що плазує по землі.

[45] Eu sou o SENHOR, que vos faço subir da terra do Egito, para que eu seja vosso Deus; portanto, vós sereis santos, porque eu sou santo.

[45]Бо Я Господь, Який вивів вас із землі Єгипетської, щоб бути вашим Богом. То ж будьте святі, бо Я Святий"».

[46] Esta é a lei dos animais, e das aves, e de toda alma vivente que se move nas águas, e de toda criatura que povoa a terra,

[46]Ось такі закони про тварин, птахів, усіх істот, що плавають у воді, і все живе, що плазує по землі,

[47] para fazer diferença entre o imundo e o limpo e entre os animais que se podem

[47]щоб відрізняти нечисте від чистого, тих тварин, що можна їсти, від тих, яких не можна їсти.

comer e os animais que se não podem comer.

Levítico 12

A purificação da mulher depois do parto

1 Disse mais o SENHOR a Moisés:

2 Fala aos filhos de Israel: Se uma mulher conceber e tiver um menino, será imunda sete dias; como nos dias da sua menstruação, será imunda.

3 E, no oitavo dia, se circuncidará ao menino a carne do seu prepúcio.

4 Depois, ficará ela trinta e três dias a purificar-se do seu sangue; nenhuma coisa santa tocará, nem entrará no santuário até que se cumpram os dias da sua purificação.

5 Mas, se tiver uma menina, será imunda duas semanas, como na sua menstruação; depois, ficará sessenta e seis dias a purificar-se do seu sangue.

6 E, cumpridos os dias da sua purificação por filho ou filha, trará ao sacerdote um cordeiro de um ano, por holocausto, e um pombinho ou uma rola, por oferta pelo pecado, à porta da tenda da congregação;

7 o sacerdote o oferecerá perante o SENHOR e, pela mulher, fará expiação; e ela será purificada do fluxo do seu sangue; esta é a lei da que der à luz menino ou menina.

8 Mas, se as suas posses não lhe permitirem trazer um cordeiro, tomará, então, duas rolas ou dois pombinhos, um para o holocausto e o outro para a oferta pelo

Левит 12

Про породіллю

1І мовив Господь Мойсею:

2«Скажи дітям Ізраїлю ось що. Якщо жінка зачне й народить хлопчика, то залишатиметься нечистою протягом сімох днів. Вона буде нечистою, як під час місячних.

3Восьмого дня крайня плоть хлопчика мусить буди обрізаною.

4І кров жінки має очищатися тридцять три дні, поки кров її очиститься. Вона не повинна торкатися нічого святого, ані входити до Святого місця, аж доки не скінчаться дні її очищення.

5Якщо ж вона народить дівчинку, то залишатиметься нечистою два тижні, як під час місячних, і шістдесят шість днів має чекати, доки кров її очиститься.

6Як скінчаться дні очищення після народження чи то сина, чи то дочки, вона мусить принести священикові до входу в намет зібрання однолітнє ягня для жертви всеспалення й молодого голуба або горлицю для жертви очищення.

7І тоді він принесе їх перед Господом і очистить її. І буде вона чиста від кровотечі. Це закон для жінки, яка народила хлопчика чи дівчинку.

8Якщо ж вона не в змозі принести ягня, то нехай принесе дві горлиці або два молодих голуби: одного для жертви всеспалення, а другого — для жертви очищення. І очистить її священик, і буде вона чистою».

pecado; assim, o sacerdote fará expiação pela mulher, e será limpa.

Levítico 13

As leis acerca da lepra

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[2] O homem que tiver na sua pele inchação, ou pústula, ou mancha lustrosa, e isto nela se tornar como praga de lepra, será levado a Arão, o sacerdote, ou a um de seus filhos, sacerdotes.

[3] O sacerdote lhe examinará a praga na pele; se o pêlo na praga se tornou branco, e a praga parecer mais profunda do que a pele da sua carne, é praga de lepra; o sacerdote o examinará e o declarará imundo.

[4] Se a mancha lustrosa na pele for branca e não parecer mais profunda do que a pele, e o pêlo não se tornou branco, então, o sacerdote encerrará por sete dias o que tem a praga.

[5] Ao sétimo dia, o sacerdote o examinará; se, na sua opinião, a praga tiver parado e não se estendeu na sua pele, então, o sacerdote o encerrará por outros sete dias.

[6] O sacerdote, ao sétimo dia, o examinará outra vez; se a lepra se tornou baça e na pele se não estendeu, então, o sacerdote o declarará limpo; é pústula; o homem lavará as suas vestes e será limpo.

[7] Mas, se a pústula se estende muito na pele, depois de se ter mostrado ao sacerdote para a sua purificação, outra vez se mostrará ao sacerdote.

Левит 13

Про проказу

[1]І мовив Господь Мойсею та Аарону:

[2]«Якщо в когось на тілі з'явиться болячка, чи висип, чи світлий прищ, що перетвориться на виразку, то його слід привести до священика Аарона або до одного з його синів-священиків.

[3]Священик подивиться на болячку на його тілі і, якщо волосся на ній побіліло і сама болячка заглибилась у шкіру на тілі, тоді це короста. І оглянувши того чоловіка, священик мусить засвідчити, що він нечистий.

[4]Якщо ж цей світлий прищ білий, але не заглибився в шкіру й волосся на ньому не посвітлішало, то священик мусить відокремити недужого на сім днів.

[5]На сьомий день священик огляне його. Якщо він побачить, що болячка не змінилася й хворого не обкидало, то священик мусить відокремити його ще на сім днів.

[6]І знову на сьомий день священик огляне його. І якщо побачить, що висип побляк і того не обкидало, то священик визнає, що цей чоловік чистий. Це просто прищ. Нехай чоловік той випере своє вбрання і стане чистий.

[7]Якщо висип обкидає людину після того, як вона прийшла до священика, щоб очиститися, то вона мусить прийти ще раз до священика.

[8] Este o examinará, e se a pústula se tiver estendido na pele, o sacerdote o declarará imundo; é lepra.

[9] Quando no homem houver praga de lepra, será levado ao sacerdote.

[10] E o sacerdote o examinará; se há inchação branca na pele, a qual tornou o pêlo branco, e houver carne viva na inchação,

[11] é lepra inveterada na pele; portanto, o sacerdote o declarará imundo; não o encerrará, porque é imundo.

[12] Se a lepra se espalhar de todo na pele e cobrir a pele do que tem a lepra, desde a cabeça até aos pés, quanto podem ver os olhos do sacerdote,

[13] então, este o examinará. Se a lepra cobriu toda a sua carne, declarará limpo o que tem a mancha; a lepra tornou-se branca; o homem está limpo.

[14] Mas, no dia em que aparecer nele carne viva, será imundo.

[15] Vendo, pois, o sacerdote a carne viva, declará-lo-á imundo; a carne viva é imunda; é lepra.

[16] Se a carne viva mudar e ficar de novo branca, então, virá ao sacerdote,

[17] e este o examinará. Se a lepra se tornou branca, então, o sacerdote declarará limpo o que tem a praga; está limpo.

[18] Quando sarar a carne em cuja pele houver uma úlcera,

[19] e no lugar da úlcera aparecer uma inchação branca ou mancha lustrosa,

[8]І якщо священик подивиться й побачить, що висип обкидав, то мусить визнати, що той чоловік нечистий. Це короста.

[9]Якщо в когось короста, то його слід привести до священика.

[10]Якщо священик подивиться й побачить світлу пухлину на тілі й волосся на ній посвітлішало, й на пухлині видно живе м'ясо,

[11]то це застаріла короста на його тілі. Священик мусить визнати його нечистим. І він не відокремлюватиме того чоловіка, бо той справді є нечистим.

[12]Якщо ж болячка обкидає тіло й буде по всій шкірі недужого, від голови й до ніг, хоч куди б глянув священик,

[13]то побачивши, що короста вкрила все тіло хворого, священик визнає його чистим. Він весь стане білим. Він чистий.

[14]Але як тільки з'явиться живе м'ясо на тілі, він стане нечистим.

[15]Погляне священик на живе м'ясо й визнає його нечистим. Живе м'ясо нечисте. Це короста.

[16]Якщо живе м'ясо змінить свій колір на білий, то цьому чоловікові слід піти до священика.

[17]Священик подивиться і, якщо побачить, що вражене місце побіліло, то визнає недужого чистим. Він чистий.

[18]Коли в когось на тілі з'явиться чиряк і загоїться,

[19]а на місці чиряка з'явиться біла пухлина або світла червоняста пляма, він мусить іти до священика.

branca que tira a vermelho, mostrar-se-á ao sacerdote.

[20] O sacerdote a examinará; se ela parece mais funda do que a pele, e o seu pêlo se tornou branco, o sacerdote o declarará imundo; praga de lepra é, que brotou da úlcera.

[20]Священик огляне її, і якщо вона виявиться заглибленою в шкіру і волосся на цьому місці побіліло, то священик мусить визнати того чоловіка нечистим. Це короста, що виникла на місці чиряка.

[21] Porém, se o sacerdote a examinar, e nela não houver pêlo branco, e não estiver ela mais funda do que a pele, porém baça, então, o sacerdote o encerrará por sete dias.

[21]Та якщо священик огляне її, а на ній немає світлого волосся, вона не заглибилась у шкіру й поблякла, то священик мусить відокремити цього чоловіка на сім днів.

[22] Se ela se estender na pele, o sacerdote declarará imundo o homem; é lepra.

[22]Якщо вона обкидає тіло, то священик мусить визнати цього чоловіка нечистим. Це хвороба.

[23] Mas, se a mancha lustrosa parar no seu lugar, não se estendendo, é cicatriz da úlcera; o sacerdote, pois, o declarará limpo.

[23]Але якщо світла пляма залишиться на своєму місці й не обкидає тіло, то це рубець від чиряка, і священик мусить визнати чоловіка чистим.

[24] Quando, na pele, houver queimadura de fogo, e a carne viva da queimadura se tornar em mancha lustrosa, branca que tira a vermelho ou branco,

[24]Або якщо в когось на тілі опік і живе м'ясо опіку стане світло-червоною або білою плямою,

[25] o sacerdote a examinará. Se o pêlo da mancha lustrosa se tornou branco, e ela parece mais funda do que a pele, é lepra que brotou na queimadura. O sacerdote declarará imundo o homem; é a praga de lepra.

[25]то священик мусить оглянути його, і якщо волосся на світлій плямі побіліло і є заглиблення на шкірі, то це проказа, що виникла на місці опіку. Священик мусить визнати тіло нечистим. Це короста.

[26] Porém, se o sacerdote a examinar, e não houver pêlo branco na mancha lustrosa, e ela não estiver mais funda que a pele, mas for de cor baça, o sacerdote encerrará por sete dias o homem.

[26]Але якщо священик огляне чоловіка і на плямі не буде світлого волосся, не буде заглиблення на шкірі й болячка поблякла, то священик мусить відокремити того чоловіка на сім днів.

[27] Depois, o sacerdote o examinará ao sétimo dia; se ela se tiver estendido na

[27]На сьомий день священик знову огляне його і, якщо його обкидало, то

pele, o sacerdote o declarará imundo; é praga de lepra.

28 Mas, se a mancha lustrosa parar no seu lugar e na pele não se estender, mas se tornou baça, é inchação da queimadura; portanto, o sacerdote o declarará limpo, porque é cicatriz da queimadura.

29 Quando o homem (ou a mulher) tiver praga na cabeça ou na barba,

30 o sacerdote examinará a praga; se ela parece mais funda do que a pele, e pêlo amarelo fino nela houver, o sacerdote o declarará imundo; é tinha, é lepra da cabeça ou da barba.

31 Mas, se o sacerdote, havendo examinado a praga da tinha, achar que ela não parece mais funda do que a pele, e, se nela não houver pêlo preto, então, o sacerdote encerrará o que tem a praga da tinha por sete dias.

32 Ao sétimo dia, o sacerdote examinará a praga; se a tinha não se tiver espalhado, e nela não houver pêlo amarelo, e a tinha não parecer mais funda do que a pele,

33 então, o homem será rapado; mas não se rapará a tinha. O sacerdote, por mais sete dias, encerrará o que tem a tinha.

34 Ao sétimo dia, o sacerdote examinará a tinha; se ela não se houver estendido na pele e não parecer mais funda do que a pele, o sacerdote declarará limpo o homem; este lavará as suas vestes e será limpo.

священик мусить визнати його нечистим. Це короста.

28Але якщо світла пляма лишається на місці, не поширюється й поблякла, то це пухлина від опіку. Священик мусить визнати чоловіка чистим, оскільки це рубець від опіку.

29Якщо у чоловіка чи жінки буде болячка на голові або підборідді,

30то священик мусить оглянути її, і якщо виявиться, що є заглиблення у шкірі й волосся тонке й пожовкле, то священик мусить визнати того чоловіка нечистим. Це короста, тяжке захворювання шкіри голови або підборіддя.

31Але якщо священик огляне болячку і виявиться, що немає заглиблення її в шкіру і на ній немає чорного волосся, то священик мусить відокремити недужого на сім днів.

32На сьомий день священик мусить оглянути болячку. І якщо він побачить, що тіло не обкидало й на ньому немає попсованого волосся, і виявиться, що немає заглиблення на шкірі,

33то чоловік мусить поголитися, але не голити вражене місце. Тоді священик мусить знову відокремити недужого на сім днів.

34На сьомий день священик мусить оглянути вражене місце, і якщо побачить, що короста не пішла по тілу, і виявиться, що немає заглиблення в шкіру, то священик мусить визнати його чистим. Чоловік мусить випрати своє вбрання, і буде чистий.

[35] Mas, se a tinha, depois da sua purificação, se tiver espalhado muito na pele,

[35]Але якщо хвороба піде по тілу після очищення,

[36] então, o sacerdote o examinará; se a tinha se tiver espalhado na pele, o sacerdote não procurará pêlo amarelo; está imundo.

[36]то священик мусить оглянути того чоловіка. І якщо хвороба пішла по тілу, то священику не треба шукати попсоване волосся. Той чоловік нечистий.

[37] Mas, se a tinha, a seu ver, parou, e pêlo preto cresceu nela, a tinha está sarada; ele está limpo, e o sacerdote o declarará limpo.

[37]Якщо ж вражене місце, на думку священика, залишилося без змін і на ньому виросло чорне волосся, то це місце загоїлося. Той чоловік чистий, і священик мусить визнати, що він чистий.

[38] E, quando o homem (ou a mulher) tiver manchas lustrosas na pele,

[38]Якщо чоловік чи жінка має багато світлих плям на тілі,

[39] então, o sacerdote o examinará; se na pele aparecerem manchas baças, brancas, é impigem branca que brotou na pele; está limpo.

[39]то священик мусить оглянути їх. Якщо він побачить, що плями бліді, то це просто висип, що з'явився на шкірі. Та людина чиста.

[40] Quando os cabelos do homem lhe caírem da cabeça, é calva; contudo, está limpo.

[40]Коли в нього повипадало волосся на голові, тоді він буде лисим, але чистим.

[41] Se lhe caírem na frente da cabeça, é antecalva; contudo, está limpo.

[41]Якщо в нього випало волосся на голові спереду, то він полисів, але чистий.

[42] Porém, se, na calva ou na antecalva, houver praga branca, que tira a vermelho, é lepra, brotando na calva ou na antecalva.

[42]Якщо на лисині чи на чолі з'являться черво-гноїста виразка, то це тяжке захворювання шкіри, що з'явилося на лисині або на чолі.

[43] Havendo, pois, o sacerdote examinado, se a inchação da praga, na sua calva ou antecalva, está branca, que tira a vermelho, como parece a lepra na pele,

[43]Священик мусить його оглянути, і якщо побачить, що підпухла виразка на лисині чи на чолі, черво-гноїста і схожа на болячку на тілі, то чоловік той має тяжке захворювання шкіри.

[44] é leproso aquele homem, está imundo; o sacerdote o declarará imundo; a sua praga está na cabeça.

[44]Він нечистий. Священик мусить визнати його нечистим. У нього на голові виразка.

[45] As vestes do leproso, em quem está a praga, serão rasgadas, e os seus cabelos

[45]На хворому повинно бути дрантя, волосся мусить бути скуйовджене, він

serão desgrenhados; cobrirá o bigode e clamará: Imundo! Imundo!

мусить, прикриваючи рота рукою, вигукувати: „Нечистий! Нечистий!”

[46] Será imundo durante os dias em que a praga estiver nele; é imundo, habitará só; a sua habitação será fora do arraial.

[46]Той чоловік буде нечистий, доки матиме виразку. Він нечистий. Він мусить жити окремо. Його оселя мусить бути поза табором.

[47] Quando também em alguma veste houver praga de lepra, veste de lã ou de linho,

[47]Коли є пліснява на вбранні, байдуже вовняному чи лляному,

[48] seja na urdidura, seja na trama, de linho ou de lã, em pele ou em qualquer obra de peles,

[48]на будь-якому полотні чи в'язаній тканині з вовни або льону, чи на шкірі,

[49] se a praga for esverdinhada ou avermelhada na veste, ou na pele, ou na urdidura, ou na trama, em qualquer coisa feita de pele, é a praga de lepra, e mostrar-se-á ao sacerdote.

[49]якщо пляма на одязі шкіряному, тканому чи в'язаному, зелена чи червона, і ця пліснява збільшується, то її слід показати священикові.

[50] O sacerdote examinará a praga e encerrará, por sete dias, aquilo que tem a praga.

[50]Священик мусить оглянути цю пляму й покласти окремо на сім днів.

[51] Então, examinará a praga ao sétimo dia; se ela se houver estendido na veste, na urdidura ou na trama, seja na pele, seja qual for a obra em que se empregue, é lepra maligna; isso é imundo.

[51]На сьомий день священик мусить оглянути пляму. І якщо вона пішла далі по одягу, тканому чи в'язаному, чи будь-якому шкіряному, і пляма плісняви збільшується, то цей одяг нечистий.

[52] Pelo que se queimará aquela veste, seja a urdidura, seja a trama, de lã, ou de linho, ou qualquer coisa feita de pele, em que se acha a praga, pois é lepra maligna; tudo se queimará.

[52]Він мусить спалити одяг, тканий чи в'язаний, вовняний чи лляний, чи шитий зі шкіри, що має плісняву, бо вона пішла далі. Його слід спалити у вогні.

[53] Mas, examinando o sacerdote, se a praga não se tiver espalhado na veste, nem na urdidura, nem na trama, nem em qualquer coisa feita de pele,

[53]Якщо священик подивиться й побачить, що пляма не пішла далі по одягу, тканому чи в'язаному або шитому зі шкіри,

[54] então, o sacerdote ordenará que se lave aquilo em que havia a praga e o encerrará por mais sete dias;

[54]то він мусить наказати, щоб люди випрали те, на чому пляма, й відокремити його ще на сім днів.

[55] o sacerdote, examinando a coisa em que havia praga, depois de lavada aquela, se a praga não mudou a sua cor, nem se espalhou, está imunda; com fogo a queimarás; é lepra roedora, seja no avesso ou no direito.

[55]Після того, як виперуть, священик мусить оглянути знов, і якщо побачить, що плiснява не змінила свого кольору, хоча й не пішла далі, то одяг нечистий. Його слід спалити на вогні, і не має значення, чи плiснява ззовні, чи зсередини.

[56] Mas, se o sacerdote examinar a mancha, e esta se tornou baça depois de lavada, então, a rasgará da veste, ou da pele, ou da urdidura, ou da trama.

[56]Та якщо священик подивиться й побачить, що плiснява поблякла після прання, то він мусить відірвати її від одягу шкіряного, в'язаного чи тканого.

[57] Se a praga ainda aparecer na veste, quer na urdidura, quer na trama, ou em qualquer coisa feita de pele, é lepra que se espalha; com fogo queimarás aquilo em que está a praga.

[57]Якщо вона знову з'явиться на тканині чи будь-чому шкіряному, то плiснява швидко пішла далі. Слід спалити у вогні те, на чому плiснява.

[58] Mas a veste, quer na urdidura, quer na trama, ou qualquer coisa de peles, que lavares e de que a praga se retirar, se lavará segunda vez e será limpa.

[58]Але якщо пляма зникла з одягу, чи то тканого, чи в'язаного, чи будь-чого шкіряного після прання, то його слід знову випрати, й він стане чистим.

[59] Esta é a lei da praga da lepra da veste de lã ou de linho, quer na urdidura, quer na trama; ou de qualquer coisa de peles, para se poder declará-las limpas ou imundas.

[59]Це закон про плiсняву на вовняному чи лляному одязі, тканому чи в'язаному, чи будь-чому шкіряному, щоб знати, чистий він чи нечистий».

Levítico 14

A lei acerca do leproso depois de sarado

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Esta será a lei do leproso no dia da sua purificação: será levado ao sacerdote;

[3] este sairá fora do arraial e o examinará. Se a praga da lepra do leproso está curada,

Левит 14

Очищення від корости

[1]І мовив Господь Мойсею:

[2]«Ось який буде закон для хворого на коросту на час його очищення. Його приведуть до священика.

[3]Священик мусить вийти з табору, і якщо він подивиться й побачить, що хворий на коросту зцілився,

[4] então, o sacerdote ordenará que se tomem, para aquele que se houver de purificar, duas aves vivas e limpas, e pau de cedro, e estofo carmesim, e hissopo.

[4]то мусить наказати принести два диких чистих птахи, деревини кедру, червону стрічку та іссоп для того, хто має очиститися.

[5] Mandará também o sacerdote que se imole uma ave num vaso de barro, sobre águas correntes.

[5]І мусить священик наказати зарізати одного птаха в глиняній посудині над протічною водою.

[6] Tomará a ave viva, e o pau de cedro, e o estofo carmesim, e o hissopo e os molhará no sangue da ave que foi imolada sobre as águas correntes.

[6]І візьме він живого птаха, кедрового дерева, червону стрічку, вмочить у кров птаха, якого зарізали над протічною водою,

[7] E, sobre aquele que há de purificar-se da lepra, aspergirá sete vezes; então, o declarará limpo e soltará a ave viva para o campo aberto.

[7]і покропить сім разів того, хто очищається від корости. І оголосить тоді його чистим, і пустить живого птаха понад полем.

[8] Aquele que tem de se purificar lavará as vestes, rapará todo o seu pêlo, banhar-se-á com água e será limpo; depois, entrará no arraial, porém ficará fora da sua tenda por sete dias.

[8]І випере тоді той, хто очищається, своє вбрання й поголить все волосся на собі, й викупається в воді. І тоді він стане чистим. І лише після цього він може ввійти до табору, але нехай не входить до свого намету протягом семи днів.

[9] Ao sétimo dia, rapará todo o seu cabelo, a cabeça, a barba e as sobrancelhas; rapará todo pêlo, lavará as suas vestes, banhará o corpo com água e será limpo.

[9]На сьомий день йому слід поголити все волосся: голову, бороду, брови. Він мусить поголити геть усе волосся на собі. І мусить випрати своє вбрання й викупатися у воді. І тоді він стане чистим.

[10] No oitavo dia, tomará dois cordeiros sem defeito, uma cordeira sem defeito, de um ano, e três dízimas de um efa de flor de farinha, para oferta de manjares, amassada com azeite, e separadamente um sextário de azeite;

[10]Восьмого дня йому слід узяти двох баранів без вади й одну однолітню вівцю без вади. І ще шість кварт найкращого борошна, змішаного з олією, для хлібної жертви і один лоґ оливи.

[11] e o sacerdote que faz a purificação apresentará o homem que houver de purificar-se e essas coisas diante do SENHOR, à porta da tenda da congregação;

[11]І мусить священик, який очищає, привести чоловіка з цими пожертвами до Господа перед входом до намету зібрання.

[12] tomará um dos cordeiros e o oferecerá por oferta pela culpa e o sextário de azeite; e os moverá por oferta movida perante o SENHOR.

[12]І мусить тоді священик узяти одного з баранів і віддати його як жертву відшкодування та лоґ оливи й принести це в жертву колихання перед Господом.

[13] Então, imolará o cordeiro no lugar em que se imola a oferta pelo pecado e o holocausto, no lugar santo; porque quer a oferta pela culpa como a oferta pelo pecado são para o sacerdote; são coisas santíssimas.

[13]І мусить він забити барана на тому місці, де забивають жертви очищення та всеспалення у Святому місці, бо жертва відшкодування, як і жертва очищення, належить священику. Це найсвятіше.

[14] O sacerdote tomará do sangue da oferta pela culpa e o porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito.

[14]І візьме священик трохи крові жертви за провину, і помастить мочку правого вуха того, хто очищається, великий палець його правиці й великий палець правої ноги.

[15] Também tomará do sextário de azeite e o derramará na palma da própria mão esquerda.

[15]І візьме тоді священик з лоґа трохи оливи і виллє її собі на ліву долоню.

[16] Molhará o dedo direito no azeite que está na mão esquerda e daquele azeite aspergirá, com o dedo, sete vezes perante o SENHOR;

[16]Тоді священик вмочить свого пальця правої руки в оливу, що на лівій долоні, й покропить пальцем оливу сім разів перед Господом.

[17] do restante do azeite que está na mão, o sacerdote porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito, em cima do sangue da oferta pela culpa;

[17]Рештою оливи, що на долоні, священик помастить мочку того, хто очищається, його правий палець правиці й великий палець правої ноги, поверх крові жертви за провину.

[18] o restante do azeite que está na mão do sacerdote, pô-lo-á sobre a cabeça daquele que tem de purificar-se; assim, o sacerdote fará expiação por ele perante o SENHOR.

[18]Оливою, що залишилася на долоні священика, він намастить голову того, хто очищається. І таким чином священик очистить його перед Господом.

[19] Então, o sacerdote fará a oferta pelo pecado e fará expiação por aquele que tem

[19]Тоді священик принесе жертву очищення й очистить того, хто очищається, від його нечистоти. І заб'ють після цього жертву всеспалення.

de purificar-se da sua imundícia. Depois, imolará o holocausto

[20] e o oferecerá com a oferta de manjares sobre o altar; assim, o sacerdote fará expiação pelo homem, e este será limpo.

[20]І покладе священик жертву всеспалення й хлібну жертву на вівтар, і очистить його священик, і тоді він стане чистим.

[21] Se for pobre, e as suas posses não lhe permitirem trazer tanto, tomará um cordeiro para oferta pela culpa como oferta movida, para fazer expiação por ele, e a dízima de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares, e um sextário de azeite,

[21]Але якщо той чоловік бідний і не може дати багато, тоді нехай візьме одного барана в жертву відшкодування. Це буде жертва колихання для його очищення. І ще дві кварти найкращого борошна, змішаного з оливою для хлібної жертви і лоґ оливи.

[22] duas rolas ou dois pombinhos, segundo as suas posses, dos quais um será para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto.

[22]А ще дві горлиці або два молодих голуби, на яких він спроможний. Одне буде для жертви очищення, а друге — для жертви спалення.

[23] Ao oitavo dia da sua purificação, os trará ao sacerdote, à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR.

[23]На восьмий день він мусить принести їх священикові для свого очищення до входу до намету зібрання перед Господом.

[24] O sacerdote tomará o cordeiro da oferta pela culpa e o sextário de azeite e os moverá por oferta movida perante o SENHOR.

[24]І візьме тоді священик барана для жертви відшкодування та лоґ оливи, і принесе їх як жертву колихання перед Господом.

[25] Então, o sacerdote imolará o cordeiro da oferta pela culpa, e tomará do sangue da oferta pela culpa, e o porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito.

[25]І заріжуть тоді барана в жертву за провину, і священик візьме трохи крові жертви відшкодування, помастить мочку правого вуха того, хто очищається, великий палець його правиці й великий палець його правої ноги.

[26] Derramará do azeite na palma da própria mão esquerda;

[26]І наллє священик трохи оливи собі на ліву долоню.

[27] e, com o dedo direito, aspergirá do azeite que está na sua mão esquerda, sete vezes perante o SENHOR;

[27]І покропить він пальцем своєї правиці оливою, що на його долоні, сім разів перед Господом.

[28] porá do azeite que está na sua mão na ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e no polegar da sua mão direita, e no polegar do seu pé direito, por cima do sangue da oferta pela culpa;

[29] o restante do azeite que está na mão do sacerdote porá sobre a cabeça do que tem de purificar-se, para fazer expiação por ele perante o SENHOR.

[30] Oferecerá uma das rolas ou um dos pombinhos, segundo as suas posses;

[31] será um para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto, além da oferta de manjares; e, assim, o sacerdote fará expiação por aquele que tem de purificar-se perante o SENHOR.

[32] Esta é a lei daquele em quem está a praga da lepra, cujas posses não lhe permitem o devido para a sua purificação.

A lei acerca da lepra numa casa

[33] Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão:

[34] Quando entrardes na terra de Canaã, que vos darei por possessão, e eu enviar a praga da lepra a alguma casa da terra da vossa possessão,

[35] o dono da casa fará saber ao sacerdote, dizendo: Parece-me que há como que praga em minha casa.

[36] O sacerdote ordenará que despejem a casa, antes que venha para examinar a praga, para que não seja contaminado tudo o que está na casa; depois, virá o sacerdote, para examinar a casa,

[37] e examinará a praga. Se, nas paredes da casa, há manchas esverdinhadas ou

[28]І візьме тоді священик трохи оливи зі своєї долоні й помастить мочку правого вуха того, хто очищається, великий палець його правиці й великий палець його правої ноги там, де помастив він кров’ю жертви відшкодування.

[29]Рештою оливи, що на його долоні, священик помастить голову того, хто очищається, щоб очистити його перед Господом.

[30]І принесе він одну з горлиць або одного з молодих голубів, що буде під рукою:

[31]одного в жертву очищення, а одного в жертву всеспалення разом із хлібною жертвою. І так священик очистить його від гріха перед Господом.

[32]Це закон для того, в кого короста, і він не може давати постійні пожертви очищення».

Проказа на оселі

[33]І мовив Господь Мойсею та Аарону:

[34]«Як увійдете до землі Ханаанської, що даю Я вам у володіння, і наведу Я плісняву на дім, що у володінні вашому,

[35]то власник того дому мусить прийти до священика і сказати: „Я помітив щось на зразок плісняви в своєму домі”.

[36]І накаже тоді священик, щоб винесли все з дому, перш ніж він прийде оглянути плісняву, щоб усе в домі не стало нечистим. Тоді священик піде оглянути дім.

[37]І якщо, оглядаючи плісняву, священик побачить, що на стінах вона виглядає, як руді чи зелені плями, немов заглибини в стіні,

avermelhadas e parecem mais fundas que a parede,

[38] então, o sacerdote sairá da casa e a cerrará por sete dias.

[39] Ao sétimo dia, voltará o sacerdote e examinará; se vir que a praga se estendeu nas paredes da casa,

[40] ele ordenará que arranquem as pedras em que estiver a praga e que as lancem fora da cidade num lugar imundo;

[41] e fará raspar a casa por dentro, ao redor, e o pó que houverem raspado lançarão, fora da cidade, num lugar imundo.

[42] Depois, tomarão outras pedras e as porão no lugar das primeiras; tomar-se-á outra argamassa e se rebocará a casa.

[43] Se a praga tornar a brotar na casa, depois de arrancadas as pedras, raspada a casa e de novo rebocada,

[44] então, o sacerdote entrará e examinará. Se a praga se tiver estendido na casa, há nela lepra maligna; está imunda.

[45] Derribar-se-á, portanto, a casa, as pedras e a sua madeira, como também todo o reboco da casa; e se levará tudo para fora da cidade, a um lugar imundo.

[46] Aquele que entrar na casa, enquanto está fechada, será imundo até à tarde.

[47] Também o que se deitar na casa lavará as suas vestes; e quem nela comer lavará as suas vestes.

[48] Porém, tornando o sacerdote a entrar, e, examinando, se a praga na casa não se tiver estendido depois que a casa foi

[38]то священик мусить вийти з дому й замкнути дім на сім днів.

[39]На сьомий день священик мусить знову прийти й оглянути дім. Якщо пліснява розійшлася по стінах дому,

[40]то священик мусить наказати, щоб повиймали те каміння з пліснявою й повикидали його геть за місто в нечисте місце.

[41]І нехай тоді обдеруть увесь дім зсередини й повикидають глину, що поздирали, за місто в нечисте місце.

[42]І нехай візьмуть нове каміння й повкладають натомість, а свіжою глиною пообмазують дім.

[43]Якщо пліснява повернеться й зацвіте по хаті після того, як повиймали каміння, поздирали глину й натомість помастили свіжою,

[44]то священик мусить прийти й оглянути. Якщо пліснява розійшлася по оселі, то це зараза, що руйнує дім. Він нечистий.

[45]Цей дім слід розламати, а каміння, дерево і всю глину повикидати поза табором в нечисте місце.

[46]І кожен, хто ввійде в оселю протягом того часу, що вона була замкнена, буде нечистий до вечора.

[47]Хто спав у ній, мусить випрати свій одяг. І хто їв у домі, мусить випрати свій одяг.

[48]Якщо священик прийде й побачить, що пліснява не розійшлася по оселі після того, як помазали її знову, то священик оголосить її чистою, бо пліснява пройшла.

rebocada, o sacerdote a declarará limpa, porque a praga está curada.

[49] Para purificar a casa, tomará duas aves, e pau de cedro, e estofo carmesim, e hissopo,

[50] imolará uma ave num vaso de barro sobre águas correntes,

[51] tomará o pau de cedro, e o hissopo, e o estofo carmesim, e a ave viva, e os molhará no sangue da ave imolada e nas águas correntes, e aspergirá a casa sete vezes.

[52] Assim, purificará aquela casa com o sangue da ave, e com as águas correntes, e com a ave viva, e com o pau de cedro, e com o hissopo, e com o estofo carmesim.

[53] Então, soltará a ave viva para fora da cidade, para o campo aberto; assim, fará expiação pela casa, e será limpa.

[54] Esta é a lei de toda sorte de praga de lepra, e de tinha,

[55] e da lepra das vestes, e das casas,

[56] e da inchação, e da pústula, e das manchas lustrosas,

[57] para ensinar quando qualquer coisa é limpa ou imunda. Esta é a lei da lepra.

Levítico 15

Imundícias do homem e da mulher

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão:

[2] Falai aos filhos de Israel e dizei-lhes: Qualquer homem que tiver fluxo seminal do seu corpo será imundo por causa do fluxo.

[3] Esta, pois, será a sua imundícia por causa do seu fluxo: se o seu corpo vaza o fluxo

[49]І щоб очистити дім, він мусить узяти два птахи, деревини кедра, червону стрічку й іссоп.

[50]Він мусить зарізати одного птаха в глиняній посудині над протічною водою.

[51]А тоді мусить він узяти деревину кедра, іссопу, червону стрічку й живого птаха і занурити в кров зарізаного птаха і в протічну воду. А потім покропити оселю сім разів.

[52]І так очистить він дім пташиною кров'ю, протічною водою, живим птахом кедровим деревом, іссопом і червоною стрічкою.

[53]І відпустить він тоді живого птаха за містом у чисте поле. І так він очистить дім, і дім буде чистий.

[54]Це закон про всіляку болячку на тілі, коросту,

[55]про плісняву на одязі і в оселі,

[56]запалення, лишай чи світлі плями на тілі,

[57]що вчить, коли що є нечисте, а коли чисте. Це закон про коросту та плісняву».

Левит 15

Про виділення з людського тіла

[1]І мовив Господь Мойсею та Аарону:

[2]«Зверніться до дітей Ізраїлю і скажіть їм: „Якщо в якого чоловіка чи жінки є теча, то він, чи вона — нечисті.

[3]Не має значення чи нечистоти свободно виходять, чи затримуються в тілі. Така людина — нечиста.

ou se o seu corpo o estanca, esta é a sua imundícia.

4 Toda cama em que se deitar o que tiver fluxo será imunda; e tudo sobre que se assentar será imundo.

5 Qualquer que lhe tocar a cama lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

6 Aquele que se assentar sobre aquilo em que se assentara o que tem o fluxo lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

7 Quem tocar o corpo do que tem o fluxo lavará as sua vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

8 Se o homem que tem o fluxo cuspir sobre uma pessoa limpa, então, esta lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imunda até à tarde.

9 Também toda sela em que cavalgar o que tem o fluxo será imunda.

10 Qualquer que tocar alguma coisa que esteve debaixo dele será imundo até à tarde; e aquele que a levar lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

11 Também todo aquele em quem tocar o que tiver o fluxo, sem haver lavado as suas mãos com água, lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

12 O vaso de barro em que tocar o que tem o fluxo será quebrado; porém todo vaso de madeira será lavado em água.

4Усяка постіль, на яку лягає чоловік, в якого теча, буде нечистою, і все, на що він сідає, буде нечисте.

5Хто торкнеться постілі його, мусить випрати свій одяг, викупатися в воді й лишатиметься нечистим до вечора.

6Кожен, хто сідає на те місце, де сидів чоловік з течею, мусить випрати свій одяг, викупатися в воді й лишатиметься нечистим до вечора.

7Кожен, хто торкається того, в кого теча, мусить випрати свій одяг, викупатися в воді й лишатиметься нечистим до вечора.

8Якщо той, у кого теча, плюне на чистого, то останній мусить випрати свій одяг, облитися водою й залишатиметься нечистим до вечора.

9Все, на чому сидить чоловік з течею, їдучи верхи, буде нечистим.

10Кожен, хто торкається будь-чого, що було під чоловіком з течею, лишається нечистим до вечора. Кожен, хто носить те з-під чоловіка, мусить випрати свій одяг, викупатися в воді й залишатиметься нечистим до вечора.

11Кожен, кого торкнеться чоловік, що має течу, не обмивши руки водою, мусить випрати свій одяг, викупатися в воді й лишатиметься нечистим до вечора.

12Глиняна посудина, якої торкається нечистий чоловік з течею, мусить бути розбита, а дерев'яну посудину слід викупати в воді.

[13] Quando, pois, o que tem o fluxo dele estiver limpo, contar-se-ão sete dias para a sua purificação; lavará as suas vestes, banhará o corpo em águas correntes e será limpo.

[13]Коли в чоловіка теча пройде, він мусить зачекати сім днів до свого очищення, випрати свій одяг, обмитися протічною водою, і тоді він очиститься.

[14] Ao oitavo dia, tomará duas rolas ou dois pombinhos, e virá perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação, e os dará ao sacerdote;

[14]На восьмий день він мусить узяти для себе двох горлиць або двох молодих голубів, стати перед Господом біля входу до намету зібрання і віддати їх священикові.

[15] este os oferecerá, um, para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto; e, assim, o sacerdote fará, por ele, expiação do seu fluxo perante o SENHOR.

[15]Священик принесе одного в жертву очищення, іншого — в жертву всеспалення. І так спокутує за нього перед Господом — за його течу.

Правила для чоловіків

[16] Também o homem, quando se der com ele emissão do sêmen, banhará todo o seu corpo em água e será imundo até à tarde.

[16]Якщо в чоловіка витікає сім'я, то він мусить увесь викупатися в воді й лишатиметься нечистим до вечора.

[17] Toda veste e toda pele em que houver sêmen se lavarão em água e serão imundas até à tarde.

[17]І будь-яке вбрання або шкіру, на яку впаде сім'я, слід випрати в воді, і вона лишатиметься нечистою до вечора.

[18] Se um homem coabitar com mulher e tiver emissão do sêmen, ambos se banharão em água e serão imundos até à tarde.

[18]Якщо чоловік ляже з жінкою, а в нього тече сім'я, то обоє вони мусять викупатися в воді й лишатимуться нечистими до вечора.

Правила для жінок

[19] A mulher, quando tiver o fluxo de sangue, se este for o fluxo costumado do seu corpo, estará sete dias na sua menstruação, e qualquer que a tocar será imundo até à tarde.

[19]Коли в жінки місячні, й тече кров з її тіла, вона буде нечистою сім днів. Кожен, хто торкнеться її, лишатиметься нечистим до вечора.

[20] Tudo sobre que ela se deitar durante a menstruação será imundo; e tudo sobre que se assentar será imundo.

[20]І все, на що вона ляже під час місячних, буде нечисте. І все, на що вона сяде, буде нечисте.

[21] Quem tocar no leito dela lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[21]І кожен, хто торкнеться постілі, мусить випрати свій одяг, викупатися в воді й лишатиметься нечистим до вечора.

[22] Quem tocar alguma coisa sobre que ela se tiver assentado lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[22]Кожен, хто торкнеться будь-якої речі, на якій вона сиділа, мусить випрати свій одяг, викупатися в воді й залишатиметься нечистим до вечора.

[23] Também quem tocar alguma coisa que estiver sobre a cama ou sobre aquilo em que ela se assentou, esse será imundo até à tarde.

[23]Якщо хто торкнеться будь-чого на постілі або на тому, на чому вона сиділа, той лишатиметься нечистим до вечора.

[24] Se um homem coabitar com ela, e a sua menstruação estiver sobre ele, será imundo por sete dias; e toda cama sobre que ele se deitar será imunda.

[24]Якщо чоловік переспить із нею, то її нечистота буде й на ньому, і він буде нечистий сім днів. І будь-яка постіль, на яку він ляже, буде нечиста.

[25] Também a mulher, quando manar fluxo do seu sangue, por muitos dias fora do tempo da sua menstruação ou quando tiver fluxo do sangue por mais tempo do que o costumado, todos os dias do fluxo será imunda, como nos dias da sua menstruação.

[25]Коли в жінки кровотеча протягом багатьох днів і не під час її місячних або якщо кровотеча в неї довше, ніж звичайні місячні, то вона буде нечистою протягом усього часу своєї нечистоти, як і під час місячних.

[26] Toda cama sobre que se deitar durante os dias do seu fluxo ser-lhe-á como a cama da sua menstruação; e toda coisa sobre que se assentar será imunda, conforme a impureza da sua menstruação.

[26]Будь-яка постіль, на яку вона ляже протягом усього періоду течі, буде як її постіль під час місячних. І будь-що, на що вона сідає, буде нечистим так само, як воно нечисте під час її місячних.

[27] Quem tocar estas será imundo; portanto, lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[27]Кожен, хто торкнеться того, буде нечистий. Він мусить випрати свій одяг, викупатися в воді й залишатиметься нечистим до вечора.

[28] Porém, quando lhe cessar o fluxo, então, se contarão sete dias, e depois será limpa.

[28]Коли теча в неї пройде, вона мусить зачекати сім днів і після того буде чистою.

[29] Ao oitavo dia, tomará duas rolas ou dois pombinhos e os trará ao sacerdote à porta da tenda da congregação.

[29]На восьмий день вона мусить узяти двох горлиць або двійко молодих голубів і принести їх до священика біля входу до намету зібрання.

[30] Então, o sacerdote oferecerá um, para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto; o sacerdote fará, por ela,

[30]Священик принесе одного в жертву очищення, а другого — в жертву всеспалення. І таким чином священик очистить її перед Господом від її нечистої течі.

expiação do fluxo da sua impureza perante o SENHOR.

31 Assim, separareis os filhos de Israel das suas impurezas, para que não morram nelas, ao contaminarem o meu tabernáculo, que está no meio deles.

31Застерігай дітей Ізраїлю від нечистоти, щоб вони не померли в нечистоті своїй, поганячи Мій святий намет, що серед них.

32 Esta é a lei daquele que tem o fluxo, e daquele com quem se dá emissão do sêmen e que fica por ela imundo,

32Це закон для того, в кого теча або для того, в кого тече сім'я і він стає через те нечистим,

33 e também da mulher passível da sua menstruação, e daquele que tem o fluxo, seja homem ou mulher, e do homem que se deita com mulher imunda.

33для жінки, у якої місячні, для тих, у кого теча, чоловік то чи жінка, і для чоловіка, який переспить з нечистою жінкою"».

Levítico 16

O Dia da Expiação

1 Falou o SENHOR a Moisés, depois que morreram os dois filhos de Arão, tendo chegado aqueles diante do SENHOR.

2 Então, disse o SENHOR a Moisés: Dize a Arão, teu irmão, que não entre no santuário em todo tempo, para dentro do véu, diante do propiciatório que está sobre a arca, para que não morra; porque aparecerei na nuvem sobre o propiciatório.

3 Entrará Arão no santuário com isto: um novilho, para oferta pelo pecado, e um carneiro, para holocausto.

4 Vestirá ele a túnica de linho, sagrada, terá as calças de linho sobre a pele, cingir-se-á com o cinto de linho e se cobrirá com a mitra de linho; são estas as vestes sagradas. Banhará o seu corpo em água e, então, as vestirá.

Левит 16

День очищення

1Господь розмовляв з Мойсеєм після смерті двох Ааронових синів. Вони померли, коли спалювали запашне куріння перед Господом.

2Господь мовив Мойсею: «Скажи своєму брату Ааронові, що йому не слід приходити, коли йому заманеться, до святилища, що за запоною перед місцем сповіді, що на Священному ковчегу, щоб не помер, бо Я з'являтимуся в хмарі над місцем сповіді.

3Ось із чим мусить Аарон входити до святилища: з бичком для жертви очищення і з бараном для жертви всеспалення.

4І мусить він убратися в священний полотняний хітон. На тілі його мусить бути полотняна білизна. І хай підпережеться полотняним паском, а голову вбере в полотняний тюрбан. Це священне вбрання, тож він мусить викупатися в воді, перш ніж одягати його.

[5] Da congregação dos filhos de Israel tomará dois bodes, para a oferta pelo pecado, e um carneiro, para holocausto.

[6] Arão trará o novilho da sua oferta pelo pecado e fará expiação por si e pela sua casa.

[7] Também tomará ambos os bodes e os porá perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação.

[8] Lançará sortes sobre os dois bodes: uma, para o SENHOR, e a outra, para o bode emissário.

[9] Arão fará chegar o bode sobre o qual cair a sorte para o SENHOR e o oferecerá por oferta pelo pecado.

[10] Mas o bode sobre que cair a sorte para bode emissário será apresentado vivo perante o SENHOR, para fazer expiação por meio dele e enviá-lo ao deserto como bode emissário.

O sacrifício pelo próprio sumo sacerdote

[11] Arão fará chegar o novilho da sua oferta pelo pecado e fará expiação por si e pela sua casa; imolará o novilho da sua oferta pelo pecado.

[12] Tomará também, de sobre o altar, o incensário cheio de brasas de fogo, diante do SENHOR, e dois punhados de incenso aromático bem moído e o trará para dentro do véu.

[13] Porá o incenso sobre o fogo, perante o SENHOR, para que a nuvem do incenso cubra o propiciatório, que está sobre o Testemunho, para que não morra.

[14] Tomará do sangue do novilho e, com o dedo, o aspergirá sobre a frente do

[5]Від дітей Ізраїлю він мусить узяти двох козлів для жертви очищення й одного барана для жертви всеспалення.

[6]І мусить Аарон принести бичка в жертву очищення, таким чином очистивши себе і свою родину.

[7]Тоді він мусить узяти двох козлів і поставити їх перед Господом біля входу до намету зібрання.

[8]І кине Аарон жереб щодо них. Один для Господа, а другий — для Азазела.

[9]І приведе тоді Аарон козла, на якого випав жереб для Господа, і принесе його в жертву очищення.

[10]А козла, на якого випав жереб для Азазела, приведе живого для Господа, щоб очиститися, відіславши його в пустелю до Азазела.

[11]І принесе тоді Аарон бичка в жертву очищення за себе, і очистяться сам і його родина. Він заб’є бичка в жертву очищення за себе.

[12]І мусить він тоді взяти кадильницю, наповнену жаром з вівтаря, що перед Господом, і дві пригорщі добре розтовченого запашного куріння і віднести за запону.

[13]І покладе він це куріння на вогонь перед Господом, щоб дим від куріння укрив кришку ковчега Заповіту, щоб йому не вмерти.

[14]І мусить він узяти трохи крові бичка й покропити своїм пальцем кришку зі

propiciatório; e, diante do propiciatório, aspergirá sete vezes do sangue, com o dedo.

східного боку. А перед кришкою покропити пальцем кров'ю сім разів.

O sacrifício pelo povo

[15] Depois, imolará o bode da oferta pelo pecado, que será para o povo, e trará o seu sangue para dentro do véu; e fará com o seu sangue como fez com o sangue do novilho; aspergi-lo-á no propiciatório e também diante dele.

[15]І мусить він тоді забити козла для жертви очищення за людей і внести кров його за запону, і вчинити з його кров'ю так само, як з кров'ю бичка, і покропити кришку й перед нею.

[16] Assim, fará expiação pelo santuário por causa das impurezas dos filhos de Israel, e das suas transgressões, e de todos os seus pecados. Da mesma sorte, fará pela tenda da congregação, que está com eles no meio das suas impurezas.

[16]І так він очистить святилище від нечистот дітей Ізраїлю, від їхніх провин і гріхів. І мусить він зробити так само з наметом зібрання, що стоїть серед їхніх нечистот.

[17] Nenhum homem estará na tenda da congregação quando ele entrar para fazer propiciação no santuário, até que ele saia depois de feita a expiação por si mesmo, e pela sua casa, e por toda a congregação de Israel.

[17]І ніхто не повинен бути в наметі зібрання, коли Аарон іде до святилища для очищення, аж поки він звідти не вийде. І спокутує Аарон за себе й за свою родину, і за громаду ізраїльську.

[18] Então, sairá ao altar, que está perante o SENHOR, e fará expiação por ele. Tomará do sangue do novilho e do sangue do bode e o porá sobre os chifres do altar, ao redor.

[18]І вийде він тоді до жертовника, що перед Господом, і очистить його. Він візьме трохи крові бичка й крові козла і змастить нею з усіх боків роги жертовника.

[19] Do sangue aspergirá, com o dedo, sete vezes sobre o altar, e o purificará, e o santificará das impurezas dos filhos de Israel.

[19]І покропить він пальцем вівтар кров'ю сім разів і очистить його від нечистот дітей Ізраїлю, і освятить його.

[20] Havendo, pois, acabado de fazer expiação pelo santuário, pela tenda da congregação e pelo altar, então, fará chegar o bode vivo.

[20]І завершивши очищення святилища, намету зібрання і вівтаря, він приведе живого козла.

[21] Arão porá ambas as mãos sobre a cabeça do bode vivo e sobre ele confessará todas

[21]І покладе Аарон руки козлу на голову, і сповідає над ним усі беззаконня синів Ізраїлю, всі їхні провини і всі гріхи їхні.

as iniqüidades dos filhos de Israel, todas as suas transgressões e todos os seus pecados; e os porá sobre a cabeça do bode e enviá-lo-á ao deserto, pela mão de um homem à disposição para isso.

Так він покладе їх на голову козлові, а тоді відішле його в пустелю з призначеним для цього чоловіком.

22 Assim, aquele bode levará sobre si todas as iniqüidades deles para terra solitária; e o homem soltará o bode no deserto.

22І понесе козел на собі всі їхні гріхи до безлюдної землі. І відпустить той чоловік його в пустелі.

23 Depois, Arão virá à tenda da congregação, e despirá as vestes de linho, que havia usado quando entrara no santuário, e ali as deixará.

23І ввійде тоді Аарон до намету зібрання, і зніме з себе полотняне вбрання, в яке вбрався, як заходив до святилища, і залишить його там.

24 Banhará o seu corpo em água no lugar santo e porá as suas vestes; então, sairá, e oferecerá o seu holocausto e o holocausto do povo, e fará expiação por si e pelo povo.

24І обмиє він тіло водою у святому місці, і вбереться в своє вбрання, а тоді вийде й принесе жертву всеспалення за себе й за народ. Так він очистить себе і свій народ.

25 Também queimará a gordura da oferta pelo pecado sobre o altar.

25Тоді він спалить жир жертви очищення на вівтарі.

26 E aquele que tiver levado o bode emissário lavará as suas vestes, banhará o seu corpo em água e, depois, entrará no arraial.

26Чоловік, який відпускає козла Азазелу, мусить випрати свій одяг й обмитися водою, після чого може повертатися до табору.

27 Mas o novilho e o bode da oferta pelo pecado, cujo sangue foi trazido para fazer expiação no santuário, serão levados fora do arraial; porém as suas peles, a sua carne e o seu excremento se queimarão.

27Бичка й козла для жертви очищення, чию кров було внесено до святилища для очищення, слід віднести геть із табору. Їхню шкуру, м'ясо і нечистоти слід спалити у вогні.

28 Aquele que o queimar lavará as suas vestes, banhará o seu corpo em água e, depois, entrará no arraial.

28Той чоловік, що спалюватиме їх, мусить випрати свій одяг й обмитися водою. Після цього він може йти до табору.

A Festa anual das Expiações

29 Isso vos será por estatuto perpétuo: no sétimo mês, aos dez dias do mês, afligireis a vossa alma e nenhuma obra fareis, nem

29І буде це для вас вічним законом: десятого дня сьомого місяця не споживайте ніякої їжі й нічого не робіть, як ви, ізраїльтяни, так і чужинці, що живуть серед вас.

o natural nem o estrangeiro que peregrina entre vós.

[30] Porque, naquele dia, se fará expiação por vós, para purificar-vos; e sereis purificados de todos os vossos pecados, perante o SENHOR.

[30]Цього дня здійснюється очищення від усіх ваших гріхів, і тоді ви станете чистими перед Господом.

[31] É sábado de descanso solene para vós outros, e afligireis a vossa alma; é estatuto perpétuo.

[31]Це дуже важливий день відпочинку для вас. Не споживайте ніякої їжі. Це закон на віки вічні.

[32] Quem for ungido e consagrado para oficiar como sacerdote no lugar de seu pai fará a expiação, havendo posto as vestes de linho, as vestes santas;

[32]Очищення здійснюватиме священик, якого помазано й посвячено, щоб він служив відправу замість отця свого. І вбереться він у священне полотняне вбрання.

[33] fará expiação pelo santuário, pela tenda da congregação e pelo altar; também a fará pelos sacerdotes e por todo o povo da congregação.

[33]І очистить він святилище, намет зібрання і вівтар, і священиків, і всіх людей громади.

[34] Isto vos será por estatuto perpétuo, para fazer expiação uma vez por ano pelos filhos de Israel, por causa dos seus pecados. E fez Arão como o SENHOR ordenara a Moisés.

[34]І буде це для вас законом на віки вічні: раз на рік очищати дітей Ізраїля від усіх їхніх гріхів». І вчинив Аарон так, як Господь наказав Мойсеєві.

Levítico 17

Leis referentes à matança dos animais

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala a Arão, e a seus filhos, e a todos os filhos de Israel e dize-lhes: Isto é o que o SENHOR ordenou, dizendo:

[3] Qualquer homem da casa de Israel que imolar boi, ou cordeiro, ou cabra, no arraial ou fora dele,

[4] e os não trouxer à porta da tenda da congregação, como oferta ao SENHOR diante do seu tabernáculo, a tal homem será imputada a culpa do sangue;

Левит 17

Місце спокути

[1]І мовив Господь Мойсею:

[2]«Поговори з Аароном і його синами, а також з дітьми Ізраїлю і скажи їм, що Господь наказав:

[3]„Якщо хтось із родини Ізраїлю заб'є бичка чи вівцю, чи козу в таборі, чи поза табором,

[4]і не принесе до входу до намету зібрання, як жертву Господу перед наметом Господнім, то він буде винний за пролиту кров. Він пролив кров, і його слід вилучити з народу його.

derramou sangue, pelo que esse homem será eliminado do seu povo;

[5] para que os filhos de Israel, trazendo os seus sacrifícios, que imolam em campo aberto, os apresentem ao SENHOR, à porta da tenda da congregação, ao sacerdote, e os ofereçam por sacrifícios pacíficos ao SENHOR.

[5]Це для того, щоб діти Ізраїлю більше не приносили жертви Господу в чистім полі, а приносили до входу в намет зібрання до священика як мирну жертву Господу.

[6] O sacerdote aspergirá o sangue sobre o altar do SENHOR, à porta da tenda da congregação, e queimará a gordura de aroma agradável ao SENHOR.

[6]І покропить тоді священик вівтар Господній біля входу до намету зібрання, і спалить він жир, як приємні для Господа пахощі.

[7] Nunca mais oferecerão os seus sacrifícios aos demônios, com os quais eles se prostituem; isso lhes será por estatuto perpétuo nas suas gerações.

[7]І нехай не приносять більше свої жертви „козячим бовванам", за якими вони полювали, як повії. І буде це вічний закон для них на всі їхні покоління.

[8] Dize-lhes, pois: Qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre vós que oferecer holocausto ou sacrifício

[8]І ще скажи їм: якщо хтось із роду ізраїльського або з чужинців, що живуть серед них, приносить жертву всеспалення або якусь іншу жертву,

[9] e não o trouxer à porta da tenda da congregação, para oferecê-lo ao SENHOR, esse homem será eliminado do seu povo.

[9]і не приведе її до входу до намету зібрання, щоб пожертвувати її Господу, то його буде вилучено з його народу.

A proibição de comer sangue

Заборона споживати кров

[10] Qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre vós que comer algum sangue, contra ele me voltarei e o eliminarei do seu povo.

[10]Якщо хтось із роду ізраїльського або з чужинців, що живуть серед них, спожиє хоч якої крові, то Я повернуся проти того, хто споживатиме кров і вилучу його з його народу.

[11] Porque a vida da carne está no sangue. Eu vo-lo tenho dado sobre o altar, para fazer expiação pela vossa alma, porquanto é o sangue que fará expiação em virtude da vida.

[11]Бо життя тіла — у крові, і Я дав її вам для очищення вашого життя на вівтарі; саме кров очищає життя вашого тіла.

[12] Portanto, tenho dito aos filhos de Israel: nenhuma alma de entre vós comerá

[12]Тому Я й кажу дітям Ізраїлю: „Ніхто з вас не сміє споживати кров. Ніхто з чужинців, що живуть поміж вас, не сміють споживати кров".

sangue, nem o estrangeiro que peregrina entre vós o comerá.

[13] Qualquer homem dos filhos de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre vós que caçar animal ou ave que se come derramará o seu sangue e o cobrirá com pó.

[14] Portanto, a vida de toda carne é o seu sangue; por isso, tenho dito aos filhos de Israel: não comereis o sangue de nenhuma carne, porque a vida de toda carne é o seu sangue; qualquer que o comer será eliminado.

[15] Todo homem, quer natural, quer estrangeiro, que comer o que morre por si ou dilacerado lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde; depois, será limpo.

[16] Mas, se não as lavar, nem banhar o corpo, levará sobre si a sua iniqüidade.

Levítico 18

Casamentos ilícitos

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[3] Não fareis segundo as obras da terra do Egito, em que habitastes, nem fareis segundo as obras da terra de Canaã, para a qual eu vos levo, nem andareis nos seus estatutos.

[4] Fareis segundo os meus juízos e os meus estatutos guardareis, para andardes neles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[13]Якщо хтось із дітей Ізраїлю чи якийсь чужинець, що живе серед вас, вполює дикого звіра чи їстівного птаха, то він мусить зцідити кров і засипати її землею.

[14]Оскільки життя плоті у крові, через те Я й кажу дітям Ізраїлю: „Не споживайте нічиєї крові ніякої живої істоти, бо життя плоті — це кров. Кожного, хто споживає її, буде вилучено.

[15]І кожен, чи місцевий, а чи чужинець, хто їсть падло або розірване звіром, мусить випрати свій одяг, викупатись у воді й лишатися нечистим до вечора, а тоді стане чистим.

[16]Якщо ж він не випере одяг і не обмиється водою, то нестиме свій гріх”».

Левит 18

Протизаконні статеві стосунки

[1]І мовив Господь Мойсею:

[2]«Скажи дітям Ізраїлю: „Я є Господь ваш Бог.

[3]Ви не повинні чинити так, як це робиться в Єгипетській землі, де ви жили. Ви не повинні чинити й так, як це робиться в землі Ханаанській, куди Я вас веду. Ви не повинні жити за їхніми законами.

[4]Дотримуйтеся Моїх правил і виконуйте Мої закони, щоб згідно з ними жити. Я є Господь ваш Бог.

[5] Portanto, os meus estatutos e os meus juízos guardareis; cumprindo-os, o homem viverá por eles. Eu sou o SENHOR.

[5]Ви мусите дотримуватися Моїх законів і правил. Хто їх дотримується, той житиме за ними. Я є Господь.

[6] Nenhum homem se chegará a qualquer parenta da sua carne, para lhe descobrir a nudez. Eu sou o SENHOR.

[6]Нехай ніхто не наближається до своєї родички, щоб злягтися з нею. Я є Господь.

[7] Não descobrirás a nudez de teu pai e de tua mãe; ela é tua mãe; não lhe descobrirás a nudez.

[7]Голизну батька свого й голизну матері своєї не відкривай. Вона твоя мати. Не смій відкривати голизну її.

[8] Não descobrirás a nudez da mulher de teu pai; é nudez de teu pai.

[8]Не злягайся з батьковою дружиною, бо якщо ти мав статеві стосунки з нею, то це неначе би ти злігся зі своїм батьком.

[9] A nudez da tua irmã, filha de teu pai ou filha de tua mãe, nascida em casa ou fora de casa, a sua nudez não descobrirás.

[9]Не смій відкривати голизну сестри твоєї чи дочки твого батька чи матері, що народилася в одному з тобою домі чи поза ним.

[10] A nudez da filha do teu filho ou da filha de tua filha, a sua nudez não descobrirás, porque é tua nudez.

[10]Не смій відкривати голизну дочки свого сина або дочки своєї дочки, бо вони плоть і кров твоя.

[11] Não descobrirás a nudez da filha da mulher de teu pai, gerada de teu pai; ela é tua irmã.

[11]Не смій відкривати голизну дочки батькової дружини, що народилася від твого батька. Вона — сестра твоя.

[12] A nudez da irmã do teu pai não descobrirás; ela é parenta de teu pai.

[12]Не злягайся з батьковою сестрою, бо вона кров і плоть твого батька.

[13] A nudez da irmã de tua mãe não descobrirás; pois ela é parenta de tua mãe.

[13]Не злягайся з материною сестрою, бо вона кровна родичка твоєї матері.

[14] A nudez do irmão de teu pai não descobrirás; não te chegarás à sua mulher; ela é tua tia.

[14]Не злягайся з дружиною батькового брата. Не смій наближатися до його дружини. Вона — твоя тітка.

[15] A nudez de tua nora não descobrirás; ela é mulher de teu filho; não lhe descobrirás a nudez.

[15]Не злягайся з невісткою своєю. Вона — дружина твого сина.

[16] A nudez da mulher de teu irmão não descobrirás; é a nudez de teu irmão.

[16]Не злягайся з братовою дружиною, бо якщо ти мав статеві стосунки з нею, то це неначе би ти злігся зі своїм братом.

[17] A nudez de uma mulher e de sua filha não descobrirás; não tomarás a filha de seu filho, nem a filha de sua filha, para lhe

[17]Не злягайся з жінкою та її дочкою. Не смій брати дочку сина її чи дочку дочки її, щоб відкрити голизну їхню. Вони — її плоть. Це злочин.

descobrir a nudez; parentes são; maldade é.

[18] E não tomarás com tua mulher outra, de sorte que lhe seja rival, descobrindo a sua nudez com ela durante sua vida.

[18]Не смій брати шлюб із сестрою дружини, щоб вона не стала суперницею сестри своєї, і не злягайся з нею, поки жива твоя дружина.

Uniões abomináveis

[19] Não te chegarás à mulher, para lhe descobrir a nudez, durante a sua menstruação.

[19]Не смій наближатися, щоб відкрити голизну жінки під час її очищення від нечистоти (місячних).

[20] Nem te deitarás com a mulher de teu próximo, para te contaminares com ela.

[20]Не злягайся з дружиною свого ближнього, щоб не осквернитися разом з нею.

[21] E da tua descendência não darás nenhum para dedicar-se a Moloque, nem profanarás o nome de teu Deus. Eu sou o SENHOR.

[21]Не віддавай нікого з дітей своїх в жертву Молохові. Не знечещуй імені Бога свого. Я є Господь.

[22] Com homem não te deitarás, como se fosse mulher; é abominação.

[22]Не лягай з чоловіком, наче з жінкою. Це гидота.

[23] Nem te deitarás com animal, para te contaminares com ele, nem a mulher se porá perante um animal, para ajuntar-se com ele; é confusão.

[23]Не злягайся з худобою, бо станеш нечистим. І жінка не повинна злягатися з тваринами. Це протиприродно.

[24] Com nenhuma destas coisas vos contaminareis, porque com todas estas coisas se contaminaram as nações que eu lanço de diante de vós.

[24]Не оскверняй себе нічим таким. Бо цим осквернили себе народи, які Я проганяю від вас.

[25] E a terra se contaminou; e eu visitei nela a sua iniqüidade, e ela vomitou os seus moradores.

[25]Земля осквернилась, і Я покарав її за беззаконня людей, що жили на ній, отож вона викидає геть із себе народи, що живуть на ній.

[26] Porém vós guardareis os meus estatutos e os meus juízos, e nenhuma destas abominações fareis, nem o natural, nem o estrangeiro que peregrina entre vós;

[26]Дотримуйтеся Моїх законів і правил і не чиніть усієї тієї гидоти, ні місцевий житель, ані чужинець, що живе серед вас.

[27] porque todas estas abominações fizeram os homens desta terra que nela estavam antes de vós; e a terra se contaminou.

[27]Бо люди землі цієї, що жили до вас, чинили всю цю гидоту, і земля осквернилася.

[28] Não suceda que a terra vos vomite, havendo-a vós contaminado, como vomitou o povo que nela estava antes de vós.

[29] Todo que fizer alguma destas abominações, sim, aqueles que as cometerem serão eliminados do seu povo.

[30] Portanto, guardareis a obrigação que tendes para comigo, não praticando nenhum dos costumes abomináveis que se praticaram antes de vós, e não vos contaminareis com eles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[28]Тож не чиніть так, щоб земля викинула вас геть за гидоту, як вона вчинила з народами, що жили до вас.

[29]Бо якщо хто чинитиме таку гидоту, того буде вилучено з його народу.

[30]То ж дотримуйтеся законів Моїх і не чиніть нічого огидного, що вони чинили до вас. Не ганьбіть себе нічим таким. Я є Господь Бог ваш"».

Levítico 19

A repetição de diversas leis

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala a toda a congregação dos filhos de Israel e dize-lhes: Santos sereis, porque eu, o SENHOR, vosso Deus, sou santo.

[3] Cada um respeitará a sua mãe e o seu pai e guardará os meus sábados. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[4] Não vos virareis para os ídolos, nem vos fareis deuses de fundição. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[5] Quando oferecerdes sacrifício pacífico ao SENHOR, oferecê-lo-eis para que sejais aceitos.

[6] No dia em que o oferecerdes e no dia seguinte, se comerá; mas o que sobejar, ao terceiro dia, será queimado.

[7] Se alguma coisa dele for comida ao terceiro dia, é abominação; não será aceita.

Левит 19

Ізраїль належить Богові

[1]І мовив Господь Мойсею:

[2]«Поговори з усією громадою дітей Ізраїлю і скажи їм: „Ви повинні бути святими, бо Я святий, Господь Бог ваш.

[3]Кожен із вас мусить шанувати матір і батька й дотримуватись Моїх субот. Я є Господь Бог ваш.

[4]Не поклоняйтеся бовванам! Не робіть собі литих божків. Я є Господь Бог ваш.

[5]Коли будете приносити мирну жертву Господу, її слід приносити так, щоб дістати ласку.

[6]Їжте її в день жертвоприношення або наступного дня. І що залишиться на третій день, те слід спалити у вогні.

[7]Якщо хтось їстиме на третій день, то це огидно й не мило Богу.

[8] Qualquer que o comer levará a sua iniqüidade, porquanto profanou coisa santa do SENHOR; por isso, será eliminado do seu povo.

[8]Кожен, хто їсть її, повинен узяти відповідальність за свій гріх, бо він осквернив святиню Господню. Того слід вилучити з-поміж його народу.

[9] Quando também segares a messe da tua terra, o canto do teu campo não segarás totalmente, nem as espigas caídas colherás da tua messe.

[9]Як будете збирати врожай на своїй землі, не жніть аж до межі свого поля й не збирайте колоски, що попадали.

[10] Não rebuscarás a tua vinha, nem colherás os bagos caídos da tua vinha; deixá-los-ás ao pobre e ao estrangeiro. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[10]Не оббирай виноградник свій дочиста й не підбирай ґрона, що попадали на твоєму винограднику. Залиш їх для вбогого й чужинця. Я є Господь ваш.

[11] Não furtareis, nem mentireis, nem usareis de falsidade cada um com o seu próximo;

[11]Не крадіть і не ошукуйте і не брешіть одне одному.

[12] nem jurareis falso pelo meu nome, pois profanaríeis o nome do vosso Deus. Eu sou o SENHOR.

[12]Не присягайтесь іменем Моїм неправдиво й не виказуйте зневагу до імені Бога вашого. Я є Господь.

[13] Não oprimirás o teu próximo, nem o roubarás; a paga do jornaleiro não ficará contigo até pela manhã.

[13]Не утискайте ближнього свого й не грабуйте. Платня наймитові не повинна залишатись у вас до ранку.

[14] Não amaldiçoarás o surdo, nem porás tropeço diante do cego; mas temerás o teu Deus. Eu sou o SENHOR.

[14]Не сваріть глухого. Не кладіть нічого перед сліпим, щоб той не впав. Бійтеся Бога свого. Я є Господь.

[15] Não farás injustiça no juízo, nem favorecendo o pobre, nem comprazendo ao grande; com justiça julgarás o teu próximo.

[15]Не чиніть несправедливості. Не потурайте вбогим і не догоджайте можновладним. По правді судіть ближнього свого.

[16] Não andarás como mexeriqueiro entre o teu povo; não atentarás contra a vida do teu próximo. Eu sou o SENHOR.

[16]Не будь наклепником серед свого народу. Не підвергай небезпеці життя ближнього свого. Я є Господь.

[17] Não aborrecerás teu irmão no teu íntimo; mas repreenderás o teu próximo e, por causa dele, não levarás sobre ti pecado.

[17]Не май у серці ненависті до брата свого. Докоряй ближньому своєму, щоб не бути винним через нього.

[18] Não te vingarás, nem guardarás ira contra os filhos do teu povo; mas amarás o teu próximo como a ti mesmo. Eu sou o SENHOR.

[18]Не лютуй, не мстися синам народу свого. Люби свого ближнього, як самого себе. Я є Господь.

[19] Guardarás os meus estatutos; não permitirás que os teus animais se ajuntem com os de espécie diversa; no teu campo, não semearás semente de duas espécies; nem usarás roupa de dois estofos misturados.

[19]Дотримуйся Моїх законів. Не спаровуй худобу різних порід. Не засівай свого поля різним зерном. Не вбирайся у вбрання з різної тканини.

[20] Se alguém se deitar com uma mulher, se for escrava desposada com outro homem e não for resgatada, nem se lhe houver dado liberdade, então, serão açoitados; não serão mortos, pois não foi libertada.

[20]Якщо чоловік переспить з жінкою, яка є рабинею, обіцяною іншому і ще не викупленою й не відпущеною на волю, то їх слід покарати, але не вбивати, бо вона не вільна.

[21] O homem, como oferta pela sua culpa, trará um carneiro ao SENHOR, à porta da tenda da congregação.

[21]А чоловік мусить принести жертву відшкодування — барана Господу біля входу до намету зібрання.

[22] Com o carneiro da oferta pela culpa, o sacerdote fará expiação, por ele, perante o SENHOR, pelo pecado que cometeu, e ser-lhe-á perdoado o pecado que cometeu.

[22]А священик тоді очистить його перед Господом бараном, жертвою відшкодування за його гріх. І буде його тоді прощено за вчинений гріх.

[23] Quando entrardes na terra e plantardes toda sorte de árvore de comer, ser-vos-á vedado o seu fruto; três anos vos será vedado; dele não se comerá.

[23]Коли ввійдете до землі тієї і посадите якесь плодове дерево, то плоди його слід вважати нечистими. І будуть вони нечистими для вас протягом трьох років. Їх не можна їсти.

[24] Porém, no quarto ano, todo o seu fruto será santo, será oferta de louvores ao SENHOR.

[24]Але на четвертий рік усі плоди будуть священним підношенням для хвали Господу.

[25] No quinto ano, comereis fruto dela para que vos faça aumentar a sua produção. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[25]На п’ятий рік ви зможете їсти їхні плоди, бо врожай ваш збільшуватиметься. Я є Господь Бог ваш.

[26] Não comereis coisa alguma com sangue; não agourareis, nem adivinhareis.

[26]Не їж нічого з кров’ю. Не ворожи й не чаклуй.

[27] Não cortareis o cabelo em redondo, nem danificareis as extremidades da barba.

[28] Pelos mortos não ferireis a vossa carne; nem fareis marca nenhuma sobre vós. Eu sou o SENHOR.

[29] Não contaminarás a tua filha, fazendo-a prostituir-se; para que a terra não se prostitua, nem se encha de maldade.

[30] Guardareis os meus sábados e reverenciareis o meu santuário. Eu sou o SENHOR.

[31] Não vos voltareis para os necromantes, nem para os adivinhos; não os procureis para serdes contaminados por eles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[32] Diante das cãs te levantarás, e honrarás a presença do ancião, e temerás o teu Deus. Eu sou o SENHOR.

[33] Se o estrangeiro peregrinar na vossa terra, não o oprimireis.

[34] Como o natural, será entre vós o estrangeiro que peregrina convosco; amá-lo-eis como a vós mesmos, pois estrangeiros fostes na terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

Pesos e medidas justos

Deuteronômio 25.13-16

[35] Não cometereis injustiça no juízo, nem na vara, nem no peso, nem na medida.

[36] Balanças justas, pesos justos, efa justo e justo him tereis. Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito.

[37] Guardareis todos os meus estatutos e todos os meus juízos e os cumprireis. Eu sou o SENHOR.

[27]Не обстригай волосся з боків голови й не обрізай бороди по краях.

[28]У пам’ять про померлого не ріж тіла свого й не роби татуювань. Я є Господь.

[29]Не ганьби дочки своєї, віддаючи її розпусті, щоб земля не була розпусною і не сповнилася злом.

[30]Дотримуйся Моїх особливих днів відпочинку, шануй Моє святилище. Я є Господь.

[31]Не ходи до тих, хто викликає духи мерців, і не шукай чаклунів, щоб не осквернитися ними. Я є Господь Бог твій.

[32]Вставай перед літніми людьми, коли ті входять в приміщення, шануй старших. Бійтеся Бога свого. Я є Господь.

[33]Не гнобіть чужинця, що живе в землі вашій.

[34]Чужинець, що живе з вами, має бути для вас як співвітчизник. Любіть його, як самих себе. Бо й ви були чужинцями в землі Єгипетській. Я є Господь Бог ваш.

[35]Будьте справедливими в суді, відміряючи розміри, вагу й кількість.

[36]Нехай терези й ваги ваші будуть точними, так само й міри для зерна й рідини. Я є Господь Бог ваш, Який вивів вас із землі Єгипетської.

[37]Дотримуйтеся всіх Моїх законів і настанов, виконуйте їх. Я є Господь”».

Levítico 20

As penas de diversos crimes

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Também dirás aos filhos de Israel: Qualquer dos filhos de Israel, ou dos estrangeiros que peregrinam em Israel, que der de seus filhos a Moloque será morto; o povo da terra o apedrejará.

[3] Voltar-me-ei contra esse homem, e o eliminarei do meio do seu povo, porquanto deu de seus filhos a Moloque, contaminando, assim, o meu santuário e profanando o meu santo nome.

[4] Se o povo da terra fechar os olhos para não ver esse homem, quando der de seus filhos a Moloque, e o não matar,

[5] então, eu me voltarei contra esse homem e contra a sua família e o eliminarei do meio do seu povo, com todos os que após ele se prostituem com Moloque.

[6] Quando alguém se virar para os necromantes e feiticeiros, para se prostituir com eles, eu me voltarei contra ele e o eliminarei do meio do seu povo.

[7] Portanto, santificai-vos e sede santos, pois eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[8] Guardai os meus estatutos e cumpri-os. Eu sou o SENHOR, que vos santifico.

[9] Se um homem amaldiçoar a seu pai ou a sua mãe, será morto; amaldiçoou a seu pai ou a sua mãe; o seu sangue cairá sobre ele.

[10] Se um homem adulterar com a mulher do seu próximo, será morto o adúltero e a adúltera.

Левит 20

Кара за поклоніння бовванам

[1]І мовив Господь Мойсею:

[2]«Скажи дітям Ізраїлю: „Кожного з синів Ізраїлю чи з чужинців, що живуть в Ізраїлі, хто віддасть когось із дітей своїх Молохові, слід покарати смертю. Нехай люди закидають його камінням.

[3]Я поверну лице Своє проти нього й вилучу його з-поміж його народу за те, що він віддав одного з дітей своїх Молохові, тим осквернив Моє святе місце і зганьбив Моє Святе ім'я.

[4]Але якщо люди заплющать очі на того чоловіка, який віддасть одне з дітей своїх Молохові, й не покарають його смертю,

[5]тоді Я поверну лице Своє проти того чоловіка і його родини, вилучу його з-поміж його народу, а також усіх, хто йде за ним, щоб облудно поклонятися Молоху.

[6]Якщо хтось звернеться до тих, хто закликає духи померлих або до чаклунів, щоб чинити з ними розпусту, Я поверну лице Своє проти нього й вилучу його з-поміж його народу.

[7]Освячуйте себе й будьте святими. Бо Я є Господь Бог ваш.

[8]Дотримуйтесь законів Моїх і виконуйте їх. Я є Господь, Який робить вас святими.

[9]Хто прокляне батька свого чи матір свою, того слід покарати на смерть. Він прокляв батька свого й свою матір. Кров його буде на ньому.

Кара за статеві гріхи

[10]Якщо хтось віддається перелюбу з дружиною свого ближнього, слід покарати його на смерть.

[11] O homem que se deitar com a mulher de seu pai terá descoberto a nudez de seu pai; ambos serão mortos; o seu sangue cairá sobre eles.

[11]Якщо хтось ляже з дружиною батька свого, той зганьбить батька свого. Обох коханців слід покарати на смерть. Кров їхня буде на них.

[12] Se um homem se deitar com a nora, ambos serão mortos; fizeram confusão; o seu sangue cairá sobre eles.

[12]Якщо хтось ляже зі своєю невісткою, то обох їх слід покарати на смерть. Вони вчинили кровозмішення. Кров їхня буде на них.

[13] Se também um homem se deitar com outro homem, como se fosse mulher, ambos praticaram coisa abominável; serão mortos; o seu sangue cairá sobre eles.

[13]Якщо хтось ляже з чоловіком, як з жінкою, то вони обидва вчинили мерзоту. Їх слід покарати на смерть. Кров їхня буде на них.

[14] Se um homem tomar uma mulher e sua mãe, maldade é; a ele e a elas queimarão, para que não haja maldade no meio de vós.

[14]Якщо хтось візьме собі жінку і її матір, то це зло. Їх слід покарати на смерть та спалити його й жінок, щоб не було цієї ганьби серед вас.

[15] Se também um homem se ajuntar com um animal, será morto; e matarás o animal.

[15]Якщо якийсь чоловік спарується з твариною, його слід покарати на смерть. І тварину забити.

[16] Se uma mulher se achegar a algum animal e se ajuntar com ele, matarás tanto a mulher como o animal; o seu sangue cairá sobre eles.

[16]Якщо якась жінка спарується з якоюсь твариною, то слід убити й жінку, й тварину. Їх слід покарати на смерть. Їхня кров буде на них.

[17] Se um homem tomar a sua irmã, filha de seu pai ou filha de sua mãe, e vir a nudez dela, e ela vir a dele, torpeza é; portanto, serão eliminados na presença dos filhos do seu povo; descobriu a nudez de sua irmã; levará sobre si a sua iniqüidade.

[17]Якщо хтось візьме шлюб зі своєю сестрою, чи батьковою, чи материною дочкою, і матиме з нею статеві стосунки, то це мерзота. Їх слід вилучити з-поміж людей перед очима всього народу. Він відкрив голизну сестри своєї і мусить понести покарання.

[18] Se um homem se deitar com mulher no tempo da enfermidade dela e lhe descobrir a nudez, descobrindo a sua fonte, e ela descobrir a fonte do seu sangue, ambos serão eliminados do meio do seu povo.

[18]Якщо хтось ляже з жінкою, у якої місячні і він знав про її кровотечу, а вона знає причину своєї кровотечі, обох їх слід вилучити з-поміж народу.

[19] Também a nudez da irmã de tua mãe ou da irmã de teu pai não descobrirás; porquanto descobriu a nudez da sua parenta, sobre si levarão a sua iniqüidade.

[19]Не злягайся з сестрою своєї матері чи батька, бо це статеві стосунки зі своїми близькими родичами. Коханці мусять понести покарання.

[20] Também se um homem se deitar com a sua tia, descobriu a nudez de seu tio; seu pecado sobre si levarão; morrerão sem filhos.

[20]Якщо хтось ляже зі своєю тіткою, той відкриє голизну свого батька. Вони будуть нести цей гріх. Вони помруть бездітні.

[21] Se um homem tomar a mulher de seu irmão, imundícia é; descobriu a nudez de seu irmão; ficarão sem filhos.

[21]Якщо хто візьме собі братову дружину, то це огидне. Він відкрив голизну свого батька. Вони будуть бездітні.

[22] Guardai, pois, todos os meus estatutos e todos os meus juízos e cumpri-os, para que vos não vomite a terra para a qual vos levo para habitardes nela.

[22]Дотримуйтеся всіх Моїх законів і настанов і виконуйте їх, щоб та земля, в яку Я веду вас жити, не викинула вас із себе.

[23] Não andeis nos costumes da gente que eu lanço de diante de vós, porque fizeram todas estas coisas; por isso, me aborreci deles.

[23]Не наслідуйте законів того народу, що Я виганяю з-поперед вас, бо вони вчинили гріхи численні, які я ненавиджу.

[24] Mas a vós outros vos tenho dito: em herança possuireis a sua terra, e eu vo-la darei para a possuirdes, terra que mana leite e mel. Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos separei dos povos.

[24]Та кажу вам: ви заволодієте їхньою землею. Я віддам її вам у володіння — ту землю, що тече молоком і медом. Я є Господь Бог ваш. Я виділив вас з-поміж народів.

[25] Fareis, pois, distinção entre os animais limpos e os imundos e entre as aves imundas e as limpas; não vos façais abomináveis por causa dos animais, ou das aves, ou de tudo o que se arrasta sobre a terra, as quais coisas apartei de vós, para tê-las por imundas.

[25]Тож відрізняйтеся чистотою від нечистих тварин і нечистих птахів. Не оскверняйте себе твариною, птахом чи будь-яким створінням, що плазує по землі, яких Я показав вам як нечистих.

[26] Ser-me-eis santos, porque eu, o SENHOR, sou santo e separei-vos dos povos, para serdes meus.

[26]Будьте святими для Мене, бо Я Господь, святий, і Я виділив вас з-поміж інших народів, щоб ви були Моїми.

[27] O homem ou mulher que sejam necromantes ou sejam feiticeiros serão mortos; serão apedrejados; o seu sangue cairá sobre eles.

Levítico 21

Leis para os sacerdotes

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Fala aos sacerdotes, filhos de Arão, e dize-lhes: O sacerdote não se contaminará por causa de um morto entre o seu povo,

[2] salvo por seu parente mais chegado: por sua mãe, e por seu pai, e por seu filho, e por sua filha, e por seu irmão;

[3] e também por sua irmã virgem, chegada a ele, que ainda não teve marido, pode contaminar-se.

[4] Ele, sendo homem principal entre o seu povo, não se contaminará, pois que se profanaria.

[5] Não farão calva na sua cabeça e não cortarão as extremidades da barba, nem ferirão a sua carne.

[6] Santos serão a seu Deus e não profanarão o nome do seu Deus, porque oferecem as ofertas queimadas do SENHOR, o pão de seu Deus; portanto, serão santos.

[7] Não tomarão mulher prostituta ou desonrada, nem tomarão mulher repudiada de seu marido, pois o sacerdote é santo a seu Deus.

[8] Portanto, o consagrarás, porque oferece o pão do teu Deus. Ele vos será santo, pois eu, o SENHOR que vos santifico, sou santo.

[27]Кожного чоловіка чи жінку, що викликає духів померлих, слід покарати на смерть. Люди мусять закидати їх камінням. Їхня кров буде на них”».

Левит 21

Правила для священиків

[1]І мовив Господь Мойсею: «Скажи священикам, синам Аароновим: „Ніхто не повинен осквернятися себе, торкаючись померлого,

[2]хіба що то його близький родич: батько, мати, син, дочка, брат

[3]чи незаймана сестра його. (Вона близька йому, бо ще незаміжня. Через неї він може осквернитися).

[4]Священик не сміє осквернятися, якщо померлий був одним з його рабів, щоб не стати нечистим.

[5]Вони не повинні голити голови, підстригати бороди й робити порізи на тілі.

[6]Вони мусять бути святими для свого Бога й не ганьбити ім’я свого Бога. Бо вони приносять дари Господу, їжу Богові своєму і тому мусять бути святими.

[7]Вони не повинні брати собі повію, не повинні брати й розлучену жінку, бо священик є святим для свого Бога.

[8]Стався до нього, як до святого, бо він приносить їжу вашому Богові. Він мусить бути для вас святим, бо Я є Господь святий і вас освячую.

[9] Se a filha de um sacerdote se desonra, prostituindo-se, profana a seu pai; será queimada.

[9]Якщо дочка священика оскверняється, стаючи розпусницею, то оскверняє батька свого. Горіти їй у вогні.

[10] O sumo sacerdote entre seus irmãos, sobre cuja cabeça foi derramado o óleo da unção, e que for consagrado para vestir as vestes sagradas, não desgrenhará os cabelos, nem rasgará as suas vestes.

[10]Первосвященик, на голову якого вилито оливу помазання і якого освячено носити священне вбрання, не повинен куйовдити волосся або роздирати одяг на собі.

[11] Não se chegará a cadáver algum, nem se contaminará por causa de seu pai ou de sua mãe.

[11]Він не повинен підходити ні до кого з померлих, не повинен оскверняти себе навіть заради батька чи матері своїх.

[12] Não sairá do santuário, nem profanará o santuário do seu Deus, pois a consagração do óleo da unção do seu Deus está sobre ele. Eu sou o SENHOR.

[12]Йому не слід покидати святе місце, він не повинен оскверняти святе місце Бога свого, бо освячення оливою помазання Бога його на ньому. Я є Господь.

[13] Ele tomará por mulher uma virgem.

[13]Він мусить брати собі за дружину незайману дівчину.

[14] Viúva, ou repudiada, ou desonrada, ou prostituta, estas não tomará, mas virgem do seu povo tomará por mulher.

[14]Він не сміє брати собі вдову, розведену чи нечисту повію. Він мусить брати собі за дружину лише незайману дівчину зі свого народу,

[15] E não profanará a sua descendência entre o seu povo, porque eu sou o SENHOR, que o santifico.

[15]щоб не осквернити дітей своїх серед свого народу. Бо Я, Господь, освятив його"».

[16] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[16]І мовив Господь Мойсею:

[17] Fala a Arão, dizendo: Ninguém dos teus descendentes, nas suas gerações, em quem houver algum defeito se chegará para oferecer o pão do seu Deus.

[17]«Скажи Ааронові: „Якщо хтось із нащадків твоїх з усіх поколінь матиме на тілі фізичну ваду, то нехай він не приходить принести їжу Богові своєму.

[18] Pois nenhum homem em quem houver defeito se chegará: como homem cego, ou coxo, ou de rosto mutilado, ou desproporcionado,

[18]Бо ніхто з вадою на тілі не зможе служити священиком, та підходити до вівтаря: ні сліпий, ні кульгавий, ні виродок чи кривий,

[19] ou homem que tiver o pé quebrado ou mão quebrada,

[19]ні той, у кого зламана нога чи рука,

[20] ou corcovado, ou anão, ou que tiver belida no olho, ou sarna, ou impigens, ou que tiver testículo quebrado.

[20]ні горбатий, ні карлик, ні з більмом на оці, ні з коростою, ні паршивий, ні з ушкодженими яєчками.

[21] Nenhum homem da descendência de Arão, o sacerdote, em quem houver algum defeito se chegará para oferecer as ofertas queimadas do SENHOR; ele tem defeito; não se chegará para oferecer o pão do seu Deus.

[21]Жоден із нащадків священика Аарона, хто має якусь ваду, не може підходити, щоб принести дари Господу. Він має ваду, тож не може приносити хліб Господу своєму.

[22] Comerá o pão do seu Deus, tanto do santíssimo como do santo.

[22]Він може їсти хліб Бога свого, як пресвятий, так і святий.

[23] Porém até ao véu não entrará, nem se chegará ao altar, porque tem defeito, para que não profane os meus santuários, porque eu sou o SENHOR, que os santifico.

[23]Але він не сміє заходити до Святого місця й підходити до жертовника, бо ваду має, і не повинен оскверняти Мої святині, оскільки Я є Господь, Який освячує їх"».

[24] Assim falou Moisés a Arão, aos filhos deste e a todos os filhos de Israel.

[24]Отже, Мойсей переказав усе це Ааронові, його синам і всім дітям Ізраїлю.

Levítico 22

A lei acerca de comer coisas santas

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

Левит 22

[1]І мовив Господь Мойсею:

[2] Dize a Arão e aos seus filhos que se abstenham das coisas sagradas, dedicadas a mim pelos filhos de Israel, para que não profanem o meu santo nome. Eu sou o SENHOR.

[2]«Скажи Ааронові та його синам, щоб шанували вони святині дітей Ізраїлю, присвячені Мені, щоб не поганили святе ім'я Моє. Я є Господь.

[3] Dize-lhes: Todo homem, que entre as vossas gerações, de toda a vossa descendência, se chegar às coisas sagradas que os filhos de Israel dedicam ao SENHOR, tendo sobre si a sua imundícia, aquela alma será eliminada de diante de mim. Eu sou o SENHOR.

[3]Скажи їм: „Віднині, якщо хтось із ваших нащадків, маючи скверну на собі, наблизиться до святинь, які діти Ізраїлю присвятили Господові, того видалять від Мене. Я є Господь.

[4] Ninguém da descendência de Arão que for leproso ou tiver fluxo comerá das coisas sagradas, até que seja limpo; como

[4]Якщо хтось із Ааронових нащадків матиме болячку на тілі або течу, він не їстиме святого, доки не стане чистим. Якщо хтось торкнеться чогось, що стало

também o que tocar alguma coisa imunda por causa de um morto ou aquele com quem se der a emissão do sêmen;

нечистим від мертвого, чи якщо в нього вилив сім'я,

[5] ou qualquer que tocar algum réptil, com o que se faz imundo, ou a algum homem, com o que se faz imundo, seja qual for a sua imundícia.

[5]або якщо він торкнеться плазуна, від якого стане нечистим, або будь-якої людини, що якось зробить його нечистим,

[6] O homem que o tocar será imundo até à tarde e não comerá das coisas sagradas sem primeiro banhar o seu corpo em água.

[6]то, торкнувшись того, буде нечистий до вечора і не повинен їсти святинь, аж поки не викупається у воді.

[7] Posto o sol, então, será limpo e, depois, comerá das coisas sagradas, porque isto é o seu pão.

[7]Коли ж зайде сонце, тоді він очиститься. І тоді може їсти святині, бо то його їжа.

[8] Do animal que morre por si mesmo ou é dilacerado não comerá, para, com isso, não contaminar-se. Eu sou o SENHOR.

[8]Він не повинен їсти ні м'яса здохлих тварин, ані роздертих звіром, щоб не осквернитися цим. Я є Господь.

[9] Guardarão, pois, a obrigação que têm para comigo, para que, por isso, não levem sobre si pecado e morram, havendo-o profanado. Eu sou o SENHOR, que os santifico.

[9]Вони мусять дотримуватися Моїх правил, щоб не взяти гріх на себе й не вмерти в ньому за те, що порушили Мої закони. Я Господь, Який зробив їх святими.

[10] Nenhum estrangeiro comerá das coisas sagradas; o hóspede do sacerdote nem o seu jornaleiro comerão das coisas sagradas.

[10]Ніхто сторонній не повинен їсти святині. Святині не повинен їсти ні той, хто в гостях у священика, ні наймит його.

[11] Mas, se o sacerdote comprar algum escravo com o seu dinheiro, este comerá delas; os que nascerem na sua casa, estes comerão do seu pão.

[11]Якщо ж священик придбає раба за свої гроші, той може їсти це, а також раб, що народився в його домі, можуть їсти їжу його.

[12] Quando a filha do sacerdote se casar com estrangeiro, ela não comerá da oferta das coisas sagradas.

[12]Якщо священикова дочка вийде заміж за чужого, то вона не може їсти нічого святого.

[13] Mas, se a filha do sacerdote for viúva ou repudiada, e não tiver filhos, e se houver tornado à casa de seu pai, como na sua

[13]Якщо священикова дочка стане вдовою чи розведеною, не матиме дітей і повернеться в дім свого батька, де жила, коли була молодою, то вона може

mocidade, do pão de seu pai comerá; mas nenhum estrangeiro comerá dele.

їсти батьків хліб. Але сторонній не може їсти хліб його.

[14] Se alguém, por ignorância, comer a coisa sagrada, ajuntar-se-lhe-á a sua quinta parte e a dará ao sacerdote com a coisa sagrada.

[14]Та якщо хтось мимоволі з'їсть святе, він мусить сплатити священику за святу їжу, ще й п'яту частину поверх того віддати священику.

[15] Não profanarão as coisas sagradas que os filhos de Israel oferecem ao SENHOR,

[15]Священики самі не повинні поганити святі дари дітей Ізраїлю, що ті приносять Господу,

[16] pois assim os fariam levar sobre si a culpa da iniqüidade, comendo as coisas sagradas; porque eu sou o SENHOR, que os santifico.

[16]щоб не накликати на самих себе провину, яка потребує жертви відшкодування, коли вони їдять святе. Бо Я є Господь, Який освячує їх"».

Os animais sacrificados devem ser sem defeito

[17] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[17]І мовив Господь Мойсею:

[18] Fala a Arão, e a seus filhos, e a todos os filhos de Israel e dize-lhes: Qualquer que, da casa de Israel ou dos estrangeiros em Israel, apresentar a sua oferta, quer em cumprimento de seus votos ou como ofertas voluntárias, que apresentar ao SENHOR em holocausto,

[18]«Скажи Ааронові та синам його, а також усім дітям Ізраїлю: „Коли хтось із родини Ізраїлю чи з чужинців, що живуть в Ізраїлі, принесе чи то з обітниці якоїсь, чи з доброї волі жертву всеспалення Господу,

[19] para que seja aceitável, oferecerá macho sem defeito, ou do gado, ou do rebanho de ovelhas, ou de cabras.

[19]то мусить бути самець без вади з великої худоби, овець чи кіз. Це дістане вам ласку від Бога!

[20] Porém todo o que tiver defeito, esse não oferecereis; porque não seria aceito a vosso favor.

[20]Не приносьте в жертву нічого, що має ваду, бо не дістанете ласку через нього.

[21] Quando alguém oferecer sacrifício pacífico ao SENHOR, quer em cumprimento de voto ou como oferta voluntária, do gado ou do rebanho, o animal deve ser sem defeito para ser aceitável; nele, não haverá defeito nenhum.

[21]Коли хтось приносить мирну жертву Господу й бере зі стада або отари своєї, і робить це чи то з обітниці якоїсь, чи з доброї волі, то воно мусить бути без вади, щоб дістати ласку. Ніякої вади не повинно воно мати.

[22] O cego, ou aleijado, ou mutilado, ou ulceroso, ou sarnoso, ou cheio de

[22]Не приносьте в жертву Господу нічого сліпого, ні скаліченого, ні спотвореного,

impigens, não os oferecereis ao SENHOR e deles não poreis oferta queimada ao SENHOR sobre o altar.

23 Porém novilho ou cordeiro desproporcionados poderás oferecer por oferta voluntária, mas, por voto, não será aceito.

24 Não oferecereis ao SENHOR animal que tiver os testículos machucados, ou moídos, ou arrancados, ou cortados; nem fareis isso na vossa terra.

25 Também da mão do estrangeiro nenhum desses animais oferecereis como pão do vosso Deus, porque são corrompidos pelo defeito que há neles; não serão aceitos a vosso favor.

26 Disse mais o SENHOR a Moisés:

27 Quando nascer o boi, ou cordeiro, ou cabra, sete dias estará com a mãe; do oitavo dia em diante, será aceito por oferta queimada ao SENHOR.

28 Ou seja vaca, ou seja ovelha, não imolarás a ela e seu filho, ambos no mesmo dia.

29 Quando oferecerdes sacrifício de louvores ao SENHOR, fá-lo-eis para que sejais aceitos.

30 No mesmo dia, será comido; e, dele, nada deixareis ficar até pela manhã. Eu sou o SENHOR.

31 Pelo que guardareis os meus mandamentos e os cumprireis. Eu sou o SENHOR.

32 Não profanareis o meu santo nome, mas serei santificado no meio dos filhos de

ні враженого сверблячкою, ні паршивого. Не кладіть нічого такого на вівтар як дар Господу.

23Можеш Господу жертвувати як добровільну жертву бичка чи ягня низькоросле або криве, але в обітницю воно не принесе ласки.

24Не приносьте в жертву Господу ніякої тварини, в якої побиті, розчавлені, відбиті або відірвані яєчка. Не робіть цього на своїй землі.

25Не беріть таких тварин і від чужинця, щоб приносити в дар Господу вашому, бо на них вада або недолік. Бог не прийме їх від вас"».

26І мовив Господь Мойсею:

27«Коли народиться бичок чи ягня, чи козеня, воно мусить залишатися зі своєю матір'ю протягом семи днів. На восьмий день і потім воно буде бажане, прийняте як жертва, дар Господу.

28Не забивайте ні корови, ні вівці з їхньою дитиною одного й того ж дня.

29Коли приносите жертву подяки Господу, робіть це так, щоб дістати ласку через неї.

30З'їжте її того ж дня й не залишайте нічого до ранку. Я є Господь.

31Дотримуйтесь заповідей Моїх і виконуйте їх. Я є Господь.

32Не поганьте Моє святе ім'я. Народ Ізраїлю мусить пам'ятати, що Я святий. Я є Господь, Який освячує вас,

Israel. Eu sou o SENHOR, que vos santifico,

33 que vos tirei da terra do Egito, para ser o vosso Deus. Eu sou o SENHOR.

33Який вивів вас із землі Єгипетської, щоб стати вашим Богом. Я є Господь».

Levítico 23

Левит 23

As festas solenes do SENHOR

Закони про свята

1 Disse o SENHOR a Moisés:

1І мовив Господь Мойсею:

2 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: As festas fixas do SENHOR, que proclamareis, serão santas convocações; são estas as minhas festas.

2«Скажи дітям Ізраїлю: „Ось Мої свята, особливі Господні свята, на які ви скликатимете священні зібрання.

O Sábado

Êxodo 23.12

Субота

3 Seis dias trabalhareis, mas o sétimo será o sábado do descanso solene, santa convocação; nenhuma obra fareis; é sábado do SENHOR em todas as vossas moradas.

3Шість днів ви працюватимете, а на сьомий буде субота відпочинку, священне зібрання. Ви не повинні працювати. Це субота для Господа, хоч де б ви жили.

A Páscoa

Êxodo 23.14,15; 34.18; Deuteronômio 16.1-8

Пасха

4 São estas as festas fixas do SENHOR, as santas convocações, que proclamareis no seu tempo determinado:

4Ось свята Господні, священні зібрання, що ви мусите скликати в належний час.

5 no mês primeiro, aos catorze do mês, no crepúsculo da tarde, é a Páscoa do SENHOR.

5Чотирнадцятого дня першого місяця, надвечір святкуватиметься Пасха Господня.

Свято опрісноків

6 E aos quinze dias deste mês é a Festa dos Pães Asmos do SENHOR; sete dias comereis pães asmos.

6П'ятнадцятого дня того ж місяця буде починатися свято Опрісноків Господніх. Ви їстимете хліб, замішений без дріжджів протягом семи днів.

7 No primeiro dia, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis;

7Першого дня у вас буде священне зібрання, і ви не повинні працювати.

8 mas sete dias oferecereis oferta queimada ao SENHOR; ao sétimo dia, haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

8Протягом семи днів приноситимете дари Господу, а сьомого дня будуть у вас священне зібрання, і ви не повинні тоді працювати"».

As Primícias

Свято першого врожаю

Êxodo 23.16; 34.22,26

[9] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[10] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra, que vos dou, e segardes a sua messe, então, trareis um molho das primícias da vossa messe ao sacerdote;

[11] este moverá o molho perante o SENHOR, para que sejais aceitos;

[12] no dia imediato ao sábado, o sacerdote o moverá. No dia em que moverdes o molho, oferecereis um cordeiro sem defeito, de um ano, em holocausto ao SENHOR.

[13] A sua oferta de manjares serão duas dízimas de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR, e a sua libação será de vinho, a quarta parte de um him.

[14] Não comereis pão, nem trigo torrado, nem espigas verdes, até ao dia em que trouxerdes a oferta ao vosso Deus; é estatuto perpétuo por vossas gerações, em todas as vossas moradas.

O Pentecostes

Deuteronômio 16.9-12

[15] Contareis para vós outros desde o dia imediato ao sábado, desde o dia em que trouxerdes o molho da oferta movida; sete semanas inteiras serão.

[16] Até ao dia imediato ao sétimo sábado, contareis cinqüenta dias; então, trareis nova oferta de manjares ao SENHOR.

[17] Das vossas moradas trareis dois pães para serem movidos; de duas dízimas de

[9]І мовив Господь Мойсею:

[10]«Скажи дітям Ізраїлю: „Коли ви ввійдете до землі, що Я вам даю, і розпочнете жнива, то перший сніп принесіть священикові.

[11]А він вознесе сніп перед Господом, щоб дістати вам ласку. Священик вознесе його наступного ранку в неділю.

[12]В день вознесіння снопа принесете в жертву всеспалення Господу однолітнього баранця без вади.

[13]А також принесете хлібну жертву: дві десятини ефи найкращого борошна, змішаного з оливою — приємні пахощі, дар Господу. В ливну жертву принесете чверть гіна вина.

[14]Не їжте ні сирого зерна, ні праженого, ні хліба з нового врожаю, аж поки не прийде день принесення жертви Господу вашому. Це закон на віки вічні, на всі ваші покоління, хоч де б ви жили.

Свято Седмиць

[15]Відрахуйте від першого дня після суботи, дня, коли ви принесете сніп, як жертву колихання, сім повних тижнів.

[16]Відрахуйте п’ятдесят днів від сьомої суботи й тоді принесіть хлібну жертву Господу.

[17]Хоч би де ви жили, принесіть дві хлібини як жертву колихання. Їх слід спекти з шістнадцяти чашок найліпшого

um efa de farinha serão; levedados se cozerão; são primícias ao SENHOR.

[18] Com o pão oferecereis sete cordeiros sem defeito de um ano, e um novilho, e dois carneiros; holocausto serão ao SENHOR, com a sua oferta de manjares e as suas libações, por oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

[19] Também oferecereis um bode, para oferta pelo pecado, e dois cordeiros de um ano, por oferta pacífica.

[20] Então, o sacerdote os moverá, com o pão das primícias, por oferta movida perante o SENHOR, com os dois cordeiros; santos serão ao SENHOR, para o uso do sacerdote.

[21] No mesmo dia, se proclamará que tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis; é estatuto perpétuo em todas as vossas moradas, pelas vossas gerações.

[22] Quando segardes a messe da vossa terra, não rebuscareis os cantos do vosso campo, nem colhereis as espigas caídas da vossa sega; para o pobre e para o estrangeiro as deixareis. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[23] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[24] Fala aos filhos de Israel, dizendo: No mês sétimo, ao primeiro do mês, tereis descanso solene, memorial, com sonidos de trombetas, santa convocação.

[25] Nenhuma obra servil fareis, mas trareis oferta queimada ao SENHOR.

O Dia da Expiação

[26] Disse mais o SENHOR a Moisés:

борошна на заквасці як перший врожай Господу.

[18]Разом із хлібом принесіть сім ягнят-однолíток без вад, одного бичка і двох баранів. Це буде жертвою всеспалення Господу разом із хлібною і ливною жертвами — приємні пахощі, дар Господу.

[19]Також принесіть одного козла в жертву очищення і двох однолітніх баранців у мирну жертву.

[20]Священик вознесе цих двох баранців разом із хлібом від першого врожаю, як жертву колихання Господу. Вони будуть священні для Господа і належатимуть священику.

[21]Того ж дня скличте священне зібрання. Ви не повинні того дня виконувати жодної роботи. Це закон на віки вічні, хоч би де ви жили, на всі ваші покоління.

[22]Під час жнив на своїй землі не дожинайте до краю свого поля й не підбирайте колосків. Це слід залишати для вбогих і чужинців. Я є Господь Бог ваш”».

Свято Сурм

[23]І мовив Господь Мойсею:

[24]«Скажи дітям Ізраїлю: „Першого дня сьомого місяця ви матимете особливий день відпочинку. Нехай звучання сурм нагадає народу про священне зібрання.

[25]Ви не повинні того дня працювати, а тільки приносите дари всеспалення Господу”».

День спокути

[26]І мовив Господь Мойсею:

[27] Mas, aos dez deste mês sétimo, será o Dia da Expiação; tereis santa convocação e afligireis a vossa alma; trareis oferta queimada ao SENHOR.

[27]«Десятий день сьомого місяця буде днем очищення. І буде у вас священне зібрання. Не споживайте ніякої їжі й приносьте дари Господу.

[28] Nesse mesmo dia, nenhuma obra fareis, porque é o Dia da Expiação, para fazer expiação por vós perante o SENHOR, vosso Deus.

[28]Не працюйте того дня, бо це день очищення, щоб очистити вас перед Господом вашим Богом.

[29] Porque toda alma que, nesse dia, se não afligir será eliminada do seu povo.

[29]Якщо хтось не стримуватиме себе того дня, його буде вилучено з-поміж його народу.

[30] Quem, nesse dia, fizer alguma obra, a esse eu destruirei do meio do seu povo.

[30]Якщо хтось працюватиме того дня, Я винищу того з його народу.

[31] Nenhuma obra fareis; é estatuto perpétuo pelas vossas gerações, em todas as vossas moradas.

[31]Ви не повинні виконувати ніякої роботи. Це закон на віки вічні, хоч би де ви жили, на всі ваші покоління.

[32] Sábado de descanso solene vos será; então, afligireis a vossa alma; aos nove do mês, de uma tarde a outra tarde, celebrareis o vosso sábado.

[32]Це буде особливий день відпочинку для вас. Не споживайте ніякої їжі. Дотримуйтеся цього особливого для відпочинку дев’ятого дня того місяця до наступного вечора».

A Festa dos Tabernáculos

Свято Кущів

[33] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[33]І мовив Господь Мойсею:

[34] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Aos quinze dias deste mês sétimo, será a Festa dos Tabernáculos ao SENHOR, por sete dias.

[34]«Скажи дітям Ізраїлю: „П’ятнадцятого дня сьомого місяця починається свято Кущів — сім днів шани Господньої.

[35] Ao primeiro dia, haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

[35]На перший день буде священне зібрання. Ви не повинні виконувати жодної роботи.

[36] Sete dias oferecereis ofertas queimadas ao SENHOR; ao dia oitavo, tereis santa convocação e oferecereis ofertas queimadas ao SENHOR; é reunião solene, nenhuma obra servil fareis.

[36]Сім днів будете приносити дари Господу. На восьмий день у вас буде святе зібрання, і принесете дар Господу. Це святкове зібрання, тож не працюйте того дня.

[37] São estas as festas fixas do SENHOR, que proclamareis para santas convocações, para oferecer ao SENHOR oferta

[37]Ось такі особливі свята Господні, на які ви будете скликати священні зібрання, щоб приносити дари Господу: жертви всеспалення, хлібні жертви,

queimada, holocausto e oferta de manjares, sacrifício e libações, cada qual em seu dia próprio,

заклання й мирні жертви — кожну свого дня,

[38] além dos sábados do SENHOR, e das vossas dádivas, e de todos os vossos votos, e de todas as vossas ofertas voluntárias que dareis ao SENHOR.

[38]крім субот Господніх і дарів ваших, і всіх обітниць, і добровільних приношень ваших Господу.

[39] Porém, aos quinze dias do mês sétimo, quando tiverdes recolhido os produtos da terra, celebrareis a festa do SENHOR, por sete dias; ao primeiro dia e também ao oitavo, haverá descanso solene.

[39]А п'ятнадцятого дня сьомого місяця після жнив, як позбираєте весь врожай на своїй землі, то святкуватимете Господнє свято сім днів. Першого й восьмого дня буде особливий відпочинок.

[40] No primeiro dia, tomareis para vós outros frutos de árvores formosas, ramos de palmeiras, ramos de árvores frondosas e salgueiros de ribeiras; e, por sete dias, vos alegrareis perante o SENHOR, vosso Deus.

[40]Першого дня візьмете плодів з фруктових дерев, пальмове гілля, гілля широколистих дерев, а також гілля з верболозу, що біля струмку, і веселитиметеся перед Господом вашим Богом сім днів.

[41] Celebrareis esta como festa ao SENHOR, por sete dias cada ano; é estatuto perpétuo pelas vossas gerações; no mês sétimo, a celebrareis.

[41]Святкуйте його як свято на честь Господа, протягом семи днів щороку. Це закон на віки вічні на всі ваші покоління. Відзначатимете це свято в сьомому місяці.

[42] Sete dias habitareis em tendas de ramos; todos os naturais de Israel habitarão em tendas,

[42]Будете жити протягом семи днів у куренях. Усі ізраїльтяни мусять жити в наметах,

[43] para que saibam as vossas gerações que eu fiz habitar os filhos de Israel em tendas, quando os tirei da terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[43]щоб ваші нащадки знали, що Я поселив дітей Ізраїлю в намети, коли вивів їх із землі Єгипетської. Я Господь, Бог ваш"».

[44] Assim, declarou Moisés as festas fixas do SENHOR aos filhos de Israel.

[44]Так розповів Мойсей дітям Ізраїлю про особливі свята Господа.

Levítico 24

Левит 24

O azeite para o candelabro
Êxodo 27.20,21

Світильник і святий хліб

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[1]І мовив Господь Мойсею:

[2] Ordena aos filhos de Israel que te tragam azeite puro de oliveira, batido, para o candelabro, para que haja lâmpada acesa continuamente.

[2]«Накажи дітям Ізраїлю принести тобі чистої оливи, вичавленої з оливок для світильників, щоб постійно підтримувати світло.

[3] Na tenda da congregação fora do véu, que está diante do Testemunho, Arão a conservará em ordem, desde a tarde até pela manhã, de contínuo, perante o SENHOR; estatuto perpétuo será este pelas suas gerações.

[3]Нехай Аарон поставить їх за запоною Угоди в наметі зібрання, щоб світили перед Господом повсякчас — із вечора до ранку. Це закон на віки вічні, для всіх ваших поколінь.

[4] Sobre o candeeiro de ouro puro conservará em ordem as lâmpadas perante o SENHOR, continuamente.

[4]Він установить світильники на свічнику зі щирого золота, щоб горів перед Господом повсякчас із вечора до ранку.

O pão para a mesa do SENHOR

[5] Também tomarás da flor de farinha e dela cozerás doze pães, cada um dos quais será de duas dízimas de um efa.

[5]Візьми найкращого борошна й випечи дванадцять хлібів із нього. По шістнадцять мірок на кожен.

[6] E os porás em duas fileiras, seis em cada fileira, sobre a mesa de ouro puro, perante o SENHOR.

[6]Поклади їх перед Господом у два ряди, по шість у кожному, на стіл зі щирого золота.

[7] Sobre cada fileira porás incenso puro, que será, para o pão, como porção memorial; é oferta queimada ao SENHOR.

[7]І додай чистого ладану в кожен ряд. І це буде встановлена частка хліба — дар Господу.

[8] Em cada sábado, Arão os porá em ordem perante o SENHOR, continuamente, da parte dos filhos de Israel, por aliança perpétua.

[8]І щосуботи вони розкладатимуть їх перед Господом від дітей Ізраїлю як віковічну Угоду.

[9] E serão de Arão e de seus filhos, os quais os comerão no lugar santo, porque são coisa santíssima para eles, das ofertas queimadas ao SENHOR, como estatuto perpétuo.

[9]І належатиме хліб Ааронові та його синам, і їстимуть вони його в Святому місці, оскільки він належить Йому, як найсвятіший дар Господу, частка на віки вічні».

A pena do pecado de blasfêmia

Кара богохульнику

[10] Apareceu entre os filhos de Israel o filho de uma israelita, o qual era filho de um

[10]Вийшов з-поміж дітей Ізраїлю син ізраїльтянки та єгиптянина, і почалася бійка в таборі між сином ізраїльтянки й справжнім ізраїльтянином.

egípcio; o filho da israelita e certo homem israelita contenderam no arraial.

[11] Então, o filho da mulher israelita blasfemou o nome do SENHOR e o amaldiçoou, pelo que o trouxeram a Moisés. O nome de sua mãe era Selomite, filha de Dibri, da tribo de Dã.

[12] E o levaram à prisão, até que se lhes fizesse declaração pela boca do SENHOR.

[13] Disse o SENHOR a Moisés:

[14] Tira o que blasfemou para fora do arraial; e todos os que o ouviram porão as mãos sobre a cabeça dele, e toda a congregação o apedrejará.

[15] Dirás aos filhos de Israel: Qualquer que amaldiçoar o seu Deus levará sobre si o seu pecado.

[16] Aquele que blasfemar o nome do SENHOR será morto; toda a congregação o apedrejará; tanto o estrangeiro como o natural, blasfemando o nome do SENHOR, será morto.

[17] Quem matar alguém será morto.

[18] Mas quem matar um animal o restituirá: igual por igual.

[19] Se alguém causar defeito em seu próximo, como ele fez, assim lhe será feito:

[20] fratura por fratura, olho por olho, dente por dente; como ele tiver desfigurado a algum homem, assim se lhe fará.

[21] Quem matar um animal restituirá outro; quem matar um homem será morto.

[11]Син ізраїльтянки богохульствовав проти імені Господа. І привели його до Мойсея. (Матір його звали Шеломит, дочка Диврі з коліна Дана).

[12]І взяли його під варту, поки воля Господня не відкриється їм.

[13]І мовив Господь Мойсею:

[14]«Виведи богохульника геть із табору. Нехай усі, хто чув його, покладуть руки йому на голову, і нехай уся громада закидає його камінням.

[15]І скажи тоді дітям Ізраїлю: „Якщо хтось богохульствуватиме проти свого Бога, той прийме гріх.

[16]І того, хто хулитиме ім'я Господа, слід покарати на смерть. Уся громада мусить закидати його камінням. Хоч чужинця, хоч місцевого жителя — кожного слід покарати на смерть, якщо він хулитиме Ім'я.

[17]Якщо хтось уб'є людину, то чоловіка, що скоїв вбивство, слід убити.

[18]Якщо хтось уб'є чиюсь худобину, той мусить сплатити за неї життям за життя.

[19]Якщо хтось поранить свого ближнього, то нехай йому заподіють теж саме, що й він учинив.

[20]Перелом за перелом, око за око, зуб за зуб. Яке ушкодження він заподіяв іншому, таке ж слід учинити і йому.

[21]Кожен, хто вб'є худобину, мусить відшкодувати за неї. Кожен, хто вб'є людину, мусить бути убитий.

[22] Uma e a mesma lei havereis, tanto para o estrangeiro como para o natural; pois eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[23] Então, falou Moisés aos filhos de Israel que levassem o que tinha blasfemado para fora do arraial e o apedrejassem; e os filhos de Israel fizeram como o SENHOR ordenara a Moisés.

[22]Один Закон буде для вас. Він буде єдиний як для чужинця, так і для місцевого жителя, оскільки Я є Господь Бог ваш"».

[23]І сказав тоді Мойсей дітям Ізраїлю, і вивели вони богохульника за табір і закидали камінням. Тож учинили діти Ізраїлю так, як Господь наказав Мойсею.

Levítico 25

O Ano de Descanso
Êxodo 23.10,11

[1] Disse o SENHOR a Moisés, no monte Sinai:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra, que vos dou, então, a terra guardará um sábado ao SENHOR.

[3] Seis anos semearás o teu campo, e seis anos podarás a tua vinha, e colherás os seus frutos.

[4] Porém, no sétimo ano, haverá sábado de descanso solene para a terra, um sábado ao SENHOR; não semearás o teu campo, nem podarás a tua vinha.

[5] O que nascer de si mesmo na tua seara não segarás e as uvas da tua vinha não podada não colherás; ano de descanso solene será para a terra.

[6] Mas os frutos da terra em descanso vos serão por alimento, a ti, e ao teu servo, e à tua serva, e ao teu jornaleiro, e ao estrangeiro que peregrina contigo;

[7] e ao teu gado, e aos animais que estão na tua terra, todo o seu produto será por mantimento.

O Ano do Jubileu

Левит 25

Рік відпочинку

[1]І мовив Господь Мойсею на горі Синай:

[2]«Скажи дітям Ізраїлю: „Коли ввійдете до землі, що Я даю вам, то земля мусить спочивати, маючи суботу, щоб вшанувати Господа.

[3]Шість років поспіль можеш засівати поле і шість років поспіль можеш обрізати виноградник, збираючи його плоди.

[4]А на сьомий рік буде цілковитий відпочинок для землі, субота, щоб вшанувати Господа. Поля не засіватимеш і виноградника не обрізатимеш.

[5]Не збирай врожаю, що вродить сам по собі, і не збирай винограду з необрізаної лози. Це буде рік цілковитого спокою для землі.

[6]І те, що земля вродить сама за рік суботній, буде вам на поживу: для тебе й слуг, і служниць, твоїх наймитів і чужинця, що живе в тебе,

[7]твоєї худоби і дичини, що є в землі твоїй. Все, що вродить, піде на поживу і всього цього буде вдосталь.

Ювілейний рік

[8] Contarás sete semanas de anos, sete vezes sete anos, de maneira que os dias das sete semanas de anos te serão quarenta e nove anos.

[9] Então, no mês sétimo, aos dez do mês, farás passar a trombeta vibrante; no Dia da Expiação, fareis passar a trombeta por toda a vossa terra.

[10] Santificareis o ano qüinquagésimo e proclamareis liberdade na terra a todos os seus moradores; ano de jubileu vos será, e tornareis, cada um à sua possessão, e cada um à sua família.

[11] O ano qüinquagésimo vos será jubileu; não semeareis, nem segareis o que nele nascer de si mesmo, nem nele colhereis as uvas das vinhas não podadas.

[12] Porque é jubileu, santo será para vós outros; o produto do campo comereis.

[13] Neste Ano do Jubileu, tornareis cada um à sua possessão.

[14] Quando venderes alguma coisa ao teu próximo ou a comprares da mão do teu próximo, não oprimas teu irmão.

[15] Segundo o número dos anos desde o Jubileu, comprarás de teu próximo; e, segundo o número dos anos das messes, ele venderá a ti.

[16] Sendo muitos os anos, aumentarás o preço e, sendo poucos, abaixarás o preço; porque ele te vende o número das messes.

[17] Não oprimais ao vosso próximo; cada um, porém, tema a seu Deus; porque eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[8]Відрахуй сім разів по сім років разом із сімома суботніми роками, щоб цей термін складав сорок дев'ять років.

[9]І засурмиш голосно в баранячий ріг десятого дня сьомого місяця в день очищення. Сурмитимеш по всій землі.

[10]І оголосиш п'ятдесятий рік особливим, і оголосиш волю всім, хто живе на землі. І буде він Ювілейним роком для вас. І кожен із вас повернеться до свого господарства, і кожен повернеться до своєї родини.

[11]І буде п'ятдесятий рік для вас Ювілейним. Не сійте нічого й не жніть те, що саме вродить, і не збирайте з необрізаної лози,

[12]оскільки це Ювілей. І буде він для вас священним. І їстимете з поля те, що воно вродить.

[13]Ювілейного року кожен з вас повернеться до своєї власності.

[14]Якщо продаси щось зі своєї власності ближньому своєму або ж придбаєш у нього, не обдурюйте одне одного.

[15]Купуватимеш у ближнього свого відповідно до кількості років, що залишилися до наступного Ювілею. А той продаватиме тобі відповідно до кількості років і жнив, що лишилися.

[16]Що більше років лишилося, то більшу ціну й встановлюватимеш, а що менше років, то меншу ціну встановлюватимеш, бо продає він тобі кількість жнив.

[17]Не обдурюйте одне одного, побійтеся Бога вашого, бо Я є Господь Бог ваш.

[18] Observai os meus estatutos, guardai os meus juízos e cumpri-os; assim, habitareis seguros na terra.

[19] A terra dará o seu fruto, e comereis a fartar e nela habitareis seguros.

[20] Se disserdes: Que comeremos no ano sétimo, visto que não havemos de semear, nem colher a nossa messe?

[21] Então, eu vos darei a minha bênção no sexto ano, para que dê fruto por três anos.

[22] No oitavo ano, semeareis e comereis da colheita anterior até ao ano nono; até que venha a sua messe, comereis da antiga.

[23] Também a terra não se venderá em perpetuidade, porque a terra é minha; pois vós sois para mim estrangeiros e peregrinos.

[24] Portanto, em toda a terra da vossa possessão dareis resgate à terra.

[25] Se teu irmão empobrecer e vender alguma parte das suas possessões, então, virá o seu resgatador, seu parente, e resgatará o que seu irmão vendeu.

[26] Se alguém não tiver resgatador, porém vier a tornar-se próspero e achar o bastante com que a remir,

[27] então, contará os anos desde a sua venda, e o que ficar restituirá ao homem a quem vendeu, e tornará à sua possessão.

[28] Mas, se as suas posses não lhe permitirem reavê-la, então, a que for vendida ficará na mão do comprador até ao Ano do Jubileu; porém, no Ano do

[18]Дотримуйтеся Моїх законів, пам’ятайте Мої настанови й виконуйте їх, щоб жити вам безпечно на своїй землі.

[19]І земля даватиме свої плоди, і ви їстимете досхочу, і житимете на ній безпечно.

[20]Якщо ж спитаєте: „Що ми їстимемо сьомого року, якщо не сіятимемо й не збиратимемо врожаю?” —

[21]то Я дам вам Своє благословення на шостий рік і земля вродить врожай, якого вистачить на три роки.

[22]Як будете сіяти на восьмий рік, то ще їстимете зі старого врожаю аж до дев’ятого року, поки не достигне новий врожай.

Закони про володіння землею

[23]Землю не можна продавати назавжди, бо земля належить Мені. Ви ж лише чужинці й подорожні, що живуть у Мене.

[24]По всій країні, що володієте нею, ви мусите давати можливість викупу землі.

[25]Якщо хтось із братів твоїх зубожіє й продасть частину своєї землі, то його близький родич мусить прийти й викупити те, що той продав.

[26]Якщо він не має близьких родичів, але сам знайде достатньо грошей, щоб викупити землю самому,

[27]тоді нехай порахує роки відтоді, як продав її, і поверне решту тому, кому він продав її, і тоді повернеться на свою землю.

[28]Але якщо не спроможеться рука його на ті кошти, щоб повернути землю, то продане ним залишиться в руках того, хто купив, аж до ювілейного року. В Ювілейний рік землю буде звільнено, і він повернеться до своєї власності.

Jubileu, sairá do poder deste, e aquele tornará à sua possessão.

29 Quando alguém vender uma casa de moradia em cidade murada, poderá resgatá-la dentro de um ano a contar de sua venda; durante um ano, será lícito o seu resgate.

29Якщо хтось продасть дім в обнесеному муром місті, то викупити його зможе в межах одного року після продажу. Він має право викупу протягом року. Його право на відшкодування обмежується цим терміном.

30 Se, passando-se-lhe um ano, não for resgatada, então, a casa que estiver na cidade que tem muro ficará em perpetuidade ao que a comprou, pelas suas gerações; não sairá do poder dele no Jubileu.

30Якщо до кінця року будинок не викуплено, то цей будинок в обнесеному муром місті перейде в постійну власність того, хто купив його, а також його нащадків і в Ювілейний рік не звільниться.

31 Mas as casas das aldeias que não têm muro em roda serão estimadas como os campos da terra; para elas haverá resgate, e sairão do poder do comprador no Jubileu.

31Житло в поселеннях, що не мають муру, вважається нарівні з земельним наділом. Його можна викупати, і воно звільнятиметься в Ювілейний рік.

32 Mas, com respeito às cidades dos levitas, às casas das cidades da sua possessão, terão direito perpétuo de resgate os levitas.

32Щодо міст левитів, то в містах, що належать їм, левити завжди можуть викупити свій дім.

33 Se o levita não resgatar a casa que vendeu, então, a casa comprada na cidade da sua possessão sairá do poder do comprador, no Jubileu; porque as casas das cidades dos levitas são a sua possessão no meio dos filhos de Israel.

33Якщо хтось із левитів не викупить свій дім, то дім, що продано в місті, звільниться в Ювілейний рік, бо житло в містах левитів — це їхня власність серед дітей Ізраїлю.

34 Mas o campo no arrabalde das suas cidades não se venderá, porque lhes é possessão perpétua.

34Та землю навколо їхніх міст продавати не можна, оскільки вона у вічному їхньому володінні.

Leis a favor dos pobres
Deuteronômio 15.7-11

Закони для рабовласників

35 Se teu irmão empobrecer, e as suas forças decaírem, então, sustentá-lo-ás.

35Якщо брат твій зубожіє і не зможе утримувати себе, допоможи йому, як чужинцю й перехожому, щоб він міг жити в тебе.

Como estrangeiro e peregrino ele viverá contigo.

36 Não receberás dele juros nem ganho; teme, porém, ao teu Deus, para que teu irmão viva contigo.

36Ти не повинен мати з нього зиску, побійся Бога, щоб брат твій міг жити з тобою.

37 Não lhe darás teu dinheiro com juros, nem lhe darás o teu mantimento por causa de lucro.

37Не бери відсотків з грошей, що позичаєш, і хліб йому давай не заради вигоди.

38 Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para vos dar a terra de Canaã e para ser o vosso Deus.

38Я є Господь Бог ваш, Який вивів вас із землі Єгипетської, щоб віддати вам землю Ханаанську і щоб бути вашим Богом.

Leis a favor dos escravos

39 Também se teu irmão empobrecer, estando ele contigo, e vender-se a ti, não o farás servir como escravo.

39Якщо брат твій зубожіє і продасться тобі, то не примушуй його працювати, як раба.

40 Como jornaleiro e peregrino estará contigo; até ao Ano do Jubileu te servirá;

40Нехай він буде в тебе за наймита, як чужинець живе в тебе; і служитиме він тобі аж до Ювілейного року.

41 então, sairá de tua casa, ele e seus filhos com ele, e tornará à sua família e à possessão de seus pais.

41Тоді нехай іде від тебе, він і діти його, і нехай повертаються до своєї землі, до власності своїх пращурів.

42 Porque são meus servos, que tirei da terra do Egito; não serão vendidos como escravos.

42Бо вони — Мої раби. Я вивів їх із землі Єгипетської. Вони не повинні бути продані в неволю.

43 Não te assenhorearás dele com tirania; teme, porém, ao teu Deus.

43Не будь жорстоким до цієї людини, побійся Бога свого.

44 Quanto aos escravos ou escravas que tiverdes, virão das nações ao vosso derredor; delas comprareis escravos e escravas.

44І нехай твій раб і рабиня будуть з навколишніх народів. Купуйте рабів і рабинь із них.

45 Também os comprareis dos filhos dos forasteiros que peregrinam entre vós, deles e das suas famílias que estiverem convosco, que nasceram na vossa terra; e vos serão por possessão.

45Можеш також купувати дітей чужинців, які живуть у вас або з їхніх родин, що народились у вашій землі. Вони стануть твоєю власністю,

46 Deixá-los-eis por herança para vossos filhos depois de vós, para os haverem

46і зможеш передавати їх у спадщину своїм дітям після себе, як власність на

como possessão; perpetuamente os fareis servir, mas sobre vossos irmãos, os filhos de Israel, não vos assenhoreareis com tirania, um sobre os outros.

віки. Вони можуть стати вашими рабами. Але не будьте жорстокими до братів своїх, до будь-кого з дітей Ізраїлю.

47 Quando o estrangeiro ou peregrino que está contigo se tornar rico, e teu irmão junto dele empobrecer e vender-se ao estrangeiro, ou peregrino que está contigo, ou a alguém da família do estrangeiro,

47Якщо чужинець або поселенець, що живе у тебе, збагатіє, а брат твій поруч зубожіє і продасться чужинцю або поселенцю, що живуть серед вас або комусь із роду чужинця,

48 depois de haver-se vendido, haverá ainda resgate para ele; um de seus irmãos poderá resgatá-lo:

48то після того, як його продано, його можна буде викупити. Хтось із братів може його викупити.

49 seu tio ou primo o resgatará; ou um dos seus, parente da sua família, o resgatará; ou, se lograr meios, se resgatará a si mesmo.

49Чи його дядько, чи двоюрідний брат можуть викупити його, або хтось із близьких родичів з його родини можуть викупити його. Можливо, й сам він, зібравши грошей, зможе звільнитися.

50 Com aquele que o comprou acertará contas desde o ano em que se vendeu a ele até ao Ano do Jubileu; o preço da sua venda será segundo o número dos anos, conforme se paga a um jornaleiro.

50Він мусить разом із тим, хто купив його, порахувати роки з того часу, як продався, до Ювілейного року, і вартість його звільнення буде відповідною до кількості років. Він мусить бути найманцем.

51 Se ainda faltarem muitos anos, devolverá proporcionalmente a eles, do dinheiro pelo qual foi comprado, o preço do seu resgate.

51І якщо ще багато років залишилося, то відповідно до цього та ціни за нього він мусить повернути вартість свого звільнення.

52 Se restarem poucos anos até ao Ano do Jubileu, então, fará contas com ele e pagará, em proporção aos anos restantes, o preço do seu resgate.

52Якщо ж мало років залишилося до Ювілейного року, то він мусить заплатити за своє звільнення залежно від часу, що залишився.

53 Como jornaleiro, de ano em ano, estará com ele; não se assenhoreará dele com tirania à tua vista.

53І житиме він у чужинця всі ці роки як наймит. І чужинець не повинен бути жорстоким до нього в очах твоїх.

54 Se desta sorte se não resgatar, sairá no Ano do Jubileu, ele e seus filhos com ele.

54Але якщо він не викупиться сам у той чи інший спосіб, то він і діти його стануть вільними в Ювілейний рік.

[55] Porque os filhos de Israel me são servos; meus servos são eles, os quais tirei da terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

Levítico 26

Admoestação contra a idolatria

[1] Não fareis para vós outros ídolos, nem vos levantareis imagem de escultura nem coluna, nem poreis pedra com figuras na vossa terra, para vos inclinardes a ela; porque eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[2] Guardareis os meus sábados e reverenciareis o meu santuário. Eu sou o SENHOR.

Bênçãos decorrentes da obediência

Deuteronômio 7.12-24; 28.1-14

[3] Se andardes nos meus estatutos, guardardes os meus mandamentos e os cumprirdes,

[4] então, eu vos darei as vossas chuvas a seu tempo; e a terra dará a sua messe, e a árvore do campo, o seu fruto.

[5] A debulha se estenderá até à vindima, e a vindima, até à sementeira; comereis o vosso pão a fartar e habitareis seguros na vossa terra.

[6] Estabelecerei paz na terra; deitar-vos-eis, e não haverá quem vos espante; farei cessar os animais nocivos da terra, e pela vossa terra não passará espada.

[7] Perseguireis os vossos inimigos, e cairão à espada diante de vós.

[8] Cinco de vós perseguirão a cem, e cem dentre vós perseguirão a dez mil; e os vossos inimigos cairão à espada diante de vós.

[55]І це через те, що діти Ізраїлю — Мої раби. Вони — Мої раби, Я вивів їх із землі Єгипетської. Я — Господь Бог ваш".

Левит 26

Нагороди за покірність Богу

[1]Не створюйте собі бовванів. Не встановлюйте ні виліплених образів, ані пам'ятників для себе, ані різьбленого каменя в своїй землі, щоб поклонятися йому. Бо Я Господь — Бог ваш.

[2]Дотримуйтеся субот Моїх і шануйте Моє святе місце. Я Господь.

[3]Якщо будете жити за Моїми законами, дотримуватися Моїх заповідей і виконувати їх,

[4]то Я насилатиму вам вчасно дощі, щоб земля давала врожай, а дерева в полях принесли плоди.

[5]І молотьба ваша триватиме аж до збирання врожаю винограду. А збирання винограду триватиме аж до сівби. І тоді ви їстимете досхочу й спокійно житимете на своїй землі.

[6]І пошлю Я мир на вашу землю. Лягатимете спати, й ніщо не потурбує вас. І вижену Я злих звірів із вашої землі. І меч не пройде по вашій землі.

[7]Ви гнатимете своїх ворогів, і вони впадуть від меча вашого перед вами.

[8]П'ятеро з вас гнатимуть сотню чоловік, а сотня гнатиме десять тисяч. І поляжуть вороги ваші від меча перед вами.

[9] Para vós outros olharei, e vos farei fecundos, e vos multiplicarei, e confirmarei a minha aliança convosco.

[9]Я повернуся тоді до вас і зроблю вас плодючими, і примножу вас. Я дотримаюся Своєї Угоди з вами.

[10] Comereis o velho da colheita anterior e, para dar lugar ao novo, tirareis fora o velho.

[10]Ви їстимете старий хліб, що довго зберігається, й повикидаєте його заради нового.

[11] Porei o meu tabernáculo no meio de vós, e a minha alma não vos aborrecerá.

[11]Я поставлю Свій святий намет серед вас, і не відцураюся вас.

[12] Andarei entre vós e serei o vosso Deus, e vós sereis o meu povo.

[12]Я житиму серед вас. Я буду вашим Богом, а ви будете Моїм народом.

[13] Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para que não fôsseis seus escravos; quebrei os timões do vosso jugo e vos fiz andar eretos.

[13]Я є Господь, Бог ваш. Я вивів вас із землі єгиптян, щоб ви більше не були їхніми рабами. Я розбив кайдани ярма вашого і змусив вас ходити гордо.

Os castigos da desobediência

Deuteronômio 28.15-68

Кара за непокору

[14] Mas, se me não ouvirdes e não cumprirdes todos estes mandamentos;

[14]Та якщо ви не будете коритися Мені й не виконуватимете всі ці заповіді,

[15] se rejeitardes os meus estatutos, e a vossa alma se aborrecer dos meus juízos, a ponto de não cumprir todos os meus mandamentos, e violardes a minha aliança,

[15]якщо зневажатимете Мої закони, якщо будете нехтувати Моїми правилами, і не будете дотримуватися Моїх настанов, порушивши Мою Угоду,

[16] então, eu vos farei isto: porei sobre vós terror, a tísica e a febre ardente, que fazem desaparecer o lustre dos olhos e definhar a vida; e semeareis debalde a vossa semente, porque os vossos inimigos a comerão.

[16]то ось що Я зроблю з вами: нашлю на вас жах, сухоти й лихоманку, що занапастять очі ваші й виснажать ваші життя. Марно сіятимете зерно своє, бо вороги з'їдять увесь ваш врожай.

[17] Voltar-me-ei contra vós outros, e sereis feridos diante de vossos inimigos; os que vos aborrecerem assenhorear-se-ão de vós e fugireis, sem ninguém vos perseguir.

[17]Я повернуся обличчям проти вас, і зазнаєте ви поразки перед ворогом своїм. І пануватимуть над вами ваші ненависники, і втікатимете, хоч ніхто не переслідуватиме вас.

[18] Se ainda assim com isto não me ouvirdes, tornarei a castigar-vos sete vezes mais por causa dos vossos pecados.

[18]Якщо ж і після всього цього не коритиметеся Мені, то Я всемеро більше каратиму вас за гріхи ваші.

[19] Quebrantarei a soberba da vossa força e vos farei que os céus sejam como ferro e a vossa terra, como bronze.

[19]Я знищу гординю влади вашої і зроблю так, що небо стане залізним, а земля мідною.

[20] Debalde se gastará a vossa força; a vossa terra não dará a sua messe, e as árvores da terra não darão o seu fruto.

[20]Сила ваша марно витрачатиметься, земля ваша не даватиме врожаю, а дерева на ній — плодів.

[21] E, se andardes contrariamente para comigo e não me quiserdes ouvir, trarei sobre vós pragas sete vezes mais, segundo os vossos pecados.

[21]Якщо ви все ж таки підете проти Мене й не схочете коритися Мені, то Я каратиму вас всемеро більше за гріхи ваші.

[22] Porque enviarei para o meio de vós as feras do campo, as quais vos desfilharão, e acabarão com o vosso gado, e vos reduzirão a poucos; e os vossos caminhos se tornarão desertos.

[22]Я нашлю на вас диких звірів, і вони позбавлять вас дітей і загублять худобу вашу, вас залишиться так мало, що збезлюдніють шляхи ваші.

[23] Se ainda com isto não vos corrigirdes para volverdes a mim, porém andardes contrariamente comigo,

[23]Якщо й після всього цього ви відмовитеся виправлятися і все ще йтимете проти Мене,

[24] eu também serei contrário a vós outros e eu mesmo vos ferirei sete vezes mais por causa dos vossos pecados.

[24]то Я йтиму супроти вас і Сам покараю вас всемеро більше за ваші гріхи.

[25] Trarei sobre vós a espada vingadora da minha aliança; e, então, quando vos ajuntardes nas vossas cidades, enviarei a peste para o meio de vós, e sereis entregues na mão do inimigo.

[25]Я наведу меч на вас, щоб помститися за порушення Угоди. І якщо ви поховаєтеся по своїх містах, то Я нашлю смертельну моровицю на вас і віддам вас до рук ворога вашого.

[26] Quando eu vos tirar o sustento do pão, dez mulheres cozerão o vosso pão num só forno e vo-lo entregarão por peso; comereis, porém não vos fartareis.

[26]Коли Я зменшу вашу частку хліба до того, що десять жінок пектимуть в одній печі й відмірятимуть кожний шматочок, ви будете їсти, та не насититеся.

[27] Se ainda com isto me não ouvirdes e andardes contrariamente comigo,

[27]Якщо й після всього цього ви не підкоритеся Мені і йтимете проти Мене,

[28] eu também, com furor, serei contrário a vós outros e vos castigarei sete vezes mais por causa dos vossos pecados.

[28]то Я йтиму в гніві супроти вас і Сам покараю вас всемеро більше за ваші гріхи.

[29] Comereis a carne de vossos filhos e de vossas filhas.

[29]Будете ви їсти плоть синів і дочок своїх.

[30] Destruirei os vossos altos, e desfarei as vossas imagens do sol, e lançarei o vosso cadáver sobre o cadáver dos vossos deuses; a minha alma se aborrecerá de vós.

[30]Я зруйную ваші узвишшя й порубаю вівтарі для спалення запашного куріння. Я поскидаю мертві тіла ваші на ваших мертвих бовванів, і зненавиджу вас.

[31] Reduzirei as vossas cidades a deserto, e assolarei os vossos santuários, e não aspirarei o vosso aroma agradável.

[31]Я спустошу землю й поруйную святині. Я не прийму солодких пахощів ваших жертв.

[32] Assolarei a terra, e se espantarão disso os vossos inimigos que nela morarem.

[32]Я спустошу землю так, що жахатимуться ваші вороги, які оселяться на ній.

[33] Espalhar-vos-ei por entre as nações e desembainharei a espada atrás de vós; a vossa terra será assolada, e as vossas cidades serão desertas.

[33]Я порозкидаю вас поміж народами й вихоплю меч Свій проти вас. Земля ваша спустошиться, а міста буде зруйновано.

[34] Então, a terra folgará nos seus sábados, todos os dias da sua assolação, e vós estareis na terra dos vossos inimigos; nesse tempo, a terra descansará e folgará nos seus sábados.

[34]І тоді земля надолужить за свої суботні роки, за весь час її запустіння, а ви будете в землі ворогів ваших. І спочине тоді земля, і надолужуватиме за свої суботні роки.

[35] Todos os dias da assolação descansará, porque não descansou nos vossos sábados, quando habitáveis nela.

[35]І спочиватиме вона весь час запустіння за те, що не мала вона субот, коли ви жили на ній.

[36] Quanto aos que de vós ficarem, eu lhes meterei no coração tal ansiedade, nas terras dos seus inimigos, que o ruído de uma folha movida os perseguirá; fugirão como quem foge da espada; e cairão sem ninguém os perseguir.

[36]Тим, хто вціліє, Я нажену жах у серця в землі їхніх ворогів, так що вони втікатимуть від шелесту листя від подиху вітру. І вони тікатимуть, як той, що біжить від меча. І попадають вони навіть тоді, коли ніхто не переслідуватиме їх.

[37] Cairão uns sobre os outros como diante da espada, sem ninguém os perseguir; não podereis levantar-vos diante dos vossos inimigos.

[37]І спотикатиметься брат об свого брата, наче втікаючи від меча, навіть тоді, коли ніхто не переслідуватиме. І не буде у вас сил протистояти ворогам вашим.

38 Perecereis entre as nações, e a terra dos vossos inimigos vos consumirá.

39 Aqueles que dentre vós ficarem serão consumidos pela sua iniqüidade nas terras dos vossos inimigos e pela iniqüidade de seus pais com eles serão consumidos.

40 Mas, se confessarem a sua iniqüidade e a iniqüidade de seus pais, na infidelidade que cometeram contra mim, como também confessarem que andaram contrariamente para comigo,

41 pelo que também fui contrário a eles e os fiz entrar na terra dos seus inimigos; se o seu coração incircunciso se humilhar, e tomarem eles por bem o castigo da sua iniqüidade,

42 então, me lembrarei da minha aliança com Jacó, e também da minha aliança com Isaque, e também da minha aliança com Abraão, e da terra me lembrarei.

43 Mas a terra na sua assolação, deixada por eles, folgará nos seus sábados; e tomarão eles por bem o castigo da sua iniqüidade, visto que rejeitaram os meus juízos e a sua alma se aborreceu dos meus estatutos.

44 Mesmo assim, estando eles na terra dos seus inimigos, não os rejeitarei, nem me aborrecerei deles, para consumi-los e invalidar a minha aliança com eles, porque eu sou o SENHOR, seu Deus.

45 Antes, por amor deles, me lembrarei da aliança com os seus antepassados, que tirei da terra do Egito à vista das nações, para lhes ser por Deus. Eu sou o SENHOR.

38І загинете ви серед народів. І щезнете в землі ворогів ваших.

39А ті, що вціліють, згинуть у землях ворогів своїх за гріхи свої, і згинуть вони за гріхи пращурів своїх.

Завжди є надія

40І вони зізнаються в своїх гріхах і гріхах батьків своїх, у тому, що були невірні Мені, що ворожо пішли проти Мене.

41Тож Я ворожо пішов проти них і привів їх до землі ворогів їхніх. І тоді, якщо вони вгамують своє вперте серце й приймуть покарання за гріхи свої,

42Я згадаю Мою Угоду з Яковом. Я згадаю Мою Угоду з Ісааком і згадаю Угоду з Авраамом, і пам’ятатиму землю.

43Земля буде покинута людьми й надолужить за свої суботні роки, поки лежатиме покинутою без них. І ті, що вціліють, приймуть покарання за свої гріхи, бо знехтували Моїми настановами й зненавиділи Мої закони.

44Але навіть тоді, коли вони будуть у землі ворогів своїх, Я не відвернуся від них і не зненавиджу їх, щоб зовсім знищити їх і розірвати Угоду з ними. Бо Я є Господь їхній Бог.

45Але Я згадаю заради них Угоду з їхніми пращурами, яких Я вивів із землі Єгипетської на очах народів, щоб бути їхнім Богом. Я є Господь».

[46] São estes os estatutos, juízos e leis que deu o SENHOR entre si e os filhos de Israel, no monte Sinai, pela mão de Moisés.

[46]Це закони, правила і настанови, що Господь установив між Собою й дітьми Ізраїлю і передав через Мойсея на горі Синай.

Levítico 27

Votos particulares e a avaliação deles

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando alguém fizer voto com respeito a pessoas, estas serão do SENHOR, segundo a tua avaliação.

[3] Se o objeto da tua avaliação for homem, da idade de vinte anos até à de sessenta, será a tua avaliação de cinqüenta siclos de prata, segundo o siclo do santuário.

[4] Porém, se for mulher, a tua avaliação será de trinta siclos.

[5] Se a idade for de cinco anos até vinte, a tua avaliação do homem será de vinte siclos, e a da mulher, de dez siclos.

[6] Se a idade for de um mês até cinco anos, a tua avaliação do homem será de cinco siclos de prata, e a tua avaliação pela mulher será de três siclos de prata.

[7] De sessenta anos para cima, se for homem, a tua avaliação será de quinze siclos; se mulher, dez siclos.

[8] Mas, se for mais pobre do que a tua avaliação, então, apresentar-se-á diante do sacerdote, para que este o avalie; segundo o que permitem as posses do que fez o voto, o avaliará o sacerdote.

Левит 27

Обітниці

[1]І мовив Господь Мойсею:

[2]«Скажи дітям Ізраїля: „Якщо хтось дасть обітницю віддати Господу грошову вартість якоїсь особи,

[3]то вартість за чоловіка віком від двадцяти до шістдесяти років буде п'ятдесят шекелів срібла за мірою святого шекеля.

[4]Якщо це жінка, то ціна буде тридцять шекелів.

[5]За хлопця віком від п'яти до двадцяти років ціна буде двадцять шекелів, а за дівчинку — десять шекелів.

[6]За хлопчика віком від одного місяця до п'яти років ціна буде п'ять шекелів срібла, а за дівчинку — три шекеля срібла.

[7]За людину віком понад п'ятдесят років ціна буде п'ятнадцять шекелів за чоловіка і десять шекелів за жінку.

[8]Якщо ж він убогий настільки, що не в змозі сплатити таку ціну, то нехай той приведе його до священика, і священик встановить ціну для нього, відповідно до того, на що той, хто дає обітницю, спроможний.

Жертви Господу

[9] Se for animal dos que se oferecem ao SENHOR, tudo quanto dele se der ao SENHOR será santo.

[10] Não o mudará, nem o trocará bom por mau ou mau por bom; porém, se dalgum modo se trocar animal por animal, um e outro serão santos.

[11] Se for animal imundo dos que se não oferecem ao SENHOR, então, apresentará o animal diante do sacerdote.

[12] O sacerdote o avaliará, seja bom ou mau; segundo a avaliação do sacerdote, assim será.

[13] Porém, se dalgum modo o resgatar, então, acrescentará a quinta parte à tua avaliação.

[14] Quando alguém dedicar a sua casa para ser santa ao SENHOR, o sacerdote a avaliará, seja boa ou seja má; como o sacerdote a avaliar, assim será.

[15] Mas, se aquele que a dedicou quiser resgatar a casa, então, acrescentará a quinta parte do dinheiro à tua avaliação, e será sua.

Voto de um campo e o resgate dele

[16] Se alguém dedicar ao SENHOR parte do campo da sua herança, então, a tua avaliação será segundo a semente necessária para o semear: um gômer pleno de cevada será avaliado por cinqüenta siclos de prata.

[17] Se dedicar o seu campo desde o Ano do Jubileu, segundo a tua plena avaliação, ficará.

[9]Якщо ж обітниця стосується тварини, яка може бути принесена в жертву Господу, то будь-яка тварина, що приноситься в жертву Господу, буде свята.

[10]І не можна її ні замінити, ні обміняти добру на погану, погану на добру. Якщо ж хтось обміняє тварину, то обидві вони стануть святі.

[11]Якщо обітниця стосується якоїсь нечистої тварини, яку не можна приносити в жертву Господу, то слід її принести до священика.

[12]І священик оцінить її, добра вона чи погана. І буде так, як священик установить.

[13]Якщо ж хтось хоче викупити її, то йому слід додати ще п'яту частину до її вартості.

Вартість оселі

[14]Якщо хтось присвячує свою оселю як святиню Господу, то священик мусить встановити її вартість, добра вона чи погана. І як установить священик, так і буде.

[15]Якщо ж той, хто присвятив свою оселю як святиню, схоче повернути її, то мусить іще додати п'яту частину до вартості її сріблом, і оселя буде його.

Вартість нерухомості

[16]Якщо хтось присвячує як святиню Господу частину землі, якою володіє, то її вартість залежить від того, скільки зерна треба, щоб її засіяти. Це буде п'ятдесят шекелів срібла за кожен гомер ячменю.

[17]Якщо він присвячує своє поле як святиню в Ювілейний рік, то ціна залишається та сама.

[18] Mas, se dedicar o seu campo depois do Ano do Jubileu, então, o sacerdote lhe contará o dinheiro segundo os anos restantes até ao Ano do Jubileu, e isto se abaterá da tua avaliação.

[19] Se aquele que dedicou o campo dalgum modo o quiser resgatar, então, acrescentará a quinta parte do dinheiro à tua avaliação, e ficará seu.

[20] Se não quiser resgatar o campo ou se o vender a outro homem, nunca mais se resgatará.

[21] Porém, havendo o campo saído livre no Ano do Jubileu, será santo ao SENHOR, como campo consagrado; a posse dele será do sacerdote.

[22] Se alguém dedicar ao SENHOR o campo que comprou, e não for parte da sua herança,

[23] então, o sacerdote lhe contará o preço da avaliação até ao Ano do Jubileu; e, no mesmo dia, dará o importe da avaliação como coisa santa ao SENHOR.

[24] No Ano do Jubileu, o campo tornará àquele que o vendeu, àquele de quem era a posse do campo por herança.

[25] Toda a tua avaliação se fará segundo o siclo do santuário; o siclo será de vinte geras.

[26] Mas o primogênito de um animal, por já pertencer ao SENHOR, ninguém o dedicará; seja boi ou gado miúdo, é do SENHOR.

[27] Mas, se for de um animal imundo, resgatar-se-á, segundo a tua avaliação, e

[18]Але якщо хтось присвячує своє поле як святиню після Ювілею, то священик підрахує його вартість відповідно до кількості років, що залишилися до наступного Ювілейного року, і вартість знизиться.

[19]Якщо ж той, хто присвячує своє поле, схоче викупити його, то мусить додати п'яту частину до його вартості сріблом, і воно залишиться йому.

[20]Якщо він не викупить поля й продасть його іншому, то його вже викупити не можна.

[21]Коли поле звільниться в Ювілейний рік, то воно стане святинею як земля, яка приноситься у жертву Господу як особлива жертва. І стане вона власністю священиків.

[22]Якщо хтось присвятить Господу куплену землю, що не є часткою його спадщини,

[23]то священик мусить підрахувати її вартість до Ювілейного року, і той чоловік повинен сплатити цю вартість того ж дня, і буде це священним для Господа.

[24]В Ювілейний рік земля відійде до власника, в якого була куплена, хто має право власності на цю землю.

[25]Будь-яка оцінка мусить бути здійснена відповідно до шекеля Святого місця. І шекель мусить відповідати двадцяти ґерам.

Вартість худоби

[26]Первістків тварин, чи то бичок, чи ягня, не можна присвячувати Господу, бо вони вже від народження належать Йому.

[27]Але якщо тварина нечиста, її можна викупити за встановлену за неї ціну і ще додати п'яту частину. Якщо ж її не

sobre ele acrescentará a quinta parte; se não for resgatado, vender-se-á, segundo a tua avaliação.

Não há resgate para certas coisas consagradas

[28] No entanto, nada do que alguém dedicar irremissivelmente ao SENHOR, de tudo o que tem, seja homem, ou animal, ou campo da sua herança, se poderá vender, nem resgatar; toda coisa assim consagrada será santíssima ao SENHOR.

[29] Ninguém que dentre os homens for dedicado irremissivelmente ao SENHOR se poderá resgatar; será morto.

Sobre as dízimas

[30] Também todas as dízimas da terra, tanto dos cereais do campo como dos frutos das árvores, são do SENHOR; santas são ao SENHOR.

[31] Se alguém, das suas dízimas, quiser resgatar alguma coisa, acrescentará a sua quinta parte sobre ela.

[32] No tocante às dízimas do gado e do rebanho, de tudo o que passar debaixo do bordão do pastor, o dízimo será santo ao SENHOR.

[33] Não se investigará se é bom ou mau, nem o trocará; mas, se dalgum modo o trocar, um e outro serão santos; não serão resgatados.

[34] São estes os mandamentos que o SENHOR ordenou a Moisés, para os filhos de Israel, no monte Sinai.

викуплено, то можна її продати за встановлену ціну.

Особливі жертви

[28]Будь-яка особлива жертва, що повністю присвячується Господу, з того що хтось має, чи то людина, чи худоба, чи поле з родинної власності, не може бути продана. Її не можна викупити. Все, що повністю присвячується, є великою святинею Господньою.

[29]Жодна людина, яку повністю присвятили Господові, не може бути викуплена. Її слід віддати на смерть.

[30]Десятина всього, що дає земля, належить Господу — чи то зерно, чи плоди з дерев. Це святиня Господня.

[31]Якщо хтось забажає викупити свою десятину, то мусить додати ще п’яту частину до неї.

[32]Десята тварина зі стада чи отари, кожна десята, що пройде під пастуховою палицею, буде святинею Господньою.

[33]Не слід оглядати, чи добра та тварина, чи погана. Не слід її міняти. Якщо хтось її замінить, то обидві тварини стануть святинею, і їх не можна викупати”».

[34]Ось ті заповіді, що Господь переказав Мойсею для дітей Ізраїлю на горі Синай.

O quarto livro de Moisés chamado Números	Числа

Números 1

Deus manda Moisés levantar o censo de Israel

1 No segundo ano após a saída dos filhos de Israel do Egito, no primeiro dia do segundo mês, falou o SENHOR a Moisés, no deserto do Sinai, na tenda da congregação, dizendo:

2 Levantai o censo de toda a congregação dos filhos de Israel, segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais, contando todos os homens, nominalmente, cabeça por cabeça.

3 Da idade de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra em Israel, a esses contareis segundo os seus exércitos, tu e Arão.

4 De cada tribo vos assistirá um homem que seja cabeça da casa de seus pais.

5 Estes, pois, são os nomes dos homens que vos assistirão: de Rúben, Elizur, filho de Sedeur;

6 de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai;

7 de Judá, Naassom, filho de Aminadabe;

8 de Issacar, Natanael, filho de Zuar;

9 de Zebulom, Eliabe, filho de Helom;

10 dos filhos de José: de Efraim, Elisama, filho de Amiúde; de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur;

11 de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni;

12 de Dã, Aiezer, filho de Amisadai;

13 de Aser, Pagiel, filho de Ocrã;

14 de Gade, Eliasafe, filho de Deuel;

Числа 1

Мойсей підраховує народ ізраїльський

1Господь промовив до Мойсея в пустелі Синай у наметі зібрання першого дня другого місяця на другий рік після того, як народ Ізраїлю вийшов з Єгипту. Він сказав:

2«Порахуйте всю громаду народу Ізраїлю за родами й родинами. Запишіть ім’я кожного чоловіка.

3Ти й Аарон маєте порахувати їх за підрозділами, всіх чоловіків в Ізраїлі від двадцяти років і старше, що здатні до військової служби.

4По одному чоловіку з кожного коліна мусять допомагати вам. І кожен буде головою своєї родини.

5Ось імена цих людей, що допомагатимуть вам: від Рувима — Елізур, син Шедеура;

6від Симеона — Шелуміел, син Цурішаддая;

7від Юди — Нашон, син Аммінадава;

8від Іссахáра — Нетанел, син Зуара;

9від Завулона — Еліав, син Гелона;

10від синів Йосипа: від Ефраїма — Елішама, син Аммігуда, від Манассії — Ґамаліел, син Педазура;

11від Веніамина — Авідан, син Ґідеоні;

12від Дана — Агієзер, син Аммішаддая;

13від Ашера — Паґіел, син Окрана;

14від Ґада — Еліасаф, син Деуела;

15 de Naftali, Aira, filho de Enã.

15від Нафталі — Агіра, син Енана.

16 Estes foram os chamados da congregação, os príncipes das tribos de seus pais, os cabeças dos milhares de Israel.

16Це були мужі, обрані з громади, голови колін батьківських, голови племен Ізраїлю.

17 Então, Moisés e Arão tomaram estes homens, que foram designados pelos seus nomes.

17Тож Мойсей і Аарон взяли цих мужів, яких було обрано пойменно.

18 E, tendo ajuntado toda a congregação no primeiro dia do mês segundo, declararam a descendência deles, segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, cabeça por cabeça.

18Вони скликали разом усю громаду першого дня другого місяця. Люди записувалися за їхніми колінами й родами, а тих, кому двадцять і більше років, рахували пойменно.

19 Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim os contou no deserto do Sinai.

19Як Господь звелів Мойсею, так він і перелічив їх у Синайській пустелі.

20 Dos filhos de Rúben, o primogênito de Israel, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, cabeça por cabeça, todos os homens de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

20І було їх: нащадків Рувима, первістка Ізраїлю, пораховано за їхніми родами й родинами. Кожен чоловік від двадцяти років і старше, кожен здатний служити у війську був перелічений поіменно, по одному.

21 foram contados deles, da tribo de Rúben, quarenta e seis mil e quinhentos.

21Число порахованих із коліна Рувима було сорок шість тисяч п'ятсот.

22 Dos filhos de Simeão, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, cabeça por cabeça, todos os homens de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

22Нащадків Симеона пораховано за їхнім родами й родинами. Кожен чоловік від двадцяти років і старше, кожен здатний служити у війську був перелічений поіменно, по одному.

23 foram contados deles, da tribo de Simeão, cinqüenta e nove mil e trezentos.

23Число порахованих із коліна Симеона було п'ятдесят дев'ять тисяч триста.

24 Dos filhos de Gade, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus

24Нащадків Ґада пораховано за їхніми родами й родинами. Кожен чоловік від двадцяти років і старше, кожен здатний

pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

служити у війську був перелічений поіменно, по одному.

[25] foram contados deles, da tribo de Gade, quarenta e cinco mil seiscentos e cinqüenta.

[25]Число порахованих із коліна Ґада було сорок п'ять тисяч шістсот п'ятдесят.

[26] Dos filhos de Judá, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[26]Нащадків Юди пораховано за їхніми родами й родинами. Кожен чоловік від двадцяти років і старше, кожен здатний служити у війську був перелічений поіменно, по одному.

[27] foram contados deles, da tribo de Judá, setenta e quatro mil e seiscentos.

[27]Число порахованих із коліна Юди було сімдесят чотири тисячі шістсот.

[28] Dos filhos de Issacar, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[28]Нащадків Іссаха́ра пораховано за їхніми родами й родинами. Кожен чоловік від двадцяти років і старше, кожен здатний служити у війську був перелічений поіменно, по одному.

[29] foram contados deles, da tribo de Issacar, cinqüenta e quatro mil e quatrocentos.

[29]Число порахованих з коліна Іссаха́ра було п'ятдесят чотири тисячі чотириста.

[30] Dos filhos de Zebulom, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[30]Нащадків Завулона пораховано за їхніми родами й родинами. Кожен чоловік від двадцяти років і старше, кожен здатний служити у війську був перелічений поіменно, по одному.

[31] foram contados deles, da tribo de Zebulom, cinqüenta e sete mil e quatrocentos.

[31]Число порахованих з коліна Завулона було п'ятдесят сім тисяч чотириста.

[32] Dos filhos de José, dos filhos de Efraim, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[32]З синів Йосипа: нащадків Ефраїма пораховано за їхніми родами й родинами. Кожен чоловік від двадцяти років і старше, кожен здатний служити у війську був перелічений поіменно, по одному.

[33] foram contados deles, da tribo de Efraim, quarenta mil e quinhentos.

[34] Dos filhos de Manassés, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[35] foram contados deles, da tribo de Manassés, trinta e dois mil e duzentos.

[36] Dos filhos de Benjamim, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[37] foram contados deles, da tribo de Benjamim, trinta e cinco mil e quatrocentos.

[38] Dos filhos de Dã, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[39] foram contados deles, da tribo de Dã, sessenta e dois mil e setecentos.

[40] Dos filhos de Aser, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[41] foram contados deles, da tribo de Aser, quarenta e um mil e quinhentos.

[42] Dos filhos de Naftali, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte

[33]Число порахованих з коліна Ефраїма було сорок тисяч п’ятсот.

[34]Нащадків Манассії пораховано за їхніми родами й родинами. Кожен чоловік від двадцяти років і старше, кожен здатний служити у війську був перелічений поіменно, по одному.

[35]Число порахованих з коліна Манассії було тридцять дві тисячі двісті.

[36]Нащадків Веніамина пораховано за їхніми родами й родинами. Кожен чоловік від двадцяти років і старше, кожен здатний служити у війську був перелічений поіменно, по одному.

[37]Число порахованих з коліна Веніамина було тридцять п’ять тисяч чотириста.

[38]Нащадків Дана пораховано за їхніми родами й родинами. Кожен чоловік від двадцяти років і старше, кожен здатний служити у війську був перелічений поіменно, по одному.

[39]Число порахованих з коліна Дана було шістдесят дві тисячі сімсот.

[40]Нащадків Ашера пораховано за їхніми родами й родинами. Кожен чоловік від двадцяти років і старше, кожен здатний служити у війську був перелічений поіменно, по одному.

[41]Число порахованих з коліна Ашера було сорок одна тисяча п’ятсот.

[42]Нащадків Нафталі пораховано за їхніми родами й родинами. Кожен чоловік від двадцяти років і старше, кожен здатний служити у війську був перелічений поіменно, по одному.

anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

43 foram contados deles, da tribo de Naftali, cinqüenta e três mil e quatrocentos.

44 Foram estes os contados, contados por Moisés e Arão; e os príncipes de Israel eram doze homens; cada um era pela casa de seus pais.

45 Assim, pois, todos os contados dos filhos de Israel, segundo a casa de seus pais, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

46 todos os contados foram seiscentos e três mil quinhentos e cinqüenta.

Os levitas não são contados

47 Mas os levitas, segundo a tribo de seus pais, não foram contados entre eles,

48 porquanto o SENHOR falara a Moisés, dizendo:

49 Somente não contarás a tribo de Levi, nem levantarás o censo deles entre os filhos de Israel;

50 mas incumbe tu os levitas de cuidarem do tabernáculo do Testemunho, e de todos os seus utensílios, e de tudo o que lhe pertence; eles levarão o tabernáculo e todos os seus utensílios; eles ministrarão no tabernáculo e acampar-se-ão ao redor dele.

51 Quando o tabernáculo partir, os levitas o desarmarão; e, quando assentar no arraial, os levitas o armarão; o estranho que se aproximar morrerá.

43Число порахованих з коліна Нафталі було п'ятдесят три тисячі чотириста.

44Це мужі, що їх порахували Мойсей і Аарон та дванадцять вождів Ізраїлю, по одному з кожного коліна.

45Усіх же людей народу ізраїльського, що їх було пораховано за їхніми родами, від двадцяти років і старше, всіх здатних служити у війську в Ізраїлі,

46всіх заразом пораховано було шістсот три тисячі п'ятсот п'ятдесят.

47Левитів за їхнім батьківським коліном разом з іншими пораховано не було.

48І сказав Господь Мойсею:

49«Не перераховуй коліно Левія. Не переписуй їх разом з народом Ізраїлю.

50А постав їх при святому наметі Заповіту, над усім його начинням, над усім, що до нього належить. Вони мусять носити святий намет і все його знаряддя, вони мусять доглядати за ним, і ставати табором навколо святого намету.

51Як тільки святий намет треба переносити, левити мають розібрати його, як тільки святий намет треба ставити, левити мають зробити це. Якщо ж хтось інший наблизиться до нього — смерть йому.

[52] Os filhos de Israel se acamparão, cada um no seu arraial e cada um junto ao seu estandarte, segundo as suas turmas.

[53] Mas os levitas se acamparão ao redor do tabernáculo do Testemunho, para que não haja ira sobre a congregação dos filhos de Israel; pelo que os levitas tomarão a si o cuidar do tabernáculo do Testemunho.

[54] Assim fizeram os filhos de Israel; segundo tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, assim o fizeram.

[52]Народ Ізраїлю ставатиме табором окремо, кожний у своєму полку, кожен у своєму таборі, під своїм прапором.

[53]Та левити мають ставати табором навколо святого намету Заповіту, щоб гнів Божий не впав на громаду ізраїльську. Левити доглядають за святим наметом Заповіту».

[54]Тож народ Ізраїлю зробив усе так, як Господь заповідав Мойсею.

Números 2

A ordem das tribos no acampamento

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[2] Os filhos de Israel se acamparão junto ao seu estandarte, segundo as insígnias da casa de seus pais; ao redor, de frente para a tenda da congregação, se acamparão.

[3] Os que se acamparem ao lado oriental (para o nascente) serão os do estandarte do arraial de Judá, segundo as suas turmas; e Naassom, filho de Aminadabe, será príncipe dos filhos de Judá.

[4] E o seu exército, segundo o censo, foram setenta e quatro mil e seiscentos.

[5] E junto a ele se acampará a tribo de Issacar; e Natanael, filho de Zuar, será príncipe dos filhos de Issacar.

[6] E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e quatro mil e quatrocentos.

[7] Depois, a tribo de Zebulom; e Eliabe, filho de Helom, será príncipe dos filhos de Zebulom.

[8] E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e sete mil e quatrocentos.

Числа 2

Облаштування табору

[1]Господь сказав Мойсею та Аарону:

[2]«Діти Ізраїлю мають ставати кожний під своїм власним прапором і під прапором своїх родів. Вони мають ставати навколо намету зібрання на певній відстані від нього.

[3]На сході, там де сходить сонце — прапор табору Юди з його полками. Вождем синів Юди буде Нашон, син Аммінадава.

[4]Його полк налічує сімдесят чотири тисячі шістсот воїнів.

[5]З одного боку коліна Юди стане табором коліно Іссаха́ра. Вождем людей Іссаха́ра буде Нетанел, син Зуара.

[6]Його полк налічує п'ятдесят чотири тисячі чотириста воїнів.

[7]З іншого боку Юди стане коліно Завулона. Вождем людей Завулона буде Еліав, син Гелона.

[8]Його полк налічує п'ятдесят сім тисяч чотириста воїнів.

[9] Todos os que foram contados do arraial de Judá foram cento e oitenta e seis mil e quatrocentos, segundo as suas turmas; e estes marcharão primeiro.

[9]Усього в таборі Юди налічується за полками сто вісімдесят шість тисяч чотириста воїнів. Вони рушатимуть першими.

[10] O estandarte do arraial de Rúben, segundo as suas turmas, estará para o lado sul; e Elizur, filho de Sedeur, será príncipe dos filhos de Rúben.

[10]На південь — прапор табору Рувима з його полками. Вождем людей Рувима буде Елізур, син Шедеура.

[11] E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta e seis mil e quinhentos.

[11]Його полки налічують сорок шість тисяч п'ятсот воїнів.

[12] E junto a ele se acampará a tribo de Simeão; e Selumiel, filho de Zurisadai, será príncipe dos filhos de Simeão.

[12]З одного боку коліна Рувима стане коліно Симеона. Вождем синів Симеона буде Шелуміел, син Цурішаддая.

[13] E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e nove mil e trezentos.

[13]Його полки налічують п'ятдесят дев'ять тисяч триста воїнів.

[14] Depois, a tribo de Gade; e Eliasafe, filho de Deuel, será príncipe dos filhos de Gade.

[14]З іншого боку коліна Рувима стане коліно Ґада. Вождем синів Ґада буде Еліасаф, син Деуела.

[15] E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta e cinco mil seiscentos e cinqüenta.

[15]Його полки налічують сорок п'ять тисяч шістсот п'ятдесят воїнів.

[16] Todos os que foram contados no arraial de Rúben foram cento e cinqüenta e um mil quatrocentos e cinqüenta, segundo as suas turmas; e estes marcharão em segundo lugar.

[16]Усього в таборі Рувима налічується за полками сто п'ятдесят одна тисяча чотириста п'ятдесят воїнів. Вони рушатимуть другими.

[17] Então, partirá a tenda da congregação com o arraial dos levitas no meio dos arraiais; como se acamparem, assim marcharão, cada um no seu lugar, segundo os seus estandartes.

[17]Далі рушатиме намет зібрання у таборі левитів, посередині інших таборів. Вони рушатимуть, як стояли таборами, кожен на своєму місці і під своїм прапором.

[18] O estandarte do arraial de Efraim, segundo as suas turmas, estará para o lado ocidental; e Elisama, filho de Amiúde, será príncipe dos filhos de Efraim.

[18]На захід стоятиме прапор табору Ефраїма, з його полками. Вождем людей Ефраїма буде Елішама, син Аммігуда.

[19] E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta mil e quinhentos.

[20] E junto a ele, a tribo de Manassés; e Gamaliel, filho de Pedazur, será príncipe dos filhos de Manassés.

[21] E o seu exército, segundo o censo, foram trinta e dois mil e duzentos.

[22] Depois, a tribo de Benjamim; e Abidã, filho de Gideoni, será príncipe dos filhos de Benjamim.

[23] O seu exército, segundo o censo, foram trinta e cinco mil e quatrocentos.

[24] Todos os que foram contados no arraial de Efraim foram cento e oito mil e cem, segundo as suas turmas; e estes marcharão em terceiro lugar.

[25] O estandarte do arraial de Dã estará para o norte, segundo as suas turmas; e Aiezer, filho de Amisadai, será príncipe dos filhos de Dã.

[26] E o seu exército, segundo o censo, foram sessenta e dois mil e setecentos.

[27] E junto a ele se acampará a tribo de Aser; e Pagiel, filho de Ocrã, será príncipe dos filhos de Aser.

[28] E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta e um mil e quinhentos.

[29] Depois, a tribo de Naftali; e Aira, filho de Enã, será príncipe dos filhos de Naftali.

[30] E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e três mil e quatrocentos.

[31] Todos os que foram contados no arraial de Dã foram cento e cinqüenta e sete mil e seiscentos; e estes marcharão no último lugar, segundo os seus estandartes.

[19]Його полки налічують сорок тисяч п’ятсот воїнів.

[20]Поруч із ними коліно Манассії. Вождем дітей Манассії буде Ґамаліел, син Педазура.

[21]Його полки налічують тридцять дві тисячі двісті воїнів.

[22]З іншого боку коліна Ефраїма буде коліно Веніамина. Вождем людей Веніамина буде Авідан, син Ґідеоні.

[23]Його полки налічують тридцять п’ять тисяч чотириста воїнів.

[24]Усього в таборі Ефраїма налічується за полками сто вісім тисяч сто воїнів. Вони рушатимуть третіми.

[25]На півночі — прапор табору Дана, з його полками. Вождем синів Дана буде Агієзер, син Аммішаддая.

[26]Його полки налічують шістдесят дві тисячі сімсот воїнів.

[27]З одного боку коліна Дана буде коліно Ашера. Вождем людей Ашера буде Паґіел, син Окрана.

[28]Його полки налічують сорок одну тисячу п’ятсот воїнів.

[29]З іншого боку коліна Дана буде коліно Нафталі. Вождем людей Нафталі буде Агіра, син Енана.

[30]Його полки налічують п’ятдесят три тисячі чотириста воїнів.

[31]Усього в таборі Дана налічується сто п’ятдесят сім тисяч шістсот воїнів. Під своїми прапорами табір Дана виступить останнім».

[32] São estes os que foram contados dos filhos de Israel, segundo a casa de seus pais; todos os que foram contados dos arraiais pelas suas turmas foram seiscentos e três mil quinhentos e cinqüenta.

[32]Це все діти Ізраїлю, яких було перелічено. Всього пораховано по таборах за полками шістсот три тисячі п'ятсот п'ятдесят воїнів.

[33] Mas os levitas não foram contados entre os filhos de Israel, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[33]Як і заповідав Господь Мойсею, левитів не було пораховано разом з рештою ізраїльтян.

[34] Assim fizeram os filhos de Israel; conforme tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, se acamparam segundo os seus estandartes e assim marcharam, cada qual segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais.

[34]Тож сини Ізраїлю зробили все, що Господь заповідав Мойсею. Так вони ставали табором під своїми прапорами. Так вони рушали, кожен зі своїм родом та зі своєю родиною.

Números 3

Número e ofício dos levitas

[1] São estas, pois, as gerações de Arão e de Moisés, no dia em que o SENHOR falou com Moisés no monte Sinai.

[2] E são estes os nomes dos filhos de Arão: o primogênito, Nadabe; depois, Abiú, Eleazar e Itamar.

[3] Estes são os nomes dos filhos de Arão, os sacerdotes ungidos, consagrados para oficiar como sacerdotes.

[4] Mas Nadabe e Abiú morreram perante o SENHOR, quando ofereciam fogo estranho perante o SENHOR, no deserto do Sinai, e não tiveram filhos; porém Eleazar e Itamar oficiaram como sacerdotes diante de Arão, seu pai.

[5] Disse o SENHOR a Moisés:

Числа 3

Ааронoвий рід, священики

[1]Ось покоління Аарона й Мойсея, коли Господь розмовляв з Мойсеєм та горі Синай.

[2]Ось імена синів Аарона: Надав (первенець), Авігу, Елеазар та Ітамар.

[3]То були імена синів Аарона, помазаних і призначених служити священиками.

[4]Та Надав і Авігу померли перед лицем Господа, коли принесли хибний вогонь перед Господом у пустелі Синай. Синів же вони не мали. Тож Елеазар та Ітамар служили священиками протягом усього життя батька їхнього Аарона.

Левити — помічники священиків

[5]Господь сказав Мойсею:

[6] Faze chegar a tribo de Levi e põe-na diante de Arão, o sacerdote, para que o sirvam

[7] e cumpram seus deveres para com ele e para com todo o povo, diante da tenda da congregação, para ministrarem no tabernáculo.

[8] Terão cuidado de todos os utensílios da tenda da congregação e cumprirão o seu dever para com os filhos de Israel, no ministrar no tabernáculo.

[9] Darás, pois, os levitas a Arão e a seus filhos; dentre os filhos de Israel lhe são dados.

[10] Mas a Arão e a seus filhos ordenarás que se dediquem só ao seu sacerdócio, e o estranho que se aproximar morrerá.

[11] Disse o SENHOR a Moisés:

[12] Eis que tenho eu tomado os levitas do meio dos filhos de Israel, em lugar de todo primogênito que abre a madre, entre os filhos de Israel; e os levitas serão meus.

[13] Porque todo primogênito é meu; desde o dia em que feri a todo primogênito na terra do Egito, consagrei para mim todo primogênito em Israel, desde o homem até ao animal; serão meus. Eu sou o SENHOR.

[14] Falou o SENHOR a Moisés no deserto do Sinai, dizendo:

[15] Conta os filhos de Levi, segundo a casa de seus pais, pelas suas famílias; contarás todo homem da idade de um mês para cima.

[6]«Приведи коліно Левія і віддай їх на службу до священика Аарона.

[7]Вони служитимуть йому і служитимуть усій громаді при наметі зібрання, і виконуватимуть усю важку роботу при священному наметі.

[8]Вони дбатимуть про все начиння намету зібрання і служитимуть (замість усіх інших з громади Ізраїлю) відправи у святилищі.

[9]Признач левитів Ааронові та його синам. Серед усього народу Ізраїлю вони цілковито віддані Аарону.

[10]І признач Аарона та його синів, виконували свої обов'язки як належить священикам. А будь-кого іншого, крім левитів, хто наблизиться до святих речей, мусить бути покарано на смерть».

[11]Господь сказав Мойсею:

[12]«Ось Я взяв левитів з-поміж народу ізраїльського замість усіх первістків народу ізраїльського. І будуть левити Моїми.

[13]Бо кожен первісток — Мій. Того дня, коли Я вбив усіх первістків в Єгипті, Я взяв Собі всіх первістків в Ізраїлі, як від людини, так і від тварини в Ізраїлі. Вони будуть Моїми. Я — Господь».

[14]І сказав Господь Мойсею в пустелі Синай:

[15]«Порахуй левитів за родами їхніми й родинами. Перелічи всіх чоловіків віком від місяця й старше».

[16] E Moisés os contou segundo o mandado do SENHOR, como lhe fora ordenado.

[17] São estes os filhos de Levi pelos seus nomes: Gérson, Coate e Merari.

[18] E estes são os nomes dos filhos de Gérson pelas suas famílias: Libni e Simei.

[19] E os filhos de Coate pelas suas famílias: Anrão, Izar, Hebrom e Uziel.

[20] E os filhos de Merari pelas suas famílias: Mali e Musi; são estas as famílias dos levitas, segundo a casa de seus pais.

[21] De Gérson é a família dos libnitas e a dos simeítas; são estas as famílias dos gersonitas.

[22] Todos os homens que deles foram contados, cada um nominalmente, de um mês para cima, foram sete mil e quinhentos.

[23] As famílias dos gersonitas se acamparão atrás do tabernáculo, ao ocidente.

[24] O príncipe da casa paterna dos gersonitas será Eliasafe, filho de Lael.

[25] Os filhos de Gérson terão a seu cargo, na tenda da congregação, o tabernáculo, a tenda e sua coberta, o reposteiro para a porta da tenda da congregação,

[26] as cortinas do pátio, o reposteiro da porta do pátio, que rodeia o tabernáculo e o altar, as suas cordas e todo o serviço a eles devido.

[27] De Coate é a família dos anramitas, e a dos izaritas, e a dos hebronitas, e a dos uzielitas; são estas as famílias dos coatitas.

[28] Contados todos os homens, da idade de um mês para cima, foram oito mil e

[16]Тож Мойсей порахував їх, як Господь наказав йому.

[17]Ось імена синів Левія: Ґершон, Когат і Мерарі.

[18]Імена синів Ґершона за родами були такі: Либні та Шимей.

[19]Сини Когата за їхніми родами були: Амрам, Іцгар, Хеврон та Уззіел.

[20]Сини Мерарі за їхніми родами були: Маглі та Муші. Це роди левитів за їхніми родами.

[21]Роди Ливні та Шимея належали Ґершонові. Це були роди ґершонітів.

[22]Кількість їх, згідно з числом кожного чоловіка віком від місяця й старше становила сім тисяч п’ятсот чоловік.

[23]Род ґершонітів став табором за священним наметом з західну.

[24]Вождем батьківського дому ґершонітів був Еліасаф, син Лаела.

[25]Ґершонії мали доглядати в наметі зібрання святий намет і його покриття, запону при вході до намету зібрання,

[26]запону подвір’я, завісу при вході до подвір’я перед святим наметом, вівтар і його мотуззя, а також виконувати важливу роботу, пов’язану з цим усім.

[27]Роди Амрама, Іцгара, Хеврона та Уззіела належали Когатові. Це були Когатові роди.

[28]Згідно з числом кожної людини чоловічої статі віком від місяця і старше

seiscentos, que tinham a seu cargo o santuário.

[29] As famílias dos filhos de Coate se acamparão ao lado do tabernáculo, do lado sul.

[30] O príncipe da casa paterna das famílias dos coatitas será Elisafã, filho de Uziel.

[31] Terão eles a seu cargo a arca, a mesa, o candelabro, os altares, os utensílios do santuário com que ministram, o reposteiro e todo o serviço a eles devido.

[32] O príncipe dos príncipes de Levi será Eleazar, filho de Arão, o sacerdote; terá a superintendência dos que têm a seu cargo o santuário.

[33] De Merari é a família dos malitas e a dos musitas; são estas as famílias de Merari.

[34] Todos os homens que deles foram contados, de um mês para cima, foram seis mil e duzentos.

[35] O príncipe da casa paterna das famílias de Merari será Zuriel, filho de Abiail; acampar-se-ão ao lado do tabernáculo, do lado norte.

[36] Os filhos de Merari, por designação, terão a seu cargo as tábuas do tabernáculo, as suas travessas, as suas colunas, as suas bases, todos os seus utensílios e todo o serviço a eles devido;

[37] também as colunas do pátio em redor, as suas bases, as suas estacas e as suas cordas.

[38] Os que se acamparão diante do tabernáculo, ao oriente, diante da tenda da congregação, para o lado do nascente,

їх було вісім тисяч триста чоловік, що наглядали за святими речами.

[29]Роди Когата стали табором уздовж південного боку священного намету.

[30]Вождем батьківського дому родин Когата був Елізафан, син Уззіела.

[31]Вони доглядали ковчег, стіл, світильник, вівтарі, начиння, яке там використовувалося, завісу, й виконували важливі роботи, пов’язані з усім цим.

[32]Верховним з-поміж вождів левитів був Елеазар, син священика Аарона. Він відповідав за тих, хто доглядав за священними речами.

[33]Роди Маглі та Муші належали Мерарі. Вони складали роди Мераріїв.

[34]Їх кількість, згідно з числом кожного чоловіка віком від місяця і старше була шість тисяч двісті чоловік.

[35]Вождем батьківського дому родин Мераїїв був Цурієл, син Абігайла. Вони стали табором вздовж північного боку священного намету.

[36]Мерарії мали доглядати за рамами священного намету, його палями, стовпами, його підніжжям, за всім його начинням і виконувати всю важливу роботу, пов’язану з цим,

[37]а також за стовпами навколо подвір’я, їхнім підніжжям, кілками і мотуззям.

[38]Мойсей, Аарон та його сини стали табором перед святим наметом зі східного боку, на схід сонця. Вони охороняли святиню ізраїльського народу. А будь-кого іншого, хто

serão Moisés e Arão, com seus filhos, tendo a seu cargo os ritos do santuário, para cumprirem seus deveres prescritos, em prol dos filhos de Israel; o estranho que se aproximar morrerá.

наблизиться, слід бути покарати на смерть.

39 Todos os que foram contados dos levitas, contados por Moisés e Arão, por mandado do SENHOR, segundo as suas famílias, todo homem de um mês para cima, foram vinte e dois mil.

39Усіх левитів, яких Мойсей та Аарон порахували за наказом Господа за їхніми родами, включаючи кожного чоловіка віком від місяця й старше, було двадцять дві тисячі.

O resgate dos primogênitos

Левити — за первістків

40 Disse o SENHOR a Moisés: Conta todo primogênito varão dos filhos de Israel, cada um nominalmente, de um mês para cima,

40Господь сказав Мойсею: «Порахуй кожного первістка чоловічої статі в народі Ізраїлю віком від місяця й старше і зроби перелік імен їхніх.

41 e para mim tomarás os levitas (eu sou o SENHOR) em lugar de todo primogênito dos filhos de Israel e os animais dos levitas em lugar de todo primogênito entre os animais dos filhos de Israel.

41Візьми левитів для Мене, Господа, замість кожного первістка синів Ізраїлю і худобу левитів заміни на первістків худоби ізраїльського народу».

42 Contou Moisés, como o SENHOR lhe ordenara, todo primogênito entre os filhos de Israel.

42Тож Мойсей порахував кожного первістка всіх синів Ізраїлю, як Господь наказав йому.

43 Todos os primogênitos varões, contados nominalmente, de um mês para cima, segundo o censo, foram vinte e dois mil duzentos e setenta e três.

43Кількість усіх первістків чоловічої статі, перелічених за іменами, віком від одного місяця і старше, становила двадцять дві тисячі двісті сімдесят три.

44 Disse o SENHOR a Moisés:

44Господь сказав Мойсею:

45 Toma os levitas em lugar de todo primogênito entre os filhos de Israel e os animais dos levitas em lugar dos animais dos filhos de Israel, porquanto os levitas serão meus. Eu sou o SENHOR.

45«Візьми левитів замість кожного первістка народу ізраїльського й худобу левитів замість їхньої худоби. Левити — Мої. Я — Господь.

46 Pelo resgate dos duzentos e setenta e três dos primogênitos dos filhos de Israel, que excedem o número dos levitas,

46Щоб заплатити за двісті сімдесят три первістки з народу Ізраїлю, що перевищують кількість левитів,

[47] tomarás por cabeça cinco siclos; segundo o siclo do santuário, os tomarás, a vinte geras o siclo.

[47]візьми по п'ять шекелів за кожного. Бери святим шекелем, тобто двадцять ґер за шекель.

[48] E darás a Arão e a seus filhos o dinheiro com o qual são resgatados os que são demais entre eles.

[48]Віддай срібло Аарону та його синам за двохсот сімдесят трьох первістків».

[49] Então, Moisés tomou o dinheiro do resgate dos que excederam os que foram resgatados pelos levitas.

[49]Тож Мойсей узяв гроші, щоб сплатити викуп за тих, що перевищували кількість викуплених левитами.

[50] Dos primogênitos dos filhos de Israel tomou o dinheiro, mil trezentos e sessenta e cinco siclos, segundo o siclo do santuário.

[50]Він взяв срібло від первістків народу Ізраїлю: тисячу триста п'ятдесят шість шекелів за святим шекелем.

[51] E deu Moisés o dinheiro dos resgatados a Arão e a seus filhos, segundo o mandado do SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[51]Мойсей віддав срібло Аарону та його синам, як йому наказав Господь.

Números 4

Deveres dos coatitas

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[2] Levanta o censo dos filhos de Coate, do meio dos filhos de Levi, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais;

[3] da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta será todo aquele que entrar neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação.

[4] É este o serviço dos filhos de Coate na tenda da congregação, nas coisas santíssimas.

[5] Quando partir o arraial, Arão e seus filhos virão, e tirarão o véu de cobrir, e, com ele, cobrirão a arca do Testemunho;

Числа 4

Справа Когатового роду

[1]І сказав Господь Мойсею і Аарону:

[2]«Порахуй синів Когата серед левитів за їхніми родами й родинами

[3]віком від тридцяти до п'ятдесяти років — усіх хто прийшов служити, виконувати роботу в наметі зібрання.

[4]Це служба синів Когата у наметі зібрання: дбати про найсвятіші речі.

[5]Коли табір вирушатиме, Аарон та сини його мусять увійти, спустивши запону, і вкрити нею ковчег Заповіту.

[6] e, por cima, lhe porão uma coberta de peles finas, e sobre ela estenderão um pano, todo azul, e lhe meterão os varais.

[6]Тоді вони мусять укрити його тонкою шкіряною ковдрою, розстелити на ній темно-синє простирадло, й вставити жердини в петлі ковчега.

[7] Também sobre a mesa da proposição estenderão um pano azul; e, sobre ela, porão os pratos, os recipientes do incenso, as taças e as galhetas; também o pão contínuo estará sobre ela.

[7]Потім вони мусять розстелити синю тканину на святому столі й поставити на ньому тарілки, ложки, келихи й глеки для ливних пожертв, і повсякденний хліб теж має бути на ньому.

[8] Depois, estenderão, em cima deles, um pano de carmesim, e, com a coberta de peles finas, o cobrirão, e lhe porão os varais.

[8]Тоді вони мають накинути червону тканину на все це, покрити її тонкою шкірою, а потім вставити палі на місце.

[9] Tomarão um pano azul e cobrirão o candelabro da luminária, as suas lâmpadas, os seus espevitadores, os seus apagadores e todos os seus vasos de azeite com que o servem.

[9]Потім вони мають узяти блакитну тканину й накрити світильник, його свічки, шипці й гасильниці, і всі глечики з оливою, яку вживають у світильнику.

[10] E envolverão a ele e todos os seus utensílios na coberta de peles finas e o porão sobre os varais.

[10]Потім вони мають огорнути його і все його знаряддя покривалом з найтоншої шкіри й поставити на ноші.

[11] Sobre o altar de ouro estenderão um pano azul, e, com a coberta de peles finas, o cobrirão, e lhe porão os varais;

[11]Вони мусять накрити найтоншою блакитною тканиною золотий вівтар, вкрити його найтоншою шкірою і вставити палі на місце.

[12] tomarão todos os utensílios do serviço com os quais servem no santuário; e os envolverão num pano azul, e os cobrirão com uma coberta de peles finas, e os porão sobre os varais.

[12]Тоді вони мають узяти всі частини знаряддя, що використовується під час служби у Святому Місці, й загорнути їх у блакитну тканину, а тоді вкрити їх найтоншою шкірою й поставити їх на ноші.

[13] Do altar tirarão as cinzas e, por cima dele, estenderão um pano de púrpura.

[13]Тоді вони мають прибрати попіл з жертовника й накрити його пурпуровою тканиною.

[14] Sobre ele porão todos os seus utensílios com que o servem: os braseiros, os garfos, as pás e as bacias, todos os utensílios do altar; e, por cima dele, estenderão uma

[14]Тоді вони мають покласти на те все знаряддя, що використовується під час служби на вівтарі: жаровні, виделки, кочерги, чаші — все начиння жертовника. Все це вони мають вкрити покривалом з найтоншої шкіри і вставити палі на місце.

coberta de peles finas e lhe porão os varais.

[15] Havendo, pois, Arão e seus filhos, ao partir o arraial, acabado de cobrir o santuário e todos os móveis dele, então, os filhos de Coate virão para levá-lo; mas, nas coisas santas, não tocarão, para que não morram; são estas as coisas da tenda da congregação que os filhos de Coate devem levar.

[15]Коли Аарон та його сини закінчать покривати святі речі і все знаряддя і коли табір буде вже готовий вирушати, після цього сини Когата можуть увійти, щоб нести їх. Таким чином вони не торкатимуться святих речей і не помруть. Сини Когата нестимуть ці речі у наметі зібрання.

[16] Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, terá a seu cargo o azeite da luminária, o incenso aromático, a contínua oferta dos manjares e o óleo da unção, sim, terá a seu cargo todo o tabernáculo e tudo o que nele há, o santuário e os móveis.

[16]Елеазар, син священика Аарона, відповідатиме за оливу для світильника, запашне куріння, повсякденні жертви й оливу для помазання. Він доглядатиме за всім священним наметом і всім у ньому, за святими речами та знаряддям».

[17] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[17]Тоді Господь сказав Аарону й Мойсею:

[18] Não deixareis que a tribo das famílias dos coatitas seja eliminada do meio dos levitas.

[18]«Дивіться, щоб рід Когата не зник з-поміж левитів.

[19] Isto, porém, lhe fareis, para que vivam e não morram, quando se aproximarem das coisas santíssimas: Arão e seus filhos entrarão e lhes designarão a cada um o seu serviço e a sua carga.

[19]Зроби це для них, аби жили вони й не вмирали, коли наближатимуться до найсвятіших речей. Нехай Аарон і сини його ввійдуть і призначать для кожного з них його роботу й ношу його,

[20] Porém os coatitas não entrarão, nem por um instante, para ver as coisas santas, para que não morram.

[20]щоб сини Когата не могли ввійти й побачити святиню бодай на хвилю, інакше вони помруть».

Deveres dos gersonitas

Справа Ґершонового роду

[21] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[21]Господь сказав Мойсею:

[22] Levanta o censo dos filhos de Gérson, segundo a casa de seus pais, segundo as suas famílias.

[22]«Порахуй людей Ґершона також за їхніми родинами й родами

[23] Da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta será todo aquele que entrar

[23]віком від тридцяти до п’ятдесяти років — усіх, хто прийшов служити, виконувати роботу в наметі зібрання.

neste serviço, para algum encargo na tenda da congregação.

[24] É este o serviço das famílias dos gersonitas para servir e levar cargas:

[24]Це служба синів Ґершона: складати й переносити.

[25] levarão as cortinas do tabernáculo, a tenda da congregação, sua coberta, a coberta de peles finas, que está sobre ele, o reposteiro da porta da tenda da congregação,

[25]Вони переноситимуть запони святого намету зібрання і його покрови, покривала з найтоншої шкіри, що зверху на ньому, й запону входу до намету зібрання,

[26] as cortinas do pátio, o reposteiro da porta do pátio, que rodeia o tabernáculo e o altar, as suas cordas e todos os objetos do seu serviço e servirão em tudo quanto diz respeito a estas coisas.

[26]запони двору, а також при вході до воріт у дворі, який оточує святий намет і вівтар, їхнє мотуззя і все робоче знаряддя, і все це стосується їх. Вони виконуватимуть цю роботу.

[27] Todo o serviço dos filhos dos gersonitas, toda a sua carga e tudo o que devem fazer será segundo o mandado de Arão e de seus filhos; e lhes determinareis tudo o que devem carregar.

[27]Уся робота Ґершонових синів — те, що вони носять і складають, виконуватиметься за розпорядженням Аарона та його синів. І признач їх доглядати за всім, що вониноситимуть.

[28] Este é o serviço das famílias dos filhos dos gersonitas na tenda da congregação; o seu cargo estará sob a direção de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

[28]Це робота синів Ґершона в наметі зібрання, і вони виконуватимуть свою службу під наглядом Ітамара, сина священика Аарона.

Deveres dos filhos de Merari

Справа роду Мерарі

[29] Quanto aos filhos de Merari, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais os contarás.

[29]Порахуй синів Мерарі за їхніми родами й родинами,

[30] Da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta contarás todo aquele que entrar neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação.

[30]кожного віком від тридцяти до п'ятдесяти років — усіх, хто прийшов служити, виконувати роботу в наметі зібрання.

[31] Isto será o que é de sua obrigação levar, segundo todo o seu serviço, na tenda da congregação: as tábuas do tabernáculo, os seus varais, as suas colunas e as suas bases;

[31]Їхні обов'язки — нагляд за тим, що вони нестимуть разом з усією їхньою роботою у наметі зібрання, включатиме раму святого намету, його палі та стовпи й підніжки,

[32] as colunas do pátio em redor, as suas bases, as suas estacas e as suas cordas, com todos os seus utensílios e com tudo o que pertence ao seu serviço; e designareis, nome por nome, os objetos que devem levar.

[32]стовпи навколишнього подвір'я, їхні підніжки, кілки, мотуззя й усе відповідне знаряддя. Перелічи речі, що їм доручено доглядати й нести.

[33] É este o encargo das famílias dos filhos de Merari, segundo todo o seu serviço, na tenda da congregação, sob a direção de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

[33]Це служба родин Мераріїв, включаючи всю їхню службу в наметі зібрання, під наглядом Ітамара, сина священика Аарона».

Número dos coatitas

Родини левитів

[34] Moisés, pois, e Arão, e os príncipes do povo contaram os filhos dos coatitas, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

[34]Мойсей, Аарон і вожді колін порахували людей Когата за їхніми родами й родинами

[35] da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todo aquele que entrou neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação.

[35]віком від тридцяти до п'ятдесяти — усіх, хто став до служби, щоб виконувати роботу в наметі зібрання.

[36] Os que deles foram contados, pois, segundo as suas famílias, foram dois mil setecentos e cinqüenta.

[36]Кількість людей, порахованих за їхніми родами, становила дві тисячі сімсот п'ятдесят.

[37] São estes os que foram contados das famílias dos coatitas, todos os que serviam na tenda da congregação, os quais Moisés e Arão contaram, segundo o mandado do SENHOR, por Moisés.

[37]Це пораховані з родів Когата — всі, хто служив у наметі зібрання, кого Мойсей та Аарон порахували за наказом Господа, даним через Мойсея.

Número dos filhos de Gérson

[38] Os que foram contados dos filhos de Gérson, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

[38]Ґершонітів було пораховано за їхніми родами й родинами,

[39] da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todo aquele que entrou neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação,

[39]кожного віком від тридцяти до п'ятдесяти — усіх, хто прийшов служити, виконувати роботу в наметі зібрання.

[40] os que deles foram contados, segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais, foram dois mil seiscentos e trinta.

[40]Кількість усіх перелічених за їхніми родами становила дві тисячі шістсот тридцять чоловік.

[41] São estes os contados das famílias dos filhos de Gérson, todos os que serviam na tenda da congregação, os quais Moisés e Arão contaram, segundo o mandado do SENHOR.

[41]Це всі пораховані з родів Ґершона, хто служив у наметі зібрання, кого Мойсей та Аарон порахували за наказом Господа.

Número dos filhos de Merari

[42] Os que foram contados das famílias dos filhos de Merari, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

[42]Людей Мерарі було пораховано за їхніми родами і родинами,

[43] da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todo aquele que entrou neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação,

[43]кожного віком від тридцяти до п’ятдесяти — всіх, хто прийшов служити й виконувати роботу в наметі зібрання.

[44] os que deles foram contados, segundo as suas famílias, foram três mil e duzentos.

[44]Кількість усіх порахованих за їхніми родами становила три тисячі двісті чоловік.

[45] São estes os contados das famílias dos filhos de Merari, os quais Moisés e Arão contaram, segundo o mandado do SENHOR, por Moisés.

[45]Це всі пораховані з родів Мерарі, хто служив для перенесення намету зібрання, кого Мойсей та Аарон порахували за наказом Господа.

Número de todos os levitas

[46] Todos os que foram contados dos levitas, contados por Moisés, e Arão, e os príncipes de Israel, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

[46]Мойсей, Аарон та провідники Ізраїлі порахували всіх левитів за їхніми родами й батьківськими родинами,

[47] da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todos os que entraram para cumprir a tarefa do serviço e a de levarem cargas na tenda da congregação,

[47]— всіх від тридцяти до п’ятдесяти років, хто прийшов служити й виконувати обов’язок перенесення в намету зібрання.

[48] os que deles foram contados foram oito mil quinhentos e oitenta.

[48]Кількість становила вісім тисяч п’ятсот вісімдесят чоловік.

[49] Segundo o mandado do SENHOR, por Moisés, foram designados, cada um para o seu serviço e a sua carga; e deles foram

[49]Їх було перераховано за наказом Господа через Мойсея, кожного за його обов’язками й відповідальністю, як Господь наказав Мойсею.

contados, como o SENHOR ordenara a Moisés.

Números 5

O leproso e o imundo são lançados fora do arraial

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Ordena aos filhos de Israel que lancem para fora do arraial todo leproso, todo o que padece fluxo e todo imundo por ter tocado em algum morto;

[3] tanto homem como mulher os lançareis; para fora do arraial os lançareis, para que não contaminem o arraial, no meio do qual eu habito.

[4] Os filhos de Israel fizeram assim e os lançaram para fora do arraial; como o SENHOR falara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel.

A lei da restituição

[5] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[6] Dize aos filhos de Israel: Quando homem ou mulher cometer algum dos pecados em que caem os homens, ofendendo ao SENHOR, tal pessoa é culpada.

[7] Confessará o pecado que cometer; e, pela culpa, fará plena restituição, e lhe acrescentará a sua quinta parte, e dará tudo àquele contra quem se fez culpado.

[8] Mas, se esse homem não tiver parente chegado, a quem possa fazer restituição pela culpa, então, o que se restitui ao SENHOR pela culpa será do sacerdote, além do carneiro expiatório com que se fizer expiação pelo culpado.

Числа 5

Правила очищення

[1]Господь сказав Мойсею:

[2]«Накажи народу Ізраїлю, щоб вони вислали з табору кожного прокаженого, кожного з будь-якою течею і кожного, хто став нечистий від дотику до померлого.

[3]Вишліть і чоловіка, й жінку. Вишліть їх геть із табору, щоб вони не забруднили табір, де Я живу поміж них».

[4]Тож народ Ізраїлю зробив це й вислав їх геть із табору. Народ Ізраїлю зробив так, як Господь наказав Мойсею.

Відшкодування за провини

[5]Господь сказав Мойсею:

[6]«Скажи народу Ізраїлю: „Коли чоловік або жінка вчинить якийсь гріх проти когось, це також зрадливе щодо Господа, тоді ця людина винна.

[7]Вона мусить визнати гріх, що скоїла, відшкодувати вповні, додати ще одну п'яту до цього й віддати тому, кого скривджено.

[8]Якщо скривджений помер і в нього немає близького родича, що отримав би відшкодування, тоді воно піде Господу для священика, разом із бараном, що його приносять у жертву як спокуту за провину.

[9] Toda oferta de todas as coisas santas dos filhos de Israel, que trouxerem ao sacerdote, será deste

[10] e também as coisas sagradas de cada um; o que alguém der ao sacerdote será deste.

A prova da mulher suspeita de adultério

[11] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[12] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Se a mulher de alguém se desviar e lhe for infiel,

[13] de maneira que algum homem se tenha deitado com ela, e for oculto aos olhos de seu marido, e ela o tiver ocultado, havendo-se ela contaminado, e contra ela não houver testemunha, e não for surpreendida em flagrante,

[14] e o espírito de ciúmes vier sobre ele, e de sua mulher tiver ciúmes, por ela se haver contaminado, ou o tiver, não se havendo ela contaminado,

[15] então, esse homem trará a sua mulher perante o sacerdote e juntamente trará a sua oferta por ela: uma décima de efa de farinha de cevada, sobre a qual não deitará azeite, nem sobre ela porá incenso, porquanto é oferta de manjares de ciúmes, oferta memorativa, que traz a iniqüidade à memória.

[16] O sacerdote a fará chegar e a colocará perante o SENHOR.

[17] O sacerdote tomará água santa num vaso de barro; também tomará do pó que houver no chão do tabernáculo e o deitará na água.

[9]Будь-яка свята жертва, що її народ Ізраїлю приносить священику, священику й належатиме.

[10]Хоч би хто що приніс священику, те йому й належатиме”».

Чоловікові підозри

[11]І сказав Господь Мойсею:

[12]«Скажи народу Ізраїлю: „Якщо дружина зайде на манівці, стане невірна чоловікові

[13]й зляжеться з іншим, а чоловік її про це не знатиме, і хоч вона й осквернилася, однак свідків немає і її не впіймано на вчинку,

[14]і як охоплять його ревнощі до жінки, а вона осквернилася, або як охоплять його ревнощі до жінки, а вона не осквернилася,

[15]тоді чоловік мусить привести жінку свою до священика, і мусить він принести пожертву за неї десятину ефи ячмінного борошна. Він не повинен лити оливу на неї або спалювати запашне куріння, бо це пожертва ревнощів, жертва на спомин, що нагадує провину.

[16]Тоді священик наблизить її і звелить стати перед Господом.

[17]Потім священик наллє святої води в глиняну посудину, візьме пороху, що на долівці святого намету, й кине його в воду.

[18] Apresentará a mulher perante o SENHOR e soltará a cabeleira dela; e lhe porá nas mãos a oferta memorativa de manjares, que é a oferta de manjares dos ciúmes. A água amarga, que traz consigo a maldição, estará na mão do sacerdote.

[18]Тоді священик поставить жінку перед Господом, розпустить її волосся й покладе їй у руки хлібну жертву, щоб збудити пам'ять, це жертва від її ревнивого чоловіка. І в руці у священика буде гірка вода, що наводить прокляття.

[19] O sacerdote a conjurará e lhe dirá: Se ninguém contigo se deitou, e se não te desviaste para a imundícia, estando sob o domínio de teu marido, destas águas amargas, amaldiçoantes, serás livre.

[19]Священик примусить жінку присягнутися й скаже їй: „Якщо ніхто не спав з тобою і якщо ти не зрадила й не стала нечистою, поки заміжня за своїм чоловіком, тоді ця гірка вода, що наводить прокляття, не зашкодить тобі.

[20] Mas, se te desviaste, quando sob o domínio de teu marido, e te contaminaste, e algum homem, que não é o teu marido, se deitou contigo

[20]Та якщо ти зрадила у шлюбі свого чоловіка, і стала нечистою і хтось інший, а не чоловік твій, спав з тобою, тоді

[21] (então, o sacerdote fará que a mulher tome o juramento de maldição e lhe dirá), o SENHOR te ponha por maldição e por praga no meio do teu povo, fazendo-te o SENHOR descair a coxa e inchar o ventre;

[21]священик примусить її присягнутися клятвою прокляття: „Нехай Господь зробить так, щоб народ твій ім'ям твоїм проклинав інших, і хай примусить лоно твоє зів'яти, а живіт — знеплідднитися.

[22] e esta água amaldiçoante penetre nas tuas entranhas, para te fazer inchar o ventre e te fazer descair a coxa. Então, a mulher dirá: Amém! Amém!

[22]Нехай вода ця, що наводить прокляття, ввійде в тіло твоє і примусить живіт твій знепліднитися, а лоно зів'яти". Тоді жінка мусить сказати: „Амінь, амінь".

[23] O sacerdote escreverá estas maldições num livro e, com a água amarga, as apagará.

[23]Потім священик запише ці прокляття на сувої і змиє їх гіркою водою.

[24] E fará que a mulher beba a água amarga, que traz consigo a maldição; e, sendo bebida, lhe causará amargura.

[24]Тоді він дасть випити жінці гірку воду, що наводить прокляття, і вода ввійде в неї, щоб спричинити великий біль.

[25] Da mão da mulher tomará o sacerdote a oferta de manjares de ciúmes e a moverá perante o SENHOR; e a trará ao altar.

[25]Потім священик візьме з рук жінки жертву ревнощів, поколише нею перед Господом і принесе її на вівтар.

[26] Tomará um punhado da oferta de manjares, da oferta memorativa, e sobre o

[26]Тоді священик візьме жменю з офіри як жертву на спомин і спалить її на

altar o queimará; e, depois, dará a beber a água à mulher.

[27] E, havendo-lhe dado a beber a água, será que, se ela se tiver contaminado, e a seu marido tenha sido infiel, a água amaldiçoante entrará nela para amargura, e o seu ventre se inchará, e a sua coxa descairá; a mulher será por maldição no meio do seu povo.

[28] Se a mulher se não tiver contaminado, mas estiver limpa, então, será livre e conceberá.

[29] Esta é a lei para o caso de ciúmes, quando a mulher, sob o domínio de seu marido, se desviar e for contaminada;

[30] ou quando sobre o homem vier o espírito de ciúmes, e tiver ciúmes de sua mulher, apresente a mulher perante o SENHOR, e o sacerdote nela execute toda esta lei.

[31] O homem será livre da iniqüidade, porém a mulher levará a sua iniqüidade.

вівтарі. Після цього він примусить жінку випити воду.

[27]Коли примусить він її випити цю воду, то якщо вона нечиста й була невірна своєму чоловікові, тоді вода, що наводить прокляття, увійде в неї, щоб спричинити великий біль, і живіт її розпухне, а лоно зів’яне. І буде проклята вона межи людьми.

[28]Якщо жінка не зганьбила себе, якщо була чиста, тоді визнають її невинною і зможе вона мати дітей.

[29]Це правило про ревнощі, коли жінка зайде на манівці, поки вона за чоловіком своїм, і зганьбиться,

[30]або коли чоловік почне ревнувати жінку свою. Тоді він має поставити її перед Господом, і священик зробить усе це з нею.

[31]Тоді чоловік не винний у вчинку, а жінка понесе кару свою».

Números 6

A lei do nazireado

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando alguém, seja homem seja mulher, fizer voto especial, o voto de nazireu, a fim de consagrar-se para o SENHOR,

[3] abster-se-á de vinho e de bebida forte; não beberá vinagre de vinho, nem vinagre de bebida forte, nem tomará beberagens de uvas, nem comerá uvas frescas nem secas.

Числа 6

Назореї

[1]І сказав Господь Мойсею:

[2]«Скажи народу Ізраїлю: „Якщо чоловік або жінка дає особливу обітницю стати назореєм, тобто присвятить себе Господу,

[3]та людина мусить, не питиме вина чи інших п’янких напоїв. Та людина не мусить пити виноградного соку, ніякого оцту, зробленого з винограду, ні інших п’янких напоїв, ані їсти свіжого або сушеного винограду.

[4] Todos os dias do seu nazireado não comerá de coisa alguma que se faz da vinha, desde as sementes até às cascas.

[4]Увесь час свого назорейства та людина не мусить їсти нічого, зробленого з виноградної лози, навіть виноградного насіння або лушпиння.

[5] Todos os dias do seu voto de nazireado não passará navalha pela cabeça; até que se cumpram os dias para os quais se consagrou ao SENHOR, santo será, deixando crescer livremente a cabeleira.

[5]Протягом усього часу назорейської обітниці цієї людини хай бритва не торкається її волосся, доки не скінчаться дні, що на них людина посвятила себе Господу. Людина та буде свята. Вона має відпустити волосся на голові, щоб було воно довгим.

[6] Todos os dias da sua consagração para o SENHOR, não se aproximará de um cadáver.

[6]Протягом усього часу, на який та людина посвятила себе Господу, вона не мусить входити туди, де є померлий.

[7] Por seu pai, ou por sua mãe, ou por seu irmão, ou por sua irmã, por eles se não contaminará, quando morrerem; porquanto o nazireado do seu Deus está sobre a sua cabeça.

[7]Вона не повинна порушувати клятву ні заради батька, ні матері, ні брата чи сестри, коли помруть вони, бо знак посвячення Богу на голові в неї.

[8] Por todos os dias do seu nazireado, santo será ao SENHOR.

[8]Протягом усіх днів назорейства та людина буде святою для Господа.

[9] Se alguém vier a morrer junto a ele subitamente, e contaminar a cabeça do seu nazireado, rapará a cabeça no dia da sua purificação; ao sétimo dia, a rapará.

[9]Якщо хтось раптово помре поруч із назореєм і це осквернить знак його посвяченості Богу, він мусить поголити голову в день очищення. Це може бути тільки на сьомий день після того, як він торкнувся мертвого тіла.

[10] Ao oitavo dia, trará duas rolas ou dois pombinhos ao sacerdote, à porta da tenda da congregação;

[10]Восьмого дня та людина має принести священику до входу до намету зібрання двох горлиць чи двох голуб'ят.

[11] o sacerdote oferecerá um como oferta pelo pecado e o outro, para holocausto; e fará expiação por ele, visto que pecou relativamente ao morto; assim, naquele mesmo dia, consagrará a sua cabeça.

[11]Священик принесе одне як жертву очищення, а друге — як жертву всеспалення, щоб ту людину очистити, бо вона порушила клятву, торкнувшись померлого. Того ж дня людина мусить знову освятити голову,

[12] Então, consagrará os dias do seu nazireado ao SENHOR e, para oferta pela culpa, trará um cordeiro de um ano; os dias antecedentes serão perdidos,

[12]посвятити себе Господу на всі дні назорейства, і принести однолітнє ягня як жертву за провину. Попередні ж дні не враховуватимуться, бо дні назорейства його було опоганено.

porquanto o seu nazireado foi contaminado.

[13] Esta é a lei do nazireu: no dia em que se cumprirem os dias do seu nazireado, será trazido à porta da tenda da congregação.

[13]Ось закон для назорея: того дня, коли скінчиться час назорейства, його мусять привести до входу в намет зібрання.

[14] Ele apresentará a sua oferta ao SENHOR, um cordeiro de um ano, sem defeito, em holocausto, e uma cordeira de um ano, sem defeito, para oferta pelo pecado, e um carneiro, sem defeito, por oferta pacífica,

[14]Він мусить принести в жертву Господу: одне однолітнє ягня без вад як жертву всеспалення і одну однолітню ярочку без вад як жертву очищення, і барана без вад як мирну жертву,

[15] e um cesto de pães asmos, bolos de flor de farinha com azeite, amassados, e obreias asmas untadas com azeite, como também a sua oferta de manjares e as suas libações.

[15]і кошик опрісноків із добірного борошна, замішаного на олії, опрісноків змащених олією, і належні офіри та ливні жертви.

[16] O sacerdote os trará perante o SENHOR e apresentará a sua oferta pelo pecado e o seu holocausto;

[16]Священик принесе все це перед Господом і здійснить жертву очищення людини та жертву спалення,

[17] oferecerá o carneiro em sacrifício pacífico ao SENHOR, com o cesto dos pães asmos; o sacerdote apresentará também a devida oferta de manjares e a libação.

[17]барана як мирну жертву Господу разом із кошиком опрісноків. Священик мусить принести належну офіру та ливну жертву.

[18] O nazireu, à porta da tenda da congregação, rapará a cabeleira do seu nazireado, e tomá-la-á, e a porá sobre o fogo que está debaixo do sacrifício pacífico.

[18]Потім назорей має поголити посвячену голову при вході до намету зібрання, узяти посвячене волосся й покласти його у вогонь під мирною жертвою.

[19] Depois, o sacerdote tomará a espádua cozida do carneiro, e um bolo asmo do cesto, e uma obreia asma e os porá nas mãos do nazireu, depois de haver este rapado a cabeleira do seu nazireado.

[19]Після цього священик візьме відварену баранячу лопатку й один прісний корж із кошика та одну паляницю прісну й покладе в руки назорея, коли той зістриже посвячене волосся.

[20] O sacerdote os moverá em oferta movida perante o SENHOR; isto é santo

[20]Потім священик принесе все це як жертву колихання перед Господом. Це буде святий дар, бо священик має

para o sacerdote, juntamente com o peito da oferta movida e com a coxa da oferta; depois disto, o nazireu pode beber vinho.

разом з грудиною жертви колихання стегно жертви принесення. Після цього назорей може пити вино.

[21] Esta é a lei do nazireu que fizer voto; a sua oferta ao SENHOR será segundo o seu nazireado, afora o que as suas posses lhe permitirem; segundo o voto que fizer, assim fará conforme a lei do seu nazireado.

[21]Це закон для назорея, що дав обітницю. Це його жертви за своє посвячення, крім того, на що він іще спроможеться. Згідно з обітницею, що її дала та людина, вона має й поводитися, згідно з законом про назорейську посвяту"».

A bênção sacerdotal

Благословення священика

[22] Disse o SENHOR a Moisés:

[22]Господь сказав Мойсею:

[23] Fala a Arão e a seus filhos, dizendo: Assim abençoareis os filhos de Israel e dir-lhes-eis:

[23]«Скажи Аарону та його синам: „Ви маєте благословляти народ Ізраїлю таким чином. Кажіть їм:

[24] O SENHOR te abençoe e te guarde;

[24]„Нехай Господь благословить вас й охороняє вас.

[25] o SENHOR faça resplandecer o rosto sobre ti e tenha misericórdia de ti;

[25]Нехай Господь світить вам лицем Своїм і виявить вам Свою доброту!

[26] o SENHOR sobre ti levante o rosto e te dê a paz.

[26]Нехай Господь посміхнеться вам і дасть вам мир!"

[27] Assim, porão o meu nome sobre os filhos de Israel, e eu os abençoarei.

[27]Так вони призиватимуть ім'я Моє на народ Ізраїлю і Я благословлятиму їх"».

Números 7

Числа 7

As ofertas dos príncipes na dedicação do altar

Освячення святого намету

[1] No dia em que Moisés acabou de levantar o tabernáculo, e o ungiu, e o consagrou e todos os seus utensílios, bem como o altar e todos os seus pertences,

[1]Того дня, коли Мойсей закінчив встановлювати святий намет, він помазав і освятив його і все його начиння, і вівтар, і все його знаряддя. Коли він помазав їх і освятив їх,

[2] os príncipes de Israel, os cabeças da casa de seus pais, os que foram príncipes das tribos, que haviam presidido o censo, ofereceram

[2]провідники, голови батьківських домів, вожді колін, що стояли на чолі перепису, принесли дари.

[3] e trouxeram a sua oferta perante o SENHOR: seis carros cobertos e doze bois; cada dois príncipes ofereceram um carro,

[3]Принесли вони перед Господом як дари свої шість критих возів і дванадцять волів — один віз на двох вождів і по волу на кожного. Коли вони принесли їх перед святий намет,

e cada um deles, um boi; e os apresentaram diante do tabernáculo.

4 Disse o SENHOR a Moisés:

4Господь сказав Мойсею:

5 Recebe-os deles, e serão destinados ao serviço da tenda da congregação; e os darás aos levitas, a cada um segundo o seu serviço.

5«Прийми ці дари від них, ці дари будуть використані в наметі зібрання. Віддай це левитам для їхньої служби».

6 Moisés recebeu os carros e os bois e os deu aos levitas.

6Тож Мойсей узяв вози й волів і віддав їх левитам.

7 Dois carros e quatro bois deu aos filhos de Gérson, segundo o seu serviço;

7Він узяв два критих вози та чотирьох волів людям Ґершона, як потребувала їхня служба.

8 quatro carros e oito bois deu aos filhos de Merari, segundo o seu serviço, sob a direção de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

8Він дав чотири критих вози та вісім волів людям Мерарі, як потребувала їхня служба під керівництвом Ітамара, сина священика Аарона.

9 Mas aos filhos de Coate nada deu, porquanto a seu cargo estava o santuário, que deviam levar aos ombros.

9Він не дав нічого людям Когата, бо їхня служба стосувалася святих речей, які вони мали нести на своїх плечах.

10 Ofereceram os príncipes para a consagração do altar, no dia em que foi ungido; sim, apresentaram a sua oferta perante o altar.

10Вожді також принесли дари для посвячення жертовника, коли його було помазано. Вожді принесли свої дари перед жертовником.

11 Disse o SENHOR a Moisés: Cada príncipe apresentará, no seu dia, a sua oferta para a consagração do altar.

11Тоді Господь сказав Мойсею: «Нехай вожді один по одному приносять свої дари щодня».

12 O que, pois, no primeiro dia, apresentou a sua oferta foi Naassom, filho de Aminadabe, pela tribo de Judá.

12Той, хто приніс свої дари першого дня, був Нашон, син Аммінадава з коліна Юди.

13 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

13Його дарунками були срібна таріль, вагою сто тридцять шекелів, одна срібна чаша, вагою сімдесят шекелів (обидві за святим шекелем), обоє повні добірного борошна, замішаного на оливі, для хлібної жертви,

14 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

15 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

16 um bode, para oferta pelo pecado;

17 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Naassom, filho de Aminadabe.

18 No segundo dia, fez a sua oferta Natanael, filho de Zuar, príncipe de Issacar.

19 Como sua oferta apresentou um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

20 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

21 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

22 um bode, para oferta pelo pecado;

23 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Natanael, filho de Zuar.

24 No terceiro dia, chegou o príncipe dos filhos de Zebulom, Eliabe, filho de Helom.

25 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

14один великий золотий черпак вагою десять шекелів, повна ладану,

15один бичок із череди, один баран, однолітнє ягня для жертви всеспалення,

16один козел для жертви очищення,

17для мирної жертви два бики, п’ять баранів, п’ять козлів, п’ять ягнят-однолітоκ. Це було принесення Нашона, сина Аммінадава.

18Другого дня Нетанел, син Зуара, вождь Іссахáра приніс дар.

19Його подарунками були срібна таріль вагою сто тридцять шекелів, одна срібна чаша вагою сімдесят шекелів, обидві за святим шекелем, обидві повні добірного борошна, замішаного на оливі, для хлібної жертви,

20один великий золотий черпак вагою десять шекелів, повний ладану,

21один бичок, один баран, одне однолітнє ягня для жертви всеспалення,

22один козел для жертви очищення,

23для мирної жертви два бики, п’ять баранів, п’ять козлів і п’ять ягнят-однолітоκ. Це було приношення Нетанела, сина Зуара.

24Третього дня Еліав, син Гелона, вождь Завулонова коліна, приніс дар.

25Його подарунками були срібна таріль вагою сто тридцять шекелів, одна срібна чаша вагою сімдесят шекелів, обидві за святим шекелем, обидві повні добірного борошна, замішаного на оливі, для хлібної жертви,

[26] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[27] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[28] um bode, para oferta pelo pecado;

[29] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Eliabe, filho de Helom.

[30] No quarto dia, chegou o príncipe dos filhos de Rúben, Elizur, filho de Sedeur.

[31] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[32] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[33] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[34] um bode, para oferta pelo pecado;

[35] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Elizur, filho de Sedeur.

[36] No quinto dia, chegou o príncipe dos filhos de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai.

[37] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[26]один великий золотий черпак вагою десять шекелів, повний ладану,

[27]один бичок, один баран, одне однолітнє ягня для жертви всеспалення,

[28]один козел для жертви очищення,

[29]для мирної жертви два бики, п’ять баранів, п’ять козлів і п’ять ягнят-одноліток. Це було приношення Еліава, сина Гелона.

[30]Четвертого дня Елізур, син Шедеура, вождь Рувимова коліна, приніс дар.

[31]Його подарунками були срібна таріль вагою сто тридцять шекелів, одна срібна чаша вагою сімдесят шекелів, обидві за святим шекелем, обидві повні добірного борошна, замішаного на оливі, для хлібної жертви,

[32]один великий золотий черпак вагою десять шекелів, повний запашного куріння,

[33]один бичок, один баран, одне однолітнє ягня для жертви всеспалення,

[34]один козел для жертви очищення,

[35]для мирної жертви два бики, п’ять баранів, п’ять козлів і п’ять ягнят-одноліток. Це приношення Елізура, сина Шедеура.

[36]П’ятого дня Шелуміел, син Цурішаддая, вождь Симеонова коліна, приніс дар.

[37]Його подарунками були срібна таріль вагою сто тридцять шекелів, одна срібна чаша вагою сімдесят шекелів, обидві за святим шекелем, обидві повні добірного борошна, замішаного на оливі, для хлібної жертви,

[38] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;	[38]один великий золотий черпак вагою десять шекелів, повний ладану,
[39] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;	[39]один бичок, один баран, одне однолітнє ягня для жертви всеспалення,
[40] um bode, para oferta pelo pecado;	[40]один козел для жертви очищення,
[41] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Selumiel, filho de Zurisadai.	[41]для мирної жертви два бики, п'ять баранів, п'ять козлів і п'ять ягнят-однолiток. Це приношення Шелуміела, сина Цурішаддая.
[42] No sexto dia, chegou o príncipe dos filhos de Gade, Eliasafe, filho de Deuel.	[42]Шостого дня Еліасаф, син Деуела, вождь Ґадова коліна, приніс дар.
[43] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;	[43]Його подарунками були срібна таріль вагою сто тридцять шекелів, одна срібна чаша вагою сімдесят шекелів, обидві за святим шекелем, обидві повні добірного борошна, замішаного на оливі, для хлібної жертви,
[44] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;	[44]один великий золотий черпак вагою десять шекелів, повний ладану,
[45] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;	[45]один бичок, один баран, одне однолітнє ягня для жертви всеспалення,
[46] um bode, para oferta pelo pecado;	[46]один козел для жертви очищення,
[47] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Eliasafe, filho de Deuel.	[47]для мирної жертви два бики, п'ять баранів, п'ять козлів і п'ять ягнят-однолiток. Це приношення Еліасафа, сина Деуела.
[48] No sétimo dia, chegou o príncipe dos filhos de Efraim, Elisama, filho de Amiúde.	[48]Сьомого дня Елішама, син Аммігуда, вождь Ефраїмова коліна приніс дар.
[49] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;	[49]Його подарунками були срібна таріль вагою сто тридцять шекелів, одна срібна чаша вагою сімдесят шекелів, обидві за святим шекелем, обидві повні добірного борошна, замішаного на оливі, для хлібної жертви,

[50] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[50]один великий золотий черпак вагою десять шекелів, повний ладану,

[51] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[51]один бичок, один баран, одне однолітнє ягня для жертви всеспалення,

[52] um bode, para oferta pelo pecado;

[52]один козел для жертви очищення,

[53] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Elisama, filho de Amiúde.

[53]для мирної жертви два бики, п'ять баранів, п'ять козлів і п'ять ягнят-однолíток. Це приношення Елішама, сина Аммігуда.

[54] No oitavo dia, chegou o príncipe dos filhos de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur.

[54]Восьмого дня Ґамаліел, син Педазура, вождь Манассієвого коліна, приніс дар.

[55] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[55]Його подарунками були срібна таріль вагою сто тридцять шекелів, одна срібна чаша вагою сімдесят шекелів, обидві за святим шекелем, обидві повні добірного борошна, замішаного на оливі, для хлібної жертви,

[56] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[56]один великий золотий черпак вагою десять шекелів, повний ладану,

[57] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[57]один бичок, один баран, одне однолітнє ягня для жертви всеспалення,

[58] um bode, para oferta pelo pecado;

[58]один козел для жертви очищення,

[59] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Gamaliel, filho de Pedazur.

[59]для мирної жертви два бики, п'ять баранів, п'ять козлів і п'ять ягнят-однолíток. Це приношення Ґамаліела, сина Педазура.

[60] No dia nono, chegou o príncipe dos filhos de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni.

[60]Дев'ятого дня Авідан, сина Ґідеоні, вождь Веніаминова коліна, приніс дар.

[61] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha,

[61]Його подарунками були срібна таріль вагою сто тридцять шекелів, одна срібна чаша вагою сімдесят шекелів, обидві за святим шекелем, обидві повні добірного борошна, замішаного на оливі, для хлібної жертви,

amassada com azeite, para oferta de manjares;

62 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

63 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

64 um bode, para oferta pelo pecado;

65 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Abidã, filho de Gideoni.

66 No décimo dia, chegou o príncipe dos filhos de Dã, Aiezer, filho de Amisadai.

67 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

68 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

69 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

70 um bode, para oferta pelo pecado;

71 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Aiezer, filho de Amisadai.

72 No dia undécimo, chegou o príncipe dos filhos de Aser, Pagiel, filho de Ocrã.

73 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha,

62один великий золотий черпак вагою десять шекелів, повний ладану,

63один бичок, один баран, одне однолітнє ягня для жертви всеспалення,

64один козел для жертви очищення,

65для мирної жертви два бики, п’ять баранів, п’ять козлів і п’ять ягнят-однолітoк. Це приношення Авідана, сина Ґідеоні.

66Десятого дня Агієзер, син Аммішаддая, вождь Данова коліна, приніс дар.

67Його подарунками були срібна таріль вагою сто тридцять шекелів, одна срібна чаша вагою сімдесят шекелів, обидві за святим шекелем, обидві повні добірного борошна, замішаного на оливі, для хлібної жертви,

68один великий золотий черпак вагою десять шекелів, повний ладану,

69один бичок, один баран, одне однолітнє ягня для жертви всеспалення,

70один козел для жертви очищення,

71для мирної жертви два бики, п’ять баранів, п’ять козлів і п’ять ягнят-однолітoк. Це приношення Агієзера, сина Аммішаддая.

72Одинадцятого дня Паґіел, син Окрана, вождь Ашерова коліна, приніс дар.

73Його подарунками були срібна таріль вагою сто тридцять шекелів, одна срібна чаша вагою сімдесят шекелів, обидві за святим шекелем, обидві повні добірного борошна, замішаного на оливі, для хлібної жертви,

amassada com azeite, para oferta de manjares;

[74] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[74]один великий золотий черпак вагою десять шекелів, повний ладану,

[75] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[75]один бичок, один баран, одне однолітнє ягня для жертви всеспалення,

[76] um bode, para oferta pelo pecado;

[76]один козел для жертви очищення,

[77] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Pagiel, filho de Ocrã.

[77]для мирної жертви два бики, п’ять баранів, п’ять козлів і п’ять ягнят-однoліток. Це приношення Паґіела, сина Окрана.

[78] No duodécimo dia, chegou o príncipe dos filhos de Naftali, Aira, filho de Enã.

[78]Дванадцятого дня Агіра, син Енана, вождь коліна Нафталі, приніс дар.

[79] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[79]Його подарунками були срібна таріль вагою сто тридцять шекелів, одна срібна чаша вагою сімдесят шекелів, обидві за святим шекелем, обидві повні добірного борошна, замішаного на оливі, для хлібної жертви,

[80] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[80]один великий золотий черпак вагою десять шекелів, повний ладану,

[81] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[81]один бичок, один баран, одне однолітнє ягня для жертви всеспалення,

[82] um bode, para oferta pelo pecado;

[82]один козел для жертви очищення,

[83] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Aira, filho de Enã.

[83]для мирної жертви два бики, п’ять баранів, п’ять козлів і п’ять ягнят-однoліток. Це приношення Агіра, сина Енана.

[84] Esta é a dádiva feita pelos príncipes de Israel para a consagração do altar, no dia em que foi ungido: doze pratos de prata, doze bacias de prata, doze recipientes de ouro;

[84]Це були приношення від вождів Ізраїлю на посвяту жертовника, коли його було помазано: дванадцять срібних тарелів, дванадцять срібних чаш, дванадцять великих золотих черпаків,

[85] cada prato de prata, de cento e trinta siclos, e cada bacia, de setenta; toda a

[85]кожна срібна тарілка важила сто тридцять шекелів і кожна срібна чаша — сімдесят шекелів. Усі срібні посудини

prata dos utensílios foi de dois mil e quatrocentos siclos, segundo o siclo do santuário;

разом важили дві тисячі чотириста шекелів, за святим шекелем.

[86] doze recipientes de ouro cheios de incenso, cada um de dez siclos, segundo o siclo do santuário; todo o ouro dos recipientes foi de cento e vinte siclos;

[86]Дванадцять золотих посудин, повних запашного куріння, важили десять шекелів, кожна за святим шекелем. Усі золоті посудини разом важили сто двадцять шекелів.

[87] todos os animais para o holocausto foram doze novilhos; carneiros, doze; doze cordeiros de um ano, com a sua oferta de manjares; e doze bodes para oferta pelo pecado.

[87]Усього тварин для жертви всеспалення було: дванадцять бичків, дванадцять баранів, дванадцять однолітніх ягнят із необхідними хлібними жертвами, дванадцять козлів для жертви очищення.

[88] E todos os animais para o sacrifício pacífico foram vinte e quatro novilhos; os carneiros, sessenta; os bodes, sessenta; os cordeiros de um ano, sessenta; esta é a dádiva para a consagração do altar, depois que foi ungido.

[88]Всього тварин для мирної жертви було: двадцять чотири бички, шістдесят баранів, шістдесят козлів, шістдесят ягнят-одноліток. Це були дари посвяти для жертовника після того, як його було помазано.

[89] Quando entrava Moisés na tenda da congregação para falar com o SENHOR, então, ouvia a voz que lhe falava de cima do propiciatório, que está sobre a arca do Testemunho entre os dois querubins; assim lhe falava.

[89]Коли Мойсей увійшов до намету зібрання, щоб говорити з Богом, він почув голос, що промовляв до нього з-поміж двох Ангелів над запоною, що була над ковчегом Заповіту. Ось що Господь сказав йому.

Números 8

As sete lâmpadas do santuário

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala a Arão e dize-lhe: Quando colocares as lâmpadas, seja de tal maneira que venham as sete a alumiar defronte do candelabro.

[3] E Arão fez assim; colocou as lâmpadas para que alumiassem defronte do candelabro, como o SENHOR ordenara a Moisés.

Числа 8

Свічник

[1]І сказав Господь Мойсею:

[2]«Скажи Аарону: „Коли ти ставитимеш світильники, сім світильників мають освітлювати те, що перед світильником”».

[3]Тож Аарон так і зробив. Він поставив світильники так, що вони освітлювати те, що перед світильником, як наказав Господь Мойсею.

[4] O candelabro era feito de ouro batido desde o seu pedestal até às suas flores; segundo o modelo que o SENHOR mostrara a Moisés, assim ele fez o candelabro.

A consagração dos levitas

[5] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[6] Toma os levitas do meio dos filhos de Israel e purifica-os;

[7] assim lhes farás, para os purificar: asperge sobre eles a água da expiação; e sobre todo o seu corpo farão passar a navalha, lavarão as suas vestes e se purificarão;

[8] e tomarão um novilho, com a sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite; tu, porém, tomarás outro novilho para oferta pelo pecado.

[9] Farás chegar os levitas perante a tenda da congregação; e ajuntarás toda a congregação dos filhos de Israel.

[10] Quando, pois, fizerem chegar os levitas perante o SENHOR, os filhos de Israel porão as mãos sobre eles.

[11] Arão apresentará os levitas como oferta movida perante o SENHOR, da parte dos filhos de Israel; e serão para o serviço do SENHOR.

[12] Os levitas porão as mãos sobre a cabeça dos novilhos; e tu sacrificarás um para oferta pelo pecado e o outro para holocausto ao SENHOR, para fazer expiação pelos levitas.

[13] Porás os levitas perante Arão e perante os seus filhos e os apresentarás por oferta movida ao SENHOR.

[4]Ось як зроблено світильник: його виготовлено з кованого золота, кованого від поставця аж до квітів. Світильник було зроблено точно за зразком, що Господь показав Мойсею.

Посвята левитів

[5]Господь сказав Мойсею:

[6]«Візьми левитів з-поміж народу Ізраїлю й очисть їх.

[7]Ось що ти зробиш, щоб очистити їх: покропи їх водою очищення, і нехай вони поголять тіла свої і виперуть одяг, щоб бути чистими.

[8]Тоді нехай візьмуть молодого бичка й пожертву з добірного борошна, змішаного з оливою. А потім другого бичка з череди як жертву очищення.

[9]Тоді ти маєш привести левитів перед намет зібрання і зібрати всю громаду народу ізраїльського.

[10]Коли приведеш левитів перед Господом, люди Ізраїлю мають покласти руки на левитів.

[11]Аарон представить левитів як особливу жертву Господу від народу Ізраїлю і так вони служитимуть Господу.

[12]Левити ж покладуть руки на бичків. Одного принесеш як жертву очищення, а другого як жертву всеспалення Господу, щоб очистити левитів.

[13]Тоді поставиш левитів перед Аароном та його синами й віддаси їх в жертву колихання Господу.

[14] E separarás os levitas do meio dos filhos de Israel; os levitas serão meus.

[14]У такий спосіб ти вилучиш левитів з-поміж народу Ізраїлю. Левити будуть Моїми.

[15] Depois disso, entrarão os levitas para fazerem o serviço da tenda da congregação; e tu os purificarás e, por oferta movida, os apresentarás,

[15]Після цього левити почнуть свою роботу в наметі зібрання після того, як ти очистиш їх і віддаси як жертву колихання.

[16] porquanto eles dentre os filhos de Israel me são dados; em lugar de todo aquele que abre a madre, do primogênito de cada um dos filhos de Israel, para mim os tomei.

[16]Бо кожен із них виділений з-поміж народу ізраїльського й відданий Мені. Вони Мої. Я взяв їх замість кожного первістка кожної жінки.

[17] Porque meu é todo primogênito entre os filhos de Israel, tanto de homens como de animais; no dia em que, na terra do Egito, feri todo primogênito, os consagrei para mim.

[17]Бо всі первістки народу ізраїльського — Мої, чи то людина, чи то тварина. Того дня, коли Я вигубив усіх первістків у Єгипті, Я виділив їх Собі.

[18] Tomei os levitas em lugar de todo primogênito entre os filhos de Israel.

[18]Але Я взяв левитів замість усіх первістків народу ізраїльського.

[19] E os levitas, dados a Arão e a seus filhos, dentre os filhos de Israel, entreguei-os para fazerem o serviço dos filhos de Israel na tenda da congregação e para fazerem expiação por eles, para que não haja praga entre o povo de Israel, chegando-se os filhos de Israel ao santuário.

[19]І Я віддам левитів цілком Аарону та його синам з-поміж народу Ізраїлю, щоб виконували службу народу Ізраїлю в наметі зібрання і щоб заплатили сповна за народ Ізраїлю, щоб ніяке лихо не спіткало народ Ізраїлю за наближення до святих речей».

[20] E assim fez Moisés, e Arão, e toda a congregação dos filhos de Israel com os levitas; segundo tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés acerca dos levitas, assim lhes fizeram os filhos de Israel.

[20]Мойсей та Аарон і вся громада народу ізраїльського зробили це. Народ Ізраїлю зробив з левитами саме так, як Господь наказав Мойсею щодо них.

[21] Os levitas se purificaram e lavaram as suas vestes, e Arão os apresentou por oferta movida perante o SENHOR e fez expiação por eles, para purificá-los.

[21]Левити очистились і випрали одяг, і Аарон віддай їх як жертву колихання Господу, і очистили їх, щоб зробити чистими.

[22] Depois disso, chegaram os levitas, para fazerem o seu serviço na tenda da

[22]Після цього левити увійшли в службу свою в наметі зібрання під наглядом Аарона та його синів. Вони вчинили з

congregação, perante Arão e seus filhos; como o SENHOR ordenara a Moisés acerca dos levitas, assim lhes fizeram.

левитами саме так, як Господь наказав Мойсею щодо них.

[23] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[23]Господь сказав Мойсею:

[24] Isto é o que toca aos levitas: da idade de vinte e cinco anos para cima entrarão, para fazerem o seu serviço na tenda da congregação;

[24]«Цей закон для левитів: від двадцяти п'яти років і старше ставатиме кожен із них до служби в наметі зібрання.

[25] mas desde a idade de cinqüenta anos desobrigar-se-ão do serviço e nunca mais servirão;

[25]Але у п'ятдесят років мусить залишити службу й не повинен більше виконувати важку роботу.

[26] porém ajudarão aos seus irmãos na tenda da congregação, no tocante ao cargo deles; não terão mais serviço. Assim farás com os levitas quanto aos seus deveres.

[26]Він може допомагати братам своїм у наметі зібрання, стояти на варті, але не повинен виконувати відправи. Ось так мусиш розподілити обов'язки левитів».

Números 9

A celebração da Páscoa

[1] Falou o SENHOR a Moisés no deserto do Sinai, no ano segundo da sua saída da terra do Egito, no mês primeiro, dizendo:

[2] Celebrem os filhos de Israel a Páscoa a seu tempo.

[3] No dia catorze deste mês, ao crepúsculo da tarde, a seu tempo a celebrareis; segundo todos os seus estatutos e segundo todos os seus ritos, a celebrareis.

[4] Disse, pois, Moisés aos filhos de Israel que celebrassem a Páscoa.

[5] Então, celebraram a Páscoa no dia catorze do mês primeiro, ao crepúsculo da tarde, no deserto do Sinai; segundo tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel.

[6] Houve alguns que se acharam imundos por terem tocado o cadáver de um

Числа 9

Пасха

[1]Господь промовив до Мойсея у пустелі Синай в перший місяць другого року після того, як вийшли вони з Єгипту. Він сказав:

[2]«Народ Ізраїлю має святкувати Пасху в належний час.

[3]Святкуйте її у призначений час чотирнадцятого дня цього місяця надвечір. Святкуйте згідно з усіма правилами та настановами».

[4]Тож Мойсей наказав народу Ізраїлю святкувати Пасху.

[5]Вони святкували Пасху на чотирнадцятий день першого місяця у присмерках у пустелі Синай. Народ Ізраїлю зробив це, дотримуючись усього того, що Господь звелів Мойсею.

[6]Та були серед них і такі, хто став нечистим, бо торкнувся мертвяка і тому не міг того дня святкувати Пасху. Тож

homem, de maneira que não puderam celebrar a Páscoa naquele dia; por isso, chegando-se perante Moisés e Arão,

прийшли вони того дня до Мойсея та Аарона.

[7] disseram-lhes: Estamos imundos por termos tocado o cadáver de um homem; por que havemos de ser privados de apresentar a oferta do SENHOR, a seu tempo, no meio dos filhos de Israel?

[7]І сказали вони Мойсею: «Ми нечисті через померлого, чому ж нам заборонено приносити дари Господу в належний час з усіма іншими людьми Ізраїлю?»

[8] Respondeu-lhes Moisés: Esperai, e ouvirei o que o SENHOR vos ordenará.

[8]Мойсей відповів: «Заждіть, дайте почути Господній наказ щодо вас».

[9] Então, disse o SENHOR a Moisés:

[9]Господь сказав Мойсею:

[10] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Quando alguém entre vós ou entre as vossas gerações achar-se imundo por causa de um morto ou se achar em jornada longe de vós, contudo, ainda celebrará a Páscoa ao SENHOR.

[10]«Скажи народу Ізраїлю: „Якщо хтось нечистий через померлого або якщо ви чи нащадки ваші в довгих мандрах, то вони ще можуть святкувати Пасху.

[11] No mês segundo, no dia catorze, no crepúsculo da tarde, a celebrarão; com pães asmos e ervas amargas a comerão.

[11]Вони мусять відзначати її чотирнадцятого дня другого місяця надвечір. Вони мусять їсти пасхальне ягня з опрісноками та гірким зіллям.

[12] Dela nada deixarão até à manhã e dela não quebrarão osso algum; segundo todo o estatuto da Páscoa, a celebrarão.

[12]Вони не повинні нічого з нього лишати до ранку й не повинні трощити кістки ягняти. Вони мусять святкувати її дотримуючись усіх настанов щодо Пасхи.

[13] Porém, se um homem achar-se limpo, e não estiver de caminho, e deixar de celebrar a Páscoa, essa alma será eliminada do seu povo, porquanto não apresentou a oferta do SENHOR, a seu tempo; tal homem levará sobre si o seu pecado.

[13]Але того, хто чистий і не в дорозі, однак не спромігся відсвяткувати Пасху, буде викорінено з-поміж народу його, бо він не приніс жертву Господу в належний час. Чоловік цей страждатиме через гріх свій.

[14] Se um estrangeiro habitar entre vós e também celebrar a Páscoa ao SENHOR, segundo o estatuto da Páscoa e segundo o seu rito, assim a celebrará; um só estatuto

[14]Якщо чужинець, який живе між вами, забажає святкувати Пасху Господню, він може це робити згідно з усіма настановами щодо Пасхи та її правил. Ви матимете один закон і для чужинця і для людей цієї землі”».

haverá para vós outros, tanto para o estrangeiro como para o natural da terra.

A nuvem sobre o tabernáculo
Êxodo 40.34-38

[15] No dia em que foi erigido o tabernáculo, a nuvem o cobriu, a saber, a tenda do Testemunho; e, à tarde, estava sobre o tabernáculo uma aparência de fogo até à manhã.

[16] Assim era de contínuo: a nuvem o cobria, e, de noite, havia aparência de fogo.

[17] Quando a nuvem se erguia de sobre a tenda, os filhos de Israel se punham em marcha; e, no lugar onde a nuvem parava, aí os filhos de Israel se acampavam.

[18] Segundo o mandado do SENHOR, os filhos de Israel partiam e, segundo o mandado do SENHOR, se acampavam; por todo o tempo em que a nuvem pairava sobre o tabernáculo, permaneciam acampados.

[19] Quando a nuvem se detinha muitos dias sobre o tabernáculo, então, os filhos de Israel cumpriam a ordem do SENHOR e não partiam.

[20] Às vezes, a nuvem ficava poucos dias sobre o tabernáculo; então, segundo o mandado do SENHOR, permaneciam e, segundo a ordem do SENHOR, partiam.

[21] Às vezes, a nuvem ficava desde a tarde até à manhã; quando, pela manhã, a nuvem se erguia, punham-se em marcha; quer de dia, quer de noite, erguendo-se a nuvem, partiam.

Хмара і полум'я

[15]Того дня, коли поставили намет зібрання, хмара вкрила святий намет, намет Свідчення. Ввечері вона висіла над святим наметом і була вогняною до ранку.

[16]Так було завжди: хмара вкривала його вдень, а вночі ставала вогняною.

[17]Як тільки хмара з'являлася над наметом, то народ Ізраїлю мав рушати. І щоразу, як хмара зупинялася, народ Ізраїлю ставав табором.

[18]За знаком Господа народ Ізраїлю рушав і за знаком Господа ставав табором. Вони стояли табором весь час, доки хмара перебувала над святим наметом.

[19]Навіть коли хмара перебувала над святим наметом багато днів, народ Ізраїлю дотримувався наказів Господа і не рушав.

[20]І коли хмара була над святим наметом лише кілька днів, за знаком Господа вони ставали табором і за знаком Господа вони рушали.

[21]Коли хмара була з вечора до ранку, а вранці піднімалася, вони рушали. Чи день, чи ніч, та коли хмара здіймалася, вони рушали.

[22] Se a nuvem se detinha sobre o tabernáculo por dois dias, ou um mês, ou por mais tempo, enquanto pairava sobre ele, os filhos de Israel permaneciam acampados e não se punham em marcha; mas, erguendo-se ela, partiam.

[22]Чи два дні, чи місяць, чи рік, увесь час доки хмара перебувала над святим наметом, спочиваючи на ньому, народ Ізраїлю стояв табором і не рушав. Та коли вона піднімалася, вони рушали.

[23] Segundo o mandado do SENHOR, se acampavam e, segundo o mandado do SENHOR, se punham em marcha; cumpriam o seu dever para com o SENHOR, segundo a ordem do SENHOR por intermédio de Moisés.

[23]За знаком Господа вони ставали табором, і за знаком Господа вони рушали. Вони дотримувалися наказів Господа за Господніми знаками, що отримували від Мойсея.

Números 10

As duas trombetas de prata

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Faze duas trombetas de prata; de obra batida as farás; servir-te-ão para convocares a congregação e para a partida dos arraiais.

[3] Quando tocarem, toda a congregação se ajuntará a ti à porta da tenda da congregação.

[4] Mas, quando tocar uma só, a ti se ajuntarão os príncipes, os cabeças dos milhares de Israel.

[5] Quando as tocardes a rebate, partirão os arraiais que se acham acampados do lado oriental.

[6] Mas, quando a segunda vez as tocardes a rebate, então, partirão os arraiais que se acham acampados do lado sul; a rebate, as tocarão para as suas partidas.

[7] Mas, se se houver de ajuntar a congregação, tocá-las-eis, porém não a rebate.

Числа 10

Срібні сурми

[1]І сказав Господь Мойсею:

[2]«Зроби дві срібні сурми. Зробити їх із кованого срібла, вони служитимуть для того, щоб скликати громаду і будуть сигналом табору зніматися.

[3]Коли сурмлять обидві, вся громада має збиратися перед тобою при вході до намету зібрання.

[4]Та коли сурмить одна, тоді вожді колін Ізраїлю мають зібратися перед тобою.

[5]Коли сурмите ви короткими звуками, рушати мають східні табори.

[6]Коли ви вдруге засурмите на сполох, рушати мають південні табори (щоб вони рушили, треба сурмити короткими звуками).

[7]А якщо ви збираєте громаду, то сурміть, але не короткими звуками.

[8] Os filhos de Arão, sacerdotes, tocarão as trombetas; e a vós outros será isto por estatuto perpétuo nas vossas gerações.

[8] Сурмити в сурми мусять сини Аарона, священики. Це буде законом для вас повіки, для прийдешніх поколінь.

[9] Quando, na vossa terra, sairdes a pelejar contra os opressores que vos apertam, também tocareis as trombetas a rebate, e perante o SENHOR, vosso Deus, haverá lembrança de vós, e sereis salvos de vossos inimigos.

[9] Коли підете в землі ваші війною на ворога, який напав на вас, сурмити у сурми на сполох, і Господь ваш Бог помітить вас і врятує від ворогів.

[10] Da mesma sorte, no dia da vossa alegria, e nas vossas solenidades, e nos princípios dos vossos meses, também tocareis as vossas trombetas sobre os vossos holocaustos e sobre os vossos sacrifícios pacíficos, e vos serão por lembrança perante vosso Deus. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[10] І за днів радості, і на свята, і за днів Нового Місяця сурміть у сурми, коли приносите жертви всеспалення й мирні жертви, і сурми нагадуватимуть про вас Богу вашому. Я — Господь Бог ваш».

Os israelitas partem do Sinai

Народ ізраїльський знімається табором

[11] Aconteceu, no ano segundo, no segundo mês, aos vinte do mês, que a nuvem se ergueu de sobre o tabernáculo da congregação.

[11] Двадцятого дня другого місяця другого року хмара знялася зі святого намету Свідоцтва.

[12] Os filhos de Israel puseram-se em marcha do deserto do Sinai, jornada após jornada; e a nuvem repousou no deserto de Parã.

[12] Тож народ Ізраїлю вирушив у мандри з пустелі Синай. Хмара зупинилася в пустелі Паран.

[13] Assim, pela primeira vez, se puseram em marcha, segundo o mandado do SENHOR, por Moisés.

[13] Тож вони рушили вперше за знаком Господа, даним через Мойсея.

[14] Primeiramente, partiu o estandarte do arraial dos filhos de Judá, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Naassom, filho de Aminadabe;

[14] Прапор табору Юди рушив першим за полками своїми. На чолі війська був Нашон, син Аммінадава.

[15] sobre o exército da tribo dos filhos de Issacar, Natanael, filho de Zuar;

[15] Нетанел, син Зуара очолював військо коліна Іссахáра.

[16] e, sobre o exército da tribo dos filhos de Zebulom, Eliabe, filho de Helom.
[17] Então, desarmaram o tabernáculo, e os filhos de Gérson e os filhos de Merari partiram, levando o tabernáculo.
[18] Depois, partiu o estandarte do arraial de Rúben, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Elizur, filho de Sedeur;
[19] sobre o exército da tribo dos filhos de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai;
[20] e, sobre o exército da tribo dos filhos de Gade, Eliasafe, filho de Deuel.
[21] Então, partiram os coatitas, levando as coisas santas; e erigia-se o tabernáculo até que estes chegassem.
[22] Depois, partiu o estandarte do arraial dos filhos de Efraim, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Elisama, filho de Amiúde;
[23] sobre o exército da tribo dos filhos de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur;
[24] e, sobre o exército da tribo dos filhos de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni.
[25] Então, partiu o estandarte do arraial dos filhos de Dã, formando a retaguarda de todos os arraiais, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Aiezer, filho de Amisadai;
[26] sobre o exército da tribo dos filhos de Aser, Pagiel, filho de Ocrã;
[27] e, sobre o exército da tribo dos filhos de Naftali, Aira, filho de Enã.
[28] Nesta ordem, puseram-se em marcha os filhos de Israel, segundo os seus exércitos.

Moisés roga a Hobabe que vá com eles

[16]Еліав, син Гелона, очолював військо коліна Завулона.

[17]Знявши святий намет і люди Ґершона, і люди Мерарі, що несли його, рушили.

[18]Тоді вирушив прапор табору Рувима за полками. Очолював це військо Елізур, син Шедеура.

[19]Шелуміел, син Цурішаддая, очолював військо коліна Симеона.

[20]Еліасаф, син Деуела, очолював військо коліна Ґада.

[21]Тоді вирушили люди Когата, що несли святі речі. Святий намет має бути поставлено, перш ніж вони прийдуть.

[22]Тоді за полками вирушив прапор табору Ефраїма. Елішама, син Аммігуда, очолював це військо.

[23]Ґамаліел, син Педазура, очолював військо коліна Манассії.

[24]Авідан, син Гідоні, очолював військо коліна Веніамина.

[25]Прапор табору Дана, охоронців тилу всіх таборів, вирушив полками. Агіезер, син Аммішаддая очолював це військо.

[26]Паґіел, син Окрана, очолював військо коліна Ашера.

[27]Агіра, син Енана, очолював військо коліна Нафталі.

[28]Це був порядок, за яким ішов увесь народ Ізраїлю, за полками, коли вони вирушали.

[29] Disse Moisés a Hobabe, filho de Reuel, o midianita, sogro de Moisés: Estamos de viagem para o lugar de que o SENHOR disse: Dar-vo-lo-ei; vem conosco, e te faremos bem, porque o SENHOR prometeu boas coisas a Israel.

[30] Porém ele respondeu: Não irei; antes, irei à minha terra e à minha parentela.

[31] Tornou-lhe Moisés: Ora, não nos deixes, porque tu sabes que devemos acampar-nos no deserto; e nos servirás de guia.

[32] Se vieres conosco, far-te-emos o mesmo bem que o SENHOR a nós nos fizer.

[33] Partiram, pois, do monte do SENHOR caminho de três dias; a arca da Aliança do SENHOR ia adiante deles caminho de três dias, para lhes deparar lugar de descanso.

[34] A nuvem do SENHOR pairava sobre eles de dia, quando partiam do arraial.

[35] Partindo a arca, Moisés dizia: Levanta-te, SENHOR, e dissipados sejam os teus inimigos, e fujam diante de ti os que te odeiam.

[36] E, quando pousava, dizia: Volta, ó SENHOR, para os milhares de milhares de Israel.

Números 11

As murmurações dos israelitas

[1] Queixou-se o povo de sua sorte aos ouvidos do SENHOR; ouvindo-o o SENHOR, acendeu-se-lhe a ira, e fogo do SENHOR ardeu entre eles e consumiu extremidades do arraial.

[2] Então, o povo clamou a Moisés, e, orando este ao SENHOR, o fogo se apagou.

[29]Мойсей сказав Ховаву, сину Реуела-мидіанина, свого тестя: «Ми йдемо до того місця, про яке Господь сказав, що Він його дає нам, ходімо з нами, і ми будемо добре ставитися до тебе, бо Господь обіцяв добро Ізраїлю».

[30]Але той відповів: «Я не піду, я піду до свого краю і до родини своєї».

[31]Тоді Мойсей промовив: «Не кидай нас, будь ласка, бо ти знаєш, де ми можемо ставати табором у пустелі. Ти будеш очима нашими.

[32]Якщо ти підеш з нами, то хоч які блага зробив би ти нам, ми таке ж зробимо для тебе».

[33]Тож вони вирушили від гори Господньої і мандрували три дні. Ковчег Заповіту йшов поперед них усі ці три дні, щоб знайти їм місце для табору.

[34]Хмара Господа щодня була над ними, відколи вони вийшли з табору.

[35]Коли ковчег Заповіту вирушив, Мойсей мовив: «Встань, о Господи! Нехай розсіються вороги Твої. Нехай розбіжаться ті, хто ненавидить Тебе».

[36]А коли ковчег поставили, Мойсей сказав: «Повернись, о Господи, до незліченних тисяч Ізраїлю».

Числа 11

Люди знову нарікають

[1]Коли люди почали гірко нарікати перед Господом, Всевишній почув це і запалився гнівом. Тож вогонь від Бога загорівся між ними й пожер деякі околиці табору.

[2]Тоді люди заволали до Мойсея. Мойсей помолився Господу, і полум'я вщухло.

[3] Pelo que chamou aquele lugar Taberá, porque o fogo do SENHOR se acendera entre eles.

[3]Тож назвали вони це місце Тавера, бо вогонь від Господа палав між ними.

Сімдесят старійшин

[4] E o populacho que estava no meio deles veio a ter grande desejo das comidas dos egípcios; pelo que os filhos de Israel tornaram a chorar e também disseram: Quem nos dará carne a comer?

[4]Та чужинцям серед них забажалося смачнішої їжі, і народ Ізраїлю знову почав репетувати. Вони гукали: «Хто дасть нам м'яса поїсти?

[5] Lembramo-nos dos peixes que, no Egito, comíamos de graça; dos pepinos, dos melões, dos alhos silvestres, das cebolas e dos alhos.

[5]Ми пам'ятаємо рибу, що ми їли в Єгипті задарма, огірки, дині, пір, цибулю й часник.

[6] Agora, porém, seca-se a nossa alma, e nenhuma coisa vemos senão este maná.

[6]Та зараз ми втратили бажання їсти. Немає нічогісінько перед очима, крім манни».

[7] Era o maná como semente de coentro, e a sua aparência, semelhante à de bdélio.

[7]Та манна була, мов маленьке коріандрове насіння, а кольором — жовтувате, немов живиця.

[8] Espalhava-se o povo, e o colhia, e em moinhos o moía ou num gral o pisava, e em panelas o cozia, e dele fazia bolos; o seu sabor era como o de bolos amassados com azeite.

[8]Люди ходили й збирали її. Потім мололи в жорнах або товкли в ступі. Тоді її варили у горнятку й виробляли з неї пиріжки. На смак вона була, мов коржі на оливі.

[9] Quando, de noite, descia o orvalho sobre o arraial, sobre este também caía o maná.

[9]Коли вночі на табір падала роса, з нею падала і манна.

Moisés acha pesado o seu cargo

[10] Então, Moisés ouviu chorar o povo por famílias, cada um à porta de sua tenda; e a ira do SENHOR grandemente se acendeu, e pareceu mal aos olhos de Moisés.

[10]Мойсей почув, що народ тужить по родах своїх, кожен при вході до намету свого. Господь тяжко розгнівався, і стало Мойсею дуже прикро.

[11] Disse Moisés ao SENHOR: Por que fizeste mal a teu servo, e por que não achei favor aos teus olhos, visto que puseste sobre mim a carga de todo este povo?

[11]І сказав Мойсей Господу: «Навіщо навів Ти таку біду на слугу Свого? Чому не знайшов я ласку в Тебе? Ти ж бо звалив увесь тягар відповідальності за цей народ на мене.

[12] Concebi eu, porventura, todo este povo? Dei-o eu à luz, para que me digas: Leva-o

[12]Хіба ж то я зачав увесь цей народ? Хіба ж то я їх народив, що Ти мені кажеш: „Неси їх на грудях, як нянька

ao teu colo, como a ama leva a criança que mama, à terra que, sob juramento, prometeste a seus pais?

носить немовля, до землі, що Ти її пообіцяв батькам їхнім.

[13] Donde teria eu carne para dar a todo este povo? Pois chora diante de mim, dizendo: Dá-nos carne que possamos comer.

[13]Де візьму я м'яса, щоб дати всім цим людям, коли вони плачуть переді мною і кажуть: „Дай нам м'яса поїсти!"

[14] Eu sozinho não posso levar todo este povo, pois me é pesado demais.

[14]Я не подужаю нести самотужки весь цей народ, бо це для мене занадто.

[15] Se assim me tratas, mata-me de uma vez, eu te peço, se tenho achado favor aos teus olhos; e não me deixes ver a minha miséria.

[15]Якщо й далі Ти так обходитимешся зі мною, благаю: вбий мене, а якщо я знайшов у Тебе ласку, не дай мені зазнати лиха"».

Deus designa setenta anciãos para ajudarem Moisés

[16] Disse o SENHOR a Moisés: Ajunta-me setenta homens dos anciãos de Israel, que sabes serem anciãos e superintendentes do povo; e os trarás perante a tenda da congregação, para que assistam ali contigo.

[16]Господь відповів Мойсею: «Збери Мені сімдесят старійшин Ізраїлю, про яких ти знаєш, що вони старійшини й вожді народу. Приведи їх до намету зібрання, і нехай вони стануть там з тобою.

[17] Então, descerei e ali falarei contigo; tirarei do Espírito que está sobre ti e o porei sobre eles; e contigo levarão a carga do povo, para que não a leves tu somente.

[17]Я зійду й говоритиму там з тобою. Я візьму в тебе трохи Духу, який ти маєш, і вкладу в них, тож вони допомагатимуть тобі нести тягар народу, щоб не тобі самому нести його.

[18] Dize ao povo: Santificai-vos para amanhã e comereis carne; porquanto chorastes aos ouvidos do SENHOR, dizendo: Quem nos dará carne a comer? Íamos bem no Egito. Pelo que o SENHOR vos dará carne, e comereis.

[18]І скажи народові: „Освятиться на завтра і будете їсти м'ясо, бо ви плакали перед Господом і питали: „Хто дасть нам м'яса? Нам краще було в Єгипті". Ось чому Господь дасть вам м'яса й будете їсти.

[19] Não comereis um dia, nem dois dias, nem cinco, nem dez, nem ainda vinte;

[19]Ви будете їсти його не один день, не два, не п'ять, не десять і не двадцять днів,

[20] mas um mês inteiro, até vos sair pelos narizes, até que vos enfastieis dela, porquanto rejeitastes o SENHOR, que está

[20]а цілий місяць, аж доки воно не полізе з вас через ніс, і вас від нього не знудить, бо ви відштовхнули Господа,

no meio de vós, e chorastes diante dele, dizendo: Por que saímos do Egito?

21 Respondeu Moisés: Seiscentos mil homens de pé é este povo no meio do qual estou; e tu disseste: Dar-lhes-ei carne, e a comerão um mês inteiro.

22 Matar-se-ão para eles rebanhos de ovelhas e de gado que lhes bastem? Ou se ajuntarão para eles todos os peixes do mar que lhes bastem?

23 Porém o SENHOR respondeu a Moisés: Ter-se-ia encurtado a mão do SENHOR? Agora mesmo, verás se se cumprirá ou não a minha palavra!

24 Saiu, pois, Moisés, e referiu ao povo as palavras do SENHOR, e ajuntou setenta homens dos anciãos do povo, e os pôs ao redor da tenda.

25 Então, o SENHOR desceu na nuvem e lhe falou; e, tirando do Espírito que estava sobre ele, o pôs sobre aqueles setenta anciãos; quando o Espírito repousou sobre eles, profetizaram; mas, depois, nunca mais.

26 Porém, no arraial, ficaram dois homens; um se chamava Eldade, e o outro, Medade. Repousou sobre eles o Espírito, porquanto estavam entre os inscritos, ainda que não saíram à tenda; e profetizavam no arraial.

27 Então, correu um moço, e o anunciou a Moisés, e disse: Eldade e Medade profetizam no arraial.

28 Josué, filho de Num, servidor de Moisés, um dos seus escolhidos, respondeu e disse: Moisés, meu senhor, proíbe-lho.

який серед вас, плакали перед Ним і казали: „Навіщо ми залишили Єгипет?”»

21Тоді Мойсей сказав: «Тут зі мною шістсот тисяч чоловік, а Ти кажеш: „Я дам їм м’яса і вони їстимуть цілий місяць.

22Якби навіть череди й отари забити, хіба ж вистачило б для них? Якби всю рибу морську зловити, хіба ж вистачило б для них?”»

23Господь відповів Мойсею: «Чи ж то влада Господа обмежена? От зараз побачиш, сповниться те, що Я сказав, чи ні».

24Тож Мойсей вийшов і переповів те, що сказав Господь, і зібрав він сімдесятьох із старійшин Ізраїлю й поставив їх довкола намету.

25Тоді Господь зійшов у хмарі й говорив до нього. Він узяв від Духу, що був на Мойсеї, і поклав на сімдесятьох старійшин. Коли Дух зійшов на них, вони почали пророкувати. Але знову цього зробити не змогли.

26Двоє старійшин лишилися в таборі. Ім’я першого було Елдад, а другого — Медад. Дух був на них. Вони були серед старійшин, яких покликав Мойсей, але не вийшли до намету, бо ще пророкували в таборі.

27Прибіг юнак і сказав Мойсею: «Елдад і Медад прокують у таборі».

28Ісус, син Навина, помічник Мойсея з юних років, сказав: «Мойсею, мій пане, заборони їм!»

[29] Porém Moisés lhe disse: Tens tu ciúmes por mim? Tomara todo o povo do SENHOR fosse profeta, que o SENHOR lhes desse o seu Espírito!

[30] Depois, Moisés se recolheu ao arraial, ele e os anciãos de Israel.

Deus manda codornizes

[31] Então, soprou um vento do SENHOR, e trouxe codornizes do mar, e as espalhou pelo arraial quase caminho de um dia, ao seu redor, cerca de dois côvados sobre a terra.

[32] Levantou-se o povo todo aquele dia, e a noite, e o outro dia e recolheu as codornizes; o que menos colheu teve dez ômeres; e as estenderam para si ao redor do arraial.

[33] Estava ainda a carne entre os seus dentes, antes que fosse mastigada, quando se acendeu a ira do SENHOR contra o povo, e o feriu com praga mui grande.

[34] Pelo que o nome daquele lugar se chamou Quibrote-Hataavá, porquanto ali enterraram o povo que teve o desejo das comidas dos egípcios.

[35] De Quibrote-Hataavá partiu o povo para Hazerote e ali ficou.

Números 12

A sedição de Miriã e Arão

[1] Falaram Miriã e Arão contra Moisés, por causa da mulher cuxita que tomara; pois tinha tomado a mulher cuxita.

[2] E disseram: Porventura, tem falado o SENHOR somente por Moisés? Não tem

[29]Та Мойсей відповів: «Ти ревнуєш за мене? Хотів би я, щоб усі люди Господні були пророками, щоб Господь пролив Свій Дух на них».

[30]Тоді Мойсей і старійшини повернулися до табору.

Перепелиці

[31]Господь наслав вітер, і він приніс перепелиць із моря й розкидав їх навколо всього табору на день ходи в один бік і день ходи в інший, по всьому табору, до двох ліктів завтовшки від землі.

[32]Люди підвелися й збирали перепелиць цілий день і цілу ніч, і цілий наступний день. Ніхто не назбирав менше шістдесяти кошиків. Вони розклали їх для себе по всьому табору.

[33]Поки м'ясо було ще в них на зубах, доки вони не все ще з'їли, Господь розгнівався на людей, і напустив на них страшну хворобу.

[34]Тож назвали вони це місце Ківрот-Гаттаава, бо там поховали людей, що прагли м'яса.

[35]Від Ківрот-Гаттаави люди помандрували до Газерота й зупинилися там.

Числа 12

Міріам та Аарон нарікають на Мойсея

[1]Міріам та Аарон нарікали на Мойсея через жінку-кушійку, бо він одружився з кушійкою.

[2]Вони говорили: «Хіба Господь промовляє тільки через Мойсея? Хіба Він не промовляв також і через нас?» І Господь почув це.

falado também por nós? O SENHOR o ouviu.

[3] Era o varão Moisés mui manso, mais do que todos os homens que havia sobre a terra.

[3](Мойсей був дуже сумирний, скромніший за будь-кого на землі).

[4] Logo o SENHOR disse a Moisés, e a Arão, e a Miriã: Vós três, saí à tenda da congregação. E saíram eles três.

[4]Раптом Господь наказав Мойсею, Аарону та Міріам: «Прийдіть до намету зібрання, усі троє». Тож усі троє прийшли.

[5] Então, o SENHOR desceu na coluna de nuvem e se pôs à porta da tenda; depois, chamou a Arão e a Miriã, e eles se apresentaram.

[5]Тоді Господь зійшов у хмарному стовпі, зупинився при вході до намету зібрання і покликав: «Аароне та Міріам!» Обоє вийшли наперед.

[6] Então, disse: Ouvi, agora, as minhas palavras; se entre vós há profeta, eu, o SENHOR, em visão a ele, me faço conhecer ou falo com ele em sonhos.

[6]Він промовив: «Почуйте слова Мої. Коли є серед вас пророк, Я, Господь, відкриваюсь йому у з'яві. Я розмовляю з ним уві сні.

[7] Não é assim com o meu servo Moisés, que é fiel em toda a minha casa.

[7]Але зі слугою Моїм Мойсеєм не так. Я довіряю йому весь дім Свій.

[8] Boca a boca falo com ele, claramente e não por enigmas; pois ele vê a forma do SENHOR; como, pois, não temestes falar contra o meu servo, contra Moisés?

[8]Я розмовляю з ним прямо, ясно, а не загадками, і бачить він образ Господа. Як же ви не боїтеся нарікати на слугу Мого Мойсея?»

[9] E a ira do SENHOR contra eles se acendeu; e retirou-se.

[9]Господь розгнівався на них і зник.

[10] A nuvem afastou-se de sobre a tenda; e eis que Miriã achou-se leprosa, branca como neve; e olhou Arão para Miriã, e eis que estava leprosa.

[10]Коли ж хмара відійшла від намету, то лишилася там Міріам. Шкіра Міріам була вкрита коростою, білою, мов сніг. Аарон обернувся до Міріам і побачив, що вона прокажена.

[11] Então, disse Arão a Moisés: Ai! SENHOR meu, não ponhas, te rogo, sobre nós este pecado, pois loucamente procedemos e pecamos.

[11]Тоді Аарон промовив до Мойсея: «О пане мій, не карай нас за те, що ми стали дурними; ми згрішили.

[12] Ora, não seja ela como um aborto, que, saindo do ventre de sua mãe, tenha metade de sua carne já consumida.

[12]Благаю, не дай їй бути немов мертвонароджена дитина, що, напівзогнила, виходить з материної утроби.

[13] Moisés clamou ao SENHOR, dizendo: Ó Deus, rogo-te que a cures.

[13]Тож Мойсей благав Господа: „О Боже, благаю, зціли її!"»

[14] Respondeu o SENHOR a Moisés: Se seu pai lhe cuspira no rosto, não seria envergonhada por sete dias? Seja detida sete dias fora do arraial e, depois, recolhida.

[14]Тоді Господь сказав Мойсею: «Якби батько її плюнув їй в обличчя, чи не була б вона зганьблена на сім днів? Тож виведи її поза табір, та після семи днів їй можна буде повернутися».

[15] Assim, Miriã foi detida fora do arraial por sete dias; e o povo não partiu enquanto Miriã não foi recolhida.

[15]То вивели вони Міріам із табору на сім днів, і люди не рушали, доки Міріам не привели назад.

[16] Porém, depois, o povo partiu de Hazerote e acampou-se no deserto de Parã.

[16]По тому люди пішли з Газерота й стали табором у пустелі Паран.

Números 13

Числа 13

Doze homens são enviados para espiar a terra de Canaã

Deuteronômio 1.19-25

Вивідники йдуть до Ханаану

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[1]І сказав Господь Мойсею:

[2] Envia homens que espiem a terra de Canaã, que eu hei de dar aos filhos de Israel; de cada tribo de seus pais enviareis um homem, sendo cada qual príncipe entre eles.

[2]«Підбери людей, щоб розвідати землю Ханаанську, землю, яку Я даю народу Ізраїлю. Пошліть по одному старшому від кожного батьківського коліна».

[3] Enviou-os Moisés do deserto de Parã, segundo o mandado do SENHOR; todos aqueles homens eram cabeças dos filhos de Israel.

[3]Тож послав Мойсей їх із пустелі Паран згідно з велінням Господа. Всі чоловіки були вождями народу Ізраїлю.

[4] São estes os seus nomes: da tribo de Rúben, Samua, filho de Zacur;

[4]Ось їхні імена: від коліна Рувима — Шаммуа, син Заккура;

[5] da tribo de Simeão, Safate, filho de Hori;

[5]від коліна Симеона — Шафат, син Горі;

[6] da tribo de Judá, Calebe, filho de Jefoné;

[6]від коліна Юди — Калев, син Єфунне;

[7] da tribo de Issacar, Jigeal, filho de José;

[7]від коліна Іссахáра — Іґал, син Йосипа;

[8] da tribo de Efraim, Oseias, filho de Num;

[8]від коліна Ефраїма — Гошеа, син Навина;

[9] da tribo de Benjamim, Palti, filho de Rafu;

[9]від коліна Веніамина — Палті, син Рафу;

[10] da tribo de Zebulom, Gadiel, filho de Sodi;

[10]від коліна Завулона — Ґаддіел, син Соді;

[11] da tribo de José, pela tribo de Manassés, Gadi, filho de Susi;

[11]від коліна Йосипа, тобто від коліна Манассії — Ґадді, син Сузі;

[12] da tribo de Dã, Amiel, filho de Gemali;

[12]від коліна Дана — Амміел, син Ґемаллі;

[13] da tribo de Aser, Setur, filho de Micael;

[13]від коліна Ашера — Сетур, син Михаїла;

[14] da tribo de Naftali, Nabi, filho de Vofsi;

[14]від коліна Нафталі — Набі, син Вофсі;

[15] da tribo de Gade, Geuel, filho de Maqui.

[15]від коліна Ґада — Ґеуел, син Макі.

[16] São estes os nomes dos homens que Moisés enviou a espiar aquela terra; e a Oseias, filho de Num, Moisés chamou Josué.

[16]Це імена мужів, яких Мойсей послав розвідати край. Мойсей назвав Гошеа, сина Навина, Ісусом.

[17] Enviou-os, pois, Moisés a espiar a terra de Canaã; e disse-lhes: Subi ao Neguebe e penetrai nas montanhas.

[17]Коли Мойсей послав їх розвідати землю Ханаанську, він сказав їм: «Підніміться звідси в Неґев, а звідти — в гори.

[18] Vede a terra, que tal é, e o povo que nela habita, se é forte ou fraco, se poucos ou muitos.

[18]Подивіться, яка то земля, і чи дужі, чи слабкі люди живуть там, чи мало їх, чи багато,

[19] E qual é a terra em que habita, se boa ou má; e que tais são as cidades em que habita, se em arraiais, se em fortalezas.

[19]і який той край, де вони живуть, добрий, чи поганий, і які то міста, де вони живуть, відкриті, мов табори, чи мов фортеці,

[20] Também qual é a terra, se fértil ou estéril, se nela há matas ou não. Tende ânimo e trazei do fruto da terra. Eram aqueles dias os dias das primícias das uvas.

[20]родюча чи неродюча земля, чи є там дерева, чи ні. Зробіть усе можливе й принесіть плодів землі». Тоді була пора першого дозрівання винограду.

[21] Assim, subiram e espiaram a terra desde o deserto de Zim até Reobe, à entrada de Hamate.

[21]Тож пішли вони й розвідали землю від пустелі Сін аж до Регову, до Лебо-Гамату.

[22] E subiram pelo Neguebe e vieram até Hebrom; estavam ali Aimã, Sesai e Talmai, filhos de Anaque (Hebrom foi edificada sete anos antes de Zoã, no Egito).

[22]Пішли вони в Неґев і прийшли до Хеврону. (Хеврон збудовано було на сім років раніше, ніж Зоаном у Єгипті). Там були родини Агімана, Шешая, і Талмая, нащадків Анака.

[23] Depois, vieram até ao vale de Escol e dali cortaram um ramo de vide com um cacho de uvas, o qual trouxeram dois homens numa vara, como também romãs e figos.

[23]Потім прийшли вони в долину Ешкол. Там вони зрізали гілку з одним ґроном винограду, і двоє несли його між собою на жердині, а також смокву і гранати.

[24] Esse lugar se chamou o vale de Escol, por causa do cacho que ali cortaram os filhos de Israel.

[24]Це місце назвали долиною Ешкол через ті виноградні ґрона, що діти Ізраїлю там зрізали.

O relatório dos espias recebido com incredulidade

Deuteronômio 1.26-33

[25] Ao cabo de quarenta dias, voltaram de espiar a terra,

[25]Тож повернулися вони після розвідки через сорок днів.

[26] caminharam e vieram a Moisés, e a Arão, e a toda a congregação dos filhos de Israel no deserto de Parã, a Cades; deram-lhes conta, a eles e a toda a congregação, e mostraram-lhes o fruto da terra.

[26]Прийшли вони до Мойсея та Аарона та всієї громади народу ізраїльського в пустелі Паран, у Кадеші й розповіли їм і всій громаді і показали плоди краю.

[27] Relataram a Moisés e disseram: Fomos à terra a que nos enviaste; e, verdadeiramente, mana leite e mel; este é o fruto dela.

[27]Вони розповіли: «Ми пішли в землю, куди ти нас послав. Справді, вона тече молоком і медом, і це плоди її.

[28] O povo, porém, que habita nessa terra é poderoso, e as cidades, mui grandes e fortificadas; também vimos ali os filhos de Anaque.

[28]Але люди цієї землі дужі, а міста їхні великі та укріплені. А ще ми бачили там нащадків Анака.

[29] Os amalequitas habitam na terra do Neguebe; os heteus, os jebuseus e os amorreus habitam na montanha; os cananeus habitam ao pé do mar e pela ribeira do Jordão.

[29]У землі Неґев живуть амаликійці. Хиттити, євусити й аморійці живуть у горах. Ханаанці мешкають біля моря та вздовж Йордану».

[30] Então, Calebe fez calar o povo perante Moisés e disse: Eia! Subamos e possuamos a terra, porque, certamente, prevaleceremos contra ela.

[30]Тоді Калев наказав людям з оточення Мойсея заспокоїтися й сказав: «Ми маємо піти туди й забрати собі цю землю, бо ми безперечно завоюємо її».

[31] Porém os homens que com ele tinham subido disseram: Não poderemos subir contra aquele povo, porque é mais forte do que nós.

[31]Але мужі, що ходили з ним, сказали: «Не зможемо ми завоювати той народ, бо він дужчий за нас».

[32] E, diante dos filhos de Israel, infamaram a terra que haviam espiado, dizendo: A terra pelo meio da qual passamos a espiar é terra que devora os seus moradores; e todo o povo que vimos nela são homens de grande estatura.

[32]Тож принесли вони лиху звістку про землю, яку розвідували для народу Ізраїлю. Вони сказали: «Земля, якою ми мандрували, щоб розвідати, населена людьми-велетнями, котрі без зайвих зусиль переможуть народ ізраїльський.

[33] Também vimos ali gigantes (os filhos de Anaque são descendentes de gigantes), e éramos, aos nossos próprios olhos, como gafanhotos e assim também o éramos aos seus olhos.

[33]Ми навіть бачили там нефілимиїв, нащадків Анака, що походять із Нефілима. І ми відчували себе, немов коники, і певно, що їм ми також здавалися кониками».

Números 14

Sedição do povo

[1] Levantou-se, pois, toda a congregação e gritou em voz alta; e o povo chorou aquela noite.

[2] Todos os filhos de Israel murmuraram contra Moisés e contra Arão; e toda a congregação lhes disse: Tomara tivéssemos morrido na terra do Egito ou mesmo neste deserto!

[3] E por que nos traz o SENHOR a esta terra, para cairmos à espada e para que nossas mulheres e nossas crianças sejam por presa? Não nos seria melhor voltarmos para o Egito?

[4] E diziam uns aos outros: Levantemos um capitão e voltemos para o Egito.

[5] Então, Moisés e Arão caíram sobre o seu rosto perante a congregação dos filhos de Israel.

Числа 14

Люди знову нарікають

[1]Усе зібрання голосно закричало, і тієї ночі люди плакали.

[2]Весь народ Ізраїлю нарікав на Мойсея та Аарона. Вся громада сказала їм: «Чому ж не померли ми в Єгипті? Чом не померли в пустелі?

[3]Навіщо Господь веде нас у цю землю, щоб полягти від меча? Жінки й діти наші стануть здобиччю. Чи не краще нам повернутися до Єгипту?»

[4]Вони казали одне одному: «Оберем собі вождя й повернемося до Єгипту».

[5]Мойсей та Аарон упали долілиць перед усім зібранням народу Ізраїлю.

[6] E Josué, filho de Num, e Calebe, filho de Jefoné, dentre os que espiaram a terra, rasgaram as suas vestes

[6]Ісус, син Навина, та Калев, син Єфунне, з тих, хто розвідував землю, розідрали на собі одяг (від суму).

[7] e falaram a toda a congregação dos filhos de Israel, dizendo: A terra pelo meio da qual passamos a espiar é terra muitíssimo boa.

[7]Вони сказали всій громаді народу ізраїльського: «Земля, якою ми мандрували та яку розвідували, то дуже добра земля.

[8] Se o SENHOR se agradar de nós, então, nos fará entrar nessa terra e no-la dará, terra que mana leite e mel.

[8]Якщо Господь задоволений нами, Він приведе нас до цієї землі й дасть нам її, ту землю, що тече молоком і медом.

[9] Tão-somente não sejais rebeldes contra o SENHOR e não temais o povo dessa terra, porquanto, como pão, os podemos devorar; retirou-se deles o seu amparo; o SENHOR é conosco; não os temais.

[9]Тож не бунтуйте проти Всевишнього Бога й не лякайтеся народу цієї землі, вони нам не зможуть протистояти. Вони беззахисні, а з нами Господь. Не бійтеся їх».

[10] Apesar disso, toda a congregação disse que os apedrejassem; porém a glória do SENHOR apareceu na tenda da congregação a todos os filhos de Israel.

[10]Уся громада погрожувала побити їх камінням. Тоді всьому народу Ізраїлю явилася слава Господня в наметі зібрання.

[11] Disse o SENHOR a Moisés: Até quando me provocará este povo e até quando não crerá em mim, a despeito de todos os sinais que fiz no meio dele?

[11]І сказав Господь Мойсею: «Доки ці люди відвертатимуться від Мене? Доки не довірятимуть Мені, не зважаючи на всі чудеса, що Я явив серед них?

[12] Com pestilência o ferirei e o deserdarei; e farei de ti povo maior e mais forte do que este.

[12]Я вражу їх моровицею, вигублю їх, але зроблю з вас народ більший і дужчий за вас».

Moisés intercede pelo povo

[13] Respondeu Moisés ao SENHOR: Os egípcios não somente ouviram que, com a tua força, fizeste subir este povo do meio deles,

[13]Тоді Мойсей сказав Господу: «Тоді єгиптяни почують про це, бо Ти силою Своєю вивів народ цей з-поміж них.

[14] mas também o disseram aos moradores desta terra; ouviram que tu, ó SENHOR, estás no meio deste povo, que face a face, ó SENHOR, lhes apareces, tua nuvem está sobre eles, e vais adiante deles numa

[14]І скажуть вони про те мешканцям цієї країни. Вони чули, о Господи, що Ти з народом Своїм. Бо бачили Тебе віч-на-віч, і хмара Твоя перебуває над ними, і йдеш Ти поперед них у хмарному стовпі вдень і у стовпі вогню вночі.

coluna de nuvem, de dia, e, numa coluna de fogo, de noite.

[15] Se matares este povo como a um só homem, as gentes, pois, que, antes, ouviram a tua fama, dirão:

[16] Não podendo o SENHOR fazer entrar este povo na terra que lhe prometeu com juramento, os matou no deserto.

[17] Agora, pois, rogo-te que a força do meu SENHOR se engrandeça, como tens falado, dizendo:

[18] O SENHOR é longânimo e grande em misericórdia, que perdoa a iniqüidade e a transgressão, ainda que não inocenta o culpado, e visita a iniqüidade dos pais nos filhos até à terceira e quarta gerações.

[19] Perdoa, pois, a iniqüidade deste povo, segundo a grandeza da tua misericórdia e como também tens perdoado a este povo desde a terra do Egito até aqui.

O castigo dado por Deus
Deuteronômio 1.34-40

[20] Tornou-lhe o SENHOR: Segundo a tua palavra, eu lhe perdoei.

[21] Porém, tão certo como eu vivo, e como toda a terra se encherá da glória do SENHOR,

[22] nenhum dos homens que, tendo visto a minha glória e os prodígios que fiz no Egito e no deserto, todavia, me puseram à prova já dez vezes e não obedeceram à minha voz,

[23] nenhum deles verá a terra que, com juramento, prometi a seus pais, sim, nenhum daqueles que me desprezaram a verá.

[15]Якщо Ти вигубиш народ цей, тоді інші народи, почувши про це, скажуть:

[16]„Оскільки Господь був не спроможний привести народ Свій у землю, що Він їм пообіцяв, тож вигубив їх у пустелі”.

[17]Тож тепер нехай сила Володаря буде величезною, як Ти й обіцяв.

[18]Господь нескорий на гнів, велике милосердя Його. Він прощає гріх і переступ, але прощаючи, не вибачає. Він карає дітей, онуків і правнуків за гріхи батьків їхніх.

[19]Тож, будь ласка, прости гріх народу цього з великого милосердя Свого, як Ти прощав народ цей, відколи вийшли вони з Єгипту і досі».

[20]І промовив Господь: «Гаразд, Я прощаю за словом твоїм.

[21]Але як Я живу і як уся земля сповниться славою Господньою,

[22]так усі ті, хто бачив славу Мою і Мої дива, що Я їх явив у Єгипті й пустелі, всі, хто випробовували Мене десять разів і не слухалися наказів Моїх,

[23]не побачать землі, що Я її пообіцяв батькам їхнім. Тим, хто зневажав Мене, не ввійти туди.

[24] Porém o meu servo Calebe, visto que nele houve outro espírito, e perseverou em seguir-me, eu o farei entrar a terra que espiou, e a sua descendência a possuirá.

[25] Ora, os amalequitas e os cananeus habitam no vale; mudai, amanhã, de rumo e caminhai para o deserto, pelo caminho do mar Vermelho.

[26] Depois, disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[27] Até quando sofrerei esta má congregação que murmura contra mim? Tenho ouvido as murmurações que os filhos de Israel proferem contra mim.

[28] Dize-lhes: Por minha vida, diz o SENHOR, que, como falastes aos meus ouvidos, assim farei a vós outros.

[29] Neste deserto, cairá o vosso cadáver, como também todos os que de vós foram contados segundo o censo, de vinte anos para cima, os que dentre vós contra mim murmurastes;

[30] não entrareis na terra a respeito da qual jurei que vos faria habitar nela, salvo Calebe, filho de Jefoné, e Josué, filho de Num.

[31] Mas os vossos filhos, de que dizeis: Por presa serão, farei entrar nela; e eles conhecerão a terra que vós desprezastes.

[32] Porém, quanto a vós outros, o vosso cadáver cairá neste deserto.

[33] Vossos filhos serão pastores neste deserto quarenta anos e levarão sobre si as vossas infidelidades, até que o vosso cadáver se consuma neste deserto.

[24]Та оскільки слуга мій Калев мислить інакше і слідує віддано за Мною, Я приведу його до землі, куди він ходив, і нащадки його володітимуть нею.

[25]В долині живуть амаликійці й ханаанці. Тож завтра поверніться й рушайте в пустелю дорогою до Червоного моря».

Господь карає народ

[26]І сказав Господь Мойсею та Аарону:

[27]«Доки ця нечестива громада нарікатиме на Мене? Я чув нарікання народу Ізраїлю на Мене.

[28]Скажіть їм, що мовить Господь: „Так само, як Я живу, Я зроблю з вами те, про що ви говорили переді Мною.

[29]Ви помрете в цій пустелі — всі ви, перелічені за повним вашим числом, кожен від двадцяти років і старше, хто нарікали на Мене.

[30]Не ввійти вам у землю, де Я присягнувся дати вам, за винятком Калева, сина Єфунне, та Ісуса, сина Навина.

[31]А дітей ваших, про яких ви казали, що стануть вони здобиччю, Я приведу туди, і вони пізнають землю, якою ви знехтували.

[32]А ви помрете в цій пустелі.

[33]Діти ваші блукатимуть пустелею сорок років і страждатимуть від невірності вашої, доки всі ви не помрете в цій пустелі.

[34] Segundo o número dos dias em que espiastes a terra, quarenta dias, cada dia representando um ano, levareis sobre vós as vossas iniqüidades quarenta anos e tereis experiência do meu desagrado.

[34]Ви нестиме кару за гріхи ваші сорок років, за числом днів, що ви розвідували землю, тобто сорок років, рахуючи один рік за кожен день. Тоді ви зрозумієте, що то значить, коли Я проти вас".

[35] Eu, o SENHOR, falei; assim farei a toda esta má congregação, que se levantou contra mim; neste deserto, se consumirão e aí falecerão.

[35]Я, Господь, кажу: „Я насправді вчиню це з усією цією нечестивою громадою, що зібралася разом проти Мене, всі вони помруть у пустелі.

[36] Os homens que Moisés mandara a espiar a terra e que, voltando, fizeram murmurar toda a congregação contra ele, infamando a terra,

[36]Мужі, яких Мойсей послав розвідати землю, які повернулися й спричинили нарікання всієї громади проти Мене, принісши лиху звістку про цю землю,

[37] esses mesmos homens que infamaram a terra morreram de praga perante o SENHOR.

[37]ті мужі, що принесли погану звістку про землю, помруть від чуми перед Господом.

[38] Mas Josué, filho de Num, e Calebe, filho de Jefoné, que eram dos homens que foram espiar a terra, sobreviveram.

[38]Тільки Ісус, син Навина, та Калев, син Єфунне, з тих мужів, що пішли розвідати землю, лишатимуться живими"».

O povo derrotado em Horma

Deuteronômio 1.41-46

Народ намагається ввійти в Ханаан

[39] Falou Moisés estas palavras a todos os filhos de Israel, e o povo se contristou muito.

[39]Коли Мойсей промовив слова ці всьому народу Ізраїлю, люди страшенно засмутилися.

[40] Levantaram-se pela manhã de madrugada e subiram ao cimo do monte, dizendo: Eis-nos aqui e subiremos ao lugar que o SENHOR tem prometido, porquanto havemos pecado.

[40]Вони встали рано-вранці й пішли високо в гори. І мовили вони: «Ось ми тут. Ми підемо до того місця, про яке говорив Господь, бо ми згрішили».

[41] Porém Moisés respondeu: Por que transgredis o mandado do SENHOR? Pois isso não prosperará.

[41]Тоді Мойсей мовив: «Чого ж ви й тепер не слухаєтеся наказу Господа? Це не вдасться вам!

[42] Não subais, pois o SENHOR não estará no meio de vós, para que não sejais feridos diante dos vossos inimigos.

[42]Не робіть цього, щоб не перемогли вас вороги ваші, бо немає Господа поміж вас.

[43] Porque os amalequitas e os cananeus ali estão diante de vós, e caireis à espada; pois, uma vez que vos desviastes do SENHOR, o SENHOR não será convosco.

[43]Бо амаликійці та ханаанці будуть там проти вас, і поляжете ви від меча, бо відвернулися від Господа, і Господа з вами не буде».

[44] Contudo, temerariamente, tentaram subir ao cimo do monte, mas a arca da Aliança do SENHOR e Moisés não se apartaram do meio do arraial.

[44]Та вони вперто йшли в гори, хоч ковчег Заповіту Господнього й Мойсей не покинули табору.

[45] Então, desceram os amalequitas e os cananeus que habitavam na montanha e os feriram, derrotando-os até Horma.

[45]Амаликійці та ханаанці, що жили у тих горах, зійшли й напали на них, і переслідували їх аж до Хорми.

Números 15

Leis a respeito de ofertas

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra das vossas habitações, que eu vos hei de dar,

[3] e ao SENHOR fizerdes oferta queimada, holocausto ou sacrifício, em cumprimento de um voto ou em oferta voluntária, ou, nas vossas festas fixas, apresentardes ao SENHOR aroma agradável com o sacrifício de gado e ovelhas,

[4] então, aquele que apresentar a sua oferta ao SENHOR, por oferta de manjares, trará a décima parte de um efa de flor de farinha, misturada com a quarta parte de um him de azeite.

[5] E de vinho para libação prepararás a quarta parte de um him para cada cordeiro, além do holocausto ou do sacrifício.

[6] Para cada carneiro prepararás uma oferta de manjares de duas décimas de um

Числа 15

Закон про пожертви

[1]І сказав Господь Мойсею:

[2]«Скажи народу Ізраїлю: „Коли ввійдете ви у землю, де житимете, яку Я вам даю,

[3]і будете приносити жертви Господу від череди чи отари: жертву всеспалення чи будь-яку іншу жертву, щоб виконати обітницю або добровільну жертву, або на свята, щоб воскурити приємні пахощі для Господа,

[4]тоді той, хто приноситиме дари Господу, мусить також принести й офіру в одну десяту ефи добірного борошна, замішаного на одній чверті гіна оливи.

[5]І даси одну чверть гіна вина як ливну жертву разом із жертвою всеспалення або пожертвою, одна чверть на кожне ягня.

[6]Якщо це баран, то мусиш принести офіру в дві десятини добірного борошна, замішаного на третині гіна оливи.

efa de flor de farinha, misturada com a terça parte de um him de azeite;

[7] e de vinho para a libação oferecerás a terça parte de um him ao SENHOR, em aroma agradável.

[7]Принесеш третину гіна вина як ливну жертву, приємні пахощі для Господа.

[8] Quando preparares novilho para holocausto ou sacrifício, em cumprimento de um voto ou um sacrifício pacífico ao SENHOR,

[8]Коли приносиш бичка як жертву всеспалення чи як жертву на виконання обітниці, чи як мирну жертву Господу,

[9] com o novilho, trarás uma oferta de manjares de três décimas de um efa de flor de farinha, misturada com a metade de um him de azeite,

[9]то мусиш принести разом із бичком офіру в три десятини ефи добірного борошна, замішаного на половині гіна оливи.

[10] e de vinho para a libação trarás a metade de um him, oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

[10]Принесеш півгіна вина як ливну жертву, вогняну офіру, приємні пахощі для Господа.

[11] Assim se fará com todos os novilhos, carneiros, cordeiros e bodes.

[11]Так робитимеш при кожному волі, кожному барані, кожній вівці чи кожному козлі.

[12] Segundo o número que oferecerdes, assim o fareis para cada um.

[12]Хоч скільки б ви приносили, робіть так щоразу, хоч скільки б їх було.

[13] Todos os naturais assim farão estas coisas, trazendo oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

[13]Кожен мусить робити це в такий спосіб, приносячи вогняну жертву, приємні пахощі для Господа.

[14] Se também morar convosco algum estrangeiro ou quem quer que estiver entre vós durante as vossas gerações, e trouxer uma oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR, como vós fizerdes, assim fará ele.

[14]І коли відтепер чужинець житиме з тобою або серед тебе і принесе вогняну жертву, приємні пахощі для Господа, мусить він робити це так, як робите ви.

[15] Quanto à congregação, haja apenas um estatuto, tanto para vós outros como para o estrangeiro que morar entre vós, por estatuto perpétuo nas vossas gerações; como vós sois, assim será o estrangeiro perante o SENHOR.

[15]Щодо громади, закон буде один і для вас, і для чужинця, який живе серед вас. Цей закон буде на всі часи, для всіх поколінь. І ви, й чужинці однакові перед Господом.

[16] A mesma lei e o mesmo rito haverá para vós outros e para o estrangeiro que mora convosco.

[16]Ви і чужинець, що живе серед вас, матимете один закон і одне правило”».

[17] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[17]І сказав Господь Мойсею:

[18] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando chegardes à terra em que vos farei entrar,

[18]«Скажи народу Ізраїлю: „Як прийдете до землі, куди Я вас веду,

[19] ao comerdes do pão da terra, apresentareis oferta ao SENHOR.

[19]і коли їстимете хліб із тієї землі, то мусите принести дар Господу.

[20] Das primícias da vossa farinha grossa apresentareis um bolo como oferta; como oferta da eira, assim o apresentareis.

[20]З першого тіста мусите принести хлібину в жертву. Приносьте його як дар з току.

[21] Das primícias da vossa farinha grossa apresentareis ao SENHOR oferta nas vossas gerações.

[21]З першого вашого тіста ви мусите принести дар Господу, відтепер і в усіх прийдешніх поколіннях.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância

Levítico 4.13-21

[22] Quando errardes e não cumprirdes todos estes mandamentos que o SENHOR falou a Moisés,

[22]Коли ж ненавмисне помилитеся й не виконаєте всі ці настанови, що їх дав Господь Мойсею,

[23] sim, tudo quanto o SENHOR vos tem mandado por Moisés, desde o dia em que o SENHOR ordenou e daí em diante, nas vossas gerações,

[23]все те, що Господь наказав вам, з того дня, як Господь заповідав вам, і надалі, відтепер і для всіх поколінь ваших,

[24] será que, quando se fizer alguma coisa por ignorância e for encoberta aos olhos da congregação, toda a congregação oferecerá um novilho, para holocausto de aroma agradável ao SENHOR, com a sua oferta de manjares e libação, segundo o rito, e um bode, para oferta pelo pecado.

[24]та коли це зроблено буде ненавмисне, і громада не усвідомлювала цього, тоді вся громада мусить принести бичка як жертву всеспалення, приємні пахощі Господу, разом з хлібною жертвою та ливною жертвою, згідно з настановами, і одного козла як жертву очищення.

[25] O sacerdote fará expiação por toda a congregação dos filhos de Israel, e lhes será perdoado, porquanto foi erro, e trouxeram a sua oferta, oferta queimada

[25]Так священик очистить усю громаду народу Ізраїлю, щоб їх було прощено. Бо то була помилка й вони принесли пожертву свою, вогняну жертву Господу й жертву очищення за свою помилку перед Господом.

ao SENHOR, e a sua oferta pelo pecado perante o SENHOR, por causa do seu erro.

[26] Será, pois, perdoado a toda a congregação dos filhos de Israel e mais ao estrangeiro que habita no meio deles, pois no erro foi envolvido todo o povo.

[26]Усій громаді народу Ізраїлю й чужинцю посеред вас проститься, бо ви всі помилилися.

[27] Se alguma pessoa pecar por ignorância, apresentará uma cabra de um ano como oferta pelo pecado.

[27]Та якщо одна людина згрішить ненавмисне, вона мусить принести козу-однолітку як жертву очищення.

[28] O sacerdote fará expiação pela pessoa que errou, quando pecar por ignorância perante o SENHOR, fazendo expiação por ela, e lhe será perdoado.

[28]Тоді священик зробити усе необхідне, щоб очистить перед Господом ту людину, що ненавмисне помилилася, та щоб простилося їй.

[29] Para o natural dos filhos de Israel e para o estrangeiro que no meio deles habita, tereis a mesma lei para aquele que isso fizer por ignorância.

[29]І для будь-кого з синів Ізраїлю і для чужинця, що живе поміж вас, матимете один закон для ближнього, що помиляється.

[30] Mas a pessoa que fizer alguma coisa atrevidamente, quer seja dos naturais quer dos estrangeiros, injuria ao SENHOR; tal pessoa será eliminada do meio do seu povo,

[30]Але людина, яка грішить навмисне, ображає Господа і її слід викорінити з-поміж народу її.

[31] pois desprezou a palavra do SENHOR e violou o seu mandamento; será eliminada essa pessoa, e a sua iniqüidade será sobre ela.

[31]Бо та людина зневажає слово Господа, порушила Його заповіді. Та людина мусить бути викорінена. Її провина буде на ній"».

Castigo pela violação do sábado

Людина, що працює в день відпочинку

[32] Estando, pois, os filhos de Israel no deserto, acharam um homem apanhando lenha no dia de sábado.

[32]Перебуваючи в пустелі, люди Ізраїлю знайшли чоловіка, який збирав хмиз суботнього дня.

[33] Os que o acharam apanhando lenha o trouxeram a Moisés, e a Arão, e a toda a congregação.

[33]Побачивши, що він збирає хмиз, люди привели його до Мойсея та Аарона і до всієї громади.

[34] Meteram-no em guarda, porquanto ainda não estava declarado o que se lhe devia fazer.

[34]Вони взяли його під варту, бо ще не було ясно, що з ним робити.

[35] Então, disse o SENHOR a Moisés: Tal homem será morto; toda a congregação o apedrejará fora do arraial.

[36] Levou-o, pois, toda a congregação para fora do arraial, e o apedrejaram; e ele morreu, como o SENHOR ordenara a Moisés.

A lei acerca das borlas das vestes

Deuteronômio 22.12

[37] Disse o SENHOR a Moisés:

[38] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes que nos cantos das suas vestes façam borlas pelas suas gerações; e as borlas em cada canto, presas por um cordão azul.

[39] E as borlas estarão ali para que, vendo-as, vos lembreis de todos os mandamentos do SENHOR e os cumprais; não seguireis os desejos do vosso coração, nem os dos vossos olhos, após os quais andais adulterando,

[40] para que vos lembreis de todos os meus mandamentos, e os cumprais, e santos sereis a vosso Deus.

[41] Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para vos ser por Deus. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

Números 16

A rebelião de Corá, Datã e Abirão

[1] Corá, filho de Isar, filho de Coate, filho de Levi, tomou consigo a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe, e a Om, filho de Pelete, filhos de Rúben.

[2] Levantaram-se perante Moisés com duzentos e cinqüenta homens dos filhos de

[35]Тож Господь сказав Мойсею: «Цього чоловіка треба вбити. Всі люди мусять побити його камінням за табором».

[36]Тож уся громада вивела його за табір і забила його до смерті камінням, так, як Господь наказав Мойсею.

Бог допомагає Своєму народу згадати настанови

[37]Тоді Господь промовив до Мойсея:

[38]«Скажи народу Ізраїлю, що вони мусять зробити собі китиці по кінцях одягу, відтепер і в усіх прийдешніх поколіннях. І мусять вони додати блакитну нитку в китиці по всіх кутах.

[39]Тоді матимете ви китиці, щоб дивитися на них і згадувати всі заповіді Господа, і виконувати їх, а не слідувати своєму серцю й очам, щоб не бути невірними.

[40]Тож пам'ятайте й виконуйте всі заповіді Мої і будете святими для Господа вашого.

[41]Я — Господь, Бог ваш, який вивів вас із землі Єгипетської, що бути Богом вашим. Я — Господь, Бог ваш».

Числа 16

Вожді, які пішли проти Мойсея

[1]Кора, син Іцгара, сина Когата, сина Левія, а також Датан і Авірам, сини Еліава, (і Он, син Пелета) з синів Рувима,

[2]повстали проти Мойсея разом з двомастами п'ятдесятьма ізраїльтянами, вождями громади, радниками на зборах, визначними людьми.

Israel, príncipes da congregação, eleitos por ela, varões de renome,

3 e se ajuntaram contra Moisés e contra Arão e lhes disseram: Basta! Pois que toda a congregação é santa, cada um deles é santo, e o SENHOR está no meio deles; por que, pois, vos exaltais sobre a congregação do SENHOR?

3Вони зібралися разом проти Мойсея та Аарона і сказали їм: «Годі вже вам! Бо вся громада, всі вони святі, і Господь із ними. Чому ви ставите себе над усім народом Господнім?»

4 Tendo ouvido isto, Moisés caiu sobre o seu rosto.

4Почувши це, Мойсей упав долілиць (показуючи, що він в ньому немає пихи).

5 E falou a Corá e a todo o seu grupo, dizendo: Amanhã pela manhã, o SENHOR fará saber quem é dele e quem é o santo que ele fará chegar a si; aquele a quem escolher fará chegar a si.

5Тоді сказав він Корі і всім його прибічникам: «Вранці Господь сповістить, хто належить Йому і хто святий, і Він приведе того до Себе, і кого Він обере, наблизить до Себе.

6 Fazei isto: tomai vós incensários, Corá e todo o seu grupo;

6Зробіть так: ти, Коро, з усіма своїми прибічниками візьми кадильниці

7 e, pondo fogo neles amanhã, sobre eles deitai incenso perante o SENHOR; e será que o homem a quem o SENHOR escolher, este será o santo; basta-vos, filhos de Levi.

7й покладіть в них жар, і поклади завтра на них запашне куріння перед Господом. Тоді чоловік, якого Господь обере, буде святим. Годі вже вам, сини Левія!»

8 Disse mais Moisés a Corá: Ouvi agora, filhos de Levi:

8Тоді Мойсей сказав Корі: «Послухайте, сини Левія!

9 acaso, é para vós outros coisa de somenos que o Deus de Israel vos separou da congregação de Israel, para vos fazer chegar a si, a fim de cumprirdes o serviço do tabernáculo do SENHOR e estardes perante a congregação para ministrar-lhe;

9Чи вам не достатньо того, що Бог Ізраїлю вилучив вас із громади Ізраїлю, щоб наблизити вас до Себе, щоб ви виконували службу в святому наметі Господа, стояли перед громадою і служили їй?

10 e te fez chegar, Corá, e todos os teus irmãos, os filhos de Levi, contigo? Ainda também procurais o sacerdócio?

10Він наблизив тебе і твоїх братів, синів Левія, до Себе, але ви також хочете бути ще й священиками.

11 Pelo que tu e todo o teu grupo juntos estais contra o SENHOR; e Arão, que é ele para que murmureis contra ele?

11Тож ти й прибічники твої зібралися разом проти Господа. Кому ви нарікаєте на Аарона?»

[12] Mandou Moisés chamar a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe; porém eles disseram: Não subiremos;

[12]Тоді Мойсей послав по Датана та Авірама, синів Еліава. Та вони відказали: «Ми не прийдемо!

[13] porventura, é coisa de somenos que nos fizeste subir de uma terra que mana leite e mel, para fazer-nos morrer neste deserto, senão que também queres fazer-te príncipe sobre nós?

[13]Хіба не досить того, що ти вивів нас із землі, що текла молоком і медом, щоб убити в пустелі? А зараз ти хочеш ще й правити нами!

[14] Nem tampouco nos trouxeste a uma terra que mana leite e mel, nem nos deste campos e vinhas em herança; pensas que lançarás pó aos olhos destes homens? Pois não subiremos.

[14]Не привів ти нас ні в землю, що тече молоком і медом, ані дав нам землі з полями й виноградниками. Чи й далі засліплюватимеш і дуритимеш цих людей? Ні, не підемо ми».

[15] Então, Moisés irou-se muito e disse ao SENHOR: Não atentes para a sua oferta; nem um só jumento levei deles e a nenhum deles fiz mal.

[15]Тож Мойсей дуже розгнівався. І промовив він до Господа: «Не приймай приношення їхнє! Жодного віслюка не взяв я від них і жодному з них не заподіяв зла».

[16] Disse mais Moisés a Corá: Tu e todo o teu grupo, ponde-vos perante o SENHOR, tu, e eles, e Arão, amanhã.

[16]Тоді Мойсей сказав Корі: «Ти і всі прибічники твої мусять завтра стати перед Господом: ти і вони, і Аарон.

[17] Tomai cada um o seu incensário e neles ponde incenso; trazei-o, cada um o seu, perante o SENHOR, duzentos e cinqüenta incensários; também tu e Arão, cada qual o seu.

[17]Кожен із вас мусить узяти свою кадильницю й спалити запашне куріння. Потому кожен із вас мусить принести свою кадильницю перед Господом, двісті п'ятдесят кадильниць, і ти й Аарон — кожен свою кадильницю».

[18] Tomaram, pois, cada qual o seu incensário, neles puseram fogo, sobre eles deitaram incenso e se puseram perante a porta da tenda da congregação com Moisés e Arão.

[18]Тож кожен із них узяв свою кадильницю. Вони поклали туди жар і зверху — запашне куріння і стали при вході до намету зібрання разом з Мойсеєм та Аароном.

[19] Corá fez ajuntar contra eles todo o povo à porta da tenda da congregação; então, a glória do SENHOR apareceu a toda a congregação.

[19]Кора зібрав усю громаду проти них при вході до намету зібрання. Тоді слава Господа з'явилася всій громаді.

Os rebeldes castigados

[20] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[20]І Господь сказав Мойсею та Аарону:

[21] Apartai-vos do meio desta congregação, e os consumirei num momento.

[22] Mas eles se prostraram sobre o seu rosto e disseram: Ó Deus, Autor e Conservador de toda a vida, acaso, por pecar um só homem, indignar-te-ás contra toda esta congregação?

[23] Respondeu o SENHOR a Moisés:

[24] Fala a toda esta congregação, dizendo: Levantai-vos do redor da habitação de Corá, Datã e Abirão.

[25] Então, se levantou Moisés e foi a Datã e a Abirão; e após ele foram os anciãos de Israel.

[26] E disse à congregação: Desviai-vos, peço-vos, das tendas destes homens perversos e não toqueis nada do que é seu, para que não sejais arrebatados em todos os seus pecados.

[27] Levantaram-se, pois, do redor da habitação de Corá, Datã e Abirão; e Datã e Abirão saíram e se puseram à porta da sua tenda, juntamente com suas mulheres, seus filhos e suas crianças.

[28] Então, disse Moisés: Nisto conhecereis que o SENHOR me enviou a realizar todas estas obras, que não procedem de mim mesmo:

[29] se morrerem estes como todos os homens morrem e se forem visitados por qualquer castigo como se dá com todos os homens, então, não sou enviado do SENHOR.

[30] Mas, se o SENHOR criar alguma coisa inaudita, e a terra abrir a sua boca e os

[21]«Відійдіть від цього гурту, і Я знищу їх умить».

[22]Вони припали обличчям до землі і сказали: «О Боже, Боже над душами всіх людей! Не гнівайся Ти на всю громаду, коли один чоловік згрішив!»

[23]І Господь відповів Мойсею:

[24]«Скажи громаді: „Відійдіть від наметів Кори, Датана й Авірама”».

[25]Мойсей підвівся і пішов до Датана й Авірама, а старійшини Ізраїлю пішли за ним.

[26]Він промовив до громади: «Відійдіть від наметів цих нечестивців і не торкайтеся нічого, що їм належить, щоб не загинути через їхній гріх».

[27]Тож люди відступили від наметів Кори, Датана й Авірама. А Датан і Авірам вийшли разом зі своїми жінками, дітьми та немовлятами й стояли при вході до своїх наметів.

[28]Мойсей промовив: «З цього ви зрозумієте, що Господь послав мене здійснити все це, і що не під силу мені самому це зробити.

[29]Якщо ці люди помруть, як усі люди вмирають, і станеться з ними те, що буває з усіма людьми, то Господь не посилав мене.

[30]Коли ж Господь створить щось інше, і земля роззявить рота й проковтне їх і все, що їм належить, і їх буде поховано

tragar com tudo o que é seu, e vivos descerem ao abismo, então, conhecereis que estes homens desprezaram o SENHOR.

заживо, тоді ви дізнаєтеся, що ці люди зневажали Господа».

[31] E aconteceu que, acabando ele de falar todas estas palavras, a terra debaixo deles se fendeu,

[31]Коли він закінчив промовляти ці слова, земля під ними розійшлася,

[32] abriu a sua boca e os tragou com as suas casas, como também todos os homens que pertenciam a Corá e todos os seus bens.

[32]і роззявила земля рота, і проковтнула їх і їхні родини, і всіх людей Кори, і все майно їхнє.

[33] Eles e todos os que lhes pertenciam desceram vivos ao abismo; a terra os cobriu, e pereceram do meio da congregação.

[33]Тож було їх поховано живцем з усім майном їхнім, і земля зімкнулася над ними.

[34] Todo o Israel que estava ao redor deles fugiu do seu grito, porque diziam: Não suceda que a terra nos trague a nós também.

[34]І увесь Ізраїль розбігся з-довкола них, як почув зойк їхній, бо казали вони: «Земля поглине і нас!»

[35] Procedente do SENHOR saiu fogo e consumiu os duzentos e cinqüenta homens que ofereciam o incenso.

[35]Тоді послав Господь вогонь і той пожер двісті п'ятдесят чоловік, що спалювали запашне куріння.

Мідні кадильниці

[36] Disse o SENHOR a Moisés:

[36]І сказав Господь Мойсею:

[37] Dize a Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, que tome os incensários do meio do incêndio e espalhe o fogo longe, porque santos são;

[37]«Скажи Елеазару, сину священика Аарона, щоб він узяв кадильниці з пожарища й розкидав жар з них навколо, бо вони святі.

[38] quanto aos incensários daqueles que pecaram contra a sua própria vida, deles se façam lâminas para cobertura do altar; porquanto os trouxeram perante o SENHOR; pelo que santos são e serão por sinal aos filhos de Israel.

[38]Хай забере кадильниці тих, хто згрішив і поплатився життям, і зробить із них ковані бляхи на покриття жертовника, бо вони принесли їх до Господа і зробили їх святими. Тож будуть вони знаком для людей Ізраїлю».

[39] Eleazar, o sacerdote, tomou os incensários de metal, que tinham trazido aqueles que foram queimados, e os

[39]Узяв священик Елеазар мідні кадильниці, які принесли ті, що згоріли, і з них викував покриття для жертовника,

converteram em lâminas para cobertura do altar,

[40] por memorial para os filhos de Israel, para que nenhum estranho, que não for da descendência de Arão, se chegue para acender incenso perante o SENHOR; para que não seja como Corá e o seu grupo, como o SENHOR lhe tinha dito por Moisés.

[40]як Господь наказав йому через Мойсея. Це покриття мало правити за нагадування народу Ізраїлю, щоб жоден непризначений, хто не з потомства Аарона, не наближався до жертовника спалювати запашне куріння перед Господом і щоб не уподібнився Корі та його прибічникам.

Novo tumulto e seu castigo

Аарон рятує народ

[41] Mas, no dia seguinte, toda a congregação dos filhos de Israel murmurou contra Moisés e contra Arão, dizendo: Vós matastes o povo do SENHOR.

[41]Наступного дня вся громада народу ізраїльського стала нарікати на Мойсея та Аарона, кажучи: «Ви вбили людей Господніх».

[42] Ajuntando-se o povo contra Moisés e Arão e virando-se para a tenda da congregação, eis que a nuvem a cobriu, e a glória do SENHOR apareceu.

[42]І коли громада зібралася проти Мойсея та Аарона, вони обернулися до намету зібрання і побачили, що хмара вкрила його і з'явилася слава Господа.

[43] Vieram, pois, Moisés e Arão perante a tenda da congregação.

[43]Тоді Мойсей та Аарон підійшли до входу в намет зібрання.

[44] Então, falou o SENHOR a Moisés, dizendo:

[44]Господь промовив до Мойсея:

[45] Levantai-vos do meio desta congregação, e a consumirei num momento; então, se prostraram sobre o seu rosto.

[45]«Відійди від гурту цього. Я в одну мить вигублю їх». Тож Мойсей та Аарон припали обличчям до землі.

[46] Disse Moisés a Arão: Toma o teu incensário, põe nele fogo do altar, deita incenso sobre ele, vai depressa à congregação e faze expiação por eles; porque grande indignação saiu de diante do SENHOR; já começou a praga.

[46]Тоді Мойсей сказав Аарону: «Візьми кадильницю, поклади туди жару з жертовника, додай запашне куріння, піди мерщій до громади й очисти їх. Бо Господь розлютився на них, і спалахнула чума».

[47] Tomou-o Arão, como Moisés lhe falara, correu ao meio da congregação (eis que já a praga havia começado entre o povo),

[47]Тож узяв Аарон кадильницю, як сказав Мойсей, побіг до громади й побачив, що серед народу спалахнула чума. Він поклав запашне куріння і заходився справляти спокуту за людей.

deitou incenso nele e fez expiação pelo povo.

[48] Pôs-se em pé entre os mortos e os vivos; e cessou a praga.

[49] Ora, os que morreram daquela praga foram catorze mil e setecentos, fora os que morreram por causa de Corá.

[50] Voltou Arão a Moisés, à porta da tenda da congregação; e cessou a praga.

[48]Він стояв між мертвими й живими, і чума пропала.

[49]Число тих, хто помер від чуми, було чотирнадцять тисяч сімсот чоловік, крім тих, хто помер через непослух Кори.

[50]Тоді Аарон повернувся до Мойсея до входу в намет зібрання. Чума припинилася.

Números 17

O bordão de Arão floresce

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e recebe deles bordões, um pela casa de cada pai de todos os seus príncipes, segundo as casas de seus pais, isto é, doze bordões; escreve o nome de cada um sobre o seu bordão.

[3] Porém o nome de Arão escreverás sobre o bordão de Levi; porque cada cabeça da casa de seus pais terá um bordão.

[4] E os porás na tenda da congregação, perante o Testemunho, onde eu vos encontrarei.

[5] O bordão do homem que eu escolher, esse florescerá; assim, farei cessar de sobre mim as murmurações que os filhos de Israel proferem contra vós.

[6] Falou, pois, Moisés aos filhos de Israel, e todos os seus príncipes lhe deram bordões; cada um lhe deu um, segundo as casas de seus pais: doze bordões; e, entre eles, o bordão de Arão.

[7] Moisés pôs estes bordões perante o SENHOR, na tenda do Testemunho.

Числа 17

Бог підтверджує первосвященство Аарона

[1]І мовив Господь до Мойсея:

[2]«Скажи народу Ізраїлю й візьми в них дванадцять палиць, по одній для кожного коліна, від усіх вождів їхніх колін. Напиши ім'я кожного чоловіка на його палиці.

[3]І напиши ім'я Аарона на палиці Левія. Бо лише одна палиця буде вождю кожного коліна.

[4]Поклади їх у наметі зібрання перед ковчегом Заповіту, де Я зустрічаюся з тобою.

[5]Палиця того, кого Я обираю, проросте. У такий спосіб Я припиню всі нарікання народу Ізраїлю проти тебе».

[6]Тоді Мойсей промовив до народу Ізраїлю, і кожен їхній вождь дали йому одну з дванадцяти палиць, по одній від кожного коліна, палиця Аарона була серед тих палиць.

[7]Мойсей поклав палиці перед Господом у наметі Свідоцтва.

[8] No dia seguinte, Moisés entrou na tenda do Testemunho, e eis que o bordão de Arão, pela casa de Levi, brotara, e, tendo inchado os gomos, produzira flores, e dava amêndoas.

[8]Наступного дня Мойсей зайшов у намет Свідчення і побачив, що палиця Аарона з коліна Левія проросла, пустила бруньки і вродила мигдаль.

[9] Então, Moisés trouxe todos os bordões de diante do SENHOR a todos os filhos de Israel; e eles o viram, e tomou cada um o seu bordão.

[9]Тоді Мойсей виніс усі палиці з-перед Господа до всього народу Ізраїлю. Кожен подивився і взяв свою палицю.

[10] Disse o SENHOR a Moisés: Torna a pôr o bordão de Arão perante o Testemunho, para que se guarde por sinal para filhos rebeldes; assim farás acabar as suas murmurações contra mim, para que não morram.

[10]Тоді Господь сказав Мойсею: «Поверни палицю Аарона до ковчегу Заповіту, щоб зберегти як знак бунтівникам, щоб нарікання їхні проти Мене припинилися і щоб не померли вони».

[11] E Moisés fez assim; como lhe ordenara o SENHOR, assim fez.

[11]Тож Мойсей зробив так, як наказав йому Господь.

[12] Então, falaram os filhos de Israel a Moisés, dizendo: Eis que expiramos, perecemos, perecemos todos.

[12]Та народ Ізраїлю сказав Мойсею: «Поглянь! Ми от-от помремо! Нас винищують! Усіх нас знищують!

[13] Todo aquele que se aproximar do tabernáculo do SENHOR morrerá; acaso, expiraremos todos?

[13]Кожен, хто тільки наблизиться до святого намету Господа помре. Чи всі ми помремо?»

Números 18

Deveres e direitos dos sacerdotes

[1] Disse o SENHOR a Arão: Tu, e teus filhos, e a casa de teu pai contigo levareis sobre vós a iniqüidade relativamente ao santuário; tu e teus filhos contigo levareis sobre vós a iniqüidade relativamente ao vosso sacerdócio.

[2] Também farás chegar contigo a teus irmãos, a tribo de Levi, a tribo de teu pai, para que se ajuntem a ti e te sirvam,

Числа 18

Робота священиків та левитів

[1]І сказав Господь Аарону: «Ти й сини твої, і коліно твоє з тобою відповідатимете за будь-які провини проти святих речей! І ти, й сини твої з тобою відповідатимете за будь-які провини проти вашого священства.

[2]І приведи з собою братів своїх — коліно Левія, батьківське коліно твоє, щоб приєдналися до тебе й допомагали тобі, коли ти й сини твої з тобою будете перед наметом Заповіту.

quando tu e teus filhos contigo estiverdes perante a tenda do Testemunho.

[3] Farão o serviço que lhes é devido para contigo e para com a tenda; porém não se aproximarão dos utensílios do santuário, nem do altar, para que não morram, nem eles, nem vós.

[3]Вони мусять пильнувати службу твою і службу в священному наметі, але вони не повинні наближатися до святого посуду святого намету або до жертовника, щоб ні вони, ані ти не вмерли.

[4] Ajuntar-se-ão a ti e farão todo o serviço da tenda da congregação; o estranho, porém, não se chegará a vós outros.

[4]Вони приєднаються до тебе і виконуватимуть службу в наметі зібрання, включаючи всю важку роботу в наметі. Та ніхто інший хай не наближається до вас.

[5] Vós, pois, fareis o serviço do santuário e o do altar, para que não haja outra vez ira contra os filhos de Israel.

[5]Ви мусите пильнувати службу в Святому місці й при вівтарі, щоб Я більше не гнівався на народ Ізраїлю.

[6] Eu, eis que tomei vossos irmãos, os levitas, do meio dos filhos de Israel; são dados a vós outros para o SENHOR, para servir na tenda da congregação.

[6]Поглянь, Я сам вибрав братів твоїх левитів з-посеред народу Ізраїлю. Вони тобі — дар, присвячений Господу, щоб виконувати важку роботу в наметі зібрання.

[7] Mas tu e teus filhos contigo atendereis ao vosso sacerdócio em tudo concernente ao altar, e ao que estiver para dentro do véu, isto é vosso serviço; eu vos tenho entregue o vosso sacerdócio por ofício como dádiva; porém o estranho que se aproximar morrerá.

[7]Та разом із синами твоїми мусиш пильнувати своє священство і все, що належить до жертовника по той бік запони. Ти служити мусиш, Я даю тобі священство як дар, а будь-кого іншого, хто наблизиться, буде вбито».

[8] Disse mais o SENHOR a Arão: Eis que eu te dei o que foi separado das minhas ofertas, com todas as coisas consagradas dos filhos de Israel; dei-as por direito perpétuo como porção a ti e a teus filhos.

[8]І сказав Господь Аарону: «Поглянь, Я сам призначив тебе доглядати за дарами, що Мені принесли разом з усіма святими дарами народу Ізраїлю. Я даю їх тобі як частку, а синам твоїм як їхню віковічну спадщину.

[9] Isto terás das coisas santíssimas, não dadas ao fogo: todas as suas ofertas, com todas as suas ofertas de manjares, e com todas as suas ofertas pelo pecado, e com todas as suas ofertas pela culpa, que me

[9]Це буде вашим найсвятішим даром, що ви уникли вогню: всі ваші приношення разом з хлібними жертвами, жертвами очищення, жертвами за провини, що вони повертають Мені, це буде найсвятішим для тебе й синів твоїх.

apresentarem, serão coisas santíssimas para ti e para teus filhos.

[10] No lugar santíssimo, o comerás; todo homem o comerá; ser-te-á santo.

[11] Também isto será teu: a oferta das suas dádivas com todas as ofertas movidas dos filhos de Israel; a ti, a teus filhos e a tuas filhas contigo, dei-as por direito perpétuo; todo o que estiver limpo na tua casa as comerá.

[12] Todo o melhor do azeite, do mosto e dos cereais, as suas primícias que derem ao SENHOR, dei-as a ti.

[13] Os primeiros frutos de tudo que houver na terra, que trouxerem ao SENHOR, serão teus; todo o que estiver limpo na tua casa os comerá.

[14] Toda coisa consagrada irremissivelmente em Israel será tua.

[15] Todo o que abrir a madre, de todo ser vivente, que trouxerem ao SENHOR, tanto de homens como de animais, será teu; porém os primogênitos dos homens resgatarás; também os primogênitos dos animais imundos resgatarás.

[16] O resgate, pois (desde a idade de um mês os resgatarás), será segundo a tua avaliação, por cinco siclos de dinheiro, segundo o siclo do santuário, que é de vinte geras.

[17] Mas o primogênito do gado, ou primogênito de ovelhas, ou primogênito de cabra não resgatarás; são santos; o seu sangue aspergirás sobre o altar e a sua

[10]У Святеє Святих їстимеш їх. Їх може їсти кожен чоловік. Вони будуть святими для вас.

[11]Це також буде твоє: будь-який особливий внесок, що його дарує Мені народ Ізраїлю. Я даю це тобі й синам і дочкам твоїм з тобою як твою віковічну частку. Кожен чистий у твоїй родині може їсти це.

[12]Сюди входять перші плоди, що вони їх дають Господу, вся найкращу оливу, молоде вино й зерно. Я даю їх тобі.

[13]Перші стиглі плоди з усього, що є в землі їхній, що вони приносять Господу, будуть твої. Кожен чистий у родині твоїй може їсти їх.

[14]Усе, що присвячене повністю в Ізраїлі, твоє буде.

[15]Кожен первісток, дитина чи тварина, якого принесуть у жертву Господу, твоя буде. Але ти мусиш викупити дитину-первістка й первістка нечистої тварини.

[16]Коли йому виповниться місяць, то сплати викуп п'ять шекелів срібла, за святим шекелем. Тобто двадцять ґер.

[17]Не викупай первістка корови, вівці або кози, бо вони святі. Окропи їхньою кров'ю вівтар і пусти з димом їхній жир як дар, приємні пахощі для Господа.

gordura queimarás em oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

[18] A carne deles será tua, assim como será teu o peito movido e a coxa direita.

[18]Та м'ясо так само, як грудина особливої пожертви і як праве стегно, буде твоїм.

[19] Todas as ofertas sagradas, que os filhos de Israel oferecerem ao SENHOR, dei-as a ti, e a teus filhos, e a tuas filhas contigo, por direito perpétuo; aliança perpétua de sal perante o SENHOR é esta, para ti e para tua descendência contigo.

[19]Всі приношення святих дарів, що їх роблять люди Ізраїлю Господу, Я даю тобі й синам твоїм, і дочкам твоїм як постійну частку. Це віковічна угода з Господом для тебе й нащадків твоїх».

[20] Disse também o SENHOR a Arão: Na sua terra, herança nenhuma terás e, no meio deles, nenhuma porção terás. Eu sou a tua porção e a tua herança no meio dos filhos de Israel.

[20]І сказав Господь Аарону: «Ти не матимеш жодної частки землі їхньої й не володітимеш жодним наділом серед них. Я — твоя частка й твій наділ серед народу Ізраїлю.

Os dízimos e os levitas

[21] Aos filhos de Levi dei todos os dízimos em Israel por herança, pelo serviço que prestam, serviço da tenda da congregação.

[21]Коли народ Ізраїлю дає Мені десятину того, що виробляє, Я віддаю цю десятину левитам як їхню частку за працю, що вони виконують у наметі зібрання.

[22] E nunca mais os filhos de Israel se chegarão à tenda da congregação, para que não levem sobre si o pecado e morram.

[22]Відтепер народ Ізраїлю не повинен наближатися до намету зібрання, інакше їх покарано буде за гріх їхній, і помруть вони.

[23] Mas os levitas farão o serviço da tenda da congregação e responderão por suas faltas; estatuto perpétuo é este para todas as vossas gerações. E não terão eles nenhuma herança no meio dos filhos de Israel.

[23]Тільки левити виконуватимуть роботу в наметі зібрання, і вони нестимуть кару. Це відтепер незмінний закон, і вони не успадкують жодної частки серед народу Ізраїлю.

[24] Porque os dízimos dos filhos de Israel, que apresentam ao SENHOR em oferta, dei-os por herança aos levitas; porquanto eu lhes disse: No meio dos filhos de Israel, nenhuma herança tereis.

[24]Бо десятину синів Ізраїлю, яку вони подарували Господу як дар, Я віддав левитам як їхню спадщину. Через це Я сказав їм, що вони не матимуть землі серед народу Ізраїлю».

[25] Disse o SENHOR a Moisés:

[25]І сказав Господь Мойсею:

[26] Também falarás aos levitas e lhes dirás: Quando receberdes os dízimos da parte dos filhos de Israel, que vos dei por vossa herança, deles apresentareis uma oferta ao SENHOR: o dízimo dos dízimos.

[27] Atribuir-se-vos-á a vossa oferta como se fosse cereal da eira e plenitude do lagar.

[28] Assim, também apresentareis ao SENHOR uma oferta de todos os vossos dízimos que receberdes dos filhos de Israel e deles dareis a oferta do SENHOR a Arão, o sacerdote.

[29] De todas as vossas dádivas apresentareis toda oferta do SENHOR: do melhor delas, a parte que lhe é sagrada.

[30] Portanto, lhes dirás: Quando oferecerdes o melhor que há nos dízimos, o restante destes, como se fosse produto da eira e produto do lagar, se contará aos levitas.

[31] Comê-lo-eis em todo lugar, vós e a vossa casa, porque é vossa recompensa pelo vosso serviço na tenda da congregação.

[32] Pelo que não levareis sobre vós o pecado, quando deles oferecerdes o melhor; e não profanareis as coisas sagradas dos filhos de Israel, para que não morrais.

Números 19

A água purificadora

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão:

[2] Esta é uma prescrição da lei que o SENHOR ordenou, dizendo: Dize aos filhos de Israel que vos tragam uma

[26]«Скажи левитам: „Коли отримаєте від народу Ізраїлю десятину, що Я дав її вам від них як спадщину вашу, принесіть дар Господу з цього — десятину десятини.

[27]Ваш дар зарахується вам так само, як ніби це було б зерно з току чи сік з винодавильні.

[28]Бо ви також приносите дар Господу від усіх ваших десятин, отриманих від людей Ізраїлю. З цього ви принесете Господній дар священику Аарону.

[29]Із усіх дарів тобі мусиш принести в жертву Господу найкращу і найсвятішу частину всього цього”».

[30]І ще скажи їм: «Коли ви приносите найкраще з цього, воно зарахується левитам, як і добро з току, й добро з винодавильні.

[31]Ти й родина твоя можете їсти це в будь-якому місці, бо це плата ваша за службу в наметі зібрання.

[32]Тебе не покарають за це, коли ти принесеш найкращу частину з усього. Але ти не повинен бруднити святі дари народу Ізраїлю, інакше помреш».

Числа 19

Попіл від рудої корови

[1]Господь сказав Мойсею та Аарону:

[2]«Ось установи закону, що Господь заповів: „Скажи народу Ізраїлю, що вони мають привести до тебе руду корову без вад, на якій ніколи не було ярма.

novilha vermelha, perfeita, sem defeito, que não tenha ainda levado jugo.

3 Entregá-la-eis a Eleazar, o sacerdote; este a tirará para fora do arraial, e será imolada diante dele.

3Віддайте її священику Елеазару. Її треба вивести з табору й забити перед Елеазаром.

4 Eleazar, o sacerdote, tomará do sangue com o dedo e dele aspergirá para a frente da tenda da congregação sete vezes.

4Тоді священик Елеазар мусить узяти трохи її крові собі на палець і покропити нею сім разів у напрямку входу до намету зібрання.

5 À vista dele, será queimada a novilha; o couro, a carne, o sangue e o excremento, tudo se queimará.

5Її шкуру, м'ясо і кров треба спалити разом із гноєм.

6 E o sacerdote, tomando pau de cedro, hissopo e estofo carmesim, os lançará no meio do fogo que queima a novilha.

6Священик мусить взяти кедрового дерева, іссопу й червону нитку і вкинути всередину палаючої корови.

7 Então, o sacerdote lavará as vestes, e banhará o seu corpo em água, e, depois, entrará no arraial, e será imundo até à tarde.

7Потім священик мусить випрати свій одяг і вимити тіло в воді, і після цього він може повернутися до табору, але священик буде нечистий аж до вечора.

8 Também o que a queimou lavará as suas vestes com água, e em água banhará o seu corpo, e imundo será até à tarde.

8Той, хто палив корову, мусить випрати одяг у воді й вимитись у воді, і буде нечистий до вечора.

9 Um homem limpo ajuntará a cinza da novilha e a depositará fora do arraial, num lugar limpo, e será ela guardada para a congregação dos filhos de Israel, para a água purificadora; é oferta pelo pecado.

9Чистий чоловік мусить зібрати попіл від корови й покласти його за межами табору в чистому місці. Його зберігатимуть для громади народу Ізраїлю, для приготування води для очищення. Це — жертва очищення.

10 O que apanhou a cinza da novilha lavará as vestes e será imundo até à tarde; isto será por estatuto perpétuo aos filhos de Israel e ao estrangeiro que habita no meio deles.

10Той, хто збирає попіл корови, мусить випрати одяг і лишатися нечистим до вечора. Це буде постійним законом для народу Ізраїлю і для чужинця, що живе серед вас.

11 Aquele que tocar em algum morto, cadáver de algum homem, imundo será sete dias.

11Той, хто торкнеться будь-якого мертвого тіла, буде нечистий протягом семи днів.

12 Ao terceiro dia e ao sétimo dia, se purificará com esta água e será limpo; mas, se ao terceiro dia e ao sétimo não se purificar, não será limpo.

12Він мусить очиститися водою очищення на третій день і так само на сьомий день. І буде він чистий. Але якщо він не очиститься третього дня і сьомого дня, він лишатиметься нечистим.

13 Todo aquele que tocar em algum morto, cadáver de algum homem, e não se purificar, contamina o tabernáculo do SENHOR; essa pessoa será eliminada de Israel; porque a água purificadora não foi aspergida sobre ele, imundo será; está nele ainda a sua imundícia.

13Кожен, хто торкається трупа, тіла померлого, й не очищається, оскверняє святий намет Господа. Цю людину слід викорінити з Ізраїлю. Якщо води очищення на нього не кропили, він лишається нечистим. Його нечистота все ще на ньому.

14 Esta é a lei quando morrer algum homem em alguma tenda: todo aquele que entrar nessa tenda e todo aquele que nela estiver serão imundos sete dias.

14Ось закон щодо людини, яка помирає в наметі. Кожен, хто заходить у намет, і кожен, хто в наметі, будуть нечистими протягом семи днів.

15 Também todo vaso aberto, sobre que não houver tampa amarrada, será imundo.

15І кожен відкритий горщик, який не має закріпленої кришки, буде нечистим.

16 Todo aquele que, no campo aberto, tocar em alguém que for morto pela espada, ou em outro morto, ou nos ossos de algum homem, ou numa sepultura será imundo sete dias.

16Кожен, хто в полі торкнеться вбитого в бою або померлого, або людської кістки, або могили, буде нечистим протягом семи днів.

17 Para o imundo, pois, tomarão da cinza da queima da oferta pelo pecado e sobre esta cinza porão água corrente, num vaso.

17Для цього нечистого треба взяти попіл спаленої жертви очищення і вилити до нього в посудину свіжу воду.

18 Um homem limpo tomará hissopo, e o molhará naquela água, e a aspergirá sobre aquela tenda, e sobre todo utensílio, e sobre as pessoas que ali estiverem; como também sobre aquele que tocar nos ossos, ou em alguém que foi morto, ou que faleceu, ou numa sepultura.

18Чистий чоловік мусить взяти іссопу, занурити в воду й покропити ним намет і всі горщики, і всіх людей, що були там, і кожного, хто торкався кістки або вбитого, або померлого, або могили.

19 O limpo aspergirá sobre o imundo ao terceiro e sétimo dias; purificá-lo-á ao sétimo dia; e aquele que era imundo

19Чистий чоловік мусить покропити нечистого третього дня та сьомого дня. Так чиста людина очистить його нечистоту на сьомий день. Нечистий

lavará as suas vestes, e se banhará na água, e à tarde será limpo.

[20] No entanto, quem estiver imundo e não se purificar, esse será eliminado do meio da congregação, porquanto contaminou o santuário do SENHOR; água purificadora sobre ele não foi aspergida; é imundo.

[21] Isto lhes será por estatuto perpétuo; e o que aspergir a água purificadora lavará as suas vestes, e o que tocar a água purificadora será imundo até à tarde.

[22] Tudo o que o imundo tocar também será imundo; e quem o tocar será imundo até à tarde.

чоловік мусить випрати свій одяг, викупатися в воді, і буде він чистий того ж вечора.

[20]Людину, що стала нечиста і яка не очистилася, буде викорінено з громади, бо та людина осквернила святе місце Господнє. Її не кропили водою очищення. Та людина — нечиста.

[21]Це буде вічний закон для них. Людина, що кропить водою очищення, мусить випрати одяг свій, а людина, яка торкається води очищення, буде нечистою до вечора.

[22]Хоч би чого торкалася нечиста людина, все стане нечистим, і людина, яка торкається його, буде нечистою до вечора"».

Números 20

A morte de Miriã

[1] Chegando os filhos de Israel, toda a congregação, ao deserto de Zim, no mês primeiro, o povo ficou em Cades. Ali, morreu Miriã e, ali, foi sepultada.

Moisés fere a rocha em Meribá

[2] Não havia água para o povo; então, se ajuntaram contra Moisés e contra Arão.

[3] E o povo contendeu com Moisés, e disseram: Antes tivéssemos perecido quando expiraram nossos irmãos perante o SENHOR!

[4] Por que trouxestes a congregação do SENHOR a este deserto, para morrermos aí, nós e os nossos animais?

[5] E por que nos fizestes subir do Egito, para nos trazer a este mau lugar, que não é de cereais, nem de figos, nem de vides, nem de romãs, nem de água para beber?

Числа 20

Смерть Міріам

[1]Народ Ізраїлю, вся громада, прийшли в пустелю Сін першого місяця й зупинилися в Кадеші. Там померла Міріам, там її і поховали.

Мойсеєва помилка

[2]Води для громади не було, тож зібралися люди разом проти Мойсея та Аарона.

[3]Вони почали нарікати на Мойсея, кажучи: «Краще б ми померли разом з братами своїми перед Господом.

[4]Навіщо ви привели громаду Господню в цю пустелю, щоб ми й худоба наша померли тут?

[5]Навіщо вивели ви нас із Єгипту, щоб завести до цього страшного місця? Тут немає зерна, смокв, виноградної лози, ані гранатів. І питної води немає».

[6] Então, Moisés e Arão se foram de diante do povo para a porta da tenda da congregação e se lançaram sobre o seu rosto; e a glória do SENHOR lhes apareceu.

[6]Тож Мойсей та Аарон пішли від громади до входу в намет зібрання і впали долілиць. І слава Господня явилася їм.

[7] Disse o SENHOR a Moisés:

[7]І сказав Господь Мойсею:

[8] Toma o bordão, ajunta o povo, tu e Arão, teu irmão, e, diante dele, falai à rocha, e dará a sua água; assim lhe tirareis água da rocha e dareis a beber à congregação e aos seus animais.

[8]«Ти й брат твій Аарон, візьміть палицю, зберіть громаду й перед ними промовляйте до скелі. Тоді скеля дасть воду. В такий спосіб ви дістанете для них воду зі скель і напуватимете громаду та їхню худобу».

[9] Então, Moisés tomou o bordão de diante do SENHOR, como lhe tinha ordenado.

[9]Тож Мойсей взяв палицю з-перед Господа, як Він і наказав.

[10] Moisés e Arão reuniram o povo diante da rocha, e Moisés lhe disse: Ouvi, agora, rebeldes: porventura, faremos sair água desta rocha para vós outros?

[10]І зібрали Мойсей та Аарон громаду перед скелею і сказали їм: «Слухайте, ви скаржники! Чи хочете ви добути воду зі скелі цієї?»

[11] Moisés levantou a mão e feriu a rocha duas vezes com o seu bordão, e saíram muitas águas; e bebeu a congregação e os seus animais.

[11]Тоді Мойсей підвів руку й двічі вдарив скелю палицею, і ринула вода, і напилася громада й худоба їхня.

[12] Mas o SENHOR disse a Moisés e a Arão: Visto que não crestes em mim, para me santificardes diante dos filhos de Israel, por isso, não fareis entrar este povo na terra que lhe dei.

[12]Однак Господь сказав Мойсею та Аарону: «Через те, що ви не вірили Мені, щоб вшанувати Мене як Святого перед очима народу ізраїльського, ви не введете цю громаду в землю, яку Я даю їм».

[13] São estas as águas de Meribá, porque os filhos de Israel contenderam com o SENHOR; e o SENHOR se santificou neles.

[13]Це води Меріва, де народ Ізраїлю повстав проти Господа і де Він явив їм святість Свою.

Moisés solicita passagem por Edom

Едом заступає Ізраїлю шлях

[14] Enviou Moisés, de Cades, mensageiros ao rei de Edom, a dizer-lhe: Assim diz teu irmão Israel: Bem sabes todo o trabalho que nos tem sobrevindo;

[14]Мойсей вирядив посланців з Кадеша до царя Едома: «Це говорить тобі твій брат Ізраїль. Ти знаєш про всі нещастя, що нас спіткали,

[15] como nossos pais desceram ao Egito, e nós no Egito habitamos muito tempo, e

[15]що батьки наші прийшли до Єгипту, й ми довго жили там, і що єгиптяни жорстокі були до нас і до батьків наших.

como os egípcios nos maltrataram, a nós e a nossos pais;

[16] e clamamos ao SENHOR, e ele ouviu a nossa voz, e mandou o Anjo, e nos tirou do Egito. E eis que estamos em Cades, cidade nos confins do teu país.

[17] Deixa-nos passar pela tua terra; não o faremos pelo campo, nem pelas vinhas, nem beberemos a água dos poços; iremos pela estrada real; não nos desviaremos para a direita nem para a esquerda, até que passemos pelo teu país.

[18] Porém Edom lhe disse: Não passarás por mim, para que não saia eu de espada ao teu encontro.

[19] Então, os filhos de Israel lhe disseram: Subiremos pelo caminho trilhado, e, se eu e o meu gado bebermos das tuas águas, pagarei o preço delas; outra coisa não desejo senão passar a pé.

[20] Porém ele disse: Não passarás. E saiu-lhe Edom ao encontro, com muita gente e com mão forte.

[21] Assim recusou Edom deixar passar a Israel pelo seu país; pelo que Israel se desviou dele.

A morte de Arão
Números 33.38,39

[22] Então, partiram de Cades; e os filhos de Israel, toda a congregação, foram ao monte Hor.

[23] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão no monte Hor, nos confins da terra de Edom:

[24] Arão será recolhido a seu povo, porque não entrará na terra que dei aos filhos de

[16]Та закликали ми Господа, і Він почув нас і послав Ангела й вивів нас із Єгипту. Тож тепер ми в Кадеші, місті, що на самому твоєму кордоні.

[17]Дозволь нам, будь ласка, пройти твоєю землею. Ми не підемо полями чи виноградниками, ми не питимемо води з криниць, ми підемо тільки царським шляхом, ми не звертатимемо ні праворуч, ані ліворуч, доки не пройдемо крізь землю твою».

[18]Та Едом відповів йому: «Ти не повинен переходити землею моєю, інакше ми вийдемо тоді назустріч із мечем».

[19]Тоді народ Ізраїлю сказав йому: «Ми підемо битим шляхом і якщо ми чи худоба наша нап'ється води твоєї, ми заплатимо за неї. Тільки дай нам пішки пройти, це така дрібниця».

[20]Однак він відповів: «Не перейдете!» Тож Едом виступив назустріч їм із великим і сильним військом.

[21]Едом відмовився дати Ізраїлю пройти його землею, тож Ізраїль пішов в обхід.

Смерть Аарона

[22]І народ Ізраїлю, вся громада, вийшли з Кадеша й прийшли до гори Гор.

[23]Господь сказав Мойсею та Аарону на горі Гор, на кордоні з землею Едома.

[24]«Тепер Аарон приєднається до пращурів своїх, не ввійде він у землю, яку Я даю народу Ізраїлю, бо ви обоє повстали проти наказу Мого щодо вод Меріви.

Israel, pois fostes rebeldes à minha palavra, nas águas de Meribá.

25 Toma Arão e Eleazar, seu filho, e faze-os subir ao monte Hor;

25Візьми Аарона та Елеазара, сина його, й приведи їх на гору Гор.

26 depois, despe Arão das suas vestes e veste com elas a Eleazar, seu filho; porque Arão será recolhido a seu povo e aí morrerá.

26Тоді зніми з Аарона вбрання його і одягни на Елеазара, сина його. Тоді Аарон приєднається до батьків і помре там».

27 Fez Moisés como o SENHOR lhe ordenara; subiram ao monte Hor, perante os olhos de toda a congregação.

27Тож Мойсей зробив так, як наказав Господь. Зійшли вони на гору Гор на очах у всієї громади.

28 Moisés, pois, despiu a Arão de suas vestes e vestiu com elas a Eleazar, seu filho; morreu Arão ali sobre o cimo do monte; e dali desceram Moisés e Eleazar.

28Мойсей зняв убрання з Аарона і одягнув його на Елеазара, сина його. І помер Аарон там, на вершині гори. Потім Мойсей та Елеазар спустилися з гори.

29 Vendo, pois, toda a congregação que Arão era morto, choraram por Arão trinta dias, isto é, toda a casa de Israel.

29Коли вся громада ізраїльська побачила, що Аарон помер, вони тужили за Аароном тридцять днів.

Números 21

Числа 21

Derrota do rei de Arade

1 Ouvindo o cananeu, rei de Arade, que habitava no Neguebe, que Israel vinha pelo caminho de Atarim, pelejou contra Israel e levou alguns deles cativos.

Війна з ханаанцями

1Ханаанський цар Арад, що жив у Неґеві, почувши, що народ Ізраїлю надходить шляхом до Атарима, напав на Ізраїль і взяв у полон декого з них.

2 Então, Israel fez voto ao SENHOR, dizendo: Se, de fato, entregares este povo nas minhas mãos, destruirei totalmente as suas cidades.

2Тоді Ізраїль дав обітницю Господу і сказав: «Якщо допоможеш Ти нам перемогти цей народ, ми віддамо всі їхні міста Тобі».

3 Ouviu, pois, o SENHOR a voz de Israel e lhe entregou os cananeus. Os israelitas os destruíram totalmente, a eles e a suas cidades; e aquele lugar se chamou Horma.

3Господь почув голос Ізраїлю, допоміг розбити ханаанців, і вони вщент вигубили їх і міста їхні. Тож вони назвали це місце Хорма.

A serpente de bronze

4 Então, partiram do monte Hor, pelo caminho do mar Vermelho, a rodear a

Мідний гад

4Тоді вони рушили від гори Гор у напрямку Червоного моря в обхід землі Едомської. Та люди в дорозі стали нетерплячі.

terra de Edom, porém o povo se tornou impaciente no caminho.

[5] E o povo falou contra Deus e contra Moisés: Por que nos fizestes subir do Egito, para que morramos neste deserto, onde não há pão nem água? E a nossa alma tem fastio deste pão vil.

[6] Então, o SENHOR mandou entre o povo serpentes abrasadoras, que mordiam o povo; e morreram muitos do povo de Israel.

[7] Veio o povo a Moisés e disse: Havemos pecado, porque temos falado contra o SENHOR e contra ti; ora ao SENHOR que tire de nós as serpentes. Então, Moisés orou pelo povo.

[8] Disse o SENHOR a Moisés: Faze uma serpente abrasadora, põe-na sobre uma haste, e será que todo mordido que a mirar viverá.

[9] Fez Moisés uma serpente de bronze e a pôs sobre uma haste; sendo alguém mordido por alguma serpente, se olhava para a de bronze, sarava.

Jornadas dos israelitas

[10] Então, partiram os filhos de Israel e se acamparam em Obote.

[11] Depois, partiram de Obote e se acamparam em Ijé-Abarim, no deserto que está defronte de Moabe, para o nascente.

[12] Dali, partiram e se acamparam no vale de Zerede.

[13] E, dali, partiram e se acamparam na outra margem do Arnom, que está no deserto que se estende do território dos

[5]Люди нарікали на Бога та Мойсея: «Навіщо примусили ви нас кинути Єгипет, щоб померти в пустелі? Бо немає тут ні хліба, ні води. І набрид нам цей нікчемний харч».

[6]Тож Господь наслав отруйних гадюк поміж людей, і кусали вони їх, і багато людей Ізраїлю померло.

[7]Прийшли люди до Мойсея і сказали: «Ми згрішили, бо нарікали на Господа й на тебе. Помолися Господу, щоб забрав Він гадюк від нас». Тож Мойсей помолився за народ.

[8]І сказав Господь Мойсею: «Зроби бронзового гада й прикріпи на стовп. Коли хтось укушений подивиться на нього, то житиме».

[9]Тож Мойсей зробив бронзового гада й прикріпив його на стовп. Коли гадюка кусала когось, і та людина дивилася на бронзового гада, вона лишалася живою.

Шлях до Моаву

[10]Тоді рушив народ Ізраїлю і став табором в Оволі.

[11]Потім рушили вони з Овоту й стали табором в Іє-Аваримі в пустелі, що межує з Моавом зі сходу.

[12]Вони знялися звідти й стали табором у долині Зеред.

[13]Знялися звідти й стали табором по той бік Арнону, в пустелі, що простягалася з землі аморійців. Бо Арнон — то кордон між Моавом та аморійцями.

amorreus; porque o Arnom é o limite de Moabe, entre Moabe e os amorreus.

[14] Pelo que se diz no Livro das Guerras do SENHOR: Vaebe em Sufa, e os vales do Arnom,

[15] e o declive dos vales que se inclina para a sede de Ar e se encosta aos limites de Moabe.

[16] Dali partiram para Beer; este é o poço do qual disse o SENHOR a Moisés: Ajunta o povo, e lhe darei água.

[17] Então, cantou Israel este cântico: Brota, ó poço! Entoai-lhe cânticos!

[18] Poço que os príncipes cavaram, que os nobres do povo abriram, com o cetro, com os seus bordões. Do deserto, partiram para Matana.

[19] E, de Matana, para Naaliel e, de Naaliel, para Bamote.

[20] De Bamote, ao vale que está no campo de Moabe, no cimo de Pisga, que olha para o deserto.

Vitória sobre Seom, rei de Hesbom
Deuteronômio 2.26-37

[21] Então, Israel mandou mensageiros a Seom, rei dos amorreus, dizendo:

[22] Deixa-me passar pela tua terra; não nos desviaremos pelos campos nem pelas vinhas; as águas dos poços não beberemos; iremos pela estrada real até que passemos o teu país.

[23] Porém Seom não deixou passar a Israel pelo seu país; antes, reuniu todo o seu povo, e saiu ao encontro de Israel ao deserto, e veio a Jasa, e pelejou contra Israel.

[14]Ось чому й сказано в книзі Війн Господніх: «Вагев у Суфі, й долина Арнон,

[15]і схил долин, що простягаються до поселення в Арі і сягають аж кордонів Моаву».

[16]Звідти вони рушили до Беєру. Це колодязь, де Господь сказав Мойсею: «Збери народ, і Я дам їм води».

[17]Тоді Ізраїль заспівав таку пісню: «Пролийся водою, кринице! Співаймо про неї.

[18]Криниця, вирита великими людьми, яку вожді народу почали копати своїми жезлами і палицями, був дар пустелі (або „Маттана")».

[19]Від Маттани йди до Нагаліела, від Нагаліела до Бамота,

[20]від Бамота до долини, що в Моаві на верхівці Пізґи, оберненої до пустелі.

Сихон і Оґ

[21]Тож вирядив Ізраїль послів до царя аморійців Сихона і сказав:

[22]«Дозволь нам пройти країною твоєю. Ми не звертатимемо ні в поле, ні у виноградники. Не питимемо воду з криниць. Ми йтимемо царським шляхом, аж доки не перейдемо через твою землю».

[23]Але цар Сихон не дозволив Ізраїлю перейти через його землю, зібрав усіх своїх людей і вийшов назустріч Ізраїлю в пустелю. Прибув він у Ягаз і напав на Ізраїль.

[24] Mas Israel o feriu a fio de espada e tomou posse de sua terra, desde o Arnom até ao Jaboque, até aos filhos de Amom, cuja fronteira era fortificada.

[24]Але Ізраїль вбив його і забрав землю його від ріки Арнон до ріки Яввок, але тільки до кордону з аммонійцями. Бо аммонійці вперто захищали свої кордони.

[25] Assim, Israel tomou todas estas cidades dos amorreus e habitou em todas elas, em Hesbom e em todas as suas aldeias.

[25]Ізраїль захопив усі їхні міста й оселився у всіх тих аморійських містах, у Хешбоні й навколишніх поселеннях.

[26] Porque Hesbom era cidade de Seom, rei dos amorreus, que tinha pelejado contra o precedente rei dos moabitas, de cuja mão tomara toda a sua terra até ao Arnom.

[26]Хешбон був містом аморійського царя Сихона. Він воював проти колишнього царя Моаву і здобув у нього всю його землю аж до ріки Арнон.

[27] Pelo que dizem os poetas: Vinde a Hesbom! Edifique-se, estabeleça-se a cidade de Seom!

[27]Ось чому поети кажуть: «Приходьте до Хешбону! Хай відбудують його! Нехай місто Сихона відбудоване буде!

[28] Porque fogo saiu de Hesbom, e chama, da cidade de Seom, e consumiu a Ar, de Moabe, e os senhores dos altos do Arnom.

[28]Бо вийшов вогонь із Хешбона, полум'я з міста Сихона. Пожерло воно Ар у Моаві, і над рікою Арнон узвишшя спалило.

[29] Ai de ti, Moabe! Perdido estás, povo de Quemos; entregou seus filhos como fugitivos e suas filhas, como cativas a Seom, rei dos amorreus.

[29]Горе тобі, Моаве, о народе Хемоша, вигублено тебе! Зробив він синів своїх втікачами, дочок своїх у неволю Сихону, царю аморійців віддав.

[30] Nós os asseteamos; estão destruídos desde Hesbom até Dibom; e os assolamos até Nofa e com fogo, até Medeba.

[30]Загинули нащадки їхні від Хешбона до Дівона, ми зруйнували все аж до Нофи, що біля Медеви».

Vitória sobre Ogue, rei de Basã

Deuteronômio 3.1-11

[31] Assim, Israel habitou na terra dos amorreus.

[31]Тож Ізраїль посів землю аморійців.

[32] Depois, mandou Moisés espiar a Jazer, tomaram as suas aldeias e desapossaram os amorreus que se achavam ali.

[32]І послав Мойсей розвідати Язер, і вони захопили поселення навколо нього, прогнавши аморійців, які там були.

[33] Então, voltaram e subiram o caminho de Basã; e Ogue, rei de Basã, saiu contra eles, ele e todo o seu povo, à peleja em Edrei.

[33]Тоді вони повернули й пішли в напрямку Башану. Оґ, цар Башану, виступив до Едреї з усім військом своїм, щоб зійтися з ізраїльтянами в бою.

[34] Disse o SENHOR a Moisés: Não o temas, porque eu o dei na tua mão, a ele, e a todo

[34]І сказав Господь Мойсею: «Не бійся його, бо віддам Я його, всіх людей його і землю його до рук твоїх. І вчиниш ти з

o seu povo, e a sua terra; e far-lhe-ás como fizeste a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom.

ним так само, як і з Сихоном, царем аморійців, що царював у Хешбоні».

[35] De tal maneira o feriram, a ele, e a seus filhos, e a todo o seu povo, que nenhum deles escapou; e lhe tomaram posse da terra.

[35]Тож убили вони його, синів його і всіх людей його, аж не лишилося жодного живого з них. І здобули вони землю його.

Números 22

Balaque envia mensageiros a Balaão

[1] Tendo partido os filhos de Israel, acamparam-se nas campinas de Moabe, além do Jordão, na altura de Jericó.

[2] Viu, pois, Balaque, filho de Zipor, tudo o que Israel fizera aos amorreus;

[3] Moabe teve grande medo deste povo, porque era muito; e andava angustiado por causa dos filhos de Israel;

[4] pelo que Moabe disse aos anciãos dos midianitas: Agora, lamberá esta multidão tudo quando houver ao redor de nós, como o boi lambe a erva do campo. Balaque, filho de Zipor, naquele tempo, era rei dos moabitas.

[5] Enviou ele mensageiros a Balaão, filho de Beor, a Petor, que está junto ao rio Eufrates, na terra dos filhos do seu povo, a chamá-lo, dizendo: Eis que um povo saiu do Egito, cobre a face da terra e está morando defronte de mim.

[6] Vem, pois, agora, rogo-te, amaldiçoa-me este povo, pois é mais poderoso do que eu; para ver se o poderei ferir e lançar fora da terra, porque sei que a quem tu abençoares será abençoado, e a quem tu amaldiçoares será amaldiçoado.

Числа 22

Валаам і моавський цар

[1]Тоді вирушили люди Ізраїлю і стали табором на рівнинах Моаву по той бік Йордану від Єрихона.

[2]Валак, син Зиппора, побачив усе те, що Ізраїль зробив з аморійцями.

[3]Моав дуже злякався того народу, бо були вони численні. Моав тремтів перед народом Ізраїлю.

[4]І сказав Моав старійшинам мидіанців: «Зараз ця сила-силенна люду повинищує все довкола нас, немов віл, що поїдає всю траву на пасовиську». Валак, син Зиппора був царем Моаву того часу.

[5]Він послав людей до Валаама, сина Беора в Петорі, що над рікою Євфрат, у землі родичів його, щоб запросити їх. І сказали вони: «Поглянь, народ вийшов із Єгипту, поглянь, вони вкрили всю землю й таборилися біля мене.

[6]Тож, прийди й прокляни цей народ за мене, бо вони дужчі за мене. Можливо, я спроможуся напасти на них і вигнати їх із землі. Бо знаю, що кого ти благословиш, той благословенний, кого ти клянеш — проклятий».

[7] Então, foram-se os anciãos dos moabitas e os anciãos dos midianitas, levando consigo o preço dos encantamentos; e chegaram a Balaão e lhe referiram as palavras de Balaque.

[7]Старійшини Моаву й старійшини Мидіану прийшли з платнею за службу. Прийшли вони до Валаама й переповіли, що сказав Валак.

[8] Balaão lhes disse: Ficai aqui esta noite, e vos trarei a resposta, como o SENHOR me falar; então, os príncipes dos moabitas ficaram com Balaão.

[8]І Валак відповів їм: «Залишайтеся тут сьогодні ввечері, я відповім вам, що Господь мені скаже». Тож старійшини Моаву лишилися з Валаамом.

[9] Veio Deus a Balaão e disse: Quem são estes homens contigo?

[9]Бог явився Валааму і запитав: «Що то за люди в тебе?»

[10] Respondeu Balaão a Deus: Balaque, rei dos moabitas, filho de Zipor, os enviou para que me dissessem:

[10]Валаам відповів Богу: «Валак, син Зиппора, цар Моаву, вирядив їх до мене з посланням.

[11] Eis que o povo que saiu do Egito cobre a face da terra; vem, agora, amaldiçoa-mo; talvez eu possa combatê-lo e lançá-lo fora.

[11]Поглянь, народ вийшов із Єгипту і вкрив землю. Тож прийди прокляни їх. Можливо, я спроможуся воювати з ними й вижену їх».

[12] Então, disse Deus a Balaão: Não irás com eles, nem amaldiçoarás o povo; porque é povo abençoado.

[12]Тоді Бог сказав Валааму: «Не йди з ними. Не проклинай цей народ, бо він благословенний».

[13] Levantou-se Balaão pela manhã e disse aos príncipes de Balaque: Tornai à vossa terra, porque o SENHOR recusa deixar-me ir convosco.

[13]Тож Валаам устав вранці і сказав старійшинам Валака: «Повертайтеся до своєї землі, бо Господь не дозволив мені йти з вами».

[14] Tendo-se levantado os príncipes dos moabitas, foram a Balaque e disseram: Balaão recusou vir conosco.

[14]Старійшини з Моаву повернулися до Валака. І сказали вони: «Валаам відмовився йти з нами».

[15] De novo, enviou Balaque príncipes, em maior número e mais honrados do que os primeiros,

[15]І знову послав Валак старійшин, численніших і поважніших за попередніх.

[16] os quais chegaram a Balaão e lhe disseram: Assim diz Balaque, filho de Zipor: Peço-te não te demores em vir a mim,

[16]Пішли вони до Валаама і сказали йому: «Ось що Валак, син Зиппора сказав: „Прошу, нехай ніщо не зашкодить тобі прийти до мене.

[17] porque grandemente te honrarei e farei tudo o que me disseres; vem, pois, rogo-te, amaldiçoa-me este povo.

[18] Respondeu Balaão aos oficiais de Balaque: Ainda que Balaque me desse a sua casa cheia de prata e de ouro, eu não poderia traspassar o mandado do SENHOR, meu Deus, para fazer coisa pequena ou grande;

[19] agora, pois, rogo-vos que também aqui fiqueis esta noite, para que eu saiba o que mais o SENHOR me dirá.

[20] Veio, pois, o SENHOR a Balaão, de noite, e disse-lhe: Se aqueles homens vieram chamar-te, levanta-te, vai com eles; todavia, farás somente o que eu te disser.

O Anjo do SENHOR e a jumenta de Balaão

[21] Então, Balaão levantou-se pela manhã, albardou a sua jumenta e partiu com os príncipes de Moabe.

[22] Acendeu-se a ira de Deus, porque ele se foi; e o Anjo do SENHOR pôs-se-lhe no caminho por adversário. Ora, Balaão ia caminhando, montado na sua jumenta, e dois de seus servos, com ele.

[23] Viu, pois, a jumenta o Anjo do SENHOR parado no caminho, com a sua espada desembainhada na mão; pelo que se desviou a jumenta do caminho, indo pelo campo; então, Balaão espancou a jumenta para fazê-la tornar ao caminho.

[24] Mas o Anjo do SENHOR pôs-se numa vereda entre as vinhas, havendo muro de um e outro lado.

[17]Я вельми вшаную тебе і зроблю все, що ти скажеш. Будь ласка, прийди і прокляни народ цей за мене”».

[18]Тоді Валаам відповів посланцям Валака: «Навіть коли б Валак віддав мені дім свій, повний срібла і золота, я не міг би переступити наказ Господа Бога мого, не міг би вчинити ні мале, ні велике.

[19]Але, будь ласка, лишайтеся тут сьогодні, як і інші раніше, і я дізнаюся, що Господь мені скаже».

[20]Тієї ночі Бог явився Валааму і сказав йому: «Якщо ці люди прийшли, щоб запросити тебе піти з ними, піднімись і йди з ними, але ти мусиш робити тільки те, що Я тобі накажу».

Валаам і ослиця

[21]Тож Валаам підвівся вранці і осідлав свою ослицю. І пішов він з вождями Моаву.

[22]Гнів Господній розгорівся за те, що він пішов. Тож Ангел Господній став перед ним на дорозі, щоб зупинити його. Валаам їхав на ослиці. З ним було двоє його слуг.

[23]Коли ослиця побачила Ангела Господнього, що стояв на дорозі з оголеним мечем у руці, вона звернула з дороги й пішла полем. Валаам ударив ослицю, щоб примусити її знову повернути на дорогу.

[24]Тоді Ангел Господній став на вузькій стежинці між двома виноградниками з огорожею по обидва боки.

[25] Vendo, pois, a jumenta o Anjo do SENHOR, coseu-se contra o muro e comprimiu contra este o pé de Balaão; por isso, tornou a espancá-la.

[25]Коли побачила ослиця Ангела Господнього, притиснулася до огорожі й придавила ногу Валаама, тож він знову вдарив її.

[26] Então, o Anjo do SENHOR passou mais adiante e pôs-se num lugar estreito, onde não havia caminho para se desviar nem para a direita, nem para a esquerda.

[26]Тоді Ангел Господній знову пішов уперед і зупинився у вузькому місці, де неможливо було звернути ні праворуч, ані ліворуч.

[27] Vendo a jumenta o Anjo do SENHOR, deixou-se cair debaixo de Balaão; acendeu-se a ira de Balaão, e espancou a jumenta com a vara.

[27]Побачивши Ангела Господнього, ослиця лягла під Валаамом. Валаам розгнівався і вдарив ослицю палицею.

[28] Então, o SENHOR fez falar a jumenta, a qual disse a Balaão: Que te fiz eu, que me espancaste já três vezes?

[28]Тоді Господь розтулив рота ослиці, і вона сказала Валааму: «Що я тобі зробила, що ти тричі вдарив мене?»

[29] Respondeu Balaão à jumenta: Porque zombaste de mim; tivera eu uma espada na mão e, agora, te mataria.

[29]Валаам відповів ослиці: «Бо ти збиткуєшся з мене. Коли б був у мене в руці меч, я б зараз же вбив тебе».

[30] Replicou a jumenta a Balaão: Porventura, não sou a tua jumenta, em que toda a tua vida cavalgaste até hoje? Acaso, tem sido o meu costume fazer assim contigo? Ele respondeu: Não.

[30]Тоді ослиця сказала Валааму: «Хіба я не твоя ослиця, на якій ти їздив усе життя своє аж до цього дня? Хіба я тебе колись підводила?» І Валаам відповів: «Ні».

[31] Então, o SENHOR abriu os olhos a Balaão, ele viu o Anjo do SENHOR, que estava no caminho, com a sua espada desembainhada na mão; pelo que inclinou a cabeça e prostrou-se com o rosto em terra.

[31]Тоді Господь розкрив очі Валааму, і той побачив Ангела Господнього, що стояв на дорозі, тримаючи оголений меч у руці. Тож він схилив голову і впав долілиць.

[32] Então, o Anjo do SENHOR lhe disse: Por que já três vezes espancaste a jumenta? Eis que eu saí como teu adversário, porque o teu caminho é perverso diante de mim;

[32]Тоді Ангел Господній сказав йому: «Чому ти тричі вдарив свою ослицю? Поглянь, я сам прийшов, щоб зупинити тебе, бо путь твоя хибна для Мене.

[33] a jumenta me viu e já três vezes se desviou de diante de mim; na verdade, eu,

[33]Коли ослиця побачила Мене, вона звертала від Мене тричі. Якби вона не звернула від Мене, Я б тебе,

agora, te haveria matado e a ela deixaria com vida.

безумовно, вже давно вбив, а її б лишив живою».

[34] Então, Balaão disse ao Anjo do SENHOR: Pequei, porque não soube que estavas neste caminho para te opores a mim; agora, se parece mal aos teus olhos, voltarei.

[34]Тоді Валаам сказав Ангелу Господньому: «Я згрішив, бо не знав, що Ти стоїш на дорозі, щоб зупинити мене. Але зараз, якщо це не подобається тобі, я поверну назад».

[35] Tornou o Anjo do SENHOR a Balaão: Vai-te com estes homens; mas somente aquilo que eu te disser, isso falarás. Assim, Balaão se foi com os príncipes de Balaque.

[35]То Ангел Господній сказав Валааму: «Йди з цими людьми, але говори тільки те, що Я накажу тобі». Тож Валаам пішов із вождями Моаву.

[36] Tendo Balaque ouvido que Balaão havia chegado, saiu-lhe ao encontro até à cidade de Moabe, que está nos confins do Arnom e na fronteira extrema.

[36]Коли Валак почув, що Валаам наближається, він вийшов йому назустріч у місто Ір-Моав, що при самісінькому моавському кордоні, що його утворює ріка Арнон.

[37] Perguntou Balaque a Balaão: Porventura, não enviei mensageiros a chamar-te? Por que não vieste a mim? Não posso eu, na verdade, honrar-te?

[37]Валак сказав Валааму: «Хіба я не посилав по тебе? Чому ти не приходив до мене? Хіба я не здатний вшанувати тебе?»

[38] Respondeu Balaão a Balaque: Eis-me perante ti; acaso, poderei eu, agora, falar alguma coisa? A palavra que Deus puser na minha boca, essa falarei.

[38]Тоді Валаам відповів Валаку: «Дивись, ось я прийшов до тебе. Хіба можу я промовити хоч щось? Я казатиму те, що Бог вкладає в уста мої».

[39] Balaão foi com Balaque, e chegaram a Quiriate-Huzote.

[39]І пішов Валаам з Валаком і прийшли вони до Кіріат-Гузота.

[40] Então, Balaque sacrificou bois e ovelhas; e deles enviou a Balaão e aos príncipes que estavam com ele.

[40]Валак приніс у жертву велику рогату худобу й овець і послав пожертву Валааму та старійшинам, що були з ним.

[41] Sucedeu que, pela manhã, Balaque tomou a Balaão e o fez subir a Bamote-Baal; e Balaão viu dali a parte mais próxima do povo.

[41]Вранці взяв Валак Валаама й привів його до Бамот-Ваала. Звідти він міг побачити частину народу Ізраїлю.

Números 23

Balaão abençoa a Israel pela primeira vez

Числа 23

Перше Валаамове послання

[1] Então, Balaão disse a Balaque: Edifica-me, aqui, sete altares e prepara-me sete novilhos e sete carneiros.

[1]Валаам сказав Валаку: «Споруди мені тут сім жертовників і приготуй мені семеро волів і семеро баранців».

[2] Fez, pois, Balaque como Balaão dissera; e Balaque e Balaão ofereceram um novilho e um carneiro sobre cada altar.

[2]Валак зробив, як сказав Валаам. І Валак, і Валаам принесли по волу та по баранові на кожному вівтарі.

[3] Disse mais Balaão a Balaque: Fica-te junto do teu holocausto, e eu irei; porventura, o SENHOR me sairá ao encontro, e o que me mostrar to notificarei. Então, subiu a um morro desnudo.

[3]Тоді Валаам сказав Валаку: «Стань біля своєї жертви всеспалення, а я піду, можливо Господь вийде на зустріч зі мною. Хоч би що Він мені сказав, я розповім тобі». Тож пішов він на голу верхівку гори.

[4] Encontrando-se Deus com Balaão, este lhe disse: Preparei sete altares e sobre cada um ofereci um novilho e um carneiro.

[4]Бог явився Валааму, і той сказав Йому: «Я спорудив сім жертовників і приніс по волу та по баранові на кожному вівтарі».

[5] Então, o SENHOR pôs a palavra na boca de Balaão e disse: Torna para Balaque e falarás assim.

[5]Господь вклав слова в уста Валааму, мовлячи: «Повертайся до Валака і скажи це йому».

[6] E, tornando para ele, eis que estava junto do seu holocausto, ele e todos os príncipes dos moabitas.

[6]Тож Валаам повернувся до нього, аж ось Валах стоїть біля своєї жертви всеспалення разом з усіма старійшинами Моаву.

[7] Então, proferiu a sua palavra e disse: Balaque me fez vir de Arã, o rei de Moabe, dos montes do Oriente; vem, amaldiçoa-me a Jacó, e vem, denuncia a Israel.

[7]Тож Валаам мовив пророцтво своє: «Привів мене Валак, моавський цар з Арама, зі східних гір: „Приходь, і Якова за мене прокляни. Приходь, ганьбою вкрий Ізраїль".

[8] Como posso amaldiçoar a quem Deus não amaldiçoou? Como posso denunciar a quem o SENHOR não denunciou?

[8]Та як я можу клясти тих, кого Господь не проклинає? Як можу я зганьбити тих, кого не зганьбив Господь?

[9] Pois do cimo das penhas vejo Israel e dos outeiros o contemplo: eis que é povo que habita só e não será reputado entre as nações.

[9]З гірських вершин я бачу їх, і з пагорбів дивлюся я на них. Вони ж бо той народ, який живе окремо і не вважає себе одним із інших.

[10] Quem contou o pó de Jacó ou enumerou a quarta parte de Israel? Que eu morra a

[10]Хто здатний полічити Якова народ? Вони численні, наче той пісок. Хто може чверть Ізраїлю бодай порахувати?

morte dos justos, e o meu fim seja como o dele.

Нехай я помру смертю праведника, нехай кінець мій буде, як у них!»

[11] Então, disse Balaque a Balaão: Que me fizeste? Chamei-te para amaldiçoar os meus inimigos, mas eis que somente os abençoaste.

[11]Валак сказав Валааму: «Що ти зробив зі мною? Я тебе привів, щоби проклясти ворогів моїх, а ти їх взяв і благословив».

[12] Mas ele respondeu: Porventura, não terei cuidado de falar o que o SENHOR pôs na minha boca?

[12]А Валаам відповів йому: «Чи не мушу я ретельно передати те, що Господь вклав в уста мої?»

Balaão abençoa a Israel pela segunda vez

[13] Então, Balaque lhe disse: Rogo-te que venhas comigo a outro lugar, donde verás o povo; verás somente a parte mais próxima dele e não o verás todo; e amaldiçoa-mo dali.

[13]Тоді Валак сказав йому: «Ходімо зі мною в інше місце, звідки ти зможеш побачити їх. Ти побачиш лише частину їх. Усіх їх ти не побачиш. Прокляни їх для мене звідти».

[14] Levou-o consigo ao campo de Zofim, ao cimo de Pisga; e edificou sete altares e sobre cada um ofereceu um novilho e um carneiro.

[14]Тож узяв він Валаама на поле Зофима на верхівці Пізґи. І спорудив він сім жертовників, і приніс вола й барана на кожному вівтарі.

[15] Então, disse Balaão a Balaque: Fica, aqui, junto do teu holocausto, e eu irei ali ao encontro do SENHOR.

[15]І сказав він Валаку: «Стань поряд зі своєю жертвою всеспалення тут, поки я піду зустрітися з Господом».

[16] Encontrando-se o SENHOR com Balaão, pôs-lhe na boca a palavra e disse: Torna para Balaque e assim falarás.

[16]Явився Господь Валааму, вклав слова в уста йому і сказав: «Повернись до Валака і скажи це йому».

[17] Vindo a ele, eis que estava junto do holocausto, e os príncipes dos moabitas, com ele. Perguntou-lhe, pois, Balaque: Que falou o SENHOR?

[17]Отже, повернувся Валаам до Валака, аж той стоїть там біля своєї жертви всеспалення з усіма старійшинами Моаву. І запитав його Валак: «Що сказав Господь?»

Друге Валаамове послання

[18] Então, proferiu a sua palavra e disse: Levanta-te, Balaque, e ouve; escuta-me, filho de Zipor:

[18]І мовив Валаам своє пророцтво: «Устань, Валаку, і слухай. Почуй мене, о сину Зиппорів.

[19] Deus não é homem, para que minta; nem filho de homem, para que se arrependa. Porventura, tendo ele

[19]Бог не людина, що неправду каже, не син людський, що рішення міняє. Чи мовить він, а потім те не зробить? Чи обіцяє і не виконує?

prometido, não o fará? Ou, tendo falado, não o cumprirá?

[20] Eis que para abençoar recebi ordem; ele abençoou, não o posso revogar.

[20]Отримав я наказ благословити. Він благословив, тож не спроможний я змінити це.

[21] Não viu iniqüidade em Jacó, nem contemplou desventura em Israel; o SENHOR, seu Deus, está com ele, no meio dele se ouvem aclamações ao seu Rei.

[21]Не буде Якову невдачі. Не буде лиха для Ізраїлю. Господь Бог його з ним. Його, як царя, серед них величають.

[22] Deus os tirou do Egito; as forças deles são como as do boi selvagem.

[22]Бог, Який із Єгипту їх вивів, для них, мов буйвол дужий.

[23] Pois contra Jacó não vale encantamento, nem adivinhação contra Israel; agora, se poderá dizer de Jacó e de Israel: Que coisas tem feito Deus!

[23]Немає жодних чар проти Якова. Немає жодного чаклунства проти Ізраїлю. То кажуть про Якова і про Ізраїль: „Погляньте, що Бог зробив!"

[24] Eis que o povo se levanta como leoa e se ergue como leão; não se deita até que devore a presa e beba o sangue dos que forem mortos.

[24]Встає народ цей, мов левиця, немов той лев, вони встають. Не ляже він, аж поки здобичі не з'їсть, і не нап'ється крові тих, кого убив».

[25] Então, disse Balaque a Balaão: Nem o amaldiçoarás, nem o abençoarás.

[25]Тоді Валак сказав Валааму: «Не проклинай їх, але ж і не благословляй!»

[26] Porém Balaão respondeu e disse a Balaque: Não te disse eu: tudo o que o SENHOR falar, isso farei?

[26]Валаам відповів Валаку: «Хіба не казав я тобі: „Я зроблю все, що Господь мені звелить?"»

[27] Disse mais Balaque a Balaão: Ora, vem, e te levarei a outro lugar; porventura, parecerá bem aos olhos de Deus que dali mo amaldiçoes.

[27]Отже, Валак сказав Валааму: «Ходімо, я відведу тебе до іншого місця. Може, воно задовольнить Господа, і ти проклянеш їх звіти».

[28] Então, Balaque levou Balaão consigo ao cimo de Peor, que olha para o lado do deserto.

[28]Тож Валак привів Валаама на верхівку гори Пеор, оберненої до пустелі.

[29] Balaão disse a Balaque: Edifica-me, aqui, sete altares e prepara-me sete novilhos e sete carneiros.

[29]Тоді Валаам промовив до Валака: «Споруди для мене сім жертовників тут і приготуй для мене семеро волів і семеро баранів».

[30] Balaque, pois, fez como dissera Balaão e ofereceu sobre cada altar um novilho e um carneiro.

[30]Тож Валак зробив, як сказав Валам і приніс він вола й барана на кожному вівтарі.

Números 24

Balaão abençoa a Israel pela terceira vez

[1] Vendo Balaão que bem parecia aos olhos do SENHOR que abençoasse a Israel, não foi esta vez, como antes, ao encontro de agouros, mas voltou o rosto para o deserto.

[2] Levantando Balaão os olhos e vendo Israel acampado segundo as suas tribos, veio sobre ele o Espírito de Deus.

[3] Proferiu a sua palavra e disse: Palavra de Balaão, filho de Beor, palavra do homem de olhos abertos;

[4] palavra daquele que ouve os ditos de Deus, o que tem a visão do Todo-Poderoso e prostra-se, porém de olhos abertos:

[5] Que boas são as tuas tendas, ó Jacó! Que boas são as tuas moradas, ó Israel!

[6] Como vales que se estendem, como jardins à beira dos rios, como árvores de sândalo que o SENHOR plantou, como cedros junto às águas.

[7] Águas manarão de seus baldes, e as suas sementeiras terão águas abundantes; o seu rei se levantará mais do que Agague, e o seu reino será exaltado.

[8] Deus tirou do Egito a Israel, cujas forças são como as do boi selvagem; consumirá as nações, seus inimigos, e quebrará seus ossos, e, com as suas setas, os atravessará.

[9] Este abaixou-se, deitou-se como leão e como leoa; quem o despertará? Benditos

Числа 24

Третє Валаамове послання

[1]Валаам побачив, що то добре в Господніх очах — благословити Ізраїль, тоді не вдався він до віщування, як попередні рази, а повернувся обличчям до пустелі.

[2]Валаам підвів очі й побачив Ізраїль, який стояв табором за колінами своїми. Тоді зійшов на нього Дух Божий,

[3]і промовив він пророцтво своє: «Це слово Валаама, сина Беора, слово того, чиї ясно очі бачать,

[4]слово того, хто чує Боже слово, хто з'яви Бога Всемогутнього бачить, хто падає перед Ним, але з розплющеними очима.

[5]Які намети гарні в тебе, Якове! Оселі твої, о Ізраїлю!

[6]Ряди наметів простяглися, наче пальми, немов сади понад рікою, немов алое, Господом насаджене, немов ті кедри при воді.

[7]Вода точиться з віття їхнього, насіння напилося води досхочу. Цар їхній могутніший за Аґаґа, і царство їхнє піднесеться високо.

[8]Бог вивів їх з Єгипту. Він для них, неначе буйвол дужий. Вони пожеруть ворогів своїх, потрощать кістки їхні і знищать їхні стріли.

[9]Немов той лев, вони крадуться й спочивають, немов левиця, яку ніхто не розбудить. Благословенний той, хто

os que te abençoarem, e malditos os que te amaldiçoarem.

[10] Então, a ira de Balaque se acendeu contra Balaão, e bateu ele as suas palmas. Disse Balaque a Balaão: Chamei-te para amaldiçoares os meus inimigos; porém, agora, já três vezes, somente os abençoaste.

[11] Agora, pois, vai-te embora para tua casa; eu dissera que te cumularia de honras; mas eis que o SENHOR te privou delas.

[12] Então, Balaão disse a Balaque: Não falei eu também aos teus mensageiros, que me enviaste, dizendo:

[13] ainda que Balaque me desse a sua casa cheia de prata e ouro, não poderia traspassar o mandado do SENHOR, fazendo de mim mesmo bem ou mal; o que o SENHOR falar, isso falarei?

[14] Agora, eis que vou ao meu povo; vem, avisar-te-ei do que fará este povo ao teu, nos últimos dias.

A profecia de Balaão. A estrela de Jacó

[15] Então, proferiu a sua palavra e disse: Palavra de Balaão, filho de Beor, palavra do homem de olhos abertos,

[16] palavra daquele que ouve os ditos de Deus e sabe a ciência do Altíssimo; daquele que tem a visão do Todo-Poderoso e prostra-se, porém de olhos abertos:

[17] Vê-lo-ei, mas não agora; contemplá-lo-ei, mas não de perto; uma estrela procederá de Jacó, de Israel subirá um

благословляє тебе, проклятий той, хто тебе проклинає».

[10]Розгнівався Валак на Валаама і сплеснув руками. І сказав Валак Валааму: «Я покликав тебе прокляcти ворогів моїх, але ось ти вже тричі благословив їх.

[11]Тож забирайтеся геть додому! Я казав, що вшаную тебе, але ж Господь не дав тобі отримати таку честь».

[12]І відповів Валаам Валаку: «Хіба ж я не казав посланцям твоїм, яких ти посилав до мене:

[13]„Якщо навіть Валак віддасть мені свій палац, повний срібла й золота, я не переступлю наказу Господа і не вчиню ні доброго, ні злого з власної волі, а мушу казати те, що Господь говорить?”

[14]Тож тепер я повертаюся до народу мого, тож скажу я тобі, що цей народ з твоїм народом зробить у майбутньому».

Останнє Валаамове послання

[15]Отже, промовив він пророцтво своє: «Це слово Валаама, сина Беора, слово того, чиї очі бачать ясно,

[16]слово того, хто чує слова Божі, хто від Всевишнього має знання. Він бачить у з’явах Всемогутнього, падає перед Ним, але очі його розплющені.

[17]Я бачу Його, та не зараз. Я бачу Його, та не поруч. Вийде з Якова зірка. Здійметься берло з Ізраїлю. Потрощить Він голови Моаву поб’є лоби всіх дітей шетійців.

cetro que ferirá as têmporas de Moabe e destruirá todos os filhos de Sete.

[18] Edom será uma possessão; Seir, seus inimigos, também será uma possessão; mas Israel fará proezas.

[18]Едом стане власністю їхньою, Сеїр, ворог їхній, належати їм буде, бо Ізраїль легкий на хоробрі вчинки.

[19] De Jacó sairá o dominador e exterminará os que restam das cidades.

[19]Вийде з Якова правитель і знищить тих, хто лишиться по тих містах».

[20] Viu Balaão a Amaleque, proferiu a sua palavra e disse: Amaleque é o primeiro das nações; porém o seu fim será destruição.

[20]Потім Валаам побачив амаликійців і промовив пророцтво своє: «Хоч і були амаликійці першими серед народів, а остаточне знищення — ось такий у них кінець».

[21] Viu os queneus, proferiu a sua palavra e disse: Segura está a tua habitação, e puseste o teu ninho na penha.

[21]Побачив він кенітів і промовив пророцтво своє: «Безпечна оселя твоя, гніздо твоє високо на скелі.

[22] Todavia, o queneu será consumido. Até quando? Assur te levará cativo.

[22]Та загинуть кеніти, коли Ассирія в полон вас візьме».

[23] Proferiu ainda a sua palavra e disse: Ai! Quem viverá, quando Deus fizer isto?

[23]Тоді промовив Валаам своє пророцтво: «Хто ж виживе, якщо Господь таке вчинить?

[24] Homens virão das costas de Quitim em suas naus; afligirão a Assur e a Héber; e também eles mesmos perecerão.

[24]Кораблі прийдуть від берегів Киттиму і вразять Ассирію та Евер».

[25] Então, Balaão se levantou, e se foi, e voltou para a sua terra; e também Balaque se foi pelo seu caminho.

[25]Встав Валаам і пішов додому, а Валак пішов своєю дорогою.

Números 25

A adoração a Baal-Peor e o zelo de Fineias

[1] Habitando Israel em Sitim, começou o povo a prostituir-se com as filhas dos moabitas.

[2] Estas convidaram o povo aos sacrifícios dos seus deuses; e o povo comeu e inclinou-se aos deuses delas.

[3] Juntando-se Israel a Baal-Peor, a ira do SENHOR se acendeu contra Israel.

Числа 25

Ізраїль у Пеорі

[1]Народ Ізраїлю став табором в Шиттимі, й чоловіки вдалися до розпусти з моавськими жінками.

[2]Ті запрошували чоловіків приєднатися до жертв їхнім богам. Тож народ їв ці жертви, й вони поклонялися хибним богам.

[3]Так Ізраїль почав поклонятися Ваал-Пеору. І розгнівався Господь на Ізраїль.

[4] Disse o SENHOR a Moisés: Toma todos os cabeças do povo e enforca-os ao SENHOR ao ar livre, e a ardente ira do SENHOR se retirará de Israel.

[4]І сказав Господь Мойсею: «Візьми всіх вождів народу й повісь їх привселюдно перед Господом. Тоді гнів Господній відвернеться від Ізраїлю».

[5] Então, Moisés disse aos juízes de Israel: Cada um mate os homens da sua tribo que se juntaram a Baal-Peor.

[5]І сказав Мойсей суддям Ізраїлю: «Кожен із вас мусить убити тих ваших людей, що стали вклонятися Ваал-Пеору».

[6] Eis que um homem dos filhos de Israel veio e trouxe a seus irmãos uma midianita perante os olhos de Moisés e de toda a congregação dos filhos de Israel, enquanto eles choravam diante da tenda da congregação.

[6]Якраз тоді прийшов один із синів Ізраїлю і привів братам своїм мидіанку на очах Мойсея і всього народу Ізраїлю, що плакав при вході до намету зібрання.

[7] Vendo isso Finéias, filho de Eleazar, o filho de Arão, o sacerdote, levantou-se do meio da congregação, e, pegando uma lança,

[7]Коли Фінегас, син Елеазара, сина священика Аарона, побачив це, він вийшов із зібрання і взяв списа.

[8] foi após o homem israelita até ao interior da tenda, e os atravessou, ao homem israelita e à mulher, a ambos pelo ventre; então, a praga cessou de sobre os filhos de Israel.

[8]Він пішов слідом за тим ізраїльтянином у її намет. І пробив він обох і ізраїльтянина, й мидіанку в живіт. Тоді припинилася страшна пошесть серед людей Ізраїлю.

[9] Os que morreram da praga foram vinte e quatro mil.

[9]Двадцять чотири тисячі чоловік померло від тієї моровиці.

[10] Então, disse o SENHOR a Moisés:

[10]І сказав Господь Мойсею:

[11] Finéias, filho de Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, desviou a minha ira de sobre os filhos de Israel, pois estava animado com o meu zelo entre eles; de sorte que, no meu zelo, não consumi os filhos de Israel.

[11]«Фінегас, син Елеазара, сина священика Аарона, врятував народ Ізраїлю від гніву Мого, бо в їхньому середовищі так само розлютився, як Я. Тож Я не вигубив народ Ізраїлю у гніві Своєму.

[12] Portanto, dize: Eis que lhe dou a minha aliança de paz.

[12]Через це оголоси: „Я укладаю з ним мирну Угоду.

[13] E ele e a sua descendência depois dele terão a aliança do sacerdócio perpétuo;

[13]Ось ця угода: і він, і нащадки його, що після нього, завжди будуть священиками, оскільки Він за свого Бога

porquanto teve zelo pelo seu Deus e fez expiação pelos filhos de Israel.

розлютився і спокутував за народ Ізраїлю”».

14 O nome do israelita que foi morto (morto com a midianita) era Zinri, filho de Salu, príncipe da casa paterna dos simeonitas.

14Ім'я ізраїльтянина, вбитого разом з мидіанкою, було Зимрі, син Салу, голови роду в коліні Симеона.

15 O nome da mulher midianita que foi morta era Cosbi, filha de Zur, cabeça do povo da casa paterna entre os midianitas.

15Ім'я вбитої мидіанки було Козбі, дочка Зура, який був вождем одного з мидіанських племен.

16 Disse mais o SENHOR a Moisés:

16І сказав Господь Мойсею:

17 Afligireis os midianitas e os ferireis,

17«Станьте ворогами мидіанцям і повбивайте їх,

18 porque eles vos afligiram a vós outros quando vos enganaram no caso de Peor e no caso de Cosbi, filha do príncipe dos midianitas, irmã deles, que foi morta no dia da praga no caso de Peor.

18бо вони були ворожі до вас, обдуривши вас Пеором і сестрою їхньою Козбі, дочкою вождя свого, жінкою, вбитою під час моровиці через те, що сталося в Пеорі».

Números 26

O censo de todos os israelitas

1 Passada a praga, falou o SENHOR a Moisés e a Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, dizendo:

Числа 26

Перепис народу

1Після страшної моровиці Господь сказав Мойсею та Елеазару, сину священика Аарона:

2 Levantai o censo de toda a congregação dos filhos de Israel, da idade de vinte anos para cima, segundo as casas de seus pais, todo que, em Israel, for capaz de sair à guerra.

2«Перелічіть усю громаду народу ізраїльського за родами їхніми: всіх чоловіків Ізраїлю від двадцяти років і старше, що здатні служити у війську».

3 Moisés e Eleazar, o sacerdote, pois, nas campinas de Moabe, ao pé do Jordão, na altura de Jericó, falaram aos cabeças de Israel, dizendo:

3Тож Мойсей та священик Елеазар звернулися до них на рівнинах Моаву біля Йордану, проти Єрихона. І сказали вони:

4 Contai o povo da idade de vinte anos para cima, como o SENHOR ordenara a Moisés e aos filhos de Israel que saíram do Egito:

4«Перелічіть кожного чоловіка віком від двадцяти і старше, як Господь наказав Мойсею та народу Ізраїлю, коли вони вийшли із землі Єгипетської».

[5] Rúben, o primogênito de Israel; os filhos de Rúben: de Enoque, a família dos enoquitas; de Palu, a família dos paluítas;
[6] de Hezrom, a família dos hezronitas; de Carmi, a família dos carmitas.
[7] São estas as famílias dos rubenitas; os que foram deles contados foram quarenta e três mil e setecentos e trinta.
[8] O filho de Palu: Eliabe.
[9] Os filhos de Eliabe: Nemuel, Datã e Abirão; estes, Datã e Abirão, são os que foram eleitos pela congregação, os quais moveram a contenda contra Moisés e contra Arão, no grupo de Corá, quando moveram a contenda contra o SENHOR;
[10] quando a terra abriu a boca e os tragou com Corá, morrendo aquele grupo; quando o fogo consumiu duzentos e cinqüenta homens, e isso serviu de advertência.
[11] Mas os filhos de Corá não morreram.
[12] Os filhos de Simeão, segundo as suas famílias: de Nemuel, a família dos nemuelitas; de Jamim, a família dos jaminitas; de Jaquim, a família dos jaquinitas;
[13] de Zera, a família dos zeraítas; de Saul, a família dos saulitas.
[14] São estas as famílias dos simeonitas, num total de vinte e dois mil e duzentos.
[15] Os filhos de Gade, segundo as suas famílias: de Zefom, a família dos zefonitas; de Hagi, a família dos hagitas; de Suni, a família dos sunitas;

[5]Рувим був первістком Ізраїлю. Нащадки Рувима: від Ханоха — рід ханохіїв, від Паллу — рід паллуїв;

[6]від Хезрона — рід хезроніїв, від Кармія — рід карміїв.

[7]Це роди Рувима. Число порахованих було сорок три тисячі сімсот тридцять чоловік.

[8]Еліав був сином Паллу.

[9]Синами Еліава були Немуел, Датан і Авірам. Це були ті самі Датан та Авірам, обрані з громади, що бунтували проти Мойсея та Аарона разом з прибічниками Кори, коли повстали проти Господа.

[10]Земля тоді роззявила пащу й проковтнула їх разом з Корою; ця зграя загинула, коли вогонь пожер двісті п’ятдесят чоловік, і вони стали пересторогою для інших.

[11]Але сини Кори не померли.

[12]Оце нащадки Сімеона родами їхніми: від Немуела — рід немуеліїв; від Яміна — рід яминіїв; від Якина — рід якиніїв;

[13]від Зери — рід зераїв; від Шаула — рід шауліїв.

[14]Це були роди Симеона. Вони налічували двадцять дві тисячі двісті чоловік.

[15]Ось нащадки Ґада за родами їхніми: від Зефона — рід зефоніїв; від Хаґґі — рід хаґґіїв; від Шуні — рід шуніїв;

[16] de Ozni, a família dos oznitas; de Eri, a família dos eritas;

[17] de Arodi, a família dos aroditas; de Areli, a família dos arelitas.

[18] São estas as famílias dos filhos de Gade, segundo os que foram deles contados, num total de quarenta mil e quinhentos.

[19] Os filhos de Judá: Er e Onã; mas Er e Onã morreram na terra de Canaã.

[20] Assim, os filhos de Judá foram, segundo as suas famílias: de Selá, a família dos selaítas; de Perez, a família dos perezitas; de Zera, a família dos zeraítas.

[21] Os filhos de Perez foram: de Hezrom, a família dos hezronitas; de Hamul, a família dos hamulitas.

[22] São estas as famílias de Judá, segundo os que foram deles contados, num total de setenta e seis mil e quinhentos.

[23] Os filhos de Issacar, segundo as suas famílias, foram: de Tola, a família dos tolaítas; de Puva, a família dos puvitas;

[24] de Jasube, a família dos jasubitas; de Sinrom, a família dos sinronitas.

[25] São estas as famílias de Issacar, segundo os que foram deles contados, num total de sessenta e quatro mil e trezentos.

[26] Os filhos de Zebulom, segundo a suas famílias, foram: de Serede, a família dos sereditas; de Elom, a família dos elonitas, de Jaleel, a família dos jaleelitas.

[27] São estas as famílias dos zebulonitas, segundo os que foram deles contados, num total de sessenta mil e quinhentos.

[16]від Озні — рід озніїв; від Ері — рід еріїв;

[17]від Арода — рідародіїв; від Арелі — рід ареліїв.

[18]Це були роди Ґада. Вони налічували сорок тисяч п’ятсот чоловік.

[19]Синами Юди були Ер та Онан. Ер та Онан померли в землі Ханаанській.

[20]Ось нащадки Юди за їхніми родами: від Шелаха — рід шелаїв; від Переза — рід перизійців; від Зери — рід зераїв.

[21]Ось нащадки Переза: від Хезрона — рід хезроніїв; від Хамула — рід хамуліїв.

[22]Це були роди Юди. Вони налічували сімдесят шість тисяч п’ятсот чоловік.

[23]Ось нащадки Іссахáра за їхніми родами: від Толи — рід толіїв; від Пуа — рід пуаїв;

[24]від Яшува — рід яшувіїв; від Шимрона — рід шимроніїв.

[25]Це були роди Іссахáра. Вони налічували шістдесят чотири тисячі триста чоловік.

[26]Ось нащадки Завулона за їхніми родами: від Середа — рід середіїв; від Елона — рід елоніїв; від Яглеела — рід яглееліїв.

[27]Це були роди Завулона. Вони налічували шістдесят тисяч п’ятсот чоловік.

[28] Os filhos de José, segundo as suas famílias, foram Manassés e Efraim.

[28]Ось сини Йосипа за їхніми родами: Манассія та Ефраїм.

[29] Os filhos de Manassés foram: de Maquir, a família dos maquiritas; e Maquir gerou a Gileade; de Gileade, a família dos gileaditas.

[29]Ось нащадки Манассії: від Макіра — рід макіріїв (Макір був батьком Ґілеада); від Ґілеада — рід ґілеадців.

[30] São estes os filhos de Gileade: de Jezer, a família dos jezeritas; de Heleque, a família dos helequitas;

[30]Оце були нащадки Ґілеада: від Іезера — рід іезеріїв; від Хелека — рід хелекіїв;

[31] de Asriel, a família dos asrielitas; de Siquém, a família dos siquemitas.

[31]від Азріела — рід асріеліїв; від Сихема — рід сихеміїв;

[32] De Semida, a família dos semidaítas; de Héfer, a família dos heferitas.

[32]від Шеміда — рід шемідіїв; від Хефера — рід хеферіїв.

[33] Porém Zelofeade, filho de Héfer, não tinha filhos, senão filhas; os nomes das filhas de Zelofeade foram: Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza.

[33]Зелофехад був сином Хефера. Він синів не мав, лише дочок. Імена дочок Зелофехада були: Махла, Ноа, Гоґла, Милка і Тирца.

[34] São estas as famílias de Manassés; os que foram deles contados foram cinqüenta e dois mil e setecentos.

[34]Це були роди Манассії. Вони налічували п'ятдесят дві тисячі сімсот чоловік.

[35] São estes os filhos de Efraim, segundo as suas famílias: de Sutela, a família dos sutelaítas; de Bequer, a família dos bequeritas; de Taã, a família dos taanitas.

[35]Ось нащадки Ефраїма за їхніми родами: від Шутели — рід шутелаїв; від Векера — рід векеріїв; від Тагана — рід таганіїв.

[36] De Erã, filho de Sutela: de Erã, a família dos eranitas.

[36]Ось нащадки Шутели: від Ерана — рід ераніїв.

[37] São estas as famílias dos filhos de Efraim, segundo os que foram deles contados, num total de trinta e dois mil e quinhentos. São estes os filhos de José, segundo as suas famílias.

[37]Це були роди Ефраїма. Вони налічували тридцять дві тисячі п'ятсот чоловік. Це були нащадки Йосипа за їхніми родами.

[38] Os filhos de Benjamim, segundo as suas famílias: de Belá, a família dos belaítas; de Asbel, a família dos asbelitas; de Airão, a família dos airamitas;

[38]Ось нащадки Веніамина за їхніми родами: від Бели — рід белаїв; від Ашбела — рід ашбеліїв; від Аґірама — рід аґіраміїв;

[39] de Sufã, a família dos sufamitas; de Hufã, a família dos hufamitas.

[40] Os filhos de Belá foram: Arde e Naamã; de Arde, a família dos arditas; de Naamã, a família dos naamanitas.

[41] São estes os filhos de Benjamim, segundo as suas famílias; os que foram deles contados foram quarenta e cinco mil e seiscentos.

[42] São estes os filhos de Dã, segundo as suas famílias: de Suão, a família dos suamitas. São estas as famílias de Dã, segundo as suas famílias.

[43] Todas as famílias dos suamitas, segundo os que foram deles contados, tinham sessenta e quatro mil e quatrocentos.

[44] Os filhos de Aser, segundo as suas famílias: de Imna, a família dos imnaítas; de Isvi, a família dos isvitas; de Berias, a família dos beriaítas.

[45] Os filhos de Berias foram: de Héber, a família dos heberitas; de Malquiel, a família dos malquielitas.

[46] O nome da filha de Aser foi Sera.

[47] São estas as famílias dos filhos de Aser, segundo os que foram deles contados, num total de cinqüenta e três mil e quatrocentos.

[48] Os filhos de Naftali, segundo as suas famílias: de Jazeel, a família dos jazeelitas; de Guni, a família dos gunitas;

[49] de Jezer, a família dos jezeritas; de Silém, a família dos silemitas.

[50] São estas as famílias de Naftali, segundo as suas famílias; os que foram deles

[39]від Шуфама — рід шуфаміїв; від Гуфама — рід гуфаміїв.

[40]Синами Бели були Ард і Нааман; від Арда — рід ардіїв; від Наамана — рід нааманіїв.

[41]Це були роди Веніамина. Вони налічували сорок п'ять тисяч шістсот чоловік.

[42]Ось нащадки Дана за їхніми родами: від Шугама — рід шугаміїв. Це були нащадки Дана за їхніми родами.

[43]Всього перелічених з роду шугаміїв було шістдесят чотири тисячі чотириста чоловік.

[44]Ось нащадки Ашера за їхніми родами: від Імни — рід імнаїв; від Ішві — рід ішвіїв; від Верії — рід веріїв.

[45]Від нащадків Верії: від Хевера — рід хеверіїв; від Малкіела — рід малкіеліїв.

[46](Ім'я дочки Ашера було Сера).

[47]Це були роди Ашера. Вони налічували п'ятдесят три тисячі чотириста чоловік.

[48]Ось нащадки Нафталі за їхніми родами: від Ягзеела — рід ягзееліїв; від Ґуні — рід ґуніїв;

[49]від Єзера — рід єзеріїв; від Шиллема — рід шиллеміїв.

[50]Це були роди Нафталі. Вони налічували сорок п'ять тисяч п'ятсот чоловік.

contados, foram quarenta e cinco mil e quatrocentos.

51 São estes os contados dos filhos de Israel: seiscentos e um mil setecentos e trinta.

51Всього народ Ізраїлю налічував шістсот одну тисячу сімсот тридцять чоловік.

A lei acerca da divisão da terra

52 Disse o SENHOR a Moisés:

52Господь сказав Мойсею:

53 A estes se repartirá a terra em herança, segundo o censo.

53«Землю поділено буде між ними як спадщину поіменно.

54 À tribo mais numerosa darás herança maior, à pequena, herança menor; a cada uma, em proporção ao seu número, se dará a herança.

54Для більших зроби більшу спадщину, для менших — меншу. Кожному дадуть його спадщину за кількістю.

55 Todavia, a terra se repartirá por sortes; segundo os nomes das tribos de seus pais, a herdarão.

55Але земля розподілятиметься за жеребом. Вони успадковують її за іменами своїх колін.

56 Segundo a sorte, repartir-se-á a herança deles entre as tribos maiores e menores.

56Спадщина кожного, незважаючи великий чи малий, розподілятиметься за жеребом».

O censo dos levitas

57 São estes os que foram contados dos levitas, segundo as suas famílias: de Gérson, a família dos gersonitas; de Coate, a família dos coatitas; de Merari, a família dos meraritas.

57Ось левити, яких пораховано було за їхніми родами: від Ґершона — рід гершоніїв; від Когата — рід когатіїв; від Мерарі — рід Мераріїв.

58 São estas as famílias de Levi: a família dos libnitas, a família dos hebronitas, a família dos malitas, a família dos musitas, a família dos coraítas. Coate gerou a Anrão.

58Це також роди Левія: рід Левнія; рід Хеврона; рід Маглі; рід Мушія; рід Кори. Когат був батьком Амрама.

59 A mulher de Anrão chamava-se Joquebede, filha de Levi, a qual lhe nasceu no Egito; teve ela, de Anrão, a Arão, e a Moisés, e a Miriã, irmã deles.

59Ім'я Амрамової дружини було Йогевед, дочка Левія, яка народилась у Левія в Єгипті. Вона народила Амрамові Аарона, Мойсея та їхню сестру Міріам.

60 A Arão nasceram Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

60У Аарона народилися Надав, Авігу, Елеазар та Ітамар.

[61] Nadabe e Abiú morreram quando levaram fogo estranho perante o SENHOR.

[62] Os que foram deles contados foram vinte e três mil, todo homem da idade de um mês para cima; porque estes não foram contados entre os filhos de Israel, porquanto lhes não foi dada herança com os outros.

[63] São estes os que foram contados por Moisés e o sacerdote Eleazar, que contaram os filhos de Israel nas campinas de Moabe, ao pé do Jordão, na altura de Jericó.

[64] Entre estes, porém, nenhum houve dos que foram contados por Moisés e pelo sacerdote Arão, quando levantaram o censo dos filhos de Israel no deserto do Sinai.

[65] Porque o SENHOR dissera deles que morreriam no deserto; e nenhum deles ficou, senão Calebe, filho de Jefoné, e Josué, filho de Num.

Números 27

A lei acerca dos direitos de filhas herdeiras. As filhas de Zelofeade

[1] Então, vieram as filhas de Zelofeade, filho de Héfer, filho de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés, entre as famílias de Manassés, filho de José. São estes os nomes de suas filhas: Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza.

[2] Apresentaram-se diante de Moisés, e diante de Eleazar, o sacerdote, e diante dos príncipes, e diante de todo o povo, à porta da tenda da congregação, dizendo:

[61]Надав та Авігу померли, коли приносили негідний вогонь перед Господом.

[62]Усіх же порахованих хлопчиків та чоловіків віком від одного місяця і старше було двадцять три тисячі, бо їх не було пораховано серед решти народу Ізраїлю, адже їм не дісталося спадщини поміж народу Ізраїлю.

[63]Це були люди, пораховані Мойсеєм та священиком Елеазаром, які переписали народ Ізраїлю на рівнинах Моаву, біля Йордану, навпроти Єрихона.

[64]Між ним не було вже жодного з тих, кого рахували Мойсей з Аароном, які переписували народ Ізраїлю в пустелі Синай.

[65]Бо Господь сказав проти них: «Вони помруть у пустелі. Ніхто з них не лишиться в живих, крім Калева, сина Єфунне, та Ісуса, сина Навина».

Числа 27

Зелофехадова дочка

[1]Вийшли дочки Зелофехада, сина Хефера, сина Ґілеада, сина Макіра, сина Манассії з коліна Манассії, сина Йосипа. Ось імена його дочок: Махла, Ноа, Гоґла, Милка та Тирца.

[2]Стали вони перед Мойсеєм, священиком Елеазаром, вождями і всією громадою при вході до намету зібрання і сказали:

[3] Nosso pai morreu no deserto e não estava entre os que se ajuntaram contra o SENHOR no grupo de Corá; mas morreu no seu próprio pecado e não teve filhos.

[4] Por que se tiraria o nome de nosso pai do meio da sua família, porquanto não teve filhos? Dá-nos possessão entre os irmãos de nosso pai.

[5] Moisés levou a causa delas perante o SENHOR.

[6] Disse o SENHOR a Moisés:

[7] As filhas de Zelofeade falam o que é justo; certamente, lhes darás possessão de herança entre os irmãos de seu pai e farás passar a elas a herança de seu pai.

[8] Falarás aos filhos de Israel, dizendo: Quando alguém morrer e não tiver filho, então, fareis passar a sua herança a sua filha.

[9] E, se não tiver filha, então, a sua herança dareis aos irmãos dele.

[10] Porém, se não tiver irmãos, dareis a sua herança aos irmãos de seu pai.

[11] Se também seu pai não tiver irmãos, dareis a sua herança ao parente mais chegado de sua família, para que a possua; isto aos filhos de Israel será prescrição de direito, como o SENHOR ordenou a Moisés.

Deus prediz a morte de Moisés
Deuteronômio 3.23-29

[12] Depois, disse o SENHOR a Moisés: Sobe a este monte Abarim e vê a terra que dei aos filhos de Israel.

[3]«Батько наш помер у пустелі. Не був він серед прибічників Кори, який виступив проти Господа, але помер через свій власний гріх і синів не мав.

[4]Чому ж то ім'я батька нашого має зникнути з його роду, бо він не мав сина? Дайте на власність серед братів батька нашого».

[5]Тож Мойсей розповів їхню справу перед Господом.

[6]І сказав Господь Мойсею:

[7]«Те, що кажуть дочки Зелофехада — справедливо. Дай їм власність, яку вони передадуть нащадкам своїм серед братів батька їхнього. Віддай їм те, що мав би їхній батько дати синам,

[8]і скажи народу Ізраїлю: „Коли чоловік помирає, не маючи сина, ви мусите передати його власність дочкам його.

[9]А якщо в нього немає дочки, мусите віддати його власність братам його.

[10]Якщо в нього немає братів, ви мусите віддати власність братам батька його.

[11]Якщо в батька немає братів, тоді ви мусите віддати його власність найближчим родичам з його роду, і людина та успадкує її. Це буде законний присуд для народу Ізраїлю, як заповідав Мойсею Господь"».

Ісус — новий вождь

[12]І сказав Господь Мойсею: «Вийди на цю гору Аварим і подивися на землю, яку Я даю народу Ізраїлю.

[13] E, tendo-a visto, serás recolhido também ao teu povo, assim como o foi teu irmão Arão;

[13]Коли побачиш її, ти також приєднаєшся до батьків своїх, так само, як брат твій Аарон приєднався до них.

[14] porquanto, no deserto de Zim, na contenda da congregação, fostes rebeldes ao meu mandado de me santificar nas águas diante dos seus olhos. São estas as águas de Meribá de Cades, no deserto de Zim.

[14]Бо ви не послухалися веління Мого в пустелі Сін, коли громада сперечалася зі Мною біля вод Меріви, ви не вшанували Мене перед ними як святого перед водами».

[15] Então, disse Moisés ao SENHOR:

[15]Мойсей сказав Господу:

[16] O SENHOR, autor e conservador de toda vida, ponha um homem sobre esta congregação

[16]«Нехай Господь Бог, Який знає думки всіх людей, призначить вождя над громадою,

[17] que saia adiante deles, e que entre adiante deles, e que os faça sair, e que os faça entrar, para que a congregação do SENHOR não seja como ovelhas que não têm pastor.

[17]який би очолив їх у бою, і який виводив би їх і приводив, щоб громада Господа не була, мов та отара без пастиря».

Josué designado sucessor de Moisés

[18] Disse o SENHOR a Moisés: Toma Josué, filho de Num, homem em quem há o Espírito, e impõe-lhe as mãos;

[18]І сказав Господь Мойсею: «Візьми Ісуса, сина Навина, що має Дух Божий у собі, і поклади на нього руку.

[19] apresenta-o perante Eleazar, o sacerdote, e perante toda a congregação; e dá-lhe, à vista deles, as tuas ordens.

[19]Хай він стане перед священиком Елеазаром і всією громадою і наділи владою його перед їхніми очами.

[20] Põe sobre ele da tua autoridade, para que lhe obedeça toda a congregação dos filhos de Israel.

[20]Передай йому владу Свою, щоб уся громада синів Ізраїлю слухалася його.

[21] Apresentar-se-á perante Eleazar, o sacerdote, o qual por ele consultará, segundo o juízo do Urim, perante o SENHOR; segundo a sua palavra, sairão e, segundo a sua palavra, entrarão, ele, e todos os filhos de Israel com ele, e toda a congregação.

[21]Він повинен стояти перед священиком Елеазаром, і той діставатиме рішення для нього від Господа, запитуючи урим. За велінням Господа він і всі сини Ізраїлю з ним, і уся громада виходитимуть і входитимуть».

[22] Fez Moisés como lhe ordenara o SENHOR, porque tomou a Josué e apresentou-o perante Eleazar, o sacerdote, e perante toda a congregação;

[23] e lhe impôs as mãos e lhe deu as suas ordens, como o SENHOR falara por intermédio de Moisés.

[22]Отже, Мойсей зробив так, як Господь йому наказав. Узяв він Ісуса й поставив перед священиком Елеазаром і всією громадою.

[23]Тоді поклав він руки на Ісуса і наділив його владою, як Господь наказав через Мойсея.

Números 28

Ofertas contínuas
Êxodo 29.38-42

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Dá ordem aos filhos de Israel e dize-lhes: Da minha oferta, do meu manjar para as minhas ofertas queimadas, do aroma agradável, tereis cuidado, para mas trazer a seu tempo determinado.

[3] Dir-lhes-ás: Esta é a oferta queimada que oferecereis ao SENHOR, dia após dia: dois cordeiros de um ano, sem defeito, em contínuo holocausto;

[4] um cordeiro oferecerás pela manhã, e o outro, ao crepúsculo da tarde;

[5] e a décima parte de um efa de flor de farinha, em oferta de manjares, amassada com a quarta parte de um him de azeite batido.

[6] É holocausto contínuo, instituído no monte Sinai, de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[7] A sua libação será a quarta parte de um him para o cordeiro; no santuário, oferecerás a libação de bebida forte ao SENHOR.

[8] E o outro cordeiro oferecerás no crepúsculo da tarde; como a oferta de

Числа 28

Щоденні жертви

[1]І сказав Господь Мойсею:

[2]«Дай цей наказ народу Ізраїлю. Скажи їм: „Ви повинні точно в належний час приносити Мені істотні пожертви як дари, пахощі, приємні Мені”.

[3]Скажи їм: „Ось дар, який ви маєте приносити Господу як повсякденну жертву всеспалення: двоє однорічних ягнят без вади.

[4]Маєте приносити одне ягня вранці, а друге — ввечері.

[5]І одну десятину добірного борошна, замішаного з чверткою гіна найкращої оливи, як хлібну жертву.

[6]Це повсякчасна жертва всеспалення, що розпочалася на горі Синай, приємні пахощі, хлібна жертва Господу.

[7]Разом із цим також приносьте ливну жертву: одну чверть гіна борошна із кожним ягням. Возливай ливну жертву Господу у святому місці.

[8]Тоді приносьте інше ягня як дар, пахощі, приємні Господу, надвечір з хлібною та ливною жертвами, як і

manjares da manhã e como a sua libação, o trarás em oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

[9] No dia de sábado, oferecerás dois cordeiros de um ano, sem defeito, e duas décimas de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, e a sua libação;

[10] é holocausto de cada sábado, além do holocausto contínuo e a sua libação.

[11] Nos princípios dos vossos meses, oferecereis, em holocausto ao SENHOR, dois novilhos e um carneiro, sete cordeiros de um ano, sem defeito,

[12] e três décimas de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, para um novilho; duas décimas de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, para um carneiro;

[13] e uma décima de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, para um cordeiro; é holocausto de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[14] As suas libações serão a metade de um him de vinho para um novilho, e a terça parte de um him para um carneiro, e a quarta parte de um him para um cordeiro; este é o holocausto da lua nova de cada mês, por todos os meses do ano.

вранці, жертву всеспалення, пахощі, приємні Господу.

Суботні жертви

[9]Суботнього дня принеси двох ягнят без вади й дві десятини добірного борошна, замішаного на оливі як хлібну жертву й ливну жертву до того.

[10]Принось жертву всеспалення щосуботи разом із повсякденними жертвами всеспалення й ливними жертвами.

Щомісячні зібрання

[11]Першого дня кожного місяця ви мусите приносити жертву всеспалення: двох бичків, одного барана й семеро ягнят-однолітток без вади.

[12]Також приносьте як хлібну жертву три десятини ефи найдобірнішого борошна, замішаного на оливі з кожним бичком та дві десятини ефи добірного борошна, замішаного на оливі з кожним бараном,

[13]а ще з кожним ягням приносьте хлібну жертву в десятину ефи добірного борошна, замішаного на оливі. Це жертва всеспалення, приємні пахощі, дар Господу.

[14]Ливними жертвами будуть: півгіна вина до кожного бичка, третина гіна до кожного барана й чверть гіна до кожного ягняти. Оце щомісячна жертва всеспалення, кожного нового місяця протягом року.

[15] Também se trará um bode como oferta pelo pecado, ao SENHOR, além do holocausto contínuo, com a sua libação.

[15]Мусите принести Господу одного козла як жертву очищення, крім повсякчасної жертви всеспалення, та ливну жертву до нього.

Пасха

[16] No primeiro mês, aos catorze dias do mês, é a Páscoa do SENHOR.

[16]Чотирнадцятого дня першого місяця святкуватиметься Пасха Господня.

[17] Aos quinze dias do mesmo mês, haverá festa; sete dias se comerão pães asmos.

[17]П'ятнадцятого дня того ж місяця буде свято. Протягом семи днів ви мусите їсти хліб, замішений без дріжджів.

[18] No primeiro dia, haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis;

[18]Першого дня у вас буде священне зібрання, і ви не повинні працювати.

[19] mas apresentareis oferta queimada em holocausto ao SENHOR, dois novilhos, um carneiro e sete cordeiros de um ano; ser-vos-ão eles sem defeito.

[19]Принесіть дар, жертву всеспалення Господу: двох биків, одного барана та семеро ягнят-однолітюк, всі вони мусять бути без вади.

[20] A sua oferta de manjares será flor de farinha, amassada com azeite; oferecereis três décimas para um novilho e duas décimas para um carneiro.

[20]Хлібне підношення до них буде з добірного борошна, замішаного на оливі. Візьми три десятини ефи до кожного бика та дві десятини ефи до кожного барана.

[21] Para cada um dos sete cordeiros oferecereis uma décima;

[21]До кожного з сімох ягнят беріть по десятині ефи борошна.

[22] e um bode, para oferta pelo pecado, para fazer expiação por vós.

[22]Мусите також принести одного козла як жертву очищення, щоб очиститися.

[23] Estas coisas oferecereis, além do holocausto da manhã, que é o holocausto contínuo.

[23]Принесіть усе це, крім повсякчасної вранішньої жертви всеспалення.

[24] Assim, oferecereis cada dia, por sete dias, o manjar da oferta queimada em aroma agradável ao SENHOR; além do holocausto contínuo, se oferecerá isto com a sua libação.

[24]Отак протягом семи днів мусите щоденно приносити, як хлібну пожертву як дар, пахощі, приємні Господу. Приносьте їх разом із ливними жертвами, крім повсякчасної жертви всеспалення.

[25] No sétimo dia, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

[25]Сьомого дня будуть у вас священне зібрання, і ви не повинні тоді працювати.

Свято Седмиць

[26] Também tereis santa convocação no dia das primícias, quando trouxerdes oferta nova de manjares ao SENHOR, segundo a

[26]У день перших плодів, коли приносите ви жертву першого хліба Господу, ваше свято Седмиць, і матимете священне

vossa Festa das Semanas; nenhuma obra servil fareis.

[27] Então, oferecereis ao SENHOR por holocausto, em aroma agradável: dois novilhos, um carneiro e sete cordeiros de um ano;

[28] a sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite: três décimas de um efa para um novilho, duas décimas para um carneiro,

[29] uma décima para cada um dos sete cordeiros;

[30] e um bode, para fazer expiação por vós.

[31] Oferecê-los-eis, além do holocausto contínuo, e da sua oferta de manjares, e das suas libações. Ser-vos-ão eles sem defeito.

зібрання. Ви не повинні того дня виконувати жодної роботи.

[27]Мусите принести як жертву всеспалення, приємні пахощі, дар Господу, двох биків, одного барана й сімох ягнят-однолітoк.

[28]І ще як хлібну жертву до них добірного борошна, замішаного на оливі. Візьміть до кожного бика три десятини ефи, дві десятини ефи до кожного барана,

[29]і по десятині ефи на кожного з сімох ягнят.

[30]Принесіть одного козла, щоб очиститися.

[31]Принесіть їх і разом з відповідними ливними жертвами, крім повсякчасної жертви всеспалення та хлібної жертви. Вони мусять бути без вади"».

Números 29

Ofertas nas outras festas solenes

[1] No primeiro dia do sétimo mês, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis; ser-vos-á dia do sonido de trombetas.

[2] Então, por holocausto, de aroma agradável ao SENHOR, oferecereis um novilho, um carneiro e sete cordeiros de um ano, sem defeito;

[3] e, pela sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite, três décimas de um efa para o novilho, duas décimas para o carneiro

[4] e uma décima para cada um dos sete cordeiros;

[5] e um bode, para oferta pelo pecado, para fazer expiação por vós,

Числа 29

Свято Сурем

[1]«Першого дня сьомого місяця будуть священні зібрання. Ви не повинні виконувати жодної роботи. Це буде день, коли ви сурмите в сурму.

[2]Ви приноситимете жертву всеспалення, пахощі, приємні Господу, одного бичка, одного барана та сімох ягнят-однолітoк без вад.

[3]А до них хлібну жертву з добірного борошна, замішаного на оливі: по три десятини ефи до кожного бичка, по дві десятини ефи до кожного барана

[4]та по десятині до кожного з сімох ягнят.

[5]А ще одного козла як жертву очищення, щоб очиститися.

[6] além do holocausto do mês e a sua oferta de manjares, do holocausto contínuo e a sua oferta de manjares, com as suas libações, segundo o seu estatuto, em aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[7] No dia dez deste sétimo mês, tereis santa convocação e afligireis a vossa alma; nenhuma obra fareis.

[8] Mas, por holocausto, em aroma agradável ao SENHOR, oferecereis um novilho, um carneiro e sete cordeiros de um ano; ser-vos-ão eles sem defeito.

[9] Pela sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite, oferecereis três décimas de um efa para o novilho, duas décimas para o carneiro

[10] e uma décima para cada um dos sete cordeiros;

[11] um bode, para oferta pelo pecado, além da oferta pelo pecado, para fazer expiação, e do holocausto contínuo, e da sua oferta de manjares com as suas libações.

[12] Aos quinze dias do sétimo mês, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis; mas sete dias celebrareis festa ao SENHOR.

[13] Por holocausto em oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR, oferecereis treze novilhos, dois carneiros e catorze cordeiros de um ano; serão eles sem defeito.

[6]Усе це, крім щомісячною жертви всеспалення з належною хлібною жертвою та обов'язковою жертвою всеспалення з належною хлібною жертвою та ливними жертвами, за обрядами. Це приємні пахощі, дар Господу.

День Спокути

[7]Десятого дня того ж сьомого місяця матимете святе зібрання. Не споживайте ніякої їжі й нічого не робіть.

[8]Принесете а жертву всеспалення Господу, приємні пахощі: одного бичка з череди, одного барана та сімох ягнят-однолітох. Вони мають бути без вади.

[9]А ще хлібну жертву до них із добірного борошна, замішаного на оливі: три десятини ефи до кожного бичка, дві десятини ефи до кожного барана

[10]й десятину ефи до кожного з сімох ягнят.

[11]А ще козла як жертву очищення. Це на додаток до жертви очищення, щоб очиститися і щоденної жертви всеспалення та її хлібної жертви й відповідних ливних жертв.

Свято Кущів

[12]П'ятнадцятого дня сьомого місяця ви матимете святі зібрання. Ви не повинні виконувати жодної роботи. Мусите відзначати свята на честь Господа протягом семи днів.

[13]Ви мусите принести в жертву всеспалення Господу, приємні пахощі: тринадцять бичків із череди, двох баранів та чотирнадцять ягнят-однолітох. Вони мають бути без вади.

[14] Pela oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite, três décimas de um efa para cada um dos treze novilhos, duas décimas para cada um dos dois carneiros

[14]А ще хлібну жертву до них із добірного борошна, замішаного на оливі — по три десятини ефи до кожного з тринадцяти бичків, по дві десятини ефи до кожного з двох баранів

[15] e uma décima para cada um dos catorze cordeiros;

[15]і десятині ефи до кожного з чотирнадцяти ягнят.

[16] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[16]А ще одного козла як жертву очищення на додаток до щоденної жертви всеспалення й відповідної хлібної жертви та ливної жертви до цього.

[17] No segundo dia, oferecereis doze novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[17]Другого дня принеси дванадцять бичків, двох баранів та чотирнадцять ягнят-одноліток. Вони мусять бути без вади.

[18] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[18]А також хлібні жертви з ливними жертвами до бичків, баранів та ягнят у необхідній кількості.

[19] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[19]А ще одного козла як жертву очищення на додаток до щоденної жертви всеспалення, відповідної хлібної жертви разом з ливними жертвами.

[20] No terceiro dia, oferecereis onze novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[20]Третього дня принеси одинадцять бичків, двох баранів, чотирнадцять ягнят-одноліток. Вони мають бути без вади.

[21] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[21]А також хлібні та ливні жертви до бичків, баранів та ягнят у належній кількості.

[22] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[22]А ще одного козла як жертву очищення не додаток до щоденної жертви всеспалення, відповідної хлібної та ливної жертв.

[23] No quarto dia, dez novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[23]Четвертого дня принеси десять бичків, двох баранів та чотирнадцять ягнят-одноліток. Вони мають бути без вади.

[24] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[24]А також хлібні та ливні жертви до бичків, баранів та ягнят у належній кількості.

[25] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[25]А ще одного козла як жертву очищення не додаток до щоденної жертви всеспалення, відповідної хлібної жертви і ливної жертви.

[26] No quinto dia, nove novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[26]П'ятого дня принеси дев'ять бичків, двох баранів і чотирнадцять ягнят однoліток. Вони мають бути без вади.

[27] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[27]А також хлібні та ливні жертви до бичків, баранів та ягнят у призначеній кількості.

[28] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[28]А ще одного козла як жертву очищення не додаток до щоденної жертви всеспалення, відповідної хлібної жертви і ливної жертви.

[29] No sexto dia, oito novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[29]Шостого дня принеси вісім бичків, двох баранів і чотирнадцять ягнят-однoліток. Вони мають бути без вади.

[30] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[30]А також хлібні та ливні жертви до бичків, баранів та ягнят у належній кількості.

[31] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[31]А ще одного козла як жертву очищення не додаток до щоденної жертви всеспалення, відповідної хлібної жертви і ливної жертви.

[32] No sétimo dia, sete novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[32]Сьомого дня принеси семеро бичків, двох баранів та чотирнадцять ягнят-однoліток. Вони мають бути без вади.

[33] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[33]А також хлібні та ливні жертви до бичків, баранів та ягнят у належній кількості.

[34] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[35] No oitavo dia, tereis reunião solene; nenhuma obra servil fareis;

[36] e, por holocausto, em oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR, oferecereis um novilho, um carneiro, sete cordeiros de um ano, sem defeito,

[37] com a oferta de manjares e as libações para o novilho, para o carneiro e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[38] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[39] Estas coisas oferecereis ao SENHOR nas vossas festas fixas, além dos vossos votos e das vossas ofertas voluntárias, para os vossos holocaustos, as vossas ofertas de manjares, as vossas libações e as vossas ofertas pacíficas.

[40] E falou Moisés aos filhos de Israel, conforme tudo o que o SENHOR lhe ordenara.

Números 30

Acerca de votos

Deuteronômio 23.21-23

[1] Falou Moisés aos cabeças das tribos dos filhos de Israel, dizendo: Esta é a palavra que o SENHOR ordenou:

[2] Quando um homem fizer voto ao SENHOR ou juramento para obrigar-se a

[34]А ще одного козла як жертву очищення не додаток до щоденної жертви всеспалення, відповідної хлібної жертви і ливної жертви.

[35]Восьмого дня матимете заключне зібрання. Ви не повинні виконувати жодної роботи.

[36]Принесете жертву всеспалення як дар, приємні пахощі Господу: одного бичка, одного барана й сімох ягнят-однолiток.

[37]А також хлібні та ливні жертви до бичків, баранів та ягнят у належній кількості.

[38]А ще одного козла як жертву очищення не додаток до щоденної жертви всеспалення, відповідної хлібної жертви і ливної жертви.

[39]Ви мусите приносити це Господу на свята ваші як ваші жертви всеспалення, хлібні та ливні жертви, а також мирні жертви на додаток до обітниць та добровільних приношень».

Числа 30

Обітниці жінкам

[1]Тож Мойсей сказав народу Ізраїлю саме те, що Господь заповідав йому. І промовив Мойсей до вождів колін народу ізраїльського: «Ось що Господь заповів:

[2]„Коли чоловік дає обітницю Господу або присягається не чинити чогось, він

alguma abstinência, não violará a sua palavra; segundo tudo o que prometeu, fará.

не повинен порушувати клятви своєї. Він мусить виконувати все, що сказав.

3 Quando, porém, uma mulher fizer voto ao SENHOR ou se obrigar a alguma abstinência, estando em casa de seu pai, na sua mocidade,

3Але коли жінка, ще в домі батька свого, бо молода, дає обітницю або присягається не чинити чогось,

4 e seu pai, sabendo do voto e da abstinência a que ela se obrigou, calar-se para com ela, todos os seus votos serão válidos; terá de observar toda a abstinência a que se obrigou.

4а її батько чує обітницю її і нічого їй не каже, тоді вона мусить виконувати всі свої обітниці й клятви.

5 Mas, se o pai, no dia em que tal souber, o desaprovar, não será válido nenhum dos votos dela, nem lhe será preciso observar a abstinência a que se obrigou; o SENHOR lhe perdoará, porque o pai dela a isso se opôs.

5Та коли її батько не схвалює її обітниць, почувши їх, жодна з обітниць її не чинні, й Господь відпустить її, бо батько не дозволив їй дотримуватися.

6 Porém, se ela se casar, ainda sob seus votos ou dito irrefletido dos seus lábios, com que a si mesma se obrigou,

6Якщо ж вийде жінка заміж після того, як склала обітницю або щось необачно пообіцяла,

7 e seu marido, ouvindo-o, calar-se para com ela no dia em que o ouvir, serão válidos os votos dela, e lhe será preciso observar a abstinência a que se obrigou.

7і чоловік її почує це й нічого їй не скаже, почувши, тоді обітниці й зобов'язання її будуть чинні.

8 Mas, se seu marido o desaprovar no dia em que o ouvir e anular o voto que estava sobre ela, como também o dito irrefletido dos seus lábios, com que a si mesma se obrigou, o SENHOR lho perdoará.

8Але якщо чоловік не схвалює її того самого дня, як почує це, тоді він може відмінити обітницю чи необачну обіцянку, і Господь відпустить її.

9 No tocante ao voto da viúva ou da divorciada, tudo com que se obrigar lhe será válido.

9Кожна обітниця вдови чи розлученої жінки мусить виконуватися.

[10] Porém, se fez voto na casa de seu marido ou com juramento se obrigou a alguma abstinência,

[11] e seu marido o soube, e se calou para com ela, e lho não desaprovou, todos os votos dela serão válidos; e lhe será preciso observar toda a abstinência a que a si mesma se obrigou.

[12] Porém, se seu marido lhos anulou no dia em que o soube, tudo quanto saiu dos lábios dela, quer dos seus votos, quer da abstinência a que a si mesma se obrigou, não será válido; seu marido lhos anulou, e o SENHOR perdoará a ela.

[13] Todo voto e todo juramento com que ela se obrigou, para afligir a sua alma, seu marido pode confirmar ou anular.

[14] Porém, se seu marido, dia após dia, se calar para com ela, então, confirma todos os votos dela e tudo aquilo a que ela se obrigou, porquanto se calou para com ela no dia em que o soube.

[15] Porém, se lhos anular depois de os ter ouvido, responderá pela obrigação dela.

[16] São estes os estatutos que o SENHOR ordenou a Moisés, entre o marido e sua mulher, entre o pai e sua filha moça se ela estiver em casa de seu pai.

Números 31

A vitória sobre os midianitas

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Vinga os filhos de Israel dos midianitas; depois, serás recolhido ao teu povo.

[3] Falou, pois, Moisés ao povo, dizendo: Armai alguns de vós para a guerra, e que

[10]Та коли заміжня жінка складає обітницю,

[11]і чоловік її чує, але нічого не каже, тоді вона має дотримуватися всіх обітниць і зобов’язань.

[12]Але якщо чоловік її відміняє їх того дня, коли почує про них, тоді всі її обітниці нечинні, і Господь відпустить її.

[13]Чоловік її може дозволити їй виконати обітницю, яку вона склала, або ж чоловік її може це відмінити.

[14]Якщо чоловік нічого не каже їй на другий день після того як почув, тоді вона мусить виконувати всі свої обітниці, бо він нічого не сказав їй того дня, як почув.

[15]Та якщо він забороняє їх після того, як почув, тоді він понесе гріх її”».

[16]Це закон, даний Господом Мойсею щодо чоловіка й дружини його і щодо батька й дочки в домі його, що живе там дівкою.

Числа 31

Ізраїль знову воює проти мидіанців

[1]І сказав Господь Мойсею:

[2]«Помстися мидіанцям за те, що вони вчинили народу Ізраїлю. Після цього приєднаєшся до пращурів своїх».

[3]Тож Мойсей сказав народу: «Озбройтеся для війни, щоб напасти на мидіанців і помстилися їм за Господа.

saiam contra os midianitas, para fazerem a vingança do SENHOR contra eles.

[4] Mil homens de cada tribo entre todas as tribos de Israel enviareis à guerra.

[5] Assim, dos milhares de Israel foram dados mil de cada tribo: doze mil ao todo, armados para a guerra.

[6] Mandou-os Moisés à guerra, de cada tribo mil, a estes e a Finéias, filho do sacerdote Eleazar, o qual levava consigo os utensílios sagrados, a saber, as trombetas para o toque de rebate.

[7] Pelejaram contra os midianitas, como o SENHOR ordenara a Moisés,

[8] e mataram todo homem feito. Mataram, além dos que já haviam sido mortos, os reis dos midianitas, Evi, Requém, Zur, Hur e Reba, cinco reis dos midianitas; também Balaão, filho de Beor, mataram à espada.

[9] Porém os filhos de Israel levaram presas as mulheres dos midianitas e as suas crianças; também levaram todos os seus animais, e todo o seu gado, e todos os seus bens.

[10] Queimaram-lhes todas as cidades em que habitavam e todos os seus acampamentos.

[11] Tomaram todo o despojo e toda a presa, tanto de homens como de animais.

[12] Trouxeram a Moisés, e ao sacerdote Eleazar, e à congregação dos filhos de Israel os cativos, e a presa, e o despojo, para o arraial, nas campinas de Moabe, junto do Jordão, na altura de Jericó.

O tratamento dos cativos

[4]Пошліть на війну тисячу чоловік від кожного коліна Ізраїлю».

[5]Тож по тисячі воїнів від кожного коліна з усіх тисяч Ізраїлю було озброєно на війну — усього дванадцять тисяч чоловік.

[6]Мойсей вирядив їх на війну — по тисячі чоловік від кожного коліна, та Фінегаса, сина священика Елеазара послав на війну. Фінегас узяв з собою святі речі та сурми для сполоху.

[7]Отже, воювали вони проти мидіанців, як Господь наказав Мойсею. Повбивали вони всіх чоловіків.

[8]Як і інших жертв, убили вони царів мидіанських: Евія, Рекема, Зура, Гура і Реву — п'ятьох царів мидіанських. Вони також зарубали Валаама, сина Беора.

[9]Сини Ізраїлю забрали в полон жінок мидіанських та дітей їхніх і забрали всіх в'ючних тварин, всі отари, все добро як здобич.

[10]Вони також спалили всі міста де ті мешкали, всі табори їхні.

[11]Вони позабирали всю здобич, завойовану на війні разом із людьми й худобою,

[12]і привели невільників і всю здобич, що взяли на війні, до Мойсея та священика Елеазара і до громади Ізраїлю, в табір на рівнинах Моаву біля Йордану, навпроти Єрихона.

[13] Moisés, e Eleazar, o sacerdote, e todos os príncipes da congregação saíram a recebê-los fora do arraial.

[13]Мойсей та священик Елеазар вийшли за табір їм назустріч.

[14] Indignou-se Moisés contra os oficiais do exército, capitães dos milhares e capitães das centenas, que vinham do serviço da guerra.

[14]Мойсей дуже розгнівався на воєначальників, тисяцьких та сотників, що повернулися з військового походу.

[15] Disse-lhes Moisés: Deixastes viver todas as mulheres?

[15]Мойсей запитав їх: «Ви залишили живими всіх жінок?

[16] Eis que estas, por conselho de Balaão, fizeram prevaricar os filhos de Israel contra o SENHOR, no caso de Peor, pelo que houve a praga entre a congregação do SENHOR.

[16]Це саме вони за порадою Валаама підбурили ізраїльтян відступитися від Господа того разу в Пеорі, і страшна моровиця впала на громаду Господню.

[17] Agora, pois, matai, dentre as crianças, todas as do sexo masculino; e matai toda mulher que coabitou com algum homem, deitando-se com ele.

[17]Тож тепер повбивайте всіх дітей чоловічої статі, вбийте кожну жінку, що спізнала чоловіка.

[18] Porém todas as meninas, e as jovens que não coabitaram com algum homem, deitando-se com ele, deixai-as viver para vós outros.

[18]Та лишить собі дівчат, що не спізнали чоловіка.

A purificação dos soldados e da presa

[19] Acampai-vos sete dias fora do arraial; qualquer de vós que tiver matado alguma pessoa e qualquer que tiver tocado em algum morto, ao terceiro dia e ao sétimo dia, vos purificareis, tanto vós como os vossos cativos.

[19]Не входьте до табором протягом семи днів. Кожен із вас або полонених ваших, хто вбив когось або торкнувся мертвого тіла, мусить очистити себе третього та сьомого дня.

[20] Também purificareis toda veste, e toda obra de peles, e toda obra de pêlos de cabra, e todo artigo de madeira.

[20]Ви мусите очистити будь-який одяг, все шкіряне, все, виготовлене з козлячої вовни чи з дерева».

[21] Então, disse o sacerdote Eleazar aos homens do exército que partiram à guerra: Este é o estatuto da lei que o SENHOR ordenou a Moisés.

[21]Тоді священик Елеазар сказав тим, хто ходив на війну: «Ось настанова Закону, який Господь дав Мойсею.

[22] Contudo, o ouro, a prata, o bronze, o ferro, o estanho e o chumbo,

[22]Золото, срібло, бронзу, залізо, цинк та оливо —

[23] tudo o que pode suportar o fogo fareis passar pelo fogo, para que fique limpo; todavia, se purificará com a água purificadora; mas tudo o que não pode suportar o fogo fareis passar pela água.

[23]все, що у вогні не горить, ви мусите кинути в огонь, щоб очистити. Все, що горить, має бути очищене водою.

[24] Também lavareis as vossas vestes ao sétimo dia, para que fiqueis limpos; e, depois, entrareis no arraial.

[24]Сьомого дня ви мусите випрати свій одяг, і будете чисті. Після цього можете повернутися в табір».

A divisão da presa

[25] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[25]І сказав Господь Мойсею:

[26] Faze a contagem da presa que foi tomada, tanto de homens como de animais, tu, e Eleazar, o sacerdote, e os cabeças das casas dos pais da congregação;

[26]«Ти й священик Елеазар та вожді громади порахуйте захоплене в полон на війні: людей і худобу.

[27] divide a presa em duas partes iguais, uma para os que, hábeis na peleja, saíram à guerra, e a outra para toda a congregação.

[27]Поділіть здобич між воїнами, що ходили на війну, і всією громадою.

[28] Então, para o SENHOR tomarás tributo dos homens do exército que saíram a esta guerra, de cada quinhentas cabeças, uma, tanto dos homens como dos bois, dos jumentos e das ovelhas.

[28]Ви мусите взяти данину Господу у воїнів, що ходили на війну, кожне п'ятисоте з людей, худоби, ослів та овець.

[29] Da metade que lhes toca o tomareis e o dareis ao sacerdote Eleazar, para a oferta do SENHOR.

[29]Все це візьмете з їхньої половини й віддасте священику Елеазару як данину Господу.

[30] Mas, da metade que toca aos filhos de Israel, tomarás, de cada cinqüenta, um, tanto dos homens como dos bois, dos jumentos e das ovelhas, de todos os animais; e os darás aos levitas que têm a seu cargo o serviço do tabernáculo do SENHOR.

[30]З половини народу Ізраїлю мусите взяти кожне п'ятдесяте з людей, худоби, ослів, овець — усіх тварин, і віддайте левитам, що правлять службу в святому наметі Господньому».

[31] Moisés e o sacerdote Eleazar fizeram como o SENHOR ordenara a Moisés.

[31]Мойсей та священик Елеазар зробили так, як Господь наказав Мойсею.

[32] Foi a presa, restante do despojo que tomaram os homens de guerra, seiscentas e setenta e cinco mil ovelhas,

[32]Вони захопили на війні таке: шістсот сімдесят п'ять тисяч овець,

[33] setenta e dois mil bois,

[33]сімдесят дві тисячі крупної худоби,

[34] sessenta e um mil jumentos

[34]шістдесят одну тисячу ослів

[35] e trinta e duas mil pessoas, as mulheres que não coabitaram com homem algum, deitando-se com ele.

[35]та тридцять дві тисячі людей, тобто жінок, що не спізнали чоловіка.

[36] E a metade, parte que toca aos que saíram à guerra, foi em número de trezentas e trinta e sete mil e quinhentas ovelhas.

[36]Половина частки воїнів була така: овець триста тридцять сім тисяч п'ятсот,

[37] O tributo em ovelhas para o SENHOR foram seiscentas e setenta e cinco.

[37]а данина Господу з овець — шістсот сімдесят п'ять.

[38] E foram os bois trinta e seis mil; e o seu tributo para o SENHOR, setenta e dois.

[38]Крупної рогатої худоби — тридцять шість тисяч голів, а данина Господу з них — сімдесят дві.

[39] E foram os jumentos trinta mil e quinhentos; e o seu tributo para o SENHOR, sessenta e um.

[39]Ослів — тридцять тисяч п'ятсот, а данина Господу з них — шістдесят один.

[40] As pessoas foram dezesseis mil; e o seu tributo para o SENHOR, trinta e duas.

[40]Людей — шістнадцять тисяч, а данина Господу з них — тридцять двоє.

[41] Então, Moisés deu a Eleazar, o sacerdote, o tributo da oferta do SENHOR, como este ordenara a Moisés.

[41]Мойсей віддав данину, Господній внесок, священику Елеазару, як Господь і наказав Мойсею.

[42] E, da metade que toca aos filhos de Israel, que Moisés separara da dos homens que pelejaram

[43] (a metade para a congregação foram, em ovelhas, trezentas e trinta e sete mil e quinhentas;

[42-43]Половина частки народу Ізраїлю, яку Мойсей взяв у воїнів, становила триста тридцять сім тисяч п'ятсот овець,

[44] em bois, trinta e seis mil;

[44]тридцять шість тисяч голів крупної худоби,

[45] em jumentos, trinta mil e quinhentos;

[45]тридцять тисяч п'ятсот ослів

[46] e, em pessoas, dezesseis mil),

[46]і шістнадцять тисяч жінок.

[47] desta metade que toca aos filhos de Israel, Moisés tomou um de cada cinqüenta, tanto de homens como de animais, e os deu aos levitas que tinham a seu cargo o serviço do tabernáculo do SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[47]Мойсей взяв з половини частки народу Ізраїлю кожну п'ятдесяту людину і тварину й віддав їх левитам, що правили службу в святому наметі Господньому, як і наказав йому Господь.

A oferta voluntária dos capitães

[48] Então, se chegaram a Moisés os oficiais sobre os milhares do exército, capitães sobre mil e capitães sobre cem,

[48]Тоді воєначальники, тисяцькі і сотники прийшли до Мойсея.

[49] e lhe disseram: Teus servos fizeram a conta dos homens de guerra que estiveram sob as nossas ordens, e nenhum falta dentre eles e nós.

[49]І сказали вони Мойсею: «Слуги твої перелічили воїнів, що були під нашим началом, і в нас не бракує жодного чоловіка.

[50] Pelo que trouxemos uma oferta ao SENHOR, cada um o que achou: objetos de ouro, ornamentos para o braço, pulseiras, sinetes, arrecadas e colares, para fazer expiação por nós mesmos perante o SENHOR.

[50]Ми принесли як дар Господу золоті речі, які кожен із нас здобув: нарукавні нашивки, браслети, печатки, сережки, намиста, щоб заплатити Господу за життя наші».

[51] Assim, Moisés e o sacerdote Eleazar receberam deles o ouro, sendo todos os objetos bem trabalhados.

[51]Мойсей та священик Елеазар узяли в них золото, всі майстерно зроблені речі.

[52] Foi todo o ouro da oferta que os capitães de mil e os capitães de cem trouxeram ao SENHOR dezesseis mil setecentos e cinqüenta siclos.

[52]Все золото, що його тисяцькі й сотники принесли в дар Господу, важило шістнадцять тисяч сімсот п'ятдесят шекелів.

[53] Pois cada um dos homens de guerra havia tomado despojo para si.

[53](Кожен із воїнів узяв собі деякі речі).

[54] Moisés e o sacerdote Eleazar receberam o ouro dos capitães de mil e dos capitães de cem e o trouxeram à tenda da congregação, como memorial para os filhos de Israel perante o SENHOR.

[54]Тож Мойсей та священик Елеазар взяли золото у тисяцких і сотників і принесли його до намету зібрання як спомин для народу Ізраїлю.

Números 32

Duas tribos e meia desejam habitar na Transjordânia

1 Os filhos de Rúben e os filhos de Gade tinham gado em muitíssima quantidade; e viram a terra de Jazer e a terra de Gileade, e eis que o lugar era lugar de gado.

2 Vieram, pois, os filhos de Gade e os filhos de Rúben e falaram a Moisés, e ao sacerdote Eleazar, e aos príncipes da congregação, dizendo:

3 Atarote, Dibom, Jazer, Ninra, Hesbom, Eleale, Sebã, Nebo e Beom,

4 a terra que o SENHOR feriu diante da congregação de Israel é terra de gado; e os teus servos têm gado.

5 Disseram mais: Se achamos mercê aos teus olhos, dê-se esta terra em possessão aos teus servos; e não nos faças passar o Jordão.

6 Porém Moisés disse ao filhos de Gade e aos filhos de Rúben: Irão vossos irmãos à guerra, e ficareis vós aqui?

7 Por que, pois, desanimais o coração dos filhos de Israel, para que não passem à terra que o SENHOR lhes deu?

8 Assim fizeram vossos pais, quando os enviei de Cades-Barnéia a ver esta terra.

9 Chegando eles até ao vale de Escol e vendo a terra, descorajaram o coração dos filhos de Israel, para que não viessem à terra que o SENHOR lhes tinha dado.

10 Então, a ira do SENHOR se acendeu naquele mesmo dia, e jurou, dizendo:

Числа 32

Розподіл земель на схід від Йордану

1Нащадки Рувима та Ґада мали дуже багато худоби. Як побачили вони землі Язера та Ґілеаду, то зрозуміли, що це добре місце для худоби.

2Тож пішли діти Ґада й Рувима і сказали Мойсею та священику Елеазару й вождям громади:

3«Атарот, Дівон, Язер, Німра, Хешбон, Елеале, Сівма, Нево й Беон —

4земля, що її Господь завоював для громади Ізраїлю. Це дуже добра для худоби земля, а в нас, слуг твоїх, багато худоби».

5І сказали вони: «Якщо знайшли ми ласку в очах твоїх, нехай віддадуть цю землю нам, слугам твоїм, у власність. Не змушуй нас переходити через Йордан».

6Мойсей сказав синам Ґада й Рувима: «Тож брати ваші підуть на війну, а ви тут залишитеся?

7Навіщо ви знеохочуєте народ Ізраїлю переходити в нову землю, що її Господь дав їм?

8Батьки ваші зробили те ж саме, коли я посилав їх з Кадеш-Барнеа, щоб розвідати землю.

9Дісталися вони до долини Ешкол і розвідали землю, але знеохотили серце народу Ізраїлю, щоб не йти в землю, яку Господь їм дав.

10Тож Господь розгнівався того дня й поклявся:

[11] Certamente, os varões que subiram do Egito, de vinte anos para cima, não verão a terra que prometi com juramento a Abraão, a Isaque e a Jacó, porquanto não perseveraram em seguir-me,

[11]„Жоден із людей, що вийшли з Єгипту й були віком від двадцяти років і старше, не побачать землі, яку Я пообіцяв Аврааму, Ісааку та Якову, бо не були вони цілком віддані Мені,

[12] exceto Calebe, filho de Jefoné, o quenezeu, e Josué, filho de Num, porque perseveraram em seguir ao SENHOR.

[12]за винятком Калева, сина Єфунне, та Ісуса, сина Навина, бо вони лишалися у всьому відданими Господу".

[13] Pelo que se acendeu a ira do SENHOR contra Israel, e fê-los andar errantes pelo deserto quarenta anos, até que se consumiu toda a geração que procedera mal perante o SENHOR.

[13]Тоді Господь розгнівався на Ізраїль і примусив його блукати пустелею сорок, років доки все покоління, що згрішило перед Господом, не вимерло.

[14] Eis que vós, raça de homens pecadores, vos levantastes em lugar de vossos pais, para aumentardes ainda o furor da ira do SENHOR contra Israel.

[14]І от зараз ви, покоління грішників, зайняли батьківське місце, щоб іще підсилити гнів Господа проти Ізраїлю.

[15] Se não quiserdes segui-lo, também ele deixará todo o povo, novamente, no deserto, e sereis a sua ruína.

[15]Якщо відвернетеся ви від Нього, Він покине Ізраїль у пустелі й надалі, і вигубите ви весь народ».

[16] Então, se chegaram a ele e disseram: Edificaremos currais aqui para o nosso gado e cidades para as nossas crianças;

[16]Тоді вони пішли до Мойсея і сказали: «Дозволь нам побудувати тут кошари для нашої худоби та оселі для жінок і дітей.

[17] porém nós nos armaremos, apressando-nos adiante dos filhos de Israel, até que os levemos ao seu lugar; e ficarão as nossas crianças nas cidades fortes, por causa dos moradores da terra.

[17]Тоді ми негайно озброїмося й підемо поперед народу Ізраїлю, доки не приведемо його до місця його, поки родини наші житимуть в укріплених містах, захищені від людей, що мешкають у цій землі.

[18] Não voltaremos para nossa casa até que os filhos de Israel estejam de posse, cada um, da sua herança.

[18]Ми не повертатимемося до осель наших, доки кожен із народу Ізраїлю не дістане спадщини своєї.

[19] Porque não herdaremos com eles do outro lado do Jordão, nem mais adiante, porquanto já temos a nossa herança deste lado do Jordão, ao oriente.

[19]Ми не будемо отримувати землю у спадщину на тому боці Йордану, бо наша частка спадщини буде на східному березі Йордану».

[20] Então, Moisés lhes disse: Se isto fizerdes assim, se vos armardes para a guerra perante o SENHOR,

[20]Мойсей відповів їм: «Якщо зробите все це, якщо озброїтеся для війни перед Господом

[21] e cada um de vós, armado, passar o Jordão perante o SENHOR, até que haja lançado fora os seus inimigos de diante dele,

[21]і кожен із вас, озброєний, перейде Йордан перед Господом, доки Господь не прожене ворогів Своїх з-перед Себе

[22] e a terra estiver subjugada perante o SENHOR, então, voltareis e sereis desobrigados perante o SENHOR e perante Israel; e a terra vos será por possessão perante o SENHOR.

[22]й земля не підкориться Господу, і тільки тоді повернетеся додому, виконавши обов'язок свій перед Господом та Ізраїлем, тоді буде ця земля вашою спадщиною перед Господом.

[23] Porém, se não fizerdes assim, eis que pecastes contra o SENHOR; e sabei que o vosso pecado vos há de achar.

[23]Але якщо ви цього не зробите, тоді згрішили ви проти Господа, тож будьте певні, що покарано буде вас за гріх ваш.

[24] Edificai vós cidades para as vossas crianças e currais para as vossas ovelhas; e cumpri o que haveis prometido.

[24]Отже, побудуйте міста для жінок та дітей своїх і кошари для худоби, і зробіть усе, що ви сказали».

[25] Então, os filhos de Gade e os filhos de Rúben falaram a Moisés, dizendo: Como ordena meu senhor, assim farão teus servos.

[25]І мовили сини Ґада й Рувима: «Ми, слуги твої, зробимо так, як наказує нам наш володар.

[26] Nossas crianças, nossas mulheres, nossos rebanhos e todos os nossos animais estarão aí nas cidades de Gileade,

[26]Діти наші, наші жінки, наші отари і вся наша худоба лишиться в містах Ґілеада.

[27] mas os teus servos passarão, cada um armado para a guerra, perante o SENHOR, como diz meu senhor.

[27]Ми, слуги твої, кожен озброєний для війни, перейдемо Йордан, щоб воювати перед Господом, як ти, наш володарю, сказав».

[28] Então, Moisés deu ordem a respeito deles a Eleazar, o sacerdote, e a Josué, filho de Num, e aos cabeças das casas dos pais das tribos dos filhos de Israel;

[28]Тоді Мойсей дав священику Елеазару, Ісусу, сину Навина, та вождям колін Ізраїлю наказ щодо них.

[29] e disse-lhes: Se os filhos de Gade e os filhos de Rúben passarem convosco o Jordão, armado cada um para a guerra,

[29]Мойсей сказав їм: «Якщо сини Ґада й Рувима перейдуть Йордан з вами, кожен озброєний для війни, щоб воювати перед Господом і земля

perante o SENHOR, e a terra estiver subjugada diante de vós, então, lhes dareis em possessão a terra de Gileade;

підкориться вам, тоді віддасте їм землю Ґілеадську у власність.

[30] porém, se não passarem, armados, convosco, terão possessões entre vós na terra de Canaã.

[30]Але якщо озброєні для війни не перейдуть з вами, тоді вони мають отримати у власність землю серед вас у землі Ханаанській».

[31] Responderam os filhos de Gade e os filhos de Rúben, dizendo: O que o SENHOR disse a teus servos, isso faremos.

[31]Сини Ґада та Рувима відповіли: «Ми зробимо так, як Господь наказав слугам Своїм.

[32] Passaremos, armados, perante o SENHOR à terra de Canaã e teremos a possessão de nossa herança deste lado do Jordão.

[32]Озброєні для війни перейдуть перед Господом у землю Ханаанську, але земля наша буде на іншому боці Йордану».

Distribuição da Transjordânia

Deuteronômio 3.12-17

[33] Deu Moisés aos filhos de Gade, e aos filhos de Rúben, e à meia tribo de Manassés, filho de José, o reino de Seom, rei dos amorreus, e o reino de Ogue, rei de Basã: a terra com as cidades e seus distritos, as cidades em toda a extensão do país.

[33]Тож Мойсей дав синам Ґада й Рувима і половині коліна Манассії, сина Йосипа, царство царя Сихона, аморійців і царство Оґа, царя башанського, землю з її містами та землями довкола них.

[34] Os filhos de Gade edificaram Dibom, Atarote e Aroer;

[34]Тоді сини Ґада побудували Дівон, Атарот, Ароер,

[35] Atarote-Sofã, Jazer e Jogbeá;

[35]Атрот-Шофан, Язер, Йоґвегу,

[36] Bete-Ninra e Bete-Harã, cidades fortificadas, e currais de ovelhas.

[36]Бет-Німру і Бет-Гаран, укріплені міста та кошари для худоби.

[37] Os filhos de Rúben edificaram Hesbom, Eleale e Quiriataim;

[37]Сини ж Рувима побудували Хешбон, Елеале, Кіріатаїм,

[38] Nebo e Baal-Meom, mudando-lhes o nome, e Sibma; e deram outros nomes às cidades que edificaram.

[38]Нево, Ваал-Меон і Сівму. Вони залишили назви Нево і Ваал Меон. Вони назвали міста, які вони побудували, за їхніми назвами.

[39] Os filhos de Maquir, filho de Manassés, foram-se para Gileade, e a tomaram, e desapossaram os amorreus que estavam nela.

[39]Сини Макіра, сина Манассії, пішли до Ґілеада й захопили його. Вони прогнали всіх аморійців, які були там.

[40] Deu, pois, Moisés Gileade a Maquir, filho de Manassés, o qual habitou nela.

[41] Foi Jair, filho de Manassés, e tomou as suas aldeias; e chamou-lhes Havote-Jair.

[42] Foi Noba e tomou a Quenate com as suas aldeias; e chamou-lhe Noba, segundo o seu nome.

[40]Тож Мойсей віддав Ґілеад роду Макіра, сину Манассії, і той оселився там.

[41]Рід Яїра, сина Манассії, пішов і захопив їхні села. Назвав він їх містами Яїра.

[42]Ноба пішов і захопив Кенат і міста навколо нього. Назвав він його Ноба, за своїм іменем.

Números 33

Os acampamentos desde o Egito

[1] São estas as caminhadas dos filhos de Israel que saíram da terra do Egito, segundo os seus exércitos, sob as ordens de Moisés e Arão.

[2] Escreveu Moisés as suas saídas, caminhada após caminhada, conforme o mandado do SENHOR; e são estas as suas caminhadas, segundo as suas saídas:

[3] partiram, pois, de Ramessés no décimo quinto dia do primeiro mês; no dia seguinte ao da Páscoa, saíram os filhos de Israel, corajosamente, aos olhos de todos os egípcios,

[4] enquanto estes sepultavam todos os seus primogênitos, a quem o SENHOR havia ferido entre eles; também contra os deuses executou o SENHOR juízos.

[5] Partidos, pois, os filhos de Israel de Ramessés, acamparam-se em Sucote.

[6] E partiram de Sucote e acamparam-se em Etã, que está no fim do deserto.

[7] E partiram de Etã, e voltaram a Pi-Hairote, que está defronte de Baal-Zefom, e acamparam-se diante de Migdol.

[8] E partiram de Pi-Hairote, passaram pelo meio do mar ao deserto e, depois de terem

Числа 33

Подорож Ізраїлю з Єгипту

[1]Ось місця, по яких мандрував народ Ізраїлю, який полками вийшов із землі Єгипетської під проводом Мойсея та Аарона.

[2]За наказом Господа Мойсей записував місця, з яких вони рушали в мандри. Ось із яких місць вони рушали.

[3]Вони вийшли з Рамзеса п’ятнадцятого дня першого місяця. На другий день після Пасхи народ Ізраїлю відважно виступив перед очима всіх єгиптян.

[4]Єгиптяни якраз ховали всіх своїх первістків, яких убив Господь. Господь учинив Свій суд над їхніми богами.

[5]Народ Ізраїлю вийшов із Рамзеса і став табором у Суккоті.

[6]Вони рушили з Суккота і стали табором в Ефамі, на краю пустелі.

[7]Вони вийшли з Ефаму і звернули назад до Пі-Гагірота на схід від Ваал-Цефона. Вони стали табором біля Миґдола.

[8]Вони вийшли з Пі-Гагірота й перейшли морем до пустелі. Вони мандрували три

andado caminho de três dias no deserto de Etã, acamparam-se em Mara.

дні пустелею Ефаму і стали табором у Марі.

[9] E partiram de Mara e vieram a Elim. Em Elim, havia doze fontes de águas e setenta palmeiras; e acamparam-se ali.

[9]Вони вийшли з Мари й рушили до Елима. Було в Елимі дванадцять джерел та сімдесят пальм. Тож там вони стали табором.

[10] E partiram de Elim e acamparam-se junto ao mar Vermelho;

[10]Вони вийшли з Елима і стали табором біля Червоного моря.

[11] partiram do mar Vermelho e acamparam-se no deserto de Sim;

[11]Вони пішли до від Червоного моря і стали табором у пустелі Сін.

[12] partiram do deserto de Sim e acamparam-se em Dofca;

[12]Вони вирушили з пустелі Сін і стали табором у Дофці.

[13] partiram de Dofca e acamparam-se em Alus;

[13]Вони вийшли з Дофки й стали табором в Алуші.

[14] partiram de Alus e acamparam-se em Refidim, porém não havia ali água, para que o povo bebesse;

[14]Вони вийшли з Алуша і стали табором у Рефідимі. І не було там людям питної води.

[15] partiram de Refidim e acamparam-se no deserto do Sinai;

[15]Вони вийшли з Рефідима і стали табором у пустелі Синай.

[16] partiram do deserto do Sinai e acamparam-se em Quibrote-Hataavá;

[16]Вони вирушили з пустелі Синай і стали табором у Ківрот-Гаттааві.

[17] partiram de Quibrote-Hataavá e acamparam-se em Hazerote;

[17]Вони вийшли з Ківрот-Гаттаави й стали табором у Газероті.

[18] partiram de Hazerote e acamparam-se em Ritma;

[18]Вони вийшли з Газерота і стали табором у Ритмі.

[19] partiram de Ritma e acamparam-se em Rimom-Perez;

[19]Вони вийшли з Ритми й стали табором у Риммон-Перезі.

[20] partiram de Rimom-Perez e acamparam-se em Libna;

[20]Вони вийшли з Риммон-Переза і стали табором у Ливні.

[21] partiram de Libna e acamparam-se em Rissa;

[21]Вони вийшли з Ливни й стали табором у Риссі.

[22] partiram de Rissa e acamparam-se em Queelata;

[22]Вони вийшли з Рисси і стали табором у Кегелаті.

[23] partiram de Queelata e acamparam-se no monte Sefer;

[23]Вони вийшли з Кегелати й стали табором під горою Шефер.

[24] partiram do monte Sefer e acamparam-se em Harada;

[24]Вони вирушили від гори Шефер і стали табором у Гараді.

[25] partiram de Harada e acamparam-se em Maquelote;

[25]Вони вийшли з Гаради й стали табором у Макгелоті.

[26] partiram de Maquelote e acamparam-se em Taate;

[26]Вони вийшли з Макгелота і стали табором у Тагаті.

[27] partiram de Taate e acamparam-se em Tera;

[27]Вони вийшли з Тагата і стали табором у Тері.

[28] partiram de Tera e acamparam-se em Mitca;

[28]Вони вийшли з Тери й стали табором у Митці.

[29] partiram de Mitca e acamparam-se em Hasmona;

[29]Вони вийшли з Митки й стали табором у Гашмоні.

[30] partiram de Hasmona e acamparam-se em Moserote;

[30]Вони вийшли з Гашмони й стали табором у Мозероті.

[31] partiram de Moserote e acamparam-se em Benê-Jaacã;

[31]Вони вийшли з Мозерота і стали табором у Бене-Якані.

[32] partiram de Benê-Jaacã e acamparam-se em Hor-Hagidgade;

[32]Вони вийшли з Бене-Якана і стали табором у Гор-Гаґґідґаді.

[33] partiram de Hor-Hagidgade e acamparam-se em Jotbatá;

[33]Вони вийшли з Гор-Гаґґідґада і стали табором у Йотваті.

[34] partiram de Jotbatá e acamparam-se em Abrona;

[34]Вони вийшли з Йотвати й стали табором в Авроні.

[35] partiram de Abrona e acamparam-se em Eziom-Geber;

[35]Вони вийшли з Аврони й стали табором в Еціон-Хевері.

[36] partiram de Eziom-Geber e acamparam-se no deserto de Zim, que é Cades;

[36]Вони вийшли з Еціон-Хевера і стали табором у Кадеші в пустелі Сін.

[37] partiram de Cades e acamparam-se no monte Hor, na fronteira da terra de Edom.

[37]Вони вийшли з Кадеша і стали табором біля гори Гор, горою на кордоні Едомських земель.

A morte de Arão

Números 20.22-29

[38] Então, Arão, o sacerdote, subiu ao monte Hor, segundo o mandado do SENHOR; e morreu ali, no quinto mês do ano quadragésimo da saída dos filhos de Israel da terra do Egito, no primeiro dia do mês.

[38]Священик Аарон зійшов на гору Гор, за наказом Господа, і помер він там першого дня п’ятого місяця сорокового року після виходу народу Ізраїлю з Єгипту.

[39] Era Arão da idade de cento e vinte e três anos, quando morreu no monte Hor.

[40] Então, ouviu o cananeu, rei de Arade, que habitava o Sul da terra de Canaã, que chegavam os filhos de Israel.

[41] E partiram do monte Hor e acamparam-se em Zalmona;

[42] partiram de Zalmona e acamparam-se em Punom;

[43] partiram de Punom e acamparam-se em Obote;

[44] partiram de Obote e acamparam-se em Ijé-Abarim, no limite de Moabe;

[45] partiram de Ijé-Abarim e acamparam-se em Dibom-Gade;

[46] partiram de Dibom-Gade e acamparam-se em Almom-Diblataim;

[47] partiram de Almom-Diblataim e acamparam-se nos montes de Abarim, defronte de Nebo;

[48] partiram dos montes de Abarim e acamparam-se nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó.

[49] E acamparam-se junto ao Jordão, desde Bete-Jesimote até Abel-Sitim, nas campinas de Moabe.

Deus manda lançar fora os moradores de Canaã

[50] Disse o SENHOR a Moisés, nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó:

[51] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando houverdes passado o Jordão para a terra de Canaã,

[52] desapossareis de diante de vós todos os moradores da terra, destruireis todas as pedras com figura e também todas as suas

[39]Аарону було сто двадцять три роки, коли він помер на горі Гор.

[40]Ханаанський цар Араду в Неґеві почув, що наближається народ Ізраїлю.

[41]Вони вирушили від гори Гор і стали табором у Залмоні.

[42]Вони вийшли з Залмони й стали табором у Пуноні.

[43]Вони вийшли з Пунона і стали табором в Овоті.

[44]Вони вийшли з Овота і стали табором в Іє-Аваримі на кордоні з Моавом.

[45]Вони вийшли з Ає-Аварима і стали табором у Дівон-Ґаді.

[46]Вони вийшли з Дівон-Ґада і стали табором в Алмон-Дівлатаїмі.

[47]Вони вийшли з Алмон-Дівлатаїма і стали табором у горах Аваримських поблизу Нево.

[48]Рушили вони від гір Аваримських і стали табором на рівнинах Моаву біля Йордану, навпроти Єрихона.

[49]Вони стали табором уздовж Йордану на рівнинах Моаву, від Бет-Єшимота до Авель-Шиттим.

[50]І звернувся Господь до Мойсея на рівнинах Моаву біля Йордану навпроти Єрихона. Він промовив:

[51]«Скажи народу Ізраїлю, що коли перейдете ви Йордан із землі Ханаанської,

[52]ви мусите вигнати геть усіх, хто живе в цій землі. Ви мусите знищити всіх їхніх різьблених божків і усіх їхніх металевих бовванів і спустошити всі їхні узвишшя.

imagens fundidas e deitareis abaixo todos os seus ídolos;

[53] tomareis a terra em possessão e nela habitareis, porque esta terra, eu vo-la dei para a possuirdes;

[53]Тоді заволодієте ви їхньою землею і посядете її, бо Я дав вам землю цю у володіння.

[54] herdareis a terra por sortes, segundo as vossas famílias; à tribo mais numerosa dareis herança maior; à pequena, herança menor. Onde lhe cair a sorte, esse lugar lhe pertencerá; herdareis segundo as tribos de vossos pais.

[54]Ви розділите землю між собою за жеребом, за родами вашими. Ви мусите дати більшу частку спадщини більшому, а меншу частку спадщини — меншому. Ви успадкуєте землю за колінами батьків ваших.

[55] Porém, se não desapossardes de diante de vós os moradores da terra, então, os que deixardes ficar ser-vos-ão como espinhos nos vossos olhos e como aguilhões nas vossas ilhargas e vos perturbarão na terra em que habitardes.

[55]Якщо не виженете ви з-перед себе людей, що мешкають у цій землі, то ті хто залишиться, будуть мов колючки в очах ваших, мов терен у боках. Вони допікатимуть вам у землі, де ви житимете.

[56] E será que farei a vós outros como pensei fazer-lhes a eles.

[56]І тоді Я зроблю з вами те, що намислив зробити з ними».

Números 34

Os confins da terra

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Dá ordem aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra de Canaã, será esta a que vos cairá em herança: a terra de Canaã, segundo os seus limites.

[3] A região sul vos será desde o deserto de Zim até aos limites de Edom; e o limite do sul vos será desde a extremidade do mar Salgado para o lado oriental.

[4] Este limite vos irá rodeando do sul para a subida de Acrabim e passará até Zim; e as suas saídas serão do sul a Cades-Barnéia; e sairá a Hazar-Adar e passará a Azmom.

Числа 34

Кордони Ханаану

[1]І сказав Господь Мойсею:

[2]«Накажи народу Ізраїлю: „Як прийдете в землю Ханаанську, то це земля, що буде спадщиною вашою: земля Ханаану аж до її кордонів.

[3]Південна сторона проляже від пустелі Сін уздовж едомського кордону. Південний кордон починатиметься на сході від берега Мертвого моря.

[4]Далі ваш південний кордон перетне перевал Скорпіона, пройде пустелею Сін і закінчиться на півдні, у Кадеш-Барнеа. Вона простягнеться до Газар-Аддару, а далі пройде крізь Азмон.

[5] Rodeará mais este limite de Azmom até ao ribeiro do Egito; e as suas saídas serão para o lado do mar.

[5]Від Азмона кордон зверне до єгипетського потоку й закінчиться біля Середземного моря.

[6] Por vosso limite ocidental tereis o mar Grande; este vos será a fronteira do ocidente.

[6]Вашим західним кордоном буде узбережжя Середземного моря. (Це ваш вічний кордон).

[7] Este vos será o limite do norte: desde o mar Grande marcareis ao monte Hor.

[7]Оце буде ваш північний кордон: від Середземного моря проведете його до гори Гор.

[8] Desde o monte Hor marcareis até à entrada de Hamate; e as saídas deste limite serão até Zedade;

[8]Від гори Гор проведіть його до Лебо-Гамата. Далі кордон сягне Цедада.

[9] dali, seguirá até Zifrom, e as suas saídas serão em Hazar-Enã; este vos será o limite do norte.

[9]Далі кордон простягнеться до Зіфрона й закінчиться в Хазар-Енані. Це буде ваш північний кордон.

[10] E, por limite do lado oriental, marcareis de Hazar-Enã até Sefã.

[10]Східний ваш кордон піде від Хазар-Енана до Шефама.

[11] O limite descerá desde Sefã até Ribla, para o lado oriental de Aim; depois, descerá este e irá ao longo da borda do mar de Quinerete para o lado oriental;

[11]Від Шефама кордон простягнеться до Рівли на схід Аїна. Далі кордон піде вниз і дійде аж до гір на схід від Ґалилейського озера.

[12] descerá ainda ao longo do Jordão, e as suas saídas serão no mar Salgado; esta vos será a terra, segundo os limites de seu contorno.

[12]І далі кордон піде аж до Йордану й закінчиться біля Мертвого моря. Це буде земля ваша з кордонами її по всіх боках”».

[13] Moisés deu ordem aos filhos de Israel, dizendo: Esta é a terra que herdareis por sortes, a qual o SENHOR mandou dar às nove tribos e à meia tribo.

[13]Тож Мойсей наказав народу Ізраїлю: «Це земля ваша, яку успадкуєте ви за жеребом. Господь звелів, щоб землю цю було віддано дев’ятьом з половиною колінам.

[14] Porque a tribo dos filhos dos rubenitas, segundo a casa de seus pais, e a tribo dos filhos dos gaditas, segundo a casa de seus pais, já receberam; também a meia tribo de Manassés já recebeu a sua herança.

[14]Бо коліна Рувима та Ґада і половина коліна Манассії вже отримали свою спадщину за їхніми батьківськими родами.

[15] Estas duas tribos e meia receberam a sua herança deste lado do Jordão, na altura de Jericó, do lado oriental.

Os homens que devem repartir a terra

[16] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[17] São estes os nomes dos homens que vos repartirão a terra por herança: Eleazar, o sacerdote, e Josué, filho de Num.

[18] Tomareis mais de cada tribo um príncipe, para repartir a terra em herança.

[19] São estes os nomes dos homens: da tribo de Judá, Calebe, filho de Jefoné;

[20] da tribo dos filhos de Simeão, Samuel, filho de Amiúde;

[21] da tribo de Benjamim, Elidade, filho de Quislom;

[22] da tribo dos filhos de Dã, o príncipe Buqui, filho de Jogli;

[23] dos filhos de José, da tribo dos filhos de Manassés, o príncipe Haniel, filho de Éfode;

[24] da tribo dos filhos de Efraim, o príncipe Quemuel, filho de Siftã;

[25] da tribo dos filhos de Zebulom, o príncipe Elizafã, filho de Parnaque;

[26] da tribo dos filhos de Issacar, o príncipe Paltiel, filho de Azã;

[27] da tribo dos filhos de Aser, o príncipe Aiúde, filho de Selomi;

[28] da tribo dos filhos de Naftali, o príncipe Pedael, filho de Amiúde.

[29] A estes o SENHOR ordenou que repartissem a herança pelos filhos de Israel, na terra de Canaã.

Números 35

[15]Два з половиною коліна отримали свою спадщину по той бік Йордану на сході навпроти Єрихону».

[16]І сказав Господь Мойсею:

[17]«Ось імена мужів, що ділитимуть вам землю: священик Елеазар та Ісус, син Навина.

[18]Візьміть також по одному вождю з кожного коліна, щоб ділити землю.

[19]Ось імена цих людей: від коліна Юди — Калев, син Єфунне;

[20]від коліна Симеона — Самуїл, син Аммігуда;

[21]від коліна Веніамина — Елідад, син Кислона;

[22]вождь від коліна Дана — Буккі, син Йоґлі,

[23]з синів Йосипа — вождь коліна Манассії Ганніел, син Ефода,

[24]і вождь коліна Ефраїма Кемуел, син Шифтана;

[25]вождь коліна Завулона — Елізафан, син Фарнаха;

[26]вождь коліна Іссаха́ра — Палтіел, син Аззана;

[27]вождь коліна Ашера — Агігуд, син Шеломі;

[28]вождь коліна Нафталі — Педагел, син Аммігуда».

[29]Господь наказав цим чоловікам розподілити землю Ханаанську серед народу Ізраїлю.

Числа 35

As cidades dos levitas

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés, nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó:

[2] Dá ordem aos filhos de Israel que, da herança da sua possessão, dêem cidades aos levitas, em que habitem; e também, em torno delas, dareis aos levitas arredores para o seu gado.

[3] Terão eles estas cidades para habitá-las; porém os seus arredores serão para o gado, para os rebanhos e para todos os seus animais.

[4] Os arredores das cidades que dareis aos levitas, desde o muro da cidade para fora, serão de mil côvados em redor.

[5] Fora da cidade, do lado oriental, medireis dois mil côvados; do lado sul, dois mil côvados; do lado ocidental, dois mil côvados e do lado norte, dois mil côvados, ficando a cidade no meio; estes lhes serão os arredores das cidades.

[6] Das cidades, pois, que dareis aos levitas, seis haverá de refúgio, as quais dareis para que, nelas, se acolha o homicida; além destas, lhes dareis quarenta e duas cidades.

[7] Todas as cidades que dareis aos levitas serão quarenta e oito cidades, juntamente com os seus arredores.

[8] Quanto às cidades que derdes da herança dos filhos de Israel, se for numerosa a tribo, tomareis muitas; se for pequena, tomareis poucas; cada um dará das suas cidades aos levitas, na proporção da herança que lhe tocar.

Міста левитів

[1]І сказав Господь Мойсею на рівнинах Моаву біля Йордану навпроти Єрихона:

[2]«Накажи народу Ізраїлю, щоб надали левитам міста, де жити, як частку їхньої спадщини, аби вони її успадкували, і щоб дали левитам пасовиська довкола їхніх міст.

[3]Міста будуть їм для проживання, а пасовиська — для їхніх отар і худоби.

[4]Пасовиська при містах, які ви дасте левитам, простягатимуться від міських мурів у всі боки на тисячу ліктів.

[5]Відміряйте за межами міста дві тисячі ліктів на схід, дві тисячі ліктів на південь, дві тисячі ліктів на захід, дві тисячі ліктів на північ. Місто буде посередині. Це будуть пасовиська при їхніх містах.

[6]Поміж міст, виділених левитам, буде шість міст-схованок, де надаватиметься притулок тим, хто вбив ненавмисне, щоб він сховався там. Крім них, дасте левитам іще сорок два міста.

[7]Тож усього ви віддасте левитам сорок вісім міст разом з пасовиськами.

[8]Ті міста, які ви дасте із спадщини народу Ізраїлю, візьміть більше від більших колін, і менше — від менших. Кожне коліно дасть левитам із своїх міст відповідно до того, що успадкує».

Seis cidades de refúgio
Deuteronômio 4.41-43; 19.1-3

[9] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[10] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando passardes o Jordão para a terra de Canaã,

[11] escolhei para vós outros cidades que vos sirvam de refúgio, para que, nelas, se acolha o homicida que matar alguém involuntariamente.

[12] Estas cidades vos serão para refúgio do vingador do sangue, para que o homicida não morra antes de ser apresentado perante a congregação para julgamento.

[13] As cidades que derdes serão seis cidades de refúgio para vós outros.

[14] Três destas cidades dareis deste lado do Jordão e três dareis na terra de Canaã; cidades de refúgio serão.

[15] Serão de refúgio estas seis cidades para os filhos de Israel, e para o estrangeiro, e para o que se hospedar no meio deles, para que, nelas, se acolha aquele que matar alguém involuntariamente.

Execução do homicida
Deuteronômio 19.11-13

[16] Todavia, se alguém ferir a outrem com instrumento de ferro, e este morrer, é homicida; o homicida será morto.

[17] Ou se alguém ferir a outrem, com pedra na mão, que possa causar a morte, e este morrer, é homicida; o homicida será morto.

[18] Ou se alguém ferir a outrem com instrumento de pau que tiver na mão, que possa causar a morte, e este morrer, é homicida; o homicida será morto.

Міста-схованки

[9]І сказав Господь Мойсею:

[10]«Скажи народу Ізраїлю: „Коли перейдете Йордан у землю Ханаанську,

[11]виберіть собі міста, що будуть вам містами-схованками. Той, хто ненавмисне вб'є когось, може туди втекти.

[12]В тих містах ви зможете знайти порятунок від родича вбитого, який прагне покарати вбивцю. Але вбивцю не стратять, доки він не стане перед громадою на суд.

[13]Шість міст, які ви віддасте, будуть містами притулку для вас.

[14]Віддасте три міста на східному боці Йордану і три міста в землі Ханаанській, на захід від Йордану. Це будуть міста-схованки.

[15]Ці шість міст будуть містами притулку і для народу Ізраїлю, і для чужинців, що живуть серед вас. Кожен, хто ненавмисне вб'є людину, може туди втекти.

Настанови щодо вбивць

[16]Якщо чоловік вдарив іншого залізним знаряддям так, що той помер, то він убивця. Вбивця мусить бути покараний на смерть.

[17]Якщо він забив іншого каменем на смерть, і той помер, тоді він убивця. Вбивця мусить бути покараний.

[18]Якщо він ударив іншого дерев'яним знаряддям, що спричинило смерть, то він убивця. Вбивця мусить бути покараний на смерть.

[19] O vingador do sangue, ao encontrar o homicida, matá-lo-á.

[20] Se alguém empurrar a outrem com ódio ou com mau intento lançar contra ele alguma coisa, e ele morrer,

[21] ou, por inimizade, o ferir com a mão, e este morrer, será morto aquele que o feriu; é homicida; o vingador do sangue, ao encontrar o homicida, matá-lo-á.

Privilégios oferecidos pelas cidades de refúgio

Deuteronômio 19.4-10

[22] Porém, se o empurrar subitamente, sem inimizade, ou contra ele lançar algum instrumento, sem mau intento,

[23] ou, não o vendo, deixar cair sobre ele alguma pedra que possa causar-lhe a morte, e ele morrer, não sendo ele seu inimigo, nem o tendo procurado para o mal,

[24] então, a congregação julgará entre o matador e o vingador do sangue, segundo estas leis,

[25] e livrará o homicida da mão do vingador do sangue, e o fará voltar à sua cidade de refúgio, onde se tinha acolhido; ali, ficará até à morte do sumo sacerdote, que foi ungido com o santo óleo.

[26] Porém, se, de alguma sorte, o homicida sair dos limites da sua cidade de refúgio, onde se tinha acolhido,

[27] e o vingador do sangue o achar fora dos limites dela, se o vingador do sangue matar o homicida, não será culpado do sangue.

[28] Pois deve ficar na sua cidade de refúgio até à morte do sumo sacerdote; porém,

[19]Близький родич померлого повинен убити вбивцю. Коли він зустріне вбивцю, повинен убити його.

[20]Якщо він із ненавистю його штовхне або навмисне кине в нього щось, так що той помре,

[21]або якщо він у люті вдарить його рукою так, що той помре, тоді той чоловік убивця. Убивцю треба покарати на смерть. Той чоловік — убивець. Близький родич мусить убити вбивцю, коли зустріне його.

[22]Але якщо випадково, без ненависті, він штовхне його або ж кине чимось у нього ненавмисне,

[23]або впустить камінь, не помітивши, а камінь упаде на нього так, що той помер, а він не був ворогом йому і не мав наміру завдати йому шкоди,

[24]тоді громада розсудить убивцю і родича вбитого згідно з цими настановами.

[25]Громада врятує вбивцю від руки кровомесника і відішле його до міста-схованки, куди він утече. Він мусить лишатися там до смерті первосвященика, помазаного святою оливою.

[26]Та якщо вбивця вийде за межі міста-схованки, до якого втік,

[27]і кровомесник знайде його за межами міста-схованки, тоді кровомесник може вбити вбивцю. І він не буде винний у вбивстві.

[28]Бо він мусить жити у своєму місті-схованці до смерті первосвященика. Після смерті первосвященика убивця

depois da morte deste, o homicida voltará à terra da sua possessão.

[29] Estas coisas vos serão por estatuto de direito a vossas gerações, em todas as vossas moradas.

[30] Todo aquele que matar a outrem será morto conforme o depoimento das testemunhas; mas uma só testemunha não deporá contra alguém para que morra.

[31] Não aceitareis resgate pela vida do homicida que é culpado de morte; antes, será ele morto.

[32] Também não aceitareis resgate por aquele que se acolher à sua cidade de refúgio, para tornar a habitar na sua terra, antes da morte do sumo sacerdote.

[33] Assim, não profanareis a terra em que estais; porque o sangue profana a terra; nenhuma expiação se fará pela terra por causa do sangue que nela for derramado, senão com o sangue daquele que o derramou.

[34] Não contaminareis, pois, a terra na qual vós habitais, no meio da qual eu habito; pois eu, o SENHOR, habito no meio dos filhos de Israel.

Números 36

Casamento de herdeiras

[1] Chegaram os cabeças das casas paternas da família dos filhos de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés, das famílias dos filhos de José, e falaram diante de Moisés e diante dos príncipes, cabeças das casas paternas dos filhos de Israel,

може повернутися на свою власну землю.

[29]Відтепер це буде вам законом правосуддя, хоч де б ви жили.

[30]Кожного, хто вб'є людину, можна покарати тільки за показаннями свідків. Але нікого не можна засудити на смерть за показаннями одного свідка.

[31]Не беріть викупу за життя вбивці, якого засудили на смерть, бо його слід покарати на смерть.

[32]Не беріть викупу за того, хто втік до міста-схованки, щоб він міг повернутися жити в своїй землі до смерті первосвященика.

[33]Не ганьбіть землю, де живете, бо кров оскверняє землю, і ніщо не очистить її від пролитої на неї крові, крім крові того, хто пролив кров.

[34]Не робіть нечистою землю, де живете, де Я Сам живу серед вас. Бо Я, Господь, живу серед народу Ізраїлю"».

Числа 36

Земля Зелофехадових дочок

[1]Голови родин у роді Ґілеада, сина Макіра, сина Манассії, одного з колін синів Йосипа вийшли й промовили перед Мойсеєм та вождями, головами колін народу ізраїльського.

[2] e disseram: O SENHOR ordenou a meu senhor que dê esta terra por sorte em herança aos filhos de Israel; e a meu senhor foi ordenado pelo SENHOR que a herança do nosso irmão Zelofeade se desse a suas filhas.

[2]І сказали вони: «Господь наказав тобі, наш володарю, дати землю народу Ізраїлю у спадщину, за жеребом, і наказав дати спадщину родича нашого Зелофехада дочкам його.

[3] Porém, casando-se elas com algum dos filhos das outras tribos dos filhos de Israel, então, a sua herança seria diminuída da herança de nossos pais e acrescentada à herança da tribo a que vierem pertencer; assim, se tiraria da nossa herança que nos tocou em sorte.

[3]Якщо вони вийдуть заміж за когось із колін народу Ізраїлю, їхня спадщина буде відібрана від спадщини наших батьків і додана до спадщини того коліна, куди вони вийдуть заміж. Так вона буде відібрана від нашої спадщини, що ми її отримали за жеребом.

[4] Vindo também o Ano do Jubileu dos filhos de Israel, a herança delas se acrescentaria à herança da tribo daqueles a que vierem pertencer; assim, a sua herança será tirada da tribo de nossos pais.

[4]Коли для народу Ізраїлю настане Ювілейний рік, їхню спадщину додадуть до спадщини того коліна, в яке вони вийдуть заміж. Їхню спадщину віднімуть від спадщини батьків наших».

[5] Então, Moisés deu ordem aos filhos de Israel, segundo o mandado do SENHOR, dizendo: A tribo dos filhos de José fala o que é justo.

[5]Тож Мойсей дав такий наказ народу Ізраїлю як настановив Господь: «Те, що кажуть сини Йосипа, — правда.

[6] Esta é a palavra que o SENHOR mandou acerca das filhas de Zelofeade, dizendo: Sejam por mulheres a quem bem parecer aos seus olhos, contanto que se casem na família da tribo de seu pai.

[6]Ось що Господь заповідає щодо дочок Зелофехада: вони можуть виходити заміж за кого схочуть, але у межах їхнього коліна, тобто коліна їхніх батьків.

[7] Assim, a herança dos filhos de Israel não passará de tribo em tribo; pois os filhos de Israel se hão de vincular cada um à herança da tribo de seus pais.

[7]Ніяка спадщина народу Ізраїлю не повинна переходити від одного коліна до іншого, бо кожен із народу Ізраїлю повинен триматися спадщини коліна батьків своїх.

[8] Qualquer filha que possuir alguma herança das tribos dos filhos de Israel se casará com alguém da família da tribo de

[8]Будь-яка дочка серед колін ізраїльського народу, яка дістане спадщину, повинна одружитися з кимось із коліна батька її, щоб кожен з

seu pai, para que os filhos de Israel possuam cada um a herança de seus pais.

[9] Assim, a herança não passará de uma tribo a outra; pois as tribos dos filhos de Israel se hão de vincular cada uma à sua herança.

[10] Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram as filhas de Zelofeade,

[11] pois Macla, Tirza, Hogla, Milca e Noa, filhas de Zelofeade, se casaram com os filhos de seus tios paternos.

[12] Casaram-se nas famílias dos filhos de Manassés, filho de José, e a herança delas permaneceu na tribo da família de seu pai.

[13] São estes os mandamentos e os juízos que ordenou o SENHOR, por intermédio de Moisés, aos filhos de Israel nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó.

народу Ізраїлю міг дістати спадщину батьків своїх.

[9]Спадщина не повинна переходити від одного коліна до іншого, бо кожне з колін народу Ізраїлю повинне триматися спадщини своєї».

[10]Дочки Зелофехадові зробили так, як Господь наказав Мойсею.

[11]Махла, Тирца, Гоґла, Милка і Ноа, дочки Зелофехадові, вийшли заміж за синів своїх дядьків.

[12]Вони вийшли заміж на синів роду Манассії, сина Йосипа, тож їхня спадщина лишилася в коліні їхнього батьківського роду.

[13]Оце заповіді та настанови, які Господь дав народу Ізраїлю через Мойсея на рівнинах Моаву біля річки Йордан, навпроти міста Єрихона.

O quinto livro de Moisés chamado Deuteronômio

Повторення Закону

Deuteronômio 1

O Primeiro Discurso de Moisés na Planície do Jordão
Moisés conta a história de Israel

[1] São estas as palavras que Moisés falou a todo o Israel, dalém do Jordão, no deserto, na Arabá, defronte do mar de Sufe, entre Parã, Tofel, Labã, Hazerote e Di-Zaabe.

[2] Jornada de onze dias há desde Horebe, pelo caminho da montanha de Seir, até Cades-Barnéia.

[3] Sucedeu que, no ano quadragésimo, no primeiro dia do undécimo mês, falou Moisés aos filhos de Israel, segundo tudo o que o SENHOR lhe mandara a respeito deles,

[4] depois que feriu a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom, e a Ogue, rei de Basã, que habitava em Astarote, em Edrei.

[5] Além do Jordão, na terra de Moabe, encarregou-se Moisés de explicar esta lei, dizendo:

[6] O SENHOR, nosso Deus, nos falou em Horebe, dizendo: Tempo bastante haveis estado neste monte.

[7] Voltai-vos e parti; ide à região montanhosa dos amorreus, e a todos os seus vizinhos, na Arabá, e à região montanhosa, e à baixada, e ao Neguebe, e à costa marítima, terra dos cananeus, e ao Líbano, até ao grande rio Eufrates.

[8] Eis aqui a terra que eu pus diante de vós; entrai e possuí a terra que o SENHOR, com

Повторення Закону 1

Мойсей звертається до ізраїльського народу

[1]Це слова, що Мойсей промовив до всього Ізраїлю по той бік Йордану, в пустелі, в долині Йордану навпроти Суфа, між Параном і Тофелом, Лаваном, Газеротом і Ді-Загавом,

[2]одинадцятиденною дорогою по горах Сеїру від Хореву до Кадеш-Барнеа.

[3]На сороковий рік, перший день одинадцятого місяця Мойсей сповістив ізраїльтян про все, що Господь велів йому сказати їм.

[4]Це було сталося після того, як він розбив Сихона, царя аморійців, що жив у Хешбоні, та Оґа, царя башанського, що жив у Аштароті біля Едреї.

[5]По той бік Йордану, в землі Моавській, Мойсей почав роз'яснювати цей Закон. Він сказав:

[6]«Господь Бог наш сказав нам на горі Хорев: „Довго вже ви біля цієї гори залишаєтеся.

[7]Оберніться й рушайте, ідіть до гір аморійців, до всіх їхніх сусідів у долині Йордану, в гори, на західні схили Шефели, і в Неґев, і на берег Моря, в землю Ханаанську і в Ливан, аж до великої ріки Євфрату.

[8]Отже, Я дав вам цю землю. Ідіть і володійте краєм, який Господь присягнувся віддати батькам вашим

juramento, deu a vossos pais, Abraão, Isaque e Jacó, a eles e à sua descendência depois deles.

Аврааму, Ісааку та Якову і нащадкам їхнім"».

A nomeação de auxiliares
Êxodo 18.13-27

Мойсей вибирає вождів

9 Nesse mesmo tempo, eu vos disse: eu sozinho não poderei levar-vos.

9Тоді я сказав вам: «Сам я не можу впоратися з усіма вашими скаргами.

10 O SENHOR, vosso Deus, vos tem multiplicado; e eis que, já hoje, sois multidão como as estrelas dos céus.

10Господь Бог ваш зробив вас численними, як зірки на небі.

11 O SENHOR, Deus de vossos pais, vos faça mil vezes mais numerosos do que sois e vos abençoe, como vos prometeu.

11Нехай Господь, Бог батьків ваших, примножить кількість вашу в тисячу разів, і нехай Він вас благословить, як обіцяв.

12 Como suportaria eu sozinho o vosso peso, a vossa carga e a vossa contenda?

12Але чи можу я один долати тягарі ваші й труднощі, й чвари?

13 Tomai-vos homens sábios, inteligentes e experimentados, segundo as vossas tribos, para que os ponha por vossos cabeças.

13Виберіть з родів своїх мужів мудрих і розсудливих, і досвідчених, і я призначу їх головувати над вами».

14 Então, me respondestes e dissestes: É bom cumprir a palavra que tens falado.

14А ви відповіли мені: «Те, що ти сказав зробити, добре».

15 Tomei, pois, os cabeças de vossas tribos, homens sábios e experimentados, e os fiz cabeças sobre vós, chefes de milhares, chefes de cem, chefes de cinqüenta, chefes de dez e oficiais, segundo as vossas tribos.

15Так я призначив голів племен ваших — усі вони мудрі й досвідчені люди, щоб керувати вами: тисяцькими, сотниками, п'ятидесятниками, десятниками, як і вождів над усіма племенами.

16 Nesse mesmo tempo, ordenei a vossos juízes, dizendo: ouvi a causa entre vossos irmãos e julgai justamente entre o homem e seu irmão ou o estrangeiro que está com ele.

16Тоді ж я також навчив ваших суддів: «Вислуховуйте справи своїх братів-ізраїльтян і не дозволяйте собі мати серед них улюбленців.

17 Não sereis parciais no juízo, ouvireis tanto o pequeno como o grande; não temereis a face de ninguém, porque o juízo é de Deus; porém a causa que vos for demasiadamente difícil fareis vir a mim, e eu a ouvirei.

17Не підтримуйте ні бідного, ні багатого в присуді. Вислухайте обидві сторони. Нікого не бійтеся, бо останнім суддею буде Бог. А справу, що занадто складна для вас, приносьте до мене, і я вислухаю її».

[18] Assim, naquele tempo, vos ordenei todas as coisas que havíeis de fazer.

Doze homens foram enviados para espiar a terra de Canaã
Números 13.1-24

[19] Então, partimos de Horebe e caminhamos por todo aquele grande e terrível deserto que vistes, pelo caminho da região montanhosa dos amorreus, como o SENHOR, nosso Deus, nos ordenara; e chegamos a Cades-Barnéia.

[20] Então, eu vos disse: tendes chegado à região montanhosa dos amorreus, que o SENHOR, nosso Deus, nos dá.

[21] Eis que o SENHOR, teu Deus, te colocou esta terra diante de ti. Sobe, possui-a, como te falou o SENHOR, Deus de teus pais: Não temas e não te assustes.

[22] Então, todos vós vos chegastes a mim e dissestes: Mandemos homens adiante de nós, para que nos espiem a terra e nos digam por que caminho devemos subir e a que cidades devemos ir.

[23] Isto me pareceu bem; de maneira que tomei, dentre vós, doze homens, de cada tribo um homem.

[24] E foram-se, e subiram à região montanhosa, e, espiando a terra, vieram até o vale de Escol,

[25] e tomaram do fruto da terra nas mãos, e no-lo trouxeram, e nos informaram, dizendo: É terra boa que nos dá o SENHOR, nosso Deus.

O relatório dos espias recebido com incredulidade
Números 13.25-33

[18]Тоді ж я наказав вам усе, що маєте робити.

Вивідники йдуть до Ханаану

[19]І вирушили ми від Хореву через широку й жахливу пустелю, яку бачили ви по дорозі до гір аморійців, саме так, як Господь Бог наш звелів нам. І нарешті прийшли ми до Кадеш-Барнеа.

[20]І сказав я вам: «Тож прийшли ви до гір аморійських, які Господь Бог наш дає нам.

[21]Дивись, Господь Бог твій дав тобі землю цю. Іди й володій нею так, як Господь твоїх батьків пообіцяв тобі. Не бійся і не зневірюйся».

[22]І всі ви мені сказали: «Давайте пошлемо вивідників, які можуть принести нам відомості про те, якою дорогою маємо йти і до яких міст прийдемо».

[23]Мені це здалося доречним, тож вибрав я з-поміж вас дванадцять мужів, по одному з кожного коліна.

[24]І вирушили вони, й пішли в гори, і прийшли в долину Ешкол, і розвідали все довкола.

[25]Вони принесли плодів тієї землі нам на поживу. Доповідаючи, вони сказали: «Земля, що Господь Бог наш дає нам, є добра!»

[26] Porém vós não quisestes subir, mas fostes rebeldes à ordem do SENHOR, vosso Deus.

[26]Та не схотіли ви йти в гори. Ви повстали проти веління Господа Бога вашого.

[27] Murmurastes nas vossas tendas e dissestes: Tem o SENHOR contra nós ódio; por isso, nos tirou da terra do Egito para nos entregar nas mãos dos amorreus e destruir-nos.

[27]І скаржилися по наметах своїх, і казали: «Господь лихий був на нас, тож через це Він вивів нас із землі Єгипетської, щоб видати нас у руки аморійців і вигубити нас.

[28] Para onde subiremos? Nossos irmãos fizeram com que se derretesse o nosso coração, dizendo: Maior e mais alto do que nós é este povo; as cidades são grandes e fortificadas até aos céus. Também vimos ali os filhos dos anaquins.

[28]Куди ж нам іти? Брати наші відбили нам бажання, кажучи: „Народ дужчий і вищий за нас, міста великі й укріплені аж до неба. Бачили ми там також синів Анака"».

[29] Então, eu vos disse: não vos espanteis, nem os temais.

[29]І сказав я вам: «Не тремтіть і не лякайтесь їх.

[30] O SENHOR, vosso Deus, que vai adiante de vós, ele pelejará por vós, segundo tudo o que fez conosco, diante de vossos olhos, no Egito,

[30]Господь, Бог ваш, веде ваше військо. Він воюватиме за вас, так само, як робив Він усе на ваших очах у Єгипті

[31] como também no deserto, onde vistes que o SENHOR, vosso Deus, nele vos levou, como um homem leva a seu filho, por todo o caminho pelo qual andastes, até chegardes a este lugar.

[31]і в пустелі, де ви бачили, як Господь Бог ваш ніс вас, неначе чоловік несе сина свого, на всьому шляху, який ви пройшли, доки не прийшли сюди.

[32] Mas nem por isso crestes no SENHOR, vosso Deus,

[32]Але незважаючи на це, ви не покладалися на Господа Бога вашого,

[33] que foi adiante de vós por todo o caminho, para vos procurar o lugar onde deveríeis acampar; de noite, no fogo, para vos mostrar o caminho por onde havíeis de andar, e, de dia, na nuvem.

[33]Який іде поперед вас дорогою, шукаючи місце, щоб стати вам табором, і вказує вам шлях вогнем уночі й хмарою вдень».

O castigo de Deus
Números 14.20-38

Народу не дозволено ввійти в Ханаан

[34] Tendo, pois, ouvido o SENHOR as vossas palavras, indignou-se e jurou, dizendo:

[34]І почув Господь нарікання ваші, й розгнівався Він і поклявся:

[35] Certamente, nenhum dos homens desta maligna geração verá a boa terra que jurei dar a vossos pais,

[35]«Жоден із цих людей, цього лихого покоління не побачить доброї землі, яку Я присягнувся дати батькам вашим.

[36] salvo Calebe, filho de Jefoné; ele a verá, e a terra que pisou darei a ele e a seus filhos, porquanto perseverou em seguir ao SENHOR.

[36]Лише Калев, син Єфунне, її побачить. Лише йому й синам його Я дам землю, якою він мандрував, бо він ішов за Господом».

[37] Também contra mim se indignou o SENHOR por causa de vós, dizendo: Também tu lá não entrarás.

[37]Господь навіть на мене розгнівався через вас і сказав: «Навіть ти туди не ввійдеш.

[38] Josué, filho de Num, que está diante de ti, ele ali entrará; anima-o, porque ele fará que Israel a receba por herança.

[38]Ісус, син Навина, що стоїть перед тобою, увійде туди. Підтримай його, бо він приведе Ізраїль успадкувати її.

[39] E vossos meninos, de quem dissestes: Por presa serão; e vossos filhos, que, hoje, nem sabem distinguir entre bem e mal, esses ali entrarão, e a eles darei a terra, e eles a possuirão.

[39]А діти ваші і сини ваші, про яких ви думали, що стануть вони здобиччю, не вміють нині відрізнити добро від зла, вони туди ввійдуть і володітимуть нею.

[40] Porém vós virai-vos e parti para o deserto, pelo caminho do mar Vermelho.

[40]А ви поверніться й рушайте в пустелю, в бік до Червоного моря».

O povo derrotado em Horma
Números 14.39-45

[41] Então, respondestes e me dissestes: Pecamos contra o SENHOR; nós subiremos e pelejaremos, segundo tudo o que nos ordenou o SENHOR, nosso Deus. Vós vos armastes, cada um dos seus instrumentos de guerra, e vos mostrastes temerários em subindo à região montanhosa.

[41]І ви відповіли мені: «Згрішили ми проти Господа. Ми підемо й воюватимемо, як Господь Бог наш нам звелів». Тож ви до бою підперезалися й сподівалися, що легко йти в гори.

[42] Disse-me o SENHOR: Dize-lhes: Não subais, nem pelejeis, pois não estou no meio de vós, para que não sejais derrotados diante dos vossos inimigos.

[42]І Господь сказав мені: «Скажи їм: „Не йдіть у гори, сподіваючись, що Я буду вам допомагати. Мене не буде серед вас, тож ви станете легкою здобиччю для ворогів"».

[43] Assim vos falei, e não escutastes; antes, fostes rebeldes às ordens do SENHOR e, presunçosos, subistes às montanhas.

[44] Os amorreus que habitavam naquela região montanhosa vos saíram ao encontro; e vos perseguiram como fazem as abelhas e vos derrotaram desde Seir até Horma.

[45] Tornastes-vos, pois, e chorastes perante o SENHOR, porém o SENHOR não vos ouviu, não inclinou os ouvidos a vós outros.

[46] Assim, permanecestes muitos dias em Cades.

[43]Я переповів вам, та ви не послухалися. Ви збунтувалися проти Господньої перестороги, ви були зухвалі й пішли в гори.

[44]І аморійці, що жили у тих горах, виступили вам назустріч, вони погналися за вами, як рій бджіл. І били вони вас від Сеїру аж до Хорми.

[45]І, повернувшись, ви ридали перед Господом, та Господь не звертав уваги на голос ваш, Він вас не слухав.

[46]І довго залишалися ви в Кадеші.

Deuteronômio 2

A jornada de Cades até Zerede

[1] Depois, viramo-nos, e seguimos para o deserto, caminho do mar Vermelho como o SENHOR me dissera, e muitos dias rodeamos a montanha de Seir.

[2] Então, o SENHOR me falou, dizendo:

[3] Tendes já rodeado bastante esta montanha; virai-vos para o norte.

[4] Ordena ao povo, dizendo: Passareis pelos limites de vossos irmãos, os filhos de Esaú, que habitam em Seir; e eles terão medo de vós; portanto, guardai-vos bem.

[5] Não vos entremetais com eles, porque vos não darei da sua terra nem ainda a pisada da planta de um pé; pois a Esaú dei por possessão a montanha de Seir.

[6] Comprareis deles, por dinheiro, comida que comais; também água que bebais comprareis por dinheiro.

Повторення Закону 2

Ізраїль іде пустелею

[1]Змушені були ми знову рушити до пустелі поблизу Червоного моря, як Господь наказав мені. І ходили ми довкола гір Сеїру багато днів.

[2]Тоді Господь сказав мені:

[3]«Довго вже ходите ви навкруг цих гір. Поверніть на північ.

[4]А тоді накажи людям: „Ось ви перетнете кордон братів ваших, синів Ісавових, що живуть у Сеїрі. Вони боятимуться вас, тож будьте дуже обережні,

[5]не бийтеся з ними, бо Я не дав вам їхньої землі ні півстопи, адже віддав Я гори Сеїру Ісаву у власність.

[6]Заплатите їм гроші за хліб і воду.

[7] Pois o SENHOR, teu Deus, te abençoou em toda a obra das tuas mãos; ele sabe que andas por este grande deserto; estes quarenta anos o SENHOR, teu Deus, esteve contigo; coisa nenhuma te faltou.

[7]Бо Господь Бог твій благословив тебе у всьому, що ти зробив. Він дбав про тебе в цій великій пустелі. Всі ці сорок років Господь Бог твій був з тобою. Тобі нічого не бракувало"».

[8] Passamos, pois, flanqueando assim nossos irmãos, os filhos de Esaú, que habitavam em Seir, como o caminho da Arabá, de Elate e de Eziom-Geber, viramo-nos e seguimos o caminho do deserto de Moabe.

[8]Тож обійшли ми братів наших, нащадків Ісавових, що жили и Сеїрі, пустельним шляхом від Елата до Еціон-Хевера. Потім ми помандрували пустелею Моаву.

Ізраїль в Арі

[9] Então, o SENHOR me disse: Não molestes Moabe e não contendas com eles em peleja, porque te não darei possessão da sua terra; pois dei Ar em possessão aos filhos de Ló.

[9]Господь мовив до мене: «Не чіпай народу моавського і не воюй проти нього, бо не дам Я вам нічого з його землі, бо синам Лота віддав Я Ар у власність.

[10] (Os emins, dantes, habitavam nela, povo grande, numeroso e alto como os anaquins;

[10]Вони були сильні й численні, і високі, мов анакійці.

[11] também eles foram considerados refains, como os anaquins; e os moabitas lhes chamavam emins.

[11]Їх вважали рефаїмами так само, як і анакійців, але моавійців звуть їх емимцями.

[12] Os horeus também habitavam, outrora, em Seir; porém os filhos de Esaú os desapossaram, e os destruíram de diante de si, e habitaram no lugar deles, assim como Israel fez à terra da sua possessão, que o SENHOR lhes tinha dado.)

[12]Раніше в Сеїрі жили хореяни, але діти Ісава вигнали їх геть і винищили. І оселились вони там після них, як Ізраїль оселився на землі, яку Господь їм дав.

[13] Levantai-vos, agora, e passai o ribeiro de Zerede; assim, passamos o ribeiro de Zerede.

[13]Вставайте, переправляйтеся через потік Зеред». Тож ми переправилися через потік Зеред.

[14] O tempo que caminhamos, desde Cades-Barnéia até passarmos o ribeiro de Zerede, foram trinta e oito anos, até que toda aquela geração dos homens de guerra se

[14]Тридцять вісім років мандрували ми від Кадеш-Барнеа до потоку Зеред. До того ціле покоління воїнів у таборі загинуло, як Господь і обіцяв їм.

consumiu do meio do arraial, como o SENHOR lhes jurara.

15 Também foi contra eles a mão do SENHOR, para os destruir do meio do arraial, até os haver consumido.

A travessia de Ar e Arnom

16 Sucedeu que, consumidos já todos os homens de guerra pela morte, do meio do povo,

17 o SENHOR me falou, dizendo:

18 Hoje, passarás por Ar, pelos limites de Moabe,

19 e chegarás até defronte dos filhos de Amom; não os molestes e com eles não contendas, porque da terra dos filhos de Amom te não darei possessão, porquanto aos filhos de Ló a tenho dado por possessão.

20 (Também esta é considerada terra dos refains; dantes, habitavam nela refains, e os amonitas lhes chamavam zanzumins,

21 povo grande, numeroso e alto como os anaquins; o SENHOR os destruiu diante dos amonitas; e estes, tendo-os desapossado, habitaram no lugar deles;

22 assim como fez com os filhos de Esaú que habitavam em Seir, de diante dos quais destruiu os horeus. Os filhos de Esaú, tendo-os desapossado, habitaram no lugar deles até este dia;

23 também os caftorins que saíram de Caftor destruíram os aveus, que habitavam em vilas até Gaza, e habitaram no lugar deles.)

15Рука Господа проти них була, доки Він не вигнав їх геть із військового табору.

16І коли всі воїни повмирали поміж людьми,

17Господь сказав мені:

18«Сьогодні ви перетнете кордон Моаву в Арі.

19І коли ти наблизишся до аммонійців, не чіпай їх, і не воюй з ними, бо Я не дам тобі у власність нічого з землі аммонійців. Бо Я віддав її у власність дітям Лота».

20(Вона вважалася землею рефаїв, вони жили там раніше, й аммонійці називали їх замзуммійцями.

21Це був сильний і численний народ, високий, мов анакійці. Хоча Господь і допоміг аммонійцям вигубити їх і оселитися на їхніх землях.

22Так само Він зробив і з нащадками Ісава, коли дозволив їм оселитися на землях хореян, яких Він вигубив для них. І живуть вони на їхній землі аж досі.

23І Господь вчинив те саме з аввійцями, що жили в поселеннях довкола Ґази. Кафторії, що вийшли з Кафтора, винищили їх і оселилися на їхніх землях).

Війна з аморійцями

[24] Levantai-vos, parti e passai o ribeiro de Arnom; eis aqui na tua mão tenho dado a Seom, amorreu, rei de Hesbom, e a sua terra; passa a possuí-la e contende com eles em peleja.

[24]«Вставайте й рушайте через долину Арнон, бо Я дозволяю тобі розбити Сихона аморійського, царя Хешбона. Тож забирай його землю й воюй з ним.

[25] Hoje, começarei a meter o terror e o medo de ti aos povos que estão debaixo de todo o céu; os que ouvirem a tua fama tremerão diante de ti e se angustiarão.

[25]З цього дня буду Я примушувати кожен народ під небесами боятися й справді жахатися тебе. Лиш почувши про тебе, вони злякаються й затремтять перед тобою».

Vitória sobre Seom, rei de Hesbom

Números 21.21-30

[26] Então, mandei mensageiros desde o deserto de Quedemote a Seom, rei de Hesbom, com palavras de paz, dizendo:

[26]Тож я вирядив послів із пустелі Кедемот до Сихона, царя Хешбону, зі словами миру:

[27] deixa-me passar pela tua terra; somente pela estrada irei; não me desviarei para a direita nem para a esquerda.

[27]«Дозволь нам пройти країною твоєю. Ми не звертатимемо з дороги ні праворуч, ні ліворуч.

[28] A comida que eu coma vender-me-ás por dinheiro e dar-me-ás também por dinheiro a água que beba; tão-somente deixa-me passar a pé,

[28]Продай нам харчів за гроші, щоб мали ми що їсти, продай води за гроші, щоб мали ми що пити. Тільки дозволь нам пройти,

[29] como fizeram comigo os filhos de Esaú, que habitam em Seir, e os moabitas, que habitam em Ar; até que eu passe o Jordão, à terra que o SENHOR, nosso Deus, nos dá.

[29]як дозволили нащадки Ісава, що живуть в Сеїрі, та моавійці, що живуть в Арі. Лиш дозволь переправитися через Йордан у землю, що Господь Бог наш нам надає».

[30] Mas Seom, rei de Hesbom, não nos quis deixar passar por sua terra, porquanto o SENHOR, teu Deus, endurecera o seu espírito e fizera obstinado o seu coração, para to dar nas mãos, como hoje se vê.

[30]Але Сихон, цар Хешбону, відмовився пропустити нас своїми землями, бо Господь Бог твій зробив його впертим, щоб дати тобі завоювати його.

[31] Disse-me, pois, o SENHOR: Eis aqui, tenho começado a dar-te Seom e a sua terra; passa a desapossá-lo, para lhe ocupares o país.

[31]Тоді Господь сказав мені: «Дивись, Я віддаю тобі Сихона й землю його. Бери й володій його землею, як власною своєю».

[32] Então, Seom saiu-nos ao encontro, ele e todo o seu povo, à peleja em Jasa.

[32]І Сихон разом зі всім своїм народом виступив до Ягазу, щоб зустрітися з нами в бою.

[33] E o SENHOR, nosso Deus, no-lo entregou, e o derrotamos, a ele, e a seus filhos, e a todo o seu povo.

[34] Naquele tempo, tomamos todas as suas cidades e a cada uma destruímos com os seus homens, mulheres e crianças; não deixamos sobrevivente algum.

[35] Somente tomamos, por presa, o gado para nós e o despojo das cidades que tínhamos tomado.

[36] Desde Aroer, que está à borda do vale de Arnom, e a cidade que nele está, até Gileade, nenhuma cidade houve alta demais para nós; tudo isto o SENHOR, nosso Deus, nos entregou.

[37] Somente à terra dos filhos de Amom não chegaste; nem a toda a borda do ribeiro de Jaboque, nem às cidades da região montanhosa, nem a lugar algum que nos proibira o SENHOR, nosso Deus.

[33]І Господь Бог наш видав нам його. Тож ми напали на нього й синів його, і всіх його людей.

[34]Захопили й знищили ми тоді всі його міста: чоловіків, жінок і дітей. Ми не лишили в живих нікого.

[35]Тільки худобу ми взяли як здобич і добро зі здобутих міст.

[36]Від Ароера, що в долині Арнон, до міста, що поруч із потоком, аж до Ґілеада — жодного міста не було, яке б ми не змогли здобути. Господь Бог наш віддав нам усе.

[37]Не наближалися тільки до землі аммонійців, до жодного з берегів потоку Яввок і міст гірської країни. Так наказав Господь Бог наш.

Deuteronômio 3

Vitória sobre Ogue, rei de Basã

Números 21.31-35

[1] Depois, nos viramos e subimos o caminho de Basã; e Ogue, rei de Basã, nos saiu ao encontro, ele e todo o seu povo, à peleja em Edrei.

[2] Então, o SENHOR me disse: Não temas, porque a ele, e todo o seu povo, e sua terra dei na tua mão; e far-lhe-ás como fizeste a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom.

[3] Deu-nos o SENHOR, nosso Deus, em nossas mãos também a Ogue, rei de Basã,

Повторення Закону 3

Війна з народом Башану

[1]Тоді ми повернули й пішли дорогою на Башан. Оґ, цар Башану, виступив до Едреї з усім військом своїм, щоб зійтися з нами в бою.

[2]І сказав мені Господь: «Не бійся нічого, бо Я віддав його і всіх людей його, і землю його до рук твоїх. І вчиниш ти з ним так само, як і з Сихоном, царем аморійців, що царював у Хешбоні».

[3]Тож Господь Бог наш віддав у руки наші Оґа, царя башанського, і всіх людей його. І побили ми їх так, щоб живих серед них не лишилося.

e a todo o seu povo; e ferimo-lo, até que lhe não ficou nenhum sobrevivente.

4 Nesse tempo, tomamos todas as suas cidades; nenhuma cidade houve que lhe não tomássemos: sessenta cidades, toda a região de Argobe, o reino de Ogue, em Basã.

4І захопили ми тоді всі міста його. Жодного містечка не було, щоб ми не захопили: шістдесят міст у всьому краї Арґов, царстві Оґа в Башані.

5 Todas estas cidades eram fortificadas com altos muros, portas e ferrolhos; tomamos também outras muitas cidades, que eram sem muros.

5Всі міста були оточені високими мурами, брамами з засувами. Крім того, багато ще було містечок неукріплених.

6 Destruímo-las totalmente, como fizemos a Seom, rei de Hesbom, fazendo perecer, por completo, cada uma das cidades com os seus homens, suas mulheres e crianças.

6Ми геть їх винищили, так само, як міста Сихона, царя хешбонського. Ми зруйнували вщент усі їхні міста, винищили чоловіків, жінок і дітей.

7 Porém todo o gado e o despojo das cidades tomamos para nós, por presa.

7І всю худобу й добро з міст забрали для себе як здобич.

8 Assim, nesse tempo, tomamos a terra da mão daqueles dois reis dos amorreus que estavam dalém do Jordão: desde o rio de Arnom até ao monte Hermom

8Тож забрали ми тоді землю від двох царів аморійських, що була по той бік Йордану, від долини Арнон до гори Хермон.

9 (Os sidônios a Hermom chamam Siriom; porém os amorreus lhe chamam Senir.),

9(Сидонці називають Хермон Сиріоном, а аморійці звуть його Сеніром).

10 tomamos todas as cidades do planalto, e todo o Gileade, e todo o Basã, até Salca e Edrei, cidades do reino de Ogue, em Basã

10Ми захопили всі міста, що на верховині: увесь Ґілеад, увесь Башан аж до Салхи та Едреї на півночі, які були містами царства Оґа башанського.

11 (Porque só Ogue, rei de Basã, restou dos refains; eis que o seu leito, leito de ferro, não está, porventura, em Rabá dos filhos de Amom, sendo de nove côvados o seu comprimento, e de quatro, a sua largura, pelo côvado comum?).

11Оґ, цар башанський, — єдиний, хто лишився з рефаїв. Він мав залізне ліжко завдовжки воно було дев’ять ліктів та завширшки чотири лікті. Чи не в Равві аммонійській воно й досі?

Distribuição da Transjordânia

Números 32.33-42

12 Tomamos, pois, esta terra em possessão nesse tempo; desde Aroer, que está junto

Землі на схід від Йордану

12Тож зайняли ми тоді цю землю, яка простягалася від Ароера, що в долині Арнон. Я віддав половину гір

ao vale de Arnom, e a metade da região montanhosa de Gileade, com as suas cidades, dei aos rubenitas e gaditas.

Ґілеадських і їхніми міста Рувиму та Ґаду,

13 O resto de Gileade, como também todo o Basã, o reino de Ogue, dei à meia tribo de Manassés; toda aquela região de Argobe, todo o Basã, se chamava a terra dos refains.

13а решту Ґілеаду і все колишнє царство Оґа в Башані (увесь край Арґов зветься землею рефаїв) віддав половині роду Манассієвого.

14 Jair, filho de Manassés, tomou toda a região de Argobe até ao limite dos gesuritas e maacatitas, isto é, Basã, e às aldeias chamou pelo seu nome: Havote-Jair, até o dia de hoje.

14Рід Яїра, сина Манассії, зайняв увесь край Арґов, аж до кордону з ґешурійцями та маакатійцями. І назвав він міста Башану ім'ям своїм. По сьогодні звуться вони містами Яїра.

15 A Maquir dei Gileade.

15Тож я віддав Ґілеад роду Макіра.

16 Mas aos rubenitas e gaditas dei desde Gileade até ao vale de Arnom, cujo meio serve de limite; e até ao ribeiro de Jaboque, o limite dos filhos de Amom,

16Рувиму та Ґаду я дав землю від Ґілеаду аж до долини Арнон (середина долини була кордоном) і до річки Яввок, кордону з аммонійцями.

17 como também a Arabá e o Jordão por limite, desde Quinerete até ao mar da Arabá, o mar Salgado, pelas faldas de Pisga, para o oriente.

17Пустеля в долині Йордана та ріка Йордан — кордон, від Ґалилейського озера до пустелі навколо Мертвого моря й до підніжжя гори Пізґа на схід.

18 Nesse mesmo tempo, vos ordenei, dizendo: o SENHOR, vosso Deus, vos deu esta terra, para a possuirdes; passai, pois, armados, todos os homens valentes, adiante de vossos irmãos, os filhos de Israel.

18Тоді наказав я вам: «Оскільки Господь ваш Бог дав вам землю цю у володіння, всі ви, воїни, споряджені до бою, повинні перейти Йордан разом з товаришами — ізраїльськими воїнами.

19 Tão-somente vossas mulheres, e vossas crianças, e vosso gado (porque sei que tendes muito gado) ficarão nas vossas cidades que já vos tenho dado,

19Лише жінки й діти ваші, і худоба ваша (я знаю, у вас її багато) лишаться а містах, які я вам дав,

20 até que o SENHOR dê descanso a vossos irmãos como a vós outros, para que eles também ocupem a terra que o SENHOR,

20доки Господь не забезпечить спокій братам вашим, як і вам, доки вони також не заволодіють землею, яку Господь Бог ваш дає їм по той бік Йордану. Тоді

vosso Deus, lhes dá dalém do Jordão; então, voltareis cada qual à sua possessão que vos dei.

кожен із вас зможе повернутись на землі, що дав я вам».

[21] Também, nesse tempo, dei ordem a Josué, dizendo: os teus olhos vêem tudo o que o SENHOR, vosso Deus, tem feito a estes dois reis; assim fará o SENHOR a todos os reinos a que tu passarás.

[21]І тоді я сказав Ісусу: «Ти бачив усе, що Господь Бог ваш зробив із цими обома царями. Господь так само вчинить з усіма царствами, до яких ти підступаєш.

[22] Não os temais, porque o SENHOR, vosso Deus, é o que peleja por vós.

[22]Не бійся їх, бо Господь, Бог ваш, за вас воює».

A oração de Moisés para entrar em Canaã
Números 27.12-23

Мойсею не ввійти в Ханаан

[23] Também eu, nesse tempo, implorei graça ao SENHOR, dizendo:

[23]І тоді благав я Господа:

[24] Ó SENHOR Deus! Passaste a mostrar ao teu servo a tua grandeza e a tua poderosa mão; porque que deus há, nos céus ou na terra, que possa fazer segundo as tuas obras, segundo os teus poderosos feitos?

[24]«О Господи, Владико мій, Ти тільки розпочав показувати слузі твоєму, який Величний і Могутній Ти. Який бог на землі чи на небі міг би творити ті діяння й чудеса, що Ти здійснюєш?

[25] Rogo-te que me deixes passar, para que eu veja esta boa terra que está dalém do Jordão, esta boa região montanhosa e o Líbano.

[25]Дозволь же мені перейти ріку й побачити цю добру землю, по той бік Йордану, прекрасну цю гірську країну й Ливан».

[26] Porém o SENHOR indignou-se muito contra mim, por vossa causa, e não me ouviu; antes, me disse: Basta! Não me fales mais nisto.

[26]Але Господь дуже лихий був на мене через вас. Він мене навіть не слухав. Тож Господь сказав: «Годі вже! Більше Мене про це не проси.

[27] Sobe ao cimo de Pisga, levanta os olhos para o ocidente, e para o norte, e para o sul, e para o oriente e contempla com os próprios olhos, porque não passarás este Jordão.

[27]Зійди на вершину Пізґи й подивись на захід, північ, південь і схід, але ти Йордан не перейдеш.

[28] Dá ordens a Josué, e anima-o, e fortalece-o; porque ele passará adiante deste povo e o fará possuir a terra que tu apenas verás.

[28]Дай настанови Ісусу, допоможи йому бути сильним і мужнім, бо він поведе цей народ, він дасть їм успадкувати землю, яку ти бачиш».

[29] Assim, ficamos no vale defronte de Bete-Peor.

[29]Тоді ми лишилися в долині навпроти Бет-Пеора.

Deuteronômio 4

Moisés exorta o povo à obediência

[1] Agora, pois, ó Israel, ouve os estatutos e os juízos que eu vos ensino, para os cumprirdes, para que vivais, e entreis, e possuais a terra que o SENHOR, Deus de vossos pais, vos dá.

[2] Nada acrescentareis à palavra que vos mando, nem diminuireis dela, para que guardeis os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, que eu vos mando.

[3] Os vossos olhos viram o que o SENHOR fez por causa de Baal-Peor; pois a todo homem que seguiu a Baal-Peor o SENHOR, vosso Deus, consumiu do vosso meio.

[4] Porém vós que permanecestes fiéis ao SENHOR, vosso Deus, todos, hoje, estais vivos.

[5] Eis que vos tenho ensinado estatutos e juízos, como me mandou o SENHOR, meu Deus, para que assim façais no meio da terra que passais a possuir.

[6] Guardai-os, pois, e cumpri-os, porque isto será a vossa sabedoria e o vosso entendimento perante os olhos dos povos que, ouvindo todos estes estatutos, dirão: Certamente, este grande povo é gente sábia e inteligente.

[7] Pois que grande nação há que tenha deuses tão chegados a si como o SENHOR, nosso Deus, todas as vezes que o invocamos?

Повторення Закону 4

Мойсей навчає народ підкорятися Закону

[1]Ізраїлю, зверни увагу на заповіді й закони, яких я тебе навчаю дотримуватися, щоб жили ви, щоб міг ти процвітати, коли посядеш цю землю, яку Господь, Бог батьків ваших, вам дає.

[2]Не додавайте нічого до того, що я вам заповідаю, і не забирайте нічого з цього. Просто пильнуйте заповіді Господа Бога вашого, що я даю вам.

[3]Ви бачили на власні очі, що Господь вчинив у Ваал-Пеорі, що Господь Бог твій кожного з-посеред тебе вигубив, хто ходив слідом за Ваалом у Пеорі.

[4]Але всі ви, хто лишилися з Господом Богом вашим, живі й понині.

[5]Поглянь, навчив я вас заповідей і законів, як це Господь Бог мій заповідав, щоб ви виконували на землі, на яку входите, щоб посісти.

[6]Дотримуйтесь й виконуйте, бо це покаже мудрість вашу і розум ваш народам, що почують про заповіді ці й скажуть: «Справді, цей великий народ — мудрий і розумний».

[7]Бо який інший народ такий великий, щоб богів мав так близько до себе, як Господь Бог наш до нас, хоч коли б ми до Нього взивали?

[8] E que grande nação há que tenha estatutos e juízos tão justos como toda esta lei que eu hoje vos proponho?

[9] Tão-somente guarda-te a ti mesmo e guarda bem a tua alma, que te não esqueças daquelas coisas que os teus olhos têm visto, e se não apartem do teu coração todos os dias da tua vida, e as farás saber a teus filhos e aos filhos de teus filhos.

[10] Não te esqueças do dia em que estiveste perante o SENHOR, teu Deus, em Horebe, quando o SENHOR me disse: Reúne este povo, e os farei ouvir as minhas palavras, a fim de que aprenda a temer-me todos os dias que na terra viver e as ensinará a seus filhos.

[11] Então, chegastes e vos pusestes ao pé do monte; e o monte ardia em fogo até ao meio dos céus, e havia trevas, e nuvens, e escuridão.

[12] Então, o SENHOR vos falou do meio do fogo; a voz das palavras ouvistes; porém, além da voz, não vistes aparência nenhuma.

[13] Então, vos anunciou ele a sua aliança, que vos prescreveu, os dez mandamentos, e os escreveu em duas tábuas de pedra.

[14] Também o SENHOR me ordenou, ao mesmo tempo, que vos ensinasse estatutos e juízos, para que os cumprísseis na terra a qual passais a possuir.

[15] Guardai, pois, cuidadosamente, a vossa alma, pois aparência nenhuma vistes no dia em que o SENHOR, vosso Deus, vos falou em Horebe, no meio do fogo;

[8]І чи є такий народ великий, щоб заповіти й закони мав такі ж справедливі, як увесь цей Закон, що я сьогодні вам даю?

[9]Та будь дуже пильний, щоб не забути те, що очі твої бачили, і щоб усе це в твоєму серці не зів’яло, аж поки ти живеш. Навчи дітей своїх і онуків того,

[10]що бачив, коли стояв перед Господом Богом твоїм біля гори Хорев, коли Господь сказав мені: «Збери людей, щоб вони почули слова Мої, і тоді вони навчаться боятися Мене у всі дні життя свого на землі, і дітей своїх вони навчать».

[11]Наблизилися ви й стали під горою, і гора та вогнем палала аж до самісінького неба, і була темрява, і хмари, й морок.

[12]І Господь промовив із полум’я до вас. Слова ви чули, та постаті не бачили. Тільки голос.

[13]Він оголосив вам Свій Заповіт, якого вам належить дотримуватись — десяти заповідей. Тоді Він написав їх на двох кам’яних скрижалях.

[14]Господь звелів мені навчати вас законів і правил, щоб ви дотримувались їх на землі, якою заволодієте.

[15]Оскільки не бачили ви постаті того дня, коли Господь промовляв до вас із полум’я на горі Хорев, то будьте пильні,

[16] para que não vos corrompais e vos façais alguma imagem esculpida na forma de ídolo, semelhança de homem ou de mulher,

[16]щоб не занапастити себе, створивши собі боввана, подоби будь-якої постаті, чоловічої чи жіночої,

[17] semelhança de algum animal que há na terra, semelhança de algum volátil que voa pelos céus,

[17]тварини земної, чи птаха небесного,

[18] semelhança de algum animal que rasteja sobre a terra, semelhança de algum peixe que há nas águas debaixo da terra.

[18]чи подоби чогось, що по землі плазує або ж будь-якої риби, що плаває в воді.

[19] Guarda-te não levantes os olhos para os céus e, vendo o sol, a lua e as estrelas, a saber, todo o exército dos céus, sejas seduzido a inclinar-te perante eles e dês culto àqueles, coisas que o SENHOR, teu Deus, repartiu a todos os povos debaixo de todos os céus.

[19]І впевнися, що коли ти дивишся на сонце, місяць і зорі — все військо Небесне, не спокусишся вклонитись їм до землі й служити їм. Господь Бог твій віддав їх усім народам і повсюди.

[20] Mas o SENHOR vos tomou e vos tirou da fornalha de ferro do Egito, para que lhe sejais povo de herança, como hoje se vê.

[20]Але Господь узяв вас і вивів вас із залізного горнила, (тобто з Єгипту), щоб ви Його власним народом стали, як ви є нині.

[21] Também o SENHOR se indignou contra mim, por vossa causa, e jurou que eu não passaria o Jordão e não entraria na boa terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança.

[21]Однак Господь лихий на мене через вас, і поклявся Він, що я не перейду через Йордан і не ввійду в добру землю, що твій Господь тобі дає як володіння.

[22] Porque eu morrerei neste lugar, não passarei o Jordão; porém vós o passareis e possuireis aquela boa terra.

[22]Бо я помру на цій землі. Я не перейду Йордану, а ви перейдете і посядете ту добру землю.

[23] Guardai-vos não vos esqueçais da aliança do SENHOR, vosso Deus, feita convosco, e vos façais alguma imagem esculpida, semelhança de alguma coisa que o SENHOR, vosso Deus, vos proibiu.

[23]Пильнуйте, щоб не забути Заповіт, який уклав із вами Господь Бог ваш і щоб не створити собі боввана в будь-якій подобі, чого Господь Бог твій заборонив вам робити.

[24] Porque o SENHOR, teu Deus, é fogo que consome, é Deus zeloso.

[24]Бо Господь Бог твій — вогонь пожираючий, Бог ревнивий!

[25] Quando, pois, gerardes filhos e filhos de filhos, e vos envelhecerdes na terra, e vos corromperdes, e fizerdes alguma imagem esculpida, semelhança de alguma coisa, e fizerdes mal aos olhos do SENHOR, teu Deus, para o provocar à ira,

[26] hoje, tomo por testemunhas contra vós outros o céu e a terra, que, com efeito, perecereis, imediatamente, da terra a qual, passado o Jordão, ides possuir; não prolongareis os vossos dias nela; antes, sereis de todo destruídos.

[27] O SENHOR vos espalhará entre os povos, e restareis poucos em número entre as gentes aonde o SENHOR vos conduzirá.

[28] Lá, servireis a deuses que são obra de mãos de homens, madeira e pedra, que não vêem, nem ouvem, nem comem, nem cheiram.

[29] De lá, buscarás ao SENHOR, teu Deus, e o acharás, quando o buscares de todo o teu coração e de toda a tua alma.

[30] Quando estiveres em angústia, e todas estas coisas te sobrevierem nos últimos dias, e te voltares para o SENHOR, teu Deus, e lhe atenderes a voz,

[31] então, o SENHOR, teu Deus, não te desamparará, porquanto é Deus misericordioso, nem te destruirá, nem se esquecerá da aliança que jurou a teus pais.

[32] Agora, pois, pergunta aos tempos passados, que te precederam, desde o dia em que Deus criou o homem sobre a terra, desde uma extremidade do céu até à outra,

[25]Коли ви матимете дітей і онуків і постарієте на землі цій, і якщо ви розбеститеся й виготовите боввана, подобу чогось, і вчините те, що в очах Господа є злом, і розгніваєте Його,

[26]то сьогодні я закликаю небеса й землю свідчити проти вас: скоро ви зникнете з землі, яку посіли, перейшовши Йордан. Недовго ви житимете на ній, бо вщент вас вигублено буде.

[27]Господь розпорошить вас між народами. Лишиться вас дуже мало там, хоч би куди вас порозкидав Господь.

[28]Там ви служитимете богам, виробленим людськими руками: дереву й каменю — що не бачать, не чують, не їдять і запахів не відчувають.

[29]Хоча навіть звідти ви можете шукати Господа Бога свого. Знайдеш ти Його, якщо шукатимеш Його всім серцем своїм і душею всією.

[30]Коли ж будеш у біді, коли все це станеться з тобою в дні прийдешні, тоді повернешся ти до Господа Бога свого і слухатимеш Його.

[31]Бо Господь Бог твій милостивий. Він тебе не кине і не знищить тебе. Він не забуде Угоди з твоїми батьками, клятви, що Він їм дав.

Думай про величні діла Божі

[32]Спитай лише про дні колишні, що були задовго до тебе, ще коли Бог створив людину на землі. Спитай від краю неба аж до краю. Чи було ще щось таке велике? Чи хтось колись чув про щось подібне?

se sucedeu jamais coisa tamanha como esta ou se se ouviu coisa como esta;

33 ou se algum povo ouviu falar a voz de algum deus do meio do fogo, como tu a ouviste, ficando vivo;

33Чи чув якийсь народ голос Бога, що промовляв з вогню, як чув ти і живим лишився?

34 ou se um deus intentou ir tomar para si um povo do meio de outro povo, com provas, e com sinais, e com milagres, e com peleja, e com mão poderosa, e com braço estendido, e com grandes espantos, segundo tudo quanto o SENHOR, vosso Deus, vos fez no Egito, aos vossos olhos.

34А чи намагався будь-який інший бог вибрати свій власний народ з-поміж народів інших, випробовуваннями, чудесними дивами, пробуючи Свою силу являти величні й страшні діла, як Господь Бог ваш вчинив для вас перед вашими очима в Єгипті?

35 A ti te foi mostrado para que soubesses que o SENHOR é Deus; nenhum outro há, senão ele.

35Все це явлено було тоді, щоб ти знав — Господь є Бог. Крім Нього — іншого немає.

36 Dos céus te fez ouvir a sua voz, para te ensinar, e sobre a terra te mostrou o seu grande fogo, e do meio do fogo ouviste as suas palavras.

36Примусив Він тебе слухати голос Його з небес, щоб навчати тебе, і на землі показав тобі вогонь Свій великий, і почув ти слова Його з вогню.

37 Porquanto amou teus pais, e escolheu a sua descendência depois deles, e te tirou do Egito, ele mesmo presente e com a sua grande força,

37Через те, що любив Він предків твоїх, обрав Він вас, нащадків їхніх, і Сам вивів тебе з Єгипту, Своєю великою силою.

38 para lançar de diante de ti nações maiores e mais poderosas do que tu, para te introduzir na sua terra e ta dar por herança, como hoje se vê.

38Далі Він вижене народи, більші й дужчі за тебе, й приведе тебе, й віддасть тобі землю їхню у власність, як це сьогодні є.

39 Por isso, hoje, saberás e refletirás no teu coração que só o SENHOR é Deus em cima no céu e embaixo na terra; nenhum outro há.

39Тож сьогодні знай і прийми до серця, що Господь є Бог на небесах угорі й на землі внизу. Іншого немає.

40 Guarda, pois, os seus estatutos e os seus mandamentos que te ordeno hoje, para que te vá bem a ti e a teus filhos depois de ti e para que prolongues os dias na terra

40Пильнуй Його закони й заповіді Його, які я даю тобі сьогодні, щоб ти і діти твої після тебе жили в достатку, щоб довго жив ти на землі, яку Господь Бог твій дає тобі навіки.

que o SENHOR, teu Deus, te dá para todo o sempre.

Três cidades de refúgio

Números 35.9-15; Deuteronômio 19.1-3

41 Então, Moisés separou três cidades dalém do Jordão, do lado do nascimento do sol,

42 para que se acolhesse ali o homicida que matasse, involuntariamente, o seu próximo, a quem, dantes, não tivesse ódio algum, e se acolhesse a uma destas cidades e vivesse:

43 Bezer, no deserto, no planalto, para os rubenitas; Ramote, em Gileade, para os gaditas; e Golã, em Basã, para os manassitas.

O Segundo Discurso de Moisés

Moisés conta a história da legislação

44 Esta é a lei que Moisés propôs aos filhos de Israel.

45 São estes os testemunhos, e os estatutos, e os juízos que Moisés falou aos filhos de Israel, quando saíram do Egito,

46 além do Jordão, no vale defronte de Bete-Peor, na terra de Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom, a quem Moisés e os filhos de Israel feriram ao saírem do Egito,

47 e tomaram a sua terra em possessão, como também a terra de Ogue, rei de Basã, dois reis dos amorreus, que estavam além do Jordão, do lado do nascimento do sol;

48 desde Aroer, que está à borda do vale de Arnom, até ao monte Siom, que é Hermom,

Мойсей вибирає міста-схованки

41Тоді Мойсей обрав три міста на східному березі ріки Йордан,

42куди могла б утекти людина, яка ненавмисне когось вбила, без ненависті. Тож вона може втекти до одного з цих міст, щоб лишитися в живих.

43Везер у пустелі на узвишші, що належав рувимцям, Рамот-Ґілеад, що належав колінові Ґада, і Ґолан у Башані, що належав колінові Манассієвому.

Переднє слово до Закону Мойсеєвого

44Ось Закон, що його дав Мойсей народові ізраїльському.

45Це настанови, правила і вказівки, що їх Мойсей проголосив синам Ізраїлю, коли вийшли вони з Єгипту.

46Це було на східному боці Йордану, в долині навпроти Бет-Пеора, в землі Сихона, царя аморійського, який правив у Хешбоні і якого Мойсей та ізраїльтяни перемогли, коли вийшли з Єгипту.

47Вони зайняли землю його і землю Оґа, царя Башану, двох царів аморійських, на східному боці Йордану,

48від Ароера, що на краю долини Арнон, до гори Сиріон,

[49] e toda a Arabá, além do Jordão, do lado oriental, até ao mar da Arabá, pelas faldas de Pisga.

[49]і також усю долину Йордану, на схід від ріки Йордан, аж до Мертвого моря, до підніжжя Пізґи.

Deuteronômio 5

A repetição dos dez mandamentos
Êxodo 20.1-17

[1] Chamou Moisés a todo o Israel e disse-lhe: Ouvi, ó Israel, os estatutos e juízos que hoje vos falo aos ouvidos, para que os aprendais e cuideis em os cumprirdes.

[2] O SENHOR, nosso Deus, fez aliança conosco em Horebe.

[3] Não foi com nossos pais que fez o SENHOR esta aliança, e sim conosco, todos os que, hoje, aqui estamos vivos.

[4] Face a face falou o SENHOR conosco, no monte, do meio do fogo

[5] (Nesse tempo, eu estava em pé entre o SENHOR e vós, para vos notificar a palavra do SENHOR, porque temestes o fogo e não subistes ao monte.), dizendo:

[6] Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei do Egito, da casa da servidão.

[7] Não terás outros deuses diante de mim.

[8] Não farás para ti imagem de escultura, nem semelhança alguma do que há em cima no céu, nem embaixo na terra, nem nas águas debaixo da terra;

[9] não as adorarás, nem lhes darás culto; porque eu, o SENHOR, teu Deus, sou Deus zeloso, que visito a iniqüidade dos pais nos filhos até a terceira e quarta geração daqueles que me aborrecem,

Повторення Закону 5

Десять заповідей

[1]Скликав Мойсей весь народ ізраїльський і сказав їм: «Послухай, Ізраїлю, ці настанови й закони, що я виголошую тобі сьогодні. Вивчи їх і старанно дотримуйся.

[2]Господь Бог наш уклав з нами Угоду на горі Хорев.

[3]Господь не з нашими батьками уклав цю Угоду, а з нами, хто є тут сьогодні.

[4]Віч-на-віч говорив з вами Господь із вогню на горі.

[5]Я стояв тоді між Господом і вами, щоб проголосити вам слово Господа, бо налякані ви були вогнем і не зійшли на гору. Господь сказав:

[6]„Я — Господь Бог твій, Який вивів тебе з Єгипетської землі і визволив тебе із рабства.

[7]Ти не матимеш ніяких інших богів, окрім Мене.

[8]І не створюй собі рукотворних бовванів, чи жодної подоби того, що на небі, ані того, що на землі чи в воді.

[9]Не поклоняйся ані служи їм, бо Я — Господь твій, ревнивий Бог, Який карає дітей і навіть онуків за гріхи їхніх батьків, які Мене ненавидять, аж до третього й четвертого поколінь.

[10] e faço misericórdia até mil gerações daqueles que me amam e guardam os meus mandamentos.

[10]Але Я буду віддано любити тисячі поколінь, тих, що люблять Мене і дотримуються Моїх заповідей.

[11] Não tomarás o nome do SENHOR, teu Deus, em vão, porque o SENHOR não terá por inocente o que tomar o seu nome em vão.

[11]Не клянися іменем Господа, твого Бога, коли не збираєшся дотриматися своєї обіцянки, бо Господь не залишить без покарання того, хто зловживатиме Його ім'ям.

[12] Guarda o dia de sábado, para o santificar, como te ordenou o SENHOR, teu Deus.

[12]Дбай про дотримання дня суботнього, щоб святити його, як Господь Бог твій заповів тобі.

[13] Seis dias trabalharás e farás toda a tua obra.

[13]Шість днів ти можеш працювати й виконувати повсякденну роботу.

[14] Mas o sétimo dia é o sábado do SENHOR, teu Deus; não farás nenhum trabalho, nem tu, nem o teu filho, nem a tua filha, nem o teu servo, nem a tua serva, nem o teu boi, nem o teu jumento, nem animal algum teu, nem o estrangeiro das tuas portas para dentro, para que o teu servo e a tua serva descansem como tu;

[14]Та сьомий день — це субота для Господа, твого Бога. Не виконуйте ніякої роботи: ні ти сам, ані син або дочка твоя, ані раб чи рабиня твоя, ані будь-яка худобина: ані віл твій, ані віслюк, ані жоден чужинець, що живе по містах твоїх, щоб раб твій і рабиня твоя відпочивати могли, як і ти.

[15] porque te lembrarás que foste servo na terra do Egito e que o SENHOR, teu Deus, te tirou dali com mão poderosa e braço estendido; pelo que o SENHOR, teu Deus, te ordenou que guardasses o dia de sábado.

[15]Пам'ятай, що сам ти був рабом у землі Єгипетській, що Господь Бог твій вивів тебе звідти Своєю сильною рукою, простягнутою правицею. Саме через те Господь Бог твій заповів тобі дотримуватися дня суботнього.

[16] Honra a teu pai e a tua mãe, como o SENHOR, teu Deus, te ordenou, para que se prolonguem os teus dias e para que te vá bem na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá.

[16]Шануй батька і матір свою, як Господь Бог твій заповів тобі, щоб довшими були твої дні, щоб добре було тобі на землі, яку Господь, твій Бог, дарує тобі.

[17] Não matarás.

[17]Не вбивай.

[18] Não adulterarás.

[18]Не чини гріх перелюбу.

[19] Não furtarás.

[19]Не кради.

[20] Não dirás falso testemunho contra o teu próximo.

[21] Não cobiçarás a mulher do teu próximo. Não desejarás a casa do teu próximo, nem o seu campo, nem o seu servo, nem a sua serva, nem o seu boi, nem o seu jumento, nem coisa alguma do teu próximo.

Moisés, mediador entre Deus e o povo
Êxodo 20.18-21

[22] Estas palavras falou o SENHOR a toda a vossa congregação no monte, do meio do fogo, da nuvem e da escuridade, com grande voz, e nada acrescentou. Tendo-as escrito em duas tábuas de pedra, deu-mas a mim.

[23] Sucedeu que, ouvindo a voz do meio das trevas, enquanto ardia o monte em fogo, vos achegastes a mim, todos os cabeças das vossas tribos e vossos anciãos,

[24] e dissestes: Eis aqui o SENHOR, nosso Deus, nos fez ver a sua glória e a sua grandeza, e ouvimos a sua voz do meio do fogo; hoje, vimos que Deus fala com o homem, e este permanece vivo.

[25] Agora, pois, por que morreríamos? Pois este grande fogo nos consumiria; se ainda mais ouvíssemos a voz do SENHOR, nosso Deus, morreríamos.

[26] Porque quem há, de toda carne, que tenha ouvido a voz do Deus vivo falar do meio do fogo, como nós ouvimos, e permanecido vivo?

[27] Chega-te, e ouve tudo o que disser o SENHOR, nosso Deus; e tu nos dirás tudo o que te disser o SENHOR, nosso Deus, e o ouviremos, e o cumpriremos.

[20]Не давай неправдивих свідчень проти ближнього свого.

[21]Не зазіхай на дружину ближнього свого. Не зазіхай на оселю ближнього свого чи його поля, ані на його раба чи рабиню, ані на вола чи осла, ані на що-небудь, що належить іншій людині”».

Страх Божий

[22]Господь промовив заповіді ці голосом гучним для всієї вашої громади на горі з полум'я, хмари й темряви і більше Він нічого не додав. Написав Він їх на двох кам'яних скрижалях і дав мені.

[23]Як почули ви голос із темряви, коли гора палала вогнем, ви приступили до мене, всі вожді колін ваших і всі старійшини ваші.

[24]Ви сказали: «Господь Бог наш показав нам славу Свою і Свою велич, чули ми голос Його з вогню. Сьогодні побачили ми, що Господь може говорити з людиною, і та лишиться живою.

[25]Чого ж нам вмирати тепер? Адже вогонь цей величезний пожере нас. Якщо ми й далі слухатимемо голос Господа Бога нашого, ми помремо.

[26]Хіба ж колись хтось із смертних чув голос Бога живого, як ми, і лишився живим?

[27]Ти сам підійди й почуй усе те, що Господь Бог наш хоче сказати нам. Тоді розповіси нам усе, що Господь Бог наш мовив до тебе, а ми вислухаємо і зробимо це».

Господь промовляє до Мойсея

[28] Ouvindo, pois, o SENHOR as vossas palavras, quando me faláveis a mim, o SENHOR me disse: Eu ouvi as palavras deste povo, as quais te disseram; em tudo falaram eles bem.

[29] Quem dera que eles tivessem tal coração, que me temessem e guardassem em todo o tempo todos os meus mandamentos, para que bem lhes fosse a eles e a seus filhos, para sempre!

[30] Vai, dize-lhes: Tornai-vos às vossas tendas.

[31] Tu, porém, fica-te aqui comigo, e eu te direi todos os mandamentos, e estatutos, e juízos que tu lhes hás de ensinar que cumpram na terra que eu lhes darei para possuí-la.

[32] Cuidareis em fazerdes como vos mandou o SENHOR, vosso Deus; não vos desviareis, nem para a direita, nem para a esquerda.

[33] Andareis em todo o caminho que vos manda o SENHOR, vosso Deus, para que vivais, bem vos suceda, e prolongueis os dias na terra que haveis de possuir.

Deuteronômio 6

O fim da lei é a obediência

[1] Estes, pois, são os mandamentos, os estatutos e os juízos que mandou o SENHOR, teu Deus, se te ensinassem, para que os cumprisses na terra a que passas para a possuir;

[2] para que temas ao SENHOR, teu Deus, e guardes todos os seus estatutos e mandamentos que eu te ordeno, tu, e teu

[28]Господь почув слова ваші, коли промовляли ви до мене, і сказав мені Господь: «Чув Я слово, яке цей народ сказав тобі. Все, що вони говорили — добре.

[29]Якби ж то вони завжди боялися Мене й дотримувалися всіх заповідей Моїх, щоб усе було в них добре, і в дітей їхніх повік!

[30]Іди скажи їм: „Поверніться до наметів своїх".

[31]А сам лишайся тут, зі Мною, Я дам тобі всі заповіді, настанови і вказівки, яких ти їх навчиш, щоб вони виконували їх на землі, яку Я даю їм у власність.

[32]Тож старанно виконуйте все, що Господь Бог ваш заповідає вам.

[33]Живіть так, як Господь Бог ваш наказав, щоб жили ви, щоб добре все було, щоб був достаток і довгий вік вам на землі, яку посядете ви».

Повторення Закону 6

Завжди любіть Бога і слухайтеся Його!

[1]Ось заповіді, настанови і вказівки, які Господь Бог ваш наказав навчити вас виконувати на землі, якою ви ось пройдете і яку посядете.

[2]Шануй Господа Бога твого, ти і діти твої завжди, дотримуючись усіх Його настанов і заповідей, які я переповідаю тобі, щоб жив ти довго.

filho, e o filho de teu filho, todos os dias da tua vida; e que teus dias sejam prolongados.

[3] Ouve, pois, ó Israel, e atenta em os cumprires, para que bem te suceda, e muito te multipliques na terra que mana leite e mel, como te disse o SENHOR, Deus de teus pais.

[3]Слухай же, Ізраїлю, і старанно виконуй, щоб усе було в тебе добре, і щоб стали ви численними, як Господь Бог батьків твоїх обіцяв тобі на цій землі, що тече молоком і медом.

[4] Ouve, Israel, o SENHOR, nosso Deus, é o único SENHOR.

[4]Слухай же, Ізраїлю. Господь — наш Бог.

[5] Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma e de toda a tua força.

[5]Люби Господа Бога вашого всім серцем своїм і всією душею своєю, і з усією силою своєю.

[6] Estas palavras que, hoje, te ordeno estarão no teu coração;

[6]Завжди пам'ятай заповіді, що я даю тобі сьогодні.

[7] tu as inculcarás a teus filhos, e delas falarás assentado em tua casa, e andando pelo caminho, e ao deitar-te, e ao levantar-te.

[7]Навчи дітей своїх. Говори про них, коли сидиш у домі своєму й коли дорогою йдеш, коли лежиш, коли встаєш.

[8] Também as atarás como sinal na tua mão, e te serão por frontal entre os olhos.

[8]Прив'яжи їх на руку собі, як знак, і носи пов'язку на чолі.

[9] E as escreverás nos umbrais de tua casa e nas tuas portas.

[9]Напиши їх на одвірках дому твого і на брамі своїй.

[10] Havendo-te, pois, o SENHOR, teu Deus, introduzido na terra que, sob juramento, prometeu a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó, te daria, grandes e boas cidades, que tu não edificaste;

[10]Коли приведе тебе Господь Бог твій у землю, що обіцяв батькам твоїм Аврааму, Ісааку та Якову віддати тобі, у великі й багаті міста, яких ти не будував,

[11] e casas cheias de tudo o que é bom, casas que não encheste; e poços abertos, que não abriste; vinhais e olivais, que não plantaste; e, quando comeres e te fartares,

[11]у будинки, повні всілякого добра, якого ти не збирав, до криниць, яких ти не копав, до виноградників та оливкових гаїв, яких ти не садив, коли ти поїси, й наїсися досхочу,

[12] guarda-te, para que não esqueças o SENHOR, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão.

[12]подбай про те, щоб не забути Господа, Який вивів тебе з землі Єгипетської, з дому неволі.

[13] O SENHOR, teu Deus, temerás, a ele servirás, e, pelo seu nome, jurarás.

[14] Não seguirás outros deuses, nenhum dos deuses dos povos que houver à roda de ti,

[15] porque o SENHOR, teu Deus, é Deus zeloso no meio de ti, para que a ira do SENHOR, teu Deus, se não acenda contra ti e te destrua de sobre a face da terra.

[16] Não tentarás o SENHOR, teu Deus, como o tentaste em Massá.

[17] Diligentemente, guardarás os mandamentos do SENHOR, teu Deus, e os seus testemunhos, e os seus estatutos que te ordenou.

[18] Farás o que é reto e bom aos olhos do SENHOR, para que bem te suceda, e entres, e possuas a boa terra a qual o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a teus pais,

[19] lançando todos os teus inimigos de diante de ti, como o SENHOR tem dito.

[20] Quando teu filho, no futuro, te perguntar, dizendo: Que significam os testemunhos, e estatutos, e juízos que o SENHOR, nosso Deus, vos ordenou?

[21] Então, dirás a teu filho: Éramos servos de Faraó, no Egito; porém o SENHOR de lá nos tirou com poderosa mão.

[22] Aos nossos olhos fez o SENHOR sinais e maravilhas, grandes e terríveis, contra o Egito e contra Faraó e toda a sua casa;

[23] e dali nos tirou, para nos levar e nos dar a terra que sob juramento prometeu a nossos pais.

[13]Шануй Господа Бога твого і служи Йому, і присягайся іменем Його.

[14]Не ходи за іншими богами, богами довколишніх народів.

[15]Бо Господь Бог твій, Який поруч тебе, — ревнивий Бог, аби ж Господь Бог твій не розгнівався на тебе й не знищив тебе з поверхні землі.

[16]Не спокушайте Господа Бога свого, як спокушали ви Його біля Масси.

[17]Підкоряйся заповідям Господа Бога твого, настановам Його і законам.

[18]Роби те, що є правильне й добре в очах Господа Бога твого, і ти процвітатимеш, увійдеш у добру землю й посядеш її, ту землю, яку Господь пообіцяв батькам твоїм

[19]і з якої вигнав усіх твоїх ворогів, як і пообіцяв Він.

Дітям розповідайте про діла Божі

[20]У майбутньому твоя дитина може спитати тебе: «Що то за накази, настанови і вказівки, що їх Господь Бог наш вам заповів?

[21]Тоді ти скажеш своїй дитині: „Були ми рабами фараона, царя Єгипту, але Господь вивів нас із Єгипту Своєю могутньою рукою.

[22]І перед нашими очима Господь творив великі й страшні знаки й дива проти Єгипту, фараона і всього його дому.

[23]І вивів Він нас звідти сюди, щоб дати нам землю, яку Він пообіцяв предкам нашим.

[24] O SENHOR nos ordenou cumpríssemos todos estes estatutos e temêssemos o SENHOR, nosso Deus, para o nosso perpétuo bem, para nos guardar em vida, como tem feito até hoje.
[25] Será por nós justiça, quando tivermos cuidado de cumprir todos estes mandamentos perante o SENHOR, nosso Deus, como nos tem ordenado.

[24]Він наказав нам дотримуватися всіх цих настанов, щоб шанувати Господа Бога нашого, щоб добре нам було завжди, щоб нам лишитися живими, як це є сьогодні.

[25]Господь Бог наш вважатиме нас праведними, якщо ми старанно дотримуватимемося всіх заповідей, як Він нам і наказав"».

Deuteronômio 7

Admoestações contra a infidelidade
Êxodo 34.10-17

[1] Quando o SENHOR, teu Deus, te introduzir na terra a qual passas a possuir, e tiver lançado muitas nações de diante de ti, os heteus, e os girgaseus, e os amorreus, e os cananeus, e os ferezeus, e os heveus, e os jebuseus, sete nações mais numerosas e mais poderosas do que tu;
[2] e o SENHOR, teu Deus, as tiver dado diante de ti, para as ferir, totalmente as destruirás; não farás com elas aliança, nem terás piedade delas;
[3] nem contrairás matrimônio com os filhos dessas nações; não darás tuas filhas a seus filhos, nem tomarás suas filhas para teus filhos;
[4] pois elas fariam desviar teus filhos de mim, para que servissem a outros deuses; e a ira do SENHOR se acenderia contra vós outros e depressa vos destruiria.

[5] Porém assim lhes fareis: derribareis os seus altares, quebrareis as suas colunas, cortareis os seus postes-ídolos e queimareis as suas imagens de escultura.

Повторення Закону 7

Ізраїль — Богом обраний народ

[1]Коли Господь Бог твій приведе тебе в ту землю, в яку ось-ось ти ввійдеш і яку посядеш, і прожене з-поперед тебе численні народи: хиттитів, ґірґашитів, аморійців, ханаанців, перизійців, хивійців та євуситів — сім народів, численніших і сильніших за тебе.

[2]Тоді Господь Бог твій віддасть їх тобі на поталу і ти остаточно знищиш їх. Ти не укладатимеш з ними Угоди й не матимеш до них милосердя.

[3]Не одружуйся з жодним із них. Не віддавай дочок своїх за синів їхніх і не бери дочок їхніх для своїх синів.

[4]Бо відвернуть вони дітей твоїх від Мене і служитимуть діти твої богам іншим, і Господь розгнівається на тебе і швидко вигубить тебе.

Знищуйте лжебогів

[5]Ось що ви маєте зробити їм: поваліть їхні вівтарі, зламайте їхні священні камені, позрізайте стовпи Ашери і спаліть бовванів їхніх у вогні.

[6] Porque tu és povo santo ao SENHOR, teu Deus; o SENHOR, teu Deus, te escolheu, para que lhe fosses o seu povo próprio, de todos os povos que há sobre a terra.

[7] Não vos teve o SENHOR afeição, nem vos escolheu porque fôsseis mais numerosos do que qualquer povo, pois éreis o menor de todos os povos,

[8] mas porque o SENHOR vos amava e, para guardar o juramento que fizera a vossos pais, o SENHOR vos tirou com mão poderosa e vos resgatou da casa da servidão, do poder de Faraó, rei do Egito.

[9] Saberás, pois, que o SENHOR, teu Deus, é Deus, o Deus fiel, que guarda a aliança e a misericórdia até mil gerações aos que o amam e cumprem os seus mandamentos;

[10] e dá o pago diretamente aos que o odeiam, fazendo-os perecer; não será demorado para com o que o odeia; prontamente, lho retribuirá.

[11] Guarda, pois, os mandamentos, e os estatutos, e os juízos que hoje te mando cumprir.

Bênçãos decorrentes da obediência

Levítico 26.3-13; Deuteronômio 28.1-14

[12] Será, pois, que, se, ouvindo estes juízos, os guardares e cumprires, o SENHOR, teu Deus, te guardará a aliança e a misericórdia prometida sob juramento a teus pais;

[13] ele te amará, e te abençoará, e te fará multiplicar; também abençoará os teus filhos, e o fruto da tua terra, e o teu cereal, e o teu vinho, e o teu azeite, e as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas, na terra que,

[6]Бо ти святий народ, що належить Господу Богу твоєму. Господь Бог обрав тебе, щоб був ти найбільш дорогоцінним народом Його з усіх народів на лиці землі.

[7]Не тому полюбив і обрав вас Господь Бог ваш, що ви найчисленніший з усіх народів. Ні, ви найменший з усіх народів.

[8]Але тому, що Господь полюбив вас, і Він дотримується обітниці Своєї, яку Він дав предкам вашим, Він вивів вас Своєю могутньою рукою і визволить тебе з неволі, з руки фараона, царя Єгипту.

[9]Тож пам'ятай, що Господь Бог твій — справжній Бог, Бог вірний, що дотримується Угоди Своєї і палкої любові до тисячного коліна тих, хто любить Його й пильнує заповіді Його.

[10]Але Він відплачує тим, хто ненавидить Його, погибеллю. Того, хто ненавидить Його, Він карає негайно.

[11]Тож пильнуй заповіді, настанови і вказівки, які я даю тобі сьогодні.

[12]Якщо ви підкорятиметеся цим настановам і старанно їх виконуватимете, Господь Бог твій буде вірний Угоді любові, яку Він уклав з предками твоїми.

[13]Він благословить тебе дітьми, поле твоє — добрим врожаєм, Він дасть тобі зерно, молоде вино й оливу, твоїй худобі — телят, твоїм вівцям — ягнят на землі, яку Він поклявся батькам твоїм віддати тобі.

sob juramento a teus pais, prometeu dar-te.

[14] Bendito serás mais do que todos os povos; não haverá entre ti nem homem, nem mulher estéril, nem entre os teus animais.

[14]Благословен ти будеш більше за всі народи. Не буде жодного неплідного чоловіка чи жінки серед тебе, неплідної не буде серед худоби твоєї.

[15] O SENHOR afastará de ti toda enfermidade; sobre ti não porá nenhuma das doenças malignas dos egípcios, que bem sabes; antes, as porá sobre todos os que te odeiam.

[15]Відверне Господь від тебе всі хвороби, особливо згубну чуму єгипетську, якої ти зазнавав, а нашле їх на всіх тих, хто ненавидить тебе.

[16] Consumirás todos os povos que te der o SENHOR, teu Deus; os teus olhos não terão piedade deles, nem servirás a seus deuses, pois isso te seria por ciladas.

[16]Вигуби всі народи, які Господь Бог твій віддає тобі на поталу. Не май до них жалю. Не поклоняйся богам їхнім, бо це було б пасткою для тебе.

Господь обіцяє допомогти Своєму народові

[17] Se disseres no teu coração: Estas nações são mais numerosas do que eu; como poderei desapossá-las?

[17]Можеш сказати собі: «Ці народи дужчі за мене. Як же я витісню їх?»

[18] Delas não tenhas temor; lembrar-te-ás do que o SENHOR, teu Deus, fez a Faraó e a todo o Egito;

[18]Не бійся їх. Пам’ятай, що Господь Бог твій зробив з фараоном і всім Єгиптом.

[19] das grandes provas que viram os teus olhos, e dos sinais, e maravilhas, e mão poderosa, e braço estendido, com que o SENHOR, teu Deus, te tirou; assim fará o SENHOR, teu Deus, com todos os povos, aos quais temes.

[19]Пам’ятай великі кари, які ти бачив, знаки й дива. І велику міць і силу, якою Господь Бог твій вивів тебе. Господь Бог твій те ж зробить з усіма народами, яких боїшся ти.

[20] Além disso, o SENHOR, teu Deus, mandará entre eles vespões, até que pereçam os que ficarem e se esconderem de diante de ti.

[20]Господь Бог твій і на них нашле шершнів, щоб вигубити тих, хто лишився й ховається від тебе.

[21] Não te espantes diante deles, porque o SENHOR, teu Deus, está no meio de ti, Deus grande e temível.

[21]Не бійся їх, бо Господь Бог твій з тобою, великий і страшний Бог, і люди бояться Його.

[22] O SENHOR, teu Deus, lançará fora estas nações, pouco a pouco, de diante de ti; não poderás destruí-las todas de pronto, para que as feras do campo se não multipliquem contra ti.

[22]Господь Бог твій поволі вижене народи ці від тебе. Не зможеш ти їх винищити зразу, бо інакше проти тебе примножаться дикі звірі.

[23] Mas o SENHOR, teu Deus, tas entregará e lhes infligirá grande confusão, até que sejam destruídas.

[23]Господь Бог твій віддасть тобі на поталу народи ці й посіє розбрат великий між ними, доки ти їх не вигубиш.

[24] Entregar-te-á também nas mãos os seus reis, para que apagues o nome deles de debaixo dos céus; nenhum homem poderá resistir-te, até que os destruas.

[24]Віддасть Він у руку твою царів їхніх, і ти й пам'ять про них зітреш. Ніхто не зможе тобі протистояти — ти їх вигубиш.

[25] As imagens de escultura de seus deuses queimarás; a prata e o ouro que estão sobre elas não cobiçarás, nem os tomarás para ti, para que te não enlaces neles; pois são abominação ao SENHOR, teu Deus.

[25]Попалить Він їхніх бовванів. Не зазіхай на срібло й золото, що на них, і не бери його собі; бо то пастка, бо Господь Бог ненавидить бовванів.

[26] Não meterás, pois, coisa abominável em tua casa, para que não sejas amaldiçoado, semelhante a ela; de todo, a detestarás e, de todo, a abominarás, pois é amaldiçoada.

[26]Не заноси до своєї оселі жодного з бовванів цих, бо інакше тебе вщент вигублено буде, як і їх. Ненавидь і зневажай їх, бо буде їх знищено.

Deuteronômio 8

Exortação a ter em memória os benefícios do SENHOR

[1] Cuidareis de cumprir todos os mandamentos que hoje vos ordeno, para que vivais, e vos multipliqueis, e entreis, e possuais a terra que o SENHOR prometeu sob juramento a vossos pais.

[2] Recordar-te-ás de todo o caminho pelo qual o SENHOR, teu Deus, te guiou no deserto estes quarenta anos, para te humilhar, para te provar, para saber o que

Повторення Закону 8

Пам'ятай Господа

[1]Дотримуйтеся старанно всіх заповідей, що я вам даю, щоб жили ви й множилися і увійшли, й зайняли землю, яку Господь пообіцяв батькам вашим.

[2]Пам'ятай увесь той шлях, яким Господь Бог твій вів тебе всі ці сорок років пустелею. Він зробив так, щоб упокорити тебе, випробувати й дізнатися, що на серці в тебе, чи дотримуватимешся Його заповідей.

estava no teu coração, se guardarias ou não os seus mandamentos.

[3] Ele te humilhou, e te deixou ter fome, e te sustentou com o maná, que tu não conhecias, nem teus pais o conheciam, para te dar a entender que não só de pão viverá o homem, mas de tudo o que procede da boca do SENHOR viverá o homem.

[3]Він упокорив тебе, Він примусив тебе голодувати, Він годував тебе манною, якої не знали ні батьки ваші, ані ти, аби навчити тебе, що не одним лише хлібом живе людина, а живе людина всім тим, що виходить із уст Господа.

[4] Nunca envelheceu a tua veste sobre ti, nem se inchou o teu pé nestes quarenta anos.

[4]Одяг твій не зносився, ноги твої не спухли за всі сорок років.

[5] Sabe, pois, no teu coração, que, como um homem disciplina a seu filho, assim te disciplina o SENHOR, teu Deus.

[5]Пам'ятай, що Господь Бог твій навчав тебе так само, як батько навчає і виховує сина свого.

[6] Guarda os mandamentos do SENHOR, teu Deus, para andares nos seus caminhos e o temeres;

[6]Тож дотримуйся заповідей Господа Бога твого, ходи дорогами Його й шануй Його.

[7] porque o SENHOR, teu Deus, te faz entrar numa boa terra, terra de ribeiros de águas, de fontes, de mananciais profundos, que saem dos vales e das montanhas;

[7]Бо Господь Бог твій вводить тебе в добру землю, край потоків і струмків, і підземних джерел, що б'ють на рівнинах і в горах,

[8] terra de trigo e cevada, de vides, figueiras e romeiras; terra de oliveiras, de azeite e mel;

[8]у край пшениці та ячменю, винограду, смокви та гранатів, у край олив і меду,

[9] terra em que comerás o pão sem escassez, e nada te faltará nela; terra cujas pedras são ferro e de cujos montes cavarás o cobre.

[9]у край, де ти їстимеш удосталь хліба, де залізо в скелях, де добуватимеш ти мідь із гір.

[10] Comerás, e te fartarás, e louvarás o SENHOR, teu Deus, pela boa terra que te deu.

[10]Ти матимеш, що їсти досхочу, тож хвали Господа Бога твого за добру землю, що Він тобі дав.

Пам'ятай діла Господні

[11] Guarda-te não te esqueças do SENHOR, teu Deus, não cumprindo os seus

[11]Дивись, щоб не забув ти Господа Бога твого, не додержуючись заповідей Його,

mandamentos, os seus juízos e os seus estatutos, que hoje te ordeno;	настанов та вказівок, які я даю тобі сьогодні.
[12] para não suceder que, depois de teres comido e estiveres farto, depois de haveres edificado boas casas e morado nelas;	[12]Ти завжди їстимеш досхочу, побудуєш добрі оселі і в них заживеш.
[13] depois de se multiplicarem os teus gados e os teus rebanhos, e se aumentar a tua prata e o teu ouro, e ser abundante tudo quanto tens,	[13]І худоба твоя, й вівці твої розплодяться, і гроші твої помножаться.
[14] se eleve o teu coração, e te esqueças do SENHOR, teu Deus, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão,	[14]Тоді пильнуй, щоб ти не запишався й не забув Господа Бога твого, що вивів тебе з землі Єгипетської, з дому неволі,
[15] que te conduziu por aquele grande e terrível deserto de serpentes abrasadoras, de escorpiões e de secura, em que não havia água; e te fez sair água da pederneira;	[15]Який привів тебе в ту величезну і страхітливу пустелю, повну отруйних змій та скорпіонів, у суху землю, де не було води, Хто пустив для тебе воду зі скелі,
[16] que no deserto te sustentou com maná, que teus pais não conheciam; para te humilhar, e para te provar, e, afinal, te fazer bem.	[16]Хто в пустелі тебе нагодував манною, щоб упокорити й випробувати тебе і щоб зрештою все було в тебе гаразд.
[17] Não digas, pois, no teu coração: A minha força e o poder do meu braço me adquiriram estas riquezas.	[17]Пильнуй, щоб не сказав ти собі: «Мої сила й міць здобули мені всі ці багатства».
[18] Antes, te lembrarás do SENHOR, teu Deus, porque é ele o que te dá força para adquirires riquezas; para confirmar a sua aliança, que, sob juramento, prometeu a teus pais, como hoje se vê.	[18]Тож пам'ятай Господа Бога твого, бо Він Той, Хто дає тобі силу, щоб здобути багатства, тож сьогодні Він може дотриматись Своєї Угоди, яку Він уклав з предками твоїми.
[19] Se te esqueceres do SENHOR, teu Deus, e andares após outros deuses, e os servires, e os adorares, protesto, hoje, contra vós outros que perecereis.	[19]Якщо ж забудеш ти Господа Бога свого й ходитимеш за іншими богами, і їм служитимеш, і поклонятимешся їм, я остерігаю вас сьогодні, що ви загинете напевне,
[20] Como as nações que o SENHOR destruiu de diante de vós, assim perecereis;	[20]як ті народи, що їх Господь вигублює перед вами, так і ви загинете за те, що

porquanto não quisestes obedecer à voz do SENHOR, vosso Deus.

не слухали голосу Господа Бога вашого.

Deuteronômio 9

Moisés lembra aos israelitas o socorro divino

1 Ouve, ó Israel, tu passas, hoje, o Jordão para entrares a possuir nações maiores e mais fortes do que tu; cidades grandes e amuralhadas até aos céus;

2 povo grande e alto, filhos dos anaquins, que tu conheces e de que já ouvistes: Quem poderá resistir aos filhos de Enaque?

3 Sabe, pois, hoje, que o SENHOR, teu Deus, é que passa adiante de ti; é fogo que consome, e os destruirá, e os subjugará diante de ti; assim, os desapossarás e, depressa, os farás perecer, como te prometeu o SENHOR.

4 Quando, pois, o SENHOR, teu Deus, os tiver lançado de diante de ti, não digas no teu coração: Por causa da minha justiça é que o SENHOR me trouxe a esta terra para a possuir, porque, pela maldade destas gerações, é que o SENHOR as lança de diante de ti.

5 Não é por causa da tua justiça, nem pela retitude do teu coração que entras a possuir a sua terra, mas pela maldade destas nações o SENHOR, teu Deus, as lança de diante de ti; e para confirmar a palavra que o SENHOR, teu Deus, jurou a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.

As infidelidades de Israel

Êxodo 32.1-20

6 Sabe, pois, que não é por causa da tua justiça que o SENHOR, teu Deus, te dá esta

Повторення Закону 9

Господь буде з Ізраїлем

1«Слухай, Ізраїлю, сьогодні ти перейдеш Йордан, щоб увійти на свою землю й вигнати народи, більші й дужчі за тебе, з великих міст, у яких укріплення аж до неба.

2Дужий і високий народ анакійці. Ти знаєш, що про них кажуть: „Хто встояти може проти анакійців?”

3Знай же, що сьогодні Господь Бог твій переходить Йордан перед тобою, немов вогонь всепоглинаючий. Він вигубить їх, Він їх підкорить перед тобою, і ти виженеш їх геть, і вигубиш їх негайно, як Господь пообіцяв тобі.

4Коли Господь Бог твій вижене їх від тебе, не кажи собі: „Через праведність мою привів мене Господь, щоб землю цю зайняти”. Господь проганяє народи ті від тебе за нечестивість їхню.

5Ти займеш землю їхню не тому, що ти праведний і чесний, ні, Господь Бог твій проганяє народи ці перед тобою радше за їхню нечестивість і щоб дотриматися обітниці, яку Він дав батькам твоїм Авраамові, Ісаакові та Якову.

6Тож знай, не за праведність твою дає тобі цю добру землю Господь Бог твій, бо ти народ впертий».

boa terra para possuí-la, pois tu és povo de dura cerviz.

[7] Lembrai-vos e não vos esqueçais de que muito provocastes à ira o SENHOR, vosso Deus, no deserto; desde o dia em que saístes do Egito até que chegastes a este lugar, rebeldes fostes contra o SENHOR;

[8] pois, em Horebe, tanto provocastes à ira o SENHOR, que a ira do SENHOR se acendeu contra vós para vos destruir.

[9] Subindo eu ao monte a receber as tábuas de pedra, as tábuas da aliança que o SENHOR fizera convosco, fiquei no monte quarenta dias e quarenta noites; não comi pão, nem bebi água.

[10] Deu-me o SENHOR as duas tábuas de pedra, escritas com o dedo de Deus; e, nelas, estavam todas as palavras segundo o SENHOR havia falado convosco no monte, do meio do fogo, estando reunido todo o povo.

[11] Ao fim dos quarenta dias e quarenta noites, o SENHOR me deu as duas tábuas de pedra, as tábuas da aliança.

[12] E o SENHOR me disse: Levanta-te, desce depressa daqui, porque o teu povo, que tiraste do Egito, já se corrompeu; cedo se desviou do caminho que lhe ordenei; imagem fundida para si fez.

[13] Falou-me ainda o SENHOR, dizendo: Atentei para este povo, e eis que ele é povo de dura cerviz.

[14] Deixa-me que o destrua e apague o seu nome de debaixo dos céus; e te faça a ti

Пам’ятай про гнів Господній

[7]«Пам’ятай, не забувай, як прогнівили ви Господа твого Бога в пустелі. Ви повставали проти Господа від днів, коли залишили землі Єгипетські, і до приходу сюди.

[8]Ви розгнівали Господа на горі Хорев, і був Господь у гніві Своєму ладен вигубити вас.

[9]Коли я зійшов на гору, щоб отримати кам’яні скрижалі з Заповітом, що Господь уклав із вами, я лишався на горі сорок днів і сорок ночей. Я нічого не їв і не пив.

[10]Господь дав мені дві кам’яні скрижалі, на яких було написано Його власною рукою. На них були всі ті заповіді, що їх Він промовив до вас на горі, з вогню, того дня, коли вас там було зібрано».

[11]Після сорока днів і сорока ночей Господь дав мені дві кам’яні таблиці, скрижалі Угоди.

[12]Господь промовив до мене: «Встань! Мерщій спускайся звідси, бо твій народ, який ти вивів з Єгипту, зіпсувався. Вони швидко повстали проти того, що Я заповів їм робити. Вони вилили собі з металу боввана».

[13]Тоді Господь сказав мені: «Я придивився до народу цього, справді, це народ впертий.

[14]Відійди від Мене, щоб Я вигубив їх, і ніхто про них не пам’ятатиме. А з твоїх нащадків Я виведу сильний і ще численніший народ, ніж вони».

nação mais forte e mais numerosa do que esta.

15 Então, me virei e desci do monte; e o monte ardia em fogo; as duas tábuas da aliança estavam em ambas as minhas mãos.

16 Olhei, e eis que havíeis pecado contra o SENHOR, vosso Deus; tínheis feito para vós outros um bezerro fundido; cedo vos desviastes do caminho que o SENHOR vos ordenara.

17 Então, peguei as duas tábuas, e as arrojei das minhas mãos, e as quebrei ante os vossos olhos.

18 Prostrado estive perante o SENHOR, como dantes, quarenta dias e quarenta noites; não comi pão e não bebi água, por causa de todo o vosso pecado que havíeis cometido, fazendo mal aos olhos do SENHOR, para o provocar à ira.

19 Pois temia por causa da ira e do furor com que o SENHOR tanto estava irado contra vós outros para vos destruir; porém ainda esta vez o SENHOR me ouviu.

20 O SENHOR se irou muito contra Arão para o destruir; mas também orei por Arão ao mesmo tempo.

21 Porém tomei o vosso pecado, o bezerro que tínheis feito, e o queimei, e o esmaguei, moendo-o bem, até que se desfez em pó; e o seu pó lancei no ribeiro que descia do monte.

Золотий тілець

15Тоді я повернувся й спустився з гори. Вона вогнем палала. Я ніс дві кам'яні скрижалі Угоди.

16Я помітив, що ви згрішили проти Господа Бога вашого, виливши для себе боввана металевого — подобу тельця. Ви швидко відвернулися від того, що Господь заповідав вам.

17Тож схопив я скрижалі, кинув їх обома руками й розбив їх на ваших очах.

18Тоді, як і раніше, впав я долілиць на землю перед Господом на сорок днів і сорок ночей. Я нічого не їв і не пив через увесь той гріх, що ви скоїли. Бо вчинили те, що Господь вважає лихим, і прогнівили Його.

19Злякався я обурення та гніву, бо Господь був такий розлючений на вас, що ладен був вас вигубити. Та Господь вислухав мене й того разу.

20І був Господь розгніваний на Аарона достатньо, щоб знищити його. Але того разу я молив і за Аарона.

21Тоді взяв я гріховну річ, що зробили ви, — тельця, і спалив його у вогні, поламав його на шматки, ретельно розтовк, доки не став він тонким, мов порох. Тоді кинув я той порох у потік, що біг з гори.

Мойсей просить Бога простити Ізраїль

[22] Também em Taberá, em Massá e em Quibrote-Hataavá provocastes muito a ira do SENHOR.

[23] Quando também o SENHOR vos enviou de Cades-Barnéia, dizendo: Subi e possuí a terra que vos dei, rebeldes fostes ao mandado do SENHOR, vosso Deus, e não o crestes, e não obedecestes à sua voz.

[24] Rebeldes fostes contra o SENHOR, desde o dia em que vos conheci.

Moisés intercede pelo povo

Êxodo 32.11-14,30-35

[25] Prostrei-me, pois, perante o SENHOR e, quarenta dias e quarenta noites, estive prostrado; porquanto o SENHOR dissera que vos queria destruir.

[26] Orei ao SENHOR, dizendo: Ó SENHOR Deus! Não destruas o teu povo e a tua herança, que resgataste com a tua grandeza, que tiraste do Egito com poderosa mão.

[27] Lembra-te dos teus servos Abraão, Isaque e Jacó; não atentes para a dureza deste povo, nem para a sua maldade, nem para o seu pecado,

[28] para que o povo da terra donde nos tiraste não diga: Não tendo podido o SENHOR introduzi-los na terra de que lhes tinha falado e porque os aborrecia, os tirou para matá-los no deserto.

[29] Todavia, são eles o teu povo e a tua herança, que tiraste com a tua grande força e com o braço estendido.

Deuteronômio 10

As segundas tábuas da lei

[22]«І у Тавері, Массі, Ківрот-Гаттааві прогнівили ви Господа.

[23]Коли Господь послав вас із Кадеш-Барнеа і сказав: „Вставайте і займіть землю, яку Я вам дав”. Та відмовилися ви слухатися веління Господа Бога вашого. Не повірили ви Йому, не слухали голосу Його.

[24]Ви бунтували проти Господа з першого дня, як я знаю вас.

[25]Тож лежав я долілиць перед Господом сорок днів і ночей, бо Господь сказав, що намірився Він вигубити вас.

[26]Я благав Господа і сказав: „Господи, Володарю мій, не губи народ Свій, власність Свою. Ти визволив їх Своєю силою великою. Ти вивів їх із Єгипту Своєю могутньою рукою.

[27]Пригадай слуг Твоїх Авраама, Ісаака, Якова. Не зважай на впертість народу цього, на його нечестивість та гріх.

[28]Інакше в землі, з якої Ти вивів їх, скажуть: „Оскільки Господь не може привести їх до землі, що пообіцяв їм, і оскільки Він ненавидить їх, Він вивів їх, щоб убити в пустелі”.

[29]Вони народ Твій, Твоя власність. Ти вивів їх із Єгипту Своєю силою великою й простертою рукою”».

Повторення Закону 10

Нові скрижалі

[1] Naquele tempo, me disse o SENHOR: Lavra duas tábuas de pedra, como as primeiras, e sobe a mim ao monte, e faze uma arca de madeira.

[1]Сказав тоді мені Господь: «Витеши дві кам'яні скрижалі, подібні до перших, і зійди до Мене на гору. Зроби також дерев'яну скриню.

[2] Escreverei nas duas tábuas as palavras que estavam nas primeiras que quebraste, e as porás na arca.

[2]Я напишу на них ті ж заповіді, що були на перших скрижалях, які ти розбив, тоді поклади їх до скрині».

[3] Assim, fiz uma arca de madeira de acácia, lavrei duas tábuas de pedra, como as primeiras, e subi ao monte com as duas tábuas na mão.

[3]Тож зробив я скриню з дерева акації і витесав дві такі ж кам'яні скрижалі, подібні до перших. Тоді піднявся я на гору з двома скрижалями.

[4] Então, escreveu o SENHOR nas tábuas, segundo a primeira escritura, os dez mandamentos que ele vos falara no dia da congregação, no monte, no meio do fogo; e o SENHOR mas deu a mim.

[4]І написав Господь на скрижалях ті ж слова, що Він написав першого разу — десять заповідей, які Господь промовив до вас на горі з вогню того дня, коли ви там зібралися. Тоді Господь віддав їх мені.

[5] Virei-me, e desci do monte, e pus as tábuas na arca que eu fizera; e ali estão, como o SENHOR me ordenou.

[5]Тоді повернувся я й пішов з гори і поклав скрижалі в скриню, яку виготовив. Там вони лишилися, як і заповів мені Господь.

Da vocação da tribo de Levi

[6] Partiram os filhos de Israel de Beerote-Benê-Jaacã para Mosera. Ali faleceu Arão e ali foi sepultado. Eleazar, seu filho, oficiou como sacerdote em seu lugar.

[6]Діти Ізраїля рушили від колодязів народу Яакана до Мосери. Аарон помер і був похований там. Натомість священиком став син його Елеазар.

[7] Dali partiram para Gudgoda e de Gudgoda para Jotbatá, terra de ribeiros de águas.

[7]Звідти вони помандрували до Ґудґода, а звідти — до Йотвати, краю водних потоків.

[8] Por esse mesmo tempo, o SENHOR separou a tribo de Levi para levar a arca da Aliança do SENHOR, para estar diante do SENHOR, para o servir e para abençoar em seu nome até ao dia de hoje.

[8]Господь призначив тоді рід Левія носити скриню Заповіту Господнього, стояти перед Господом і служити Йому, і благословляти ім'я Його. (Вони й донині це роблять).

[9] Pelo que Levi não tem parte nem herança com seus irmãos; o SENHOR é a sua herança, como o SENHOR, teu Deus, lhe tem prometido.

[9]Через це коліно Левія не має власного наділу землі, як інші коліна. Господь — ось його наділ, як Господь Бог його обіцяв йому.

[10] Permaneci no monte, como da primeira vez, quarenta dias e quarenta noites; o SENHOR me ouviu ainda por esta vez; não quis o SENHOR destruir-te.

[10]Я перебував на горі сорок днів і сорок ночей, як і першого разу. І Господь знову послухав мене й вирішив не губити тебе.

[11] Porém o SENHOR me disse: Levanta-te, põe-te a caminho diante do povo, para que entre e possua a terra que, sob juramento, prometi dar a seus pais.

[11]Господь сказав мені: «Встань, иди і рушай на чолі народу, і ввійдуть вони, і займуть землю, яку Я пообіцяв батькам їхнім дати їм».

Exortação à obediência

Чого насправді хоче Бог

[12] Agora, pois, ó Israel, que é que o SENHOR requer de ti? Não é que temas o SENHOR, teu Deus, e andes em todos os seus caminhos, e o ames, e sirvas ao SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração e de toda a tua alma,

[12]Тепер чого Господь Бог твій хоче від тебе. Тільки того, щоб ти шанував Його, жив, як Він каже, любив Його, служив Йому всім серцем своїм,

[13] para guardares os mandamentos do SENHOR e os seus estatutos que hoje te ordeno, para o teu bem?

[13]дотримувався заповідей Господа і Його настанов, які я даю тобі сьогодні на добро.

[14] Eis que os céus e os céus dos céus são do SENHOR, teu Deus, a terra e tudo o que nela há.

[14]Поглянь, кожен клаптик небес, земля і все на ній належать Господу.

[15] Tão-somente o SENHOR se afeiçoou a teus pais para os amar; a vós outros, descendentes deles, escolheu de todos os povos, como hoje se vê.

[15]То Господу сподобалися батьки твої, і полюбив Він їх і вас обрав з-поміж народів, нащадків їхніх, як це є сьогодні.

[16] Circuncidai, pois, o vosso coração e não mais endureçais a vossa cerviz.

[16]Вповні віддайте себе Господу, відкиньте впертість свою.

[17] Pois o SENHOR, vosso Deus, é o Deus dos deuses e o SENHOR dos senhores, o Deus grande, poderoso e temível, que não faz acepção de pessoas, nem aceita suborno;

[17]Бо Господь Бог ваш — це Бог усіх богів і Господь над владиками. Він великий, могутній і страшний Бог, Який не зважає на особи й не бере хабарів.

[18] que faz justiça ao órfão e à viúva e ama o estrangeiro, dando-lhe pão e vestes.

[18]Він захищає вдів і сиріт. Він любить чужинця і дає Йому хліб і одяг.

[19] Amai, pois, o estrangeiro, porque fostes estrangeiros na terra do Egito.

[19]І ви любіть чужинця, бо ви самі були чужинцями в землі Єгипетській.

[20] Ao SENHOR, teu Deus, temerás; a ele servirás, a ele te chegarás e, pelo seu nome, jurarás.

[21] Ele é o teu louvor e o teu Deus, que te fez estas grandes e temíveis coisas que os teus olhos têm visto.

[22] Com setenta almas, teus pais desceram ao Egito; e, agora, o SENHOR, teu Deus, te pôs como as estrelas dos céus em multidão.

[20]Поклоняйся Господу Богу своєму, бійся Його, служи Йому, будь відданий Йому і Його іменем присягайся.

[21]Він єдиний, кого величати маєш, Він Бог твій. Він Той, Хто зробив для тебе все те величне й страшне, що ти бачив на власні очі.

[22]Твоїх предків було лише сімдесят, коли прийшли вони в Єгипет, а тепер Господь Бог твій зробив тебе таким численним, як зірки на небі.

Deuteronômio 11

[1] Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, e todos os dias guardarás os seus preceitos, os seus estatutos, os seus juízos e os seus mandamentos.

[2] Considerai hoje (não falo com os vossos filhos que não conheceram, nem viram a disciplina do SENHOR, vosso Deus), considerai a grandeza do SENHOR, a sua poderosa mão e o seu braço estendido;

[3] e também os seus sinais, as suas obras, que fez no meio do Egito a Faraó, rei do Egito, e a toda a sua terra;

[4] e o que fez ao exército do Egito, aos seus cavalos e aos seus carros, fazendo passar sobre eles as águas do mar Vermelho, quando vos perseguiam, e como o SENHOR os destruiu até ao dia de hoje;

[5] e o que fez no deserto, até que chegastes a este lugar;

[6] e ainda o que fez a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe, filho de Rúben; como a terra abriu a boca e os tragou e bem assim a sua

Повторення Закону 11

Пам'ятай Господа

[1]Люби Господа Бога свого і завжди виконуй настанови й накази Його, дотримуйся законів Його та Його заповідей.

[2]Пам'ятай сьогодні, що то не діти ваші знали й бачили науку Господа Бога вашого, велич Його, велику силу Його й міць

[3]знаки Його та діла, які Він вчинив у Єгипті над фараоном, царем єгипетським і всім його краєм,

[4]і що зробив Він з військом єгипетським, з кіньми й колісницями, коли примусив води Червоного моря зімкнутися над ними, коли вони гналися за вами (тож Він остаточно вигубив їх до цього дня),

[5]і що робив Він для вас у пустелі, доки ви не прийшли сюди,

[6]і що зробив Він якраз посеред Ізраїлю з Датаном та Авірамом, синами Еліава з родини Рувима, коли земля роззявила пащу свою і поглинула їх і разом з ними родини їхні, і намети їхні, і все живе слідом за ними.

família, suas tendas e tudo o que os seguia, no meio de todo o Israel;

[7] porquanto os vossos olhos são os que viram todas as grandes obras que fez o SENHOR.

[7]Ні, то були ви самі, хто бачив усі великі діла, які Господь зробив.

Os benefícios da obediência

[8] Guardai, pois, todos os mandamentos que hoje vos ordeno, para que sejais fortes, e entreis, e possuais a terra para onde vos dirigis;

[8]Підкоряйтеся кожному наказу, що я даю вам сьогодні, щоб були ви достатньо сильними, щоб увійти й заволоділи землею, якою саме йдете, щоб посісти її,

[9] para que prolongueis os dias na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a vossos pais e à sua descendência, terra que mana leite e mel.

[9]і щоб жити довго на цій землі, що тече молоком і медом, яку Господь пообіцяв віддати вашим батькам і нащадкам їхнім.

[10] Porque a terra que passais a possuir não é como a terra do Egito, donde saístes, em que semeáveis a vossa semente e, com o pé, a regáveis como a uma horta;

[10]Бо земля, яку ти посядеш, не схожа на твій колишній дім у землі Єгипетській, де ти сіяв зерно і зрошував її стопами своїми немов город.

[11] mas a terra que passais a possuir é terra de montes e de vales; da chuva dos céus beberá as águas;

[11]Земля, якою ти маєш заволодіти, — це земля з горами й долинами зрошуваними дощем небесним.

[12] terra de que cuida o SENHOR, vosso Deus; os olhos do SENHOR, vosso Deus, estão sobre ela continuamente, desde o princípio até ao fim do ano.

[12]Це земля, про яку дбає Господь Бог твій і за якою стежить невтомно від початку до кінця року.

[13] Se diligentemente obedecerdes a meus mandamentos que hoje vos ordeno, de amar o SENHOR, vosso Deus, e de o servir de todo o vosso coração e de toda a vossa alma,

[13]«Якщо ви дотримуватиметеся Моїх заповідей, які Я сьогодні вам даю: любити Господа Бога вашого і служити Йому всім серцем своїм і всією душею,

[14] darei as chuvas da vossa terra a seu tempo, as primeiras e as últimas, para que recolhais o vosso cereal, e o vosso vinho, e o vosso azeite.

[14]тоді Я дам дощ землі вашій у належний час, осінній дощ і дощ весняний, і ви зберете хліб, молоде вино й оливу.

[15] Darei erva no vosso campo aos vossos gados, e comereis e vos fartareis.

[15]І дам Я траву полям твоїм для худоби, і матимеш ти їжі вволю».

[16] Guardai-vos não suceda que o vosso coração se engane, e vos desvieis, e sirvais a outros deuses, e vos prostreis perante eles;

[16]Стережися, щоб не спокуситися, не збочити й не служити іншим богам і не поклонятися їм.

[17] que a ira do SENHOR se acenda contra vós outros, e feche ele os céus, e não haja chuva, e a terra não dê a sua messe, e cedo sejais eliminados da boa terra que o SENHOR vos dá.

[17]Бо тоді Господь розлютиться на вас і замкне небеса, і більш не буде дощу, і земля більше не родитиме врожаю. Тоді ви швидко загинете на добрій землі, яку Господь дає вам.

[18] Ponde, pois, estas minhas palavras no vosso coração e na vossa alma; atai-as por sinal na vossa mão, para que estejam por frontal entre os olhos.

[18]Пам'ятайте завжди ці мої заповіді і прив'яжіть їх як знак собі на руку й на чоло стрічкою.

[19] Ensinai-as a vossos filhos, falando delas assentados em vossa casa, e andando pelo caminho, e deitando-vos, e levantando-vos.

[19]Навчіть їх дітей своїх, переповідаючи, коли сидите в оселях своїх, коли йдете дорогою, коли лягаєте і встаєте.

[20] Escrevei-as nos umbrais de vossa casa e nas vossas portas,

[20]Напиши їх на одвірках дому свого й на воротах,

[21] para que se multipliquem os vossos dias e os dias de vossos filhos na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a vossos pais, e sejam tão numerosos como os dias do céu acima da terra.

[21]щоб ви й діти ваші довго жили на землі, яку Господь пообіцяв дати батькам вашим, так довго, як небеса будуть над землею.

[22] Porque, se diligentemente guardardes todos estes mandamentos que vos ordeno para os guardardes, amando o SENHOR, vosso Deus, andando em todos os seus caminhos, e a ele vos achegardes,

[22]Якщо будете ви пильно дотримуватись усіх цих заповідей, що я наказую вам виконувати, — любити Господа Бога вашого, жити так, як Він вам велить, лишатися відданими Йому,

[23] o SENHOR desapossará todas estas nações, e possuireis nações maiores e mais poderosas do que vós.

[23]тоді Господь прожене всі ті народи перед вами, і ви запануєте над народами, численнішими й могутнішими за вас.

[24] Todo lugar que pisar a planta do vosso pé, desde o deserto, desde o Líbano, desde

[24]Кожне місце, куди ступить нога ваша, належить вам. Земля ваша буде від пустелі до Ливану, від ріки Євфрат до Західного моря.

o rio, o rio Eufrates, até ao mar ocidental, será vosso.

25 Ninguém vos poderá resistir; o SENHOR, vosso Deus, porá sobre toda terra que pisardes o vosso terror e o vosso temor, como já vos tem dito.

A bênção e a maldição

26 Eis que, hoje, eu ponho diante de vós a bênção e a maldição:

27 a bênção, quando cumprirdes os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, que hoje vos ordeno;

28 a maldição, se não cumprirdes os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, mas vos desviardes do caminho que hoje vos ordeno, para seguirdes outros deuses que não conhecestes.

29 Quando, porém, o SENHOR, teu Deus, te introduzir na terra a que vais para possuí-la, então, pronunciarás a bênção sobre o monte Gerizim e a maldição sobre o monte Ebal.

30 Porventura, não estão eles além do Jordão, na direção do pôr-do-sol, na terra dos cananeus, que habitam na Arabá, defronte de Gilgal, junto aos carvalhais de Moré?

31 Pois ides passar o Jordão para entrardes e possuirdes a terra que vos dá o SENHOR, vosso Deus; possuí-la-eis e nela habitareis.

32 Tende, pois, cuidado em cumprir todos os estatutos e os juízos que eu, hoje, vos prescrevo.

Deuteronômio 12

O lugar do culto verdadeiro

25Ніхто не встоїть проти вас. Господь Бог ваш змусить боятися вас народи по всій землі, хоч куди б ви пішли, як пообіцяв Він вам.

Вибір Ізраїлю: благословення чи прокляття

26Бачиш, я даю вам вибір між благословенням і прокляттям:

27благословенням, якщо ви слухаєтеся заповідей Господа Бога вашого, які я даю вам сьогодні,

28і прокляттям, якщо ви не слухаєтеся заповідей Господа Бога вашого, якщо збочите з того шляху, яким я заповідаю вам сьогодні йти, якщо підете за іншими богами, яких ви не знаєте.

29Коли Господь Бог твій приведе тебе в землю, в яку ти входиш, щоб заволодіти нею, мусиш проголосити благословення на горі Ґеризим, а прокляття на горі Евал.

30Як ти знаєш, ці гори на західному березі Йордану, де заходить сонце, в землі ханаанців, що живуть у пустелі біля Ґілґала, поряд з дібровою Море.

31Як перейдете Йордан, увійдіть і заволодійте землею, що Господь Бог ваш дає вам, і ви заволодієте нею і житимете на ній.

32Старанно виконуйте всі настанови й накази, що я сьогодні даю вам.

Повторення Закону 12

Місця поклоніння Богу

[1] São estes os estatutos e os juízos que cuidareis de cumprir na terra que vos deu o SENHOR, Deus de vossos pais, para a possuirdes todos os dias que viverdes sobre a terra.

[1]Ось настанови й накази, які ви маєте старанно виконувати на землі, яку Господь Бог твоїх предків дав тобі у володіння, доки ви житимете на цій землі.

[2] Destruireis por completo todos os lugares onde as nações que ides desapossar serviram aos seus deuses, sobre as altas montanhas, sobre os outeiros e debaixo de toda árvore frondosa;

[2]Як посядете ви землю, то зруйнуйте вщент усі ті місця, де народи поклонялися богам своїм: на горах високих і узвишшях, і під кожним деревом зеленим.

[3] deitareis abaixo os seus altares, e despedaçareis as suas colunas, e os seus postes-ídolos queimareis, e despedaçareis as imagens esculpidas dos seus deuses, e apagareis o seu nome daquele lugar.

[3]Знищіть вівтарі їхні й потрощіть на скалки кам'яні стовпи їхні, спаліть стовпи Ашери і порубайте на тріски подоби богів їхніх. Так ви зітрете імена їхні з місць цих.

[4] Não fareis assim para com o SENHOR, vosso Deus,

[4]Не поклоняйтеся Господу Богу вашому так, як це роблять інші.

[5] mas buscareis o lugar que o SENHOR, vosso Deus, escolher de todas as vossas tribos, para ali pôr o seu nome e sua habitação; e para lá ireis.

[5]Але шукайте те місце, яке Господь Бог ваш вибере серед усіх колін ваших, щоб поставити там ім'я Своє, як оселю Свою, і туди ходитимете.

[6] A esse lugar fareis chegar os vossos holocaustos, e os vossos sacrifícios, e os vossos dízimos, e a oferta das vossas mãos, e as ofertas votivas, e as ofertas voluntárias, e os primogênitos das vossas vacas e das vossas ovelhas.

[6]Туди будете приносити жертви всеспалення, пожертви, десятину від всього, що дістали, дари ваші, всілякі обітниці, добровільні пожертви, первістків худоби вашої і овець.

[7] Lá, comereis perante o SENHOR, vosso Deus, e vos alegrareis em tudo o que fizerdes, vós e as vossas casas, no que vos tiver abençoado o SENHOR, vosso Deus.

[7]Ви будете їсти там у присутності Господа Бога вашого і радітимете з усього того, до чого руку свою приклали, ви й родини ваші, бо Господь Бог твій благословив тебе.

[8] Não procedereis em nada segundo estamos fazendo aqui, cada qual tudo o que bem parece aos seus olhos,

[8]Не робіть так, як оце сьогодні кожен робить те, що йому здається добрим.

[9] porque, até agora, não entrastes no descanso e na herança que vos dá o SENHOR, vosso Deus.

[10] Mas passareis o Jordão e habitareis na terra que vos fará herdar o SENHOR, vosso Deus; e vos dará descanso de todos os vossos inimigos em redor, e morareis seguros.

[11] Então, haverá um lugar que escolherá o SENHOR, vosso Deus, para ali fazer habitar o seu nome; a esse lugar fareis chegar tudo o que vos ordeno: os vossos holocaustos, e os vossos sacrifícios, e os vossos dízimos, e a oferta das vossas mãos, e toda escolha dos vossos votos feitos ao SENHOR,

[12] e vos alegrareis perante o SENHOR, vosso Deus, vós, os vossos filhos, as vossas filhas, os vossos servos, as vossas servas e o levita que mora dentro das vossas cidades e que não tem porção nem herança convosco.

[13] Guarda-te, não ofereças os teus holocaustos em todo lugar que vires;

[14] mas, no lugar que o SENHOR escolher numa das tuas tribos, ali oferecerás os teus holocaustos e ali farás tudo o que te ordeno.

De como comer a carne e as ofertas

[15] Porém, consoante todo desejo da tua alma, poderás matar e comer carne nas tuas cidades, segundo a bênção do SENHOR, teu Deus; o imundo e o limpo dela comerão, assim como se come da carne do corço e do veado.

[9]Бо ви ще не прийшли до місця спочинку й до землі, яку Господь Бог твій дає вам.

[10]Та скоро ви перейдете Йордан і оселитеся на землі, яку Господь Бог ваш дає вам. Він дасть вам спочинок від усіх ворогів ваших, і житимете ви у безпеці.

[11]Однак приносьте все, що я заповідаю вам, до того місця, яке вибере Господь, щоб там перебувало ім’я Його. Це включає ваші жертви всеспалення, пожертви, десятину врожаю й худоби, що ви набули, дари — все найдобірніше, що ви пообіцяли Господу.

[12]Радіти будете в присутності Господа Бога вашого, ви, сини й дочки ваші, слуги й служниці, левити по містах ваших, (бо не мають вони ні власної частки, ні спадщини поміж вас).

[13]Пильнуйте, щоб не приносити жертв всеспалення де заманеться.

[14]Але принось свої жертви всеспалення тільки в тому місці, яке обере Господь поміж колінами твоїми, і роби там усе, що я заповідаю тобі.

[15]Та коли схочеш, можеш різати й їсти м’ясо в усіх містах твоїх стільки, скільки Господь Бог твій дає тобі. Нечисті й чисті люди можуть їсти так, ніби то лань або олень.

[16] Tão-somente o sangue não comerás; sobre a terra o derramarás como água.

[16]Тільки не їжте крові. Ви мусите виливати її на землю, мов ту воду.

[17] Nas tuas cidades, não poderás comer o dízimo do teu cereal, nem do teu vinho, nem do teu azeite, nem os primogênitos das tuas vacas, nem das tuas ovelhas, nem nenhuma das tuas ofertas votivas, que houveres prometido, nem as tuas ofertas voluntárias, nem as ofertas das tuas mãos;

[17]Не їж у містах твоїх окремої десятини зерна свого, молодого вина або оливи, первістків великої худоби та овець, тобто всього того, що ти обіцяв віддати як добровільну пожертву й особливі дари.

[18] mas o comerás perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher, tu, e teu filho, e tua filha, e teu servo, e tua serva, e o levita que mora na tua cidade; e perante o SENHOR, teu Deus, te alegrarás em tudo o que fizeres.

[18]Їж усе це тільки в храмі Господа Бога твого. Це для тебе, твоїх синів і дочок, твоїх слуг і служниць — левити мешкають у твоєму місті. Насолоджуйся в присутності Господа твого Бога всім тим, що нажив.

[19] Guarda-te, não desampares o levita todos os teus dias na terra.

[19]Пильнуй, щоб не забути про левита, поки живеш ти на землі своїй.

[20] Quando o SENHOR, teu Deus, alargar o teu território, como te prometeu, e, por desejares comer carne, disseres: Comerei carne, então, segundo o teu desejo, comerás carne.

[20]Коли Господь твій Бог поширить край твій, як пообіцяв Він тобі, скажеш: «Дозволь мені їсти м'ясо, бо ти схотів м'яса, то їж стільки м'яса, скільки хочеш».

[21] Se estiver longe de ti o lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para nele pôr o seu nome, então, matarás das tuas vacas e tuas ovelhas, que o SENHOR te houver dado, como te ordenei; e comerás dentro da tua cidade, segundo todo o teu desejo.

[21]Якщо храм Господній далеко від тебе, можеш зарізати щось із худоби й овець, яких Господь дав тобі, так, як я наказував тобі. Можеш їсти стільки, скільки хочеш, по містах твоїх.

[22] Porém, como se come da carne do corço e do veado, assim comerás destas carnes; destas comerá tanto o homem imundo como o limpo.

[22]Можеш їсти все це так само, як лань або оленя. І чисті, й нечисті люди можуть їсти це.

[23] Somente empenha-te em não comeres o sangue, pois o sangue é a vida; pelo que não comerás a vida com a carne.

[23]Та пильнуй, щоб не їсти крові, бо життя — то кров, тож не їж життя з м'ясом.

[24] Não o comerás; na terra o derramarás como água.

[24]Не їж її. Вилий її на землю, мов ту воду.

[25] Não o comerás, para que bem te suceda a ti e a teus filhos, depois de ti, quando fizeres o que é reto aos olhos do SENHOR.

[25]Не їж її, щоб усе було в тебе гаразд, і в дітей твоїх по тобі, бо мусиш робити те, що є правильним в очах Господа.

[26] Porém tomarás o que houveres consagrado daquilo que te pertence e as tuas ofertas votivas e virás ao lugar que o SENHOR escolher.

[26]Однак візьми свої святі й обіцяні принесення й піди до того місця, яке Господь обрав.

[27] E oferecerás os teus holocaustos, a carne e o sangue sobre o altar do SENHOR, teu Deus; e o sangue dos teus sacrifícios se derramará sobre o altar do SENHOR, teu Deus; porém a carne comerás.

[27]Тоді принеси свої жертви, м'ясо й кров на вівтар Господа Бога твого. Кров жертв своїх вилий на вівтар Господа Бога твого, а м'ясо можеш їсти.

[28] Guarda e cumpre todas estas palavras que te ordeno, para que bem te suceda a ti e a teus filhos, depois de ti, para sempre, quando fizeres o que é bom e reto aos olhos do SENHOR, teu Deus.

[28]Старанно дотримуйся всіх цих заповідей, які я даю тобі сьогодні, щоб усе було гаразд у тебе й нащадків твоїх, бо ти чиниш так, як є добре в очах Господа Бога твого.

[29] Quando o SENHOR, teu Deus, eliminar de diante de ti as nações, para as quais vais para possuí-las, e as desapossares e habitares na sua terra,

[29]Коли Господь Бог твій винищить перед тобою народи, землі яких ти посядеш, коли виженеш їх і житимеш у землі їхній.

[30] guarda-te, não te enlaces com imitá-las, após terem sido destruídas diante de ti; e que não indagues acerca dos seus deuses, dizendo: Assim como serviram estas nações aos seus deuses, do mesmo modo também farei eu.

[30]Стережися, щоб не впійматися в пастку, наслідуючи їх, після того, як їх вигублено перед тобою, і не питай про богів інших, і не кажи: «Як ці народи служили богам своїм? І я робитиму так само».

[31] Não farás assim ao SENHOR, teu Deus, porque tudo o que é abominável ao SENHOR e que ele odeia fizeram eles a seus deuses, pois até seus filhos e suas filhas queimaram aos seus deuses.

[31]Не служи так Господу Богу своєму, бо вони чинили для богів своїх усілякий гріх, який Господь ненавидить. Бо вони навіть спалювали синів і дочок своїх у вогні для богів своїх.

[32] Tudo o que eu te ordeno observarás; nada lhe acrescentarás, nem diminuirás.

Deuteronômio 13

Contra os falsos profetas e os idólatras

[1] Quando profeta ou sonhador se levantar no meio de ti e te anunciar um sinal ou prodígio,

[2] e suceder o tal sinal ou prodígio de que te houver falado, e disser: Vamos após outros deuses, que não conheceste, e sirvamo-los,

[3] não ouvirás as palavras desse profeta ou sonhador; porquanto o SENHOR, vosso Deus, vos prova, para saber se amais o SENHOR, vosso Deus, de todo o vosso coração e de toda a vossa alma.

[4] Andareis após o SENHOR, vosso Deus, e a ele temereis; guardareis os seus mandamentos, ouvireis a sua voz, a ele servireis e a ele vos achegareis.

[5] Esse profeta ou sonhador será morto, pois pregou rebeldia contra o SENHOR, vosso Deus, que vos tirou da terra do Egito e vos resgatou da casa da servidão, para vos apartar do caminho que vos ordenou o SENHOR, vosso Deus, para andardes nele. Assim, eliminarás o mal do meio de ti.

[6] Se teu irmão, filho de tua mãe, ou teu filho, ou tua filha, ou a mulher do teu amor, ou teu amigo que amas como à tua alma te incitar em segredo, dizendo: Vamos e sirvamos a outros deuses, que não conheceste, nem tu, nem teus pais,

[32]Тож пильно виконуйте все, що я вам заповідаю. Нічого не додавайте до цього й не віднімайте нічого.

Повторення Закону 13

Лжепророки

[1]Якщо пророк або сновида з'явиться між вами й пообіцяє вам якесь знамення або чудо,

[2]і це знамення або чудо, що він пообіцяє, сповниться, і він скаже: «Ходімо за іншими богами, яких ви не знаєте, і служитимемо їм», —

[3]не покладайтеся на слова пророка того або сновиди. Бо Господь Бог ваш випробовує вас, щоб дізнатися, чи віддані ви Господу Богу вашому всім серцем своїм і всією душею.

[4]Чиніть, як каже Господь Бог ваш, бійтеся Його. Дотримуйтесь заповідей Його й слухайте Його. Поклоняйтесь, будьте віддані Йому.

[5]Того пророка або сновиду треба вбити, бо він закликав вас бунтувати проти Господа Бога вашого, Який вивів вас із землі Єгипетської, визволив з неволі. Той чоловік намагався відвернути тебе від життя, яким Господь Бог наказав тобі жити. Викорінюй зло з-поміж себе.

[6]Якщо твій брат (чи син матері твоєї), твій син чи дочка, чи кохана дружина, чи найкращий душевний друг потай підмовляє тебе, кажучи: «Ходімо служитимемо іншим богам, яких ні ти, ні предки твої не знали,

[7] dentre os deuses dos povos que estão em redor de ti, perto ou longe de ti, desde uma até à outra extremidade da terra,

[8] não concordarás com ele, nem o ouvirás; não olharás com piedade, não o pouparás, nem o esconderás,

[9] mas, certamente, o matarás. A tua mão será a primeira contra ele, para o matar, e depois a mão de todo o povo.

[10] Apedrejá-lo-ás até que morra, pois te procurou apartar do SENHOR, teu Deus, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão.

[11] E todo o Israel ouvirá e temerá, e não se tornará a praticar maldade como esta no meio de ti.

[12] Quando em alguma das tuas cidades que o SENHOR, teu Deus, te dá, para ali habitares, ouvires dizer

[13] que homens malignos saíram do meio de ti e incitaram os moradores da sua cidade, dizendo: Vamos e sirvamos a outros deuses, que não conheceste,

[14] então, inquirirás, investigarás e, com diligência, perguntarás; e eis que, se for verdade e certo que tal abominação se cometeu no meio de ti,

[15] então, certamente, ferirás a fio de espada os moradores daquela cidade, destruindo-a completamente e tudo o que nela houver, até os animais.

[16] Ajuntarás todo o seu despojo no meio da sua praça e a cidade e todo o seu despojo queimarás por oferta total ao SENHOR,

[7]деяким богам довколишніх народів, що поруч із тобою або далеко від тебе, з одного краю землі до другого», —

[8]не погоджуйся з людиною тією, не слухай її! Не жалій людину ту і не захищай її в суді.

[9]Бо мусиш людину ту вбити. Будь першим, хто вб'є ту людину, а за тобою підуть усі інші.

[10]Закидай її камінням на смерть, бо намагалась вона збити тебе з путі Господа Бога твого, Який вивів тебе з землі Єгипетської, з дому неволі.

[11]Тоді почує весь Ізраїль і злякається, й більше не коїтимуть вони такого зла серед тебе.

Міста, що мають бути зруйновані

[12]Коли ти почуєш, як кажуть про одне з міст, що Господь Бог твій дає тобі, щоб жити в ньому:

[13]«Лихі люди з'явилися між тебе, і збили з пантелику мешканців цього міста, кажучи: „Ходімо служитимемо іншим богам, яких ви не знаєте", —

[14]докладно з'ясуй це, вияви, що це правда, що ця нечестива справа вчинена поміж тебе,

[15]і віддай мечу людей, що живуть у місті. Геть вигуби мечем його і всіх, хто в ньому, і всю його худобу.

[16]Збери всі його коштовності на середину майдану і спали місто й усі коштовності його вогнем, як одну жертву всеспалення Господу Богу

teu Deus, e será montão perpétuo de ruínas; nunca mais se edificará.

[17] Também nada do que for condenado deverá ficar em tua mão, para que o SENHOR se aparte do ardor da sua ira, e te faça misericórdia, e tenha piedade de ti, e te multiplique, como jurou a teus pais,

[18] se ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, e guardares todos os seus mandamentos que hoje te ordeno, para fazeres o que é reto aos olhos do SENHOR, teu Deus.

твоєму. Хай воно назавжди стане купою каміння й ніколи не буде відбудоване.

[17]Нехай нічого з відданого Богу не прилипне до руки твоєї, щоб Господь більше не розлютився, щоб виказав тобі співчуття і був милосердним до тебе, і зробив народ численнішим, як Він і пообіцяв предкам твоїм.

[18]Так буде, якщо послухаєшся ти Господа Бога твого і дотримуватимешся всіх його заповідей, які я даю тобі сьогодні, і робитимеш те, що правильне в очах Господа Бога твого».

Deuteronômio 14

Mutilação do corpo proibida

[1] Filhos sois do SENHOR, vosso Deus; não vos dareis golpes, nem sobre a testa fareis calva por causa de algum morto.

[2] Porque sois povo santo ao SENHOR, vosso Deus, e o SENHOR vos escolheu de todos os povos que há sobre a face da terra, para lhe serdes seu povo próprio.

Leis sobre os animais limpos e os imundos

Levítico 11.1-47

[3] Não comereis coisa alguma abominável.

[4] São estes os animais que comereis: o boi, a ovelha, a cabra,

[5] o veado, a gazela, a corça, a cabra montês, o antílope, a ovelha montês e o gamo.

[6] Todo animal que tem unhas fendidas, e o casco se divide em dois, e rumina, entre os animais, isso comereis.

[7] Porém estes não comereis, dos que somente ruminam ou que têm a unha fendida: o camelo, a lebre e o arganaz, porque ruminam, mas não têm a unha fendida; imundos vos serão.

Повторення Закону 14

Ізраїль, Богообраний народ

[1]Ви — діти Господа Бога вашого. Не ріжте себе й не голіть собі голови, коли хтось помер.

[2]Бо народ твій святий для Господа Бога твого, Господь вибрав тебе з усіх народів на землі, що був ти Його улюбленим народом.

Чиста й нечиста їжа

[3]Не їж ніякої гидоти.

[4]Ось тварини, які ви можете їсти: корів, овець, козлів,

[5]оленів, сарн, диких кіз, ібісів, диких овець, антилоп і гірських баранів.

[6]Можна їсти будь-яку тварину, що має роздвоєні копита і жує жуйку.

[7]Але й серед тих, хто має роздвоєні копита або жує жуйку, не можна їсти таких: верблюдів, зайців і тушканчиків, бо вони жують жуйку, але не мають роздвоєних копит. Вони нечисті для вас.

[8] Nem o porco, porque tem unha fendida, mas não rumina; imundo vos será. Destes não comereis a carne e não tocareis no seu cadáver.

[8]І не можна їсти свиней, бо вони мають роздвоєні копита, але не жують жуйку. Вони для вас нечисті. Не їжте їхнього м'яса й не торкайтеся їхнього падла.

[9] Isto comereis de tudo o que há nas águas: tudo o que tem barbatanas e escamas.

[9]З усього того, що в воді, ви можете їсти все, що має плавці й луску.

[10] Mas tudo o que não tiver barbatanas nem escamas não o comereis; imundo vos será.

[10]Все, що не має плавців і луски, не можна їсти. Воно для вас нечисте.

[11] Toda ave limpa comereis.

[11]Можна їсти чисту птицю.

[12] Estas, porém, são as que não comereis: a águia, o quebrantosso, a águia marinha,

[12]А ось те, чого не можна їсти: орла, стерв'ятника, грифа,

[13] o açor, o falcão e o milhano, segundo a sua espécie;

[13]шуліки, сокола,

[14] e todo corvo, segundo a sua espécie;

[14]ніякого ворона,

[15] o avestruz, a coruja, a gaivota e o gavião, segundo a sua espécie;

[15]сову, пугача, чайку, всіх різновидів яструба,

[16] o mocho, a íbis, a gralha,

[16]маленьку сову, велику сову, білу сову,

[17] o pelicano, o abutre, o corvo marinho,

[17]пустельну сову, ібіса, баклана,

[18] a cegonha, e a garça, segundo a sua espécie, e a poupa, e o morcego.

[18]лелеку, всіх різновидів чаплі, одуда й кажана.

[19] Também todo inseto que voa vos será imundo; não se comerá.

[19]Ніяка крилата комаха не є чиста для вас. Їх не можна їсти.

[20] Toda ave limpa comereis.

[20]Можна їсти будь-якого чистого птаха.

[21] Não comereis nenhum animal que morreu por si. Podereis dá-lo ao estrangeiro que está dentro da tua cidade, para que o coma, ou vendê-lo ao estranho, porquanto sois povo santo ao SENHOR, vosso Deus. Não cozerás o cabrito no leite da sua própria mãe.

[21]Не їжте падлої тварини. Або віддайте чужинцю в місті твоєму (щоб він їв), або продайте йому. Бо ти народ святий для Господа Бога твого. Не вари козеня в молоці матері його.

Os dízimos para o serviço do SENHOR

[22] Certamente, darás os dízimos de todo o fruto das tuas sementes, que ano após ano se recolher do campo.

Десятина

[22]Ти мусиш віддавати одну десятину з того врожаю, що виростає на твоїх полях щороку.

[23] E, perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que escolher para ali fazer habitar o seu nome, comerás os dízimos do teu cereal, do teu vinho, do teu azeite e os primogênitos das tuas vacas e das tuas ovelhas; para que aprendas a temer o SENHOR, teu Deus, todos os dias.

[23]Ти їстимеш десятину свого зерна, молодого вина й оливи, як і первістків великої та малої худоби в храмі Господа Бога твого, щоб навчився ти завжди боятися Господа Бога твого.

[24] Quando o caminho te for comprido demais, que os não possas levar, por estar longe de ti o lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para ali pôr o seu nome, quando o SENHOR, teu Deus, te tiver abençoado,

[24]Однак якщо живеш ти занадто далеко, й нести до храму недоречно, то якщо Господь Бог твій зробить це можливим,

[25] então, vende-os, e leva o dinheiro na tua mão, e vai ao lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher.

[25]тоді ти обміняєш її на срібло, і візьмеш срібло з собою, і підеш до місця, яке Господь Бог твій обере.

[26] Esse dinheiro, dá-lo-ás por tudo o que deseja a tua alma, por vacas, ou ovelhas, ou vinho, ou bebida forte, ou qualquer coisa que te pedir a tua alma; come-o ali perante o SENHOR, teu Deus, e te alegrarás, tu e a tua casa;

[26]Витратиш гроші на що забажаєш: худобу, овець, воли, п'янкі напої — що тобі заманеться. І ти, й родина твоя будете їсти й радіти в присутності Господа Бога твого.

[27] porém não desampararás o levita que está dentro da tua cidade, pois não tem parte nem herança contigo.

[27]Не забувай про левитів, що в містах твоїх, бо немає в них власної землі, як у тебе.

[28] Ao fim de cada três anos, tirarás todos os dízimos do fruto do terceiro ano e os recolherás na tua cidade.

[28]Раз на кожні три роки мусиш принести десятину всього врожаю з полів за той рік і складеш у містах своїх.

[29] Então, virão o levita (pois não tem parte nem herança contigo), o estrangeiro, o órfão e a viúva que estão dentro da tua cidade, e comerão, e se fartarão, para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em todas as obras que as tuas mãos fizerem.

[29]Тоді прийдуть левити, бо немає в них спадщини, як у тебе, а також чужинці, сироти, вдови, що у містах твоїх, і їстимуть вони досхочу, що Господь Бог твій благословив.

Deuteronômio 15

Повторення Закону 15

O ano da remissão

[1] Ao fim de cada sete anos, farás remissão.

[2] Este, pois, é o modo da remissão: todo credor que emprestou ao seu próximo alguma coisa remitirá o que havia emprestado; não o exigirá do seu próximo ou do seu irmão, pois a remissão do SENHOR é proclamada.

[3] Do estranho podes exigi-lo, mas o que tiveres em poder de teu irmão, quitá-lo-ás;

[4] para que entre ti não haja pobre; pois o SENHOR, teu Deus, te abençoará abundantemente na terra que te dá por herança, para a possuíres,

[5] se apenas ouvires, atentamente, a voz do SENHOR, teu Deus, para cuidares em cumprir todos estes mandamentos que hoje te ordeno.

[6] Pois o SENHOR, teu Deus, te abençoará, como te tem dito; assim, emprestarás a muitas nações, mas não tomarás empréstimos; e dominarás muitas nações, porém elas não te dominarão.

Leis a favor dos pobres

Levítico 25.35-38

[7] Quando entre ti houver algum pobre de teus irmãos, em alguma das tuas cidades, na tua terra que o SENHOR, teu Deus, te dá, não endurecerás o teu coração, nem fecharás as mãos a teu irmão pobre;

[8] antes, lhe abrirás de todo a mão e lhe emprestarás o que lhe falta, quanto baste para a sua necessidade.

[9] Guarda-te não haja pensamento vil no teu coração, nem digas: Está próximo o sétimo ano, o ano da remissão, de sorte

Рік скасування боргів

[1]Наприкінці кожного сьомого року скасуєш борги.

[2]Ось як це має бути: кожен, хто позичив гроші іншому єврею, мусить скасувати цей борг. Він не буде примушувати сусіду свого чи родича сплатити, бо настав час скасування боргів на честь Господа.

[3]Можеш вимагати сплати боргу від чужинця, але повинен скасувати будь-що, заборговане тобі братом твоїм.

[4]Тож не буде бідних серед тебе, бо Господь напевно благословив тебе в тому краї, що Він дає тобі у спадок і володіння,

[5]якщо тільки ти слухатимешся Господа Бога твого й ретельно виконуватимеш усе, що я заповідаю тобі сьогодні.

[6]Коли Господь Бог твій благословив тебе, як Він обіцяв, ти можеш позичати багатьом народам, але сам не братимеш у борг; і правитимеш ти багатьма народами, а вони тобою не правитимуть.

[7]Якщо є серед тебе нужденний, будь-хто з твоїх братів-ізраїльтян в одному з міст твоїх у землі, що Господь Бог твій дає тобі сьогодні, не будь жорстоким, твердим серцем і не відмовляй у допомозі своєму нужденному братові.

[8]Будь щедрим до нього й позич йому, хоч би що він потребував.

[9]Дивись, щоб жодна лиха думка не промайнула в голові твоїй, мовляв, сьомий рік, коли скасовуються борги, вже близько, тож подивишся на свого

que os teus olhos sejam malignos para com teu irmão pobre, e não lhe dês nada, e ele clame contra ti ao SENHOR, e haja em ti pecado.

нужденного сусіду вовком, і не даси йому нічого, а він поскаржиться Господу на тебе, і стане це гріхом твоїм.

[10] Livremente, lhe darás, e não seja maligno o teu coração, quando lho deres; pois, por isso, te abençoará o SENHOR, teu Deus, em toda a tua obra e em tudo o que empreenderes.

[10]Давай йому щедро, не будь скнарою, коли даєш йому, бо за цей вчинок Господь Бог твій благословить тебе в кожній праці твоїй і в усьому, що ти робиш.

[11] Pois nunca deixará de haver pobres na terra; por isso, eu te ordeno: livremente, abrirás a mão para o teu irmão, para o necessitado, para o pobre na tua terra.

[11]Оскільки завжди в землі цій будуть нужденні люди, то я й заповідаю тобі: щедро давай сусідові своєму, бідному й нужденному в землі своїй.

Leis acerca dos servos

Êxodo 21.1-11

Відпущення рабів

[12] Quando um de teus irmãos, hebreu ou hebréia, te for vendido, seis anos servir-te-á, mas, no sétimo, o despedirás forro.

[12]Якщо хтось із братів твоїх продасть тобі себе, єврей чи єврейка, то ця людина служитиме тобі шість років, а на сьомий рік відпустиш її на волю.

[13] E, quando de ti o despedires forro, não o deixarás ir vazio.

[13]І коли відпустиш цю людину на волю, не відсилай її з порожніми руками.

[14] Liberalmente, lhe fornecerás do teu rebanho, da tua eira e do teu lagar; daquilo com que o SENHOR, teu Deus, te houver abençoado, lhe darás.

[14]Щедро обдаруй її з отари твоєї, хлібом і вином. Даси їй з того, чим Господь Бог твій благословив тебе.

[15] Lembrar-te-ás de que foste servo na terra do Egito e de que o SENHOR, teu Deus, te remiu; pelo que, hoje, isso te ordeno.

[15]Пам'ятай, що ти був невільником у Єгипті, й Господь визволив тебе. Тож я й даю тобі цю заповідь сьогодні.

[16] Se, porém, ele te disser: Não sairei de ti; porquanto te ama, a ti e a tua casa, por estar bem contigo,

[16]Якщо він скаже тобі: «Я не піду від тебе», — оскільки він любить тебе й родину твою, бо йому було добре в тебе.

[17] então, tomarás uma sovela e lhe furarás a orelha, na porta, e será para sempre teu servo; e também assim farás à tua serva.

[17]Тоді візьми шило й приколи його через мочку вуха до дверей. Тоді він стане рабом твоїм повік. Так само зроби і з рабинею своєю.

[18] Não pareça aos teus olhos duro o despedi-lo forro; pois seis anos te serviu

[18]Не шкодуй, коли відпускаєш його на волю, бо ті шість років, що він служив тобі, дорівнюють половині платні

por metade do salário do jornaleiro; assim, o SENHOR, teu Deus, te abençoará em tudo o que fizeres.

наймита. І Господь Бог твій благословить тебе в усьому, що ти робиш.

Leis acerca dos primogênitos do gado

Закон про первістків худоби

[19] Todo primogênito que nascer do teu gado ou de tuas ovelhas, o macho consagrarás ao SENHOR, teu Deus; com o primogênito do teu gado não trabalharás, nem tosquiarás o primogênito das tuas ovelhas.

[19]Відбери для Господа Бога твого кожного первістка-самця великої та дрібної худоби. Не запрягай до роботи первістка бика, не стрижи вовни з первістка з отари твоєї.

[20] Comê-lo-ás perante o SENHOR, tu e a tua casa, de ano em ano, no lugar que o SENHOR escolher.

[20]Ти й родина твоя щороку будете їсти його в присутності Господа Бога твого, в місці, яке обере Господь.

[21] Porém, havendo nele algum defeito, se for coxo, ou cego, ou tiver outro defeito grave, não o sacrificarás ao SENHOR, teu Deus.

[21]Коли ж у нього буде якась вада, якщо він кульгавий або сліпий, чи будь-яка інша вада, не принось його в жертву Господу Богу своєму.

[22] Na tua cidade, o comerás; o imundo e o limpo o comerão juntamente, como a carne do corço ou do veado.

[22]Можеш їсти його в містах своїх. Їсти можуть як чисті, так і нечисті люди, як ту лань чи оленя.

[23] Somente o seu sangue não comerás; sobre a terra o derramarás como água.

[23]Але крові його не їж; вилий її на землю, як ту воду.

Deuteronômio 16

Повторення Закону 16

As três festas dos judeus
A Páscoa

Êxodo 23.14-15; 34.18; Levítico 23.4-8

Пасха

[1] Guarda o mês de abibe e celebra a Páscoa do SENHOR, teu Deus; porque, no mês de abibe, o SENHOR, teu Deus, te tirou do Egito, de noite.

[1]Пам’ятай про місяць авів і святкуй Пасху на честь Господа Бога твого, бо в місяці авіві Господь Бог твій вивів тебе ввечері з Єгипту.

[2] Então, sacrificarás como oferta de Páscoa ao SENHOR, teu Deus, do rebanho e do gado, no lugar que o SENHOR escolher para ali fazer habitar o seu nome.

[2]Принеси до храму Господа Бога твого як пасхальну жертву велику чи дрібну худобу.

[3] Nela, não comerás levedado; sete dias, nela, comerás pães asmos, pão de aflição

[3]Не їж із цим нічого, що зроблено з дріжджами. Протягом семи днів їж хліб, замішений без дріжджів. Це — «хліб

(porquanto, apressadamente, saíste da terra do Egito), para que te lembres, todos os dias da tua vida, do dia em que saíste da terra do Egito.

недолі», бо ти поспіхом покинув землю Єгипту.

4 Fermento não se achará contigo por sete dias, em todo o teu território; também da carne que sacrificares à tarde, no primeiro dia, nada ficará até pela manhã.

4Сім днів у всій землі не повинно бути дріжджів, а з м'яса, що ти заб'єш увечері першого дня, нічого не лишай до ранку.

5 Não poderás sacrificar a Páscoa em nenhuma das tuas cidades que te dá o SENHOR, teu Deus,

5Не можна приносити пасхальну жертву в будь-яких містах твоїх, що їх Господь Бог твій дає тобі.

6 senão no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para fazer habitar o seu nome, ali sacrificarás a Páscoa à tarde, ao pôr-do-sol, ao tempo em que saíste do Egito.

6Тільки в тому місці, де храм Господа, приноситимеш пасхальну жертву. Роби це ввечері, як раз під час заходу сонця — час, коли ти вийшов з Єгипту.

7 Então, a cozerás e comerás no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher; sairás pela manhã e voltarás às tuas tendas.

7Ти варитимеш м'ясо і їстимеш у тому місці, яке Господь Бог твій обере. Тоді вранці знову повернешся до наметів своїх.

8 Seis dias comerás pães asmos, e, no sétimo dia, é solenidade ao SENHOR, teu Deus; nenhuma obra farás.

8Шість днів мусиш їсти хліб, замішений без дріжджів, а на сьомий день вчини свято для Господа Бога твого, і не виконуй ніякої роботи.

O Pentecostes

Êxodo 23.16; 34.22; Levítico 23.15-21

Свято Седмиць

9 Sete semanas contarás; quando a foice começar na seara, entrarás a contar as sete semanas.

9Відрахуй сім тижнів. Почни рахувати сім тижнів від того часу, коли почнуться жнива.

10 E celebrarás a Festa das Semanas ao SENHOR, teu Deus, com ofertas voluntárias da tua mão, segundo o SENHOR, teu Deus, te houver abençoado.

10Тоді відзначатимеш свято Седмиць на честь Господа Бога твого. Принеси дарунки свої щедрою рукою згідно з тим, як благословив тебе Господь Бог твій.

11 Alegrar-te-ás perante o SENHOR, teu Deus, tu, e o teu filho, e a tua filha, e o teu servo, e a tua serva, e o levita que está dentro da tua cidade, e o estrangeiro, e o órfão, e a viúva que estão no meio de ti,

11Радій перед Господом Богом твоїм: ти і сини, й дочки твої, слуги твої і служниці, левити по містах твоїх, чужинці, сироти і вдови між тебе. Роби це в храмі Господа Бога твого.

no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para ali fazer habitar o seu nome.

[12] Lembrar-te-ás de que foste servo no Egito, e guardarás estes estatutos, e os cumprirás.

[12]Пам’ятай, що ти був рабом у Єгипті, і пильно дотримуйся цих настанов.

Os Tabernáculos
Levítico 23.33-43

Свято Кущів

[13] A Festa dos Tabernáculos, celebrá-la-ás por sete dias, quando houveres recolhido da tua eira e do teu lagar.

[13]Відзначай свято Кущів протягом семи днів після того, як збереш урожай з току й винокурні.

[14] Alegrar-te-ás, na tua festa, tu, e o teu filho, e a tua filha, e o teu servo, e a tua serva, e o levita, e o estrangeiro, e o órfão, e a viúva que estão dentro das tuas cidades.

[14]Радій під час свят: ти й сини, й дочки твої, слуги й служниці твої, левити і чужинці, сироти і вдови по містах твоїх.

[15] Sete dias celebrarás a festa ao SENHOR, teu Deus, no lugar que o SENHOR escolher, porque o SENHOR, teu Deus, há de abençoar-te em toda a tua colheita e em toda obra das tuas mãos, pelo que de todo te alegrarás.

[15]Відзначай це свято на честь Господа Бога твого протягом семи днів у тому місці, яке Господь обере, і Він благословить тебе у всіх врожаях твоїх і у всій роботі твоїй. І буде твоє життя сповнене втіхи.

[16] Três vezes no ano, todo varão entre ti aparecerá perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que escolher, na Festa dos Pães Asmos, e na Festa das Semanas, e na Festa dos Tabernáculos; porém não aparecerá de mãos vazias perante o SENHOR;

[16]Тричі на рік кожен із твоїх чоловіків мусить з’являтися перед Господом Богом твоїм у тому місці, яке Він обере, на свято Опрісноків, на свято Седмиць й на свято Кущів. Ніхто не може з’являтися перед Господом з порожніми руками.

[17] cada um oferecerá na proporção em que possa dar, segundo a bênção que o SENHOR, seu Deus, lhe houver concedido.

[17]Кожен дає скільки може, відповідно до того, скільки благословення Господа Бога твого дало тобі.

Deveres dos juízes
Êxodo 23.6-9

Судді й урядовці для народу

[18] Juízes e oficiais constituirás em todas as tuas cidades que o SENHOR, teu Deus, te der entre as tuas tribos, para que julguem o povo com reto juízo.

[18]Признач суддів та урядовців для колін твоїх по всіх містах, що Господь Бог твій дає тобі. Вони мусять судити людей праведно.

[19] Não torcerás a justiça, não farás acepção de pessoas, nem tomarás suborno; porquanto o suborno cega os olhos dos sábios e subverte a causa dos justos.

[19]Не перекручуй Закон, не зважай на особу, не бери хабарів, бо хабар засліплює очі мудрих і перекручує слова в устах справедливих.

[20] A justiça seguirás, somente a justiça, para que vivas e possuas em herança a terra que te dá o SENHOR, teu Deus.

[20]Справедливість! Чини за справедливістю, щоб жив ти і володів землею, яку Господь Бог твій дає тобі.

Бог ненавидить бовванів

[21] Não estabelecerás poste-ídolo, plantando qualquer árvore junto ao altar do SENHOR, teu Deus, que fizeres para ti.

[21]Не встановлюй жодного стовпа дерев'яного, як для Ашери, біля вівтаря Господа Бога твого, що спорудиш.

[22] Nem levantarás coluna, a qual o SENHOR, teu Deus, odeia.

[22]І не встановлюй кам'яного стовпа. Господь Бог твій їх ненавидить.

Deuteronômio 17

Повторення Закону 17

O castigo da idolatria

Принось у жертву тільки добрих тварин

[1] Não sacrificarás ao SENHOR, teu Deus, novilho ou ovelha em que haja imperfeição ou algum defeito grave; pois é abominação ao SENHOR, teu Deus.

[1]Не принось у жертву Господу Богу твоєму вола або вівцю, що мають якусь ваду або недугу, бо Господь Бог твій терпіти цього не може.

Кара за поклоніння бовванам

[2] Quando no meio de ti, em alguma das tuas cidades que te dá o SENHOR, teu Deus, se achar algum homem ou mulher que proceda mal aos olhos do SENHOR, teu Deus, transgredindo a sua aliança,

[2]Якщо знайдеться в якомусь із міст твоїх, які дає тобі Господь Бог твій, чоловік або жінка, що грішать проти Господа Бога твого і порушують Угоду з Ним,

[3] que vá, e sirva a outros deuses, e os adore, ou ao sol, ou à lua, ou a todo o exército do céu, o que eu não ordenei;

[3]і служать іншим богам, низько вклоняючись їм, чи місяцю чи зіркам, що я заборонив,

[4] e te seja denunciado, e o ouvires; então, indagarás bem; e eis que, sendo verdade e certo que se fez tal abominação em Israel,

[4]і якщо тобі про це розкажуть, і ти почуєш, то ретельно досліди, і якщо виявиться, що це правда, що цей гріх скоєно в Ізраїлі,

[5] então, levarás o homem ou a mulher que fez este malefício às tuas portas e os apedrejarás, até que morram.

[5]то виведи цього чоловіка чи жінку, які скоїли таку гидоту, до воріт своїх і забий їх камінням на смерть.

[6] Por depoimento de duas ou três testemunhas, será morto o que houver de

[6]Людину можуть скарати за свідченням двох або трьох свідків, але не тоді, коли є тільки один свідок.

morrer; por depoimento de uma só testemunha, não morrerá.

[7] A mão das testemunhas será a primeira contra ele, para matá-lo; e, depois, a mão de todo o povo; assim, eliminarás o mal do meio de ti.

[7]Свідки перші кидають у неї камінь щоб забити її, а вже потім усі люди. У такий спосіб ви викоріните гріх з-поміж вас.

Julgamento de questões difíceis

Складні судові рішення

[8] Quando alguma coisa te for difícil demais em juízo, entre caso e caso de homicídio, e de demanda e demanda, e de violência e violência, e outras questões de litígio, então, te levantarás e subirás ao lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher.

[8]Якщо тобі буде занадто важко розсудити справу між однією смертю та другою, між одним позовом та іншим, між однією шкодою та іншою, будь-яку спірну справу по містах твоїх, піди до того місця, яке Господь Бог твій обере.

[9] Virás aos levitas sacerdotes e ao juiz que houver naqueles dias; inquirirás, e te anunciarão a sentença do juízo.

[9]Піди до священиків-левитів та судді, який буде на той час. Спитай їх, і вони скажуть тобі рішення.

[10] E farás segundo o mandado da palavra que te anunciarem do lugar que o SENHOR escolher; e terás cuidado de fazer consoante tudo o que te ensinarem.

[10]Зроби саме те, що вони скажуть тобі зробити на тому місці, що Господь обере. І ретельно виконай усе, чого вони навчать.

[11] Segundo o mandado da lei que te ensinarem e de acordo com o juízo que te disserem, farás; da sentença que te anunciarem não te desviarás, nem para a direita nem para a esquerda.

[11]Чини згідно зі вказівками, що вони тобі дадуть, і згідно з рішенням, яке вони приймуть для тебе. Не відхиляйся від того рішення.

[12] O homem, pois, que se houver soberbamente, não dando ouvidos ao sacerdote, que está ali para servir ao SENHOR, teu Deus, nem ao juiz, esse morrerá; e eliminarás o mal de Israel,

[12]Хто поводиться зухвало, не слухаючи священика, який стоїть там, щоб служити Господу Богу твоєму, або суддю, той помре. І так ти викорініш зло з Ізраїлю.

[13] para que todo o povo o ouça, tema e jamais se ensoberbeça.

[13]Увесь народ почує і боятиметься, і вони більше не будуть зухвалими.

A eleição e os deveres de um rei

Як обирати царя

[14] Quando entrares na terra que te dá o SENHOR, teu Deus, e a possuíres, e nela habitares, e disseres: Estabelecerei sobre

[14]Коли ввійдеш ти в землю, що Господь Бог твій дає тобі, і заволодієш нею, і оселишся на ній, і скажеш: «Я поставлю над собою царя, як в усіх народів довкола»,

mim um rei, como todas as nações que se acham em redor de mim,

[15] estabelecerás, com efeito, sobre ti como rei aquele que o SENHOR, teu Deus, escolher; homem estranho, que não seja dentre os teus irmãos, não estabelecerás sobre ti, e sim um dentre eles.

[16] Porém este não multiplicará para si cavalos, nem fará voltar o povo ao Egito, para multiplicar cavalos; pois o SENHOR vos disse: Nunca mais voltareis por este caminho.

[17] Tampouco para si multiplicará mulheres, para que o seu coração se não desvie; nem multiplicará muito para si prata ou ouro.

[18] Também, quando se assentar no trono do seu reino, escreverá para si um traslado desta lei num livro, do que está diante dos levitas sacerdotes.

[19] E o terá consigo e nele lerá todos os dias da sua vida, para que aprenda a temer o SENHOR, seu Deus, a fim de guardar todas as palavras desta lei e estes estatutos, para os cumprir.

[20] Isto fará para que o seu coração não se eleve sobre os seus irmãos e não se aparte do mandamento, nem para a direita nem para a esquerda; de sorte que prolongue os dias no seu reino, ele e seus filhos no meio de Israel.

Deuteronômio 18

A herança e os direitos dos sacerdotes e dos levitas

[15]мусиш бути певним, що ставиш над собою царя, якого Господь Бог твій обирає. Він мусить бути ізраїльтянином, а не чужинцем.

[16]Тільки пильнуй, щоб він не заводив собі все більше й більше коней і не посилав людей назад до Єгипту купувати їх. Бо Господь наказав вам: «Ніколи не повертайтеся тим шляхом».

[17]І хай не заводить собі багато жінок, інакше він відступиться від Господа, і хай не накопичує собі золота й срібла.

[18]І коли сяде він на престолі царському, мусить він перед священиками-левитами зробити собі список Закону цього.

[19]Хай тримає цей сувій при собі й читає його щодня протягом усього життя, щоб навчитися шанувати Господа Бога свого й ретельно виконувати кожне слово Закону цього.

[20]Хай не думає, що він кращий за будь-кого з його народу, хай не відступає від заповідей ні праворуч, ані ліворуч, щоб той цар і нащадки його довго царювали над царством ізраїльським.

Повторення Закону 18

Підтримка священиків та левитів

[1] Os sacerdotes levitas e toda a tribo de Levi não terão parte nem herança em Israel; das ofertas queimadas ao SENHOR e daquilo que lhes é devido comerão.

[1]«Священики-левити, все коліно Левієве, не матимуть ні клаптика землі в Ізраїлі. Натомість житимуть вони з жертв, що приносяться Господу на вогні. Це спадщина їхня.

[2] Pelo que não terão herança no meio de seus irmãos; o SENHOR é a sua herança, como lhes tem dito.

[2]Але коліно Левія не матиме спадщини серед братів своїх, бо Господь — їхня спадщина, як Він і обіцяв їм.

[3] Será este, pois, o direito devido aos sacerdotes, da parte do povo, dos que oferecerem sacrifício, seja gado ou rebanho: que darão ao sacerdote a espádua, e as queixadas, e o bucho.

[3]Ось що по праву належить священикам від тих, хто приносить жертву вола чи вівцю: вони мають дати священикові лопатку, обидві щелепи й шлунок.

[4] Dar-lhe-ás as primícias do teu cereal, do teu vinho e do teu azeite e as primícias da tosquia das tuas ovelhas.

[4]Віддай йому перший ужинок пшениці твоєї, молодого вина й олії, а також першу вовну, що настрижеш з овець своїх.

[5] Porque o SENHOR, teu Deus, o escolheu de entre todas as tuas tribos para ministrar em o nome do SENHOR, ele e seus filhos, todos os dias.

[5]Бо Господь Бог твій обрав левита й нащадків його з усіх колін стояти й правити службу в ім'я Господа, на віки віків.

[6] Quando vier um levita de alguma das tuas cidades de todo o Israel, onde ele habita, e vier com todo o desejo da sua alma ao lugar que o SENHOR escolheu,

[6]Якщо левит лишає свою оселю в одному з міст твоїх, хоч би де було воно в Ізраїлі, в якому живе, і чинить так, як вважає за потрібне, йдучи до храму Господа,

[7] e ministrar em o nome do SENHOR, seu Deus, como também todos os seus irmãos, os levitas, que assistem ali perante o SENHOR,

[7]тоді він матиме право служити при пожертвах в ім'я Господа Бога вашого, як усі брати його левити.

[8] porção igual à deles terá para comer, além das vendas do seu patrimônio.

[8]Вони матимуть рівні частки їжі, крім того, дістануть ще й від продажу родинного майна».

Contra os adivinhos e os feiticeiros

Ізраїль не повинен жити, як інші народи

[9] Quando entrares na terra que o SENHOR, teu Deus, te der, não aprenderás a fazer conforme as abominações daqueles povos.

[9]«Як прийдеш ти в землю, яку Господь Бог дає тобі, не вчися наслідувати мерзенні вчинки тих народів.

[10] Não se achará entre ti quem faça passar pelo fogo o seu filho ou a sua filha, nem

[10]Серед вас не повинно бути такого, хто приносить у жертву своїх дочок і синів у вогні, ворожить або пророкує, або шукає віщих знаків,

adivinhador, nem prognosticador, nem agoureiro, nem feiticeiro;

[11] nem encantador, nem necromante, nem mágico, nem quem consulte os mortos;

[11]або чаклує, або розпитує привидів чи духів, розмовляє з померлими.

[12] pois todo aquele que faz tal coisa é abominação ao SENHOR; e por estas abominações o SENHOR, teu Deus, os lança de diante de ti.

[12]Кожен, хто робить усе це, огидний Господу. Господь Бог твій виганяє ці народи поперед тебе саме за ці їхні мерзенні звичаї.

[13] Perfeito serás para com o SENHOR, teu Deus.

[13]Будь цілком відданим Господу Богу твоєму».

Пророк Господній

[14] Porque estas nações que hás de possuir ouvem os prognosticadores e os adivinhadores; porém a ti o SENHOR, teu Deus, não permitiu tal coisa.

[14]«Бо ці народи, що ти їх проганяєш, слухають чаклунів і ворожбитів, а Господь Бог твій не дозволяє тобі цього.

A promessa do grande profeta

[15] O SENHOR, teu Deus, te suscitará um profeta do meio de ti, de teus irmãos, semelhante a mim; a ele ouvirás,

[15]Господь Бог твій піднесе з-поміж твоїх братів-ізраїльтян пророка такого, як я. Слухайтеся його.

[16] segundo tudo o que pediste ao SENHOR, teu Deus, em Horebe, quando reunido o povo: Não ouvirei mais a voz do SENHOR, meu Deus, nem mais verei este grande fogo, para que não morra.

[16]Це саме те, про що просив ти Господа Бога свого на горі Хорев, у день зібрання. Ти сказав: „Хай більше ніколи не почую я голосу Господа Бога мого, хай більше ніколи не побачу я цього полум'я великого, щоб не померти мені".

[17] Então, o SENHOR me disse: Falaram bem aquilo que disseram.

[17]Тоді Господь сказав мені: „Праві вони в тому, що сказали.

[18] Suscitar-lhes-ei um profeta do meio de seus irmãos, semelhante a ti, em cuja boca porei as minhas palavras, e ele lhes falará tudo o que eu lhe ordenar.

[18]Я підніму з-поміж народу їхнього пророка такого, як ти, і скажу йому, що говорити, і він говоритиме їм усе, що Я накажу йому.

[19] De todo aquele que não ouvir as minhas palavras, que ele falar em meu nome, disso lhe pedirei contas.

[19]Я приведу до відповіді кожного, хто не слухатиме слів Моїх, які він говоритиме від імені Мого"».

Як упізнати лжепророків

[20] Porém o profeta que presumir de falar alguma palavra em meu nome, que eu lhe

[20]«Але пророк, який насмілиться говорити щось, наче від імені Мого, чого Я йому не наказував, або

não mandei falar, ou o que falar em nome de outros deuses, esse profeta será morto.

промовлятиме від імені інших богів, смерть тому пророку.

21 Se disseres no teu coração: Como conhecerei a palavra que o SENHOR não falou?

21А якщо ти скажеш собі: „Як же ми розпізнаємо слово, якого Господь не промовляв до нього?”

22 Sabe que, quando esse profeta falar em nome do SENHOR, e a palavra dele se não cumprir, nem suceder, como profetizou, esta é palavra que o SENHOR não disse; com soberba, a falou o tal profeta; não tenhas temor dele.

22То коли пророк промовляє в ім’я Господа, а це не виповнюється й не справджується, то це слово, якого Господь не промовляв йому. Пророк сказав його самовільно. Не бійся його».

Deuteronômio 19

Seis cidades de refúgio

Números 35.9-15; Deuteronômio 4.41-43

Повторення Закону 19

Міста-схованки

1 Quando o SENHOR, teu Deus, eliminar as nações cuja terra te dará o SENHOR, teu Deus, e as desapossares e morares nas suas cidades e nas suas casas,

1Коли Господь Бог твій вигубить ті народи, землю яких Він віддає тобі, тобто коли ти виженеш їх і оселишся в містах їхніх, в оселях їхніх,

2 três cidades separarás no meio da tua terra que te dará o SENHOR, teu Deus, para a possuíres.

2виділи три міста в землі своїй.

3 Preparar-te-ás o caminho e os limites da tua terra que te fará possuir o SENHOR, teu Deus, dividirás em três; e isto será para que nelas se acolha todo homicida.

3Визнач відстань і поділи простір землі твоєї, що Господь дав тобі, на три частини, щоб кожен, хто когось убив ненавмисне, міг туди втекти.

4 Este é o caso tocante ao homicida que nelas se acolher, para que viva: aquele que, sem o querer, ferir o seu próximo, a quem não aborrecia dantes.

4Це правило для того, хто когось убив і втік туди, щоб лишитися живим, хто вбив іншого ненавмисне, без попередньої ворожнечі.

Privilégios oferecidos pelas cidades de refúgio

Números 35.22-28

5 Assim, aquele que entrar com o seu próximo no bosque, para cortar lenha, e, manejando com impulso o machado para cortar a árvore, o ferro saltar do cabo e atingir o seu próximo, e este morrer, o tal

5Наприклад, хтось пішов у ліс із сусідом своїм рубати дрова, підняв сокиру, щоб зрубати дерево, а сокира злетіла з держака, влучила в сусіду, і той помер. То він мусить утекти до одного з цих міст, щоб лишитися живим.

se acolherá em uma destas cidades e viverá;

[6] para que o vingador do sangue não persiga o homicida, quando se lhe enfurecer o coração, e o alcance, por ser comprido o caminho, e lhe tire a vida, porque não é culpado de morte, pois não o aborrecia dantes.

[6]Інакше розгніваний родич небіжчика може переслідувати вбивцю, щоб забрати його з міста-схованки і вбити, хоч його злочин і не найстрашніший, бо ненавмисний.

[7] Portanto, te ordeno: três cidades separarás.

[7]Тому я й наказую тобі: виділи три міста, що були на близькій відстані одне до одного.

[8] Se o SENHOR, teu Deus, dilatar os teus limites, como jurou a teus pais, e te der toda a terra que lhes prometeu,

[8]Але якщо Господь Бог твій збільшить землю, як Він пообіцяв батькам твоїм, і дасть тобі всі ті землі, що Він їх пообіцяв дати батькам твоїм,

[9] desde que guardes todos estes mandamentos que hoje te ordeno, para cumpri-los, amando o SENHOR, teu Deus, e andando nos seus caminhos todos os dias, então, acrescentarás outras três cidades além destas três,

[9]оскільки ти старанно виконуєш усе те, що я заповідаю тобі сьогодні, любитимеш Господа Бога твого і завжди ходитимеш Його дорогами, тоді додай іще три міста до цих трьох.

[10] para que o sangue inocente se não derrame no meio da tua terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança, pois haveria sangue sobre ti.

[10]Тож невинна кров не буде проливатися в землі твоїй, яку Господь Бог твій дозволив тобі посісти, і ти не будеш винний у смерті невинного.

Execução do homicida

Números 35.16-21

[11] Mas, havendo alguém que aborrece a seu próximo, e lhe arma ciladas, e se levanta contra ele, e o fere de golpe mortal, e se acolhe em uma dessas cidades,

[11]Коли ж хтось ненавидів іншого, і чатував на нього в засідці, й убив його, і втік в одне з тих міст,

[12] os anciãos da sua cidade enviarão a tirá-lo dali e a entregá-lo na mão do vingador do sangue, para que morra.

[12]тоді старійшини міста зажадають забрати його звідти й дозволити родичу небіжчика вчинити кревну помсту. Отак і смерть йому.

[13] Não o olharás com piedade; antes, exterminarás de Israel a culpa do sangue inocente, para que te vá bem.

[13]Не жалій його. Ти мусиш змити невинну кров з Ізраїлю, щоб усе в тебе було гаразд.

Acerca dos limites e das testemunhas

[14] Não mudes os marcos do teu próximo, que os antigos fixaram na tua herança, na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá para a possuíres.

[15] Uma só testemunha não se levantará contra alguém por qualquer iniqüidade ou por qualquer pecado, seja qual for que cometer; pelo depoimento de duas ou três testemunhas, se estabelecerá o fato.

[16] Quando se levantar testemunha falsa contra alguém, para o acusar de algum transvio,

[17] então, os dois homens que tiverem a demanda se apresentarão perante o SENHOR, diante dos sacerdotes e dos juízes que houver naqueles dias.

[18] Os juízes indagarão bem; se a testemunha for falsa e tiver testemunhado falsamente contra seu irmão,

[19] far-lhe-eis como cuidou fazer a seu irmão; e, assim, exterminarás o mal do meio de ti;

[20] para que os que ficarem o ouçam, e temam, e nunca mais tornem a fazer semelhante mal no meio de ti.

[21] Não o olharás com piedade: vida por vida, olho por olho, dente por dente, mão por mão, pé por pé.

Deuteronômio 20

Acerca da guerra

[1] Quando saíres à peleja contra os teus inimigos e vires cavalos, e carros, e povo maior em número do que tu, não os

Межа

[14]Не пересувай каменя на межі сусіди твого, який за давніх часів поставили люди для розподілу спадщини, що ти її одержав у землі, яку Господь Бог твій дає тобі у власність.

Свідки

[15]Один свідок не може свідчити проти людини про будь-який переступ або гріх, який та нібито скоїла. Справа має бути доведена свідченням двох або трьох свідків.

[16]Якщо підступний свідок виступить проти когось і звинуватить його в злочині,

[17]обидва, що сперечаються, мусять стати перед Господом, перед священиками й суддями, що служитимуть на той час.

[18]Судді старанно все розберуть, і якщо свідок свідчить неправдиво проти брата свого,

[19]зробіть із ним те ж, що він замислював зробити з братом своїм. Викорінюй зло з-поміж себе.

[20]Інші це почують і злякаються, і вже більше ніколи не скоять такого зла між вами.

[21]Не жалій його, бо закон простий: за життя, око за око, зуб за зуб, рука за руку, нога за ногу.

Повторення Закону 20

Накази про війну

[1]Коли ти підеш на війну проти ворогів твоїх і побачиш коней, колісниці та військо більше за твоє, не бійся їх. Бо Господь Бог твій, який вивів тебе з землі Єгипетської, з тобою.

temerás; pois o SENHOR, teu Deus, que te fez sair da terra do Egito, está contigo.

2 Quando vos achegardes à peleja, o sacerdote se adiantará, e falará ao povo,

2Перш, ніж ви станете до бою, нехай священик вийде вперед і промовить до війська.

3 e dir-lhe-á: Ouvi, ó Israel, hoje, vos achegais à peleja contra os vossos inimigos; que não desfaleça o vosso coração; não tenhais medo, não tremais, nem vos aterrorizeis diante deles,

3Нехай він скаже їм: «Слухай, Ізраїлю! Сьогодні ви стаєте до бою проти ворогів ваших. Нехай не мліє серце ваше, не бійтеся, не лякайтеся й не тремтіть перед ними.

4 pois o SENHOR, vosso Deus, é quem vai convosco a pelejar por vós contra os vossos inimigos, para vos salvar.

4Бо Господь Бог ваш іде з вами за вас воювати проти ворогів ваших, щоб забезпечити вам перемогу».

5 Os oficiais falarão ao povo, dizendo: Qual o homem que edificou casa nova e ainda não a consagrou? Vá, torne-se para casa, para que não morra na peleja, e outrem a consagre.

5Тоді командири скажуть війську: «Кожен із вас, хто збудував нову оселю, але не освятив її, нехай повернеться додому, інакше може загинути в бою, і тоді хтось інший освятить».

6 Qual o homem que plantou uma vinha e ainda não a desfrutou? Vá, torne-se para casa, para que não morra na peleja, e outrem a desfrute.

6Або «Чи є тут хтось, хто виноградник насадив і ще не користувався ним? Нехай він повернеться до дому свого, інакше може він загинути в бою, і хтось інший ним користуватиметься».

7 Qual o homem que está desposado com alguma mulher e ainda não a recebeu? Vá, torne-se para casa, para que não morra na peleja, e outro homem a receba.

7Або «Чи є тут хтось, хто заручився з дівчиною, але ще не одружився з нею? Нехай він повертається додому, інакше може загинути в бою, і хтось інший одружиться з нею».

8 E continuarão os oficiais a falar ao povo, dizendo: Qual o homem medroso e de coração tímido? Vá, torne-se para casa, para que o coração de seus irmãos se não derreta como o seu coração.

8Тоді командири нехай скажуть війську: «Чи є тут хтось, хто мліє серцем, хто мужність втрачає? Нехай він повертається до дому свого, щоб через нього серце братів його також не зомліло».

9 Quando os oficiais tiverem falado ao povo, designarão os capitães dos exércitos para a dianteira do povo.

9Коли ж командири закінчать промовляти до війська, нехай вони призначать тих, хто військо поведе.

[10] Quando te aproximares de alguma cidade para pelejar contra ela, oferecer-lhe-ás a paz.

[11] Se a sua resposta é de paz, e te abrir as portas, todo o povo que nela se achar será sujeito a trabalhos forçados e te servirá.

[12] Porém, se ela não fizer paz contigo, mas te fizer guerra, então, a sitiarás.

[13] E o SENHOR, teu Deus, a dará na tua mão; e todos os do sexo masculino que houver nela passarás a fio de espada;

[14] mas as mulheres, e as crianças, e os animais, e tudo o que houver na cidade, todo o seu despojo, tomarás para ti; e desfrutarás o despojo dos inimigos que o SENHOR, teu Deus, te deu.

[15] Assim farás a todas as cidades que estiverem mui longe de ti, que não forem das cidades destes povos.

[16] Porém, das cidades destas nações que o SENHOR, teu Deus, te dá em herança, não deixarás com vida tudo o que tem fôlego.

[17] Antes, como te ordenou o SENHOR, teu Deus, destruí-las-ás totalmente: os heteus, os amorreus, os cananeus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus,

[18] para que não vos ensinem a fazer segundo todas as suas abominações, que fizeram a seus deuses, pois pecaríeis contra o SENHOR, vosso Deus.

[19] Quando sitiares uma cidade por muito tempo, pelejando contra ela para a tomar, não destruirás o seu arvoredo, metendo nele o machado, porque dele comerás; pelo que não o cortarás, pois será a árvore

[10]Як наблизишся ти до міста, проти якого воюєш, то спочатку запропонуй їм мир.

[11]Якщо вони приймуть твій мир і відчинять браму, тоді всі люди, що в місті, стануть твоїми й працюватимуть на тебе.

[12]Та якщо воно не прийме мир з тобою, і воюватиме проти тебе, тоді ти його обляжеш.

[13]Потім, як Господь Бог твій дасть тобі захопити його, віддай усіх його чоловіків мечу.

[14]Але можеш взяти собі як здобич жінок, дітей, худобу і все, що в місті тому, і користуватися здобиччю всією, яку Господь Бог твій дає тобі.

[15]Ось що ти зробиш з усіма містами, які від тебе далеко, які не є містами тутешніх народів.

[16]Але не лишай живим нічого, що дихає, в містах народів, які Господь Бог твій дає тобі у спадщину.

[17]Бо мусиш ти вщент вигубити хиттитів, аморійців, ханаанців, перизійців, хивійців та євуситів, як заповідав тобі Господь Бог твій,

[18]щоб вони, бува, не навчили вас чинити всі ті гидоти, які вони чинять зі своїми богами і щоб ви не грішили проти Господа Бога свого.

[19]Якщо ти обложив місто вже давно і воюєш із ним, щоб захопити його, не знищуй дерев його, не рубай їх сокирою, бо ти можеш їсти плоди їхні. Їх же самих не рубай. Хіба ж дерева в полі — люди, щоб ти їх приступом брав?

do campo algum homem, para que fosse sitiada por ti?

[20] Mas as árvores cujos frutos souberes não se comem, destruí-las-ás, cortando-as; e, contra a cidade que guerrear contra ti, edificarás baluartes, até que seja derribada.

[20]Але ти можеш знищити ті дерева, про які знаєш, що вони не дають плодів. Можеш їх зрубати й робити з них обложні споруди на місто, яке воює проти тебе, доки не захопиш його.

Deuteronômio 21

Expiação por morte cujo autor é desconhecido

[1] Quando na terra que te der o SENHOR, teu Deus, para possuí-la se achar alguém morto, caído no campo, sem que se saiba quem o matou,

[2] sairão os teus anciãos e os teus juízes e medirão a distância até às cidades que estiverem em redor do morto.

[3] Os anciãos da cidade mais próxima do morto tomarão uma novilha da manada, que não tenha trabalhado, nem puxado com o jugo,

[4] e a trarão a um vale de águas correntes, que não foi lavrado, nem semeado; e ali, naquele vale, desnucarão a novilha.

[5] Chegar-se-ão os sacerdotes, filhos de Levi, porque o SENHOR, teu Deus, os escolheu para o servirem, para abençoarem em nome do SENHOR e, por sua palavra, decidirem toda demanda e todo caso de violência.

[6] Todos os anciãos desta cidade, mais próximos do morto, lavarão as mãos sobre a novilha desnucada no vale

[7] e dirão: As nossas mãos não derramaram este sangue, e os nossos olhos o não viram derramar-se.

Повторення Закону 21

Якщо когось знайдуть убитим

[1]Якщо в полі знайдуть убитого, на землі, що її Господь Бог твій дає тобі у власність, і невідомо хто цю людину вбив,

[2]то твої старійшини й судді хай виміряють відстань від вбитого до навколишніх міст.

[3]Старійшини з найближчого до вбитого міста мають тоді взяти молоду ялівку, що її не брали до роботи, що ніколи під ярмом не ходила,

[4]і привести її до долини, яку ніколи не орали й не засівали і де є потік. У тій долині вони мусять переламати карк телиці.

[5]Тоді священики, що походять від Левія, мають виступити вперед, бо Господь Бог твій обрав їх служити Йому й благословляти ім'ям Його. І кожна суперечка й кожна шкода має вирішуватися словом їхнім.

[6]Усі старійшини найближчого до вбитого міста мають умити руки над тілом телиці, якій зламано карк у долині.

[7]Вони мусять сказати: «Руки наші не проливали цієї крові, а очі наші не бачили того, що сталося.

[8] Sê propício ao teu povo de Israel, que tu, ó SENHOR, resgataste, e não ponhas a culpa do sangue inocente no meio do teu povo de Israel. E a culpa daquele sangue lhe será perdoada.

[9] Assim, eliminarás a culpa do sangue inocente do meio de ti, pois farás o que é reto aos olhos do SENHOR.

Acerca da mulher prisioneira

[10] Quando saíres à peleja contra os teus inimigos, e o SENHOR, teu Deus, os entregar nas tuas mãos, e tu deles levares cativos,

[11] e vires entre eles uma mulher formosa, e te afeiçoares a ela, e a quiseres tomar por mulher,

[12] então, a levarás para casa, e ela rapará a cabeça, e cortará as unhas,

[13] e despirá o vestido do seu cativeiro, e ficará na tua casa, e chorará a seu pai e a sua mãe durante um mês. Depois disto, a tomarás; tu serás seu marido, e ela, tua mulher.

[14] E, se não te agradares dela, deixá-la-ás ir à sua própria vontade; porém, de nenhuma sorte, a venderás por dinheiro, nem a tratarás mal, pois a tens humilhado.

O direito do primogênito

[15] Se um homem tiver duas mulheres, uma a quem ama e outra a quem aborrece, e uma e outra lhe derem filhos, e o primogênito for da aborrecida,

[16] no dia em que fizer herdar a seus filhos aquilo que possuir, não poderá dar a primogenitura ao filho da amada,

[8]Прийми спокуту цю від народу твого ізраїльського, який Ти, о Господи, привів назад. Не звинувачуй народ Свій ізраїльський у вбивстві невинного». Так вони уникнуть звинувачення у смерті тієї людини.

[9]Оскільки ти зробив те, що праведне в очах Господа. Ти знімеш з себе провину за вбивство невинного.

Жінки, захоплені на війні

[10]Коли йдеш на війну проти ворогів твоїх, і Господь віддає їх тобі в руки і береш полонених,

[11]і бачиш серед полонених гарну жінку, яка сподобалася тобі, і хочеш її взяти собі за дружину,

[12]тож приводиш її до дому свого, тоді вона мусить обстригти голову свою, й обрізати нігті,

[13]зняти невільницький одяг і лишитися в домі твоїм, і плакати за батьком і матір'ю своєю цілий місяць. Після того ти можеш увійти до неї і стати її чоловіком, і вона буде жінкою твоєю.

[14]Але якщо ти нею не будеш задоволений, тоді відпустити її, хай іде куди хоче, не продавай. Не поводься з нею брутально, бо ти знечестив її.

Старший син

[15]Коли чоловік має двох жінок, одну любу, а другу нелюбу, і обидві приведуть йому синів, а первісток народиться від нелюбої,

[16]то того дня, коли він заповідатиме майно своє синам своїм, не можна йому вважати сина любої за первістка й дати йому перевагу над сином нелюбої, первістком.

preferindo-o ao filho da aborrecida, que é o primogênito.

[17] Mas ao filho da aborrecida reconhecerá por primogênito, dando-lhe dobrada porção de tudo quanto possuir, porquanto aquele é o primogênito do seu vigor; o direito da primogenitura é dele.

Acerca dos filhos desobedientes

[18] Se alguém tiver um filho contumaz e rebelde, que não obedece à voz de seu pai e à de sua mãe e, ainda castigado, não lhes dá ouvidos,

[19] seu pai e sua mãe o pegarão, e o levarão aos anciãos da cidade, à sua porta,

[20] e lhes dirão: Este nosso filho é rebelde e contumaz, não dá ouvidos à nossa voz, é dissoluto e beberrão.

[21] Então, todos os homens da sua cidade o apedrejarão até que morra; assim, eliminarás o mal do meio de ti; todo o Israel ouvirá e temerá.

Os cadáveres serão tirados do patíbulo

[22] Se alguém houver pecado, passível da pena de morte, e tiver sido morto, e o pendurares num madeiro,

[23] o seu cadáver não permanecerá no madeiro durante a noite, mas, certamente, o enterrarás no mesmo dia; porquanto o que for pendurado no madeiro é maldito de Deus; assim, não contaminarás a terra que o SENHOR, teu Deus, te dá em herança.

Deuteronômio 22

Acerca do que se perdeu

[17]Він мусить визнати первістком сина нелюбої жінки й дати йому подвійну частку всього, що має, бо він перший довів, що батько його спроможній мати дітей, і право первородства належить йому.

Непокірливі діти

[18]Якщо хтось має непокірливого і впертого сина, що не слухається батька свого й матір свою, повчає його, а він не слухає,

[19]тоді його батько й матір мають взяти його й привести до старійшин міста, до брами міста свого.

[20]Вони мають сказати старійшинам міста: «Оцей наш син упертий і непокірливий, не слухається нас, він ненажера й п’яниця».

[21]Тоді всі люди міста повинні закидати його на смерть камінням. У такий спосіб ви маєте усунути лиху людину з-поміж себе, тож увесь Ізраїль почує і злякається.

Покарання й повішення злочинців

[22]Коли людина винна в злочині, що карається смертю, і її вбивають, повісь її на дереві.

[23]Не лишай мертве тіло на цілу ніч на дереві. Мусиш поховати його того ж самого дня, бо повішений — проклятий Богом. Ти не повинен поганити землю, яку Господь Бог твій дає тобі у власність.

Повторення Закону 22

Інші закони

[1] Vendo extraviado o boi ou a ovelha de teu irmão, não te furtarás a eles; restituí-los-ás, sem falta, a teu irmão.

[1]Якщо побачиш ти вола чи вівцю іншого ізраїльтянина, що заблукала, не будь байдужим до них. Поверни їх власнику.

[2] Se teu irmão não for teu vizinho ou tu o não conheceres, recolhê-los-ás na tua casa, para que fiquem contigo até que teu irmão os busque, e tu lhos restituas.

[2]Якщо той ізраїльтянин живе далеко від тебе і ти його не знаєш, тоді приведи худобу до свого дому й тримай її, доки власник не прийде по неї. Тоді поверни її.

[3] Assim também farás com o seu jumento e assim farás com as suas vestes; o mesmo farás com toda coisa que se perder de teu irmão, e tu achares; não te poderás furtar a ela.

[3]Так само зроби з віслюком його і з одягом його, і з усім, що він загубить, а ти знайдеш. Не будь байдужим до цього.

[4] O jumento que é de teu irmão ou o seu boi não verás caído no caminho e a eles te furtarás; sem falta o ajudarás a levantá-lo.

[4]Не будь байдужим, коли побачиш, що осел чи віл іншого ізраїльтянина впав на дорозі, допоможи йому підняти тварину.

Diversas leis

[5] A mulher não usará roupa de homem, nem o homem, veste peculiar à mulher; porque qualquer que faz tais coisas é abominável ao SENHOR, teu Deus.

[5]Жінка не повинна вдягатися в чоловічий одяг, а чоловік не повинен носити жіноче вбрання, бо кожен, хто робить це, ображає Господа Бога твого.

[6] Se de caminho encontrares algum ninho de ave, nalguma árvore ou no chão, com passarinhos, ou ovos, e a mãe sobre os passarinhos ou sobre os ovos, não tomarás a mãe com os filhotes;

[6]Коли знайдеш пташине гніздо, на дереві чи на землі, з пташенятами чи яйцями, й мати сидить на пташенятах чи яйцях, не бери матері з малечею.

[7] deixarás ir, livremente, a mãe e os filhotes tomarás para ti, para que te vá bem, e prolongues os teus dias.

[7]Відпусти матір, пташенят можеш взяти, щоб все було для тебе гаразд і ти довго жив на світі.

[8] Quando edificares uma casa nova, far-lhe-ás, no terraço, um parapeito, para que nela não ponhas culpa de sangue, se alguém de algum modo cair dela.

[8]Коли будуєш новий дім, зроби по краю даху невисоку стінку. Тоді ти не будеш відповідальний, як упаде щось із даху на когось і завдасть йому шкоди.

Те, що не може бути разом

[9] Não semearás a tua vinha com duas espécies de semente, para que não

[9]Не засівай виноградник змішаним насінням. Інакше все змарнуєш, залишишся без усього, що посіяв, і без врожаю виноградника твого.

degenere o fruto da semente que semeaste e a messe da vinha.

[10] Não lavrarás com junta de boi e jumento.

[10]Не ори волом і ослом разом.

[11] Não te vestirás de estofos de lã e linho juntamente.

[11]Не носи одяг, зроблений з вовни й льону разом.

A lei acerca das borlas

[12] Farás borlas nos quatro cantos do manto com que te cobrires.

[12]Зроби китиці по чотирьох кінцях плаща, який носиш.

Leis da castidade e do casamento

Шлюбні закони

[13] Se um homem casar com uma mulher, e, depois de coabitar com ela, a aborrecer,

[13]«Коли чоловік бере собі дружину й лягає з нею, а потім незлюбить її,

[14] e lhe atribuir atos vergonhosos, e contra ela divulgar má fama, dizendo: Casei com esta mulher e me cheguei a ela, porém não a achei virgem,

[14]наговорить на неї і ославить її, кажучи: „Я взяв цю жінку, та коли приступив до неї, вона не була незайманою", —

[15] então, o pai da moça e sua mãe tomarão as provas da virgindade da moça e as levarão aos anciãos da cidade, à porta.

[15]тоді батько молодої жінки й мати її мусять взяти й принести доказ незайманості молодої жінки старійшинам міста до воріт.

[16] O pai da moça dirá aos anciãos: Dei minha filha por mulher a este homem; porém ele a aborreceu;

[16]Батько молодої жінки мусить сказати старійшинам: „Я віддав дочку свою за цього чоловіка, та він її незлюбив.

[17] e eis que lhe atribuiu atos vergonhosos, dizendo: Não achei virgem a tua filha; todavia, eis aqui as provas da virgindade de minha filha. E estenderão a roupa dela diante dos anciãos da cidade,

[17]Ще й наговорив на неї, кажучи: „Я знайшов, що твоя дочка не була незайманою". Ось вам доказ незайманості дочки моєї". Тоді він має розгорнути тканину перед старійшинами міста.

[18] os quais tomarão o homem, e o açoitarão,

[18]Тоді старійшини міста мають взяти чоловіка цього й покарати його.

[19] e o condenarão a cem siclos de prata, e o darão ao pai da moça, porquanto divulgou má fama sobre uma virgem de Israel. Ela ficará sendo sua mulher, e ele não poderá mandá-la embora durante a sua vida.

[19]Вони мають накласти на нього пеню в сто срібних шекелів і віддати їх батькові молодої, бо дівчину ізраїльську обмовлено. Вона лишається дружиною його, він не зможе розлучитися з нею.

[20] Porém, se isto for verdade, que se não achou na moça a virgindade,

[21] então, a levarão à porta da casa de seu pai, e os homens de sua cidade a apedrejarão até que morra, pois fez loucura em Israel, prostituindo-se na casa de seu pai; assim, eliminarás o mal do meio de ti.

[22] Se um homem for achado deitado com uma mulher que tem marido, então, ambos morrerão, o homem que se deitou com a mulher e a mulher; assim, eliminarás o mal de Israel.

[23] Se houver moça virgem, desposada, e um homem a achar na cidade e se deitar com ela,

[24] então, trareis ambos à porta daquela cidade e os apedrejareis até que morram; a moça, porque não gritou na cidade, e o homem, porque humilhou a mulher do seu próximo; assim, eliminarás o mal do meio de ti.

[25] Porém, se algum homem no campo achar moça desposada, e a forçar, e se deitar com ela, então, morrerá só o homem que se deitou com ela;

[26] à moça não farás nada; ela não tem culpa de morte, porque, como o homem que se levanta contra o seu próximo e lhe tira a vida, assim também é este caso.

[27] Pois a achou no campo; a moça desposada gritou, e não houve quem a livrasse.

[20]Та якщо звинувачення виявиться правдою, і доказів незайманості молодої жінки знайдено не буде,

[21]то вони мають привести її до дверей батьківського дому, і всі чоловіки міста заб'ють її на смерть камінням, бо вона скоїла ганебний вчинок в Ізраїлі, бо чинила розпусту до шлюбу. У такий спосіб вилучиш зло з Ізраїлю».

Статевий гріх

[22]«Якщо виявиться, що чоловік лежить з жінкою, яка є чужою дружиною, то обом мусить бути смерть: чоловікові, що з жінкою лежав, і жінці. У такий спосіб ти викоріниш зло з Ізраїлю.

[23]Якщо незайману заручену дівчину хтось перестріне в місті й ляже з нею,

[24]тоді обох приведіть до брами міста того й забийте на смерть камінням: жінку молоду за те, що не звала на допомогу, хоч те було в місті, а чоловіка — що він знечестив дружину сусіда свого. Так ти викоріниш зло з-поміж вас.

[25]Та якщо чоловік зустріне заручену дівчину в полі й схопить її і зґвалтує, тоді тільки чоловікові смерть.

[26]Не роби нічого дівчині. Вона не скоїла гріха, що заслуговує на смерть, бо це так само, як коли людина нападає на сусіду свого і вбиває його.

[27]Оскільки він зустрів її в чистім полі, заручена дівчина могла кричати, але нікому було її рятувати.

[28] Se um homem achar moça virgem, que não está desposada, e a pegar, e se deitar com ela, e forem apanhados,

[29] então, o homem que se deitou com ela dará ao pai da moça cinqüenta siclos de prata; e, uma vez que a humilhou, lhe será por mulher; não poderá mandá-la embora durante a sua vida.

[30] Nenhum homem tomará sua madrasta e não profanará o leito de seu pai.

Deuteronômio 23

Pessoas excluídas das assembleias santas

[1] Aquele a quem forem trilhados os testículos ou cortado o membro viril não entrará na assembléia do SENHOR.

[2] Nenhum bastardo entrará na assembléia do SENHOR; nem ainda a sua décima geração entrará nela.

[3] Nenhum amonita ou moabita entrará na assembléia do SENHOR; nem ainda a sua décima geração entrará na assembléia do SENHOR, eternamente.

[4] Porquanto não foram ao vosso encontro com pão e água, no caminho, quando saíeis do Egito; e porque alugaram contra ti Balaão, filho de Beor, de Petor, da Mesopotâmia, para te amaldiçoar.

[5] Porém o SENHOR, teu Deus, não quis ouvir a Balaão; antes, trocou em bênção a maldição, porquanto o SENHOR, teu Deus, te amava.

[6] Não lhes procurarás nem paz nem bem em todos os teus dias, para sempre.

[28]Якщо чоловік зустрічає цнотливу незаручену дівчину й силоміць лягає з нею і їх спіймають,

[29]то чоловік, який лежав із нею, віддасть батькові дівчини п’ятдесят шекелів срібла як посаг. Тоді вони одружаться, бо він її знеславив. І він не зможе розлучитися з нею, доки живе.

[30]Чоловік не може брати батькової дружини й ганьбити батька свого».

Повторення Закону 23

Хто може пристати до зібрання

[1]Жоден чоловік, в якого роздавлені яєчка або ж відрізано статевий орган, не може входити в зібрання Господнє.

[2]Хто народився поза шлюбом, не може входити в зібрання Господнє. Не мають такого права і нащадки їхні до десятого коліна.

[3]Жоден аммонієць або моавієць не може входити в зібрання Господнє. І нащадки їхні аж до десятого коліна не можуть входити в зібрання Господнє повіки.

[4]Бо не вийшли вони зустріти вас хлібом і водою на дорогу, коли вийшли ви з Єгипту, бо найняли проти тебе Валаама, сина Беора з Петора з північно-західної Месопотамії, щоб прокляти тебе.

[5]Та Господь Бог твій відмовився слухати Валаама, а обернув прокляття на благословення твоєї справи, бо Він любить тебе.

[6]Ніколи, поки живеш, не бажай їм миру й добра.

Кого мають приймати ізраїльтяни

[7] Não aborrecerás o edomita, pois é teu irmão; nem aborrecerás o egípcio, pois estrangeiro foste na sua terra.

[7]Не ненавидь едомійця, бо він брат твій. Не ненавидь єгиптянина, бо ти був чужинцем у країні його.

[8] Os filhos que lhes nascerem na terceira geração, cada um deles entrará na assembléia do SENHOR.

[8]Їхні предки можуть увійти в зібрання Господнє.

Limpeza do acampamento

Військовий табір тримайте в порядку

[9] Quando sair o exército contra os teus inimigos, então, te guardarás de toda coisa má.

[9]Коли виходиш військом проти ворогів своїх, мусиш уникати всього нечистого.

[10] Se houver entre vós alguém que, por motivo de polução noturna, não esteja limpo, sairá do acampamento; não permanecerá nele.

[10]Коли є серед тебе хтось нечистий через свою нічну нестриманість, він мусить залишити табір і не повертатися, доки

[11] Porém, em declinando a tarde, lavar-se-á em água; e, posto o sol, entrará para o meio do acampamento.

[11]не викупається ввечері. Він може повернутися в табір після заходу сонця.

[12] Também haverá um lugar fora do acampamento, para onde irás.

[12]Мусиш також мати за табором відхоже місце.

[13] Dentre as tuas armas terás um porrete; e, quando te abaixares fora, cavarás com ele e, volvendo-te, cobrirás o que defecaste.

[13]І ще мусиш мати кийок і, коли спорожнюєшся, можеш викопати ним ямку, а потім закрити свій послід.

[14] Porquanto o SENHOR, teu Deus, anda no meio do teu acampamento para te livrar e para entregar-te os teus inimigos; portanto, o teu acampamento será santo, para que ele não veja em ti coisa indecente e se aparte de ti.

[14]Бо Господь Бог твій іде табором твоїм, щоб врятувати тебе й допомогти тобі розбити ворогів. Тож табір твій має бути святим, щоб Він не побачив нічого негідного серед тебе й не покинув тебе.

Acerca de fugitivos, prostitutas e usura

Інші настанови

[15] Não entregarás ao seu senhor o escravo que, tendo fugido dele, se acolher a ti.

[15]Не віддавай хазяїну раба, який утік від нього до тебе.

[16] Contigo ficará, no meio de ti, no lugar que escolher, em alguma de tuas cidades onde lhe agradar; não o oprimirás.

[16]Він може лишатися в тебе, в тому місці, яке він обере в будь-якому з міст твоїх, де йому завгодно. Не пригноблюй його.

[17] Das filhas de Israel não haverá quem se prostitua no serviço do templo, nem dos filhos de Israel haverá quem o faça.

[17]Жодна ізраїльська жінка не повинна стати храмовою розпусницею, жоден із синів Ізраїлю не стане храмовим розпусником.

[18] Não trarás salário de prostituição nem preço de sodomita à Casa do SENHOR, teu Deus, por qualquer voto; porque uma e outra coisa são igualmente abomináveis ao SENHOR, teu Deus.

[18]Не принось платню розпусниці або розпусника до храму Господа Бога твого, щоб заплатити за обітницю, бо обидві гидкі Господу Богу твоєму.

[19] A teu irmão não emprestarás com juros, seja dinheiro, seja comida ou qualquer coisa que é costume se emprestar com juros.

[19]Не бери відсотків з позики брата-ізраїльтянина, ні з грошей, ні з їжі, ані з будь-чого, що позичаєш.

[20] Ao estrangeiro emprestarás com juros, porém a teu irmão não emprestarás com juros, para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em todos os teus empreendimentos na terra a qual passas a possuir.

[20]Бери відсотки з позики чужинцю, але не братам-ізраїльтянам. Так Господь Бог твій може благословити тебе у всьому, що робиш на землі, якою скоро заволодієш.

Acerca de votos

[21] Quando fizeres algum voto ao SENHOR, teu Deus, não tardarás em cumpri-lo; porque o SENHOR, teu Deus, certamente, o requererá de ti, e em ti haverá pecado.

[21]Як даєш обітницю Господу Богу твоєму, не барися виконати її. Бо Господь Бог твій напевне вимагатиме, щоб ти сплатив її. Інакше будеш винний у гріху.

[22] Porém, abstendo-te de fazer o voto, não haverá pecado em ti.

[22]Якщо не даєш обітниці, ти не будеш винний у гріху.

[23] O que proferiram os teus lábios, isso guardarás e o farás, porque votaste livremente ao SENHOR, teu Deus, o que falaste com a tua boca.

[23]Старанно виконуй те, що злетіло з уст твоїх, бо ти добровільно пообіцяв Господу Богу твоєму, власними устами своїми.

[24] Quando entrares na vinha do teu próximo, comerás uvas segundo o teu desejo, até te fartares, porém não as levarás no cesto.

[24]Якщо зайдеш ти у виноградник сусіди свого, можеш з'їсти стільки винограду, скільки завгодно, але не клади нічого в кошик свій.

[25] Quando entrares na seara do teu próximo, com as mãos arrancarás as

[25]Якщо йдеш полем сусіди свого, можеш зривати колоски, але не пускай свій серп на збіжжя сусіди.

espigas; porém na seara não meterás a foice.

Deuteronômio 24

Acerca do divórcio

[1] Se um homem tomar uma mulher e se casar com ela, e se ela não for agradável aos seus olhos, por ter ele achado coisa indecente nela, e se ele lhe lavrar um termo de divórcio, e lho der na mão, e a despedir de casa;

[2] e se ela, saindo da sua casa, for e se casar com outro homem;

[3] e se este a aborrecer, e lhe lavrar termo de divórcio, e lho der na mão, e a despedir da sua casa ou se este último homem, que a tomou para si por mulher, vier a morrer,

[4] então, seu primeiro marido, que a despediu, não poderá tornar a desposá-la para que seja sua mulher, depois que foi contaminada, pois é abominação perante o SENHOR; assim, não farás pecar a terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança.

Leis de caráter humanitário

[5] Homem recém-casado não sairá à guerra, nem se lhe imporá qualquer encargo; por um ano ficará livre em casa e promoverá felicidade à mulher que tomou.

[6] Não se tomarão em penhor as duas mós, nem apenas a de cima, pois se penhoraria, assim, a vida.

[7] Se se achar alguém que, tendo roubado um dentre os seus irmãos, dos filhos de Israel, o trata como escravo ou o vende,

Повторення Закону 24

Розлучення

[1]Якщо чоловік мусить одружиться з жінкою, але буде нею незадоволений, бо знайде в ній щось негідне, тоді він напише посвідку про розлучення, дасть їй і відішле її з дому свого,

[2]і вона вийде з дому його й піде, і стане дружиною іншого чоловіка,

[3]а тоді новому чоловіку вона теж не сподобається, і напише він посвідку про розлучення, дасть їй, і вишле її з дому свого (або якщо він помре),

[4]якщо таке станеться, тоді перший чоловік, що розлучився з нею, не повинен одружуватися з нею знову після того, як вона стала нечистою. Господь Бог гидує цим. Не допускай гріха на землю, яку Господь Бог твій дає тобі у власність.

[5]Коли чоловік щойно одружився, він не повинен йти з військом, не можна на нього покладати ніяких інших обов'язків. Він вільний бути вдома протягом одного року й робити щасливою жінку, з якою одружився.

Про бідних

[6]Не беріть у заставу верхній або нижній камені жорен, бо цим самим береться під заставу життя.

[7]Якщо з'ясується, що хтось полонив одного з братів своїх, ізраїльтян, і погано з ним поводився або навіть продав його, тоді того, хто полонив,

esse ladrão morrerá. Assim, eliminarás o mal do meio de ti.

треба покарати. Мусиш викорінити зло з-поміж себе.

[8] Guarda-te da praga da lepra e tem diligente cuidado de fazer segundo tudo o que te ensinarem os sacerdotes levitas; como lhes tenho ordenado, terás cuidado de o fazer.

[8]Пильнуй за шкіряними захворюваннями, старанно виконуй все, чого священики-левити навчатимуть вас. Робіть те, чого я навчив їх.

[9] Lembra-te do que o SENHOR, teu Deus, fez a Miriã no caminho, quando saíste do Egito.

[9]Пам'ятай, що Господь Бог твій зробив з Міріам на шляху після того, як ви вийшли з Єгипту.

[10] Se emprestares alguma coisa ao teu próximo, não entrarás em sua casa para lhe tirar o penhor.

[10]Коли позичаєш щось комусь, не заходь до його оселі, щоб узяти додаткову заставу.

[11] Ficarás do lado de fora, e o homem, a quem emprestaste, aí te trará o penhor.

[11]Стій з-надвору, і чоловік, якому ти позичив, винесе тобі заставу надвір.

[12] Porém, se for homem pobre, não usarás de noite o seu penhor;

[12]Якщо чоловік бідний, не спи в плащі його, який він тобі дав.

[13] em se pondo o sol, restituir-lhe-ás, sem falta, o penhor para que durma no seu manto e te abençoe; isto te será justiça diante do SENHOR, teu Deus.

[13]Поверни заставу при заході сонця, щоб він міг спати в плащі своєму, щоб він благословив тебе і щоб була твоя поведінка визнана Господом Богом твоїм як праведна.

[14] Não oprimirás o jornaleiro pobre e necessitado, seja ele teu irmão ou estrangeiro que está na tua terra e na tua cidade.

[14]Не обдурюй наймита, бідного та нужденного, хай буде він з ізраїльтян чи чужинець, що живе в землі твоїй, в одному з міст твоїх.

[15] No seu dia, lhe darás o seu salário, antes do pôr-do-sol, porquanto é pobre, e disso depende a sua vida; para que não clame contra ti ao SENHOR, e haja em ti pecado.

[15]Сплачуй йому зароблене ним того ж дня перед заходом сонця, бо він бідний і потребує платню свою. Інакше він закличе проти тебе Господа, і гріх буде на тобі.

[16] Os pais não serão mortos em lugar dos filhos, nem os filhos, em lugar dos pais; cada qual será morto pelo seu pecado.

[16]Не можна батьків убивати за дітей, а дітей убивати за батьків. Людину треба карати за її власний гріх.

[17] Não perverterás o direito do estrangeiro e do órfão; nem tomarás em penhor a roupa da viúva.

[17]Не будь несправедливим до чужинця чи сироти. Не бери вдовиного вбрання в заставу.

[18] Lembrar-te-ás de que foste escravo no Egito e de que o SENHOR te livrou dali; pelo que te ordeno que faças isso.

[18]Пам'ятай, що ти був рабом у Єгипті, і Господь Бог твій визволив тебе звідти. Через це я й наказую тобі робити так.

[19] Quando, no teu campo, segares a messe e, nele, esqueceres um feixe de espigas, não voltarás a tomá-lo; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será; para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em toda obra das tuas mãos.

[19]Коли ти збираєш врожай свій на полі своєму і забудеш сніп на полі, не повертайся, щоб забрати його. Він буде для чужинця чи сироти, чи вдови, щоб Господь Бог твій міг благословити тебе у всьому, що ти робиш.

[20] Quando sacudires a tua oliveira, não voltarás a colher o fruto dos ramos; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será.

[20]Коли трусиш оливи, не повертайся, щоб іще раз перевірити гілля після себе, бо то буде для чужинця, сироти чи вдови.

[21] Quando vindimares a tua vinha, não tornarás a rebuscá-la; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será o restante.

[21]Коли збираєш виноград у виноградинку своєму, не визбируй все дочиста, бо те, що ти залишиш, буде для чужинця, сироти чи вдови.

[22] Lembrar-te-ás de que foste escravo na terra do Egito; pelo que te ordeno que faças isso.

[22]Пам'ятай, що ти був рабом у землі Єгипетській. Тому я наказую тобі так робити.

Deuteronômio 25

A pena de açoites

[1] Em havendo contenda entre alguns, e vierem a juízo, os juízes os julgarão, justificando ao justo e condenando ao culpado.

[2] Se o culpado merecer açoites, o juiz o fará deitar-se e o fará açoitar, na sua presença, com o número de açoites segundo a sua culpa.

[3] Quarenta açoites lhe fará dar, não mais; para que, porventura, se lhe fizer dar mais do que estes, teu irmão não fique aviltado aos teus olhos.

[4] Não atarás a boca ao boi quando debulha.

Повторення Закону 25

Покарання

[1]Коли виникне суперечка між людьми, то вони повинні йти із цим до суду, та судді мусять розсудити їх і визначити правого й винного.

[2]Якщо винуватий заслуговує на те, щоб його було бито, тоді суддя має примусити цю людину простертися на долівці, щоб його били перед ним числом ударів відповідно до його злочину.

[3]Людина може дістати до сорока ударів, не більше. Інакше, якщо йому завдадуть більше ударів, його буде принижено.

[4]Не зав'язуй рота волові, коли той молотить.

O levirato

[5] Se irmãos morarem juntos, e um deles morrer sem filhos, então, a mulher do que morreu não se casará com outro estranho, fora da família; seu cunhado a tomará, e a receberá por mulher, e exercerá para com ela a obrigação de cunhado.

[5]Коли двоє братів живуть разом і один з них помирає, і немає в нього сина, дружина небіжчика не повинна виходити заміж за межами родини, за чужого. Брат її чоловіка мусить одружитися з нею, лягти з нею й виконувати обов'язки чоловікового брата щодо неї.

[6] O primogênito que ela lhe der será sucessor do nome do seu irmão falecido, para que o nome deste não se apague em Israel.

[6]Тоді первісток, якого вона народить, займе місце померлого брата, й ім'я його не забудеться в Ізраїлі.

[7] Porém, se o homem não quiser tomar sua cunhada, subirá esta à porta, aos anciãos, e dirá: Meu cunhado recusa suscitar a seu irmão nome em Israel; não quer exercer para comigo a obrigação de cunhado.

[7]Та якщо чоловік не одружитися з братовою дружиною, тоді вона має піти до старійшин міста, що збираються при брамі, й сказати: «Брат чоловіка мого відмовляється зберегти ім'я брата свого в Ізраїлі».

[8] Então, os anciãos da sua cidade devem chamá-lo e falar-lhe; e, se ele persistir e disser: Não quero tomá-la,

[8]Тоді старійшини цього міста мусять викликати його й поговорити з ним. І він мусить при всіх сказати: «Я не хочу одружуватися з нею».

[9] então, sua cunhada se chegará a ele na presença dos anciãos, e lhe descalçará a sandália do pé, e lhe cuspirá no rosto, e protestará, e dirá: Assim se fará ao homem que não quer edificar a casa de seu irmão;

[9]Тоді дружина брата його має підступити до нього перед очима старійшин і зняти з ніг його сандалі, й плюнути йому в обличчя, і сказати: «Ось що роблять з чоловіком, який не хоче дати братові своєму потомства».

[10] e o nome de sua casa se chamará em Israel: A casa do descalçado.

[10]Тоді його родину в Ізраїлі знатимуть як «родину босого».

[11] Quando brigarem dois homens, um contra o outro, e a mulher de um chegar para livrar o marido da mão do que o fere, e ela estender a mão, e o pegar pelas suas vergonhas,

[11]Якщо двоє чоловіків б'ються і жінка одного прийде рятувати свого чоловіка від кривдника й простягне руку, і схопить його за сороміцьке місце,

[12] cortar-lhe-ás a mão; não a olharás com piedade.

[12]то відрубайте їй руку. Не виказуйте милосердя до неї.

Pesos e medidas justos

[13] Na tua bolsa, não terás pesos diversos, um grande e um pequeno.

[13]Не носи двох ваг із собою: одну важку, а другу легку.

[14] Na tua casa, não terás duas sortes de efa, um grande e um pequeno.

[15] Terás peso integral e justo, efa integral e justo; para que se prolonguem os teus dias na terra que te dá o SENHOR, teu Deus.

[16] Porque é abominação ao SENHOR, teu Deus, todo aquele que pratica tal injustiça.

Amaleque será destruído

[17] Lembra-te do que te fez Amaleque no caminho, quando saías do Egito;

[18] como te veio ao encontro no caminho e te atacou na retaguarda todos os desfalecidos que iam após ti, quando estavas abatido e afadigado; e não temeu a Deus.

[19] Quando, pois, o SENHOR, teu Deus, te houver dado sossego de todos os teus inimigos em redor, na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança, para a possuíres, apagarás a memória de Amaleque de debaixo do céu; não te esqueças.

[14]Не тримай у себе вдома двох мірок: одну велику, а другу малу.

[15]Тримай лише точні ваги й міри, щоб жив ти довго на землі, яку Господь Бог дає тобі.

[16]Кожен, хто нечесний у такий спосіб, огидний Господу Богу твоєму.

Амаликійців треба вигубити

[17]Пам'ятай, що з тобою вчинили амаликійці на шляху твоєму, коли ви вийшли з Єгипту,

[18]як вони підстерегли тебе й напали на тебе ззаду, як вирізали всіх тих, хто йшов позаду, коли ти був слабкий і виснажений, і не боялися Бога.

[19]Коли Господь Бог твій закінчить твої війни з усіма ворогами у всіх куточках землі, що Господь Бог твій дає тобі, ти повинен стерти пам'ять про амаликійців скрізь на землі. Не забудь!

Deuteronômio 26

As primícias da terra

[1] Ao entrares na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança, ao possuí-la e nela habitares,

[2] tomarás das primícias de todos os frutos do solo que recolheres da terra que te dá o SENHOR, teu Deus, e as porás num cesto, e irás ao lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para ali fazer habitar o seu nome.

Повторення Закону 26

Перші жнива

[1]Коли ввійдеш у землю, що її Господь Бог твій дає тобі у власність, і заволодієш нею, й оселишся на ній,

[2]візьми дещо з найперших плодів того, що виростиш на землі, яку дає тобі Господь Бог твій, склади їх у кошик і принеси до Його храму.

[3] Virás ao que, naqueles dias, for sacerdote e lhe dirás: Hoje, declaro ao SENHOR, teu Deus, que entrei na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a nossos pais.

[3]Піди до священика, який правитиме службу на той час і скажи йому: «Сьогодні я проголошую Господу Богу твоєму, що я прийшов на землю, яку Господь пообіцяв віддати нашим батькам».

[4] O sacerdote tomará o cesto da tua mão e o porá diante do altar do SENHOR, teu Deus.

[4]Тоді священик візьме кошик із руки твоєї і поставить його перед вівтарем Господа Бога твого.

[5] Então, testificarás perante o SENHOR, teu Deus, e dirás: Arameu prestes a perecer foi meu pai, e desceu para o Egito, e ali viveu como estrangeiro com pouca gente; e ali veio a ser nação grande, forte e numerosa.

[5]Тоді ти скажеш перед Господом Богом своїм: «Мій предок був арамійцем-кочівником, він пішов до Єгипту й жив там як чужинець із малим числом людей. Але там став він великим народом, могутнім і численним.

[6] Mas os egípcios nos maltrataram, e afligiram, e nos impuseram dura servidão.

[6]Та єгиптяни були жорстокі до нас, утискали нас, і примушували тяжко працювати.

[7] Clamamos ao SENHOR, Deus de nossos pais; e o SENHOR ouviu a nossa voz e atentou para a nossa angústia, para o nosso trabalho e para a nossa opressão;

[7]Тоді звернулися ми з благаннями до Господа Бога предків наших, і Він почув наш голос, і побачив наші страждання, тяжку працю й пригнобленість.

[8] e o SENHOR nos tirou do Egito com poderosa mão, e com braço estendido, e com grande espanto, e com sinais, e com milagres;

[8]Тож Господь вивів нас із Єгипту виявами Своєї сили великої, що супроводжувалися великим страхом, знаками й чудесами.

[9] e nos trouxe a este lugar e nos deu esta terra, terra que mana leite e mel.

[9]Він привів нас сюди. Він дав нам цю землю, що тече молоком і медом.

[10] Eis que, agora, trago as primícias dos frutos da terra que tu, ó SENHOR, me deste. Então, as porás perante o SENHOR, teu Deus, e te prostrarás perante ele.

[10]Тож зараз я приніс перші плоди землі, що ти, Господи, дав мені». Поклади їх перед Господом Богом своїм і вклонися низько перед Господом Богом своїм.

[11] Alegrar-te-ás por todo o bem que o SENHOR, teu Deus, te tem dado a ti e a tua casa, tu, e o levita, e o estrangeiro que está no meio de ti.

[11]Радій з усього того добра, яке Господь Бог твій дав тобі й родині твоїй: ти й левит, і чужинець, що живе між тебе.

Os dízimos

[12] Quando acabares de separar todos os dízimos da tua messe no ano terceiro, que é o dos dízimos, então, os darás ao levita, ao estrangeiro, ao órfão e à viúva, para que comam dentro das tuas cidades e se fartem.

[12]Коли виділиш десятину всього врожаю на третій рік, даси левитові й чужинцю, й сироті, й вдові, щоб було їм вдосталь їжі по всіх містах твоїх.

[13] Dirás perante o SENHOR, teu Deus: Tirei de minha casa o que é consagrado e dei também ao levita, e ao estrangeiro, e ao órfão, e à viúva, segundo todos os teus mandamentos que me tens ordenado; nada transgredi dos teus mandamentos, nem deles me esqueci.

[13]Тоді скажи перед Господом Богом твоїм: «Я виніс святу частку з оселі й дав її левиту, чужинцю, сироті та вдові, як Ти звелів мені. Я не порушив і не забув жодного з наказів Твоїх.

[14] Dos dízimos não comi no meu luto e deles nada tirei estando imundo, nem deles dei para a casa de algum morto; obedeci à voz do SENHOR, meu Deus; segundo tudo o que me ordenaste, tenho feito.

[14]Я не їв нічого з того в жалобі своїй і не відкладав нічого, поки нечистий був, і не давав нічого з цього померлим. Я слухався Господа Бога мого. Я зробив усе, що Ти наказував мені.

[15] Olha desde a tua santa habitação, desde o céu, e abençoa o teu povo, a Israel, e a terra que nos deste, como juraste a nossos pais, terra que mana leite e mel.

[15]Поглянь з оселі Своєї святої, з Небес, і благослови народ Ізраїлю і землю, що Ти нам дав, що пообіцяв батькам нашим землю, що тече молоком і медом».

Exortação à obediência

Слухайся наказів Господніх

[16] Hoje, o SENHOR, teu Deus, te manda cumprir estes estatutos e juízos; guarda-os, pois, e cumpre-os de todo o teu coração e de toda a tua alma.

[16]Сьогодні Господь Бог твій заповідає тобі виконувати настанови та накази. Він — твій Бог. Пильно дотримуйся їх усіх своїм серцем і всією душею.

[17] Hoje, fizeste o SENHOR declarar que te será por Deus, e que andarás nos seus caminhos, e guardarás os seus estatutos, e os seus mandamentos, e os seus juízos, e darás ouvidos à sua voz.

[17]Сьогодні ти укладаєш цю Угоду з Господом. Він буде Богом твоїм, ти житимеш так, як Він хоче, й дотримуватимешся Його настанов, заповідей і наказів, і слухатимешся Його.

[18] E o SENHOR, hoje, te fez dizer que lhe serás por povo seu próprio, como te disse,

[18]Сьогодні Господь укладає цю Угоду з тобою: ти будеш Його улюбленим народом, як Він і обіцяв тобі, і дотримуватимешся його заповідей.

e que guardarás todos os seus mandamentos.

[19] Para, assim, te exaltar em louvor, renome e glória sobre todas as nações que fez e para que sejas povo santo ao SENHOR, teu Deus, como tem dito.

Deuteronômio 27

O Terceiro Discurso de Moisés
Solene promulgação da lei

[1] Moisés e os anciãos de Israel deram ordem ao povo, dizendo: Guarda todos estes mandamentos que, hoje, te ordeno.

[2] No dia em que passares o Jordão à terra que te der o SENHOR, teu Deus, levantar-te-ás pedras grandes e as caiarás.

[3] Havendo-o passado, escreverás, nelas, todas as palavras desta lei, para entrares na terra que te dá o SENHOR, teu Deus, terra que mana leite e mel, como te prometeu o SENHOR, Deus de teus pais.

[4] Quando houveres passado o Jordão, levantarás estas pedras, que hoje te ordeno, no monte Ebal, e as caiarás.

[5] Ali, edificarás um altar ao SENHOR, teu Deus, altar de pedras, sobre as quais não manejarás instrumento de ferro.

[6] De pedras toscas edificarás o altar do SENHOR, teu Deus; e sobre ele lhe oferecerás holocaustos.

[7] Também sacrificarás ofertas pacíficas; ali, comerás e te alegrarás perante o SENHOR, teu Deus.

[8] Nestas pedras, escreverás, mui distintamente, as palavras todas desta lei.

[19]І Він зробить тебе величнішим за всі народи, які Він створив Собі на хвалу, славу й честь, і будеш ти святим народом для Господа Бога твого, як Він сказав.

Повторення Закону 27

Камені нагадування

[1]Мойсей і старійшини Ізраїлю наказували народу. Вони казали: «Дотримуйтесь усіх заповідей, які я даю вам сьогодні.

[2]Того ж дня, як ви перейдете через Йордан у землю, що її Господь Бог твій дає тобі, мусиш поставити великі камені й потинькувати їх.

[3]Напиши на них усі слова цього Закону, коли перейдеш Йордан, щоб увійти в землю, що її Господь Бог твій дає тобі, землю, що тече молоком і медом, як Господь Бог предків твоїх пообіцяв тобі.

[4]Тож як перейдете Йордан, зробіть так, як я кажу: поставте камені на горі Евал і вкрийте їх тиньком.

[5]Поставте там вівтар Господу Богу твоєму, вівтар із каменя, але не користуйтеся залізним знаряддям, щоб різати камінь.

[6]Постав вівтар Господу Богу своєму з цілих каменів і принось на ньому жертви всеспалення Господу Богу своєму.

[7]Принось там мирні жертви. Їжте й веселіться разом перед Господом Богом своїм.

[8]І напиши на камені дуже чітко всі слова цього Закону».

Прокляття на горі Евал

[9] Falou mais Moisés, juntamente com os sacerdotes levitas, a todo o Israel, dizendo: Guarda silêncio e ouve, ó Israel! Hoje, vieste a ser povo do SENHOR, teu Deus.

[9]Мойсей і священики-левити сказали всьому Ізраїлю: «Мовчи і слухай, Ізраїлю! Сьогодні ти став народом Господа Бога нашого.

[10] Portanto, obedecerás à voz do SENHOR, teu Deus, e lhe cumprirás os mandamentos e os estatutos que hoje te ordeno.

[10]Слухайся Господа Бога твого й виконуй Його заповіді й настанови, які я заповідаю тобі сьогодні».

Maldições do monte Ebal

[11] Moisés deu ordem, naquele dia, ao povo, dizendo:

[11]Того дня Мойсей заповідав народу:

[12] Quando houveres passado o Jordão, estarão sobre o monte Gerizim, para abençoarem o povo, estes: Simeão, Levi, Judá, Issacar, José e Benjamim.

[12]«Коли перейдете Йордан, станьте на горі Геризим, щоб благословити народ: Симеона, Левія, Юду, Іссахáра, Йосипа та Веніамина.

[13] E estes, para amaldiçoar, estarão sobre o monte Ebal: Rúben, Gade, Aser, Zebulom, Dã e Naftali.

[13]А інші стануть на горі Евал, щоб проклинати: Рувим, Ґад, Ашер, Завулон, Дан і Нафталі.

[14] Os levitas testificarão a todo o povo de Israel em alta voz e dirão:

[14]І скажуть левити гучним голосом до всіх ізраїльтян:

[15] Maldito o homem que fizer imagem de escultura ou de fundição, abominável ao SENHOR, obra de artífice, e a puser em lugar oculto. E todo o povo responderá: Amém!

[15]„Проклятий той, хто виготовляє різьбленого або залізного боввана і потай встановлюють його. Це огидне Господу, бо це просто витвори рук майстра. Тоді весь народ скаже: „Амінь".

[16] Maldito aquele que desprezar a seu pai ou a sua mãe. E todo o povo dirá: Amém!

[16]Проклятий той, хто зневажає батька чи матір. Тоді весь народ скаже: „Амінь".

[17] Maldito aquele que mudar os marcos do seu próximo. E todo o povo dirá: Amém!

[17]Проклятий той, хто пересуває межевий камінь іншого. Тоді весь народ скаже: „Амінь".

[18] Maldito aquele que fizer o cego errar o caminho. E todo o povo dirá: Amém!

[18]Проклятий той, хто безвідповідально зводить сліпого з путі. Тоді весь народ скаже: „Амінь".

[19] Maldito aquele que perverter o direito do estrangeiro, do órfão e da viúva. E todo o povo dirá: Amém!

[19]Проклятий той, хто обдурює чужинця, сироту чи вдову. Тоді весь народ скаже: „Амінь".

[20] Maldito aquele que se deitar com a madrasta, porquanto profanaria o leito de seu pai. E todo o povo dirá: Amém!

[21] Maldito aquele que se ajuntar com animal. E todo o povo dirá: Amém!

[22] Maldito aquele que se deitar com sua irmã, filha de seu pai ou filha de sua mãe. E todo o povo dirá: Amém!

[23] Maldito aquele que se deitar com sua sogra. E todo o povo dirá: Amém!

[24] Maldito aquele que ferir o seu próximo em oculto. E todo o povo dirá: Amém!

[25] Maldito aquele que aceitar suborno para matar pessoa inocente. E todo o povo dirá: Amém!

[26] Maldito aquele que não confirmar as palavras desta lei, não as cumprindo. E todo o povo dirá: Amém!

[20]Проклятий той, хто ляже з жінкою батька свого, бо це знечестить батька його. Тоді весь народ скаже: „Амінь”.

[21]Проклятий той, хто зійдеться з твариною. Тоді весь народ скаже: „Амінь”.

[22]Проклятий той, хто ляже з сестрою своєю чи з дочкою батька свого. Тоді весь народ скаже: „Амінь”.

[23]Проклятий той, хто ляже зі своєю тещою. Тоді весь народ скаже: „Амінь”.

[24]Проклятий той, хто потай уб’є когось. Тоді весь народ скаже: „Амінь”.

[25]Проклятий той, хто візьме плату, щоб убити невинного. Тоді весь народ скаже: „Амінь”.

[26]Проклятий той, хто не вповні дотримується цього Закону. Тоді весь народ скаже: „Амінь”».

Deuteronômio 28

As bênçãos decorrentes da obediência

Levítico 26.3-13; Deuteronômio 7.12-26

[1] Se atentamente ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, tendo cuidado de guardar todos os seus mandamentos que hoje te ordeno, o SENHOR, teu Deus, te exaltará sobre todas as nações da terra.

[2] Se ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, virão sobre ti e te alcançarão todas estas bênçãos:

[3] Bendito serás tu na cidade e bendito serás no campo.

[4] Bendito o fruto do teu ventre, e o fruto da tua terra, e o fruto dos teus animais, e as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas.

[5] Bendito o teu cesto e a tua amassadeira.

Повторення Закону 28

Благословення за дотримання Закону

[1]Якщо ти будеш уважно слухати Господа Бога твого, старанно виконувати всі Його заповіді, що я їх тобі даю сьогодні, тоді Господь Бог твій високо піднесе тебе над усіма народами на землі.

[2]Всі ці благословення вестимуть тебе й керуватимуть тобою, якщо ти слухатимешся Господа Бога твого.

[3]Благословенний будеш в місті й благословенний будеш в полі.

[4]Благословенний будеш ти дітьми й добрим врожаєм, твоя худоба — телятами, а твої вівці — ягнятами.

[5]Благословенний буде кошик твій і діжа твоя.

[6] Bendito serás ao entrares e bendito, ao saíres.

[6]Благословенний будеш у кожній справі своєї.

[7] O SENHOR fará que sejam derrotados na tua presença os inimigos que se levantarem contra ti; por um caminho, sairão contra ti, mas, por sete caminhos, fugirão da tua presença.

[7]Господь дасть тобі перемогти ворогів твоїх, коли вони нападуть на тебе. Вони вийдуть проти тебе однією дорогою, а біґтимуть від тебе сімома.

[8] O SENHOR determinará que a bênção esteja nos teus celeiros e em tudo o que colocares a mão; e te abençoará na terra que te dá o SENHOR, teu Deus.

[8]Господь благословить тебе повними коморами, Він благословить усе, що ти здійсниш. Він благословить тебе на землі, що її Господь Бог дає тобі.

[9] O SENHOR te constituirá para si em povo santo, como te tem jurado, quando guardares os mandamentos do SENHOR, teu Deus, e andares nos seus caminhos.

[9]Господь поставить тебе святим народом для Себе, як Він поклявся тобі, якщо ти слухатимешся заповідей Господа Бога твого й житимеш, як Він того хоче.

[10] E todos os povos da terra verão que és chamado pelo nome do SENHOR e terão medo de ti.

[10]Тоді всі народи землі побачать, що ти належиш Господу, й шануватимуть тебе.

[11] O SENHOR te dará abundância de bens no fruto do teu ventre, no fruto dos teus animais e no fruto do teu solo, na terra que o SENHOR, sob juramento a teus pais, prometeu dar-te.

[11]І Господь зробить усе добрим: плід лона твого, плід худоби твоєї, плід поля твого на землі — те, що Він пообіцяв предкам твоїм дати тобі.

[12] O SENHOR te abrirá o seu bom tesouro, o céu, para dar chuva à tua terra no seu tempo e para abençoar toda obra das tuas mãos; emprestarás a muitas gentes, porém tu não tomarás emprestado.

[12]Відчинить Господь для тебе багату Свою скарбницю, небеса, щоб дати дощ землі твоїй у належний час, щоб благословити все, що ти здійсниш. Ти даватимеш у борг багатьом народам, та не позичатимеш у них.

[13] O SENHOR te porá por cabeça e não por cauda; e só estarás em cima e não debaixo, se obedeceres aos mandamentos do SENHOR, teu Deus, que hoje te ordeno, para os guardar e cumprir.

[13]Господь зробить тебе головою, а не хвостом, вершиною, а не дном. Так буде, якщо ти повністю підкорятимешся заповідям Господа Бога твого, які я даю тобі сьогодні.

[14] Não te desviarás de todas as palavras que hoje te ordeno, nem para a direita

[14]Не відхиляйся від будь-якої з них поклонінням іншим богам.

nem para a esquerda, seguindo outros deuses, para os servires.

Os castigos da desobediência

Levítico 26.14-46

[15] Será, porém, que, se não deres ouvidos à voz do SENHOR, teu Deus, não cuidando em cumprir todos os seus mandamentos e os seus estatutos que, hoje, te ordeno, então, virão todas estas maldições sobre ti e te alcançarão:

[16] Maldito serás tu na cidade e maldito serás no campo.

[17] Maldito o teu cesto e a tua amassadeira.

[18] Maldito o fruto do teu ventre, e o fruto da tua terra, e as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas.

[19] Maldito serás ao entrares e maldito, ao saíres.

[20] O SENHOR mandará sobre ti a maldição, a confusão e a ameaça em tudo quanto empreenderes, até que sejas destruído e repentinamente pereças, por causa da maldade das tuas obras, com que me abandonaste.

[21] O SENHOR fará que a pestilência te pegue a ti, até que te consuma a terra a que passas para possuí-la.

[22] O SENHOR te ferirá com a tísica, e a febre, e a inflamação, e com o calor ardente, e a secura, e com o crestamento, e a ferrugem; e isto te perseguirá até que pereças.

[23] Os teus céus sobre a tua cabeça serão de bronze; e a terra debaixo de ti será de ferro.

Прокляття за непослух

[15]Та якщо ти не слухатимешся Господа Бога твого й не виконуватимеш ревно всіх Його заповідей та настанов, що я даю тобі сьогодні, тоді всі ці прокляття впадуть на тебе.

[16]Проклятий будеш у місті, проклятий будеш у полі.

[17]Проклятий буде кошик твій, проклята буде діжа твоя.

[18]Проклятий буде лона твого плід, землі твоєї плід, і плід худоби.

[19]Проклятий будеш ти, входячи, і проклятий будеш, виходячи (тобто у кожній справі своєї).

[20]Господь нашле на тебе прокляття, розпач і кару у всьому, що ти здійсниш, доки хутко не загинеш через лихі вчинки свої, бо ти покинув Господа.

[21]Господь наведе на тебе пошесть страшну, доки не звільнить землю, куди ти прямуєш, щоб посісти її.

[22]Господь поб'є тебе сухотами, пропасницею, запаленням, гарячкою, посухою, суховіями й цвіллю. І все це переслідуватиме тебе до загину.

[23]Небо над головою твоєю бронзовим стане, а земля під ногами твоїми буде мов залізо.

[24] Por chuva da tua terra, o SENHOR te dará pó e cinza; dos céus, descerá sobre ti, até que sejas destruído.

[24]Господь замість дощу дасть порох і пісок, що падатимуть на тебе з неба, доки не вигублять тебе.

[25] O SENHOR te fará cair diante dos teus inimigos; por um caminho, sairás contra eles, e, por sete caminhos, fugirás diante deles, e serás motivo de horror para todos os reinos da terra.

[25]Господь віддасть тебе на поталу ворогам твоїм. Ти вийдеш проти них одним шляхом, але втікатимеш від них сімома шляхами. Кожне царство побачить у тобі жахливий урок.

[26] O teu cadáver servirá de pasto a todas as aves dos céus e aos animais da terra; e ninguém haverá que os espante.

[26]Твоє мертве тіло стане поживою для першого-ліпшого птаха небесного, для кожного звіра земного, й нікому буде їх відігнати.

[27] O SENHOR te ferirá com as úlceras do Egito, com tumores, com sarna e com prurido de que não possas curar-te.

[27]Господь поб'є тебе єгипетською болячкою, пухлиною, коростою та паршою, які не можна вилікувати.

[28] O SENHOR te ferirá com loucura, com cegueira e com perturbação do espírito.

[28]Господь покарає тебе божевіллям, сліпотою та розладом серця.

[29] Apalparás ao meio-dia, como o cego apalpa nas trevas, e não prosperarás nos teus caminhos; porém somente serás oprimido e roubado todos os teus dias; e ninguém haverá que te salve.

[29]І шукатимеш ти путь свою навпомацки опівдні, як сліпий навпомацки знаходить путь свою у темряві, і не щаститиме тобі в усьому, хоч би що ти робив, і будуть тебе день за днем гнобити й грабувати, і нікому буде врятувати тебе.

[30] Desposar-te-ás com uma mulher, porém outro homem dormirá com ela; edificarás casa, porém não morarás nela; plantarás vinha, porém não a desfrutarás.

[30]Заручишся ти з дівчиною, та інший ляже з нею, побудуєш дім, та не житимеш у ньому. Насадиш виноградник, та не втішишся з нього.

[31] O teu boi será morto aos teus olhos, porém dele não comerás; o teu jumento será roubado diante de ti e não voltará a ti; as tuas ovelhas serão dadas aos teus inimigos; e ninguém haverá que te salve.

[31]Заріжуть вола твого на очах у тебе, але ти не їстимеш м'яса. Осла твого заберуть у тебе, і він уже не повернеться. Віддадуть отару твою ворогам, і ніхто її не захистить.

[32] Teus filhos e tuas filhas serão dados a outro povo; os teus olhos o verão e desfalecerão de saudades todo o dia; porém a tua mão nada poderá fazer.

[32]Віддадуть синів і дочок твоїх іншому народу, й виплачеш ти очі, чекаючи на них щодня, але нічого не зможеш вдіяти.

[33] O fruto da tua terra e todo o teu trabalho, comê-los-á um povo que nunca conheceste; e tu serás oprimido e quebrantado todos os dias;

[34] e te enlouquecerás pelo que vires com os teus olhos.

[35] O SENHOR te ferirá com úlceras malignas nos joelhos e nas pernas, das quais não te possas curar, desde a planta do pé até ao alto da cabeça.

[36] O SENHOR te levará e o teu rei que tiveres constituído sobre ti a uma gente que não conheceste, nem tu, nem teus pais; e ali servirás a outros deuses, feitos de madeira e de pedra.

[37] Virás a ser pasmo, provérbio e motejo entre todos os povos a que o SENHOR te levará.

[38] Lançarás muita semente ao campo; porém colherás pouco, porque o gafanhoto a consumirá.

[39] Plantarás e cultivarás muitas vinhas, porém do seu vinho não beberás, nem colherás as uvas, porque o verme as devorará.

[40] Em todos os teus limites terás oliveiras; porém não te ungirás com azeite, porque as tuas azeitonas cairão.

[41] Gerarás filhos e filhas, porém não ficarão contigo, porque serão levados ao cativeiro.

[42] Todo o teu arvoredo e o fruto da tua terra o gafanhoto os consumirá.

[33]Народ, про який ти нічого не чув, поїсть плід землі твоєї і твоєї праці. А тебе все життя утискати будуть і гнобити.

[34]Ти збожеволієш від того, що побачать очі твої.

[35]Господь вразить тебе страшними незагойними болячками на колінах і ногах — з ніг до голови.

[36]Пожене Господь тебе й царя, настановленого над тобою, з яким ти ніколи не мав справи. Там служитимеш ти іншим богам або дереву й каменю.

[37]І станеш ти страховиськом, притчею й посміховиськом серед усіх народів, куди Господь приведе тебе.

Прокляття безталанням

[38]Посієш ти багато насіння в полі, та збереш мало, бо сарана поїсть його.

[39]Насадиш ти виноградники, тяжко працюватимеш, та вина не питимеш і не збиратимеш виноград, бо черви пожеруть їх.

[40]Матимеш оливи на землі твоїй, та не скористаєшся з олії, бо твої оливи попадають і зігниють.

[41]Матимеш дочок і синів, та не зможеш утримати їх, бо полонять їх і заберуть у неволю.

[42]Сарана сточить усі твої дерева й плід землі твоєї.

[43] O estrangeiro que está no meio de ti se elevará mais e mais, e tu mais e mais descerás.

[44] Ele te emprestará a ti, porém tu não lhe emprestarás a ele; ele será por cabeça, e tu serás por cauda.

[45] Todas estas maldições virão sobre ti, e te perseguirão, e te alcançarão, até que sejas destruído, porquanto não ouviste a voz do SENHOR, teu Deus, para guardares os mandamentos e os estatutos que te ordenou.

[46] Serão, no teu meio, por sinal e por maravilha, como também entre a tua descendência, para sempre.

[47] Porquanto não serviste ao SENHOR, teu Deus, com alegria e bondade de coração, não obstante a abundância de tudo.

[48] Assim, com fome, com sede, com nudez e com falta de tudo, servirás aos inimigos que o SENHOR enviará contra ti; sobre o teu pescoço porá um jugo de ferro, até que te haja destruído.

[49] O SENHOR levantará contra ti uma nação de longe, da extremidade da terra virá, como o vôo impetuoso da águia, nação cuja língua não entenderás;

[50] nação feroz de rosto, que não respeitará ao velho, nem se apiedará do moço.

[51] Ela comerá o fruto dos teus animais e o fruto da tua terra, até que sejas destruído; e não te deixará cereal, mosto, nem azeite, nem as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas, até que te haja consumido.

[43]Чужинець між вами підноситиметься все вище й вище над тобою, а ти падатимеш все нижче й нижче.

[44]Він позичатиме тобі, а ти не позичатимеш йому. Він стане головою, а ти — хвостом.

[45]Всі ці прокляття переслідуватимуть тебе і не відступатимуть від тебе, доки не вигублять тебе, бо не слухався ти Господа Бога свого й не виконував заповідей Його і настанов.

[46]І вони будуть з тобою і твоїми нащадками як знак і диво повіки.

[47]Це за те, що ти не служив Господу Богу твоєму з радістю й щирим серцем, віддячуючи за всі твої статки.

[48]Служитимеш ти ворогам своїм. Господь пошле їх проти тебе голод, спрагу, вбогість і нужду, надіне Він на тебе залізне ярмо, доки не вигубить тебе.

Прокляття ворогом

[49]Наведе Господь на тебе народ здалеку. З краю землі, мов орел, злетить він на тебе — народ, мови якого ти не знаєш.

[50]Це жорстокий народ, що не поважатиме старих і не матиме милосердя до дітей малих.

[51]Пожере він плід худоби твоєї і плід землі твоєї, доки не знищить тебе. Не лишать вони тобі ні зерна, ні вина молодого, ні олії, ані телят чи ягнят, доки не знищать тебе.

[52] Sitiar-te-á em todas as tuas cidades, até que venham a cair, em toda a tua terra, os altos e fortes muros em que confiavas; e te sitiará em todas as tuas cidades, em toda a terra que o SENHOR, teu Deus, te deu.

[52]Обложить він твої міста, доки не впадуть великі кам'яні мури, на які ти так покладаєшся. Він обложить кожне місто по всій землі, що дав її тобі Господь Бог твій.

[53] Comerás o fruto do teu ventre, a carne de teus filhos e de tuas filhas, que te der o SENHOR, teu Deus, na angústia e no aperto com que os teus inimigos te apertarão.

[53]Ти їстимеш плоть синів і дочок своїх, котрих Господь Бог твій дав тобі, коли ворог твій оточить тебе й нашле на тебе страждання.

[54] O mais mimoso dos homens e o mais delicado do teu meio será mesquinho para com seu irmão, e para com a mulher do seu amor, e para com os demais de seus filhos que ainda lhe restarem;

[54]Навіть найніжніший і найвитонченіший чоловік стане жорстоким до брата свого, до жінки своєї, яку кохає, і до решти дітей, що лишаться в нього.

[55] de sorte que não dará a nenhum deles da carne de seus filhos, que ele comer; porquanto nada lhe ficou de resto na angústia e no aperto com que o teu inimigo te apertará em todas as tuas cidades.

[55]І нікому з них не дасть він їсти дітей своїх, яких він їстиме, бо більше нічого йому не лишиться, коли ворог оточить і воюватиме з тобою в кожному місті.

[56] A mais mimosa das mulheres e a mais delicada do teu meio, que de mimo e delicadeza não tentaria pôr a planta do pé sobre a terra, será mesquinha para com o marido de seu amor, e para com seu filho, e para com sua filha;

[56]Навіть найніжніша й найвитонченіша жінка серед тебе, яка ногою землі торкнутися не наважиться, така витончена й ніжна стане жорстокою до чоловіка свого коханого, до сина свого й дочки своєї,

[57] mesquinha da placenta que lhe saiu dentre os pés e dos filhos que tiver, porque os comerá às escondidas pela falta de tudo, na angústia e no aperto com que o teu inimigo te apertará nas tuas cidades.

[57]вона ні з ким не розділить того, що вийде з тіла її при пологах, намагатиметься з'їсти його потай. Більше нічого їсти не буде, коли ворог твій оточить тебе і воюватиме з тобою в кожному місті.

[58] Se não tiveres cuidado de guardar todas as palavras desta lei, escritas neste livro,

[58]Якщо ти старанно не виконуватимеш усі слова Закону цього, записані в цій книзі, й не шануватимеш цього славного і страшного ймення — Господа Бога твого.

para temeres este nome glorioso e terrível, o SENHOR, teu Deus,

59 então, o SENHOR fará terríveis as tuas pragas e as pragas de tua descendência, grandes e duradouras pragas, e enfermidades graves e duradouras;

59Тоді Господь нашле на тебе й нащадків твоїх невигойні кари, могутні й невпинні, недуги болючі й невиліковні.

60 fará voltar contra ti todas as moléstias do Egito, que temeste; e se apegarão a ti.

60Він наведе на тебе всі хвороби єгипетські, яких ти так боїшся, і вони обсядуть тебе.

61 Também o SENHOR fará vir sobre ti toda enfermidade e toda praga que não estão escritas no livro desta Lei, até que sejas destruído.

61Між іншим Господь пошле на тебе ще й такі кари, які не описані в книзі, доки не вигубить тебе.

62 Ficareis poucos em número, vós que éreis como as estrelas dos céus em multidão, porque não destes ouvidos à voz do SENHOR, vosso Deus.

62Лиш невелика кількість вас зостанеться, хоча й були ви численні, мов зорі на небі. Бо ти не слухався Господа Бога твого.

63 Assim como o SENHOR se alegrava em vós outros, em fazer-vos bem e multiplicar-vos, da mesma sorte o SENHOR se alegrará em vos fazer perecer e vos destruir; sereis desarraigados da terra à qual passais para possuí-la.

63Як радів Господь, даруючи вам щастя й примножуючи вас, так радітиме Господь і тоді, коли Він принизить вас, коли буде вас викорінено з землі, в яку ви входите, щоб заволодіти нею.

64 O SENHOR vos espalhará entre todos os povos, de uma até à outra extremidade da terra. Servirás ali a outros deuses que não conheceste, nem tu, nem teus pais; servirás à madeira e à pedra.

64Господь розкидає тебе поміж усіх народів з одного краю землі до іншого, і там тобі доведеться поклонятися іншим богам, яких ні ти, ні предки твої не знали — дереву й каменю.

65 Nem ainda entre estas nações descansarás, nem a planta de teu pé terá repouso, porquanto o SENHOR ali te dará coração tremente, olhos mortiços e desmaio de alma.

65І не матимеш ти спокою серед народів тих, і не буде для тебе місця, щоб назвати його своїм. І дасть тобі там Господь боязливе серце, тьмяні очі й печальну душу.

66 A tua vida estará suspensa como por um fio diante de ti; terás pavor de noite e de dia e não crerás na tua vida.

66На життя твоє завжди чатуватиме небезпека, боятимешся ти і вдень, і вночі, і не матимеш певності чи житимеш, чи ні.

[67] Pela manhã dirás: Ah! Quem me dera ver a noite! E, à noitinha, dirás: Ah! Quem me dera ver a manhã! Isso pelo pavor que sentirás no coração e pelo espetáculo que terás diante dos olhos.

[68] O SENHOR te fará voltar ao Egito em navios, pelo caminho de que te disse: Nunca jamais o verás; sereis ali oferecidos para venda como escravos e escravas aos vossos inimigos, mas não haverá quem vos compre.

[67]Вранці казатимеш: «Якби то вже настав вечір!» Увечері казатимеш: «Якби то вже настав ранок!» — через страх, що буде в серці, й через те, що бачитимуть очі.

[68]Вишле тебе Господь назад до Єгипту на човнах тим шляхом, який тобі пообіцяв. Цього ти більше не побачиш! І там ви будете прагнути продати себе ворогам своїм, стати рабами й рабинями, але покупця не буде.

Deuteronômio 29

O Quarto Discurso de Moisés
Deus faz nova aliança com o povo

[1] São estas as palavras da aliança que o SENHOR ordenou a Moisés fizesse com os filhos de Israel na terra de Moabe, além da aliança que fizera com eles em Horebe.

[2] Chamou Moisés a todo o Israel e disse-lhe: Tendes visto tudo quanto o SENHOR fez na terra do Egito, perante vós, a Faraó, e a todos os seus servos, e a toda a sua terra;

[3] as grandes provas que os vossos olhos viram, os sinais e grandes maravilhas;

[4] porém o SENHOR não vos deu coração para entender, nem olhos para ver, nem ouvidos para ouvir, até ao dia de hoje.

[5] Quarenta anos vos conduzi pelo deserto; não envelheceram sobre vós as vossas vestes, nem se gastou no vosso pé a sandália.

[6] Pão não comestes e não bebestes vinho nem bebida forte, para que soubésseis que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

Повторення Закону 29

Угода в Моаві

[1]Це ті слова Угоди, які Господь звелів Мойсею укласти з народом Ізраїлю в землі моавській, на додаток до Угоди, яку Він уклав з ним на горі Хорев.

[2]Мойсей скликав увесь Ізраїль і промовив до них: «Ви бачили все, що Господь зробив у землі Єгипетській фараону, всім його урядовцям і всій його країні.

[3]Очі твої бачили великі випробування, знаки та великі дива.

[4]Але досі не дав вам Господь розуму, щоб збагнути, очей, щоб побачити, вух, що почути.

[5]Господь сказав: „Я водив вас пустелею сорок років, одяг ваш не зносився і сандалі на ногах не стерлися.

[6]Не їли ви хліба й не пили ні вина, ні пива, ані іншого якогось напою, щоб пізнали ви, що Я Господь Бог ваш".

[7] Quando viestes a este lugar, Seom, rei de Hesbom, e Ogue, rei de Basã, nos saíram ao encontro, à peleja, e nós os ferimos;

[7]Прийшли ви до цього місця, й цар Хешбону Сихон і цар Башану Оґ пішли на нас війною, і ми перемогли їх.

[8] tomamos-lhes a terra e a demos por herança aos rubenitas, e aos gaditas, e à meia tribo dos manassitas.

[8]Взяли ми край їхній і віддали його у власність Рувиму, Ґаду й половині коліна Манассієвого.

[9] Guardai, pois, as palavras desta aliança e cumpri-as, para que prospereis em tudo quanto fizerdes.

[9]Пильно виконуйте всіх слова цієї Угоди, щоб мати успіх у всьому, що робите.

[10] Vós estais, hoje, todos perante o SENHOR, vosso Deus: os cabeças de vossas tribos, vossos anciãos e os vossos oficiais, todos os homens de Israel,

[10]Сьогодні всі ви стоїте перед Господом Богом вашим, вожді колін ваших, старійшини ваші й начальники ваші, кожен ізраїльтянин,

[11] os vossos meninos, as vossas mulheres e o estrangeiro que está no meio do vosso arraial, desde o vosso rachador de lenha até ao vosso tirador de água,

[11]діти ваші, жінки ваші й чужинці, що живуть серед тебе, які рубають дрова й носять воду тобі.

[12] para que entres na aliança do SENHOR, teu Deus, e no juramento que, hoje, o SENHOR, teu Deus, faz contigo;

[12]Ви тут, щоб увійти в Угоду з Господом Богом вашим, дістати обітницю Його, яку Він дає тобі сьогодні.

[13] para que, hoje, te estabeleça por seu povo, e ele te seja por Deus, como te tem prometido, como jurou a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.

[13]Сьогодні Він робить тебе народом Своїм, а Себе — Богом твоїм, як Він пообіцяв тобі, як поклявся предкам твоїм Аврааму, Ісааку та Якову.

[14] Não é somente convosco que faço esta aliança e este juramento,

[14]Я укладаю сьогодні цю Угоду не лише з вами,

[15] porém com aquele que, hoje, aqui, está conosco perante o SENHOR, nosso Deus, e também com aquele que não está aqui, hoje, conosco.

[15]а й з тими, що стоять тут сьогодні перед Господом Богом нашим, і з тими, що не стоять з нами тут сьогодні.

[16] Porque vós sabeis como habitamos na terra do Egito e como passamos pelo meio das nações pelas quais viestes a passar;

[16]Ви пам'ятаєте, як ми жили в землі Єгипетській, як ми проходили крізь народи, через які ми перейшли.

[17] vistes as suas abominações e os seus ídolos, feitos de madeira e de pedra, bem

[17]Ви бачили їхніх меренних бовванів з дерева й каменю, срібла й золота.

como vistes a prata e o ouro que havia entre elas;

[18] para que, entre vós, não haja homem, nem mulher, nem família, nem tribo cujo coração, hoje, se desvie do SENHOR, nosso Deus, e vá servir aos deuses destas nações; para que não haja entre vós raiz que produza erva venenosa e amarga,

[18]Хай не буде жодного чоловіка чи жінки, чи родини, чи племені серед вас, чиє серце відвернеться сьогодні від Господа Бога поклонінням богам інших народів. Хай не буде між вами коріння, що дає отруту чи гіркоту.

[19] ninguém que, ouvindo as palavras desta maldição, se abençoe no seu íntimo, dizendo: Terei paz, ainda que ande na perversidade do meu coração, para acrescentar à sede a bebedice.

[19]Коли хтось почує це прокляття й переконуватиме себе, думаючи: „Зі мною все буде гаразд, хоч я уперто живу за своєю волею", — це приведе до нещастя.

[20] O SENHOR não lhe quererá perdoar; antes, fumegará a ira do SENHOR e o seu zelo sobre tal homem, e toda maldição escrita neste livro jazerá sobre ele; e o SENHOR lhe apagará o nome de debaixo do céu.

[20]Господь не захоче простити таку людину, а буде розгніваний на неї. Всі прокляття, записані з цієї книги, впадуть на неї, і Господь зітре будь-яку пам'ять про ту людину з-під небес.

[21] O SENHOR o separará de todas as tribos de Israel para calamidade, segundo todas as maldições da aliança escrita neste Livro da Lei.

[21]І відокремить Господь ту людину від усіх колін Ізраїлю для покарання, згідно з усіма прокляттями Угоди, яку записано в цій книзі Закону.

[22] Então, dirá a geração vindoura, os vossos filhos, que se levantarem depois de vós, e o estrangeiro que virá de terras longínquas, vendo as pragas desta terra e as suas doenças, com que o SENHOR a terá afligido,

[22]Прийдешнє покоління, діти ваші прийдуть після вас, як і чужинець, який здалеку прийде, коли побачать вони ті лиха й нещастя цієї землі, що їх Господь наслав на її народ,

[23] e toda a sua terra abrasada com enxofre e sal, de sorte que não será semeada, e nada produzirá, nem crescerá nela erva alguma, assim como foi a destruição de Sodoma e de Gomorra, de Admá e de

[23]побачать усю землю, спалену сіркою і сіллю, це буде місце, де нічого посіяти, ніщо не росте, ніщо не сходить, як у Содомі й Ґоморрі, Адмі й Цевоїмі, знищених Господом у вогні його й люті,

Zeboim, que o SENHOR destruiu na sua ira e no seu furor,

[24] isto é, todas as nações dirão: Por que fez o SENHOR assim com esta terra? Qual foi a causa do furor de tamanha ira?

[25] Então, se dirá: Porque desprezaram a aliança que o SENHOR, Deus de seus pais, fez com eles, quando os tirou do Egito;

[26] e se foram, e serviram a outros deuses, e os adoraram; deuses que não conheceram e que ele não lhes havia designado.

[27] Pelo que a ira do SENHOR se acendeu contra esta terra, trazendo sobre ela toda a maldição que está escrita neste livro.

[28] O SENHOR os arrancou, com ira, de sua terra, mas também com indignação e grande furor, e os lançou para outra terra, como hoje se vê.

[29] As coisas encobertas pertencem ao SENHOR, nosso Deus, porém as reveladas nos pertencem, a nós e a nossos filhos, para sempre, para que cumpramos todas as palavras desta lei.

Deuteronômio 30

Promessas de misericórdia

[1] Quando, pois, todas estas coisas vierem sobre ti, a bênção e a maldição que pus diante de ti, se te recordares delas entre todas as nações para onde te lançar o SENHOR, teu Deus;

[2] e tornares ao SENHOR, teu Deus, tu e teus filhos, de todo o teu coração e de toda a tua alma, e deres ouvidos à sua voz, segundo tudo o que hoje te ordeno,

[24]тоді всі народи скажуть: „Чому Господь вчинив таке з цією землею? За що такий кривавий гнів?”

[25]І відкажуть: „Бо вони відвернулися від Угоди Господа Бога з предками їхніми, яку Він уклав з ними, коли вивів їх із Єгипту.

[26]І почали вони служити іншим богам і поклонятися їм — богам, яких не знали і яких Він їм не давав.

[27]Тож Господь так розгнівався на землю ту, що навів на неї всі прокляття, записані в цій книзі.

[28]Господь вирвав їх із їхньої землі, бо Він був дуже розлючений і розгніваний, і викинув Він їх у іншу землю, де вони й понині”.

[29]Є те потаємне, що належить Господу, відкрите нам, Його дітям навіки. Ось воно: ми завжди мусимо виконувати всі слова Закону цього».

Повторення Закону 30

Ізраїльтяни повернуться на свою землю

[1]Коли всі ці благословення і прокляття, що Я виголосив перед тобою стануться з тобою, і ти приймеш їх до серця поміж усіх тих народів, до яких Господь Бог твій розсіє тебе,

[2]і коли ти або твої діти повернетеся до Господа Бога твого і слухатимешся Його у всьому, всім своїм серцем і єством, як я наказую тобі сьогодні,

[3] então, o SENHOR, teu Deus, mudará a tua sorte, e se compadecerá de ti, e te ajuntará, de novo, de todos os povos entre os quais te havia espalhado o SENHOR, teu Deus.

[3]тоді Господь Бог твій поверне тобі талан, змилосердиться над тобою і знову збере тебе з-поміж усіх народів, куди Він розкидав тебе.

[4] Ainda que os teus desterrados estejam para a extremidade dos céus, desde aí te ajuntará o SENHOR, teu Deus, e te tomará de lá.

[4]Навіть коли тебе вигнали б на край землі, Господь Бог твій позбирає тебе звідти й поверне назад.

[5] O SENHOR, teu Deus, te introduzirá na terra que teus pais possuíram, e a possuirás; e te fará bem e te multiplicará mais do que a teus pais.

[5]І більше того: Господь Бог твій приведе тебе на землю, якою володіли предки твої, і ти заволодієш нею. І зробить Він тебе багатшим і численнішим, ніж вони були.

[6] O SENHOR, teu Deus, circuncidará o teu coração e o coração de tua descendência, para amares o SENHOR, teu Deus, de todo o coração e de toda a tua alma, para que vivas.

[6]Тоді Господь Бог твій очистить твоє і нащадків твоїх серця, щоб ви могли любити Його всім серцем і всією душею, тож ти житимеш.

[7] O SENHOR, teu Deus, porá todas estas maldições sobre os teus inimigos e sobre os teus aborrecedores, que te perseguiram.

[7]І Господь Бог твій наведе всі ці прокляття на ворогів твоїх і на тих, хто ненавидить і переслідує тебе.

[8] De novo, pois, darás ouvidos à voz do SENHOR; cumprirás todos os seus mandamentos que hoje te ordeno.

[8]Тоді ти знову слухатимешся Господа і виконуватимеш усі Його заповіді, які я даю тобі сьогодні.

[9] O SENHOR, teu Deus, te dará abundância em toda obra das tuas mãos, no fruto do teu ventre, no fruto dos teus animais e no fruto da tua terra e te beneficiará; porquanto o SENHOR tornará a exultar em ti, para te fazer bem, como exultou em teus pais;

[9]Він зробить тебе успішним у кожному ділі рук твоїх. Діти твої, плід худоби, та землі твоєї процвітатимуть. Бо Господь знову радо дасть тобі достаток — так само, як Він радів предкам твоїм.

[10] se deres ouvidos à voz do SENHOR, teu Deus, guardando os seus mandamentos e os seus estatutos, escritos neste Livro da Lei, se te converteres ao SENHOR, teu

[10]Так буде, якщо ти слухатимешся Господа Бога свого, виконуючи заповіді Його, Його настанови, записані в цій книзі законів, якщо повернувся до Господа Бога свого всім серцем і всією душею.

Deus, de todo o teu coração e de toda a tua alma.

Життя або смерть

[11] Porque este mandamento que, hoje, te ordeno não é demasiado difícil, nem está longe de ti.

[11]Справді, ця заповідь, що я даю тобі сьогодні, не така вже складна для тебе. Вона не недосяжна.

[12] Não está nos céus, para dizeres: Quem subirá por nós aos céus, que no-lo traga e no-lo faça ouvir, para que o cumpramos?

[12]Вона не на небесах, щоб сказати: «Хто для нас підніметься на небеса й поверне її нам, щоб ми могли зрозуміти її й виконувати?»

[13] Nem está além do mar, para dizeres: Quem passará por nós além do mar que no-lo traga e no-lo faça ouvir, para que o cumpramos?

[13]Вона не за морем, щоб казати: «Хто перепливе через море й поверне її нам, щоб ми могли почути її й виконувати?»

[14] Pois esta palavra está mui perto de ti, na tua boca e no teu coração, para a cumprires.

[14]Ні, те, що тобі треба почути — поруч з тобою, на устах твоїх і в серці твоєму. Можеш виконувати її.

A vida ou a morte

[15] Vê que proponho, hoje, a vida e o bem, a morte e o mal;

[15]Дивися, сьогодні я даю тобі вибір між життям і смертю, між добром і лихом.

[16] se guardares o mandamento que hoje te ordeno, que ames o SENHOR, teu Deus, andes nos seus caminhos, e guardes os seus mandamentos, e os seus estatutos, e os seus juízos, então, viverás e te multiplicarás, e o SENHOR, teu Deus, te abençoará na terra à qual passas para possuí-la.

[16]Якщо слухатимешся заповідей Господа Бога твого, що я їх тобі даю сьогодні, якщо любитимеш Господа Бога твого й ходитимеш Його шляхами й виконуватимеш заповіді Його, Його настанови й закони, щоб ти жив і множився, Господь Бог твій благословить тебе в землі в яку ти входиш, щоб посісти.

[17] Porém, se o teu coração se desviar, e não quiseres dar ouvidos, e fores seduzido, e te inclinares a outros deuses, e os servires,

[17]Якщо ж серце твоє відвернеться, й ти не слухатимеш Його, зіб'єшся з дороги й поклонятимешся і служитимеш іншим богам,

[18] então, hoje, te declaro que, certamente, perecerás; não permanecerás longo tempo na terra à qual vais, passando o Jordão, para a possuíres.

[18]тоді я застерігаю вас сьогодні, що ви загинете. Напевне, ви не житимете довго в землі, до якої, перейшовши Йордан, ви увійдете і якою заволодієте.

[19] Os céus e a terra tomo, hoje, por testemunhas contra ti, que te propus a

[19]Я закликаю небеса й землю у свідки сьогодні. Я даю вам вибір між життям і

vida e a morte, a bênção e a maldição; escolhe, pois, a vida, para que vivas, tu e a tua descendência,

смертю, благословенням і прокляттям. Вибирай життя, щоб жити й дітям твоїм.

[20] amando o SENHOR, teu Deus, dando ouvidos à sua voz e apegando-te a ele; pois disto depende a tua vida e a tua longevidade; para que habites na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.

[20]Люби Господа Бога свого, слухайся Його, тримайся Його. Бо Він — життя твоє, і Він продовжить дні твої в землі, яку Він пообіцяв дати твоїм предкам: Аврааму, Ісааку та Якову.

Deuteronômio 31

As Últimas Disposições
Josué, sucessor de Moisés

[1] Passou Moisés a falar estas palavras a todo o Israel

[2] e disse-lhes: Sou, hoje, da idade de cento e vinte anos. Já não posso sair e entrar, e o SENHOR me disse: Não passarás o Jordão.

[3] O SENHOR, teu Deus, passará adiante de ti; ele destruirá estas nações de diante de ti, e tu as possuirás; Josué passará adiante de ti, como o SENHOR tem dito.

[4] O SENHOR lhes fará como fez a Seom e a Ogue, reis dos amorreus, os quais destruiu, bem como a sua terra.

[5] Quando, pois, o SENHOR vos entregar estes povos diante de vós, então, com eles fareis segundo todo o mandamento que vos tenho ordenado.

[6] Sede fortes e corajosos, não temais, nem vos atemorizeis diante deles, porque o SENHOR, vosso Deus, é quem vai convosco; não vos deixará, nem vos desamparará.

Повторення Закону 31

Ісус буде новим провідником

[1]Коли Мойсей закінчив промовляти ці слова всьому народу ізраїльському,

[2]він сказав їм: «Мені зараз сто двадцять років, я більше не спроможний ходити. Господь сказав мені: „Ти не перейдеш Йордан”.

[3]Господь Бог твій переведе тебе. Він знищить ці народи перед тобою, і ти займеш їхню землю. Ісус перейде перед тобою, як Господь пообіцяв.

[4]Господь учинить з ними те ж саме, що Він зробив з Сихоном та Оґом, царями амарійців, з краєм їхнім, коли знищив їх.

[5]Господь допоможе тобі здолати ті народи, зроби з ними те, що я наказав тобі.

[6]Будьте сильні й відважні. Не бійтеся й не лякайтеся їх, бо Господь Бог твій іде з тобою. Він не покине тебе, не залишить».

[7] Chamou Moisés a Josué e lhe disse na presença de todo o Israel: Sê forte e corajoso; porque, com este povo, entrarás na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a teus pais; e tu os farás herdá-la.

[8] O SENHOR é quem vai adiante de ti; ele será contigo, não te deixará, nem te desamparará; não temas, nem te atemorizes.

A lei deve ser lida ao povo de sete em sete anos

[9] Esta lei, escreveu-a Moisés e a deu aos sacerdotes, filhos de Levi, que levavam a arca da Aliança do SENHOR, e a todos os anciãos de Israel.

[10] Ordenou-lhes Moisés, dizendo: Ao fim de cada sete anos, precisamente no ano da remissão, na Festa dos Tabernáculos,

[11] quando todo o Israel vier a comparecer perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que este escolher, lerás esta lei diante de todo o Israel.

[12] Ajuntai o povo, os homens, as mulheres, os meninos e o estrangeiro que está dentro da vossa cidade, para que ouçam, e aprendam, e temam o SENHOR, vosso Deus, e cuidem de cumprir todas as palavras desta lei;

[13] para que seus filhos que não a souberem ouçam e aprendam a temer o SENHOR, vosso Deus, todos os dias que viverdes sobre a terra à qual ides, passando o Jordão, para a possuir.

A futura rebeldia de Israel

[14] Disse o SENHOR a Moisés: Eis que os teus dias são chegados, para que morras;

[7]Тоді Мойсей надхнув Ісуса, сказавши йому перед усім Ізраїлем: «Будь сильним і хоробрим. Бо ти приведеш цей народ у землю, що її Господь поклявся предкам їхнім дати їм. І ти допоможеш їм узяти її у власність.

[8]Сам Господь поведе тебе. Він буде з тобою. Він не покине тебе, не залишить. Не бійся й не тривожся!»

Мойсей записує вчення

[9]Тоді Мойсей записав це зведення правил і дав священикам-левитам, що несли скриню Угоди Господньої, і всім старійшинам Ізраїлю.

[10]І заповів їм Мойсей: «Кожного сьомого року, року, коли відпускаються борги, у призначений час на свято Кущів,

[11]коли весь Ізраїль приходить зустрітися з Господом Богом своїм у храмі, читай цей Закон перед усім Ізраїлем, щоб вони могли зрозуміти його.

[12]Збери людей разом: чоловіків і жінок, малих дітей і чужинців, що живуть по містах своїх, — щоб вони слухали, навчалися й шанували Господа Бога вашого, щоб пильно слухалися всіх слів цього зведення правил.

[13]Навіть твої діти, які раніше не знали Закону, можуть слухати й навчатися шанувати Господа Бога вашого все твоє життя на землі, що перейшовши Йордан, ти займеш».

Господь призиває Мойсея та Ісуса

[14]Тоді Господь сказав Мойсею: «Вже близько час смерті твоєї. Поклич Ісуса й підіть і станьте в наметі зібрання, щоб Я

chama Josué, e apresentai-vos na tenda da congregação, para que eu lhe dê ordens. Assim, foram Moisés e Josué e se apresentaram na tenda da congregação.

дав йому накази». Тож Мойсей та Ісус прийшли й стали в наметі зібрання.

[15] Então, o SENHOR apareceu, ali, na coluna de nuvem, a qual se deteve sobre a porta da tenda.

[15]Тоді Господь з'явився в наметі у стовпі хмари, що стояв над входом.

[16] Disse o SENHOR a Moisés: Eis que estás para dormir com teus pais; e este povo se levantará, e se prostituirá, indo após deuses estranhos na terra para cujo meio vai, e me deixará, e anulará a aliança que fiz com ele.

[16]Він сказав Мойсею: «Незабаром ти помреш, і цей народ швидко стане невірним Мені, почне вклонятися чужим богам у землі, в яку вони входять. Вони покинуть Мене і зламають Угоду, що Я уклав з ними.

[17] Nesse dia, a minha ira se acenderá contra ele; desampará-lo-ei e dele esconderei o rosto, para que seja devorado; e tantos males e angústias o alcançarão, que dirá naquele dia: Não nos alcançaram estes males por não estar o nosso Deus no meio de nós?

[17]Тоді Я розгніваюся на них. Я відштовхну їх, і сховаюся від них. Багато лиха їх спіткає. І тоді вони скажуть: „Ці нещастя сталися з нами через те, що не було з нами Господа".

[18] Esconderei, pois, certamente, o rosto naquele dia, por todo o mal que tiverem feito, por se haverem tornado a outros deuses.

[18]І Я відмовлюся допомагати їм за все те лихо, яке вони скоїли, повернувшись до інших богів.

[19] Escrevei para vós outros este cântico e ensinai-o aos filhos de Israel; ponde-o na sua boca, para que este cântico me seja por testemunha contra os filhos de Israel.

[19]Тож запишіть цю пісню для себе й навчіть її ізраїльтян, і вкладіть її в уста їхні, щоб ця пісня була Мені свідченням проти ізраїльтян.

[20] Quando eu tiver introduzido o meu povo na terra que mana leite e mel, a qual, sob juramento, prometi a seus pais, e, tendo ele comido, e se fartado, e engordado, e houver tornado a outros deuses, e os houver servido, e me irritado, e anulado a minha aliança;

[20]Коли Я приведу їх у землю, яку Я обіцяв предкам їхнім, у землю, що тече молоком і медом, і вони понаїдаються й погладшають, тоді вже почнуть поклонятися іншим богам, і відмовляться від Мене і зламають Мою Угоду.

[21] e, quando o tiverem alcançado muitos males e angústias, então, este cântico responderá contra ele por testemunha, pois a sua descendência, sempre, o trará na boca; porquanto conheço os desígnios que, hoje, estão formulando, antes que o introduza na terra que, sob juramento, prometi.

[21]Коли вже багато лиха й нещасть станеться з ними, їхні діти цю пісню пам'ятатимуть, і вона свідчитиме проти них. Адже Я знаю думки їхні, що вони замислюють навіть зараз, перед тим, як Я привів їх у цю землю, що Я пообіцяв».

[22] Assim, Moisés, naquele mesmo dia, escreveu este cântico e o ensinou aos filhos de Israel.

[22]Тож Мойсей того дня записав цю пісню й навчив її синів Ізраїлю.

[23] Ordenou o SENHOR a Josué, filho de Num, e disse: Sê forte e corajoso, porque tu introduzirás os filhos de Israel na terra que, sob juramento, lhes prometi; e eu serei contigo.

[23]Тоді Господь дав накази Ісусу Навину: «Будь сильним і мужнім, бо ти поведеш ізраїльтян у землю, яку Я пообіцяв їм, і Я буду з тобою».

O Livro da Lei posto ao lado da arca

Мойсей застерігає Ізраїль

[24] Tendo Moisés acabado de escrever, integralmente, as palavras desta lei num livro,

[24]Коли Мойсей закінчив записувати всі слова цієї пісні в книгу,

[25] deu ordem aos levitas que levavam a arca da Aliança do SENHOR, dizendo:

[25]він наказав левитам, що носили скриню Угоди Господньої:

[26] Tomai este Livro da Lei e ponde-o ao lado da arca da Aliança do SENHOR, vosso Deus, para que ali esteja por testemunha contra ti.

[26]«Візьміть цю книгу правил і покладіть її поруч зі скринею Угоди Господа Бога вашого. Вона лишатиметься там як свідчення проти тебе.

[27] Porque conheço a tua rebeldia e a tua dura cerviz. Pois, se, vivendo eu, ainda hoje, convosco, sois rebeldes contra o SENHOR, quanto mais depois da minha morte?

[27]Бо я знаю, що ти бунтівний і затятий. Ви бунтуєте проти Господа й зараз, поки я ще живий із вами. І ви бунтуватимете ще більше по моїй смерті.

[28] Ajuntai perante mim todos os anciãos das vossas tribos e vossos oficiais, para que eu fale aos seus ouvidos estas palavras e contra eles, por testemunhas, tomarei os céus e a terra.

[28]Приведіть до мене всіх старійшин колін ваших і начальників ваших, і я скажу їм усе це, і я приклучу небеса й землю у свідки проти вас.

[29] Porque sei que, depois da minha morte, por certo, procedereis corruptamente e vos desviareis do caminho que vos tenho ordenado; então, este mal vos alcançará nos últimos dias, porque fareis mal perante o SENHOR, provocando-o à ira com as obras das vossas mãos.

[29]Бо я знаю, що після того, як я помру, ви геть переведетесь і не житимете, як я заповідав вам. У майбутньому нещастя обсядуть вас за те, що ви чинити будете таке, що Господь вважає хибним, і ви розлютите Його своїми ділами».

O cântico de Moisés

[30] Então, Moisés pronunciou, integralmente, as palavras deste cântico aos ouvidos de toda a congregação de Israel:

[30]Тоді Мойсей проспівав цю пісню до кінця. А вся громада Ізраїлю слухала.

Deuteronômio 32

Повторення Закону 32

Мойсеєва пісня

[1] Inclinai os ouvidos, ó céus, e falarei; e ouça a terra as palavras da minha boca.

[1]Слухайте, о небеса, я промовлятиму, почуй, о земле, уст моїх слова.

[2] Goteje a minha doutrina como a chuva, destile a minha palavra como o orvalho, como chuvisco sobre a relva e como gotas de água sobre a erva.

[2]Нехай дощем проллється моє вчення. Нехай слова мої впадуть росою, немов краплини дощові на молоду травицю, мов дощ рясний на парость молоду.

[3] Porque proclamarei o nome do SENHOR. Engrandecei o nosso Deus.

[3]Бо я проголошу ім’я Господнє, хвалу воздайте Богові своєму.

[4] Eis a Rocha! Suas obras são perfeitas, porque todos os seus caminhos são juízo; Deus é fidelidade, e não há nele injustiça; é justo e reto.

[4]Він — Скеля. Досконалі Його справи, бо всі Його дороги справедливі. Бог вірний, Він не чинить кривди, Він чесний й праведний.

[5] Procederam corruptamente contra ele, já não são seus filhos, e sim suas manchas; é geração perversa e deformada.

[5]Вони чинили проти Нього кривду, і більш вони Йому не діти через всі гріхи свої, спотворене, зрадливе покоління.

[6] É assim que recompensas ao SENHOR, povo louco e ignorante? Não é ele teu pai, que te adquiriu, te fez e te estabeleceu?

[6]Хіба ж то так віддячувати Господу, дурний народе, нетямущий? Хіба ж не твій Він Батько, не Творець, Який створив і сформував тебе?

[7] Lembra-te dos dias da antiguidade, atenta para os anos de gerações e gerações; pergunta a teu pai, e ele te

[7]Згадай ті давні дні. Подумай про літа, що вже давно минули. Спитай у батька, він тобі розкаже, спитай старійшин, ті повідають тобі.

informará, aos teus anciãos, e eles to dirão.

8 Quando o Altíssimo distribuía as heranças às nações, quando separava os filhos dos homens uns dos outros, fixou os limites dos povos, segundo o número dos filhos de Israel.

9 Porque a porção do SENHOR é o seu povo; Jacó é a parte da sua herança.

10 Achou-o numa terra deserta e num ermo solitário povoado de uivos; rodeou-o e cuidou dele, guardou-o como a menina dos olhos.

11 Como a águia desperta a sua ninhada e voeja sobre os seus filhotes, estende as asas e, tomando-os, os leva sobre elas,

12 assim, só o SENHOR o guiou, e não havia com ele deus estranho.

13 Ele o fez cavalgar sobre os altos da terra, comer as messes do campo, chupar mel da rocha e azeite da dura pederneira,

14 coalhada de vacas e leite de ovelhas, com a gordura dos cordeiros, dos carneiros que pastam em Basã e dos bodes, com o mais escolhido trigo; e bebeste o sangue das uvas, o mosto.

15 Mas, engordando-se o meu amado, deu coices; engordou-se, engrossou-se, ficou nédio e abandonou a Deus, que o fez, desprezou a Rocha da sua salvação.

16 Com deuses estranhos o provocaram a zelos, com abominações o irritaram.

17 Sacrifícios ofereceram aos demônios, não a Deus; a deuses que não conheceram,

8Коли Всевишній дав народам їхні землі, коли Він людство розділив, Він встановив кордони між народами, за числом Ангелів.

9Але Господня частка — це Його народ. Господній спадок — Яків.

10Господь знайшов його у краю пустельнім, у голих і незвіданих пустельних землях. Він прикрив його й піклувався ним, Він його беріг, немов зіницю ока.

11Немов орел, що над гніздом літає, і поруч з пташенятами кружляє. Він крила простирає щоб підтримать їх, і нести на своєму пір’ї.

12Господь один вів Якова. І жодного чужого бога не було.

13Провів його через гірську країну і годував його плодами поля. Він медом годував його зі скель, олією із каменя твердого.

14Від череди давав Він масло, від отари — молоко із жиром від ягнят й баранів із Башану, й козлів разом з зерном добірним, і пив вино ти з крові винограду.

15Та погладкішав Єшурун і вибрикнув. Він став гладкий, вгодований і повний, покинув Бога, що створив його.

16Зневажив Скелю, що Його порятувала. Вони розгнівали Його чужими богами. Вони Його гидотами роздратували.

17Вони приносили жертви бовванам, що Богом не були, богам, яких вони не знали, та новим, які з’явились

novos deuses que vieram há pouco, dos quais não se estremeceram seus pais.

[18] Olvidaste a Rocha que te gerou; e te esqueceste do Deus que te deu o ser.

[19] Viu isto o SENHOR e os desprezou, por causa da provocação de seus filhos e suas filhas;

[20] e disse: Esconderei deles o rosto, verei qual será o seu fim; porque são raça de perversidade, filhos em quem não há lealdade.

[21] A zelos me provocaram com aquilo que não é Deus; com seus ídolos me provocaram à ira; portanto, eu os provocarei a zelos com aquele que não é povo; com louca nação os despertarei à ira.

[22] Porque um fogo se acendeu no meu furor e arderá até ao mais profundo do inferno, consumirá a terra e suas messes e abrasará os fundamentos dos montes.

[23] Amontoarei males sobre eles; as minhas setas esgotarei contra eles.

[24] Consumidos serão pela fome, devorados pela febre e peste violenta; e contra eles enviarei dentes de feras e ardente peçonha de serpentes do pó.

[25] Fora devastará a espada, em casa, o pavor, tanto ao jovem como à virgem, tanto à criança de peito como ao homem encanecido.

[26] Eu teria dito: Por todos os cantos os espalharei e farei cessar a sua memória dentre os homens,

нещодавно. Батьки твої про них не знали.

[18]Забув ти Скелю, що життя тобі дала. Забув ти Бога, що тебе у муках породив.

[19]Господь побачив і відринув їх, сини й дочки Його роздратували.

[20]І мовив Він: «На них Я і не гляну. Побачу Я, яка їм буде доля. Вони зіпсований народ, то діти, які до батька вірності не мають.

[21]Вони мене розгнівали своїми небогами, нікчемними бовванами своїми розлютили. Тож нелюдами розлучу Я їх, Я їх розгніваю лихим народом.

[22]Бо розгорівся вже вогонь Мого гніву, палає він до підземелля мертвих. І пожере він землю із її плодами, й запалить він підніжжя гір.

[23]Я наведу на них нещастя. Я проти них нашлю всі Мої стріли.

[24]Вони заслабнуть від голодомору, їх пожеруть страшні хвороби й лютий жар. Нашлю на них Я диких звірів із гадами отруйними разом.

[25]По вулицях на них чигає меч разючий, а по оселях — жах. Ворог вб'є і хлопців і дівчат, і немовлят разом з дідами сивими».

[26]Сказав Я: «Вигублю Я їх, зітру про них всі згадки серед людства.

[27] se eu não tivesse receado a provocação do inimigo, para que os seus adversários não se iludam, para que não digam: A nossa mão tem prevalecido, e não foi o SENHOR quem fez tudo isto.

[27]Боявся Я, що їхні вороги мене розлютять, що їхні вороги все перекрутять, що скажуть: „Ми перемогли самі, Господь нічого не робив цього”».

[28] Porque o meu povo é gente falta de conselhos, e neles não há entendimento.

[28]Адже вони народ, який не має глузду і розуміння в них ніякого нема.

[29] Tomara fossem eles sábios! Então, entenderiam isto e atentariam para o seu fim.

[29]Якби вони були мудріші, то збагнули б, то зрозуміли б те, який кінець на них чекає!

[30] Como poderia um só perseguir mil, e dois fazerem fugir dez mil, se a sua Rocha lhos não vendera, e o SENHOR lhos não entregara?

[30]Як може воїн переслідувати тисячу, як можуть двоє змусити втекти велике військо, якщо лиш їхня Скеля їх не видала, якщо Господь їх не покинув.

[31] Porque a rocha deles não é como a nossa Rocha; e os próprios inimigos o atestam.

[31]Бо їхня скеля не така, як наша Скеля, і навіть вороги те можуть розсудити.

[32] Porque a sua vinha é da vinha de Sodoma e dos campos de Gomorra; as suas uvas são uvas de veneno, seus cachos, amargos;

[32]Поля й виноградники будуть зруйновані, наче Содом і Ґоморра. Їхній виноград — отруєний, гіркі на ньому грона.

[33] o seu vinho é ardente veneno de répteis e peçonha terrível de víboras.

[33]Вино у них — гадюча отрута, смертельна отрута кобри.

[34] Não está isto guardado comigo, selado nos meus tesouros?

[34]Цю кару Я ховав ретельно, приховував її в Своїй скарбниці.

[35] A mim me pertence a vingança, a retribuição, a seu tempo, quando resvalar o seu pé; porque o dia da sua calamidade está próximo, e o seu destino se apressa em chegar.

[35]Я покараю їх і відплачу. Вже скоро послизнуться ноги їхні. Надходить час стражданням їхнім. І кара їхня наближається уже.

[36] Porque o SENHOR fará justiça ao seu povo e se compadecerá dos seus servos, quando vir que o seu poder se foi, e já não há nem escravo nem livre.

[36]Господь судитиме народ Свій, Він милосердя матиме до слуг Своїх, коли побачить Він, що сила їхня зникла, і не лишилось жодного, ні вільного, ані раба.

[37] Então, dirá: Onde estão os seus deuses? E a rocha em quem confiavam?

[37]Тоді Він скаже: «Де ж ті їхні боги, де камінь, у якому все шукали порятунку?

[38] Deuses que comiam a gordura de seus sacrifícios e bebiam o vinho de suas libações? Levantem-se eles e vos ajudem, para que haja esconderijo para vós outros!

[38]Де боги ті, що їли жир пожертв, пили вино, принесене в пожертву? Хай встануть, допоможуть вам, хай захистять вас.

[39] Vede, agora, que Eu Sou, Eu somente, e mais nenhum deus além de mim; eu mato e eu faço viver; eu firo e eu saro; e não há quem possa livrar alguém da minha mão.

[39]Дивіться, отже, Я є Бог. Немає бога, окрім Мене. Я і вбиваю, і даю життя. Я рани завдаю, і Я зціляю, нікому врятуватися від рук Моїх не вдасться.

[40] Levanto a mão aos céus e afirmo por minha vida eterna:

[40]Підводжу руку Я Свою до неба і кажу: „Так само правда це, як те, що Я живу повік".

[41] se eu afiar a minha espada reluzente, e a minha mão exercitar o juízo, tomarei vingança contra os meus adversários e retribuirei aos que me odeiam.

[41]Я вигострю блискучого Свого меча візьму Я в руку справедливість. Я покараю ворогів Своїх, тим відплачу Я, хто Мене ненавидить.

[42] Embriagarei as minhas setas de sangue (a minha espada comerá carne), do sangue dos mortos e dos prisioneiros, das cabeças cabeludas do inimigo.

[42]Я Свої стріли кров'ю напою, Я нагодую меч Мій плоттю і кров'ю вбитих, полонених, і головами тих вельмож ворожих.

[43] Louvai, ó nações, o seu povo, porque o SENHOR vingará o sangue dos seus servos, tomará vingança dos seus adversários e fará expiação pela terra do seu povo.

[43]Хваліть Його народ, народи, бо Він відплатить вам за кров рабів Своїх, Він покарає ворогів Своїх, очистить землю для Свого народу».

Мойсей навчає народ своєї пісні

[44] Veio Moisés e falou todas as palavras deste cântico aos ouvidos do povo, ele e Josué, filho de Num.

[44]Тоді Мойсей пішов і мовив усі слова цієї пісні, щоб почули всі люди Ізраїлю. Ісус, син Навина, був з ним.

[45] Tendo Moisés falado todas estas palavras a todo o Israel,

[45]Коли Мойсей прийшов і промовив усі слова до всього Ізраїлю,

[46] disse-lhes: Aplicai o coração a todas as palavras que, hoje, testifico entre vós, para que ordeneis a vossos filhos que cuidem de cumprir todas as palavras desta lei.

[46]він сказав їм: «Прийміть до серця слова, якими я сьогодні свідчу проти вас. Використайте їх як наказ своїм дітям, щоб сумлінно виконувати кожне слово цього зведення правил.

[47] Porque esta palavra não é para vós outros coisa vã; antes, é a vossa vida; e, por esta mesma palavra, prolongareis os

[47]Бо це не пусте слово для вас. Це життя ваше. Цим словом ви будете жити довго в землі, яку ви, перейшовши Йордан, візьмете собі у власність».

dias na terra à qual, passando o Jordão, ides para a possuir.

O Último Dia da Vida de Moisés

Moisés vê do monte Nebo a terra de Canaã

48 Naquele mesmo dia, falou o SENHOR a Moisés, dizendo:

49 Sobe a este monte de Abarim, ao monte Nebo, que está na terra de Moabe, defronte de Jericó, e vê a terra de Canaã, que aos filhos de Israel dou em possessão.

50 E morrerás no monte, ao qual terás subido, e te recolherás ao teu povo, como Arão, teu irmão, morreu no monte Hor e se recolheu ao seu povo,

51 porquanto prevaricastes contra mim no meio dos filhos de Israel, nas águas de Meribá de Cades, no deserto de Zim, pois me não santificastes no meio dos filhos de Israel.

52 Pelo que verás a terra defronte de ti, porém não entrarás nela, na terra que dou aos filhos de Israel.

Мойсей на горі Нево

48Господь того самого дня говорив з Мойсеєм і сказав:

49«Зійди на гори Аваримські, на гору Нево в землі Моав навпроти Єрихона. Подивись на землю Ханаанську, яку Я даю синам Ізраїлю у власність.

50Ти помреш там на горі, на яку зійдеш, і приєднаєшся до свого народу, так само як твій брат Аарон помер на горі Гор і приєднався до свого народу.

51Бо ви були невірні Мені серед синів Ізраїлю над водами Мерівá біля Кадеша в пустелі Сін, бо не шанували святості Моєї серед синів Ізраїлю.

52Тому ти побачиш її тільки звіддалік, але не ввійдеш у землю, яку Я даю синам Ізраїлю».

Deuteronômio 33

A bênção de Moisés

1 Esta é a bênção que Moisés, homem de Deus, deu aos filhos de Israel, antes da sua morte.

2 Disse, pois: O SENHOR veio do Sinai e lhes alvoreceu de Seir, resplandeceu desde o monte Parã; e veio das miríades de santos; à sua direita, havia para eles o fogo da lei.

3 Na verdade, amas os povos; todos os teus santos estão na tua mão; eles se colocam a teus pés e aprendem das tuas palavras.

Повторення Закону 33

Мойсей благословляє народ

1Ось благословення, яким Мойсей, чоловік Божий, благословив ізраїльтян перед своєю смертю.

2Він сказав: «Господь прийшов з Синаю, зійшло для нас сонце з Сеїру. Він засіяв з гори Паран, із Ним були десятки тисяч святих, а воїнство Його було праворуч Нього».

3Він справді дуже любить Свій народ. І всі Його святі в руці Його. Вони сидять у Нього біля ніг і дослухаються до слів Його.

[4] Moisés nos prescreveu a lei por herança da congregação de Jacó.

[5] E o SENHOR se tornou rei ao seu povo amado, quando se congregaram os cabeças do povo com as tribos de Israel.

[6] Viva Rúben e não morra; e não sejam poucos os seus homens!

[7] Isto é o que disse de Judá: Ouve, ó SENHOR, a voz de Judá e introduze-o no seu povo; com as tuas mãos, peleja por ele e sê tu ajuda contra os seus inimigos.

[8] De Levi disse: Dá, ó Deus, o teu Tumim e o teu Urim para o homem, teu fidedigno, que tu provaste em Massá, com quem contendeste nas águas de Meribá;

[9] aquele que disse a seu pai e a sua mãe: Nunca os vi; e não conheceu a seus irmãos e não estimou a seus filhos, pois guardou a tua palavra e observou a tua aliança.

[10] Ensinou os teus juízos a Jacó e a tua lei, a Israel; ofereceu incenso às tuas narinas e holocausto, sobre o teu altar.

[11] Abençoa o seu poder, ó SENHOR, e aceita a obra das suas mãos, fere os lombos dos que se levantam contra ele e o aborrecem, para que nunca mais se levantem.

[12] De Benjamim disse: O amado do SENHOR habitará seguro com ele; todo o dia o SENHOR o protegerá, e ele descansará nos seus braços.

[4]Мойсей нам дав накази, громаді Якова у володіння.

[5]Тоді Господь царем у Єшуруні став, коли зібралися вожді народу й ізраїльські коліна всі разом.

Благословення Рувима

[6]«Нехай Рувим живе і не вмирає, його чисельність хай не зменшиться ніколи».

Благословення Юди

[7]А це Мойсей сказав про Юду: «Послухай, Господи, народу Юди голос, допоможи і приведи його до всіх. Свої діла він боронить своїми власними руками, допоможи йому протистояти ворогам».

Благословення Левія

[8]Про Левія він сказав: «Ти, Левій, вірно слідував за Господом, тож урим і туммим було дано тобі. Ти випробував Його при Массі і сперечався з ним при водах Меріви.

[9]Вони дотримуються Твого слова і зберегли Твою Угоду, заради якої вони відмовилися від батька й матері, братів та дітей.

[10]Вони навчать народ твоїх наказів, Якове, навчать твоїх законів, Ізраїлю. Вони перед Тобою ставлять запашне куріння, всеспалення пожертви на Твоєму вівтарі.

[11]Благослови, о Господи, його зусилля і працю рук його прийми. Тих вигуби, хто проти нього повстає, і хто його ненавидить, щоби не нападали знову».

Благословення Веніамина

[12]Він сказав про Веніамина: «Улюбленець Господній житиме безпечно біля Нього, Він захищатиме його завжди. Йому Господь дозволив жити на схилах гір».

Благословення Йосипа

[13] De José disse: Bendita do SENHOR seja a sua terra, com o que é mais excelente dos céus, do orvalho e das profundezas,

[14] com o que é mais excelente daquilo que o sol amadurece e daquilo que os meses produzem,

[15] com o que é mais excelente dos montes antigos e mais excelente dos outeiros eternos,

[16] com o que é mais excelente da terra e da sua plenitude e da benevolência daquele que apareceu na sarça; que tudo isto venha sobre a cabeça de José, sobre a cabeça do príncipe entre seus irmãos.

[17] Ele tem a imponência do primogênito do seu touro, e as suas pontas são como as de um boi selvagem; com elas rechaçará todos os povos até às extremidades da terra. Tais, pois, as miríades de Efraim, e tais, os milhares de Manassés.

[18] De Zebulom disse: Alegra-te, Zebulom, nas tuas saídas marítimas, e tu, Issacar, nas tuas tendas.

[19] Os dois chamarão os povos ao monte; ali apresentarão ofertas legítimas, porque chuparão a abundância dos mares e os tesouros escondidos da areia.

[20] De Gade disse: Bendito aquele que faz dilatar Gade, o qual habita como a leoa e despedaça o braço e o alto da cabeça.

[21] E se proveu da melhor parte, porquanto ali estava escondida a porção do chefe; ele marchou adiante do povo, executou a

[13]Про народ Йосипа він сказав: «Нехай Господь благословить цю землю найкращими дарунками з небес і тими, що лежать в глибинах,

[14]найкращими дарунками від сонця, й найкращими дарунками від місяця,

[15]й найкращими дарами з верхів'їв передвічних гір, й найкращими дарами пагорбів довічних,

[16]й найкращими дарунками землі, і всім, що є у ній, і ласкою Того, Хто у палаючім кущі, хай це благословення зійде на Йосипа, на князеве чоло серед братів його.

[17]І в величі своїй він, наче той бик-первісток, його сини, як роги дикого буйвола. Він ними битиме народи, аж навіть на краю землі. То Ефраїма незліченна кількість й Манассії тисячі».

Благословення Завулона й Іссахáра

[18]Сказав він про Завулона: «Щасливий, Завулоне, будь, в своїх наметах й поза ними, Іссахáре.

[19]Вони скликатимуть народи до гори. Вони приноситимуть жертви належні, бо матимуть вони багатства моря і сховані в берегових пісках скарби».

Благословення Ґада

[20]Про Ґада він сказав: «Благословен, Хто збільшив землю Ґада. Немов той лев, розлігся він, полюючи на лань, а через мить, вгризається їй в шию.

[21]Найкраще відбирає він, адже йому дісталась княжа частка. Коли зберуться всі провідники народу, він зробить те, що праведним вважав Господь, що для людей Ізраїлю є добре».

justiça do SENHOR e os seus juízos para com Israel.

22 De Dã disse: Dã é leãozinho; saltará de Basã.

23 De Naftali disse: Naftali goza de favores e, cheio da bênção do SENHOR, possuirá o lago e o Sul.

24 De Aser disse: Bendito seja Aser entre os filhos de Jacó, agrade a seus irmãos e banhe em azeite o pé.

25 Sejam de ferro e de bronze os teus ferrolhos, e, como os teus dias, durará a tua paz.

26 Não há outro, ó amado, semelhante a Deus, que cavalga sobre os céus para a tua ajuda e com a sua alteza sobre as nuvens.

27 O Deus eterno é a tua habitação e, por baixo de ti, estende os braços eternos; ele expulsou o inimigo de diante de ti e disse: Destrói-o.

28 Israel, pois, habitará seguro, a fonte de Jacó habitará a sós numa terra de cereal e de vinho; e os seus céus destilarão orvalho.

29 Feliz és tu, ó Israel! Quem é como tu? Povo salvo pelo SENHOR, escudo que te socorre, espada que te dá alteza. Assim, os teus inimigos te serão sujeitos, e tu pisarás os seus altos.

Deuteronômio 34

A morte de Moisés

Благословення Дана

22Про Дана Мойсей сказав: «Дан — левеня, як вискакує з Башану».

Благословення Нафталі

23Про Нафталі він сказав: «Нафталі ласкою вдоволений й Господнім сповнений благословенням. Він володітиме і Ґалилейським озером, і землями на південь».

Благословення Ашера

24Про Ашера Мойсей сказав: «Ашер найбільш благословенний із усіх синів. Нехай улюбленцем своїх братів він буде, хай вмочує в оливу ноги.

25Нехай твої засуви будуть із заліза й бронзи, будь дужим скільки ти живеш».

Мойсей восхваляє Бога

26«Немає більш такого, як Бог Єшуруна, Він скаче небесами, щоб допомогти тобі, у величі Своїй літає Він на хмарах.

27Довічний Бог, тебе Він захищатиме довіку.

28Отож безпечно житиме Ізраїль, тож Яків житиме один в краю з зерном й вином, де з неба падає роса.

29Благословенний ти, Ізраїлю, хто ще, як ти? Народе, Господом врятований, Господь — то щит для тебе захисний, то меч твоєї слави. Стелитимуться вороги перед тобою, ти пагорби священні їхні витопчеш».

Повторення Закону 34

Смерть Мойсея

[1] Então, subiu Moisés das campinas de Moabe ao monte Nebo, ao cimo de Pisga, que está defronte de Jericó; e o SENHOR lhe mostrou toda a terra de Gileade até Dã;

[1]Тоді Мойсей зійшов на гору Нево з Моавської долини до верхівки Пізґи, що навпроти Єрихона. І показав Господь йому всі землю від Ґілеада до Дана

[2] e todo o Naftali, e a terra de Efraim, e Manassés; e toda a terra de Judá até ao mar ocidental;

[2]і весь край Нафталі, землю Ефраїма й Манассії, усю землю Юди аж до Середземного моря,

[3] e o Neguebe e a campina do vale de Jericó, a cidade das Palmeiras, até Zoar.

[3]Неґев і долину Єрихона, пальмового міста, аж до Зоара.

[4] Disse-lhe o SENHOR: Esta é a terra que, sob juramento, prometi a Abraão, a Isaque e a Jacó, dizendo: à tua descendência a darei; eu te faço vê-la com os próprios olhos; porém não irás para lá.

[4]Тоді Господь промовив до нього: «Ось земля, яку Я обіцяв Аврааму, Ісааку та Якову, що дам її твоїм нащадкам. Я дав тобі побачити її на власні очі, але ти не перейдеш туди».

[5] Assim, morreu ali Moisés, servo do SENHOR, na terra de Moabe, segundo a palavra do SENHOR.

[5]Тоді Мойсей, слуга Господа, помер у землі Моавській, як і сказав Господь.

[6] Este o sepultou num vale, na terra de Moabe, defronte de Bete-Peor; e ninguém sabe, até hoje, o lugar da sua sepultura.

[6]Він поховав Мойсея в долині в землі Моавській навпроти Бет-Пеора, але й дотепер ніхто не знає, де його могила.

[7] Tinha Moisés a idade de cento e vinte anos quando morreu; não se lhe escureceram os olhos, nem se lhe abateu o vigor.

[7]Мойсею було сто двадцять років, коли він помер. Очі його не були слабкими, і сила його ще не зникла.

[8] Os filhos de Israel prantearam Moisés por trinta dias, nas campinas de Moabe; então, se cumpriram os dias do pranto no luto por Moisés.

[8]Сини Ізраїлю плакали за Мойсеєм тридцять днів по долинах Моаву.

Ісус стає новим провідником

Тоді скінчилися дні жалоби по Мойсею.

[9] Josué, filho de Num, estava cheio do espírito de sabedoria, porquanto Moisés impôs sobre ele as mãos; assim, os filhos de Israel lhe deram ouvidos e fizeram como o SENHOR ordenara a Moisés.

[9]Тоді Ісус, син Навина, сповнився духом мудрості, бо Мойсей поклав руки свої на нього. Тож ізраїльтяни слухали його й чинили, як Господь заповідав Мойсею.

[10] Nunca mais se levantou em Israel profeta algum como Moisés, com quem o SENHOR houvesse tratado face a face,

[11] no tocante a todos os sinais e maravilhas que, por mando do SENHOR, fez na terra do Egito, a Faraó, a todos os seus oficiais e a toda a sua terra;

[12] e no tocante a todas as obras de sua poderosa mão e aos grandes e terríveis feitos que operou Moisés à vista de todo o Israel.

[10]І не було більше в Ізраїлі такого пророка, як Мойсей. Господь розмовляв з ним віч-на-віч.

[11]Не було більше такого, хто вчинив усі знаки й дива, які Господь послав його зробити в землі Єгипетській над фараоном і всіма його начальниками, і всією його землею.

[12]Бо ніхто ніколи не мав такої сили і не вершив таких страшних і дивовижних чудес, що їх являв Мойсей перед очима всього Ізраїлю.

O livro de Josué	Книга Ісуса Навина

Josué 1

Deus fala a Josué e anima-o

[1] Sucedeu, depois da morte de Moisés, servo do SENHOR, que este falou a Josué, filho de Num, servidor de Moisés, dizendo:

[2] Moisés, meu servo, é morto; dispõe-te, agora, passa este Jordão, tu e todo este povo, à terra que eu dou aos filhos de Israel.

[3] Todo lugar que pisar a planta do vosso pé, vo-lo tenho dado, como eu prometi a Moisés.

[4] Desde o deserto e o Líbano até ao grande rio, o rio Eufrates, toda a terra dos heteus e até ao mar Grande para o poente do sol será o vosso limite.

[5] Ninguém te poderá resistir todos os dias da tua vida; como fui com Moisés, assim serei contigo; não te deixarei, nem te desampararei.

[6] Sê forte e corajoso, porque tu farás este povo herdar a terra que, sob juramento, prometi dar a seus pais.

[7] Tão-somente sê forte e mui corajoso para teres o cuidado de fazer segundo toda a lei que meu servo Moisés te ordenou; dela não te desvies, nem para a direita nem para a esquerda, para que sejas bem-sucedido por onde quer que andares.

[8] Não cesses de falar deste Livro da Lei; antes, medita nele dia e noite, para que tenhas cuidado de fazer segundo tudo quanto nele está escrito; então, farás

Книга Ісуса Навина 1

Бог звертається до Ісуса Навина

[1]Після смерті Мойсея, слуги Господнього, Господь звернувся до Ісуса, сина Навинового, який був Мойсеєвим помічником:

[2]«Слуга Мій Мойсей помер. Тож вставайте, ти і весь цей люд, рушайте через ріку Йордан в ту землю, що Я даю народу Ізраїлю.

[3]Кожен клаптик землі, де ступить нога ваша, Я віддаю вам, бо обіцяв так Мойсеєві.

[4]Від пустелі і Ливану й аж до великої ріки, ріки Євфрат, уся земля хиттитів і аж до Середземного моря на заході — всі ці землі будуть ваші.

[5]Ніхто не зможе протистояти тобі, допоки ти живий. Я буду з поряд з тобою, як і з Мойсеєм, й не кину тебе, не полишу.

[6]Будь мужнім і хоробрим! Бо тобі вести цей народ, щоб він здобув землю, яку Я обіцяв віддати вашим праотцям.

[7]Будь лиш мужнім і вельми хоробрим, щоб діяти конче згідно з Законом, даним тобі Моїм слугою Мойсеєм. Не відхиляйся ні праворуч, ні ліворуч, щоб успішні були всі твої діяння.

[8]Хай не сходить з уст твоїх ця книга Закону, день і ніч вивчай її, аби міг ти пильно виконувати все, що написано в ній. Тоді матимеш успіх у своїх справах, тоді тобі буде таланити.

prosperar o teu caminho e serás bem-sucedido.

[9] Não to mandei eu? Sê forte e corajoso; não temas, nem te espantes, porque o SENHOR, teu Deus, é contigo por onde quer que andares.

Preparação para atravessar o Jordão

[10] Então, deu ordem Josué aos príncipes do povo, dizendo:

[11] Passai pelo meio do arraial e ordenai ao povo, dizendo: Provede-vos de comida, porque, dentro de três dias, passareis este Jordão, para que entreis na terra que vos dá o SENHOR, vosso Deus, para a possuirdes.

[12] Falou Josué aos rubenitas, e aos gaditas, e à meia tribo de Manassés, dizendo:

[13] Lembrai-vos do que vos ordenou Moisés, servo do SENHOR, dizendo: O SENHOR, vosso Deus, vos concede descanso e vos dá esta terra.

[14] Vossas mulheres, vossos meninos e vosso gado fiquem na terra que Moisés vos deu deste lado do Jordão; porém vós, todos os valentes, passareis armados na frente de vossos irmãos e os ajudareis,

[15] até que o SENHOR conceda descanso a vossos irmãos, como a vós outros, e eles também tomem posse da terra que o SENHOR, vosso Deus, lhes dá; então, tornareis à terra da vossa herança e possuireis a que vos deu Moisés, servo do SENHOR, deste lado do Jordão, para o nascente do sol.

[9]Чи не звелів Я тобі бути мужнім і хоробрим? Тож не бійся й не занепадай духом, бо Господь твій Бог завжди з тобою хоч куди б ти пішов».

Ісусів наказ провідникам

[10]Тоді Ісус наказав провідникам народу:

[11]«Пройдіть табором і накажіть людям: „Готуйте харчі в дорогу, бо за три дні ви перейдете ріку Йордан, щоб увійти в цю землю й захопити її, землю, що її Бог ваш Господь передає у ваше володіння”».

[12]Потім Ісус звернувся до колін Рувимового, Ґадового та до половини коліна Манассіїного:

[13]«Пам’ятайте, що наказав вам Мойсей, слуга Божий: „Господь ваш Бог дає вам місце для спочинку, і землю цю Він вам віддасть.

[14]Ваші жінки, ваші діти й ваша худоба можуть лишитися по цей, східний бік Йордану, на землі, яку Мойсей дав вам. А ви маєте перейти ріку, воїни попереду братів ваших. Ви мусите бути готовими до бою, щоб допомогти їм у завоюванні землі, яка їм належить,

[15]аж поки Господь не дасть їм спочинок, як і ви його маєте. Ви допомагатимете їм, аж доки не посядуть вони ту землю, яку Господь Бог наш віддав їм. Тоді ви зможете повернутися до своїх володінь, що їх Мойсей, слуга Господа, віддав вам на схід від Йордану”.

[16] Então, responderam a Josué, dizendo: Tudo quanto nos ordenaste faremos e aonde quer que nos enviares iremos.

[16]Люди відповіли Ісусу: „Ми зробимо все, що ти наказуєш, і підемо хоч куди б ти нас послав.

[17] Como em tudo obedecemos a Moisés, assim obedeceremos a ti; tão-somente seja o SENHOR, teu Deus, contigo, como foi com Moisés.

[17]Ми будемо коритися тобі, як ми завжди корилися Мойсею. Аби лиш Господь Бог твій був з тобою, як був Він з Мойсеєм.

[18] Todo homem que se rebelar contra as tuas ordens e não obedecer às tuas palavras em tudo quanto lhe ordenares será morto; tão-somente sê forte e corajoso.

[18]Кожен, хто піде проти наказу твого й не коритиметься слову твоєму, хоч би що ти наказував, нехай зазнає смерті. Тільки будь дужим і хоробрим!"»

Josué 2

Espias mandados a Jericó. Raabe

[1] De Sitim enviou Josué, filho de Num, dois homens, secretamente, como espias, dizendo: Andai e observai a terra e Jericó. Foram, pois, e entraram na casa de uma mulher prostituta, cujo nome era Raabe, e pousaram ali.

[2] Então, se deu notícia ao rei de Jericó, dizendo: Eis que, esta noite, vieram aqui uns homens dos filhos de Israel para espiar a terra.

[3] Mandou, pois, o rei de Jericó dizer a Raabe: Faze sair os homens que vieram a ti e entraram na tua casa, porque vieram espiar toda a terra.

[4] A mulher, porém, havia tomado e escondido os dois homens; e disse: É verdade que os dois homens vieram a mim, porém eu não sabia donde eram.

[5] Havendo-se de fechar a porta, sendo já escuro, eles saíram; não sei para onde

Книга Ісуса Навина 2

Вивідники в Єрихоні

[1]І тоді Ісус, син Навинів, послав із Шиттима двох вивідників зі словами: «Підіть і розгляньтеся, що то за земля, особливо Єрихон». Отож пішли вони і зайшли до оселі однієї розпусниці на ім'я Рааб, де й заночували.

[2]Єрихонському цареві донесли: «Якісь ізраїльтяни прийшли сюди сьогодні вночі, щоб розвідати про землю нашу».

[3]Єрихонський цар послав людей, щоб переказали Рааб: «Видай тих людей, які прийшли до тебе й зупинилися в твоїй оселі, бо прийшли вони на нашу землю вивідувати».

[4]Але жінка взяла та й сховала тих двох людей. Вона сказала: «Так, справді, приходило до мене двоє, але я не знаю, звідки вони.

[5]А коли почало сутеніти й зачинялася міська брама, ті люди пішли собі. Я не знаю, куди вони пішли. Біжіть скоріше за ними, то, може, ще доженете їх».

foram; ide após eles depressa, porque os alcançareis.

[6] Ela, porém, os fizera subir ao eirado e os escondera entre as canas do linho que havia disposto em ordem no eirado.

[6]Сама ж відвела вивідників на дах і сховала у жмутах льону, що були розкладені у неї на даху.

[7] Foram-se aqueles homens após os espias pelo caminho que dá aos vaus do Jordão; e, havendo saído os que iam após eles, fechou-se a porta.

[7]А цареві люди побігли навздогін уздовж дороги до ріки Йордан, аж до бродів. Брама зачинилася, як тільки переслідувачі вийшли з міста.

Вивідники дають запоруку Рааб

[8] Antes que os espias se deitassem, foi ela ter com eles ao eirado

[8]Перед тим, як ізраїльтяни влаштувалися спати, Рааб піднялася до них на дах.

[9] e lhes disse: Bem sei que o SENHOR vos deu esta terra, e que o pavor que infundis caiu sobre nós, e que todos os moradores da terra estão desmaiados.

[9]Вона сказала їм: «Я знаю, що Господь віддав цю землю вам. Ви наводите жах на нас, і всі люди, які мешкають на цій землі, зомлівають від страху перед вами.

[10] Porque temos ouvido que o SENHOR secou as águas do mar Vermelho diante de vós, quando saíeis do Egito; e também o que fizestes aos dois reis dos amorreus, Seom e Ogue, que estavam além do Jordão, os quais destruístes.

[10]Бо чули ми, як Господь висушив води Червоного моря перед вами, коли вийшли ви з Єгипту. Також чули ми про те, як ви знищили по той бік Йордану двох царів: Сихона та Оґа.

[11] Ouvindo isto, desmaiou-nos o coração, e em ninguém mais há ânimo algum, por causa da vossa presença; porque o SENHOR, vosso Deus, é Deus em cima nos céus e embaixo na terra.

[11]Коли ми почули це, то жах охопив нас, і дух мужності покинув нас зі страху перед вами, бо Господь ваш Бог є істинний Бог, як на небі, так і на землі.

[12] Agora, pois, jurai-me, vos peço, pelo SENHOR que, assim como usei de misericórdia para convosco, também dela usareis para com a casa de meu pai; e que me dareis um sinal certo

[12]А тепер присягніть мені перед Господом, що раз я зробила вам добро, то й ви будете милостиві до родини моєї і дасте мені запоруку.

[13] de que conservareis a vida a meu pai e a minha mãe, como também a meus irmãos e a minhas irmãs, com tudo o que

[13]Обіцяйте, що залишите життя моїм батькові й матері, моїм братам і сестрам, і всім їх родичам, і врятуєте всіх від смерті».

têm, e de que livrareis a nossa vida da morte.

[14] Então, lhe disseram os homens: A nossa vida responderá pela vossa se não denunciardes esta nossa missão; e será, pois, que, dando-nos o SENHOR esta terra, usaremos contigo de misericórdia e de fidelidade.

[14]Ізраїльтяни промовили до неї: «Нехай Бог забере наші життя, якщо ми не виконаємо обіцянки. І якщо ти нікому не скажеш, що ми тут робимо, то коли Господь віддасть нам цю землю, ми будемо до тебе добрі й прихильні».

[15] Ela, então, os fez descer por uma corda pela janela, porque a casa em que residia estava sobre o muro da cidade.

[15]Тоді жінка спустила мотузку з вікна, щоб вони могли злізти, адже оселя її була вбудована в міську стіну.

[16] E disse-lhes: Ide-vos ao monte, para que, porventura, vos não encontrem os perseguidores; escondei-vos lá três dias, até que eles voltem; e, depois, tomareis o vosso caminho.

[16]Рааб сказала їм: «Ідіть у гори, щоб переслідувачі не знайшли вас. Сховайтеся там на три дні, доки вони повернуться в місто, а тоді вже йдіть своєю дорогою».

[17] Disseram-lhe os homens: Desobrigados seremos deste teu juramento que nos fizeste jurar,

[17]Ізраїльтяни сказали їй: «Ми виконаємо свою обіцянку

[18] se, vindo nós à terra, não atares este cordão de fio de escarlata à janela por onde nos fizeste descer; e se não recolheres em casa contigo teu pai, e tua mãe, e teus irmãos, e a toda a família de teu pai.

[18]за умови, що коли ми повернемося сюди, ти маєш прив'язати червону мотузку до вікна, з якого спускаєш нас. Та збери у своєму домі батька й матір, братів та сестер, усю свою родину.

[19] Qualquer que sair para fora da porta da tua casa, o seu sangue lhe cairá sobre a cabeça, e nós seremos inocentes; mas o sangue de qualquer que estiver contigo em casa caia sobre a nossa cabeça, se alguém nele puser mão.

[19]Хто залишить дім і вийде на вулицю, той сам буде винен у своїй смерті. За життя ж тих, хто буде в оселі твоїй, ми відповідатимемо.

[20] Também, se tu denunciares esta nossa missão, seremos desobrigados do juramento que nos fizeste jurar.

[20]Якщо ж ти комусь розповіси про нашу справу, то це звільняє нас від обіцянки, яку ми тобі дали».

[21] E ela disse: Segundo as vossas palavras, assim seja. Então, os despediu; e eles se foram; e ela atou o cordão de escarlata à janela.

[21]Тоді сказала вона: «Хай буде так, як ви кажете». Отож, як вони пішли, то прив'язала вона червону мотузку до свого вікна.

Повернення вивідників

[22] Foram-se, pois, e chegaram ao monte, e ali ficaram três dias, até que voltaram os perseguidores; porque os perseguidores os procuraram por todo o caminho, porém não os acharam.

[22]А вивідники попрямували в гори й переховувалися там три дні, доки погоня не повернулася в Єрихон. Переслідувачі шукали їх по всіх дорогах, але так і не знайшли.

[23] Assim, os dois homens voltaram, e desceram do monte, e passaram, e vieram a Josué, filho de Num, e lhe contaram tudo quanto lhes acontecera;

[23]Тоді ізраїльтяни спустилися з гір, перейшли річку Йордан і прийшли до Ісуса, сина Навина, та розповіли йому все, що з ними сталося.

[24] e disseram a Josué: Certamente, o SENHOR nos deu toda esta terra nas nossas mãos, e todos os seus moradores estão desmaiados diante de nós.

[24]Вони сказали Ісусу: «Справді, Господь віддав нам усю ту землю. Усі мешканці, що населяють її, смертельно жахаються нас».

Josué 3

A passagem do Jordão

[1] Levantou-se, pois, Josué de madrugada, e, tendo ele e todos os filhos de Israel partido de Sitim, vieram até ao Jordão e pousaram ali antes que passassem.

[2] Sucedeu, ao fim de três dias, que os oficiais passaram pelo meio do arraial

[3] e ordenaram ao povo, dizendo: Quando virdes a arca da Aliança do SENHOR, vosso Deus, e que os levitas sacerdotes a levam, partireis vós também do vosso lugar e a seguireis.

[4] Contudo, haja a distância de cerca de dois mil côvados entre vós e ela. Não vos chegueis a ela, para que conheçais o

Книга Ісуса Навина 3

Перехід через Йордан

[1]Наступного ранку Ісус і всі ізраїльтяни встали рано й рушили з Шиттима. І дісталися вони річки Йордан, де отаборилися перед переправою.

[2]Через три дні старійшини пройшли по табору.

[3]Вони наказували людям: «Як побачите ковчег Заповіту Господа Бога нашого, який нестимуть священики-левити, то знімайтеся з місця й рушайте слідом за ними.

[4]Але між вами й ними має бути відстань до двох тисяч ліктів. І ближче не підходьте. Так ви знатимете дорогу, якою маєте йти, бо цією дорогою ви ще ніколи не ходили».

caminho pelo qual haveis de ir, visto que, por tal caminho, nunca passastes antes.

5 Disse Josué ao povo: Santificai-vos, porque amanhã o SENHOR fará maravilhas no meio de vós.

6 E também falou aos sacerdotes, dizendo: Levantai a arca da Aliança e passai adiante do povo. Levantaram, pois, a arca da Aliança e foram andando adiante do povo.

7 Então, disse o SENHOR a Josué: Hoje, começarei a engrandecer-te perante os olhos de todo o Israel, para que saibam que, como fui com Moisés, assim serei contigo.

8 Tu, pois, ordenarás aos sacerdotes que levam a arca da Aliança, dizendo: Ao chegardes à borda das águas do Jordão, parareis aí.

9 Então, disse Josué aos filhos de Israel: Chegai-vos para cá e ouvi as palavras do SENHOR, vosso Deus.

10 Disse mais Josué: Nisto conhecereis que o Deus vivo está no meio de vós e que de todo lançará de diante de vós os cananeus, os heteus, os heveus, os ferezeus, os girgaseus, os amorreus e os jebuseus.

11 Eis que a arca da Aliança do SENHOR de toda a terra passa o Jordão diante de vós.

12 Tomai, pois, agora, doze homens das tribos de Israel, um de cada tribo;

13 porque há de acontecer que, assim que as plantas dos pés dos sacerdotes que levam a arca do SENHOR, o SENHOR de toda a terra, pousem nas águas do Jordão,

5Тоді Ісус звернувся до людей: «Освятіться, бо завтра Господь буде являти чудеса поміж вас».

6Наступного дня Ісус сказав священикам: «Візьміть ковчег Заповіту і рушайте перед народом». Отож підняли вони ковчег Заповіту й понесли попереду народу.

7Тоді Господь сказав Ісусу: «Сьогодні Я почну прославляти тебе перед усім народом Ізраїлю, щоб знали вони, що Я буду з Тобою, як Я був і з Мойсеєм.

8Ти ж маєш наказати священикам, які несуть ковчег Заповіту, що як підійдуть вони до самої води ріки Йордан, то хай стоять спокійно на березі».

9Тоді Ісус звернувся до ізраїльтян: «Ідіть і послухайте, що сказав Господь Бог ваш».

10Тоді Ісус сказав: «Ось як переконаєтеся ви, що живий Бог поміж нас: Він прожене ханаанців, хиттитів, хивійців, перизійців, ґірґашитів, аморійців та євуситів з-перед очей наших.

11Дивіться, ковчег Заповіту Господа всієї землі зараз пройде перед вами до річки Йордан.

12Отож зараз виберіть по одному чоловіку з кожного з дванадцяти ізраїльських колін.

13Коли ж священики, які несуть ковчег Заповіту Господа всієї землі, увійдуть у воду, то зупиниться вода, що тече згори, і валом стане, мов за греблею».

serão elas cortadas, a saber, as que vêm de cima, e se amontoarão.

[14] Tendo partido o povo das suas tendas, para passar o Jordão, levando os sacerdotes a arca da Aliança diante do povo;

[14]Коли люди рушили, щоб переправитися через річку Йордан, священики, що несли ковчег, ішли попереду.

[15] e, quando os que levavam a arca chegaram até ao Jordão, e os seus pés se molharam na borda das águas (porque o Jordão transbordava sobre todas as suas ribanceiras, todos os dias da sega),

[15]Ті, що несли ковчег Заповіту підійшли до ріки Йордан і ступили у воду (під час жнив Йордан особливо повноводий і виходить з берегів).

[16] pararam-se as águas que vinham de cima; levantaram-se num montão, mui longe da cidade de Adã, que fica ao lado de Sartã; e as que desciam ao mar da Arabá, que é o mar Salgado, foram de todo cortadas; então, passou o povo defronte de Jericó.

[16]Тієї ж миті вода, що текла згори, зупинилась і валом стала на всій відстані аж до міста Адама, що біля Заретана. А течія, що бігла до моря Арави (Мертвого моря), відійшла. Тоді люди перейшли Йордан біля Єрихона.

[17] Porém os sacerdotes que levavam a arca da Aliança do SENHOR pararam firmes no meio do Jordão, e todo o Israel passou a pé enxuto, atravessando o Jordão.

[17]Священики, що несли ковчег Заповіту Господа, стояли твердо на сухій землі посеред річки Йордан, поки люди йшли по сухому, аж поки весь народ не перейшов через Йордан.

Josué 4

As doze pedras tiradas do meio do Jordão

[1] Tendo, pois, todo o povo passado o Jordão, falou o SENHOR a Josué, dizendo:

[2] Tomai do povo doze homens, um de cada tribo,

[3] e ordenai-lhes, dizendo: Daqui do meio do Jordão, do lugar onde, parados, pousaram os sacerdotes os pés, tomai doze pedras; e levai-as convosco e depositai-as no alojamento em que haveis de passar esta noite.

Книга Ісуса Навина 4

Кам'яні пам'ятники

[1]Коли весь люд перейшов через річку Йордан, Господь сказав Ісусу:

[2]«Вибери дванадцять чоловік — по одному з кожного коліна.

[3]Накажи їм підняти дванадцять каменів з того місця посеред Йордану, де стояли священики. Хай візьмуть ці камені з собою і покладуть там, де ви сьогодні заночуєте».

[4] Chamou, pois, Josué os doze homens que escolhera dos filhos de Israel,

[4]І покликав Ісус дванадцять чоловік, яких він призначив з-поміж синів ізраїлевих — по одному з кожного коліна.

[5] um de cada tribo, e disse-lhes: Passai adiante da arca do SENHOR, vosso Deus, ao meio do Jordão; e cada um levante sobre o ombro uma pedra, segundo o número das tribos dos filhos de Israel,

[5]Ісус сказав їм: «Ідіть на середину ріки Йордан, де зараз ковчег Заповіту Господа Бога вашого. І хай кожен знайде камінь і винесе його на плечах — по одному каменю на кожне коліно ізраїльське.

[6] para que isto seja por sinal entre vós; e, quando vossos filhos, no futuro, perguntarem, dizendo: Que vos significam estas pedras?,

[6]І то буде знак поміж вас. Колись у майбутньому діти ваші запитають вас: „Що означають ті камені?"

[7] então, lhes direis que as águas do Jordão foram cortadas diante da arca da Aliança do SENHOR; em passando ela, foram as águas do Jordão cortadas. Estas pedras serão, para sempre, por memorial aos filhos de Israel.

[7]І тоді ви розкажете їм, як води Йордану зупинилися перед ковчегом Заповіту Господа, коли його несли через Йордан. Отож ці камені будуть вічною пам'яттю про це для людей Ізраїля».

[8] Fizeram, pois, os filhos de Israel como Josué ordenara, e levantaram doze pedras do meio do Jordão, como o SENHOR tinha dito a Josué, segundo o número das tribos dos filhos de Israel, e levaram-nas consigo ao alojamento, e as depositaram ali.

[8]Ізраїльтяни зробили саме так, як наказав Ісус. Вони взяли дванадцять каменів з середини ріки Йордан — по одному на кожне ізраїльське коліно, як Господь звелів Ісусу, віднесли й поклали на те місце, де зупинилися на ніч табором.

[9] Levantou Josué também doze pedras no meio do Jordão, no lugar em que, parados, pousaram os pés os sacerdotes que levavam a arca da Aliança; e ali estão até ao dia de hoje.

[9](А інші дванадцять каменів Ісус поклав посеред річки Йордан на тому самому місці, де стояли священики, що несли ковчег Заповіту. Ці камені й понині там).

[10] Porque os sacerdotes que levavam a arca haviam parado no meio do Jordão, em pé, até que se cumpriu tudo quanto o SENHOR, por intermédio de Moisés, ordenara a Josué falasse ao povo; e o povo se apressou e passou.

[10]Священики, які несли ковчег Заповіту, лишалися стояти посередині річки Йордан, доки не було виконане все, про що Господь наказував Ісусу розповісти людям і як Мойсей заповів Ісусу. А люди тим часом швидко перейшли ріку.

[11] Tendo passado todo o povo, então, passou a arca do SENHOR, e os sacerdotes, à vista de todo o povo.

[11]Коли весь люд закінчив переправу, перейшли й священики з ковчегом Заповіту Господа і знову очолили хід.

[12] Passaram os filhos de Rúben, e os filhos de Gade, e a meia tribo de Manassés, armados, na frente dos filhos de Israel, como Moisés lhes tinha dito;

[12]Люди Рувима, Ґада й половини коліна Манассії перейшли озброєні й готові до бою, як наказав їм Мойсей, попереду ізраїльтян.

[13] uns quarenta mil homens de guerra armados passaram diante do SENHOR para a batalha, às campinas de Jericó.

[13]Близько сорока тисяч озброєних воїнів перейшли річку перед Господом в поля Єрихона до бою.

[14] Naquele dia, o SENHOR engrandeceu a Josué na presença de todo o Israel; e respeitaram-no todos os dias da sua vida, como haviam respeitado a Moisés.

[14]І в той день Господь звеличив Ісуса в очах усіх ізраїльтян, і вони поважали його все життя, як поважали Мойсея.

[15] Disse, pois, o SENHOR a Josué:

[15]Господь звелів Ісусу:

[16] Dá ordem aos sacerdotes que levam a arca do Testemunho que subam do Jordão.

[16]«Накажи священикам, які несуть ковчег Заповіту, вийти з ріки Йордан».

[17] Então, ordenou Josué aos sacerdotes, dizendo: Subi do Jordão.

[17]Отож Ісус і звелів священикам: «Вийдіть із Йордану».

[18] Ao subirem do meio do Jordão os sacerdotes que levavam a arca da Aliança do SENHOR, e assim que as plantas dos seus pés se puseram na terra seca, as águas do Jordão se tornaram ao seu lugar e corriam, como dantes, sobre todas as suas ribanceiras.

[18]І коли священики, що несли ковчег Заповіту, вийшли з ріки Йордан, і ноги їхні торкнулися суходолу, тоді води Йордану повернулися в русло своє і знову потекли, наповнюючи береги, як і раніше.

[19] Subiu, pois, do Jordão o povo no dia dez do primeiro mês; e acamparam-se em Gilgal, do lado oriental de Jericó.

[19]Отож народ вийшов з Йордану на десятий день першого місяця і став табором у Ґілґалі, що на схід від Єрихона.

[20] As doze pedras que tiraram do Jordão, levantou-as Josué em coluna em Gilgal.

[20]Дванадцять каменів, що вони взяли з Йордану, Ісус установив у Ґілґалі.

[21] E disse aos filhos de Israel: Quando, no futuro, vossos filhos perguntarem a seus

[21]Потім звернувся до народу Ізраїля зі словами: «У майбутньому діти ваші запитають батьків своїх: „Що означають ці камені?”

pais, dizendo: Que significam estas pedras?,

22 fareis saber a vossos filhos, dizendo: Israel passou em seco este Jordão.

23 Porque o SENHOR, vosso Deus, fez secar as águas do Jordão diante de vós, até que passásseis, como o SENHOR, vosso Deus, fez ao mar Vermelho, ao qual secou perante nós, até que passamos.

24 Para que todos os povos da terra conheçam que a mão do SENHOR é forte, a fim de que temais ao SENHOR, vosso Deus, todos os dias.

22Тоді ви скажете дітям своїм: „Народ Ізраїлю перейшов тут через ріку Йордан по сухій землі".

23Бо Господь Бог ваш осушив води Йордану для вас, поки ми переправимося по сухому. Так само Господь Бог ваш вчинив колись із Червоним морем, яке висушив для нас, поки ми переправимося.

24Господь зробив це, щоб усі народи землі знали, наскільки могутня влада Господня. І тоді ви будете завжди боятися й шанувати Господа Бога нашого».

Josué 5

A circuncisão dos filhos de Israel

1 Sucedeu que, ouvindo todos os reis dos amorreus que habitavam deste lado do Jordão, ao ocidente, e todos os reis dos cananeus que estavam ao pé do mar que o SENHOR tinha secado as águas do Jordão, de diante dos filhos de Israel, até que passamos, desmaiou-se-lhes o coração, e não houve mais alento neles, por causa dos filhos de Israel.

2 Naquele tempo, disse o SENHOR a Josué: Faze facas de pederneira e passa, de novo, a circuncidar os filhos de Israel.

3 Então, Josué fez para si facas de pederneira e circuncidou os filhos de Israel em Gibeate-Haralote.

4 Foi esta a razão por que Josué os circuncidou: todo o povo que tinha saído do Egito, os homens, todos os homens de guerra, eram já mortos no deserto, pelo caminho.

Книга Ісуса Навина 5

Обрізання ізраїльтян

1Як почули всі царі аморійські, що мешкали на захід від Йордану, і всі царі ханаанські, що жили понад морем, про те, що Господь осушив води Йордану перед народом Ізраїлю, охопив їх жах великий. І не стало їм волі й мужності протистояти ізраїльтянам.

2Тим часом Господь сказав Ісусу: «Зроби собі кам'яні ножі і пообрізай синів Ізраїля вдруге».

3І зробив Ісус кам'яні ножі й пообрізав ізраїльтян на Ґівеат-Аралоті.

4І ось яка була причина того, що Ісус пообрізав їх. Усі люди чоловічої статі, які вийшли з Єгипту, всі воїни повмирали в пустелі по дорозі з Єгипту.

[5] Porque todo o povo que saíra estava circuncidado, mas a nem um deles que nascera no deserto, pelo caminho, depois de terem saído do Egito, haviam circuncidado.

[5]Всі воїни були обрізані. Але всі ті, хто народився в пустелі після того, як люди лишили Єгипет, не були обрізані.

[6] Porque quarenta anos andaram os filhos de Israel pelo deserto, até se acabar toda a gente dos homens de guerra que saíram do Egito, que não obedeceram à voz do SENHOR, aos quais o SENHOR tinha jurado que lhes não havia de deixar ver a terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a seus pais, terra que mana leite e mel.

[6]Бо ж ізраїльтяни блукали по пустелі сорок років, аж доки весь народ, усі воїни, що вийшли з Єгипту, не повмирали, бо не підкорилися слову Господа. Господь же поклявся, що не побачать вони землі, де течуть ріки молока й меду, яку Господь пообіцяв їхнім предкам віддати їм.

[7] Porém em seu lugar pôs a seus filhos; a estes Josué circuncidou, porquanto estavam incircuncisos, porque os não circuncidaram no caminho.

[7]Так на їхнє місце волею Господа прийшли їхні сини, й Ісус пообрізав їх. В дорозі їх не обрізали, тож не були вони обрізані.

[8] Tendo sido circuncidada toda a nação, ficaram no seu lugar no arraial, até que sararam.

[8]Коли ж усі чоловіки були обрізані, то залишалися вони в таборі, аж доки всі не одужали.

Святкування Пасхи

[9] Disse mais o SENHOR a Josué: Hoje, removi de vós o opróbrio do Egito; pelo que o nome daquele lugar se chamou Gilgal até o dia de hoje.

[9]Тоді Господь сказав Ісусу: «Сьогодні я зняв з вас єгипетську ганьбу». Отож це місце й досі називається Ґілґал.

Celebra-se a Páscoa

[10] Estando, pois, os filhos de Israel acampados em Gilgal, celebraram a Páscoa no dia catorze do mês, à tarde, nas campinas de Jericó.

[10]Тим часом ізраїльтяни розбили табір у Гілґалі й святкували Пасху на чотирнадцятий день місяця, ввечері, у степах єрихонських.

[11] Comeram do fruto da terra, no dia seguinte à Páscoa; pães asmos e cereais tostados comeram nesse mesmo dia.

[11]А на другий день після Пасхи їли вони те, що давала ця земля: опрісноки та пражене зерно.

[12] No dia imediato, depois que comeram do produto da terra, cessou o maná, e não

[12]Того самого дня, як почали вони їсти плоди цієї землі, манна небесна зникла. І відтоді не мав народ Ізраїлю манни

o tiveram mais os filhos de Israel; mas, naquele ano, comeram das novidades da terra de Canaã.

небесної. Того року харчувалися вони плодами Ханаанської землі.

Deus aparece a Josué

[13] Estando Josué ao pé de Jericó, levantou os olhos e olhou; eis que se achava em pé diante dele um homem que trazia na mão uma espada nua; chegou-se Josué a ele e disse-lhe: És tu dos nossos ou dos nossos adversários?

[13]А якось, коли Ісус був біля Єрихона, підвів він очі й побачив, що перед ним стоїть чоловік, а в руці у нього шабля наголо. Ісус підійшов до нього й запитав: «Ти з нами чи проти нас?»

[14] Respondeu ele: Não; sou príncipe do exército do SENHOR e acabo de chegar. Então, Josué se prostrou com o rosto em terra, e o adorou, e disse-lhe: Que diz meu senhor ao seu servo?

[14]Той відповів: «Ні. Бо прийшов я тепер як начальник над військом Господнім». Впав тоді Ісус долілиць на знак поклоніння йому і запитав: «Що наказує рабу Своєму мій Володар?»

[15] Respondeu o príncipe do exército do SENHOR a Josué: Descalça as sandálias dos pés, porque o lugar em que estás é santo. E fez Josué assim.

[15]Тоді вождь війська Господнього сказав Ісусу: «Зніми взуття з ніг своїх, бо місце, на якому стоїш ти, — святе». Так Ісус і зробив.

Josué 6

Книга Ісуса Навина 6

A destruição de Jericó

Підкорення Єрихона

[1] Ora, Jericó estava rigorosamente fechada por causa dos filhos de Israel; ninguém saía, nem entrava.

[1]Брама Єрихона була зачинена. Місто було замкнене перед ізраїльтянами. Ніхто не входив і не виходив.:

[2] Então, disse o SENHOR a Josué: Olha, entreguei na tua mão Jericó, o seu rei e os seus valentes.

[2]Господь сказав Ісусу: «Я віддаю тобі Єрихон і царя його, і мужніх воїнів його.

[3] Vós, pois, todos os homens de guerra, rodeareis a cidade, cercando-a uma vez; assim fareis por seis dias.

[3]Ти маєш обійти місто ходом з усіма своїми воїнами раз на день. І робити так треба шість днів підряд.

[4] Sete sacerdotes levarão sete trombetas de chifre de carneiro adiante da arca; no sétimo dia, rodeareis a cidade sete vezes, e os sacerdotes tocarão as trombetas.

[4]Хай семеро священиків несуть сурми, зроблені з баранячих рогів, перед ковчегом Заповіту. На сьомий день ви пройдете ходом навколо міста сім разів, а священики тим часом мають сурмити в сурми.

[5] E será que, tocando-se longamente a trombeta de chifre de carneiro, ouvindo vós o sonido dela, todo o povo gritará com grande grita; o muro da cidade cairá abaixo, e o povo subirá nele, cada qual em frente de si.

[5]Потім хай священики засурмлять у баранячі роги на одній ноті. І як почуєте ви звуки сурм, тоді хай люди голосно закричать, і стіни міста впадуть, і люди зможуть ввійти просто в місто».

[6] Então, Josué, filho de Num, chamou os sacerdotes e disse-lhes: Levai a arca da Aliança; e sete sacerdotes levem sete trombetas de chifre de carneiro adiante da arca do SENHOR.

[6]Ісус, син Навина, скликав священиків і промовив до них: «Візьміть ковчег Заповіту й нехай семеро священиків несуть поперед священного ковчегу Заповіту Господнього сім сурм, зроблених із баранячих рогів».

[7] E disse ao povo: Passai e rodeai a cidade; e quem estiver armado passe adiante da arca do SENHOR.

[7]А до люду мовив таке: «Рушайте й обійдіть навколо це місто, та нехай озброєні воїни ідуть попереду, перед Господнім ковчегом».

[8] Assim foi que, como Josué dissera ao povo, os sete sacerdotes, com as sete trombetas de chifre de carneiro diante do SENHOR, passaram e tocaram as trombetas; e a arca da Aliança do SENHOR os seguia.

[8]І як віддав Ісус наказ народу, сім священиків, що несли сурми, зроблені з баранячих рогів, рушили поперед Господнього ковчегу й засурмили в сурми. А слідом за ними понесли ковчег Заповіту.

[9] Os homens armados iam adiante dos sacerdotes que tocavam as trombetas; a retaguarda seguia após a arca, e as trombetas soavam continuamente.

[9]Перед священиками йшли озброєні воїни, а священики сурмили в сурми. Варта йшла за ковчегом Господнім. І весь час сурмили сурми.

[10] Porém ao povo ordenara Josué, dizendo: Não gritareis, nem fareis ouvir a vossa voz, nem sairá palavra alguma da vossa boca, até ao dia em que eu vos diga: gritai! Então, gritareis.

[10]Ісус наказав народу: «Не кричіть і голосу вашого не повинно бути чутно, і слово нехай не злетить з уст ваших, аж до того дня, коли Я скажу вам: „Кричіть!" Отоді ви маєте закричати».

[11] Assim, a arca do SENHOR rodeou a cidade, contornando-a uma vez. Entraram no arraial e ali pernoitaram.

[11]Отож Ісус звелів обнести навколо міста ковчег Заповіту Господнього один раз. А потім вони повернулися в табір, де й заночували.

[12] Levantando-se Josué de madrugada, os sacerdotes levaram, de novo, a arca do SENHOR.

[12]Ісус підвівся рано-вранці, а священики взяли знову ковчег Заповіту Господнього.

[13] Os sete sacerdotes que levavam as sete trombetas de chifre de carneiro diante da arca do SENHOR iam tocando continuamente; os homens armados iam adiante deles, e a retaguarda seguia após a arca do SENHOR, enquanto as trombetas soavam continuamente.

[13]Сім священиків, що несли сім сурм, зроблених із баранячих рогів, ішли поперед ковчегу Заповіту Господнього. І сурмили вони в сурми свої без упину. Озброєні воїни йшли поперед них, варта йшла за ковчегом Заповіту Господнього, а священики сурмили в сурми без упину.

[14] No segundo dia, rodearam, outra vez, a cidade e tornaram para o arraial; e assim fizeram por seis dias.

[14]І на другий день обійшли вони місто один раз, а потім повернулися у табір. І так робили шість днів.

[15] No sétimo dia, madrugaram ao subir da alva e, da mesma sorte, rodearam a cidade sete vezes; somente naquele dia rodearam a cidade sete vezes.

[15]На сьомий день вони підвелися на світанні й обійшли місто, точнісінько як раніше. Тільки цього дня обійшли вони місто сім разів.

[16] E sucedeu que, na sétima vez, quando os sacerdotes tocavam as trombetas, disse Josué ao povo: Gritai, porque o SENHOR vos entregou a cidade!

[16]На сьомий раз, коли священики засурмили в сурми свої, Ісус наказав людям: «Кричіть! Бо Господь віддав вам це місто.

[17] Porém a cidade será condenada, ela e tudo quanto nela houver; somente viverá Raabe, a prostituta, e todos os que estiverem com ela em casa, porquanto escondeu os mensageiros que enviamos.

[17]Місто і все, що у ньому, повинно бути повністю знищено в жертву Господу. Тільки розпусниця Рааб і всі, хто в її оселі, мають лишитися в живих, бо вона сховала вивідників, яких ми посилали.

[18] Tão-somente guardai-vos das coisas condenadas, para que, tendo-as vós condenado, não as tomeis; e assim torneis maldito o arraial de Israel e o confundais.

[18]Та пильнуйте, щоб знищено було все, і щоб не трапилося такого, що почнете руйнувати, а тоді візьмете собі щось із того, що має бути знищене. Якщо ви зробите так, то накличете біду й руїну на ізраїльський табір.

[19] Porém toda prata, e ouro, e utensílios de bronze e de ferro são consagrados ao SENHOR; irão para o seu tesouro.

[19]А все срібло, золото та вироби з бронзи й заліза — святі для Господа. І мають вони ввійти в скарбницю Господню».

[20] Gritou, pois, o povo, e os sacerdotes tocaram as trombetas. Tendo ouvido o povo o sonido da trombeta e levantado grande grito, ruíram as muralhas, e o povo

[20]І люди закричали, а священики засурмили в сурми. І як тільки почулися звуки сурм і пролунав голосний крик народу, стіна впала. І люди ввійшли просто в місто і захопили його.

subiu à cidade, cada qual em frente de si, e a tomaram.

[21] Tudo quanto na cidade havia destruíram totalmente a fio de espada, tanto homens como mulheres, tanto meninos como velhos, também bois, ovelhas e jumentos.

[21]І знищили вони мечем усе: чоловіків і жінок, молодих і старих, рогату худобу, овець і ослів.

Raabe é salva

[22] Então, disse Josué aos dois homens que espiaram a terra: Entrai na casa da mulher prostituta e tirai-a de lá com tudo quanto tiver, como lhe jurastes.

[22]Двом чоловікам, що приходили розвідувати цю землю, Ісус сказав: «Ідіть до оселі розпусниці та виведіть жінку й усю її родину, як ви й обіцяли їй».

[23] Então, entraram os jovens, os espias, e tiraram Raabe, e seu pai, e sua mãe, e seus irmãos, e tudo quanto tinha; tiraram também toda a sua parentela e os acamparam fora do arraial de Israel.

[23]Отож два молодики-вивідники пішли й вивели Рааб, її батька та матір, братів та всю її родину і розмістили їх у безпечному місці біля ізраїльського табору.

[24] Porém a cidade e tudo quanto havia nela, queimaram-no; tão-somente a prata, o ouro e os utensílios de bronze e de ferro deram para o tesouro da Casa do SENHOR.

[24]Місто і все, що в ньому, вони спалили. Тільки срібло, золото та предмети, зроблені з бронзи й заліза, віддали вони до скарбниці дому Господнього.

[25] Mas Josué conservou com vida a prostituta Raabe, e a casa de seu pai, e tudo quanto tinha; e habitou no meio de Israel até ao dia de hoje, porquanto escondera os mensageiros que Josué enviara a espiar Jericó.

[25]І ще Ісус у живих залишив розпусницю Рааб і її родину. І досі її нащадки живуть серед ізраїльтян, бо сховала вона посланців Ісуса, яких він послав розвідати Єрихон.

[26] Naquele tempo, Josué fez o povo jurar e dizer: Maldito diante do SENHOR seja o homem que se levantar e reedificar esta cidade de Jericó; com a perda do seu primogênito lhe porá os fundamentos e, à custa do mais novo, as portas.

[26]І тоді Ісус виголосив закляття: «Той, хто спробує відновити місто Єрихон, буде проклятий перед Господом. Якщо хто закладе фундамент міста, то втратить свого старшого сина, а хто спорудить браму, той втратить молодшого сина».

[27] Assim, era o SENHOR com Josué; e corria a sua fama por toda a terra.

[27]Оскільки Господь був з Ісусом, то слава про нього поширилася по всій землі.

Josué 7

Os israelitas derrotados em Ai. Acã

[1] Prevaricaram os filhos de Israel nas coisas condenadas; porque Acã, filho de Carmi, filho de Zabdi, filho de Zera, da tribo de Judá, tomou das coisas condenadas. A ira do SENHOR se acendeu contra os filhos de Israel.

[2] Enviando, pois, Josué, de Jericó, alguns homens a Ai, que está junto a Bete-Áven, ao oriente de Betel, falou-lhes, dizendo: Subi e espiai a terra. Subiram, pois, aqueles homens e espiaram Ai.

[3] E voltaram a Josué e lhe disseram: Não suba todo o povo; subam uns dois ou três mil homens, a ferir Ai; não fatigueis ali todo o povo, porque são poucos os inimigos.

[4] Assim, subiram lá do povo uns três mil homens, os quais fugiram diante dos homens de Ai.

[5] Os homens de Ai feriram deles uns trinta e seis, e aos outros perseguiram desde a porta até às pedreiras, e os derrotaram na descida; e o coração do povo se derreteu e se tornou como água.

[6] Então, Josué rasgou as suas vestes e se prostrou em terra sobre o rosto perante a arca do SENHOR até à tarde, ele e os anciãos de Israel; e deitaram pó sobre a cabeça.

[7] Disse Josué: Ah! SENHOR Deus, por que fizeste este povo passar o Jordão, para nos entregares nas mãos dos amorreus, para nos fazerem perecer? Tomara nos

Книга Ісуса Навина 7

Гріх Ахана

[1]Але ізраїльтяни порушили наказ і взяли собі дещо з того, що мало бути знищено. То був Ахан, син Кармія, онук Зимрі, нащадок Зери, з коліна Юдиного. Він узяв собі дещо з того, що мало бути знищено. Отож Господь і розгнівався на ізраїльтян.

[2]Ісус послав людей з Єрихона до Аї, що поблизу Бет-Авена, на схід від Бетела. Він наказав їм: «Ідіть і розвідайте, що то за земля». І люди пішли на розвідку до Аї.

[3]Потім повернулися вони до Ісуса й кажуть: «Не варто всьому народу йти туди. Достатньо буде двох-трьох тисяч, щоб піти й ударити по Аї. Військо там нечисленне, тож не утруднюй всіх іти туди».

[4]Близько трьох тисяч воїнів пішли туди, але айці змусили їх відступити.

[5]Тридцять шість з них було вбито. І гнали вони ізраїльтян від брами міста й аж до каменоломень і громили вздовж по схилу. Мужність залишила людей, серця їхні охопив жах.

[6]І розірвав тоді Ісус на собі одяг, і впав долілиць перед ковчегом Заповіту Господнього, і пролежав так до вечора разом зі старійшинами Ізраїлю. І посипали вони голову попелом в ознаку глибокого суму.

[7]Ісус сказав: «О, Господи мій, Володарю! Навіщо ти взагалі переправив цей народ через Йордан? Чи для того, щоб віддати на поталу аморійцям? Краще б ми залишилися на тому боці Йордану!

contentáramos com ficarmos dalém do Jordão.

8 Ah! SENHOR, que direi? Pois Israel virou as costas diante dos seus inimigos!

9 Ouvindo isto os cananeus e todos os moradores da terra, nos cercarão e desarraigarão o nosso nome da terra; e, então, que farás ao teu grande nome?

10 Então, disse o SENHOR a Josué: Levanta-te! Por que estás prostrado assim sobre o rosto?

11 Israel pecou, e violaram a minha aliança, aquilo que eu lhes ordenara, pois tomaram das coisas condenadas, e furtaram, e dissimularam, e até debaixo da sua bagagem o puseram.

12 Pelo que os filhos de Israel não puderam resistir aos seus inimigos; viraram as costas diante deles, porquanto Israel se fizera condenado; já não serei convosco, se não eliminardes do vosso meio a coisa roubada.

13 Dispõe-te, santifica o povo e dize: Santificai-vos para amanhã, porque assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Há coisas condenadas no vosso meio, ó Israel; aos vossos inimigos não podereis resistir, enquanto não eliminardes do vosso meio as coisas condenadas.

14 Pela manhã, pois, vos chegareis, segundo as vossas tribos; e será que a tribo que o SENHOR designar por sorte se chegará, segundo as famílias; e a família que o SENHOR designar se chegará por

8О Господи мій, що маю я казати після того, як ізраїльтяни зазнали поразки?

9Ханаанці й усі мешканці землі цієї, почувши про це, оточать і повбивають усіх нас. Тоді що зробиш Ти, аби захистити велике Своє ім'я?»

10І сказав Господь на це Ісусу: «Підведися! Навіщо ти впав долілиць?

11Ізраїльтяни вчинили гріх, вони порушили Угоду, не виконали того, що я звелів їм. Вони взяли з собою те, що я наказав знищити. Вони вкрали, збрехали і привласнили собі.

12Отож не могли ізраїльтяни протистояти ворогам своїм, бо прокляті вони на знищення. І більше не буду Я з вами, якщо не знищите ви все те, що Я наказав знищити.

13Іди і освяти свій народ і скажи їм: „Очистьтесь назавтра, бо так каже Господь, Бог Ізраїлю: „Ізраїльтяни, у когось із вас є те, що Я наказав знищити. І не зможете ви протистояти ворогам своїм, доки не позбудетеся того, що Я наказав знищити".

14Отож завтра вранці підходитимете ви коліно за коліном. А те коліно, на яке вкаже Господь, буде підходити рід за родом. Той рід на який вкаже Господь, буде підходити дім за домом. Той дім, на який вкаже Господь, буде виходити людина за людиною.

casas; e a casa que o SENHOR designar se chegará homem por homem.

[15] Aquele que for achado com a coisa condenada será queimado, ele e tudo quanto tiver, porquanto violou a aliança do SENHOR e fez loucura em Israel.

[15]І той, хто взяв заборонене, у вогні спалений буде, з усім його майном. Бо порушив він Угоду з Господом і вчинив ганебне в Ізраїлі"».

[16] Então, Josué se levantou de madrugada e fez chegar a Israel, segundo as suas tribos; e caiu a sorte sobre a tribo de Judá.

[16]Отож устав Ісус рано-вранці й вивів усі коліна Ізраїлю. І на Юдине коліно було вказано.

[17] Fazendo chegar a tribo de Judá, caiu sobre a família dos zeraítas; fazendo chegar a família dos zeraítas, homem por homem, caiu sobre Zabdi;

[17]Тоді він вивів рід за родом роди Юдині, і на рід Зери було вказано. І на дім Зимрі було вказано.

[18] e, fazendo chegar a sua casa, homem por homem, caiu sobre Acã, filho de Carmi, filho de Zabdi, filho de Zera, da tribo de Judá.

[18]Тоді Ісус почав виводити кожну людину з цього дому. І Ахан, син Кармія, онук Зимрі і нащадок Зери, з Юдиного коліна був виявлений.

[19] Então, disse Josué a Acã: Filho meu, dá glória ao SENHOR, Deus de Israel, e a ele rende louvores; e declara-me, agora, o que fizeste; não mo ocultes.

[19]Тоді звернувся Ісус до Ахана: «Сину мій, воздай славу Господу Богу Ізраїлю і зізнайся Йому. Розкажи мені, що ти вчинив. Нічого не приховуй».

[20] Respondeu Acã a Josué e disse: Verdadeiramente, pequei contra o SENHOR, Deus de Israel, e fiz assim e assim.

[20]І Ахан відповів Ісусу: «Правда твоя. Я той, хто вчинив гріх проти Господа, Бога Ізраїлю, а зробив я таке.

[21] Quando vi entre os despojos uma boa capa babilônica, e duzentos siclos de prata, e uma barra de ouro do peso de cinqüenta siclos, cobicei-os e tomei-os; e eis que estão escondidos na terra, no meio da minha tenda, e a prata, por baixo.

[21]Серед речей, що ми захопили, побачив я гарне вбрання вавилонське і двісті шекелів срібла і кавалок золота вагою в п'ятдесят шекелів. Спокусився я ними і взяв їх собі. Усе те закопано в землі під моїм наметом, а срібло — насподі».

[22] Então, Josué enviou mensageiros que foram correndo à tenda; e eis que tudo estava escondido nela, e a prata, por baixo.

[22]Тоді Ісус послав людей до намету. Там усе й було знайдено, заховане під наметом, і срібло — насподі.

[23] Tomaram, pois, aquelas coisas do meio da tenda, e as trouxeram a Josué e a todos os filhos de Israel, e as colocaram perante o SENHOR.

[24] Então, Josué e todo o Israel com ele tomaram Acã, filho de Zera, e a prata, e a capa, e a barra de ouro, e seus filhos, e suas filhas, e seus bois, e seus jumentos, e suas ovelhas, e sua tenda, e tudo quanto tinha e levaram-nos ao vale de Acor.

[25] Disse Josué: Por que nos conturbaste? O SENHOR, hoje, te conturbará. E todo o Israel o apedrejou; e, depois de apedrejá-los, queimou-os.

[26] E levantaram sobre ele um montão de pedras, que permanece até ao dia de hoje; assim, o SENHOR apagou o furor da sua ira; pelo que aquele lugar se chama o vale de Acor até ao dia de hoje.

[23]Вони взяли все те добро з намету і принесли Ісусу та всім ізраїльтянам і розклали перед Господом.

[24]Тоді Ісус і усі люди Ізраїлю взяли Ахана, сина Зери, і срібло, і одяг, і зливок золота, і синів його, і дочок, і рогату худобу, і віслюка, й овець, і намет, і все, що йому належало, і повели його в долину Ахор.

[25]Ісус сказав: «Навіщо накликав ти лихо на нас? Тепер же Господь насилає лихо на тебе». І почали люди Ізраїлю закидати його камінням, аж до самої смерті. Вони спалили у вогні всю його родину і все їхнє добро, і закидали їх камінням.

[26]Тоді ізраїльтяни накидали купу каміння на тіло Ахава, яка є й досі. Тоді тільки і вщух Господній гнів. Ось чому донині те місце зветься долиною Ахора.

Josué 8

Ai é destruída

[1] Disse o SENHOR a Josué: Não temas, não te atemorizes; toma contigo toda a gente de guerra, e dispõe-te, e sobe a Ai; olha que entreguei nas tuas mãos o rei de Ai, e o seu povo, e a sua cidade, e a sua terra.

[2] Farás a Ai e a seu rei como fizeste a Jericó e a seu rei; somente que para vós outros saqueareis os seus despojos e o seu gado; põe emboscadas à cidade, por detrás dela.

[3] Então, Josué se levantou, e toda a gente de guerra, para subir contra Ai; escolheu

Книга Ісуса Навина 8

Знищення міста Аї

[1]Тоді Господь сказав Ісусу: «Не бійся і не втрачай мужності. Бери всіх людей своїх і йди тепер на Аї. Дивися, я віддаю тобі царя айського, його народ, його місто, його землю.

[2]Ти зробиш із містом Аї та його царем те ж саме, що зробив ти з Єрихоном і його царем. Але цього разу ви можете лишити добро і худобу собі. А зараз накажи своїм воїнам сховатися у засідці позаду міста, щоб напад був несподіваний».

[3]Отож Ісус з усім військом піднявся, щоб іти на Аї. Ісус відібрав тридцять тисяч кращих воїнів і вислав їх уночі.

Josué trinta mil homens valentes e os enviou de noite.

4 Deu-lhes ordem, dizendo: Eis que vos poreis de emboscada contra a cidade, por detrás dela; não vos distancieis muito da cidade; e todos estareis alertas.

4Він наказав їм: «Слухайте уважно! Ви мусите влаштувати засідку за містом. Не відходьте далеко від міста і будьте напоготові.

5 Porém eu e todo o povo que está comigo nos aproximaremos da cidade; e será que, quando saírem, como dantes, contra nós, fugiremos diante deles.

5Я поведу людей на місто. Коли ж ворог вийде проти нас, ми вдамо, що тікаємо, як це було того разу.

6 Deixemo-los, pois, sair atrás de nós, até que os tiremos da cidade; porque dirão: Fogem diante de nós como dantes. Assim, fugiremos diante deles.

6Тоді вони поженуться за нами, бо подумають: „Вони тікають від нас, як і минулого разу". Ми відтягнемо їх від міста.

7 Então, saireis vós da emboscada e tomareis a cidade; porque o SENHOR, vosso Deus, vo-la entregará nas vossas mãos.

7Тоді вийдете ви з засідки і візьмете місто. Господь Бог ваш віддає його вам.

8 Havendo vós tomado a cidade, pôr-lhe-eis fogo; segundo a palavra do SENHOR, fareis; eis que vo-lo ordenei.

8А як захопите ви це місто, то віддайте його вогню. Робіть так, як наказав Господь. Тож дивіться! Усі накази ви одержали».

9 Assim, Josué os enviou, e eles se foram à emboscada; e ficaram entre Betel e Ai, ao ocidente de Ai; porém Josué passou aquela noite no meio do povo.

9Ісус відіслав їх. Вони пішли і влаштували засідку між Бетелом та Аї, на захід від Аї. А Ісус провів цю ніч поміж своїх людей.

10 Levantou-se Josué de madrugada, passou revista ao povo, e subiram ele e os anciãos de Israel, diante do povo, contra Ai.

10Наступного ранку встав рано і скликав воїнів. Потім він і старійшини Ізраїлю повели народ на Аї.

11 Subiram também todos os homens de guerra que estavam com ele, e chegaram-se, e vieram defronte da cidade; e alojaram-se do lado norte de Ai. Havia um vale entre eles e Ai.

11Усі воїни, які були з ним, підійшли до міста. Піднявшись до міста, вони стали табором з північної сторони Аї. Між ними і містом була долина.

[12] Tomou também uns cinco mil homens e os pôs entre Betel e Ai, em emboscada, ao ocidente da cidade.

[12]Ісус відібрав п’ять тисяч воїнів і наказав їм влаштувати засідку між Бетелом та Аї з західної сторони міста.

[13] Assim foi posto o povo: todo o acampamento ao norte da cidade e a emboscada ao ocidente dela; e foi Josué aquela noite até ao meio do vale.

[13]Основні сили розташувалися на північ від міста, а решта була в засідці на захід від міста. Тієї ночі Ісус зійшов у долину.

[14] E sucedeu que, vendo-o o rei de Ai, ele e os homens da cidade apressaram-se e, levantando-se de madrugada, saíram de encontro a Israel, à batalha, defronte das campinas, porque ele não sabia achar-se contra ele uma emboscada atrás da cidade.

[14]Коли цар Аї побачив це, то він і всі воїни його, і все чоловіче населення міста рано-вранці швидко зібрались у належному місці перед Йорданською долиною, щоб виступити проти ізраїльтян. Про засідку за містом цар не знав.

[15] Josué, pois, e todo o Israel se houveram como feridos diante deles e fugiram pelo caminho do deserto.

[15]Тоді Ісус і воїни його вдали, ніби вороги їх перемагають, і побігли в напрямку пустелі.

[16] Pelo que todo o povo que estava na cidade foi convocado para os perseguir; e perseguiram Josué e foram afastados da cidade.

[16]Тож усі жителі Аї були скликані переслідувати ізраїльтян, і кинулися вони за Ісусом навздогін. Тож вони вийшли з міста.

[17] Nem um só homem ficou em Ai, nem em Betel que não saísse após os israelitas; e deixaram a cidade aberta e perseguiram Israel.

[17]Увесь люд Аї і Бетела покинув міста й переслідував ізраїльтян. Побігли навздогін, а браму міста залишили відчиненою.

[18] Então, disse o SENHOR a Josué: Estende para Ai a lança que tens na mão; porque a esta darei na tua mão; e Josué estendeu para a cidade a lança que tinha na mão.

[18]Тоді Господь сказав Ісусу: «Спрямуйте мечі на місто Аї, бо віддам Я це місто під владу твою». І направив Ісус свій гострий меч на місто.

[19] Então, a emboscada se levantou apressadamente do seu lugar, e, ao estender ele a mão, vieram à cidade e a tomaram; e apressaram-se e nela puseram fogo.

[19]Як тільки Ісус простяг руку вперед, ті, хто сиділи в засідці, вибігли, ввійшли в місто, захопили його і швидко підпалили.

[20] Virando-se os homens de Ai para trás, olharam, e eis que a fumaça da cidade subia ao céu, e não puderam fugir nem para um lado nem para outro; porque o povo que fugia para o deserto se tornou contra os que os perseguiam.

[20]Мешканці Аї озирнулись і побачили дим, що здіймався в небо від пожежі в їхньому місті. Їм нікуди було тікати, бо ізраїльтяни, які до того тікали в пустелю, тепер повернули назад і напали на переслідувачів.

[21] Vendo Josué e todo o Israel que a emboscada tomara a cidade e que a fumaça da cidade subia, voltaram e feriram os homens de Ai.

[21]Як побачили Ісус та ізраїльтяни, що їхні воїни з засідки захопили місто й дим піднявся над ним, повернули назад і напали на народ Аї.

[22] Da cidade saíram os outros ao encontro do inimigo, que, assim, ficou no meio de Israel, uns de uma parte, outros de outra; e feriram-nos de tal sorte, que nenhum deles sobreviveu, nem escapou.

[22]І ті, що раніше були в засідці, вийшли з міста й пішли в наступ проти людей Аї. І ті опинилися в оточенні ізраїльтян. Ізраїльтяни били їх, доки перебили всіх. Нікому не вдалося врятуватися або втекти.

[23] Porém ao rei de Ai tomaram vivo e o trouxeram a Josué.

[23]А царя айського ізраїльтяни схопили живого і привели до Ісуса.

[24] Tendo os israelitas acabado de matar todos os moradores de Ai no campo e no deserto onde os tinham perseguido, e havendo todos caído a fio de espada, e sendo já todos consumidos, todo o Israel voltou a Ai, e a passaram a fio de espada.

[24]Коли ізраїльтяни повбивали усіх жителів Аї на відкритому просторі пустелі, де була погоня, і коли всі до останнього впали від меча, військо Ізраїлю повернулося в Аї. Вони подобивали тих, хто ще там залишався.

[25] Os que caíram aquele dia, tanto homens como mulheres, foram doze mil, todos os moradores de Ai.

[25]Всього було вбито того дня дванадцять тисяч чоловіків та жінок — усіх мешканців Аї.

[26] Porque Josué não retirou a mão que estendera com a lança até haver destruído totalmente os moradores de Ai.

[26]Ісус же тримав простягнуту правицю зі списом, доки всіх мешканців Аї не було знищено.

[27] Os israelitas saquearam, entretanto, para si o gado e os despojos daquela cidade, segundo a palavra do SENHOR, que ordenara a Josué.

[27]А худобу й добро цього міста вони взяли собі, як і сказав Господь Ісусу.

[28] Então, Josué pôs fogo a Ai e a reduziu, para sempre, a um montão, a ruínas até ao dia de hoje.

[28]Отож спалив Ісус місто Аї і перетворив його на руїну. Таким воно є і посьогодні.

[29] Ao rei de Ai, enforcou-o e o deixou no madeiro até à tarde; ao pôr-do-sol, por ordem de Josué, tiraram do madeiro o cadáver, e o lançaram à porta da cidade, e sobre ele levantaram um montão de pedras, que até hoje permanece.

[29]А царя айського він повісив на дереві. І висів той аж до вечора. Із заходом сонця Ісус наказав зняти мертве тіло з дерева й кинути біля міської брами. І народ закидав його купою каміння, що є там і донині.

Renovação da aliança

[30] Então, Josué edificou um altar ao SENHOR, Deus de Israel, no monte Ebal,

[30]Потім Ісус спорудив вівтар Господу Богу Ізраїлю на горі Евал.

[31] como Moisés, servo do SENHOR, ordenara aos filhos de Israel, segundo o que está escrito no Livro da Lei de Moisés, a saber, um altar de pedras toscas, sobre o qual se não manejara instrumento de ferro; sobre ele ofereceram holocaustos ao SENHOR e apresentaram ofertas pacíficas.

[31]Він зробив це так, як наказував Мойсей, слуга Божий, як сказано в книзі законів Мойсея: «Жертовник з нетесаного каменя, без застосування залізного знаряддя на ньому». І на ньому принесли вони жертви всеспалення Господу, а також мирні жертви.

[32] Escreveu, ali, em pedras, uma cópia da lei de Moisés, que já este havia escrito diante dos filhos de Israel.

[32]І там у присутності всіх ізраїльтян Ісус записав на камені закони Мойсеєві.

[33] Todo o Israel, com os seus anciãos, e os seus príncipes, e os seus juízes estavam de um e de outro lado da arca, perante os levitas sacerdotes que levavam a arca da Aliança do SENHOR, tanto estrangeiros como naturais; metade deles, em frente do monte Gerizim, e a outra metade, em frente do monte Ebal; como Moisés, servo do SENHOR, outrora, ordenara que fosse abençoado o povo de Israel.

[33]Всі ізраїльтяни й чужинці разом із старійшинами, воєначальниками й суддями стояли з обох боків ковчегу Заповіту перед священиками-левитами, які несли ковчег Заповіту Господнього. Половина люду стояла перед горою Геризим, а інша половина перед горою Евал. Раніше так наказав Мойсей, слуга Божий, благословляти людей Ізраїлю.

[34] Depois, leu todas as palavras da lei, a bênção e a maldição, segundo tudo o que está escrito no Livro da Lei.

[34]Після того Ісус зачитав слова Закону, благословення й прокляття, саме так, як записані вони у книзі Закону.

[35] Palavra nenhuma houve, de tudo o que Moisés ordenara, que Josué não lesse para toda a congregação de Israel, e para as mulheres, e os meninos, e os estrangeiros que andavam no meio deles.

[35]Жодного слова із Заповітів Мойсея не випустив Ісус, читаючи перед зібранням ізраїльтян, перед жінками й дітьми й перед чужинцями, що були між них.

Josué 9

O estratagema dos gibeonitas

[1] Sucedeu que, ouvindo isto todos os reis que estavam daquém do Jordão, nas montanhas, e nas campinas, em toda a costa do mar Grande, defronte do Líbano, os heteus, os amorreus, os cananeus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus,

[2] se ajuntaram eles de comum acordo, para pelejar contra Josué e contra Israel.

[3] Os moradores de Gibeão, porém, ouvindo o que Josué fizera com Jericó e com Ai,

[4] usaram de estratagema, e foram, e se fingiram embaixadores, e levaram sacos velhos sobre os seus jumentos e odres de vinho, velhos, rotos e consertados;

[5] e, nos pés, sandálias velhas e remendadas e roupas velhas sobre si; e todo o pão que traziam para o caminho era seco e bolorento.

[6] Foram ter com Josué, ao arraial, a Gilgal, e lhe disseram, a ele e aos homens de Israel: Chegamos de uma terra distante; fazei, pois, agora, aliança conosco.

[7] E os homens de Israel responderam aos heveus: Porventura, habitais no meio de

Книга Ісуса Навина 9

Хитрощі Ґівеонців

[1]Усі царі, що жили на захід від ріки Йордан у горах і на західних схилах та вздовж узбережжя Середземного моря аж до Ливану, почули про те.

[2]І вирішили вони об’єднатися й виступити разом проти Ісуса та ізраїльтян. То були царі хиттитів, аморійців, ханаанців, перизійців, хивійців, та євуситів.

[3]А мешканці Ґівеона, почувши про те, що зробив Ісус із Єрихоном та Аї, вдалися до хитрощів.

[4]Вони пішли й наготували припасів, обвішали своїх ослів старими драними мішками та подертими латаними бурдюками з вином.

[5]Самі вдягли зношене, у заплатах взуття і стару одежину. А припаси хліба були сухі та пліснявілі.

[6]Вони прийшли до Ісуса в табір біля Ґілґала. І сказали йому та ізраїльтянам: «Ми прийшли з далекої країни і хочем укласти з вами Угоду».

[7]Але ізраїльтяни сказали хивійцям: «Можливо, ви живете поруч із нами, то як же нам укладати з вами Угоду?»

nós; como, pois, faremos aliança convosco?

[8] Então, disseram a Josué: Somos teus servos. Então, lhes perguntou Josué: Quem sois vós? Donde vindes?

[8]Тоді хивійці звернулися до Ісуса зі словами: «Ми раби твої». Ісус спитав їх: «Хто ви і звідки ви прийшли?»

[9] Responderam-lhe: Teus servos vieram de uma terra mui distante, por causa do nome do SENHOR, teu Deus; porquanto ouvimos a sua fama e tudo quanto fez no Egito;

[9]На те вони відповіли: «Раби твої прийшли з далекої країни, щоби вшанувати Господа Бога Твого». Бо почули ми про Нього, і про все, що зробив Він у Єгипті.

[10] e tudo quanto fez aos dois reis dos amorreus que estavam dalém do Jordão, Seom, rei de Hesbom, e Ogue, rei de Basã, que estava em Astarote.

[10]Ми почули й про те, що зробив Він із двома аморійськими царями, що жили на Схід від ріки Йордан: з Сихоном, царем хешбонським, і з Оґом, царем башанським, що жив в Аштароті.

[11] Pelo que nossos anciãos e todos os moradores da nossa terra nos disseram: Tomai convosco provisão alimentar para o caminho, e ide ao encontro deles, e dizei-lhes: Somos vossos servos; fazei, pois, agora, aliança conosco.

[11]Тож старійшини і всі мешканці нашої землі наказали нам: «Візьміть запаси харчів і підіть зустріньтеся з ними. Скажіть їм: „Ми раби ваші, хочемо укласти тепер з вами Угоду”.

[12] Este nosso pão tomamos quente das nossas casas, no dia em que saímos para vir ter convosco; e ei-lo aqui, agora, já seco e bolorento;

[12]Ось хліб наш! Він був ще теплий у той день, як залишали ми свої домівки, щоб зустрітися з вами. А тепер, подивіться, він став сухий і пліснявий.

[13] e estes odres eram novos quando os enchemos de vinho; e ei-los aqui já rotos; e estas nossas vestes e estas nossas sandálias já envelheceram, por causa do mui longo caminho.

[13]А це наші бурдюки, які ми наповнили молодим вином, а тепер вони геть драні. А це вбрання і взуття зносилося від довгої дороги».

[14] Então, os israelitas tomaram da provisão e não pediram conselho ao SENHOR.

[14]І воїни взяли трохи їхніх харчів, а в Господа поради не спитались.

[15] Josué concedeu-lhes paz e fez com eles a aliança de lhes conservar a vida; e os

[15]Й Ісус погодився на мир з ними. Він уклав з ними Угоду про те, що залишить їм життя. А вожді народу ізраїльського поклялися й присягнули їм.

príncipes da congregação lhes prestaram juramento.

16 Ao cabo de três dias, depois de terem feito a aliança com eles, ouviram que eram seus vizinhos e que moravam no meio deles.

17 Pois, partindo os filhos de Israel, chegaram às cidades deles ao terceiro dia; suas cidades eram Gibeão, Cefira, Beerote e Quiriate-Jearim.

18 Os filhos de Israel não os feriram, porquanto os príncipes da congregação lhes juraram pelo SENHOR, Deus de Israel; pelo que toda a congregação murmurou contra os príncipes.

19 Então, todos os príncipes disseram a toda a congregação: Nós lhes juramos pelo SENHOR, Deus de Israel; por isso, não podemos tocar-lhes.

20 Isto, porém, lhes faremos: Conservar-lhes-emos a vida, para que não haja grande ira sobre nós, por causa do juramento que já lhes fizemos.

21 Disseram-lhes, pois, os príncipes: Vivam. E se tornaram rachadores de lenha e tiradores de água para toda a congregação, como os príncipes lhes haviam dito.

22 Chamou-os Josué e disse-lhes: Por que nos enganastes, dizendo: Habitamos mui longe de vós, sendo que viveis em nosso meio?

23 Agora, pois, sois malditos; e dentre vós nunca deixará de haver escravos,

16А три дні по тому ізраїльтяни довідалися, що ґівеонці — їхні сусіди, що вони селяться просто серед ізраїльської землі.

17Тож ізраїльтяни рушили в путь і прийшли на третій день до їхніх міст. А ті міста були Ґівеон, Кефіра, Беерот і Киріат-Єарим.

Доля ґівеонців

18Але ізраїльтяни не напали на них, бо ж вожді колін поклялися їм іменем Господа Бога Ізраїлю. А весь люд почав ремствувати проти вождів своїх.

19Та всі вожді сказали народу: «Ми поклялися їм іменем Господа, Бога Ізраїлю. Тож ми не можемо заподіяти їм зло.

20А ось що ми їм зробимо. Ми залишимо їм життя, щоб не впав на нас гнів Господній за те, що зламали клятву свою».

21Вожді сказали людям: «Хай живуть!» То ґівеонці стали дроворубами та водоносами для всієї ізраїльської спільноти, як і наказали їм вожді.

22Ісус скликав Ґівеонців і запитав їх: «Навіщо ви обдурили нас, сказавши: „Ми з дуже далеких від вас країв", — якщо насправді ви мешкаєте серед нас?

23А тепер, нехай паде прокляття на вас! І будуть гідні з вас тільки раби, що дрова рубатимуть і водуноситимуть для дому Господа мого».

rachadores de lenha e tiradores de água para a casa do meu Deus.

24 Então, responderam a Josué: É que se anunciou aos teus servos, como certo, que o SENHOR, teu Deus, ordenara a seu servo Moisés que vos desse toda esta terra e destruísse todos os moradores dela diante de vós. Por isso, tememos muito por nossa vida por causa de vós e fizemos assim.

25 Eis que estamos na tua mão; trata-nos segundo te parecer bom e reto.

26 Assim lhes fez e livrou-os das mãos dos filhos de Israel; e não os mataram.

27 Naquele dia, Josué os fez rachadores de lenha e tiradores de água para a congregação e para o altar do SENHOR, até ao dia de hoje, no lugar que Deus escolhesse.

24Вони відповіли Ісусу: «Нам було сказано, що Господь, Бог твій, наказав Мойсею, рабу Своєму, віддати тобі всі землі й знищити до твого приходу всіх людей, що живуть у тім краї. Тож бо перелякалися ми за життя своє і так і вчинили.

25Тепер же ми у владі Твоїй. Тож роби те, що ти вважаєш правильним і справедливим».

26Тож Ісус врятував едеонців, зробивши з них рабів, та ізраїльтяни їх не повбивали.

27І відтоді зробив їх Ісус дроворубами й водоносами, що працювали на ізраїльтян і обслуговували вівтар Божий у призначеному Господом місці. Отож рабами вони є й понині.

Josué 10

Gibeão sitiada por cinco reis

1 Tendo Adoni-Zedeque, rei de Jerusalém, ouvido que Josué tomara a Ai e a havia destruído totalmente e feito a Ai e ao seu rei como fizera a Jericó e ao seu rei e que os moradores de Gibeão fizeram paz com os israelitas e estavam no meio deles,

2 temeu muito; porque Gibeão era cidade grande como uma das cidades reais e ainda maior do que Ai, e todos os seus homens eram valentes.

3 Pelo que Adoni-Zedeque, rei de Jerusalém, enviou mensageiros a Hoão, rei de Hebrom, e a Pirã, rei de Jarmute, e a Jafia, rei de Laquis, e a Debir, rei de Eglom, dizendo:

Книга Ісуса Навина 10

П'ятеро царів вирушають проти Ісуса

1Почув Адоніцедек, цар єрусалимський, що Ісус захопив Аї, що він ущент зруйнував його, а також про те, що зробив він з Єрихоном та його царем, а ще й про те, що люди Ґівеона (а жили вони поруч) уклали мир з Ізраїлем.

2І сам він, і люди його жахнулися. Бо ж Ґівеон був великим містом, подібним царським містам, і був він навіть більше за Аї, і всі чоловіки в ньому були добрими воїнами.

3Отож Адоніцедек, цар єрусалимський, направив послання Гогаму, цареві хевронському, Піраму, цареві ярмутському, Яфії, цареві лахиському, Девіру, цареві еґлонському:

[4] Subi a mim e ajudai-me; firamos Gibeão, porquanto fez paz com Josué e com os filhos de Israel.

[4]«Прийдіть і допоможіть мені напасти на Ґівеон, бо уклали ґівеонці мир з Ісусом та ізраїльтянами».

[5] Então, se ajuntaram e subiram cinco reis dos amorreus, o rei de Jerusalém, o rei de Hebrom, o rei de Jarmute, o rei de Laquis e o rei de Eglom, eles e todas as suas tropas; e se acamparam junto a Gibeão e pelejaram contra ela.

[5]Тоді п'ять амрійських царів: єрусалимський, хевронський, ярмутський, лахиський та еґлонський зібрали свої війська, щоб виступити разом. Вони обклали Ґівеон і пішли на нього війною.

Josué socorre a Gibeão

[6] Os homens de Gibeão mandaram dizer a Josué, no arraial de Gilgal: Não retires as tuas mãos de teus servos; sobe apressadamente a nós, e livra-nos, e ajuda-nos, pois todos os reis dos amorreus que habitam nas montanhas se ajuntaram contra nós.

[6]Тоді мешканці Гівеона відрядили посланців до Ісуса в табір у Ґілґал з такими словами: «Не полиш нас, рабів своїх. Приходь швидко і врятуй нас, допоможи нам, бо царі аморійські, які живуть у гірській місцевості, зібралися й разом виступили проти нас».

[7] Então, subiu Josué de Gilgal, ele e toda a gente de guerra com ele e todos os valentes.

[7]Тож Ісус виступив із Ґілґала з усією армією, з кращими воїнами.

Коли сонце зупинилося на небі

[8] Disse o SENHOR a Josué: Não os temas, porque nas tuas mãos os entreguei; nenhum deles te poderá resistir.

[8]Господь сказав Ісусу: «Не бійся їх, Я віддам їх у Твої руки. Ти переможеш. Жоден перед тобою не встоїть».

[9] Josué lhes sobreveio de repente, porque toda a noite veio subindo desde Gilgal.

[9]Всю ніч ішов Ісус із Ґілґала й напав на ворогів зненацька.

[10] O SENHOR os conturbou diante de Israel, e os feriu com grande matança em Gibeão, e os foi perseguindo pelo caminho que sobe a Bete-Horom, e os derrotou até Azeca e Maquedá.

[10]Господь посіяв між них страшну паніку. Ізраїльтяни одержали велику перемогу під Ґівеоном. І погнали їх ізраїльтяни дорогою, що веде в гори, аж ген до Бет-Горона і били їх протягом усієї гонитви до Азеки і Маккеди.

[11] Sucedeu que, fugindo eles de diante de Israel, à descida de Bete-Horom, fez o SENHOR cair do céu sobre eles grandes pedras, até Azeca, e morreram. Mais foram os que morreram pela chuva de

[11]А як втікали вони від ізраїльтян по дорозі з Бет-Горона до Азеки, Господь наслав на них кам'яний град з небес. І всіх повбивало. Більше людей загинуло від того граду, ніж від мечів ізраїльських.

pedra do que os mortos à espada pelos filhos de Israel.

O sol e a lua são detidos

[12] Então, Josué falou ao SENHOR, no dia em que o SENHOR entregou os amorreus nas mãos dos filhos de Israel; e disse na presença dos israelitas: Sol, detém-te em Gibeão, e tu, lua, no vale de Aijalom.

[12]І тоді звернувся Ісус до Господа і було це того дня, коли Господь віддав аморійців ізраїльтянам. І сказав він перед усім людом Ізраїля: «О сонце, зупинись над Ґівеоном. І Місяцю, стій над долиною Айжалонською».

[13] E o sol se deteve, e a lua parou até que o povo se vingou de seus inimigos. Não está isto escrito no Livro dos Justos? O sol, pois, se deteve no meio do céu e não se apressou a pôr-se, quase um dia inteiro.

[13]І Сонце стало, і Місяць зупинився, і були нерухомі, аж поки сини Ізраїля не перемогли ворогів своїх. Хіба не так записано в книзі Яшар? Сонце зупинилося посеред неба і нерухомо стояло цілий день.

[14] Não houve dia semelhante a este, nem antes nem depois dele, tendo o SENHOR, assim, atendido à voz de um homem; porque o SENHOR pelejava por Israel.

[14]Ніколи такого не траплялося ні до, ні після, щоб Господь послухався людину. Бо то Господь воював за Ізраїль.

Страта п’яти царів

[15] Voltou Josué, e todo o Israel com ele, ao arraial, a Gilgal.

[15]Потім Ісус повернувся до свого табору в Ґілґалі з усіма ізраїльтянами.

Josué prende os cinco reis e mata-os

[16] Aqueles cinco reis, porém, fugiram e se esconderam numa cova em Maquedá.

[16]П’ятеро ж тих царів утекли й переховувалися в печері Маккеда.

[17] E anunciaram a Josué: Foram achados os cinco reis escondidos numa cova em Maquedá.

[17]Ісусу доповіли: «Ми знайшли п’ятьох царів, що переховуються в печері Маккеда».

[18] Disse, pois, Josué: Rolai grandes pedras à boca da cova e ponde junto a ela homens que os guardem; porém vós não vos detenhais;

[18]Ісус сказав так: «Треба завалити великим камінням вхід до печери й поставити вартових.

[19] persegui os vossos inimigos e matai os que vão ficando atrás; não os deixeis entrar nas suas cidades, porque o SENHOR, vosso Deus, já vo-los entregou nas vossas mãos.

[19]Самі ж там не лишайтеся. Переслідуйте ворогів своїх, нападайте на них ззаду. Не дайте їм увійти в їхні міста, бо Господь наш перемогу над ними нам віддав».

[20] Tendo Josué e os filhos de Israel acabado de os ferir com mui grande

[20]Ісус та ізраїльтяни безжалісно розгромили ворога, розбили його

matança, até consumi-los, e tendo os restantes que deles ficaram entrado nas cidades fortificadas,

вщент, хоча декому вдалося втекти й проникнути в свої укріплені міста.

21 voltou todo o povo em paz ao acampamento a Josué, em Maquedá; não havendo ninguém que movesse a língua contra os filhos de Israel.

21І коли люди Ізраїля повернулися благополучно до Ісуса в табір у Маккеді, ніхто й кривого слова не смів сказати проти ізраїльтян.

22 Depois, disse Josué: Abri a boca da cova e dali trazei-me aqueles cinco reis.

22Тоді Ісус наказав: «Відкрийте вхід до печери й приведіть Мені з тієї печери п'ятьох царів».

23 Fizeram, pois, assim e da cova lhe trouxeram os cinco reis: o rei de Jerusalém, o de Hebrom, o de Jarmute, o de Laquis e o de Eglom.

23Так вони й зробили. І привели до Нього з тієї печери п'ятьох царів: єрусалимського, хевронського, ярмутського, лахиського та еґлонського.

24 Trazidos os reis a Josué, chamou este todos os homens de Israel e disse aos capitães do exército que tinham ido com ele: Chegai, ponde o pé sobre o pescoço destes reis. E chegaram e puseram os pés sobre os pescoços deles.

24Коли тих царів привели до Ісуса, то скликав Він усіх ізраїльтян і наказав своїм воєначальникам: «Підійдіть ближче й поставте ноги їм на шиї». То вони попідходили й поставили ноги на шиї царів.

25 Então, Josué lhes disse: Não temais, nem vos atemorizeis; sede fortes e corajosos, porque assim fará o SENHOR a todos os vossos inimigos, contra os quais pelejardes.

25А Ісус сказав їм: «Не бійтеся й не лякайтеся. Будьте мужні й відважні, бо так Господь робитиме з усіма вашими ворогами, з якими ви будете битися».

26 Depois disto, Josué, ferindo-os, os matou e os pendurou em cinco madeiros; e ficaram eles pendentes dos madeiros até à tarde.

26Після слів цих Ісус вбив царів і повісив їх на п'яти деревах, де вони висіли аж до вечора.

27 Ao pôr-do-sol, deu Josué ordem que os tirassem dos madeiros; e lançaram-nos na cova onde se tinham escondido e, na boca da cova, puseram grandes pedras que ainda lá se encontram até ao dia de hoje.

27А як зайшло сонце, Ісус наказав зняти їх з дерев і кинути в ту саму печеру, де вони переховувалися. Потім вхід до печери закидали великим камінням, яке там лежить і досі.

Josué vence mais sete reis

Завоювання південної Палестини

28 No mesmo dia, tomou Josué a Maquedá e a feriu à espada, bem como ao seu rei;

28Того дня Ісус захопив Маккеду. Він повбивав увесь народ і їхнього царя. Він

destruiu-os totalmente e a todos os que nela estavam, sem deixar nem sequer um. Fez ao rei de Maquedá como fizera ao rei de Jericó.

ущент розбив їх і знищив усе живе. Жодної живої душі не лишилося у місті. З царем Маккеди він вчинив так само, як і з царем Єрихона.

29 Então, Josué, e todo o Israel com ele, passou de Maquedá a Libna e pelejou contra ela.

29Ісус з усім ізраїльським людом пішов з Маккеди до Ливни й напав на це місто.

30 E o SENHOR a deu nas mãos de Israel, a ela e ao seu rei, e a feriu à espada, a ela e todos os que nela estavam, sem deixar nem sequer um. Fez ao seu rei como fizera ao rei de Jericó.

30Господь віддав Ізраїлю це місто та його царя. Ізраїльтяни повбивали всіх, жодного в живих не лишивши, а з царем вчинили так само, як і з царем Єрихона.

31 Então, Josué, e todo o Israel com ele, passou de Libna a Laquis, sitiou-a e pelejou contra ela;

31Потім Ісус з усіма ізраїльтянами попрямував з Ливни до Лахиша. І став табором біля нього, а потім атакував.

32 e o SENHOR deu Laquis nas mãos de Israel, que, no dia seguinte, a tomou e a feriu à espada, a ela e todos os que nela estavam, conforme tudo o que fizera a Libna.

32Віддав Господь Ізраїлю перемогу над Лахишом, тож наступного дня захопили вони його. Як і в Ливні, вони повбивали усіх.

33 Então, Hoão, rei de Gezer, subiu para ajudar Laquis; porém Josué o feriu, a ele e o seu povo, sem deixar nem sequer um.

33Тоді на допомогу Лахишу виступив цар Хорам ґезерський, але Ісус розгромив його та його військо, нікого в живих не залишив.

34 E Josué, e todo o Israel com ele, passou de Laquis a Eglom, e a sitiaram e pelejaram contra ela;

34Потім Ісус з усім народом ізраїльським попрямував з Лахиша до Еґлона, обложив і атакував його.

35 e, no mesmo dia, a tomaram e a feriram à espada; e totalmente destruíram os que nela estavam, conforme tudo o que fizeram a Laquis.

35Того ж дня вони його й захопили, вбили всіх людей і знищили все живе, як і в Лахиші.

36 Depois, Josué, e todo o Israel com ele, subiu de Eglom a Hebrom, e pelejaram contra ela;

36Тоді Ісус з ізраїльтянами пішов з Еґлона до Хеврона і розпочав проти цього міста битву

37 e a tomaram e a feriram à espada, tanto o seu rei como todas as suas cidades e

37і захопив його. Вони вбили царя і всіх людей цього міста й навколишніх поселень, не лишивши жодної живої

todos os que nelas estavam, sem deixar nem sequer um, conforme tudo o que fizeram a Eglom; e Josué executou a condenação contra ela e contra todos os que nela estavam.

душі, точнісінько як в Еґлоні. Він ущент зруйнував місто, не лишивши нічого живого.

[38] Então, Josué, e todo o Israel com ele, voltou a Debir e pelejou contra ela;

[39] e tomou-a com o seu rei e todas as suas cidades e as feriu à espada; todos os que nelas estavam, destruiu-os totalmente sem deixar nem sequer um; como fizera a Hebrom, a Libna e a seu rei, também fez a Debir e a seu rei.

[38-39]Потім Ісус та ізраїльтяни повернулися до Девіра й, напавши на місто, захопили його разом з його царем, захопили навколишні поселення. І все живе було вбито і геть знищено, живим ніхто не лишився. Ісус зробив із Девіром та його царем те саме, що вчинив у Хевроні, і так як вчинив він з Ливною та її царем.

[40] Assim, feriu Josué toda aquela terra, a região montanhosa, o Neguebe, as campinas, as descidas das águas e todos os seus reis; destruiu tudo o que tinha fôlego, sem deixar nem sequer um, como ordenara o SENHOR, Deus de Israel.

[40]Ісус переміг увесь край: гори, Неґев, західні підгір'я, схили та всіх тамтешніх царів. Жодного живого не залишилося. Він геть знищив усе живе, як Господь Бог Ізраїлю й наказував.

[41] Feriu-os Josué desde Cades-Barnéia até Gaza, como também toda a terra de Gósen até Gibeão.

[41]Отож Ісус розгромив усіх від Кадеш-Барнеа аж до Ґази, по всій землі Ґошена аж до Ґівеона.

[42] E, de uma vez, tomou Josué todos estes reis e as suas terras, porquanto o SENHOR, Deus de Israel, pelejava por Israel.

[42]Ісус захопив усіх тих царів і землі їхні одним походом, бо Господь Бог Ізраїлю воював на боці Ізраїлю.

[43] Então, Josué, e todo o Israel com ele, voltou ao arraial em Gilgal.

[43]Потім Ісус і всі ізраїльтяни повернулися у табір під Ґілґалом.

Josué 11

Outras vitórias de Josué

[1] Tendo Jabim, rei de Hazor, ouvido isto, enviou mensageiros a Jobabe, rei de Madom, e ao rei Sinrom, e ao rei Acsafe,

[2] e aos reis que estavam ao norte, na região montanhosa, na Arabá, ao sul de

Книга Ісуса Навина 11

Розгром північних міст

[1-2]Як почув про це Явін, цар хазорський, то послав він до Йовава, царя мадонського, до царя шимронського, до царя ахшафського і до всіх царів, що жили на півночі в горах та в пустелі, на південь від озера Кіннерет, і в західному підгір'ї, і в Нафот-Дорі на заході,

Quinerete, nas planícies e nos planaltos de Dor, do lado do mar,

3 aos cananeus do oriente e do ocidente: aos amorreus, aos heteus, aos ferezeus, aos jebuseus nas montanhas e aos heveus ao pé do Hermom, na terra de Mispa.

3до ханаанців на сході й на заході до амореїв, хиттитів, перизійців, до євуситів у гори, і до хивійців, що жили під горою Хермон у землі Міцпа.

4 Saíram, pois, estes e todas as suas tropas com eles, muito povo, em multidão como a areia que está na praia do mar, e muitíssimos cavalos e carros.

4Вирушили вони величезним військом, зібрали всі свої сили. Були їх воїни численні, як пісок на морському березі. Мали вони багато коней та колісниць.

5 Todos estes reis se ajuntaram, e vieram, e se acamparam junto às águas de Merom, para pelejarem contra Israel.

5Усі ті царі зустрілися в призначеному місці й розбили спільний табір при озері Мером, щоб разом виступити проти Ізраїлю.

6 Disse o SENHOR a Josué: Não temas diante deles, porque amanhã, a esta mesma hora, já os terás traspassado diante dos filhos de Israel; os seus cavalos jarretarás e queimarás os seus carros.

6Господь сказав Ісусу: «Не бійся їх, бо завтра по цій порі я віддам їх у руки ізраїльтян і всіх їх буде вбито. А ви мусте перерізати жили їхнім коням і спалити їхні колісниці».

7 Josué, e todos os homens de guerra com ele, veio apressadamente contra eles às águas de Merom, e os atacaram.

7Отож Ісус зі своїм військом виступив і напав на них зненацька при водах Мерома.

8 O SENHOR os entregou nas mãos de Israel; e os feriram e os perseguiram até à grande Sidom, e até Misrefote-Maim, e até ao vale de Mispa, ao oriente; feriram-nos sem deixar nem sequer um.

8І віддав Господь їх у руки ізраїльтян. Ті атакували їх і погнали аж до Великого Сидона і Місрефот-Маїму, а на схід аж до долини Міцпа. І били вони їх, аж поки не знищили.

9 Fez-lhes Josué como o SENHOR lhe dissera; os seus cavalos jarretou e os seus carros queimou.

9Ісус усе зробив так, як наказав Господь. Він поперерізав жили їхнім коням і поспалював їхні колісниці.

10 Nesse mesmo tempo, voltou Josué, tomou a Hazor e feriu à espada o seu rei, porquanto Hazor, dantes, era a capital de todos estes reinos.

10Тим часом Ісус повернувся й захопив Хазора. І зарубав Ісус їхнього царя мечем. Хазор стояв на чолі об'єднаних царів, що виступили проти Ізраїлю.

[11] A todos os que nela estavam feriram à espada e totalmente os destruíram, e ninguém sobreviveu; e a Hazor queimou.

[12] Josué tomou todas as cidades desses reis e também a eles e os feriu à espada, destruindo-os totalmente, como ordenara Moisés, servo do SENHOR.

[13] Tão-somente não queimaram os israelitas as cidades que estavam sobre os outeiros, exceto Hazor, a qual Josué queimou.

[14] E a todos os despojos destas cidades e ao gado os filhos de Israel saquearam para si; porém a todos os homens feriram à espada, até que os destruíram; e ninguém sobreviveu.

[15] Como ordenara o SENHOR a Moisés, seu servo, assim Moisés ordenou a Josué; e assim Josué o fez; nem uma só palavra deixou de cumprir de tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés.

[16] Tomou, pois, Josué toda aquela terra, a saber, a região montanhosa, todo o Neguebe, toda a terra de Gósen, as planícies, a Arabá e a região montanhosa de Israel com suas planícies;

[17] desde o monte Halaque, que sobe a Seir, até Baal-Gade, no vale do Líbano, ao pé do monte Hermom; também tomou todos os seus reis, e os feriu, e os matou.

[18] Por muito tempo, Josué fez guerra contra todos estes reis.

[19] Não houve cidade que fizesse paz com os filhos de Israel, senão os heveus,

[11]Від меча ізраїльтян загинуло все живе. Жодної душі не лишилося. А місто Ісус спалив.

[12]Ісус захопив усі міста царські та їхніх царів. І всі вони загинули від меча Його, як і наказав був Мойсей слуга Господній.

[13]Але ізраїльтяни не спалили ті міста, що стояли на узвишшях, крім Хазора, яке спалив сам Ісус.

[14]Усе добро, що було в тих містах, і худобу ізраїльтяни взяли собі. А людей усіх понищили до одного. Жодної живої душі не лишилося.

[15]Ісус усе зробив саме так, як Господь звелів слузі своєму Мойсею, а Мойсей наказав Ісусу. Отож Ісус виконав усе точнісінько так, як Господь наказав Мойсею.

[16-17]Ісус захопив усі верховинні землі, увесь Неґев, і землі Ґошена, західне підгір'я, Арав (Йорданську долину), Ізраїльську гору з її підніжжям, від гори Халак, що сягає Сеїру, і аж до Баал-Ґаду в Ливанській долині під горою Хермон. І схопив Ісус усіх їхніх царів і стратив усіх.

[18]Довго Ісус воював з усіма тими царями.

[19]Жодне місто не піддалося миром ізраїльтянам, окрім хивійців, що мешкали в Ґівеоні. Ізраїльтяни усіх захоплювали війною.

moradores de Gibeão; por meio de guerra, as tomaram todas.

[20] Porquanto do SENHOR vinha o endurecimento do seu coração para saírem à guerra contra Israel, a fim de que fossem totalmente destruídos e não lograssem piedade alguma; antes, fossem de todo destruídos, como o SENHOR tinha ordenado a Moisés.

[20]Бо то Сам Господь укріпив їхні серця й надав рішучості на війну проти Ізраїлю. Тож були вони винищені ізраїльтянами до ноги, як Господь наказав Мойсею.

[21] Naquele tempo, veio Josué e eliminou os anaquins da região montanhosa, de Hebrom, de Debir, de Anabe, e de todas as montanhas de Judá, e de todas as montanhas de Israel; Josué os destruiu totalmente com as suas cidades.

[21]На той час Ісус пішов і знищив анакійців, що мешкали у горах, в Хевроні, Девірі й Анаві, в усіх горах юдейських і в усіх горах ізраїльських. Ісус вигубив їх до ноги з усіма їхніми містами.

[22] Nem um dos anaquins sobreviveu na terra dos filhos de Israel; somente em Gaza, em Gate e em Asdode alguns subsistiram.

[22]Жодного анакійця не лишилося на ізраїльській землі. Дехто лишився ще в Ґазі, Ґаті та Ашдоді.

[23] Assim, tomou Josué toda esta terra, segundo tudo o que o SENHOR tinha dito a Moisés; e Josué a deu em herança aos filhos de Israel, conforme as suas divisões e tribos; e a terra repousou da guerra.

[23]Отож Ісус захопив усі землі, як Господь наказав Мойсею. І роздав Ісус землі у власність ізраїльтянам, відповідно до колін. І запанував мир тоді у всьому краї.

Josué 12

Os reis vencidos por Moisés

[1] São estes os reis da terra, aos quais os filhos de Israel feriram, de cujas terras se apossaram dalém do Jordão para o nascente, desde o ribeiro de Arnom até ao monte Hermom e toda a planície do oriente:

[2] Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom e dominava desde Aroer, que está à beira do vale de Arnom, e desde o meio

Книга Ісуса Навина 12

Царі земель, підкорених Ізраїлем

[1]Ось царі, яких ізраїльтяни розбили і чиї землі вони підкорили. Вони посіли землі по той бік ріки Йордан на схід, від ріки Арнон до гори Хермон і всю східну частину Араву (Йорданської долини).

[2]Сихон аморійський царював у Хешбоні. Він правив землями від Ароера, що на березі ріки Арнон, і аж до середини долини і також половиною Гілеаду, аж

do vale e a metade de Gileade até ao ribeiro de Jaboque, limite dos filhos de Amom;

до ріки Яввок, що на кордоні з аммонійцями.

[3] desde a campina até ao mar de Quinerete, para o oriente, e até ao mar da Campina, o mar Salgado, para o oriente, pelo caminho de Bete-Jesimote; e desde o sul abaixo de Asdote-Pisga.

[3]Він також панував над східною частиною Йорданської долини від Ґалилейського озера до Мертвого (Солоного) моря, до Бет-Єшимоту, і на південь до підгір'їв Пізґи.

[4] Como também o limite de Ogue, rei de Basã, que havia ficado dos refains e que habitava em Astarote e em Edrei;

[4]І край царя Оґа башанського, останнього з рефаїв, який панував в Аштароті та Едреї.

[5] e dominava no monte Hermom, e em Salca, e em toda a Basã, até ao limite dos gesuritas e dos maacatitas, e metade de Gileade, limite de Seom, rei de Hesbom.

[5]Він правив над горою Хермон, Салхою і над усім Башаном аж до кордону ґешуритського і маакейського, над половиною Ґілеаду аж до межі з землями Сихона, царя хешбонського.

[6] Moisés, servo do SENHOR, e os filhos de Israel feriram a estes; e Moisés, servo do SENHOR, deu esta terra em possessão aos rubenitas, aos gaditas e à meia tribo de Manassés.

[6]Мойсей, слуга Господній, та ізраїльтяни розгромили, та віддали землі ті у володіння колінам Рувима і Ґада та половині коліна Манассії.

Os reis vencidos por Josué

[7] São estes os reis da terra aos quais Josué e os filhos de Israel feriram daquém do Jordão, para o ocidente, desde Baal-Gade, no vale do Líbano, até ao monte Halaque, que sobe a Seir, e cuja terra Josué deu em possessão às tribos de Israel, segundo as suas divisões,

[7]Ісус та ізраїльтяни також розбили царів на захід від ріки Йордан, від Ваал-Ґада у Ливанській долині до гори Халак, що простирається до Сеїру. І віддав Ісус ці землі у власність ізраїльтянам відповідно до поділу на коліна.

[8] a saber, o que havia na região montanhosa, nas planícies, na Arabá, nas descidas das águas, no deserto e no Neguebe, onde estava o heteu, o amorreu, o cananeu, o ferezeu, o heveu e o jebuseu:

[8]Йдеться про гори, західне передгір'я, долину Арав, пустелю Неґев, землі хиттитів, аморійців, ханаанців, перизійців, хивійців та євуситів:

[9] o rei de Jericó, um; o de Ai, que está ao lado de Betel, outro;

[9]Цар Єрихона, цар Аї, коло Бетела,

[10] o rei de Jerusalém, outro; o rei de Hebrom, outro;

[10]Цар Єрусалима, цар Хеврона,

[11] o rei de Jarmute, outro; o de Laquis, outro;

[11]Цар Ярмута, цар Лахиша,

[12] o rei de Eglom, outro; o de Gezer, outro;

[12]Цар Еґлона, цар Ґезера,

[13] o rei de Debir, outro; o de Geder, outro;

[13]Цар Девіра, цар Ґедера,

[14] o rei de Horma, outro; o de Arade, outro;

[14]Цар Хорми, цар Арада,

[15] o rei de Libna, outro; o de Adulão, outro;

[15]Цар Ливни, цар Адуллама,

[16] o rei de Maquedá, outro; o de Betel, outro;

[16]Цар Маккеди, цар Бетела,

[17] o rei de Tapua, outro; o de Héfer, outro;

[17]Цар Таппуа, цар Хефера,

[18] o rei de Afeca, outro; o de Lasarom, outro;

[18]Цар Афека, цар Шарона,

[19] o rei de Madom, outro; o de Hazor, outro;

[19]Цар Мадона, цар Хазора,

[20] o rei de Sinrom-Merom, outro; o de Acsafe, outro;

[20]Цар Шимрон-Мерона, цар Ахшафа,

[21] o rei de Taanaque, outro; o de Megido, outro;

[21]Цар Таанаха, цар Меґіддо,

[22] o rei de Quedes, outro; o de Jocneão do Carmelo, outro;

[22]Цар Кедеша, цар Йокнеама кармельського,

[23] o rei de Dor, em Nafate-Dor, outro; o de Goim, em Gilgal, outro;

[23]Цар Дора при Нафат-Дорі, цар Ґоїм ґілґальський,

[24] o rei de Tirza, outro; ao todo, trinta e um reis.

[24]Цар Тирци. Усіх царів було тридцять один.

Josué 13

As terras ainda não conquistadas

[1] Era Josué, porém, já idoso, entrado em dias; e disse-lhe o SENHOR: Já estás velho, entrado em dias, e ainda muitíssima terra ficou para se possuir.

Книга Ісуса Навина 13

Про землі, ще не завойовані

[1]Коли Ісус постарів, Господь сказав йому: «Ти вже в дуже похилому віці, а чимало земель іще не завойовано.

[2] Esta é a terra ainda não conquistada: todas as regiões dos filisteus e toda a Gesur;

[3] desde Sior, que está defronte do Egito, até ao limite de Ecrom, para o norte, que se considera como dos cananeus; cinco príncipes dos filisteus: o de Gaza, o de Asdode, o de Asquelom, o de Gate e o de Ecrom;

[4] ao sul, os aveus, também toda a terra dos cananeus e Meara, que é dos sidônios, até Afeca, ao limite dos amorreus;

[5] e ainda a terra dos gibleus e todo o Líbano, para o nascente do sol, desde Baal-Gade, ao pé do monte Hermom, até à entrada de Hamate;

[6] todos os que habitam nas montanhas desde o Líbano até Misrefote-Maim, todos os sidônios; eu os lançarei de diante dos filhos de Israel; reparte, pois, a terra por herança a Israel, como te ordenei.

[7] Distribui, pois, agora, a terra por herança às nove tribos e à meia tribo de Manassés.

[8] Com a outra meia tribo, os rubenitas e os gaditas já receberam a sua herança dalém do Jordão, para o oriente, como já lhes tinha dado Moisés, servo do SENHOR.

[9] Começando com Aroer, que está à borda do vale de Arnom, mais a cidade que está no meio do vale, todo o planalto de Medeba até Dibom;

[10] e todas as cidades de Seom, rei dos amorreus, que reinou em Hesbom, até ao limite dos filhos de Amom.

[2-4]Ще лишились такі землі: весь край филистимлян, уся Ґешуритська земля, від річки Шихор, що на сході Єгипту, до кордону з Екроном на півночі. А ще землі п'яти правителів филистимських у Ґазі, Ашдоді, Ашкелоні, Ґаті та Екроні, а також землі Аввіма на півдні. Також слід завоювати всі землі Ханаанські та Меару, що належить сидонянам, аж до Афеку, до самого кордону з аморійцями.

[5]І ще землі ґеваліїв, і весь Ливан на схід від Ваал-Ґазу, що біля підніжжя гори Хермон, аж до фортеці Лебо-Гамат.

Розподіл земель

[6]Усіх мешканців Сидона, що живуть у горах від Ливану до Місрефот-Маїму, Я сам змушу залишити землі перед синами Ізраїлю. Тільки розподіли землю у спадок, як Я наказував тобі.

[7]Отож поділи цю землю і віддай у володіння дев'яти колінам і половині коліна Манассіїного».

[8]Отож половина коліна Манассіїного, Рувимові й Ґадові успадкували землю, що її Мойсей, слуга Господній, дав їм на східному боці ріки Йордан.

[9]То були землі відАроера, що тягнеться вздовж ріки Арнон, і міста посеред долини, і все плато Медева аж до Дівона.

[10]То були також усі міста, де правив цар аморійський Сихон. А царював він у Хешбоні аж до кордону з аммонійцями.

[11] E Gileade, e o limite dos gesuritas, e o dos maacatitas, e todo o monte Hermom, e toda a Basã até Salca;

[11]То були й землі в Ґілеаді, в краях ґешуритському та маакейському, гора Хермон увесь Башан і Салха.

[12] todo o reino de Ogue, em Basã, que reinou em Astarote e em Edrei, que ficou do resto dos gigantes, o qual Moisés feriu e expulsou.

[12]Туди входило і все царство Оґа в Башані, який правив в Аштароті та Едреї і був одним з останніх рефаїв. Мойсей підкорив цей народ і забрав їхні землі.

[13] Porém os filhos de Israel não desapossaram os gesuritas, nem os maacatitas; antes, Gesur e Maacate permaneceram no meio de Israel até ao dia de hoje.

[13]Але ізраїльтяни не прогнали ґешурійців і маакатійців. Вони і понині живуть поміж ізраїльтян.

As heranças distribuídas por Moisés

[14] Tão-somente à tribo de Levi não deu herança; as ofertas queimadas do SENHOR, Deus de Israel, são a sua herança, como já lhe tinha dito.

[14]А коліну Левія Мойсей не дав землі. Але, як обіцяв, віддав їм усі офіри, що їх приносили Господу Богу Ізраїлю на вогні.

Рувимова частка

[15] Deu, pois, Moisés à tribo dos filhos de Rúben, segundo as suas famílias,

[15]Мойсей наділяв землею коліно Рувимове, родину за родиною.

[16] começando o seu território com Aroer, que está à borda do vale de Arnom, mais a cidade que está no meio do vale e todo o planalto até Medeba;

[16]Їм дісталася земля, що простяглася від Ароера вздовж ріки Арнон, місто посеред долини, і вся рівнина при Медеві.

[17] Hesbom e todas as suas cidades, que estão no planalto: Dibom, Bamote-Baal e Bete-Baal-Meom,

[18] Jaza, Quedemote, Mefaate;

[19] Quiriataim, Sibma, Zerete-Saar, no monte do vale;

[17-19]Сюди ж належав і Хешбон і всі невеличкі міста на рівнині: Дівон, Бамот-Ваал, Бет-Ваал-Меон, Ягаз, Кедемот, Мефаат, Кіріатаїм, Сівма, Церет Шахар, що на узвишші долини.

[20] Bete-Peor, as faldas de Pisga e Bete-Jesimote;

[20]Рувимові відійшли Бет-Пеор, що на схилах Пізґи, і Бет-Єшимот.

[21] e todas as cidades do planalto e todo o reino de Seom, rei dos amorreus, que reinou em Hesbom, a quem Moisés feriu, como também os príncipes de Midiã, Evi,

[21]То були всі міста на рівнині і все царство Сихона, царя аморійського, який правив у Хешбоні. Мойсей розгромив його, як і мидіанських правителів: Евія, Рекема, Зура, Гура та

Requém, Zur, Hur e Reba, príncipes de Seom, moradores da terra.

[22] Também os filhos de Israel mataram à espada Balaão, filho de Beor, o adivinho, com outros mais que mataram.

[23] A fronteira dos filhos de Rúben é o Jordão e suas imediações; esta é a herança dos filhos de Rúben, segundo as suas famílias: as cidades com suas aldeias.

[24] Deu Moisés a herança à tribo de Gade, a saber, a seus filhos, segundo as suas famílias.

[25] Foi o seu território: Jazer, todas as cidades de Gileade e metade da terra dos filhos de Amom, até Aroer, que está defronte de Rabá;

[26] desde Hesbom até Ramate-Mispa e Betonim; e desde Maanaim até ao limite de Debir;

[27] e, no vale: Bete-Arã, Bete-Ninra, Sucote e Zafom, o resto do reino de Seom, rei de Hesbom, mais o Jordão e suas imediações, até à extremidade do mar de Quinerete, dalém do Jordão, para o oriente.

[28] Esta é a herança dos filhos de Gade, segundo as suas famílias: as cidades com suas aldeias.

[29] Deu também Moisés herança à meia tribo de Manassés, segundo as suas famílias.

[30] Foi o seu território: começando com Maanaim, mais todo o Basã, todo o reino de Ogue, rei de Basã, e todas as aldeias de Jair, que estão em Basã, sessenta cidades;

Реву — князів Сихона, які жили на цій землі.

[22]Ізраїльтяни разом із іншими вбили й провидця Валаама, сина Беора.

[23]Отже, кордонами рувимців були береги ріки Йордан. Ці землі були віддані Рувимовим родинам разом із усіма містами й угіддями.

Ґадова частка

[24]Також кожному роду коліна Ґадового було надано землю.

[25-26]Їм дісталася земля Язера, усі міста Ґілеада й половина земель аммонійців, аж до Ароера, що на схід від Равви, й від Хешбона до Рамат-Міцпи та Бетоніма, і від Маганаїма до землі Девіра.

[27]І ще в долині Бет-Арам, Бет-Німра, Суккот і Цафон, решта царства Сихона, царя Хешбона, на східному боці ріки Йордан та її береги, аж до берегів Ґалилейського озера.

[28]Така спадщина була віддана родинам Ґада з усіма містами та угіддями.

Частка Манассієва

[29]Мойсей наділив землею і половину коліна Манассієвого, згідно його родам.

[30]Їм належали землі від Маганаїма, через увесь Башан, усе царство Оґа, царя башанського та всі поселення Яїра у Башані, всього шістдесят міст.

[31] e metade de Gileade, Astarote e Edrei, cidades do reino de Ogue, em Basã; estas foram dadas aos filhos de Maquir, filho de Manassés, a saber, à metade dos filhos de Maquir, segundo as suas famílias.

[32] São estas as heranças que Moisés repartiu nas campinas de Moabe, dalém do Jordão, na altura de Jericó, para o oriente.

[33] Porém à tribo de Levi Moisés não deu herança; o SENHOR, Deus de Israel, é a sua herança, como já lhes tinha dito.

[31]Їм відійшла й половина Ґілеада, Аштарот і Едреї, міста царства Оґа в Башані. Усі ці землі були віддані нащадкам Макіра, сина Манассії, половині синів макірієвих за їхніми родами.

[32]Оце ті землі, що їх роздав Мойсей у спадщину на рівнинах Моаву, по той бік Йордану, на схід від Єрихона.

[33]Та не наділив Мойсей спадщиною коліно Левія. Сам Господь Бог Ізраїля став їх спадщиною, як він і обіцяв їм.

Josué 14

A terra de Canaã distribuída por sorte

[1] São estas as heranças que os filhos de Israel tiveram na terra de Canaã, o que Eleazar, o sacerdote, e Josué, filho de Num, e os cabeças dos pais das tribos dos filhos de Israel lhes fizeram repartir

[2] por sorte da sua herança, como o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés, acerca das nove tribos e meia.

[3] Porquanto às duas tribos e meia já dera Moisés herança além do Jordão; mas aos levitas não tinha dado herança entre seus irmãos.

[4] Os filhos de José foram duas tribos, Manassés e Efraim; aos levitas não deram herança na terra, senão cidades em que habitassem e os seus arredores para seu gado e para sua possessão.

[5] Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel e repartiram a terra.

Josué dá Hebrom a Calebe

Книга Ісуса Навина 14

Розподіл земель, що на захід від Йордану

[1]Ось землі, одержані ізраїльтянами у спадщину на землі Ханаану, які священик Елеазар і Ісус, син Навина, та старійшини родів Ізраїлю розподілили між ними.

[2]Розподіл відбувався за жеребом між дев’ятьма колінами та половиною коліна Манассієвого, як і повелів був Господь через Мойсея.

[3]Оскільки Мойсей по той бік Йордану віддав землі у спадщину двом колінам: Рувимову та Ґадову і півколіну Манассієвому — а левитам не дав ніякого наділу.

[4]Від Йосипа пішло два коліна: Манассієве та Ефраїмове — а левити не одержали у спадщину ніякої землі, крім міст, де вони могли жити, та прилеглих пасовиськ для їхніх стад і отар.

[5]Ізраїльтяни зробили саме так, як звелів Господь Мойсею. Вони розподілили землі.

Частка Калева

[6] Chegaram os filhos de Judá a Josué em Gilgal; e Calebe, filho de Jefoné, o quenezeu, lhe disse: Tu sabes o que o SENHOR falou a Moisés, homem de Deus, em Cades-Barnéia, a respeito de mim e de ti.

[6]Якось до Ісуса у Ґілґал прийшли люди з коліна Юдиного, і Калев, син кенізіта Єфунне, сказав йому: «Ти знаєш, що Господь сказав Мойсею, людині Божій, про тебе і про мене у Кадеш-Барнеа.

[7] Tinha eu quarenta anos quando Moisés, servo do SENHOR, me enviou de Cades-Barnéia para espiar a terra; e eu lhe relatei como sentia no coração.

[7]Мені було сорок років, коли Мойсей, слуга Господа, послав мене з Кадеш-Барнеа розвідати землі. Повернувшись, я щиросердо про все доповів.

[8] Mas meus irmãos que subiram comigo desesperaram o povo; eu, porém, perseverei em seguir o SENHOR, meu Deus.

[8]Але інші, хто ходив зі мною, залякували народ своїми розповідями. Я ж цілком вірив Господу, Богу своєму.

[9] Então, Moisés, naquele dia, jurou, dizendo: Certamente, a terra em que puseste o pé será tua e de teus filhos, em herança perpetuamente, pois perseveraste em seguir o SENHOR, meu Deus.

[9]Того дня Мойсей пообіцяв мені: „Без сумніву, земля, яку ти розвідав, належатиме тобі й нащадкам твоїм назавжди, бо ти справді вірний Господу моєму Богу".

[10] Eis, agora, o SENHOR me conservou em vida, como prometeu; quarenta e cinco anos há desde que o SENHOR falou esta palavra a Moisés, andando Israel ainda no deserto; e, já agora, sou de oitenta e cinco anos.

[10]І ось подивися: Господь зберіг мені життя, як і сказав, ще на сорок п'ять років відтоді, як Господь сказав це Мойсею, доки ізраїльтяни блукали пустелею. І тепер я тут, і мені вісімдесят п'ять років.

[11] Estou forte ainda hoje como no dia em que Moisés me enviou; qual era a minha força naquele dia, tal ainda agora para o combate, tanto para sair a ele como para voltar.

[11]Я й зараз у силі, як і тоді, коли Мойсей посилав мене в розвідку. Моя сила й сьогодні та ж сама, що й тоді, я можу вирушити в бій і повернутися.

[12] Agora, pois, dá-me este monte de que o SENHOR falou naquele dia, pois, naquele dia, ouviste que lá estavam os anaquins e grandes e fortes cidades; o SENHOR,

[12]Тож віддай мені тепер той гірський край, що його обіцяв мені того дня Господь. Бо ти чув тоді, що анакійці живуть там, і в них великі укріплені міста. Та як Господь буде зі мною, я вижену їх звідти, як Господь і обіцяв».

porventura, será comigo, para os desapossar, como prometeu.

[13] Josué o abençoou e deu a Calebe, filho de Jefoné, Hebrom em herança.

[13]Тож Ісус благословив його і віддав Хеврон у володіння Калеву, сину Єфунне.

[14] Portanto, Hebrom passou a ser de Calebe, filho de Jefoné, o quenezeu, em herança até ao dia de hoje, visto que perseverara em seguir o SENHOR, Deus de Israel.

[14]Отож, Хеврон і сьогодні належить Калеву, сину кенізіта Єфунне і його нащадкам, бо він вірив і підкорявся Господу Богу Ізраїлю.

[15] Dantes o nome de Hebrom era Quiriate-Arba; este Arba foi o maior homem entre os anaquins. E a terra repousou da guerra.

[15](Раніше Хеврон називався Киріат-Арва, на честь видатного чоловіка з роду анакійців, якого звали Арва). Тоді на цій землі запанував мир.

Josué 15

As heranças das nove tribos e meia

A herança de Judá

Книга Ісуса Навина 15

Землі коліна Юдиного

[1] A sorte da tribo dos filhos de Judá, segundo as suas famílias, caiu para o sul, até ao limite de Edom, até ao deserto de Zim, até à extremidade do lado sul.

[1]Земля, яку, за жеребом, розділили між собою роди коліна Юдиного, простягалася на південь до кордону Едома, аж до пустелі Сін на самому півдні.

[2] Foi o seu limite ao sul, desde a extremidade do mar Salgado, desde a baía que olha para o sul;

[2]То південний кордон Юдиних земель тягнувся від південної затоки Мертвого моря.

[3] e sai para o sul, até à subida de Acrabim, passa a Zim, sobe do sul a Cades-Barnéia,

[3]Він сягав перевала Скорпіона, огинав Сін, тягнувся на південь до Кадеш-Барнеа, далі йшов через Хезрон до Аддара і звертав до Карки.

[4] passa por Hezrom, sobe a Adar e rodeia Carca; passa por Azmom e sai ao ribeiro do Egito; as saídas deste limite vão até ao mar; este será o vosso limite do lado sul.

[4]Південний кордон простягнувся через Азмон, вздовж Єгипетського потоку і виходив до Середземного моря.

[5] O limite, porém, para o oriente será o mar Salgado, até à foz do Jordão; e o limite para o norte será da baía do mar, começando com a embocadura do Jordão,

[5]Східним кордоном було Мертве море аж до гирла ріки Йордан. А на півночі він ішов від морської затоки у гирлі ріки Йордан і тягнувся до Бет-Хоґли.

[6] limite que sobe até Bete-Hogla e passa do norte a Bete-Arabá, subindo até à pedra de Boã, filho de Rúben,

[6]Кордон проходив на північ від Бет-Арави, сягала аж каменя Вогана, Рувимового сина.

[7] subindo ainda este limite a Debir desde o vale de Acor, olhando para o norte, rumo a Gilgal, a qual está à subida de Adumim, que está para o sul do ribeiro; daí, o limite passa até às águas de En-Semes; e as suas saídas estarão do lado de En-Rogel.

[7]Далі він ішов від долини Ахор до Девіра, а потім повертав на північ до Ґілґала, що навпроти Адуммимського узвишшя, на південь від потоку, далі тягнувся до Ен-Шемешу й закінчувався в Ен-Роґелі.

[8] Deste ponto sobe pelo vale do Filho de Hinom, do lado dos jebuseus do Sul, isto é, Jerusalém; e sobe este limite até ao cimo do monte que está diante do vale de Hinom, para o ocidente, que está no fim do vale dos Refains, do lado norte.

[8]Звідти кордон ішов долиною Бен-Гінном з півдня до схилів євуситських, тобто до Єрусалима. Далі кордон піднімався на вершину пагорба, що у західній частині долини Гінном, і на північному краї долини Рефаїм.

[9] Então, vai o limite desde o cimo do monte até à fonte das águas de Neftoa; e sai até às cidades do monte Efrom; vai mais este limite até Baalá, isto é, Quiriate-Jearim.

[9]З пагорба кордон спускався до джерела «Води Нефтоа», а потім долиною до міст, що при горі Ефрон. Звідти кордон звертав до Ваали, тобто Киріат-Єариму.

[10] Então, dá volta o limite desde Baalá, para o ocidente, até ao monte Seir, passa ao lado do monte de Jearim do lado norte, isto é, Quesalom, e, descendo a Bete-Semes, passa por Timna.

[10]Від Ваали кордон повертав на захід до гори Сеїр і тягнувся до північного схилу гори Ярим, тобто Кесалон, і знову збігав донизу, до Бет-Шемешу, а далі йшов до Тимни.

[11] Segue mais ainda o limite ao lado de Ecrom, para o norte, e, indo a Siquerom, passa o monte de Baalá, saindo em Jabneel, para terminar no mar.

[11]Потім кордон простував долиною до північного схилу Екрона, а звідти звертав до Шіккерону, тягнувся до гори Ваал і доходив до Ябнеела. Закінчувався він аж біля Середземного моря.

[12] O limite, porém, do lado ocidental é o mar Grande e as suas imediações. São estes os limites dos filhos de Judá ao redor, segundo as suas famílias.

[12]Західним кордоном був берег Середземного моря. Такі були кордони земель коліна Юдиного та його родів.

Calebe conquista Hebrom
Juízes 1.11-15

Ісус наділяє Калева

[13] A Calebe, filho de Jefoné, porém, deu Josué uma parte no meio dos filhos de Judá, segundo lhe ordenara o SENHOR, a saber, Quiriate-Arba, isto é, Hebrom; este Arba era o pai de Anaque.

[14] Dali expulsou Calebe os três filhos de Anaque: Sesai, Aimã e Talmai, gerados de Anaque.

[15] Subiu aos habitantes de Debir, cujo nome, dantes, era Quiriate-Sefer.

[16] Disse Calebe: A quem derrotar Quiriate-Sefer e a tomar, darei minha filha Acsa por mulher.

[17] Tomou-a, pois, Otniel, filho de Quenaz, irmão de Calebe; este lhe deu a filha Acsa por mulher.

[18] Esta, quando se foi a Otniel, insistiu com ele para que pedisse um campo ao pai dela; e ela apeou do jumento; então, Calebe lhe perguntou: Que desejas?

[19] Respondeu ela: Dá-me um presente; deste-me terra seca, dá-me também fontes de água. Então, lhe deu as fontes superiores e as fontes inferiores.

As cidades de Judá

[20] Esta é a herança da tribo dos filhos de Judá, segundo as suas famílias.

[21] São, pois, as cidades no extremo sul da tribo dos filhos de Judá, rumo do território de Edom: Cabzeel, Éder, Jagur,

[22] Quiná, Dimona, Adada,

[23] Quedes, Hazor, Itnã,

[24] Zife, Telém, Bealote,

[25] Hazor-Hadata, Queriote-Hezrom (que é Hazor),

[13]Ісус, як звелів йому Господь, наділив землею Калева, сина Єфунне, поміж родів Юди. Ісус віддав Калеву Кіріат-Арву, тобто Хеврон. (Арва був нащадком Анака).

[14]А Калев вигнав звідти трьох синів Анака: Шешая, Агімана й Талмая, нащадків Анакових.

[15]Далі він пішов проти людей, що мешкали в Девірі. (Раніше Девір мав назву Кіріат-Сефер).

[16]Тоді Калев сказав: «За того, хто нападе на Кіріат-Сефер і захопить його, я віддам свою дочку Ахсу».

[17]Отнієл, син Кеназа, Калевого брата, захопив місто, і Калев віддав заміж за нього свою дочку Ахсу.

[18]Коли вона приїхала до Отнієла, свого чоловіка, він намовив її піти й попросити в її батька землі. Як злазила вона з віслюка, Калев запитав її: «Чого ти хочеш?»

[19]Вона відповіла: «Зроби мені милостивий дарунок. Бо раз віддав ти мені засушливу пустелю Неґев, то дай також і джерела». Отож Калев віддав їй верхні та нижні джерела.

Перелік земель коліна Юдиного

[20]Ось землі коліна Юдиного за родами його.

[21]Усі ці міста належать синам коліна Юди біля кордону з Едомом, У Неґеві: Кавзеел, Едер, Яґур,

[22]Кіна, Димона, Адада,

[23]Кедеш, Хазор, Іфнан,

[24]Зиф, Телем, Беалот,

[25]Хазор-Хадатта, Keріот-Хезрон (тобто Хазор),

[26] Amã, Sema, Molada,

[27] Hazar-Gada, Hesmom, Bete-Palete,

[28] Hazar-Sual, Berseba, Biziotiá,

[29] Baalá, Iim, Ezém,

[30] Eltolade, Quesil, Horma,

[31] Ziclague, Madmana, Sansana,

[32] Lebaote, Silim, Aim e Rimom; ao todo, vinte e nove cidades com suas aldeias.

[33] Nas planícies: Estaol, Zorá, Asná,

[34] Zanoa, En-Ganim, Tapua, Enã,

[35] Jarmute, Adulão, Socó, Azeca,

[36] Saaraim, Aditaim, Gedera e Gederotaim; ao todo, catorze cidades com suas aldeias.

[37] Zenã, Hadasa, Migdal-Gade,

[38] Dileã, Mispa, Jocteel,

[39] Laquis, Boscate, Eglom,

[40] Cabom, Laamás, Quitlis,

[41] Gederote, Bete-Dagom, Naamá e Maquedá; ao todo, dezesseis cidades com suas aldeias.

[42] Libna, Eter, Asã,

[43] Ifta, Asná, Nezibe,

[44] Queila, Aczibe e Maressa; ao todo, nove cidades com suas aldeias.

[45] Ecrom com suas vilas e aldeias;

[46] desde Ecrom até ao mar, todas as que estão do lado de Asdode, com suas aldeias.

[47] Asdode, suas vilas e aldeias; Gaza, suas vilas e aldeias, até ao rio do Egito e o mar Grande com as suas imediações.

[48] Na região montanhosa: Samir, Jatir, Socó,

[49] Daná, Quiriate-Sana, que é Debir,

[26]Амам, Шема, Молада,

[27]Хазар-Ґадда, Хешмон, Бет-Пелет,

[28]Хазар-Шуал, Беершеба, Бизіофія,

[29]Ваала, Їм, Езем,

[30]Елтолад, Кезил, Хорма,

[31]Зиклаґ, Мадманна, Сансанна,

[32]Лебаот, Шилхім, Аїн та Риммон. Усього двадцять дев’ять міст із довколишніми селами.

[33]А також міста на західному поділлі: Ештаол, Зора, Ашна,

[34]Заноа, Ен-Ганним, Таппуа, Енам,

[35]Ярмут, Адуллам, Соко, Азека,

[36]Шааραїм, Адітаїм та Ґедера (Ґедеротаїм) — чотирнадцять міст із довколишніми селами.

[37]Ці міста також належали синам коліна Юди: Зена, Хадаша, Миґдал-Ґад,

[38]Дилеан, Міцпа, Йоктеел,

[39]Лахиш, Бозкат, Еґлон,

[40]Каббон, Лахмас, Китлиш,

[41]Ґедерот, Бет-Даґон, Наама і Маккеда — шістнадцять міст із довколишніми селами.

[42]Ливна, Етер, Ашан,

[43]Іфта, Ашна і Незів,

[44]Кейла, Ахзив, і Мареша — дев’ять міст із довколишніми селами.

[45]Юдиному коліну дісталося також місто Екрон із своїми містами та селами.

[46]А також на захід від Екрона, всі міста та села коло Ашдода.

[47]Їм відійшов і Ашдод зі своїми містами та селами, Ґаза з довколишніми містами та селами — аж до ріки Єгипетської — та узбережжя Середземного моря.

[48]У горах вони одержали: Шамір, Яттір, Соко,

[49]Данна, Киріат-Санна (тобто Девір),

[50] Anabe, Estemoa, Anim,

[51] Gósen, Holom e Gilo; ao todo, onze cidades com suas aldeias.

[52] Arabe, Dumá, Esã,

[53] Janim, Bete-Tapua, Afeca,

[54] Hunta, Quiriate-Arba (que é Hebrom) e Zior; ao todo, nove cidades com suas aldeias.

[55] Maom, Carmelo, Zife, Jutá,

[56] Jezreel, Jocdeão, Zanoa,

[57] Caim, Gibeá e Timna; ao todo, dez cidades com suas aldeias.

[58] Halul, Bete-Zur, Gedor,

[59] Maarate, Bete-Anote e Eltecom; ao todo, seis cidades com suas aldeias.

[60] Quiriate-Baal (que é Quiriate-Jearim) e Rabá; ao todo, duas cidades com suas aldeias.

[61] No deserto: Bete-Arabá, Midim, Secaca,

[62] Nibsã, Cidade do Sal e En-Gedi; ao todo, seis cidades com suas aldeias.

[63] Não puderam, porém, os filhos de Judá expulsar os jebuseus que habitavam em Jerusalém; assim, habitam os jebuseus com os filhos de Judá em Jerusalém até ao dia de hoje.

[50]Анав, Ештемо, Анім,

[51]Ґошен, Холон, Ґіло — одинадцять міст і довколишні села.

[52]Юдиному коліну дісталися також: Арав, Дума, Ешан,

[53]Янім, Бет-Таппуа, Афека,

[54]Хумта, Киріат-Арва (тобто Хеврон) та Зіор — дев’ять міст і довколишні села.

[55]Коліно Юдине одержало також міста: Маон, Кармел, Зиф, Ютту,

[56]Єзреел, Йокдеам, Заноа,

[57]Каїн, Ґівеа, Тимна — десять міст разом з довколишніми селами.

[58]Дісталися Юдиному коліну такі міста: Халхул, Бет-Зур, Ґедор,

[59]Маарат, Бет-Анот і Елтекон — шість міст й прилеглі села.

[60]І ще Киріат-Ваал (тобто Киріат-Єарим) і Равва — два міста й прилеглі села.

[61]У пустелі вони отримали: Бет-Араву, Миддін, Секаху,

[62]Нібшан, Соляне Місто й Ен-Ґеді — шість міст і прилеглі села.

[63]Та не змогли люди Юдиного коліна вигнати євуситів, що мешкали в Єрусалимі. Тож євусити живуть і понині між людьми Юдиного коліна в Єрусалимі.

Josué 16

A herança de Efraim

[1] O território que, em sorte, caiu aos filhos de José, começando no Jordão, na altura de Jericó e no lado oriental das águas de Jericó, vai ao deserto que sobe de Jericó pela região montanhosa até Betel.

Книга Ісуса Навина 16

Землі колін Манассії та Ефраїма

[1]Земля, що дісталася за жеребом нащадкам Йосипа, починалася від Йордану коло Єрихона, простиралася на схід від Єрихонського джерела і звідти тягнулася до гірського краю Бетел.

[2] De Betel sai para Luz, passa ao limite dos arquitas até Atarote

[3] e desce, rumo ao ocidente, ao limite de Jaflete, até ao limite de Bete-Horom de baixo e até Gezer, terminando no mar.

[4] Assim, alcançaram a sua herança os filhos de José, Manassés e Efraim.

[5] Foi o limite da herança dos filhos de Efraim, segundo as suas famílias, no oriente, Atarote-Adar até Bete-Horom de cima;

[6] e vai o limite para o mar com Micmetate, ao norte, de onde torna para o oriente até Taanate-Siló, e passa por ela ao oriente de Janoa;

[7] desce desde Janoa a Atarote e a Naarate, toca em Jericó, terminando no Jordão.

[8] De Tapua vai o limite, para o ocidente, ao ribeiro de Caná, terminando no mar; esta é a herança da tribo dos filhos de Efraim, segundo as suas famílias,

[9] mais as cidades que se separaram para os filhos de Efraim, que estavam no meio da herança dos filhos de Manassés; todas aquelas cidades com suas aldeias.

[10] Não expulsaram aos cananeus que habitavam em Gezer; assim, habitam eles no meio dos efraimitas até ao dia de hoje; porém sujeitos a trabalhos forçados.

Josué 17

A herança da meia tribo de Manassés

[1] Também caiu a sorte à tribo de Manassés, o qual era o primogênito de José. Maquir, o primogênito de Manassés,

[2]Вона пролягала від Бетела до Луза і далі вздовж аркійського кордону з Атаротом.

[3]Їхні землі спускалися до кордону з яфелітами, аж до нижнього Бет-Горона та Ґезера і закінчувалася біля Середземного моря.

[4]От землі, що їх одержали у спадщину сини Йосипа Манассії та Ефраїма.

[5]Ось землі, дані коліну Ефраїмову за його родами: кордони їхніх володінь простяглися від Атарот-Аддара на сході до Верхнього Бет-Горона.

[6]А звідти кордон простягався на захід аж до самого моря. На півночі від Мікметату кордон звертав на схід до Таанат-Шило і пролягав на схід до Яноа.

[7]Далі кордон спускався від Яноа до Атарота і Наари, доходив до Єрихона і закінчувався при річці Йордан.

[8]Від Таппуа кордон біг на захід до вод Кани і закінчувався в Середземному морі. Ці землі стали спадщиною коліна Ефраїмового, згідно з його родами.

[9]Також синам Ефраїмовим дісталися міста з довколишніми селами за межами їхніх земель — на землях коліна Манассіїного.

[10]Але вони не прогнали ханаанців, які жили в Ґезері. Тож і живуть ханаанці поміж людей ефраїмових і понині. Але вони стали рабами, змушеними виконувати тяжку роботу.

Книга Ісуса Навина 17

Землі коліна Манассіїного

[1]Потім згідно жеребу була надана така земля колінові Манассія, який був старшим сином Йосипа. Ґілеад і Башан уже належали Макіру, старшому сину

pai de Gileade, porquanto era homem de guerra, teve Gileade e Basã.

Манассії і володарю Ґілеада. Він був хоробрим воїном.

2 Os mais filhos de Manassés também tiveram a sua parte, segundo as suas famílias, a saber, os filhos de Abiezer, e os filhos de Heleque, e os filhos de Asriel, e os filhos de Siquém, e os filhos de Héfer, e os filhos de Semida; são estes os filhos de Manassés, filho de José, segundo as suas famílias.

2Інші роди коліна Манассіїного також одержали свої наділи: нащадки Авіезера, Хелека, Азріела, Сихема, Хефера і Шеміда. Ось імена інших нащадків Манассії, сина Йосипа, родини цих чоловіків дістали свою частку землі згідно з родовим поділом.

3 Zelofeade, porém, filho de Héfer, filho de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés, não teve filhos, mas só filhas, cujos nomes são estes: Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza.

3Зелофехад син Хефера, сина Ґілеада, сина Макіра син Манассії не мав синів, у нього були тільки дочки. Ось їх імена: Махла, Ноа, Гоґла, Милка, Тирца.

4 Estas chegaram diante de Eleazar, o sacerdote, e diante de Josué, filho de Num, e diante dos príncipes, dizendo: O SENHOR ordenou a Moisés que se nos desse herança no meio de nossos irmãos. Pelo que, segundo o dito do SENHOR, Josué lhes deu herança no meio dos irmãos de seu pai.

4Вони прийшли до священика Елезара, Ісуса сина Навина та старійшин і сказали: «Господь наказав Мойсею дати нам землю нарівні з чоловіками». То Елеазар дав їм землю нарівні з братами їхнього батька, як і наказував Господь.

5 Couberam a Manassés dez quinhões, afora a terra de Gileade e Basã, que está dalém do Jordão;

5Отож коліно Манассія одержало десять земельних наділів, крім Ґілеада і Башана по той бік ріки Йордан.

6 porque as filhas de Manassés, no meio de seus filhos, possuíram herança; os outros filhos de Manassés tiveram a terra de Gileade.

6Адже дочки Манассії одержали спадщину, як і сини. Земля Ґілеада тепер належала решті нащадків Манассії.

7 O limite de Manassés foi desde Aser até Micmetate, que está a leste de Siquém; e vai este limite, rumo sul, até aos moradores de En-Tapua.

7Кордони земель Манассії простяглися від Ашера до Мікметата, що навпроти Сихема, а потім тягнувся на південь, де живуть люди Ен Таппуа.

[8] Tinha Manassés a terra de Tapua; porém Tapua, ainda que situada no limite de Manassés, era dos filhos de Efraim.
[9] Então, desce o limite ao ribeiro de Caná. As cidades, entre as de Manassés, ao sul do ribeiro, pertenciam a Efraim; então, o limite de Manassés vai ao norte do ribeiro, terminando no mar.

[10] Efraim, ao sul, Manassés, ao norte, e o mar é seu limite; pelo norte, tocam em Aser e, pelo oriente, em Issacar.

[11] Porque, em Issacar e em Aser, tinha Manassés a Bete-Seã e suas vilas, Ibleão e suas vilas, os habitantes de Dor e suas vilas, os habitantes de En-Dor e suas vilas, os habitantes de Taanaque e suas vilas e os habitantes de Megido e suas vilas, a região dos três outeiros.
[12] E os filhos de Manassés não puderam expulsar os habitantes daquelas cidades, porquanto os cananeus persistiam em habitar nessa terra.
[13] Sucedeu que, tornando-se fortes os filhos de Israel, sujeitaram aos cananeus a trabalhos forçados, porém não os expulsaram de todo.

[14] Então, o povo dos filhos de José disse a Josué: Por que me deste por herança uma sorte apenas e um quinhão, sendo eu tão grande povo, visto que o SENHOR até aqui me tem abençoado?
[15] Disse-lhe Josué: Se és grande povo, sobe ao bosque e abre ali clareira na terra dos

[8]Земля Таппуа належала коліну Манассії, але саме місто Таппуа, що було на кордоні, належало Ефраїмовим нащадкам.

[9]Далі кордон спускався до потоку Кана. Міста на південь від потоку належали коліну Ефраїмову. Кордон землі Манассіївої йшов на північ від потоку і закінчувався в Середземному морі.

[10]Земля на південь належала колінові Ефраїма, а на північ — Манассії. А Середземне море було західним кордоном земель Манассієвих. Кордон доходив до Ашерових земель на півночі й до Іссахáрових земель на сході.

[11]В Іссахáрі та Ашері коліну Манассії належали міста Бет-Шеан, Івлеам та маленькі селища довкруж, населення Дора, Ендора, Таанаха, Меґіддо і маленьких навколишніх поселень, а також три міста Нафота.

[12]Люди Манассії не змогли здолати населення тих міст. Тож хананці й далі жили на цій землі.

[13]А як ізраїльтяни зміцніли, то примусили хананців працювати на себе, та позбутися їх зовсім так і не змогли.

Йосипові люди просять нових земель

[14]Люди Йосипа звернулися до Ісуса: «Чому Ти дав нам лише один наділ землі у спадщину? Ми численний народ, бо Господь благословив нас на те».

[15]Ісус відповів їм так: «Якщо ви коліно велике, то ідіть у гори, в ліси. Розчистіть і освоюйте землі перизійців та рефаїв,

ferezeus e dos refains, visto que a região montanhosa de Efraim te é estreita demais.

[16] Então, disseram os filhos de José: A região montanhosa não nos basta; e todos os cananeus que habitam na terra do vale têm carros de ferro, tanto os que estão em Bete-Seã e suas vilas como os que estão no vale de Jezreel.

[17] Falou Josué à casa de José, a Efraim e a Manassés, dizendo: Tu és povo numeroso e forte; não terás uma sorte apenas;

[18] porém a região montanhosa será tua. Ainda que é bosque, cortá-lo-ás, e até às suas extremidades será todo teu; porque expulsarás os cananeus, ainda que possuem carros de ferro e são fortes.

якщо гірська країна Ефраїма замала для вас».

[16]Люди Йосипа сказали: «Гірська країна недостатня для нас, але ханаанці, що живуть у долині, мають залізні колісниці, як і ті в Бет-Шеані й маленьких прилеглих містечках та в долині Єзреел».

[17]Тоді сказав Ісус Йосиповим, Ефраїмовим та Манассієвим людям: «Ви — чисельний народ, і сила у вас велика. Не тільки цей земельний наділ буде вашим,

[18]а й гори. І хоч вони лісисті, ви освоїте їх і одержите в спадок. Бо ви проженете ханаанців, хоч у них і є залізні колісниці, й хоча вони справді є сильним народом».

Josué 18

O resto da terra dividido em sete partes

[1] Reuniu-se toda a congregação dos filhos de Israel em Siló, e ali armaram a tenda da congregação; e a terra estava sujeita diante deles.

[2] Dentre os filhos de Israel ficaram sete tribos que ainda não tinham repartido a sua herança.

[3] Disse Josué aos filhos de Israel: Até quando sereis remissos em passardes para possuir a terra que o SENHOR, Deus de vossos pais, vos deu?

[4] De cada tribo escolhei três homens, para que eu os envie, eles se disponham, e corram a terra, e façam dela um gráfico

Книга Ісуса Навина 18

Розподіл інших земель

[1]Уся громада ізраїльтян зібралася в Шило. Там поставили намет зібрання. Цю землю вони підкорили.

[2]Залишилося ще сім ізраїльських колін, які не одержали наділ землі у спадщину.

[3]Тож Ісус звернувся до ізраїльтян: «Скільки бути ледачими боягузами замість того, щоб піти і взяти землю, яку віддав вам Господь, Бог ваших предків.

[4]Призначте по три чоловіки з кожного коліна, і я відішлю їх по країні. Вони зроблять карту земельних наділів і повернуться до Мене.

relativamente à herança das tribos, e se tornem a mim.

[5] Dividirão a terra em sete partes: Judá ficará no seu território, ao sul, e a casa de José, no seu, ao norte.

[6] Em sete partes fareis o gráfico da terra e mo trareis a mim, para que eu aqui vos lance as sortes perante o SENHOR, nosso Deus.

[7] Porquanto os levitas não têm parte entre vós, pois o sacerdócio do SENHOR é a sua parte. Gade, e Rúben, e a meia tribo de Manassés já haviam recebido a sua herança dalém do Jordão, para o oriente, a qual lhes deu Moisés, servo do SENHOR.

[8] Dispuseram-se, pois, aqueles homens e se foram, e Josué deu ordem aos que iam levantar o gráfico da terra, dizendo: Ide, correi a terra, levantai-lhe o gráfico e tornai a mim; aqui vos lançarei as sortes perante o SENHOR, em Siló.

[9] Foram, pois, os homens, passaram pela terra, levantaram dela o gráfico, cidade por cidade, em sete partes, num livro, e voltaram a Josué, ao arraial em Siló.

[10] Então, Josué lhes lançou as sortes em Siló, perante o SENHOR; e ali repartiu Josué a terra, segundo as suas divisões, aos filhos de Israel.

A herança de Benjamim

[11] Saiu a sorte da tribo dos filhos de Benjamim, segundo as suas famílias; e o território da sua sorte caiu entre os filhos de Judá e os filhos de José.

[12] O seu limite foi para o lado norte desde o Jordão; subia ao lado de Jericó, para o

[5]І розділять вони ту землю на сім частин. Юдине коліно залишиться на своїй землі на півдні, а коліна Йосипові — на своїй землі на півночі.

[6]І як буде зроблений розподіл семи земельних наділів, тоді принесіть Мені все сюди. Тоді я за жеребом у присутності Господа, Бога нашого розподілю ці землі між вами.

[7]Тільки левити не матимуть свого земельного наділу серед вас, бо їх спадщиною є Богослужіння. Ґад, Рувим і половина коліна Манассіїного одержали свою спадщину на східному боці ріки Йордан, яку Мойсей, слуга Господа віддав їм».

[8]Отож чоловіки зібралися й вирушили в путь. Ісус наказав тим, що пішли, зробити мапу тієї землі: «Ідіть і роздивіться той край, гарно опишіть його й повертайтеся до мене. Тоді я кину жереб тут, у Шило, перед Господом».

[9]Отже, помандрували собі чоловіки тим краєм і описали в списку всі тамтешні міста, розподіливши їх на сім частин. Потім вони повернулись до табору в Шило.

[10]Ісус кинув жереб для них у Шило, перед Господом. Тоді Ісус поділив землю на сім наділів для ізраїльтян.

Землі коліна Веніаминового

[11]Одну частку було віддано коліну Веніаминовому за його родами. Землі їхнього коліна лежали між краями колін Юди та Йосипа.

[12]На півночі кордон починався біля річки Йордан і проходив північніше Єрихона,

norte, e subia pela montanha, para o ocidente, para terminar no deserto de Bete-Áven.

потім піднімався в західні гори і виходив у пустеля Бет-Авен.

[13] E dali passava o limite a Luz, ao lado de Luz (que é Betel), para o sul; descia a Atarote-Adar, ao pé do monte que está do lado sul de Bete-Horom de baixo.

[13]Звідти кордон огинав Луз (тобто Бетел) з південного краю, а далі йшов униз до Атарот-Аддара, через гори південніше Нижнього Бет-Горона.

[14] Seguia o limite, e tornava ao lado ocidental, para o sul do monte que está defronte de Bete-Horom, para o sul, e terminava em Quiriate-Baal (que é Quiriate-Jearim), cidade dos filhos de Judá; este era o lado ocidental.

[14]Там він круто завертав, і з західного боку йшов на південь від гори, що південніше Бет-Горона, і закінчувався при Киріат-Ваалі (тобто Киріат-Єаримі). Це місто належало людям Іуди. Таким був західний кордон.

[15] O lado do sul começava na extremidade oriental de Quiriate-Jearim e seguia até à fonte das águas de Neftoa;

[15]Південний же, починався на краю Киріат-Єарима і тягнувся долиною до витоків Нефтоа.

[16] descia o limite até à extremidade do monte que está defronte do vale do Filho de Hinom, ao norte do vale dos Refains, e descia pelo vale de Hinom do lado dos jebuseus, para o sul; e baixava a En-Rogel;

[16]Далі кордон спускався до підніжжя гори, що навпроти долини Бен-Гінном — це на півночі долини Рефаїм. Потім ішов униз долиною Гінном на півдні землі Євуса і спускався до Ен-Рогелу.

[17] volvia-se para o norte, chegava a En-Semes, de onde passava para Gelilote, que está defronte da subida de Adumim, e descia à pedra de Boã, filho de Rúben;

[17]Там він різко завертав на північ і йшов уздовж потоку до Ен-Шемешу, і далі за потоком до Ґелілоту, що навпроти проходу Адуммим, і спускалася вниз до каменя Вогана, Рувимового сина.

[18] passava pela vertente norte, defronte da planície, e descia à planície.

[18]Потім кордон огинав Бет-Араву з північної сторони й спускався до Йорданської долини.

[19] Depois, passava o limite até ao lado de Bete-Hogla, para o norte, para terminar na baía do mar Salgado, na desembocadura do Jordão, ao sul; este era o limite do sul.

[19]Він закінчувався у північному краї Бет-Хоґли, північному березі Мертвого моря й у південному гирлі Йордану. Такі були південні кордони.

[20] Do lado oriental, o Jordão era o seu limite; esta era a herança dos filhos de Benjamim nos seus limites em redor, segundo as suas famílias.

[20]Річка Йордан служила східним кордоном. Такі землі одержало коліно Веніамина і такі були їхні кордони.

As cidades de Benjamim

[21] As cidades da tribo dos filhos de Benjamim, segundo as suas famílias, eram: Jericó, Bete-Hogla, Emeque-Quesis,

[22] Bete-Arabá, Zemaraim, Betel,

[23] Avim, Pará, Ofra,

[24] Quefar-Amonai, Ofni e Gaba; ao todo, doze cidades com suas aldeias.

[25] Gibeão, Ramá, Beerote,

[26] Mispa, Cefira, Mosa,

[27] Requém, Irpeel, Tarala,

[28] Zela, Elefe, Jebus (esta é Jerusalém), Gibeá e Quiriate; ao todo, catorze cidades com suas aldeias; esta era a herança dos filhos de Benjamim, segundo as suas famílias.

[21]Отож тепер коліну Веніамина належали такі міста: Єрихон, Бет-Хоґла, Емек-Кезиз,

[22]Бет-Арава, Земараїм, Бетел,

[23]Аввім, Пара, Офра,

[24]Кефар-Аммоні, Офні та Ґева — дванадцять міст із навколишніми селами.

[25]Крім того коліну Веніаминовому дісталися такі міста: Ґівеон, Рама, Беерот,

[26]Міцпа, Кефіра, Моза,

[27]Рекем, Ірпеел, Тарала,

[28]Зела, Гаелеф і місто євуситів (тобто Єрусалим), Ґівея та Киріат — чотирнадцять міст і навколишні села. Такою була спадщина коліна Веніаминового за його родами.

Josué 19

A herança de Simeão

[1] Saiu a segunda sorte a Simeão, à tribo dos filhos de Simeão, segundo as suas famílias, e foi a sua herança no meio da dos filhos de Judá.

[2] Na herança, tiveram: Berseba, Seba, Molada,

[3] Hazar-Sual, Balá, Ezém,

[4] Eltolade, Betul, Horma,

[5] Ziclague, Bete-Marcabote, Hazar-Susa,

[6] Bete-Lebaote e Saruém; ao todo, treze cidades com suas aldeias.

[7] Aim, Rimom, Eter e Asã; ao todo, quatro cidades com suas aldeias.

[8] E todas as aldeias que havia em redor destas cidades, até Baalate-Ber, que é Ramá do Neguebe; esta era a herança da

Книга Ісуса Навина 19

Землі коліна Симеонового

[1]Другий жереб випав родам коліна Симеонового. Їхня спадщина була серед земель людей Юдиних.

[2]Дістались їм такі міста: Беершеба (або Шеба), Молада,

[3]Хазар-Шуал, Бала, Езем,

[4]Елтолад, Бетул, Хорма,

[5]Зиклаґ, Бет-Маркабот, Хазар-Суса,

[6]Бет-Лебаот та Шарубен — тринадцять міст і довколишні села.

[7]Коліну Симеоновому дісталися також такі міста: Аїн, Риммон, Етер і Ашан — чотири міста з довколишніми угіддями.

[8]І всі села навкруги цих міст аж до Баалат-Беера (Рами в Неґеві). Такою була спадщина нащадків Симеона.

tribo dos filhos de Simeão, segundo as suas famílias.

[9] A herança dos filhos de Simeão se tirou de entre a porção dos filhos de Judá, pois a herança destes era demasiadamente grande para eles, pelo que os filhos de Simeão tiveram a sua herança no meio deles.

[9]Оскільки наділ Юдиних синів був значно більшим, аніж вони потребували, то частину їхньої землі було віддано синам коліна Симеонового. Отож нащадки Симеона одержали спадщину посеред Юдиного наділу.

A herança de Zebulom

Землі коліна Завулонового

[10] Saiu a terceira sorte aos filhos de Zebulom, segundo as suas famílias. O limite da sua herança ia até Saride.

[10]Третій жереб випав синам коліна Завулонового. Кордони їхньої спадщини тяглися аж до Сариду.

[11] Subia o seu limite, pelo ocidente, a Marala, tocava em Dabesete e chegava até ao ribeiro que está defronte de Jocneão.

[11]Їхні кордони піднімаються на захід і далі до Марали й доходять до Дабешета, а потім до потоку, що на сході Йокнеама.

[12] De Saride, dava volta para o oriente, para o nascente do sol, até ao limite de Quislote-Tabor, saía a Daberate, e ia subindo a Jafia;

[12]Від Сариду кордон іде у зворотньому напрямку на схід сонця до межі Кислоф-Тавора, а тоді вздовж потоку до Даберата, і потім сягає Яфії.

[13] dali, passava, para o nascente, a Gate-Hefer, a Ete-Cazim, ia a Rimom, que se estendia até Neá,

[13]Звідти він повертає на схід до Ґат-Гефера, Ет-Казина і йде вздовж потоку до Риммона, а потім завертає до Неа.

[14] e, rodeando-a, o limite passava, para o norte, a Hanatom e terminava no vale de Ifta-El.

[14]Далі кордон огинає Ханнатон із півночі і закінчується в долині Іфта Ель.

[15] Ainda Catate, Naalal, Sinrom, Idala e Belém, completando doze cidades com suas aldeias.

[15]Кордон охоплював Каттаф, Шимрон, Нагалал та Віфлеєм — дванадцять міст і навколишні села.

[16] Esta era a herança dos filhos de Zebulom, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

[16]Такі були землі, що дісталися родам коліна Завулонового — ці міста з довколишніми селами.

A herança de Issacar

Землі коліна Іссаханового

[17] A quarta sorte saiu a Issacar, aos filhos de Issacar, segundo as suas famílias.

[17]Четвертий жереб випав родам коліна Іссахáра.

[18] O seu território incluía Jezreel, Quesulote, Suném,

[18]До їхніх земель належали: Єзреел, Кесуллот, Шунем,

19 Hafaraim, Siom, Anacarate,

20 Rabite, Quisião, Ebes,

21 Remete, En-Ganim, En-Hada e Bete-Pasês.

22 O limite tocava o Tabor, Saazima e Bete-Semes e terminava no Jordão; ao todo, dezesseis cidades com suas aldeias.

23 Esta era a herança da tribo dos filhos de Issacar, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

A herança de Aser

24 Saiu a quinta sorte à tribo dos filhos de Aser, segundo as suas famílias.

25 O seu território incluía Helcate, Hali, Béten, Acsafe,

26 Alameleque, Amade e Misal; e tocava o Carmelo, para o ocidente, e Sior-Libnate;

27 volvendo-se para o nascente do sol, Bete-Dagom, tocava Zebulom e o vale de Ifta-El, ao norte de Bete-Emeque e de Neiel, e vinha sair a Cabul, pela esquerda,

28 Ebrom, Reobe, Hamom e Caná, até à grande Sidom.

29 Voltava o limite a Ramá e até à forte cidade de Tiro; então, tornava a Hosa, para terminar no mar, na região de Aczibe;

30 também Umá, Afeca e Reobe, completando vinte e duas cidades com suas aldeias.

31 Esta era a herança da tribo dos filhos de Aser, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

A herança de Naftali

19Хафараїм, Шион, Анагарат,

20Раббит, Кишион, Евез,

21Ремет, Ен-Ганним, Ен-Хадда та Бет-Пазез.

22Цей кордон межує з Тавором, Шахазумою та Бет-Шемешем і закінчується біля річки Йордан, охоплюючи шістнадцять міст із довколишніми селами.

23Такими були землі, що дісталися родам коліна Іссахáра — міста й навколишні села.

Землі коліна Ашерового

24П’ятий жереб випав родам коліна Ашерового.

25Їхні кордони охоплювали: Хелкат, Халі, Бетен, Ахшаф,

26Алламмелех, Амад та Мишал. На заході кордон межує з Кармелем та Шихор Либнатом.

27Кордон повертає на схід сонця до Бет-Даґона, потім торкається Завулонових земель та долини Іфта Ель, іде на північ до Бет-Емека та Неєла і простягається на півночі до Кабула.

28Далі Авдон, Регов, Хаммон та Кана, аж до Великого Сидона.

29Кордон повертає до Рами й до укріпленого міста Тира, звідти — до Госи й закінчується біля моря. Належали їм і землі Махалаба, Ахзива,

30Умми, Афека, Регова. Двадцять два міста з навколишніми селами.

31Такі були землі, дані родам коліна Ашера — ці міста та довколишні села.

Землі коліна Нафталі

[32] Saiu a sexta sorte aos filhos de Naftali, segundo as suas famílias.

[32]Шостий жереб випав родам коліна Нафталі.

[33] Era o seu limite desde Helefe, do carvalho em Zaananim, Adami-Nequebe, Jabneel, até Lacum e terminava no Jordão.

[33]Їхні землі простяглися від Хелефа, від священного дуба у Цаананнімі, від Адамі-Некеба, Ябнеела до Лаккума і закінчувалася біля Йордану.

[34] Voltava o limite, pelo ocidente, a Aznote-Tabor, de onde passava a Hucoque; tocava Zebulom, ao sul, e Aser, ao ocidente, e Judá, pelo Jordão, ao nascente do sol.

[34]Кордон повертає на захід поблизу Азноф-Тавора і звідти йде до Хуккока, межує на півдні з Завулоном, на заході — з Ашером, на сході — з Йорданом.

[35] As cidades fortificadas eram: Zidim, Zer, Hamate, Racate, Quinerete,

[35]Укріпленими були такі міста: Зиддим, Зер, Гаммат, Раккат, Кіннерет,

[36] Adamá, Ramá, Hazor,

[36]Адама, Рама, Хазор,

[37] Quedes, Edrei, En-Hazor,

[37]Кедеш, Едреї, Ен-Хазор,

[38] Irom, Migdal-El, Horém, Bete-Anate e Bete-Semes; ao todo, dezenove cidades com suas aldeias.

[38]Ірон, Миґдал-Ель, Хорем, Бет-Анат і Бет-Шемеш — дев'ятнадцять міст і навколишні села.

[39] Esta era a herança da tribo dos filhos de Naftali, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

[39]Такою була спадщина сімей коліна Нафталі — міста з довколишніми селами.

A herança de Dã

Землі коліна Данового

[40] A sétima sorte saiu à tribo dos filhos de Dã, segundo as suas famílias.

[40]Сьомий жереб випав родам коліна Данового.

[41] O território da sua herança incluía Zorá, Estaol, Ir-Semes,

[41]До їхніх земель входили: Зора, Ештаол, Ір-Шемеш,

[42] Saalabim, Aijalom, Itla,

[42]Шаалабин, Айжалон, Ітла,

[43] Elom, Timna, Ecrom,

[43]Елон, Тимна, Екрон,

[44] Elteque, Gibetom, Baalate,

[44]Елтеке, Ґівветон, Баалат,

[45] Jeúde, Benê-Beraque, Gate-Rimom,

[45]Єгуд, Бене-Берак, Ґат-Риммон,

[46] Me-Jarcom e Racom, com o território defronte de Jope.

[46]Ме-Яркон, Раккон, та землі довкола Йоппи.

[47] Saiu, porém, pequeno o limite aos filhos de Dã, pelo que subiram os filhos de Dã, e pelejaram contra Lesém, e a tomaram, e a feriram a fio de espada; e, tendo-a

[47]Коли сини Данові втратили свої землі, то виступили вони проти Лешема й захопили його, мешканців винищили, забрали майно й оселилися там,

possuído, habitaram nela e lhe chamaram Dã, segundo o nome de Dã, seu pai.

[48] Esta era a herança da tribo dos filhos de Dã, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

A herança de Josué

[49] Acabando, pois, de repartir a terra em herança, segundo os seus territórios, deram os filhos de Israel a Josué, filho de Num, herança no meio deles.

[50] Deram-lhe, segundo o mandado do SENHOR, a cidade que pediu, Timnate-Sera, na região montanhosa de Efraim; reedificou ele a cidade e habitou nela.

[51] Eram estas as heranças que Eleazar, o sacerdote, e Josué, filho de Num, e os cabeças dos pais das famílias repartiram por sorte, em herança, pelas tribos dos filhos de Israel, em Siló, perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação. E assim acabaram de repartir a terra.

Josué 20

Estabelecem-se as cidades de refúgio

[1] Disse mais o SENHOR a Josué:

[2] Fala aos filhos de Israel: Apartai para vós outros as cidades de refúgio de que vos falei por intermédio de Moisés;

[3] para que fuja para ali o homicida que, por engano, matar alguma pessoa sem o querer; para que vos sirvam de refúgio contra o vingador do sangue.

[4] E, fugindo para alguma dessas cidades, pôr-se-á à porta dela e exporá o seu caso perante os ouvidos dos anciãos da tal

перейменувавши місто на честь свого прабатька Дана.

[48]Така спадщина дісталася родам коліна Данового — всі ці міста й довколишні села.

Землі Ісусові

[49]Коли закінчився розподіл земельної спадщини і визначені були кордони, ізраїльтяни дали наділ на своїй землі й Ісусу, сину Навина.

[50]Як Господь і наказував, вони дали йому місто, яке він сам вибрав: Тимнат Серу й гори Ефраїма. Він відбудував місто й оселився в ньому.

[51]Отакими були наділи спадщини, що їх священик Елеазар, Ісус Навин та старійшини родів ізраїльських колін за жеребом розподілили у Шило, перед Господом при вході до намету зібрання. Так закінчився розподіл землі.

Книга Ісуса Навина 20

Міста-схованки

[1]Тоді Господь звелів Ісусу:

[2]«Скажи ізраїльтянам: „Вибирайте собі міста-схованки, як я наказував вам через Мойсея.

[3]Це для того, щоб як хтось ненавмисне чи помилково когось уб'є, то міг би туди втекти. Ці міста будуть місцем схованки від месника за кров убитого.

[4]Утікач має стати перед входом у місто й пояснити старійшинам того міста, що сталося. А вони мусять дозволити йому ввійти в місто й надати місце проживання серед них.

cidade; então, o tomarão consigo na cidade e lhe darão lugar, para que habite com eles.

5 Se o vingador do sangue o perseguir, não lhe entregarão nas mãos o homicida, porquanto feriu a seu próximo sem querer e não o aborrecia dantes.

6 Habitará, pois, na mesma cidade até que compareça em juízo perante a congregação, até que morra o sumo sacerdote que for naqueles dias; então, tornará o homicida e voltará à sua cidade e à sua casa, à cidade de onde fugiu.

7 Designaram, pois, solenemente, Quedes, na Galiléia, na região montanhosa de Naftali, e Siquém, na região montanhosa de Efraim, e Quiriate-Arba, ou seja, Hebrom, na região montanhosa de Judá.

8 Dalém do Jordão, na altura de Jericó, para o oriente, designaram Bezer, no deserto, no planalto da tribo de Rúben; e Ramote, em Gileade, da tribo de Gade; e Golã, em Basã, da tribo de Manassés.

9 São estas as cidades que foram designadas para todos os filhos de Israel e para o estrangeiro que habitava entre eles; para que se refugiasse nelas todo aquele que, por engano, matasse alguma pessoa, para que não morresse às mãos do vingador do sangue, até comparecer perante a congregação.

Josué 21

As cidades dos levitas

1 Crônicas 6.54-81

5А якщо месник за кров убитого переслідує вбивцю, то старійшини не повинні видавати його, бо він ненавмисне убив ближнього свого і не мав ненависті до нього.

6Він має лишатися в місті, доки не стане перед зібранням на суд, і до смерті верховного священика. Тоді тільки він може повернутися до свого рідного міста й у дім свій, звідки він утік”».

7Отож вони визначили міста-схованки: Кедеш у Ґалилеї в горах Нафталі, Сихем у горах Ефраїма та Киріат-Арва (тобто Хеврон) у горах Юдиних.

8По другий бік Йордану, на схід від Єрихона, вибрали вони Везер у пустелі, що належала коліну Рувимовому, Рамот-Ґілеад, що на землі Ґадовій, Ґолан у Башані, на землях Манассієвих.

9Ці міста призначені були для всіх ізраїльтян та чужинців, що жили серед них. Якщо хтось когось ненавмисне вб’є, може туди втекти, щоб кревники не могли помститися йому, доки не стане він на суд перед зібранням.

Книга Ісуса Навина 21

Міста та пасовиська для Левитів

[1] Então, se chegaram os cabeças dos pais dos levitas a Eleazar, o sacerdote, e a Josué, filho de Num, e aos cabeças dos pais das tribos dos filhos de Israel;

[2] e falaram-lhes em Siló, na terra de Canaã, dizendo: O SENHOR ordenou, por intermédio de Moisés, que se nos dessem cidades para habitar e os seus arredores para os nossos animais.

[3] E os filhos de Israel deram aos levitas, da sua herança, segundo o mandado do SENHOR, estas cidades e os seus arredores.

[4] Caiu a sorte pelas famílias dos coatitas. Assim, os filhos de Arão, o sacerdote, que eram dos levitas, tiveram, por sorte, da tribo de Judá, da tribo de Simeão e da tribo de Benjamim treze cidades.

[5] Os outros filhos de Coate tiveram, por sorte, das famílias da tribo de Efraim, da tribo de Dã e da meia tribo de Manassés dez cidades.

[6] Os filhos de Gérson tiveram, por sorte, das famílias da tribo de Issacar, da tribo de Aser, da tribo de Naftali e da meia tribo de Manassés, em Basã, treze cidades.

[7] Os filhos de Merari tiveram, por sorte, segundo as suas famílias, da tribo de Rúben, da tribo de Gade e da tribo de Zebulom doze cidades.

[8] Deram os filhos de Israel aos levitas estas cidades e os seus arredores, por sorte, como o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés.

[1]Голови родин Левитів пішли до священика Елеазара, Ісуса Навина та голів ізраїльських колін.

[2]Вони звернулися до них у місті Шило в землі Ханаанській: «Господь через Мойсея звелів надати нам міста та пасовиська для нашої худоби».

[3]Отож, згідно з велінням Божим, ізраїльтяни віддали левитам ці міста й пасовиська у спадщину.

[4]Перший наділ за жеребом випав сім'ям Когата. Ті левити, що були нащадками священика Аарона, одержали за жеребом тринадцять міст, які належали колінам Юди, Симеона та Веніамина.

[5]Інші когатії одержали десять міст, що належали колінам Ефраїма, Дана та половині коліна Манассії.

[6]Ґершоновим нащадкам випало за жеребом тринадцять міст від сімей колін Іссахáра, Ашери, Нафталі та половини коліна Манассії в Башані.

[7]Нащадкам Мерарі, за їхніми родами, дісталося дванадцять міст від колін Рувима, Ґада та Завулона.

[8]Ці міста та пасовиська ізраїльтяни розподілили за жеребом серед левитів як Господь велів через Мойсея.

[9] Deram mais, da tribo dos filhos de Judá e da tribo dos filhos de Simeão, estas cidades que, nominalmente, foram designadas,	[9]Ось назви міст, відданих від коліна Юдиного та Симеонового.
[10] para que fossem dos filhos de Arão, das famílias dos coatitas, dos filhos de Levi, porquanto a primeira sorte foi deles.	[10]Перший жереб випав нащадкам Аароновим, одній з родин когатіїв, яка належала до левитів.
[11] Assim, lhes deram Quiriate-Arba (Arba era pai de Anaque), que é Hebrom, na região montanhosa de Judá, e, em torno dela, os seus arredores.	[11]Вони віддали їм Киріат-Арву (Арва був батьком Анака), тобто Хеврон, що в горах Юдиних, разом із пасовиськами.
[12] Porém o campo da cidade, com suas aldeias, deram a Calebe, filho de Jefoné, por sua possessão.	[12]Але поля й села цієї землі було віддано у спадщину Калеву, сину Єфунне.
[13] Assim, aos filhos de Arão, o sacerdote, deram Hebrom, cidade de refúgio do homicida, com seus arredores, Libna com seus arredores,	[13]Нащадкам священика Аарона вони віддали Хеврон, що був містом-схованкою для вбивць, разом із пасовиськами, Ливну з пасовиськами,
[14] Jatir com seus arredores, Estemoa com seus arredores,	[14]Яттір з пасовиськами, Ештемоа з пасовиськами,
[15] Holom com seus arredores, Debir com seus arredores,	[15]Холон із пасовиськами, Девір із пасовиськами,
[16] Aim com seus arredores, Jutá com seus arredores e Bete-Semes com seus arredores; ao todo, nove cidades dessas duas tribos.	[16]Аїн із пасовиськами, Ютту з пасовиськами і Бет-Шемеш із пасовиськами — усього дев'ять міст від цих двох колін.
[17] Da tribo de Benjamim, deram Gibeão com seus arredores, Gaba com seus arredores,	[17]А від коліна Веніаминового — Ґівеон із пасовиськами, Ґеву з пасовиськами,
[18] Anatote com seus arredores e Almom com seus arredores; ao todo, quatro cidades.	[18]Анатот із пасовиськами та Алмон із пасовиськами — усього чотири міста.
[19] Total das cidades dos sacerdotes, filhos de Arão: treze cidades com seus arredores.	[19]Усіх міст, що належали нащадкам Аарона, священикам, було тринадцять із довколишніми пасовиськами.

[20] As mais famílias dos levitas de Coate tiveram as cidades da sua sorte da tribo de Efraim.

[21] Deram-lhes Siquém, cidade de refúgio do homicida, com seus arredores, na região montanhosa de Efraim, Gezer com seus arredores,

[22] Quibzaim com seus arredores e Bete-Horom com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[23] Da tribo de Dã, deram Elteque com seus arredores, Gibetom com seus arredores,

[24] Aijalom com seus arredores e Gate-Rimom com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[25] Da meia tribo de Manassés, deram Taanaque com seus arredores e Gate-Rimom com seus arredores; ao todo, duas cidades.

[26] Total: dez cidades com seus arredores, para as famílias dos demais filhos de Coate.

[27] Aos filhos de Gérson, das famílias dos levitas, deram, em Basã, da tribo de Manassés, Golã, a cidade de refúgio para o homicida, com seus arredores, e Beesterá com seus arredores; ao todo, duas cidades.

[28] Da tribo de Issacar, deram Quisião com seus arredores, Daberate com seus arredores,

[29] Jarmute com seus arredores e En-Ganim com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[20]Міста ж які за жеребом дісталися решті сімей Когата — левитам, були від коліна Ефраїмового.

[21]Їм віддали міста-схованки: Сихем із пасовиськами, що в Ефраїмових горах, Ґезер із пасовиськами,

[22]Кибзаїм із пасовиськами та Бет-Горон із пасовиськами — усього чотири міста.

[23]А від коліна Данового — Елтеке з пасовиськами, Ґіббетон із пасовиськами,

[24]Айжалон із пасовиськами та Ґат-Риммон із пасовиськами — усього чотири міста.

[25]А від половини коліна Манассії — Таанах із пасовиськами та Ґат-Риммон з пасовиськами — усього два міста.

[26]Усі ці десять міст із пасовиськами були віддані решті родин Когата.

[27]Нащадкам Ґершона, одній з родин левитів, було віддано такі міста. Від половини коліна Манассії: Ґолан у Башані (місто-схованку) із пасовиськами та Бе Ештеру з пасовиськами — усього два міста.

[28]Від коліна Іссахáра: Кишион із пасовиськами, Даберат із пасовиськами,

[29]Ярмут із пасовиськами та Ен-Ганним — усього чотири міста з пасовиськами.

[30] Da tribo de Aser, deram Misal com seus arredores, Abdom com seus arredores,

[30]Від коліна Ашера: Мишал із пасовиськами, Авдон із пасовиськами,

[31] Helcate com seus arredores e Reobe com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[31]Хелкат із пасовиськами та Регов з пасовиськами — усього чотири міста.

[32] Da tribo de Naftali, deram, na Galiléia, Quedes, cidade de refúgio para o homicida, com seus arredores, Hamote-Dor com seus arredores e Cartã com seus arredores; ao todo, três cidades.

[32]А від коліна Нафталі: Кедеш у Ґалилеї (місто-схованка) із пасовиськами, Хаммот-Дор із пасовиськами та Картан із пасовиськами — усього три міста.

[33] Total das cidades dos gersonitas, segundo as suas famílias: treze cidades com seus arredores.

[33]Всього ж родини ґершонітів одержали тринадцять міст із пасовиськами.

[34] Às famílias dos demais levitas dos filhos de Merari deram, da tribo de Zebulom, Jocneão com seus arredores, Cartá com seus arredores,

[34]Родинам Мерарі (решті Левитів) було віддано такі землі. Від коліна Завулона: Йокнеам і Карта з пасовиськами,

[35] Dimna com seus arredores e Naalal com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[35]Димна з пасовиськами та Нагалал із пасовиськами — усього чотири міста.

[36] Da tribo de Rúben, deram Bezer com seus arredores, Jaza com seus arredores,

[36]Від коліна Рувима: Везер із пасовиськами, Ягаз із пасовиськами,

[37] Quedemote com seus arredores e Mefaate com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[37]Кедемот із пасовиськами та Мефаат із пасовиськами — усього чотири міста.

[38] Da tribo de Gade, deram, em Gileade, Ramote, cidade de refúgio para o homicida, com seus arredores, Maanaim com seus arredores,

[38]Від коліна Ґада: Рамот-Ґілеад (місто-схованка) із пасовиськами, Маганаїм із пасовиськами,

[39] Hesbom com seus arredores e Jazer com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[39]Хешбон із пасовиськами та Язер із пасовиськами — разом чотири міста.

[40] Todas estas cidades tocaram por sorte aos filhos de Merari, segundo as suas famílias, que ainda restavam das famílias dos levitas: doze cidades.

[40]Усього родинам Мерарі (решті левитів) за жеребом дісталося дванадцять міст із пасовиськами.

[41] As cidades, pois, dos levitas, no meio da herança dos filhos de Israel, foram, ao

[41]Загалом на землях ізраїльтян левитам було віддано сорок вісім міст із пасовиськами.

todo, quarenta e oito cidades com seus arredores;

42 cada uma das quais com seus arredores em torno de si; assim foi com todas estas cidades.

42Довкола кожного з цих міст були свої пасовиська. Ото такі були міста.

43 Desta maneira, deu o SENHOR a Israel toda a terra que jurara dar a seus pais; e a possuíram e habitaram nela.

43Так Господь віддав Ізраїлю всі землі, які й обіцяв їхнім предкам. І вони успадкували їх і оселилися там.

44 O SENHOR lhes deu repouso em redor, segundo tudo quanto jurara a seus pais; nenhum de todos os seus inimigos resistiu diante deles; a todos eles o SENHOR lhes entregou nas mãos.

44Господь дав їм безпеку з усіх боків, як і обіцяв їхнім предкам. Ніхто з ворогів не міг протистояти їм. Господь віддав усіх ворогів їм у руки.

45 Nenhuma promessa falhou de todas as boas palavras que o SENHOR falara à casa de Israel; tudo se cumpriu.

45Все добро, що Господь обіцяв народу Ізраїля було виконане. Все здійснилося.

Josué 22

Josué abençoa e manda para casa as duas tribos e meia

1 Então, Josué chamou os rubenitas, os gaditas e a meia tribo de Manassés

2 e lhes disse: Tendes guardado tudo quando vos ordenou Moisés, servo do SENHOR, e também a mim me tendes obedecido em tudo quando vos ordenei.

3 A vossos irmãos, durante longo tempo, até ao dia de hoje, não desamparastes; antes, tivestes o cuidado de guardar o mandamento do SENHOR, vosso Deus.

4 Tendo o SENHOR, vosso Deus, dado repouso a vossos irmãos, como lhes havia prometido, voltai-vos, pois, agora, e ide-vos para as vossas tendas, à terra da vossa possessão, que Moisés, servo do SENHOR, vos deu dalém do Jordão.

Книга Ісуса Навина 22

Три коліна повертаються додому

1Тоді скликав Ісус коліна Рувима, Ґада та половину коліна Манассії.

2Він сказав їм: «Ви виконали все, що Мойсей, слуга божий, звелів вам, і дослухалися голосу Мого у всьому, що Я наказував.

3Ви не залишали братів своїх увесь цей час, аж по сьогодні, й виконували всі веління Господа вашого Бога.

4А тепер Господь, Бог ваш, дав безпеку братам вашим, як він і обіцяв їм. Отож тепер повертайтеся до своїх осель, на землю, яку Мойсей, слуга Божий, дав вам по той бік Йордану.

[5] Tende cuidado, porém, de guardar com diligência o mandamento e a lei que Moisés, servo do SENHOR, vos ordenou: que ameis o SENHOR, vosso Deus, andeis em todos os seus caminhos, guardeis os seus mandamentos, e vos achegueis a ele, e o sirvais de todo o vosso coração e de toda a vossa alma.

[5]Але пильнуйте за використанням заповітів та законів, які Мойсей, слуга Божий, дав вам: любіть Господа Бога свого, йдіть шляхами його, дотримуйтесь його заповітів і служіть йому всім серцем, усією душею».

[6] Assim, Josué os abençoou e os despediu; e eles se foram para as suas tendas.

[6]Потім Ісус благословив їх і відпустив. І розійшлися вони по своїх домівках.

[7] Ora, Moisés dera herança em Basã à meia tribo de Manassés; porém à outra metade deu Josué entre seus irmãos, daquém do Jordão, para o ocidente. E Josué, ao despedi-los para as suas tendas, os abençoou

[7]Мойсей віддав півколіну Манассієвому землі в Башані, а другому півколіну Ісус віддав землі поруч із братами-ізраїльтянами на захід від Йордану. Тож Ісус відпустив їх додому, благословивши.

[8] e lhes disse: Voltais às vossas tendas com grandes riquezas, com muitíssimo gado, prata, ouro, bronze, ferro e muitíssima roupa; reparti com vossos irmãos o despojo dos vossos inimigos.

[8]Він сказав їм: «Повертайтеся додому з багатствами великими, з отарами численними, зі сріблом та золотом, з одягом усіляким. Розділіть із братами те, що здобули в бою».

[9] Assim, os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés voltaram e se retiraram dos filhos de Israel em Siló, que está na terra de Canaã, para se irem à terra de Gileade, à terra da sua possessão, de que foram feitos possuidores, segundo o mandado do SENHOR, por intermédio de Moisés.

[9]Отож люди Рувима, Ґада та половини коліна Манассії залишили ізраїльтян коло міста Шило, в землі Ханаанській, і повернулися до Ґілеада, на рідну землю, яку віддав їм Мойсей за велінням Господа.

O altar junto ao Jordão

[10] Vindo eles para os limites pegados ao Jordão, na terra de Canaã, ali os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés edificaram um altar junto ao Jordão, altar grande e vistoso.

[10]Як прийшли вони до Ґелілота, що біля Йордану на землі Ханаанській, то сини Рувима, Ґада й половини коліна Манассії побудували там вівтар неподалік від Йордану. Вівтар той був краси надзвичайної.

[11] Os filhos de Israel ouviram dizer: Eis que os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés edificaram um altar defronte da terra de Canaã, nos limites pegados ao Jordão, do lado dos filhos de Israel.

[11]Ізраїльтяни почули, що люди Рувима, Ґада та половини коліна Манассія збудували вівтар на землі Ханаанській біля Ґелілота неподалеку від Йордана на боці ізраїльтян.

[12] Ouvindo isto os filhos de Israel, ajuntou-se toda a congregação dos filhos de Israel em Siló, para saírem à peleja contra eles.

[12]Як почули про це ізраїльтяни, то вся громада зібралася у місті Шило, щоб виступити проти них війною.

[13] E aos filhos de Rúben, aos filhos de Gade e à meia tribo de Manassés enviaram os filhos de Israel, para a terra de Gileade, Finéias, filho de Eleazar, o sacerdote,

[13]Тоді ізраїльтяни послали священика Фінегаса, сина Елеазарового, до синів Рувима, Ґада й половини коліна Манассії в землю Ґілеадську.

[14] e dez príncipes com ele, de cada casa paterna um príncipe de todas as tribos de Israel; e cada um era cabeça da casa de seus pais entre os grupos de milhares de Israel.

[14]З ним вирушили десять старійшин — по одному від кожного ізраїльського коліна, та кожен із них був главою свого коліна між кланів ізраїльських.

[15] Indo eles aos filhos de Rúben, aos filhos de Gade e à meia tribo de Manassés, à terra de Gileade, falaram-lhes, dizendo:

[15]І пішли вони до людей Рувима, Ґада та половині коліна Манассії у Ґілеад. І сказали вони їм:

[16] Assim diz toda a congregação do SENHOR: Que infidelidade é esta, que cometestes contra o Deus de Israel, deixando, hoje, de seguir o SENHOR, edificando-vos um altar, para vos rebelardes contra o SENHOR?

[16]«Уся громада Господня таке каже: „Чому ви повстали проти Бога Ізраїля, відвернулися від Господа, спорудивши вівтар у теперішньому заколоті своєму проти Господа?

[17] Acaso, não nos bastou a iniqüidade de Peor, de que até hoje não estamos ainda purificados, posto que houve praga na congregação do SENHOR,

[17]Чи не досить з нас провини в Пеорі? Ми ще той гріх з себе не змили, хоча чума і впала на громаду Господню.

[18] para que, hoje, abandoneis o SENHOR? Se, hoje, vos rebelais contra o SENHOR, amanhã, se irará contra toda a congregação de Israel.

[18]А ви тепер відвертаєтеся від Господа? Якщо ви повстанете проти Господа сьогодні, завтра Він розгніваєтеся на весь ізраїльський рід.

[19] Se a terra da vossa herança é imunda, passai-vos para a terra da possessão do SENHOR, onde habita o tabernáculo do SENHOR, e tomai possessão entre nós; não vos rebeleis, porém, contra o SENHOR, nem vos rebeleis contra nós, edificando-vos altar, afora o altar do SENHOR, nosso Deus.

[19]Якщо ж земля, яку ви одержали, нечиста, тоді йдіть на землю Господню, де стоїть намет Господній і оселяйтеся серед нас. Але ж не поставайте проти Господа або проти нас, споруджуючи собі вівтар інший, ніж вівтар Господа Бога нашого.

[20] Não cometeu Acã, filho de Zera, infidelidade no tocante às coisas condenadas? E não veio ira sobre toda a congregação de Israel? Pois aquele homem não morreu sozinho na sua iniqüidade.

[20]Хіба не впав гнів Господній на всю ізраїльську громаду, коли Ахан, син Зери, не виконав наказу й не знищив прокляте майно? Чи гнів Господній упав тоді не на всю громаду ізраїльську? Так, не тільки Ахан поплатився життям за той гріх"».

[21] Então, responderam os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés e disseram aos cabeças dos grupos de milhares de Israel:

[21]Тоді люди Рувима, Ґада й половини коліна Манассії відповіли старійшинам ізраїльських родин:

[22] O Poderoso, o Deus, o SENHOR, o Poderoso, o Deus, o SENHOR, ele o sabe, e Israel mesmo o saberá. Se foi em rebeldia ou por infidelidade contra o SENHOR, hoje, não nos preserveis.

[22]«Господь — наш Бог! Ще раз проголошуємо ми, що Господь — наш Бог! Він знає! І нехай сам Ізраїль знає! Якщо у вчинку нашому заколот або злочин проти Господа, хай ніщо не врятує нас сьогодні.

[23] Se edificamos altar para nos apartarmos do SENHOR, ou para, sobre ele, oferecermos holocausto e oferta de manjares, ou, sobre ele, fazermos oferta pacífica, o SENHOR mesmo de nós o demande.

[23]Якщо збудували ми собі вівтар, щоб від Господа відвернутися й приносити жертви всеспалення та хлібні офіри або ж принести мирну жертву, то хай Сам Господь нас покарає.

[24] Pelo contrário, fizemos por causa da seguinte preocupação: amanhã vossos filhos talvez dirão a nossos filhos: Que tendes vós com o SENHOR, Deus de Israel?

[24]Ні, ми зробили це, бо боялися й думали, що одного дня ваші нащадки скажуть нашим: „Ви не можете молитися Господу, Богу Ізраїля".

[25] Pois o SENHOR pôs o Jordão por limite entre nós e vós, ó filhos de Rúben e filhos de Gade; não tendes parte no SENHOR; e, assim, bem poderiam os vossos filhos apartar os nossos do temor do SENHOR.

[26] Pelo que dissemos: preparemo-nos, edifiquemos um altar, não para holocausto, nem para sacrifício,

[27] mas, para que entre nós e vós e entre as nossas gerações depois de nós, nos seja testemunho, e possamos servir ao SENHOR diante dele com os nossos holocaustos, e os nossos sacrifícios, e as nossas ofertas pacíficas; e para que vossos filhos não digam amanhã a nossos filhos: Não tendes parte no SENHOR.

[28] Pelo que dissemos: quando suceder que, amanhã, assim nos digam a nós e às nossas gerações, então, responderemos: vede o modelo do altar do SENHOR que fizeram nossos pais, não para holocausto, nem para sacrifício, mas para testemunho entre nós e vós.

[29] Longe de nós o rebelarmo-nos contra o SENHOR e deixarmos, hoje, de seguir o SENHOR, edificando altar para holocausto, oferta de manjares ou sacrifício, afora o altar do SENHOR, nosso Deus, que está perante o seu tabernáculo.

[30] Ouvindo, pois, Finéias, o sacerdote, e os príncipes da congregação, e os cabeças dos grupos de milhares de Israel que com ele estavam as palavras que disseram os filhos de Rúben, os filhos de Gade e os filhos de Manassés, deram-se por satisfeitos.

[25]Вони могли сказати: „Бог проклав між нами кордон рікою Йордан між нами й вами, синами Рувимовими та Ґадовими, тож не бути вам частиною Ізраїля”. Тобто ваші нащадки можуть змусити наших дітей відступитися від віри в Господа.

[26]І тоді ми вирішили: „Збудуймо собі вівтар не для офіри всеспалення або пожертв.

[27]Хай він буде свідоцтвом між нами й вами для наших прийдешніх поколінь, що ми відправляємо службу Господу перед лицем Його офірами всеспалення, жертвами та мирними офірами. І щоб у майбутньому нащадки ваші не сказали нашим нащадкам: „Він не є наш спільний Господь”.

[28]Тож ми подумали: „Якщо колись у майбутньому вони скажуть таке нам або нащадкам нашим, то ми відповімо: „Подивіться на цю точну копію вівтаря Господнього, яку збудували наші предки не для офір всеспалення чи пожертв, а як свідоцтво між нами і вами”.

[29]Ми й гадки не мали повставати проти Господа й відвертатися та відступати від Нього нині, коли збудували вівтар для жертв всеспалення, та хлібних пожертв. Таким є тільки вівтар Господа Бога нашого, що стоїть перед наметом Його”».

[30]Коли священик Фінегас і вожді громади, глави колін, які були з ним, почули слова Рувимових, Ґадових та Манассієвих синів, вони були задоволені.

[31] E disse Finéias, filho de Eleazar, o sacerdote, aos filhos de Rúben, aos filhos de Gade e aos filhos de Manassés: Hoje, sabemos que o SENHOR está no meio de nós, porquanto não cometestes infidelidade contra o SENHOR; agora, livrastes os filhos de Israel da mão do SENHOR.

[31]Тоді священик Фінегас, син Елеазара, промовив до Рувимових, Ґадових та Манассієвих синів: «Тепер ми бачимо, що Господь — з нами, оскільки ви не ослухалися Всевишнього в цій справі. Зараз ви врятували ізраїльтян від кари Господньої».

[32] Finéias, filho do sacerdote Eleazar, e os príncipes, deixando os filhos de Rúben e os filhos de Gade, voltaram da terra de Gileade para a terra de Canaã, aos filhos de Israel, e deram-lhes conta de tudo.

[32]Священик Фінегас, син Елеазара, й вожді повернулися від Рувимових та Ґадових синів із землі Ґілеадської до землі Ханаанської і про все розповіли.

[33] Com esta resposta deram-se por satisfeitos os filhos de Israel, os quais bendisseram a Deus; e não falaram mais de subir a pelejar contra eles, para destruírem a terra em que habitavam os filhos de Rúben e os filhos de Gade.

[33]Ізраїльтяни були втішені розповіддю й благословили Бога. І більше вони ніколи не говорили про те, щоб піти війною проти Рувимових та Ґадових синів і вигубити їхню землю.

[34] Os filhos de Rúben e os filhos de Gade chamaram o altar de Testemunho, porque disseram: É um testemunho entre nós de que o SENHOR é Deus.

[34]Рувимові та Ґадові сини назвали той вівтар так: «Це, справді, є свідчення між нами, що наш Господь — то Бог».

Josué 23

Josué exorta o povo a observar a Lei do Senhor

[1] Passado muito tempo depois que o SENHOR dera repouso a Israel de todos os seus inimigos em redor, e sendo Josué já velho e entrado em dias,

[2] chamou Josué a todo o Israel, os seus anciãos, os seus cabeças, os seus juízes e os seus oficiais e disse-lhes: Já sou velho e entrado em dias,

[3] e vós já tendes visto tudo quanto fez o SENHOR, vosso Deus, a todas estas nações

Книга Ісуса Навина 23

Ісус надихає народ

[1]За довгий час після того, як Господь дав ізраїльтянам перепочинок та мир від усіх ворогів, що їх оточували, Ісус постарів.

[2]Ісус скликав увесь Ізраїль: старійшин, голів, суддів та начальників — і сказав їм: «Я вже постарів, похилі мої літа.

[3]Ви бачили все те, що Господь Бог наш зробив з усіма народами заради вас, бо

por causa de vós, porque o SENHOR, vosso Deus, é o que pelejou por vós.

це саме Господь ваш Бог, хто воював за вас.

[4] Vede aqui que vos fiz cair em sorte às vossas tribos estas nações que restam, juntamente com todas as nações que tenho eliminado, umas e outras, desde o Jordão até ao mar Grande, para o pôr-do-sol.

[4]Дивиться, Я обіцяв віддати вам за жеребом у спадщину, для колін ваших землю тих народів, які ще існують, і тих, кого Я вже вигубив від Йордану до Середземного моря на заході, але та земля вам ще не належить.

[5] O SENHOR, vosso Deus, as afastará de vós e as expulsará de vossa presença; e vós possuireis a sua terra, como o SENHOR, vosso Deus, vos prometeu.

[5]Господь Бог ваш Сам прибере їх зі шляху вашого і змусить тікати від вас. І ви візьмете їх землю, як і обіцяв вам Господь Бог ваш.

[6] Esforçai-vos, pois, muito para guardardes e cumprirdes tudo quanto está escrito no Livro da Lei de Moisés, para que dela não vos aparteis, nem para a direita nem para a esquerda;

[6]Пильно дотримуйтеся всього того, що написано в книзі Законів Мойсеєвих, не відхиляючись ні праворуч, ні ліворуч.

[7] para que não vos mistureis com estas nações que restaram entre vós. Não façais menção dos nomes de seus deuses, nem por eles façais jurar, nem os sirvais, nem os adoreis.

[7]Не змішуйтеся з народами, які ще лишаються серед вас, не згадуйте імена їхніх богів, не кляніться ними, не служіть їм, не вклоняйтеся.

[8] Mas ao SENHOR, vosso Deus, vos apegareis, como fizestes até ao dia de hoje;

[8]Ви мусите триматися Господа Бога вашого, як трималися донині.

[9] pois o SENHOR expulsou de diante de vós grandes e fortes nações; e, quanto a vós outros, ninguém vos resistiu até ao dia de hoje.

[9]Господь прогнав заради вас великі та могутні народи, і досі ніхто не зміг вам протистояти.

[10] Um só homem dentre vós perseguirá mil, pois o SENHOR, vosso Deus, é quem peleja por vós, como já vos prometeu.

[10]Один із вас може перемогти тисячу, бо Господь Бог ваш — Той, Хто воює за вас, як Він і обіцяв вам.

[11] Portanto, empenhai-vos em guardar a vossa alma, para amardes o SENHOR, vosso Deus.

[11]Тож любить Господа Бога вашого всім серцем.

[12] Porque, se dele vos desviardes e vos apegardes ao restante destas nações ainda em vosso meio, e com elas vos aparentardes, e com elas vos misturardes, e elas convosco,

[12]Але якщо ж ви звернете й пристанете до тих народів, які залишилися серед вас, і одружуватиметеся з ними та перемішуватиметеся, а вони з вами,

[13] sabei, certamente, que o SENHOR, vosso Deus, não expulsará mais estas nações de vossa presença, mas vos serão por laço e rede, e açoite às vossas ilhargas, e espinhos aos vossos olhos, até que pereçais nesta boa terra que vos deu o SENHOR, vosso Deus.

[13]тоді затямте собі, що Господь Бог ваш і далі буде проганяти їх з вашого шляху. Вони стануть сіткою й пасткою для вас, вашим батогом, колючкою в оці, жодного з вас не залишиться на цій добрій землі, яку віддав вам Господь Бог ваш.

[14] Eis que, já hoje, sigo pelo caminho de todos os da terra; e vós bem sabeis de todo o vosso coração e de toda a vossa alma que nem uma só promessa caiu de todas as boas palavras que falou de vós o SENHOR, vosso Deus; todas vos sobrevieram, nem uma delas falhou.

[14]А тепер прийшов час мені помирати. І ви знаєте усім своїм серцем та всією душею, що жодна із добрих обіцянок, які Господь Бог ваш давав вам, не була не виконана. Всі вони здійснилися для вас.

[15] E sucederá que, assim como vieram sobre vós todas estas boas coisas que o SENHOR, vosso Deus, vos prometeu, assim cumprirá o SENHOR contra vós outros todas as ameaças até vos destruir de sobre a boa terra que vos deu o SENHOR, vosso Deus.

[15]І як і кожне добре діло, що було вам обіцяно Господом Богом вашим, здійснилося, так Господь Бог нашле на вас і всіляке лихо, аж поки не знищить вас на цій добрій землі, яку Господь Бог ваш надав вам.

[16] Quando violardes a aliança que o SENHOR, vosso Deus, vos ordenou, e fordes, e servirdes a outros deuses, e os adorardes, então, a ira do SENHOR se acenderá sobre vós, e logo perecereis na boa terra que vos deu.

[16]Якщо ви порушите Угоду з Господом Богом вашим, яку Він уклав із вами, та підете служити іншим богам та вклонятися їм, тоді Господь розгнівається на вас і незабаром жодного з вас не залишиться на тій добрій землі, яку він дав вам».

Josué 24

Josué despede-se do povo

Книга Ісуса Навина 24

Прощання Ісуса в Сихемі

[1] Depois, reuniu Josué todas as tribos de Israel em Siquém e chamou os anciãos de Israel, os seus cabeças, os seus juízes e os seus oficiais; e eles se apresentaram diante de Deus.

[1]Тоді зібрав Ісус усі коліна Ізраїля біля Сихема і скликав Він старійшин, голів колін, суддів та начальників Ізраїлю і постали вони перед Богом.

[2] Então, Josué disse a todo o povo: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Antigamente, vossos pais, Tera, pai de Abraão e de Naor, habitaram dalém do Eufrates e serviram a outros deuses.

[2]Тоді Ісус сказав усім у зібранні: «Ось що Господь, Бог Ізраїлю, каже: „Багато років тому ваші предки, в тому числі Тера, батько Авраама і Нагора, жили на іншому боці ріки Євфрат, і поклонялися вони іншим богам.

[3] Eu, porém, tomei Abraão, vosso pai, dalém do rio e o fiz percorrer toda a terra de Canaã; também lhe multipliquei a descendência e lhe dei Isaque.

[3]Тоді Я взяв предка вашого Авраама з того іншого берега річки Євфрат, і провів його через усю землю Ханаанську й дав йому багато нащадків. Я дав йому сина Ісаака.

[4] A Isaque dei Jacó e Esaú e a Esaú dei em possessão as montanhas de Seir; porém Jacó e seus filhos desceram para o Egito.

[4]Ісааку Я дав Якова та Ісава. Я віддав Ісаву гори Сеїру, а Яків та діти його пішли в Єгипет.

[5] Então, enviei Moisés e Arão e feri o Egito com o que fiz no meio dele; e, depois, vos tirei de lá.

[5]Потім послав Я Мойсея та Аарона і велике лихо накликав на людей Єгипту, а після того Я вивів вас.

[6] Tirando eu vossos pais do Egito, viestes ao mar; os egípcios perseguiram vossos pais, com carros e com cavaleiros, até ao mar Vermelho.

[6]Коли Я вивів ваших праотців із Єгипту, а єгиптяни кинулися навздогін за ними на колісницях та верхи до Червоного моря.

[7] E, clamando vossos pais, o SENHOR pôs escuridão entre vós e os egípcios, e trouxe o mar sobre estes, e o mar os cobriu; e os vossos olhos viram o que eu fiz no Egito. Então, habitastes no deserto por muito tempo.

[7]Коли ж предки ваші воззвали до Господа, Я поставив темряву між ними та єгиптянами, і море накрило їх. І ви на власні очі бачили, що Я зробив з Єгиптом. Потім ви багато днів жили в пустелі.

[8] Daí eu vos trouxe à terra dos amorreus, que habitavam dalém do Jordão, os quais pelejaram contra vós outros; porém os entreguei nas vossas mãos, e possuístes a sua terra; e os destruí diante de vós.

[8]Тоді Я повів вас у землю аморійців, які жили на східному боці ріки Йордан. Вони воювали проти вас, але Я віддав їх у ваші руки, давши вам силу знищити цей народ, і ви захопили їхню землю.

[9] Levantou-se, também, o rei de Moabe, Balaque, filho de Zipor, e pelejou contra Israel; mandou chamar Balaão, filho de Beor, para que vos amaldiçoasse.

[10] Porém eu não quis ouvir Balaão; e ele teve de vos abençoar; e, assim, vos livrei da sua mão.

[11] Passando vós o Jordão e vindo a Jericó, os habitantes de Jericó pelejaram contra vós outros e também os amorreus, os ferezeus, os cananeus, os heteus, os girgaseus, os heveus e os jebuseus; porém os entreguei nas vossas mãos.

[12] Enviei vespões adiante de vós, que os expulsaram da vossa presença, bem como os dois reis dos amorreus, e isso não com a tua espada, nem com o teu arco.

[13] Dei-vos a terra em que não trabalhastes e cidades que não edificastes, e habitais nelas; comeis das vinhas e dos olivais que não plantastes.

Renovação da aliança

[14] Agora, pois, temei ao SENHOR e servi-o com integridade e com fidelidade; deitai fora os deuses aos quais serviram vossos pais dalém do Eufrates e no Egito e servi ao SENHOR.

[15] Porém, se vos parece mal servir ao SENHOR, escolhei, hoje, a quem sirvais: se aos deuses a quem serviram vossos pais que estavam dalém do Eufrates ou aos deuses dos amorreus em cuja terra habitais. Eu e a minha casa serviremos ao SENHOR.

[9]Потім цар Валак, син Зиппора, царя моавського, пішов війною проти Ізраїля. Він послав за Валаамом сином Беора щоб проклясти вас.

[10]Але Я б не став слухати Валаама. То він благословив вас, і так Я врятував вас від Валакової руки.

[11]Коли ж ви перейшли ріку Йордан і підійшли до Єрихона, а єрихонці почали воювати проти вас, як і аморійці, перизійці, хананці, хиттити, ґірґашити, хивійці та євусити. Я віддав їх у ваші руки.

[12]Я послав шершнів перед вас, і вони прогнали тих двох аморійських царів не вашим мечем і не вашим луком.

[13]Я дав вам землю, на якій ви не працювали, і міста, яких ви не будували, і ви оселилися там. Ви їсте плоди виноградників та оливкових дібров, яких не садили.

[14]Тож тепер шануйте Господа й служіть Йому вірою та правдою. Зречіться богів, яким служили предки ваші, коли жили на іншому боці ріки Євфрат та в Єгипті, і служіть Господу.

[15]Якщо ж ви не хочете служити Господу, то сьогодні зробіть вибір, кому ви служитимете: богам, яким ваші предки служили, коли жили на іншому боці ріки Євфрат, чи богам аморійців, на землі яких ви живете зараз. А що до мене і моєї родини, ми будемо служити Господу”».

[16] Então, respondeu o povo e disse: Longe de nós o abandonarmos o SENHOR para servirmos a outros deuses;

[16]Тоді люди відповіли: «Ми ніколи не полишимо Господа заради інших богів.

[17] porque o SENHOR é o nosso Deus; ele é quem nos fez subir, a nós e a nossos pais, da terra do Egito, da casa da servidão, quem fez estes grandes sinais aos nossos olhos e nos guardou por todo o caminho em que andamos e entre todos os povos pelo meio dos quais passamos.

[17]Бо сам Господь Бог вивів нас і наших предків із землі Єгипетської, де ми були рабами, і саме Він зробив на очах наших оті чудеса великі. І Він охороняв нас усюди в путі, й між усіма народами, чиїми землями ми мандрували.

[18] O SENHOR expulsou de diante de nós todas estas gentes, até o amorreu, morador da terra; portanto, nós também serviremos ao SENHOR, pois ele é o nosso Deus.

[18]Господь також прогнав з нашої шляху всі племена й допоміг перемогти аморійців, які жили на цій землі. Ми теж будемо служити Господу, бо він є наш Бог».

[19] Então, Josué disse ao povo: Não podereis servir ao SENHOR, porquanto é Deus santo, Deus zeloso, que não perdoará a vossa transgressão nem os vossos pecados.

[19]Тоді Ісус сказав людям: «Ви не можете служити Господу бо Він є святий Бог. Він — Бог ревнивий. Господь не простить вам ні вашої непокори, ані ваших гріхів.

[20] Se deixardes o SENHOR e servirdes a deuses estranhos, então, se voltará, e vos fará mal, e vos consumirá, depois de vos ter feito bem.

[20]Якщо ви полишите Всевишнього й служитимете чужим богам, тоді Він накличе на вас лихо й винищить вас, навіть після усього того доброго, що Він зробив для вас».

[21] Então, disse o povo a Josué: Não; antes, serviremos ao SENHOR.

[21]Тоді люди відповіли Ісусу: «Ні! Ми служитимемо Господу!»

[22] Josué disse ao povo: Sois testemunhas contra vós mesmos de que escolhestes o SENHOR para o servir. E disseram: Nós o somos.

[22]А Ісус сказав людям: «Ви самі собі свідки, що вибрали Господа, щоб Йому служити». Й вони відповіли: «Так. Ми — свідки!»

[23] Agora, pois, deitai fora os deuses estranhos que há no meio de vós e inclinai o coração ao SENHOR, Deus de Israel.

[23]«Тепер зречіться чужих богів, що є у вас, і зверніть серця ваші до Господа, Бога Ізраїля», — сказав Ісус.

[24] Disse o povo a Josué: Ao SENHOR, nosso Deus, serviremos e obedeceremos à sua voz.

[25] Assim, naquele dia, fez Josué aliança com o povo e lha pôs por estatuto e direito em Siquém.

A pedra-testemunha

[26] Josué escreveu estas palavras no Livro da Lei de Deus; tomou uma grande pedra e a erigiu ali debaixo do carvalho que estava em lugar santo do SENHOR.

[27] Disse Josué a todo o povo: Eis que esta pedra nos será testemunha, pois ouviu todas as palavras que o SENHOR nos tem dito; portanto, será testemunha contra vós outros para que não mintais a vosso Deus.

[28] Então, Josué despediu o povo, cada um para a sua herança.

A morte de Josué e de Eleazar

Juízes 2.6-9

[29] Depois destas coisas, sucedeu que Josué, filho de Num, servo do SENHOR, faleceu com a idade de cento e dez anos.

[30] Sepultaram-no na sua própria herança, em Timnate-Sera, que está na região montanhosa de Efraim, para o norte do monte Gaás.

[31] Serviu, pois, Israel ao SENHOR todos os dias de Josué e todos os dias dos anciãos que ainda sobreviveram por muito tempo depois de Josué e que sabiam todas as obras feitas pelo SENHOR a Israel.

[32] Os ossos de José, que os filhos de Israel trouxeram do Egito, enterraram-nos em Siquém, naquela parte do campo que Jacó comprara aos filhos de Hamor, pai de

[24]Тоді люди сказали Ісусу: «Ми будемо служити Господу Богу нашому і слухатися його».

[25]Отак Ісус того дня уклав Угоду з народом. Він дав людям права й закони у Сихемі.

[26]Ісус написав усі ті слова у Божій книзі законів. І взяв Він великий камінь і поставив під дубом біля святого намету Господнього.

[27]Потім Ісус звернувся до всіх людей: «Дивіться, цей камінь теж буде вашим свідком, бо він чув усі слова Господа, звернені до вас. Отож він буде свідчити проти вас, щоб ви не зрікалися вашого Бога».

[28]І відіслав Ісус людей, кожного на свою землю.

[29]Після подій цих Ісус син Навина, слуга Господа, помер. Йому було сто десять років.

[30]Його було поховано на успадкованій ним землі у Тимнат Сері, що в Ефраїмових горах, на північ від гори Ґааш.

[31]Ізраїль служив Господу протягом усього життя Ісуса й старійшин, які пережили Ісуса, і які знали про діяння Господа для Ізраїлю.

[32]Останки Йосипа, що їх ізраїльтяни принесли з Єгипту, було поховано в Сихемі на тій землі, яку Яків купив за сто срібних монет у синів Гамора, батька Сихема. Ця земля стала спадщиною Йосипових нащадків.

Siquém, por cem peças de prata, e que veio a ser a herança dos filhos de José.

[33] Faleceu também Eleazar, filho de Arão, e o sepultaram em Gibeá, pertencente a Finéias, seu filho, a qual lhe fora dada na região montanhosa de Efraim.

[33]Елеазар, син Аарона, помер, і його поховали в Ґівеа, у місті його сина Фінегаса, що дісталося йому в Єфраїмових горах.

Juízes	Книга Суддів

Juízes 1

A Guerra contra os Cananeus Restantes

[1]Depois da morte de Josué, os israelitas perguntaram ao Senhor: “Quem de nós será o primeiro a atacar os cananeus?”

[2]O Senhor respondeu: “Judá será o primeiro; eu entreguei a terra em suas mãos”.

[3]Então os homens de Judá disseram aos seus irmãos de Simeão: “Venham conosco ao território que nos foi designado por sorteio, e lutemos contra os cananeus. Iremos juntos para o território”. E os homens de Simeão foram com eles.

[4]Quando os homens de Judá atacaram, o Senhor entregou os cananeus e os ferezeus nas mãos deles, e eles mataram dez mil homens em Bezeque.

[5]Foi lá que encontraram Adoni-Bezeque, lutaram contra ele e derrotaram os cananeus e os ferezeus.

[6]Adoni-Bezeque fugiu, mas eles o perseguiram e o prenderam, e lhe cortaram os polegares das mãos e dos pés.

[7]Então Adoni-Bezeque disse: “Setenta reis com os polegares das mãos e dos pés cortados apanhavam migalhas debaixo da minha mesa. Agora Deus me retribuiu aquilo que lhes fiz”. Eles o levaram para Jerusalém, onde morreu.

[8]Os homens de Judá atacaram também Jerusalém e a conquistaram. Mataram seus habitantes ao fio da espada e a incendiaram.

Книга Суддів 1

Юда воює з хананаанцями

[1]Після смерті Ісуса ізраїльтяни запитали Господа: «Хто перший виступить на хананаанців, щоб воювати проти них?»

[2]Господь відповів: «Юдине коліно піде першим. Дивіться, Я віддаю цю землю під Юдину руку».

[3]Тоді люди Юдиного коліна звернулися до братів своїх з коліна Симеонового: «Ходімо разом з нами на ту землю, що випала нам, і будемо разом битися проти хананаанців. А потім ми також підемо з вами на ту землю, що випаде вам». То Симеон пішов разом з Юдою.

[4]І виступив Юда, і Господь віддав хананаанців та перизійців у його руки. Вони вбили десять тисяч чоловік у Везеку.

[5]У Везеку вони знайшли й правителя цього міста і билися проти нього, і перемогли вони хананаанців і перизійців.

[6]Правитель Везека втік, але вони переслідували його і зловили, і відрубали великі пальці на обох руках та ногах.

[7]Правитель Везека сказав: «Сімдесяти королям відрубав я великі пальці на руках та ногах, і вони підбирали крихти з-під мого столу. Як я чинив, так і мені Бог відплатив». Вони взяли його до Єрусалима, і там він помер.

[8]Юдині люди билися проти Єрусалима й захопили його. Вони віддали місто вогню й мечу.

[9]Depois disso eles desceram para lutar contra os cananeus que viviam na serra, no Neguebe e na Sefelá.

[10]Avançaram contra os cananeus que viviam em Hebrom, anteriormente chamada Quiriate-Arba, e derrotaram Sesai, Aimã e Talmai.

[11]Dali avançaram contra o povo que morava em Debir, anteriormente chamada Quiriate-Sefer.

[12]E disse Calebe: “Darei minha filha Acsa em casamento ao homem que atacar e conquistar Quiriate-Sefer”.

[13]Otoniel, filho de Quenaz, irmão mais novo de Calebe, conquistou a cidade; por isso Calebe lhe deu sua filha Acsa por mulher.

[14]Um dia, quando já vivia com Otoniel, ela o persuadiu a pedir um campo ao pai dela. Assim que ela desceu do jumento, Calebe lhe perguntou: “O que você quer?”

[15]Ela respondeu: “Dê-me um presente. Já que o senhor me deu terras no Neguebe, dê-me também fontes de água”. E Calebe lhe deu as fontes superiores e as inferiores.

[16]Os descendentes do sogro de Moisés, o queneu, saíram da Cidade das Palmeiras com os homens de Judá e passaram a viver no meio do povo do deserto de Judá, no Neguebe, perto de Arade.

[17]Depois os homens de Judá foram com seus irmãos de Simeão e derrotaram os cananeus que viviam em Zefate e

[9]Згодом люди коліна Юдиного пішли проти ханаанців, що мешкали в горах Неґеву та в західних підгір’ях.

[10]Юда виступив проти ханаанців, що жили у Хевроні. (Раніше Хеврон називався Кіріат-Арва). Там вони перемогли Шешая, Агімана й Талмая.

Калев і його дочка

[11]Звідти Юда виступив проти людей, що мешкали в Девірі. (Раніше Девір мав назву Кіріат-Сефер).

[12]Тоді Калев сказав: «За того, хто нападе на Кіріат-Сефер і захопить його, я віддам свою дочку Ахсу».

[13]І Отніел, син Кеназа, який був молодшим братом Калева, захопив місто, і Калев віддав заміж за нього свою дочку Ахсу.

[14]Коли вона приїхала до Отніела, свого чоловіка, він намовив її піти й попросити в її батька землі. Як злазила вона з віслюка, Калев запитав її: «Чого ти хочеш?»

[15]Вона відповіла: «Зроби мені милостивий дарунок. Бо раз віддав ти мені засушливу пустелю Неґев, то дай також і джерела». І Калев віддав їй верхні та нижні джерела.

[16]А нащадки Кеніта, Мойсеєвого тестя, залишили місто Пальм і пішли з Юдиними людьми жити в пустелю Юди в Неґеві поблизу міста Арада. Потім вони пішли й оселилися разом з амаликійцями.

[17]Потім Юда пішов зі своїм братом Симеоном, і вони розбили ханаанців, що жили в Зефаті, і вщент зруйнували місто. І назвали це місто Хорма.

destruíram totalmente a cidade. Por essa razão ela foi chamada Hormá.

[18]Os homens de Judá também conquistaram Gaza, Ascalom e Ecrom, com os seus territórios.

[19]O Senhor estava com os homens de Judá. Eles ocuparam a serra central, mas não conseguiram expulsar os habitantes dos vales, pois estes possuíam carros de guerra feitos de ferro.

[20]Conforme Moisés havia prometido, Hebrom foi dada a Calebe, que expulsou de lá os três filhos de Enaque.

[21]Já os benjamitas deixaram de expulsar os jebuseus que estavam morando em Jerusalém. Os jebuseus vivem ali com os benjamitas até o dia de hoje.

[22]Os homens das tribos de José, por sua vez, atacaram Betel, e o Senhor estava com eles.

[23]Enviaram espias a Betel, anteriormente chamada Luz.

[24]Quando os espias viram um homem saindo da cidade, disseram-lhe: “Mostre-nos como entrar na cidade, e nós pouparemos a sua vida”.

[25]Ele mostrou como entrar, e eles mataram os habitantes da cidade ao fio da espada, mas pouparam o homem e toda a sua família.

[26]Ele foi, então, para a terra dos hititas, onde fundou uma cidade e lhe deu o nome de Luz, que é o seu nome até o dia de hoje.

[18]Юда захопив місто Ґаза та довколишні землі, місто Ашкелон із довколишніми землями та місто Екрон із довколишніми землями.

[19]Господь був на боці Юди, отож вони захопили гори, але не змогли здолати людей, які жили на рівнині, бо люди ті мали залізні колісниці.

[20]Хеврон було віддано Калеву, як і обіцяв Мойсей, і вони вигнали звідти три коліна Анакових.

Сини Веніаминові поселяються в Єрусалимі

[21]А сини Веніаминові не змогли вигнати євуситів, що жили в Єрусалимі. Тож вони й сьогодні живуть поміж людьми Веніаминовими.

Сини Йосипа захоплюють Бетел

[22]Сини Йосипові також виступили проти Бетела, і Господь був на їхньому боці.

[23]Вони вислали розвідників до Бетела. Раніше це місто мало назву Луз.

[24]Коли розвідники побачили чоловіка, який виходив із міста, вони сказали йому: «Покажи нам вхід у місто, і ми справедливо поведемося з тобою».

[25]Той показав їм вхід у місто. І вони віддали те місто мечу. Але того чоловіка й родину його відпустили.

[26]Тоді чоловік той пішов на землю хиттитів і збудував там місто, і назвав його Луз. Так воно зветься й донині.

Війна інших племен із хананцями

[27]Manassés, porém, não expulsou o povo de Bete-Seã, o de Taanaque, o de Dor, o de Ibleã, o de Megido, nem tampouco o dos povoados ao redor dessas cidades, pois os cananeus estavam decididos a permanecer naquela terra.

[27]Манассія не вигнав людей, що жили у Бет-Шеані, Таанаху, Дорі, Івлеамі, Меґіддо та довколишніх селах і містечках, ханаанці й далі жили на цій землі.

[28]Quando Israel se tornou forte, impôs trabalhos forçados aos cananeus, mas não os expulsou completamente.

[28]Коли ж Ізраїль зміцнів, то перетворив ханаанців на своїх рабів, але зовсім вигнати їх так і не зміг.

[29]Efraim também não expulsou os cananeus que viviam em Gezer, mas os cananeus continuaram a viver entre eles.

[29]Ефраїм не вигнав ханаанців, що жили у Ґезері, і ханаанці жили в Ґезері поміж людьми Ефраїмовими.

[30]Nem Zebulom expulsou os cananeus que viviam em Quitrom e em Naalol, mas estes permaneceram entre eles e foram submetidos a trabalhos forçados.

[30]Завулон не вигнав людей, що жили в Китроні, й людей, що жили в Нагалолі, тож ханаанці ці жили серед людей Завулонових, але працювали на них як раби.

[31]Nem Aser expulsou os que viviam em Aco, Sidom, Alabe, Aczibe, Helba, Afeque e Reobe,

[31]Ашер не зміг вигнати людей, що жили в Акко, Сидоні, Ахлаві, Ахзиві, Гелбі, Афеку й Регові.

[32]e, por esse motivo, o povo de Aser vivia entre os cananeus que habitavam naquela terra.

[32]Люди Ашерові жили серед ханаанців, що мешкали на тій землі, бо не вигнали їх.

[33]Nem Naftali expulsou os que viviam em Bete-Semes e em Bete-Anate; mas o povo de Naftali também vivia entre os cananeus que habitavam a terra, e aqueles que viviam em Bete-Semes e em Bete-Anate passaram a fazer trabalhos forçados para eles.

[33]Сини Нафталі не вигнали людей, що жили в Бет-Шемеші, та людей, що жили в Бет-Анаті, а поселилися вони серед ханаанців, які жили на цих землях. Але тих мешканців Бет-Шемеша та Бет-Аната перетворили вони на рабів своїх.

[34]Os amorreus confinaram a tribo de Dã à serra central, não permitindo que descessem ao vale.

[34]Аморійці відкинули людей Данових, змусили повернутися в гори й не давали їм спуститися в долину.

[35]E os amorreus igualmente estavam decididos a resistir no monte Heres, em Aijalom e em Saalbim, mas, quando as

[35]Аморійці вирішили й далі жити на горі Херес, в Айжалоні та Шаалвімі. Та коли коліно Йосипове стало сильнішим, вони перетворили аморійців на рабів своїх.

tribos de José ficaram mais poderosas, eles também foram submetidos a trabalhos forçados.

[36]A fronteira dos amorreus ia da subida de Acrabim até Selá, e mais adiante.

[36]Земля аморійців пролягала від перевала Скорпіона до Сели й далі.

Juízes 2

O Anjo do Senhor em Boquim

[1]O Anjo do Senhor subiu de Gilgal a Boquim e disse: "Tirei vocês do Egito e os trouxe para a terra que prometi com juramento dar a seus antepassados. Eu disse: Jamais quebrarei a minha aliança com vocês.

[2]E vocês não farão acordo com o povo desta terra, mas demolirão os seus altares. Por que vocês não me obedeceram?

[3]Portanto, agora digo a vocês que não os expulsarei da presença de vocês; eles serão seus adversários, e os deuses deles serão uma armadilha para vocês".

[4]Quando o Anjo do Senhor acabou de falar a todos os israelitas, o povo chorou em alta voz,

[5]e ao lugar chamaram Boquim. Ali ofereceram sacrifícios ao Senhor.

Desobediência e Derrota

[6]Depois que Josué despediu os israelitas, eles saíram para ocupar a terra, cada um a sua herança.

[7]O povo prestou culto ao Senhor durante toda a vida de Josué e dos líderes que sobreviveram a Josué e que tinham visto todos os grandes feitos do Senhor em favor de Israel.

Книга Суддів 2

Ангел Господній спустивсь у Вокім

[1]Ангел Господній піднявся з Вокіма до Ґілґала і сказав: «Я вивів вас із Єгипту й привів на цю землю, як і обіцяв предкам вашим. Я казав: „Ніколи не порушу угоди з вами".

[2]Але ви не повинні складати угоди з людьми, які живуть на цій землі. Зруйнуйте їхні вівтарі! Але ви не послухалися голосу Мого. Що ж це ви наробили?

[3]Тож тепер Я кажу, що не проганятиму їх перед вами. Вони стануть для вас випробовуванням і боги їхні будуть пасткою для вас».

[4]Коли Ангел Господній промовив ці слова, звернені до всіх ізраїльтян, то люди вголос розридалися.

[5]І місце те отримало назву Вокім, і там вони принесли Господу жертву.

[6]Коли Ісус розпустив людей, то кожне ізраїльське коліно пішло жити на ті землі, що випали їм за жеребом.

[7]І служив цей народ Господу в часи, коли жив Ісус, і в часи, коли жили старійшини, які пережили Ісуса і які були свідками всіх великих справ, що здійснив Господь для Ізраїлю.

[8]Josué, filho de Num, servo do Senhor, morreu com a idade de cento e dez anos.

[8]Ісус, син Навина, слуга Господа, помер, коли йому було сто десять років.

[9]Foi sepultado na terra de sua herança, em Timnate-Heres, nos montes de Efraim, ao norte do monte Gaás.

[9]Його поховали на його землі у Тимнат-Хересі, в Ефраїмових горах, на північ від гори Ґааш.

[10]Depois que toda aquela geração foi reunida a seus antepassados, surgiu uma nova geração que não conhecia o Senhor e o que ele havia feito por Israel.

[10]І от усе те покоління приєдналося до предків своїх, і з'явилося нове покоління, яке не знало Господа і всього того, що Він зробив для Ізраїлю.

[11]Então os israelitas fizeram o que o Senhor reprova e prestaram culto aos baalins.

[11]Ізраїльтяни чинили зле в очах Господа, бо почали вклонятися лжебогу Ваалу.

[12]Abandonaram o Senhor, o Deus dos seus antepassados, que os havia tirado do Egito, e seguiram e adoraram vários deuses dos povos ao seu redor, provocando a ira do Senhor.

[12]Вони відвернулися від Господа, Бога своїх предків, який вивів їх із землі Єгипетської. Вони пішли за богами, яким поклонялися люди, що жили навколо них, і почали їм поклонятися. І це розгнівило Господа.

[13]Abandonaram o Senhor e prestaram culto a Baal e a Astarote.

[13]Вони відмовилися від Господа і почали служити Ваалу і Ашері.

[14]A ira do Senhor se acendeu contra Israel, e ele os entregou nas mãos de invasores que os saquearam. Ele os entregou aos inimigos ao seu redor, aos quais já não conseguiam resistir.

[14]Гнів Господній запалився на Ізраїль, Він віддав Ізраїль ворогам на наругу. І більше ізраїльтяни не могли вже протистояти ворогам.

[15]Sempre que os israelitas saíam para a batalha, a mão do Senhor era contra eles para derrotá-los, conforme havia advertido e jurado a vocês. Grande angústia os dominava.

[15]Щоразу, як виходили на битву, Господь насилав нещастя на них, як і попереджав їх колись у Своїй клятві. І великий розпач охопив їх.

[16]Então o Senhor levantou juízes, que os libertaram das mãos daqueles que os atacavam.

[16]І тоді Господь обрав суддів, і вони рятували ізраїльтян від грабіжників.

[17]Mesmo assim eles não quiseram ouvir os juízes, antes se prostituíram com outros deuses e os adoraram. Ao contrário dos

[17]Та ізраїльтяни не слухались і суддів, бо зрадливо віддавали себе іншим богам і їм поклонялися. Вони легко зрадили шляху, яким ішли їхні предки,

seus antepassados, logo se desviaram do caminho pelo qual os seus antepassados tinham andado, o caminho da obediência aos mandamentos do Senhor.

[18]Sempre que o Senhor lhes levantava um juiz, ele estava com o juiz e os salvava das mãos de seus inimigos enquanto o juiz vivia; pois o Senhor tinha misericórdia por causa dos gemidos deles diante daqueles que os oprimiam e os afligiam.

[19]Mas, quando o juiz morria, o povo voltava a caminhos ainda piores do que os caminhos dos seus antepassados, seguindo outros deuses, prestando-lhes culto e adorando-os. Recusavam-se a abandonar suas práticas e seu caminho obstinado.

[20]Por isso a ira do Senhor acendeu-se contra Israel, e ele disse: “Como este povo violou a aliança que fiz com os seus antepassados e não tem ouvido a minha voz,

[21]não expulsarei de diante dele nenhuma das nações que Josué deixou quando morreu.

[22]Eu as usarei para pôr Israel à prova e ver se guardará o caminho do Senhor e se andará nele como o fizeram os seus antepassados”.

[23]O Senhor havia permitido que essas nações permanecessem; não as expulsou de imediato e não as entregou nas mãos de Josué.

Juízes 3

що підкорялися заповідям Господнім. Нове покоління цього не робило.

[18]Коли ж Господь призначав суддів для них, то був із тими суддями, і вони завжди рятували народ ізраїльський від ворогів. Бо Господь співчував тим стражданням, яких зазнавали ізраїльтяни від своїх переслідувачів та гнобителів.

[19]Але коли суддя помирав, вони знову зраджували й поводилися гірше за своїх попередників, бо йшли за іншими богами, їм служили й поклонялися. Вони не відмовилися від цього, не звернули зі свого хибного шляху.

[20]Тож гнів Господній запалився на Ізраїль. Господь сказав: «Цей народ порушив Угоду, яку Я уклав з його предками, і не слухається Мого голосу.

[21]За те Я, зі свого боку, більше не виганятиму перед ним інші народи, які Ісус залишив перед смертю.

[22]Він це зробив, щоб випробувати ізраїльтян і побачити, чи підуть вони, а чи ні, дорогою заповідей Господніх, як ішли їхні предки».

[23]Отож Господь дозволив тим народам залишитись і не вигнав їх одразу. І не віддав їх під Ісусову руку.

Книга Суддів 3

Залишені народи

[1]São estas as nações que o Senhor deixou para pôr à prova todos os israelitas que não tinham visto nenhuma das guerras em Canaã

[1]Ось народи, яким Господь дозволив мешкати на тій землі, щоб випробувати ізраїльтян, які не знали, як воювати з хананцями.

[2](fez isso apenas para treinar na guerra os descendentes dos israelitas, pois não tinham tido experiência anterior de combate):

[2]То залишив він ті народи, аби навчити нове покоління ізраїльтян битися, оскільки недосвідчені вони були у військових битвах.

[3]os cinco governantes dos filisteus, todos os cananeus, os sidônios e os heveus que viviam nos montes do Líbano, desde o monte Baal-Hermom até Lebo-Hamate.

[3]Ці народи такі: п'ять правителів филистимських, усі хананці, люди Сидона, хивійці, які жили у горах Ливана, від гори Ваал-Хермон до Лебо-Гамату.

[4]Essas nações foram deixadas para que por elas os israelitas fossem postos à prova, se obedeceriam aos mandamentos que o Senhor dera aos seus antepassados por meio de Moisés.

[4]Їхнім призначенням було випробувати народ Ізраїлю, чи буде він дотримуватися заповідей Господніх, даних їхнім предкам через Мойсея.

[5]Os israelitas viviam entre os cananeus, os hititas, os amorreus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus.

[5]Отож ізраїльтяни жили серед хананців, хиттитів, аморійців, перизійців, хивійців та євуситів.

[6]Tomaram as filhas deles em casamento e deram suas filhas aos filhos deles, e prestaram culto aos deuses deles.

[6]Ізраїльтяни брали заміж їхніх дочок і дозволяли своїм дочкам одружуватися з синами тих народів. І люди Ізраїлю поклонялися їхнім богам.

Otoniel

Перший суддя Отніел

[7]Os israelitas fizeram o que o Senhor reprova, pois se esqueceram do Senhor, o seu Deus, e prestaram culto aos baalins e a Aserá.

[7]Ізраїльтяни чинили зле в Господніх очах і забули Господа, свого Бога, й поклонялися Ваалу та Ашері.

[8]Acendeu-se a ira do Senhor de tal forma contra Israel que ele os entregou nas mãos de Cuchã-Risataim, rei da Mesopotâmia, por quem os israelitas foram subjugados durante oito anos.

[8]І гнів Господній запалився на Ізраїль, і Він дозволив царю Кушану Ришатаїму з Арам-Нагараїма захопити їх. Вісім років служили ізраїльтяни Кушану Ришатаїму.

[9]Mas, quando clamaram ao Senhor, ele lhes levantou um libertador, Otoniel, filho

[9]Але коли народ ізраїльський почав молити Господа про допомогу, Господь послав Ізраїлю спасителя, який

de Quenaz, o irmão mais novo de Calebe, que os libertou.

[10]O Espírito do Senhor veio sobre ele, de modo que liderou Israel e foi à guerra. O Senhor entregou Cuchã-Risataim, rei da Mesopotâmia, nas mãos de Otoniel, que prevaleceu contra ele.

[11]E a terra teve paz durante quarenta anos, até a morte de Otoniel, filho de Quenaz.

Eúde

[12]Mais uma vez os israelitas fizeram o que o Senhor reprova, e por isso o Senhor deu a Eglom, rei de Moabe, poder sobre Israel.

[13]Conseguindo uma aliança com os amonitas e com os amalequitas, Eglom veio e derrotou Israel e conquistou a Cidade das Palmeiras.

[14]Os israelitas ficaram sob o domínio de Eglom, rei de Moabe, durante dezoito anos.

[15]Novamente os israelitas clamaram ao Senhor, que lhes deu um libertador chamado Eúde, homem canhoto, filho do benjamita Gera. Os israelitas o enviaram com o pagamento de tributos a Eglom, rei de Moabe.

[16]Eúde havia feito uma espada de dois gumes, de quarenta e cinco centímetros de comprimento, e a tinha amarrado na coxa direita, debaixo da roupa.

[17]Ele entregou o tributo a Eglom, rei de Moabe, homem muito gordo.

[18]Em seguida, Eúde mandou embora os carregadores.

[19]Junto aos ídolos que estão perto de Gilgal, ele voltou e disse: “Tenho uma

звільнив їх, — Отніела, сина Кеназа, Калевого молодшого брата.

[10]Дух Господній зійшов на нього, і він став суддею Ізраїлю. І пішов він війною, і Господь віддав у його руки царя Кушана Ришатаїма арамського.

[11]І земля жила в мирі сорок років. Потім Отніел, син Кеназа, помер.

Суддя Егуд

[12]І знов ізраїльтяни почали чинити зле в Господніх очах. І Господь зміцнив царя Еґлона з Моава проти Ізраїлю, бо бачив, яке ті чинили зло.

[13]Цар Еґлон зібрав на свій бік аммонійців та амаликійців, пішов та й переміг Ізраїль. І вони захопили місто Пальм (Єрихон).

[14]І вісімнадцять років ізраїльтяни служили царю Еґлону моавському.

[15]Тоді люди Ізраїлю почали молити Господа, і Він дав їм спасителя — лівшу Егуда, сина Ґери з Веніаминового коліна. Ізраїльтяни послали Егуда з дарами до царя Еґлона з Моава.

[16]Егуд зробив собі двосічний меч завдовжки в лікоть і прив’язав його на правий бік під своє військове вбрання.

[17]Потім він подав царю Еґлону з Моава дарунок. (Еґлон був чоловіком огрядним).

[18]Коли ж Егуд скінчив вручати дари, він відіслав тих людей, що їх несли.

[19]Він пішов аж до різьблених каменів поблизу Ґілґала, а потім повернувся до

mensagem secreta para ti, ó rei”. O rei respondeu: “Calado!” E todos os seus auxiliares saíram de sua presença.

Еґлона. Він сказав Еґлону: «Я маю для тебе таємне послання, о царю!» А той йому: «Тихо!» Потім усі слуги залишили їх.

[20]Eúde aproximou-se do rei, que estava sentado sozinho na sala superior do palácio de verão, e repetiu: “Tenho uma mensagem de Deus para ti”. Quando o rei se levantou do trono,

[20]Тоді Егуд підійшов до Еґлона, який сидів один на троні на узвишші. Егуд сказав: «У мене для тебе послання від Господа». Цар підвівся з трону і був дуже близько від Егуда.

[21]Eúde estendeu a mão esquerda, apanhou a espada de sua coxa direita e cravou-a na barriga do rei.

[21]Коли Еґлон підводився зі свого трону, Егуд лівою рукою вихопив меча, прилаштованого на його правому боці, й пронизав царю живіт.

[22]Até o cabo penetrou com a lâmina; e, como não tirou a espada, a gordura se fechou sobre ela.

[22]Лезо і руків’я так глибоко увійшли в сало, що й видно їх не було, тож Егуд так той меч і не витяг. Нутрощі царя повилазили.

[23]Então Eúde saiu para o pórtico, depois de fechar e trancar as portas da sala atrás de si.

[23]Потім Егуд вийшов до передньої, зачинивши двері верхньої кімнати й замкнувши там царя.

[24]Depois que ele saiu, vieram os servos e encontraram trancadas as portas da sala superior, e disseram: “Ele deve estar fazendo suas necessidades em seu cômodo privativo”.

[24]Тоді Егуд вийшов через залу, а слуги Еґлона увійшли. Вони побачили, що двері верхньої кімнати зачинені й подумали, що, мабуть, цар у убиральні.

[25]Cansaram-se de esperar e, como ele não abria a porta da sala, pegaram a chave e a abriram. E lá estava o seu senhor, caído no chão, morto!

[25]І вони чекали, аж поки не почали хвилюватися, але двері він так і не відчинив. Отож узяли вони ключі, самі відчинили двері й побачили свого мертвого хазяїна, який лежав на підлозі.

[26]Enquanto esperavam, Eúde escapou. Passou pelos ídolos e fugiu para Seirá.

[26]Поки вони чекали, Егуд утік. Він пройшов повз різьблені камені і втік до Сеїру.

[27]Quando chegou, tocou a trombeta nos montes de Efraim, e os israelitas desceram dos montes, com ele à sua frente.

[27]Діставшись туди, він засурмив у сурми в горах Єфраїмових, й ізраїльтяни спустилися до нього, і він став на чолі їх.

[28]“Sigam-me”, ordenou, “pois o Senhor entregou Moabe, o inimigo de vocês, em suas mãos.” Eles o seguiram, tomaram posse do lugar de passagem do

[28]Він сказав їм: «Ідіть за мною, бо Господь віддав ворогів ваших моавійців у ваші руки». І вони пішли за ним, і захопили всі переправи через річку Йордан, що вели до моавійців, і нікого не пропускали.

Jordão que levava a Moabe e não deixaram ninguém atravessar o rio.

[29]Naquela ocasião, mataram cerca de dez mil moabitas, todos eles fortes e vigorosos; nem um só homem escapou.

[30]Naquele dia, Moabe foi subjugado por Israel, e a terra teve paz durante oitenta anos.

Sangar

[31]Depois de Eúde veio Sangar, filho de Anate, que matou seiscentos filisteus com uma aguilhada de bois. Ele também libertou Israel.

Juízes 4

Débora

[1]Depois da morte de Eúde, mais uma vez os israelitas fizeram o que o Senhor reprova.

[2]Assim o Senhor os entregou nas mãos de Jabim, rei de Canaã, que reinava em Hazor. O comandante do seu exército era Sísera, que habitava em Harosete-Hagoim.

[3]Os israelitas clamaram ao Senhor, porque Jabim, que tinha novecentos carros de ferro, os havia oprimido cruelmente durante vinte anos.

[4]Débora, uma profetisa, mulher de Lapidote, liderava Israel naquela época.

[5]Ela se sentava debaixo da tamareira de Débora, entre Ramá e Betel, nos montes de Efraim, e os israelitas a procuravam, para que ela decidisse as suas questões.

[6]Débora mandou chamar Baraque, filho de Abinoão, de Quedes, em Naftali, e lhe disse: "O Senhor, o Deus de Israel, ordena

[29]Вони тоді вбили десять тисяч моавійців, дужих і хоробрих воїнів. Ніхто не вцілів.

[30]Отже, того дня ізраїльтяни підкорили моавійців. І земля та жила у мирі протягом вісімдесяти років.

Суддя Шамґар

[31]Після Егуда прийшов Шамґар, син Анат. Він убив шістсот филистимлян воловим рожном. Він також звільнив Ізраїль.

Книга Суддів 4

Жінка-суддя Дебора

[1]Ізраїльтяни після смерті Егуда знову чинили зле в очах Господніх.

[2]Отож Господь дозволив царю Явіну ханаанському захопити їх. Царював він у місті Хазор. Воєначальником його війська був Сісера, який жив у місті Харошет-Хаґґоїмі.

[3]І от ізраїльтяни почали молити Господа про допомогу, бо мав Сісера дев'ятсот залізних колісниць, він жорстоко гнобив ізраїльтян протягом двадцяти років.

[4]На той час суддею Ізраїлю була пророчиця Дебора, дружина Лаппідотова.

[5]Вона сиділа під пальмою Дебори, між Рамою та Бетелом у горах Ефраїмових. Ізраїльтяни прийшли до неї просити поради.

[6]Вона ж покликала до себе Варака, сина Авіноамового з Кедеша, що в землях Нафталі. І сказала вона йому: «Чи не Господь, Бог Ізраїлю, наказав: „Піди й стань на горі Тавор і візьми з собою

a você que reúna dez mil homens de Naftali e Zebulom e vá ao monte Tabor.

[7]Ele fará que Sísera, o comandante do exército de Jabim, vá atacá-lo, com seus carros de guerra e tropas, junto ao rio Quisom, e os entregará em suas mãos”.

[8]Baraque disse a ela: “Se você for comigo, irei; mas, se não for, não irei”.

[9]Respondeu Débora: “Está bem, irei com você. Mas saiba que, por causa do seu modo de agir, a honra não será sua; porque o Senhor entregará Sísera nas mãos de uma mulher”. Então Débora foi a Quedes com Baraque,

[10]onde ele convocou Zebulom e Naftali. Dez mil homens o seguiram, e Débora também foi com ele.

[11]Ora, o queneu Héber se havia separado dos outros queneus, descendentes de Hobabe, sogro de Moisés, e tinha armado sua tenda junto ao carvalho de Zaanim, perto de Quedes.

[12]Quando disseram a Sísera que Baraque, filho de Abinoão, tinha subido o monte Tabor,

[13]Sísera reuniu seus novecentos carros de ferro e todos os seus soldados, de Harosete-Hagoim ao rio Quisom.

[14]E Débora disse também a Baraque: “Vá! Este é o dia em que o Senhor entregou Sísera em suas mãos. O Senhor está indo à sua frente!” Então Baraque desceu o monte Tabor, seguido por dez mil homens.

[15]Diante do avanço de Baraque, o Senhor derrotou Sísera e todos os seus

десять тисяч чоловіків з колін Нафталі та Завулона.

[7]Я приведу Сісеру, воєначальника війська Явінового, разом із його колісницями та військом до річки Кішон. І Я віддам їх у твої руки?”»

[8]Варак відповів їй: «Якщо ти вирушиш зі мною, я піду. Якщо ти не підеш зі мною, то й я не піду».

[9]Вона сказала: «Я напевне піду з тобою, та знай, що тоді не тобі дістанеться почесті переможця, тоді Господь віддасть Сісеру в руки жінці». І Девора встала й пішла з Вараком до Кедеша.

[10]Варак скликав військо з людей Завулона та Нафталі до Кедеша і десять тисяч воїнів пішли з ним, також пішла з ними й Девора.

[11]Хевер кенітський залишив кенітів, нащадків Ховава, Мойсеєвого тестя. Він розкинув табір у діброві Цаананнім, недалеко від Кедеша.

[12]Сісері доповіли, що Варак, син Авіноама піднявся на гору Тавор.

[13]Сісера зібрав усі свої колісниці — дев’ятсот залізних колісниць, і всіх воїнів свого війська від Харошет-Гаґґоїма до річки Кішон.

[14]Тоді Девора сказала Вараку: «Уперед! Це день, коли Господь допоможе тобі розбити Сісеру. Чи ж не Господь ітиме поперед вас?» І Варак повів із гори Тавор військо у десять тисяч чоловік.

[15]Коли Варак атакував, Господь вселив жах у Сісеру, в його колісниці та його

carros de guerra e o seu exército ao fio da espada, e Sísera desceu do seu carro e fugiu a pé.

[16]Baraque perseguiu os carros de guerra e o exército até Harosete-Hagoim. Todo o exército de Sísera caiu ao fio da espada; não sobrou um só homem.

[17]Sísera, porém, fugiu a pé para a tenda de Jael, mulher do queneu Héber, pois havia paz entre Jabim, rei de Hazor, e o clã do queneu Héber.

[18]Jael saiu ao encontro de Sísera e o convidou: "Venha, entre na minha tenda, meu senhor. Não tenha medo!" Ele entrou, e ela o cobriu com um pano.

[19]"Estou com sede", disse ele. "Por favor, dê-me um pouco de água." Ela abriu uma vasilha de leite feita de couro, deu-lhe de beber, e tornou a cobri-lo.

[20]E Sísera disse à mulher: "Fique à entrada da tenda. Se alguém passar e perguntar se há alguém aqui, responda que não".

[21]Entretanto, Jael, mulher de Héber, apanhou uma estaca da tenda e um martelo e aproximou-se silenciosamente enquanto ele, exausto, dormia um sono profundo. E cravou-lhe a estaca na têmpora até penetrar o chão, e ele morreu.

[22]Baraque passou à procura de Sísera, e Jael saiu ao seu encontro. "Venha", disse ela, "eu mostrarei a você o homem que você está procurando." E entrando ele na tenda, viu ali caído Sísera, morto, com a estaca atravessada nas têmporas.

воїнів. Сісера кинув свої колісниці і втік пішки.

[16]Варак переслідував колісниці й військо аж до Харошет-Хаґґоїма. Вся армія Сісери була знищена вщент. Ніхто не залишився в живих.

[17]Сісера пішки втік до намету Яель, дружини кенійця Хевера, бо між царем Явіном хазорським та родом Хевера кенітського був мир.

[18]Яель вийшла назустріч Сісері. Вона сказала йому: «Мій володарю, заходь, заходь до мене. Не бійся». То він зайшов до її намету, й вона накрила його килимом.

[19]Потім він звернувся до неї: «Будь ласка, дай мені напитися, у мене така спрага». І вона відкрила бурдюк з молоком, дала йому напитись і знову накрила його.

[20]Тоді він знову до неї погукав: «Стань на вході в намет і, якщо хтось підійде й спитає тебе: „Чи є хто тут?" — відповідай: „Немає"».

[21]Втомлений, Сісера міцно спав, а Яель, жінка Хевера, взяла кийок, що підтримував намет, узяла молоток, тихенько підійшла до нього, приклала той кийок до його скроні, і ввігнала так, що той кийок ввійшов аж у землю. Отак Сісера помер.

[22]А тут саме підійшов Варак, який розшукував Сісеру, і Яель вийшла йому назустріч. Вона сказала: «Заходь, я покажу тобі того, кого ти розшукуєш». Він увійшов до намету й побачив мертвого Сісеру з кийком у скроні.

[23]Naquele dia, Deus subjugou Jabim, o rei cananeu, perante os israelitas.

[24]E os israelitas atacaram cada vez mais a Jabim, o rei cananeu, até que eles o destruíram.

Juízes 5

O Cântico de Débora

[1]Naquele dia, Débora e Baraque, filho de Abinoão, entoaram este cântico:

[2]“Consagrem-se para a guerra os chefes de Israel. Voluntariamente o povo se apresenta. Louvem o Senhor!

[3]“Ouçam, ó reis! Governantes, escutem! Cantarei ao Senhor, cantarei; comporei músicas ao Senhor, o Deus de Israel.

[4]“Ó Senhor, quando saíste de Seir, quando marchaste desde os campos de Edom, a terra estremeceu, os céus gotejaram, as nuvens despejaram água!

[5]Os montes tremeram perante o Senhor, o Deus do Sinai, perante o Senhor, o Deus de Israel.

[6]“Nos dias de Sangar, filho de Anate, nos dias de Jael, as estradas estavam desertas; os que viajavam seguiam caminhos tortuosos.

[7]Já tinham desistido os camponeses de Israel, já tinham desistido, até que eu, Débora, me levantei; levantou-se uma mãe em Israel.

[8]Quando escolheram novos deuses, a guerra chegou às portas, e não se via um só escudo ou lança entre quarenta mil de Israel.

[23]Отож того дня Господь підкорив царя Явіна ханаанського ізраїльтянам.

[24]І влада ізраїльтян міцніла й міцніла, і вони геть знищили царя Явіна ханаанського.

Книга Суддів 5

Пісня Дебори

[1]Того дня Дебора та Варак, син Авіноама, співали таку пісню:

[2]Як відростало волосся в ізраїльтян, і люди добровільно йшли до війська. Слався, Господи!

[3]Слухайте, царі! Правителі, зважайте! Я співатиму до Господа, і музика моя — теж Господу, Богу Ізраїлю.

[4]О Господи, коли з Сеїра Ти зійшов, коли пройшов Ти із Едома, земля трялася і з небес лило, так хмари воду проливали.

[5]І гори рушились перед лицем Господнім, перед Отим з гори Синай, перед Господом, Богом Ізраїлю.

[6]За днів Шамґара, Анатового сина, та у дні Яель каравани не могли пройти, і доводилось мандрівникам шукати об’їзні шляхи.

[7]Не стало воїнів серед селян, хоробрих воїнів в Ізраїлі не стало, аж доки ти, Деборо, не прийшла до них, мов мати Ізраїлю ти прийшла.

[8]Коли Господь обрав нових лідерів, щоб битись при брамі міський, то не знайшлося жодного щита чи меча в Ізраїлі, хоч люду сорок тисяч там жило.

[9]Meu coração está com os comandantes de Israel, com os voluntários dentre o povo. Louvem o Senhor!

[9]І моє серце з суддями Ізраїлю, які на бій зібрали добровольців. Благословімо Господа!

[10]“Vocês, que cavalgam em brancos jumentos, que se assentam em ricos tapetes, que caminham pela estrada, considerem!

[10]Ви, ті хто верхи на ослицях білих, хто на розкішних попонах сидить, хто йде дорогою — усі ви говоріть про це!

[11]Mais alto que a voz dos que distribuem água junto aos bebedouros, recitem-se os justos feitos do Senhor, os justos feitos em favor dos camponeses de Israel. “Então o povo do Senhor desceu às portas.

[11]Прислухайтесь до голосу джерел, які співають Господній перемозі славу і воїнів Господніх перемозі, коли Господнє військо до міської брами вийшло.

[12]‘Desperte, Débora! Desperte! Desperte, desperte, irrompa em cânticos! Levante-se, Baraque! Leve presos os seus prisioneiros, ó filho de Abinoão!’

[12]Вставай, вставай, Деборо! Піднімайся! Підводься! І пісень співай! Вставай і ти, Вараче, син Авіноама, і полонених у неволю поведи.

[13]“Então desceram os restantes e foram aos nobres; o povo do Senhor veio a mim contra os poderosos.

[13]Та купка воїнів пішла з могутнім ворогом на бій, Господнє військо билося за Нього.

[14]Alguns vieram de Efraim, das raízes de Amaleque; Benjamim estava com o povo que seguiu você. De Maquir desceram comandantes; de Zebulom, os que levam a vara de oficial.

[14]Від Ефраїма ті прийшли, хто жив поміж амаликійців. За Веніамином, за його людьми. Законодавці вийшли від Макіра, від Завулона йшли писарчуки.

[15]Os líderes de Issacar estavam com Débora; sim, Issacar também estava com Baraque, apressando-se após ele até o vale. Nas divisões de Rúben houve muita inquietação.

[15]Вожді Іссахáра з Деборою вийшли, аби підтримати Варака, вони в долину разом з ним пішли. Рувимові бійці були рішучі.

[16]Por que vocês permaneceram entre as fogueiras a ouvir o balido dos rebanhos? Nas divisões de Rúben houve muita indecisão.

[16]Чому ж ви, воїни, із вівцями лишились? Чому ріг пастуший замінив вам сурми звук? Рувимові бійці вкрай стали нерішучі.

[17]Gileade permaneceu do outro lado do Jordão. E Dã, por que se deteve junto aos

[17]А за Йорданом дома залишився Ґілеад, а Дан, чому він теж лишився з

navios? Aser permaneceu no litoral e em suas enseadas ficou.

[18]O povo de Zebulom arriscou a vida, como o fez Naftali nas altas regiões do campo.

[19]“Vieram reis e lutaram. Os reis de Canaã lutaram em Taanaque, junto às águas de Megido, mas não levaram prata alguma, despojo algum.

[20]Desde o céu lutaram as estrelas, desde as suas órbitas lutaram contra Sísera.

[21]O rio Quisom os levou, o antigo rio, o rio Quisom. Avante, minh’alma! Seja forte!

[22]Os cascos dos cavalos faziam tremer o chão; galopavam, galopavam os seus poderosos cavalos.

[23]‘Amaldiçoem Meroz’, disse o anjo do Senhor. ‘Amaldiçoem o seu povo, pois não vieram ajudar o Senhor, ajudar o Senhor contra os poderosos.’

[24]“Que Jael seja a mais bendita das mulheres, Jael, mulher de Héber, o queneu! Seja ela bendita entre as mulheres que habitam em tendas!

[25]Ele pediu água, e ela lhe deu leite; numa tigela digna de príncipes trouxe-lhe coalhada.

[26]Ela estendeu a mão e apanhou a estaca da tenda; e com a mão direita o martelo do trabalhador. Golpeou Sísera, esmigalhou sua cabeça, esmagou e traspassou suas têmporas.

[27]Aos seus pés ele se curvou, caiu e ali ficou prostrado. Aos seus pés ele se curvou e caiu; onde caiu, ali ficou. Morto!

кораблями? Й коліно Ашера від моря не пішло, воно за гавані свої трималось,

[18]в той час, коли люди Завулона й Нафталі життям своїм ризикували в горах.

[19]Царі прийшли на бій, і бились царі ханаанські при Таанаху, при меґіддських водах, та срібла їм награбувати не вдалось.

[20]Зірки йшли війною з небес на Сісеру, з небесних шляхів своїх йшли на борню.

[21]І води Кішона, старої ріки, поглинули ті колісниці Сісери. Вперед сміливо, моя душе!

[22]Потім розлігся тупіт копит, то могутня кіннота Сісери наступала.

[23]«Прокляття Мерозу!» — Ангел Господній гукнув. «Прокляття страшні його мешканцям», — Ангел гукнув, «бо не прийшли вони Господу допомогти, допомогти Йому у битві з ворогом могутнім».

[24]Благословенна навічно Яель, благословенна дружина кенійця Хевера. Благословенна вона між жінок, що в наметах живуть.

[25]Води попросив він, вона ж молока принесла, принесла вершків йому в глечику тому, який подавати належить вождям.

[26]У ліву руку кийок непомітно взяла, а в праву взяла молоток непомітно. До скроні Сісери приклала кийок і невідпорним ударом у скроню ввігнала.

[27]До ніг її зсунувшись, мертвий упав і лежить. До ніг її зсунувшись, впав і сконав він негайно.

[28]“Pela janela olhava a mãe de Sísera; atrás da grade ela exclamava: ‘Por que o seu carro se demora tanto? Por que custa a chegar o ruído de seus carros?’

[29]As mais sábias de suas damas respondiam, e ela continuava falando consigo mesma:

[30]‘Estarão achando e repartindo os despojos? Uma ou duas moças para cada homem, roupas coloridas como despojo para Sísera, roupas coloridas e bordadas, tecidos bordados para o meu pescoço, tudo isso como despojo?’

[31]“Assim pereçam todos os teus inimigos, ó Senhor! Mas os que te amam sejam como o sol quando se levanta na sua força”. E a terra teve paz durante quarenta anos.

[28]Мати Сісера в вікно виглядала і голосила: «Чом же так довго не їде його колісниця? Чом же не чутно тупоту кінських копит?»

[29]Наймудріші із служок їй відповідають, й сама себе хоче запевнить вона:

[30]«Чи не здобич там вони розподіляють: кожному воїну жінку чи й дві. Захоплений одяг розшитий Сісері, одяг захоплений, весь різнобарвний, коштовне вбрання для переможця!»

[31]О Господи, всі вороги твої отак нехай загинуть! А ті, хто любить Господа, хай будуть могутні, мов ранкове сонце! І заспокоїлася земля на сорок років.

Juízes 6

Gideão

[1]De novo os israelitas fizeram o que o Senhor reprova, e durante sete anos ele os entregou nas mãos dos midianitas.

[2]Os midianitas dominaram Israel; por isso os israelitas fizeram para si esconderijos nas montanhas, nas cavernas e nas fortalezas.

[3]Sempre que os israelitas faziam as suas plantações, os midianitas, os amalequitas e outros povos da região a leste deles as invadiam.

[4]Acampavam na terra e destruíam as plantações ao longo de todo o caminho, até Gaza, e não deixavam nada vivo em

Книга Суддів 6

Мидіанці захоплюють Ізраїль

[1]Ізраїльтяни знову почали чинити зло в очах Господніх. І Господь віддав їх під владу мидіанців на сім років.

[2]Мидіанці були могутніші за ізраїльтян. Через них ізраїльтяни зробили собі схованки в горах, печерах та важкодоступних місцях.

[3]Бо хоч би де ізраїльтяни вирощували свої врожаї, мидіанці, амаликійці й навіть люди зі Сходу приходили й нападали на них.

[4]Зайди захоплювали їхні землі й знищували те, що земля вродила аж до міста Ґази, не лишаючи нічого на прожиття, жодної вівці, чи вола, чи віслюка.

Israel, nem ovelhas nem gado nem jumentos.

[5]Eles subiam trazendo os seus animais e suas tendas, e vinham como enxames de gafanhotos; era impossível contar os homens e os seus camelos. Invadiam a terra para devastá-la.

[6]Por causa de Midiã, Israel empobreceu tanto que os israelitas clamaram por socorro ao Senhor.

[7]Quando os israelitas clamaram ao Senhor por causa de Midiã,

[8]ele lhes enviou um profeta, que disse: "Assim diz o Senhor, o Deus de Israel: 'Tirei vocês do Egito, da terra da escravidão.

[9]Eu os livrei do poder do Egito e das mãos de todos os seus opressores. Expulsei-os e dei a vocês a terra deles.

[10]E também disse a vocês: Eu sou o Senhor, o seu Deus; não adorem os deuses dos amorreus, em cuja terra vivem, mas vocês não me deram ouvidos' ".

[11]Então o Anjo do Senhor veio e sentou-se sob a grande árvore de Ofra, que pertencia ao abiezrita Joás. Gideão, filho de Joás, estava malhando o trigo num tanque de prensar uvas, para escondê-lo dos midianitas.

[12]Então o Anjo do Senhor apareceu a Gideão e lhe disse: "O Senhor está com você, poderoso guerreiro".

[13]"Ah, Senhor", Gideão respondeu, "se o Senhor está conosco, por que aconteceu tudo isso? Onde estão todas as suas

[5]Бо приходили вони зі своєю худобою, зі своїми родинами, налітали хмарою, немов сарана. І числа не було ні їм, ні їхнім верблюдам. Вони приходили й спустошували землю.

[6]Отож Ізраїль страшенно збіднів через мидіанців, і почав народ ізраїльський молити Господа про допомогу.

[7] Якось ізраїльтяни молили Господа про захист від тих мидіанців.

[8]І Господь послав до Ізраїлю пророка, і той сказав їм: «Ось, що Господь, Бог Ізраїля каже: „Це Я вивів вас із Єгипту, Я визволив вас від рабського життя.

[9]Я визволив вас із-під влади єгиптян та всіх інших, хто пригнічував вас на цій землі. Я видворив їх, а землі їхні віддав вам.

[10]І Я казав вам: „Я — Господь Бог ваш, ви не повинні поклонятися богам аморійським, хоч і мешкаєте на землях аморійців. Але ви не послухалися Мене"».

Ангел Господній злетів до Ґідеона

[11]Ангел Господній спустився й сів біля дуба в Офрі, який належав Йоашу з родини Авіезера. Син Йоаша на ім'я Ґідеон саме молотив пшеницю потай від мидіанців у виноградному давильному пресі.

[12]Ангел Господній явився йому і сказав: «Господь з тобою, о могутній воїне».

[13]Ґідеон відповів йому: «Вибач мені, володарю, але якщо Господь із нами, то як усе це могло з нами статися? І де ж усі Його чудесні діла, про які

maravilhas que os nossos pais nos contam quando dizem: 'Não foi o Senhor que nos tirou do Egito?' Mas agora o Senhor nos abandonou e nos entregou nas mãos de Midiã".

розповідали нам предки? Вони казали: „Хіба не Господь вивів нас із Єгипту?" Але зараз Господь покинув нас і віддав під владу мидіанців».

[14]O Senhor se voltou para ele e disse: "Com a força que você tem, vá libertar Israel das mãos de Midiã. Não sou eu quem o está enviando?"

[14]Тоді Господь повернувся до нього й промовив: «Рушай з тією силою, що маєш, і звільни народ Ізраїлю від мидіанців. Чи ж не Я посилаю тебе?»

[15]"Ah, Senhor", respondeu Gideão, "como posso libertar Israel? Meu clã é o menos importante de Manassés, e eu sou o menor da minha família."

[15]Ґідеон запитав: «Вибач мені, володарю, але як можу я спасти Ізраїль? Дивись, моя родина найбідніша в коліні Манассієвому, а я найменший у родині батьковій».

[16]"Eu estarei com você", respondeu o Senhor, "e você derrotará todos os midianitas como se fossem um só homem".

[16]Господь відповів йому: «Але ж Я буду з тобою, і ти переможеш мидіанців до одного».

[17]E Gideão prosseguiu: "Se de fato posso contar com o teu favor, dá-me um sinal de que és tu que estás falando comigo.

[17]Потім Ґідеон сказав йому: «Якщо Ти вибрав мене, то дай мені знак, що саме Ти говорив зі мною.

[18]Peço-te que não vás embora até que eu volte e traga minha oferta e a coloque diante de ti". E o Senhor respondeu: "Esperarei até você voltar".

[18]Не йди звідси, доки Я не повернусь, не принесу свій дарунок і не покладу перед Тобою». І Він відповів: «Я буду тут до твого повернення».

[19]Gideão foi para casa, preparou um cabrito e com uma arroba de farinha fez pães sem fermento. Pôs a carne num cesto e o caldo numa panela, trouxe-os para fora e ofereceu-os a ele sob a grande árvore.

[19]Отож Ґідеон пішов до оселі, приготував молоду кізочку й опрісноки з двадцяти кварт муки. Він склав м'ясо у кошик і бульйон налив у горщик, усе те приніс Йому під дуб і подав.

[20]E o Anjo de Deus lhe disse: "Apanhe a carne e os pães sem fermento, ponha-os sobre esta rocha e derrame o caldo". Gideão assim o fez.

[20]Тоді Ангел Господній сказав йому: «Візьми м'ясо і опрісноки й поклади на цей камінь, а бульйон вилий». Так Ґідеон і зробив.

[21]Com a ponta do cajado que estava em sua mão, o Anjo do Senhor tocou a carne

[21]Тоді Ангел Господній кінцем ціпка, що тримав у руці, торкнувся м'яса й опрісноків, і враз полум'я поглинуло

e os pães sem fermento. Fogo subiu da rocha, consumindo a carne e os pães. E o Anjo do Senhor desapareceu.

м'ясо й опрісноки. І Ангел Господній зник.

[22]Quando Gideão viu que era o Anjo do Senhor, exclamou: "Ah, Senhor Soberano! Vi o Anjo do Senhor face a face!"

[22]Тоді Ґідеон збагнув, що то був Ангел Господній і сказав: «О Господи, мій Володарю, то ж я на власні очі бачив Ангела Господнього».

[23]Disse-lhe, porém, o Senhor: "Paz seja com você! Não tenha medo. Você não morrerá".

[23]І сказав Господь: «Хай тобі мир буде. Не бійся, ти не помреш».

[24]Gideão construiu ali um altar em honra ao Senhor e lhe deu este nome: O Senhor é Paz. Até hoje o altar está em Ofra dos abiezritas.

[24]І збудував Ґідеон вівтар на честь Господа і назвав той вівтар «Господь — Мир». І сьогодні цей вівтар іще стоїть поблизу Офри, який належить родині Авіезера.

Ґідеон руйнує вівтар Ваала

[25]Naquela mesma noite, o Senhor lhe disse: "Separe o segundo novilho do rebanho de seu pai, aquele de sete anos de idade. Despedace o altar de Baal, que pertence a seu pai, e corte o poste sagrado de Aserá que está ao lado do altar.

[25]Тієї ж ночі Господь сказав йому: «Візьми бичка твого батька й другого семирічного бичка і зруйнуй вівтар Ваала, який належить твоєму батьку, і порубай дерев'яний стовп Ашери.

[26]Depois faça um altar para o Senhor, o seu Deus, no topo desta elevação. Ofereça o segundo novilho em holocausto com a madeira do poste sagrado que você irá cortar".

[26]Потім збудуй належний вівтар Господу твоєму Богу на вершині пагорба. Другого бика принеси як жертву всеспалення, на тих дровах від стовпа Ашери, який порубаєш».

[27]Assim Gideão chamou dez dos seus servos e fez como o Senhor lhe ordenara. Mas, com medo da sua família e dos homens da cidade, fez tudo de noite, e não durante o dia.

[27]Отож Ґідеон узяв десять чоловік зі своїх слуг і зробив, як наказав йому Господь. Але оскільки він дуже боявся своєї родини й мешканців міста, то зробив він це не вдень, а вночі.

[28]De manhã, quando os homens da cidade se levantaram, lá estava demolido o altar de Baal, com o poste sagrado ao seu lado, cortado, e com o segundo novilho sacrificado no altar recém-construído!

[28]Коли ж наступного дня прокинулися мешканці міста, вони вражені були тим, що вівтар Ваала зруйновано і стовпи Ашери порубано, що бик принесений у жертву на вівтарі, збудованому натомість.

[29]Perguntaram uns aos outros: “Quem fez isso?” Depois de investigar, concluíram: “Foi Gideão, filho de Joás”.

[30]Os homens da cidade disseram a Joás: “Traga seu filho para fora. Ele deve morrer, pois derrubou o altar de Baal e quebrou o poste sagrado que ficava ao seu lado”.

[31]Joás, porém, respondeu à multidão hostil que o cercava: “Vocês vão defender a causa de Baal? Estão tentando salvá-lo? Quem lutar por ele será morto pela manhã! Se Baal fosse realmente um deus, poderia defender-se quando derrubaram o seu altar”.

[32]Por isso naquele dia chamaram Gideão de “Jerubaal”, dizendo: “Que Baal dispute com ele, pois derrubou o seu altar”.

[33]Nesse meio tempo, todos os midianitas, amalequitas e outros povos que vinham do leste uniram os seus exércitos, atravessaram o Jordão e acamparam no vale de Jezreel.

[34]Então o Espírito do Senhor apoderou-se de Gideão, e ele, com toque de trombeta, convocou os abiezritas para segui-lo.

[35]Enviou mensageiros a todo o Manassés, chamando-o às armas, e também a Aser, a Zebulom e a Naftali, que também subiram ao seu encontro.

[36]E Gideão disse a Deus: “Quero saber se vais libertar Israel por meu intermédio, como prometeste.

[37]Vê, colocarei uma porção de lã na eira. Se o orvalho molhar apenas a lã e todo o

[29]І почали вони питати одне одного: «Хто зробив це». Після розшуків та розслідувань їм сказали: «Ґідеон, син Йоаша, зробив це».

[30]І мешканці міста сказали Йоашеві: «Виведи свого сина, бо мусить він померти за те, що зруйнував вівтар Ваала, порубав стовп Ашери, що стояв поруч».

[31]Тоді Йоаш звернувся до всіх, хто стояв навколо: «Ви будете заступатися за Ваала? Ви будете рятувати його? Якщо хтось буде за нього заступатися, того буде вбито ще до завтрашнього ранку. Якщо він бог, то сам за себе помститься тому, хто зруйнував його вівтар».

[32]Того дня Йоаш сказав: «Нехай Ваал помститься йому, бо він зруйнував свій вівтар», — і назвав Ґідеона Єруваалом.

Ґідеон просить доказів у Бога

[33]Усі мидіанці, амаликійці та східні народи зібралися разом, перейшли річку Йордан і розбили табори в долині Єзреельській.

[34]Дух Господній зійшов на Ґідеона, і засурмив він у сурму і люди Авіезера зібралися до нього.

[35]Він розіслав він посланців до родин Манассія, Ашера, Завулона й Нафталі, і ті пішли за ним.

[36]Ґідеон сказав Богу: «Якщо це правда, що Ти спасеш народ Ізраїля моїми руками, як Ти казав,

[37]то от дивись: я кладу овечу шкуру на току. Якщо роса випаде тільки на шкурі, а вся земля навколо лишиться сухою,

chão estiver seco, saberei que tu libertarás Israel por meu intermédio, como prometeste”.

[38]E assim aconteceu. Gideão levantou-se bem cedo no dia seguinte, torceu a lã e encheu uma tigela de água do orvalho.

[39]Disse ainda Gideão a Deus: “Não se acenda a tua ira contra mim. Deixa-me fazer só mais um pedido. Permite-me fazer mais um teste com a lã. Desta vez faze ficar seca a lã e o chão coberto de orvalho”.

[40]E Deus assim fez naquela noite. Somente a lã estava seca; o chão estava todo coberto de orvalho.

то знатиму я, що Ти спасеш народ Ізраїля моїми руками, як Ти й казав».

[38]Так і сталося. Коли наступного ранку він удосвіта підвівся й викрутив овечу шкуру, то води була повна миска.

[39]Тоді Ґідеон звернувся до Бога: «Не гнівайся на мене, але дозволь мені ще одне випробування із шкурою овечою. Хай шкура буде суха, а вся земля навколо росою вкрита».

[40]Так Господь і зробив тієї ночі. Вся земля була вкрита росою, і тільки шкура овеча лишалася суха.

Juízes 7

A Vitória de Gideão sobre os Midianitas

[1]De madrugada Jerubaal, isto é, Gideão, e todo o seu exército acampou junto à fonte de Harode. O acampamento de Midiã estava ao norte deles, no vale, perto do monte Moré.

[2]E o Senhor disse a Gideão: “Você tem gente demais, para eu entregar Midiã nas suas mãos. A fim de que Israel não se orgulhe contra mim, dizendo que a sua própria força o libertou,

[3]anuncie, pois, ao povo que todo aquele que estiver tremendo de medo poderá ir embora do monte Gileade”. Então vinte e dois mil homens partiram, e ficaram apenas dez mil.

[4]Mas o Senhor tornou a dizer a Gideão: “Ainda há gente demais. Desça com eles à beira d’água, e eu separarei os que ficarão

Книга Суддів 7

Ґідеон збирає військо

[1]Єрувaал (тобто Ґідеон) і всі його люди виступили рано й розбили табір біля потоку Харод. Табір мидіанців був на північ від них у долині під горою Море.

[2]Господь сказав Ґідеону: «Дуже вже багато у тебе людей, щоб Я допомагав їм перемагати мидіанців. Тоді люди Ізраїлю прославлятимуть себе, а не Мене й казатимуть: „Ми самі врятували себе”.

[3]То зараз оголоси своїм людям таке: „Хто боїться і тремтить, той має на світанку залишити гору Ґілеад і повернутися додому”». Двадцять дві тисячі чоловік повернулося додому, а десять тисяч лишилося.

[4]Тоді Господь сказав Ґідеону: «У тебе все ще забагато людей. Веди їх униз до води, а Я відберу їх тобі там. Коли Я казатиму: „Цей піде з тобою”, — він піде

com você. Se eu disser: Este irá com você, ele irá; mas, se eu disser: Este não irá com você, ele não irá”.

з тобою. Але хоч би про кого Я сказав: „Цей не піде з тобою”, — той не піде».

[5]Assim Gideão levou os homens à beira d’água, e o Senhor lhe disse: “Separe os que beberem a água lambendo-a como faz o cachorro, daqueles que se ajoelharem para beber”.

[5]Отож Ґідеон повів їх униз до води. Господь сказав Ґідеону: «Тих, хто хлепче воду язиком, як собака, постав окремо від тих, хто стає на коліна, щоб напитися».

[6]O número dos que lamberam a água levando-a com as mãos à boca foi de trezentos homens. Todos os demais se ajoelharam para beber.

[6]Тих, хто хлептав воду з долоні, підносячи до рота, було триста чоловік. Усі інші ставали на коліна, щоб води напитися.

[7]O Senhor disse a Gideão: “Com os trezentos homens que lamberam a água livrarei vocês e entregarei os midianitas nas suas mãos. Mande para casa todos os outros homens”.

[7]Тоді Господь сказав Ґідеону: «З допомогою тих трьохсот, що воду хлебчуть, Я спасу вас і віддам мидіанців у ваші руки. Усі ж інші мають повернутися додому».

[8]Gideão mandou os israelitas para as suas tendas, mas reteve os trezentos. E estes ficaram com as provisões e as trombetas dos que partiram. O acampamento de Midiã ficava abaixo deles, no vale.

[8]І залишив Ґідеон ті три сотні, і взяли вони всю провізію і сурми з собою, а решту ізраїльтян він відіслав додому. Табір мидіанців був розташований у долині, що лежала під ними.

[9]Naquela noite, o Senhor disse a Gideão: “Levante-se e desça ao acampamento, pois vou entregá-lo nas suas mãos.

[9]Вночі Господь сказав йому: «Вставай! Іди негайно й напади на табір, бо призначив Я віддати їх у твої руки.

[10]Se você está com medo de atacá-los, desça ao acampamento com o seu servo Pura

[10]Але якщо ти боїшся нападати, то піди вниз зі слугою своїм Пурою.

[11]e ouça o que estiverem dizendo. Depois disso você terá coragem para atacar”. Então ele e o seu servo Pura desceram até os postos avançados do acampamento.

[11]Ти почуєш, про що вони говорять, і після того станеш значно сміливіший, підеш і нападеш на табір». Тож Гідеон та Пура вирушили до мидіанського табору.

Сон вартового

[12]Os midianitas, os amalequitas e todos os outros povos que vinham do leste haviam se instalado no vale; eram numerosos

[12]Мидіанці, амаликійці та народи Сходу зі своїми незчисленними верблюдами займали всю долину, мов сарана. І було їх, як піску на березі моря.

como nuvens de gafanhotos. Assim como não se pode contar a areia da praia, também não se podia contar os seus camelos.

[13]Gideão chegou bem no momento em que um homem estava contando seu sonho a um amigo. “Tive um sonho”, dizia ele. “Um pão de cevada vinha rolando dentro do acampamento midianita e atingiu a tenda com tanta força que ela tombou e se desmontou.”

[13]Коли Ґідеон наблизився, то почув, як один чоловік розповідав свій сон товаришеві. Він казав: «Я бачив сон, як круглий буханець хліба котився по табору мидіанців, докотився до намету і вдарив його. І намет завалився. Той буханець перевернув його й розвалив».

[14]Seu amigo respondeu: “Não pode ser outra coisa senão a espada de Gideão, filho de Joás, o israelita. Deus entregou os midianitas e todo o acampamento nas mãos dele”.

[14]Товариш його відповів: «Це не інакше, як меч Ґідеона, сина Йоашевого, ізраїльтянина. Бог віддав військо мидіанців у їхні руки».

[15]Quando Gideão ouviu o sonho e a sua interpretação, adorou a Deus. Voltou para o acampamento de Israel e gritou: “Levantem-se! O Senhor entregou o acampamento midianita nas mãos de vocês”.

[15]Коли почув Ґідеон про той сон і його тлумачення, то вклонився він Богу, потім повернувся до ізраїльського табору і сказав: «Піднімайтеся! Господь віддав табір мидіанців у ваші руки».

Ґідеонова перемога

[16]Dividiu os trezentos homens em três companhias e pôs nas mãos de todos eles trombetas e jarros vazios, com tochas dentro.

[16]Він розділив 300 чоловік на три загони і кожному дав сурми й порожній глечик зі смолоскипом усередині.

[17]E ele lhes disse: “Observem-me. Façam o que eu fizer. Quando eu chegar à extremidade do acampamento, façam o que eu fizer.

[17]Він сказав їм: «Дивіться, що я роблю, і робіть те саме. Коли я підійду до самого табору, робіть те, що й я.

[18]Quando eu e todos os que estiverem comigo tocarmos as nossas trombetas ao redor do acampamento, toquem as suas, e gritem: Pelo Senhor e por Gideão!”

[18]Коли я і всі ті, хто зі мною, сурмитимемо в сурми, то й ви також сурміть у сурми навколо ворожого табору й гукайте: „За Господа і Ґідеона!”»

[19]Gideão e os cem homens que o acompanhavam chegaram aos postos avançados do acampamento pouco depois da meia-noite, assim que foram trocadas as sentinelas. Então tocaram as suas trombetas e quebraram os jarros que tinham nas mãos;

[19]Коли Ґідеон зі своєю сотнею людей підійшов до самого ворожого табору, там якраз змінилася нічна варта. Засурмили вони в сурми і розбили глечики, що були у них в руках.

[20]as três companhias tocaram as trombetas e despedaçaram os jarros. Empunhando as tochas com a mão esquerda e as trombetas com a direita, gritaram: "À espada, pelo Senhor e por Gideão!"

[20]Тоді люди всіх трьох загонів також засурмили у сурми й розбили глечики, що були у них в руках. У лівій руці у них горіли смолоскипи, а в правій вони тримали сурми, в які сурмили. І вигукували вони: «Меч за Господа і Ґідеона».

[21]Cada homem mantinha a sua posição em torno do acampamento, e todos os midianitas fugiam correndo e gritando.

[21]Навколо ворожого табору стояли люди Ґідеона, кожен на своєму місці, а люди в таборі попідскакували, почали репетувати, зчинилася паніка, й вороги кинулися навтіч.

[22]Quando as trezentas trombetas soaram, o Senhor fez que em todo o acampamento os homens se voltassem uns contra os outros com as suas espadas. Mas muitos fugiram para Bete-Sita, na direção de Zererá, até a fronteira de Abel-Meolá, perto de Tabate.

[22]Коли ж люди Ґідеона засурмили в триста сурм, Господь повернув мечі мидіанців на братів їхніх. Військо бігло аж до Бет-Шитти, що по дорозі до Зерери, й аж до кордону Авель-Мехоли, що біля Тавата.

[23]Os israelitas de Naftali, de Aser e de todo o Manassés foram convocados, e perseguiram os midianitas.

[23]І скликав тоді Ґівеон усіх воїнів із колін Нафталі, Ашера та Манассії, і кинулися вони переслідувати мидіанців.

[24]Gideão enviou mensageiros a todos os montes de Efraim, dizendo: "Desçam para atacar os midianitas e cerquem as águas do Jordão à frente deles até Bete-Bara". Foram, pois, convocados todos os homens de Efraim, e eles ocuparam as águas do Jordão até Bete-Bara.

[24]Ґідеон розіслав посланців по всіх горах Ефраїмових зі словами: «Йдіть і нападайте на мидіанців, захоплюйте й утримуйте переправи аж до Бет-Бари та Йордану». Отож усіх воїнів коліна Ефраїмового було скликано, й вони захопили всі переправи аж до Бет-Бари та Йордану.

[25]Eles prenderam dois líderes midianitas, Orebe e Zeebe. Mataram Orebe na rocha de Orebe e Zeebe no tanque de prensar

[25]Вони захопили двох мидіанських воєначальників: Орева і Зеева. Вони вбили Орева біля скелі Орев, і вони вбили Зеева біля винодавильні Зеева.

uvas de Zeebe. E, depois de perseguir os midianitas, trouxeram a cabeça de Orebe e a de Zeebe a Gideão, que estava do outro lado do Jordão.

Вони й далі переслідували мидіанців, а голови Орева та Зеева принесли Ґідеону за Йордан.

Juízes 8

A Derrota de Zeba e Zalmuna

[1]Os efraimitas perguntaram, então, a Gideão: "Por que você nos tratou dessa forma? Por que não nos chamou quando foi lutar contra Midiã?" E o criticaram duramente.

[2]Ele, porém, lhes respondeu: "Que é que eu fiz, em comparação com vocês? O resto das uvas de Efraim não são melhores do que toda a colheita de Abiezer?

[3]Deus entregou os líderes midianitas Orebe e Zeebe nas mãos de vocês. O que pude fazer não se compara com o que vocês fizeram!" Diante disso, acalmou-se a indignação deles contra Gideão.

[4]Gideão e seus trezentos homens, já exaustos, continuaram a perseguição, chegaram ao Jordão e o atravessaram.

[5]Em Sucote, disse ele aos homens dali: "Peço a vocês um pouco de pão para as minhas tropas; os homens estão cansados, e eu ainda estou perseguindo os reis de Midiã, Zeba e Zalmuna".

[6]Os líderes de Sucote, porém, disseram: "Ainda não estão em seu poder Zeba e Zalmuna? Por que deveríamos dar pão às suas tropas?"

[7]"É assim?", replicou Gideão. "Quando o Senhor entregar Zeba e Zalmuna em

Книга Суддів 8

Образа Ефраїмового коліна

[1]Тоді люди коліна Ефраїмового звернулися до Ґідеона: «Що ж ти зробив із нами? Чом ти не покликав нас, коли йшов битися проти мидіанців?» Вони люто сварили його.

[2]Ґідеон відповів їм: «Що я зробив порівняно з вами? Навіть ті ґрона, що залишаються після збору врожаю винограду на лозі, їх у коліна Ефраїмового більше і вони кращі, ніж увесь урожай мого коліна.

[3]Бог віддав у ваші руки мидіанських воєначальників Орева та Зеева. Що ж міг я зробити порівняно з вами?» Коли ж він сказав їм таке, вони перестали сердитися на нього.

Ґідеон захоплює двох мидіанських царів

[4]Коли Ґідеон перейшов Йордан зі своїми трьомастами воїнами, вони були дуже виснажені й голодні.

[5]Він попросив мешканців міста Суккота: «Будь ласка, нагодуйте моїх людей, вони знесилені від голоду. Я переслідую мидіанських царів Зеву та Залмуна».

[6]Але правителі міста Суккота відповіли йому: «Хіба ти вже захопив Зеву чи Залмуна, що ми повинні годувати твоїх воїнів?»

[7]Ґідеон сказав: «Якщо так, то коли Господь віддасть Зеву та Залмуна в мої

minhas mãos, rasgarei a carne de vocês com espinhos e espinheiros do deserto.”

[8]Dali subiu a Peniel e fez o mesmo pedido aos homens de Peniel, mas eles responderam como os de Sucote.

[9]Aos homens de Peniel ele disse: “Quando eu voltar triunfante, destruirei esta fortaleza”.

[10]Ora, Zeba e Zalmuna estavam em Carcor, e com eles cerca de quinze mil homens. Estes foram todos os que sobraram dos exércitos dos povos que vinham do leste, pois cento e vinte mil homens que portavam espada tinham sido mortos.

[11]Gideão subiu pela rota dos nômades, a leste de Noba e Jogbeá, e atacou de surpresa o exército.

[12]Zeba e Zalmuna, os dois reis de Midiã, fugiram, mas ele os perseguiu e os capturou, derrotando também o exército.

[13]Depois Gideão, filho de Joás, voltou da batalha, pela subida de Heres.

[14]Ele capturou um jovem de Sucote e o interrogou, e o jovem escreveu para Gideão os nomes dos setenta e sete líderes e autoridades da cidade.

[15]Gideão foi então a Sucote e disse aos homens de lá: “Aqui estão Zeba e Zalmuna, acerca dos quais vocês zombaram de mim, dizendo: ‘Ainda não estão em seu poder Zeba e Zalmuna? Por que deveríamos dar pão aos seus homens exaustos?’ ”

руки, то заб’ю я в тіла ваші пустельні колючки та шипшину».

[8]Звідти пішов він до міста Пенуел, і звернувся з тим самим проханням, але пенуельці відповіли точнісінько те саме, що й мешканці Суккота.

[9]То Ґідеон сказав також і мешканцям Пенуела: «Як повернусь я з перемогою, то зруйную цю башту».

[10]Зева та Залмун перебували в місті Каркорі із п’ятнадцятьма тисячами воїнів зі східняків, що лишилися в живих. Сто двадцять тисяч полягли в боях.

[11]Тож Ґідеон пішов Кочовим Шляхом на схід від міст Ноби та Йоґвеги й напав на їхнє військо. Вони ж нападу не чекали.

[12]Зева та Залмун повтікали, але Ґідеон переслідував їх і схопив цих двох мидіанських царів Зеву та Залмуна, а серед їхнього війська почалася паніка.

[13]Ґідеон, син Йоаша, повертався з битви через гірський перевал Херес.

[14]Він захопив юнака, одного з мешканців Суккота. Ґідеон допитав його, і той склав для нього список сімдесяти семи старійшин та вождів Суккота.

[15]Тоді Ґідеон прийшов до жителів Суккота і сказав: «Ось Зева та Залмун. Ви насміхалися з мене й говорили: „Чому ми маємо годувати твоїх виснажених воїнів, якщо ти не захопив Зеву та Залмуна?”»

[16]Gideão prendeu os líderes da cidade de Sucote, castigando-os com espinhos e espinheiros do deserto;

[17]depois derrubou a fortaleza de Peniel e matou os homens daquela cidade.

[18]Então perguntou a Zeba e a Zalmuna: "Como eram os homens que vocês mataram em Tabor?" "Eram como você", responderam, "cada um tinha o porte de um príncipe."

[19]Gideão prosseguiu: "Aqueles homens eram meus irmãos, filhos de minha própria mãe. Juro pelo nome do Senhor que, se vocês tivessem poupado a vida deles, eu não mataria vocês".

[20]E Gideão voltou-se para Jéter, seu filho mais velho, e lhe disse: "Mate-os!" Jéter, porém, teve medo e não desembainhou a espada, pois era muito jovem.

[21]Mas Zeba e Zalmuna disseram: "Venha, mate-nos você mesmo. Isso exige coragem de homem". Então Gideão avançou e os matou, e tirou os enfeites do pescoço dos camelos deles.

O Manto Sacerdotal de Gideão

[22]Os israelitas disseram a Gideão: "Reine sobre nós, você, seu filho e seu neto, pois você nos libertou das mãos de Midiã".

[23]"Não reinarei sobre vocês", respondeu-lhes Gideão, "nem meu filho reinará sobre vocês. O Senhor reinará sobre vocês."

[24]E prosseguiu: "Só faço a vocês um pedido: que cada um de vocês me dê um brinco da sua parte dos despojos". (Os ismaelitas costumavam usar brincos de ouro.)

[16]І він узяв старійшин міста і бив їх пустельними колючками та шипшиною.

[17]І зруйнував він башту в Пенуелі й повбивав мешканців міста.

[18]Тоді спитав він Зеву та Залмуна: «Що то за люди були, яких ви повбивали на горі Тавор?» Вони відповіли: «Кожен із них був, як ти. Вони виглядали як царські сини».

[19]Ґідеон сказав: «То були мої брати, сини моєї матері. Бог свідок, якби ви не повбивали їх, я не вбив би вас».

[20]Тоді він звернувся до Єтера, старшого свого сина: «Іди й убий їх!» Але хлопчина був іще дуже молодий, він злякався і не підняв меч.

[21]Тоді Зева та Залмун сказали: «Іди й сам убий нас! Якщо ти справжній чоловік, то в тебе вистачить сили». Отож вийшов Ґідеон і вбив Зеву та Залмуна. Він забрав прикраси в формі півмісяця з верблюжихший.

[22]Тоді ізраїльтяни звернулися до Ґідеона: «Царюй над нами і ти, і сини твої, і внуки також, бо врятував ти нас від мидіанців».

[23]Ґідеон відповів їм: «Я не буду царювати над вами, і син мій не буде. Господь правитиме вами».

[24]Тоді Ґідеон сказав їм: «Хочу вас попросити: нехай кожен із вас дасть мені по одній сережці зі здобичі своєї». (Оскільки вороги їхні були купці й мали золоті сережки).

[25]Eles responderam: “De boa vontade os daremos a você!” Então estenderam uma capa, e cada homem jogou sobre ela um brinco tirado de seus despojos.

[26]O peso dos brincos de ouro chegou a vinte quilos e meio, sem contar os enfeites, os pendentes e as roupas de púrpura que os reis de Midiã usavam e os colares que estavam no pescoço de seus camelos.

[27]Gideão usou o ouro para fazer um manto sacerdotal, que ele colocou em sua cidade, em Ofra. Todo o Israel prostituiu-se, fazendo dele objeto de adoração; e veio a ser uma armadilha para Gideão e sua família.

A Morte de Gideão

[28]Assim Midiã foi subjugado pelos israelitas, e não tornou a erguer a cabeça. Durante a vida de Gideão a terra desfrutou paz quarenta anos.

[29]Jerubaal, filho de Joás, retirou-se e foi para casa, onde ficou morando.

[30]Teve setenta filhos, todos gerados por ele, pois tinha muitas mulheres.

[31]Sua concubina, que morava em Siquém, também lhe deu um filho, a quem ele deu o nome de Abimeleque.

[32]Gideão, filho de Joás, morreu em idade avançada e foi sepultado no túmulo de seu pai, Joás, em Ofra dos abiezritas.

[33]Logo depois que Gideão morreu, os israelitas voltaram a prostituir-se com os baalins, cultuando-os. Ergueram Baal-Berite como seu deus e

[25]Вони відповіли: «Звичайно, ми віддамо тобі все, що ти просиш». Отож розклали вони плащ, і кожен кинув туди по одній сережці зі своєї здобичі.

[26]За вагою ті золоті сережки, які він попросив у них, становили тисячу сімсот шекелів. Крім того, вони додали золоті прикраси у формі півмісяця, підвіски та пурпуровий одяг, що його носили царі мидіанські, а також ланцюги, що прикрашали шиї їхніх верблюдів.

[27]І зробив Ґідеон із того золота ефод і помістив його у своєму місті Офрі. І всі ізраїльтяни почали поклонятися ефоду. І так виявили невірність Богу. Так ефод став пасткою для Ґідеона та його родини.

Смерть Ґідеона

[28]Отож мидіанці підкорилися владі ізраїльтян і не завдавали їм більше ніякого клопоту. І мир панував на землі сорок років, поки живий був Ґідеон.

[29]Єрувал (тобто Ґідеон), син Йоаша, повернувся до своєї оселі.

[30]У Ґідеона було сімдесят синів, бо мав він багато жінок.

[31]Його наложниця, яка жила у Сихемі, також народила йому сина на ім'я Авімелех.

[32]Отож, Ґідеон, син Йоаша, помер у глибокій старості. Поховано його було в могилі Йоаша, його батька, у місті Офрі, де мешкала родина Авіезера.

[33]Як тільки Ґідеон помер, ізраїльтяни знову зрадили Бога й почали поклонятися Ваалам. Вони зробили богом своїм Ваал-Верита.

[34]não se lembraram do Senhor, o seu Deus, que os tinha livrado das mãos dos seus inimigos em redor.

[35]Também não foram bondosos com a família de Jerubaal, isto é, Gideão, pois não reconheceram todo o bem que ele tinha feito a Israel.

[34]І забули ізраїльтяни Господа, Бога свого, який звільнив їх від усіх ворогів, що їх оточували.

[35]І не виявили вони пошани до родини Єруваала (тобто Ґідеона), не зважили на все те добре, що той зробив для Ізраїлю.

Juízes 9

Abimeleque

[1]Abimeleque, filho de Jerubaal, foi aos irmãos de sua mãe em Siquém e disse a eles e a todo o clã da família de sua mãe:

[2]“Perguntem a todos os cidadãos de Siquém o que é melhor para eles, ter todos os setenta filhos de Jerubaal governando sobre eles, ou somente um homem? Lembrem-se de que eu sou sangue do seu sangue”.

[3]Os irmãos de sua mãe repetiram tudo aos cidadãos de Siquém, e estes se mostraram propensos a seguir Abimeleque, pois disseram: “Ele é nosso irmão”.

[4]Deram-lhe setenta peças de prata tiradas do templo de Baal-Berite, as quais Abimeleque usou para contratar alguns desocupados e vadios, que se tornaram seus seguidores.

[5]Foi à casa de seu pai em Ofra e matou seus setenta irmãos, filhos de Jerubaal, sobre uma rocha. Mas Jotão, o filho mais novo de Jerubaal, escondeu-se e escapou.

[6]Então todos os cidadãos de Siquém e de Bete-Milo reuniram-se ao lado do Carvalho, junto à coluna de Siquém, para coroar Abimeleque rei.

Книга Суддів 9

Авімелех стає царем

[1]Авімелех, син Єруваала, прийшовши до Сихема, до братів своєї матері, сказав їм і всій материній родині:

[2]«Спитайте у вождів Сихема, що краще, коли сімдесят синів Єруваала будуть правити вами, чи якщо один чоловік? І пам’ятайте, що я родич, плоть від плоті вашої».

[3]Отож брати матері переказали все те від його імені вождям Сихема. І ті вирішили піти за Авімелехом і пояснювали так: «Він родич наш».

[4]Вони дали йому сімдесят злитків срібла з храму Ваал-Верита, й Авімелех на них найняв ледащих, нікчемних людей, які його супроводжували.

[5]Він пішов до дому батька свого у Офру і повбивав братів своїх, синів Єруваала, всіх сімдесят, на одному камені. Але Йотам, наймолодший син Єруваала, сховався й тому лишився в живих.

[6]Тоді всі вожді Сихема і Бет-Мілло зібралися разом і пішли до стовпа, що поблизу дуба в Сихемі, й зробили Авімелеха царем.

[7]Quando Jotão soube disso, subiu ao topo do monte Gerizim e gritou para eles: “Ouçam-me, cidadãos de Siquém, para que Deus os ouça.

[7]Коли Йотам почув про те, він пішов став на горі Ґеризим і, піднісши голос, гукнув їм: «Послухайте мене, о вожді Сихема, і хай Господь вислухає вас.

[8]Certo dia as árvores saíram para ungir um rei para si. Disseram à oliveira: ‘Seja o nosso rei!’

[8]Дерева якось почали вибирати царя з-поміж себе. Отож звернулися вони до оливи: „Царюй над нами”.

[9]“A oliveira, porém, respondeu: ‘Deveria eu renunciar ao meu azeite, com o qual se presta honra aos deuses e aos homens, para dominar sobre as árvores?’

[9]Олива їм відповіла: „Хіба ж перестану я родити оливки, за які боги та люди шанують мене, і піду правити деревами?”

[10]“Então as árvores disseram à figueira: ‘Venha ser o nosso rei!’

[10]Тоді дерева звернулися до фіґового дерева: „Іди й будь царем над нами”.

[11]“A figueira, porém, respondeu: ‘Deveria eu renunciar ao meu fruto saboroso e doce, para dominar sobre as árvores?’

[11]Але фіґове дерево відповіло їм: „Хіба ж перестану я родити добрі солодкі плоди й піду правити деревами?”

[12]“Depois as árvores disseram à videira: ‘Venha ser o nosso rei!’

[12]Тоді дерева звернулися до виноградної лози: „Ти йди й царюй над нами”.

[13]“A videira, porém, respondeu: ‘Deveria eu renunciar ao meu vinho, que alegra os deuses e os homens, para ter domínio sobre as árvores?’

[13]Але виноградна лоза відповіла їм: „Хіба ж перестану я давати вино, що веселить правителів і людей, та піду правити деревами?”

[14]“Finalmente todas as árvores disseram ao espinheiro: ‘Venha ser o nosso rei!’

[14]Отож, усі дерева звернулися до терну: „Іди й царюй над нами”.

[15]“O espinheiro disse às árvores: ‘Se querem realmente ungir-me rei sobre vocês, venham abrigar-se à minha sombra; do contrário, sairá fogo do espinheiro e consumirá até os cedros do Líbano!’

[15]Якщо ви справді хочете, щоб я був царем вашим, ідіть і знайдіть притулок у тіні моїй. Але якщо ні, то нехай вогнем запалають терни і спалять усе, навіть кедри ливанські.

[16]“Será que vocês agiram de fato com sinceridade quando fizeram Abimeleque rei? Foram justos com Jerubaal e sua família, como ele merecia?

[16]Отож, нехай ви були цілком чесні, призначивши Авімелеха царем і справедливо вчинили з Єруваалом та його родиною, і віддячили йому по ділах його.

[17]Meu pai lutou por vocês e arriscou a vida para livrá-los das mãos de Midiã.

[17-18](А мій батько бився за вас і ризикував життям, і звільнив вас від

[18]Hoje, porém, vocês se revoltaram contra a família de meu pai, mataram seus setenta filhos sobre a mesma rocha e proclamaram Abimeleque, o filho de sua escrava, rei sobre os cidadãos de Siquém pelo fato de ser irmão de vocês.

панування мидіанців, а ви сьогодні повстали проти родини мого батька і вбили його синів — усього сімдесят чоловік на одному камені, а сина його наложниці, Авімелеха, зробили царем, щоби владарював він над вождями Сихема, бо він ваш родич).

[19]Se hoje vocês de fato agiram com sinceridade para com Jerubaal e sua família, alegrem-se com Abimeleque, e alegre-se ele com vocês!

[19]Отже, якщо ви вчинили чесно з Єрувaалом та його родиною, то втішайтесь Авімелехом, і нехай він радіє з вас.

[20]Entretanto, se não foi assim, que saia fogo de Abimeleque e consuma os cidadãos de Siquém e de Bete-Milo, e que saia fogo dos cidadãos de Siquém e de Bete-Milo, e consuma Abimeleque!”

[20]Але якщо ні, то нехай Авімелех вб’є вождів Сихема і Бет-Мілло, і нехай сам Авімелех буде знищений».

[21]Depois Jotão fugiu para Beer, onde ficou morando, longe de seu irmão Abimeleque.

[21]І Йотам побіг звідти і втік. Він пішов до Беера і залишався там, бо боявся свого брата Авімелеха.

Авімелех перемагає армію Сихема

[22]Fazia três anos que Abimeleque governava Israel,

[22]Три роки правив Авімелех ізраїльтянами.

[23]quando Deus enviou um espírito maligno entre Abimeleque e os cidadãos de Siquém, e estes agiram traiçoeiramente contra Abimeleque.

[23]Але Бог послав духа незлагоди між Авімелехом та вождями Сихема. Вони повстали проти Авімелеха.

[24]Isso aconteceu para que o crime contra os setenta filhos de Jerubaal, o derramamento do sangue deles, fosse vingado em seu irmão Abimeleque e nos cidadãos de Siquém que o ajudaram a assassinar os seus irmãos.

[24]Це сталося через убивство сімдесяти синів Єрувaалових, бо кров їхня була на ньому та на вождях Сихема, які підтримали його в цьому.

[25]Os cidadãos de Siquém enviaram homens para o alto das colinas para emboscarem os que passassem por ali, e Abimeleque foi informado disso.

[25]Отож вожді Сихема влаштували засідку на вершині гори і грабували усіх, хто йшов тією дорогою. Про це доповіли Авімелеху.

[26]Nesse meio tempo, Gaal, filho de Ebede, mudou-se com seus parentes para Siquém, cujos cidadãos confiavam nele.

[26]Коли Ґаал, син Еведа перебрався до Сихема разом із своїми братами, вожді Сихема вирішили довіритись йому.

[27]Sucedeu que foram ao campo, colheram uvas, pisaram-nas e fizeram uma festa no templo do seu deus. Comendo e bebendo, amaldiçoaram Abimeleque.

[27]Якось пішли вони у поле збирати виноград. Вичавили вино і влаштували свято. Вони пішли до храму свого бога, і їли, пили й збиткувалися з Авімелеха.

[28]Então Gaal, filho de Ebede, disse: "Quem é Abimeleque para que o sirvamos? E quem é Siquém? Não é ele o filho de Jerubaal, e não é Zebul o seu representante? Sirvam aos homens de Hamor, o pai de Siquém! Por que servir a Abimeleque?

[28]Ґаал, син Еведа промовив: «Хто такий Авімелех? І хто ми такі в Сихемі, що маємо служити йому? Хіба він не син Єруваала? І Зевул його воєначальник. Вони — люди Гамора, Сихемового батька. Чому ж ми маємо служити Авімелеху?

[29]Ah! Se eu tivesse esse povo sob o meu comando! Eu me livraria de Abimeleque e lhe diria: Mobilize o seu exército e venha!"

[29]Якби я керував цими людьми, я прогнав би Авімелеха! Я сказав би йому: „Збирай своє військо й виходь проти мене"».

[30]Quando Zebul, o governante da cidade, ouviu o que dizia Gaal, filho de Ebede, ficou indignado.

[30]Зевул, правитель Сихема, почув ті слова Ґаала, сина Еведа, й запалився його гнів.

[31]Secretamente enviou mensageiros a Abimeleque dizendo: "Gaal, filho de Ebede, e seus parentes vieram a Siquém e estão agitando a cidade contra você.

[31]Він направив посильних до Авімелеха в Арум. Вони сказали: «Ґаал, син Еведа, і брати його прийшли до Сихема й підбурили жителів міста проти тебе.

[32]Venha de noite, você e seus homens, e fiquem à espera no campo.

[32]Отож тепер піднімайся просто вночі, ти й твої війська, і зробіть засідку в полі.

[33]De manhã, ao nascer do sol, avance contra a cidade. Quando Gaal e sua tropa atacarem, faça com eles o que achar melhor".

[33]А вранці, як тільки зійде сонце, виступіть проти цього міста. Й коли Ґаал та його люди вийдуть на битву проти тебе, зроби з ними все, що в твоїх силах».

[34]E assim Abimeleque e todas as suas tropas partiram de noite e prepararam emboscadas perto de Siquém, em quatro companhias.

[34]Тож Авімелех і його військо піднялися вночі і влаштували засідку проти Сихема, розбившись на чотири групи.

[35]Ora, Gaal, filho de Ebede, tinha saído e estava à porta da cidade quando Abimeleque e seus homens saíram da sua emboscada.

[35]Коли Ґаал, син Еведа, вийшов і зупинився біля входу до міської брами, Авімелех і його військо вийшли з засідки.

[36]Quando Gaal os viu, disse a Zebul: "Veja, vem gente descendo do alto das colinas!" Zebul, porém, respondeu: "Você está confundindo as sombras dos montes com homens".

[36]Побачивши ті війська, Ґаал сказав Зевулу: «Поглянь, з вершини гори спускаються люди». Зевул відповів: «То ти переплутав людей з тінню від гір».

[37]Mas Gaal tornou a falar: "Veja, vem gente descendo da parte central do território, e uma companhia está vindo pelo caminho do carvalho dos Adivinhadores".

[37]Ґаал знову до нього: «Поглянь, люди спускаються з Навелу і ще група від Чаклунського дуба».

[38]Disse-lhe Zebul: "Onde está toda aquela sua conversa? Você dizia: 'Quem é Abimeleque, para que o sirvamos?' Não são estes os homens que você ridicularizou? Saia e lute contra eles!"

[38]Зевул відказав: «Де ж зараз твій хоробрий язик, це ж ти казав: „Хто такий Авімелех, щоб ми служили йому? Хіба не з цих людей ти насміхався? Тож виходь тепер на битву з ними"».

[39]Então Gaal conduziu para fora os cidadãos de Siquém e lutou contra Abimeleque.

[39]Отже, Ґаал очолив вождів Сихема й бився з Авімелехом.

[40]Abimeleque o perseguiu, e ele fugiu. Muitos dos homens de Siquém caíram mortos ao longo de todo o caminho, até a porta da cidade.

[40]Авімелех почав його переслідувати, й Ґаал кинувся тікати. Багато воїнів полягло по всій дорозі до міської брами.

[41]Abimeleque permaneceu em Arumá, e Zebul expulsou Gaal e os seus parentes de Siquém.

[41]Тож повернувся Авімелех і далі правив в Арумі, а Зевул вигнав Ґаала та братів його з Сихема.

[42]No dia seguinte, o povo de Siquém saiu aos campos, e Abimeleque ficou sabendo disso.

[42]Наступного дня декілька мешканців Сихема вийшли працювати в поле, й Авімелех почув про це.

[43]Então dividiu os seus homens em três companhias e armou emboscadas no

[43]Він зібрав військо й, поділивши його на три загони, поставив чекати в засідці на полі. Як побачив він, що люди виходять з міста, він напав на них.

campo. Quando viu o povo saindo da cidade, levantou-se contra ele e atacou-o.

44Abimeleque e as tropas que estavam com ele avançaram até a porta da cidade. Então duas companhias avançaram sobre os que estavam nos campos e os mataram.

45E Abimeleque atacou a cidade o dia todo, até conquistá-la e matar o seu povo. Depois destruiu a cidade e espalhou sal sobre ela.

46Ao saberem disso, os cidadãos que estavam na torre de Siquém entraram na fortaleza do templo de El-Berite.

47Quando Abimeleque soube que se haviam reunido lá,

48ele e todos os seus homens subiram o monte Zalmom. Ele apanhou um machado, cortou um galho de árvore e o pôs nos ombros. Então deu esta ordem aos homens que estavam com ele: “Rápido! Façam o que eu estou fazendo!”

49Todos os homens cortaram galhos e seguiram Abimeleque. Empilharam os galhos junto à fortaleza e a incendiaram. Assim morreu também o povo que estava na torre de Siquém, cerca de mil homens e mulheres.

50A seguir, Abimeleque foi a Tebes, sitiou-a e conquistou-a.

51Mas dentro da cidade havia uma torre bastante forte, para a qual fugiram todos os homens e mulheres, todo o povo da cidade. Trancaram-se por dentro e subiram para o telhado da torre.

44Авімелех зі своїм загоном вийшов і став біля міської брами, а інші два погнали людей, що були в полі, й напали на них.

45Цілий день Авімелех бився з ними. Він захопив Сихем і повбивав усіх людей, які були там. Потім він зруйнував місто й руїни посипав сіллю.

46Коли вожді Сихемської вежі і всі, хто там мешкав, почули про це, то пішли вони в найбезпечніше місце храму Ель-Веріт.

47Авімелеху сказали, що всі вожді Сихемської вежі зібралися разом.

48То Авімелех зі своїми людьми піднявся на гору Залмон. З собою він узяв сокири й нарубав гілля, підняв і поклав собі на плече. Тоді звернувся до своїх людей: «Мерщій робіть те, що й я».

49І кожен нарубав собі гілля, й пішли вони за Авімелехом. Вони поклали те гілля навколо храму й підпалили. Отак усі люди, що були в Сихемській вежі, загинули, приблизно тисяча чоловік та жінок.

Сметь Авімелеха

50Потім Авімелех пішов до Тевеза. Він оточив місто й захопив його.

51Там у центрі міста була укріплена вежа, і всі чоловіки та жінки, і всі вожді побігли туди. Там вони зачинилися й піднялися на дах вежі.

[52]Abimeleque foi para a torre e atacou-a. E, quando se aproximava da entrada da torre para incendiá-la,

[53]uma mulher jogou uma pedra de moinho na cabeça dele, e lhe rachou o crânio.

[54]Imediatamente ele chamou seu escudeiro e lhe ordenou: “Tire a espada e mate-me, para que não digam que uma mulher me matou”. Então o jovem o atravessou, e ele morreu.

[55]Quando os israelitas viram que Abimeleque estava morto, voltaram para casa.

[56]Assim Deus retribuiu a maldade que Abimeleque praticara contra o seu pai, matando os seus setenta irmãos.

[57]Deus fez também os homens de Siquém pagarem por toda a sua maldade. A maldição de Jotão, filho de Jerubaal, caiu sobre eles.

Juízes 10

Tolá

[1]Depois de Abimeleque, um homem de Issacar chamado Tolá, filho de Puá, filho de Dodô, levantou-se para libertar Israel. Ele morava em Samir, nos montes de Efraim,

[2]e liderou Israel durante vinte e três anos; então morreu e foi sepultado em Samir.

Jair

[3]Depois dele veio Jair, de Gileade, que liderou Israel durante vinte e dois anos.

[4]Teve trinta filhos, que montavam trinta jumentos. Eles tinham autoridade sobre trinta cidades, as quais até hoje são

[52]Авімелех підійшов до вежі й розпочав бій, і пробився до входу у вежу, щоб підпалити її.

[53]Але жінка кинула каменюку зверху на голову Авімелеха й розкроїла йому череп.

[54]Він негайно підкликав свого зброєносця й сказав йому: «Витягни меч і вбий мене, щоб люди не казали: „Його вбила жінка”». І його зброєносець проткнув його мечем, і Авімелех помер.

[55]Коли побачили ізраїльтяни, що Авімелех помер, то всі розійшлися по домівках.

[56]Отак Бог наказав Авімелеха за те зло, що він заподіяв родині свого батька, вбивши сімдесятьох братів.

[57]І Бог повернув зло людей Сихема на їхні ж голови. Так прокляття Йотама, сина Єрувaала (тобто Ґідеона) впало на нього.

Книга Суддів 10

Суддя Тола

[1]Після Авімелеха прийшов спасти Ізраїль Тола, син Пуа, сина Додая, з коліна Іссаха́ра. Жив він у Шамірі в горах Ефраїмових.

[2]Тола був суддею Ізраїлю двадцять три роки. Потім він помер і був похований у Шамірі.

Суддя Яїр

[3]Після нього прийшов Яїр ґілеадський, який був суддею Ізраїлю двадцять два роки.

[4]Він мав тридцять синів, які їздили на тридцяти віслюках і мали вони тридцять міст на землях Ґілеадських (і по сьогодні вони звуться містами Яїра).

chamadas “povoados de Jair” e ficam em Gileade.

[5]Quando Jair morreu, foi sepultado em Camom.

[5]Коли Яїр помер, його поховали в Камоні.

Jefté

[6]Mais uma vez os israelitas fizeram o que o Senhor reprova. Serviram aos baalins, às imagens de Astarote, aos deuses de Arã, aos deuses de Sidom, aos deuses de Moabe, aos deuses dos amonitas e aos deuses dos filisteus. E como os israelitas abandonaram o Senhor e não mais lhe prestaram culto,

[6]Ізраїльтяни знову почали чинити зле в очах Господніх. Вони поклонялися богам Ваалу та Ашторет, а також богам Арама, богам Сидона, богам Моава, богам аммонійців і богам филистимлян. Вони зрадили Господа й не служили Йому.

[7]a ira do Senhor se acendeu contra eles. Ele os entregou nas mãos dos filisteus e dos amonitas,

[7]Отож Господь розгнівався на них і дозволив филистимлянам та аммонійцям завоювати їх.

[8]que naquele ano os humilharam e os oprimiram. Durante dezoito anos oprimiram todos os israelitas do lado leste do Jordão, em Gileade, terra dos amorreus.

[8]Того року ці народи розбили й підкорили ізраїльтян. Вони пригнічували всі коліна ізраїльські, які жили на березі Йордану на землях амморійців та Ґілеаду.

[9]Os amonitas também atravessaram o Jordão para lutar contra Judá, contra Benjamim e contra a tribo de Efraim; e grande angústia dominou Israel.

[9]І аммонійці перейшли Йордан, щоб також піти війною проти Юди, Веніамина, людей Ефраїмових. Отож Ізраїль мав великий клопіт.

[10]Então os israelitas clamaram ao Senhor, dizendo: “Temos pecado contra ti, pois abandonamos o nosso Deus e prestamos culto aos baalins!”

[10]Й ізраїльтяни заволали до Господа: «Ми вчинили гріх проти Тебе, бо ми покинули нашого Бога й поклонилися Ваалу».

[11]O Senhor respondeu: “Quando os egípcios, os amorreus, os amonitas, os filisteus,

[11]На те Господь сказав ізраїльтянам: «Хіба не Я звільнив вас від єгиптян, аморійців, аммонійців та филистимлян?

[12]os sidônios, os amalequitas e os maonitas os oprimiram, e vocês clamaram a mim, eu os libertei das mãos deles.

[12]І сидоняни, амаликійці та моавійці гнобили вас, а ви молили Мене про допомогу. І Я визволив вас із-під їхнього панування.

[13]Mas vocês me abandonaram e prestaram culto a outros deuses. Por isso não os livrarei mais.

[14]Clamem aos deuses que vocês escolheram. Que eles os livrem na hora do aperto!”

[15]Os israelitas, porém, disseram ao Senhor: “Nós pecamos. Faze conosco o que achares melhor, mas te rogamos, livra-nos agora”.

[16]Então eles se desfizeram dos deuses estrangeiros que havia no meio deles e prestaram culto ao Senhor. E ele não pôde mais suportar o sofrimento de Israel.

[17]Quando os amonitas foram convocados e acamparam em Gileade, os israelitas reuniram-se e acamparam em Mispá.

[18]Os líderes do povo de Gileade disseram uns aos outros: “Quem iniciar o ataque contra os amonitas será chefe dos que vivem em Gileade”.

[13]Але ви покинули Мене, ви й далі поклонялися іншим богам. Тому Я ніколи більше не буду вас рятувати.

[14]Ідіть і просіть про допомогу тих богів, яких ви собі вибрали. Хай вони рятують вас у лиху годину».

[15]Та ізраїльтяни сказали Господу: «Ми вчинили гріх. Зроби з нами що завгодно, але зараз, будь ласка, врятуй нас!»

[16]Отож вони відмовилися від чужих богів і почали поклонятися Господу. І Господь не витримав страждань ізраїльтян.

[17]Аммонійці зібрали сили, щоб розпочати війну, й розбили табір у Ґілеаді. Ізраїльтяни теж зібрались і розбили табір поблизу Міцпи.

[18]Воєначальники Ґілеада вирішили між собою: «Хто той чоловік, який розпочне війну проти аммонійців? Він і буде правителем Ґілеада».

Juízes 11

[1]Jefté, o gileadita, era um guerreiro valente. Sua mãe era uma prostituta; seu pai chamava-se Gileade.

[2]A mulher de Gileade também lhe deu filhos, que, quando já estavam grandes, expulsaram Jefté, dizendo: “Você não vai receber nenhuma herança de nossa família, pois é filho de outra mulher”.

[3]Então Jefté fugiu dos seus irmãos e se estabeleceu em Tobe. Ali um bando de vadios uniu-se a ele e o seguia.

Книга Суддів 11

Суддя Єфта

[1]Єфта ґілеадський був хоробрим воїном, але сином повії. Батьком Єфти був Ґілеад.

[2]Дружина його народила йому ще синів, і коли ті її сини стали дорослі, вони вигнали Єфту. Вони сказали йому: «Ти не матимеш спадщини в батьківській родині, бо ти син іншої жінки».

[3]Тож Єфта втік від братів і жив на землі Тов. Навколо нього зібралися такі собі нікчеми, і вони його супроводжували.

[4]Algum tempo depois, quando os amonitas entraram em guerra contra Israel,

[5]os líderes de Gileade foram buscar Jefté em Tobe.

[6]“Venha”, disseram. “Seja nosso comandante, para que possamos combater os amonitas.”

[7]Disse-lhes Jefté: “Vocês não me odiavam e não me expulsaram da casa de meu pai? Por que me procuram agora, quando estão em dificuldades?”

[8]“Apesar disso, agora estamos apelando para você”, responderam os líderes de Gileade. “Venha conosco combater os amonitas, e você será o chefe de todos os que vivem em Gileade.”

[9]Jefté respondeu: “Se vocês me levarem de volta para combater os amonitas e o Senhor os entregar a mim, serei o chefe de vocês?”

[10]Os líderes de Gileade responderam: “O Senhor é nossa testemunha; faremos conforme você diz”.

[11]Assim Jefté foi com os líderes de Gileade, e o povo o fez chefe e comandante sobre todos. E ele repetiu perante o Senhor, em Mispá, todas as palavras que tinha dito.

[12]Jefté enviou mensageiros ao rei amonita com a seguinte pergunta: “Que é que tens contra nós, para teres atacado a nossa terra?”

[13]O rei dos amonitas respondeu aos mensageiros de Jefté: “Quando Israel veio do Egito tomou as minhas terras, desde o

[4]Через деякий час аммонійці пішли війною проти Ізраїлю.

[5]Коли аммонійці пішли війною на Ізраїль, старійшини Ґілеада прийшли до Єфти з землі Тов.

[6]Вони сказали йому: «Стань нашим воєначальником, щоб могли ми битися проти аммонійців».

[7]Єфта відповів старійшинам Ґілеада: «Чи не ви ненавиділи мене, чи не ви мене вигнали з батьківської оселі? То чому ж зараз, у лиху годину, ви прийшли до мене?»

[8]Старійшини Ґілеада мовили до Єфти: «Саме тому ми й звернулися до тебе зараз, щоб пішов ти з нами й бився проти аммонійців і став вождем усіх мешканців Ґілеада».

[9]Єфта сказав старійшинам Ґілеада: «Якщо ви бажаєте, щоб я повернувся додому, та бився проти аммонійців, то Господь допоможе мені перемогти їх, я буду вашим вождем».

[10]Старійшини Ґілеада відповіли Єфті: «Господь свідок, ми зробимо так, як ти кажеш».

[11]Отож пішов Єфта зі старійшинами Ґілеада, й люди зробили його своїм вождем і начальником. І Єфта повторив усе обіцяне перед Господом поблизу Міцпи.

Послання Єфти

[12]Потім Єфта відіслав посланців до царя аммонійців із запитанням: «Яка сварка між тобою і мною, що ти прийшов воювати на мою землю?»

[13]Цар аммонійців відповів посланцям Єфти: «Бо коли ізраїльтяни вийшли з Єгипту, вони захопили всі землі від ріки

Arnom até o Jaboque e até o Jordão. Agora, devolvam-me essas terras pacificamente”.

Арнон до ріки Яввок і до Йордану. Отож зараз віддайте їх з миром».

[14]Jefté mandou de novo mensageiros ao rei amonita,

[14] Знову Єфта вирядив посланців до царя аммонійців.

[15]dizendo: “Assim diz Jefté: Israel não tomou a terra de Moabe, e tampouco a terra dos amonitas.

[15]Він відповів царю у своєму посланні: «Ось що сказав Єфта: „Ізраїль не забирав землі моавські або аммонійські.

[16]Quando veio do Egito, Israel foi pelo deserto até o mar Vermelho e daí para Cades.

[16]Коли наші люди вийшли з Єгипту, то йшли пустелею до Червоного моря, аж доки не прийшли до Кадешу.

[17]Então Israel enviou mensageiros ao rei de Edom, dizendo: ‘Deixa-nos atravessar a tua terra’, mas o rei de Edom não quis ouvi-lo. Enviou o mesmo pedido ao rei de Moabe, e ele também não consentiu. Assim Israel permaneceu em Cades.

[17]Потім Ізраїль вирядив посланців до царя едомського й попросив: „Дозволь нам, будь ласка, пройти твоїми землями”. Але цар едомський і слухати про це не хотів. Тоді ізраїльтяни вирядили своїх посланців також і до царя моавського, але й він не дозволив їм пройти його землями. Отож ізраїльтяни залишились у Кедеші.

[18]“Em seguida, os israelitas viajaram pelo deserto e contornaram Edom e Moabe; passaram a leste de Moabe e acamparam do outro lado do Arnom. Não entraram no território de Moabe, pois o Arnom era a sua fronteira.

[18]Потім ізраїльтяни пішли пустелею в обхід земель Едома та Моава і прийшли на східний край землі Моавської, і розбили табір на іншому боці ріки Арнон. Вони не заходили на Моавську землю, бо її кордоном була ріка Арнон.

[19]“Depois Israel enviou mensageiros a Seom, rei dos amorreus, em Hesbom, e lhe pediu: ‘Deixa-nos atravessar a tua terra para irmos ao lugar que nos pertence!’

[19]Далі Ізраїль відіслав посланців до царя Сихона аморійського, царя Хешбона й попросив: „Дозволь нам пройти твоєю землею, щоб дістатися до землі своєї”.

[20]Seom, porém, não acreditou que Israel fosse apenas atravessar o seu território; assim convocou todos os seus homens, acampou em Jaza e lutou contra Israel.

[20]Але Сихон не довіряв Ізраїлю й не дозволив пройти тією землею. Отож Сихон зібрав військо, розбив табір біля Ягазу та й виступив проти Ізраїлю.

[21]“Então o Senhor, o Deus de Israel, entregou Seom e todos os seus homens nas mãos de Israel, e este os derrotou. Israel

[21]Господь, Бог Ізраїлю, віддав Сихона в руки ізраїльтян, і вони перемогли його. Так Ізраїль зайняв землю аморійців, які там жили.

tomou posse de todas as terras dos amorreus que viviam naquela região,

[22]conquistando-a por inteiro, desde o Arnom até o Jaboque, e desde o deserto até o Jordão.

[23]“Agora que o Senhor, o Deus de Israel, expulsou os amorreus da presença de Israel, seu povo, queres tu tomá-la?

[24]Acaso não tomas posse daquilo que o teu deus Camos te dá? Da mesma forma tomaremos posse do que o Senhor, o nosso Deus, nos deu.

[25]És tu melhor do que Balaque, filho de Zipor, rei de Moabe? Entrou ele alguma vez em conflito com Israel ou lutou com ele?

[26]Durante trezentos anos Israel ocupou Hesbom, Aroer, os povoados ao redor e todas as cidades às margens do Arnom. Por que não os reconquistaste todo esse tempo?

[27]Nada fiz contra ti, mas tu estás cometendo um erro, lutando contra mim. Que o Senhor, o Juiz, julgue hoje a disputa entre os israelitas e os amonitas”.

[28]Entretanto, o rei de Amom não deu atenção à mensagem de Jefté.

[29]Então o Espírito do Senhor se apossou de Jefté. Este atravessou Gileade e Manassés, passou por Mispá de Gileade, e daí avançou contra os amonitas.

[30]E Jefté fez este voto ao Senhor: “Se entregares os amonitas nas minhas mãos,

[31]aquele que estiver saindo da porta da minha casa ao meu encontro, quando eu

[22]Вони зайняли землі аморійців від ріки Арнон до ріки Яввок, та від пустелі до ріки Йордан.

[23]Отож зараз Господь, Бог Ізраїлю, прогнав аморійців і віддав їхні землі ізраїльтянам. А ти хочеш прогнати звідти ізраїльтян?

[24]Хіба ви не живете на землі, яку віддав вам Хемош, бог ваш, хіба не володієте нею? Отак і ми житимемо й володітимемо тими землями, які віддав нам Господь, Бог наш.

[25]А тепер скажи, чим ти кращий від царя Валака, сина Зиппора моавського? Хіба він коли сварився з Ізраїлем чи воював з ним?

[26]Ізраїльтяни жили в Хешбоні й навколишніх селах та в Ароері й навколишніх селах, і в усіх містах уздовж берегів ріки Арнон триста років, чому ж ти не проганяв їх увесь цей час?

[27]Я нічого поганого не зробив тобі, а ти чиниш зле і воюєш проти мене. Тож хай Господь, Суддя, вирішить сьогодні, хто правий — ізраїльтяни чи аммонійці”».

[28]Але цар аммонійців не захотів дослухатися до послання, яке надіслав йому Єфта.

Клятва Єфти

[29]Тоді Дух Господній зійшов на Єфту, і він пройшов через Ґілеад і землі Манассії, і дістався до Міцпи в Ґілеаді, а з Міцпи ґілеадської він вирушив до аммонійців.

[30]Єфта поклявся Господу. Він сказав: «Віддай мені аммонійців.

[31]І тоді той, хто першим вийде назустріч мені з дверей мого дому, коли я

retornar da vitória sobre os amonitas, será do Senhor, e eu o oferecerei em holocausto”.

повернусь, перемігши аммонійців, буде відданий Господу, і я принесу це Тобі в жертву».

[32]Então Jefté foi combater os amonitas, e o Senhor os entregou nas suas mãos.

[32]І Єфта пішов війною проти аммонійців, а Господь віддав їх у його руки.

[33]Ele conquistou vinte cidades, desde Aroer até as vizinhanças de Minite, chegando a Abel-Queramim. Assim os amonitas foram subjugados pelos israelitas.

[33]Він розбив їх від Ароера до самого Минніта (двадцять міст), і далі аж до Авель-Кераміма. То був страшний удар нанесений аммонійцям, після якого вони підкорилися ізраїльтянам.

[34]Quando Jefté chegou à sua casa em Mispá, sua filha saiu ao seu encontro, dançando ao som de tamborins. E ela era filha única. Ele não tinha outro filho ou filha.

[34]Коли Єфта повертався додому, назустріч йому вийшла його дочка з бубоном і танцями. Була вона єдина дитина в нього. Крім неї, не мав він ні сина, ані дочки.

[35]Quando a viu, rasgou suas vestes e gritou: “Ah, minha filha! Estou angustiado e desesperado por sua causa, pois fiz ao Senhor um voto que não posso quebrar”.

[35]Як побачив він її, розірвав на собі одяг (в знак туги) і вигукнув: «О дочко моя! Ти занапастила мене і спричинила мені велике горе. Я дав клятву Господу і не можу від неї відступитися».

[36]“Meu pai”, respondeu ela, “sua palavra foi dada ao Senhor. Faça comigo o que prometeu, agora que o Senhor o vingou dos seus inimigos, os amonitas.”

[36]Вона мовила до нього: «Батьку, ти поклявся Господу. Отож зроби зі мною те, що обіцяв, бо це ж Господь віддав тобі перемогу над аммонійцями, ворогами нашими».

[37]E prosseguiu: “Mas conceda-me dois meses para vagar pelas colinas e chorar com as minhas amigas, porque jamais me casarei”.

[37]І ще вона сказала батькові: «Дай мені дозвіл. Дай мені два місяці, щоб пішла я в гори разом зі своїми подругами оплакувати своє дівоцтво».

[38]“Vá!”, disse ele. E deixou que ela fosse por dois meses. Ela e suas amigas foram para as colinas e choraram porque ela jamais se casaria.

[38]І він погодився: «Йди». І відпустив її на два місяці. Вона пішла разом зі своїми подружками, і вони оплакували її дівоцтво.

[39]Passados os dois meses, ela voltou a seu pai, e ele fez com ela o que tinha prometido no voto. Assim, ela nunca

[39]Як два місяці минуло, повернулась вона до свого батька, і зробив він те, в чому поклявся. Отож оскільки вона не знала мужа, то це стало звичаєм в Ізраїлі.

deixou de ser virgem. Daí vem o costume em Israel

[40]de saírem as moças durante quatro dias, todos os anos, para celebrar a memória da filha de Jefté, o gileadita.

[40]Щороку дочки Ізраїлю йдуть оплакувати дочку Єфти з Ґілеада, чотири дні на рік.

Juízes 12

O Conflito de Jefté contra Efraim

[1]Os homens de Efraim foram convocados para a batalha; dirigiram-se para Zafom e disseram a Jefté: “Por que você foi lutar contra os amonitas sem nos chamar para irmos juntos? Vamos queimar a sua casa e você junto!”

[2]Jefté respondeu: “Eu e meu povo estávamos envolvidos numa grande contenda com os amonitas, e, embora eu os tenha chamado, vocês não me livraram das mãos deles.

[3]Quando vi que vocês não ajudariam, arrisquei a vida e fui lutar contra os amonitas, e o Senhor me deu a vitória sobre eles. E, por que vocês vieram para cá hoje? Para lutar contra mim?”

[4]Jefté reuniu então todos os homens de Gileade e lutou contra Efraim. Os gileaditas feriram os efraimitas porque estes tinham dito: “Vocês, gileaditas, são desertores de Efraim e de Manassés”.

[5]Os gileaditas tomaram as passagens do Jordão que conduziam a Efraim. Sempre que um fugitivo de Efraim dizia: “Deixem-me atravessar”, os homens de Gileade perguntavam: “Você é efraimita?” Se respondesse que não,

Книга Суддів 12

Єфта і Ефраїм

[1]Людей Ефраїмових було зібрано, й вони прийшли до Цафона і сказали Єфті: «Чому ти пішов битися з аммонійцями, а нас із собою не покликав? Ми спалимо тебе і твою хату!»

[2]Єфта відповів їм: «Я і мій народ мали великий розбрат з аммонійцями. Я звертався до вас, але ви не схотіли врятувати мене від них.

[3]Коли я побачив, що ви не врятуєте мене, я, ризикуючи життям своїм, виступив проти аммонійців. Господь допоміг мені перемогти їх. Чому ж сьогодні ви прийшли воювати зі мною?»

[4]Потім Єфта зібрав усіх чоловіків Ґілеада і побив ефраїмців. Сини Ґілеада розбили Ефраїм, бо їм казали: «Ви, ґілеадці, просто залишки ефраїмців, що жили серед колін Ефраїма та Манассії».

[5]Тоді ґілеадці захопили броди річки Йордан, щоб не дати ефраїмцям її перейти. Коли ж хтось із залишків коліна Ефраїмового казав: «Дозвольте мені перейти річку», — люди Ґілеада питали його: «Ти ефраїмець?» Той, звісно, відказував «Ні!»

[6]diziam: "Então diga: Chibolete". Se ele dissesse: "Sibolete", sem conseguir pronunciar corretamente a palavra, prendiam-no e matavam-no no lugar de passagem do Jordão. Quarenta e dois mil efraimitas foram mortos naquela ocasião.

[6]Але вони завжди просили: «Будь ласка, скажи слово „Шибболет"». І той відповідав неправильно: «Сібболет». То вони хапали його і вбивали біля Йорданських бродів. Сорок дві тисячі ефраїмців було тоді вбито.

[7]Jefté liderou Israel durante seis anos. Então o gileadita Jefté morreu e foi sepultado numa cidade de Gileade.

[7]Єфта був суддею Ізраїлю шість років. Коли Єфта з Ґілеада помер, його поховали у його рідному місті Ґілеаді.

Ibsã, Elom e Abdom

[8]Depois de Jefté, Ibsã, de Belém, liderou Israel.

[8]Після нього суддею Ізраїлю був Ізбан із Віфлеєма.

[9]Teve trinta filhos e trinta filhas. Deu suas filhas em casamento a homens de fora do seu clã e trouxe para os seus filhos trinta mulheres de fora do seu clã. Ibsã liderou Israel durante sete anos.

[9]У нього було тридцять синів і тридцять дочок, яких він віддав заміж за чоловіків з інших колін. І синів своїх тридцятьох він теж одружив із дівчатами з інших колін. І він був суддею Ізраїлю сім років.

[10]Então Ibsã morreu e foi sepultado em Belém.

[10]Коли Ізбан помер, його поховали у Віфлеємі.

[11]Depois dele, Elom, da tribo de Zebulom, liderou Israel durante dez anos.

[11]Після нього суддею Ізраїлю був Елон із Завулонового коліна. Він був суддею Ізраїлю десять років.

[12]Elom morreu e foi sepultado em Aijalom, na terra de Zebulom.

[12]Потім Елон із Завулонового коліна помер, і поховали його в Айжалоні на землі Завулоновій.

[13]Depois dele, Abdom, filho de Hilel, de Piratom, liderou Israel.

[13]Після нього суддею Ізраїлю був Авдон, син Хіллела з Піратона.

[14]Teve quarenta filhos e trinta netos, que montavam setenta jumentos. Abdom liderou Israel durante oito anos.

[14]У нього було сорок синів і тридцять онуків, і їздили вони на сімдесяти віслюках. Авдон був суддею Ізраїлю протягом восьми років.

[15]Então Abdom, filho de Hilel, morreu e foi sepultado em Piratom, na terra de Efraim, na serra dos amalequitas.

[15]Потім Авдон, син Хіллела з Піратона помер, і його поховали в Піратоні на землі Ефраїма, у горах амаликійських.

Juízes 13

Книга Суддів 13

O Nascimento de Sansão

Народження Самсона

[1]Os israelitas voltaram a fazer o que o Senhor reprova, e por isso o Senhor os

[1]І знов ізраїльтяни почали грішити в очах Господніх. Тож Господь віддав їх у руки филистимлян на сорок років.

entregou nas mãos dos filisteus durante quarenta anos.

[2]Certo homem de Zorá, chamado Manoá, do clã da tribo de Dã, tinha mulher estéril.

[2]Був собі чоловік на ім’я Маноа у місті Зорі й належав він до коліна Данового. Дружина його була неплідна.

[3]Certo dia o Anjo do Senhor apareceu a ela e lhe disse: “Você é estéril, não tem filhos, mas engravidará e dará à luz um filho.

[3]Ангел Господній явився їй і мовив: «Хоч ти й неплідна, але завагітнієш і народиш сина.

[4]Todavia, tenha cuidado, não beba vinho nem outra bebida fermentada e não coma nada impuro;

[4]Та будь обережна. Не пий ні вина, ані пива. І не їж нічого нечистого.

[5]e não se passará navalha na cabeça do filho que você vai ter, porque o menino será nazireu, consagrado a Deus desde o nascimento; ele iniciará a libertação de Israel das mãos dos filisteus”.

[5]А як завагітнієш і народиш сина, то нехай лезо не торкається його голови, бо хлопчик від народження буде назореєм. Саме він розпочне звільняти Ізраїль від влади филистимлян».

[6]Então a mulher foi contar tudo ao seu marido: “Um homem de Deus veio falar comigo. Era como um anjo de Deus, de aparência impressionante. Não lhe perguntei de onde tinha vindo, e ele não me disse o seu nome,

[6]Тоді жінка пішла й сказала своєму чоловікові: «Посланець Божий до мене приходив! На вигляд він був схожий на Божого Ангела, дуже величний!

[7]mas ele me assegurou: ‘Você engravidará e dará à luz um filho. Todavia, não beba vinho nem outra bebida fermentada, e não coma nada impuro, porque o menino será nazireu, consagrado a Deus, desde o nascimento até o dia da sua morte’ ”.

[7]Він сказав мені: „Ти завагітнієш і виносиш сина. Не пий вина, ані пива і не їж нечистої їжі, бо дитина буде назореєм Божим від народження до дня смерті”».

[8]Então Manoá orou ao Senhor: “Senhor, eu te imploro que o homem de Deus que enviaste volte para nos instruir sobre o que fazer com o menino que vai nascer”.

[8]Тоді Маноа помолився Господу й сказав: «Пробач, Господи, але хай чоловік Божий, якого ти прислав, прийде до нас знову. Хай навчить нас, як поводитися з хлопчиком, котрий народиться».

[9]Deus ouviu a oração de Manoá, e o Anjo de Deus veio novamente falar com a mulher quando ela estava sentada no

[9]Господь зробив так, як просив Маноа. Ангел Божий явився жінці, коли вона була в полі, але чоловіка з нею не було.

campo; Manoá, seu marido, não estava com ela.

[10]Mas ela foi correndo contar ao marido: “O homem que me apareceu outro dia está aqui!”

[11]Manoá levantou-se e seguiu a mulher. Quando se aproximou do homem, perguntou: “Foste tu que falaste com a minha mulher?” “Sim”, disse ele.

[12]“Quando as tuas palavras se cumprirem”, Manoá perguntou, “como devemos criar o menino? O que ele deverá fazer?”

[13]O Anjo do Senhor respondeu: “Sua mulher terá que seguir tudo o que eu ordenei a você.

[14]Ela não poderá comer nenhum produto da videira, nem vinho ou bebida fermentada, nem comer nada impuro. Terá que obedecer a tudo o que ordenei a você”.

[15]Manoá disse ao Anjo do Senhor: “Gostaríamos que ficasses conosco; queremos oferecer-te um cabrito”.

[16]O Anjo do Senhor respondeu: “Se eu ficar, não comerei nada. Mas, se você preparar um holocausto, ofereça-o ao Senhor”. Manoá não sabia que ele era o Anjo do Senhor.

[17]Então Manoá perguntou ao Anjo do Senhor: “Qual é o teu nome, para que te prestemos homenagem quando se cumprir a tua palavra?”

[10]Отож жінка побігла швидко за чоловіком і погукала його. Вона сказала йому: «Поглянь! Той, хто раніше приходив до мене, знову явився».

[11]Маноа підвівся й пішов за своєю дружиною. Він підійшов до того чоловіка й запитав: «Це ти той, хто говорив з моєю дружиною?» Той відповів: «Так, це я».

[12]Тоді Маноа спитав: «Отож якщо справдяться слова твої, то яким має бути життя його й рід занять?»

[13]Ангел Божого сказав Маноа: «Жінка має берегтися всього, про що я казав їй. Нехай не їсть нічого, що робиться з п'яного винограду. І не повинна вона пити ні вина, ані пива.

[14]І не повинна їсти нічого нечистого. Вона мусить дбати про все те, що я наказав їй».

[15]Тоді Маноа сказав Ангелу Божого: «Дозволь нам затримати тебе й дозволь нам почастувати тебе молодою кізочкою».

[16]Але Ангел Божий відповів Маноа: «Якщо я й залишуся, то не їстиму вашої їжі. Але якщо ти хочеш зробити офіру всеспалення, то присвяти її Господу». (Бо ж не знав Маноа, що то був Ангел Божий).

[17]Тоді Маноа спитав Ангела Божого: «Як тебе звуть? Бо коли справдяться слова твої, ми хочемо вшанувати тебе».

[18]Ele respondeu: “Por que pergunta o meu nome? Meu nome está além do entendimento”.

[19]Então Manoá apanhou um cabrito e a oferta de cereal e os ofereceu ao Senhor sobre uma rocha. E o Senhor fez algo estranho enquanto Manoá e sua mulher observavam:

[20]quando a chama do altar subiu ao céu, o Anjo do Senhor subiu na chama. Vendo isso, Manoá e sua mulher prostraram-se com o rosto em terra.

[21]Como o Anjo do Senhor não voltou a manifestar-se a Manoá e à sua mulher, Manoá percebeu que era o Anjo do Senhor.

[22]“Sem dúvida vamos morrer!” disse ele à mulher, “pois vimos a Deus!”

[23]Mas a mulher respondeu: “Se o Senhor tivesse a intenção de nos matar, não teria aceitado o holocausto e a oferta de cereal das nossas mãos, não nos teria mostrado todas essas coisas e não nos teria revelado o que agora nos revelou”.

[24]A mulher deu à luz um menino e pôs-lhe o nome de Sansão. Ele cresceu, e o Senhor o abençoou,

[25]e o Espírito do Senhor começou a agir nele quando ele se achava em Maané-Dã, entre Zorá e Estaol.

Juízes 14

O Casamento de Sansão

[1]Sansão desceu a Timna e viu ali uma mulher do povo filisteu.

[18]Ангел Божий відповів йому: «Навіщо тобі ім’я моє? Воно занадто велике, та тобі не збагнуть».

[19]Отож узяв Маноа молоденьке козля й зерно для офіри і вчинив на скелі пожертву всеспалення Господу, Тому, Хто чудеса творить. Маноа та його дружина спостерігали.

[20]Коли від вівтаря здійнялося полум’я аж до небес, Ангел Божий піднявся разом із тим полум’ям, а Маноа й дружина його все те бачили на власні очі. Тоді вони впали долілиць.

[21]Ангел Божий більше не являвся Маноа та його дружині. Тоді зрозумів Маноа, що то був Ангел Божий.

[22]Маноа сказав дружині своїй: «Ми напевно помремо, бо Бога бачили».

[23]Жінка відказала: «Якщо б Господь хотів убити нас, то не прийняв би жертву всеспалення від нас, і не показав би всього того, що ми бачили й чули».

[24]Вона народила сина й назвала його Самсоном. Хлопчик зростав, і Господь благословив його.

[25]Дух Божий почав сходити на нього в місті Махане-Дан, що між містами Зорою та Ештаолом.

Книга Суддів 14

Одруження Самсона

[1]Пішов Самсон до міста Тимни й побачив там молоду филистимлянку.

[2]Quando voltou para casa, disse a seu pai e a sua mãe: "Vi uma mulher filisteia em Timna; consigam essa mulher para ser minha esposa".

[3]Seu pai e sua mãe lhe perguntaram: "Será que não há mulher entre os seus parentes ou entre todo o seu povo? Você tem que ir aos filisteus incircuncisos para conseguir esposa?" Sansão, porém, disse ao pai: "Consiga-a para mim. É ela que me agrada".

[4]Seus pais não sabiam que isso vinha do Senhor, que buscava ocasião contra os filisteus; pois naquela época eles dominavam Israel.

[5]Sansão foi para Timna com seu pai e sua mãe. Quando se aproximavam das vinhas de Timna, de repente um leão forte veio rugindo na direção dele.

[6]O Espírito do Senhor apossou-se de Sansão, e ele, sem nada nas mãos, rasgou o leão como se fosse um cabrito. Mas não contou nem ao pai nem à mãe o que fizera.

[7]Então foi conversar com a mulher de quem gostava.

[8]Algum tempo depois, quando voltou para casar-se com ela, Sansão saiu do caminho para olhar o cadáver do leão, e nele havia um enxame de abelhas e mel.

[9]Tirou o mel com as mãos e o foi comendo pelo caminho. Quando voltou aos seus pais, repartiu com eles o mel, e eles também comeram. Mas não lhes contou que tinha tirado o mel do cadáver do leão.

[2]Тоді пішов він до батька й матері і сказав: «Побачив я в Тимні филистимлянку, просватайте її мені за дружину».

[3]Батько й матір відповіли йому: «Хіба ж немає жінки серед дочок нашого коліна, щоб тобі ото брати жінку з необрізаних филистимлян?» Але Самсон сказав батькові: «Візьміть її мені, бо дуже вже впала вона мені в око».

[4]Мати й батько не знали, що то було від Господа, бо Він шукав, як позбутися филистимлян, що правили тоді Ізраїлем.

[5]Отож пішов Самсон із батьком та матір'ю до Тимни. Коли підійшли вони до винограднику Тимни, зненацька назустріч Самсону кинувся молодий лев.

[6]Дух Господній спустився на Самсона, дав йому сили, й він розірвав того лева, як молоде ягня — голими руками. Та нічого не розповів батькові й матері про те, що сталося.

[7]Тоді пішов Самсон і поговорив з жінкою, і вона сподобалась йому.

[8]А згодом повернувся, щоб забрати її й одружитися. По дорозі назад він звернув, щоб подивитися на останки лева, і був страшенно здивований, що в череві лева завівся бджолиний рій, і з'явився мед.

[9]Набрав він меду в долоні й їв по дорозі. Прийшов до батька й матері і їм теж дав того меду попоїсти. Але не сказав їм, що нашкріб того меду з черева мертвого лева.

[10]Seu pai desceu à casa da mulher, e Sansão deu ali uma festa, como era costume dos noivos.

[11]Quando ele chegou, trouxeram-lhe trinta rapazes para o acompanharem na festa.

[12]“Vou propor um enigma para vocês”, disse-lhes Sansão. “Se vocês puderem dar-me a resposta certa durante os sete dias da festa, então eu darei a vocês trinta vestes de linho e trinta mudas de roupas.

[13]Se não conseguirem dar-me a resposta, vocês me darão trinta vestes de linho e trinta mudas de roupas.” “Proponha-nos o seu enigma”, disseram. “Vamos ouvi-lo.”

[14]Disse ele então: “Do que come saiu comida; do que é forte saiu doçura”. Durante três dias eles não conseguiram dar a resposta.

[15]No quarto dia disseram à mulher de Sansão: “Convença o seu marido a explicar o enigma. Caso contrário, poremos fogo em você e na família de seu pai, e vocês morrerão. Você nos convidou para nos roubar?”

[16]Então a mulher de Sansão implorou-lhe aos prantos: “Você me odeia! Você não me ama! Você deu ao meu povo um enigma, mas não me contou a resposta!” “Nem a meu pai nem à minha mãe expliquei o enigma”, respondeu ele. “Por que deveria explicá-lo a você?”

[17]Ela chorou durante o restante da semana da festa. Por fim, no sétimo dia, ele lhe contou, pois ela continuava a perturbá-lo.

[10]Його батько пішов до жінки тієї, і Самсон влаштував там свято. Бо такий був тоді звичай.

[11]Коли люди його побачили, то вибрали тридцятьох дружок, щоб ті були коло нього.

[12]Самсон сказав їм: «Давайте я загадаю вам загадку. І якщо за сім днів свят ви її цілком розгадаєте, то дам я вам тридцять лляних сорочок і ще тридцять святкових убрань.

[13]Але якщо не розгадаєте, от ви дасте мені тридцять лляних сорочок та тридцять святкових убрань». Вони відповіли йому: «Кажи свою загадку. Давайте її послухаємо».

[14]Отож сказав він їм: «З ненажерного — їстівне, з сильного — солодке». За перші три дні вони не змогли розгадати тієї загадки.

[15]На четвертий день сказали вони дружині Самсоновій: «Перехитруй свого чоловіка, нехай він скаже розгадку. Інакше ми спалимо тебе й хату твого батька. Хіба ж ти запросила нас сюди, щоб обібрати?»

[16]Тож Самсонова жінка плакала в нього на плечі й лементувала: «Ти просто ненавидиш мене. Ти мене не любиш. Ти загадав загадку людям моїм, і не пояснив мені розгадку». Він відповів їй: «Стривай, я ж і батькові й матері своїм не розказав. То чому ж я маю відкрити її тобі?»

[17]Отож проплакала вона на його плечі решту днів того свята. І на сьомий день він розповів їй розгадку, бо дуже вже вона йому докучала. Тоді вона розказала те своїм людям.

Ela, por sua vez, revelou o enigma ao seu povo.

[18]Antes do pôr do sol do sétimo dia, os homens da cidade vieram lhe dizer: “O que é mais doce que o mel? O que é mais forte que o leão?” Sansão lhes disse: “Se vocês não tivessem arado com a minha novilha, não teriam solucionado o meu enigma”.

[18]На сьомий день перед заходом сонця мешканці міста сказали Самсону: «Що є солодшим за мед? І хто є сильнішим за лева?» А він їм на те відповів: «Якби ви моєю коровою не орали, то й зараз цієї загадки б не розгадали».

[19]Então o Espírito do Senhor apossou-se de Sansão. Ele desceu a Ascalom, matou trinta homens, pegou as suas roupas e as deu aos que tinham explicado o enigma. Depois, enfurecido, foi para a casa do seu pai.

[19]Тоді зійшов на нього Дух Господній і сили йому надав. І пішов він до Ашкелона, вбив тридцятеро людей, забрав їхній одяг і віддав тим, хто розгадав ту загадку. Палаючи від люті, він пішов до хати свого батька.

[20]E a mulher de Sansão foi dada ao amigo que tinha sido o acompanhante dele no casamento.

[20]А наречена Самсонова вийшла заміж за його дружку.

Juízes 15

A Vingança de Sansão

[1]Algum tempo depois, na época da colheita do trigo, Sansão foi visitar a sua mulher e levou-lhe um cabrito. “Vou ao quarto da minha mulher”, disse ele. Mas o pai dela não quis deixá-lo entrar.

[2]“Eu estava tão certo de que você a odiava”, disse ele, “que a dei ao seu amigo. A sua irmã mais nova não é mais bonita? Fique com ela no lugar da irmã”.

[3]Sansão lhes disse: “Desta vez ninguém poderá me culpar quando eu acertar as contas com os filisteus!”

[4]Então saiu, capturou trezentas raposas e as amarrou aos pares pela cauda. Depois

Книга Суддів 15

Самсон карає филистимлян

[1]Згодом під час жнив Самсон пішов провідати свою дружину і взяв із собою молоде ягня. Він сказав: «Я хочу пройти до кімнати своєї дружини». Але її батько його туди не пустив.

[2]Він сказав: «Я був справді подумав, що ти зненавидів її, то віддав її заміж за дружку. Але хіба її молодша сестра не краща? Бери її замість старшої».

[3]Самсон сказав їм: «Цього разу я не буду винний перед филистимлянами, якщо заподію їм лихо».

[4]От пішов Самсон і зловив триста лисиць, тоді взяв смолоскипи, зв’язав хвости попарно, а між кожною парою хвостів прив’язав смолоскип.

prendeu uma tocha em cada par de caudas,

[5]acendeu as tochas e soltou as raposas no meio das plantações dos filisteus. Assim ele queimou os feixes, o cereal que iam colher e também as vinhas e os olivais.

[5]Підпалив він ті смолоскипи й пустив лисиць по пшеничних полях филистимлян. Отож спалив він геть усе: скиртовану пшеницю, і ту, що в полі стояла, виноградники й оливкові сади.

[6]Os filisteus perguntaram: “Quem fez isso?” Responderam-lhes: “Foi Sansão, o genro do timnita, porque a sua mulher foi dada ao seu amigo”. Então os filisteus foram e queimaram a mulher e seu pai.

[6]Филистимляни питали: «Хто це зробив?» А їм відповідали: «Самсон, зять Тимни, бо Самсонову дружину було віддано заміж за дружку». Отож пішли филистимляни й підпалили її разом із батьком.

[7]Sansão lhes disse: “Já que fizeram isso, não sossegarei enquanto não me vingar de vocês”.

[7]Самсон сказав їм: «Якщо ви так чините, то клянуся, що я вам помщусь, і тільки тоді заспокоюсь».

[8]Ele os atacou sem dó nem piedade e fez terrível matança. Depois desceu e ficou numa caverna da rocha de Etã.

[8]Він воював із ними люто й багатьох побив. Потім пішов і оселився в печері на горі Етам.

[9]Os filisteus foram para Judá e lá acamparam, espalhando-se pelas proximidades de Leí.

[9]Тоді пішли филистимляни й розбили табір у Юдеї, й просунулись до Легі.

[10]Os homens de Judá perguntaram: “Por que vocês vieram lutar contra nós?” Eles responderam: “Queremos levar Sansão amarrado, para tratá-lo como ele nos tratou”.

[10]Мешканці Юди спитали: «Чом ви виступили проти нас?» Филистимляни відповіли: «Ми прийшли, щоб схопити Самсона і відплатити йому за те, що він зробив із нами».

[11]Três mil homens de Judá desceram então à caverna da rocha de Etã e disseram a Sansão: “Você não sabe que os filisteus dominam sobre nós? Você viu o que nos fez?” Ele respondeu: “Fiz a eles apenas o que eles me fizeram”.

[11]Тоді три тисячі юдейців пішли до печери в горі Етам. Вони сказали Самсону: «Хіба не знаєш ти, що филистимляни правителі наші? То що ж ти з нами зробив?» Він відповів: «Як вони зі мною, так і я з ними».

[12]Disseram-lhe: “Viemos amarrá-lo para entregá-lo aos filisteus”. Sansão disse: “Jurem-me que vocês mesmos não me matarão”.

[12]Вони сказали йому: «Ми прийшли, щоб пов’язати тебе й передати в руки филистимлян». Сказав їм Самсон: «Пообіцяйте мені, що ви самі не нападете на мене».

[13]“Certamente que não!”, responderam. “Somente vamos amarrá-lo e entregá-lo nas mãos deles. Não o mataremos.” E o prenderam com duas cordas novas e o fizeram sair da rocha.

[14]Quando ia chegando a Leí, os filisteus foram ao encontro dele aos gritos. Mas o Espírito do Senhor apossou-se dele. As cordas em seus braços se tornaram como fibra de linho queimada, e os laços caíram das suas mãos.

[15]Encontrando a carcaça de um jumento, pegou a queixada e com ela matou mil homens.

[16]Disse ele então: “Com uma queixada de jumento fiz deles montões. Com uma queixada de jumento matei mil homens”.

[17]Quando acabou de falar, jogou fora a queixada; e o local foi chamado Ramate-Leí.

[18]Sansão estava com muita sede e clamou ao Senhor: “Deste pela mão de teu servo esta grande vitória. Morrerei eu agora de sede para cair nas mãos dos incircuncisos?”

[19]Deus então abriu a rocha que há em Leí, e dela saiu água. Sansão bebeu, suas forças voltaram, e ele recobrou o ânimo. Por esse motivo essa fonte foi chamada En-Hacoré, e ainda lá está, em Leí.

[20]Sansão liderou Israel durante vinte anos, no tempo do domínio dos filisteus.

Juízes 16

Sansão e Dalila

[13]Вони сказали йому: «Ні, ми тільки зв’яжемо тебе й передамо у їхні руки. Ми тебе вбивати не будемо». Тоді зв’язали вони його двома новими мотузками й вивели з печери в горі Етам.

[14]Він прийшов до Легі, й филистимляни вийшли назустріч із радісними вигуками. Тоді Дух Господній зійшов на нього з великою силою, й мотуззя на руках розпалося, мов від вогню. І всі вузли немов оплавилися на руках його.

[15]Тоді знайшов він щелепу мертвого віслюка, простягнув руку й підняв ту щелепу і тією щелепою убив він тисячу чоловік.

[16]І сказав Самсон: «Ослячою щелепою — купа, дві купи. Ослячою щелепою я тисячу побив».

[17]І як промовив він це, то викинув щелепу. І місце це називається Рамат-Легі.

[18]Був він дуже спраглий, тож звернувся до Господа. Він сказав: «Ти віддав цю славетну перемогу рабу Своєму. Чи ж помирати мені тепер від спраги, чи ж потрапити до рук необрізаних филистимлян?»

[19]І Бог розчахнув порожнину, що була в Легі, і з неї пішла вода. То було поблизу Легі. Самсон напився, сила повернулася до нього, й він ожив. Відтоді це джерело називається Ен-Хаккоре. Він і досі протікає в Легі.

[20]Отож Самсон був суддею Ізраїлю двадцять років за часів филистимлян.

Книга Суддів 16

Самсон і Даліла

[1]Certa vez Sansão foi a Gaza, viu ali uma prostituta e passou a noite com ela.

[2]Disseram ao povo de Gaza: “Sansão está aqui!” Então cercaram o local e ficaram à espera dele a noite toda, junto à porta da cidade. Não se moveram a noite inteira, dizendo: “Ao amanhecer o mataremos”.

[3]Sansão, porém, ficou deitado só até a meia-noite. Levantou-se, agarrou firme a porta da cidade, com os dois batentes, e os arrancou, com tranca e tudo. Pôs tudo nos ombros e o levou ao topo da colina que fica defronte de Hebrom.

[4]Depois dessas coisas, ele se apaixonou por uma mulher do vale de Soreque, chamada Dalila.

[5]Os líderes dos filisteus foram dizer a ela: “Veja se consegue induzi-lo a mostrar para você o segredo da sua grande força e como poderemos dominá-lo, para que o amarremos e o subjuguemos. Cada um de nós dará a você treze quilos de prata”.

[6]Disse, pois, Dalila a Sansão: “Conte-me, por favor, de onde vem a sua grande força e como você pode ser amarrado e subjugado”.

[7]Respondeu-lhe Sansão: “Se alguém me amarrar com sete tiras de couro ainda úmidas, ficarei tão fraco quanto qualquer outro homem”.

[8]Então os líderes dos filisteus trouxeram a ela sete tiras de couro ainda úmidas, e Dalila o amarrou com elas.

[9]Tendo homens escondidos no quarto, ela o chamou: “Sansão, os filisteus o estão

[1]Якось пішов Самсон до міста Ґази, там побачив розпусницю й зайшов до неї.

[2]Мешканцям Ґази сказали: «Самсон сюди прийшов». Вони оточили те місце й чекали на нього в засідці всю ніч біля міської брами. Вони тихо просиділи всю ніч, міркуючи: «Почекаємо, доки розвидниться, а потім уб’ємо його».

[3]Самсон спав собі до півночі, а опівночі встав, узявся за міську браму ще й два одвірки, вирвав браму разом із одвірками, поклав собі на плечі й відніс на вершину гори, що над Хевроном.

[4]Після того він закохався в жінку з долини Сорек. Її звали Даліла.

[5]Филистимські вожді прийшли й звернулися до неї: «Обдури його якось і довідайся, в чому таємниця його сили і як ми могли б подолати його. А тоді ми зв’яжемо й закатуємо його. А за це кожен із нас дасть тобі тисячу сто шекелів срібла».

[6]Отож Даліла сказала Самсону: «Будь ласка, розкажи мені, звідки сила твоя велика, і як можна зв’язати тебе або приборкати?»

[7]Самсон відповів їй: «Якби зв’язати мене сімома свіжими жилами, ще сирими, то став би я слабким, як і інші люди».

[8]Отож филистимські вожді принесли їй сім свіжих сирих жил, і вона зв’язала його.

[9]У внутрішній кімнаті її оселі влаштували засідку й чекали. І вона сказала йому: «Филистимляни йдуть на

atacando!” Mas ele arrebentou as tiras de couro como se fossem um fio de estopa posto perto do fogo. Assim, não se descobriu de onde vinha a sua força.

тебе, Самсоне». Але він розірвав ті жили, мов нитки над вогнем. І секрет його сили залишився невідомий.

[10]Disse Dalila a Sansão: “Você me fez de boba; mentiu para mim! Agora conte-me, por favor, como você pode ser amarrado”.

[10]Тоді Даліла сказала Самсону: «Ти насміявся з мене, ти збрехав мені. А тепер скажи, як можна тебе зв’язати».

[11]Ele disse: “Se me amarrarem firmemente com cordas que nunca tenham sido usadas, ficarei tão fraco quanto qualquer outro homem”.

[11]Він сказав їй: «Якщо зв’язати мене новими мотузками, які ще не використовувалися, то стану я таким слабким, як і інші».

[12]Dalila o amarrou com cordas novas. Depois, tendo homens escondidos no quarto, ela o chamou: “Sansão, os filisteus o estão atacando!” Mas ele arrebentou as cordas de seus braços como se fossem uma linha.

[12]Отож узяла Даліла нові мотузки й зв’язала його. І сказала йому: «Филистимляни йдуть на тебе, Самсоне». Бо вони таки чатували у внутрішній кімнаті. Але він зірвав із рук ті мотузки, немов нитки.

[13]Disse Dalila a Sansão: “Até agora você me fez de boba e mentiu para mim. Diga-me como pode ser amarrado”. Ele respondeu: “Se você tecer num pano as sete tranças da minha cabeça e o prender com uma lançadeira, ficarei tão fraco quanto qualquer outro homem”. Assim, enquanto ele dormia, Dalila teceu as sete tranças da sua cabeça num pano

[13]Тоді сказала Даліла Самсону: «Скільки ж ти будеш із мене кепкувати, брехати мені? Скажи, як можна тебе зв’язати». Він відповів: «Якщо ти сплетеш сім кіс із мого волосся на ткацькому верстаті й припнеш до стіни, то стану я таким же слабким, як і інші».

[14]e o prendeu com a lançadeira. Novamente ela o chamou: “Sansão, os filisteus o estão atacando!” Ele despertou do sono e arrancou a lançadeira e o tear, com os fios.

[14]Після того, як Самсон пішов спати, Даліла так і зробила: вона сплела сім косиць із його волосся, припнула його й сказала: «Филистимляни йдуть на тебе, Самсоне». Як прокинувся він, то висмикнув і цвях, і ткацьку рамку, і сам верстат.

[15]Então ela lhe disse: “Como você pode dizer que me ama se não confia em mim? Esta é a terceira vez que você me fez de

[15]Тоді вона знову почала до нього приставати: «Як ти можеш говорити: „Я люблю тебе”, — коли ти мені не довіряєш? Ти тричі насміявся із мене.

boba e não contou o segredo da sua grande força”.

[16]Importunando-o o tempo todo, ela o cansava dia após dia, ficando ele a ponto de morrer.

[17]Por isso ele lhe contou o segredo: “Jamais se passou navalha em minha cabeça”, disse ele, “pois sou nazireu, desde o ventre materno. Se fosse rapado o cabelo da minha cabeça, a minha força se afastaria de mim, e eu ficaria tão fraco quanto qualquer outro homem”.

[18]Quando Dalila viu que Sansão lhe tinha contado todo o segredo, enviou esta mensagem aos líderes dos filisteus: “Subam mais esta vez, pois ele me contou todo o segredo”. Os líderes dos filisteus voltaram a ela levando a prata.

[19]Fazendo-o dormir no seu colo, ela chamou um homem para cortar as sete tranças do cabelo dele, e assim começou a subjugá-lo. E a sua força o deixou.

[20]Então ela chamou: “Sansão, os filisteus o estão atacando!” Ele acordou do sono e pensou: “Sairei como antes e me livrarei”. Mas não sabia que o Senhor o tinha deixado.

[21]Os filisteus o prenderam, furaram os seus olhos e o levaram para Gaza. Prenderam-no com algemas de bronze, e o puseram a girar um moinho na prisão.

[22]Mas, logo o cabelo da sua cabeça começou a crescer de novo.

A Morte de Sansão

[16]І так вона докучала йому день у день і набридала йому до смерті.

[17]І він відкрив їй таємницю. Він сказав: „Ніколи лезо не торкалося голови моєї. Бо був я назореєм Божим іще в материному лоні. І якщо мене поголити, то сила залишить мене, і стану я слабким, як усі”».

[18]Даліла зрозуміла, що він їй відкрив нарешті свою таємницю. Отож вона послала по вождів филистимлян і сказала: «На цей раз він сказав мені всю правду». Прийшли вожді филистимські й срібло з собою принесли.

[19]Вона приспала його на своїх колінах, гукнула перукаря, й вони зрізали сім його кіс. Сила почала залишати Самсона, і так вона зробила його слабким.

[20]Вона сказала: «Филистимляни йдуть на тебе, Самсоне». Він прокинувся й подумав: «Я з цим справлюся, як і раніше, й звільнюсь». Але не знав він, що Господь залишив його.

[21]Филистимляни схопили його, вихололи йому очі й привели до Ґази. Вони закували його в бронзові кайдани й поставили молотити пшеницю у в’язниці.

Смерть Самсона

[22]Та волосся на його голові стало відростати після того, як він був поголений.

[23]Os líderes dos filisteus se reuniram para oferecer um grande sacrifício a seu deus Dagom e para festejar. Comemorando sua vitória, diziam: “O nosso deus entregou o nosso inimigo Sansão em nossas mãos”.

[24]Quando o povo o viu, louvou o seu deus: “O nosso deus nos entregou o nosso inimigo, o devastador da nossa terra, aquele que multiplicava os nossos mortos”.

[25]Com o coração cheio de alegria, gritaram: “Tragam-nos Sansão para nos divertir!” E mandaram trazer Sansão da prisão, e ele os divertia. Quando o puseram entre as colunas,

[26]Sansão disse ao jovem que o guiava pela mão: “Ponha-me onde eu possa apalpar as colunas que sustentam o templo, para que eu me apoie nelas”.

[27]Homens e mulheres lotavam o templo; todos os líderes dos filisteus estavam presentes e, no alto, na galeria, havia cerca de três mil homens e mulheres vendo Sansão, que os divertia.

[28]E Sansão orou ao Senhor: “Ó Soberano Senhor, lembra-te de mim! Ó Deus, eu te suplico, dá-me forças, mais uma vez, e faze com que eu me vingue dos filisteus por causa dos meus dois olhos!”

[29]Então Sansão forçou as duas colunas centrais sobre as quais o templo se firmava. Apoiando-se nelas, tendo a mão direita numa coluna e a esquerda na outra,

[30]disse: “Que eu morra com os filisteus!” Em seguida, ele as empurrou com toda a

[23]Вожді филистимлян збиралися принести велику жертву своєму богові Даґону й веселитися. Вони сказали: «Наш бог віддав нам у руки ворога нашого Самсона».

[24]Як побачили його люди, то прославили бога свого. Й казали вони так: «Наш бог віддав нам у руки ворога нашого, який плюндрував нашу землю, який убив багато наших людей».

[25]Коли серця їхні були втішені, вони сказали: «Покличмо Самсона, хай розважить нас». Отож привели вони Самсона з в’язниці, і він постав перед їхніми очима. Його поставили між двома колонами.

[26]Самсон сказав слузі, що водив його за руку: «Постав мене так, щоб я міг триматися за колони, що несуть на собі стелю, щоб я міг опертися на них».

[27]У будинку було багато чоловіків та жінок, і всі вожді филистимлян були там. І на даху було понад три тисячі чоловік та жінок, які спостерігали, як Самсон усіх розважає.

[28]Тоді Самсон звернувся, плачучи, до Господа. Він сказав: «О Господи, мій Володарю, згадай мене й дай сили мені ще один єдиний раз, о Боже, щоб я міг помститися за очі мої».

[29]Тоді вхопився Самсон за дві центральні колони, на яких трималася будівля, оперся на них: на одну — правою, на другу — лівою.

[30]І сказав тоді Самсон: «Хай помру я разом із филистимлянами». Він з усієї сили натиснув на ті колони, й будинок

força, e o templo desabou sobre os líderes e sobre todo o povo que ali estava. Assim, na sua morte, Sansão matou mais homens do que em toda a sua vida.

обрушився на вождів і усіх, хто там був. Тих, хто разом із ним загинув, було більше, ніж усіх, кого він убив за все своє життя.

[31]Foram, então, os seus irmãos e toda a família do seu pai para buscá-lo. Trouxeram-no e o sepultaram entre Zorá e Estaol, no túmulo de Manoá, seu pai. Sansão liderou Israel durante vinte anos.

[31]Тоді брати і вся родина Самсонова, віднесли й поховали його в могилі батька Маноа між Зорою та Ештаолом. Він був суддею Ізраїлю протягом двадцяти років.

Juízes 17

Os Ídolos de Mica

Книга Суддів 17

Михей та бовван

[1]Havia um homem chamado Mica, dos montes de Efraim,

[1]У горах Ефраїмових жив чоловік на ім'я Михей.

[2]que disse certa vez à sua mãe: “Os treze quilos de prata que foram roubados de você e pelos quais eu a ouvi pronunciar uma maldição, na verdade a prata está comigo; eu a peguei”. Disse-lhe sua mãe: “O Senhor o abençoe, meu filho!”

[2]Він сказав своїй матері: «Ось тисяча сто шекелів срібла, украдені в тебе, за які ти прокльони промовляла, навіть у моїй присутності. Дивись, ось це срібло, я взяв його». Мати сказала: «Сину мій, Господом благословенний!»

[3]Quando ele devolveu os treze quilos de prata à mãe, ela disse: “Consagro solenemente a minha prata ao Senhor para que o meu filho faça uma imagem esculpida e um ídolo de metal. Eu a devolvo a você”.

[3]Тоді повернув він матері своїй тисячу сто шекелів срібла. Мати сказала: «Все це срібло я присвятила Господу з рук моїх для сина мого, щоб зробити литого металевого боввана. А зараз я повертаю срібло тобі».

[4]Mas ele devolveu a prata à sua mãe, e ela separou dois quilos e quatrocentos gramas, e os deu a um ourives, que deles fez a imagem e o ídolo. E estes foram postos na casa de Mica.

[4]Однак, він повернув срібло матері, й вона взяла двісті шекелів срібла й віддала майстрові. А той зробив срібного литого боввана й поставив його в Михиній оселі. Тож оселя Михея була зовсім не тим місцем, де міг стояти той бовван.

[5]Ora, esse homem, Mica, possuía um santuário, fez um manto sacerdotal e alguns ídolos da família e pôs um dos seus filhos como seu sacerdote.

[5]Михей мав у себе божницю. Зробив він ефод, і призначив одного зі своїх синів стати священиком.

[6]Naquela época, não havia rei em Israel; cada um fazia o que lhe parecia certo.

[7]Um jovem levita de Belém de Judá, procedente do clã de Judá,

[8]saiu daquela cidade em busca de outro lugar para morar. Em sua viagem, chegou à casa de Mica, nos montes de Efraim.

[9]Mica lhe perguntou: "De onde você vem?" "Sou levita, de Belém de Judá", respondeu ele. "Estou procurando um lugar para morar."

[10]"Fique comigo", disse-lhe Mica. "Seja meu pai e sacerdote, e eu darei a você cento e vinte gramas de prata por ano, roupas e comida."

[11]O jovem levita concordou em ficar com Mica, e tornou-se como um dos seus filhos.

[12]Mica acolheu o levita, e o jovem se tornou seu sacerdote, e ficou morando em sua casa.

[13]E Mica disse: "Agora sei que o Senhor me tratará com bondade, pois esse levita se tornou meu sacerdote".

[6]Царя тоді в Ізраїлі не було. Кожен робив, що заманеться.

[7]Жив там собі молодик-левит із Віфлеєма юдейського, з коліна Юдиного.

[8]Він залишив Віфлеєм юдейський, щоб поселитися деінде. Він прийшов у гори Ефраїмові й по дорозі натрапив на оселю Михея.

[9]Михей спитав його: «Звідки ти йдеш?» Той відповів: «Я левит із Віфлеєма, подорожую, щоб знайти місце, де я зможу жити».

[10]Михей запропонував йому: «Лишайся в мене. Будь мені за батька й священика. Я даватиму тобі десять шекелів срібла щорічно, необхідне вбрання та харчі». Левит погодився жити в Михея.

[11]І став молодий чоловік мов син для Михей.

[12]Михей посвятив левита, і той став його священиком. І залишився він у домі Михея.

[13]Тоді Михей сказав: «Тепер я знаю, що Бог дбає про мене, бо я маю левита за священика».

Juízes 18

A Tribo de Dã se Estabelece em Laís

[1]Naquela época, não havia rei em Israel, e a tribo de Dã estava procurando um local onde se estabelecer, pois ainda não tinha recebido herança entre as tribos de Israel.

[2]Então enviaram cinco guerreiros de Zorá e de Estaol para espionarem a terra e explorá-la. Esses homens representavam todos os clãs da tribo. Disseram-lhes: "Vão, explorem a terra". Os homens

Книга Суддів 18

Данові розвідники

[1]У той час в Ізраїлі не було царя. Тоді ж коліно Данове шукало собі землю, де б оселитися, бо не було землі, призначеної їм між ізраїльськими колінами.

[2]Отож люди Данові послали п'ять найхоробріших та найдосвідченіших чоловіків свого коліна з міст Зори та Ештаола, щоб ті розвідали та видивилися таку землю. Вони їм наказали: «Ідіть, і розвідайте землю!» То пішли вони в гори Ефраїмові й

chegaram aos montes de Efraim e foram à casa de Mica, onde passaram a noite.

дісталися аж до оселі Михея, де й заночували.

[3]Quando estavam perto da casa de Mica, reconheceram a voz do jovem levita; aproximaram-se e lhe perguntaram: “Quem o trouxe para cá? O que você está fazendo neste lugar? Por que você está aqui?”

[3]Коли були вони у оселі Михея, по голосу впізнали молодого левита. То вони підійшли й звернулися до нього: «Що привело тебе сюди? Що ти тут робиш? Чим займаєшся?»

[4]O jovem lhes contou o que Mica fizera por ele, e disse: “Ele me contratou, e eu sou seu sacerdote”.

[4]Той відповів їм: «Михей зробив для мене так багато, він узяв мене на службу, і я став його священиком».

[5]Então eles lhe pediram: “Pergunte a Deus se a nossa viagem será bem-sucedida”.

[5]Тоді вони попросили його: «Запитай Бога, молимо тебе, щоб знали ми, чи буде наша дорога успішна».

[6]O sacerdote lhes respondeu: “Vão em paz. Sua viagem tem a aprovação do Senhor”.

[6]Священик сказав їм: «Ідіть з миром. Ваша подорож під пильним оком Господнім».

[7]Os cinco homens partiram e chegaram a Laís, onde viram que o povo vivia em segurança, como os sidônios, despreocupado e tranquilo, e gozava prosperidade, pois a sua terra não lhe deixava faltar nada. Viram também que o povo vivia longe dos sidônios e não tinha relações com nenhum outro povo.

[7]І ті п’ятеро пішли. Діставшись до Лаїша, побачили вони, що люди мирно живуть собі за звичаями Сидона, тихо й безпечно, і немає нікого, хто б міг зганьбити їх, і немає нікого, хто пригнічував би їх. Вони були далеко від сидонян і не мали стосунків з Арамом.

[8]Quando voltaram a Zorá e a Estaol, seus irmãos lhes perguntaram: “O que descobriram?”

[8]Вони повернулися до родичів своїх у Зору та Ештаол, і ті спитали їх: «Ну, що скажете?»

[9]Eles responderam: “Vamos atacá-los! Vimos que a terra é muito boa. Vocês vão ficar aí sem fazer nada? Não hesitem em ir apossar-se dela.

[9]Вони відповіли: «Піднімайтеся, давайте підемо проти них. Ми бачили землю й дуже добру. Ви нічого не робите. Не зволікайте, і захопіть ту землю.

[10]Chegando lá, vocês encontrarão um povo despreocupado e uma terra espaçosa que Deus pôs nas mãos de vocês, terra onde não falta coisa alguma!”

[10]Як підете, то побачите, що люди не чекають нападу. Землі ж там широкі й багаті. Бог віддав вам їх у руки. І всього там удосталь».

Похід Данового війська

[11]Então seiscentos homens da tribo de Dã partiram de Zorá e de Estaol, armados para a guerra.

[11]Шістсот озброєних чоловіків з коліна Данового виступили з Зори та Ештаола.

[12]Na viagem armaram acampamento perto de Quiriate-Jearim, em Judá. É por isso que até hoje o local, a oeste de Quiriate-Jearim, é chamado Maané-Dã.

[12]Вони пішли й розбили табір біля Киріат-Єарима в Юдеї. Ось чому місце це називається Махане-Дан. Це на захід від Киріат-Єарима.

[13]Dali foram para os montes de Efraim e chegaram à casa de Mica.

[13]Звідти вони подалися до гір Ефраїмових і дісталися до хати Михея.

[14]Os cinco homens que haviam espionado a terra de Laís disseram a seus irmãos: “Vocês sabiam que numa dessas casas há um manto sacerdotal, ídolos da família, uma imagem esculpida e um ídolo de metal? Agora vocês sabem o que devem fazer”.

[14]Тоді ті п’ятеро, що ходили розвідувати землю, порадились і звернулися до своїх братів: «Чи знаєте ви, що в одній з цих осель є ефод, хатні боввани, ще й з металевого лиття бовван? Отож тепер поміркуйте, що ми маємо робити».

[15]Então eles se aproximaram e foram à casa do jovem levita, à casa de Mica, e o saudaram.

[15]І звернули вони туди й прийшли до хати молодого левита та Михея. Вони привіталися.

[16]Os seiscentos homens de Dã, armados para a guerra, ficaram junto à porta.

[16]Шістсот чоловіків Данового коліна, зі зброєю, залишилися стояти біля воріт.

[17]Os cinco homens que haviam espionado a terra entraram e apanharam a imagem, o manto sacerdotal, os ídolos da família e o ídolo de metal, enquanto o sacerdote e os seiscentos homens armados permaneciam à porta.

[17]А ті п’ятеро, що ходили землю розвідувати, ввійшли. Вони забрали різьбленого бовванa, ефод, хатніх бовванів і металевого литого бовванa. Священик стояв біля воріт із шістьмастами озброєними воїнами.

[18]Quando os homens entraram na casa de Mica e apanharam a imagem, o manto sacerdotal, os ídolos da família e o ídolo de metal, o sacerdote lhes perguntou: “Que é que vocês estão fazendo?”

[18]Як люди ті зайшли до оселі Михея й забрали ефод і хатніх бовванів і литого бовванa, священик спитав їх: «Що це ви робите?»

[19]Eles lhe responderam: “Silêncio! Não diga nada. Venha conosco, e seja nosso pai e sacerdote. Não será melhor para você

[19]Вони відповіли: «Мовчи! Затули рот рукою і ходім з нами. Будь нам за батька і священика. Чи не краще бути священиком цілого коліна ізраїльського, ніж одного чоловіка?»

servir como sacerdote uma tribo e um clã de Israel do que apenas a família de um só homem?”

[20]Então o sacerdote se alegrou, apanhou o manto sacerdotal, os ídolos da família e a imagem esculpida e se juntou à tropa.

[20]Священик зрадів з того, взяв ефод, хатніх бовванів та литого боввана і пішов із тим військом.

[21]Pondo os seus filhos, os seus animais e os seus bens na frente deles, partiram de volta.

[21]Вони повернулися й пішли собі, а поперед себе пустили малих, старих, жінок, худобу і все майно.

[22]Quando já estavam a certa distância da casa, os homens que moravam perto de Mica foram convocados e alcançaram os homens de Dã.

[22]Данові люди вже далеко були від оселі Михея, коли люди, що жили по сусідству з Михеєм, зібралися й наздогнали їх.

[23]Como vinham gritando atrás deles, estes se voltaram e perguntaram a Mica: “Qual é o seu problema? Por que convocou os seus homens para lutar?”

[23]Вони гукнули їх, і данійці озирнулися. Вони спитали Михея: «Що сталося, що ти скликав людей?»

[24]Ele respondeu: “Vocês estão levando embora os deuses que fiz e o meu sacerdote. O que me sobrou? Como é que ainda podem perguntar: ‘Qual é o seu problema?’ ”

[24]Той відповів: «Ви забрали бовванів, які я зробив, і мого священика й пішли собі. Що ж мені ще лишилося?» Тож як ви можете питати мене: «Що сталося?»

[25]Os homens de Dã responderam: “Não discuta conosco, senão alguns homens de temperamento violento o atacarão, e você e a sua família perderão a vida”.

[25]Данові люди сказали йому: «Не сперечайся з нами, бо невдоволені люди наші нападуть, і ти і вся родина твоя загинете».

[26]E assim os homens de Dã seguiram seu caminho. Vendo que eles eram fortes demais para ele, Mica virou-se e voltou para casa.

[26]З тими словами данійці пішли далі. Михей розумів, що вони набагато дужчі, тож повернувся й пішов додому.

[27]Os homens de Dã levaram o que Mica fizera e o seu sacerdote, e foram para Laís, lugar de um povo pacífico e despreocupado. Eles mataram todos ao fio da espada e queimaram a cidade.

[27]А данійці, взявши бовванів, що їх зробив Михей, і його священика, прийшли до Лаїша, де люди жили в мирі та безпеці, і віддали їх і їхнє місто мечу і вогню.

[28]Não houve quem os livrasse, pois viviam longe de Sidom e não tinham relações com nenhum outro povo. A cidade ficava num vale que se estende até Bete-Reobe. Os homens de Dã reconstruíram a cidade e se estabeleceram nela.

[29]Deram à cidade anteriormente chamada Laís o nome de Dã, em homenagem a seu antepassado Dã, filho de Israel.

[30]Eles levantaram para si o ídolo, e Jônatas, filho de Gérson, neto de Moisés, e os seus filhos foram sacerdotes da tribo de Dã até que o povo foi para o exílio.

[31]Ficaram com o ídolo feito por Mica durante todo o tempo em que o santuário de Deus esteve em Siló.

[28]І порятунку не було, бо перебували вони далеко від Сидона й не мали ніяких стосунків з Арамом. Це було в долині, що належить Бет-Регову. Вони збудували місто й оселилися там.

[29]Назвали вони те місто Дан, на честь свого пращура Дана, сина Ізраїля. А Лаїш, то була первинна назва того міста.

[30]Потім данійці поставили собі боввана, а Йонатана, Гершонового сина й Мойсеєвого онука, та його синів зробили священиками свого коліна Данового аж доки ту землю не захопили.

[31]Отож поставили вони собі боввана, що його зробив Михей, і поклонялися йому, поки дім Божий був у Шило.

Juízes 19

O Levita e a Morte da sua Concubina

[1]Naquela época, não havia rei em Israel. Aconteceu que um levita que vivia nos montes de Efraim, numa região afastada, tomou para si uma concubina, que era de Belém de Judá.

[2]Mas ela lhe foi infiel. Deixou-o e voltou para a casa do seu pai, em Belém de Judá. Quatro meses depois,

[3]seu marido foi convencê-la a voltar. Ele tinha levado o seu servo e dois jumentos. A mulher o levou para dentro da casa do seu pai, e quando seu pai o viu, alegrou-se.

[4]O sogro dele o convenceu a ficar ali; e ele permaneceu com eles três dias; todos comendo, bebendo e dormindo ali.

Книга Суддів 19

Левит і наложниця

[1]Царя тоді в Ізраїлі не було. А був собі один левит у віддаленому місці гір Ефраїмових. Він узяв собі наложницю з Віфлеєма юдейського.

[2]Наложниця та розсердилася на чоловіка й пішла від нього до батьківської хати у Віфлеєм юдейський, і пробула там чотири місяці.

[3]Тоді чоловік її зібрався й пішов за нею, щоб сердечно поговорити з нею й повернути її. Узяв він з собою слугу свого й пару ослів. Як підійшов він до оселі її батька, той побачив його, зрадів і вийшов назустріч.

[4]Тесть його, батько молодої жінки, умовив левита лишитися на три доби. Отож вони там їли й пили, й ночували.

[5]No quarto dia, eles se levantaram cedo, e o levita se preparou para partir, mas o pai da moça disse ao genro: “Coma alguma coisa, e depois vocês poderão partir”.

[5]На четвертий день, як повставали, левит налагодився йти. Але тесть сказав йому: «Підкріпися, поїж спершу, а тоді підеш».

[6]Os dois se assentaram para comer e beber juntos. Mas o pai da moça disse: “Eu peço a você que fique esta noite, e que se alegre”.

[6]То вони сіли й разом їли та пили. І сказав йому батько наложниці: «Прошу тебе, прийми моє запрошення! Побудь тут іще ніч і втіш своє серце».

[7]E, quando o homem se levantou para partir, seu sogro o convenceu a ficar ainda aquela noite.

[7]Чоловік той зібрався йти, але тесть умовляв його залишитися ще на одну.

[8]Na manhã do quinto dia, quando ele se preparou para partir, o pai da moça disse: “Vamos comer! Espere até a tarde!” E os dois comeram juntos.

[8]Левит підвівся рано-вранці на п’ятий день, щоб іти, але батько молодої жінки сказав йому: «Підкріпися, поїж, лишися до вечора». Отак вони вдвох їли й пили.

[9]Então, quando o homem, sua concubina e seu servo levantaram-se para partir, o pai da moça, disse outra vez: “Veja, o dia está quase acabando, é quase noite; passe a noite aqui. Fique e alegre-se. Amanhã de madrugada vocês poderão levantar-se e ir para casa”.

[9]Як підвівся чоловік, щоб іти з наложницею та своїм слугою, тесть каже: «Дивись, день котиться до ночі. Будь ласка, лишайся на ніч. Бач, день кінчається, побудь тут ніч і втіш своє серце. Завтра вдосвіта встанете, й вирушиш до свого намету».

[10]Não desejando ficar outra noite, o homem partiu rumo a Jebus, isto é, Jerusalém, com dois jumentos selados e com a sua concubina.

[10]Але чоловік не схотів залишатися на ніч. Він підвівся й пішов. І прийшов він до місця навпроти Євуса (тобто Єрусалима). З ним були його наложниця й пара осідланих віслюків.

[11]Quando estavam perto de Jebus e já se findava o dia, o servo disse a seu senhor: “Venha. Vamos parar nesta cidade dos jebuseus e passar a noite aqui”.

[11]Вони були вже біля Євуса, коли почало сутеніти. Слуга сказав своєму хазяїну: «Давай зайдемо в це місто євуситське і там переночуємо».

[12]O seu senhor respondeu: “Não. Não vamos entrar numa cidade estrangeira, cujo povo não é israelita. Iremos para Gibeá”.

[12]Хазяїн відповів йому: «Ми не будемо заходити до незнайомого міста, в якому живуть неізраїльтяни. Підемо до Ґівеа».

[13]E acrescentou: “Ande! Vamos tentar chegar a Gibeá ou a Ramá e passar a noite num desses lugares”.

[13]Він сказав своєму служці: «Ходімо, дістанемося до одного з цих місць, заночуємо в Ґівеа чи Рамі».

[14]Então prosseguiram, e o sol se pôs quando se aproximavam de Gibeá de Benjamim.

[14]Тож ішли вони далі, і сонце зайшло, як були вони біля міста Ґівеа, яке належало коліну Веніаминовому.

[15]Ali entraram para passar a noite. Foram sentar-se na praça da cidade. E ninguém os convidou para passarem a noite em sua casa.

[15]Вони звернули в місто, щоб заночувати в Ґівеа. Він увійшов до міста і сів на відкритому майдані, але ніхто не запросив його на ніч у дім.

[16]Naquela noite, um homem idoso procedente dos montes de Efraim e que estava morando em Gibeá (os homens do lugar eram benjamitas), voltava de seu trabalho no campo.

[16]Якраз того вечора один старий чоловік повертався додому з роботи в полі. Чоловік той був з гір Ефраїмових, але в той час він мешкав серед людей Ґівеа (люди цієї місцевості належали коліну Веніаминовому).

[17]Quando viu o viajante na praça da cidade, o homem idoso perguntou: “Para onde você está indo? De onde vem?”

[17]Коли підвів він очі, то побачив подорожнього на відкритому майдані міста. Тоді той літній чоловік спитав: «Куди ти йдеш і звідки ти?»

[18]Ele respondeu: “Estamos de viagem, indo de Belém de Judá para uma região afastada, nos montes de Efraim, onde moro. Fui a Belém de Judá, e agora estou indo ao santuário do Senhor. Mas aqui ninguém me recebeu em casa.

[18]Левит відповів йому: «Ми мандруємо з Віфлеєма юдейського в далекий край у горах Ефраїмових, я родом звідти. Я ходив у Віфлеєм юдейський, а зараз іду додому. Та от ніхто не запросив мене до себе на нічліг.

[19]Temos palha e forragem para os nossos jumentos, e para nós mesmos, que somos seus servos, temos pão e vinho, para mim, para a sua serva e para o jovem que está conosco. Não temos falta de nada”.

[19]Я маю солому й пашу для ослів, хліб і вино для мене, моєї наложниці та мого слуги. Ми ні в чому не маємо нестатку».

[20]“Você é bem-vindo em minha casa”, disse o homem idoso. “Vou atendê-lo no que você precisar. Não passe a noite na praça.”

[20]Старий сказав: «Прошу до моєї оселі. Я у всьому подбаю про тебе, тільки не ночуй на відкритому майдані міста».

[21]E os levou para a sua casa e alimentou os jumentos. Depois de lavarem os pés, comeram e beberam alguma coisa.

[22]Quando estavam entretidos, alguns vadios da cidade cercaram a casa. Esmurrando a porta, gritaram para o homem idoso, dono da casa: “Traga para fora o homem que entrou em sua casa para que tenhamos relações com ele!”

[23]O dono da casa saiu e lhes disse: “Não sejam tão perversos, meus amigos. Já que esse homem é meu hóspede, não cometam essa loucura.

[24]Vejam, aqui está minha filha virgem e a concubina do meu hóspede. Eu as trarei para vocês, e vocês poderão usá-las e fazer com elas o que quiserem. Mas, nada façam com esse homem, não cometam tal loucura!”

[25]Mas os homens não quiseram ouvi-lo. Então o levita mandou a sua concubina para fora, e eles a violentaram e abusaram dela a noite toda. Ao alvorecer a deixaram.

[26]Ao romper do dia a mulher voltou para a casa onde o seu senhor estava hospedado, caiu junto à porta e ali ficou até o dia clarear.

[27]Quando o seu senhor se levantou de manhã, abriu a porta da casa e saiu para prosseguir viagem, lá estava a sua concubina, caída à entrada da casa, com as mãos na soleira da porta.

[21]Отож забрав його старий до себе додому, нагодував віслюків. Вони ж обмили ноги, поїли й попили.

[22]Поки насолоджувалися відпочинком, кілька міських розпусників, оточили дім і почали стукати в двері. Вони сказали старому, господарю оселі: «Віддай нам того чоловіка, який прийшов до твоєї хати, ми його зґвалтуємо».

[23]Хазяїн вийшов до них і сказав: «Ні, брати мої, не робіть такої ганьби! Цей чоловік — гість у моєму домі, тож не чиніть гріха.

[24]Погляньте, ось моя донька невинна і його наложниця. Давайте я віддам їх вам. Знущайтеся з них і робіть, що хочете. Але не чиніть гріха з цим чоловіком».

[25]Однак розпусники відмовилися послухати його. Тож чоловік схопив свою наложницю й виштовхнув до них за двері. Вони зґвалтували її і знущалися з неї всю ніч, аж до самого ранку. І відпустили її аж на зорі.

[26]Жінка прийшла на світанку і впала на порозі того дому, де був її володар і лежала там, доки сонце не зійшло.

[27]Хазяїн її встав уранці, відкрив двері і вийшов, щоб далі йти своєю дорогою. А там біля входу лежить жінка, його наложниця, розкинувши руки.

[28]Ele lhe disse: “Levante-se, vamos!” Não houve resposta. Então o homem a pôs em seu jumento e foi para casa.

[29]Quando chegou, apanhou uma faca e cortou o corpo da sua concubina em doze partes, e as enviou a todas as regiões de Israel.

[30]Todos os que viram isso disseram: “Nunca se viu nem se fez uma coisa dessas desde o dia em que os israelitas saíram do Egito. Pensem! Reflitam! Digam o que se deve fazer!”

[28]Він сказав їй: «Вставай і ходімо». Але вона не відповіла, бо була мертвою. Отож підняв він її, поклав на віслюка, сам сів і поїхав додому.

[29]Як приїхав він додому, то взяв ніж і розрізав свою наложницю на дванадцять частин і розіслав по всій землі ізраїльській.

[30]І кожен, хто бачив те, казав: «Такого не траплялося і не бачено було з часів, коли ізраїльтяни покинули землю єгипетську, аж донині. Подумайте про неї, поміркуйте, що ж нам далі робити».

Juízes 20

A Guerra entre os Israelitas e os Benjamitas

[1]Então todos os israelitas, de Dã a Berseba, e de Gileade, saíram como um só homem e se reuniram em assembleia perante o Senhor, em Mispá.

[2]Os líderes de todo o povo das tribos de Israel tomaram seus lugares na assembleia do povo de Deus, quatrocentos mil soldados armados de espada.

[3](Os benjamitas souberam que os israelitas haviam subido a Mispá.) Os israelitas perguntaram: “Como aconteceu essa perversidade?”

[4]Então o levita, marido da mulher assassinada, disse: “Eu e a minha concubina chegamos a Gibeá de Benjamim para passar a noite.

[5]Durante a noite os homens de Gibeá vieram para atacar-me e cercaram a casa, com a intenção de matar-me. Então violentaram minha concubina, e ela morreu.

Книга Суддів 20

Підготовка до війни

[1]Тоді виступили всі сини Ізраїлю від Дана до Беершеби, навіть із землі Ґілеадської. І зібрались вони всі як один перед Господом у Міцпі.

[2]Вожді всього народу, всіх колін ізраїльських були присутні на тому зібранні людей Божих: чотириста тисяч воїнів, озброєних мечами.

[3]Люди Веніаминові прочули, що ізраїльтяни зібралися в Міцпі. Ізраїльтяни сказали: «Скажіть, як же таке лихо сталося?»

[4]Левит, хазяїн тієї закатованої жінки, відповів: «Я прийшов до Ґівеа, міста, що належить людям Веніаминовим, зі своєю наложницею, щоб заночувати.

[5]Але заможні мешканці Ґівеа намірилися на мене. Вночі вони оточили будинок. Вони хотіли вбити мене і зґвалтували мою наложницю, і вона померла.

[6]Peguei minha concubina, cortei-a em pedaços e enviei um pedaço a cada região da herança de Israel, pois eles cometeram essa perversidade e esse ato vergonhoso em Israel.

[7]Agora, todos vocês, israelitas, manifestem-se e deem o seu veredicto”.

[8]Todo o povo se levantou como se fosse um só homem, dizendo: “Nenhum de nós irá para casa. Nenhum de nós voltará para o seu lar.

[9]Mas é isto que faremos agora contra Gibeá: separaremos, por sorteio, de todas as tribos de Israel,

[10]de cada cem homens dez, de cada mil homens cem, de cada dez mil homens mil, para conseguirem provisões para o exército poder chegar a Gibeá de Benjamim e dar a eles o que merecem por esse ato vergonhoso cometido em Israel”.

[11]E todos os israelitas se ajuntaram e se uniram como um só homem contra a cidade.

[12]As tribos de Israel enviaram homens a toda a tribo de Benjamim, dizendo: “O que vocês dizem dessa maldade terrível que foi cometida no meio de vocês?

[13]Agora, entreguem esses canalhas de Gibeá, para que os matemos e eliminemos esse mal de Israel”. Mas os benjamitas não quiseram ouvir seus irmãos israelitas.

[14]Vindos de suas cidades, reuniram-se em Gibeá para lutar contra os israelitas.

[15]Naquele dia, os benjamitas mobilizaram vinte e seis mil homens armados de espada

[6]Тоді взяв я наложницю свою, порізав її на шматки й розіслав по всіх усюдах ізраїльських спадкоємних земель, бо вчинили вони ганебний і безглуздий гріх в Ізраїлі.

[7]Отож тепер, усі присутні тут ізраїльтяни, давайте зараз зберемося й порадимося!»

[8]Всі люди як один підвелися й сказали: «Жоден із нас не піде до свого намету, ніхто не повернеться додому.

[9]Але зараз ось що ми маємо зробити з Ґівеа. Ми підемо на нього за жеребом.

[10]Ми візьмемо по десять чоловік із кожної сотні з колін ізраїльських і по сотні з кожної тисячі, і по тисячі з кожних десяти тисяч, щоб узяли продовольство для війська, щоб піти й заподіяти Ґівеа Веніаминовому такий же гріх, як і той, що вони заподіяли в Ізраїлі».

[11]Отож усі сини ізраїльські як один зібралися проти міста.

[12]Коліна ізраїльські розіслали своїх людей по всіх поселеннях коліна Веніаминового з такими словами: «Що то за лихо, що поміж вами скоїлося?

[13]Видайте зараз нам тих розпусників, які ховаються у Ґівеа, щоб ми повбивали їх і викорінили зло з Ізраїлю». Але люди Веніаминові не послухалися ізраїльтян.

[14]Люди Веніаминові з усіх міст посходилися до Ґівеа, щоб виступити проти ізраїльтян.

[15]У той день з різних міст зібралося двадцять шість тисяч воїнів Веніаминових, озброєних мечами. А

que vieram das suas cidades, além dos setecentos melhores soldados que viviam em Gibeá.

крім того, ще й сімсот спеціально тренованих воїнів і мешканців Ґівеа.

[16]Dentre todos esses soldados havia setecentos canhotos, muito hábeis, e cada um deles podia atirar com a funda uma pedra num cabelo sem errar.

[16]А ще було сімсот відібраних добірних воїнів, навчених вести бій лівою рукою. І кожен міг влучити з пращі у волосинку, і ніколи б не схибив.

[17]Israel, sem os de Benjamim, convocou quatrocentos mil homens armados de espada, todos eles homens de guerra.

[17]Отож усі ізраїльтяни, крім людей Веніаминових, зібрали чотириста тисяч людей, озброєних мечами, всі добірні воїни.

[18]Os israelitas subiram a Betel e consultaram a Deus. “Quem de nós irá lutar primeiro contra os benjamitas?”, perguntaram. O Senhor respondeu: “Judá irá primeiro”.

[18]Вони зібралися й пішли до Бетела, й ізраїльтяни звернулися до Бога: «Хто перший з-поміж нас має йти на битву з веніаминіями?» Господь відповів: «Юда — перший».

Війна

[19]Na manhã seguinte, os israelitas se levantaram e armaram acampamento perto de Gibeá.

[19]Отож ізраїльтяни вирушили вранці й розбили табір неподалік від Ґівеа.

[20]Os homens de Israel saíram para lutar contra os benjamitas e tomaram posição de combate contra eles em Gibeá.

[20]Ізраїльтяни виступили проти Веніамина. Вони підготувалися до битви під Ґівеа.

[21]Os benjamitas saíram de Gibeá e, naquele dia, mataram vinte e dois mil israelitas no campo de batalha.

[21]Люди Веніаминові вийшли проти них із міста Ґівеа. І того дня полягло двадцять дві тисячі синів Ізраїлю.

[22]Mas os homens de Israel procuraram animar-se uns aos outros e novamente ocuparam as mesmas posições do primeiro dia.

[22]Військо ізраїльське зібралося з силами і знову приготувалося до битви на тому ж місці, де збиралося напередодні.

[23]Os israelitas subiram, choraram perante o Senhor até a tarde e consultaram o Senhor: “Devemos atacar de novo os nossos irmãos benjamitas?” O Senhor respondeu: “Vocês devem atacar”.

[23]Ізраїльтяни ридали й благали Господа до вечора, вони питали Його: «Чи маємо ми йти знову війною проти наших братів — людей Веніаминових?» Господь відповів: «Ідіть і бийтеся з ними».

[24]Então os israelitas avançaram contra os benjamitas no segundo dia.

[24]Отож наступного дня ізраїльтяни виступили проти веніаминиїв.

[25]Dessa vez, quando os benjamitas saíram de Gibeá para enfrentá-los, derrubaram outros dezoito mil israelitas, todos eles armados de espada.

[25]Веніаминові ж люди вийшли з Ґівеа наступного дня їм назустріч і поклали на полі бою ще вісімнадцять тисяч ізраїльських синів (усі вони були озброєні мечами).

[26]Então todos os israelitas subiram a Betel, e ali se assentaram, chorando perante o Senhor. Naquele dia, jejuaram até a tarde e apresentaram holocaustos e ofertas de comunhão ao Senhor.

[26]Тоді всі ізраїльтяни, все військо, піднялися й прийшли до Бетела. Вони сиділи там і плакали, і молили Господа. Вони постилися весь день аж до вечора. А потім принесли Господу жертву всеспалення і мирну пожертву.

[27]E os israelitas consultaram ao Senhor. (Naqueles dias, a arca da aliança estava ali,

[28]e Fineias, filho de Eleazar, filho de Arão, ministrava perante ela.) Perguntaram: “Sairemos de novo ou não, para lutar contra os nossos irmãos benjamitas?” O Senhor respondeu: “Vão, pois amanhã eu os entregarei nas suas mãos”.

[27-28]За тим ізраїльтяни запитали Господа (там був тоді ковчег Заповіту Божого, а Фінегас, син Елеазара й онук Аарона, був при ньому священиком): «Чи маємо ми знову виступити з боєм проти наших братів веніаминиїв, чи вже годі?» І Господь відповів: «Ідіть, бо завтра Я віддам їх вам у руки».

Перемога

[29]Então os israelitas armaram uma emboscada em torno de Gibeá.

[29]Отже, ізраїльтяни влаштували засідки навколо Ґівеа.

[30]Avançaram contra os benjamitas no terceiro dia e tomaram posição contra Gibeá, como tinham feito antes.

[30]І виступили сини Ізраїля проти коліна Веніаминового на третій день. Вони підготувалися до битви біля Ґівеа, як і раніш.

[31]Os benjamitas saíram para enfrentá-los e foram atraídos para longe da cidade. Começaram a ferir alguns dos israelitas como tinham feito antes, e uns trinta homens foram mortos em campo aberto e nas estradas, uma que vai para Betel e a outra que vai para Gibeá.

[31]Коли люди Веніаминові вийшли назустріч супротивнику, той відтягнув їх від міста. Як і напередодні, веніаминиї почали нападати й убивати воїнів на двох головних дорогах, що вели одна до Бетела, а друга — до Ґівеа, а також на відкритому місці. Вони вбили близько тридцяти ізраїльських воїнів.

[32]Enquanto os benjamitas diziam: “Nós os derrotamos como antes”, os israelitas

[32]Люди Веніаминові думали: «Ми перемагаємо, як і раніше». А ізраїльтяни сказали: «Давайте

diziam: “Vamos retirar-nos e atraí-los para longe da cidade, para as estradas”.

відступати, аби відтягнути їх від міста на дороги».

33Todos os homens de Israel saíram dos seus lugares e ocuparam posições em Baal-Tamar, e a emboscada israelita atacou da sua posição a oeste de Gibeá.

33Тоді всі ізраїльтяни вискочили зі своїх схованок і згуртувалися на битву при Ваал-Тамарі, і ті ізраїльтяни, що сиділи в засідках в околицях Ґеви, теж вийшли.

34Então dez mil dos melhores soldados de Israel iniciaram um ataque frontal contra Gibeá. O combate foi duro, e os benjamitas não perceberam que a desgraça estava próxima deles.

34Десять тисяч тренованих воїнів із усього Ізраїлю напали на Ґівеа. Битва була жорстока. Та люди Веніаминові й гадки не мали, яка халепа на них чигала.

35O Senhor derrotou Benjamim perante Israel, e naquele dia os israelitas feriram vinte e cinco mil e cem benjamitas, todos armados de espada.

35І Господь розгромив Веніамина перед Ізраїлем. Ізраїльтяни у той день знищили двадцять п’ять тисяч сто озброєних синів Веніаминових.

36Então os benjamitas viram que estavam derrotados. Os israelitas bateram em retirada diante de Benjamim, pois confiavam na emboscada que tinham preparado perto de Gibeá.

36Нарешті люди Веніаминові зрозуміли, що їх розбито. Ізраїльтяни відступили, бо покладалися на воїнів, що були в засідці біля Ґівеа.

37Os da emboscada avançaram repentinamente para dentro de Gibeá, espalharam-se e mataram todos os habitantes da cidade à espada.

37Вони з засідки кинулися в Ґівеа, розбіглися по місту і віддали його мечу.

38Os israelitas tinham combinado com os da emboscada que estes fariam subir da cidade uma grande nuvem de fumaça,

38Ізраїльтяни домовилися з тими воїнами, які були в засідці, що вони подадуть димовий сигнал із міста,

39e então os israelitas voltariam a combater. Os benjamitas tinham começado a ferir os israelitas, matando cerca de trinta deles, e disseram: “Nós os derrotamos como na primeira batalha”.

39і тоді ізраїльтяни знову розпочнуть битву. Веніаминії кинулися в атаку і вбили близько тридцяти ізраїльтян. І вони, певно, думали собі: «Мабуть, ми вщент розтрощили їх, як і в першій битві».

40Mas, quando a coluna de fumaça começou a se levantar da cidade, os

40Але сигнал, а то був стовп диму, почав здійматися над містом, і коли люди Веніаминові озирнулися, то ціле місто димом здіймалося в небо!

benjamitas se viraram e viram a fumaça subindo ao céu.

[41]Então os israelitas se voltaram contra eles, e os homens de Benjamim ficaram apavorados, pois perceberam que a sua desgraça havia chegado.

[41]Тоді ж ізраїльтяни знову кинулись в атаку, а люди Веніаминові запанікували, бо зрозуміли, яке лихо спіткало їх.

[42]Assim, fugiram da presença dos israelitas tomando o caminho do deserto, mas não conseguiram escapar do combate. E os homens de Israel que saíram das cidades os mataram ali.

[42]То повернули вони від ізраїльтян до пустелі, але битва наздоганяла їх, і тих, що виходили з міста, знищували разом з людьми Веніаминовими.

[43]Cercaram os benjamitas e os perseguiram, e facilmente os alcançaram nas proximidades de Gibeá, no lado leste.

[43]Людей Веніаминових оточили й невтомно переслідували й винищували далеко на схід від Ґівеа.

[44]Dezoito mil benjamitas morreram, todos eles soldados valentes.

[44]Вбито було вісімнадцять тисяч людей Веніаминових, усі вони були хоробрі воїни.

[45]Quando se viraram e fugiram rumo ao deserto, para a rocha de Rimom, os israelitas abateram cinco mil homens ao longo das estradas. Até Gidom eles pressionaram os benjamitas e mataram mais de dois mil homens.

[45]Коли вони повернули і врозсип кинулися тікати в пустелю, до скелі Риммон, ізраїльтяни вбили п'ять тисяч із них на головній дорозі й переслідували їх до місцини, що називалася Ґідом, і вбили там дві тисячі чоловік.

[46]Naquele dia, vinte e cinco mil benjamitas que portavam espada morreram, todos eles soldados valentes.

[46]Отож того дня полягло двадцять п'ять тисяч озброєних воїнів Веніаминових, усі вони були хоробрі воїни.

[47]Seiscentos homens, porém, viraram as costas e fugiram para o deserto, para a rocha de Rimom, onde ficaram durante quatro meses.

[47]Але шістсот чоловік звернули й зникли в пустелі у напрямку скелі Риммон. Вони провели у скелі чотири місяці.

[48]Os israelitas voltaram a Benjamim e passaram todas as cidades à espada, matando inclusive os animais e tudo o que encontraram nelas. E incendiaram todas as cidades por onde passaram.

[48]А ізраїльтяни повернулися назад до людей Веніаминових і віддали мечу кожне місто, в яке входили: людей і худобу — все, що знаходили.

Juízes 21

Mulheres para os Benjamitas

[1]Os homens de Israel tinham feito este juramento em Mispá: “Nenhum de nós dará sua filha em casamento a um benjamita”.

[2]O povo foi a Betel, onde esteve sentado perante Deus até a tarde, chorando alto e amargamente.

[3]“Ó Senhor Deus de Israel”, lamentaram, “por que aconteceu isso em Israel? Por que teria que faltar hoje uma tribo em Israel?”

[4]Na manhã do dia seguinte, o povo se levantou cedo, construiu um altar e apresentou holocaustos e ofertas de comunhão.

[5]Os israelitas perguntaram: “Quem dentre todas as tribos de Israel deixou de vir à assembleia perante o Senhor?” Pois tinham feito um juramento solene de que qualquer que deixasse de se reunir perante o Senhor em Mispá seria morto.

[6]Os israelitas prantearam pelos seus irmãos benjamitas. “Hoje uma tribo foi eliminada de Israel”, diziam.

[7]“Como poderemos conseguir mulheres para os sobreviventes, visto que juramos pelo Senhor não lhes dar em casamento nenhuma de nossas filhas?”

[8]Então perguntaram: “Qual das tribos de Israel deixou de reunir-se perante o Senhor em Mispá?” Descobriu-se então que ninguém de Jabes-Gileade tinha vindo ao acampamento para a assembleia.

Книга Суддів 21

Помилування

[1]Ізраїльтяни присягнули в Міцпі: «Жоден із нас не віддасть своїх дочок заміж за синів коліна Веніаминового».

[2]Коли люди прийшли до Бетела, вони сіли перед Богом і до вечора вголос кричали й гірко ридали.

[3]Вони голосили: «О Господи, Боже Ізраїлю, чому таке сталося в Ізраїлі, що сьогодні одним ізраїльським коліном стало менше?»

[4]Наступного дня люди повставали рано, спорудили вівтар і принесли жертву всеспалення та мирну пожертву.

[5]Тоді ізраїльтяни сказали: «Які з колін Ізраїлю не прийшли на зібрання до Господа?» Бо велика клятва була щодо тих, хто не прийшов до Господа в Міцпу: «Смерть йому».

[6]Але ізраїльтянам стало шкода братів своїх із коліна Веніаминового. Вони сказали: «Сьогодні одне коліно ізраїльське винищене.

[7]Як же бути з тими, хто з веніаминіїв залишився? Де знайти їм дружин? Адже ми поклялися Господу не віддавати заміж за них наших дочок».

[8]Потім вони спитали: «Чи є хто з ізраїльських колін, хто не прийшов до Господа у Міцпу?» Та, звісно, ніхто не прийшов на зібрання з Явеш-Ґілеада.

[9]Quando contaram o povo, verificaram que ninguém do povo de Jabes-Gileade estava ali.

[9]Коли зробили перекличку, то з'ясувалося, що жодного мешканця Явеш-Ґілеада не було.

[10]Então a comunidade enviou doze mil homens de guerra com instruções para irem a Jabes-Gileade e matarem à espada todos os que viviam lá, inclusive mulheres e crianças.

[10]Отож громада послала туди дванадцять тисяч воїнів і наказала їм: «Ідіть і повбивайте всіх мешканців Явеш-Ґілеада, разом із жінками й дітьми.

[11]"É isto o que vocês deverão fazer", disseram, "matem todos os homens e todas as mulheres que não forem virgens."

[11]Ось що ви мусите зробити: вбийте всіх чоловіків і тих жінок, які пізнали чоловіка, а невинних дівчат залиште в живих». Так вони й зробили.

[12]No meio de todo o povo que vivia em Jabes-Gileade encontraram quatrocentas moças virgens e as levaram para o acampamento de Siló, em Canaã.

[12]Поміж мешканців Явеш-Ґілеада знайшли вони чотириста молодих невинних дівчат, які не пізнали ще чоловіка. Вони привели їх у табір поблизу Шило, що на землі Ханаанській.

[13]Depois a comunidade toda enviou uma oferta de comunhão aos benjamitas que estavam na rocha de Rimom.

[13]Тоді вся громада послала сказати веніаминіям, які переховувалися у скелі Риммон, про мир із ними.

[14]Os benjamitas voltaram naquela ocasião e receberam as mulheres de Jabes-Gileade que tinham sido poupadas. Mas não havia mulheres suficientes para todos eles.

[14]І веніаминії повернулися. Ізраїльтяни віддали їм жінок з міста Явеш-Ґілеад, але тих жінок було недостатньо для всіх чоловіків цього коліна.

Викрадення в Шило

[15]O povo pranteou Benjamim, pois o Senhor tinha aberto uma lacuna nas tribos de Israel.

[15]Люди жаліли веніаминіїв, бо Господь завдав втрат колінам ізраїлевим.

[16]E os líderes da comunidade disseram: "Mortas as mulheres de Benjamim, como conseguiremos mulheres para os homens que restaram?

[16]Старійшини громади сказали: «Як же нам бути з дружинами тих, хто залишився, адже всі жінки коліна Веніаминового знищені?»

[17]Os benjamitas sobreviventes precisam ter herdeiros, para que uma tribo de Israel não seja destruída.

[17]І вони казали: «Треба було б щоб ті, хто залишився в живих, мали нащадків, аби не зникло одне з колін Ізраїлю.

[18]Não podemos dar-lhes nossas filhas em casamento, pois nós, israelitas, fizemos

[18]Але ми не можемо віддати за них своїх дочок. Бо ізраїльтяни поклялися: „Прокляття тому, хто віддасть свою дочку за чоловіка з коліна Веніамина"».

este juramento: Maldito seja todo aquele que der mulher a um benjamita.

[19]Há, porém, a festa anual do Senhor em Siló, ao norte de Betel, a leste da estrada que vai de Betel a Siquém, e ao sul de Lebona".

[19]Отож вони сказали: «Слухайте, тепер якраз щорічне свято на честь Господа в Шило, що на північ від Бетела, на схід від дороги, що веде від Бетела до Сихема, і на південь від Левони».

[20]Então mandaram para lá os benjamitas, dizendo: "Vão, escondam-se nas vinhas

[20]Вони навчили веніаминіїв: «Ідіть і заляжте у виноградниках.

[21]e fiquem observando. Quando as moças de Siló forem para as danças, saiam correndo das vinhas e cada um de vocês apodere-se de uma das moças de Siló e vá para a terra de Benjamim.

[21]Чатуйте. Коли дівчата з Шило вийдуть водити танок, то вибігайте з виноградників і кожен крадіть собі жінку з дівчат Шило й повертайтеся на землю Веніаминову.

[22]Quando os pais ou irmãos delas se queixarem a nós, diremos: Tenham misericórdia deles, pois não conseguimos mulheres para eles durante a guerra, e vocês são inocentes, visto que não lhes deram suas filhas".

[22]Коли їхні батьки й брати прийдуть до нас скаржитися, ми їм скажемо: „Вибачте їх на нашу поруку, бо не могли дати кожному з них дружину, захоплену в бою. Ви ж, звісно, не могли віддати за них своїх дочок, бо тоді ви були б винні"».

[23]Foi o que os benjamitas fizeram. Quando as moças estavam dançando, cada homem tomou uma para fazer dela sua mulher. Depois voltaram para a sua herança, reconstruíram as cidades e se estabeleceram nelas.

[23]Веніаминії так і зробили. Вони вибрали собі дружин з-поміж тих дівчат, які танцювали, і викрали їх. Вони втекли на свої спадкоємні землі, відбудували міста й оселилися в них.

[24]Na mesma ocasião os israelitas saíram daquele local e voltaram para as suas tribos e para os seus clãs, cada um para a sua própria herança.

[24]Отож розійшлися ізраїльтяни по своїх колінах та родинах. І кожен пішов у свою спадкоємну землю.

[25]Naquela época, não havia rei em Israel; cada um fazia o que lhe parecia certo.

[25]У ті дні в Ізраїлі не було свого царя. Кожен робив, що заманеться.

O livro de Rute	Рут

Rute 1

Noemi e Rute

[1] Nos dias em que julgavam os juízes, houve fome na terra; e um homem de Belém de Judá saiu a habitar na terra de Moabe, com sua mulher e seus dois filhos.

[2] Este homem se chamava Elimeleque, e sua mulher, Noemi; os filhos se chamavam Malom e Quiliom, efrateus, de Belém de Judá; vieram à terra de Moabe e ficaram ali.

[3] Morreu Elimeleque, marido de Noemi; e ficou ela com seus dois filhos,

[4] os quais casaram com mulheres moabitas; era o nome de uma Orfa, e o nome da outra, Rute; e ficaram ali quase dez anos.

[5] Morreram também ambos, Malom e Quiliom, ficando, assim, a mulher desamparada de seus dois filhos e de seu marido.

[6] Então, se dispôs ela com as suas noras e voltou da terra de Moabe, porquanto, nesta, ouviu que o SENHOR se lembrara do seu povo, dando-lhe pão.

[7] Saiu, pois, ela com suas duas noras do lugar onde estivera; e, indo elas caminhando, de volta para a terra de Judá,

[8] disse-lhes Noemi: Ide, voltai cada uma à casa de sua mãe; e o SENHOR use convosco de benevolência, como vós usastes com os que morreram e comigo.

Рут 1

Голод в Юдеї

[1]У часи правління суддів на землі був голод. Отож один чоловік, його дружина і двоє їхніх синів покинули Віфлеєм, щоб пожити чужинцями в полях моавських.

[2]Ім'я того чоловіка було Елімелех. Дружину його звали Наомі. Їхніх двох синів звали Малон і Кильйон. Вони були ефраїмії з Віфлеєма юдейського. Пішли вони в поля моавські й там лишилися.

[3]Чоловік Наомі Елімелех помер. І залишилася вона сама з двома синами.

[4]Сини оженилися з моавськими жінками. Ім'я однієї було Орпа, а другої — Рут. Прожили вони там десять років.

[5]А потім і обоє синів Малон і Кильйон померли. Отож Наомі лишилася сама, без двох синів і чоловіка.

Наомі йде додому

[6]Тож вона й невістки її вже готові були повернутися з полів моавських, бо почула вона в Моаві, що Господь змилостивсь над своїм народом і дав йому хліб.

[7]Наомі залишила ту землю, де вони жили. Обидві її невістки пішли з нею. Так пішли вони дорогою, повертаючись до землі юдейською.

[8]І Наомі сказала двом своїм невісткам: «Повертайтеся додому до своїх матерів! І хай Господь буде добрий до вас, як і ви були добрі до своїх чоловіків і до мене.

[9] O SENHOR vos dê que sejais felizes, cada uma em casa de seu marido. E beijou-as. Elas, porém, choraram em alta voz

[10] e lhe disseram: Não! Iremos contigo ao teu povo.

[11] Porém Noemi disse: Voltai, minhas filhas! Por que iríeis comigo? Tenho eu ainda no ventre filhos, para que vos sejam por maridos?

[12] Tornai, filhas minhas! Ide-vos embora, porque sou velha demais para ter marido. Ainda quando eu dissesse: tenho esperança ou ainda que esta noite tivesse marido e houvesse filhos,

[13] esperá-los-íeis até que viessem a ser grandes? Abster-vos-íeis de tomardes marido? Não, filhas minhas! Porque, por vossa causa, a mim me amarga o ter o SENHOR descarregado contra mim a sua mão.

[14] Então, de novo, choraram em voz alta; Orfa, com um beijo, se despediu de sua sogra, porém Rute se apegou a ela.

[15] Disse Noemi: Eis que tua cunhada voltou ao seu povo e aos seus deuses; também tu, volta após a tua cunhada.

[16] Disse, porém, Rute: Não me instes para que te deixe e me obrigue a não seguir-te; porque, aonde quer que fores, irei eu e, onde quer que pousares, ali pousarei eu; o teu povo é o meu povo, o teu Deus é o meu Deus.

[17] Onde quer que morreres, morrerei eu e aí serei sepultada; faça-me o SENHOR o

[9]І нехай Господь дасть змогу кожній із вас знайти чоловіка й добрий дім». Тоді Наомі поцілувала їх. Обидві розридалися.

[10]Орпа і Рут відповіли їй: «Але ми повернемося з тобою до твого народу».

[11]Тоді Наомі сказала: «Повертайтеся, дочки. Навіщо вам іти зі мною? Чи можу я знову виносити синів, які могли б стати вашими чоловіками?

[12-13]Тож ідіть! Повертайтеся, дочки! Я надто стара, щоб завагітніти. І навіть якщо уявити, що є надія сьогодні вночі мені понести й народити синів, чи будете ви через це чекати, доки вони підростуть? Хіба ж маєте ви страждати без чоловіків? Ні, дочки мої. Це б засмутило мене дужче, ніж вас! Рука Господня проти мене!»

Рішення Рут

[14]І знову заридали вони вголос. Орпа поцілувала свекруху й попрощалася. А Рут її міцно обняла й вирішила з нею залишитися.

[15]Наомі сказала: «Дивись, твоя невістка повернулася до свого народу й до своїх богів. Зроби й ти, як вона!»

[16]Але Рут відповіла: «Не змушуй мене залишити тебе саму! Хоч куди б ти пішла, я піду за тобою, хоч де б ти заночувала, і я заночую з тобою. Твій народ буде моїм народом. І твій Бог буде моїм Богом!

[17]Де ти помреш, там і я. І мене поховають! Хай Господь якнайсуворіше мене покарає, якщо не смерть, а щось інше розлучить нас».

que bem lhe aprouver, se outra coisa que não seja a morte me separar de ti.

18 Vendo, pois, Noemi que de todo estava resolvida a acompanhá-la, deixou de insistir com ela.

19 Então, ambas se foram, até que chegaram a Belém; sucedeu que, ao chegarem ali, toda a cidade se comoveu por causa delas, e as mulheres diziam: Não é esta Noemi?

20 Porém ela lhes dizia: Não me chameis Noemi; chamai-me Mara, porque grande amargura me tem dado o Todo-Poderoso.

21 Ditosa eu parti, porém o SENHOR me fez voltar pobre; por que, pois, me chamareis Noemi, visto que o SENHOR se manifestou contra mim e o Todo-Poderoso me tem afligido?

22 Assim, voltou Noemi da terra de Moabe, com Rute, sua nora, a moabita; e chegaram a Belém no princípio da sega da cevada.

Rute 2

Rute vai rebuscar espigas

1 Tinha Noemi um parente de seu marido, senhor de muitos bens, da família de Elimeleque, o qual se chamava Boaz.

2 Rute, a moabita, disse a Noemi: Deixa-me ir ao campo, e apanharei espigas atrás daquele que mo favorecer. Ela lhe disse: Vai, minha filha!

3 Ela se foi, chegou ao campo e apanhava após os segadores; por casualidade entrou na parte que pertencia a Boaz, o qual era da família de Elimeleque.

18Зрозумівши, що Рут твердо вирішила йти з нею, Наомі перестала вмовляти її.

19І пішли вони далі вдвох, аж доки не дійшли до Віфлеєма. Як дісталися вони до Віфлеєма, все місто аж гуло про них. Жінки казали: «Невже це справді Наомі?!»

20Наомі відповідала їм: «Не називайте мене Наомі, звіть мене Марою, бо Всемогутній зробив моє життя таким гірким.

21Коли йшла звідси, у мене було все, а коли Господь повернув мене сюди, я не маю нічого. Тож навіщо називати мене Наомі? Якщо сам Господь послав мені страждання, і сам Всемогутній був до мене жорстокий!»

22Отож Наомі й моавська жінка на ім'я Рут прийшли з полів моавських. (Рут була невісткою Ноамі, яка повернулася разом з нею). Вони повернулися у Віфлеєм на початку ячмінних жнив.

Рут 2

Рут і Воаз

1Чоловік Наомі мав родича. То був впливовий землевласник з родини Елімелеха на ім'я Воаз із Віфлеєма.

2Якось Рут, моавська жінка, сказала Наомі: «Я хотіла б піти в поле й позбирати колоски пшениці за женцями, якщо вони дозволять мені». Наомі відповіла: «Іди й зроби так, дочко».

3Тож Рут пішла. Прийшла вона збирати в полі колоски за женцями. І сталося так, що поле те належало Воазу з родини Елімелеха.

[4] Eis que Boaz veio de Belém e disse aos segadores: O SENHOR seja convosco! Responderam-lhe eles: O SENHOR te abençoe!

[4]Воаз прийшов у поле з Віфлеєма. Він привітав женців такими словами: «Хай Господь буде з вами!» А ті відповіли: «Хай Господь благословить тебе».

[5] Depois, perguntou Boaz ao servo encarregado dos segadores: De quem é esta moça?

[5]Тоді Воаз спитав свого слугу, який головував над женцями: «Чия то молодиця?»

[6] Respondeu-lhe o servo: Esta é a moça moabita que veio com Noemi da terra de Moabe.

[6]Слуга, який головував над женцями, відповів: «Це ж моавська молодиця, що повернулася з Наомі з полів моавських».

[7] Disse-me ela: Deixa-me rebuscar espigas e ajuntá-las entre as gavelas após os segadores. Assim, ela veio; desde pela manhã até agora está aqui, menos um pouco que esteve na choça.

[7]Вона сказала: «Дозвольте мені, будь ласка, збирати колоски за женцями й біля скирт». Вона прийшла сюди на світанні й досі тут. Її дім ось там!

Boaz fala a Rute benignamente

[8] Então, disse Boaz a Rute: Ouve, filha minha, não vás colher em outro campo, nem tampouco passes daqui; porém aqui ficarás com as minhas servas.

[8]Воаз сказав Рут: «Послухай мене, доню. Тобі не треба йти на якісь інші поля, щоб збирати пшеницю. Не йди з цього поля. Залишайся тут, поруч із моїми дівчатами-служницями.

[9] Estarás atenta ao campo que segarem e irás após elas. Não dei ordem aos servos, que te não toquem? Quando tiveres sede, vai às vasilhas e bebe do que os servos tiraram.

[9]Дивись, на яке поле вони йдуть жати, і сама йди за ними. А я наказав своїм людям не чіпати тебе. Якщо захочеться пити, іди попий воли з тієї пляшки, з якої слуги мої п'ють».

[10] Então, ela, inclinando-se, rosto em terra, lhe disse: Como é que me favoreces e fazes caso de mim, sendo eu estrangeira?

[10]Рут шанобливо впала перед ним долілиць і сказала: «Я здивована, що ти взагалі помітив мене! Я чужоземка, а ти так по-доброму до мене поставився!»

[11] Respondeu Boaz e lhe disse: Bem me contaram tudo quanto fizeste a tua sogra, depois da morte de teu marido, e como deixaste a teu pai, e a tua mãe, e a terra onde nasceste e vieste para um povo que dantes não conhecias.

[11]Тоді Воаз відповів їй: «Мені багато розповідали про те, що ти зробила для своєї свекрухи після смерті чоловіка. Ти залишила своїх батька та матір і свою рідну землю, пішла жити до людей, про яких нічого раніше не знала.

[12] O SENHOR retribua o teu feito, e seja cumprida a tua recompensa do SENHOR,

[12]Хай Господь винагородить тебе за те добро, що ти зробила. І нехай повною буде твоя винагорода від Господа, Бога

Deus de Israel, sob cujas asas vieste buscar refúgio.

Ізраїлю. Господа, під чиїм крилом ти прийшла шукати притулку».

[13] Disse ela: Tu me favoreces muito, senhor meu, pois me consolaste e falaste ao coração de tua serva, não sendo eu nem ainda como uma das tuas servas.

[13]Вона сказала тоді: «Сподіваюся, що не розчарую тебе, господарю. Бо ти втішив мене. Такі добрі слова сказав ти мені, своїй слузі».

[14] À hora de comer, Boaz lhe disse: Achega-te para aqui, e come do pão, e molha no vinho o teu bocado. Ela se assentou ao lado dos segadores, e ele lhe deu grãos tostados de cereais; ela comeu e se fartou, e ainda lhe sobejou.

[14]Під час обідньої перерви Воаз сказав Рут: «Іди сюди й поїж трохи нашої їжі. Вмочуй хліб в оцтовий соус отут!» То сіла вона поруч з женцями, і дали вони їй печене зерно. Вона поїла досхочу і ще й лишилося.

[15] Levantando-se ela para rebuscar, Boaz deu ordem aos seus servos, dizendo: Até entre as gavelas deixai-a colher e não a censureis.

[15]Тоді підвелася вона збирати колоски. Воаз наказав своїм слугам: «Хай збирає вона і між скиртами. Не ображайте її.

[16] Tirai também dos molhos algumas espigas, e deixai-as, para que as apanhe, e não a repreendais.

[16]Залишайте після себе й повні колоски, щоб вона могла їх підбирати. І не докучайте їй».

[17] Esteve ela apanhando naquele campo até à tarde; debulhou o que apanhara, e foi quase um efa de cevada.

[17]Отож вона збирала колоски аж до вечора. Тоді вибила зерно з тих колосків, що позбирала. Назбирала вона майже ефу ячменю.

[18] Tomou-o e veio à cidade; e viu sua sogra o que havia apanhado; também o que lhe sobejara depois de fartar-se tirou e deu a sua sogra.

[18]Тоді взяла вона те зерно й повернулася в місто. І Рут показала своїй свекрусі, що вона назбирала. А ще вона принесла їжу, що залишилася в обід, і віддала Наомі.

[19] Então, lhe disse a sogra: Onde colheste hoje? Onde trabalhaste? Bendito seja aquele que te acolheu favoravelmente! E Rute contou a sua sogra onde havia trabalhado e disse: O nome do senhor, em cujo campo trabalhei, é Boaz.

[19]Свекруха спитала її: «Де ти сьогодні збирала колоски? Де працювала? Благословенна людина, яка помітила тебе!» І тоді Рут розповіла своїй свекрусі, як усе те сталося з Воазом. Вона сказала: «Чоловіка, в якого я сьогодні працювала, звуть Воазом».

[20] Então, Noemi disse a sua nora: Bendito seja ele do SENHOR, que ainda não tem deixado a sua benevolência nem para com

[20]Наомі сказала невістці: «Бог благословить того, хто лишається добрим і справедливим як до мертвих, так і до живих». І додала: «Воаз — один

os vivos nem para com os mortos. Disse-lhe mais Noemi: Esse homem é nosso parente chegado e um dentre os nossos resgatadores.

[21] Continuou Rute, a moabita: Também ainda me disse: Com os meus servos ficarás, até que acabem toda a sega que tenho.

[22] Disse Noemi a sua nora, Rute: Bom será, filha minha, que saias com as servas dele, para que, noutro campo, não te molestem.

[23] Assim, passou ela à companhia das servas de Boaz, para colher, até que a sega da cevada e do trigo se acabou; e ficou com a sua sogra.

Rute 3

Rute e Boaz na eira

[1] Disse-lhe Noemi, sua sogra: Minha filha, não hei de eu buscar-te um lar, para que sejas feliz?

[2] Ora, pois, não é Boaz, na companhia de cujas servas estiveste, um dos nossos parentes? Eis que esta noite alimpará a cevada na eira.

[3] Banha-te, e unge-te, e põe os teus melhores vestidos, e desce à eira; porém não te dês a conhecer ao homem, até que tenha acabado de comer e beber.

[4] Quando ele repousar, notarás o lugar em que se deita; então, chegarás, e lhe descobrirás os pés, e te deitarás; ele te dirá o que deves fazer.

[5] Respondeu-lhe Rute: Tudo quanto me disseres farei.

Boaz promete a Rute casar com ela

із наших родичів. Він один з наших покровителів».

[21]Моавитянка Рут розповіла далі: «Він навіть сказав мені, щоб я працювала разом з його робітниками до кінця жнив».

[22]Тоді Наомі сказала своїй невістці Рут: «Дочко, це добре, що ти лишаєшся з його робітниками. Там тебе не образять».

[23]Отак Рут і далі збирала колоски з робітниками Воазовими до кінця збирання ячменю, а потім і до кінця житніх жнив, живучи із своєю свекрухою.

Рут 3

Воаз і Рут на току

[1]Потім її свекруха Наомі спитала: «Дочко, хіба не повинна я знайти для тебе добрий дім?

[2]Чи Воаз, із робітницями якого ти працюєш, не один із наших найближчих родичів? Дивись, сьогодні ввечері Воаз працює на току.

[3]Зараз помийся, вберися, надягни гарне плаття і йди на тік. І хай ніхто тебе не бачить, доки Воаз не скінчить їсти й пити.

[4]Запам’ятай місце, де він ляже спати, а пізніше йди туди, розкрий його ноги і лягай. Далі вже він скаже тобі, що треба робити».

[5]Рут відповіла: «Я зроблю, як ти кажеш».

[6] Então, foi para a eira e fez conforme tudo quanto sua sogra lhe havia ordenado.

[6]Тож пішла Рут на тік і все зробила так, як наказала їй свекруха.

[7] Havendo, pois, Boaz comido e bebido e estando já de coração um tanto alegre, veio deitar-se ao pé de um monte de cereais; então, chegou ela de mansinho, e lhe descobriu os pés, e se deitou.

[7]Воаз наївся, напився і був у доброму настрої. Потім він ліг під скиртою. Тоді Рут тихенько підійшла, розкрила його ноги і лягла.

[8] Sucedeu que, pela meia-noite, assustando-se o homem, sentou-se; e eis que uma mulher estava deitada a seus pés.

[8]Опівночі Воаз прокинувся, перевернувся, а там, біля ніг його жінка лежить.

[9] Disse ele: Quem és tu? Ela respondeu: Sou Rute, tua serva; estende a tua capa sobre a tua serva, porque tu és resgatador.

[9]Воаз спитав: «Хто ти?» Рут відповіла: «Я слуга твоя Рут, яка до послуг твоїх. Вкрий мене, бо ти мій покровитель».

[10] Disse ele: Bendita sejas tu do SENHOR, minha filha; melhor fizeste a tua última benevolência que a primeira, pois não foste após jovens, quer pobres, quer ricos.

[10]Тоді сказав Воаз: «Хай благословить тебе Господь, донько! Це вияв доброти навіть більший, ніж той перший. Ти прийшла до мене, замість того, щоб іти до молодого, дарма багатого чи бідного.

[11] Agora, pois, minha filha, não tenhas receio; tudo quanto disseste eu te farei, pois toda a cidade do meu povo sabe que és mulher virtuosa.

[11]Тож, дочко, не бійся, я зроблю як ти просиш! Бо всі люди мої знають, яка ти прекрасна жінка!

[12] Ora, é muito verdade que eu sou resgatador; mas ainda outro resgatador há mais chegado do que eu.

[12]І то правда, що я один із твоїх заступників. Але є ще один і він ближчий родич тобі, ніж я.

[13] Fica-te aqui esta noite, e será que, pela manhã, se ele te quiser resgatar, bem está, que te resgate; porém, se não lhe apraz resgatar-te, eu o farei, tão certo como vive o SENHOR; deita-te aqui até à manhã.

[13]То лягай тут і спочинь цю ніч, а вранці, якщо той інший чоловік стане твоїм покровителем, добре, він і буде тобі заступником. Якщо ж ні, то Господом клянусь, я захищатиму тебе. Отож спочивай до ранку».

[14] Ficou-se, pois, deitada a seus pés até pela manhã e levantou-se antes que pudessem conhecer um ao outro; porque ele disse: Não se saiba que veio mulher à eira.

[14]І вона лягла біля його ніг до ранку. Але підвелася вдосвіта, коли ще людину було не розпізнати. Воаз сказав собі: «Людям справді не варто знати, що ця жінка була на току».

[15] Disse mais: Dá-me o manto que tens sobre ti e segura-o. Ela o segurou, ele o encheu com seis medidas de cevada e lho pôs às costas; então, entrou ela na cidade.

[16] Em chegando à casa de sua sogra, esta lhe disse: Como se te passaram as coisas, filha minha? Ela lhe contou tudo quanto aquele homem lhe fizera.

[17] E disse ainda: Estas seis medidas de cevada, ele mas deu e me disse: Não voltes para a tua sogra sem nada.

[18] Então, lhe disse Noemi: Espera, minha filha, até que saibas em que darão as coisas, porque aquele homem não descansará, enquanto não se resolver este caso ainda hoje.

[15]І Воаз сказав: «Візьми свій плащ і розклади його. Рут розклала свого плаща, Воаз він відміряв їй шість мір пшениці й поклав дарунок на плечі. І вона повернулася в місто».

[16]Зайшла вона до свекрухи, а Наомі питає: «Хто там?» То Рут розповіла їй усе, що Воаз зробив для неї.

[17]Вона також додала: «О! Він дав мені також шість мір пшениці! Він сказав: „Не йти ж тобі додому до свекрухи з порожніми руками”».

[18]Наомі сказала: «Сиди тут, дочко, доки не з'ясується, що з того вийде. Сьогодні Воаз не заспокоїться, поки все не полагодить».

Rute 4

Boaz casa com Rute

[1] Boaz subiu à porta da cidade e assentou-se ali. Eis que o resgatador de que Boaz havia falado ia passando; então, lhe disse: Ó fulano, chega-te para aqui e assenta-te; ele se virou e se assentou.

[2] Então, Boaz tomou dez homens dos anciãos da cidade e disse: Assentai-vos aqui. E assentaram-se.

[3] Disse ao resgatador: Aquela parte da terra que foi de Elimeleque, nosso irmão, Noemi, que tornou da terra dos moabitas, a tem para venda.

[4] Resolvi, pois, informar-te disso e dizer-te: compra-a na presença destes que estão sentados aqui e na de meu povo; se queres resgatá-la, resgata-a; se não, declara-mo para que eu o saiba, pois outro não há

Рут 4

Одруження Воаза і Рут

[1]Воаз пішов до міської брами і сидів там, поки не піде повз покровитель, про якого згадував Воаз. Воаз заговорив до нього й сказав: «Друже, йди-но сюди й сядь поруч!» Той підійшов і сів.

[2]Тоді Воаз зібрав десятьох старійшин міста і сказав: «Сідайте!» Вони повсідалися.

[3]Воаз звернувся до покровителя: «Наомі, та жінка, яка щойно повернулася з Моавської землі, продає частку землі, що належить нашому родичу, Елімелеху.

[4]Я ж вирішив, що можу обговорити це з тобою і довідатися при свідках, мешканцях та старійшинах нашого міста, чи маєш ти намір цю землю відкупити. Якщо ти хочеш її мати, викупи. Якщо ні, то скажи мені, аби я знав, бо я наступний за тобою, я другий.

senão tu que a resgate, e eu, depois de ti. Respondeu ele: Eu a resgatarei.

Тоді родич сказав: „Якщо ти не викупиш ту землю, то я викуплю її”».

5 Disse, porém, Boaz: No dia em que tomares a terra da mão de Noemi, também a tomarás da mão de Rute, a moabita, já viúva, para suscitar o nome do esposo falecido, sobre a herança dele.

5Потім Воаз сказав: «Якщо ти забереш землю Наомі, то тобі дістанеться ще й Рут, моавська жінка, вдова, щоб відновити ім’я померлого через нащадків».

6 Então, disse o resgatador: Para mim não a poderei resgatar, para que não prejudique a minha; redime tu o que me cumpria resgatar, porque eu não poderei fazê-lo.

6Покровитель відповів: «Я не можу викупити цю землю, бо інакше я можу втратити свою. Отож, якщо я не можу, то ти викупи ту землю».

7 Este era, outrora, o costume em Israel, quanto a resgates e permutas: o que queria confirmar qualquer negócio tirava o calçado e o dava ao seu parceiro; assim se confirmava negócio em Israel.

7У ті часи в Ізраїлі був такий звичай: при обміні або купівлі земельних наділів на підтвердження справи чоловік мав зняти з однієї ноги взуття й віддати іншій стороні.

8 Disse, pois, o resgatador a Boaz: Compra-a tu. E tirou o calçado.

8Отож, коли покровитель сказав Воазу: «Ти купуй цю землю», — він зняв взуття з однієї ноги і віддав її Воазу.

9 Então, Boaz disse aos anciãos e a todo o povo: Sois, hoje, testemunhas de que comprei da mão de Noemi tudo o que pertencia a Elimeleque, a Quiliom e a Malom;

9Тоді Воаз звернувся до старійшин та всіх присутніх мешканців міста: «Сьогодні ви свідки того, що я купую в Наомі все, що належало Елімелеху й синам його Кильйону та Малону.

10 e também tomo por mulher Rute, a moabita, que foi esposa de Malom, para suscitar o nome deste sobre a sua herança, para que este nome não seja exterminado dentre seus irmãos e da porta da sua cidade; disto sois, hoje, testemunhas.

10Я також купую Малонову дружину Рут, моавську жінку. І беру її за себе, щоб відновити ім’я покійного для нащадків, щоб не зникло ім’я його з-поміж людей його та рідного міста його. Сьогодні ви свідки цього».

11 Todo o povo que estava na porta e os anciãos disseram: Somos testemunhas; o SENHOR faça a esta mulher, que entra na tua casa, como a Raquel e como a Lia, que ambas edificaram a casa de Israel; e tu,

11І старійшини та мешканці міста, що зібралися біля міської брами, на місці народного зібрання, сказали: «Ми тому свідки! Хай Господь зробить жінку цю, яка входить у дім твій, подібною до тих жінок Рахилі та Леї, що збудували дім Ізраїлю. І могутньою хай стане родина

Boaz, há-te valorosamente em Efrata e faze-te nome afamado em Belém.

твоя в Ефраті. І хай стане ім’я твоє славним у Віфлеємі.

[12] Seja a tua casa como a casa de Perez, que Tamar teve de Judá, pela prole que o SENHOR te der desta jovem.

[12]Хай дім твій буде таким, як дім Переза, якого Тамар народила Юді, через нащадків, яких Господь дасть тобі завдяки цій молодиці».

Rute dá à luz Obede

[13] Assim, tomou Boaz a Rute, e ela passou a ser sua mulher; coabitou com ela, e o SENHOR lhe concedeu que concebesse, e teve um filho.

[13]Отож узяв Воаз Рут собі за дружину. Він увійшов у неї, і Господь дав їй понести, і народила вона сина.

[14] Então, as mulheres disseram a Noemi: Seja o SENHOR bendito, que não deixou, hoje, de te dar um neto que será teu resgatador, e seja afamado em Israel o nome deste.

[14]Жінки казали Наомі: «Благословен Господь, Який дав тобі сьогодні захисника. Хай ім’я його славиться в Ізраїлі.

[15] Ele será restaurador da tua vida e consolador da tua velhice, pois tua nora, que te ama, o deu à luz, e ela te é melhor do que sete filhos.

[15]Він буде втіхою і опорою тобі на старості років, бо невістка, яка любить тебе, народила його. І краща вона за сімох синів».

[16] Noemi tomou o menino, e o pôs no regaço, e entrou a cuidar dele.

[16]То взяла Наомі хлопчика, посадила його на коліна і стала йому ненькою.

[17] As vizinhas lhe deram nome, dizendo: A Noemi nasceu um filho. E lhe chamaram Obede. Este é o pai de Jessé, pai de Davi.

[17]Сусідки дали йому ім’я. Вони казали: «Хлопчик народився для Наомі». Тож назвали його Овед. Овед був батьком Єссея, який став батьком Давида.

Рут та родина Воаза

[18] São estas, pois, as gerações de Perez: Perez gerou a Esrom,

[18]Ось літопис родини Переза: Перез був батьком Хезрона.

[19] Esrom gerou a Rão, Rão gerou a Aminadabe,

[19]Хезрон був батьком Арама. Арам був батьком Аммінадава.

[20] Aminadabe gerou a Naassom, Naassom gerou a Salmom,

[20]Аммінадав був батьком Нашона. Нашон був батьком Салми.

[21] Salmom gerou a Boaz, Boaz gerou a Obede,

[21]А Салма був батьком Воаза. Воаз був батьком Оведа.

[22] Obede gerou a Jessé, e Jessé gerou a Davi.

[22]Овед був батьком Єссея. Єссей був батьком Давида.

O primeiro livro de Samuel	1 Книга Самуїла

1 Samuel 1

Elcana e suas mulheres

[1] Houve um homem de Ramataim-Zofim, da região montanhosa de Efraim, cujo nome era Elcana, filho de Jeroão, filho de Eliú, filho de Toú, filho de Zufe, efraimita.

[2] Tinha ele duas mulheres: uma se chamava Ana, e a outra, Penina; Penina tinha filhos; Ana, porém, não os tinha.

[3] Este homem subia da sua cidade de ano em ano a adorar e a sacrificar ao SENHOR dos Exércitos, em Siló. Estavam ali os dois filhos de Eli, Hofni e Finéias, como sacerdotes do SENHOR.

[4] No dia em que Elcana oferecia o seu sacrifício, dava ele porções deste a Penina, sua mulher, e a todos os seus filhos e filhas.

[5] A Ana, porém, dava porção dupla, porque ele a amava, ainda mesmo que o SENHOR a houvesse deixado estéril.

[6] (A sua rival a provocava excessivamente para a irritar, porquanto o SENHOR lhe havia cerrado a madre.)

[7] E assim o fazia ele de ano em ano; e, todas as vezes que Ana subia à Casa do SENHOR, a outra a irritava; pelo que chorava e não comia.

[8] Então, Elcana, seu marido, lhe disse: Ana, por que choras? E por que não comes? E por que estás de coração triste? Não te sou eu melhor do que dez filhos?

A oração e o voto de Ana

1 Книга Самуїла 1

Народження Самуїла

[1]У місті Рамі, розташованому в горах Ефраїма, був собі зуфієць на ім'я Елкана, син Єрогама, сина Елігу, сина Тогу, сина Зуфа, ефраїмця.

[2]Мав той чоловік двох дружин: першу звали Ганною, а другу — Пенінною. У Пенінни були діти, Ганна ж дітей не мала.

[3]З року в рік цей чоловік ходив зі свого міста в Шило, щоб поклонитися й принести жертви Всемогутньому Господу. Священиками Господа там були Гофні та Фінегас, два сини Елі.

[4]Коли надходив день приносити жертву, Елкана віддавав частину м'яса дружині Пенінни та всім її синам і дочкам.

[5]Проте Ганні він виділяв подвійний шматок, бо любив її, хоча Господь і закрив лоно Ганни.

[6]Оскільки Господь закрив її лоно, її суперниця постійно дорікала їй, намагаючись розізлити.

[7]Так велося з року в рік. Хоч коли б Ганна приходила до оселі Господньої, завжди суперниця дратувала її до сліз, аж та не могла їсти.

[8]Елкана, чоловік її, питав: «Ганно, чому ти не їси? Чому плачеш? Чому сумуєш? Хіба я не дорожчий тобі за тих десять синів?»

[9] Após terem comido e bebido em Siló, estando Eli, o sacerdote, assentado numa cadeira, junto a um pilar do templo do SENHOR,

[9]Якось, коли вони скінчили трапезувати й пити в місті Шило, Ганна звелася на ноги і вийшла помолитися Господу. Якраз тоді священик Елі сидів на троні біля брами Господнього храму.

[10] levantou-se Ana, e, com amargura de alma, orou ao SENHOR, e chorou abundantemente.

[10]Ганні було гірко на душі, тому вона довго плакала й молилася Господу.

[11] E fez um voto, dizendo: SENHOR dos Exércitos, se benignamente atentares para a aflição da tua serva, e de mim te lembrares, e da tua serva te não esqueceres, e lhe deres um filho varão, ao SENHOR o darei por todos os dias da sua vida, e sobre a sua cabeça não passará navalha.

[11]А потім дала обітницю, мовивши: «О Господи Всемогутній, якщо Ти лишень зглянешся на нещастя слуги Твоєї, згадаєш її й не забудеш Твою слугу, даси їй сина, тоді я віддам його Господу на всі дні його життя: він ніколи не питиме вина чи міцних напоїв, й бритва ніколи не торкнеться його голови!»

[12] Demorando-se ela no orar perante o SENHOR, passou Eli a observar-lhe o movimento dos lábios,

[12]Коли вона далі молилася Господу, Елі спостерігав за її устами.

[13] porquanto Ana só no coração falava; seus lábios se moviam, porém não se lhe ouvia voz nenhuma; por isso, Eli a teve por embriagada

[13]Ганна молилася серцем, мовчки, хоч і ворушилися її губи, та голосу не було чути. Елі подумав, що вона п'яна,

[14] e lhe disse: Até quando estarás tu embriagada? Aparta de ti esse vinho!

[14]і сказав: «Чи довго ти будеш напиватися? Облиш вино».

[15] Porém Ana respondeu: Não, senhor meu! Eu sou mulher atribulada de espírito; não bebi nem vinho nem bebida forte; porém venho derramando a minha alma perante o SENHOR.

[15]«Ні, мій володарю, — відповіла Ганна. — Я дуже сумую. Не пила я ні вина, ні пива; виливала я свою душу Господу.

[16] Não tenhas, pois, a tua serva por filha de Belial; porque pelo excesso da minha ansiedade e da minha aflição é que tenho falado até agora.

[16]Не вважай свою слугу поганою жінкою. Я висловлювала величезну тривогу й роздратування».

[17] Então, lhe respondeu Eli: Vai-te em paz, e o Deus de Israel te conceda a petição que lhe fizeste.

[18] E disse ela: Ache a tua serva mercê diante de ti. Assim, a mulher se foi seu caminho e comeu, e o seu semblante já não era triste.

Nasce Samuel e é consagrado a Deus

[19] Levantaram-se de madrugada, e adoraram perante o SENHOR, e voltaram, e chegaram a sua casa, a Ramá. Elcana coabitou com Ana, sua mulher, e, lembrando-se dela o SENHOR,

[20] ela concebeu e, passado o devido tempo, teve um filho, a que chamou Samuel, pois dizia: Do SENHOR o pedi.

[21] Subiu Elcana, seu marido, com toda a sua casa, a oferecer ao SENHOR o sacrifício anual e a cumprir o seu voto.

[22] Ana, porém, não subiu e disse a seu marido: Quando for o menino desmamado, levá-lo-ei para ser apresentado perante o SENHOR e para lá ficar para sempre.

[23] Respondeu-lhe Elcana, seu marido: Faze o que melhor te agrade; fica até que o desmames; tão-somente confirme o SENHOR a sua palavra. Assim, ficou a mulher e criou o filho ao peito, até que o desmamou.

[24] Havendo-o desmamado, levou-o consigo, com um novilho de três anos, um efa de farinha e um odre de vinho, e o apresentou à Casa do SENHOR, a Siló. Era o menino ainda muito criança.

[17]Елі відповів: «Іди з миром, і нехай Господь Ізраїлю подарує те, чого ти просила в Нього».

[18]Вона сказала: «Нехай слуга твоя знайде милість в очах твоїх». Потім пішла своїм шляхом, щось з'їла і не була вже така похнюплена.

[19]Рано-вранці вони прокинулися й возвеличили Господа, а тоді повернулися додому в Раму. Елкана спав з дружиною Ганною, і Господь згадав про неї.

[20]У належний час Ганна завагітніла й народила сина. Вона назвала його Самуїлом, сказавши: «Бо я просила Господа про нього».

Ганна посвячує Самуїла

[21]Коли Елкана разом з усією родиною вирушив принести річну жертву Господу і виконав обітницю,

[22]Ганна не пішла з ними. Вона сказала чоловікові: «Після того, як відлучу хлоп'я від грудей, я понесу його представити перед Господом, він стане назореєм і залишиться там назавжди».

[23]«Роби як знаєш, — відповів їй на те Елкана. — Залишайся вдома, доки не відлучиш, але нехай Господь дотримається Свого слова». З тим і залишилася жінка вдома, годувала сина, аж доки не відняла від грудей.

[24]Коли перестала годувати своїм молоком, понесла дитину до Господньої оселі в Шило, взявши до того ж трирічного бичка, ефу борошна, ще й бурдюк вина.

[25] Imolaram o novilho e trouxeram o menino a Eli.

[26] E disse ela: Ah! Meu senhor, tão certo como vives, eu sou aquela mulher que aqui esteve contigo, orando ao SENHOR.

[27] Por este menino orava eu; e o SENHOR me concedeu a petição que eu lhe fizera.

[28] Pelo que também o trago como devolvido ao SENHOR, por todos os dias que viver; pois do SENHOR o pedi. E eles adoraram ali o SENHOR.

[25]Вони стали перед Господом. Як зазвичай, Елкана зарізав бичка для пожертви, а після того Ганна віддала хлопчика Елі.

[26]Тоді Ганна звернулася до нього з такими словами: «О мій господине! Я та сама жінка, що якось стояла поряд з тобою й молилася Господу.

[27]Я благаю про цю дитину, й Господь зробив так, щоб моє прохання було виконане.

[28]Ось чому тепер я віддаю його Господу, на все життя вручаю в Господні руки». Ганна залишила хлопчика там і поклонилася Господу.

1 Samuel 2

O cântico de Ana

[1] Então, orou Ana e disse: O meu coração se regozija no SENHOR, a minha força está exaltada no SENHOR; a minha boca se ri dos meus inimigos, porquanto me alegro na tua salvação.

[2] Não há santo como o SENHOR; porque não há outro além de ti; e Rocha não há, nenhuma, como o nosso Deus.

[3] Não multipliqueis palavras de orgulho, nem saiam coisas arrogantes da vossa boca; porque o SENHOR é o Deus da sabedoria e pesa todos os feitos na balança.

[4] O arco dos fortes é quebrado, porém os débeis, cingidos de força.

[5] Os que antes eram fartos hoje se alugam por pão, mas os que andavam famintos não sofrem mais fome; até a estéril tem sete filhos, e a que tinha muitos filhos perde o vigor.

1 Книга Самуїла 2

Молитва Ганни

[1]Тоді Ганна почала молитися: «Господом серце моє звеселяється, вуста над ворогом святкують перемогу, бо тішуся спасінням я Твоїм!

[2]Немає іншого такого, як Господь, Святого, крім Тебе, іншого немає. Немає скелі ж бо такої, як наш Бог!

[3]Не треба слів погордливих, устам не дозволяйте промовляти зверхньо, тому що наш Господь все знає, всі справи судить Він один.

[4]Понівечені луки воїнів могутніх, зате слабкі набрались сили.

[5]Хто ситий був, тепер за хліб іде найматись, хто голод відчував, його вже вгамував. Безплідна сім дітей вже народила, а та, що мала багатьох синів, вже виснажилась геть.

[6] O SENHOR é o que tira a vida e a dá; faz descer à sepultura e faz subir.

[6]Господь життя дає і смерть водночас, спускає до могили й піднімає вгору.

[7] O SENHOR empobrece e enriquece; abaixa e também exalta.

[7]Багатство й бідність посилає Він, когось принижує, когось підносить.

[8] Levanta o pobre do pó e, desde o monturo, exalta o necessitado, para o fazer assentar entre os príncipes, para o fazer herdar o trono de glória; porque do SENHOR são as colunas da terra, e assentou sobre elas o mundo.

[8]З багнюки бідака підніме, зведе нужденного на ноги з попелища, з князями поряд посадовить, успадкувати дасть престол почесний. Тому що звів Господь підвалини земні й на них поставив світ.

[9] Ele guarda os pés dos seus santos, porém os perversos emudecem nas trevas da morte; porque o homem não prevalece pela força.

[9]Своїх святих Він кроки стереже, злостивих у пітьмі мовчати змусить. Не силою дається перемога.

[10] Os que contendem com o SENHOR são quebrantados; dos céus troveja contra eles. O SENHOR julga as extremidades da terra, dá força ao seu rei e exalta o poder do seu ungido.

[10]Хто Господу протистоїть, той згине, з небес пошле Він громовицю їм. Господь судитиме усі кінці землі. Дасть силу Він царю Своєму, Свого помазаного ріг Він піднесе».

[11] Então, Elcana foi-se a Ramá, a sua casa; porém o menino ficou servindo ao SENHOR, perante o sacerdote Eli.

[11]Тоді Елкана повернувся додому в Раму, а хлопець залишився під наглядом священика Елі правити службу Господу.

Os crimes dos filhos de Eli

Лихі сини Елі

[12] Eram, porém, os filhos de Eli filhos de Belial e não se importavam com o SENHOR;

[12]Сини Елі були мерзенними людьми: вони не визнавали Господа.

[13] pois o costume daqueles sacerdotes com o povo era que, oferecendo alguém sacrifício, vinha o moço do sacerdote, estando-se cozendo a carne, com um garfo de três dentes na mão;

[13]Існував такий звичай у священиків: коли хтось приносив жертву, у той час, як варилося м’ясо, прислужник священика підходив до казана, тримаючи в руці тризубу виделку.

[14] e metia-o na caldeira, ou na panela, ou no tacho, ou na marmita, e tudo quanto o garfo tirava o sacerdote tomava para si; assim se fazia a todo o Israel que ia ali, a Siló.

[14]Він устромляв її в миску, каструлю, казан або горщик, витягував звідти для священика те, що чіплялося на зубці. Так священики чинили з тими ізраїльтянами, які приходили в Шило.

[15] Também, antes de se queimar a gordura, vinha o moço do sacerdote e dizia ao homem que sacrificava: Dá essa carne para assar ao sacerdote; porque não aceitará de ti carne cozida, senão crua.

[15]Але ще до того, як витоплювався жир, помічник священика підходив до чоловіка, який приносив жертву, й говорив йому: «Дай частину м'яса священику, щоб запекти. Він не візьме від тебе варене м'ясо, лише сире».

[16] Se o ofertante lhe respondia: Queime-se primeiro a gordura, e, depois, tomarás quanto quiseres, então, ele lhe dizia: Não, porém hás de ma dar agora; se não, tomá-la-ei à força.

[16]Якщо чоловік йому на це відповідав: «Нехай спочатку жир википить, а тоді бери собі що забажаєш», — то прислужник сказав би: «Ні, давай тепер. Якщо ж не даси, то силою відберу».

[17] Era, pois, mui grande o pecado destes moços perante o SENHOR, porquanto eles desprezavam a oferta do SENHOR.

[17]Це був великий гріх Гофні та Фінегаса, синів Елі, в очах Господа, адже вони зневажливо ставилися до дарів Господу.

A mocidade de Samuel

[18] Samuel ministrava perante o SENHOR, sendo ainda menino, vestido de uma estola sacerdotal de linho.

[18]Самуїл же служив Господу. Він вдягав лляний ефод.

[19] Sua mãe lhe fazia uma túnica pequena e, de ano em ano, lha trazia quando, com seu marido, subia a oferecer o sacrifício anual.

[19]Щороку матінка шила для нього малу верхню одежину і приносила її, коли приходила з чоловіком, щоб принести річну жертву.

[20] Eli abençoava a Elcana e a sua mulher e dizia: O SENHOR te dê filhos desta mulher, em lugar do filho que devolveu ao SENHOR. E voltavam para a sua casa.

[20]Елі благословив Елкану і його дружину, сказавши: «Нехай Господь пошле тобі дітей від цієї дружини, щоб вони були у вас замість того, якого ти просила у Господа й віддала Йому». З тим вони й пішли додому.

[21] Abençoou, pois, o SENHOR a Ana, e ela concebeu e teve três filhos e duas filhas; e o jovem Samuel crescia diante do SENHOR.

[21]І Господь був милостивий до Ганни. Вона завагітніла й народила трьох синів та двох дочок. Тим часом юнак Самуїл зростав з Господом.

Eli repreende os seus filhos

[22] Era, porém, Eli já muito velho e ouvia tudo quanto seus filhos faziam a todo o Israel e de como se deitavam com as mulheres que serviam à porta da tenda da congregação.

[22]Коли Елі був уже дуже старий, він довідався про те, що його сини робили ізраїльтянам, що вони спали з жінками, які прислужували на вході до намету зібрання.

[23] E disse-lhes: Por que fazeis tais coisas? Pois de todo este povo ouço constantemente falar do vosso mau procedimento.

[24] Não, filhos meus, porque não é boa fama esta que ouço; estais fazendo transgredir o povo do SENHOR.

[25] Pecando o homem contra o próximo, Deus lhe será o árbitro; pecando, porém, contra o SENHOR, quem intercederá por ele? Entretanto, não ouviram a voz de seu pai, porque o SENHOR os queria matar.

[26] Mas o jovem Samuel crescia em estatura e no favor do SENHOR e dos homens.

Profecia contra a casa de Eli

[27] Veio um homem de Deus a Eli e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Não me manifestei, na verdade, à casa de teu pai, estando os israelitas ainda no Egito, na casa de Faraó?

[28] Eu o escolhi dentre todas as tribos de Israel para ser o meu sacerdote, para subir ao meu altar, para queimar o incenso e para trazer a estola sacerdotal perante mim; e dei à casa de teu pai todas as ofertas queimadas dos filhos de Israel.

[29] Por que pisais aos pés os meus sacrifícios e as minhas ofertas de manjares, que ordenei se me fizessem na minha morada? E, tu, por que honras a teus filhos mais do que a mim, para tu e eles vos engordardes das melhores de todas as ofertas do meu povo de Israel?

[30] Portanto, diz o SENHOR, Deus de Israel: Na verdade, dissera eu que a tua casa e a casa de teu pai andariam diante de mim

[23]Він їм сказав: «Чому ви таке робите? Від усіх цих людей я довідуюся про ваші негідні вчинки.

[24]Ні, сини мої, це недобра слава розходиться між людьми Господніми.

[25]Якщо чоловік згрішив проти іншого, Бог може заступитися за нього. Але якщо людина грішитиме проти Господа, хто ж заступиться за неї?» Та сини не слухали батькових повчань, бо то Господь вирішив віддати їх на смерть.

[26]А юнак Самуїл мужнів, обласканий Господом і людьми.

Пророцтво проти дому Елі

[27]Якось до Елі прийшов Божий чоловік та й каже: «Ось що Господь говорить: „Хіба Я не відкрився твоїм предкам, коли вони були рабами фараона?

[28]З-поміж усіх племен Ізраїлю Я вибрав священиком саме твого батька, щоб він підходив до Мого жертовника і спалював запашне куріння, коли в ефоді служить Мені. Я також передав у дім твого батька всі жертви, принесені на вогні ізраїльтянами.

[29]Чому ж ви нехтуєте Моїми жертвами й підношеннями, які Я заповів для Своєї оселі? Чому ви синів своїх шануєте більше, ніж Мене, жиріючи на добірних шматках з кожної жертви, яку приніс Мій народ ізраїльський?"

[30]Тому Господь Бог Ізраїлю проголосив: „Я обіцяв, що твоя родина і родина твого батька завжди Мені служитимуть". А тепер Господь промовляє: „Не буде

perpetuamente; porém, agora, diz o SENHOR: Longe de mim tal coisa, porque aos que me honram, honrarei, porém os que me desprezam serão desmerecidos.

цього! Я шануватиму тих, хто Мене шанує; а хто на Мене не зважає, той буде проклятий.

[31] Eis que vêm dias em que cortarei o teu braço e o braço da casa de teu pai, para que não haja mais velho nenhum em tua casa.

[31]Приходить час, коли Я позбавляю сили тебе і рід предків твоїх, тому й не доживе до старості ніхто з вашого роду,

[32] E verás o aperto da morada de Deus, a um tempo com o bem que fará a Israel; e jamais haverá velho em tua casa.

[32]а ти зазнаєш горя у своїй оселі. Хоч Ізраїль матиме багато добра, ніхто з твого роду ніколи не доживе до старості.

[33] O homem, porém, da tua linhagem a quem eu não afastar do meu altar será para te consumir os olhos e para te entristecer a alma; e todos os descendentes da tua casa morrerão na flor da idade.

[33]А ті, кого Я не прожену від свого жертовника, житимуть лише для того, щоб сльози випікали очі ваші, щоб горе ви носили в серці. Ваші ж нащадки поляжуть від меча.

[34] Ser-te-á por sinal o que sobrevirá a teus dois filhos, a Hofni e Finéias: ambos morrerão no mesmo dia.

[34]Це буде знаком тобі: твої двоє синів Гофні та Фінегас помруть в один день.

[35] Então, suscitarei para mim um sacerdote fiel, que procederá segundo o que tenho no coração e na mente; edificar-lhe-ei uma casa estável, e andará ele diante do meu ungido para sempre.

[35]Я виховаю для Себе вірного священика, який чинитиме те, що в Мене на серці, що в Мене на думці. Я зведу для нього вірою укріплений дім, і він завжди служитиме Мені помазаником Моїм.

[36] Será que todo aquele que restar da tua casa virá a inclinar-se diante dele, para obter uma moeda de prata e um bocado de pão, e dirá: Rogo-te que me admitas a algum dos cargos sacerdotais, para ter um pedaço de pão, que coma.

[36]Тоді всі, хто залишиться в твоєму роду, прийдуть схилитися перед ним, випрошуючи срібну монету чи хлібину; всі благатимуть його: „Признач мене служити священиком, щоб мати хоч крихту хліба”».

1 Samuel 3

Deus fala com Samuel numa visão

1 Книга Самуїла 3

Господь призиває Самуїла

[1] O jovem Samuel servia ao SENHOR, perante Eli. Naqueles dias, a palavra do

[1]Юнак Самуїл правив службу Господу під керівництвом Елі. У ті часи Господь рідко звертався до людей; з'яв Його теж було небагато.

SENHOR era mui rara; as visões não eram freqüentes.

[2] Certo dia, estando deitado no lugar costumado o sacerdote Eli, cujos olhos já começavam a escurecer-se, a ponto de não poder ver,

[2]Якось уночі Елі, зір якого ослабнув уже так, що він ледве міг щось розрізняти, лежав на своєму звичному місці.

[3] e tendo-se deitado também Samuel, no templo do SENHOR, em que estava a arca, antes que a lâmpada de Deus se apagasse,

[3]Світильник Божий ще не зайшов. Самуїл лежав у Господньому храмі там, де перебував ковчег Божий.

[4] o SENHOR chamou o menino: Samuel, Samuel! Este respondeu: Eis-me aqui!

[4]Господь покликав Самуїла, і той озвався: «Я тут».

[5] Correu a Eli e disse: Eis-me aqui, pois tu me chamaste. Mas ele disse: Não te chamei; torna a deitar-te. Ele se foi e se deitou.

[5]Він побіг до Елі й сказав: «Ось я, ти мене кликав?» Але Елі сказав: «Ні, я тебе не кликав, повертайся й лягай». Самуїл пішов іліг.

[6] Tornou o SENHOR a chamar: Samuel! Este se levantou, foi a Eli e disse: Eis-me aqui, pois tu me chamaste. Mas ele disse: Não te chamei, meu filho, torna a deitar-te.

[6]Господь знову покликав його: «Самуїле!» І Самуїл підвівся, пішов до Елі й мовив: «Ось я, ти мене гукав?» «Сину мій, — відказав Елі, — Я не звав тебе, повертайся й лягай».

[7] Porém Samuel ainda não conhecia o SENHOR, e ainda não lhe tinha sido manifestada a palavra do SENHOR.

[7]Самуїл до цього ще не знав голосу Господа, бо йому ще не відкривалося слово Господнє.

[8] O SENHOR, pois, tornou a chamar a Samuel, terceira vez, e ele se levantou, e foi a Eli, e disse: Eis-me aqui, pois tu me chamaste. Então, entendeu Eli que era o SENHOR quem chamava o jovem.

[8]Господь втретє покликав Самуїла. Той звівся на ноги, пішов до Елі і сказав: «Я тут, ти мене кликав до себе». Тоді Елі збагнув, що то Господь кликав хлопця.

[9] Por isso, Eli disse a Samuel: Vai deitar-te; se alguém te chamar, dirás: Fala, SENHOR, porque o teu servo ouve. E foi Samuel para o seu lugar e se deitou.

[9]Він наказав Самуїлу: «Піди й ляж, а якщо Він тебе позве, скажи: „Говори, Господи, Твій слуга слухає”». Пішов Самуїл до себе і ліг.

[10] Então, veio o SENHOR, e ali esteve, e chamou como das outras vezes: Samuel,

[10]Ось Господь підійшов, став над ним і звернувся до нього, як і в попередні рази: «Самуїле! Самуїле!» Тоді Самуїл відповів: «Говори, Твій слуга слухає».

Samuel! Este respondeu: Fala, porque o teu servo ouve.

[11] Disse o SENHOR a Samuel: Eis que vou fazer uma coisa em Israel, a qual todo o que a ouvir lhe tinirão ambos os ouvidos.

[12] Naquele dia, suscitarei contra Eli tudo quanto tenho falado com respeito à sua casa; começarei e o cumprirei.

[13] Porque já lhe disse que julgarei a sua casa para sempre, pela iniqüidade que ele bem conhecia, porque seus filhos se fizeram execráveis, e ele os não repreendeu.

[14] Portanto, jurei à casa de Eli que nunca lhe será expiada a iniqüidade, nem com sacrifício, nem com oferta de manjares.

Samuel conta a visão a Eli

[15] Ficou Samuel deitado até pela manhã e, então, abriu as portas da Casa do SENHOR; porém temia relatar a visão a Eli.

[16] Chamou Eli a Samuel e disse: Samuel, meu filho! Ele respondeu: Eis-me aqui!

[17] Então, ele disse: Que é que o SENHOR te falou? Peço-te que mo não encubras; assim Deus te faça o que bem lhe aprouver se me encobrires alguma coisa de tudo o que te falou.

[18] Então, Samuel lhe referiu tudo e nada lhe encobriu. E disse Eli: É o SENHOR; faça o que bem lhe aprouver.

[19] Crescia Samuel, e o SENHOR era com ele, e nenhuma de todas as suas palavras deixou cair em terra.

[11]Тоді Господь сказав Самуїлу: «Послухай-но, Я збираюсь зробити щось таке в Ізраїлі, від чого у кожного, хто почує про це, задзвенить у вухах.

[12]Я зроблю з Елі та його родиною все те, про що говорив від початку й до кінця.

[13]А Я йому сказав, що навіки засуджу його рід через той гріх, про який він знав, бо його сини чинили таке, що люди почали їх зневажати, а він не зміг утримати синів.

[14]Тому Я присягнувся перед родиною Елі: „Вина дому Елі ніколи не викупиться ні жертвами, ні підношеннями"».

[15]Самуїл лежав до ранку, а потім відчинив двері дому Господнього. Він боявся розповісти Елі про з'яву.

[16]Та Елі покликав Самуїла і сказав: «Самуїле, синку!» Самуїл відгукнувся: «Ось я!»

[17]«Що то Він сказав тобі? — Спитав Елі, — Не приховуй цього від мене. Нехай Бог тебе покарає, суворо покарає, якщо ти хоч щось приховаєш від мене з того, що Він тобі говорив».

[18]Самуїл переказав йому кожне слово і нічого не приховав від нього. Тоді Елі озвався: «Він — Господь. Нехай робить те, що вважає за найліпше».

[19]Господь був із Самуїлом, поки він зростав, не зрадивши жодної обіцянки.

[20] Todo o Israel, desde Dã até Berseba, conheceu que Samuel estava confirmado como profeta do SENHOR.

[21] Continuou o SENHOR a aparecer em Siló, enquanto por sua palavra o SENHOR se manifestava ali a Samuel.

1 Samuel 4

Os filisteus vencem os israelitas

[1] Veio a palavra de Samuel a todo o Israel. Israel saiu à peleja contra os filisteus e se acampou junto a Ebenézer; e os filisteus se acamparam junto a Afeca.

[2] Dispuseram-se os filisteus em ordem de batalha, para sair de encontro a Israel; e, travada a peleja, Israel foi derrotado pelos filisteus; e estes mataram, no campo aberto, cerca de quatro mil homens.

[3] Voltando o povo ao arraial, disseram os anciãos de Israel: Por que nos feriu o SENHOR, hoje, diante dos filisteus? Tragamos de Siló a arca da Aliança do SENHOR, para que venha no meio de nós e nos livre das mãos de nossos inimigos.

[4] Mandou, pois, o povo trazer de Siló a arca do SENHOR dos Exércitos, entronizado entre os querubins; os dois filhos de Eli, Hofni e Finéias, estavam ali com a arca da Aliança de Deus.

A arca é tomada. Hofni e Fineias são mortos

[5] Sucedeu que, vindo a arca da Aliança do SENHOR ao arraial, rompeu todo o Israel em grandes brados, e ressoou a terra.

[20] І весь Ізраїль, від Дана до Беершеби, знав, що Самуїл покликаний бути Господнім пророком.

[21] Господь і далі з’являвся в Шило, й відкривався Господь Самуїлу в Шило через Своє слово.

1 Книга Самуїла 4

[1] А Самуїлове слово розходилося по всьому Ізраїлю. Елі був дуже старий, а його сини продовжували грішити перед Господом.

Филистимляни захоплюють ковчег

Якраз у ті часи ізраїльтяни пішли війною на филистимлян. Вони отаборилися при Евенезері, а филистимляни стали табором біля Афека.

[2] Филистимляни вишикували свої сили щоб зустріти ізраїльтян, розгорілася битва. Ізраїльтяни зазнали поразки від филистимлян. Близько чотирьох тисяч ізраїльтян полягло на полі бою.

[3] Коли люди повернулися до табору, ізраїльські старійшини запитали: «Чому Господь нам сьогодні завдав поразки від филистимлян? Принесімо ковчег Господнього Заповіту з Шило, щоб він був з нами і щоб уберіг від ворожої руки».

[4] Людей послали в Шило, а ті принесли ковчег Заповіту Всемогутнього Господа, який возсідав між Херувимами. Два сини Елі Гофні та Фінегас прибули разом з ковчегом Божого Заповіту.

[5] Коли ковчег Господнього Заповіту доставили в табір, усі ізраїльтяни здійняли такий галас, що затряслася земля.

[6] Ouvindo os filisteus a voz do júbilo, disseram: Que voz de grande júbilo é esta no arraial dos hebreus? Então, souberam que a arca do SENHOR era vinda ao arraial.

[7] E se atemorizaram os filisteus e disseram: Os deuses vieram ao arraial. E diziam mais: Ai de nós! Que tal jamais sucedeu antes.

[8] Ai de nós! Quem nos livrará das mãos destes grandiosos deuses? São os deuses que feriram aos egípcios com toda sorte de pragas no deserto.

[9] Sede fortes, ó filisteus! Portai-vos varonilmente, para que não venhais a ser escravos dos hebreus, como eles serviram a vós outros! Portai-vos varonilmente e pelejai!

[10] Então, pelejaram os filisteus; Israel foi derrotado, e cada um fugiu para a sua tenda; foi grande a derrota, pois foram mortos de Israel trinta mil homens de pé.

[11] Foi tomada a arca de Deus, e mortos os dois filhos de Eli, Hofni e Finéias.

A morte de Eli

[12] Então, correu um homem de Benjamim, saído das fileiras, e, no mesmo dia, chegou a Siló; trazia rasgadas as vestes e terra sobre a cabeça.

[13] Quando chegou, Eli estava assentado numa cadeira, ao pé do caminho, olhando como quem espera, porque o seu coração estava tremendo pela arca de Deus. Depois de entrar o homem na cidade e dar as novas, toda a cidade prorrompeu em gritos.

[6]Почувши той галас, филистимляни здивувалися: «Що то за страшні крики в гебрейському таборі?» Потім вони зрозуміли, що до табору прибув ковчег Господній.

[7]Филистимляни перелякалися. Вони сказали: «Бог прийшов до табору. Біда! Нічого такого раніше не бувало. Біда!

[8]Хто нас порятує від руки того могутнього Бога? Це той Бог вразив єгиптян усілякими хворобами в пустелі.

[9]Тримайтеся, филистимляни! Будьмо мужні! Інакше будете рабами гебреїв, як вони були вашими рабами. Будьмо мужні, борімося!»

[10]Филистимляни билися й розгромили ізраїльтян. Ті повтікали до своїх наметів. Різанина була страшна, у якій тридцять тисяч ізраїльських піхотинців полягло.

[11]Божий ковчег захопили вороги, а обидва сини Елі, Гофні та Фінегас, загинули.

Смерть Елі

[12]Того ж дня з поля бою втік чоловік із коліна Веніаминового й прибіг у Шило в подертому одязі, голова запорошена курявою від суму.

[13]Коли він прийшов, то побачив, що там край дороги на лаві сидить Елі, вдивляючись в далечину, бо його серце стискалося зі страху за ковчег Божий. Коли чоловік прийшов у місто й розповів, що сталось, усе місто заголосило.

[14] Eli, ouvindo os gritos, perguntou: Que alvoroço é esse? Então, se apressou o homem e, vindo, deu as notícias a Eli.

[15] Era Eli da idade de noventa e oito anos; os seus olhos tinham cegado, e já não podia ver.

[16] Disse o homem a Eli: Eu sou o que saí das fileiras e delas fugi hoje mesmo. Perguntou-lhe Eli: Que sucedeu, meu filho?

[17] Então, respondeu o que trazia as novas e disse: Israel fugiu de diante dos filisteus, houve grande morticínio entre o povo, e também os teus dois filhos, Hofni e Finéias, foram mortos, e a arca de Deus foi tomada.

[18] Ao fazer ele menção da arca de Deus, caiu Eli da cadeira para trás, junto ao portão, e quebrou-se-lhe o pescoço, e morreu, porque era já homem velho e pesado; e havia ele julgado a Israel quarenta anos.

[19] Estando sua nora, a mulher de Finéias, grávida, e próximo o parto, ouvindo estas novas, de que a arca de Deus fora tomada e de que seu sogro e seu marido morreram, encurvou-se e deu à luz; porquanto as dores lhe sobrevieram.

[20] Ao expirar, disseram as mulheres que a assistiam: Não temas, pois tiveste um filho. Ela, porém, não respondeu, nem fez caso disso.

[21] Mas chamou ao menino Icabô, dizendo: Foi-se a glória de Israel. Isto ela disse,

[14]Елі почув галас і запитав: «Що це гамір означає?» Прибулий поспішив до нього, щоб розповісти.

[15]Елі сповнилось уже дев'яносто вісім років, очі його не бачили.

[16]Він сказав Елі: «Я щойно повернувся з битви, сьогодні втік з поля бою». «Що сталося, синку?» — запитав Елі.

[17]Чоловік, який приніс новини, відповів: «Ізраїльтяни побігли від филистимлян, і військо зазнало тяжких втрат. А ще загинули обидва твої сини Гофні та Фінегас, і захоплено ковчег Божий».

[18]Коли він промовив про Божий ковчег, Елі впав навзнаки з трону, що стояв біля воріт. Він зламав собі карк і вмер, бо був дуже старий і дебелий. Елі двадцять років правив в Ізраїлі.

[19]Його невістка, дружина Фінегаса, була вагітна і от-от мала народити. Коли вона почула новину, що ковчег Божий забрано, а тесть та її чоловік померли, у неї почалися перейми й народилося дитя.

[20]Коли вона мучилася пологами, повитуха сказала: «Не бійся, ти народила сина». Але вона нічого не відповіла, не звернула на те жодної уваги.

[21]Вона назвала хлопчика Іхаводом, пояснивши: «Славу відібрали в Ізраїлю» — бо вороги захопили ковчег Божий, бо померли її тесть та чоловік.

porque a arca de Deus fora tomada e por causa de seu sogro e de seu marido.

22 E falou mais: Foi-se a glória de Israel, pois foi tomada a arca de Deus.

22Потім додала: «Відняли в Ізраїлю славу, бо забрали Божий ковчег».

1 Samuel 5

A arca na casa de Dagom

1 Os filisteus tomaram a arca de Deus e a levaram de Ebenézer a Asdode.

2 Tomaram os filisteus a arca de Deus e a meteram na casa de Dagom, junto a este.

3 Levantando-se, porém, de madrugada os de Asdode, no dia seguinte, eis que estava caído Dagom com o rosto em terra, diante da arca do SENHOR; tomaram-no e tornaram a pô-lo no seu lugar.

4 Levantando-se de madrugada no dia seguinte, pela manhã, eis que Dagom jazia caído de bruços diante da arca do SENHOR; a cabeça de Dagom e as duas mãos estavam cortadas sobre o limiar; dele ficara apenas o tronco.

5 Por isso, os sacerdotes de Dagom e todos os que entram no seu templo não lhe pisam o limiar em Asdode, até ao dia de hoje.

6 Porém a mão do SENHOR castigou duramente os de Asdode, e os assolou, e os feriu de tumores, tanto em Asdode como no seu território.

7 Vendo os homens de Asdode que assim era, disseram: Não fique conosco a arca do Deus de Israel; pois a sua mão é dura sobre nós e sobre Dagom, nosso deus.

1 Книга Самуїла 5

Ковчег в Ашдоді й Екроні

1Захопивши Божий ковчег, филистимляни перенесли його з Евенезера до Ашдода.

2Коли филистимляни забрали Божий ковчег, вони принесли ковчег до храму Даґона й помістили біля Даґона.

3Прокинувшись наступного ранку, ашдодці побачили, що Даґон упав долілиць перед Божим ковчегом! Вони взяли Даґона й поставили на своє місце.

4Але коли прокинулися наступного ранку, Даґон знову впав долілиць перед Божим ковчегом! У Даґона були відбиті голова й обидві руки, які валялися на призьбі, залишився неушкоджений тільки тулуб.

5Ось чому понині ні священики Даґона, ні будь-хто інший не ступають на призьбу, коли входять у храм Даґона в Ашдоді.

6Рука Господа тяжко вразила жителів Ашдода і його околиць. Вона спустошила Ашдод та його околиці пухлинами. Господь також наслав на них пацюків, які спустошували землю і насмерть лякали мешканців цього міста.

7Коли жителі Ашдоду зрозуміли, що скоїлося, вони сказали: «Ковчег Бога Ізраїлю не повинен залишатися з нами, бо Його рука гнітить нас і нашого бога Даґона».

[8] Pelo que enviaram mensageiros, e congregaram a si todos os príncipes dos filisteus, e disseram: Que faremos da arca do Deus de Israel? Responderam: Seja levada a arca do Deus de Israel até Gate e, depois, de cidade em cidade. E a levaram até Gate.

[8]Тому вони скликали всіх филистимських правителів і почали з ними радитися: «Що нам робити з ковчегом Бога Ізраїлю?» Ті відповіли: «Нехай передадуть ковчег Бога Ізраїлю до Ґата». Отож ковчег Бога Ізраїлю був переданий до Ґата.

[9] Depois de a terem levado, a mão do SENHOR foi contra aquela cidade, com mui grande terror; pois feriu os homens daquela cidade, desde o pequeno até ao grande; e lhes nasceram tumores.

[9]Але як тільки вони його передали, рука Господня почала тяжіти над цим містом, викликавши в ньому велике замішання. Він наслав пухлини на жителів міста, як молодих, так і старих.

[10] Então, enviaram a arca de Deus a Ecrom. Sucedeu, porém, que, em lá chegando, os ecronitas exclamaram, dizendo: Transportaram até nós a arca do Deus de Israel, para nos matarem, a nós e ao nosso povo.

[10]Вони передали ковчег Божий до Екрона. Коли Божий ковчег прибув до Екрона, його жителі зчинили галас: «Вони принесли ковчег Бога Ізраїлю, щоб убити нас і наших людей».

[11] Então, enviaram mensageiros, e congregaram a todos os príncipes dos filisteus, e disseram: Devolvei a arca do Deus de Israel, e torne para o seu lugar, para que não mate nem a nós nem ao nosso povo. Porque havia terror de morte em toda a cidade, e a mão de Deus castigara duramente ali.

[11]Вони скликали всіх правителів филистимських і попросили їх: «Відішліть ковчег Бога Ізраїлю, нехай він повертається на своє місце, інакше він уб'є нас, наш народ». Адже смерть посіяла в місті паніку; Господня рука дуже гнітила людей.

[12] Os homens que não morriam eram atingidos com os tumores; e o clamor da cidade subiu até ao céu.

[12]Хто не вмер, той захворів на пухлину, і стогін міста піднявся аж до небес.

1 Samuel 6

Os filisteus enviam a arca para fora da sua terra

[1] Sete meses esteve a arca do SENHOR na terra dos filisteus.

[2] Estes chamaram os sacerdotes e os adivinhadores e lhes disseram: Que

1 Книга Самуїла 6

Повернення ковчега до Ізраїлю

[1]Після семи місяців перебування ковчега Господнього на землях филистимлян,

[2]вони скликали священиків та чаклунів і запитали: «Що нам робити з Господнім

faremos da arca do SENHOR? Fazei-nos saber como a devolveremos para o seu lugar.

ковчегом? Розкажіть нам, як його повернути на своє місце?»

3 Responderam eles: Quando enviardes a arca do Deus de Israel, não a envieis vazia, porém enviá-la-eis a seu Deus com uma oferta pela culpa; então, sereis curados e sabereis por que a sua mão se não tira de vós.

3Ті відповіли: «Якщо будете відправляти ковчег Бога Ізраїлю, не відсилайте його порожнім, а неодмінно пошліть ще й жертви спокути, і тоді зцілитеся».

4 Então, disseram: Qual será a oferta pela culpa que lhe havemos de apresentar? Responderam: Segundo o número dos príncipes dos filisteus, cinco tumores de ouro e cinco ratos de ouro, porquanto a praga é uma e a mesma sobre todos vós e sobre todos os vossos príncipes.

4Филистимляни спитали: «Яку жертву на спокуту слід Йому послати?» Священики й провидці відповіли: «П’ять золотих пухлин та п’ять золотих пацюків, за кількістю филистимських правителів, бо на вас і ваших поводирів напала одна й та сама болячка.

5 Fazei umas imitações dos vossos tumores e dos vossos ratos, que andam destruindo a terra, e dai glória ao Deus de Israel; porventura, aliviará a sua mão de cima de vós, e do vosso deus, e da vossa terra.

5Зробіть із золота подоби ваших пухлин та пацюків, що спустошують край, і вшануйте Бога Ізраїлю. Може, Він і зніме Свою руку з вас, ваших богів, та вашої землі.

6 Por que, pois, endureceríeis o coração, como os egípcios e Faraó endureceram o coração? Porventura, depois de os haverem tratado tão mal, não os deixaram ir, e eles não se foram?

6Навіщо вам черствіти серцями, як зачерствіли серцями єгиптяни й фараони? Коли Він був з ними, хіба вони не відпустили ізраїльтян, щоб ті могли піти своєї дорогою?

7 Agora, pois, fazei um carro novo, tomai duas vacas com crias, sobre as quais não se pôs ainda jugo, e atai-as ao carro; seus bezerros, levá-los-eis para casa.

7Тепер змайструйте новий віз, візьміть двох дійних корів, які не ходили під ярмом, запряжіть тих корів, а телят їхніх заберіть геть від них додому.

8 Então, tomai a arca do SENHOR, e ponde-a sobre o carro, e metei num cofre, ao seu lado, as figuras de ouro que lhe haveis de entregar como oferta pela culpa; e deixai-a ir.

8Візьміть Господній ковчег і поставте його на віз, а поряд із ним поставте скриньку, в яку покладете вироби з золота, що їх посилаєте як пожертву за провини ваші. Штовхніть віз, і нехай він котиться своїм шляхом.

[9] Reparai: se subir pelo caminho rumo do seu território a Bete-Semes, foi ele que nos fez este grande mal; e, se não, saberemos que não foi a sua mão que nos feriu; foi casual o que nos sucedeu.

[9]Але стежте за ним. Якщо він дійде до своїх земель, до Бет-Шемеша, значить, Господь зробив нам таке велике лихо. А якщо ні, тоді ми вже знатимемо, що то не Його рука нас вразила, а що то сталося випадково».

A arca chega a Bete-Semes

[10] Assim fizeram aqueles homens, e tomaram duas vacas com crias, e as ataram ao carro, e os seus bezerros encerraram em casa.

[10]Так люди і зробили. Вони взяли двох дійних корів, запрягли їх у віз, а телят їхніх тримали вдома.

[11] Puseram a arca do SENHOR sobre o carro, como também o cofre com os ratos de ouro e com as imitações dos tumores.

[11]Тоді поставили ковчег Господній, скриньку з золотими пацюками й виливками пухлин на віз.

[12] As vacas se encaminharam diretamente para Bete-Semes e, andando e berrando, seguiam sempre por esse mesmo caminho, sem se desviarem nem para a direita nem para a esquerda; os príncipes dos filisteus foram atrás delas, até ao território de Bete-Semes.

[12]Корови рушили просто до Бет-Шемеша, не звертаючи зі шляху ні праворуч, ні ліворуч та мукаючи весь час. Филистимські правителі супроводжували їх аж до кордону Бет-Шемеша.

[13] Andavam os de Bete-Semes fazendo a sega do trigo no vale e, levantando os olhos, viram a arca; e, vendo-a, se alegraram.

[13]Якраз на той час люди Бет-Шемеша жали пшеницю в долині. Коли вони помітили ковчег, то дуже зраділи, що побачили його.

[14] O carro veio ao campo de Josué, o bete-semita, e parou ali, onde havia uma grande pedra; fenderam a madeira do carro e ofereceram as vacas ao SENHOR, em holocausto.

[14]А віз підкотив до поля Ісуса з Бет-Шемеша й зупинився поряд з великим каменем. Люди порубали віз на дрова, а корів принесли жертву всеспалення Господу.

[15] Os levitas desceram a arca do SENHOR, como também o cofre que estava junto a ela, em que estavam as obras de ouro, e os puseram sobre a grande pedra. No mesmo dia, os homens de Bete-Semes ofereceram holocaustos e imolaram sacrifícios ao SENHOR.

[15]Левити зняли Господній ковчег та скриньку з золотими речами й поставили їх на великий камінь. Того дня люди Бет-Шемеша приносили Господу жертви всеспалення й пожертви.

[16] Viram aquilo os cinco príncipes dos filisteus e voltaram para Ecrom no mesmo dia.

[16]П’ять филистимських правителів бачили це і того ж дня повернулися до Екрона.

[17] São estes, pois, os tumores de ouro que enviaram os filisteus ao SENHOR como oferta pela culpa: por Asdode, um; por Gaza, outro; por Asquelom, outro; por Gate, outro; por Ecrom, outro;

[17]Ті золоті пухлини були послані филистимлянами Господу як жертви спокути, по одній за міста Ашдод, Ґазу, Ашкелон, Ґат і Екрон.

[18] como também os ratos de ouro, segundo o número de todas as cidades dos filisteus, pertencentes aos cinco príncipes, desde as cidades fortes até às aldeias campestres. A grande pedra, sobre a qual puseram a arca do SENHOR, está até ao dia de hoje no campo de Josué, o bete-semita.

[18]А кількість золотих пацюків відповідала кількості филистимських поселень, які належали п’ятьом правителям — від укріплених міст до сіл. Великий камінь, на який вони поставили Господній ковчег, і по сьогодні є свідком тих подій на полі Ісуса з Бет-Шемеша.

A arca chega a Quiriate-Jearim

[19] Feriu o SENHOR os homens de Bete-Semes, porque olharam para dentro da arca do SENHOR, sim, feriu deles setenta homens; então, o povo chorou, porquanto o SENHOR fizera tão grande morticínio entre eles.

[19]Але Бог вразив людей Бет-Шемеша, скаравши на смерть сімдесят чоловік, за те що вони, не бувши священиками, подивилися на Господній ковчег. Люди були в жалобі, бо Господь завдав їм дуже тяжкого удару.

[20] Então, disseram os homens de Bete-Semes: Quem poderia estar perante o SENHOR, este Deus santo? E para quem subirá desde nós?

[20]Люди Бет-Шемеша питали: «Де є священик, хто може стати перед лицем Господа, цього Святого Бога? До кого потрапить звідси ковчег?»

[21] Enviaram, pois, mensageiros aos habitantes de Quiriate-Jearim, dizendo: Os filisteus devolveram a arca do SENHOR; descei, pois, e fazei-a subir para vós outros.

[21]Потім вони відправили гінців до людей Киріат-Єарима зі словами: «Филистимляни повернули Господній ковчег. Прийдіть зі священиками і заберіть його до себе».

1 Samuel 7

1 Книга Самуїла 7

Самуїл розбиває филистимлян

[1] Então, vieram os homens de Quiriate-Jearim e levaram a arca do SENHOR à

[1]Люди з Киріат-Єарима прийшли і взяли Господній ковчег. Вони принесли його до оселі священика Авінадава на

casa de Abinadabe, no outeiro; e consagraram Eleazar, seu filho, para que guardasse a arca do SENHOR.

узвишші й поставили його сина Елеазара стерегти Господній ковчег.

Exortação de Samuel ao arrependimento

2 Sucedeu que, desde aquele dia, a arca ficou em Quiriate-Jearim, e tantos dias se passaram, que chegaram a vinte anos; e toda a casa de Israel dirigia lamentações ao SENHOR.

2Довго, цілих двадцять років зберігався ковчег у Кіріат-Єаримі; а народ Ізраїлю тужив, побивався за Господом.

3 Falou Samuel a toda a casa de Israel, dizendo: Se é de todo o vosso coração que voltais ao SENHOR, tirai dentre vós os deuses estranhos e os astarotes, e preparai o coração ao SENHOR, e servi a ele só, e ele vos livrará das mãos dos filisteus.

3Тоді Самуїл звернувся до всього Ізраїлю: «Якщо ви всім серцем звертаєтеся до Господа, тоді викиньте чужих богів та Ашторет, поверніться до Господа й служіть лише Йому одному. Тоді Він вас врятує від руки филистимлян».

4 Então, os filhos de Israel tiraram dentre si os baalins e os astarotes e serviram só ao SENHOR.

4Отож ізраїльтяни повикидали статуї Ваала та Ашторет і служили тільки Господу.

Os filisteus são vencidos

5 Disse mais Samuel: Congregai todo o Israel em Mispa, e orarei por vós ao SENHOR.

5Тоді Самуїл сказав: «Зберіть усіх ізраїльтян у Міцпі, а я молитиму Бога за вас».

6 Congregaram-se em Mispa, tiraram água e a derramaram perante o SENHOR; jejuaram aquele dia e ali disseram: Pecamos contra o SENHOR. E Samuel julgou os filhos de Israel em Mispa.

6Зібравшись у Міцпі, вони діставали воду й виливали її перед Господом. Того дня вони постилися й казали: «Ми згрішили проти Господа». А Самуїл став суддею Ізраїлю в Міцпі.

7 Quando, pois, os filisteus ouviram que os filhos de Israel estavam congregados em Mispa, subiram os príncipes dos filisteus contra Israel; o que ouvindo os filhos de Israel, tiveram medo dos filisteus.

7Коли филистимляни довідалися, що ізраїльтяни зібралися в Міцпі, вожді филистимлян прийшли до Ізраїлю. Почувши про це, ізраїльтяни злякалися.

8 Então, disseram os filhos de Israel a Samuel: Não cesses de clamar ao SENHOR, nosso Deus, por nós, para que nos livre da mão dos filisteus.

8Вони звернулися до Самуїла: «Не полишай гукати до Господа, нашого Бога, щоб урятував від руки филистимлян».

[9] Tomou, pois, Samuel um cordeiro que ainda mamava e o sacrificou em holocausto ao SENHOR; clamou Samuel ao SENHOR por Israel, e o SENHOR lhe respondeu.

[9]Тоді Самуїл узяв молочне ягнятко і приніс його в жертву всеспалення Господу. Він взивав до Господа за Ізраїль, і Господь йому відповів.

[10] Enquanto Samuel oferecia o holocausto, os filisteus chegaram à peleja contra Israel; mas trovejou o SENHOR aquele dia com grande estampido sobre os filisteus e os aterrou de tal modo, que foram derrotados diante dos filhos de Israel.

[10]Саме тоді, як Самуїл приносив жертву всеспалення, филистимляни підступили, щоб напасти на Ізраїль. Та Господь послав оглушливі громовиці на филистимлян, чим викликав страшенне замішання. Филистимляни були розбиті перед Ізраїлем.

[11] Saindo de Mispa os homens de Israel, perseguiram os filisteus e os derrotaram até abaixo de Bete-Car.

[11]Ізраїльтяни вийшли з Міцпи, переслідували филистимлян і громили аж до місцевості під Бет-Каром.

[12] Tomou, então, Samuel uma pedra, e a pôs entre Mispa e Sem, e lhe chamou Ebenézer, e disse: Até aqui nos ajudou o SENHOR.

[12]Тоді Самуїл узяв камінь і поклав його між Міцпою та Шеном. Він назвав його Евенезер, сказавши при цьому: «Ось досі допоміг нам Господь».

[13] Assim, os filisteus foram abatidos e nunca mais vieram ao território de Israel, porquanto foi a mão do SENHOR contra eles todos os dias de Samuel.

[13]Так було розгромлено филистимлян, які вже відтоді не зазіхали на землі ізраїльтян. Доки жив Самуїл, доти рука Господня була проти филистимлян.

[14] As cidades que os filisteus haviam tomado a Israel foram-lhe restituídas, desde Ecrom até Gate; e até os territórios delas arrebatou Israel das mãos dos filisteus. E houve paz entre Israel e os amorreus.

[14]Міста від Екрона до Ґата, які відняли в них филистимляни, а також сусідні землі повернулися до Ізраїлю. Між Ізраїлем та аморійцями був мир.

[15] E julgou Samuel todos os dias de sua vida a Israel.

[15]Самуїл керував Ізраїлем усе своє життя.

[16] De ano em ano, fazia uma volta, passando por Betel, Gilgal e Mispa; e julgava a Israel em todos esses lugares.

[16]Рік-у-рік він подорожував від Бетела до Ґілґала, до Міцпи, і судив Ізраїль у всіх тих містах.

[17] Porém voltava a Ramá, porque sua casa estava ali, onde julgava a Israel e onde edificou um altar ao SENHOR.

[17]І повертався до Рами, бо там був його дім, і там він судив Ізраїль. Там же він побудував і вівтар Господу.

1 Samuel 8

Os israelitas pedem um rei

[1] Tendo Samuel envelhecido, constituiu seus filhos por juízes sobre Israel.

[2] O primogênito chamava-se Joel, e o segundo, Abias; e foram juízes em Berseba.

[3] Porém seus filhos não andaram pelos caminhos dele; antes, se inclinaram à avareza, e aceitaram subornos, e perverteram o direito.

[4] Então, os anciãos todos de Israel se congregaram, e vieram a Samuel, a Ramá,

[5] e lhe disseram: Vê, já estás velho, e teus filhos não andam pelos teus caminhos; constitui-nos, pois, agora, um rei sobre nós, para que nos governe, como o têm todas as nações.

[6] Porém esta palavra não agradou a Samuel, quando disseram: Dá-nos um rei, para que nos governe. Então, Samuel orou ao SENHOR.

[7] Disse o SENHOR a Samuel: Atende à voz do povo em tudo quanto te diz, pois não te rejeitou a ti, mas a mim, para eu não reinar sobre ele.

[8] Segundo todas as obras que fez desde o dia em que o tirei do Egito até hoje, pois a mim me deixou, e a outros deuses serviu, assim também o faz a ti.

[9] Agora, pois, atende à sua voz, porém adverte-o solenemente e explica-lhe qual

1 Книга Самуїла 8

Ізраїль просить дати йому царя

[1]Коли Самуїл зістарився, він призначив своїх синів суддями в Ізраїлі.

[2]Його первістка звали Йоїл, другого сина — Авіжа, і судили вони в Беершебі.

[3]Але сини не пішли шляхом батька. Вони збочили: займалися зиском, хабарництвом, не дотримувалися закону й справедливості.

[4]Тому зібралися старійшини Ізраїлю й прийшли до Самуїла в Раму.

[5]Вони звернулися до нього: «Ти постарів, а твої сини не пішли твоїм шляхом; признач нам царя, який би нами керував, як водиться у всіх народів».

[6]Але коли вони попросили, щоб Самуїл призначив їм царя, Самуїл розгнівався і звернувся з молитвами до Господа.

[7]А Господь йому відповів: «Прислухайся до всього, з чим до тебе звернулися люди. Вони не тебе відштовхнули, вони Мене відштовхнули, щоб не був їхнім царем.

[8]У всьому, що вони діють, з того дня, коли Я вивів їх з Єгипту, і дотепер вони нехтують Мною, служать іншим богам; так само вони і з тобою чинять.

[9]Послухайся їх зараз, але суворо застережи, щоб знали, що з ними робитиме цар, який правитиме ними».

será o direito do rei que houver de reinar sobre ele.

[10] Referiu Samuel todas as palavras do SENHOR ao povo, que lhe pedia um rei,

[10]Самуїл передав людям, які прийшли до нього вимагати царя, всі слова Господа.

[11] e disse: Este será o direito do rei que houver de reinar sobre vós: ele tomará os vossos filhos e os empregará no serviço dos seus carros e como seus cavaleiros, para que corram adiante deles;

[11]Він так їм сказав: «Ось що зробить цар, який правитиме вами: він забере ваших синів і змусить служити йому. Вони будуть їздовими в колісницях, запряжених кіньми, вони будуть скакати попереду його колісниць.

[12] e os porá uns por capitães de mil e capitães de cinqüenta; outros para lavrarem os seus campos e ceifarem as suas messes; e outros para fabricarem suas armas de guerra e o aparelhamento de seus carros.

[12]Декого він призначить тисяцкими, а декого — п'ятидесятниками, а ще інші виготовлятимуть йому зброю та обладнання для колісниць.

[13] Tomará as vossas filhas para perfumistas, cozinheiras e padeiras.

[13]Він забере ваших дочок, щоб змішували духмяні мастила, готували м'ясо, пекли.

[14] Tomará o melhor das vossas lavouras, e das vossas vinhas, e dos vossos olivais e o dará aos seus servidores.

[14]Він відбере найкращі землі та виноградники, ще й оливкові сади, й віддасть їх своїм слугам.

[15] As vossas sementeiras e as vossas vinhas dizimará, para dar aos seus oficiais e aos seus servidores.

[15]Десяту долю вашого збіжжя та виноградників забере у вас і пороздає своїм слугам.

[16] Também tomará os vossos servos, e as vossas servas, e os vossos melhores jovens, e os vossos jumentos e os empregará no seu trabalho.

[16]Цар забере собі ваших слуг та рабинь, вашу найкращу худобу, віслюків — для своїх особистих потреб.

[17] Dizimará o vosso rebanho, e vós lhe sereis por servos.

[17]Він забере десятину ваших отар, а ви самі перетворитеся на його рабів.

[18] Então, naquele dia, clamareis por causa do vosso rei que houverdes escolhido; mas o SENHOR não vos ouvirá naquele dia.

[18]Коли прийде той день, ви кричатиме від того царя, якого собі обрали, але Господь вам не відповість того дня».

[19] Porém o povo não atendeu à voz de Samuel e disse: Não! Mas teremos um rei sobre nós.

[19]Та люди відмовилися слухати Самуїла. «Ні, — закричали вони. — Хочемо царя, аби правив нами.

[20] Para que sejamos também como todas as nações; o nosso rei poderá governar-nos, sair adiante de nós e fazer as nossas guerras.

[20]Тоді ми будемо такими ж, як усі інші народи. Цар правитиме, вестиме нас, воюватиме наші битви».

[21] Ouvindo, pois, Samuel todas as palavras do povo, as repetiu perante o SENHOR.

[21]Коли Самуїл вислухав усе, що йому казали люди, він передав те саме Господу.

[22] Então, o SENHOR disse a Samuel: Atende à sua voz e estabelece-lhe um rei. Samuel disse aos filhos de Israel: Volte cada um para sua cidade.

[22]Господь відповів: «Послухайся, дай їм царя». Тоді Самуїл звернувся до ізраїльтян: «Розходьтеся по своїх містах».

1 Samuel 9

Saul busca as jumentas extraviadas e vai ter com Samuel

1 Книга Самуїла 9

Самуїл посвячує Саула

[1] Havia um homem de Benjamim, cujo nome era Quis, filho de Abiel, filho de Zeror, filho de Becorate, filho de Afias, benjamita, homem de bens.

[1]Жив якось відомий заможний чоловік із коліна Веніамина на ім'я Кіш, син Авіела, сина Зерора, сина Векората, сина Афії з коліна Веніаминового.

[2] Tinha ele um filho cujo nome era Saul, moço e tão belo, que entre os filhos de Israel não havia outro mais belo do que ele; desde os ombros para cima, sobressaía a todo o povo.

[2]Мав цей чоловік сина Саула, принадного юнака, якому не було рівних серед ізраїльської молоді, бо був він на голову вищий за будь-кого з них.

[3] Extraviaram-se as jumentas de Quis, pai de Saul. Disse Quis a Saul, seu filho: Toma agora contigo um dos moços, dispõe-te e vai procurar as jumentas.

[3]Сталося так, що пропали віслюки Саулового батька, Кіша. Кіш сказав своєму синові Саулу: «Візьми з собою когось із слуг та й пошукайте віслюків».

[4] Então, atravessando a região montanhosa de Efraim e a terra de Salisa, não as acharam; depois, passaram à terra de Saalim; porém elas não estavam ali; passaram ainda à terra de Benjamim; todavia, não as acharam.

[4]Ось вони й пройшли горами Ефраїма та довкола Шаліші, але тварин не знайшли. Потім пройшли землі Шаалима, але й там не було віслюків. Пройшли землю Веніамина, проте не відшукали їх.

[5] Vindo eles, então, à terra de Zufe, Saul disse para o seu moço, com quem ele ia: Vem, e voltemos; não suceda que meu pai

[5]Коли вони наблизилися до Зуфа, Саул сказав слузі, який ішов поруч: «Послухай-но, повернімося, а то батько турбуватиметься вже не про віслюків, а про нас».

deixe de preocupar-se com as jumentas e se aflija por causa de nós.

6 Porém ele lhe disse: Nesta cidade há um homem de Deus, e é muito estimado; tudo quanto ele diz sucede; vamo-nos, agora, lá; mostrar-nos-á, porventura, o caminho que devemos seguir.

6Слуга відповів йому: «Знаєш, у цьому місті живе Божий чоловік, дуже шанований; все, що передбачає, збувається. Ходімо зразу ж до нього. Може, він нас напоумить, куди нам податися».

7 Então, Saul disse ao seu moço: Eis, porém, se lá formos, que levaremos, então, àquele homem? Porque o pão de nossos alforjes se acabou, e presente não temos que levar ao homem de Deus. Que temos?

7Саул відгукнувся: «Якщо підемо, що ми можемо дати чоловіку? Харчів у наших торбах вже немає. І подарунка для Божої людини не маємо. Що у нас є?»

8 O moço tornou a responder a Saul e disse: Eis que tenho ainda em mãos um quarto de siclo de prata, o qual darei ao homem de Deus, para que nos mostre o caminho.

8Слуга знову Саулові: «Послухайте, у мене є чверть шекеля срібла. Я й віддам його Божому чоловікові за те, що він нам розкаже куди йти».

9 (Antigamente, em Israel, indo alguém consultar a Deus, dizia: Vinde, vamos ter com o vidente; porque ao profeta de hoje, antigamente, se chamava vidente.)

9(Колись в Ізраїлі, якщо чоловік хотів дізнатися про щось у Бога, він казав: «Ходімо до ясновидця». Так у ті часи називали пророків).

10 Então, disse Saul ao moço: Dizes bem; anda, pois, vamos. E foram-se à cidade onde estava o homem de Deus.

10«Слушна думка, — погодився з пропозицією слуги Саул. — Ходімо». Ось вони й вирушили до того міста, де жив Божий чоловік.

11 Subindo eles pela encosta da cidade, encontraram umas moças que saíam a tirar água e lhes perguntaram: Está aqui o vidente?

11Піднімаючись на пагорб, де розкинулося місто, вони зустріли кількох дівчат, які вийшли набрати води. «Тут ясновидець?» — спитали вони дівчат.

12 Elas responderam: Está. Eis aí o tens diante de ti; apressa-te, pois, porque, hoje, veio à cidade; porquanto o povo oferece, hoje, sacrifício no alto.

12«Тут, — відказали дівчата, — перед вами. Поспішайте! Він сьогодні прийшов до міста, бо люди приноситимуть жертву на узвишші.

13 Entrando vós na cidade, logo o achareis, antes que suba ao alto para comer; porque o povo não comerá enquanto ele não

13Як тільки увійдете в місто, так і знайдете його ще до того, як він підніметься трапезувати на узвишшя. Люди без нього не почнуть, оскільки він мусить благословити жертву. А вже

chegar, porque ele tem de abençoar o sacrifício, e só depois comem os convidados; subi, pois, agora, que, hoje, o achareis.

[14] Subiram, pois, à cidade; ao entrarem, eis que Samuel lhes saiu ao encontro, para subir ao alto.

[15] Ora, o SENHOR, um dia antes de Saul chegar, o revelara a Samuel, dizendo:

[16] Amanhã a estas horas, te enviarei um homem da terra de Benjamim, o qual ungirás por príncipe sobre o meu povo de Israel, e ele livrará o meu povo das mãos dos filisteus; porque atentei para o meu povo, pois o seu clamor chegou a mim.

[17] Quando Samuel viu a Saul, o SENHOR lhe disse: Eis o homem de quem eu já te falara. Este dominará sobre o meu povo.

[18] Saul se chegou a Samuel no meio da porta e disse: Mostra-me, peço-te, onde é aqui a casa do vidente.

[19] Samuel respondeu a Saul e disse: Eu sou o vidente; sobe adiante de mim ao alto; hoje, comereis comigo. Pela manhã, te despedirei e tudo quanto está no teu coração to declararei.

[20] Quanto às jumentas que há três dias se te perderam, não se preocupe o teu coração com elas, porque já se encontraram. E para quem está reservado tudo o que é precioso em Israel? Não é para ti e para toda a casa de teu pai?

[21] Então, respondeu Saul e disse: Porventura, não sou benjamita, da menor das tribos de Israel? E a minha família, a

потім запрошені почнуть їсти. Піднімайтеся хутчіше, маєте його відразу ж і знайти».

[14]Вони ввійшли в місто, і їм назустріч вийшов Самуїл, який піднімався на узвишшя.

[15]Напередодні приходу Саула Господь відкрив Самуїлу таке:

[16]«Десь о такій порі завтра пришлю тобі чоловіка з Веніаминового краю. Посвяти його в проводирі Мого народу ізраїльського. Він звільнить Мій народ від гніту филистимлян. Я зглянувся над стражданням Мого народу, бо до Мене долинув його стогін».

[17]Коли Самуїл побачив Саула, Господь сказав йому: «Ось той чоловік, про якого Я тобі говорив; він поведе Мій народ».

[18]Саул наблизився до Самуїла, який стояв під брамою, й запитав: «Скажи, будь-ласка, де живе провидець?»

[19]«Я провидець, — відповів Самуїл. — Іди переді мною до узвишшя, оскільки тобі належить трапезувати зі мною, а вранці я тебе відішлю, розповівши все, що в тебе на душі коїться.

[20]А те, що ти згубив віслюків три дні тому, нехай тебе не хвилює; вони знайшлися. До кого ж звернені багаті люди Ізраїлю, як не до тебе та роду батька твого?»

[21]Саул відповів: «Але хіба я не з Веніаминового коліна, хіба я не з найменшого племені Ізраїлю, хіба мій рід не найменший з усіх родів племені

menor de todas as famílias da tribo de Benjamim? Por que, pois, me falas com tais palavras?

веніаминового? Чому ти мені таке кажеш?»

[22] Samuel, tomando a Saul e ao seu moço, levou-os à sala de jantar e lhes deu o lugar de honra entre os convidados, que eram cerca de trinta pessoas.

[22]Тоді Самуїл провів Саула та його слугу до зали й посадив перед іншими запрошеними людьми, яких було близько тридцяти.

[23] Então, disse Samuel ao cozinheiro: Traze a porção que te dei, de que te disse: Põe-na à parte contigo.

[23]Самуїл звернувся до кухаря: «Дай йому шмат м'яса, той, що я звелів тобі відкласти».

[24] Tomou, pois, o cozinheiro a coxa com o que havia nela e a pôs diante de Saul. Disse Samuel: Eis que isto é o que foi reservado; toma-o e come, pois se guardou para ti para esta ocasião, ao dizer eu: Convidei o povo. Assim, comeu Saul com Samuel naquele dia.

[24]Ось кухар узяв стегно з тим, що на ньому було, та й поклав перед Саулом. Самуїл мовив: «Ось те, що притримали для тебе. Їж, тому що воно було відкладене саме для тебе на цей випадок». Так Саул трапезував із Самуїлом того дня.

[25] Tendo descido do alto para a cidade, falou Samuel com Saul sobre o eirado.

[25]Після того, як вони спустилися з міського узвишшя, Самуїл приготував постіль для Саула на даху свого будинку.

[26] Levantaram-se de madrugada; e, quase ao subir da alva, chamou Samuel a Saul ao eirado, dizendo: Levanta-te; eu irei contigo para te encaminhar. Levantou-se Saul, e saíram ambos, ele e Samuel.

[26]Там Саул і спав. На світанку. Самуїл покликав Саула на даху: «Збирайся, я тебе виряджу в дорогу». Коли Саул зібрався, вони разом з Самуїлом вийшли надвір.

[27] Desciam eles para a extremidade da cidade, quando Samuel disse a Saul: Dize ao moço que passe adiante de nós, e tu, tendo ele passado, espera, que te farei saber a palavra de Deus.

[27]Коли спускалися до околиці міста, Самуїл сказав Саулу: «Накажи слузі йти попереду». Слуга так і зробив. Самуїл сказав Саулу: «А ти зупинись на хвильку, щоб я міг тобі передати послання від Бога».

1 Samuel 10

Samuel unge a Saul rei de Israel

[1] Tomou Samuel um vaso de azeite, e lho derramou sobre a cabeça, e o beijou, e disse: Não te ungiu, porventura, o

1 Книга Самуїла 10

Помазання Саула

[1]З цими словами Самуїл витягнув посудину з оливою, полив нею Саулову голову й поцілував його, промовивши: «Хіба не Господь посвятив тебе у проводирі Свого спадку.

SENHOR por príncipe sobre a sua herança, o povo de Israel?

[2] Quando te apartares, hoje, de mim, acharás dois homens junto ao sepulcro de Raquel, no território de Benjamim, em Zelza, os quais te dirão: Acharam-se as jumentas que foste procurar, e eis que teu pai já não pensa no caso delas e se aflige por causa de vós, dizendo: Que farei eu por meu filho?

[2]Після того, як ти мене залишиш сьогодні, тобі зустрінуться двоє чоловіків біля гробу Рахилі в Зелзі на кордоні з Веніаминовими землями. Вони тобі скажуть: „Ті віслюки, яких ти вирушив шукати, знайшлися. А батько вже ними не переймається, за тебе хвилюється. Він сказав: „Що з моїм сином?"

[3] Quando dali passares adiante e chegares ao carvalho de Tabor, ali te encontrarão três homens, que vão subindo a Deus a Betel: um levando três cabritos; outro, três bolos de pão, e o outro, um odre de vinho.

[3]Потім звідти ти підеш далі, аж доки не дійдеш до великого дуба Таворського. Тобі зустрінуться троє чоловіків, які йдуть до Бетела побачитися з Богом. Один нестиме трьох козенят, другий — три буханці хліба, а третій — бурдюк вина.

[4] Eles te saudarão e te darão dois pães, que receberás da sua mão.

[4]Вони з тобою привітаються й запропонують дві хлібини, які ти приймеш.

[5] Então, seguirás a Gibeá-Eloim, onde está a guarnição dos filisteus; e há de ser que, entrando na cidade, encontrarás um grupo de profetas que descem do alto, precedidos de saltérios, e tambores, e flautas, e harpas, e eles estarão profetizando.

[5]Після цього ти прийдеш до Гівеат-Елогіма, де стоїть филистимська сторожова башта. Коли ти наблизишся до міста, зустрінеш гурт пророків, які спускатимуться з узвишшя. Перед ними будуть арфи, бубни, сурми та ліри, а самі вони пророкуватимуть.

[6] O Espírito do SENHOR se apossará de ti, e profetizarás com eles e tu serás mudado em outro homem.

[6]На тебе потужно зійде Господній Дух, і ти почнеш пророкувати разом з ними, постанеш іншою людиною.

[7] Quando estes sinais te sucederem, faze o que a ocasião te pedir, porque Deus é contigo.

[7]Як тільки сповняться ці прикмети, роби все, що забажаєш, бо з тобою буде Бог.

[8] Tu, porém, descerás adiante de mim a Gilgal, e eis que eu descerei a ti, para sacrificar holocausto e para apresentar ofertas pacíficas; sete dias esperarás, até

[8]Йди поперед мене в Ґілґал. Я, звісно, прийду до тебе, щоб принести жертву всеспалення та мирну жертву. Але ти мусиш чекати сім днів, доки я прийду й скажу, що тобі робити».

que eu venha ter contigo e te declare o que hás de fazer.

Saul entre os profetas

9 Sucedeu, pois, que, virando-se ele para despedir-se de Samuel, Deus lhe mudou o coração; e todos esses sinais se deram naquele mesmo dia.

10 Chegando eles a Gibeá, eis que um grupo de profetas lhes saiu ao encontro; o Espírito de Deus se apossou de Saul, e ele profetizou no meio deles.

11 Todos os que, dantes, o conheciam, vendo que ele profetizava com os profetas, diziam uns aos outros: Que é isso que sucedeu ao filho de Quis? Está também Saul entre os profetas?

12 Então, um homem respondeu: Pois quem é o pai deles? Pelo que se tornou em provérbio: Está também Saul entre os profetas?

13 E, tendo profetizado, seguiu para o alto.

14 Perguntou o tio de Saul, a ele e ao seu moço: Aonde fostes? Respondeu ele: A buscar as jumentas e, vendo que não apareciam, fomos a Samuel.

15 Então, disse o tio de Saul: Conta-me, peço-te, que é o que vos disse Samuel?

16 Respondeu Saul a seu tio: Informou-nos de que as jumentas foram encontradas. Porém, com respeito ao reino, de que Samuel falara, não lho declarou.

Saul escolhido rei

17 Convocou Samuel o povo ao SENHOR, em Mispa,

18 e disse aos filhos de Israel: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Fiz subir a Israel

9Коли Саул відвернувся від Самуїла, щоб повертатися додому, Бог замінив йому серце, і того ж дня відбулося все передбачене Самуїлом.

10Коли вони прибули до Ґівеа, його зустрів гурт пророків. Божий Дух потужно зійшов на нього, і він шаманив між іншими.

11Коли всі, хто знав його раніше, побачили, що він з пророками теж віщує, почали дивуватися: «Що це сталося з сином Кіша? Невже Саул теж серед пророків?»

12Місцевий житель відповів: «А їхній батько хто?» Так і виникло прислів’я: «Невже Саул теж серед пророків?»

13Коли Саул скінчив пророкувати, він піднявся на узвишшя.

14Дядько Саула спитав у нього й слуги його: «Де ви були?» «Шукали віслюків, — відповів той, — але коли побачили, що їх не знайти, пішли до Самуїла».

15«Ну ж бо розкажи, що тобі Самуїл сказав», — поцікавився дядько Саула.

16«Він запевнив нас, що віслюків знайдено», — відповів Саул. Але він не розповів дядькові, що Самуїл говорив про володарювання.

17Самуїл скликав народ Ізраїлю прийти до Господа в Міцпу

18і звернувся до дітей Ізраїлевих з такими словами: «Ось що Господь Бог Ізраїлю говорить: „Я вивів Ізраїль з

do Egito e livrei-vos das mãos dos egípcios e das mãos de todos os reinos que vos oprimiam.

Єгипту, звільнив вас з-під влади Єгипту та всіх царств, які вас гнобили.

[19] Mas vós rejeitastes, hoje, a vosso Deus, que vos livrou de todos os vossos males e trabalhos, e lhe dissestes: Não! Mas constitui um rei sobre nós. Agora, pois, ponde-vos perante o SENHOR, pelas vossas tribos e pelos vossos grupos de milhares.

[19]Та сьогодні ви відмовляєтеся від вашого Бога, Який визволяє вас з усіх бід та нещасть. Ви сказали: „Ні, признач царя над нами”. Тому постаньте перед Господом за племенами та родами”».

[20] Tendo Samuel feito chegar todas as tribos, foi indicada por sorte a de Benjamim.

[20]Коли Самуїл підвів ближче всі племена Ізраїлю, було вибране Веніаминове коліно.

[21] Tendo feito chegar a tribo de Benjamim pelas suas famílias, foi indicada a família de Matri; e dela foi indicado Saul, filho de Quis. Mas, quando o procuraram, não podia ser encontrado.

[21]Тоді він поставив Веніаминове коліно рід за родом, та був обраний рід Матрі. Вибрано Саула, сина Кіша. Але коли почали його шукати, то не знайшли.

[22] Então, tornaram a perguntar ao SENHOR se aquele homem viera ali. Respondeu o SENHOR: Está aí escondido entre a bagagem.

[22]Спитали у Господа знову: «Цей чоловік уже прийшов сюди?» Господь відповів: «Так, він сховався в обозі».

[23] Correram e o tomaram dali. Estando ele no meio do povo, era o mais alto e sobressaía de todo o povo do ombro para cima.

[23]Побігли по нього, привели, і коли він опинився серед людей, то виявився на голову вищим за будь-кого.

[24] Então, disse Samuel a todo o povo: Vedes a quem o SENHOR escolheu? Pois em todo o povo não há nenhum semelhante a ele. Então, todo o povo rompeu em gritos, exclamando: Viva o rei!

[24]Самуїл звернувся до всіх присутніх: «Ви бачите цього чоловіка — обранця Господнього? Такого, як він, немає більше між людей». Тоді люди закричали: «Хай живе цар!»

[25] Declarou Samuel ao povo o direito do reino, escreveu-o num livro e o pôs perante o SENHOR. Então, despediu

[25]Самуїл пояснив людям, якими законами управляється царство. Він їх записав підряд на сувої і поклав перед Господом. Тоді відіслав усіх по домівках.

Samuel todo o povo, cada um para sua casa.

[26] Também Saul se foi para sua casa, a Gibeá; e foi com ele uma tropa de homens cujo coração Deus tocara.

[27] Mas os filhos de Belial disseram: Como poderá este homem salvar-nos? E o desprezaram e não lhe trouxeram presentes. Porém Saul se fez de surdo.

[26]Саул також пішов додому в Ґівеа в супроводі хоробрих воїнів, серця яких запалив Бог.

[27]Але деякі баламути сумнівалися: «Як цей чолов'яга може нас врятувати?» Вони зневажали його й не принесли ніяких дарунків, але Саул змовчав.

Нагаш, цар аммонійців

Нагаш, цар аммонійців, ображав роди Ґада і Рувима. Нагаш виколов праве око кожному чоловікові. Нагаш нікому не дозволяв допомогти їм. Нагаш, цар аммонійців, виколов праве око кожному ізраїльтянину, що жив на правому березі Йордану. Але сім тисяч ізраїльтян утекли від аммонійців і прийшлі в Явеш-Ґілеад.

1 Samuel 11

Saul vence os amonitas

[1] Então, subiu Naás, amonita, e sitiou a Jabes-Gileade; e disseram todos os homens de Jabes a Naás: Faze aliança conosco, e te serviremos.

[2] Porém Naás, amonita, lhes respondeu: Farei aliança convosco sob a condição de vos serem vazados os olhos direitos, trazendo assim eu vergonha sobre todo o Israel.

[3] Então, os anciãos de Jabes lhe disseram: Concede-nos sete dias, para que enviemos mensageiros por todos os limites de Israel e, não havendo ninguém que nos livre, então, nos entregaremos a ti.

[4] Chegando os mensageiros a Gibeá de Saul, relataram este caso ao povo. Então, todo o povo chorou em voz alta.

1 Книга Самуїла 11

Саул рятує Явеш-Ґілеад

[1]Місяцем пізніше, аммонієць Нагаш підступив до Явеш-Ґілеада й обложив місто. Всі мешканці Явеша попросили Нагаша: «Склади з нами Угоду, тоді ми будемо тобі служити».

[2]Але аммонієць Нагаш відповів: «Я укладу з вами Угоду лише в тому разі, якщо кожному з вас виколю праве око і тим осоромлю весь Ізраїль».

[3]Тоді старійшини Явеша сказали йому: «Дай нам сім днів, щоб ми могли розіслати гінців по ізраїльських землях; якщо ніхто не поспішить нас рятувати, то вийдемо до тебе і здамося».

[4]Коли посланці прибули до Саулового міста Ґівеа й переповіли людям ці слова, всі голосно заридали.

[5] Eis que Saul voltava do campo, atrás dos bois, e perguntou: Que tem o povo, que chora? Então, lhe referiram as palavras dos homens de Jabes.

[5]Саме тоді з поля повертався Саул з худобою. Він запитав: «Чому люди плачуть?» Тоді йому повторили, що сказали посланці з Явеша.

[6] E o Espírito de Deus se apossou de Saul, quando ouviu estas palavras, e acendeu-se sobremodo a sua ira.

[6]Коли Саул почув ці слова, на нього потужно зійшов Дух Господній, і він розлютився.

[7] Tomou uma junta de bois, cortou-os em pedaços e os enviou a todos os territórios de Israel por intermédio de mensageiros que dissessem: Assim se fará aos bois de todo aquele que não seguir a Saul e a Samuel. Então, caiu o temor do SENHOR sobre o povo, e saíram como um só homem.

[7]Порізав двох волів на шматки й розіслав їх в усі кінці Ізраїлю з посланцями, які казали: «Ось що буде з волами тих, хто не піде з Саулом та Самуїлом». Зійшов на людей жах Господній і всі, як один, прибули.

[8] Contou-os em Bezeque; dos filhos de Israel, havia trezentos mil; dos homens de Judá, trinta mil.

[8]Коли Саул їх порахував у Везеку, то налічив триста тисяч ізраїльтян та тридцять тисяч юдеїв.

[9] Então, disseram aos mensageiros que tinham vindo: Assim direis aos homens de Jabes-Gileade: Amanhã, quando aquentar o sol, sereis socorridos. Vindo, pois, os mensageiros, e, anunciando-o aos homens de Jabes, estes se alegraram

[9]Вони звеліли прибулим посланцям передати людям Явеш-Ґілеада таке: «Завтра опівдні ми вас врятуємо». Коли гінці дісталися до жителів Явеша й передали їм звістку, ті зраділи.

[10] e disseram aos amonitas: Amanhã, nos entregaremos a vós outros; então, nos fareis segundo o que melhor vos parecer.

[10]Люди Явеша сказали (аммонійцям): «Завтра ми здамося вам, можете робити з нами все, що заманеться».

[11] Sucedeu que, ao outro dia, Saul dividiu o povo em três companhias, que, pela vigília da manhã, vieram para o meio do arraial e feriram a Amom, até que se fez sentir o calor do dia. Os sobreviventes se espalharam, e não ficaram dois deles juntos.

[11]Наступного дня Саул розділив своїх воїнів на три загони; вони ввірвалися в аммонійський табір якраз тоді, коли змінювалися останні вартові на світанку. Різня тривала до полудня. Уцілілих порозганяли так, що ніде не зосталося двох ворогів разом.

Saul proclamado rei

[12] Então, disse o povo a Samuel: Quem são aqueles que diziam: Reinará Saul sobre nós? Trazei-os para aqui, para que os matemos.

[13] Porém Saul disse: Hoje, ninguém será morto, porque, no dia de hoje, o SENHOR salvou a Israel.

[14] Disse Samuel ao povo: Vinde, vamos a Gilgal e renovemos ali o reino.

[15] E todo o povo partiu para Gilgal, onde proclamaram Saul seu rei, perante o SENHOR, a cuja presença trouxeram ofertas pacíficas; e Saul muito se alegrou ali com todos os homens de Israel.

[12]Тоді люди звернулися до Самуїла: «Хто сумнівався, що Саул правитиме нами? Віддай їх нам, і ми їх стратимо».

[13]Але Саул заперечив: «Жодна людина не складе голови сьогодні, бо сьогодні Бог врятував Ізраїль!»

[14]Тоді Самуїл звернувся до люду: «Збираймося, вирушаймо в Ґілґал і відновимо там царство».

[15]Так вирушили всі люди в Ґілґал і утвердили Саула царем перед Господом. Там вони склали мирну пожертву Господу. Саул разом з усіма ізраїльтянами пишно святкував.

1 Samuel 12

Samuel resigna o seu cargo

[1] Então, disse Samuel a todo o Israel: Eis que ouvi a vossa voz em tudo quanto me dissestes e constituí sobre vós um rei.

[2] Agora, pois, eis que tendes o rei à vossa frente. Já envelheci e estou cheio de cãs, e meus filhos estão convosco; o meu procedimento esteve diante de vós desde a minha mocidade até ao dia de hoje.

[3] Eis-me aqui, testemunhai contra mim perante o SENHOR e perante o seu ungido: de quem tomei o boi? De quem tomei o jumento? A quem defraudei? A quem oprimi? E das mãos de quem aceitei suborno para encobrir com ele os meus olhos? E vo-lo restituirei.

[4] Então, responderam: Em nada nos defraudaste, nem nos oprimiste, nem tomaste coisa alguma das mãos de ninguém.

1 Книга Самуїла 12

Прощальна промова Самуїла

[1]Самуїл звернувся до всього Ізраїлю: «Я послухався всього, що ви мені говорили, і поставив над вами царя.

[2]Тепер ви маєте царя, який правитиме вами. А я вже старий та сивий; мої сини ось поряд із вами. Я вас вів з юних днів і дотепер.

[3]Ось я. Посвідчіть проти мене в присутності Господа та його помазаника. Чийого вола я взяв? Чию ослицю відібрав? Кого я звабив? Кого гнітив? З чиїх рук хабаря прийняв, аби заплющити на щось очі? Я все відшкодую».

[4]Вони відповіли: «Ти не вводив нас в оману й не гнобив. — Нічого ти не взяв ні з чиїх рук».

[5] E ele lhes disse: O SENHOR é testemunha contra vós outros, e o seu ungido é, hoje, testemunha de que nada tendes achado nas minhas mãos. E o povo confirmou: Deus é testemunha.

[5]Самуїл сказав їм: «Господь вам свідок, і Його помазаник теж свідчить сьогодні, що ви нічого не знайшли в моїй руці». «Він — свідок», — погодилися люди.

[6] Então, disse Samuel ao povo: Testemunha é o SENHOR, que escolheu a Moisés e a Arão e tirou vossos pais da terra do Egito.

[6]Тоді Самуїл промовив до народу: «То Господь обрав Мойсея та Аарона, то Він вивів предків ваших з Єгипту.

[7] Agora, pois, ponde-vos aqui, e pleitearei convosco perante o SENHOR, relativamente a todos os seus atos de justiça que fez a vós outros e a vossos pais.

[7]А тепер стійте тут, бо я збираюсь дати вам свідчення перед лицем Господа про всі праведні дії, які вчинив Господь з вами й вашими батьками.

[8] Havendo entrado Jacó no Egito, clamaram vossos pais ao SENHOR, e o SENHOR enviou a Moisés e a Arão, que os tiraram do Egito e os fizeram habitar neste lugar.

[8]Після того, як Яків прийшов до Єгипту, ваші батьки благали у Господа допомоги. Господь послав Мойсея та Аарона, які вивели ваших предків з Єгипту й поселили на цих землях.

[9] Porém esqueceram-se do SENHOR, seu Deus; então, os entregou nas mãos de Sísera, comandante do exército de Hazor, e nas mãos dos filisteus, e nas mãos do rei de Moabe, que pelejaram contra eles.

[9]Але вони забули про Господа, їхнього Бога; тому Він і продав їх у руки Сісери, командуючого військом Хазора, та в руки филистимлян і царя моавського, які воювали з ними.

[10] E clamaram ao SENHOR e disseram: Pecamos, pois deixamos o SENHOR e servimos aos baalins e astarotes; agora, pois, livra-nos das mãos de nossos inimigos, e te serviremos.

[10]Тоді ваші предки почали молити Господа: „Ми згрішили, забувши Господа, почали служити лжебогам Ваалу та Ашторет. Визволи нас із рук ворогів наших, і ми служитимемо Тобі”.

[11] O SENHOR enviou a Jerubaal, e a Baraque, e a Jefté, e a Samuel; e vos livrou das mãos de vossos inimigos em redor, e habitastes em segurança.

[11]Тоді Господь послав Єруваала, Варака Єфту і Самуїла й визволив вас із рук навколишніх ворогів, щоб ви жили безпечно.

[12] Vendo vós que Naás, rei dos filhos de Amom, vinha contra vós outros, me dissestes: Não! Mas reinará sobre nós um

[12]Однак коли ви побачили, що Нагаш, цар аммонійський, виступив проти вас, ви звернулися до мене: „Ні, ми хочемо, щоб нами правив цар”, — хоча Господь ваш Бог — ваш цар.

rei; ao passo que o SENHOR, vosso Deus, era o vosso rei.

13 Agora, pois, eis aí o rei que elegestes e que pedistes; e eis que o SENHOR vos deu um rei.

13Що ж, ось правитель, якого ви обрали, якого ви для себе просили; бачите, Господь дав царя, щоб вами управляв.

14 Se temerdes ao SENHOR, e o servirdes, e lhe atenderdes à voz, e não lhe fordes rebeldes ao mandado, e seguirdes o SENHOR, vosso Deus, tanto vós como o vosso rei que governa sobre vós, bem será.

14Якщо ви будете боятися Господа, служити Йому, підкорятися Йому, не повставати проти Нього, і якщо ви та ваш проводир, який вами править, будете йти за Господом, вашим Богом, тоді Він спасе вас.

15 Se, porém, não derdes ouvidos à voz do SENHOR, mas, antes, fordes rebeldes ao seu mandado, a mão do SENHOR será contra vós outros, como o foi contra vossos pais.

15Але якщо ви не послухаєтеся Господа, якщо ви повстанете проти Нього, Його рука підніметься проти вас і ваших предків.

16 Ponde-vos também, agora, aqui e vede esta grande coisa que o SENHOR fará diante dos vossos olhos.

16А тепер стійте й дивіться на ті великі справи, які Господь здійснює на ваших очах.

17 Não é, agora, o tempo da sega do trigo? Clamarei, pois, ao SENHOR, e dará trovões e chuva; e sabereis e vereis que é grande a vossa maldade, que tendes praticado perante o SENHOR, pedindo para vós outros um rei.

17Хіба зараз не жнивна пора на пшеницю? Я попрошу Господа, щоб він послав громовиці та дощ. А ви зрозумієте, як жахливо ви вчинили в Господніх очах, зажадавши для себе царя».

18 Então, invocou Samuel ao SENHOR, e o SENHOR deu trovões e chuva naquele dia; pelo que todo o povo temeu em grande maneira ao SENHOR e a Samuel.

18Тоді Самуїл покликав Господа; і того ж дня послав Господь грозу. А весь народ був нажаханий Господом і Самуїлом.

19 Todo o povo disse a Samuel: Roga pelos teus servos ao SENHOR, teu Deus, para que não venhamos a morrer; porque a todos os nossos pecados acrescentamos o mal de pedir para nós um rei.

19І звернувся весь народ до Самуїла: «Помолися Господу, нашому Богу, за слуг своїх, щоб нам не згинути, адже до всіх гріхів, ми додали ще й цю провину: попросили собі царя».

20 Então, disse Samuel ao povo: Não temais; tendes cometido todo este mal; no

20«Не бійтеся, — відповів Самуїл людям. — Хоча ви вчинили зле, та не

entanto, não vos desvieis de seguir o SENHOR, mas servi ao SENHOR de todo o vosso coração.

відвертайтеся від Господа, а служіть Йому всім серцем.

21 Não vos desvieis; pois seguiríeis coisas vãs, que nada aproveitam e tampouco vos podem livrar, porque vaidade são.

21Не відступайтесь, аби слідувати за нікчемними бовванами. Адже вони не можуть принести вам нічого доброго, адже вони не можуть вас врятувати, бо вони нікчемні.

22 Pois o SENHOR, por causa do seu grande nome, não desamparará o seu povo, porque aprouve ao SENHOR fazer-vos o seu povo.

22Заради Свого великого імені Господь не полишить Свій народ, тому що Господь вирішив зробити вас Своїм народом.

23 Quanto a mim, longe de mim que eu peque contra o SENHOR, deixando de orar por vós; antes, vos ensinarei o caminho bom e direito.

23Що ж до мене, не дай мені Боже згрішити проти Господа, тож я буду за вас молитися. Я вас навчатиму йти шляхом добра й праведності.

24 Tão-somente, pois, temei ao SENHOR e servi-o fielmente de todo o vosso coração; pois vede quão grandiosas coisas vos fez.

24Проте неодмінно бійтеся Господа, служіть Йому вірно і всім своїм серцем, бо ви бачили, які великі справи Він для вашого блага звершив.

25 Se, porém, perseverardes em fazer o mal, perecereis, tanto vós como o vosso rei.

25Однак якщо ви й далі чинитимете зло, і ви і ваш цар будуть зметені немов багно із хати!»

1 Samuel 13

Guerra entre os israelitas e os filisteus

1 Um ano reinara Saul em Israel. No segundo ano de seu reinado sobre o povo,

1 Книга Самуїла 13

Самуїл докоряє Саулу

1На той час Саулу було тридцять років, і правив він Ізраїлем протягом сорока двох років.

2 escolheu para si três mil homens de Israel; estavam com Saul dois mil em Micmás e na região montanhosa de Betel, e mil estavam com Jônatas em Gibeá de Benjamim; e despediu o resto do povo, cada um para sua casa.

2Він відібрав у країні для свого війська три тисячі воїнів. Дві тисячі були при ньому в Мікмаші та в горах Бетела, а ще тисяча розташувалася з Йонатаном у Ґівеа Веніаминовій. Решту він відіслав по домівках.

3 Jônatas derrotou a guarnição dos filisteus que estava em Gibeá, o que os filisteus ouviram; pelo que Saul fez tocar a

3Йонатан з військом виступив проти филистимської сторожової залоги в Ґеві. Филистимляни про це довідалися і сказали: «Ізраїль повстав». Тоді Саул наказав сурмачеві сурмити на весь край: «Нехай почують гебреї!»

trombeta por toda a terra, dizendo: Ouçam isso os hebreus.

4 Todo o Israel ouviu dizer: Saul derrotou a guarnição dos filisteus, e também Israel se fez odioso aos filisteus. Então, o povo foi convocado para junto de Saul, em Gilgal.

4Так увесь Ізраїль почув новину: «Саул розбив филистимський табір, і тепер Ізраїль став ненависний филистимлянам». Тому скликали народ до Саула, в Ґілґал.

5 Reuniram-se os filisteus para pelejar contra Israel: trinta mil carros, e seis mil cavaleiros, e povo em multidão como a areia que está à beira-mar; e subiram e se acamparam em Micmás, ao oriente de Bete-Áven.

5Филистимляни зібралися дати відсіч Ізраїлю. У них було три тисячі колісниць, шість тисяч кінноти, а піхоти, мов тих піщинок на морському березі. Вони прийшли й отаборилися в Мікмаші, на схід від Бет-Авена.

6 Vendo, pois, os homens de Israel que estavam em apuros (porque o povo estava apertado), esconderam-se pelas cavernas, e pelos buracos, e pelos penhascos, e pelos túmulos, e pelas cisternas.

6Коли ізраїльтяни зрозуміли, що їхні справи кепські і що їхнє військо тіснять, вони поховалися в печерах і ярах, в розщелинах, в ямах та водоймах.

7 Também alguns dos hebreus passaram o Jordão para a terra de Gade e Gileade; e o povo que permaneceu com Saul, estando este ainda em Gilgal, se encheu de temor.

7Дехто навіть переправився через Йордан на землі Ґада й Ґілеада. Саул залишився в Ґілґалі; його воїни тремтіли від жаху.

Saul oferece sacrifícios e é reprovado por Samuel

8 Esperou Saul sete dias, segundo o prazo determinado por Samuel; não vindo, porém, Samuel a Gilgal, o povo se foi espalhando dali.

8Він чекав сім днів, саме стільки, скільки призначив Самуїл; але Самуїл не прийшов у Ґілґал, і воїни порозбігалися звідти.

9 Então, disse Saul: Trazei-me aqui o holocausto e ofertas pacíficas. E ofereceu o holocausto.

9Саул попросив: «Принесіть мені жертви всеспалення та мирні жертви». Тож Саул приніс жертву всеспалення.

10 Mal acabara ele de oferecer o holocausto, eis que chega Samuel; Saul lhe saiu ao encontro, para o saudar.

10Як тільки він закінчив жертву всеспалення, прибув Самуїл. Саул вийшов його привітати й благословити.

11 Samuel perguntou: Que fizeste? Respondeu Saul: Vendo que o povo se ia

11«Що ти зробив?» — спитав Самуїл. Саул відповів: «Коли я побачив, що чоловіки розбігаються від мене, а ти не

espalhando daqui, e que tu não vinhas nos dias aprazados, e que os filisteus já se tinham ajuntado em Micmás,

з'явився в домовлений час, ще й филистимляни збираються в Мікмаші,

[12] eu disse comigo: Agora, descerão os filisteus contra mim a Gilgal, e ainda não obtive a benevolência do SENHOR; e, forçado pelas circunstâncias, ofereci holocaustos.

[12]я подумав: „Ось прийдуть до мене филистимляни в Ґілґал, а я ще не попросив у Господа милості. Тож я наважився принести жертву всеспалення"».

[13] Então, disse Samuel a Saul: Procedeste nesciamente em não guardar o mandamento que o SENHOR, teu Deus, te ordenou; pois teria, agora, o SENHOR confirmado o teu reino sobre Israel para sempre.

[13]«Ти діяв нерозсудливо, — сказав Самуїл. — Ти не дотримався Заповіту, який Господь твій Бог тобі дав. Якби ти виконав його, Господь утвердив би твоє царювання в Ізраїлі навічно.

[14] Já agora não subsistirá o teu reino. O SENHOR buscou para si um homem que lhe agrada e já lhe ordenou que seja príncipe sobre o seu povo, porquanto não guardaste o que o SENHOR te ordenou.

[14]А тепер твоя влада не втримається, бо Господь знайшов прихильну Його серцю людину й призначив її проводирем Свого народу, оскільки ти не виконав Господнього наказу».

[15] Então, se levantou Samuel e subiu de Gilgal a Gibeá de Benjamim. Logo, Saul contou o povo que se achava com ele, cerca de seiscentos homens.

[15]Самуїл знявся й пішов з Ґілґала до Ґівеа Веніаминового. Саул же підрахував людей, що зосталися при ньому — шістсот.

Ізраїль беззбройний

[16] Saul, e Jônatas, seu filho, e o povo que se achava com eles ficaram em Geba de Benjamim; porém os filisteus se acamparam em Micmás.

[16]Саул зі своїм сином Йонатаном та людьми, що були з ними, отаборилися в Веніаминовій Ґеви, а филистимляни розташовувалися в Мікмаші.

[17] Os saqueadores saíram do campo dos filisteus em três tropas; uma delas tomou o caminho de Ofra à terra de Sual;

[17]З филистимського табору передові загони наступу вирушили в трьох напрямках. Один повернув до Офри поблизу Шуала,

[18] outra tomou o caminho de Bete-Horom; e a terceira, o caminho a cavaleiro do vale de Zeboim, na direção do deserto.

[18]один повернув на Бет-Горон, а третій — до порубіжних земель, що спускалися до долини Зевоїм, на межі з пустелею.

[19] Ora, em toda a terra de Israel nem um ferreiro se achava, porque os filisteus

[19]В усьому Ізраїлі не можна було знайти коваля, бо филистимляни вирішили:

tinham dito: Para que os hebreus não façam espada, nem lança.

[20] Pelo que todo o Israel tinha de descer aos filisteus para amolar a relha do seu arado, e a sua enxada, e o seu machado, e a sua foice.

[21] Os filisteus cobravam dos israelitas dois terços de um siclo para amolar os fios das relhas e das enxadas e um terço de um siclo para amolar machados e aguilhadas.

[22] Sucedeu que, no dia da peleja, não se achou nem espada, nem lança na mão de nenhum do povo que estava com Saul e com Jônatas; porém se acharam com Saul e com Jônatas, seu filho.

[23] Saiu a guarnição dos filisteus ao desfiladeiro de Micmás.

1 Samuel 14

A vitória de Jônatas sobre os filisteus

[1] Sucedeu que, um dia, disse Jônatas, filho de Saul, ao seu jovem escudeiro: Vem, passemos à guarnição dos filisteus, que está do outro lado. Porém não o fez saber a seu pai.

[2] Saul se encontrava na extremidade de Gibeá, debaixo da romeira em Migrom; e o povo que estava com ele eram cerca de seiscentos homens.

[3] Aías, filho de Aitube, irmão de Icabô, filho de Finéias, filho de Eli, sacerdote do SENHOR em Siló, trazia a estola sacerdotal. O povo não sabia que Jônatas tinha ido.

[4] Entre os desfiladeiros pelos quais Jônatas procurava passar à guarnição dos filisteus,

«Інакше гебрейці виготовлять мечі або списи».

[20]Отож увесь Ізраїль ішов до филистимлян, коли треба було нагострити плуги, мотики, сокири чи серпи.

[21]Щоб нагострити плуги та мотики, платили третину пима срібла, а щоб заточити вила, сокири, рожни, віддавали третину шекеля срібла.

[22]Тому в день битви жоден з людей Саула та Йонатана не тримав меча або списа в руках, лише Саул та його син Йонатан були озброєні.

[23]Загін филистимлян вийшов на шлях біля Мікмаша.

1 Книга Самуїла 14

Йонатан нападає на филистимлян

[1]Одного дня Йонатан, син Саула, сказав своєму молодому зброєносцю: «Ходімо до филистимської залоги на тому боці». Але про свій намір він не сказав батькові.

[2]Саул сидів під гранатовим деревом в Міґроні, на околиці Ґівеа. З ним було близько шестисот чоловік.

[3]Був там і Агіжа, який носив ефод. Він доводився сином Агітуві, братові Іхавода, сина Фінегаса, сина Елі. Ніхто не підозрював, що Йонатан пішов від них.

[4]На шляху, яким Йонатан збирався пройти через филистимську залогу, стояли дві зубчасті скелі — по одній з

deste lado havia uma penha íngreme, e do outro, outra; uma se chamava Bozez; a outra, Sené.

кожного боку. Одна називалася Бозез, а друга — Сене.

[5] Uma delas se erguia ao norte, defronte de Micmás; a outra, ao sul, defronte de Geba.

[5]Одна скеля стояла з півночі, від Мікмаша, а друга — з півдня, від Ґеви.

[6] Disse, pois, Jônatas ao seu escudeiro: Vem, passemos à guarnição destes incircuncisos; porventura, o SENHOR nos ajudará nisto, porque para o SENHOR nenhum impedimento há de livrar com muitos ou com poucos.

[6]Йонатан звернувся до свого молодого зброєносця: «Давай підемо до сторожової залоги тих чужинців. Може, Господь нам допоможе. Ніщо не може завадити Господу нас врятувати, чи багато нас, чи мало».

[7] Então, o seu escudeiro lhe disse: Faze tudo segundo inclinar o teu coração; eis-me aqui contigo, a tua disposição será a minha.

[7]«Роби, як намислив, — відповів зброєносець. — Іди, а я з тобою і серцем, і душею».

[8] Disse, pois, Jônatas: Eis que passaremos àqueles homens e nos daremos a conhecer a eles.

[8]Йонатан запропонував: «Ходімо ж! Перейдемо так, щоб нас помітили сторожові, коли будемо наближатись.

[9] Se nos disserem assim: Parai até que cheguemos a vós outros; então, ficaremos onde estamos e não subiremos a eles.

[9]Якщо вони крикнуть нам: „Стійте, поки ми до вас підійдемо, ми залишимось на місці, до них не йтимемо.

[10] Porém se disserem: Subi a nós; então, subiremos, pois o SENHOR no-los entregou nas mãos. Isto nos servirá de sinal.

[10]Але якщо вони гукнуть: „Піднімайтеся до нас”, — ми піднімемось, тому що це буде нам знаком, що Господь віддав їх у наші руки”».

[11] Dando-se, pois, ambos a conhecer à guarnição dos filisteus, disseram estes: Eis que já os hebreus estão saindo dos buracos em que se tinham escondido.

[11]Тож вони обидва показалися филистимській залогі. «Погляньте, — закричали филистимляни, — гебрейці ідуть зі щілин, у яких ховалися».

[12] Os homens da guarnição responderam a Jônatas e ao seu escudeiro e disseram: Subi a nós, e nós vos daremos uma lição. Disse Jônatas ao escudeiro: Sobe atrás de

[12]Вартові крикнули Йонатану та зброєносцю: «Ну ж бо, піднімайтеся до нас, ми вас провчимо». Тоді Йонатан сказав своєму слузі: «Піднімайся за мною, бо Господь віддав їх у руки Ізраїлю».

mim, porque o SENHOR os entregou nas mãos de Israel.

[13] Então, trepou Jônatas de gatinhas, e o seu escudeiro, atrás; e os filisteus caíram diante de Jônatas, e o seu escudeiro os matava atrás dele.

[14] Sucedeu esta primeira derrota, em que Jônatas e o seu escudeiro mataram perto de vinte homens, em cerca de meia jeira de terra.

[15] Houve grande espanto no arraial, no campo e em todo o povo; também a mesma guarnição e os saqueadores tremeram, e até a terra se estremeceu; e tudo passou a ser um terror de Deus.

[16] Olharam as sentinelas de Saul, em Gibeá de Benjamim, e eis que a multidão se dissolvia, correndo uns para cá, outros para lá.

[17] Então, disse Saul ao povo que estava com ele: Ora, contai e vede quem é que saiu dentre nós. Contaram, e eis que nem Jônatas nem o seu escudeiro estavam ali.

[18] Saul disse a Aías: Traze aqui a arca de Deus (porque, naquele dia, ela estava com os filhos de Israel).

[19] Enquanto Saul falava ao sacerdote, o alvoroço que havia no arraial dos filisteus crescia mais e mais, pelo que disse Saul ao sacerdote: Desiste de trazer a arca.

[20] Então, Saul e todo o povo que estava com ele se ajuntaram e vieram à peleja; e a espada de um era contra o outro, e houve mui grande tumulto.

[13]Йонатан видерся нагору, чіпляючись руками за все, що на очі траплялося. За ним видряпався зброєносець. Филистимляни падали, поранені Йонатаном, а його зброєносець слідом за ним добивав іще живих.

[14]У тій першій сутичці Йонатан зі своїм зброєносцем убили близько двадцяти чоловік на шматку землі, яку пара волів виоре за день.

Ізраїль розбиває филистимлян

[15]Почалося замішання, що передалося тим, хто отаборився і хто залишався в полі, хто був у сторожових залогах і в наступаючих загонах — земля аж задвиготіла. Цей жах послав Бог.

[16]Вартові Саула, які розмістилися в Ґівеа Веніаминового, побачили, як військо розбігається навсібіч.

[17]Саул звернувся до людей, що були при ньому: «Перевірте військо й виявіть, хто від нас утік». Коли це зробили, з'ясувалося, що зникли Йонатан та його зброєносець.

[18]Саул сказав Агіжі: «Принеси ковчег Божий». А на той час ковчег Божий якраз був у ізраїльтян.

[19]Коли Саул розмовляв зі священиком, у филистимському таборі зростала все більша паніка. Тому Саул попросив священика: «Опусти руку».

[20]Саул зібрав усе своє військо і повів у наступ. Вони побачили, що филистимляни перелякалися настільки, що почали рубати одне одного.

[21] Também com os filisteus dantes havia hebreus, que subiram com eles ao arraial; e também estes se ajuntaram com os israelitas que estavam com Saul e Jônatas.

[22] Ouvindo, pois, todos os homens de Israel que se esconderam pela região montanhosa de Efraim que os filisteus fugiram, eles também os perseguiram de perto na peleja.

[23] Assim, livrou o SENHOR a Israel naquele dia; e a batalha passou além de Bete-Áven.

O voto de Saul

[24] Estavam os homens de Israel angustiados naquele dia, porquanto Saul conjurara o povo, dizendo: Maldito o homem que comer pão antes de anoitecer, para que me vingue de meus inimigos. Pelo que todo o povo se absteve de provar pão.

[25] Todo o povo chegou a um bosque onde havia mel no chão.

[26] Chegando o povo ao bosque, eis que corria mel; porém ninguém chegou a mão à boca, porque o povo temia a conjuração.

[27] Jônatas, porém, não tinha ouvido quando seu pai conjurara o povo, e estendeu a ponta da vara que tinha na mão, e a molhou no favo de mel; e, levando a mão à boca, tornaram a brilhar os seus olhos.

[28] Então, respondeu um do povo: Teu pai conjurou solenemente o povo e disse: Maldito o homem que, hoje, comer pão; estava exausto o povo.

[21]Ті гебреї, які раніше жили з филистимлянами, а тепер служили в їхньому війську, перейшли до ізраїльтян, щоб прислужитися Саулу та Йонатану.

[22]Коли всі ізраїльтяни, що ховалися в горах Ефраїма, почули, що филистимляни кинулися навтіч, вони вступили теж у бій і почали переслідувати ворогів.

[23]Так Господь врятував Ізраїль того дня, а бої перекинулися за межі Бет-Авена.

Йонатан їсть мед

[24]Ізраїльтяни були дуже пригнічені того дня. Ізраїльтяни почувалися недобре, бо дуже зголодніли. Це сталося тому, що Саул зв'язав їх присягою: «Хто з'їсть хоч крихту до заходу сонця, доки я не помщуся ворогам, той буде проклятий». Тому жоден воїн не мав ані крихти в роті цілий день.

[25]Під час битви воїни зайшли в ліс, а там на землі лежали щільники з медом.

[26]Вони підійшли до щільників, але жоден не підніс меду до уст, адже боявся порушити клятву.

[27]Але Йонатан не чув, як батько зв'язав людей присягою. Тож він простягнув дубця, що був у його руці, й занурив у щільники. Він підніс руку до уст, і розвиднілося йому в очах.

[28]Тоді хтось із людей мовив: «Твій батько зв'язав військо клятвою, пообіцявши: „Проклятий буде той, хто скуштує сьогодні щось!" Ось чому люди такі пригнічені».

[29] Então, disse Jônatas: Meu pai turbou a terra; ora, vede como brilham os meus olhos por ter eu provado um pouco deste mel.

[29]Йонатан відказав: «Батько завдав країні клопоту. Погляньте, як заблищали мої очі, коли я скуштував дещицю цього меду.

[30] Quanto mais se o povo, hoje, tivesse comido livremente do que encontrou do despojo de seus inimigos; porém desta vez não foi tão grande a derrota dos filisteus.

[30]Наскільки краще було б, якби воїни з'їли щось із того, що відняли у ворогів. Хіба не була б поразка филистимлян іще більшою?»

[31] Feriram, porém, aquele dia aos filisteus, desde Micmás até Aijalom. O povo se achava exausto em extremo;

[31]Того дня, коли ізраїльтяни побили филистимлян від Мікмаша до Айжалона, вони вибилися з сил.

[32] e, lançando-se ao despojo, tomaram ovelhas, bois e bezerros, e os mataram no chão, e os comeram com sangue.

[32]Вони кинулися грабувати, відбираючи овець, худобу, телят, різати тварин на землі й тут же з'їдати разом з кров'ю.

[33] Disto informaram a Saul, dizendo: Eis que o povo peca contra o SENHOR, comendo com sangue. Disse ele: Procedestes aleivosamente; rolai para aqui, hoje, uma grande pedra.

[33]Тоді хтось доповів Саулу: «Поглянь-но, воїни грішать проти Господа, пожираючи м'ясо з кров'ю». «Ви порушили присягу, — сказав він. — Негайно прикотіть сюди великий камінь».

[34] Disse mais Saul: Espalhai-vos entre o povo e dizei-lhe: Cada um me traga o seu boi, a sua ovelha, e matai-os aqui, e comei, e não pequeis contra o SENHOR, comendo com sangue. Então, todo o povo trouxe de noite, cada um o seu boi de que já lançara mão, e os mataram ali.

[34]А тоді додав: «Ідіть між люди й накажіть їм: „Приведіть кожен свого вола чи вівцю, заріжте її, а потім вже їстимете. Не грішіть проти Господа, поїдаючи живе м'ясо з кров'ю". То кожен привів вола й зарубав його там.

[35] Edificou Saul um altar ao SENHOR; este foi o primeiro altar que lhe edificou.

[35]Потім Саул спорудив вівтар Господу. Це був перший вівтар, який він спорудив Господу».

Jônatas salvo pelo povo

[36] Disse mais Saul: Desçamos esta noite no encalço dos filisteus, e despojemo-los, até o raiar do dia, e não deixemos de resto um homem sequer deles. E disseram: Faze tudo o que bem te parecer.

[36]Саул сказав: «Давайте спустимося вниз і наздоженемо филистимлян уночі. До ранку їх знищимо, щоб жодного в живих не лишити». «Роби так, як вважаєш найліпше», — погодилися вони. Але священик застеріг: «Спершу спитайте про це Бога».

[37] Disse, porém, o sacerdote: Cheguemo-nos aqui a Deus. Então, consultou Saul a

[37]Саул запитав Бога: «Чи слід мені пуститися переслідувати

Deus, dizendo: Descerei no encalço dos filisteus? Entregá-los-ás nas mãos de Israel? Porém aquele dia Deus não lhe respondeu.

филистимлян? Чи віддаси Ти їх у руки Ізраїлю?» Але того дня Бог йому не відповів.

38 Então, disse Saul: Chegai-vos para aqui, todos os chefes do povo, e informai-vos, e vede qual o pecado que, hoje, se cometeu.

38Тож Саул вирішив: «Збирайтеся всі полководці, погляньте і зважте, який гріх сьогодні стався.

39 Porque tão certo como vive o SENHOR, que salva a Israel, ainda que com meu filho Jônatas esteja a culpa, seja morto. Porém nenhum de todo o povo lhe respondeu.

39Присягаюся Господом, Який рятує життя Ізраїлю, навіть якщо провина на синові моєму Йонатані, то й він мусить загинути». Але жоден з людей не відповів.

40 Disse mais a todo o Israel: Vós estareis de um lado, e eu e meu filho Jônatas, do outro. Então, disse o povo a Saul: Faze o que bem te parecer.

40Тоді Саул звернувся до всіх ізраїльтян: «Ви станете по той бік, а ми з Йонатаном, сином моїм, станемо по цей бік». «Роби як вважаєш за краще», — відповіли люди.

41 Falou, pois, Saul ao SENHOR, Deus de Israel: Mostra a verdade. Então, Jônatas e Saul foram indicados por sorte, e o povo saiu livre.

41Тоді Саул сказав: «О Господи Боже Ізраїлю, чому не відповів Ти слузі Своєму сьогодні? Якщо я чи мій син Йонатан провинилися, дай відповідь урим, а якщо згрішив народ Ізраїлю, дай відповідь туммим». Вина упала на Саула та Йонатана, а народ Ізраїлю був виправданий.

42 Disse Saul: Lançai a sorte entre mim e Jônatas, meu filho. E foi indicado Jônatas.

42Саул мовив: «Киньте жереб між мною та моїм сином Йонатаном». Випав Йонатан.

43 Disse, então, Saul a Jônatas: Declara-me o que fizeste. E Jônatas lhe disse: Tão-somente provei um pouco de mel com a ponta da vara que tinha na mão. Eis-me aqui; estou pronto para morrer.

43От Саул і запитав Йонатана: «Що ти накоїв?» Йонатан відповів йому: «Я лише злизав краплину меду з дубця, якого мав у руці. Невже я мушу за це вмерти?»

44 Então, disse Saul: Deus me faça o que bem lhe aprouver; é certo que morrerás, Jônatas.

44Саул відповів: «Нехай Господь обійдеться зі мною дуже суворо, якщо ти не помреш, Йонатане».

45 Porém o povo disse a Saul: Morrerá Jônatas, que efetuou tamanha salvação em Israel? Tal não suceda. Tão certo como

45Тут до Саула кинулися люди: «Хіба мусить Йонатан померти? Той, хто приніс величне звільнення Ізраїлю? Нізащо! Як правдою є те, що Господь існує, що з голови Йонатана не впаде

vive o SENHOR, não lhe há de cair no chão um só cabelo da cabeça! Pois foi com Deus que fez isso, hoje. Assim, o povo salvou a Jônatas, para que não morresse.

жодна волосина, хоча б тому, що він зробив це з Божою поміччю». Ось так люди врятували Йонатана, і його не було страчено.

[46] E Saul deixou de perseguir os filisteus; e estes se foram para a sua terra.

[46]Саул припинив переслідувати филистимлян, і филистимляни пішли на свої землі.

[47] Tendo Saul assumido o reinado de Israel, pelejou contra todos os seus inimigos em redor: contra Moabe, os filhos de Amom e Edom; contra os reis de Zobá e os filisteus; e, para onde quer que se voltava, era vitorioso.

[47]Саул захопив землі навколо Ізраїлю. Він воював зі своїми ворогами зусібіч: з Моавом, з аммонійцями, з Едомом, з царями Зови та филистимлянами. Хоч коли б він воював, завжди завдавав їм поразки.

[48] Houve-se varonilmente, e feriu os amalequitas, e libertou a Israel das mãos dos que o saqueavam.

[48]Він хоробро боровся і розгромив амаликійців, визволивши Ізраїль з рук тих, хто його грабував.

Саулова родина

[49] Os filhos de Saul eram Jônatas, Isvi e Malquisua; os nomes de suas duas filhas eram: o da mais velha, Merabe; o da mais nova, Mical.

[49]Сауловими синами були: Йонатан, Ішві та Малкі-Шуа. Старшу дочку звали Мерав, а молодшу — Міхал.

[50] A mulher de Saul chamava-se Ainoã, filha de Aimaás. O nome do general do seu exército, Abner, filho de Ner, tio de Saul.

[50]Його дружину звали Агіноам, дочка Агімааза. Сауловим військом командував Авнер, син Нера, а Нер доводився дядьком Саула.

[51] Quis era pai de Saul; e Ner, pai de Abner, era filho de Abiel.

[51]Батько Саула Кіш та батько Авнера Нер були синами Авіела.

[52] Por todos os dias de Saul, houve forte guerra contra os filisteus; pelo que Saul, a todos os homens fortes e valentes que via, os agregava a si.

[52]Скільки Саул жив, стільки й точилася війна з филистимлянами. Тому коли Саул зустрічав дужого чи хороброго чоловіка, то брав до себе на службу.

1 Samuel 15

A desobediência de Saul e a sua rejeição

[1] Disse Samuel a Saul: Enviou-me o SENHOR a ungir-te rei sobre o seu povo, sobre Israel; atenta, pois, agora, às palavras do SENHOR.

1 Книга Самуїла 15

Господь позбавляє Саула царювання

[1]Самуїл сказав Саулові: «Я — той, кого Господь послав, щоб помазати тебе на царя Свого народу ізраїльського; тому вислухай тепер Господнє послання.

[2] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Castigarei Amaleque pelo que fez a Israel: ter-se oposto a Israel no caminho, quando este subia do Egito.

[2]Ось що мовить Господь Всемогутній: „Я закарбував, що вони вчинили Ізраїлю, коли ті вийшли з Єгипту.

[3] Vai, pois, agora, e fere a Amaleque, e destrói totalmente a tudo o que tiver, e nada lhe poupes; porém matarás homem e mulher, meninos e crianças de peito, bois e ovelhas, camelos e jumentos.

[3]Вирушайте, нападіть на амаликійців і розбийте вщент усе, що їм належить. Не жалійте їх: повбивайте чоловіків і жінок, дітей і немовлят, худобу й овець, верблюдів та віслюків”».

[4] Saul convocou o povo e os contou em Telaim: duzentos mil homens de pé e dez mil homens de Judá.

[4]Саул скликав людей та провів огляд у Телаїмі. Там було двісті тисяч піхотинців та десять тисяч людей з Юдеї.

[5] Chegando, pois, Saul à cidade de Amaleque, pôs emboscadas no vale.

[5]Саул вирушив на місто Амалик і поставив засідку у вибалку.

[6] E disse aos queneus: Ide-vos, retirai-vos e saí do meio dos amalequitas, para que eu vos não destrua juntamente com eles, porque usastes de misericórdia para com todos os filhos de Israel, quando subiram do Egito. Assim, os queneus se retiraram do meio dos amalequitas.

[6]Тоді Саул звернувся до кенійців: «Ідіть, залиште амаликійців, щоб я вас не розгромив разом з ними. Ви ж бо проявили милосердя до всіх ізраїльтян, коли вони вийшли з Єгипту». Так кенійці залишили амаликійців.

[7] Então, feriu Saul os amalequitas, desde Havilá até chegar a Sur, que está defronte do Egito.

[7]Тоді Саул розгромив амаликійців від Хавіли до Шура, на схід від Єгипту.

[8] Tomou vivo a Agague, rei dos amalequitas; porém a todo o povo destruiu a fio de espada.

[8]Він захопив царя амаликійців Аґаґа живого, народ же віддав мечу.

[9] E Saul e o povo pouparam Agague, e o melhor das ovelhas e dos bois, e os animais gordos, e os cordeiros, e o melhor que havia e não os quiseram destruir totalmente; porém toda coisa vil e desprezível destruíram.

[9]Саул та його люди змилосердилися над Аґаґом та найкращою худобою, вівцями і всім добром, вгодованими телятами та ягнятами. Їм не хотілося винищити все, але вони знищили все, чим знехтували, що відкинули.

[10] Então, veio a palavra do SENHOR a Samuel, dizendo:

[10]Тоді Самуїлу було слово Господнє:

[11] Arrependo-me de haver constituído Saul rei, porquanto deixou de me seguir e não executou as minhas palavras. Então, Samuel se contristou e toda a noite clamou ao SENHOR.

[11]«Я передумав щодо призначення Саула царем, адже він відвернувся від Мене і не виконав Моїх наказів». Самуїл стривожився; цілу ніч він говорив з Господом.

[12] Madrugou Samuel para encontrar a Saul pela manhã; e anunciou-se àquele: Já chegou Saul ao Carmelo, e eis que levantou para si um monumento; e, dando volta, passou e desceu a Gilgal.

[12]Самуїл піднявся дуже рано і пішов на зустріч з Саулом, але йому сказали: «Саул пішов до Кармела. Там він поставив собі пам'ятник, а потім повернувся до Ґілґала». Коли Самуїл прийшов до Саула, той щойно приніс у жертву всеспалення частину здобичі, яку він узяв з Амалика.

[13] Veio, pois, Samuel a Saul, e este lhe disse: Bendito sejas tu do SENHOR; executei as palavras do SENHOR.

[13]Коли Самуїл його наздогнав, Саул мовив: «Нехай Господь тебе благословить! Я виконав Господні веління».

[14] Então, disse Samuel: Que balido, pois, de ovelhas é este nos meus ouvidos e o mugido de bois que ouço?

[14]Але Самуїл заперечив: «Що тоді означає мекання овець у моїх вухах? Що означає рев худоби, який я чую?»

[15] Respondeu Saul: De Amaleque os trouxeram; porque o povo poupou o melhor das ovelhas e dos bois, para os sacrificar ao SENHOR, teu Deus; o resto, porém, destruímos totalmente.

[15]Саул пояснив: «Воїни пригнали їх, відібравши в амаликійців; вони пожаліли найкращу худобу та овець, щоб принести жертву Господу, твоєму Богу, а всіх решту ми забили».

[16] Então, disse Samuel a Saul: Espera, e te declararei o que o SENHOR me disse esta noite. Respondeu-lhe Saul: Fala.

[16]«Досить! — Зупинив Саула Самуїл. — Я розповім тобі те, що Господь мені сказав минулої ночі». «Говори», — відповів Саул.

[17] Prosseguiu Samuel: Porventura, sendo tu pequeno aos teus olhos, não foste por cabeça das tribos de Israel, e não te ungiu o SENHOR rei sobre ele?

[17]Самуїл сказав: «Чи не правда, що колись ти був ніким навіть у власних очах, хіба ти не став на чолі ізраїльських племен? Господь помазав тебе царем усього Ізраїлю.

[18] Enviou-te o SENHOR a este caminho e disse: Vai, e destrói totalmente estes pecadores, os amalequitas, e peleja contra eles, até exterminá-los.

[18]Він також вирядив, наказавши: „Йди й розбий вщент тих нечестивців амаликійців; воюй з ними, аж доки не зметеш їх з лиця землі".

[19] Por que, pois, não atentaste à voz do SENHOR, mas te lançaste ao despojo e

[19]Чому ти не послухався Господа? Чому ти зайнявся мародерством і вчинив зле в очах Господніх?»

fizeste o que era mau aos olhos do SENHOR?

[20] Então, disse Saul a Samuel: Pelo contrário, dei ouvidos à voz do SENHOR e segui o caminho pelo qual o SENHOR me enviou; e trouxe a Agague, rei de Amaleque, e os amalequitas, os destruí totalmente;

[20]«Але ж я покорився Господу, — заперечив Саул. — Я пішов виконувати Господній наказ. Я винищив амаликійців, а царя їхнього, Аґаґа, привів з собою.

[21] mas o povo tomou do despojo ovelhas e bois, o melhor do designado à destruição para oferecer ao SENHOR, teu Deus, em Gilgal.

[21]Воїни забрали як здобич найкращих овець та худобу, щоб принести жертву Господу, твоєму Богові у Ґілґалі».

[22] Porém Samuel disse: Tem, porventura, o SENHOR tanto prazer em holocaustos e sacrifícios quanto em que se obedeça à sua palavra? Eis que o obedecer é melhor do que o sacrificar, e o atender, melhor do que a gordura de carneiros.

[22]Але Самуїл відповів: «Хіба Господь втішається всеспаленнями й жертвами більше, ніж послухом твоїм? Послухатися Бога — краще, ніж жертву до вогню тягти, і послух ліпший, аніж жир ягняти.

[23] Porque a rebelião é como o pecado de feitiçaria, e a obstinação é como a idolatria e culto a ídolos do lar. Visto que rejeitaste a palavra do SENHOR, ele também te rejeitou a ti, para que não sejas rei.

[23]Бо непокірність — наче ворожбитства гріх, сваволя — як вина бовванам поклоніння. Відринув слово ти Господнє, тому й тебе Він як царя відкинув».

[24] Então, disse Saul a Samuel: Pequei, pois transgredi o mandamento do SENHOR e as tuas palavras; porque temi o povo e dei ouvidos à sua voz.

[24]Саул відповів Самуїлу: «Так, я згрішив. Я не виконав Господнього повеління і твоїх настанов. Я злякався народу, тому й послухався його.

[25] Agora, pois, te rogo, perdoa-me o meu pecado e volta comigo, para que adore o SENHOR.

[25]Прошу тебе простити мій гріх і повернутися зі мною, щоб я міг поклонитися Господу».

[26] Porém Samuel disse a Saul: Não tornarei contigo; visto que rejeitaste a palavra do SENHOR, já ele te rejeitou a ti, para que não sejas rei sobre Israel.

[26]Самуїл не погодився: «Я не повернуся з тобою. Ти відштовхнув слово Господнє, отже й Господь тебе як царя ізраїльського відринув!»

[27] Virando-se Samuel para se ir, Saul o segurou pela orla do manto, e este se rasgou.

[27]Тільки-но Самуїл повернувся, щоб іти, як Саул ухопився за полу його вбрання й порвав його.

[28] Então, Samuel lhe disse: O SENHOR rasgou, hoje, de ti o reino de Israel e o deu ao teu próximo, que é melhor do que tu.

[28]Самуїл промовив до нього: «Господь сьогодні відірвав царство Ізраїлю від тебе і передав твоєму ближньому, більш гідному за тебе.

[29] Também a Glória de Israel não mente, nem se arrepende, porquanto não é homem, para que se arrependa.

[29]Той, Хто є славою Ізраїлю, не вводить в оману, не змінює Своєї думки, тому що Він — не людина, яка не виконує обіцянки».

[30] Então, disse Saul: Pequei; honra-me, porém, agora, diante dos anciãos do meu povo e diante de Israel; e volta comigo, para que adore o SENHOR, teu Deus.

[30]Саул відповів: «Я провинився. Але заклинаю тебе вшанувати мене перед старійшинами мого народу та перед Ізраїлем; повернися зі мною, щоб я міг поклонитися Господу твоєму Богові».

[31] Então, Samuel seguiu a Saul, e este adorou o SENHOR.

[31]Тож Самуїл повернувся з ним, і Саул поклонявся Господу.

Samuel mata a Agague

[32] Disse Samuel: Traze-me aqui Agague, rei dos amalequitas. Agague veio a ele, confiante; e disse: Certamente, já se foi a amargura da morte.

[32]Тоді Самуїл сказав: «Приведіть до мене Аґаґа, царя амаликійського». Аґаґ підійшов до нього впевнено, думаючи при цьому: «Гіркота смерті вже, певно, позаду».

[33] Disse, porém, Samuel: Assim como a tua espada desfilhou mulheres, assim desfilhada ficará tua mãe entre as mulheres. E Samuel despedaçou a Agague perante o SENHOR, em Gilgal.

[33]Але Самуїл промовив: «Як меч нещадний твій жінок лишив бездітними, так і твоя матір між жінками стане жити вже без сина». І Самуїл порубав Аґаґа на шматки перед Господом у Ґілґалі.

[34] Então, Samuel se foi a Ramá; e Saul subiu à sua casa, a Gibeá de Saul.

[34]Після того Самуїл вирушив до Рами, а Саул повернувся додому в Ґівеа.

[35] Nunca mais viu Samuel a Saul até ao dia da sua morte; porém tinha pena de Saul. O SENHOR se arrependeu de haver constituído Saul rei sobre Israel.

[35]Самуїл більше не бачився з Саулом аж до смерті, хоча Самуїл і тужив за ним. А Господь шкодував, що зробив Саула царем Ізраїлю.

1 Samuel 16

Samuel enviado a Jessé

[1] Disse o SENHOR a Samuel: Até quando terás pena de Saul, havendo-o eu

1 Книга Самуїла 16

Самуїл освячує Давида

[1]Господь мовив до Самуїла: «Чи довго ти ще сумуватимеш за Саулом відтоді, як Я його позбавив царської влади над Ізраїлем? Наповни свій ріг оливою. Я

rejeitado, para que não reine sobre Israel? Enche um chifre de azeite e vem; enviar-te-ei a Jessé, o belemita; porque, dentre os seus filhos, me provi de um rei.

відправляю тебе до Єссея, який живе у Віфлеємі. Я побачив собі царя між його синами».

[2] Disse Samuel: Como irei eu? Pois Saul o saberá e me matará. Então, disse o SENHOR: Toma contigo um novilho e dize: Vim para sacrificar ao SENHOR.

[2]Але Самуїл заперечив: «Як я можу піти? Про це довідається Саул, він уб'є мене». Господь відповів: «Поведи з собою теля і скажи таке: „Я прийшов, щоб принести жертву Господу".

[3] Convidarás Jessé para o sacrifício; eu te mostrarei o que hás de fazer, e ungir-me-ás a quem eu te designar.

[3]Запроси Єссея на пожертву, а Я вже тобі вкажу, що робити. Ти мусиш помазати для Мене того, на кого Я вкажу».

[4] Fez, pois, Samuel o que dissera o SENHOR e veio a Belém. Saíram-lhe ao encontro os anciãos da cidade, tremendo, e perguntaram: É de paz a tua vinda?

[4]Саумуїл зробив так, як наказав Господь. Коли він прибув у Віфлеєм, місцеві старійшини затремтіли, побачивши його. Вони спитали: «Ти з миром до нас прийшов?»

[5] Respondeu ele: É de paz; vim sacrificar ao SENHOR. Santificai-vos e vinde comigo ao sacrifício. Santificou ele a Jessé e os seus filhos e os convidou para o sacrifício.

[5]Самуїл відповів: «Так, з миром. Я прибув, щоб принести жертву Господу. Освятіться й приходьте, разом принесемо жертву». Він висвятив Єссея та його синів, запросивши їх усіх на жертвоприношення.

[6] Sucedeu que, entrando eles, viu a Eliabe e disse consigo: Certamente, está perante o SENHOR o seu ungido.

[6]Коли вони прибули, Самуїл, кинувши оком на Еліава, подумав: «Звісно, ось тут перед Господом стоїть Його помазаник».

[7] Porém o SENHOR disse a Samuel: Não atentes para a sua aparência, nem para a sua altura, porque o rejeitei; porque o SENHOR não vê como vê o homem. O homem vê o exterior, porém o SENHOR, o coração.

[7]Але Господь сказав Самуїлу: «Не заглядайся на його зовнішність чи зріст, тому що Я його відкинув. Господь не зважає на те, що кидається в вічі людині. Людина сприймає зовнішність, а Господь дивиться, яке в людини серце».

[8] Então, chamou Jessé a Abinadabe e o fez passar diante de Samuel, o qual disse: Nem a este escolheu o SENHOR.

[8]Тоді Єссей покликав Авінадава і попросив його пройтися перед Самуїлом. Але Самуїл відмовив: «Господь цього теж не обрав».

[9] Então, Jessé fez passar a Samá, porém Samuel disse: Tampouco a este escolheu o SENHOR.

[9]Покликав Єссея Шамму, щоб той прийшов, але Самуїл мовив: «Цього сина Господь не обрав також».

[10] Assim, fez passar Jessé os seus sete filhos diante de Samuel; porém Samuel disse a Jessé: O SENHOR não escolheu estes.

[10]Сімох синів змусив Єссей пройтися перед Самуїлом, але Самуїл відмовив йому: «Господь не обрав жодного з них».

[11] Perguntou Samuel a Jessé: Acabaram-se os teus filhos? Ele respondeu: Ainda falta o mais moço, que está apascentando as ovelhas. Disse, pois, Samuel a Jessé: Manda chamá-lo, pois não nos assentaremos à mesa sem que ele venha.

[11]Нарешті він запитав Єссея: «Це вже всі твої сини?» «Є ще наймолодший, — відповів Єссей, — але він пасе овець». Самуїл наказав: «Пошли по нього, ми не сядемо, доки він не прийде».

[12] Então, mandou chamá-lo e fê-lo entrar. Era ele ruivo, de belos olhos e boa aparência. Disse o SENHOR: Levanta-te e unge-o, pois este é ele.

[12]Тож батько послав по нього. Привели хлопця, рум'яного, гарного з лиця, ставного. Господь сказав: «Підведись і помаж його, бо це якраз він».

[13] Tomou Samuel o chifre do azeite e o ungiu no meio de seus irmãos; e, daquele dia em diante, o Espírito do SENHOR se apossou de Davi. Então, Samuel se levantou e foi para Ramá.

[13]Отже, Самуїл узяв ріг з оливою і помазав його в присутності братів. Відтоді на Давида потужно зійшов Господній Дух. Самуїл же повернувся до Рами.

Davi tange sua harpa perante Saul

Давид на службі у Саула

[14] Tendo-se retirado de Saul o Espírito do SENHOR, da parte deste um espírito maligno o atormentava.

[14]Саула покинув Дух Господній, злий дух, посланий Господом, його мучив.

[15] Então, os servos de Saul lhe disseram: Eis que, agora, um espírito maligno, enviado de Deus, te atormenta.

[15]Слуги Саулові порадили йому: «Послухай-но, злий дух, насланий Богом, тебе вимучує.

[16] Manda, pois, senhor nosso, que teus servos, que estão em tua presença, busquem um homem que saiba tocar harpa; e será que, quando o espírito maligno, da parte do SENHOR, vier sobre ti, então, ele a dedilhará, e te acharás melhor.

[16]Нехай наш володар накаже слугам знайти когось, хто вміє грати на арфі. Він заграє, коли на тебе зійде злий дух від Бога, і тобі стане краще».

[17] Disse Saul aos seus servos: Buscai-me, pois, um homem que saiba tocar bem e trazei-mo.

[17]То Саул сказав слугам: «Знайдіть когось, хто майстерно грає, і приведіть до мене».

[18] Então, respondeu um dos moços e disse: Conheço um filho de Jessé, o belemita, que sabe tocar e é forte e valente, homem de guerra, sisudo em palavras e de boa aparência; e o SENHOR é com ele.

[18]Якийсь слуга запитав: «Я бачив, що син Єссея з Віфлеєма вміє грати на арфі. Він хоробрий воїн, добрий боєць. Він уміє говорити та ще й гарний з виду. І Господь з ним».

[19] Saul enviou mensageiros a Jessé, dizendo: Envia-me Davi, teu filho, o que está com as ovelhas.

[19]Тож Саул послав людей до Єссея з проханням: «Пришли до мене сина, Давида, який отару пасе».

[20] Tomou, pois, Jessé um jumento, e o carregou de pão, um odre de vinho e um cabrito, e enviou-os a Saul por intermédio de Davi, seu filho.

[20]Єссей взяв віслюка, трохи хліба, бурдюк вина та козеня і прислав їх разом із сином Давидом до Саула.

[21] Assim, Davi foi a Saul e esteve perante ele; este o amou muito e o fez seu escudeiro.

[21]Так Давид прибув до Саула і постав перед ним. Він так сподобався Саулу, що той зробив його своїм зброєносцем.

[22] Saul mandou dizer a Jessé: Deixa estar Davi perante mim, pois me caiu em graça.

[22]А батькові Єссея Саул переказав таке: «Дозволь Давидові залишитися у мене на службі, дуже він мені сподобався».

[23] E sucedia que, quando o espírito maligno, da parte de Deus, vinha sobre Saul, Davi tomava a harpa e a dedilhava; então, Saul sentia alívio e se achava melhor, e o espírito maligno se retirava dele.

[23]Відтоді як тільки дух від Бога сходив на Саула, Давид брав арфу й починав грати. Саул відчував полегшення, йому відлягало, ставало краще, а злий дух відступався від нього.

1 Samuel 17

O desafio de Golias

[1] Ajuntaram os filisteus as suas tropas para a guerra, e congregaram-se em Socó, que está em Judá, e acamparam-se entre Socó e Azeca, em Efes-Damim.

[2] Porém Saul e os homens de Israel se ajuntaram, e acamparam no vale de Elá, e ali ordenaram a batalha contra os filisteus.

[3] Estavam estes num monte do lado dalém, e os israelitas, no outro monte do lado daquém; e, entre eles, o vale.

1 Книга Самуїла 17

Давид і Ґоліаф

[1]Филистимляни зібрали військо, готуючись до війни. Вони згуртувалися в Соко в Юдеї. Вони розкинули табір в Ефес-Даммимі, що лежить між Соко та Азекою.

[2]Саул та ізраїльтяни зібралися й отаборилися в долині Ела; тут вони і вишикувалися, щоб дати відсіч филистимлянам.

[3]Филистимляни зайняли один пагорб, ізраїльтяни розташувалися через долину на іншому.

[4] Então, saiu do arraial dos filisteus um homem guerreiro, cujo nome era Golias, de Gate, da altura de seis côvados e um palmo.

[4]Звитяжець на ім’я Ґоліаф, родом з Ґата, вийшов з табору филистимлян. На зріст він був шість ліктів і п’ядь,

[5] Trazia na cabeça um capacete de bronze e vestia uma couraça de escamas cujo peso era de cinco mil siclos de bronze.

[5]у бронзовому шоломі, у панцирі з бронзової луски, що важив п’ять тисяч шекелів.

[6] Trazia caneleiras de bronze nas pernas e um dardo de bronze entre os ombros.

[6]На ногах у нього були бронзові наголінники, а за плечима висіло бронзове ратище.

[7] A haste da sua lança era como o eixo do tecelão, e a ponta da sua lança, de seiscentos siclos de ferro; e diante dele ia o escudeiro.

[7]Держак його списа був схожий на ткацький вал, а залізне вістря важило близько шістсот шекелів. Перед ним стояв його щитоносець.

[8] Parou, clamou às tropas de Israel e disse-lhes: Para que saís, formando-vos em linha de batalha? Não sou eu filisteu, e vós, servos de Saul? Escolhei dentre vós um homem que desça contra mim.

[8]Кожного дня Ґоліаф зупинявся й кричав шерегам ізраїльтян: «Чому ви прийшли сюди й вишикувались до бою? Хіба я не филистимлянин, а ви хіба не Саулові слуги? Виберіть з-поміж себе когось, нехай він спуститься до мене.

[9] Se ele puder pelejar comigo e me ferir, seremos vossos servos; porém, se eu o vencer e o ferir, então, sereis nossos servos e nos servireis.

[9]Якщо він зможе побороти і вбити мене, тоді ми будемо вашими слугами. Але якщо я переможу і вб’ю його, тоді ви станете нашими рабами й служитимете нам».

[10] Disse mais o filisteu: Hoje, afronto as tropas de Israel. Dai-me um homem, para que ambos pelejemos.

[10]Потім филистимлянин додавав: «Сьогодні я кидаю виклик вишикуваним у лаву ізраїльтянам. Виберіть чоловіка, поборемося».

[11] Ouvindo Saul e todo o Israel estas palavras do filisteu, espantaram-se e temeram muito.

[11]І кожного дня, чувши слова цього филистимлянина, Саул та військо ізраїльське налякані, відступалися.

Davi enviado a seus irmãos

[12] Davi era filho daquele efrateu de Belém de Judá cujo nome era Jessé, que tinha oito filhos; nos dias de Saul, era já velho e adiantado em anos entre os homens.

[12] Давид доводився сином ефраїмію на ймення Єссей, який жив у Віфлеємі, що в Юдеї. Єссей мав вісім синів. У ті часи, коли жив Саул, він був уже старим чоловіком, який немало пожив.

[13] Apresentaram-se os três filhos mais velhos de Jessé a Saul e o seguiram à guerra; chamavam-se: Eliabe, o

[13]Трьох його синів, що пішли з ним на війну, звали: первісток Еліав, другий — Авінадав, а третій — Шамма.

primogênito, o segundo, Abinadabe, e o terceiro, Samá.

[14] Davi era o mais moço; só os três maiores seguiram Saul.

[15] Davi, porém, ia a Saul e voltava, para apascentar as ovelhas de seu pai, em Belém.

[16] Chegava-se, pois, o filisteu pela manhã e à tarde; e apresentou-se por quarenta dias.

[17] Disse Jessé a Davi, seu filho: Leva, peço-te, para teus irmãos um efa deste trigo tostado e estes dez pães e corre a levá-los ao acampamento, a teus irmãos.

[18] Porém estes dez queijos, leva-os ao comandante de mil; e visitarás teus irmãos, a ver se vão bem; e trarás uma prova de como passam.

[19] Saul, e eles, e todos os homens de Israel estão no vale de Elá, pelejando com os filisteus.

[20] Davi, pois, no dia seguinte, se levantou de madrugada, deixou as ovelhas com um guarda, carregou-se e partiu, como Jessé lhe ordenara; e chegou ao acampamento quando já as tropas saíam para formar-se em ordem de batalha e, a gritos, chamavam à peleja.

[21] Os israelitas e filisteus se puseram em ordem, fileira contra fileira.

[22] Davi, deixando o que trouxera aos cuidados do guarda da bagagem, correu à batalha; e, chegando, perguntou a seus irmãos se estavam bem.

[14]Давид був наймолодший. Три старших сини слідували за Саулом,

[15]а Давид то приходив у військо Саула, то повертався додому, щоб пасти батькових овець у Віфлеємі.

[16]Сорок днів той звитяжець-филистимлянин виходив щоранку й щовечора до ізраїльського війська.

[17]Якось Єссей сказав синові Давиду: «Візьми братам цю ефу підсмаженого зерна й десять буханців хліба. Поспішай до їхнього табору.

[18]А для командира їхньої тисячі забери ті десять голівок сиру. Подивись, як там брати, та й повертайся з якимись доказами, як їм живеться там.

[19]Вони з Саулом розташувалися в долині Ела та воюють з филистимлянами».

[20]Рано-вранці Давид залишив отару на пастуха, навантажився всім, як звелів Єссей, та й вирушив у дорогу. Він дійшов до табору саме тоді, коли військо займало бойові позиції з войовничими вигуками.

[21]Ізраїльтяни та филистимляни підтягували свої війська та шикувались навпроти.

[22]Давид кинув свої речі біля сторожа, який оберігав усіляке майно, побіг до лав бійців і запитав про своїх братів.

[23] Estando Davi ainda a falar com eles, eis que vinha subindo do exército dos filisteus o duelista, cujo nome era Golias, o filisteu de Gate; e falou as mesmas coisas que antes falara, e Davi o ouviu.

[23]Коли він розмовляв з братами, Ґоліаф, филистимський звитяжець із Ґата, вийшов наперед бойових лав і знову кинув виклик ізраїльтянам. Давид його почув.

O gigante Golias insulta os israelitas

[24] Todos os israelitas, vendo aquele homem, fugiam de diante dele, e temiam grandemente,

[24]А ізраїльські воїни, побачивши Ґоліафа, кинулися навсібіч з переляку.

[25] e diziam uns aos outros: Vistes aquele homem que subiu? Pois subiu para afrontar a Israel. A quem o matar, o rei o cumulará de grandes riquezas, e lhe dará por mulher a filha, e à casa de seu pai isentará de impostos em Israel.

[25]Ізраїльтяни казали: «Ти бачиш, як цей чолов'яга щоразу виходить наперед, щоб осоромити Ізраїль. Цар зробить багатим того чоловіка, який уб'є Ґоліафа. Він також віддасть свою доньку йому в дружини, а його родину звільнить від податків в Ізраїлі».

[26] Então, falou Davi aos homens que estavam consigo, dizendo: Que farão àquele homem que ferir a este filisteu e tirar a afronta de sobre Israel? Quem é, pois, esse incircunciso filisteu, para afrontar os exércitos do Deus vivo?

[26]Давид запитав воїнів, які стояли поруч: «Що буде зроблено для того чоловіка, який уб'є филистимлянина і зніме з Ізраїлю цю ганьбу? Хто такий цей необрізаний филистимлянин, що він може ганьбити військо живого Бога?»

[27] E o povo lhe repetiu as mesmas palavras, dizendo: Assim farão ao homem que o ferir.

[27]Ізраїльтяни знову повторили те саме й закінчили словами: «Ось що буде зроблено для того чоловіка, який уб'є Ґоліафа».

[28] Ouvindo-o Eliabe, seu irmão mais velho, falar àqueles homens, acendeu-se-lhe a ira contra Davi, e disse: Por que desceste aqui? E a quem deixaste aquelas poucas ovelhas no deserto? Bem conheço a tua presunção e a tua maldade; desceste apenas para ver a peleja.

[28]Коли Еліав, найстарший брат Давида, почув, що той розмовляє з воїнами, він розлючено на нього накинувся з запитаннями: «Навіщо ти сюди прийшов? З ким ти зоставив тих кількох овець у пустелі? Я знаю навіщо ти сюди прийшов! Ти не послухався того, що тобі було наказано, ти спустився лишень подивитися на битву!»

[29] Respondeu Davi: Que fiz eu agora? Fiz somente uma pergunta.

[29]«Що я такого зробив, — здивувався Давид, — невже й поговорити не можна?»

[30] Desviou-se dele para outro e falou a mesma coisa; e o povo lhe tornou a responder como dantes.

[30]З цими словами він повернувся до людей і знову почав запитувати про те саме, а чоловіки те ж саме йому відповіли.

Davi dispõe-se a pelejar contra o gigante

31 Ouvidas as palavras que Davi falara, anunciaram-nas a Saul, que mandou chamá-lo.

31Хтось підслухав, що говорив Давид, і передав Саулу. Саул послав по нього.

32 Davi disse a Saul: Não desfaleça o coração de ninguém por causa dele; teu servo irá e pelejará contra o filisteu.

32Давид сказав Саулу: «Нехай ніхто не журиться через цього филистимлянина, бо я, слуга твій, піду на битву з ним».

33 Porém Saul disse a Davi: Contra o filisteu não poderás ir para pelejar com ele; pois tu és ainda moço, e ele, guerreiro desde a sua mocidade.

33Саул заперечив Давидові: «Ні, ти не можеш з ним битися, тому що ти навіть і не солдат, а Ґоліаф з юності приймав участь в битвах».

34 Respondeu Davi a Saul: Teu servo apascentava as ovelhas de seu pai; quando veio um leão ou um urso e tomou um cordeiro do rebanho,

34Але Давид сказав Саулу: «Твій слуга пас батькових овець. Коли на овець нападав лев чи ведмідь і тягнув вівцю з отари,

35 eu saí após ele, e o feri, e livrei o cordeiro da sua boca; levantando-se ele contra mim, agarrei-o pela barba, e o feri, e o matei.

35я біг за ними, бив і звільняв вівцю з пащі. А коли звір кидався на мене, я хапав його за хутро і забивав до смерті.

36 O teu servo matou tanto o leão como o urso; este incircunciso filisteu será como um deles, porquanto afrontou os exércitos do Deus vivo.

36Твій слуга убив лева й ведмедя, і з цим необрізаним филистимлянином станеться те саме, бо він зганьбив військо живого Бога.

37 Disse mais Davi: O SENHOR me livrou das garras do leão e das do urso; ele me livrará das mãos deste filisteu. Então, disse Saul a Davi: Vai-te, e o SENHOR seja contigo.

37Господь, Який врятував мене від пащі лева, витягнув мене з пазурів ведмедя, врятує мене від руки цього филистимлянина». Тоді Саул погодився з Давидом: «Іди, і хай Господь буде з тобою».

38 Saul vestiu a Davi da sua armadura, e lhe pôs sobre a cabeça um capacete de bronze, e o vestiu de uma couraça.

38Саул одягнув Давида у своє вбрання, надів йому на голову мідний шолом, а також вдягнув його в панцир.

39 Davi cingiu a espada sobre a armadura e experimentou andar, pois jamais a havia usado; então, disse Davi a Saul: Não posso andar com isto, pois nunca o usei. E Davi tirou aquilo de sobre si.

39Давид прикріпив меч поверх одягу і спробував трохи пройтися, бо він був незвичний до такого вбрання. «Я не можу ходити в цьому, я не звик», — пожалівся він Саулу. І все з себе зняв.

[40] Tomou o seu cajado na mão, e escolheu para si cinco pedras lisas do ribeiro, e as pôs no alforje de pastor, que trazia, a saber, no surrão; e, lançando mão da sua funda, foi-se chegando ao filisteu.

[40]Потім він узяв дубця в руку, вибрав у струмку п’ять відшліфованих каменів, поклав їх у пастушу торбу і з пращею в руці пішов на филистимлянина.

Davi encontra-se com o gigante e mata-o

[41] O filisteu também se vinha chegando a Davi; e o seu escudeiro ia adiante dele.

[41]Филистимлянин ішов назустріч Давидові, все ближче й ближче. Його щитоносець ішов перед ним.

[42] Olhando o filisteu e vendo a Davi, o desprezou, porquanto era moço ruivo e de boa aparência.

[42]Він окинув оком Давида і побачивши, що той був ще хлопчаком, рум’яним та ставним, не сприйняв його всерйоз.

[43] Disse o filisteu a Davi: Sou eu algum cão, para vires a mim com paus? E, pelos seus deuses, amaldiçoou o filisteu a Davi.

[43]Він сказав Давидові: «Чи я собака, що ти з дрючком ідеш на мене?» І филистимлянин прокляв Давида своїми богами.

[44] Disse mais o filisteu a Davi: Vem a mim, e darei a tua carne às aves do céu e às bestas-feras do campo.

[44]«Іди-но сюди, — сказав він, — я віддам твоє тіло птахам небесним, звірам польовим!»

[45] Davi, porém, disse ao filisteu: Tu vens contra mim com espada, e com lança, e com escudo; eu, porém, vou contra ti em nome do SENHOR dos Exércitos, o Deus dos exércitos de Israel, a quem tens afrontado.

[45]Давид відповів филистимлянину: «Ти йдеш на мене з мечем, списом і щитом, а я виступив проти тебе в ім’я Всемогутнього Господа, Бога війська ізраїльського, Якого ти зневажив.

[46] Hoje mesmo, o SENHOR te entregará nas minhas mãos; ferir-te-ei, tirar-te-ei a cabeça e os cadáveres do arraial dos filisteus darei, hoje mesmo, às aves dos céus e às bestas-feras da terra; e toda a terra saberá que há Deus em Israel.

[46]Сьогодні Господь віддасть тебе в мої руки, і я тебе вб’ю. Я відрубаю тобі голову і віддам тіла филистимського війська птахам небесним, звірам земним, і весь світ дізнається, що в Ізраїлі є Бог.

[47] Saberá toda esta multidão que o SENHOR salva, não com espada, nem com lança; porque do SENHOR é a guerra, e ele vos entregará nas nossas mãos.

[47]Усі, хто сьогодні зібрався, дізнаються, що Господь рятує не мечем, не списом, ця битва належить Господу. Він передасть вас усіх в наші руки!»

[48] Sucedeu que, dispondo-se o filisteu a encontrar-se com Davi, este se apressou e,

[48]Коли филистимлянин наблизився, щоб зійтися з Давидом, той побіг прудко йому назустріч.

deixando as suas fileiras, correu de encontro ao filisteu.

49 Davi meteu a mão no alforje, e tomou dali uma pedra, e com a funda lha atirou, e feriu o filisteu na testa; a pedra encravou-se-lhe na testa, e ele caiu com o rosto em terra.

49Засунувши руку в торбу, він витягнув камінь, поклав у пращу й метнув у филистимлянина. Камінь влучив тому в чоло, і він упав долілиць на землю.

50 Assim, prevaleceu Davi contra o filisteu, com uma funda e com uma pedra, e o feriu, e o matou; porém não havia espada na mão de Davi.

50Ось так Давид здобув перемогу над филистимлянином пращею та каменем; без меча він збив з ніг филистимлянина і вбив його.

51 Pelo que correu Davi, e, lançando-se sobre o filisteu, tomou-lhe a espada, e desembainhou-a, e o matou, cortando-lhe com ela a cabeça. Vendo os filisteus que era morto o seu herói, fugiram.

51Давид підбіг і став над филистимлянином. Він узяв його меча, витягнув з піхов. І, добивши филистимлянина, відтяв йому голову мечем. Коли филистимляни побачили, що їхній герой — мертвий, вони кинулися навтіч.

52 Então, os homens de Israel e Judá se levantaram, e jubilaram, e perseguiram os filisteus, até Gate e até às portas de Ecrom. E caíram filisteus feridos pelo caminho, de Saaraim até Gate e até Ecrom.

52Ізраїльтяни та юдеї з криком побігли за ними й переслідували їх аж до Ґата і брам Екрона. Трупами филистимлян був вstелений Шаараїмський шлях аж до воріт Ґата й Екрона.

53 Então, voltaram os filhos de Israel de perseguirem os filisteus e lhes despojaram os acampamentos.

53Коли ізраїльтяни повернулися після переслідування филистимлян, вони пограбували їхній табір.

54 Tomou Davi a cabeça do filisteu e a trouxe a Jerusalém; porém as armas dele pô-las Davi na sua tenda.

54Давид забрав голову филистимлянина й приніс її в Єрусалим, а його зброю поклав у своєму наметі.

55 Quando Saul viu sair Davi a encontrar-se com o filisteu, disse a Abner, o comandante do exército: De quem é filho este jovem, Abner? Respondeu Abner: Tão certo como tu vives, ó rei, não o sei.

55Коли Саул побачив, як Давид ішов назустріч филистимлянину, він спитав Авнера, який командував військом: «Авнере, чий син той юнак?» Авнер відповів: «Присягаюся твоїм життям, царю, я не знаю його».

56 Disse o rei: Pergunta, pois, de quem é filho este jovem.

56Тоді цар звелів: «Довідайся, чий син цей хлопчина».

[57] Voltando Davi de haver ferido o filisteu, Abner o tomou e o levou à presença de Saul, trazendo ele na mão a cabeça do filisteu.

[58] Então, Saul lhe perguntou: De quem és filho, jovem? Respondeu Davi: Filho de teu servo Jessé, belemita.

[57]Відразу ж по тому, як Давид повернувся, вбивши филистимлянина, Авнер привів його до Саула. А Давид усе ще тримав голову филистимлянина в руці.

[58]«Чий ти син, юначе?» — спитав його Саул. Давид відповів: «Я син твого слуги Єссея з Віфлеєма».

1 Samuel 18

A amizade de Jônatas para com Davi

[1] Sucedeu que, acabando Davi de falar com Saul, a alma de Jônatas se ligou com a de Davi; e Jônatas o amou como à sua própria alma.

[2] Saul, naquele dia, o tomou e não lhe permitiu que tornasse para casa de seu pai.

[3] Jônatas e Davi fizeram aliança; porque Jônatas o amava como à sua própria alma.

[4] Despojou-se Jônatas da capa que vestia e a deu a Davi, como também a armadura, inclusive a espada, o arco e o cinto.

[5] Saía Davi aonde quer que Saul o enviava e se conduzia com prudência; de modo que Saul o pôs sobre tropas do seu exército, e era ele benquisto de todo o povo e até dos próprios servos de Saul.

[6] Sucedeu, porém, que, vindo Saul e seu exército, e voltando também Davi de ferir os filisteus, as mulheres de todas as cidades de Israel saíram ao encontro do rei Saul, cantando e dançando, com tambores, com júbilo e com instrumentos de música.

O cântico das mulheres indigna a Saul

1 Книга Самуїла 18

Саулові ревнощі до Давида

[1]Після розмови Давида з Саулом Йонатан відчув духовну близькість до Давида і полюбив його всім серцем.

[2]З того дня Саул тримав Давида біля себе й не відпускав його до батьківської домівки.

[3]А Йонатан склав Угоду з Давидом, бо дуже полюбив його.

[4]Йонатан скинув з себе вбрання, яке завжди носив, і віддав його Давидові: він віддав своє військове вбрання з мечем, луком і паском.

[5]Хоч би куди послав його Саул, Давид робив усе так успішно, що Саул присвоїв йому високе військове звання. Це сподобалося всім людям, не тільки військовим проводирям Саулового війська.

[6]Коли воїни поверталися додому після того, як Давид убив филистимлянина, зустрічати царя Саула вийшли жінки з усіх міст Ізраїлю. Вони співали пісень перед ним, танцювали в супроводі бубнів та лютнів.

[7] As mulheres se alegravam e, cantando alternadamente, diziam: Saul feriu os seus milhares, porém Davi, os seus dez milhares.

[8] Então, Saul se indignou muito, pois estas palavras lhe desagradaram em extremo; e disse: Dez milhares deram elas a Davi, e a mim somente milhares; na verdade, que lhe falta, senão o reino?

[9] Daquele dia em diante, Saul não via a Davi com bons olhos.

[10] No dia seguinte, um espírito maligno, da parte de Deus, se apossou de Saul, que teve uma crise de raiva em casa; e Davi, como nos outros dias, dedilhava a harpa; Saul, porém, trazia na mão uma lança,

[11] que arrojou, dizendo: Encravarei a Davi na parede. Porém Davi se desviou dele por duas vezes.

[12] Saul temia a Davi, porque o SENHOR era com este e se tinha retirado de Saul.

[13] Pelo que Saul o afastou de si e o pôs por chefe de mil; ele fazia saídas e entradas militares diante do povo.

[14] Davi lograva bom êxito em todos os seus empreendimentos, pois o SENHOR era com ele.

[15] Então, vendo Saul que Davi lograva bom êxito, tinha medo dele.

[16] Porém todo o Israel e Judá amavam Davi, porquanto fazia saídas e entradas militares diante deles.

Saul intenta matar a Davi pela astúcia

[17] Disse Saul a Davi: Eis aqui Merabe, minha filha mais velha, que te darei por mulher; sê-me somente filho valente e

[7]Жінки танцювали, приспівуючи: «Саул вбив тисячі ворогів, а Давид — десятки тисяч!»

[8]Саул розлютився бо цей приспів розгнівав його. «Вони приписали Давидові десятки тисяч, — подумав він, — а мені лише тисячі. Він же може захотіти ціле царство!»

[9]Відтоді він ревниво стежив за Давидом.

[10]Наступного дня від Бога потужно зійшов на Саула злий дух і він пророкував. Давид грав на арфі, як зазвичай,

[11]а Саул тримав списа в руці Саул метнув списа, подумавши: «Я припну Давида до стіни». Але Давид двічі ухилився.

[12]Саул боявся Давида, бо з ним був Господь, а Саула Він покинув.

[13]От він і відіслав Давида, поставивши його командиром тисячі воїнів. Тож Давид командував загонами в різних походах.

[14]Скрізь Давидові щастило, бо Господь був з ним.

[15]Коли Саул побачив, що Давид має в усьому успіх, він почав боятися його.

[16]Проте Ізраїль та Юдея любили й шанували Давида, оскільки він проводив успішні походи.

[17]Якось Саул, вирішивши вбити Давида, сказав йому: «У мене є старша дочка Мерав. Я віддам її тобі в дружини, лише служи мені відважно й веди війни

guerreia as guerras do SENHOR; porque Saul dizia consigo: Não seja contra ele a minha mão, e sim a dos filisteus.

Господні». А про себе Саул подумав: «Я не підніму руки на нього. Нехай це зроблять филистимляни».

[18] Respondeu Davi a Saul: Quem sou eu, e qual é a minha vida e a família de meu pai em Israel, para vir a ser eu genro do rei?

[18]Однак Давид відповів Саулу: «Хто я такий, хто моя сім'я чи батьків рід в Ізраїлі, щоб мені стати зятем царевим?»

[19] Sucedeu, porém, que, ao tempo em que Merabe, filha de Saul, devia ser dada a Davi, foi dada por mulher a Adriel, meolatita.

[19]Отож коли настав час віддавати Саулову дочку, Мерав, Давидові, то віддали її заміж за Адріела з Мехоли.

Mical ama a Davi e casa com ele

[20] Mas Mical, a outra filha de Saul, amava a Davi. Contaram-no a Saul, e isso lhe agradou.

[20]Саулова дочка Міхал кохала Давида, і коли про це розповіли Саулу, він був дуже втішений.

[21] Disse Saul: Eu lha darei, para que ela lhe sirva de laço e para que a mão dos filisteus venha a ser contra ele. Pelo que Saul disse a Davi: Com esta segunda serás, hoje, meu genro.

[21]«Я віддам її за нього, — подумав Саул, — це буде пасткою для нього, щоб він загинув від рук филистимлян». Саул знову сказав Давиду: «У тебе є друга можливість стати моїм зятем».

[22] Ordenou Saul aos seus servos: Falai confidencialmente a Davi, dizendo: Eis que o rei tem afeição por ti, e todos os seus servos te amam; consente, pois, em ser genro do rei.

[22]Саул наказав своїм слугам: «Поговоріть з Давидом наодинці, скажіть: „Слухай, цар втішений тобою службою, і всі його слуги люблять тебе, будь царевим зятем"».

[23] Os servos de Saul falaram estas palavras a Davi, o qual respondeu: Parece-vos coisa de somenos ser genro do rei, sendo eu homem pobre e de humilde condição?

[23]Переказали Давиду наказ Саулів його слуги. Але Давид відмовився: «Ви думаєте, що стати царевим зятем то так просто? Я, власне, людина бідна, мало кому відома».

[24] Os servos de Saul lhe referiram isto, dizendo: Tais foram as palavras que falou Davi.

[24]Коли Саулові слуги передали своєму володарю, що їм відповів Давид,

[25] Então, disse Saul: Assim direis a Davi: O rei não deseja dote algum, mas cem prepúcios de filisteus, para tomar vingança dos inimigos do rei. Porquanto

[25]той наказав їм: «Скажіть Давиду, що цар не хоче ніякої ціни за наречену, лише крайню плоть сотні филистимлян, щоб помститися царевим ворогам». Саул замислив таке, щоб Давид загинув від рук филистимлян.

Saul tentava fazer cair a Davi pelas mãos dos filisteus.

[26] Tendo os servos de Saul referido estas palavras a Davi, agradou-se este de que viesse a ser genro do rei. Antes de vencido o prazo,

[26]Коли слуги передали слова Саула Давидові, він зрадів, що стане зятем царя. Ще до того, як скінчився призначений час,

[27] dispôs-se Davi e partiu com os seus homens, e feriram dentre os filisteus duzentos homens; trouxe os seus prepúcios e os entregou todos ao rei, para que lhe fosse genro. Então, Saul lhe deu por mulher a sua filha Mical.

[27]Давид зі своїми воїнами пішов війною на филистимлян і вбив двісті чоловік. Він прихопив їхню крайню плоть і виклав усе перед царем, щоб стати його зятем. Довелося Саулові віддати свою дочку Міхал за нього.

[28] Viu Saul e reconheceu que o SENHOR era com Davi; e Mical, filha de Saul, o amava.

[28]Коли Саул зрозумів, що Господь був з Давидом, а його дочка Міхал любить Давида,

[29] Então, Saul temeu ainda mais a Davi e continuamente foi seu inimigo.

[29]ще більше почав його боятися і став його ворогом на все життя.

[30] Cada vez que os príncipes dos filisteus saíam à batalha, Davi lograva mais êxito do que todos os servos de Saul; portanto, o seu nome se tornou muito estimado.

[30]Филистимські полководці й далі нападали, але щоразу Давид виявлявся кмітливішим, ніж будь-який інший воєначальник Саула. Його ім'я стало дуже шанованим.

1 Samuel 19

Jônatas intercede por Davi

[1] Falou Saul a Jônatas, seu filho, e a todos os servos sobre matar Davi. Jônatas, filho de Saul, mui afeiçoado a Davi,

[2] o fez saber a este, dizendo: Meu pai, Saul, procura matar-te; acautela-te, pois, pela manhã, fica num lugar oculto e esconde-te.

[3] Eu sairei e estarei ao lado de meu pai no campo onde estás; falarei a teu respeito a meu pai, e verei o que houver, e te farei saber.

1 Книга Самуїла 19

Саул намагається вбити Давида

[1]Саул наказав синові Йонатану та всім своїм слугам убити Давида. Але Йонатану Давид подобався,

[2]тому він попередив Давида: «Мій батько Саул шукає можливості вбити тебе. Будь обережний завтра вранці, сховайся й не виходь нікуди.

[3]Я вийду й стоятиму з батьком на полі там, де ти ховатимешся. Я поговорю з ним про тебе, а потім тобі розповім, що вивідаю».

[4] Então, Jônatas falou bem de Davi a Saul, seu pai, e lhe disse: Não peque o rei contra seu servo Davi, porque ele não pecou contra ti, e os seus feitos para contigo têm sido mui importantes.

[4]Йонатан добре говорив про Давида Саулові, батьку своєму. Він сказав: «Нехай цар не заподіє зла своєму рабу Давидові; він не провинився перед тобою, а навпаки, зробив тільки те, що пішло на користь тобі.

[5] Arriscando ele a vida, feriu os filisteus e efetuou o SENHOR grande livramento a todo o Israel; tu mesmo o viste e te alegraste; por que, pois, pecarias contra sangue inocente, matando Davi sem causa?

[5]Коли він вийшов на филистимлянина, то важив своїм життям. Господь здобув велику перемогу для всього Ізраїлю. Ти це бачив і був щасливий. Навіщо ж тоді чинити несправедливо з невинним чоловіком — убивати безпричинно Давида?»

[6] Saul atendeu à voz de Jônatas e jurou: Tão certo como vive o SENHOR, ele não morrerá.

[6]Саул вислухав Йонатана і поклявся: «Заприсягаюсь Господнім життям, що Давида не стратять».

[7] Jônatas chamou a Davi, contou-lhe todas estas palavras e o levou a Saul; e esteve Davi perante este como dantes.

[7]Тоді Йонатан покликав Давида й передав йому дослівно розмову з батьком. Він привів його до Саула, і Давид, як і раніше, жив при ньому.

Saul procura, de novo, matar a Davi

[8] Tornou a haver guerra, e, quando Davi pelejou contra os filisteus e os feriu com grande derrota, e fugiram diante dele,

[8]Почалася знову війна. Давид пішов воювати й переміг филистимлян. Він завдав їм такої нищівної поразки, що вони кинулися навсібіч.

[9] o espírito maligno, da parte do SENHOR, tornou sobre Saul; estava este assentado em sua casa e tinha na mão a sua lança, enquanto Davi dedilhava o seu instrumento músico.

[9]Проте на Саула зійшов злий дух від Господа, коли він сидів вдома зі списом у руці. Давид розважався музикою,

[10] Procurou Saul encravar a Davi na parede, porém ele se desviou do seu golpe, indo a lança ferir a parede; então, fugiu Davi e escapou.

[10]а Саул вирішив списом пришпилити його до стіни. Але Давид ухилився, а спис увігнався в стіну. Тієї ночі Давид утік від Саула.

[11] Porém Saul, naquela mesma noite, mandou mensageiros à casa de Davi, que o vigiassem, para ele o matar pela manhã; disto soube Davi por Mical, sua mulher, que lhe disse: Se não salvares a tua vida esta noite, amanhã serás morto.

[11]Саул підіслав своїх людей до оселі Давида, щоб підстерегти його і вранці вбити. Але Міхал, Давидова дружина, попередила: «Якщо ти сьогодні вночі не втечеш, завтра тебе уб'ють».

Mical engana a seu pai e salva a Davi

12 Então, Mical desceu Davi por uma janela; e ele se foi, fugiu e escapou.

12Тож Міхал випустила Давида через вікно, він утік і врятувався.

13 Mical tomou um ídolo do lar, e o deitou na cama, e pôs-lhe à cabeça um tecido de pêlos de cabra, e o cobriu com um manto.

13А Міхал взяла боввана, поклала в ліжко, голову йому вкрила козячою шкурою й накрила його одягом.

14 Tendo Saul enviado mensageiros que trouxessem Davi, ela disse: Está doente.

14Коли Саул підіслав слуг, щоб схопити Давида, Міхал сказала: «Він хворий».

15 Então, Saul mandou mensageiros que vissem Davi, ordenando-lhes: Trazei-mo mesmo na cama, para que o mate.

15Саул знову наказав своїм людям піти й зустрітися з Давидом: «Несіть його прямо з ліжком, щоб я міг його вбити».

16 Vindo, pois, os mensageiros, eis que estava na cama o ídolo do lar, e o tecido de pêlos de cabra, ao redor de sua cabeça.

16Але коли посланці пройшли до кімнати, у ліжку лежав бовван, на голові якого стирчала козяча вовна.

17 Então, disse Saul a Mical: Por que assim me enganaste e deixaste ir e escapar o meu inimigo? Respondeu-lhe Mical: Porque ele me disse: Deixa-me ir; se não, eu te mato.

17Саул спитав Міхал: «Чому ти мене так обдурила, чому дала змогу втекти моєму ворогові?» Міхал відповіла: «Він сказав мені: „Дай мені змогу втекти, інакше я тебе вб'ю"».

Saul e seus mensageiros profetizam

18 Assim, Davi fugiu, e escapou, e veio a Samuel, a Ramá, e lhe contou tudo quanto Saul lhe fizera; e se retiraram, ele e Samuel, e ficaram na casa dos profetas.

18Коли Давид утік від Саулових людей, він пішов до Самуїла в Раму й розповів про все, що йому заподіяв Саул. Потім вони разом дісталися до Найота, де й залишилися жити.

19 Foi dito a Saul: Eis que Davi está na casa dos profetas, em Ramá.

19Саул сказали: «Послухай, Давид у Найоті в Рамі».

20 Então, enviou Saul mensageiros para trazerem Davi, os quais viram um grupo de profetas profetizando, onde estava Samuel, que lhes presidia; e o Espírito de Deus veio sobre os mensageiros de Saul, e também eles profetizaram.

20Він відправив посланців, щоб зловили його. Але коли вони побачили гурт провидців, які пророкували, та Самуїла, що їх очолював, на Саулових посланців зійшов Господній Дух, і вони теж почали пророкувати.

21 Avisado disto, Saul enviou outros mensageiros, e também estes profetizaram; então, enviou Saul ainda uns terceiros, os quais também profetizaram.

21Саулові доповіли про цей випадок, і він послав іще більше людей, а ті теж почали в пророкувати. Втретє послав своїх людей Саул, й ті теж зайнялися пророкуванням.

[22] Então, foi também ele mesmo a Ramá e, chegando ao poço grande que estava em Seco, perguntou: Onde estão Samuel e Davi? Responderam-lhe: Eis que estão na casa dos profetas, em Ramá.

[23] Então, foi para a casa dos profetas, em Ramá; e o mesmo Espírito de Deus veio sobre ele, que, caminhando, profetizava até chegar à casa dos profetas, em Ramá.

[24] Também ele despiu a sua túnica, e profetizou diante de Samuel, e, sem ela, esteve deitado em terra todo aquele dia e toda aquela noite; pelo que se diz: Está também Saul entre os profetas?

[22]Нарешті він сам вирушив у Раму і дістався до великої водойми в Секу. Він запитав: «Де Самуїл та Давид?» «Вони в Найоті, це в Рамі», — відповіли йому.

[23]Пішов Саул до Найота, що в Рамі. Але на нього зійшов Божий Дух, і він дорогою почав пророкувати, аж доки не дійшов до Найота в Рамі.

[24]Він зірвав з себе одяг і почав пророкувати в присутності Самуїла. Так він лежав без вбрання цілий день і цілу ніч. Ось чому люди питають: «Хіба Саул теж серед пророків?»

1 Samuel 20

A amizade entre Davi e Jônatas

[1] Então, fugiu Davi da casa dos profetas, em Ramá, e veio, e disse a Jônatas: Que fiz eu? Qual é a minha culpa? E qual é o meu pecado diante de teu pai, que procura tirar-me a vida?

[2] Ele lhe respondeu: Tal não suceda; não serás morto. Meu pai não faz coisa nenhuma, nem grande nem pequena, sem primeiro me dizer; por que, pois, meu pai me ocultaria isso? Não há nada disso.

[3] Então, Davi respondeu enfaticamente: Mui bem sabe teu pai que da tua parte achei mercê; pelo que disse consigo: Não saiba isto Jônatas, para que não se entristeça. Tão certo como vive o SENHOR, e tu vives, Jônatas, apenas há um passo entre mim e a morte.

[4] Disse Jônatas a Davi: O que tu desejares eu te farei.

1 Книга Самуїла 20

Давид і Йонатан

[1]Давид утік з Найота в Рамі, прийшов до Йонатана та й питає: «Що я зробив? В чому моя провина? Чим я завинив перед твоїм батьком, що він намагається позбавити мене життя?»

[2]«Ніколи ти не помреш! Послухай-но, батько не робить жодної ні великої, ані малої справи, не порадившись зі мною. Навіщо йому це приховувати від мене? Це не так!»

[3]Але Давид йому на це навіть присягнувся: «Твій батько дуже добре знає, що я знайшов прихильника в тобі, тож думає: „Йонатан не повинен знати цього, інакше він засумує, але присягаюся життям Господа, твоїм життям присягаюся, що між мною та смертю лише один крок"».

[4]Йонатан пообіцяв: «Я зроблю все для тебе, хоч би чого ти попросив!»

[5] Disse Davi a Jônatas: Amanhã é a Festa da Lua Nova, em que sem falta deveria assentar-me com o rei para comer; mas deixa-me ir, e esconder-me-ei no campo, até à terceira tarde.

[5]Тож Давид і каже: «Слухай, завтра свято Молодого місяця, і я маю обідати з царем, але дозволь мені піти в поле й сховатися там до післязавтрашнього вечора.

[6] Se teu pai notar a minha ausência, dirás: Davi me pediu muito que o deixasse ir a toda pressa a Belém, sua cidade; porquanto se faz lá o sacrifício anual para toda a família.

[6]Якщо батько помітить мою відсутність, скажи йому: „Давид дуже просив дозволити йому поспішити до рідного міста Віфлеєма, бо там складатиметься річна жертва для всього роду"».

[7] Se disser assim: Está bem! Então, teu servo terá paz. Porém, se muito se indignar, sabe que já o mal está, de fato, determinado por ele.

[7]Якщо він відповість: «Дуже добре», — тоді твоєму рабу нічого не загрожує. Але якщо він закипить гнівом, можеш бути впевнений, що він має намір заподіяти мені лихо.

[8] Usa, pois, de misericórdia para com o teu servo, porque lhe fizeste entrar contigo em aliança no SENHOR; se, porém, há em mim culpa, mata-me tu mesmo; por que me levarias a teu pai?

[8]Прояви ж бо свою милість, ти зі мною уклав Угоду зі своїм слугою перед лицем Господа. Якщо я винний, тоді своєю рукою убий мене! Навіщо передавати мене батькові?»

[9] Então, disse Jônatas: Longe de ti tal coisa; porém, se dalguma sorte soubesse que já este mal estava, de fato, determinado por meu pai, para que viesse sobre ti, não to declararia eu?

[9]«Ніколи, — промовив Йонатан. — Якби я мав щонайменший сумнів, що батько збирається заподіяти тобі лихо, чи б я не сказав тобі?»

[10] Perguntou Davi a Jônatas: Quem tal me fará saber, se, por acaso, teu pai te responder asperamente?

[10]Давид запитав: «Хто мені скаже, якщо батько твій розлютиться?»

[11] Então, disse Jônatas a Davi: Vem, e saiamos ao campo. E saíram.

[11]«Ходімо разом у поле», — сказав Йонатан. Ось вони й пішли удвох у поле.

Jônatas faz aliança com Davi

[12] E disse Jônatas a Davi: O SENHOR, Deus de Israel, seja testemunha. Amanhã ou depois de amanhã, a estas horas sondarei meu pai; se algo houver favorável a Davi, eu to mandarei dizer.

[12]Йонатан сказав Давиду: «Присягаюся Господом Богом Ізраїлю, що я дізнаюся до післязавтра, чи батько лихий на тебе! Якщо він прихильний до тебе, то я пошлю тобі звістку, щоб ти знав.

[13] Mas, se meu pai quiser fazer-te mal, faça com Jônatas o SENHOR o que a este aprouver, se não to fizer saber eu e não te deixar ir embora, para que sigas em paz. E seja o SENHOR contigo, como tem sido com meu pai.

[13]Але якщо батько збирається завдати тобі лихо, нехай Господь заподіє щось батькові, і навіть більше, та я тебе сповіщу й відправлю в безпечне місце. Нехай Господь буде з тобою, як Він був із моїм батьком.

[14] Se eu, então, ainda viver, porventura, não usarás para comigo da bondade do SENHOR, para que não morra?

[14]Якщо я житиму, вияви до мене свою милість незрадливу, як і Господь її дарує. Але якщо я помру,

[15] Nem tampouco cortarás jamais da minha casa a tua bondade; nem ainda quando o SENHOR desarraigar da terra todos os inimigos de Davi.

[15]не позбавляй мій рід своєї щирої любові, навіть якщо Господь знищить усіх Давидових ворогів, змете їх з лиця землі, якщо

[16] Assim, fez Jônatas aliança com a casa de Davi, dizendo: Vingue o SENHOR os inimigos de Davi.

[16]ім'я Йонатанове буде стерте з дому Давида, нехай Господь зведе рахунок з Давидовими ворогами».

[17] Jônatas fez jurar a Davi de novo, pelo amor que este lhe tinha, porque Jônatas o amava com todo o amor da sua alma.

[17]Йонатан знову поклявся Давидові в своїй любові до нього, тому що любив Давида, як себе самого.

[18] Disse-lhe Jônatas: Amanhã é a Festa da Lua Nova; perguntar-se-á por ti, porque o teu lugar estará vazio.

[18]Йонатан сказав Давидові: «Завтра Молодий місяць, за тобою скучатимуть, якщо твоє місце буде порожнім.

[19] Ao terceiro dia, descerás apressadamente e irás para o lugar em que te escondeste no dia do ajuste; e fica junto à pedra de Ezel.

[19]Через три дні Саулові бракуватиме тебе. Іди на те місце, де ти ховався, коли почалися ці неприємності. Чекай біля скелі Езел.

[20] Atirarei três flechas para aquele lado, como quem atira ao alvo.

[20]Я випущу три стріли в тому напрямку, нібито збираюся вцілити.

[21] Eis que mandarei o moço e lhe direi: Vai, procura as flechas; se eu disser ao moço: Olha que as flechas estão para cá de ti, traze-as; então, vem, Davi, porque, tão certo como vive o SENHOR, terás paz, e nada há que temer.

[21]Потім я пошлю хлопця, щоб він знайшов ті стріли. Якщо я скажу хлопцю: „Поглянь, стріли між тобою і мною. Підбери їх!" — тоді виходь, тому що, присягаюся життям Господа, ти будеш у безпеці й спокої.

[22] Porém, se disser ao moço: Olha que as flechas estão para lá de ti. Vai-te embora, porque o SENHOR te manda ir.

[22]Але якщо я скажу хлопцю: „Поглянь, стріла позаду тебе", — тоді тікай, Господь відсилає тебе.

[23] Quanto àquilo de que eu e tu falamos, eis que o SENHOR está entre mim e ti, para sempre.

[23]Тому, про що ми з тобою розмовляли, Господь свідок назавжди».

[24] Escondeu-se, pois, Davi no campo; e, sendo a Festa da Lua Nova, pôs-se o rei à mesa para comer.

[24]Тож Давид сховався в полі, а коли настало свято Молодого місяця, цар сів трапезувати.

[25] Assentou-se o rei na sua cadeira, segundo o costume, no lugar junto à parede; Jônatas, defronte dele, e Abner, ao lado de Saul; mas o lugar de Davi estava desocupado.

[25]Він зайняв звичне місце біля стіни навпроти Йонатана, Авнер сів поруч із Саулом, а Давидове місце залишилося вільним.

[26] Porém, naquele dia, não disse Saul nada, pois pensava: Aconteceu-lhe alguma coisa, pela qual não está limpo; talvez esteja contaminado.

[26]Саул промовчав того дня, бо подумав: «Напевне, щось трапилося з Давидом, що зробило його нечистим».

[27] Sucedeu também ao outro dia, o segundo da Festa da Lua Nova, que o lugar de Davi continuava desocupado; disse, pois, Saul a Jônatas, seu filho: Por que não veio a comer o filho de Jessé, nem ontem nem hoje?

[27]Але ж і наступного, другого дня Молодого місяця Давидове місце знову було незайняте. Тут Саул уже спитав свого сина Йонатана: «Чому син Єссея не прийшов на трапезу ні вчора, ані сьогодні?»

[28] Respondeu Jônatas a Saul: Davi me pediu, encarecidamente, que o deixasse ir a Belém.

[28]Йонатан відповів Саулові: «Давид дуже просився відпустити його в Віфлеєм.

[29] Ele me disse: Peço-te que me deixes ir, porque a nossa família tem um sacrifício na cidade, e um de meus irmãos insiste comigo para que eu vá. Se, pois, agora, achei mercê aos teus olhos, peço-te que me deixes partir, para que veja meus irmãos. Por isso, não veio à mesa do rei.

[29]Він сказав: „Відпусти мене, бо наш рід складає жертву в місті, а брат мені наказав прийти. Якщо я знайшов милість в твоїх очах, дозволь мені піти й побачитися з братами". Ось чому він не прийшов на трапезу до царя».

Saul irado contra Jônatas

[30] Então, se acendeu a ira de Saul contra Jônatas, e disse-lhe: Filho de mulher perversa e rebelde; não sei eu que elegeste o filho de Jessé, para vergonha tua e para vergonha do recato de tua mãe?

[31] Pois, enquanto o filho de Jessé viver sobre a terra, nem tu estarás seguro, nem seguro o teu reino; pelo que manda buscá-lo, agora, porque deve morrer.

[32] Então, respondeu Jônatas a Saul, seu pai, e lhe disse: Por que há de ele morrer? Que fez ele?

[33] Então, Saul atirou-lhe com a lança para o ferir; com isso entendeu Jônatas que, de fato, seu pai já determinara matar a Davi.

[34] Pelo que Jônatas, todo encolerizado, se levantou da mesa e, neste segundo dia da Festa da Lua Nova, não comeu pão, pois ficara muito sentido por causa de Davi, a quem seu pai havia ultrajado.

Jônatas despede-se de Davi

[35] Na manhã seguinte, saiu Jônatas ao campo, no tempo ajustado com Davi, e levou consigo um rapaz.

[36] Então, disse ao seu rapaz: Corre a buscar as flechas que eu atirar. Este correu, e ele atirou uma flecha, que fez passar além do rapaz.

[37] Chegando o rapaz ao lugar da flecha que Jônatas havia atirado, gritou Jônatas atrás dele e disse: Não está a flecha mais para lá de ti?

[38] Tornou Jônatas a gritar: Apressa-te, não te demores. O rapaz de Jônatas apanhou as flechas e voltou ao seu senhor.

[30] Розгнівався Саул на Йонатана і розкричався: «Ти — негідник, непокірної та впертої жінки ти син! Хіба я не знаю, що ти, на свій сором та на сором твоєї матері, що народила тебе, почав водитися з сином Єссея?

[31] Доки син Єссея житиме на цій землі, ні ти, ні твоє царство не буде встановлене. Зараз же пошли за ним, нехай його сюди приведуть, бо смерть йому!»

[32] «Чому його слід убити? Що він зробив?» — запитав батька Йонатан.

[33] Тоді Саул метнув списа в нього, щоб убити. Йонатан зрозумів, що батько намірився згубити Давида.

[34] Йонатан підвівся з-за столу, страшенно розгнівавшись; другого дня Молодого місяця він не торкнувся їжі, бо його дуже засмутило ганебне ставлення батька до Давида.

[35] Вранці Йонатан пішов у поле, щоб зустрітися з Давидом. З ним був хлопчик.

[36] Він звернувся до хлопчика: «Побіжи й знайди стріли, які я випущу». Коли хлопець побіг, він випустив стрілу поперед нього.

[37] Коли хлопець наблизився до того місця, де впала стріла, Йонатан крикнув йому услід: «Хіба стріла не впала поперед тебе?»

[38] Потім він додав: «Поспіши! Швидше! Не зупиняйся!» Хлопець підняв стрілу й приніс її до хазяїна.

[39] O rapaz não entendeu coisa alguma; só Jônatas e Davi sabiam deste ajuste.

[40] Então, Jônatas deu as suas armas ao rapaz que o acompanhava e disse-lhe: Anda, leva-as à cidade.

[41] Indo-se o rapaz, levantou-se Davi do lado do sul e prostrou-se rosto em terra três vezes; e beijaram-se um ao outro e choraram juntos; Davi, porém, muito mais.

[42] Disse Jônatas a Davi: Vai-te em paz, porquanto juramos ambos em nome do SENHOR, dizendo: O SENHOR seja para sempre entre mim e ti e entre a minha descendência e a tua.

[43] Então, se levantou Davi e se foi; e Jônatas entrou na cidade.

[39]Хлопчина ні про що не здогадався, лише Йонатан і Давид про це знали.

[40]Йонатан віддав свою зброю хлопчині й попросив: «Повертайся, віднеси цю зброю до міста».

[41]Коли хлопчина відійшов, Давид підвівся з південного боку скелі й тричі торкнувся чолом землі, поклонившись Йонатану. Тоді вони розцілувалися й почали плакати, особливо тужив Давид.

[42]Йонатан сказав Давидові: «Іди з миром, адже ми поклялися у взаємній дружбі в ім'я Господа, адже ми сказали: „Господь є свідком між мною й тобою та між твоїми й моїми нащадками назавжди"». З цим і пішов Давид, а Йонатан повернувся до міста.

1 Samuel 21

Davi vai ter com o sacerdote Aimeleque

[1] Então, veio Davi a Nobe, ao sacerdote Aimeleque; Aimeleque, tremendo, saiu ao encontro de Davi e disse-lhe: Por que vens só, e ninguém, contigo?

[2] Respondeu Davi ao sacerdote Aimeleque: O rei deu-me uma ordem e me disse: Ninguém saiba por que te envio e de que te incumbo; quanto aos meus homens, combinei que me encontrassem em tal e tal lugar.

[3] Agora, que tens à mão? Dá-me cinco pães ou o que se achar.

[4] Respondendo o sacerdote a Davi, disse-lhe: Não tenho pão comum à mão; há, porém, pão sagrado, se ao menos os teus homens se abstiveram das mulheres.

1 Книга Самуїла 21

Давид у Нобі

[1]Давид пішов до Ноба, щоб побачитися зі священиком Агімелехом. Агімелех затремтів, побачивши його, й запитав: «Чому ти один? Чому з тобою нікого немає?»

[2]Давид відповів священику Агімелеху: «Цар наказав мені зробити одну справу і звелів: „Ніхто нічого не повинен знати про твоє завдання і про ті вказівки, які я тобі дав". А своїм людям я наказав зустріти мене в призначеному місці.

[3]Тепер скажи мені, що у тебе є під рукою? Дай мені п'ять буханців хліба або будь-що, що знайдеться».

[4]Священик відповів Давиду: «У мене немає під рукою звичайного хліба, проте є трохи посвяченого хліба ось тут, якщо твої слуги трималися подалі від жінок».

[5] Respondeu Davi ao sacerdote e lhe disse: Sim, como sempre, quando saio à campanha, foram-nos vedadas as mulheres, e os corpos dos homens não estão imundos. Se tal se dá em viagem comum, quanto mais serão puros hoje!

[5]Давид відповів священику: «Жінок з нами не було; ще як я вирушав, мої слуги очищалися навіть для звичайної подорожі. Чоловічі тіла чисті навіть тоді, коли їхні справи такими не назвеш. А тим паче сьогодні, коли вони очистилися для справи військової!»

[6] Deu-lhe, pois, o sacerdote o pão sagrado, porquanto não havia ali outro, senão os pães da proposição, que se tiraram de diante do SENHOR, quando trocados, no devido dia, por pão quente.

[6]Тож священик дав їм посвяченого хліба, оскільки не знайшлося ніякого іншого, крім хліба, який лежав перед Господом, і який належало прибрати, щоб замінити на теплий, свіжий хліб.

[7] Achava-se ali, naquele dia, um dos servos de Saul, detido perante o SENHOR, cujo nome era Doegue, edomita, o maioral dos pastores de Saul.

[7]Якраз того дня перед Господом був слуга Саула. Його звали Доеґ, що був едомійцем та головним пастухом Саула.

[8] Disse Davi a Aimeleque: Não tens aqui à mão lança ou espada alguma? Porque não trouxe comigo nem a minha espada nem as minhas armas, porque a ordem do rei era urgente.

[8]Давид запитав Агімелеха: «Хіба в тебе немає тут ні списа, ні меча? Я не приніс ні меча, ні списа, тому що царева справа була дуже терміновою».

[9] Respondeu o sacerdote: A espada de Golias, o filisteu, a quem mataste no vale de Elá, está aqui, envolta num pano detrás da estola sacerdotal; se a queres levar, leva-a, porque não há outra aqui, senão essa. Disse Davi: Não há outra semelhante; dá-ma.

[9]Священик відповів: «Меч Ґоліафа, филистимлянина, якого ти вбив у долині Ела, стоїть за ефодом, загорнутий у полотно. Якщо хочеш, візьми його; ніякого іншого меча, крім цього, немає». Давид погодився: «Немає іншого такого, як цей; дай-но його мені».

Davi foge para Aquis, rei de Gate

Давид у Ґаті

[10] Levantou-se Davi, naquele dia, e fugiu de diante de Saul, e foi a Aquis, rei de Gate.

[10]Того ж таки дня, як Давид утік від Саула, він подався до Ахіша, царя Ґата.

[11] Porém os servos de Aquis lhe disseram: Este não é Davi, o rei da sua terra? Não é a este que se cantava nas danças, dizendo: Saul feriu os seus milhares, porém Davi, os seus dez milhares?

[11]Ахішу сказали його слуги: «Хіба це не той Давид, цар краю? Хіба це не той, про якого співають, танцюючи: „Саул вбив тисячі ворогів, а Давид — десятки тисяч!”»

[12] Davi guardou estas palavras, considerando-as consigo mesmo, e teve muito medo de Aquis, rei de Gate.

[13] Pelo que se contrafez diante deles, em cujas mãos se fingia doido, esgravatava nos postigos das portas e deixava correr saliva pela barba.

[14] Então, disse Aquis aos seus servos: Bem vedes que este homem está louco; por que mo trouxestes a mim?

[15] Faltam-me a mim doidos, para que trouxésseis este para fazer doidices diante de mim? Há de entrar este na minha casa?

[12]Давид зважив на їхні слова і дуже злякався Ахіша, царя Ґата.

[13]Тому він прикидався блаженним, поки перебував серед них. Він поводився, як божевільний: плював на брами, пускав слину, що текла по бороді.

[14]Ахіш запитав слуг: «Погляньте на цього чоловіка! Та йому ж бракує розуму! Чому ви його до мене привели?

[15]Невже мені своїх божевільних не вистачає, що ви вирішили привести цього бідолаху сюди, щоб він ще й переді мною таке витівав? Чи мусить такий чоловік заходити в мій дім?»

1 Samuel 22

Davi esconde-se em Adulão e em Moabe

[1] Davi retirou-se dali e se refugiou na caverna de Adulão; quando ouviram isso seus irmãos e toda a casa de seu pai, desceram ali para ter com ele.

[2] Ajuntaram-se a ele todos os homens que se achavam em aperto, e todo homem endividado, e todos os amargurados de espírito, e ele se fez chefe deles; e eram com ele uns quatrocentos homens.

[3] Dali passou Davi a Mispa de Moabe e disse ao seu rei: Deixa estar meu pai e minha mãe convosco, até que eu saiba o que Deus há de fazer de mim.

[4] Trouxe-os perante o rei de Moabe, e com este moraram por todo o tempo que Davi esteve neste lugar seguro.

[5] Porém o profeta Gade disse a Davi: Não fiques neste lugar seguro; vai e entra na

1 Книга Самуїла 22

Давид у Адулламі й Міцпі

[1]Давид пішов з Ґата й заховався у печері Адуллама. Коли про це довідалися брати й родичі батькові, усі пішли до нього.

[2]Довкола нього зібралися всі потерпілі: чи то від боргів, чи від горя, чи від невдоволення — а він став їхнім проводирем. Близько чотирьохсот чоловіків набралося.

[3]Звідти Давид вирушив до Міцпи в Моаві. Він спитав царя Моава: «Ти дозволиш батьку й матері прийти й пожити біля тебе, доки я не довідаюся, що Бог для мене зробить».

[4]Ось він і залишив їх біля моавського царя; вони лишалися з ним, доки Давид перебував у фортеці.

[5]Але пророк Ґад сказав Давидові: «Не залишайся у фортеці. Йди в землі Юдеї». Давид вирушив до лісу Герета.

terra de Judá. Então, Davi saiu e foi para o bosque de Herete.

Saul mata todos os sacerdotes de Nobe

[6] Ouviu Saul que Davi e os homens que o acompanhavam foram descobertos. Achando-se Saul em Gibeá, debaixo de um arvoredo, numa colina, tendo na mão a sua lança, e todos os seus servos com ele,

[7] disse a todos estes: Ouvi, peço-vos, filhos de Benjamim, dar-vos-á também o filho de Jessé, a todos vós, terras e vinhas e vos fará a todos chefes de milhares e chefes de centenas,

[8] para que todos tenhais conspirado contra mim? E ninguém houve que me desse aviso de que meu filho fez aliança com o filho de Jessé; e nenhum dentre vós há que se doa por mim e me participe que meu filho contra mim instigou a meu servo, para me armar ciladas, como se vê neste dia.

[9] Então, respondeu Doegue, o edomita, que também estava com os servos de Saul, e disse: Vi o filho de Jessé chegar a Nobe, a Aimeleque, filho de Aitube,

[10] e como Aimeleque, a pedido dele, consultou o SENHOR, e lhe fez provisões, e lhe deu a espada de Golias, o filisteu.

[11] Então, o rei mandou chamar Aimeleque, sacerdote, filho de Aitube, e toda a casa de seu pai, a saber, os sacerdotes que estavam em Nobe; todos eles vieram ao rei.

[12] Disse Saul: Ouve, peço-te, filho de Aitube! Este respondeu: Eis-me aqui, meu senhor!

Саул убиває нобських священиків

[6]Саул прочув, що об’явився Давид із своїми прихильниками. Саул якраз сидів під тамариском на узвишші в Ґівеа, зі списом у руці, оточений своїми слугами.

[7]Саул сказав слугам, що стояли довкола нього: «Послухайте, люди Веніамина. Чи дасть вам усім син Єссея поля та виноградники? Чи він поставить вас усіх командирами тисяч і сотень?

[8]Чи не тому ви всі змовилися проти мене? Ніхто мені не доніс, що мій власний син складає угоду з сином Єссея. Ніхто з вас не подбав про мене й не сказав мені, що мій власний син намовив мого раба проти мене, як злодій, що він і зробив сьогодні».

[9]Тоді озвався Доеґ едомійський, який стояв поміж Сауловими слугами: «Я бачив, як син Єссея ходив до Агімелеха, сина Агітува з Ноба.

[10]Агімелех питав Господа про нього; він також дав йому харчі й меч Ґоліафа, филистимлянина».

[11]Тоді цар послав по священика Агімелеха, сина Агітува і наказав прийти до нього з усім батьковим домом, священикам, що були в Нобі. Всі вони прийшли до царя.

[12]Саул спитав: «Послухай-но, сину Агітува». «Я тут, мій володарю», — відповів той.

[13] Então, lhe disse Saul: Por que conspirastes contra mim, tu e o filho de Jessé? Pois lhe deste pão e espada e consultaste a favor dele a Deus, para que se levantasse contra mim e me armasse ciladas, como hoje se vê.

[13]Саул йому дорікнув: «Чому ви змовилися проти мене, ти й син Єссея? Ти дав йому хліба, меч, ще й у Господа про нього запитав, щоб він повстав проти мене, зачаївся, як він сьогодні це й зробив?»

[14] Respondeu Aimeleque ao rei e disse: E quem, entre todos os teus servos, há tão fiel como Davi, o genro do rei, chefe da tua guarda pessoal e honrado na tua casa?

[14]Агімелех відповів царю: «Хто ще з усіх твоїх рабів такий відданий, як Давид, зять царя, головний серед царських охоронців і високо шанований у твоєму домі?

[15] Acaso, é de hoje que consulto a Deus em seu favor? Não! Jamais impute o rei coisa nenhuma a seu servo, nem a toda a casa de meu pai, pois o teu servo de nada soube de tudo isso, nem muito nem pouco.

[15]Хіба тоді я вперше питав Бога про нього? Звісно ж, ні! То ж не слід царю звинувачувати свого раба чи будь-кого з родини його батька, бо твій раб нічого не знає».

[16] Respondeu o rei: Aimeleque, morrerás, tu e toda a casa de teu pai.

[16]Але цар сказав: «Ти неодмінно помреш, Агімелеху, ти, і вся родина твого батька».

[17] Disse o rei aos da guarda, que estavam com ele: Volvei e matai os sacerdotes do SENHOR, porque também estão de mãos dadas com Davi e porque souberam que fugiu e não mo fizeram saber. Porém os servos do rei não quiseram estender as mãos contra os sacerdotes do SENHOR.

[17]Цар наказав слугам, що стояли поруч: «Ідіть, убийте священиків Господа, бо вони теж змовилися з Давидом. Вони знали, що він тікає, але мені не доповіли». Проте цареві слуги не хотіли заносити руку на священиків Господа.

[18] Então, disse o rei a Doegue: Volve-te e arremete contra os sacerdotes. Então, se virou Doegue, o edomita, e arremeteu contra os sacerdotes, e matou, naquele dia, oitenta e cinco homens que vestiam estola sacerdotal de linho.

[18]Тоді цар наказав Доеґу: «Іди оточи священиків і напади на них». Доеґ едомійський оточив священиків і напав на них. Того дня він убив вісімдесят п'ять чоловік, що носили лляні ефоди.

[19] Também a Nobe, cidade destes sacerdotes, passou a fio de espada: homens, e mulheres, e meninos, e crianças de peito, e bois, e jumentos, e ovelhas.

[19]Він також скарав мечем Ноб, місто священиків, усіх підряд: чоловіків і жінок, дітей і немовлят, худобу, віслюків та овець.

Abiatar refugia-se com Davi

[20] Porém dos filhos de Aimeleque, filho de Aitube, um só, cujo nome era Abiatar, salvou-se e fugiu para Davi;

[21] e lhe anunciou que Saul tinha matado os sacerdotes do SENHOR.

[22] Então, Davi disse a Abiatar: Bem sabia eu, naquele dia, que, estando ali Doegue, o edomita, não deixaria de o dizer a Saul. Fui a causa da morte de todas as pessoas da casa de teu pai.

[23] Fica comigo, não temas, porque quem procura a minha morte procura também a tua; estarás a salvo comigo.

1 Samuel 23

Davi livra a Queila

[1] Foi dito a Davi: Eis que os filisteus pelejam contra Queila e saqueiam as eiras.

[2] Consultou Davi ao SENHOR, dizendo: Irei eu e ferirei estes filisteus? Respondeu o SENHOR a Davi: Vai, e ferirás os filisteus, e livrarás Queila.

[3] Porém os homens de Davi lhe disseram: Temos medo aqui em Judá, quanto mais indo a Queila contra as tropas dos filisteus.

[4] Então, Davi tornou a consultar o SENHOR, e o SENHOR lhe respondeu e disse: Dispõe-te, desce a Queila, porque te dou os filisteus nas tuas mãos.

[5] Partiu Davi com seus homens a Queila, e pelejou contra os filisteus, e levou todo o gado, e fez grande morticínio entre eles; assim, Davi salvou os moradores de Queila.

[20]Але Авіатару, сину Агімелеха, сина Агітува, вдалося втекти до Давида.

[21]Він розповів Давидові, що Саул убив Господніх священиків.

[22]Давид сказав Авіатару: «Того дня, коли Доеґ едомійський був тут, я відчув, що він, звісно, розкаже Саулу про все. Це через мене загинула вся родина твого батька.

[23]Залишайся зі мною, не бійся; людина, яка полює на твоє життя, зазіхає і на моє. Ти будеш у безпеці тут, біля мене».

1 Книга Самуїла 23

Давид рятує Кейлу

[1]Коли Давидові сказали: «Поглянь, филистимляни напали на Кейлу, забирають зерно, розтягуючи його з токів», —

[2]він звернувся до Господа, питаючи: «Чи треба мені йти війною на филистимлян?» Господь йому відповів: «Іди, бийся з филистимлянами і врятуй Кейлу».

[3]Але Давидові люди не погодилися: «Ми боїмося тут, в Юдеї, а ще більше боятимемось, якщо підемо до Кейли битися з филистимським військом».

[4]Знову Давид спитав Господа, і Господь йому відказав: «Вирушай до Кейли, бо Я збираюся віддати филистимлян у твої руки».

[5]Тож Давид зі своїм військом вирушив до Кейли воювати з филистимлянами, забрав їхню худобу. Він завдав тяжкої поразки филистимлянам і врятував жителів Кейли.

[6] Sucedeu que, quando Abiatar, filho de Aimeleque, fugiu para Davi, a Queila, desceu com a estola sacerdotal na mão.

[6]Авіатар, син Агімелеха, коли тікав до Давида в Кейлу, узяв з собою ефод.

[7] Foi anunciado a Saul que Davi tinha ido a Queila. Disse Saul: Deus o entregou nas minhas mãos; está encerrado, pois entrou numa cidade de portas e ferrolhos.

[7]Саулу донесли, що Давид пішов у Кейлу, і він сказав: «Бог віддав його мені, тому що Давид сам себе ув'язнив, зайнявши місто з брамами й засувами».

[8] Então, Saul mandou chamar todo o povo à peleja, para que descessem a Queila e cercassem Davi e os seus homens.

[8]Саул зібрав усе своє військо, щоб вирушити до Кейли й оточити там Давида з його людьми.

[9] Sabedor, porém, Davi de que Saul maquinava o mal contra ele, disse a Abiatar, sacerdote: Traze aqui a estola sacerdotal.

[9]Коли Давид почув, що Саул проти нього намислив, він попросив Авіатара, священика: «Принеси ефод».

[10] Orou Davi: Ó SENHOR, Deus de Israel, teu servo ouviu que Saul, de fato, procura vir a Queila, para destruir a cidade por causa de mim.

[10]Давид промовив: «О Господи Боже Ізраїлю, твій раб достеменно знає, що Саул збирається прийти і знищити через мене все місто.

[11] Entregar-me-ão os homens de Queila nas mãos dele? Descerá Saul, como o teu servo ouviu? Ah! SENHOR, Deus de Israel, faze-o saber ao teu servo. E disse o SENHOR: Descerá.

[11]Чи видадуть жителі Кейли мене йому? Чи прийде Саул, як почув про це Твій слуга?» І Господь відповів: «Так, він прийде».

[12] Perguntou-lhe Davi: Entregar-me-ão os homens de Queila, a mim e aos meus servos, nas mãos de Saul? Respondeu o SENHOR: Entregarão.

[12]Давид знову запитав: «Чи здадуть вожді Кейли Саулові мене й моїх людей?» І Господь промовив: «Вони видадуть тебе».

[13] Então, se dispôs Davi com os seus homens, uns seiscentos, saíram de Queila e se foram sem rumo certo. Sendo anunciado a Saul que Davi fugira de Queila, cessou de persegui-lo.

[13]Через це Давид із своїми людьми, а було їх близько шестисот, вийшов із Кейли й помандрував краєм. Коли Саулу донесли, що Давид утік з Кейли, він туди й не пішов.

[14] Permaneceu Davi no deserto, nos lugares seguros, e ficou na região montanhosa no deserto de Zife. Saul

[14]Давид був в укріпленнях, що розкидані по пустелі, та на пагорбах пустелі Зиф. День у день Саул шукав його, але Бог не видав Давида в його руки.

buscava-o todos os dias, porém Deus não o entregou nas suas mãos.

Davi e Jônatas renovam a aliança

[15] Vendo, pois, Davi que Saul saíra a tirar-lhe a vida, deteve-se no deserto de Zife, em Horesa.

[16] Então, se levantou Jônatas, filho de Saul, e foi para Davi, a Horesa, e lhe fortaleceu a confiança em Deus,

[17] e lhe disse: Não temas, porque a mão de Saul, meu pai, não te achará; porém tu reinarás sobre Israel, e eu serei contigo o segundo, o que também Saul, meu pai, bem sabe.

[18] E ambos fizeram aliança perante o SENHOR. Davi ficou em Horesa, e Jônatas voltou para sua casa.

A traição dos zifeus

[19] Então, subiram os zifeus a Saul, a Gibeá, dizendo: Não se escondeu Davi entre nós, nos lugares seguros de Horesa, no outeiro de Haquila, que está ao sul de Jesimom?

[20] Agora, pois, ó rei, desce conforme te impõe o coração; toca-nos a nós entregarmo-lo nas mãos do rei.

[21] Disse Saul: Benditos sejais vós do SENHOR, porque vos compadecestes de mim.

[22] Ide, pois, informai-vos ainda melhor, sabei e notai o lugar que freqüenta e quem o tenha visto ali; porque me foi dito que é astutíssimo.

[23] Pelo que atentai bem e informai-vos acerca de todos os esconderijos em que ele se oculta; então, voltai a ter comigo com seguras informações, e irei convosco; se

[15]Коли Давид зрозумів, що Саул вирушив на пошуки Давида, щоб убити його, він був у Хореші, в пустелі Зиф.

[16]А син Саула, Йонатан, прийшов до Давида в Хореш і допоміг йому утвердитися в Божій допомозі.

[17]«Не бійся, — промовив він, — мій батько Саул не здійме на тебе руку. Ти будеш царем Ізраїлю, а я буду другим при тобі. Про це знає навіть мій батько, Саул».

[18]Вони удвох присягнули перед Господом. Після цього Йонатан вирушив додому, а Давид залишився у Хореші.

[19]Зифійці прийшли до Саула в Ґівеа і повідомили: «Давид ховається в наших краях, в укріпленнях Хореша, на узвишші Гакіла, на південь від Єшимона.

[20]Прийди ж, царю, коли тобі схочеться, а ми обіцяємо, що передамо його в твої руки!»

[21]Саул відповів: «Нехай Господь благословить вас за вашу турботу про мене.

[22]Повертайтеся ж і готуйтеся. Довідайтеся, куди Давид має звичку ходити і хто його там бачив. (Саул думав: „Можливо, він задумав щось хитре”).

[23]Розвідайте всі місця, де він ховається, й повертайтесь до мене з точними відомостями. Тоді ми разом вирушимо. Якщо він буде в тому краї, я вистежу його серед усіх родів Юдеї».

ele estiver na terra, buscá-lo-ei entre todos os milhares de Judá.

24 Então, se levantaram eles e se foram a Zife, adiante de Saul; Davi, porém, e os seus homens estavam no deserto de Maom, na planície, ao sul de Jesimom.

25 Saul e os seus homens se foram ao encalço dele, e isto foi dito a Davi; pelo que desceu para a penha que está no deserto de Maom. Ouvindo-o Saul, perseguiu a Davi no deserto de Maom.

26 Saul ia de um lado do monte, e Davi e os seus homens, da outra; apressou-se Davi em fugir para escapar de Saul; porém este e os seus homens cercaram Davi e os seus homens para os prender.

27 Então, veio um mensageiro a Saul, dizendo: Apressa-te e vem, porque os filisteus invadiram a terra.

28 Pelo que Saul desistiu de perseguir a Davi e se foi contra os filisteus. Por esta razão, aquele lugar se chamou Pedra de Escape.

29 Subiu Davi daquele lugar e ficou nos lugares seguros de En-Gedi.

1 Samuel 24

Davi poupa a vida de Saul

1 Tendo Saul voltado de perseguir os filisteus, foi-lhe dito: Eis que Davi está no deserto de En-Gedi.

2 Tomou, então, Saul três mil homens, escolhidos dentre todo o Israel, e foi ao encalço de Davi e dos seus homens, nas faldas das penhas das cabras monteses.

24Вони знялися й вирушили до Зифа поперед Саула. А Давид зі своїми людьми був у пустелі Маон, що лежить в Араві, на південь від Єшимона.

25Саул зі слугами вдався до пошуків. Коли Давиду про це розказали, він пішов до певної скелі в Маонській пустелі. Прочувши про це, Саул кинувся наздоганяти Давида в пустелі Маон.

26Саул ішов з одного боку гори, а Давид з людьми йшов з іншого боку, поспішаючи втекти від Саула. Коли Саул зі своїм військом мали от-от схопити Давида,

27до Саула прийшов посланець зі звісткою: «Вирушай негайно! Филистимляни спустошують землі».

28Кинув Саул переслідувати Давида й пішов боротися з филистимлянами. Ось чому це місце назвали Села Гаммалекот.

29А Давид звідти вийшов і перейшов жити до укріплень Ен-Ґеді.

1 Книга Самуїла 24

Давид захоплює Саула

1Коли Саул повернувся додому після сутичок з филистимлянами, йому донесли, що Давид переховується в пустелі Ен-Ґеді.

2Саул зібрав з усього Ізраїлю добірне військо з трьох тисяч воїнів і вирушив на пошуки Давида та його людей до скель Диких Кіз.

[3] Chegou a uns currais de ovelhas no caminho, onde havia uma caverna; entrou nela Saul, a aliviar o ventre. Ora, Davi e os seus homens estavam assentados no mais interior da mesma.

[3]Він підійшов до овечих кошар, що нагодилися по дорозі. Там була печера. Саул зайшов туди з потреби. Давид з військом перебували в глибині печери.

[4] Então, os homens de Davi lhe disseram: Hoje é o dia do qual o SENHOR te disse: Eis que te entrego nas mãos o teu inimigo, e far-lhe-ás o que bem te parecer. Levantou-se Davi e, furtivamente, cortou a orla do manto de Saul.

[4]Ось Давиду й кажуть його спільники: «Це якраз той день, про який Господь тобі говорив: „Я віддам ворога в твої руки, щоб ти з ним що хочеш, те й зробив"». Підповз Давид непомітно до Саула й відтяв край Саулового плаща.

[5] Sucedeu, porém, que, depois, sentiu Davi bater-lhe o coração, por ter cortado a orla do manto de Saul;

[5]А потім Давид посоромився, що відтяв шматок його плаща.

[6] e disse aos seus homens: O SENHOR me guarde de que eu faça tal coisa ao meu senhor, isto é, que eu estenda a mão contra ele, pois é o ungido do SENHOR.

[6]Він сказав своїм людям: «Боронь Боже, щоб я таке чинив моєму володарю, помазаному Господом або піднімав на нього руку, адже його Сам Господь помазав».

[7] Com estas palavras, Davi conteve os seus homens e não lhes permitiu que se levantassem contra Saul; retirando-se Saul da caverna, prosseguiu o seu caminho.

[7]З цими словами Давид дорікнув своїм людям і не дозволив їм піти проти Саула. Саул встав, вийшов з печери й повернувся на дорогу.

[8] Depois, também Davi se levantou e, saindo da caverna, gritou a Saul, dizendo: Ó rei, meu senhor! Olhando Saul para trás, inclinou-se Davi e fez-lhe reverência, com o rosto em terra.

[8]Тоді Давид вийшов з печери й крикнув Саулу: «Мій володарю-царю!» Коли Саул озирнувся, Давид поклонився й упав долілиць перед ним.

[9] Disse Davi a Saul: Por que dás tu ouvidos às palavras dos homens que dizem: Davi procura fazer-te mal?

[9]Він звернувся до Саула: «Чому ти слухаєш, коли люди говорять, що Давид наміряється завдати тобі шкоди?

[10] Os teus próprios olhos viram, hoje, que o SENHOR te pôs em minhas mãos nesta caverna, e alguns disseram que eu te matasse; porém a minha mão te poupou;

[10]Сьогодні ти на власні очі переконався, як Господь вручив тебе в мої руки в печері. Дехто підбурював мене, щоб я тебе вбив, але я пожалів тебе. Я сказав: „Я не підніму руки на мого володаря, тому що він Господом помазаний!

porque disse: Não estenderei a mão contra o meu senhor, pois é o ungido de Deus.

[11] Olha, pois, meu pai, vê aqui a orla do teu manto na minha mão. No fato de haver eu cortado a orla do teu manto sem te matar, reconhece e vê que não há em mim nem mal nem rebeldia, e não pequei contra ti, ainda que andas à caça da minha vida para ma tirares.

[11]Отче, подивися на цей шматок плаща в моїй руці. Я відрізав край твого плаща, але не вбив тебе. Зрозумій же й визнай, що я ні в чому не винен: не робив нічого лихого, не повставав проти тебе. Я нічим не завинив перед тобою, а ти мене переслідуєш і хочеш позбавити життя.

[12] Julgue o SENHOR entre mim e ti e vingue-me o SENHOR a teu respeito; porém a minha mão não será contra ti.

[12]Нехай Господь буде нам суддею. Нехай Господь помститься за все те лихе, що ти мені вчинив, але моя рука на тебе не підніметься.

[13] Dos perversos procede a perversidade, diz o provérbio dos antigos; porém a minha mão não está contra ti.

[13]Як говориться у давній притчі: „Злі справи творять злі люди". Тому рука моя тебе не торкнеться.

[14] Após quem saiu o rei de Israel? A quem persegue? A um cão morto? A uma pulga?

[14]За ким ти пішов, царю Ізраїлю? Кого ти переслідуєш? Дохлого пса чи блоху?

[15] Seja o SENHOR o meu juiz, e julgue entre mim e ti, e veja, e pleiteie a minha causa, e me faça justiça, e me livre da tua mão.

[15]Нехай Господь буде нам суддею, нехай Він нас розсудить. Нехай Він розгляне мою справу й підтримає мене. Нехай Він виправдає мене і врятує від твоєї руки"».

[16] Tendo Davi acabado de falar a Saul todas estas palavras, disse Saul: É isto a tua voz, meu filho Davi? E chorou Saul em voz alta.

[16]Коли Давид скінчив говорити, Саул запитав: «Це твій голос, Давиде, сину мій?» — і зразу ж заридав у голос.

[17] Disse a Davi: Mais justo és do que eu; pois tu me recompensaste com bem, e eu te paguei com mal.

[17]Саул сказав Давидові: «Ти справедливіший, ніж я, бо ти добре до мене ставився, але я був недобрий до тебе.

[18] Mostraste, hoje, que me fizeste bem; pois o SENHOR me havia posto em tuas mãos, e tu me não mataste.

[18]Ти показав сьогодні, скільки добра ти мені зробив. Господь віддав мене в твої руки, але ти не вбив мене.

[19] Porque quem há que, encontrando o inimigo, o deixa ir por bom caminho? O SENHOR, pois, te pague com bem, pelo que, hoje, me fizeste.

[19]Коли чоловік знаходить свого ворога, хіба він відпускає його, не завдавши йому зла? Нехай Господь тебе щедро винагородить за те, як ти зі мною вчинив сьогодні.

[20] Agora, pois, tenho certeza de que serás rei e de que o reino de Israel há de ser firme na tua mão.

[20]Тепер я знаю, що ти неодмінно станеш царем і що царство Ізраїлю зміцніє в твоїх руках.

[21] Portanto, jura-me pelo SENHOR que não eliminarás a minha descendência, nem desfarás o meu nome da casa de meu pai.

[21]Присягни ж Господом, що ти не вигубиш моїх нащадків, що ти не зітреш моє ім'я з батькового роду».

[22] Então, jurou Davi a Saul, e este se foi para sua casa; porém Davi e os seus homens subiram ao lugar seguro.

[22]Так Давид присягнув Саулу. Тоді Саул повернувся додому, а Давид зі своїми людьми пішов до укріплення.

1 Samuel 25

A morte de Samuel

[1] Faleceu Samuel; todos os filhos de Israel se ajuntaram, e o prantearam, e o sepultaram na sua casa, em Ramá. Davi se levantou e desceu ao deserto de Parã.

Davi e Nabal

[2] Havia um homem, em Maom, que tinha as suas possessões no Carmelo; homem abastado, tinha três mil ovelhas e mil cabras e estava tosquiando as suas ovelhas no Carmelo.

[3] Nabal era o nome deste homem, e Abigail, o de sua mulher; esta era sensata e formosa, porém o homem era duro e maligno em todo o seu trato. Era ele da casa de Calebe.

[4] Ouvindo Davi, no deserto, que Nabal tosquiava as suas ovelhas,

[5] enviou dez moços e lhes disse: Subi ao Carmelo, ide a Nabal, perguntai-lhe, em meu nome, como está.

[6] Direis àquele próspero: Paz seja contigo, e tenha paz a tua casa, e tudo o que possuis tenha paz!

1 Книга Самуїла 25

Давид, Навал та Абігайл

[1]Помер Самуїл. Увесь Ізраїль зібрався, щоб оплакувати його, а потім поховали Самуїла в його ж домі в Рамі. Давид перейшов до Маонської пустелі.

[2]У Маоні жив чоловік, а працював він у Кармелі. Цей чоловік був дуже заможний. Мав тисячу кіз та три тисячі овець, яких стриг у Кармелі.

[3]Звали його Навал, а дружину його — Абігайл. Вона була розумною і вродливою жінкою, а чоловік її походив із роду Калева, був грубим і невихованим.

[4]Коли Давид перебував у пустелі, він прочув, що Навал якраз стриже овець.

[5]Тож він послав десять молодиків, сказавши їм: «Підійдіть до Навала в Кармелі й привітайте його від мого імені.

[6]Скажіть йому: „Довгого тобі життя. Доброго здоров'я тобі й твоїй рідні. Доброго здоров'я також усьому, що маєш!

[7] Tenho ouvido que tens tosquiadores. Os teus pastores estiveram conosco; nenhum agravo lhes fizemos, e de nenhuma coisa sentiram falta todos os dias que estiveram no Carmelo.

[7]Довідався я, що зараз саме час стрижки овець. Коли твої пастухи були з нами, ми їх не ображали і доки вони були в Кармелі, нічого в них не пропало.

[8] Pergunta aos teus moços, e eles to dirão; achem mercê, pois, os meus moços na tua presença, porque viemos em boa hora; dá, pois, a teus servos e a Davi, teu filho, qualquer coisa que tiveres à mão.

[8]Поспитай своїх слуг, вони підтвердять. Тому будь привітний до моїх юнаків, адже ми прийшли в святковий час. Поділися з твоїми рабами і сином твоїм, Давидом, усім, що можеш знайти для них"».

[9] Chegando, pois, os moços de Davi e tendo falado a Nabal todas essas palavras em nome de Davi, aguardaram.

[9]Коли прибули люди від Давида, вони передали Навалу це послання від імені Давида. Потім стали чекати.

[10] Respondeu Nabal aos moços de Davi e disse: Quem é Davi, e quem é o filho de Jessé? Muitos são, hoje em dia, os servos que fogem ao seu senhor.

[10]Навал так відповів Давидовим слугам: «Хто такий цей Давид? Хто він такий, цей син Єссея? Багато рабів тікають від своїх володарів тепер.

[11] Tomaria eu, pois, o meu pão, e a minha água, e a carne das minhas reses que degolei para os meus tosquiadores e o daria a homens que eu não sei donde vêm?

[11]Чому це я маю свій хліб і воду, та ще й м'ясо, яке я заготовив для стригалів, віддавати людям, які бозна-звідки взялися?»

[12] Então, os moços de Davi puseram-se a caminho, voltaram e, tendo chegado, lhe contaram tudo, segundo todas estas palavras.

[12]Розвернулися Давидові хлопці й пішли геть. А коли прибули до своїх, слово в слово про все розповіли.

[13] Pelo que disse Davi aos seus homens: Cada um cinja a sua espada. E cada um cingiu a sua espada, e também Davi, a sua; subiram após Davi uns quatrocentos homens, e duzentos ficaram com a bagagem.

[13]Давид на це сказав своїм людям: «Підпережіть мечі!» Тож вони підперезали мечі, і Давид підперезав свій меч. За Давидом вирушили чотири сотні чоловік, а інші дві сотні залишилися при обозі.

[14] Nesse meio tempo, um dentre os moços de Nabal o anunciou a Abigail, mulher deste, dizendo: Davi enviou do deserto

[14]Якийсь слуга прохопився Абігайл, дружині Навала: «Давид послав з пустелі людей, щоб передати вітання нашому хазяїну, а він їх образив.

mensageiros a saudar a nosso senhor; porém este disparatou com eles.

[15] Aqueles homens, porém, nos têm sido muito bons, e nunca fomos agravados por eles e de nenhuma coisa sentimos falta em todos os dias de nosso trato com eles, quando estávamos no campo.

[15]Ці чоловіки були дуже добрі з нами. Вони нас не кривдили, і за весь той час, доки вони стояли біля нас у полі, нічого не пропало.

[16] De muro em redor nos serviram, tanto de dia como de noite, todos os dias que estivemos com eles apascentando as ovelhas.

[16]І вдень, і вночі вони стіною стояли навколо нас, коли ми пасли поблизу отари.

[17] Agora, pois, considera e vê o que hás de fazer, porque já o mal está, de fato, determinado contra o nosso senhor e contra toda a sua casa; e ele é filho de Belial, e não há quem lhe possa falar.

[17]Обміркуй, що ти можеш зробити, бо над нашим хазяїном та його родиною нависла небезпека. Він такий підступний чоловік, що ніхто з ним не хоче говорити».

Abigail apazigua a Davi

[18] Então, Abigail tomou, a toda pressa, duzentos pães, dois odres de vinho, cinco ovelhas preparadas, cinco medidas de trigo tostado, cem cachos de passas e duzentas pastas de figos, e os pôs sobre jumentos,

[18]Абігайл часу не гаяла. Вона зібрала двісті буханців хліба, два бурдюки вина, п'ять зготовлених овець, п'ять сеїв підсмаженого зерна, сто пригорщів ізюму та двісті — інжиру. Усі ці харчі вона звалила на двох віслюків.

[19] e disse aos seus moços: Ide adiante de mim, pois vos seguirei de perto. Porém nada disse ela a seu marido Nabal.

[19]Потім наказала слугам: «Ідіть уперед, а я йтиму за вами». Чоловікові Навалу вона нічого не сказала.

[20] Enquanto ela, cavalgando um jumento, descia, encoberta pelo monte, Davi e seus homens também desciam, e ela se encontrou com eles.

[20]Коли Абігайл їхала на віслюку, спускаючись в ущелину, назустріч їй виїхав Давид та його люди. Там вони й зустрілися.

[21] Ora, Davi dissera: Com efeito, de nada me serviu ter guardado tudo quanto este possui no deserto, e de nada sentiu falta de tudo quanto lhe pertence; ele me pagou mal por bem.

[21]Давид тільки мовив: «Даремне я в пустелі стеріг майно цього чоловіка, щоб він нічого не загубив. За добро він мені злом відплатив.

[22] Faça Deus o que lhe aprouver aos inimigos de Davi, se eu deixar, ao amanhecer, um só do sexo masculino dentre os seus.

[22]Нехай Господь відплатить Давиду так само, якщо до ранку я залишу живим хоч одного чоловіка або тварину-самця, що належать йому».

[23] Vendo, pois, Abigail a Davi, apressou-se, desceu do jumento e prostrou-se sobre o rosto diante de Davi, inclinando-se até à terra.

[23]Коли Абіґайл помітила Давида, вона похапцем зіскочила з віслюка й припала лицем до землі на знак поваги.

[24] Lançou-se-lhe aos pés e disse: Ah! SENHOR meu, caia a culpa sobre mim; permite falar a tua serva contigo e ouve as palavras da tua serva.

[24]Вона впала Давидові в ноги, і мовила: «Мій володарю, нехай вина буде лише на мені. Дозволь слузі твоїй слово сказати. Почуй, що твоя рабиня має повідомити.

[25] Não se importe o meu senhor com este homem de Belial, a saber, com Nabal; porque o que significa o seu nome ele é. Nabal é o seu nome, e a loucura está com ele; eu, porém, tua serva, não vi os moços de meu senhor, que enviaste.

[25]Нехай би володар не звертав ніякої уваги на того нікчему Навала. Він же сам такий, як його ім'я, а ім'я йому — „Дурень". Нісенітниці його обсіли насправді. А я, твоя слуга, справді не бачила гінців, яких послав мій володар.

[26] Agora, pois, meu senhor, tão certo como vive o SENHOR e a tua alma, foste pelo SENHOR impedido de derramar sangue e de vingar-te por tuas próprias mãos. Como Nabal, sejam os teus inimigos e os que procuram fazer mal ao meu senhor.

[26]Тепер, мій володарю, як Господь живий, оскільки Господь утримав тебе від кровопролиття й помсти твоїми власними руками, то й ти живеш, нехай усі твої вороги та всі ті, хто збирається нашкодити тобі, моєму володарю, будуть схожі на Навала.

[27] Este é o presente que trouxe a tua serva a meu senhor; seja ele dado aos moços que seguem ao meu senhor.

[27]Нехай же цей дарунок, який твоя слуга принесла моєму володарю, буде відданий твоїм людям, які йдуть за тобою.

[28] Perdoa a transgressão da tua serva; pois, de fato, o SENHOR te fará casa firme, porque pelejas as batalhas do SENHOR, e não se ache mal em ti por todos os teus dias.

[28]Прошу вибачити вину твоєї рабині, тому що, без сумніву, Господь неодмінно зробить твій дім правлячим, мій повелителю, адже ти ведеш Господні війни. І нічого поганого не може статися з тобою допоки ти живеш.

[29] Se algum homem se levantar para te perseguir e buscar a tua vida, então, a tua vida será atada no feixe dos que vivem

[29]І якщо хтось тебе переслідуватиме, щоб убити, життя мого володаря буде надійно Господом твоїм Богом пов'язане з життям інших людей. А

com o SENHOR, teu Deus; porém a vida de teus inimigos, este a arrojará como se a atirasse da cavidade de uma funda.

життя твоїх ворогів Він розкидає так, нібито випустить із пращі.

30 E há de ser que, usando o SENHOR contigo segundo todo o bem que tem dito a teu respeito e te houver estabelecido príncipe sobre Israel,

30Коли Господь зробить для мого володаря все те добре, що Він йому пообіцяв, і призначить його проводирем Ізраїлю,

31 então, meu senhor, não te será por tropeço, nem por pesar ao coração o sangue que, sem causa, vieres a derramar e o te haveres vingado com as tuas próprias mãos; quando o SENHOR te houver feito o bem, lembrar-te-ás da tua serva.

31мій володар не матиме на своєму сумлінні жахливого тягаря непотрібного кровопролиття чи особистої помсти. І коли Господь принесе моєму володарю успіх, згадай свою слугу».

32 Então, Davi disse a Abigail: Bendito o SENHOR, Deus de Israel, que, hoje, te enviou ao meu encontro.

32Давид відповів Абіґайл: «Хвала Господу Богу Ізраїлю, Який послав тебе назустріч мені.

33 Bendita seja a tua prudência, e bendita sejas tu mesma, que hoje me tolheste de derramar sangue e de que por minha própria mão me vingasse.

33Будь благословенна за твою мудрість, за те, що утримала мене сьогодні від кровопролиття, утримала від власноручної помсти.

34 Porque, tão certo como vive o SENHOR, Deus de Israel, que me impediu de que te fizesse mal, se tu não te apressaras e me não vieras ao encontro, não teria ficado a Nabal, até ao amanhecer, nem um sequer do sexo masculino.

34Інакше, присягаюся життям Господа Бога Ізраїлю, Який утримав мене від заподіяння тобі шкоди, якби ти притьмом не вийшла мені назустріч, жодної істоти чоловічої статі, що належить Навалу, не залишилося б у живих цього ранку».

35 Então, Davi recebeu da mão de Abigail o que esta lhe havia trazido e lhe disse: Sobe em paz à tua casa; bem vês que ouvi a tua petição e a ela atendi.

35Потім Давид прийняв з її рук усе, що вона принесла, і сказав: «Повертайся додому з миром. Я почув твої слова і зважив на твоє прохання».

A morte de Nabal

36 Voltou Abigail a Nabal. Eis que ele fazia em casa um banquete, como banquete de rei; o seu coração estava alegre, e ele, já mui embriagado, pelo que não lhe referiu

36Коли Абіґайл прийшла до Навала, він саме бенкетував у домі, як цар. Мав дуже гарний настрій, був зовсім п'яний. Тому вона нічого йому не сказала до самого світанку.

ela coisa alguma, nem pouco nem muito, até ao amanhecer.

37 Pela manhã, estando Nabal já livre do vinho, sua mulher lhe deu a entender aquelas coisas; e se amorteceu nele o coração, e ficou ele como pedra.

38 Passados uns dez dias, feriu o SENHOR a Nabal, e este morreu.

Davi casa com Abigail

39 Ouvindo Davi que Nabal morrera, disse: Bendito seja o SENHOR, que pleiteou a causa da afronta que recebi de Nabal e me deteve de fazer o mal, fazendo o SENHOR cair o mal de Nabal sobre a sua cabeça. Mandou Davi falar a Abigail que desejava tomá-la por mulher.

40 Tendo ido os servos de Davi a Abigail, no Carmelo, lhe disseram: Davi nos mandou a ti, para te levar por sua mulher.

41 Então, ela se levantou, e se inclinou com o rosto em terra, e disse: Eis que a tua serva é criada para lavar os pés aos criados de meu senhor.

42 Abigail se apressou e, dispondo-se, cavalgou um jumento com as cinco moças que a assistiam; e ela seguiu os mensageiros de Davi, que a recebeu por mulher.

43 Também tomou Davi a Ainoã de Jezreel, e ambas foram suas mulheres,

44 porque Saul tinha dado sua filha Mical, mulher de Davi, a Palti, filho de Laís, o qual era de Galim.

1 Samuel 26

Davi, outra vez, poupa a vida de Saul

37А вже вранці, коли Навал протверезився, дружина йому про все розповіла, і серце його не витримало, та він ніби закам'янів.

38Днів через десять Господь уразив Навала, і той помер.

39Коли Давид почув про смерть Навала, він сказав: «Хвала Господу, Який захистив мене від Навала, від його зневаги. Він воював за мою честь проти Навала і врятував слугу свого від смерті, а злі вчинки Навала звалив йому ж на голову». Тоді Давид послав по Абіґайл, аби взяти її за дружину.

40Його слуги пішли до Абіґайл у Кармелі й сказали їй: «Давид прислав до тебе, щоб забрати тебе йому за дружину».

41Вона низько вклонилася, припавши лицем до землі, і сказала: «Я, твоя рабиня, ладна тобі служити й мити ноги рабам мого володаря».

42Абіґайл притьмом сіла на віслюка й у супроводі п'яти піших служниць вирушила в дорогу з Давидовими посланцями. Так вона стала його дружиною.

43Давид також узяв Агіноам з Єзреела. Вони обидві стали його дружинами.

44Але Саул віддав свою дочку Міхал, Давидову дружину, Палті, сину Лаїша, родом з Ґалліма.

1 Книга Самуїла 26

Давид знову дарує Саулу життя

[1] Vieram os zifeus a Saul, a Gibeá, e disseram: Não se acha Davi escondido no outeiro de Haquila, defronte de Jesimom?

[1]Зифійці прийшли до Саула в Ґівеа і сказали: «Давид ховається на горі Гакіла, що навпроти Єшимона!»

[2] Então, Saul se levantou e desceu ao deserto de Zife, e com ele, três mil homens escolhidos de Israel, a buscar a Davi.

[2]То Саул спустився в пустелю Зиф з трьома тисячами добірних ізраїльських воїнів, щоб знайти Давида.

[3] Acampou-se Saul no outeiro de Haquila, defronte de Jesimom, junto ao caminho; porém Davi ficou no deserto, e, sabendo que Saul vinha para ali à sua procura,

[3]Саул розбив свій табір біля дороги на узвишші Гакіла, навпроти Єшимона. Але Давид залишився в пустелі. Коли він помітив, що Саул туди за ним погнався,

[4] enviou espias, e soube que Saul tinha vindo.

[4]він вислав розвідників і переконався, що Саул справді прийшов.

[5] Davi se levantou, e veio ao lugar onde Saul acampara, e viu o lugar onde se deitaram Saul e Abner, filho de Ner, comandante do seu exército. Saul estava deitado no acampamento, e o povo, ao redor dele.

[5]Тоді Давид підвівся й пішов туди, де розташувався Саул. Він побачив місце, де спали Саул та Авнер, син Нера, що командував військом. Саул спав в оточенні воїнів, що спали навколо нього.

[6] Disse Davi a Aimeleque, o heteu, e a Abisai, filho de Zeruia, irmão de Joabe: Quem descerá comigo a Saul, ao arraial? Respondeu Abisai: Eu descerei contigo.

[6]Давид запитав хиттита Агімелеха та Авішая, сина Зеруї, брата Йоава: «Хто спуститься в табір до Саула разом зі мною?» «Я піду з тобою», — сказав Авішай.

[7] Vieram, pois, Davi e Abisai, de noite, ao povo, e eis que Saul estava deitado, dormindo no acampamento, e a sua lança, fincada na terra à sua cabeceira; Abner e o povo estavam deitados ao redor dele.

[7]Тож Давид та Авішай підійшли вночі до війська. Саул спав усередині табору, спис був увіткнутий у землю біля його голови. Авнер і воїни лежали навколо нього.

[8] Então, disse Abisai a Davi: Deus te entregou, hoje, nas mãos o teu inimigo; deixa-me, pois, agora, encravá-lo com a lança, ao chão, de um só golpe; não será preciso segundo.

[8]Авішай сказав Давидові: «Сьогодні Господь віддав тобі ворога у руки. Дозволь мені пришпилити його до землі одним кидком списа. Мені не знадобляться два удари».

[9] Davi, porém, respondeu a Abisai: Não o mates, pois quem haverá que estenda a

[9]Але Давид заборонив Авішаю: «Не вбивай його! Хто може підняти руку на помазаника Господнього й лишитися безневинним?

mão contra o ungido do SENHOR e fique inocente?

10 Acrescentou Davi: Tão certo como vive o SENHOR, este o ferirá, ou o seu dia chegará em que morra, ou em que, descendo à batalha, seja morto.

11 O SENHOR me guarde de que eu estenda a mão contra o seu ungido; agora, porém, toma a lança que está à sua cabeceira e a bilha da água, e vamo-nos.

12 Tomou, pois, Davi a lança e a bilha da água da cabeceira de Saul, e foram-se; ninguém o viu, nem o soube, nem se despertou, pois todos dormiam, porquanto, da parte do SENHOR, lhes havia caído profundo sono.

13 Tendo Davi passado ao outro lado, pôs-se no cimo do monte ao longe, de maneira que entre eles havia grande distância.

14 Bradou ao povo e a Abner, filho de Ner, dizendo: Não respondes, Abner? Então, Abner acudiu e disse: Quem és tu, que bradas ao rei?

15 Então, disse Davi a Abner: Porventura, não és homem? E quem há em Israel como tu? Por que, pois, não guardaste o rei, teu senhor? Porque veio um do povo para destruir o rei, teu senhor.

16 Não é bom isso que fizeste; tão certo como vive o SENHOR, deveis morrer, vós que não guardastes a vosso senhor, o ungido do SENHOR; vede, agora, onde está a lança do rei e a bilha da água, que tinha à sua cabeceira.

Saul, outra vez, se reconcilia com Davi

10Присягаюся життям Господа, що Господь сам ударить його: або цього разу настане його час і він помре, або він піде в бій і загине.

11Але Господь забороняє, щоб я здіймав руку на помазаника Господнього. Візьми он спис та дзбан води, що в головах Саула, та й ходімо звідси».

12Тож Давид і забрав списа та дзбан з водою, що стояли біля Саулової голови, та й пішли собі геть. Ніхто їх не побачив, не почув, навіть ніхто не прокинувся. Всі спали, тому що Господь занурив їх у глибокий сон.

13Тоді Давид перейшов на інший бік і зупинився на горі. Їх розділяла велика відстань.

14Він гукнув Авнерові, сину Нера, та його людям здалека: «Чи не збираєшся мені відповісти, Авнере?» Авнер відгукнувся: «Хто ви такі, щоб до царя звертатися?»

15Давид відповів: «Чи ти не мужчина? Хто зрівняється з тобою в Ізраїлі? Чому ж ти не стережеш свого володаря-царя? Хтось приходив, щоб убити твого володаря-царя.

16Ти недобре вчинив. Присягаюся життям Господа, що ти й твої люди заслуговують на смерть, адже ти не оберігав свого володаря, помазаника Господнього. Поглянь навколо. Де спис царя, де дзбан з водою, що стояли у нього в головах?»

[17] Então, reconheceu Saul a voz de Davi e disse: Não é a tua voz, meu filho Davi? Respondeu Davi: Sim, a minha, ó rei, meu senhor.

[17]Саул упізнав Давидів голос і сказав: «Це твій голос, Давиде, сину мій?» Давид відповів: «Так, мій володарю, царю мій».

[18] Disse mais: Por que persegue o meu senhor assim seu servo? Pois que fiz eu? E que maldade se acha nas minhas mãos?

[18]А потім додав: «Чому мій володар переслідує свого раба? Що я зробив? Яка провина лежить на мені?

[19] Ouve, pois, agora, te rogo, ó rei, meu senhor, as palavras de teu servo: se é o SENHOR que te incita contra mim, aceite ele a oferta de manjares; porém, se são os filhos dos homens, malditos sejam perante o SENHOR; pois eles me expulsaram hoje, para que eu não tenha parte na herança do SENHOR, como que dizendo: Vai, serve a outros deuses.

[19]Нехай же, мій володар-цар дослухається до слів слуги свого. Якщо Господь тебе проти мене послав, то нехай Він прийме жертву. Але якщо це зробили люди, нехай же будуть вони прокляті перед Господом! Бо сьогодні вони відігнали мене від моєї долі в Господнім спадку й сказали: „Іди, служи іншим богам!”

[20] Agora, pois, não se derrame o meu sangue longe desta terra do SENHOR; pois saiu o rei de Israel em busca de uma pulga, como quem persegue uma perdiz nos montes.

[20]Не дозволь тепер, щоб пролилася на землю моя кров далеко від Господа. Цар Ізраїлю виступив у похід, щоб знайти блоху, як на куріпку полюють у горах».

[21] Então, disse Saul: Pequei; volta, meu filho Davi, pois não tornarei a fazer-te mal; porque foi, hoje, preciosa a minha vida aos teus olhos. Eis que tenho procedido como louco e errado excessivamente.

[21]Тоді Саул відповів: «Я згрішив. Повернись, Давиде, сину мій. Ти ж бо сьогодні поцінував моє життя, я вже не намагатимусь знову завдати тобі шкоди. Я діяв як бовдур і зробив велику помилку».

[22] Davi, então, respondeu e disse: Eis aqui a lança, ó rei; venha aqui um dos moços e leve-a.

[22]«Ось спис царя, — відповів Давид. — Нехай хтось із твоїх юнаків підніметься й забере його.

[23] Pague, porém, o SENHOR a cada um a sua justiça e a sua lealdade; pois o SENHOR te havia entregado, hoje, nas minhas mãos, porém eu não quis estendê-las contra o ungido do SENHOR.

[23]Господь винагороджує кожного за його праведність та вірність. Господь віддав тебе в мої руки сьогодні, але я нізащо не підняв би руки на помазаника Господнього.

[24] Assim como foi a tua vida, hoje, de muita estima aos meus olhos, assim também seja a minha aos olhos do SENHOR, e ele me livre de toda tribulação.

[25] Então, Saul disse a Davi: Bendito sejas tu, meu filho Davi; pois grandes coisas farás e, de fato, prevalecerás. Então, Davi continuou o seu caminho, e Saul voltou para o seu lugar.

[24]Так же, як я поцінував твоє життя сьогодні, нехай Господь поцінує і моє життя та врятує від усіх бід».

[25]Саул звернувся до Давида: «Благословенний же будь, сину мій, Давиде! Хоч би за що ти брався, неодмінно матимеш успіх!» Тож Давид пішов своїм шляхом, а Саул повернувся додому.

1 Samuel 27

Davi, outra vez, com Aquis, rei de Gate

[1] Disse, porém, Davi consigo mesmo: Pode ser que algum dia venha eu a perecer nas mãos de Saul; nada há, pois, melhor para mim do que fugir para a terra dos filisteus; para que Saul perca de todo as esperanças e deixe de perseguir-me por todos os limites de Israel; assim, me livrarei da sua mão.

[2] Dispôs-se Davi e, com os seiscentos homens que com ele estavam, passou a Aquis, filho de Maoque, rei de Gate.

[3] Habitou Davi com Aquis em Gate, ele e os seus homens, cada um com a sua família; Davi, com ambas as suas mulheres, Ainoã, a jezreelita, e Abigail, a viúva de Nabal, o carmelita.

[4] Avisado Saul de que Davi tinha fugido para Gate, desistiu de o perseguir.

[5] Disse Davi a Aquis: Se achei mercê na tua presença, dá-me lugar numa das cidades da terra, para que ali habite; por que há de habitar o teu servo contigo na cidade real?

1 Книга Самуїла 27

Давид серед филистимлян

[1]Але Давид замислився: «Колись мене знищить рука Саула. Найкраще, що я можу зробити — це втекти на землі филистимлян. Тоді Саул перестане розшукувати мене по всьому Ізраїлю, і я вислизну з-під його руки».

[2]Отак Давид та ще шістсот людей, що були з ним, перейшли до царя Ґата Ахіша, сина Маоха.

[3]Давид зі своїми людьми осів у Ґаті у Ахіша. У кожного воїна тут була родина. Давид мав дві дружини: Агіноам з Єзреела та Абіґайл із Кармела, вдову Навала.

[4]Коли Саулу донесли, що Давид утік до Ґата, він уже не пішов його переслідувати.

[5]Тоді Давид сказав Ахішу: «Якщо я завоював прихильність у твоїх очах, виділи одне з навколишніх містечок, щоб я там міг поселитися. Навіщо твоєму рабу жити в царській столиці разом з тобою?»

[6] Então, lhe deu Aquis, naquele dia, a cidade de Ziclague. Pelo que Ziclague pertence aos reis de Judá, até ao dia de hoje.

[6]І того ж дня Ахіш віддав йому Зиклаґ, отож Зиклаґ належить царям Юдеї аж по сьогодні.

[7] E todo o tempo que Davi permaneceu na terra dos filisteus foi um ano e quatro meses.

[7]Давид жив на филистимських землях рік і чотири місяці.

[8] Subia Davi com os seus homens, e davam contra os gesuritas, os gersitas e os amalequitas; porque eram estes os moradores da terra desde Telã, na direção de Sur, até à terra do Egito.

[8]Якось Давид зі своїми воїнами пішов воювати з ґешурійцями, ґірзійцями та амаликійцями, які жили там з прадавніх часів від Шура до Єгипту.

[9] Davi feria aquela terra, e não deixava com vida nem homem nem mulher, e tomava as ovelhas, e os bois, e os jumentos, e os camelos, e as vestes; voltava e vinha a Aquis.

[9]На всіх землях, на які Давид нападав, він не милував ні чоловіка, ані жінку, але забирав овець, худобу, віслюків, верблюдів, одяг. Після цього він повернувся до Ахіша.

[10] E perguntando Aquis: Contra quem deste hoje? Davi respondia: Contra o Sul de Judá, e o Sul dos jerameelitas, e o Sul dos queneus.

[10]Коли Ахіш запитував: «Де ти ходив, на кого нападав сьогодні?» — Давид часто відповідав: «На Неґев юдейську» або ж «на Неґев єрамеелійців», або «на Неґев кенійську».

[11] Davi não deixava com vida nem homem nem mulher, para os trazer a Gate, pois dizia: Para que não nos denunciem, dizendo: Assim Davi o fazia. Este era o seu proceder por todos os dias que habitou na terra dos filisteus.

[11]Він не дарував життя ні чоловіку, ні жінці, Давид не забирав жодного чоловіка чи жінку в Ґат, тому що думав так: «Вони можуть донести на нас, сказати: „Ось що Давид вчинив”». І так тривало доти, доки він жив на землях филистимських.

[12] Aquis confiava em Davi, dizendo: Fez-se ele, por certo, aborrecível para com o seu povo em Israel; pelo que me será por servo para sempre.

[12]Ахіш довіряв Давидові й пояснював собі його дії так: «Він зробився таким ненависним власному народові Ізраїлю, що вічно буде моїм рабом».

1 Samuel 28

Saul consulta a médium de En-Dor

[1] Sucedeu, naqueles dias, que, juntando os filisteus os seus exércitos para a peleja,

1 Книга Самуїла 28

Саул і ендорська відьма

[1]У ті часи филистимляни згуртували сили, щоб воювати проти Ізраїлю. Ахіш

para fazer guerra contra Israel, disse Aquis a Davi: Fica sabendo que comigo sairás à peleja, tu e os teus homens.

звернувся до Давида: «Знай, що ти зі своїми людьми підете у бій зі мною».

2 Então, disse Davi a Aquis: Assim saberás quanto pode o teu servo fazer. Disse Aquis a Davi: Por isso, te farei minha guarda pessoal para sempre.

2Давид відповів: «Тоді сам пересвідчишся, на що здатен твій раб». Ахіш відповів: «Чудово. Я зроблю тебе своїм постійним охоронцем».

3 Já Samuel era morto, e todo o Israel o tinha chorado e o tinha sepultado em Ramá, que era a sua cidade; Saul havia desterrado os médiuns e os adivinhos.

3(Коли помер Самуїл, і весь Ізраїль його оплакував, поховавши його в рідному місті Рамі. Саул вигнав з краю віщунів та провидців).

4 Ajuntaram-se os filisteus e vieram acampar-se em Suném; ajuntou Saul a todo o Israel, e se acamparam em Gilboa.

4Филистимляни зібралися й вирушили до Шунема, де й отаборилися, а Саул зібрав усіх ізраїльтян і розкинув табір у Ґілбоа.

5 Vendo Saul o acampamento dos filisteus, foi tomado de medo, e muito se estremeceu o seu coração.

5Коли Саул побачив филистимський табір, він так перелякався, що жах скував його серце.

6 Consultou Saul ao SENHOR, porém o SENHOR não lhe respondeu, nem por sonhos, nem por Urim, nem por profetas.

6Він звернувся до Господа, але Господь не відповів йому ні в снах, ні через урим, ні через пророків.

7 Então, disse Saul aos seus servos: Apontai-me uma mulher que seja médium, para que me encontre com ela e a consulte. Disseram-lhe os seus servos: Há uma mulher em En-Dor que é médium.

7Тоді Саул сказав своїм слугам: «Знайдіть мені жінку-ясновидицю, щоб я міг у неї поспитатися». «Така жінка живе в Ендорі», — відповіли вони.

8 Saul disfarçou-se, vestiu outras roupas e se foi, e com ele, dois homens, e, de noite, chegaram à mulher; e lhe disse: Peço-te que me adivinhes pela necromancia e me faças subir aquele que eu te disser.

8Тож Саул замаскувався, надягнувши на себе інший одяг, і вночі з двома чоловіками пішов до тієї жінки. Він спитав: «Поворожи мені, спитай духа й виклич мені того, кого назву».

9 Respondeu-lhe a mulher: Bem sabes o que fez Saul, como eliminou da terra os médiuns e adivinhos; por que, pois, me armas cilada à minha vida, para me matares?

9Але жінка йому відповіла: «Адже ти знаєш, що зробив Саул. Він вигнав усіх чарівниць та ворожбитів з краю. Навіщо ти розставив пастки для мого життя й хочеш заподіяти мені смерть?»

[10] Então, Saul lhe jurou pelo SENHOR, dizendo: Tão certo como vive o SENHOR, nenhum castigo te sobrevirá por isso.

[11] Então, lhe disse a mulher: Quem te farei subir? Respondeu ele: Faze-me subir Samuel.

[12] Vendo a mulher a Samuel, gritou em alta voz; e a mulher disse a Saul: Por que me enganaste? Pois tu mesmo és Saul.

[13] Respondeu-lhe o rei: Não temas; que vês? Então, a mulher respondeu a Saul: Vejo um deus que sobe da terra.

[14] Perguntou ele: Como é a sua figura? Respondeu ela: Vem subindo um ancião e está envolto numa capa. Entendendo Saul que era Samuel, inclinou-se com o rosto em terra e se prostrou.

[15] Samuel disse a Saul: Por que me inquietaste, fazendo-me subir? Então, disse Saul: Mui angustiado estou, porque os filisteus guerreiam contra mim, e Deus se desviou de mim e já não me responde, nem pelo ministério dos profetas, nem por sonhos; por isso, te chamei para que me reveles o que devo fazer.

[16] Então, disse Samuel: Por que, pois, a mim me perguntas, visto que o SENHOR te desamparou e se fez teu inimigo?

[17] Porque o SENHOR fez para contigo como, por meu intermédio, ele te dissera; tirou o reino da tua mão e o deu ao teu companheiro Davi.

[18] Como tu não deste ouvidos à voz do SENHOR e não executaste o que ele, no furor da sua ira, ordenou contra

[10]Саул присягнувся їй Господом: «Присягаюся Господнім життям, тебе за це не покарають».

[11]Тоді жінка спитала: «Кого я маю викликати для тебе?» «Виклич Самуїла», — мовив він.

[12]Коли жінка побачила Самуїла, вона пронизливо закричала: «Навіщо ти мене обманув? Ти — Саул!»

[13]Цар їй відповів: «Не бійся. Що ти бачиш?» Жінка відповіла: «Я бачу дух, який виходить із землі».

[14]«Як він виглядає?» — запитав він. «Це старий, який піднімається й виходить у плащі», — відказала вона. Тоді Саул зрозумів, що то був Самуїл. Він схилився перед ним, припавши лицем до землі.

[15]Самуїл звернувся до Саула: «Чому ти мене потурбував, викликавши сюди?» «Біда велика трапилася зі мною, — відповів Саул. — Филистимляни воюють проти мене, і Бог також відвернувся від мене. Він мені вже не відповідає ні через пророків, ні в снах. Тому я тебе й викликав, щоб ти мені порадив, що робити».

[16]Самуїл сказав: «Чому ти просиш у мене поради саме тоді, коли від тебе відвернувся Господь, коли Він став твоїм ворогом?

[17]Господь вчинив те, що Він прорік тобі через мене. Господь вирвав царство з твоїх рук і віддав його одному з твоїх ближніх — Давидові.

[18]А через те, що ти не послухався Господа, не втілив Його страшного гніву на амаликійців, Господь саме це й вчинив тобі сьогодні.

Amaleque, por isso, o SENHOR te fez, hoje, isto.

19 O SENHOR entregará também a Israel contigo nas mãos dos filisteus, e, amanhã, tu e teus filhos estareis comigo; e o acampamento de Israel o SENHOR entregará nas mãos dos filisteus.

20 De súbito, caiu Saul estendido por terra e foi tomado de grande medo por causa das palavras de Samuel; e faltavam-lhe as forças, porque não comera pão todo aquele dia e toda aquela noite.

21 Aproximou-se de Saul a mulher e, vendo-o assaz perturbado, disse-lhe: Eis que a tua serva deu ouvidos à tua voz, e, arriscando a minha vida, atendi às palavras que me falaste.

22 Agora, pois, ouve também tu as palavras da tua serva e permite que eu ponha um bocado de pão diante de ti; come, para que tenhas forças e te ponhas a caminho.

23 Porém ele o recusou e disse: Não comerei. Mas os seus servos e a mulher o constrangeram; e atendeu. Levantou-se do chão e se assentou no leito.

24 Tinha a mulher em casa um bezerro cevado; apressou-se e matou-o, e, tomando farinha, a amassou, e a cozeu em bolos asmos.

25 E os trouxe diante de Saul e de seus servos, e comeram. Depois, se levantaram e se foram naquela mesma noite.

1 Samuel 29

Os filisteus desconfiam de Davi

19Господь передасть як Ізраїль, так і тебе филистимлянам, а завтра і ти, й твої сини будуть тут зі мною. Господь передасть филистимлянам також ізраїльське військо».

20Саул зразу ж упав, простягнувшись на землі, він був дуже переляканий, почувши Самуїлові слова. Сили його залишили, адже він крихти в роті не тримав цілу добу.

21Коли жінка підійшла до Саула й побачила, що він страшенно наляканий, вона сказала: «Послухай, твоя рабиня підкорилася тобі. Я ризикнула своїм життям і зробила те, що ти попросив.

22Тепер ти послухай свою слугу: дозволь мені дати тобі щось поїсти, щоб ти набрався сил і зміг піти своїм шляхом».

23Він відмовився: «Я не їстиму». Але слуги Саула почали його теж просити, і він таки послухався їх усіх. Підвівся з землі й присів на ліжко.

24У жінки вдома було відгодоване теля, яке вона відразу ж зарізала. Вона взяла трохи борошна, замісила і спекла прісний хліб.

25Потім поставила його перед Саулом та його слугами. Ті з’їли що було принесене, тієї ж ночі підвелися й пішли.

1 Книга Самуїла 29

Ахіш відсилає Давида до Зиклаґа

[1] Ajuntaram os filisteus todos os seus exércitos em Afeca, e acamparam-se os israelitas junto à fonte que está em Jezreel.

[1]Филистимляни зібрали всі свої війська в Афеку, а ізраїльтяни отаборилися біля струмка в Єзреелі.

[2] Os príncipes dos filisteus se foram para lá com centenas e com milhares; e Davi e seus homens iam com Aquis, na retaguarda.

[2]Спершу проходили филистимські полководці зі своїми сотнями та тисячами, а Давид зі своїми людьми ішов позаду з Ахішем.

[3] Disseram, então, os príncipes dos filisteus: Estes hebreus, que fazem aqui? Respondeu Aquis aos príncipes dos filisteus: Não é este Davi, o servo de Saul, rei de Israel, que esteve comigo há muitos dias ou anos? E coisa nenhuma achei contra ele desde o dia em que, tendo desertado, passou para mim, até ao dia de hoje.

[3]Филистимські воєначальники здивувалися: «Що ці гебрейці тут роблять?» Ахіш відповів: «Це Давид, слуга Саула, царя Ізраїлю! Він давно, вже роки при мені. З того дня, як він залишив Саула, й до цього часу я ні в чому не можу йому дорікнути».

[4] Porém os príncipes dos filisteus muito se indignaram contra ele; e lhe disseram: Faze voltar este homem, para que torne ao lugar que lhe designaste e não desça conosco à batalha, para que não se faça nosso adversário no combate; pois de que outro modo se reconciliaria como o seu senhor? Não seria, porventura, com as cabeças destes homens?

[4]Але филистимські полководці розгнівалися на нього й зажадали: «Відішли цього чоловіка, нехай повернеться туди, де ти призначив йому бути. Він не повинен з нами йти в бій, інакше в найзапеклішу мить він почне проти нас боротися. Чим же краще він завоює прихильність свого царя, як не тим, що почне знімати голови наших людей?

[5] Não é este aquele Davi, de quem uns aos outros respondiam nas danças, dizendo: Saul feriu os seus milhares, porém Davi, os seus dez milhares?

[5]Хіба це не той Давид, про якого співали, пританцьовуючи: „Саул вбив тисячі ворогів, а Давид — десятки тисяч!”»

[6] Então, Aquis chamou a Davi e lhe disse: Tão certo como vive o SENHOR, tu és reto, e me parece bem que tomes parte comigo nesta campanha; porque nenhum mal tenho achado em ti, desde o dia em que

[6]Довелося Ахішу викликати до себе Давида й повідомити: «Присягаюсь життям Господа, ти був надійним чоловіком, і я був би дуже втішений, аби ти служив мені у війську. Відтоді, як ти прийшов до мене, і до цього часу не мав я від тебе ніякої шкоди, але командири не схвалюють тебе.

passaste para mim até ao dia de hoje; porém aos príncipes não agradas.

[7] Volta, pois, agora, e volta em paz, para que não desagrades aos príncipes dos filisteus.

[7]Повертайся і йди собі з миром, не роби нічого такого, щоб не розлютити филистимських начальників».

[8] Então, Davi disse a Aquis: Porém que fiz eu? Ou que achaste no teu servo, desde o dia em que entrei para o teu serviço até hoje, para que não vá pelejar contra os inimigos do rei, meu senhor?

[8]«Але що я зробив? — Спитав Давид. — Що ти знайшов проти свого раба від того дня, як я прийшов до тебе, й дотепер? Чому я не можу виступити на бій проти ворогів мого володаря-царя?»

[9] Respondeu, porém, Aquis e disse a Davi: Bem o sei; e que, na verdade, aos meus olhos és bom como um anjo de Deus; porém os príncipes dos filisteus disseram: Não suba este conosco à batalha.

[9]Ахіш відповів: «Я знаю, що ти втішний очам моїм, немовби Ангел Божий. Однак филистимські полководці сказали: „Він не повинен іти разом з нами в бій”.

[10] Levanta-te, pois, amanhã de madrugada com os teus servos, que vieram contigo; e, levantando-vos, logo que haja luz, parti.

[10]Тож піднімися раненько разом з рабами твого володаря, які при тобі, та й залиште нас, як тільки почне світати».

[11] Então, Davi de madrugada se levantou, ele e os seus homens, para partirem e voltarem à terra dos filisteus. Os filisteus, porém, subiram a Jezreel.

[11]Отак Давид із своїми людьми прокинувся вранці, щоб повернутися в филистимські краї, а филистимляни підійшли до Єзреела.

1 Samuel 30

Ziclague é saqueada pelos amalequitas

1 Книга Самуїла 30

Давид перемагає амаликійців

[1] Sucedeu, pois, que, chegando Davi e os seus homens, ao terceiro dia, a Ziclague, já os amalequitas tinham dado com ímpeto contra o Sul e Ziclague e a esta, ferido e queimado;

[1]Давид та його люди дійшли на третій день до Зиклаґа. Амаликійці напали на Неґев та Зиклаґ. Вони розгромили Зиклаґ і підпалили його.

[2] tinham levado cativas as mulheres que lá se achavam, porém a ninguém mataram, nem pequenos nem grandes; tão-somente os levaram consigo e foram seu caminho.

[2]Забрали в полон жінок та всіх, хто був у місті: старих і малих. Нікого не вбили, але як виходили звідти, забрали з собою.

[3] Davi e os seus homens vieram à cidade, e ei-la queimada, e suas mulheres, seus filhos e suas filhas eram levados cativos.

[3]Коли Давид з воїнами підійшли до Зиклаґа, то побачили, що він знищений вогнем, а їхніх дружин, синів і дочок забрали в полон,

[4] Então, Davi e o povo que se achava com ele ergueram a voz e choraram, até não terem mais forças para chorar.

[4]Давид з воїнами почали оплакувати рідних, доки вже сил не зосталося тужити.

[5] Também as duas mulheres de Davi foram levadas cativas: Ainoã, a jezreelita, e Abigail, a viúva de Nabal, o carmelita.

[5]Забрали в полон двох Давидових дружин: Агіноам з Єзреела та Абіґайл, вдову Навала з Кармела.

[6] Davi muito se angustiou, pois o povo falava de apedrejá-lo, porque todos estavam em amargura, cada um por causa de seus filhos e de suas filhas; porém Davi se reanimou no SENHOR, seu Deus.

[6]Давид був дуже опечалений, бо воїни поговорювали, щоб закидати Давида каменями до смерті, — так гірко їм було на серці від втрати синів та дочок. Але Давид знайшов силу в Господа, свого Бога.

Davi livra os cativos

[7] Disse Davi a Abiatar, o sacerdote, filho de Aimeleque: Traze-me aqui a estola sacerdotal. E Abiatar a trouxe a Davi.

[7]Давид попросив Авіатара, священика, сина Агімелеха: «Принеси мені ефод». Авіатар приніс йому ефод,

[8] Então, consultou Davi ao SENHOR, dizendo: Perseguirei eu o bando? Alcançá-lo-ei? Respondeu-lhe o SENHOR: Persegue-o, porque, de fato, o alcançarás e tudo libertarás.

[8]і Давид звернувся до Бога: «Чи переслідувати мені цих грабіжників? Чи я дожену їх?» «Так, переслідуй їх, — відповів Він. — Достеменно, ти їх наздоженеш і зможеш відбити своїх людей».

[9] Partiu, pois, Davi, ele e os seiscentos homens que com ele se achavam, e chegaram ao ribeiro de Besor, onde os retardatários ficaram.

[9]Давид на чолі шестисот воїнів підійшов до урочища Весор. Дехто там і залишився.

[10] Davi, porém, e quatrocentos homens continuaram a perseguição, pois que duzentos ficaram atrás, por não poderem, de cansados que estavam, passar o ribeiro de Besor.

[10]Ці двісті чоловік були настільки виснажені, що не могли перейти річку. Але Давид і ще чотири сотні воїнів погналися далі.

[11] Acharam no campo um homem egípcio e o trouxeram a Davi; deram-lhe pão, e comeu, e deram-lhe a beber água.

[11]Воїни знайшли на полі єгиптянина й привели його до Давида. Вони дали йому напитися води, попоїсти.

[12] Deram-lhe também um pedaço de pasta de figos secos e dois cachos de passas, e comeu; recobrou, então, o alento, pois havia três dias e três noites que não comia pão, nem bebia água.

[12]Вони дали йому кусень фіґового пирога та дві жмені родзинок. Він поїв, попив води й відійшов, адже він не їв і не пив три дні та три ночі.

[13] Então, lhe perguntou Davi: De quem és tu e de onde vens? Respondeu o moço egípcio: Sou servo de um amalequita, e meu senhor me deixou aqui, porque adoeci há três dias.

[13]Давид його спитав: «Чий ти і звідки ти?» Хлопець відповів: «Я — єгиптянин, раб амаликійця. Мій хазяїн вигнав мене, коли я три дні тому захворів.

[14] Nós demos com ímpeto contra o lado sul dos queretitas, contra o território de Judá e contra o lado sul de Calebe e pusemos fogo em Ziclague.

[14]Ми грабували Неґев керетійську, землі, що належать Юдеї, та Неґев Калевську, спалили Зиклаґ».

[15] Disse-lhe Davi: Poderias, descendo, guiar-me a esse bando? Respondeu-lhe: Jura-me, por Deus, que me não matarás, nem me entregarás nas mãos de meu senhor, e descerei e te guiarei a esse bando.

[15]Давид запитав його: «Ти можеш мене провести до цих грабіжників?» Той відповів: «Заприсягнися перед Богом, що не вб'єш мене, що не передаси мене хазяїну, тоді я приведу тебе до них».

[16] E, descendo, o guiou. Eis que estavam espalhados sobre toda a região, comendo, bebendo e fazendo festa por todo aquele grande despojo que tomaram da terra dos filisteus e da terra de Judá.

[16]Він провів Давида до них, то були амаликійці, які вже байдикували по всьому краю: їли, пили, бенкетували, святкуючи величезну здобич, яку вони загарбали в землях филистимлян та на землі Юдеї.

[17] Feriu-os Davi, desde o crepúsculo vespertino até à tarde do dia seguinte, e nenhum deles escapou, senão só quatrocentos moços que, montados em camelos, fugiram.

[17]Давид бився з ними, починаючи з сутінок аж до вечора наступного дня. Жоден із них не вцілів, крім чотирьохсот молодиків, які скочили на верблюдів і втекли.

[18] Assim, Davi salvou tudo quanto haviam tomado os amalequitas; também salvou as suas duas mulheres.

[18]Давид повернув усе, що амаликійці загарбали. Давид розшукав двох своїх дружин.

[19] Não lhes faltou coisa alguma, nem pequena nem grande, nem os filhos, nem

[19]Нічого не пропало: ні молодий, ні старий, ні хлопчина, ні дівчина, ні добро

as filhas, nem o despojo, nada do que lhes haviam tomado: tudo Davi tornou a trazer.

— ніхто й ніщо з пограбованого. Давид повернув усе.

[20] Também tomou Davi todas as ovelhas e o gado, e o levaram diante de Davi e diziam: Este é o despojo de Davi.

[20]Він зібрав усіх овець та решту майна, і воїни погнали їх поперед іншої худоби, промовляючи: «Це Давидова здобич».

Davi estabelece a lei da divisão da presa

[21] Chegando Davi aos duzentos homens que, de cansados que estavam, não o puderam seguir e ficaram no ribeiro de Besor, estes saíram ao encontro de Davi e do povo que com ele vinha; Davi, aproximando-se destes, os saudou cordialmente.

[21]Давид повернувся до тих двохсот воїнів, що були занадто виснажені, щоб іти з ним, і яких залишили у Весорському урочищі. Ці воїни вийшли назустріч Давидові та його людям. Давид з військом підійшов ближче, привітав їх.

[22] Então, todos os maus e filhos de Belial, dentre os homens que tinham ido com Davi, responderam e disseram: Visto que não foram conosco, não lhes daremos do despojo que salvamos; cada um, porém, leve sua mulher e seus filhos e se vá embora.

[22]Але всі недоброзичливці та нечестивці, які теж були з Давидом, відповіли: «Ми не розділимо нашу здобич, яку повернули собі, з тими, хто з нами не ходив.: Нехай кожен чоловік забере лише дружину та дітей і йде собі».

[23] Porém Davi disse: Não fareis assim, irmãos meus, com o que nos deu o SENHOR, que nos guardou e entregou às nossas mãos o bando que contra nós vinha.

[23]Давид відповів: «Ні, брати мої, ви не повинні робити так із тим, що Господь нам дав. Він нас захистив і передав нам тих, хто напав на нас.

[24] Quem vos daria ouvidos nisso? Porque qual é a parte dos que desceram à peleja, tal será a parte dos que ficaram com a bagagem; receberão partes iguais.

[24]Хто послухається того, що ви кажете? Доля того чоловіка, який залишався з нашим спорядженням, така ж, як і того, хто пішов воювати. Всі матимуть порівну».

[25] E assim, desde aquele dia em diante, foi isso estabelecido por estatuto e direito em Israel, até ao dia de hoje.

[25]Давид зробив це законом і правилом для Ізраїлю ще з тих днів і дотепер.

[26] Chegando Davi a Ziclague, enviou do despojo aos anciãos de Judá, seus amigos,

[26]Коли Давид прибув у Зиклаґ, він послав частину здобутого старійшинам Юдеї, які були його друзями, з таким

dizendo: Eis para vós outros um presente do despojo dos inimigos do SENHOR:

[27] aos de Betel, aos de Ramote do Neguebe, aos de Jatir,

[28] aos de Aroer, aos de Sifmote, aos de Estemoa,

[29] aos de Racal, aos que estavam nas cidades dos jerameelitas e nas cidades dos queneus,

[30] aos de Horma, aos de Borasã, aos de Atace,

[31] aos de Hebrom e a todos os lugares em que andara Davi, ele e os seus homens.

посланням: «Це вам дарунок зі здобичі ворогів Господніх».

[27]Він послав і тим, хто мешкав у Бетелі, в Рамот-Неґеві і Яттірі,

[28]тим, хто жив у Ароері, Сифмоті, Ештемоа,

[29]Ракалі, тим, хто оселився в містах єрамеелійців та кенійців,

[30]в Хормі, Бор Ашані, Атаху

[31]та Хевроні, всім тим в інших місцях, де ходив Давид зі своїми людьми.

1 Samuel 31

A derrota de Israel e a morte de Saul
1 Crônicas 10.1-7

[1] Entretanto, os filisteus pelejaram contra Israel, e, tendo os homens de Israel fugido de diante dos filisteus, caíram feridos no monte Gilboa.

[2] Os filisteus apertaram com Saul e seus filhos e mataram Jônatas, Abinadabe e Malquisua, filhos de Saul.

[3] Agravou-se a peleja contra Saul; os flecheiros o avistaram, e ele muito os temeu.

[4] Então, disse Saul ao seu escudeiro: Arranca a tua espada e atravessa-me com ela, para que, porventura, não venham estes incircuncisos, e me traspassem, e escarneçam de mim. Porém o seu escudeiro não o quis, porque temia muito; então, Saul tomou da espada e se lançou sobre ela.

1 Книга Самуїла 31

Смерть Саула

[1]У війні з филистимлянани ізраїльтяни почали тікати, багато з них полягло на горі Ґілбоа.

[2]Филистимляни переслідували Саула та його синів. Вони вбили Саулових синів: Йонатана, Авінадава та Малкі-Шуа.

[3]Битва ставала дедалі тяжчою для Саула, і коли його наздогнали лучники, його таки смертельно поранили.

[4]Отож Саул звернувся до свого зброєносця: «Дістань меч і заколи мене, інакше ці необрізані познущаються й позбиткуються з мене». Але його зброєносець відмовився, бо він був дуже нажаханий. Тоді Саул витягнув власного меча і впав на його вістря.

[5] Vendo, pois, o seu escudeiro que Saul já era morto, também ele se lançou sobre a sua espada e morreu com ele.

[5]Коли зброєносець побачив, що Саул мертвий, він також упав на свій меч й помер разом із ним.

[6] Morreu, pois, Saul, e seus três filhos, e o seu escudeiro, e também todos os seus homens foram mortos naquele dia com ele.

[6]Отак в один день загинули Саул, троє його синів, зброєносець і всі воїни Саула.

[7] Vendo os homens de Israel que estavam deste lado do vale e daquém do Jordão que os homens de Israel fugiram e que Saul e seus filhos estavam mortos, desampararam as cidades e fugiram; e vieram os filisteus e habitaram nelas.

[7]Коли ізраїльтяни, що жили за долиною й далі через ріку Йордан, побачили, що військо ізраїльтян утекло, а Саул із синами помер, вони полишили свої міста й повтікали. Тоді прийшли филистимляни та оселилися там.

A sepultura de Saul

1 Crônicas 10.8-12

[8] Sucedeu, pois, que, vindo os filisteus ao outro dia a despojar os mortos, acharam Saul e seus três filhos caídos no monte Gilboa.

[8]Наступного дня, коли филистимляни прийшли грабувати загиблих, вони знайшли тіла Саула та його синів на горі Ґілбоа.

[9] Cortaram a cabeça a Saul e o despojaram das suas armas; enviaram mensageiros pela terra dos filisteus, em redor, a levar as boas-novas à casa dos seus ídolos e entre o povo.

[9]Вони відтяли йому голову, забрали озброєння й розіслали гінців по филистимських землях із доброю звісткою, щоб сповістити у храмах їхніх бовванів та всьому народові.

[10] Puseram as armas de Saul no templo de Astarote e o seu corpo afixaram no muro de Bete-Seã.

[10]Вони поклали його зброю у храмі Ашторет, а тіло повісили на стіні Бет-Шана.

[11] Então, ouvindo isto os moradores de Jabes-Gileade, o que os filisteus fizeram a Saul,

[11]Коли жителі Явеш-Ґілеада почули про все, що филистимляни зробили з Саулом,

[12] todos os homens valentes se levantaram, e caminharam toda a noite, e tiraram o corpo de Saul e os corpos de seus filhos do muro de Bete-Seã, e, vindo a Jabes, os queimaram.

[12]тоді усі хоробрі чоловіки цілу ніч ішли до Бет-Шана. Вони зняли тіла Саула та його синів зі стіни Бет-Шана й повернулися до Явеша, де спалили їхні тіла.

[13] Tomaram-lhes os ossos, e os sepultaram debaixo de um arvoredo, em Jabes, e jejuaram sete dias.

[13]Вони зібрали кістки й поховали їх під тамарисковим деревом у Явеші і постилися протягом семи днів.

O segundo livro de Samuel	2 Книга Самуїла

2 Samuel 1

Davi recebe a notícia da derrota e da morte de Saul

[1] Depois da morte de Saul, voltando Davi da derrota dos amalequitas e estando já dois dias em Ziclague,

[2] sucedeu, ao terceiro dia, aparecer do arraial de Saul um homem com as vestes rotas e terra sobre a cabeça; em chegando ele a Davi, inclinou-se, lançando-se em terra.

[3] Perguntou-lhe Davi: Donde vens? Ele respondeu: Fugi do arraial de Israel.

[4] Disse-lhe Davi: Como foi lá isso? Conta-mo. Ele lhe respondeu: O povo fugiu da batalha, e muitos caíram e morreram, bem como Saul e Jônatas, seu filho.

[5] Disse Davi ao moço que lhe dava as novas: Como sabes tu que Saul e Jônatas, seu filho, são mortos?

[6] Então, disse o moço portador das notícias: Cheguei, por acaso, à montanha de Gilboa, e eis que Saul estava apoiado sobre a sua lança, e os carros e a cavalaria apertavam com ele.

[7] Olhando ele para trás, viu-me e chamou-me. Eu disse: Eis-me aqui.

[8] Ele me perguntou: Quem és tu? Eu respondi: Sou amalequita.

[9] Então, me disse: Arremete sobre mim e mata-me, pois me sinto vencido de cãibra, mas o tino se acha ainda todo em mim.

[10] Arremessei-me, pois, sobre ele e o matei, porque bem sabia eu que ele não

2 Книга Самуїла 1

Давид дізнається про смерть Саула

[1]Після смерті Саула Давид, розгромивши амаликійців, повернувся в Зиклаґ і перебував там два дні.

[2]А на третій прибув до нього чоловік з табору Саула. Одяг на ньому був розірваний, голова вкрита порохом. Коли він наблизився до Давида, то одразу припав до землі, виявляючи йому свою шану.

[3]«Звідки ти прибув», — запитав його Давид. Він відповів: «Я втік з табору ізраїльтян».

[4]«Що сталося? — Спитав Давид, — розкажи мені». Той відповів: «Чоловіки повтікали з поля бою. Багато з них упали й не підвелися, загинувши. Навіть Саул та його син Йонатан мертві».

[5]Тоді Давид сказав юнаку, який приніс йому цю звістку: «Звідки тобі відомо, що Саул та його син Йонатан мертві?»

[6]«Сталося так, що я був на горі Ґілбоа, — почав розповідати юнак, — там був Саул, він стояв, спершись на спис, а ворожі колісниці та їздові вже були близько.

[7]Коли він обернувся, то побачив мене й покликав. Я сказав: „Ось і я?”

[8]Він запитав: „Ти хто?” „Амаликієць”, — відповів я.

[9]Тоді він наказав: „Стань наді мною і добий мене. Я вже в пазурах смерті, але ще живий”.

[10]То я став над ним і добив його, бо він уже помирав. Тож я зняв з його голови

viveria depois de ter caído. Tomei-lhe a coroa que trazia na cabeça e o bracelete e os trouxe aqui ao meu senhor.

корону, з руки браслет і приніс їх сюди до мого володаря».

Davi manda matar o amalequita

11 Então, apanhou Davi as suas próprias vestes e as rasgou, e assim fizeram todos os homens que estavam com ele.

11Давид і всі його воїни схопилися за одяг і роздерли його на собі.

12 Prantearam, choraram e jejuaram até à tarde por Saul, e por Jônatas, seu filho, e pelo povo do SENHOR, e pela casa de Israel, porque tinham caído à espada.

12Вони тужили й голосили, вони постилися аж до вечора, оплакуючи Саула та його сина Йонатана, військо Господнє, дім Ізраїлю, оскільки вони полягли в бою.

13 Então, perguntou Davi ao moço portador das notícias: Donde és tu? Ele respondeu: Sou filho de um homem estrangeiro, amalequita.

13Давид спитав юнака, який приніс йому звістку: «Ти звідки родом?» «Я син чужинця, амаликієць», — відповів той.

14 Davi lhe disse: Como não temeste estender a mão para matares o ungido do SENHOR?

14Давид запитав його: «Чому ти не побоявся підняти руку на помазаника Господнього?»

15 Então, chamou Davi a um dos moços e lhe disse: Vem, lança-te sobre esse homem. Ele o feriu, de sorte que morreu.

15Тоді Давид підкликав одного зі своїх слуг і сказав: «Йди-но сюди, вдар його насмерть». Той ударив його, і юнак помер.

16 Disse-lhe Davi: O teu sangue seja sobre a tua cabeça, porque a tua própria boca testificou contra ti, dizendo: Matei o ungido do SENHOR.

16А Давид йому навздогін сказав: «Кров твоя буде на твоїй голові. Твої уста посвідчили проти тебе, коли ти зізнався: „Я вбив помазаника Господнього”».

O lamento de Davi por Saul e Jônatas

Давидів плач за Саулом та Йонатаном

17 Pranteou Davi a Saul e a Jônatas, seu filho, com esta lamentação,

17Давид завів жалобну пісню про Саула та його сина Йонатана

18 determinando que fosse ensinado aos filhos de Judá o Hino ao Arco, o qual está escrito no Livro dos Justos.

18й наказав, щоб сини Юдеї вивчили цю жалобну пісню про лук (вона записана в книзі Яшара):

19 A tua glória, ó Israel, foi morta sobre os teus altos! Como caíram os valentes!

19«Твоя велич і слава, Ізраїлю, вбиті лежать на твоїх узвишшях. О як попадали герої могутні!

20 Não o noticieis em Gate, nem o publiqueis nas ruas de Asquelom, para que não se alegrem as filhas dos filisteus, nem

20В Ґаті про це не розказуй, не розголошуй на вулицях Ашкелона, щоб филистимські дочки не раділи, щоб доньки необрізаних не веселились.

saltem de contentamento as filhas dos incircuncisos.

[21] Montes de Gilboa, não caia sobre vós nem orvalho, nem chuva, nem haja aí campos que produzam ofertas, pois neles foi profanado o escudo dos valentes, o escudo de Saul, que jamais será ungido com óleo.

[21]О, гори Ґілбоа, хай не буде ні рос, ні дощу на пагорбах ваших, ані поля, де хліб для пожертв зростає. Бо щит могутніх вояків там осквернили. Саулів щит, укритий порохом та іржею.

[22] Sem sangue dos feridos, sem gordura dos valentes, nunca se recolheu o arco de Jônatas, nem voltou vazia a espada de Saul.

[22]Від крові забитих, від плоті хоробрих лук Йонатанів не відсахнувся, не повернувся безславно Саулів меч.

[23] Saul e Jônatas, queridos e amáveis, tanto na vida como na morte não se separaram! Eram mais ligeiros do que as águias, mais fortes do que os leões.

[23]Саул і Йонатан — їх, милостивих, ми за життя любили, їх навіть смерть не розлучила. Були вони прудкіші за орлів, були вони за левів дужчі.

[24] Vós, filhas de Israel, chorai por Saul, que vos vestia de rica escarlata, que vos punha sobre os vestidos adornos de ouro.

[24]Ізраїльські дочки! Оплакуйте Саула! Оплакуйте того, хто вас убрав у шати пурпурові та прикраси, хто ваші сукні золотом прикрасив.

[25] Como caíram os valentes no meio da peleja! Jônatas sobre os montes foi morto!

[25]О як упали у бою хоробрі! Лежить убитий на твоїх висотах Йонатан!

[26] Angustiado estou por ti, meu irmão Jônatas; tu eras amabilíssimo para comigo! Excepcional era o teu amor, ultrapassando o amor de mulheres.

[26]Печалюсь і оплакую тебе, мій брате, Йонатане! Адже ти був близьким і дорогим мені. Чудовою була твоя любов до мене, зворушливішою, аніж любов жінок.

[27] Como caíram os valentes, e pereceram as armas de guerra!

[27]Які могутні воїни упали! Загинула військова зброя їхня».

2 Samuel 2

Davi é aclamado rei de Judá

[1] Depois disto, consultou Davi ao SENHOR, dizendo: Subirei a alguma das cidades de Judá? Respondeu-lhe o SENHOR: Sobe. Perguntou Davi: Para onde subirei? Respondeu o SENHOR: Para Hebrom.

2 Книга Самуїла 2

Помазання Давида царем Юдеї

[1]Згодом Давид спитав у Господа: «Чи не напасти мені на одне з міст Юдеї?» Господь відповів: «Так, іди». Давид запитав: «Куди мені йти?» «До Хеврона», — відповів Господь.

[2] Subiu Davi para lá, e também as suas duas mulheres, Ainoã, a jezreelita, e Abigail, a viúva de Nabal, o carmelita.

[3] Fez Davi subir os homens que estavam com ele, cada um com sua família; e habitaram nas aldeias de Hebrom.

[4] Então, vieram os homens de Judá e ungiram ali Davi rei sobre a casa de Judá. E informaram Davi de que os homens de Jabes-Gileade foram os que sepultaram Saul.

[5] Então, enviou Davi mensageiros aos homens de Jabes-Gileade para dizer-lhes: Benditos do SENHOR sejais vós, por esta humanidade para com vosso senhor, para com Saul, pois o sepultastes!

[6] Agora, pois, o SENHOR use convosco de misericórdia e fidelidade; eu vos recompensarei este bem que fizestes.

[7] Agora, pois, sejam fortes as vossas mãos, e sede valentes, pois Saul, vosso senhor, é morto, e os da casa de Judá me ungiram rei sobre si.

Abner faz Isbosete rei de Israel

[8] Abner, filho de Ner, capitão do exército de Saul, tomou a Isbosete, filho de Saul, e o fez passar a Maanaim,

[9] e o constituiu rei sobre Gileade, sobre os assuritas, sobre Jezreel, Efraim, Benjamim e sobre todo o Israel.

[10] Da idade de quarenta anos era Isbosete, filho de Saul, quando começou a reinar sobre Israel, e reinou dois anos; somente a casa de Judá seguia a Davi.

[2]Тож Давид і прийшов туди з двома дружинами: Агіноам із Єзреeля та Абігайл, вдовою Навала з Кармела.

[3]Давид узяв з собою також людей, які його повсюди супроводжували, та їхні родини. Поселилися вони по містах Хеврону.

[4]В Хеврон прийшли юдеї і помазали Давида царем Юдеї. Коли Давидові розповіли, що Саула поховали чоловіки з Явеш-Ґілеада,

[5]Давид відрядив гінців до людей Явеш-Ґілеада з таким посланням: «Господь благословляє вас за виявлену доброту до вашого володаря Саула, за те, що поховали його.

[6]Нехай тепер Господь виявить доброту й вірність до вас, а я теж виявлю свою прихильність до вас за ваші діла.

[7]Будьте ж сильними і хоробрими, бо помер ваш володар Саул, а дім Юдеї помазав мене царювати над вами».

Війна між домами Давида і Саула

[8]Тим часом Авнер, син Нера, командуючого Сауловим військом, забрав Іш-Бошета, сина Саула, до Маганаїма.

[9]Він поставив його царем над Ґілеадом, Ашуром, Єзреелом, а також над Ефраїмом, Веніамином і всім Ізраїлем.

[10]Іш-Бошету, сину Саула, минуло сорок років, коли він став царювати на усім Ізраїлем. А правив він два роки. Дім Юди, однак, пішов за Давидом.

[11] O tempo que Davi reinou em Hebrom sobre a casa de Judá foram sete anos e seis meses.

Vitória de Davi sobre Isbosete

[12] Saiu Abner, filho de Ner, com os homens de Isbosete, filho de Saul, de Maanaim a Gibeão.

[13] Saíram também Joabe, filho de Zeruia, e os homens de Davi e se encontraram uns com os outros perto do açude de Gibeão; pararam estes do lado de cá do açude, e aqueles, do lado de lá.

[14] Disse Abner a Joabe: Levantem-se os moços e batam-se diante de nós. Respondeu Joabe: Levantem-se.

[15] Então, se levantaram e avançaram em igual número: doze de Benjamim, da parte de Isbosete, filho de Saul, e doze dos homens de Davi.

[16] Cada um lançou mão da cabeça do outro, meteu-lhe a espada no lado, e caíram juntamente; donde se chamou àquele lugar Campo das Espadas, que está junto a Gibeão.

[17] Seguiu-se crua peleja naquele dia; porém Abner e os homens de Israel foram derrotados diante dos homens de Davi.

Abner mata a Asael

[18] Estavam ali os três filhos de Zeruia: Joabe, Abisai e Asael; Asael era ligeiro de pés, como gazela selvagem.

[19] Asael perseguiu a Abner e, na sua perseguição, não se desviou nem para a direita, nem para a esquerda.

[11]Час правління Давида в Хевроні над домом Юди дійшов до семи років та шести місяців.

[12]Авнер, син Нера, разом зі слугами Іш-Бошета, сина Саула, вийшли з Маганаїма й попрямували до Ґівеона.

[13]Йоав, син Зеруї, та слуги Давидові вийшли їм навперейми й зустрілися біля Ґівеонського ставу. Одна громада зібралася з одного боку ставу, а друга — з протилежного.

[14]Тоді Авнер запропонував Йоаву: «Нехай кілька воїнів позмагаються зі зброєю в руках у нас на виду». «Що ж, нехай позмагаються», — погодився Йоав.

[15]І от встали юнаки, відрахували дванадцять воїнів Веніаминових та Іш-Бошета, сина Саула, і дванадцять воїнів Давидових.

[16]Ухопив кожен воїн свого суперника за голову і встромили в бік одне одному мечі, та й попадали разом. Це місце в Ґівеоні відтоді називається Гелкат-Газзурим.

[17]Дуже жорстокою була битва того дня. Авнер та ізраїльські воїни зазнали поразки від Давидових людей.

[18]Було там три сини Зеруї: Йоав, Авішай та Асагел. Асагел був прудким, як газель у чистому полі.

[19]Він погнався за Авнером, не звертаючи ні праворуч, ні ліворуч.

[20] Então, olhou Abner para trás e perguntou: És tu Asael? Ele respondeu: Eu mesmo.

[20]Авнер озирнувся й гукнув: «Це ти, Асагеле?» «Так, я», — відповів той.

[21] Então, lhe disse Abner: Desvia-te para a direita ou para a esquerda, lança mão de um dos moços e toma-lhe a armadura. Porém Asael não quis apartar-se dele.

[21]Тоді Авнер крикнув йому: «Годі гнатися за мною! Захопи когось із вояків і забери в нього все собі». Та Асагел не припиняв його переслідувати.

[22] Então, Abner tornou a dizer-lhe: Desvia-te de detrás de mim; por que hei de eu ferir-te e dar contigo em terra? E como me avistaria rosto a rosto com Joabe, teu irmão?

[22]Знову Авнер застеріг: «Досить за мною гнатися! Навіщо мені тебе вбивати? Як мені тоді дивитися в очі твоєму братові Йоаву?»

[23] Porém, recusando ele desviar-se, Abner o feriu no abdômen com a extremidade inferior da lança, que lhe saiu por detrás. Asael caiu e morreu no mesmo lugar; todos quantos chegavam no lugar em que Asael caíra e morrera paravam.

[23]Проте Асагел відмовився припинити переслідування. Тоді Авнер встромив руків'я списа в живіт Асагела так, що спис вийшов через спину. Воїн упав і відразу ж помер. Кожний, хто підходив до того місця, де впав і помер Асагел, зупинявся.

Joabe persegue os homens de Abner

[24] Porém Joabe e Abisai perseguiram Abner; e pôs-se o sol, quando chegaram eles ao outeiro de Amá, que está diante de Giá, junto ao caminho do deserto de Gibeão.

[24]А Йоав та Авішай переслідували Авнера. Коли сонце вже сідало, вони дісталися до узвишшя Амма поблизу Ґіа, що по дорозі до Ґівеонської пустелі.

[25] Os filhos de Benjamim se ajuntaram atrás de Abner e, cerrados numa tropa, puseram-se no cimo de um outeiro.

[25]Веніаминові воїни згуртувалися там навколо Авнера. Вони закріпилися на вершині пагорба в безпеці.

[26] Então, Abner gritou a Joabe e disse: Consumirá a espada para sempre? Não sabes que serão amargas as suas conseqüências? Até quando te demorarás em ordenar ao povo que deixe de perseguir a seus irmãos?

[26]Авнер звернувся до Йоава: «Чи мусить бій тривати вічно? Невже ти не розумієш, що все це скінчиться сумно. Коли вже ти накажеш своїм воїнам припинити переслідування братів?»

[27] Respondeu Joabe: Tão certo como vive Deus, se não tivesses falado, só amanhã

[27]Йоав на те відповів: «Присягаюся життям Бога: якби ти не заговорив, мої воїни переслідували б своїх братів аж до ранку».

cedo o povo cessaria de perseguir cada um a seu irmão.

[28] Então, Joabe tocou a trombeta, e todo o povo parou, e eles não perseguiram mais a Israel e já não pelejaram.

[28]Тож Йоав засурмив, і всі воїни зупинилися. Вони вже більше не переслідували ізраїльтян, більше не билися.

[29] Abner e seus homens marcharam toda aquela noite pela planície; passaram o Jordão e, caminhando toda a manhã, chegaram a Maanaim.

[29]Цілу ніч Авнер зі своїм військом ішли через Араву. Вони перейшли Йордан, пройшли через увесь Бітрон і вийшли до Маганаїма.

[30] Joabe deixou de perseguir a Abner; e, tendo ele ajuntado todo o povo, faltavam dezenove dos homens de Davi, além de Asael.

[30]Коли Йоав повернувся після переслідування Авнера й зібрав усіх своїх людей, то виявилося, що не вистачає ще дев'ятнадцятьох Давидових воїнів, крім Асагела.

[31] Porém os servos de Davi tinham ferido, dentre os de Benjamim e dentre os homens de Abner, a trezentos e sessenta homens, que ali ficaram mortos.

[31]Але люди Давида вбили триста шістдесят веніаминіїв, що воювали на боці Авнера.

[32] Levaram Asael e o enterraram na sepultura de seu pai, a qual estava em Belém. Joabe e seus homens caminharam toda aquela noite, e amanheceu-lhes o dia em Hebrom.

[32]Вони забрали Асагела й поховали його в батьковій гробниці в Віфлеємі. А потім Йоав разом із воїнами після цілої ночі походу дістався на світанку до Хеврона.

2 Samuel 3

2 Книга Самуїла 3

Давидові сини

[1] Durou muito tempo a guerra entre a casa de Saul e a casa de Davi; Davi se ia fortalecendo, porém os da casa de Saul se iam enfraquecendo.

[1]Довго тривала війна між домом Саула та домом Давида. Давид міцнішав, набирався сили, а дім Саула хирів і слабнув.

A família de Davi em Hebrom

1 Crônicas 3.1-4

[2] Em Hebrom, nasceram filhos a Davi; o primogênito foi Amnom, de Ainoã, a jezreelita;

[2]В Хевроні у Давида народилися сини: первісток Амнон, матір'ю його була езреелійка Агіноам.

[3] o segundo, Quileabe, de Abigail, viúva de Nabal, o carmelita; o terceiro, Absalão,

[3]Другий — Кілеав, матір'ю його була Абігайл, удова Навала з Кармела. Третій — Авесалом, матір'ю його була Маака, дочка Талмая, царя Ґешура.

filho de Maaca, filha de Talmai, rei de Gesur;

4 o quarto, Adonias, filho de Hagite; o quinto, Sefatias, filho de Abital;

5 o sexto, Itreão, de Eglá, mulher de Davi; estes nasceram a Davi em Hebrom.

Abner faz aliança com Davi

6 Havendo guerra entre a casa de Saul e a casa de Davi, Abner se fez poderoso na casa de Saul.

7 Teve Saul uma concubina, cujo nome era Rispa, filha de Aiá. Perguntou Isbosete a Abner: Por que coabitaste com a concubina de meu pai?

8 Então, se irou muito Abner por causa das palavras de Isbosete e disse: Sou eu cabeça de cão para Judá? Ainda hoje faço beneficência à casa de Saul, teu pai, a seus irmãos e a seus amigos e te não entreguei nas mãos de Davi? Contudo, me queres, hoje, culpar por causa desta mulher.

9 Assim faça Deus segundo lhe parecer a Abner, se, como jurou o SENHOR a Davi, não fizer eu,

10 transferindo o reino da casa de Saul e estabelecendo o trono de Davi sobre Israel e sobre Judá, desde Dã até Berseba.

11 E nenhuma palavra pôde Isbosete responder a Abner, porque o temia.

12 Então, de sua parte ordenou Abner mensageiros a Davi, dizendo: De quem é a terra? Faze comigo aliança, e eu te ajudarei em fazer passar-te a ti todo o Israel.

4Четвертий — Адонія, його матір'ю була Хаґґіт; п'ятий — Шефатія, його матір'ю була Авітал.

5Шостим сином був Ітреам, його матір'ю була Давидова дружина Еґла. Всі ці сини народилися у Давида в Хевроні.

Авнер переходить на бік Давида

6Під час війни між домом Саула та між домом Давида Авнер набирався сил у домі Саула.

7Саул мав наложницю на ім'я Різпа, дочку Ая. Іш-Бошет якось сказав Авнеру: «Чому ти спав з батьковою наложницею?»

8Авнер дуже розгнівався, почувши запитання Іш-Бошета, і відповів: «Як ти міг подумати, що я злигався з Юдеєю? Сьогодні я вірно служу дому твого батька Саула, його родині, друзям. Я не передав тебе в Давидові руки. А ти тепер звинувачуєш мене в тому, що я образив вас, зв'язавшись із цією жінкою.

9Нехай Бог прокляне Авнера, якщо не виконаю для Давида те, що Господь пообіцяв йому,

10коли сказав, що відбере царство з дому Саула і встановить царство Давида, і Давид правитиме Ізраїлем та Юдеєю від Дана до Беершеби».

11Іш-Бошет не насмілився промовити жодного слова Авнерові, бо перелякався.

12Тоді Авнер відправив від свого імені посланців до Давида, щоб ті йому сказали таке: «Чия це земля? Давай складем Угоду, і я переконаю Ізраїль, щоб ішов за тобою».

[13] Respondeu Davi: Bem, eu farei aliança contigo, porém uma coisa exijo: quando vieres a mim, não verás a minha face, se primeiro me não trouxeres a Mical, filha de Saul.

[13]«Гаразд, — погодився Давид, — складу з тобою Угоду. Але на таких умовах: не приходь до мене, якщо не захопиш із собою Міхал, дочку Саула».

[14] Também enviou Davi mensageiros a Isbosete, filho de Saul, dizendo: Dá-me de volta minha mulher Mical, que eu desposei por cem prepúcios de filisteus.

[14]А ще Давид послав гінців до Іш-Бошета, Саулового сина, зі словами: «Віддайте мені мою дружину Міхале, за яку я заплатив цілу сотню шкірок крайньої плоті филистимлян».

[15] Então, Isbosete mandou tirá-la a seu marido, a Paltiel, filho de Laís.

[15]Іш-Бошет послав наказ, щоб забрали її чоловіка Палтіела, сина Лаїша.

[16] Seu marido a acompanhou, caminhando e chorando após ela, até Baurim. Disse Abner: Vai-te, volta. E ele voltou.

[16]Однак її чоловік пішов з нею, гірко плачучи, аж доки не дійшли до Багурима. Авнер йому наказав: «Повертайся додому!» І він повернувся.

[17] Falou Abner com os anciãos de Israel, dizendo: Outrora, procuráveis que Davi reinasse sobre vós.

[17]Авнер порадився зі старійшинами Ізраїлю і сказав: «Раніше ви хотіли поставити Давида царем над собою.

[18] Fazei-o, pois, agora, porque o SENHOR falou a Davi, dizendo: Por intermédio de Davi, meu servo, livrarei o meu povo das mãos dos filisteus e das mãos de todos os seus inimigos.

[18]Що ж, зробіть це. Адже Господь обіцяв Давидові: „З допомогою Мого слуги Давида Я врятую Мій народ ізраїльський від филистимлян і всіх його ворогів"».

[19] Da mesma sorte falou também Abner aos ouvidos de Benjamim; e foi ainda dizer a Davi, em Hebrom, tudo o que agradava a Israel e a toda a casa de Benjamim.

[19]Авнер переговорив також особисто з веніаминіями. Потім він пішов у Хеврон, щоб розповісти особисто Давидові про те, чого хочуть Ізраїль та Веніамин.

[20] Veio Abner ter com Davi, em Hebrom, e vinte homens, com ele; Davi ofereceu um banquete a Abner e aos homens que com ele vieram.

[20]Коли Авнер з двадцятьма супроводжуючими прийшов до Давида в Хеврон, Давид підготував для нього та його людей святкову учту.

[21] Então, disse Abner a Davi: Levantar-me-ei e irei para ajuntar todo o Israel ao rei, meu senhor, para fazerem aliança contigo; tu reinarás sobre tudo que desejar a tua

[21]Авнер сказав Давидові: «Дозволь мені негайно вирушити й зібрати весь Ізраїль для мого володаря-царя, щоб вони склали Угоду з тобою і щоб ти міг правити всім тим, чого зажадає твоє серце». Давид відіслав Авнера, і той з миром пішов.

alma. Assim, despediu Davi a Abner, e ele se foi em paz.

Joabe mata a Abner à traição

22 Eis que os servos de Davi e Joabe vieram de uma investida e traziam consigo grande despojo; Abner, porém, já não estava com Davi, em Hebrom, porque este o havia despedido, e ele se fora em paz.

23 Chegando, pois, Joabe e toda a tropa que vinha com ele, disseram-lhe: Abner, filho de Ner, veio ter com o rei, o qual o despediu, e ele se foi em paz.

24 Então, Joabe foi ao rei e disse: Que fizeste? Eis que Abner veio ter contigo; como, pois, o despediste, indo-se ele livremente?

25 Bem conheces Abner, filho de Ner. Veio para enganar-te, tomar conhecimento de tuas empresas e sondar todos os teus planos.

26 Retirando-se Joabe de Davi, enviou mensageiros após Abner, e o fizeram voltar desde o poço de Sirá, sem que Davi o soubesse.

27 Tornando, pois, Abner a Hebrom, Joabe o tomou à parte, no interior da porta, para lhe falar em segredo, e ali o feriu no abdômen, e ele morreu, agindo assim Joabe em vingança do sangue de seu irmão Asael.

28 Sabendo-o depois Davi, disse: Inocentes somos eu e o meu reino, para com o SENHOR, para sempre, do sangue de Abner, filho de Ner.

29 Caia este sangue sobre a cabeça de Joabe e sobre toda a casa de seu pai!

Йоав убиває Авнера

22Саме тоді Давидові воїни та Йоав повернулися з походу, принісши багато здобичі. Авнера уже не було в Хевроні у Давида, бо Давид його відправив, і він з миром пішов.

23Коли Йоав з усіма воїнами прибув, йому сказали, що до царя приходив Авнер, син Нера, і що цар відіслав його, й той пішов собі з миром.

24Йоав прийшов до царя й запитав: «Що ти наробив? Адже до тебе приходив Авнер! Навіщо ти його відпустив? Тепер його вже немає!

25Ти ж знаєш Авнера, сина Нера: він приходив, щоб обдурити тебе, простежити за кожним твоїм кроком і вивідати все, чим ти займаєшся».

26На цьому Йоав пішов від Давида й послав гінців за Авнером. Вони повернулися з ним від джерела Сіра. Але Давид не знав про те.

27Коли Авнера завернули знову в Хеврон, Йоав відвів його вбік до брами, нібито хотів переговорити з ним віч-на-віч. Там він розпоров йому живіт, помстившись за кров свого брата Асагела. Авнер помер.

28Згодом Давид сказав, почувши про це: «Я і моє царство повіки невинні перед Господом за кров Авнера, сина Нера.

29Нехай вина за його кров упаде на голову Йоава і весь дім його батька! Нехай у домі Йоава завжди буде хтось

Jamais falte da casa de Joabe quem tenha fluxo, quem seja leproso, quem se apóie em muleta, quem caia à espada, quem necessite de pão.

з незаживаючою болячкою чи проказою, чи здатний лише до жіночої праці, чи загиблий у бою, чи злидень без крихти хліба».

30 Joabe, pois, e seu irmão Abisai mataram Abner, por ter morto seu irmão Asael na peleja, em Gibeão.

30Йоав з братом Авішаєм убили Авнера за те, що він відібрав життя у їхнього брата Асагела в бою при Гівеоні.

Davi lamenta a morte de Abner

31 Disse, pois, Davi a Joabe e a todo o povo que com ele estava: Rasgai as vossas vestes, cingi-vos de panos de saco e ide pranteando diante de Abner. E o rei Davi ia seguindo o féretro.

31Тоді Давид сказав Йоаву і всім тим воїнам, які були тоді з ним: «Розірвіть ваш одяг, надіньте жалобні волосяниці й пройдіть у жалобі перед тілом Авнера». Сам цар Давид ішов за похоронним візком.

32 Sepultaram Abner em Hebrom; o rei levantou a voz e chorou junto da sepultura de Abner; chorou também todo o povo.

32Авнера поховали в Хевроні; цар голосив над труною Авнера. Всі люди теж оплакували його.

33 E o rei, pranteando a Abner, disse: Teria de morrer Abner como se fora um perverso?

33Цар завів жалобну пісню, відправляючи похорон Авнера: «Чи слід було Авнеру гинути, як помирає безбожник?

34 As tuas mãos não estavam atadas, nem os teus pés, carregados de grilhões; caíste como os que caem diante dos filhos da maldade! E todo o povo chorou muito mais por ele.

34Не зв'язані були у тебе руки, і ноги не закуті у кайдани. Ти впав, як гинуть від руки неправедних людців». Увесь народ знову заголосив над ним.

35 Então, veio todo o povo fazer que Davi comesse pão, sendo ainda dia; porém Davi jurou, dizendo: Assim me faça Deus o que lhe aprouver, se eu provar pão ou alguma coisa antes do sol posto.

35Потім усі прийшли до Давида й почали його умовляти щось з'їсти. Але Давид заприсягнувся, мовивши: «Нехай Господь якнайсуворіше обійдеться зі мною, якщо я візьму хоч крихту хліба, будь-що до заходу сонця!»

36 Todo o povo notou isso e lhe pareceu bem, assim como lhe pareceu bem tudo quanto o rei fez.

36Увесь народ довідався про це і був утішений. Справді, все що робив цар, їх втішало.

37 Todo o povo e todo o Israel, naquele mesmo dia, ficaram sabendo que não procedera do rei que matassem a Abner, filho de Ner.

37Отже, того дня весь народ, кожен в Ізраїлі знав, що цар не причетний до вбивства Авнера, сина Нера.

38 Então, disse o rei aos seus homens: Não sabeis que, hoje, caiu em Israel um príncipe e um grande homem?

39 No presente, sou fraco, embora ungido rei; estes homens, filhos de Zeruia, são mais fortes do que eu. Retribua o SENHOR ao que fez mal segundo a sua maldade.

38Після цього цар звернувся до своїх слуг: «Хіба ви не зрозуміли, що сьогодні в Ізраїлі не стало видатного провідника й вельможі?

39Хоча я й помазаний цар, я м'якосердий, а ці сини Зеруї занадто жорстокі для мене. Нехай Господь відплатить зловмиснику за вчинене зло!»

2 Samuel 4

A morte de Isbosete

1 Ouvindo, pois, o filho de Saul que Abner morrera em Hebrom, as mãos se lhe afrouxaram, e todo o Israel pasmou.

2 Tinha o filho de Saul a seu serviço dois homens, capitães de tropas; um se chamava Baaná, o outro, Recabe, filhos de Rimom, o beerotita, dos filhos de Benjamim, porque também Beerote era tida como pertencente a Benjamim.

3 Tinham fugido os beerotitas para Gitaim e ali têm morado até ao dia de hoje.

4 Jônatas, filho de Saul, tinha um filho aleijado dos pés. Era da idade de cinco anos quando de Jezreel chegaram as notícias da morte de Saul e de Jônatas; então, sua ama o tomou e fugiu; sucedeu que, apressando-se ela a fugir, ele caiu e ficou manco. Seu nome era Mefibosete.

5 Indo Recabe e Baaná, filhos de Rimom, beerotita, chegaram à casa de Isbosete, no maior calor do dia, estando este a dormir, ao meio-dia.

6 Ali, entraram para o interior da casa, como que vindo buscar trigo, e o feriram no abdômen; Recabe e Baaná, seu irmão, escaparam.

2 Книга Самуїла 4

Убивство Іш-Бошета

1Коли син Саула Іш-Бошет почув, що Авнер загинув у Хевроні, він перелякався, а весь Ізраїль переполошився.

2Двоє слуг Саулового сина були командирами грабіжницьких загонів. Одного звали Баана, а другого — Рехав. Вони доводилися синами беєротцю Риммону з веніаминового коліна, саме тому Беерот вважається частиною Веніамина.

3Річ у тім, що беєротці втекли до Ґіттаїма, і дотепер живуть там, як чужинці.

4У Йонатана, сина Саула, був син, який кульгав на обидві ноги. Йому минуло п'ять років, коли прийшла звістка з Єзреела про загибель Саула та Йонатана. Нянька, перелякавшись, схопила малюка й кинулася навтіки. Поспішаючи, вона випустила його з рук, хлопчик упав і з того часу почав кульгати. Звали його Мефівошет.

5Рехав і Баана, сини Риммона беєротського, попрямували до оселі Іш-Бошета. Вони прибули туди в самісіньку спеку, коли він відпочивав пополудні.

6 Вони пройшли вглиб дому, нібито для того, щоб узяти пшениці, і розпороли йому живіт. Потім Рехав з братом Бааною втекли.

[7] Tendo eles entrado na casa, estando ele no seu leito, no quarto de dormir, feriram-no e o mataram. Cortaram-lhe depois a cabeça e a levaram, andando toda a noite pelo caminho da planície.

[7]Сталося так, що вони зайшли в будинок саме тоді, коли він лежав на ліжку в опочивальні. Розпоровши йому живіт і вбивши його, вони відрубали йому голову. Забравши її з собою, йшли цілу ніч через Йорданську долину.

[8] Trouxeram a cabeça de Isbosete ao rei Davi, a Hebrom, e lhe disseram: Eis aqui a cabeça de Isbosete, filho de Saul, teu inimigo, que procurava tirar-te a vida; assim, o SENHOR vingou, hoje, ao rei, meu senhor, de Saul e da sua descendência.

[8]Вони принесли голову Іш-Бошета Давидові в Хеврон і звернулися до нього з такими словами: «Ось голова Іш-Бошета, Саулового сина, твого ворога, який намагався відняти в тебе життя. Сьогодні Господь помстився за нашого володаря-царя Саулові та його нащадкам».

[9] Porém Davi, respondendo a Recabe e a Baaná, seu irmão, filhos de Rimom, o beerotita, disse-lhes: Tão certo como vive o SENHOR, que remiu a minha alma de toda a angústia,

[9]Давид відповів Рехаву та його братові Баані, синам Риммона бееротського: «Присягаюся життям Господа, який виручив мене з біди:

[10] se eu logo lancei mão daquele que me trouxe notícia, dizendo: Eis que Saul é morto, parecendo-lhe porém aos seus olhos que era como quem trazia boas-novas, e como recompensa o matei em Ziclague,

[10]коли мені сказав чоловік, що Саул помер, думаючи при цьому, що приніс мені добру звістку, я схопив його і стратив у Зиклаґу. Такою була винагорода за його звістку!

[11] muito mais a perversos, que mataram a um homem justo em sua casa, no seu leito; agora, pois, não requereria eu o seu sangue de vossas mãos e não vos exterminaria da terra?

[11]Надто ж коли негідники вбили невинного чоловіка у його власному домі на власному ліжку, чи ж не слід мені відплатити вам за кров його і звільнити землю від вас?»

[12] Deu Davi ordem aos seus moços; eles, pois, os mataram e, tendo-lhes cortado as mãos e os pés, os penduraram junto ao açude em Hebrom; tomaram, porém, a cabeça de Isbosete, e a enterraram na sepultura de Abner, em Hebrom.

[12]Тож Давид звелів слугам убити їх. Вони відрубали руки й ноги в мерців, а тіла повісили біля ставу в Хевроні. Голову Іш-Бошета поховали в гробниці Авнера у Хевроні.

2 Samuel 5

2 Книга Самуїла 5

Davi é ungido rei de todo o Israel

1 Crônicas 11.1-3

[1] Então, todas as tribos de Israel vieram a Davi, a Hebrom, e falaram, dizendo: Somos do mesmo povo de que tu és.

[2] Outrora, sendo Saul ainda rei sobre nós, eras tu que fazias entradas e saídas militares com Israel; também o SENHOR te disse: Tu apascentarás o meu povo de Israel e serás chefe sobre Israel.

[3] Assim, pois, todos os anciãos de Israel vieram ter com o rei, em Hebrom; e o rei Davi fez com eles aliança em Hebrom, perante o SENHOR. Ungiram Davi rei sobre Israel.

[4] Da idade de trinta anos era Davi quando começou a reinar; e reinou quarenta anos.

[5] Em Hebrom, reinou sobre Judá sete anos e seis meses; em Jerusalém, reinou trinta e três anos sobre todo o Israel e Judá.

Davi conquista Sião

1 Crônicas 11.4-9

[6] Partiu o rei com os seus homens para Jerusalém, contra os jebuseus que habitavam naquela terra e que disseram a Davi: Não entrarás aqui, porque os cegos e os coxos te repelirão, como quem diz: Davi não entrará neste lugar.

[7] Porém Davi tomou a fortaleza de Sião; esta é a Cidade de Davi.

[8] Davi, naquele dia, mandou dizer: Todo o que está disposto a ferir os jebuseus suba pelo canal subterrâneo e fira os cegos e os coxos, a quem a alma de Davi aborrece. (Por isso, se diz: Nem cego nem coxo entrará na casa.)

Давид стає царем ізраїльським

[1]Усі племена Ізраїлю прийшли до Давида в Хеврон і сказали йому: «Поглянь на нас! Ми твоя плоть і кров.

[2]Навіть раніше, коли нами правив Саул, саме ти вів Ізраїль на війни. Господь пообіцяв тобі: „Ти пастимеш Мій народ ізраїльський і станеш його правителем”».

[3]Всі старійшини Ізраїлю прийшли до царя в Хеврон, де Давид уклав з ними угоду перед Господом, і помазали вони Давида царем Ізраїлю.

[4]Давидові минуло тридцять років, коли він став царем, й правив він протягом сорока років.

[5]У Хевроні він правив сім років і шість місяців Юдеєю, а в Єрусалимі тридцять три роки правив усім Ізраїлем та Юдеєю.

Давид завойовує Єрусалим

[6]Цар зі своїм військом прибув до Єрусалима, щоб вибити звідти євуситів, які там мешкали. Євусити сказали Давиду: «Ти ніколи не ввійдеш у місто. Навіть сліпі й криві можуть тебе випровадити». Вони сподівалися, що Давид не увійде у місто.

[7]Однак Давид захопив укріплення Сіон, яке стало містом Давида.

[8]А сталося це так: того ж дня Давид сказав: «Ті, хто піде на штурм євуситів, мають скористатися водяним тунелем, щоб дістатися до тих „кривих і сліпих” Давидових ворогів». Ось чому кажуть: «Криві й сліпі не можуть увійти до Господнього храму».

[9] Assim, habitou Davi na fortaleza e lhe chamou a Cidade de Davi; foi edificando em redor, desde Milo e para dentro.

[10] Ia Davi crescendo em poder cada vez mais, porque o SENHOR, Deus dos Exércitos, era com ele.

O reinado de Davi reconhecido por Hirão
1 Crônicas 14.1-2

[11] Hirão, rei de Tiro, enviou mensageiros a Davi, e madeira de cedro, e carpinteiros, e pedreiros, que edificaram uma casa a Davi.

[12] Reconheceu Davi que o SENHOR o confirmara rei sobre Israel e que exaltara o seu reino por amor do seu povo.

Os filhos de Davi que nasceram em Jerusalém
1 Crônicas 3.5-9; 14.3-7

[13] Tomou Davi mais concubinas e mulheres de Jerusalém, depois que viera de Hebrom, e nasceram-lhe mais filhos e filhas.

[14] São estes os nomes dos que lhe nasceram em Jerusalém: Samua, Sobabe, Natã, Salomão,

[15] Ibar, Elisua, Nefegue, Jafia,

[16] Elisama, Eliada e Elifelete.

Davi derrota os filisteus
1 Crônicas 14.8-16

[17] Ouvindo, pois, os filisteus que Davi fora ungido rei sobre Israel, subiram todos para prender a Davi; ouvindo-o, desceu Davi à fortaleza.

[18] Mas vieram os filisteus e se estenderam pelo vale dos Refains.

[19] Davi consultou ao SENHOR, dizendo: Subirei contra os filisteus? Entregar-mos-ás nas mãos? Respondeu-lhe o SENHOR:

[9]Давид оселився в цій фортеці, назвавши її містом Давидовим. Він збудував місто з усіх боків: від Мілло і аж ген довкола, а також звів споруди всередині міста.

[10]Він ставав дедалі могутнішим, тому що Господь Всемогутній був з ним.

[11]Гірам, цар Тира, відіслав до Давида послів, а також передав деревину кедра, а ще вирядив теслярів та каменярів, які звели дім для Давида.

[12]Давид зрозумів, що Господь затвердив його царем над Ізраїлем і підніс його царство заради Свого народу ізраїльського.

[13]Коли Давид залишив Хеврон і прийшов до Єрусалима, він узяв ще більше наложниць та дружин. І народилося в нього ще більше синів та дочок.

[14]Ось імена дітей, що народилися в Єрусалимі: Шаммуа, Шовав, Натан, Соломон,

[15]Івгар, Елішуа, Нефеґ, Яфія,

[16]Елішама, Еліада та Еліфелет.

Давид перемагає филистимлян

[17]Коли филистимляни прочули, що Давида помазали царем Ізраїлю, вони вирушили на його пошуки. Але Давид про це дізнався і сховався у фортеці в Єрусалимі.

[18]Филистимляни підійшли близько до міста й отаборилися в долині Рефаїм.

[19]Давид звернувся до Господа: «Чи йти мені в бій з филистимлянами? Чи віддаси Ти їх мені?» Господь йому на те відповів: «Іди й не сумнівайся, Я віддам їх у твої руки».

Sobe, porque, certamente, entregarei os filisteus nas tuas mãos.

[20] Então, veio Davi a Baal-Perazim e os derrotou ali; e disse: Rompeu o SENHOR as fileiras inimigas diante de mim, como quem rompe águas. Por isso, chamou o nome daquele lugar Baal-Perazim.

[20]Отож Давид підійшов до Ваал-Перазима й розбив їх там. Він сказав: «Як води вириваються, так і Господь кинувся на своїх ворогів». Так і назвали це місце Ваал-Перазим.

[21] Os filisteus deixaram lá os seus ídolos; e Davi e os seus homens os levaram.

[21]Филистимляни залишили там своїх бовванів, а Давид з воїнам їх забрав.

[22] Os filisteus tornaram a subir e se estenderam pelo vale dos Refains.

[22]Ще раз підступили филистимляни й отаборилися в долині Рефаїм.

[23] Davi consultou ao SENHOR, e este lhe respondeu: Não subirás; rodeia por detrás deles e ataca-os por defronte das amoreiras.

[23]Знову Давид запитав Господа, і Він відповів так: «Не наступай на них прямо, а обійди з тилу й кинься на них перед бальзамовими деревами.

[24] E há de ser que, ouvindo tu um estrondo de marcha pelas copas das amoreiras, então, te apressarás: é o SENHOR que saiu diante de ti, a ferir o arraial dos filisteus.

[24]Як тільки почуєш на верхівках бальзамових дерев звуки кроків, не барись, бо це означатиме, що Господь пішов попереду тебе в наступ, щоб розгромити филистимське військо».

[25] Fez Davi como o SENHOR lhe ordenara; e feriu os filisteus desde Geba até chegar a Gezer.

[25]Так і зробив Давид, як йому звелів Господь. Він завдав поразки филистимлянам від Ґівеона аж до Ґезера.

2 Samuel 6

Davi traz para Jerusalém a arca
1 Crônicas 13.5-14

[1] Tornou Davi a ajuntar todos os escolhidos de Israel, em número de trinta mil.

[2] Dispôs-se e, com todo o povo que tinha consigo, partiu para Baalá de Judá, para levarem de lá para cima a arca de Deus, sobre a qual se invoca o Nome, o nome do SENHOR dos Exércitos, que se assenta acima dos querubins.

2 Книга Самуїла 6

Ковчег переносять до Єрусалима

[1]Давид знову зібрав найкращих воїнів Ізраїлю — всього тридцять тисяч.

[2]З усіма відданими йому людьми він вирушив з юдейської Ваали, щоб узяти звідти ковчег Бога, названий іменем Господа Всемогутнього, Який сидіть на троні серед Херувимів, що зображені на Ковчезі.

[3] Puseram a arca de Deus num carro novo e a levaram da casa de Abinadabe, que estava no outeiro; e Uzá e Aiô, filhos de Abinadabe, guiavam o carro novo.

[3]Вони вивезли ковчег Божий з оселі Авінадава, що була на узвишші, і встановили його на новому візку. Узза та Агіо, сини Авінадава, супроводжували цей візок

[4] Levaram-no com a arca de Deus, da casa de Abinadabe, que estava no outeiro; e Aiô ia adiante da arca.

[4]з Господнім ковчегом. Агіо йшов попереду.

[5] Davi e toda a casa de Israel alegravam-se perante o SENHOR, com toda sorte de instrumentos de pau de faia, com harpas, com saltérios, com tamboris, com pandeiros e com címbalos.

[5]Давид і всі ізраїльтяни щиро веселилися перед Господом співали пісні, грали на різних музичних інструментах, виготовлених із кедра. Це були арфи, ліри, бубни, тимпани та цимбали.

[6] Quando chegaram à eira de Nacom, estendeu Uzá a mão à arca de Deus e a segurou, porque os bois tropeçaram.

[6]Коли вони підійшли до Наконового току, Узза кинувся підтримати ковчег Божий, бо воли спіткнулися.

[7] Então, a ira do SENHOR se acendeu contra Uzá, e Deus o feriu ali por esta irreverência; e morreu ali junto à arca de Deus.

[7]Але Господь дуже розгнівався на Уззу, побачивши його вчинок. Господь уразив Уззу за це, і той відразу ж помер біля Господнього ковчегу.

[8] Desgostou-se Davi, porque o SENHOR irrompera contra Uzá; e chamou aquele lugar Perez-Uzá, até ao dia de hoje.

[8]Давид дуже розлютився через те, що Господній гнів вилився на Уззу, тому це місце й дотепер називається «Перез-Узза».

[9] Temeu Davi ao SENHOR, naquele dia, e disse: Como virá a mim a arca do SENHOR?

[9]Того дня Давид злякався Господа і сказав: «Як може ковчег Господній до мене перейти?»

[10] Não quis Davi retirar para junto de si a arca do SENHOR, para a Cidade de Davi; mas a fez levar à casa de Obede-Edom, o geteu.

[10]Він не хотів брати ковчег Господній в місто Давида, а замість цього він завіз його до дому Овед-Едома ґіттійського.

[11] Ficou a arca do SENHOR em casa de Obede-Edom, o geteu, três meses; e o SENHOR o abençoou e a toda a sua casa.

[11]Три місяці перебував ковчег Господній в оселі Овед-Едома, й Господь благословив його і всю його родину.

A arca é levada para Jerusalém

1 Crônicas 15.25—16.3

[12] Então, avisaram a Davi, dizendo: O SENHOR abençoou a casa de Obede-Edom

[12]Царю Давиду сказали: «Господь благословив дім Овед-Едома і все, що в нього є, завдяки ковчегу Божому». Тому

e tudo quanto tem, por amor da arca de Deus; foi, pois, Davi e, com alegria, fez subir a arca de Deus da casa de Obede-Edom, à Cidade de Davi.

Давид пішов до оселі Овед-Едома, забрав ковчег Господній і з великою радістю переніс його в місто Давида.

[13] Sucedeu que, quando os que levavam a arca do SENHOR tinham dado seis passos, sacrificava ele bois e carneiros cevados.

[13]Як тільки ступали люди, що несли ковчег Господній, шість кроків, Давид приносив у жертву вола й відгодоване теля.

[14] Davi dançava com todas as suas forças diante do SENHOR; e estava cingido de uma estola sacerdotal de linho.

[14]Давид, підперезаний лляним ефодом, танцював, як тільки вмів, перед Господом,

[15] Assim, Davi, com todo o Israel, fez subir a arca do SENHOR, com júbilo e ao som de trombetas.

[15]коли він і весь дім Ізраїлю супроводжували Господній ковчег під радісні вигуки, а також звуки сурм.

[16] Ao entrar a arca do SENHOR na Cidade de Davi, Mical, filha de Saul, estava olhando pela janela e, vendo ao rei Davi, que ia saltando e dançando diante do SENHOR, o desprezou no seu coração.

[16]Коли Господній ковчег заносили до міста Давида, Міхал, дочка Саула, визирнула у вікно й, побачивши Давида, який танцював і веселився перед Господом, вона відразу відчула до нього зневагу.

[17] Introduziram a arca do SENHOR e puseram-na no seu lugar, na tenda que lhe armara Davi; e este trouxe holocaustos e ofertas pacíficas perante o SENHOR.

[17]Господній ковчег принесли і встановили на відведеному місці в наметі, який Давид спорудив для нього. Давид приніс жертву всеспалення та мирні жертви перед Господом.

[18] Tendo Davi trazido holocaustos e ofertas pacíficas, abençoou o povo em nome do SENHOR dos Exércitos.

[18]Коли ж Давид скінчив приносити жертву всеспалення та мирні жертви, благословив він людей в ім'я Господа Всемогутнього.

[19] E repartiu a todo o povo e a toda a multidão de Israel, tanto homens como mulheres, a cada um, um bolo de pão, um bom pedaço de carne e passas. Então, se retirou todo o povo, cada um para sua casa.

[19]Потім він роздав по буханцю хліба, пирогу з фініками та в'язку родзинок всім ізраїльтянам: чоловікам і жінкам. Згодом усі розійшлися по своїх домівках.

Mical repreendida por Davi

[20] Voltando Davi para abençoar a sua casa, Mical, filha de Saul, saiu a encontrar-se com ele e lhe disse: Que bela figura fez o rei de Israel, descobrindo-se, hoje, aos

[20]Коли Давид повернувся додому, щоб благословити своїх рідних, назустріч йому вийшла Міхал, дочка Саула, яка сказала: «Як відзначився сьогодні цар

olhos das servas de seus servos, como, sem pejo, se descobre um vadio qualquer!

Ізраїлю! Оголився на очах невільниць, своїх слуг, ніби якийсь покидьок».

21 Disse, porém, Davi a Mical: Perante o SENHOR, que me escolheu a mim antes do que a teu pai e a toda a sua casa, mandando-me que fosse chefe sobre o povo do SENHOR, sobre Israel, perante o SENHOR me tenho alegrado.

21Давид відповів Міхал: «Це було перед лицем Господа, Який обрав мене, а не твого батька й не когось із вашого дому. Це Він мене призначив правити Господнім народом ізраїльським, і саме тому я святкуватиму цю подію перед Господом.

22 Ainda mais desprezível me farei e me humilharei aos meus olhos; quanto às servas, de quem falaste, delas serei honrado.

22Я буду ще недостойніше виглядати, я буду ще більш приниженим навіть у власних очах. Але я матиму повагу цих невільниць, про яких ти згадувала».

23 Mical, filha de Saul, não teve filhos, até ao dia da sua morte.

23Сталося так, що в Міхал, дочки Саула, не було дітей аж до смерті.

2 Samuel 7

A aliança do Senhor com Davi
1 Crônicas 17.1-15

2 Книга Самуїла 7

Господня обітниця Давиду

1 Sucedeu que, habitando o rei Davi em sua própria casa, tendo-lhe o SENHOR dado descanso de todos os seus inimigos em redor,

1Після того, як цар поселився в своєму палаці й Господь дав йому відпочити від ворогів, які обсіли його,

2 disse o rei ao profeta Natã: Olha, eu moro em casa de cedros, e a arca de Deus se acha numa tenda.

2він сказав пророку Натану: «Поглянь, я живу в прекрасному палаці, збудованому з кедру, а ковчег Господній зберігається в наметі».

3 Disse Natã ao rei: Vai, faze tudo quanto está no teu coração, porque o SENHOR é contigo.

3Натан відповів цареві: «Роби, як тобі підказує серце, бо з тобою Господь».

4 Porém, naquela mesma noite, veio a palavra do SENHOR a Natã, dizendo:

4Тієї ж самої ночі Натан почув слово Господнє:

5 Vai e dize a meu servo Davi: Assim diz o SENHOR: Edificar-me-ás tu casa para minha habitação?

5«Піди й скажи Моєму слузі Давиду про те, що наказує Господь: „Це не ти маєш будувати Мені оселю.

6 Porque em casa nenhuma habitei desde o dia em que fiz subir os filhos de Israel do

6Я ще не жив у домі від того дня, як вивів ізраїльтян з Єгипту і по сьогодні. Я переходив з місця на місце, і жив у наметі.

Egito até ao dia de hoje; mas tenho andado em tenda, em tabernáculo.

7 Em todo lugar em que andei com todos os filhos de Israel, falei, acaso, alguma palavra com qualquer das suas tribos, a quem mandei apascentar o meu povo de Israel, dizendo: Por que não me edificais uma casa de cedro?

7І хоч би де ходив Я з ізраїльтянами, хіба ж Я сказав комусь із правителів, яким Я заповідав вести Мій народ ізраїльський: „Чому ви не збудували Мені оселю із кедру?"

8 Agora, pois, assim dirás ao meu servo Davi: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tomei-te da malhada, de detrás das ovelhas, para que fosses príncipe sobre o meu povo, sobre Israel.

8Тепер скажи Моєму слузі Давиду про те, що наказує Господь Бог Всемогутній: „Я забрав тебе з пасовиська, де ти ходив за отарою, щоб ти правив Моїм народом ізраїльським.

9 E fui contigo, por onde quer que andaste, eliminei os teus inimigos diante de ti e fiz grande o teu nome, como só os grandes têm na terra.

9Я був з тобою скрізь, хоч де б ти ходив.: Я знищував усіх ворогів на твоєму шляху. Тепер Я звеличу твоє ім'я серед інших імен славетних людей на землі.

10 Prepararei lugar para o meu povo, para Israel, e o plantarei, para que habite no seu lugar e não mais seja perturbado, e jamais os filhos da perversidade o aflijam, como dantes,

10Я призначу місце для Мого народу ізраїльського й поселю його там, і житимуть там люди, і ніхто їх більше не турбуватиме. Нечестивці не будуть більше гнобити їх, як раніше,

11 desde o dia em que mandei houvesse juízes sobre o meu povo de Israel. Dar-te-ei, porém, descanso de todos os teus inimigos; também o SENHOR te faz saber que ele, o SENHOR, te fará casa.

11з того часу, коли Я призначив суддів над ізраїльським народом. І Я дам тобі відпочити від усіх ворогів. Господь каже тобі, що Господь зведе дім для тебе.

12 Quando teus dias se cumprirem e descansares com teus pais, então, farei levantar depois de ti o teu descendente, que procederá de ti, e estabelecerei o seu reino.

12Коли прийде твій смертний час і ти підеш на спочинок до пращурів своїх, Я призначу після тебе одного з синів твоїх, насіння твоєї плоті, і встановлю його царство.

13 Este edificará uma casa ao meu nome, e eu estabelecerei para sempre o trono do seu reino.

13Він і зведе Мені оселю, а Я навіки встановлю престол його царства.

[14] Eu lhe serei por pai, e ele me será por filho; se vier a transgredir, castigá-lo-ei com varas de homens e com açoites de filhos de homens.

[15] Mas a minha misericórdia se não apartará dele, como a retirei de Saul, a quem tirei de diante de ti.

[16] Porém a tua casa e o teu reino serão firmados para sempre diante de ti; teu trono será estabelecido para sempre.

[17] Segundo todas estas palavras e conforme toda esta visão, assim falou Natã a Davi.

Ações de graças de Davi
1 Crônicas 17.16-27

[18] Então, entrou o rei Davi na Casa do SENHOR, ficou perante ele e disse: Quem sou eu, SENHOR Deus, e qual é a minha casa, para que me tenhas trazido até aqui?

[19] Foi isso ainda pouco aos teus olhos, SENHOR Deus, de maneira que também falaste a respeito da casa de teu servo para tempos distantes; e isto é instrução para todos os homens, ó SENHOR Deus.

[20] Que mais ainda te poderá dizer Davi? Pois tu conheces bem a teu servo, ó SENHOR Deus.

[21] Por causa da tua palavra e segundo o teu coração, fizeste toda esta grandeza, dando-a a conhecer a teu servo.

[22] Portanto, grandíssimo és, ó SENHOR Deus, porque não há semelhante a ti, e não há outro Deus além de ti, segundo tudo o que nós mesmos temos ouvido.

[23] Quem há como o teu povo, como Israel, gente única na terra, a quem tu, ó Deus,

[14]Я стану його Батьком, а він буде Мені сином. Коли він робитиме помилки, Я каратиму його людською різкою, його дубаситимуть люди ціпками.

[15]Але Я ніколи не відступлюся від Своєї прихильності до нього так, як відступився Я від Саула, якого Я перед тобою усунув.

[16]Твій дім, твоє царство переживуть віки переді Мною, твій престол буде довічним"».

[17]Отож Натан передав Давидові слово в слово все одкровення.

Давидова молитва

[18]Тоді цар Давид зайшов, сів перед Господом і мовив: «Хто я такий Тобі, мій Володарю, Господи? Чому Ти зробив мене й мій дім таким важливим?

[19]Невже цього недостатньо було, на Твій погляд, володарю мій, Господи, що Ти вважав за потрібне поговорити щодо майбутнього для дому Твого слуги. Невже Ти завжди так з людьми говориш, о Господи, Володарю мій?

[20]Що може Давид іще Тобі сказати? Адже ти знаєш слугу Свого, о Володарю, Господи.

[21]Це завдяки Твоїй обіцянці й від щирого серця зробив Ти цю велику справу і розповів про неї Своєму слузі.

[22]Який Ти величний, о Володарю Мій, Господи! Ніхто не може зрівнятися з Тобою, і немає Бога крім Тебе, бо ми чули про все це на власні вуха.

[23]Кого ще можна порівняти з Твоїм народом ізраїльським — єдиним народом на землі, якого Бог викупив для

foste resgatar para ser teu povo? E para fazer a ti mesmo um nome e fazer a teu povo estas grandes e tremendas coisas, para a tua terra, diante do teu povo, que tu resgataste do Egito, desterrando as nações e seus deuses?

[24] Estabeleceste teu povo Israel por teu povo para sempre e tu, ó SENHOR, te fizeste o seu Deus.

[25] Agora, pois, ó SENHOR Deus, quanto a esta palavra que disseste acerca de teu servo e acerca da sua casa, confirma-a para sempre e faze como falaste.

[26] Seja para sempre engrandecido o teu nome, e diga-se: O SENHOR dos Exércitos é Deus sobre Israel; e a casa de Davi, teu servo, será estabelecida diante de ti.

[27] Pois tu, ó SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel, fizeste ao teu servo esta revelação, dizendo: Edificar-te-ei casa. Por isso, o teu servo se animou para fazer-te esta oração.

[28] Agora, pois, ó SENHOR Deus, tu mesmo és Deus, e as tuas palavras são verdade, e tens prometido a teu servo este bem.

[29] Sê, pois, agora, servido de abençoar a casa do teu servo, a fim de permanecer para sempre diante de ti, pois tu, ó SENHOR Deus, o disseste; e, com a tua bênção, será, para sempre, bendita a casa do teu servo.

2 Samuel 8

Diversas vitórias de Davi
1 Crônicas 18.1-13

Себе, щоб зробити Своїм народом і прославити Своє ім’я, щоб сотворити величні й неймовірні чудеса, вигнавши народи та їхніх богів перед Своїм народом, який Ти вивів з Єгипту.

[24]Ти зробив народ Ізраїлю Своїм навіки, і Ти Сам, о Господи, став його Богом.

[25]Відтепер, Господи Боже, дотримуйся завжди цієї обітниці про слугу Твого та його дім і вчини так, як Ти обіцяв,

[26]щоб навіки було величним Твоє ім’я. Тоді люди говоритимуть: „Господь Всемогутній є Богом Ізраїлю!” І нехай дім Давида, слуги Твого, встановлений буде перед Тобою.

[27]Ти Господь Всемогутній, Бог Ізраїлю! Ти відкрив це мені, Своєму слузі, промовивши: „Я зведу тобі дім”. Ось чому Твій слуга набрався сміливості, щоб скласти Тобі цю молитву.

[28]Господи, Володарю, Ти є Бог! Твої слова правдиві, Ти дав обітницю такого великого діяння Своєму слузі.

[29]Тож тепер зроби ласку й благослови дім Твого слуги, аби моя родина могла повік Тобі служити. Адже Ти сказав Своє слово, і Твоїм благословенням навіки буде благословенний дім Твого слуги».

2 Книга Самуїла 8

Давидові перемоги

[1] Depois disto, feriu Davi os filisteus e os sujeitou; e tomou de suas mãos as rédeas da metrópole.	[1]Згодом Давид переміг филистимлян і, підкоривши їх, відібрав у них землі навколо Ґату.
[2] Também derrotou os moabitas; fê-los deitar em terra e os mediu: duas vezes um cordel, para os matar; uma vez um cordel, para os deixar com vida. Assim, ficaram os moabitas por servos de Davi e lhe pagavam tributo.	[2]Давид також переміг Моав. Він змусив моавійців лягти на землю й виміряв їх шнуром. Людей, на яких приходилося дві довжини шнура, було страчено, а тих, кому випадала кожна третя довжина шнура, було помилувано. Так підкорив він моавійців, які стали підданими Давида і сплачували йому данину.
[3] Também Hadadezer, filho de Reobe, rei de Zobá, foi derrotado por Davi, quando aquele foi restabelecer o seu domínio sobre o rio Eufrates.	[3]Давид також підкорив Хададезера, сина Регова, який був царем Зови, коли пішов у долину Євфрату, щоб відновити свою владу.
[4] Tomou-lhe Davi mil e setecentos cavaleiros e vinte mil homens de pé; Davi jarretou todos os cavalos dos carros, menos para cem deles.	[4]Давид захопив тисячу колісниць, сім тисяч їздових та двадцять тисяч піхотинців. Він покалічив майже всіх коней, залишивши неушкодженими лише сотню коней, запряжених у колісниці.
[5] Vieram os siros de Damasco a socorrer Hadadezer, rei de Zobá; porém Davi matou dos siros vinte e dois mil homens.	[5]Коли арамійці з Дамаска прийшли на допомогу царю Зови Хададазеру, Давид вбив двадцять дві тисячі арамійських воїнів.
[6] Davi pôs guarnições na Síria de Damasco, e os siros ficaram por servos de Davi e lhe pagavam tributo; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.	[6]Потім Давид настановив там надзірні воїнські гарнізони, і люди Арама стали Давидовими підданими й сплачували йому данину. Хоч куди б ішов Давид, Господь допомагав йому перемагати.
[7] Tomou Davi os escudos de ouro que havia com os oficiais de Hadadezer e os trouxe a Jerusalém.	[7]Давид відібрав золоті щити у слуг Хададезера і привіз їх до Єрусалима.
[8] Tomou mais o rei Davi mui grande quantidade de bronze de Betá e de Berotai, cidades de Hadadezer.	[8]З Теви й Беротая, міст, що належали Хададезеру, цар Давид забрав велику кількість бронзи.
[9] Então, ouvindo Toí, rei de Hamate, que Davi derrotara a todo o exército de Hadadezer,	[9]Тоу, цар Гамата, почувши, що Давид розбив усе військо Хададезера,
[10] mandou seu filho Jorão ao rei Davi, para o saudar e congratular-se com ele por	[10]послав свого сина Йорама, щоб той зустрів Давида й привітав його з

haver pelejado contra Hadadezer e por havê-lo ferido (porque Hadadezer de contínuo fazia guerra a Toí). Jorão trouxe consigo objetos de prata, de ouro e de bronze,

перемогою над Хададезером, який завжди воював з Тоу. У подарунок Йорам привіз з собою срібні, золоті та бронзові речі.

11 os quais também o rei Davi consagrou ao SENHOR, juntamente com a prata e o ouro que já havia consagrado de todas as nações que sujeitara:

11Цар Давид присвятив ці підношення Господу так само, як зробив він зі сріблом та золотом усіх народів, яких він покорив:

12 da Síria, de Moabe, dos filhos de Amom, dos filisteus, de Amaleque e dos despojos de Hadadezer, filho de Reobe, rei de Zobá.

12едомійців, моавійців, аммонійців, филистимлян та амаликійців. Давид присвятив Господу і здобич, відібрану в Хададезера, сина Регова, царя Зови.

13 Ganhou Davi renome, quando, ao voltar de ferir os siros, matou dezoito mil homens no vale do Sal.

13Давид здобув славу після того, як у Солоній долині він вбив вісімнадцять тисяч едомійців.

14 Pôs guarnições em Edom, em todo o Edom pôs guarnições, e todos os edomitas ficaram por servos de Davi; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

14Він настановив військові надзірні гарнізони в Едомі, а всі едомійці підкорилися Давиду. Хоч куди б ходив Давид, Господь давав йому перемогу.

Oficiais de Davi

2 Samuel 20.23-26; 1 Crônicas 18.14-17

Давидові вельможі

15 Reinou, pois, Davi sobre todo o Israel; julgava e fazia justiça a todo o seu povo.

15Давид царював над усім Ізраїлем справедливо й праведно.

16 Joabe, filho de Zeruia, era comandante do exército; Josafá, filho de Ailude, era cronista.

16Йоав, син Зеруї, командував військом, Єгошафат, син Агілуда, був літописцем,

17 Zadoque, filho de Aitube, e Aimeleque, filho de Abiatar, eram sacerdotes, e Seraías, escrivão.

17Задок, син Агітува, та Агімелех, син Авіатара, були священиками, Серая — писарем;

18 E Benaia, filho de Joiada, era o comandante da guarda real. Os filhos de Davi, porém, eram seus ministros.

18Беная, син Єгояди, був головою над керетійською та пелетійською охороною, а Давидові сини були священиками.

2 Samuel 9

2 Книга Самуїла 9

A bondade de Davi para com o filho de Jônatas

Давидова доброта до Саулового роду

1 Disse Davi: Resta ainda, porventura, alguém da casa de Saul, para que use eu

1Давид якось запитав: «Чи залишився ще хтось із дому Саула? Я б виявив ласку до нього заради Йонатана».

de bondade para com ele, por amor de Jônatas?

[2] Havia um servo na casa de Saul cujo nome era Ziba; chamaram-no que viesse a Davi. Perguntou-lhe o rei: És tu Ziba? Respondeu: Eu mesmo, teu servo.

[3] Disse-lhe o rei: Não há ainda alguém da casa de Saul para que use eu da bondade de Deus para com ele? Então, Ziba respondeu ao rei: Ainda há um filho de Jônatas, aleijado de ambos os pés.

[4] E onde está? Perguntou-lhe o rei. Ziba lhe respondeu: Está na casa de Maquir, filho de Amiel, em Lo-Debar.

[5] Então, mandou o rei Davi trazê-lo de Lo-Debar, da casa de Maquir, filho de Amiel.

[6] Vindo Mefibosete, filho de Jônatas, filho de Saul, a Davi, inclinou-se, prostrando-se com o rosto em terra. Disse-lhe Davi: Mefibosete! Ele disse: Eis aqui teu servo!

[7] Então, lhe disse Davi: Não temas, porque usarei de bondade para contigo, por amor de Jônatas, teu pai, e te restituirei todas as terras de Saul, teu pai, e tu comerás pão sempre à minha mesa.

[8] Então, se inclinou e disse: Quem é teu servo, para teres olhado para um cão morto tal como eu?

[9] Chamou Davi a Ziba, servo de Saul, e lhe disse: Tudo o que pertencia a Saul e toda a sua casa dei ao filho de teu senhor.

[10] Trabalhar-lhe-ás, pois, a terra, tu, e teus filhos, e teus servos, e recolherás os frutos, para que a casa de teu senhor tenha pão que coma; porém Mefibosete, filho de teu

[2]А був собі раб на ім’я Зіва, який служив у Сауловому домі. Його покликали до Давида. Цар його запитав: «Ти Зіва?» «Так, твій слуга», — відповів той.

[3]Цар запитав: «Чи залишився ще хтось із дому Саула, кому б я подарував Божу ласку?» Зіва відповів царю: «Ще залишався син Йонатана, він кульгавий на обидві ноги».

[4]«Де він?» — запитав цар. Зіва відповів: «Він у домі Макіра, сина Аммієла з Ло-Девара».

[5]Цар Давид наказав своїм слугам приставити його з дому Макіра, сина Аммієла з Ло-Девара.

[6]Коли Мефівошет, син Йонатана, сина Саула, прийшов до Давида, він схилився, вшановуючи Давида. Давид сказав: «Мефівошете!» «Твій слуга», — відповів той.

[7]«Не бійся, — звернувся до нього Давид, — я неодмінно виявлю ласку до тебе заради твого батька Йонатана. Я віддам тобі весь край, яким володів твій дід Саул, і ти завжди їстимеш за моїм столом».

[8]Мефівошет уклонився й відповів: «Чи варто тобі помічати такого слугу, який схожий на мертвого пса?»

[9]Тоді цар покликав Зіву, Саулового слугу, й наказав йому: «Я віддав онуку твого володаря все, що належало Сауловому роду.

[10]І ти, і твої сини й твої слуги маєте обробляти йому землю, збирати врожай, щоб онука твого володаря завжди мав їжу. А Мефівошет, онука твого пана, завжди їстиме за моїм

senhor, comerá pão sempre à minha mesa. Tinha Ziba quinze filhos e vinte servos.

[11] Disse Ziba ao rei: Segundo tudo quanto meu senhor, o rei, manda a seu servo, assim o fará. Comeu, pois, Mefibosete à mesa de Davi, como um dos filhos do rei.

[12] Tinha Mefibosete um filho pequeno, cujo nome era Mica. Todos quantos moravam em casa de Ziba eram servos de Mefibosete.

[13] Morava Mefibosete em Jerusalém, porquanto comia sempre à mesa do rei. Ele era coxo de ambos os pés.

столом». У Зіви було п’ятнадцять синів та двадцять слуг.

[11]Зіва відповів царю: «Твій слуга зробить усе, що мій володар-цар звелить мені зробити». Тож Мефівошет їв за Давидовим столом, як цареві сини.

[12]У Мефівошета був маленький син, якого звали Михей. Всі, хто жив у домі Зіви, служили Мефівошету.

[13]Мефівошет жив у Єрусалимі, адже він завжди їв за царевим столом. А був він калікою: кривим на обидві ноги.

2 Samuel 10

Davi derrota os amonitas e os siros

1 Crônicas 19.1-19

[1] Depois disto, morreu o rei dos filhos de Amom, e seu filho Hanum reinou em seu lugar.

[2] Então, disse Davi: Usarei de bondade para com Hanum, filho de Naás, como seu pai usou de bondade para comigo. E enviou Davi servos seus para o consolar acerca de seu pai; e vieram os servos de Davi à terra dos filhos de Amom.

[3] Mas os príncipes dos filhos de Amom disseram a seu senhor, Hanum: Pensas que, por Davi te haver mandado consoladores, está honrando a teu pai? Porventura, não te enviou ele os seus servos para reconhecerem a cidade, espiá-la e destruí-la?

[4] Tomou, então, Hanum os servos de Davi, e lhes rapou metade da barba, e lhes

2 Книга Самуїла 10

Ганун осоромив Давидових посланців

[1]Згодом помер Нагаш, цар аммонійців, а після нього став царювати його син Ганун.

[2]Давид сказав: «Я маю виявити прихильність до Гануна, сина Нагаша, як і його батько колись був прихильний до мене». Отож Давид вирядив своїх людей, щоб висловити співчуття Гануну з приводу смерті його батька. Коли Давидові слуги прибули до земель аммонійців,

[3]аммонійські придворні спитали Гануна, свого володаря: «Ти гадаєш, що Давид вшановує твого батька, пославши своїх людей, щоб висловити співчуття? Чи не послав їх Давид, аби вони роздивилися все в місті, розвідали, а потім знищили його?»

[4]Ганун схопив Давидових посланців, зголив кожному півбороди, обрізав їхнє вбрання аж до сідниць та й відіслав їх геть.

cortou metade das vestes até às nádegas, e os despediu.

[5] Sabedor disso, enviou Davi mensageiros a encontrá-los, porque estavam sobremaneira envergonhados. Mandou o rei dizer-lhes: Deixai-vos estar em Jericó, até que vos torne a crescer a barba; e, então, vinde.

[6] Vendo, pois, os filhos de Amom que se haviam tornado odiosos a Davi, mandaram mensageiros tomar a soldo vinte mil homens de pé dos siros de Bete-Reobe e dos siros de Zobá, mil homens do rei de Maaca e doze mil de Tobe.

[7] O que ouvindo Davi, enviou contra eles a Joabe com todo o exército dos valentes.

[8] Saíram os filhos de Amom e ordenaram a batalha à entrada da porta, e os siros de Zobá e Reobe e os homens de Tobe e Maaca estavam à parte no campo.

[9] Vendo, pois, Joabe que estava preparada contra ele a batalha, tanto pela frente como pela retaguarda, escolheu dentre todos o que havia de melhor em Israel e os formou em linha contra os siros;

[10] e o resto do povo, entregou-o a Abisai, seu irmão, o qual o formou em linha contra os filhos de Amom.

[11] Disse Joabe: Se os siros forem mais fortes do que eu, tu me virás em socorro; e, se os filhos de Amom forem mais fortes do que tu, eu irei ao teu socorro.

[12] Sê forte, pois; pelejemos varonilmente pelo nosso povo e pelas cidades de nosso

[5]Коли про це доповіли Давидові, він послав людей, щоб зустріти посланців, адже їх страшенно принизили. Цар наказав: «Залишайтеся в Єрихоні, аж доки не відростуть бороди, а тоді повертайтеся».

Війна з аммонійцями

[6]Коли аммонійці зрозуміли, що дуже образили Давида, вони найняли двадцять тисяч арамійців: піхотинців з Бет-Регова й Зови, а також царя Мааки з тисячею воїнів і ще дванадцять тисяч воїнів з Това.

[7]Почувши про це, Давид вислав Йоава з цілим військом могутніх воїнів.

[8]Аммонійці виступили назустріч, вишикувалися в бойовому порядку біля брами міста, а арамійці з Зови та Регова, і ще воїни з Това й Мааки залишилися на відкритій місцевості.

[9]Йоав побачив військові лаштунки, що збиралися виступити проти нього, як попереду, так і позаду. Тоді він відібрав найкращі ізраїльські загони й послав їх битися з арамійцями.

[10]Усіх, хто залишився, він передав під командування свого брата Авішая і розташував їх проти аммонійців.

[11]Йоав попередив: «Якщо арамійці виявляться сильнішими за мене, тоді ти мусиш прийти мені на допомогу, а якщо аммонійці будуть сильнішими за тебе, тоді я допоможу тобі.

[12]Будь сміливим, поборемося хоробро заради нашого народу та міст нашого Бога. І нехай Господь зробить так, як вважає за потрібне».

Deus; e faça o SENHOR o que bem lhe parecer.

[13] Então, avançou Joabe com o povo que estava com ele, e travaram peleja contra os siros; e estes fugiram de diante deles.

[14] Vendo os filhos de Amom que os siros fugiam, também eles fugiram de diante de Abisai e entraram na cidade; voltou Joabe dos filhos de Amom e tornou a Jerusalém.

[15] Vendo, pois, os siros que tinham sido desbaratados diante de Israel, tornaram a refazer-se.

[16] E Hadadezer fez sair os siros que estavam do outro lado do rio, e vieram a Helã; Sobaque, chefe do exército de Hadadezer, marchava adiante deles.

[17] Informado Davi, ajuntou a todo o Israel, passou o Jordão e foi a Helã; os siros se puseram em ordem de batalha contra Davi e pelejaram contra ele.

[18] Porém os siros fugiram de diante de Israel, e Davi matou dentre os siros os homens de setecentos carros e quarenta mil homens de cavalo; também feriu a Sobaque, chefe do exército, de tal sorte que morreu ali.

[19] Vendo, pois, todos os reis, servos de Hadadezer, que foram vencidos, fizeram paz com Israel e o serviram; e temeram os siros de ainda socorrer aos filhos de Amom.

2 Samuel 11

Davi comete adultério com Bate-Seba

[13]Йоав зі своїм військом пішов в наступ на арамійців, і ті повтікали від нього.

[14]Коли аммонійці побачили, що арамійці втекли, вони також кинулися навтіч від Авішая і сховалися в місті. А Йоав після бою з аммонійцями повернувся до Єрусалима.

Арамійці знову надумали воювати

[15]Коли арамійці побачили, що ізраїльтяни їх перемогли, вони перегрупувалися.

[16]Хададезер послав за арамійцями, що жили на іншому боці ріки Євфрат. Вони прийшли в Гелам під командуванням Шоваха, полководця війська Хададезерового.

[17]Давидові про це доповіли, він зібрав усіх ізраїльських воїнів, перейшов з військом через Йордан і попрямував до Гелама. Арамійці вишикувалися бойовими лавами, чекаючи Давида. Зав'язався бій.

[18]Арамійці кинулися тікати, і військо Давида знищило сімсот їздових на колісницях та сорок тисяч піших воїнів. Вони також вразили Шоваха, командуючого військом, і той помер там.

[19]Коли всі царі, які були підданими Хададезера, побачили, що зазнали поразки від ізраїльтян, вони уклали угоду про мир з ізраїльтянами й почали їм служити. Після цього арамійці вже боялися надалі допомагати аммонійцям.

2 Книга Самуїла 11

Давид зустрічається з Батшебою

[1] Decorrido um ano, no tempo em que os reis costumam sair para a guerra, enviou Davi a Joabe, e seus servos, com ele, e a todo o Israel, que destruíram os filhos de Amom e sitiaram Rabá; porém Davi ficou em Jerusalém.

[1]Навесні, коли царі виходять на війну, Давид послав на війну Йоава, якому дав своїх слуг і все ізраїльське військо. Вони винищили аммонійців і облягли Равву. Сам Давид залишився в Єрусалимі.

[2] Uma tarde, levantou-se Davi do seu leito e andava passeando no terraço da casa real; daí viu uma mulher que estava tomando banho; era ela mui formosa.

[2]Якось увечері Давид підвівся з ліжка й пішов прогулятися по даху своєї оселі. Згори він помітив жінку, що купалася. Вона була красунею,

[3] Davi mandou perguntar quem era. Disseram-lhe: É Bate-Seba, filha de Eliã e mulher de Urias, o heteu.

[3]і Давид послав слугу, щоб той усе про неї довідався. Як дізнався посланець, то була Батшеба, дочка Еліама і дружина Урії-хиттита.

[4] Então, enviou Davi mensageiros que a trouxessem; ela veio, e ele se deitou com ela. Tendo-se ela purificado da sua imundícia, voltou para sua casa.

[4]Тоді Давид послав людей, щоб її привели. Вона прийшла, і вони спали разом. Очистившись від нечистоти, вона повернулася додому.

[5] A mulher concebeu e mandou dizer a Davi: Estou grávida.

[5]Жінка зачала й послала звістку Давидові: «Я вагітна».

Davi e Urias

Давид намагається приховати гріх

[6] Então, enviou Davi mensageiros a Joabe, dizendo: Manda-me Urias, o heteu. Joabe enviou Urias a Davi.

[6]Давид послав слугу до Йоава зі словами: «Пришли до мене Урію-хиттита». Йоав послав його до Давида.

[7] Vindo, pois, Urias a Davi, perguntou este como passava Joabe, como se achava o povo e como ia a guerra.

[7]Коли Урія з’явився, Давид його розпитав, як живе Йоав, чим займаються воїни, як іде війна.

[8] Depois, disse Davi a Urias: Desce a tua casa e lava os pés. Saindo Urias da casa real, logo se lhe seguiu um presente do rei.

[8]Тоді Давид сказав Урії: «Повертайся додому і спи зі своєю дружиною». Урія пішов з палацу, за ним понесли царський подарунок.

[9] Porém Urias se deitou à porta da casa real, com todos os servos do seu senhor, e não desceu para sua casa.

[9]Проте Урія ліг спати біля входу в царський дім разом зі слугами свого володаря і не повернувся додому.

[10] Fizeram-no saber a Davi, dizendo: Urias não desceu a sua casa. Então, disse Davi a Urias: Não vens tu de uma jornada? Por que não desceste a tua casa?

[10]Коли Давидові про це розповіли, він запитав його: «Хіба ти не прийшов здалеку? Чому ти не пішов додому?»

[11] Respondeu Urias a Davi: A arca, Israel e Judá ficam em tendas; Joabe, meu senhor, e os servos de meu senhor estão acampados ao ar livre; e hei de eu entrar na minha casa, para comer e beber e para me deitar com minha mulher? Tão certo como tu vives e como vive a tua alma, não farei tal coisa.

[11]Урія відповів Давидові: «Ковчег, Ізраїль і Юдея в наметах, а мій володар Йоав та його люди отаборилися на відкритій місцевості. Як я міг повернутися додому, їсти, пити, бавитися з дружиною? Присягаюся життям твоїм, я не зроблю цього!»

[12] Então, disse Davi a Urias: Demora-te aqui ainda hoje, e amanhã te despedirei. Urias, pois, ficou em Jerusalém aquele dia e o seguinte.

[12]Давид йому наказав: «Гаразд, залишайся ще на один день, а завтра я відішлю тебе». Так Урія залишився в Єрусалимі до наступного дня.

[13] Davi o convidou, e comeu e bebeu diante dele, e o embebedou; à tarde, saiu Urias a deitar-se na sua cama, com os servos de seu senhor; porém não desceu a sua casa.

[13]Запрошений Давидом, він їв і пив з ним. Давид його напоїв. Але наступного дня ввечері Урія пішов спати на рядні разом з рабами свого володаря і не вирушив таки додому.

A morte de Urias

[14] Pela manhã, Davi escreveu uma carta a Joabe e lha mandou por mão de Urias.

[15] Escreveu na carta, dizendo: Ponde Urias na frente da maior força da peleja; e deixai-o sozinho, para que seja ferido e morra.

[16] Tendo, pois, Joabe sitiado a cidade, pôs a Urias no lugar onde sabia que estavam homens valentes.

[17] Saindo os homens da cidade e pelejando com Joabe, caíram alguns do povo, dos servos de Davi; e morreu também Urias, o heteu.

[18] Então, Joabe enviou notícias e fez saber a Davi tudo o que se dera na batalha.

[19] Deu ordem ao mensageiro, dizendo: Se, ao terminares de contar ao rei os acontecimentos desta peleja,

Давид замислив смерть Урії

[14]Вранці Давид написав листа Йоаву й передав його з Урією.

[15]В листі він написав: «Пошли Урію в перші лави, де точаться найзапекліші бої. Потім відступись від нього, тоді його вдарять, і він загине».

[16]І ось коли Йоав обложив місто, він послав Урію туди, де, як він знав, будуть битися найсміливіші захисники.

[17]Коли захисники міста вийшли й кинулися на воїнів Йоава, деякі бійці Давидового війська в цій сутичці загинули, Урія-хиттит також помер.

[18]Йоав відправив Давидові посланця, щоб той розповів йому про всі подробиці битви.

[19]Він наказав посланцю: «Коли ти закінчиш свою розмову про сутичку,

[20] suceder que ele se encolerize e te diga: Por que vos chegastes assim perto da cidade a pelejar? Não sabíeis vós que haviam de atirar do muro?

[20]цар може скипіти гнівом і запитати тебе: „Чому ви так близько підступили до міста й ув'язалися в бій. Хіба ви не знали, що вони пускатимуть у вас стріли через мур?

[21] Quem feriu a Abimeleque, filho de Jerubesete? Não lançou uma mulher sobre ele, do muro, um pedaço de mó corredora, de que morreu em Tebes? Por que vos chegastes ao muro? Então, dirás: Também morreu teu servo Urias, o heteu.

[21]Хто убив Авімелеха, сина Єруб-Бешета? Хіба не жінка скинула на нього з муру верхній камінь жорен так, що він помер у Тевезі? Чому ви так близько підступилися до муру?" Якщо він запитає тебе про це, відповідай йому ось як: „Помер і твій слуга — хиттит Урія"».

[22] Partiu o mensageiro e, chegando, fez saber a Davi tudo o que Joabe lhe havia mandado dizer.

[22]Посланець пішов, а коли він прибув до Давида, то розповів йому все, як звелів Йоав.

[23] Disse o mensageiro a Davi: Na verdade, aqueles homens foram mais poderosos do que nós e saíram contra nós ao campo; porém nós fomos contra eles, até à entrada da porta.

[23]Посланець сказав Давидові: «Вони були сильнішими за нас і кинулися на нас у відкритому полі, але ми їх погнали назад до брами міста.

[24] Então, os flecheiros, do alto do muro, atiraram contra os teus servos, e morreram alguns dos servos do rei; e também morreu o teu servo Urias, o heteu.

[24]Тоді лучники почали обстрілювати твоїх воїнів через мур, і деякі цареві люди загинули. А ще помер й твій слуга — Урія-хиттит».

[25] Disse Davi ao mensageiro: Assim dirás a Joabe: Não pareça isto mal aos teus olhos, pois a espada devora tanto este como aquele; intensifica a tua peleja contra a cidade e derrota-a; e, tu, anima a Joabe.

[25]Давид наказав посланцеві: «Ось що передай Йоаву. Нехай це тебе не засмучує: меч не шукає, кого згубити. Зберися з силами й кинь їх на місто Равву, щоб знищити його. Скажи так, щоб підбадьорити Йоава».

Davi casa com Bate-Seba

Давид одружується з Батшебою

[26] Ouvindo, pois, a mulher de Urias que seu marido era morto, ela o pranteou.

[26]Коли дружина Урії почула, що її чоловік загинув, вона оплакувала його.

[27] Passado o luto, Davi mandou buscá-la e a trouxe para o palácio; tornou-se ela sua mulher e lhe deu à luz um filho. Porém isto que Davi fizera foi mau aos olhos do SENHOR.

[27]А після того, як жалоба пройшла, Давид забрав її у свій дім. Вона стала його дружиною і народила сина. Але те, що Давид зробив, засмутило Господа.

2 Samuel 12

Natã repreende a Davi

[1] O SENHOR enviou Natã a Davi. Chegando Natã a Davi, disse-lhe: Havia numa cidade dois homens, um rico e outro pobre.

[2] Tinha o rico ovelhas e gado em grande número;

[3] mas o pobre não tinha coisa nenhuma, senão uma cordeirinha que comprara e criara, e que em sua casa crescera, junto com seus filhos; comia do seu bocado e do seu copo bebia; dormia nos seus braços, e a tinha como filha.

[4] Vindo um viajante ao homem rico, não quis este tomar das suas ovelhas e do gado para dar de comer ao viajante que viera a ele; mas tomou a cordeirinha do homem pobre e a preparou para o homem que lhe havia chegado.

[5] Então, o furor de Davi se acendeu sobremaneira contra aquele homem, e disse a Natã: Tão certo como vive o SENHOR, o homem que fez isso deve ser morto.

[6] E pela cordeirinha restituirá quatro vezes, porque fez tal coisa e porque não se compadeceu.

[7] Então, disse Natã a Davi: Tu és o homem. Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eu te ungi rei sobre Israel e eu te livrei das mãos de Saul;

[8] dei-te a casa de teu senhor e as mulheres de teu senhor em teus braços e também te

2 Книга Самуїла 12

Натан звертається до Давида

[1]Господь послав Натана до Давида. Прийшовши до Давида, він сказав: «В одному місті жили два чоловіки: один був багатий, а другий — бідний.

[2]У багача була сила-силенна овець та худоби,

[3]а в бідного не було нічого, крім маленької овечки, яку він купив. Він доглядав її, і вона виросла разом з його дітьми. Овечка їла те, що й він, пила з його чашки й навіть спала в його обіймах. Вона була йому за дочку.

[4]Якось прийшов мандрівник, але багач не захотів зарізати вівцю чи худобину, щоб нагодувати подорожнього, який до нього прийшов. Натомість він забрав ягничку в того бідака й зготував її для прибулого чоловіка».

[5]Давид спалахнув від гніву на того чоловіка й сказав Натану: «Заприсягаюсь Господнім життям, що чоловік, який так вчинив, заслуговує на смерть!

[6]Він мусить у чотири рази заплатити за ягнятко, бо він, не маючи жалю, так негідно вчинив».

Натан говорить з Давидом про його гріх

[7]Натан сказав Давидові: «Тим чоловіком є ти! Ось що говорить Господь, Бог Ізраїлю: „Я помазав тебе царем Ізраїлю, Я врятував тебе від руки Саула.

[8]Я ввірив тобі дім твого володаря і дружин твого володаря. Я дав тобі доми Ізраїля та Юди. І якби всього цього було замало, Я б дав тобі ще більше.

dei a casa de Israel e de Judá; e, se isto fora pouco, eu teria acrescentado tais e tais coisas.

[9] Por que, pois, desprezaste a palavra do SENHOR, fazendo o que era mau perante ele? A Urias, o heteu, feriste à espada; e a sua mulher tomaste por mulher, depois de o matar com a espada dos filhos de Amom.

[9]Чому ж ти знехтував Господнім словом і зробив те, що є злом в Його очах? Ти згубив мечем Урію-хиттита, а дружину забрав собі. Ти вбив його мечем аммонійців.

[10] Agora, pois, não se apartará a espada jamais da tua casa, porquanto me desprezaste e tomaste a mulher de Urias, o heteu, para ser tua mulher.

[10]Ось чому меч ніколи тепер не залишить твій дім, бо ти зневажив Мене і взяв дружину хиттита Урії собі за дружину".

[11] Assim diz o SENHOR: Eis que da tua própria casa suscitarei o mal sobre ti, e tomarei tuas mulheres à tua própria vista, e as darei a teu próximo, o qual se deitará com elas, em plena luz deste sol.

[11]Ось що Господь говорить: „Я нашлю на тебе горе, яке вийде з твого ж дому. На твоїх очах Я заберу твоїх дружин і віддам тому, хто дуже близький тобі, а він серед білого дня ляже з твоїми дружинами.

[12] Porque tu o fizeste em oculto, mas eu farei isto perante todo o Israel e perante o sol.

[12]Ти зробив це потай він усіх, а Я вчиню так серед білого дня на очах усього Ізраїлю!"»

[13] Então, disse Davi a Natã: Pequei contra o SENHOR. Disse Natã a Davi: Também o SENHOR te perdoou o teu pecado; não morrerás.

[13]Давид зізнався Натану: «Я згрішив проти Господа». Натан відповів: «Господь зняв з тебе гріх, ти не помреш.

[14] Mas, posto que com isto deste motivo a que blasfemassem os inimigos do SENHOR, também o filho que te nasceu morrerá.

[14]Але за те, що ти зневажив Господа, син, який народиться в тебе, помре».

[15] Então, Natã foi para sua casa.

A morte do filho de Bate-Seba

E o SENHOR feriu a criança que a mulher de Urias dera à luz a Davi; e a criança adoeceu gravemente.

Немовля Давида і Батшеби помирає

[15]Після того, як Натан пішов додому, Господь уразив дитя, яке народилося в Урієвої дружини та Давида. Маля захворіло.

[16] Buscou Davi a Deus pela criança; jejuou Davi e, vindo, passou a noite prostrado em terra.

[17] Então, os anciãos da sua casa se achegaram a ele, para o levantar da terra; porém ele não quis e não comeu com eles.

[18] Ao sétimo dia, morreu a criança; e temiam os servos de Davi informá-lo de que a criança era morta, porque diziam: Eis que, estando a criança ainda viva, lhe falávamos, porém não dava ouvidos à nossa voz; como, pois, lhe diremos que a criança é morta? Porque mais se afligirá.

[19] Viu, porém, Davi que seus servos cochichavam uns com os outros e entendeu que a criança era morta, pelo que disse aos seus servos: É morta a criança? Eles responderam: Morreu.

[20] Então, Davi se levantou da terra; lavou-se, ungiu-se, mudou de vestes, entrou na Casa do SENHOR e adorou; depois, veio para sua casa e pediu pão; puseram-no diante dele, e ele comeu.

[21] Disseram-lhe seus servos: Que é isto que fizeste? Pela criança viva jejuaste e choraste; porém, depois que ela morreu, te levantaste e comeste pão.

[22] Respondeu ele: Vivendo ainda a criança, jejuei e chorei, porque dizia: Quem sabe se o SENHOR se compadecerá de mim, e continuará viva a criança?

[23] Porém, agora que é morta, por que jejuaria eu? Poderei eu fazê-la voltar? Eu irei a ela, porém ela não voltará para mim.

[16]Давид благав Господа спасти, помилувати дитя. Він постився і, усамітнившись у домі, проводив ночі, лежачи на долівці.

[17]Коли старші домашні оточили його, намагаючись підняти з землі, він відмовився підвестися, не їв з ними.

[18]На сьомий день дитина померла. Давидові слуги боялися сказати йому, що дитя вже мертве, тому що думали: «Коли ще жило маля, ми казали Давидові, але ж він не слухав. Як ми можемо йому сповістити, що дитя мертве? Він може щось страшне вчинити».

[19]Давид помітив, що слуги перешіптуються, і зрозумів, що дитя мертве. «Дитина померла?» — запитав він. «Так, — відповіли йому, — малюк мертвий».

[20]Давид підвівся на ноги з землі. Умившись, він змастив себе оливою, перевдягнувся й пішов у Господній Дім поклонитися Йому. Потім повернувся до себе й попросив, щоб йому принесли щось поїсти і почав їсти.

[21]Слуги його запитали: «Чому ти так поводишся? Коли дитя ще жило, ти постився й плакав, а тепер, коли дитя мертве, ти підвівся й почав їсти!»

[22]Він відповів: «Коли ще дитя жило, я голодував і тужив тому, що я думав: „Хто знає? Може Господь змилостивиться й залишить дитя жити.

[23]А тепер, коли воно померло, навіщо мені поститися? Хіба я можу повернути його до життя? Колись я піду до нього, а не воно повернеться до мене"».

Народження Соломона

[24] Então, Davi veio a Bate-Seba, consolou-a e se deitou com ela; teve ela um filho a quem Davi deu o nome de Salomão; e o SENHOR o amou.

[25] Davi o entregou nas mãos do profeta Natã, e este lhe chamou Jedidias, por amor do SENHOR.

Davi conquista Rabá

1 Crônicas 20.1-3

[26] Entretanto, pelejou Joabe contra Rabá, dos filhos de Amom, e tomou a cidade real.

[27] Então, mandou Joabe mensageiros a Davi e disse: Pelejei contra Rabá e tomei a cidade das águas.

[28] Ajunta, pois, agora o resto do povo, e cerca a cidade, e toma-a, para não suceder que, tomando-a eu, se aclame sobre ela o meu nome.

[29] Reuniu, pois, Davi a todo o povo, e marchou para Rabá, e pelejou contra ela, e a tomou.

[30] Tirou a coroa da cabeça do seu rei; o peso da coroa era de um talento de ouro, e havia nela pedras preciosas, e foi posta na cabeça de Davi; e da cidade levou mui grande despojo.

[31] Trazendo o povo que havia nela, fê-lo passar a serras, e a picaretas, e a machados de ferro, e em fornos de tijolos; e assim fez a todas as cidades dos filhos de Amom. Voltou Davi com todo o povo para Jerusalém.

2 Samuel 13

O incesto de Amnom

[24] По тому Давид утішив дружину Батшебу, пішов у покої її і ліг з нею. Вона народила сина, якого вони назвали Соломоном. Господь його любив,

[25] і оскільки Господь полюбив його, Він послав звістку через пророка Натана, щоб дитину назвали Єдидією.

Давид здобуває Равву

[26] Між тим Йоав воював з аммонійським столицею Раввою. Захопивши царську фортецю,

[27] він послав людей до Давида, щоб ті передали таке: «Я бився за Равву й захопив водопостачання. Збери

[28] ще воїнів, оточи місто й захопи його. Інакше я захоплю місто, і його назвуть моїм іменем».

[29] Зібрав Давид усе військо й вирушив на Равву, вступив у бій і захопив місто.

[30] Він зняв корону з голови їхнього царя. Прикрашена дорогоцінними каміннями, золота корона важила один талант. Її було покладено на голову Давида. І ще він захопив у місті багато здобичі.

[31] Він вивів людей, що мешкали в місті і змусив їх працювати пилами, залізними кирками та сокирами або примусив їх працювати в цегельні. Таке сталося з усіма аммонійськими містами, а потім Давид з усім військом повернувся до Єрусалима.

2 Книга Самуїла 13

Амнон і Тамар

[1] Tinha Absalão, filho de Davi, uma formosa irmã, cujo nome era Tamar. Amnom, filho de Davi, se enamorou dela.

[2] Angustiou-se Amnom por Tamar, sua irmã, a ponto de adoecer, pois, sendo ela virgem, parecia-lhe impossível fazer-lhe coisa alguma.

[3] Tinha, porém, Amnom um amigo cujo nome era Jonadabe, filho de Siméia, irmão de Davi; Jonadabe era homem mui sagaz.

[4] E ele lhe disse: Por que tanto emagreces de dia para dia, ó filho do rei? Não mo dirás? Então, lhe disse Amnom: Amo Tamar, irmã de Absalão, meu irmão.

[5] Disse-lhe Jonadabe: Deita-te na tua cama e finge-te doente; quando teu pai vier visitar-te, dize-lhe: Peço-te que minha irmã Tamar venha e me dê de comer pão, pois, vendo-a eu preparar-me a comida, comerei de sua mão.

[6] Deitou-se, pois, Amnom e fingiu-se doente; vindo o rei visitá-lo, Amnom lhe disse: Peço-te que minha irmã Tamar venha e prepare dois bolos à minha presença, para que eu coma de sua mão.

[7] Então, Davi mandou dizer a Tamar em sua casa: Vai à casa de Amnom, teu irmão, e faze-lhe comida.

[8] Foi Tamar à casa de Amnom, seu irmão, e ele estava deitado. Tomou ela a massa e a amassou, fez bolos diante dele e os cozeu.

[9] Tomou a assadeira e virou os bolos diante dele; porém ele recusou comer.

[1]Ішов час. Амнон, Давидів син, закохався в Тамар, вродливу сестру Авесалома, сина Давида.

[2]Амнон настільки закохався у свою сестру Тамар, що аж захворів від бажання, адже вона була незайманою. Амнон не міг уявити, як він може бути з нею.

[3]Він мав друга на ім’я Йонадав, який доводився сином Шимеа, Давидового брата. Йонадав був дуже хитрий.

[4]Він запитав Амнона: «Чому це ти, царевичу, такий сумний щоранку? Чи не розкажеш мені?» Амнон йому зізнався: «Я закохався в Тамар, сестру мого брата Авесалома».

[5]Йонадав дав йому таку пораду: «Лягай у ліжко й прикинься хворим, та коли прийде тебе провідати батько, скажи йому: „Я б хотів, щоб сестра Тамар прийшла до мене й принесла поїсти. Нехай вона зготує їжу в мене на очах, щоб я міг дивитися на неї і з її рук їсти”».

[6]Ось Амнон ліг і почав удавати з себе хворого. Коли цар прийшов його провідати, Амнон сказав йому: «Мені хотілося, щоб сестра Тамар прийшла і зготувала мені хлібці, а я б поїв з її рук».

[7]Давид послав людину до Тамар переказати таке: «Іди в дім брата свого Амнона і зготуй йому попоїсти».

Тамар готує їжу для Амнона

[8]Ось Тамар прийшла в оселю брата Амнона, який лежав. Вона взяла тісто, замісила його при ньому, виробила хлібці й спекла їх.

[9]Потім взяла зі сковорідки хлібці й поставила перед братом, але він

Disse Amnom: Fazei retirar a todos da minha presença. E todos se retiraram.

[10] Então, disse Amnom a Tamar: Traze a comida à câmara, e comerei da tua mão. Tomou Tamar os bolos que fizera e os levou a Amnom, seu irmão, à câmara.

[11] Quando lhos oferecia para que comesse, pegou-a e disse-lhe: Vem, deita-te comigo, minha irmã.

[12] Porém ela lhe disse: Não, meu irmão, não me forces, porque não se faz assim em Israel; não faças tal loucura.

[13] Porque, aonde iria eu com a minha vergonha? E tu serias como um dos loucos de Israel. Agora, pois, peço-te que fales ao rei, porque não me negará a ti.

[14] Porém ele não quis dar ouvidos ao que ela lhe dizia; antes, sendo mais forte do que ela, forçou-a e se deitou com ela.

[15] Depois, Amnom sentiu por ela grande aversão, e maior era a aversão que sentiu por ela que o amor que ele lhe votara. Disse-lhe Amnom: Levanta-te, vai-te embora.

[16] Então, ela lhe disse: Não, meu irmão; porque maior é esta injúria, lançando-me fora, do que a outra que me fizeste. Porém ele não a quis ouvir.

[17] Chamou a seu moço, que o servia, e disse: Deita fora esta e fecha a porta após ela.

[18] Trazia ela uma túnica talar de mangas compridas, porque assim se vestiam as donzelas filhas do rei. Mesmo assim o

відмовився їх їсти. «Нехай усі звідси вийдуть», — звелів Амнон. Всі вийшли.

Амнон ґвалтує Тамар

[10]Амнон промовив: «Принеси їжу сюди в опочивальню, щоб я поїв з твоїх рук». Взяла Тамар хлібці, які спекла, і принесла братові Амнону в кімнату, де він лежав.

[11]Але коли вона піднесла їх ближче до брата, він схопив її і сказав: «Ляж зі мною в ліжко, сестричко моя!»

[12]«Ні, брате, — відмовила вона, — не ґвалтуй мене. Не слід таке робити в Ізраїлі. Не роби цього зла!

[13]Що буде зі мною? Як я звільнюся тоді від ганьби. А що буде з тобою? Ти ж перетворишся на ганебного паскудника в Ізраїлі. Поговори, будь-ласка, з царем; він не заперечуватиме проти того, щоб я одружилася з тобою».

[14]Але він не захотів її послухатися, а що був сильнішим, то ліг із нею й зґвалтував її.

[15]І відразу ж зненавидів Амнон сестру. Він дійсно зненавидів її дужче, ніж кохав. Амнон сказав їй: «Піднімайся і забирайся геть!»

[16]«Ні, — відповіла дівчина, — якщо ти відішлеш мене, це буде ще більшим злом, ніж те, що ти вже зробив зі мною». Але він і слухати її не хотів.

[17]Покликав слугу і наказав йому: «Вижени цю жінку звідси й замкни за нею двері».

[18]А вона була вбрана в довгу туніку — вбрання незайманої дочки царя. Слуга випровадив її і замкнув за нею двері.

servo a deitou fora e fechou a porta após ela.

[19] Então, Tamar tomou cinza sobre a cabeça, rasgou a túnica talar de mangas compridas que trazia, pôs as mãos sobre a cabeça e se foi andando e clamando.

[19]Тамар посипала голову попелом, розідрала довгу туніку, охопила голову руками й, голосячи від горя, пішла геть.

[20] Absalão, seu irmão, lhe disse: Esteve Amnom, teu irmão, contigo? Ora, pois, minha irmã, cala-te; é teu irmão. Não se angustie o teu coração por isso. Assim ficou Tamar e esteve desolada em casa de Absalão, seu irmão.

[20]Брат Авесалом спитав її: «З тобою був Амнон, брат твій? Заспокойся, сестричко. Він твій брат, не бери це близько до серця». Невтішна Тамар залишилася жити у домі брата свого Авесалома.

[21] Ouvindo o rei Davi todas estas coisas, muito se lhe acendeu a ira.

[21]Коли до царя Давида дійшла ця звістка, він розлютився, але навіть після того він не хотів покарати Амнона, то му що той був старшим та найулюбленішим сином.

[22] Porém Absalão não falou com Amnom nem mal nem bem; porque odiava a Amnom, por ter este forçado a Tamar, sua irmã.

[22]Авесалом не мовив Амнону жодного слова: ні доброго, ні поганого. Він зненавидів Амнона, бо той знечестив його сестру Тамар.

Absalão mata a Amnom

Авесаломова помста

[23] Passados dois anos, Absalão tosquiava em Baal-Hazor, que está junto a Efraim, e convidou Absalão todos os filhos do rei.

[23]Через два роки, коли стригалі Авесалома були в Ваал-Хазорі, біля кордону з Ефраїмом, він запросив усіх царських синів до себе.

[24] Foi ter Absalão com o rei e disse: Eis que teu servo faz a tosquia; peço que com o teu servo venham o rei e os seus servidores.

[24]Авесалом прийшов до царя й сказав: «У твого раба стрижуть зараз овець. Запрошую до себе царя та його слуг».

[25] O rei, porém, disse a Absalão: Não, filho meu, não vamos todos juntos, para não te sermos pesados. Instou com ele Absalão, porém ele não quis ir; contudo, o abençoou.

[25]«Ні, мій сину, — відмовився цар, — не слід нам усім приєднуватися до тебе; ми тільки заважатимемо тобі». Хоч як домагався Авесалом, цар усе одно відмовлявся йти, але благословив його.

[26] Então, disse Absalão: Se não queres ir, pelo menos deixa ir conosco Amnom, meu irmão. Porém o rei lhe disse: Para que iria ele contigo?

[26]Авесалом погодився: «Що ж, тоді дозволь моєму брату Амнону піти з нами». Цар запитав: «Чому він має йти з тобою?»

[27] Insistindo Absalão com ele, deixou ir com ele Amnom e todos os filhos do rei.

[28] Absalão deu ordem aos seus moços, dizendo: Tomai sentido; quando o coração de Amnom estiver alegre de vinho, e eu vos disser: Feri a Amnom, então, o matareis. Não temais, pois não sou eu quem vo-lo ordena? Sede fortes e valentes.

[29] E os moços de Absalão fizeram a Amnom como Absalão lhes havia ordenado. Então, todos os filhos do rei se levantaram, cada um montou seu mulo, e fugiram.

[30] Iam eles ainda de caminho, quando chegou a notícia a Davi: Absalão feriu todos os filhos do rei, e nenhum deles ficou.

[31] Então, o rei se levantou, rasgou as suas vestes e se lançou por terra; e todos os seus servos que estavam presentes rasgaram também as suas vestes.

[32] Mas Jonadabe, filho de Siméia, irmão de Davi, respondeu e disse: Não pense o meu senhor que mataram a todos os jovens, filhos do rei, porque só morreu Amnom; pois assim já o revelavam as feições de Absalão, desde o dia em que sua irmã Tamar foi forçada por Amnom.

[33] Não meta, pois, agora, na cabeça o rei, meu senhor, tal coisa, supondo que morreram todos os filhos do rei; porque só morreu Amnom.

[34] Absalão fugiu. O moço que estava de guarda, levantando os olhos, viu que

[27]Проте Авесалом дуже наполягав. От і послав цар Амнона разом з іншими своїми синами.

Убивство Амнона

[28]Авесалом звелів своїм слугам: «Спостерігайте за Амноном. Коли він сп'яніє від вина й розвеселиться, тоді я подам вам команду: „Вдарте його і вбийте його. Не бійтеся нічого. Адже це я накажу вам це зробити. Будьте сильними й сміливими"».

[29]Так і зробили слуги Авесалома з Амноном — усе, що звелів він. А інші цареві сини побігли до своїх мулів, скочили на них і повтікали.

Давид дізнається про Амнонову смерть

[30]Ще були вони в дорозі, як долетіла до Давида звістка: «Авесалом убив усіх царевих синів, жодного не лишив живим».

[31]Цар звівся на ноги, розірвав одяг, а тоді кинувся на землю. Над ним з'юрмилися раби в розірваному вбранні.

[32]Аде Йонадав, син Шимеа і Давидів брат, заспокоїв: «Не варто думати моєму володарю, що вони повбивали всіх царевичів. Тільки Амнон убитий. Ще того дня, як Амнон знечестив його сестру Тамар, Авесалом твердо вирішив помститися.

[33]Тож хай мій володар не думає, що всіх царевих дітей убито. Ні. Вбито лише Амнона».

[34]Тим часом Авесалом утік. А чоловік, який стояв на варті, помітив на дорозі, що вела на захід, багато людей, які

vinha muito povo pelo caminho por detrás dele, pelo lado do monte.

спускалися з узвишшя. Вартовий прийшов до царя й повідомив: «Я бачу людей на схилі гори, що рухаються до нас».

[35] Então, disse Jonadabe ao rei: Eis aí vêm os filhos do rei; segundo a palavra de teu servo, assim sucedeu.

[35]Йонадав сказав цареві: «От бачиш, цареві сини повертаються; сталося так, як твій раб тобі казав».

[36] Mal acabara de falar, chegavam os filhos do rei e, levantando a voz, choraram; também o rei e todos os seus servos choraram amargamente.

[36]Тільки-но він замовк, зайшли царевичі, ридаючи на весь голос. Гірко заплакав цар Давид, а за ним і його раби.

Absalão foge para Talmai

Авесалом тікає до Ґешура

[37] Absalão, porém, fugiu e se foi a Talmai, filho de Amiúde, rei de Gesur. E Davi pranteava a seu filho todos os dias.

[37]Авесалом утік до Талмая, сина Аммігуда, ґешуритського царя. А цар Давид щодня тужив за сином.

[38] Assim, Absalão fugiu, indo para Gesur, onde esteve três anos.

[38]У Ґешурі, куди втік Авесалом, він жив три роки.

[39] Então, o rei Davi cessou de perseguir a Absalão, porque já se tinha consolado acerca de Amnom, que era morto.

[39]А цар перестав гніватися на Авесалома, бо змирився зі смертю Амнона.

2 Samuel 14

2 Книга Самуїла 14

Absalão volta para Jerusalém

Йоав посилає мудру жінку до Давида

[1] Percebendo, pois, Joabe, filho de Zeruia, que o coração do rei começava a inclinar-se para Absalão,

[1]Йоав, син Зеруї, знав, що цар гнівається на Авесалома.

[2] mandou trazer de Tecoa uma mulher sábia e lhe disse: Finge que estás profundamente triste, põe vestidos de luto, não te unjas com óleo e sê como mulher que há já muitos dias está de luto por algum morto.

[2]От Йоав і послав свого слугу до Текоа, щоб той доставив йому мудру жінку. Він їй наказав: «Удавай, що ти в жалобі. Вберись у жалобну волосяницю і не намастися оливою. Поводься, як жінка, що багато днів оплакує померлого.

[3] Apresenta-te ao rei e fala-lhe tais e tais palavras. E Joabe lhe pôs as palavras na boca.

[3]А потім прийди до царя і скажи йому ось що». І Йоав розповів їй, якими словами звернутися до царя.

[4] A mulher tecoíta apresentou-se ao rei, e, inclinando-se, prostrou-se com o rosto em terra, e disse: Salva-me, ó rei!

[4]Коли жінка з Текоа прийшла, вона поклонилася цареві шанобливо до землі й мовила: «Допоможи мені, о царю!»

[5] Perguntou-lhe o rei: Que tens? Ela respondeu: Ah! Sou mulher viúva; morreu meu marido.

[6] Tinha a tua serva dois filhos, os quais brigaram entre si no campo, e não houve quem os apartasse; um feriu ao outro e o matou.

[7] Eis que toda a parentela se levantou contra a tua serva, e disseram: Dá-nos aquele que feriu a seu irmão, para que o matemos, em vingança da vida de quem ele matou e para que destruamos também o herdeiro. Assim, apagarão a última brasa que me ficou, de sorte que não deixam a meu marido nome, nem sobrevivente na terra.

[8] Disse o rei à mulher: Vai para tua casa, e eu darei ordens a teu respeito.

[9] Disse a mulher tecoíta ao rei: A culpa, ó rei, meu senhor, caia sobre mim e sobre a casa de meu pai; o rei, porém, e o seu trono sejam inocentes.

[10] Disse o rei: Quem falar contra ti, traze-mo a mim; e nunca mais te tocará.

[11] Disse ela: Ora, lembra-te, ó rei, do SENHOR, teu Deus, para que os vingadores do sangue não se multipliquem a matar e exterminem meu filho. Respondeu ele: Tão certo como vive o SENHOR, não há de cair no chão nem um só dos cabelos de teu filho.

[12] Então, disse a mulher: Permite que a tua serva fale uma palavra contigo, ó rei, meu senhor. Disse ele: Fala.

[5]Цар запитав: «Що непокоїть тебе?» Вона розповіла: «Насправді я вдова, мій чоловік помер.

[6]Було у твоєї слуги двоє синів. Вони зчепилися в бійці на полі, і нікому було їх розборонити. Один ударив другого так, що той загинув.

[7]А тепер весь рід збурився проти твоєї слуги. Вони вимагають: „Віддай нам того, хто брата свого забив; ми його стратимо, бо він відняв життя у свого брата, вбивши його. Так ми знищимо спадкоємця". Адже вони погасять останню жарину, віднімуть ім'я мого чоловіка, віднімуть спадкоємця на цій землі».

[8]Цар наказав жінці: «Йди додому, а я видам наказ щодо тебе».

[9]Але жінка з Текоа сказала йому: «Мій володарю, царю, нехай вина лежить на мені та на родині мого батька, щоб ні цар, ані його трон не були винними».

[10]Цар відповів: «Якщо хтось посміє щось сказати тобі, приведи того чоловіка до мене, і більше він тебе не потурбує».

[11]Вона на це відповіла: «Нехай тоді цар закличе Господа Бога у свідки й не допустить кривавої помсти, щоб мій син не був убитий, щоб не множити лиха». «Присягаюся життям Господа, — запевнив цар, — що жодна волосина з голови твого сина не впаде».

[12]Тоді жінка знову звернулася до царя: «Дозволь твоїй рабі слово мовити, царю-володарю». «Говори», — дозволив цар.

[13] Prosseguiu a mulher: Por que pensas tu doutro modo contra o povo de Deus? Pois, em pronunciando o rei esse juízo, condena-se a si mesmo, visto que não quer fazer voltar o seu desterrado.

[13]Жінка сказала: «Чому ж тоді так намислив ти проти народу Божого? Коли цар таке сказав, хіба не звинувачує він себе? Адже цар і досі не повернув сина, якого прогнав.

[14] Porque temos de morrer e somos como águas derramadas na terra que já não se podem juntar; pois Deus não tira a vida, mas cogita meios para que o banido não permaneça arrojado de sua presença.

[14]Як та вода, що пролилася на землю й не буде зібрана, так і ми мусимо помирати. Але Господь не відбирає життя, Він робить так, щоб вигнанець не був Ним покинутий.

[15] Se vim, agora, falar esta palavra ao rei, meu senhor, é porque o povo me atemorizou; pois dizia a tua serva: Falarei ao rei; porventura, ele fará segundo a palavra da sua serva.

[15]І ось я прийшла сказати це моєму володарю-царю, бо люди мене злякали. Твоя слуга подумала: „Я поговорю з царем, може, він і послухається своєї слуги.

[16] Porque o rei atenderá, para livrar a sua serva da mão do homem que intenta destruir tanto a mim como a meu filho da herança de Deus.

[16]Може, цар погодиться врятувати свого раба від рук людини, яка збирається відсікти й мене, й мого сина від спадку, що його Бог нам вручив".

[17] Dizia mais a tua serva: Seja, agora, a palavra do rei, meu senhor, para a minha tranqüilidade; porque, como um anjo de Deus, assim é o rei, meu senhor, para discernir entre o bem e o mal. O SENHOR, teu Deus, será contigo.

[17]І ось твоя раба говорить: „Нехай слово мого володаря-царя принесе мені спокій, адже мій цар-володар, ніби Ангел Божий, який знає, що таке добро, а що таке зло. Нехай буде з тобою Господь, твій Бог"».

[18] Então, respondeu o rei e disse à mulher: Peço-te que não me encubras o que eu te perguntar. Respondeu a mulher: Pois fale o rei, meu senhor.

[18]Цар на те відповів жінці: «Не приховуй від мене відповіді на те, про що я тебе спитаю зараз». «Нехай говорить мій володар-цар», — сказала жінка.

[19] Disse o rei: Não é certo que a mão de Joabe anda contigo em tudo isto? Respondeu ela: Tão certo como vive a tua alma, ó rei, meu senhor, ninguém se poderá desviar, nem para a direita nem para a esquerda, de tudo quanto o rei, meu

[19]Цар запитав: «Чи немає в цій справі руки Йоава?» Жінка відповіла: «Присягаюся твоїм життям, мій володарю-царю, ніхто не може повернутися ні праворуч, ні ліворуч від мовленого моїм володарем-царем. Так, то справді твій раб Йоав мене навчив це зробити, то він вклав оці слова в голову твоєї раби.

senhor, tem dito; porque Joabe, teu servo, é quem me deu ordem e foi ele quem ditou à tua serva todas estas palavras.

[20] Para mudar o aspecto deste caso foi que o teu servo Joabe fez isto. Porém sábio é meu senhor, segundo a sabedoria de um anjo de Deus, para entender tudo o que se passa na terra.

[21] Então, o rei disse a Joabe: Atendi ao teu pedido; vai, pois, e traze o jovem Absalão.

[22] Inclinando-se Joabe, prostrou-se em terra, abençoou o rei e disse: Hoje, reconheço que achei mercê diante de ti, ó rei, meu senhor; porque o rei fez segundo a palavra do seu servo.

[23] Levantou-se Joabe, foi a Gesur e trouxe Absalão a Jerusalém.

[24] Disse o rei: Torne para a sua casa e não veja a minha face. Tornou, pois, Absalão para sua casa e não viu a face do rei.

A beleza de Absalão

[25] Não havia, porém, em todo o Israel homem tão celebrado por sua beleza como Absalão; da planta do pé ao alto da cabeça, não havia nele defeito algum.

[26] Quando cortava o cabelo (e isto se fazia no fim de cada ano, porquanto muito lhe pesava), seu peso era de duzentos siclos, segundo o peso real.

[27] Também nasceram a Absalão três filhos e uma filha, cujo nome era Tamar; esta era mulher formosa à vista.

Absalão admitido à presença de Davi

[28] Tendo ficado Absalão dois anos em Jerusalém e sem ver a face do rei,

[20]Твій слуга Йоав зробив все це, щоб ти по-іншому зглянувся на обставини. Мій володар має мудрість Божого Ангела, тож йому відомо все, що діється на землі».

Авесалом повертається до Єрусалима

[21]Цар сказав Йоаву: «Що ж, гаразд, зроблю це. Іди й повертайся з юнаком Авесаломом».

[22]Йоав у шані впав на землю й благословив царя. Йоав сказав: «Сьогодні твій раб зрозумів, що знайшов милість у твоїх очах, володарю-царю, адже ти виконав прохання раба твого».

[23]І пішов Йоав до Ґешура й повернувся до Єрусалима разом з Авесаломом.

[24]Цар наказав: «Він мусить повернутися додому; я не зустрінуся з ним». Так і пішов Авесалом додому, не побачивши царя.

[25]У всьому Ізраїлі не було гарнішого чоловіка, ніж Авесалом. З голови до п'ят він був бездоганний.

[26]Хоч коли б він постригся, а він час від часу зрізав волосся, бо важко було тримати голову, він зважував волосся, і важило воно двісті шекелів за царською мірою.

[27]В Авесалома народилися три сини й донька. Дівчинку назвали Тамар. І виросла вона дуже вродливою жінкою.

Авесалом змушує Йоава прийти до нього

[28]Два роки прожив Авесалом в Єрусалимі, ні разу не побачивши царського обличчя.

[29] mandou ele chamar a Joabe, para o enviar ao rei; porém ele não quis vir. Mandou chamá-lo segunda vez, mas ainda não quis ele vir.

[29]І послав Авесалом по Йоава, сподіваючись відрядити його до царя, але Йоав відмовився. Послав Авесалом по нього вдруге, але Йоав не йшов.

[30] Então, disse aos seus servos: Vede ali o pedaço de campo de Joabe pegado ao meu, e tem cevada nele; ide e metei-lhe fogo. E os servos de Absalão meteram fogo nesse pedaço de campo.

[30]Тоді він наказав слугам: «Бачите, поле Йоава поруч з моїм, на ньому ячмінь росте. Ідіть і підпаліть його». Так і зробили слуги Авесалома, вони підпалили поле.

[31] Então, Joabe se levantou, e foi à casa de Absalão, e lhe disse: Por que meteram fogo os teus servos no pedaço de campo que é meu?

[31]Прийшов таки Йоав до Авесалома, зайшов у дім і мовив: «Чому твоя челядь підпалила моє поле?»

[32] Respondeu Absalão a Joabe: Mandei chamar-te, dizendo: Vem cá, para que te envie ao rei, a dizer-lhe: Para que vim de Gesur? Melhor me fora estar ainda lá. Agora, pois, quero ver a face do rei; se há em mim alguma culpa, que me mate.

[32]Авесалом відповів: «Слухай, я посилав до тебе гінця з проханням: прийди, щоб я міг послати тебе до царя з таким запитанням: „Чому я повернувся з Ґешура? Краще було б, якби я там залишився!" Я хочу побачити царя, глянути йому в очі, і якщо я винен у чомусь, нехай ліпше стратить мене».

Авесалом приходить до царя

[33] Então, Joabe foi ao rei e lho disse. Chamou o rei a Absalão, e este se lhe apresentou e inclinou-se sobre o rosto em terra, diante do rei. O rei beijou a Absalão.

[33]Йоав пішов до царя і все йому розповів. Тоді цар покликав Авесалома. Той з'явився й упав долілиць перед царем. Цар поцілував Авесалома.

2 Samuel 15

A revolta de Absalão e a fuga de Davi

[1] Depois disto, Absalão fez aparelhar para si um carro e cavalos e cinqüenta homens que corressem adiante dele.

[2] Levantando-se Absalão pela manhã, parava à entrada da porta; e a todo homem que tinha alguma demanda para vir ao rei a juízo, o chamava Absalão a si e lhe dizia: De que cidade és tu? Ele

2 Книга Самуїла 15

Авесалом заводить друзів

[1]Минав час, Авесалом розжився на власний виїзд і п'ятдесят слуг, що бігли попереду нього.

[2]Авесалом узяв за звичку рано вставати і йти на узбіччя дороги біля міської брами. Коли хтось ішов до царя скаржитися, щоб цар вирішив якусь справу, Авесалом його кликав і допитувався: «З якого ти міста?» Якщо той говорив: «Твій слуга з одного з колін ізраїльських».

respondia: De tal tribo de Israel é teu servo.

[3] Então, Absalão lhe dizia: Olha, a tua causa é boa e reta, porém não tens quem te ouça da parte do rei.

[4] Dizia mais Absalão: Ah! Quem me dera ser juiz na terra, para que viesse a mim todo homem que tivesse demanda ou questão, para que lhe fizesse justiça!

[5] Também, quando alguém se chegava para inclinar-se diante dele, ele estendia a mão, pegava-o e o beijava.

[6] Desta maneira fazia Absalão a todo o Israel que vinha ao rei para juízo e, assim, ele furtava o coração dos homens de Israel.

[7] Ao cabo de quatro anos, disse Absalão ao rei: Deixa-me ir a Hebrom cumprir o voto que fiz ao SENHOR.

[8] Porque, morando em Gesur, na Síria, fez o teu servo um voto, dizendo: Se o SENHOR me fizer tornar a Jerusalém, prestarei culto ao SENHOR.

[9] Então, lhe disse o rei: Vai-te em paz. Levantou-se, pois, e foi para Hebrom.

[10] Enviou Absalão emissários secretos por todas as tribos de Israel, dizendo: Quando ouvirdes o som das trombetas, direis: Absalão é rei em Hebrom!

[11] De Jerusalém foram com Absalão duzentos homens convidados, porém iam na sua simplicidade, porque nada sabiam daquele negócio.

[3]Авесалом йому спочатку казав: «Послухай, твої вимоги справді слушні й справедливі, але цар не має нікого, хто б тебе вислухав».

[4]І додавав: «Якби я був суддею на цих землях, тоді б кожен, хто має якісь скарги чи судові справи, міг би прийти до мене, і я подбав би про справедливе рішення».

[5]А ще коли хтось, наближаючись, намагався вклонитися йому, Авесалом часто простягав руку, обнімав і цілував людину.

[6]Авесалом зустрічав так усіх ходоків ізраїльських, що йшли до царя добиватися правди. Він крав прихильність усіх ізраїльтян.

Авесалом замислив відібрати царство у Давида

[7]Через чотири роки Авесалом попросив царя: «Відпусти мене в Хеврон, щоб я виконав обітницю, яку дав Господу.

[8]Коли твій слуга жив у Ґешурі арамійському, то ще тоді дав обітницю: якщо Господь поверне мене в Єрусалим, я піду в Хеврон служити Господу».

[9]Цар погодився: «Іди з миром». Ось так сталося, що він пішов у Хеврон.

[10]Він розіслав своїх посланців по Ізраїлю з таємним дорученням сповістити всім колінам ізраїльським: «Як тільки ви почуєте, що заграють сурми, зразу ж кажіть: „Авесалом править у Хевроні”».

[11]З Єрусалима Авесалома супроводжували двісті воїнів. Вони були невинні, тож нічого не підозрювали про Авесаломові наміри.

[12] Também Absalão mandou vir Aitofel, o gilonita, do conselho de Davi, da sua cidade de Gilo; enquanto ele oferecia os seus sacrifícios, tornou-se poderosa a conspirata, e crescia em número o povo que tomava o partido de Absalão.

[12]Авесалом послав також по Агітофела з Ґіло, що був Давидовим радником. Він приносив пожертви. Змова набирала сили й розмаху, число прибічників Авесалома зростало.

Авесаломові задуми стають відомі Давиду

[13] Então, veio um mensageiro a Davi, dizendo: Todo o povo de Israel segue decididamente a Absalão.

[13]До Давида прибув гонець зі звісткою: «Серце ізраїльтян належить Авесалому».

[14] Disse, pois, Davi a todos os seus homens que estavam com ele em Jerusalém: Levantai-vos, e fujamos, porque não poderemos salvar-nos de Absalão. Dai-vos pressa a sair, para que não nos alcance de súbito, lance sobre nós algum mal e fira a cidade a fio de espada.

[14]Давид звернувся до своїх прибічників в Єрусалимі: «Ходімо. Мусимо тікати, інакше жодному не вдасться сховатися від Авесалома. Ми повинні негайно вийти з міста, щоб він не налетів і не захопив нас. Адже він вразить місто і віддасть його мечу».

[15] Então, os homens do rei lhe disseram: Eis aqui os teus servos, para tudo quanto determinar o rei, nosso senhor.

[15]Цареві слуги відповіли: «Твої раби готові зробити все, що вирішить, за що візьметься наш володар — цар».

[16] Saiu o rei, e todos os de sua casa o seguiram; deixou, porém, o rei dez concubinas, para cuidarem da casa.

[16]І цар вирушив у путь з усіма домашніми, однак залишив десять наложниць, щоб стерегли дім.

[17] Tendo, pois, saído o rei com todo o povo após ele, pararam na última casa.

[17]Він пішов, а за ним потягнулися його прибічники. Вони зупинилися в останній оселі.

[18] Todos os seus homens passaram ao pé dele; também toda a guarda real e todos os geteus, seiscentos homens que o seguiram de Gate, passaram adiante do rei.

[18]Всі його слуги пройшли вперед разом з керетянами та пелетійцями та шістьмастами ґіттійцями, що приєдналися до царя в Ґаті, пройшли перед очима царя.

A lealdade de Itai

[19] Disse, pois, o rei a Itai, o geteu: Por que irias também tu conosco? Volta e fica-te com quem vier a ser o rei, porque és estrangeiro e desterrado de tua pátria.

[19]Цар звернувся до ґіттійця Іттая: «Навіщо тобі йти з нами? Вертайся й залишайся з царем Авесаломом. Ти ж бо чужинець, вигнанець з рідних місць.

[20] Chegaste ontem, e já te levaria eu, hoje, conosco a vaguear, quando eu mesmo não sei para onde vou? Volta, pois, e faze voltar a teus irmãos contigo. E contigo sejam misericórdia e fidelidade.

[20]Адже ти прийшов до нас тільки вчора. Хіба я змушу тебе сьогодні поневірятися з нами, коли й сам не знаю, куди йду. Повертайся й краян своїх заверни. Нехай з тобою будуть Господа доброта та вірність!»

[21] Respondeu, porém, Itai ao rei: Tão certo como vive o SENHOR, e como vive o rei, meu senhor, no lugar em que estiver o rei, meu senhor, seja para morte seja para vida, lá estará também o teu servo.

[21]Однак Іттай відповів цареві: «Заприсягаюся життям Господа та життям мого володаря-царя: хоч де був би мій володар-цар: ішов би він на життя чи на смерть — там буде й слуга твій».

[22] Então, disse Davi a Itai: Vai e passa adiante. Assim, passou Itai, o geteu, e todos os seus homens, e todas as crianças que estavam com ele.

[22]Тоді Давид сказав Іттаю: «Іди, проходь уперед». І ґіттієць пішов з усіма своїми людьми й усіма їхніми дітьми.

[23] Toda a terra chorava em alta voz; e todo o povo e também o rei passaram o ribeiro de Cedrom, seguindo o caminho do deserto.

[23]І весь край тужив і побивався, коли проходили люди. Цар також перетнув долину Кідрон. І весь люд ішов у напрямку пустелі.

Zadoque, Abiatar e Husai voltam para Jerusalém

[24] Eis que Abiatar subiu, e também Zadoque, e com este todos os levitas que levavam a arca da Aliança de Deus; puseram ali a arca de Deus, até que todo o povo acabou de sair da cidade.

[24]Був там і Задок, а левити, які йшли поруч, несли ковчег Божого Заповіту. Вони опустили ковчег Божий і Авіатар готував цілоспалення і молився, доки всі люди вийшли з міста.

[25] Então, disse o rei a Zadoque: Torna a levar a arca de Deus à cidade. Se achar eu graça aos olhos do SENHOR, ele me fará voltar para lá e me deixará ver assim a arca como a sua habitação.

[25]Потім цар наказав Задоку: «Віднеси назад у місто Божий ковчег. Якщо Господь буде милостивий до мене, Він поверне мене й дасть змогу побачити Його та Його дім.

[26] Se ele, porém, disser: Não tenho prazer em ti, eis-me aqui; faça de mim como melhor lhe parecer.

[26]Але якщо Він скаже: „Я не вдоволений тобою", — тоді нехай робить зі мною все, що вважає за потрібне».

[27] Disse mais o rei a Zadoque, o sacerdote: Ó vidente, tu e Abiatar, voltai em paz para a cidade, e convosco também vossos dois

[27]Цар також запитав священика Задока: «Ти хіба не провидець? Повертайся з миром у місто з сином своїм Агімаазом та сином Авіатара Йонатаном. Візьміть з Авіатаром обох ваших синів.

filhos, Aimaás, teu filho, e Jônatas, filho de Abiatar.

28 Olhai que me demorarei nos vaus do deserto até que me venham informações vossas.

29 Zadoque, pois, e Abiatar levaram a arca de Deus para Jerusalém e lá ficaram.

30 Seguiu Davi pela encosta das Oliveiras, subindo e chorando; tinha a cabeça coberta e caminhava descalço; todo o povo que ia com ele, de cabeça coberta, subiu chorando.

31 Então, fizeram saber a Davi, dizendo: Aitofel está entre os que conspiram com Absalão. Pelo que disse Davi: Ó SENHOR, peço-te que transtornes em loucura o conselho de Aitofel.

32 Ao chegar Davi ao cimo, onde se costuma adorar a Deus, eis que Husai, o arquita, veio encontrar-se com ele, de manto rasgado e terra sobre a cabeça.

33 Disse-lhe Davi: Se fores comigo, ser-me-ás pesado.

34 Porém, se voltares para a cidade e disseres a Absalão: Eu serei, ó rei, teu servo, como fui, dantes, servo de teu pai, assim, agora, serei teu servo, dissipar-me-ás, então, o conselho de Aitofel.

35 Tens lá contigo Zadoque e Abiatar, sacerdotes. Todas as coisas, pois, que ouvires da casa do rei farás saber a esses sacerdotes.

36 Lá estão com eles seus dois filhos, Aimaás, filho de Zadoque, e Jônatas, filho

28Я чекатиму біля броду на потоці в пустелі, доки ви не пришлете когось до мене зі звісткою».

29Задок та Авіатар забрали ковчег Божий в Єрусалим. Там і залишились.

Давидова молитва проти Агітофела

30А Давид і далі з плачем піднімався на Оливну гору. Ішов він босоніж, із покритою головою. Всі люди, що були разом з ним, піднімалися. Вони були з покритими головами й гірко плакали.

31Давидові донесли, що Агітофел є одним із заколотників і що він змовився з Авесаломом. І Давид почав молитися: «О Господи, зроби так, щоб Агітофелова порада перетворилася на дурницю».

32Коли Давид піднявся на вершину, де люди завжди шанували Бога, його зустрів Хушай-аркієць у розірваному одязі, з порохом на голові.

33Давид сказав йому: «Якщо ти підеш зі мною, то будеш мені тягарем.

34Але якщо повернешся до міста і скажеш Авесалому: „Я буду твоїм рабом, о царю. Я був колись рабом батька твого, а тепер служитиму тобі”, — тоді ти зможеш мені допомогти, завадивши виконанню порад Агітофела.

35Чи не будуть там з тобою священик Задок та Авіатар? Розповідай їм усе, що почуєш у царському домі.

36З ними там двоє синів Агімааз, син Задока, та Йонатан, син Авіатара. Пошли їх до мене з будь-якими новинами, які матимеш».

de Abiatar; por meio deles, me mandareis notícias de todas as coisas que ouvirdes.

37 Husai, pois, amigo de Davi, veio para a cidade, e Absalão entrou em Jerusalém.

37Отак прибув до Єрусалима друг Давида Хушай, якраз тоді, коли Авесалом прийшов у місто.

2 Samuel 16

Davi e Ziba

1 Tendo Davi passado um pouco além, dobrando o cimo, eis que lhe saiu ao encontro Ziba, servo de Mefibosete, com dois jumentos albardados e sobre eles duzentos pães, cem cachos de passas, cem frutas de verão e um odre de vinho.

2 Perguntou o rei a Ziba: Que pretendes com isto? Respondeu Ziba: Os jumentos são para a casa do rei, para serem montados; o pão e as frutas de verão, para os moços comerem; o vinho, para beberem os cansados no deserto.

3 Então, disse o rei: Onde está, pois, o filho de teu senhor? Respondeu Ziba ao rei: Eis que ficou em Jerusalém, pois disse: Hoje, a casa de Israel me restituirá o reino de meu pai.

4 Então, disse o rei a Ziba: Teu é tudo que pertence a Mefibosete. Disse Ziba: Eu me inclino e ache eu mercê diante de ti, ó rei, meu senhor.

Davi amaldiçoado por Simei

5 Tendo chegado o rei Davi a Baurim, eis que dali saiu um homem da família da casa de Saul, cujo nome era Simei, filho de Gera; saiu e ia amaldiçoando.

6 Atirava pedras contra Davi e contra todos os seus servos, ainda que todo o

2 Книга Самуїла 16

Давид і Зіва

1Коли Давид трохи спустився з вершини, зустрівся йому Зіва, слуга Мефівошета, який чекав на нього. Біля нього стояла валка нав’ючених віслюків, навантажених двомастами буханцями хліба, сотнею в’язок родзинок, сотнею в’язок смокви та бурдюком вина.

2Цар запитав Зіву: «Чому ти все це сюди доставив?» Зіва відповів: «Осли призначені для домашніх царя, щоб не йти пішки, хліб і фрукти — для воїнів, щоб підкріпитися, а вино — щоб освіжити всіх, хто виснажився, переходячи пустелю».

3Цар знову запитав: «А де онук твого хазяїна?» Зіва відповів: «Він залишився в Єрусалимі, бо сам сказав таке: „Сьогодні дім Ізраїлю віддасть мені дідове царство”».

4Тоді цар сказав Зіві: «Усе, що належало Мефівошету, тепер твоє». «Покірно схиляюся, — сказав Зіва. — Нехай я знайду милість в очах твоїх, мій володарю-царю».

Шимей проклинає Давида

5Коли цар Давид підходив до Багурима, звідти до нього вийшов чоловік із того ж коліна, що й родина Саула. Звали його Шимей. Це був син Ґери. Він сипав прокльонами, наближаючись.

6Він жбурляв каміння в Давида і його урядовців, хоча всі воїни й вартові стояли обіруч Давида.

povo e todos os valentes estavam à direita e à esquerda do rei.

7 Amaldiçoando-o, dizia Simei: Fora daqui, fora, homem de sangue, homem de Belial;

7Шимей сипав прокльони: «Забирайся, йди геть, кровожеро, негіднику.

8 o SENHOR te deu, agora, a paga de todo o sangue da casa de Saul, cujo reino usurpaste; o SENHOR já o entregou nas mãos de teu filho Absalão; eis-te, agora, na tua desgraça, porque és homem de sangue.

8Господь відплатив тобі за кров, що ти пролив у домі Саула, на місці якого зацарював. Господь передав царство твоєму сину Авесалому. Ти на краю загибелі, бо ти — кровопивця».

9 Então, Abisai, filho de Zeruia, disse ao rei: Por que amaldiçoaria este cão morto ao rei, meu senhor? Deixa-me passar e lhe tirarei a cabeça.

9До царя заговорив Авішай, син Зеруї: «Чого цей мертвий пес має проклинати мого володаря царя? Ось я піду й відітну йому голову».

10 Respondeu o rei: Que tenho eu convosco, filhos de Zeruia? Ora, deixai-o amaldiçoar; pois, se o SENHOR lhe disse: Amaldiçoa a Davi, quem diria: Por que assim fizeste?

10Але цар заперечив: «Що для мене й для вас, сини Зеруї, є спільним? Якщо він проклинає, бо Господь йому звелів: „Прокляни Давида", — хто тоді може спитати: „Навіщо ти робиш це?"»

11 Disse mais Davi a Abisai e a todos os seus servos: Eis que meu próprio filho procura tirar-me a vida, quanto mais ainda este benjamita? Deixai-o; que amaldiçoe, pois o SENHOR lhe ordenou.

11Давид сказав Авішаю і всім своїм урядовцям: «Мій син, моя плоть намагається позбавити мене життя. Що тоді вже говорити про цього веніаминія! Облиште його, адже Господь йому звелів.

12 Talvez o SENHOR olhará para a minha aflição e o SENHOR me pagará com bem a sua maldição deste dia.

12Може, Господь побачить мою печаль і відплатить добром за ті прокльони, які я сьогодні дістав».

13 Prosseguiam, pois, o seu caminho, Davi e os seus homens; também Simei ia ao longo do monte, ao lado dele, caminhando e amaldiçoando, e atirava pedras e terra contra ele.

13Давид зі слугами пішли далі по один бік дороги, а Шимей пішов по другий бік дороги, навпроти нього, проклинаючи й кидаючи в Давида каміння, обсипаючи його камінням і піском.

14 O rei e todo o povo que ia com ele chegaram exaustos ao Jordão e ali descansaram.

14Цар і всі його люди прибули до ріки Йордан змучені. Уже там цар відпочив.

Husai professa lealdade a Absalão

[15] Absalão, pois, e todo o povo, homens de Israel, vieram a Jerusalém; e, com ele, Aitofel.

[16] Tendo-se apresentado Husai, o arquita, amigo de Davi, a Absalão, disse-lhe: Viva o rei, viva o rei!

[17] Porém Absalão disse a Husai: É assim a tua fidelidade para com o teu amigo Davi? Por que não foste com o teu amigo?

[18] Respondeu Husai a Absalão: Não, mas àquele a quem o SENHOR elegeu, e todo este povo, e todos os homens de Israel, a ele pertencerei e com ele ficarei.

[19] Ainda mais, a quem serviria eu? Porventura, não seria diante de seu filho? Como servi diante de teu pai, assim serei diante de ti.

Absalão e as concubinas de Davi

[20] Então, disse Absalão a Aitofel: Dai o vosso conselho sobre o que devemos fazer.

[21] Disse Aitofel a Absalão: Coabita com as concubinas de teu pai, que deixou para cuidar da casa; e, em ouvindo todo o Israel que te fizeste odioso para com teu pai, animar-se-ão todos os que estão contigo.

[22] Armaram, pois, para Absalão uma tenda no eirado, e ali, à vista de todo o Israel, ele coabitou com as concubinas de seu pai.

[23] O conselho que Aitofel dava, naqueles dias, era como resposta de Deus a uma consulta; tal era o conselho de Aitofel, tanto para Davi como para Absalão.

2 Samuel 17

O conselho de Aitofel e de Husai

Авесалом звертається до Агітофела за порадою

[15]Тим часом Авесалом з ізраїльтянами підійшов до Єрусалима. З ними був також Агітофел.

[16]Хушай аркійський, друг Давида, прийшов до Авесалома й вигукнув: «Нехай живе цар! Нехай живе цар!»

[17]Авесалом спитав Хушая: «Це ти так виявляєш свою любов до друга (Давида)? Чому ти не пішов з другом?»

[18]Хушай відповів Авесалому: «Ні, я буду з тими, хто обраний Господом, цими людьми і всім народом ізраїльським. Ось із ким я залишуся!

[19]А кому я зрештою мушу служити? Хіба я не повинен служити сину? Я служитиму тобі так само, як служив батькові твоєму».

[20]Авесалом спитав Агітофела: «Порадь, що нам робити?»

[21]Агітофел відповів: «Ляж з батьковими наложницями, яких він залишив стерегти дім. Тоді увесь Ізраїль почує, як ти досадив батькові. Тоді зміцніють руки прихильників твоїх».

[22]От розкинули вони шатро на даху, і на очах усього Ізраїлю він лежав з батьковими наложницями.

[23]А порада Агітофела в ті дні була така ж поважна, як і слово Бога. Так ставилися до порад Агітофела і Давид, і Авесалом.

2 Книга Самуїла 17

Агітофелова порада про Давида

[1] Disse ainda Aitofel a Absalão: Deixa-me escolher doze mil homens, e me disporei, e perseguirei Davi esta noite.

[2] Assaltá-lo-ei, enquanto está cansado e frouxo de mãos; espantá-lo-ei; fugirá todo o povo que está com ele; então, matarei apenas o rei.

[3] Farei voltar a ti todo o povo; pois a volta de todos depende daquele a quem procuras matar; assim, todo o povo estará em paz.

[4] O parecer agradou a Absalão e a todos os anciãos de Israel.

[5] Disse, porém, Absalão: Chamai, agora, a Husai, o arquita, e ouçamos também o que ele dirá.

[6] Tendo Husai chegado a Absalão, este lhe falou, dizendo: Desta maneira falou Aitofel; faremos segundo a sua palavra? Se não, fala tu.

[7] Então, disse Husai a Absalão: O conselho que deu Aitofel desta vez não é bom.

[8] Continuou Husai: Bem conheces teu pai e seus homens e sabes que são valentes e estão enfurecidos como a ursa no campo, roubada dos seus cachorros; também teu pai é homem de guerra e não passará a noite com o povo.

[9] Eis que, agora, estará de espreita nalguma cova ou em qualquer outro lugar; e será que, caindo no primeiro ataque alguns dos teus, cada um que o ouvir dirá: Houve derrota no povo que segue a Absalão.

[1]Агітофел сказав Авеслому: «Я відберу дванадцять тисяч воїнів і вирушу з ними цього вечора переслідувати Давида.

[2]Доки він ще змучений, хворий та кволий, я нападу на нього. Я розгромлю його, і всі його прибічники кинуться врозтіч. Я знищу тільки царя,

[3]а всіх людей приведу до тебе, як наречену приводять у дім чоловіка. Ти ж бо прагнеш смерті лиш одного чоловіка; ніхто від того не постраждає».

[4]Такий план Авесалому та всім старійшинам Ізраїлю сподобався.

[5]Проте Авесалом заперечив: «Поклич іще Хушая аркійського. Почуємо, що він нам скаже».

Хушай спростовує Агітофелову пораду

[6]Коли явився Хушай, Авесалом його запитав: «Агітофел порадив таке зробити. Послухатись його?»

[7]Хушай відповів Авесалому: «На цей раз порада Агітофела недобра.

[8]Ти ж знаєш свого батька і його воїнів. Вони — борці, такі ж люті й розгнівані, як дика ведмедиця, в якої відбирають маля. До того ж твій батько — досвідчений воїн, він не залишатиметься на ніч із військом.

[9]Навіть зараз він сховався в печері чи ще десь. І якщо йому першому випаде піти в наступ на твоїх воїнів, хтось почує про це й говоритиме: „У війську полководця Авесалома різня”.

[10] Então, até o homem valente, cujo coração é como o de leões, sem dúvida desmaiará; porque todo o Israel sabe que teu pai é herói e que homens valentes são os que estão com ele.

[11] Eu, porém, aconselho que a toda pressa se reúna a ti todo o Israel, desde Dã até Berseba, em multidão como a areia do mar; e que tu em pessoa vás no meio deles.

[12] Então, iremos a ele em qualquer lugar em que se achar e facilmente cairemos sobre ele, como o orvalho cai sobre a terra; ele não ficará, e nenhum dos homens que com ele estão, nem um só.

[13] Se ele se retirar para alguma cidade, todo o Israel levará cordas àquela cidade; e arrastá-la-emos até ao ribeiro, até que lá não se ache nem uma só pedrinha.

[14] Então, disseram Absalão e todos os homens de Israel: Melhor é o conselho de Husai, o arquita, do que o de Aitofel. Pois ordenara o SENHOR que fosse dissipado o bom conselho de Aitofel, para que o mal sobreviesse contra Absalão.

[15] Disse Husai a Zadoque e a Abiatar, sacerdotes: Assim e assim aconselhou Aitofel a Absalão e aos anciãos de Israel; porém assim e assim aconselhei eu.

[16] Agora, pois, mandai avisar depressa a Davi, dizendo: Não passes esta noite nos vaus do deserto, mas passa, sem demora, ao outro lado, para que não seja destruído o rei e todo o povo que com ele está.

[17] Estavam Jônatas e Aimaás junto a En-Rogel; e uma criada lhes dava aviso, e eles

[10]Тоді навіть найхоробріший воїн із серцем безстрашним, як у лева, ослабне від страху. Адже весь Ізраїль знає, що твій батько — хоробрий, і всі його воїни теж сміливі.

[11]Ось чому я раджу тобі зібрати весь Ізраїль: від Дана до Беершеби — так багато людей, як піщинок на березі. Тоді й поведеш ти їх у бій.

[12]Ми вдаримо по ньому, хоч де б ми його знайшли. Ми впадемо на нього, як роса вкриває землю. Не залишаться живими ні він, ні його воїни.

[13]Якщо він відступить до міста, весь Ізраїль назносить мотуззя, і ми розкидаємо місто до долини, аж від нього не залишиться ні камінця».

[14]Авесалом та його спільники, народ Ізраїлю, сказали: «Порада Хушая аркійського краща, ніж Агітофелова». Бо Господь зробив так, щоб Авесалом зневажив пораду Агітофела, щоб накликати біду на Авесалома.

Хушай посилає застереження Давиду

[15]Хушай сказав священикам Задоку й Авіатару: «Агітофел порадив Авесалому й старійшинам Ізраїлю зробити те й те, але я порадив дітям Ізраїлю робити так і так.

[16]Пошліть відразу ж звістку Давидові: „Не залишайся на ніч біля річок у пустелі; відразу ж перейди через потік на той бік, не вагаючись, бо інакше царя та його людей буде поглинено”».

[17]Йонатан та Агімааз перебували в Ен-Роґелі. До них мала прийти з повідомленням служниця, а вони потім

iam e diziam ao rei Davi, porque não podiam ser vistos entrar na cidade.

18 Viu-os, porém, um moço e avisou a Absalão; porém ambos partiram logo, apressadamente, e entraram em casa de um homem, em Baurim, que tinha um poço no seu pátio, ao qual desceram.

19 A mulher desse homem tomou uma coberta, e a estendeu sobre a boca do poço, e espalhou grãos pilados de cereais sobre ela; assim, nada se soube.

20 Chegando, pois, os servos de Absalão à mulher, àquela casa, disseram: Onde estão Aimaás e Jônatas? Respondeu-lhes a mulher: Já passaram o vau das águas. Havendo-os procurado, sem os achar, voltaram para Jerusalém.

21 Mal se retiraram, saíram logo os dois do poço, e foram dar aviso a Davi, e lhe disseram: Levantai-vos e passai depressa as águas, porque assim e assim aconselhou Aitofel contra vós outros.

22 Então, Davi e todo o povo que com ele estava se levantaram e passaram o Jordão; quando amanheceu, já nem um só havia que não tivesse passado o Jordão.

23 Vendo, pois, Aitofel que não fora seguido o seu conselho, albardou o jumento, dispôs-se e foi para casa e para a sua cidade; pôs em ordem os seus negócios e se enforcou; morreu e foi sepultado na sepultura do seu pai.

повинні були вирушити до царя Давида і все йому розповісти, але необхідно було непомітно пробратися в місто.

18Та їх помітив один юнак і сповістив про це Авесалома. Тому вони мерщій пішли до будинку одного з жителів Багурима. На його подвір'ї була криниця. Вони й сховалися в ній.

19Дружина хазяїна взяла покривало й накрила ним отвір, та ще й насипала зверху зерна. Ніхто нічого не дізнався.

20Коли Авесаломові слуги зайшли до жінки в будинок, вони запитали: «Де поділися Агімааз і Йонатан?» Жінка відповіла: «Вони перейшли річку». Чоловіки шукали-шукали, але нікого не знайшли. З тим і повернулися до Єрусалима.

21Коли чоловіки пішли, ті вибралися з криниці й попрямували до Давида, щоб розповісти йому про все. Вони йому сказали: «Вирушай, відразу ж переходь через річку; Агітофел порадив те й те зробити з вами».

22Давид і його люди знялися й перейшли Йордан. Вже на світанку не залишилося жодного, хто б не перейшов через Йордан.

Самогубство Агітофела

23Коли Агітофел довідався, що до його поради не прислухалися, він осідлав віслюка й вирушив додому, у своє місто. Він навів лад у домі, а потім повісився. Отак він і помер. Поховали його в батьковій гробниці.

Авесалом переходить через Йордан

[24] Davi chegou a Maanaim. Absalão, tendo passado o Jordão com todos os homens de Israel,

[25] constituiu a Amasa em lugar de Joabe sobre o exército. Era Amasa filho de certo homem chamado Itra, o ismaelita, o qual se deitara com Abigail, filha de Naás, e irmã de Zeruia, mãe de Joabe.

[26] Israel, pois, e Absalão acamparam-se na terra de Gileade.

A vitória do exército de Davi sobre o de Absalão

[27] Tendo Davi chegado a Maanaim, Sobi, filho de Naás, de Rabá, dos filhos de Amom, e Maquir, filho de Amiel, de Lo-Debar, e Barzilai, o gileadita, de Rogelim,

[28] tomaram camas, bacias e vasilhas de barro, trigo, cevada, farinha, grãos torrados, favas e lentilhas;

[29] também mel, coalhada, ovelhas e queijos de gado e os trouxeram a Davi e ao povo que com ele estava, para comerem, porque disseram: Este povo no deserto está faminto, cansado e sedento.

2 Samuel 18

[1] Contou Davi o povo que tinha consigo e pôs sobre eles capitães de mil e capitães de cem.

[2] Davi enviou o povo: um terço sob o comando de Joabe, outro terço sob o de Abisai, filho de Zeruia e irmão de Joabe, e o outro terço sob o de Itai, o geteu. Disse o rei ao povo: Eu também sairei convosco.

[3] Respondeu, porém, o povo: Não sairás, porque, se formos obrigados a fugir, não

[24]Давид пішов у Маганаїм, Авесалом же перейшов через Йордан з усіма ізраїльтянами.

[25]Авесалом доручив Амазі очолити військо замість Йоава. Амаза був сином ізраїльтянина Єтера, який одружився з Абігайл, дочкою Нагаша і сестрою Зеруї, матері Йоава.

[26]Ізраїльтяни та Авесалом отаборилися на землях Ґілеада.

Шові, Макір та Барциллай

[27]Коли Давид прийшов до Маганаїма, Шові, син Нагаша з Равви аммонійської, Макір, син Амміела з Ло-Девара, та Барциллай ґілеадський з Роґеліма

[28]принесли постіль, миски, інший посуд. Іще вони захопили з собою пшеницю та ячмінь, муку й зерно, боби й чечевицю,

[29]мед і бринзу, овець і сир з коров'ячого молока для Давида та його війська. Вони сказали: «Воїни зголодніли, стомилися й хочуть пити від спеки в пустелі».

2 Книга Самуїла 18

Давид готовий до битви

[1]Давид зробив перекличку воїнів і призначив начальників над тисячами та сотнями.

[2]І послав Давид військо: третину під командуванням Йоава, третину очолив брат Йоава Авішай, син Зеруї, а ще третину — Іттай ґіттійський. Цар сказав воїнам: «Безперечно, я також піду з вами».

[3]Але воїни відповіли: «Ти не повинен іти, бо якщо нас змусять утікати, на нас не звернуть уваги. Навіть якщо половина воїнів загине, їм усе одно. Але

se importarão conosco, nem ainda que metade de nós morra, pois tu vales por dez mil de nós. Melhor será que da cidade nos prestes socorro.

4 Tornou-lhes Davi: O que vos agradar, isso farei. Pôs-se o rei ao lado da porta, e todo o povo saiu a centenas e a milhares.

5 Deu ordem o rei a Joabe, a Abisai e a Itai, dizendo: Tratai com brandura o jovem Absalão, por amor de mim. Todo o povo ouviu quando o rei dava a ordem a todos os capitães acerca de Absalão.

6 Saiu, pois, o povo ao campo, a encontrar-se com Israel, e deu-se a batalha no bosque de Efraim.

7 Ali, foi o povo de Israel batido diante dos servos de Davi; e, naquele mesmo dia, houve ali grande derrota, com a perda de vinte mil homens.

8 Porque aí se estendeu a batalha por toda aquela região; e o bosque, naquele dia, consumiu mais gente do que a espada.

A morte de Absalão

9 Indo Absalão montado no seu mulo, encontrou-se com os homens de Davi; entrando o mulo debaixo dos ramos espessos de um carvalho, Absalão, preso nele pela cabeça, ficou pendurado entre o céu e a terra; e o mulo, que ele montava, passou adiante.

10 Vendo isto um homem, fez saber a Joabe e disse: Vi Absalão pendurado num carvalho.

11 Então, disse Joabe ao homem que lho fizera saber: Viste-o! Por que logo não o

ж ти вартий десяти тисяч таких, як ми. Було б краще, якби ти підтримав нас у місті».

4Цар відповів: «Я зроблю все так, як ви вважаєте за краще». От і став цар біля брами, а всі воїни повиходили з міста загонами по сто й тисячу чоловік.

«Будьте м’якіші з молодим Авесаломом»

5Цар наказав Йоаву, Авішаю та Іттаю: «Заради мене, збережіть молодого Авесалома». Усе військо чуло, як цар віддавав наказ про Авесалома кожному командуючому.

Перемога Давидового війська

6І вийшло військо Давидове на відкриту місцевість, щоб вступити в бій з ізраїльтянами. Це сталося в Ефраїмовому лісі.

7Давидове військо завдало поразки ізраїльській армії, а втрати того дня були величезні — двадцять тисяч чоловік.

8Сутички перекинулися на весь край, і ліс винищив більше воїнів в ту ніч, аніж меч.

9Сталося так, що Авесалом зустрівся з людьми Давида. Він їхав на віслюку, і якраз тоді, коли віслюк проходив під густим гіллям величезного дуба, голова Авесалома застрягла в гіллі. Тож він завис у повітрі, а його віслюк утік.

10Помітивши це, один чоловік сказав Йоаву: «Я щойно побачив, що Авесалом висить на дубові».

11Йоав здивовано спитав чоловіка, який сповістив його: «Не може бути! Ти його

feriste ali, derrubando-o por terra? E forçoso me seria dar-te dez moedas de prata e um cinto.

[12] Disse, porém, o homem a Joabe: Ainda que me pesassem nas mãos mil moedas de prata, não estenderia a mão contra o filho do rei, pois bem ouvimos que o rei te deu ordem a ti, a Abisai e a Itai, dizendo: Guardai-me o jovem Absalão.

[13] Se eu tivesse procedido traiçoeiramente contra a vida dele, nada disso se esconderia ao rei, e tu mesmo te oporias.

[14] Então, disse Joabe: Não devo perder tempo, assim, contigo. Tomou três dardos e traspassou com eles o coração de Absalão, estando ele ainda vivo no meio do carvalho.

[15] Cercaram-no dez jovens, que levavam as armas de Joabe, e feriram a Absalão, e o mataram.

[16] Então, tocou Joabe a trombeta, e o povo voltou de perseguir a Israel, porque Joabe deteve o povo.

[17] Levaram Absalão, e o lançaram no bosque, numa grande cova, e levantaram sobre ele mui grande montão de pedras; todo o Israel fugiu, cada um para a sua casa.

[18] Ora, Absalão, quando ainda vivia, levantara para si uma coluna, que está no vale do Rei, porque dizia: Filho nenhum tenho para conservar a memória do meu nome; e deu o seu próprio nome à coluna; pelo que até hoje se chama o Monumento de Absalão.

Davi chora amargamente a morte de Absalão

бачив? Чому ж ти його не зарубав? Тоді б я дав тобі десять шекелів срібла й пояс воїна».

[12]Але чоловік відповів: «Навіть якби я власноручно відважив тисячу шекелів срібла, я б ніколи не підняв руки на царевого сина! Ми чули царський наказ зберегти життя юному Авесалому. Він це наказав тобі, Авішаю та Іттаю.

[13]Якби я підступно забрав його життя, а від царя ніщо не приховається, ти б тоді покарав мене».

[14]Йоав розгнівався: «Я не збираюся марнувати тут час з тобою». Він витягнув три дротики й метнув їх у серце Авесалома, поки той ще живий висів на дереві.

[15]А десятеро зброєносців Йоава оточили Авесалома й добили його.

[16]Йоав засурмив, і воїни припинили переслідувати ізраїльтян. Так Йоав зупинив їх.

[17]Вони підняли Авесалома й кинули його до великої ями в лісі, засипавши зверху купою каміння. Всі ізраїльтяни повтікали тим часом до своїх наметів.

[18]Ще за свого життя Авесалом поставив у Царській долині кам'яну брилу, яка вважалася пам'ятником йому, бо він подумав: «Немає в мене сина, щоб продовжити пам'ять про мене». Він назвав цей стовп своїм іменем, і дотепер його називають пам'ятником Авесалому.

Йоав посилає повідомлення Давиду

[19] Então, disse Aimaás, filho de Zadoque: Deixa-me correr e dar notícia ao rei de que já o SENHOR o vingou do poder de seus inimigos.

[20] Mas Joabe lhe disse: Tu não serás, hoje, o portador de novas, porém outro dia o serás; hoje, não darás a nova, porque é morto o filho do rei.

[21] Disse Joabe ao etíope: Vai tu e dize ao rei o que viste. Inclinou-se a Joabe e correu.

[22] Prosseguiu Aimaás, filho de Zadoque, e disse a Joabe: Seja o que for, deixa-me também correr após o etíope. Disse Joabe: Para que, agora, correrias tu, meu filho, pois não terás recompensa das novas?

[23] Seja o que for, tornou Aimaás, correrei. Então, Joabe lhe disse: Corre. Aimaás correu pelo caminho da planície e passou o etíope.

[24] Davi estava assentado entre as duas portas da entrada; subiu a sentinela ao terraço da porta sobre o muro e, levantando os olhos, viu que um homem chegava correndo só.

[25] Gritou, pois, a sentinela e o disse ao rei. O rei respondeu: Se vem só, traz boas notícias. E vinha andando e chegando.

[26] Viu a sentinela outro homem que corria; então, gritou para a porta e disse: Eis que vem outro homem correndo só. Então, disse o rei: Também este traz boas-novas.

[27] Disse mais a sentinela: Vejo o correr do primeiro; parece ser o correr de Aimaás,

[19]Агімааз, син Задока, вирішив: «Треба поспішити до царя з новиною, що Господь врятував його від рук ворогів».

[20]Але Йоав сказав йому: «Сьогодні не треба йти з новиною. Можеш іншим разом сповістити царя, але тільки не сьогодні, адже царський син — мертвий».

[21]Тоді Йоав звернувся до одного кушійця: «Підеш ти й розкажеш царю, що бачив». Кушієць поклонився Йоаву й побіг.

[22]Агімааз, син Задока, знову попросив Йоава: «Хай буде що буде, але дозволь мені побігти слідом за кушійцем». Проте Йоав не погодився: «Сину мій, чому ти хочеш іти? У тебе немає ніякої новини, яка принесе тобі винагороду».

[23]Той відповів: «Вже як буде, але я хочу побігти». Йоав погодився: «Біжи вже». Агімааз побіг долиною Йордану й випередив кушійця.

Давид отримав звістку

[24]Давид сидів між внутрішньою та зовнішньою брамами, а вартовий піднявся на дах брами біля муру. Визирнувши, він побачив одинокого чоловіка, що наближався.

[25]Вартовий крикнув про це царю. І цар відповів: «Якщо він один, то, безперечно, має добрі новини». А чоловік підходив ближче й ближче.

[26]Вартовий побачив іще одного чоловіка, який біг, і крикнув охоронцеві: «Поглянь, іще один чоловік біжить!» Цар сказав: «Очевидно, й цей чоловік несе втішну звістку».

[27]Спостерігач на даху сказав: «Здається, перший бігун схожий на Агімааза, сина Задока». «Він — чоловік

filho de Zadoque. Então, disse o rei: Este homem é de bem e trará boas-novas.

[28] Gritou Aimaás e disse ao rei: Paz! Inclinou-se ao rei, com o rosto em terra, e disse: Bendito seja o SENHOR, teu Deus, que nos entregou os homens que levantaram a mão contra o rei, meu senhor.

[29] Então, perguntou o rei: Vai bem o jovem Absalão? Respondeu Aimaás: Vi um grande alvoroço, quando Joabe mandou o teu servo, ó rei, porém não sei o que era.

[30] Disse o rei: Põe-te ao lado e espera aqui. Ele se pôs e esperou.

[31] Chegou o etíope e disse: Boas-novas ao rei, meu senhor. Hoje, o SENHOR te vingou do poder de todos os que se levantaram contra ti.

[32] Então, disse o rei ao etíope: Vai bem o jovem Absalão? Respondeu o etíope: Sejam como aquele os inimigos do rei, meu senhor, e todos os que se levantam contra ti para o mal.

[33] Então, o rei, profundamente comovido, subiu à sala que estava por cima da porta e chorou; e, andando, dizia: Meu filho Absalão, meu filho, meu filho Absalão! Quem me dera que eu morrera por ti, Absalão, meu filho, meu filho!

2 Samuel 19

Joabe reprova a Davi

[1] Disseram a Joabe: Eis que o rei anda chorando e lastima-se por Absalão.

[2] Então, a vitória se tornou, naquele mesmo dia, em luto para todo o povo;

добрий, — сказав цар. — Він несе добрі вісті».

[28]Тут Агімааз гукнув царю: «Все гаразд». Він низько до землі вклонився царю й сказав: «Нехай славиться Господь, Бог твій! Він розгромив воїнів, що здійняли руки проти мого володаря-царя».

[29]Цар спитав: «Чи все гаразд із юним Авесаломом?» Агімааз відповів: «Я бачив велике сум'яття, коли Йоав збирався послати царського слугу й мене, твого раба, але не знаю, в чому річ».

[30]Цар сказав: «Відступи і чекай ось тут». Той відійшов.

[31]Тоді прибув кушієць і сказав: «Мій володарю-царю, слухай втішні новини! Господь врятував тебе від усіх, хто повстав проти тебе».

[32]І цар запитав кушійця: «Чи все гаразд із юним Авесаломом?» Кушієць відповів: «Нехай з ворогами мого володаря-царя, з усіма, хто піднявся проти нього, станеться те, що з цим юнаком».

[33]Цар був дуже засмучений. Він піднявся до кімнати над брамою і заплакав. Йдучи, він примовляв: «О сину мій, Авесаломе! Мій сину, мій сину, Авесаломе! Чому не помер я замість тебе, о Авесаломе, мій сину, сину мій!»

2 Книга Самуїла 19

Жалоба Давидова

[1]Йоаву донесли: «Цар тужить за Авесаломом, носить жалобу за своїм сином».

[2]Того дня для усього війська перемога перетворилася на жалобу, бо в той день

porque, naquele dia, o povo ouvira dizer: O rei está de luto por causa de seu filho.

[3] Naquele mesmo dia, entrou o povo às furtadelas na cidade, como o faz quando foge envergonhado da batalha.

[4] Tendo o rei coberto o rosto, exclamava em alta voz: Meu filho Absalão, Absalão, meu filho, meu filho!

[5] Então, Joabe entrou na casa do rei e lhe disse: Hoje, envergonhaste a face de todos os teus servos, que livraram, hoje, a tua vida, e a vida de teus filhos, e de tuas filhas, e a vida de tuas mulheres, e de tuas concubinas,

[6] amando tu os que te aborrecem e aborrecendo aos que te amam; porque, hoje, dás a entender que nada valem para contigo príncipes e servos; porque entendo, agora, que, se Absalão vivesse e todos nós, hoje, fôssemos mortos, então, estarias contente.

[7] Levanta-te, agora, sai e fala segundo o coração de teus servos. Juro pelo SENHOR que, se não saíres, nem um só homem ficará contigo esta noite; e maior mal te será isto do que todo o mal que tem vindo sobre ti desde a tua mocidade até agora.

[8] Então, o rei se levantou e se assentou à porta, e o fizeram saber a todo o povo, dizendo: Eis que o rei está assentado à porta. Veio, pois, todo o povo apresentar-se diante do rei. Ora, Israel havia fugido, cada um para a sua tenda.

[9] Todo o povo, em todas as tribos de Israel, andava altercando entre si, dizendo: O rei

почули воїни як цар побивається за сином.

[3]Люди прокралися в місто того дня, як прокрадаються присоромлені втечею з бою.

[4]Цар закрив обличчя й голосно оплакував сина: «О мій сину, Авесаломе! О Авесаломе, мій сину, мій синку!»

[5]У дім до царя прийшов Йоав і почав дорікати: «Сьогодні ти принизив увесь свій народ, який щойно врятував твоє життя, життя твоїх синів та дочок, життя твоїх дружин і наложниць.

[6]Ти любиш тих, хто ненавидить тебе, а ненавидиш тих, хто любить тебе. Ти сьогодні дав зрозуміти, що полководці та їхні воїни для тебе — ніщо. Я бачу, що ти був би втішений, якби Авесалом був сьогодні живий, а ми — мертві.

[7]Вийди-но й підбадьорь своїх людей. Присягаюся Господом, що якщо ти не вийдеш, до ночі жодного чоловіка тут не побачиш. Це буде гірше для тебе, ніж усі нещастя, які звалювалися на тебе з юності й до цього дня».

Давид знову цар

[8]Підвівся цар і зайняв своє місце у брамі. Коли людям сказали, що цар сидить у брамі, вони всі посходилися. Ізраїльтяни повтікали до своїх наметів.

[9]В усіх ізраїльських племенах люди сперечалися між собою: «Цар нас визволив із рук ворогів; це він нас

nos tirou das mãos de nossos inimigos, livrou-nos das mãos dos filisteus e, agora, fugiu da terra por causa de Absalão.

10 Absalão, a quem ungimos sobre nós, já morreu na peleja; agora, pois, por que vos calais e não fazeis voltar o rei?

Davi volta para Jerusalém

11 Então, o rei Davi mandou dizer a Zadoque e a Abiatar, sacerdotes: Falai aos anciãos de Judá: Por que seríeis vós os últimos em tornar a trazer o rei para a sua casa, visto que aquilo que todo o Israel dizia já chegou ao rei, até à sua casa?

12 Vós sois meus irmãos, sois meu osso e minha carne; por que, pois, seríeis os últimos em tornar a trazer o rei?

13 Dizei a Amasa: Não és tu meu osso e minha carne? Deus me faça o que lhe aprouver, se não vieres a ser para sempre comandante do meu exército, em lugar de Joabe.

14 Com isto moveu o rei o coração de todos os homens de Judá, como se fora um só homem, e mandaram dizer-lhe: Volta, ó rei, tu e todos os teus servos.

15 Então, o rei voltou e chegou ao Jordão; Judá foi a Gilgal, para encontrar-se com o rei, a fim de fazê-lo passar o Jordão.

Simei encontra-se com Davi

16 Apressou-se Simei, filho de Gera, benjamita, que era de Baurim, e desceu com os homens de Judá a encontrar-se com o rei Davi.

17 E, com ele, mil homens de Benjamim, como também Ziba, servo da casa de Saul, acompanhado de seus quinze filhos e seus

врятував від руки филистимлян. А тепер він утік з країни через Авесалома.

10Авесалом же, якого ми помазали царювати, загинув у бою. Чому нічого не робиться, щоб повернути царя?»

11Цар Давид послав звістку до священиків Задока й Авіатара: «Спитайте старійшин Юдеї про таке: „Чому ви серед останніх, хто прагне повернути царя в його дім?” Цар почув те, про що говорив цілий Ізраїль.

12Ви — мої брати, моя плоть і кров. Чому вам бути останніми серед тих, хто просить царя повернутися?»

13Скажіть Амазі: «Хіба ти не моя плоть і кров? Нехай Господь зі мною обійдеться суворо, якщо відтепер ти не проводир мого війська замість Йоава!»

14І він завоював серця усіх до одного людей Юдеї, ніби вони були одним чоловіком. Вони послали царю такі слова: «Повертайся з усіма своїми слугами».

15Так цар підійшов до Йордану. Народ Юди вийшов до Ґілґала, щоб зустріти царя й переправити його через Йордан.

Шимей просить царя простити його

16Шимей, син веніаминія Ґери з Багурима, поспішив разом з народом Юдеї зустріти царя Давида.

17Слідом за ним спустилися на зустріч тисяча веніаминіїв. Був серед них слуга Саулового дому Зіва з п'ятнадцятьма синами та двадцятьма слугами. Вони побігли до Йордану, де був цар,

vinte servos, e meteram-se pelo Jordão à vista do rei

[18] e o atravessaram, para fazerem passar a casa real e para fazerem o que lhe era agradável. Então, Simei, filho de Gera, prostrou-se diante do rei, quando este ia passar o Jordão,

[18]перейшли через брід, щоб допомогти переправитися царевим домашнім і зробили те, що буде добре в його очах. Коли Шимей, син Ґери, перейшов через Йордан, він розпростерся перед царем

[19] e lhe disse: Não me imputes, senhor, a minha culpa e não te lembres do que tão perversamente fez teu servo, no dia em que o rei, meu senhor, saiu de Jerusalém; não o conserves, ó rei, em teu coração.

[19]і сказав йому: «Нехай володар мій не вважає мене винним. Нехай не пам’ятає, як його слуга завинив того дня, коли мій володар-цар пішов з Єрусалима. Нехай цар забуде це.

[20] Porque eu, teu servo, deveras confesso que pequei; por isso, sou o primeiro que, de toda a casa de José, desci a encontrar-me com o rei, meu senhor.

[20]Адже я, слуга твій, знаю, що я згрішив, але сьогодні я прийшов сюди першим з усього дому Йосипа, щоб зустріти свого володаря-царя».

[21] Então, respondeu Abisai, filho de Zeruia, e disse: Não morreria, pois, Simei por isto, havendo amaldiçoado ao ungido do SENHOR?

[21]Авішай, син Зеруї, мовив: «Хіба за цю провину не слід стратити Шимея? Адже він проклинав Господнього помазаника!»

[22] Porém Davi disse: Que tenho eu convosco, filhos de Zeruia, para que, hoje, me sejais adversários? Morreria alguém, hoje, em Israel? Pois não sei eu que, hoje, novamente sou rei sobre Israel?

[22]І Давид відповів: «Що в мене з вами спільного, сини Зеруї? Тепер ви стали моїми ворогами? Хіба треба когось убивати в Ізраїлі? Чи ж не відомо мені, що сьогодні я цар усього Ізраїлю?»

[23] Então, disse o rei a Simei: Não morrerás. E lho jurou.

[23]Тому цар пообіцяв Шимею: «Ти не помреш». Цар присягнувся, що не вб’є Шимея своїми руками.

Mefibosete encontra-se com Davi

Мефівошет приходить до Давида

[24] Também Mefibosete, filho de Saul, desceu a encontrar-se com o rei; não tinha tratado dos pés, nem espontado a barba, nem lavado as vestes, desde o dia em que o rei saíra até ao dia em que voltou em paz.

[24]А Мефівошет, онука Саула, також зійшов у долину, щоб зустріти царя. Він не мив ніг, не підстригав вуса, не прав одяг відтоді, як цар пішов, і до того дня, коли він повернувся живий і здоровий.

[25] Tendo ele chegado a Jerusalém a encontrar-se com o rei, este lhe disse: Por que não foste comigo, Mefibosete?

[26] Ele respondeu: Ó rei, meu senhor, o meu servo me enganou; porque eu, teu servo, dizia: albardarei um jumento e montarei para ir com o rei; pois o teu servo é coxo.

[27] Demais disto, ele falsamente me acusou a mim, teu servo, diante do rei, meu senhor; porém o rei, meu senhor, é como um anjo de Deus; faze, pois, o que melhor te parecer.

[28] Porque toda a casa de meu pai não era senão de homens dignos de morte diante do rei, meu senhor; contudo, puseste teu servo entre os que comem à tua mesa; que direito, pois, tenho eu de clamar ao rei?

[29] Respondeu-lhe o rei: Por que ainda falas dos teus negócios? Resolvo que repartas com Ziba as terras.

[30] Disse Mefibosete ao rei: Fique ele, muito embora, com tudo, pois já voltou o rei, meu senhor, em paz à sua casa.

Barzilai encontra-se com Davi

[31] Também Barzilai, o gileadita, desceu de Rogelim e passou com o rei o Jordão, para o acompanhar até ao outro lado.

[32] Era Barzilai mui velho, da idade de oitenta anos; ele sustentara o rei quando este estava em Maanaim, porque era homem mui rico.

[33] Disse o rei a Barzilai: Vem tu comigo, e te sustentarei em Jerusalém.

[25] Коли він прийшов з Єрусалима зустріти царя, той його спитав: «Чому ти не пішов зі мною, Мефівошете?»

[26] Той відповів: «Мій володарю-царю, слуга мій підвів мене. Я, твій слуга, сказав йому: „Осідлай для мене віслюка, щоб я міг на ньому поїхати до царя". Це необхідно, бо я, слуга твій, — кульгавий, але Зіва, мій слуга, зрадив мене.

[27] Він звів наклеп на мене, твого раба, перед володарем-царем. Мій володар-цар, як Господній Ангел, тому й роби зі мною все, що вважаєш за потрібне.

[28] Усі нащадки мого діда заслужили лише смерті від мого володаря-царя, а ти дав своєму рабу місце серед тих, хто сидить за одним столом з тобою. Яке ж я маю тоді право про щось просити царя?»

[29] І цар йому відповів: «Навіщо й далі говорити? Я наказав тобі й Зіві розділити поля».

[30] А Мефівошет відповів царю: «Нехай усе забирає, адже мій володар-цар повернувся живим додому».

Давид просить Барциллая йти з ним

[31] Ґілеадець Барциллай теж спустився з Роґеліму, щоб разом з царем перейти Йордан і провести царя далі.

[32] Барциллай був дуже старий, йому було вісімдесят років. Коли цар жив у Маганаїмі, Барциллай його утримував, бо був дуже заможний.

[33] Цар сказав Барциллаю: «Перейди річку зі мною і живи в Єрусалимі, а я піклуватимусь про тебе».

[34] Respondeu Barzilai ao rei: Quantos serão ainda os dias dos anos da minha vida? Não vale a pena subir com o rei a Jerusalém.

[35] Oitenta anos tenho hoje; poderia eu discernir entre o bom e o mau? Poderia o teu servo ter gosto no que come e no que bebe? Poderia eu mais ouvir a voz dos cantores e cantoras? E por que há de ser o teu servo ainda pesado ao rei, meu senhor?

[36] Com o rei irá o teu servo ainda um pouco além do Jordão; por que há de me retribuir o rei com tal recompensa?

[37] Deixa voltar o teu servo, e morrerei na minha cidade e serei sepultado junto de meu pai e de minha mãe; mas eis aí o teu servo Quimã; passe ele com o rei, meu senhor, e faze-lhe o que bem te parecer.

[38] Respondeu o rei: Quimã passará comigo, e eu lhe farei como for do teu agrado e tudo quanto desejares de mim eu te farei.

[39] Havendo, pois, todo o povo passado o Jordão e passado também o rei, este beijou a Barzilai e o abençoou; e ele voltou para sua casa.

[40] Dali, passou o rei a Gilgal, e Quimã passou com ele; todo o povo de Judá e metade do povo de Israel acompanharam o rei.

[41] Eis que todos os homens de Israel vieram ter com o rei e lhe disseram: Por que te furtaram nossos irmãos, os homens

[34]Але Барциллай відповів цареві так: «Скільки ще років я проживу? Чи слід мені йти з царем до Єрусалима?

[35]Мені вже вісімдесят. Хіба можу я відрізнити, що є добре, а що зле? Хіба може відчути твій раб смак їжі й напоїв? Хіба я ще чую голоси співаків та співачок? Навіщо твоєму рабу бути зайвим тягарем своєму володарю-царю?

[36]Твій слуга пройде трохи разом з тобою після переходу через Йордан. Але навіщо царю винагороджувати мене в такий спосіб?

[37]Дозволь твоєму рабу повернутися, щоб померти в рідному місті, біля гробниці батька й матері. Але ось твій слуга Кімгам. Нехай він перейде Йордан разом із володарем моїм царем. Роби з ним усе, що тебе втішить».

[38]Цар відповів: «Кімгам перейде зі мною річку, і я зроблю для нього все, що втішить тебе. А для тебе зроблю все, чого ти хочеш».

Давид повертається додому

[39]Тож усі перейшли Йордан, а потім переправився й цар. Він поцілував Барциллая, благословив його, і той повернувся додому.

[40]Дорогою до Ґілґала Кімгам ішов разом з царем. Усі воїни Юдеї і половина війська ізраїльського переправили царя.

Ізраїльтяни сперечаються з людьми Юдеї

[41]Невдовзі всі ізраїльтяни зібрались у царя й почали його питати: «Чому наші побратими, народ Юдеї, украв царя й переправив його з домашніми та всіма слугами через Йордан?»

de Judá, e conduziram o rei, e a sua casa através do Jordão, e todos os homens de Davi com eles?

[42] Então, responderam todos os homens de Judá aos homens de Israel: Porque o rei é nosso parente; por que, pois, vos irais por isso? Porventura, comemos à custa do rei ou nos deu algum presente?

[42]Усі юдеї відповіли ізраїльтянам: «Ми зробили так, бо цар — наш близький родич. Чому ви гніваєтеся на це? Чи ми щось з'їли з царських припасів? Чи ми взяли щось для себе?»

[43] Responderam os homens de Israel aos homens de Judá e disseram: Dez tantos temos no rei, e mais a nós nos toca Davi do que a vós outros; por que, pois, fizestes pouco caso de nós? Não foi a nossa palavra a primeira para fazer voltar o nosso rei? Porém a palavra dos homens de Judá foi mais dura do que a palavra dos homens de Israel.

[43]Ізраїльтяни не змовчали, відповіли людям Юдеї: «Нас у царя десять частин. І безперечно, у нас більше прав на Давида, ніж у вас. Чому ви нас зневажаєте? Хіба ми не першими почали говорити про те, щоб повернути царя?» Але відповідь юдеїв ізраїльтянам була ще брутальнішою.

2 Samuel 20

A sedição de Seba e a sua morte

[1] Então, se achou ali, por acaso, um homem de Belial, cujo nome era Seba, filho de Bicri, homem de Benjamim, o qual tocou a trombeta e disse: Não fazemos parte de Davi, nem temos herança no filho de Jessé; cada um para as suas tendas, ó Israel.

[2] Então, todos os homens de Israel se separaram de Davi e seguiram Seba, filho de Bicri; porém os homens de Judá se apegaram ao seu rei, conduzindo-o desde o Jordão até Jerusalém.

[3] Vindo, pois, Davi para sua casa, a Jerusalém, tomou o rei as suas dez concubinas, que deixara para cuidar da casa, e as pôs em custódia, e as sustentou,

2 Книга Самуїла 20

Шеба повстає проти Давида

[1]Сталося так, що там був баламут Шеба, син веніаминія Бікрі. Він засурмив у сурму й вигукнув: «Не маємо ми долі у Давида. Не маєм спадщини в сина Єссея! Ізраїлю! Ходімо по своїх наметах».

[2]І всі ізраїльтяни покинули Давида. Вони пішли за Шебою, сином Бікрі. Але люди Юдеї супроводжували царя від Йордану до Єрусалима.

[3]Коли Давид повернувся додому в Єрусалим, він відіслав десять наложниць, яких залишав стерегти дім, в окрему оселю, приставивши до них вартових. Він забезпечив їх, але вже не

porém não coabitou com elas; e estiveram encerradas até ao dia em que morreram, vivendo como viúvas.

спав з ними. Так їх тримали в заточенні все життя аж до смерті.

[4] Disse o rei a Amasa: Convoca-me, para dentro de três dias, os homens de Judá e apresenta-te aqui.

[4]Цар звернувся до Амази: «Заклич усіх людей Юдеї до мене, щоб з'явилися через три дні. І ти також будь».

[5] Partiu Amasa para convocar os homens de Judá; porém demorou-se além do tempo que lhe fora aprazado.

[5]Амаза вирушив збирати юдеїв, але робив це довше часу, призначеного царем.

Давид наказує вбити Шебу

[6] Então, disse Davi a Abisai: Mais mal, agora, nos fará Seba, o filho de Bicri, do que Absalão; pelo que toma tu os servos de teu senhor e persegue-o, para que não ache para si cidades fortificadas e nos escape.

[6]Давид сказав Авішаю: «Шеба, син Бікрі нашкодить нам більше, ніж Авесалом. Візьми слуг свого хазяїна й наздожени його, інакше він знайде укріплені міста і втече від нас».

[7] Então, o perseguiram os homens de Joabe, a guarda real e todos os valentes; estes saíram de Jerusalém para perseguirem Seba, filho de Bicri.

[7]Тож воїни Йоава, керетяни, пелетійці та всі інші могутні воїни під командуванням Авішая вирушили навздогін Шебі. Вони виступили з Єрусалима, щоб наздогнати Шебу, сина Бікрі.

Йоав убиває Амазу

[8] Chegando eles, pois, à pedra grande que está junto a Gibeão, Amasa veio perante eles; trazia Joabe vestes militares e sobre elas um cinto, no qual, presa aos seus lombos, estava uma espada dentro da bainha; adiantando-se ele, fez cair a espada.

[8]Коли вони проходили повз велику скелю в Ґівеоні, їм назустріч вийшов Амаза. Йоав був у військовому плащі, оперезаний ременем, з якого звисав меч у піхвах. Коли він ступив крок назустріч, меч випав із піхов.

[9] Disse Joabe a Amasa: Vais bem, meu irmão? E, com a mão direita, lhe pegou a barba, para o beijar.

[9]Йоав звернувся до Амаза: «Як живеш, брате мій?» Потім Йоав притягнув Амазу правою рукою за бороду, щоб поцілувати.

[10] Amasa não se importou com a espada que estava na mão de Joabe, de sorte que este o feriu com ela no abdômen e lhe derramou por terra as entranhas; não o feriu segunda vez, e morreu. Então, Joabe

[10]Амаза не звернув уваги на меч у руці Йоава. Йоав ударив ним прямо в живіт. Нутрощі Амази впали на землю. В другому ударі потреби не було, бо Амаза помер. А потім Йоав із братом Авішаєм погналися за Шебою, сином Бікрі.

e Abisai, seu irmão, perseguiram a Seba, filho de Bicri.

[11] Mas um, dentre os moços de Joabe, parou junto de Amasa e disse: Quem está do lado de Joabe e é por Davi, siga a Joabe.

[12] Amasa se revolvia no seu sangue no meio do caminho; vendo o moço que todo o povo parava, desviou a Amasa do caminho para o campo e lançou sobre ele um manto; porque via que todo aquele que chegava a ele parava.

[13] Uma vez afastado do caminho, todos os homens seguiram Joabe, para perseguirem Seba, filho de Bicri.

[14] Seba passou por todas as tribos de Israel até Abel-Bete-Maaca; e apenas os beritas se ajuntaram todos e o seguiram.

[15] Vieram Joabe e os homens, e o cercaram em Abel-Bete-Maaca, e levantaram contra a cidade um montão da altura do muro; e todo o povo que estava com Joabe trabalhava no muro para o derribar.

[16] Então, uma mulher sábia gritou de dentro da cidade: Ouvi, ouvi; dizei a Joabe: Chega-te cá, para que eu fale contigo.

[17] Chegando-se ele, perguntou-lhe a mulher: És tu Joabe? Respondeu: Eu sou. Ela lhe disse: Ouve as palavras de tua serva. Disse ele: Ouço.

[18] Então, disse ela: Antigamente, se costumava dizer: Peça-se conselho em Abel; e assim davam cabo das questões.

Давидові воїни розшукують Шебу

[11]Якийсь із воїнів Йоава зупинився перед Амазою і сказав: «Хто підтримує Йоава і хто за Давида, нехай ідуть за Йоавом!»

[12]Амаза лежав, стікаючи кров'ю, посеред дороги. Якийсь чоловік помітив, що всі воїни зупиняються, що кожен, наблизившись до Амази, зупиняється перед ним. Він відтягнув того з дороги в поле й накинув на нього плащ.

[13]Коли Амазу відтягли з дороги, всі воїни поспішили за Йоавом, щоб наздогнати Шебу, сина Бікрі.

Шеба втікає до Авеля, того що Бет-Маака

[14]Шеба дістався Авель, того що Бет-Маака, пройшовши через усі племена Ізраїлю, через увесь край бірійців, які, зібравшись, приєдналися до нього.

[15]Все військо Йоава підійшло до Авель-Бет-Маага й оточило місто. Воїни насипали вал біля зовнішнього боку укріпленої стіни. Коли вони почали розбивати стіну,

[16]якась мудра жінка з міста вигукнула: «Послухайте! Послухайте! Скажіть Йоаву, щоб він прийшов, аби я могла поговорити з ним!»

[17]Той підійшов, і вона спитала: «Ти Йоав?» «Так», — відповів він. Вона мовила далі: «Послухай, що твоя рабиня має сказати». «Слухаю», — відповів він.

[18]Вона вела далі: «Колись давно була приказка: „Знайдеш відповідь в Авелі". Так завжди й було.

[19] Eu sou uma das pacíficas e das fiéis em Israel; e tu procuras destruir uma cidade e uma mãe em Israel; por que, pois, devorarias a herança do SENHOR?

[20] Respondeu Joabe e disse: Longe, longe de mim que eu devore e destrua!

[21] A coisa não é assim; porém um homem da região montanhosa de Efraim, cujo nome é Seba, filho de Bicri, levantou a mão contra o rei, contra Davi; entregai-me só este, e retirar-me-ei da cidade. Então, disse a mulher a Joabe: Eis que te será lançada a sua cabeça pelo muro.

[22] E a mulher, na sua sabedoria, foi ter com todo o povo, e cortaram a cabeça de Seba, filho de Bicri, e a lançaram a Joabe. Então, tocou este a trombeta, e se retiraram da cidade, cada um para sua casa. E Joabe voltou a Jerusalém, a ter com o rei.

Oficiais de Davi

2 Samuel 8.15-18; 1 Crônicas 18.14-17

[23] Joabe era comandante de todo o exército de Israel; e Benaia, filho de Joiada, da guarda real;

[24] Adorão, dos que estavam sujeitos a trabalhos forçados; Josafá, filho de Ailude, era o cronista.

[25] Seva, o escrivão; Zadoque e Abiatar, os sacerdotes;

[26] e também Ira, o jairita, era ministro de Davi.

2 Samuel 21

Vingados os gibeonitas

[1] Houve, em dias de Davi, uma fome de três anos consecutivos. Davi consultou ao

[19]Ми — мирне й правовірне в Ізраїлі місто. Чому ти хочеш знищити Господній спадок?»

[20]«Нічого подібного, ні в якому разі, — заперечив Йоав. — Нізащо не хочу я ні зруйнувати, ні знищити його!

[21]Це зовсім не так. Справа в тому, що чоловік на ймення Шеба, син Бікрі, з гірських країв Ефраїму, підніс руку на царя Давида. Видай цього чоловіка, і я відступлю від міста». Жінка сказала Йоаву: «Його голову викинуть тобі через стіну».

[22]Жінка звернулася з мудрою порадою до всіх жителів міста, і вони відрубали голову Шебі, сину Бікрі, й перекинули її Йоаву. Він засурмив, і всі воїни Йоава відійшли від міста й розійшлися по своїх наметах. Сам Йоав повернувся до царя в Єрусалим.

Давидові урядовці

[23]Йоав був полководцем усієї ізраїльської армії, Беная, син Єгояди, командував керетянами та пелетійцями.

[24]Адонірам наглядав за примусовими роботами, а Єгошафат, син Агілуда, був літописцем.

[25]Шева працював писарем, Задок та Авіатар були священиками,

[26]Іра яїрський був Давидовим священиком.

2 Книга Самуїла 21

Покарання Саулової родини

[1]За правління Давида три роки підряд у країні лютував голод. І тому Давид

SENHOR, e o SENHOR lhe disse: Há culpa de sangue sobre Saul e sobre a sua casa, porque ele matou os gibeonitas.

шукав зустрічі з Господом. Господь сказав: «А все це через Саула та його дім, залитий кров'ю, через те, що він убив ґівеонців».

2 Então, chamou o rei os gibeonitas e lhes falou. Os gibeonitas não eram dos filhos de Israel, mas do resto dos amorreus; e os filhos de Israel lhes tinham jurado poupá-los, porém Saul procurou destruí-los no seu zelo pelos filhos de Israel e de Judá.

2Цар покликав ґівеонців і мав з ними розмову. Самі Ґівеонці не були ізраїльтянами, вони були рештками аморійців. Ізраїльтяни присяглися пощадити їх, але Саул намагався їх винищити, бо відданий був Ізраїлю та Юдеї.

3 Perguntou Davi aos gibeonitas: Que quereis que eu vos faça? E que resgate vos darei, para que abençoeis a herança do SENHOR?

3Давид спитав ґівеонців: «Що мені для вас зробити? Як мені залагодити минуле, щоб ви благословили Господній спадок?»

4 Então, os gibeonitas lhe disseram: Não é por prata nem ouro que temos questão com Saul e com sua casa; nem tampouco pretendemos matar pessoa alguma em Israel. Disse Davi: Que é, pois, que quereis que vos faça?

4Ґівеонці відповіли: «Немає в нас такого права — вимагати срібла чи золота в Саула чи в його родини; не маємо права і вбивати когось в Ізраїлі». «Хоч би що ви зажадали, я зроблю для вас», — сказав Давид.

5 Responderam ao rei: Quanto ao homem que nos destruiu e procurou que fôssemos assolados, sem que pudéssemos subsistir em limite algum de Israel,

5Вони відповіли царю: «Якщо говорить про того чоловіка, який нищив нас, який замислив нас вигубити, щоб не було нам місця в Ізраїлі,

6 de seus filhos se nos dêem sete homens, para que os enforquemos ao SENHOR, em Gibeá de Saul, o eleito do SENHOR. Disse o rei: Eu os darei.

6тоді видай нам сімох його нащадків, яких ми повісимо й виставимо перед Господом на горі Ґівеа Саулового, обраного Господом». І погодився цар: «Я видам їх вам!»

7 Porém o rei poupou a Mefibosete, filho de Jônatas, filho de Saul, por causa do juramento ao SENHOR, que entre eles houvera, entre Davi e Jônatas, filho de Saul.

7Цар помилував Мефівошета, сина Йонатана, Саулового сина, оскільки Давид присягнув Йонатану, сину Саула, перед Господом.

8 Porém tomou o rei os dois filhos de Rispa, filha de Aiá, que tinha tido de Saul, a saber, a Armoni e a Mefibosete, como

8Проте цар узяв Армоні та Мефівошета, двох синів Різпи, дочки Ая, яких Різпа народила від Саула, та ще п'ятьох синів дочки Саула Мерав, яких вона

também os cinco filhos de Merabe, filha de Saul, que tivera de Adriel, filho de Barzilai, meolatita;

народила від Адріела, сина меголатця Барциллая.

[9] e os entregou nas mãos dos gibeonitas, os quais os enforcaram no monte, perante o SENHOR; caíram os sete juntamente. Foram mortos nos dias da ceifa, nos primeiros dias, no princípio da ceifa da cevada.

[9]Він видав їх ґівеонцям, які їх убили й виставили на горі перед Господом. Усі семеро загинули разом: їх стратили в перші дні жнив, саме тоді, як починався збір ячменю.

Давид і Різпа

[10] Então, Rispa, filha de Aiá, tomou um pano de saco e o estendeu para si sobre uma penha, desde o princípio da ceifa até que sobre eles caiu água do céu; e não deixou que as aves do céu se aproximassem deles de dia, nem os animais do campo, de noite.

[10]Різпа, дочка Ая, взяла волосяницю й розкинула її для себе на скелі. З початку жнив до самих дощів, які полилися з небес на тіла загиблих, вона не дозволяла птахам удень сідати на тіла, а звірам — уночі.

[11] Foi dito a Davi o que fizera Rispa, filha de Aiá e concubina de Saul.

[11]Коли Давид почув, що зробила дочка Ая Різпа, яка була наложницею Саула,

[12] Então, foi Davi e tomou os ossos de Saul e os ossos de Jônatas, seu filho, dos moradores de Jabes-Gileade, os quais os furtaram da praça de Bete-Seã, onde os filisteus os tinham pendurado, no dia em que feriram Saul em Gilboa.

[12]він пішов і взяв у жителів Явеш-Ґілеада кістки Саула та його сина Йонатана. (Люди Явеш-Ґілеада потай винесли їх з площі Бет-Шана, де їх повісили филистимляни, коли вбили Саула в Ґілбоа).

[13] Dali, transportou os ossos de Saul e os ossos de Jônatas, seu filho; e ajuntaram também os ossos dos enforcados.

[13]Давид приніс звідти кістки Саула та його сина Йонатана, а ще зібрав кістки й тіла сімох повішених.

[14] Enterraram os ossos de Saul e de Jônatas, seu filho, na terra de Benjamim, em Zela, na sepultura de Quis, seu pai. Fizeram tudo o que o rei ordenara. Depois disto, Deus se tornou favorável para com a terra.

[14]Вони поховали кістки Саула та його сина Йонатана в гробниці Саулового батька Кіша в землях Веніаминових, і зробили все, як наказав цар. Після цього Бог змилостився над землею.

Gigantes mortos pelos homens de Davi
1 Crônicas 20.4-8

Війни з филистимлянами

[15] De novo, fizeram os filisteus guerra contra Israel. Desceu Davi com os seus homens, e pelejaram contra os filisteus, ficando Davi mui fatigado.

[15]І знову почалася війна між филистимлянами та Ізраїлем. Давид зі своїм військом вийшов, щоб протистояти филистимлянам, але він був втомлений.

[16] Isbi-Benobe descendia dos gigantes; o peso do bronze de sua lança era de trezentos siclos, e estava cingido de uma armadura nova; este intentou matar a Davi.

[16]Ішбі-Бенов, один з нащадків Рафи, який мав бронзовий спис вагою триста шекелів і новий меч, пообіцяв, що уб'є Давида.

[17] Porém Abisai, filho de Zeruia, socorreu-o, feriu o filisteu e o matou; então, os homens de Davi lhe juraram, dizendo: Nunca mais sairás conosco à peleja, para que não apagues a lâmpada de Israel.

[17]Однак на допомогу Давидові поспішив Авішай, син Зеруї. Він ударив филистимлянина і вбив його. Тоді Давидові воїни присягнулися: «Більше ніколи ти не вийдеш з нами до бою, щоб не згас світильник Ізраїлю».

[18] Depois disto, houve ainda, em Gobe, outra peleja contra os filisteus; então, Sibecai, o husatita, feriu a Safe, que era descendente dos gigantes.

[18]Трохи згодом знову розгорілася війна з филистимлянами у Ґові. Там хушієць Сиввекай убив Сафа, одного з нащадків Рафи.

[19] Houve ainda, em Gobe, outra peleja contra os filisteus; e Elanã, filho de Jaaré-Oregim, o belemita, feriu a Golias, o geteu, cuja lança tinha a haste como eixo de tecelão.

[19]В іншій війні з филистимлянами у Ґові Елханан, син Яаре-Ореґіма з Віфлеєм, убив гіттійця Ґоліафа у якого руків'я списа було немов ткацький вал.

[20] Houve ainda outra peleja; esta foi em Gate, onde estava um homem de grande estatura, que tinha em cada mão e em cada pé seis dedos, vinte e quatro ao todo; também este descendia dos gigantes.

[20]Ще в одній битві при Ґаті воював велетенський чолов'яга, на кожній руці й нозі якого було по шість пальців, всього у нього було двадцять чотири пальці. Він також був нащадком Рафи.

[21] Quando ele injuriava a Israel, Jônatas, filho de Siméia, irmão de Davi, o feriu.

[21]Коли він заходився збиткуватися з Ізраїлю, його вбив Йонатан, син Шимея, Давидового брата.

[22] Estes quatro nasceram dos gigantes em Gate; e caíram pela mão de Davi e pela mão de seus homens.

[22]Ці четверо филистимлян були нащадками Рафи з Ґата, і полягли вони від руки Давида та його слуг.

2 Samuel 22

Cântico de Davi em ações de graças

2 Книга Самуїла 22

Давидова хвальна пісня

Salmos 18.1-50

[1] Falou Davi ao SENHOR as palavras deste cântico, no dia em que o SENHOR o livrou das mãos de todos os seus inimigos e das mãos de Saul.

[1] Давид заспівав Господу цю пісню, коли Господь визволив його від рук усіх ворогів і від Саула.

[2] E disse: O SENHOR é a minha rocha, a minha cidadela, o meu libertador;

[2]Він сказав: «Господь — моя Скеля, твердиня моя; Господь — мій Спаситель.

[3] o meu Deus, o meu rochedo em que me refugio; o meu escudo, a força da minha salvação, o meu baluarte e o meu refúgio. Ó Deus, da violência tu me salvas.

[3]Мій Бог — моя Скеля, де завжди ховаюся я, мій щит і моя сила, що спасіння несе, фортеця, мій притулок, мій Спаситель рятує мене від жорстоких людей.

[4] Invoco o SENHOR, digno de ser louvado, e serei salvo dos meus inimigos.

[4]До Бога, достойного слави, я лину словами, і ось врятований я від моїх ворогів.

[5] Porque ondas de morte me cercaram, torrentes de impiedade me impuseram terror;

[5]Загибелі хвилі бурхливі навколо здіймались, потоки руїни мене огортали.

[6] cadeias infernais me cingiram, e tramas de morte me surpreenderam.

[6]Мене оплутали тенета смерті; загибелі пути мені накидали.

[7] Na minha angústia, invoquei o SENHOR, clamei a meu Deus; ele, do seu templo, ouviu a minha voz, e o meu clamor chegou aos seus ouvidos.

[7]У відчаї й горі до Господа лину словами, взиваю до Бога мого. Він з храму мій голос почув, мій крик Його вуха торкнувся.

[8] Então, a terra se abalou e tremeu, vacilaram também os fundamentos dos céus e se estremeceram, porque ele se indignou.

[8]Здригнулася земля і затряслася, небес основи затремтіли, все стугоніло, Він бо лютував.

[9] Das suas narinas, subiu fumaça, e, da sua boca, fogo devorador; dele saíram carvões, em chama.

[9]Із ніздрів клубочилися дими, з уст виривався пломінь нищівний, й розпечене вугілля полум'ям взялося.

[10] Baixou ele os céus, e desceu, e teve sob os pés densa escuridão.

[10]Він небеса розверзлі скинув долу, ступні Його на хмарах темних.

[11] Cavalgava um querubim e voou; e foi visto sobre as asas do vento.

[11]Він сів на Херувимів й полетів, підхоплений крилом вітрів.

[12] Por pavilhão pôs, ao redor de si, trevas, ajuntamento de águas, nuvens dos céus.

[12]Із темряви Він прикриття Собі зробив: дощові темні хмари в небесах.

[13] Do resplendor que diante dele havia, brasas de fogo se acenderam.

[14] Trovejou o SENHOR desde os céus; o Altíssimo levantou a sua voz.

[15] Despediu setas, e espalhou os meus inimigos, e raios, e os desbaratou.

[16] Então, se viu o leito das águas, e se descobriram os fundamentos do mundo, pela repreensão do SENHOR, pelo iroso resfolgar das suas narinas.

[17] Do alto, me estendeu ele a mão e me tomou; tirou-me das muitas águas.

[18] Livrou-me do forte inimigo, dos que me aborreciam, porque eram mais poderosos do que eu.

[19] Assaltaram-me no dia da minha calamidade, mas o SENHOR me serviu de amparo.

[20] Trouxe-me para um lugar espaçoso; livrou-me, porque ele se agradou de mim.

[21] Retribuiu-me o SENHOR segundo a minha justiça, recompensou-me conforme a pureza das minhas mãos.

[22] Pois tenho guardado os caminhos do SENHOR e não me apartei perversamente do meu Deus.

[23] Porque todos os seus juízos me estão presentes, e dos seus estatutos não me desviei.

[24] Também fui inculpável para com ele e me guardei da iniqüidade.

[25] Daí, retribuir-me o SENHOR segundo a minha justiça, segundo a minha pureza diante dos seus olhos.

[13]Його присутність, осяяна, немов розжарене вугілля, кресала білі нитки блискавиць.

[14]Господь громами із небес Себе явив, голос Всевишнього луною відгукнувся.

[15]Він стріли запустив і ворогів розкидав, а блискавиць удари їх смертельно пронизали.

[16]Морські глибини оголились, земні підвалини відкрились, коли Господь сварити нас почав, коли із ніздрів Його дихання прорвалось.

[17]Він дотягнувся з висоти до мене і підніс. З глибин морських (з біди) мене підняв.

[18]Від ворога могутнього мене порятував, Він спас мене від недругів, яких би не здолав я.

[19]У день мого нещастя навалилися вороги, але Господь мені підтримку дарував.

[20]Мене Він виніс на простори неозорі, Він врятував мене, бо вподобав.

[21]За праведність Господь мені воздасть, мене Він вподобав, бо руки мої чисті.

[22]Тому що я з путі Господнього не збочив. Я не вчинив того, що є лихим в очах Бога.

[23]Усі Його закони — переді мною; від заповітів Господа не відвернувся я.

[24]Не маю я провини перед Ним. Тримався від гріхів подалі.

[25]Мене за праведність Господь винагородив, воздав за чистоту в Його очах.

[26] Para com o benigno, benigno te mostras; com o íntegro, também íntegro.

[26]На вірність вірністю відповідаєш, являєш Ти певним цнотливість Свою.

[27] Com o puro, puro te mostras; com o perverso, inflexível.

[27]Являєш чистим чистоту Свою, із крутіями Ти обходишся підступно.

[28] Tu salvas o povo humilde, mas, com um lance de vista, abates os altivos.

[28]Сумирного врятуєш Ти, Ти поглядом Своїм упертого пригнеш.

[29] Tu, SENHOR, és a minha lâmpada; o SENHOR derrama luz nas minhas trevas.

[29]Світильник мій, о мій Господь; Коли я в темряві, мене освітлює Господь.

[30] Pois contigo desbarato exércitos, com o meu Deus, salto muralhas.

[30]З Твоєю поміччю на військо можу йти, із Богом я мури здолати можу.

[31] O caminho de Deus é perfeito; a palavra do SENHOR é provada; ele é escudo para todos os que nele se refugiam.

[31]Путь Божий — досконалий, Господнє слово — непогрішне, Він — щит для тих, хто в Нього порятунку просить.

[32] Pois quem é Deus, senão o SENHOR? E quem é rochedo, senão o nosso Deus?

[32]То хто ж є Бог, якщо не Сам Господь? Хто Скеля непорушна, як не Бог наш?

[33] Deus é a minha fortaleza e a minha força e ele perfeitamente desembaraça o meu caminho.

[33]Це Бог мене озброїв міццю, мої шляхи цнотливими Він робить.

[34] Ele deu a meus pés a ligeireza das corças e me firmou nas minhas alturas.

[34]Прудкими зробить мої ноги, як в оленя, дасть силу втриматись на висоті.

[35] Ele adestrou as minhas mãos para o combate, de sorte que os meus braços vergaram um arco de bronze.

[35]До бою руки Він мої навчає, що бронзового лука я зігнути зможу.

[36] Também me deste o escudo do teu salvamento, e a tua clemência me engrandeceu.

[36]Щит переміг своїх Ти дав мені; з Твоєю допомогою я став великим.

[37] Alongaste sob meus passos o caminho, e os meus pés não vacilaram.

[37]Торуєш шлях широкий Ти мені, щоб не спіткнувся я в дорозі.

[38] Persegui os meus inimigos, e os derrotei, e só voltei depois de haver dado cabo deles.

[38]Я мчав за ворогами, їх давив, не повертався, доки їх не знищив.

[39] Acabei com eles, esmagando-os a tal ponto, que não puderam levantar-se; caíram sob meus pés.

[39]Ущент розбив я ворогів, їм не підвестися уже ніколи, вони попадали до моїх ніг.

[40] Pois de força me cingiste para o combate e me submeteste os que se levantaram contra mim.

[40]Щоб битися міг я, силу дарував Ти. Упасти недругам до ніг моїх звелів.

[41] Também puseste em fuga os meus inimigos, e os que me odiaram, eu os exterminei.

[41]Ти змусив ворогів п'ятами накивати, і показати спини, я знищив супротивників лихих.

[42] Olharam, mas ninguém lhes acudiu, sim, para o SENHOR, mas ele não respondeu.

[42]На допомогу кликали вони, та марно, спасіння не було, Господь їм не відповів.

[43] Então, os moí como o pó da terra; esmaguei-os e, como a lama das ruas, os amassei.

[43]На порох придорожній їх стираю, на місиво доріг поколотив, стоптав їх.

[44] Das contendas do meu povo me livraste e me fizeste cabeça das nações; povo que não conheci me serviu.

[44]Ти врятував мене від заколотників моїх, зберіг мене для керівництва племенами. Незнаний досі люд мені на службу передав.

[45] Os estrangeiros se me sujeitaram; ouvindo a minha voz, me obedeceram.

[45]Уже й чужинці б'ють чолом, плазують, лиш слово долетить до них моє, відразу ж і готові підкоритись.

[46] Sumiram-se os estrangeiros e das suas fortificações saíram espavoridos.

[46]Від переляку серце в них у п'яти скаче, з твердинь своїх, тремтячі, вибігають.

[47] Vive o SENHOR, e bendita seja a minha Rocha! Exaltado seja o meu Deus, a Rocha da minha salvação!

[47]Господь живий! Хвала і шана моїй Скелі! Славімо Бога, Скелю і мого Рятівника!

[48] O Deus que por mim tomou vingança e me submeteu povos;

[48]Він — Бог, Який за мене мстить, Який народи упокорює для мене,

[49] o Deus que me tirou dentre os meus inimigos; sim, tu que me exaltaste acima dos meus adversários e me livraste do homem violento.

[49]Який мене від ворогів рятує. Над супротивниками Ти мене підніс. Ти спас мене від кривдників злостивих!

[50] Celebrar-te-ei, pois, entre as nações, ó SENHOR, e cantarei louvores ao teu nome.

[50]Тому хвалу тобі співаю, мій Господи, серед народів, прославлю в пісні я Твоє ім'я.

[51] É ele quem dá grandes vitórias ao seu rei e usa de benignidade para com o seu ungido, com Davi e sua posteridade, para sempre.

[51]Царю Він посилає перемоги незабутні, помазанику доброту Свою нев'янучу дарує. Давиду та його нащадкам ласку на віки дає!»

2 Samuel 23

As últimas palavras de Davi

[1] São estas as últimas palavras de Davi: Palavra de Davi, filho de Jessé, palavra do homem que foi exaltado, do ungido do Deus de Jacó, do mavioso salmista de Israel.

[2] O Espírito do SENHOR fala por meu intermédio, e a sua palavra está na minha língua.

[3] Disse o Deus de Israel, a Rocha de Israel a mim me falou: Aquele que domina com justiça sobre os homens, que domina no temor de Deus,

[4] é como a luz da manhã, quando sai o sol, como manhã sem nuvens, cujo esplendor, depois da chuva, faz brotar da terra a erva.

[5] Não está assim com Deus a minha casa? Pois estabeleceu comigo uma aliança eterna, em tudo bem definida e segura. Não me fará ele prosperar toda a minha salvação e toda a minha esperança?

[6] Porém os filhos de Belial serão todos lançados fora como os espinhos, pois não podem ser tocados com as mãos,

[7] mas qualquer, para os tocar, se armará de ferro e da haste de uma lança; e a fogo serão totalmente queimados no seu lugar.

Os valentes de Davi

1 Crônicas 11.10-47

[8] São estes os nomes dos valentes de Davi: Josebe-Bassebete, filho de Taquemoni, o principal de três; este brandiu a sua lança contra oitocentos e os feriu de uma vez.

[9] Depois dele, Eleazar, filho de Dodô, filho de Aoí, entre os três valentes que estavam

2 Книга Самуїла 23

Давидові останні слова

[1]Ось останні слова Давида: «Пророцтва Давида, сина Єссея, якого Бог звеличив, слово віще помазаника Якового Бога, ізраїльського пісняра.

[2]В мені Господній Дух заговорив, Його словами мовить мій язик.

[3]Бог Ізраїлю говорив, Ізраїлева Скеля мовила мені: „Коли по справедливості людьми керуєш, коли вершиш зі страхом перед Богом.

[4]Він буде світлом вранішнього сонця в безхмарній вранішній височині. Він буде сяйвом, що з'являється після дощу".

[5]Хіба не Бог зробив мій дім великим? Хіба повічний Заповіт зі мною Він не уклав? Хіба не закріпив, не убезпечив все у нім? Невже не дасть мені Він порятунку, не приведе до виконання всіх моїх бажань?

[6]А злих людей відкинуть, наче колючки, що їх людина не торкається руками.

[7]Але торкнувшись того чортополоху, колючки жалять неначе вістря списа залізного. Спалити треба їх на місці».

Давидові герої

[8]Ось імена могутніх воїнів Давидових: Йошев-Башшевет, такемонієць, який був найголовнішим із трьох. Він списом убив вісімсот чоловік в одній битві.

[9]Наступним був Елеазар, син Додая, агогієць, один із трьох могутніх воїнів. Він був разом із Давидом у Пас-

com Davi, quando desafiaram os filisteus ali reunidos para a peleja. Quando já se haviam retirado os filhos de Israel,

Даммимі, коли филистимляни збиралися на битву. Коли ізраїльтяни почали відступати,

10 ele se levantou e feriu os filisteus, até lhe cansar a mão e ficar pegada à espada; naquele dia, o SENHOR efetuou grande livramento; e o povo voltou para onde Eleazar estava somente para tomar os despojos.

10він кинувся в бій і почав рубати филистимлян, доки рука не втомилася й не прилипла до меча. Того дня Господь дарував їм велику перемогу. Війська повернулися до Елеазара, але вже тільки за тим, щоб пограбувати вбитих.

11 Depois dele, Sama, filho de Agé, o hararita, quando os filisteus se ajuntaram em Leí, onde havia um pedaço de terra cheio de lentilhas; e o povo fugia de diante dos filisteus.

11Наступний Шамма, син Аґее гарарійського. Коли филистимляни згуртувалися поблизу чечевичного поля, ізраїльські війська втекли з Филистимської землі.

12 Pôs-se Sama no meio daquele terreno, e o defendeu, e feriu os filisteus; e o SENHOR efetuou grande livramento.

12Однак Шамма встав серед поля, захистив його й розбив филистимлян. І Господь дарував велику перемогу.

13 Também três dos trinta cabeças desceram e, no tempo da sega, foram ter com Davi, à caverna de Adulão; e uma tropa de filisteus se acampara no vale dos Refains.

13У жнивну пору троє командирів тридцяти воїнів пробралися до Давида, який переховувався в печері Адуллам, бо филистимське військо розташувалося в долині Рефаїм.

14 Davi estava na fortaleza, e a guarnição dos filisteus, em Belém.

14У той час Давид був у фортеці, а филистимські воїни знаходилися у Віфлеємі.

15 Suspirou Davi e disse: Quem me dera beber água do poço que está junto à porta de Belém!

15Давида мучила спрага, і він сказав: «От якби хтось приніс мені води напитися з Віфлеємської криниці, що біля брами!»

16 Então, aqueles três valentes romperam pelo acampamento dos filisteus, e tiraram água do poço junto à porta de Belém, e tomaram-na, e a levaram a Davi; ele não a quis beber, porém a derramou como libação ao SENHOR.

16Троє героїв прорвали кордон филистимлян, набрали води з Віфлеємської криниці, що біля брами, й принесли Давидові. Але він відмовився пити ту воду і вилив її як пожертву Господу.

17 E disse: Longe de mim, ó SENHOR, fazer tal coisa; beberia eu o sangue dos homens

17«Ні, нізащо, Господи, не можу я випити цю воду, — сказав Давид. — Хіба це не кров тих людей, що

que lá foram com perigo de sua vida? De maneira que não a quis beber. São estas as coisas que fizeram os três valentes.

[18] Também Abisai, irmão de Joabe, filho de Zeruia, era cabeça de trinta; e alçou a sua lança contra trezentos e os feriu. E tinha nome entre os primeiros três.

[19] Era ele mais nobre do que os trinta e era o primeiro deles; contudo, aos primeiros três não chegou.

[20] Também Benaia, filho de Joiada, era homem valente de Cabzeel e grande em obras; feriu ele dois heróis de Moabe. Desceu numa cova e nela matou um leão no tempo da neve.

[21] Matou também um egípcio, homem de grande estatura; o egípcio trazia uma lança, mas Benaia o atacou com um cajado, arrancou-lhe da mão a lança e com ela o matou.

[22] Estas coisas fez Benaia, filho de Joiada, pelo que teve nome entre os primeiros três valentes.

[23] Era mais nobre do que os trinta, porém aos três primeiros não chegou, e Davi o pôs sobre a sua guarda.

[24] Entre os trinta figuravam: Asael, irmão de Joabe; Elanã, filho de Dodô, de Belém;

[25] Sama, harodita; Elica, harodita;

[26] Heles, paltita; Ira, filho de Iques, tecoíta;

[27] Abiezer, anatotita; Mebunai, husatita;

ризикували своїм життям, аби принести її?» Отож Давид нізащо не погодився випити ту воду. Ось такі були подвиги цих трьох героїв.

Інші хоробрі воїни

[18]Авішай, брат Йоава, сина Зеруї, був командиром трійок. Він зі списом вийшов проти трьохсот чоловік і вбив їх. Тож ім'я його стало таким же славетним, як імена тих трьох героїв.

[19]Авішая шанували більше, ніж тих трьох, адже він став їхнім командиром, хоч він і не належав до них.

[20]Беная, син Єгояди з Кавзеела, був хоробрим воїном, який здійснив багато видатних подвигів. Він убив двох найкращих моавських воїнів, а ще одного сніжного дня він спустився в яму і забив там лева.

[21]Він також убив велетня-єгиптянина. Хоч в руках у єгиптянина був спис, Беная виступив проти нього лише з дубцем. Беная вихопив списа з рук єгиптянина і вбив того його ж списом.

[22]Беная, син Єгояди, зробив багато подібних подвигів і став славетним, як і ті три герої.

[23]Його шанували більше, ніж будь-кого з тридцяти воїнів особливих підрозділів, але до трійці він все ж таки не входив.: Давид призначив його командиром своїх охоронців.

Тридцять героїв

[24]Серед Давидових тридцяти воїнів особливих підрозділів були: Асагел, брат Йоава; Елханан, син Додая з Віфлеєма;

[25]Шамма хародський, Еліка, теж із Харода;

[26]Гелез-палтієць; Іра, син Іккеша з Текоа;

[27]Авієзер з Анатота; Мевуннай-хушієць;

[28] Zalmom, aoíta; Maarai, netofatita;

[29] Helebe, filho de Baaná, netofatita; Itai, filho de Ribai, de Gibeá, dos filhos de Benjamim;

[30] Benaia, piratonita; Hidai, do ribeiro de Gaás;

[31] Abi-Albom, arbatita; Azmavete, barumita;

[32] Eliaba, saalbonita; os filhos de Jasém; Jônatas;

[33] Sama, hararita; Aião, filho de Sarar, ararita;

[34] Elifelete, filho de Aasbai, filho de um maacatita; Eliã, filho de Aitofel, gilonita;

[35] Hezrai, carmelita; Paarai, arbita;

[36] Igal, filho de Natã, de Zobá; Bani, gadita;

[37] Zeleque, amonita; Naarai, beerotita, o que trazia as armas de Joabe, filho de Zeruia;

[38] Ira, itrita; Garebe, itrita;

[39] Urias, heteu; ao todo, trinta e sete.

2 Samuel 24

O levantamento do censo
1 Crônicas 21.1-6

[1] Tornou a ira do SENHOR a acender-se contra os israelitas, e ele incitou a Davi contra eles, dizendo: Vai, levanta o censo de Israel e de Judá.

[2] Disse, pois, o rei a Joabe, comandante do seu exército: Percorre todas as tribos de Israel, de Dã até Berseba, e levanta o censo do povo, para que eu saiba o seu número.

[28]Залмон-агоієць; Магарай-нетофатієць;

[29]Гелед, син Баани-нетофатійця; Іттай, син Ривая з Ґівеа Веніаминового;

[30]Беная-піратонець; Хіддай з яруг Ґааша;

[31]Аві-Албон-арбатієць, Азмавет-баргумієць,

[32]Еліава-шаалвонієць, із синів Яшена; Йонатан,

[33]син Шамми гарарійського; Агіам, син Шарара гарарійського;

[34]Еліфелет, син Агасбая-маакійця; Еліам, син Агітофела-ґілонійця;

[35]Хезро-кармелієць; Паарай-арвієць;

[36]Іґал, син Натана з Зови, Вані ґадійський;

[37]Зелек-аммонієць; Нагарай-бееротець, зброєносець Йоава, сина Зеруї;

[38]Іра-ітрієць; Ґарев-ітрієць;

[39]та Урія-хиттит. Усього було тридцять сім сміливців.

2 Книга Самуїла 24

Давид обліковує військо

[1]Знову запалився Господній гнів на Ізраїль і запалив Давида проти ізраїльтян, намовляючи: «Іди й перелічи Ізраїль та Юдею».

[2]Цар сказав Йоаву та командирам його війська: «Обійди всі племена Ізраїлю від Дана до Беершеби й перелічи воїнів, аби я знав, скільки їх».

[3] Então, disse Joabe ao rei: Ora, multiplique o SENHOR, teu Deus, a este povo cem vezes mais, e o rei, meu senhor, o veja; mas por que tem prazer nisto o rei, meu senhor?

[3]Та Йоав відповів царю: «Хай Господь твій Бог помножить народ твій у сотню разів і нехай очі мого володаря царя побачать це. Але, о царю, мій володарю, навіщо бажаєш ти зробити це?»

[4] Porém a palavra do rei prevaleceu contra Joabe e contra os chefes do exército; saiu, pois, Joabe com os chefes do exército da presença do rei, a levantar o censo do povo de Israel.

[4]Однак слово царя переважило слова Йоава й військових командирів; вони залишили царя й подалися рахувати людей у війську ізраїльському.

[5] Tendo eles passado o Jordão, acamparam-se em Aroer, à direita da cidade que está no meio do vale de Gade, e foram a Jazer.

[5]Перейшовши через Йордан, вони розташувалися біля Ароера, на південь від міста, у вузькій ущелині, а потім перейшли Ґад у напрямку до Язера.

[6] Daqui foram a Gileade e chegaram até Cades, na terra dos heteus; seguiram a Dã-Jaã e viraram-se para Sidom;

[6]Вони попрямували в Ґілеад, в землі Тахтим-Годші, тоді до Дан-Яана і навколо нього до Сидона.

[7] chegaram à fortaleza de Tiro e a todas as cidades dos heveus e dos cananeus, donde saíram para o Neguebe de Judá, a Berseba.

[7]Звідти пройшли до фортеці Тир, побували в усіх містах хивійців та ханаанців. Наприкінці завітали до Беершеби в юдейському Неґеві.

[8] Assim, percorreram toda a terra e, ao cabo de nove meses e vinte dias, chegaram a Jerusalém.

[8]Обійшовши усі землі, вони через дев'ять місяців і двадцять днів повернулися в Єрусалим.

[9] Deu Joabe ao rei o recenseamento do povo: havia em Israel oitocentos mil homens de guerra, que puxavam da espada; e em Judá eram quinhentos mil.

[9]Йоав доповів царю, скільки вони нарахували воїнів. В Ізраїлі налічувалося вісімсот тисяч здорових мужів, які були здатні тримати меч, а в Юдеї — п'ятсот тисяч чоловік.

Davi escolhe o castigo

1 Crônicas 21.7-17

Господь карає Давида

[10] Sentiu Davi bater-lhe o coração, depois de haver recenseado o povo, e disse ao SENHOR: Muito pequei no que fiz; porém, agora, ó SENHOR, peço-te que perdoes a iniqüidade do teu servo; porque procedi mui loucamente.

[10]Давид відчув себе винним після того, як він порахував воїнів. Він сказав Господу: «Я вчинив великий гріх, зробивши це. Благаю Тебе, Господи, зніми цей гріх з Твого слуги, бо я зробив величезну дурницю».

[11] Ao levantar-se Davi pela manhã, veio a palavra do SENHOR ao profeta Gade, vidente de Davi, dizendo:

[12] Vai e dize a Davi: Assim diz o SENHOR: Três coisas te ofereço; escolhe uma delas, para que ta faça.

[13] Veio, pois, Gade a Davi e lho fez saber, dizendo: Queres que sete anos de fome te venham à tua terra? Ou que, por três meses, fujas diante de teus inimigos, e eles te persigam? Ou que, por três dias, haja peste na tua terra? Delibera, agora, e vê que resposta hei de dar ao que me enviou.

[14] Então, disse Davi a Gade: Estou em grande angústia; porém caiamos nas mãos do SENHOR, porque muitas são as suas misericórdias; mas, nas mãos dos homens, não caia eu.

[15] Então, enviou o SENHOR a peste a Israel, desde a manhã até ao tempo que determinou; e, de Dã até Berseba, morreram setenta mil homens do povo.

[16] Estendendo, pois, o Anjo do SENHOR a mão sobre Jerusalém, para a destruir, arrependeu-se o SENHOR do mal e disse ao Anjo que fazia a destruição entre o povo: Basta, retira a mão. O Anjo estava junto à eira de Araúna, o jebuseu.

[17] Vendo Davi ao Anjo que feria o povo, falou ao SENHOR e disse: Eu é que pequei, eu é que procedi perversamente; porém estas ovelhas que fizeram? Seja, pois, a tua mão contra mim e contra a casa de meu pai.

Davi erige um altar na eira de Araúna
1 Crônicas 21.18-27

[11]Наступного ранку, коли Давид іще не підвівся з ліжка, пророку Ґаду, Давидовому ясновидцю, було Господнє слово:

[12]«Піди й розкажи Давидові про те, що говорить Господь: „Я даю тобі на вибір три покарання. Вибери одне із них, і Я саме так з тобою і вчиню”».

[13]Ґад пішов до Давида і сказав йому: «Ось тобі на вибір три покарання: або нехай звалиться на тебе голод на цілих три роки, або будеш три місяці тікати від ворогів, які тебе переслідуватимуть, або матимеш три дні мору в своєму краї. Обміркуй і виріши, що я маю відповісти Тому, Хто мене послав».

[14]Давид сказав Ґаду: «Я у великій печалі. Нехай Господь мене покарає, бо милість Його величезна, але не дай мені потрапити до людських рук».

[15]Отож Господь наслав моровицю на Ізраїль з ранку й до кінця призначеного часу. І померло сімдесят тисяч людей від Дана до Беершеби.

[16]Коли Ангел простягнув руку, щоб знищити Єрусалим, Господь зажурився тією бідою і промовив до Ангела, який губив народ: «Досить, прибери руку!» Ангел Господній якраз тоді був біля току євусита Арауни.

Давид купує Араунів тік

[17]Коли Давид побачив, як Ангел губить людей, він звернувся до Господа: «Це я згрішив, це мій переступ. Люди ж бо як овечки. Що вони зробили? Нехай упаде Твоя рука на мене й мою родину».

[18] Naquele mesmo dia, veio Gade ter com Davi e lhe disse: Sobe, levanta ao SENHOR um altar na eira de Araúna, o jebuseu.

[19] Davi subiu segundo a palavra de Gade, como o SENHOR lhe havia ordenado.

[20] Olhou Araúna do alto e, vendo que vinham para ele o rei e os seus homens, saiu e se inclinou diante do rei, com o rosto em terra.

[21] E perguntou: Por que vem o rei, meu senhor, ao seu servo? Respondeu Davi: Para comprar de ti esta eira, a fim de edificar nela um altar ao SENHOR, para que cesse a praga de sobre o povo.

[22] Então, disse Araúna a Davi: Tome e ofereça o rei, meu senhor, o que bem lhe parecer; eis aí os bois para o holocausto, e os trilhos, e a apeiragem dos bois para a lenha.

[23] Tudo isto, ó rei, Araúna oferece ao rei; e ajuntou: Que o SENHOR, teu Deus, te seja propício.

[24] Porém o rei disse a Araúna: Não, mas eu to comprarei pelo devido preço, porque não oferecerei ao SENHOR, meu Deus, holocaustos que não me custem nada. Assim, Davi comprou a eira e pelos bois pagou cinqüenta siclos de prata.

[25] Edificou ali Davi ao SENHOR um altar e apresentou holocaustos e ofertas pacíficas. Assim, o SENHOR se tornou favorável para com a terra, e a praga cessou de sobre Israel.

[18]Того ж дня прийшов до Давида Ґад і сказав йому: «Піднімися й зведи вівтар Господу на току євусита Арауни».

[19]Тож Давид зробив так, як йому наказав Господь через Ґада.

[20]Коли Арауна поглянув і побачив царя з обслугою, він вийшов і вклонився Давиду до самої землі.

[21]Арауна спитав: «Чому мій володар-цар прийшов до свого слуги?» «Щоб купити твій тік, — відповів Давид, — та збудувати вівтар для Господа, аби жахлива моровиця відступилася від людей».

[22]Арауна сказав Давиду: «Нехай мій володар-цар робить усе, що вважає за потрібне, нехай принесе жертву. Ось воли для жертви всеспалення, а ось все дерев’яне знаряддя для вогнища.

[23]О царю, все це віддає Арауна царю». Потім Арауна додав: «Нехай Господь твій Бог прийме тебе».

[24]Але цар відповів Арауні: «Ні-ні, я мушу тобі заплатити. Я не принесу Господу моєму Богу жертви всеспалення, які мені нічого не коштують». І купив Давид тік, волів, заплативши за все п’ятдесят шекелів срібла.

[25]Давид збудував там вівтар Господу й приніс жертви всеспалення та мирні жертви. Господь зглянувся на молитви за край, і припинилася моровиця в Ізраїлі.

O primeiro livro dos Reis

1 Reis 1

A velhice de Davi

1 Sendo o rei Davi já velho e entrado em dias, envolviam-no com roupas, porém não se aquecia.

2 Então, lhe disseram os seus servos: Procure-se para o rei, nosso senhor, uma jovem donzela, que esteja perante o rei, e tenha cuidado dele, e durma nos seus braços, para que o rei, nosso senhor, se aqueça.

3 Procuraram, pois, por todos os limites de Israel uma jovem formosa; acharam Abisague, sunamita, e a trouxeram ao rei.

4 A jovem era sobremaneira formosa; cuidava do rei e o servia, porém o rei não a possuiu.

Adonias usurpa o trono

5 Então, Adonias, filho de Hagite, se exaltou e disse: Eu reinarei. Providenciou carros, e cavaleiros, e cinqüenta homens que corressem adiante dele.

6 Jamais seu pai o contrariou, dizendo: Por que procedes assim? Além disso, era ele de aparência mui formosa e nascera depois de Absalão.

7 Entendia-se ele com Joabe, filho de Zeruia, e com Abiatar, o sacerdote, que, seguindo-o, o ajudavam.

8 Porém Zadoque, o sacerdote, e Benaia, filho de Joiada, e Natã, o profeta, e Simei, e Reí, e os valentes que Davi tinha não apoiavam Adonias.

1 Книга Царів

1 Книга Царів 1

Адонія прагне стати царем

1Коли цар Давид постарів, він ніяк не міг зігрітися, навіть коли його вкривали ковдрами.

2Тож слуги сказали йому: «Давайте ми знайдемо цнотливу дівчину, яка буде навідуватися до царя й піклуватися про нього. Вона лягатиме поруч із ним, щоб наш цар міг зігрітися».

3І вони шукали по всьому Ізраїлю вродливу дівчину, знайшли шунамитянку Авішаґ і привели її до царя.

4Дівчина була дуже вродлива. Вона піклувалася про царя, прислужувала йому, але цар не спізнав її.

5Аж ось Адонія, мати якого була Хаґґіт, набундючившись, сказав: «Я буду царем». Він підготував колісниці, коней та п’ятдесят чоловік, щоб бігли поперед нього.

6Його батько, цар Давид, ніколи не виправляв його, ніколи не питав: «Чому ти так поводишся?» Адонія був також дуже вродливим. Він народився одразу після Авесалома.

7Адонія радився з Йоавом, сином Зеруї, та зі священиком Авіатаром, і вони підтримували його.

8Але священик Задок, Беная, син Єгояди, пророк Натан, Шимей і Рей та охоронці Давида не приєдналися до Адонії.

[9] Imolou Adonias ovelhas, e bois, e animais cevados, junto à pedra de Zoelete, que está perto da fonte de Rogel, e convidou todos os seus irmãos, os filhos do rei, e todos os homens de Judá, servos do rei,

[9]Тоді Адонія приніс у жертву овець, крупну худобу та вгодованих телят на камені Зогелет поблизу Ен-Роґеля. Він запросив усіх своїх братів, синів царя та всіх царських вельмож Юдеї,

[10] porém a Natã, profeta, e a Benaia, e os valentes, e a Salomão, seu irmão, não convidou.

[10]але не запросив ні пророка Натана, ні Беная, ні охоронців, ні свого брата Соломона.

Natã e Bate-Seba advogam a causa de Salomão

Батшеба і Натан говорять з Давидом

[11] Então, disse Natã a Bate-Seba, mãe de Salomão: Não ouviste que Adonias, filho de Hagite, reina e que nosso senhor, Davi, não o sabe?

[11]Тоді Натан спитав Батшебу, матір Соломона: «Ти чула, що Адонія, син Хаґґіт, став царем, а наш володар Давид не знає про це?

[12] Vem, pois, e permite que eu te dê um conselho, para que salves a tua vida e a de Salomão, teu filho.

[12]То дозволь мені дати тобі пораду, як врятувати тобі своє життя і життя твого сина Соломона.

[13] Vai, apresenta-te ao rei Davi e dize-lhe: Não juraste, ó rei, senhor meu, à tua serva, dizendo: Teu filho Salomão reinará depois de mim e se assentará no meu trono? Por que, pois, reina Adonias?

[13]Піди до царя Давида і скажи йому: „Мій володарю-царю, чи ти не обіцяв мені, своїй слузі: „Звісно, Соломон, твій син, стане царем після мене й сидітиме на моєму троні?" Чому ж тоді Адонія став царем?

[14] Eis que, estando tu ainda a falar com o rei, eu também entrarei depois de ti e confirmarei as tuas palavras.

[14]І коли розмовлятимеш із царем, я зайду й підтверджу те, що ти скажеш"».

[15] Apresentou-se, pois, Bate-Seba ao rei na recâmara; era já o rei mui velho, e Abisague, a sunamita, o servia.

[15]Тож Батшеба пішла провідати старого царя до його кімнати, де шунамитянка Авішаґ піклувалася про нього.

[16] Bate-Seba inclinou a cabeça e prostrou-se perante o rei, que perguntou: Que desejas?

[16]Батшеба низько вклонилась і впала на коліна перед царем. «Що тобі треба?» — запитав цар.

[17] Respondeu-lhe ela: SENHOR meu, juraste à tua serva pelo SENHOR, teu Deus, dizendo: Salomão, teu filho, reinará depois de mim e ele se assentará no meu trono.

[17]Вона сказала: «Володарю мій, ти сам обіцяв мені, своїй слузі, перед Господом Твоїм Богом: „Соломон, твій син, стане царем після мене, і сидітиме на моєму троні".

[18] Agora, eis que Adonias reina, e tu, ó rei, meu senhor, não o sabes.

[19] Imolou bois, e animais cevados, e ovelhas em abundância. Convidou todos os filhos do rei, a Abiatar, o sacerdote, e a Joabe, comandante do exército, mas a teu servo Salomão não convidou.

[20] Porém, ó rei, meu senhor, todo o Israel tem os olhos em ti, para que lhe declares quem será o teu sucessor que se assentará no teu trono.

[21] Do contrário, sucederá que, quando o rei, meu senhor, jazer com seus pais, eu e Salomão, meu filho, seremos tidos por culpados.

[22] Estando ela ainda a falar com o rei, eis que entra o profeta Natã.

[23] E o fizeram saber ao rei, dizendo: Aí está o profeta Natã. Apresentou-se ele ao rei, prostrou-se com o rosto em terra perante ele

[24] e disse: Ó rei, meu senhor, acaso disseste: Adonias reinará depois de mim e ele é quem se assentará no meu trono?

[25] Porque, hoje, desceu, imolou bois, e animais cevados, e ovelhas em abundância e convidou todos os filhos do rei, e os chefes do exército, e a Abiatar, o sacerdote, e eis que estão comendo e bebendo perante ele; e dizem: Viva o rei Adonias!

[26] Porém a mim, sendo eu teu servo, e a Zadoque, o sacerdote, e a Benaia, filho de Joiada, e a Salomão, teu servo, não convidou.

[18]Але зараз Адонія став царем, і ти, мій володарю-царю, не знаєш про це.

[19]Він приніс у жертву багато волів, відгодованих телят і баранів і запросив усіх царських синів, священика Авіатара, командуючого Йоава, але не запросив твого відданого сина Соломона.

[20]Мій володарю-царю, очі Ізраїлю звернені до тебе, щоб дізнатися від тебе, хто сидітиме на царському троні після тебе.

[21]Інакше, як тільки мій володар-цар спочине зі своїми батьками, зі мною та моїм сином Соломоном вчинять, як із злодіями».

[22]Поки вона розмовляла з царем, прибув пророк Натан.

[23]Цареві сказали: «Пророк Натан тут». Тож він представ перед царем і низько вклонився.

[24]Натан сказав: «Мій володарю-царю, ти проголошував, що Адонія стане царем після тебе і сидітиме на твоєму троні?

[25]Сьогодні він зійшов і приніс у жертву багато волів, відгодованих телят і баранів. Він запросив усіх царських синів, командуючого і священика Авіатара. Зараз вони їдять і п'ють із ним і проголошують: „Хай живе цар Адонія!"

[26]Але я, твій слуга, і священик Задок, і Беная, син Єгояди, і твій слуга Соломон не запрошені.

[27] Foi isto feito da parte do rei, meu senhor? E não fizeste saber a teu servo quem se assentaria no teu trono, depois de ti?

[27]Чи вчинив ти так, не повідомивши своєму слузі, хто сидітиме на троні після тебе?»

Давид робить Соломона царем

[28] Respondeu o rei Davi e disse: Chamai-me a Bate-Seba. Ela se apresentou ao rei e se pôs diante dele.

[28]Тоді цар Давид сказав: «Покличте Батшебу». Тож вона явилася перед царем.

[29] Então, jurou o rei e disse: Tão certo como vive o SENHOR, que remiu a minha alma de toda a angústia,

[29]І цар пообіцяв: «Воістину, як істинне й те, що Господь живий, Який рятував мене від усіх незгод,

[30] farei no dia de hoje, como te jurei pelo SENHOR, Deus de Israel, dizendo: Teu filho Salomão reinará depois de mim e se assentará no meu trono, em meu lugar.

[30]сьогодні я виконаю те, в чому поклявся тобі Господом Богом Ізраїлю: Соломон, твій син, стане царем після мене і сидітиме на моєму троні, на моєму місці».

[31] Então, Bate-Seba se inclinou, e se prostrou com o rosto em terra diante do rei, e disse: Viva o rei Davi, meu senhor, para sempre!

[31]Тоді Батшеба вклонилася низько долілиць, впала на коліна перед царем, кажучи: «Нехай мій володар, цар Давид, живе вічно!»

Salomão é constituído rei

[32] Disse o rei Davi: Chamai-me Zadoque, o sacerdote, e Natã, o profeta, e Benaia, filho de Joiada. E eles se apresentaram ao rei.

[32]Цар Давид сказав: «Покличте священика Задока, пророка Натана і Бенаю, сина Єгояди». Коли вони стали перед царем,

[33] Disse-lhes o rei: Tomai convosco os servos de vosso senhor, e fazei montar meu filho Salomão na minha mula, e levai-o a Giom.

[33]він сказав їм: «Візьміть слуг свого володаря, посадіть мого сина Соломона на мого власного мула й відвезіть його до Ґіхона.

[34] Zadoque, o sacerdote, com Natã, o profeta, ali o ungirão rei sobre Israel; então, tocareis a trombeta e direis: Viva o rei Salomão!

[34]А там нехай священик Задок і пророк Натан помажуть і проголосять його царем Ізраїлю. Сурміть і вигукуйте: „Хай живе цар Соломон!”

[35] Subireis após ele, e virá e se assentará no meu trono, pois é ele quem reinará em meu lugar; porque ordenei seja ele príncipe sobre Israel e sobre Judá.

[35]Тоді піднімайтеся з ним, він повинен прийти та сісти на троні і царювати замість мене. Я призначив його правителем Ізраїлю та Юдеї».

[36] Então, Benaia, filho de Joiada, respondeu ao rei e disse: Amém! Assim o diga o SENHOR, Deus do rei, meu senhor.
[37] Como o SENHOR foi com o rei, meu senhor, assim seja com Salomão e faça que o trono deste seja maior do que o trono do rei Davi, meu senhor.
[38] Então, desceu Zadoque, o sacerdote, e Natã, o profeta, e Benaia, filho de Joiada, e a guarda real, fizeram montar Salomão a mula que era do rei Davi e o levaram a Giom.
[39] Zadoque, o sacerdote, tomou do tabernáculo o chifre do azeite e ungiu a Salomão; tocaram a trombeta, e todo o povo exclamou: Viva o rei Salomão!
[40] Após ele, subiu todo o povo, tocando gaitas e alegrando-se com grande alegria, de maneira que, com o seu clamor, parecia fender-se a terra.

Adonias e seus adeptos alarmam-se

[41] Adonias e todos os convidados que com ele estavam o ouviram, quando acabavam de comer; também Joabe ouviu o sonido das trombetas e disse: Que significa esse ruído de cidade alvoroçada?
[42] Estando ele ainda a falar, eis que vem Jônatas, filho de Abiatar, o sacerdote; disse Adonias: Entra, porque és homem valente e trazes boas-novas.
[43] Respondeu Jônatas e disse a Adonias: Pelo contrário, nosso senhor, o rei Davi, constituiu rei a Salomão.
[44] E Davi enviou com ele a Zadoque, o sacerdote, e a Natã, o profeta, e a Benaia,

[36]Беная, син Єгояди, відповів цареві: «Амінь! Нехай Господь, Бог мого володаря царя, так само проголосить це.

[37]Раз Господь був з моїм володарем царем, нехай він буде з Соломоном, щоб звеличити його трон навіть понад трон мого володаря, царя Давида!»

[38]Тож священик Задок, пророк Натан, Беная, син Єгояди, керетійці й пелетійці спустились і посадили Соломона на мула царя Давида і супроводжували його до Ґіхона.

[39]Священик Задок узяв ріг мирра зі священного намету, помазав і проголосив Соломона царем. Тоді вони засурмили, і всі люди загукали: «Хай живе цар Соломон!»

[40]І всі люди піднялися за ним, грали на флейтах і раділи так, що вся земля тремтіла від того галасу.

[41]Адонія й усі гості, що були в нього, почули те, бо вони якраз закінчували своє свято. Почувши звуки сурм, Йоав спитав: «Що означає цей гамір у місті?»

[42]Він іще не договорив, як прибув Йонатан, син священика Авіатара. Адонія сказав: «Заходь, така гідна людина, як ти, повинна принести добру звістку».

[43]«Зовсім ні! — Відповів Йонатан. — Наш володар цар Давид зробив царем Соломона.

[44]Цар послав з ним священика Задока, пророка Натана, Бенаю, сина Єгояди, керетійців та пелетійців, і вони посадили Соломона на царського мула,

filho de Joiada, e aos da guarda real; e o fizeram montar a mula que era do rei.

[45] Zadoque, o sacerdote, e Natã, o profeta, o ungiram rei em Giom e dali subiram alegres, e a cidade se alvoroçou; esse é o clamor que ouviste.

[45]а священик Задок і пророк Натан помазали Соломона й проголосили його царем на Ґіхоні. Звідти вони піднялися з радісними вигуками до міста, і місто почало радіти разом з ними. Саме цей гамір ви чуєте.

[46] Também Salomão já está assentado no trono do reino.

[46]Більше того, Соломон зайняв своє місце на царському троні.

[47] Ademais, os oficiais do rei Davi vieram congratular-se com ele e disseram: Faça teu Deus que o nome de Salomão seja mais célebre do que o teu nome; e faça que o seu trono seja maior do que o teu trono. E o rei se inclinou sobre o leito.

[47]А ще царські урядовці прийшли привітати нашого володаря, царя Давида, кажучи: „Нехай твій Бог зробить ім'я Соломона ще знаменитішим, ніж твоє, а трон його величнішим за твій!" І цар шанобливо вклонився на своєму ліжкові

[48] Também disse o rei assim: Bendito o SENHOR, Deus de Israel, que deu, hoje, quem se assente no meu trono, vendo-o os meus próprios olhos.

[48]й сказав: „Нехай славиться Господь Бог Ізраїлю, Який дозволив моїм очам бачити мого наступника, що сидить на моєму троні сьогодні!"»

[49] Então, estremeceram e se levantaram todos os convidados que estavam com Adonias, e todos se foram, tomando cada um seu caminho.

[49]Тут усі гості Адонії злякалися, повскакували й порозбігалися.

Adonias pede indulto

[50] Porém Adonias, temendo a Salomão, levantou-se, foi e pegou nas pontas do altar.

[50]Але Адонія, боячись Соломона, пішов і вхопився за роги жертовника.

[51] Foi dito a Salomão: Eis que Adonias tem medo de ti, porque pega nas pontas do altar, dizendo: Jure-me, hoje, o rei Salomão que não matará a seu servo à espada.

[51]Тоді Соломону сказали: «Адонія боїться царя Соломона і вхопився за роги жертовника». Він сказав: «Нехай цар Соломон заприсягнеться мені сьогодні, що не скарає мечем свого слугу».

[52] Respondeu Salomão: Se for homem de bem, nem um de seus cabelos cairá em terra; porém, se se achar nele maldade, morrerá.

[52]Соломон відповів: «Якщо він поведеться як чоловік з гідністю, жодної волосини не впаде з його голови, але якщо в ньому знайдеться зло, він помре».

[53] Enviou o rei Salomão mensageiros, e o fizeram descer do altar; então, veio ele e se prostrou perante o rei Salomão, e este lhe disse: Vai para tua casa.

1 Reis 2

Davi dá instruções a Salomão e morre

[1] Aproximando-se os dias da morte de Davi, deu ele ordens a Salomão, seu filho, dizendo:

[2] Eu vou pelo caminho de todos os mortais. Coragem, pois, e sê homem!

[3] Guarda os preceitos do SENHOR, teu Deus, para andares nos seus caminhos, para guardares os seus estatutos, e os seus mandamentos, e os seus juízos, e os seus testemunhos, como está escrito na Lei de Moisés, para que prosperes em tudo quanto fizeres e por onde quer que fores;

[4] para que o SENHOR confirme a palavra que falou de mim, dizendo: Se teus filhos guardarem o seu caminho, para andarem perante a minha face fielmente, de todo o seu coração e de toda a sua alma, nunca te faltará sucessor ao trono de Israel.

[5] Também tu sabes o que me fez Joabe, filho de Zeruia, e o que fez aos dois comandantes do exército de Israel, a Abner, filho de Ner, e a Amasa, filho de Jéter, os quais matou, e, em tempo de paz, vingou o sangue derramado em guerra, manchando com ele o cinto que trazia nos lombos e as sandálias nos pés.

[6] Faze, pois, segundo a tua sabedoria e não permitas que suas cãs desçam à sepultura em paz.

[53]Тоді цар Соломон відправив людей, і вони забрали Адонію від жертовника. Адонія підійшов і вклонився царю Соломону, і Соломон сказав: «Іди собі додому».

1 Книга Царів 2

Заповіт Давида Соломонові

[1]Коли прийшов час Давидові помирати, він залишив заповіт своєму сину Соломону.

[2]«Я скоро піду шляхом, яким іде весь світ, — сказав він. — Тож будь міцним, покажи себе справжнім чоловіком.

[3]Зважай на настанови Господа твого Бога: іди Його дорогою і дотримуйся Його вказівок і наказів, Його законів та вимог, як написано в Законі Мойсеєвому, щоб міг ти досягти успіху в усьому, хоч би що робив, і всюди, хоч би куди пішов,

[4]щоб Господь міг виконати дану мені обіцянку. Ось що обіцяв Господь: „Якщо твої нащадки зважатимуть на те, як жити, якщо вони віддано йтимуть переді Мною з усім серцем і всією душею, вони завжди сидітимуть на троні Ізраїлю".

[5]Зараз ти сам знаєш, що зробив Йоав, син Зеруї, зі мною, а також з двома командуючими ізраїльського війська: Авнером, сином Нера, і Амазою, сином Єтера. Він убив їх, проливши їхню кров у мирний час, як у битві. І цією кров'ю забруднив свій пасок і сандалі на ногах.

[6]Зроби як вважаєш за потрібне, але відніми у нього життя, не давши його голові посивіти.

[7] Porém, com os filhos de Barzilai, o gileadita, usarás de benevolência, e estarão entre os que comem à tua mesa, porque assim se houveram comigo, quando eu fugia por causa de teu irmão Absalão.

[7]Будь милостивий до синів Барциллая з Ґілеада і дозволь їм бути одними з тих, хто їсть за твоїм столом. Вони були на моєму боці, коли я втікав від твого брата Авесалома.

[8] Eis que também contigo está Simei, filho de Gera, filho de Benjamim, de Baurim, que me maldisse com dura maldição, no dia em que ia a Maanaim; porém ele saiu a encontrar-se comigo junto ao Jordão, e eu, pelo SENHOR, lhe jurei, dizendo que o não mataria à espada.

[8]І пам'ятай що, при тобі є Шимей, син Ґери, з коліна Веніаминового, з Багурима, який прокляв мене страшним прокляттям того дня, коли я йшов до Маганаїма. Коли він зустрів мене при Йордані, я заприсягнувся йому Господом: „Я не страчу тебе мечем".

[9] Mas, agora, não o tenhas por inculpável, pois és homem prudente e bem saberás o que lhe hás de fazer para que as suas cãs desçam à sepultura com sangue.

[9]Та зараз не вважай його невинним. Ти чоловік мудрий, ти знатимеш, що з ним робити. Зведи його сиву голову в Шеол у крові».

[10] Davi descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi.

[10]Тоді Давид відійшов спочивати зі своїми батьками й був похований у місті Давидовім.

[11] Foi o tempo que Davi reinou sobre Israel quarenta anos: sete anos em Hebrom e em Jerusalém trinta e três.

[11]Він царював сорок років в Ізраїлі: сім років у Хевроні й тридцять три в Єрусалимі.

Соломон зміцнює владу

[12] Salomão assentou-se no trono de Davi, seu pai, e o seu reino se fortificou sobremaneira.

[12]Тож Соломон сів на трон свого батька Давида і надійно зміцнив свою владу.

Morte de Adonias

[13] Então, veio Adonias, filho de Hagite, a Bate-Seba, mãe de Salomão; disse ela: É de paz a tua vinda? Respondeu ele: É de paz.

[13]Тоді Адонія, син Хаґґіта, прийшов до Батшеби, матері Соломона. Батшеба спитала його: «Ти прийшов з миром?» Він відповів: «Так, з миром».

[14] E acrescentou: Uma palavra tenho que dizer-te. Ela disse: Fala.

[14]Тоді додав: «Я маю тобі щось сказати». Вона промовила: «Можеш говорити».

[15] Disse, pois, ele: Bem sabes que o reino era meu, e todo o Israel esperava que eu reinasse, ainda que o reino se transferiu e

[15]«Як знаєш, — сказав він, — царство було моїм. Весь Ізраїль дивився на мене як на свого царя. Але все змінилося, і царство перейшло до мого брата, оскільки воно судилося йому Господом.

veio a ser de meu irmão, porque do SENHOR ele o recebeu.

[16] Agora, um só pedido te faço; não mo rejeites. Ela lhe disse: Fala.

[17] Ele disse: Peço-te que fales ao rei Salomão (pois não to recusará) que me dê por mulher a Abisague, sunamita.

[18] Respondeu Bate-Seba: Bem, eu falarei por ti ao rei.

[19] Foi, pois, Bate-Seba ter com o rei Salomão, para falar-lhe por Adonias. O rei se levantou a encontrar-se com ela e se inclinou diante dela; então, se assentou no seu trono e mandou pôr uma cadeira para sua mãe, e ela se assentou à sua mão direita.

[20] Então, disse ela: Só um pequeno pedido te faço; não mo rejeites. E o rei lhe disse: Pede, minha mãe, porque to não recusarei.

[21] Disse ela: Dê-se Abisague, a sunamita, a Adonias, teu irmão, por mulher.

[22] Então, respondeu o rei Salomão e disse a sua mãe: Por que pedes Abisague, a sunamita, para Adonias? Pede também para ele o reino (porque é meu irmão maior), para ele, digo, e também para Abiatar, o sacerdote, e para Joabe, filho de Zeruia.

[23] E jurou o rei Salomão pelo SENHOR, dizendo: Deus me faça o que lhe aprouver, se não falou Adonias esta palavra contra a sua vida.

[24] Agora, pois, tão certo como vive o SENHOR, que me estabeleceu e me fez assentar no trono de Davi, meu pai, e me

[16]Зараз я маю єдине прохання до тебе. Не відмов мені». Вона промовила: «Можеш просити».

[17]Тож він повів далі: «Будь ласка, попроси царя Соломона віддати за мене шунамитянку Авішаґ. Він не відмовить тобі».

[18]«Гаразд, — відповіла Батшеба, — я поговорю з царем про тебе».

[19]Коли Батшеба прийшла до царя Соломона, щоб поговорити з ним про Адонію, цар підвівся їй назустріч, низько вклонився й сів на трон. Принесли трон для матері царя, і вона сіла по праву руку від нього.

[20]«Я маю одне дрібне прохання до тебе, — сказала вона, — не відмов мені». Цар відповів: «Тож проси, мамо моя, я не відмовлю тобі».

[21]То вона сказала: «Нехай шунамитянка Авішаґ стане дружиною твого брата Адонії».

[22]Цар Соломон відповів матері: «Чому ти просиш шунамитянку Авішаґ для Адонії? Ти можеш так само попросити для нього царство, зрештою він мій старший брат, для нього та для священика Авіатара і Йоава, сина Зеруї!»

[23]Тоді цар Соломон заприсягнувся Господом: «Нехай Бог вчинить зі мною так і навіть гірше, якщо Адонія не заплатить життям за це прохання!

[24]А тепер, так само певно, як і те, що Господь живий, Той, Який всадовив мене в безпеці на трон батька мого Давида, і, як обіцяв, заснував династію

edificou casa, como tinha dito, hoje, morrerá Adonias.

для мене, клянуся у тому, що Адонія сьогодні помре!»

25 Enviou o rei Salomão a Benaia, filho de Joiada, o qual arremeteu contra ele, de sorte que morreu.

25Отож, цар Соломон дав наказ Бенаї, сину Єгояди, і той вбив Адонію.

Expulso o sacerdote Abiatar

26 E a Abiatar, o sacerdote, disse o rei: Vai para Anatote, para teus campos, porque és homem digno de morte; porém não te matarei hoje, porquanto levaste a arca do SENHOR Deus diante de Davi, meu pai, e porque te afligiste com todas as aflições de meu pai.

26Священику Авіатару цар сказав: «Повертайся на свої поля в Анатоті. Ти заслуговуєш на смерть, але я не вб'ю тебе зараз, оскільки ти ніс ковчег Господа Бога перед моїм батьком Давидом і ділив з ним усі труднощі».

27 Expulsou, pois, Salomão a Abiatar, para que não mais fosse sacerdote do SENHOR, cumprindo, assim, a palavra que o SENHOR dissera sobre a casa de Eli, em Siló.

27Так Соломон вигнав Авіатара зі священицтва Господнього, виконуючи слова Господа, сказані в Шило про оселю Елі.

Morte de Joabe

28 Chegando esta notícia a Joabe (porque Joabe se tinha desviado seguindo a Adonias, ainda que se não desviara seguindo a Absalão), fugiu ele para o tabernáculo do SENHOR e pegou nas pontas do altar.

28Коли новина дійшла до Йоава, який був у змові з Адонією, але не Авесаломом, він утік у намет Господній і вхопився за роги жертовника.

29 Foi dito ao rei Salomão que Joabe havia fugido para o tabernáculo do SENHOR; e eis que está junto ao altar. Enviou, pois, Salomão a Benaia, filho de Joiada, dizendo: Vai, arremete contra ele.

29Царю Соломону сказали, що Йоав утік у намет Господній і зараз стоїть біля жертовника. Соломон наказав Бенаї, сину Єгояди: «Йди забий його!»

30 Foi Benaia ao tabernáculo do SENHOR e disse a Joabe: Assim diz o rei: Sai daí. Ele respondeu: Não, morrerei aqui. Benaia tornou com a resposta ao rei, dizendo: Assim falou Joabe e assim me respondeu.

30Тоді Беная ввійшов у намет Господній і сказав Йоаву: «Цар наказав: „Виходь!"» Але той відповів: «Ні, я помру тут». Беная доповів цареві: «Ось як Йоав відповів мені».

[31] Disse-lhe o rei: Faze como ele te disse; arremete contra ele e sepulta-o, para que tires de mim e da casa de meu pai a culpa do sangue que Joabe sem causa derramou.

[31]І цар наказав Бенаї: «Роби, як він каже. Убий і поховай його, і тим змиєш з мене та роду мого батька невинну кров, яку пролив Йоав.

[32] Assim, o SENHOR fará recair a culpa de sangue de Joabe sobre a sua cabeça, porque arremeteu contra dois homens mais justos e melhores do que ele e os matou à espada, sem que Davi, meu pai, o soubesse; isto é: a Abner, filho de Ner, comandante do exército de Israel, e a Amasa, filho de Jéter, comandante do exército de Judá.

[32]Господь відплатить йому за кров, яку він пролив. Мій батько Давид не знав, що він напав на двох чоловіків і вбив їх мечем. Обидва вони: Авнер, син Нера, командуючий ізраїльським військом та Амаза, син Єтера, командуючий юдейським військом, були кращими й справедливішими від нього.

[33] Assim, recairá o sangue destes sobre a cabeça de Joabe e sobre a cabeça da sua descendência para sempre; mas a Davi, e à sua descendência, e à sua casa, e ao seu trono, dará o SENHOR paz para todo o sempre.

[33]Нехай провина за їхню кров назавжди ляже на голову Йоава та його нащадків. А в Давида та його нащадків, його роду та його трону нехай назавжди буде мир Господній».

[34] Subiu Benaia, filho de Joiada, arremeteu contra ele e o matou; e foi sepultado em sua casa, no deserto.

[34]Тож Беная, син Єгояди, пішов, ударив Йоава і вбив його. Він був похований у своїй власній землі в пустелі.

[35] Em lugar de Joabe constituiu o rei por comandante do exército a Benaia, filho de Joiada, e, em lugar de Abiatar, a Zadoque por sacerdote.

[35]Цар призначив Бенаю, сина Єгояди, керувати військом замість Йоава й замінив Авіатара священиком Задоком.

Morte de Simei

[36] Depois, mandou o rei chamar a Simei e lhe disse: Edifica-te uma casa em Jerusalém, e habita aí, e daí não saias, nem para uma parte nem para outra.

[36]Тоді цар послав по Шимея і сказав йому: «Зведи собі будинок в Єрусалимі й живи там, але нікуди звідти не йди.

[37] Porque há de ser que, no dia em que saíres e passares o ribeiro de Cedrom, fica sabendo que serás morto; o teu sangue cairá, então, sobre a tua cabeça.

[37]Того дня, коли підеш і перетнеш долину Кідрон, можеш бути певний, що помреш. Твоя кров буде на тобі».

[38] Simei disse ao rei: Boa é essa palavra; como disse o rei, meu senhor, assim fará o teu servo. E Simei habitou em Jerusalém muitos dias.

[38]Шимей відповів цареві: «Те що ти кажеш, правильно. Твій слуга робитиме так, як мій володар-цар сказав». І Шимей довго жив у Єрусалимі.

[39] Ao cabo de três anos, porém, dois escravos de Simei fugiram para Aquis, filho de Maaca, rei de Gate; e deram parte a Simei, dizendo: Eis que teus servos estão em Gate.

[39]Але через три роки двоє рабів Шимея втекли до Ахіша, сина Мааки, царя Ґата, і Шимею сказали: «Твої раби в Ґаті».

[40] Então, Simei se dispôs, albardou o seu jumento e foi a Gate ter com Aquis em busca dos seus escravos; e trouxe de Gate os seus escravos.

[40]Тут він осідлав свого віслюка й подався до Ахіша, до Ґата шукати своїх рабів. Так Шимей пішов і привів назад своїх рабів із Ґата.

[41] Foi Salomão avisado de que Simei de Jerusalém fora a Gate e já havia voltado.

[41]Коли Соломону сказали, що Шимей пішов з Ізраїлю до Ґата й повернувся,

[42] Então, mandou o rei chamar a Simei e lhe disse: Não te fiz eu jurar pelo SENHOR e não te protestei, dizendo: No dia em que saíres para uma ou outra parte, fica sabendo que serás morto? E tu me disseste: Boa é essa palavra que ouvi.

[42]цар покликав Шимея і сказав йому: «Чи я не наполягав на тому, щоб ти заприсягнувся Господом, і чи не застерігав я тебе: „Того дня, коли ти підеш кудись звідси, можеш бути певний — ти помреш?” Тоді ти сказав мені: „Те, що ти кажеш справедливо. Я підкорятимуся”.

[43] Por que, pois, não guardaste o juramento do SENHOR, nem a ordem que te dei?

[43]Чому ж ти тоді не дотримався клятви Господу й не підкорився моєму наказу?»

[44] Disse mais o rei a Simei: Bem sabes toda a maldade que o teu coração reconhece que fizeste a Davi, meu pai; pelo que o SENHOR te fez recair sobre a cabeça a tua maldade.

[44]Цар також сказав Шимею: «В серці своєму ти знаєш все те зло, яке ти зробив батькові моєму, Давидові. Тепер Господь відплатить тобі за всі твої лихі вчинки.

[45] Mas o rei Salomão será abençoado, e o trono de Davi, mantido perante o SENHOR, para sempre.

[45]Але цар Соломон буде благословенний, і Давидів трон завжди стоятиме перед Господом».

[46] O rei deu ordem a Benaia, filho de Joiada, o qual saiu e arremeteu contra ele,

[46]По тому цар дав наказ Бенаї, сину Єгояди, і той пішов, вдарив Шимея і вбив його. Царство тепер міцно затвердилося в Соломонових руках.

de sorte que morreu; assim se firmou o reino sob o domínio de Salomão.

1 Reis 3

Salomão casa com a filha de Faraó

1 Salomão aparentou-se com Faraó, rei do Egito, pois tomou por mulher a filha de Faraó e a trouxe à Cidade de Davi, até que acabasse de edificar a sua casa, e a Casa do SENHOR, e a muralha à roda de Jerusalém.

2 Entretanto, o povo oferecia sacrifícios sobre os altos, porque até àqueles dias ainda não se tinha edificado casa ao nome do SENHOR.

Salomão pede a Deus sabedoria

2 Crônicas 1.2-13

3 Salomão amava ao SENHOR, andando nos preceitos de Davi, seu pai; porém sacrificava ainda nos altos e queimava incenso.

4 Foi o rei a Gibeão para lá sacrificar, porque era o alto maior; ofereceu mil holocaustos Salomão naquele altar.

5 Em Gibeão, apareceu o SENHOR a Salomão, de noite, em sonhos. Disse-lhe Deus: Pede-me o que queres que eu te dê.

6 Respondeu Salomão: De grande benevolência usaste para com teu servo Davi, meu pai, porque ele andou contigo em fidelidade, e em justiça, e em retidão de coração, perante a tua face; mantiveste-lhe esta grande benevolência e lhe deste um filho que se assentasse no seu trono, como hoje se vê.

7 Agora, pois, ó SENHOR, meu Deus, tu fizeste reinar teu servo em lugar de Davi,

1 Книга Царів 3

Соломон просить мудрості

1Соломон уклав союз з фараоном, царем Єгипту, і одружився з його дочкою. Він узяв її до міста Давидового, поки не закінчиться будівництво його палацу й храму Господнього, а також муру навколо Єрусалима.

2Люди, однак, і досі приносили жертви на узвишшях, оскільки храм іще не був збудований в ім’я Господнє.

3Соломон виказував свою любов Господу, поводячись згідно з заповітом свого батька Давида, за винятком лише того, що приносив жертви й спалював запашне куріння на узвишшях.

4Цар пішов до Ґівеона, щоб принести жертву, оскільки це було найважливіше узвишшя, і Соломон приніс у жертву на вівтарі тисячу всеспалень.

5Уночі в Ґівеоні Соломону явився Господь уві сні, і Бог сказав: «Проси, що хочеш, щоб Я дав тобі».

6Соломон відповів: «Ти виявив велику милість до Свого слуги, мого батька Давида, оскільки він був Тобі відданий, чесний і справедливий серцем своїм. Ти пішов далі у доброті Своїй до нього й дав йому сина, щоб сьогодні він сидів на троні.

7Тепер, Господи мій Боже, Ти зробив Свого слугу царем замість мого батька

meu pai; não passo de uma criança, não sei como conduzir-me.

[8] Teu servo está no meio do teu povo que elegeste, povo grande, tão numeroso, que se não pode contar.

[9] Dá, pois, ao teu servo coração compreensivo para julgar a teu povo, para que prudentemente discirna entre o bem e o mal; pois quem poderia julgar a este grande povo?

[10] Estas palavras agradaram ao SENHOR, por haver Salomão pedido tal coisa.

[11] Disse-lhe Deus: Já que pediste esta coisa e não pediste longevidade, nem riquezas, nem a morte de teus inimigos; mas pediste entendimento, para discernires o que é justo;

[12] eis que faço segundo as tuas palavras: dou-te coração sábio e inteligente, de maneira que antes de ti não houve teu igual, nem depois de ti o haverá.

[13] Também até o que me não pediste eu te dou, tanto riquezas como glória; que não haja teu igual entre os reis, por todos os teus dias.

[14] Se andares nos meus caminhos e guardares os meus estatutos e os meus mandamentos, como andou Davi, teu pai, prolongarei os teus dias.

[15] Despertou Salomão; e eis que era sonho. Veio a Jerusalém, pôs-se perante a arca da Aliança do SENHOR, ofereceu holocaustos, apresentou ofertas pacíficas e deu um banquete a todos os seus oficiais.

Salomão julga a causa de duas mulheres

Давида. Але я лише маленька дитина і не знаю, як виконувати свої обов'язки.

[8]Твій слуга тут серед народу, обраного Тобою, великого народу, завеликого, щоб його порахувати.

[9]Тож дай Своєму слузі проникливе серце, щоб правити Твоїм великим народом і розрізняти добро і зло. Бо хто ж інакше у змозі правити Твоїм великим народом?»

[10]Господь був втішений, що Соломон попросив його про це.

[11]Тож Господь сказав йому: «Оскільки ти попросив про це, а не про довге життя чи багатство для себе, не просив про смерть своїм ворогам, а просив про вміння розпізнавати й вершити справедливість,

[12]Я зроблю те, про що ти просиш. Я дам тобі мудре й проникливе серце, таке, щоб не було нікого, рівного тобі в минулому й нікого рівного тобі в майбутньому.

[13]Більше того, Я дам тобі те, про що ти не просив: багатство і шану, тож за життя твоє не буде царів, рівних тобі.

[14]А якщо ти йтимеш Моїм шляхом і підкорятимешся Моїм наказам і настановам, як Давид, твій батько, Я дам тобі довге життя».

[15]Тоді Соломон прокинувся і зрозумів, що це був сон. Він повернувся до Єрусалима, став перед ковчегом Заповіту Господнього і приніс жертви всеспалення та мирні жертви. По тому влаштував бенкет для всього свого двору.

Мудре правління

[16] Então, vieram duas prostitutas ao rei e se puseram perante ele.

[17] Disse-lhe uma das mulheres: Ah! SENHOR meu, eu e esta mulher moramos na mesma casa, onde dei à luz um filho.

[18] No terceiro dia, depois do meu parto, também esta mulher teve um filho. Estávamos juntas; nenhuma outra pessoa se achava conosco na casa; somente nós ambas estávamos ali.

[19] De noite, morreu o filho desta mulher, porquanto se deitara sobre ele.

[20] Levantou-se à meia-noite, e, enquanto dormia a tua serva, tirou-me a meu filho do meu lado, e o deitou nos seus braços; e a seu filho morto deitou-o nos meus.

[21] Levantando-me de madrugada para dar de mamar a meu filho, eis que estava morto; mas, reparando nele pela manhã, eis que não era o filho que eu dera à luz.

[22] Então, disse a outra mulher: Não, mas o vivo é meu filho; o teu é o morto. Porém esta disse: Não, o morto é teu filho; o meu é o vivo. Assim falaram perante o rei.

[23] Então, disse o rei: Esta diz: Este que vive é meu filho, e teu filho é o morto; e esta outra diz: Não, o morto é teu filho, e o meu filho é o vivo.

[24] Disse mais o rei: Trazei-me uma espada. Trouxeram uma espada diante do rei.

[25] Disse o rei: Dividi em duas partes o menino vivo e dai metade a uma e metade a outra.

[26] Então, a mulher cujo filho era o vivo falou ao rei (porque o amor materno se

[16]Якось прийшли до царя дві повії і стали перед ним.

[17]Одна з них сказала: «Мій володарю, ця жінка і я живемо в одному будинку. Я народила дитину, коли вона була там зі мною.

[18]Через три дні після народження моєї дитини ця жінка також повила. У будинку нікого, крім нас двох, не було.

[19]Вночі син цієї жінки помер, бо вона лягла на нього.

[20]Тож вона піднялася серед ночі і взяла мого сина від мене, поки я, слуга твоя, спала. Вона поклала його біля своїх грудей, а свого мертвого сина — біля моїх грудей.

[21]Наступного ранку я встала, щоб подбати про свого сина, а він мертвий. Але коли я ближче придивилася до нього у вранішньому світлі, то побачила, що це не мій син, якого я народила».

[22]Інша жінка сказала: «Ні! Живий — це мій син, а мертвий — твій». Але перша наполягала: «Ні! Мертвий — це твій, а живий — мій». І так вони сперечалися перед царем.

[23]Цар сказав: «Ця каже: „Мій син живий, а твій — мертвий!" — в той час, як інша каже: „Ні! Твій син мертвий, а мій — живий!"»

[24]Тоді цар сказав: «Принесіть мені меч». Царю принесли меч.

[25]Він тоді наказав: «Розрубайте живу дитину надвоє і дайте одну половину одній жінці, а другу — другій».

[26]Та жінка, син якої був живий, сповнилася жалю до нього і сказала цареві: «Будь ласка, володарю мій,

aguçou por seu filho) e disse: Ah! SENHOR meu, dai-lhe o menino vivo e por modo nenhum o mateis. Porém a outra dizia: Nem meu nem teu; seja dividido.

віддай їй живу дитину! Не вбивай її!» Але інша сказала: «Ні я, ні ти не матимемо його. Розділіть його надвоє!»

27 Então, respondeu o rei: Dai à primeira o menino vivo; não o mateis, porque esta é sua mãe.

27Тоді цар дав наказ: «Віддайте живу дитину першій жінці. Не вбивайте її, вона — її мати».

28 Todo o Israel ouviu a sentença que o rei havia proferido; e todos tiveram profundo respeito ao rei, porque viram que havia nele a sabedoria de Deus, para fazer justiça.

28Коли весь Ізраїль почув вирок, який виніс цар, усі сповнилися захвату перед царем, оскільки вони побачили, що він має мудрість від Бога чинити правосуддя.

1 Reis 4

Os oficiais de Salomão

1 O rei Salomão reinou sobre todo o Israel.

2 Eram estes os seus homens principais: Azarias, filho de Zadoque, o principal.

3 Eliorefe e Aías, filhos de Sisa, eram secretários; Josafá, filho de Ailude, era o cronista;

4 Benaia, filho de Joiada, era comandante do exército; Zadoque e Abiatar eram sacerdotes;

5 Azarias, filho de Natã, era intendente-chefe; Zabude, filho de Natã, ministro, amigo do rei;

6 Aisar, mordomo; Adonirão, filho de Abda, superintendente dos que trabalhavam forçados.

7 Tinha Salomão doze intendentes sobre todo o Israel, que forneciam mantimento ao rei e à sua casa; cada um tinha de fornecer durante um mês do ano.

8 São estes os seus nomes: Ben-Hur, nas montanhas de Efraim;

1 Книга Царів 4

Соломонові урядовці

1Тож цар Соломон правив усім Ізраїлем.

2А це були його старші урядовці: Азарія, син Задока, — священик,

3Елігорет і Агіжа, сини Шиші, — писарі, Єгошафат, син Агілуда, записував події, які трапилися у країні,

4Беная, син Єгояди, — головнокомандуючий, Задок і Авіатар — священики,

5Азарія, син Натана, — на чолі окружних урядовців, Завуд, син Натана — священик і особистий радник царя,

6Агішар дбав про палац, Адонірам, син Авди, був на чолі робочої сили.

7Соломон мав також дванадцять окружних управлінців над усім Ізраїлем, які постачали провізію для царя та царського дому. Кожен мав забезпечувати царя протягом одного місяця на рік.

8Ось їхні імена: Бен-Гур — у горах Ефраїмових;

[9] Ben-Dequer, em Macaz, Saalabim, Bete-Semes, Elom e Bete-Hanã;

[9]Бен-Декер — у Маказі, Шаалвімі, Бет-Шемеші та Елон-Бетганані;

[10] Ben-Hesede, em Arubote; a este pertencia também Socó e toda a terra de Héfer;

[10]Бен-Гесед — в Аруввоті (йому було підпорядковано всі землі Хефера та Соко);

[11] Ben-Abinadabe tinha toda a cordilheira de Dor; Tafate, filha de Salomão, era sua mulher.

[11]Бен-Авінадав — у Нафат-Дорі (він був одружений з Тафат, дочкою Соломона);

[12] Baaná, filho de Ailude, tinha a Taanaque, e a Megido, e a toda a Bete-Seã, que está junto a Zaretã, abaixo de Jezreel, desde Bete-Seã até Abel-Meolá, até além de Jocmeão.

[12]Ваана, син Агілуда, — у Таанасі й Меґіддо, і по всьому Бет-Шеану, що поруч із Заретаном нижче Єзреела, від Бет-Шеана до Авель-Мехоли й аж до Йокмеама;

[13] Ben-Geber, em Ramote-Gileade; tinha este as aldeias de Jair, filho de Manassés, as quais estão em Gileade; também tinha a região de Argobe, a qual está em Basã, sessenta grandes cidades com muros e ferrolhos de bronze.

[13]Бен-Ґевер — у Рамот-Ґілеаді (йому було доручено поселення Яїра, сина Манассії, у Ґілеаді, а також земля Арґов у Башані й шістдесят великих міст, обнесених стінами, з бронзовими засувами на брамах);

[14] Ainadabe, filho de Ido, em Maanaim;

[14]Агінадав, син Іддо, — у Маганаїмі;

[15] Aimaás, em Naftali; também este tomou filha de Salomão por mulher, a saber, Basemate.

[15]Агімааз — у Нафталі (він одружився з дочкою Соломона Басемат);

[16] Baaná, filho de Husai, em Aser e Bealote;

[16]Ваана, син Хушая, — в Ашері й Алоті;

[17] Josafá, filho de Parua, em Issacar;

[17]Єгошафат, син Паруа, — в Іссахáрі;

[18] Simei, filho de Elá, em Benjamim;

[18]Шимей, син Ели, — у Веніамині;

[19] Geber, filho de Uri, na terra de Gileade, a terra de Seom, rei dos amorreus, e de Ogue, rei de Basã; e havia só um intendente nesta terra.

[19]Ґевер, син Урі, — в Ґілеаді (країні Сихона, царя аморійців, і в країні Оґа, царя Башану). Він був єдиним управителем над цим районом.

A prosperidade do reino de Salomão

[20] Eram, pois, os de Judá e Israel muitos, numerosos como a areia que está ao pé do mar; comiam, bebiam e se alegravam.

[20]Народ Юдеї та Ізраїлю був таким численним, як пісок на морському узбережжі. Вони їли, вони пили й були щасливі.

Спокійне царювання Соломона

[21] Dominava Salomão sobre todos os reinos desde o Eufrates até à terra dos filisteus e até à fronteira do Egito; os quais pagavam tributo e serviram a Salomão todos os dias da sua vida.

[22] Era, pois, o provimento diário de Salomão trinta coros de flor de farinha e sessenta coros de farinha;

[23] dez bois cevados, vinte bois de pasto e cem carneiros, afora os veados, as gazelas, os corços e aves cevadas.

[24] Porque dominava sobre toda a região e sobre todos os reis aquém do Eufrates, desde Tifsa até Gaza, e tinha paz por todo o derredor.

[25] Judá e Israel habitavam confiados, cada um debaixo da sua videira e debaixo da sua figueira, desde Dã até Berseba, todos os dias de Salomão.

[26] Tinha também Salomão quarenta mil cavalos em estrebarias, para os seus carros, e doze mil cavaleiros.

[27] Forneciam, pois, os intendentes provisões, cada um no seu mês, ao rei Salomão e a todos quantos lhe chegavam à mesa; coisa nenhuma deixavam faltar.

[28] Também levavam a cevada e a palha para os cavalos e os ginetes, para o lugar onde estivesse o rei, segundo lhes fora prescrito.

A sabedoria de Salomão

[29] Deu também Deus a Salomão sabedoria, grandíssimo entendimento e larga inteligência como a areia que está na praia do mar.

[21]Тож Соломон правив царством від ріки Євфрат до землі филистимської, до самих кордонів єгипетських. Ці країни сплачували данину й підкорялися Соломонові протягом усього його життя.

[22]Щодня у Соломона на харчування йшло тридцять корів борошна дрібного помолу й шістдесят корів борошна грубого помолу,

[23]десять волів відгодованих у стійлі волів, двадцять волів, відгодованих на пасовиськах і сотня овець та козлів, а також олені, газелі, самці косуль та добірна дичина.

[24]Бо він царював над усім царством на захід від Ріки, від Тіфси до Ґази, і був мир у всіх кінцях його царства.

[25]За життя Соломона Юдея та Ізраїль від Дана до Беершеби, жили в безпеці, кожен чоловік під своєю лозою та фіґовим деревом.

[26]Соломон мав чотири тисячі стаєнь для коней, що возили колісниці, і дванадцять тисяч коней.

[27]Окружні урядовці, кожен у свій місяць, поставляли поживу царю Соломону та всім, хто їв за царським столом. Їжі було більше, ніж достатньо для всіх них.

[28]Вони також приносили в належне місце ячмінь і солому для коней, що возили колісниці, та для інших коней.

Соломонова мудрість

[29]Бог дав Соломонові мудрість і великий розум, і незмірне розуміння всіх речей, таке широке, як пісок на морському узбережжі.

[30] Era a sabedoria de Salomão maior do que a de todos os do Oriente e do que toda a sabedoria dos egípcios.

[31] Era mais sábio do que todos os homens, mais sábio do que Etã, ezraíta, e do que Hemã, Calcol e Darda, filhos de Maol; e correu a sua fama por todas as nações em redor.

[32] Compôs três mil provérbios, e foram os seus cânticos mil e cinco.

[33] Discorreu sobre todas as plantas, desde o cedro que está no Líbano até ao hissopo que brota do muro; também falou dos animais e das aves, dos répteis e dos peixes.

[34] De todos os povos vinha gente a ouvir a sabedoria de Salomão, e também enviados de todos os reis da terra que tinham ouvido da sua sabedoria.

1 Reis 5

Salomão faz aliança com Hirão

2 Crônicas 2.1-16

[1] Enviou também Hirão, rei de Tiro, os seus servos a Salomão (porque ouvira que ungiram a Salomão rei em lugar de seu pai), pois Hirão sempre fora amigo de Davi.

[2] Então, Salomão enviou mensageiros a Hirão, dizendo:

[3] Bem sabes que Davi, meu pai, não pôde edificar uma casa ao nome do SENHOR, seu Deus, por causa das guerras com que o envolveram os seus inimigos, até que o SENHOR lhos pôs debaixo dos pés.

[30]Мудрість Соломонова була більшою від мудрості всіх людей Сходу, більше від усієї мудрості Єгипту.

[31]Він був мудріший за будь-яку іншу людину, включаючи Етана езрагіта, мудріший за Гемана, Калкола і Дарду, синів Магола. Слава його линула до всіх довколишніх народів.

[32]Соломон написав три тисячі притч, і пісень його нараховують тисячу п'ять.

[33]Він змальовував життя рослин від ливанського кедру до іссопу, який росте на стінах. Він також навчав про тварин і птахів, плазунів і риб.

[34]Люди всіх народів приходили дослухатися до Соломонової мудрості, послані всіма царями світу, які чули про його мудрість.

1 Книга Царів 5

Підготовка до будівництва храму

[1]Коли Гірам, цар Тира, почув, що Соломона проголошено царем, наступником його батька Давида, він вирядив посланців до Соломона, оскільки завжди підтримував дружні стосунки з Давидом.

[2]Соломон надіслав у відповідь послання до Гірама:

[3]«Тобі відомо, що через тягар воєн, що тиснув на мого батька Давида з усіх боків, він не міг звести храм в ім'я Господнє, поки Господь не кинув ворогів до ніг його.

[4] Porém a mim o SENHOR, meu Deus, me tem dado descanso de todos os lados; não há nem inimigo, nem adversidade alguma.

[4]Але зараз Господь Бог дав мені перепочинок з усіх боків, і немає зараз ні ворогів, ні небезпеки.

[5] Pelo que intento edificar uma casa ao nome do SENHOR, meu Deus, como falou o SENHOR a Davi, meu pai, dizendo: Teu filho, que porei em teu lugar no teu trono, esse edificará uma casa ao meu nome.

[5]Тому я збираюся збудувати храм в ім'я Господнє, як Господь наказував моєму батькові Давиду. Він сказав: „Твій син, якого Я посаджу на трон на твоє місце, збудує храм в ім'я Моє".

[6] Dá ordem, pois, que do Líbano me cortem cedros; os meus servos estarão com os teus servos, e eu te pagarei o salário destes segundo determinares; porque bem sabes que entre o meu povo não há quem saiba cortar a madeira como os sidônios.

[6]Тож дай наказ, щоб зрубали для мене кедри Ливану. Мої слуги працюватимуть разом із твоїми, і я заплачу тобі за твоїх людей, хоч яку плату ти б призначив. Ти знаєш, що ми не маємо більш вправних лісорубів, ніж сидоняни».

[7] Ouvindo Hirão as palavras de Salomão, muito se alegrou e disse: Bendito seja, hoje, o SENHOR, que deu a Davi um filho sábio sobre este grande povo.

[7]Коли Гірам почув Соломонове послання, він дуже втішився і сказав: «Дякую Господу, благословляю Його сьогодні, бо він дав Давидові мудрого сина, щоб правити цим великим народом».

[8] Enviou Hirão mensageiros a Salomão, dizendo: Ouvi o que mandaste dizer. Farei toda a tua vontade acerca das madeiras de cedro e de cipreste.

[8]Тож Гірам передав такі слова Соломону: «Я дістав послання, яке ти надіслав мені, і робитиму все, що тобі потрібно, щоб забезпечувати тебе кедровими та сосновими колодами.

[9] Os meus servos as levarão desde o Líbano até ao mar, e eu as farei conduzir em jangadas pelo mar até ao lugar que me designares e ali as desamarrarei; e tu as receberás. Tu também farás a minha vontade, dando provisões à minha casa.

[9]Мої люди переправлять їх вниз із Ливану до моря. Потім я сплавлю їх плотами морем до зазначеного тобою місця. Там я розв'яжу їх, і ти зможеш їх забрати. А ти за це забезпечуватимеш харчами мій царський двір».

[10] Assim, deu Hirão a Salomão madeira de cedro e madeira de cipreste, segundo este queria.

[10]Таким чином Гірам поставляв Соломону необхідні кедрові та соснові колоди,

[11] Salomão deu a Hirão vinte mil coros de trigo, para sustento da sua casa, e vinte coros de azeite batido; e o fazia de ano em ano.

[11]і Соломон дав Гіраму двадцять тисяч корів пшениці, щоб годувати царський двір, це крім двадцяти тисяч батів оливи. Соломон рік за роком надсилав усе це Гірамові.

[12] Deu o SENHOR sabedoria a Salomão, como lhe havia prometido. Havia paz entre Hirão e Salomão; e fizeram ambos entre si aliança.

[12]Господь дав Соломону мудрість, як Він йому обіцяв. Були мирні стосунки між Гірамом та Соломоном, і обидва вони дійшли згоди.

Os preparativos para edificar o templo
2 Crônicas 2.17-18

[13] Formou o rei Salomão uma leva de trabalhadores dentre todo o Israel, e se compunha de trinta mil homens.

[13]Цар Соломон покликав до себе робітників з усього Ізраїлю — тридцять тисяч чоловік.

[14] E os enviava ao Líbano alternadamente, dez mil por mês; um mês estavam no Líbano, e dois meses, cada um em sua casa; e Adonirão dirigia a leva.

[14]Він посилав їх до Ливану змінами по десять тисяч на місяць, тож вони проводили один місяць у Ливані й два місяці вдома. Робітників очолював Адонірам.

[15] Tinha também Salomão setenta mil que levavam as cargas e oitenta mil que talhavam pedra nas montanhas,

[15]Соломон мав сімдесят тисяч носіїв і вісімдесят тисяч каменярів на горі,

[16] afora os chefes-oficiais de Salomão, em número de três mil e trezentos, que dirigiam a obra e davam ordens ao povo que a executava.

[16]а також три тисячі триста десятників, які наглядали за виконанням робіт і керували робітниками.

[17] Mandou o rei que trouxessem pedras grandes, e pedras preciosas, e pedras lavradas para fundarem a casa.

[17]За наказом царя вони взяли з каменоломень великі валуни якісного каменя, щоб зробити фундамент храму з добре обробленого каменя.

[18] Lavravam-nas os edificadores de Salomão, e os de Hirão, e os giblitas; e preparavam a madeira e as pedras para se edificar a casa.

[18]Теслі Соломона та Гірама і люди Ґевала вирізьбили й підготували деревину й камінь для будівництва храму.

1 Reis 6

1 Книга Царів 6

Salomão edifica o templo
2 Crônicas 3.1-9

Соломон будує храм

[1] No ano quatrocentos e oitenta, depois de saírem os filhos de Israel do Egito, Salomão, no ano quarto do seu reinado sobre Israel, no mês de zive (este é o mês segundo), começou a edificar a Casa do SENHOR.

[1]Чотириста вісімдесятого року після того, як ізраїльтяни пішли з Єгипту, на четвертому році Соломонового правління Ізраїлем, у місяць Зив, другий місяць, він почав будувати храм Господній.

[2] A casa que o rei Salomão edificou ao SENHOR era de sessenta côvados de comprimento, vinte de largura e trinta de altura.

[3] O pórtico diante do templo da casa media vinte côvados no sentido da largura do Lugar Santo, contra dez de fundo.

[4] Para a casa, fez janelas de fasquias fixas superpostas.

[5] Contra a parede da casa, tanto do santuário como do Santo dos Santos, edificou andares ao redor e fez câmaras laterais ao redor.

[6] O andar de baixo tinha cinco côvados de largura, o do meio, seis, e o terceiro, sete; porque, pela parte de fora da casa em redor, fizera reentrâncias para que as vigas não fossem introduzidas nas paredes.

[7] Edificava-se a casa com pedras já preparadas nas pedreiras, de maneira que nem martelo, nem machado, nem instrumento algum de ferro se ouviu na casa quando a edificavam.

[8] A porta da câmara do meio do andar térreo estava ao lado sul da casa, e por caracóis se subia ao segundo e, deste, ao terceiro.

[9] Assim, edificou a casa e a rematou, cobrindo-a com um tabuado de cedro.

[10] Os andares que edificou contra a casa toda eram de cinco côvados de altura, e os ligou com a casa com madeira de cedro.

[2]Храм, який цар Соломон збудував Господові, був шістдесят ліктів завдовжки, двадцять завширшки і тридцять заввишки.

[3]Ґанок перед центральною залою храму збільшував храм ушир на двадцять ліктів і додавав десять ліктів перед храмом.

[4]Він зробив ряд вікон зверху, вузьких ззовні і широких зсередини, що освітлювали хори у храмі.

[5]У стінах центральної зали та внутрішнього святилища він збудував приміщення навколо споруди, де містилися бокові кімнати.

[6]Нижній поверх був п’ять ліктів заввишки, середній поверх — шість ліктів і третій — сім. Він зробив зовнішні балки довкола храму, щоб не тримати їх у стінах храму.

[7]При будівництві храму використовувалися камені, обтесані в каменоломні. І навколо храму при його будівництві не чутно було стуку ні молотка, ні долота, ані якого іншого залізного інструмента.

[8]Вхід до нижнього поверху був з південного боку храму; сходи вели нагору до середнього рівня, а звідти до третього.

[9]Тож він звів храм і завершив будівництво, поклавши балки та кедрові обшивні дошки.

[10]І ще він збудував бічні кімнати навколо всього храму. Кожна була п’ять ліктів заввишки; вони приєднувалися до храму кедровими балками.

Слово Господа

[11] Então, veio a palavra do SENHOR a Salomão, dizendo:

[12] Quanto a esta casa que tu edificas, se andares nos meus estatutos, e executares os meus juízos, e guardares todos os meus mandamentos, andando neles, cumprirei para contigo a minha palavra, a qual falei a Davi, teu pai.

[13] E habitarei no meio dos filhos de Israel e não desampararei o meu povo.

O Santo dos Santos

[14] Assim, edificou Salomão a casa e a rematou.

[15] Também revestiu as paredes da casa por dentro com tábuas de cedro; desde o soalho da casa até ao teto, cobriu com madeira por dentro; e cobriu o piso da casa com tábuas de cipreste.

[16] Da mesma sorte, revestiu também os vinte côvados dos fundos da casa com tábuas de cedro, desde o soalho até ao teto; e esse interior ele constituiu em santuário, a saber, o Santo dos Santos.

[17] Era, pois, o Santo Lugar do templo de quarenta côvados.

[18] O cedro da casa por dentro era lavrado de colocíntidas e flores abertas; tudo era cedro, pedra nenhuma se via.

[19] No mais interior da casa, preparou o Santo dos Santos para nele colocar a arca da Aliança do SENHOR.

[20] Era o Santo dos Santos de vinte côvados de comprimento, vinte de largura e vinte de altura; cobriu-o de ouro puro. Cobriu também de ouro o altar de cedro.

[11]Слово Господнє дійшло до Соломона:

[12]«Щодо будівництва цього храму, то якщо йтимеш за Моїми наказами, дослухатимешся до Моїх вказівок, виконуватимеш Мої настанови й підкорятимешся їм, Я виконаю, втіливши в тобі, обіцянку, яку давав батькові твоєму, Давидові.

[13]І Я житиму серед ізраїльтян і не залишу Мій ізраїльський народ».

Облаштування храму

[14]Тож Соломон звів храм, завершив його будівництво.

[15]Він обшив внутрішні стіни кедровими дошками, наклавши їх від підлоги до стелі, й покрив підлогу храму сосновими дошками.

[16]Він відокремив двадцять ліктів у задній частині храму кедровими дошками від підлоги до стелі, щоб утворити внутрішнє святилище — Святеє Святих.

[17]Серединна зала перед цією кімнатою була сорок ліктів завдовжки.

[18]Зсередини храм був обшитий кедром, на якому вирізьблено гарбузи та розквітлі квіти. Все було кедровим, не було видно жодного каменя.

[19]Він підготував внутрішнє святилище у найсвятішому місці храму, щоб там поставити ковчег Заповіту Господнього.

[20]Внутрішнє святилище було двадцять ліктів завдовжки, двадцять завширшки і двадцять заввишки. Він позолотив святилище зсередини й обшив вівтар кедром.

[21] Por dentro, Salomão revestiu a casa de ouro puro; e fez passar cadeias de ouro por dentro do Santo dos Santos, que também cobrira de ouro.

[21]Соломон покрив храм зсередини щирим золотом і простягнув золоті ланцюги через передню частину внутрішнього святилища, покритого золотом.

[22] Assim, cobriu de ouro toda a casa, inteiramente, e também todo o altar que estava diante do Santo dos Santos.

[22]Отже, він усе всередині покрив золотом. Він також покрив золотом вівтар, який належав до внутрішнього святилища.

Os dois querubins

2 Crônicas 3.10-13

[23] No Santo dos Santos, fez dois querubins de madeira de oliveira, cada um da altura de dez côvados.

[23]У внутрішньому святилищі він зробив двох Херувимів з оливкового дерева, кожен по десять ліктів заввишки.

[24] Cada asa de um querubim era de cinco côvados; dez côvados havia, pois, de uma a outra extremidade de suas asas.

[24]Одне крило кожного з Херувимів було п’ять ліктів завдовжки, і друге п’ять ліктів — десять ліктів від края одного крила до края другого.

[25] Assim, também era de dez côvados o outro querubim; ambos mediam o mesmo e eram da mesma forma.

[25]Другий Херувим також мав десять ліктів, оскільки обидва Херувими були однакові за розміром та формою.

[26] A altura de um querubim era de dez côvados; e assim a do outro.

[26]Висота кожного Херувима була десять ліктів.

[27] Pôs os querubins no mais interior da casa; os querubins estavam de asas estendidas, de maneira que a asa de um tocava numa parede, e a asa do outro tocava na outra parede; e as suas asas no meio da casa tocavam uma na outra.

[27]Він помістив Херувимів з розпростертими крилами у внутрішній кімнаті храму. Одне крило Херувима торкалося стіни, і їхні крила торкалися одне одного всередині кімнати.

[28] E cobriu de ouro os querubins.

[28]Він покрив Херувимів золотом.

Ornamentação das paredes e das portas

[29] Nas paredes todas, tanto no mais interior da casa como no seu exterior, lavrou, ao redor, entalhes de querubins, palmeiras e flores abertas.

[29]На стінах по всьому храму і у внутрішній, і в зовнішній кімнатах він викарбував Херувимів, пальми та розквітлі квіти.

[30] Também cobriu de ouro o soalho, tanto no mais interior da casa como no seu exterior.

[30]Він також покрив підлогу як внутрішньої, так і зовнішньої кімнат храму золотом.

[31] Para entrada do Santo dos Santos, fez folhas de madeira de oliveira; a verga com as ombreiras formavam uma porta pentagonal.

[31]Для входу до внутрішнього святилища він зробив двері з оливкового дерева з п'ятибічним одвірком.

[32] Assim, fabricou de madeira de oliveira duas folhas e lavrou nelas entalhes de querubins, de palmeiras e de flores abertas; a estas, como as palmeiras e os querubins, cobriu de ouro.

[32]І на двох дверях з оливкового дерева він вирізьбив Херувимів, пальми й розквітлі квіти і покрив Херувимів та пальми щирим золотом.

[33] Fez, para entrada do Santo Lugar, ombreiras de madeira de oliveira; entrada quadrilateral,

[33]Так само він зробив чотирибічні одвірки з оливкового дерева для входу до серединної зали.

[34] cujas duas folhas eram de madeira de cipreste; e as duas tábuas de cada folha eram dobradiças.

[34]Він також зробив двоє соснових дверей. Кожні з дверей мали дві створки, що поверталися на завісах.

[35] E as lavrou de querubins, de palmeiras e de flores abertas e as cobriu de ouro acomodado ao lavor.

[35]Він вирізьбив Херувимів, пальми й розквітлі квіти на них і покрив їх подекуди золотом поверх різьблення.

[36] Também edificou o átrio interior de três ordens de pedras cortadas e de uma ordem de vigas de cedro.

[36]І збудував він також внутрішнє подвір'я з трьома ярусами з обробленого каменя й одним ярусом з оздоблених кедрових балок.

[37] No ano quarto, se pôs o fundamento da Casa do SENHOR, no mês de zive.

[37]Фундамент храму Господнього був закладений на четвертий рік у місяць Зив.

[38] E, no ano undécimo, no mês de bul, que é o oitavo, se acabou esta casa com todas as suas dependências, tal como devia ser. Levou Salomão sete anos para edificá-la.

[38]На одинадцятий рік у місяць Вул, восьмий місяць, храм було закінчено в усіх деталях згідно з задумом. Соломон зводив його сім років.

1 Reis 7

Salomão edifica palácios reais

[1] Edificou Salomão os seus palácios, levando treze anos para os concluir.

[2] Edificou a Casa do Bosque do Líbano, de cem côvados de comprimento, cinqüenta de largura e trinta de altura, sobre quatro

1 Книга Царів 7

Соломон будує свій палац

[1]Тринадцять років знадобилося Соломону, щоб закінчити будівництво свого палацу.

[2]Він збудував палац Ливанського Лісу, що був сто ліктів завдовжки, п'ятдесят завширшки й тридцять заввишки з чотирма рядами

ordens de colunas de cedro e vigas de cedro sobre as colunas.

3 A cobertura era de cedro, abrangendo as câmaras laterais em número de quarenta e cinco, quinze em cada andar, as quais repousavam sobre colunas.

4 Havia janelas em três ordens e janela oposta a janela em três fileiras.

5 Todas as portas e janelas eram quadradas; e janela oposta a janela em três fileiras.

6 Depois, fez o Salão das Colunas, de cinqüenta côvados de comprimento e trinta de largura; e havia um pórtico de colunas defronte dele, um baldaquino.

7 Também fez a Sala do Trono, onde julgava, a saber, a Sala do Julgamento, coberta de cedro desde o soalho até ao teto.

8 A sua casa, em que moraria, fê-la noutro pátio atrás da Sala do Trono, de obra semelhante a esta; também para a filha de Faraó, que tomara por mulher, fez Salomão uma casa semelhante à Sala do Trono.

9 Todas estas construções eram de pedras de valor, cortadas à medida, serradas para o lado de dentro e para o de fora; e isto desde o fundamento até às beiras do teto, e por fora até ao átrio maior.

10 O fundamento era de pedras de valor, pedras grandes; pedras de dez côvados e pedras de oito côvados;

11 por cima delas, pedras de valor, cortadas segundo as medidas, e cedros.

кедрових колон, які підтримували оздоблені кедрові балки.

3Дах був зроблений з кедра поверх балок, що трималися на колонах — сорок п'ять балок, по п'ятнадцять у кожному ряду.

4Вікна були високо, по три — одне навпроти іншого.

5Всі двері мали чотирикутні рами, які розташовувалися по троє в передній частині, — одна навпроти іншої.

6Він збудував колонаду завдовжки п'ятдесят ліктів і завширшки тридцять. Перед нею була галерея з дахом, що тримався на стовпах.

7Він збудував тронну залу, залу Правосуддя, де мав виносити присуди, і обшив її кедром від підлоги до стелі.

8А палац, у якому він мав жити, стояв на іншому подвір'ї за залом правосуддя й мав такий самий вигляд. Соломон зробив такий самий палац, як ця зала, для фараонової дочки, з якою він одружився.

9Усі ці споруди від зовнішніх стін до великого подвір'я та від фундаменту до карнизів були зроблені з цеглин високоякісного каменя, обтесаних за розміром і оброблених пилкою зсередини і ззовні.

10Фундамент було покладено з великих каменів високої якості. Завдовжки деякі з них були десять ліктів, а деякі — вісім.

11Згори були високоякісні камені, обтесані за розміром, і кедрові балки.

[12] Ao redor do grande átrio, havia três ordens de pedras cortadas e uma ordem de vigas de cedro; assim era também o átrio interior da Casa do SENHOR e o pórtico daquela casa.

[12]Велике подвір'я охоплювала стіна в три яруси, оздоблена каменем і один ярус оброблених кедрових балок, так само як і внутрішнє подвір'я храму Господнього з його ґанком.

Прикрашення храму

[13] Enviou o rei Salomão mensageiros que de Tiro trouxessem Hirão.

[13]Цар Соломон послав людей до Тира, щоб привели Гурама,

[14] Era este filho de uma mulher viúva, da tribo de Naftali, e fora seu pai um homem de Tiro que trabalhava em bronze; Hirão era cheio de sabedoria, e de entendimento, e de ciência para fazer toda obra de bronze. Veio ter com o rei Salomão e fez toda a sua obra.

[14]мати якого була вдовою з роду Нафталі, а батько був з Тира, майстром по бронзі. Гурам був надзвичайно обдарований і досвідчений в усіх видах робіт з бронзою. Він прийшов до царя Соломона й виконав усю роботу, яку було йому доручено.

As duas colunas do templo

2 Crônicas 3.15-17

[15] Formou duas colunas de bronze; a altura de cada uma era de dezoito côvados, e um fio de doze côvados era a medida de sua circunferência.

[15]Він відлив дві бронзові колони, кожна була вісімнадцять ліктів заввишки дванадцять ліктів довкруги та вісім ліктів завтовшки.

[16] Também fez dois capitéis de fundição de bronze para pôr sobre o alto das colunas; de cinco côvados era a altura de cada um deles.

[16]Він також зробив дві капітелі з литої бронзи, щоб установити зверху на колони. Кожна капітель була п'ять ліктів заввишки.

[17] Havia obra de rede e ornamentos torcidos em forma de cadeia, para os capitéis que estavam sobre o alto das colunas; sete para um capitel e sete para o outro.

[17]Мережі переплетених ланцюгів гірляндами звисали з капітелей колон, по сім на кожній капітелі.

[18] Fez também romãs em duas fileiras por cima de uma das obras de rede, para cobrir o capitel no alto da coluna; o mesmo fez com o outro capitel.

[18]Він відлив два ряди гранатів, що оточували кожну мережу, щоб прикрасити капітелі згори на колонах. Так само він зробив з кожною капітеллю.

[19] Os capitéis que estavam no alto das colunas eram de obra de lírios, como na Sala do Trono, e de quatro côvados.

[19]Капітелі колон на ґанку були у формі лілій, по чотири лікті заввишки.

[20] Perto do bojo, próximo à obra de rede, os capitéis que estavam no alto das duas colunas tinham duzentas romãs, dispostas em fileiras em redor, sobre um e outro capitel.

[20]Капітелі обох колон над опуклостями біля мережі оточували по двісті гранатів у ряд.

[21] Depois, levantou as colunas no pórtico do templo; tendo levantado a coluna direita, chamou-lhe Jaquim; e, tendo levantado a coluna esquerda, chamou-lhe Boaz.

[21]Він встановив колони у портику храму. Колону з південної сторони він назвав Якин, а північну колону — Воаз.

[22] No alto das colunas, estava a obra de lírios. E, assim, se acabou a obra das colunas.

[22]Капітелі зверху мали форму лілій. Так робота над колонами була закінчена.

O mar de fundição

2 Crônicas 4.1-5

[23] Fez também o mar de fundição, redondo, de dez côvados de uma borda até à outra borda, e de cinco de altura; e um fio de trinta côvados era a medida de sua circunferência.

[23]Він зробив кругле Море з литого металу, розміри якого були десять ліктів від краю до краю і п’ять ліктів заввишки. Довкола воно становило тридцять ліктів.

[24] Por baixo da sua borda em redor, havia colocíntidas, dez em cada côvado; estavam em duas fileiras, fundidas quando se fundiu o mar.

[24]Під вінцем його оточували гарбузи — по десять на лікоть. Гарбузи були розташовані в два ряди й становили одне ціле з Морем.

[25] Assentava-se o mar sobre doze bois; três olhavam para o norte, três, para o ocidente, três, para o sul, e três, para o oriente; o mar apoiava-se sobre eles, cujas partes posteriores convergiam para dentro.

[25]Море стояло на дванадцяти бронзових биках: троє дивилися на північ, троє — на захід, троє — на південь і троє — на схід. Море трималося на них зверху, задами вони були обернені всередину.

[26] A grossura dele era de quatro dedos, e a sua borda, como borda de copo, como flor de lírios; comportava dois mil batos.

[26]Воно було завтовшки в долоню, вінця нагадували вінця келиха і мали вигляд розквітлої лілії. Воно містило дві тисячі батів.

Outros utensílios para o templo

2 Crônicas 4.6-22

[27] Fez também de bronze dez suportes; cada um media quatro côvados de

[27]Він також зробив десять рухливих поставців із бронзи; кожен був по

comprimento, quatro de largura e três de altura;

28 e eram do seguinte modo: tinham painéis, que estavam entre molduras,

29 nos quais havia leões, bois e querubins; nas molduras de cima e de baixo dos leões e dos bois, havia festões pendentes.

30 Tinha cada suporte quatro rodas de bronze e eixos de bronze; os seus quatro pés tinham apoios debaixo da pia, apoios fundidos, e ao lado de cada um havia festões.

31 A boca dos suportes estava dentro de uma guarnição que media um côvado de altura; a boca era redonda como a obra de um pedestal e tinha o diâmetro de um côvado e meio. Também nela havia entalhes, e os seus painéis eram quadrados, não redondos.

32 As quatro rodas estavam debaixo dos painéis, e os eixos das rodas formavam uma peça com o suporte; cada roda era de um côvado e meio de altura.

33 As rodas eram como as de um carro: seus eixos, suas cambas, seus raios e seus cubos, todos eram fundidos.

34 Havia quatro apoios aos quatro cantos de cada suporte, que com este formavam uma peça.

35 No alto de cada suporte, havia um cilindro de meio côvado de altura; também, no alto de cada suporte, os apoios e painéis formavam uma peça só com ele.

чотири лікті завдовжки, чотири завширшки й три заввишки.

28Ось як ці поставці було зроблено: вони мали бокові панелі, закріплені в рамі.

29На панелях між рамами були леви, тельці та Херувими — і на рамах також. Під левами та биками і над ними були карбовані вінки.

30Кожен поставець мав по чотири бронзові колеса з бронзовими осями, по кутах були бронзові підпори для чаш омовіння, з вилитими вінками з кожного боку.

31Всередині поставці мали маківки один лікоть углиб. Вони були круглими, діаметром у півтора лікті. Навколо гирла йшли гравюри. Стінки поставців були квадратні, а не круглі.

32Чотири колеса було під стінками, і вісі коліс було закріплено на поставці. Діаметр кожного колеса був півтора лікті. Під поставцями було по чотири колеса, а осі коліс було закріплено в поставцях. Діаметр кожного колеса був півтора лікті.

33Колеса було виготовлено, як колеса колісниці; осі, обводи, спиці та обіддя було зроблено з литого металу.

34Кожен поставець мав по чотири ручки — по одній на кутах, — вилиті цільно з поставцями.

35Згори на поставцях був круглий отвір півлікті вглиб. Підпори панелей були закріплені згори на поставцях.

[36] Na superfície dos seus apoios e dos seus painéis, gravou querubins, leões e palmeiras, segundo o espaço de cada um, com festões ao redor.

[37] Deste modo, fez os dez suportes; todos tinham a mesma fundição, o mesmo tamanho e o mesmo entalhe.

[38] Também fez dez pias de bronze; em cada uma cabiam quarenta batos, e cada uma era de quatro côvados; sobre cada um dos dez suportes estava uma pia.

[39] Pôs cinco suportes à direita da casa e cinco, à esquerda; porém o mar pôs ao lado direito da casa, para o lado sudeste.

[40] Depois, fez Hirão os caldeirões, e as pás, e as bacias. Assim, terminou ele de fazer toda a obra para o rei Salomão, para a Casa do SENHOR:

[41] as duas colunas, os dois globos dos capitéis que estavam no alto das duas colunas; as duas redes, para cobrir os dois globos dos capitéis que estavam ao alto das colunas;

[42] as quatrocentas romãs para as duas redes, isto é, duas fileiras de romãs para cada rede, para cobrirem os dois globos dos capitéis que estavam no alto das colunas;

[43] os dez suportes e as dez pias sobre eles;

[44] o mar com os doze bois por baixo;

[45] os caldeirões, as pás, as bacias e todos estes utensílios que fez Hirão para o rei Salomão, para a Casa do SENHOR, todos eram de bronze polido.

[36]Він вигравував на поставцях: з боків, на підпорах і рамах Херувимів, левів, пальмові дерева та вінки.

[37]Так він зробив десять поставців. Вони всі були вилиті з однієї міри й були однакові за розміром та формою.

[38]Потім він зробив десять бронзових умивальниць, кожна вміщувала по сорок батів і налічувала чотири лікті в діаметрі, кожна умивальниця стояла на одному з десяти поставців.

[39]Він розмістив п’ять поставців із південної сторони храму і п’ять з північної. Він розташував Море з південного боку в південно-східному кутку храму.

[40]Він також зробив умивальниці, лопатки й кропильниці. Отож Гурам закінчив усі роботи, які він виконував для царя Соломона у храмі Господньому:

[41]дві колони; дві чашоподібні капітелі, що прикрашали колони; дві мережані прикраси двох чашоподібних капітелей зверху на колонах;

[42]чотириста плодів гранатового дерева для тих мережаних прикрас (два ряди гранатів на кожній мережаній прикрасі, що оздоблювали чашоподібні капітелі зверху на колонах);

[43]десять поставців з десятьма умивальницями;

[44]Море та дванадцять биків під ним;

[45]умивальниці, лопатки й кропильниці. Всі ці предмети, які Гурам зробив для царя Соломона для храму Господнього, були виготовлені з полірованої бронзи.

[46] Na planície do Jordão, o rei os fez fundir em terra barrenta, entre Sucote e Zaretã.

[47] Deixou Salomão de pesar todos os utensílios pelo seu excessivo número, não se verificando, pois, o peso do seu bronze.

[48] Também fez Salomão todos os utensílios do Santo Lugar do SENHOR: o altar de ouro e a mesa de ouro, sobre a qual estavam os pães da proposição;

[49] os castiçais de ouro finíssimo, cinco à direita e cinco à esquerda, diante do Santo dos Santos; as flores, as lâmpadas e as espevitadeiras, também de ouro;

[50] também as taças, as espevitadeiras, as bacias, os recipientes para incenso e os braseiros, de ouro finíssimo; as dobradiças para as portas da casa interior para o Santo dos Santos e as das portas do Santo Lugar do templo, também de ouro.

As dádivas de Davi colocadas no templo

2 Crônicas 5.1

[51] Assim, se acabou toda a obra que fez o rei Salomão para a Casa do SENHOR; então, trouxe Salomão as coisas que Davi, seu pai, havia dedicado; a prata, o ouro e os utensílios, ele os pôs entre os tesouros da Casa do SENHOR.

1 Reis 8

Salomão traz para o templo a arca

2 Crônicas 5.2-14

[1] Congregou Salomão os anciãos de Israel, todos os cabeças das tribos, os príncipes das famílias dos israelitas, diante de si em Jerusalém, para fazerem subir a arca da Aliança do SENHOR da Cidade de Davi, que é Sião, para o templo.

[46]Цар наказав виливати їх у глиняних формах у долині Йордану між Суккотом та Заретаном.

[47]Соломон так і не зважив усі ці речі, оскільки їх було надто багато. Вага бронзи лишилася невизначеною.

[48]Соломон також зробив усе вмеблювання й прибори, що були в храмі Господньому: золотий вівтар; золотий стіл для хліба присутності;

[49]свічники зі щирого золота (п’ять справа і п’ять зліва перед Святеє Святих); квіти з золота, лампади та щипці;

[50]зі щирого золота чаші, ножиці для підрізання гноту, кропильниці, тарелі й кадильниці; золоті завіси для дверей внутрішньої кімнати, Святеє Святих, а також двері головної зали храму.

[51]Коли цар Соломон закінчив усі роботи по будівництву храму Господнього, він приніс усе, що присвятив його батько Давид: срібло, золото і меблі й передав усе це до скарбниці храму Господнього.

1 Книга Царів 8

Ковчег перенесено до храму

[1]Цар Соломон скликав до Єрусалима усіх старійшин Ізраїлю, голів колін та начальників ізраїльських родин, щоб перенести ковчег Господнього Заповіту з Сіону до міста Давида.

[2] Todos os homens de Israel se congregaram junto ao rei Salomão na ocasião da festa, no mês de etanim, que é o sétimo.

[2]Всі чоловіки Ізраїлю зібрались у царя Соломона на час свята у місяці Етанімі, сьомому місяці року.

[3] Vieram todos os anciãos de Israel, e os sacerdotes tomaram a arca do SENHOR

[3]Коли всі старійшини Ізраїлю прибули, священики і левити взяли ковчег Господній,

[4] e a levaram para cima, com a tenda da congregação, e também os utensílios sagrados que nela havia; os sacerdotes e levitas é que os fizeram subir.

[4]Намет зібрання і всі священні речі в ньому до храму.

[5] O rei Salomão e toda a congregação de Israel, que se reunira a ele, estavam todos diante da arca, sacrificando ovelhas e bois, que, de tão numerosos, não se podiam contar.

[5]Цар Соломон разом з усім ізраїльським народом, який зібрався навколо нього, був перед ковчегом, приносячи в жертву незліченну кількість овець та биків.

[6] Puseram os sacerdotes a arca da Aliança do SENHOR no seu lugar, no santuário mais interior do templo, no Santo dos Santos, debaixo das asas dos querubins.

[6]Тоді священики занесли ковчег Господнього Заповіту на його місце — у внутрішнє святилище храму, Святеє Святих, і поставили його під крилами Херувимів.

[7] Pois os querubins estendiam as asas sobre o lugar da arca e, do alto, cobriam a arca e os varais.

[7]Херувими розпростерли свої крила над ковчегом, прикриваючи його та шести, на яких його несли.

[8] Os varais sobressaíam tanto, que suas pontas eram vistas do Santo Lugar, defronte do Santo dos Santos, porém de fora não se viam. Ali, estão até ao dia de hoje.

[8]Ці шести були такі довгі, що їх кінці було видно зі Святого Місця, що перед внутрішнім святилищем, але не ззовні Святеє Святих. Там вони й по сьогодні.

[9] Nada havia na arca senão as duas tábuas de pedra, que Moisés ali pusera junto a Horebe, quando o SENHOR fez aliança com os filhos de Israel, ao saírem da terra do Egito.

[9]У Ковчезі Заповіту нічого не було, крім двох кам'яних скрижалів, які Мойсей поклав туди на горі Хорев, де Господь уклав Угоду з ізраїльтянами, після їхнього виходу з Єгипту.

[10] Tendo os sacerdotes saído do santuário, uma nuvem encheu a Casa do SENHOR,

[10]Коли священики вийшли зі Святого Місця, хмара заповнила храм Господній.

[11] de tal sorte que os sacerdotes não puderam permanecer ali, para ministrar, por causa da nuvem, porque a glória do SENHOR enchera a Casa do SENHOR.

[11]І священики не могли відправити службу через цю хмару, бо слава Господа заповнила дім Господній.

Salomão fala ao povo

2 Crônicas 6.1-11

[12] Então, disse Salomão: O SENHOR declarou que habitaria em trevas espessas.

[12]Тоді Соломон промовив: «Господь створив сонце, яке світитиме у небесах, а Сам сказав, що житиме у темній хмарі.

[13] Na verdade, edifiquei uma casa para tua morada, lugar para a tua eterna habitação.

[13]Я справді збудував прекрасний храм, в якому житимеш Ти вічно».

[14] Voltou, então, o rei o rosto e abençoou a toda a congregação de Israel, enquanto se mantinha toda em pé;

[14]В той час, як весь народ Ізраїлю зібрався і стояв там, цар повернувся й благословив його.

[15] e disse: Bendito seja o SENHOR, o Deus de Israel, que falou pessoalmente a Davi, meu pai, e pelo seu poder o cumpriu, dizendo:

[15]Тоді він мовив: «Господу хвала, Богу Ізраїлю, Хто власноручно виконав усе, що обіцяв Своїми устами моєму батькові Давиду. Ось що казав Господь:

[16] Desde o dia em que tirei Israel, o meu povo, do Egito, não escolhi cidade alguma de todas as tribos de Israel, para edificar uma casa a fim de ali estabelecer o meu nome; porém escolhi a Davi para chefe do meu povo de Israel.

[16]„З того дня, як Я вивів народ Мій ізраїльський з Єгипту, Я не обрав міста в жодному з колін ізраїльських, щоб збудувати Мені храм. Так, зараз Я обрав Єрусалим — місто, у якому прославиться Моє ім'я. Я обрав Давида правити Моїм народом ізраїльським".

[17] Também Davi, meu pai, propusera em seu coração o edificar uma casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

[17]Мій батько Давид дуже хотів збудувати храм в ім'я Господа, Бога Ізраїлю.

[18] Porém o SENHOR disse a Davi, meu pai: Já que desejaste edificar uma casa ao meu nome, bem fizeste em o resolver em teu coração.

[18]Але Господь сказав моєму батькові Давиду: „Те, що було в тебе щире бажання побудувати храм в Моє ім'я — це добрий намір.

[19] Todavia, tu não edificarás a casa, porém teu filho, que descenderá de ti, ele a edificará ao meu nome.

[19]Однак ти не збудуєш храм, а твій син — кров і плоть твоя, саме він збудує храм в ім'я Моє".

[20] Assim, cumpriu o SENHOR a sua palavra que tinha dito, pois me levantei em lugar de Davi, meu pai, e me assentei

[20]Господь дотримався Своєї обіцянки: я царюю після батька мого Давида і сиджу на троні Ізраїлю, як і обіцяв Господь. І я

no trono de Israel, como prometera o SENHOR; e edifiquei a casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

[21] E nela constituí um lugar para a arca, em que estão as tábuas da aliança que o SENHOR fez com nossos pais, quando os tirou da terra do Egito.

Salomão ora a Deus
2 Crônicas 6.12-42

[22] Pôs-se Salomão diante do altar do SENHOR, na presença de toda a congregação de Israel; e estendeu as mãos para os céus

[23] e disse: Ó SENHOR, Deus de Israel, não há Deus como tu, em cima nos céus nem embaixo na terra, como tu que guardas a aliança e a misericórdia a teus servos que de todo o coração andam diante de ti;

[24] que cumpriste para com teu servo Davi, meu pai, o que lhe prometeste; pessoalmente o disseste e pelo teu poder o cumpriste, como hoje se vê.

[25] Agora, pois, ó SENHOR, Deus de Israel, faze a teu servo Davi, meu pai, o que lhe declaraste, dizendo: Não te faltará sucessor diante de mim, que se assente no trono de Israel, contanto que teus filhos guardem o seu caminho, para andarem diante de mim como tu andaste.

[26] Agora também, ó Deus de Israel, cumpra-se a tua palavra que disseste a teu servo Davi, meu pai.

[27] Mas, de fato, habitaria Deus na terra? Eis que os céus e até o céu dos céus não te podem conter, quanto menos esta casa que eu edifiquei.

збудував храм в ім’я Господа, Бога Ізраїлю.

[21]Я спорудив місце для ковчега з Угодою, яку Господь уклав з батьками нашими, коли вивів їх з Єгипту».

Соломонова молитва

[22]Соломон став перед вівтарем Господнім перед усім народом Ізраїлю й простягнув руки до небес

[23]і промовив: «О Господи, Боже Ізраїлю, ні на небі, ні на землі немає такого Бога, як Ти. Ти виконуєш Свій Заповіт про любов до слуг Твоїх, які всім серцем дотримуються шляху Твого.

[24]Ти виконав Свою обітницю, що дав Своєму слузі Давиду, моєму батькові. Ти устами Своїми пообіцяв і руками Своїми виконав її, як і сьогодні.

[25]Тепер, Господи, Боже Ізраїлю, виконай ту обіцянку, яку Ти дав Своєму слузі Давидові, батькові моєму, коли сказав: „Завжди твої сини сидітимуть на троні Ізраїлю, доки вони пильнуватимуть все те, що роблять, як ти це робив”.

[26]І тепер, Боже Ізраїлю, нехай здійсниться слово Твоє, яке Ти дав Своєму слузі Давиду, моєму батькові.

[27]Та чи справді Бог житиме на землі? Небеса й навіть увесь всесвіт не можуть вмістити Тебе. Наскільки ж менший храм, збудований мною!

[28] Atenta, pois, para a oração de teu servo e para a sua súplica, ó SENHOR, meu Deus, para ouvires o clamor e a oração que faz, hoje, o teu servo diante de ti.

[28]Отож зглянься на молитву й благання Твого слуги, о Господи мій Боже. Почуй плач і молитву, якими Твій слуга звертається до Тебе цього дня.

[29] Para que os teus olhos estejam abertos noite e dia sobre esta casa, sobre este lugar, do qual disseste: O meu nome estará ali; para ouvires a oração que o teu servo fizer neste lugar.

[29]Нехай очі Твої будуть звернені до цього храму вдень і вночі. Це місце, про яке Ти казав: „Ім'я Моє буде тут". Тож почуй молитву слуги Свого, який молиться до цього храму.

[30] Ouve, pois, a súplica do teu servo e do teu povo de Israel, quando orarem neste lugar; ouve no céu, lugar da tua habitação; ouve e perdoa.

[30]Почуй благання Свого слуги й Свого народу ізраїльського, коли вони молитимуться на цьому місці до Тебе. Почуй з Небес, місця де Ти живеш, а почувши, прости.

[31] Se alguém pecar contra o seu próximo, e lhe for exigido que jure, e ele vier a jurar diante do teu altar, nesta casa,

[31]Якщо хтось вчинить зле проти ближнього свого і стверджуватиме, що він невинний, то він буде змушений прийти до цього вівтаря й присягнутися у своїй невинності.

[32] ouve tu nos céus, e age, e julga teus servos, condenando o perverso, fazendo recair o seu proceder sobre a sua cabeça e justificando ao justo, para lhe retribuíres segundo a sua justiça.

[32]Тоді почуй з Небес і розсуди слуг Своїх: засуди винного й покарай відповідно його вчинкам, та виправдай невинного й нагороди його згідно з його праведністю.

[33] Quando o teu povo de Israel, por ter pecado contra ti, for ferido diante do inimigo, e se converter a ti, e confessar o teu nome, e orar, e suplicar a ti, nesta casa,

[33]Якщо ж ворог переможе Твій народ ізраїльський за те, що він згрішив проти Тебе, але він повернеться знову до Тебе й, сповідуючи ім'я Твоє, молитиметься, пощади проситиме в Тебе в храмі цьому,

[34] ouve tu nos céus, e perdoa o pecado do teu povo de Israel, e faze-o voltar à terra que deste a seus pais.

[34]тоді почуй з Небес і вибач гріхи Твоєму народові ізраїльському й поверни його землю, яку віддав його батькам.

[35] Quando os céus se cerrarem, e não houver chuva, por ter o povo pecado contra ti, e orar neste lugar, e confessar o teu nome, e se converter dos seus pecados, havendo-o tu afligido,

[35]Якщо ж небеса зімкнуться й не буде дощу, бо Твій народ згрішив проти Тебе, і коли люди молитимуться на цьому місці й каятимуться іменем Твоїм, відвернувшись від свого гріха, бо Ти наслав страждання на них,

[36] ouve tu nos céus, perdoa o pecado de teus servos e do teu povo de Israel, ensinando-lhes o bom caminho em que andem, e dá chuva na tua terra, que deste em herança ao teu povo.

[36]тоді почуй їх з Небес і прости гріх слугам Своїм, Своєму народу ізраїльському. Настанови їх на шлях праведного життя й пошли дощ на землю, яка була дана Тобою в спадщину народу Твоєму.

[37] Quando houver fome na terra ou peste, quando houver crestamento ou ferrugem, gafanhotos e larvas, quando o seu inimigo o cercar em qualquer das suas cidades ou houver alguma praga ou doença,

[37]Коли ж на землю прийдуть голод або чума, або почнуть гинути рослини від іржі, сарани, чи черви, або вороги візьмуть їх в облогу в їхніх же містах, хоч яке б лихо або напасть спіткала їх,

[38] toda oração e súplica que qualquer homem ou todo o teu povo de Israel fizer, conhecendo cada um a chaga do seu coração e estendendo as mãos para o rumo desta casa,

[38]та коли хтось із Твоїх людей ізраїльських звернеться з молитвою та благанням (бо кожна людина знає свій біль і страждання), хто простягне руки до цього храму,

[39] ouve tu nos céus, lugar da tua habitação, perdoa, age e dá a cada um segundo todos os seus caminhos, já que lhe conheces o coração, porque tu, só tu, és conhecedor do coração de todos os filhos dos homens;

[39]тоді почуй з Небес, місця де Ти живеш. Вибач і вчини з кожним згідно з вчинками його, оскільки Ти знаєш, що в кожного на серці. Тільки Ти знаєш, що на серці в кожної людини!

[40] para que te temam todos os dias que viverem na terra que deste a nossos pais.

[40]Тож вони боятимуться й поважатимуть Тебе протягом усього життя, що житимуть на землі, яку Ти дав нашим батькам.

[41] Também ao estrangeiro, que não for do teu povo de Israel, porém vier de terras remotas, por amor do teu nome

[41]Щодо іноземця, який не належить до Твого народу Ізраїлю, але прийде з далеких земель завдяки імені Твоєму,

[42] (porque ouvirão do teu grande nome, e da tua mão poderosa, e do teu braço estendido), e orar, voltado para esta casa,

[42]оскільки люди чутимуть про Твоє велике ім'я, Твою правицю могутню й Твої розпростерті руки, коли він прийде помолитися у цьому храмі,

[43] ouve tu nos céus, lugar da tua habitação, e faze tudo o que o estrangeiro te pedir, a fim de que todos os povos da terra conheçam o teu nome, para te temerem como o teu povo de Israel e para

[43]тоді почуй з Небес, де Ти живеш, і зроби те, про що просить Тебе чужинець, тоді всі народи землі знатимуть ім'я Твоє і боятимуться Тебе, як боїться Твій власний народ ізраїльський, і будуть знати, що цей храм, який я збудував, щоб вшанувати Тебе, носить Твоє ім'я.

saberem que esta casa, que eu edifiquei, é chamada pelo teu nome.

44 Quando o teu povo sair à guerra contra o seu inimigo, pelo caminho por que o enviares, e orar ao SENHOR, voltado para esta cidade, que tu escolheste, e para a casa, que edifiquei ao teu nome,

44Коли ж народ Твій піде війною проти своїх ворогів, хоч куди б Ти їх послав, і коли вони молитимуться Господу, звертаючись до міста, яке Ти обрав, і до храму, що я збудував в ім'я Твоє,

45 ouve tu nos céus a sua oração e a sua súplica e faze-lhe justiça.

45тоді почуй з Небес їхні молитви та благання і підтримай їх.

46 Quando pecarem contra ti (pois não há homem que não peque), e tu te indignares contra eles, e os entregares às mãos do inimigo, a fim de que os leve cativos à terra inimiga, longe ou perto esteja;

46Якщо вони скоять гріх проти Тебе, оскільки немає людини без гріха, і Ти розгніваєшся на них й віддаси їх ворогові, який забере їх у полон у далекі чи близькі землі,

47 e, na terra aonde forem levados cativos, caírem em si, e se converterem, e, na terra do seu cativeiro, te suplicarem, dizendo: Pecamos, e perversamente procedemos, e cometemos iniqüidade;

47і якщо вони отямляться на чужині в полоні, покаються й благатимуть Тебе, кажучи: „Ми скоїли гріх, ми зробили зле й ганебне"

48 e se converterem a ti de todo o seu coração e de toda a sua alma, na terra de seus inimigos que os levarem cativos, e orarem a ti, voltados para a sua terra, que deste a seus pais, para esta cidade que escolheste e para a casa que edifiquei ao teu nome;

48— та якщо вони повернуться до Тебе всім своїм серцем і душею на землі своїх ворогів, які взяли їх у полон, і молитимуться Тобі за ту землю, яку Ти дав їхнім батькам, про те місто, що Ти обрав, та храм, збудований мною в Твоє ім'я,

49 ouve tu nos céus, lugar da tua habitação, a sua prece e a sua súplica e faze-lhes justiça,

49тоді почуй з Небес, де Ти живеш, почуй їхні молитви й благання і підтримай їх.

50 perdoa o teu povo, que houver pecado contra ti, todas as suas transgressões que houverem cometido contra ti; e move tu à compaixão os que os levaram cativos para que se compadeçam deles.

50І пробач народ Свій, який згрішив проти Тебе, і змусь його переможців виявити милосердя.

[51] Porque é o teu povo e a tua herança, que tiraste da terra do Egito, do meio do forno de ferro;

[52] para que teus olhos estejam abertos à súplica do teu servo e à súplica do teu povo de Israel, a fim de os ouvires em tudo quanto clamarem a ti.

[53] Pois tu, ó SENHOR Deus, os separaste dentre todos os povos da terra para tua herança, como falaste por intermédio do teu servo Moisés, quando tiraste do Egito a nossos pais.

Salomão abençoa ao povo

[54] Tendo Salomão acabado de fazer ao SENHOR toda esta oração e súplica, estando de joelhos e com as mãos estendidas para os céus, se levantou de diante do altar do SENHOR,

[55] pôs-se em pé e abençoou a toda a congregação de Israel em alta voz, dizendo:

[56] Bendito seja o SENHOR, que deu repouso ao seu povo de Israel, segundo tudo o que prometera; nem uma só palavra falhou de todas as suas boas promessas, feitas por intermédio de Moisés, seu servo.

[57] O SENHOR, nosso Deus, seja conosco, assim como foi com nossos pais; não nos desampare e não nos deixe;

[58] a fim de que a si incline o nosso coração, para andarmos em todos os seus caminhos e guardarmos os seus mandamentos, e os seus estatutos, e os seus juízos, que ordenou a nossos pais.

[51]Бо це Твій народ, Твоя власність, кого Ти вивів з Єгипту, із тієї залізоплавильної печі.

[52]Нехай Твої очі будуть розплющені до благань Твого слуги і до прохань народу ізраїльського, дослухайся до них, хоч коли б вони взивали до Тебе.

[53]Бо Ти виділив їх з усіх народів світу, щоб були вони Твоєю власністю, як Ти проголосив через Свого слугу Мойсея, о Спасителю, Господи, коли виводив наших батьків з Єгипту».

[54]Коли Соломон закінчив усі ці молитви й благання до Господа, він підвівся з-перед вівтаря Господнього, де стояв уклінний, з руками, розпростертими до небес.

[55]Він підвівся й благословив весь народ Ізраїлю, що зібрався тут, гучно промовивши:

[56]«Благословен Господь, Який дав спочинок своїм людям ізраїльським, як Він і обіцяв. Жодного слова не пропало з усіх тих чудових обіцянок, що Він передав через Свого слугу Мойсея.

[57]Нехай Господь Бог наш буде з нами, як Він був з нашими батьками, нехай Він ніколи не покине, не залишить нас.

[58]Нехай Він приверне наші серця до Себе, щоб ішли ми Його шляхом і дотримувалися наказів, настанов і вказівок, які Він дав нашим батькам.

[59] Que estas minhas palavras, com que supliquei perante o SENHOR, estejam presentes, diante do SENHOR, nosso Deus, de dia e de noite, para que faça ele justiça ao seu servo e ao seu povo de Israel, segundo cada dia o exigir,

[59]І нехай ці мої слова, з якими я молюся перед Господом, будуть з Господом нашим Богом день і ніч, і нехай Він підтримує Свого слугу і Свій народ ізраїльський у його щоденних потребах.

[60] para que todos os povos da terra saibam que o SENHOR é Deus e que não há outro.

[60]Тоді всі народи землі довідаються, що Господь є Бог, і немає іншого.

[61] Seja perfeito o vosso coração para com o SENHOR, nosso Deus, para andardes nos seus estatutos e guardardes os seus mandamentos, como hoje o fazeis.

[61]Але ваші серця повинні бути повністю віддані Господу нашому Богу, щоб жити за Його наказами й коритися його настановам, як оце зараз».

A conclusão da solenidade

2 Crônicas 7.4-10

Освячення храму

[62] E o rei e todo o Israel com ele ofereceram sacrifícios diante do SENHOR.

[62]Тоді цар і весь Ізраїль разом з ним принесли жертви Господу.

[63] Ofereceu Salomão em sacrifício pacífico o que apresentou ao SENHOR, vinte e dois mil bois e cento e vinte mil ovelhas. Assim, o rei e todos os filhos de Israel consagraram a Casa do SENHOR.

[63]Соломон приніс мирну жертву Господу: двадцять дві тисячі голів крупної рогатої худоби та сто двадцять тисяч овець і кіз. Отак цар і весь Ізраїль освятили храм Господній.

[64] No mesmo dia, consagrou o rei o meio do átrio que estava diante da Casa do SENHOR; porquanto ali preparara os holocaustos e as ofertas com a gordura dos sacrifícios pacíficos; porque o altar de bronze que estava diante do SENHOR era muito pequeno para nele caberem os holocaustos, as ofertas de manjares e a gordura dos sacrifícios pacíficos.

[64]Того ж дня цар освятив середню частину внутрішнього двору перед храмом Господнім, і там приніс жертви всеспалення, хлібну жертву та жир мирної жертви, оскільки бронзовий вівтар перед Господом не вміщав усіх жертв всеспалення, зерна та лою мирної жертви.

[65] No mesmo tempo, celebrou Salomão também a Festa dos Tabernáculos e todo o Israel com ele, uma grande congregação, desde a entrada de Hamate até ao rio do Egito, perante o SENHOR, nosso Deus; por

[65]Протягом семи днів Соломон відзначав свято, а з ним і весь Ізраїль — величезне зібрання народу від Лебо-Гамата до Ваді в Єгипті. Вони святкували перед Господом Богом нашим сім днів, а тоді ще сім днів — усього чотирнадцять днів.

sete dias além dos primeiros sete, a saber, catorze dias.

66 No oitavo dia desta festa, despediu o povo, e eles abençoaram o rei; então, se foram às suas tendas, alegres e de coração contente por causa de todo o bem que o SENHOR fizera a Davi, seu servo, e a Israel, seu povo.

66Наступного дня цар відправив по домівках людей. Вони благословили царя й подалися додому, і серця їхні були сповнені радістю й задоволенням через те, що Господь зробив для Свого слуги Давида та Свого народу ізраїльського.

1 Reis 9

A aliança do Senhor com Salomão

2 Crônicas 7.11-22

1 Sucedeu, pois, que, tendo acabado Salomão de edificar a Casa do SENHOR, e a casa do rei, e tudo o que tinha desejado e designara fazer,

2 o SENHOR tornou a aparecer-lhe, como lhe tinha aparecido em Gibeão,

3 e o SENHOR lhe disse: Ouvi a tua oração e a tua súplica que fizeste perante mim; santifiquei a casa que edificaste, a fim de pôr ali o meu nome para sempre; os meus olhos e o meu coração estarão ali todos os dias.

4 Se andares perante mim como andou Davi, teu pai, com integridade de coração e com sinceridade, para fazeres segundo tudo o que te mandei e guardares os meus estatutos e os meus juízos,

5 então, confirmarei o trono de teu reino sobre Israel para sempre, como falei acerca de Davi, teu pai, dizendo: Não te faltará sucessor sobre o trono de Israel.

6 Porém, se vós e vossos filhos, de qualquer maneira, vos apartardes de mim e não guardardes os meus mandamentos e

1 Книга Царів 9

Господь являється Соломону

1Коли Соломон завершив будівництво храму Господнього й царського палацу і виконав усе, що прагнув зробити,

2Господь явився йому вдруге, як Він вже являвся йому в Ґівеоні.

3Господь сказав йому: «Я почув молитву й благання твої до Мене, Я освятив цей храм, який ти збудував, надавши йому Моє ім'я назавжди. Очі Мої і серце Моє завжди будуть там.

4Щодо тебе, то якщо ти служитимеш Мені зі щирим серцем, як твій батько Давид, і виконуватимеш усе, що Я наказую, і дотримуватимешся Моїх настанов та законів,

5тоді Я встановлю твій царський трон над Ізраїлем назавжди, як обіцяв Давидові, батькові твоєму, коли казав: „Твій нащадок завжди сидітиме на троні ізраїльському".

6Але якщо ти чи твої сини відвернуться від Мене й не слухатиметеся заповідей та настанов, які Я даю вам, і підуть служити іншим богам та поклонятися їм,

os meus estatutos, que vos prescrevi, mas fordes, e servirdes a outros deuses, e os adorardes,

[7] então, eliminarei Israel da terra que lhe dei, e a esta casa, que santifiquei a meu nome, lançarei longe da minha presença; e Israel virá a ser provérbio e motejo entre todos os povos.

[7]тоді Я відріжу Ізраїль від тих земель, що дав їм, і відмовлюся від храму, який Я освятив в ім'я Своє. Ізраїль тоді стане приказкою і посміховиськом серед усіх народів.

[8] E desta casa, agora tão exaltada, todo aquele que por ela passar pasmará, e assobiará, e dirá: Por que procedeu o SENHOR assim para com esta terra e esta casa?

[8]І хоча зараз цей храм справляє сильне враження, всі, хто проходитимуть повз нього, будуть жахатися та насміхатися й питатимуть: „Чому Господь зробив таке з цією землею і цим храмом?"

[9] Responder-se-lhe-á: Porque deixaram o SENHOR, seu Deus, que tirou da terra do Egito os seus pais, e se apegaram a outros deuses, e os adoraram, e os serviram. Por isso, trouxe o SENHOR sobre eles todo este mal.

[9]Люди відповідатимуть: „Бо вони забули Господа свого Бога, Який вивів їхніх батьків з Єгипту, і йдуть за іншими богами, служать їм, поклоняються їм. Ось чому Господь наслав на них усі ці біди"».

As demais atividades de Salomão

2 Crônicas 8.1-18

Інша діяльність Соломона

[10] Ao fim de vinte anos, terminara Salomão as duas casas, a Casa do SENHOR e a casa do rei.

[10]Наприкінці двадцятого року, протягом якого Соломон зводив храм Господа і царський палац,

[11] Ora, como Hirão, rei de Tiro, trouxera a Salomão madeira de cedro e de cipreste e ouro, segundo todo o seu desejo, este lhe deu vinte cidades na terra da Galiléia.

[11]цар Соломон віддав двадцять міст у Ґалилеї Гіраму, царю Тира, бо Гірам постачав йому кедр та сосну, і золото, яке Соломонові було потрібне.

[12] Saiu Hirão de Tiro a ver as cidades que Salomão lhe dera, porém não lhe agradaram.

[12]Але коли Гірам вирушив з Тира побачити ті міста, які дав йому Соломон, він залишився невдоволений.

[13] Pelo que disse: Que cidades são estas que me deste, irmão meu? E lhes chamaram Terra de Cabul, até hoje.

[13]«Що за міста ти дав мені, брате мій?» — спитав він. І він назвав їх землями Кабула, цю назву вони мають і по сьогодні.

[14] Hirão tinha enviado ao rei cento e vinte talentos de ouro.

[14]Тоді Гірам надіслав царю сто двадцять талантів золота.

[15] A razão por que Salomão impôs o trabalho forçado é esta: edificar a Casa do SENHOR, e a sua própria casa, e Milo, e o muro de Jerusalém, como também Hazor, e Megido, e Gezer;

[16] porque Faraó, rei do Egito, subira, e tomara a Gezer, e a queimara, e matara os cananeus que moravam nela, e com ela dotara a sua filha, mulher de Salomão.

[17] Assim, edificou Salomão Gezer, Bete-Horom, a baixa,

[18] Baalate, Tadmor, no deserto daquela terra,

[19] todas as cidades-armazéns que Salomão tinha, as cidades para os carros, as cidades para os cavaleiros e o que desejou enfim edificar em Jerusalém, no Líbano e em toda a terra do seu domínio.

[20] Quanto a todo o povo que restou dos amorreus, heteus, ferezeus, heveus e jebuseus, e que não eram dos filhos de Israel,

[21] a seus filhos, que restaram depois deles na terra, os quais os filhos de Israel não puderam destruir totalmente, a esses fez Salomão trabalhadores forçados, até hoje.

[22] Porém dos filhos de Israel não fez Salomão escravo algum; eram homens de guerra, e seus oficiais, e seus príncipes, e seus capitães, e chefes dos seus carros e dos seus cavalarianos.

[23] Os principais oficiais que estavam sobre a obra de Salomão eram quinhentos e cinqüenta; tinham estes a seu cargo o povo que trabalhava na obra.

[15]Ось перелік робочої сили, яку Соломон зібрав для будівництва храму Господнього, свого власного палацу, навісних терас, єрусалимського муру та Хазора, Меґіддо й Ґезера.

[16](Фараон, цар Єгипту, напав і загарбав Ґезер. Він його спалив. Він повбивав ханаанське населення й віддав Ґезер у посаг своїй дочці, Соломоновій дружині.

[17]І Соломон відбудував Ґезер). Він збудував Нижній Бет-Горон,

[18]Баалат і Тамар у пустелі на своїх землях,

[19]а також усі свої міста-комори і невеличкі міста для колісниць і вершників — усе, що тільки він бажав збудувати в Єрусалимі, в Ливані й по всіх землях, де він царював.

[20]Усіх, хто лишився з хиттитів, аморійців, перизійців, хивійців та євуситів (це були неізраїльські народи),

[21]саме їхні нащадки залишилися на цих землях, й ізраїльтяни не могли їх винищити, тож Соломон перетворив їх на рабську силу, як це лишається й до сьогодні.

[22]Але Соломон не зробив рабом жодного з ізраїльтян: вони були його воїнами, урядовцями, начальниками, командуючими й командирами його колісниць та вершників.

[23]Вони також були головними посадовими особами, що очолювали Соломонову справу — п'ятсот п'ятдесят повноважних наглядачів над тими, хто працював.

[24] Subiu, porém, a filha de Faraó da Cidade de Davi à sua casa, que Salomão lhe edificara; então, edificou a Milo.

[25] Oferecia Salomão, três vezes por ano, holocaustos e sacrifícios pacíficos sobre o altar que edificara ao SENHOR e queimava incenso sobre o altar perante o SENHOR. Assim, acabou ele a casa.

[26] Fez o rei Salomão também naus em Eziom-Geber, que está junto a Elate, na praia do mar Vermelho, na terra de Edom.

[27] Mandou Hirão, com aquelas naus, os seus servos, marinheiros, conhecedores do mar, com os servos de Salomão.

[28] Chegaram a Ofir e tomaram de lá quatrocentos e vinte talentos de ouro, que trouxeram ao rei Salomão.

[24]Після того, як фараонова дочка прийшла з міста Давида до палацу, який їй звів Соломон, він збудував навісні тераси.

[25]Тричі на рік Соломон приносив жертви всеспалення та мирні жертви на вівтарі, збудованому ним для Господа, разом з тим спалював запашне куріння перед Господом, і тим виконував свій обов'язок у храмі.

[26]Цар Соломон також збудував кораблі в Еціон-Хевері, що неподалік від Елата в Едомі, на березі Червоного моря.

[27]Та Гірам послав своїх людей: моряків, які знали море, служити на флоті разом із людьми Соломона.

[28]Вони попливли до Офіру й привезли чотириста двадцять талантів золота, які доставили царю Соломону.

1 Reis 10

A rainha de Sabá visita a Salomão

2 Crônicas 9.1-12

[1] Tendo a rainha de Sabá ouvido a fama de Salomão, com respeito ao nome do SENHOR, veio prová-lo com perguntas difíceis.

[2] Chegou a Jerusalém com mui grande comitiva; com camelos carregados de especiarias, e muitíssimo ouro, e pedras preciosas; compareceu perante Salomão e lhe expôs tudo quanto trazia em sua mente.

[3] Salomão lhe deu resposta a todas as perguntas, e nada lhe houve profundo demais que não pudesse explicar.

1 Книга Царів 10

Цариця Шеби відвідує Соломона

[1]Коли цариця Шеби почула про славу царя Соломона, що прославляла ім'я Господнє, вона приїхала, щоб випробувати його складними питаннями.

[2]Прибувши до Єрусалима з дуже великим караваном верблюдів, навантажених пахощами, великою кількістю золота та коштовного каміння, вона прийшла до Соломона й говорила з ним про все, що мала на думці.

[3]Соломон відповів на всі її запитання, й нічого не було такого, чого б цар не міг їй роз'яснити.

[4] Vendo, pois, a rainha de Sabá toda a sabedoria de Salomão, e a casa que edificara,

[4]Коли цариця Шеби побачила всю мудрість Соломонову, а також палац, який він збудував,

[5] e a comida da sua mesa, e o lugar dos seus oficiais, e o serviço dos seus criados, e os trajes deles, e seus copeiros, e o holocausto que oferecia na Casa do SENHOR, ficou como fora de si

[5]страви на його столі, місця його наближених, слуг у їхньому вбранні, його чашників та жертви всеспалення, які приносив він у храмі Господньому, вона була дуже вражена.

[6] e disse ao rei: Foi verdade a palavra que a teu respeito ouvi na minha terra e a respeito da tua sabedoria.

[6]Вона сказала цареві: «Те, що я чула в моїй країні про твої досягнення та про мудрість твою, то є правда.

[7] Eu, contudo, não cria naquelas palavras, até que vim e vi com os meus próprios olhos. Eis que não me contaram a metade: sobrepujas em sabedoria e prosperidade a fama que ouvi.

[7]Але я в це не вірила, аж поки не прийшла й не побачила все на власні очі. Звісно, навіть половини мені не розповіли — у мудрості та багатстві ти значно перевищуєш усе те, про що я чула.

[8] Felizes os teus homens, felizes estes teus servos, que estão sempre diante de ti e que ouvem a tua sabedoria!

[8]Якими щасливими повинні бути твої люди! Які щасливі твої наближені, які постійно поруч із тобою і чують мудрість твою!

[9] Bendito seja o SENHOR, teu Deus, que se agradou de ti para te colocar no trono de Israel; é porque o SENHOR ama a Israel para sempre, que te constituiu rei, para executares juízo e justiça.

[9]Нехай благословенний буде Господь твій Бог, Який вподобав тебе й помістив на троні Ізраїлю. Завдяки Господній вічній любові до Ізраїлю Він зробив тебе царем, щоб забезпечити справедливість та праведність».

[10] Deu ela ao rei cento e vinte talentos de ouro, e muitíssimas especiarias, e pedras preciosas; nunca mais veio especiaria em tanta abundância, como a que a rainha de Sabá ofereceu ao rei Salomão.

[10]Тоді вона дала цареві сто двадцять талантів золота, велику кількість пахощів та коштовного каміння. І ніколи більше не ввозилося стільки спецій до Ізраїлю, ніж тоді, коли цариця Шеби подарувала царю Соломону.

[11] Também as naus de Hirão, que de Ofir transportavam ouro, traziam de lá grande quantidade de madeira de sândalo e pedras preciosas.

[11]Гірамові кораблі привозили золото з Офіру, і звідти ж — великі вантажі сандалового дерева й коштовне каміння.

[12] Desta madeira de sândalo, fez o rei balaústres para a Casa do SENHOR e para

[12]З сандалового дерева цар зробив поруччя у храмі Господньому та царському палаці, а також арфи й ліри

a casa real, como também harpas e alaúdes para os cantores; tal madeira nunca se havia trazido para ali, nem se viu mais semelhante madeira até ao dia de hoje.

для музик. Стільки сандалового дерева відтоді ніколи не ввозилося.

[13] O rei Salomão deu à rainha de Sabá tudo quanto ela desejou e pediu, afora tudo o que lhe deu por sua generosidade real. Assim, voltou e se foi para a sua terra, com os seus servos.

[13]Цар Соломон дав цариці Шеби все, що вона побажала і чого попросила, крім того, що він дав їй зі своєї царської щедрості. Тоді вона поїхала в супроводі своїх слуг і повернулася до своєї країни.

As riquezas de Salomão

2 Crônicas 1.14-17; 9.13-28

Соломонове багатство

[14] O peso do ouro que se trazia a Salomão cada ano era de seiscentos e sessenta e seis talentos de ouro,

[14]Вага золота, яке Соломон щорічно отримував, становила шістсот шістдесят шість талантів,

[15] além do que entrava dos vendedores, e do tráfico dos negociantes, e de todos os reis da Arábia, e dos governadores da terra.

[15]не рахуючи золота і срібла, яке сплачували купці, торгівці, царі аравійські та управителі земель.

[16] Fez o rei Salomão duzentos paveses de ouro batido; seiscentos siclos de ouro mandou pesar para cada pavês;

[16]Цар Соломон виготовив двісті великих щитів з кованого золота. Шістсот шекелів золота пішло на кожен такий щит.

[17] fez também trezentos escudos de ouro batido; três arráteis de ouro mandou pesar para cada escudo. E o rei os pôs na Casa do Bosque do Líbano.

[17]Він також зробив триста малих щитів з кованого золота, по три міни золота на кожен щит. Цар розмістив їх у палаці Ливанського Лісу.

[18] Fez mais o rei um grande trono de marfim e o cobriu de ouro puríssimo.

[18]Потім цар виготовив великий престол зі слонової кістки й покрив його щирим золотом.

[19] O trono tinha seis degraus; o espaldar do trono, ao alto, era redondo; de ambos os lados tinha braços junto ao assento e dois leões junto aos braços.

[19]Престол мав шість сходинок, і його спинка була згори заокруглена. З обох боків сидіння були поруччя з левами, що стояли поруч із кожним з них.

[20] Também doze leões estavam ali sobre os seis degraus, um em cada extremo destes. Nunca se fizera obra semelhante em nenhum dos reinos.

[20]Дванадцять левів стояли на шести сходинках: по одному з кожного боку сходинки. Нічого подібного ніколи не було в жодному іншому царстві.

[21] Todas as taças de que se servia o rei Salomão para beber eram de ouro, e também de ouro puro todas as da Casa do Bosque do Líbano; não havia nelas prata, porque nos dias de Salomão não se dava a ela estimação nenhuma.

[21]Усі келихи царя Соломона були золоті, і так само все домашнє начиння у палаці Ливанського Лісу було зі щирого золота. Нічого не було срібного, оскільки срібло не цінувалося за часів Соломона.

[22] Porque o rei tinha no mar uma frota de Társis, com as naus de Hirão; de três em três anos, voltava a frota de Társis, trazendo ouro, prata, marfim, bugios e pavões.

[22]Бо цар мав флот торговельних суден на морі з судами Гірама. Один раз на три роки кораблі поверталися, привозячи золото, срібло, слонову кістку, мавп та бабуїнів.

[23] Assim, o rei Salomão excedeu a todos os reis do mundo, tanto em riqueza como em sabedoria.

[23]Цар Соломон став найбагатшим і наймудрішим серед усіх царів світу.

[24] Todo o mundo procurava ir ter com ele para ouvir a sabedoria que Deus lhe pusera no coração.

[24]Весь світ прагнув зустрітися з Соломоном, аби почути мудрість, яку Бог дав йому.

[25] Cada um trazia o seu presente: objetos de prata e de ouro, roupas, armaduras, especiarias, cavalos e mulas; assim, ano após ano.

[25]Рік за роком кожен, хто приходив до нього, приносили дарунки: вироби зі срібла та золота, вбрання, зброю та спеції, коней і мулів.

[26] Também ajuntou Salomão carros e cavaleiros, tinha mil e quatrocentos carros e doze mil cavalarianos, que distribuiu às cidades para os carros e junto ao rei, em Jerusalém.

[26]Соломон зібрав колісниці та коней: тисячу чотириста колісниць і дванадцять тисяч вершників, яких тримав у містах для колісниць, а також біля себе в Єрусалимі.

[27] Fez o rei que, em Jerusalém, houvesse prata como pedras e cedros em abundância como os sicômoros que estão nas planícies.

[27]Цар зробив срібло таким звичайним в Єрусалимі, як просте каміння, а кедру було стільки, як сикоморових дерев, що ростуть у підгір’ях.

[28] Os cavalos de Salomão vinham do Egito e da Cilícia; e comerciantes do rei os recebiam da Cilícia por certo preço.

[28]Царські торговці купували коней в Єгипті й Кое та привозили їх Соломону.

[29] Importava-se, do Egito, um carro por seiscentos siclos de prata e um cavalo por

[29]Вони ввозили колісниці з Єгипту по шістсот шекелів срібла за кожну, а коней купували по сто п’ятдесят

cento e cinqüenta; nas mesmas condições, as caravanas os traziam e os exportavam para todos os reis dos heteus e para os reis da Síria.

шекелів. Вони також продавали їх царям хиттійським та арамійським.

1 Reis 11

A idolatria de Salomão

1 Ora, além da filha de Faraó, amou Salomão muitas mulheres estrangeiras: moabitas, amonitas, edomitas, sidônias e hetéias,

2 mulheres das nações de que havia o SENHOR dito aos filhos de Israel: Não caseis com elas, nem casem elas convosco, pois vos perverteriam o coração, para seguirdes os seus deuses. A estas se apegou Salomão pelo amor.

3 Tinha setecentas mulheres, princesas e trezentas concubinas; e suas mulheres lhe perverteram o coração.

4 Sendo já velho, suas mulheres lhe perverteram o coração para seguir outros deuses; e o seu coração não era de todo fiel para com o SENHOR, seu Deus, como fora o de Davi, seu pai.

5 Salomão seguiu a Astarote, deusa dos sidônios, e a Milcom, abominação dos amonitas.

6 Assim, fez Salomão o que era mau perante o SENHOR e não perseverou em seguir ao SENHOR, como Davi, seu pai.

7 Nesse tempo, edificou Salomão um santuário a Quemos, abominação de Moabe, sobre o monte fronteiro a Jerusalém, e a Moloque, abominação dos filhos de Amom.

1 Книга Царів 11

Соломонові дружини

1Цар Соломон, однак, любив багатьох іноземних жінок, крім фараонової дочки: моавітянок, аммонійок, едомійок, сидонянок та хиттянок.

2Вони були з тих народів, про які Господь сказав ізраїльтянам: «Ви не повинні одружуватися з ними, оскільки вони напевне повернуть серця ваші до своїх богів». Тим не менше, Соломон був прикутий коханням до цих жінок.

3Він мав сімсот дружин царського роду й триста наложниць, і його дружини збили його з пантелику.

4Соломон старів, і його дружини привертали його серце до своїх богів, і його серце не було повністю віддане Господу Богу його, як серце Давида, його батька.

5Він слідував Ашторет, богині сидонян, та Мілкому, огидному богу аммонійців.

6Тож Соломон зробив зло в очах Господа: він не слідував Господу у всьому, що робив, як його батько Давид.

7На пагорбі на схід від Єрусалима Соломон збудував високий палац Хемошу, огидному богу моавійців, і Молоху, бридкому богу аммонійців.

[8] Assim fez para com todas as suas mulheres estrangeiras, as quais queimavam incenso e sacrificavam a seus deuses.

[8]Він зробив те саме для всіх своїх іноземних дружин, які спалювали запашне куріння та приносили жертви своїм богам.

A ira de Deus contra Salomão

[9] Pelo que o SENHOR se indignou contra Salomão, pois desviara o seu coração do SENHOR, Deus de Israel, que duas vezes lhe aparecera.

[9]Господь розгнівався на Соломона, оскільки його серце відвернулося від Господа, Бога Ізраїлю, Який являвся йому двічі.

[10] E acerca disso lhe tinha ordenado que não seguisse a outros deuses. Ele, porém, não guardou o que o SENHOR lhe ordenara.

[10]Він заборонив Соломону слідувати іншим богам, а Соломон не виконав Господнього наказу.

[11] Por isso, disse o SENHOR a Salomão: Visto que assim procedeste e não guardaste a minha aliança, nem os meus estatutos que te mandei, tirarei de ti este reino e o darei a teu servo.

[11]Тож Господь сказав Соломону: «Оскільки така твоя поведінка, оскільки ти не виконав Мого заповіту, якого Я наказав тобі дотримуватися, Я відберу царство від тебе й віддам його комусь із твоїх підлеглих.

[12] Contudo, não o farei nos teus dias, por amor de Davi, teu pai; da mão de teu filho o tirarei.

[12]Тим не менше, заради батька твого Давида я не робитиму цього за твого життя. Я заберу його з рук твого сина.

[13] Todavia, não tirarei o reino todo; darei uma tribo a teu filho, por amor de Davi, meu servo, e por amor de Jerusalém, que escolhi.

[13]Я заберу від нього не все царство, а залишу йому один рід, заради спасіння Давида, слуги Мого, та заради спасіння Єрусалима, який Я обрав».

Deus suscita adversários contra Salomão

Соломонові вороги

[14] Levantou o SENHOR contra Salomão um adversário, Hadade, o edomita; este era da linhagem real de Edom.

[14]Тоді Господь підняв проти Соломона ворога, едомійця Хадада, з царського роду Едома.

[15] Porque, estando Davi em Edom e tendo subido Joabe, comandante do exército, a sepultar os mortos, feriu todos os varões em Edom.

[15]Раніше, коли Давид воював з Едомом, Йоав, командуючий військом, прийшов, щоб поховати мертвих і вбив усіх чоловіків Едома.

[16] (Porque Joabe ficou ali seis meses com todo o Israel, até que eliminou todos os varões em Edom.)

[16]Йоав з усіма ізраїльтянами залишався там протягом шести місяців, поки не знищили всіх чоловіків Едома.

[17] Hadade, porém, fugiu, e, com ele, alguns homens edomitas, dos servos de seu pai, para ir ao Egito; era Hadade ainda muito jovem.

[18] Partiram de Midiã e seguiram a Parã, de onde tomaram consigo homens e chegaram ao Egito, a Faraó, rei do Egito, o qual deu a Hadade uma casa, e lhe prometeu sustento, e lhe deu terras.

[19] Achou Hadade grande mercê por parte de Faraó, tanta que este lhe deu por mulher a irmã de sua própria mulher,

[20] a irmã de Tafnes, a rainha. A irmã de Tafnes deu-lhe à luz seu filho Genubate, o qual Tafnes criou na casa de Faraó, onde Genubate ficou entre os filhos de Faraó.

[21] Tendo, pois, Hadade ouvido no Egito que Davi descansara com seus pais e que Joabe, comandante do exército, era morto, disse a Faraó: Deixa-me voltar para a minha terra.

[22] Então, Faraó lhe disse: Pois que te falta comigo, que procuras partir para a tua terra? Respondeu ele: Nada; porém deixa-me ir.

[23] Também Deus levantou a Salomão outro adversário, Rezom, filho de Eliada, que havia fugido de seu senhor Hadadezer, rei de Zobá.

[24] Ele ajuntou homens e se fez capitão de um bando; depois do morticínio feito por Davi, eles se foram para Damasco, onde habitaram e onde constituíram rei a Rezom.

[17]Але юний Хадад на той час утік до Єгипту з деякими едомськими урядовцями, що служили його батькові.

[18]Вони вибралися з Мидіана та подалися до Парана. Потім, узявши разом з собою людей з Парана, вони пішли до Єгипту, до фараона, царя єгипетського, який дав Хададу будинок і землю і забезпечив його харчами.

[19]Фараону так сподобався Хадад, що він віддав йому сестру своєї дружини, цариці Тапенес, щоб той одружився з нею.

[20]Сестра Тапенес народила йому сина Ґенубата, якого Тапенес принесла в царський палац. Там Ґенубат жив разом з дітьми фараона.

[21]Перебуваючи в Єгипті, Хадад чув, що Давид спочив зі своїми батьками, і що Йоав, командуючий військом, також помер. Тоді Хадад сказав фараону: «Дозволь мені піти, щоб повернутися в свою країну».

[22]«Чого тобі бракує тут, що ти хочеш іти до своєї країни?» — запитав фараон. «Всього вдосталь, — відповів Хадад, — але дозволь мені піти!»

[23]І підняв Господь проти Соломона іншого ворога — Резона, сина Еліада, який втік від свого хазяїна, Хададезера, царя Зови.

[24]Він зібрав людей навколо себе й став ватажком загону повстанців, коли Давид знищив сили Зови. Повстанці пішли до Дамаска, де поселилися й захопили владу.

[25] Este foi adversário de Israel por todos os dias de Salomão, fez-lhe mal como Hadade, detestava a Israel e reinava sobre a Síria.

Aías prediz a Jeroboão que este reinará sobre Israel

[26] Jeroboão, filho de Nebate, efraimita de Zereda, servo de Salomão, e cuja mãe era mulher viúva, por nome Zerua, levantou a mão contra o rei.

[27] Esta foi a causa por que levantou a mão contra o rei: Salomão estava edificando a Milo e terraplenando depressões da Cidade de Davi, seu pai.

[28] Ora, vendo Salomão que Jeroboão era homem valente e capaz, moço laborioso, ele o pôs sobre todo o trabalho forçado da casa de José.

[29] Sucedeu, nesse tempo, que, saindo Jeroboão de Jerusalém, o encontrou o profeta Aías, o silonita, no caminho; este se tinha vestido de uma capa nova, e estavam sós os dois no campo.

[30] Aías pegou na capa nova que tinha sobre si, rasgou-a em doze pedaços

[31] e disse a Jeroboão: Toma dez pedaços, porque assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eis que rasgarei o reino da mão de Salomão, e a ti darei dez tribos.

[32] Porém ele terá uma tribo, por amor de Davi, meu servo, e por amor de Jerusalém, a cidade que escolhi de todas as tribos de Israel.

[33] Porque Salomão me deixou e se encurvou a Astarote, deusa dos sidônios, a Quemos, deus de Moabe, e a Milcom, deus

[25]Резон залишався ворогом Ізраїлю протягом усього Соломонового життя, додаючи неприємностей, окрім Хадада. Тож Резон правив в Арамі і був ворогом Ізраїлю.

Єровоам повстає проти Соломона

[26]А ще Єровоам, син Невата, повстав проти царя. Він був одним із Соломонових урядовців, ефраїмець з Заретана, і його мати була вдовою на ім'я Зеруя.

[27]Ось розповідь про те, як він повставав проти царя. Соломон збудував висячі тераси й позакладав провали в стіні міста Давида, свого батька.

[28]Тоді Єровоам здобув собі добре ім'я, і коли Соломон побачив, як сумлінно юнак виконував свою роботу, він зробив його керівником над усіма робітниками дому Йосипа.

[29]Якось у той час Єровоам їхав із Єрусалима, і пророк Агіжа з Шило зустрів його на шляху. На ньому було нове вбрання. Крім них двох не було нікого навколо.

[30]І Агіжа зняв своє нове вбрання, що було на ньому, і порвав його на дванадцять частин.

[31]Тоді він сказав Єровоаму: «Візьми десять частин собі, оскільки ось що сказав Господь Бог Ізраїлю: „Дивись, я відніму царство з рук Соломонових і дам тобі десять колін.

[32]Але заради Мого слуги Давида й міста Єрусалима, яке Я обрав з усіх колін ізраїльських, він матиме одне коліно.

[33]Я зроблю це, оскільки вони забули мене й поклонялися Ашторет, богині сидонян, Хемошу, богу моавійців, і Мілкому, богу аммонійців, а не йшли

dos filhos de Amom; e não andou nos meus caminhos para fazer o que é reto perante mim, a saber, os meus estatutos e os meus juízos, como fez Davi, seu pai.

Моїм шляхом, не робили того, що є правильним в Моїх очах, не дотримувалися Моїх настанов і законів, як Давид, Соломонів батько.

[34] Porém não tomarei da sua mão o reino todo; pelo contrário, fá-lo-ei príncipe todos os dias da sua vida, por amor de Davi, meu servo, a quem elegi, porque guardou os meus mandamentos e os meus estatutos.

[34]Але я не забиратиму все царство з Соломонових рук. Я зробив його правителем на всі дні його життя заради Давида, Мого слуги, якого Я обрав і який виконував Мої накази та настанови.

[35] Mas da mão de seu filho tomarei o reino, a saber, as dez tribos, e tas darei a ti.

[35]Я заберу царство з рук Соломонового сина і дам тобі десять колін.

[36] E a seu filho darei uma tribo; para que Davi, meu servo, tenha sempre uma lâmpada diante de mim em Jerusalém, a cidade que escolhi para pôr ali o meu nome.

[36]Я дам одне коліно його сину, щоб Давид, Мій слуга, завжди мав нащадка, щоб правив переді Мною в Єрусалимі, місті, яке Я обрав, щоб залишити Своє ім’я.

[37] Tomar-te-ei, e reinarás sobre tudo o que desejar a tua alma; e serás rei sobre Israel.

[37]Однак щодо тебе, то Я оберу тебе, і ти правитимеш усім, чого бажає твоє серце. Ти будеш царем ізраїльським.

[38] Se ouvires tudo o que eu te ordenar, e andares nos meus caminhos, e fizeres o que é reto perante mim, guardando os meus estatutos e os meus mandamentos, como fez Davi, meu servo, eu serei contigo, e te edificarei uma casa estável, como edifiquei a Davi, e te darei Israel.

[38]Якщо робитимеш те, що Я тобі накажу і йтимеш Моїм шляхом, і робитимеш те, що є правильним у Моїх очах, дотримуючись Моїх настанов і наказів, як робив Давид, Мій слуга, Я буду з тобою. Я зроблю твій рід таким же тривалим, як Давидів, і Я віддам Ізраїль тобі.

[39] Por isso, afligirei a descendência de Davi; todavia, não para sempre.

[39]Я каратиму нащадків Давидових за це, але не завжди”».

[40] Pelo que Salomão procurou matar a Jeroboão; este, porém, se dispôs e fugiu para o Egito, a ter com Sisaque, rei do Egito; e ali permaneceu até à morte de Salomão.

[40]Соломон намагався вбити Єровоама, але Єровоам утік до Єгипту, до царя Шишака, і залишався там до Соломонової смерті.

A morte de Salomão

2 Crônicas 9.29-31

Смерть Соломона

[41] Quanto aos mais atos de Salomão, a tudo quanto fez, e à sua sabedoria, porventura, não estão escritos no Livro da História de Salomão?

[41]А щодо інших подій Соломонового царювання: всього, що він робив, і мудрості, яку він виявляв, — все це описано у книзі Літописів Соломонових.

[42] Foi de quarenta anos o tempo que reinou Salomão em Jerusalém sobre todo o Israel.

[42]Соломон правив у Єрусалимі над усім Ізраїлем протягом сорока років.

[43] Descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai; e Roboão, seu filho, reinou em seu lugar.

[43]Потім він спочив зі своїми батьками й був похований у місті Давида, свого батька. І Реговоам, його син, став царем після нього.

1 Reis 12

Roboão causa separação entre as tribos
2 Crônicas 10.1-15

[1] Foi Roboão a Siquém, porque todo o Israel se reuniu lá, para o fazer rei.

[2] Tendo Jeroboão, filho de Nebate, ouvido isso (pois estava ainda no Egito, para onde fugira da presença do rei Salomão, onde habitava

[3] e donde o mandaram chamar), veio com toda a congregação de Israel a Roboão, e lhe falaram:

[4] Teu pai fez pesado o nosso jugo; agora, pois, alivia tu a dura servidão de teu pai e o seu pesado jugo que nos impôs, e nós te serviremos.

[5] Ele lhes respondeu: Ide-vos e, após três dias, voltai a mim. E o povo se foi.

[6] Tomou o rei Roboão conselho com os homens idosos que estiveram na presença de Salomão, seu pai, quando este ainda vivia, dizendo: Como aconselhais que se responda a este povo?

[7] Eles lhe disseram: Se, hoje, te tornares servo deste povo, e o servires, e,

1 Книга Царів 12

Ізраїль повстає проти Реговоама

[1]Реговоам пішов до Сихема, оскільки всі ізраїльтяни зібралися там, щоб проголосити його царем.

[2]Коли Єровоам, син Невата, почув це (він був усе ще у Єгипті, куди втік від царя Соломона), він повернувся з Єгипту до свого міста Зереда у горах Ефраїма.

[3]Отож люди послали по Єровоама, і він та усі ізраїльтяни прийшли до Реговоама й сказали йому:

[4]«Твій батько поклав на нас тяжке ярмо, але зараз полегши наш жорстокий труд і тяжке ярмо, яке він поклав на нас, і ми служитимемо тобі».

[5]Реговоам відповів: «Ідіть звідси на три дні, а потім повертайтеся до мене». Тож люди пішли геть.

[6]Тоді цар Реговоам порадився зі старійшинами, які служили його батькові Соломону впродовж його життя. Він запитав їх: «Яку відповідь порадите мені дати цим людям?»

[7]Вони відповіли: «Якщо сьогодні ти будеш слугою цих людей і даси їм

atendendo, falares boas palavras, eles se farão teus servos para sempre.

прихильну відповідь, то вони завжди служитимуть тобі».

[8] Porém ele desprezou o conselho que os anciãos lhe tinham dado e tomou conselho com os jovens que haviam crescido com ele e o serviam.

[8]Але Реговоам відхилив пораду старійшин і порадився з юнаками, з котрими виріс, і які служили йому.

[9] E disse-lhes: Que aconselhais vós que respondamos a este povo que me falou, dizendo: Alivia o jugo que teu pai nos impôs?

[9]Він спитав їх: «Яка ваша порада? Як я повинен відповісти цим людям, які кажуть мені: „Полегши ярмо, яке твій батько поклав на нас?"»

[10] E os jovens que haviam crescido com ele lhe disseram: Assim falarás a este povo que disse: Teu pai fez pesado o nosso jugo, mas tu alivia-o de sobre nós; assim lhe falarás: Meu dedo mínimo é mais grosso do que os lombos de meu pai.

[10]Тоді юнаки, з якими він виріс, відповіли: «Скажи людям, що говорили тобі: „Твій батько поклав на нас тяжке ярмо, а ти полегши його". Дай їм таку відповідь: „Мій мізинець могутніший ніж усе тіло мого батька.

[11] Assim que, se meu pai vos impôs jugo pesado, eu ainda vo-lo aumentarei; meu pai vos castigou com açoites, porém eu vos castigarei com escorpiões.

[11]Мій батько поклав на вас тяжке ярмо, а я зроблю його ще важчим. Мій батько карав вас батогами, а я каратиму вас батогами з металевими шипами"».

[12] Veio, pois, Jeroboão e todo o povo, ao terceiro dia, a Roboão, como o rei lhes ordenara, dizendo: Voltai a mim ao terceiro dia.

[12]Через три дні Єровоам і всі люди повернулися до Реговоама, як цар і наказав їм: «Приходьте до мене через три дні».

[13] Dura resposta deu o rei ao povo, porque desprezara o conselho que os anciãos lhe haviam dado;

[13]Цар відповів людям суворо. Відхиливши пораду старійшин,

[14] e lhe falou segundo o conselho dos jovens, dizendo: Meu pai fez pesado o vosso jugo, porém eu ainda o agravarei; meu pai vos castigou com açoites; eu, porém, vos castigarei com escorpiões.

[14]він вчинив за порадою юнаків і сказав: «Мій батько поклав на вас тяжке ярмо, а я зроблю його ще важчим. Мій батько карав вас батогами, а я каратиму вас батогами з металевими гачками».

[15] O rei, pois, não deu ouvidos ao povo; porque este acontecimento vinha do SENHOR, para confirmar a palavra que o

[15]Тож цар не послухався поради людей, і були ті події від Господа, щоб збулися слова, сказані до Єровоама, сина Невата, які Господь промовив через пророка Агіжу, шилонійця.

SENHOR tinha dito por intermédio de Aías, o silonita, a Jeroboão, filho de Nebate.

Dez tribos seguem Jeroboão
2 Crônicas 10.16-19

16 Vendo, pois, todo o Israel que o rei não lhe dava ouvidos, reagiu, dizendo: Que parte temos nós com Davi? Não há para nós herança no filho de Jessé! Às vossas tendas, ó Israel! Cuida, agora, da tua casa, ó Davi! Então, Israel se foi às suas tendas.

16Коли весь Ізраїль побачив, що цар відмовився слухати їх, люди відповіли цареві: «Чи є наша частка у Давидовім роді? Чи є наша частка у сина Єссея? Ходімо ж до дому, о Ізраїлю! Давиде, сам доглядай свій власний дім!» Отож усі ізраїльтяни розійшлися по своїх домівках.

17 Quanto aos filhos de Israel, porém, que habitavam nas cidades de Judá, sobre eles reinou Roboão.

17А щодо ізраїльтян, які мешкали в містах Юдеї, Реговоам усе ще царював над ними.

18 Então, o rei Roboão enviou a Adorão, superintendente dos que trabalhavam forçados; porém todo o Israel o apedrejou, e morreu. Mas o rei Roboão conseguiu tomar o seu carro e fugir para Jerusalém.

18Коли цар Реговоам вирядив Адонірама, який був наглядачем над рабською силою, то ізраїльтяни забили його камінням на смерть. Царю Реговоаму, однак, вдалося вскочити в свою колісницю і втекти до Єрусалима.

19 Assim, Israel se mantém rebelado contra a casa de Davi, até ao dia de hoje.

19Отак Ізраїль повстав проти дому Давидового, і так воно є й по сьогодні.

20 Tendo ouvido todo o Israel que Jeroboão tinha voltado, mandaram chamá-lo para a congregação e o fizeram rei sobre todo o Israel; ninguém seguiu a casa de Davi, senão somente a tribo de Judá.

20Коли ізраїльтяни почули, що Єровоам повернувся, вони покликали його на зібрання і зробили його царем над усім Ізраїлем. Лише коліно Юди залишилося вірним Давидовому дому.

Deus proíbe que Roboão peleje contra as dez tribos
2 Crônicas 11.1-4

21 Vindo, pois, Roboão a Jerusalém, reuniu toda a casa de Judá e a tribo de Benjamim, cento e oitenta mil escolhidos, destros para a guerra, para pelejar contra a casa de Israel, a fim de restituir o reino a Roboão, filho de Salomão.

21Коли Реговоам прибув до Єрусалима, він зібрав вісімдесят тисяч найкращих воїнів із сімей Юди та Веніамина, щоб піти війною проти Ізраїлю й повернути царство Реговоаму, сину Соломона.

[22] Porém veio a palavra de Deus a Semaías, homem de Deus, dizendo:

[23] Fala a Roboão, filho de Salomão, rei de Judá, e a toda a casa de Judá, e a Benjamim, e ao resto do povo, dizendo:

[24] Assim diz o SENHOR: Não subireis, nem pelejareis contra vossos irmãos, os filhos de Israel; cada um volte para a sua casa, porque eu é que fiz isto. E, obedecendo eles à palavra do SENHOR, voltaram como este lhes ordenara.

A idolatria de Jeroboão

[25] Jeroboão edificou Siquém, na região montanhosa de Efraim, e passou a residir ali; dali edificou Penuel.

[26] Disse Jeroboão consigo: Agora, tornará o reino para a casa de Davi.

[27] Se este povo subir para fazer sacrifícios na Casa do SENHOR, em Jerusalém, o coração dele se tornará a seu senhor, a Roboão, rei de Judá; e me matarão e tornarão a ele, ao rei de Judá.

[28] Pelo que o rei, tendo tomado conselhos, fez dois bezerros de ouro; e disse ao povo: Basta de subirdes a Jerusalém; vês aqui teus deuses, ó Israel, que te fizeram subir da terra do Egito!

[29] Pôs um em Betel e o outro, em Dã.

[30] E isso se tornou em pecado, pois que o povo ia até Dã, cada um para adorar o bezerro.

[31] Jeroboão fez também santuários nos altos e, dentre o povo, constituiu sacerdotes que não eram dos filhos de Levi.

[22]Але Шемая, Божий чоловік, почув таке слово Боже:

[23]«Скажи Реговоаму, сину Соломона, царю юдейському, і всьому дому Юди й Веніамина, та іншим людям:

[24]„Ось що каже Господь: „Ви не повинні воювати з братами своїми, ізраїльтянами. Кожен із вас мусить повернутися до дому, оскільки це Я зробив, щоб усе так сталося”». Тож цар Реговоам та його військо послухалися слова Господнього й пішли додому, як і наказав Господь.

[25]Тоді Єровоам укріпив Сихем у горах Ефраїмових і жив там. Звідти він пішов і збудував Пенуел.

[26]Єровоам гадав собі: «Царство тепер, мабуть, повернеться до дому Давидового.

[27]Якщо ці люди підуть і принесуть жертви у храмі Господньому в Єрусалимі, вони знову стануть вірними своєму володарю Реговоаму, царю Юдеї. Вони уб’ють мене й повернуться до царя Реговоама».

[28]Поспитавши поради, цар виготовив двох золотих тельців. Він сказав народу: «Це занадто для вас — ходити в Єрусалим. Ось твої боги, о Ізраїлю, які вивели вас із Єгипту».

[29]Одного він установив у Бетелі, а другого — в Дані.

[30]І це було гріхом, тому що народ ішов аж до самого Дану та Бетелу, щоб там помолитися одному з них.

[31]Єровоам збудував святині на узвишшях і призначив священиків з-поміж різних колін Ізраїлю, навіть із тих, що не були левитами.

[32] Fez uma festa no oitavo mês, no dia décimo quinto do mês, igual à festa que se fazia em Judá, e sacrificou no altar; semelhantemente fez em Betel e ofereceu sacrifícios aos bezerros que fizera; também em Betel estabeleceu sacerdotes dos altos que levantara.

[32]В Ізраїлі цар Єровоам започаткував свято на зразок Пасхі в Юдеї, але він відзначав його на п'ятнадцятий день восьмого місяця. Він пішов до Бетела, щоб принести жертви на вівтарі перед тельцями, яких він зробив. Він також призначив священиків у Бетелі, щоб правили на узвишшях, які він нагорнув.

[33] No décimo quinto dia do oitavo mês, escolhido a seu bel-prazer, subiu ele ao altar que fizera em Betel e ordenou uma festa para os filhos de Israel; subiu para queimar incenso.

[33]Тож цар Єровоам встановив свою власну дату святкування для ізраїльтян. Це був п'ятнадцятий день восьмого місяця. Він вирушив до Бетела, щоб принести пожертви й спалити запашне куріння на вівтарі, який він спорудив.:

1 Reis 13

Um profeta prediz contra o altar

[1] Eis que, por ordem do SENHOR, veio de Judá a Betel um homem de Deus; e Jeroboão estava junto ao altar, para queimar incenso.

[2] Clamou o profeta contra o altar, por ordem do SENHOR, e disse: Altar, altar! Assim diz o SENHOR: Eis que um filho nascerá à casa de Davi, cujo nome será Josias, o qual sacrificará sobre ti os sacerdotes dos altos que queimam sobre ti incenso, e ossos humanos se queimarão sobre ti.

[3] Deu, naquele mesmo dia, um sinal, dizendo: Este é o sinal de que o SENHOR falou: Eis que o altar se fenderá, e se derramará a cinza que há sobre ele.

[4] Tendo o rei ouvido as palavras do homem de Deus, que clamara contra o altar de Betel, Jeroboão estendeu a mão de sobre o altar, dizendo: Prendei-o! Mas a

1 Книга Царів 13

Божий чоловік із Юдеї

[1]Згідно зі словом Господнім, Божий чоловік прийшов з Юдеї до Бетела, коли Єровоам стояв перед вівтарем і приносив жертви.

[2]Він вигукнув до вівтаря слова Господа: «О вівтарю, вівтарю! Ось що каже Господь: „Син на ім'я Йосія народиться в домі Давидовому. На тобі він принесе в жертву священиків узвиш, які зараз приносять жертви тут, і людські кістки будуть спалені на тобі"».

[3]Того ж дня Божий чоловік подав знак, сказавши: «Це знак, який проголосив Господь: вівтар розколеться на частини й попіл з нього буде розвіяно».

[4]Коли цар Єровоам почув, що Божий чоловік прокричав до вівтаря в Бетелі, він простягнув руку до вівтаря і сказав: «Схопіть його!» Але рука, простягнута до чоловіка, зсохлася так, що він не зміг опустити її.

mão que estendera contra o homem de Deus secou, e não a podia recolher.

[5] O altar se fendeu, e a cinza se derramou do altar, segundo o sinal que o homem de Deus apontara por ordem do SENHOR.

[5]І вівтар розколовся на частини, і його попіл розвіявся, згідно зі знаком, який подав Божий чоловік за словом Господнім.

[6] Então, disse o rei ao homem de Deus: Implora o favor do SENHOR, teu Deus, e ora por mim, para que eu possa recolher a mão. Então, o homem de Deus implorou o favor do SENHOR, e a mão do rei se lhe recolheu e ficou como dantes.

[6]Тоді цар сказав Божому чоловікові: «Поклопочи перед Господом твоїм Богом, чи можна відновити мою руку». Тож Божий чоловік поклопотав перед Господом, і рука царя відновилась, і стала такою ж, як була раніше.

[7] Disse o rei ao homem de Deus: Vem comigo a casa e fortalece-te; e eu te recompensarei.

[7]Цар сказав Божому чоловікові: «Ходімо зі мною додому поїмо, і я нагороджу тебе».

[8] Porém o homem de Deus disse ao rei: Ainda que me desses metade da tua casa, não iria contigo, nem comeria pão, nem beberia água neste lugar.

[8]Але Божий чоловік відповів царю: «Навіть якщо ти даси мені половину того, що маєш, я не піду з тобою, не буду їсти хліб чи пити воду тут.

[9] Porque assim me ordenou o SENHOR pela sua palavra, dizendo: Não comerás pão, nem beberás água; e não voltarás pelo caminho por onde foste.

[9]Оскільки я виконую наказ слова Господнього: „Не їж хліба, не пий води, не повертайся тим же шляхом, яким прийшов"».

[10] E se foi por outro caminho; e não voltou pelo caminho por onde viera a Betel.

[10]Тож він пішов іншою дорогою і не став повертатися тим шляхом, яким прийшов до Бетела.

A desobediência e o castigo do profeta

[11] Morava em Betel um profeta velho; vieram seus filhos e lhe contaram tudo o que o homem de Deus fizera aquele dia em Betel; as palavras que dissera ao rei, contaram-nas a seu pai.

[11]Тоді був такий собі старий пророк, що мешкав у Бетелі; сини його прийшли і все йому доповіли про те, що Божий чоловік зробив того дня в Бетелі. Вони також розповіли своєму батькові, що він сказав царю.

[12] Perguntou-lhes o pai: Por que caminho se foi? Mostraram seus filhos o caminho por onde fora o homem de Deus que viera de Judá.

[12]Їхній батько спитав їх: «Якою дорогою пішов той чоловік?» І його сини показали йому, якою дорогою пішов Божий чоловік із Юдеї.

[13] Então, disse a seus filhos: Albardai-me um jumento. Albardaram-lhe o jumento, e ele montou.

[14] E foi após o homem de Deus e, achando-o sentado debaixo de um carvalho, lhe disse: És tu o homem de Deus que vieste de Judá? Ele respondeu: Eu mesmo.

[15] Então, lhe disse: Vem comigo a casa e come pão.

[16] Porém ele disse: Não posso voltar contigo, nem entrarei contigo; não comerei pão, nem beberei água contigo neste lugar.

[17] Porque me foi dito pela palavra do SENHOR: Ali, não comerás pão, nem beberás água, nem voltarás pelo caminho por que foste.

[18] Tornou-lhe ele: Também eu sou profeta como tu, e um anjo me falou por ordem do SENHOR, dizendo: Faze-o voltar contigo a tua casa, para que coma pão e beba água. (Porém mentiu-lhe.)

[19] Então, voltou ele, e comeu pão em sua casa, e bebeu água.

[20] Estando eles à mesa, veio a palavra do SENHOR ao profeta que o tinha feito voltar;

[21] e clamou ao homem de Deus, que viera de Judá, dizendo: Assim diz o SENHOR: Porquanto foste rebelde à palavra do SENHOR e não guardaste o mandamento que o SENHOR, teu Deus, te mandara,

[22] antes, voltaste, e comeste pão, e bebeste água no lugar de que te dissera: Não comerás pão, nem beberás água, o teu

[13]Тож він сказав своїм синам: «Осідлайте мені віслюка». І коли вони осідлали віслюка для нього, він осідлав його

[14]й подався слідом за Божим чоловіком. Він знайшов його, коли той сидів під дубом, і запитав: «Ти Божий чоловік, що прийшов з Юдеї?» «Так», — відповів той.

[15]Тоді пророк сказав йому: «Ходімо до мене додому поїмо».

[16]Божий чоловік сказав: «Я не можу повертатися і йти з тобою, як не можу їсти хліб чи пити воду з тобою в цьому місці.

[17]Мені було наказано словом Господнім: „Не їж хліба, не пий води там, не повертайся тим же шляхом, що прийшов"».

[18]Старий пророк відповів: «Я також пророк, як і ти. І Ангел сказав мені словами Господа: „Приведи його з собою у свій дім, щоб він міг поїсти хліба й попити води"». (Але він йому брехав).

[19]Тож Божий чоловік повернувся з ним, поїв і попив у його домі.

[20]Коли вони сиділи за столом, слова Господні прийшли до старого пророка, який привів Божого чоловіка.

[21]Він закричав на Божого чоловіка, що прийшов із Юдеї: «Ось що каже Господь: „Ти порушив слово Господнє і не послухався наказу, який Господь твій Бог дав тобі.

[22]Ти повернувся і їв хліб, і пив воду в цьому місці, де Він сказав тобі не їсти й не пити. Ось чому твоє тіло не буде поховане в могилі твоїх батьків"».

cadáver não entrará no sepulcro de teus pais.

23 Depois de o profeta a quem fizera voltar haver comido pão e bebido água, albardou para ele o jumento.

23Коли Божий чоловік доїв і допив, пророк, який привів його назад, осідлав віслюка для нього.

24 Foi-se, pois, e um leão o encontrou no caminho e o matou; o seu cadáver estava atirado no caminho, e o jumento e o leão, parados junto ao cadáver.

24Коли він виїхав на свій шлях, йому зустрівся лев і вбив його. І його тіло було кинуте на дорозі, і біля нього стояли лев і віслюк.

25 Eis que os homens passaram e viram o corpo lançado no caminho, como também o leão parado junto ao corpo; e vieram e o disseram na cidade onde o profeta velho habitava.

25Люди, які проходили повз, бачили залишене тіло й лева, що стояв біля тіла. І вони пішли й повідомили про це в місті, де жив старий пророк.

26 Ouvindo-o o profeta que o fizera voltar do caminho, disse: É o homem de Deus, que foi rebelde à palavra do SENHOR; por isso, o SENHOR o entregou ao leão, que o despedaçou e matou, segundo a palavra que o SENHOR lhe tinha dito.

26Коли пророк, який привів його назад з дороги, почув про це, він сказав: «Це Божий чоловік, який порушив слово Господнє. Господь віддав його левові, який напав на нього і вбив його, як слово Господнє його застерігало».

27 Então, disse a seus filhos: Albardai-me o jumento. Eles o albardaram.

27Пророк сказав своїм синам: «Осідлайте для мене віслюка». І вони це зробили.

28 Ele se foi e achou o cadáver atirado no caminho e o jumento e o leão, parados junto ao cadáver; o leão não tinha devorado o corpo, nem despedaçado o jumento.

28Потім він пішов і знайшов тіло, залишене на дорозі, з віслюком і левом, що стояли біля нього. Лев ні з'їв тіла, ані замордував віслюка.

29 Então, o profeta levantou o cadáver do homem de Deus, e o pôs sobre o jumento, e o tornou a levar; assim, veio o profeta velho à cidade, para o chorar e enterrar.

29Тож пророк підібрав тіло Божого чоловіка, поклав на віслюка, забрав назад у своє місто, щоб справити жалобу по ньому й поховати його.

30 Depositou o cadáver no seu próprio sepulcro; e o prantearam, dizendo: Ah! Irmão meu!

30Потім він поклав тіло у свою усипальницю, і вони справили жалобу по ньому, і він промовив: «О брате мій!»

31 Depois de o haver sepultado, disse a seus filhos: Quando eu morrer, enterrai-me no sepulcro em que o homem de Deus está sepultado; ponde os meus ossos junto aos ossos dele.

32 Porque certamente se cumprirá o que por ordem do SENHOR clamou contra o altar que está em Betel e contra todas as casas dos altos que estão nas cidades de Samaria.

A persistência de Jeroboão no pecado

33 Depois destas coisas, Jeroboão ainda não deixou o seu mau caminho; antes, de entre o povo tornou a constituir sacerdotes para lugares altos; a quem queria, consagrava para sacerdote dos lugares altos.

34 Isso se tornou em pecado à casa de Jeroboão, para destruí-la e extingui-la da terra.

31Коли того поховали, він сказав своїм синам: «Коли я помру, поховайте мене в могилі, де похований Божий чоловік. Покладіть мої кістки поруч із його кістками.

32Оскільки послання, яке він проголосив словом Господнім проти вівтаря в Бетелі і проти всіх жертовників на узвишшях у містах Самарії, напевне справдиться».

33Навіть після цього Єровоам не звернув зі свого лихого шляху, призначаючи звичайних людей служити священиками. Будь-кого, хто хотів стати священиком, він освячував на святі місця.

34Це був гріх дому Єровоама, який вів до його занепаду й знищення з лиця землі.

1 Reis 14

A profecia de Aías contra Jeroboão

1 Naquele tempo, adoeceu Abias, filho de Jeroboão.

2 Disse este a sua mulher: Dispõe-te, agora, e disfarça-te, para que não conheçam que és mulher de Jeroboão; e vai a Siló. Eis que lá está o profeta Aías, o qual a meu respeito disse que eu seria rei sobre este povo.

3 Leva contigo dez pães, bolos e uma botija de mel e vai ter com ele; ele te dirá o que há de suceder a este menino.

4 A mulher de Jeroboão assim o fez; levantou-se, foi a Siló e entrou na casa de

1 Книга Царів 14

Пророцтва Агіжі проти Єровоама

1Тим часом Авіжа, син Єровоама захворів,

2і Єровоам сказав своїй дружині: «Перевдягнися так, щоб ніхто не впізнав, що ти дружина Єровоама. Тоді піди до Шило. Там є пророк Агіжа, який сказав мені, що я буду царем над цими людьми.

3Візьми з собою десять хлібин, кілька коржів і глечик меду, і йди до нього. Він скаже тобі, що станеться з хлопчиком».

4Отже, дружина Єровоама зробила те, що той їй сказав і пішла до дому Агіжі в Шило. На той час Агіжа став сліпим. Зір залишив його через його вік.

Aías; Aías já não podia ver, porque os seus olhos já se tinham escurecido, por causa da sua velhice.

5 Porém o SENHOR disse a Aías: Eis que a mulher de Jeroboão vem consultar-te sobre seu filho, que está doente. Assim e assim lhe falarás, porque, ao entrar, fingirá ser outra.

5Але Господь сказав Агіжі: «Єровоамова дружина йде до тебе спитати про свого сина, оскільки той хворий, і ти повинен дати їй таку й таку відповідь. Коли вона прийде, то видаватиме себе за когось іншого».

6 Ouvindo Aías o ruído de seus pés, quando ela entrava pela porta, disse: Entra, mulher de Jeroboão; por que finges assim? Pois estou encarregado de te dizer duras novas.

6Тож коли Агіжа почув її кроки біля дверей, він сказав: «Заходь, дружино Єровоама. Навіщо ти намагаєшся бути кимось іншим? Мене було послано до тебе з поганими новинами.

7 Vai e dize a Jeroboão: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Porquanto te levantei do meio do povo, e te fiz príncipe sobre o meu povo de Israel,

7Піди скажи Єровоаму, що Господь Бог Ізраїлю сказав: „Я підніс тебе над людьми і зробив тебе ватажком над Моїм народом ізраїльським.

8 e tirei o reino da casa de Davi, e to entreguei, e tu não foste como Davi, meu servo, que guardou os meus mandamentos e andou após mim de todo o seu coração, para fazer somente o que parecia reto aos meus olhos;

8Я відірвав царство від дому Давидового й віддав тобі. Але ти поводишся не так, як Мій слуга Давид, який дотримувався Моїх наказів і йшов за Мною всім своїм серцем, роблячи лише те, що було правильним в очах Моїх.

9 antes, fizeste o mal, pior do que todos os que foram antes de ti, e fizeste outros deuses e imagens de fundição, para provocar-me à ira, e me viraste as costas;

9Ти зробив більше зла, ніж усі, хто жив до тебе. Ти відкинув Мене, створив для себе інших богів, зробив бовванів із металу, ти змусив мене гніватися й настроїв проти себе.

10 portanto, eis que trarei o mal sobre a casa de Jeroboão, e eliminarei de Jeroboão todo e qualquer do sexo masculino, tanto o escravo como o livre, e lançarei fora os descendentes da casa de Jeroboão, como se lança fora o esterco, até que, de todo, ela se acabe.

10Через це Я накличу біду на дім Єровоама. Я виріжу кожного наймолодшого чоловіка Єровоамового: раба чи вільного. Я спалю будинок Єровоамів, як дощенту спалюють гній.

[11] Quem morrer a Jeroboão na cidade, os cães o comerão, e o que morrer no campo aberto, as aves do céu o comerão, porque o SENHOR o disse.

[11]Пси з'їдатимуть тих з Єровоамового дому, хто вмиратиме в місті, а птахи небесні їстимуть тих, хто вмиратиме в полі. Господь так сказав!"

[12] Tu, pois, dispõe-te e vai para tua casa; quando puseres os pés na cidade, o menino morrerá.

[12]Ти ж повертайся додому. Коли ввійдеш у своє місто, хлопчик помре.

[13] Todo o Israel o pranteará e o sepultará; porque de Jeroboão só este dará entrada em sepultura, porquanto se achou nele coisa boa para com o SENHOR, Deus de Israel, em casa de Jeroboão.

[13]Всі ізраїльтяни справлятимуть жалобу по ньому й поховають його. Він єдиний з Єровоамового роду, який буде похований, оскільки він єдиний серед дому Єровоамового, у кому Господь, Бог Ізраїлю, знайшов щось добре.

[14] O SENHOR, porém, suscitará para si um rei sobre Israel, que eliminará, no seu dia, a casa de Jeroboão. Que digo eu? Há de ser já.

[14]Господь піднесе для Себе царя над Ізраїлем, який виріже всю родину Єровоамову.

[15] Também o SENHOR ferirá a Israel para que se agite como a cana se agita nas águas; arrancará a Israel desta boa terra que dera a seus pais e o espalhará para além do Eufrates, porquanto fez os seus postes-ídolos, provocando o SENHOR à ira.

[15]І Господь покарає Ізраїль так, що він тремтітиме, як тростина у воді. Він викорчує Ізраїль з цих добрих земель, які Він дав їхнім пращурам і розпорошить їх за Рікою, оскільки вони змусили Господа розгніватися, зробивши стовпи Ашери.

[16] Abandonará a Israel por causa dos pecados que Jeroboão cometeu e pelos que fez Israel cometer.

[16]І він віддасть Ізраїль за гріхи Єровоамові, який змушував Ізраїль грішити».

[17] Então, a mulher de Jeroboão se levantou, foi e chegou a Tirza; chegando ela ao limiar da casa, morreu o menino.

[17]Тоді Єровоамова дружина підвелася, залишила його й пішла до Тирци. Як тільки вона переступила поріг дому, хлопчик помер.

[18] Sepultaram-no, e todo o Israel o pranteou, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Aías, seu servo.

[18]Вони поховали його, і весь Ізраїль справляв жалобу по ньому, як Господь сказав через Свого слугу й пророка Агіжу.

[19] Quanto aos mais atos de Jeroboão, como guerreou e como reinou, eis que

[19]Інші події царювання Єровоама, його війни і як він правив, описано у книзі Хронік Царів Ізраїлю.

estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

20 Foi de vinte e dois anos o tempo que reinou Jeroboão; e descansou com seus pais; e Nadabe, seu filho, reinou em seu lugar.

20Він правив двадцять два роки, і потім спочив зі своїми батьками. І Надав, його син став царем після нього.

O reinado de Roboão, de Judá
2 Crônicas 12.1-16

Реговоам, цар Юдеї

21 Roboão, filho de Salomão, reinou em Judá; de quarenta e um anos de idade era Roboão quando começou a reinar e reinou dezessete anos em Jerusalém, na cidade que o SENHOR escolhera de todas as tribos de Israel, para estabelecer ali o seu nome. Naamá era o nome de sua mãe, amonita.

21Реговоам, син Соломона, був царем Юдеї. Йому був сорок один рік, коли він став царем, і він правив сімнадцять років у Єрусалимі, місті, яке Господь обрав з усіх колін ізраїльських, щоб залишити Своє ім’я. Мати Реговоама звали Наама, вона була аммонійкою.

22 Fez Judá o que era mau perante o SENHOR; e, com os pecados que cometeu, o provocou a zelo, mais do que fizeram os seus pais.

22Юдея вчинила зле в очах Господа. Гріхами своїми вони розбудили лють Його ревнощів більше, ніж їхні батьки.

23 Porque também os de Judá edificaram altos, estátuas, colunas e postes-ídolos no alto de todos os elevados outeiros e debaixo de todas as árvores verdes.

23Вони також встановили для себе узвишшя, священні камені й стовпи Ашери на кожному узвишші й під кожним розлогим деревом.

24 Havia também na terra prostitutos-cultuais; fizeram segundo todas as coisas abomináveis das nações que o SENHOR expulsara de diante dos filhos de Israel.

24Були навіть чоловіки, що служили іншим богам, продаючи своє тіло для розпусти. Тож ізраїльтяни чинили багато гидоти, як ті люди, що жили на цій землі до них. За те Господь і забрав у них землю й віддав її ізраїльтянам.

25 No quinto ano do rei Roboão, Sisaque, rei do Egito, subiu contra Jerusalém

25На п’ятому році царювання царя Реговоама, Шишак, цар Єгипту, напав на Єрусалим.

26 e tomou os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei; tomou tudo. Também levou todos os escudos de ouro que Salomão tinha feito.

26Він вивіз скарби храму Господнього й скарби царського палацу. Він забрав усе, в тому числі золоті щити, які зробив цар Соломон.

27 Em lugar destes, fez o rei Roboão escudos de bronze e os entregou nas mãos

27Тож цар Реговоам зробив бронзові щити замість золотих і дав їх

dos capitães da guarda, que guardavam a porta da casa do rei.

командирам, що відповідали за охорону входу до царського палацу.

28 Toda vez que o rei entrava na Casa do SENHOR, os da guarda usavam os escudos e tornavam a trazê-los para a câmara da guarda.

28Хоч коли б цар ішов до храму Господнього, охоронці несли щити, а після цього повертали їх до сторожової кімнати.

29 Quanto aos mais dos atos de Roboão e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

29Щодо інших подій Реговоамового правління та всіх його вчинків, то всі вони описані у книзі Хронік Царів Юдеї.

30 Houve guerra entre Roboão e Jeroboão todos os seus dias.

30Між Реговоамом та Єровоамом точилися війни увесь час їхнього царювання.

31 Roboão descansou com seus pais e com eles foi sepultado na Cidade de Davi. Naamá era o nome de sua mãe, amonita; e Abias, filho de Roboão, reinou em seu lugar.

31Реговоам спочив зі своїми батьками й був похований разом з ними в місті Давида. Його матір звали Наама. Вона була аммонійкою. І Авіжа, син Реговоама, став царем після нього.

1 Reis 15

O reinado de Abias, de Judá
2 Crônicas 13.1-22

1 No décimo oitavo ano do rei Jeroboão, filho de Nebate, Abias começou a reinar sobre Judá.

2 Três anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Maaca, filha de Absalão.

3 Andou em todos os pecados que seu pai havia cometido antes dele; e seu coração não foi perfeito para com o SENHOR, seu Deus, como o coração de Davi, seu pai.

4 Mas, por amor de Davi, o SENHOR, seu Deus, lhe deu uma lâmpada em Jerusalém, levantando a seu filho depois dele e dando estabilidade a Jerusalém.

5 Porquanto Davi fez o que era reto perante o SENHOR e não se desviou de

1 Книга Царів 15

Авіжа, цар Юди

1На вісімнадцятому році царювання Єровоама, сина Невата, Авіжа став новим царем Юдеї.

2Він правив у Єрусалимі протягом трьох років. Його матір звали Маака, яка була дочкою Авішалома.

3Він чинив усі ті гріхи, що й його батько перед ним. Його серце було не повністю присвячене Господу його Богу, як серце Давида, його діда.

4Тим не менше заради Давида Господь його Бог дав йому царство в Єрусалимі, піднісши його сина до наслідування престолу й зміцнивши Єрусалим.

5Оскільки Давид робив те, що було правильно в очах Господа, і не схибив, виконуючи всі накази Господа протягом

tudo quanto lhe ordenara, em todos os dias da sua vida, senão no caso de Urias, o heteu.

усіх днів свого життя, крім того випадку з Урією-хиттитом.

6 Houve guerra entre Roboão e Jeroboão todos os dias da sua vida.

6Точилася війна між Реговоамом та Єровоамом упродовж усього життя Авіжі.

7 Quanto aos mais atos de Abias e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá? Também houve guerra entre Abias e Jeroboão.

7Щодо інших подій правління Авіжі та всього, що він зробив, то вони описані у книзі Хронік Царів Юдеї. Була тоді війна між Авіжею та Єровоамом.

8 Abias descansou com seus pais, e o sepultaram na Cidade de Davi; e Asa, seu filho, reinou em seu lugar.

8І Авіжа спочив зі своїми батьками й був похований у місті Давидовому. І Аса, його син, став царем після нього.

O reinado de Asa, de Judá

2 Crônicas 14.1-8; 15.16—16.14

Аса, цар Юдеї

9 No vigésimo ano de Jeroboão, rei de Israel, começou Asa a reinar sobre Judá.

9На двадцятому році царювання Єровоама в Ізраїлі Аса став царем Юдеї.

10 Quarenta e um anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Maaca, filha de Absalão.

10Він правив в Єрусалимі сорок один рік. Його бабусю звали Маака, дочка Авішалома.

11 Asa fez o que era reto perante o SENHOR, como Davi, seu pai.

11Аса чинив правильно в очах Господніх, як його пращур Давид.

12 Porque tirou da terra os prostitutos-cultuais e removeu todos os ídolos que seus pais fizeram;

12Він прогнав чоловіків, що служили іншим богам, продаючи своє тіло для розпусти, з краю і позбувся бовванів, зроблених його предками.

13 e até a Maaca, sua mãe, depôs da dignidade de rainha-mãe, porquanto ela havia feito ao poste-ídolo uma abominável imagem; pois Asa destruiu essa imagem e a queimou no vale de Cedrom;

13Він навіть усунув свою бабусю з престолу цариці-матері, бо вона зробила відразливий стовп Ашери. Аса розрізав стовп і спалив його в долині Кідрон.

14 os altos, porém, não foram tirados; todavia, o coração de Asa foi, todos os seus dias, totalmente do SENHOR.

14Хоча він і не знищив узвиш, серце Аси було віддане Господу впродовж усього його життя.

15 Trouxe à Casa do SENHOR as coisas consagradas por seu pai e as coisas que ele

15Він вніс у храм Господній срібло і золото, і речі, які він і його батько присвятили.

mesmo consagrara: prata, ouro e objetos de utilidade.

16 Houve guerra entre Asa e Baasa, rei de Israel, todos os seus dias.

16Була війна між Асою та Ваашею, царем Ізраїлю, впродовж усього їхнього правління.

17 Porque Baasa, rei de Israel, subiu contra Judá e edificou a Ramá, para que a ninguém fosse permitido sair de junto de Asa, rei de Judá, nem chegar a ele.

17Вааша, цар Ізраїлю, виступив проти Юдеї і зміцнив Раму, аби перекрити вхід та вихід на землі юдейського царя Аси.

18 Então, Asa tomou toda a prata e ouro restantes nos tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei e os entregou nas mãos de seus servos; e o rei Asa os enviou a Ben-Hadade, filho de Tabrimom, filho de Heziom, rei da Síria, e que habitava em Damasco, dizendo:

18Тоді Аса взяв усе срібло й золото, яке лишилося в скарбницях храму Господнього і в його власному палаці. Він дав його своїм урядовцям і вирядив їх до Бен-Гадада, сина Тавріммона, сина Гезіона, царя арамійського, який у цей час правив у Дамаску.

19 Haja aliança entre mim e ti, como houve entre meu pai e teu pai. Eis que te mando um presente, prata e ouro; vai e anula a tua aliança com Baasa, rei de Israel, para que se retire de mim.

19«Давай укладемо угоду між нами, — сказав він, — як то було між твоїм батьком та моїм. Ось я надсилаю тобі в подарунок срібло й золото. Отож тепер розірви свою угоду з Ваашей, царем Ізраїлю, і тоді він залишить мене у спокої».

20 Ben-Hadade deu ouvidos ao rei Asa e enviou os capitães dos seus exércitos contra as cidades de Israel; e feriu a Ijom, a Dã, a Abel-Bete-Maaca e todo o distrito de Quinerete, com toda a terra de Naftali.

20Бен-Гадад погодився з царем Асою і послав командирів своїх військ проти міст Ізраїлю. Він захопив Іжон, Дан, Авель-Бет-Мааку і весь Кіннерет на додачу до Нафталі.

21 Ouvindo isso, Baasa deixou de edificar a Ramá e ficou em Tirza.

21Коли Вааша почув про це, він зупинив будівництво Рами й осів у Тирці.

22 Então, o rei Asa fez apregoar por toda a região de Judá que todos, sem exceção, trouxessem as pedras de Ramá e a sua madeira, com que Baasa a edificara; com elas edificou o rei Asa a Geba de Benjamim e a Mispa.

22Тоді цар Аса видав наказ усім мешканцям Юдеї, щоб кожний з них, без винятку, приніс з Рами каміння й деревину, що використовував Вааша. З них цар Аса збудував Ґеву у землі Веніамина, а також Міцпу.

23 Quanto aos mais atos de Asa, e a todo o seu poder, e a tudo quanto fez, e às

23Щодо всіх інших подій Асиного правління, всіх його досягнень, всього, що він зробив, і міст, які він збудував, то

cidades que edificou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá? Porém, no tempo da sua velhice, padeceu dos pés.

все це описано в книзі Хронік Царів Юдеї. Однак на старість він занедужав на ноги.

24 Descansou Asa com seus pais e com eles foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai; e Josafá, seu filho, reinou em seu lugar.

24Потім Аса спочив біля своїх батьків й був похований у місті свого пращура Давида. І Єгошафат, його син, став царем після нього.

O mau reinado de Nadabe, de Israel

Надав, цар Ізраїлю

25 Nadabe, filho de Jeroboão, começou a reinar sobre Israel no ano segundo de Asa, rei de Judá; e reinou sobre Israel dois anos.

25Надав, син Єровоама, став царем Ізраїлю на другий рік правління Аси, царя Юдеї, і правив Ізраїлем протягом двох років.

26 Fez o que era mau perante o SENHOR e andou nos caminhos de seu pai e no pecado com que seu pai fizera pecar a Israel.

26Він чинив зле в очах Господа, йдучи шляхом свого батька й батькового гріха, на який він штовхнув і весь Ізраїль.

27 Conspirou contra ele Baasa, filho de Aías, da casa de Issacar, e o feriu em Gibetom, que era dos filisteus, quando Nadabe e todo o Israel cercavam Gibetom.

27Вааша, син Агіжі, з дому Іссахáра, змовився проти нього і вбив його в Ґівветоні, филистимському місті, поки Надав і весь Ізраїль тримали його в облозі.

28 Baasa, no ano terceiro de Asa, rei de Judá, matou a Nadabe e passou a reinar em seu lugar.

28Вааша вбив Надава на третьому році правління Аси, царя Юдеї, і став царем після нього.

29 Logo que começou a reinar, matou toda a descendência de Jeroboão; não lhe deixou ninguém com vida, a todos exterminou, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio do seu servo Aías, o silonita,

29Як тільки він почав царювати, він убив усю родину Єровоама. Він не залишив жодного з роду Єровоамового в живих, а знищив їх усіх, згідно зі словом, яке дав Господь через слугу свого Агіжу шилонійського,

30 por causa dos pecados que Jeroboão cometera e pelos que fizera Israel cometer, por causa da provocação com que irritara ao SENHOR, Deus de Israel.

30за гріхи, які вчинив Єровоам і змушував Ізраїль чинити, і за те, що він розгнівив Господа, Бога Ізраїлю.

31 Quanto aos mais atos de Nadabe e a tudo quanto fez, porventura, não estão

31Щодо інших подій Надавового правління і всього, що він зробив, то їх записано в книзі Хронік Царів Ізраїлю.

escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

32 Houve guerra entre Asa e Baasa, rei de Israel, todos os seus dias.

O reinado de Baasa, de Israel

33 No ano terceiro de Asa, rei de Judá, Baasa, filho de Aías, começou a reinar sobre todo o Israel, em Tirza, e reinou vinte e quatro anos.

34 Fez o que era mau perante o SENHOR e andou no caminho de Jeroboão e no seu pecado, o qual fizera Israel cometer.

32Була війна між Асою та Ваашею, царем Ізраїлю, впродовж усього їхнього правління.

Вааша, цар Ізраїлю

33На третьому році правління Аси, царя юдейського, Вааша, син Агіжі, став царем над усім Ізраїлем у Тирці і правив двадцять чотири роки.

34Він чинив зле в очах Господа, йдучи шляхом Єровоама та його гріха, на який штовхав і весь Ізраїль.

1 Reis 16

A profecia de Jeú contra Baasa

1 Então, veio a palavra do SENHOR a Jeú, filho de Hanani, contra Baasa, dizendo:

2 Porquanto te levantei do pó e te constituí príncipe sobre o meu povo de Israel, e tens andado no caminho de Jeroboão e tens feito pecar a meu povo de Israel, irritando-me com os seus pecados,

3 eis que te exterminarei a ti, Baasa, e os teus descendentes e farei à tua casa como à casa de Jeroboão, filho de Nebate.

4 Quem morrer a Baasa na cidade, os cães o comerão, e o que dele morrer no campo aberto, as aves do céu o comerão.

5 Quanto aos mais atos de Baasa, e ao que fez, e ao seu poder, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

6 Baasa descansou com seus pais e foi sepultado em Tirza; e Elá, seu filho, reinou em seu lugar.

1 Книга Царів 16

1Тоді слово Господа проти Вааші дійшло до Єгу, сина Ханані:

2«Я підняв тебе з бруду і поставив тебе над Моїм народом ізраїльським, але ти пішов шляхом Єровоама і змусив людей Ізраїлю грішити, вони розбудили Мою лють своїми гріхами.

3Я знищу Ваашу і його дім, як дім Єровоама, сина Невата.

4Пси пожиратимуть тих із Ваашиного дому, хто вмиратиме в місті. А птахи небесні поїдатимуть тих, хто вмиратиме в полі».

5Щодо інших подій Ваашиного царювання, його вчинків та досягнень, то всі вони описані в книзі Хронік Царів Ізраїлю.

6Вааша спочив разом зі своїми батьками й був похований у Тирці. І Ела, його син, став царем після нього.

[7] Assim, veio a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Jeú, filho de Hanani, contra Baasa e contra a sua descendência; e isso por todo o mal que fizera perante o SENHOR, irritando-o com as suas obras, para ser como a casa de Jeroboão, e também porque matara a casa de Jeroboão.

[7]Більше того, слово Господнє дійшло до Вааші та до його дому через пророка Єгу, сина Ханані, бо все зло, яке він зробив в очах Господа, розгнівало Господа, розлютили його вчинки, і сталося з ним те ж, що й з домом Єровоама, бо Він вигубив усіх з Єровоамового роду.

O reinado de Elá, de Israel, e a conspiração de Zinri

Ела, цар Ізраїлю

[8] No vigésimo sexto ano de Asa, rei de Judá, Elá, filho de Baasa, começou a reinar em Tirza sobre Israel; e reinou dois anos.

[8]На двадцять шостому році правління Аси, царя Юдеї, Ела, син Вааші, став царем Ізраїлю і правив у Тирці два роки.

[9] Zinri, seu servo, comandante da metade dos carros, conspirou contra ele. Achava-se Elá em Tirza, bebendo e embriagando-se em casa de Arsa, seu mordomo em Tirza.

[9]Зимрі, один з його урядовців, який командував половиною колісниць, повстав проти нього. Ела був у Тирці на той час, пиячив у домі Арзи, управляючого палацом у Тирці.

[10] Entrou Zinri, e o feriu, e o matou, no ano vigésimo sétimo de Asa, rei de Judá; e reinou em seu lugar.

[10]Зимрі ввійшов, ударив і вбив його на двадцять сьомому році правління Аси, царя Юдеї. І сам став царем після нього.

[11] Logo que começou a reinar e se assentou no trono, feriu todos os descendentes de Baasa; não lhe deixou nenhum do sexo masculino, nem dos parentes, nem dos seus amigos.

[11]Тільки-но він почав правити й сів на престол, він повбивав усю родину Вааші. Він не залишив жодного чоловіка: ні родича, ані друга.

[12] Assim, exterminou Zinri todos os descendentes de Baasa, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Jeú, contra Baasa,

[12]Тож Зимрі вигубив увесь рід Вааші, як казав Господь про Ваашу через пророка Єгу,

[13] por todos os pecados de Baasa, e os pecados de Elá, seu filho, que cometeram, e pelos que fizeram Israel cometer, irritando ao SENHOR, Deus de Israel, com os seus ídolos.

[13]за всі гріхи, що вчинили Вааша та його син Ела і призвели чинити Ізраїль. Тож вони викликали гнів Господа Бога Ізраїлю своїми нікчемними бовванами.

[14] Quanto aos mais atos de Elá e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

O reinado de Zinri, de Israel

[15] No ano vigésimo sétimo de Asa, rei de Judá, reinou Zinri sete dias em Tirza; e o povo estava acampado contra Gibetom, que era dos filisteus.

[16] O povo que estava acampado ouviu dizer: Zinri conspirou contra o rei e o matou. Pelo que todo o Israel, no mesmo dia, no arraial, constituiu rei sobre Israel a Onri, comandante do exército.

[17] Subiu Onri de Gibetom, e todo o Israel, com ele, e sitiaram Tirza.

[18] Vendo Zinri que a cidade era tomada, foi-se ao castelo da casa do rei, e o queimou sobre si, e morreu,

[19] por causa dos pecados que cometera, fazendo o que era mau perante o SENHOR, andando no caminho de Jeroboão e no pecado que cometera, fazendo pecar a Israel.

[20] Quanto aos mais atos de Zinri e à conspiração que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

O reinado de Onri, de Israel

[21] Então, o povo de Israel se dividiu em dois partidos: metade do povo seguia a Tibni, filho de Ginate, para o fazer rei, e a outra metade seguia a Onri.

[22] Mas o povo que seguia a Onri prevaleceu contra o que seguia a Tibni, filho de Ginate. Tibni morreu, e passou a reinar Onri.

[14]Щодо інших подій правління Ели і всіх його вчинків, то всі вони описані у книзі Хронік Царів Ізраїлю.

Зимрі, цар Ізраїлю

[15]На двадцять сьомому році правління Аси, царя Юдеї, Зимрі правив у Тирці протягом семи днів. Військо розташовувалася біля Ґівветона, филистимського міста.

[16]Коли ізраїльтяни в таборі почули, що Зимрі повстав проти царя і вбив його, вони того ж дня проголосили в таборі Омрі, командуючого військом, царем Ізраїлю.

[17]Тоді Омрі і всі ізраїльтяни з ним знялися від Ґівветона й обложили Тирцу.

[18]Коли Зимрі побачив, що місто захоплене, він пішов у цитадель царського палацу й підпалив палац разом із собою. Тож він помер,

[19]оскільки скоїв гріхи, діючи зле в очах Господа, йдучи шляхом Єровоама, за гріхи, які він учинив і призвів Ізраїль чинити.

[20]Щодо інших подій правління Зимрі та заколоту, який він очолив, то їх описано у книзі Хронік Царів Ізраїлю.

Омрі, цар Ізраїлю

[21]Тоді люди Ізраїлю були розколоті на два табори — половина підтримувала Тивні, сина Ґіната, як можливого царя, а друга — Омрі.

[22]Але послідовники Омрі довели, що вони дужчі за послідовників Тивні, сина Ґіната. Тож Тивні помер, а Омрі став царем.

23 No trigésimo primeiro ano de Asa, rei de Judá, Onri começou a reinar sobre Israel e reinou doze anos. Em Tirza, reinou seis anos.

23На тридцять першому році правління Аси, царя Юдеї, Омрі став царем Ізраїлю, і він правив дванадцять років, шість із них у Тирці.

24 De Semer comprou ele o monte de Samaria por dois talentos de prata e o fortificou; à cidade que edificou sobre o monte, chamou-lhe Samaria, nome oriundo de Semer, dono do monte.

24Він придбав пагорб Самарію в Шемера за два таланти срібла і збудував місто на цьому пагорбі, назвавши його Самарія на честь Шемера, давши ім'я колишнього власника пагорба.

25 Fez Onri o que era mau perante o SENHOR; fez pior do que todos quantos foram antes dele.

25Але Омрі чинив зле в очах Господа і грішив більше, ніж усі ті, хто був до нього.

26 Andou em todos os caminhos de Jeroboão, filho de Nebate, como também nos pecados com que este fizera pecar a Israel, irritando ao SENHOR, Deus de Israel, com os seus ídolos.

26В усьому він ішов шляхами Єровоама, сина Невата, і своїм гріхом, який він чинив і змушував Ізраїль чинити, тож вони викликали гнів Господа Бога Ізраїлю бо йшли за нікчемними бовванами.

27 Quanto aos mais atos de Onri, ao que fez e ao poder que manifestou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

27Щодо інших подій правління Омрі, його досягнень, то чи не описано їх у книзі Хронік Царів Ізраїлю.

28 Onri descansou com seus pais e foi sepultado em Samaria; e Acabe, seu filho, reinou em seu lugar.

28Омрі спочив зі своїми батьками й був похований у Самарії. І Агав, його син, став царем після нього.

O reinado de Acabe, de Israel. Seu casamento com Jezabel

Агав стає царем Ізраїлю

29 Acabe, filho de Onri, começou a reinar sobre Israel no ano trigésimo oitavo de Asa, rei de Judá; e reinou Acabe, filho de Onri, sobre Israel, em Samaria, vinte e dois anos.

29На тридцять восьмому році правління Аси, царя Юдеї, Агав, син Омрі, став царем Ізраїлю. І правив він у Самарії над Ізраїлем протягом двадцяти двох років.

30 Fez Acabe, filho de Onri, o que era mau perante o SENHOR, mais do que todos os que foram antes dele.

30Агав, син Омрі, зробив більше зла в очах Господа, ніж усі ті, хто були до нього.

31 Como se fora coisa de somenos andar ele nos pecados de Jeroboão, filho de

31Йому мало було чинити гріхи Єровоама, сина Невата, він ще й одружився з Єзевел, дочкою Етваала,

Nebate, tomou por mulher a Jezabel, filha de Etbaal, rei dos sidônios; e foi, e serviu a Baal, e o adorou.

царя сидонян, і став служити Ваалу й поклонятися йому.

32 Levantou um altar a Baal, na casa de Baal que edificara em Samaria.

32Він установив вівтар Ваалові у храмі Ваала, який збудував у Самарії.

33 Também Acabe fez um poste-ídolo, de maneira que cometeu mais abominações para irritar ao SENHOR, Deus de Israel, do que todos os reis de Israel que foram antes dele.

33Агав також робив стовпи Ашери й більше ніж усі інші царі Ізраїлю до нього, викликав гнів Господа Бога ізраїльського.

34 Em seus dias, Hiel, o betelita, edificou a Jericó; quando lhe lançou os fundamentos, morreu-lhe Abirão, seu primogênito; quando lhe pôs as portas, morreu Segube, seu último, segundo a palavra do SENHOR, que falara por intermédio de Josué, filho de Num.

34За часів Агава, Гієл із Бетела відбудував Єрихон. Він заклав фундамент ціною життя свого первістка Авірама і встановив браму ціною життя свого наймолодшого сина Сеґува, згідно зі словами, сказаними Господом через Ісуса Навина.

1 Reis 17

Elias prediz grande seca. Corvos o sustentam

1 Книга Царів 17

Круки годують Іллю

1 Então, Elias, o tesbita, dos moradores de Gileade, disse a Acabe: Tão certo como vive o SENHOR, Deus de Israel, perante cuja face estou, nem orvalho nem chuva haverá nestes anos, segundo a minha palavra.

1Ілля тишвійський, з Тишве у Ґілеаді, сказав Агаву: «Як і те, що Господь, Бог Ізраїлю, якому я служу, живий, так не буде ні роси, ні дощу протягом кількох найближчих років, якщо я не накажу».

2 Veio-lhe a palavra do SENHOR, dizendo:

2Тоді слово Господа було Іллі:

3 Retira-te daqui, vai para o lado oriental e esconde-te junto à torrente de Querite, fronteira ao Jordão.

3«Піди звідси, поверни на схід і сховайся біля річки Керіт, на схід від Йордану.

4 Beberás da torrente; e ordenei aos corvos que ali mesmo te sustentem.

4Ти питимеш зі струмка, а годувати тебе там Я наказав крукам».

5 Foi, pois, e fez segundo a palavra do SENHOR; retirou-se e habitou junto à torrente de Querite, fronteira ao Jordão.

5Тож він зробив, як Господь наказав йому. Він пішов до річки Керіт, на схід від Йордану, і залишився там.

[6] Os corvos lhe traziam pela manhã pão e carne, como também pão e carne ao anoitecer; e bebia da torrente.

[7] Mas, passados dias, a torrente secou, porque não chovia sobre a terra.

Elias e a viúva de Sarepta

[8] Então, lhe veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[9] Dispõe-te, e vai a Sarepta, que pertence a Sidom, e demora-te ali, onde ordenei a uma mulher viúva que te dê comida.

[10] Então, ele se levantou e se foi a Sarepta; chegando à porta da cidade, estava ali uma mulher viúva apanhando lenha; ele a chamou e lhe disse: Traze-me, peço-te, uma vasilha de água para eu beber.

[11] Indo ela a buscá-la, ele a chamou e lhe disse: Traze-me também um bocado de pão na tua mão.

[12] Porém ela respondeu: Tão certo como vive o SENHOR, teu Deus, nada tenho cozido; há somente um punhado de farinha numa panela e um pouco de azeite numa botija; e, vês aqui, apanhei dois cavacos e vou preparar esse resto de comida para mim e para o meu filho; comê-lo-emos e morreremos.

[13] Elias lhe disse: Não temas; vai e faze o que disseste; mas primeiro faze dele para mim um bolo pequeno e traze-mo aqui fora; depois, farás para ti mesma e para teu filho.

[14] Porque assim diz o SENHOR, Deus de Israel: A farinha da tua panela não se acabará, e o azeite da tua botija não

[6]Круки приносили йому хліб і м'ясо щоранку й щовечора, а пив він зі струмка.

Удова з Зарефата

[7]Через деякий час струмок пересох, бо не було дощів у цих землях.

[8]Тоді слово Господа дійшло до нього:

[9]«Йди зараз до Зарефата в Сидоні й залишайся там. Я наказав удові в цьому місці постачати тобі харчі».

[10]Тож він подався до Зарефата. Коли він прийшов до міської брами, вдова там збирала хмиз. Він звернувся до неї і спитав: «Чи не принесеш ти мені попити трохи води в кухолі?»

[11]І коли вона зібралася принести воду, він гукнув: «І принеси мені, будь-ласка, кусень хліба».

[12]Вона відповіла: «Клянусь тобі: так само, як і те, що Господь твій Бог живий, я не маю хліба, лише пригорщу борошна у жбані та трохи оливи у глечику. Я збираю хмиз, щоб узяти додому й приготувати поживу для себе й мого сина, щоб з'їсти й померти».

[13]Ілля сказав їй: «Не бійся. Іди додому і зроби, як кажеш. Але спершу спечи маленьку хлібину для мене з того, що маєш, і принеси мені, а тоді спечи з решти борошна хліб для себе й свого сина.

[14]Бо так Господь Бог Ізраїлю каже: „Цей жбан борошна не спорожниться і цей глечик оливи не пересохне до того дня, доки Господь не дасть дощу на ці землі"».

faltará, até ao dia em que o SENHOR fizer chover sobre a terra.

15 Foi ela e fez segundo a palavra de Elias; assim, comeram ele, ela e a sua casa muitos dias.

15Вона пішла і зробила, як Ілля їй сказав. Там було достатньо їжі для Іллі й для жінки та її родини.

16 Da panela a farinha não se acabou, e da botija o azeite não faltou, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio de Elias.

16Бо жбан борошна не спорожнявся і глечик оливи не пересихав, згідно зі словом Господнім, промовленим Іллєю.

17 Depois disto, adoeceu o filho da mulher, da dona da casa, e a sua doença se agravou tanto, que ele morreu.

17Через деякий час син цієї жінки, господарки дому, захворів. Йому ставало все гірше й гірше, і зрештою він перестав дихати.

18 Então, disse ela a Elias: Que fiz eu, ó homem de Deus? Vieste a mim para trazeres à memória a minha iniqüidade e matares o meu filho?

18Вона запитала Іллю: «Що ти маєш проти мене, чоловіче Божий? Ти прийшов, щоб нагадати мені про мій гріх і вбити мого сина?»

19 Ele lhe disse: Dá-me o teu filho; tomou-o dos braços dela, e o levou para cima, ao quarto, onde ele mesmo se hospedava, e o deitou em sua cama;

19«Дай мені твого сина», — відповів Ілля. Він узяв його з її рук, поніс до верхніх кімнат, де жив, і поклав на ліжко.

20 então, clamou ao SENHOR e disse: Ó SENHOR, meu Deus, também até a esta viúva, com quem me hospedo, afligiste, matando-lhe o filho?

20Тоді він звернувся до Господа: «О Господи мій Боже, чи не приніс Ти горе навіть цій удові, в якої я живу, вмертвивши її сина?»

21 E, estendendo-se três vezes sobre o menino, clamou ao SENHOR e disse: Ó SENHOR, meu Deus, rogo-te que faças a alma deste menino tornar a entrar nele.

21Тоді він тричі простягся над хлопчиком і звернувся до Господа: «О Господи мій Боже, нехай життя цього хлопця повернеться до нього!»

22 O SENHOR atendeu à voz de Elias; e a alma do menino tornou a entrar nele, e reviveu.

22Господь почув плач Іллі, життя повернулося до хлопчика, і він ожив.

23 Elias tomou o menino, e o trouxe do quarto à casa, e o deu a sua mãe, e lhe disse: Vê, teu filho vive.

23Ілля підняв дитину й поніс її з кімнати вниз. Він віддав хлопчика матері й сказав: «Дивись, твій син живий!»

[24] Então, a mulher disse a Elias: Nisto conheço agora que tu és homem de Deus e que a palavra do SENHOR na tua boca é verdade.

[24]Тоді жінка сказали Іллі: «Тепер я знаю, що ти — чоловік Божий, і що слово Господа з уст твоїх — правдиве».

1 Reis 18

Elias apresenta-se diante de Acabe

[1] Muito tempo depois, veio a palavra do SENHOR a Elias, no terceiro ano, dizendo: Vai, apresenta-te a Acabe, porque darei chuva sobre a terra.

[2] Partiu, pois, Elias a apresentar-se a Acabe; e a fome era extrema em Samaria.

[3] Acabe chamou a Obadias, o mordomo. (Obadias temia muito ao SENHOR,

[4] porque, quando Jezabel exterminava os profetas do SENHOR, Obadias tomou cem profetas, e de cinqüenta em cinqüenta os escondeu numa cova, e os sustentou com pão e água.)

[5] Disse Acabe a Obadias: Vai pela terra a todas as fontes de água e a todos os vales; pode ser que achemos erva, para que salvemos a vida aos cavalos e mulos e não percamos todos os animais.

[6] Repartiram entre si a terra, para a percorrerem; Acabe foi à parte por um caminho, e Obadias foi sozinho por outro.

[7] Estando Obadias já de caminho, eis que Elias se encontrou com ele. Obadias, reconhecendo-o, prostrou-se com o rosto em terra e disse: És tu meu senhor Elias?

[8] Respondeu-lhe ele: Sou eu; vai e dize a teu senhor: Eis que aí está Elias.

1 Книга Царів 18

Ілля і Овдій

[1]На третій рік засухи слово Господнє було до Іллі: «Іди й постань перед Агавом, і Я пошлю дощ на цю землю».

[2]Тож Ілля пішов, щоб постати перед Агавом. Був тоді страшний голод у Самарії.

[3]І Агав закликав до себе Овдія, який був управляючим палацом. (Овдій був відданим віруючим у Господа.

[4]Коли Єзевел убивала пророків Господніх, Овдій заховав сто пророків у двох печерах, по п’ятдесят у кожній, і постачав їм їжу та воду).

[5]Агав сказав Овдієві: «Іди по землях до всіх струмків та ярів. Може, ми знайдемо трохи трави, щоб не повмирали коні та мули, щоб ми не мусили вбивати якихось наших тварин».

[6]Тож вони поділили землі, які повинні були обійти, Агав пішов в одному напрямку, а Овдій в другому.

[7]По дорозі Овдієві зустрівся Ілля. Овдій упізнав його, вклонився до землі й промовив: «Чи це справді ти, мій володарю, Ілле?»

[8]Ілля відповів: «Так, піди й скажи своєму господарю: „Ілля бажає його бачити”».

[9] Porém ele disse: Em que pequei, para que entregues teu servo na mão de Acabe, e ele me mate?

[9]«Що поганого я зробив, — запитав Овдій, — що ти посилаєш свого слугу до Агава на смерть?

[10] Tão certo como vive o SENHOR, teu Deus, não houve nação nem reino aonde o meu senhor não mandasse homens à tua procura; e, dizendo eles: Aqui não está; fazia jurar aquele reino e aquela nação que te não haviam achado.

[10]Так само напевне, як і те, що Господь твій Бог живий, не існує жодного народу чи царства, куди б мій хазяїн не посилав у пошуках тебе. І коли народ чи царство заявляли, що тебе там немає, він змушував їх заприсягтися, що вони не можуть тебе знайти.

[11] Agora, tu dizes: Vai, dize a teu senhor: Eis que aí está Elias.

[11]А зараз ти мені кажеш піти до мого хазяїна і сказати: „Ілля тут”.

[12] Poderá ser que, apartando-me eu de ti, o Espírito do SENHOR te leve não sei para onde, e, vindo eu a dar as novas a Acabe, e não te achando ele, me matará; eu, contudo, teu servo, temo ao SENHOR desde a minha mocidade.

[12]Я не знаю, куди Дух Господній може тебе занести, коли я піду. І якщо я піду і скажу Агаву, а він тебе не знайде, він мене вб'є. Я, твій слуга, йшов за Господом з дитинства.

[13] Acaso, não disseram a meu senhor o que fiz, quando Jezabel matava os profetas do SENHOR, como escondi cem homens dos profetas do SENHOR, de cinqüenta em cinqüenta, numas covas, e os sustentei com pão e água?

[13]Чи не чув ти, мій володарю, що я зробив, коли Єзевел побивала пророків Господніх? Я сховав сто пророків Господніх у двох печерах, по п'ятдесят у кожній, і постачав їм їжу й воду.

[14] E, agora, tu dizes: Vai, dize a teu senhor: Eis que aí está Elias. Ele me matará.

[14]А зараз ти кажеш мені піти до мого хазяїна і сказати: „Ілля тут”. Він мене вб'є!»

[15] Disse Elias: Tão certo como vive o SENHOR dos Exércitos, perante cuja face estou, deveras, hoje, me apresentarei a ele.

[15]Ілля відповів: «Як Господь Всемогутній, Якому я служу, — живий, так само напевне я постану сьогодні перед Агавом».

Ілля на горі Кармел

[16] Então, foi Obadias encontrar-se com Acabe e lho anunciou; e foi Acabe ter com Elias.

[16]Тож Овдій пішов назустріч Агавові, розповів йому, і Агав пішов зустріти Іллю.

[17] Vendo-o, disse-lhe: És tu, ó perturbador de Israel?

[17]Коли він побачив Іллю, він сказав йому: «Це ти той, хто приносить неспокій в Ізраїль?»

[18] Respondeu Elias: Eu não tenho perturbado a Israel, mas tu e a casa de teu pai, porque deixastes os mandamentos do SENHOR e seguistes os baalins.

[18]«Я не приносив неспокою до Ізраїлю, — відповів Ілля. — А ти й рід твого батька накликали лихо нехтуванням Господніми заповідями і службою Ваалові.

[19] Agora, pois, manda ajuntar a mim todo o Israel no monte Carmelo, como também os quatrocentos e cinqüenta profetas de Baal e os quatrocentos profetas do poste-ídolo que comem da mesa de Jezabel.

[19]А тепер збери людей з усього Ізраїлю, щоб вони зустрілися зі мною на горі Кармел. І приведи чотириста п'ятдесят пророків Ваала і чотириста пророків Ашери, які їдять за столом Єзевел».

Elias e os profetas de Baal no monte Carmelo

[20] Então, enviou Acabe mensageiros a todos os filhos de Israel e ajuntou os profetas no monte Carmelo.

[20]Тож Агав розіслав заклик по всьому Ізраїлю й зібрав пророків на горі Кармел.

[21] Então, Elias se chegou a todo o povo e disse: Até quando coxeareis entre dois pensamentos? Se o SENHOR é Deus, segui-o; se é Baal, segui-o. Porém o povo nada lhe respondeu.

[21]Ілля вийшов перед людьми і сказав: «Коли ж ви вирішите кому поклонятися: якщо Господь є Богом, слідуйте за ним, а якщо Ваал є Богом, слідуйте за ним». Але люди нічого не сказали.

[22] Então, disse Elias ao povo: Só eu fiquei dos profetas do SENHOR, e os profetas de Baal são quatrocentos e cinqüenta homens.

[22]Тоді Ілля сказав їм: «Я залишився єдиний пророк Господній, а у Ваала чотириста п'ятдесят пророків.

[23] Dêem-se-nos, pois, dois novilhos; escolham eles para si um dos novilhos e, dividindo-o em pedaços, o ponham sobre a lenha, porém não lhe metam fogo; eu prepararei o outro novilho, e o porei sobre a lenha, e não lhe meterei fogo.

[23]Візьміть для нас двох биків. Дайте їм вибрати одного для себе, і нехай вони поріжуть його на шматки й покладуть на дрова, але не запалюють. Я підготую іншого бика й покладу на дрова, але не запалюватиму.

[24] Então, invocai o nome de vosso deus, e eu invocarei o nome do SENHOR; e há de ser que o deus que responder por fogo esse é que é Deus. E todo o povo respondeu e disse: É boa esta palavra.

[24]Тоді ви назвете на ім'я вашого бога, а я назву на ім'я Господа. Бог, який відповість вогнем, і є Богом». Тоді всі люди промовили: «Ти кажеш правильно».

[25] Disse Elias aos profetas de Baal: Escolhei para vós outros um dos novilhos, e preparai-o primeiro, porque sois muitos, e

[25]Ілля сказав пророкам Ваала: «Виберіть одного з биків і спершу його приготуйте, оскільки вас так багато.

invocai o nome de vosso deus; e não lhe metais fogo.

Назвіть на ім'я свого бога, але не запалюйте вогонь».

[26] Tomaram o novilho que lhes fora dado, prepararam-no e invocaram o nome de Baal, desde a manhã até ao meio-dia, dizendo: Ah! Baal, responde-nos! Porém não havia uma voz que respondesse; e, manquejando, se movimentavam ao redor do altar que tinham feito.

[26]Вони взяли бика, якого їм дали, й приготували його. Потім вони називали ім'я Ваала від ранку до півдня. «О Ваале, дай нам відповідь!» — кричали вони. Але не було відповіді. Ніхто не відповів. І вони танцювали навколо жертовника, який збудували.

[27] Ao meio-dia, Elias zombava deles, dizendo: Clamai em altas vozes, porque ele é deus; pode ser que esteja meditando, ou atendendo a necessidades, ou de viagem, ou a dormir e despertará.

[27]Опівдні Ілля почав насміхатися з них. «Кричіть голосніше, звичайно ж він бог! Мабуть, він замислився, чи зайнятий, чи подорожує. Може, він спить, і його треба розбудити?»

[28] E eles clamavam em altas vozes e se retalhavam com facas e com lancetas, segundo o seu costume, até derramarem sangue.

[28]Тож вони кричали голосніше й лупцювали себе мечами та списами, за їхнім звичаєм, поки не потекла кров.

[29] Passado o meio-dia, profetizaram eles, até que a oferta de manjares se oferecesse; porém não houve voz, nem resposta, nem atenção alguma.

[29]Полудень минув, а вони продовжували свої навісні пророкування, поки не настав час вечірніх жертвоприношень. Але не було відповіді, ніхто не відповідав, ніхто не звертав уваги.

[30] Então, Elias disse a todo o povo: Chegai-vos a mim. E todo o povo se chegou a ele; Elias restaurou o altar do SENHOR, que estava em ruínas.

[30]Тоді Ілля сказав усім людям: «Ідіть до мене». Вони пішли до нього, і він полагодив вівтар Господній, який було зруйновано.

[31] Tomou doze pedras, segundo o número das tribos dos filhos de Jacó, ao qual viera a palavra do SENHOR, dizendo: Israel será o teu nome.

[31]Ілля взяв дванадцять каменів, по одному для кожного з колін нащадків Якова, до якого прийшло слово Господнє, коли Він сказав: «Твоє ім'я буде Ізраїль».

[32] Com aquelas pedras edificou o altar em nome do SENHOR; depois, fez um rego em redor do altar tão grande como para semear duas medidas de sementes.

[32]З тих каменів він зробив вівтар в ім'я Господнє і викопав рівчак навколо нього, досить великий, щоб умістити дві сеї насіння.

[33] Então, armou a lenha, dividiu o novilho em pedaços, pô-lo sobre a lenha

[34] e disse: Enchei de água quatro cântaros e derramai-a sobre o holocausto e sobre a lenha. Disse ainda: Fazei-o segunda vez; e o fizeram. Disse mais: Fazei-o terceira vez; e o fizeram terceira vez.

[35] De maneira que a água corria ao redor do altar; ele encheu também de água o rego.

[36] No devido tempo, para se apresentar a oferta de manjares, aproximou-se o profeta Elias e disse: Ó SENHOR, Deus de Abraão, de Isaque e de Israel, fique, hoje, sabido que tu és Deus em Israel, e que eu sou teu servo e que, segundo a tua palavra, fiz todas estas coisas.

[37] Responde-me, SENHOR, responde-me, para que este povo saiba que tu, SENHOR, és Deus e que a ti fizeste retroceder o coração deles.

[38] Então, caiu fogo do SENHOR, e consumiu o holocausto, e a lenha, e as pedras, e a terra, e ainda lambeu a água que estava no rego.

[39] O que vendo todo o povo, caiu de rosto em terra e disse: O SENHOR é Deus! O SENHOR é Deus!

[40] Disse-lhes Elias: Lançai mão dos profetas de Baal, que nem um deles escape. Lançaram mão deles; e Elias os fez descer ao ribeiro de Quisom e ali os matou.

Elias ora para que chova

[33]Він зібрав дрова, порізав бика на шматки й поклав на дрова. Тоді він сказав їм: «Наповніть чотири великі жбани водою і полийте жертву й дрова».

[34]«Зробіть це ще раз», — сказав він, і вони зробили це ще раз. «Зробіть це втретє», — наказав він, і вони зробили це втретє.

[35]Вода стекла навколо жертовника і навіть заповнила рівчак.

[36]В час жертвоприношення пророк Ілля вийшов наперед і проголосив молитву: «О Господи, Боже Авраама, Ісаака та Ізраїля, нехай стане відомо сьогодні, що Ти — Бог Ізраїлю, і що я, Твій слуга, зробив усе це за Твоїм наказом.

[37]Дай мені відповідь, о Господи, дай мені відповідь, щоб ці люди знали, що Ти, о Господи, є Бог, і що Ти привертаєш їхні серця назад».

[38]Тоді вогонь Господній упав і запалив жертву, дрова, каміння й землю, а також злизав воду з рівчака.

[39]Коли всі люди побачили це, вони впали долілиць і гукнули: «Господь — це Бог! Господь — це Бог!»

[40]Тоді Ілля наказав їм: «Схопіть пророків Ваала. Не дайте жодному втекти!» Вони схопили їх, Ілля привів їх у Долину Кішон і стратив там.

[41] Então, disse Elias a Acabe: Sobe, come e bebe, porque já se ouve ruído de abundante chuva.

[42] Subiu Acabe a comer e a beber; Elias, porém, subiu ao cimo do Carmelo, e, encurvado para a terra, meteu o rosto entre os joelhos,

[43] e disse ao seu moço: Sobe e olha para o lado do mar. Ele subiu, olhou e disse: Não há nada. Então, lhe disse Elias: Volta. E assim por sete vezes.

[44] À sétima vez disse: Eis que se levanta do mar uma nuvem pequena como a palma da mão do homem. Então, disse ele: Sobe e dize a Acabe: Aparelha o teu carro e desce, para que a chuva não te detenha.

[45] Dentro em pouco, os céus se enegreceram, com nuvens e vento, e caiu grande chuva. Acabe subiu ao carro e foi para Jezreel.

[46] A mão do SENHOR veio sobre Elias, o qual cingiu os lombos e correu adiante de Acabe, até à entrada de Jezreel.

1 Reis 19

Elias no monte Horebe

[1] Acabe fez saber a Jezabel tudo quanto Elias havia feito e como matara todos os profetas à espada.

[2] Então, Jezabel mandou um mensageiro a Elias a dizer-lhe: Façam-me os deuses como lhes aprouver se amanhã a estas horas não fizer eu à tua vida como fizeste a cada um deles.

[3] Temendo, pois, Elias, levantou-se, e, para salvar sua vida, se foi, e chegou a Berseba,

[41]І сказав Ілля Агаву: «Піди поїж і попий, бо це шум сильного дощу».

[42]Тоді Агав пішов поїв і попив, а Ілля забрався на вершину гори Кармел, нахилився до землі й сховав обличчя між колін.

[43]«Піди подивись у бік моря», — сказав він своєму слузі. Той пішов і подивився. «Нічого там немає», — сказав він. Сім разів Ілля повторював: «Іди знову».

[44]На сьомий раз слуга доповів: «Хмарка, маленька, як чоловіча долоня, піднімається з-за моря». Тож Ілля сказав: «Піди скажи Агаву: „Запрягай свої колісниці і їдь униз, поки дощ не зупинив тебе”».

[45]Тим часом небо почорніло від хмар, здійнявся вітер, і почалася сильна злива. І Агав поїхав до Єзреела.

[46]Сила Господня спустилася на Іллю і, запхнувши плащ за пояс, він біг перед Агавом увесь шлях до Єзреела.

1 Книга Царів 19

Ілля тікає до Хорева

[1]Тепер Агав розповів Єзевел усе, що зробив Ілля, і як він порубав усіх пророків.

[2]Тож Єзевел послала посланця до Іллі сказати: «Нехай я матиму справу з богами, нехай мене покарають вони, якщо завтра до цього часу я не зроблю твоє життя таким же, як у когось із них».

[3]Ілля злякався і втік, щоб врятувати своє життя. Коли він пішов до Беершеби в Юдеї, то залишив там свого слугу,

que pertence a Judá; e ali deixou o seu moço.

[4] Ele mesmo, porém, se foi ao deserto, caminho de um dia, e veio, e se assentou debaixo de um zimbro; e pediu para si a morte e disse: Basta; toma agora, ó SENHOR, a minha alma, pois não sou melhor do que meus pais.

[4]а сам тим часом пішов на день блукати пустелею. Він підійшов до ракити, сів під нею і молився, щоб умерти. «Годі з мене, Господи, — сказав він. — Візьми моє життя. Я не кращий від своїх пращурів».

[5] Deitou-se e dormiu debaixo do zimbro; eis que um anjo o tocou e lhe disse: Levanta-te e come.

[5]Потім він ліг під деревом і заснув. Аж Ангел торкнувся його і сказав: «Вставай і поїж».

[6] Olhou ele e viu, junto à cabeceira, um pão cozido sobre pedras em brasa e uma botija de água. Comeu, bebeu e tornou a dormir.

[6]Він озирнувся й над головою побачив буханку хліба, спечену на вугіллі і жбан води. Він поїв і попив, а потім ліг знову.

[7] Voltou segunda vez o anjo do SENHOR, tocou-o e lhe disse: Levanta-te e come, porque o caminho te será sobremodo longo.

[7]Ангел Господній повернувся вдруге, торкнувся його і сказав: «Вставай і поїж, інакше не будеш достатньо сил для далекої мандрівки».

[8] Levantou-se, pois, comeu e bebeu; e, com a força daquela comida, caminhou quarenta dias e quarenta noites até Horebe, o monte de Deus.

[8]Він підвівся, поїв і попив. Зміцнів від тієї їжі. Він подорожував сорок днів і сорок ночей, доки не дістався до Хореву, гори Божої.

[9] Ali, entrou numa caverna, onde passou a noite; e eis que lhe veio a palavra do SENHOR e lhe disse: Que fazes aqui, Elias?

[9]Там він зайшов у печеру і перебув ніч.

Господь являється Іллі

І слово Господнє було йому: «Що ти тут робиш, Ілле?»

[10] Ele respondeu: Tenho sido zeloso pelo SENHOR, Deus dos Exércitos, porque os filhos de Israel deixaram a tua aliança, derribaram os teus altares e mataram os teus profetas à espada; e eu fiquei só, e procuram tirar-me a vida.

[10]Він відповів: «Я дуже потерпів за Господа Бога Всемогутнього. Ізраїльтяни відмовилися від Твого Заповіту, зламали Твої вівтарі й віддали мечу Твоїх пророків. Я єдиний, хто залишився, і тепер вони хочуть убити й мене».

[11] Disse-lhe Deus: Sai e põe-te neste monte perante o SENHOR. Eis que passava o SENHOR; e um grande e forte vento fendia

[11]Господь сказав: «Іди й стань на горі перед Господом, оскільки Господь тут скоро проходитиме». Тоді великий вітер розбив гори й струсив скелі перед Господом, але Господь був не у вітру.

os montes e despedaçava as penhas diante do SENHOR, porém o SENHOR não estava no vento; depois do vento, um terremoto, mas o SENHOR não estava no terremoto;

Після вітру був землетрус, але Господь був не в землетрусі.

[12] depois do terremoto, um fogo, mas o SENHOR não estava no fogo; e, depois do fogo, um cicio tranqüilo e suave.

[12]Після землетрусу спалахнув вогонь, але Господь був не у вогні. А після вогню прошелестів ніжний шепіт.

[13] Ouvindo-o Elias, envolveu o rosto no seu manto e, saindo, pôs-se à entrada da caverna. Eis que lhe veio uma voz e lhe disse: Que fazes aqui, Elias?

[13]Коли Ілля почув його, він натягнув плащ на обличчя, пішов і став біля входу в печеру. Тоді голос сказав йому: «Що ти тут робиш, Ілле?»

[14] Ele respondeu: Tenho sido em extremo zeloso pelo SENHOR, Deus dos Exércitos, porque os filhos de Israel deixaram a tua aliança, derribaram os teus altares e mataram os teus profetas à espada; e eu fiquei só, e procuram tirar-me a vida.

[14]Він відповів: «Я дуже потерпав за Господа Бога Всемогутнього. Ізраїльтяни відмовилися від Твого Заповіту, зламали Твої вівтарі й віддали мечу Твоїх пророків. Я єдиний, хто залишився, і тепер вони хочуть убити й мене».

[15] Disse-lhe o SENHOR: Vai, volta ao teu caminho para o deserto de Damasco e, em chegando lá, unge a Hazael rei sobre a Síria.

[15]Господь сказав йому: «Повертайся звідки прийшов і йди до пустелі Дамаської. Коли ти туди дістанешся, помаж Газаела царем арамійським.

[16] A Jeú, filho de Ninsi, ungirás rei sobre Israel e também Eliseu, filho de Safate, de Abel-Meolá, ungirás profeta em teu lugar.

[16]Також помаж Єгу, сина Німші, царем ізраїльським, і помаж Елішу, сина Шафата з Авель-Мехоли, який стане пророком після тебе.

[17] Quem escapar à espada de Hazael, Jeú o matará; quem escapar à espada de Jeú, Eliseu o matará.

[17]Єгу повбиває всіх, хто втече від меча Газаела, а Еліша повбиває всіх, хто втече від меча Єгу.

[18] Também conservei em Israel sete mil, todos os joelhos que não se dobraram a Baal, e toda boca que o não beijou.

[18]Але Я дозволю вціліти семи тисячам чоловік в Ізраїлі — всім тим, чиї коліна не схилялися перед Ваалом, і чиї вуста не цілували його».

A vocação de Eliseu

Покликання Еліші

[19] Partiu, pois, Elias dali e achou a Eliseu, filho de Safate, que andava lavrando com doze juntas de bois adiante dele; ele estava com a duodécima. Elias passou por ele e lançou o seu manto sobre ele.

[19]Тож Ілля пішов звідти і знайшов Елішу, сина Шафата. Він орав дванадцятьма упряжками волів, і сам вів дванадцяту пару. Ілля підійшов до нього й огорнув його своїм плащем.

[20] Então, deixou este os bois, correu após Elias e disse: Deixa-me beijar a meu pai e a minha mãe e, então, te seguirei. Elias respondeu-lhe: Vai e volta; pois já sabes o que fiz contigo.

[21] Voltou Eliseu de seguir a Elias, tomou a junta de bois, e os imolou, e, com os aparelhos dos bois, cozeu as carnes, e as deu ao povo, e comeram. Então, se dispôs, e seguiu a Elias, e o servia.

[20]Еліша тоді залишив своїх биків і подався за Іллею. «Дозволь мені поцілувати мого батька й мою матір на прощання, — сказав він, — а тоді я піду з тобою». «Повертайся, — відповів Ілля. — Що я можу тобі зробити? Як я зможу тебе зупинити?»

[21]Тож Еліша залишив його й повернувся. Він узяв пару своїх волів і зарізав їх. Він спалив знаряддя для оранки й приготував м'ясо, і роздав його людям, і вони з'їли. Потім він вирішив іти за Іллею і став його помічником.

1 Reis 20

Acabe derrota os siros

[1] Ben-Hadade, rei da Síria, ajuntou todo o seu exército; havia com ele trinta e dois reis, e cavalos, e carros. Subiu, cercou a Samaria e pelejou contra ela.

[2] Enviou mensageiros à cidade, a Acabe, rei de Israel,

[3] que lhe disseram: Assim diz Ben-Hadade: A tua prata e o teu ouro são meus; tuas mulheres e os melhores de teus filhos são meus.

[4] Respondeu o rei de Israel e disse: Seja conforme a tua palavra, ó rei, meu senhor; eu sou teu, e tudo o que tenho.

[5] Tornaram a vir os mensageiros e disseram: Assim diz Ben-Hadade: Enviei-te, na verdade, mensageiros que dissessem: Tens de entregar-me a tua prata, o teu ouro, as tuas mulheres e os teus filhos.

[6] Todavia, amanhã a estas horas enviar-te-ei os meus servos, que esquadrinharão a tua casa e as casas dos teus oficiais,

1 Книга Царів 20

Бен-Гадад нападає на Самарію

[1]В цей час Бен-Гадад, цар арамійський, скликав усе своє військо. Його супроводжували тридцять два царі зі своїми кіньми та колісницями, він пішов і обложив Самарію, і напав на неї.

[2]Він послав посланців до міста ізраїльського царя Агава з такими словами: «Ось що Бен-Гадад каже:

[3]„Ваше срібло й золото належать мені, і найкращі ваші жінки та діти належать мені"».

[4]Цар Ізраїлю відповів: «Як ти кажеш, мій володарю-царю, я і все, що я маю, — твоє».

[5]Посланці повернулися й сказали: «Ось що Бен-Гадад каже: „Я посилав до тебе, щоб вимагати твоє срібло і золото, твоїх жінок і твоїх дітей.

[6]Але в цей час завтра я збираюся послати своїх урядовців, щоб вони обшукали твій палац і будинки твоїх урядовців. Вони заберуть усе, що ти цінуєш, і винесуть геть"».

meterão as mãos em tudo o que for aprazível aos teus olhos e o levarão.

[7] Então, o rei de Israel chamou todos os anciãos da sua terra e lhes disse: Notai e vede como este homem procura o mal; pois me mandou exigir minhas mulheres, meus filhos, minha prata e meu ouro, e não lho neguei.

[7]Цар Ізраїлю закликав усіх старійшин цих земель і сказав їм: «Дивіться, як цей чоловік шукає клопоту! Коли він послав по моїх жінок і дітей, по моє срібло й золото, я не відмовив йому, але зараз він бажає забрати все, чим володію я!»

[8] Todos os anciãos e todo o povo lhe disseram: Não lhe dês ouvidos, nem o consintas.

[8]Старійшини й народ відповіли: «Не слухай його й не погоджуйся на його вимоги».

[9] Pelo que disse aos mensageiros de Ben-Hadade: Dizei ao rei, meu senhor: Tudo o que primeiro demandaste do teu servo farei, porém isto, agora, não posso consentir. E se foram os mensageiros e deram esta resposta.

[9]Тож він відповів посланцям Бен-Гадада: «Скажіть моєму володарю-царю: „Твій слуга зробить те, що ти вимагав у перший раз, але цієї вимоги я не можу виконати"». Вони пішли й понесли цю відповідь Бен-Гададові.

[10] Ben-Hadade tornou a enviar mensageiros, dizendo: Façam-me os deuses como lhes aprouver, se o pó de Samaria bastar para encher as mãos de todo o povo que me segue.

[10]Тоді Бен-Гадад послав інше повідомлення до Агава: «Нехай я матиму справу з богами, якщо залишиться в Самарії хоча б пригорща пороху для кожного мого чоловіка».

[11] Porém o rei de Israel respondeu e disse: Dizei-lhe: Não se gabe quem se cinge como aquele que vitorioso se descinge.

[11]Цар Ізраїлю відповів: «Скажіть йому: „Нехай не хвалиться той, хто бере зброю, як той, хто її залишається в живих, щоб зняти її саморучно"».

[12] Tendo Ben-Hadade ouvido esta resposta, quando bebiam ele e os reis nas tendas, disse aos seus servos: Ponde-vos de prontidão. E eles se puseram de prontidão contra a cidade.

[12]Бен-Гадад почув цю відповідь, коли пив із царями в своєму наметі. Цар Бен-Гадад наказав своїм людям приготуватися до бою, тож вони підготувалися напасти на місто.

Агав перемагає Бен-Гадада

[13] Eis que um profeta se chegou a Acabe, rei de Israel, e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Viste toda esta grande multidão? Pois, hoje, a entregarei nas tuas mãos, e saberás que eu sou o SENHOR.

[13]Тим часом пророк прийшов до Агава, царя ізраїльського, і проголосив: «Ось що каже Господь: „Ви бачите це велике військо? Я віддам його сьогодні у ваші руки, і тоді ви дізнаєтеся, що Я — Господь"».

[14] Perguntou Acabe: Por quem? Ele respondeu: Assim diz o SENHOR: Pelos moços dos chefes das províncias. E disse: Quem começará a peleja? Tu! – respondeu ele.

[15] Então, contou os moços dos chefes das províncias, e eram duzentos e trinta e dois; depois, contou todo o povo, todos os filhos de Israel, sete mil.

[16] Saíram ao meio-dia. Ben-Hadade, porém, estava bebendo e embriagando-se nas tendas, ele e os reis, os trinta e dois reis que o ajudavam.

[17] Saíram primeiro os moços dos chefes das províncias; Ben-Hadade mandou observadores que lhe deram avisos, dizendo: Saíram de Samaria uns homens.

[18] Ele disse: Quer venham tratar de paz, tomai-os vivos; quer venham pelejar, tomai-os vivos.

[19] Saíram, pois, da cidade os moços dos chefes das províncias e o exército que os seguia.

[20] Eles feriram, cada um ao homem que se lhe opunha; os siros fugiram, e Israel os perseguiu; porém Ben-Hadade, rei da Síria, escapou a cavalo, com alguns cavaleiros.

[21] Saiu o rei de Israel e destroçou os cavalos e os carros; e feriu os siros com grande estrago.

[22] Então, o profeta se chegou ao rei de Israel e lhe disse: Vai, sê forte, considera e vê o que hás de fazer; porque daqui a um ano subirá o rei da Síria contra ti.

[14]«Але хто це зробить?» — спитав Агав. Пророк відповів: «Ось що каже Господь: „Молода старшина правителів тих земель зробить це”». «А хто розпочне битву?» — спитав він. Пророк відповів: «Ти».

[15]Тож Агав закликав молоду старшину правителів земель — двісті тридцять два чоловіки. Потім він зібрав решту ізраїльтян — всього сім тисяч.

[16]Вони виступили опівдні, поки Бен-Гадад і з ним тридцять два царі лежали в наметах і пиячили.

[17]Молода старшина правителів виступила першою. Тоді Бен-Гадад вирядив своїх розвідників, які повідомили: «Люди просуваються від Самарії».

[18]Він сказав: «Захопіть їх живцем, не зважаючи на те, йдуть вони миром чи війною».

[19]Молода старшина правителів земель крокувала від міста, а за ними йшло військо,

[20]і кожен убив ворога. Тут арамійці кинулися навтіч, а ізраїльтяни їх переслідували. Однак Бен-Гадад, цар арамійський, утік верхи разом із кількома вершниками.

[21]Цар Ізраїлю захопив коней і колісниці і завдав тяжких втрат арамійцям.

[22]Після цього пророк прийшов до царя Ізраїлю і сказав: «Зміцни свої укріплення й подивися, що треба зробити, оскільки наступної весни цар арамійський знову нападе на тебе».

[23] Os servos do rei da Síria lhe disseram: Seus deuses são deuses dos montes; por isso, foram mais fortes do que nós; mas pelejemos contra eles em planície, e, por certo, seremos mais fortes do que eles.

[23]Тим часом урядовці царя арамійського порадили йому: «Їхні боги — це боги узвиш. Ось чому вони були занадто дужі для нас. Але якщо ми битимемося з ними на рівнині, напевне, ми будемо дужчі за них.

[24] Faze, pois, isto: tira os reis, cada um do seu lugar, e substitui-os por capitães,

[24]Зроби так: зніми всіх царів з командування й заміни їх іншими командирами.

[25] e forma outro exército igual em número ao que perdeste, com outros tantos cavalos e outros tantos carros, e pelejemos contra eles em planície e, por certo, seremos mais fortes do que eles. Ele deu ouvidos ao que disseram e assim o fez.

[25]Підніми своє військо, щоб було таке ж, як те, що ти втратив: коня за коня, колісницю за колісницю — щоб ми могли битися з Ізраїлем на рівнині. Тоді напевно ми будемо міцнішими за них». Він погодився з ними і зробив належне.

[26] Decorrido um ano, Ben-Hadade passou revista aos siros e subiu a Afeca para pelejar contra Israel.

[26]Наступної весни Бен-Гадад скликав арамійців і пішов до Афека, щоб знову битися з Ізраїлем.

[27] Também aos filhos de Israel se passou revista, foram providos de víveres e marcharam contra eles. Os filhos de Israel acamparam-se defronte deles, como dois pequenos rebanhos de cabras; mas os siros enchiam a terra.

[27]Коли ізраїльтян також було скликано і їм роздали провізію, вони вирушили, щоб зустрітися з ними. Ізраїльтяни розташувалися навпроти них, як два маленькі стада кіз, у той час, як арамійці заповнили все навкруги.

[28] Chegou um homem de Deus, e falou ao rei de Israel, e disse: Assim diz o SENHOR: Porquanto os siros disseram: O SENHOR é deus dos montes e não dos vales, toda esta grande multidão entregarei nas tuas mãos, e assim sabereis que eu sou o SENHOR.

[28]Божий чоловік прийшов і сказав царю Ізраїлю: «Ось що каже Господь: „Оскільки арамійці думають, що Господь є Богом узвиш, а не долин, Я віддам це велике військо в твої руки, і ти дізнаєшся, що Я — Господь”».

[29] Sete dias estiveram acampados uns defronte dos outros. Ao sétimo dia, travou-se a batalha, e os filhos de Israel, num só dia, feriram dos siros cem mil homens de pé.

[29]Протягом семи днів вони стояли таборами одне навпроти одного, а на сьомий день розпочалася битва. Ізраїльтяни вразили сто тисяч арамійських піхотинців того дня.

[30] Os restantes fugiram para Afeca e entraram na cidade; e caiu o muro sobre

[30]Решта втекла до міста Афека, де мур обвалився на двадцять сім тисяч із них.

os vinte e sete mil homens que restaram. Ben-Hadade fugiu, veio à cidade e se escondia de câmara em câmara.

І Бен-Гадад утік до міста й сховався там у внутрішніх кімнатах.

31 Então, lhe disseram os seus servos: Eis que temos ouvido que os reis da casa de Israel são reis clementes; ponhamos, pois, panos de saco sobre os lombos e cordas à roda da cabeça e saiamos ao rei de Israel; pode ser que ele te poupe a vida.

31Його урядовці сказали йому: «Слухай, ми чули, що царі дому Ізраїльського милостиві. Давай підемо до царя Ізраїлю в підперезаній волосяниці і з мотуззям навколо голови. Може, він врятує твоє життя».

32 Então, se cingiram com pano de saco pelos lombos, puseram cordas à roda da cabeça, vieram ao rei de Israel e disseram: Diz o teu servo Ben-Hadade: Poupa-me a vida. Disse Acabe: Pois ainda vive? É meu irmão.

32Одягнувши волосяниці й мотуззя навколо голови, вони пішли до царя Ізраїлю і сказали: «Твій слуга Бен-Гадад каже: „Прошу, залиш мене живим"». Цар відповів: «Він іще й досі живий? Він — мій брат».

33 Aqueles homens tomaram isto por presságio, valeram-se logo dessa palavra; e disseram: Teu irmão Ben-Hadade! Ele disse: Vinde, trazei-mo. Então, Ben-Hadade saiu a ter com ele, e ele o fez subir ao carro.

33Люди прийняли це за добрий знак і швидко відповіли: «Так, твій брат Бен-Гадад», — сказали вони. «Підіть і приведіть його», — сказав цар. Коли Бен-Гадад прийшов, Агав посадив його в свою колісницю.

34 Ben-Hadade disse-lhe: As cidades que meu pai tomou a teu pai, eu tas restituirei; monta os teus bazares em Damasco, como meu pai o fez em Samaria. E eu, disse Acabe, com esta aliança, te deixarei livre. Fez com ele aliança e o despediu.

34«Я поверну міста, які мій батько забрав у твого батька, — запропонував Бен-Гадад. — Ти влаштуєш свої торгові осередки в Дамаску, як мій батько робив у Самарії». Агав сказав: «На засадах угоди я тебе звільняю». Тож він уклав із ним угоду й відпустив його.

Пророк засуджує Агава

35 Então, um dos discípulos dos profetas disse ao seu companheiro por ordem do SENHOR: Esmurra-me; mas o homem recusou fazê-lo.

35За наказом Господа один із синів пророка сказав своєму товаришу: «Вдар мене». Але той відмовився.

36 Ele lhe disse: Visto que não obedeceste à voz do SENHOR, eis que, em te apartando de mim, um leão te matará.

36Тоді пророк сказав: «Оскільки ти не послухався Господа, то як тільки підеш від мене, тебе уб'є лев». І після того, як чоловік пішов, його знайшов лев і вбив.

Tendo ele se apartado, um leão o encontrou e o matou.

37 Encontrando o profeta outro homem, lhe disse: Esmurra-me. Ele o esmurrou e o feriu.

37Пророк знайшов іншого чоловіка і сказав йому: «Вдар мене, будь ласка». Тож чоловік ударив його і поранив.

38 Então, se foi o profeta e se pôs no caminho do rei, disfarçado com uma venda sobre os olhos.

38Тоді пророк пішов і став біля дороги, чекаючи на царя. Він не хотів, щоб його впізнали, тож накинув на очі наголівну пов'язку.

39 Ao passar o rei, gritou e disse: Teu servo estava no meio da peleja, quando, voltando-se-me um companheiro, me trouxe um homem e me disse: Vigia este homem; se vier a faltar, a tua vida responderá pela vida dele ou pagarás um talento de prata.

39Коли цар проходив, пророк гукнув до нього: «Твій слуга був у гущі битви, і хтось підійшов до мене з полоненим і сказав: „Постережи цього чоловіка. Якщо він зникне, ти заплатиш життям за його життя або талантом срібла".

40 Estando o teu servo ocupado daqui e dali, ele se foi. Respondeu-lhe o rei de Israel: Esta é a tua sentença; tu mesmo a pronunciaste.

40Поки твій слуга був зайнятий тим-сим, чоловік зник». «Це твої слова, — сказав цар Ізраїлю, — ти сам це виголосив свій вирок».

41 Então, ele se apressou e tirou a venda de sobre os seus olhos; e o rei de Israel reconheceu que era um dos profetas.

41Тоді пророк швидко зняв пов'язку з очей, і цар Ізраїлю впізнав, що це один з його пророків.

42 E disse-lhe: Assim diz o SENHOR: Porquanto soltaste da mão o homem que eu havia condenado, a tua vida será em lugar da sua vida, e o teu povo, em lugar do seu povo.

42Він сказав царю: «Ось що каже Господь: „Ти звільнив чоловіка, а Я сказав, він має померти. Ось чому ти заплатиш життям за його життя, своїми людьми за його людей"».

43 Foi-se o rei de Israel para sua casa, desgostoso e indignado, e chegou a Samaria.

43Засмучений і розгніваний, цар Ізраїлю пішов до свого палацу в Самарії.

1 Reis 21

Nabote recusa vender a sua vinha a Acabe

1 Sucedeu, depois disto, o seguinte: Nabote, o jezreelita, possuía uma vinha ao

1 Книга Царів 21

Навотів виноградник

1Трохи згодом стався випадок, пов'язаний з виноградником, що належав єзреелiту Навоту. Виноградник

lado do palácio que Acabe, rei de Samaria, tinha em Jezreel.

був у Єзреелі, недалеко від палацу Агава, царя Самарії.

[2] Disse Acabe a Nabote: Dá-me a tua vinha, para que me sirva de horta, pois está perto, ao lado da minha casa. Dar-te-ei por ela outra, melhor; ou, se for do teu agrado, dar-te-ei em dinheiro o que ela vale.

[2]Агав сказав Навоту: «Дозволь мені використати твій виноградник під город, оскільки він близько від мого палацу. Натомість я дам тобі кращий виноградник або, якщо хочеш, я заплачу тобі стільки, скільки він коштує».

[3] Porém Nabote disse a Acabe: Guarde-me o SENHOR de que eu dê a herança de meus pais.

[3]Але Навот відповів: «Господь забороняє віддавати спадщину моїх батьків тобі».

[4] Então, Acabe veio desgostoso e indignado para sua casa, por causa da palavra que Nabote, o jezreelita, lhe falara, quando disse: Não te darei a herança de meus pais. E deitou-se na sua cama, voltou o rosto e não comeu pão.

[4]Тож Агав пішов додому набурмосений і злий, оскільки єзреелiт Навот сказав: «Я не віддам тобі спадщину моїх батьків». Він ліг у ліжко засмучений і відмовився від їжі.

[5] Porém, vindo Jezabel, sua mulher, ter com ele, lhe disse: Que é isso que tens assim desgostoso o teu espírito e não comes pão?

[5]Його дружина Єзевел зайшла й спитала: «Чого ти засмучений? Чому не їси?»

[6] Ele lhe respondeu: Porque falei a Nabote, o jezreelita, e lhe disse: Dá-me a tua vinha por dinheiro; ou, se te apraz, dar-te-ei outra em seu lugar. Porém ele disse: Não te darei a minha vinha.

[6]Він відповів їй: «Бо я попросив єзреелiта Навота: „Продай мені свій виноградник або, якщо хочеш, я дам тобі інший виноградник замість цього”. А він відповів: „Я не віддам тобі свій виноградник”».

[7] Então, Jezabel, sua mulher, lhe disse: Governas tu, com efeito, sobre Israel? Levanta-te, come, e alegre-se o teu coração; eu te darei a vinha de Nabote, o jezreelita.

[7]Єзевел, його дружина, сказала: «Це так дієш ти, цар Ізраїлю? Вставай і поїж! Втішся. Я добуду тобі виноградник єзреелiта Навота».

Jezabel ordena a morte de Nabote

[8] Então, escreveu cartas em nome de Acabe, selou-as com o sinete dele e as enviou aos anciãos e aos nobres que havia na sua cidade e habitavam com Nabote.

[8]Тож вона написала листи від імені Агава, поставила на них його печатку й розіслала старійшинам та вельможам, які жили в одному місті з єзреелiтом Навотом.

[9] E escreveu nas cartas, dizendo: Apregoai um jejum e trazei Nabote para a frente do povo.

[9]У тих листах вона писала: «Проголосіть піст і посадіть Навота на видне місце серед народу.

[10] Fazei sentar defronte dele dois homens malignos, que testemunhem contra ele, dizendo: Blasfemaste contra Deus e contra o rei. Depois, levai-o para fora e apedrejai-o, para que morra.

[10]Посадіть двох негідників навпроти нього, і нехай вони підтвердять, що він проклинав Бога і царя. А тоді виведіть його й закидайте камінням».

[11] Os homens da sua cidade, os anciãos e os nobres que nela habitavam fizeram como Jezabel lhes ordenara, segundo estava escrito nas cartas que lhes havia mandado.

[11]Тож старійшини й вельможі, які жили в одному місті з Навотом, зробили так, як Єзевел наказала в листах, які їм надіслала.

[12] Apregoaram um jejum e trouxeram Nabote para a frente do povo.

[12]Вони проголосили піст і всадовили Навота на видне місце серед гостей.

[13] Então, vieram dois homens malignos, sentaram-se defronte dele e testemunharam contra ele, contra Nabote, perante o povo, dizendo: Nabote blasfemou contra Deus e contra o rei. E o levaram para fora da cidade e o apedrejaram, e morreu.

[13]Потім двоє негідників прийшли, сіли навпроти нього й стали свідчити проти Навота перед людьми, кажучи: «Навот проклинав Бога й царя». Тож вони вивели його за місто й забили камінням на смерть.

[14] Então, mandaram dizer a Jezabel: Nabote foi apedrejado e morreu.

[14]Потім вони відправили вістку Єзевел: «Навота було закидано камінням, він мертвий».

[15] Tendo Jezabel ouvido que Nabote fora apedrejado e morrera, disse a Acabe: Levanta-te e toma posse da vinha que Nabote, o jezreelita, recusou dar-te por dinheiro; pois Nabote já não vive, mas é morto.

[15]Тільки-но Єзевел почула, що Навота було забито камінням на смерть, вона сказала Агаву: «Вставай і забирай виноградник єзреєліта Навота, який відмовився продати його. Він уже не живий, а мертвий».

[16] Tendo Acabe ouvido que Nabote era morto, levantou-se para descer para a vinha de Nabote, o jezreelita, para tomar posse dela.

[16]Коли Агав почув, що Навот мертвий, він підвівся, пішов і забрав виноградник Навота.

Elias ameaça a Acabe e Jezabel

[17] Então, veio a palavra do SENHOR a Elias, o tesbita, dizendo:

[17]Тоді слово Господнє було Іллі тишвіту:

[18] Dispõe-te, desce para encontrar-te com Acabe, rei de Israel, que habita em Samaria; eis que está na vinha de Nabote, aonde desceu para tomar posse dela.

[18]«Піди зустрінься з Агавом, царем Ізраїлю, який править у Самарії. Він зараз у Навотовому винограднику, який він пішов забрати собі.

[19] Falar-lhe-ás, dizendo: Assim diz o SENHOR: Mataste e, ainda por cima, tomaste a herança? Dir-lhe-ás mais: Assim diz o SENHOR: No lugar em que os cães lamberam o sangue de Nabote, cães lamberão o teu sangue, o teu mesmo.

[19]Скажи йому про те, що сказав Господь: „Чи не ти вбив людину й тепер прийшов забрати її землю?" Тоді скажи йому про те, що мовив Господь: „У місці, де собаки злизували Навотову кров, собаки лизатимуть твою кров!"»

[20] Perguntou Acabe a Elias: Já me achaste, inimigo meu? Respondeu ele: Achei-te, porquanto já te vendeste para fazeres o que é mau perante o SENHOR.

[20]Агав сказав Іллі: «Тож ти знайшов мене, ворогу мій!» «Я знайшов тебе, — відповів той, — ти продався, щоб робити зло в очах Господа.

[21] Eis que trarei o mal sobre ti, arrancarei a tua posteridade e exterminarei de Acabe a todo do sexo masculino, quer escravo quer livre, em Israel.

[21]Я накличу лихо на тебе. Я знищу твоїх нащадків і виріжу всіх Агавових чоловіків у Ізраїлі: рабів чи вільних.

[22] Farei a tua casa como a casa de Jeroboão, filho de Nebate, e como a casa de Baasa, filho de Aías, por causa da provocação com que me irritaste e fizeste pecar a Israel.

[22]Я зроблю твій дім таким, як у Єровоама, сина Невата, і Вааша, сина Агіжі, оскільки ти розгнівав мене і змусив Ізраїль згрішити.

[23] Também de Jezabel falou o SENHOR: Os cães devorarão Jezabel dentro dos muros de Jezreel.

[23]А щодо Єзевел, Господь сказав: „Собаки пожиратимуть Єзевел під стінами Єзреела.

[24] Quem morrer de Acabe na cidade, os cães o comerão, e quem morrer no campo, as aves do céu o comerão.

[24]Собаки пожиратимуть усіх тих з Агавового роду, хто помиратиме в місті, а птахи небесні поїдатимуть тих, хто помиратиме в полі"».

[25] Ninguém houve, pois, como Acabe, que se vendeu para fazer o que era mau perante o SENHOR, porque Jezabel, sua mulher, o instigava;

[25]Ніколи не було такого чоловіка, як Агав, хто продався б, щоб чинити зле в очах Господа, його підштовхнула на це його дружина Єзевел.

[26] que fez grandes abominações, seguindo os ídolos, segundo tudo o que fizeram os amorreus, os quais o SENHOR lançou de diante dos filhos de Israel.

[27] Tendo Acabe ouvido estas palavras, rasgou as suas vestes, cobriu de pano de saco o seu corpo e jejuou; dormia em panos de saco e andava cabisbaixo.

[28] Então, veio a palavra do SENHOR a Elias, o tesbita, dizendo:

[29] Não viste que Acabe se humilha perante mim? Portanto, visto que se humilha perante mim, não trarei este mal nos seus dias, mas nos dias de seu filho o trarei sobre a sua casa.

[26]Він поводився як найбридкіше, поклоняючись бовванам, як аморійці, що їх Господь вигнав перед Ізраїлем.

[27]Коли Агав почув ці слова, він порвав на собі одяг, вбрався в жалобне і став поститися. Він ліг у жалобному вбранні й лежав засмучений.

[28]Тоді слово Господа було Іллі тишвіту:

[29]«Ти помітив, як Агав скромно поводиться переді Мною? Оскільки він поводить себе так скромно, Я зараз не нашлю на нього лихо, але син його постраждає за Агавови гріхи».

1 Reis 22

Aliança entre Josafá, de Judá, e Acabe

2 Crônicas 18.1-3

[1] Três anos se passaram sem haver guerra entre a Síria e Israel.

[2] Porém, no terceiro ano, desceu Josafá, rei de Judá, para avistar-se com o rei de Israel.

[3] Disse o rei de Israel aos seus servos: Não sabeis vós que Ramote-Gileade é nossa, e nós hesitamos em tomá-la das mãos do rei da Síria?

[4] Então, perguntou a Josafá: Irás tu comigo à peleja, a Ramote-Gileade? Respondeu Josafá ao rei de Israel: Serei como tu és, o meu povo, como o teu povo, os meus cavalos, como os teus cavalos.

As profecias dos falsos profetas

2 Crônicas 18.4-11

[5] Disse mais Josafá ao rei de Israel: Consulta primeiro a palavra do SENHOR.

1 Книга Царів 22

Пророцтва Михея проти Агава

[1]Протягом трьох років не було жодної війни між Арамом та Ізраїлем.

[2]Але на третій рік Єгошафат, цар Юдеї, пішов зустрітися з царем Ізраїлю.

[3]Цар Ізраїлю сказав своїм урядовцям: «Хіба ви не знаєте, що Рамот-Ґілеад належить нам, проте ми не робимо нічого, щоб забрати його у царя арамійського?»

[4]Отож він запитав Єгошафата: «Чи підеш ти зі мною воювати проти Рамот-Ґілеада?» Єгошафат відповів царю Ізраїля: «Я піду з тобою, а мої люди і мої коні будуть у твоєму розпорядженні».

[5]Але Єгошафат також сказав царю Ізраїля: «Спочатку спитаємо поради в Господа».

[6] Então, o rei de Israel ajuntou os profetas, cerca de quatrocentos homens, e lhes disse: Irei à peleja contra Ramote-Gileade ou deixarei de ir? Eles disseram: Sobe, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

[7] Disse, porém, Josafá: Não há aqui ainda algum profeta do SENHOR para o consultarmos?

[8] Respondeu o rei de Israel a Josafá: Há um ainda, pelo qual se pode consultar o SENHOR, porém eu o aborreço, porque nunca profetiza de mim o que é bom, mas somente o que é mau. Este é Micaías, filho de Inlá. Disse Josafá: Não fale o rei assim.

[9] Então, o rei de Israel chamou um oficial e disse: Traze-me depressa Micaías, filho de Inlá.

[10] O rei de Israel e Josafá, rei de Judá, estavam assentados, cada um no seu trono, vestidos de trajes reais, numa eira à entrada da porta de Samaria; e todos os profetas profetizavam diante deles.

[11] Zedequias, filho de Quenaana, fez para si uns chifres de ferro e disse: Assim diz o SENHOR: Com este escornearás os siros até de todo os consumir.

[12] Todos os profetas profetizaram assim, dizendo: Sobe a Ramote-Gileade e triunfarás, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

A profecia de Micaías
2 Crônicas 18.12-27

[13] O mensageiro que fora chamar a Micaías falou-lhe, dizendo: Eis que as palavras dos profetas a uma voz predizem

[6]Отож цар Ізраїлю зібрав разом пророків, майже чотириста чоловік, і запитав їх: «Іти мені воювати проти Рамот-Ґілеада чи утриматися від цього?» «Іди, — відповіли вони, — оскільки Господь дасть царю перемогу».

[7]Та Єгошафат спитав: «Чи є тут інший пророк Господній, через якого ми б могли запитати?»

[8]Цар Ізраїлю відповів Єгошафату: «Є ще один чоловік, через якого ми можемо запитати Господа, але я ненавиджу його, бо він ніколи не пророкує про мене нічого доброго, а лише погане. Це Михей, син Імли». «Цар не повинен такого казати», — відповів Єгошафат.

[9]Отож цар Ізраїлю покликав одного зі своїх наближених і сказав: «Негайно приведіть Михея, сина Імли».

[10]Одягнені в своє царське вбрання, цар Ізраїлю та Єгошафат, цар Юдеї, сиділи на своїх престолах на площі суду біля вхідної брами до Самарії, де всі пророки пророкували перед ними.

[11]Тоді Седекія, син Кенаана, зробив залізні роги й проголосив: «Ось що каже Господь: „З цими рогами ти нападеш на арамійців, доки не винищиш їх”».

[12]Всі інші пророки пророкували те саме: «Напади на Рамот-Ґілеад і переможеш, оскільки Господь віддасть його в руки царя».

[13]Посланець, який ходив покликати Михея, сказав йому: «Послухай, усі інші пророки як один передрікають успіх цареві. Нехай твоє слово узгодиться з їхніми, тож вислови свою згоду».

coisas boas para o rei; seja, pois, a tua palavra como a palavra de um deles e fala o que é bom.

[14] Respondeu Micaías: Tão certo como vive o SENHOR, o que o SENHOR me disser, isso falarei.

[15] E, vindo ele ao rei, este lhe perguntou: Micaías, iremos a Ramote-Gileade à peleja ou deixaremos de ir? Ele lhe respondeu: Sobe e triunfarás, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

[16] O rei lhe disse: Quantas vezes te conjurarei, que não me fales senão a verdade em nome do SENHOR?

[17] Então, disse ele: Vi todo o Israel disperso pelos montes, como ovelhas que não têm pastor; e disse o SENHOR: Estes não têm dono; torne cada um em paz para a sua casa.

[18] Então, o rei de Israel disse a Josafá: Não te disse eu que ele não profetiza a meu respeito o que é bom, mas somente o que é mau?

[19] Micaías prosseguiu: Ouve, pois, a palavra do SENHOR: Vi o SENHOR assentado no seu trono, e todo o exército do céu estava junto a ele, à sua direita e à sua esquerda.

[20] Perguntou o SENHOR: Quem enganará a Acabe, para que suba e caia em Ramote-Gileade? Um dizia desta maneira, e outro, de outra.

[21] Então, saiu um espírito, e se apresentou diante do SENHOR, e disse: Eu o

[14]Але Михей відповів: «Так само правда, як і те, що Господь живий, я можу сказати лише те, що Господь каже мені».

[15]Коли він прибув, цар запитав його: «Михей, йти нам війною проти Рамот-Ґілеада, чи ні?» «Напади й переможи, — відповів Михей, — оскільки Господь віддасть його у твої руки».

[16]Та цар запитав його: «Скільки разів я повинен змушувати тебе заприсягатися, щоб ти не казав мені нічого, крім правди в ім'я Господнє?»

[17]Тоді Михей мовив: «Я бачив весь Ізраїль, що розбрівся по горах, наче вівці без пастуха. І Господь сказав: „У цих людей немає господаря. Нехай кожен іде додому з миром"».

[18]Цар Ізраїлю сказав Єгошафату: «Хіба я не казав тобі, що він ніколи не пророкує про мене нічого доброго, а лише погане?»

[19]Михей вів далі: «Тому послухайте слова Господа. Я бачив Господа, Який сидів на Своєму престолі з усім військом Небесним навколо Нього по праву й по ліву руку.

[20]І Господь сказав: „Хто намовить Агава напасти на Рамот-Ґілеад, де він і знайде свою смерть?" Одні пропонували одне, а інші — інше.

[21]Нарешті один із духів вийшов наперед, став перед Господом і сказав: „Я намовлю його".

enganarei. Perguntou-lhe o SENHOR: Com quê?

22 Respondeu ele: Sairei e serei espírito mentiroso na boca de todos os seus profetas. Disse o SENHOR: Tu o enganarás e ainda prevalecerás; sai e faze-o assim.

23 Eis que o SENHOR pôs o espírito mentiroso na boca de todos estes teus profetas e o SENHOR falou o que é mau contra ti.

24 Então, Zedequias, filho de Quenaana, chegou, deu uma bofetada em Micaías e disse: Por onde saiu de mim o Espírito do SENHOR para falar a ti?

25 Disse Micaías: Eis que o verás naquele mesmo dia, quando entrares de câmara em câmara, para te esconderes.

26 Então, disse o rei de Israel: Tomai Micaías e devolvei-o a Amom, governador da cidade, e a Joás, filho do rei;

27 e direis: Assim diz o rei: Metei este homem na casa do cárcere e angustiai-o, com escassez de pão e de água, até que eu volte em paz.

28 Disse Micaías: Se voltares em paz, não falou o SENHOR, na verdade, por mim. Disse mais: Ouvi isto, vós, todos os povos!

A morte de Acabe

2 Crônicas 18.28-34

29 Subiram o rei de Israel e Josafá, rei de Judá, a Ramote-Gileade.

30 Disse o rei de Israel a Josafá: Eu me disfarçarei e entrarei na peleja; tu, porém, traja as tuas vestes. Disfarçou-se, pois, o rei de Israel e entrou na peleja.

22„Як саме?” — запитав Господь. „Я піду й буду брехливим духом в устах усіх його пророків”, — відповів той. „Тобі вдасться намовити його, — сказав Господь. — Піди й зроби це”.

23Отож зараз Господь вклав брехливий дух в уста всіх твоїх пророків. Господь призначив тобі біду».

24Тоді Седекія, син Кенаана, підійшов і вдарив Михея по обличчю: «Куди подався Дух Господа, коли він пішов від мене поговорити з тобою?» — запитав він.

25Михей відповів: «Ти дізнаєшся про це того дня, коли ховатимешся у внутрішніх палатах».

26Тоді цар ізраїльський наказав: «Візьміть Михея і відправте його назад до Амона, правителя міста, й до Йоаша, царського сина,

27і проголосіть царський наказ: „Киньте цього чоловіка до в’язниці й не давайте йому нічого, крім хліба й води, доки я не повернуся з миром”».

28Михей промовив: «Якщо ти повернешся з миром, то Господь не говорив через мене». Потім він додав: «Увесь народе, запам’ятай мої слова!»

Агава вбито при Рамот-Ґілеаді

29Отож цар Ізраїлю та Єгошафат, цар Юдеї, пішли на Рамот-Ґілеад.

30Цар ізраїльський сказав Єгошафату: «Я піду на битву у простому одязі, а ти залишайся у царському вбранні». Тож цар Ізраїлю перевдягнувся у просте й вийшов на битву.

[31] Ora, o rei da Síria dera ordem aos trinta e dois capitães dos seus carros, dizendo: Não pelejareis nem contra pequeno nem contra grande, mas somente contra o rei de Israel.

[31]Тоді цар Арама наказав своїм тридцяти двом командирам колісниць: «Не воюйте ні з ким: ні з малим, ні з великим, крім царя ізраїльського».

[32] Vendo os capitães dos carros Josafá, disseram: Certamente, este é o rei de Israel. E a ele se dirigiram para o atacar. Porém Josafá gritou.

[32]Коли командири колісниць побачили Єгошафата, вони подумали: «Напевно, це і є цар Ізраїлю». Тож вони повернули, щоб напасти на нього. Але коли Єгошафат закричав,

[33] Vendo os capitães dos carros que não era o rei de Israel, deixaram de o perseguir.

[33]командири колісниць побачили, що це не цар Ізраїлю, і припинили переслідувати його.

[34] Então, um homem entesou o arco e, atirando ao acaso, feriu o rei de Israel por entre as juntas da sua armadura; então, disse este ao seu cocheiro: Vira e leva-me para fora do combate, porque estou gravemente ferido.

[34]Але один з воїнів пустив стрілу навмання і поранив царя Ізраїлю. Вона влучила у щілину між обладунками. Цар сказав візнику своєї колісниці: «Повертай і вивези мене з битви, бо я поранений».

[35] A peleja tornou-se renhida naquele dia; quanto ao rei, seguraram-no de pé no carro defronte dos siros, mas à tarde morreu. O sangue corria da ferida para o fundo do carro.

[35]Увесь день тривала запекла битва, а цар, підтримуючи себе в колісниці, дивився на арамійців до вечора. Кров з його рани текла на підлогу колісниці, і при заході сонця він помер.

[36] Ao pôr-do-sol, fez-se ouvir um pregão pelo exército, que dizia: Cada um para a sua cidade, e cada um para a sua terra!

[36]Коли сонце сідало, наказ розійшовся між воїнами: «Кожен до свого міста, кожен на свої землі!»

[37] Morto o rei, levaram-no a Samaria, onde o sepultaram.

[37]Тож цар помер, його принесли в Самарію і там поховали.

[38] Quando lavaram o carro junto ao açude de Samaria, os cães lamberam o sangue do rei, segundo a palavra que o SENHOR tinha dito; as prostitutas banharam-se nestas águas.

[38]Помили колісницю в ставу в Самарії (там, де милися повії), і собаки злизали його кров, як було передбачено словом Господнім.

[39] Quanto aos mais atos de Acabe, e a tudo quanto fez, e à casa de marfim que

[39]Щодо інших подій Агавового правління, включаючи всі його вчинки, збудований ним і оздоблений слоновою

construiu, e a todas as cidades que edificou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

40 Assim, descansou Acabe com seus pais; e Acazias, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado e a morte de Josafá
2 Crônicas 20.31-37

41 E Josafá, filho de Asa, começou a reinar sobre Judá no quarto ano de Acabe, rei de Israel.

42 Era Josafá da idade de trinta e cinco anos quando começou a reinar; e vinte e cinco anos reinou em Jerusalém. Sua mãe se chamava Azuba, filha de Sili.

43 Ele andou em todos os caminhos de Asa, seu pai; não se desviou deles e fez o que era reto perante o SENHOR.

44 Todavia, os altos não se tiraram; neles, o povo ainda sacrificava e queimava incenso.

45 Josafá viveu em paz com o rei de Israel.

46 Quanto aos mais atos de Josafá, e ao poder que mostrou, e como guerreou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

47 Também exterminou da terra os restantes dos prostitutos-cultuais que ficaram nos dias de Asa, seu pai.

48 Então, não havia rei em Edom, porém reinava um governador.

49 Fez Josafá navios de Társis, para irem a Ofir em busca de ouro; porém não foram, porque os navios se quebraram em Eziom-Geber.

кісткою палац і зміцнені ним міста, то все це описано в книзі Хронік Царів Ізраїлю.

40Агав спочив зі своїми батьками. І Агазія, його син, став царем після нього.

Єгошафат, цар Юдеї

41Єгошафат, син Аси, став царем Юдеї на четвертому році правління Агава, царя Ізраїлю.

42Єгошафату було тридцять п'ять років, коли він став царем, і правив він у Єрусалимі протягом двадцяти п'яти років. Його матір звали Азува, яка була дочкою Шилхі.

43Єгошафат жив, як і його батько Аса, не відступав від його шляхів і чинив праведно в очах Господніх. Однак узвишшя він не знищив, і люди й далі приносили там жертви й спалювали запашне куріння.

44Єгошафат також жив у мирі з царем Ізраїлю.

45Щодо інших подій Єгошафатового правління, його досягнень і військових подвигів, то всі вони описані в книзі Хронік Царів Юдеї.

46Він очистив землі від храмових повій, які залишалися навіть після правління його батька Аси.

47Тоді не було царя в Едомі, правив володар, обраний Єгошафатом.

48На той час Єгошафат збудував флот торговельних суден, щоб ходити до Офіру по золото, але вони ніколи не напнули вітрил, бо розбилися в Еціон-Хевері.

[50] Então, Acazias, filho de Acabe, disse a Josafá: Vão os meus servos embarcados com os teus. Porém Josafá não quis.

[51] Josafá descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai; e Jeorão, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Acazias, de Israel

[52] Acazias, filho de Acabe, começou a reinar sobre Israel em Samaria, no décimo sétimo ano de Josafá, rei de Judá; e reinou dois anos sobre Israel.

[53] Fez o que era mau perante o SENHOR; porque andou nos caminhos de seu pai, como também nos caminhos de sua mãe e nos caminhos de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[54] Ele serviu a Baal, e o adorou, e provocou à ira ao SENHOR, Deus de Israel, segundo tudo quanto fizera seu pai.

[49]Тоді Агазія, син Агава, сказав Єгошафату: «Дозволь моїм чоловікам плисти разом з твоїми», — але Єгошафат відмовив.

[50]Потім Єгошафат спочив зі своїми батьками і був похований поруч з ними в місті Давида, свого пращура. І Єгорам, його син, став царем після нього.

Агазія, цар Ізраїлю

[51]Агазія, син Агава, став царем Ізраїля у сімнадцятий рік правління Єгошафата у Юдеї. Він царював у Самарії протягом двох років.

[52]Він чинив зле в очах Господа, оскільки йшов шляхом своїх батька й матері та шляхом Єровоама, сина Невата, який привів Ізраїль до гріха.

[53]Він служив і поклонявся Ваалові і змушував Господа Бога Ізраїлю гніватися, так само, як його батько.

O segundo livro dos Reis	2 Книга Царів

2 Reis 1

Acazias e o profeta Elias

[1] Depois da morte de Acabe, revoltou-se Moabe contra Israel.

[2] E caiu Acazias pelas grades de um quarto alto, em Samaria, e adoeceu; enviou mensageiros e disse-lhes: Ide e consultai a Baal-Zebube, deus de Ecrom, se sararei desta doença.

[3] Mas o Anjo do SENHOR disse a Elias, o tesbita: Dispõe-te, e sobe para te encontrares com os mensageiros do rei de Samaria, e dize-lhes: Porventura, não há Deus em Israel, para irdes consultar Baal-Zebube, deus de Ecrom?

[4] Por isso, assim diz o SENHOR: Da cama a que subiste, não descerás, mas, sem falta, morrerás. Então, Elias partiu.

[5] E os mensageiros voltaram para o rei, e este lhes perguntou: Que há, por que voltastes?

[6] Eles responderam: Um homem nos subiu ao encontro e nos disse: Ide, voltai para o rei que vos mandou e dizei-lhe: Assim diz o SENHOR: Porventura, não há Deus em Israel, para que mandes consultar Baal-Zebube, deus de Ecrom? Portanto, da cama a que subiste, não descerás, mas, sem falta, morrerás.

[7] Ele lhes perguntou: Qual era a aparência do homem que vos veio ao encontro e vos falou tais palavras?

[8] Eles lhe responderam: Era homem vestido de pêlos, com os lombos cingidos

2 Книга Царів 1

Гріх царя Агазії

[1]Після смерті Агава Моав повстав проти Ізраїлю.

[2]Сталося так, що Агазія випав через ґрати своєї горішньої кімнати в Самарії і поранився. Ось він вирядив посланців, наказавши їм: «Ідіть і запитайте Ваал-Зевава, бога Екрона, чи здолаю я цю рану».

[3]Однак Ангел Господній сказав Іллі тишвіту: «Підведись і вийди назустріч посланцям самарійського царя й запитай їх: „Невже немає в Ізраїлі Бога, що ви радитеся з Ваал-Зевавом, екронським богом?”»

[4]Тому Господь ось що каже: «Ти не підведешся з ліжка, на якому лежиш. Ти справді помреш». І пішов Ілля.

[5]Коли посланці повернувся до царя, той спитав їх: «Чому ви повернулися?»

[6]Вони відповіли: «Нам вийшов назустріч чоловік і сказав нам, щоб ми повернулися до того царя, який вас послав, і сказали йому про те, що сповістив Господь: „Чи в Ізраїлі немає Бога, що ти посилаєш людей радитися з Ваал-Зевавом? Ось тому ти й не встанеш з ліжка, на якому лежиш. Ти справді помреш!”»

[7]Цар запитав: «А що ж то за чоловік, що вийшов вам назустріч, який вам таке сказав?»

[8]Вони відповіли: «Це був чоловік у шкурі, оперезаний шкіряним паском». Цар відповів: «То був Ілля тишвіт».

de um cinto de couro. Então, disse ele: É Elias, o tesbita.

Elias e os três capitães

[9] Então, lhe enviou o rei um capitão de cinqüenta, com seus cinqüenta soldados, que subiram ao profeta, pois este estava assentado no cimo do monte; disse-lhe o capitão: Homem de Deus, o rei diz: Desce.

[9]Тоді він послав до Іллі свого командира з загоном із п'ятдесяти воїнів. Підійшов командир до Іллі, що сидів на пагорбі, й мовив: «Божий чоловіче, цар наказав: „Спускайся”».

[10] Elias, porém, respondeu ao capitão de cinqüenta: Se eu sou homem de Deus, desça fogo do céu e te consuma a ti e aos teus cinqüenta. Então, fogo desceu do céu e o consumiu a ele e aos seus cinqüenta.

[10]Ілля відповів на це командиру: «Якщо я Божий чоловік, нехай тоді вогонь зійде з небес і поглине тебе й твоїх п'ятдесят вояків!» І впав з небес вогонь, і пожер командира та його воїнів.

[11] Tornou o rei a enviar-lhe outro capitão de cinqüenta, com os seus cinqüenta; este lhe falou e disse: Homem de Deus, assim diz o rei: Desce depressa.

[11]Тоді цар послав до Іллі іншого командира з п'ятдесятьма воїнами. Командир звернувся до Іллі: «Божий чоловіче, ось що цар наказує: „Мерщій зійди!”»

[12] Respondeu Elias e disse-lhe: Se eu sou homem de Deus, desça fogo do céu e te consuma a ti e aos teus cinqüenta. Então, fogo de Deus desceu do céu e o consumiu a ele e aos seus cinqüenta.

[12]Тоді Ілля відгукнувся і сказав їм: «Якщо я Божий чоловік, нехай тоді вогонь зійде з небес і поглине тебе й твоїх п'ятдесят воїнів!» І зійшов з небес вогонь, і поглинув командира і його воїнів.

[13] Tornou o rei a enviar terceira vez um capitão de cinqüenta, com os seus cinqüenta; então, subiu o capitão de cinqüenta. Indo ele, pôs-se de joelhos diante de Elias, e suplicou-lhe, e disse-lhe: Homem de Deus, seja, peço-te, preciosa aos teus olhos a minha vida e a vida destes cinqüenta, teus servos;

[13]Цар послав третього командира з п'ятдесятьма воїнами. Цей проводир, наблизившись до Іллі, упав на коліна перед ним. «Божий чоловіче, — почав він благати, — вияви ласку до життя мого і ще п'ятдесяти чоловік, твоїх слуг!

[14] pois fogo desceu do céu e consumiu aqueles dois primeiros capitães de cinqüenta, com os seus cinqüenta; porém, agora, seja preciosa aos teus olhos a minha vida.

[14]Послухай, вогонь зійшов з небес і поглинув перших двох командирів разом з усіма їхніми воїнами. Зглянься ж над моїм життям!»

15 Então, o Anjo do SENHOR disse a Elias: Desce com este, não temas. Levantou-se e desceu com ele ao rei.

15Господній Ангел звернувся до Іллі: «Зійди з ним, не бійся його». От і підвівся Ілля, і спустився разом з ним до царя.

16 E disse a este: Assim diz o SENHOR: Por que enviaste mensageiros a consultar Baal-Zebube, deus de Ecrom? Será, acaso, por não haver Deus em Israel, cuja palavra se consultasse? Portanto, desta cama a que subiste, não descerás, mas, sem falta, morrerás.

16Він сказав цареві: «Ось що говорить Господь: „Невже немає для тебе в Ізраїлі Бога, що ти вирядив посланців запитати Ваал-Зевава, екронського бога? За те, що ти так вчинив, ти ніколи не встанеш з ліжка, на якому лежиш. Ти напевне помреш!"»

A morte de Acazias

17 Assim, pois, morreu, segundo a palavra do SENHOR, que Elias falara; e Jorão, seu irmão, começou a reinar no seu lugar, no ano segundo de Jeorão, filho de Josafá, rei de Judá, porquanto Acazias não tinha filhos.

17І він помер, як сказав йому Ілля, передаючи Господні слова. А що не було в нього сина, то царювати після нього почав Йорам. Це сталося на другий рік царювання Єгорама, сина Єгошафата, юдейського царя.

18 Quanto aos mais atos de Acazias e ao que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

18Що ж до всіх інших діянь Агазії і його справ, то всі вони описані в книгах Хронік Царів Ізраїлю.

2 Reis 2

Eliseu é sucessor de Elias

1 Quando estava o SENHOR para tomar Elias ao céu por um redemoinho, Elias partiu de Gilgal em companhia de Eliseu.

2 Disse Elias a Eliseu: Fica-te aqui, porque o SENHOR me enviou a Betel. Respondeu Eliseu: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. E, assim, desceram a Betel.

3 Então, os discípulos dos profetas que estavam em Betel saíram ao encontro de Eliseu e lhe disseram: Sabes que o SENHOR, hoje, tomará o teu senhor, elevando-o por sobre a tua cabeça?

2 Книга Царів 2

Іллю взято на небо

1Саме тоді, коли Господь збирався підняти смерчем Іллю на небеса, Ілля з Елішею поверталися з Ґілґала.

2Ілля сказав Еліші: «Залишайся тут, Господь послав мене в Бетел». Проте Еліша відповів: «Присягаюся життям Господа і твоїм життям, що я не залишу тебе». От вони й пішли в Бетел.

3До Еліші підійшли пророки з Бетела й запитали його: «Ти знаєш, що Господь збирається розлучити тебе сьогодні з твоїм володарем?» «Звісно, знаю, — відповів Еліша, — але не говоріть про це».

Respondeu ele: Também eu o sei; calai-vos.

[4] Disse Elias a Eliseu: Fica-te aqui, porque o SENHOR me enviou a Jericó. Porém ele disse: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. E, assim, foram a Jericó.

[4]Потім Ілля сказав йому: «Залишайся тут, Елішо. Господь послав мене до Єрихона». Але той відповів: «Присягаюся життям Господа і твоїм життям, що я тебе не залишу». Так вони й вирушили до Єрихона.

[5] Então, os discípulos dos profetas que estavam em Jericó se chegaram a Eliseu e lhe disseram: Sabes que o SENHOR, hoje, tomará o teu senhor, elevando-o por sobre a tua cabeça? Respondeu ele: Também eu o sei; calai-vos.

[5]У Єрихоні до Еліші підійшов гурт пророків. Вони його запитали: «Ти знаєш, що Господь збирається тебе розлучити сьогодні з твоїм володарем?» «Звісно, знаю, — відповів він, — але не говоріть про це».

[6] Disse-lhe, pois, Elias: Fica-te aqui, porque o SENHOR me enviou ao Jordão. Mas ele disse: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. E, assim, ambos foram juntos.

[6]Потім Ілля звернувся до нього: «Залишайся тут, Господь послав мене до Йордану». Еліша знову не погодився: «Присягаюся життям Господа і твоїм життям, що я тебе не залишу». От вони й пішли далі вдвох.

[7] Foram cinqüenta homens dos discípulos dos profetas e pararam a certa distância deles; eles ambos pararam junto ao Jordão.

[7]П'ятдесят чоловік із числа пророків пішли слідом за ними й зупинилися віддалік, спостерігаючи за Іллєю та Елішею, коли ті підійшли до Йордану.

[8] Então, Elias tomou o seu manto, enrolou-o e feriu as águas, as quais se dividiram para os dois lados; e passaram ambos em seco.

[8]Ілля скинув плаща, згорнув його і вдарив ним по воді. Вода розступилася перед ними ліворуч і праворуч, і вони пройшли суходолом.

Elias é elevado ao céu

[9] Havendo eles passado, Elias disse a Eliseu: Pede-me o que queres que eu te faça, antes que seja tomado de ti. Disse Eliseu: Peço-te que me toque por herança porção dobrada do teu espírito.

[9]Коли вони перейшли через річку, Ілля сказав Еліші: «Скажи, що я можу зробити для тебе до того, як мене заберуть». «Дозволь мені успадкувати від тебе подвійну частку духу твого», — відповів Еліша.

[10] Tornou-lhe Elias: Dura coisa pediste. Todavia, se me vires quando for tomado de ti, assim se te fará; porém, se não me vires, não se fará.

[10]«То дуже важко, про що ти просиш, — відповів Ілля. — І все ж, якщо ти побачиш, як мене розлучать з тобою, тоді він буде твоїм. Інакше не станеться того, чого ти хочеш».

[11] Indo eles andando e falando, eis que um carro de fogo, com cavalos de fogo, os separou um do outro; e Elias subiu ao céu num redemoinho.

[12] O que vendo Eliseu, clamou: Meu pai, meu pai, carros de Israel e seus cavaleiros! E nunca mais o viu; e, tomando as suas vestes, rasgou-as em duas partes.

[13] Então, levantou o manto que Elias lhe deixara cair e, voltando-se, pôs-se à borda do Jordão.

[14] Tomou o manto que Elias lhe deixara cair, feriu as águas e disse: Onde está o SENHOR, Deus de Elias? Quando feriu ele as águas, elas se dividiram para um e outro lado, e Eliseu passou.

Os discípulos dos profetas procuram Elias

[15] Vendo-o, pois, os discípulos dos profetas que estavam defronte, em Jericó, disseram: O espírito de Elias repousa sobre Eliseu. Vieram-lhe ao encontro e se prostraram diante dele em terra.

[16] E lhe disseram: Eis que entre os teus servos há cinqüenta homens valentes; ora, deixa-os ir em procura do teu senhor; pode ser que o Espírito do SENHOR o tenha levado e lançado nalgum dos montes ou nalgum dos vales. Porém ele respondeu: Não os envieis.

[17] Mas eles apertaram com ele, até que, constrangido, lhes disse: Enviai. E enviaram cinqüenta homens, que o procuraram três dias, porém não o acharam.

[11]Так вони йшли поруч і розмовляли, аж раптом вогняна колісниця з вогняними кіньми з'явилася перед ними, роз'єднавши їх. Ілля з вихором піднявся в небо.

[12]Еліша помітив це і закричав: «Батьку мій! Батьку мій! Колісниці та верхові Ізраїлю!» Більш нічого вже не побачив Еліша. Він узявся за своє вбрання і розірвав його на собі.

[13]Він підхопив плаща Іллі, що спав з нього, і повернувся до берега Йордану.

[14]Еліша узяв плаща, що спав з Іллі, і вдарив ним по воді. «Де нині Господь, Бог Іллі?» — запитав він. Коли він ударив по воді плащем, вода розділилася навпіл: ліворуч і праворуч — і він перейшов через річку.

[15]Група пророків з Єрихона, що спостерігали за ним звіддалік, сказали: «На Елішу зійшов дух Іллі». Вони поспішили йому назустріч і низько вклонилися.

[16]«Послухай, — сказали вони — нас п'ятдесят твоїх вдатних слуг. Нехай вони підуть і пошукають твого володаря. Напевне, Господній Дух підхопив і заніс його на якусь вершину чи скинув десь у долину». «Ні, — заперечив Еліша, — не посилайте їх».

[17]Але вони так наполягали на своєму, що йому стало соромно. Тому й сказав: «Пошліть їх». От вони й послали п'ятдесят чоловік, які за три дні обшукали все навколо, але не знайшли його.

[18] Então, voltaram para ele, pois permanecera em Jericó; e ele lhes disse: Não vos disse que não fôsseis?

Eliseu torna saudáveis as águas de Jericó

[19] Os homens da cidade disseram a Eliseu: Eis que é bem situada esta cidade, como vê o meu senhor, porém as águas são más, e a terra é estéril.

[20] Ele disse: Trazei-me um prato novo e ponde nele sal. E lho trouxeram.

[21] Então, saiu ele ao manancial das águas e deitou sal nele; e disse: Assim diz o SENHOR: Tornei saudáveis estas águas; já não procederá daí morte nem esterilidade.

[22] Ficaram, pois, saudáveis aquelas águas, até ao dia de hoje, segundo a palavra que Eliseu tinha dito.

Rapazinhos zombam de Eliseu

[23] Então, subiu dali a Betel; e, indo ele pelo caminho, uns rapazinhos saíram da cidade, e zombavam dele, e diziam-lhe: Sobe, calvo! Sobe, calvo!

[24] Virando-se ele para trás, viu-os e os amaldiçoou em nome do SENHOR; então, duas ursas saíram do bosque e despedaçaram quarenta e dois deles.

[25] Dali, foi ele para o monte Carmelo, de onde voltou para Samaria.

2 Reis 3

O reinado de Jorão sobre Israel

[1] Jorão, filho de Acabe, começou a reinar sobre Israel, em Samaria, no décimo oitavo ano de Josafá, rei de Judá; e reinou doze anos.

[18]Коли вони повернулися до Еліші, який перебував у Єрихоні, він їм сказав: «Хіба ж я не казав вам не ходити?»

Очищення води

[19]Мешканці міста звернулися до Еліші: «Послухай, владико, це місто в гарній місцині, ти сам це бачиш. Але вода тут недобра, то й земля неродюча».

[20]«Принесіть мені новий дзбан і покладіть туди солі», — попросив Еліша. Вони йому все принесли.

[21]Тоді він пішов до джерела і кинув у нього сіль, примовляючи: «Ось що говорить Господь: „Я оздоровив цю воду. І вже ніколи вона не призведе до смерті, ніколи не зробить землю неродючою”».

[22]І дотепер ця вода лишається зціленою, як і обіцяв Еліша.

Закляття Еліші

[23]Звідти Еліша попрямував до Бетела. По дорозі кілька юнаків вийшли з міста й почали глузувати з нього: «Гей ти, лисий, іди сюди. Йди-но сюди, ти, лисий».

[24]Він обернувся, поглянув і послав на них закляття ім’ям Господа. Тут вийшли з лісу дві ведмедиці й задрали сорок два молодика.

[25]А він пішов звідти до гори Кармел, а звідти повернувся в Самарію.

2 Книга Царів 3

Війна з Моавом

[1]Йорам, син Агава, став ізраїльським царем у Самарії на вісімнадцятий рік правління Єгошафата, царя Юдеї, а царював він протягом дванадцяти років.

[2] Fez o que era mau perante o SENHOR; porém não como seu pai, nem como sua mãe; porque tirou a coluna de Baal, que seu pai fizera.

[2]І робив він недобрі справи в очах Господніх, але не так, як його батько чи мати. Він позбувся священного каменя Ваала, встановленого його батьком.

[3] Contudo, aderiu aos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fizera pecar a Israel; não se apartou deles.

[3]Однак він і далі коїв ті ж гріхи, що Єровоам, син Невата, вводячи Ізраїль у ті ж самі смертельні гріхи. Йорам від них не відступився.

Eliseu prediz a vitória sobre Moabe

[4] Então, Mesa, rei dos moabitas, era criador de gado e pagava o seu tributo ao rei de Israel com cem mil cordeiros e a lã de cem mil carneiros.

[4]У той час Меша, моавський цар, займався розведенням овець і постачав царю Ізраїлю сто тисяч ягнят та вовну зі ста тисяч баранів.

[5] Tendo, porém, morrido Acabe, revoltou-se o rei de Moabe contra o rei de Israel.

[5]Але після смерті Агава моавський цар збунтувався проти ізраїльського царя.

[6] Por isso, Jorão, ao mesmo tempo, saiu de Samaria e fez revista de todo o Israel.

[6]Тому цар Йорам підняв на ноги весь Ізраїль і вирушив у похід із Самарії.

[7] Mandou dizer a Josafá, rei de Judá: O rei de Moabe se revoltou contra mim; irás tu comigo à guerra contra Moabe? Respondeu ele: Subirei; serei como tu és, o meu povo, como o teu povo, os meus cavalos, como os teus cavalos.

[7]Він також відправив таке послання Єгошафату, царю Юдеї: «Проти мене повстав цар Моаву. Чи виступиш ти зі мною проти нього?» «Так, я пристану до тебе, — відповів той. — Я такий, як і ти, мій народ, як твій народ, мої коні, як твої коні».

[8] Então, perguntou Jorão: Por que caminho subiremos? Respondeu ele: Pelo caminho do deserto de Edom.

[8]«Яким шляхом ми підемо на моавійців?» — запитав він. «Через Едомську пустелю», — відповів той.

[9] Partiram o rei de Israel, o rei de Judá e o rei de Edom; após sete dias de marcha, não havia água para o exército e para o gado que os seguiam.

[9]От і вирушив на війну цар Ізраїлю разом з царями Юдеї та Едома. Пройшовши в обхід сім днів, вони залишилися без води не тільки для тварин, а й для війська.

[10] Então, disse o rei de Israel: Ai! O SENHOR chamou a estes três reis para os entregar nas mãos de Moabe.

[10]«Як же так, — вигукнув цар Ізраїлю. — Невже Господь зібрав нас, трьох царів, тільки для того, щоб віддати Моаву?»

[11] Perguntou, porém, Josafá: Não há, aqui, algum profeta do SENHOR, para que consultemos o SENHOR por ele? Respondeu um dos servos do rei de Israel:

[11]Але Єгошафат запитав: «Чи немає серед нас Господнього пророка, аби ми могли через нього довідатися в Господа?» Один із урядовців ізраїльського царя відповів: «Тут є

Aqui está Eliseu, filho de Safate, que deitava água sobre as mãos de Elias.

Еліша, син Шафата. Йому доводилося зливати на руки Іллі».

12 Disse Josafá: Está com ele a palavra do SENHOR. Então, o rei de Israel, Josafá e o rei de Edom desceram a ter com ele.

12Єгошафат сказав: «З ним слово Господнє». Тож зійшли до нього цар Ізраїлю, Єгошафат та цар Едома.

13 Mas Eliseu disse ao rei de Israel: Que tenho eu contigo? Vai aos profetas de teu pai e aos profetas de tua mãe. Porém o rei de Israel lhe disse: Não, porque o SENHOR é quem chamou estes três reis para os entregar nas mãos de Moabe.

13Еліша сказав цареві Ізраїлю: «Чого ти від мене хочеш? Іди до пророків батька свого і до пророків матері». «Ні, — не погодився цар Ізраїлю. — Адже Господь зібрав нас, трьох царів, щоб передати в руки Моава».

14 Disse Eliseu: Tão certo como vive o SENHOR dos Exércitos, em cuja presença estou, se eu não respeitasse a presença de Josafá, rei de Judá, não te daria atenção, nem te contemplaria.

14Еліша промовив: «Присягаюся життям Господа Всемогутнього, Якому я служу, що якби я не поважав Єгошафата, юдейського царя, я і не глянув би на тебе, не помітив би тебе.

15 Ora, pois, trazei-me um tangedor. Quando o tangedor tocava, veio o poder de Deus sobre Eliseu.

15А нині приведи до мене гусляра». Гусляр заграв, і на Елішу зійшла сила Господня.

16 Este disse: Assim diz o SENHOR: Fazei, neste vale, covas e covas.

16Еліша промовив: «Ось що говорить Господь: „Викопай у долині ями”.

17 Porque assim diz o SENHOR: Não sentireis vento, nem vereis chuva; todavia, este vale se encherá de tanta água, que bebereis vós, e o vosso gado, e os vossos animais.

17Господь каже таке: „Не побачите ви ні вітру, ні дощу, але вся долина наповниться водою. Нап’єтеся і ви, і худоба ваша й інші тварини.

18 Isto é ainda pouco aos olhos do SENHOR; de maneira que também entregará Moabe nas vossas mãos.

18Для Господа це не важко. Він також передасть вам Моав.

19 Ferireis todas as cidades fortificadas e todas as cidades principais, e todas as boas árvores cortareis, e tapareis todas as fontes de água, e danificareis com pedras todos os bons campos.

19Ви здолаєте всі укріплені міста, ви здолаєте кожне важливе поселення. Ви повирубуєте всі добрі дерева, зупините всі джерела, знищите кожне родюче поле, закидавши камінням”».

[20] Pela manhã, ao apresentar-se a oferta de manjares, eis que vinham as águas pelo caminho de Edom; e a terra se encheu de água.

[20]Наступного ранку, якраз у час принесення пожертви сталося те, що Господь обіцяв: з боку Едома потекла вода! Земля наповнилася водою.

A derrota de Moabe

[21] Ouvindo, pois, todos os moabitas que os reis tinham subido para pelejar contra eles, todos os que cingiam cinto, desde o mais novo até ao mais velho, foram convocados e postos nas fronteiras.

[21]Ось уже всі моавійці дізналися, що царі пішли на них війною, тому кожен чоловік: молодий і старий — всі, хто міг тримати зброю в руках, вирушили в похід і стали на кордоні.

[22] Levantando-se de madrugada, em saindo o sol sobre as águas, viram os moabitas defronte deles as águas vermelhas como sangue.

[22]Коли вони прокинулися вранці, сонце вже віддзеркалювалося в воді. Моавійцям, які стояли неподалік, вода здалася червоною, мов кров.

[23] E disseram: Isto é sangue; certamente, os reis se destruíram e se mataram um ao outro! Agora, pois, à presa, ó Moabe!

[23]«Це кров! — Загукали вони. — Ті царі, мабуть, пересварилися й повбивали одне одного. Вперед, моавійці, по здобич!»

[24] Porém, chegando eles ao arraial de Israel, os israelitas se levantaram e feriram aos moabitas, os quais fugiram diante deles; entraram os israelitas na terra e também aí feriram aos moabitas.

[24]Але тільки-но моавійці підступили до ізраїльського табору, ізраїльтяни вискочили й кинулися на них, а ті — навтіч. Ізраїльтяни ж загарбали землі й рубали моавійців.

[25] Arrasaram as cidades, e cada um lançou a sua pedra em todos os bons campos, e os entulharam, e taparam todas as fontes de águas, e cortaram todas as boas árvores, até que só Quir-Haresete ficou com seus muros; mas os que atiravam com fundas a cercaram e a feriram.

[25]Вони знищили міста, позакидали камінням усі родючі поля, загатили всі джерела й позрубували всі добрі дерева. Лише в Кір-Гарешеті не розібрали каміння, але воїни з пращами оточили місто й напали на нього.

[26] Vendo o rei de Moabe que a peleja prevalecia contra ele, tomou consigo setecentos homens que arrancavam espada, para romperem contra o rei de Edom, porém não puderam.

[26]Коли цар Моава зрозумів, що він програє битву, він зібрав сімсот воїнів з мечами, щоб прорватися до царя Едома, але вони не змогли.

[27] Então, tomou a seu filho primogênito, que havia de reinar em seu lugar, e o

[27]Тоді він покликав свого первістка, який мав стати царем після нього, й приніс його в жертву всеспалення на міському

ofereceu em holocausto sobre o muro; pelo que houve grande ira contra Israel; por isso, se retiraram dali e voltaram para a sua própria terra.

валу. Лють на Ізраїль була великою. Ізраїльтяни відступили й повернулися на свої землі.

2 Reis 4

Eliseu aumenta o azeite da viúva

[1] Certa mulher, das mulheres dos discípulos dos profetas, clamou a Eliseu, dizendo: Meu marido, teu servo, morreu; e tu sabes que ele temia ao SENHOR. É chegado o credor para levar os meus dois filhos para lhe serem escravos.

[2] Eliseu lhe perguntou: Que te hei de fazer? Dize-me que é o que tens em casa. Ela respondeu: Tua serva não tem nada em casa, senão uma botija de azeite.

[3] Então, disse ele: Vai, pede emprestadas vasilhas a todos os teus vizinhos; vasilhas vazias, não poucas.

[4] Então, entra, e fecha a porta sobre ti e sobre teus filhos, e deita o teu azeite em todas aquelas vasilhas; põe à parte a que estiver cheia.

[5] Partiu, pois, dele e fechou a porta sobre si e sobre seus filhos; estes lhe chegavam as vasilhas, e ela as enchia.

[6] Cheias as vasilhas, disse ela a um dos filhos: Chega-me, aqui, mais uma vasilha. Mas ele respondeu: Não há mais vasilha nenhuma. E o azeite parou.

[7] Então, foi ela e fez saber ao homem de Deus; ele disse: Vai, vende o azeite e paga a tua dívida; e, tu e teus filhos, vivei do resto.

Eliseu e a sunamita

2 Книга Царів 4

Вдовина олива

[1]Дружина чоловіка, який належав до громади пророків, звернулася з благанням до Еліші: «Мій чоловік був наче слугою тобі, та зараз він мертвий. Ти знаєш, як він шанував Господа. А нині чоловік, у якого він позичав гроші, намірився відібрати в мене двох моїх хлопчиків, щоб йому служили».

[2]Еліша їй відповів: «Чим я можу тобі допомогти. Скажи-но, що є в твоєму домі?» «Твоя рабиня не має нічогісінько, крім дзбанка оливи», — відповіла вона.

[3]Еліша запропонував: «Обійди всіх своїх сусідів і попроси в них порожній посуд. Та не проси трохи.

[4]Потім зайди в дім і зачини за собою й синами двері. Налий оливи в усі посудини. Як тільки доллєш до вінця, так і відставляй дзбани вбік».

[5]Вона пішла від нього, тоді замкнула за собою й синами двері. Вони зносили дзбани, а вона наливала в них.

[6]Коли заповнили всі посудини, вона звернулася до сина: «Принеси ще один». Але він сказав: «Вже немає порожнього посуду». Тоді олива перестала текти.

[7]Вона пішла до Божого чоловіка й розповіла про все. А він сказав: «Іди продай оливу й розрахуйся з боргами. Ти з синами будеш жити на те, що залишиться».

Воскресіння сина шунамитянки

[8] Certo dia, passou Eliseu por Suném, onde se achava uma mulher rica, a qual o constrangeu a comer pão. Daí, todas as vezes que passava por lá, entrava para comer.

[8]Якось Еліша пішов до Шунема. Там одна багата жінка запросила його до себе поїсти. Відтоді хоч коли б він бував у тих місцях, він заходив до неї поїсти.

[9] Ela disse a seu marido: Vejo que este que passa sempre por nós é santo homem de Deus.

[9]Вона сказала своєму чоловікові: «Я знаю, що цей чоловік, який часто приходить, святий Божий чоловік.

[10] Façamos-lhe, pois, em cima, um pequeno quarto, obra de pedreiro, e ponhamos-lhe nele uma cama, uma mesa, uma cadeira e um candeeiro; quando ele vier à nossa casa, retirar-se-á para ali.

[10]Влаштуймо йому кімнатку на даху! Занесем туди ліжко, стіл, стілець і світильник для нього. Тоді він може залишатися там, коли приходитиме до нас».

[11] Um dia, vindo ele para ali, retirou-se para o quarto e se deitou.

[11]Одного разу коли Еліша прийшов, він піднявся до своєї кімнатки й ліг спочити.

[12] Então, disse ao seu moço Geazi: Chama esta sunamita. Chamando-a ele, ela se pôs diante do profeta.

[12]Він попросив слугу Ґегазі: «Поклич шунамитянку». Той покликав її, і вона стала перед ним.

[13] Este dissera ao seu moço: Dize-lhe: Eis que tu nos tens tratado com muita abnegação; que se há de fazer por ti? Haverá alguma coisa de que se fale a teu favor ao rei ou ao comandante do exército? Ela respondeu: Habito no meio do meu povo.

[13]Еліша сказав йому: «Передай їй ось що: „Ти подбала про нас. А що можна зробити для тебе? Може, щось попросити від твого імені в царя чи командуючого військом?”» Вона відповіла: «Я живу серед свого народу і тому мені нічого не бракує».

[14] Então, disse o profeta: Que se há de fazer por ela? Geazi respondeu: Ora, ela não tem filho, e seu marido é velho.

[14]«Що можна для неї зробити?» — спитав Еліша. Ґегазі відповів: «У неї немає сина, а її чоловік уже старий».

[15] Disse Eliseu: Chama-a. Chamando-a ele, ela se pôs à porta.

[15]Тоді Елішав наказав: «Поклич її!» Слуга погукав її, і вона з'явилася на порозі кімнати.

[16] Disse-lhe o profeta: Por este tempo, daqui a um ano, abraçarás um filho. Ela disse: Não, meu senhor, homem de Deus, não mintas à tua serva.

[16]«Десь у цей час наступного року, — сказав Еліша, — ти триматимеш на руках сина». «Ні, мій пане-володарю, — заперечила вона. — Не вводь свою рабиню в оману, Божий чоловіче!»

[17] Concebeu a mulher e deu à luz um filho, no tempo determinado, quando fez um ano, segundo Eliseu lhe dissera.

[18] Tendo crescido o menino, saiu, certo dia, a ter com seu pai, que estava com os segadores.

[19] Disse a seu pai: Ai! A minha cabeça! Então, o pai disse ao seu moço: Leva-o a sua mãe.

[20] Ele o tomou e o levou a sua mãe, sobre cujos joelhos ficou sentado até ao meio-dia, e morreu.

[21] Subiu ela e o deitou sobre a cama do homem de Deus; fechou a porta e saiu.

[22] Chamou a seu marido e lhe disse: Manda-me um dos moços e uma das jumentas, para que eu corra ao homem de Deus e volte.

[23] Perguntou ele: Por que vais a ele hoje? Não é dia de Festa da Lua Nova nem sábado. Ela disse: Não faz mal.

[24] Então, fez ela albardar a jumenta e disse ao moço: Guia e anda, não te detenhas no caminhar, senão quando eu to disser.

[25] Partiu ela, pois, e foi ter com o homem de Deus, ao monte Carmelo. Vendo-a de longe o homem de Deus, disse a Geazi, seu moço: Eis aí a sunamita;

[26] corre ao seu encontro e dize-lhe: Vai tudo bem contigo, com teu marido, com o menino? Ela respondeu: Tudo bem.

[27] Chegando ela, pois, ao homem de Deus, ao monte, abraçou-lhe os pés. Então, se chegou Geazi para arrancá-la; mas o homem de Deus lhe disse: Deixa-a, porque

[17]Але жінка таки завагітніла й наступного року о тій же порі народила сина, як і пообіцяв їй Еліша.

[18]Дитя зростало. Одного дня хлопчик пішов до батька, який був з женцями.

[19]«Моя голова! Моя голова!» — поскаржився хлопчик батькові. Батько звелів слузі: «Віднеси його до матері».

[20]Після того, як слуга підняв хлопчика й відніс його до неньки, хлопець до обіду посидів у неї на колінах та й помер.

[21]Вона піднялася нагору й поклала його на ліжко Божого чоловіка, причинила двері й пішла.

[22]Тоді покликала чоловіка й сказала йому: «Приведи мені котрогось із слуг та віслюка, щоб я могла швидко з'їздити до Божого чоловіка й повернутися додому».

[23]«Навіщо тобі до нього їхати сьогодні? — Запитав він. — Адже нині не субота й не молодик». «Все гаразд», — відказала вона.

[24]Вона осідлала віслюка й наказала слузі: «Ходімо, поспішаймо. Не притишуй ходи заради мене, аж доки я тебе не попрошу».

[25]Ось вона вирушила в дорогу й приїхала до Божого чоловіка на гору Кармел. Коли Божий чоловік побачив її ще звіддалік, він сказав слузі Ґеґазі: «Поглянь! Он з'явилася шунамітянка!

[26]Біжи їй назустріч і розпитай: „Чи все в тебе гаразд? Як чоловік ся має? Чи дитя здорове?"» «Все гаразд», — відповіла жінка.

[27]Коли вона прийшла до Божого чоловіка в горах, вона схопила його за ноги. Ґеґазі відштовхнув її, але Божий чоловік сказав: «Не чіпай її! Вона гірко засмучена, але Господь приховав це від мене й не розповів мені цього».

a sua alma está em amargura, e o SENHOR mo encobriu e não mo manifestou.

28 Disse ela: Pedi eu a meu senhor algum filho? Não disse eu: Não me enganes?

28Вона сказала: «Хіба я просила в тебе сина, мій пане? Хіба я не казала тобі: „Не збивай мене з пантелику?”»

29 Disse o profeta a Geazi: Cinge os lombos, toma o meu bordão contigo e vai. Se encontrares alguém, não o saúdes, e, se alguém te saudar, não lhe respondas; põe o meu bordão sobre o rosto do menino.

29Еліша наказав Ґегазі: «Заткни одяг за пасок, візьми мого ціпка й поспіши. Якщо зустрінеш когось, не вітайся, а якщо тебе хтось привітає, не відповідай. Покладеш мого ціпка на хлопчикове обличчя».

30 Porém disse a mãe do menino: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. Então, ele se levantou e a seguiu.

30Але мати того хлопчика промовила: «Присягаюся життям Господа й твоїм життям, що я не піду без тебе». Еліша підвівся й пішов з жінкою.

31 Geazi passou adiante deles e pôs o bordão sobre o rosto do menino; porém não houve nele voz nem sinal de vida; então, voltou a encontrar-se com Eliseu, e lhe deu aviso, e disse: O menino não despertou.

31Ґегазі пішов попереду й поклав ціпок на хлопчикове обличчя, але той не подав ніяких ознак життя. Тож Ґегазі вернувся до Еліші й сказав: «Хлопчик не прокинувся».

32 Tendo o profeta chegado à casa, eis que o menino estava morto sobre a cama.

32Коли Еліша дійшов до будинку, на ліжку лежав мертвий хлопчик.

33 Então, entrou, fechou a porta sobre eles ambos e orou ao SENHOR.

33Еліша зайшов, замкнув за собою двері. В кімнаті більше нікого не було, крім них. Еліша почав молитися Господу.

34 Subiu à cama, deitou-se sobre o menino e, pondo a sua boca sobre a boca dele, os seus olhos sobre os olhos dele e as suas mãos sobre as mãos dele, se estendeu sobre ele; e a carne do menino aqueceu.

34Потім він підійшов до ліжка, ліг на хлопчика так, щоб устами торкатися уст хлопця, очима — його очей, руками — його рук. Коли він притулився, тіло хлопчика почало теплішати.

35 Então, se levantou, e andou no quarto uma vez de lá para cá, e tornou a subir, e se estendeu sobre o menino; este espirrou sete vezes e abriu os olhos.

35Еліша підвівся, пройшовся кімнатою з одного кінця в інший, а потім ще раз ліг на хлопчика. Хлопчина сім разів чхнув і розплющив очі.

36 Então, chamou a Geazi e disse: Chama a sunamita. Ele a chamou, e, apresentando-

36Еліша покликав Ґегазі й сказав: «Поклич шунамитянку!» Той погукав.

se ela ao profeta, este lhe disse: Toma o teu filho.

[37] Ela entrou, lançou-se aos pés dele e prostrou-se em terra; tomou o seu filho e saiu.

A morte que havia na panela é tirada

[38] Voltou Eliseu para Gilgal. Havia fome naquela terra, e, estando os discípulos dos profetas assentados diante dele, disse ao seu moço: Põe a panela grande ao lume e faze um cozinhado para os discípulos dos profetas.

[39] Então, saiu um ao campo a apanhar ervas e achou uma trepadeira silvestre; e, colhendo dela, encheu a sua capa de colocíntidas; voltou e cortou-as em pedaços, pondo-os na panela, visto que não as conheciam.

[40] Depois, deram de comer aos homens. Enquanto comiam do cozinhado, exclamaram: Morte na panela, ó homem de Deus! E não puderam comer.

[41] Porém ele disse: Trazei farinha. Ele a deitou na panela e disse: Tira de comer para o povo. E já não havia mal nenhum na panela.

Vinte pães satisfazem a cem homens

[42] Veio um homem de Baal-Salisa e trouxe ao homem de Deus pães das primícias, vinte pães de cevada, e espigas verdes no seu alforje. Disse Eliseu: Dá ao povo para que coma.

[43] Porém seu servo lhe disse: Como hei de eu pôr isto diante de cem homens? Ele tornou a dizer: Dá-o ao povo, para que

Коли вона прийшла, він сказав: «Візьми сина».

[37]Вона підійшла, кинулася в ноги й низько перед ним вклонилася. Тоді взяла сина на руки й вийшла.

Смерть у горщику

[38]Еліша повернувся в Ґілґал. Там саме лютував голод. Оскільки гурт пророків сидів перед ним, він наказав слузі: «Постав на багаття великий горщик і зготуй щось попоїсти для цих людей».

[39]Один із пророків пішов у поле пошукати якихось трав для варива і знайшов дику виноградну лозу. Зірвав кілька плодів, схожих на кабачки, загорнув край плаща й поклав їх туди. Повернувшись до багаття, він їх розрізав, вкинув у киплячий горщик, хоча ніхто не знав, що то за плоди.

[40]Але коли поклав людям того варива, вони, щойно почавши їсти, відразу закричали: «О Божий чоловіче! В горщику отрута!» Не змогли вони того їсти.

[41]Еліша сказав: «Дайте борошна». Він вкинув його в горщик і сказав: «Налийте людям, нехай їдять». І нічого шкідливого в горщику не було.

Чудесне нагодування ста чоловік

[42]З Ваал-Шаліші прийшов чоловік і приніс Божому чоловікові двадцять ячмінних буханців, випечених з першого зібраного зерна, та кілька колосків нового врожаю. «Роздай людям, щоб з'їли», — сказав Еліша.

[43]«Як я можу нагодувати ними сотню людей?» — запитав його слуга. Однак Еліша відповів: «Віддай, нехай люди їдять. Ось що Господь каже: „Вони їстимуть, і ще зостанеться"».

coma; porque assim diz o SENHOR: Comerão, e sobejará.

44 Então, lhos pôs diante; comeram, e ainda sobrou, conforme a palavra do SENHOR.

44Потім він розклав хлібці перед людьми, і вони їли, та ще й лишилося щось після обіду, як і сказав Господь.

2 Reis 5

Naamã é curado de lepra

1 Naamã, comandante do exército do rei da Síria, era grande homem diante do seu senhor e de muito conceito, porque por ele o SENHOR dera vitória à Síria; era ele herói da guerra, porém leproso.

2 Saíram tropas da Síria, e da terra de Israel levaram cativa uma menina, que ficou ao serviço da mulher de Naamã.

3 Disse ela à sua senhora: Tomara o meu senhor estivesse diante do profeta que está em Samaria; ele o restauraria da sua lepra.

4 Então, foi Naamã e disse ao seu senhor: Assim e assim falou a jovem que é da terra de Israel.

5 Respondeu o rei da Síria: Vai, anda, e enviarei uma carta ao rei de Israel. Ele partiu e levou consigo dez talentos de prata, seis mil siclos de ouro e dez vestes festivais.

6 Levou também ao rei de Israel a carta, que dizia: Logo, em chegando a ti esta carta, saberás que eu te enviei Naamã, meu servo, para que o cures da sua lepra.

7 Tendo lido o rei de Israel a carta, rasgou as suas vestes e disse: Acaso, sou Deus com poder de tirar a vida ou dá-la, para que este envie a mim um homem para eu curá-

2 Книга Царів 5

Нааман, зцілений від корости

1Нааман очолював військо арамійського царя. В очах царя був він видатною, високоповажною людиною, адже через нього дав Господь перемогу Араму. Він був хоробрим воїном, але хворів на коросту.

2Загони арамійців ходили в походи і з якогось набігу захопили з собою молоду ізраїльтянку, яка стала служницею дружини Наамана.

3Вона сказала своїй пані: «От якби мій володар побачився з пророком, який мешкає в Самарії! Той би його вилікував від прокази!»

4Нааман пішов до свого володаря й повідомив йому все, що сказала ізраїльтянка.

5«Неодмінно піди, — погодився цар Арама. — Я пошлю листа царю Ізраїлю». Отак і поїхав Нааман, прихопивши з собою десять талантів срібла, шість тисяч шекелів золота і ще десять перемін одягу.

6В листі, який він мав вручити ізраїльському царю, писалося: «З цим листом я посилаю до тебе свого слугу Наамана, сподіваючись, що ти вилікуєш його від прокази».

7Прочитавши листа, цар Ізраїлю розірвав на собі одяг, промовляючи: «Та чи ж я Бог? Хіба я можу вбивати й оживляти? Чому цей чоловік посилає когось до мене, аби я зцілив від прокази. Ви тільки погляньте, як він

lo de sua lepra? Notai, pois, e vede que procura um pretexto para romper comigo.

намагається роздмухати між нами сварку!»

[8] Ouvindo, porém, Eliseu, homem de Deus, que o rei de Israel rasgara as suas vestes, mandou dizer ao rei: Por que rasgaste as tuas vestes? Deixa-o vir a mim, e saberá que há profeta em Israel.

[8]Коли Еліша, Божий чоловік, прочув, що цар Ізраїлю порвав на собі одяг, він послав йому звістку: «Навіщо ти одяг на собі порвав? Пришли до мене цього чоловіка, і він довідається, що в Ізраїлі є пророк».

[9] Veio, pois, Naamã com os seus cavalos e os seus carros e parou à porta da casa de Eliseu.

[9]Так Нааман з усіма кіньми й колісницями опинився біля дверей Елішевої оселі.

[10] Então, Eliseu lhe mandou um mensageiro, dizendo: Vai, lava-te sete vezes no Jordão, e a tua carne será restaurada, e ficarás limpo.

[10]Еліша вислав до нього посланника з такими словами: «Піди до Йордану й помийся в ньому сім разів, так зцілиш своє тіло й очистишся».

[11] Naamã, porém, muito se indignou e se foi, dizendo: Pensava eu que ele sairia a ter comigo, pôr-se-ia de pé, invocaria o nome do SENHOR, seu Deus, moveria a mão sobre o lugar da lepra e restauraria o leproso.

[11]Але Нааман розлютився й сказав: «Я гадав, він неодмінно вийде мені назустріч, стане переді мною, звернеться до імені Господа Бога свого, змахне рукою над ураженим місцем на моєму тілі й вилікує від прокази.

[12] Não são, porventura, Abana e Farfar, rios de Damasco, melhores do que todas as águas de Israel? Não poderia eu lavar-me neles e ficar limpo? E voltou-se e se foi com indignação.

[12]Хіба ж Авана й Арпар, річки Дамаска, не кращі за будь-які води Ізраїлю? Хіба я не міг помитися в них і очиститись?» Тож він повернувся й, розлючений, подався геть.

[13] Então, se chegaram a ele os seus oficiais e lhe disseram: Meu pai, se te houvesse dito o profeta alguma coisa difícil, acaso, não a farias? Quanto mais, já que apenas te disse: Lava-te e ficarás limpo.

[13]До Наамана підійшли його слуги й почали вмовляти: «Батьку наш, якби пророк говорив тобі щось надзвичайне, хіба ти не зробив би того? Наскільки ж більше, коли він сказав тобі: „Помийся й очистишся!"»

[14] Então, desceu e mergulhou no Jordão sete vezes, consoante a palavra do homem de Deus; e a sua carne se tornou como a carne de uma criança, e ficou limpo.

[14]То він спустився до Йордану й сім разів омився в ньому, як наказав Божий чоловік. Тіло його зцілилося, шкіра очистилася й стала такою, як у юнака.

[15] Voltou ao homem de Deus, ele e toda a sua comitiva; veio, pôs-se diante dele e disse: Eis que, agora, reconheço que em toda a terra não há Deus, senão em Israel; agora, pois, te peço aceites um presente do teu servo.

[15]За тим Нааман зі своїми слугами повернувся до Божого чоловіка. Він підійшов до Еліші й мовив: «Тепер я знаю, що немає в усьому світі Бога, тільки в Ізраїлі. Прошу прийняти дарунок від твого раба».

[16] Porém ele disse: Tão certo como vive o SENHOR, em cuja presença estou, não o aceitarei. Instou com ele para que o aceitasse, mas ele recusou.

[16]Пророк відповів: «Присягаюся життям Господа, Якому служу, що не візьму подарунка». Хоч як благав його Нааман, та він так і не взяв того дарунка.

[17] Disse Naamã: Se não queres, peço-te que ao teu servo seja dado levar uma carga de terra de dois mulos; porque nunca mais oferecerá este teu servo holocausto nem sacrifício a outros deuses, senão ao SENHOR.

[17]«Якщо ти відмовляєшся, — сказав Нааман, — прошу ласкаво дозволити твоєму рабові взяти стільки землі, скільки двоє віслюків зможуть везти. Адже твій раб більше ніколи не приноситиме пожертви всеспалення якомусь іншому богу. Лише Господу!

[18] Nisto perdoe o SENHOR a teu servo; quando o meu senhor entra na casa de Rimom para ali adorar, e ele se encosta na minha mão, e eu também me tenha de encurvar na casa de Rimom, quando assim me prostrar na casa de Rimom, nisto perdoe o SENHOR a teu servo.

[18]Нехай би ще Господь пробачив твоєму рабу таке: коли мій володар входить у храм Риммона, щоб поклонитися, він спирається на мою руку, і я теж схиляюся там. Коли я поклонюся в храмі Риммона, нехай Господь простить твого раба за це».

[19] Eliseu lhe disse: Vai em paz.

[19]«Іди з миром», — сказав Еліша.

Geazi é atacado de lepra

Quando Naamã se tinha afastado certa distância,

[20] Geazi, o moço de Eliseu, homem de Deus, disse consigo: Eis que meu senhor impediu a este siro Naamã que da sua mão se lhe desse alguma coisa do que trazia; porém, tão certo como vive o SENHOR, hei de correr atrás dele e receberei dele alguma coisa.

[20]Коли Нааман уже поїхав, Ґегазі, слуга Еліші, Божого чоловіка, вирішив для себе: «Мій пан дуже легко відпустив цього арамійця, нічого не взявши з того, що він приніс. Присягаюся життям Господа, наздожену його хутко й візьму щось у нього».

[21] Então, foi Geazi em alcance de Naamã; Naamã, vendo que corria atrás dele, saltou

[21]Тож Ґегазі поспішив наздоганяти Наамана. Коли Нааман побачив, що той намагається його наздогнати, він зійшов

do carro a encontrá-lo e perguntou: Vai tudo bem?

з колісниці йому назустріч. «Усе гаразд?» — запитав він.

[22] Ele respondeu: Tudo vai bem; meu senhor me mandou dizer: Eis que, agora mesmo, vieram a mim dois jovens, dentre os discípulos dos profetas da região montanhosa de Efraim; dá-lhes, pois, um talento de prata e duas vestes festivais.

[22]Ґегазі відповів: «Так, так, усе добре. Мій володар послав мене сказати: „Два юнаки з громади пророків саме зійшли до мене з гір Ефраїмових. Дай їм талант срібла, будь-ласка, й дві зміни одягу”».

[23] Disse Naamã: Sê servido tomar dois talentos. Instou com ele e amarrou dois talentos de prata em dois sacos e duas vestes festivais; pô-los sobre dois dos seus moços, os quais os levaram adiante dele.

[23]«Будь ласка, візьми, ось два таланти», — сказав Нааман. Він упросив Ґегазі прийняти їх, а потім зв'язав два таланти срібла в два мішки, і ще дав дві зміни одягу. Віддав їх двом рабам, і ті понесли їх попереду Ґегазі.

[24] Tendo ele chegado ao outeiro, tomou-os das suas mãos e os depositou na casa; e despediu aqueles homens, que se foram.

[24]Коли Ґегазі підійшов до міста, він забрав ношу в рабів і заніс додому. Рабів відпустив, і вони пішли.

[25] Ele, porém, entrou e se pôs diante de seu senhor. Perguntou-lhe Eliseu: Donde vens, Geazi? Respondeu ele: Teu servo não foi a parte alguma.

[25]Потім він зайшов до оселі і став перед своїм володарем Елішею. «Де ти був, Ґегазі», — запитав його Еліша. «Твій слуга нікуди не відлучався», — відповів Ґегазі.

[26] Porém ele lhe disse: Porventura, não fui contigo em espírito quando aquele homem voltou do seu carro, a encontrar-te? Era isto ocasião para tomares prata e para tomares vestes, olivais e vinhas, ovelhas e bois, servos e servas?

[26]Але Еліша сказав йому: «Хіба не було з тобою мого серця, коли чоловік зійшов з колісниці тобі назустріч? Хіба час збирати гроші, брати одяг, оливки, виноградники, череди, отари, слуг чи служниць?

[27] Portanto, a lepra de Naamã se pegará a ti e à tua descendência para sempre. Então, saiu de diante dele leproso, branco como a neve.

[27]Проказа Наамана назавжди прилипне до тебе й твоїх нащадків». Пішов Ґегазі з очей Еліші, уже прокажений і білий, як сніг.

2 Reis 6

Eliseu faz flutuar um machado

[1] Disseram os discípulos dos profetas a Eliseu: Eis que o lugar em que habitamos contigo é estreito demais para nós.

2 Книга Царів 6

Чудесне добуття сокири з води

[1]З громади пророків Елішу попросили: «Послухай-но, те місце, де ми живемо перед тобою, занадто тісне для нас.

[2] Vamos, pois, até ao Jordão, tomemos de lá, cada um de nós uma viga, e construamos um lugar em que habitemos. Respondeu ele: Ide.

[3] Disse um: Serve-te de ires com os teus servos. Ele tornou: Eu irei.

[4] E foi com eles. Chegados ao Jordão, cortaram madeira.

[5] Sucedeu que, enquanto um deles derribava um tronco, o machado caiu na água; ele gritou e disse: Ai! Meu senhor! Porque era emprestado.

[6] Perguntou o homem de Deus: Onde caiu? Mostrou-lhe ele o lugar. Então, Eliseu cortou um pau, e lançou-o ali, e fez flutuar o ferro,

[7] e disse: Levanta-o. Estendeu ele a mão e o tomou.

A ação de Eliseu na guerra contra os siros

[8] O rei da Síria fez guerra a Israel e, em conselho com os seus oficiais, disse: Em tal e tal lugar, estará o meu acampamento.

[9] Mas o homem de Deus mandou dizer ao rei de Israel: Guarda-te de passares por tal lugar, porque os siros estão descendo para ali.

[10] O rei de Israel enviou tropas ao lugar de que o homem de Deus lhe falara e de que o tinha avisado, e, assim, se salvou, não uma nem duas vezes.

[11] Então, tendo-se turbado com este incidente o coração do rei da Síria, chamou ele os seus servos e lhes disse: Não me fareis saber quem dos nossos é pelo rei de Israel?

[2]Ходімо до Йордану, кожен зможе взяти по деревині, й збудуємо там хату, де й оселимося». Еліша погодився: «Ходімо».

[3]Потім котрийсь із пророків його запитав: «А чи не зміг би ти прийти зі своїми рабами?» «Гаразд», — погодився Еліша

[4]й пішов з ними. Вони підійшли до Йордану й почали валити ліс.

[5]Коли один із них рубав дерево, залізна сокира упала в воду. «О мій володарю, — скрикнув він, — вона ж позичена!»

[6]Божий чоловік запитав: «Де вона впала?» Коли той показав йому місце, він вирізав лозину і кинув її в воду, змусивши сокиру виплисти.

[7]«Вийми її», — сказав він. Тоді чоловік простягнув руку і взяв її.

Еліша перемагає арамійців

[8]Сталося так, що арамійський цар воював з Ізраїлем. Порадившись із підданими, він сказав: «Я розташую табір там-то й там-то».

[9]Еліша, Божий чоловік, послав своє попередження ізраїльському цареві: «Остерігайся того місця, не проходь там, бо саме туди направляються арамійці».

[10]Тож ізраїльський цар перевірив те місце, на яке вказав Божий чоловік. Знову й знову застерігав Еліша царя, щоб той був обережним у певних місцях, і тим самим врятував життя багатьом ізраїльтянам.

[11]Це розлютило арамійського царя. Він покликав своїх підданих і почав їх допитувати: «Чи не скажете мені, хто з нас на боці царя Ізраїлю?»

[12] Respondeu um dos seus servos: Ninguém, ó rei, meu senhor; mas o profeta Eliseu, que está em Israel, faz saber ao rei de Israel as palavras que falas na tua câmara de dormir.

[12]«Ніхто, мій володарю-царю, — сказав один із підданих, — але Еліша, пророк, який живе в Ізраїлі, переповідає ізраїльському царю всі ті слова, які ти вимовляєш в опочивальні».

[13] Ele disse: Ide e vede onde ele está, para que eu mande prendê-lo. Foi-lhe dito: Eis que está em Dotã.

[13]«Піди й відшукай, де він є, — наказав цар, — щоб я міг послати людей схопити його». Цареві прийшло повідомлення: «Він у Дотані».

[14] Então, enviou para lá cavalos, carros e fortes tropas; chegaram de noite e cercaram a cidade.

[14]Тоді цар послав коней, колісниці, багато воїнів. Вони дісталися до міста вночі й оточили його.

[15] Tendo-se levantado muito cedo o moço do homem de Deus e saído, eis que tropas, cavalos e carros haviam cercado a cidade; então, o seu moço lhe disse: Ai! Meu senhor! Que faremos?

[15]Коли слуга Божого чоловіка наступного ранку прокинувся й вийшов надвір, місто було оточене військом, кіньми й колісницями. «О мій володарю, що нам робити?» — запитав слуга.

[16] Ele respondeu: Não temas, porque mais são os que estão conosco do que os que estão com eles.

[16]Еліша відповів: «Не бійся! Військо, що воює за нас, — більше, ніж це військо».

[17] Orou Eliseu e disse: SENHOR, peço-te que lhe abras os olhos para que veja. O SENHOR abriu os olhos do moço, e ele viu que o monte estava cheio de cavalos e carros de fogo, em redor de Eliseu.

[17]Тоді Еліша почав молитися: «О Господи, розплющ йому очі, щоб він побачив». Тоді Господь розкрив очі слузі, той подивився і побачив, що схили гір заповнені кіньми й вогненними колісницями, які обступили Елішу.

[18] E, como desceram contra ele, orou Eliseu ao SENHOR e disse: Fere, peço-te, esta gente de cegueira. Feriu-a de cegueira, conforme a palavra de Eliseu.

[18]Коли вороги підступилися до нього, Еліша помолився Господу: «Удар цих людей сліпотою». От Він і наслав на людей сліпоту, як просив Еліша.

[19] Então, Eliseu lhes disse: Não é este o caminho, nem esta a cidade; segui-me, e guiar-vos-ei ao homem que buscais. E os guiou a Samaria.

[19]Еліша їм сказав: «Це не та дорога, це не те місто. Йдіть за мною, і я вас виведу до того чоловіка, якого ви шукаєте». Так він повів їх до Самарії.

[20] Tendo eles chegado a Samaria, disse Eliseu: Ó SENHOR, abre os olhos destes homens para que vejam. Abriu-lhes o

[20]Коли вони ввійшли в місто, Еліша попросив: «Господи, відкрий очі цим людям, щоб вони бачили». Тоді Господь відкрив їм очі, вони поглянули й побачили, що опинилися в Самарії.

SENHOR os olhos, e viram; e eis que estavam no meio de Samaria.

[21] Quando o rei de Israel os viu, perguntou a Eliseu: Feri-los-ei, feri-los-ei, meu pai?

[22] Respondeu ele: Não os ferirás; fere aqueles que fizeres prisioneiros com a tua espada e o teu arco. Porém a estes, manda pôr-lhes diante pão e água, para que comam, e bebam, e tornem a seu senhor.

[23] Ofereceu-lhes o rei grande banquete, e comeram e beberam; despediu-os, e foram para seu senhor; e da parte da Síria não houve mais investidas na terra de Israel.

Reina fome em Samaria

[24] Depois disto, ajuntou Ben-Hadade, rei da Síria, todo o seu exército, subiu e sitiou a Samaria.

[25] Houve grande fome em Samaria; eis que a sitiaram, a ponto de se vender a cabeça de um jumento por oitenta siclos de prata e um pouco de esterco de pombas por cinco siclos de prata.

[26] Passando o rei de Israel pelo muro, gritou-lhe uma mulher: Acode-me, ó rei, meu senhor!

[27] Ele lhe disse: Se o SENHOR te não acode, donde te acudirei eu? Da eira ou do lagar?

[28] Perguntou-lhe o rei: Que tens? Respondeu ela: Esta mulher me disse: Dá teu filho, para que, hoje, o comamos e, amanhã, comeremos o meu.

[29] Cozemos, pois, o meu filho e o comemos; mas, dizendo-lhe eu ao outro

[21]Коли ізраїльський цар побачив їх, він запитав Елішу: «Мені що, вбити їх, батьку? Їх повбивати?»

[22]«Не вбивай їх, — відповів він. — Хіба ж убив би ти полонених власним мечем чи з лука? Поклади перед ними їжу й питво, щоб вони могли поїсти й випити, й повернутися до володаря».

[23]Тож він влаштував для них бучне частування, а коли вони наїлися й напилися, відіслав їх, і вони повернулися до свого пана. Так арамійські орди більше не нападали на Ізраїльську землю.

Голод у Самарії

[24]Згодом Бен-Гадад, арамійський цар, зібрав усе військо, вирушив на Самарію і оточив її.

[25]У місті лютував голод, облога так надовго затяглася, що голову віслюка продавали за вісімдесят шекелів срібла, а чвертка кава голубиного послідю коштувала п’ять шекелів.

[26]Коли цар Ізраїлю проходив по муру, до нього кинулася з криком жінка: «Допоможи мені, мій володарю-царю!»

[27]Цар відізвався: «Якщо тобі не допомагає Господь, де можу знайти для тебе поміч я? На току, чи на винокурні?»

[28]Потім запитав її: «Що сталося?» Вона відповіла: «Ця жінка сказала мені: „Віддай нам сина, щоб ми могли його сьогодні з’їсти, а завтра з’їмо мого сина”».

[29]От ми й зварили мого сина й з’їли його, а іншого дня я сказала їй: «Віддай свого сина, щоб ми його з’їли, але вона його сховала».

dia: Dá o teu filho, para que o comamos, ela o escondeu.

30 Tendo o rei ouvido as palavras da mulher, rasgou as suas vestes, quando passava pelo muro; o povo olhou e viu que trazia pano de saco por dentro, sobre a pele.

Eliseu prediz a abundância de víveres

31 Disse o rei: Assim me faça Deus o que bem lhe aprouver se a cabeça de Eliseu, filho de Safate, lhe ficar, hoje, sobre os ombros.

32 Estava, porém, Eliseu sentado em sua casa, juntamente com os anciãos. Enviou o rei um homem de diante de si; mas, antes que o mensageiro chegasse a Eliseu, disse este aos anciãos: Vedes como o filho do homicida mandou tirar-me a cabeça? Olhai, quando vier o mensageiro, fechai-lhe a porta e empurrai-o com ela; porventura, não vem após ele o ruído dos pés de seu senhor?

33 Falava ele ainda com eles, quando lhe chegou o mensageiro; disse o rei: Eis que este mal vem do SENHOR; que mais, pois, esperaria eu do SENHOR?

30Коли цар почув жінчині слова, він розірвав на собі шати. Як він ішов по муру, люди дивилися на нього, а під одягом у нього була жалобна волосяниця.

31Він сказав: «Хай Бог зі мною нещадно обійдеться, якщо голова Еліші, сина Шафата, залишиться сьогодні на його плечах!»

32Еліша тим часом сидів удома, були там і старійшини. Цар вислав спершу посланця до нього. Але ще до його прибуття Еліша звернувся до старійшин: «Хіба ви не бачите, що цей убивця засилає чоловіка до мене, щоб відсікти мені голову? Послухайте, коли прибуде посланець, добре тримайте двері, щоб він не ввійшов. Хіба за ним не чутно кроків його пана?»

33Він ще говорив, а вже прийшов посланець і сказав: «Це лихо прийшло до нас від Господа! Навіщо ще чогось чекати від Господа?»

2 Reis 7

1 Então, disse Eliseu: Ouvi a palavra do SENHOR; assim diz o SENHOR: Amanhã, a estas horas mais ou menos, dar-se-á um alqueire de flor de farinha por um siclo, e dois de cevada, por um siclo, à porta de Samaria.

2 Porém o capitão a cujo braço o rei se apoiava respondeu ao homem de Deus:

2 Книга Царів 7

1Еліша промовив: «Слухайте Господнє слово. Ось що каже Господь: „Приблизно о цій порі завтра біля брами Самарії сея пшеничного борошна продаватиметься за один шекель, а дві сеї ячменю — за шекель”».

2Царський придворний, на руку якого спирався цар, сказав Божому чоловіку: «Навіть якби Господь відкрив брами

Ainda que o SENHOR fizesse janelas no céu, poderia suceder isso? Disse o profeta: Eis que tu o verás com os teus olhos, porém disso não comerás.

небесні, чи сталося б таке?» «Побачите це на власні очі, — відповів Еліша, — але нічого з того не їстимете».

Quatro leprosos revelam a fuga dos siros

Облогу знято

3 Quatro homens leprosos estavam à entrada da porta, os quais disseram uns aos outros: Para que estaremos nós aqui sentados até morrermos?

3Біля входу до міської брами сиділо четверо прокажених. Вони гомоніли поміж себе: «Навіщо тут залишатися на смерть?

4 Se dissermos: entremos na cidade, há fome na cidade, e morreremos lá; se ficarmos sentados aqui, também morreremos. Vamos, pois, agora, e demos conosco no arraial dos siros; se nos deixarem viver, viveremos; se nos matarem, tão-somente morreremos.

4Якщо ми скажемо, що підемо в місто, то помремо з голоду. Але якщо ми тут залишимося, ми помремо так само. Тож підемо до табору арамійців та й здамося в полон. Якщо вони нас помилують, виживемо. Якщо уб'ють — помремо».

5 Levantaram-se ao anoitecer para se dirigirem ao arraial dos siros; e, tendo chegado à entrada do arraial, eis que não havia lá ninguém.

5Надвечір вони підвелися й пішли до арамійського табору. Коли вони дійшли до межі розташування арамійців, жодного чоловіка там не було,

6 Porque o SENHOR fizera ouvir no arraial dos siros ruído de carros e de cavalos e o ruído de um grande exército; de maneira que disseram uns aos outros: Eis que o rei de Israel alugou contra nós os reis dos heteus e os reis dos egípcios, para virem contra nós.

6бо Господь зробив так, що сирійці, почувши гуркіт колісниць, коней та великого війська, почали поміж себе говорити: «Послухайте, ізраїльський цар найняв хиттійського та єгипетського царів, щоб ті на нас напали!»

7 Pelo que se levantaram, e, fugindo ao anoitecer, deixaram as suas tendas, os seus cavalos, e os seus jumentos, e o arraial como estava; e fugiram para salvar a sua vida.

7Тож вони знялись і втекли в сутінках, залишивши намети, коней, віслюків. Усе, як було, покинули і втекли, рятуючись.

8 Chegando, pois, aqueles leprosos à entrada do arraial, entraram numa tenda, e comeram, e beberam, e tomaram dali prata, e ouro, e vestes, e se foram, e os

8Прокажені дійшли до краю табору і зайняли якийсь намет. Вони поїли й напилися, та ще й прихопили срібла, золота, вбрання, винесли все це й приховали. Потім повернулися й

esconderam; voltaram, e entraram em outra tenda, e dali também tomaram alguma coisa, e a esconderam.

[9] Então, disseram uns para os outros: Não fazemos bem; este dia é dia de boas-novas, e nós nos calamos; se esperarmos até à luz da manhã, seremos tidos por culpados; agora, pois, vamos e o anunciemos à casa do rei.

[10] Vieram, pois, e bradaram aos porteiros da cidade, e lhes anunciaram, dizendo: Fomos ao arraial dos siros, e eis que lá não havia ninguém, voz de ninguém, mas somente cavalos e jumentos atados, e as tendas como estavam.

[11] Então, os porteiros gritaram e fizeram anunciar a nova no interior da casa do rei.

[12] Levantou-se o rei de noite e disse a seus servos: Agora, eu vos direi o que é que os siros nos fizeram. Bem sabem eles que estamos esfaimados; por isso, saíram do arraial, a esconder-se pelo campo, dizendo: Quando saírem da cidade, então, os tomaremos vivos e entraremos nela.

[13] Então, um dos seus servos respondeu e disse: Tomem-se, pois, cinco dos cavalos que ainda restam na cidade, pois toda a multidão de Israel que ficou aqui de resto terá a mesma sorte da multidão dos israelitas que já pereceram; enviemos homens e vejamos.

[14] Tomaram, pois, dois carros com cavalos; e o rei enviou os homens após o exército dos siros, dizendo: Ide e vede.

зайшли в інший намет, і звідти все повиносили, пішли й сховали.

[9]Тоді вирішили між собою: «Недобре чинимо. Це день втішних новин, а ми їх при собі тримаємо. Якщо чекатимемо до вранішньої зорі, на нас упаде кара. Ходімо негайно розповімо про це в царському палаці».

[10]Ось вони пішли, покликали вартових міської брами й сказали їм: «Ми зайшли в арамійський табір, а там немає нікого, жодного звуку не чутно. Лише припнуті коні й осли та намети, кинуті напризволяще».

[11]Сторожові біля брами розголосили цю новину й донесли до царського палацу.

[12]Цар встав уночі й сказав своїм підданим: «Я вам поясню, що арамійці нам вчинили. Вони знають, що ми голодуємо. Ось і пішли вони з табору і заховалися десь у полі, думаючи: „Вони, звісно, вийдуть, а ми їх тоді захопимо живими й зайдемо в місто”».

[13]Один із придворних сказав: «Нехай кілька чоловік візьмуть п’ять коней із тих, що лишилися в місті. Їхня доля буде такою ж, як і всіх тих ізраїльтян, що зосталися у місті. Справді, вони будуть такими ж, як і всі ці приречені ізраїльтяни. Тому давайте пошлемо їх, щоб довідатись, що сталося».

[14]Ось вони відібрали дві колісниці з кіньми, і цар послав їх услід за арамійським військом. Він наказав їм: «Їдьте й вивідайте, що сталося».

[15] Foram após eles até ao Jordão; e eis que todo o caminho estava cheio de vestes e de armas que os siros, na sua pressa, tinham lançado fora. Voltaram os mensageiros e o anunciaram ao rei.

Cumpriu-se a profecia de Eliseu

[16] Então, saiu o povo e saqueou o arraial dos siros; e, assim, se vendia um alqueire de flor de farinha por um siclo, e dois de cevada, por um siclo, segundo a palavra do SENHOR.

[17] Dera o rei a guarda da porta ao capitão em cujo braço se apoiara, mas o povo o atropelou na porta, e ele morreu, como falara o homem de Deus, o que falou quando o rei descera a ele.

[18] Assim se cumpriu o que falara o homem de Deus ao rei: Amanhã, a estas horas mais ou menos, vender-se-ão dois alqueires de cevada por um siclo, e um de flor de farinha, por um siclo, à porta de Samaria.

[19] Aquele capitão respondera ao homem de Deus: Ainda que o SENHOR fizesse janelas no céu, poderia suceder isso, segundo essa palavra? Dissera o profeta: Eis que tu o verás com os teus olhos, porém disso não comerás.

[20] Assim lhe sucedeu, porque o povo o atropelou na porta, e ele morreu.

2 Reis 8

Restaurados os bens da sunamita

[1] Falou Eliseu àquela mulher cujo filho ele restaurara à vida, dizendo: Levanta-te, vai com os de tua casa e mora onde puderes;

[15]Вони поїхали за арамійцями аж до Йордану. І весь час бачили, що шлях устелений одягом, спорядженням, яке арамійці покидали, коли втікали. Повернулися посланці й доповіли цареві.

[16]Тоді люди вийшли з міста й пограбували арамійський табір. Так і сталося, що сея пшеничного борошна коштувала шекель, і дві сеї ячменю — теж шекель, як Господь казав.

[17]Цар призначив урядовця, на лікоть якого спирався, відповідальним за браму, та люди затоптали його при вході, і він помер, як і передрікав Божий чоловік, коли цар приходив до Божого чоловіка додому.

[18]Сталося так, як Божий чоловік казав цареві: «Завтра о цій же порі біля брами Самарії сея пшеничного борошна коштуватиме шекель, а дві сеї ячменю — теж шекель».

[19]Урядовець сказав Божому чоловіку: «Послухай-но, якби навіть Господь і відкрив усі небесні брами, чи могло б таке статися?» На те Божий чоловік відповів: «Ти побачиш це на власні очі, але нічого з того не скуштуєш».

[20]Саме так і сталося з урядовцем, бо люди біля брами затоптали його, і він помер.

2 Книга Царів 8

Землю шунамитян відновлено

[1]Еліша розповів жінці, сина якої повернув до життя, таке: «Вставайте й тікайте всією родиною й поселіться де зможете на якийсь час, бо Господь вирішив наслати на цю землю голодомор на сім років».

porque o SENHOR chamou a fome, a qual virá sobre a terra por sete anos.

2 Levantou-se a mulher e fez segundo a palavra do homem de Deus: saiu com os de sua casa e habitou por sete anos na terra dos filisteus.

2Жінка встала й зробила так, як порадив їй Божий чоловік. Вона і вся її родина залишили свій край і поселилися на сім років на землях филистимлян.

3 Ao cabo dos sete anos, a mulher voltou da terra dos filisteus e saiu a clamar ao rei pela sua casa e pelas suas terras.

3Через сім років вона повернулася з филистимських країв і прийшла молити царя пустити її в свою хату, на свою землю.

4 Ora, o rei falava a Geazi, moço do homem de Deus, dizendo: Conta-me, peço-te, todas as grandes obras que Eliseu tem feito.

4Цар саме наказав Ґегазі, слузі Божого чоловіка, розповісти йому: «Розкажи мені про всі великі справи, які Еліша творив».

5 Contava ele ao rei como Eliseu restaurara à vida a um morto, quando a mulher cujo filho ele havia restaurado à vida clamou ao rei pela sua casa e pelas suas terras; então, disse Geazi: Ó rei, meu senhor, esta é a mulher, e este, o seu filho, a quem Eliseu restaurou à vida.

5Тільки-но Ґегазі почав розповідати царю, як Еліша воскресив мертвого, прийшла до царя та жінка, сина якої Еліша повернув до життя. Вона хотіла ублагати царя повернути її оселю й поле. Ґегазі сказав: «Ось та жінка, мій володарю-царю, і той син, якого Еліша повернув до життя».

6 Interrogou o rei a mulher, e ela lhe contou tudo. Então, o rei lhe deu um oficial, dizendo: Faze restituir-se-lhe tudo quanto era seu e todas as rendas do campo desde o dia em que deixou a terra até agora.

6Цар почав розпитувати жінку, і вона все йому розповіла. Після цього він призначив розпорядника, щоб зайнявся справою жінки, і наказав йому: «Віддай їй усе, що належало, ще й прибуток з землі, починаючи з того дня, коли вона пішла, й дотепер».

Eliseu e Hazael de Damasco

Газаел убиває Бен-Гадада

7 Veio Eliseu a Damasco. Estava doente Ben-Hadade, rei da Síria; e lhe anunciaram, dizendo: O homem de Deus é chegado aqui.

7Еліша пішов у Дамаск, а Бен-Гадад, арамійський цар, саме хворів. Коли царю доповіли, що прийшов Божий чоловік,

8 Então, o rei disse a Hazael: Toma presentes contigo, e vai encontrar-te com o homem de Deus, e, por seu intermédio, pergunta ao SENHOR, dizendo: Sararei eu desta doença?

8він сказав Газаелу: «Візьми подарунок і піди зустрінь Божого чоловіка. Запитай через нього Господа: „Чи я одужаю від цієї хвороби?”»

[9] Foi, pois, Hazael encontrar-se com ele, levando consigo um presente, a saber, quarenta camelos carregados de tudo que era bom de Damasco; chegou, apresentou-se diante dele e disse: Teu filho Ben-Hadade, rei da Síria, me enviou a perguntar-te: Sararei eu desta doença?

[10] Eliseu lhe respondeu: Vai e dize-lhe: Certamente, sararás. Porém o SENHOR me mostrou que ele morrerá.

[11] Olhou Eliseu para Hazael e tanto lhe fitou os olhos, que este ficou embaraçado; e chorou o homem de Deus.

[12] Então, disse Hazael: Por que chora o meu senhor? Ele respondeu: Porque sei o mal que hás de fazer aos filhos de Israel; deitarás fogo às suas fortalezas, matarás à espada os seus jovens, esmagarás os seus pequeninos e rasgarás o ventre de suas mulheres grávidas.

[13] Tornou Hazael: Pois que é teu servo, este cão, para fazer tão grandes coisas? Respondeu Eliseu: O SENHOR me mostrou que tu hás de ser rei da Síria.

[14] Então, deixou a Eliseu e veio a seu senhor, o qual lhe perguntou: Que te disse Eliseu? Respondeu ele: Disse-me que certamente sararás.

[15] No dia seguinte, Hazael tomou um cobertor, molhou-o em água e o estendeu sobre o rosto do rei até que morreu; e Hazael reinou em seu lugar.

O reinado de Jeorão

2 Crônicas 21.1-20

[16] No ano quinto do reinado de Jorão, filho de Acabe, rei de Israel, reinando ainda

[9]Газаел пішов назустріч Еліші, взявши в дарунок сорок верблюдів, нав’ючених найкращими виробами Дамаска. Він прийшов, став перед ним і запитав: «Твій син Бен-Гадад, арамійський цар, послав мене, щоб я запитав тебе, чи одужає він від хвороби?»

[10]Еліша на це відповів: «Піди й скажи йому: „Ти, звісно, одужаєш”. Але Господь відкрив мені, що насправді він помре».

[11]Він пильно почав вдивлятися в очі Газаела, аж доки тому не стало соромно. А тоді Божий чоловік розплакався.

[12]«Чому мій володар горює», — запитав Газаел. «Тому, що я знаю, якої шкоди завдаси ти ізраїльтянам, — відповів Еліша. — Ти підпалиш їхні укріплення, посічеш мечем юнаків, позабиваєш малюків, порозтинаєш вагітних».

[13]Газаел відповів: «Як же міг би твій слуга, простий пес, таку велику справу зробити?» «Господь мені показав, що ти станеш арамійським царем», — відповів Еліша.

[14]Тоді він залишив Елішу, вийшов і повернувся до свого господаря. Коли Бен-Гадад запитав його: «Що тобі повідомив Еліша?» Той відповів: «Сказав, що ти неодмінно одужаєш».

[15]Але наступного дня він узяв грубу тканину, добре намочив її в воді й розстелив поверх царевого обличчя. Той і помер. Так Газаел став наступником царя.

Єгорам, цар Юдеї

[16]На п’ятий рік царювання Йорама, сина Агава, ізраїльського царя, Єгорам, син Єгошафата, став царем Юдеї.

Josafá em Judá, começou a reinar Jeorão, filho de Josafá, rei de Judá.

[17] Era ele da idade de trinta e dois anos quando começou a reinar e reinou oito anos em Jerusalém.

[17]Йому сповнилося тридцять два роки, коли він став царем, і правив він у Єрусалимі протягом восьми років.

[18] Andou nos caminhos dos reis de Israel, como também fizeram os da casa de Acabe, porque a filha deste era sua mulher; e fez o que era mau perante o SENHOR.

[18]Він жив як жили ізраїльські царі, як було заведено в домі Агава, адже він був одружений з його дочкою. В очах Господа він чинив зле.

[19] Porém o SENHOR não quis destruir a Judá por amor de Davi, seu servo, segundo a promessa que lhe havia feito de lhe dar sempre uma lâmpada e a seus filhos.

[19]Однак Господь не хотів зруйнувати Юдею, бо не хотів лиха своєму слузі Давиду. Господь пообіцяв Давиду, що його нащадки будуть вічно сидіти на престолі.

[20] Nos dias de Jeorão, se revoltaram os edomitas contra o poder de Judá e constituíram o seu próprio rei.

[20]Під час правління Єгорама Едом повстав проти Юдеї та настановив свого власного царя.

[21] Pelo que Jeorão passou a Zair, e todos os carros, com ele; ele se levantou de noite e feriu os edomitas que o cercavam e os capitães dos carros; o povo de Jeorão, porém, fugiu para as suas tendas.

[21]Тому Єгорам зі своїми колісницями подався в Заїр. Едомійці оточили їх, але він уночі піднявся і напав на едомійців та їхніх командирів колісниць. Його військо втекло додому.

[22] Assim se rebelou Edom para livrar-se do poder de Judá até ao dia de hoje; ao mesmo tempo, se rebelou também Libna.

[22]По сьогодні Едом повстає проти Юдеї. Тоді ж повстала й Ливна.

[23] Quanto aos mais atos de Jeorão e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[23]А щодо інших подій за часів правління Єгорама, всього, що він творив, то все це описано в книгах Хронік Царів Юдеї.

[24] Descansou Jeorão com seus pais e com eles foi sepultado na Cidade de Davi; e Acazias, seu filho, reinou em seu lugar.

[24]Єгорам спочив зі своїми батьками й був похований у місті Давида. Після нього царювати почав його син Агазія.

O reinado de Acazias

2 Crônicas 22.1-6

Агазія, цар Юдеї

[25] No décimo segundo ano de Jorão, filho de Acabe, rei de Israel, começou a reinar Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá.

[25]На дванадцятому році правління Йорама, сина Агава, царя Ізраїлю, в Юдеї почав царювати Агазія, син Єгорама.

[26] Era Acazias de vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou um ano em Jerusalém. Sua mãe, filha de Onri, rei de Israel, chamava-se Atalia.

[27] Ele andou no caminho da casa de Acabe e fez o que era mau perante o SENHOR, como a casa de Acabe, porque era genro da casa de Acabe.

[28] Foi com Jorão, filho de Acabe, a Ramote-Gileade, à peleja contra Hazael, rei da Síria; e os siros feriram Jorão.

[29] Então, voltou o rei Jorão para Jezreel, para curar-se das feridas que os siros lhe fizeram em Ramá, quando pelejou contra Hazael, rei da Síria; e desceu Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá, para ver a Jorão, filho de Acabe, em Jezreel, porquanto estava doente.

[26]Коли він зійшов на престол, йому сповнилося двадцять два роки, і правив він в Єрусалимі протягом одного року. Його матір звали Аталія, вона доводилась онукою Омрі, ізраїльському царю.

[27]Він жив так само, як родина Агава, і в очах Господа він недобре чинив, як заведено було в родині Агава, оскільки він був родичом сім'ї Агава через дружину.

[28]Агазія разом з Йорамом, сином Агава, пішов до Рамот-Ґілеада війною проти Газаела, арамійського царя. Арамійці поранили Йорама,

[29]тож цар Йорам повернувся до Єзреела загоювати рани, завдані йому арамійцями біля Рамота в битві з Газаелом, арамійським царем. Згодом Агазія, син Єгорама, юдейського царя, прийшов в Єзреел, щоб побачитися з Йорамом, сином Агава, оскільки його було поранено.

2 Reis 9

Jeú é ungido rei de Israel

[1] Então, o profeta Eliseu chamou um dos discípulos dos profetas e lhe disse: Cinge os lombos, leva contigo este vaso de azeite e vai-te a Ramote-Gileade;

[2] em lá chegando, vê onde está Jeú, filho de Josafá, filho de Ninsi; entra, e faze-o levantar-se do meio de seus irmãos, e leva-o à câmara interior.

[3] Toma o vaso de azeite, derrama-lho sobre a cabeça e dize: Assim diz o SENHOR: Ungi-te rei sobre Israel. Então, abre a porta, foge e não te detenhas.

[4] Foi, pois, o moço, o jovem profeta, a Ramote-Gileade.

2 Книга Царів 9

Єгу стає царем Ізраїлю

[1]Пророк Еліша покликав чоловіка з громади пророків і сказав йому: «Приготуйся, візьми кухоль оливи й поспішай до Рамот-Ґілеада.

[2]Коли дістанешся туди, знайди Єгу, сина Єгошафата, який доводиться сином Німші. Підійди до нього, відведи убік від його людей і заведи в дальню кімнату.

[3]Тоді візьми кухоль у руки й вилий оливу йому на голову, примовляючи: „Ось що Господь говорить: „Я помазав тебе царем Ізраїлю!" За тим відчини двері й біжи, і гляди не забарись!"»

[4]Ось цей юнак-пророк пішов до Рамот-Ґілеада.

[5] Entrando ele, eis que os capitães do exército estavam assentados; ele disse: Capitão, tenho mensagem que te dizer. Perguntou-lhe Jeú: A qual de todos nós? Respondeu-lhe ele: A ti, capitão!

[5]Коли він прибув, то побачив військових командирів, що сиділи разом. «Полководцю, маю до тебе повідомлення», — сказав він. «Для кого?» — запитав Єгу. «Для тебе, командире», — відповів той.

[6] Então, se levantou Jeú e entrou na casa; o jovem derramou-lhe o azeite sobre a cabeça e lhe disse: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Ungi-te rei sobre o povo do SENHOR, sobre Israel.

[6]Єгу звівся на ноги й зайшов у будинок. Тоді пророк вилив оливу на голову Єгу і проголосив: «Ось що говорить Господь Бог Ізраїлю: „Я помазую тебе царем над Господнім народом Ізраїлю.

[7] Ferirás a casa de Acabe, teu senhor, para que eu vingue da mão de Jezabel o sangue de meus servos, os profetas, e o sangue de todos os servos do SENHOR.

[7]Ти маєш зруйнувати дім Агава, свого володаря, так Я відплачу за кров Моїх рабів-пророків та за кров усіх Господніх слуг, яку пролила Єзевел.

[8] Toda a casa de Acabe perecerá; exterminarei de Acabe todos do sexo masculino, quer escravo, quer livre, em Israel.

[8]Загине увесь дім Агава. Я відітну від Агава всіх чоловіків його дому: і рабів, і вільних в Ізраїлі.

[9] Porque farei à casa de Acabe como à casa de Jeroboão, filho de Nebate, e como à casa de Baasa, filho de Aías.

[9]Я зроблю з домом Агава те, що сталося з домом Єровоама, сина Невата, та з домом Вааші, сина Агіжі.

[10] Os cães devorarão Jezabel no campo de Jezreel; não haverá quem a enterre. Dito isto, abriu a porta e fugiu.

[10]А щодо Єзевел, то її зжеруть собаки на землі Єзреела, і ніхто її не поховає”». Тоді він відчинив двері й вибіг.

[11] Saindo Jeú aos servos de seu senhor, disseram-lhe: Vai tudo bem? Por que veio a ti este louco? Ele lhes respondeu: Bem conheceis esse homem e o seu falar.

[11]Коли Єгу повернувся до командирів, один із них запитав його: «Все добре? Чому цей божевільний приходив до тебе?» «Ви знаєте, хто цей чоловік і які нісенітниці верзе», — відповів Єгу.

[12] Mas eles disseram: É mentira; agora, faze-nos sabê-lo, te pedimos. Então, disse Jeú: Assim e assim me falou, a saber: Assim diz o SENHOR: Ungi-te rei sobre Israel.

[12]«Неправда, — заперечили вони. — Скажи нам!» Єгу сказав: «Ось що він мені розповів: „Ось так сказав Господь: „Я помазав тебе царем Ізраїлю”».

[13] Então, se apressaram, e, tomando cada um o seu manto, os puseram debaixo dele,

[13]Вони хутко зняли свої плащі й розстелили їх перед ним на сходах.

sobre os degraus, e tocaram a trombeta, e disseram: Jeú é rei!

Jeú mata a Jorão e a Acazias

[14] Assim, Jeú, filho de Josafá, filho de Ninsi, conspirou contra Jorão. Tinha, porém, Jorão cercado a Ramote-Gileade, ele e todo o Israel, por causa de Hazael, rei da Síria.

[15] Porém o rei Jorão voltou para se curar em Jezreel das feridas que os siros lhe fizeram, quando pelejou contra Hazael, rei da Síria. Disse Jeú: Se é da vossa vontade, ninguém saia furtivamente da cidade, para ir anunciar isto em Jezreel.

[16] Então, Jeú subiu a um carro e foi-se a Jezreel, porque Jorão estava de cama ali. Também Acazias, rei de Judá, descera para ver a Jorão.

[17] Ora, o atalaia estava na torre de Jezreel, e viu a tropa de Jeú, que vinha, e disse: Vejo uma tropa. Então, disse Jorão: Toma um cavaleiro e envia-o ao seu encontro, para que lhe pergunte: Há paz?

[18] Foi-lhe o cavaleiro ao encontro e disse: Assim diz o rei: Há paz? Respondeu Jeú: Que tens tu com a paz? Passa para trás de mim. O atalaia deu aviso, dizendo: Chegou a eles o mensageiro, porém não volta.

[19] Então, enviou Jorão outro cavaleiro; chegando este a eles, disse: Assim diz o rei: Há paz? Respondeu Jeú: Que tens tu com a paz? Passa para trás de mim.

[20] O atalaia deu aviso, dizendo: Também este chegou a eles, porém não volta; e o

Потім заграли в сурму й закричали: «Єгу — цар!»

Єгу вбиває Йорама та Агазію

[14]Аж ось Єгу, син Єгошафата, сина Німші, намислив боротися проти Йорама. Тож Йорам і весь Ізраїль обороняли Рамот-Ґілеад від Газеела, царя Араму.

[15]Цар Йорам повернувся на той час до Єзреела, щоб загоїти рани, які нанесли йому арамійці в бою з Газеелом, арамійським царем. Єгу сказав командирам: «Якщо ви справді так ставитеся до мене як помазаника, то не дозволяйте нікому вислизнути з міста й донести цю новину в Єзреел».

[16]Потім він сів у колісницю й поїхав до Єзреела, оскільки там відлежувався Йорам, і Агазія, цар Юдеї, приїхав його провідати.

[17]Коли вартовий, що стояв на вежі в Єзреелі, побачив війська Єгу, що наближалися, він вигукнув: «Бачу війська, що наближаються». «Споряди вершника, — наказав Йорам. — Пошли його зустріти війська й запитати, чи з миром вони йдуть».

[18]Вершник від'їхав і, наблизившись до Єгу, запитав: «Ось що каже цар: „Чи з миром ви йдете?"» «Що тобі з миром робити? — Відповів Єгу. — Завертай і їдь позаду мене». Вартовий доповів: «Посланець доїхав до них, але не повертається».

[19]Тож послав цар другого вершника. Коли той під'їхав до них, запитав: «Ось що говорить цар: „Чи з миром ви йдете до нас?"» Єгу відповів: «Що тобі з того миру? Повертай, їдь за мною».

[20]Вартовий знову доповів: «Він доїхав до них, але також назад не повертається. Схоже на те, що скаче

guiar do carro parece como o de Jeú, filho de Ninsi, porque guia furiosamente.

Єгу, син Німші; він, мов навіжений, їздить».

[21] Disse Jorão: Aparelha o carro. E lhe aparelharam o carro. Saiu Jorão, rei de Israel, e Acazias, rei de Judá, cada um em seu carro, e foram ao encontro de Jeú, e o acharam no campo de Nabote, o jezreelita.

[21]«Запрягай мою колісницю», — наказав Йорам. Коли її запрягли, Йорам, ізраїльський цар, та цар Юдеї Агазія виїхали, кожен у своїй колісниці, назустріч Єгу. Вони зустріли його якраз на полі, що належало єзрееліту Навоту.

[22] Sucedeu que, vendo Jorão a Jeú, perguntou: Há paz, Jeú? Ele respondeu: Que paz, enquanto perduram as prostituições de tua mãe Jezabel e as suas muitas feitiçarias?

[22]Коли Йорам побачив Єгу, він запитав його: «Ти з миром прийшов, Єгу?» «Який може бути мир, — відповів Єгу, — доки твоя матір Єзевел займається розпустою і ворожбитством?»

[23] Então, Jorão voltou as rédeas, fugiu e disse a Acazias: Há traição, Acazias!

[23]Йорам смикнув повід, розвернувся і втік, гукнувши до Агазії: «Зрада, Агазіє!»

[24] Mas Jeú entesou o seu arco com toda a força e feriu a Jorão entre as espáduas; a flecha saiu-lhe pelo coração, e ele caiu no seu carro.

[24]Тоді Єгу витягнув лука й вистрілив Йорамові межи плечі. Стріла пробила йому серце й він упав в колісниці.

[25] Então, Jeú disse a Bidcar, seu capitão: Toma-o, lança-o no campo da herdade de Nabote, o jezreelita; pois, lembra-te de que, indo eu e tu, juntos, montados, após Acabe, seu pai, o SENHOR pronunciou contra ele esta sentença:

[25]Єгу наказав Відкару, їздовому своєї колісниці: «Підбери його й викинь на поле єзреєліта Навота. Згадай, як ми з тобою разом їхали в колісницях позаду Агава, його батька, коли Господь Бог дав це пророцтво про нього:

[26] Tão certo como vi ontem à tarde o sangue de Nabote e o sangue de seus filhos, diz o SENHOR, assim to retribuirei neste campo, diz o SENHOR. Agora, pois, toma-o e lança-o neste campo, segundo a palavra do SENHOR.

[26]„Звісно, вчора Я, Господь, бачив кров Навота, бачив кров його синів. Я змушу тебе поплатитися за те на цьому ж клаптику землі". Так підніми його й викинь на ту ділянку, як і сказав Господь».

[27] À vista disto, Acazias, rei de Judá, fugiu pelo caminho de Bete-Hagã; porém Jeú o perseguiu e disse: Feri também a este; e o feriram no carro, à subida de Gur, que está

[27]Коли Агазія, цар Юдеї, побачив, що сталося, він кинувся навтіч дорогою до Бет-Хаґґана. Єгу погнався за ним і закричав: «Убийте й його!» Його поранили в колісниці по дорозі до Ґура, що біля Івлеама, але йому вдалося втекти до Меґіддо, де він і помер.

junto a Ibleão. E fugiu para Megido, onde morreu.

28 Levaram-no os seus servos, num carro, a Jerusalém e o enterraram na sua sepultura junto a seus pais, na Cidade de Davi.

29 No ano undécimo de Jorão, filho de Acabe, começara Acazias a reinar sobre Judá.

28Раби Агазії перевезли його в колісниці до Єрусалима, де поховали в гробниці разом з батьками в місті Давида.

29На одинадцятий рік правління Йорама Агазія став царем Юдеї.

A morte de Jezabel

30 Tendo Jeú chegado a Jezreel, Jezabel o soube; então, se pintou em volta dos olhos, enfeitou a cabeça e olhou pela janela.

31 Ao entrar Jeú pelo portão do palácio, disse ela: Teve paz Zinri, que matou a seu senhor?

32 Levantou ele o rosto para a janela e disse: Quem é comigo? Quem? E dois ou três eunucos olharam para ele.

33 Então, disse ele: Lançai-a daí abaixo. Lançaram-na abaixo; e foram salpicados com o seu sangue a parede e os cavalos, e Jeú a atropelou.

34 Entrando ele e havendo comido e bebido, disse: Olhai por aquela maldita e sepultai-a, porque é filha de rei.

35 Foram para a sepultar; porém não acharam dela senão a caveira, os pés e as palmas das mãos.

36 Então, voltaram e lho fizeram saber. Ele disse: Esta é a palavra do SENHOR, que falou por intermédio de Elias, o tesbita, seu servo, dizendo: No campo de Jezreel, os cães comerão a carne de Jezabel.

Єзевел вбито

30Потім Єгу пішов до Єзреела. Коли про це дізналася Єзевел, вона підвела очі, уклала волосся й визирнула у вікно.

31Коли Єгу ввійшов через браму, вона спитала: «Ти з миром прийшов, Зимрі, що вбив свого володаря?»

32Він підвів погляд на вікно й вигукнув: «Хто на моєму боці? Хто?» Два чи три євнухи зверху глянули на нього.

33«Викиньте її!» — наказав Єгу. Ось вони її скинули додолу, і кров її бризнула на стінку та на коней, які затоптали її копитами.

34Єгу зайшов, почав їсти й пити. «Подбайте про ту кляту жінку, — сказав він, — поховайте її, бо вона була царевою дочкою».

35Але коли вони вийшли, щоб поховати її, то нічого не знайшли, крім черепа, ступенів та кистів рук.

36Вони ввійшли в будинок і доповіли Єгу. А той відізвався: «Таким було Господнє слово, коли Він через Свого раба тишвітського Іллю прорік: „На землі єзреельській собаки пожеруть тіло Єзевел.

[37] O cadáver de Jezabel será como esterco sobre o campo da herdade de Jezreel, de maneira que já não dirão: Esta é Jezabel.

[37]І тіло Єзевел угноїть поле на землі Єзреелу, і вже ніхто не зможе сказати: „Ось Єзевел”».

2 Reis 10

Jeú extermina a casa de Acabe

[1] Achando-se em Samaria setenta filhos de Acabe, Jeú escreveu cartas e as enviou a Samaria, aos chefes da cidade, aos anciãos e aos tutores dos filhos de Acabe, dizendo:

[2] Logo, em chegando a vós outros esta carta (pois estão convosco os filhos de vosso senhor, como também os carros, os cavalos, a cidade fortalecida e as armas),

[3] escolhei o melhor e mais capaz dos filhos de vosso senhor, ponde-o sobre o trono de seu pai e pelejai pela casa de vosso senhor.

[4] Porém eles temeram muitíssimo e disseram: Dois reis não puderam resistir a ele; como, pois, poderemos nós fazê-lo?

[5] Então, o responsável pelo palácio, e o responsável pela cidade, e os anciãos, e os tutores mandaram dizer a Jeú: Teus servos somos e tudo quanto nos ordenares faremos; a ninguém constituiremos rei; faze o que bem te parecer.

[6] Então, lhes escreveu outra carta, dizendo: Se estiverdes do meu lado e quiserdes obedecer-me, tomai as cabeças dos homens, filhos de vosso senhor, e amanhã a estas horas vinde a mim a Jezreel. Ora, os filhos do rei, que eram setenta, estavam com os grandes da cidade, que os criavam.

2 Книга Царів 10

Агавову родину вбито

[1]У Самарії жили сімдесят синів Агава. Ось Єгу написав листи й послав їх до Самарії: до правителів Єзреела, до старійшин та опікунів Агавових синів. Він писав:

[2]«Тільки-но цей лист дійде до вас, оскільки поряд з вами сини вашого володаря і у вас є колісниці й коні, укріплене місто і зброя,

[3]то виберіть найкращого й найдостойнішого з синів вашого володаря й посадіть його на батьків престол. А потім воюйте за дім вашого володаря».

[4]Перелякалися вони й вирішили: «Якщо двоє царів не подужали його, як же ми зможемо?»

[5]Тому управитель царського дому, управитель міста, старійшини й опікуни відправили Єгу таке послання: «Ми — твої раби, ми зробимо все, що накажеш. Ми нікого не призначимо царем; роби все, що вважаєш за потрібне».

[6]Тоді Єгу написав їм другого листа, в якому йшлося: «Якщо ви на моєму боці й підкоряєтеся мені, візьміть голови синів вашого володаря і з ними приходьте до мене в Єзреел завтра в цей час». Сімдесят царських синів жили в знатних городян, що виховували їх.

[7] Chegada a eles a carta, tomaram os filhos do rei, e os mataram, setenta pessoas, e puseram as suas cabeças nuns cestos, e lhas mandaram a Jezreel.

[8] Veio um mensageiro e lhe disse: Trouxeram as cabeças dos filhos do rei. Ele disse: Ponde-as em dois montões à entrada da porta, até pela manhã.

[9] Saindo ele pela manhã, parou e disse a todo o povo: Vós estais sem culpa; eis que eu conspirei contra o meu senhor e o matei; mas quem feriu todos estes?

[10] Sabei, pois, agora, que, da palavra do SENHOR, pronunciada contra a casa de Acabe, nada cairá em terra, porque o SENHOR fez o que falou por intermédio do seu servo Elias.

[11] Jeú feriu também todos os restantes da casa de Acabe em Jezreel, como também todos os seus grandes, os seus conhecidos e os seus sacerdotes, até que nem um sequer lhe deixou ficar de resto.

[12] Então, se dispôs, partiu e foi a Samaria. E, estando no caminho, em Bete-Equede dos Pastores,

[13] encontrou Jeú parentes de Acazias, rei de Judá, e perguntou: Quem sois vós? Eles responderam: Parentes de Acazias; voltamos de saudar os filhos do rei e os da rainha-mãe.

[14] Então, disse Jeú: Apanhai-os vivos. Eles os apanharam vivos e os mataram junto ao poço de Bete-Equede, quarenta e dois homens; e a nenhum deles deixou de resto.

Jeú encontra a Jonadabe

[7]Коли прийшов лист, ці опікуни взяли царських синів і вирізали всіх сімдесятьох хлопців. Вони склали їхні голови в кошики й відправили їх Єгу в Єзреел.

[8]Коли прибув посланець, від повідомив Єгу: «Вони доставили голови царських синів». Тоді Єгу наказав: «Складіть їх до ранку в дві купи біля входу до міської брами».

[9]Наступного ранку Єгу вийшов, став перед громадянами й сказав: «Ви невинні. Це я замислив лихе проти мого володаря і вбив його, але хто тоді убив цих синів?

[10]Знайте ж відтепер, що нічого з того, що Господь говорив про дім Агава, не минеться дарма. Що Господь пообіцяв через Свого раба Іллю, те Він і вчинив».

[11]Тоді Єгу вбив усіх, хто належав до дому Агава в Єзреелі, а ще вбив усіх його найближчих вельмож, близьких друзів та священиків, не залишивши нікого з них у живих.

[12]Після цього Єгу знявся й вирушив до Самарії. Біля Бет-Екеда, який називався ще стоянкою пастухів, він зробив зупинку.

[13]Зустрівши там родичів Агазії, царя Юдеї, спитав їх: «Хто ви?» Вони відповіли: «Ми — рідня Агазієва, а зійшли сюди, щоб побачитися з родинами царя та царевої матері».

[14]«Схопіть їх живими», — наказав Єгу. Його люди схопили їх і вирізали біля джерела Бет-Екеда — всього сорок двох чоловік. Ніхто не залишився живим.

[15] Tendo partido dali, encontrou a Jonadabe, filho de Recabe, que lhe vinha ao encontro; Jeú saudou-o e lhe perguntou: Tens tu sincero o coração para comigo, como o meu o é para contigo? Respondeu Jonadabe: Tenho. Então, se tens, dá-me a mão. Jonadabe deu-lhe a mão; e Jeú fê-lo subir consigo ao carro

[15]Пішовши звідти, він зустрів по дорозі Єгонадава, сина Рехава, який вийшов назустріч йому, і запитав: «Чи твоє серце вірне мені, як моє — тобі?» «Авжеж», — відповів Єгонадав. «Якщо це справді так, тоді дай мені руку». Той подав, і Єгу допоміг йому піднятися в колісницю.

[16] e lhe disse: Vem comigo e verás o meu zelo para com o SENHOR. E, assim, Jeú o levou no seu carro.

[16]Єгу запропонував: «Ходімо зі мною! Ти переконаєшся, як я вірно служу Господу». Так Єгонадав і поїхав у колісниці Єгу.

[17] Tendo Jeú chegado a Samaria, feriu todos os que ali ficaram de Acabe, até destruí-los, segundo a palavra que o SENHOR dissera a Elias.

[17]Коли Єгу дістався до Самарії, він убив усіх, хто належав до родини Агава, доки не знищив їх, як і сказав Господь Іллі.

Jeú mata os adoradores de Baal

Ваалових прислужників убито

[18] Ajuntou Jeú a todo o povo e lhe disse: Acabe serviu pouco a Baal; Jeú, porém, muito o servirá.

[18]Тоді Єгу зібрав усіх людей і сказав їм: «Агав мало служив Ваалу. Єгу буде багато йому служити.

[19] Pelo que chamai-me, agora, todos os profetas de Baal, todos os seus servidores e todos os seus sacerdotes; não falte nenhum, porque tenho grande sacrifício a oferecer a Baal; todo aquele que faltar não viverá. Porém Jeú fazia isto com astúcia, para destruir os servidores de Baal.

[19]Покличте-но всіх пророків Ваалових, усіх його розпорядників, усіх його священиків. І простежте, щоб усі були, бо я збираюся скласти велику жертву Ваалу. Всі, хто не з'явиться, не залишиться в живих». Але Єгу сказав неправду, бо він збирався знищити прислужників Ваала.

[20] Disse mais Jeú: Consagrai uma assembléia solene a Baal; e a proclamaram.

[20]Єгу сказав: «Оголосіть про збір на честь Ваала». Так і зробили.

[21] Também Jeú enviou mensageiros por todo o Israel; vieram todos os adoradores de Baal, e nenhum homem deles ficou que não viesse. Entraram na casa de Baal, que se encheu de uma extremidade à outra.

[21]Потім він розіслав посланців по всьому Ізраїлю. Зійшлися всі управителі, які служили Ваалу, жоден не залишився вдома. Вони з'юрмилися в храмі Ваала й храм заповнився так, що не було ніде вільного місця.

[22] Então, disse Jeú ao vestiário: Tira as vestimentas para todos os adoradores de Baal. E o fez.

[22]І Єгу наказав служнику, який займався вбранням: «Принеси вбрання для всіх вельмож, які служать Ваалу». Той виніс їм усім одяг.

[23] Entrou Jeú com Jonadabe, filho de Recabe, na casa de Baal e disse aos adoradores de Baal: Examinai e vede bem não esteja aqui entre vós algum dos servos do SENHOR, mas somente os adoradores de Baal.

[23]Тоді Єгу і Єгонадав, син Рехава, зайшли в храм Ваала. Єгу сказав служителям Ваала: «Озирніться довкола й пильно простежте, щоб поряд із вами не було Господніх слуг, лише служителі Ваала».

[24] E, entrando eles a oferecerem sacrifícios e holocaustos, Jeú preparou da parte de fora oitenta homens e disse-lhes: Se escapar algum dos homens que eu entregar em vossas mãos, a vida daquele que o deixar escapar responderá pela vida dele.

[24]Ось вони увійшли, щоб скласти пожертви й принести жертву всеспалення. Єгу тим часом розставив довкола храму вісімдесят чоловік, наказавши їм: «Якщо хоч один із вас дозволить комусь із тих людей, яких я вам доручаю, втекти, той поплатитеся своїм життям».

[25] Sucedeu que, acabado o oferecimento do holocausto, ordenou Jeú aos da sua guarda e aos capitães: Entrai, feri-os, que nenhum escape. Feriram-nos a fio de espada; e os da guarda e os capitães os lançaram fora, e penetraram no mais interior da casa de Baal,

[25]Як тільки скінчив Єгу приносити жертву всеспалення, він наказав варті й служникам: «Зайдіть і вбийте їх, щоб жоден не втік». Тож вони порубали їх мечами. Вартові й служники викинули тіла й пройшли вглиб храму Ваала до місця поклоніння.

[26] e tiraram as colunas que estavam na casa de Baal, e as queimaram.

[26]Вони винесли пам'ятний камінь з храму Ваала й підпалили його.

[27] Também quebraram a própria coluna de Baal, e derribaram a casa de Baal, e a transformaram em latrinas até ao dia de hoje.

[27]Вони знищили пам'ятні камені Ваала і зруйнували вщент храм Ваала, зробивши з нього вбиральню. І досі люди нею користуються.

[28] Assim, Jeú exterminou de Israel a Baal.

[28]Ось так Єгу знищив поклоніння Ваалу в Ізраїлі.

[29] Porém não se apartou Jeú de seguir os pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel, a saber, dos bezerros de ouro que estavam em Betel e em Dã.

[29]Однак він не відвернувся від гріхів Єровоама, сина Невата, які й Ізраїль змусив чинити — поклонятися золотим тельцям у Бетелі та Дані.

[30] Pelo que disse o SENHOR a Jeú: Porquanto bem executaste o que é reto perante mim e fizeste à casa de Acabe segundo tudo quanto era do meu propósito, teus filhos até à quarta geração se assentarão no trono de Israel.

[30]Господь пообіцяв Єгу: «Оскільки ти добре попрацював, щоб виконати все те, що є правильним в Моїх очах, і вчинив дому Агава те, що Я думав зробити, твої нащадки аж до четвертого покоління сидітимуть на троні Ізраїлю».

[31] Mas Jeú não teve cuidado de andar de todo o seu coração na lei do SENHOR, Deus de Israel, nem se apartou dos pecados que Jeroboão fez pecar a Israel.

[31]Однак Єгу не повністю дотримувався закону Господа, Бога Ізраїлю. Він і далі збочував, як Єровоам, змусивши Ізраїль чинити гріх.

A morte de Jeú

[32] Naqueles dias, começou o SENHOR a diminuir os limites de Israel, que foi ferido por Hazael em todas as suas fronteiras,

[32]Тоді ж Господь почав зменшувати кордони Ізраїлю. Газаел переміг ізраїльтян по всій землі

[33] desde o Jordão para o nascente do sol, toda a terra de Gileade, os gaditas, os rubenitas e os manassitas, desde Aroer, que está junto ao vale de Arnom, a saber, Gileade e Basã.

[33]на схід від Йордану: в ґілеадських краях (землі Ґада, Рувима, Манассії), від Ароера понад ущелиною Арнона, Ґілеада й до Башана.

[34] Ora, os mais atos de Jeú, e tudo quanto fez, e todo o seu poder, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[34]А щодо інших подій за часів правління Єгу, всього, що він учинив, усіх його завоювань, то все це описано в книзі Хронік Царів Ізраїлю.

[35] Descansou Jeú com seus pais, e o sepultaram em Samaria; e Jeoacaz, seu filho, reinou em seu lugar.

[35]Єгу спочив зі своїми батьками й був похований у Самарії. Царем став його син Єгоагаз.

[36] Os dias que Jeú reinou sobre Israel em Samaria foram vinte e oito anos.

[36]А правив Єгу Ізраїлем у Самарії протягом двадцяти восьми років.

2 Reis 11

2 Книга Царів 11

Atalia usurpa o trono de Judá
2 Crônicas 22.10-12

Аталія і Йоаш

[1] Vendo Atalia, mãe de Acazias, que seu filho era morto, levantou-se e destruiu toda a descendência real.

[1]Коли Аталія, Агазієва мати, побачила, що її син мертвий, вона винищила всю царську родину.

[2] Mas Jeoseba, filha do rei Jorão e irmã de Acazias, tomou a Joás, filho de Acazias, e

[2]Однак Єгошеба, дочка царя Йорама й сестра Агазії, забрала з-поміж царських синів, яких невдовзі мали стратити,

o furtou dentre os filhos do rei, aos quais matavam, e pôs a ele e a sua ama numa câmara interior; e, assim, o esconderam de Atalia, e não foi morto.

Йоаша, сина Агазії. Вона сховала його та його няньку в опочивальні від Аталії, щоб його не вбили.

[3] Jeoseba o teve escondido na Casa do SENHOR seis anos; neste tempo, Atalia reinava sobre a terra.

[3]Він переховувався з нянькою у храмі Господа протягом шести років, поки Аталія правила країною.

Joás ungido rei de Judá

2 Crônicas 23.1-11

[4] No sétimo ano, mandou Joiada chamar os capitães dos cários e da guarda e os fez entrar à sua presença na Casa do SENHOR; fez com eles aliança, e ajuramentou-os na Casa do SENHOR, e lhes mostrou o filho do rei.

[4]На сьомий рік Єгояда послав за командирами карійців та охоронцями і звелів, щоб вони прибули до нього в храм Господній. Він уклав з ними угоду й привів їх до присяги в храмі Господньому. Потім він показав їм царського сина.

[5] Então, lhes deu ordem, dizendo: Esta é a obra que haveis de fazer: uma terça parte de vós, que entrais no sábado, fará a guarda da casa do rei;

[5]За тим він наказав таке: «Ось що ви мусите зробити: з усіх, хто буде в трьох загонах, які нестимуть варту в суботу, третина сторожитиме царську оселю,

[6] e outra terça parte estará ao portão Sur; e a outra terça parte, ao portão detrás da guarda; assim, fareis a guarda e defesa desta casa.

[6]третина з першого загону стоятиме біля брами Сур, а третина — біля брами за вартою, яка по черзі охоронятиме храм.

[7] Os dois grupos que saem no sábado, estes todos farão a guarda da Casa do SENHOR, junto ao rei.

[7]А всі ті, хто в двох інших загонах, які не несуть, зазвичай, службу в суботу, будуть усі охороняти храм при царі.

[8] Rodeareis o rei, cada um de armas na mão, e qualquer que pretenda penetrar nas fileiras, seja morto; estareis com o rei quando sair e quando entrar.

[8]Станьте довкола царя. Кожний мусить мати в руках зброю. Кожного, хто наближатиметься до ваших лав, має бути страчено. Не відходьте ні на крок від царя, хоч куди б він ішов».

[9] Fizeram, pois, os capitães de cem segundo tudo quanto lhes ordenara o sacerdote Joiada; tomaram cada um os seus homens, tanto os que entravam como os que saíam no sábado, e vieram ao sacerdote Joiada.

[9]Сотники виконали все точно так, як наказав священик Єгояда: кожен з них узяв своїх воїнів, як тих, хто мав вартувати в суботу, так і тих, хто був вільний від служби, й прийшов до священика Єгояда.

[10] O sacerdote entregou aos capitães de cem as lanças e os escudos que haviam sido do rei Davi e estavam na Casa do SENHOR.

[10]Він роздав командирам підрозділів списи й щити, які колись належали царю Давиду і зберігалися у храмі Господньому.

[11] Os da guarda se puseram, cada um de armas na mão, desde o lado direito da casa real até ao lado esquerdo, e até ao altar, e até ao templo, para rodear o rei.

[11]Вартові, кожен зі зброєю в руках, поставали довкола царя, біля вівтаря, від південної до північної сторони храму.

[12] Então, Joiada fez sair o filho do rei, pôs-lhe a coroa e lhe deu o Livro do Testemunho; eles o constituíram rei, e o ungiram, e bateram palmas, e gritaram: Viva o rei!

[12]Єгояда вивів царського сина й увінчав його короною, вручив йому копію Угоди, і вони проголосили його царем. Його помазали, а люди заплескали в долоні й загукали: «Хай живе цар!»

A morte de Atalia

2 Crônicas 23.12-15

[13] Ouvindo Atalia o clamor dos da guarda e do povo, veio para onde este se achava na Casa do SENHOR.

[13]Коли Аталія почула галас вартових і народу, вона пішла до них у храм Господній.

[14] Olhou, e eis que o rei estava junto à coluna, segundo o costume, e os capitães e os tocadores de trombetas, junto ao rei, e todo o povo da terra se alegrava, e se tocavam trombetas. Então, Atalia rasgou os seus vestidos e clamou: Traição! Traição!

[14]Поглянувши, вона помітила царя, котрий стояв, як заведено, біля колони. Командири підрозділів та сурмачі стояли біля нього, а всі люди раділи й сурмили в сурми. Тоді Аталія розірвала на собі одяг й заволала: «Зрада! Зрада!»

[15] Porém o sacerdote Joiada deu ordem aos capitães que comandavam as tropas e disse-lhes: Fazei-a sair por entre as fileiras; se alguém a seguir, matai-o à espada. Porque o sacerdote tinha dito: Não a matem na Casa do SENHOR.

[15]Тоді священик Єгояда наказав сотникам, які командували військом: «Виведіть її крізь стрій і віддайте мечу всіх, хто піде за нею. Бо священик сказав: „Її не можна стратити, поки вона перебуває у храмі Господньому”».

[16] Lançaram mão dela; e ela, pelo caminho da entrada dos cavalos, foi à casa do rei, onde a mataram.

[16]Тож солдати схопили і вбили Аталію як тільки-но вона дійшла до того місця на царському подвір’ї, де розміщувалася конюшня.

A aliança de Joiada

2 Crônicas 23.16-21

[17] Joiada fez aliança entre o SENHOR, e o rei, e o povo, para serem eles o povo do SENHOR; como também entre o rei e o povo.

[17]Потім Єгояда уклав Заповіт між Господом, царем і народом, що вони будуть люди Господні, а ще уклав угоду між царем та народом.

[18] Então, todo o povo da terra entrou na casa de Baal, e a derribaram; despedaçaram os seus altares e as suas imagens e a Matã, sacerdote de Baal, mataram perante os altares; então, o sacerdote pôs guardas sobre a Casa do SENHOR.

[18]Тоді усі люди краю пішли до храму Ваала і зруйнували його вщент. Вони потрощили вівтарі й бовванів, вбили Маттана, священика Ваала, перед жертовниками. Тоді священик Єгояда порозставляв вартових біля Господнього храму.

[19] Tomou os capitães dos cários, os da guarda e todo o povo da terra, e todos estes conduziram da Casa do SENHOR o rei e, pelo caminho da porta dos da guarda, vieram à casa real; e Joás sentou-se no trono dos reis.

[19]Він узяв з собою командирів сотень, карійців, вартових, усіх людей цієї землі, і всі разом вони доставили царя з храму Господнього в царський палац, пройшовши браму, де стояли вартові. Цар зайняв своє місце на престолі,

[20] Alegrou-se todo o povo da terra, e a cidade ficou tranqüila, depois que mataram Atalia à espada, junto à casa do rei.

[20]а весь народ цієї землі радів. В місті був мир, адже Аталію вбили мечем в царському палаці.

[21] Era Joás da idade de sete anos quando o fizeram rei.

[21]Йоашу сповнилося сім років, коли він почав царювати.

2 Reis 12

O reinado de Joás
2 Crônicas 24.1-14

[1] No ano sétimo de Jeú, começou Joás a reinar e quarenta anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Zíbia, de Berseba.

[2] Fez Joás o que era reto perante o SENHOR, todos os dias em que o sacerdote Joiada o dirigia.

2 Книга Царів 12

Йоаш ремонтує храм

[1]На сьомий рік правління Єгу Йоаш почав царювати, і правив він у Єрусалимі протягом сорока років. Його матір звали Зивія, яка була родом з Беершеби.

[2]У ті роки, коли священик Єгояда був його радником, Йоаш робив усе так, як Господь вважав за праведне.

[3] Tão-somente os altos não se tiraram; e o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos.

[4] Disse Joás aos sacerdotes: Todo o dinheiro das coisas santas que se trouxer à Casa do SENHOR, a saber, a taxa pessoal, o resgate de pessoas segundo a sua avaliação e todo o dinheiro que cada um trouxer voluntariamente para a Casa do SENHOR,

[5] recebam-no os sacerdotes, cada um dos seus conhecidos; e eles reparem os estragos da casa onde quer que se encontrem.

[6] Sucedeu, porém, que, no ano vigésimo terceiro do rei Joás, os sacerdotes ainda não tinham reparado os estragos da casa.

[7] Então, o rei Joás chamou o sacerdote Joiada e os mais sacerdotes e lhes disse: Por que não reparais os estragos da casa? Agora, pois, não recebais mais dinheiro de vossos conhecidos, mas entregai-o para a reparação dos estragos da casa.

[8] Consentiram os sacerdotes, assim, em não receberem mais dinheiro do povo, como em não repararem os estragos da casa.

[9] Porém o sacerdote Joiada tomou uma caixa, e lhe fez na tampa um buraco, e a pôs ao pé do altar, à mão direita dos que entravam na Casa do SENHOR; os sacerdotes que guardavam a entrada da porta depositavam ali todo o dinheiro que se trazia à Casa do SENHOR.

[3]Однак узвишшя не було знесено, і народ і далі складав жертви й спалював запашне куріння на узвишшях.

[4]Йоаш сказав священикам: «Зберіть усі освячені монети, які приносять в жертву до Господнього храму — гроші, зібрані як плата за внесення в реєстр, храмовий податок, і ті, які люди просто приносять до храму.

[5]Нехай кожен священик отримає гроші від якогось із скарбників та й використає для ремонту будь-яких неполадок, які є в храмі».

[6]Але на двадцять третій рік правління царя Йоаша священики так і не відремонтували храм.

[7]Ось чому цар Йоаш покликав священика Єгояда та інших священиків і запитав їх: «Чому ви не ремонтуєте те, що пошкоджене в храмі? Не беріть більше грошей у скарбників, а передайте їх на відбудову храму».

[8]Священики погодилися, що більше не збиратимуть з людей гроші і що самі не будуть ремонтувати храм.

[9]Священик Єгояда узяв скриньку і у віці пробив дірку. Він поставив її біля жертовника праворуч, як входити в храм Господній. Священики, які охороняли вхід, повкидали в скриньку всі гроші, принесені в храм Господа.

[10] Quando viam que já havia muito dinheiro na caixa, o escrivão do rei subia com um sumo sacerdote, e contavam e ensacavam o dinheiro que se achava na Casa do SENHOR.

[10]Як тільки вони помічали, що у скриньці повно грошей, приходили царський писар і первосвященик, клали гроші, принесені до храму, й зважували їх у сумках.

[11] O dinheiro, depois de pesado, davam nas mãos dos que dirigiam a obra e tinham a seu cargo a Casa do SENHOR; estes pagavam aos carpinteiros e aos edificadores que reparavam a Casa do SENHOR,

[11]Коли набралася потрібна сума, вони віддали ті гроші людям, яких призначили наглядати, як іде робота над відбудовою храму. Ось цими грошима вони платили тим, хто працював над відновленням храму: теслям і будівельникам,

[12] como também aos pedreiros e aos cabouqueiros, e compravam madeira e pedras lavradas para repararem os estragos da Casa do SENHOR, e custeavam todo o necessário para a conservação da Casa do SENHOR.

[12]мулярам і каменотесам. Вони купували ліс, тесаний камінь на ремонт Господнього храму і платили за все інше, пов'язане з відновленням Господнього храму.

[13] Mas, do dinheiro que se trazia à Casa do SENHOR, não se faziam nem taças de prata, nem espevitadeiras, nem bacias, nem trombetas, nem vaso algum de ouro ou de prata para a Casa do SENHOR.

[13]Гроші, які приносили в храм, не витрачалися на срібні тарелі, ножиці для підрізання гноту, кропильниці, сурми чи інші золоті або срібні речі для храму Господнього.

[14] Porque o davam aos que dirigiam a obra e reparavam com ele a Casa do SENHOR.

[14]Їх платили робітникам, а ті витрачали гроші на ремонт храму.

[15] Também não pediam contas aos homens em cujas mãos entregavam aquele dinheiro, para o dar aos que faziam a obra, porque procediam com fidelidade.

[15]Вони не вимагали звіту від тих, кому давали гроші, щоб заплатити робітникам, бо панувала цілковита чесність.

[16] Mas o dinheiro de oferta pela culpa e o dinheiro de oferta pelos pecados não se traziam à Casa do SENHOR; eram para os sacerdotes.

[16]Гроші, зібрані як жертва за провину та гріхи, у храм Господній не надходили. Вони належали священикам.

[17] Então, subiu Hazael, rei da Síria, e pelejou contra Gate, e a tomou; depois,

[17]О цій порі прийшов Газаел, арамійський цар; він пішов у наступ на Ґат і захопив його. А потім повернув на Єрусалим.

Hazael resolveu marchar contra Jerusalém.

[18] Porém Joás, rei de Judá, tomou todas as coisas santas que Josafá, Jeorão e Acazias, seus pais, reis de Judá, haviam dedicado, como também todo o ouro que se achava nos tesouros da Casa do SENHOR e na casa do rei e os mandou a Hazael, rei da Síria; e este se retirou de Jerusalém.

[18]Але Йоаш, юдейський цар, зібрав усі святі речі, освячені його предками Єгошафатом, Єгорамом та Агазією, які правили Юдеєю, а ще ті дарунки, які він сам посвятив, усе золото зі скарбниці храму Господнього, з царського палацу й відправив Газаелу, арамійському царю. Той і відступився від Єрусалима.

[19] Quanto aos mais atos de Joás e a tudo o que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[19]А щодо інших подій за часів правління Йоаша та усього, що він робив, то все це записано в книзі Хронік Царів Юдеї.

A conspiração contra o rei Joás

2 Crônicas 24.25-27

[20] Levantaram-se os seus servos, conspiraram e feriram Joás na casa de Milo, que está na descida para Sila.

[20]Його урядовці вчинили заколот проти нього й убили його в Бет-Мілло, по дорозі до Силла.

[21] Porque Jozacar, filho de Simeate, e Jozabade, filho de Somer, seus servos, o feriram, e morreu; e o sepultaram com seus pais na Cidade de Davi. E Amazias, seu filho, reinou em seu lugar.

[21]А тими вельможами були Йозавад, син Шимеата, та Єгозавад, син Шомера, який завдав смертельного удару. Його поховали з батьками в Давидовому місті. Після нього став царювати Амазія, його син.

2 Reis 13

2 Книга Царів 13

O reinado de Jeoacaz

Єгоагаз, цар ізраїльський

[1] No vigésimo terceiro ano de Joás, filho de Acazias, rei de Judá, começou a reinar Jeoacaz, filho de Jeú, sobre Israel, em Samaria, e reinou dezessete anos.

[1]На двадцять третій рік правління юдейського царя Йоаша, сина Агазії, царем Ізраїлю в Самарії став Єгоагаз, син Єгу. І правив він протягом сімнадцяти років.

[2] E fez o que era mau perante o SENHOR; porque andou nos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel; não se apartou deles.

[2]Недобре він чинив в очах Господніх: грішив, як і Єровоам, син Невата, що змушував Ізраїль грішити, і не відійшов від гріхів тих.

[3] Pelo que se acendeu contra Israel a ira do SENHOR, o qual os entregou nas mãos de Hazael, rei da Síria, e nas mãos de Ben-

[3]От і гнівався Господь на Ізраїль. Тому довгий час Він тримав їх під гнітом Газаела, арамійського царя, та Бен-Гадада, його сина.

Hadade, filho de Hazael, todos aqueles dias.

4 Porém Jeoacaz fez súplicas diante do SENHOR, e o SENHOR o ouviu; pois viu a opressão com que o rei da Síria atormentava a Israel.

4Тоді Єгоагаз почав шукати прихильності Господа, і Господь прислухався до нього, тому що побачив, як жорстоко арамійський цар гнобить Ізраїль.

5 O SENHOR deu um salvador a Israel, de modo que os filhos de Israel saíram de sob o poder dos siros e habitaram, de novo, em seus lares, como dantes.

5Господь послав Ізраїлю рятівника, і вони позбавилися влади арамійців. Ізраїльтяни жили у власних оселях, як і раніше.

6 Contudo, não se apartaram dos pecados da casa de Jeroboão, que fez pecar a Israel, porém andaram neles; e também o poste-ídolo permaneceu em Samaria.

6Але вони не відвернулися від гріхів дому Єровоама, який змусив Ізраїль грішити; вони й далі грішили. Стовп Ашери стояв, як стояв у Самарії.

7 E foi o caso que não se deixaram a Jeoacaz, do exército, senão cinqüenta cavaleiros, dez carros e dez mil homens de pé; porquanto o rei da Síria os havia destruído e feito como o pó, trilhando-os.

7Від війська Єгоагаза не лишилося нічого, крім п'ятдесяти вершників, десяти колісниць та десяти тисяч піхоти, бо всіх винищив арамійський цар, перетворивши їх немовби на порох, що вітер здіймає на току.

8 Ora, os mais atos de Jeoacaz, e tudo o que fez, e o seu poder, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

8А щодо інших подій за часів Єгоагаза та всього, що він зробив і чого досягнув, то все це описано в книзі Хронік Царів Ізраїлю.

9 Jeoacaz descansou com seus pais, e o sepultaram em Samaria; e Jeoás, seu filho, reinou em seu lugar.

9Єгоагаз спочив зі своїми батьками і був похований в Самарії. Царювати після нього почав його син Єгоаш.

O reinado de Jeoás

Єгоаш, цар ізраїльський

10 No trigésimo sétimo ano de Joás, rei de Judá, começou Jeoás, filho de Jeoacaz, a reinar sobre Israel, em Samaria; e reinou dezesseis anos.

10На тридцять сьомий рік правління Йоаша, юдейського царя, Єгоаш, син Єгогаза став царем Ізраїлю в Самарії. Правив він протягом шістнадцяти років.

11 Fez o que era mau perante o SENHOR; não se apartou de nenhum dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel; porém andou neles.

11Зле він чинив в очах Господніх і не відвернувся від усіх гріхів Єровоама, сина Невата, які змушував коїти й Ізраїль. Ось так він усе грішив і грішив.

[12] Quanto aos mais atos de Jeoás, e a tudo o que fez, e ao seu poder, com que pelejou contra Amazias, rei de Judá, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[12]А щодо інших подій за часів царювання Єгоаша, всього, що він звершив, усіх його досягнень, включаючи війну проти Амазії, царя Юдеї, то все це описано в книзі Хронік Царів Ізраїлю.

[13] Descansou Jeoás com seus pais, e no seu trono se assentou Jeroboão. Jeoás foi sepultado em Samaria, junto aos reis de Israel.

[13]Єгоаш упокоївся зі своїми батьками, а після нього престол посів Єровоам. Єгоаша захоронили в Самарії поруч з ізраїльськими царями.

A profecia final e morte de Eliseu

[14] Estando Eliseu padecendo da enfermidade de que havia de morrer, Jeoás, rei de Israel, desceu a visitá-lo, chorou sobre ele e disse: Meu pai, meu pai! Carros de Israel e seus cavaleiros!

[14]Еліша на той час страждав від хвороби, від якої й помер. Перед його смертю, Єгоаш, ізраїльський цар, прийшов попрощатися з ним і почав оплакувати його: «Батьку мій! Батечку мій! Колісниці й вершники Ізраїлю вже близько!»

[15] Então, lhe disse Eliseu: Toma um arco e flechas; ele tomou um arco e flechas.

[15]Еліша сказав: «Візьми лук та ще кілька стріл», — він так і зробив.

[16] Disse ao rei de Israel: Retesa o arco; e ele o fez. Então, Eliseu pôs as mãos sobre as mãos do rei.

[16]«Візьми лук у руки», — сказав Еліша царю Ізраїлю. Коли той взяв його, Еліша поклав свої руки на цареві.

[17] E disse: Abre a janela para o oriente; ele a abriu. Disse mais Eliseu: Atira; e ele atirou. Prosseguiu: Flecha da vitória do SENHOR! Flecha da vitória contra os siros! Porque ferirás os siros em Afeca, até os consumir.

[17]«Відчини східне вікно», — сказав він, і той відчинив його. «Стріляй», — наказав Еліша, і той вистрілив. «Господня стріла перемоги, стріла перемоги над Арамом! — Мовив Еліша. — Ти геть знищиш арамійців біля Афека».

[18] Disse ainda: Toma as flechas. Ele as tomou. Então, disse ao rei de Israel: Atira contra a terra; ele a feriu três vezes e cessou.

[18]Потім він сказав: «Візьми стріли», — і цар взяв їх. Еліша йому наказав: «Бий в землю». Той тричі ударив і зупинився.

[19] Então, o homem de Deus se indignou muito contra ele e disse: Cinco ou seis vezes a deverias ter ferido; então, feririas os siros até os consumir; porém, agora, só três vezes ferirás os siros.

[19]Розгнівався Божий чоловік на нього і сказав: «Ти мусив ударити об землю п'ять або й шість разів, тоді ти б тоді розгромив Арам і повністю зруйнував його. А тепер ти завдаси йому поразки лише тричі».

[20] Morreu Eliseu, e o sepultaram. Ora, bandos dos moabitas costumavam invadir a terra, à entrada do ano.

[21] Sucedeu que, enquanto alguns enterravam um homem, eis que viram um bando; então, lançaram o homem na sepultura de Eliseu; e, logo que o cadáver tocou os ossos de Eliseu, reviveu o homem e se levantou sobre os pés.

[22] Hazael, rei da Síria, oprimiu a Israel todos os dias de Jeoacaz.

[23] Porém o SENHOR teve misericórdia de Israel, e se compadeceu dele, e se tornou para ele, por amor da aliança com Abraão, Isaque e Jacó; e não o quis destruir e não o lançou ainda da sua presença.

[24] Morreu Hazael, rei da Síria; e Ben-Hadade, seu filho, reinou em seu lugar.

[25] Jeoás, filho de Jeoacaz, retomou as cidades das mãos de Ben-Hadade, que este havia tomado das mãos de Jeoacaz, seu pai, na guerra; três vezes Jeoás o feriu e recuperou as cidades de Israel.

[20]Еліша помер, і його поховали. Щовесни повадилися моавійці спустошувати країну.

[21]Якось кілька ізраїльтян ховали чоловіка, аж раптом побачили зграю розбійників. Вони і вкинули тіло мерця в гробницю Еліші. Коли труп торкнувся кісток Еліші, він ожив і зіп'явся на ноги.

[22]Газаел, арамійський цар, гнобив Ізраїль упродовж правління Єгоагаза.

[23]Але Господь був милостивий до них і співчував їм, проявляв про них турботу, адже Він уклав Заповіт з Авраамом, Ісааком та Яковом. До цього дня Він не мав бажання знищити їх або відлучити від Своєї присутності.

[24]Газаел, арамійський цар, помер, і після нього почав правити його син Бен-Гадад.

[25]На той час Єгоаш, син Єгоагаза, відбив у Бен-Гадада, сина Газаела, ті міста, які арамієць відібрав собі у битві з його батьком Єгогазом. Тричі Єгоаш завдавав йому поразки. Ось так він повернув ізраїльські міста.

2 Reis 14

O reinado de Amazias, de Judá

2 Crônicas 25.1-4

[1] No segundo ano de Jeoás, filho de Jeoacaz, rei de Israel, começou a reinar Amazias, filho de Joás, rei de Judá.

[2] Tinha vinte e cinco anos quando começou a reinar e vinte e nove reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jeoadã, de Jerusalém.

[3] Fez ele o que era reto perante o SENHOR, ainda que não como Davi, seu pai; fez,

2 Книга Царів 14

Амазія, цар Юдеї

[1]На другий рік правління Єгоаша, сина Єгоагаза, царя Ізраїлю, правити почав Амазія, син Йоаша, цар Юдеї.

[2]Йому сповнилося двадцять п'ять років, коли він став царем, і правив він у Єрусалимі протягом двадцяти дев'яти років. Його матір звали Єгоаддін і була вона родом з Єрусалима.

[3]Він робив те, що було правильне в Господніх очах, але не так, як його

porém, segundo tudo o que fizera Joás, seu pai.

[4] Tão-somente os altos não se tiraram; o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos.

[5] Uma vez confirmado o reino em sua mão, matou os seus servos que tinham assassinado o rei, seu pai.

[6] Porém os filhos dos assassinos não matou, segundo está escrito no Livro da Lei de Moisés, no qual o SENHOR deu ordem, dizendo: Os pais não serão mortos por causa dos filhos, nem os filhos por causa dos pais; cada qual será morto pelo seu próprio pecado.

Amazias vence os edomitas

2 Crônicas 25.5-13

[7] Ele feriu dez mil edomitas no vale do Sal e tomou a Sela na guerra; e chamou o seu nome Jocteel, até ao dia de hoje.

Amazias derrotado por Jeoás

2 Crônicas 25.17-2

[8] Então, Amazias enviou mensageiros a Jeoás, filho de Jeoacaz, filho de Jeú, rei de Israel, dizendo: Vem, meçamos armas.

[9] Porém Jeoás, rei de Israel, respondeu a Amazias, rei de Judá: O cardo que está no Líbano mandou dizer ao cedro que lá está: Dá tua filha por mulher a meu filho; mas os animais do campo, que estavam no Líbano, passaram e pisaram o cardo.

[10] Na verdade, feriste os edomitas, e o teu coração se ensoberbeceu; gloria-te disso e fica em casa; por que provocarias o mal para caíres tu, e Judá, contigo?

пращура Давида. У всьому він брав приклад з батька Йоаша.

[4]Однак узвишшя не було знесено; люди й далі приносили там жертви й спалювали запашне куріння.

[5]Зміцнивши свою владу, Амазія стратив тих вельмож, які вбили його батька-царя.

[6]Але він не повбивав їхніх синів, бо діяв згідно з тим, що записано в книзі Закону Мойсея, де Господь наказав: «Батьків не слід вбивати за провини дітей і дітей не можна вбивати за вчинки батьків, бо кожен має прийняти смерть за свої власні гріхи».

[7]Це він завдав поразки десяти тисячам едомійців у Солоній долині й захопив у битві Селу, назвавши її Йоктеел, що й досі носить це ім’я.

[8]Тоді Амазія послав гінців до Єгоаша, сина Єгоагаза, царя Ізраїлю, який доводився сином Єгу, з таким викликом: «Приходь, поміряємося силами сам-на-сам».

[9]Але Єгоаш, цар ізраїльський так відповів Амазії, царю юдейському: «Чортополох ливанський надіслав листа кедру ливанському: „Віддай свою дочку заміж за мого сина”. Потім пробігав дикий ливанський звір й розтоптав чортополох.

[10]Ти справді переміг Едом і набундючився. Слава твоїй перемозі, але залишайся вдома! Навіщо шукати собі клопоту, це тільки призведе до твого падіння, а також падіння Юдеї?»

[11] Mas Amazias não quis atendê-lo. Subiu, então, Jeoás, rei de Israel, e Amazias, rei de Judá, e mediram armas em Bete-Semes, que está em Judá.

[11]Однак, Амазія не послухався, тож довелося Єгоашу, ізраїльському царю, напасти на нього. Він зустрівся віч-на-віч з Амазією, юдейським царем, в Бет-Шемеші, що в Юдеї.

[12] Judá foi derrotado diante de Israel, e fugiu cada um para sua casa.

[12]Ізраїльтяни розбили юдеїв, і ті розбіглися по своїх домівках.

[13] Jeoás, rei de Israel, prendeu Amazias, rei de Judá, filho de Joás, filho de Acazias, em Bete-Semes; e veio a Jerusalém, cujo muro ele rompeu desde a Porta de Efraim até à Porta da Esquina, quatrocentos côvados.

[13]Ізраїльський цар Єгоаш захопив у полон Амазію, юдейського царя, сина Йоаша, який доводився сином Агазії, в Бет-Шемеші. Тоді Єгоаш пішов на Єрусалим і зруйнував єрусалимську стіну від Ефраїмової брами до Кутньої брами, яка була чотириста ліктів завдовжки.

[14] Tomou todo o ouro, e a prata, e todos os utensílios que se acharam na Casa do SENHOR e nos tesouros da casa do rei, como também reféns; e voltou para Samaria.

[14]Він забрав усе золото й срібло та всі речі, знайдені у храмі Господньому та в скарбницях царського палацу, та разом з кількома заручниками він повернувся до Самарії.

A morte de Jeoás, rei de Israel

[15] Ora, os mais atos de Jeoás, o que fez, o seu poder e como pelejou contra Amazias, rei de Judá, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[15]А щодо інших подій за часів правління Єгоаша, чим він займався й чого досягнув, щодо війни проти Амазії, юдейського царя, то все це описано в книзі Хронік Царів Ізраїлю.

[16] Descansou Jeoás com seus pais e foi sepultado em Samaria, junto aos reis de Israel; e Jeroboão, seu filho, reinou em seu lugar.

[16]Єгоаш спочив зі своїми батьками, похованими в Самарії разом з ізраїльськими царями. А царем після нього став його син Єровоам.

A morte de Amazias, rei de Judá
2 Crônicas 25.25-28

[17] Amazias, filho de Joás, rei de Judá, viveu quinze anos depois da morte de Jeoás, filho de Jeoacaz, rei de Israel.

[17]Юдейський цар Амазія, син Йоаша, прожив ще п'ятнадцять років після смерті Єгоаша, сина Єгоагаза, царя ізраїльського.

[18] Ora, os mais atos de Amazias, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[18]Щодо інших подій за часів правління Амазії, то все це описано в книзі Хронік Царів Юдеї.

[19] Conspiraram contra ele em Jerusalém, e ele fugiu para Laquis; porém enviaram

[19]Деякі люди сплели змову проти Амазії в Єрусалимі. Тож він утік до Лахиша, але слідом за ним до того міста послали людей, які там його вбили.

após ele homens até Laquis; e o mataram ali.

[20] Trouxeram-no sobre cavalos e o sepultaram em Jerusalém, junto a seus pais, na Cidade de Davi.

[21] Todo o povo de Judá tomou a Uzias, que era de dezesseis anos, e o constituiu rei em lugar de Amazias, seu pai.

[22] Ele edificou a Elate e a restituiu a Judá, depois que o rei descansou com seus pais.

O reinado de Jeroboão II, de Israel

[23] No décimo quinto ano de Amazias, filho de Joás, rei de Judá, começou a reinar em Samaria Jeroboão, filho de Jeoás, rei de Israel; e reinou quarenta e um anos.

[24] Fez o que era mau perante o SENHOR; jamais se apartou de nenhum dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[25] Restabeleceu ele os limites de Israel, desde a entrada de Hamate até ao mar da Planície, segundo a palavra do SENHOR, Deus de Israel, a qual falara por intermédio de seu servo Jonas, filho de Amitai, o profeta, o qual era de Gate-Hefer.

[26] Porque viu o SENHOR que a aflição de Israel era mui amarga, porque não havia nem escravo, nem livre, nem quem socorresse a Israel.

[27] Ainda não falara o SENHOR em apagar o nome de Israel de debaixo do céu; porém os livrou por intermédio de Jeroboão, filho de Jeoás.

[28] Quanto aos mais atos de Jeroboão, tudo quanto fez, o seu poder, como pelejou e

[20]Його на конях привезли до Єрусалима, де він був похований коло своїх батьків у Давидовому місті.

[21]Потім усі юдейці взяли собі за царя шістнадцятирічного Азарію замість його батька Амазії.

[22]Це Азарія відбудував Елат і повернув Юдеї, коли Амазія спочив зі своїми батьками.

Єровоам Другий, цар Ізраїлю

[23]На п’ятнадцятий рік правління Амазії, юдейського царя, сина Йоаша, цар Ізраїлю Єровоам, син Єгоаша, почав царювати в Самарії і правив протягом сорока одного року.

[24]Він чинив зле в Господніх очах і не відвернувся від жодного з Єровоамових, сина Невата, гріхів, які він змушував коїти й весь Ізраїль.

[25]Це він поновив кордони Ізраїлю від Лебо-Гамата до Мертвого моря, як і обіцяв Господь, Бог Ізраїлю, Який розповів це через Свого слугу Йону, сина Аміттая, пророка з Ґат-Хефера.

[26]Господь побачив, як страждали всі в Ізраїлі: і вільний, і раб. Нікому було їм допомогти.

[27]А оскільки Господь не сказав, що викреслить назву «Ізраїль» з-під небес, то Він і врятував їх рукою Єровоама, сина Єгоаша.

[28]А щодо інших подій за часів правління Єровоама, всього, що він зробив, усіх

como reconquistou Damasco e Hamate, pertencentes a Judá, para Israel, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[29] Descansou Jeroboão com seus pais, com os reis de Israel; e Zacarias, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Reis 15

O reinado de Azarias, de Judá
2 Crônicas 26.1-15

[1] No vigésimo sétimo ano de Jeroboão, rei de Israel, começou a reinar Azarias, filho de Amazias, rei de Judá.

[2] Tinha dezesseis anos quando começou a reinar e cinqüenta e dois anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jecolias, de Jerusalém.

[3] Ele fez o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Amazias, seu pai.

[4] Tão-somente os altos não se tiraram; o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos.

Azarias é atacado de lepra
2 Crônicas 26.16-23

[5] O SENHOR feriu ao rei, e este ficou leproso até ao dia da sua morte e habitava numa casa separada. Jotão, filho do rei, tinha o cargo da casa e governava o povo da terra.

[6] Ora, os mais atos de Azarias e tudo o que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[7] Descansou Azarias com seus pais, e o sepultaram junto a seus pais, na Cidade de

його військових подвигів, серед яких було й те, що він повернув Ізраїлю Дамаск та Гамат, що належали Юдеї, то всі вони описані в книзі Хронік Царів Ізраїлю.

[29]Єровоам спочив зі своїми батьками, царями Ізраїлю. А після нього правити почав Захарія, його син.

2 Книга Царів 15

Азарія, цар юдейський

[1]На двадцять сьомий рік правління царя Ізраїлю Єровоама в Юдеї почав царювати Азарія, син Амазії, царя юдейського.

[2]Йому було шістнадцять років, коли він став царем, і правив він у Єрусалимі протягом п’ятдесяти двох років. Його матір звали Єколія, родом вона була з Єрусалима.

[3]Уззія чинив так, як було праведно в очах Господа, як і його батько Амазія.

[4]Однак узвишшя не знесли, і люди й далі приносили там жертви й спалювали запашне куріння.

[5]Господь наслав на царя проказу і був він хворий на проказу аж до самої смерті. Він жив в окремому будинку, а Йотам, царський син, відповідав за палац й правив народом тієї землі.

[6]А щодо інших подій за часів царювання Азарії та всього, чим він займався, то все це описано в книзі Хронік Царів Юдеї.

[7]Азарія спочив зі своїми батьками і був похований коло своїх батьків у Давидовому місті. Йотам, його син, став царем після нього.

Davi; e Jotão, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Zacarias, de Israel

8 No trigésimo oitavo ano de Azarias, rei de Judá, reinou Zacarias, filho de Jeroboão, sobre Israel, em Samaria, seis meses.

9 Fez o que era mau perante o SENHOR, como tinham feito seus pais; não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

10 Salum, filho de Jabes, conspirou contra ele, feriu-o diante do povo, matou-o e reinou em seu lugar.

11 Quanto aos mais atos de Zacarias, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

12 Esta foi a palavra que o SENHOR falou a Jeú: Teus filhos, até à quarta geração, se assentarão no trono de Israel. E assim sucedeu.

O reinado de Salum, de Israel

13 Salum, filho de Jabes, começou a reinar no trigésimo nono ano de Uzias, rei de Judá; e reinou durante um mês em Samaria.

14 Subindo de Tirza, Menaém, filho de Gadi, veio a Samaria, feriu ali a Salum, filho de Jabes, matou-o e reinou em seu lugar.

15 Quanto aos mais atos de Salum e a conspiração que fez, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

16 Então, Menaém feriu a Tifsa e todos os que nela havia, como também seus limites desde Tirza. Porque não lha abriram, a

Захарія, цар ізраїльський

8На тридцять восьмому році правління царя Юдеї Азарії царем Ізраїлю в Самарії став Захарія, син Єровоама. А правив він протягом шести місяців.

9В очах Господніх він чинив зле, як і його предки. Він не відвернувся від Єровоамових, сина Невата, гріхів, які змусив коїти й Ізраїль.

10Шаллум, син Явеша, намислив змову проти Захарії. Він кинувся на нього в Івлеамі, вбив його й узявся царювати замість нього.

11Про інші події тих часів, коли правив Захарія, написано в книзі Хронік Царів Ізраїлю.

12Ось і сповнилось Господнє слово, звернене до Єгу: «Твої нащадки сидітимуть на ізраїльському троні аж по четверте покоління».

Шаллум, цар ізраїльський

13Шаллум, син Явеша, став царем на тридцять дев’ятому році правління царя Юдеї Уззії. Всього один місяць він царював у Самарії.

14Якраз тоді Менагем, син Ґаді, підійшов до Самарії з Тирці. Він напав на Шаллума, сина Явеша, в Самарії, убив його й почав правити замість нього.

15Усі інші події часів Шаллума та його змова, усе це описано в книзі Хронік Царів Ізраїлю.

16Тоді Менагем, вирушивши з Тирци, напав на Тифсу, не пощадив нікого ні в місті, ні на околицях, адже люди відмовилися відчинити браму. Ось він і

devastou e todas as mulheres grávidas fez rasgar pelo ventre.

O reinado de Menaém, de Israel

[17] Desde o trigésimo nono ano de Azarias, rei de Judá, Menaém, filho de Gadi, começou a reinar sobre Israel e reinou dez anos em Samaria.

[18] Fez o que era mau perante o SENHOR; todos os seus dias, não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[19] Então, veio Pul, rei da Assíria, contra a terra; Menaém deu a Pul mil talentos de prata, para que este o ajudasse a consolidar o seu reino.

[20] Menaém arrecadou este dinheiro de Israel para pagar ao rei da Assíria, de todos os poderosos e ricos, cinqüenta siclos de prata por cabeça; assim, voltou o rei da Assíria e não se demorou ali na terra.

[21] Quanto aos mais atos de Menaém e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[22] Descansou Menaém com seus pais; e Pecaías, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Pecaías, de Israel

[23] No qüinquagésimo ano de Azarias, rei de Judá, começou a reinar Pecaías, filho de Menaém; e reinou sobre Israel, em Samaria, dois anos.

[24] Fez o que era mau perante o SENHOR; não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

винищив Тифсу, а всім вагітним порозтинав мечами лона.

Менагем, цар Ізраїлю

[17]На тридцять дев’ятому році правління Азарії, царя Юдеї, син Ґаді, Менагем став царем Ізраїлю. І правив він у Самарії протягом десяти років.

[18]Він чинив зле в очах Господа. За все своє правління він таки не відвернувся від гріхів Єровоама, сина Невата, які він змусив коїти й Ізраїль.

[19]Саме тоді вдерся ассирійський цар Пул і Менагем віддав йому тисячу талантів срібла, щоб заручитися його підтримкою і зміцнити свою владу в царстві.

[20]Менагем зібрав ці гроші з Ізраїлю. Кожен заможний чоловік мав здати п’ятдесят шекелів срібла, щоб розрахуватися з ассирійським царем. Так ассирійський цар відступився й більше не топтався по землях.

[21]А щодо решти подій за часів правління Менагема, всього, чим він займався, усе це описано в книзі Хронік Царів Ізраїлю.

[22]Менагем спочив зі своїми батьками, і на зміну йому прийшов його син Пекагія.

Пекагія, цар Ізраїлю

[23]На п’ятдесятому році правління Азарії, юдейського царя, в Самарії царем Ізраїлю став Пекагія, син Менагема. Він правив протягом двох років.

[24]Пекагія чинив зле в очах Господніх. Він не відвернувся від гріхів Єровоама, сина Невата, які змусив коїти й Ізраїль.

[25] Peca, seu capitão, filho de Remalias, conspirou contra ele e o feriu em Samaria, na fortaleza da casa do rei, juntamente com Argobe e com Arié; com Peca estavam cinqüenta homens dos gileaditas; Peca o matou e reinou em seu lugar.

[26] Quanto aos mais atos de Pecaías e a tudo quanto fez, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

O reinado de Peca, de Israel

[27] No qüinquagésimo segundo ano de Azarias, rei de Judá, começou a reinar Peca, filho de Remalias, e reinou sobre Israel, em Samaria, vinte anos.

[28] Fez o que era mau perante o SENHOR; não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[29] Nos dias de Peca, rei de Israel, veio Tiglate-Pileser, rei da Assíria, e tomou a Ijom, a Abel-Bete-Maaca, a Janoa, a Quedes, a Hazor, a Gileade e à Galiléia, a toda a terra de Naftali, e levou os seus habitantes para a Assíria.

[30] Oseias, filho de Elá, conspirou contra Peca, filho de Remalias, e o feriu, e o matou, e reinou em seu lugar, no vigésimo ano de Jotão, filho de Uzias.

[31] Quanto aos mais atos de Peca e a tudo quanto fez, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

O reinado de Jotão, de Judá

2 Crônicas 27.1-9

[32] No ano segundo de Peca, filho de Remalias, rei de Israel, começou a reinar Jotão, filho de Uzias, rei de Judá.

[25]Один з наближених Пекагії, вельможа на ймення Пека, син Ремалії, сплів змову проти нього. Зібравши п'ятдесят ґілеадців, він з їхньою допомогою вчинив збройний напад на Пекагію разом з Арґовом та Аріє в одній з кімнат царського дому, що добре охоронялася. Ось так Пека, вбивши Пекагію, став царем.

[26]Про інші події за часів правління Пекагія та всі його справи описані в книзі Хронік Царів Ізраїлю.

Пека, цар Ізраїлю

[27]На п'ятдесят другому році правління царя Юдеї Азарії, царем Ізраїлю в Самарії став Пека, син Ремалії. І правив він протягом двадцяти років.

[28]Він чинив зле в Господніх очах, не відвернувся від гріхів Єровоама, син Невата, які змусив коїти й Ізраїль.

[29]Коли Ізраїлем правив Пека, Тіґлат-Пілезер, ассирійський цар, напав і захопив Іжон, Авель-Бет-Мааку, Яноа, Кедеш, Хазор, Ґілеад, Ґалилею, включно з землями Нафталі, вигнавши народ до Ассирії.

[30]Тоді Гошеа, син Ели, вчинив змову проти Пеки, сина Ремалії. Він напав на нього і вбив, перехопивши собі владу. Він став царем на двадцятий рік правління Йотама, сина Уззії.

[31]Усі інші події часів Пеки та все, що він робив, описано в книзі Хронік Царів Ізраїлю.

Йотам, цар Юдеї

[32]На другий рік правління Пеки, сина Ремалії, царя Ізраїлю, Йотам, син Уззії, царя Юдеї, став юдейським царем.

[33] Tinha vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jerusa, filha de Zadoque.

[34] Fez o que era reto perante o SENHOR; e em tudo procedeu segundo fizera Uzias, seu pai.

[35] Tão-somente os altos não se tiraram; o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos. Ele edificou a Porta de Cima da Casa do SENHOR.

[36] Quanto aos mais atos de Jotão e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[37] Naqueles dias, começou o SENHOR a enviar contra Judá a Rezim, rei da Síria, e a Peca, filho de Remalias.

[38] Descansou Jotão com seus pais e foi sepultado junto a seus pais, na Cidade de Davi, seu pai. Em seu lugar reinou Acaz, seu filho.

[33]Йому на той час виповнилося двадцять п’ять років, і правив він у Єрусалимі протягом шістнадцяти років. Його матір звали Єруша, яка була дочкою Задока.

[34]Йотам чинив праведно в очах Господа, як і його батько Уззія,

[35]але ж узвишшя він не зніс. Люди й далі приносили там жертви й спалювали запашне куріння. Йотам збудував Верхню браму храму Господнього.

[36]А щодо інших подій за правління Йотама та всього, чим він займався, все це описано в книзі Хронік Царів Юдеї.

[37]Тієї днини почав Господь засилати в юдейські краї арамійського царя Рецина та Пеку, сина Ремалії.

[38]Йотам спочив зі своїми батьками, й поховали його з предками у місті Давида, батьковому місті. Його син Агаз почав царювати після нього.

2 Reis 16

O reinado de Acaz, de Judá

2 Crônicas 28.1-4

[1] No décimo sétimo ano de Peca, filho de Remalias, começou a reinar Acaz, filho de Jotão, rei de Judá.

[2] Tinha Acaz vinte anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém. Não fez o que era reto perante o SENHOR, seu Deus, como Davi, seu pai.

[3] Porque andou no caminho dos reis de Israel e até queimou a seu filho como sacrifício, segundo as abominações dos

2 Книга Царів 16

Агаз, цар Юдеї

[1]На сімнадцятому році царювання Пеки, сина Ремалії, царем Юдеї став Агаз, син Йотама, царя Юдеї.

[2]Агазу виповнилося двадцять років, коли він став царем, і правив він у Єрусалимі протягом шістнадцяти років. На відміну від свого предка Давида, він не чинив праведно в очах Господа його Бога.

[3]Він робив те, що й ізраїльські царі, і навіть приніс у жертву на вогні свого сина, перейнявши огидні звичаї інших народів, яких Господь вигнав перед тим, як ізраїльтяни осіли у цій землі.

gentios, que o SENHOR lançara de diante dos filhos de Israel.

4 Também sacrificou e queimou incenso nos altos e nos outeiros, como também debaixo de toda árvore frondosa.

[4]Агаз приносив жертви й спалював запашне куріння на узвишшях, пагорбах й під кожним деревом.

Acaz pede socorro aos assírios

5 Então, subiu Rezim, rei da Síria, com Peca, filho de Remalias, rei de Israel, a Jerusalém para pelejarem contra ela; cercaram Acaz, porém não puderam prevalecer contra ele.

[5]Тоді арамійський цар Рецин та ізраїльський цар Пека, син Ремалії, царя ізраїльського, вирушили в похід на Єрусалим і взяли в облогу Агаза, але перемогти його не змогли.

6 Naquele tempo, Rezim, rei da Síria, restituiu Elate à Síria e lançou fora dela os judeus; os siros vieram a Elate e ficaram habitando ali até ao dia de hoje.

[6]На той час арамійський цар Рецин повернув Араму Елат, витіснивши звідти юдеїв. Едомійці прийшли тоді в Елат, де й живуть дотепер.

7 Acaz enviou mensageiros a Tiglate-Pileser, rei da Assíria, dizendo: Eu sou teu servo e teu filho; sobe e livra-me do poder do rei da Síria e do poder do rei de Israel, que se levantam contra mim.

[7]Агаз вислав гінців, щоб ті передали Тіґлат-Пілезеру, ассирійському цареві, таке: «Я — твій підлеглий, а ти мені неначе батько. Прийди й визволи мене з рук арамійського царя та ізраїльського царя, які на мене напали».

8 Tomou Acaz a prata e o ouro que se acharam na Casa do SENHOR e nos tesouros da casa do rei e mandou de presente ao rei da Assíria.

[8]І ось Агаз узяв срібло та золото, що було в Господньому храмі та скарбниці царського палацу, й послав ці скарби в дарунок ассирійському цареві.

9 O rei da Assíria lhe deu ouvidos, subiu contra Damasco, tomou-a, levou o povo para Quir e matou a Rezim.

[9]Цар Ассирії виконав прохання і, напавши на Дамаск, захопив його. Жителів Дамаска він вислав до Кира, а Рецина стратив.

A idolatria de Acaz

2 Crônicas 28.22-25

10 Então, o rei Acaz foi a Damasco, a encontrar-se com Tiglate-Pileser, rei da Assíria; e, vendo ali um altar, enviou dele ao sacerdote Urias a planta e o modelo, segundo toda a sua obra.

[10]Тоді цар Агаз вирушив до Дамаска на зустріч з царем Ассирії Тіґлат-Пілезером. У Дамаску він побачив вівтар. Замалювавши його, він надіслав священику Урії малюнок з усіма подробицями.

11 Urias, o sacerdote, edificou um altar segundo tudo o que o rei Acaz tinha ordenado de Damasco; assim o fez o

[11]Тож священик Урія збудував вівтар, точнісінько за ескізом, який надіслав з Дамаска цар Агаз, ще й встигнувши

sacerdote Urias, antes que o rei Acaz viesse de Damasco.

закінчити його до повернення царя Агаза.

[12] Vindo, pois, de Damasco o rei, viu o altar, chegou-se a ele e nele sacrificou.

[12]Коли цар повернувся з Дамаска й побачив вівтар, він підійшов до нього й приніс жертву.

[13] Queimou o seu holocausto e a sua oferta de manjares, derramou a sua libação e aspergiu o sangue das suas ofertas pacíficas naquele altar.

[13]Він приніс жертву всеспалення та хлібну жертву, вилив ливну жертву й покропив вівтар кров'ю своєї мирної жертви.

[14] Porém o altar de bronze, que estava perante o SENHOR, tirou ele de diante da casa, de entre o seu altar e a Casa do SENHOR e o pôs ao lado do seu altar, do lado norte.

[14]Мідний вівтар, який стояв перед Господом між новим жертовником та Господнім храмом, і переніс із передньої частини храму, встановивши його з північного боку нового жертовника.

[15] Ordenou também o rei Acaz ao sacerdote Urias, dizendo: Queima, no grande altar, o holocausto da manhã, como também a oferta de manjares da tarde, e o holocausto do rei, e a sua oferta de manjares, e o holocausto de todo o povo da terra, e a sua oferta de manjares, e as suas libações; todo sangue dos holocaustos e todo sangue dos sacrifícios aspergirás nele; porém o altar de bronze ficará para a minha deliberação posterior.

[15]А потім цар Агаз наказав священику Урії таке: «На цьому новому великому вівтарі принось вранішні жертви всеспалення та вечірні хлібні жертви, царські жертви всеспалення та хлібні жертви, а також жертви всеспалення від усіх людей краю, їхні хлібні та ливні жертви. Скроплюй вівтар кров'ю жертв всеспалення та інших жертв. А я використаю бронзовий вівтар для звертань за порадою».

[16] Fez Urias, o sacerdote, segundo tudo quanto o rei Acaz lhe ordenara.

[16]Священик Урія зробив усе так, як наказав йому цар Агаз.

[17] O rei Acaz cortou os painéis dos suportes, e de cima deles tomou a pia, e o mar, tirou-o de sobre os bois de bronze, que estavam debaixo dele, e o pôs sobre um pavimento de pedra.

[17]Цар Агаз познімав як бокові поставці до чаші, де відбувалося омовіння, так і саму чашу з пересувного столика. Він також зняв Море з бронзових волів і встановив його на кам'яну підлогу.

[18] Também o passadiço coberto para uso no sábado, que edificaram na casa, e a entrada real pelo lado de fora retirou da

[18]Він розібрав криту терасу, де відбувалися суботні зібрання, побудовану в храмі, й царський перехід до храму Господнього, щоб догодити ассирійському цареві.

Casa do SENHOR, por causa do rei da Assíria.

A morte de Acaz
2 Crônicas 28.26-27

19 Quanto aos mais atos de Acaz e ao que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

20 Descansou Acaz com seus pais e foi sepultado junto a seus pais, na Cidade de Davi; e Ezequias, seu filho, reinou em seu lugar.

19А щодо інших подій за часів правління Агаза та всього, що він зробив, то все це описано в книзі Хронік Царів Юдеї.

20Агаз спочив із своїми батьками й був похований поряд із ними в місті Давида, а після нього почав царювати його син Езекія.

2 Reis 17

O reinado de Oseias, de Israel

1 No ano duodécimo de Acaz, rei de Judá, começou a reinar Oseias, filho de Elá; e reinou sobre Israel, em Samaria, nove anos.

2 Fez o que era mau perante o SENHOR; contudo, não como os reis de Israel que foram antes dele.

A queda de Samaria e o cativeiro de Israel

3 Contra ele subiu Salmaneser, rei da Assíria; Oseias ficou sendo servo dele e lhe pagava tributo.

4 Porém o rei da Assíria achou Oseias em conspiração, porque enviara mensageiros a Sô, rei do Egito, e não pagava tributo ao rei da Assíria, como dantes fazia de ano em ano; por isso, o rei da Assíria o encerrou em grilhões, num cárcere.

5 Porque o rei da Assíria passou por toda a terra, subiu a Samaria e a sitiou por três anos.

6 No ano nono de Oseias, o rei da Assíria tomou a Samaria e transportou a Israel para a Assíria; e os fez habitar em Hala,

2 Книга Царів 17

Гошеа, останній цар Ізраїлю

1На дванадцятому році правління царя юдейського Агаза царем Ізраїлю в Самарії став Гошеа, син Ели. Він правив протягом дев’яти років.

2В очах Господніх він чинив зле, але не був схожим на царів Ізраїлю, які правили до нього.

3Шалманезер, ассирійський цар, пішов війною на Гошеа, який став підданим Шалманезера і платив йому данину.

4Цар Ассирії дізнався, що Гошеа — зрадник, адже він вирядив посланців до Сигора, єгипетського царя і вже не платив щорічну данину ассирійському цареві, як раніше. Ось чому Шалманезер схопив його й заточив до в’язниці.

5Ассирійський цар захопив увесь край, виступив проти Самарії й тримав облогу три роки.

6На дев’ятому році правління Гошеа ассирійський цар захопив Самарію і вигнав ізраїльтян в Ассирію. Він поселив їх у Галі, в Ґозані на річці Гавор та в інших мидійських містах.

junto a Habor e ao rio Gozã, e nas cidades dos medos.

A causa do cativeiro

[7] Tal sucedeu porque os filhos de Israel pecaram contra o SENHOR, seu Deus, que os fizera subir da terra do Egito, de debaixo da mão de Faraó, rei do Egito; e temeram a outros deuses.

[8] Andaram nos estatutos das nações que o SENHOR lançara de diante dos filhos de Israel e nos costumes estabelecidos pelos reis de Israel.

[9] Os filhos de Israel fizeram contra o SENHOR, seu Deus, o que não era reto; edificaram para si altos em todas as suas cidades, desde as atalaias dos vigias até à cidade fortificada.

[10] Levantaram para si colunas e postes-ídolos, em todos os altos outeiros e debaixo de todas as árvores frondosas.

[11] Queimaram ali incenso em todos os altos, como as nações que o SENHOR expulsara de diante deles; cometeram ações perversas para provocarem o SENHOR à ira

[12] e serviram os ídolos, dos quais o SENHOR lhes tinha dito: Não fareis estas coisas.

[13] O SENHOR advertiu a Israel e a Judá por intermédio de todos os profetas e de todos os videntes, dizendo: Voltai-vos dos vossos maus caminhos e guardai os meus mandamentos e os meus estatutos, segundo toda a Lei que prescrevi a vossos pais e que vos enviei por intermédio dos meus servos, os profetas.

Ізраїль вигнано за гріхи

[7]Сталося все це так тому, що ізраїльтяни грішили проти Господа свого Бога, Який вивів їх з Єгипту, з-під ярма фараона, єгипетського царя. Вони поклонялися іншим богам

[8]і наслідували звичаї тих народів, яких Господь вигнав з-перед Ізраїлю, а ще робили так, як наказували їм ізраїльські царі.

[9]Ізраїльтяни потай грішили проти Господа їхнього Бога, що не було праведним. У всіх містах вони звели для себе узвишшя: від сторожової башти до укріпленого міста.

[10]Вони встановили священні камені та стовпи Ашери на кожному високому пагорбі й під кожним розлогим деревом.

[11]Вони спалювали там запашне куріння на кожному пагорбі, як і ті народи, яких Господь прогнав перед тим, як віддав їм цю землю. Вони чинили зле, чим і викликали Господній гнів.

[12]Вони поклонялися бовванам, хоча Господь і попереджав: «Не робіть цього!»

[13]Господь застерігав Ізраїль та Юдею через кожного пророка й провидця: «Залиште ваш лихий шлях. Тримайтесь Моїх настанов та правил, як і говориться скрізь у Законі, який Я наказав вашим батькам виконувати і який Я передав вам через Своїх слуг-пророків».

[14] Porém não deram ouvidos; antes, se tornaram obstinados, de dura cerviz como seus pais, que não creram no SENHOR, seu Deus.

[15] Rejeitaram os estatutos e a aliança que fizera com seus pais, como também as suas advertências com que protestara contra eles; seguiram os ídolos, e se tornaram vãos, e seguiram as nações que estavam em derredor deles, das quais o SENHOR lhes havia ordenado que não as imitassem.

[16] Desprezaram todos os mandamentos do SENHOR, seu Deus, e fizeram para si imagens de fundição, dois bezerros; fizeram um poste-ídolo, e adoraram todo o exército do céu, e serviram a Baal.

[17] Também queimaram a seus filhos e a suas filhas como sacrifício, deram-se à prática de adivinhações e criam em agouros; e venderam-se para fazer o que era mau perante o SENHOR, para o provocarem à ira.

[18] Pelo que o SENHOR muito se indignou contra Israel e o afastou da sua presença; e nada mais ficou, senão a tribo de Judá.

[19] Também Judá não guardou os mandamentos do SENHOR, seu Deus; antes, andaram nos costumes que Israel introduziu.

[20] Pelo que o SENHOR rejeitou a toda a descendência de Israel, e os afligiu, e os entregou nas mãos dos despojadores, até que os expulsou da sua presença.

[21] Pois, quando ele rasgou a Israel da casa de Davi, e eles fizeram rei a Jeroboão,

[14]Але ж вони не послухалися й були такими ж товстошкірими, як і їхні батьки, які не ввірилися Господу, їхньому Богу.

[15]Вони відкинули Його правила й Угоду, що Він склав з їхніми батьками, не зважали на ті застереження, які Він їм робив. Вони пішли за нікчемними бовванами й перетворились на нікчем. Вони чинили так, як народи довкола них, хоча Господь їм наказував: «Не робіть того, що вони роблять!»

[16]Вони відмовилися виконувати повеління Господа їхнього Бога і витесали собі двох бовванів, що нагадували обрисами телят, та стовп Ашери. Вони били поклони всім зорям небесним і поклонялися Ваалу.

[17]Вони приносили в жертву своїх синів та дочок, посилаючи їх на вогонь. Вони займалися чаклунством та ворожбою і запродалися злу в Господніх очах, викликавши Його гнів.

[18]Тож Господь дуже розлютився на Ізраїль і відштовхнув їх від Себе. Ніхто не залишився, крім самого коліна Юди.

[19]Але навіть Юдея, і та не виконувала всіх наказів Господа, їхнього Бога. Вони наслідували те, що чинив Ізраїль.

[20]Тому й відвернув від себе Господь усіх нащадків Ізраїля. Він приніс їм страждання, кинув їх у руки розбійників, аж доки не відлучив від Себе.

[21]Коли Він відірвав Ізраїль від Давидового дому, ізраїльтяни зробили царем Єровоама, сина Невата.

filho de Nebate, Jeroboão apartou a Israel de seguir o SENHOR e o fez cometer grande pecado.

Єровоам відлучив Ізраїль від послуху Господнього і змушував їх дуже грішити.

22 Assim, andaram os filhos de Israel em todos os pecados que Jeroboão tinha cometido; nunca se apartaram deles,

22Ізраїльтяни й далі коїли всі гріхи Єровоама і не відступилися від них,

23 até que o SENHOR afastou a Israel da sua presença, como falara pelo ministério de todos os seus servos, os profetas; assim, foi Israel transportado da sua terra para a Assíria, onde permanece até ao dia de hoje.

23поки Господь не прибрав Ізраїль подалі від Себе, як Він і застерігав через Своїх слуг-пророків. Так Він і вигнав ізраїльтян з їхньої землі до Ассирії, де вони й досі живуть.

O rei da Assíria renova a população de Samaria

Нові жителі Самарії

24 O rei da Assíria trouxe gente de Babilônia, de Cuta, de Ava, de Hamate e de Sefarvaim e a fez habitar nas cidades de Samaria, em lugar dos filhos de Israel; tomaram posse de Samaria e habitaram nas suas cidades.

24Ассирійський цар привів людей з Вавилона, Кути, Авви, Гамата й Сефарваїма. Він розселив їх по містах Самарії замість ізраїльтян. Вони розійшлися по Самарії, осіли по містах.

25 A princípio, quando passaram a habitar ali, não temeram o SENHOR; então, mandou o SENHOR para o meio deles leões, os quais mataram a alguns do povo.

25Від самого початку свого проживання там вони не поклонялися Господу. Тому Він і наслав на них левів, і ті вбивали людей.

26 Pelo que se disse ao rei da Assíria: As gentes que transportaste e fizeste habitar nas cidades de Samaria não sabem a maneira de servir o deus da terra; por isso, enviou ele leões para o meio delas, os quais as matam, porque não sabem como servir o deus da terra.

26Ассирійського царя сповістили: «Люди, яких ти вигнав і розселив по містах Самарії, бо не знають, чого вимагає Бог цього краю. Він наслав левів на них, які нападають і убивають людей, тому ті не знають, чого потребує цей Бог».

27 Então, o rei da Assíria mandou dizer: Levai para lá um dos sacerdotes que de lá trouxestes; que ele vá, e lá habite, e lhes ensine a maneira de servir o deus da terra.

27Тоді ассирійський цар наказав таке: «Пошліть туди одного зі священиків, якого вигнали звідти, щоб він пішов і жив там, і навчав їх, чого потребує Бог цієї землі».

28 Foi, pois, um dos sacerdotes que haviam levado de Samaria, e habitou em Betel, e

28Так один із священиків, яких вигнали з Самарії, повернувся жити в Бетел і

lhes ensinava como deviam temer o SENHOR.

навчав місцевих людей, як слід поклонятися Господу.

O culto misto dos samaritanos

[29] Porém cada nação fez ainda os seus próprios deuses nas cidades em que habitava, e os puseram nos santuários dos altos que os samaritanos tinham feito.

[29]Незважаючи на це, кожен народ зробив власних богів у тих містах, де кожен народ поселився, і встановив їх у місцях вшанування, які народ Самарії зробив на узвишшях.

[30] Os de Babilônia fizeram Sucote-Benote; os de Cuta fizeram Nergal; os de Hamate fizeram Asima;

[30]Вавилоняни зробили собі Суккот-Бенота, переселенці з Кути виготовили Нерґала, а гаматійці зробили Ашиму.

[31] os aveus fizeram Nibaz e Tartaque; e os sefarvitas queimavam seus filhos a Adrameleque e a Anameleque, deuses de Sefarvaim.

[31]Аввійці витесали Нівгаза й Тартака, а сефарваїмці спалювали своїх дітей на вогні, приносячи їх у жертву сефарваїмським богам Адраммелеху та Анаммелеху.

[32] Mas temiam também ao SENHOR; dentre os do povo constituíram sacerdotes dos lugares altos, os quais oficiavam a favor deles nos santuários dos altos.

[32]Вони поклонялися Господу, але ж поряд з тим вибрали священиками різних людей, які мали правити службу на узвишшях у місцях поклоніння.

[33] De maneira que temiam o SENHOR e, ao mesmo tempo, serviam aos seus próprios deuses, segundo o costume das nações dentre as quais tinham sido transportados.

[33]Вони поклонялися Господу, але водночас служили власним богам, дотримуючись звичаїв тих народів, до яких були вислані.

[34] Até ao dia de hoje fazem segundo os antigos costumes; não temem o SENHOR, não fazem segundo os seus estatutos e juízos, nem segundo a lei e o mandamento que o SENHOR prescreveu aos filhos de Jacó, a quem deu o nome de Israel.

[34]Вони правлять службу по-старому й дотепер. Вони не поклоняються Господу й не дотримуються тих правил, наказів, Закону та заповіді, що Господь дав нащадкам Якова, якого Він назвав Ізраїлем.

[35] Ora, o SENHOR tinha feito aliança com eles e lhes ordenara, dizendo: Não temereis outros deuses, nem vos prostrareis diante deles, nem os servireis, nem lhes oferecereis sacrifícios;

[35]Коли Господь укладав Угоду з ізраїльтянами, Він їм наказував: «Не поклоняйтеся ніяким іншим богам, не схиляйтеся перед ними, не служіть їм, не приносьте їм жертв.

[36] mas ao SENHOR, que vos fez subir da terra do Egito com grande poder e com

[36]Лише Господу, Який вивів вас із Єгипту Своєю могутньою владою та простертою рукою, ви мусите

braço estendido, a ele temereis, e a ele vos prostrareis, e a ele oferecereis sacrifícios.

поклонятися. Перед Ним ви маєте схилятися, Йому приносити жертви.

[37] Os estatutos e os juízos, a lei e o mandamento que ele vos escreveu, tereis cuidado de os observar todos os dias; não temereis outros deuses.

[37]Ви мусите завжди ретельно дотримуватися правил, наказів, Закону та заповіді, які Він написав для вас. Не вклоняйтеся іншим богам!

[38] Da aliança que fiz convosco não vos esquecereis; nem temereis outros deuses.

[38]Не забувайте про Угоду, яку Я уклав з вами, не поклоняйтеся іншим богам.

[39] Mas ao SENHOR, vosso Deus, temereis, e ele vos livrará das mãos de todos os vossos inimigos.

[39]А поклоняйтеся Господу вашому Богу, адже це Він визволить вас із рук усіх ваших ворогів».

[40] Porém eles não deram ouvidos a isso; antes, procederam segundo o seu antigo costume.

[40]Однак вони не слухались, а чинили по-своєму, по-старому.

[41] Assim, estas nações temiam o SENHOR e serviam as suas próprias imagens de escultura; como fizeram seus pais, assim fazem também seus filhos e os filhos de seus filhos, até ao dia de hoje.

[41]Ці народи поклонялися Господу, але служили й своїм бовванам. І донині їхні діти та онуки живуть так, як їхні пращури.

2 Reis 18

O reinado de Ezequias, de Judá

2 Crônicas 29.1-2

[1] No terceiro ano de Oseias, filho de Elá, rei de Israel, começou a reinar Ezequias, filho de Acaz, rei de Judá.

[2] Tinha vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou vinte e nove anos em Jerusalém; sua mãe se chamava Abi e era filha de Zacarias.

[3] Fez ele o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Davi, seu pai.

[4] Removeu os altos, quebrou as colunas e deitou abaixo o poste-ídolo; e fez em pedaços a serpente de bronze que Moisés fizera, porque até àquele dia os filhos de

2 Книга Царів 18

Езекія, цар Юдеї

[1]На третьому році царювання Гошеа, сина Ели, ізраїльського царя, в Юдеї почав царювати Езекія, син Агаза, царя юдейського.

[2]Він став царем у двадцять п’ять років і правив у Єрусалимі протягом двадцяти дев’яти років. Його матір звали Аві, дочка Захарії.

[3]Езекія чинив праведно в очах Господа, як і його предок Давид.

[4]Він зніс узвишшя, розтрощив святі камені й повалив стовпи Ашери. Він поламав на шматки бронзового змія, якого виготовив Мойсей і на якому аж донині спалювали запашне куріння

Israel lhe queimavam incenso e lhe chamavam Neustã.

[5] Confiou no SENHOR, Deus de Israel, de maneira que depois dele não houve seu semelhante entre todos os reis de Judá, nem entre os que foram antes dele.

[6] Porque se apegou ao SENHOR, não deixou de segui-lo e guardou os mandamentos que o SENHOR ordenara a Moisés.

[7] Assim, foi o SENHOR com ele; para onde quer que saía, lograva bom êxito; rebelou-se contra o rei da Assíria e não o serviu.

[8] Feriu ele os filisteus até Gaza e seus limites, desde as atalaias dos vigias até à cidade fortificada.

[9] No quarto ano do rei Ezequias, que era o sétimo de Oseias, filho de Elá, rei de Israel, subiu Salmaneser, rei da Assíria, contra Samaria e a cercou.

[10] Ao cabo de três anos, foi tomada; sim, no ano sexto de Ezequias, que era o nono de Oseias, rei de Israel, Samaria foi tomada.

[11] O rei da Assíria transportou a Israel para a Assíria e o fez habitar em Hala, junto a Habor e ao rio Gozã, e nas cidades dos medos;

[12] porquanto não obedeceram à voz do SENHOR, seu Deus; antes, violaram a sua aliança e tudo quanto Moisés, servo do SENHOR, tinha ordenado; não o ouviram, nem o fizeram.

Senaqueribe invade Judá

2 Crônicas 32.1-8; Isaías 36.1-3

ізраїльтяни, називаючи його Негуштаном.

[5]Езекія вірив Господу Богу Ізраїлю. Серед усіх царів Юдеї ні до нього, ні після нього не було такого царя.

[6]Він твердо тримався Господа, не відвертався від Нього. Він виконував заповіти Господа, передані Ним Мойсею.

[7]І Господь був з ним. Езекія в усьому мав успіх, хоч би за що він брався. Він повстав проти ассирійського царя, не служив йому більше.

[8]Повсюди, від сторожової башти й до укріпленого міста, він переміг филистимлян, аж до Ґази та її земель.

[9]На четвертий рік царювання царя Езекії, а це був сьомий рік володарювання ізраїльського царя Гошеа, сина Ели, Шалманезер, ассирійський цар, пішов війною на Самарію і взяв її в облогу.

[10]Наприкінці третього року облоги ассирійці здобули Самарію. Тож на шостий рік Езекії, що був дев'ятим роком ізраїльського царя Гошеа було захоплено Самарію.

[11]Ассирійський цар вигнав ізраїльтян до Ассирії і поселив їх у Галі, біля річки Гавор, що в Ґозані, та в мидійських містах.

[12]А сталося так тому, що вони не послухалися Господа свого Бога, порушивши Його Угоду, — все те, що їм наказав слуга Господній Мойсей. Адже вони не прислухалися до наказів, не виконували їх.

[13] No ano décimo quarto do rei Ezequias, subiu Senaqueribe, rei da Assíria, contra todas as cidades fortificadas de Judá e as tomou.

[14] Então, Ezequias, rei de Judá, enviou mensageiros ao rei da Assíria, a Laquis, dizendo: Errei; retira-te de mim; tudo o que me impuseres suportarei. Então, o rei da Assíria impôs a Ezequias, rei de Judá, trezentos talentos de prata e trinta talentos de ouro.

[15] Deu-lhe Ezequias toda a prata que se achou na Casa do SENHOR e nos tesouros da casa do rei.

[16] Foi quando Ezequias arrancou das portas do templo do SENHOR e das ombreiras o ouro de que ele, rei de Judá, as cobrira, e o deu ao rei da Assíria.

[17] Contudo, o rei da Assíria enviou, de Laquis, a Tartã, a Rabe-Saris e a Rabsaqué, com um grande exército, ao rei Ezequias, a Jerusalém; subiram e vieram a Jerusalém. Tendo eles subido e chegado, pararam na extremidade do aqueduto do açude superior, junto ao caminho do campo do Lavandeiro.

[18] Tendo eles chamado o rei, saíram-lhes ao encontro Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista.

Rabsaqué afronta a Ezequias e ao Senhor

2 Crônicas 32.9-20; Isaías 36.4-22

[19] Rabsaqué lhes disse: Dizei a Ezequias: Assim diz o sumo rei, o rei da Assíria: Que confiança é essa em que te estribas?

[13]На чотирнадцятому році правління Езекії ассирійський цар Сеннахерив напав на всі укріплені міста Юдеї й захопив їх.

[14]Тоді цар Юдеї Езекія послав листа ассирійському царю в Лахиш: «Я чинив неправедно. Відступись від мене. Я сплачу сповна все, чого забажаєш». Ассирійський цар узяв з юдейського царя Езекії триста талантів срібла та тридцять талантів золота.

[15]Так Езекія віддав йому все срібло, що зберігалося в Господньому храмі та в скарбницях царського дому.

[16]Тоді ж юдейський цар Езекія обідрав золото, що оздоблювало двері та одвірки Господнього храму, і віддав усі ці скарби ассирійському цареві.

Сеннахерив погрожує Єрусалиму

[17]Ассирійський цар відправив з Лахиша до царя Езекії в Єрусалим трьох своїх найголовніших полководців з великим військом. Вони підійшли до Єрусалима й зупинилися біля водопроводу Верхнього ставка, що по дорозі до поля Пральника.

[18]Вони звернулися до царя. До них прийшли Еліаким, син Гилкії, головний управляючий палацу, писар Шевна та літописець Йоа, син Асафа.

[19]Один з воєначальників звернувся до них з такими словами: «Передайте Езекії, що великий цар, цар Ассирії говорить таке: „Звідки у тебе така впевненість?

[20] Bem posso dizer-te que teu conselho e poder para guerra não passam de vãs palavras; em quem, pois, agora, confias, para que te rebeles contra mim?

[21] Confias no Egito, esse bordão de cana esmagada, o qual, se alguém nele apoiar-se, lhe entrará pela mão e a traspassará; assim é Faraó, rei do Egito, para com todos os que nele confiam.

[22] Mas, se me dizeis: Confiamos no SENHOR, nosso Deus, não é esse aquele cujos altos e altares Ezequias removeu, dizendo a Judá e a Jerusalém: Perante este altar adorareis em Jerusalém?

[23] Ora, pois, empenha-te com meu senhor, rei da Assíria, e dar-te-ei dois mil cavalos, se de tua parte achares cavaleiros para os montar.

[24] Como, pois, se não podes afugentar um só capitão dos menores dos servos do meu senhor, confias no Egito, por causa dos carros e cavaleiros?

[25] Acaso, subi eu, agora, sem o SENHOR contra este lugar, para o destruir? Pois o SENHOR mesmo me disse: Sobe contra a terra e destrói-a.

[26] Então, disseram Eliaquim, filho de Hilquias, Sebna e Joá a Rabsaqué: Rogamos-te que fales em aramaico aos teus servos, porque o entendemos, e não nos fales em judaico, aos ouvidos do povo que está sobre as muralhas.

[27] Mas Rabsaqué lhes respondeu: Mandou-me, acaso, o meu senhor para dizer-te estas palavras a ti somente e a teu senhor?

[20]Ти запевняєш себе, що маєш силу і військовий досвід? Але ж то марні словеса! На кого ти покладаєшся, що вирішив проти мене повстати?

[21]Послухай-но, ти покладаєшся на Єгипет, цю зламану очеретину, яка простромить руку й ранить кожного, хто спирається на неї. Отакий фараон, єгипетський цар, виявляється всім, хто на нього покладається.

[22]А якщо ти скажеш мені: „Ми покладаємося на Господа, нашого Бога", — то хіба це не Його узвишшя й вівтарі знищив Езекія, наказавши Юдеї та Єрусалиму поклонятися Господу перед цим жертовником у Єрусалимі?

[23]Тож погодьтеся на умови мого володаря, царя Ассирії, який дасть вам дві тисячі коней, якщо ви знайдете стільки ж вершників для них.

[24]Якщо ви не можете перемогти хоча б одного, бодай найнижчого за чином, слуги мого володаря, то ж чому ви покладаєтеся на Єгипет, його колісниці та вершників?

[25]Більше того, хіба ж я виступаю проти цієї землі без згоди Господа? Сам Господь наказав мені виступити проти цієї країни і знищити її"».

[26]Тоді Еліаким, син Гилкії, Шевна та Йоа відповіли воєначальнику: «Розмовляй, будь-ласка, з нами арамійською мовою, ми її розуміємо. Не звертайся до нас гебрейською мовою, адже люди на мурі можуть нас почути».

[27]На це воєначальник відповів їм: «Хіба володар послав мене говорити лише з вами та вашим володарем? Хіба він не послав мене сказати про все це й людям на мурах, які разом з вами

E não, antes, aos homens que estão sentados sobre as muralhas, para que comam convosco o seu próprio excremento e bebam a sua própria urina?

змушені будуть їсти власне лайно й пити власну сечу?»

[28] Então, Rabsaqué se pôs em pé, e clamou em alta voz em judaico, e disse: Ouvi as palavras do sumo rei, do rei da Assíria.

[28]Тоді воєначальник підвівся і голосно закричав гебрейською мовою: «Послухайте слова великого царя, царя Ассирії.

[29] Assim diz o rei: Não vos engane Ezequias; porque não vos poderá livrar da sua mão;

[29]Ось що мовить цар: „Не дайте Езекії намовити вас покладатися на Господа, бо Він не може врятувати вас від моєї руки.

[30] nem tampouco vos faça Ezequias confiar no SENHOR, dizendo: O SENHOR, certamente, nos livrará, e esta cidade não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

[30]Не дозволяйте Езекії намовити вас довіритись Господу, хоч він і запевняє, що Господь неодмінно врятує вас і не дозволить царю Ассирії захопити ваше місто".

[31] Não deis ouvidos a Ezequias; porque assim diz o rei da Assíria: Fazei as pazes comigo e vinde para mim; e comei, cada um da sua própria vide e da sua própria figueira, e bebei, cada um da água da sua própria cisterna.

[31]Не слухайте Езекії, бо ось що говорить ассирійський цар: „Укладіть зі мною мир і підкоріться мені. Тоді кожен їстиме з власного виноградника і з власної смокви, і кожен питиме зі своєї криниці,

[32] Até que eu venha e vos leve para uma terra como a vossa, terra de cereal e de vinho, terra de pão e de vinhas, terra de oliveiras e de mel, para que vivais e não morrais. Não deis ouvidos a Ezequias, porque vos engana, dizendo: O SENHOR nos livrará.

[32]доки я не прийду й не заберу вас із собою в країну, що схожа на вашу, де є зерно й молоде вино, на землю хліба й виноградників, оливкових гаїв та меду, щоб ви могли жити й не вмирати! Не слухайте Езекію, бо він вводить вас в оману, переконуючи у тому, що Господь вас порятує.

[33] Acaso, os deuses das nações puderam livrar, cada um a sua terra, das mãos do rei da Assíria?

[33]Хіба боги інших народів врятували ті землі від царя Ассирії?

[34] Onde estão os deuses de Hamate e de Arpade? Onde estão os deuses de Sefarvaim, Hena e Iva? Acaso, livraram eles a Samaria das minhas mãos?

[34]Де боги Гамата й Арпада? Де боги Сефарваїма, Гени й Івви? Хіба вони врятували Самарію від моєї руки?

[35] Quais são, dentre todos os deuses destes países, os que livraram a sua terra das minhas mãos, para que o SENHOR possa livrar a Jerusalém das minhas mãos?

[36] Calou-se, porém, o povo e não lhe respondeu palavra; porque assim lhe havia ordenado o rei: Não lhe respondereis.

[37] Então, Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, e Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista, vieram ter com Ezequias, com suas vestes rasgadas, e lhe referiram as palavras de Rabsaqué.

[35]Чи якийсь із усіх богів цих країн зміг врятувати від мене свою землю? То як же тоді може Господь врятувати Єрусалим від моєї руки?"»

[36]Але люди заніміли, нічого не відповіли, оскільки цар наказав їм: «Не відповідайте».

[37]Тоді Еліаким, син Гилкії, який був головним розпорядником палацу, писар Шевна та Йоа, син Асафа, літописець, пішли до Езекії, розірвавши на собі одяг, і розповіли йому, що сказав польовий командир.

2 Reis 19

Ezequias consulta a Isaías

Isaías 37.1-7

[1] Tendo o rei Ezequias ouvido isto, rasgou as suas vestes, cobriu-se de pano de saco e entrou na Casa do SENHOR.

[2] Então, enviou a Eliaquim, o mordomo, a Sebna, o escrivão, e os anciãos dos sacerdotes cobertos de pano de saco, ao profeta Isaías, filho de Amoz;

[3] os quais lhe disseram: Assim diz Ezequias: Este dia é dia de angústia, de disciplina e de opróbrio; porque filhos são chegados à hora de nascer, e não há força para dá-los à luz.

[4] Porventura, o SENHOR, teu Deus, terá ouvido todas as palavras de Rabsaqué, a quem o rei da Assíria, seu senhor, enviou para afrontar o Deus vivo, e repreenderá as palavras que ouviu; ergue, pois, orações pelos que ainda subsistem.

2 Книга Царів 19

Господь захищає Єрусалим

[1]Почувши їхню розповідь, цар Езекія розірвав на собі одяг, вдягнув волосяницю на знак жалоби й вирушив до Господнього храму.

[2]Він послав Еліакима, що управляв царським палацом, писаря Шевну та головних священиків, які теж вдягли жалобний одяг, до пророка Ісаї, сина Амоса.

[3]Ті звернулися до нього з такими словами: «Ось що говорить Езекія: „Цей день є днем смутку, докору й сорому, як то буває, коли діти мають народжуватися, а сил народити їх уже немає.

[4]Може, станеться так, що Господь, твій Бог, почує всі слова, які говорив воєначальник, посланий своїм володарем, царем Ассирії, щоб позбиткуватися з живого Бога. Тож Господь твій Бог покарає його за ті слова, що Він почув. Тому молися за людей, які ще залишилися живими"».

[5] Foram, pois, os servos do rei Ezequias a ter com Isaías;

[6] Isaías lhes disse: Dizei isto a vosso senhor: Assim diz o SENHOR: Não temas por causa das palavras que ouviste, com as quais os servos do rei da Assíria blasfemaram de mim.

[7] Eis que meterei nele um espírito, e ele, ao ouvir certo rumor, voltará para a sua terra; e nela eu o farei cair morto à espada.

A carta do rei da Assíria

Isaías 37.8-13

[8] Voltou, pois, Rabsaqué e encontrou o rei da Assíria pelejando contra Libna; porque ouvira que o rei já se havia retirado de Laquis.

[9] O rei ouviu que a respeito de Tiraca, rei da Etiópia, se dizia: Eis saiu para guerrear contra ti. Assim, tornou a enviar mensageiros a Ezequias, dizendo:

[10] Assim falareis a Ezequias, rei de Judá: Não te engane o teu Deus, em quem confias, dizendo: Jerusalém não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

[11] Já tens ouvido o que fizeram os reis da Assíria a todas as terras, como as destruíram totalmente; e crês tu que te livrarias?

[12] Porventura, os deuses das nações livraram os povos que meus pais destruíram, Gozã, Harã e Rezefe e os filhos de Éden, que estavam em Telassar?

[13] Onde está o rei de Hamate, e o rei de Arpade, e o rei da cidade de Sefarvaim, de Hena e de Iva?

A oração de Ezequias

Isaías 37.14-20

[5]Коли урядовці царя Езекії прийшли до Ісаї,

[6]він їм відповів: «Ви мусите сказати вашому володарю про те, що говорить Господь: „Не бійся почутого, не бійся тих слів, якими Мене ображали слуги царя Ассирії.

[7]Послухайте, Я вселю в нього дух, і він зрозуміє послання й повернеться до своєї землі, а Я зроблю так, що його зарубають мечем у власній країні”».

Ассирійське військо залишає Єрусалим

[8]Коли воєначальник довідався, що ассирійський цар вийшов з Лахиша й напав на Ливну, він відступив від Єрусалима.

[9]На той час до царя Ассирії дійшла звістка про ефіопського царя Тиргаку, що той виступив війною проти нього. Коли ассирійський цар дізнався про це, то послав гінців до Езекії, наказавши їм,

[10]щоб вони передали царю юдейському Езекії таке: «Не дозволяй Богу, на Якого ти покладаєшся, себе дурити обіцянкою, що Єрусалим не буде переможений царем Ассирії.

[11]Ти ж певно, чув, що ассирійські царі сплюндрували всі землі та зруйнували їх ущент. То ж хіба ти будеш врятований?

[12]Хіба врятували боги тих народів, яких знищили мої предки: Ґозан, Гаран, Резеф і народ Едема, який жив у Тель-Ассарі?

[13]А де тепер цар Гамата, цар Арпада, цар міста Сефарваїма, царі Гени чи Івви?»

Молитва Езекії

[14] Tendo Ezequias recebido a carta das mãos dos mensageiros, leu-a; então, subiu à Casa do SENHOR, estendeu-a perante o SENHOR

[15] e orou perante o SENHOR, dizendo: Ó SENHOR, Deus de Israel, que estás entronizado acima dos querubins, tu somente és o Deus de todos os reinos da terra; tu fizeste os céus e a terra.

[16] Inclina, ó SENHOR, o ouvido e ouve; abre, SENHOR, os olhos e vê; ouve todas as palavras de Senaqueribe, as quais ele enviou para afrontar o Deus vivo.

[17] Verdade é, SENHOR, que os reis da Assíria assolaram todas as nações e suas terras

[18] e lançaram no fogo os deuses deles, porque deuses não eram, senão obra de mãos de homens, madeira e pedra; por isso, os destruíram.

[19] Agora, pois, ó SENHOR, nosso Deus, livra-nos das suas mãos, para que todos os reinos da terra saibam que só tu és o SENHOR Deus.

O profeta conforta a Ezequias
Isaías 37.21-35

[20] Então, Isaías, filho de Amoz, mandou dizer a Ezequias: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Quanto ao que me pediste acerca de Senaqueribe, rei da Assíria, eu te ouvi,

[21] e esta é a palavra que o SENHOR falou a respeito dele: A virgem, filha de Sião, te despreza e zomba de ti; a filha de Jerusalém meneia a cabeça por detrás de ti.

[14]Езекія отримав листа, що йому вручили посланці, й прочитав його. Потім він пішов до храму Господнього, розгорнув листа перед Господом

[15]і почав молитися: «О Господи, Боже Ізраїлю, Який посів на престолі над Херувимами. Ти — єдиний Бог усіх земних царств, Ти створив небеса й землю.

[16]Вслухайся, о Господи, почуй, розплющ очі, о Господи, й подивися. Послухай, якого листа прислав Сеннахерив, щоб образити живого Бога.

[17]Справді, Господи, царі Ассирії знищили всі народи та спустошили їхні землі.

[18]Вони жбурнули їхніх богів у вогонь, адже то були лише рукотворні боввани з дерева й каменю, тому їх і знищено.

[19]А тепер, о Господи, наш Боже, врятуй нас від його руки, щоб усі царства земні знали, що Ти, Господи, — Єдиний Бог».

Ісая пророкує поразку Сеннахерива

[20]Тоді Ісая, син Амоса, послав таку звістку Езекії про те, що Господь, Бог Ізраїлю, мовить: «Оскільки ти молився Мені щодо царя ассирійського Сеннахерива,

[21]Господь послав таке пророцтво про нього: „Цнотлива дочка Сіону зневажає тебе, дочка Єрусалиму вслід тобі сміється, як ти тікаєш, трусить головою.

[22] A quem afrontaste e de quem blasfemaste? E contra quem alçaste a voz e arrogantemente ergueste os olhos? Contra o Santo de Israel.

[22]Кого ж образив ти, кого зневажив, на кого голос ти підвищив свій? Кого пихатим поглядом зневажив? На Бога Ізраїлю Святого!

[23] Por meio dos teus mensageiros, afrontaste o SENHOR e disseste: Com a multidão dos meus carros subi ao cimo dos montes, ao mais interior do Líbano; deitarei abaixo os seus altos cedros e seus ciprestes escolhidos, chegarei a suas pousadas extremas, ao seu denso e fértil pomar.

[23]Через своїх посланців ти Господа образив. Ти нахвалявся: „Я подолав висоти гір на колісницях багатьох, ливанські гори недосяжні. Я зрубав найвищі кедри і добірні сосни, до найвіддаленіших закутків дійшов, проник я у ліси густі.

[24] Eu mesmo cavei, e bebi as águas de estrangeiros, e com as plantas de meus pés sequei todos os rios do Egito.

[24]Я викопав колодязі й пив із них у чужих краях, підошвами своїми я висушив усі єгипетські струмки».

[25] Acaso, não ouviste que já há muito dispus eu estas coisas, já desde os dias remotos o tinha planejado? Agora, porém, as faço executar e eu quis que tu reduzisses a montões de ruínas as cidades fortificadas.

[25]Хіба не чув ти, що Я давно про це замислив? У сиву давнину Я спланував це і тепер здійснив, щоб ти поруйнував укріплені міста й перетворив їх на руїну.

[26] Por isso, os seus moradores, debilitados, andaram cheios de temor e envergonhados; tornaram-se como a erva do campo, e a erva verde, e o capim dos telhados, e o cereal queimado antes de amadurecer.

[26]Знесилився засмучений і зганьблений народ, який загине, немов скошена зелень у полі, мов трава на дахах, що жухне, ще не встигнувши зрости.

[27] Mas eu conheço o teu assentar, e o teu sair, e o teu entrar, e o teu furor contra mim.

[27]Та Я знаю твій кожний крок, коли ти йдеш на війну і повертаєшся з неї. Я знаю, коли ти розлютився на Мене.

[28] Por causa do teu furor contra mim e porque a tua arrogância subiu até aos meus ouvidos, eis que porei o meu anzol no teu nariz e o meu freio na tua boca e te farei voltar pelo caminho por onde vieste.

[28]Оскільки проти Мене ти повстав, Я почув твою зухвалу мову. Тож Я твої ніздрі гаком зачеплю, вудилами твій рот замкну. Я пожену тебе дорогою тією, якою ти прийшов сюди”».

Послання Езекії від Бога

[29] Isto te será por sinal: este ano, se comerá o que espontaneamente nascer e, no segundo ano, o que daí proceder; no terceiro ano, porém, semeai, e colhei, e plantai vinhas, e comei os seus frutos.

[30] O que escapou da casa de Judá e ficou de resto tornará a lançar raízes para baixo e dará fruto por cima;

[31] porque de Jerusalém sairá o restante, e do monte Sião, o que escapou. O zelo do SENHOR fará isto.

[32] Pelo que assim diz o SENHOR acerca do rei da Assíria: Não entrará nesta cidade, nem lançará nela flecha alguma, não virá perante ela com escudo, nem há de levantar tranqueiras contra ela.

[33] Pelo caminho por onde vier, por esse voltará; mas, nesta cidade, não entrará, diz o SENHOR.

[34] Porque eu defenderei esta cidade, para a livrar, por amor de mim e por amor de meu servo Davi.

A destruição do exército dos assírios

2 Crônicas 32.21; Isaías 37.36-38

[35] Então, naquela mesma noite, saiu o Anjo do SENHOR e feriu, no arraial dos assírios, cento e oitenta e cinco mil; e, quando se levantaram os restantes pela manhã, eis que todos estes eram cadáveres.

[36] Retirou-se, pois, Senaqueribe, rei da Assíria, e se foi; voltou e ficou em Nínive.

[37] Sucedeu que, estando ele a adorar na casa de Nisroque, seu deus, Adrameleque e Sarezer, seus filhos, o feriram à espada;

[29]Потім Господь сказав: «Для тебе ж, Езекіє, буде знаком ось що: цього року їстимеш усе, що виросте саме, наступного року будеш харчуватимешся тим, що позростає з самосію, а вже на третій рік посій і пожни збіжжя, посади виноградники і збери з них урожай.

[30]І знову всі ті, хто виживуть із роду Юди, пустять глибоко коріння й матимуть добрі плоди.

[31]Адже вцілілі вийдуть з Єрусалима, вони спустяться з гори Сіон. Велика любов Всемогутнього Господа зробить це.

[32]Саме тому ось що Господь говорить про ассирійського царя: „Не ввійде він у місто це й не випустить із лука стріли. Щитом прикрившись, він до міста не підійде, і перед мурами міськими не нагорне вал”.

[33]„Яким шляхом прийшов, таким назад поверне, у місто це нізащо на ввійде, — Господь так заявляє. —

[34]На захист міста встану Я і його врятую, заради Себе і Давида, Мого слуги”».

Знищення ассирійського війська

[35]Тієї ночі зійшов Господній і вбив сто вісімдесят п'ять тисяч воїнів в ассирійському таборі. Коли наступного ранку люди прокинулись, то побачили навкруги мертві тіла!

[36]Тому ассирійський цар Сеннахерив відступив і повернувся додому в Ниневію, де й лишився.

[37]Якось, коли він поклонявся у храмі свого бога Нісроха, його сини Адраммелех та Шарезер зарубали його мечами і втекли на землі Арарату, а

e fugiram para a terra de Ararate; e Esar-Hadom, seu filho, reinou em seu lugar.

царем Ассирії став його інший син Есаргаддон.

2 Reis 20

A doença de Ezequias e a sua cura maravilhosa
2 Crônicas 32.24; Isaías 38.1-8

[1] Naqueles dias, Ezequias adoeceu de uma enfermidade mortal; veio ter com ele o profeta Isaías, filho de Amoz, e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Põe em ordem a tua casa, porque morrerás e não viverás.

[2] Então, virou Ezequias o rosto para a parede e orou ao SENHOR, dizendo:

[3] Lembra-te, SENHOR, peço-te, de que andei diante de ti com fidelidade, com inteireza de coração, e fiz o que era reto aos teus olhos; e chorou muitíssimo.

[4] Antes que Isaías tivesse saído da parte central da cidade, veio a ele a palavra do SENHOR, dizendo:

[5] Volta e dize a Ezequias, príncipe do meu povo: Assim diz o SENHOR, o Deus de Davi, teu pai: Ouvi a tua oração e vi as tuas lágrimas; eis que eu te curarei; ao terceiro dia, subirás à Casa do SENHOR.

[6] Acrescentarei aos teus dias quinze anos e das mãos do rei da Assíria te livrarei, a ti e a esta cidade; e defenderei esta cidade por amor de mim e por amor de Davi, meu servo.

[7] Disse mais Isaías: Tomai uma pasta de figos; tomaram-na e a puseram sobre a úlcera; e ele recuperou a saúde.

[8] Ezequias disse a Isaías: Qual será o sinal de que o SENHOR me curará e de que, ao terceiro dia, subirei à Casa do SENHOR?

2 Книга Царів 20

Хвороба Езекії

[1]На ту пору Езекія захворів і лежав при смерті. Пророк Ісая, син Амоса, навідався до нього і сказав: «Ось що Господь мовив: „Віддай останні розпорядження в домі, бо ти вже не одужаєш, незабаром ти помреш”».

[2]Езекія відвернувся до стіни обличчям й почав молитися Господу.

[3]Він сказав: «Господи, благаю Тебе, згадай, я вірно й щиросердно служив Тобі, я робив те, що було добре в Твоїх очах». А потім Езекія гірко заридав.

[4]Ще не встиг Ісая вийти з внутрішнього подвір’я, як до нього долинуло Господнє слово:

[5]«Повернися й скажи Езекії, царю Мого народу, про те, що говорить Господь Бог твого пращура Давида: „Я почув твою молитву й побачив твої сльози. Я тебе зцілю, і третього дня ти піднімешся у храм Господній.

[6]Я вирішив продовжити твоє життя ще на п’ятнадцять років. Я визволю тебе й це місто з рук ассирійського царя. Я стану на захист цього міста заради Себе й заради слуги Мого Давида”».

[7]Тоді Ісая сказав: «Приготуй припарку із смокви й приклади її до рани». Так і зробили, вони приклали до болячки припарку, і він одужав.

[8]Езекія спитав Ісаю: «Який буде мені знак, що Господь мене зцілив і що я вже на третій день зможу піти до храму Господнього?»

[9] Respondeu Isaías: Ser-te-á isto da parte do SENHOR como sinal de que ele cumprirá a palavra que disse: Adiantar-se-á a sombra dez graus ou os retrocederá?

[10] Então, disse Ezequias: É fácil que a sombra adiante dez graus; tal, porém, não aconteça; antes, retroceda dez graus.

[11] Então, o profeta Isaías clamou ao SENHOR; e fez retroceder dez graus a sombra lançada pelo sol declinante no relógio de Acaz.

A embaixada da Babilônia

Isaías 39.1-8

[12] Nesse tempo, Merodaque-Baladã, filho de Baladã, rei da Babilônia, enviou cartas e um presente a Ezequias, porque soube que estivera doente.

[13] Ezequias se agradou dos mensageiros e lhes mostrou toda a casa do seu tesouro, a prata, o ouro, as especiarias, os óleos finos, o seu arsenal e tudo quanto se achava nos seus tesouros; nenhuma coisa houve, nem em sua casa, nem em todo o seu domínio que Ezequias não lhes mostrasse.

[14] Então, Isaías, o profeta, veio ao rei Ezequias e lhe disse: Que foi que aqueles homens disseram e donde vieram a ti? Respondeu Ezequias: De uma terra longínqua vieram, da Babilônia.

[15] Perguntou ele: Que viram em tua casa? Respondeu Ezequias: Viram tudo quanto há em minha casa; coisa nenhuma há nos meus tesouros que eu não lhes mostrasse.

[16] Então, disse Isaías a Ezequias: Ouve a palavra do SENHOR:

[9]Ісая відповів: «Ось так Господь дасть тобі зрозуміти, що Він виконає все, що пообіцяв. Чи бажаєш, щоб тінь упала вперед на десять кроків, чи нехай упаде назад на десять кроків?»

[10]І Езекія сказав: «Нема нічого простішого, щоб тінь упала на десять кроків уперед. Нехай вона впаде на десять кроків назад».

[11]Тоді пророк Езекія звернувся до Господа, і Господь змусив тінь упасти на десять кроків назад, тож вона піднялася якраз на Агазові сходи.

Провіщення про вавилонський полон

[12]На той час Меродах-Баладан, син вавилонського царя Баладана, прислав Езекії листи й дарунок, бо довідався, що Езекія хворів.

[13]Езекія прийняв посланців і показав їм усе, що зберігалося у скарбницях: срібло, золото, духмяні спеції, дорогоцінні олії, зброю — все, що можна було знайти в його коморах. Нічого не лишилося такого ні в палаці, ні в царстві, чого б не показав їм Езекія.

[14]Потім пророк Ісая прийшов до царя Езекії й запитав його: «Про що говорили ті люди й звідки вони прибули до тебе?» Езекія відповів: «Вони завітали з далекого краю, з Вавилона».

[15]Ісая спитав: «А що вони побачили у твоєму домі?» «Вони бачили все в моєму домі, — відповів Езекія. — Не залишилося нічого в коморах, чого б я їм не показав».

[16]На це Ісая промовив: «Послухай-но, що говорить Господь:

[17] Eis que virão dias em que tudo quanto houver em tua casa, com o que entesouraram teus pais até ao dia de hoje, será levado para a Babilônia; não ficará coisa alguma, disse o SENHOR.

[18] Dos teus próprios filhos, que tu gerares, tomarão, para que sejam eunucos no palácio do rei da Babilônia.

[19] Então, disse Ezequias a Isaías: Boa é a palavra do SENHOR que disseste. Pois pensava: Haverá paz e segurança em meus dias.

A morte de Ezequias
2 Crônicas 32.32-33

[20] Quanto aos mais atos de Ezequias, e todo o seu poder, e como fez o açude e o aqueduto, e trouxe água para dentro da cidade, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[21] Descansou Ezequias com seus pais; e Manassés, seu filho, reinou em seu lugar.

[17]„Прийде неодмінно той час, коли все, що є в твоєму палаці і все, що донині твої предки назбирали, буде перевезено до Вавилона. Господь обіцяє, що нічого не залишиться.

[18]А деяких твоїх нащадків, які в тебе народяться, твоя плоть і кров, буде забрано, і стануть вони євнухами в палаці вавилонського царя”».

[19]«Господнє слово, яке ти мені передав, — добре», — відповів Езекія. Бо подумав: «За мого життя буде мир і спокій».

[20]А щодо інших подій за часів правління Езекії та всіх його досягнень: як він зробив озеро і проклав канал, підвівши до міста воду, то всі вони описані у книзі Хронік Царів Юдеї.

[21]Езекія спочив коло своїх батьків, а після нього царем став його син Манассія.

2 Reis 21

O reinado de Manassés, de Judá
2 Crônicas 33.1-9

[1] Tinha Manassés doze anos de idade quando começou a reinar e reinou cinqüenta e cinco anos em Jerusalém. Sua mãe chamava-se Hefzibá.

[2] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, segundo as abominações dos gentios que o SENHOR expulsara de suas possessões, de diante dos filhos de Israel.

[3] Pois tornou a edificar os altos que Ezequias, seu pai, havia destruído, e levantou altares a Baal, e fez um poste-ídolo como o que fizera Acabe, rei de

2 Книга Царів 21

Манассія, цар Юдеї

[1]Манассії виповнилося дванадцять років, коли він став царем, і правив він у Єрусалимі протягом п'ятдесяти п'яти років. Матір його звали Хефціва.

[2]В очах Господніх він чинив зле, наслідуючи бридкі звичаї тих народів, яких Господь вигнав до того, як прийшли ізраїльтяни.

[3]Манассія відбудував ті узвишшя, які зруйнував його батько Езекія. Він також установив вівтарі Ваалу та зробив стовп Ашери, як і Агав, ізраїльський цар. Він поклонявся всім небесним світилам і служив їм.

Israel, e se prostrou diante de todo o exército dos céus, e o serviu.

4 Edificou altares na Casa do SENHOR, da qual o SENHOR tinha dito: Em Jerusalém porei o meu nome.

4Він збудував вівтарі в Господньому храмі, про який Господь сказав: «У Єрусалимі Я Своє ім'я лишу».

5 Também edificou altares a todo o exército dos céus nos dois átrios da Casa do SENHOR.

5На обох подвір'ях Господнього храму він поставив вівтарі всім небесним світилам.

6 E queimou a seu filho como sacrifício, adivinhava pelas nuvens, era agoureiro e tratava com médiuns e feiticeiros; prosseguiu em fazer o que era mau perante o SENHOR, para o provocar à ira.

6Він також приніс у жертву власного сина на вогні, а ще займався ворожбитством та чаклунством, водився з провидцями та людьми, які викликали духів. Він багато що робив злого в очах Господа, викликаючи Його гнів.

7 Também pôs a imagem de escultura do poste-ídolo que tinha feito na casa de que o SENHOR dissera a Davi e a Salomão, seu filho: Nesta casa e em Jerusalém, que escolhi de todas as tribos de Israel, porei o meu nome para sempre;

7Він переніс вирізьблений стовп Ашери, який сам збудував, у храм Господній, про який Бог сказав Давиду та його сину Соломону: «У цьому храмі та в Єрусалимі, який Я обрав з-поміж усіх колін ізраїльських, Я поставлю ім'я Своє навіки.

8 e não farei que os pés de Israel andem errantes da terra que dei a seus pais, contanto que tenham cuidado de fazer segundo tudo o que lhes tenho mandado e conforme toda a lei que Moisés, meu servo, lhes ordenou.

8Я вже не змушу блукати ізраїльтян, залишивши ту землю, яку Я віддав їхнім пращурам, якщо вони сумлінно виконуватимуть усе, що Я наказав їм, якщо вони пильнуватимуть усі веління Закону, який Мій слуга Мойсей їм призначив».

9 Eles, porém, não ouviram; e Manassés de tal modo os fez errar, que fizeram pior do que as nações que o SENHOR tinha destruído de diante dos filhos de Israel.

9Але люд його не послухався. Манассія повів їх манівцями, та так, що вони чинили зла більше, ніж ті народи, яких Господь знищив до приходу ізраїльтян.

O juízo a respeito de Judá

10 Então, o SENHOR falou por intermédio dos profetas, seus servos, dizendo:

10Через Своїх слуг-провидців Господь сказав:

11 Visto que Manassés, rei de Judá, cometeu estas abominações, fazendo pior que tudo que fizeram os amorreus antes

11«Оскільки Манассія, юдейський цар, накоїв цих огидних гріхів, він завдав більше зла, ніж аморійці, які були до нього. Він увів Юдею в гріх своїми бовванами.

dele, e também a Judá fez pecar com os ídolos dele,

12 assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eis que hei de trazer tais males sobre Jerusalém e Judá, que todo o que os ouvir, lhe tinirão ambos os ouvidos.

13 Estenderei sobre Jerusalém o cordel de Samaria e o prumo da casa de Acabe; eliminarei Jerusalém, como quem elimina a sujeira de um prato, elimina-a e o emborca.

14 Abandonarei o resto da minha herança, entregá-lo-ei nas mãos de seus inimigos; servirá de presa e despojo para todos os seus inimigos.

15 Porquanto fizeram o que era mau perante mim e me provocaram à ira, desde o dia em que seus pais saíram do Egito até ao dia de hoje.

16 Além disso, Manassés derramou muitíssimo sangue inocente, até encher Jerusalém de um ao outro extremo, afora o seu pecado, com que fez pecar a Judá, praticando o que era mau perante o SENHOR.

A morte de Manassés
2 Crônicas 33.18-20

17 Quanto aos mais atos de Manassés, e a tudo quanto fez, e ao seu pecado, que cometeu, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

18 Manassés descansou com seus pais e foi sepultado no jardim da sua própria casa, no jardim de Uzá; e Amom, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Amom, de Judá
2 Crônicas 33.21-25

12Тому ось що говорить Господь, Бог Ізраїлю: „Я маю намір послати таку біду на Єрусалим та Юдею, що в тих, хто почує про це, задзвенить у вухах.

13Я протягну на Єрусалим мірило, використане проти Самарії, і вагу, яку Я вжив проти дому Агава. Я витру Єрусалим, як витирають миску, витру й переверну.

14Я відрину залишки Мого спадку й передам їх у руки їхніх ворогів. Їх грабуватимуть і плюндруватимуть усі їхні вороги,

15бо вони чинили зле в Моїх очах і запалювали Мене люттю ще з того дня, як їхні пращури вийшли з Єгипту, й донині!"»

16А ще Манассія пролив так багато невинної крові, що затопив нею Єрусалим із краю в край, не кажучи вже про той гріх, який він змусив скоїти Юдею, щоб вони чинили зле в очах Господніх.

17Що ж до інших подій за часів правління Манассії та всього того, що він зробив і в чому згрішив, то все це описано в книзі Хронік Царів Юдеї. Манассія спочив зі своїми батьками.

18Його поховали в саду його дому, в царському саду Уззи. А царем після нього став його син Амон.

Амон, цар Юдеї

[19] Tinha Amom vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou dois anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Mesulemete e era filha de Haruz, de Jotbá.

[19]Амону було двадцять два роки, коли він став царем, і правив він у Єрусалимі протягом двох років. Його матір звали Мешуллемет, дочка Гаруза, і була вона родом з Йотви.

[20] Fez o que era mau perante o SENHOR, como fizera Manassés, seu pai.

[20]Він чинив зле в очах Господа, так само, як і його батько Манассія.

[21] Andou em todo o caminho em que andara seu pai, serviu os ídolos a que ele servira e os adorou.

[21]Амон ішов усіма тими шляхами, що й батько, поклонявся бовванам, яким поклонявся його батько, падав долілиць перед ними.

[22] Assim, abandonou ele o SENHOR, Deus de seus pais, e não andou no caminho do SENHOR.

[22]Він відринув Господа, Бога своїх пращурів, і не йшов стежками Господа.

[23] Os servos do rei Amom conspiraram contra ele e o mataram em sua própria casa.

[23]Наближені Амона змовилися проти нього і вбили його у царському палаці.

[24] Porém o povo da terra feriu todos os que conspiraram contra o rei Amom e constituiu a Josias, seu filho, rei em seu lugar.

[24]Тоді мешканці тієї землі повбивали всіх заколотників, які були причетні до смерті царя Амона, і зробили замість нього царем його сина Йосію на його землі.

[25] Quanto aos mais atos de Amom e a tudo que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[25]А щодо інших подій за часів правління Амона та його справ, то всі вони описані в книзі Хронік Царів Юдеї.

[26] Foi ele enterrado na sua sepultura, no jardim de Uzá; e Josias, seu filho, reinou em seu lugar.

[26]Його поховали в могилі в саду Уззи. Син його, Йосія, почав правити після нього.

2 Reis 22

O reinado de Josias

2 Crônicas 34.1-2

[1] Tinha Josias oito anos de idade quando começou a reinar e reinou trinta e um anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Jedida e era filha de Adaías, de Bozcate.

[2] Fez ele o que era reto perante o SENHOR, andou em todo o caminho de Davi, seu

2 Книга Царів 22

Знайдено книгу Закону

[1]Йосії виповнилося вісім років, коли він став царем, і правив він у Єрусалимі протягом тридцяти одного року. Матір його звали Єдіда, дочка Адаї, родом вона була з Бозката.

[2]Йосія чинив праведне в очах Господніх і в усьому наслідував свого батька Давида, не збочуючи ні праворуч, ні ліворуч.

pai, e não se desviou nem para a direita nem para a esquerda.

O rei repara o templo
2 Crônicas 34.8-13

[3] No décimo oitavo ano do seu reinado, o rei Josias mandou o escrivão Safã, filho de Azalias, filho de Mesulão, à Casa do SENHOR,

[3]На вісімнадцятий рік правління цар Йосія послав писаря Шафана, сина Азалії, який доводився сином Мешулламу, до Господнього храму. Він сказав:

[4] dizendo: Sobe a Hilquias, o sumo sacerdote, para que conte o dinheiro que se trouxe à Casa do SENHOR, o qual os guardas da porta ajuntaram do povo;

[4]«Підійди до первосвященика Гилкії і накажи йому приготувати ті гроші, які приносили до храму Господнього і які вартові брами збирали з мирян, що приносили їх до храму.

[5] que o dêem nas mãos dos que dirigem a obra e têm a seu cargo a Casa do SENHOR, para que paguem àqueles que fazem a obra que há na Casa do SENHOR, para repararem os estragos da casa:

[5]А потім віддай їх тим людям, які відповідали за виконанням робіт у храмі Господньому. І нехай ці люди сплатять робітникам, що працюють на відбудові храму Господнього:

[6] aos carpinteiros, aos edificadores e aos pedreiros; e comprem madeira e pedras lavradas, para repararem os estragos da casa.

[6]теслям, будівельникам і мулярам. А ще накажи їм купити ліс та обтесане каміння, щоб відремонтувати храм Господній.

[7] Porém não se pediu conta do dinheiro que se lhes entregara nas mãos, porquanto procediam com fidelidade.

[7]Їм не потрібно звітувати, як витрачено довірені їм гроші, адже вони працюють чесно».

Hilquias acha o Livro da Lei
2 Crônicas 34.14-18

[8] Então, disse o sumo sacerdote Hilquias ao escrivão Safã: Achei o Livro da Lei na Casa do SENHOR. Hilquias entregou o livro a Safã, e este o leu.

[8]Гилкія, первосвященик, сказав писарю Шафану: «Я знайшов книгу Закону у храмі Господа». Він віддав її Шафану, і той прочитав її.

[9] Então, o escrivão Safã veio ter com o rei e lhe deu relatório, dizendo: Teus servos contaram o dinheiro que se achou na casa e o entregaram nas mãos dos que dirigem a obra e têm a seu cargo a Casa do SENHOR.

[9]Потім писар Шафан пішов до царя й доповів йому: «Твої слуги виплатили гроші, зібрані в храмі, людям, призначеним наглядати за храмом Господнім».

10 Relatou mais o escrivão Safã ao rei, dizendo: O sacerdote Hilquias me entregou um livro. E Safã o leu diante do rei.

10Тоді писар Шафан повідомив цареві: «Гилкія, священик, дав мені книгу». І тут же, в присутності царя, почав з неї читати.

Josias manda consultar a profetisa Hulda
2 Crônicas 34.19-28

11 Tendo o rei ouvido as palavras do Livro da Lei, rasgou as suas vestes.

11Коли цар почув слова книги Закону, він розірвав на собі одяг.

12 Ordenou o rei a Hilquias, o sacerdote, a Aicão, filho de Safã, a Acbor, filho de Micaías, a Safã, o escrivão, e a Asaías, servo do rei, dizendo:

12Потім звелів священику Гилкії, Агікаму, сину Шафана, Акбору, сину Михея, писарю Шафану та царському слузі Асаї:

13 Ide e consultai o SENHOR por mim, pelo povo e por todo o Judá, acerca das palavras deste livro que se achou; porque grande é o furor do SENHOR que se acendeu contra nós, porquanto nossos pais não deram ouvidos às palavras deste livro, para fazerem segundo tudo quanto de nós está escrito.

13«Йдіть і спитайте у Господа про мене, про мій народ, про усю юдейську землю, що там написано у віднайденій книзі. Адже Господь запалився великим гнівом через те, що наші пращури не дослухалися слів цієї книги, що не жили згідно з записаним у цій книзі!»

14 Então, o sacerdote Hilquias, Aicão, Acbor, Safã e Asaías foram ter com a profetisa Hulda, mulher de Salum, o guarda-roupa, filho de Ticva, filho de Harás, e lhe falaram. Ela habitava na cidade baixa de Jerusalém.

14Священик Гилкія, Агікам, Акбор, Шафан та Асая пішли поговорити з пророчицею Гулдою, дружиною Шаллума, сина Тікви, сина Гаргаса, який відповідав за одяг. Вона жила в другому районі Єрусалима.

15 Ela lhes disse: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Dizei ao homem que vos enviou a mim:

15Жінка повідомила їх: «Ось що мовить Господь Бог Ізраїлю: „Скажіть чоловікові, який послав тебе до мене,

16 Assim diz o SENHOR: Eis que trarei males sobre este lugar e sobre os seus moradores, a saber, todas as palavras do livro que leu o rei de Judá.

16про те, що говорить Господь: „Я збираюся наслати біду на цю землю та її мешканців — усі прокляття, записані в книзі, що були прочитані царем юдейським.

17 Visto que me deixaram e queimaram incenso a outros deuses, para me provocarem à ira com todas as obras das

17За те, що вони Мене відштовхнули й спалювали запашне куріння перед іншими богами, щоб розбурхати Мій гнів, за всі витвори рук їхніх Моя лють на цей край горить і не вщухає!

suas mãos, o meu furor se acendeu contra este lugar e não se apagará.

[18] Porém ao rei de Judá, que vos enviou a consultar o SENHOR, assim lhe direis: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, acerca das palavras que ouviste:

[18]Перекажи царю юдейському, який послав тебе, щоб Господа спитати”. Ось що відповів Господь Бог Ізраїлю, почувши ті слова:

[19] Porquanto o teu coração se enterneceu, e te humilhaste perante o SENHOR, quando ouviste o que falei contra este lugar e contra os seus moradores, que seriam para assolação e para maldição, e rasgaste as tuas vestes, e choraste perante mim, também eu te ouvi, diz o SENHOR.

[19]„Оскільки серце ти маєш чутливе і змирився ти перед Богом, як почув, що Він говорить про це місце та його жителів, за те, що ти розірвав своє вбрання й плакав переді Мною, Я почув тебе,

[20] Pelo que, eis que eu te reunirei a teus pais, e tu serás recolhido em paz à tua sepultura, e os teus olhos não verão todo o mal que hei de trazer sobre este lugar. Então, levaram eles ao rei esta resposta.

[20]тож Я заберу тебе до твоїх батьків, і будеш ти похований з миром. Не побачать твої очі всіх тих нещасть, які Я маю намір наслати на цю землю”». Вони й повернулися до царя з такою відповіддю.

2 Reis 23

Josias renova a aliança ante o Senhor

2 Crônicas 34.29-33

[1] Então, deu ordem o rei, e todos os anciãos de Judá e de Jerusalém se ajuntaram a ele.

[2] O rei subiu à Casa do SENHOR, e com ele todos os homens de Judá, todos os moradores de Jerusalém, os sacerdotes, os profetas e todo o povo, desde o menor até ao maior; e leu diante deles todas as palavras do Livro da Aliança que fora encontrado na Casa do SENHOR.

[3] O rei se pôs em pé junto à coluna e fez aliança ante o SENHOR, para o seguirem, guardarem os seus mandamentos, os seus testemunhos e os seus estatutos, de todo o

2 Книга Царів 23

Йосія відновлює Угоду

[1]Тоді цар скликав усіх старійшин Юдеї та Єрусалима.

[2]Він піднявся до храму Господнього з усіма людьми Юдеї, всіма мешканцями Єрусалима, священиками, пророками, та з усією громадою: від простолюдина до можновладця. Він прочитав так, щоб вони почули все, що було записано в книзі Заповіту, яку знайшли в храмі Господа.

[3]Цар став біля колон і уклав Угоду перед Господом: йти за Господом, виконувати Його закони, настанови й правила від щирого серця і всієї душі, та підкорятися заповітам, записаним у цій книзі. Потім усі пристали до Угоди.

coração e de toda a alma, cumprindo as palavras desta aliança, que estavam escritas naquele livro; e todo o povo anuiu a esta aliança.

A purificação do templo e do culto

2 Crônicas 34.3-7

4 Então, o rei ordenou ao sumo sacerdote Hilquias, e aos sacerdotes da segunda ordem, e aos guardas da porta que tirassem do templo do SENHOR todos os utensílios que se tinham feito para Baal, e para o poste-ídolo, e para todo o exército dos céus, e os queimou fora de Jerusalém, nos campos de Cedrom, e levou as cinzas deles para Betel.

4Цар наказав головному священику Гилкії, священикам другого рангу та охоронцям брами винести з Господнього храму все, що було виготовлене на честь Ваала, Ашери та всіх небесних світил. Він спалив усе те за Єрусалимом, в долині Кідрон, а попіл відправив у Бетел.

5 Também destituiu os sacerdotes que os reis de Judá estabeleceram para incensarem sobre os altos nas cidades de Judá e ao redor de Jerusalém, como também os que incensavam a Baal, ao sol, e à lua, e aos mais planetas, e a todo o exército dos céus.

5Він звільнив поганських священиків, яких наставили юдейські царі для служби, і які спалювали запашне куріння на узвишшях юдейських міст та довкола Єрусалима та курили ладан на честь Ваала, сонця й місяця, сузір'їв та всіх небесних світил.

6 Também tirou da Casa do SENHOR o poste-ídolo, que levou para fora de Jerusalém até ao vale de Cedrom, no qual o queimou e o reduziu a pó, que lançou sobre as sepulturas do povo.

6Він виніс стовп Ашери з Господнього храму за околицю Єрусалима, в долину Кідрон, і там спалив його. Потім стер на порох і розвіяв той порох по могилах простих людей.

7 Também derribou as casas da prostituição-cultual que estavam na Casa do SENHOR, onde as mulheres teciam tendas para o poste-ídolo.

7Він знищив будинки чоловіків-розпусників, що були в Господньому храмі, де жінки ткали покривала для вшанування Ашери.

8 A todos os sacerdotes trouxe das cidades de Judá e profanou os altos em que os sacerdotes incensavam, desde Geba até Berseba; e derribou os altares das portas, que estavam à entrada da porta de Josué,

8Йосія привів усіх священиків з юдейських міст і осквернив усі узвишшя від Ґеви й до Беершеби, на яких священики спалювали запашне куріння. Він зруйнував місця поклоніння біля брам, а також на вході до брами Ісуса, володаря міста, зліва від міської брами.

governador da cidade, à mão esquerda daquele que entrava por ela.

[9] (Mas os sacerdotes dos altos não sacrificavam sobre o altar do SENHOR, em Jerusalém; porém comiam pães asmos no meio de seus irmãos.)

[9]Однак священики узвиш не правили службу біля жертовника Господу в Єрусалимі, вони їли опрісноки разом зі своїми братами-священиками.

[10] Também profanou a Tofete, que está no vale dos filhos de Hinom, para que ninguém queimasse a seu filho ou a sua filha como sacrifício a Moloque.

[10]Йосія осквернив Тофет, що в долині Бен-Гінном, так, що ніхто не міг там принести в жертву Молоху сина чи дочку, пославши їх на вогонь.

[11] Também tirou os cavalos que os reis de Judá tinham dedicado ao sol, à entrada da Casa do SENHOR, perto da câmara de Natã-Meleque, o camareiro, a qual ficava no átrio; e os carros do sol queimou.

[11]Він розчистив вхід до Господнього храму, прибравши звідти коней, які стояли на подвір'ї біля кімнати служителя на ймення Натан-Мелех, і яких юдейські царі посвятили сонцю. Потім Йосія спалив колісниці, посвячені сонцю.

[12] Também o rei derribou os altares que estavam sobre a sala de Acaz, sobre o terraço, altares que foram feitos pelos reis de Judá, como também os altares que fizera Manassés nos dois átrios da Casa do SENHOR; e, esmigalhados, os tirou dali e lançou o pó deles no ribeiro de Cedrom.

[12]Цар позбивав вівтарі, поставлені юдейськими царями на даху біля горішньої кімнати Агаза й вівтарі, які Манассія збудував у двох подвір'ях Господнього храму. Він потрощив і розвіяв попіл у долині Кідрон.

[13] O rei profanou também os altos que estavam defronte de Jerusalém, à mão direita do monte da Destruição, os quais edificara Salomão, rei de Israel, para Astarote, abominação dos sidônios, e para Quemos, abominação dos moabitas, e para Milcom, abominação dos filhos de Amom.

[13]Цар осквернив також узвишшя на схід від Єрусалима, на південь від Нищівної гори. Ці узвишшя збудував ізраїльський цар Соломон, для Ашторет, гидоти сидонян, Хемоша, гидоти Моава й Мілкома, бридкому богу народів Аммона.

[14] Semelhantemente, fez em pedaços as colunas e cortou os postes-ídolos; e o lugar onde estavam encheu ele de ossos humanos.

[14]Йосія потрощив священні камені й збив стовпи Ашери, засипав ці місця людськими кістками.

Profanado e derribado o altar de Betel

[15] Também o altar que estava em Betel e o alto que fez Jeroboão, filho de Nebate, que

[15]Він розвалив навіть вівтар у Бетелі й те узвишшя, що насипав Єровоам, син Невата, який штовхнув Ізраїль на

tinha feito pecar a Israel, esse altar junto com o alto o rei derribou; destruiu o alto, reduziu a pó o seu altar e queimou o poste-ídolo.

переступ. Він знищив навіть той вівтар і ті пагорби. Отже, він спалив те узвишшя, стер на порох вівтарні камені, а також спалив стовп Ашери.

[16] Olhando Josias ao seu redor, viu as sepulturas que estavam ali no monte; mandou tirar delas os ossos, e os queimou sobre o altar, e assim o profanou, segundo a palavra do SENHOR, que apregoara o homem de Deus que havia anunciado estas coisas.

[16]Озирнувшись довкола, Йосія побачив поховання, розкидані на схилі гори. Він звелів витягнути кістки з поховань і спалити на вівтарі, щоб осквернити їх. Усе відбулося справді так, як мовив Господь устами Божого чоловіка, що передбачив ці події. Божий чоловік пророкував про ці події, коли Єровоам знаходився біля вівтаря під час святкування. Потім Йосія озирнувся і побачив могилу Божого чоловіка.

[17] Então, perguntou: Que monumento é este que vejo? Responderam-lhe os homens da cidade: É a sepultura do homem de Deus que veio de Judá e apregoou estas coisas que fizeste contra o altar de Betel.

[17]Цар запитав: «Що то за пагорбок я побачив?» Тамтешні люди йому відповіли: «Це поховання Божого чоловіка, що прийшов з Юдеї і передрік усе те, що ти зробив із жертовником у Бетелі».

[18] Josias disse: Deixai-o estar; ninguém mexa nos seus ossos. Assim, deixaram estar os seus ossos com os ossos do profeta que viera de Samaria.

[18]«Дайте йому спокій, — сказав цар. — Нехай ніхто не тривожить його кісток». Ось так вони не рушили ні його кісток, ні кісток пророка, який прийшов із Самарії.

[19] Também tirou Josias todos os santuários dos altos que havia nas cidades de Samaria e que os reis de Israel tinham feito para provocarem o SENHOR à ira; e lhes fez segundo todos os atos que tinha praticado em Betel.

[19]Так само, як і в Бетелі, Йосія усунув усі будинки поклоніння на узвишшях, які ізраїльські царі спорудили в містах Самарії, чим прогнівали Господа.

[20] E matou todos os sacerdotes dos altos que havia ali, sobre os altares, e queimou ossos humanos sobre eles; depois, voltou para Jerusalém.

[20]Йосія вигубив усіх священиків узвиш на жертовниках, попаливши там людські кістки. Згодом він повернувся в Єрусалим.

A celebração da Páscoa

2 Crônicas 35.1-19

[21] Deu ordem o rei a todo o povo, dizendo: Celebrai a Páscoa ao SENHOR, vosso

[21]Цар віддав наказ усім людям: «Відсвяткуйте Пасху Господа вашого Бога, як записано в цій книзі Заповіту».

Deus, como está escrito neste Livro da Aliança.

[22] Porque nunca se celebrou tal Páscoa como esta desde os dias dos juízes que julgaram Israel, nem durante os dias dos reis de Israel, nem nos dias dos reis de Judá.

[22]Ніколи ще так не відзначали Пасху ні з часів суддів, які правили Ізраїлем, ні в добу правління ізраїльських та юдейських царів.

[23] Corria o ano décimo oitavo do rei Josias, quando esta Páscoa se celebrou ao SENHOR, em Jerusalém.

[23]Лише на вісімнадцятому році правління царя Йосії святкували Пасху Господа в Єрусалимі.

A piedade de Josias

[24] Aboliu também Josias os médiuns, os feiticeiros, os ídolos do lar, os ídolos e todas as abominações que se viam na terra de Judá e em Jerusalém, para cumprir as palavras da lei, que estavam escritas no livro que o sacerdote Hilquias achara na Casa do SENHOR.

[24]Та це ще не все. Йосія позбавився людей, які займалися чаклунством і ворожбою. Він повикидав з осель божків, бовванів та всіляку гидоту, яку можна було зустріти в землі юдейській та в Єрусалимі. Роблячи це все, він пильнував за словами Закону, написаними в книзі, яку в Господньому храмі знайшов священик Гилкія.

[25] Antes dele, não houve rei que lhe fosse semelhante, que se convertesse ao SENHOR de todo o seu coração, e de toda a sua alma, e de todas as suas forças, segundo toda a Lei de Moisés; e, depois dele, nunca se levantou outro igual.

[25]Ні до правління Йосії, ні після нього не було схожого на нього царя, який би так повернувся до Господа: з щирим серцем, до глибини душі, віддаючи всі сили, як і вимагав того Закон Мойсея.

[26] Nada obstante, o SENHOR não desistiu do furor da sua grande ira, ira com que ardia contra Judá, por todas as provocações com que Manassés o tinha irritado.

[26]Однак Господь не охолов від киплячої люті, якою горів до Юдеї за всі ті справи, що вчинив Манассія, збуривши Господній гнів.

[27] Disse o SENHOR: Também a Judá removerei de diante de mim, como removi Israel, e rejeitarei esta cidade de Jerusalém, que escolhi, e a casa da qual eu dissera: Estará ali o meu nome.

[27]Тому Господь і сказав: «Я усуну Юдею з-перед очей Своїх, як усунув Я Ізраїль. Відрину Я й Єрусалим, обране Мною місто, й забуду про цей храм, про який сказав: „Тут бути Моєму імені!"»

A morte de Josias

2 Crônicas 35.20-27

[28] Quanto aos mais atos de Josias e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[29] Nos dias de Josias, subiu Faraó-Neco, rei do Egito, contra o rei da Assíria, ao rio Eufrates; e, tendo saído contra ele o rei Josias, Neco o matou, em Megido, no primeiro encontro.

[30] De Megido, os seus servos o levaram morto e, num carro, o transportaram para Jerusalém, onde o sepultaram no seu jazigo. O povo da terra tomou a Jeoacaz, filho de Josias, e o ungiu, e o fez rei em lugar de seu pai.

O reinado e deposição de Joacaz

2 Crônicas 36.1-4

[31] Tinha Jeoacaz vinte e três anos de idade quando começou a reinar e reinou três meses em Jerusalém. Sua mãe chamava-se Hamutal e era filha de Jeremias, de Libna.

[32] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, segundo tudo que fizeram seus pais.

[33] Porém Faraó-Neco o mandou prender em Ribla, na terra de Hamate, para que não reinasse em Jerusalém; e impôs à terra a pena de cem talentos de prata e um de ouro.

[34] Faraó-Neco também constituiu rei a Eliaquim, filho de Josias, em lugar de Josias, seu pai, e lhe mudou o nome para Jeoaquim; porém levou consigo para o Egito a Jeoacaz, que ali morreu.

[35] Jeoaquim deu aquela prata e aquele ouro a Faraó; porém estabeleceu imposto sobre a terra, para dar esse dinheiro

[28]А щодо інших подій за часів правління Йосії та всього, що він робив, то все це описано в книзі Хронік Царів Юдеї.

[29]Коли царем був Йосія, єгипетський цар Неко підійшов до Євфрата на допомогу ассирійському царю. Цар Йосія вирушив йому назустріч, щоб зустрітися в бою, але Неко вбив його в Меґіддо, коли побачив його.

[30]Слуги Йосії перевезли в колісниці його тіло з Меґіддо до Єрусалима й поховали в його гробниці. А народ цієї землі взяв Єгоагаза, сина Йосії, й помазав його і зробив царем замість батька.

Єгоагаз, цар Юдеї

[31]Єгоагазові було двадцять три роки, коли він став царем, і правив він в Єрусалимі протягом трьох місяців. Його матір звали Гамутал, дочка Єремії, родом з Ливни.

[32]Єгоагаз чинив зле в Господніх очах, як і його пращури.

[33]Фараон Неко закував його в кайдани в Ривлі, Гаматському краї, аби той не правив у Єрусалимі. А на Юдею наклав данину в сто талантів срібла та один талант золота.

[34]Фараон Неко поставив Еліакима, сина Йосії, царювати замість Йосії, але замінив ім'я Еліаким на Єгояким. А Єгоагаза він відправив до Єгипту, де той і помер.

[35]Єгояким платив фараону Неко сріблом та золотом, як той і вимагав. А щоб збирати ці кошти, він обклав податком землю, залежно від земельних володінь.

segundo o mandado de Faraó; do povo da terra exigiu prata e ouro, de cada um segundo a sua avaliação, para o dar a Faraó-Neco.

O reinado de Jeoaquim
2 Crônicas 36.5-8

[36] Tinha Jeoaquim a idade de vinte e cinco anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Zebida e era filha de Pedaías, de Ruma.

[37] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, segundo tudo quanto fizeram seus pais.

Єгояким, цар Юдеї

[36]Єгоякиму було двадцять п’ять років, коли він став царем, і правив він у Єрусалимі протягом одинадцяти років. Його матір звали Зевіда, дочка Педаї. Була вона родом з Руми.

[37]Він чинив зле в очах Господа, як і його батьки.

2 Reis 24

[1] Nos dias de Jeoaquim, subiu Nabucodonosor, rei da Babilônia, contra ele, e ele, por três anos, ficou seu servo; então, se rebelou contra ele.

[2] Enviou o SENHOR contra Jeoaquim bandos de caldeus, e bandos de siros, e de moabitas, e dos filhos de Amom; enviou-os contra Judá para o destruir, segundo a palavra que o SENHOR falara pelos profetas, seus servos.

[3] Com efeito, isto sucedeu a Judá por mandado do SENHOR, que o removeu da sua presença, por causa de todos os pecados cometidos por Manassés,

[4] como também por causa do sangue inocente que ele derramou, com o qual encheu a cidade de Jerusalém; por isso, o SENHOR não o quis perdoar.

[5] Quanto aos mais atos de Jeoaquim e a tudo quanto fez, porventura, não estão

2 Книга Царів 24

Єгоякими і Навуходоносор

[1]Під час правління Єгоякима на його землі напав вавилонський цар Навуходоносор. Єгоякими на три роки став його васалом. Потім, відвернувшись, він повстав проти Навуходоносора.

[2]Господь наслав на нього вавилонських, арамійських, моавських та аммонійських грабіжників, Він послав їх проти Юдеї, щоб знищити її, як про те заявив Він словом Своїх слуг-пророків.

[3]Безсумнівно, таке сталося з Юдеєю, бо так звелів Господь, щоб усунути їх з-перед очей Своїх,

[4]пам’ятаючи про переступи Манассії та про все, що той накоїв, не забувши й того, як той пролив невинну кров. Він залив невинною кров’ю Єрусалим, і Господь не хотів йому того прощати.

[5]А щодо інших подій за часів правління Єгоякима та всього, чим він займався,

escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

то все це описано в книзі Хронік Царів Юдеї.

[6] Descansou Jeoaquim com seus pais; e Joaquim, seu filho, reinou em seu lugar.

[6]Єгояким упокоївся зі своїми пращурами, а після нього царем став його син Єгояхин.

[7] O rei do Egito nunca mais saiu da sua terra; porque o rei da Babilônia tomou tudo quanto era dele, desde o ribeiro do Egito até ao rio Eufrates.

[7]Єгипетський цар не виходив знову за кордони своєї країни, бо вавилонський цар загарбав увесь його край: від єгипетської Ваді аж до річки Євфрат.

O reinado de Joaquim

2 Crônicas 36.9

Єгояхин, цар Юдеї

[8] Tinha Joaquim dezoito anos de idade quando começou a reinar e reinou três meses em Jerusalém. Sua mãe se chamava Neústa e era filha de Elnatã, de Jerusalém.

[8]Єгояхину було вісімнадцять років, коли він став царем, і правив він у Єрусалимі протягом трьох місяців. Його матір звали Негушта, дочка Елнатана. Родом вона була з Єрусалима.

[9] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, conforme tudo quanto fizera seu pai.

[9]Єгояхин чинив зле в очах Господа, як і батько його.

Nabucodonosor leva cativa a nobreza de Jerusalém

[10] Naquele tempo, subiram os servos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, a Jerusalém, e a cidade foi cercada.

[10]Саме тоді воїни Навуходоносора, вавилонського царя, підступили до Єрусалима і взяли його в облогу.

[11] Nabucodonosor, rei da Babilônia, veio à cidade, quando os seus servos a sitiavam.

[11]А Навуходоносор особисто підійшов до міста, коли його воїни тримали облогу.

[12] Então, subiu Joaquim, rei de Judá, a encontrar-se com o rei da Babilônia, ele, sua mãe, seus servos, seus príncipes e seus oficiais; e o rei da Babilônia, no oitavo ano do seu reinado, o levou cativo.

[12]Єгояхин, юдейський цар, його мати, урядовці, вельможі, слуги — всі здалися в полон. Це сталося на восьмий рік правління вавилонського царя, коли він узяв Єгояхина в полон.

[13] Levou dali todos os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei; e, segundo tinha dito o SENHOR, cortou em pedaços todos os utensílios de ouro que fizera Salomão, rei de Israel, para o templo do SENHOR.

[13]Як і попереджав Господь, Навуходоносор пограбував усі скарби з храму Господнього і з царського палацу, вивіз усі золоті речі, які ізраїльський цар Соломон виготовив для Господнього храму.

[14] Transportou a toda a Jerusalém, todos os príncipes, todos os homens valentes,

[14]Він вислав з Єрусалима всіх командирів і воїнів, ремісників і майстрів

todos os artífices e ferreiros, ao todo dez mil; ninguém ficou, senão o povo pobre da terra.

— усього десять тисяч чоловік. В краю залишилися тільки найбідніші.

[15] Transferiu também a Joaquim para a Babilônia; a mãe do rei, as mulheres deste, seus oficiais e os homens principais da terra, ele os levou cativos de Jerusalém à Babilônia.

[15]Навуходоносор забрав полоненого Єгояхина до Вавилона. Він вивіз також із Єрусалима до Вавилона цареву матір, його дружин, урядовців та вельмож краю.

[16] Todos os homens valentes, até sete mil, e os artífices, e ferreiros, até mil, todos eles destros na guerra, levou-os o rei da Babilônia cativos para a Babilônia.

[16]Вавилонський цар вислав до Вавилона усі сім тисяч воїнів та ще тисячу ремісників і майстрів, усіх дужих і здатних до бою.

[17] O rei da Babilônia estabeleceu rei, em lugar de Joaquim, ao tio paterno deste, Matanias, de quem mudou o nome para Zedequias.

[17]Єгояхинового дядька Маттанію він поставив царювати замість Єгояхина, змінивши тому ім'я на Седекію.

O reinado de Zedequias

2 Crônicas 36.10-12; Jeremias 52.1-3

Седекія, цар Юдеї

[18] Tinha Zedequias a idade de vinte e um anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Hamutal e era filha de Jeremias, de Libna.

[18]Седекії був двадцять один рік, коли він став царем, і правив він у Єрусалимі протягом одинадцяти років. Його матір звали Гамутал, дочка Єремії. Була вона родом з Ливни.

[19] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, conforme tudo quanto fizera Joaquim.

[19]Цар чинив зле в очах Господа, як і Єгояким.

A queda de Jerusalém

Jeremias 39.1-7; 52.3-11

[20] Assim sucedeu por causa da ira do SENHOR contra Jerusalém e contra Judá, a ponto de os rejeitar de sua presença. Zedequias rebelou-se contra o rei da Babilônia.

[20]Усі ці події відбулися в Єрусалимі та Юдеї через Господній гніві, зрештою, Він відринув їх з-перед очей Своїх. Тоді Седекія повстав проти вавилонського царя.

2 Reis 25

2 Книга Царів 25

Падіння Єрусалима

[1] Sucedeu que, no nono ano do reinado de Zedequias, aos dez dias do décimo mês,

[1]Тож на дев'ятому році правління Седекії, на десятий день десятого

Nabucodonosor, rei da Babilônia, veio contra Jerusalém, ele e todo o seu exército, e se acamparam contra ela, e levantaram contra ela tranqueiras em redor.

місяця Навуходоносор, цар вавилонський, виступив з усім військом проти Єрусалима. Він узяв місто в облогу, збудувавши навколо нього вали.

2 A cidade ficou sitiada até ao undécimo ano do rei Zedequias.

2Місто було в облозі аж до одинадцятого року правління царя Седекії.

3 Aos nove dias do quarto mês, quando a cidade se via apertada da fome, e não havia pão para o povo da terra,

3На дев'ятий день четвертого місяця облоги, голод став таким нестерпним, що у місті не лишилося ні крихітки їжі.

4 então, a cidade foi arrombada, e todos os homens de guerra fugiram de noite pelo caminho da porta que está entre os dois muros perto do jardim do rei, a despeito de os caldeus se acharem contra a cidade em redor; o rei fugiu pelo caminho da Campina,

4Зрештою мур міста було проломлено, і все ізраїльське військо вночі втекло через пролом між двома стінами біля царського саду, прямуючи до Арави, хоча вавилоняни й тримали облогу міста.

5 porém o exército dos caldeus perseguiu o rei Zedequias e o alcançou nas campinas de Jericó; e todo o exército deste se dispersou e o abandonou.

5Але вавилонське військо погналося за царем і наздогнало Седекію в степах єрихонських, а усі ізраїльські воїни порозбігалися від нього.

6 Então, o tomaram preso e o fizeram subir ao rei da Babilônia, a Ribla, o qual lhe pronunciou a sentença.

6Його схопили й привели до царя Вавилону у Ривлу, де він проголосив йому вирок.

7 Aos filhos de Zedequias mataram à sua própria vista e a ele vazaram os olhos; ataram-no com duas cadeias de bronze e o levaram para a Babilônia.

7Вавилоняни стратили синів Седекії на його очах. Тоді він наказав осліпити Седекію й закувати його в кайдани, щоб відвести до Вавилона.

O cativeiro de Judá

2 Crônicas 36.17-21; Jeremias 39.8-10; 52.12-30

8 No sétimo dia do quinto mês, do ano décimo nono de Nabucodonosor, rei da Babilônia, Nebuzaradã, chefe da guarda e servidor do rei da Babilônia, veio a Jerusalém.

8На сьомий день п'ятого місяця дев'ятнадцятого року царювання Навуходоносора, вавилонського царя, до Єрусалима прибув представник вавилонського царя Невузарадан, який командував царською охороною.

[9] E queimou a Casa do SENHOR e a casa do rei, como também todas as casas de Jerusalém; também entregou às chamas todos os edifícios importantes.

[9]Він спалив Господній храм, царський палац і всі будинки в Єрусалимі, та кожен великий будинок було спалено вогнем.

[10] Todo o exército dos caldeus que estava com o chefe da guarda derribou os muros em redor de Jerusalém.

[10]Вавилонське військо, очолюване командиром охорони, зруйнувало мури довкола Єрусалима.

[11] O mais do povo que havia ficado na cidade, e os desertores que se entregaram ao rei da Babilônia, e o mais da multidão, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou cativos.

[11]Командир охорони Невузарадан захопив у полон усіх людей, які ще залишалися на той час у місті, хто перейшов на бік вавилонського царя, і решту простих людей.

[12] Porém dos mais pobres da terra deixou o chefe da guarda ficar alguns para vinheiros e para lavradores.

[12]Але декого з найбідніших людей краю царський урядовець залишив, щоб ті працювали на виноградниках та полях.

[13] Cortaram em pedaços os caldeus as colunas de bronze que estavam na Casa do SENHOR, como também os suportes e o mar de bronze que estavam na Casa do SENHOR; e levaram o bronze para a Babilônia.

[13]Вавилоняни порозбивали у Господньому храмі бронзові стовпи, поставці й бронзове Море, яке на них трималося. Всю цю бронзу вони вивезли до Вавилона.

[14] Levaram também as panelas, as pás, as espevitadeiras, os recipientes de incenso e todos os utensílios de bronze, com que se ministrava.

[14]Вони також захопили з собою горщики, лопатки, ножиці для обрізання гноту, тарелі та весь бронзовий посуд, що використовувався у храмі під час відправи.

[15] Tomou também o chefe da guarda os braseiros, as bacias e tudo quanto fosse de ouro ou de prata.

[15]Командир царської охорони прихопив кадильниці й чаші — усе, зроблене з золота заради золота, і все срібне заради срібла.

[16] Quanto às duas colunas, ao mar e aos suportes que Salomão fizera para a Casa do SENHOR, o peso do bronze de todos estes utensílios era incalculável.

[16]Щодо двох стовпів, одне Море, рухливі поставці, зроблені Соломоном для Господнього храму, то бронзу всіх цих предметів зважити було неможливо.

[17] A altura de uma coluna era de dezoito côvados, e sobre ela havia um capitel de bronze de três côvados de altura; a obra

[17]Кожен із стовпів досягав вісімнадцять ліктів заввишки. Зверху була бронзова капітель, завдовжки три лікті, оздоблена довкола мереживом та гранатами — все бронзове. Друга

de rede e as romãs sobre o capitel ao redor, tudo era de bronze; semelhante a esta era a outra coluna com a rede.

колона з її мереживом була подібна до першої.

Юдея у неволі

[18] Levou também o chefe da guarda a Seraías, sumo sacerdote, e a Sofonias, segundo sacerdote, e os três guardas da porta.

[18]Начальник царської охорони захопив у полон первосвященика Сераю, головного священика Софонію і ще трьох охоронців брам.

[19] Da cidade tomou a um oficial, que era comandante das tropas de guerra, e cinco homens dos que eram conselheiros do rei e se achavam na cidade, como também ao escrivão-mor do exército, que alistava o povo da terra, e sessenta homens do povo do lugar, que se achavam na cidade.

[19]А з тих, хто ще залишився в місті, він узяв військового командира та п'ятьох царських вельмож. Він також узяв писаря, який був начальником служби набору до війська краян і шістдесят чоловік з місцевих.

[20] Tomando-os, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou-os ao rei da Babilônia, a Ribla.

[20]Невузарадан, командир царської охорони, забрав їх з собою й привів до царя Вавилона в Ривлу.

[21] O rei da Babilônia os feriu e os matou em Ribla, na terra de Hamate. Assim, Judá foi levado cativo para fora da sua terra.

[21]У Ривлі, в Гаматській землі, Навуходоносор віддав їх на смерть. Отак пішла Юдея зі своєї рідної землі в полон.

[22] Quanto ao povo que ficara na terra de Judá, Nabucodonosor, rei da Babilônia, que o deixara ficar, nomeou governador sobre ele a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã.

[22]Вавилонський цар призначив Ґедалію, сина Агікама, сина Шафана, правити народом, який він лишив в Юдеї.

Ismael mata a Gedalias

[23] Ouvindo, pois, os capitães dos exércitos, eles e os seus homens, que o rei da Babilônia nomeara governador a Gedalias, vieram ter com este em Mispa, a saber, Ismael, filho de Netanias, Joanã, filho de Careá, Seraías, filho de Tanumete, o netofatita, e Jazanias, filho do maacatita, eles e os seus homens.

[23]Коли військові командири та їхні воїни прочули, що вавилонський цар призначив Ґедалію намісником, вони прийшли до Ґедалії в Міцпу. Це були Ізмаїл, син Нетанії, Йоханан, син Карея, Серая, син нетофатійця Тангумета, Язанія, син маакатійця, та їхні люди.

[24] Gedalias jurou a eles e aos seus homens e lhes disse: Nada temais da parte dos caldeus; ficai na terra, servi ao rei da Babilônia, e bem vos irá.

[25] Sucedeu, porém, que, no sétimo mês, veio Ismael, filho de Netanias, filho de Elisama, de família real, e dez homens, com ele, e feriram Gedalias, e ele morreu, como também aos judeus e aos caldeus que estavam com ele em Mispa.

[26] Então, se levantou todo o povo, tanto os pequenos como os grandes, como também os capitães das tropas, e foram para o Egito, porque temiam aos caldeus.

Libertado e honrado o rei Joaquim

Jeremias 52.31-34

[27] No trigésimo sétimo ano do cativeiro de Joaquim, rei de Judá, no dia vinte e sete do duodécimo mês, Evil-Merodaque, rei da Babilônia, no ano em que começou a reinar, libertou do cárcere a Joaquim, rei de Judá.

[28] Falou com ele benignamente e lhe deu lugar de mais honra do que a dos reis que estavam com ele na Babilônia.

[29] Mudou-lhe as vestes do cárcere, e Joaquim passou a comer pão na sua presença todos os dias da sua vida.

[30] E da parte do rei lhe foi dada subsistência vitalícia, uma pensão diária, durante os dias da sua vida.

[24]Ґедалія присягнувся їм та їхнім підданим: «Не бійтеся вавилонських начальників. Порядкуйте на цій землі і служіть цареві Вавилона, тоді для вас все буде гаразд».

[25]На сьомому місяці правління Ґедалії прийшов Ізмаїл, син Нетанії, сина Елішама, який був царського роду, а з ним ще десять чоловік. Вони вбили Ґедалію та інших юдеїв та вавилонян, що були з ним у Міцпі.

[26]Після цього всі краяни, від найменшого до найбільшого, та всі військові командири знялися й повтікали до Єгипту, побоюючись помсти вавилонян.

Звільнення Єгояхина

[27]На тридцять сьомому році вигнання царя Юдеї Єгояхина, двадцять сьомого дня дванадцятого місяця Евіл-Меродах став царем Вавилону. Він звільнив Єгояхина з в’язниці.

[28]Він прихильно з ним розмовляв й дав йому почесне місце — вище, ніж іншим царям, які були з ним у Вавилоні.

[29]Отак Єгояхин скинув одяг в’язня й до кінця своїх днів завжди сидів за царським столом.

[30]День у день, аж до самісінької смерті Єгояхина, цар давав йому постійне утримання.

O primeiro livro das Crônicas

1 Crônicas 1

Descendentes de Adão
Gênesis 5.1-32

1 Adão, Sete, Enos,

2 Cainã, Maalalel, Jarede,

3 Enoque, Metusalém, Lameque,

4 Noé, Sem, Cam e Jafé.

Descendentes dos filhos de Noé
Gênesis 10.1-32

5 Os filhos de Jafé foram: Gomer, Magogue, Madai, Javã, Tubal, Meseque e Tiras.

6 Os filhos de Gomer: Asquenaz, Rifate e Togarma.

7 Os filhos de Javã: Elisá, Társis, Quitim e Rodanim.

8 Os filhos de Cam: Cuxe, Mizraim, Pute e Canaã.

9 Os filhos de Cuxe: Sebá, Havilá, Sabtá, Raamá e Sabtecá; os filhos de Raamá: Sabá e Dedã.

10 Cuxe gerou a Ninrode, que começou a ser poderoso na terra.

11 Mizraim gerou a Ludim, a Anamim, a Leabim, a Naftuim,

12 a Patrusim, a Casluim (de quem descendem os filisteus) e a Caftorim.

13 Canaã gerou a Sidom, seu primogênito, a Hete,

14 aos jebuseus, aos amorreus, aos girgaseus,

15 aos heveus, aos arqueus, aos sineus,

16 aos arvadeus, aos zemareus e aos hamateus.

1 Книга Хронік

1 Книга Хронік 1

Родовід від Адама до Ноя

1Адам, Сеф, Енош,

2Кенан, Магалалел, Яред,

3Енох, Мефусаїл, Ламех.

4Синами Ноя були Сим, Хам і Яфет.

Яфетові нащадки

5Сини Яфета: Ґомер, Маґоґ, Мадай, Яван, Тувал, Мешех і Тирас.

6Сини Ґомера: Ашкеназ, Ріфат та Тоґарма.

7Сини Явана: Елішах, Таршиш, Киттим і Роданим.

Хамові нащадки

8Сини Хама: Куш, Мицраїм, Пут і Ханаан.

9Сини Куша: Сева, Хавіла, Савта, Раама і Савтека. Сини Раами: Шеба і Дедан.

10Куш був батьком Німрода, а Німрод став першим могутнім воїном на землі.

11Мицраїм став батьком лудіїв, анаміїв, легавіїв, нафтугіїв,

12патрузіїв, каслугіїв (від яких пішли филистимляни) та кафторіїв.

13Ханаан став батьком Сидона, свого первістка, хиттитів,

14євуситів, аморійців, ґірґашитів,

15хивійців, аркітів, синітів,

16арвадіїв, земаріїв та гаматіїв.

Симові нащадки

[17] Os filhos de Sem: Elão, Assur, Arfaxade, Lude, Arã, Uz, Hul, Geter e Meseque.

[18] Arfaxade gerou a Selá, e Selá gerou a Héber.

[19] A Héber nasceram dois filhos: o nome de um foi Pelegue, porquanto, nos seus dias, se repartiu a terra; e o nome de seu irmão era Joctã.

[20] Joctã gerou a Almodá, a Salefe, a Hazar-Mavé, a Jerá,

[21] a Hadorão, a Uzal, a Dicla,

[22] a Ebal, a Abimael, a Sabá,

[23] a Ofir, a Havilá e a Jobabe; todos estes eram filhos de Joctã.

Descendentes de Sem

Gênesis 11.10-32

[24] Sem, Arfaxade, Selá,

[25] Héber, Pelegue, Reú,

[26] Serugue, Naor, Tera

[27] e Abrão, que é Abraão.

Descendentes de Ismael

Gênesis 25.12-18

[28] Os filhos de Abraão: Isaque e Ismael.

[29] São estas as suas gerações: o primogênito de Ismael foi Nebaiote, depois Quedar, Adbeel, Mibsão,

[30] Misma, Dumá, Massá, Hadade, Temá,

[31] Jetur, Nafis e Quedemá; estes foram os filhos de Ismael.

Descendentes de Abraão e Quetura

Gênesis 25.1-4

[32] Quanto aos filhos de Quetura, concubina de Abraão, esta deu à luz a Zinrã, a Jocsã, a Medã, a Midiã, a Isbaque e a Sua. Os filhos de Jocsã: Sabá e Dedã.

[33] Os filhos de Midiã: Efa, Éfer, Enoque, Abida e Elda; todos estes foram filhos de Quetura.

[17]Сини Сима: Елам, Ашур, Арпахшад, Луд і Арам. Синами Арама були Уз, Ґул, Ґетер та Мешех.

[18]Арпахшад був батьком Шелаха. Шелах був батьком Евера.

[19]У Евера народилося двоє синів. Одного назвали Пелеґ, бо під час його життя світ був розділений на різні мови, а його брата назвали Йоктан.

[20]Йоктан став батьком Алмодада, Шелефа, Хазармавета, Єри,

[21]Гадорама, Узала, Дікли,

[22]Евала, Авімаїла, Шеби,

[23]Офіра, Хавіли та Йовава. Всі вони були синами Йоктана.

[24]Сим, Арпахшад, Шелах,

[25]Евер, Пелеґ, Реу,

[26]Серуґ, Нагор, Тера

[27]та Аврам (тобто Авраам).

Рід Авраама

[28]Сини Авраама: Іаак та Ізмаїл.

[29]Ось їхні нащадки: первістком Ізмаїла був Невайот, за ним Кедар, Авдеел, Мівсам,

[30]Мішма, Дума, Масса, Хадад, Тема,

[31]Єтур, Нафис та Кедема. То були сини Ізмаїлові.

[32]Сини Кетури, Авраамової наложниці: вона народила Зимрана, Йокшана, Медана, Мидіана, Ішбака та Шуа. Сини Йокшана: Шеба і Дедан.

[33]Сини Мидіана: Ефа, Ефер, Ханох, Авіда і Елдаа. Всі вони були нащадками Кетури.

[34] Abraão, pois, gerou a Isaque. Os filhos de Isaque: Esaú e Israel.

Descendentes de Esaú
Gênesis 36.1-19

[35] Os filhos de Esaú: Elifaz, Reuel, Jeús, Jalão e Coré.

[36] Os filhos de Elifaz: Temã, Omar, Zefi, Gaetã, Quenaz, Timna e Amaleque.

[37] Os filhos de Reuel: Naate, Zerá, Samá e Mizá.

Descendentes de Seir
Gênesis 36.20-30

[38] Os filhos de Seir: Lotã, Sobal, Zibeão, Aná, Diso, Eser e Disã.

[39] Os filhos de Lotã: Hori e Homã; e a irmã de Lotã foi Timna.

[40] Os filhos de Sobal eram Aliã, Manaate, Ebal, Sefô e Onã. Os filhos de Zibeão: Aías e Aná.

[41] O filho de Aná: Disom. Os filhos de Disom: Hanrão, Esbã, Itrã e Querã.

[42] Os filhos de Eser: Bilã, Zaavã e Jaacã. Os filhos de Disã: Uz e Arã.

Reis e príncipes de Edom
Gênesis 36.31-43

[43] São estes os reis que reinaram na terra de Edom, antes que houvesse rei sobre os filhos de Israel: Bela, filho de Beor, e o nome da sua cidade era Dinabá.

[44] Morreu Bela, e em seu lugar reinou Jobabe, filho de Zera, de Bozra.

[45] Morreu Jobabe, e em seu lugar reinou Husão, da terra dos temanitas.

[46] Morreu Husão, e em seu lugar reinou Hadade, filho de Bedade; este feriu a Midiã no campo de Moabe; o nome da sua cidade era Avite.

Нащадки Ісаака

[34]Авраам став батьком Ісаака. Сини Ісаака: Ісав та Ізраїль.

[35]Сини Ісава: Еліфаз, Реуел, Єуш, Ялам та Кора.

[36]Сини Еліфаза: Теман, Омар, Зефо, Ґатам, Кеназ, Тімна і Амалик.

[37]Сини Реуела: Нагат, Зера, Шамма та Міцца.

Нащадки Сеїра

[38]Сини Сеїра: Лотан, Шовал, Цивеон, Ана, Дішон, Езер та Дішан.

[39]Сини Лотана: Горі й Гомам; а сестрою Лотана була Тімна.

[40]Сини Шовала: Алван, Манагат, Евал, Шефо та Онам. Сини Цивеона: Ая і Ана.

[41]Син Ани: Дішон. Сини Дішона: Гемдан, Ешбан, Ітран і Керан.

[42]Сини Езера: Вілхан, Зааван та Акан. Сини Дішана: Уз і Аран.

Царі Едома

[43]Ось які царі правили на землі Едома, ще до того, як ізраїльтянами правив цар: Бела, син Беора, місто ж його називалося Дінгаба.

[44]Бела помер, а Йовав, син Зери з Боцри став царем замість нього.

[45]Йовав помер, і Хушам із землі теманійської став царем після нього.

[46]Хушам помер, і Хадад, син Бедада. Саме Гадад переміг мидіанців у землі Моавській. Його місто звалося Авіт.

[47] Morreu Hadade, e em seu lugar reinou Samlá, de Masreca.

[48] Morreu Samlá, e em seu lugar reinou Saul, de Reobote, junto ao Eufrates.

[49] Morreu Saul, e em seu lugar reinou Baal-Hanã, filho de Acbor.

[50] Morreu Baal-Hanã, e em seu lugar reinou Hadade; o nome da sua cidade era Paú, e o de sua mulher era Meetabel, filha de Matrede, filha de Me-Zaabe.

[51] Morreu Hadade. São estes os nomes dos príncipes de Edom: o príncipe Timna, o príncipe Alva, o príncipe Jetete,

[52] o príncipe Oolibama, o príncipe Elá, o príncipe Pinom,

[53] o príncipe Quenaz, o príncipe Temã, o príncipe Mibzar,

[54] o príncipe Magdiel, o príncipe Irão; são estes os príncipes de Edom.

1 Crônicas 2

Descendentes de Jacó
Gênesis 35.23-26

[1] São estes os filhos de Israel: Rúben, Simeão, Levi, Judá, Issacar, Zebulom,

[2] Dã, José, Benjamim, Naftali, Gade e Aser.

Descendentes de Judá

[3] Os filhos de Judá: Er, Onã e Selá; estes três lhe nasceram de Bate-Sua, a cananéia. Er, o primogênito de Judá, foi mau aos olhos do SENHOR, pelo que o matou.

[4] Porém Tamar, nora de Judá, lhe deu à luz a Perez e a Zera. Todos os filhos de Judá foram cinco.

[5] Os filhos de Perez: Hezrom e Hamul.

[47]Хадад помер, і Самла з Масреки став царем замість нього.

[48]Самла помер, і Шаул з Реговота, що на річці Євфрат, царював після нього.

[49]Шаул помер, і Баал-Ханан, син Акбора, став царем замість нього.

[50]Баал-Ханан помер, і Хадад став царем замість нього, а місто його дістало назву Пау. Його дружина на ім'я Мегетавел була дочкою Матред, дочки Мезагава.

[51]Тоді помер і Хадад. Потому вождями Едома були: Тімна, Алва, Єтет,

[52]Оголівама, Ела, Пінон,

[53]Кеназ, Теман, Мівцар,

[54]Маґдієл та Ірам. Такі були вожді Едома.

1 Книга Хронік 2

Сини Ізраїля

[1]Ось сини Ізраїля: Рувим, Симеон, Левій та Юда, Іссахáр та Завулон,

[2]Дан, Йосип і Веніамин, Нафталі, Ґад і Ашер.

Сини Юди

[3]Сини Юди: Ер, Онан та Шелах; їх трьох народила йому ханаанська жінка Ватшуа. Ер, Юдин перший син, не догодив Господу, і Той вбив його.

[4]Юдина невістка Тамар народила йому Переза та Зеру. Всього Юда мав п'ятьох синів.

[5]Перезові сини: Хезрон та Хамул.

[6] Os filhos de Zera: Zinri, Etã, Hemã, Calcol e Dara, cinco ao todo.

[7] Os filhos de Carmi: Acar, o perturbador de Israel, que pecou na coisa condenada.

[8] O filho de Etã: Azarias.

[9] Os filhos de Hezrom, que lhe nasceram: Jerameel, Rão e Quelubai.

[10] Rão gerou a Aminadabe; Aminadabe gerou a Naassom, príncipe dos filhos de Judá;

[11] Naassom gerou a Salma, e Salma gerou a Boaz;

[12] Boaz gerou a Obede, e Obede gerou a Jessé;

[13] Jessé gerou a Eliabe, seu primogênito, a Abinadabe, o segundo, a Siméia, o terceiro,

[14] a Natanael, o quarto, a Radai, o quinto,

[15] a Ozém, o sexto, e a Davi, o sétimo.

[16] As irmãs destes foram Zeruia e Abigail. Os filhos de Zeruia foram três: Abisai, Joabe e Asael.

[17] Abigail deu à luz a Amasa; e o pai de Amasa foi Jéter, o ismaelita.

[18] Calebe, filho de Hezrom, gerou filhos de Azuba, sua mulher, e de Jeriote; foram estes os filhos desta: Jeser, Sobabe e Ardom.

[19] Morreu Azuba; e Calebe tomou para si a Efrata, da qual lhe nasceu Hur.

[20] Hur gerou a Uri, e Uri gerou a Bezalel.

[6]Сини Зери: Зимрі, Етан, Геман, Калкол і Дарда, всього п’ятеро.

[7]Син Кармія: Агар, який зробив зле для Ізраїля, оскільки приховав те, що слід було повністю знищити як жертвоприношення Господу.

[8]Син Етана: Азарія.

[9]Сини Хезрона: Єрамеел, Арам та Калев.

Рамові нащадки

[10]Арам став батьком Аммінадава. Аммінадав став батьком Нашона, провідником людей Юдеї.

[11]Нашон став батьком Салми. Салма став батьком Воаза.

[12]Воаз став батьком Оведа. Овед став батьком Єссея.

[13]Єссей став батьком Еліава, який був його первістком, другий його син — Авінадав, а третій — Шимеа,

[14]четвертим — Нетанел, п’ятим — Раддай,

[15]шостим — Озем, сьомим — Давид.

[16]Їхніми сестрами були Зеруя та Абіґайл. Сини Зеруї: Авішай, Йоав та Асагел — всього троє синів.

[17]Абіґайл народила Амазу, а батьком Амаза був Єтер-ізмаїлець.

Нащадки Калева

[18]Калев, син Хезрона, народив Єріота від своєї дружини Азуви. Її синами були: Єшер, Шовав та Ардон.

[19]Коли Азува померла, Калев одружився з Ефрат, і та народила йому Гура.

[20]Гур став батьком Урі, а Урі став батьком Безалела.

21 Então, Hezrom coabitou com a filha de Maquir, pai de Gileade; tinha ele sessenta anos quando a tomou, e ela deu à luz a Segube.

21Згодом Хезрон ввійшов у дочку Макіра, Ґілеадового батька. Він одружився з нею, коли йому було шістдесят років. І вона народила йому Сеґува.

22 Segube gerou a Jair, que teve vinte e três cidades na terra de Gileade.

22Сеґув став батьком Яїра. Яїр мав двадцять три міста в землях Ґілеаду.

23 Gesur e Arã tomaram as aldeias de Jair, juntamente com Quenate e suas aldeias, a saber, sessenta lugares; todos estes foram filhos de Maquir, pai de Gileade.

23Але Ґешур та Арам відібрали в нього Гаввот-Яїр разом із Кенатом і довколишніми селами — шістдесят поселень. Усі вони були нащадками Макіра, який був засновником Ґілеада.

24 Depois da morte de Hezrom, em Calebe-Efrata, Abia, mulher de Hezrom, lhe deu a Azur, pai de Tecoa.

24Коли Хезрон помер, Калев ввійшов у Ефрат (дружиною Хезрона була Авіжа), і вона народила йому Ашура, засновника Текоа.

Єрамеелові нащадки

25 Os filhos de Jerameel, primogênito de Hezrom, foram: Rão, o primogênito, Buna, Orém, Ozém e Aías.

25Синами Єрамеела, Хезронового первістка, були: Арам, первісток, далі Вуна, Орен, Озем та Агіжа.

26 Teve Jerameel outra mulher, cujo nome era Atara; esta foi a mãe de Onã.

26Єрамеел мав іще й іншу жінку на ім'я Атара. Вона була матір'ю Онама.

27 Os filhos de Rão, primogênito de Jerameel, foram: Maaz, Jamim e Equer.

27Синами Арама, Єрамеелового первістка, були Мааз, Ямін та Екер.

28 Foram os filhos de Onã: Samai e Jada; e os filhos de Samai: Nadabe e Abisur.

28Синами Онама були Шаммай і Яда. Синами Шаммая були Надав та Авішур.

29 A mulher de Abisur chamava-se Abiail e lhe deu a Abã e a Molide.

29Дружину Авішура звали Авігайл і вона народила йому Авана і Моліда.

30 Os filhos de Nadabe: Selede e Apaim; e Selede morreu sem filhos.

30Синами Надава були Селед і Аппаїм. Селед помер, не залишивши дітей.

31 O filho de Apaim: Isi; o filho de Isi: Sesã. E o filho de Sesã: Alai.

31Сином Аппаїма був Іші. Сином Іші — Шешан. Сином Шешана — Алай.

32 Os filhos de Jada, irmão de Samai, foram: Jéter e Jônatas; e Jéter morreu sem filhos.

32Синами Яда, брата Шаммая, були Єтер і Йонатан. Єтер помер, не залишивши по собі дітей.

33 Os filhos de Jônatas: Pelete e Zaza; estes foram os filhos de Jerameel.

33Сини Йонатана: Пелет і Заза. Оце нащадки Єрамеела.

34 Sesã não teve filhos, mas filhas; e tinha Sesã um servo egípcio, cujo nome era Jara.

34Шешан не мав синів, тільки дочок. У Шешана був раб-єгиптянин на ймення Яра.

[35] Deu, pois, Sesã sua filha por mulher a Jara, a quem ela deu à luz Atai.

[35]Отож Шешан віддав своєму рабу Ярі свою дочку в дружини, і вона народила йому Аттая.

[36] Atai gerou a Natã, e Natã gerou a Zabade.

[36]Аттай став батьком Натана, а Натан став батьком Завада.

[37] Zabade gerou a Eflal, e Eflal, a Obede.

[37]Завад став батьком Ефлала, а Ефлал став батьком Оведа.

[38] Obede gerou a Jeú, e Jeú, a Azarias.

[38]Овед став батьком Єгу, а Єгу став батьком Азарії.

[39] Azarias gerou a Heles, e Heles, a Eleasa.

[39]Азарія став батьком Гелеза, а Гелез став батьком Елеази.

[40] Eleasa gerou a Sismai, e Sismai, a Salum.

[40]Елеаза став батьком Сисмая, а Сисмай став батьком Шаллума.

[41] Salum gerou a Jecamias, e Jecamias, a Elisama.

[41]Шаллум став батьком Єкамії, а Єкамія став батьком Елішама.

Рід Калева

[42] O primogênito de Calebe, irmão de Jerameel, foi Maressa, que foi o pai de Zife; o filho de Maressa foi Abi-Hebrom.

[42]Синами Калева, Єрамеелового брата, були: Меша, первісток, який став засновником Зифа. А сини Мареші заснували Хеврон.

[43] Os filhos de Hebrom: Coré, Tapua, Requém e Sema.

[43]Сини Хеврона: Кора, Таппуа, Рекем і Шема.

[44] Sema gerou a Raão, pai de Jorqueão; e Requém gerou a Samai.

[44]Шема став батьком Рагама, засновника Йоркеама, а Рекем став батьком Шаммая.

[45] O filho de Samai foi Maom; e Maom foi o pai de Bete-Zur.

[45]Маон був сином Шаммая і засновником Бет-Зура.

[46] Efá, a concubina de Calebe, deu à luz a Harã, a Mosa e a Gazez; e Harã gerou a Gazez.

[46]А Ефа, наложниця Калева, народила Гарана, Мозу та Ґазеза. Гаран був батьком Ґазеза.

[47] Os filhos de Jadai: Regém, Jotão, Gesã, Pelete, Efá e Saafe.

[47]Сини Ягдая: Реґем, Йотам, Ґешан, Пелет, Ефа і Шааф.

[48] De Maaca, concubina, gerou Calebe a Seber e a Tiraná;

[48]Наложниця Калева Маака народила Шевера та Тиргана.

[49] Maaca deu à luz também a Saafe, pai de Madmana, e a Seva, pai de Macbena e de Gibeá; e Acsa foi filha de Calebe.

[49]Вона також народила Шаафа, засновника Мадманни, і Шева, засновника Маквени та Ґівеа. А дочкою Калева була Ахса.

[50] Estes foram os filhos de Calebe. Os filhos de Hur, primogênito de Efrata, foram: Sobal, pai de Quiriate-Jearim,

[50]Оце були сини Калева. Син Гура, первістка Ефрата: Шовал, який став засновником Киріат-Єарима;

[51] Salma, pai dos belemitas, e Harefe, pai de Bete-Gader.

[52] Os filhos de Sobal, pai de Quiriate-Jearim, foram: Haroé e Hazi-Hamenuote.

[53] As famílias de Quiriate-Jearim foram: os itritas, os puteus, os sumateus e os misraeus; destes procederam os zoratitas e os estaoleus.

[54] Os filhos de Salma: Belém e os netofatitas, Atrote-Bete-Joabe e Hazi-Hamanaate, zoreu.

[55] As famílias dos escribas que habitavam em Jabez foram os tiratitas, os simeatitas e os sucatitas; são estes os queneus, que vieram de Hamate, pai da casa de Recabe.

[51]Салма, засновник Віфлеєма, і Гареф, засновник Бет-Ґадера.

[52]Шовал, засновник Киріат-Єарима, також мав синів: Реаю, який наполовину був манагатійцем,

[53]і родів Киріат-Єарима: ітріїв, путіїв, шимеатіїв та мишраїтів. Від них пішли зоратії та ештоалії.

[54]Сини Салми: Віфлеєм-нетофатієць, Атрот-Бет-Йоав, половина манагатійців та зоратіїв,

[55]роди писарів, що мешкали в Явезі: тиратійці, шимейці та сухатійці. Оце кеніти, що пішли від Гаммата, засновника Бет-Рехава.

1 Crônicas 3

Filhos de Davi

2 Samuel 3.2-5; 1 Crônicas 14.3-7

[1] Estes foram os filhos de Davi, que lhe nasceram em Hebrom: o primogênito, Amnom, de Ainoã, a jezreelita; o segundo, Daniel, de Abigail, a carmelita;

[2] o terceiro, Absalão, filho de Maaca, filha de Talmai, rei de Gesur; o quarto, Adonias, filho de Hagite;

[3] o quinto, Sefatias, de Abital; o sexto, Itreão, de Eglá, sua mulher.

[4] Seis filhos lhe nasceram em Hebrom, porque ali reinou sete anos e seis meses; e trinta e três anos reinou em Jerusalém.

[5] Estes lhe nasceram em Jerusalém: Siméia, Sobabe, Natã e Salomão; estes quatro lhe nasceram de Bate-Seba, filha de Amiel.

1 Книга Хронік 3

Давидові сини

[1]Ось сини Давида, які народилися в Хевроні: первістком був Амнон, матір'ю його була езреелійка Агіноам. Другий — Даниїл, матір'ю його була кармелітянка Абіґайл.

[2]Третій — Авесалом, матір'ю його була Маака, дочка Талмая, царя Ґешура. Четвертий — Адонія, його матір'ю була Хаґґіт.

[3]П'ятий — Шефатія, його матір'ю була Авітал. Шостим сином був Ітреам, його матір'ю була Давидова дружина Еґла.

[4]Шість синів народилися у Давида в Хевроні, де він царював протягом семи років і шести місяців. Потому він царював тридцять три роки в Єрусалимі.

[5]Ось сини його, що народилися в Єрусалимі: Шимеа, Шовав, Натан, Соломон — ці четверо від Батшеби, дочки Аммієла;

[6] Nasceram-lhe mais Ibar, Elisama, Elifelete,

[6]а ще Івгар, Елішуа, Еліфелет,

[7] Nogá, Nefegue, Jafia,

[7]Ноґа, Нефеґ, Яфія,

[8] Elisama, Eliada e Elifelete; nove ao todo.

[8]Елішама, Еліада та Еліфелет — усього дев'ятеро.

[9] Todos estes foram filhos de Davi, afora os filhos das concubinas; e Tamar, irmã deles.

[9]Всі вони були синами Давида, крім синів від наложниць, а Тамар була їхньою сестрою.

Descendentes de Salomão

Царі Юдеї після Давида

[10] O filho de Salomão foi Roboão, de quem foi filho Abias, de quem foi filho Asa, de quem foi filho Josafá;

[10]Сином Соломона був Реговоам, його сином — Авіжа, його сином — Аса, його сином — Єгошафат,

[11] de quem foi filho Jeorão, de quem foi filho Acazias, de quem foi filho Joás;

[11]його сином — Єгорам, його сином — Агазія, його сином — Йоаш,

[12] de quem foi filho Amazias, de quem foi filho Azarias, de quem foi filho Jotão;

[12]його сином — Амазія, його сином — Азарія, його сином — Йотам,

[13] de quem foi filho Acaz, de quem foi filho Ezequias, de quem foi filho Manassés;

[13]його сином — Агаз, а його сином — Гезех, його сином — Манассія,

[14] de quem foi filho Amom, de quem foi filho Josias.

[14]його сином — Амон, його сином — Йосія.

[15] Os filhos de Josias foram: o primogênito, Joanã; o segundo, Jeoaquim; o terceiro, Zedequias; o quarto, Salum.

[15]Сини Йосії: первісток — Йоханан, другий син Єгояким, третій — Седекія, четвертий — Шаллум.

[16] Os filhos de Jeoaquim: Jeconias e Zedequias.

[16]Сини Єгоякима: Єгояхин та Седекія.

Давидів рід після вавилонського полону

[17] Os filhos de Jeconias, o cativo: Sealtiel,

[17]Сини в'язня Єгояхина: Шеалтієл,

[18] Malquirão, Pedaías, Senazar, Jecamias, Hosama e Nedabias.

[18]Малкірам, Педая, Шеназзар, Єкамія, Гошама та Недавія.

[19] Os filhos de Pedaías: Zorobabel e Simei; os filhos de Zorobabel: Mesulão e Hananias; e Selomite, irmã deles;

[19]Сини Педаї: Зерувавел та Шимей. Сини Зерувавела: Мешуллам і Хананія, та їхня сестра Шеломит.

[20] e Hasuba, Oel, Berequias, Hasadias e Jusabe-Hesede; cinco ao todo.

[20]У Зерувавела було ще п'ятеро синів: Гашува, Огел, Верекія, Гасадія та Юшав-Гесед.

[21] Os filhos de Hananias: Pelatias e Jesaías; os filhos de Refaías, os filhos de Arnã, os filhos de Obadias, os filhos de Secanias.

[21]Сини Хананії: Пелатія, його син Єшая, його син Рефая, його син Арнон, його син Овдій, його син Шеканія.

[22] O filho de Secanias foi Semaías; os filhos de Semaías: Hatus, Igal, Barias, Nearias e Safate; seis ao todo.

[23] Os filhos de Nearias: Elioenai, Ezequias e Azricão; três ao todo.

[24] Os filhos de Elioenai: Hodavias, Eliasibe, Pelaías, Acube, Joanã, Delaías e Anani; sete ao todo.

[22]Сини Шеканії: Шемая, і сини Шемаї — Гаттуш, Іґал, Варія, Неарія та Шафат — усього шестеро.

[23]Сини Неарії: Еліоенай, Гізкія та Азрікам — усього троє.

[24]Сини Еліоеная: Годавія, Еліашив, Пелая, Аккув, Йоханан, Делая та Ананій — усього семеро.

1 Crônicas 4

Descendentes de Judá

[1] Os filhos de Judá foram: Perez, Hezrom, Carmi, Hur e Sobal.

[2] Reaías, filho de Sobal, gerou a Jaate; Jaate gerou a Aumai e a Laade; são estas as famílias dos zoratitas.

[3] Estes foram os filhos do pai de Etã: Jezreel, Isma e Idbas; e era o nome da irmã deles Hazelelponi;

[4] e mais Penuel, pai de Gedor, e Ezer, pai de Husa; estes foram os filhos de Hur, o primogênito de Efrata e pai de Belém.

[5] Asur, pai de Tecoa, teve duas mulheres: Hela e Naara.

[6] Naara deu à luz a Auzão, a Héfer, a Temeni e a Haastari; estes foram os filhos de Naara.

[7] Os filhos de Hela: Zerete, Isar e Etnã.

[8] Coz gerou a Anube e a Zobeba e foi pai das famílias de Aarel, filho de Harum.

[9] Foi Jabez mais ilustre do que seus irmãos; sua mãe chamou-lhe Jabez, dizendo: Porque com dores o dei à luz.

[10] Jabez invocou o Deus de Israel, dizendo: Oh! Tomara que me abençoes e me alargues as fronteiras, que seja comigo a

1 Книга Хронік 4

Інші роди Юдеї

[1]Ось сини Юди: Перез, Хезрон, Кармій, Гур та Шовал.

[2]Реая, син Шовала, став батьком Ягата, а Ягат став батьком Агумая та Лагада. Такі роди зоратіїв.

[3]А ось сини Етама: Єзреел, Ішма, Ідваш і їхня сестра на ім’я Газзелелпоні.

[4]Пенуел був батьком Гедора, а Езер був батьком Гуші. Сини Гура були: первісток — Ефрата, засновник Віфлеєма.

[5]Ашур був батьком Текоа, він мав двох дружин: Гелу та Наару.

[6]Наара народила йому Агуззама, Хефера, Темені та Гаагаштарі. Це були сини Наари.

[7]Сини Гели: Зерет, Зогар, Етнан і Коз.

[8]Коз став батьком Анува та Газзовеви і роду Агаргела, сина Гарума.

[9]Явез був більш шанований, ніж брати його. Мати назвала його Явезом, пояснюючи: «Бо я народила його в муках».

[10]Явез звернувся з молитвою й такими словами до Бога Ізраїлю: «Аби Ти справді благословив мене й назвав мені більші землі, й був би зі мною, і якби Ти

tua mão e me preserves do mal, de modo que não me sobrevenha aflição! E Deus lhe concedeu o que lhe tinha pedido.

міг відвертати зло, щоб воно не завдало мені болю!» І Бог послав йому те, про що він просив.

[11] Quelube, irmão de Suá, gerou a Meir; este é o pai de Estom.

[11]Келув, брат Шуги, став батьком Мегіра, який став батьком Ештона.

[12] Estom gerou a Bete-Rafa, a Paséia e a Teína, pai de Ir-Naás; estes foram os homens de Reca.

[12]Ештон став батьком Бет-Рафи, Пасеї та Тегінни, засновника Ір-Нагаша. Це були люди Реки.

[13] Os filhos de Quenaz foram: Otniel e Seraías; o filho de Otniel: Hatate.

[13]Сини Кеназа: Отнієл і Серая. Сини Отнієла: Гатат і Меонотай.

[14] Meonotai gerou a Ofra, e Seraías gerou a Joabe, fundador do vale dos Artífices, porque os dali eram artífices.

[14]Меонотай став батьком Офри. Серая став батьком Йоава, засновника Ґе-Харашима, бо вони були ремісниками.

[15] Os filhos de Calebe, filho de Jefoné: Iru, Elá e Naã; e o filho de Elá: Quenaz.

[15]Сини Калева, сина Єфунне: Іру, Елу та Наама. Син Ели був Кеназ.

[16] Os filhos de Jealelel: Zife, Zifa, Tiria e Asareel.

[16]Сини Єгаллелела: Зиф, Зифа, Тирія та Асарел.

[17] Os filhos de Ezra: Jéter, Merede, Éfer e Jalom; foram os filhos de Bitia, filha de Faraó, que Merede tomou por mulher: Miriã, Samai e Isbá, pai de Estemoa.

[17]Сини Езри: Єтер, Меред, Ефер і Ялон. Його дружина Бітія народила Міріам, Шаммая та Ішву, засновника Ештемоа.

[18] E sua mulher, judia, deu à luz a Jerede, pai de Gedor, a Héber, pai de Socó, e a Jecutiel, pai de Zanoa.

[18]А його дружина-юдейка народила Єреда, засновника Ґедора, Хевера, засновника Соко, Єкутієла, засновника Заноа. Це були сини Бітії, дочки фараона, з якою Меред одружився.

[19] Os filhos da mulher de Hodias, irmã de Naã: Abiqueila, o garmita, e Estemoa, o maacatita.

[19]Сини Годієвої дружини з Юдеї, сестри Нагама: батько Кейли ґарлійського та Ештемоа маакейського.

[20] Os filhos de Simão: Amnom, Rina, Ben-Hanã e Tilom; e os filhos de Isi: Zoete e Ben-Zoete;

[20]Сини Шимона: Амнон, Ринна, Бен-Ганан і Тилон. Сини Іші: Зогет і Бен-Зогет.

[21] os filhos de Selá, filho de Judá: Er, pai de Leca, e Lada, pai de Maressa; Selá foi também pai das famílias da casa dos obreiros em linho, em Bete-Asbéia,

[21]Сини Шелаха, сина Юди: Ер, засновник Леки, Лаада, засновник Мареші, роди ткачів з Бет-Ашбеа,

[22] como ainda Joquim, e os homens de Cozeba, de Joás, de Sarafe, os quais dominavam sobre Moabe, e de Jasubi-Leém. Estes registros são antigos.

[22]Йоким і люди з Козеви: Йоаш і Сараф, що правили в Моаві й повернулися до Віфлеєма.

[23] Estes eram oleiros e habitantes de Netaim e de Gedera; moravam ali com o rei para o servirem.

[23]Вони були гончарі й мешкали в Нетаїмі та Ґедері. Вони працювали на царя.

Descendentes de Simeão

Симеонові діти

[24] Os filhos de Simeão foram: Nemuel, Jamim, Jaribe, Zerá e Saul,

[24]Сини Симеона: Немуел, Ямін, Ярив, Зера і Шаул.

[25] de quem foi filho Salum, de quem foi filho Mibsão, de quem foi filho Misma.

[25]Його сином був Шаллум, Мівсам — його сином, а Мішма — його сином.

[26] O filho de Misma foi Hamuel, de quem foi filho Zacur, de quem foi filho Simei.

[26]Нащадки Мішми: його син Гаммуел, у якого був син Заккур, а у того — син Шимей.

[27] Simei teve dezesseis filhos e seis filhas; mas seus irmãos não tiveram muitos filhos, nem se multiplicaram todas as suas famílias como os filhos de Judá.

[27]У Шимея було шістнадцятеро синів і шестеро дочок, але брати його не мали багато дітей, отож увесь рід не був таким численним, як рід Юди.

[28] Habitavam em Berseba, em Molada, em Hazar-Sual,

[28]Нащадки Симеона жили в Беершебі, Моладі, Хазар-Шуалі,

[29] em Bila, em Ezém, em Tolade,

[29]Вілсі, Еземі, Толаді,

[30] em Betuel, em Horma, em Ziclague,

[30]Бетуїлі, Хормі, Зиклаґу,

[31] em Bete-Marcabote, em Hazar-Susim, em Bete-Biri e em Saaraim. Estas foram as suas cidades, até ao reinado de Davi.

[31]Бет-Маркаботі, Хазар-Сусимі, Бет-Вірі та Шааraїмі. Це були їхні міста, аж доки Давид не став царем.

[32] As suas aldeias foram: Etã, Aim, Rimom, Toquém e Asã; cinco cidades,

[33] com todas as suas aldeias que estavam ao redor destas cidades, até Baal. Estas foram as suas habitações e tinham seu registro genealógico.

[32-33]А їхніми осідками були Етам і Аїн, Риммон, Токен і Ашан — п’ять міст із усіма селами навколо цих міст аж до Ваала. Там вони мешкали й вели свій родовід.

[34] Estes, registrados por seus nomes, foram príncipes nas suas famílias: Mesobabe, Janleque, Josa, filho de Amazias,

[34]Мешовав, Ямлех, Йоша, син Амазії,

[35] Joel, Jeú, filho de Josibias, filho de Seraías, filho de Asiel,

[35]Йоїл, Єгу, син Йошивії, сина Сераї, сина Азіела,

[36] Elioenai, Jaacobá, Jesoaías, Asaías, Adiel, Jesimiel, Benaia,

[37] Ziza, filho de Sifi, filho de Alom, filho de Jedaías, filho de Sinri, filho de Semaías;

[38] e as famílias de seus pais se multiplicaram abundantemente.

[39] Chegaram até à entrada de Gedor, ao oriente do vale, à procura de pasto para os seus rebanhos.

[40] Acharam pasto farto e bom e a terra espaçosa, tranqüila e pacífica, onde habitaram, dantes, os descendentes de Cam.

[41] Estes, que estão registrados por seus nomes, vieram nos dias de Ezequias, rei de Judá, e derribaram as tendas, e feriram os meunitas que se encontraram ali, e os destruíram totalmente até ao dia de hoje, e habitaram em lugar deles, porque ali havia pasto para os seus rebanhos.

[42] Também deles, dos filhos de Simeão, quinhentos homens foram ao monte Seir, tendo por capitães a Pelatias, a Nearias, a Refaías e a Uziel, filhos de Isi.

[43] Feriram o restante dos que escaparam dos amalequitas e habitam ali até ao dia de hoje.

1 Crônicas 5

Descendentes de Rúben

[1] Quanto aos filhos de Rúben, o primogênito de Israel (pois era o primogênito, mas, por ter profanado o leito de seu pai, deu-se a sua primogenitura aos filhos de José, filho de

[36]Еліоенай, Якова, Єшогая, Асая, Адіел, Єсиміел, Беная

[37]та Зиза, син Шифі, сина Аллона, сина Єдаї, сина Шимрі, сина Шемаї. Їх було поіменно записано до родоводу, як голів своїх родів.

[38]І роди їхні дуже розрослися.

[39]Потім вони розселилися за межі Ґедора на схід долини у пошуках пасовиська для своєї худоби.

[40]І знайшли вони родючі та добрі пасовиська, і просторо там було, і земля була спокійна й безпечна. Колись там жили сини Хама.

[41]Але ці, записані поіменно в родоводах, прийшли за часів царя Езекії з Юдеї, знищили намети гаміїв та меунімів, яких там знайшли, вигубили їх геть аж по сьогодні й поселилися на їхньому місці, бо там були пасовиська для їхньої худоби.

[42]П’ятсот чоловік з коліна Симеона пішли в гори Сеїра. Сини Іші Пелатія, Неарія, Рефая та Уззіел були їхніми вождями.

[43]Вони знищили залишки утеклих амаликійців, отож сини Симеонові живуть у Сеїрі й досі.

1 Книга Хронік 5

Рувимові нащадки

[1]Сини Рувима, Ізраїлевого первістка, який насправді був первістком, та оскільки він осквернив ложе батька свого, бо жив із батьковою дружиною, то його привілеї первістка було віддано синам Йосипа, який був сином Ізраїля.

Israel; de modo que, na genealogia, não foi contado como primogênito.

Але в родоводі Йосип не значився первістком.

[2] Judá, na verdade, foi poderoso entre seus irmãos, e dele veio o príncipe; porém o direito da primogenitura foi de José.),

[2]І хоча права старшого сина належали Йосипу, та Юда виявився найсильнішим серед братів своїх і з нього вийшов правитель.

[3] foram estes: Enoque, Palu, Hezrom e Carmi.

[3]Сини Рувима, первістка Ізраїлевого: Ханох і Паллу, Хезрон і Кармій.

[4] O filho de Joel: Semaías, de quem foi filho Gogue, de quem foi filho Simei,

[4]Сини Йоїла: Шемая, його син, Ґоґ, його син; Шимей, його син,

[5] de quem foi filho Mica, de quem foi filho Reaías, de quem foi filho Baal,

[5]Михей, його син, Реая, його син,

[6] de quem foi filho Beera, o qual Tiglate-Pileser, rei da Assíria, levou cativo; ele foi príncipe dos rubenitas.

[6]Ваал, його син, Веера, його син, якого ассирійський цар Тіґлат-Пілезер забрав у полон. Веера був князем рувимців.

[7] Quanto a seus irmãos, pelas suas famílias, quando foram inscritos nas genealogias segundo as suas descendências, tinham por cabeças Jeiel, Zacarias,

[7]Братами Йоїла за списками родоводу були: Єєл, вождь, та Захарія;

[8] Bela, filho de Azaz, filho de Sema, filho de Joel, que habitaram em Aroer, até Nebo e Baal-Meom;

[8]а ще Бела, син Азаза, сина Шеми, сина Йоїла. Коліно Рувима жило в Ароері й займало землю до Нево та Ваал-Меону.

[9] também habitaram do lado oriental, até à entrada do deserto, o qual se estende até ao rio Eufrates, porque o seu gado se tinha multiplicado na terra de Gileade.

[9]А на сході їхні землі тяглися аж до пустелі, що сягала ріки Євфрат, бо їхні стада надзвичайно зросли на землях Ґілеаду.

[10] Nos dias de Saul, fizeram guerra aos hagarenos, que caíram pelo poder de sua mão, e habitaram nas tendas deles, em toda a terra fronteira de Gileade, do lado oriental.

[10]У Саулові часи вони воювали з хаґріями й перемогли їх. Потім вони оселилися в хаґрійських наметах і посіли їхні землі у східному Ґілеаді.

Descendentes de Gade

Ґадові нащадки

[11] Os filhos de Gade habitaram defronte deles, na terra de Basã, até Salca.

[11]Нащадки Ґада жили поруч з рувимцями на землі Башан, що простягалася до Салхи.

[12] Joel foi o cabeça, e Safã, o segundo; também Janai e Safate estavam em Basã.

[12]Йоїл був головою, Шафам — другим, а Янай був суддею в Башані.

[13] Seus irmãos, segundo as suas casas paternas, foram: Micael, Mesulão, Seba, Jorai, Jacã, Zia e Héber; ao todo, sete;

[14] estes foram os filhos de Abiail, filho de Huri, filho de Jaroa, filho de Gileade, filho de Micael, filho de Jesisai, filho de Jado, filho de Buz.

[15] Aí, filho de Abdiel, filho de Guni, foi o cabeça da sua família.

[16] Habitaram em Gileade, em Basã e suas aldeias, bem como até aos limites de todos os arredores de Sarom.

[17] Todos estes foram inscritos na genealogia, nos dias de Jotão, rei de Judá, e nos dias de Jeroboão, rei de Israel.

A história das tribos transjordânicas

[18] Dos filhos de Rúben, dos gaditas e da meia tribo de Manassés, homens valentes, que traziam escudo e espada, entesavam o arco e eram destros na guerra, houve quarenta e quatro mil setecentos e sessenta, capazes de sair a combate.

[19] Fizeram guerra aos hagarenos, como a Jetur, a Nafis e a Nodabe.

[20] Foram ajudados contra eles, e os hagarenos e todos quantos estavam com eles foram entregues nas suas mãos; porque, na peleja, clamaram a Deus, que lhes deu ouvidos, porquanto confiaram nele.

[21] Levaram o gado deles: cinqüenta mil camelos, duzentas e cinqüenta mil ovelhas, dois mil jumentos; e cem mil pessoas.

[13]Їхніми родичами з батьківського боку були: Михаїл, Мешуллам, Шеба, Йорай, Якан, Зіа та Евер, усього — семеро.

[14]Це були сини Авігайла, сина Гурі, сина Яроа, сина Ґілеада, сина Михаїла, сина Єшишая, сина Ягда, сина Буца.

[15]Агі, син Авдіела, сина Ґуні, був головою батькового роду.

[16]Вони жили в Ґілеаді, в Башані та навколишніх селах і на всіх пасовиськах Шарона по самісінький кордон.

[17]Усіх їх занесено до списків родоводів за часів царювання юдейського царя Йотама та ізраїльського царя Єровоама.

Деякі досвідчені воїни

[18]Люди коліна Рувима, Ґада й половини коліна Манассії були воїнами, носили щит і меч, уміли стріляти з лука й були гартовані для служби у війську. Здатних для воїнської служби нараховувалося сорок чотири тисячі сімсот шістдесят чоловік.

[19]І воювали вони з хаґрійцями, Єтуром, Нафисом та Нодавом.

[20]Бог допомагав їм і дав змогу перемогти хаґрійців та й інших разом з ними, бо в битві звернулися вони за допомогою до Бога, і Він почув їхні молитви, адже вони щиро вірили в Нього.

[21]Вони захопили їхню худобу: п’ятдесят тисяч верблюдів, двісті п’ятдесят тисяч овець, дві тисячі віслюків, та сто тисяч людей, яких захопили живими.

[22] Porque muitos caíram feridos à espada, pois de Deus era a peleja; e habitaram no lugar deles até ao exílio.

[23] Os filhos da meia tribo de Manassés habitaram naquela terra de Basã até Baal-Hermom, e Senir, e o monte Hermom; e eram numerosos.

[24] Estes foram cabeças de suas famílias, a saber: Éfer, Isi, Eliel, Azriel, Jeremias, Hodavias e Jadiel, guerreiros valentes, homens famosos, cabeças de suas famílias.

[25] Porém cometeram transgressões contra o Deus de seus pais e se prostituíram, seguindo os deuses dos povos da terra, os quais Deus destruíra de diante deles.

[26] Pelo que o Deus de Israel suscitou o espírito de Pul, rei da Assíria, e o espírito de Tiglate-Pileser, rei da Assíria, que os levou cativos, a saber: os rubenitas, os gaditas e a meia tribo de Manassés, e os trouxe para Hala, Habor e Hara e para o rio Gozã, onde permanecem até ao dia de hoje.

1 Crônicas 6

Descendentes de Levi

[1] Os filhos de Levi foram: Gérson, Coate e Merari.

[2] Os filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel.

[3] Os filhos de Anrão: Arão, Moisés e Miriã. Os filhos de Arão: Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

[4] Eleazar gerou a Finéias, e Finéias, a Abisua;

[22]Багато хаґрійців було вбито, бо перемога в цій війні була призначена Богом. Ці два з половиною коліна жили на землях аґрійців до того, як їх забрано було до вавилонського полону.

[23]Сини половини коліна Манассії також жили на землях від Башану до Ваал-Хермону, Сеніра та гори Хермон. І були вони численні.

[24]Ось голови цих родів: Ефер, Іші, Елієл, Азрієл, Єремія, Годавія та Ягдієл. Були вони люди сміливі, відомі й очолювали батьківські роди.

[25]Але сини цих двох з половиною колін грішили проти Бога своїх пращурів й почали поклонятися богам тих людей, землю яких Бог вигубив перед ними.

[26]Отож Бог Ізраїлю змусив царя Пула ассирійського, тобто царя Тиглата-Пілезера ассирійського забрати їх у полон. То були коліна Рувима, Ґада й половина коліна Манассії. Він вигнав їх до Гали, Гавор, Гари й ріки Ґозан, де вони живуть і тепер.

1 Книга Хронік 6

Нащадки Левія

[1]Сини Левія: Ґершон, Когат і Мерарі.

[2]Сини Когата: Ахрам, Іцгар, Хеврон та Уззієл.

[3]Діти Амрама: Аарон, Мойсей та Міріам. Сини Аарона: Надав і Авігу, Елеазар та Ітамар.

[4]Елеазар став батьком Фінегаса. Фінегас став батьком Авішуа.

[5] Abisua gerou a Buqui, e Buqui, a Uzi;

[6] Uzi gerou a Zeraías, e Zeraías, a Meraiote;

[7] Meraiote gerou a Amarias, e Amarias, a Aitube;

[8] Aitube gerou a Zadoque, e Zadoque, a Aimaás;

[9] Aimaás gerou a Azarias, e Azarias, a Joanã;

[10] Joanã gerou a Azarias; este é o que serviu de sacerdote na casa que Salomão tinha edificado em Jerusalém.

[11] Azarias gerou a Amarias, e Amarias, a Aitube;

[12] Aitube gerou a Zadoque, e Zadoque, a Salum;

[13] Salum gerou a Hilquias, e Hilquias, a Azarias;

[14] Azarias gerou a Seraías, e Seraías, a Jeozadaque;

[15] Jeozadaque foi levado cativo, quando o SENHOR levou para o exílio a Judá e a Jerusalém pela mão de Nabucodonosor.

[16] Os filhos de Levi: Gérson, Coate e Merari.

[17] São estes os nomes dos filhos de Gérson: Libni e Simei.

[18] Os filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel.

[19] Os filhos de Merari: Mali e Musi; são estas as famílias dos levitas, segundo as casas de seus pais.

[20] O filho de Gérson foi Libni, de quem foi filho Jaate, de quem foi filho Zima,

[5]Авішуа став батьком Буккі. Буккі став батьком Уззі.

[6]Уззі став батьком Зарахії. Зарахія став батьком Мерайота.

[7]Мерайот став батьком Амарії. Амарія став батьком Агітува.

[8]Агітув став батьком Задока. Задок став батьком Агімааза.

[9]Агімааз став батьком Азарії. Азарія став батьком Йоханана.

[10]Йоханан став батьком Азарії (саме він був священиком у храмі, який Соломон побудував у Єрусалимі).

[11]Азарія став батьком Амарії. Амарія став батьком Агітува.

[12]Агітув став батьком Задока. Задок став батьком Шаллума.

[13]Шаллум став батьком Гилкії. Гилкія став батьком Азарії.

[14]Азарія став батьком Сераї. Серая став батьком Йозадака.

[15]Йозадак був виселений, коли Господь видворив Юдею та Єрусалим руками Навуходоносора.

Інші нащадки Левія

[16]Сини Левія: Ґершон, Когат і Мерарі.

[17]Ось імена синів Ґершона: Либні та Шимей.

[18]Сини Когата: Амрам, Іцгар, Хеврон та Іззіел.

[19]Сини Мерарі: Маглі та Муші. Це роди левитів, за їхніми батьками.

[20]Сини Ґершона: Либні, його син, Ягат, його син, у того — Зимма, його син,

[21] de quem foi filho Joá, de quem foi filho Ido, de quem foi filho Zerá, de quem foi filho Jeaterai.

[22] O filho de Coate foi Aminadabe, de quem foi filho Coré, de quem foi filho Assir,

[23] de quem foi filho Elcana, de quem foi filho Ebiasafe, de quem foi filho Assir,

[24] de quem foi filho Taate, de quem foi filho Uriel, de quem foi filho Uzias, de quem foi filho Saul.

[25] Os filhos de Elcana: Amasai e Aimote.

[26] Quanto a Elcana, foi seu filho Zofai, de quem foi filho Naate,

[27] de quem foi filho Eliabe, de quem foi filho Jeroão, de quem foi filho Elcana.

[28] Os filhos de Samuel: o primogênito, Joel, e depois Abias.

[29] O filho de Merari foi Mali, de quem foi filho Libni, de quem foi filho Simei, de quem foi filho Uzá,

[30] de quem foi filho Siméia, de quem foi filho Hagias, de quem foi filho Asaías.

Cantores levitas

[31] São estes os que Davi constituiu para dirigir o canto na Casa do SENHOR, depois que a arca teve repouso.

[32] Ministravam diante do tabernáculo da tenda da congregação com cânticos, até que Salomão edificou a Casa do SENHOR em Jerusalém; e exercitavam o seu ministério segundo a ordem prescrita.

[33] São estes os que serviam com seus filhos. Dos filhos dos coatitas: Hemã, o cantor, filho de Joel, filho de Samuel,

[21]Йоа, його син, Іддо, його син, Єатерай, його син.

[22]Сини Когата: Аммінадав його син, Кора, його син, Ассир, його син.

[23]Сини Кори: Елкана, його син, Евіасаф, його син, та Ассир, його син.

[24]Сином Ассира був Тагат, його сином — Урієл, його сином — Уззія, його сином — Шаул.

[25]Сини Елкани: Амасай та Агімот,

[26]син Агімота — Елкана, його син — Зофай, його син — Нагат,

[27]його син — Еліав, його син — Єрогам, його син — Елкана, його син — Самуїл.

[28]Сини Самуїла: первісток Йоїл, другий — Авіжа.

[29]Нащадки Мерарі: Маглі, його син, Либні, його син, Шимей, його син, Узза, його син,

[30]Шимеа, його син, Хаґґія, його син, Асая, його син.

Храмові музиканти

[31]Ось ті, кого Давид призначив відповідальними за спів перед Господом, після того як постійним місцем ковчега став Єрусалим.

[32]Вони керували співами перед наметом, де збиралися прочани, аж доки Соломон не збудував храм Господа в Єрусалимі. Вони несли службу за встановленим статутом.

[33]Ось імена тих, хто служив, та їхніх нащадків: сини Когатіїв: Геман-співець, син Йоїла, сина Самуїла,

[34] filho de Elcana, filho de Jeroão, filho de Eliel, filho de Toá,

[35] filho de Zufe, filho de Elcana, filho de Maate, filho de Amasai,

[36] filho de Elcana, filho de Joel, filho de Azarias, filho de Sofonias,

[37] filho de Taate, filho de Assir, filho de Ebiasafe, filho de Coré,

[38] filho de Isar, filho de Coate, filho de Levi, filho de Israel.

[39] Seu irmão Asafe estava à sua direita; era Asafe filho de Berequias, filho de Siméia,

[40] filho de Micael, filho de Baaséias, filho de Malquias,

[41] filho de Etni, filho de Zera, filho de Adaías,

[42] filho de Etã, filho de Zima, filho de Simei,

[43] filho de Jaate, filho de Gérson, filho de Levi.

[44] Seus irmãos, os filhos de Merari, estavam à esquerda, a saber: Etã, filho de Quisi, filho de Abdi, filho de Maluque,

[45] filho de Hasabias, filho de Amazias, filho de Hilquias,

[46] filho de Anzi, filho de Bani, filho de Semer,

[47] filho de Mali, filho de Musi, filho de Merari, filho de Levi.

[48] Seus irmãos, os levitas, foram postos para todo o serviço do tabernáculo da Casa de Deus.

Descendentes de Arão

[49] Arão e seus filhos faziam ofertas sobre o altar do holocausto e sobre o altar do incenso, todo o serviço do lugar

[34]сина Елкани, сина Єрогама, сина Еліела, сина Тоа,

[35]сина Зуфа, сина Елкани, сина Магата, сина Амасая,

[36]сина Елкани, сина Йоїла, сина Азарії, сина Софонії,

[37]сина Тагата, сина Ассира, сина Евіасафа, сина Кори,

[38]сина Іцгара, сина Когата, сина Левія, сина Ізраїля.

[39]Праворуч від Гемана стояв брат Асаф, син Верекії, сина Шимеа,

[40]сина Михаїла, сина Ваасеї, сина Малкії,

[41]сина Етні, сина Зери, сина Адаї,

[42]сина Етана, сина Зимма, сина Шимея,

[43]сина Ягата, сина Ґершона, сина Левія.

[44]Ліворуч від нього стояли їхні брати сини Мерарі, які були родичами Гемана та Асафа: Етан, син Киші, сина Авдія, сина Маллуха,

[45]сина Гашавії, сина Амазії, сина Гилкії,

[46]сина Амзі, сина Вані, сина Шемера,

[47]сина Маглі, сина Муші, сина Мерарі, сина Левія.

[48]Їхні родичі левити були призначені виконувати різні роботи в храмі Господньому.

[49]І тільки Аарон та його нащадки обслуговували жертвопринесення на вівтарі, де спалювали запашне куріння та вівтар, на якому приносили приємні

santíssimo e a expiação por Israel, segundo tudo quanto Moisés, servo de Deus, tinha ordenado.

пахощі. Вони проводили різні обряди в Святеє Святих, а також обряди очищення ізраїльтян від гріхів згідно з усіма настановами, які давав Мойсей, слуга Господа.

Ааронові нащадки

[50] Foi filho de Arão Eleazar, de quem foi filho Finéias, de quem foi filho Abisua,

[50]А це нащадки Аарона: його син Елеазар, його син Фінегас, його син Авішуа,

[51] de quem foi filho Buqui, de quem foi filho Uzi, de quem foi filho Zeraías,

[51]його син Вуккі, його син Уззі, його син Зарахія,

[52] de quem foi filho Meraiote, de quem foi filho Amarias, de quem foi filho Aitube,

[52]його син Мерайот, його син Амарія, його син Агітув,

[53] de quem foi filho Zadoque, de quem foi filho Aimaás.

[53]його син Задок, його син Агімааз.

As cidades dos levitas

Josué 21.1-42

Осідки левитів

[54] São estes os lugares que eles habitavam, segundo os seus acampamentos, dentro dos seus limites, a saber: aos filhos de Arão, das famílias dos coatitas, pois lhes caiu a sorte,

[54]Такими були їхні місця поселення. Нащадкам Аарона з родини когатіїв (за жеребом їхній наділ землі був першим)

[55] deram-lhes Hebrom, na terra de Judá, e os seus arredores.

[55]дістався Хеврон, що на землі юдейській, з прилеглими пасовиськами.

[56] Porém o campo da cidade com suas aldeias deram a Calebe, filho de Jefoné.

[56]Але поля, що далі від міста і довколишні села дісталися Калеву, сину Єфунне.

[57] Aos filhos de Arão deram as cidades de refúgio: Hebrom e Libna com seus arredores, Jatir e Estemoa com seus arredores,

[57]Нащадкам Аарона було віддано міста-схованки: Хеврон, Ливна з пасовиськами, Яттір, Ештемоа з пасовиськами,

[58] Hilém com seus arredores, Debir com seus arredores,

[58]Гілен із пасовиськами, Девір з пасовиськами,

[59] Asã com seus arredores e Bete-Semes com seus arredores;

[59]Ашан із пасовиськами, Ютта з пасовиськами, Бет-Шемеш із пасовиськами.

[60] da tribo de Benjamim, Geba com seus arredores, Alemete com seus arredores e Anatote com seus arredores; ao todo, treze cidades, segundo as suas famílias.

[60]А від коліна Веніаминового вони дістали Ґівеон із пасовиськами, Ґеву з пасовиськами, Алемет із пасовиськами, Анатот із пасовиськами. Всього їхньому коліну дісталося тринадцять міст.

61 Aos filhos de Coate, que restaram da família da tribo, caíram por sorte dez cidades da meia tribo, metade de Manassés.

62 Aos filhos de Gérson, segundo as suas famílias, da tribo de Issacar, da tribo de Aser, da tribo de Naftali e da tribo de Manassés, em Basã, caíram treze cidades.

63 Aos filhos de Merari, segundo as suas famílias, da tribo de Rúben, da tribo de Gade e da tribo de Zebulom, caíram por sorte doze cidades.

64 Assim, deram os filhos de Israel aos levitas estas cidades com seus arredores.

65 Deram-lhes por sorte, da tribo dos filhos de Judá, da tribo dos filhos de Simeão e da tribo dos filhos de Benjamim, estas cidades, que são mencionadas nominalmente.

66 A algumas das famílias dos filhos de Coate foram dadas cidades dos seus territórios da parte da tribo de Efraim.

67 Pois lhes deram as cidades de refúgio, Siquém com seus arredores, na região montanhosa de Efraim, como também Gezer com seus arredores,

68 Jocmeão com seus arredores, Bete-Horom com seus arredores,

69 Aijalom com seus arredores e Gate-Rimom com seus arredores;

70 e, da meia tribo de Manassés, Aner com seus arredores e Bileã com seus arredores foram dadas às demais famílias dos filhos de Coate.

61Решті нащадків Когата дісталися за жеребом від колін Ефраїма і Дана та від половини коліна Манассії десять міст.

62А нащадкам Ґершона, роду за родом, дісталося тринадцять міст від колін Іссаха́ра, Ашера, Нафталі та половини родини Манассії, що у Башані.

63Синам Мерарі, роду за родом, за жеребом дісталися дванадцять міст від колін Рувима, Ґада й Завулона.

64Отож ізраїльтяни віддали левитам ці міста з довколишніми пасовиськами.

65І віддали вони ці міста за жеребом від колін Юди, Симеона та Веніамина, чиї імена були згадані.

66Деяким колінам нащадків Когата дісталися міста від коліна Ефраїма.

67Їм віддали міста-схованки: Сихем із пасовиськами, що в Ефраїмових горах, Ґезер із пасовиськами,

68Йокмеам із пасовиськами, Бет-Горон із пасовиськами,

69Айжалон із пасовиськами та Ґат-Риммон із пасовиськами.

70А від половини коліна Манассії віддали місто Анер із пасовиськами та Вілеам із пасовиськами були віддані решті родин Когата.

Решті левитів дістаються осідки

[71] Aos filhos de Gérson, da família da meia tribo de Manassés, deram, em Basã, Golã com seus arredores e Astarote com seus arredores;

[72] e da tribo de Issacar: Quedes com seus arredores, Daberate com seus arredores,

[73] Ramote com seus arredores e Aném com seus arredores;

[74] e da tribo de Aser: Masal com seus arredores, Abdom com seus arredores,

[75] Hucoque com seus arredores e Reobe com seus arredores;

[76] e da tribo de Naftali na Galiléia: Quedes com seus arredores, Hamom com seus arredores e Quiriataim com seus arredores.

[77] Os demais filhos de Merari receberam, da tribo de Zebulom, Rimono com seus arredores e Tabor com seus arredores;

[78] e dalém do Jordão, na altura de Jericó, ao oriente do Jordão, deram-se-lhes, da tribo de Rúben, Bezer com seus arredores no deserto, Jaza com seus arredores,

[79] Quedemote com seus arredores e Mefaate com seus arredores;

[80] e da tribo de Gade em Gileade: Ramote com seus arredores, Maanaim com seus arredores,

[81] Hesbom com seus arredores e Jazer com seus arredores.

1 Crônicas 7

Descendentes de Issacar

[1] Os filhos de Issacar foram: Tola, Puá, Jasube e Sinrom; quatro ao todo.

[71]Нащадкам Ґершона було виділено: від родів половини коліна Манассії Ґолан у Башані з пасовиськами та Аштарот із пасовиськами;

[72]від родин коліна Іссаха́ра: Кедеш із пасовиськами, Даберат із пасовиськами,

[73]Рамот із пасовиськами та Анем із пасовиськами;

[74]від родин коліна Ашера: Машал із пасовиськами, Авдон із пасовиськами,

[75]Гукок із пасовиськами та Регов із пасовиськами;

[76]від родин коліна Нафталі: Кедеш у Ґалилеї з пасовиськами, Хаммон із пасовиськами та Киріатаїм.

[77]Нащадкам Мерарі (решті Левитів) дісталися від коліна Завулона: Йокнеам, Карта, Ріммоно та Тавор із їхніми пасовиськами.

[78]А на іншому березі ріки Йордан, навпроти Єрихона, на схід від Йордану, від коліна Рувима вони дістали: Везер, що в пустелі, з довколишніми пасовиська, Ягзу з пасовиськами,

[79]Кедемот із пасовиськами та Мефаат із пасовиськами.

[80]Від коліна Ґада: Рамот-Ґілеад з пасовиськами, Маганаїм із пасовиськами,

[81]Хешбон із пасовиськами та Язер із пасовиськами.

1 Книга Хронік 7

Іссаха́рові нащадки

[1]Сини Іссаха́ра: Тола, Пуа, Яшув та Шимрон — усього четверо.

[2] Os filhos de Tola: Uzi, Refaías, Jeriel, Jamai, Ibsão e Samuel, chefes das suas famílias, descendentes de Tola; homens valentes nas suas gerações, cujo número, nos dias de Davi, foi de vinte e dois mil e setecentos.

[2]Сини Толи: Уззі, Рефая, Єріел, Ягмай, Івшам та Самуїл. Вони були головами родин Толи, хоробрі воїни свого покоління. За часів Давида їх було двадцять дві тисячі шістсот чоловік.

[3] O filho de Uzi: Izraías; e os filhos de Izraías: Micael, Obadias, Joel e Issias; cinco ao todo; todos eles chefes.

[3]Сини Уззі: Ізрагія, та сини Ізрагії: Михаїл, Овдій, Йоїл та Ішия — всього п'ятеро, і всі були вождями.

[4] Tinham, nas suas gerações, segundo as suas famílias, em tropas de guerra, trinta e seis mil homens; pois tinham muitas mulheres e filhos.

[4]Та крім них, згідно з родоводами їхніх батьківських родів, було тридцять шість тисяч воїнів, оскільки мали вони багато жінок та дітей.

[5] Seus irmãos, em todas as famílias de Issacar, homens valentes, foram oitenta e sete mil, todos registrados pelas suas genealogias.

[5]Згідно з родоводами, всіх керевників з коліна Іссахáра, які були хоробрими воїнами, було вісімдесят сім тисяч.

Descendentes de Benjamim

Веніаминові нащадки

[6] Os filhos de Benjamim: Bela, Bequer e Jediael; três ao todo.

[6]Сини Веніамина: Бела, Векер та Єдіаел — усього троє.

[7] Os filhos de Bela: Esbom, Uzi, Uziel, Jerimote e Iri; cinco ao todo; chefes das suas famílias, homens valentes, foram vinte e dois mil e trinta e quatro, registrados pelas suas genealogias.

[7]Сини Бели: Езвон, Уззі, Уззіел, Єримот та Ірі — п'ятеро, всі голови родів і хоробрі воїни. Згідно з родоводом їх було двадцять дві тисячі тридцять чотири чоловіки.

[8] Os filhos de Bequer: Zemira, Joás, Eliézer, Elioenai, Onri, Jerimote, Abias, Anatote e Alemete; todos filhos de Bequer.

[8]Сини Векера: Земіра, Йоаш, Еліезер, Еліоенай, Омрі, Єремот, Авіжа, Анатот і Алемет. Усі вони були синами Векера.

[9] O número deles, registrados pelas suas genealogias, segundo as suas gerações, chefes das suas famílias, homens valentes, vinte mil e duzentos.

[9]Згідно з їхніми родоводами, вождів родів та хоробрих воїнів було двадцять дві тисячі двісті чоловік.

[10] O filho de Jediael: Bilã; os filhos de Bilã: Jeús, Benjamim, Eúde, Quenaana, Zetã, Társis e Aisaar.

[10]Сином Єдіаела був Вілхан. Сини Вілхана: Єуш, Веніамин, Егуд, Кенаана, Зетан, Таршиш та Агішагар.

[11] Todos estes, filhos de Jediael, foram chefes das suas famílias, homens valentes, dezessete mil e duzentos, capazes de sair à guerra.

[12] Supim e Hupim eram filhos de Ir; e Husim, filho de Aer.

[13] Os filhos de Naftali: Jaziel, Guni, Jezer e Salum, filhos de Bila.

Descendentes de Manassés

[14] O filho de Manassés: Asriel, de sua concubina síria, que também deu à luz a Maquir, pai de Gileade.

[15] Maquir tomou a irmã de Hupim e Supim por mulher. O nome dela era Maaca; o nome do irmão de Maquir era Zelofeade, o qual teve só filhas.

[16] Maaca, mulher de Maquir, teve um filho, a quem chamou Perez; irmão deste foi Seres. Os filhos de Perez foram Ulão e Requém.

[17] O filho de Ulão: Bedã. Tais foram os filhos de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés.

[18] Sua irmã Hamolequete deu à luz a Isode, a Abiezer e a Macla.

[19] Foram os filhos de Semida: Aiã, Siquém, Liqui e Anião.

Descendentes de Efraim

[20] Era filho de Efraim Sutela, de quem foi filho Berede, de quem foi filho Taate, de quem foi filho Eleada, de quem foi filho Taate,

[21] de quem foi filho Zabade, de quem foi filho Sutela; e ainda Ézer e Eleade, mortos pelos homens de Gate, naturais da terra,

[11]Усі вони були нащадками Єдіаела, вождями своїх родів, хоробрими воїнами. Сімнадцять тисяч двісті були готові стати до бою.

[12]А Шуппим та Хуппим були синами Іpі. Хушим був сином Аера.

Нащадки Нафталі

[13]Сини Нафталі: Ягзеел, Ґуні, Єзер та Шаллум. Це були сини Вілхи.

Нащадки Манассії

[14]Сини Манассії: Азріел, якого народила наложниця-арамійка. Вона народила й Макіра, батька Ґілеада.

[15]Макір узяв дружину з хуппитів та шуппимів. Сестру Макіра звали Маака. Ім'я другого сина було Зелофехад. Зелофехад мав тільки дочок.

[16]Маака, дружина Макіра, народила сина й назвала його Переш. Ім'я брата його було Шереш, а синами Шереша були Улам та Ракем.

[17]Сином Улама був Ведан. Оце сини Ґілеада, сина Макіра, сина Манассії,

[18]а його сестра Гаммолекет народила Ішхода, Авіезера та Махлу.

[19]Синами Шеміди були Агіан, Сихем, Лікі та Аніам.

Ефраїмові нащадки

[20]Сини Ефраїма: Шутела, а його сином був Веред, а його сином був Тагат, а його сином був Елеада,

[21]а його сином був Тагат, а його сином був Завад, а його синами були Шутела, Езер і Елеад. Люди з Ґата, що народилися на цій землі, вбили Езера

pois eles desceram para roubar o gado destes.

22 Pelo que por muitos dias os chorou Efraim, seu pai, cujos irmãos vieram para o consolar.

23 Depois, coabitou com sua mulher, e ela concebeu e teve um filho, a quem ele chamou Berias, porque as coisas iam mal na sua casa.

24 Sua filha foi Seerá, que edificou a Bete-Horom, a de baixo e a de cima, como também a Uzém-Seerá.

25 O filho de Berias foi Refa, de quem foi filho Resefe, de quem foi filho Tela, de quem foi filho Taã,

26 de quem foi filho Ladã, de quem foi filho Amiúde, de quem foi filho Elisama,

27 de quem foi filho Num, de quem foi filho Josué.

28 A possessão e habitação deles foram: Betel e as suas aldeias; ao oriente, Naarã; e, ao ocidente, Gezer e suas aldeias, Siquém e suas aldeias, até Aia e suas aldeias;

29 do lado dos filhos de Manassés, Bete-Seã e suas aldeias, Taanaque e suas aldeias, Megido e suas aldeias, Dor e suas aldeias; nestas, habitaram os filhos de José, filho de Israel.

Descendentes de Aser

30 Os filhos de Aser: Imna, Isvá, Isvi e Berias e Sera, irmã deles.

31 Os filhos de Berias: Héber e Malquiel; este foi o pai de Birzavite.

32 Héber gerou a Jaflete, a Somer, a Hotão e a Suá, irmã deles.

та Елеада за те, що вони намірилися вкрасти їхню худобу.

22Їхній батько Ефраїм оплакував їх багато днів, і його родичі приходили втішати його.

23Тоді він увійшов до своєї дружини, вона зачала й народила сина, і назвав він його Верією — через те зло, що скоїлося в його родині.

24У Ефраїма була дочка Шеера, і вона збудувала Нижній Бет-Горон і Верхній Бет-Горон та Уззен-Шееру.

25І Рефа його син, Решеф — його син, Тела — його син, Таган — його син,

26Ладан — його син, Аммігуд — його син, Елішама — його син,

27Навин — його син, Ісус — його син.

28Їхньою власністю й осідком були Бетел із довколишніми селами, Нааран на сході, Ґезер на заході з довколишніми селами, Сихем з довколишніми селами — аж до Айї з його селами,

29а на межі з коліном Манассії — Бет-Шеан з довколишніми селами, Таанах із довколишніми селами, Меґіддо з довколишніми селами й Дор із довколишніми селами. Отут жили нащадки Йосипа, сина Ізраїля.

Нащадки Ашера

30Сини Ашера: Імна, Ішва, Ішві, Верія і їхня сестра Сера.

31Сини Верії: Хевер і Малкіел. Малкіел був батьком Вирзаїта.

32Хевер став батьком Яфлета, Шомера, Готама та їхньої сестри Шуа.

[33] Os filhos de Jaflete: Pasaque, Bimal e Asvate; estes foram os filhos de Jaflete.

[34] Os filhos de Semer: Aí, Roga, Jeubá e Arã.

[35] Os filhos de seu irmão Helém: Zofa, Imna, Seles e Amal.

[36] Os filhos de Zofa: Sua, Harnefer, Sual, Beri, Inra,

[37] Bezer, Hode, Sama, Silsa, Itrã e Beera.

[38] Os filhos de Jéter: Jefoné, Pispa e Ara.

[39] Os filhos de Ula: Ara, Haniel e Rizia.

[40] Todos estes foram filhos de Aser, chefes das famílias, escolhidos, homens valentes, chefes de príncipes, registrados nas suas genealogias para o serviço na guerra; seu número foi de vinte e seis mil homens.

[33]Сини Яфлета: Пасах, Вімгал та Ашват. Це були сини Яфлета.

[34]Сини Шомера: Агі, Роґа, Єгувва та Арам.

[35]Сини Гелема, Шомерового брата: Зофа, Імна, Шелеш і Амал.

[36]Сини Зофи: Суа, Гарнефер, Шуал, Вері, Імра,

[37]Везер, Год, Шамма, Шилша, Ітран і Веера.

[38]Сини Єтера: Єфунне, Піспа й Ара.

[39]Сини Улли: Ара, Ганніел та Ризія.

[40]Всі вони були нащадками Ашера, вождями родів, обранцями, хоробрими воїнами й вождями. Всього чоловіків, готових виступити до бою, згідно з літописами родоводів, було двадцять шість тисяч.

1 Crônicas 8

Descendentes de Benjamim

[1] Benjamim gerou a Bela, seu primogênito, a Asbel, o segundo, a Aará, o terceiro,

[2] a Noá, o quarto, e a Rafa, o quinto.

[3] Bela teve estes filhos: Adar, Gera, Abiúde,

[4] Abisua, Naamã, Aoá,

[5] Gera, Sefufá e Hurão.

[6] Estes foram os filhos de Eúde, que foram chefes das famílias dos moradores de Geba e transportados para o exílio a Manaate:

[7] Naamã, Aías e Gera; este os transportou e gerou a Uzá e a Aiúde.

[8] Saaraim, depois de ter repudiado suas mulheres Husim e Baara, gerou nos campos de Moabe,

1 Книга Хронік 8

Родовід царя Саула

[1]Веніамин став батьком Бели, свого первістка, другим був Ашбел, третім — Агара,

[2]четвертим Нога, п’ятим Рафа.

[3]Бела мав синів: Аддара, Ґеру, Авігуд,

[4]Авішуй, Нааман, Агоа,

[5]Ґера, Шефуфана та Гурама.

[6]Ось сини Егуда (вони були головами родин, що мешкали в Ґеві й були переселені до Манагата):

[7]Нааман, Агіжа та Ґера. Ґера переселив їх і став батьком Уззи та Агігуда.

[8]Шагараїм мав синів у землі моавській після розлучення зі своїми дружинами Хушим та Ваарою.

[9] de Hodes, sua mulher, a Jobabe, a Zíbia, a Messa, a Malcã,

[9]Він мав синів від своєї дружини Ходеш: Йовава, Зивія, Мешу, Малкама,

[10] a Jeús, a Saquias e a Mirma; foram estes os seus filhos, chefes das famílias.

[10]Єуза, Сакію та Мирма. Вони були його синами й головами родин.

[11] Husim gerou a Abitube e a Elpaal.

[11]А від Хушим Шагараїм мав синів Авітува та Елпаала.

[12] Os filhos de Elpaal foram: Héber, Misã e Semede; este edificou a Ono e a Lode e suas aldeias.

[12]Сини Елпаала: Евер, Мишам та Шемед. Саме він збудував Оно і Лод із довколишніми селами.

[13] Berias e Sema foram cabeças das famílias dos moradores de Aijalom, que afugentaram os moradores de Gate.

[13]Верія і Шема були головами родин, що мешкали в Айжалоні. Вони вигнали жителів Ґата.

[14] Aiô, Sasaque, Jeremote,

[14]Їхніми братами були Шашак і Єремот.

[15] Zebadias, Arade, Éder,

[15]Зевадія, Арад, Едер,

[16] Micael, Ispa e Joá foram filhos de Berias.

[16]Михаїл, Ішпа та Йога були синами Верії.

[17] Zebadias, Mesulão, Hizqui, Héber,

[17]Зевадія, Мешуллам, Гіцкі, Хевер,

[18] Ismerai, Izlias e Jobabe, filhos de Elpaal.

[18]Ішмерай, Ізлія та Йовав були синами Елпаала.

[19] Jaquim, Zicri, Zabdi,

[19]Яким, Зикрі, Завдій,

[20] Elienai, Ziletai, Eliel,

[20]Елієнай, Зіллетай, Еліел,

[21] Adaías, Beraías e Sinrate, filhos de Simei.

[21]Адая, Верая та Шимрат були синами Шимея.

[22] Ispã, Héber, Eliel,

[22]Ішпан, Евер, Еліел,

[23] Abdom, Zicri, Hanã,

[23]Авдон, Зикрі, Ганан,

[24] Hananias, Elão, Antotias,

[24]Хананія, Елам, Антотія,

[25] Ifdéias e Penuel, filhos de Sasaque.

[25]Іфдея та Пенуел були синами Шашака.

[26] Sanserai, Searias, Atalias,

[26]Шамшерай, Шегарія, Аталія,

[27] Jaaresias, Elias e Zicri, filhos de Jeroão.

[27]Ярешія, Ілля та Зикрі були синами Єрогама.

[28] Estes foram chefes das famílias, segundo as suas gerações, e habitaram em Jerusalém.

[28]Були вони головами родів, згідно з родоводами, та вождями. Жили вони в Єрусалимі.

[29] Em Gibeão habitou o pai de Gibeão, cuja mulher se chamava Maaca,

[29]У місті Ґівеоні жив Єєл, батько Ґівеона. Його дружину звали Маака.

[30] e também seu filho primogênito Abdom e ainda Zur, Quis, Baal, Nadabe,

[31] Gedor, Aiô e Zequer.

[32] Miclote gerou a Siméia. Estes habitaram em Jerusalém, com seus irmãos, bem defronte deles.

[33] Ner gerou a Quis; e Quis gerou a Saul; Saul gerou a Jônatas, a Malquisua, a Abinadabe e a Esbaal.

[34] Filho de Jônatas foi Meribe-Baal, e Meribe-Baal gerou a Mica.

[35] Os filhos de Mica foram: Pitom, Meleque, Taréia e Acaz.

[36] Acaz gerou a Jeoada; Jeoada gerou a Alemete, a Azmavete e a Zinri; e Zinri gerou a Mosa.

[37] Mosa gerou a Bineá, de quem foi filho Rafa, de quem foi filho Eleasa, de quem foi filho Azel.

[38] Teve Azel seis filhos, cujos nomes foram: Azricão, Bocru, Ismael, Searias, Obadias e Hanã; todos estes foram filhos de Azel.

[39] Os filhos de Eseque, seu irmão, foram: Ulão, seu primogênito, Jeús, o segundo, e Elifelete, o terceiro.

[40] Os filhos de Ulão foram homens valentes, flecheiros; e tiveram muitos filhos e netos: cento e cinqüenta. Todos estes foram dos filhos de Benjamim.

1 Crônicas 9

Habitantes de Jerusalém depois do cativeiro

[1] Todo o Israel foi registrado por genealogias e inscrito no Livro dos Reis de

[30]Авдон був його первістком, та інші сини були: Зур, Кіш, Ваал, Нер, Надав,

[31]Ґедор, Агіо, Зекер і Міклот.

[32]Міклот став батьком Шимеа. Вони також мешкали разом зі своїми родичами в Єрусалимі.

[33]Нер став батьком Кіша. Кіш став батьком Саула. Саул став батьком Йонатана, Малкі-Шуа, Авінадава та Еш-Ваала.

[34]Йонатановим сином був Мерів-Ваал. Мерів-Ваал став батьком Михея.

[35]Сини Михея: Пифон, Мелех, Тареа і Агаз.

[36]Агаз став батьком Єгодди. Єгодда став батьком Алемета, Азмавета і Зимрі. Зимрі став батьком Мози.

[37]Моза став батьком Вінеа. Рафа був сином Вінеа, Елеаза був сином Рафага, Азел був сином Елеаза.

[38]Азел мав шістьох синів, ось їхні імена: Азрікам, Бокеру, Ізмаїл, Шеарія, Овдій та Ганан — усі вони були синами Азела.

[39]Сини Азелового брата Ешека: Улам, його первісток, Єуш — другий, та Еліфелет — третій.

[40]Уламові сини були відважними воїнами та лучниками, вони мали багато синів і онуків — сто п'ятдесят чоловік. Всі вони були з коліна Веніаминового.

1 Книга Хронік 9

Народ Єрусалима

[1]Отож усі ізраїльтяни були записані в родоводи й зареєстровані в Книзі Царів Ізраїлю. Людей Юдеї були вигнано до Вавилона в заслання за їхню невірність.

Israel, e Judá foi levado para o exílio à Babilônia, por causa da sua transgressão.

[2] Os primeiros habitadores, que de novo vieram morar nas suas próprias possessões e nas suas cidades, foram os israelitas, os sacerdotes, os levitas e os servos do templo.

[3] Porém alguns dos filhos de Judá, dos filhos de Benjamim e dos filhos de Efraim e Manassés habitaram em Jerusalém:

[4] Utai, filho de Amiúde, filho de Onri, filho de Inri, filho de Bani, dos filhos de Perez, filho de Judá;

[5] dos silonitas: Asaías, o primogênito, e seus filhos;

[6] dos filhos de Zerá: Jeuel e seus irmãos; seiscentos e noventa ao todo;

[7] dos filhos de Benjamim: Salu, filho de Mesulão, filho de Hodavias, filho de Hassenuá;

[8] Ibnéias, filho de Jeroão, e Elá, filho de Uzi, filho de Micri, e Mesulão, filho de Sefatias, filho de Reuel, filho de Ibnijas;

[9] e seus irmãos, segundo as suas gerações; novecentos e cinqüenta e seis ao todo; todos estes homens foram cabeças de famílias nas casas de suas famílias.

[10] Dos sacerdotes: Jedaías, Jeoiaribe, Jaquim,

[11] Azarias, filho de Hilquias, filho de Mesulão, filho de Zadoque, filho de Meraiote, filho de Aitube, príncipe da Casa de Deus;

[12] Adaías, filho de Jeroão, filho de Pasur, filho de Malquias, e Masai, filho de Adiel,

[2]Першими, хто знову оселився на своїх землях та в своїх містах, були ізраїльтяни, священики, левити та служителі храму.

[3]А в Єрусалимі жили дехто з синів Юди, Веніамина, Ефраїма та Манассії:

[4]Утай, син Аммігуда, сина Омрі, сина Імрі, сина Вані з нащадків Переза, сина Юди.

[5]А з шилонійців — Асая, первісток, та його сини.

[6]Із синів Зери: Єуел та їхні родичі, всього — шістсот дев’яносто чоловік.

[7]З синів Веніамина: Саллу, син Мешуллама, сина Годавія, сина Гассенуа;

[8]Івнея, син Єрогама; Ела, син Уззі, сина Мікрі; Мешуллам, син Шефатії, сина Реуела, сина Івнії;

[9]та їхні брати, згідно з родоводом, — всього дев’ятсот п’ятдесят шість чоловік. Всі вони були вождями своїх родів.

[10]І зі священиків: Єдая, Єгоярив, Якин,

[11]Азарія, син Гилкії, сина Мешуллама, сина Задока, сина Мерайота, сина Агітува, управителя храму Божого;

[12]Адая, син Єрогама, сина Пашхура, сина Малкії; Маасай, син Адіела, сина

filho de Jazera, filho de Mesulão, filho de Mesilemite, filho de Imer,

Язери, сина Мешуллама, сина Мешиллеміта, сина Іммера;

13 como também seus irmãos, cabeças das suas famílias; mil setecentos e sessenta ao todo, homens capazes para a obra do ministério da Casa de Deus.

13і їхні брати, вожді своїх родів, усього тисяча сімсот шістдесят чоловік, вправних у службі в Божому храмі.

14 Dos levitas: Semaías, filho de Hassube, filho de Azricão, filho de Hasabias, dos filhos de Merari;

14І з левитів: Шемая, син Гашува, сина Азрікама, сина Гашавії, з нащадків Мерарі;

15 Baquebacar, Heres, Galal e Matanias, filho de Mica, filho de Zicri, filho de Asafe;

15і Вакваккар, Гереш, Ґалал і Маттанія, син Михея, сина Зикрі, сина Асафа;

16 Obadias, filho de Semaías, filho de Galal, filho de Jedutum; Berequias, filho de Asa, filho de Elcana, morador das aldeias dos netofatitas.

16і Овдій, син Шамаї, сина Ґалала, сина Єдутуна, та Верекія, син Аси, сина Елкани, які жили по селах нетофатійських.

17 Os porteiros: Salum, Acube, Talmom e Aimã e os irmãos deles; Salum era o chefe.

17І охоронці брами: Шаллум, Аккув, Талмон, Агіман та їхні брати. Брат Шаллум був їхнім старшим.

18 Estavam até agora de guarda à porta do rei, do lado do oriente; tais foram os porteiros dos arraiais dos filhos de Levi.

18Раніше вони охороняли східну Царську браму. Це були охоронці брами в таборі левитів.

19 Salum, filho de Coré, filho de Ebiasafe, filho de Corá, e seus irmãos da casa de seu pai, os coreítas, estavam encarregados da obra do ministério e eram guardas das portas do tabernáculo; e seus pais tinham sido encarregados do arraial do SENHOR e eram guardas da entrada.

19Шаллум, син Коре, сина Евіасафа, сина Кори, і його родичі, кораїти, відповідальні за охорону при вході в намет, так само, як їхні пращури, охороняли вхід, були відповідальні за Оселю Господню.

20 Finéias, filho de Eleazar, os regia nesse tempo, e o SENHOR era com ele.

20Фінегас, син Елеазара, раніше головував над ними. Господь був із ним.

21 Zacarias, filho de Meselemias, era o porteiro da entrada da tenda da congregação.

21Захарія, син Мешелемії, був охоронцем брами при вході до намету зібрання.

22 Todos estes, escolhidos para guardas das portas, foram duzentos e doze. Estes foram registrados pelas suas genealogias nas suas

22Усіх призначених охоронцями брам налічувалося двісті дванадцять чоловік. Їх було занесено до родоводів їхніх поселень. Давид і провидець Самуїл

respectivas aldeias; e Davi e Samuel, o vidente, os constituíram cada um no seu cargo.

призначили їх, бо вони користувалися довірою.

23 Guardavam, pois, eles e seus filhos as portas da Casa do SENHOR, na casa da tenda.

23Отож вони та їхні нащадки були охоронцями брами Оселі Господньої — Його намету.

24 Os porteiros estavam aos quatro ventos: ao oriente, ao ocidente, ao norte e ao sul.

24Охоронці брами стояли з чотирьох сторін: зі сходу, заходу, півночі та півдня.

25 Seus irmãos, que habitavam nas suas aldeias, tinham de vir, de tempo em tempo, para servir com eles durante sete dias;

25А родичі з їхніх поселень мали приходити час від часу на сім днів, аби допомагати їм.

26 porque havia sempre, naquele ofício, quatro porteiros principais, que eram levitas, e tinham a seu cargo as câmaras e os tesouros da Casa de Deus.

26А чотири головні охоронці брами були на службі постійно. То були левити, й відповідали вони за покої та скарбницю храму Господнього.

27 Estavam alojados à roda da Casa de Deus, porque a vigilância lhes estava encarregada, e tinham o dever de a abrir, todas as manhãs.

27Вони ночували біля храму Господнього. Бо їхній обов'язок був сторожити його й щоранку відчиняти.

28 Alguns deles estavam encarregados dos utensílios do ministério, porque estes eram contados quando eram trazidos e quando eram tirados.

28Дехто з них відповідав за посуд, який використовувався під час служби в храмі. Отож вони мали перерахувати його, коли вносили й виносили.

29 Outros havia que estavam encarregados dos móveis e de todos os objetos do santuário, como também da flor de farinha, do vinho, do azeite, do incenso e da especiaria.

29Інші відповідали за обладнання й усе священне начиння та за відбірне борошно, вино, оливу, запашне куріння й мирро.

30 Alguns dos filhos dos sacerdotes confeccionavam as especiarias.

30І було ще кілька синів священиків, які мали змішувати пахощі для мирра.

31 Matitias, dentre os levitas, o primogênito de Salum, o coreíta, tinha o cargo do que se fazia em assadeiras.

31А Маттитія, один з левитів, первісток Шаллума-кораїта, відповідав за приготування опрісноків.

[32] Outros dos seus irmãos, dos filhos dos coatitas, tinham o encargo de preparar os pães da proposição para todos os sábados.

[32]Кілька їхніх родичів когатіїв відповідали за виготовлення святих хлібців щосуботи.

[33] Quanto aos cantores, cabeças das famílias entre os levitas, estavam alojados nas câmaras do templo e eram isentos de outros serviços; porque, de dia e de noite, estavam ocupados no seu mister.

[33]А це співці, голови сімей левитів. Вони перебували в покоях храму й працювали день і ніч, інших обов'язків вони не мали.

[34] Estes foram cabeças das famílias entre os levitas, chefes em suas gerações, e habitavam em Jerusalém.

[34]Вони були головами родин левитів, як зазначено в родоводах. Жили вони в Єрусалимі.

Родовід царя Саула

[35] Em Gibeão habitou Jeiel, pai de Gibeão, cuja mulher se chamava Maaca;

[35]У місті Ґівеоні жив Єєл, батько Ґівеона. Його дружину звали Маака.

[36] e também seu filho primogênito Abdom e ainda Zur, Quis, Baal, Ner, Nadabe,

[36]Авдон був його первістком, та інші сини були: Зур, Кіш, Ваал, Нер, Надав,

[37] Gedor, Aiô, Zacarias e Miclote.

[37]Ґедор, Агіо, Захарія і Міклот.

[38] Miclote gerou a Siméia. Estes habitaram em Jerusalém, com seus irmãos, bem defronte deles.

[38]Міклот став батьком Шимеама. Вони також мешкали разом зі своїми родичами в Єрусалимі.

[39] Ner gerou a Quis; e Quis gerou a Saul, Saul gerou a Jônatas, a Malquisua, a Abinadabe e a Esbaal.

[39]Нер став батьком Кіша. Кіш став батьком Саула. Саул став батьком Йонатана, Малкі-Шуа, Авінадава та Еш-Ваала.

[40] Filho de Jônatas foi Meribe-Baal, e Meribe-Baal gerou a Mica.

[40]Йонатановим сином був Мерів-Ваал, а Мерів-Ваал став батьком Михея.

[41] Os filhos de Mica foram: Pitom, Meleque e Taréia.

[41]Сини Михея: Пифон, Мелех, Тагреа й Агаз.

[42] Acaz gerou a Jaerá, e Jaerá gerou a Alemete, a Azmavete e a Zinri; e Zinri gerou a Mosa.

[42]Агаз став батьком Яди, Яда став батьком Алемета, Азмавета й Зимрі. Зимрі став батьком Мози.

[43] Mosa gerou a Bineá, de quem foi filho Refaías, de quem foi filho Eleasa, de quem foi filho Azel.

[43]Моза став батьком Вінеа. А його сином був Рефая, сином Рефаї був Елеаза, сином Елеази був Азел.

[44] Teve Azel seis filhos, cujos nomes foram Azricão, Bocru, Ismael, Searias, Obadias e Hanã; todos estes foram filhos de Azel.

[44]Азел мав шістьох синів, ось їхні імена: Азрікам, Бокеру, Ізмаїл, Шеарія, Овдій та Ганан — усі вони були синами Азела.

1 Crônicas 10

A derrota de Israel e a morte de Saul
1 Samuel 31.1-7

[1] Os filisteus pelejaram contra Israel; e, tendo os homens de Israel fugido de diante dos filisteus, caíram mortos no monte Gilboa.

[2] Os filisteus perseguiram Saul e seus filhos e mataram Jônatas, Abinadabe e Malquisua, filhos de Saul.

[3] Agravou-se muito a peleja contra Saul, os flecheiros o avistaram, e ele muito os temeu.

[4] Então, disse Saul ao seu escudeiro: Arranca a tua espada e atravessa-me com ela, para que, porventura, não venham estes incircuncisos e escarneçam de mim. Porém o seu escudeiro não o quis, porque temia muito; então, Saul tomou a espada e se lançou sobre ela.

[5] Vendo, pois, o seu escudeiro que Saul já era morto, também ele se lançou sobre a espada e morreu com ele.

[6] Assim, morreram Saul e seus três filhos; e toda a sua casa pereceu juntamente com ele.

[7] Vendo os homens de Israel que estavam no vale que os homens de Israel fugiram e que Saul e seus filhos estavam mortos, desampararam as cidades e fugiram; e vieram os filisteus e habitaram nelas.

A sepultura de Saul
1 Samuel 31.8-13

[8] Sucedeu, pois, que, vindo os filisteus ao outro dia a despojar os mortos, acharam

1 Книга Хронік 10

Смерть царя Саула

[1]У війні з филистимлянами ізраїльтяни почали тікати, багато з них полягло на горі Ґілбоа.

[2]Филистимляни переслідували Саула та його синів. Вони вбили Саулових синів: Йонатана, Авінадава та Малкі-Шуа.

[3]Битва ставала дедалі тяжчою для Саула, і коли його наздогнали лучники, вони поранили його стрілами.

[4]Отож Саул звернувся до свого зброєносця: «Дістань меч і заколи мене, інакше ці необрізані познущаються й позбиткуються з мене». Але його зброєносець відмовився, бо він був дуже нажаханий. Тоді Саул витягнув власного меча і впав на його вістря.

[5]Коли зброєносець побачив, що Саул мертвий, він також упав на свій меч й помер.

[6]Тож Саул помер, троє його синів і вся його родина померли разом з ним.

[7]Коли ізраїльтяни, що жили в долині, побачили, що військо втекло, а Саул із синами помер, вони полишили свої міста й повтікали. Тоді прийшли филистимляни та оселилися там.

[8]Наступного дня, коли филистимляни прийшли грабувати загиблих, вони знайшли тіла Саула та його синів на горі Ґілбоа.

Saul e os seus filhos caídos no monte Gilboa.

[9] E os despojaram, tomaram a sua cabeça e as suas armas e enviaram mensageiros pela terra dos filisteus, em redor, a levar as boas-novas a seus ídolos e entre o povo.

[9]Вони роздягли Саула, взяли його відтяту голову і озброєння й розіслали гінців по филистимських землях із доброю звісткою для своїх бовванів та людей.

[10] Puseram as armas de Saul no templo de seu deus, e a sua cabeça afixaram na casa de Dagom.

[10]Вони поклали його зброю у храмі своїх богів, а череп його повісили у храмі Даґона.

[11] Ouvindo, pois, toda a Jabes de Gileade tudo quanto os filisteus fizeram a Saul,

[11]Коли усі люди в Явеш-Ґілеаді дізналися про все, що филистимляни зробили з Саулом,

[12] então, todos os homens valentes se levantaram, e tomaram o corpo de Saul e os corpos dos filhos, e os trouxeram a Jabes; e sepultaram os seus ossos debaixo de um arvoredo, em Jabes, e jejuaram sete dias.

[12]тоді усі хоробрі чоловіки пішли й забрали тіла Саула та його синів і принесли назад у Явеш. Потім вони поховали їхні останки під дубом у Явеші і постилися протягом семи днів.

[13] Assim, morreu Saul por causa da sua transgressão cometida contra o SENHOR, por causa da palavra do SENHOR, que ele não guardara; e também porque interrogara e consultara uma necromante

[13]Саул помер через свою невірність Господу, бо не дотримувався Господніх заповідей. І за те, що за порадою він звертався не до Господа, а до ворожки.

[14] e não ao SENHOR, que, por isso, o matou e transferiu o reino a Davi, filho de Jessé.

[14]Отож Господь і вбив його і віддав царство Давидові, синові Єссея.

1 Crônicas 11

Davi é ungido rei

2 Samuel 5.1-5

1 Книга Хронік 11

Давид стає царем ізраїльським

[1] Então, todo o Israel se ajuntou a Davi, em Hebrom, dizendo: Somos do mesmo povo de que tu és.

[1]Тоді весь Ізраїль зібрався до Давида в Хеврон, і сказали люди: «Поглянь-но на нас! Ми твоя плоть і кров!

[2] Outrora, sendo Saul ainda rei, eras tu que fazias saídas e entradas militares com Israel; também o SENHOR, teu Deus, te disse: Tu apascentarás o meu povo de

[2]Навіть раніше, коли нами правив Саул, саме ти вів нас, ізраїльтян, у бій». Господь Бог твій пообіцяв тобі: «Ти пастимеш Мій народ ізраїльський і станеш його правителем».

Israel, serás chefe sobre o meu povo de Israel.

3 Assim, pois, todos os anciãos de Israel vieram ter com o rei em Hebrom; e Davi fez com eles aliança em Hebrom, perante o SENHOR. Ungiram Davi rei sobre Israel, segundo a palavra do SENHOR por intermédio de Samuel.

3Усі старійшини Ізраїлю прийшли до царя в Хеврон, де Давид уклав з ними угоду перед Господом. І помазали вони Давида царем Ізраїлю, як наказав їм Господь через Самуїла.

Davi conquista a Sião
2 Samuel 5.6-10

Давид здобуває Єрусалим

4 Partiu Davi e todo o Israel para Jerusalém, que é Jebus, porque ali estavam os jebuseus que habitavam naquela terra.

4Давид і всі ізраїльтяни пішли до Єрусалима, тобто Євуса, де мешкали євусити, які там мешкали.

5 Disseram os moradores de Jebus a Davi: Tu não entrarás aqui. Porém Davi tomou a fortaleza de Sião; esta é a Cidade de Davi.

5Жителі Євуса сказали Давиду: «Ти ніколи не ввійдеш у місто». Однак Давид захопив укріплення Сіон, яке стало містом Давида.

6 Porque disse Davi: Qualquer que primeiro ferir os jebuseus será chefe e comandante. Então, Joabe, filho de Zeruia, subiu primeiro e foi feito chefe.

6Давид сказав: «Перший, хто піде в атаку на євуситів, стане вождем і князем». І Йоав, син Зеруї, пішов перший у бій, отож він і став вождем.

7 Assim, habitou Davi na fortaleza, pelo que se chamou a Cidade de Davi.

7Потім Давид оселився в тій фортеці, тому й має вона назву місто Давидове.

8 E foi edificando a cidade em redor, desde Milo, completando o circuito; e Joabe renovou o resto da cidade.

8Він збудував місто з усіх боків: від Мілло і аж ген довкола, а Йоав відновив решту міста.

9 Ia Davi crescendo em poder cada vez mais, porque o SENHOR dos Exércitos era com ele.

9Давид ставав дедалі могутнішим, і Господь Всемогутній був з ним.

Os valentes de Davi
2 Samuel 23.8-39

Три герої

10 São estes os principais valentes de Davi, que o apoiaram valorosamente no seu reino, com todo o Israel, para o fazerem rei, segundo a palavra do SENHOR, no tocante a esse povo.

10Ось командири Давидових воїнів, хто потужно підтримував його царювання разом і з усім Ізраїлем зробив його царем, згідно зі словом Господа щодо Ізраїлю.

[11] Eis a lista dos valentes de Davi: Jasobeão, hacmonita, o principal dos trinta, o qual, brandindo a sua lança contra trezentos, de uma vez os feriu.

[12] Depois dele, Eleazar, filho de Dodô, o aoíta; ele estava entre os três valentes.

[13] Este se achou com Davi em Pas-Damim, quando se ajuntaram ali os filisteus à peleja, onde havia um pedaço de terra cheio de cevada; e o povo fugiu de diante dos filisteus.

[14] Puseram-se no meio daquele terreno, e o defenderam, e feriram os filisteus; e o SENHOR efetuou grande livramento.

[15] Três dos trinta cabeças desceram à penha, indo ter com Davi à caverna de Adulão; e o exército dos filisteus se acampara no vale dos Refains.

[16] Davi estava na fortaleza, e a guarnição dos filisteus, em Belém.

[17] Suspirou Davi e disse: Quem me dera beber água do poço que está junto à porta de Belém!

[18] Então, aqueles três romperam pelo acampamento dos filisteus, e tiraram água do poço junto à porta de Belém, e tomaram-na, e a levaram a Davi; ele não a quis beber, mas a derramou como libação ao SENHOR.

[19] E disse: Longe de mim, ó meu Deus, fazer tal coisa; beberia eu o sangue dos homens que lá foram com perigo de sua vida? Pois, com perigo de sua vida, a trouxeram. De maneira que não a quis

[11]Ось список могутніх воїнів Давидових: Яшовеам-хакмонієць, який був найголовнішим із трьох. Він списом убив триста чоловік в одній битві.

[12]Наступним був Елеазар, син Додая, агогієць, один із трьох могутніх воїнів.

[13]Він був разом із Давидом у Пас-Даммимі, коли филистимляни збиралися на битву. Частина поля була засіяна ячменем. Коли ізраїльтяни почали тікати від филистимлян,

[14]аж Елеазар та його люди встали посеред поля й захистили його і розбили филистимлян. Того дня Господь дарував їм велику перемогу.

[15]Троє командирів тридцяти воїнів пробралися до Давида, який переховувався в печері у скелі Адуллам, бо филистимське військо розташувалося в долині Рефаїм.

[16]У той час Давид був у фортеці, а филистимські воїни знаходилися у Віфлеємі.

[17]Давида мучила спрага, і він сказав: «От якби хтось приніс мені води напитися з Віфлеємської криниці, що біля брами».

[18]Тоді ті троє прорвали кордон филистимлян, набрали води з Віфлеємської криниці, що біля брами, й принесли Давидові. Але він відмовився пити ту воду і вилив її як пожертву Господу.

[19]«Хай буду я проклятий Богом, якщо я вип'ю цю воду, — сказав Давид. — Чи можу я пити кров людей цих? Бо ж вони ризикували своїм життям, аби принести її». Отож Давид нізащо не погодився випити ту воду. Ось такі були подвиги цих трьох героїв.

beber. São essas as coisas que fizeram os três valentes.

[20] Também Abisai, irmão de Joabe, era cabeça dos trinta, o qual, brandindo a sua lança contra trezentos, os feriu; e tinha nome entre os primeiros três.

[21] Era ele mais nobre do que os trinta e era o cabeça deles; contudo, aos primeiros três não chegou.

[22] Também Benaia, filho de Joiada, era homem valente de Cabzeel e grande em obras; feriu ele dois heróis de Moabe. Desceu numa cova e nela matou um leão no tempo da neve.

[23] Matou também um egípcio, homem da estatura de cinco côvados; o egípcio trazia na mão uma lança como o eixo do tecelão, mas Benaia o atacou com um cajado, arrancou-lhe da mão a lança e com ela o matou.

[24] Estas coisas fez Benaia, filho de Joiada, pelo que teve nome entre os primeiros três valentes.

[25] Era mais nobre do que os trinta, porém aos três primeiros não chegou, e Davi o pôs sobre a sua guarda.

[26] Foram os heróis dos exércitos: Asael, irmão de Joabe, Elanã, filho de Dodô, de Belém;

[27] Samote, harorita; Heles, pelonita;

[28] Ira, filho de Iques, tecoíta; Abiezer, anatotita;

[29] Sibecai, husatita; Ilai, aoíta;

Інші відважні воїни

[20]Авішай, брат Йоава, був командиром трійок. Він зі списом вийшов проти трьохсот чоловік і вбив їх. Тож ім’я його стало таким же славетним, як імена тих трьох героїв.

[21]Авішая шанували ще більше, ніж тих трьох, адже він став їхнім командиром, хоч він і не належав до них.

[22]Беная, син Єгояди з Кавзеела, був хоробрим воїном, який здійснив багато видатних подвигів. Він убив двох найкращих моавських воїнів, а ще одного сніжного дня він спустився в яму і забив там лева.

[23]Він також убив єгиптянина, який був п’ять ліктів заввишки. Хоч в руках у єгиптянина був спис завдовжки з ткацький вал, Беная виступив проти нього лише з дубцем. Беная вихопив списа з рук єгиптянина і вбив того його ж списом.

[24]Беная, син Єгояди, зробив багато подібних подвигів і став славетним, як і ті три герої.

[25]Його шанували більше, ніж будь-кого з тридцяти воїнів особливих підрозділів, але до трійці він все ж таки не входив.: Давид призначив його командиром своїх охоронців.

Тридцять героїв

[26]Відважними воїнами були: Асагел, брат Йоава, Елханан, син Додая з Віфлеєма,

[27]Шаммот хародський, Гелез пелонійський,

[28]Іра, син Іккеша з Текоа, Авіезер з Анатота,

[29]Сиввекай хушійський, Ілай агогійський,

[30] Maarai, netofatita; Helede, filho de Baaná, netofatita;
[31] Itai, filho de Ribai, de Gibeá, dos filhos de Benjamim; Benaia, piratonita;
[32] Hurai, do ribeiro de Gaás; Abiel, arbatita;
[33] Azmavete, baarumita; Eliaba, saalbonita;
[34] Benê-Hasém, gizonita; Jônatas, filho de Sage, hararita;
[35] Aião, filho de Sacar, hararita; Elifal, filho de Ur;
[36] Héfer, mequeratita; Aías, pelonita;
[37] Hezro, carmelita; Naarai, filho de Ezbai;
[38] Joel, irmão de Natã; Mibar, filho de Hagri;
[39] Zeleque, amonita; Naarai, beerotita, o que trazia as armas de Joabe, filho de Zeruia;
[40] Ira, o itrita; Garebe, itrita;
[41] Urias, heteu; Zabade, filho de Alai;
[42] Adina, filho de Siza, rubenita, chefe dos rubenitas, e com ele trinta;
[43] Hanã, filho de Maaca; Josafá, mitenita;
[44] Uzias, asteratita, Sama e Jeiel, filhos de Hotão, aroerita;
[45] Jediael, filho de Sinri, e Joá, seu irmão, tizita;
[46] Eliel, maavita, Jeribai e Josavias, filhos de Elnaão; Itma, moabita;
[47] Eliel, Obede e Jaasiel, de Zoba.

1 Crônicas 12

O exército de Davi

[30]Магарай з Нетофи, Гелед, син Баани з Нетофи,
[31]Ітай, син Ривая з Ґівеа Веніаминового, Беная піратонський,
[32]Гурай з равинів Ґааша, Авіел арватський,
[33]Азмавет вагарумійський, Еліава шаалвонійський,
[34]Гашем ґізонійський, Йонатан, син Шаґія гарарійського,
[35]Агіам, син Сакара гарарійського, Еліфал, син Ура,
[36]Хефер мекератський, Агіжа пелонійський,
[37]Хезро кармелійський, Наарай, син Езвая,
[38]Йоїл, брат Натана, Мивар, син Хаґрі,
[39]Зелек аммонійський, Нагарай з Беерота (зброєносець Йоава, сина Зеруї),
[40]Іра ітрійський, Ґарев ітрійський,
[41]Урія-хиттит, Завад син Ахлая,
[42]Адіна, син Шици, рувимця (вождя рувимців, і з ним іще тридцятеро).
[43]Ганан, син Мааки, Йошафат митнійський,
[44]Уззія аштератійський, Шама та Єєл, сини Готама ароерського,
[45]Єдіаел, син Шимрі, та його брат Йога тизрійський,
[46]Еліел магавійський, Єривай та Йошавія, сини Елнаама, Ітма моавський,
[47]Еліел, Овед та Ясіел мезоваїтський.

1 Книга Хронік 12

Відважні воїни, що пристали до Давида

[1] São estes os que vieram a Davi, a Ziclague, quando fugitivo de Saul, filho de Quis; e eram dos valentes que o ajudavam na guerra.

[1]Ось мужі, що прийшли до Давида у Зиклаґ, де він тоді все ще переховувався від Саула, сина Кіша. Вони були серед воїнів, що допомагали йому в бою.

[2] Tinham por arma o arco e usavam tanto da mão direita como da esquerda em arremessar pedras com fundas e em atirar flechas com o arco. Eram dos irmãos de Saul, da tribo de Benjamim:

[2]Були вони лучниками і вміли добре стріляти з лука та влучно кидати каміння як правою, так і лівою рукою. З Саулових братів, з коліна Веніамина:

[3] Aiezer, o chefe, e Joás, filhos de Semaá, o gibeatita; Jeziel e Pelete, filhos de Azmavete; Beraca e Jeú, o anatotita;

[3]Агіезер, голова серед них, та Йоаш, сини Шемаа з Ґівеа; Єзіел та Пелет, сини Азмавета, Верака, Єгу з Анатота,

[4] Ismaías, o gibeonita, valente entre os trinta e cabeça deles; Jeremias, Jaaziel, Joanã e Jozabade, o gederatita;

[4]Ішмая з Ґівеона (один з тридцяти і їхній командир), Єремія, Ягазіел, Йоханан і Йозавад гедеретський,

[5] Eluzai, Jerimote, Bealias, Semarias e Sefatias, o harufita;

[5]Елузай, Єримот, Веалія, Шемарія та Шефатія з Гарифи;

[6] Elcana, Issias, Azarel, Joezer e Jasobeão, os coreítas;

[6]Елкана, Ішия, Азарел, Йоезер та кораїт Яшовеам;

[7] Joela, Zebadias, filhos de Jeroão, de Gedor.

[7]Йоела та Зевадія, сини Єрогама з Ґедора.

З коліна Ґада

[8] Dos gaditas passaram-se para Davi à fortaleza no deserto, homens valentes, homens de guerra para pelejar, armados de escudo e lança; seu rosto era como de leões, e eram eles ligeiros como gazelas sobre os montes:

[8]З синів Ґадових пристали до Давида, коли він переховувався в пустелі, мужні воїни, треновані для бою, які справно володіли щитом та списом. Вони були люті, як леви, і швидкі, як гірські сарни.

[9] Ézer, o cabeça, Obadias, o segundo, Eliabe, o terceiro,

[9]Перший був Езер, другий — Овдій, третій — Еліав,

[10] Mismana, o quarto, Jeremias, o quinto,

[10]четвертий — Мишаманна, п’ятий — Єремія,

[11] Atai, o sexto, Eliel, o sétimo,

[11]шостий — Аттай, сьомий — Еліел,

[12] Joanã, o oitavo, Elzabade, o nono,

[12]восьмий — Йоханан, дев’ятий — Елзавад,

[13] Jeremias, o décimo, Macbanai, o undécimo;

[13]десятий — Єремія, одинадцятий — Макваннай.

[14] estes, dos filhos de Gade, foram capitães do exército; o menor valia por cem homens, e o maior, por mil.

[14]Ці гадії були начальниками війська. Слабкіші загони цього війська перемагали сотню ворогів, а найбільш досвідчені — тисячу.

[15] São estes os que passaram o Jordão no primeiro mês, quando ele transbordava por todas as suas ribanceiras, e puseram em fuga a todos os que habitavam nos vales, tanto no oriente como no ocidente.

[15]Саме ці мужі перейшли ріку Йордан у перший місяць, під час повені й порозганяли всіх, хто жив у долинах на сході та заході.

Інші Давидові воїни

[16] Também vieram alguns dos filhos de Benjamim e de Judá a Davi, à fortaleza.

[16]Дехто з людей Веніамина та Юди також прийшов до Давида у схованку.

[17] Davi lhes saiu ao encontro e lhes falou, dizendo: Se vós vindes a mim pacificamente e para me ajudar, o meu coração se unirá convosco; porém, se é para me entregardes aos meus adversários, não havendo maldade em mim, o Deus de nossos pais o veja e o repreenda.

[17]Давид вийшов їм назустріч і сказав: «Якщо ви прийшли з миром до мене, щоб допомогти, то я буду вельми радий приєднати вас. Але якщо ви прийшли, щоб видати мене ворогу, то хоч я й чистий від неправедних вчинків, але нехай тоді Бог ваших пращурів побачить це й покарає вас».

[18] Então, entrou o Espírito em Amasai, cabeça de trinta, e disse: Nós somos teus, ó Davi, e contigo estamos, ó filho de Jessé! Paz, paz seja contigo! E paz com os que te ajudam! Porque o teu Deus te ajuda. Davi os recebeu e os fez capitães de tropas.

[18]Тоді дух зійшов на Амасая, що очолював загін тридцяти, і сказав він: «Ми з тобою, Давиде, на твоєму боці, сине Єссея! Мир та успіх тобі! Мир тим, хто з тобою, бо Бог допомагає тобі!» Отож Давид радо їх прийняв і призначив командирами над своїми підрозділами.

[19] Também de Manassés alguns se passaram para Davi, quando veio com os filisteus para a batalha contra Saul, mas não ajudou os filisteus, porque os príncipes destes, depois de se aconselharem, o despediram; pois diziam: À custa de nossa cabeça, passará a Saul, seu senhor.

[19]Дехто з людей Манассії також пристали до Давида, коли пішов він з филистимлянами проти Саула, але Давид не допомагав филистимлянам, бо правителі филистимські, порадившись між собою, відіслали його, кажучи: «Він перейде до свого володаря Саула, і це коштуватиме нам голів».

[20] Voltando ele, pois, a Ziclague, passaram-se para ele, de Manassés, Adna, Jozabade, Jediael, Micael, Jozabade, Eliú

[20]Коли він прийшов у Зиклаґ, то від Манассії перейшли на його бік: Аднах, Йозавад, Єдіаел, Михаїл, Язавад, Елігу

e Ziletai, chefes de milhares dos de Manassés.

та Зіллетай — воєначальники над тисячами Манассієвими.

[21] Estes ajudaram Davi contra aquela tropa, porque todos eles eram homens valentes e capitães no exército.

[21]І вони допомагали Давиду битися з ворожими загонами, бо всі вони були відважні воїни і стали воєначальниками і в цьому війську.

Інші люди, що пристали до Давида в Хевроні

[22] Porque, naquele tempo, dia após dia, vinham a Davi para o ajudar, até que se fez um grande exército, como exército de Deus.

[22]Отож день у день додавалося людей, що приходили до Давида на підмогу, аж стало військо могутнім, як військо Бога.

O exército que proclamou a Davi rei em Hebrom

[23] Ora, este é o número dos homens armados para a peleja, que vieram a Davi, em Hebrom, para lhe transferirem o reino de Saul, segundo a palavra do SENHOR:

[23]Ось чисельність військових загонів, споряджених до бою, що прийшли до Давида в Хеврон, аби царство Саула передати Давиду, як наказав Господь:

[24] dos filhos de Judá, que traziam escudo e lança, seis mil e oitocentos, armados para a peleja;

[24]людей Юди, озброєних щитами та списами, було шість тисяч вісімсот чоловік, споряджених до бою;

[25] dos filhos de Simeão, homens valentes para a peleja, sete mil e cem;

[25]людей Симеона — сім тисяч сто хоробрих воїнів;

[26] dos filhos de Levi, quatro mil e seiscentos;

[26]людей Левія — чотири тисячі шістсот,

[27] Joiada era o chefe da casa de Arão, e com ele vieram três mil e setecentos;

[27]а ще Єгояда, вождь роду Аарона, а з ним три тисячі сімсот воїнів,

[28] Zadoque, sendo ainda jovem, homem valente, trouxe vinte e dois príncipes de sua casa paterna;

[28]і Задок, молодий воїн, з двадцятьма двома командирами з його родини,

[29] dos filhos de Benjamim, irmãos de Saul, vieram três mil; porque até então havia ainda muitos deles que eram pela casa de Saul;

[29]від людей Веніаминових, Саулових братів, три тисячі чоловік, які доти були віддані Саулу,

[30] dos filhos de Efraim, vinte mil e oitocentos homens valentes e de renome em casa de seus pais;

[30]від людей Ефраїма — двадцять тисяч вісімсот хоробрих воїнів, славних у своїх батьківських родах;

[31] da meia tribo de Manassés, dezoito mil, que foram apontados nominalmente para vir a fazer rei a Davi;

[32] dos filhos de Issacar, conhecedores da época, para saberem o que Israel devia fazer, duzentos chefes e todos os seus irmãos sob suas ordens;

[33] de Zebulom, dos capazes para sair à guerra, providos com todas as armas de guerra, cinqüenta mil, destros para ordenar uma batalha com ânimo resoluto;

[34] de Naftali, mil capitães, e, com eles, trinta e sete mil com escudo e lança;

[35] dos danitas, providos para a peleja, vinte e oito mil e seiscentos;

[36] de Aser, dos capazes para sair à guerra e prontos para a batalha, quarenta mil;

[37] do lado dalém do Jordão, dos rubenitas e gaditas e da meia tribo de Manassés, providos de toda sorte de instrumentos de guerra, cento e vinte mil.

[38] Todos estes homens de guerra, postos em ordem de batalha, vieram a Hebrom, resolvidos a fazer Davi rei sobre todo o Israel; também todo o resto de Israel era unânime no propósito de fazer a Davi rei.

[39] Estiveram ali com Davi três dias, comendo e bebendo; porque seus irmãos lhes tinham feito provisões.

[40] E também seus vizinhos de mais perto, até Issacar, Zebulom e Naftali, trouxeram pão sobre jumentos, sobre camelos, sobre mulos e sobre bois, provisões de farinha, e pastas de figos, e cachos de passas, e vinho, e azeite, e bois, e gado miúdo em

[31]від половини коліна Манассії — вісімнадцять тисяч, призначених поіменно піти й зробити Давида царем,

[32]від людей Іссахáра, які розуміли часи і знали, що Ізраїлю належить робити, — двісті мудрих лідерів, і вони головували над усіма своїми родичами, котрі прийшли разом з ними,

[33]від людей Завулона, тренованих для служби, готових до бою, озброєних усілякою зброєю, — п’ятдесят тисяч чоловік, що прийшли, як один,

[34]від людей Нафталі — тисяча командирів, а з ними тридцять сім тисяч воїнів зі списами та щитами,

[35]від людей Дана — двадцять вісім тисяч шістсот воїнів, озброєних на битву,

[36]від людей Ашера — сорок тисяч тренованих воїнів, озброєних до бою.

[37]З іншого берега Йордану, від рувимців, ґадіїв та половини коліна Манассії прибуло сто двадцять тисяч воїнів, озброєних різноманітною зброєю.

[38]Усі ці воїни, зібрані у військові підрозділи, прийшли до Хеврона з одностайним наміром настановити Давида царем над усім Ізраїлем. Решта ізраїльтян також одностайно прагли настановити Давида царем.

[39]Вони провели три дні там з Давидом; вони їли й пили, оскільки родичі забезпечили їх усім.

[40]А також їхні сусіди, аж від Іссахаа, Завулона та Нафталі, приходили й привозили їжу на ослах, верблюдах, мулах та биках. Вони поставили велику кількість борошна, фіґових тістечок, вина й оливи, бичків та багато овець, бо була велика радість в Ізраїлі.

abundância; porque havia regozijo em Israel.

1 Crônicas 13

Davi dispõe-se a trazer a arca para Jerusalém

[1] Consultou Davi os capitães de mil, e os de cem, e todos os príncipes;

[2] e disse a toda a congregação de Israel: Se bem vos parece, e se vem isso do SENHOR, nosso Deus, enviemos depressa mensageiros a todos os nossos outros irmãos em todas as terras de Israel, e aos sacerdotes, e aos levitas com eles nas cidades e nos seus arredores, para que se reúnam conosco;

[3] tornemos a trazer para nós a arca do nosso Deus; porque nos dias de Saul não nos valemos dela.

[4] Então, toda a congregação concordou em que assim se fizesse; porque isso pareceu justo aos olhos de todo o povo.

Davi procura trazer a arca

2 Samuel 6.1-11

[5] Reuniu, pois, Davi a todo o Israel, desde Sior do Egito até à entrada de Hamate, para trazer a arca de Deus de Quiriate-Jearim.

[6] Então, Davi, com todo o Israel, subiu a Baalá, isto é, a Quiriate-Jearim, que está em Judá, para fazer subir dali a arca de Deus, diante da qual é invocado o nome do SENHOR, que se assenta acima dos querubins.

[7] Puseram a arca de Deus num carro novo e a levaram da casa de Abinadabe; e Uzá e Aiô guiavam o carro.

1 Книга Хронік 13

Повернення ковчега Заповіту

[1]Давид радився з воєначальниками тисяч і сотень, з кожним із них.

[2]Давид звернувся до всього зібрання Ізраїлю: «Якщо на те ваша згода та воля Господа нашого Бога, то давайте розішлемо послання в усі усюди, де є решта наших братів, в усі куточки Ізраїлю, а також священикам та левитам у міста з прилеглими пасовиськами, щоб могли вони приєднатися до нас.

[3]А потім давайте повернемо ковчег Бога нашого, бо не зверталися ми до Нього за часів правління Саула».

[4]Усе зібрання погодилося зробити так, бо це слово сподобалося всім людям.

[5]Отож Давид зібрав усіх ізраїльтян від річки Шихор у Єгипті до Лебо-Гамата, щоб перенести ковчег Божий з Киріат-Єарима.

[6]І пішов Давид з усіма ізраїльтянами до юдейської Ваали, тобто Киріат-Єарима, щоб узяти звідти ковчег Господа Бога, Який сидіть на троні над Херувимами. Ковчег було названо Його іменем.

[7]Вони вивезли ковчег Божий з дому Авінадава на новому візку, а Узза та Агіо правили тим візком.

[8] Davi e todo o Israel alegravam-se perante Deus, com todo o seu empenho; em cânticos, com harpas, com alaúdes, com tamboris, com címbalos e com trombetas.

[8]Давид і всі ізраїльтяни щиро веселилися перед Богом, співали пісні, грали на арфах, лірах, бубнах, цимбалах та сурмах.

[9] Quando chegaram à eira de Quidom, estendeu Uzá a mão à arca para a segurar, porque os bois tropeçaram.

[9]Коли вони підійшли до Кидонового току і Узза притримав рукою ковчег, бо воли спіткнулися.

[10] Então, a ira do SENHOR se acendeu contra Uzá e o feriu, por ter estendido a mão à arca; e morreu ali perante Deus.

[10]Господь дуже розгнівався на Уззу і вбив його, бо той торкнувся ковчега Господа. Тож Узза відразу ж помер перед Богом.

[11] Desgostou-se Davi, porque o SENHOR irrompera contra Uzá; pelo que chamou àquele lugar Perez-Uzá, até ao dia de hoje.

[11]Давид дуже розлютився через те, що Господній гнів вилився на Уззу, тому це місце й дотепер називається «Перез-Узза».

[12] Temeu Davi a Deus, naquele dia, e disse: Como trarei a mim a arca de Deus?

[12]Того дня Давид злякався Бога і сказав: «Як же я можу забрати з собою ковчег Божий?»

[13] Pelo que Davi não trouxe a arca para si, para a Cidade de Davi; mas a fez levar à casa de Obede-Edom, o geteu.

[13]Отож Давид не забрав ковчег з собою в місто Давида, а замість цього залишив його в оселі Овед-Едома ґіттійського.

[14] Assim, ficou a arca de Deus com a família de Obede-Edom, três meses em sua casa; e o SENHOR abençoou a casa de Obede-Edom e tudo o que ele tinha.

[14]Ковчег Бога залишався в родині Овед-Едома, в його домі, три місяці, й Господь благословив родину Овед-Едома і все, чим він володів.

1 Crônicas 14

O reinado de Davi reconhecido por Hirão

2 Samuel 5.11-12

1 Книга Хронік 14

Давидове царство зростає

[1] Então, Hirão, rei de Tiro, mandou mensageiros a Davi, e madeira de cedro, e pedreiros, e carpinteiros, para lhe edificarem uma casa.

[1]Гірам, цар Тира, відіслав до Давида послів, а також передав деревину кедра, а ще вирядив каменярів та теслярів, щоб звести йому дім.

[2] Reconheceu Davi que o SENHOR o confirmara rei sobre Israel; porque, por amor do seu povo de Israel, o seu reino se tinha exaltado muito.

[2]Давид зрозумів, що Господь затвердив його царем над Ізраїлем, і що Господь підніс його царство заради Свого народу ізраїльського.

Os filhos de Davi que nasceram em Jerusalém

2 Samuel 5.13-16; 1 Crônicas 3.5-8

[3] Davi tomou ainda mais mulheres em Jerusalém; e gerou ainda mais filhos e filhas.

[4] São estes os nomes dos filhos que teve em Jerusalém: Samua, Sobabe, Natã, Salomão,

[5] Ibar, Elisua, Elpelete,

[6] Nogá, Nefegue, Jafia,

[7] Elisama, Beeliada e Elifelete.

Davi derrota os filisteus

2 Samuel 5.17-25

[8] Ouvindo, pois, os filisteus que Davi fora ungido rei sobre todo o Israel, subiram todos para prender Davi; ouvindo-o Davi, saiu contra eles.

[9] Mas vieram os filisteus e investiram contra ele no vale dos Refains.

[10] Então, Davi consultou a Deus, dizendo: Subirei contra os filisteus? Entregar-mos-ás nas mãos? Respondeu-lhe o SENHOR: Sobe, porque os entregarei nas tuas mãos.

[11] Subindo Davi a Baal-Perazim, ali os derrotou; e disse: Deus, por meu intermédio, rompeu as fileiras inimigas diante de mim, como quem rompe águas. Por isso, chamaram o nome daquele lugar Baal-Perazim.

[12] Ali, deixaram os seus deuses; e ordenou Davi que se queimassem.

[13] Porém os filisteus tornaram e fizeram uma investida no vale.

[14] De novo, Davi consultou a Deus, e este lhe respondeu: Não subirás após eles; mas rodeia por detrás deles e ataca-os por defronte das amoreiras;

[3]Давид узяв ще більше дружин в Єрусалимі й мав ще більше синів та дочок.

[4]Ось імена дітей, що народилися в Єрусалимі: Шаммуа, Шовав, Натан, Соломон,

[5]Івгар, Елішуа, Елпелет,

[6]Ноґа, Нефеґ, Яфія,

[7]Елішама, Веееліада й Еліфелет.

Давид перемагає филистимлян

[8]Коли филистимляни прочули, що Давида настановлено царем Ізраїлю, вони вирушили на його пошуки. Давид довідався про це й вийшов їм назустріч.

[9]Филистимляни прийшли й напали на долину Рефаїм.

[10]Давид звернувся до Бога: «Чи йти мені в бій з филистимлянами? Чи віддаси Ти їх мені?» Господь йому на те відповів: «Виходь проти них, Я віддам їх у твої руки».

[11]Тоді Давид із своїми воїнами підійшов до Ваал-Перазима й розбив їх там. Давид сказав: «Бог розбив моїх ворогів моєю рукою, як вода розбиває греблю». Ось чому це місце має назву Ваал-Перазим.

[12]Филистимляни залишили там своїх бовванів, і Давид наказав спалити їх.

Ще одна перемога Давида над филистимлянами

[13]Филистимляни знову напали на долину.

[14]Знову Давид звернувся до Бога за порадою, і Бог сказав йому: «Не йди просто на них, а обійди їх і напади на них від бальзамового гаю.

[15] e há de ser que, ouvindo tu um estrondo de marcha pelas copas das amoreiras, então, sai à peleja; porque Deus saiu adiante de ti a ferir o exército dos filisteus.

[15]І як з верхівок дерев почуєш звуки кроків, то виходь до бою. Це означає, що Бог вийшов перед тобою, щоб розбити військо филистимлян».

[16] Fez Davi como Deus lhe ordenara; e feriu o exército dos filisteus desde Gibeão até Gezer.

[16]Давид зробив так, як наказав йому Бог, і вони розгромили військо филистимлян на всьому шляху від Ґівеона до Ґезера.

[17] Assim se espalhou o renome de Davi por todas aquelas terras; pois o SENHOR o fez temível a todas aquelas gentes.

[17]Отож слава Давидова розліталася по всіх усюдах, і Господь нагнав страх перед Давидом на всі народи.

1 Crônicas 15

Os levitas designados para levarem a arca

[1] Fez também Davi casas para si mesmo, na Cidade de Davi; e preparou um lugar para a arca de Deus e lhe armou uma tenda.

[2] Então, disse Davi: Ninguém pode levar a arca de Deus, senão os levitas; porque o SENHOR os elegeu, para levarem a arca de Deus e o servirem para sempre.

[3] Davi reuniu a todo o Israel em Jerusalém, para fazerem subir a arca do SENHOR ao seu lugar, que lhe tinha preparado.

[4] Reuniu Davi os filhos de Arão e os levitas:

[5] dos filhos de Coate: Uriel, o chefe, e seus irmãos, cento e vinte;

[6] dos filhos de Merari: Asaías, o chefe, e seus irmãos, duzentos e vinte;

[7] dos filhos de Gérson: Joel, o chefe, e seus irmãos, cento e trinta;

[8] dos filhos de Elisafã: Semaías, o chefe, e seus irmãos, duzentos;

1 Книга Хронік 15

Ковчег Заповіту в Єрусалимі

[1]Давид збудував собі дім у місті Давидовім, приготував місце для ковчега Божого і встановив для нього намет.

[2]Тоді Давид сказав: «Ніхто не може носити ковчег Божий, крім левитів, бо Господь вибрав їх носити ковчег Господній і служити йому повік».

[3]Давид зібрав усіх ізраїльтян у Єрусалимі, щоб перенести ковчег Господній на приготовлене для нього місце.

[4]Давид зібрав нащадків Аарона та левитів.

[5]З нащадків Когата: Уріела, вождя, та сто двадцять його родичів.

[6]З нащадків Мерарі: Асаю, вождя, та двісті двадцять його родичів.

[7]З нащадків Ґершома: Йоїла, вождя, та сто тридцять його родичів.

[8]З нащадків Елізафана: Шемаю, вождя, та двісті його родичів.

[9] dos filhos de Hebrom: Eliel, o chefe, e seus irmãos, oitenta;

[10] dos filhos de Uziel: Aminadabe, o chefe, e seus irmãos, cento e doze.

[11] Chamou Davi os sacerdotes Zadoque e Abiatar e os levitas Uriel, Asaías, Joel, Semaías, Eliel e Aminadabe

[12] e lhes disse: Vós sois os cabeças das famílias dos levitas; santificai-vos, vós e vossos irmãos, para que façais subir a arca do SENHOR, Deus de Israel, ao lugar que lhe preparei.

[13] Pois, visto que não a levastes na primeira vez, o SENHOR, nosso Deus, irrompeu contra nós, porque, então, não o buscamos, segundo nos fora ordenado.

[14] Santificaram-se, pois, os sacerdotes e levitas, para fazerem subir a arca do SENHOR, Deus de Israel.

[15] Os filhos dos levitas trouxeram a arca de Deus aos ombros pelas varas que nela estavam, como Moisés tinha ordenado, segundo a palavra do SENHOR.

Designados os músicos para o templo

[16] Disse Davi aos chefes dos levitas que constituíssem a seus irmãos, os cantores, para que, com instrumentos músicos, com alaúdes, harpas e címbalos se fizessem ouvir e levantassem a voz com alegria.

[17] Designaram, pois, os levitas Hemã, filho de Joel; e dos irmãos dele, Asafe, filho de Berequias; e dos filhos de Merari, irmãos deles, Etã, filho de Cusaías.

[18] E com eles a seus irmãos da segunda ordem: Zacarias, Bene, Jaaziel,

[9]З нащадків Хеврона: Елієла, вождя, та вісімдесят його родичів.

[10]З нащадків Уззіела: Аммінадава, вождя, та сто дванадцять його родичі.

Давид звертається до священиків та левитів

[11]Потім Давид покликав священиків Задока та Авіатара й левитів Уріела, Асаю, Йоїла, Шемаю, Елієла та Аммінадава,

[12]і сказав їм: «Ви голови родин левитів, ви і ваші родичі мають очиститися, щоб принести ковчег Господа, Бога Ізраїлю, і встановити його на місці, що я приготував.

[13]Господь Бог наш покарав нас минулого разу, бо вас не було з нами і ми не спитали Його належним чином».

[14]Отож священики та левити очистилися, щоб нести ковчег Господа, Бога Ізраїлю.

[15]І левити несли ковчег Божий на жердинах, на плечах, як наказував їм Мойсей, згідно зі словом Божим.

Співці

[16]А ще Давид наказав головам левитів призначити з їхніх родичів співців, щоб співати радість і хвалу під звуки арф, лір та цимбалів.

[17]Отож левити призначили Гемана, сина Йоїла, і його родичів Асафа, сина Верекії, а від їхніх родичів-мераріїв — Етана, син Кушая,

[18]а ще помічників із їхніх родичів: Захарію, Язіела, Шемірамота, Єгіела, Унні, Еліава, Бенаю, Маасею, Маттитію,

Semiramote, Jeiel, Uni, Eliabe, Benaia, Maaséias, Matitias, Elifeleu e Micnéias e os porteiros Obede-Edom e Jeiel.

Еліфелегу та Мікнею. А охоронцями при вході призначили Овед-Едома та Єєла.

[19] Assim, os cantores Hemã, Asafe e Etã se faziam ouvir com címbalos de bronze;

[19]Музики Геман, Асаф та Етан мали грати на бронзових цимбалах.

[20] Zacarias, Aziel, Semiramote, Jeiel, Uni, Eliabe, Maaséias e Benaia, com alaúdes, em voz de soprano;

[20]Захарія, Язіел, Шемірамот, Єгіел, Унні, Еліав, Маасея та Беная мали грати на арфах, згідно з аламотом.

[21] Matitias, Elifeleu, Micnéias, Obede-Edom, Jeiel e Azazias, com harpas, em voz de baixo, para conduzir o canto.

[21]Маттитія, Еліфелегу, Мікнея, Овед-Едом, Єєл та Азазія мали грати на лірах, згідно з шеминітом.

[22] Quenanias, chefe dos levitas músicos, tinha o encargo de dirigir o canto, porque era perito nisso.

[22]Кенанія, керівник співців поміж левитами, мав керувати співами, бо він був визнаний митець.

[23] Berequias e Elcana eram porteiros da arca.

[23]Верекія та Елкана охороняли ковчег Господній.

[24] Sebanias, Josafá, Natanael, Amasai, Zacarias, Benaia e Eliézer, os sacerdotes, tocavam as trombetas perante a arca de Deus; Obede-Edom e Jeías eram porteiros da arca.

[24]Священики Шеванія, Йошафат, Нетанел, Амасай, Захарія, Беная та Еліезер мали сурмити в сурми перед ковчегом Божим. Овед-Едом та Єгія також мали охороняти ковчег Господній.

A arca é levada para Jerusalém

[25] Foram Davi, e os anciãos de Israel, e os capitães de milhares, para fazerem subir, com alegria, a arca da Aliança do SENHOR, da casa de Obede-Edom.

[25]Давид, старійшини Ізраїлю та тисячні зібралися, щоб перенести ковчег Заповіту Господнього з оселі Овед-Едома з великою радістю.

[26] Tendo Deus ajudado os levitas que levavam a arca da Aliança do SENHOR, ofereceram em sacrifício sete novilhos e sete carneiros.

[26]І оскільки Бог допомагав левитам, які несли ковчег Заповіту Господнього, вони принесли в жертву сім бичків та сім баранів.

[27] Davi ia vestido de um manto de linho fino, como também todos os levitas que levavam a arca, e os cantores, e Quenanias, chefe dos que levavam a arca e dos cantores; Davi vestia também uma estola sacerdotal de linho.

[27]Давид і всі левити, які несли ковчег, і всі музики, й Кенанія, керівник співців, і співці були вбрані в тонкий полотняний одяг, а на Давидові був полотняний ефод.

[28] Assim, todo o Israel fez subir com júbilo a arca da Aliança do SENHOR, ao som de clarins, de trombetas e de címbalos, fazendo ressoar alaúdes e harpas.

[28]Отож усі ізраїльтяни супроводжували ковчег Заповіту Господнього під радісні вигуки, звуки баранячих рогів, сурм, під звуки цимбалів, арф та лір.

Mical despreza a Davi

2 Samuel 6.16,20-22

[29] Ao entrar a arca da Aliança do SENHOR na Cidade de Davi, Mical, filha de Saul, estava olhando pela janela e, vendo ao rei Davi dançando e folgando, o desprezou no seu coração.

[29]Коли ковчег Заповіту Господнього заносили до міста Давида, Міхал, дочка Саула, визирнула у вікно й, побачивши Давида, який танцював і веселився, вона відразу відчула до нього зневагу.

1 Crônicas 16

Oferta de sacrifícios

[1] Introduziram, pois, a arca de Deus e a puseram no meio da tenda que lhe armara Davi; e trouxeram holocaustos e ofertas pacíficas perante Deus.

[2] Tendo Davi acabado de trazer os holocaustos e ofertas pacíficas, abençoou o povo em nome do SENHOR.

[3] E repartiu a todos em Israel, tanto os homens como as mulheres, a cada um, um bolo de pão, um bom pedaço de carne e passas.

[4] Designou dentre os levitas os que haviam de ministrar diante da arca do SENHOR, e celebrar, e louvar, e exaltar o SENHOR, Deus de Israel, a saber,

[5] Asafe, o chefe, Zacarias, o segundo, e depois Jeiel, Semiramote, Jeiel, Matitias, Eliabe, Benaia, Obede-Edom e Jeiel, com alaúdes e harpas; e Asafe fazia ressoar os címbalos.

[6] Os sacerdotes Benaia e Jaaziel estavam continuamente com trombetas, perante a arca da Aliança de Deus.

1 Книга Хронік 16

Ковчег Божий на місці

[1]Левити принесли ковчег Господа і поставили в наметі, який Давид спорудив для нього. І вони принесли жертву всеспалення та мирні жертви перед Богом.

[2-3]Коли ж Давид скінчив приносити жертву всеспалення та мирні жертви, благословив він людей в ім’я Господа і кожному чоловіку та жінці Ізраїлю роздав по буханцю хліба, пирогу з фініками та в’язку родзинок.

[4]Він призначив кількох левитів нести службу перед ковчегом Господа, щоб проголошувати подяки та хвали Господу, Богу Ізраїлю.

[5]Асаф був головою, його першим помічником був Захарія, потім Яазіел, Шемірамот, Єгіел, Маттитія, Еліав, Беная, Овед-Едом та Єєл, які грали на арфах та лірах. Асаф грав на цимбалах.

[6]Беная та Ягазіел, священики, мали сурмити в установлений час перед ковчегом Заповіту Господнього.

Salmo de Davi em ações de graças
Salmos 96; 105; 106

[7] Naquele dia, foi que Davi encarregou, pela primeira vez, a Asafe e a seus irmãos de celebrarem com hinos o SENHOR.

[8] Rendei graças ao SENHOR, invocai o seu nome, fazei conhecidos, entre os povos, os seus feitos.

[9] Cantai-lhe, cantai-lhe salmos; narrai todas as suas maravilhas.

[10] Gloriai-vos no seu santo nome; alegre-se o coração dos que buscam o SENHOR.

[11] Buscai o SENHOR e o seu poder, buscai perpetuamente a sua presença.

[12] Lembrai-vos das maravilhas que fez, dos seus prodígios e dos juízos dos seus lábios,

[13] vós, descendentes de Israel, seu servo, vós, filhos de Jacó, seus escolhidos.

[14] Ele é o SENHOR, nosso Deus; os seus juízos permeiam toda a terra.

[15] Lembra-se perpetuamente da sua aliança, da palavra que empenhou para mil gerações;

[16] da aliança que fez com Abraão e do juramento que fez a Isaque;

[17] o qual confirmou a Jacó por decreto e a Israel, por aliança perpétua,

[18] dizendo: Dar-vos-ei a terra de Canaã como quinhão da vossa herança.

[19] Então, eram eles em pequeno número, pouquíssimos e forasteiros nela;

[20] andavam de nação em nação, de um reino para um povo.

[21] A ninguém permitiu que os oprimisse; antes, por amor deles, repreendeu a reis,

[7]Отож того дня, Давид, як голова влаштував день дяки Господу і призначив Асафа та його родичів служити відправу дяки Господу.

Вдячний псалом Давида

[8]Співайте дяку Господу, ім'я Його вславляйте, народам про Його діла сповіщайте!

[9]Співайте Йому! Пісню хвали Йому співайте! Славте всі Його діла чудесні!

[10]Пишайтеся Його святим ім'ям, хай щастя буде тим, хто Господа шукає.

[11]Вірте в Господа та Його силу, хай Він постійно з вами буде.

[12-13]Нащадки Ізраїлю, Божого слуги, обранця Якова сини і доньки, не забувайте тих чудес, що Бог творив, діла і рішення Його завжди носіть у серці.

[14]Господь — наш Бог, і влада Його повсюди на землі.

[15]У серці бережіть Його Угоду, що Він заповідав для тисяч поколінь прийдешніх.

[16]Він з Авраамом уклав ту клятву, дав її Ісааку,

[17]і Якову підтвердив Він Угоду вічну, Ізраїлю як вічний заповіт.

[18]Господь сказав: «Я землю Ханаанську віддам вам у володіння».

[19]Він так зробив, коли була їх купка мандрівників на тій землі,

[20]як вони блукали від народу до народу, з одного царства до іншого.

[21]Господь не дозволяв чинити зле їм, попереджаючи царів стосовно них:

[22] dizendo: Não toqueis nos meus ungidos, nem maltrateis os meus profetas.

[23] Cantai ao SENHOR, todas as terras; proclamai a sua salvação, dia após dia.

[24] Anunciai entre as nações a sua glória, entre todos os povos, as suas maravilhas,

[25] porque grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado, temível mais do que todos os deuses.

[26] Porque todos os deuses dos povos são ídolos; o SENHOR, porém, fez os céus.

[27] Glória e majestade estão diante dele, força e formosura, no seu santuário.

[28] Tributai ao SENHOR, ó famílias dos povos, tributai ao SENHOR glória e força.

[29] Tributai ao SENHOR a glória devida ao seu nome; trazei oferendas e entrai nos seus átrios; adorai o SENHOR na beleza da sua santidade.

[30] Tremei diante dele, todas as terras, pois ele firmou o mundo para que não se abale.

[31] Alegrem-se os céus, e a terra exulte; diga-se entre as nações: Reina o SENHOR.

[32] Ruja o mar e a sua plenitude; folgue o campo e tudo o que nele há.

[33] Regozijem-se as árvores do bosque na presença do SENHOR, porque vem a julgar a terra.

[34] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom; porque a sua misericórdia dura para sempre.

[35] E dizei: Salva-nos, ó Deus da nossa salvação, ajunta-nos e livra-nos das nações, para que rendamos graças ao teu santo nome e nos gloriemos no teu louvor.

[22]«Не зачіпайте народ, що помазав Я, Моїм пророкам лиха ви не заподійте!»

[23]Господу співай, уся земля! Щоденно проголошуй: «Господь рятує Свій народ!»

[24]До всіх народів звістку донесіть про Його велич, про чудеса, що творить Він, скажіть усім.

[25]Адже Господь великий, слави гідний, величніший Він за всіх богів.

[26]Бо боги всі — лише боввани нікчемні; Господь єдиний небеса створив.

[27]Навколо Нього — краса і велич, сила і радість в Його святому храмі.

[28]Хвалу співайте, усі народи на землі, воздайте Господу славу й могутність!

[29]Вшановуйте Його ім'я, приносьте жертви до Нього. Схиліться перед Господом у величі Його священній.

[30]Вся земле, перед Ним тремти! Він Всесвіт збудував, міцний і непохитний.

[31]Хай небеса радіють і втішається земля. Нехай звучить поміж народів: «Господь — наш цар!»

[32]Нехай океан і все, що в ньому є, нуртує. Хай буде щастя ниві й парості на ній.

[33]Тоді й дерева в лісі Господу радіти будуть, як прийде Він судити світ.

[34]Дякуйте Господу за Його доброту, за справжню милість Його вічну!

[35]І кажіть: «Врятуй нас, Боже, Спасителю наш, збери і порятуй від ворогів, щоб славить ми могли Твоє ім'я священне, і з гордістю розповідати про Твої діла славетні.

[36] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, desde a eternidade até a eternidade. E todo o povo disse: Amém! E louvou ao SENHOR.

[36]Благословенний є Господь наш Бог на всі віки!» Тоді всі люди воздали хвалу Господу і сказали: «Амінь!»

Outros dispositivos para o culto

[37] Então, Davi deixou ali diante da arca da Aliança do SENHOR a Asafe e a seus irmãos, para ministrarem continuamente perante ela, segundo se ordenara para cada dia;

[37]Давид залишив Асафа та його родичів перед ковчегом Заповіту Господнього, щоб вони постійно служили й виконували щоденні обов'язки перед ковчегом.

[38] também deixou a Obede-Edom com seus irmãos, em número de sessenta e oito; a Obede-Edom, filho de Jedutum, e a Hosa, para serem porteiros;

[38]Також Давид залишив там Овед-Едома та його шістдесят вісім родичів. Овед-Едом, син Єдитуна, як і Госа, були залишені як охоронці брами.

[39] e deixou a Zadoque, o sacerdote, e aos sacerdotes, seus irmãos, diante do tabernáculo do SENHOR, num lugar alto de Gibeão,

[39]Задок-священик та його брати-священики мали служити перед наметом Господа на узвишші Ґівеонському

[40] para oferecerem continuamente ao SENHOR os holocaustos sobre o altar dos holocaustos, pela manhã e à tarde; e isto segundo tudo o que está escrito na Lei que o SENHOR ordenara a Israel.

[40]й приносити постійні жертви всеспалення Господу вранці та ввечері на вівтарі всеспалення, згідно з тим, що написано в Законі Божому, який Він заповів Ізраїлю.

[41] E com eles deixou a Hemã, a Jedutum e os mais escolhidos, que foram nominalmente designados para louvarem o SENHOR, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[41]Разом з ними Геман, Єдутун та інші вибрані й поіменно призначені дякувати Господу «за вічну Його милість».

[42] Com eles, pois, estavam Hemã e Jedutum, que faziam ressoar trombetas, e címbalos, e instrumentos de música de Deus; os filhos de Jedutum eram porteiros.

[42]Геман з Єдутуном були відповідальні за сурми й цимбали для музикантів, інструменти для оспівування Господа, а сини Єдутуна відповідали за браму.

[43] Então, se retirou todo o povo, cada um para sua casa; e tornou Davi, para abençoar a sua casa.

[43]Потім усі люди розійшлися по домівках. І Давид повернувся додому, щоб благословити свою родину.

1 Crônicas 17

A aliança do Senhor com Davi
2 Samuel 7.1-17

[1] Sucedeu que, habitando Davi em sua própria casa, disse ao profeta Natã: Eis que moro em casa de cedros, mas a arca da Aliança do SENHOR se acha numa tenda.

[2] Então, Natã disse a Davi: Faze tudo quanto está no teu coração, porque Deus é contigo.

[3] Porém, naquela mesma noite, veio a palavra do SENHOR a Natã, dizendo:

[4] Vai e dize a meu servo Davi: Assim diz o SENHOR: Tu não edificarás casa para minha habitação;

[5] porque em casa nenhuma habitei, desde o dia que fiz subir a Israel até ao dia de hoje; mas tenho andado de tenda em tenda, de tabernáculo em tabernáculo.

[6] Em todo lugar em que andei com todo o Israel, falei, acaso, alguma palavra com algum dos seus juízes, a quem mandei apascentar o meu povo, dizendo: Por que não me edificais uma casa de cedro?

[7] Agora, pois, assim dirás ao meu servo Davi: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tomei-te da malhada e de detrás das ovelhas, para que fosses príncipe sobre o meu povo de Israel.

[8] E fui contigo, por onde quer que andaste, eliminei os teus inimigos de diante de ti e fiz grande o teu nome, como só os grandes têm na terra.

[9] Prepararei lugar para o meu povo de Israel e o plantarei para que habite no seu

1 Книга Хронік 17

Божа обітниця Давидові

[1]Коли Давид поселився в своєму палаці, він сказав пророку Натану: «Поглянь, я живу в прекрасному палаці, збудованому з кедру, а ковчег Заповіту Господнього залишається в наметі».

[2]Натан відповів Давиду: «Роби, як тобі підказує серце, бо з тобою Бог».

[3]Тієї ж самої ночі Натан почув слово Боже:

[4]«Піди й скажи Моєму слузі Давиду про те, що наказує Господь: „Це не ти маєш будувати Мені оселю.

[5]Я ще не жив у домі від того дня, як вивів Ізраїль з Єгипту, і по сьогодні. Я переходив від одного намету до другого, від однієї оселі до іншої.

[6]І хоч би де ходив Я з ізраїльтянами, хіба ж Я сказав комусь із суддів ізраїльських, яким Я заповідав вести Мій народ: „Чому ви не збудували Мені оселю із кедру?"

[7]Тепер скажи Моєму слузі Давиду: „Ось що наказує Господь Бог Всемогутній: „Я забрав тебе з пасовиська, де ти ходив за отарою, щоб ти правив Моїм народом ізраїльським.

[8]Я був з тобою скрізь, хоч де б ти ходив: Я знищував усіх ворогів на твоєму шляху. Тепер Я звеличу твоє ім'я серед інших імен славетних людей на землі.

[9]Я призначу місце для Мого народу ізраїльського й поселю його там, і житимуть там люди, і ніхто їх більше не

lugar e não mais seja perturbado; e jamais os filhos da perversidade o oprimam, como dantes,

турбуватиме. Нечестивці не будуть більше гнобити їх, як раніше,

[10] desde o dia em que mandei houvesse juízes sobre o meu povo de Israel; porém abati todos os teus inimigos e também te fiz saber que o SENHOR te edificaria uma casa.

[10]з того часу, коли Я призначив суддів над ізраїльським народом. І Я підкорю всіх твоїх ворогів. Я кажу тобі, що Господь розбудує твій дім.

[11] Há de ser que, quando teus dias se cumprirem, e tiveres de ir para junto de teus pais, então, farei levantar depois de ti o teu descendente, que será dos teus filhos, e estabelecerei o seu reino.

[11]Коли прийде твій смертний час і відійдеш ти до пращурів своїх, Я призначу після тебе одного з синів твоїх і встановлю його царство.

[12] Esse me edificará casa; e eu estabelecerei o seu trono para sempre.

[12]Він і зведе Мені оселю, а Я навіки встановлю його престол.

[13] Eu lhe serei por pai, e ele me será por filho; a minha misericórdia não apartarei dele, como a retirei daquele que foi antes de ti.

[13]Я стану його Батьком, а він буде Мені сином. Я не відступлюся від Своєї прихильності до нього так, як відступився Я від Саула, що правив до тебе.

[14] Mas o confirmarei na minha casa e no meu reino para sempre, e o seu trono será estabelecido para sempre.

[14]Я поставлю його над домом Моїм і царством Моїм на віки вічні, його престол буде довічним”».

[15] Segundo todas estas palavras e conforme toda esta visão, assim falou Natã a Davi.

[15]Отож Натан передав Давидові слово в слово все одкровення.

Ações de graças de Davi

2 Samuel 7.18-29

Давидова молитва

[16] Então, entrou o rei Davi na Casa do SENHOR, ficou perante ele e disse: Quem sou eu, SENHOR Deus, e qual é a minha casa, para que me tenhas trazido até aqui?

[16]Тоді цар Давид зайшов до святого намету, сів перед Господом і мовив: «Хто я такий Тобі, мій Володарю, Господи? Чому Ти зробив мене й мій дім таким важливим?

[17] Foi isso ainda pouco aos teus olhos, ó Deus, de maneira que também falaste a respeito da casa de teu servo para tempos distantes; e me trataste como se eu fosse homem ilustre, ó SENHOR Deus.

[17]Невже цього недостатньо було, на Твій погляд, Боже. Ти дав обіцянку щодо майбутнього для дому Твого слуги, Ти ставишся до мене як до поважної людини, о Господи Боже.

[18] Que mais ainda te poderá dizer Davi acerca das honras feitas a teu servo? Pois tu conheces bem teu servo.

[19] Ó SENHOR, por amor de teu servo e segundo o teu coração, fizeste toda esta grandeza, para tornar notórias todas estas grandes coisas!

[20] SENHOR, ninguém há semelhante a ti, e não há outro Deus além de ti, segundo tudo o que nós mesmos temos ouvido.

[21] Quem há como o teu povo de Israel, gente única na terra, a quem tu, ó Deus, foste resgatar para ser teu povo e fazer a ti mesmo um nome, com estas grandes e tremendas coisas, desterrando as nações de diante do teu povo, que remiste do Egito?

[22] Estabeleceste a teu povo de Israel por teu povo, para sempre, e tu, ó SENHOR, te fizeste o seu Deus.

[23] Agora, pois, ó SENHOR, a palavra que disseste acerca de teu servo e acerca da sua casa, seja estabelecida para sempre; e faze como falaste.

[24] Estabeleça-se, e seja para sempre engrandecido o teu nome, e diga-se: O SENHOR dos Exércitos é o Deus de Israel, é Deus para Israel; e a casa de Davi, teu servo, será estabelecida diante de ti.

[25] Pois tu, Deus meu, fizeste ao teu servo a revelação de que lhe edificarias casa. Por isso, o teu servo se animou para fazer-te esta oração.

[26] Agora, pois, ó SENHOR, tu mesmo és Deus e prometeste a teu servo este bem.

[18]Що може Давид іще Тобі сказати, щоб Ти міг поважати слугу Свого? Ти Сам знаєш слугу Свого.

[19]О Господи, заради слуги Свого й від щирого серця зробив Ти цю велику справу. Ти зробив ці великі діла відомими мені.

[20]О Господи, ніхто не може зрівнятися з Тобою, немає Бога, крім Тебе, бо ми чули про все це на власні вуха.

[21]Кого ще можна порівняти з Твоїм народом ізраїльським, кого Бог прийшов би й порятував від рабства як народ для Себе? Ім’я Своє звеличив Ти великими й славетними ділами, прогнав Ти народи, аби звільнити шлях Своєму народу й визволити його з рабства єгипетського.

[22]Ти зробив народ Ізраїлю Своїм навіки, і Ти Сам, о Господи, став його Богом.

[23]Відтепер, Господи, нехай обіцянка Твоя щодо слуги Твого та його дому зостанеться непорушною навічно, і вчини так, як Ти обіцяв.

[24]Нехай це ствердиться, хай ім’я Твоє завжди звеличується! Тоді люди говоритимуть: „Господь Всемогутній є Богом Ізраїлю, ізраїльським Богом!” І нехай дім Давида, слуги Твого, встановлений буде перед Тобою.

[25]Оскільки Ти, мій Боже, відкрив це мені, Своєму слузі, що збудуєш дім мій. Ось чому Твій слуга набрався сміливості, щоб скласти Тобі цю молитву.

[26]Господи, Ти є Бог, і Ти дав обітницю такого великого діяння Своєму слузі.

[27] Sê, pois, agora, servido de abençoar a casa de teu servo, a fim de permanecer para sempre diante de ti, pois tu, ó SENHOR, a abençoaste, e abençoada será para sempre.

[27]Тож тепер зроби ласку й благослови дім Твого слуги, аби моя родина могла повік Тобі служити. Бо те, що Ти благословив, Господи, є благословенне повік».

1 Crônicas 18

Diversas vitórias de Davi
2 Samuel 8.1-14

[1] Depois disto, feriu Davi os filisteus e os humilhou; tomou a Gate e suas aldeias das mãos dos filisteus.

[2] Também derrotou os moabitas, e assim ficaram por servos de Davi e lhe pagavam tributo.

[3] Também Hadadezer, rei de Zoba, foi derrotado por Davi, até Hamate, quando aquele foi restabelecer o seu domínio sobre o rio Eufrates.

[4] Tomou-lhe Davi mil carros, sete mil cavaleiros e vinte mil homens de pé; Davi jarretou a todos os cavalos dos carros, menos para cem deles.

[5] Vieram os siros de Damasco a socorrer a Hadadezer, rei de Zoba; porém Davi matou dos siros vinte e dois mil homens.

[6] Davi pôs guarnições na Síria de Damasco, e os siros ficaram por servos de Davi e lhe pagavam tributo; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

[7] Tomou Davi os escudos de ouro que havia com os oficiais de Hadadezer e os trouxe a Jerusalém.

[8] Também de Tibate e de Cum, cidades de Hadadezer, tomou Davi mui grande quantidade de bronze, de que Salomão fez

1 Книга Хронік 18

Давидові перемоги

[1]Згодом Давид переміг филистимлян і, підкоривши їх, він захопив місто Ґат і навколишні села, які належали филистимлянам.

[2]Давид також переміг моавійців, які стали підданими Давида і сплачували йому данину.

[3]Давид також підкорив Хададезера, який був царем Зови. Давид і його військо дійшли до самого Гамату, бо він намагався встановити свою владу у долині Євфрату.

[4]Давид захопив тисячу колісниць, сім тисяч їздових та двадцять тисяч піхотинців. Він покалічив майже всіх коней, залишивши неушкодженими лише сотню коней, запряжених у колісниці.

[5]Коли арамійці з Дамаска прийшли на допомогу царю Зови Хададазеру, Давид вбив двадцять дві тисячі арамійських воїнів.

[6]Потім Давид настановив там надзірні воїнські гарнізони, і люди Арама стали Давидовими підданими й сплачували йому данину. І хоч куди б Давид ішов, Господь допомагав йому перемагати.

[7]Давид відібрав золоті щити у слуг Хададезера і привіз їх до Єрусалима.

[8]З Теви й Куна, міст що належали Хададезеру, Давид забрав велику кількість бронзи. Пізніше з тієї бронзи Соломон зробив бронзове Море, стовпи й бронзовий посуд.

o mar de bronze, as colunas e os utensílios de bronze.

9 Ouvindo Toú, rei de Hamate, que Davi derrotara a todo o exército de Hadadezer, rei de Zoba,

10 mandou seu filho Hadorão ao rei Davi, para o saudar e congratular-se com ele por haver pelejado contra Hadadezer e por havê-lo ferido (porque Hadadezer fazia guerra a Toú). Hadorão trouxe consigo objetos de ouro, de prata e de bronze,

11 os quais também o rei Davi consagrou ao SENHOR, juntamente com a prata e ouro que trouxera de todas as mais nações: de Edom, de Moabe, dos filhos de Amom, dos filisteus e de Amaleque.

12 Também Abisai, filho de Zeruia, feriu a dezoito mil edomitas no vale do Sal.

13 E pôs guarnições em Edom, e todos os edomitas ficaram por servos de Davi; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

Oficiais de Davi

2 Samuel 8.15-18; 20.23-26

14 Reinou, pois, Davi sobre todo o Israel; julgava e fazia justiça a todo o seu povo.

15 Joabe, filho de Zeruia, era comandante do exército; Josafá, filho de Ailude, era cronista.

16 Zadoque, filho de Aitube, e Abimeleque, filho de Abiatar, eram sacerdotes; e Sausa, escrivão.

17 Benaia, filho de Joiada, era o comandante da guarda real. Os filhos de Davi, porém, eram os primeiros ao lado do rei.

9Тоу, цар Гамата, почувши, що Давид розбив усе військо Хададезера,

10послав свого сина Гадорама, щоб той зустрів Давида й привітав його з перемогою над Хададезером, який завжди воював з Тоу. З Гадорамом Тоу відіслав усілякі золоті, срібні й бронзові речі.

11Цар Давид присвятив ці підношення Господу, так само, як зробив він зі сріблом та золотом, що відібрав у інших народів: едомійців, моавійців, аммонійців, филистимлян та амаликійців.

12Авішай, син Зеруї, вбив вісімнадцять тисяч едомійців у Солоній долині.

13Він настановив військові надзірні гарнізони в Едомі, а всі едомійці підкорилися Давиду. І хоч куди б ішов Давид, Господь давав йому перемогу.

Давидові вельможі

14Давид царював над усім Ізраїлем справедливо й праведно.

15Йоав, син Зеруї, командував військом, Єгошафат, син Агілуда, був літописцем.

16Задок, син Агітува, та Агімелех, син Авіатара, були священиками, Шавша був писарем.

17Беная, син Єгояди, був головою над керетійською та пелетійською охороною, а Давидові сини були першими наближеними при цареві.

1 Crônicas 19

Davi derrota os amonitas e os siros
2 Samuel 10.1-19

[1] Depois disto, morreu Naás, rei dos filhos de Amom; e seu filho reinou em seu lugar.

[2] Então, disse Davi: Usarei de bondade para com Hanum, filho de Naás, porque seu pai usou de bondade para comigo. Pelo que Davi enviou mensageiros para o consolar acerca de seu pai; e vieram os servos de Davi à terra dos filhos de Amom, a Hanum, para o consolarem.

[3] Disseram os príncipes dos filhos de Amom a Hanum: Pensas que, por te haver Davi mandado consoladores, está honrando a teu pai? Não vieram seus servos a ti para reconhecerem, destruírem e espiarem a terra?

[4] Tomou, então, Hanum os servos de Davi, e rapou-os, e lhes cortou metade das vestes até às nádegas, e os despediu.

[5] Foram-se alguns e avisaram a Davi acerca destes homens; então, enviou mensageiros a encontrá-los, porque estavam sobremaneira envergonhados. Mandou o rei dizer-lhes: Deixai-vos estar em Jericó, até que vos torne a crescer a barba; e, então, vinde.

[6] Vendo, pois, os filhos de Amom que se haviam tornado odiosos a Davi, então, Hanum e os filhos de Amom tomaram mil talentos de prata, para alugarem para si carros e cavaleiros da Mesopotâmia, e dos siros de Maaca, e de Zoba.

1 Книга Хронік 19

Аммонійці зганьбили Давидових людей

[1]Згодом помер Нагаш, цар аммонійців, а його син став царем.

[2]Давид сказав: «Я маю виявити прихильність до Ганунa, сина Нагаша, бо його батько колись був прихильний до мене». Отож Давид вирядив посланців до Ганунa висловити співчуття з приводу смерті його батька. Коли Давидові слуги прибули до земель аммонійців до Ганунa, аби висловити йому співчуття,

[3]аммонійські придворні спитали Ганунa: «Ти гадаєш, що Давид вшановує твого батька, оскільки прислав своїх посланців висловити тобі співчуття? Чи не прийшли сюди його люди розвідати все, скинути владу й вивідувати на цій землі».

[4]Отож Ганун схопив Давидових посланців й ув'язнив їх. Він поголив їх, обрізав їхнє вбрання аж до сідниць та й відіслав їх геть.

[5]До Давида прийшли й розповіли йому про тих чоловіків, і він вирядив посланців їм назустріч, оскільки люди ці були дуже принижені. Цар наказав: «Залишайтеся в Єрихоні, аж доки не відростуть бороди, а тоді повертайтеся».

[6]Коли аммонійці зрозуміли, що дуже образили Давида, то Ганун і аммонійці послали тисячу талантів срібла аби найняти колісниці й кінноту з Арам-Нагараїма, Арам-Мааки та Зови.

[7] Alugaram para si trinta e dois mil carros, o rei de Maaca e a sua gente, e eles vieram e se acamparam diante de Medeba; também os filhos de Amom se ajuntaram das suas cidades e vieram para a guerra.

[7]Вони також найняли тридцять дві тисячі колісниць та царя Мааки з його військом. І вони пішли й розбили табір біля Медеви. Аммонійці зібралися з усіх міст і вийшли до бою.

[8] O que ouvindo Davi, enviou contra eles a Joabe com todo o exército dos valentes.

[8]Почувши про це, Давид вислав Йоава з цілим військом.

[9] Saíram os filhos de Amom e ordenaram a batalha à entrada da porta da cidade; porém os reis que vieram estavam à parte, no campo.

[9]Аммонійці виступили назустріч, вишикувалися в бойовому порядку біля брами міста, а їхні царі були самі на відкритій місцевості.

[10] Vendo, pois, Joabe que estava preparada contra ele a batalha, tanto pela frente como pela retaguarda, escolheu dentre todos o que havia de melhor em Israel e os formou em linha contra os siros;

[10]Йоав побачив військові лаштунки, що збиралися виступити проти нього, як попереду, так і позаду. Тоді він відібрав найкращі ізраїльські загони й послав їх битися з арамійцями.

[11] e o resto do povo entregou a Abisai, seu irmão, e puseram-se em linha contra os filhos de Amom.

[11]Усіх, хто залишився, він передав під командування свого брата Авішая. І вони розташувалися проти аммонійців.

[12] Disse Joabe: Se os siros forem mais fortes do que eu, tu me virás em socorro; e, se os filhos de Amom forem mais fortes do que tu, eu irei ao teu socorro.

[12]Йоав попередив: «Якщо арамійці виявляться сильнішими за мене, тоді ти мусиш прийти мені на допомогу, а якщо аммонійці будуть сильнішими за тебе, тоді я допоможу тобі.

[13] Sê forte, pois; pelejemos varonilmente pelo nosso povo e pelas cidades de nosso Deus; e faça o SENHOR o que bem lhe parecer.

[13]Будь сміливим, поборемося хоробро заради нашого народу та міст нашого Бога. І нехай Господь зробить так, як вважає за потрібне».

[14] Então, avançou Joabe com o povo que estava com ele, e travaram peleja contra os siros; e estes fugiram de diante dele.

[14]Йоав зі своїм військом пішов до арамійців на битву, і ті повтікали від нього.

[15] Vendo os filhos de Amom que os siros fugiam, também eles fugiram de diante de Abisai, irmão de Joabe, e entraram na cidade; voltou Joabe dos filhos de Amom e tornou a Jerusalém.

[15]Коли аммонійці побачили, що арамійці втекли, вони також кинулися навтіч від війська Авішая, брата Йоава до свого міста. І Йоав повернувся до Єрусалима.

[16] Vendo, pois, os siros que tinham sido desbaratados diante de Israel, enviaram mensageiros e fizeram sair os siros que habitavam do lado dalém do rio; Sofaque, capitão do exército de Hadadezer, marchava adiante deles.

[17] Informado Davi, ajuntou a todo o Israel, passou o Jordão, veio ter com eles e ordenou contra eles a batalha; e, tendo Davi ordenado a batalha contra os siros, pelejaram estes contra ele.

[18] Porém os siros fugiram de diante de Israel, e Davi matou dentre os siros os homens de sete mil carros e quarenta mil homens de pé; a Sofaque, chefe do exército, matou.

[19] Vendo, pois, os servos de Hadadezer que foram feridos diante de Israel, fizeram paz com Davi e o serviram; e os siros nunca mais quiseram socorrer aos filhos de Amom.

[16]Коли арамійці побачили, що ізраїльтяни їх перемогли, вони вирядили посланців і привели арамійців, що жили на іншому боці ріки Євфрат. Шофах, командуючий Хададезеровим військом, очолив їх.

[17]Давидові про це доповіли, і він зібрав усіх ізраїльських воїнів і перейшов Йордан. Він наблизився до арамійців і розташував свої війська навпроти них. Давид розташував своє військо до бою, і арамійці напали на них.

[18]Арамійці кинулися тікати, і військо Давида знищило сім тисяч арамійських колісниць, сорок тисяч піших воїнів, а також вони вбили Шофаха, командуючого військом.

[19]Коли Хададезерові піддані побачили, що зазнали поразки від ізраїльтян, вони уклали з Давидом угоду про мир й почали йому служити. Отож арамійці відмовилися надалі допомагати аммонійцям.

1 Crônicas 20

Davi conquista a Rabá

2 Samuel 12.26-31

[1] Decorrido um ano, no tempo em que os reis costumam sair para a guerra, Joabe levou o exército, destruiu a terra dos filhos de Amom, veio e sitiou a Rabá; porém Davi ficou em Jerusalém; e Joabe feriu a Rabá e a destruiu.

[2] Tirou Davi a coroa da cabeça do seu rei e verificou que tinha o peso de um talento de ouro e que havia nela pedras preciosas; e foi posta na cabeça de Davi; e da cidade levou mui grande despojo.

1 Книга Хронік 20

Йоав розбиває аммонійців

[1]Навесні, коли царі виходять на війну, Йоав вивів і своє військо й спустошив землю аммонійців. Він пішов і обліг Равву. Сам Давид залишився в Єрусалимі. Йоав напав на Равву і спустошив її.

[2]Давид зняв корону з голови їхнього царя. Прикрашена дорогоцінними каміннями, золота корона важила один талант. Її було покладено на голову Давида. І ще забрав він з міста багато здобичі.

[3] Também levou o povo que estava nela e o fez passar à serra, e a picaretas de ferro, e a machados; assim fez Davi a todas as cidades dos filhos de Amom. Voltou Davi, com todo o povo, para Jerusalém.

[3]Він вивів людей, що мешкали в місті і змусив їх працювати пилами, залізними кирками та сокирами. Так Давид учинив з усіма аммонійськими містами, а потім він з усім військом повернувся до Єрусалима.

Gigantes mortos pelos homens de Davi

2 Samuel 21.15-22

[4] Depois disto, houve guerra em Gezer contra os filisteus; então, Sibecai, o husatita, feriu a Sipai, que era descendente dos gigantes; e os filisteus foram subjugados.

[4]Трохи згодом у Ґезері розпочалася війна з филистимлянами. Там хушієць Сиввекай убив Сіпая, одного з нащадків Рефаїма. Филистимлян було підкорено.

[5] Houve ainda outra guerra contra os filisteus; e Elanã, filho de Jair, feriu a Lami, irmão de Golias, o geteu, cuja lança tinha a haste como eixo de tecelão.

[5]В іншій війні з филистимлянами Елханан, син Яїра, вбив Лахмі, брата гіттійця Ґоліафа, у якого руків'я списа було немов ткацький вал.

[6] Houve ainda outra guerra em Gate; havia ali um homem de grande estatura, tinha vinte e quatro dedos, seis em cada mão e seis em cada pé; também este descendia dos gigantes.

[6]Ще в одній битві при Ґаті воював велетенський чолов'яга, на кожній руці й нозі якого було по шість пальців. Він також був нащадком Рефаїма.

[7] Quando ele injuriava a Israel, Jônatas, filho de Siméia, irmão de Davi, o feriu.

[7]Коли він заходився збиткуватися з Ізраїлю, його вбив Йонатан, син Шимеа, Давидового брата.

[8] Estes nasceram dos gigantes em Gate; e caíram pela mão de Davi e pela mão de seus homens.

[8]Ці филистимляни були нащадками Рефаїма з Ґата, і полягли вони від руки Давида та його слуг.

1 Crônicas 21

1 Книга Хронік 21

O levantamento do censo

2 Samuel 24.1-9

Давидів гріх

[1] Então, Satanás se levantou contra Israel e incitou a Davi a levantar o censo de Israel.

[1]Сатана встав проти Ізраїля, він змусив Давида зробити перепис людей ізраїльських.

[2] Disse Davi a Joabe e aos chefes do povo: Ide, levantai o censo de Israel, desde Berseba até Dã; e trazei-me a apuração para que eu saiba o seu número.

[2]Давид сказав Йоаву та командирам його війська: «Ідіть і порахуйте ізраїльтян від Беершеби до Дана. Потім подайте мені звіт, аби я знав їх чисельність».

[3] Então, disse Joabe: Multiplique o SENHOR, teu Deus, a este povo cem vezes mais; porventura, ó rei, meu senhor, não são todos servos de meu senhor? Por que requer isso o meu senhor? Por que trazer, assim, culpa sobre Israel?

[3]Та Йоав відповів: «Нехай Господь примножить народ твій у сотні разів. О царю, хіба ж не всі вони слуги твої? Навіщо, володарю, хочеш ти це зробити? Чому це має стати прокляттям Ізраїлю?»

Филистимських велетів забито

[4] Porém a palavra do rei prevaleceu contra Joabe; pelo que saiu Joabe e percorreu todo o Israel; então, voltou para Jerusalém.

[4]Однак слово царя переважило слова Йоава. Отож Йоав пішов і обійшов усі землі, й повернувся до Єрусалима.

[5] Deu Joabe a Davi o recenseamento do povo; havia em Israel um milhão e cem mil homens que puxavam da espada; e em Judá eram quatrocentos e setenta mil homens que puxavam da espada.

[5]Він подав звіт Давиду про перепис населення. Усіх ізраїльтян, здатних тримати меч, було мільйон сто тисяч чоловік, а в Юдеї — чотириста сімдесят тисяч чоловік.

[6] Porém os de Levi e Benjamim não foram contados entre eles, porque a ordem do rei foi abominável a Joabe.

[6]Йоав не рахував левитів та веніаминіїв, бо розпорядження царя було йому осоружне.

Davi escolhe o castigo
2 Samuel 24.10-17

[7] Tudo isto desagradou a Deus, pelo que feriu a Israel.

[7]Бог також не схвалював цього наказу, і Він покарав Ізраїль.

Божа кара

[8] Então, disse Davi a Deus: Muito pequei em fazer tal coisa; porém, agora, peço-te que perdoes a iniqüidade de teu servo, porque procedi mui loucamente.

[8]Давид сказав Богу: «Я вчинив великий гріх, зробивши це. Благаю Тебе, зніми цей гріх з Твого слуги, бо я зробив величезну дурницю».

[9] Falou, pois, o SENHOR a Gade, o vidente de Davi, dizendo:

[9]Господь сказав Ґаду, Давидовому ясновидцю:

[10] Vai e dize a Davi: Assim diz o SENHOR: Três coisas te ofereço; escolhe uma delas, para que ta faça.

[10]«Піди й скажи Давидові про те, що говорить Господь: „Я даю тобі на вибір три покарання. Вибери одне із них, і Я саме так з тобою і вчиню”».

[11] Veio, pois, Gade a Davi e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Escolhe o que queres:

[11]Ґад пішов до Давида і сказав йому: «Ось що сказав Господь: „Роби свій вибір:

[12] ou três anos de fome, ou que por três meses sejas consumido diante dos teus adversários, e a espada de teus inimigos te alcance, ou que por três dias a espada do SENHOR, isto é, a peste na terra, e o Anjo do SENHOR causem destruição em todos os territórios de Israel; vê, pois, agora, que resposta hei de dar ao que me enviou.

[12]чи три роки голоду, чи три місяці мечі ворогів твоїх будуть тебе переслідувати й брати гору, чи три дні меч Господній коситиме людей жахливою хворобою і Ангел Господній губитиме людей по всій землі Ізраїльській. Обміркуй і виріши, що я маю відповісти Тому, Хто мене послав”».

[13] Então, disse Davi a Gade: Estou em grande angústia; caia eu, pois, nas mãos do SENHOR, porque são muitíssimas as suas misericórdias, mas nas mãos dos homens não caia eu.

[13]Давид сказав Ґаду: «Я у великій печалі. Нехай Господь мене покарає, бо милість Його величезна, але не дай мені потрапити до людських рук».

[14] Então, enviou o SENHOR a peste a Israel; e caíram de Israel setenta mil homens.

[14]Отож Господь наслав моровицю на Ізраїль, і сімдесят тисяч ізраїльтян померло.

[15] Enviou Deus um anjo a Jerusalém, para a destruir; ao destruí-la, olhou o SENHOR, e se arrependeu do mal, e disse ao anjo destruidor: Basta, retira, agora, a mão. O Anjo do SENHOR estava junto à eira de Ornã, o jebuseu.

[15]І послав Бог Ангела спустошити Єрусалим, але коли той саме почав руйнувати його, Господь побачив це, зажурився тією бідою і промовив до Ангела-руйнівника: «Досить, тепер прибери руку!» Ангел Господній якраз стояв біля току євусита Арауни.

[16] Levantando Davi os olhos, viu o Anjo do SENHOR, que estava entre a terra e o céu, com a espada desembainhada na mão estendida contra Jerusalém; então, Davi e os anciãos, cobertos de panos de saco, se prostraram com o rosto em terra.

[16]Давид підвів очі й побачив Ангела Господнього, що стояв між небом і землею, а в руці тримав оголеного меча, направленого на Єрусалим. Тоді Давид і старійшини, вбрані в жалобний одяг, упали долілиць.

[17] Disse Davi a Deus: Não sou eu o que disse que se contasse o povo? Eu é que pequei, eu é que fiz muito mal; porém estas ovelhas que fizeram? Ah! SENHOR, meu Deus, seja, pois, a tua mão contra mim e contra a casa de meu pai e não para castigo do teu povo.

[17]І Давид звернувся до Бога: «Хіба ж не я видав наказ зробити перепис людей? Це я, хто вчинив гріх і справді винний в усьому. Та ці люди, що вони зробили? О Господи, мій Боже, покарай мене та родину мою, але не карай Своїх людей страшною хворобою».

Davi erige um altar na eira de Ornã

2 Samuel 24.18-25

18 Então, o Anjo do SENHOR disse a Gade que mandasse Davi subir para levantar um altar ao SENHOR, na eira de Ornã, o jebuseu.

19 Subiu, pois, Davi, segundo a palavra de Gade, que falara em nome do SENHOR.

20 Virando-se Ornã, viu o Anjo; e esconderam-se seus quatro filhos que estavam com ele. Ora, Ornã estava debulhando trigo.

21 Quando Davi vinha chegando a Ornã, este olhou, e o viu e, saindo da eira, se inclinou diante de Davi, com o rosto em terra.

22 Disse Davi a Ornã: Dá-me este lugar da eira a fim de edificar nele um altar ao SENHOR, para que cesse a praga de sobre o povo; dá-mo pelo seu devido valor.

23 Então, disse Ornã a Davi: Tome-a o rei, meu senhor, para si e faça dela o que bem lhe parecer; eis que dou os bois para o holocausto, e os trilhos, para a lenha, e o trigo, para oferta de manjares; dou tudo.

24 Tornou o rei Davi a Ornã: Não; antes, pelo seu inteiro valor a quero comprar; porque não tomarei o que é teu para o SENHOR, nem oferecerei holocausto que não me custe nada.

25 Davi deu a Ornã por aquele lugar a soma de seiscentos siclos de ouro.

26 Edificou ali um altar ao SENHOR, ofereceu nele holocaustos e sacrifícios pacíficos e invocou o SENHOR, o qual lhe respondeu com fogo do céu sobre o altar do holocausto.

18Ангел Господній наказав Ґаду переказати Давиду, що той має піти й установити вівтар Господу на току євусита Арауни.

19Отож Давид пішов, як сказав йому Ґад від імені Господа.

20Арауна повернувся й побачив Ангела; його чотири сини, що були з ним, сховалися. Арауна саме молотив пшеницю.

21Коли Давид підійшов до Арауни, той глянув і побачив Давида. Арауна вийшов з току і вклонився Давиду до самої землі.

22Давид сказав Арауні: «Продай мені те місце, де твій тік, щоб міг я там збудувати вівтар для Господа. Продай мені його за повну ціну, аби жахлива моровиця відступилася від людей».

23Тоді Арауна сказав Давиду: «Бери, нехай мій володар-цар робить на ньому те, що вважає за потрібне. Дивись, я даю бичка для жертви всеспалення, а також все дерев’яне знаряддя для вогнища і пшеницю для хлібної жертви. Я віддаю все».

24Але цар Давид сказав Арауні: «Ні, я маю купити за повну ціну, бо я не можу принести Господу того, що тобі належить, не можу приносити жертви всеспалення, які мені нічого не коштують».

25Отож Давид сплатив Арауні шістсот шекелів золота за те місце.

26Давид збудував там вівтар Господу й приніс жертви всеспалення та мирні жертви. Він гукав до Господа, і Господь відповів йому, пославши вогонь з небес на вівтар всеспалення.

[27] O SENHOR deu ordem ao Anjo, e ele meteu a sua espada na bainha.

O lugar do templo

[28] Vendo Davi, naquele mesmo tempo, que o SENHOR lhe respondera na eira de Ornã, o jebuseu, sacrificou ali.

[29] Porque o tabernáculo do SENHOR, que Moisés fizera no deserto, e o altar do holocausto estavam, naquele tempo, no alto de Gibeão.

[30] Davi não podia ir até lá para consultar a Deus, porque estava atemorizado por causa da espada do Anjo do SENHOR.

[27]Тоді Господь наказав Ангелу, і той сховав свій меч у піхви.

[28]У той час, коли Давид побачив, що Господь відповів йому на току євусита Арауни, він приніс там пожертви.

[29]Намет Господній, який Мойсей встановив у пустелі та вівтар всеспалення були тоді на узвишші в Ґівеоні,

[30]але Давид був не міг піти й стати перед ними, щоб шукати Божої настанови, бо був він наляканий мечем Ангела Господнього.

1 Crônicas 22

Davi faz preparativos para edificar o templo

[1] Disse Davi: Aqui, se levantará a Casa do SENHOR Deus e o altar do holocausto para Israel.

[2] Deu ordem Davi para que fossem ajuntados os estrangeiros que estavam na terra de Israel; e encarregou pedreiros que preparassem pedras de cantaria para se edificar a Casa de Deus.

[3] Aparelhou Davi ferro em abundância, para os pregos das folhas das portas e para as junturas, como também bronze em abundância, que nem foi pesado.

[4] Madeira de cedro sem conta, porque os sidônios e tírios a traziam a Davi, em grande quantidade.

[5] Pois dizia Davi: Salomão, meu filho, ainda é moço e tenro, e a casa que se há de edificar para o SENHOR deve ser sobremodo magnificente, para nome e glória em todas as terras; providenciarei,

1 Книга Хронік 22

Давидів задум звести храм

[1]Давид сказав: «Отут буде дім Господа Бога, а тут вівтар всеспалення для Ізраїлю».

[2]Давид віддав наказ зібрати чужинців, які жили на землі ізраїльській, і призначив їх каменотесами, щоб тесали вони каміння для побудови храму Божого.

[3]Також Давид приготував величезну кількість заліза для виготовлення цвяхів, які потрібні будуть для брами та скоб для дверей, а ще шалену кількість міді, що й не зважити,

[4]і стільки кедрових колод, що й не порахувати. Бо сидоняни й тиряни постачали Давиду багато кедру.

[5]Давид подумав: «Мій син Соломон іще малий і недосвідчений, а дім Господній має бути величним, знаним і славетним по всіх усюдах. Отож я маю підготувати все». І так Давид забезпечив усе перед смертю своєю у великій кількості.

pois, para ela o necessário; assim, o preparou Davi em abundância, antes de sua morte.

Ordens de Davi a Salomão

6 Então, chamou a Salomão, seu filho, e lhe ordenou que edificasse casa ao SENHOR, Deus de Israel.

6Він покликав свого сина Соломона й наказав йому збудувати храм Господа, Бога Ізраїлю.

7 Disse Davi a Salomão: Filho meu, tive intenção de edificar uma casa ao nome do SENHOR, meu Deus.

7Давид сказав Соломону: «Сину мій, щодо мене, то мав я намір збудувати храм в ім'я Господа мого Бога.

8 Porém a mim me veio a palavra do SENHOR, dizendo: Tu derramaste sangue em abundância e fizeste grandes guerras; não edificarás casa ao meu nome, porquanto muito sangue tens derramado na terra, na minha presença.

8Але дійшло до мене слово Господнє: „Ти пролив багато крові, вів великі війни, отож не тобі будувати храм в ім'я Моє, бо пролив ти море крові на землю переді Мною.

9 Eis que te nascerá um filho, que será homem sereno, porque lhe darei descanso de todos os seus inimigos em redor; portanto, Salomão será o seu nome; paz e tranqüilidade darei a Israel nos seus dias.

9Ось народиться в тебе син, і буде він людиною миру, бо дав Я йому спокій від усіх ворогів навкруги, і зватимуть його Соломон, і дам Я мир і спокій Ізраїлю на час його правління.

10 Este edificará casa ao meu nome; ele me será por filho, e eu lhe serei por pai; estabelecerei para sempre o trono do seu reino sobre Israel.

10Він збудує храм в ім'я Моє, і буде Мені сином, а Я буду йому батьком. І встановлю Я царський престол його нащадків над Ізраїлем навіки".

11 Agora, pois, meu filho, o SENHOR seja contigo, a fim de que prosperes e edifiques a Casa do SENHOR, teu Deus, como ele disse a teu respeito.

11Тепер, сину мій, нехай Господь буде з тобою, щоб щастило тобі, щоб збудував ти храм Господа твого Бога, як Він і казав про тебе.

12 Que o SENHOR te conceda prudência e entendimento, para que, quando regeres sobre Israel, guardes a lei do SENHOR, teu Deus.

12Хай лиш Господь дасть тобі розум і розсудливість, коли поставить тебе керувати Ізраїлем, щоб дотримувався ти закону Господа твого Бога.

13 Então, prosperarás, se cuidares em cumprir os estatutos e os juízos que o SENHOR ordenou a Moisés acerca de

13Тоді тільки будеш ти процвітати, коли пильно дотримуватимешся наказів та законів, які Господь дав Мойсею для

Israel; sê forte e corajoso, não temas, não te desalentes.

Ізраїля. Будь сильним і мужнім. Не бійся й не відступайся.

[14] Eis que, com penoso trabalho, preparei para a Casa do SENHOR cem mil talentos de ouro e um milhão de talentos de prata, e bronze e ferro em tal abundância, que nem foram pesados; também madeira e pedras preparei, cuja quantidade podes aumentar.

[14]Поглянь, тяжкою працею я забезпечив для храму Господа сто тисяч талантів золота, мільйон талантів срібла, а міді й заліза — що й не зважити. Я також забезпечив деревину й каміння, і ти ще додаси до того.

[15] Além disso, tens contigo trabalhadores em grande número, e canteiros, e pedreiros, e carpinteiros, e peritos em toda sorte de obra

[15]У твоєму розпорядженні велика кількість робітників і мулярів, каменотесів та теслів, а також різних вправних майстрів

[16] de ouro, e de prata, e também de bronze, e de ferro, que se não pode contar. Dispõe-te, pois, e faze a obra, e o SENHOR seja contigo!

[16]по золоту, сріблу, міді та залізу, і числа їм немає. Починай і дій, і хай Господь буде з тобою!»

[17] Davi deu ordem a todos os príncipes de Israel que ajudassem Salomão, seu filho, dizendo:

[17]Давид наказав усім ізраїльським вельможам допомагати його сину Соломону:

[18] Porventura, não está convosco o SENHOR, vosso Deus, e não vos deu paz por todos os lados? Pois entregou nas minhas mãos os moradores desta terra, a qual está sujeita perante o SENHOR e perante o seu povo.

[18]«Хіба ж Господь, Бог ваш, не з вами, хіба ж не забезпечив Він вам спокій звідусюд? Це Він віддав під мою руку мешканців землі цієї, і земля підкорилася Господу й народу його.

[19] Disponde, pois, agora o coração e a alma para buscardes ao SENHOR, vosso Deus; disponde-vos e edificai o santuário do SENHOR Deus, para que a arca da Aliança do SENHOR e os utensílios sagrados de Deus sejam trazidos a esta casa, que se há de edificar ao nome do SENHOR.

[19]Отож тепер присвятіть серця й душі свої пошукам Господа, Бога вашого. Беріться й будуйте святиню Господа Бога, щоб новий ковчег Заповіту Господнього та священний посуд Господа можна було перенести до храму, збудованого в ім’я Господа».

1 Crônicas 23

Os turnos e funções dos levitas

1 Книга Хронік 23

Служба левитів у храмі

[1] Sendo, pois, Davi já velho e farto de dias, constituiu a seu filho Salomão rei sobre Israel.

[1]Коли Давид постарів і життя його підходило до кінця, він зробив свого сина Соломона царем над Ізраїлем.

[2] Ajuntou todos os príncipes de Israel, como também os sacerdotes e levitas.

[2]Давид зібрав усіх старійшин Ізраїлю, священиків та левитів.

[3] Foram contados os levitas de trinta anos para cima; seu número, contados um por um, foi de trinta e oito mil homens.

[3]Левитів тридцяти років і старше було перелічено, і кількість їх становила тридцять вісім тисяч чоловік.

[4] Destes, havia vinte e quatro mil para superintenderem a obra da Casa do SENHOR, seis mil oficiais e juízes,

[4]Із них двадцять чотири тисячі були призначені наглядачами за робітниками в храмі Господньому, а шість тисяч мали бути урядниками та суддями.

[5] quatro mil porteiros e quatro mil para louvarem o SENHOR com os instrumentos que Davi fez para esse mister.

[5]Чотири тисячі було призначено служителями брам, а чотири тисячі мали воздавати хвалу Господу на інструментах, які Давид зробив для восхваління Господа.

[6] Davi os repartiu por turnos, segundo os filhos de Levi: Gérson, Coate e Merari.

[6]Давид розділив їх на групи згідно з родами синів Левія: Ґершона, Когата й Мерарі.

Група Ґершонового роду

[7] Filhos de Gérson: Ladã e Simei.

[7]Ті, хто належав до ґершоніїв: Ладан та Шимей.

[8] Filhos de Ladã: Jeiel, o chefe, Zetã e Joel, três.

[8]Сини Ладана: Єгіел, перший, Зетам і Йоїл — всього троє.

[9] Filhos de Simei: Selomite, Haziel e Harã, três; estes foram os chefes das famílias de Ladã.

[9]Сини Шимея: Шеломот, Газіел та Гаран — троє. Це були голови сімей Ладана.

[10] Filhos de Simei: Jaate, Ziza, Jeús e Berias; estes foram os filhos de Simei, quatro.

[10]І сини Шимея: Ягат, Зиза, Єуш і Верія. Ці четверо були синами Шимея.

[11] Jaate era o chefe, Ziza, o segundo; mas Jeús e Berias não tiveram muitos filhos; pelo que estes dois foram contados por uma só família.

[11]Ягат був перший, Зиза — другий, а Єуш та Верія не мали багато синів, отож їхній родовий дім було призначено як один.

Група Когатового роду

[12] Filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel, quatro.

[12]Сини Когата: Амрам, Іцгар, Хеврон та Уззіел — четверо.

[13] Filhos de Anrão: Arão e Moisés; Arão foi separado para servir no Santo dos Santos,

[13]Сини Амрама: Аарон та Мойсей. Аарон мав особливе становище. Він та його нащадки навіки були посвячені в

ele e seus filhos, perpetuamente, e para queimar incenso diante do SENHOR, para o servir e para dar a bênção em seu nome, eternamente.

найсвятішому місці для спалювання запашного куріння перед Господом, для проведення служби та благословення Його іменем навіки.

[14] Quanto a Moisés, homem de Deus, seus filhos foram contados entre a tribo de Levi.

[14]Щодо Мойсея, людини Божої, його синів було пораховано разом з коліном Левія.

[15] Os filhos de Moisés: Gérson e Eliézer.

[15]Сини Мойсея: Ґершон та Еліезер.

[16] Filho de Gérson: Sebuel, o chefe.

[16]Син Ґершома: Шевуел — старший.

[17] Filho de Eliézer: Reabias, o chefe; e não teve outros; porém os filhos de Reabias se multiplicaram grandemente.

[17]Сини Еліезера: Регавія — перший. Еліезер не мав більше синів, а синів Регавії було багато.

[18] Filhos de Isar: Selomite, o chefe.

[18]Сини Іцгара: Шеломит — перший.

[19] Filhos de Hebrom: Jerias, o chefe, Amarias, o segundo, Jaaziel, o terceiro, e Jecameão, o quarto.

[19]Сини Хеврона: Єрія — перший, другий Амарія, третій Ягазіел, четвертий Єкамеам.

[20] Filhos de Uziel: Mica, o chefe, e Issias, o segundo.

[20]Сини Уззіела: Михей — перший, другий Ішия.

Група Мерарієвого роду

[21] Filhos de Merari: Mali e Musi; filhos de Mali: Eleazar e Quis.

[21]Сини Мерарі: Маглі та Муші. Сини Маглі: Елеазар та Кіш.

[22] Morreu Eleazar e não teve filhos, porém filhas; e os filhos de Quis, seus irmãos, as desposaram.

[22]Елеазар помер, не маючи синів, він мав лише дочок. Їхні брати, сини Кіша, одружилися з ними.

[23] Os filhos de Musi: Mali, Éder e Jerimote, três.

[23]Сини Муші: Маглі, Едер та Єремот — троє.

Праця левитів

[24] São estes os filhos de Levi, segundo as suas famílias e chefes delas, segundo foram contados nominalmente, um por um, encarregados do ministério da Casa do SENHOR, de vinte anos para cima.

[24]Це були нащадки Левія — голови сімей, які були записані в родоводі поіменно, згідно з родами. Вони мали правити службу в храмі Господньому — ті, кому виповнилося двадцять років, і старші.

[25] Porque disse Davi: O SENHOR, Deus de Israel, deu paz ao seu povo e habitará em Jerusalém para sempre.

[25]Бо сказав Давид: «Господь Бог Ізраїлю дав спокій Своєму народу і поселився в Єрусалимі навічно.

[26] Assim, os levitas já não precisarão levar o tabernáculo e nenhum dos utensílios para o seu ministério.

[26]І тому левитам не доведеться переносити намет і всіляке начиння, необхідне для богослужіння».

[27] Porque, segundo as últimas palavras de Davi, foram contados os filhos de Levi de vinte anos para cima.

[27]Отож згідно з останнім наказом Давида левитів було пораховано — від двадцяти років і старше.

[28] O cargo deles era assistir os filhos de Arão no ministério da Casa do SENHOR, nos átrios e nas câmaras, na purificação de todas as coisas sagradas e na obra do ministério da Casa de Deus,

[28]В їхні обов'язки входило допомагати Аарону в службі в храмі Господньому. Вони відповідали за подвір'я та бічні кімнати, за чистоту всього священного начиння та за всіляку роботу в домі Божому.

[29] a saber, os pães da proposição, a flor de farinha para a oferta de manjares, os coscorões asmos, as assadeiras, o tostado e toda sorte de peso e medida.

[29]Також вони відповідали за покладання хліба, за борошно для хлібних жертв, за опрісноки, за печиво, за хлібці, а також за їхню кількість і міру.

[30] Deviam estar presentes todas as manhãs para renderem graças ao SENHOR e o louvarem; e da mesma sorte, à tarde;

[30]Вони також мали щодня стояти вранішню відправу, щоб дякувати Господу й восхваляти Його, те ж саме й під час вечірньої відправи,

[31] e para cada oferecimento dos holocaustos do SENHOR, nos sábados, nas Festas da Lua Nova e nas festas fixas, perante o SENHOR, segundo o número determinado;

[31]а ще приносити жертви всеспалення Господу щосуботи, кожного нового місяця та на свята, у призначені для того дні повсякчасно перед Господом.

[32] e para que tivessem a seu cargo a tenda da congregação e o santuário e atendessem aos filhos de Arão, seus irmãos, no ministério da Casa do SENHOR.

[32]Мали вони дотримуватися правил щодо намету зібрання і святого місця та виконувати розпорядження синів Аарона, своїх братів по службі в храмі Господа.

1 Crônicas 24

Os turnos dos sacerdotes

[1] Quanto aos filhos de Arão, foram eles divididos por seus turnos. Filhos de Arão: Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

1 Книга Хронік 24

Священики

[1]Ось групи Ааронових синів: сини Аарона: Надав, Авігу, Елеазар та Ітамар.

[2] Nadabe e Abiú morreram antes de seu pai e não tiveram filhos; Eleazar e Itamar oficiavam como sacerdotes.

[2]Надав і Авігу померли раніше за свого батька й по собі не залишили синів, отож Елеазар та Ітамар правили службу священиків.

[3] Davi, com Zadoque, dos filhos de Eleazar, e com Aimeleque, dos filhos de Itamar, os dividiu segundo os seus deveres no seu ministério.

[3]Давид разом із Задоком із синів Елеазара та Агімелехом із синів Ітамара розподілили між ними обов'язки по службі.

[4] E achou-se que eram mais os filhos de Eleazar entre os chefes de famílias do que os filhos de Itamar, quando os dividiram; dos filhos de Eleazar, dezesseis chefes de famílias; dos filhos de Itamar, oito.

[4]Виявилося, що синів Елеазара було більше серед вождів родів, ніж синів Ітамара, отож вони призначили шістнадцять голів сімей із синів Елеазара та вісім голів із синів Ітамара.

[5] Repartiram-nos por sortes, uns como os outros; porque havia príncipes do santuário e príncipes de Deus, tanto dos filhos de Eleazar como dos filhos de Itamar.

[5]Вони розподіляли їх за жеребом, адже були серед них відповідальні за святе місце й за службу Божу, як із синів Елеазара, так і з синів Ітамара.

[6] Semaías, escrivão, filho de Natanael, levita, registrou-os na presença do rei, dos príncipes, do sacerdote Zadoque, de Aimeleque, filho de Abiatar, e dos cabeças das famílias dos sacerdotes e dos levitas; sendo escolhidas as famílias, por sorte, alternadamente, para Eleazar e para Itamar.

[6]Писар Шемая, син Нетанела, левит, записував їх у присутності царя, вельмож, священика Задока, Агімелеха, сина Авітара, та голів сімей священиків і левитів, по черзі записували одну сім'ю з роду Елеазара, а потім одну від Ітамара.

[7] Saiu a primeira sorte a Jeoiaribe; a segunda, a Jedaías;

[7]Перший жереб випав на Єгоярива, другий — на Єдаю,

[8] a terceira, a Harim; a quarta, a Seorim;

[8]третій — на Гарима, четвертий — на Сеорима,

[9] a quinta, a Malquias; a sexta, a Miamim;

[9]п'ятий — на Малкію, шостий — на Міжамина,

[10] a sétima, a Hacoz; a oitava, a Abias;

[10]сьомий — на Гаккоза, восьмий — на Авіжу,

[11] a nona, a Jesua; a décima, a Secanias;

[11]дев'ятий — на Ісуса, десятий — на Шеканію,

[12] a undécima, a Eliasibe; a duodécima, a Jaquim;

[12]одинадцятий — на Еліашива, дванадцятий — на Якима,

[13] a décima terceira, a Hupá; a décima quarta, a Jesebeabe;

[14] a décima quinta, a Bilga; a décima sexta, a Imer;

[15] a décima sétima, a Hezir; a décima oitava, a Hapises;

[16] a décima nona, a Petaías; a vigésima, a Jeezquel;

[17] a vigésima primeira, a Jaquim; a vigésima segunda, a Gamul;

[18] a vigésima terceira, a Delaías; a vigésima quarta, a Maazias.

[19] O ofício destes no seu ministério era entrar na Casa do SENHOR, segundo a maneira estabelecida por Arão, seu pai, como o SENHOR, Deus de Israel, lhe ordenara.

[20] Eis os chefes do restante dos filhos de Levi: dos filhos de Anrão, Subael; dos filhos de Subael, Jedias;

[21] dos filhos de Reabias, Issias, o chefe;

[22] dos isaritas, Selomite; dos filhos de Selomite, Jaate;

[23] dos filhos de Hebrom, Jerias, o primeiro, Amarias, o segundo, Jaaziel, o terceiro, Jecameão, o quarto;

[24] dos filhos de Uziel, Mica; dos filhos de Mica, Samir;

[25] o irmão de Mica, Issias; dos filhos de Issias, Zacarias;

[26] dos filhos de Merari, Mali e Musi; dos filhos de Jaazias, Beno;

[27] dos filhos de Merari, da parte de Jaazias: Beno, Soão, Zacur e Ibri;

[13]тринадцятий — на Гуппу, чотирнадцятий — на Єшевеава,

[14]п’ятнадцятий — на Вілґу, шістнадцятий — на Іммера,

[15]сімнадцятий — на Гезіра, вісімнадцятий — на Гаппіззеза,

[16]дев’ятнадцятий — на Петагію, двадцятий — на Єгезкела,

[17]двадцять перший — на Якина, двадцять другий — на Ґамула,

[18]двадцять третій — на Делаю, двадцять четвертий — на Маазію.

[19]Для них було призначено обов’язки входити в храм Господа згідно з усіма правилами, встановленими їхнім предком Аароном, які Господь Бог Ізраїлю передав йому.

Решта левитів

[20]І щодо решти левитів: із синів Амрама: Шуваел; із синів Шуваела: Єгдея.

[21]Щодо Регавії, то з синів Регавії: Ішия був перший.

[22]Від іцгаріїв: Шеломот; від синів Шеломота: Ягат.

[23]Сини Хеврона: Єрія, перший, Амарія другий, Ягазіел третій, Єкамеам четвертий.

[24]З синів Уззіела: Михей; з синів Михея: Шамір.

[25]Брат Михея: Ішия. З синів Ішиї: Захарія.

[26]Сини Мерарі: Маглі та Муші, а також сини Язії, син Мерарі.

[27]Нащадки Мерарі через його сина Язію: Шогам, Заккур та Іврі.

[28] de Mali, Eleazar, que não teve filhos;

[29] dos filhos de Quis, Jerameel;

[30] dos filhos de Musi, Mali, Éder e Jerimote. Foram estes os filhos dos levitas, segundo as suas famílias.

[31] Também estes, tanto os chefes das famílias como os seus irmãos menores, como fizeram os outros seus irmãos, filhos de Arão, lançaram sortes na presença do rei Davi, de Zadoque, de Aimeleque e dos cabeças das famílias dos sacerdotes e dos levitas.

[28]Від Маглі: Елеазар, у якого синів не було.

[29]Від Кіша: син Кіша Єрамеел.

[30]Сини Муші: Маглі, Едер та Єримот. Це були левити згідно з їхніми родами.

[31]Вони кидали жереб разом зі своїми родичами, нащадками Аарона, в присутності царя Давида, Задока, Агімелеха й голів родин священиків та левитів. Сім'ї старших братів кидали жереб так само, як і молодших.

1 Crônicas 25

Função dos cantores

[1] Davi, juntamente com os chefes do serviço, separou para o ministério os filhos de Asafe, de Hemã e de Jedutum, para profetizarem com harpas, alaúdes e címbalos. O rol dos encarregados neste ministério foi:

[2] dos filhos de Asafe: Zacur, José, Netanias e Asarela, filhos de Asafe, sob a direção deste, que exercia o seu ministério debaixo das ordens do rei.

[3] Quanto à família de Jedutum, os filhos: Gedalias, Zeri, Jesaías, Hasabias e Matitias, seis, sob a direção de Jedutum, seu pai, que profetizava com harpas, em ações de graças e louvores ao SENHOR.

[4] Quanto à família de Hemã, os filhos: Buquias, Matanias, Uziel, Sebuel, Jerimote, Hananias, Hanani, Eliata, Gidalti, Romanti-Ézer, Josbecasa, Maloti, Hotir e Maaziote.

1 Книга Хронік 25

Групи музикантів

[1]Давид і воєначальники відокремили для ритуальної служби синів Асафа, Гемана та Єдутуна, які мали пророкувати, граючи на лірах, арфах та цимбалах. Ось список тих людей, які несли цю службу.

[2]З синів Асафа: Заккур, Йосип, Нетанія та Асарела. Сини Асафа під керівництвом Асафа пророкували згідно з розпорядженням царя.

[3]Від Єдутуна: синами Єдутуна були Ґедалія, Зері, Єшая, Шимей, Гашавія та Маттитія — шестеро. Ними керував їхній батько Єдутун, який пророкував, з лірою дякував Господу й хвалив Його.

[4]Від Гемана: синами Гемана були Буккія, Маттанія, Уззіел, Шевуел та Єримот; Хананія, Ханані, Еліата, Гіддалті та Ромамті-Езер; Йошвекаша, Маллоті, Готир, Магазіот.

[5] Todos estes foram filhos de Hemã, o vidente do rei e cujo poder Deus exaltou segundo as suas promessas, dando-lhe catorze filhos e três filhas.

[6] Todos estes estavam sob a direção respectivamente de seus pais, para o canto da Casa do SENHOR, com címbalos, alaúdes e harpas, para o ministério da Casa de Deus, estando Asafe, Jedutum e Hemã debaixo das ordens do rei.

[7] O número deles, juntamente com seus irmãos instruídos no canto do SENHOR, todos eles mestres, era de duzentos e oitenta e oito.

[8] Deitaram sortes para designar os deveres, tanto do pequeno como do grande, tanto do mestre como do discípulo.

[9] A primeira sorte tocou à família de Asafe e saiu a José; a segunda, a Gedalias, que, com seus irmãos e seus filhos, eram doze ao todo.

[10] A terceira, a Zacur, seus filhos e seus irmãos, doze.

[11] A quarta, a Izri, seus filhos e seus irmãos, doze.

[12] A quinta, a Netanias, seus filhos e seus irmãos, doze.

[13] A sexta, a Buquias, seus filhos e seus irmãos, doze.

[14] A sétima, a Jesarela, seus filhos e seus irmãos, doze.

[15] A oitava, a Jesaías, seus filhos e seus irmãos, doze.

[5]Усі вони були синами Гемана, царського провидця, згідно з Божою обіцянкою зробити його могутнім. Бог дав Гаману чотирнадцять синів і трьох дочок.

[6]Усі вони були співцями під керівництвом свого батька у храмі Господа, грали на цимбалах, арфах та лірах під час богослужіння у Божому домі. Асаф, Геман та Єдутун були підпорядковані царю.

[7]Їхня чисельність разом із їхнім родичами, навченими співати пісень Господніх, митцями, складала двісті вісімдесят вісім чоловік.

[8]І вони кидали жереб для розподілу обов'язків: як великих, так і малих — учителі нарівні з учнями.

[9]Перший жереб випав на сина Асафа Йосипа; другий — на Ґедалію, на нього, його синів та родичів, усього дванадцятьох.

[10]Третій — на Заккура, його синів та родичів, усього дванадцятьох.

[11]Четвертий — на Ізрі, його синів та родичів, усього дванадцятьох.

[12]П'ятий — на Нетанію, його синів та родичів, усього дванадцятьох.

[13]Шостий — на Буккію, його синів та родичів, усього дванадцятьох.

[14]Сьомий — на Єзарелу, його синів та родичів, усього дванадцятьох.

[15]Восьмий — на Єшаю, його синів та родичів, усього дванадцятьох.

[16] A nona, a Matanias, seus filhos e seus irmãos, doze.
[17] A décima, a Simei, seus filhos e seus irmãos, doze.
[18] A undécima, a Azarel, seus filhos e seus irmãos, doze.
[19] A duodécima, a Hasabias, seus filhos e seus irmãos, doze.
[20] A décima terceira, a Subael, seus filhos e seus irmãos, doze.
[21] A décima quarta, a Matitias, seus filhos e seus irmãos, doze.
[22] A décima quinta, a Jerimote, seus filhos e seus irmãos, doze.
[23] A décima sexta, a Hananias, seus filhos e seus irmãos, doze.
[24] A décima sétima, a Josbecasa, seus filhos e seus irmãos, doze.
[25] A décima oitava, a Hanani, seus filhos e seus irmãos, doze.
[26] A décima nona, a Maloti, seus filhos e seus irmãos, doze.
[27] A vigésima, a Eliata, seus filhos e seus irmãos, doze.
[28] A vigésima primeira, a Hotir, seus filhos e seus irmãos, doze.
[29] A vigésima segunda, a Gidalti, seus filhos e seus irmãos, doze.
[30] A vigésima terceira, a Maaziote, seus filhos e seus irmãos, doze.
[31] A vigésima quarta, a Romanti-Ézer, seus filhos e seus irmãos, doze.

1 Crônicas 26

Os porteiros

[16]Дев’ятий — на Маттанію, його синів та родичів, усього дванадцятьох.

[17]Десятий — на Шимея, його синів та родичів, усього дванадцятьох.

[18]Одинадцятий — на Азарела, його синів та родичів, усього дванадцятьох.

[19]Дванадцятий — на Гашавію, його синів та родичів, усього дванадцятьох.

[20]Тринадцятий — на Шуваела, його синів та родичів, усього дванадцятьох.

[21]Чотирнадцятий — на Маттитію, його синів та родичів, усього дванадцятьох.

[22]П’ятнадцятий — на Єремота, його синів та родичів, усього дванадцятьох.

[23]Шістнадцятий — на Хананію, його синів та родичів, усього дванадцятьох.

[24]Сімнадцятий — на Йошвекашу, його синів та родичів, усього дванадцятьох.

[25]Вісімнадцятий — на Ханані, його синів та родичів, усього дванадцятьох.

[26]Дев’ятнадцятий — на Маллоті, його синів та родичів, усього дванадцятьох.

[27]Двадцятий — на Еліата, його синів та родичів, усього дванадцятьох.

[28]Двадцять перший — на Готира, його синів та родичів, усього дванадцятьох.

[29]Двадцять другий — на Гіддалті, його синів та родичів, усього дванадцятьох.

[30]Двадцять третій — на Магазіота, його синів та родичів, усього дванадцятьох.

[31]Двадцять четвертий — на Ромамті-Езера, його синів та родичів, усього дванадцятьох.

1 Книга Хронік 26

Служителі брами

[1] Quanto aos turnos dos porteiros, dos coreítas: Meselemias, filho de Coré, dos filhos de Asafe.

[2] Os filhos de Meselemias: Zacarias, o primogênito, Jediael, o segundo, Zebadias, o terceiro, Jatniel, o quarto,

[3] Elão, o quinto, Joanã, o sexto, Elioenai, o sétimo.

[4] Os filhos de Obede-Edom: Semaías, o primogênito, Jeozabade, o segundo, Joá, o terceiro, Sacar, o quarto, Natanael, o quinto.

[5] Amiel, o sexto, Issacar, o sétimo, Peuletai, o oitavo; porque Deus o tinha abençoado.

[6] Também a seu filho Semaías nasceram filhos, que dominaram sobre a casa de seu pai; porque foram homens valentes.

[7] Os filhos de Semaías: Otni, Rafael, Obede e Elzabade, cujos irmãos Eliú e Semaquias eram homens valentes.

[8] Todos estes foram dos filhos de Obede-Edom; eles, seus filhos e seus irmãos, homens capazes e robustos para o serviço, ao todo, sessenta e dois.

[9] Os filhos e os irmãos de Meselemias, homens valentes, foram dezoito.

[10] De Hosa, dos filhos de Merari, foram filhos: Sinri, a quem o pai constituiu chefe, ainda que não era o primogênito.

[11] Hilquias, o segundo, Tebalias, o terceiro, Zacarias, o quarto; todos os filhos e irmãos de Hosa foram treze.

[12] A estes turnos dos porteiros, isto é, a seus chefes, foi entregue a guarda, para

[1]Ось розподіл служителів брами: від кораїтів: Мешелемія, син Кори, одного з синів Асафа.

[2]Мешелемія мав синів: первістком був Захарія, другим — Єдіаел, третім — Зевадія, четвертим — Ятніел,

[3]п’ятим — Елам, шостим — Єгоганан, сьомим — Еліегоенай.

[4]Овед-Едом мав синів: первістком був Шемая, другим — Єгозавад, третім — Йоа, четвертим — Сакар, п’ятим — Нетанел,

[5]шостим — Аммієл, сьомим — Іссахáр, восьмим — Пеуллетай. Бог справді благословив Овед-Едома.

[6]Його син Шемая також мав синів, які були головами родів, бо були чоловіками вдатними.

[7]Сини Шемаї: Отні, Рефаел, Овед, Елзавад та їхні брати, вдатні чоловіки, Елігу та Семакія.

[8]Усі вони були синами Овед-Едома, і вони самі, і їхні сини й родичі були вдатні мужі, що мали наснагу до роботи — нащадки Овед-Едома, шістдесят два чоловіки.

[9]Мешелемія також мав синів та родичів, вдатних мужів, їх було вісімнадцять.

[10]Госа мерарійський мав синів: Шимрі був головою (хоча він і не був первістком, батько призначив його головою),

[11]Гилкія — другий, Тевалія — третій, Захарія — четвертий. Усіх синів та родичів у Госи було тринадцятеро.

[12]Оце групи служителів брами, їхні керівники, так само, як їхні брати несли службу в храмі Господньому.

servirem, como seus irmãos, na Casa do SENHOR.

13 Para cada porta deitaram sortes para designar os deveres tanto dos pequenos como dos grandes, segundo as suas famílias.

13Вони кинули жереб, яка брама кому дістанеться за родинами, незважаючи на те, мала родина чи велика.

14 A guarda do lado do oriente caiu por sorte a Selemias; depois, lançaram sorte sobre seu filho Zacarias, conselheiro prudente, e lhe saiu a guarda do lado do norte;

14За жеребом східна брама дісталася Мешелемії. І кинули вони жереб на сина Мешелемії Захарію, який був мудрим радником, і випала йому північна брама.

15 a Obede-Edom, a do lado do sul; e a seus filhos, a da casa de depósitos;

15Овед-Едому було визначено південну браму, а його синам випало стерегти комори.

16 a Supim e Hosa, a do ocidente, junto à porta de Salequete, na estrada que sobe; guarda correspondendo uns aos outros:

16Шуппиму та Госі випала західна брама Шаллекет на дорозі, що веде в гори. І кожний вартовий був призначений на свій пост.

17 ao oriente, estavam de guarda seis levitas; ao norte, quatro por dia; ao sul, quatro por dia, e, para a casa de depósitos, dois num lugar e dois noutro.

17Щодня біля східної брами стояли шість левитів. Біля північної брами стояли по чотири щодня. Біля південної щодня стояли по чотири охоронці, й по два чоловіки вартувало біля комор.

18 No átrio ao ocidente, quatro junto ao caminho, dois junto ao átrio.

18На західних колонадах вартували четверо на дорозі та двоє біля колонади.

19 São estes os turnos dos porteiros dos filhos dos coreítas e dos filhos de Merari.

19Такий був розподіл на групи служителів брами від Кораїтів та Мераріїв.

Os guardas dos tesouros

20 Dos levitas, seus irmãos, que tinham o encargo dos tesouros da Casa de Deus e dos tesouros das coisas consagradas:

Скарбники та інші служителі

20Їхні брати левити відповідали за скарби храму Божого та коштовні святі речі.

21 os filhos de Ladã, descendentes dos gersonitas pertencentes a Ladã e chefes das famílias deste, da família de Gérson: Jeieli;

21Сини Ладана походили з родини Ґершона, а Єгіель був одним з лідерів родини Ладана.

22 os filhos de Jeieli: Zetã e Joel, seu irmão; estavam estes a cargo dos tesouros da Casa do SENHOR.

22Сини Єгіелі Зетам та його брат Йоїл відповідали за скарби в храмі Господньому.

[23] Dos anramitas, dos isaritas, dos hebronitas, dos uzielitas,

[23]Інші лідери були обрані з родів Амрамиїв, Іцгариїв, Хевронiїв та Уззiелiїв.

[24] Sebuel, filho de Gérson, filho de Moisés, era oficial encarregado dos tesouros.

[24]Шевуел, син Ґершома, сина Мойсея, був головним відповідальним за скарби.

[25] Seus irmãos: de Eliézer, foi filho Reabias, de quem foi filho Jesaías, de quem foi filho Jorão, de quem foi filho Zicri, de quem foi filho Selomite.

[25]Родичі Шевуела через Елiезера: син Елiезера Регавiя, який мав сина Єшаю, який мав сина Йорама, який мав сина Зикрi, який мав сина Шеломита.

[26] Este Selomite e seus irmãos tinham a seu cargo todos os tesouros das coisas consagradas que o rei Davi e os chefes das famílias, capitães de milhares e de centenas e capitães do exército tinham dedicado;

[26]Шеломит та його родичі відповідали за всі скарби дарів, які цар Давид, голови сімей, командуючі тисячними й сотенними загонами та командири війська присвячували Господу.

[27] dos despojos das guerras as dedicaram para a conservação da Casa do SENHOR,

[27]Вони присвячували з військової здобичі на утримання храму Господнього.

[28] como também tudo quanto havia dedicado Samuel, o vidente, e Saul, filho de Quis, e Abner, filho de Ner, e Joabe, filho de Zeruia; tudo quanto qualquer pessoa havia dedicado estava sob os cuidados de Selomite e seus irmãos.

[28]І все, що присвятили пророк Самуїл, Саул, син Кіша, Авнер, син Нера, та Йоав, син Зеруї, було в руках Шеломита і його родичів.

Os oficiais e os juízes

[29] Dos isaritas, Quenanias e seus filhos foram postos sobre Israel, para oficiais e juízes dos negócios externos;

[29]Від іцгарiїв: Кенанiя та його сини були призначені працювати у зовнішніх справах поза храмом, як правителі та судді Ізраїлю.

[30] dos hebronitas, foram Hasabias e seus irmãos, homens valentes, mil e setecentos, que superintendiam Israel, além do Jordão para o ocidente, em todo serviço do SENHOR e interesses do rei;

[30]Від хевронiїв: Гашавiя та його родичі, тисяча сімсот вдатних чоловіків відповідали за Ізраїль на захід від ріки Йордан, за різноманітні справи Господні та царську службу.

[31] dos hebronitas, Jerias era o chefe. Quanto aos hebronitas, suas genealogias e famílias, se fizeram investigações no quadragésimo ano do reinado de Davi e se

[31]Єрiя був головою хевронiїв згідно з родоводом їхніх родин. На сороковий рік царювання Давида було переглянуто родоводи й знайдено серед них вдатних чоловіків у Язерi ґiлеадському.

acharam entre eles homens valentes em Jazer de Gileade.

[32] Seus irmãos, homens valentes, dois mil e setecentos, chefes das famílias; e o rei Davi os constituiu sobre os rubenitas, os gaditas e a meia tribo dos manassitas, para todos os negócios de Deus e para todos os negócios do rei.

[32]Єрія мав дві тисячі сімсот родичів, вдатних чоловіків та голів родин, і цар Давид призначив їх над рувимцями, ґадіями та половиною коліна Манассії в усіх справах Божих та ділах царських.

1 Crônicas 27

Os turnos de serviço para cada mês

[1] São estes os filhos de Israel segundo o seu número, os chefes das famílias e os capitães de milhares e de centenas com os seus oficiais, que serviam ao rei em todos os negócios dos turnos que entravam e saíam de mês em mês durante o ano, cada turno de vinte e quatro mil.

[2] Sobre o primeiro turno do primeiro mês estava Jasobeão, filho de Zabdiel; em seu turno havia vinte e quatro mil.

[3] Era este dos filhos de Perez, chefe de todos os capitães dos exércitos para o primeiro mês.

[4] Sobre o turno do segundo mês estava Dodai, o aoíta, a cujo lado estava Miclote; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[5] O terceiro capitão do exército e o designado para o terceiro mês era Benaia, chefe, filho do sacerdote Joiada; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[6] Era este Benaia homem poderoso entre os trinta e cabeça deles; o seu turno estava ao encargo do seu filho Amizabade.

1 Книга Хронік 27

Військові

[1]Це список ізраїльтян, голів родин та командирів над тисячними та сотенними загонами й правителів, які несли царську службу в усіх справах, пов’язаних з військовими підрозділами. Вони заступали на службу і звільнялися з неї щомісяця протягом усього року. В кожній частині було двадцять чотири тисячі чоловік.

[2]За першу частину в перший місяць відповідав Яшовеам, син Завдіела. В його частині було двадцять чотири тисячі воїнів.

[3]Він був нащадком Переза, і як головнокомандуючий над усіма військовими командирами, ніс службу в перший місяць.

[4]У другому місяці командуючим частини став Додай агогійський. Милкот був начальником над його командирами. В частині було двадцять чотири тисячі воїнів.

[5]Третім військовокомандуючим, на третій місяць, став Беная, син Єгояди, первосвященика. В його частині було двадцять чотири тисячі воїнів.

[6]Цей Беная був воїном, одним із тридцятьох, і командиром над тридцятьма. Начальником над його командирами був його син Аммізавад.

[7] O quarto, para o quarto mês, Asael, irmão de Joabe, e depois dele Zebadias, seu filho; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[8] O quinto capitão, para o quinto mês, Samute, o izraíta; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[9] O sexto, para o sexto mês, Ira, filho de Iques, o tecoíta; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[10] O sétimo, para o sétimo mês, Heles, o pelonita, dos filhos de Efraim; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[11] O oitavo, para o oitavo mês, Sibecai, o husatita, dos zeraítas; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[12] O nono, para o nono mês, Abiezer, o anatotita, dos benjamitas; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[13] O décimo, para o décimo mês, Maarai, o netofatita, dos zeraítas; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[14] O undécimo, para o undécimo mês, Benaia, o piratonita, dos filhos de Efraim; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[15] O duodécimo, para o duodécimo mês, Heldai, o netofatita, de Otniel; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

Os chefes das tribos

[16] Sobre as tribos de Israel eram estes: sobre os rubenitas era chefe Eliézer, filho de Zicri; sobre os simeonitas, Sefatias, filho de Maaca;

[7]Четвертим командуючим, на четвертий місяць, став Асагел, брат Йоава, та Зевадія, син Асагела, який став командуючим після нього. В його частині було двадцять чотири тисячі воїнів.

[8]П’ятим командуючим, на п’ятий місяць, став Шамгуд ізрагійський. В його частині було двадцять чотири тисячі воїнів.

[9]Шостим командуючим, на шостий місяць, став Іра, син Іккеша текоїтського. В його частині було двадцять чотири тисячі воїнів.

[10]Сьомим командуючим, на сьомий місяць, став Гелез пелонійський, ефраїмець. В його частині було двадцять чотири тисячі воїнів.

[11]Восьмим командуючим, на восьмий місяць, став Сиввекай хушійський з роду Зери. В його частині було двадцять чотири тисячі воїнів.

[12]Дев’ятим командуючим, на дев’ятий місяць, став Авіезер анатотійський, з коліна Веніамина. В його частині було двадцять чотири тисячі воїнів.

[13]Десятим командуючим, на десятий місяць, став Магарай нетофатійський, з роду Зери. В його частині було двадцять чотири тисячі воїнів.

[14]Одинадцятим командуючим, на одинадцятий місяць, став Беная піратонський, ефраїмець. В його частині було двадцять чотири тисячі воїнів.

[15]Дванадцятим командуючим, на дванадцятий місяць, став Гелдай нетофатійський, з роду Отніела. В його частині було двадцять чотири тисячі воїнів.

Вожді колін

[16]Ізраїльські коліна очолювали: рувимців: Еліезер, син Зикрі; симеоніїв: Шефатія, син Мааки;

[17] sobre os levitas, Hasabias, filho de Quemuel; sobre os aronitas, Zadoque;

[18] sobre Judá, Eliú, dos irmãos de Davi; sobre Issacar, Onri, filho de Micael;

[19] sobre Zebulom, Ismaías, filho de Obadias; sobre Naftali, Jerimote, filho de Azriel;

[20] sobre os filhos de Efraim, Oseias, filho de Azazias; sobre a meia tribo de Manassés, Joel, filho de Pedaías;

[21] sobre a outra meia tribo de Manassés em Gileade, Ido, filho de Zacarias; sobre Benjamim, Jaasiel, filho de Abner;

[22] sobre Dã, Azarel, filho de Jeroão; estes eram os chefes das tribos de Israel.

[23] Davi não contou os que eram de vinte anos para baixo, porque o SENHOR tinha dito que multiplicaria a Israel como as estrelas do céu.

[24] Joabe, filho de Zeruia, tinha começado a contar o povo, porém não acabou, porquanto viera por isso grande ira sobre Israel; pelo que o número não se registrou na história do rei Davi.

Os administradores das possessões de Davi

[25] Azmavete, filho de Adiel, estava sobre os tesouros do rei; sobre o que este possuía nos campos, nas cidades, nas aldeias e nos castelos, Jônatas, filho de Uzias.

[26] Sobre os lavradores do campo, que cultivavam a terra, Ezri, filho de Quelube.

[27] Sobre as vinhas, Simei, o ramatita; porém sobre o que das vides entrava para as adegas, Zabdi, o sifmita.

[17]левитів: Гашавія, син Кемуела; аароніїв: Задок;

[18]юдеїв: Елігу, Давидів брат; іссахаріїв: Омрі, син Михаїла;

[19]завулонців: Ішмая, син Овдія; нафталійців: Єремот, син Азріела;

[20]ефраїмців: Гошеа, син Азазії; половину коліна Манассії: Йоїл, син Педаї;

[21]половину коліна Манассії з Ґілеада: Іддо, син Захарії; веніаминіїв: Ясіел, син Авнера;

[22]даніїв: Азарел, син Єрогама. Ось хто очолював коліна ізраїльські.

Перепис ізраїльтян

[23]Давид не перерахував тих, кому було менше двадцяти років, бо Господь пообіцяв примножити ізраїльтян, як зірок на небі.

[24]Йоав, син Зеруї, почав перепис, але не скінчив його, бо Божа кара впала на Ізраїль, і чисельність та не ввійшла в літопис Царя Давида.

Цареві вельможі

[25]За царські комори відповідав Азмавет, син Адіела. За комори по містах, селах, селищах та укріпленнях відповідав Йонатан, син Уззії.

[26]За землеробів, які обробляли землю, відповідав Езрі, син Келува.

[27]За виноградники відповідав Шимей раматійський. За виноробство відповідав Завдій шифмійський.

[28] Sobre os olivais e sicômoros que havia nas campinas, Baal-Hanã, o gederita; porém Joás, sobre os depósitos do azeite.

[29] Sobre os gados que pasciam em Sarom, Sitrai, o saronita; porém sobre os gados dos vales, Safate, filho de Adlai.

[30] Sobre os camelos, Obil, o ismaelita; sobre as jumentas, Jedias, o meronotita.

[31] Sobre o gado miúdo, Jaziz, o hagareno; todos estes eram administradores da fazenda do rei Davi.

Os conselheiros do rei

[32] Jônatas, tio de Davi, era do conselho, homem sábio e escriba; Jeiel, filho de Hacmoni, atendia os filhos do rei.

[33] Aitofel era do conselho do rei; Husai, o arquita, amigo do rei.

[34] A Aitofel sucederam Joiada, filho de Benaia, e Abiatar; Joabe era comandante do exército do rei.

[28]За оливкові та смокові діброви у Шефелі відповідав Ваал-Ханан ґедерійський. За запаси оливи відповідав Йоаш.

[29]За отари, що випасалися в Шароні, відповідав Шитрай шаронський. За отари, що випасалися в долинах, відповідав Шафат, син Адлая.

[30]За верблюдів відповідав Овил ізмаїльський. За віслюків відповідав Єгдея меронотський.

[31]За отари овець відповідав Язіз хаґрійський. Усі вони були управителями власності царя Давида.

[32]Йонатан, Давидів дядько, був радником, мудрецем та писарем. Єгіел, син Гахмоні виховував царських синів.

[33]Агітофел був радником царя, а Хушай аркійський був другом царя.

[34]Після Агітофела був Єгояда, син Бенаї, та Авіатар. Головнокомандуючим царського війська був Йоав.

1 Crônicas 28

Davi apresenta a Salomão como seu sucessor

[1] Então, Davi convocou para Jerusalém todos os príncipes de Israel, os príncipes das tribos, os capitães dos turnos que serviam o rei, os capitães de mil e os de cem, os administradores de toda a fazenda e possessões do rei e de seus filhos, como também os oficiais, os poderosos e todo homem valente.

[2] Pôs-se o rei Davi em pé e disse: Ouvi-me, irmãos meus e povo meu: Era meu propósito de coração edificar uma casa de repouso para a arca da Aliança do SENHOR e para o estrado dos pés do nosso

1 Книга Хронік 28

Давидові задуми щодо храму

[1]Давид зібрав до Єрусалима всіх вельмож ізраїльських, голів колін, командуючих військовими частинами, що служили цареві, командирів тисячних загонів, командирів сотенних загонів, відповідальних за царське майно й худобу, за царських синів, а разом із ними і служителів двору, витязів й шанованих осіб.

[2]Цар Давид підвівся і сказав: «Послухайте мене, брати мої і мій народе. Я хотів збудувати затишний Дім для ковчегу Заповіту Господнього, як підніжок нашому Богу, і підготував усе необхідне для будівництва.

Deus, e eu tinha feito o preparo para a edificar.

[3] Porém Deus me disse: Não edificarás casa ao meu nome, porque és homem de guerra e derramaste muito sangue.

[3]Але Бог сказав мені: „Ти не повинен будувати дім в ім'я Моє. Бо ти людина, яка вела багато воєн і пролила багато крові людської".

[4] O SENHOR, Deus de Israel, me escolheu de toda a casa de meu pai, para que eternamente fosse eu rei sobre Israel; porque a Judá escolheu por príncipe e a casa de meu pai, na casa de Judá; e entre os filhos de meu pai se agradou de mim, para me fazer rei sobre todo o Israel.

[4]Та Господь, Бог Ізраїлю, із милості Своєї вибрав мене з усього мого роду бути царем Ізраїлю навічно. Бо вибрав Він Юдине коліно за головне, а в коліні Юдиному — мою родину, а серед синів батька мого Він милостиво призначив мене царем на усім Ізраїлем.

[5] E, de todos os meus filhos, porque muitos filhos me deu o SENHOR, escolheu ele a Salomão para se assentar no trono do reino do SENHOR, sobre Israel.

[5]А з усіх моїх синів, бо Господь дав мені багато синів, Він вибрав мого сина Соломона посісти Господній царський престол над Ізраїлем.

[6] E me disse: Teu filho Salomão é quem edificará a minha casa e os meus átrios, porque o escolhi para filho e eu lhe serei por pai.

[6]Він сказав мені: „Твій син Соломон — той, хто збудує Мій храм та Мої подвір'я, бо Я вибрав його як Свого сина і Я буду батьком йому.

[7] Estabelecerei o seu reino para sempre, se perseverar ele em cumprir os meus mandamentos e os meus juízos, como até ao dia de hoje.

[7]Я зроблю його царство тривалим назавжди, якщо він твердо дотримуватиметься Моїх заповідей та законів, як сьогодні".

[8] Agora, pois, perante todo o Israel, a congregação do SENHOR, e perante o nosso Deus, que me ouve, eu vos digo: guardai todos os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, e empenhai-vos por eles, para que possuais esta boa terra e a deixeis como herança a vossos filhos, para sempre.

[8]Отож, перед очима всього Ізраїлю, зібрання Господнього, щоб чув наш Бог, сумлінно виконуйте всі настанови Господа вашого Бога, щоб могли ви володіти цією доброю землею і передавати її в спадщину дітям своїм навічно.

[9] Tu, meu filho Salomão, conhece o Deus de teu pai e serve-o de coração íntegro e alma voluntária; porque o SENHOR

[9]І ти, мій сину Соломоне, визнавай Бога твого батька, служи Йому від усього серця натхненним духом, бо Господь знає, що в кожного на серці і в думках. Якщо ти шукатимеш Його, то знайдеш.

esquadrinha todos os corações e penetra todos os desígnios do pensamento. Se o buscares, ele deixará achar-se por ti; se o deixares, ele te rejeitará para sempre.

Але якщо відвернешся від Нього, то зречеться Він тебе назавжди.

[10] Agora, pois, atende a tudo, porque o SENHOR te escolheu para edificares casa para o santuário; sê forte e faze a obra.

[10]Отож, гляди, бо вибрав тебе Господь збудувати храм для святого місця. Будь мужнім і зроби це!»

Davi dá a Salomão a planta do templo

[11] Deu Davi a Salomão, seu filho, a planta do pórtico com as suas casas, as suas tesourarias, os seus cenáculos e as suas câmaras interiores, como também da casa do propiciatório.

[11]Тоді Давид дав своєму сину Соломону план ґанку та всієї будівлі, скарбниць, верхніх покоїв, внутрішніх кімнат Святеє Святих,

[12] Também a planta de tudo quanto tinha em mente, com referência aos átrios da Casa do SENHOR, e a todas as câmaras em redor, para os tesouros da Casa de Deus e para os tesouros das coisas consagradas;

[12]а також начерк усього, що він продумав: подвір'їв храму Господнього та всіх приміщень навколишніх, скарбниць храму Божого та скарбниць для священних дарів,

[13] e para os turnos dos sacerdotes e dos levitas, e para toda obra do ministério da Casa do SENHOR, e para todos os utensílios para o serviço da Casa do SENHOR,

[13]для груп священиків та левитів, і для всілякої служби у храмі Господньому, і для різноманітного начиння, що використається для служби у храмі Господньому,

[14] especificando o peso do ouro para todos os utensílios de ouro de cada serviço; também o peso da prata para todos os utensílios de prata de cada serviço;

[14]для золота за вагою та різних золотих виробів, для всілякого начиння різного використання, для всіх срібних виробів за вагою, та усілякого начиння щоденного використання.

[15] o peso para os candeeiros de ouro e suas lâmpadas de ouro, para cada candeeiro e suas lâmpadas, segundo o uso de cada um;

[15]Він установив вагу золочених світильників та ліхтарів, навіть вагу золота в кожному ліхтарі й світильнику і в кожному срібленому ліхтарі, він визначив вагу срібла і в ліхтарі, і в світильнику, згідно з призначенням кожного ліхтаря,

[16] também o peso do ouro para as mesas da proposição, para cada uma de per si; como também a prata para as mesas de prata;

[16]і вагу золота для столів для священного хліба, для кожного стола, і вагу срібла у срібних столах,

[17] ouro puro para os garfos, para as bacias e para os copos; para as taças de ouro o devido peso a cada uma, como também para as taças de prata, a cada uma o seu peso;

[18] o peso do ouro refinado para o altar do incenso, como também, segundo a planta, o ouro para o carro dos querubins, que haviam de estender as asas e cobrir a arca da Aliança do SENHOR.

[19] Tudo isto, disse Davi, me foi dado por escrito por mandado do SENHOR, a saber, todas as obras desta planta.

[20] Disse Davi a Salomão, seu filho: Sê forte e corajoso e faze a obra; não temas, nem te desanimes, porque o SENHOR Deus, meu Deus, há de ser contigo; não te deixará, nem te desamparará, até que acabes todas as obras para o serviço da Casa do SENHOR.

[21] Eis aí os turnos dos sacerdotes e dos levitas para todo serviço da Casa de Deus; também se acham contigo, para toda obra, voluntários com sabedoria de toda espécie para cada serviço; como também os príncipes e todo o povo estarão inteiramente às tuas ordens.

[17]і вагу щирого золота у виделках, рукомийниках і позолочених чашах, окремо визначив вагу в кожній чаші і в срібних чашах, визначив вагу срібла в кожній окремо,

[18]і вагу литого золота для вівтаря, де спалювали запашне куріння, а також начерк позолоченої колісниці з золотими Ангелами, які розправили крила й накрили ковчег Заповіту Господнього.

[19]Давид передав Соломону усе те записане від Господа, бо хотів, щоб Соломон зрозумів усі деталі того начерку.

[20]Тоді Давид сказав своєму сину Соломону: «Будь сильним і мужнім, берися за діло. Не бійся й не відступай, бо Господь Бог, мій Бог, з тобою. Він не зречеться й не залишить тебе, доки вся робота по службі в храмі Господа не буде завершена.

[21]І ось групи священиків та левитів для всілякої служби в храмі Божому. У твоєму розпорядженні вправні працівники для різноманітної роботи й служби, а також начальники і весь народ, ладний виконати всі твої накази».

1 Crônicas 29

As ofertas de Davi e dos príncipes

[1] Disse mais o rei Davi a toda a congregação: Salomão, meu filho, o único a quem Deus escolheu, é ainda moço e inexperiente, e esta obra é grande; porque o palácio não é para homens, mas para o SENHOR Deus.

1 Книга Хронік 29

Дари на храм

[1]Цар Давид звернувся до всієї громади: «Мій син Соломон, єдиний Богом обраний, ще молодий і недосвідчений, а діло це велике, бо храм цей не для людини, а для Господа Бога.

[2] Eu, pois, com todas as minhas forças já preparei para a casa de meu Deus ouro para as obras de ouro, prata para as de prata, bronze para as de bronze, ferro para as de ferro e madeira para as de madeira; pedras de ônix, pedras de engaste, pedras de várias cores, de mosaicos e toda sorte de pedras preciosas, e mármore, e tudo em abundância.

[2]Що було в мене сили, я приготував для храму Божого золота для виготовлення золотих предметів, срібла для срібних, бронзи для бронзових, заліза для залізних, дерева для дерев'яних, оніксу для кам'яних виробів, різнокольорового каміння для мозаїки, всілякого коштовного каміння та мармуру у великій кількості.

[3] E ainda, porque amo a casa de meu Deus, o ouro e a prata particulares que tenho dou para a casa de meu Deus, afora tudo quanto preparei para o santuário:

[3]Крім того, у мене є особистий скарб золота та срібла. Оскільки радію я в храмі Божому, то присвячую все це храму Божому. Я тепер віддаю це на храм мого Бога в додаток до всього того, що я приготував для священного храму.

[4] três mil talentos de ouro, do ouro de Ofir, e sete mil talentos de prata purificada, para cobrir as paredes das casas;

[4]А саме: три тисячі талантів щирого золота з Офіра та сім тисяч талантів чистого срібла для покриття стін у кімнатах,

[5] ouro para os objetos de ouro e prata para os de prata, e para toda obra de mão dos artífices. Quem, pois, está disposto, hoje, a trazer ofertas liberalmente ao SENHOR?

[5]золото для виготовлення золотих речей та срібло для срібних предметів і для всілякої роботи ремісників. Хто тепер бажає щиросердо пожертвувати Господу й посвятитися сьогодні?»

[6] Então, os chefes das famílias, os príncipes das tribos de Israel, os capitães de mil e os de cem e até os intendentes sobre as empresas do rei voluntariamente contribuíram

[6]Тоді голови родин, голови колін Ізраїлю, командири тисячних і сотенних загонів та царські вельможі почали щиро жертвувати.

[7] e deram para o serviço da Casa de Deus cinco mil talentos de ouro, dez mil daricos, dez mil talentos de prata, dezoito mil talentos de bronze e cem mil talentos de ferro.

[7]Вони віддали для служби в храмі Божому: п'ять тисяч талантів і десять тисяч даріїв золота й десять тисяч талантів срібла, вісімнадцять тисяч талантів бронзи та сто тисяч талантів заліза.

[8] Os que possuíam pedras preciosas as trouxeram para o tesouro da Casa do SENHOR, a cargo de Jeiel, o gersonita.

[8]А в кого було коштовне каміння, то віддали до скарбниці храму Господнього під нагляд Єгіела ґершонійського.

[9] O povo se alegrou com tudo o que se fez voluntariamente; porque de coração íntegro deram eles liberalmente ao SENHOR; também o rei Davi se alegrou com grande júbilo.

[9]Народ радів з тих великодушних пожертв, бо віддавали добровільно, від щирого серця Господу. І цар Давид теж мав велику втіху з того.

Oração de Davi

Давидова молитва

[10] Pelo que Davi louvou ao SENHOR perante a congregação toda e disse: Bendito és tu, SENHOR, Deus de Israel, nosso pai, de eternidade em eternidade.

[10]Тоді Давиди благословив Господа перед усієї громадою. Давид сказав: «Благословен Ти, о Господи, Боже Ізраїля, нашого батька, назавжди і навіки віків!

[11] Teu, SENHOR, é o poder, a grandeza, a honra, a vitória e a majestade; porque teu é tudo quanto há nos céus e na terra; teu, SENHOR, é o reino, e tu te exaltaste por chefe sobre todos.

[11]Твої, о Господи, і велич, і могутність, і слава, й пишність, і величність. Багатство й слава — все від Тебе,

[12] Riquezas e glória vêm de ti, tu dominas sobre tudo, na tua mão há força e poder; contigo está o engrandecer e a tudo dar força.

[12]і правиш Ти всім навкруги. В руках Твоїх сила й могутність, і у владі Твоїй дати кожному велич і силу.

[13] Agora, pois, ó nosso Deus, graças te damos e louvamos o teu glorioso nome.

[13]І тепер, наш Боже, ми дякуємо Тобі і прославляємо Твоє славне ім'я.

[14] Porque quem sou eu, e quem é o meu povo para que pudéssemos dar voluntariamente estas coisas? Porque tudo vem de ti, e das tuas mãos to damos.

[14]Бо хто я є, і хто є мій народ, щоб щиро так підносити Тобі? Тобі все те, що ми дістали від Тебе.

[15] Porque somos estranhos diante de ti e peregrinos como todos os nossos pais; como a sombra são os nossos dias sobre a terra, e não temos permanência.

[15]Бо ж ми чужі для Тебе, пілігрими, ми тимчасові, як і наші предки. Дні наші на землі, мов тінь без сподівань.

[16] SENHOR, nosso Deus, toda esta abundância que preparamos para te edificar uma casa ao teu santo nome vem da tua mão e é toda tua.

[16]О Господи, наш Боже, все оце багатство приготували ми для побудови храму для Тебе, бо Твоє святе ім'я — від Тебе, і все оце Тобі належить.

[17] Bem sei, meu Deus, que tu provas os corações e que da sinceridade te agradas; eu também, na sinceridade de meu

[17]І я знаю, мій Боже, що Тобі відомо, що в кожного на серці, праведності Ти радієш. Із чистим серцем я віддав Тобі усе це, я радо все віддав Тобі. І Твій

coração, dei voluntariamente todas estas coisas; acabo de ver com alegria que o teu povo, que se acha aqui, te faz ofertas voluntariamente.

народ тепер, який присутній тут, я бачу, радо й щиросердо жертвує Тобі.

[18] SENHOR, Deus de nossos pais Abraão, Isaque e Israel, conserva para sempre no coração do teu povo estas disposições e pensamentos, inclina-lhe o coração para contigo;

[18]О, Господи, Бог наших предків Авраама, Ісаака й Ізраїля, збережи повік це в серці нашого народу спрямуй до Себе їхні всі серця.

[19] e a Salomão, meu filho, dá coração íntegro para guardar os teus mandamentos, os teus testemunhos e os teus estatutos, fazendo tudo para edificar este palácio para o qual providenciei.

[19]Моєму ж сину Соломону дай праве серце, щоб дотримувався заповідей Твоїх, настанов, вимог, наказів, щоб усе виконував і збудував цей храм, для якого я все приготував».

[20] Então, disse Davi a toda a congregação: Agora, louvai o SENHOR, vosso Deus. Então, toda a congregação louvou ao SENHOR, Deus de seus pais; todos inclinaram a cabeça, adoraram o SENHOR e se prostraram perante o rei.

[20]Тоді Давид звернувся до всієї громади: «Благословляйте Господа, вашого Бога». І вся громада благословила Господа, Бога їхніх предків. І вони вклонилися і впали долілиць перед Господом і царем.

Соломон стає царем

[21] Ao outro dia, trouxeram sacrifícios ao SENHOR e lhe ofereceram holocaustos de mil bezerros, mil carneiros, mil cordeiros, com as suas libações; sacrifícios em abundância por todo o Israel.

[21]Наступного дня вони принесли пожертви Господу і жертви всеспалення: тисячу бичків, тисячу баранів і тисячу ягнят, різних напоїв у пожертву та всіляких офір у великій кількості з усього Ізраїлю.

[22] Comeram e beberam, naquele dia, perante o SENHOR, com grande regozijo.

Salomão proclamado rei

Pela segunda vez, fizeram rei a Salomão, filho de Davi, e o ungiram ao SENHOR por príncipe e a Zadoque, por sacerdote.

[22]Вони їли й пили того дня перед Господом з великою радістю. І вдруге вони зробили царем Соломона, сина Давида. Вони перед Господом помазали його князем, а Задока — священиком.

[23] Salomão assentou-se no trono do SENHOR, rei, em lugar de Davi, seu pai, e prosperou; e todo o Israel lhe obedecia.

[23]Отож Соломон посів престол Господній як цар замість батька свого Давида, і щастило йому в усіх його ділах, і весь Ізраїль корився йому.

24 Todos os príncipes, os grandes e até todos os filhos do rei Davi prestaram homenagens ao rei Salomão.

24Всі вельможі й воїни, а також усі сини царя Давида дали присягу бути вірними царю Соломону.

25 O SENHOR engrandeceu sobremaneira a Salomão perante todo o Israel; deu-lhe majestade real, qual antes dele não teve nenhum rei em Israel.

25Господь вельми звеличив Соломона перед усім Ізраїлем і дав йому царську велич, яку не мав жоден цар Ізраїлю до нього.

A morte de Davi

Смерть Давида

26 Ora, Davi, filho de Jessé, reinou sobre todo o Israel.

26Давид, син Єссея, царював над усім Ізраїлем.

27 O tempo que reinou sobre Israel foi de quarenta anos: em Hebrom, sete; em Jerusalém, trinta e três.

27Він царював над Ізраїлем сорок років. Сім років він правив у Хевроні, а тридцять три — в Єрусалимі.

28 Morreu em ditosa velhice, cheio de dias, riquezas e glória; e Salomão, seu filho, reinou em seu lugar.

28Він помер у похилому віці, проживши довге життя в багатстві та славі. Потім його син Соломон став царем після нього.

29 Os atos, pois, do rei Davi, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos nas crônicas, registrados por Samuel, o vidente, nas crônicas do profeta Natã e nas crônicas de Gade, o vidente,

29Вся історія царювання Давида, від першого дня до останнього, записана в літописі провидця Самуїла, пророка Натана та провидця Ґада, а також

30 juntamente com o que se passou no seu reinado e a respeito do seu poder e todos os acontecimentos que se deram com ele, com Israel e com todos os reinos daquelas terras.

30повна історія його царювання і влади, всі події, що траплялися з ним та Ізраїлем і з усіма царствами в інших країнах.

O segundo livro das Crônicas	2 Книга Хронік

2 Crônicas 1

Salomão oferece sacrifícios em Gibeão
1 Reis 3.3-4

1 Salomão, filho de Davi, fortaleceu-se no seu reino, e o SENHOR, seu Deus, era com ele e o engrandeceu sobremaneira.

2 Falou Salomão a todo o Israel, aos capitães de mil e aos de cem, aos juízes e a todos os príncipes em todo o Israel, cabeças de famílias;

3 e foi com toda a congregação ao alto que estava em Gibeão, porque ali estava a tenda da congregação de Deus, que Moisés, servo do SENHOR, tinha feito no deserto.

4 Mas Davi fizera subir a arca de Deus de Quiriate-Jearim ao lugar que lhe havia preparado, porque lhe armara uma tenda em Jerusalém.

5 Também o altar de bronze que fizera Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, estava ali diante do tabernáculo do SENHOR; e Salomão e a congregação consultaram o SENHOR.

Salomão pede a Deus sabedoria
1 Reis 3.5-15

6 Salomão ofereceu ali sacrifícios perante o SENHOR, sobre o altar de bronze que estava na tenda da congregação; e ofereceu sobre ele mil holocaustos.

7 Naquela mesma noite, apareceu Deus a Salomão e lhe disse: Pede-me o que queres que eu te dê.

8 Respondeu-lhe Salomão: De grande benevolência usaste para com Davi, meu

2 Книга Хронік 1

Соломон просить мудрості

1Соломон, син Давида, надійно зміцнився в своєму царстві, бо Господь його Бог був з ним і сприяв його звеличенню.

2Тоді звернувся Соломон до всього Ізраїлю: до командирів тисячних і сотенних загонів, до суддів та всіх старійшин, до голів родів.

3І Соломон, і вся громада пішли на узвишшя в Ґівеоні, бо там був намет зібрання, який Мойсей, слуга Господній, встановив у пустелі.

4Давид переніс ковчег Божий з Киріат-Єарима на місце, приготовлене для нього, встановив намет в Єрусалимі.

5Але мідний вівтар, зроблений Безалелом, сином Урі, сина Гура, залишився в Ґівеоні перед наметом Господа. Отож Соломон та громада пішли туди просити Його поради.

6Соломон піднявся до бронзового жертовника перед Господом біля намету зібрання і приніс тисячу жертв всеспалення.

7Тієї ночі Бог явився Соломону і сказав йому: «Проси, що хочеш, щоб Я дав тобі».

8Соломон відповів Богу: «Ти виявив велику милість до мого батька Давида й настановив мене царем після нього.

pai, e a mim me fizeste reinar em seu lugar.

[9] Agora, pois, ó SENHOR Deus, cumpra-se a tua promessa feita a Davi, meu pai; porque tu me constituíste rei sobre um povo numeroso como o pó da terra.

[9]Тепер, Господи Боже, нехай обіцянка Твоя, яку Ти дав моєму батькові Давиду, сповниться, бо зробив Ти мене царем над народом, який такий чисельний, як порох на землі.

[10] Dá-me, pois, agora, sabedoria e conhecimento, para que eu saiba conduzir-me à testa deste povo; pois quem poderia julgar a este grande povo?

[10]Дай мені мудрість і знання, щоб міг я вести цей народ, бо хто ж інакше у змозі правити цим великим народом?»

[11] Disse Deus a Salomão: Porquanto foi este o desejo do teu coração, e não pediste riquezas, bens ou honras, nem a morte dos que te aborrecem, nem tampouco pediste longevidade, mas sabedoria e conhecimento, para poderes julgar a meu povo, sobre o qual te constituí rei,

[11]Бог сказав Соломону: «Оскільки це щиросердне твоє бажання і не просив ти багатства, статків чи слави, і не просив смерті ворогам своїм, і не просив довгого життя, а просив мудрості та знань, щоб правити Моїм народом, над яким Я наставив тебе царем,

[12] sabedoria e conhecimento são dados a ti, e te darei riquezas, bens e honras, quais não teve nenhum rei antes de ti, e depois de ti não haverá teu igual.

[12]тому дам Я тобі мудрість і знання. І дам тобі також багатство, статки і славу, яких не мав жоден цар до тебе і не матиме після тебе».

[13] Voltou Salomão para Jerusalém, da sua ida ao alto que está em Gibeão, de diante da tenda da congregação; e reinou sobre Israel.

[13]Тож пішов Соломон до місця поклоніння в Ґівеоні. Потім Соломон залишив намет зібрання, щоб правити Ізраїлем.

As riquezas de Salomão

1 Reis 10.26-29

Соломон створює військо й примножує багатство

[14] Salomão ajuntou carros e cavaleiros; tinha mil e quatrocentos carros e doze mil cavaleiros, que colocou nas cidades para os carros e junto ao rei, em Jerusalém.

[14]Соломон зібрав колісниці та коней: тисячу чотириста колісниць і дванадцять тисяч вершників, яких тримав у містах для колісниць, а також біля себе в Єрусалимі.

[15] Fez o rei que, em Jerusalém, houvesse prata e ouro como pedras, e cedros em abundância como os sicômoros que estão nas planícies.

[15]Цар зробив срібло та золото таким звичайним в Єрусалимі, як просте каміння, а кедру було стільки, як сикоморових дерев, що ростуть у підгір'ях.

[16] Os cavalos de Salomão vinham do Egito e da Cilícia; e comerciantes do rei os recebiam da Cilícia por certo preço.

[17] Importava-se do Egito um carro por seiscentos siclos de prata e um cavalo, por cento e cinqüenta; nas mesmas condições, as caravanas os traziam e os exportavam para todos os reis dos heteus e para os reis da Síria.

[16]Царські торговці купували коней в Єгипті й Кое та привозили їх Соломону.

[17]Вони ввозили колісниці з Єгипту по шістсот шекелів срібла за кожну, а коней купували по сто п’ятдесят шекелів. Вони також продавали їх царям хиттійським та арамійським.

2 Crônicas 2

Salomão faz aliança com Hirão

1 Reis 5.1-12

[1] Resolveu Salomão edificar a casa ao nome do SENHOR, como também casa para o seu reino.

[2] Designou Salomão setenta mil homens para levarem as cargas, oitenta mil, para talharem pedras nas montanhas e três mil e seiscentos, para dirigirem a obra.

[3] Salomão mandou dizer a Hirão, rei de Tiro: Como procedeste para com Davi, meu pai, e lhe mandaste cedros, para edificar a casa em que morasse, assim também procede comigo.

[4] Eis que estou para edificar a casa ao nome do SENHOR, meu Deus, e lha consagrar, para queimar perante ele incenso aromático, e lhe apresentar o pão contínuo da proposição e os holocaustos da manhã e da tarde, nos sábados, nas Festas da Lua Nova e nas festividades do SENHOR, nosso Deus; o que é obrigação perpétua para Israel.

2 Книга Хронік 2

Соломон готується до розбудови храму та палацу

[1]Соломон віддав наказ збудувати храм в ім’я Господа і царський палац для себе.

[2]Він виписав сімдесят тисяч простих робітників і вісімдесят тисяч каменярів у горах та три тисячі шістсот наглядачів за їхньою роботою.

[3]Соломон направив послання до Гірама, царя Тира: «Надішли мені кедрових колод, як робив ти це для батька мого Давида, коли надсилав йому кедр для побудови палацу, де він жив.

[4]А тепер я збираюся розпочати будівництво храму в ім’я Господа мого Бога й присвятити його Йому для щоденних всеспалень та спалювання запашного куріння, для постійного покладання священного хліба, для всеспалень щоранку й щовечора, по суботах, у Новолуння та всі свята, призначені Господом, нашим Богом. Це віковічний порядок для Ізраїлю.

[5] A casa que edificarei há de ser grande, porque o nosso Deus é maior do que todos os deuses.

[5]Храм, що я збираюся звести, має бути величним, бо наш Бог — Найвеличніший серед усіх богів.

[6] No entanto, quem seria capaz de lhe edificar a casa, visto que os céus e até os céus dos céus o não podem conter? E quem sou eu para lhe edificar a casa, senão para queimar incenso perante ele?

[6]Але хто ж спроможний збудувати для Нього храм, адже небеса і навіть всесвіт неспроможні вмістити Його? То чи можу я збудувати якийсь храм для Нього? Хіба що місце для жертв всеспалення перед Ним.

[7] Manda-me, pois, agora, um homem que saiba trabalhar em ouro, em prata, em bronze, em ferro, em obras de púrpura, de carmesim e de pano azul; que saiba fazer obras de entalhe juntamente com os peritos que estão comigo em Judá e em Jerusalém, os quais Davi, meu pai, empregou.

[7]Отож пришли мені вправного майстра по золоту й сріблу, по міді й залізу, а також по пурпуру, червені та блакиті, аби працював він в Юдеї та Єрусалимі з моїми майстерними ремісниками, яких підготував мій батько Давид.

[8] Manda-me também madeira de cedros, ciprestes e sândalo do Líbano; porque bem sei que os teus servos sabem cortar madeira no Líbano. Eis que os meus servos estarão com os teus,

[8]Надішли мені також кедрових, соснових та сандалових колод із Ливану, бо я знаю, що твої люди — вправні лісоруби. Мої робітники будуть працювати разом із твоїми,

[9] para me prepararem muita madeira; porque a casa que edificarei há de ser grande e maravilhosa.

[9]аби забезпечити мені велику кількість деревини, бо храм, який я будую, має бути просторий і величний.

[10] Aos teus servos, cortadores da madeira, darei vinte mil coros de trigo batido, vinte mil coros de cevada, vinte mil batos de vinho e vinte mil batos de azeite.

[10]Я дам твоїм слугам-лісорубам двадцять тисяч корів подрібненої пшениці, двадцять тисяч корів ячменю, двадцять тисяч батів вина і двадцять тисяч батів оливи».

[11] Hirão, rei de Tiro, respondeu por uma carta que enviou a Salomão, dizendo: Porquanto o SENHOR ama ao seu povo, te constituiu rei sobre ele.

[11]Цар Гірам відповів Соломону таким листом: «Оскільки Господь любить Свій народ, Він зробив тебе його царем».

[12] Disse mais Hirão: Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, que fez os céus e a terra; que deu ao rei Davi um filho sábio,

[12]І додав Гірам: «Благословен Господь, Бог Ізраїлю, Який створив небеса й землю! Він дав царю Давиду сина, наділеного розумом і мудрістю, який збудує храм Господу і палац для себе.

dotado de discrição e entendimento, que edifique casa ao SENHOR e para o seu próprio reino.

13 Agora, pois, envio um homem sábio de grande entendimento, a saber, Hirão-Abi,

14 filho de uma mulher das filhas de Dã e cujo pai foi homem de Tiro; ele sabe lavrar em ouro, em prata, em bronze, em ferro, em pedras e em madeira, em obras de púrpura, de pano azul, e de linho fino e em obras de carmesim; e é hábil para toda obra de entalhe e para elaborar qualquer plano que se lhe proponha, juntamente com os teus peritos e os peritos de Davi, meu senhor, teu pai.

15 Agora, pois, mande o meu senhor para os seus servos o trigo, a cevada, o azeite e o vinho de que falou.

16 E nós cortaremos tanta madeira no Líbano quanta houveres mister e ta faremos chegar em jangadas, pelo mar, a Jope, e tu a farás subir a Jerusalém.

Os preparativos para edificar o templo

1 Reis 5.13-18

17 Salomão levantou o censo de todos os homens estrangeiros que havia na terra de Israel, segundo o censo que fizera Davi, seu pai; e acharam-se cento e cinqüenta e três mil e seiscentos.

18 Designou deles setenta mil para levarem as cargas, oitenta mil para talharem pedras nas montanhas, como também três mil e seiscentos para dirigirem o trabalho do povo.

2 Crônicas 3

Salomão edifica o templo

13Я посилаю тобі Гурама-Абі, великого майстра.

14Його мати з Дана, а батько з Тира. Він вправно працює із золотом і сріблом, міддю й залізом, камінням і деревом, із пурпуром, блакиттю та червінню і з тонким полотном. Він дуже досвідчений майстер-гравер і може виконати будь-яке замовлення, що даси йому. Він буде працювати з твоїми ремісниками і з тими, що від мого володаря, батька твого Давида.

15Тепер дозволь мені, мій пане, просити надіслати твоїх слуг, пшеницю, ячмінь, оливу та вино, які ти обіцяв,

16а ми будемо заготовляти колоди з Ливану в потрібній тобі кількості й сплавляти їх плотами вниз по морю до Йоппи. Звідти ти зможеш їх доставляти до Єрусалима».

17Соломон зробив перепис чужинців, що жили в Ізраїлі після того перепису, що зробив його батько Давид. І виявилося їх сто п’ятдесят три тисячі шістсот чоловік.

18Він призначив із них сімдесят тисяч бути вантажниками, а вісімдесят тисяч — каменярами в горах, а ще три тисячі шістсот — наглядачами, що мали стежити за виконанням робіт.

2 Книга Хронік 3

Соломон будує храм

1 Reis 6.1-10

[1] Começou Salomão a edificar a Casa do SENHOR em Jerusalém, no monte Moriá, onde o SENHOR aparecera a Davi, seu pai, lugar que Davi tinha designado na eira de Ornã, o jebuseu.

[1]Потім Соломон почав будувати храм Господа в Єрусалимі на горі Морія, де Господь явився його батькові Давиду. Було це на току Арауни євуситського. Це місце було наготоване Давидом.

[2] Começou a edificar no segundo mês, no dia segundo, no ano quarto do seu reinado.

[2]Соломон розпочав будівництво на другий день другого місяця четвертого року свого царювання.

[3] Foram estas as medidas dos alicerces que Salomão lançou para edificar a Casa de Deus: o comprimento em côvados, segundo o primitivo padrão, sessenta côvados, e a largura, vinte.

[3]Підвалини, які Соломон заклав для будівництва храму Божого, були шістдесят ліктів завдовжки і двадцять ліктів завширшки (тоді використовувалися старі виміри).

[4] O pórtico diante da casa media vinte côvados no sentido da largura do Lugar Santo, e a altura, cento e vinte, o que, dentro, cobriu de ouro puro.

[4]Ґанок попереду храму був двадцять ліктів завширшки на всю довжину будинку та двадцять ліктів заввишки. Усередині він оздобив його щирим золотом.

[5] Também fez forrar de madeira de cipreste a sala grande, e a cobriu de ouro puro, e gravou nela palmas e cadeias.

[5]Він обклав головну залу сосною та покрив щирим золотом і оздобив вирізьбленими пальмами й візерунками.

[6] Também adornou a sala de pedras preciosas; e o ouro era de Parvaim.

[6]Він оздобив храм коштовним камінням; золото, яке він використовував, було з Парваїма.

[7] Cobriu também de ouro a sala, as traves, os umbrais, as paredes e as portas; e lavrou querubins nas paredes.

[7]Він обклав золотом сволоки на стелі, одвірки, стіни та двері храму й вирізьбив на стінах Херувимів.

[8] Fez mais o Santo dos Santos, cujo comprimento, segundo a largura da sala grande, era de vinte côvados, e também a largura, de vinte; cobriu-a de ouro puro do peso de seiscentos talentos.

[8]Він збудував Святеє Святих, яка завдовжки дорівнювала ширині храму — двадцять ліктів у довжину та двадцять ліктів завширшки. Зсередини він обклав Святеє Святих шістьмастами талантами щирого золота.

[9] O peso dos pregos era de cinqüenta siclos de ouro. Cobriu de ouro os cenáculos.

[9]Золоті цвяхи важили п’ятдесят шекелів. Він також обшив золотом кімнати нагорі.

Os dois querubins

1 Reis 6.23-28

[10] No Santo dos Santos, fez dois querubins de madeira e os cobriu de ouro.

[11] As asas estendidas, juntas, dos querubins mediam o comprimento de vinte côvados; a asa de um deles, de cinco côvados, tocava na parede da casa; e a outra asa, de cinco côvados, tocava na asa do outro querubim.

[12] Também a asa do outro querubim era de cinco côvados e tocava na outra parede; era também a outra asa igualmente de cinco côvados e estava unida à asa do outro querubim. As asas destes querubins se estendiam por vinte côvados;

[13] eles estavam postos em pé, e o seu rosto, virado para o Santo Lugar.

[14] Também fez o véu de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino; e fez bordar nele querubins.

As duas colunas
1 Reis 7.15-22

[15] Fez também diante da sala duas colunas de trinta e cinco côvados de altura; e o capitel, sobre cada uma, de cinco côvados.

[16] Também fez cadeias, como no Santo dos Santos, e as pôs sobre as cabeças das colunas; fez também cem romãs, as quais pôs nas cadeias.

[17] Levantou as colunas diante do templo, uma à direita, e outra à esquerda; a da direita, chamou-lhe Jaquim, a da esquerda, Boaz.

2 Crônicas 4

O mar de fundição
1 Reis 7.23-26

[10]Для Святеє Святих він зробив двох Херувимів і позолотив їх.

[11]Розмах крил Херувима був двадцять ліктів. Одне крило першого Херувима було завдовжки п’ять ліктів і торкалося стіни храму, а друге крило Херувима дорівнювало п’ятьом ліктям і торкалося крила другого Херувима.

[12]Так само одне крило другого Херувима було п’ять ліктів завдовжки й торкалося стіни храму, а друге — також п’ять ліктів завдовжки, торкалося крила першого Херувима.

[13]Крила цих Херувимів простягалися на двадцять ліктів. Вони стояли лицем до головної зали.

[14]Він зробив запону з синьої, пурпурової та яскраво-червоної тканини та з вісону з зображенням Херувимів на ній.

[15]Перед храмом він поставив дві колони, тридцять п’ять ліктів завдовжки, капітель кожної колони була по п’ять ліктів.

[16]Він зробив перекручений ланцюг і прикрасив капітелі колон. Він також виготовив сто плодів гранатового дерева й прикріпив до ланцюга.

[17]Він встановив колони попереду храму: одну з південної сторони і одну з північної. Колону з південної сторони він назвав Якин, а північну колону — Воаз.

2 Книга Хронік 4

Опорядження храму

[1] Também fez um altar de bronze de vinte côvados de comprimento, vinte de largura e dez de altura.

[2] Fez também o mar de fundição, redondo, de dez côvados de uma borda até a outra borda, e de cinco de altura; e um fio de trinta côvados era a medida de sua circunferência.

[3] Por baixo da sua borda, em redor, havia figuras de colocíntidas, dez em cada côvado; estavam em duas fileiras, fundidas quando se fundiu o mar.

[4] Assentava-se o mar sobre doze bois; três olhavam para o norte, três, para o ocidente, três, para o sul, e três, para o oriente; o mar apoiava-se sobre eles, cujas partes posteriores convergiam para dentro.

[5] A grossura dele era de quatro dedos, a sua borda, como borda de copo, como flor de lírios; comportava três mil batos.

Outros utensílios para o templo

1 Reis 7.27-50

[6] Também fez dez pias e pôs cinco à direita e cinco, à esquerda, para lavarem nelas o que pertencia ao holocausto; o mar, porém, era para que os sacerdotes se lavassem nele.

[7] Fez também dez candeeiros de ouro, segundo fora ordenado, e os pôs no templo, cinco à direita e cinco à esquerda.

[8] Também fez dez mesas e as pôs no templo, cinco à direita e cinco à esquerda; também fez cem bacias de ouro.

[1]Він спорудив бронзовий вівтар двадцять ліктів завдовжки, двадцять ліктів завширшки та десять ліктів заввишки.

[2]Він зробив кругле Море з литого металу, розміри якого були десять ліктів від краю до краю та п’ять ліктів заввишки. Довкола воно становило тридцять ліктів.

[3]Нижче вінця в два ряди по колу стояли постаті биків на кожні десять ліктів. Воли були розташовані в два ряди й становили одне ціле з Морем.

[4]Море стояло на дванадцяти биках: троє дивилися на північ, троє — на захід, троє — на південь і троє — на схід. Море трималося на них зверху, задами вони були обернені всередину.

[5]Воно було завтовшки в долоню, вінця нагадували вінця келиха і мали вигляд розквітлої лілії. Воно містило три тисячі батів.

[6]Потім він зробив десять умивальниць і розмістив п’ять з південної сторони та п’ять з північної. В них омивалося все, що використовувалося для жертв всеспалення, а в Морі омивалися священики.

[7]Він зробив десять золотих світильників за малюнками й розмістив їх у храмі — п’ять з південної сторони і п’ять з північної.

[8]Він зробив десять столів і розмістив їх у храмі — п’ять з південної сторони і п’ять з північної. Він також зробив сто золотих кропильниць.

[9] Fez mais o pátio dos sacerdotes e o pátio grande, como também as portas deles, as quais cobriu de bronze.	[9]Він зробив подвір'я для священиків та великій двір і двері, які обклав бронзою.
[10] E o mar pôs ao lado direito, para o lado sudeste.	[10]Він розмістив Море в південній частині, у південно-східному кутку.
[11] Depois, fez Hirão as panelas, e as pás, e as bacias. Assim, terminou ele de fazer a obra para o rei Salomão, para a Casa de Deus:	[11]Він також зробив казани, лопатки й кропильниці. Отож Гурам закінчив роботу, усі роботи, які він виконував для царя Соломона у храмі Божому:
[12] as duas colunas, os dois globos e os dois capitéis que estavam no alto das duas colunas; as duas redes, para cobrirem os dois globos dos capitéis que estavam no alto das colunas;	[12]дві колони, дві чашоподібні капітелі, що прикрашали колони; дві мережані прикраси двох чашоподібних капітелей зверху на колонах;
[13] as quatrocentas romãs para as duas redes, isto é, duas fileiras de romãs para cada rede, para cobrirem os dois globos dos capitéis que estavam no alto das colunas.	[13]чотириста плодів гранатового дерева для тих мережаних прикрас (два ряди гранатів на кожній мережаній прикрасі, що оздоблювали чашоподібні капітелі зверху на колонах);
[14] Fez também os suportes e as pias sobre eles,	[14]поставці та умивальниці;
[15] o mar com os doze bois por baixo.	[15]Море та дванадцять биків під ним;
[16] Também as panelas, as pás, os garfos e todos os utensílios fez Hirão-Abi para o rei Salomão, para a Casa do SENHOR, de bronze purificado.	[16]умивальниці, лопатки, виделки та всі необхідні речі. Всі речі, які Гурам-Абі зробив царю Соломону для храму Господнього, були виготовлені з полірованої бронзи.
[17] Na planície do Jordão, o rei os fez fundir em terra barrenta, entre Sucote e Zereda.	[17]Цар наказав виливати їх у глиняних формах у долині Йордану між Суккотом та Заретаном.
[18] Fez Salomão todos estes objetos em grande abundância, não se verificando o peso do seu bronze.	[18]Усіх цих речей Соломон зробив таку величезну кількість, що навіть бронзу, яка пішла на них, немислимо було зважити.
[19] Também fez Salomão todos os utensílios do Santo Lugar de Deus: o altar de ouro e as mesas, sobre as quais estavam os pães da proposição;	[19]Соломон також зробив усе вмеблювання й прибори, що були в храмі Божому: золотий вівтар; столи для хліба присутності;

[20] e os candeeiros com as suas lâmpadas de ouro puro, para as acenderem, segundo o costume, perante o Santo dos Santos.
[21] As flores, as lâmpadas e as tenazes eram do mais fino ouro,
[22] como também as espevitadeiras, as bacias, as taças e os incensários, de ouro finíssimo; quanto à entrada da casa, as suas portas de dentro do Santo dos Santos e as portas do Santo Lugar do templo eram de ouro.

[20]свічники зі щирого золота з лампами, щоб горіли перед Святеє Святих, як було приписано;
[21]квіти з золота, лампади та щипці;
[22]зі щирого золота ножиці для підрізання гноту, кропильниці, тарелі й кадильниці; золоті двері у Святеє Святих, а також двері головної зали храму.

2 Crônicas 5

As dádivas de Davi colocadas no templo
1 Reis 7.51

[1] Assim, se acabou toda a obra que fez o rei Salomão para a Casa do SENHOR; então, trouxe Salomão as coisas que Davi, seu pai, havia dedicado; a prata, o ouro e os utensílios, ele os pôs entre os tesouros da Casa de Deus.

Salomão traz para o templo a arca
1 Reis 8.1-11

[2] Congregou Salomão os anciãos de Israel e todos os cabeças das tribos, os príncipes das famílias dos israelitas, em Jerusalém, para fazerem subir a arca da Aliança do SENHOR, da Cidade de Davi, que é Sião, para o templo.
[3] Todos os homens de Israel se congregaram junto ao rei, na ocasião da festa, que foi no sétimo mês.
[4] Vieram todos os anciãos de Israel, e os levitas tomaram a arca
[5] e a levaram para cima, com a tenda da congregação, e também os utensílios

2 Книга Хронік 5

Перенесення ковчегу

[1]Коли Соломон закінчив усі роботи по будівництву храму Господнього, він приніс усе, що присвятив його батько Давид: срібло, золото і меблі й передав усе це до скарбниці храму Божого.
[2]Тоді цар Соломон скликав до Єрусалима усіх старійшин Ізраїлю, голів колін та начальників ізраїльських родин, щоб перенести ковчег Господнього Заповіту з Сіону до міста Давида.
[3]І всі мужі Ізраїлю зібралися до царя на свято, і було то в сьомому місяці року.
[4-5]Коли всі старійшини Ізраїлю прибули, левити взяли ковчег та понесли його до Єрусалима разом з наметом зібрання і всі священні речі в ньому до храму. Священики і левити несли все це,

sagrados que nela havia; os levitas-sacerdotes é que os fizeram subir.

[6] O rei Salomão e toda a congregação de Israel, que se reunira a ele, estavam diante da arca, sacrificando ovelhas e bois, que, de tão numerosos, não se podiam contar.

[7] Puseram os sacerdotes a arca da Aliança do SENHOR no seu lugar, no santuário mais interior do templo, no Santo dos Santos, debaixo das asas dos querubins.

[8] (Pois os querubins estendiam as asas sobre o lugar da arca e, do alto, cobriam a arca e os seus varais.

[9] Os varais sobressaíam tanto, que suas pontas eram vistas do Santo Lugar, defronte do Santo dos Santos, porém de fora não se viam.

[10] Aí estão os varais até ao dia de hoje.) Nada havia na arca senão as duas tábuas que Moisés ali pusera junto a Horebe, quando o SENHOR fez aliança com os filhos de Israel, ao saírem do Egito.

[11] Quando saíram os sacerdotes do santuário (porque todos os sacerdotes, que estavam presentes, se santificaram, sem respeitarem os seus turnos);

[12] e quando todos os levitas que eram cantores, isto é, Asafe, Hemã, Jedutum e os filhos e irmãos deles, vestidos de linho fino, estavam de pé, para o oriente do altar, com címbalos, alaúdes e harpas, e com eles até cento e vinte sacerdotes, que tocavam as trombetas;

[13] e quando em uníssono, a um tempo, tocaram as trombetas e cantaram para se

[6]а цар Соломон разом з усім ізраїльським народом, який зібрався навколо нього, був перед ковчегом, приносячи в жертву незліченну кількість овець та биків.

[7]Тоді священики занесли ковчег Господнього Заповіту на його місце — у внутрішнє святилище храму, Святеє Святих, і поставили його під крилами Херувимів.

[8]Херувими розпростерли свої крила над ковчегом, прикриваючи його та шести, на яких його несли.

[9]Ці шести були такі довгі, що їх кінці було видно зі Святого Місця, що перед внутрішнім святилищем, але не ззовні Святеє Святих. Там вони й по сьогодні.

[10]У Ковчезі Заповіту нічого не було, крім двох скрижалів, які Мойсей поклав туди на горі Хорев, де Господь уклав Угоду з ізраїльтянами після їхнього виходу з Єгипту.

[11]Всі священики, що були там, пройшли обряд очищення, незважаючи на групи, до яких вони належали. Коли священики вийшли зі святині, вони служили разом.

[12]Левити-співці стояли зі східного боку вівтаря. Там були присутні всі групи співців Асафа, Гемана та Єдутуна. А також були там їхні сини та родичі. Ці співці-левити були вбрані в білий полотняний одяг. У них були цимбали, ліри та арфи. Всього було сто двадцять священиків разом із левитами-співцями. Ці сто двадцять священиків сурмили в сурми.

[13]І ті, хто сурмив у сурми і ті, хто співав, звучали як один. Вони в один голос славили Господа й дякували Йому. Їхні

fazerem ouvir, para louvarem o SENHOR e render-lhe graças; e quando levantaram eles a voz com trombetas, címbalos e outros instrumentos músicos para louvarem o SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre, então, sucedeu que a casa, a saber, a Casa do SENHOR, se encheu de uma nuvem;

[14] de maneira que os sacerdotes não podiam estar ali para ministrar, por causa da nuvem, porque a glória do SENHOR encheu a Casa de Deus.

сурми, цимбали та інші музичні інструменти звучали дуже голосно. Вони співали: «Хвала Богу за милість Його. Любов Його щира навічно». Потім храм Господній наповнився хмарою.

[14]Священики далі не могли правити службу через ту хмару. І було то завдяки тому, що слава Господня наповнила храм Божий.

2 Crônicas 6

Salomão fala ao povo

1 Reis 8.12-21

[1] Então, disse Salomão: O SENHOR declarou que habitaria em nuvem espessa!

[2] Edifiquei uma casa para tua morada, lugar para a tua eterna habitação.

[3] Voltou, então, o rei o rosto, e abençoou a toda a congregação de Israel, enquanto ela se mantinha em pé,

[4] e disse: Bendito seja o SENHOR, o Deus de Israel, que falou pessoalmente a Davi, meu pai, e pelo seu poder o cumpriu, dizendo:

[5] Desde o dia em que eu tirei o meu povo da terra do Egito, não escolhi cidade alguma de todas as tribos de Israel, para edificar uma casa a fim de ali estabelecer o meu nome; nem escolhi homem algum para chefe do meu povo de Israel.

2 Книга Хронік 6

Соломонове благословення

[1]Тоді сказав Соломон: «Господь каже, що буде Він жити в темній хмарі.

[2]Я збудував величезний храм для Тебе, місце Твого повічного перебування».

[3]В той час, як весь народ Ізраїлю зібрався і стояв там, цар повернувся й благословив його.

[4]Тоді він мовив: «Господу хвала, Богу Ізраїлю, Хто власноручно виконав усе, що обіцяв Своїми устами моєму батькові Давиду. Ось що казав Господь:

[5]„З того дня, як Я вивів народ Мій з Єгипту, Я не обрав міста в жодному з колін ізраїльських, щоб збудувати храм в Моє ім’я, і Я не обрав вождя для народу Ізраїля.

[6] Mas escolhi Jerusalém para que ali seja estabelecido o meu nome e escolhi a Davi para chefe do meu povo de Israel.

[6]Але тепер Я обрав Єрусалим, щоб ім'я Моє там було, і Я обрав Давида правити Моїм народом ізраїльським".

[7] Também Davi, meu pai, propusera em seu coração o edificar uma casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

[7]Мій батько Давид дуже хотів збудувати храм в ім'я Господа, Бога Ізраїлю.

[8] Porém o SENHOR disse a Davi, meu pai: Já que desejaste edificar uma casa ao meu nome, bem fizeste em o resolver em teu coração.

[8]Але Господь сказав моєму батькові Давиду: „Те, що було в тебе щире бажання побудувати храм в Моє ім'я — це добрий намір.

[9] Todavia, tu não edificarás a casa; porém teu filho, que descenderá de ti, ele a edificará ao meu nome.

[9]Однак ти не збудуєш храм, а твій син — кров і плоть твоя, саме він збудує храм в ім'я Моє".

[10] Assim, cumpriu o SENHOR a sua palavra que tinha dito, pois me levantei em lugar de Davi, meu pai, e me assentei no trono de Israel, como prometera o SENHOR; e edifiquei a casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

[10]Господь дотримався Своєї обіцянки: я царюю після батька мого Давида і сиджу на троні Ізраїлю, як і обіцяв Господь. І я збудував храм в ім'я Господа, Бога Ізраїлю.

[11] Nela pus a arca em que estão as tábuas da aliança que o SENHOR fez com os filhos de Israel.

[11]В ньому я розмістив ковчег з Угодою, яку Господь уклав з народом Ізраїлю».

Salomão ora a Deus

1 Reis 8.22-53

Соломонова молитва

[12] Pôs-se Salomão diante do altar do SENHOR, na presença de toda a congregação de Israel, e estendeu as mãos.

[12]Соломон став перед вівтарем Господнім перед усім народом Ізраїлю й простягнув руки.

[13] Porque Salomão tinha feito uma tribuna de bronze, de cinco côvados de comprimento, cinco de largura e três de altura, e a pusera no meio do pátio; pôs-se em pé sobre ela, ajoelhou-se em presença de toda a congregação de Israel, estendeu as mãos para o céu

[13]Він зробив бронзове узвишшя п'ять ліктів завдовжки, п'ять ліктів завширшки та три лікті заввишки й помістив його посередині двору. Він піднявся на узвишшя, а тоді упав на коліна перед усіма ізраїльтянами, що зібралися, й, простягнувши руки до небес,

[14] e disse: Ó SENHOR, Deus de Israel, não há Deus como tu, nos céus e na terra,

[14]і промовив: «О Господи, Боже Ізраїлю, ні на небі, ні на землі немає такого Бога, як Ти. Ти виконуєш Свій Заповіт про

como tu que guardas a aliança e a misericórdia a teus servos que de todo o coração andam diante de ti;	любов до слуг Твоїх, які всім серцем дотримуються шляху Твого.
15 que cumpriste para com teu servo Davi, meu pai, o que lhe prometeste; pessoalmente, o disseste e, pelo teu poder, o cumpriste, como hoje se vê.	15Ти виконав Свою обітницю, що дав Своєму слузі Давиду, моєму батькові. Ти устами Своїми пообіцяв і руками Своїми виконав її, як і сьогодні.
16 Agora, pois, ó SENHOR, Deus de Israel, faze a teu servo Davi, meu pai, o que lhe declaraste, dizendo: Não te faltará sucessor diante de mim, que se assente no trono de Israel, contanto que teus filhos guardem o seu caminho, para andarem na lei diante de mim, como tu andaste.	16Тепер Господи, Боже Ізраїлю, виконай ту обіцянку, яку Ти дав Своєму слузі Давидові, батькові моєму, коли сказав: „Завжди твої сини сидітимуть на троні Ізраїлю, доки вони пильнуватимуть все те, що роблять, згідно з Моїми законами, як ти це робив”.
17 Agora, também, ó SENHOR, Deus de Israel, cumpra-se a tua palavra que disseste a teu servo Davi.	17А тепер, о Господи, Боже Ізраїлю, нехай здійсниться слово Твоє, яке Ти дав Своєму слузі Давиду.
18 Mas, de fato, habitaria Deus com os homens na terra? Eis que os céus e até o céu dos céus não te podem conter, quanto menos esta casa que eu edifiquei.	18Та чи справді Бог житиме на землі з людьми? Небеса й навіть увесь всесвіт не можуть вмістити Тебе. Наскільки ж менший храм, збудований мною!
19 Atenta, pois, para a oração de teu servo e para a sua súplica, ó SENHOR, meu Deus, para ouvires o clamor e a oração que faz o teu servo diante de ti.	19Отож зглянься на молитву й благання Твого слуги, о Господи, мій Боже. Почуй плач і молитву, якими Твій слуга звертається до Тебе.
20 Para que os teus olhos estejam abertos dia e noite sobre esta casa, sobre este lugar, do qual disseste que o teu nome estaria ali; para ouvires a oração que o teu servo fizer neste lugar.	20Нехай очі Твої будуть звернені до цього храму вдень і вночі, до місця цього, де, за словами Твоїми, помістиш Ти ім'я Своє. Тож почуй молитву слуги Твого, який молиться до цього храму.
21 Ouve, pois, a súplica do teu servo e do teu povo de Israel, quando orarem neste lugar; ouve do lugar da tua habitação, dos céus; ouve e perdoa.	21Почуй благання Свого слуги й Свого народу ізраїльського, коли вони молитимуться на цьому місці до Тебе. Почуй з Небес, місця де Ти живеш, а почувши, прости.

[22] Quando alguém pecar contra o seu próximo, e lhe for exigido que jure, e ele vier a jurar diante do teu altar nesta casa,

[23] ouve tu dos céus, age e julga a teus servos, dando a paga ao perverso, fazendo recair o seu proceder sobre a sua cabeça e justificando ao justo, para lhe retribuíres segundo a sua justiça.

[24] Quando o teu povo de Israel, por ter pecado contra ti, for ferido diante do inimigo, e se converter, e confessar o teu nome, e orar, e suplicar diante de ti nesta casa,

[25] ouve tu dos céus, e perdoa o pecado do teu povo de Israel, e faze-o voltar à terra que lhe deste e a seus pais.

[26] Quando os céus se cerrarem, e não houver chuva, por ter o povo pecado contra ti, e ele orar neste lugar, e confessar o teu nome, e se converter dos seus pecados, havendo-o tu afligido,

[27] ouve tu nos céus, perdoa o pecado de teus servos e do teu povo de Israel, ensinando-lhes o bom caminho em que andem, e dá chuva na tua terra que deste em herança ao teu povo.

[28] Quando houver fome na terra ou peste, quando houver crestamento ou ferrugem, gafanhotos e larvas, quando o seu inimigo o cercar em qualquer das suas cidades ou houver alguma praga ou doença,

[29] toda oração e súplica, que qualquer homem ou todo o teu povo de Israel fizer, conhecendo cada um a sua própria chaga

[22]Якщо хтось вчинить зле проти ближнього свого і стверджуватиме, що він невинний, то він буде змушений прийти до цього вівтаря й присягнутися у своїй невинності.

[23]Тоді почуй з Небес і розсуди слуг Своїх: засуди винного й покарай відповідно його вчинкам, та виправдай невинного й нагороди його згідно з його праведністю.

[24]Якщо ж ворог переможе Твій народ ізраїльський за те, що він згрішив проти Тебе, але він повернеться знову до Тебе й, сповідуючи ім’я Твоє, молитиметься, пощади проситиме в Тебе в храмі цьому,

[25]тоді почуй з Небес і вибач гріхи Твоєму народові ізраїльському й поверни його на землю, яку віддав його батькам.

[26]Якщо ж небеса зімкнуться й не буде дощу, бо Твій народ згрішив проти Тебе, і коли люди молитимуться на цьому місці й каятимуться іменем Твоїм, відвернувшись від свого гріха, бо Ти наслав страждання на них,

[27]тоді почуй їх з Небес і прости гріх слугам Своїм, Своєму народу ізраїльському. Настанови їх на шлях праведного життя й пошли дощ на землю, яка була дана Тобою в спадщину народу Твоєму.

[28]Коли ж на землю прийдуть голод або чума, або почнуть гинути рослини від іржі, сарани, чи черви, або вороги візьмуть їх в облогу в їхніх же містах, хоч яке б лихо або напасть спіткала їх,

[29]та коли хтось із Твоїх людей ізраїльських звернеться з молитвою та благанням (бо кожна людина знає свій біль і страждання) й простягне руки до цього храму,

e a sua dor, e estendendo as mãos para o rumo desta casa,

[30] ouve tu dos céus, lugar da tua habitação, perdoa e dá a cada um segundo todos os seus caminhos, já que lhe conheces o coração, porque tu, só tu, és conhecedor do coração dos filhos dos homens;

[30]тоді почуй з Небес, місця де Ти живеш. Вибач і вчини з кожним згідно з вчинками його, оскільки Ти знаєш, що в кожного на серці. Тільки Ти знаєш, що на серці в кожної людини!

[31] para que te temam, para andarem nos teus caminhos, todos os dias que viverem na terra que deste a nossos pais.

[31]Тож вони боятимуться й поважатимуть Тебе протягом усього життя, що житимуть на землі, яку Ти дав нашим батькам.

[32] Também ao estrangeiro que não for do teu povo de Israel, porém vier de terras remotas, por amor do teu grande nome e por causa da tua mão poderosa e do teu braço estendido, e orar, voltado para esta casa,

[32]Щодо іноземця, який не належить до народу Ізраїлю, але прийде з далеких земель завдяки величному імені Твоєму й правиці могутній, коли він прийде помолитися у цьому храмі,

[33] ouve tu dos céus, do lugar da tua habitação, e faze tudo o que o estrangeiro te pedir, a fim de que todos os povos da terra conheçam o teu nome, para te temerem como o teu povo de Israel e para saberem que esta casa, que eu edifiquei, é chamada pelo teu nome.

[33]тоді почуй з Небес, де Ти живеш, і зроби те, про що просить Тебе чужинець, тоді всі народи землі знатимуть ім'я Твоє і боятимуться Тебе, як боїться Твій власний народ ізраїльський, і будуть знати, що цей храм, який я збудував, щоб вшанувати Тебе, носить Твоє ім'я.

[34] Quando o teu povo sair à guerra contra o seu inimigo, pelo caminho por que os enviares, e orarem a ti, voltados para esta cidade, que tu escolheste, e para a casa que edifiquei ao teu nome,

[34]Коли ж народ Твій піде війною проти своїх ворогів, хоч куди б Ти їх послав, і коли вони молитимуться Тобі, дивлячись на це місто, обране Тобою, і на храм, що я збудував в ім'я Твоє,

[35] ouve tu dos céus a sua oração e a sua súplica e faze-lhes justiça.

[35]тоді почуй з Небес їхні молитви та благання і підтримай їх.

[36] Quando pecarem contra ti (pois não há homem que não peque), e tu te indignares contra eles e os entregares às mãos do

[36]Якщо вони скоять гріх проти Тебе, оскільки немає людини без гріха, і Ти розгніваєшся на них й віддаси їх ворогові, який забере їх у полон у далекі чи близькі землі,

inimigo, a fim de que os leve cativos a uma terra, longe ou perto esteja;

37 e na terra aonde forem levados caírem em si, e se converterem, e na terra do seu cativeiro te suplicarem, dizendo: Pecamos, e perversamente procedemos, e cometemos iniqüidade; e se converterem a ti de todo o seu coração e de toda a sua alma,

38 na terra do seu cativeiro, para onde foram levados cativos, e orarem, voltados para a sua terra que deste a seus pais, para esta cidade que escolheste e para a casa que edifiquei ao teu nome,

39 ouve tu dos céus, do lugar da tua habitação, a sua prece e a sua súplica e faze-lhes justiça; perdoa ao teu povo que houver pecado contra ti.

40 Agora, pois, ó meu Deus, estejam os teus olhos abertos, e os teus ouvidos atentos à oração que se fizer deste lugar.

41 Levanta-te, pois, SENHOR Deus, e entra para o teu repouso, tu e a arca do teu poder; os teus sacerdotes, ó SENHOR Deus, se revistam de salvação, e os teus santos se alegrem do bem.

42 Ah! SENHOR Deus, não repulses o teu ungido; lembra-te das misericórdias que usaste para com Davi, teu servo.

2 Crônicas 7

A glória de Deus enche o templo

1 Tendo Salomão acabado de orar, desceu fogo do céu e consumiu o holocausto e os sacrifícios; e a glória do SENHOR encheu a casa.

37і якщо вони отямляться на чужині в полоні, покаються й благатимуть Тебе, кажучи: „Ми скоїли гріх, ми зробили зле й ганебне”

38— і якщо вони повернуться до Тебе всім своїм серцем і душею на чужині в полоні і молитимуться Тобі за ту землю, яку Ти дав їхнім батькам, про те місто, що Ти обрав, та храм, збудований мною в Твоє ім’я,

39тоді почуй з Небес, де Ти живеш, почуй їхні молитви й благання і підтримай їх. І пробач народ Свій, який згрішив проти Тебе.

40Отож, мій Боже, хай очі Твої будуть розплющені, а вуха — уважні до молитв, вознесених з цього місця.

41А зараз встань, о Господи Боже, й прийди на місце Свого спочинку, Ти і ковчег Твоєї могутності. Нехай священики Твої, о Господи Боже, в спасіння вбрані будуть. Нехай святі Твої радіють з милості Твоєї.

42О Господи Боже, не відмовляй Своєму помазанику. Пам’ятай Давида, Свого вірного слугу!»

2 Книга Хронік 7

Освячення храму

1Коли Соломон скінчив молитися, вогонь зійшов з небес і поглинув жертви всеспалення й жертви, і слава Господня наповнила храм.

2 Os sacerdotes não podiam entrar na Casa do SENHOR, porque a glória do SENHOR tinha enchido a Casa do SENHOR.

2Священики не могли зайти до храму Господнього, бо слава Господа наповнила його.

3 Todos os filhos de Israel, vendo descer o fogo e a glória do SENHOR sobre a casa, se encurvaram com o rosto em terra sobre o pavimento, e adoraram, e louvaram o SENHOR, porque é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.

3Коли всі ізраїльтяни побачили вогонь, що зійшов з небес, і славу Господню над храмом, вони впали долілиць на землю і вклонялися Господу, і дякували, промовляючи: «Хвала Богу за милість Його. Любов Його щира навічно».

A conclusão da solenidade

1 Reis 8.62-66

4 Então, o rei e todo o povo ofereceram sacrifícios diante do SENHOR.

4Тоді цар і всі люди принесли жертви Господу.

5 Ofereceu o rei Salomão em sacrifício vinte e dois mil bois e cento e vinte mil ovelhas.

5Цар Соломон приніс у жертву двадцять дві тисячі биків та сто двадцять тисяч овець і кіз. Отак цар і всі люди освятили храм Божий.

6 Assim, o rei e todo o povo consagraram a Casa de Deus. Os sacerdotes estavam nos seus devidos lugares, como também os levitas com os instrumentos músicos do SENHOR, que o rei Davi tinha feito para deles se utilizar nas ações de graças ao SENHOR, porque a sua misericórdia dura para sempre. Os sacerdotes que tocavam as trombetas estavam defronte deles, e todo o Israel se mantinha em pé.

6Священики зайняли відповідні місця, так само як і левити з Господніми музичними інструментами, які зробив цар Давид для уславлення Господа і які використовувалися, коли він возносив дяку, промовляючи: «Любов Його щира навічно!» Навпроти левитів священики сурмили в сурми, а всі ізраїльтяни стояли.

7 Salomão consagrou também o meio do átrio que estava diante da Casa do SENHOR, porquanto ali prepararam os holocaustos e a gordura dos sacrifícios pacíficos; porque, no altar de bronze, que Salomão fizera, não podiam caber os holocaustos, as ofertas de manjares e a gordura dos sacrifícios pacíficos.

7Соломон освятив внутрішню частину двору перед храмом Господнім і там приніс жертви всеспалення та жир мирної жертви, оскільки бронзовий вівтар не вміщав усіх жертв всеспалення, зерна та лою.

8 Assim, celebrou Salomão a festa por sete dias, e todo o Israel, com ele, uma grande

8Протягом семи днів Соломон відзначав свято, а з ним і весь Ізраїль —

congregação, desde a entrada de Hamate até ao rio do Egito.

[9] Ao oitavo dia, começaram a celebrar a Festa dos Tabernáculos, porque, por sete dias, já haviam celebrado a consagração do altar; a festa durava sete dias.

[10] No vigésimo terceiro dia do sétimo mês, o rei despediu o povo para as suas tendas; e todos se foram alegres e de coração contente por causa do bem que o SENHOR fizera a Davi, a Salomão e a Israel, seu povo.

A aliança do Senhor com Salomão

1 Reis 9.1-9

[11] Assim, Salomão acabou a Casa do SENHOR e a casa do rei; tudo quanto Salomão intentou fazer na Casa do SENHOR e na sua casa, prosperamente o efetuou.

[12] De noite, apareceu o SENHOR a Salomão e lhe disse: Ouvi a tua oração e escolhi para mim este lugar para casa do sacrifício.

[13] Se eu cerrar os céus de modo que não haja chuva, ou se ordenar aos gafanhotos que consumam a terra, ou se enviar a peste entre o meu povo;

[14] se o meu povo, que se chama pelo meu nome, se humilhar, e orar, e me buscar, e se converter dos seus maus caminhos, então, eu ouvirei dos céus, perdoarei os seus pecados e sararei a sua terra.

[15] Estarão abertos os meus olhos e atentos os meus ouvidos à oração que se fizer neste lugar.

величезне зібрання народу від Лебо-Гамата до Ваді в Єгипті.

[9]На восьмий день вони скликали зібрання, оскільки відзначали освячення вівтаря протягом семи днів. Вони освятили вівтар, але відзначали його освячення ще сім днів.

[10]На двадцять третій день сьомого місяця Соломон відправив по домівках людей, і серця їхні були сповнені радістю й задоволенням через те, що Господь зробив для Давида, Соломона та Свого народу ізраїльського.

Господь являється Соломону

[11]Коли Соломон завершив будівництво храму Господнього й царського палацу і виконав усе, що прагнув зробити, і щодо храму Господа та свого палацу,

[12]Господь явився йому вночі і сказав: «Я почув молитву твою і вибрав це місце, як храм для приношення жертв.

[13]Якщо Я закрию небеса і не буде дощу або накажу сарані знищити врожай, або нашлю чуму на людей,

[14]а Мій народ, який названий іменем Моїм, підкориться й молитиметься, й шукатиме Мене, і відвернеться від шляхів неправедних, то Я почую з небес і прощу гріхи їхні та зцілю їхню землю.

[15]Відтепер очі Мої відкриті і вуха Мої уважні до молитв, що линуть із цього місця.

[16] Porque escolhi e santifiquei esta casa, para que nela esteja o meu nome perpetuamente; nela, estarão fixos os meus olhos e o meu coração todos os dias.

[16]Я обрав і освятив храм цей, щоб ім'я Моє лишалося тут навіки. Очі Мої та серце Моє завжди будуть тут.

[17] Quanto a ti, se andares diante de mim, como andou Davi, teu pai, e fizeres segundo tudo o que te ordenei, e guardares os meus estatutos e os meus juízos,

[17]Щодо тебе, то якщо ти служитимеш Мені, як твій батько Давид, і виконуватимеш усі Мої заповіді й дотримуватимешся Моїх настанов та законів,

[18] também confirmarei o trono do teu reino, segundo a aliança que fiz com Davi, teu pai, dizendo: Não te faltará sucessor que domine em Israel.

[18]тоді Я встановлю твій царський трон, згідно з Угодою, яку Я уклав із твоїм батьком, коли пообіцяв: „Завжди у твоїй родині буде людина, що правитиме Ізраїлем".

[19] Porém, se vós vos desviardes, e deixardes os meus estatutos e os meus mandamentos, que vos prescrevi, e fordes, e servirdes a outros deuses, e os adorardes,

[19]Але якщо ти відступишся і не будеш виконувати Моїх законів і настанов, і почнеш служити іншим богам та поклонятися їм,

[20] então, vos arrancarei da minha terra que vos dei, e esta casa, que santifiquei ao meu nome, lançarei longe da minha presença, e a tornarei em provérbio e motejo entre todos os povos.

[20]тоді Я викоріню народ Ізраїлю з землі, що дав їм, і відмовлюся від храму, який Я освятив в ім'я Своє. Я зроблю його притчею во язицех і посміховиськом серед усіх народів.

[21] Desta casa, agora tão exaltada, todo aquele que por ela passar pasmará e dirá: Por que procedeu o SENHOR assim para com esta terra e esta casa?

[21]І хоча зараз цей храм такий високошанований, усі, хто буде проходити повз нього, будуть жахатися й питати: „Чому Господь зробив таке з цією землею і цим храмом?"

[22] Responder-se-lhe-á: Porque deixaram o SENHOR, o Deus de seus pais, que os tirou da terra do Egito, e se apegaram a outros deuses, e os adoraram, e os serviram. Por isso, trouxe sobre eles todo este mal.

[22]А їм відповідатимуть: „Бо вони зрадили Господа, Бога їхніх батьків, Який вивів їх із Єгипту, й пристали до інших богів, яким вклоняються і служать. Ось чому Він наслав на них усі ці біди"».

2 Crônicas 8

As demais atividades de Salomão

1 Reis 9.10-28

2 Книга Хронік 8

Інші Соломонові справи

[1] Ao fim de vinte anos, tendo Salomão terminado a Casa do SENHOR e a sua própria casa,

[1]Наприкінці двадцятого року, протягом якого Соломон зводив храм Господа і царський палац,

[2] edificou as cidades que Hirão lhe tinha dado; e fez habitar nelas os filhos de Israel.

[2]він відбудував міста, які йому дав Гірам і поселив там ізраїльтян.

[3] Depois, foi Salomão a Hamate-Zoba e a tomou.

[3]Тоді Соломон пішов на Гамат-Зову й захопив її.

[4] Também edificou a Tadmor no deserto e a todas as cidades-armazéns em Hamate.

[4]Він також збудував Тадмор у пустелі й у Гаматі збудував усі міста-комори.

[5] Edificou também a Bete-Horom, a de cima e a de baixo, cidades fortificadas com muros, portas e ferrolhos;

[5]Він перебудував Верхній Бет-Горон та Нижній Бет-Горон як фортеці із укріпленими стінами, брамами та засувами.

[6] como também a Baalate, e todas as cidades-armazéns que Salomão tinha, e todas as cidades para os carros, e as cidades para os cavaleiros, e tudo o que desejou, enfim, edificar em Jerusalém, no Líbano e em toda a terra do seu domínio.

[6]Так само й Балаат з усіма містами-коморами, та всі міста для колісниць і вершників — усе, що тільки він бажав збудувати в Єрусалимі, в Ливані й по всіх землях, де він царював.

[7] Quanto a todo o povo que restou dos heteus, amorreus, ferezeus, heveus e jebuseus e que não eram de Israel,

[7]Усіх, хто лишився з хиттитів, аморійців, перизійців, хивійців та євуситів (це були неізраїльські народи),

[8] a seus filhos, que restaram depois deles na terra, os quais os filhos de Israel não puderam destruir totalmente, a esses fez Salomão trabalhadores forçados, até hoje.

[8]саме їхні нащадки залишилися на цих землях, й ізраїльтяни не могли їх винищити, тож Соломон перетворив їх на рабську силу, як це лишається й до сьогодні.

[9] Porém dos filhos de Israel não fez Salomão escravo algum; eram homens de guerra, seus comandantes, chefes dos seus carros e dos seus cavaleiros;

[9]Але Соломон не зробив рабом жодного з ізраїльтян. Вони були його воїнами, урядовцями, начальниками, командуючими й командирами його колісниць та вершників.

[10] estes eram os principais oficiais que tinha o rei Salomão, duzentos e cinqüenta, que presidiam sobre o povo.

[10]У Соломона також було кілька головних ізраїльтян — двісті п'ятдесят повноважних наглядачів над тими, хто працював.

[11] Salomão fez subir a filha de Faraó da Cidade de Davi para a casa que a ela lhe edificara; porque disse: Minha esposa não

[11]Соломон перевіз дочку фараона з міста Давида в палац, який для неї побудував, бо казав він так: «Моя дружина не повинна жити в палаці царя

morará na casa de Davi, rei de Israel, porque santos são os lugares nos quais entrou a arca do SENHOR.

Давида, бо місця, де був ковчег Господа, — святі».

12 Então, Salomão ofereceu holocaustos ao SENHOR, sobre o altar que tinha edificado ao SENHOR diante do pórtico;

12На вівтарі Господньому, який він збудував перед ґанком, Соломон приносив жертви всеспалення Господу

13 e isto segundo o dever de cada dia, conforme o preceito de Moisés, nos sábados, nas Festas da Lua Nova, e nas festas fixas, três vezes no ano: na Festa dos Pães Asmos, na Festa das Semanas e na Festa dos Tabernáculos.

13щоденно, згідно з настановами Мойсея, і по суботах, і в Новолуння, і на три щорічні свята: свято Опрісноків, свято Седмиць та свято Кущів.

14 Também, segundo a ordem de Davi, seu pai, dispôs os turnos dos sacerdotes nos seus ministérios, como também os dos levitas para os seus cargos, para louvarem a Deus e servirem diante dos sacerdotes, segundo o dever de cada dia, e os porteiros pelos seus turnos a cada porta; porque tal era a ordem de Davi, o homem de Deus.

14Дотримуючись настанов батька свого Давида, він призначив групи священиків для виконання їхніх обов’язків, а також левитів — керувати восхваленням та допомагати священикам виконувати щоденні обов’язки. Він також призначив охоронців брам за групами, які мали вартувати біля різних брам, бо так наказав Давид, чоловік Божий.

15 Não se desviaram do que ordenara o rei aos sacerdotes e levitas, em coisa nenhuma, nem acerca dos tesouros.

15Вони не порушили жодного царського наказу щодо священиків та левитів, в тому числі й того, що стосувалося скарбниці.

16 Assim se executou toda a obra de Salomão, desde o dia da fundação da Casa do SENHOR até se acabar; e assim se concluiu a Casa do SENHOR.

16Вся робота Соломона була виконана. Від дня заснування храму Господнього до його завершення будівництво йшло без зупинки. Отож храм Господній було завершено.

17 Então, foi Salomão a Eziom-Geber e a Elate, à praia do mar, na terra de Edom.

17Тоді Соломон пішов на Еціон-Хевер та Елат на едомському узбережжі Червоного моря.

18 Enviou-lhe Hirão, por intermédio de seus servos, navios e marinheiros práticos; foram com os servos de Salomão a Ofir e tomaram de lá quatrocentos e cinqüenta talentos de ouro, que trouxeram ao rei Salomão.

18А Гірам послав йому кораблі зі своїми моряками, які знали море. Вони разом із людьми Соломона попливли до Офіру й привезли чотириста п’ятдесят талантів золота, які доставили царю Соломону.

2 Crônicas 9

A rainha de Sabá visita a Salomão
1 Reis 10.1-13

[1] Tendo a rainha de Sabá ouvido a fama de Salomão, veio a Jerusalém prová-lo com perguntas difíceis, com mui grande comitiva; com camelos carregados de especiarias, de ouro em abundância e pedras preciosas; compareceu perante Salomão e lhe expôs tudo quanto trazia em sua mente.

[2] Salomão lhe deu resposta a todas as perguntas, e nada lhe houve profundo demais que não pudesse explicar.

[3] Vendo, pois, a rainha de Sabá a sabedoria de Salomão, e a casa que edificara,

[4] e a comida da sua mesa, o lugar dos seus oficiais, o serviço dos seus criados, e os trajes deles, seus copeiros, e os seus trajes, e o holocausto que oferecia na Casa do SENHOR, ficou como fora de si

[5] e disse ao rei: Foi verdade a palavra que a teu respeito ouvi na minha terra e a respeito da tua sabedoria.

[6] Eu, contudo, não cria no que se falava, até que vim e vi com os próprios olhos. Eis que não me contaram a metade da grandeza da tua sabedoria; sobrepujas a fama que ouvi.

[7] Felizes os teus homens, felizes estes teus servos que estão sempre diante de ti e ouvem a tua sabedoria!

[8] Bendito seja o SENHOR, teu Deus, que se agradou de ti para te colocar no seu trono

2 Книга Хронік 9

Цариця Шеби приходить до Соломона

[1]Коли цариця Шеби почула про славу царя Соломона, вона приїхала до Єрусалима, щоб випробувати його складними питаннями. Прибувши з дуже великим караваном верблюдів, навантажених пахощами, великою кількістю золота та коштовного каміння, вона прийшла до Соломона й говорила з ним про все, що мала на думці.

[2]Соломон відповів на всі її запитання й нічого не було такого, чого б він не міг їй роз’яснити.

[3]Коли цариця Шеби побачила всю мудрість Соломонову і палац, який він збудував,

[4]страви на його столі, місця його наближених, слуг у їхньому вбранні, чашників у їхньому вбранні та жертви всеспалення, які приносив він у храмі Господньому, вона була дуже вражена.

[5]Вона сказала цареві: «Те, що я чула в моїй країні про твої досягнення та про мудрість твою, то є правда.

[6]Але я не вірила, що мені казали, аж поки не прийшла й не побачила все на власні очі. Звісно, навіть про половину твоєї мудрості мені не розповіли. Ти значно перевищуєш усе те, про що я чула.

[7]Якими щасливими повинні бути твої люди! Які щасливі твої наближені, які постійно поруч із тобою і чують мудрість твою!

[8]Нехай благословенний буде Господь твій Бог, Який вподобав тебе й настановив на престол царем, щоб царювати для Господа, твого Бога.

como rei para o SENHOR, teu Deus; porque o teu Deus ama a Israel para o estabelecer para sempre; por isso, te constituiu rei sobre ele, para executares juízo e justiça.

Завдяки любові твого Бога до Ізраїлю та бажанню Його ствердити їх повік Він зробив тебе царем над ними, щоб забезпечити справедливість та праведність».

9 Deu ela ao rei cento e vinte talentos de ouro, especiarias em grande abundância e pedras preciosas, e nunca houve especiarias tais como as que a rainha de Sabá deu ao rei Salomão.

9Тоді вона дала цареві сто двадцять талантів золота, велику кількість пахощів та коштовного каміння. І ніколи більше не було таких пахощів, як ті, що цариця Шеби подарувала царю Соломону.

10 Os servos de Hirão e os servos de Salomão, que de Ofir tinham trazido ouro, trouxeram também madeira de sândalo e pedras preciosas.

10Слуги Гірама та слуги Соломона привозили золото з Офіру. Вони також привозили сандалове дерево й коштовне каміння.

11 Desta madeira de sândalo fez o rei balaústres para a Casa do SENHOR e para a casa real, como também harpas e alaúdes para os cantores, quais nunca dantes se viram na terra de Judá.

11З сандалового дерева цар зробив сходи у храмі Господньому та царському палаці, а також арфи й ліри для музик. Нічого подібного ніхто досі в Юдеї не бачив.

12 O rei Salomão deu à rainha de Sabá, além do equivalente ao que ela lhe trouxera, mais tudo o que ela desejou e pediu. Assim, voltou e foi para a sua terra, ela e os seus servos.

12Цар Соломон дав цариці Шеби все, що вона побажала і чого попросила. Він дав їй більше, ніж вона привезла. Тоді вона поїхала в супроводі своїх слуг і повернулася до своєї країні.

As riquezas de Salomão

1 Reis 10.14-29

Соломонове багатство

13 O peso do ouro que se trazia a Salomão cada ano era de seiscentos e sessenta e seis talentos,

13Вага золота, яке Соломон щорічно отримував, становила шістсот шістдесят шість талантів,

14 afora o que entrava dos vendedores e dos negociantes; também todos os reis da Arábia e os governadores dessa mesma terra traziam a Salomão ouro e prata.

14не рахуючи золота і срібла, яке сплачували купці, торгівці, царі аравійські та управителі земель.

15 Fez o rei Salomão duzentos paveses de ouro batido; seiscentos siclos de ouro batido mandou pesar para cada pavês.

15Цар Соломон виготовив двісті великих щитів з кованого золота. Шістсот шекелів золота пішло на кожен щит.

[16] Fez também trezentos escudos de ouro batido; trezentos siclos de ouro mandou pesar para cada escudo. E o rei os pôs na Casa do Bosque do Líbano.

[16]Він також зробив триста малих щитів з кованого золота. Триста шекелів золота пішло на кожен такий щит. Цар розмістив їх у палаці Ливанського Лісу.

[17] Fez mais o rei um grande trono de marfim e o cobriu de ouro puro.

[17]Потім цар виготовив великий престол зі слонової кістки й покрив його щирим золотом.

[18] O trono tinha seis degraus e um estrado de ouro a ele pegado; de ambos os lados, tinha braços junto ao assento e dois leões junto aos braços.

[18]Престол мав шість сходинок і золотий підніжок, що кріпився до нього. З обох боків сидіння були поруччя з левами, що стояли поруч із кожним з них.

[19] Também doze leões estavam ali sobre os seis degraus, um em cada extremo destes. Nunca se fizera obra semelhante em nenhum dos reinos.

[19]Дванадцять левів стояли на шести сходинках: по одному з кожного боку сходинки. Нічого подібного ніколи не було в жодному іншому царстві.

[20] Todas as taças de que se servia o rei Salomão para beber eram de ouro, e também de ouro puro, todas as da Casa do Bosque do Líbano; à prata, nos dias de Salomão, não se dava estimação nenhuma.

[20]Усі келихи царя Соломона були золоті, і так само все домашнє начиння у палаці Ливанського Лісу було зі щирого золота. Нічого не було срібного, оскільки срібло не цінувалося за часів Соломона.

[21] Porque o rei tinha navios que iam a Társis, com os servos de Hirão; de três em três anos, voltavam os navios de Társis, trazendo ouro e prata, marfim, bugios e pavões.

[21]Бо цар мав флот торговельних суден, на яких служили люди Гірама. Один раз на три роки кораблі поверталися, привозячи золото, срібло, слонову кістку, мавп та бабуїнів.

[22] Assim, o rei Salomão excedeu a todos os reis do mundo, tanto em riqueza como em sabedoria.

[22]Цар Соломон став найбагатшим і наймудрішим серед усіх царів світу.

[23] Todos os reis do mundo procuravam ir ter com ele para ouvir a sabedoria que Deus lhe pusera no coração.

[23]Всі царі землі шукали зустрічі з Соломоном, аби почути мудрість, яку Бог дав йому.

[24] Cada um trazia o seu presente, objetos de prata e de ouro, roupas, armaduras, especiarias, cavalos e mulas; assim ano após ano.

[24]Рік за роком кожен, хто приходив до нього, приносили дарунки: вироби зі срібла та золота, вбрання, зброю та спеції, коней і мулів.

[25] Tinha Salomão quatro mil cavalos em estrebarias para os seus carros e doze mil cavaleiros, que distribuiu às cidades para os carros e junto ao rei, em Jerusalém.

[25]Соломон мав чотири тисячі стаєнь для коней та колісниць, дванадцять тисяч колісничих, що були в колісничних містах, а також при ньому в Єрусалимі.

[26] Dominava Salomão sobre todos os reis desde o Eufrates até à terra dos filisteus e até ao limite do Egito.

[26]Він правив над усіма царями, від ріки до землі филистимлян і аж до кордону з Єгиптом.

[27] Fez o rei que, em Jerusalém, houvesse prata como pedras e cedros em abundância como os sicômoros que estão nas planícies.

[27]Цар зробив срібло таким звичайним в Єрусалимі, як просте каміння, кедру було стільки, як сикоморових дерев, що ростуть у підгір'ях.

[28] Importavam-se cavalos para Salomão, do Egito e de todas as terras.

[28]Коней Соломону привозили з Єгипту та інших країн.

A morte de Salomão
1 Reis 11.41-43

Смерть Соломона

[29] Quanto aos mais atos de Salomão, tanto os primeiros como os últimos, porventura, não estão escritos no Livro da História de Natã, o profeta, e na Profecia de Aías, o silonita, e nas Visões de Ido, o vidente, acerca de Jeroboão, filho de Nebate?

[29]А щодо інших подій Соломонового царювання, від початку до кінця, то всі вони описані в літописах пророка Натана, у пророцтвах Агіжі шилонійського та в видіннях провидця Іддо, котрий пророкував про Єровоама, сина Невата.

[30] Quarenta anos reinou Salomão em Jerusalém sobre todo o Israel.

[30]Соломон правив у Єрусалимі над усім Ізраїлем протягом сорока років.

[31] Descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai, e Roboão, seu filho, reinou em seu lugar.

[31]Потім він спочив зі своїми батьками й був похований у місті Давида, свого батька. І Реговоам, його син, став царем після нього.

2 Crônicas 10

Roboão causa separação entre as tribos
1 Reis 12.1-15

2 Книга Хронік 10

Ізраїль повстав проти Реговоама

[1] Foi Roboão a Siquém, porque todo o Israel se reuniu lá, para o fazer rei.

[1]Реговоам пішов до Сихема, оскільки всі ізраїльтяни зібралися там, щоб проголосити його царем.

[2] Tendo Jeroboão, filho de Nebate, ouvido isso (pois estava ainda no Egito, para onde fugira da presença do rei Salomão), voltou do Egito.

[2]Коли Єровоам, син Невата, почув про це (він був у Єгипті, куди втік від царя Соломона), він повернувся з Єгипту.

[3] Mandaram chamá-lo; veio ele com todo o Israel a Roboão, e lhe falaram:

[4] Teu pai fez pesado o nosso jugo; agora, pois, alivia tu a dura servidão de teu pai e o seu pesado jugo que nos impôs, e nós te serviremos.

[5] Ele lhes respondeu: Após três dias, voltai a mim. E o povo se foi.

[6] Tomou o rei Roboão conselho com os homens idosos que estiveram na presença de Salomão, seu pai, quando este ainda vivia, dizendo: Como aconselhais que se responda a este povo?

[7] Eles lhe disseram: Se te fizeres benigno para com este povo, e lhes agradares, e lhes falares boas palavras, eles se farão teus servos para sempre.

[8] Porém ele desprezou o conselho que os anciãos lhe tinham dado e tomou conselho com os jovens que haviam crescido com ele e o serviam.

[9] E disse-lhes: Que aconselhais vós que respondamos a este povo, que me falou, dizendo: Alivia o jugo que teu pai nos impôs?

[10] E os jovens que haviam crescido com ele lhe disseram: Assim falarás ao povo que disse: Teu pai fez pesado o nosso jugo, mas alivia-o de sobre nós; assim lhe falarás: Meu dedo mínimo é mais grosso do que os lombos de meu pai.

[11] Assim que, se meu pai vos impôs jugo pesado, eu ainda vo-lo aumentarei; meu pai vos castigou com açoites, porém eu vos castigarei com escorpiões.

[3]Отож люди послали по Єровоама, і він та усі ізраїльтяни прийшли до Реговоама й сказали йому:

[4]«Твій батько поклав на нас тяжке ярмо, але зараз полегши наш жорстокий труд і тяжке ярмо, яке він поклав на нас, і ми служитимемо тобі».

[5]Реговоам відповів: «Приходьте до мене через три дні». Тож люди пішли геть.

[6]Тоді цар Реговоам порадився зі старійшинами, які служили його батькові Соломону впродовж його життя. Він запитав їх: «Яку відповідь порадите мені дати цим людям?»

[7]Вони відповіли: «Якщо ти будеш милостивий до цих людей і даси їм прихильну відповідь, то вони завжди служитимуть тобі».

[8]Але Реговоам відхилив пораду старійшин і порадився з юнаками, з котрими виріс, і які служили йому.

[9]Він спитав їх: «Яка ваша порада? Як я повинен відповісти цим людям, які кажуть мені: „Полегши ярмо, яке твій батько поклав на нас?"»

[10]Тоді юнаки, з якими він виріс, відповіли: «Скажи людям, що говорили тобі: „Твій батько поклав на нас тяжке ярмо, а ти полегши його". Дай їм таку відповідь: „Мій мізинець могутніший ніж усе тіло мого батька!

[11]Мій батько поклав на вас тяжке ярмо, а я зроблю його ще важчим. Мій батько карав вас батогами, а я каратиму вас батогами з металевими шипами"».

[12] Veio, pois, Jeroboão e todo o povo, ao terceiro dia, a Roboão, como o rei lhes ordenara, dizendo: Voltai a mim, ao terceiro dia.

[12]Через три дні Єровоам і всі люди повернулися до Реговоама, як цар і наказав їм: «Приходьте до мене через три дні».

[13] Dura resposta lhes deu o rei, porque o rei Roboão desprezara o conselho dos anciãos;

[13]Цар відповів їм суворо. Відхиливши пораду старійшин,

[14] e lhes falou segundo o conselho dos jovens, dizendo: Meu pai fez pesado o vosso jugo, porém eu ainda o agravarei; meu pai vos castigou com açoites, eu, porém, vos castigarei com escorpiões.

[14]він вчинив за порадою юнаків і сказав: «Мій батько поклав на вас тяжке ярмо, а я зроблю його ще важчим. Мій батько карав вас батогами, а я каратиму вас батогами з металевими шипами».

[15] O rei, pois, não deu ouvidos ao povo, porque isto vinha de Deus, para que o SENHOR confirmasse a palavra que tinha dito por intermédio de Aías, o silonita, a Jeroboão, filho de Nebate.

[15]Тож цар не послухався поради людей, і були ті події від Бога, щоб збулися слова, сказані до Єровоама, сина Невата, які Господь промовив через пророка Агіжу шилонійського.

Dez tribos seguem Jeroboão

1 Reis 12.16-20

[16] Vendo, pois, todo o Israel que o rei não lhe dava ouvidos, reagiu, dizendo: Que parte temos nós com Davi? Não há para nós herança no filho de Jessé! Cada homem à sua tenda, ó Israel! Cuida, agora, da tua casa, ó Davi! Então, Israel se foi às suas tendas.

[16]Коли весь Ізраїль побачив, що цар відмовився слухати їх, люди відповіли цареві: «Чи є наша частка у Давидовім роді? Чи є наша частка у сина Єссея? Ходімо ж до дому, о Ізраїлю! Давиде, сам доглядай свій власний дім!» Отож усі ізраїльтяни розійшлися по своїх домівках.

[17] Quanto aos filhos de Israel, porém, que habitavam nas cidades de Judá, sobre eles reinou Roboão.

[17]А щодо ізраїльтян, які мешкали в містах Юдеї, Реговоам усе ще царював над ними.

[18] Então, o rei Roboão enviou a Adorão, superintendente dos que trabalhavam forçados, porém os filhos de Israel o apedrejaram, e morreu. Mas o rei Roboão conseguiu tomar o seu carro e fugir para Jerusalém.

[18]Коли цар Реговоам вирядив Адонірама, який був наглядачем над рабською силою, то ізраїльтяни забили його камінням на смерть. Царю Реговоаму, однак, вдалося вскочити в свою колісницю і втекти до Єрусалима.

[19] Assim, Israel se mantém rebelado contra a casa de Davi até ao dia de hoje.

[19]Отак Ізраїль повстав проти дому Давидового, і так воно є й по сьогодні.

2 Crônicas 11

Deus proíbe que Roboão peleje contra as dez tribos

1 Reis 12.21-24

[1] Vindo, pois, Roboão a Jerusalém, reuniu a casa de Judá e de Benjamim, cento e oitenta mil escolhidos, destros para a guerra, para pelejar contra Israel, a fim de restituir o reino a Roboão.

[2] Porém veio a palavra do SENHOR a Semaías, homem de Deus, dizendo:

[3] Fala a Roboão, filho de Salomão, rei de Judá, e a todo o Israel em Judá e Benjamim, dizendo:

[4] Assim diz o SENHOR: Não subireis, nem pelejareis contra vossos irmãos; cada um volte para sua casa, porque eu é que fiz isto. E, obedecendo eles à palavra do SENHOR, desistiram de subir contra Jeroboão.

As cidades fortificadas de Roboão

[5] Roboão habitou em Jerusalém e, para defesa, fortificou cidades em Judá;

[6] fortificou, pois, a Belém, a Etã, a Tecoa,

[7] a Bete-Zur, a Socó, a Adulão,

[8] a Gate, a Maressa, a Zife,

[9] a Adoraim, a Laquis, a Azeca,

[10] a Zorá, a Aijalom e a Hebrom, todas em Judá e Benjamim, cidades fortificadas.

[11] Assim, as tornou em fortalezas e pôs nelas comandantes e depósitos de víveres, de azeite e de vinho.

2 Книга Хронік 11

Реговоамове царювання

[1]Коли Реговоам прибув до Єрусалима, він зібрав сто вісімдесят тисяч найкращих воїнів із сімей Юди та Веніамина. Він зібрав їх для того, щоб піти війною проти Ізраїлю й повернути царство Реговоаму.

[2]Але Шемая, Божий чоловік, почув таке слово Господнє:

[3]«Скажи Реговоаму, сину Соломона, царю юдейському, та всім ізраїльтянам в Юдеї та в землі Веніамина про те,

[4]що каже Господь: „Ви не повинні воювати з братами своїми! Кожен із вас мусить повернутися до дому, оскільки це Я зробив, щоб усе так сталося"». Тож цар Реговоам та його військо послухалися слова Господнього й повернулися. Вони не напали на Єровоама.

Реговоам зміцнює Юдею

[5]Реговоам жив в Єрусалимі й будував укріплені міста в Юдеї, щоб мати захист від нападів.

[6]Він відновив міста Віфлеєм, Етам, Текоа,

[7]Бет-Зур, Соко, Адуллам,

[8]Ґат, Марешу, Зиф,

[9]Адораїм, Лахиш, Азеку,

[10]Зору, Айжалон та Хеврон. Ці міста було укріплено.

[11]Коли ж Реговоам укріпив ці міста, він настановив там командирів. А також забезпечив ті міста запасами харчів, оливи та вина.

[12] E pôs em cada cidade arsenal de paveses e lanças; fortificou-as sobremaneira. Judá e Benjamim ficaram-lhe sujeitas.

Sacerdotes e levitas vêm a Jerusalém

[13] Também os sacerdotes e os levitas que havia em todo o Israel recorreram a Roboão de todos os seus limites,

[14] porque os levitas deixaram os arredores das suas cidades e as suas possessões e vieram para Judá e para Jerusalém, porque Jeroboão e seus filhos os lançaram fora, para que não ministrassem ao SENHOR.

[15] Jeroboão constituiu os seus próprios sacerdotes, para os altos, para os sátiros e para os bezerros que fizera.

[16] Além destes, também de todas as tribos de Israel os que de coração resolveram buscar o SENHOR, Deus de Israel, foram a Jerusalém, para oferecerem sacrifícios ao SENHOR, Deus de seus pais.

[17] Assim, fortaleceram o reino de Judá e corroboraram com Roboão, filho de Salomão, por três anos; porque três anos andaram no caminho de Davi e Salomão.

A família de Roboão

[18] Roboão tomou por esposa a Maalate, filha de Jerimote, filho de Davi, e filha de Abiail, filha de Eliabe, filho de Jessé,

[19] a qual lhe deu filhos: Jeús, Semarias e Zaão.

[20] Depois dela, tomou a Maaca, filha de Absalão; esta lhe deu a Abias, a Atai, a Ziza e a Selomite.

[21] Amava Roboão mais a Maaca, filha de Absalão, do que a todas as suas outras

[12]А ще Реговоам запасся щитами й списами в кожному місті й зробив ці міста могутніми. Тож Реговоам володів землями Юдеї та Веніамина.

[13]Священики та левити всього Ізраїлю підтримували Реговоама й приєдналися до нього.

[14]Левити навіть лишали свої пасовиська й свої поля і приходили до Юдеї та Єрусалима. Левити робили так, бо Єровоам та його сини не дозволяли їм правити службу як священикам Господнім.

[15]Єровоам настановив своїх священиків нести службу на узвишшях, де він поставив виготовлених ним козячих та телячих бовванів.

[16]Коли левити пішли з Ізраїлю, то ті люди в усіх родах Ізраїлю, які присвятили серце своє пошуку Господа Бога Ізраїлю, цілими родинами прийшли до Єрусалима, щоб принести жертви Господу, Богу своїх батьків.

[17]Ці люди ще більше зміцнили царство юдейське. І вони підтримували Соломонового сина Реговоама три роки, йдучи весь цей час дорогою Давида й Соломона.

Реговоамова родина

[18]Реговоам одружився з Магалат, дочкою Єримота, а мати її була Авігайл. Єримот був сином Давида. Авігайл була дочкою Аліава, а Аліав був сином Єссея.

[19]Вона народила Реговоаму синів: Єуша, Шемарію та Загама.

[20]Потім Реговоам одружився з Маакою. Маака була онукою Авесалома. І Маака народила Реговоаму дітей: Авіжу, Аттая, Зизу й Шеломита.

[21]Реговоам кохав Мааку, онуку Авесалома, більше від усіх дружин та

mulheres e concubinas; porque ele havia tomado dezoito mulheres e sessenta concubinas; e gerou vinte e oito filhos e sessenta filhas.

наложниць. Усього він мав вісімнадцять дружин та шістдесят наложниць, двадцять вісім синів та шістдесят дочок.

22 Roboão designou a Abias, filho de Maaca, para ser chefe, príncipe entre seus irmãos, porque o queria fazer rei.

22Реговоам призначив Авіжу, сина Мааки, головним над усіма його братами, бо хотів настановити його царем.

23 Procedeu prudentemente e distribuiu todos os seus filhos por todas as terras de Judá e Benjamim, por todas as cidades fortificadas; deu-lhes víveres em abundância e lhes procurou muitas mulheres.

23Він вчинив мудро, що порозсилав своїх синів у різні частини земель Юдеї та Веніамина й по всіх укріплених містах. Він доволі забезпечив їх і дав їм багато жінок.

2 Crônicas 12

A invasão de Sisaque

1 Reis 14.25-28

1 Tendo Roboão confirmado o reino e havendo-se fortalecido, deixou a lei do SENHOR, e, com ele, todo o Israel.

2 No ano quinto do rei Roboão, Sisaque, rei do Egito, subiu contra Jerusalém (porque tinham transgredido contra o SENHOR),

3 com mil e duzentos carros e sessenta mil cavaleiros; era inumerável a gente que vinha com ele do Egito, de líbios, suquitas e etíopes.

4 Tomou as cidades fortificadas que pertenciam a Judá e veio a Jerusalém.

5 Então, veio Semaías, o profeta, a Roboão e aos príncipes de Judá, que, por causa de Sisaque, se ajuntaram em Jerusalém, e disse-lhes: Assim diz o SENHOR: Vós me deixastes a mim, pelo que eu também vos deixei em poder de Sisaque.

2 Книга Хронік 12

Шишак нападає на Єрусалим

1Реговоам став могутнім царем і зміцнив своє царство. Потім Реговоам та вся Юдея відмовилися коритися закону Господньому.

2На п’ятому році царювання царя Реговоама, Шишак, цар Єгипту, напав на Єрусалим. Так сталося через те, що Реговоам та люди Юдеї не були вірні Господу.

3Шишак мав тисячу двісті колісниць, шістдесят тисяч вершників і військо, чисельність якого ніхто й підрахувати не міг. У величезному війську Шишака були лівійські, суккотські та ефіопські воїни.

4Шишак здобув укріплені міста Юдеї. Потім він привів своє військо до Єрусалима.

5Тоді пророк Шемая прийшов до Реговоама й старійшин Юдеї. Ті юдейські старійшини зібралися в Єрусалимі, бо всі були налякані Шишаком. Шемая сказав Реговоаму та старійшинам Юдеї: «Ось що каже Господь: „Реговоаме, ти й люди Юдеї покинули мене й відмовилися коритися

Моєму закону. Отож тепер Я залишу вас без Своєї підтримки перед Шишаком”».

[6] Então, se humilharam os príncipes de Israel e o rei e disseram: O SENHOR é justo.

[6]Тож старійшини Юдеї і цар засмутилися і впокорилися. Вони сказали: «Господь правий».

[7] Vendo, pois, o SENHOR que se humilharam, veio a palavra do SENHOR a Semaías, dizendo: Humilharam-se, não os destruirei; antes, em breve lhes darei socorro, para que o meu furor não se derrame sobre Jerusalém, por intermédio de Sisaque.

[7]Господь побачив, що цар та старійшини Юди покорилися. Тоді до Шемая дійшло таке слово Господнє. Господь сказав Шемаї: «Цар і старійшини скорилися. Отож Я не буду їх знищувати, а незабаром врятую їх. Я не буду через Шишака виливати Мій гнів на Єрусалим.

[8] Porém serão seus servos, para que conheçam a diferença entre a minha servidão e a servidão dos reinos da terra.

[8]Але люди Єрусалима стануть рабами Шишака. І станеться так, аби знали вони, що служити Мені — це не те саме, що служити царям інших народів».

[9] Subiu, pois, Sisaque, rei do Egito, contra Jerusalém e tomou os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei; tomou tudo. Também levou todos os escudos de ouro que Salomão tinha feito.

[9]Коли Шишак, єгипетський цар, напав на Єрусалим, він пограбував і вивіз скарби храму Господнього й скарби царського палацу. Він забрав усе, в тому числі золоті щити, які зробив Соломон.

[10] Em lugar destes fez o rei Roboão escudos de bronze e os entregou nas mãos dos capitães da guarda, que guardavam a porta da casa do rei.

[10]Тож цар Реговоам зробив бронзові щити замість золотих і дав їх командирам, що відповідали за охорону входу до царського палацу.

[11] Toda vez que o rei entrava na Casa do SENHOR, os da guarda vinham, e usavam os escudos, e tornavam a trazê-los para a câmara da guarda.

[11]Хоч коли б цар ішов до храму Господнього, сторожа йшла з ним, несучи бронзові щити, а потім, як заведено, вони повертали бронзові щити до сторожової кімнати.

[12] Tendo-se ele humilhado, apartou-se dele a ira do SENHOR para que não o destruísse de todo; porque em Judá ainda havia boas coisas.

[12]Оскільки Реговоам упокорився, Господь відвернув від нього Свій гнів, тож його не було знищено вщент. Звісно, і в Юдеї справи пішли краще.

O reinado de Roboão

1 Reis 14.21-31

[13] Fortificou-se, pois, o rei Roboão em Jerusalém e continuou reinando. Tinha Roboão quarenta e um anos de idade

[13]Цар Реговоам зміцнив свою владу в Єрусалимі. Коли він став царем, йому був сорок один рік. Реговоам царював протягом сімнадцяти років у Єрусалимі,

quando começou a reinar e reinou dezessete anos em Jerusalém, cidade que o SENHOR escolheu dentre todas as tribos de Israel, para ali estabelecer o seu nome. Sua mãe se chamava Naamá, amonita.

який Господь обрав поміж усіх родин Ізраїлю, аби там було ім'я Його. Мати Реговоама звали Наама; вона була аммонійка.

14 Fez ele o que era mau, porquanto não dispôs o coração para buscar ao SENHOR.

14Він чинив зле, оскільки серцем не прийняв покірливість Господу.

15 Quanto aos mais atos de Roboão, tanto os primeiros como os últimos, porventura, não estão escritos no Livro da História de Semaías, o profeta, e no de Ido, o vidente, no registro das genealogias? Houve guerras entre Roboão e Jeroboão todos os seus dias.

15Щодо подій Реговоамового правління від самого початку до кінця, то їх записано у літописах пророка Шемаї та провидця Іддо, який вів родоводи. Між Реговоамом та Єровоамом точилися війни увесь час їхнього царювання.

16 Descansou Roboão com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi; e Abias, seu filho, reinou em seu lugar.

16Реговоам спочив зі своїми батьками й був похований в місті Давида. І Авіжа, син Реговоама, став царем після нього.

2 Crônicas 13

O reinado de Abias

1 Reis 15.1-8

1 No décimo oitavo ano do rei Jeroboão, Abias começou a reinar sobre Judá. Três anos reinou em Jerusalém.

2 Era o nome de sua mãe Micaía, filha de Uriel, de Gibeá. Também houve guerra entre Abias e Jeroboão.

3 Abias ordenou a peleja com um exército de valentes guerreiros, de quatrocentos mil homens escolhidos; e Jeroboão dispôs contra ele a batalha com oitocentos mil homens escolhidos, todos guerreiros valentes.

4 Pôs-se Abias em pé no alto do monte Zemaraim, que está na região montanhosa

2 Книга Хронік 13

Авіжа, цар Юдеї

1На вісімнадцятому році царювання Єровоама Авіжа став новим царем Юдеї.

2Він правив у Єрусалимі протягом трьох років. Його матір звали Маака, яка була дочкою Уріела з Ґівеа. Між Авіжею та Єровоамом точилася війна.

3Авіжа вийшов на битву з військом у чотириста тисяч удатних воїнів. Єровоам виступив проти нього з восьмистами тисячами умілих воїнів.

4Одного разу, коли Авіжа стояв на горі Земараїм у горах Ефраїмових, він сказав: «Єровоаме і весь Ізраїлю, слухайте мене!

de Efraim, e disse: Ouvi-me, Jeroboão e todo o Israel:

5 Não vos convém saber que o SENHOR, Deus de Israel, deu para sempre a Davi a soberania de Israel, a ele e a seus filhos, por uma aliança de sal?

6 Contudo, se levantou Jeroboão, filho de Nebate, servo de Salomão, filho de Davi, e se rebelou contra seu senhor.

7 Ajuntou-se a ele gente vadia, homens malignos; fortificaram-se contra Roboão, filho de Salomão; sendo Roboão ainda jovem e indeciso, não lhes pôde resistir.

8 Agora, pensais que podeis resistir ao reino do SENHOR, que está nas mãos dos filhos de Davi; bem sois vós uma grande multidão e tendes convosco os bezerros de ouro que Jeroboão vos fez para deuses.

9 Não lançastes fora os sacerdotes do SENHOR, os filhos de Arão e os levitas, e não fizestes para vós outros sacerdotes, como as gentes das outras terras? Qualquer que vem a consagrar-se com um novilho e sete carneiros logo se faz sacerdote daqueles que não são deuses.

10 Porém, quanto a nós, o SENHOR é nosso Deus, e nunca o deixamos; temos sacerdotes, que ministram ao SENHOR, a saber, os filhos de Arão e os levitas na sua obra.

11 Cada dia, de manhã e à tarde, oferecem holocaustos e queimam incenso aromático, dispondo os pães da proposição sobre a mesa puríssima e o candeeiro de ouro e as suas lâmpadas para

5Хіба ви не знаєте, що Господь Бог Ізраїлю настановив Давида та його синів царювати над Ізраїлем навічно. Він закріпив це право із Давидом соляною угодою.

6Але Єровоам, син Невата, слуги Соломона, сина Давидового, повстав проти свого володаря!

7Деякі лихі нікчеми згуртувалися навколо Єровоама й пішли проти Реговоама, сина Соломона, коли він був іще недосвідченим юнаком і не мав достатньої сили протистояти їм.

8Тепер ви надумали здолати Господнє царство, яким правлять Давидові сини. Ви, звісно, могутнє військо й маєте тих золотих телят, тих божків, яких Єровоам зробив для вас!

9Чи ж не відштовхнули ви священиків Господніх, нащадків Аарона, і левитів і не призначили священиками своїх людей точнісінько так, як роблять інші народи світу? Отож тепер кожен, хто принесе молодого бичка та семеро баранів, може стати священиком лжебога.

10А для нас Господом є наш Бог, ми не відштовхнули Його! Священики, що служать Богу, — сини Аарона. І левити допомагають їм.

11Щоранку й щовечора вони приносять жертви всеспалення та запашного куріння перед Господом. Вони викладають хліби рядами на чистому урочистому столі, засвічують золоті свічники щовечора. Ми пильно виконуємо настанови Господа, нашого Бога. А ви покинули Його!

se acenderem cada tarde, porque nós guardamos o preceito do SENHOR, nosso Deus; porém vós o deixastes.

12 Eis que Deus está conosco, à nossa frente, como também os seus sacerdotes, tocando com as trombetas, para rebate contra vós outros, ó filhos de Israel; não pelejeis contra o SENHOR, Deus de vossos pais, porque não sereis bem sucedidos.

12Бог з нами, Він наш правитель. Його священики просурмлять поклик до битви проти вас! Люди Ізраїлю, не йдіть проти Господа Бога ваших предків. Не буде вам успіху».

13 Mas Jeroboão ordenou aos que estavam de emboscada que fizessem uma volta e dessem contra eles por detrás; de maneira que estavam em frente dos homens de Judá, e a emboscada, por detrás deles.

13Але Єровоам послав загін воїнів у засідку. Поки військо Єровоама було перед юдеями, засідка була позаду них.

14 Olhou Judá e viu que a peleja estava por diante e por detrás; então, clamaram ao SENHOR, e os sacerdotes tocaram as trombetas.

14Юдеї озирнулися й побачили, що військо Єровоама наступає і спереду, і ззаду. Тоді вони заволали до Господа, а священики засурмили в сурми.

15 Os homens de Judá gritaram; quando gritavam, feriu Deus a Jeroboão e a todo o Israel diante de Abias e de Judá.

15Люди Юдеї закричали. І за їхнім гуком Бог вразив військо Єровоама і весь Ізраїль перед Авіжею та Юдеєю.

16 Os filhos de Israel fugiram de diante de Judá, pois Deus os entregara nas suas mãos.

16Ізраїльтяни кинулися навтіч від юдеїв, і Бог віддав їх у руки юдеїв.

17 De maneira que Abias e o seu povo fizeram grande matança entre eles; porque caíram feridos de Israel quinhentos mil homens escolhidos.

17Авіжа і його військо вщент розгромило військо Ізраїлю, п'ятсот тисяч кращих мужів було вбито.

18 Assim, foram humilhados os filhos de Israel naquele tempo; prevaleceram os filhos de Judá, porque confiaram no SENHOR, Deus de seus pais.

18Народ Ізраїлю було розбито, а юдеї перемогли, бо залежали від Господа Бога своїх предків.

19 Abias perseguiu a Jeroboão e lhe tomou cidades: Betel, Jesana e Efrom, com suas respectivas vilas.

19Авіжа переслідував Єровоама і захопив міста Бетел, Єшану та Ефрон з довколишніми поселеннями.

[20] Jeroboão não restaurou mais o seu poder no tempo de Abias; feriu o SENHOR a Jeroboão, que morreu.

[21] Abias, porém, se fortificou, e tomou para si catorze mulheres, e gerou vinte e dois filhos e dezesseis filhas.

[22] Quanto aos mais atos de Abias, tanto o que fez como o que disse, estão escritos no Livro da História do Profeta Ido.

[20]Єровоам ніколи вже не відновив сили в часи Авіжі. Господь вразив його, і він помер.

[21]Натомість Авіжа став могутнім. Він одружився з чотирнадцятьма жінками й мав двадцять двох синів та шістнадцять дочок.

[22]Усі інші діяння цього слуги Господнього записано у книгах пророка Іддо.

2 Crônicas 14

O reinado de Asa

1 Reis 15.9-24

[1] Abias descansou com seus pais, e o sepultaram na Cidade de Davi. Em seu lugar reinou seu filho Asa, em cujos dias a terra esteve em paz dez anos.

[2] Asa fez o que era bom e reto perante o SENHOR, seu Deus.

[3] Porque aboliu os altares dos deuses estranhos e o culto nos altos, quebrou as colunas e cortou os postes-ídolos.

[4] Ordenou a Judá que buscasse ao SENHOR, Deus de seus pais, e que observasse a lei e o mandamento.

[5] Também aboliu de todas as cidades de Judá o culto nos altos e os altares do incenso; e houve paz no seu reinado.

[6] Edificou cidades fortificadas em Judá, pois havia paz na terra, e não houve guerra contra ele naqueles anos, porquanto o SENHOR lhe dera repouso.

[7] Disse, pois, a Judá: Edifiquemos estas cidades, cerquemo-las de muros e torres, portas e ferrolhos, enquanto a terra ainda está em paz diante de nós, pois temos

2 Книга Хронік 14

Аса, цар Юдеї

[1]І почив Авіжа зі своїми батьками й був похований у місті Давида. Його син Аса став царем після нього, і під час його царювання країна жила у мирі протягом десяти років.

[2]Аса чинив добре і праведне в очах Господа Бога.

[3]Він познімав усі чужоземні вівтарі й узвишшя, знищив священні камені та позносив стовпи Ашери.

[4]Він наказав Юдеї шукати Господа, Бога їхніх батьків, і коритися Його законам та настановам.

[5]Він знищив узвишшя та вівтарі для спалення запашного куріння в усіх містах Юдеї, і царство перебувало в мирі під час його правління.

[6]Він збудував фортеці в Юдеї, бо на землі був мир. Ніхто не воював проти нього в дні його царювання, бо Господь дав йому спочинок.

[7]«Давайте побудуємо ці міста, — сказав він Юдеї, — і обнесемо їх валами з баштами та брамами з засувами. Земля все ще нам належить, бо ми звернулися до Господа, нашого Бога, ми шукали Його, і Він дав нам спокій з усіх боків».

buscado ao SENHOR, nosso Deus; temo-lo buscado, e ele nos deu repouso de todos os lados.

Отож вони розбудовувалися й процвітали.

[8] Edificaram e prosperaram. Tinha Asa, no seu exército, trezentos mil de Judá, que traziam pavês e lança, e duzentos e oitenta mil de Benjamim, que traziam escudo e atiravam com arco; todos eram homens valentes.

[8]У війську Аси було триста тисяч чоловік з Юдеї, озброєних великими щитами та списами й двісті вісімдесят тисяч людей Веніаминових, озброєних маленькими щитами та луками. Всі вони були хоробрі воїни.

Asa vence a Zerá, o etíope

[9] Zerá, o etíope, saiu contra eles, com um exército de um milhão de homens e trezentos carros, e chegou até Maressa.

[9]Зера кушійський виступив проти них з мільйоном воїнів та трьомастами колісницями й дійшов аж до Мареші.

[10] Então, Asa saiu contra ele; e ordenaram a batalha no vale de Zefatá, perto de Maressa.

[10]Аса вийшов йому назустріч, і вони налаштувалися до бою в долині Зефати поблизу Мареші.

[11] Clamou Asa ao SENHOR, seu Deus, e disse: SENHOR, além de ti não há quem possa socorrer numa batalha entre o poderoso e o fraco; ajuda-nos, pois, SENHOR, nosso Deus, porque em ti confiamos e no teu nome viemos contra esta multidão. SENHOR, tu és o nosso Deus, não prevaleça contra ti o homem.

[11]Тоді Аса звернувся до Господа свого Бога і сказав: «Господи, крім Тебе, немає нікого іншого, хто б допоміг малосилим проти могутніх. Допоможи нам. О Господи наш Боже, ми сподіваємося на Тебе, в ім'я Твоє вийшли ми проти цього величезного війська. О Господи, Ти — наш Бог. Не дай людині взяти гору над Тобою».

[12] O SENHOR feriu os etíopes diante de Asa e diante de Judá; e eles fugiram.

[12]Тоді Господь дав Асі та юдейському війську перемогу над кушійцями. Кушійці побігли,

[13] Asa e o povo que estava com ele os perseguiram até Gerar; e caíram os etíopes sem restar nem um sequer; porque foram destroçados diante do SENHOR e diante do seu exército, e levaram dali mui grande despojo.

[13]а Аса та його військо переслідували їх аж до Герара. Так багато кушійців полягло, що вони вже не могли знову зібрати боєздатного війська. Їх було знищено перед Господом та Його силами. Юдеї ж узяли багату здобич.

[14] Feriram todas as cidades ao redor de Gerar, porque o terror do SENHOR as havia invadido; e saquearam todas as cidades, porque havia nelas muita presa.

[14]Вони перемогли всі міста навколо Ґерара, бо гнів Божий впав на них. Військо Аси награбувало багато здобичі в цих містах.

[15] Também feriram as tendas dos donos do gado, levaram ovelhas em abundância e camelos e voltaram para Jerusalém.

[15]Вони також напали на табори пастухів і позабирали отари овець, кіз та верблюдів. Потім вони повернулися до Єрусалима.

2 Crônicas 15

As reformas religiosas de Asa

[1] Veio o Espírito de Deus sobre Azarias, filho de Odede.

[2] Este saiu ao encontro de Asa e lhe disse: Ouvi-me, Asa, e todo o Judá, e Benjamim. O SENHOR está convosco, enquanto vós estais com ele; se o buscardes, ele se deixará achar; porém, se o deixardes, vos deixará.

[3] Israel esteve por muito tempo sem o verdadeiro Deus, sem sacerdote que o ensinasse e sem lei.

[4] Mas, quando, na sua angústia, eles voltaram ao SENHOR, Deus de Israel, e o buscaram, foi por eles achado.

[5] Naqueles tempos, não havia paz nem para os que saíam nem para os que entravam, mas muitas perturbações sobre todos os habitantes daquelas terras.

[6] Porque nação contra nação e cidade contra cidade se despedaçavam, pois Deus os conturbou com toda sorte de angústia.

[7] Mas sede fortes, e não desfaleçam as vossas mãos, porque a vossa obra terá recompensa.

[8] Ouvindo, pois, Asa estas palavras e a profecia do profeta, filho de Odede, cobrou ânimo e lançou as abominações fora de toda a terra de Judá e de Benjamim, como também das cidades que tomara na região montanhosa de Efraim;

2 Книга Хронік 15

Діяння Аси

[1]Дух Божий зійшов на Азарію, сина Оведа.

[2]Він пішов зустрітися з Асою і сказав йому: «Послухайте мене, Асо та всі юдеї і люди Веніаминові! Господь з вами, якщо ви з Ним. Якщо ви шукатимете Його, то ви Його знайдете. Та якщо ви покинете Його, то й Він вас покине.

[3]Довго Ізраїль жив без справжнього Бога, без священика, який би навчав, і без закону.

[4]Але в розпачі вони звернулися до Господа, Бога Ізраїлю й шукали Його, і знайшли Його.

[5]В ті дні було небезпечно подорожувати, бо всі мешканці країн цього краю були дуже занепокоєні.

[6]Один народ воював з іншим, місто билося з містом, бо Господь насилав на них різний клопіт та різні нещастя.

[7]А ви будете дужими, не зневірюйтеся, то й матимете винагороду за свою роботу».

[8]Як почув Аса ті слова й пророцтва Азарії, син пророка Оведа, він змужнів. Він повикидав поганських бовванів з міст Юдеї та Веніамина, які він захопив у горах Ефраїмових. Він відновив вівтар Господа, який був перед ґанком храму Господнього.

e renovou o altar do SENHOR, que estava diante do pórtico do SENHOR.

9 Congregou todo o Judá e Benjamim e também os de Efraim, Manassés e Simeão que moravam no seu meio, porque muitos de Israel desertaram para ele, vendo que o SENHOR, seu Deus, era com ele.

9Потім він зібрав усіх людей Юдеї та Веніамина, а також людей з колін Ефраїма, Манассії та Симеона, що розселилися поміж ними, у великій кількості тікали до нього з Ізраїлю, як побачили, що Господь їхній Бог з ними.

10 Reuniram-se, em Jerusalém, no terceiro mês, no décimo quinto ano do reinado de Asa.

10Вони зібралися в Єрусалимі на третій місяць п’ятнадцятого року царювання Аси.

11 Naquele dia, ofereceram em sacrifício ao SENHOR, do despojo que trouxeram, setecentos bois e sete mil ovelhas.

11Тоді ж вони принесли Господу в жертву сімсот голів великої рогатої худоби та сім тисяч овець і кіз із здобичі, яку вони з собою принесли.

12 Entraram em aliança de buscarem ao SENHOR, Deus de seus pais, de todo o coração e de toda a alma;

12Вони дійшли згоди шукати Господа, Бога своїх батьків, усім серцем і душею.

13 e de que todo aquele que não buscasse ao SENHOR, Deus de Israel, morresse, tanto o menor como o maior, tanto homem como mulher.

13А ті, хто не буде шукати Господа, Бога Ізраїлю, має прийняти смерть, незалежно від того, поважна то людина чи ні, чоловік чи жінка.

14 Juraram ao SENHOR, em alta voz, com júbilo, e com clarins, e com trombetas.

14Вони дали клятву Господу гучно і голосно, з вигуками, грали на сурмах та ріжках.

15 Todo o Judá se alegrou por motivo deste juramento, porque, de todo o coração, eles juraram e, de toda a boa vontade, buscaram ao SENHOR, e por eles foi achado. O SENHOR lhes deu paz por toda parte.

15Всі люди Юдеї раділи з тієї клятви, бо давали вони її щиросердно. Вони шукали Бога наполегливо і знаходили Його. Отож Господь дав їм спокій з усіх боків.

16 O rei Asa depôs também a Maaca, sua mãe, da dignidade de rainha-mãe, porquanto ela havia feito a Aserá, uma abominável imagem; Asa destruiu-lhe a imagem, que, feita em pó, queimou no vale de Cedrom.

16Цар Аса позбавив навіть свою матів Мааку царського престолу, бо вона встановила один із цих жахливих стовпів на честь богині Ашери. Аса зніс той стовп, розтрощив його і спалив у долині Кідрон.

[17] Os altos, porém, não foram tirados de Israel; todavia, o coração de Asa foi perfeito todos os seus dias.

[17]Хоча він і не позносив узвишшя в Ізраїлі, серцем своїм Аса повністю був відданий Господу протягом усього свого життя.

[18] Trouxe à Casa de Deus as coisas consagradas por seu pai e as coisas que ele mesmo consagrara: prata, ouro e objetos de utilidade.

[18]Він приніс у храм Божий срібло, золото і речі, які він та батько його посвятили.

[19] Não houve guerra até ao trigésimo quinto ano do reinado de Asa.

[19]І не було більше війни аж до тридцять п'ятого року правління Аси.

2 Crônicas 16

Asa faz aliança com o rei da Síria
1 Reis 15.16-22

2 Книга Хронік 16

Останні роки Аси

[1] No trigésimo sexto ano do reinado de Asa, subiu Baasa, rei de Israel, contra Judá e edificou a Ramá, para que a ninguém fosse permitido sair de junto de Asa, rei de Judá, nem chegar a ele.

[1]На тридцять шостий рік царювання Аси ізраїльський цар Вааша виступив проти Юдеї і зміцнив Раму, аби перекрити вхід та вихід на землі юдейського царя Аси.

[2] Então, Asa tomou prata e ouro dos tesouros da Casa do SENHOR e dos tesouros da casa do rei e enviou servos a Ben-Hadade, rei da Síria, que habitava em Damasco, dizendo:

[2]Тоді Аса взяв зі скарбниць храму Господнього та свого палацу срібло й золото і послав їх арамійському царю Бен-Гададу, який у цей час правив у Дамаску.

[3] Haja aliança entre mim e ti, como houve entre meu pai e teu pai. Eis que te mando prata e ouro; vai e anula a tua aliança com Baasa, rei de Israel, para que se retire de mim.

[3]«Давай укладемо угоду між нами, — сказав він, — як то було між твоїм батьком та моїм. Ось я надсилаю тобі в подарунок срібло й золото. Отож тепер розірви свою угоду з Ваашей, царем Ізраїлю, і тоді він залишить мене у спокої».

[4] Ben-Hadade deu ouvidos ao rei Asa e enviou os capitães dos seus exércitos contra as cidades de Israel; e feriu a Ijom, a Dã, a Abel-Maim e todas as cidades-armazéns de Naftali.

[4]Бен-Гадад погодився з царем Асою і послав командирів своїх військ проти міст Ізраїлю. Вони захопили Іжон, Дан, Авель-Маїм та міста-комори Нафталі.

[5] Ouvindo isso Baasa, deixou de edificar a Ramá e não continuou a sua obra.

[5]Коли Вааша почув про це, він зупинив будівництво Рами й повернувся в Тирцу.

[6] Então, o rei Asa tomou todo o Judá, e trouxeram as pedras de Ramá e a sua madeira com que Baasa a edificara; com elas edificou Asa a Geba e a Mispa.

[6]Тоді цар Аса видав наказ усім мешканцям Юдеї, щоб кожний з них, без винятку, приніс з Рами каміння й деревину, що використовував Вааша. З них Аса збудував міста Ґеву та Міцпу.

Asa repreendido por Hanani

[7] Naquele tempo, veio Hanani a Asa, rei de Judá, e lhe disse: Porquanto confiaste no rei da Síria e não confiaste no SENHOR, teu Deus, o exército do rei da Síria escapou das tuas mãos.

[7]У цей час провидець Ханані прийшов до Аси, царя юдейського, і сказав йому: «Оскільки ти сподівався на царя Арама, а не на Господа, твого Бога, тому військо царя Арама врятувалося й вислизнуло з рук твоїх.

[8] Acaso, não foram os etíopes e os líbios grande exército, com muitíssimos carros e cavaleiros? Porém, tendo tu confiado no SENHOR, ele os entregou nas tuas mãos.

[8]Хіба у кушійців та ливійців не численне могутнє військо з величезною кількістю колісниць та вершників? Та якби ти покладався на Господа, Він би їх віддав тобі в руки.

[9] Porque, quanto ao SENHOR, seus olhos passam por toda a terra, para mostrar-se forte para com aqueles cujo coração é totalmente dele; nisto procedeste loucamente; por isso, desde agora, haverá guerras contra ti.

[9]Бо очі Господні шукають по всьому світові, аби зміцнити тих, чиї серця щиро віддані Йому. Ти вчинив нерозумно і відтепер тебе переслідуватимуть війни».

[10] Porém Asa se indignou contra o vidente e o lançou no cárcere, no tronco, porque se enfurecera contra ele por causa disso; na mesma ocasião, oprimiu Asa alguns do povo.

[10]Аса страшенно розгнівався за це на провидця, він настільки був розлючений, що кинув його до в'язниці. У ті часи Аса жорстоко пригнічував декого з людей.

[11] Eis que os mais atos de Asa, tanto os primeiros como os últimos, estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá e Israel.

[11]Події правління Аси від початку до кінця, описані в книзі Хронік Царів Юдеї та Ізраїлю.

A morte de Asa

1 Reis 15.23-24

[12] No trigésimo nono ano do seu reinado, caiu Asa doente dos pés; a sua doença era em extremo grave; contudo, na sua enfermidade não recorreu ao SENHOR, mas confiou nos médicos.

[12]На тридцять дев'ятий рік свого правління Аса занедужав на ноги. Хоча хвороба була дуже тяжка, він шукав допомоги не у Бога, а у лікарів.

[13] Descansou Asa com seus pais; morreu no quadragésimo primeiro ano do seu reinado.

[14] Sepultaram-no no sepulcro que mandara abrir para si na Cidade de Davi; puseram-no sobre um leito, que se enchera de perfumes e de várias especiarias, preparados segundo a arte dos perfumistas. Foi mui grande a queima que lhe fizeram destas coisas.

[13]Тоді на сорок першому році правління Аса помер і спочив біля своїх батьків.

[14]Його поховали в усипальниці, яку він приготував для себе у місті Давида. Поклали його на ложе, вкрите спеціями й різноманітними вишуканими пахощами. На його честь розклали величезне багаття.

2 Crônicas 17

Estabelecido o reinado de Josafá

[1] Em lugar de Asa, reinou seu filho Josafá, que se fortificou contra Israel;

[2] ele pôs tropas em todas as cidades fortificadas de Judá e estabeleceu guarnições na terra de Judá, como também nas cidades de Efraim, que Asa, seu pai, tinha tomado.

[3] O SENHOR foi com Josafá, porque andou nos primeiros caminhos de Davi, seu pai, e não procurou a baalins.

[4] Antes, procurou ao Deus de seu pai e andou nos seus mandamentos e não segundo as obras de Israel.

[5] O SENHOR confirmou o reino nas suas mãos, e todo o Judá deu presentes a Josafá, o qual teve riquezas e glória em abundância.

[6] Tornou-se-lhe ousado o coração em seguir os caminhos do SENHOR, e ainda tirou os altos e os postes-ídolos de Judá.

[7] No terceiro ano do seu reinado, enviou ele os seus príncipes Ben-Hail, Obadias,

2 Книга Хронік 17

Єгошафат, цар юдейський

[1]Син Аси Єгошафат став царем після нього й зміцнився проти Ізраїлю.

[2]Він розташував війська в усіх укріплених містах Юдеї і розмістив військові частини в Юдеї та містах Ефраїма, які захопив його батько Аса.

[3]Господь був з Єгошафатом, бо з молодих років він ішов тим же шляхом, що і його предок Давид. Він не поклонявся бовванам Ваала,

[4]а прагнув Бога свого батька й виконував усі Його заповіти, а не так, як чинили ізраїльтяни.

[5]Господь установив царство під Своєю опікою, і всі юдеї приносили дари Єгошафату, отож став він вельми багатим і шановним.

[6]Він щиросердо сповідував путі Господні, більше того, він позносив узвишшя та стовпи Ашери в Юдеї.

[7-8]На третій рік свого царювання він послав своїх наближених Бен-Гаїла,

Zacarias, Natanael e Micaías, para ensinarem nas cidades de Judá;

[8] e, com eles, os levitas Semaías, Netanias, Zebadias, Asael, Semiramote, Jônatas, Adonias, Tobias e Tobe-Adonias; e, com estes levitas, os sacerdotes Elisama e Jeorão.

[9] Ensinaram em Judá, tendo consigo o Livro da Lei do SENHOR; percorriam todas as cidades de Judá e ensinavam ao povo.

[10] Veio o terror do SENHOR sobre todos os reinos das terras que estavam ao redor de Judá, de maneira que não fizeram guerra contra Josafá.

[11] Alguns dos filisteus traziam presentes a Josafá e prata como tributo; também os arábios lhe trouxeram gado miúdo, sete mil e setecentos carneiros e sete mil e setecentos bodes.

[12] Josafá se engrandeceu em extremo, continuamente; e edificou fortalezas e cidades-armazéns em Judá.

[13] Empreendeu muitas obras nas cidades de Judá; e tinha, em Jerusalém, gente de guerra e homens valentes.

[14] Este é o número deles segundo as suas famílias: em Judá, eram capitães de mil: o chefe Adna e, com ele, trezentos mil homens valentes;

[15] depois dele, o capitão Joanã e, com ele, duzentos e oitenta mil;

[16] e, depois, Amasias, filho de Zicri, que, voluntariamente, se ofereceu ao serviço

Овдія, Захарія, Нетанела та Михея навчати людей у містах Юдеї. З ними були ще й левити: Шемая, Нетанія, Зевадія, Асагел, Шемірамот, Єгонатан, Адонія та Товія, а також священики Елішама та Єгорам.

[9]З собою вони мали книгу Закону Господнього і навчали людей по всій Юдеї. Вони ходили по всіх містах Юдеї і навчали людей.

[10]Усі царства довкола Юдеї боялися Господа, тож не нападали на Єгошафата.

[11]Деякі филистимляни приносили Єгошафату дарунки й срібло як данину, а аравійці привели йому отари: сім тисяч сімсот баранів та сім тисяч сімсот кіз.

[12]Єгошафат ставав усе могутнішим, він збудував фортеці й міста-комори в Юдеї,

[13]і мав у тих юдейських містах великі припаси. Він також мав досвідчених воїнів в Єрусалимі.

[14]Перелік воїнів за їхніми родами був такий: від Юдеї — командири тисячних загонів: Аднах з трьомастами тисячами воїнів; потім Єгомат,

[15]Єгоганан був командиром двохсот вісімдесяти тисяч воїнів;

[16]далі Амазія, син Зикрі, який добровільно присвятив себе служінню Господу, командир двохсот тисяч воїнів.

do SENHOR, e, às suas ordens, duzentos mil homens valentes.

17 De Benjamim, Eliada, homem valente, e, com ele, duzentos mil, armados de arco e de escudo;

18 depois dele, Jozabade, com cento e oitenta mil armados para a guerra.

19 Estavam estes no serviço do rei, afora os que o rei tinha posto nas cidades fortificadas por todo o Judá.

17Від Веніамина: Еліада, відважний воїн, з двомастами тисячами воїнів, озброєних луками зі стрілами та щитами;

18потім Єгозавад із ста вісімдесятьма тисячами воїнів, озброєних до бою.

19Оце люди, що були на службі в царя. Крім тих, кого він настановив в укріплених містах по всій Юдеї.

2 Crônicas 18

Aliança entre Josafá e Acabe
1 Reis 22.1-4

1 Tinha Josafá riquezas e glória em abundância; e aparentou-se com Acabe.

2 Ao cabo de alguns anos, foi ter com Acabe, em Samaria. Acabe matou ovelhas e bois em abundância, para ele e para o povo que viera com ele; e o persuadiu a subir, com ele, a Ramote-Gileade.

3 Acabe, rei de Israel, perguntou a Josafá, rei de Judá: Irás tu, comigo, a Ramote-Gileade? Respondeu-lhe Josafá: Serei como tu és, o meu povo, como o teu povo; iremos, contigo, à peleja.

As promessas dos falsos profetas
1 Reis 22.5-12

4 Disse mais Josafá ao rei de Israel: Consulta, primeiro, a palavra do SENHOR.

5 Então, o rei de Israel ajuntou os profetas, quatrocentos homens, e lhes disse: Iremos à peleja contra Ramote-Gileade ou deixarei de ir? Eles disseram:

6 Sobe, porque Deus a entregará nas mãos do rei. Disse, porém, Josafá: Não há, aqui,

2 Книга Хронік 18

Михей пророкує проти Агава

1Тепер Єгошафат був вельми багатий і славетний, і завдяки одруженню поріднився з Агавом.

2Через кілька років він пішов провідати Агава в Самарію. Агав забив багато овець та рогатої худоби для нього і людей, які його супроводжували, й намовив його напасти на Рамот-Ґілеад.

3Агав, цар Ізраїлю, спитав Єгошафата, царя Юдеї: «Чи підеш ти зі мною проти Рамот-Ґілеада?» Єгошафат відповів: «Я — як ти, а мої люди — як твої люди; ми будемо з вами в цій війні».

4Але Єгошафат також сказав царю Ізраїля: «Спочатку спитаємо поради в Господа».

5Отож цар Ізраїлю зібрав разом пророків, майже чотириста чоловік, і запитав їх: «Іти нам воювати проти Рамот-Ґілеада чи утриматися від цього?» «Ідіть, — відповіли вони, — оскільки Бог дасть царю перемогу».

6Та Єгошафат спитав: «Чи є тут інший пророк Господній, через якого ми б могли запитати?»

ainda algum profeta do SENHOR, para o consultarmos?

7 Respondeu o rei de Israel a Josafá: Há um ainda, por quem podemos consultar o SENHOR; porém eu o aborreço, porque nunca profetiza de mim o que é bom, mas somente o que é mau.

7Цар Ізраїлю відповів Єгошафату: «Є ще один чоловік, через якого ми можемо запитати Господа, але я ненавиджу його, бо він ніколи не пророкує про мене нічого доброго, а лише погане. Це Михей, син Імли». «Цар не повинен такого казати», — відповів Єгошафат.

8 Este é Micaías, filho de Inlá. Disse Josafá: Não fale o rei assim. Então, o rei de Israel chamou um oficial e disse: Traze-me depressa a Micaías, filho de Inlá.

8Отож цар Ізраїлю покликав одного зі своїх наближених і сказав: «Негайно приведіть Михея, сина Імли».

9 O rei de Israel e Josafá, rei de Judá, estavam assentados, cada um no seu trono, vestidos de trajes reais, numa eira à entrada da porta de Samaria; e todos os profetas profetizavam diante deles.

9Одягнені в своє царське вбрання, цар Ізраїлю та Єгошафат, цар Юдеї, сиділи на своїх престолах на площі суду біля вхідної брами до Самарії, де всі пророки пророкували перед ними.

10 Zedequias, filho de Quenaana, fez para si uns chifres de ferro e disse: Assim diz o SENHOR: Com este, escornearás os siros, até de todo os consumir.

10Тоді Седекія, син Кенаана, зробив залізні роги й проголосив: «Ось що каже Господь: „З цими рогами ти нападеш на арамійців, доки не винищиш їх”».

11 Todos os profetas profetizaram assim, dizendo: Sobe a Ramote-Gileade e triunfarás, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

11Усі інші пророки пророкували те саме: «Напади на Рамот-Ґілеад і переможеш, оскільки Господь віддасть його в руки царя».

A profecia de Micaías

1 Reis 22.13-28

12 O mensageiro que fora chamar a Micaías falou-lhe, dizendo: Eis que as palavras dos profetas, a uma voz, predizem coisas boas para o rei; seja, pois, a tua palavra como a palavra de um deles, e fala o que é bom.

12Посланець, який ходив покликати Михею, сказав йому: «Послухай, усі інші пророки, як один, передрікають успіх цареві. Нехай твоє слово узгодиться з їхніми, тож вислови свою згоду».

13 Respondeu Micaías: Tão certo como vive o SENHOR, o que meu Deus me disser, isso falarei.

13Але Михей відповів: «Так само правда, як і те, що Господь живий, я можу сказати лише те, що мій Бог говорить».

[14] E, vindo ele ao rei, este lhe perguntou: Micaías, iremos a Ramote-Gileade, à peleja, ou deixarei de ir? Ele respondeu: Sobe e triunfarás, porque eles serão entregues nas vossas mãos.

[14]Коли він прибув, цар запитав його: «Михей, йти нам війною проти Рамот-Ґілеада, чи ні?» «Напади й переможи, — відповів Михей, — бо їх буде віддано у твої руки».

[15] O rei lhe disse: Quantas vezes te conjurarei que não me fales senão a verdade em nome do SENHOR?

[15]Та цар запитав його: «Скільки разів я повинен змушувати тебе заприсягатися, щоб ти не казав мені нічого, крім правди в ім'я Господнє?»

[16] Então, disse ele: Vi todo o Israel disperso pelos montes, como ovelhas que não têm pastor; e disse o SENHOR: Estes não têm dono; torne cada um em paz para sua casa.

[16]Тоді Михей мовив: «Я бачив весь Ізраїль, що розбрівся по горах, наче вівці без пастуха. І Господь сказав: „У цих людей немає господаря. Нехай кожен іде додому з миром"».

[17] Então, o rei de Israel disse a Josafá: Não te disse eu que ele não profetiza a meu respeito o que é bom, mas somente o que é mau?

[17]Цар Ізраїлю сказав Єгошафату: «Хіба я не казав тобі, що він ніколи не пророкує про мене нічого доброго, а лише погане?»

[18] Micaías prosseguiu: Ouvi, pois, a palavra do SENHOR: Vi o SENHOR assentado no seu trono, e todo o exército do céu estava à sua direita e à sua esquerda.

[18]Михей вів далі: «Тому послухайте слова Господа. Я бачив Господа, Який сидів на Своєму престолі з усім військом Небесним по праву й по ліву руку.

[19] Perguntou o SENHOR: Quem enganará Acabe, o rei de Israel, para que suba e caia em Ramote-Gileade? Um dizia desta maneira, e outro, de outra.

[19]І Господь сказав: „Хто намовить Агава, царя ізраїльського, напасти на Рамот-Ґілеад, де він і знайде свою смерть?" Одні пропонували одне, а інші — інше.

[20] Então, saiu um espírito, e se apresentou diante do SENHOR, e disse: Eu o enganarei. Perguntou-lhe o SENHOR: Com quê?

[20]Нарешті один із духів вийшов наперед, став перед Господом і сказав: „Я намовлю його". „Як саме?" — запитав Господь.

[21] Respondeu ele: Sairei e serei espírito mentiroso na boca de todos os seus profetas. Disse o SENHOR: Tu o enganarás e ainda prevalecerás; sai e faze-o assim.

[21]„Я піду й буду брехливим духом в устах усіх його пророків", — відповів той. „Тобі вдасться намовити його, — сказав Господь. — Піди й зроби це".

[22] Eis que o SENHOR pôs o espírito mentiroso na boca de todos estes teus profetas e o SENHOR falou o que é mau contra ti.

[23] Então, Zedequias, filho de Quenaana, deu uma bofetada em Micaías e disse:

[24] Por onde saiu o Espírito do SENHOR para falar a ti? Disse Micaías: Eis que o verás naquele mesmo dia, quando entrares de câmara em câmara, para te esconderes.

[25] Então, disse o rei de Israel: Tomai a Micaías e devolvei-o a Amom, governador da cidade, e a Joás, filho do rei;

[26] e direis: Assim diz o rei: Metei este homem na casa do cárcere e angustiai-o com escassez de pão e de água, até que eu volte em paz.

[27] Disse Micaías: Se voltares em paz, não falou o SENHOR, na verdade, por mim. Disse mais: Ouvi isto, vós, todos os povos!

A morte de Acabe

1 Reis 22.29-40

[28] Subiram o rei de Israel e Josafá, rei de Judá, a Ramote-Gileade.

[29] Disse o rei de Israel a Josafá: Eu me disfarçarei e entrarei na peleja; tu, porém, traja as tuas vestes. Disfarçou-se, pois, o rei de Israel, e entraram na peleja.

[30] Ora, o rei da Síria dera ordem aos capitães dos seus carros, dizendo: Não pelejareis nem contra pequeno nem contra grande, mas somente contra o rei de Israel.

[31] Vendo os capitães dos carros a Josafá, disseram: Este é o rei de Israel. Portanto, a ele se dirigiram para o atacar. Josafá,

[22]Отож зараз Господь вклав брехливий дух в уста всіх твоїх пророків. Господь призначив тобі біду».

[23]Тоді Седекія, син Кенаана, підійшов і вдарив Михея по обличчю: «Куди подався Дух Господа, коли він пішов від мене поговорити з тобою?» — запитав він.

[24]Михей відповів: «Ти дізнаєшся про це того дня, коли ховатимешся у внутрішніх палатах».

[25]Тоді цар ізраїльський наказав: «Візьміть Михея і відправте його назад до Амона, правителя міста, й до Йоаша, царського сина,

[26]і скажіть: „Ось що каже цар: „Киньте цього чоловіка до в’язниці й не давайте йому нічого, крім хліба й води, доки я не повернуся з миром”».

[27]Михей промовив: «Якщо ти повернешся з миром, то Господь не говорив через мене». Потім він додав: «Увесь народе, запам’ятай мої слова».

Агава вбито при Рамон-Ґілеаді

[28]Отож цар Ізраїлю та Єгошафат, цар Юдеї, пішли на Рамот-Ґілеад.

[29]Цар ізраїльський сказав Єгошафату: «Я піду на битву у простому одязі, а ти залишайся у царському вбранні». Тож цар Ізраїлю перевдягнувся у просте, й царі розпочали битву.

[30]Тоді цар Арама наказав командирам колісниць: «Не воюйте ні з ким: ні з великим, ні з малим, крім царя ізраїльського».

[31]Коли командири колісниць побачили Єгошафата, вони подумали: «Напевно, це і є цар Ізраїлю». Тож вони повернули, щоб напасти на нього, але Єгошафат

porém, gritou, e o SENHOR o socorreu; Deus os desviou dele.

[32] Vendo os capitães dos carros que não era o rei de Israel, deixaram de o perseguir.

[33] Então, um homem entesou o arco e, atirando ao acaso, feriu o rei de Israel por entre as juntas da sua armadura; então, disse este ao seu cocheiro: Vira e leva-me para fora do combate, porque estou gravemente ferido.

[34] A peleja tornou-se renhida naquele dia; quanto ao rei, segurou-se a si mesmo de pé no carro defronte dos siros, até à tarde, mas, ao pôr-do-sol, morreu.

звернувся до Господа, і Той йому допоміг, відвернув колісниці від нього.

[32]Отож коли командири колісниць побачили, що це не цар Ізраїлю, вони припинили переслідувати його.

[33]Але один з воїнів пустив стрілу навмання і поранив царя Ізраїлю. Вона влучила у щілину між обладунками. Цар сказав візнику своєї колісниці: «Повертай і вивези мене з битви, бо я поранений».

[34]Увесь день тривала запекла битва, а цар ізраїльський, підтримуючи себе в колісниці, дивився на арамійців до вечора. При заході сонця він помер.

2 Crônicas 19

O profeta Jeú repreende a Josafá

[1] Josafá, rei de Judá, voltou para sua casa em paz, para Jerusalém.

[2] O vidente Jeú, filho de Hanani, saiu ao encontro do rei Josafá e lhe disse: Devias tu ajudar ao perverso e amar aqueles que aborrecem o SENHOR? Por isso, caiu sobre ti a ira da parte do SENHOR.

[3] Boas coisas, contudo, se acharam em ti; porque tiraste os postes-ídolos da terra e dispuseste o coração para buscares a Deus.

Nomeação de juízes

[4] Habitou, pois, Josafá em Jerusalém; tornou a passar pelo povo desde Berseba até à região montanhosa de Efraim e fez que ele tornasse ao SENHOR, Deus de seus pais.

[5] Estabeleceu juízes no país, em todas as cidades fortificadas, de cidade em cidade.

2 Книга Хронік 19

Повернення Єгошафата

[1]Коли Єгошафат, цар юдейський, повернувся благополучно до свого палацу в Єрусалимі,

[2]провидець Єгу, син Ханані, вийшов йому назустріч і мовив до царя: «Чи слід було тобі допомагати цим лихим людям і любити тих, хто ненавидить Господа? Через це гнів Божий упав на тебе.

[3]Однак ти зробив багато добра, бо позбавив землю від Ашерових стовпів, і серце твоє Бога шукає».

Єгошафат призначає суддів

[4]Єгошафат жив у Єрусалимі. Він виходив до людей від Беершеби до гір Ефраїмових і навертав їх знову до Господа, Бога їхніх батьків.

[5]Він призначив суддів по всій землі, в кожному укріпленому місті Юдеї.

[6] Disse aos juízes: Vede o que fazeis, porque não julgais da parte do homem, e sim da parte do SENHOR, e, no julgardes, ele está convosco.

[7] Agora, pois, seja o temor do SENHOR convosco; tomai cuidado e fazei-o, porque não há no SENHOR, nosso Deus, injustiça, nem parcialidade, nem aceita ele suborno.

[8] Também, depois de terem voltado para Jerusalém, estabeleceu aí Josafá alguns dos levitas, e dos sacerdotes, e dos cabeças das famílias de Israel para julgarem da parte do SENHOR e decidirem as sentenças contestadas.

[9] Deu-lhes ordem, dizendo: Assim, andai no temor do SENHOR, com fidelidade e inteireza de coração.

[10] Toda vez que vier a vós outros sentença contestada de vossos irmãos que habitam nas suas cidades: entre sangue e sangue, lei e mandamento, estatutos e juízos, admoestai-os, que não se façam culpados para com o SENHOR, para que não venha grande ira sobre vós e sobre vossos irmãos; fazei assim e não vos tornareis culpados.

[11] Eis que Amarias, o sumo sacerdote, presidirá nas coisas que dizem respeito ao SENHOR; e Zebadias, filho de Ismael, príncipe da casa de Judá, nas que dizem respeito ao rei. Também os levitas serão oficiais à vossa disposição. Sede fortes no cumprimento disso, e o SENHOR será com os bons.

2 Crônicas 20

A vitória de Josafá sobre Moabe e Amom

[6]Він казав їм: «Пильнуйте уважно за тим, що ви робите, бо то не для людини, а для Господа, Який завжди з вами, хоч би де ви виносили вирок.

[7]Бійтеся Бога. Судіть обережно, бо у Господа Бога нашого, немає несправедливості чи напівсправедливості, і Він не бере хабарів».

[8]Також Єгошафат призначив кілька левитів у Єрусалимі, священиків та голів ізраїльських родів наглядати за виконанням Закону Господнього та залагоджувати спірні питання. І жили вони в Єрусалимі.

[9]Він їм дав такий наказ: «Служіть віддано і щиросердно, бійтеся Господа.

[10]Кожен випадок, який ви будете розглядати, — це справи ваших співвітчизників, які живуть у містах. І чи є то справи пов'язані з кровопролиттям чи інше порушення Закону, заповідей, настанов чи обрядів, ви маєте попереджати їх, щоб не грішили вони проти Господа, бо інакше гнів Його впаде на вас і ваших братів. Робіть так, і ви не скоїте гріха.

[11]Первосвященик Амарія буде керувати вами у всіх ділах Господніх, а Зевадія, син Ізмаїла, голова Юдиного роду, буде керувати вами в усіх царських справах. Левити ж будуть служити при вас як наближені. Дійте сміливо, і нехай Господь буде з тими, хто чинить правильно».

2 Книга Хронік 20

Єгошафат перемагає Моав і Аммон

[1] Depois disto, os filhos de Moabe e os filhos de Amom, com alguns dos meunitas, vieram à peleja contra Josafá.

[1]Згодом моавійці, аммонійці й частина меунійців пішли війною на Єгошафата.

[2] Então, vieram alguns que avisaram a Josafá, dizendo: Grande multidão vem contra ti dalém do mar e da Síria; eis que já estão em Hazazom-Tamar, que é En-Gedi.

[2]Люди прийшли і сказали Єгошафату: «Величезне військо йде проти тебе з Едома, з-за моря. Вони вже в Хазазон-Тамарі» (тобто в Ен-Ґеді).

[3] Então, Josafá teve medo e se pôs a buscar ao SENHOR; e apregoou jejum em todo o Judá.

[3]Стривожений Єгошафат вирішив спитати поради в Господа і проголосив піст по всій Юдеї.

[4] Judá se congregou para pedir socorro ao SENHOR; também de todas as cidades de Judá veio gente para buscar ao SENHOR.

[4]Юдеї зібралися разом шукати Господньої допомоги. Вони й справді посходилися з усіх міст Юдеї шукати Його.

[5] Pôs-se Josafá em pé, na congregação de Judá e de Jerusalém, na Casa do SENHOR, diante do pátio novo,

[5]Тоді піднявся Єгошафат перед зібранням Юдеї та Єрусалима у храмі Господньому перед новим подвір'ям і сказав:

[6] e disse: Ah! SENHOR, Deus de nossos pais, porventura, não és tu Deus nos céus? Não és tu que dominas sobre todos os reinos dos povos? Na tua mão, está a força e o poder, e não há quem te possa resistir.

[6]«О Господи Боже наших батьків, чи ж не Ти — Бог Небесний? Ти правиш усіма царствами й народами. Влада і могутність в руках Твоїх, і ніхто не може Тобі протистояти.

[7] Porventura, ó nosso Deus, não lançaste fora os moradores desta terra de diante do teu povo de Israel e não a deste para sempre à posteridade de Abraão, teu amigo?

[7]О наш Боже, хіба ж не Ти вигнав жителів цієї землі заради Своїх людей Ізраїлю й віддав її навіки нащадкам Авраама, Твого друга?

[8] Habitaram nela e nela edificaram um santuário ao teu nome, dizendo:

[8]Вони жили на ній і побудували святиню в ім'я Твоє, кажучи:

[9] Se algum mal nos sobrevier, espada por castigo, peste ou fome, nós nos apresentaremos diante desta casa e diante de ti, pois o teu nome está nesta casa; e clamaremos a ti na nossa angústia, e tu nos ouvirás e livrarás.

[9]„Якщо нещастя впаде на нас: меч покарання, чи чума, чи голод — ми станемо перед лицем Твоїм у храмі, який носить ім'я Твоє. І коли ми звернемося до Тебе в розпачі, Ти почуєш нас і порятуєш".

[10] Agora, pois, eis que os filhos de Amom e de Moabe e os do monte Seir, cujas terras não permitiste a Israel invadir, quando vinham da terra do Egito, mas deles se desviaram e não os destruíram,	[10]Але нині тут аммонійці, моавійці та люди з гори Сеїр, чиї землі не дозволено було завоювувати Ізраїлю, коли вони йшли з Єгипту, тож ізраїльтяни обминули ті землі й не знищили їх.
[11] eis que nos dão o pago, vindo para lançar-nos fora da tua possessão, que nos deste em herança.	[11]Подивися, як вони віддячують, вони йдуть проти нас, аби вигнати нас із землі, яку Ти дав нам у спадок.
[12] Ah! Nosso Deus, acaso, não executarás tu o teu julgamento contra eles? Porque em nós não há força para resistirmos a essa grande multidão que vem contra nós, e não sabemos nós o que fazer; porém os nossos olhos estão postos em ti.	[12]О наш Боже, хіба не засудиш Ти їх? Адже не маємо ми сил, щоб протистояти такому величезному війську, що йде війною на нас. Ми не знаємо, що нам робити, і тому очі наші звернені до Тебе».
[13] Todo o Judá estava em pé diante do SENHOR, como também as suas crianças, as suas mulheres e os seus filhos.	[13]Усі юдеї з жінками, дітьми та немовлятами стояли перед Господом.
[14] Então, veio o Espírito do SENHOR no meio da congregação, sobre Jaaziel, filho de Zacarias, filho de Benaia, filho de Jeiel, filho de Matanias, levita, dos filhos de Asafe,	[14]Тоді Дух Господній зійшов на Ягазіела, сина Захарії, сина Бенаї, сина Єєла, сина Маттанії, левита та нащадка Асафа, коли той стояв посеред зібрання.
[15] e disse: Dai ouvidos, todo o Judá e vós, moradores de Jerusalém, e tu, ó rei Josafá, ao que vos diz o SENHOR. Não temais, nem vos assusteis por causa desta grande multidão, pois a peleja não é vossa, mas de Deus.	[15]Він сказав: «Слухай, царю Єгошафате, й усі, хто живе в Юдеї та Єрусалимі! Ось що каже вам Господь: „Не бійтеся й не лякайтеся цього величезного війська, бо битва це не ваша, а Божа.
[16] Amanhã, descereis contra eles; eis que sobem pela ladeira de Ziz; encontrá-los-eis no fim do vale, defronte do deserto de Jeruel.	[16]Завтра виступайте проти них. Вони будуть підніматися перевалом Зіз, а ви доженіть їх у кінці долини в пустелі Єруел.
[17] Neste encontro, não tereis de pelejar; tomai posição, ficai parados e vede o salvamento que o SENHOR vos dará, ó	[17]Не бийтеся в цій битві. Займіть свої лаштунки. Стійте непохитно й дивіться, як Господь спасе вас. О, Юдеє та Єрусалиме, не бійтеся й не лякайтеся.

Judá e Jerusalém. Não temais, nem vos assusteis; amanhã, saí-lhes ao encontro, porque o SENHOR é convosco.

Виходьте завтра їм назустріч, і Господь буде з вами!”»

[18] Então, Josafá se prostrou com o rosto em terra; e todo o Judá e os moradores de Jerusalém também se prostraram perante o SENHOR e o adoraram.

[18]Єгошафат вклонився до землі, і всі люди Юдеї та Єрусалима впали долілиць у молитві Господу.

[19] Dispuseram-se os levitas, dos filhos dos coatitas e dos coreítas, para louvarem o SENHOR, Deus de Israel, em voz alta, sobremaneira.

[19]Потім кілька левитів з колін Когата й Кори підвелися й голосно уславили Господа, Бога Ізраїлю.

[20] Pela manhã cedo, se levantaram e saíram ao deserto de Tecoa; ao saírem eles, pôs-se Josafá em pé e disse: Ouvi-me, ó Judá e vós, moradores de Jerusalém! Crede no SENHOR, vosso Deus, e estareis seguros; crede nos seus profetas e prosperareis.

[20]Рано-вранці вони пішли в пустелю Текоа. Коли вони виступили, Єгошафат став і сказав: «Послухайте мене, юдеї та люди Єрусалима! Вірте в Господа нашого Бога, то будете мати підтримку; і вірте в пророків, і будете мати успіх».

[21] Aconselhou-se com o povo e ordenou cantores para o SENHOR, que, vestidos de ornamentos sagrados e marchando à frente do exército, louvassem a Deus, dizendo: Rendei graças ao SENHOR, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[21]А потім Єгошафат призначив співців Господніх восхваляти Його велич і святість, і йшли вони поперед війська, вигукуючи: «Дякуйте Господу, любов Його щира навічно!»

[22] Tendo eles começado a cantar e a dar louvores, pôs o SENHOR emboscadas contra os filhos de Amom e de Moabe e os do monte Seir que vieram contra Judá, e foram desbaratados.

[22]Коли вони почали співати й прославляти, Господь влаштував засідки для аммонійців, моавійців та людей з гори Сеїр, які виступили проти Юдеї, і їх було розбито.

[23] Porque os filhos de Amom e de Moabe se levantaram contra os moradores do monte Seir, para os destruir e exterminar; e, tendo eles dado cabo dos moradores de

[23]Аммонійці та моавійці кинулися на людей з гори Сеїр, щоб вигубити й винищити їх. Після того, як вони знищили людей Сеїру, вони почали вбивати одне одного.

Seir, ajudaram uns aos outros a destruir-se.

24 Tendo Judá chegado ao alto que olha para o deserto, procurou ver a multidão, e eis que eram corpos mortos, que jaziam em terra, sem nenhum sobrevivente.

24Коли юдеї дійшли до місця, з якого видно було пустелю, вони поглянули, очікуючи побачити величезне військо, але побачили лише мертві тіла на землі, жоден не врятувався.

25 Vieram Josafá e o seu povo para saquear os despojos e acharam entre os cadáveres riquezas em abundância e objetos preciosos; tomaram para si mais do que podiam levar e três dias saquearam o despojo, porque era muito.

25Єгошафат і його люди пішли збирати здобич і знайшли силу-силенну зброї, одягу та різноманітних коштовностей було більше, ніж могли забрати з собою. Здобичі було так багато, що вони збирали її протягом трьох днів.

26 Ao quarto dia, se ajuntaram no vale de Bênção, onde louvaram o SENHOR; por isso, chamaram àquele lugar vale de Bênção, até ao dia de hoje.

26На четвертий день вони зібралися в долині Верака, де уславили Господа. Ось чому ця долина називається долиною Верака й по сьогодні.

27 Então, voltaram todos os homens de Judá e de Jerusalém, e Josafá, à frente deles, e tornaram para Jerusalém com alegria, porque o SENHOR os alegrara com a vitória sobre seus inimigos.

27Потім усі люди Юдеї та Єрусалима на чолі з Єгошафатом з радістю повернулися до Єрусалима, бо Господь дав їм втіху від перемоги над ворогами.

28 Vieram para Jerusalém com alaúdes, harpas e trombetas, para a Casa do SENHOR.

28Вони увійшли в Єрусалим і попрямували до храму Господнього з арфами, лютнями та сурмами.

29 Veio da parte de Deus o terror sobre todos os reinos daquelas terras, quando ouviram que o SENHOR havia pelejado contra os inimigos de Israel.

29Страх Божий охопив усі царства, коли почули вони, як Господь розправився з ворогами Ізраїлю.

30 Assim, o reino de Josafá teve paz, porque Deus lhe dera repouso por todos os lados.

30І царство Єгошафата перебувало в мирі, бо його Бог дав йому спокій з усіх боків.

O reinado e a morte de Josafá
1 Reis 22.41-51

Кінець Єгошафатового царювання

31 Josafá reinou sobre Judá; tinha trinta e cinco anos quando começou a reinar e

31Отак Єгошафат царював в Юдеї. Йому було тридцять п'ять років, коли він став царем, і правив він у Єрусалимі протягом двадцяти п'яти років. Його

reinou vinte e cinco anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Azuba, filha de Sili.

матір звали Азува, яка була дочкою Шилхі.

[32] Ele andou no caminho de Asa, seu pai, e não se desviou dele, fazendo o que era reto perante o SENHOR.

[32]Єгошафат жив, як і його батько Аса, не відступав від його шляхів і чинив праведно в очах Господніх.

[33] Contudo, os altos não se tiraram, porque o povo não tinha ainda disposto o coração para com o Deus de seus pais.

[33]Однак узвишшя не було знесено, і люди все ще не навернули серця свої до Бога їхніх батьків.

[34] Quanto aos mais atos de Josafá, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos nas Crônicas registradas por Jeú, filho de Hanani, que as inseriu na História dos Reis de Israel.

[34]Інші події правління Єгошафата, від початку до кінця, описані в літописах Єгу, сина Ханані, що записані в книзі Хронік Царів Ізраїлю.

[35] Depois disto, Josafá, rei de Judá, se aliou com Acazias, rei de Israel, que procedeu iniquamente.

[35]Пізніше Єгошафат, цар юдейський, уклав Угоду з Агазією, царем ізраїльським, який чинив зле.

[36] Aliou-se com ele, para fazerem navios que fossem a Társis; e fizeram os navios em Eziom-Geber.

[36]Він домовився з ним побудувати торговельні кораблі, щоб плисти в Таршиш. Їх було збудовано у Еціон-Хевері.

[37] Porém Eliézer, filho de Dodavá, de Maressa, profetizou contra Josafá, dizendo: Porquanto te aliaste com Acazias, o SENHOR destruiu as tuas obras. E os navios se quebraram e não puderam ir a Társis.

[37]Еліезер, син Додавагу з Мареші, пророкував не на користь Єгошафата, кажучи: «Через те, що ти уклав Угоду з Агазією, Господь знищить усе, що ви побудували». Кораблі розбилися і не змогли пливти, аби торгувати.

2 Crônicas 21

O reinado de Jeorão
2 Reis 8.16-24

[1] Descansou Josafá com seus pais e foi sepultado com eles na Cidade de Davi; e Jeorão, seu filho, reinou em seu lugar.

[2] Teve este irmãos, filhos de Josafá: Azarias, Jeiel, Zacarias, Azarias, Micael e Sefatias; todos estes foram filhos de Josafá, rei de Israel.

2 Книга Хронік 21

Єгорам, цар Юдеї

[1]Потім Єгошафат спочив зі своїми батьками й був похований у місті Давида. А Єгорам, його син, став царем після нього.

[2]Єгорамовими братами, синами Єгошафата, були Азарія, Єгіел, Захарія, Азаріагу, Михаїл та Шефатія. Всі вони були синами Єгошафата, царя Юдеї.

[3] Seu pai lhes fez muitas dádivas de prata, ouro e coisas preciosas e ainda de cidades fortificadas em Judá; porém o reino deu a Jeorão, por ser o primogênito.

[3]Батько наділив їх багатими дарами: сріблом, золотом та коштовностями, а також укріпленими містами Юдеї. Але царство дісталося Єгораму, бо він був первістком.

Єгорам, цар юдейський

[4] Tendo Jeorão assumido o reino de seu pai e havendo-se fortificado, matou todos os seus irmãos à espada, como também alguns dos príncipes de Israel.

[4]Коли Єгорам міцно укріпився в батьківському царстві, він віддав мечу всіх своїх братів, а також деяких ізраїльських вельмож.

[5] Era Jeorão da idade de trinta e dois anos quando começou a reinar e reinou oito anos em Jerusalém.

[5]Єгораму було тридцять два роки, коли він став царем, і правив він у Єрусалимі протягом восьми років.

[6] Andou nos caminhos dos reis de Israel, como também fizeram os da casa de Acabe, porque a filha deste era sua mulher; e fez o que era mau perante o SENHOR.

[6]Він жив як жили ізраїльські царі, чинив, як було заведено в домі Агава, адже він був одружений з його дочкою. В очах Господа він чинив зле.

[7] Porém o SENHOR não quis destruir a casa de Davi por causa da aliança que com ele fizera, segundo a promessa que lhe havia feito de dar a ele, sempre, uma lâmpada e a seus filhos.

[7]Однак Господь не хотів нищити сім'ю Давида через Угоду, яку Він уклав з Давидом. Господь пообіцяв Давиду, що його нащадки будуть вічно сидіти на престолі.

[8] Nos dias de Jeorão, se revoltaram os edomitas contra o poder de Judá e constituíram o seu próprio rei.

[8]Під час правління Єгорама Едом повстав проти Юдеї та настановив свого власного царя.

[9] Pelo que Jeorão passou adiante com todos os seus chefes, e todos os carros, com ele; de noite, se levantou e feriu os edomitas que o cercavam e os capitães dos carros.

[9]Тому Єгорам пішов на них зі своїми воєначальниками та всіма колісницями. Едомійці оточили його й командирів колісниць, але вони вночі прорвали оточення.

[10] Assim, se rebelou Edom para livrar-se do poder de Judá, até ao dia de hoje; ao mesmo tempo, se rebelou também Libna contra Jeorão, porque este deixara ao SENHOR, Deus de seus pais.

[10]По сьогодні Едом повстає проти Юдеї. У цей самий час повстала й Ливна, бо Єгорам відступився від Господа, Бога його батьків.

[11] Também fez altos nos montes de Judá, e seduziu os habitantes de Jerusalém à idolatria, e fez desgarrar a Judá.

[11]Він також побудував узвишшя на пагорбах Юдеї, завів розпусту серед жителів Єрусалима і споганив Юдею.

[12] Então, lhe chegou às mãos uma carta do profeta Elias, em que estava escrito: Assim diz o SENHOR, Deus de Davi, teu pai: Porquanto não andaste nos caminhos de Josafá, teu pai, e nos caminhos de Asa, rei de Judá,

[12]Єгорам одержав листа від пророка Іллі, в якому говорилося: «Ось що Господь Бог твого батька Давида каже: „Ти не йшов дорогою свого батька Єгошафата чи Аси, царя юдейського.

[13] mas andaste nos caminhos dos reis de Israel, e induziste à idolatria a Judá e os moradores de Jerusalém, segundo a idolatria da casa de Acabe, e também mataste a teus irmãos, da casa de teu pai, melhores do que tu,

[13]А йшов ти дорогою царів ізраїльських і призвів Юдею та людей Єрусалима до розпусти, як велося то в домі Агава. Ти також повбивав братів своїх, членів родини твого батька, людей, які були кращі за тебе.

[14] eis que o SENHOR castigará com grande flagelo ao teu povo, aos teus filhos, às tuas mulheres e todas as tuas possessões.

[14]Отож тепер Господь невдовзі покарає твій народ, твоїх синів, жінок та все, що тобі належить, і буде то страшна кара.

[15] Tu terás grande enfermidade nas tuas entranhas, enfermidade que aumentará dia após dia, até que saiam as tuas entranhas.

[15]Сам же ти захворієш на смертельну хворобу нутрощів, через ту хворобу повилазять твої кішки"».

[16] Despertou, pois, o SENHOR contra Jeorão o ânimo dos filisteus e dos arábios que estão do lado dos etíopes.

[16]Господь викликав на Єгорама ворожість филистимлян та аравійців, що жили поруч із кушійцями.

[17] Estes subiram a Judá, deram contra ele e levaram todos os bens que se acharam na casa do rei, como também a seus filhos e as suas mulheres; de modo que não lhe deixaram filho algum, senão Jeoacaz, o mais moço deles.

[17]Вони напали на Юдею, захопили її й позабирали все добро з царського палацу, а також Єгорамових синів та жінок. Жодного сина не лишили, крім Агазія, наймолодшого.

[18] Depois de tudo isto, o SENHOR o feriu nas suas entranhas com enfermidade incurável.

[18]Після цього Господь вразив Єгорама смертельною хворобою кишечника.

[19] E, aumentando esta dia após dia, ao cabo de dois anos, saíram-lhe as entranhas por causa da enfermidade, e morreu com terríveis agonias. O seu povo não lhe queimou aromas, como se fez a seus pais.

[20] Era ele da idade de trinta e dois anos quando começou a reinar e reinou oito anos em Jerusalém. E se foi sem deixar de si saudades; sepultaram-no na Cidade de Davi, porém não nos sepulcros dos reis.

2 Crônicas 22

O reinado de Acazias

2 Reis 8.25-29

[1] Os moradores de Jerusalém, em lugar de Jeorão, fizeram rei a Acazias, seu filho mais moço; porque a tropa, que viera com os arábios ao arraial, tinha matado todos os mais velhos. Assim, reinou Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá.

[2] Era Acazias de vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou um ano em Jerusalém.

[3] Sua mãe, filha de Onri, chamava-se Atalia. Ele também andou nos caminhos da casa de Acabe; porque sua mãe era quem o aconselhava a proceder iniquamente.

[4] Fez o que era mau perante o SENHOR, como os da casa de Acabe; porque eles eram seus conselheiros depois da morte de seu pai, para a sua perdição.

[5] Também andou nos conselhos deles e foi com Jorão, filho de Acabe, rei de Israel, a Ramote-Gileade, à peleja contra Hazael, rei da Síria; e os siros feriram Jorão.

[19]Згодом, наприкінці другого року, через ту хворобу в нього повилазили кишки, й він помер у страшних муках. Люди не розводили вогнища на його честь, як те вони зробили для його батька.

[20]Єгораму було тридцять два роки, коли він став царем, він правив у Єрусалимі протягом восьми років. Коли він помер, ніхто не сумував за ним. Поховали його у місті Давида, але не в гробницях, де ховали царів.

2 Книга Хронік 22

Агазія, цар Юдеї

[1]Люди Єрусалима настановили Агазію, молодшого сина Єгорама, царем, оскільки завойовники, які приходили з аравійцями в табір, повбивали всіх старших синів. Отож Агазія, син Єгорама, царя юдейського, почав царювати.

[2]Було Агазії двадцять два роки, коли він став царем, і правив він в Єрусалимі протягом одного року. Його матір звали Аталія, вона доводилась онукою Омрі.

[3]Він жив так само, як родина Агава, бо його мати підтримувала його в неправедних справах.

[4]Він робив зле в очах Господа, як заведено було в родині Агава, оскільки після смерті батька вони стали його радниками в негідних вчинках.

[5]Так само він послухався їхньої поради, коли з Йорамом, сином Агава, ізраїльського царя, він пішов до Рамот-Ґілеада війною проти Газаела, арамійського царя. Арамійці поранили Йорама,

[6] Então, voltou para Jezreel, para curar-se das feridas que lhe fizeram em Ramá, quando pelejou contra Hazael, rei da Síria; e desceu Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá, para ver a Jorão, filho de Acabe, em Jezreel, porquanto estava doente.

[6]тож він повернувся до Єзреела загоювати рани, завдані йому біля Рамота в битві з Газаелом, арамійським царем. Згодом Агазія, син Єгорама, юдейського царя, прийшов в Єзреел, щоб побачитися з Йорамом, сином Агава, оскільки його було поранено.

Jeú mata a Acazias

[7] Foi da vontade de Deus que Acazias, para a sua ruína, fosse visitar a Jorão; porque, vindo ele, saiu com Jorão para encontrar-se com Jeú, filho de Ninsi, a quem o SENHOR tinha ungido para desarraigar a casa de Acabe.

[7]І то від Бога було, що Агазія пішов до Йорама на свою погибель. Коли Агазія прибув, він виступив з Йорамом проти Єгу, сина Німші, котрого Господь призначив знищити рід Агава.

[8] Ao executar Jeú juízo contra a casa de Acabe, achou os príncipes de Judá e os filhos dos irmãos de Acazias, que o serviam, e os matou.

[8]Оскільки Єгу виконував вирок щодо родини Агава, він знайшов юдейських вельмож та родичів Агазії, що служили при ньому. І він повбивав їх.

[9] Depois, mandou procurar a Acazias, e, achando-o em Samaria, onde se havia escondido, o trouxeram a Jeú e o mataram; seus próprios servos o sepultaram, porque diziam: É filho de Josafá, que buscou ao SENHOR de todo o coração. E ninguém houve na casa de Acazias que pudesse reinar.

[9]Тоді він узявся розшукувати Агазію, і його люди схопили того, коли він переховувався в Самарії. Його привели до Єгу і стратили. Вони поховали його зі словами: «Він був сином Єгошафата, який усім серцем шукав Господа». Отож нікого не було в домі Агазії, могутнього настільки, щоб утримати царство.

Atalia usurpa o trono

2 Reis 11.1-3

Аталія і Йоаш

[10] Vendo Atalia, mãe de Acazias, que seu filho era morto, levantou-se e destruiu toda a descendência real da casa de Judá.

[10]Коли Аталія, Агазієва мати побачила, що її син мертвий, вона винищила весь царський рід Юдеї.

[11] Mas Jeosabeate, filha do rei, tomou a Joás, filho de Acazias, e o furtou dentre os filhos do rei, aos quais matavam, e o pôs e à sua ama numa câmara interior; assim, Jeosabeate, a filha do rei Jeorão, mulher do sacerdote Joiada e irmã de Acazias, o escondeu de Atalia, e não foi morto.

[11]Однак Єгошеба, дочка царя Єгорама, забрала з-поміж царських синів, яких невдовзі мали стратити, Йоаша, сина Агазії. Вона сховала його та його няньку у внутрішніх кімнатах. Через те, що Єгошеба, дочка царя Єгорама й дружина священика, Єгояда була сестрою Агазії, вона сховала дитину від Аталії, тож та не змогла її вбити.

[12] Joás esteve com eles seis anos na Casa de Deus, e Atalia reinou no país.

[12]Він переховувався з нянькою у храмі Божому протягом шести років, поки Аталія правила країною.

2 Crônicas 23

Joás ungido rei de Judá
2 Reis 11.4-12

[1] No sétimo ano, Joiada se animou e entrou em aliança com os capitães de cem: Azarias, filho de Jeroão, Ismael, filho de Joanã, Azarias, filho de Obede, Maaséias, filho de Adaías, e Elisafate, filho de Zicri.

[2] Estes percorreram Judá, e congregaram os levitas de todas as cidades de Judá e os cabeças das famílias de Israel, e vieram para Jerusalém.

[3] Toda essa congregação fez aliança com o rei na Casa de Deus; e Joiada lhes disse: Eis que reinará o filho do rei, como falou o SENHOR a respeito dos filhos de Davi.

[4] Esta é a obra que haveis de fazer: uma terça parte de vós, sacerdotes e levitas, que entrais no sábado, servirá de guardas da porta;

[5] outra terça parte estará na casa do rei; e a outra terça parte, à Porta do Fundamento; e todo o povo estará nos pátios da Casa do SENHOR.

[6] Porém ninguém entre na Casa do SENHOR, senão os sacerdotes e os levitas que ministram; estes entrarão, porque são santos; mas todo o povo guardará o preceito do SENHOR.

[7] Os levitas rodearão o rei, cada um de armas na mão, e qualquer que entrar na casa, seja morto; estareis com o rei quando entrar e quando sair.

2 Книга Хронік 23

Цар Йоаш

[1]На сьомий рік Єгояда показав свою силу. Він уклав угоду з командирами сотень: Азарією, сином Єрогама, Ізмаїлом, сином Єгоганана, Азарією, сином Оведа, Маасією, сином Адаї, та Елішафатом, сином Зикрі.

[2]Вони обійшли всю Юдею й позбирали левитів та голів ізраїльських родин по всіх містах. Коли вони прийшли до Єрусалима,

[3]все зібрання уклало угоду з царем у храмі Божому. Єгояда сказав їм: «Син царя буде правити, як і пообіцяв Господь щодо нащадків Давида.

[4]Тепер про те, що ви мусите зробити: „Третина з вас, священики та левити, які нестимуть варту в суботу, мають охороняти брами,

[5]третина — в царському палаці, і ще третина — біля брами Заснування, а всі інші люди мають лишитися на подвір’ях храму Господнього.

[6]Ніхто не має права заходити до храму Господнього, крім священиків та левитів, які на службі. Тільки вони можуть заходити, бо вони посвячені, а всі інші мусять пильно дотримуватися того, що Господь приписав їм.

[7]Левити повинні стояти біля царя, кожен мусить мати в руках зброю. Кожного, хто ввійде в храм, належить убити. Будьте поруч із царем, хоч куди б він ішов”».

[8] Fizeram, pois, os levitas e todo o Judá segundo tudo quanto lhes ordenara o sacerdote Joiada; tomou cada um os seus homens, tanto os que entravam como os que saíam no sábado; porquanto o sacerdote Joiada não despediu os turnos.

[9] O sacerdote Joiada entregou aos capitães de cem as lanças, os paveses e os escudos que haviam sido do rei Davi e estavam na Casa de Deus.

[10] Dispôs todo o povo, cada um de armas na mão, desde o lado direito da casa real até ao seu lado esquerdo, e até ao altar, e até ao templo, para rodear o rei.

[11] Então, trouxeram para fora o filho do rei, puseram-lhe a coroa, entregaram-lhe o Livro do Testemunho e o constituíram rei; Joiada e seus filhos o ungiram e gritaram: Viva o rei!

A morte de Atalia

2 Reis 11.13-16

[12] Ouvindo Atalia o clamor do povo que corria e louvava o rei, veio para onde este se achava na Casa do SENHOR;

[13] olhou, e eis que o rei estava junto à coluna, à entrada, e os capitães e os que tocavam trombetas, junto ao rei; e todo o povo da terra se alegrava, e se tocavam trombetas. Também os cantores com os instrumentos músicos dirigiam o canto de louvores. Então, Atalia rasgou os seus vestidos e clamou: Traição! Traição!

[14] Porém o sacerdote Joiada trouxe para fora os capitães que comandavam as tropas e disse-lhes: Fazei-a sair por entre as fileiras; se alguém a seguir, matai-o à

[8]Кожен із начальників левитів виконали все точно так, як наказав священик Єгояда: кожен з них узяв своїх воїнів, як тих, хто мав вартувати в суботу, так і тих, хто був вільний від служби. Єгояда не відпускав жодну з груп.

[9]Потім він роздав командирам підрозділів списи та великі й малі щити, які колись належали царю Давиду і зберігалися у храмі Божому.

[10]Він розташував усіх людей, і кожен мав у руках зброю, навколо царя, біля вівтаря, від південної до північної сторони храму.

[11]Єгояда вивів царського сина й увінчав його короною, вручив йому копію Угоди, і вони проголосили його царем. Єгояда та його сини помазали Йоаша й загукали: «Хай живе цар!»

[12]Коли Аталія почула галас, бо люди бігли й радісно вітали царя, вона пішла до них у храм Господній.

[13]Поглянувши, вона помітила царя, котрий стояв біля царської колони при вході. Командири підрозділів та сурмачі стояли біля нього, а всі люди раділи й сурмили в сурми, а співці з музичними інструментами вели хвальну пісню. Тоді Аталія розірвала на собі одяг й заволала: «Зрада! Зрада!»

[14]Тоді священик Єгояда послав сотників, які командували військом, і наказав їм: «Виведіть її за межі храму і віддайте мечу всіх, хто піде за нею». Бо священик сказав: «Не вбивайте її, поки вона перебуває у храмі Господньому».

espada. Porque o sacerdote tinha dito: Não a matem na Casa do SENHOR.

15 Lançaram mão dela; e ela, pelo caminho da entrada dos cavalos, foi à casa do rei, onde a mataram.

15Тож солдати схопили і вбили Аталію як тільки-но вона дійшла до Кінської брами біля царського палацу.

A aliança de Joiada
2 Reis 11.17-21

16 Joiada fez aliança entre si mesmo, o povo e o rei, para serem eles o povo do SENHOR.

16Потім Єгояда уклав заповіт про те, що він і народ, і цар будуть люди Господні.

17 Então, todo o povo se dirigiu para a casa de Baal e a derribaram; despedaçaram os seus altares e as suas imagens e a Matã, sacerdote de Baal, mataram perante os altares.

17Тоді всі пішли до храму Ваала і зруйнували його вщент. Вони поскидали вівтарі й бовванів і вбили Маттана, священика Ваала, перед жертовниками.

18 Entregou Joiada a superintendência da Casa do SENHOR nas mãos dos sacerdotes levitas, a quem Davi designara para o encargo da Casa do SENHOR, para oferecerem os holocaustos do SENHOR, como está escrito na Lei de Moisés, com alegria e com canto, segundo a instituição de Davi.

18Після того Єгояда призначив священиків, щоб доглядати за храмом Господнім. Вони були левити, яким іще Давид доручив службу в храмі. Вони мали приносити Господу жертви всеспалення з радістю й співами, як записано в Законі Мойсея, та як наказував Давид.

19 Colocou porteiros às portas da Casa do SENHOR, para que nela não entrasse ninguém que de qualquer forma fosse imundo.

19Він також настановив вартових при брамах храму Господнього, щоб жоден нечистий не міг потрапити до нього.

20 Tomou os capitães de cem, os nobres, os governadores do povo e todo o povo da terra, e todos estes conduziram, da Casa do SENHOR, o rei; passaram, pela porta superior, para a casa do rei e assentaram o rei no trono do reino.

20Він узяв з собою командирів сотень, придворних, правителів та всіх людей цієї землі і вивів царя з храму Господнього. Вони ввійшли в палац через Верхню браму й посадовили царя на царський престол.

21 Alegrou-se todo o povo da terra, e a cidade ficou tranqüila, pois haviam matado Atalia à espada.

21І весь народ цієї землі радів. У місті був мир, адже Аталію було вбито мечем.

2 Crônicas 24

O reinado de Joás
2 Reis 12.1-19

[1] Tinha Joás sete anos de idade quando começou a reinar e quarenta anos reinou em Jerusalém.

[2] Era o nome de sua mãe Zíbia, de Berseba. Fez Joás o que era reto perante o SENHOR todos os dias do sacerdote Joiada.

[3] Tomou-lhe Joiada duas mulheres; e gerou filhos e filhas.

[4] Depois disto, resolveu Joás restaurar a Casa do SENHOR.

[5] Reuniu os sacerdotes e os levitas e lhes disse: Saí pelas cidades de Judá e levantai dinheiro de todo o Israel para reparardes a casa do vosso Deus, de ano em ano; e, vós, apressai-vos nisto. Porém os levitas não se apressaram.

[6] Mandou o rei chamar a Joiada, o chefe, e lhe perguntou: Por que não requereste dos levitas que trouxessem de Judá e de Jerusalém o imposto que Moisés, servo do SENHOR, pôs sobre a congregação de Israel, para a tenda do Testemunho?

[7] Porque a perversa Atalia e seus filhos arruinaram a Casa de Deus; e usaram todas as coisas sagradas da Casa do SENHOR no serviço dos baalins.

[8] Deu o rei ordem e fizeram um cofre e o puseram do lado de fora, à porta da Casa do SENHOR.

[9] Publicou-se, em Judá e em Jerusalém, que trouxessem ao SENHOR o imposto

2 Книга Хронік 24

Йоаш ремонтує храм

[1]Йоашу сповнилося сім років, коли він почав царювати, і правив він у Єрусалимі протягом сорока років. Його матір звали Зивія; вона була родом з Беершеби.

[2]Йоаш чинив праведно в очах Господа всі роки, поки живий був священик Єгояда.

[3]Єгояда вибрав йому двох дружин, і він мав синів та дочок.

[4]Згодом Йоаш вирішив відновити храм Господа.

[5]Він скликав священиків і левитів і сказав їм: «Ідіть по містах Юдеї і позбирайте щорічну данину по всьому Ізраїлю на відбудову храму вашого Бога. Покваптеся й зробіть це». Та левити не поспішали.

[6]Цар покликав первосвященика і сказав йому: «Єгоядо, чому ти не примушуєш левитів приносити з Юдеї та Єрусалима податок, який наклав Мойсей, слуга Господа, та зібрання Ізраїлю на відбудову намету Заповіту?»

[7]Тепер сини цієї нечестивої жінки Аталії ввірвалися до храму Божого і навіть святі речі вживають для Ваала.

[8]За розпорядженням царя було виготовлено скриньку й поставлено ззовні біля брами храму Господнього.

[9]Тоді було оголошено розпорядження в Юдеї та Єрусалимі, що люди мають принести Господу данину, яку Мойсей,

que Moisés, servo de Deus, havia posto sobre Israel, no deserto.

[10] Então, todos os príncipes e todo o povo se alegraram, e trouxeram o imposto, e o lançaram no cofre, até acabar a obra.

[11] Quando o cofre era levado por intermédio dos levitas a uma comissão real, vendo-se que havia muito dinheiro, vinha o escrivão do rei e o comissário do sumo sacerdote, esvaziavam-no, tomavam-no e o levavam de novo ao seu lugar; assim faziam dia após dia e ajuntaram dinheiro em abundância,

[12] o qual o rei e Joiada davam aos que dirigiam a obra e tinham a seu cargo a Casa do SENHOR; contrataram pedreiros e carpinteiros, para restaurarem a Casa do SENHOR, como também os que trabalhavam em ferro e em bronze, para repararem a Casa do SENHOR.

[13] Os que tinham o encargo da obra trabalhavam, e a reparação tinha bom êxito com eles; restauraram a Casa de Deus no seu próprio estado e a consolidaram.

[14] Tendo eles acabado a obra, trouxeram ao rei e a Joiada o resto do dinheiro, de que se fizeram utensílios para a Casa do SENHOR, objetos para o ministério e para os holocaustos, taças e outros objetos de ouro e de prata. E continuamente ofereceram holocaustos na Casa do SENHOR, todos os dias de Joiada.

слуга Божий, наклав на Ізраїль іще в пустелі.

[10]Всі наближені й увесь народ радо приносили данину й кидали в ту скриньку, аж поки вона не наповнилася доверху.

[11]Хоч коли б левити заносили скриньку й царські наближені бачили, що там багато грошей, то писар царя й помічник первосвященика звільняли скриньку й відносили на те саме місце. Вони робили це регулярно й назбирали дуже багато грошей.

[12]Цар та Єгояда віддавали їх людям, що виконували необхідні роботи в храмі Господньому. Вони наймали каменотесів та теслів, а також майстрів по залізу та бронзі для відбудови храму.

[13]Люди, що відповідали за роботу, були дуже сумлінні, й відбудовчі роботи під їхнім керівництвом просувалися успішно. Вони відбудували храм Божий точно за його первісним проектом і зміцнили його.

[14]Закінчивши роботу, вони принесли решту грошей царю та Єгояду, і на ті гроші було зроблено начиння для храму Господнього: речі, необхідні для проведення служби та всеспалення, а також посуд та інші речі з золота й срібла. Поки жив Єгояда, жертви всеспалення постійно приносилися в храмі Господа.

[15] Envelheceu Joiada e morreu farto de dias; era da idade de cento e trinta anos quando morreu.

[16] Sepultaram-no na Cidade de Davi com os reis; porque tinha feito bem em Israel e para com Deus e a sua casa.

Zacarias morto pelo rei

[17] Depois da morte de Joiada, vieram os príncipes de Judá e se prostraram perante o rei, e o rei os ouviu.

[18] Deixaram a Casa do SENHOR, Deus de seus pais, e serviram aos postes-ídolos e aos ídolos; e, por esta sua culpa, veio grande ira sobre Judá e Jerusalém.

[19] Porém o SENHOR lhes enviou profetas para os reconduzir a si; estes profetas testemunharam contra eles, mas eles não deram ouvidos.

[20] O Espírito de Deus se apoderou de Zacarias, filho do sacerdote Joiada, o qual se pôs em pé diante do povo e lhes disse: Assim diz Deus: Por que transgredis os mandamentos do SENHOR, de modo que não prosperais? Porque deixastes o SENHOR, também ele vos deixará.

[21] Conspiraram contra ele e o apedrejaram, por mandado do rei, no pátio da Casa do SENHOR.

[22] Assim, o rei Joás não se lembrou da beneficência que Joiada, pai de Zacarias, lhe fizera, porém matou-lhe o filho; este, ao expirar, disse: O SENHOR o verá e o retribuirá.

O juízo de Deus sobre Joás

[23] Antes de se findar o ano, subiu contra Joás o exército dos siros; e, vindo a Judá e

[15]Тоді Єгояда зістарився, проживши довге життя. Він помер, коли йому було сто тридцять років.

[16]Його поховали з царями в місті Давида, бо зробив він багато доброго в Ізраїлі для Бога та Його храму.

Гріх Йоаша

[17]Після смерті Єгояди придворні Юдеї прийшли і вклонилися цареві, і він їх вислухав.

[18]Вони покинули храм Господа, Бога їхніх батьків, і поклонялася Ашеровим стовпам та бовванам. Через їхню вину гнів Божий запалився на Юдею та Єрусалим.

[19]Хоча Господь і посилав пророків до людей, аби навернути їх до Себе, і хоч ті застерігали їх, люди не дослухалися.

[20]Тоді Дух Божий зійшов на Захарію, сина священика Єгояди. Він став перед народом і сказав: «Ось що каже Бог: „Чому ви не підкоряєтеся настановам Господа? Не буде вам добра, бо ви залишили Господа, а Він залишив вас!"»

[21]Але проти нього вчинили змову і, за наказом царя, на смерть забили Захарію камінням на подвір'ї храму Господнього.

[22]Цар Йоаш не пам'ятав добра, зробленого батьком Захарія Єгоядом, і вбив його сина. Перед смертю Захарія сказав: «Нехай Господь це побачить і воздасть тобі!»

[23]Наприкінці року військо Арама виступило проти Йоаша. Вони завоювали Юдею та Єрусалим і

a Jerusalém, destruíram, dentre o povo, a todos os seus príncipes, cujo despojo remeteram ao rei de Damasco.

[24] Ainda que o exército dos siros viera com poucos homens, contudo, o SENHOR lhes permitiu vencer um exército mui numeroso dos judeus, porque estes deixaram o SENHOR, Deus de seus pais. Assim, executaram os siros os juízos de Deus contra Joás.

A conspiração contra o rei Joás

2 Reis 12.20-21

[25] Quando os siros se retiraram dele, deixando-o gravemente enfermo, conspiraram contra ele os seus servos, por causa do sangue dos filhos do sacerdote Joiada, e o feriram no seu leito, e morreu.

[26] Sepultaram-no na Cidade de Davi, porém não nos sepulcros dos reis. Foram estes os que conspiraram contra ele: Zabade, filho de Simeate, a amonita, e Jeozabade, filho de Sinrite, a moabita.

[27] Quanto a seus filhos, e às numerosas sentenças proferidas contra ele, e à restauração da Casa de Deus, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis. Em seu lugar, reinou Amazias, seu filho.

повбивали всіх вождів народу. Всю здобич вони відіслали своєму царю в Дамаск.

[24]Хоча військо Арама було малочисельне, Господь віддав у їхні руки значно більше військо юдейське. Бо Юдея залишила Господа, Бога їхніх батьків. Суд над Йоашем звершився.

[25]Коли військо Арама забралося, вони залишили Йоаша тяжко пораненого. Його придворні змовилися проти нього за те, що він убив сина священика Єгояди. Вони вбили Йоаша в його ж ліжку. Отак він помер, і поховали його в місті Давида, але не в усипальниці царів.

[26]Ось імена тих, хто змовилися проти нього: Завад, син аммонійки Шимеат, та Єгозавад, син моавійки Шимріт.

[27]Докладно про його синів, про багато пророцтв щодо нього, про хроніку відбудови храму Божого записано в книзі царів. А після нього царем став його син Амазія.

2 Crônicas 25

O reinado de Amazias

2 Reis 14.1-6

[1] Era Amazias da idade de vinte e cinco anos quando começou a reinar e reinou vinte e nove anos em Jerusalém; sua mãe se chamava Jeoadã, de Jerusalém.

2 Книга Хронік 25

Амазія, цар Юдеї

[1]Амазії сповнилося двадцять п’ять років, коли він став царем, і правив він у Єрусалимі протягом двадцяти дев’яти років. Його матір звали Єгоаддін і була вона родом з Єрусалима.

[2] Fez ele o que era reto perante o SENHOR; não, porém, com inteireza de coração.

[3] Uma vez confirmado o reino nas suas mãos, matou os seus servos que tinham assassinado o rei, seu pai.

[4] Porém os filhos deles não matou, mas fez segundo está escrito na Lei, no Livro de Moisés, no qual o SENHOR deu ordem, dizendo: Os pais não serão mortos por causa dos filhos, nem os filhos, por causa dos pais; cada qual será morto pelo seu próprio pecado.

Amazias vence os edomitas

2 Reis 14.7

[5] Amazias congregou a Judá e o pôs, segundo as suas famílias, sob chefes de mil e chefes de cem, por todo o Judá e Benjamim; contou-os de vinte anos para cima e achou trezentos mil escolhidos capazes de sair à guerra e manejar lança e escudo.

[6] Também tomou de Israel a soldo cem mil homens valentes por cem talentos de prata.

[7] Porém certo homem de Deus veio a ele, dizendo: Ó rei, não deixes ir contigo o exército de Israel; porque o SENHOR não é com Israel, isto é, com os filhos de Efraim.

[8] Porém vai só, age e sê forte; do contrário, Deus te faria cair diante do inimigo, porque Deus tem força para ajudar e para fazer cair.

[9] Disse Amazias ao homem de Deus: Que se fará, pois, dos cem talentos de prata que dei às tropas de Israel? Respondeu-lhe o

[2]Він робив те, що було правильне в Господніх очах, але не від щирого серця.

[3]Зміцнивши свою владу, він стратив тих вельмож, які вбили його батька-царя.

[4]Але він не повбивав їхніх синів, бо діяв згідно з тим, що записано в книзі Закону Мойсея, де Господь наказав: «Батьків не слід вбивати за провини дітей і дітей не можна вбивати за вчинки батьків — кожен має прийняти смерть за свої власні гріхи».

[5]Амазія скликав усіх юдеїв і за родами підпорядкував їх командирам тисячних та сотенних загонів — усіх юдеїв та веніаминіїв. Тоді він зробив перелік усіх, кому виповнилося двадцять років і старше і з'ясував, що їх було триста тисяч чоловік, придатних для військової служби, тих, хто вправно володів списами та щитами.

[6]Він також найняв сто тисяч воїнів з Ізраїлю за сто талантів срібла.

[7]Але до нього прийшов чоловік Божий і сказав: «О царю, ці війська ізраїльські не повинні виступати з тобою, бо Господь не з ізраїльтянами та ні з ким з людей Ефраїмових.

[8]Навіть якщо ти підеш і відважно битимешся, Бог завдасть тобі поразки від ворога, бо у владі Божій допомогти чи завдати поразки».

[9]Амазія спитав чоловіка Божого: «А як же з тією сотнею талантів, шо я заплатив ізраїльському війську?»

homem de Deus: Muito mais do que isso pode dar-te o SENHOR.

Чоловік Божий відповів: «Господь може дати тобі набагато більше».

[10] Então, separou Amazias as tropas que lhe tinham vindo de Efraim para que voltassem para casa; pelo que muito se acendeu a ira deles contra Judá, e voltaram para casa ardendo em ira.

[10]Отож Амазія розпустив військо, що прийшло до нього від Ефраїма, і відправив людей по домівках. Вони дуже розлютилися на юдеїв і пішли додому у великому гніві.

[11] Animou-se Amazias e, conduzindo o seu povo, foi-se ao vale do Sal, onde feriu dez mil dos filhos de Seir.

[11]Тоді Амазія зібрав усю свою мужність і повів своє військо в Солону долину, де він убив десять тисяч людей Сеїра.

[12] Também os filhos de Judá prenderam vivos dez mil e os trouxeram ao cimo de um penhasco, de onde os precipitaram, de modo que todos foram esmigalhados.

[12]А ще юдейське військо взяло в полон десять тисяч чоловік. Вони відвели їх на вершину скелі й скинули вниз. Отож усі вони розбилися.

[13] Porém os homens das tropas que Amazias despedira, para que não fossem com ele à peleja, deram sobre as cidades de Judá, desde Samaria até Bete-Horom; feriram deles três mil e fizeram grande despojo.

[13]Тим часом війська, які Амазія відіслав назад і яким не дозволив брати участі у війні, напали на юдейські міста від Самарії до Бет-Горона. Вони вбили три тисячі чоловік і забрали величезну кількість здобичі.

Deus repreende Amazias por ser este idólatra

[14] Vindo Amazias da matança dos edomitas, trouxe consigo os deuses dos filhos de Seir, tomou-os por seus deuses, adorou-os e lhes queimou incenso.

[14]Коли Амазія повернувся після розгрому едомійців, він приніс із собою божків людей Сеїра. Він встановив їх як своїх богів, поклонявся їм і спалював для них запашне куріння.

[15] Então, a ira do SENHOR se acendeu contra Amazias, e mandou-lhe um profeta que lhe disse: Por que buscaste deuses que a seu povo não livraram das tuas mãos?

[15]Гнів Господній упав на Амазію. Він послав до нього пророка, що сказав: «Чому ти радишся з богами цих людей, які навіть свій народ не змогли врятувати від тебе?»

[16] Enquanto lhe falava o profeta, disse-lhe o rei: Acaso, te pusemos por conselheiro do rei? Pára com isso. Por que teríamos de ferir-te? Então, parou o profeta, mas disse: Sei que Deus resolveu destruir-te, porque fizeste isso e não deste ouvidos ao meu conselho.

[16]Він іще не скінчив говорити, як цар сказав йому: «Хіба ми призначали тебе радником царя? Облиш! Бо будеш страчений!» Отож пророк замовк, але зазначив: «Я знаю, що Господь вирішив знищити тебе, бо ти вчинив таке й не вислухав моєї поради».

Amazias derrotado por Jeoás
2 Reis 14.8-14

[17] Então, Amazias, rei de Judá, tomou conselho e enviou mensageiros a Jeoás, filho de Jeoacaz, filho de Jeú, rei de Israel, dizendo: Vem, meçamos armas.

[17]Порадившись зі своїми радниками, цар Юдеї Амазія послав такий виклик Єгоашу, сину Єгоагаза, який доводився сином Єгу, царя Ізраїлю: «Приходь, поміряємося силами сам-на-сам».

[18] Porém Jeoás, rei de Israel, respondeu a Amazias, rei de Judá: O cardo que está no Líbano mandou dizer ao cedro que lá está: Dá tua filha por mulher a meu filho; mas os animais do campo, que estavam no Líbano, passaram e pisaram o cardo.

[18]Але Єгоаш, цар ізраїльський, так відповів Амазії, царю юдейському: «Чортополох ливанський надіслав листа кедру ливанському: „Віддай свою дочку заміж за мого сина”. Потім пробігав дикий ливанський звір й розтоптав чортополох.

[19] Tu dizes: Eis que feri os edomitas; e o teu coração se ensoberbeceu para te gloriares; agora, fica em casa; por que provocarias o mal para caíres tu, e Judá, contigo?

[19]Ти собі кажеш, що підкорив Едом, і пнешся від пихи. Але залишайся вдома! Навіщо шукати собі клопоту, це тільки призведе до твого падіння, а також падіння Юдеї?»

[20] Mas Amazias não quis atendê-lo; porque isto vinha de Deus, para entregá-los nas mãos dos seus inimigos, porquanto buscaram os deuses dos edomitas.

[20]Однак, Амазія не послухався, бо то Бог так зробив, адже Він мав віддати їх Єгоашу за те, що вони йшли за богами Едома.

[21] Subiu, então, Jeoás, rei de Israel, e Amazias, rei de Judá, e mediram armas em Bete-Semes, que pertence a Judá.

[21]Отож Єгоаш, цар ізраїльський виступив. Він зустрівся віч-на-віч з Амазією, юдейським царем, в Бет-Шемеші, що в Юдеї.

[22] Judá foi derrotado por Israel, e fugiu cada um para sua casa.

[22]Ізраїльтяни розбили юдеїв, і ті розбіглися по своїх домівках.

[23] E Jeoás, rei de Israel, prendeu a Amazias, rei de Judá, filho de Joás, filho de Jeoacaz, em Bete-Semes; levou-o a Jerusalém, cujo muro ele rompeu desde a Porta de Efraim até à Porta da Esquina, quatrocentos côvados.

[23]Ізраїльський цар Єгоаш захопив у полон Амазію, юдейського царя, сина Йоаша, який доводився сином Агазії, в Бет-Шемеші. Єгоаш привів його в Єрусалим і зруйнував єрусалимську стіну від Ефраїмової брами до Кутньої брами — частину муру чотириста ліктів завдовжки.

[24] Tomou todo o ouro e a prata, e todos os utensílios que se acharam na Casa de Deus, com Obede-Edom, e os tesouros da

[24]Він забрав усе золото й срібло та всі речі, знайдені у храмі Божому, за якими наглядав Овед-Едом, разом з усім скарбом із царського палацу та кількома полоненими й повернувся до Самарії.

casa do rei, como também reféns; e voltou para Samaria.

A morte de Amazias, de Judá
2 Reis 14.17-20

25 Amazias, filho de Joás, rei de Judá, viveu quinze anos depois da morte de Jeoás, filho de Jeoacaz, rei de Israel.

25Юдейський цар Амазія, син Йоаша, прожив ще п’ятнадцять років після смерті Єгоаша, сина Єгоагаза, царя ізраїльського.

26 Ora, os mais atos de Amazias, tanto os primeiros como os últimos, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá e de Israel?

26Щодо інших подій за часів правління Амазії від початку до кінця, то все це описано в книзі Хронік Царів Юдеї та Ізраїлю.

27 Depois que Amazias deixou de seguir ao SENHOR, conspiraram contra ele em Jerusalém, e ele fugiu para Laquis; porém enviaram após ele homens até Laquis e o mataram ali.

27Як Амазія відвернувся від Господа, деякі люди сплели змову проти нього в Єрусалимі, тож він утік до Лахиша, але вони послали людей за ним у Лахиш і там убили його.

28 Trouxeram-no sobre cavalos e o sepultaram junto a seus pais na Cidade de Davi.

28Його на конях привезли до Єрусалима, де він був похований коло своїх батьків у Давидовому місті.

2 Crônicas 26

O reinado de Uzias
2 Reis 14.21-22; 15.1-4

1 Todo o povo de Judá tomou a Uzias, que era de dezesseis anos, e o constituiu rei em lugar de Amazias, seu pai.

2 Ele edificou a Elate e a restituiu a Judá, depois que o rei descansou com seus pais.

3 Uzias tinha dezesseis anos quando começou a reinar e cinqüenta e dois anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jecolias, de Jerusalém.

4 Ele fez o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Amazias, seu pai.

5 Propôs-se buscar a Deus nos dias de Zacarias, que era sábio nas visões de Deus;

2 Книга Хронік 26

Уззія, цар Юдеї

1Тоді всі юдеї взяли й настановили царем Уззію замість його батька Амазії. Йому тоді було шістнадцять років.

2Саме він відбудував місто Елат і відновив його для Юдеї після того, як Амазія спочив з батьками своїми.

3Уззії було шістнадцять років, коли він став царем, і правив він у Єрусалимі протягом п’ятдесяти двох років. Його матір звали Єколія, родом вона була з Єрусалима.

4Уззія чинив так, як було праведно в очах Господа, як і його батько Амазія.

5Він наслідував Бога, поки жив Захарія, який навчав його боятися Бога. І поки

nos dias em que buscou ao SENHOR, Deus o fez prosperar.

6 Saiu e guerreou contra os filisteus e quebrou o muro de Gate, o de Jabné e o de Asdode; e edificou cidades no território de Asdode e entre os filisteus.

7 Deus o ajudou contra os filisteus, e contra os arábios que habitavam em Gur-Baal, e contra os meunitas.

8 Os amonitas deram presentes a Uzias, cujo renome se espalhara até à entrada do Egito, porque se tinha tornado em extremo forte.

9 Também edificou Uzias torres em Jerusalém, à Porta da Esquina, à Porta do Vale e à Porta do Ângulo e as fortificou.

10 Também edificou torres no deserto e cavou muitas cisternas, porque tinha muito gado, tanto nos vales como nas campinas; tinha lavradores e vinhateiros, nos montes e nos campos férteis, porque era amigo da agricultura.

11 Tinha também Uzias um exército de homens destros nas armas, que saíam à guerra em tropas, segundo o rol feito pelo escrivão Jeiel e Maaséias, oficial, sob a direção de Hananias, um dos príncipes do rei.

12 O número total dos cabeças das famílias, homens valentes, era de dois mil e seiscentos.

13 Debaixo das suas ordens, havia um exército guerreiro de trezentos e sete mil e quinhentos homens, que faziam a guerra

він шукав Господа, Бог давав йому успіх.

6Він пішов війною проти филистимлян і зруйнував вали Ґата, Явне і Ашдода. Потім він відбудував міста біля Ашдода і ще подекуди на землях филистимлян.

7Бог допомагав йому у війні проти филистимлян та аравійців, що жили в Ґур-Ваалі, та у війні проти меунійців.

8Аммонійці платили данину Уззії, і слава його поширилася аж до кордону з Єгиптом, бо став він вельми могутнім.

9Уззія побудував вежі в Єрусалимі біля Кутової брами, Брами долини та на розі валів. Він також зміцнив їх.

10Він також побудував вежі в пустелі й вирив багато криниць, бо мав багато худоби у підгір'ях та долинах. Люди його працювали на полях та виноградниках, у горах та на чорноземі, бо любив він землю.

11Уззія мав добре навчене військо, готове виступити за підрозділами згідно з номером, як настановив писар Єєл та військовий начальник Маасія під керівництвом Хананії, одного з царських наближених.

12Загальне число голів родин, що командували військом, становило дві тисячі шістсот чоловік.

13Під їхнім командуванням було військо в триста сім тисяч п'ятсот чоловік, тренованих до бою, могутні сили підтримували царя в війні з ворогами.

com grande poder, para ajudar o rei contra os inimigos.

14 Preparou-lhes Uzias, para todo o exército, escudos, lanças, capacetes, couraças e arcos e até fundas para atirar pedras.

15 Fabricou em Jerusalém máquinas, de invenção de homens peritos, destinadas para as torres e cantos das muralhas, para atirarem flechas e grandes pedras; divulgou-se a sua fama até muito longe, porque foi maravilhosamente ajudado, até que se tornou forte.

Uzias é atacado de lepra

2 Reis 15.5-7

16 Mas, havendo-se já fortificado, exaltou-se o seu coração para a sua própria ruína, e cometeu transgressões contra o SENHOR, seu Deus, porque entrou no templo do SENHOR para queimar incenso no altar do incenso.

17 Porém o sacerdote Azarias entrou após ele, com oitenta sacerdotes do SENHOR, homens da maior firmeza;

18 e resistiram ao rei Uzias e lhe disseram: A ti, Uzias, não compete queimar incenso perante o SENHOR, mas aos sacerdotes, filhos de Arão, que são consagrados para este mister; sai do santuário, porque transgrediste; nem será isso para honra tua da parte do SENHOR Deus.

19 Então, Uzias se indignou; tinha o incensário na mão para queimar incenso; indignando-se ele, pois, contra os sacerdotes, a lepra lhe saiu na testa

14Уззія забезпечив усе військо щитами, списами, шоломами, латами, стрілами та камінням для пращ.

15В Єрусалимі він зробив машини, придумані умільцями, що використовувалися на вежах та на кутових оборонних спорудах для стрільби стрілами та кидання величезних каменів. Слава про нього все поширювалася, бо дуже багато йому допомагали, аж доки не став він могутнім.

16Але коли Уззія став могутнім, його пиха привела до такого ж занепаду. Він не був вірний Господу своєму Богу і увійшов до храму Господнього, аби спалювали запашне куріння на вівтарі спалювання.

17Священик Азарія з іще вісімдесятьма іншими мужніми священиками Господа ввійшли за ним.

18Вони стали перед ним і сказали: «Ти не маєш права, Уззіє, спалювали запашне куріння Господу. Це справа священиків, нащадків Аарона, які були посвячені для кадіння фиміаму. Вийди зі Святеє Святих, бо ти не був вірним і не матимеш від Господа Бога почесті за це».

19Уззія, який тримав кадило напоготові для спалювання запашного куріння, страшенно розлютився. Поки він лютував на священиків, що були там перед вівтарем спалювання у храмі Господньому, на його чолі з’явилася проказа.

perante os sacerdotes, na Casa do SENHOR, junto ao altar do incenso.

[20] Então, o sumo sacerdote Azarias e todos os sacerdotes voltaram-se para ele, e eis que estava leproso na testa, e apressadamente o lançaram fora; até ele mesmo se deu pressa em sair, visto que o SENHOR o ferira.

[21] Assim, ficou leproso o rei Uzias até ao dia da sua morte; e morou, por ser leproso, numa casa separada, porque foi excluído da Casa do SENHOR; e Jotão, seu filho, tinha a seu cargo a casa do rei, julgando o povo da terra.

[22] Quanto aos mais atos de Uzias, tanto os primeiros como os últimos, o profeta Isaías, filho de Amoz, os escreveu.

[23] Descansou Uzias com seus pais, e, com seus pais, o sepultaram no campo do sepulcro que era dos reis; porque disseram: Ele é leproso. E Jotão, seu filho, reinou em seu lugar.

[20]Коли первосвященик Азарія та всі інші священики глянули на нього й побачили на його чолі проказу, вони стали квапити його, щоб він вийшов. Звісно, він і сам тепер був радий піти звідти, бо Господь вразив його.

[21]Цар Уззія був хворий на проказу аж до самої смерті. Він жив в окремому будинку, і не міг заходити до храму Господа. Йотам, його син, відповідав за палац й правив народом тієї землі.

[22]А щодо інших подій за часів царювання Уззії від початку до кінця записано пророком Ісаєю, сином Амоса.

[23]Уззія спочив зі своїми батьками і був похований в полі біля царського цвинтаря, бо люди казали про нього: «Він — прокажений». Йотам, його син, став царем після нього.

2 Crônicas 27

O reinado de Jotão

2 Reis 15.32-38

[1] Tinha Jotão vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e dezesseis anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jerusa, filha de Zadoque.

[2] Fez o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Uzias, seu pai, exceto que não entrou no templo do SENHOR. E o povo continuava na prática do mal.

2 Книга Хронік 27

Йотам, цар Юдеї

[1]Йотаму виповнилося двадцять п’ять років, коли він став царем, і правив він у Єрусалимі протягом шістнадцяти років. Його матір звали Єруша, яка була дочкою Задока.

[2]Йотам чинив праведно в очах Господа, як і його батько Уззія, але, на відміну від батька, він не заходив до храму Господнього, щоб спалювали запашне куріння. Однак люди й далі жили неправедно.

[3] Ele edificou a porta de cima da Casa do SENHOR e também edificou muitas obras sobre o Muro de Ofel.

[4] Também edificou cidades na região montanhosa de Judá e nos bosques, castelos e torres.

[5] Ele também guerreou contra o rei dos filhos de Amom e prevaleceu sobre eles, de modo que os filhos de Amom, naquele ano, lhe deram cem talentos de prata, dez mil coros de trigo e dez mil de cevada; isto lhe trouxeram os filhos de Amom também no segundo e no terceiro ano.

[6] Assim, Jotão se foi tornando mais poderoso, porque dirigia os seus caminhos segundo a vontade do SENHOR, seu Deus.

[7] Quanto aos mais atos de Jotão, todas as suas guerras e empreendimentos, eis que tudo está escrito no Livro da História dos Reis de Israel e de Judá.

[8] Tinha vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém.

[9] Descansou Jotão com seus pais, e o sepultaram na Cidade de Davi; e Acaz, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Crônicas 28

O reinado de Acaz

2 Reis 16.1-4

[1] Tinha Acaz vinte anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém; e não fez o que era reto perante o SENHOR, como Davi, seu pai.

[2] Andou nos caminhos dos reis de Israel e até fez imagens fundidas a baalins.

[3]Йотам збудував Верхню браму храму Господнього і зробив велику роботу по укріпленню стіни біля гори Офел.

[4]Він побудував міста в юдейських горах, фортеці та вежі в лісах.

[5]Йотам пішов війною проти царя аммонійців і підкорив їх. Того року аммонійці платили йому сто талантів сріблом, десять тисяч кóрів пшениці і десять тисяч кóрів ячменя. Стільки ж аммонійці сплатили й на другий і на третій роки.

[6]Йотам набирав могутності, бо послідовно дотримувався шляху Господа його Бога.

[7]А щодо інших подій за правління Йотама, всі війни, які він вів, то все це описано в книзі Хронік Царів Ізраїлю та Юдеї.

[8]Йому виповнилося двадцять п’ять років, коли він став царем, і правив у Єрусалимі протягом шістнадцяти років.

[9]Йотам спочив зі своїми батьками й був похований у місті Давида. Його син Агаз почав царювати після нього.

2 Книга Хронік 28

Агаз, цар Юдеї

[1]Агазу виповнилося двадцять років, коли він став царем, і правив він у Єрусалимі протягом шістнадцяти років. На відміну від свого предка Давида, він не чинив праведно в очах Господа.

[2]Він робив те, що й ізраїльські царі, а також виготовляв литих бовванів, щоб поклонятися Ваалу.

[3] Também queimou incenso no vale do filho de Hinom e queimou a seus próprios filhos, segundo as abominações dos gentios que o SENHOR lançara de diante dos filhos de Israel.

[3]Він спалював запашне куріння в долині Бен-Гінном і приніс у жертву своїх синів, яких спалив за гидотним звичаєм народів, яких Господь вигнав перед тим, як ізраїльтяни осіли у цій землі.

[4] Também sacrificou e queimou incenso nos altos e nos outeiros, como também debaixo de toda árvore frondosa.

[4]Агаз приносив жертви та спалював запашне куріння на узвишшях та під кожним деревом.

[5] Pelo que o SENHOR, seu Deus, o entregou nas mãos do rei dos siros, os quais o derrotaram e levaram dele em cativeiro uma grande multidão de presos, que trouxeram a Damasco; também foi entregue nas mãos do rei de Israel, o qual lhe infligiu grande derrota.

[5]Тому Господь його Бог віддав його царю Араму. Арамійці перемогли його, захопили багато полонених і привели їх у Дамаск. Агаза теж було віддано в руки царя Ізраїлю, який завдав йому великої поразки.

[6] Porque Peca, filho de Remalias, matou em Judá, num só dia, cento e vinte mil, todos homens poderosos, por terem abandonado o SENHOR, Deus de seus pais.

[6]Одного дня Пека, син Ремалії, убив сто двадцять тисяч воїнів у Юдеї, бо юдеї зрадили Господа, Бога їхніх батьків.

[7] Zicri, homem valente de Efraim, matou a Maaséias, filho do rei, a Azricão, alto oficial do palácio, e a Elcana, o segundo depois do rei.

[7]Зикрі, ефраїмський воїн, убив Маасію, сина царя, Азрікама, наближеного царя, який відповідав за палац, та Елкана, другу людину після царя.

[8] Os filhos de Israel levaram presos de Judá, seu povo irmão, duzentos mil: mulheres, filhos e filhas; e saquearam deles grande despojo e o trouxeram para Samaria.

[8]Ізраїльтяни у своїх братів захопили в полон двісті тисяч жінок, синів і дочок. Також вони взяли величезну здобич, яку забрали до Самарії.

[9] Mas estava ali um profeta do SENHOR, cujo nome era Odede, o qual saiu ao encontro do exército que vinha para Samaria e lhe disse: Eis que, irando-se o SENHOR, Deus de vossos pais, contra Judá, os entregou nas vossas mãos, e vós

[9]Але був там пророк Господній на ім'я Овед. Отож вийшов він назустріч війську, саме коли вони поверталися до Самарії. Він сказав їм: «Оскільки Господь Бог ваших батьків був дуже розлючений на юдеїв, Він віддав їх вам у руки, і ви винищували їх з такою люттю, що вона зійшла аж до небес.

os matastes com tamanha raiva, que chegou até aos céus.

10 Agora, cuidais em sujeitar os filhos de Judá e Jerusalém, para vos serem escravos e escravas; acaso, não sois vós mesmos culpados contra o SENHOR, vosso Deus?

10А тепер ви маєте намір перетворити цих чоловіків і жінок Юдеї та Єрусалима на рабів. Але ж хіба самі ви безгрішні перед Господом вашим Богом?

11 Agora, pois, atendei-me e fazei voltar os presos que trouxestes cativos de vossos irmãos, porque o brasume da ira do SENHOR está sobre vós.

11Отож послухайте мене! Відпустіть братів своїх, яких ви взяли як полонених, бо страшний гнів Господній упаде на вас».

12 Então, se levantaram alguns homens dentre os cabeças dos filhos de Efraim, a saber, Azarias, filho de Joanã, Berequias, filho de Mesilemote, Jeizquias, filho de Salum, e Amasa, filho de Hadlai, contra os que voltavam da batalha

12Тоді кілька вождів Ефраїма: Азарія, син Йоханана, Верекія, син Мешіллемота, Єхізкая, син Шаллума, та Амаза, син Хадлая — виступили проти тих, хто повертався з війни.

13 e lhes disseram: Não fareis entrar aqui esses cativos, porque intentais acrescentar aos nossos pecados e à nossa culpa diante do SENHOR ainda outros; a nossa culpa já é grande, e o brasume da ira do SENHOR está sobre nós.

13«Не слід приводити сюди полонених, — казали вони, — бо ми будемо винні перед Господом. Чи хочете ви ще додати до своїх гріхів та провин? Наша вина і так дуже велика, і гнів Його страшний впаде на Ізраїль».

14 Então, os homens armados deixaram os presos e o despojo diante dos príncipes e de toda a congregação.

14Отож воїни відпустили полонених і віддали здобич у присутності всіх наближених та всього зібрання.

15 Homens foram designados nominalmente, os quais se levantaram, e tomaram os cativos, e do despojo vestiram a todos os que estavam nus; vestiram-nos, e calçaram-nos, e lhes deram de comer e de beber, e os ungiram; a todos os que, por fracos, não podiam andar, levaram sobre jumentos a Jericó, cidade das Palmeiras, a seus irmãos. Então, voltaram para Samaria.

15Люди, призначені поіменно, взяли одяг зі здобичі й повдягали тих полонених, що були роздягнені. Вони дали їм вбрання і взуття, їжу та воду, а також лікувальні мастила. Усіх слабих посадили на віслюків. Так вони доставили їх до їхніх братів у Єрихон, місто пальм, а самі повернулися до Самарії.

Acaz pede socorro aos assírios

2 Reis 16.5-9

[16] Naquele tempo, mandou o rei Acaz pedir aos reis da Assíria que o ajudassem.

[16]У цей час цар Агаз звернувся по допомогу до ассирійського царя.

[17] Pois vieram, de novo, os edomitas, e derrotaram Judá, e levaram presos em cativeiro.

[17]Едомійці знову прийшли й напали на Юдею, і забрали багато полонених.

[18] Também os filisteus deram contra as cidades da campina e do sul de Judá, e tomaram Bete-Semes, Aijalom, Gederote, Socó e suas aldeias, Timna e suas aldeias e Ginzo e suas aldeias; e habitavam ali.

[18]А тим часом филистимляни робили набіги на міста, що розташовані біля підніжжя гір та в юдейському Неґеві. Вони захопили й зайняли Бет-Шемеш, Айжалон та Ґедерот, а також Соко, Тимну й Ґимзо з довколишніми поселеннями.

[19] Porque o SENHOR humilhou a Judá por causa de Acaz, rei de Israel; porque este permitira que Judá caísse em dissolução, e ele, de todo, se entregou à transgressão contra o SENHOR.

[19]Господь принизив Юдею за те, що Агаз, ізраїльський цар, сприяв гріхам в Юдеї, а сам був найбільш невірним Господу.

[20] Veio a ele Tiglate-Pileser, rei da Assíria; porém o pôs em aperto, em vez de fortalecê-lo.

[20]Тіґлат-Пілезер, цар ассирійський, прийшов до нього, але замість допомоги приніс лише нещастя.

[21] Porque Acaz tomou despojos da Casa do SENHOR, da casa do rei e da dos príncipes e os deu ao rei da Assíria; porém isso não o ajudou.

[21]Агаз узяв деякі речі з храму Господнього й царського палацу та від князів і подарував їх царю ассирійському, але це йому не допомогло.

A idolatria de Acaz

2 Reis 16.10-16

[22] No tempo da sua angústia, cometeu ainda maiores transgressões contra o SENHOR; ele mesmo, o rei Acaz.

[22]В тяжкі часи цар Агаз став іще більш невірний Господу.

[23] Pois ofereceu sacrifícios aos deuses de Damasco, que o feriram, e disse: Visto que os deuses dos reis da Síria os ajudam, eu lhes oferecerei sacrifícios para que me ajudem a mim. Porém eles foram a sua ruína e a de todo o Israel.

[23]Він приносив жертви богам людей Дамаска. Ці люди перемогли його, отож він думав так: «Оскільки боги царів Арама допомогли їм, я буду приносити їм жертви. Може, вони допоможуть і мені». Тож вони стали причиною його падіння й падіння всього Ізраїлю.

[24] Ajuntou Acaz os utensílios da Casa de Deus, fê-los em pedaços e fechou as portas

[24]Агаз зібрав і виніс усе начиння з храму Господнього. Він зачинив двері Господнього храму і встановив вівтарі

da Casa do SENHOR; e fez para si altares em todos os cantos de Jerusalém.

25 Também, em cada cidade de Judá, fez altos para queimar incenso a outros deuses; assim, provocou à ira o SENHOR, Deus de seus pais.

A morte de Acaz
2 Reis 16.19-20

26 Quanto aos mais atos dele e a todos os seus caminhos, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá e de Israel.

27 Descansou Acaz com seus pais, e o sepultaram na cidade, em Jerusalém, porém não o puseram nos sepulcros dos reis de Israel; e Ezequias, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Crônicas 29

Ezequias manda abrir o templo
2 Reis 18.1-3

1 Tinha Ezequias vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou vinte e nove anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Abia e era filha de Zacarias.

2 Fez ele o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo quanto fizera Davi, seu pai.

3 No primeiro ano do seu reinado, no primeiro mês, abriu as portas da Casa do SENHOR e as reparou.

4 Trouxe os sacerdotes e os levitas, ajuntou-os na praça oriental

5 e lhes disse: Ouvi-me, ó levitas! Santificai-vos, agora, e santificai a Casa do SENHOR, Deus de vossos pais; tirai do santuário a imundícia.

для спалення запашного куріння на кожному перехресті Єрусалима.

25У кожному місті Юдеї він збудував узвишшя для жертв всеспалення іншим богам, чим викликав гнів Господа Бога його батьків.

26Інші події його царювання і його діла від початку до кінця описані в книзі Хронік Царів Юдеї та Ізраїлю.

27Агаз спочив із своїми батьками й був похований у Єрусалимі, але не в гробницях царів Ізраїлю, а після нього почав царювати його син Езекія.

2 Книга Хронік 29

Езекія очищає храм

1Езекії було двадцять п’ять років, коли він став царем, і правив він у Єрусалимі протягом двадцяти дев’яти років. Його матір звали Авіжа, дочка Захарії.

2Езекія чинив праведно в очах Господа, як і його предок Давид.

3У перший місяць першого року свого правління він відчинив двері в храм Господній і полагодив їх.

4Він скликав священиків та левитів, зібрав їх на площі зі східної сторони храму і сказав:

5«Послухайте мене, левити! Тепер самі очиститеся й освятіть храм Господа Бога ваших батьків. Викиньте все нечисте зі святині.

[6] Porque nossos pais prevaricaram e fizeram o que era mau perante o SENHOR, nosso Deus, e o deixaram; desviaram o seu rosto do tabernáculo do SENHOR e lhe voltaram as costas.

[6]Наші батьки були невірні, вони чинили зле в очах Господа нашого Бога і покинули Його. Вони відвернулися від Господньої Оселі. Вони повернулися до Нього спиною.

[7] Também fecharam as portas do pórtico, apagaram as lâmpadas, não queimaram incenso, nem ofereceram holocaustos nos santuários ao Deus de Israel.

[7]Вони ж зачинили двері притвору й загасили світильники. Вони не спалювали запашне куріння і не приносили жертви всеспалення у Святеє Святих Бога Ізраїлю.

[8] Pelo que veio grande ira do SENHOR sobre Judá e Jerusalém, e os entregou ao terror, ao espanto e aos assobios, como vós o estais vendo com os próprios olhos.

[8]Тому гнів Господній упав на Юдею та Єрусалим. Він віддав їх на жах, страх і глум, як ви бачите це на власні очі.

[9] Porque eis que nossos pais caíram à espada, e, por isso, nossos filhos, nossas filhas e nossas mulheres estiveram em cativeiro.

[9]Ось чому наші батьки полягли від меча, а наші сини, дочки й дружини потрапили в полон.

[10] Agora, estou resolvido a fazer aliança com o SENHOR, Deus de Israel, para que se desvie de nós o ardor da sua ira.

[10]Тепер я вирішив укласти Угоду з Господом, Богом Ізраїлю, щоб відвернути Його гнів від нас.

[11] Filhos meus, não sejais negligentes, pois o SENHOR vos escolheu para estardes diante dele para o servirdes, para serdes seus ministros e queimardes incenso.

[11]Сини мої, не будьте байдужі, бо Господь обрав вас, щоб ви стояли перед Ним і служили Йому, правили служби й спалювали запашне куріння».

Os levitas purificam o templo

[12] Então, se levantaram os levitas: Maate, filho de Amasai, e Joel, filho de Azarias, dos filhos dos coatitas; dos filhos de Merari, Quis, filho de Abdi, e Azarias, filho de Jealelel; dos gersonitas, Joá, filho de Zima, e Éden, filho de Joá;

[12]Ось левити, що стали до роботи: від когаїтів: Магат, син Амасая, та Йоїл, син Азарії; від мераріїв: Кіш, син Авдія, та Азарія, син Єгаллелела; від ґершоніїв: Йоа, син Зимми, та Едем, син Йоа.

[13] dos filhos de Elisafã, Sinri e Jeuel; dos filhos de Asafe, Zacarias e Matanias;

[13]Від нащадків Елізафана: Шимрі та Єуел; від нащадків Асафа: Захарія та Маттанія.

[14] dos filhos de Hemã, Jeuel e Simei; dos filhos de Jedutum, Semaías e Uziel.

[14]Від нащадків Гемана: Єгіел та Шимей; від нащадків Єдутуна: Шемая та Уззіел.

15 Congregaram a seus irmãos, santificaram-se e vieram segundo a ordem do rei pelas palavras do SENHOR, para purificarem a Casa do SENHOR.

16 Os sacerdotes entraram na Casa do SENHOR, para a purificar, e tiraram para fora, ao pátio da Casa do SENHOR, toda imundícia que acharam no templo do SENHOR; e os levitas a tomaram, para a levarem fora, ao ribeiro de Cedrom.

17 Começaram, pois, a santificar no primeiro dia do primeiro mês; ao oitavo dia do mês, vieram ao pórtico do SENHOR e santificaram a Casa do SENHOR em oito dias; no décimo sexto dia do mês, acabaram.

18 Então, foram ter com o rei Ezequias no palácio e disseram: Já purificamos toda a Casa do SENHOR, como também o altar do holocausto com todos os seus utensílios e a mesa da proposição com todos os seus objetos.

19 Também todos os objetos que o rei Acaz, no seu reinado, lançou fora, na sua transgressão, já preparamos e santificamos; e eis que estão diante do altar do SENHOR.

Ezequias restabelece o culto de Deus

20 Então, o rei Ezequias se levantou de madrugada, reuniu os príncipes da cidade e subiu à Casa do SENHOR.

21 Mandou trazer sete novilhos, sete carneiros, sete cordeiros e sete bodes, como oferta pelo pecado a favor do reino, do santuário e de Judá; e aos filhos de

15Коли вони зібрали своїх братів і освятили їх, то пішли очистити храм Господній, як наказав їм цар, що слідував слову Господа.

16Священики ввійшли до Святеє Святих Господа аби очистити його. Вони винесли на подвір'я храму Господа все нечисте, що знайшли в храмі Господньому. Левити взяли все те й віднесли в долину Кідрон.

17Вони почали освячення в перший день першого місяця, а на восьмий день того ж місяця дійшли до притвору Господа. Ще вісім днів вони освячували сам храм Господній і закінчили на шістнадцятий день першого місяця.

18Тоді пішли вони до царя Езекії і доповіли: «Ми освятили весь храм Господній, вівтар всеспалення і все начиння, а також стіл для святих хлібів.

19Ми освятили всі речі, які цар Агаз виніс, бо був він невірний під час свого царювання. І зараз усі ці речі — перед вівтарем Господнім».

20Рано-вранці наступного дня цар Езекія зібрав начальників міста і пішли вони до храму Господа.

21Вони привели сім бичків, сім баранів та сім ягнят і сім козенят як жертви за гріхи царства, Святеє Святих та Юдеї. Цар наказав священикам, нащадкам Аарона, принести все до вівтаря Господнього.

Arão, os sacerdotes, que os oferecessem sobre o altar do SENHOR.

22 Mortos os novilhos, os sacerdotes tomaram o sangue e o aspergiram sobre o altar; mataram os carneiros e aspergiram o sangue sobre o altar; também mataram os cordeiros e aspergiram o sangue sobre o altar.

23 Para oferta pelo pecado, trouxeram os bodes perante o rei e a congregação e puseram as mãos sobre eles.

24 Os sacerdotes os mataram e, com o sangue, fizeram uma oferta pelo pecado, ao pé do altar, para expiação de todo o Israel, porque o rei tinha ordenado que se fizesse aquele holocausto e oferta pelo pecado, por todo o Israel.

25 Também estabeleceu os levitas na Casa do SENHOR com címbalos, alaúdes e harpas, segundo mandado de Davi e de Gade, o vidente do rei, e do profeta Natã; porque este mandado veio do SENHOR, por intermédio de seus profetas.

26 Estavam, pois, os levitas em pé com os instrumentos de Davi, e os sacerdotes, com as trombetas.

27 Deu ordem Ezequias que oferecessem o holocausto sobre o altar. Em começando o holocausto, começou também o cântico ao SENHOR com as trombetas, ao som dos instrumentos de Davi, rei de Israel.

28 Toda a congregação se prostrou, quando se entoava o cântico, e as trombetas soavam; tudo isto até findar-se o holocausto.

22Отож вони закололи бичків, священики зібрали кров і окропили вівтар. Потім вони закололи баранів і покропили їхньою кров'ю вівтар. Потім вони закололи ягнят і їхньою кров'ю покропили вівтар.

23-24Козенят, призначених для жертви за гріхи, було приведено до царя й усього зібрання, і вони поклали на них руки. Тоді священики закололи козенят і додали їхньої крові на вівтар як пожертву в спокуту гріхів цілого Ізраїлю, бо цар наказав принести жертви всеспалення та жертви за гріхи всього Ізраїлю.

25Він розмістив левитів у храмі Господа з цимбалами, арфами та лірами за приписом Давида й Ґада, царського провидця, та пророка Натана. Таку настанову дав Господь через пророків.

26Отож левити стояли напоготові з інструментами Давидовими, а священики — зі своїми сурмами.

27Езекія віддав наказ принести жертви всеспалення на вівтарі. Як почалося жертвопринесення, почався ще й спів у супроводі сурм та інструментів Давида, царя Ізраїлю.

28Уся громада схилилася в молитві, співці співали, сурмачі сурмили. Так тривало доти, доки не скінчилося принесення жертви всеспалення.

[29] Tendo eles acabado de oferecer o sacrifício, o rei e todos os que se achavam com ele prostraram-se e adoraram.

[30] Então, o rei Ezequias e os príncipes ordenaram aos levitas que louvassem o SENHOR com as palavras de Davi e de Asafe, o vidente. Eles o fizeram com alegria, e se inclinaram, e adoraram.

[31] Disse ainda Ezequias: Agora, vos consagrastes a vós mesmos ao SENHOR; chegai-vos e trazei sacrifícios e ofertas de ações de graças à Casa do SENHOR. A congregação trouxe sacrifícios e ofertas de ações de graças, e todos os que estavam de coração disposto trouxeram holocaustos.

[32] O número dos holocaustos, que a congregação trouxe, foi de setenta bois, cem carneiros e duzentos cordeiros; tudo isto em holocausto para o SENHOR.

[33] Também foram consagrados seiscentos bois e três mil ovelhas.

[34] Os sacerdotes, porém, eram mui poucos e não podiam esfolar a todos os holocaustos; pelo que seus irmãos, os levitas, os ajudaram, até findar-se a obra e até que os outros sacerdotes se santificaram; porque os levitas foram mais retos de coração, para se santificarem, do que os sacerdotes.

[35] Além dos holocaustos em abundância, houve também a gordura das ofertas pacíficas e as libações para os holocaustos. Assim, se estabeleceu o ministério da Casa do SENHOR.

[29]Коли жертвопринесення скінчилося, цар та всі присутні впали на коліна й молилися.

[30]Цар Езекія та його наближені наказали левитам прославляти Господа словами пісень, що написали Давид і провидець Асаф, співати хвалу з радістю, схиливши голови й прославляючи Його.

[31]Потім Езекія сказав: «Тепер ви, люди Юдеї, присвятили себе Господу. Приходьте й приносьте жертви, офіри подяки у храм Господній». І громада принесла пожертви й офіри подяки, і всі, хто хотів, приносили жертви всеспалення.

[32]Для жертв всеспалення громада принесла сімдесят бичків, сто баранів та двісті ягнят — усе це були жертви всеспалення Господу.

[33]Тварин для священних жертв було шістсот бичків та три тисячі овець і кіз.

[34]Однак недоставало священиків, щоб供 поздирати шкуру з усіх жертв всеспалення, отож їхні брати, левити, допомагали їм, доки роботу не було закінчено й поки інші священики не освятилися, бо левити з більшою відповідальністю й серйозністю підготувалися до служіння Господу, ніж священики.

[35]Жертв всеспалення було доволі, а також лою від мирних і ливних жертв, що додавалися до жертв всеспалення. Отож службу у храмі Господа було відновлено.

[36] Ezequias e todo o povo se alegraram por causa daquilo que Deus fizera para o povo, porque, subitamente, se fez esta obra.

2 Crônicas 30

A celebração da Páscoa

[1] Depois disto, Ezequias enviou mensageiros por todo o Israel e Judá; escreveu também cartas a Efraim e a Manassés para que viessem à Casa do SENHOR, em Jerusalém, para celebrarem a Páscoa ao SENHOR, Deus de Israel.

[2] Porque o rei tivera conselho com os seus príncipes e com toda a congregação em Jerusalém, para celebrarem a Páscoa no segundo mês

[3] (Porquanto não a puderam celebrar no devido tempo, porque não se tinham santificado sacerdotes em número suficiente, e o povo não se ajuntara ainda em Jerusalém.).

[4] Foi isto aprovado pelo rei e toda a congregação;

[5] e resolveram que se fizesse pregão por todo o Israel, desde Berseba até Dã, para que viessem a celebrar a Páscoa ao SENHOR, Deus de Israel, em Jerusalém; porque não a celebravam já com grande número de assistentes, como prescrito.

[6] Partiram os correios com as cartas do rei e dos seus príncipes, por todo o Israel e Judá, segundo o mandado do rei, dizendo: Filhos de Israel, voltai-vos ao SENHOR, Deus de Abraão, de Isaque e de Israel, para que ele se volte para o restante que escapou do poder dos reis da Assíria.

[36]Езекія та ввесь народ раділи з того, що Бог дав своїм людям, бо сталося все це так швидко.

2 Книга Хронік 30

Езекія святкує Пасху

[1]Езекія розіслав послання по всьому Ізраїлю та Юдеї, а також написав листи до людей Ефраїма та Манассії, запрошуючи їх прибути до храму Господа в Єрусалим і відзначити Пасху Господа Бога Ізраїлю.

[2]Цар та його наближені і вся громада в Єрусалимі вирішили відзначити Пасху в другому місяці.

[3]Вони не мали змоги відзначити її в належний час, бо священики не були ще достатньо освячені й народ не зібрався в Єрусалимі.

[4]Таке рішення здавалося правильним і цареві, і всій громаді.

[5]Вони вирішили оголосити про це по всьому Ізраїлю від Беершеби до Дана, закликати людей прийти до Єрусалима й відзначити Пасху для Господа Бога Ізраїлю. Багатьма вона давно не відзначалася так, як це було предписано.

[6]За наказом царя гінці вирушили по всьому Ізраїлю та Юдеї з листами від царя та його придворних, де було написано: «Люди Ізраїлю, повертайтеся до Господа, Бога Авраама, Ісаака та Ізраїля, щоб Він міг повернутися до тих із вас, хто ще залишився і врятувався від царів ассирійських.

[7] Não sejais como vossos pais e como vossos irmãos, que prevaricaram contra o SENHOR, Deus de seus pais, pelo que os entregou à desolação, como estais vendo.

[7]Не наслідуйте гріхів ваших батьків та братів, які відвернулися від Господа Бога ваших пращурів. Отож, як ви й самі бачили, Він страшно покарав їх.

[8] Não endureçais, agora, a vossa cerviz, como vossos pais; confiai-vos ao SENHOR, e vinde ao seu santuário que ele santificou para sempre, e servi ao SENHOR, vosso Deus, para que o ardor da sua ira se desvie de vós.

[8]Не будьте такими впертими, як були ваші батьки, та підкоріться Господу. Приходьте до Святеє Святих, Він освятив це місце навічно. Служіть Господу вашому Богу, щоб страшний Свій гнів Він відвернув від вас.

[9] Porque, se vós vos converterdes ao SENHOR, vossos irmãos e vossos filhos acharão misericórdia perante os que os levaram cativos e tornarão a esta terra; porque o SENHOR, vosso Deus, é misericordioso e compassivo e não desviará de vós o rosto, se vos converterdes a ele.

[9]Якщо ви повернетеся до Господа, тоді ваші брати й діти знайдуть співчуття у тих, хто захопив їх, і вони повернуться на цю землю, бо Господь ваш Бог — милостивий і добрий. Він не відвернеться від вас, якщо ви самі до Нього повернетеся».

[10] Os correios foram passando de cidade em cidade, pela terra de Efraim e Manassés até Zebulom; porém riram-se e zombaram deles.

[10]Гінці переходили з одного міста до іншого в землі Ефраїма та Манассії, дійшли аж до Завулона, але люди насміхалися й глузували з них.

[11] Todavia, alguns de Aser, de Manassés e de Zebulom se humilharam e foram a Jerusalém.

[11]Однак деякі люди Ашера, Манассії та Завулона підкорилися й прийшли до Єрусалима.

[12] Também em Judá se fez sentir a mão de Deus, dando-lhes um só coração, para cumprirem o mandado do rei e dos príncipes, segundo a palavra do SENHOR.

[12]В Юдеї також рука Божа об'єднала людей навколо рішення виконати наказ царя та його наближених, який ішов від слова Божого.

[13] Ajuntou-se em Jerusalém muito povo, para celebrar a Festa dos Pães Asmos, no segundo mês, mui grande congregação.

[13]Величезний натовп зібрався в Єрусалимі святкувати свято Опрісноків на другий місяць.

[14] Dispuseram-se e tiraram os altares que havia em Jerusalém; também tiraram

[14]Вони усунули з Єрусалима вівтарі, побудовані на честь бовванів, й вівтарі для спалення запашного куріння і повикидали їх у долину Кідрон.

todos os altares do incenso e os lançaram no vale de Cedrom.

[15] Então, imolaram o cordeiro da Páscoa no décimo quarto dia do segundo mês; os sacerdotes e os levitas se envergonharam, e se santificaram, e trouxeram holocaustos à Casa do SENHOR.

[15]Вони закололи пасхальне ягня на чотирнадцятий день другого місяця. Священики та левити були посоромлені й освятилися, і принесли жертви всеспалення у храмі Господа.

[16] Tomaram os seus devidos lugares, segundo a Lei de Moisés, o homem de Deus; e os sacerdotes aspergiam o sangue, tomando-o das mãos dos levitas.

[16]Тоді вони зайняли належні місця й, за Законом Мойсея, чоловіка Божого, левити дали кров священикам, і ті окропили вівтар.

[17] Porque havia muitos na congregação que não se tinham santificado; pelo que os levitas estavam encarregados de imolar os cordeiros da Páscoa por todo aquele que não estava limpo, para o santificarem ao SENHOR.

[17]Оскільки багато хто з натовпу не освятився, то левити забивали пасхальних ягнят тих, хто не був належно освячений і не міг виконувати цей священний обряд для Господа.

[18] Porque uma multidão do povo, muitos de Efraim, de Manassés, de Issacar e de Zebulom não se tinham purificado e, contudo, comeram a Páscoa, não como está escrito; porém Ezequias orou por eles, dizendo: O SENHOR, que é bom, perdoe a todo aquele

[19] que dispôs o coração para buscar o SENHOR Deus, o Deus de seus pais, ainda que não segundo a purificação exigida pelo santuário.

[18-19]Хоча більшість людей, які прийшли з земель Ефраїма, Манассії, Іссахáра та Завулона, не очистилися, вони все ж їли Пасху всупереч Закону. Але Езекія помолився й за них, сказавши: «Нехай Господь, Який є добрим, простить кожного, хто в серці своїм вирішив шукати Бога, Господа Бога своїх батьків, навіть якщо він і не є достатньо чистим, згідно з правилами Святеє Святих».

[20] Ouviu o SENHOR a Ezequias e sarou a alma do povo.

[20]І Господь почув Езекію і простив народ.

[21] Os filhos de Israel que se acharam em Jerusalém celebraram a Festa dos Pães Asmos por sete dias, com grande júbilo; e os levitas e os sacerdotes louvaram ao SENHOR de dia em dia, com instrumentos

[21]Сини Ізраїля відзначали в Єрусалимі свято Опрісноків протягом семи днів. Вони були щасливі. Левити й священики прославляли Господа кожен день що було сили.

que tocaram fortemente em honra ao SENHOR.

22 Ezequias falou ao coração de todos os levitas que revelavam bom entendimento no serviço do SENHOR; e comeram, por sete dias, as ofertas da festa, trouxeram ofertas pacíficas e renderam graças ao SENHOR, Deus de seus pais.

23 Concordou toda a congregação em celebrar outros sete dias, e, de fato, o fizeram com júbilo;

24 pois Ezequias, rei de Judá, apresentou à congregação mil novilhos e sete mil ovelhas para sacrifício; e os príncipes apresentaram à congregação mil novilhos e dez mil ovelhas; e os sacerdotes se santificaram em grande número.

25 Alegraram-se toda a congregação de Judá, os sacerdotes, os levitas e toda a congregação de todos os que vieram de Israel, como também os estrangeiros que vieram da terra de Israel e os que habitavam em Judá.

26 Houve grande alegria em Jerusalém; porque desde os dias de Salomão, filho de Davi, rei de Israel, não houve coisa semelhante em Jerusalém.

27 Então, os sacerdotes e os levitas se levantaram para abençoar o povo; a sua voz foi ouvida, e a sua oração chegou até à santa habitação de Deus, até aos céus.

2 Crônicas 31

1 Acabando tudo isto, todos os israelitas que se achavam ali saíram às cidades de

22Цар Езекія надихав усіх левитів, які добре розумілися на тому, як відправляти службу Господню. Люди відзначали те свято протягом семи днів і приносили мирні жертви. Вони дякували Господу й прославляли Його, Бога своїх предків.

23Уся громада вирішила святкувати ще сім днів. Вони радісно відзначали Пасху іще сім дні.

24Езекія, цар юдейський, дав тисячу бичків та сім тисяч овець для зібрання. Вельможі дали одну тисячу бичків та десять тисяч овець для зібрання. Багато священиків освятилися для святої служби.

25Всі люди були щасливі: вся громада юдейська, священики, левити, громада ізраїльська — усі, хто прийшли з Ізраїлю до Юдеї.

26Отож було в Єрусалимі багато радості. Подібного свята не було з часів Соломона, сина Давида, царя ізраїльського.

27Священики та левити встали й просили Господа благословити народ. Бог почув їх. Їхня молитва долинула до священного дому Господа на небесах.

2 Книга Хронік 31

Забезпечення духовенства

1Святкування Пасхи скінчилося. Ізраїльтяни, які були на святі, розійшлися по містах Юдеї. Вони

Judá, quebraram as estátuas, cortaram os postes-ídolos e derribaram os altos e altares por todo o Judá e Benjamim, como também em Efraim e Manassés, até que tudo destruíram; então, tornaram todos os filhos de Israel, cada um para sua possessão, para as cidades deles.

позносили священні камені й повалили стовпи Ашери. Вони зруйнували узвишшя й вівтарі по всій Юдеї та на землях Веніамина, в Ефраїмі та Манассії. Зруйнувавши все те, ізраїльтяни повернулися в свої міста, до свого майна.

Ezequias regula as contribuições para os sacerdotes e os levitas

[2] Estabeleceu Ezequias os turnos dos sacerdotes e dos levitas, turno após turno, segundo o seu mister: os sacerdotes e levitas, para o holocausto e para as ofertas pacíficas, para ministrarem e cantarem, portas a dentro, nos arraiais do SENHOR.

[2]Езекія призначив по підрозділах священиків та левитів, і кожен мав виконувати свої обов'язки священиків та левитів: приносити жертви всеспалення та мирні жертви, правити службу, дякувати й співати хвалу при брамах Господнього храму.

[3] A contribuição que fazia o rei da sua própria fazenda era destinada para os holocaustos, para os da manhã e os da tarde e para os holocaustos dos sábados, das Festas da Lua Nova e das festas fixas, como está escrito na Lei do SENHOR.

[3]Цар віддав тварин, що належали йому, для жертв всеспалення. Ці тварини були призначені для щоденних жертв всеспалення, які приносили щоранку і щовечора, а також щосуботи під час свят Новолуння та для інших особливих зібрань, як записано в Законі Господньому.

[4] Além disso, ordenou ao povo, moradores de Jerusalém, que contribuísse com sua parte devida aos sacerdotes e aos levitas, para que pudessem dedicar-se à Lei do SENHOR.

[4]Люди мали віддавати частину свого врожаю та речей священикам і левитам, щоб вони могли присвятити себе Закону Господньому.

[5] Logo que se divulgou esta ordem, os filhos de Israel trouxeram em abundância as primícias do cereal, do vinho, do azeite, do mel e de todo produto do campo; também os dízimos de tudo trouxeram em abundância.

[5]Як тільки вийшов той наказ, ізраїльтяни щиросердо віддали перший врожай зерна, молоде вино, оливу та мед, багато всього іншого — десятину врожаю.

[6] Os filhos de Israel e de Judá que habitavam nas cidades de Judá também trouxeram dízimos das vacas e das ovelhas e dízimos das coisas que foram

[6]Ізраїльтяни та юдеї, що жили в містах Юдеї, також дали десятину великої рогатої худоби та отар і десятину святих речей присвятили Господу своєму Богу, і поскладали вони все те у великі купи.

consagradas ao SENHOR, seu Deus; e fizeram montões e montões.

7 No terceiro mês, começaram a fazer os primeiros montões; e, no sétimo mês, acabaram.

7Почали вони це робити на третій місяць, а закінчили в сьомому.

8 Vindo, pois, Ezequias e os príncipes e vendo aqueles montões, bendisseram ao SENHOR e ao seu povo de Israel.

8Коли Езекія прийшов зі своїми придворними й побачив ті купи, вони восхвалили Господа, й благословив Його ізраїльський народ.

9 Perguntou Ezequias aos sacerdotes e aos levitas acerca daqueles montões.

9Езекія спитав священиків та левитів про ті купи,

10 Então, o sumo sacerdote Azarias, da casa de Zadoque, lhe respondeu: Desde que se começou a trazer à Casa do SENHOR estas ofertas, temos comido e nos temos fartado delas, e ainda há sobra em abundância; porque o SENHOR abençoou ao seu povo, e esta grande quantidade é o que sobra.

10і первосвященик Азарія з роду Задока, відповів: «З того часу, як люди почали приносити жертви до храму Господнього, ми мали вдосталь їжі, ще й багато залишків, бо Господь благословив Свій народ і багато лишку зосталося».

11 Então, ordenou Ezequias que se preparassem depósitos na Casa do SENHOR.

11Езекія наказав підготувати комори у храмі Господа, і так було зроблено.

12 Uma vez preparados, recolheram neles fielmente as ofertas, os dízimos e as coisas consagradas; disto era intendente Conanias, o levita, e Simei, seu irmão, era o segundo.

12Потім вони благоговійно позаносили данину: десятину й посвячені дари. Левит Конанія відповідав за це, а другим після нього відповідальним був його брат Шимей.

13 Jeiel, Azarias, Naate, Asael, Jerimote, Jozabade, Eliel, Ismaquias, Maate e Benaia eram superintendentes sob a direção de Conanias e Simei, seu irmão, nomeados pelo rei Ezequias e por Azarias, chefe da Casa de Deus.

13Єгіел, Азазія, Нагат, Асагел, Єримот, Йозавад, Еліел, Ісмакія, Магат і Беная були наглядачами, підпорядкованими Конанії та його брату Шимею, яких призначили цар Езекія та придворний Азарія, відповідальний за храм Божий.

14 O levita Coré, filho de Imna e guarda da porta oriental, estava encarregado das ofertas voluntárias que se faziam a Deus,

14Левит Коре, син Імни, головний охоронець Східної брами, відповідав за добровільні пожертви Богу, він розподіляв данину Господу, а також посвячені дари.

para distribuir as ofertas do SENHOR e as coisas santíssimas.

[15] Debaixo das suas ordens estavam Éden, Miniamim, Jesua, Semaías, Amarias e Secanias, nas cidades dos sacerdotes, para com fidelidade distribuírem as porções a seus irmãos, segundo os seus turnos, tanto aos pequenos como aos grandes;

[16] exceto aos que estavam registrados nas genealogias dos homens, de três anos para cima, e que entravam na Casa do SENHOR, para a obra de cada dia pelo seu ministério nos seus cargos, segundo os seus turnos.

[17] Quanto ao registro dos sacerdotes, foi ele feito segundo as suas famílias, e o dos levitas de vinte anos para cima foi feito segundo os seus cargos nos seus turnos.

[18] Deles, foram registrados as crianças, as mulheres, os filhos e as filhas, uma grande multidão, porque com fidelidade se houveram santamente com as coisas sagradas.

[19] Dentre os sacerdotes, filhos de Arão, que moravam nos campos dos arredores das suas cidades, havia, em cada cidade, homens que foram designados nominalmente para distribuírem as porções a todo homem entre os sacerdotes e a todos os levitas que foram registrados.

[20] Assim fez Ezequias em todo o Judá; fez o que era bom, reto e verdadeiro perante o SENHOR, seu Deus.

[21] Em toda a obra que começou no serviço da Casa de Deus, na lei e nos

[15]Едем, Мініамин, Ісус, Шемая, Амарія та Шеканія віддано допомагали йому в містах священиків, розподіляючи між своїми братами-священиками за підрозділами, порівну: найстаршим і найменшим.

[16]Крім того, вони розподіляли данину між особами чоловічої статі старше трьох років, чиї імена було занесено до родоводів, серед усіх, хто мав приходили до храму Господнього й виконувати різні щоденні обов’язки, згідно з відповідальністю кожного, за підрозділами.

[17]Вони вели розподіл між священиками, записаними за родами в родоводах, а щодо левитів, то між тими, кому виповнилося двадцять років і старше.

[18]Вони враховували й малечу, і жінок, і синів та дочок — усіх записаних у родоводах. Бо вони, сповнені віри, присвятили себе цьому служінню.

[19]А священики, нащадки Аарона, що жили на полях-пасовиськах довкола своїх міст та в будь-яких інших містах, також дістали свою частку на кожного чоловіка з-поміж них і кожного записаного в родоводах левитів.

[20]Отак зробив Езекія по всій Юдеї, чинив він правильно, праведно й щиросердо перед Господом його Богом.

[21]В усьому, що робив він щодо служби в храмі Божому та послуху Закону й

mandamentos, para buscar a seu Deus, de todo o coração o fez e prosperou.

заповідям, він шукав Бога Й працював щиросердо. Отож він і процвітав.

2 Crônicas 32

Ezequias prepara-se para resistir a Senaqueribe

2 Reis 18.13-18; Isaías 36.1-3

[1] Depois destas coisas e desta fidelidade, veio Senaqueribe, rei da Assíria, entrou em Judá, acampou-se contra as cidades fortificadas e intentou apoderar-se delas.

[2] Vendo, pois, Ezequias que Senaqueribe vinha e que estava resolvido a pelejar contra Jerusalém,

[3] resolveu, de acordo com os seus príncipes e os seus homens valentes, tapar as fontes das águas que havia fora da cidade; e eles o ajudaram.

[4] Assim, muito povo se ajuntou, e taparam todas as fontes, como também o ribeiro que corria pelo meio da terra, pois diziam: Por que viriam os reis da Assíria e achariam tantas águas?

[5] Ele cobrou ânimo, restaurou todo o muro quebrado e sobre ele ergueu torres; levantou também o outro muro por fora, fortificou a Milo na Cidade de Davi e fez armas e escudos em abundância.

[6] Pôs oficiais de guerra sobre o povo, reuniu-os na praça da porta da cidade e lhes falou ao coração, dizendo:

[7] Sede fortes e corajosos, não temais, nem vos assusteis por causa do rei da Assíria, nem por causa de toda a multidão que está com ele; porque um há conosco maior do que o que está com ele.

2 Книга Хронік 32

Сеннахерив загрожує Єрусалиму

[1]Після всього того, що Езекія так віддано зробив, ассирійський цар Сеннахерив виступив проти Юдеї. Він обложив укріплені міста, намисливши захопити їх.

[2]Коли Езекія побачив, що Сеннахерив прийшов і має намір напасти на Єрусалим,

[3]він порадився зі своїми придворними й військовими, як би загатити річки, що за містом. І вони допомогли йому.

[4]Зібралася величезна сила людей, і вони загатили всі струмки та потоки, що текли по їхній землі. «Чому ассирійські царі мають приходити й діставати багато води?» — казали вони.

[5]Потім він добре попрацював, щоб полагодити всі зруйновані ділянки стіни й звів там вежі. Він побудував іще одну зовнішню стіну й укріпив стару частину Єрусалима зі східної сторони в місті Давида. Він також виготовив багато зброї та щитів.

[6]Він призначив воєначальників над людьми й зібрав їх на майдані біля міської брами. Він підбадьорив їх такими словами:

[7]«Будьте сильні й мужні. Не бійтеся й не жахайтеся царя ассирійського та його величезного війська, бо з нами більша сила, ніж з ними.

[8] Com ele está o braço de carne, mas conosco, o SENHOR, nosso Deus, para nos ajudar e para guerrear nossas guerras. O povo cobrou ânimo com as palavras de Ezequias, rei de Judá.

[8]З ними тільки озброєна плоть, а з нами Господь наш Бог. Він допоможе нам у битві». І від того, що сказав цар юдейський Езекія, всі люди сповнилися впевненості.

Senaqueribe afronta a Ezequias e ao Senhor

2 Reis 18.19-37; Isaías 36.4-22

[9] Depois disto, enquanto Senaqueribe, rei da Assíria, com todo o seu exército sitiava Laquis, enviou os seus servos a Ezequias, rei de Judá, que estava em Jerusalém, dizendo:

[9]Пізніше, коли Сеннахерив, цар ассирійський, та всі його сили обложили місто Лахиш, він послав своїх людей до Єрусалима з посланням Езекії, царю юдейському, та всім юдеям, що були там.

[10] Assim diz Senaqueribe, rei da Assíria: Em que confiais vós, para vos deixardes sitiar em Jerusalém?

[10]Ось що сказав Сеннахерив, цар ассирійський: «На чому ґрунтується впевненість ваша, що ви залишаєтеся в Єрусалимі під облогою?

[11] Acaso, não vos incita Ezequias, para morrerdes à fome e à sede, dizendo: O SENHOR, nosso Deus, nos livrará das mãos do rei da Assíria?

[11]Коли Езекія каже: „Господь наш Бог порятує нас від рук царя ассирійського", — він обдурює вас і штовхає вас на смерть від голоду й спраги.

[12] Não é Ezequias o mesmo que tirou os seus altos e os seus altares e falou a Judá e a Jerusalém, dizendo: Diante de apenas um altar vos prostrareis e sobre ele queimareis incenso?

[12]Хіба ж не сам Езекія позносив узвишшя й вівтарі, кажучи Юдеї та Єрусалиму: „Ви мусите поклонятися перед одним вівтарем і тільки на ньому спалювати запашне куріння?"

[13] Não sabeis vós o que eu e meus pais fizemos a todos os povos das terras? Acaso, puderam, de qualquer maneira, os deuses das nações daquelas terras livrar o seu país das minhas mãos?

[13]Хіба ж ви не знаєте, що я й мої батьки зробили з усіма народами інших земель? Хіба боги тих народів хоч коли змогли захистити свою землю від мене?

[14] Qual é, de todos os deuses daquelas nações que meus pais destruíram, que pôde livrar o seu povo das minhas mãos, para que vosso Deus vos possa livrar das minhas mãos?

[14]Чи якийсь із усіх богів цих народів, яких розбили мої батьки, змогли врятувати свої народи від мене? То як же ваш Бог врятує вас від моєї руки?

[15] Agora, pois, não vos engane Ezequias, nem vos incite assim, nem lhe deis crédito;

[15]Отож нехай Езекія не обдурює й не ошукує вас. Не вірте йому, бо жоден бог жодного народу чи царства не здатен

porque nenhum deus de nação alguma, nem de reino algum pôde livrar o seu povo das minhas mãos, nem das mãos de meus pais; quanto menos vos poderá livrar o vosso Deus das minhas mãos?

був врятувати народ свій від руки моєї або моїх батьків. То куди ж вашому богу врятувати вас від моєї руки!»

[16] Os seus servos falaram ainda mais contra o SENHOR Deus e contra Ezequias, seu servo.

[16]Наближені Сеннахерива багато ще говорили проти Бога та його слуги Езекії.

[17] Senaqueribe escreveu também cartas, para blasfemar do SENHOR, Deus de Israel, e para falar contra ele, dizendo: Assim como os deuses das nações de outras terras não livraram o seu povo das minhas mãos, assim também o Deus de Ezequias não livrará o seu povo das minhas mãos.

[17]Цар також написав листи, у яких зневажав Господа Бога Ізраїлю, де говорилося проти Нього таке: «Так само, як і боги інших народів інших країн не врятували свої народи від руки моєї, так і Бог Езекії не врятує Свій народ від мене».

[18] Clamaram os servos em alta voz em judaico contra o povo de Jerusalém, que estava sobre o muro, para os atemorizar e os perturbar, para tomarem a cidade.

[18]Тоді вони почали кричати юдейською мовою до людей Єрусалима, які були на мурі, щоб злякати їх і настрахати, а потім захопити місто.

[19] Falaram do Deus de Jerusalém, como dos deuses dos povos da terra, obras das mãos dos homens.

[19]Вони висловлювалися про Бога Єрусалима, як і про інших богів поганських, що є лиш творіннями рук людських.

[20] Porém o rei Ezequias e Isaías, o profeta, filho de Amoz, oraram por causa disso e clamaram ao céu.

[20]Цар Езекія та пророк Ісая, син Амоса, звернулися до небес із молитвою.

A destruição do exército dos assírios
2 Reis 19.35-37; Isaías 37.36-38

[21] Então, o SENHOR enviou um anjo que destruiu todos os homens valentes, os chefes e os príncipes no arraial do rei da Assíria; e este, com o rosto coberto de vergonha, voltou para a sua terra. Tendo ele entrado na casa de seu deus, os seus próprios filhos ali o mataram à espada.

[21]І Господь послав Ангела, який винищив воїнів, старійшин і воєначальників у таборі ассирійського царя. Отож він відступив на свої землі цілком зганьблений. І коли він увійшов у храм свого бога, кілька синів його зарубали його мечами.

[22] Assim, livrou o SENHOR a Ezequias e os moradores de Jerusalém das mãos de Senaqueribe, rei da Assíria, e das mãos de todos os inimigos; e lhes deu paz por todos os lados.

[23] Muitos traziam presentes a Jerusalém ao SENHOR e coisas preciosíssimas a Ezequias, rei de Judá, de modo que, depois disto, foi enaltecido à vista de todas as nações.

Doença de Ezequias

2 Reis 20.1-11; Isaías 38.1-8

[24] Naqueles dias, adoeceu Ezequias mortalmente; então, orou ao SENHOR, que lhe falou e lhe deu um sinal.

[25] Mas não correspondeu Ezequias aos benefícios que lhe foram feitos; pois o seu coração se exaltou. Pelo que houve ira contra ele e contra Judá e Jerusalém.

[26] Ezequias, porém, se humilhou por se ter exaltado o seu coração, ele e os habitantes de Jerusalém; e a ira do SENHOR não veio contra eles nos dias de Ezequias.

[27] Teve Ezequias riquezas e glória em grande abundância; proveu-se de tesourarias para prata, ouro, pedras preciosas, especiarias, escudos e toda sorte de objetos desejáveis;

[28] também proveu-se de armazéns para a colheita do cereal, do vinho e do azeite; e de estrebarias para toda espécie de animais e de redis para os rebanhos.

[29] Edificou também cidades e possuiu ovelhas e vacas em abundância; porque Deus lhe tinha dado mui numerosas possessões.

[22]Так Господь врятував Езекію та народ Єрусалима від руки ассирійського царя Сеннахерива, а також і від усіх інших ворогів. Він дбав про них у всьому.

[23]Багато хто приносив дари до Єрусалима Господу та коштовні дарунки Езекії, царю юдейському. Відтоді він став вельми шанований іншими народами.

Пиха, талан і смерть Езекії

[24]На ту пору Езекія захворів і лежав при смерті. Він молився Господу, Який почув його і подав йому знак.

[25]Але серце Езекії запишалося, і він не відповів на милість Божу, виявлену до нього. Ось чому Господній гнів був на ньому та на Юдеї і Єрусалимі.

[26]Тоді Езекія розкаявся в погорді серця свого, покаялися й люди Єрусалима. Ось чому гнів Господній упав на них у дні правління Езекії.

[27]Езекії мав силу-силенну багатств і почестей. Він зробив скарбниці для срібла та золота, для дорогоцінного каміння, пахощів, щитів та різноманітних коштовностей.

[28]Він також побудував комори для зберігання зерна, молодого вина та оливи. Він збудував ясла для великої рогатої худоби й загони для отар та черед.

[29]Він побудував багато міст і придбав багато великої рогатої худоби та отар, адже Бог дав йому велике багатство.

[30] Também o mesmo Ezequias tapou o manancial superior das águas de Giom e as canalizou para o ocidente da Cidade de Davi. Ezequias prosperou em toda a sua obra.

[30]Саме Езекія загатив верхів'я річки Ґіхон і спрямував воду вниз, на західну частину Давидового міста. Йому щастило в будь-який справі, за яку він брався.

[31] Contudo, quando os embaixadores dos príncipes da Babilônia lhe foram enviados para se informarem do prodígio que se dera naquela terra, Deus o desamparou, para prová-lo e fazê-lo conhecer tudo o que lhe estava no coração.

[31]Але коли правителі Вавилона вирядили своїх послів, аби довідатися про диво, що сталося на тій землі, Бог залишив Езекію, щоб випробувати його й довідатися про все, що в нього на серці.

A morte de Ezequias

2 Reis 20.20-21

[32] Quanto aos mais atos de Ezequias e às suas obras de misericórdia, eis que estão escritos na Visão do Profeta Isaías, filho de Amoz, e no Livro da História dos Reis de Judá e de Israel.

[32]Інші події правління Езекії та його побожні діла записано в з'явах пророка Ісаї, сина Амоса, у книзі Хронік Царів Юдеї та Ізраїлю.

[33] Descansou Ezequias com seus pais, e o sepultaram na subida para os sepulcros dos filhos de Davi; e todo o Judá e os habitantes de Jerusalém lhe prestaram honras na sua morte; e Manassés, seu filho, reinou em seu lugar.

[33]Езекія спочив зі своїми батьками й був похований на горі поруч з могилами Давидових нащадків. Усі юдеї та люди Єрусалима віддали йому почесті, коли він помер. Після нього царем став його син Манассія.

2 Crônicas 33

O reinado de Manassés

2 Reis 21.1-9

2 Книга Хронік 33

Манассія, цар Юдеї

[1] Tinha Manassés doze anos de idade quando começou a reinar e cinqüenta e cinco anos reinou em Jerusalém.

[1]Манассії виповнилося дванадцять років, коли він став царем Юдеї, і правив він у Єрусалимі протягом п'ятдесяти п'яти років.

[2] Fez o que era mau perante o SENHOR, segundo as abominações dos gentios que o SENHOR expulsara de suas possessões, de diante dos filhos de Israel.

[2]В очах Господніх він чинив зле, наслідуючи бридкі звичаї тих народів, яких Господь вигнав до того, як прийшли ізраїльтяни.

[3] Pois tornou a edificar os altos que Ezequias, seu pai, havia derribado,

[3]Манассія відбудував ті узвишшя, які зруйнував його батько Езекія. Манассія побудував вівтарі богам Ваала та звів

levantou altares aos baalins, e fez postes-ídolos, e se prostrou diante de todo o exército dos céus, e o serviu.

Ашерові стовпи. Він поклонявся всім небесним світилам і служив їм.

4 Edificou altares na Casa do SENHOR, da qual o SENHOR tinha dito: Em Jerusalém, porei o meu nome para sempre.

4Він збудував вівтарі в Господньому храмі, про який Господь сказав: «Моє ім'я буде в Єрусалимі повік».

5 Também edificou altares a todo o exército dos céus nos dois átrios da Casa do SENHOR,

5На обох подвір'ях Господнього храму він поставив вівтарі всім небесним світилам.

6 queimou seus filhos como oferta no vale do filho de Hinom, adivinhava pelas nuvens, era agoureiro, praticava feitiçarias, tratava com necromantes e feiticeiros e prosseguiu em fazer o que era mau perante o SENHOR, para o provocar à ira.

6Він також приніс у жертву власного сина на вогні у долині Бен-Гінном, а ще займався ворожбитством та чаклунством, водився з провидцями та людьми, які викликали духів. Він багато що робив злого в очах Господа, викликаючи Його гнів.

7 Também pôs a imagem de escultura do ídolo que tinha feito na Casa de Deus, de que Deus dissera a Davi e a Salomão, seu filho: Nesta casa e em Jerusalém, que escolhi de todas as tribos de Israel, porei o meu nome para sempre

7Він узяв вирізьбленого боввана, якого сам і зробив, і поставив у Божому храмі, про який Бог сказав Давиду та його сину Соломону: «У цьому храмі та в Єрусалимі, який Я обрав з-поміж усіх колін ізраїльських, Я поставлю ім'я Своє навіки.

8 e não removerei mais o pé de Israel da terra que destinei a seus pais, contanto que tenham cuidado de fazer tudo o que lhes tenho mandado, toda a lei, os estatutos e os juízos dados por intermédio de Moisés.

8Я не змушу ізраїльтян покинути цю землю, яку Я віддав їхнім пращурам, якщо вони сумлінно виконуватимуть усе, що Я наказав їм, слідуючи усім заповітам, які передано їм було через Мойсея».

9 Manassés fez errar a Judá e os moradores de Jerusalém, de maneira que fizeram pior do que as nações que o SENHOR tinha destruído de diante dos filhos de Israel.

9Але Манассія повів Юдею та народ Єрусалима хибним шляхом, отож вони чинили зла більше, ніж ті народи, яких Господь знищив до приходу ізраїльтян.

O cativeiro de Manassés e sua oração

10 Falou o SENHOR a Manassés e ao seu povo, porém não lhe deram ouvidos.

10Господь звертався до Манассії та його народу, але вони не звертали уваги.

[11] Pelo que o SENHOR trouxe sobre eles os príncipes do exército do rei da Assíria, os quais prenderam Manassés com ganchos, amarraram-no com cadeias e o levaram à Babilônia.

[12] Ele, angustiado, suplicou deveras ao SENHOR, seu Deus, e muito se humilhou perante o Deus de seus pais;

[13] fez-lhe oração, e Deus se tornou favorável para com ele, atendeu-lhe a súplica e o fez voltar para Jerusalém, ao seu reino; então, reconheceu Manassés que o SENHOR era Deus.

[14] Depois disto, edificou o muro de fora da Cidade de Davi, ao ocidente de Giom, no vale, e à entrada da Porta do Peixe, abrangendo Ofel, e o levantou mui alto; também pôs chefes militares em todas as cidades fortificadas de Judá.

[15] Tirou da Casa do SENHOR os deuses estranhos e o ídolo, como também todos os altares que edificara no monte da Casa do SENHOR e em Jerusalém, e os lançou fora da cidade.

[16] Restaurou o altar do SENHOR, sacrificou sobre ele ofertas pacíficas e de ações de graças e ordenou a Judá que servisse ao SENHOR, Deus de Israel.

[17] Contudo, o povo ainda sacrificava nos altos, mas somente ao SENHOR, seu Deus.

A morte de Manassés

2 Reis 21.17-18

[18] Quanto aos mais atos de Manassés, e à sua oração ao seu Deus, e às palavras dos videntes que lhe falaram no nome do

[11]Отож Господь послав проти них військо під командуванням вождів ассирійського царя, які захопили Манассію, всилили йому гака в носа, закували в мідні кайдани й привели до Вавилона.

[12]У розпачі він благав милості у Господа Бога свого і вельми змирився перед Богом батьків своїх.

[13]І коли він молив Його, Господь був зворушений і вислухав його благання. Він повернув його до Єрусалима в його царство. Так Манассія пізнав, що Господь є Бог.

[14]Пізніше він перебудував зовнішній мур у місті Давида, що на захід від ріки Ґіхон у долині аж до входу до Рибної брами та навколо гори Офел. Він також зробив цей мур вищим. Він настановив військових командирів по всіх укріплених містах Юдеї.

[15]Він позбувся чужоземних богів та бовванів із храму Господнього, а також і всі вівтарі, які збудував на храмовій горі та в Єрусалимі. І викинув усе те за місто.

[16]Тоді він відновив вівтар Господній і приніс мирні жертви й жертви подяки на ньому, і наказав юдеям служити Господу Богу Ізраїлю.

[17]Однак люди й далі приносили жертви на узвишшях, але тільки Господу їхньому Богу.

[18]Що ж до інших подій за часів правління Манассії, а також його молитва до Бога та слова пророків, які до нього зверталися від імені Господа Бога Ізраїлю, описано в книзі Хронік Царів Ізраїлю.

SENHOR, Deus de Israel, eis que estão escritos na História dos Reis de Israel.

[19] A sua oração e como Deus se tornou favorável para com ele, todo o seu pecado, a sua transgressão e os lugares onde edificou altos e colocou postes-ídolos e imagens de escultura, antes que se humilhasse, eis que tudo está na História dos Videntes.

[19]Його молитва і те, як Бог був зворушений Його покаянням, а також усі його гріхи й зради, усі місця, де він будував узвишшя і встановлював стовпи Ашери та бовванів до того, як він змирився, записані в Літописах Провидців.

[20] Assim, Manassés descansou com seus pais e foi sepultado na sua própria casa; e Amom, seu filho, reinou em seu lugar.

[20]Манассія спочив зі своїми батьками й був похований у своєму палаці. Після нього царем став його син Амон.

O reinado de Amom
2 Reis 21.19-26

Амон, цар Юдеї

[21] Tinha Amom vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou dois anos em Jerusalém.

[21]Амону було двадцять два роки, коли він став царем, і правив він у Єрусалимі протягом двох років.

[22] Fez o que era mau perante o SENHOR, como fizera Manassés, seu pai; porque Amom fez sacrifício a todas as imagens de escultura que Manassés, seu pai, tinha feito e as serviu.

[22]Він чинив зле в очах Господа так само, як і його батько Манассія. Амон поклонявся й приносив жертви всім бовванам, яких зробив Манассія.

[23] Mas não se humilhou perante o SENHOR, como Manassés, seu pai, se humilhara; antes, Amom se tornou mais e mais culpável.

[23]Але на відміну від свого батька Манассії, він не змирився перед Господом, і тим самим Амон збільшив свою провину.

[24] Conspiraram contra ele os seus servos e o mataram em sua casa.

[24]Наближені Амона змовилися проти нього і вбили його у царському палаці.

[25] Porém o povo da terra feriu todos os que conspiraram contra o rei Amom e constituiu a Josias, seu filho, rei em seu lugar.

[25]Тоді мешканці тієї землі повбивали всіх заколотників, які були причетні до смерті царя Амона, і настановили його сина Йосію царем у його палаці.

2 Crônicas 34

2 Книга Хронік 34

O reinado de Josias
2 Reis 22.1-2

Реформи Йосії

[1] Tinha Josias oito anos de idade quando começou a reinar e reinou trinta e um anos em Jerusalém.

[1]Йосії виповнилося вісім років, коли він став царем, і правив він у Єрусалимі протягом тридцяти одного року.

[2] Fez o que era reto perante o SENHOR, andou em todo o caminho de Davi, seu pai, e não se desviou nem para a direita nem para a esquerda.

[2]Він чинив праведне в очах Господніх і йшов шляхом свого пращура Давида, не збочуючи ні праворуч, ні ліворуч.

A purificação do templo e do culto

2 Reis 23.4-20

[3] Porque, no oitavo ano de seu reinado, sendo ainda moço, começou a buscar o Deus de Davi, seu pai; e, no duodécimo ano, começou a purificar a Judá e a Jerusalém dos altos, dos postes-ídolos e das imagens de escultura e de fundição.

[3]На восьмий рік свого царювання (а був він тоді ще зовсім юним) він почав шукати Бога свого праотця Давида. На дванадцятий рік він почав очищати Юдею та Єрусалим він узвиш, Ашерових стовпів, різьблених та литих бовванів.

[4] Na presença dele, derribaram os altares dos baalins; ele despedaçou os altares do incenso que estavam acima deles; os postes-ídolos e as imagens de escultura e de fundição, quebrou-os, reduziu-os a pó e o aspergiu sobre as sepulturas dos que lhes tinham sacrificado.

[4]Під його керівництвом були зруйновані вівтарі Ваала. Він потрощив вівтарі для спалення запашного куріння, що були над ними, позносив ашерові стовпи, різьблених та литих бовванів і божків. Він перетворив усе те на порох і порозкидав на могилах тих, хто приносив їм жертви.

[5] Os ossos dos sacerdotes queimou sobre os seus altares e purificou a Judá e a Jerusalém.

[5]Він спалив кістки священиків на їхніх вівтарях і так очистив Юдею та Єрусалим.

[6] O mesmo fez nas cidades de Manassés, de Efraim e de Simeão, até Naftali, por todos os lados no meio das suas ruínas.

[6]У містах Манассії, Ефраїма та Симеона, аж до Нафталі, і в руїнах навколо них

[7] Tendo derribado os altares, os postes-ídolos e as imagens de escultura, até reduzi-los a pó, e tendo despedaçado todos os altares do incenso em toda a terra de Israel, então, voltou para Jerusalém.

[7]він зруйнував вівтарі й Ашерові стовпи, перетворив на порох бовванів і потрощив вівтарі для спалення запашного куріння по всьому Ізраїлю. Потім він повернувся до Єрусалима.

O rei repara o templo

2 Reis 22.3-7

[8] No décimo oitavo ano do seu reinado, havendo já purificado a terra e a casa,

[8]На вісімнадцятий рік свого царювання, щоб очистити землю й храм, Йосія послав Шафана, сина Азалії, та Маасію,

enviou a Safã, filho de Azalias, a Maaséias, governador da cidade, e a Joá, filho de Joacaz, cronista, para repararem a Casa do SENHOR, seu Deus.

міського голову, разом із Йоа, сином Єгоагаза-літописця, відремонтувати храм Господа його Бога.

[9] Foram a Hilquias, sumo sacerdote, e entregaram o dinheiro que se tinha trazido à Casa de Deus e que os levitas, guardas da porta, tinham ajuntado, dinheiro provindo das mãos de Manassés, de Efraim e de todo o resto de Israel, como também de todo o Judá e Benjamim e dos habitantes de Jerusalém.

[9]Вони пішли до Гилкії, первосвященика, й віддали йому гроші, які принесли для храму Божого. Левити стояли на дверях і збирали гроші з людей Манассії, Ефраїма та від усіх людей Ізраїлю, що залишилися, а також від усіх юдеїв.

[10] Eles o entregaram aos que dirigiam a obra e tinham a seu cargo a Casa do SENHOR, para que pagassem àqueles que faziam a obra, trabalhadores na Casa do SENHOR, para repararem e restaurarem a casa.

[10]Потім вони довірили ці гроші людям, що відповідали за виконанням робіт у храмі Господньому. Ті вже платили робітникам, які ремонтували й відновлювали храм.

[11] Deram-no aos carpinteiros e aos edificadores, para comprarem pedras lavradas e madeiras para as junturas e para servirem de vigas para as casas que os reis de Judá deixaram cair em ruína.

[11]Вони також давали гроші теслям та мулярам для купівлі тесаного каменя й деревини для перекриття та брусів для відновлення будівель, перетворених недбалими юдейськими царями на руїни.

[12] Os homens procederam fielmente na obra; e os superintendentes deles eram Jaate e Obadias, levitas, dos filhos de Merari, como também Zacarias e Mesulão, dos filhos dos coatitas, para superintenderem a obra.

[13] Todos os levitas peritos em instrumentos músicos eram superintendentes dos carregadores e dirigiam a todos os que faziam a obra, em qualquer sorte de trabalho. Outros levitas eram escrivães, oficiais e porteiros.

[12-13]Люди справді працювали самовіддано. Ягат і Овдій керували ними. Вони були левитами, нащадками Мерарі. Іншими наглядачами були Захарія та Мешуллам з родини Когата. Левити, які вміли грати на музичних інструментах, наглядали за робітниками та всіма роботами будівельників. Деякі левити були писарями, наглядачами та охоронцями брам.

Hilquias acha o Livro da Lei

Знайдено книгу Закону

2 Reis 22.8-10

[14] Quando se tirava o dinheiro que se havia trazido à Casa do SENHOR, Hilquias, o sacerdote, achou o Livro da Lei do SENHOR, dada por intermédio de Moisés.

[14]Поки вони приносили гроші, зібрані на храм Господній, священик Гилкія знайшов книгу Закону Господнього, яку було передано через Мойсея.

[15] Então, disse Hilquias ao escrivão Safã: Achei o Livro da Lei na Casa do SENHOR.

[15]Гилкія сказав писарю Шафану: «Я знайшов книгу Закону у храмі Господа». Він віддав її Шафану.

[16] Hilquias entregou o livro a Safã. Então, Safã levou o livro ao rei e lhe deu relatório, dizendo: Tudo quanto se encomendou a teus servos, eles o fazem.

[16]Тоді Шафан відніс книгу царю й доповів йому: «Твої слуги роблять усе, що їм було наказано.

[17] Contaram o dinheiro que se achou na Casa do SENHOR e o entregaram nas mãos dos que dirigem a obra e dos que a executam.

[17]Вони виплатили гроші, зібрані для храму Господнього, наглядачам та робітникам».

[18] Relatou mais o escrivão ao rei, dizendo: O sacerdote Hilquias me entregou um livro. Safã leu nele diante do rei.

[18]Потім писар Шафан повідомив цареві: «Священик Гилкія дав мені Книгу». І Шафан почав читати з тієї книги в присутності царя.

Josias manda consultar a profetisa Hulda

2 Reis 22.11-20

[19] Tendo o rei ouvido as palavras da lei, rasgou as suas vestes.

[19]Коли цар почув слова Закону, він роздер на собі вбрання.

[20] Ordenou o rei a Hilquias, a Aicão, filho de Safã, a Abdom, filho de Mica, a Safã, o escrivão, e a Asaías, servo do rei, dizendo:

[20]Він віддав такі накази Гилкії, Агікаму, сину Шафана, Авдону, сину Михея, писарю Шафану та царському слузі Асаї:

[21] Ide e consultai o SENHOR por mim e pelos restantes em Israel e Judá, acerca das palavras deste livro que se achou; porque grande é o furor do SENHOR, que se derramou sobre nós, porquanto nossos pais não guardaram as palavras do SENHOR, para fazerem tudo quanto está escrito neste livro.

[21]«Ідіть і спитайте у Господа про мене та всіх, хто залишився в Ізраїлі та Юдеї, про те, що там написано у віднайденій книзі. Великий гнів Господній упав на нас, бо наші пращури не дотримувалися слова Господнього і не чинили так, як записано у цій книзі».

[22] Então, Hilquias e os enviados pelo rei foram ter com a profetisa Hulda, mulher

[22]Гилкія і всі призначені царем пішли до пророчиці Гулди. Вона була дружиною Шаллума, сина Токгата, сина Гасри,

de Salum, o guarda-roupa, filho de Tocate, filho de Harás, e lhe falaram a esse respeito. Ela habitava na Cidade Baixa, em Jerusalém.

який відповідав за одяг. Вони жила в Єрусалимі, у новій частині Єрусалима.

23 Ela lhes disse: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Dizei ao homem que vos enviou a mim:

23Жінка повідомила їх: «Ось що мовить Господь Бог Ізраїлю: „Скажіть чоловікові, який послав тебе до мене про те,

24 Assim diz o SENHOR: Eis que trarei males sobre este lugar e sobre os seus moradores, a saber, todas as maldições escritas no livro que leram diante do rei de Judá.

24що Господь говорить: „Я збираюся наслати біду на цю землю та її мешканців — усі прокляття, записані в книзі, прочитаній у присутності царя Юдеї.

25 Visto que me deixaram e queimaram incenso a outros deuses, para me provocarem à ira com todas as obras das suas mãos, o meu furor está derramado sobre este lugar e não se apagará.

25За те, що вони зрадили Мене й спалювали запашне куріння іншим богам, тим самим розпалювали гнів Мій всіма ділами рук своїх, Моя лють на цей край горить і не вщухає".

26 Porém ao rei de Judá, que vos enviou a consultar o SENHOR, assim lhe direis: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, acerca das palavras que ouviste:

26Перекажи царю юдейському, який послав тебе, щоб Господа спитати. Ось що відповів Господь Бог Ізраїлю, почувши ті слова:

27 Porquanto o teu coração se enterneceu, e te humilhaste perante Deus, quando ouviste as suas ameaças contra este lugar e contra os seus moradores, e te humilhaste perante mim, e rasgaste as tuas vestes, e choraste perante mim, também eu te ouvi, diz o SENHOR.

27„Оскільки серце ти маєш чутливе і змирився ти перед Богом, як почув, що Він говорить про це місце та його жителів, за те, що ти змирився переді Мною і розірвав своє вбрання й плакав у присутності Моїй, Я почув тебе.

28 Pelo que eu te reunirei a teus pais, e tu serás recolhido em paz à tua sepultura, e os teus olhos não verão todo o mal que hei de trazer sobre este lugar e sobre os seus moradores. Então, levaram eles ao rei esta resposta.

28Тепер же Я заберу тебе до твоїх батьків, і будеш ти похований з миром. Не побачать твої очі всіх тих нещасть, які Я маю намір наслати на цю землю та людей, які тут мешкають"». Отож вони повернулися до царя з такою відповіддю.

Josias renova a aliança ante o Senhor
2 Reis 23.1-3

[29] Então, deu ordem o rei, e todos os anciãos de Judá e de Jerusalém se ajuntaram.

[29]Тоді цар скликав усіх старійшин Юдеї та Єрусалима.

[30] O rei subiu à Casa do SENHOR, e todos os homens de Judá, todos os moradores de Jerusalém, os sacerdotes, os levitas e todo o povo, desde o menor até ao maior; e leu diante deles todas as palavras do Livro da Aliança que fora encontrado na Casa do SENHOR.

[30]Він піднявся до храму Господнього з усіма людьми Юдеї, всіма мешканцями Єрусалима, священиками, левитами, та з усією громадою: від простолюдина до можновладця. Він прочитав так, щоб вони почули все, що було записано в книзі Заповіту, яку знайшли в храмі Господа.

[31] O rei se pôs no seu lugar e fez aliança ante o SENHOR, para o seguirem, guardarem os seus mandamentos, os seus testemunhos e os seus estatutos, de todo o coração e de toda a alma, cumprindo as palavras desta aliança, que estavam escritas naquele livro.

[31]Цар став на своє царське місце і уклав Угоду перед Господом: йти за Господом, виконувати Його закони, настанови й правила від щирого серця і всієї душі, та підкорятися заповітам, записаним у цій книзі.

[32] Todos os que se acharam em Jerusalém e em Benjamim anuíram a esta aliança; e os habitantes de Jerusalém fizeram segundo a aliança de Deus, o Deus de seus pais.

[32]Тоді кожен, хто був в Єрусалимі та Веніамині, присвятили себе цьому. Люди Єрусалима робили це згідно з Угодою з Богом їхніх батьків.

[33] Josias tirou todas as abominações de todas as terras que eram dos filhos de Israel; e a todos quantos se acharam em Israel os obrigou a que servissem ao SENHOR, seu Deus. Enquanto ele viveu, não se desviaram de seguir o SENHOR, Deus de seus pais.

[33]Йосія зруйнував усіх мерзенних бовванів на землі Ізраїлю і змусив усіх ізраїльтян служити Господу їхньому Богу. І поки він був живий, люди й далі слідували Господу Богу їхніх батьків.

2 Crônicas 35

A celebração da Páscoa
2 Reis 23.21-23

[1] Josias celebrou a Páscoa ao SENHOR, em Jerusalém; e mataram o cordeiro da

2 Книга Хронік 35

Йосія святкує Пасху

[1]Йосія святкував Пасху Господню в Єрусалимі. Пасхальне ягня було забито на чотирнадцятий день першого місяця.

Páscoa no décimo quarto dia do primeiro mês.

2 Estabeleceu os sacerdotes nos seus cargos e os animou a servirem na Casa do SENHOR.

2Він призначив священиків для виконання їхніх обов'язків і надихнув їх на службу в храмі.

3 Disse aos levitas que ensinavam a todo o Israel e estavam consagrados ao SENHOR: Ponde a arca sagrada na casa que edificou Salomão, filho de Davi, rei de Israel; já não tereis esta carga aos ombros; servi, pois, ao SENHOR, vosso Deus, e ao seu povo de Israel.

3Він сказав левитам, які навчали ізраїльтян і освятилися для служби Господу: «Поставте Святий ковчег у храмі, збудованому Соломоном, сином Давида, царя ізраїльського. Не треба носити його на плечах. Тепер служіть Господу вашому Богу та Його ізраїльському народу.

4 Preparai-vos segundo as vossas famílias, segundo os vossos turnos, segundo a prescrição de Davi, rei de Israel, e a de Salomão, seu filho.

4Підготуйтеся за родами у ваших групах згідно з письмовими настановами Давида, царя ізраїльського, та його сина Соломона.

5 Ministrai no santuário segundo os grupos das famílias de vossos irmãos, os filhos do povo; e haja, para cada grupo, uma parte das famílias dos levitas.

5Станьте у святому місці й розділіться на групи левитів за кількістю родин ваших земляків.

6 Imolai o cordeiro da Páscoa; e santificai-vos e preparai-o para vossos irmãos, fazendo segundo a palavra do SENHOR, dada por intermédio de Moisés.

6Заколіть пасхальне ягня, очистіться й приготуйте ягнят для ваших земляків, як і наказував Господь через Мойсея».

7 Ofereceu Josias a todo o povo cordeiros e cabritos do rebanho, todos para os sacrifícios da Páscoa, em número de trinta mil, por todos que se achavam ali; e, de bois, três mil; tudo isto era da fazenda do rei.

7Йосія дав усім колінам, що були там, тридцять тисяч овець та кіз для пасхальних жертв, а також три тисячі голів великої рогатої худоби — і все це з особистої власності царя.

8 Também fizeram os seus príncipes ofertas voluntárias ao povo, aos sacerdotes e aos levitas; Hilquias, Zacarias e Jeiel, chefes da Casa de Deus, deram aos sacerdotes, para os sacrifícios da Páscoa,

8Його вельможі також зробили добровільні внески для людей, священиків та левитів. Гилкія, Захарія та Єгіел, відповідальні в храмі Господньому, дали священикам дві тисячі шістсот пасхальних жертв та три тисячі бичків.

dois mil e seiscentos cordeiros e cabritos e trezentos bois.

[9] Conanias, Semaías e Natanael, seus irmãos, como também Hasabias, Jeiel e Jozabade, chefes dos levitas, apresentaram aos levitas, para os sacrifícios da Páscoa, cinco mil cordeiros e cabritos e quinhentos bois.

[9]А також Конанія зі своїми братами Шемаєю та Нетанелом і старшими левитів Гашавією, Єєлом та Йозавадом поставили левитам п'ять тисяч пасхальних жертв та п'ятсот голів великої рогатої худоби.

[10] Assim, se preparou o serviço, e puseram-se os sacerdotes nos seus lugares e também os levitas, pelos seus turnos, segundo o mandado do rei.

[10]Все було підготовлено для служби, і священики зайняли свої місця з левитами, за їхніми підрозділами, як і наказав цар.

[11] Então, imolaram o cordeiro da Páscoa; e os sacerdotes aspergiam o sangue recebido das mãos dos levitas que esfolavam as reses.

[11]Пасхальних ягнят закололи. Священики кропили кров'ю, а левити знімали з тварин шкуру.

[12] Puseram de parte o que era para os holocaustos e o deram ao povo, segundo os grupos das famílias, para que estes o oferecessem ao SENHOR, como está escrito no Livro de Moisés; e assim fizeram com os bois.

[12]Вони відкладали окремо жертви всеспалення, аби розділити їх за родами для жертв Господу, як записано в книзі Мойсея. Так само вони чинили і з великою рогатою худобою.

[13] Assaram o cordeiro da Páscoa no fogo, segundo o rito; as ofertas sagradas cozeram em panelas, em caldeirões e em assadeiras; e os levitas as repartiram entre todo o povo.

[13]Вони засмажували пасхальних тварин на багатті, як було вказано, й варили священні жертви в горщиках, казанах та каструлях і швидко розносили людям.

[14] Depois, as prepararam para si e para os sacerdotes; porque os sacerdotes, filhos de Arão, se ocuparam, até à noite, com o sacrifício dos holocaustos e da gordura; por isso é que os levitas prepararam para si e para os sacerdotes, filhos de Arão.

[14]Після того вони приготували все для священиків, бо священики, що були нащадками Аарона, приносили жертви всеспалення та мирні жертви до пізньої ночі. Отож левити приготували все для себе й Ааронових священиків.

[15] Os cantores, filhos de Asafe, estavam nos seus lugares, segundo o mandado de

[15]Музики, нащадки Асафа, стояли на місцях, що вказані були Давидом, Асафом, Геманом та царським

Davi, e de Asafe, e de Hemã, e de Jedutum, vidente do rei, como também os porteiros, a cada porta; não necessitaram de se desviarem do seu ministério; porquanto seus irmãos, os levitas, preparavam o necessário para eles.

провидцем Єдутуном. Охоронці, що стояли біля брам, не залишали свої пости, оскільки їхні брати-левити все їм приготували.

[16] Assim, se estabeleceu todo o serviço do SENHOR, naquele dia, para celebrar a Páscoa e oferecer holocaustos sobre o altar do SENHOR, segundo o mandado do rei Josias.

[16]Отак тоді службу Господню було відправлено на честь святкування Пасхи, було принесено жертви всеспалення на вівтарі Господа за наказом царя Йосії.

[17] Os filhos de Israel que se acharam presentes celebraram a Páscoa naquele tempo e a Festa dos Pães Asmos, por sete dias.

[17]Ізраїльтяни, що були тоді там, відзначили Пасху і ще сім дні відзначали свято Опрісноків.

[18] Nunca, pois, se celebrou tal Páscoa em Israel, desde os dias do profeta Samuel; e nenhum dos reis de Israel celebrou tal Páscoa, como a que celebrou Josias com os sacerdotes e levitas, e todo o Judá e Israel, que se acharam ali, e os habitantes de Jerusalém.

[18]Такої Пасхи не було в Ізраїлі від часів пророка Самуїла. Жоден цар ізраїльський не відзначав Пасху так, як Йосія зі священиками, левитами та всіма юдеями й ізраїльтянами, які були там, а також з усіма жителями Єрусалима.

[19] No décimo oitavo ano do reinado de Josias, se celebrou esta Páscoa.

[19]Ця Пасха святкувалася на вісімнадцятому році правління Йосії.

A morte de Josias no vale de Megido

2 Reis 23.28-30

Смерть Йосії

[20] Depois de tudo isto, havendo Josias já restaurado o templo, subiu Neco, rei do Egito, para guerrear contra Carquemis, junto ao Eufrates. Josias saiu de encontro a ele.

[20]Після того, як Йосія привів до ладу храм, єгипетський цар Неко пішов війною на Карчемиш на Євфраті, а Йосія вийшов на битву з ним.

[21] Então, Neco lhe mandou mensageiros, dizendo: Que tenho eu contigo, rei de Judá? Não vou contra ti hoje, mas contra a casa que me faz guerra; e disse Deus que me apressasse; cuida de não te opores a

[21]Але Неко послав до нього гінців зі словами: «Хіба ж є між нами якась свара, о царю юдейський? Цього разу я нападаю не на тебе, а на дім, з яким у мене війна. Бог наказав мені поспішити, отож перестань чинити опір Богу, Який

Deus, que é comigo, para que ele não te destrua.

[22] Porém Josias não tornou atrás; antes, se disfarçou para pelejar contra ele e, não dando ouvidos às palavras que Neco lhe falara da parte de Deus, saiu a pelejar no vale de Megido.

[23] Os flecheiros atiraram contra o rei Josias; então, o rei disse a seus servos: Tirai-me daqui, porque estou gravemente ferido.

[24] Seus servos o tiraram do carro, levaram-no para o segundo carro que tinha e o transportaram a Jerusalém; ele morreu, e o sepultaram nos sepulcros de seus pais. Todo o Judá e Jerusalém prantearam Josias.

[25] Jeremias compôs uma lamentação sobre Josias; e todos os cantores e cantoras, nas suas lamentações, se têm referido a Josias, até ao dia de hoje; porque as deram por prática em Israel, e estão escritas no Livro de Lamentações.

[26] Quanto aos atos de Josias e às suas beneficências, segundo está escrito na Lei do SENHOR,

[27] e aos mais atos, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel e de Judá.

2 Crônicas 36

O reinado e deposição de Joacaz

2 Reis 23.31-34

[1] O povo da terra tomou a Jeoacaz, filho de Josias, e o fez rei em lugar de seu pai, em Jerusalém.

на моєму боці, інакше Він знищить тебе».

[22]Йосія, однак, не відступився і вступив з ним у битву. Він не прислухався до того, що сказав Неко за наказом Божим, а пішов битися з ним на рівнину Меґіддо.

[23]Лучинки вцілили царя Йосію і він сказав своїм командирам: «Заберіть мене звідси. Мене тяжко поранено».

[24]Отож вони витягли його з колісниці, поклали в іншу й відвезли до Єрусалима, де він і помер. Його поховали поруч із його батьками, і вся Юдея та Єрусалим побивалися за ним.

[25]Єремія склав жалобні пісні з приводу смерті Йосії, і посьогодні всі співаки та співачки згадують Йосію в жалобних піснях. Ці пісні записані в книзі жалобних пісень.

[26-27]Про інші події царювання Йосії та його самовіддані діла, згідні з Законом Господнім та усі події від початку до кінця описані у книзі Хронік Царів Ізраїлю та Юдеї.

2 Книга Хронік 36

Єгоагаз, цар Юдеї

[1]А народ цієї землі взяв Єгоагаза, сина Йосії, і настановили на батькове місце царем в Єрусалимі.

[2] Tinha Jeoacaz vinte e três anos de idade quando começou a reinar e reinou três meses em Jerusalém;

[2]Єгоагазові було двадцять три роки, коли він став царем, і правив він в Єрусалимі протягом трьох місяців.

[3] porque o rei do Egito o depôs em Jerusalém e impôs à terra a pena de cem talentos de prata e um de ouro.

[3]Цар єгипетський скинув його з трону в Єрусалимі й наклав данину в сто талантів срібла та один талант золота.

[4] O rei do Egito constituiu a Eliaquim, irmão de Jeoacaz, rei sobre Judá e Jerusalém e lhe mudou o nome para Jeoaquim; mas ao irmão Jeoacaz tomou Neco e o levou para o Egito.

[4]Цар Єгипту настановив Еліакима, брата Єгоагаза, царем в Юдеї та Єрусалимі, але замінив ім'я Еліаким на Єгояким. Неко взяв брата Еліакима Єгоагаза й відвіз його до Єгипту.

Єгояким, цар Юдеї

[5] Tinha Jeoaquim a idade de vinte e cinco anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Fez ele o que era mau perante o SENHOR, seu Deus.

[5]Єгоякиму було двадцять п'ять років, коли він став царем, і правив він у Єрусалимі протягом одинадцяти років. Він чинив зле в очах Господа свого Бога.

O reinado de Jeoaquim
2 Reis 23.36—24.6

[6] Subiu, pois, contra ele Nabucodonosor, rei da Babilônia, e o amarrou com duas cadeias de bronze, para o levar à Babilônia.

[6]Навуходоносор, цар вавилонський, напав на нього, закував його в мідні кайдани й забрав до Вавилона.

[7] Também alguns dos utensílios da Casa do SENHOR levou Nabucodonosor para a Babilônia, onde os pôs no seu templo.

[7]Навуходоносор також вивіз до Вавилона добро з храму Господнього й поклав його в своєму палаці.

[8] Quanto aos mais atos de Jeoaquim, e às abominações que cometeu, e ao mais que se achou nele, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel e de Judá; e Joaquim, seu filho, reinou em seu lugar.

[8]Інші події Єгоякимового царювання та мерзенні справи, які він чинив, і все, в чому він був винний, записано в книзі Хронік Царів Ізраїлю та Юдеї. Після нього царем став його син Єгояхин.

O reinado de Joaquim
2 Reis 24.8-9

Єгояхин, цар Юдеї

[9] Tinha Joaquim dezoito anos quando começou a reinar e reinou três meses e dez dias em Jerusalém. Fez ele o que era mau perante o SENHOR.

[9]Єгояхину було вісімнадцять років, коли він став царем, і правив він у Єрусалимі протягом трьох місяців і десяти днів. Він чинив зле в очах Господа.

[10] Na primavera do ano, mandou o rei Nabucodonosor levá-lo à Babilônia, com os mais preciosos utensílios da Casa do SENHOR; e estabeleceu a Zedequias, seu irmão, rei sobre Judá e Jerusalém.

O reinado de Zedequias

2 Reis 24.18-19

[11] Tinha Zedequias a idade de vinte e um anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém.

[12] Fez o que era mau perante o SENHOR, seu Deus, e não se humilhou perante o profeta Jeremias, que falava da parte do SENHOR.

[13] Rebelou-se também contra o rei Nabucodonosor, que o tinha ajuramentado por Deus; mas endureceu a sua cerviz e tanto se obstinou no seu coração, que não voltou ao SENHOR, Deus de Israel.

[14] Também todos os chefes dos sacerdotes e o povo aumentavam mais e mais as transgressões, segundo todas as abominações dos gentios; e contaminaram a casa que o SENHOR tinha santificado em Jerusalém.

[15] O SENHOR, Deus de seus pais, começando de madrugada, falou-lhes por intermédio dos seus mensageiros, porque se compadecera do seu povo e da sua própria morada.

[16] Eles, porém, zombavam dos mensageiros, desprezavam as palavras de Deus e mofavam dos seus profetas, até que subiu a ira do SENHOR contra o seu povo, e não houve remédio algum.

[10]Навесні цар Навуходоносор послав по нього, щоб привезли його до Вавилона разом з цінними речами з храму Господнього, і він настановив царем Юдеї та Єрусалима Седекію, Єгояхинового дядька.

Седекія, цар Юдеї

[11]Седекії був двадцять один рік, коли він став царем, і правив він у Єрусалимі протягом одинадцяти років.

[12]Він чинив зле в очах Господа свого Бога і не змирився перед пророком Єремією, який переказував слова Господні.

[13]Він навіть виступив проти царя Навуходоносора, який примусив його присягнутися ім'ям Бога. Він був впертий і жорстокосердий настільки, що не міг навернутися до Господа Бога Ізраїлю.

[14]Більше того, всі головні священики та люди ставали все більш і більш невірними, наслідуючи мерзенні вчинки інших народів та оскверняючи храм Господній, який Він освятив у Єрусалимі.

Падіння Єрусалима

[15]Господь Бог їхніх батьків попереджав їх знову й знову через посланців Своїх, бо жалів Він народ Свій і оселю Свою.

[16]А вони насміхалися з Божих посланців, зневажали слова Його, глузували з Його пророків, аж поки гнів Господній таки впав на Його народ, і не було вже йому порятунку.

O cativeiro de Judá
2 Reis 25.8-12; Jeremias 39.8-10; 52.12-16

17 Por isso, o SENHOR fez subir contra ele o rei dos caldeus, o qual matou os seus jovens à espada, na casa do seu santuário; e não teve piedade nem dos jovens nem das donzelas, nem dos velhos nem dos mais avançados em idade; a todos os deu nas suas mãos.

17Він наслав на них царя вавилонського Навуходоносора, який віддав мечу їхніх юнаків у Святеє Святих, не пожалів ні юнаків, ні дівчат, ні старих, ні літніх. Усіх їх Бог віддав до рук Навуходоносора.

18 Todos os utensílios da Casa de Deus, grandes e pequenos, os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros do rei e dos seus príncipes, tudo levou ele para a Babilônia.

18Він переніс до Вавилона всі речі з храму Бога, великі й маленькі, всі скарби Господнього храму, а також скарби царя й вельмож.

19 Queimaram a Casa de Deus e derribaram os muros de Jerusalém; todos os seus palácios queimaram, destruindo também todos os seus preciosos objetos.

19Вони спалили Божий храм і зруйнували мури Єрусалима. Вони попідпалювали всі палаци й знищили все цінне, що там було.

20 Os que escaparam da espada, a esses levou ele para a Babilônia, onde se tornaram seus servos e de seus filhos, até ao tempo do reino da Pérsia;

20Тих, хто залишився в живих і уник їхнього меча, Навуходоносор забрав до Вавилона в полон. І стали вони рабами його та його синів, аж доки не прийшло до влади царство Перське.

21 para que se cumprisse a palavra do SENHOR, por boca de Jeremias, até que a terra se agradasse dos seus sábados; todos os dias da desolação repousou, até que os setenta anos se cumpriram.

21Земля мала спочинок, увесь час свого запустіння земля спочивала в бездіяльності — сімдесят повних років, як і казав Господь через Єремію.

O decreto de Ciro

22 Porém, no primeiro ano de Ciro, rei da Pérsia, para que se cumprisse a palavra do SENHOR, por boca de Jeremias, despertou o SENHOR o espírito de Ciro, rei da Pérsia, o qual fez passar pregão por todo o seu reino, como também por escrito, dizendo:

22У перший рік царювання перського царя Кира, на виповнення слів Господніх, сказаних через Єремію, Господь надихнув перського царя Кира написати об'яву і розіслати її по всіх усюдах свого царства. Ось що там мовилося:

23 Assim diz Ciro, rei da Pérsia: O SENHOR, Deus dos céus, me deu todos os reinos da terra e me encarregou de lhe edificar uma casa em Jerusalém, que está

23«Так каже Кир, цар перський: „Господь Бог Небесний віддав мені всі царства землі й призначив мене побудувати для Нього храм у Єрусалимі, що в Юдеї. Кожен з вас, хто Йому належить,

em Judá; quem entre vós é de todo o seu povo, que suba, e o SENHOR, seu Deus, seja com ele.

вільний іти і нехай Господь Бог буде ним”».

O livro de Esdras	Езри

Esdras 1

O decreto de Ciro

[1] No primeiro ano de Ciro, rei da Pérsia, para que se cumprisse a palavra do SENHOR, por boca de Jeremias, despertou o SENHOR o espírito de Ciro, rei da Pérsia, o qual fez passar pregão por todo o seu reino, como também por escrito, dizendo:

[2] Assim diz Ciro, rei da Pérsia: O SENHOR, Deus dos céus, me deu todos os reinos da terra e me encarregou de lhe edificar uma casa em Jerusalém de Judá.

[3] Quem dentre vós é, de todo o seu povo, seja seu Deus com ele, e suba a Jerusalém de Judá e edifique a Casa do SENHOR, Deus de Israel; ele é o Deus que habita em Jerusalém.

[4] Todo aquele que restar em alguns lugares em que habita, os homens desse lugar o ajudarão com prata, ouro, bens e gado, afora as dádivas voluntárias para a Casa de Deus, a qual está em Jerusalém.

[5] Então, se levantaram os cabeças de famílias de Judá e de Benjamim, e os sacerdotes, e os levitas, com todos aqueles cujo espírito Deus despertou, para subirem a edificar a Casa do SENHOR, a qual está em Jerusalém.

[6] Todos os que habitavam nos arredores os ajudaram com objetos de prata, com ouro, bens, gado e coisas preciosas, afora tudo o que, voluntariamente, se deu.

[7] Também o rei Ciro tirou os utensílios da Casa do SENHOR, os quais

Езри 1

Кир допомагає полоненим повернутися

[1]У перший рік царювання перського царя Кира, щоб справилося слово Господнє, мовлено пророком Єремією, Господь надихнув перського царя Кира написати об’яву і розіслати її по всіх усюдах свого царства. Ось що там мовилося:

[2]«Так каже Кир, цар перський: „Господь, Бог Небесний, віддав мені всі царства землі й призначив мене побудувати для Нього храм у Єрусалимі, що в Юдеї.

[3]Хто з вас належить до Його народу? Хай їхній Господь буде з ними і нехай підуть вони в Єрусалим, що в Юдеї, і збудують храм Господа, Бога Ізраїлю, тобто Бога, який в Єрусалимі.

[4]А інші мешканці міст, де ще залишилися ізраїльтяни, мають допомагати їм золотом та сріблом, добром і худобою, а також добровільними пожертвами на храм Господній в Єрусалимі”».

[5]І піднялися старійшини родин Юди та Веніамина, священики та левити — всі, кого Бог надихнув іти будувати храм Господній в Єрусалимі.

[6]А сусіди їхні допомагали їм срібними й золотими речами, добром усіляким, худобою та дорогоцінними дарунками, а також різноманітними добровільними пожертвами.

[7]А цар Кир виніс посуд храму Господа, який Навуходоносор забрав був з

Nabucodonosor tinha trazido de Jerusalém e que tinha posto na casa de seus deuses.

Єрусалима й помістив у храмі своїх лжебогів.

[8] Tirou-os Ciro, rei da Pérsia, sob a direção do tesoureiro Mitredate, que os entregou contados a Sesbazar, príncipe de Judá.

[8]Кир, цар перський, передав усе те скарбнику Мітредату, а той зробив реєстр і віддав усе те Шешбацару, юдейському вождю.

[9] Eis o número deles: trinta bacias de ouro, mil bacias de prata, vinte e nove facas,

[9]Ось перелік того, що було там: золотих полумисків — тридцять, срібних полумисків — одна тисяча, ножів — двадцять дев'ять,

[10] trinta taças de ouro, quatrocentas e dez taças de prata de outra espécie e mil outros objetos.

[10]золотих кухлів — тридцять, срібних кухлів — чотириста десять, іншого посуду — одна тисяча.

[11] Todos os utensílios de ouro e de prata foram cinco mil e quatrocentos; todos estes levou Sesbazar, quando os do exílio subiram da Babilônia para Jerusalém.

[11]Всього було там п'ятдесят чотири тисячі предметів посуду з золота та срібла. Шешбацар привіз усе те добро, коли полонені були повернуті Господом з Вавилона до Єрусалима.

Esdras 2

A lista dos que voltaram da Babilônia

Neemias 7.5-73

[1] São estes os filhos da província que subiram do cativeiro, dentre os exilados que Nabucodonosor, rei da Babilônia, tinha levado para lá, e voltaram para Jerusalém e para Judá, cada um para a sua cidade,

[2] os quais vieram com Zorobabel, Jesua, Neemias, Seraías, Reelaías, Mordecai, Bilsã, Mispar, Bigvai, Reum e Baaná. Eis o número dos homens do povo de Israel:

[3] os filhos de Parós, dois mil cento e setenta e dois.

[4] Os filhos de Sefatias, trezentos e setenta e dois.

[5] Os filhos de Ará, setecentos e setenta e cinco.

Езри 2

Список тих, хто повернувся з полону

[1]Ось перелік родин у провінціях, які повернулися з полону, куди їх забрав Навуходоносор, цар вавилонський. Вони повернулися до Єрусалима та Юдеї, кожен у своє рідне місто.

[2]Вони прийшли з Зерувавелом, Ісусом, Неемією, Сераєю, Реєлаєю, Мордекаєм, Вілшаном, Миспаром, Віґваєм, Регумом та Бааною. Ось кількість людей Ізраїлю:

[3]нащадків Пароша — дві тисячі сто сімдесят два;

[4]нащадків Шефатії — триста сімдесят два;

[5]нащадків Ари — сімсот сімдесят п'ять;

[6] Os filhos de Paate-Moabe, dos filhos de Jesua-Joabe, dois mil oitocentos e doze.

[6]нащадків Пагата моавського, а саме, нащадків Ісуса та Йоава — дві тисячі вісімсот дванадцять;

[7] Os filhos de Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.

[7]нащадків Елама — одна тисяча двісті п'ятдесят чотири;

[8] Os filhos de Zatu, novecentos e quarenta e cinco.

[8]нащадків Затту — дев'ятсот сорок п'ять;

[9] Os filhos de Zacai, setecentos e sessenta.

[9]нащадків Заккаї — сімсот шістдесят;

[10] Os filhos de Bani, seiscentos e quarenta e dois.

[10]нащадків Вані — шістсот сорок два;

[11] Os filhos de Bebai, seiscentos e vinte e três.

[11]нащадків Веваї — шістсот двадцять три;

[12] Os filhos de Azgade, mil duzentos e vinte e dois.

[12]нащадків Азґада — одна тисяча двісті двадцять два;

[13] Os filhos de Adonicão, seiscentos e sessenta e seis.

[13]нащадків Адонікама — шістсот шістдесят шість;

[14] Os filhos de Bigvai, dois mil e cinqüenta e seis.

[14]нащадків Віґваї — дві тисячі п'ятдесят шість;

[15] Os filhos de Adim, quatrocentos e cinqüenta e quatro.

[15]нащадків Адіна — чотириста п'ятдесят чотири;

[16] Os filhos de Ater, da família de Ezequias, noventa e oito.

[16]нащадків Атера, тобто Езекії — дев'яносто вісім;

[17] Os filhos de Bezai, trezentos e vinte e três.

[17]нащадків Везаї — триста двадцять три;

[18] Os filhos de Jora, cento e doze.

[18]нащадків Йори — сто дванадцять;

[19] Os filhos de Hasum, duzentos e vinte e três.

[19]нащадків Хашума — двісті двадцять три;

[20] Os filhos de Gibar, noventa e cinco.

[20]нащадків Ґіббара — дев'яносто п'ять;

[21] Os filhos de Belém, cento e vinte e três.

[21]мешканців Віфлеєма — сто двадцять три;

[22] Os homens de Netofa, cinqüenta e seis.

[22]мешканців Нетофи — п'ятдесят шість;

[23] Os homens de Anatote, cento e vinte e oito.

[23]мешканців Анатота — сто двадцять вісім;

[24] Os filhos de Azmavete, quarenta e dois.

[24]мешканців Азмавета — сорок два;

[25] Os filhos de Quiriate-Arim, Cefira e Beerote, setecentos e quarenta e três.

[25]мешканців Кіріат-Єарима, Кефіри та Беерота — сімсот сорок три;

[26] Os filhos de Ramá e de Geba, seiscentos e vinte e um.

[27] Os homens de Micmás, cento e vinte e dois.

[28] Os homens de Betel e Ai, duzentos e vinte e três.

[29] Os filhos de Nebo, cinqüenta e dois.

[30] Os filhos de Magbis, cento e cinqüenta e seis.

[31] Os filhos do outro Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.

[32] Os filhos de Harim, trezentos e vinte.

[33] Os filhos de Lode, Hadide e Ono, setecentos e vinte e cinco.

[34] Os filhos de Jericó, trezentos e quarenta e cinco.

[35] Os filhos de Senaá, três mil seiscentos e trinta.

[36] Os sacerdotes: os filhos de Jedaías, da casa de Jesua, novecentos e setenta e três.

[37] Os filhos de Imer, mil e cinqüenta e dois.

[38] Os filhos de Pasur, mil duzentos e quarenta e sete.

[39] Os filhos de Harim, mil e dezessete.

[40] Os levitas: os filhos de Jesua e Cadmiel, dos filhos de Hodavias, setenta e quatro.

[41] Os cantores: os filhos de Asafe, cento e vinte e oito.

[42] Os filhos dos porteiros: os filhos de Salum, os filhos de Ater, os filhos de Talmom, os filhos de Acube, os filhos de Hatita, os filhos de Sobai; ao todo, cento e trinta e nove.

[26]мешканців Рами та Ґеви — шістсот двадцять один;

[27]мешканців Мікмаша — сто п’ятдесят шість;

[28]мешканців Бетела та Аї — двісті двадцять три;

[29]мешканців Нево — п’ятдесят два;

[30]мешканців Маґвіша — сто п’ятдесят шість;

[31]мешканців іншого міста під назвою Елам — одна тисяча двісті п’ятдесят чотири;

[32]мешканців Гарима — триста двадцять;

[33]мешканців Лода, Гадида і Оно — сімсот двадцять п’ять;

[34]мешканців Єрихона — триста сорок п’ять;

[35]мешканців Сенаї — три тисячі шістсот тридцять.

[36]Священики: нащадків Єдаї, тобто з родини Ісуса — дев’ятсот сімдесят три;

[37]нащадків Іммера — одна тисяча п’ятдесят два;

[38]нащадків Пашхура — одна тисяча двісті сорок сім;

[39]нащадків Гарима — одна тисяча сімнадцять;

[40]Левити: нащадків Ісуса та Кадміела, з родини Годавії — сімдесят чотири;

[41]Співаки: нащадків Асафа — сто двадцять вісім;

[42]Нащадки наглядачів храмової брами: нащадків Шаллума, Атера, Талмона, Аккува, Гатіта й Шоваї — сто тридцять дев’ять;

[43] Os servidores do templo: os filhos de Zia, os filhos de Hasufa, os filhos de Tabaote,
[44] os filhos de Queros, os filhos de Sia, os filhos de Padom,
[45] os filhos de Lebana, os filhos de Hagaba, os filhos de Acube, os filhos de Hagabe,
[46] os filhos de Sanlai, os filhos de Hanã,
[47] os filhos de Gidel, os filhos de Gaar, os filhos de Reaías,
[48] os filhos de Rezim, os filhos de Necoda, os filhos de Gazão,
[49] os filhos de Uzá, os filhos de Paséia, os filhos de Besai,
[50] os filhos de Asná, os filhos dos meunitas, os filhos dos nefuseus,
[51] os filhos de Baquebuque, os filhos de Hacufa, os filhos de Harur,
[52] os filhos de Baslute, os filhos de Meída, os filhos de Harsa,
[53] os filhos de Barcos, os filhos de Sísera, os filhos de Temá,
[54] os filhos de Nesias, os filhos de Hatifa.
[55] Os filhos dos servos de Salomão: os filhos de Sotai, os filhos de Soferete, os filhos de Peruda,
[56] os filhos de Jaala, os filhos de Darcom, os filhos de Gidel,
[57] os filhos de Sefatias, os filhos de Hatil, os filhos de Poquerete-Hazebaim e os filhos de Ami.
[58] Todos os servidores do templo e os filhos dos servos de Salomão, trezentos e noventa e dois.

[43]Служителі храму: нащадків Зіги, Газуфа, Тавваота;
[44]Кероса, Сіаги, Падона;
[45]Левани, Хаґаби, Аккува;
[46]Хаґаба, Шалмая, Ганана;
[47]Ґіддела, Ґагара, Реаї;
[48]Рецина, Некоди, Ґаззама;
[49]Уззи, Пасеї, Весаї;
[50]Асни, Меуніма, Нефузима;
[51]Ваквука, Гакуфа, Гаргура;
[52]Вазлута, Мегіди, Гарші;
[53]Варкоса, Сісери, Теми;
[54]Незії та Гатіфи;
[55]Нащадки слуг Соломонових: нащадків Сотаї, Хассоферета, Перуди;
[56]Яала, Даркона, Ґіддела;
[57]Шефатії, Гаттила, Покерет Хацеваїма та Амі;
[58]Всього служителів храму та нащадків Соломонових слуг — триста дев'яносто два.

59 Também estes subiram de Tel-Melá, Tel-Harsa, Querube, Adã e Imer, porém não puderam provar que as suas famílias e a sua linhagem eram de Israel:

60 os filhos de Delaías, os filhos de Tobias, os filhos de Necoda, seiscentos e cinqüenta e dois.

61 Também dos filhos dos sacerdotes: os filhos de Habaías, os filhos de Coz, os filhos de Barzilai, que se casara com uma das filhas de Barzilai, o gileadita, e que foi chamado do nome dele.

62 Estes procuraram o seu registro nos livros genealógicos, porém o não acharam; pelo que foram tidos por imundos para o sacerdócio.

63 O governador lhes disse que não comessem das coisas sagradas, até que se levantasse um sacerdote com Urim e Tumim.

64 Toda esta congregação junta foi de quarenta e dois mil trezentos e sessenta,

65 afora os seus servos e as suas servas, que foram sete mil trezentos e trinta e sete; e tinham duzentos cantores e cantoras.

66 Os seus cavalos, setecentos e trinta e seis; os seus mulos, duzentos e quarenta e cinco;

67 os seus camelos, quatrocentos e trinta e cinco; os jumentos, seis mil setecentos e vinte.

68 Alguns dos cabeças de famílias, vindo à Casa do SENHOR, a qual está em Jerusalém, deram voluntárias ofertas para

59Ці родини прийшли до Єрусалима з міст Тель-Мели, Тель-Гарші, Керува, Аддона та Іммера, але вони не могли довести, що їхні родини належать до Ізраїлю:

60то були нащадки Делаї, Товії та Некоди — шістсот п’ятдесят два чоловіки.

61Серед священиків були нащадки: сини Ховаї, Гаккоза та Барциллая. (Чоловік, який одружився з дочкою Барциллая з Ґілеада, вважався членом цієї родини).

62Ці люди шукали свої імена в сімейних літописах, але не знайшли їх. Отож вони були виключені зі священицтва.

63Правитель сказав їм, що вони не можуть їсти святої їжі, доки не з’явиться священик, який випробує їх за допомогою уриму й туммиму.

64Усього людей було сорок дві тисячі триста шістдесят.

65А ще ж слуги та служниці, яких було сім тисяч триста тридцять сім. Крім того, двісті співаків: чоловіків та жінок.

66Мали вони сімсот тридцять шість коней, двісті сорок п’ять мулів,

67чотириста тридцять п’ять верблюдів та шість тисяч сімсот двадцять віслюків.

68Як дісталися вони до храму Господнього в Єрусалимі, деякі голови родин зробили добровільні пожертви на будівництво храму Господнього замість зруйнованого.

a Casa de Deus, para a restaurarem no seu lugar.

69 Segundo os seus recursos, deram para o tesouro da obra, em ouro, sessenta e um mil daricos, e, em prata, cinco mil arráteis, e cem vestes sacerdotais.

70 Os sacerdotes, os levitas e alguns do povo, tanto os cantores como os porteiros e os servidores do templo habitaram nas suas cidades, como também todo o Israel.

69Вони скільки змогли віддали коштовностей на ту роботу: шістдесят одну тисячу драхм золота, п'ять тисяч мін срібла та сто пар вбрання для священиків.

70Священики, левити, деякі люди, співаки, наглядачі храмових брам, служителі храму оселилися у своїх містах, а інші ізраїльтяни — у своїх.

Esdras 3

É levantado o altar

1 Em chegando o sétimo mês, e estando os filhos de Israel já nas cidades, ajuntou-se o povo, como um só homem, em Jerusalém.

2 Levantou-se Jesua, filho de Jozadaque, e seus irmãos, sacerdotes, e Zorobabel, filho de Sealtiel, e seus irmãos e edificaram o altar do Deus de Israel, para sobre ele oferecerem holocaustos, como está escrito na Lei de Moisés, homem de Deus.

3 Firmaram o altar sobre as suas bases; e, ainda que estavam sob o terror dos povos de outras terras, ofereceram sobre ele holocaustos ao SENHOR, de manhã e à tarde.

4 Celebraram a Festa dos Tabernáculos, como está escrito, e ofereceram holocaustos diários, segundo o número ordenado para cada dia;

5 e, depois disto, o holocausto contínuo e os sacrifícios das Festas da Lua Nova e de todas as festas fixas do SENHOR, como

Езри 3

Відбудова вівтаря

1Коли настав сьомий місяць і люди Ізраїля оселилися по містах, усі вони як один зібралися в Єрусалимі.

2Ісус, син Йозадака, а з ним його брати-священики Зерувавел, син Шеалтієла, та його брати заходилися відбудовувати вівтар Господній в Ізраїлі, щоб можна було на ньому приносити жертви всеспалення, як і було записано в Законі Мойсея, людини Божої.

3Вони встановили вівтар на тому ж місці, де він був і раніше, оскільки боялися народів, які мешкали довкола. І приносили вони на ньому жертви всеспалення Господу вранці і ввечері.

4Потім відсвяткували вони свято Кущів, як записано в законі Мойсея, і принесли належну кількість жертв всеспалення святкового кожного дня.

5Після того вони постійно приносили жертви всеспалення та інші офіри на Новолуння та в інші священні свята, встановлені Господом. Приносили вони також від тих, хто робив добровільні офіри Господу.

também os dos que traziam ofertas voluntárias ao SENHOR.

[6] Desde o primeiro dia do sétimo mês, começaram a oferecer holocaustos ao SENHOR; porém ainda não estavam postos os fundamentos do templo do SENHOR.

[7] Deram, pois, o dinheiro aos pedreiros e aos carpinteiros, como também comida, bebida e azeite aos sidônios e tírios, para trazerem do Líbano madeira de cedro ao mar, para Jope, segundo a permissão que lhes tinha dado Ciro, rei da Pérsia.

Lançados os alicerces do templo

[8] No segundo ano da sua vinda à Casa de Deus, em Jerusalém, no segundo mês, Zorobabel, filho de Sealtiel, e Jesua, filho de Jozadaque, e os outros seus irmãos, sacerdotes e levitas, e todos os que vieram do cativeiro a Jerusalém começaram a obra da Casa do SENHOR e constituíram levitas da idade de vinte anos para cima, para a superintenderem.

[9] Então, se apresentaram Jesua com seus filhos e seus irmãos, Cadmiel e seus filhos, os filhos de Judá, para juntamente vigiarem os que faziam a obra na Casa de Deus, bem como os filhos de Henadade, seus filhos e seus irmãos, os levitas.

[10] Quando os edificadores lançaram os alicerces do templo do SENHOR, apresentaram-se os sacerdotes, paramentados e com trombetas, e os levitas, filhos de Asafe, com címbalos,

[6]У перший день сьомого місяця почали вони приносити жертви всеспалення Господу, хоча ще й не заклали підвалини храму Господнього.

Зведення храму

[7]Потім ті люди, що повернулися, найняли каменярів та теслів, а також провадили їжу, питво та оливу людям Сидону й Тира, щоб ті доставляли ливанський кедр по морю до Йоппи, з дозволу на те перського царя Кира.

[8]На другий місяць другого року після повернення до храму Господнього в Єрусалимі, Зарувавел, син Шеалтієла, та Ісус, син Йозадака, розпочали роботу разом із священиками та левитами, а також усіма, хто повернувся до Єрусалима з полону. Вони призначили левитів, яким виповнилося 20 років і старше, щоб ті керували роботами по будівництву храму Господнього.

[9]Ісус, його сини та брати, Кадміел та його сини (нащадки Юди), сини Генадада і їхні сини та їхні брати-левити керували будівництвом храму Господа.

[10]Коли будівельники заклали підвалини храму Господнього, священики, вбрані у ризи, з сурмами, а також левити (сини Асафа) із цимбалами зайняли свої місця, щоб Господа славити, як і наказав цар ізраїльський Давид.

para louvarem o SENHOR, segundo as determinações de Davi, rei de Israel.

11 Cantavam alternadamente, louvando e rendendo graças ao SENHOR, com estas palavras: Ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre sobre Israel. E todo o povo jubilou com altas vozes, louvando ao SENHOR por se terem lançado os alicerces da sua casa.

11По черзі вони співали пісні хвали та подяки: «Хвала Богу за милість Його. Любов Його щира навічно». І всі люди голосно вигукували, прославляючи Господа, бо було вже закладено підвалини храму Господнього.

12 Porém muitos dos sacerdotes, e levitas, e cabeças de famílias, já idosos, que viram a primeira casa, choraram em alta voz quando à sua vista foram lançados os alicerces desta casa; muitos, no entanto, levantaram as vozes com gritos de alegria.

12Але багато із старших священиків, левитів, вождів родин раніше бачили колишній храм, тож уголос ридали, побачивши підвалини нового. Але водночас багато інших людей кричали від радості.

13 De maneira que não se podiam discernir as vozes de alegria das vozes do choro do povo; pois o povo jubilava com tão grandes gritos, que as vozes se ouviam de mui longe.

13Такий великий галас здійняв народ, що далеко його було чути, та не можна було розрізнити гук радості й плач печалі.

Esdras 4

Os inimigos fazem parar a construção do templo

1 Ouvindo os adversários de Judá e Benjamim que os que voltaram do cativeiro edificavam o templo ao SENHOR, Deus de Israel,

2 chegaram-se a Zorobabel e aos cabeças de famílias e lhes disseram: Deixai-nos edificar convosco, porque, como vós, buscaremos a vosso Deus; como também já lhe sacrificamos desde os dias de Esar-Hadom, rei da Assíria, que nos fez subir para aqui.

Езри 4

Вороги намагаються перешкодити відбудові храму

1Коли ж вороги Юди та Веніамина почули, що вигнанці відбудовують храм Господа, Бога Ізраїлю,

2вони пішли до Зерувавела та вождів родин і сказали їм: «Дозвольте нам допомагати вам у відбудові, бо ми, як і ви, поклоняємося вашому Богу й офіри Йому приносимо з часів царя Есаргаддона ассирійського, який привів нас сюди».

[3] Porém Zorobabel, Jesua e os outros cabeças de famílias lhes responderam: Nada tendes conosco na edificação da casa a nosso Deus; nós mesmos, sozinhos, a edificaremos ao SENHOR, Deus de Israel, como nos ordenou Ciro, rei da Pérsia.

[4] Então, as gentes da terra desanimaram o povo de Judá, inquietando-o no edificar;

[5] alugaram contra eles conselheiros para frustrarem o seu plano, todos os dias de Ciro, rei da Pérsia, até ao reinado de Dario, rei da Pérsia.

[6] No princípio do reinado de Assuero, escreveram uma acusação contra os habitantes de Judá e de Jerusalém.

[7] E, nos dias de Artaxerxes, rei da Pérsia, Bislão, Mitredate, Tabeel e os outros seus companheiros lhe escreveram; a carta estava escrita em caracteres aramaicos e na língua siríaca.

[8] Reum, o comandante, e Sinsai, o escrivão, escreveram contra Jerusalém uma carta ao rei Artaxerxes.

[9] Escreveu Reum, o comandante, e Sinsai, o escrivão, os outros seus companheiros: dinaítas, afarsaquitas, tarpelitas, afarsitas, arquevitas, babilônios, susanquitas, deavitas, elamitas

[10] e outros povos, que o grande e afamado Osnapar transportou e que fez habitar na cidade de Samaria, e os outros aquém do Eufrates.

[11] Eis o teor da carta endereçada ao rei Artaxerxes:

[3]Але Зерувавел, Ісус та вожді родин ізраїльських сказали їм: «Ви не можете допомагати нам у будівництві храму нашого Бога. Бо ми самі мусимо будувати храм Господа, Бога Ізраїлю, як і наказував нам цар Кир перський».

[4]Тоді люди, що мешкали довкола почали залякувати людей Юдеї та перешкоджати їм у будівництві.

[5]Ті люди підкуповували начальників, щоб вони діяли проти людей Юдеї. Ті робили все можливе, аби перешкоджати юдеям здійснювати їхні наміри щодо будівництва храму. Так тривало весь час, поки правив перський цар Кир, доки престол не посів Дарій.

[6]За царювання Ксеркса, на початку його правління вороги написали звинувачення проти євреїв, які мешкали в Юдеї та Єрусалимі.

[7]А за часів Артаксеркса Вішлам, Мітредат, Тавеел та інші його підлеглі написали царю Артаксерксу перському. Було той документ написано арамійською мовою і перекладено.

[8] Царський правитель Регум та писар Шимшай написали царю Артаксерксу лист проти Єрусалима такого змісту:

[9]«Від правителя Регума та писаря Шимшая та їхніх прибічників, суддів, урядовців над персами, ерехами, вавилонянами, мешканцями Суза, тобто еламійцями,

[10]та іншими народами, яких великий і славний Ассурбаніпал переселив із їхніх земель у міста Самарії та інші місця на захід від річки Євфрат».

[11]Ось копія того листа, що надіслали вони йому. «Царю Артаксерксу від слуг

йому, що мешкають на захід від річки Євфрат.

[12] Teus servos, os homens daquém do Eufrates e em tal tempo. Seja do conhecimento do rei que os judeus que subiram de ti vieram a nós a Jerusalém. Eles estão reedificando aquela rebelde e malvada cidade e vão restaurando os seus muros e reparando os seus fundamentos.

[12]Хай буде відомо царю, що юдеї, які прийшли до нас від тебе, дісталися до Єрусалима. Тепер вони відбудовують це войовниче та лихе місто, скоро зведуть мури й уже відновили підвалини.

[13] Saiba ainda o rei que, se aquela cidade se reedificar, e os muros se restaurarem, eles não pagarão os direitos, os impostos e os pedágios e assim causarão prejuízos ao rei.

[13]То хай стане цареві відомо, що якщо місто буде відновлено й мури зведено, вони не платитимуть ніяких податків, і кінець кінцем це завдасть шкоди цареві.

[14] Agora, pois, como somos assalariados do rei e não nos convém ver a desonra dele, por isso, mandamos dar-lhe aviso,

[14]Оскільки ми присягалися бути відданими царю, то негоже нам дивитися на царське безчестя. Тому й посилаємо ми цареві це повідомлення.

[15] a fim de que se busque no Livro das Crônicas de seus pais, e nele achará o rei e saberá que aquela cidade foi rebelde e danosa aos reis e às províncias e que nela tem havido rebeliões, desde tempos antigos; pelo que foi a cidade destruída.

[15]Гадаємо, ти можеш знайти це в літописах царів, що правили до тебе. З літописів тих довідаєшся, що це місто бунтівне, що воно багато лиха принесло і царям, і землям. Бунтарство з давніх давен нуртує в місті тому. За те його й зруйновано було.

[16] Nós, pois, fazemos notório ao rei que, se aquela cidade se reedificar, e os seus muros se restaurarem, sucederá que não terá a posse das terras deste lado do Eufrates.

[16]Ми сповіщаємо царя, що якщо місто буде відбудовано, то нічого не лишиться твого на захід від річки Євфрат».

[17] Então, respondeu o rei: A Reum, o comandante, a Sinsai, o escrivão, e a seus companheiros que habitam em Samaria, como aos restantes que estão além do Eufrates: Paz!

[17]Цар надіслав таку відповідь: «Правителю Регуму, писареві Шимшаю та їхнім прибічникам, що мешкають у Самарії та інших землях на захід від ріки Євфрат. Мир вам!

[18] A carta que nos enviastes foi distintamente lida na minha presença.

[18]Лист, який ви нам надіслали, був прочитаний та перекладений мені.

[19] Ordenando-o eu, buscaram e acharam que, de tempos antigos, aquela cidade se levantou contra os reis, e nela se têm feito rebeliões e motins.

[19]Я видав наказ і літописи були вивчені, з'ясувалося, що місто це було справді бунтівне проти царів з давніх-давен, у ньому зчинялися заколоти й повстання.

[20] Também houve reis poderosos sobre Jerusalém, que dalém do Eufrates dominaram em todo lugar, e se lhes pagaram direitos, impostos e pedágios.

[20]Могутні царі правили Єрусалимом і всіма землями на захід від ріки Євфрату, і всі народи платили їм мито.

[21] Agora, pois, dai ordem a fim de que aqueles homens parem o trabalho e não se edifique aquela cidade, a não ser com autorização minha.

[21]Отож віддайте наказ тим людям припинити роботу, щоб місто не відбудовувалося, доки не видам Я відповідного наказу.

[22] Guardai-vos, não sejais remissos nestas coisas. Por que há de crescer o dano em prejuízo dos reis?

[22]Дійте обережно, аби не прогледіти, цю справу, щоб не було надалі шкоди й зла царям».

[23] Depois de lida a cópia da carta do rei Artaxerxes perante Reum, Sinsai, o escrivão, e seus companheiros, foram eles apressadamente a Jerusalém, aos judeus, e, de mão armada, os forçaram a parar com a obra.

[23]Тільки-но примірник того листа від царя Артаксеркса був прочитаний Регуму, Шимшаю та їхнім однодумцям, вони негайно вирушили до євреїв у Єрусалим. Силою та владою змусили вони їх зупинити роботи.

[24] Cessou, pois, a obra da Casa de Deus, a qual estava em Jerusalém; e isso até ao segundo ano do reinado de Dario, rei da Pérsia.

[24]Тоді роботи по відбудові храму Господнього в Єрусалимі було зупинено. Вони не відновлювались аж до другого року правління царя Дарія перського.

Esdras 5

As exortações de Ageu e Zacarias

[1] Ora, os profetas Ageu e Zacarias, filho de Ido, profetizaram aos judeus que estavam em Judá e em Jerusalém, em nome do Deus de Israel, cujo Espírito estava com eles.

[2] Então, se dispuseram Zorobabel, filho de Sealtiel, e Jesua, filho de Jozadaque, e começaram a edificar a Casa de Deus, a

Езри 5

Храм відбудовують знову

[1]Тоді пророки Оґій та Захарія, син Іддо, пророкували євреям у Юдеї та Єрусалимі від імені Бога Ізраїлю, що над ними.

[2]Тоді Зерувавел, син Шеалтіела, та Ісус, син Йозадака, почали відбудовувати храм Господній в Єрусалимі. Пророки

qual está em Jerusalém; e, com eles, os referidos profetas de Deus, que os ajudavam.

Божі були на їхньому боці й підтримували їх.

[3] Nesse tempo, veio a eles Tatenai, governador daquém do Eufrates, e Setar-Bozenai, e seus companheiros e assim lhes perguntaram: Quem vos deu ordem para reedificardes esta casa e restaurardes este muro?

[3]Саме тоді Таттенай, правитель земель, що на захід від річки Євфрат, та Шефар Возенай зі своїми людьми прийшли до них і сказали: «Хто дав вам дозвіл відбудовувати цей храм і завершувати столярні роботи?»

[4] Perguntaram-lhes mais: E quais são os nomes dos homens que constroem este edifício?

[4]Далі вони спитали таке: «Як звуть людей, що будують усю споруду?»

[5] Porém os olhos de Deus estavam sobre os anciãos dos judeus, de maneira que não foram obrigados a parar, até que o assunto chegasse a Dario, e viesse resposta por carta sobre isso.

[5]Але Божа ласка лишалася зі старійшинами юдеїв, їхню роботу не було зупинено, доки Дарію не послали відповідь і не було одержано письмове розпорядження у відповідь.

Os adversários consultam Dario

[6] Eis a cópia da carta que Tatenai, o governador daquém do Eufrates, com Setar-Bozenai e os seus companheiros, os afarsaquitas, que estavam deste lado do rio, enviaram ao rei Dario,

[6]Ось зміст листа, який Таттенай, правитель земель на захід від ріки Євфрат та Шефар Возенай та їхні однодумці й наглядачі цих земель надіслали царю Дарію.

[7] na qual lhe deram uma relação escrita do modo seguinte: Ao rei Dario, toda a paz!

[7]Вони послали йому доповідь, де було сказано: «Царю Дарію! Мир тобі!

[8] Seja notório ao rei que nós fomos à província de Judá, à casa do grande Deus, a qual se edifica com grandes pedras; a madeira se está pondo nas paredes, e a obra se vai fazendo com diligência e se adianta nas suas mãos.

[8]Хай буде відомо царю, що пішли ми до краю юдейського, до храму великого Бога. Стіни його відбудовують з великих кам'яних брил та дерев'яного перекриття. Робота ця виконується ретельно і горить у них в руках.

[9] Perguntamos aos anciãos e assim lhes dissemos: Quem vos deu ordem para reedificardes esta casa e restaurardes este muro?

[9]Ми допитувалися старійшин. Ми питали їх: „Хто дав вам дозвіл відбудовувати храм і завершувати столярні роботи?"

[10] Demais disto, lhes perguntamos também pelo seu nome, para tos declararmos, para que te pudéssemos escrever os nomes dos homens que são entre eles os chefes.

[10]Ми також запитали їхні імена, аби тобі повідомити, і ми могли б написати імена людей, які у них за старійшин.

[11] Esta foi a resposta que nos deram: Nós somos servos do Deus dos céus e da terra e reedificamos a casa que há muitos anos fora construída, a qual um grande rei de Israel edificou e a terminou.

[11]І вони нам відповіли: „Ми слуги Бога, що владарює на небі й на землі. Ми відбудовуємо храм, який був збудований багато років тому. Він був побудований і довершений великим царем Ізраїлю.

[12] Mas, depois que nossos pais provocaram à ira o Deus dos céus, ele os entregou nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, o caldeu, o qual destruiu esta casa e transportou o povo para a Babilônia.

[12]Але оскільки пращури наші розгнівали Бога Небесного, Він віддав їх у руки царя Навуходоносора вавилонського. Він зруйнував храм і виселив людей у полон до Вавилона.

[13] Porém Ciro, rei da Babilônia, no seu primeiro ano, deu ordem para que esta Casa de Deus se edificasse.

[13]Але в перший рік правління царя Кира вавилонського він видав наказ відбудувати храм Божий.

[14] Também os utensílios de ouro e de prata, da Casa de Deus, que Nabucodonosor levara do templo que estava em Jerusalém e os meteu no templo de Babilônia, o rei Ciro os tirou de lá, e foram dados a um homem cujo nome era Sesbazar, a quem nomeara governador

[14]А також повернув золотий та срібний посуд храму Божого, який Навуходоносор забрав з храму в Ізраїлі й помістив у храмі у Вавилоні. Цар Кир забрав з храму вавилонського й віддав чоловікові на ім’я Шешбацар, якого й призначив правителем”.

[15] e lhe disse: Toma estes utensílios, e vai, e leva-os ao templo de Jerusalém, e faze reedificar a Casa de Deus, no seu lugar.

[15]І сказав Кир Шешбацару: „Візьми цей посуд і поклади в храмі в Єрусалимі, й нехай храм Божий буде відбудований на тому ж місці”.

[16] Então, veio o dito Sesbazar e lançou os fundamentos da Casa de Deus, a qual está em Jerusalém; e, daí para cá, se está edificando e ainda não está acabada.

[16]І пішов Шешбацар, і заклав підвалини храму Божого в Єрусалимі. І відтоді й досі храм відбудовується, але роботи ще не завершено.

[17] Agora, pois, se parece bem ao rei, que se busque nos arquivos reais, na Babilônia, se é verdade haver uma ordem do rei Ciro

[17]Отож, якщо ласка царська, нехай пошукають у царських літописах там у Вавилоні, щоб з’ясувати, чи є правдою те, що цар Кир видав наказ відбудувати храм Божий в Єрусалимі. І тоді нехай

para edificar esta Casa de Deus, em Jerusalém; e sobre isto nos faça o rei saber a sua vontade.

цар пришле нам своє рішення щодо справи цієї».

Esdras 6

O decreto de Dario

[1] Então, o rei Dario deu ordem, e uma busca se fez nos arquivos reais da Babilônia, onde se guardavam os documentos.

[2] Em Acmetá, na fortaleza que está na província da Média, se achou um rolo, e nele estava escrito um memorial que dizia assim:

[3] O rei Ciro, no seu primeiro ano, baixou o seguinte decreto: Com respeito à Casa de Deus, em Jerusalém, deve ela edificar-se para ser um lugar em que se ofereçam sacrifícios; seus fundamentos serão firmes, a sua altura, de sessenta côvados, e a sua largura, de sessenta côvados, com três carreiras de grandes pedras e uma de madeira nova.

[4] A despesa se fará da casa do rei.

[5] Demais disto, os utensílios de ouro e de prata, da Casa de Deus, que Nabucodonosor tirara do templo que estava em Jerusalém, levando-os para a Babilônia, serão devolvidos para o templo que está em Jerusalém, cada utensílio para o seu lugar; serão recolocados na Casa de Deus.

[6] Agora, pois, Tatenai, governador dalém do Eufrates, Setar-Bozenai e seus

Езри 6

Згода царя Дарія

[1]Тоді цар Дарій видав наказ, і було досліджено літописи, які зберігалися в скарбниці у Вавилоні.

[2]Той сувій було знайдено в Екбатані, царський фортеці на землях мидійських. Ось що в ньому було написано: Офіційний лист.

[3]У перший рік царя Кира він видав наказ стосовно храму Божого в Єрусалимі: «Нехай храм буде відбудовано на тому місці, де вони приносили пожертви, і хай будуть ті самі підвалини. Нехай храм буде заввишки шістдесят ліктів і завширшки шістдесят ліктів.

[4]Мур довкола хай буде в три ряди каміння і з одним дерев'яним перекриттям, а витрати будуть сплачені з царської казни.

[5]А також, нехай золотий і срібний посуд з храму Божого, який Навуходоносор забрав із храму в Єрусалимі й переніс до Вавилона, буде повернено на місце в Єрусалим. І нехай той посуд поміщено буде в храм Божий».

[6]Тоді цар Дарій відіслав такого листа своїм підлеглим: «Отож ти, Таттенаю, правителю земель на захід від річки

companheiros, os afarsaquitas, que estais para além do rio, retirai-vos para longe dali.

[7] Não interrompais a obra desta Casa de Deus, para que o governador dos judeus e os seus anciãos reedifiquem a Casa de Deus no seu lugar.

[8] Também por mim se decreta o que haveis de fazer a estes anciãos dos judeus, para que reedifiquem esta Casa de Deus, a saber, que da tesouraria real, isto é, dos tributos dalém do rio, se pague, pontualmente, a despesa a estes homens, para que não se interrompa a obra.

[9] Também se lhes dê, dia após dia, sem falta, aquilo de que houverem mister: novilhos, carneiros e cordeiros, para holocausto ao Deus dos céus; trigo, sal, vinho e azeite, segundo a determinação dos sacerdotes que estão em Jerusalém;

[10] para que ofereçam sacrifícios de aroma agradável ao Deus dos céus e orem pela vida do rei e de seus filhos.

[11] Também por mim se decreta que todo homem que alterar este decreto, uma viga se arrancará da sua casa, e que seja ele levantado e pendurado nela; e que da sua casa se faça um monturo.

[12] O Deus, pois, que fez habitar ali o seu nome derribe a todos os reis e povos que estenderem a mão para alterar o decreto e para destruir esta Casa de Deus, a qual está em Jerusalém. Eu, Dario, baixei o decreto; que se execute com toda a pontualidade.

Completado o templo

Євфрат, Шефаре Возенаю, і ви, їхні однодумці, наглядачі земель на захід від річки Євфрат, держіться подалі від Єрусалима.

[7]Не заважайте роботі по відбудові храму Божого. Нехай правитель юдейський і старійшини юдейські відбудовують храм Божий на тому самому місці.

[8]Отож віддаю я такий наказ про те, як вам бути щодо юдейських старійшин у справі відбудови храму Божого. Всі витрати цих людей на будівництво мають повністю бути сплачені за царський рахунок, з податків з земель, що на захід від річки Євфрат, щоб могли вони не припиняти роботи.

[9]Що ж буде потрібно для пожертв усеспалення на честь Бога Небесного, чи телята, чи барани, чи ягнята, або ж священики Єрусалима проситимуть пшениці, солі, вина чи олії, давайте їм щоденно і без зволікань,

[10]щоб могли вони приносити Богові Небесному любі Йому офіри й молитися за життя царя та його синів.

[11]А ще видаю я наказ про те, що якщо хтось не підкориться цьому наказу, то нехай дерев'яний стовп буде вирваний з його оселі, а його самого нехай прив'яжуть і заб'ють на тому стовпі, а оселю його перетворять на купу гною.

[12]Нехай Бог, Який помістив ім'я Своє в Єрусалимі, скине всякого царя чи народ, які не підкорятимуться цьому наказу й намагатимуться зруйнувати храм Господа в Єрусалимі. Я, Дарій, видав цей наказ. І хай він пильно виконується».

Завершення і освячення храму

[13] Então, Tatenai, o governador daquém do Eufrates, Setar-Bozenai e os seus companheiros assim o fizeram pontualmente, segundo decretara o rei Dario.

[13]Тоді Таттенай, правитель земель на захід від річки Євфрат, Шефар Возенай та їхні прихильники зробили точнісінько так, як наказав Дарій.

[14] Os anciãos dos judeus iam edificando e prosperando em virtude do que profetizaram os profetas Ageu e Zacarias, filho de Ido. Edificaram a casa e a terminaram segundo o mandado do Deus de Israel e segundo o decreto de Ciro, de Dario e de Artaxerxes, rei da Pérsia.

[14]Старійшини юдейські успішно просувалися в будівництві згідно з пророкуваннями Оґія та Захарія, сина Іддо. Вони завершили відбудову храму, як і наказував їм Бог Ізраїлю та царі Кир, Дарій, Артаксеркс, царі перські.

[15] Acabou-se esta casa no dia terceiro do mês de adar, no sexto ano do reinado do rei Dario.

[15]Отож храм було завершено третього дня місяця Адара. Це було в шостий рік правління Дарія.

A dedicação do templo

[16] Os filhos de Israel, os sacerdotes, os levitas e o restante dos exilados celebraram com regozijo a dedicação desta Casa de Deus.

[16]Тоді народ Ізраїля, священики та левити і всі, хто повернувся з полону, з великою радістю відсвяткували посвячення храму Божого.

[17] Para a dedicação desta Casa de Deus ofereceram cem novilhos, duzentos carneiros, quatrocentos cordeiros e doze cabritos, para oferta pelo pecado de todo o Israel, segundo o número das tribos de Israel.

[17]На честь посвячення храму Божого у жертву було принесено сто биків, двісті баранів, чотириста ягнят, а як жертву спокути всього Ізраїлю: дванадцятеро козлят, по одному за кожне ізраїльське коліно.

[18] Estabeleceram os sacerdotes nos seus turnos e os levitas nas suas divisões, para o serviço de Deus em Jerusalém, segundo está escrito no Livro de Moisés.

[18]Було призначено священиків за їхнім розподілом і левитів у їхні групи для відправ у Божому храмі в Єрусалимі, як було записано в книзі Мойсея.

A celebração da Páscoa

[19] Os que vieram do cativeiro celebraram a Páscoa no dia catorze do primeiro mês;

Пасха

[19] Євреї, які повернулися з полону, відсвяткували Пасху на чотирнадцятий день першого місяця.

[20] porque os sacerdotes e os levitas se tinham purificado como se fossem um só homem, e todos estavam limpos; mataram

[20]Усі левити й священики очистилися для святкування. Левити забили пасхальне ягня для всіх євреїв, що

o cordeiro da Páscoa para todos os que vieram do cativeiro, para os sacerdotes, seus irmãos, e para si mesmos.

21 Assim, comeram a Páscoa os filhos de Israel que tinham voltado do exílio e todos os que, unindo-se a eles, se haviam separado da imundícia dos gentios da terra, para buscarem o SENHOR, Deus de Israel.

22 Celebraram a Festa dos Pães Asmos por sete dias, com regozijo, porque o SENHOR os tinha alegrado, mudando o coração do rei da Assíria a favor deles, para lhes fortalecer as mãos na obra da Casa de Deus, o Deus de Israel.

повернулися з полону, та для своїх братів-священиків і для себе.

21Люди Ізраїлю, які повернулися з полону, їли пасхальну їжу. Та й інші люди, які очистилися від погані інших народів цієї землі, теж їли пасхальну їжу на знак поклоніння Господу, Богу Ізраїлю.

22Сім днів з великою радістю відзначали вони свято Опрісноків, бо Господь зробив їх щасливими, навернувши до них серце царя ассирійського, аж той допоміг їм у побудові храму Бога Ізраїлю.

Esdras 7

Artaxerxes envia Esdras a Jerusalém

1 Passadas estas coisas, no reinado de Artaxerxes, rei da Pérsia, Esdras, filho de Seraías, filho de Azarias, filho de Hilquias,

2 filho de Salum, filho de Zadoque, filho de Aitube,

3 filho de Amarias, filho de Azarias, filho de Meraiote,

4 filho de Zeraías, filho de Uzi, filho de Buqui,

5 filho de Abisua, filho de Finéias, filho de Eleazar, filho de Arão, o sumo sacerdote, este Esdras subiu da Babilônia.

6 Ele era escriba versado na Lei de Moisés, dada pelo SENHOR, Deus de Israel; e, segundo a boa mão do SENHOR, seu Deus, que estava sobre ele, o rei lhe concedeu tudo quanto lhe pedira.

Езри 7

Езра в Єрусалимі

1Після цього в часи правління Артаксеркса перського з Вавилона до Єрусалима прийшов Езра, син Сераї, сина Азарії, сина Гилкії.

2Гилкія був сином Шаллума, сина Задока, сина Агітува.

3Агітув був сином Амарії, який був сином Азарії, сина Мерайота.

4Мерайот був сином Зарахії, сина Уззі, сина Вуккі.

5Вуккі був сином Авішуа, сина Фінегаса, сина Елеазара, сина Аарона, первосвященика.

6Езра прийшов з Вавилона. Він був учителем і добре знав Закон Мойсея, який дав Господь Бог Ізраїлю. Цар дав Езрі всього, що той просив, бо Господь Бог допомагав йому.

[7] Também subiram a Jerusalém alguns dos filhos de Israel, dos sacerdotes, dos levitas, dos cantores, dos porteiros e dos servidores do templo, no sétimo ano do rei Artaxerxes.

[7]Деякі люди Ізраїлю, в тому числі священики, левити, співаки, наглядачі брам, служителі храму прийшли до Єрусалима на сьомий рік правління царя Артаксеркса.

[8] Esdras chegou a Jerusalém no quinto mês, no sétimo ano deste rei;

[8]Езра прийшов до Єрусалима на п'ятий місяць сьомого року царя Артаксеркса.

[9] pois, no primeiro dia do primeiro mês, partiu da Babilônia e, no primeiro dia do quinto mês, chegou a Jerusalém, segundo a boa mão do seu Deus sobre ele.

[9]Він вийшов з Вавилона в перший день першого місяця, а дістався до Єрусалима в перший день п'ятого місяця, адже Бог помагав йому.

[10] Porque Esdras tinha disposto o coração para buscar a Lei do SENHOR, e para a cumprir, e para ensinar em Israel os seus estatutos e os seus juízos.

[10]Езра присвятив себе вивченню та дотриманню Закону Господнього і навчанню людей Ізраїлю правилам та законам Господа.

Лист Артаксеркса до Езри

[11] Esta é a cópia da carta que o rei Artaxerxes deu ao sacerdote Esdras, o escriba das palavras, dos mandamentos e dos estatutos do SENHOR sobre Israel:

[11]Ось зміст листа, що цар Артаксеркс дав Езрі. Езра був священиком та знавцем заповідей Господніх та законів, які дані були Ізраїлю:

[12] Artaxerxes, rei dos reis, ao sacerdote Esdras, escriba da Lei do Deus do céu: Paz perfeita!

[12] «Артаксеркс, цар царів, Езрі, священику та знавцю законів Бога Небесного: Вітаю тебе! І далі:

[13] Por mim se decreta que, no meu reino, todo aquele do povo de Israel e dos seus sacerdotes e levitas que quiser ir contigo a Jerusalém, vá.

[13]Я видаю такий наказ, що кожен у царстві моєму з людей Ізраїлю: священики чи левити, які хочуть добровільно піти з тобою до Єрусалима — нехай підуть.

[14] Porquanto és mandado da parte do rei e dos seus sete conselheiros para fazeres inquirição a respeito de Judá e de Jerusalém, segundo a Lei do teu Deus, a qual está na tua mão;

[14]Бо посилає тебе цар разом із сімома радниками, щоб наглядали ви, наскільки добре народ Юдеї та Єрусалима дотримується Закону Божого, адже цей Закон знаєш ти досконало.

[15] e para levares a prata e o ouro que o rei e os seus conselheiros, espontaneamente, ofereceram ao Deus de Israel, cuja habitação está em Jerusalém,

[15]А ще посилаю тебе відвезти срібло та золото, яке цар та його радники дарують Богові Ізраїлю, чий храм в Єрусалимі.

[16] bem assim a prata e o ouro que achares em toda a província da Babilônia, com as ofertas voluntárias do povo e dos sacerdotes, oferecidas, espontaneamente, para a casa de seu Deus, a qual está em Jerusalém.

[16]Збери все срібло та золото, яке знайдеш у землях Вавилонських, разом із пожертвами людей та священиків для храму Бога їхнього в Єрусалимі.

[17] Portanto, diligentemente comprarás com este dinheiro novilhos, e carneiros, e cordeiros, e as suas ofertas de manjares, e as suas libações e as oferecerás sobre o altar da casa de teu Deus, a qual está em Jerusalém.

[17]За ті гроші купиш бичків, баранів, ягнят і разом з хлібними офірами принесеш це в жертву на вівтар храму вашого Бога в Єрусалимі.

[18] Também o que a ti e a teus irmãos bem parecer fazerdes do resto da prata e do ouro, fazei-o, segundo a vontade do vosso Deus.

[18]А з залишками срібла та золота ти можеш зробити все, що вважаєш за потрібне для себе й своїх юдейських братів, згідно з волею вашого Бога.

[19] E os utensílios que te foram dados para o serviço da casa de teu Deus, restitui-os perante o Deus de Jerusalém.

[19]Посуд, даний тобі для поклоніння вашому Богу в храмі, покладеш перед Богом у Єрусалимі.

[20] E tudo mais que for necessário para a casa de teu Deus, que te convenha dar, dá-lo-ás da casa dos tesouros do rei.

[20]Та й інші речі, які потрібні для храму Божого, на твою відповідальність ти можеш узяти з царської скарбниці.

[21] Eu mesmo, o rei Artaxerxes, decreto a todos os tesoureiros que estão dalém do Eufrates: tudo quanto vos pedir o sacerdote Esdras, escriba da Lei do Deus do céu, pontualmente se lhe faça;

[21]А також, я, цар Артаксеркс, видаю наказ усім скарбникам земель на захід від річки Євфрат: хоч би що Езра, священик і знавець закону Бога Небесного, попросив у вас, давати йому негайно й повністю.

[22] até cem talentos de prata, até cem coros de trigo, até cem batos de vinho, até cem batos de azeite e sal à vontade.

[22]Дайте йому до ста талантів срібла, сто корів пшениці, сто батів вина, сто батів оливи, а солі досхочу.

[23] Tudo quanto se ordenar, segundo o mandado do Deus do céu, exatamente se faça para a casa do Deus do céu; pois para que haveria grande ira sobre o reino do rei e de seus filhos?

[23]І що Бог Небесний наказав, хай зроблено буде швидко й сповна для храму Божого, щоб гнів Божий не впав на царство моє і моїх синів.

[24] Também vos fazemos saber, acerca de todos os sacerdotes e levitas, cantores, porteiros, de todos os que servem nesta Casa de Deus, que não será lícito impor-lhes nem direitos, nem impostos, nem pedágios.

[24]І так доводимо до вашого відома, що всі священики, левити, співці, охоронці брами, служники храму та інші слуги храму Божого не повинні сплачувати ніяких податків.

[25] Tu, Esdras, segundo a sabedoria do teu Deus, que possuis, nomeia magistrados e juízes que julguem a todo o povo que está dalém do Eufrates, a todos os que sabem as leis de teu Deus, e ao que não as sabe, que lhas façam saber.

[25]А ти, Езро, керуючись мудрістю, що дав тобі твій Бог, признач суддів та урядовців, які б вершили суд над усім людом, що мешкає на захід від ріки Євфрат. Признач усіх тих, хто знає Закон Бога твого. А тих, хто не знає, навчи.

[26] Todo aquele que não observar a lei do teu Deus e a lei do rei, seja condenado ou à morte, ou ao desterro, ou à confiscação de bens, ou à prisão.

[26]А той, хто не підкоряється Закону твого Бога та закону царя, нехай без зволікання буде покарано. Це може бути смертельний вирок, виселення в інші землі, позбавлення майна або ув'язнення».

Езра прославляє Бога

[27] Bendito seja o SENHOR, Deus de nossos pais, que deste modo moveu o coração do rei para ornar a Casa do SENHOR, a qual está em Jerusalém;

[27] Благословен Господь, Бог наших предків, який збудив у серці царя бажання отак прославити храм Господа в Єрусалимі.

[28] e que estendeu para mim a sua misericórdia perante o rei, os seus conselheiros e todos os seus príncipes poderosos. Assim, me animei, segundo a boa mão do SENHOR, meu Deus, sobre mim, e ajuntei de Israel alguns chefes para subirem comigo.

[28]І виявив Він любов до мене в присутності царя, його радників та впливових вельмож. Через те, що Господь мій Бог допомагав мені, то й сили в мене з'явилися, і зібрав я старійшин Ізраїлю йти зі мною до Єрусалима.

Esdras 8

A lista dos que voltaram com Esdras

[1] São estes os cabeças de famílias, com as suas genealogias, os que subiram comigo da Babilônia, no reinado do rei Artaxerxes:

Езри 8

Вожді родин, що повернулися з Езрою

[1]Ось голови родин (та їхній родовід), які прийшли з Вавилона зі мною під час правління царя Артаксеркса:

[2] dos filhos de Finéias, Gérson; dos filhos de Itamar, Daniel; dos filhos de Davi, Hatus;

[3] dos filhos de Secanias, dos filhos de Parós, Zacarias, e, com ele, foram registrados cento e cinqüenta homens.

[4] Dos filhos de Paate-Moabe, Elioenai, filho de Zeraías, e, com ele, duzentos homens.

[5] Dos filhos de Secanias, o filho de Jaaziel, e, com ele, trezentos homens.

[6] Dos filhos de Adim, Ebede, filho de Jônatas, e, com ele, cinqüenta homens.

[7] Dos filhos de Elão, Jesaías, filho de Atalias, e, com ele, setenta homens.

[8] Dos filhos de Sefatias, Zebadias, filho de Micael, e, com ele, oitenta homens.

[9] Dos filhos de Joabe, Obadias, filho de Jeiel, e, com ele, duzentos e dezoito homens.

[10] Dos filhos de Bani, Selomite, filho de Josifias, e, com ele, cento e sessenta homens.

[11] Dos filhos de Bebai, Zacarias, o filho de Bebai, e, com ele, vinte e oito homens.

[12] Dos filhos de Azgade, Joanã, o filho de Hacatã, e, com ele, cento e dez homens.

[13] Dos filhos de Adonicão, últimos a chegar, seus nomes eram estes: Elifelete, Jeiel e Semaías, e, com eles, sessenta homens.

[14] Dos filhos de Bigvai, Utai e Zabude, e, com eles, setenta homens.

Esdras manda buscar levitas

[15] Ajuntei-os perto do rio que corre para Aava, onde ficamos acampados três dias.

[2]від нащадків Фінегаса — Ґершон. Від нащадків Ітамара — Даниїл. Від нащадків Давида — Гаттуш.

[3]Від нащадків Шеканії, від нащадків Пароша — Зехарія, а з ним іще сто п’ятдесят чоловік за списком.

[4]Від нащадків Пагата моавського — Еліегоенай, син Зарахії, а з ним іще двісті чоловік.

[5]Від нащадків Затту — Шеканія, син Ягазіела, і з ним іще триста чоловік.

[6]Від нащадків Адіна — Евед син Йонатана і з ним п’ятдесят чоловік.

[7]Від нащадків Елама — Єшая, син Аталії, і з ним сімдесят чоловік.

[8]Від нащадків Шефатії — Зевадія, син Михаїла, і з ним вісімдесят чоловік.

[9]Від нащадків Йоава — Овдія, син Єгіела, і з ним двісті вісімнадцять чоловік.

[10]Від нащадків Вані — Шеломит, син Йозифаї, і з ним сто шістдесят чоловік.

[11]Від нащадків Вевая — Зехарія, син Вевая, і з ним двадцять вісім чоловік.

[12]Від нащадків Азґада — Йоханан син Хаккатана, і з ним сто десять чоловік.

[13]Від нащадків Адонікама останні були такі, за іменами: Еліфелет, Єуел, Шемая, а з ними ще шістдесят чоловік.

[14]Від нащадків Віґваї — Утай і Заккур, а з ними ще сімдесят чоловік.

Повернення до Єрусалима

[15]Я зібрав їх біля річки, що впадає в Агаву, і там ми три дні стояли табором. Я довідався, що серед цих людей були

Passando revista ao povo e aos sacerdotes e não tendo achado nenhum dos filhos de Levi,

[16] enviei Eliézer, Ariel, Semaías, Elnatã, Jaribe, Elnatã, Natã, Zacarias e Mesulão, os chefes, como também a Joiaribe e a Elnatã, que eram sábios.

[17] Enviei-os a Ido, chefe em Casifia, e lhes dei expressamente as palavras que deveriam dizer a Ido e aos servidores do templo, seus irmãos, em Casifia, para nos trazerem ministros para a casa do nosso Deus.

[18] Trouxeram-nos, segundo a boa mão de Deus sobre nós, um homem sábio, dos filhos de Mali, filho de Levi, filho de Israel, a saber, Serebias, com os seus filhos e irmãos, dezoito;

[19] e a Hasabias e, com ele, Jesaías, dos filhos de Merari, com seus irmãos e os filhos deles, vinte;

[20] e dos servidores do templo, que Davi e os príncipes deram para o ministério dos levitas, duzentos e vinte, todos eles mencionados nominalmente.

O jejum

[21] Então, apregoei ali um jejum junto ao rio Aava, para nos humilharmos perante o nosso Deus, para lhe pedirmos jornada feliz para nós, para nossos filhos e para tudo o que era nosso.

[22] Porque tive vergonha de pedir ao rei exército e cavaleiros para nos defenderem do inimigo no caminho, porquanto já lhe havíamos dito: A boa mão do nosso Deus é sobre todos os que o buscam, para o bem

священики, але не знайшов там жодного левита.

[16]Отож я послав за вождями Еліезером, Арієлом, Шемаєю, Елнатаном, Яривом, Елнатаном, Натаном, Захарією та Мешулламом, а також за мудрими вчителями Йояривом та Елнатаном.

[17]Я послав їх до Іддо, вождя місцевості Касифія, з наказом переказати Іддо та його братам, а також служникам храму в місцевості Касифія, щоб вони прислали до нас помічників у храм нашого Бога.

[18]Оскільки рука Бога нашого була з нами, вони прислали до нас мудрого чоловіка з нащадків Маглі, сина Левія, сина Ізраїля, на ім’я Шеревія з його синами та братами. Їх було вісімнадцятеро.

[19]А також прислали Гашавію разом з Єшаєю з нащадків Мерарі з братами та синами. Їх було двадцятеро.

[20]Іще були храмові слуги, яких Давид і вельможі призначили служити левитам — усього двісті двадцять храмових слуг. Усі вони були переписані за іменами.

[21]Там, на березі Агави я оголосив, що ми не будемо їсти певний час, щоб принизити себе перед нашим Богом, щоб дарував він нам легку путь, для нас і наших дітей, і для всього нашого добра.

[22]Бо мені незручно було просити царя дати нам воїнів та вершників, щоб охороняли нас від ворогів у подорожі. Бо ми сказали цареві: «Рука Бога нашого з усіма, хто вірить в Нього, але влада Його і гнів — проти тих, хто відвернувся від Нього».

deles; mas a sua força e a sua ira, contra todos os que o abandonam.

23 Nós, pois, jejuamos e pedimos isto ao nosso Deus, e ele nos atendeu.

23Отож ми постилися й молилися за це, і Він почув наші молитви.

A entrega das contribuições aos sacerdotes

24 Então, separei doze dos principais, isto é, Serebias, Hasabias e dez dos seus irmãos.

24Потім я відібрав дванадцять вождів із священиками. Серед них були Шеревія та Гашавія та десятеро їхніх братів.

25 Pesei-lhes a prata, e o ouro, e os utensílios que eram a contribuição para a casa de nosso Deus, a qual ofereceram o rei, os seus conselheiros, os seus príncipes e todo o Israel que se achou ali.

25Тоді я віддав їм срібло та золото, а також посуд, які були пожертвувані для храму нашого Бога царем, його радниками й наближеними та всіма іншими людьми Ізраїлю.

26 Entreguei-lhes nas mãos seiscentos e cinqüenta talentos de prata e, em objetos de prata, cem talentos, além de cem talentos de ouro;

26Я зважив і віддав їм шістсот п’ятдесят талантів срібла, сто талантів срібного посуду, та сто талантів золота.

27 e vinte taças de ouro de mil daricos e dois objetos de lustroso e fino bronze, tão precioso como ouro.

27Я дав їм двадцять золотих чаш, вартих тисячі дариків і два блюда з прекрасної обробленої міді, що коштували немов золото.

28 Disse-lhes: Vós sois santos ao SENHOR, e santos são estes objetos, como também esta prata e este ouro, oferta voluntária ao SENHOR, Deus de vossos pais.

28І я сказав їм: «Ви посвячені Богу, і посуд цей священний. Це срібло й золото є добровільна пожертва Господу, Богу наших предків.

29 Vigiai-os e guardai-os até que os peseis na presença dos principais sacerdotes, e dos levitas, e dos cabeças de famílias de Israel, em Jerusalém, nas câmaras da Casa do SENHOR.

29Бережіть його пильно, доки не здасте за вагою головним священикам, левитам і вождям сімей ізраїльських в Єрусалимі, у приміщеннях храму Господа».

30 Então, receberam os sacerdotes e os levitas o peso da prata, do ouro e dos objetos, para trazerem a Jerusalém, à casa de nosso Deus.

30Отож священики та левити одержали золото і посуд за вагою щоб віднести до Єрусалима в храм нашого Бога.

A chegada a Jerusalém

31 Partimos do rio Aava, no dia doze do primeiro mês, a fim de irmos para

31На дванадцятий день першого місяця ми вирушили від річки Агави до Єрусалима. Бог наш був із нами, і Він

Jerusalém; e a boa mão do nosso Deus estava sobre nós e livrou-nos das mãos dos inimigos e dos que nos armavam ciladas pelo caminho.

захищав нас від ворогів та розбійників на нашому шляху.

32 Chegamos a Jerusalém e repousamos ali três dias.

32Так ми дісталися до Єрусалима й відпочивали там три дні.

33 No quarto dia, pesamos, na casa do nosso Deus, a prata, o ouro, os objetos e os entregamos a Meremote, filho do sacerdote Urias; com ele estava Eleazar, filho de Finéias, e, com eles, Jozabade, filho de Jesua, e Noadias, filho de Binui, levitas;

33На четвертий день ми поскладали срібло, золото й посуд у храмі нашого Бога і здали все Меремоту, сину Урії, який був священиком разом з Елеазаром, сином Фінегасовим. Там також були присутні левити Йозавад, син Ісуса та Ноадія, син Віннуя.

34 tudo foi contado e pesado, e o peso total, imediatamente registrado.

34Все було перевірено поштучно і за вагою. І тоді ж була зареєстрована загальна вага.

35 Os exilados que vieram do cativeiro ofereceram holocaustos ao Deus de Israel, doze novilhos por todo o Israel, noventa e seis carneiros, setenta e sete cordeiros e, como oferta pelo pecado, doze bodes; tudo em holocausto ao SENHOR.

35Потім євреї, які повернулися з заслання, принесли пожертву всеспалення Богові Ізраїля: дванадцять бичків за весь Ізраїль, дев'яносто шість баранів, сімдесят сім ягняти і дванадцять козлів як жертву очищення. Все то була офіра всеспалення Господу.

36 Então, deram as ordens do rei aos seus sátrapas e aos governadores deste lado do Eufrates; e estes ajudaram o povo na reconstrução da Casa de Deus.

36Вони також передали царський наказ правителям та царським урядовцям землі, що на захід від ріки Євфрат. І ті підтримали ізраїльський народ і храм Божий.

Esdras 9

A oração e confissão de Esdras

1 Acabadas, pois, estas coisas, vieram ter comigo os príncipes, dizendo: O povo de Israel, e os sacerdotes, e os levitas não se separaram dos povos de outras terras com as suas abominações, isto é, dos cananeus, dos heteus, dos ferezeus, dos jebuseus, dos amonitas, dos moabitas, dos egípcios e dos amorreus,

Езри 9

Про одруження з неєвреями

1Після того, що було зроблено, до мене прийшли вожді й сказали: «Люди Ізраїлю, священики та левити не відмежувалися від народів навколишніх земель. Вони чинять так само мерзотно, як і ханаанці, хиттитів, перизійці, єфусити, аммонійці, моавійці, єгиптяни та аморійці.

[2] pois tomaram das suas filhas para si e para seus filhos, e, assim, se misturou a linhagem santa com os povos dessas terras, e até os príncipes e magistrados foram os primeiros nesta transgressão.

[2]Бо вони одружувалися самі, а також їхні сини з жінками навколишніх народів і змішували святе сім’я з навколишніми народами. А правителі та можновладці були першими у цій небогоугодній справі».

[3] Ouvindo eu tal coisa, rasguei as minhas vestes e o meu manto, e arranquei os cabelos da cabeça e da barba, e me assentei atônito.

[3]Коли я почув ті слова, то розідрав своє вбрання і плащ свій, я рвав волосся на голові, скуб свою бороду. Я був у розпачі.

[4] Então, se ajuntaram a mim todos os que tremiam das palavras do Deus de Israel, por causa da transgressão dos do cativeiro; porém eu permaneci assentado atônito até ao sacrifício da tarde.

[4]І всі люди затряслися від страху, почувши слова Бога Ізраїлю, які дійшли до мене. Вони злякалися, бо люди, як повернулися з вигнання, не були віддані Богу. І так я просидів аж до вечірньої пожертви.

[5] Na hora do sacrifício da tarde, levantei-me da minha humilhação, com as vestes e o manto já rasgados, me pus de joelhos, estendi as mãos para o SENHOR, meu Deus,

[5]Тоді під час вечірньої пожертви я оговтався від приниження. Вбрання і плащ на мені були розідрані, я впав на коліна й простягнув руки до Господа, мого Бога.

[6] e disse: Meu Deus! Estou confuso e envergonhado, para levantar a ti a face, meu Deus, porque as nossas iniqüidades se multiplicaram sobre a nossa cabeça, e a nossa culpa cresceu até aos céus.

[6]Я гукнув: «О Боже мій, мені так соромно, я такий розгублений, що не можу очей підвести до Тебе, о Боже. Бо гріхів наших уже вище голови, а провини сягнули неба.

[7] Desde os dias de nossos pais até hoje, estamos em grande culpa e, por causa das nossas iniqüidades, fomos entregues, nós, os nossos reis e os nossos sacerdotes, nas mãos dos reis de outras terras e sujeitos à espada, ao cativeiro, ao roubo e à ignomínia, como hoje se vê.

[7]Від часів наших предків і донині вина наша величезна. За гріхи наші нас, наших царів і священиків було віддано в руки чужоземних царів: мечем, вигнанням, пограбуванням і приниженням. І так донині.

[8] Agora, por breve momento, se nos manifestou a graça da parte do SENHOR, nosso Deus, para nos deixar alguns que escapem e para dar-nos estabilidade no

[8]А тепер, на короткий час, Господь Бог наш виявив милість Свою, тож рештки нас лишилися в живих, і місце святе віддане нам для спокійного поселення. Отож наш Бог дав нам у рабстві нашому надію і нове життя.

seu santo lugar; para nos alumiar os olhos, ó Deus nosso, e para nos dar um pouco de vida na nossa servidão;

9 porque somos servos, porém, na nossa servidão, não nos desamparou o nosso Deus; antes, estendeu sobre nós a sua misericórdia, e achamos favor perante os reis da Pérsia, para nos reviver, para levantar a casa do nosso Deus, para restaurar as suas ruínas e para que nos desse um muro de segurança em Judá e em Jerusalém.

9Хоч ми й раби, але Бог наш не полишив нас у рабстві. Він виявив милість Свою перед царями перськими, даруючи нам нове життя для відбудови храму нашого Бога, щоб підняти його з руїн і щоб ми мали захищені мури в Юдеї та Єрусалимі.

10 Agora, ó nosso Deus, que diremos depois disto? Pois deixamos os teus mandamentos,

10А тепер, наш Боже, що можемо ми сказати після цього? Ми ж не виконували заповіді Твої.

11 que ordenaste por intermédio dos teus servos, os profetas, dizendo: A terra em que entrais para a possuir é terra imunda pela imundícia dos seus povos, pelas abominações com que, na sua corrupção, a encheram de uma extremidade à outra.

11Ти наставляв нас через слуг Своїх пророків і говорив так: „Земля, на яку ви вступаєте, сплюндрована мерзотними вчинками людей, які живуть на ній. Своєю гидотою вони забруднили її від краю і до краю.

12 Por isso, não dareis as vossas filhas a seus filhos, e suas filhas não tomareis para os vossos filhos, e jamais procurareis a paz e o bem desses povos; para que sejais fortes, e comais o melhor da terra, e a deixeis por herança a vossos filhos, para sempre.

12Отож не віддавайте своїх дочок за їхніх синів і не одружуйте синів своїх з їхніми дочками. Ніколи не шукайте миру з ними й процвітання, щоб могли ви зміцніти і втішатися з добра цієї землі, і щоб могли все передати її назавжди у спадщину своїм нащадкам”.

13 Depois de tudo o que nos tem sucedido por causa das nossas más obras e da nossa grande culpa, e vendo ainda que tu, ó nosso Deus, nos tens castigado menos do que merecem as nossas iniqüidades e ainda nos deste este restante que escapou,

13У всьому, що сталося, винні ми, ми самі, наші мерзотні вчинки і наша велика провина. Хоча ти, наш Боже, покарав нас меншою мірою, ніж та, на яку ми заслуговуємо. І нарешті Ти дозволив декому з нас вижити.

[14] tornaremos a violar os teus mandamentos e a aparentar-nos com os povos destas abominações? Não te indignarias tu, assim, contra nós, até de todo nos consumires, até não haver restante nem alguém que escapasse?

[15] Ah! SENHOR, Deus de Israel, justo és, pois somos os restantes que escaparam, como hoje se vê. Eis que estamos diante de ti na nossa culpa, porque ninguém há que possa estar na tua presença por causa disto.

[14]То невже ми знову будемо порушувати заповіді Твої і родичатимемося з людьми, які чинять мерзоту? То хіба не розгніваєшся Ти на нас знову, хіба не знищиш до останку?

[15]О, Господи, Боже Ізраїлю, Ти справедливий! Сьогодні лишилася нас невеличка купка. І ми тут, перед Тобою, у провині своїй. І ніхто не може стати перед Тобою через цю вину».

Esdras 10

Os israelitas despedem suas mulheres heteias

[1] Enquanto Esdras orava e fazia confissão, chorando prostrado diante da Casa de Deus, ajuntou-se a ele de Israel mui grande congregação de homens, de mulheres e de crianças; pois o povo chorava com grande choro.

[2] Então, Secanias, filho de Jeiel, um dos filhos de Elão, tomou a palavra e disse a Esdras: Nós temos transgredido contra o nosso Deus, casando com mulheres estrangeiras, dos povos de outras terras, mas, no tocante a isto, ainda há esperança para Israel.

[3] Agora, pois, façamos aliança com o nosso Deus, de que despediremos todas as mulheres e os seus filhos, segundo o conselho do SENHOR e o dos que tremem ao mandado do nosso Deus; e faça-se segundo a Lei.

Езри 10

Люди визнають свій гріх

[1]Поки Езра молився і сповідався, плакав і падав долілиць перед храмом Бога, великий натовп ізраїльтян: чоловіки, жінки та діти — зібралися навколо нього. Ці люди теж плакали вголос.

[2]Шеканія, син Єгіела, один із нащадків Елама, сказав Езрі: «Ми не були вірні Богу, бо в вступали в шлюб із чужоземними жінками, які були з-поміж народів навколишніх земель. Але зараз іще є тут надія для Ізраїля.

[3]Отож давайте тепер укладемо з Богом Угоду й викинемо всіх цих жінок із дітьми, за порадою Езри і тих, хто шанує заповіді Бога нашого. І нехай буде так, як за Законом.

4 Levanta-te, pois esta coisa é de tua incumbência, e nós seremos contigo; sê forte e age.

4Вставай! Бо це залежить від тебе, а ми з тобою. Сміливіше до справи!»

5 Então, Esdras se levantou e ajuramentou os principais sacerdotes, os levitas e todo o Israel, de que fariam segundo esta palavra. E eles juraram.

5Тож Езра підвівся і звелів вождям, священикам, левитам і всім людям Ізраїлю присягнутися в тому, що так воно й буде зроблено.

6 Esdras se retirou de diante da Casa de Deus, e entrou na câmara de Joanã, filho de Eliasibe, e lá não comeu pão, nem bebeu água, porque pranteava por causa da transgressão dos que tinham voltado do exílio.

6Потім Езра залишив місце перед храмом Божим і пішов до оселі Єгоганана, сина Еліашива, де й заночував. Він ні хліба не їв, ні води не пив, бо все ще сумував про гріхи тих, хто повернувся з заслання.

7 Fez-se passar pregão por Judá e Jerusalém a todos os que vieram do exílio, que deviam ajuntar-se em Jerusalém;

7Було оголошено по всій Юдеї та Єрусалиму, щоб усі переселенці зібралися в Єрусалимі.

8 e que, se alguém, em três dias, não viesse, segundo o conselho dos príncipes e dos anciãos, todos os seus bens seriam totalmente destruídos, e ele mesmo separado da congregação dos que voltaram do exílio.

8А той, хто не прийде за три дні, згідно з рішенням вождів та старійшин, втратять усе своє майно і будуть відлучені від громади переселенців.

9 Então, todos os homens de Judá e Benjamim, em três dias, se ajuntaram em Jerusalém; no dia vinte do mês nono, todo o povo se assentou na praça da Casa de Deus, tremendo por causa desta coisa e por causa das grandes chuvas.

9Отож усі люди Юди та Веніамина зібралися в Єрусалимі за три дні. І було то на двадцятий день дев'ятого місяця. Усі люди сиділи на площі перед храмом Божим і були засмучені з того, тремтіли від сильного дощу, який саме лив.

10 Então, se levantou Esdras, o sacerdote, e lhes disse: Vós transgredistes casando-vos com mulheres estrangeiras, aumentando a culpa de Israel.

10Тоді священик Езра підвівся й звернувся до них: «Ви вчинили гріх, оженившись із чужинками і тим додали провини Ізраїлю.

11 Agora, pois, fazei confissão ao SENHOR, Deus de vossos pais, e fazei o que é do seu

11Отож тепер покляніться Господу, Богу наших пращурів, і виконайте волю Його. Відцурайтеся інших народів та ваших жінок-чужинок».

agrado; separai-vos dos povos de outras terras e das mulheres estrangeiras.

12 Respondeu toda a congregação e disse em altas vozes: Assim seja; segundo as tuas palavras, assim nos convém fazer.

13 Porém o povo é muito, e, sendo tempo de grandes chuvas, não podemos estar aqui de fora; e não é isto obra de um dia ou dois, pois somos muitos os que transgredimos nesta coisa.

14 Ora, que os nossos príncipes decidam por toda a congregação, e que venham a eles em tempos determinados todos os que em nossas cidades casaram com mulheres estrangeiras, e com estes os anciãos de cada cidade, e os seus juízes, até que desviemos de nós o brasume da ira do nosso Deus, por esta coisa.

15 No entanto, Jônatas, filho de Asael, e Jazeías, filho de Ticvá, se opuseram a esta coisa; e Mesulão e Sabetai, levita, os apoiaram.

16 Assim o fizeram os que voltaram do exílio; então, Esdras, o sacerdote, elegeu nominalmente os homens cabeças de famílias, segundo a casa de seus pais, que se assentaram no dia primeiro do décimo mês, para inquirir nesta coisa;

17 e o concluíram no dia primeiro do primeiro mês, a respeito de todos os homens que casaram com mulheres estrangeiras.

18 Acharam-se dentre os filhos dos sacerdotes estes, que casaram com mulheres estrangeiras: dos filhos de Jesua,

12Уся громада відповіла голосно: «Так! Ми зробимо, як ти кажеш.

13Але тут дуже багато людей, ще й до того зараз пора дощів. Отож ми не можемо стояти надворі. І цю справу не можна вирішити за день чи за два, бо грішних у цьому багато.

14Нехай наші вожді вирішать за всіх і нехай одружені з чужинками з усіх наших міст приходять сюди в призначений час із нашими вождями та суддями, доки палаючий гнів нашого Бога за зчинене не відвернеться від нас!»

15Тільки Йонатан, син Асагела, та Ягзея, син Тікви були проти такого рішення. Їх підтримували Мешуллам та левит Шавветай.

16Тож переселенці так і зробили. Священик Езра відібрав чоловіків, голів сімей, щоб ті представляли свої родини, усіх їх назвав поіменно. Першого дня десятого місяця сіли вони, щоб вивчити справу.

17І закінчили вони ту справу з чоловіками, які одружилися з чужинками, першого дня першого місяця наступного року.

Список тих, хто одружився з чужинками

18Серед нащадків священиків, які взяли собі за дружин чужинок, були: із нащадків Ісуса, сина Йозадака, та його

filho de Jozadaque, e de seus irmãos: Maaséias, Eliézer, Jaribe e Gedalias.

братів — Маасея, Еліезер, Ярив та Ґедалія.

[19] Com um aperto de mão, prometeram despedir suas mulheres e, por serem culpados, ofereceram um carneiro do rebanho pela sua culpa.

[19]Усі вони обіцяли розлучитися зі своїми дружинами і принесли в жертву барана з отари за свою провину.

[20] Dos filhos de Imer: Hanani e Zebadias.

[20]З нащадків Іммера — Ханані та Зевадія.

[21] Dos filhos de Harim: Maaséias, Elias, Semaías, Jeiel e Uzias.

[21]З нащадків Гарима — Маасія, Ілля, Шемая, Єгіел та Уззія.

[22] Dos filhos de Pasur: Elioenai, Maaséias, Ismael, Natanael, Jozabade e Elasa.

[22]З нащадків Пашхура: Еліоенай, Маасія, Ізмаїл, Нетанел, Йозавад та Еласа.

[23] Dos levitas: Jozabade e Simei, Quelaías (este é Quelita), Petaías, Judá e Eliézer.

[23]З левитів: Йозавад, Шимей, Келая (тобто Келіта), Петагія, Юда та Еліезер.

[24] Dos cantores: Eliasibe; dos porteiros: Salum, Telém e Uri.

[24]Зі співаків — Еліашив. З наглядачів брами — Шаллум, Телем та Урі.

[25] E de Israel: dos filhos de Parós: Ramias, Jezias, Malquias, Miamim, Eleazar, Malquias e Benaia.

[25]З інших ізраїльтян: З нащадків Пароша — Рамія, Іззія, Малкія, Міжамин, Елеазар, Малкія та Беная.

[26] Dos filhos de Elão: Matanias, Zacarias, Jeiel, Abdi, Jerimote e Elias.

[26]З нащадків Елама — Маттанія, Захарія, Єгіел, Авді, Єремот та Ілля.

[27] Dos filhos de Zatu: Elioenai, Eliasibe, Matanias, Jerimote, Zabade e Aziza.

[27]З нащадків Затту — Еліоенай, Еліашив, Маттанія, Єремот, Завад та Азіза.

[28] Dos filhos de Bebai: Joanã, Hananias, Zabai e Atlai.

[28]З нащадків Вевая — Єгоганан, Ананія, Заввай та Атлай.

[29] Dos filhos de Bani: Mesulão, Maluque, Adaías, Jasube, Seal e Jerimote.

[29]З нащадків Вані — Мешуллам, Маллух, Адая, Яшув, Шеал та Єремот.

[30] Dos filhos de Paate-Moabe: Adna, Quelal, Benaia, Maaséias, Matanias, Bezalel, Binui e Manassés.

[30]З нащадків Пагата моавського — Адна, Келал, Беная, Маасея, Маттанія, Безалел, Віннуй та Манассія.

[31] Dos filhos de Harim: Eliézer, Issias, Malquias, Semaías, Simeão,

[31]З нащадків Гарима — Еліезер, Ішия, Малкія, Шемая, Шимеон,

[32] Benjamim, Maluque e Semarias.

[32]Веніамин, Маллух та Шемарія.

[33] Dos filhos de Hasum: Matenai, Matatá, Zabade, Elifelete, Jeremai, Manassés e Simei.

[33]З нащадків Хашума — Маттенай, Маттата, Завад, Еліфелет, Єремай, Манассія та Шимей.

34 Dos filhos de Bani: Maadai, Anrão, Uel,

35 Benaia, Bedias, Queluí,

36 Vanias, Meremote, Eliasibe,

37 Matanias, Matenai, Jaasai,

38 Bani, Binui, Simei,

39 Selemias, Natã, Adaías,

40 Macnadbai, Sasai, Sarai,

41 Azarel, Selemias, Semarias,

42 Salum, Amarias e José.

43 Dos filhos de Nebo: Jeiel, Matitias, Zabade, Zebina, Jadai, Joel e Benaia.

44 Todos estes haviam tomado mulheres estrangeiras, alguns dos quais tinham filhos destas mulheres.

34З нащадків Вані — Маадай, Амрам, Уел,

35Беная, Ведея, Келугі,

36Ванія, Меремот, Еліашив,

37Маттанія, Маттенай та Ясу.

38З нащадків Віннуя: Шимей,

39Шелемія, Натан, Адая,

40Макнадевай, Шашай, Шарай,

41Азарел, Шелемія, Шемарія,

42Шаллум, Амарія та Йосип.

43З нащадків Нево: Єєл, Маттитія, Завад, Зевіна, Яддай, Йоїл та Беная.

44Всі ці чоловіки одружилися з чужинками, і деякі з цих жінок народили їм дітей.

O livro de Neemias

Neemias 1

Neemias ora por Jerusalém

1 As palavras de Neemias, filho de Hacalias. No mês de quisleu, no ano vigésimo, estando eu na cidadela de Susã,
2 veio Hanani, um de meus irmãos, com alguns de Judá; então, lhes perguntei pelos judeus que escaparam e que não foram levados para o exílio e acerca de Jerusalém.
3 Disseram-me: Os restantes, que não foram levados para o exílio e se acham lá na província, estão em grande miséria e desprezo; os muros de Jerusalém estão derribados, e as suas portas, queimadas.
4 Tendo eu ouvido estas palavras, assentei-me, e chorei, e lamentei por alguns dias; e estive jejuando e orando perante o Deus dos céus.
5 E disse: ah! SENHOR, Deus dos céus, Deus grande e temível, que guardas a aliança e a misericórdia para com aqueles que te amam e guardam os teus mandamentos!
6 Estejam, pois, atentos os teus ouvidos, e os teus olhos, abertos, para acudires à oração do teu servo, que hoje faço à tua presença, dia e noite, pelos filhos de Israel, teus servos; e faço confissão pelos pecados dos filhos de Israel, os quais temos cometido contra ti; pois eu e a casa de meu pai temos pecado.
7 Temos procedido de todo corruptamente contra ti, não temos guardado os

Книга Неемії

Книга Неемії 1

Молитва Неемії

1Ось слово Неемії, сина Гакалії: У місяці кислеві на двадцятий рік правління царя Артаксеркса перебував я у стольному місті Сузі.

2І прийшов до мене один із братів моїх, Ханані, який повернувся з Юдеї з іншими людьми. Я розпитував їх про юдеїв та їхні родини, що пережили вигнання, і про Єрусалим.

3Вони повідали мені таке: «Ті в провінції, Юдеї, хто пережив вигнання та полон, зазнають великого лиха й приниження. Стіни Єрусалима зруйновано, брами спалено».

4Як почув я ті слова, то сів і заплакав. І журився багато днів. Я постився й молив Бога Небесного.

5Я молився: «О Господи, Боже Небесний, великий і жахливий, Який дотримується Заповіту й любить тих, хто любить Його й дотримується Його заповідей.

6Послухай уважно і очі розплющ, щоб почути молитву слуги Твого. Я молюся Тобі день і ніч за людей Ізраїлю, слуг Твоїх. Я сповідаюся в гріхах народу ізраїльського, у яких ми винні перед Тобою. І я, і родина батьків моїх грішили.

7Ми, ізраїльтяни, дуже ображали Тебе. Ми не виконували заповідей Твоїх,

mandamentos, nem os estatutos, nem os juízos que ordenaste a Moisés, teu servo.

[8] Lembra-te da palavra que ordenaste a Moisés, teu servo, dizendo: Se transgredirdes, eu vos espalharei por entre os povos;

[9] mas, se vos converterdes a mim, e guardardes os meus mandamentos, e os cumprirdes, então, ainda que os vossos rejeitados estejam pelas extremidades do céu, de lá os ajuntarei e os trarei para o lugar que tenho escolhido para ali fazer habitar o meu nome.

[10] Estes ainda são teus servos e o teu povo que resgataste com teu grande poder e com tua mão poderosa.

[11] Ah! SENHOR, estejam, pois, atentos os teus ouvidos à oração do teu servo e à dos teus servos que se agradam de temer o teu nome; concede que seja bem sucedido hoje o teu servo e dá-lhe mercê perante este homem. Nesse tempo eu era copeiro do rei.

Neemias 2

Neemias mandado a Jerusalém

[1] No mês de nisã, no ano vigésimo do rei Artaxerxes, uma vez posto o vinho diante dele, eu o tomei para oferecer e lho dei; ora, eu nunca antes estivera triste diante dele.

[2] O rei me disse: Por que está triste o teu rosto, se não estás doente? Tem de ser tristeza do coração. Então, temi sobremaneira

настанов та законів, які Ти дав слузі Своєму Мойсею.

[8]Згадай, будь ласка, заповідь, яку Ти дав слузі Своєму Мойсею: „Якщо ви будете невірні, Я розкидаю вас поміж іншими народами,

[9]але, якщо ви повернетеся до Мене, будете дотримуватися заповідей Моїх і виконувати їх, Я зберу всіх вигнанців звідусюди й поселю їх у місці, яке Я вибрав для того, щоб ім’я Моє там перебувало”.

[10]Вони слуги Твої і люди Твої, яких сила Твоя велика й рука Твоя врятували.

[11]О мій Володарю, почуй молитву Свого слуги й молитви всіх Своїх слуг, які шанують Тебе. Допоможи сьогодні слузі Своєму, щоб мав я милість від царя». Я ж був тим, хто перший куштував цареве вино.

Книга Неемії 2

Неемія дістає дозвіл Артаксеркса на відбудову муру Єрусалима

[1]У місяці нісані на двадцятий рік правління царя Артаксеркса я подав царю чашу вина. Раніше я ніколи не був засмучений у його присутності.

[2]Отож цар і звернувся до мене: «Чому в тебе такий сумний вигляд? Чи не захворів ти? То має бути якась печаль твого серця». Я дуже злякався,

[3] e lhe respondi: viva o rei para sempre! Como não me estaria triste o rosto se a cidade, onde estão os sepulcros de meus pais, está assolada e tem as portas consumidas pelo fogo?

[3]але сказав цареві: «Нехай цар живе повік! Як же можу я не бути засмучений, коли місто, де могили моїх пращурів, у руїнах, а брами вогнем попалено».

[4] Disse-me o rei: Que me pedes agora? Então, orei ao Deus dos céus

[4]Тоді цар запитав мене: «То чого ж ти хочеш?» Я помолився Богу Небесному

[5] e disse ao rei: se é do agrado do rei, e se o teu servo acha mercê em tua presença, peço-te que me envies a Judá, à cidade dos sepulcros de meus pais, para que eu a reedifique.

[5]і сказав цареві: «Якщо воля твоя, якщо маєш ти милість до раба твого, то пошли мене в Юдею, до міста, де могили моїх предків, щоб його відбудувати».

[6] Então, o rei, estando a rainha assentada junto dele, me disse: Quanto durará a tua ausência? Quando voltarás? Aprouve ao rei enviar-me, e marquei certo prazo.

[6]Тоді цар і цариця, що сиділа поруч, спитали мене: «Скільки часу потрібно на твою подорож і коли ти повернешся назад?» До душі прийшлося цареві послати мене, і я назвав необхідний час.

[7] E ainda disse ao rei: Se ao rei parece bem, dêem-se-me cartas para os governadores dalém do Eufrates, para que me permitam passar e entrar em Judá,

[7]Тоді я сказав цареві: «Якщо це до вподоби цареві, то дай мені листи до правителів земель, що на захід від Євфрату, щоб дозволили мені пройти до Юдеї.

[8] como também carta para Asafe, guarda das matas do rei, para que me dê madeira para as vigas das portas da cidadela do templo, para os muros da cidade e para a casa em que deverei alojar-me. E o rei mas deu, porque a boa mão do meu Deus era comigo.

[8]А також лист до Асафа, надзірного лісів царських, щоб дав мені дерева на колоди для брам, храмової фортеці, міського муру і моєї оселі». І цар дав мені все, що я просив, бо мені допомагав Бог.

[9] Então, fui aos governadores dalém do Eufrates e lhes entreguei as cartas do rei; ora, o rei tinha enviado comigo oficiais do exército e cavaleiros.

[9]Отож пішов я до правителів земель, що на захід від Євфрату і віддав їм цареві листи. Цар також послав зі мною воєначальників та вершників.

[10] Disto ficaram sabendo Sambalate, o horonita, e Tobias, o servo amonita; e muito lhes desagradou que alguém viesse a procurar o bem dos filhos de Israel.

[10]Коли Санваллат горонійський і Товія, можновладець аммонійський, почули про це, вони були вкрай невдоволені, що хтось прийшов допомагати людям Ізраїлю.

Neemias anima o povo a reedificar os muros

[11] Cheguei a Jerusalém, onde estive três dias.

[12] Então, à noite me levantei, e uns poucos homens, comigo; não declarei a ninguém o que o meu Deus me pusera no coração para eu fazer em Jerusalém. Não havia comigo animal algum, senão o que eu montava.

[13] De noite, saí pela Porta do Vale, para o lado da Fonte do Dragão e para a Porta do Monturo e contemplei os muros de Jerusalém, que estavam assolados, cujas portas tinham sido consumidas pelo fogo.

[14] Passei à Porta da Fonte e ao açude do rei; mas não havia lugar por onde passasse o animal que eu montava.

[15] Subi à noite pelo ribeiro e contemplei ainda os muros; voltei, entrei pela Porta do Vale e tornei para casa.

[16] Não sabiam os magistrados aonde eu fora nem o que fazia, pois até aqui não havia eu declarado coisa alguma, nem aos judeus, nem aos sacerdotes, nem aos nobres, nem aos magistrados, nem aos mais que faziam a obra.

[17] Então, lhes disse: Estais vendo a miséria em que estamos, Jerusalém assolada, e as suas portas, queimadas; vinde, pois, reedifiquemos os muros de Jerusalém e deixemos de ser opróbrio.

[18] E lhes declarei como a boa mão do meu Deus estivera comigo e também as palavras que o rei me falara. Então, disseram: Disponhamo-nos e edifiquemos. E fortaleceram as mãos para a boa obra.

Неемія обстежує мур Єрусалима

[11]Отож дістався я до Єрусалима й перебував там три дні.

[12]Потім уночі я вирушив іще з кількома чоловіками. Я нікому не сказав, що Бог поклав мені на серці зробити в Єрусалимі. Зі мною не було ніякої худоби, крім тієї, на якій я їхав.

[13]Під захистом ночі я проїхав через браму Долини, минув потік Дракона й дістався до Попільної брами. Я уважно оглянув мур Єрусалима, що був зруйнований, та брами, попалені вогнем.

[14]Тоді подався я до Джерельної брами і до Царського ставу, але там худобі моєї не було де перейти.

[15]Отож я пішов серед ночі долиною і оглянув мур, тоді ж повернувся і через браму Долини дістався назад.

[16]Тоді вожді й не знали, куди я пішов і що робив. Я нічого не сказав іще ні юдеям, ні священикам, ні вождям, ні іншим, хто мав робити ту справу.

[17]Потім я звернувся до них: «Ви бачите, в якій ми скруті, як зруйновано Єрусалим, як попалено його брами. Ходімо й відбудуємо мур Єрусалима, аби не бути нам і далі приниженими».

[18]Я сказав їм, що рука Божа добра до мене і що сказав мені цар. Вони відгукнулися: «Давайте розпочинати відбудову». І вони запалилися на це добре діло.

[19] Porém Sambalate, o horonita, e Tobias, o servo amonita, e Gesém, o arábio, quando o souberam, zombaram de nós, e nos desprezaram, e disseram: Que é isso que fazeis? Quereis rebelar-vos contra o rei?

[19]Як почули про це вожді Санваллат горонійський, Товія аммонійський та Ґешем аравійський, то почали з нас насміхатися. Вони казали: «Що то ви таке робите? Ви повстаєте проти царя?»

[20] Então, lhes respondi: o Deus dos céus é quem nos dará bom êxito; nós, seus servos, nos disporemos e reedificaremos; vós, todavia, não tendes parte, nem direito, nem memorial em Jerusalém.

[20]На те я відповів їм: «Бог Небесний забезпечив наш успіх. Ми, Його слуги, будемо починати відбудову, а ви тут, у Єрусалимі, не маєте ніякої частки, ні прав, ані влади».

Neemias 3

Os que trabalharam na reedificação dos muros

[1] Então, se dispôs Eliasibe, o sumo sacerdote, com os sacerdotes, seus irmãos, e reedificaram a Porta das Ovelhas; consagraram-na, assentaram-lhe as portas e continuaram a reconstrução até à Torre dos Cem e à Torre de Hananel.

[2] Junto a ele edificaram os homens de Jericó; também, ao seu lado, edificou Zacur, filho de Inri.

[3] Os filhos de Hassenaá edificaram a Porta do Peixe; colocaram-lhe as vigas e lhe assentaram as portas com seus ferrolhos e trancas.

[4] Ao seu lado, reparou Meremote, filho de Urias, filho de Coz; junto deste reparou Mesulão, filho de Berequias, filho de Mesezabel, a cujo lado reparou Zadoque, filho de Baaná.

[5] Ao lado destes, repararam os tecoítas; os seus nobres, porém, não se sujeitaram ao serviço do seu senhor.

Книга Неемії 3

Відбудова муру та брам у Єрусалимі

[1]Еліашив, первосвященик, та його брати-священики взялися до роботи й відновили Овечу браму. Вони її посвятили і встановили ворота. Вони освятили її аж до вежі Сотні та вежі Гананел.

[2]Єрихонці будували поруч, а слід за ними Заккур, син Імрі.

[3]Сини Гассенаа будували Рибну браму. Вони вкладали на місце колоди, встановлювали ворота, кріпили запори та засуви.

[4]Меремот, син Урії, сина Гаккоза, ремонтував наступну ділянку. Поруч із ними відбудовчі роботи проводив Мешуллам, син Верекії, сина Мешезавела. Далі працював Задок, син Ваана.

[5]Поруч — люди Текоа. Але вожді їхні відмовилися допомагати Неемії.

[6] Joiada, filho de Paséia, e Mesulão, filho de Besodias, repararam a Porta Velha; colocaram-lhe as vigas e lhe assentaram as portas com seus ferrolhos e trancas.

[6]Стару міську браму відбудовував Йояда, син Пасеї, та Мешуллам, син Весодеї. Вони вкладали на місце колоди, встановлювали ворота, кріпили засуви та запори.

[7] Junto deles, trabalharam Melatias, gibeonita, e Jadom, meronotita, homens de Gibeão e de Mispa, que pertenciam ao domínio do governador de além do Eufrates.

[7]Поруч із ними відбудовчі роботи вели Мелатія ґівеонський та Ядон меронотський разом з людьми з Ґівеона та Міцпи, підпорядковані правителю заєвфратських земель.

[8] Ao seu lado, reparou Uziel, filho de Haraías, um dos ourives; junto dele, Hananias, um dos perfumistas; e restauraram Jerusalém até ao Muro Largo.

[8]Далі працював на відбудові й один із золотарів Уззіел, син Гаргаї. Поруч із ним — Хананія, який виробляв пахощі. Вони відбудовували Єрусалим до Широкої стіни.

[9] Junto a estes, trabalhou Refaías, filho de Hur, maioral da metade de Jerusalém.

[9]За ним працював Рефая, син Гура, правителя половини Єрусалима.

[10] Ao seu lado, reparou Jedaías, filho de Harumafe, defronte da sua casa; e, ao seu lado, reparou Hatus, filho de Hasabnéias.

[10]За ними Єдая, син Гарумафа, працював на відбудові просто навпроти своєї оселі. За ним працював Гаттуш, син Гашавнеї.

[11] A outra parte reparou Malquias, filho de Harim, e Hassube, filho de Paate-Moabe, como também a Torre dos Fornos.

[11]Малкія, син Гарима, і Гашув, син Пагата моавського відбудовували наступну ділянку й Пічну вежу.

[12] Ao lado dele, reparou Salum, filho de Haloés, maioral da outra meia parte de Jerusalém, ele e suas filhas.

[12]За ним працював Шаллум, син Галлогеша, правитель половини Єрусалима, разом зі своїми дочками.

[13] A Porta do Vale, reparou-a Hanum e os moradores de Zanoa; edificaram-na e lhe assentaram as portas com seus ferrolhos e trancas e ainda mil côvados da muralha, até à Porta do Monturo.

[13]Ганун та люди, що мешкали в Заноа, відбудовували браму Долини. Вони її заново звели, навісили ворота, зміцнили запори та засуви. Відновили тисячу ліктів стіни аж до Попільної брами.

[14] A Porta do Monturo, reparou-a Malquias, filho de Recabe, maioral do distrito de Bete-Haquerém; ele a edificou e lhe assentou as portas com seus ferrolhos e trancas.

[14]Малкія, син Рехава, правитель земель Бет-Гаккерема, відбудовував Попільну браму. Він її заново звів, навісив ворота, зміцнив запори та засуви.

[15] A Porta da Fonte, reparou-a Salum, filho de Col-Hozé, maioral do distrito de Mispa; ele a edificou, e a cobriu, e lhe assentou as portas com seus ferrolhos e trancas, e ainda o muro do açude de Selá, junto ao jardim do rei, até aos degraus que descem da Cidade de Davi.

[15]Шаллум, син Кол-Гозе, правитель земель Міцпи, працював на відбудові брами Потоку. Він її заново звів, навісив ворота, зміцнив запори та засуви. Він також відбудував стіну водозбірника Шелах при царському саді, аж до сходів, які вели вниз від міста Давидового.

[16] Depois dele, reparou Neemias, filho de Azbuque, maioral da metade do distrito de Bete-Zur, até defronte dos sepulcros de Davi, até ao açude artificial e até à casa dos heróis.

[16]За ним працював Неемія, син Азбýка, правитель половини земель Бет-Зура, аж до того місця, що навпроти гробниць Давида та штучного ставка та дому Воїнів.

[17] Depois dele, repararam os levitas, Reum, filho de Bani, e, ao seu lado, Hasabias, maioral da metade do distrito de Queila.

[17]За ним працювали левити: Регум, син Вані, поруч із ним Гашавія, правитель половини земель Кейла, який відбудовував за свої землі.

[18] Depois dele, repararam seus irmãos: Bavai, filho de Henadade, maioral da metade do distrito de Queila;

[18]За ним працювали їхні брати: Віннуї, син Генадада, правитель половини земель Кейла.

[19] ao seu lado, reparou Ezer, filho de Jesua, maioral de Mispa, outra parte defronte da subida para a casa das armas, no ângulo do muro.

[19]Поруч із ними Езер, син Ісуса, правитель Міцпи, відбудовував частину муру, що навпроти зброярні аж до самого повороту муру.

[20] Depois dele, reparou com grande ardor Baruque, filho de Zabai, outra porção, desde o ângulo do muro até à porta da casa de Eliasibe, o sumo sacerdote.

[20]За ним Варух, син Заввая, відбудовував іншу частину муру від кута до центрального входу в дім Еліашива, первосвященика.

[21] Depois dele, reparou Meremote, filho de Urias, filho de Coz, outra porção, desde a porta da casa de Eliasibe até à extremidade da casa de Eliasibe.

[21]За ним на відбудові наступної ділянки працював Меремот, син Урії, сина Гаккоза: від входу в будинок Еліашива й до кінця його будинку.

[22] Depois dele, repararam os sacerdotes que habitavam na campina.

[22]Далі працювали священики з прилеглих земель.

[23] Depois, repararam Benjamim e Hassube, defronte da sua casa; depois

[23]За ними Веніамин і Гашув відбудовували мур навпроти свого власного дому. За ними Азарія, син

deles, reparou Azarias, filho de Maaséias, filho de Ananias, junto à sua casa.

Маасеї, сина Ананії, відбудовував поруч зі своєю оселею.

24 Depois dele, reparou Binui, filho de Henadade, outra porção, desde a casa de Azarias até ao ângulo e até à esquina.

24За ним Віннуй, син Генадада, відновлював іншу ділянку від будинку Азарії до повороту й до кута.

25 Palal, filho de Uzai, reparou defronte do ângulo e da torre que sai da casa real superior, que está junto ao pátio do cárcere; depois dele, reparou Pedaías, filho de Parós,

25Палал, син Узаї, вів роботи від того місця, що навпроти повороту та вежі над верхнім царським будинком, що належала варті. За ним Педая, син Пароша,

26 e os servos do templo que habitavam em Ofel, até defronte da Porta das Águas, para o oriente, e até à torre alta.

26та служники храму, що жили на Офелі, відбудовували до місця, яке навпроти Водної брами на схід, та вежі, яку було видно з палацу.

27 Depois, repararam os tecoítas outra porção, defronte da torre grande e alta, e até ao Muro de Ofel.

27За ним працювали люди з Текоа від того місця, де височіла вежа, до стіни Офела.

28 Para cima da Porta dos Cavalos, repararam os sacerdotes, cada um defronte da sua casa.

28За Кінською брамою працювали священики, кожен навпроти своєї оселі.

29 Depois deles, reparou Zadoque, filho de Imer, defronte de sua casa; e, depois dele, Semaías, filho de Secanias, guarda da Porta Oriental.

29За ними Задок, син Іммера, відбудовував навпроти своєї оселі. За ним Шемая, син Шеканії, охоронець Східної брами.

30 Depois dele, reparou Hananias, filho de Selemias, e Hanum, o sexto filho de Zalafe, outra porção; depois deles, reparou Mesulão, filho de Berequias, defronte da sua morada.

30За ним Хананія, син Шелемії, і Ганун, шостий син Залафа, відбудовували наступну ділянку. Мешуллам, син Верекії, відбудовував мур навпроти своєї оселі.

31 Depois dele, reparou Malquias, filho de um ourives, até à casa dos servos do templo e dos mercadores, defronte da Porta da Guarda, até ao eirado da esquina.

31За ним Малкія, один із золотарів, відбудовував аж до будинку служників храму та купців, навпроти брами Міфкат аж до світлиці, що на розі.

32 Entre o eirado da esquina e a Porta das Ovelhas, repararam os ourives e os mercadores.

32А між світлицею, що на розі, та Овечою брамою відбудовували золотарі та купці.

Neemias 4

A defesa contra os adversários

[1] Tendo Sambalate ouvido que edificávamos o muro, ardeu em ira, e se indignou muito, e escarneceu dos judeus.

[2] Então, falou na presença de seus irmãos e do exército de Samaria e disse: Que fazem estes fracos judeus? Permitir-se-lhes-á isso? Sacrificarão? Darão cabo da obra num só dia? Renascerão, acaso, dos montões de pó as pedras que foram queimadas?

[3] Estava com ele Tobias, o amonita, e disse: Ainda que edifiquem, vindo uma raposa, derribará o seu muro de pedra.

[4] Ouve, ó nosso Deus, pois estamos sendo desprezados; caia o seu opróbrio sobre a cabeça deles, e faze que sejam despojo numa terra de cativeiro.

[5] Não lhes encubras a iniqüidade, e não se risque de diante de ti o seu pecado, pois te provocaram à ira, na presença dos que edificavam.

[6] Assim, edificamos o muro, e todo o muro se fechou até a metade de sua altura; porque o povo tinha ânimo para trabalhar.

[7] Mas, ouvindo Sambalate e Tobias, os arábios, os amonitas e os asdoditas que a reparação dos muros de Jerusalém ia avante e que já se começavam a fechar-lhe as brechas, ficaram sobremodo irados.

[8] Ajuntaram-se todos de comum acordo para virem atacar Jerusalém e suscitar confusão ali.

Книга Неемії 4

Санваллат і Товія

[1]Як почув Санваллат, що ми відбудовуємо мур, то дуже розлютився. Він висміював юдеїв

[2]перед своїми братами та військом Самарії. Він казав: «Що це роблять ті слабкодухі юдеї? Хіба ж самі вони спроможні? Чи будуть жертви приносити? Чи закінчать роботу за один день? Чи повернуть вони до життя каміння з купи пороху, до того ще й спалене?»

[3]Товія, що стояв поруч, додав: «Ту кам'яну стіну, що вони відбудовують, навіть лисиця розвалить, заскочивши!»

[4]Я, Неемія, мовив: «Послухай, о Боже наш, як із нас глузують. Пошли їхні збиткування на їхні ж голови. Хай самі вони стануть бранцями в чужій землі.

[5]Не прикривай вини їхньої, нехай гріх їхній не залишиться Тобою не помічений, бо вони ображали будівельників».

[6]Отож, ми відбудували разом мур навкруги Єрусалиму до половини. Люди були запалені на роботу.

Роботи тривають

[7]Коли Санваллат, Товія, аравійці, аммонійці та люди Ашдода почули, що відбудова муру Єрусалима просувається, що провалини замуровуються, вони страшенно розлютилися.

[8]Отож усі вони змовилися піти й напасти на Єрусалим, щоб посіяти там замішання.

[9] Porém nós oramos ao nosso Deus e, como proteção, pusemos guarda contra eles, de dia e de noite.

[9]Але ми молилися нашому Богу й виставили сторожу проти них, яка пильнувала вдень і вночі.

[10] Então, disse Judá: Já desfaleceram as forças dos carregadores, e os escombros são muitos; de maneira que não podemos edificar o muro.

[10]Але народ Юдеї сказав: «Робітники виснажені, бо дуже багато уламків. І самим нам ніколи не спромогтися відбудувати мур».

[11] Disseram, porém, os nossos inimigos: Nada saberão disto, nem verão, até que entremos no meio deles e os matemos; assim, faremos cessar a obra.

[11]Та й наші вороги говорили: «Вони й не знатимуть і не помітять, як ми опинимось поміж них і повбиваємо їх, і зупинимо роботи».

[12] Quando os judeus que habitavam na vizinhança deles, dez vezes, nos disseram: De todos os lugares onde moram, subirão contra nós,

[12]Коли ж з усіх усюд приходили юдеї, що жили серед ворогів наших, вони десятки разів казали нам: «Повертайтеся до нас!»

[13] então, pus o povo, por famílias, nos lugares baixos e abertos, por detrás do muro, com as suas espadas, e as suas lanças, e os seus arcos;

[13]Тоді я розставив людей там, де мур найнижчий. Я розташував людей за родами, з мечами, списами та луками.

[14] inspecionei, dispus-me e disse aos nobres, aos magistrados e ao resto do povo: não os temais; lembrai-vos do SENHOR, grande e temível, e pelejai pelos vossos irmãos, vossos filhos, vossas filhas, vossa mulher e vossa casa.

[14]Все оглянувши, я звернувся до шанованих людей, старійшин та всіх інших: «Не бійтеся їх. Пам'ятайте нашого Володаря, великого й могутнього. Бийтеся за братів своїх, за своїх синів і дочок, за жінок ваших та за свої домівки».

[15] E sucedeu que, ouvindo os nossos inimigos que já o sabíamos e que Deus tinha frustrado o desígnio deles, voltamos todos nós ao muro, cada um à sua obra.

[15]Коли ж наші вороги почули, що їхні наміри нам відомі, і що Бог зруйнував їхні плани, ми всі повернулися до муру, кожен до своєї роботи.

[16] Daquele dia em diante, metade dos meus moços trabalhava na obra, e a outra metade empunhava lanças, escudos, arcos e couraças; e os chefes estavam por detrás de toda a casa de Judá;

[16]Відтоді половина моїх людей працювала на відбудові муру, а половина тримала напоготові списи, луки, щити й обладунки. Командири стояли за людьми Юдеї,

[17] os carregadores, que por si mesmos tomavam as cargas, cada um com uma das mãos fazia a obra e com a outra segurava a arma.

[18] Os edificadores, cada um trazia a sua espada à cinta, e assim edificavam; o que tocava a trombeta estava junto de mim.

[19] Disse eu aos nobres, aos magistrados e ao resto do povo: Grande e extensa é a obra, e nós estamos no muro mui separados, longe uns dos outros.

[20] No lugar em que ouvirdes o som da trombeta, para ali acorrei a ter conosco; o nosso Deus pelejará por nós.

[21] Assim trabalhávamos na obra; e metade empunhava as lanças desde o raiar do dia até ao sair das estrelas.

[22] Também nesse mesmo tempo disse eu ao povo: Cada um com o seu moço fique em Jerusalém, para que de noite nos sirvam de guarda e de dia trabalhem.

[23] Nem eu, nem meus irmãos, nem meus moços, nem os homens da guarda que me seguiam largávamos as nossas vestes; cada um se deitava com as armas à sua direita.

Neemias 5

Medidas contra a usura

[1] Foi grande, porém, o clamor do povo e de suas mulheres contra os judeus, seus irmãos.

[2] Porque havia os que diziam: Somos muitos, nós, nossos filhos e nossas filhas; que se nos dê trigo, para que comamos e vivamos.

[17]що відбудовували мур. Хто носив колоди, однією рукою тримав колоду, а другою — зброю.

[18]У кожного будівельника, коли він працював, збоку висів меч. А біля мене стояв сурмач.

[19]Я звернувся до знатних людей, старійшин та всіх інших: «Відбудовчі роботи дуже розширилися, і ми віддалені одне від одного вздовж муру.

[20]Хоч де б ви почули сигнал сурмача, збирайтеся там. Наш Бог буде битися на нашому боці».

[21]Отак робота тривала, половина людей тримали напоготові зброю від світання до смерку.

[22]Тоді ж я сказав людям, щоб кожен зі своїми слугами ночував в Єрусалимі. І так вони будуть сторожею вночі й робітниками вдень.

[23]Отож ні я, ні брати мої, ні слуги, ні охоронці, що були зі мною, навіть не роздягалися на ніч, та кожен мав зброю у правій руці.

Книга Неемії 5

Неемія допомагає бідним

[1]Тоді прості люди та дружини їхні почали дуже скаржитися на братів своїх юдеїв.

[2]Дехто казав: «У нас великі родини, тож нам треба мати їжу, щоб вижити».

3 Também houve os que diziam: As nossas terras, as nossas vinhas e as nossas casas hipotecamos para tomarmos trigo nesta fome.

3Інші говорили: «Ми закладаємо наші поля, виноградники та наші оселі, щоб спромогтися на зерно в голодні часи».

4 Houve ainda os que diziam: Tomamos dinheiro emprestado até para o tributo do rei, sobre as nossas terras e as nossas vinhas.

4Ще інші нарікали: «Ми маємо сплачувати царські податки за наші поля й виноградники.

5 No entanto, nós somos da mesma carne como eles, e nossos filhos são tão bons como os deles; e eis que sujeitamos nossos filhos e nossas filhas para serem escravos, algumas de nossas filhas já estão reduzidas à escravidão. Não está em nosso poder evitá-lo; pois os nossos campos e as nossas vinhas já são de outros.

5Але ж ми однієї плоті з братами нашими, і у нас такі самі сини й дочки, та все ж ми маємо примушувати наших синів і дочок ставати рабами. Декого з наших дочок ми вже віддали в рабство, і нічого не можемо з цим удіяти, бо наші поля та виноградники тепер належать іншим».

6 Ouvindo eu, pois, o seu clamor e estas palavras, muito me aborreci.

6Я дуже розгнівався, як почув їхні скарги і слова.

7 Depois de ter considerado comigo mesmo, repreendi os nobres e magistrados e lhes disse: Sois usurários, cada um para com seu irmão; e convoquei contra eles um grande ajuntamento.

7Я про те поміркував і звинуватив у тому знатних людей та старійшин. Я сказав їм: «Ви забираєте майно своїх ближніх у застави під позики, що даєте своїм же братам. Отож я скликав заради них велике зібрання».

8 Disse-lhes: nós resgatamos os judeus, nossos irmãos, que foram vendidos às gentes, segundo nossas posses; e vós outra vez negociaríeis vossos irmãos, para que sejam vendidos a nós?

8Тоді я сказав їм: «Ми як тільки можемо, повертаємо наших братів-юдеїв, яких було продано в рабство іншим народам, а ви самі продаєте братів своїх, щоб потім ми їх викуповували знову!» Вони мовчали, бо не мали чого на те відповісти.

9 Então, se calaram e não acharam o que responder. Disse mais: não é bom o que fazeis; porventura não devíeis andar no temor do nosso Deus, por causa do opróbrio dos gentios, os nossos inimigos?

9Тоді я сказав: «Те, що ви робите, недобре. Хіба не мусите ви жити, шануючи нашого Бога, щоб запобігти збиткуванню ворожих народів?

[10] Também eu, meus irmãos e meus moços lhes demos dinheiro emprestado e trigo. Demos de mão a esse empréstimo.

[11] Restituí-lhes hoje, vos peço, as suas terras, as suas vinhas, os seus olivais e as suas casas, como também o centésimo do dinheiro, do trigo, do vinho e do azeite, que exigistes deles.

[12] Então, responderam: Restituir-lhes-emos e nada lhes pediremos; faremos assim como dizes. Então, chamei os sacerdotes e os fiz jurar que fariam segundo prometeram.

O bom exemplo de Neemias

[13] Também sacudi o meu regaço e disse: Assim o faça Deus, sacuda de sua casa e de seu trabalho a todo homem que não cumprir esta promessa; seja sacudido e despojado. E toda a congregação respondeu: Amém! E louvaram o SENHOR; e o povo fez segundo a sua promessa.

[14] Também desde o dia em que fui nomeado seu governador na terra de Judá, desde o vigésimo ano até ao trigésimo segundo ano do rei Artaxerxes, doze anos, nem eu nem meus irmãos comemos o pão devido ao governador.

[15] Mas os primeiros governadores, que foram antes de mim, oprimiram o povo e lhe tomaram pão e vinho, além de quarenta siclos de prata; até os seus moços dominavam sobre o povo, porém eu assim não fiz, por causa do temor de Deus.

[16] Antes, também na obra deste muro fiz reparação, e terra nenhuma compramos; e

[10]Я теж, брати мої і слуги давали в позику гроші та зерно. Але давайте ж не обкладати відсотками ті наші позики.

[11]Сьогодні ж поверніть їм їхні поля, виноградники, оливкові насадження та будинки. А також прибутки, що ви мали з їхніх грошей, зерна, вина та оливи».

[12]На те вони відповіли: «Ми повернемо все й нічого більше не вимагатимемо від них. Ми зробимо так, як ти сказав». Отож я скликав священиків і змусив їх присягнутися, що зроблять саме так, як щойно сказали.

[13]Я також струсив порох зі свого одягу і сказав: «Так само хай Бог струсить кожного з його хати й позбавить майна, якщо хтось не дотримається слова Його». Тоді все зібрання сказало: «Амінь». І вони воздали хвалу Господу. Всі люди зробили так, як і обіцяли.

[14]А ще від того дня мене було призначено намісником землі юдейської на дванадцять років: від двадцятого року правління царя Артаксеркса по тридцять другий рік його ж правління. Я та мої близькі родичі не їли хліба правителів.

[15]Попередні правителі, які були до мене, обтяжували людей великим тягарем. Вони забирали в них їжу та вино, й до того ж сорок шекелів срібла. Навіть слуги вельмож нещадно гнобили народ. Я ж такого не робив, бо боявся Бога.

[16]Натомість я тяжко працював на відбудові муру, і землі ми не забирали. І всі мої слуги працювали разом.

todos os meus moços se ajuntaram ali para a obra.

[17] Também cento e cinqüenta homens dos judeus e dos magistrados e os que vinham a nós, dentre as gentes que estavam ao nosso redor, eram meus hóspedes.

[18] O que se preparava para cada dia era um boi e seis ovelhas escolhidas; também à minha custa eram preparadas aves e, de dez em dez dias, muito vinho de todas as espécies; nem por isso exigi o pão devido ao governador, porquanto a servidão deste povo era grande.

[19] Lembra-te de mim para meu bem, ó meu Deus, e de tudo quanto fiz a este povo.

[17]За моїм столом збиралося сто п'ятдесят юдеїв та вельмож разом з усіма, хто приходив до нас із навколишніх народів.

[18]Щодня за мій кошт готували одного бичка, шість вгодованих овець та домашню птицю. Щодесять днів виставлялися всілякі вина у великій кількості. І при тому всьому я не вимагав намісничого хліба, бо тяжко працювали люди.

[19]Пам'ятай заради добра, о мій Боже, яке я зробив для цих людей.

Neemias 6

Os inimigos conspiram para intimidar Neemias

[1] Tendo ouvido Sambalate, Tobias, Gesém, o arábio, e o resto dos nossos inimigos que eu tinha edificado o muro e que nele já não havia brecha nenhuma, ainda que até este tempo não tinha posto as portas nos portais,

[2] Sambalate e Gesém mandaram dizer-me: Vem, encontremo-nos, nas aldeias, no vale de Ono. Porém intentavam fazer-me mal.

[3] Enviei-lhes mensageiros a dizer: Estou fazendo grande obra, de modo que não poderei descer; por que cessaria a obra, enquanto eu a deixasse e fosse ter convosco?

[4] Quatro vezes me enviaram o mesmo pedido; eu, porém, lhes dei sempre a mesma resposta.

Книга Неемії 6

Нові перешкоди

[1]Коли Санваллату, Товії, Ґешему, Араву та іншим нашим ворогам повідомили про те, що я відбудував мур і що не залишилося в ньому ніяких проламів (хоча на той час я ще й не навісив ворота),

[2]Санваллат і Ґешем направили мені такого листа: «Приходь, зустрінемося в одному з поселень у долині Оно». Але вони щодо мене мали лихі наміри.

[3]Отож я вирядив посланців, щоб ті передали таке: «Я виконую дуже важливу роботу й не можу до тебе прийти. Навіщо припиняти роботу, поки я ходитиму зустрічатися з тобою?»

[4]Вони присилали мені листи такого змісту чотири рази, і щоразу я відповідав їм те саме.

[5] Então, Sambalate me enviou pela quinta vez o seu moço, o qual trazia na mão uma carta aberta,	[5]Потім уп'яте Санваллат направив до мене свого слугу. В руці той тримав розпечатаного листа.
[6] do teor seguinte: Entre as gentes se ouviu, e Gesém diz que tu e os judeus intentais revoltar-vos; por isso, reedificas o muro, e, segundo se diz, queres ser o rei deles,	[6]У ньому говорилося: «Народи знають, і Ґешем це підтверджує, що ти та юдеї надумали заколот і через це відбудували мур. За цими відомостями, ти маєш намір стати їхнім царем
[7] e puseste profetas para falarem a teu respeito em Jerusalém, dizendo: Este é rei em Judá. Ora, o rei ouvirá isso, segundo essas palavras. Vem, pois, agora, e consultemos juntamente.	[7]і вже призначив пророків, які мають проголосити тебе в Єрусалимі царем юдейським. Про це буде повідомлено царю. Отож приходь, зустрінемося».
[8] Mandei dizer-lhe: De tudo o que dizes coisa nenhuma sucedeu; tu, do teu coração, é que o inventas.	[8]Я послав йому такого листа: «Нічого такого, про що ти говориш, не відбувається, бо все це твої вигадки.
[9] Porque todos eles procuravam atemorizar-nos, dizendo: As suas mãos largarão a obra, e não se efetuará. Agora, pois, ó Deus, fortalece as minhas mãos.	[9]Бо всі вони хотіли залякати нас, міркуючи так: „Руки в них опустяться, і роботу не буде закінчено". А зараз, о Боже, дай мені сили!»
[10] Tendo eu ido à casa de Semaías, filho de Delaías, filho de Meetabel (que estava encerrado), disse ele: Vamos juntamente à Casa de Deus, ao meio do templo, e fechemos as portas do templo; porque virão matar-te; aliás, de noite virão matar-te.	[10]Якось зайшов я до оселі Шемаї, сина Делаї, сина Мегетавела. Йому не дозволялося виходити з дому. Він сказав: «Давай зустрінемося в Божому храмі, у Святеє Святих, бо вони прийдуть убити тебе. Цієї ночі вони прийдуть убити тебе».
[11] Porém eu disse: homem como eu fugiria? E quem há, como eu, que entre no templo para que viva? De maneira nenhuma entrarei.	[11]Але я відповів: «Хіба личить такій людині, як я, тікати? Хто ж бо на моєму місці пішов би в храм і лишився в живих? Я не піду».
[12] Então, percebi que não era Deus quem o enviara; tal profecia falou ele contra mim, porque Tobias e Sambalate o subornaram.	[12]Я розумів, що Бог не посилав його, що він пророкує проти мене, бо Санваллат і Товія підкупили його.

[13] Para isto o subornaram, para me atemorizar, e para que eu, assim, viesse a proceder e a pecar, para que tivessem motivo de me infamar e me vituperassem.

[14] Lembra-te, meu Deus, de Tobias e de Sambalate, no tocante a estas suas obras, e também da profetisa Noadia e dos mais profetas que procuraram atemorizar-me.

Terminada a reconstrução do muro

[15] Acabou-se, pois, o muro aos vinte e cinco dias do mês de elul, em cinqüenta e dois dias.

[16] Sucedeu que, ouvindo-o todos os nossos inimigos, temeram todos os gentios nossos circunvizinhos e decaíram muito no seu próprio conceito; porque reconheceram que por intervenção de nosso Deus é que fizemos esta obra.

[17] Também naqueles dias alguns nobres de Judá escreveram muitas cartas, que iam para Tobias, e cartas de Tobias vinham para eles.

[18] Pois muitos em Judá lhe eram ajuramentados porque era genro de Secanias, filho de Ará; e seu filho Joanã se casara com a filha de Mesulão, filho de Berequias.

[19] Também das suas boas ações falavam na minha presença, e as minhas palavras lhe levavam a ele; Tobias escrevia cartas para me atemorizar.

Neemias 7

Neemias estabelece guardas em Jerusalém

[13]Його найняли, щоб залякати мене, аби я зробив так, як він каже, і тим згрішив. Тоді б вони могли заплямувати моє ім’я.

[14]О Боже, покарай Товію і Санваллата за діла їхні, а також пророчицю Ноадію та інших пророків, які намагалися залякати мене.

Мур завершено

[15]Відбудову було завершено на двадцять п’ятий день Елула, за п’ятдесят два дні.

[16]Коли всі наші вороги почули про це і всі народи навколо нас побачили це, то втратили будь-яку самовпевненість. Вони розуміли, що роботу цю здійснив наш Бог.

[17]Також у ті дні знатні люди Юдеї надсилали багато листів до Товії, а той посилав їм відповіді.

[18]Бо багато людей в Юдеї присягалися бути йому вірними, бо був він зятем Шеканії, сина Ари, а його син Єгоганан був одружений з дочкою Мешуллама, сина Верекії.

[19]Отож вони розповідали мені про його добрі діла, а мої слова передавали йому. І Товія ж надсилав мені листи, аби мене залякати.

Книга Неемії 7

[1] Ora, uma vez reedificado o muro e assentadas as portas, estabelecidos os porteiros, os cantores e os levitas,

[2] eu nomeei Hanani, meu irmão, e Hananias, maioral do castelo, sobre Jerusalém. Hananias era homem fiel e temente a Deus, mais do que muitos outros.

[3] E lhes disse: não se abram as portas de Jerusalém até que o sol aqueça e, enquanto os guardas ainda estão ali, que se fechem as portas e se tranquem; ponham-se guardas dos moradores de Jerusalém, cada um no seu posto diante de sua casa.

[4] A cidade era espaçosa e grande, mas havia pouca gente nela, e as casas não estavam edificadas ainda.

A relação dos que voltaram a Jerusalém

Esdras 2.1-70

[5] Então, o meu Deus me pôs no coração que ajuntasse os nobres, os magistrados e o povo, para registrar as genealogias. Achei o livro da genealogia dos que subiram primeiro, e nele estava escrito:

[6] São estes os filhos da província que subiram do cativeiro, dentre os exilados, que Nabucodonosor, rei da Babilônia, levara para o exílio e que voltaram para Jerusalém e para Judá, cada um para a sua cidade,

[7] os quais vieram com Zorobabel, Jesua, Neemias, Azarias, Raamias, Naamani, Mordecai, Bilsã, Misperete, Bigvai, Neum e Baaná. Este é o número dos homens do povo de Israel:

[1]Коли мур було відбудовано і я встановив брами, то було призначено охоронців брам, співців та левитів.

[2]Потім я призначив керувати Єрусалимом свого брата Ханаії і наглядачем за укріпленнями Хананію, бо був той чоловік дуже правдивий і Бога боявся, як ніхто інший.

[3]Я сказав їм: «Не відчиняйте брам Єрусалима, аж доки сонце гаряче. Поки вартові стоять на сторожі, брами мають бути зачинені на засуви. Призначте варту з місцевих жителів, поставте їх на сторожі: одних на постах охорони, інших — навпроти їхніх осель».

Список тих, хто повернувся з полону

[4]Місто було велике й просторе, люду в ньому було небагато, та й відбудованих будинків на було.

[5]Отож поклав Бог мені на серце зробити таке: зібрати вельмож і посадових осіб, а разом з ними й простий люд і зробити перепис населення за родами. Я знайшов книгу перепису тих, хто повернувся в перших лавах з полону. Там було записано таке:

[6]Ось перелік родин у провінціях, які повернулися з полону, куди їх забрав Навуходоносор, цар вавилонський. Вони повернулися до Єрусалима та Юдеї, кожен у своє рідне місто.

[7]Вони прийшли з Зерувавелом, Ісусом, Неемією, Азарією, Раамією, Нагамані, Мордекаєм, Вілшаном, Міспеpетом, Віґваєм, Негумом та Бааною. Ось кількість людей Ізраїлю:

[8] foram os filhos de Parós, dois mil cento e setenta e dois.

[9] Os filhos de Sefatias, trezentos e setenta e dois.

[10] Os filhos de Ará, seiscentos e cinqüenta e dois.

[11] Os filhos de Paate-Moabe, dos filhos de Jesua e de Joabe, dois mil oitocentos e dezoito.

[12] Os filhos de Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.

[13] Os filhos de Zatu, oitocentos e quarenta e cinco.

[14] Os filhos de Zacai, setecentos e sessenta.

[15] Os filhos de Binui, seiscentos e quarenta e oito.

[16] Os filhos de Bebai, seiscentos e vinte e oito.

[17] Os filhos de Azgade, dois mil trezentos e vinte e dois.

[18] Os filhos de Adonicão, seiscentos e sessenta e sete.

[19] Os filhos de Bigvai, dois mil e sessenta e sete.

[20] Os filhos de Adim, seiscentos e cinqüenta e cinco.

[21] Os filhos de Ater, da família de Ezequias, noventa e oito.

[22] Os filhos de Hasum, trezentos e vinte e oito.

[23] Os filhos de Besai, trezentos e vinte e quatro.

[24] Os filhos de Harife, cento e doze.

[25] Os filhos de Gibeão, noventa e cinco.

[8]нащадків Пароша — дві тисячі сто сімдесят два;

[9]нащадків Шефатії — триста сімдесят два;

[10]нащадків Ари — шістсот п'ятдесят два;

[11]нащадків Пагата моавського, а саме нащадків Ісуса та Йоава — дві тисячі вісімсот вісімнадцять;

[12]нащадків Елама — одна тисяча двісті п'ятдесят чотири;

[13]нащадків Затту — вісімсот сорок п'ять;

[14]нащадків Заккаї — сімсот шістдесят;

[15]нащадків Віннуї — шістсот сорок вісім;

[16]нащадків Веваї — шістсот двадцять вісім;

[17]нащадків Азґада — дві тисячі триста двадцять два;

[18]нащадків Адонікама — шістсот шістдесят сім;

[19]нащадків Віґваї — дві тисячі шістдесят сім;

[20]нащадків Адіна — шістсот п'ятдесят п'ять;

[21]нащадків Атера, тобто Езекії — дев'яносто вісім;

[22]нащадків Гашума — триста двадцять вісім;

[23]нащадків Везаї — триста двадцять чотири;

[24]нащадків Гаріфа — сто дванадцять;

[25]нащадків Ґівеона — дев'яносто п'ять;

26 Os homens de Belém e de Netofa, cento e oitenta e oito.	26мешканців Віфлеєма та Нетофи — сто вісімдесят вісім;
27 Os homens de Anatote, cento e vinte e oito.	27мешканців Анатота — сто двадцять вісім;
28 Os homens de Bete-Azmavete, quarenta e dois.	28мешканців Бет-Азмавета — сорок два;
29 Os homens de Quiriate-Jearim, Cefira e Beerote, setecentos e quarenta e três.	29мешканців Кирiат-Єарима, Кефіри та Беерота — сімсот сорок три;
30 Os homens de Ramá e Geba, seiscentos e vinte e um.	30мешканців Рами та Ґеви — шістсот двадцять один;
31 Os homens de Micmás, cento e vinte e dois.	31мешканців Мікмаша — сто двадцять два;
32 Os homens de Betel e Ai, cento e vinte e três.	32мешканців Бетела та Аї — сто двадцять три;
33 Os homens do outro Nebo, cinqüenta e dois.	33мешканців іншого міста під назвою Нево — п'ятдесят два;
34 Os filhos do outro Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.	34мешканців іншого міста під назвою Елам — одна тисяча двісті п'ятдесят чотири;
35 Os filhos de Harim, trezentos e vinte.	35мешканців Гарима — триста двадцять;
36 Os filhos de Jericó, trezentos e quarenta e cinco.	36мешканців Єрихона — триста сорок п'ять;
37 Os filhos de Lode, Hadide e Ono, setecentos e vinte e um.	37мешканців Лода, Гадида і Оно — сімсот двадцять один;
38 Os filhos de Senaá, três mil novecentos e trinta.	38мешканців Сенаї — три тисячі дев'ятсот тридцять.
39 Os sacerdotes: os filhos de Jedaías, da casa de Jesua, novecentos e setenta e três.	39Священики: нащадків Єдаї, тобто з родини Ісуса — дев'ятсот сімдесят три;
40 Os filhos de Imer, mil e cinqüenta e dois.	40нащадків Іммера — одна тисяча п'ятдесят два;
41 Os filhos de Pasur, mil duzentos e quarenta e sete.	41нащадків Пашхура — одна тисяча двісті сорок сім;
42 Os filhos de Harim, mil e dezessete.	42нащадків Гарима — одна тисяча сімнадцять.
43 Os levitas: os filhos de Jesua, de Cadmiel, dos filhos de Hodeva, setenta e quatro.	43Левити: нащадків Ісуса, а саме Кадміела з родини Годеви — сімдесят чотири.

44 Os cantores: os filhos de Asafe, cento e quarenta e oito.

45 Os porteiros: os filhos de Salum, os filhos de Ater, os filhos de Talmom, os filhos de Acube, os filhos de Hatita, os filhos de Sobai, cento e trinta e oito.

46 Os servidores do templo: os filhos de Zia, os filhos de Hasufa, os filhos de Tabaote,

47 os filhos de Queros, os filhos de Sia, os filhos de Padom,

48 os filhos de Lebana, os filhos de Hagaba, os filhos de Salmai,

49 os filhos de Hanã, os filhos de Gidel, os filhos de Gaar,

50 os filhos de Reaías, os filhos de Rezim, os filhos de Necoda,

51 os filhos de Gazão, os filhos de Uzá, os filhos de Paséia,

52 os filhos de Besai, os filhos de Meunim, os filhos de Nefusesim,

53 os filhos de Baquebuque, os filhos de Hacufa, os filhos de Harur,

54 os filhos de Bazlite, os filhos de Meída, os filhos de Harsa,

55 os filhos de Barcos, os filhos de Sísera, os filhos de Tama,

56 os filhos de Nesias e os filhos de Hatifa.

57 Os filhos dos servos de Salomão: os filhos de Sotai, os filhos de Soferete, os filhos de Perida,

58 os filhos de Jaala, os filhos de Darcom, os filhos de Gidel,

44Співаки: нащадків Асафа — сто сорок вісім.

45Охоронці брам: нащадків Шаллума, Атера, Талмона, Аккува, Гатіта й Шоваї — сто тридцять вісім.

46Служителі храму: нащадків Зіги, Газуфа, Тавваота;

47Кероса, Сіа, Падона;

48Левани, Хаґаби, Шалмая;

49Ганана, Ґіддела, Ґагара;

50Реаї, Рецина, Некоди;

51Ґаззама, Уззи, Пасеї;

52Весаї, Меуніма, Нефуссіма;

53Ваквука, Гакуфа, Гаргура;

54Вазлута, Мегіди, Гарші;

55Варкоса, Сісери, Теми;

56Незії та Гатіфи.

57Нащадки слуг Соломонових: нащадків Сотаї, Соферета, Періди;

58Яала, Даркона, Ґіддела;

[59] os filhos de Sefatias, os filhos de Hatil, os filhos de Poquerete-Hazebaim e os filhos de Amom.

[59]Шефатії, Гаттила, Покерет Хацеваїма та Амона.

[60] Todos os servidores do templo e os filhos dos servos de Salomão, trezentos e noventa e dois.

[60]Всього служителів храму та нащадків Соломонових слуг — триста дев'яносто два.

[61] Os seguintes subiram de Tel-Melá, Tel-Harsa, Querube, Adom e Imer, porém não puderam provar que as suas famílias e a sua linhagem eram de Israel:

[61]Ці родини прийшли до Єрусалима з міст Тель-Мели, Тель-Гарші, Керува, Аддона та Іммера, але вони не могли довести, що їхні родини належать до Ізраїлю:

[62] os filhos de Delaías, os filhos de Tobias, os filhos de Necoda, seiscentos e quarenta e dois.

[62]то були нащадки Делаї, Товії та Некоди — шістсот сорок два чоловіки.

[63] Dos sacerdotes: os filhos de Habaías, os filhos de Coz, os filhos de Barzilai, o qual se casou com uma das filhas de Barzilai, o gileadita, e que foi chamado pelo nome dele.

[63]Серед священиків були нащадки: сини Ховаї, Гаккоза та Барциллая. (Чоловік, який одружився з дочкою Барциллая з Ґілеада, вважався членом цієї родини).

[64] Estes procuraram o seu registro nos livros genealógicos, porém o não acharam; pelo que foram tidos por imundos para o sacerdócio.

[64]Вони розшукували свій родовід в літописах, але не знайшли їх. Отож вони були виключені зі священицтва.

[65] O governador lhes disse que não comessem das coisas sagradas, até que se levantasse um sacerdote com Urim e Tumim.

[65]Правитель сказав їм, що вони не можуть їсти святої їжі, доки не з'явиться священик, який випробує їх за допомогою уриму й туммиму.

[66] Toda esta congregação junta foi de quarenta e dois mil trezentos e sessenta,

[66]Усього людей було сорок дві тисячі триста шістдесят,

[67] afora os seus servos e as suas servas, que foram sete mil trezentos e trinta e sete; e tinham duzentos e quarenta e cinco cantores e cantoras.

[67]крім рабів, чоловіків та жінок, яких було сім тисяч триста тридцять сім, в тому числі співці — чоловіки й жінки, яких налічувалося двісті сорок п'ять.

[68] Os seus cavalos, setecentos e trinta e seis; os seus mulos, duzentos e quarenta e cinco.

[68]Було у них чотириста тридцять п'ять верблюдів та шість тисяч сімсот двадцять віслюків.

69 Camelos, quatrocentos e trinta e cinco; jumentos, seis mil setecentos e vinte.

69Дехто з вождів колін дали кошти на будівництво: намісник дав до скарбниці понад тисячу драхм золота, п'ятдесят кропильниць та п'ятсот тридцять пар одягу для священиків.

Contribuições para o templo

70 Alguns dos cabeças das famílias contribuíram para a obra. O governador deu para o tesouro, em ouro, mil daricos, cinqüenta bacias e quinhentas e trinta vestes sacerdotais.

70Дехто з голів колін дали до скарбниці для відбудови тисячу драхм золота, дві тисячі двісті мин срібла.

71 E alguns mais dos cabeças das famílias deram para o tesouro da obra, em ouro, vinte mil daricos e, em prata, dois mil e duzentos arráteis.

71Деякі голови родин дали близько двадцяти тисяч драхм золота та дві тисячі двісті мин срібла.

72 O que deu o restante do povo foi, em ouro, vinte mil daricos, e dois mil arráteis em prata, e sessenta e sete vestes sacerdotais.

72Усього люди дали близько двадцяти тисяч драхм золота, дві тисячі двісті мин срібла шістдесят сім шат для священиків.

73 Os sacerdotes, os levitas, os porteiros, os cantores, alguns do povo, os servidores do templo e todo o Israel habitavam nas suas cidades.

73Священики, левити, охоронці брам, співці та деякі інші люди, служники храму і весь Ізраїль оселилися в своїх містах. Коли настав сьомий місяць, люди Ізраїлю оселилися в своїх містах.

Neemias 8

Esdras lê a Lei diante do povo

1 Em chegando o sétimo mês, e estando os filhos de Israel nas suas cidades, todo o povo se ajuntou como um só homem, na praça, diante da Porta das Águas; e disseram a Esdras, o escriba, que trouxesse o Livro da Lei de Moisés, que o SENHOR tinha prescrito a Israel.

2 Esdras, o sacerdote, trouxe a Lei perante a congregação, tanto de homens como de mulheres e de todos os que eram capazes de entender o que ouviam. Era o primeiro dia do sétimo mês.

Книга Неемії 8

Езра читає Закон

1Усі люди, як один, зібралися на майдані біля Водної брами. Вони попросили вчителя Езру принести книгу Мойсеєвого Закону, яку Господь дав Ізраїлю.

2Отож священик Езра приніс Закон. Серед тих, хто зібрався, були чоловіки й жінки, і всі, хто здатний був розуміти те, що чули. І було то в перший день сьомого місяця.

[3] E leu no livro, diante da praça, que está fronteira à Porta das Águas, desde a alva até ao meio-dia, perante homens e mulheres e os que podiam entender; e todo o povo tinha os ouvidos atentos ao Livro da Lei.

[3]Езра читав Закон на майдані біля Водної брами від світанку до полудня перед зібранням чоловіків та жінок, які могли те зрозуміти. Всі дуже уважно слухали книгу Закону.

[4] Esdras, o escriba, estava num púlpito de madeira, que fizeram para aquele fim; estavam em pé junto a ele, à sua direita, Matitias, Sema, Anaías, Urias, Hilquias e Maaséias; e à sua esquerda, Pedaías, Misael, Malquias, Hasum, Hasbadana, Zacarias e Mesulão.

[4]Учитель Езра стояв на дерев'яному узвишші, виготовленому з цієї нагоди. По праву руку від нього стояли Маттитія, Шема, Аная, Урія, Гилкія та Маасея, а по ліву руку — Педая, Мишаел, Малкія, Гашум, Гашваддана, Захарія і Мешуллам.

[5] Esdras abriu o livro à vista de todo o povo, porque estava acima dele; abrindo-o ele, todo o povo se pôs em pé.

[5]Усі могли бачити Езру, оскільки він височів над усіма на узвишші. Коли він розкрив книгу, всі встали.

[6] Esdras bendisse ao SENHOR, o grande Deus; e todo o povo respondeu: Amém! Amém! E, levantando as mãos; inclinaram-se e adoraram o SENHOR, com o rosto em terra.

[6]Езра восславив Господа, великого Бога, і всі промовили: «Амінь! Амінь!» — здійнявши руки вгору, вони припадали до землі й поклонялися Богу, доліиць.

[7] E Jesua, Bani, Serebias, Jamim, Acube, Sabetai, Hodias, Maaséias, Quelita, Azarias, Jozabade, Hanã, Pelaías e os levitas ensinavam o povo na Lei; e o povo estava no seu lugar.

[7]Левити Ісус, Вані, Шеревія, Ямін, Аккув, Шавветая, Годія, Маасея, Келіта, Азарія, Йозавад, Ганан та Пелая роз'яснювали людям Закон на місцях.

[8] Leram no livro, na Lei de Deus, claramente, dando explicações, de maneira que entendessem o que se lia.

[8]Вони читали книгу Закону Божого частинами й роз'яснювали зміст, аби люди розуміли прочитане.

[9] Neemias, que era o governador, e Esdras, sacerdote e escriba, e os levitas que ensinavam todo o povo lhe disseram: Este dia é consagrado ao SENHOR, vosso Deus, pelo que não pranteeis, nem choreis.

[9]Отож Неемія, який був намісником, та священик і учитель Езра і левити, що розтлумачували, звернулися до людей: «Цей день є святим для Господа, вашого Бога. Не будьте в печалі, не плачте», — бо усі плакали, коли чули слова Закону.

Porque todo o povo chorava, ouvindo as palavras da Lei.

10 Disse-lhes mais: ide, comei carnes gordas, tomai bebidas doces e enviai porções aos que não têm nada preparado para si; porque este dia é consagrado ao nosso SENHOR; portanto, não vos entristeçais, porque a alegria do SENHOR é a vossa força.

11 Os levitas fizeram calar todo o povo, dizendo: Calai-vos, porque este dia é santo; e não estejais contristados.

12 Então, todo o povo se foi a comer, a beber, a enviar porções e a regozijar-se grandemente, porque tinham entendido as palavras que lhes foram explicadas.

A Festa dos Tabernáculos

13 No dia seguinte, ajuntaram-se a Esdras, o escriba, os cabeças das famílias de todo o povo, os sacerdotes e os levitas, e isto para atentarem nas palavras da Lei.

14 Acharam escrito na Lei que o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés que os filhos de Israel habitassem em cabanas, durante a festa do sétimo mês;

15 que publicassem e fizessem passar pregão por todas as suas cidades e em Jerusalém, dizendo: Saí ao monte e trazei ramos de oliveiras, ramos de zambujeiros, ramos de murtas, ramos de palmeiras e ramos de árvores frondosas, para fazer cabanas, como está escrito.

16 Saiu, pois, o povo, trouxeram os ramos e fizeram para si cabanas, cada um no seu terraço, e nos seus pátios, e nos átrios da

10Він сказав їм: «Ідіть насолоджуйтеся щедрою їжею й солодко пийте і віддайте частку тим, у кого не наготовлено, бо цей день є святим для вашого Господа. Не сумуйте, бо радість Господня — то ваша сила».

11Левити заспокоювали людей словами: «Заспокойтеся, це святий день. Тож не журіться».

12Тоді всі пішли їсти й пити, вони ділилися їжею і з великою радістю святкували, бо зрозуміли слова, звернені до них.

13На другий день місяця голови родів усього народу, священики та левити зібралися навколо вчителя Езри вивчати слово Закону.

14Вони знайшли запис у Законі, що Господь наказав людям Ізраїлю через Мойсея, що мають вони жити в тимчасових схованках під час святкування сьомого місяця

15і що мають оголосити й поширити серед усіх їхніх міст і в Єрусалимі такі слова: «Виходьте в гори і зносьте гілки оливи, дикої оливи, мирту, пальми та інших листяних дерев, щоб зробити тимчасові схованки, як написано в Законі».

16Отож люди пішли й понаносили гілля, і поробили для себе тимчасові схованки на кожному даху та на своїх подвір'ях, а також на подвір'ї храму Божого і на

Casa de Deus, e na praça da Porta das Águas, e na praça da Porta de Efraim.

майдані біля Водної брами та Ефраїмової брами.

17 Toda a congregação dos que tinham voltado do cativeiro fez cabanas e nelas habitou; porque nunca fizeram assim os filhos de Israel, desde os dias de Josué, filho de Num, até àquele dia; e houve mui grande alegria.

17Усі, хто повернувся з заслання, зробили собі тимчасові схованки й жили в них. Доти вони не святкували так від часів Ісуса Навина. І радість їхня була величезна!

18 Dia após dia, leu Esdras no Livro da Lei de Deus, desde o primeiro dia até ao último; e celebraram a festa por sete dias; no oitavo dia, houve uma assembléia solene, segundo o prescrito.

18Езра читав з книги Закону Божого щодня — від першого дня свята до останнього. Протягом семи днів вони святкували, а на восьмий відбулося особливе зібрання, як і написано в Законі.

Neemias 9

Arrependimento e confissão de pecados

1 No dia vinte e quatro deste mês, se ajuntaram os filhos de Israel com jejum e pano de saco e traziam terra sobre si.

2 Os da linhagem de Israel se apartaram de todos os estranhos, puseram-se em pé e fizeram confissão dos seus pecados e das iniqüidades de seus pais.

3 Levantando-se no seu lugar, leram no Livro da Lei do SENHOR, seu Deus, uma quarta parte do dia; em outra quarta parte dele fizeram confissão e adoraram o SENHOR, seu Deus.

4 Jesua, Bani, Cadmiel, Sebanias, Buni, Serebias, Bani e Quenani se puseram em pé no estrado dos levitas e clamaram em alta voz ao SENHOR, seu Deus.

5 Os levitas Jesua, Cadmiel, Bani, Hasabnéias, Serebias, Hodias, Sebanias e Petaías disseram: Levantai-vos, bendizei ao SENHOR, vosso Deus, de eternidade em

Книга Неемії 9

Народ Ізраїлю кається в гріхах

1На двадцять четвертий день цього місяця люди Ізраїлю зібралися на піст, вдягнені в жалобне вбрання, а голови посипали попелом.

2Справжні ізраїльтяни відділилися від чужоземців. Вони стояли й зізнавалися в гріхах своїх та своїх пращурів.

3Вони стояли на призначених для них місцях і читали книгу Закону свого Бога чверть дня. Чверть дня вони сповідували гріхи й поклонялися Господу своєму Богу.

4Потім левити Ісус, Вані, Кадміел, Шеванія, Вунні, Шеревія, Вані й Кенані стояли на сходах і в один голос звернулися до Господа Бога свого.

5І левити Ісус, Кадміел, Вані, Гашавнея, Шеревія, Годія, Шеванія і Петагія сказали: «Вставайте й благословіть Господа Бога вашого! Бог вічно жив, І житиме Він вічно! Благословенний

eternidade. Então, se disse: Bendito seja o nome da tua glória, que ultrapassa todo bendizer e louvor.

іменем Твоїм, піднесений понад хвали й благословення!

6 Só tu és SENHOR, tu fizeste o céu, o céu dos céus e todo o seu exército, a terra e tudo quanto nela há, os mares e tudo quanto há neles; e tu os preservas a todos com vida, e o exército dos céus te adora.

6Ти наш Господь, Ти лиш один. Ти небеса створив, найвищі небеса й зірки, і землю, і усе, що є на ній, моря і все, що в них. У все це Ти вдихнув життя, тож Ангели Небесні поклоняються Тобі.

7 Tu és o SENHOR, o Deus que elegeste Abrão, e o tiraste de Ur dos caldeus, e lhe puseste por nome Abraão.

7Ти Бог, Господь, Який Аврама вибрав, із Ура вивів, з Вавилона й Авраамом Ти його назвав.

8 Achaste o seu coração fiel perante ti e com ele fizeste aliança, para dares à sua descendência a terra dos cananeus, dos heteus, dos amorreus, dos ferezeus, dos jebuseus e dos girgaseus; e cumpriste as tuas promessas, porquanto és justo.

8Переконався Ти, що він був відданий Тобі. Тому й уклав Ти з ним Угоду: віддати землі ханаанські, хиттійські, аморійські, перизійські, євуситські, ґірґішійські його нащадкам. І Свого слова не порушив, даного Арааму, бо справедливий Ти.

9 Viste a aflição de nossos pais no Egito, e lhes ouviste o clamor junto ao mar Vermelho.

9Страждання наших предків бачив Ти в Єгипті, мольби про допомогу чув Ти при Червонім морі.

10 Fizeste sinais e milagres contra Faraó e seus servos e contra todo o povo da sua terra, porque soubeste que os trataram com soberba; e, assim, adquiriste renome, como hoje se vê.

10Ти показав знамення й дива проти фараона і проти слуг його і всіх людей його землі, бо знав, як наших предків гнобили вони нахабно, й тим досьогодні Ти Своє ім'я увічнив.

11 Dividiste o mar perante eles, de maneira que o atravessaram em seco; lançaste os seus perseguidores nas profundezas, como uma pedra nas águas impetuosas.

11Ти море розчахнув для них, тож суходолом перейшли вони, а переслідувачів Ти віддав глибинам, пішли вони на дно, немов каміння.

12 Guiaste-os, de dia, por uma coluna de nuvem e, de noite, por uma coluna de fogo, para lhes alumiar o caminho por onde haviam de ir.

12Їм вдень були дороговказом хмари, а стовп вогню вночі показував їм шлях.

13 Desceste sobre o monte Sinai, do céu falaste com eles e lhes deste juízos retos,

13Спустився на Синай і говорив до них з небес, суд праведний їм дав, правдиве вчення заповіді й добрі настанови.

leis verdadeiras, estatutos e mandamentos bons.

[14] O teu santo sábado lhes fizeste conhecer; preceitos, estatutos e lei, por intermédio de Moisés, teu servo, lhes mandaste.

[14]Навчив їх про Свою святу суботу, дав заповіти, вчення і закони через слугу Свого Мойсея.

[15] Pão dos céus lhes deste na sua fome e água da rocha lhes fizeste brotar na sua sede; e lhes disseste que entrassem para possuírem a terra que, com mão levantada, lhes juraste dar.

[15]Ти дав їм їжу з неба, як були голодні, Ти дав зі скелі воду їм, щоб вгамували спрагу. Ти їм сказав іти й забрати землю, яку Ти їм пообіцяв віддати.

[16] Porém eles, nossos pais, se houveram soberbamente, e endureceram a sua cerviz, e não deram ouvidos aos teus mandamentos.

[16]Але були пихаті наші предки, не слухали вони Тебе затято.

[17] Recusaram ouvir-te e não se lembraram das tuas maravilhas, que lhes fizeste; endureceram a sua cerviz e na sua rebelião levantaram um chefe, com o propósito de voltarem para a sua servidão no Egito. Porém tu, ó Deus perdoador, clemente e misericordioso, tardio em irar-te e grande em bondade, tu não os desamparaste,

[17]Вони відмовились послухатися, забули чудеса, що Ти творив поміж них. Уперті, вони вибрали вождя, щоб повернутись в рабство до Єгипту. Ти ж Бог, Який простить готовий, Ти дбайливий, на гнів не скорий, сповнений любові. Отож Ти й не полишив їх,

[18] ainda mesmo quando fizeram para si um bezerro de fundição e disseram: Este é o teu Deus, que te tirou do Egito; e cometeram grandes blasfêmias.

[18]хоча вони й зробили металевого боввана й сказали: „Це є Бог, Який нас вивів із Єгипту”.

[19] Todavia, tu, pela multidão das tuas misericórdias, não os deixaste no deserto. A coluna de nuvem nunca se apartou deles de dia, para os guiar pelo caminho, nem a coluna de fogo de noite, para lhes alumiar o caminho por onde haviam de ir.

[19]Та в милості Своїй великій Ти їх не лишив у пустелі. Дороговказом вдень був хмарний стовп, вночі дорогу осявав вогненний стовп.

[20] E lhes concedeste o teu bom Espírito, para os ensinar; não lhes negaste para a

[20]Ти дав Свій добрий Дух, щоб вчити їх і не відняв від їхніх уст манну Свою, напоїв водою спраглих.

boca o teu maná; e água lhes deste na sua sede.

[21] Desse modo os sustentaste quarenta anos no deserto, e nada lhes faltou; as suas vestes não envelheceram, e os seus pés não se incharam.

[21]Ти сорок років дбав про них в пустелі, й нічого їм не бракувало. Не зношувався одяг, ноги не спухали.

[22] Também lhes deste reinos e povos, que lhes repartiste em porções; assim, possuíram a terra de Seom, a saber, a terra do rei de Hesbom e a terra de Ogue, rei de Basã.

[22]Ти їм віддав і царства, і народи, розподілив між ними землі, і вони посіли землі. Сихона хешбонського й Оґа хешбонського.

[23] Multiplicaste os seus filhos como as estrelas do céu e trouxeste-os à terra de que tinhas dito a seus pais que nela entrariam para a possuírem.

[23]Нащадків їхніх Ти примножив, мов зірки на небі, привів їх до земель, що передрікав їм й предкам їхнім, щоб прийшли й посіли.

[24] Entraram os filhos e tomaram posse da terra; abateste perante eles os moradores da terra, os cananeus, e lhos entregaste nas mãos, como também os reis e os povos da terra, para fazerem deles segundo a sua vontade.

[24]Сини прийшли і землю ту посіли, Ти ж підкорив для них всіх мешканців Ханаанської землі. У руки їм віддав Ти ханаанців з царями й жителями їхньої землі, щоби вони чинили з ними що хотіли.

[25] Tomaram cidades fortificadas e terra fértil e possuíram casas cheias de toda sorte de coisas boas, cisternas cavadas, vinhas e olivais e árvores frutíferas em abundância; comeram, e se fartaram, e engordaram, e viveram em delícias, pela tua grande bondade.

[25]Вони забрали всі укріплені міста й родючі землі, помешкання з добром, вже вириті криниці і виноградники, й оливкові гаї, й сади занедбані фруктові. Отож поїли, вдовольнилися і розжиріли, і насолоджувались милістю Твоєю.

[26] Ainda assim foram desobedientes e se revoltaram contra ti; viraram as costas à tua lei e mataram os teus profetas, que protestavam contra eles, para os fazerem voltar a ti; e cometeram grandes blasfêmias.

[26]Та, непокірні, знов повстали проти Тебе, відкинули вчення Твоє, пророків повбивали, які попереджали їх, щоб повернулися до Тебе. Отож вони образили Тебе так сильно.

[27] Pelo que os entregaste nas mãos dos seus opressores, que os angustiaram; mas no tempo de sua angústia, clamando eles a ti, dos céus tu os ouviste; e, segundo a tua grande misericórdia, lhes deste libertadores que os salvaram das mãos dos que os oprimiam.

[27]Ти їх віддав у руки їхніх ворогів, які їх гнобили, і в час лихий у Тебе вони благали допомоги. Ти їх почув з небес, і з милості великої Своєї послав рятівників, що їх спасли від ворогів.

[28] Porém, quando se viam em descanso, tornavam a fazer o mal diante de ti; e tu os desamparavas nas mãos dos seus inimigos, para que dominassem sobre eles; mas, convertendo-se eles e clamando a ti, tu os ouviste dos céus e, segundo a tua misericórdia, os livraste muitas vezes.

[28]Та відпочивши, за лихе взялися знову. Ти їх штовхнув у руки ворогів, які їх гнобили страшенно, але як знов звернулися вони до Тебе, Ти їх почув з небес і спас — безмежна Твоя милість.

[29] Testemunhaste contra eles, para que voltassem à tua lei; porém eles se houveram soberbamente e não deram ouvidos aos teus mandamentos, mas pecaram contra os teus juízos, pelo cumprimento dos quais o homem viverá; obstinadamente deram de ombros, endureceram a cerviz e não quiseram ouvir.

[29]Ти їх попереджав, щоб повернулись до вчення Твого, та, вперті, не послухалися Твоїх наказів. Вони проти Твоїх законів все грішили, проти тих законів, які дають життя людині, що живе за ними, такі ж бо стали вперті, твердолобі й неслухняні.

[30] No entanto, os aturaste por muitos anos e testemunhaste contra eles pelo teu Espírito, por intermédio dos teus profetas; porém eles não deram ouvidos; pelo que os entregaste nas mãos dos povos de outras terras.

[30]Багато років Ти терплячий був застерігав через пророків Своїм Духом, вони ж не слухалися, то ж Ти віддав їх чужоземцям.

[31] Mas, pela tua grande misericórdia, não acabaste com eles nem os desamparaste; porque tu és Deus clemente e misericordioso.

[31]Але ж у милості Своїй великій Ти їх не винищив ущент, бо Ти є Бог ласкавий, милосердний.

[32] Agora, pois, ó Deus nosso, ó Deus grande, poderoso e temível, que guardas a

[32]Ти — Боже наш, Великий Боже, могутній і страшний. Ти завжди Своїй Угоді вірний, в любові постійний Ти. Не

aliança e a misericórdia, não menosprezes toda a aflição que nos sobreveio, a nós, aos nossos reis, aos nossos príncipes, aos nossos sacerdotes, aos nossos profetas, aos nossos pais e a todo o teu povo, desde os dias dos reis da Assíria até ao dia de hoje.

[33] Porque tu és justo em tudo quanto tem vindo sobre nós; pois tu fielmente procedeste, e nós, perversamente.

[34] Os nossos reis, os nossos príncipes, os nossos sacerdotes e os nossos pais não guardaram a tua lei, nem deram ouvidos aos teus mandamentos e aos teus testemunhos, que testificaste contra eles.

[35] Pois eles no seu reino, na muita abundância de bens que lhes deste, na terra espaçosa e fértil que puseste diante deles não te serviram, nem se converteram de suas más obras.

[36] Eis que hoje somos servos; e até na terra que deste a nossos pais, para comerem o seu fruto e o seu bem, eis que somos servos nela.

[37] Seus abundantes produtos são para os reis que puseste sobre nós por causa dos nossos pecados; e, segundo a sua vontade, dominam sobre o nosso corpo e sobre o nosso gado; estamos em grande angústia.

A aliança do povo sobre guardar a Lei

[38] Por causa de tudo isso, estabelecemos aliança fiel e o escrevemos; e selaram-na os nossos príncipes, os nossos levitas e os nossos sacerdotes.

Neemias 10

вважай малими наші труднощі, які спіткали нас: царів, вельмож, священиків, пророків, предків і увесь народ Твій від часу ассирійських ще царів і по сьогодні.

[33]Ти був правий у всім, що з нами сталося, чинив Ти в вірності, а ми були лихі.

[34]Ані царі, ані вожді, ані священики, ні наші предки не йшли Твоїм шляхом і не зважали геть на заповіти, на попередження, які давав Ти їм.

[35]І навіть у царстві своєму, яке Ти їм дав, втішаючись з добра, що Ти послав, на просторі плодючої землі, що дарував Ти їм, вони не служили Тобі, не звертали з лихого шляху.

[36]Поглянь, сьогодні ми раби, раби на тій землі, яку Ти нашим предкам дав, щоб насолоджувалися усім, що є на цій землі.

[37]Її великі врожаї царям належать, яких над нами Ти настановив за наші всі гріхи. Під їхньою рукою ми й худоба наша, і правлять нами, як їм заманеться, а ми — в страшній біді.

[38]Наші вожді, Левити і священики — усі підписують вічну ту Угоду, скріпляючи печаткою».

Книга Неемії 10

Присяга служити Господу

[1] Os que selaram foram: Neemias, o governador, filho de Hacalias, e Zedequias,

[2] Seraías, Azarias, Jeremias,

[3] Pasur, Amarias, Malquias,

[4] Hatus, Sebanias, Maluque,

[5] Harim, Meremote, Obadias,

[6] Daniel, Ginetom, Baruque,

[7] Mesulão, Abias, Miamim,

[8] Maazias, Bilgai, Semaías; estes eram os sacerdotes.

[9] E os levitas: Jesua, filho de Azanias, Binui, dos filhos de Henadade, Cadmiel

[10] e os irmãos deles: Sebanias, Hodias, Quelita, Pelaías, Hanã,

[11] Mica, Reobe, Hasabias,

[12] Zacur, Serebias, Sebanias,

[13] Hodias, Bani e Beninu.

[14] Os chefes do povo: Parós, Paate-Moabe, Elão, Zatu, Bani,

[15] Buni, Azgade, Bebai,

[16] Adonias, Bigvai, Adim,

[17] Ater, Ezequias, Azur,

[18] Hodias, Hasum, Besai,

[19] Harife, Anatote, Nebai,

[20] Magpias, Mesulão, Hezir,

[21] Mesezabel, Zadoque, Jadua,

[22] Pelatias, Hanã, Anaías,

[23] Oseias, Hananias, Hassube,

[24] Haloés, Pilha, Sobeque,

[25] Reum, Hasabna, Maaséias,

[26] Aías, Hanã, Anã,

[27] Maluque, Harim e Baaná.

[1]Через усе це, ми уклали письмову Угоду, й на скріпленій печаткою Угоді були імена наших вождів, левитів та священиків. На скріпленій печаткою Угоді були такі імена: намісника Неемії, сина Гакалії та

[2]Седекії, Сераї, Азарії, Єремії,

[3]Пашхура, Амарії, Малкії,

[4]Гаттуша, Шеванії, Маллуха,

[5]Гарима, Меремота, Овдія,

[6]Даниїла, Ґіннетона, Варуха,

[7]Мешуллама, Авіжі, Міжамина,

[8]Маазії, Вілґая та Шемаї. Такі були імена священиків.

[9]Левити: Ісус, син Азанії, Віннуй з роду Генадада, Кадміел

[10]та їхні брати: Шеванія, Годія, Келіта, Пелая, Ганан,

[11]Михей, Регов, Гашавія,

[12]Заккур, Шеревія, Шеванія,

[13]Годія, Вані та Веніну.

[14]Вожді народу: Парош, Пагат-Моав, Елам, Затту, Вані,

[15]Вунні, Азґад, Вевая,

[16]Адонія, Віґвай, Адін,

[17]Атер, Езекія, Аззур,

[18]Годія, Гашум, Везай,

[19]Гаріф, Анатот, Невай,

[20]Маґпіаш, Мешуллам, Гезір,

[21]Мешезавел, Задок, Яддуа,

[22]Пелатія, Ганан, Аная,

[23]Гошеа, Хананія, Гасшув,

[24]Галлогеш, Пілга, Шовек,

[25]Регум, Гашавна, Маасія,

[26]Агія, Ганан, Анан,

[27]Маллух, Гарим та Баана.

[28] O resto do povo, os sacerdotes, os levitas, os porteiros, os cantores, os servidores do templo e todos os que se tinham separado dos povos de outras terras para a Lei de Deus, suas mulheres, seus filhos e suas filhas, todos os que tinham saber e entendimento,

[29] firmemente aderiram a seus irmãos; seus nobres convieram, numa imprecação e num juramento, de que andariam na Lei de Deus, que foi dada por intermédio de Moisés, servo de Deus, de que guardariam e cumpririam todos os mandamentos do SENHOR, nosso Deus, e os seus juízos e os seus estatutos;

[30] de que não dariam as suas filhas aos povos da terra, nem tomariam as filhas deles para os seus filhos;

[31] de que, trazendo os povos da terra no dia de sábado qualquer mercadoria e qualquer cereal para venderem, nada comprariam deles no sábado, nem no dia santificado; e de que, no ano sétimo, abririam mão da colheita e de toda e qualquer cobrança.

[32] Também sobre nós pusemos preceitos, impondo-nos cada ano a terça parte de um siclo para o serviço da casa do nosso Deus,

[33] e para os pães da proposição, e para a contínua oferta de manjares, e para o contínuo holocausto dos sábados e das Festas da Lua Nova, e para as festas fixas, e para as coisas sagradas, e para as ofertas pelo pecado, e para fazer expiação por

[28]Решта людей, священики, левити, охоронці брам, співці, служники храму і всі, хто відділився від народів довколишніх земель, щоб наслідувати вчення Господнє; також їхні дружини, сини та дочки — всі, хто має знання й тяму

[29]об'єдналися зі своїми братами та вождями й проголосили прокляття й клятву жити за законом Божим, який Він дав через Мойсея, слугу Божого, і дотримуватися заповітів Господа, нашого Володаря, Його настанов та законів.

[30]Ми обіцяємо не видавати заміж дочок наших чужинцям і не одружувати синів наших із чужинками.

[31]Якщо чужинці прийдуть продавати зерно чи крам у суботу, ми не будемо того купувати в них ні в суботу, ні в інші святкові дні. Кожний сьомий рік ми не будемо сіяти, ані саджати й прощатимемо борги нашим боржникам.

[32]Ми зв'язали себе зобов'язанням віддавати третину шекеля срібла на рік на утримання храму Господнього,

[33]на хліб, що кладуть на стіл у храмі, на щоденні хлібні пожертви та жертви всеспалення по суботах, і на Новолуння, на призначені свята, на освячені речі та на очищення Ізраїлю від гріхів, на всю роботу в домі Господа нашого.

Israel, e para toda a obra da casa do nosso Deus.

34 Nós, os sacerdotes, os levitas e o povo deitamos sortes acerca da oferta da lenha que se havia de trazer à casa do nosso Deus, segundo as nossas famílias, a tempos determinados, de ano em ano, para se queimar sobre o altar do SENHOR, nosso Deus, como está escrito na Lei.

34Ми — священики, левити і всі люди за жеребом, родинами і в призначений час року будемо приносити пожертви деревом для спалення на вівтарі Господа нашого Бога в домі Бога нашого, з року в рік, як сказано в Законі.

35 E que também traríamos as primícias da nossa terra e todas as primícias de todas as árvores frutíferas, de ano em ano, à Casa do SENHOR;

35Також ми зобов'язуємося приносити до храму Господнього перші врожаї року з наших ланів і садів.

36 os primogênitos dos nossos filhos e os do nosso gado, como está escrito na Lei; e que os primogênitos das nossas manadas e das nossas ovelhas traríamos à casa do nosso Deus, aos sacerdotes que ministram nela.

36І як записано в Законі, ми зобов'язуємося приносити до храму Господнього своїх синів-первістків, а також перший приплід стада великої рогатої худоби та отар до священиків, які правлять там службу.

37 As primícias da nossa massa, as nossas ofertas, o fruto de toda árvore, o vinho e o azeite traríamos aos sacerdotes, às câmaras da casa do nosso Deus; os dízimos da nossa terra, aos levitas, pois a eles cumpre receber os dízimos em todas as cidades onde há lavoura.

37Також ми будемо приносити до сховищ храму Божого, священикам перше тісто та наші внески: фрукти з кожного дерева, молоде вино й оливу. І ми будемо віддавати левитам десятину нашого врожаю. Саме левити й будуть збирати данину десятини по всіх поселеннях, де ми працюємо.

38 O sacerdote, filho de Arão, estaria com os levitas quando estes recebessem os dízimos, e os levitas trariam os dízimos dos dízimos à casa do nosso Deus, às câmaras da casa do tesouro.

38А священик, нащадок Аарона, буде з левитами під час збирання цієї податі. І левити будуть приносити десятину данини — десятину від кожного врожаю до сховища храму нашого Бога.

39 Porque àquelas câmaras os filhos de Israel e os filhos de Levi devem trazer ofertas do cereal, do vinho e do azeite; porquanto se acham ali os vasos do

39Люди Ізраїлю і левити робитимуть свій внесок зерном, молодим вином та оливою до сховищ, бо там зберігається священне начиння храму, там священики правлять службу, там

santuário, como também os sacerdotes que ministram, e os porteiros, e os cantores; e, assim, não desampararíamos a casa do nosso Deus.

охоронці брам, служники та співці. Ми будемо дбати про храм нашого Бога.

Neemias 11

Relação dos que habitaram em Jerusalém

[1] Os príncipes do povo habitaram em Jerusalém, mas o seu restante deitou sortes para trazer um de dez para que habitasse na santa cidade de Jerusalém; e as nove partes permaneceriam em outras cidades.

[2] O povo bendisse todos os homens que voluntariamente se ofereciam ainda para habitar em Jerusalém.

[3] São estes os chefes da província que habitaram em Jerusalém; porém nas cidades de Judá habitou cada um na sua possessão, nas suas cidades, a saber, Israel, os sacerdotes, os levitas, os servidores do templo e os filhos dos servos de Salomão.

[4] Habitaram, pois, em Jerusalém alguns dos filhos de Judá e dos filhos de Benjamim. Dos filhos de Judá: Ataías, filho de Uzias, filho de Zacarias, filho de Amarias, filho de Sefatias, filho de Maalalel, dos filhos de Perez;

[5] e Maaséias, filho de Baruque, filho de Col-Hozé, filho de Hazaías, filho de Adaías, filho de Joiaribe, filho de Zacarias, filho do silonita.

[6] Todos os filhos de Perez que habitaram em Jerusalém foram quatrocentos e sessenta e oito homens valentes.

Книга Неемії 11

Нові люди приходять до Єрусалима

[1]Вожді народу жили у Єрусалимі, а решта людей кидали жереб, за яким кожен десятий залишався в Єрусалимі, святому місті, а інші дев’ять лишалися в своїх рідних містах.

[2]Народ благословляв усіх тих, хто добровільно лишився жити в Єрусалимі.

[3]Ось вожді земель, які мешкали в Єрусалимі. В містах юдейських усі мали свою власність: Ізраїль, священики, левити, служники храму та нащадки слуг Соломона.

[4]А ще дехто з колін Юди та Веніамина жив у Єрусалимі. Ось нащадки Юди, які оселилися в Єрусалимі: Атая, син Уззії, сина Захарії, сина Амарії, сина Шефатії, сина Мегалалела з нащадків Переза;

[5]а ще Маасія, син Варуха, син Кол-Гозе, сина Газаї, сина Адаї, сина Йоярива, сина Захарії з нащадків Шелаха.

[6]Всього з нащадків Переза в Єрусалимі проживало чотириста шістдесят вісім хоробрих мужів.

[7] São estes os filhos de Benjamim: Salu, filho de Mesulão, filho de Joede, filho de Pedaías, filho de Colaías, filho de Maaséias, filho de Itiel, filho de Jesaías.

[8] Depois dele, Gabai e Salai; ao todo, novecentos e vinte e oito.

[9] Joel, filho de Zicri, superintendente deles; e Judá, filho de Senua, o segundo sobre a cidade.

[10] Dos sacerdotes: Jedaías, filho de Joiaribe, Jaquim,

[11] Seraías, filho de Hilquias, filho de Mesulão, filho de Zadoque, filho de Meraiote,

[12] filho de Aitube, príncipe da Casa de Deus, e os irmãos deles, que faziam o serviço do templo, oitocentos e vinte e dois; e Adaías, filho de Jeroão, filho de Pelalias, filho de Anzi, filho de Zacarias, filho de Pasur, filho de Malquias,

[13] e seus irmãos, cabeças de famílias, duzentos e quarenta e dois; e Amasai, filho de Azarel, filho de Azai, filho de Mesilemote, filho de Imer,

[14] e os irmãos deles, homens valentes, cento e vinte e oito; e, superintendente deles, Zabdiel, filho de Gedolim.

[15] Dos levitas: Semaías, filho de Hassube, filho de Azricão, filho de Hasabias, filho de Buni;

[16] Sabetai e Jozabade, dos cabeças dos levitas, que presidiam o serviço de fora da Casa de Deus;

[17] Matanias, filho de Mica, filho de Zabdi, filho de Asafe, o chefe, que dirigia os

[7]Ось нащадки Веніамина, які оселилися в Єрусалимі: Саллу, син Мешуллама, сина Йоїла, сина Педаї, сина Колаї, син Маасії, сина Ітіела, сина Єшаї.

[8]А за ним Ґаввaї та Саллаї. І загальне їх число становило дев’ятсот двадцять вісім чоловік.

[9]Йоїл, син Зикрі, був призначений над ними, а Юда, син Гассенуа, був другим начальником у місті.

[10]Із священиків, що оселилися в Єрусалимі, були: Єдая, син Йоярива, Якин,

[11]Серая, син Гилкії, сина Мешуллама, сина Задока, сина Мерайота, сина Агітува, наглядач храму Божого,

[12]та їхні родичі, які виконували різну роботу у храмі — вісімсот двадцять два чоловіки. Адая, син Єрогама, сина Пелалії, сина Амзі, сина Захарії, сина Пашхура, сина Малкії,

[13]та його родичі, голови родин. Всього двісті сорок два чоловіки. А також Амашаї, син Азарела, сина Азая, сина Мешіллемота, сина Іммера,

[14]та його родичі, мужні воїни — сто двадцять вісім чоловіків. Керував ними Завдіел, син Гаґґедолима.

[15]З левитів: Шемая, син Гашува, сина Азрікама, сина Гашавії, сина Вунні,

[16]та Шавветай і Йозавад, вожді левитів, і вони відповідали за зовнішні роботи по храму Божому.

[17]А ще Маттанія, син Михея, сина Завдій, сина Асафа, який вів у молитві дяки, та Ваквукія, другий у родині, і

louvores nas orações, e Baquebuquias, o segundo de seus irmãos; depois, Abda, filho de Samua, filho de Galal, filho de Jedutum.

Авда, син Шаммуа, сина Ґалала, сина Єдутуна.

[18] Todos os levitas na santa cidade foram duzentos e oitenta e quatro.

[18]Всього левитів у цьому святому місті було двісті вісімдесят чотири.

[19] Dos porteiros: Acube, Talmom e os irmãos deles, os guardas das portas, cento e setenta e dois.

[19]Охоронці брам: Аккув, Талмон та їхні родичі, які пильнували за брамами. Всього сто сімдесят два.

Os que habitaram nas cidades de Judá

[20] O restante de Israel, dos sacerdotes e levitas se estabeleceu em todas as cidades de Judá, cada um na sua herança.

[20]Решта ізраїльтян та інші священики та левити жили по різних містах Юдеї, кожен на своїй успадкованій землі.

[21] Os servidores do templo habitaram em Ofel e estavam a cargo de Zia e Gispa.

[21]Служники храму жили на горі Офел, а Зіга та Ґішпа були старшими серед служників храму.

[22] O superintendente dos levitas em Jerusalém era Uzi, filho de Bani, filho de Hasabias, filho de Matanias, filho de Mica, dos filhos de Asafe, que eram cantores ao serviço da Casa de Deus.

[22]Старшим над левитами в Єрусалимі був Уззі, син Вані, сина Гашавії, сина Маттанії, сина Михея, один з нащадків Асафа. Нащадки Асафа були співцями й відповідали за службу в храмі Божому.

[23] Porque havia um mandado do rei a respeito deles e certo acordo com os cantores, concernente às obrigações de cada dia.

[23]Над ними був царський старшина, який наглядав за їхньою роботою і щодня розподіляв обов'язки серед співців.

[24] Petaías, filho de Mesezabel, dos filhos de Zera, filho de Judá, estava à disposição do rei, em todos os negócios do povo.

[24]Петагія, син Мешезавела, нащадка Зери, сина Юди, був царським дорадником і доповідав цареві про цих людей.

Os residentes nas aldeias

[25] Quanto às aldeias, com os seus campos, alguns dos filhos de Judá habitaram em Quiriate-Arba e suas aldeias, em Dibom e suas aldeias, em Jecabzeel e suas aldeias,

[25]Щодо поселень із прилеглими землями: дехто з юдеїв жив у Кіріат-Арві й довколишніх селах, у Дівоні й довколишніх селах та в Єкавзеелі й довколишніх селах,

[26] e em Jesua, em Moladá, em Bete-Palete,

[26]у Єшуї, в Моладі, в Бет-Пелеті,

[27] em Hazar-Sual, em Berseba e suas aldeias;

[27]в Хазар-Шуалі, в Беершебі й прилеглих селах,

[28] em Ziclague, em Mecona e suas aldeias;

[28]у Зиклаґу, в Меконі та прилеглих селах,

[29] em En-Rimom, em Zorá, em Jarmute;

[30] em Zanoa, em Adulão e nas aldeias delas; em Laquis e em seus campos, em Azeca e suas aldeias. Acamparam-se desde Berseba até ao vale de Hinom.

[31] Os filhos de Benjamim também se estabeleceram em Geba e daí em diante, em Micmás, Aia, Betel e suas aldeias;

[32] em Anatote, em Nobe, em Ananias,

[33] em Hazor, em Ramá, em Gitaim,

[34] em Hadide, em Zeboim, em Nebalate,

[35] em Lode e em Ono, no vale dos Artífices.

[36] Dos levitas, havia grupos tanto em Judá como em Benjamim.

Neemias 12

Os sacerdotes que vieram para Jerusalém

[1] São estes os sacerdotes e levitas que subiram com Zorobabel, filho de Sealtiel, e com Jesua: Seraías, Jeremias, Esdras,

[2] Amarias, Maluque, Hatus,

[3] Secanias, Reum, Meremote,

[4] Ido, Ginetoi, Abias,

[5] Miamim, Maadias, Bilga,

[6] Semaías, Joiaribe, Jedaías,

[7] Salu, Amoque, Hilquias e Jedaías; estes foram os chefes dos sacerdotes e de seus irmãos, nos dias de Jesua.

[8] Também os levitas Jesua, Binui, Cadmiel, Serebias, Judá e Matanias; este e seus irmãos dirigiam os louvores.

[9] Baquebuquias e Uni, seus irmãos, estavam defronte deles, cada qual no seu mister.

[10] Jesua gerou a Joiaquim, Joiaquim gerou a Eliasibe, Eliasibe gerou a Joiada,

[29]в Ен-Риммоні, Зорі, Ярмуті,

[30]Заноа, Адулламі й прилеглих селах, у Лахиші з навколишніми полями, Азекі з прилеглими селами. Отож вони розселилися по країні від Беершеби до долини Гінном.

[31]Дехто з коліна Веніамина жив у Ґеві, Мікмаші, Аїжі, Бетелі та прилеглих селах;

[32]в Анатоті, Нобі, Ананії,

[33]Хазорі, Рамі, Ґіттаїмі,

[34]Гадиді, Зевоїмі, Неваллаті,

[35]Лоді, Оно, та в долині Ремісників.

[36]Деякі юдейські групи левитів оселилися серед веніаминіїв.

Книга Неемії 12

Священики й левити

[1]Ось священики та левити, які повернулися з Зерувавелом, сином Шеалтієла, та з Ісусом: Серая, Єремія, Езра,

[2]Амарія, Маллух, Гаттуш,

[3]Шеканія, Регум, Меремот,

[4]Іддо, Ґіннетой, Авіжа,

[5]Міжамин, Маадія, Вілґа,

[6]Шемая, Йоярив, Єдая,

[7]Саллу, Амок, Гилкія, Єдая. Вони головували над священиками та їхніми братами в часи Ісуса.

[8]Левитами були Ісус, Віннуй, Кадміел, Шеревія, Юда, Маттанія (останній та його родичі відповідали за співи дяки).

[9]Їхні родичі Ваквукія та Унні під час служби стояли навпроти них.

[10]Ісус був батьком Йоякима. Йояким був батьком Еліашива. Еліашив був батьком Йояди.

[11] Joiada gerou a Jônatas, e Jônatas gerou a Jadua.	[11]Йояда був батьком Йонатана. Йонатан був батьком Яддуа.
[12] Nos dias de Joiaquim, foram sacerdotes, cabeças de famílias: de Seraías, Meraías; de Jeremias, Hananias;	[12]У часи Йоякима такі були голови священицьких родів: роду Сераї — Мерая, роду Єремії — Ханання,
[13] de Esdras, Mesulão; de Amarias, Joanã;	[13]роду Езри — Мешуллам, роду Амарії — Єгоганан,
[14] de Maluqui, Jônatas; de Sebanias, José;	[14]роду Маллукі — Йонатан, роду Шеванії — Йосип,
[15] de Harim, Adna; de Meraiote, Helcai;	[15]роду Гарима — Адна, роду Меремота — Гелкаї,
[16] de Ido, Zacarias; de Ginetom, Mesulão;	[16]роду Іддо — Захарія, роду Ґіннетона — Мешуллам,
[17] de Abias, Zicri; de Miniamim e de Moadias, Piltai;	[17]роду Авіжі — Зикрі, родів Миніамина й Маадії — Пілтаї,
[18] de Bilga, Samua; de Semaías, Jônatas;	[18]роду Вілґи — Шаммуа, роду Шемаї — Єгонатан,
[19] de Joiaribe, Matenai; de Jedaías, Uzi;	[19]роду Йоярива — Маттенай, роду Єдаї — Уззі,
[20] de Salai, Calai; de Amoque, Héber;	[20]роду Саллаї — Каллаї, роду Амока — Евер,
[21] de Hilquias, Hasabias; de Jedaías, Netanel.	[21]роду Гилкії — Гашавія, роду Єдаї — Нетанел.
[22] Dos levitas, nos dias de Eliasibe, foram inscritos como cabeças de famílias Joiada, Joanã e Jadua, como também os sacerdotes, até ao reinado de Dario, o persa.	[22]У дні Еліашива, Йояда, Йоханана та Яддуа левити записувалися як голови родів; імена священиків також записувалися до часів правління Дарія, царя перського.
[23] Os filhos de Levi foram inscritos como cabeças de famílias no Livro das Crônicas, até aos dias de Joanã, filho de Eliasibe.	[23]Про голів родів левитів було записано в літописи аж до часів Йоханана, сина Еліашива.
[24] Foram, pois, chefes dos levitas: Hasabias, Serebias e Jesua, filho de Cadmiel; os irmãos deles lhes estavam fronteiros para louvarem e darem graças, segundo o mandado de Davi, homem de Deus, coro contra coro.	[24]Головами левитів були Гашавія, Шеревія, Ісус, Віннуй, Кадміел та їхні родичі, які стояли навпроти них, щоб співати хвалу і дяку, як і наказав був Давид, Божий чоловік. І одна група підтримувала другу.
[25] Matanias, Baquebuquias, Obadias, Mesulão, Talmom e Acube eram porteiros	[25]Маттанія, Ваквукія, Овдій, Мешуллам, Талмон та Аккув були охоронцями, які несли варту біля сховищ при брамах.

e faziam a guarda aos depósitos das portas.

26 Estes viveram nos dias de Joiaquim, filho de Jesua, filho de Jozadaque, e nos dias de Neemias, o governador, e de Esdras, o sacerdote e escriba.

26Вони служили в часи Йоякима, сина Ісуса, сина Йозадака, та в часи намісника Неемії та священика й книжника Езри.

A dedicação dos muros

Освячення єрусалимського муру

27 Na dedicação dos muros de Jerusalém, procuraram aos levitas de todos os seus lugares, para fazê-los vir a fim de que fizessem a dedicação com alegria, louvores, canto, címbalos, alaúdes e harpas.

27На посвяту єрусалимського мура скликали левитів звідусіль, де ті жили, й привели до Єрусалима, щоб відсвяткувати освячення з радістю, хоровими співами дяки з цимбалами, арфами та лірами.

28 Ajuntaram-se os filhos dos cantores, tanto da campina dos arredores de Jerusalém como das aldeias dos netofatitas,

28Співці також збиралися, як з околиць Єрусалима, так і з сіл нетофатійських,

29 como também de Bete-Gilgal e dos campos de Geba e de Azmavete; porque os cantores tinham edificado para si aldeias nos arredores de Jerusalém.

29а також із Бет-Ґілґала та з ланів Ґеви й Азмавету. Бо співці збудували собі села навколо Єрусалима.

30 Purificaram-se os sacerdotes e os levitas, que também purificaram o povo e as portas e o muro.

30І очистилися священики та левити, і очистили вони народ, брами й мур.

31 Então, fiz subir os príncipes de Judá sobre o muro e formei dois grandes coros em procissão, sendo um à mão direita sobre a muralha para o lado da Porta do Monturo.

31Тоді я привів вождів Юдеї на мур і призначив дві великі групи співців для співів дяки. Одна група йшла муром праворуч до Попільної брами.

32 Após eles, ia Hosaías e a metade dos príncipes de Judá,

32А за ними йшов Гошая та половина вождів Юдеї:

33 Azarias, Esdras, Mesulão,

33Азарія, Езра, Мешуллам,

34 Judá, Benjamim, Semaías e Jeremias;

34Юда, Веніамин, Шемая та Єремія

35 e dos filhos dos sacerdotes, com trombetas: Zacarias, filho de Jônatas, filho

35і ще кілька священиків із сурмами й Захарія, син Йонатана, сина Шемаї, сина Маттанії, сина Михея, сина Заккура, сина Асафа,

de Semaías, filho de Matanias, filho de Micaías, filho de Zacur, filho de Asafe,

36 e seus irmãos, Semaías, Azarel, Milalai, Gilalai, Maai, Netanel, Judá e Hanani, com os instrumentos músicos de Davi, homem de Deus; Esdras, o escriba, ia adiante deles.

36та його родичі Шемая, Азарел, Мілалай, Ґілалай, Маай, Нетанел, Юда і Ханані з музичними інструментами Давида, Божого чоловіка. А книжник Езра йшов попереду них.

37 À entrada da Porta da Fonte, subiram diretamente as escadas da Cidade de Davi, onde se eleva o muro por sobre a casa de Davi, até à Porta das Águas, do lado oriental.

37І пройшли вони над Джерельною брамою. Потім піднялися сходами до Давидового міста, минули дім Давида й подалися до Водної брами на сході.

38 O segundo coro ia em frente, e eu, após ele; metade do povo ia por cima do muro, desde a Torre dos Fornos até ao Muro Largo;

38Друга група співців дяки пішла ліворуч. Я і друга половина народу йшли муром за ними повз Пічну вежу до Широкої стіни,

39 e desde a Porta de Efraim, passaram por cima da Porta Velha e da Porta do Peixe, pela Torre de Hananel, pela Torre dos Cem, até à Porta do Gado; e pararam à Porta da Guarda.

39повз Ефраїмову браму та Стару міську браму, Рибну браму, вежу Гананела, вежу Сотні аж до Овечої брами. Вони зупинилися біля Охоронної брами.

40 Então, ambos os coros pararam na Casa de Deus, como também eu e a metade dos magistrados comigo.

40Ці два хори дяки зайняли місця у храмі Божому, як та половина вождів народу,

41 Os sacerdotes Eliaquim, Maaséias, Miniamim, Micaías, Elioenai, Zacarias e Hananias iam com trombetas,

41так і священики Еліаким, Маасея, Миніамин, Михея, Еліоенай, Захарія та Хананія з сурмами,

42 como também Maaséias, Semaías, Eleazar, Uzi, Joanã, Malquias, Elão e Ezer; e faziam-se ouvir os cantores sob a direção de Jezraías.

42а ще Маасея, Шемая, Елеазар, Уззі, Єгоганан, Малкія, Елам та Езер. Співці співали, а вів спів Єзрагія.

43 No mesmo dia, ofereceram grandes sacrifícios e se alegraram; pois Deus os alegrara com grande alegria; também as mulheres e os meninos se alegraram, de

43Того дня вони принесли великі пожертви і раділи, бо дав їм Бог ту велику радість. Навіть жінки та діти святкували, і радість ту було чутно далеко за Єрусалимом.

modo que o júbilo de Jerusalém se ouviu até de longe.

A manutenção dos sacerdotes e levitas

44 Ainda no mesmo dia, se nomearam homens para as câmaras dos tesouros, das ofertas, das primícias e dos dízimos, para ajuntarem nelas, das cidades, as porções designadas pela Lei para os sacerdotes e para os levitas; pois Judá estava alegre, porque os sacerdotes e os levitas ministravam ali;

44Того дня було призначено людей, які відповідали за сховища, куди люди приносили перші плоди, десятину врожаю й пожертви. Там вони відділяли частку, згідно з Законом, для священиків та левитів від того, що належить їм від ланів, що належать містам, бо Юдея була задоволена службою і священиків, і левитів.

45 e executavam o serviço do seu Deus e o da purificação; como também os cantores e porteiros, segundo o mandado de Davi e de seu filho Salomão.

45Вони правили службу Господу і обряд очищення. І співці, і священики робили своє діло, як і наказували Давид та син його Соломон.

46 Pois já outrora, nos dias de Davi e de Asafe, havia chefes dos cantores, cânticos de louvor e ações de graças a Deus.

46Бо здавна в Давидові й Асафові часи були провідні співці й ті, що вели співи хвали та дяки Богу.

47 Todo o Israel, nos dias de Zorobabel e nos dias de Neemias, dava aos cantores e aos porteiros as porções de cada dia; e consagrava as coisas destinadas aos levitas, e os levitas, as destinadas aos filhos de Arão.

47Так само і в часи Зерувавела, і в часи Неемії всі ізраїльтяни віддавали щоденну частку левитам, а левити віддавали частку нащадкам Аарона (священикам).

Neemias 13

Os estrangeiros separados de Israel

1 Naquele dia, se leu para o povo no Livro de Moisés; achou-se escrito que os amonitas e os moabitas não entrassem jamais na congregação de Deus,

2 porquanto não tinham saído ao encontro dos filhos de Israel com pão e água; antes, assalariaram contra eles Balaão para os amaldiçoar; mas o nosso Deus converteu a maldição em bênção.

Книга Неемії 13

Останні настанови Неемії

1Того дня вони читали книгу Мойсея для всіх людей і знайшли в ній запис про те, що ні аммонійці, ні моавійці не мали права брати участі в зібранні восхваління Бога,

2оскільки вони не зустріли ізраїльтян хлібом-сіллю, а найняли Валаама, щоб той проклинав Ізраїль. Але Бог наш змінив прокляття на благословення.

[3] Ouvindo eles, o povo, esta lei, apartaram de Israel todo elemento misto.

[3]Почувши той закон, вони вилучили чужинців з-поміж Ізраїлю.

Tobias expulso do templo

[4] Ora, antes disto, Eliasibe, sacerdote, encarregado da câmara da casa do nosso Deus, se tinha aparentado com Tobias;

[4]Раніше священик Еліашив відповідав за покої храму Божого. Він був родичом аммонійця Товії.

[5] e fizera para este uma câmara grande, onde dantes se depositavam as ofertas de manjares, o incenso, os utensílios e os dízimos dos cereais, do vinho e do azeite, que se ordenaram para os levitas, cantores e porteiros, como também contribuições para os sacerdotes.

[5]І Еліашив віддав Товії велику кімнату, де раніше тримали хлібні пожертви, запашне куріння, начиння храму, десятини збіжжя, молоде вино та оливу, які наказано було віддавати левитам, співцям та охоронцям брам, а також подарунки священикам.

[6] Mas, quando isso aconteceu, não estive em Jerusalém, porque no trigésimo segundo ano de Artaxerxes, rei da Babilônia, eu fora ter com ele; mas ao cabo de certo tempo pedi licença ao rei e voltei para Jerusalém.

[6]Коли все це сталося, мене не було в Єрусалимі. Бо на тридцять другий рік правління царя Артаксеркса вавилонського я знову повернувся до царя. Зрештою, попросивши дозволу царя,

[7] Então, soube do mal que Eliasibe fizera para beneficiar a Tobias, fazendo-lhe uma câmara nos pátios da Casa de Deus.

[7]я повернувся в Єрусалим. Тоді й довідався я про зло, яке вчинив Еліашив заради Товії, віддавши йому кімнату на подвір'ї храму Божого.

[8] Isso muito me indignou a tal ponto, que atirei todos os móveis da casa de Tobias fora da câmara.

[8]Це мене дуже розгнівило, отож я викинув з тієї кімнати всі речі Товії.

[9] Então, ordenei que se purificassem as câmaras e tornei a trazer para ali os utensílios da Casa de Deus, com as ofertas de manjares e o incenso.

[9]Тоді я наказав очистити кімнати й повернув туди все начиння храму, хлібні жертви та запашне куріння.

Restaurada a manutenção dos levitas

[10] Também soube que os quinhões dos levitas não se lhes davam, de maneira que os levitas e os cantores, que faziam o serviço, tinham fugido cada um para o seu campo.

[10]Потім я дізнався, що левитам не віддавали їхню частку. Отож левити й співці, які правили службу, повернулися на свої поля.

[11] Então, contendi com os magistrados e disse: Por que se desamparou a Casa de Deus? Ajuntei os levitas e os cantores e os restituí a seus postos.

[11]Я дорікнув начальникам і сказав: «Чому занедбали ви храм Божий?» Потім я зібрав левитів і співців і знову приставив їх до роботи.

[12] Então, todo o Judá trouxe os dízimos dos cereais, do vinho e do azeite aos depósitos.

[12]Тоді всі юдеї принесли десятину збіжжя, молоде вино й оливу до сховищ.

[13] Por tesoureiros dos depósitos pus Selemias, o sacerdote, Zadoque, o escrivão, e, dentre os levitas, Pedaías; como assistente deles, Hanã, filho de Zacur, filho de Matanias; porque foram achados fiéis, e se lhes encarregou que repartissem as porções para seus irmãos.

[13]Тоді я призначив відповідальних за сховища: священика Шелемію, писаря Задока, левита Педаю, а також Ганана, сина Заккура, сина Маттанії, їхнім помічником, бо знав, що всі вони чесні. Отож це був їхній обов'язок: видавати відповідні частки всім своїм родичам.

[14] Por isto, Deus meu, lembra-te de mim e não apagues as beneficências que eu fiz à casa de meu Deus e para o seu serviço.

[14]Пам'ятай, мій Боже, про мене за все це. Не забудь мої добрі діла, які я віддано чинив для храму мого Бога та для служби у ньому.

Restabelecimento da observância do sábado

[15] Naqueles dias, vi em Judá os que pisavam lagares ao sábado e traziam trigo que carregavam sobre jumentos; como também vinho, uvas e figos e toda sorte de cargas, que traziam a Jerusalém no dia de sábado; e protestei contra eles por venderem mantimentos neste dia.

[15]У ті дні в Юдеї я бачив людей, які на винокурнях по суботах чавили виноград, в'язали снопи, вантажили на віслюків усе: і вино, і зерно, і фіґи, і всіляку поклажу й везли до Єрусалима. Я попередив їх, щоб цього дня вони не торгували.

[16] Também habitavam em Jerusalém tírios que traziam peixes e toda sorte de mercadorias, que no sábado vendiam aos filhos de Judá e em Jerusalém.

[16]Люди з Тира, що жили в Юдеї, привозили рибу та різний крам на продаж. Вони продавали це юдеям в Єрусалимі по суботах.

[17] Contendi com os nobres de Judá e lhes disse: Que mal é este que fazeis, profanando o dia de sábado?

[17]Я дорікав знатним людям Юдеї і казав їм: «Що за зло ви чините? Ви ж поганите святий день — суботу?

[18] Acaso, não fizeram vossos pais assim, e não trouxe o nosso Deus todo este mal sobre nós e sobre esta cidade? E vós ainda

[18]Хіба ж ваші пращури не робили так само? Хіба не за те наш Бог наслав усі ці нещастя на нас та наше місто? А ви ще додаєте гніву на Ізраїль, оскверняючи святу суботу?»

trazeis ira maior sobre Israel, profanando o sábado.

[19] Dando já sombra as portas de Jerusalém antes do sábado, ordenei que se fechassem; e determinei que não se abrissem, senão após o sábado; às portas coloquei alguns dos meus moços, para que nenhuma carga entrasse no dia de sábado.

[20] Então, os negociantes e os vendedores de toda sorte de mercadorias pernoitaram fora de Jerusalém, uma ou duas vezes.

[21] Protestei, pois, contra eles e lhes disse: Por que passais a noite defronte do muro? Se outra vez o fizerdes, lançarei mão sobre vós. Daí em diante não tornaram a vir no sábado.

[22] Também mandei aos levitas que se purificassem e viessem guardar as portas, para santificar o dia de sábado. Também nisto, Deus meu, lembra-te de mim; e perdoa-me segundo a abundância da tua misericórdia.

Condenação do casamento misto

[23] Vi também, naqueles dias, que judeus haviam casado com mulheres asdoditas, amonitas e moabitas.

[24] Seus filhos falavam meio asdodita e não sabiam falar judaico, mas a língua de seu respectivo povo.

[25] Contendi com eles, e os amaldiçoei, e espanquei alguns deles, e lhes arranquei os cabelos, e os conjurei por Deus, dizendo: Não dareis mais vossas filhas a seus filhos e não tomareis mais suas filhas, nem para vossos filhos nem para vós mesmos.

[19]Коли почало сутеніти в брамах Єрусалима, саме перед суботою, я наказав зачинити всі єрусалимські брами. Я також наказав не відчиняти їх, поки субота не скінчиться. І поставив по кілька чоловік біля всіх брам, щоб ніякий крам не потрапив до міста в суботній день.

[20]Одного разу чи двічі торговці та продавці різного краму ночували біля брам Єрусалима.

[21]Я їх попередив, сказавши: «Навіщо ви ночуєте за мурами міста? Якщо ви ще хоч раз так зробите, мені доведеться застосувати проти вас силу». Відтоді вони по суботах не приїздили.

[22]Тоді я сказав левитам, що вони повинні очиститися й піти вартувати біля брам, щоб субота лишилася святим днем. Пам’ятай мене за це також, о мій Боже, і будь до мене добрий у Своїй великій любові.

[23]Також у ті дні я побачив юдеїв, що одружувалися з жінками з Ашдоду, Аммону та Моаву.

[24]Половина дітей розмовляли ашдодською або мовами інших народів, вони не вміли говорити гебрейською.

[25]Я дорікнув їм, сказавши, що вони неправі, я прокляв їх, кількох побив, я видирав у них волосся й примушував їх присягатися іменем Божим. Я казав: «Не віддавайте своїх дочок за чужинців і не беріть чужинок за дружин своїм синам.

[26] Não pecou nisto Salomão, rei de Israel? Todavia, entre muitas nações não havia rei semelhante a ele, e ele era amado do seu Deus, e Deus o constituiu rei sobre todo o Israel. Não obstante isso, as mulheres estrangeiras o fizeram cair no pecado.

[26]Хіба цар Соломон ізраїльський не вчинив гріх через такі ж одруження, як ці? Не було царя, подібного йому поміж інших народів, і Бог любив його й зробив царем над Ізраїлем. Але чужоземні жінки підбили і його на гріх.

[27] Dar-vos-íamos nós ouvidos, para fazermos todo este grande mal, prevaricando contra o nosso Deus, casando com mulheres estrangeiras?

[27]Чи повинні ми слухати вас і чинити такий великий гріх, бути невірними нашому Богу, одружуючись із чужинками?»

[28] Um dos filhos de Joiada, filho do sumo sacerdote Eliasibe, era genro de Sambalate, o horonita, pelo que o afugentei de mim.

[28]Один із синів Йоада, сина первосвященика Еліашива, був зятем Санваллата горонійського. Я прогнав його від себе.

[29] Lembra-te deles, Deus meu, pois contaminaram o sacerdócio, como também a aliança sacerdotal e levítica.

[29]Пам'ятай їх, о мій Боже, і покарай їх, бо вони осквернили священство й Угоду священиків та левитів.

As reformas de Neemias

[30] Limpei-os, pois, de toda estrangeirice e designei o serviço dos sacerdotes e dos levitas, cada um no seu mister,

[30]Отож я очистив їх від усього чужинського, я визначив обов'язки священикам та левитам, кожному дав свою роботу.

[31] como também o fornecimento de lenha em tempos determinados, bem como as primícias. Lembra-te de mim, Deus meu, para o meu bem.

[31]Я також встановив, що люди приноситимуть у належний час пожертви деревиною і першими плодами з урожаю. Пам'ятай мене добром, о мій Боже!

O livro de Ester

Ester 1

O banquete de Assuero

[1] Nos dias de Assuero, o Assuero que reinou, desde a Índia até à Etiópia, sobre cento e vinte e sete províncias,

[2] naqueles dias, assentando-se o rei Assuero no trono do seu reino, que está na cidadela de Susã,

[3] no terceiro ano de seu reinado, deu um banquete a todos os seus príncipes e seus servos, no qual se representou o escol da Pérsia e Média, e os nobres e príncipes das províncias estavam perante ele.

[4] Então, mostrou as riquezas da glória do seu reino e o esplendor da sua excelente grandeza, por muitos dias, por cento e oitenta dias.

[5] Passados esses dias, deu o rei um banquete a todo o povo que se achava na cidadela de Susã, tanto para os maiores como para os menores, por sete dias, no pátio do jardim do palácio real.

[6] Havia tecido branco, linho fino e estofas de púrpura atados com cordões de linho e de púrpura a argolas de prata e a colunas de alabastro. A armação dos leitos era de ouro e de prata, sobre um pavimento de pórfiro, de mármore, de alabastro e de pedras preciosas.

[7] Dava-se-lhes de beber em vasos de ouro, vasos de várias espécies, e havia muito vinho real, graças à generosidade do rei.

[8] Bebiam sem constrangimento, como estava prescrito, pois o rei havia ordenado

Книга Естер

Книга Естер 1

Цариця Вашті не підкоряється цареві

[1]Це сталося за часів царювання Артасеркса, який правив ста двадцятьма сімома провінціями від Індії до Ефіопії.

[2]Це було в ті дні, коли цар Артасеркс сидів на престолі у палаці в столичному місті Сузі.

[3]На третій рік свого царювання Артасеркс влаштував свято для своїх воєначальників та придворних, для головнокомандуючих персів та мидіан та знаті, були там присутні й намісники провінцій.

[4]Свято тривало сто вісімдесят днів, протягом яких він демонстрував величезні багатства царства та пишні скарби його величності.

[5]А по закінченні того свята цар влаштував свято для всього народу, що жив у місті Сузі, для бідних і багатих. І свято те тривало сім днів і відбувалося в саду царського палацу, обнесеного парканом.

[6]Білі та фіолетові завіси з тонкої бавовни, перев'язані віссоновими та пурпуровими шнурами, звисали зі срібних карнизів, вмонтованих між мармурових колон. Золоті та срібні дивани стояли на помості, оздобленому порфіром, мармуром, перлами та коштовним камінням.

[7]Напої подавалися в позолочених кубках, і всі кубки були різні. І рікою лилося царське вино, як личить царській щедрості.

[8]За наказом, питво було в необмеженій кількості. Бо цар наказав кожному наливати досхочу.

a todos os oficiais da sua casa que fizessem segundo a vontade de cada um.

9 Também a rainha Vasti deu um banquete às mulheres na casa real do rei Assuero.

9У цей самий час цариця Вашті справляла свято для жінок у палаці царя Артасеркса.

Vasti, a rainha, recusa assistir ao banquete

10 Ao sétimo dia, estando já o coração do rei alegre do vinho, mandou a Meumã, Bizta, Harbona, Bigtá, Abagta, Zetar e Carcas, os sete eunucos que serviam na presença do rei Assuero,

10На сьомий день, як цар розвеселився від вина, він мав розмову з Мегуманом, Візтою, Харбоном, Віґтою, Аваґтою, Зетаром, Карказом — сімома євнухами, що прислужували царю Артасерксу.

11 que introduzissem à presença do rei a rainha Vasti, com a coroa real, para mostrar aos povos e aos príncipes a formosura dela, pois era em extremo formosa.

11Він наказав привести царицю Вашті до нього в царському вінці. Він хотів показати її красу люду та вельможам, бо була вона дуже вродлива.

12 Porém a rainha Vasti recusou vir por intermédio dos eunucos, segundo a palavra do rei; pelo que o rei muito se enfureceu e se inflamou de ira.

12Але цариця Вашті відмовилася прийти до царя, за наказом, переданим через євнухів. Цар був украй розлючений і розгніваний.

13 Então, o rei consultou os sábios que entendiam dos tempos (porque assim se tratavam os interesses do rei na presença de todos os que sabiam a lei e o direito;

13Отож він порадився з мудрецями, які добре зналися на поточних справах, бо він завжди так робив — звертався до людей, обізнаних у справах закону та права.

14 e os mais chegados a ele eram: Carsena, Setar, Admata, Társis, Meres, Marsena e Memucã, os sete príncipes dos persas e dos medos, que se avistavam pessoalmente com o rei e se assentavam como principais no reino)

14А близькими до нього були царські радники та наближені: Каршена, Шетар, Адмата, Таршиш, Мерез, Марсена та Мемукан. То були сім найвпливовіших вельмож Персії та Мидії. Вони мали особливу ласку: бачити царя. То були найвищі службовці царства.

15 sobre o que se devia fazer, segundo a lei, à rainha Vasti, por não haver ela cumprido o mandado do rei Assuero, por intermédio dos eunucos.

15Цар запитав їх: «Що слід зробити з царицею Вашті, згідно з законом, яка не виконала наказу царя Артасеркса, що їй передано було через євнухів?»

16 Então, disse Memucã na presença do rei e dos príncipes: A rainha Vasti não somente ofendeu ao rei, mas também a

16І відповів Мемукан цареві та наближеним: «Цариця Вашті образила не самого царя, а й усіх наближених, а

todos os príncipes e a todos os povos que há em todas as províncias do rei Assuero.

[17] Porque a notícia do que fez a rainha chegará a todas as mulheres, de modo que desprezarão a seu marido, quando ouvirem dizer: Mandou o rei Assuero que introduzissem à sua presença a rainha Vasti, porém ela não foi.

[18] Hoje mesmo, as princesas da Pérsia e da Média, ao ouvirem o que fez a rainha, dirão o mesmo a todos os príncipes do rei; e haverá daí muito desprezo e indignação.

[19] Se bem parecer ao rei, promulgue de sua parte um edito real, e que se inscreva nas leis dos persas e dos medos e não se revogue, que Vasti não entre jamais na presença do rei Assuero; e o rei dê o reino dela a outra que seja melhor do que ela.

[20] Quando for ouvido o mandado, que o rei decretar em todo o seu reino, vasto que é, todas as mulheres darão honra a seu marido, tanto ao mais importante como ao menos importante.

[21] O conselho pareceu bem tanto ao rei como aos príncipes; e fez o rei segundo a palavra de Memucã.

[22] Então, enviou cartas a todas as províncias do rei, a cada província segundo o seu modo de escrever e a cada povo segundo a sua língua: que cada homem fosse senhor em sua casa, e que se falasse a língua do seu povo.

Ester 2

Ester feita rainha

також усі народи, що живуть у провінціях царя Артасеркса.

[17]Бо вчинок цариці стане відомий усім жінкам, і це може викликати їхню непокору та зневагу до своїх чоловіків. Вони казатимуть: „Коли цар Артасеркс наказав цариці Вашті прийти до нього, вона не прийшла”.

[18]Уже сьогодні чутки поширюються серед жінок перських та мидіанських вождів як цариця вчинила. І поширюють вони ті чутки серед усіх наближених царя, і це породить зневагу й гнів.

[19]Якщо цар згоден, то нехай видасть він царський указ, нехай його буде записано до законів персів та мидіан, щоб ніхто не міг його порушувати. В указі тому має говоритися, що Вашті віднині ніколи не має права з’являтися на очі цареві Артасерксу, а царські її привілеї буде передано іншій жінці, кращій за неї.

[20]І як почують про той указ по всьому царстві великому, то всі жінки шануватимуть своїх чоловіків, від великого до малого».

[21]Ця порада сподобалася цареві та його вельможам. Цар послухався поради і зробив, як казав Мемукан.

[22]І розіслав він листи по всіх царських провінціях, кожному народу його мовою, проголошуючи, що кожен чоловік має бути правителем свого дому.

Книга Естер 2

Естер стає царицею

[1] Passadas estas coisas, e apaziguado já o furor do rei Assuero, lembrou-se de Vasti, e do que ela fizera, e do que se tinha decretado contra ela.	[1]Після того, як вгамувався гнів царя Артасеркса, згадав він Вашті й те, що зробила вона, і ухвалу, яку він видав щодо неї.
[2] Então, disseram os jovens do rei, que lhe serviam: Tragam-se moças para o rei, virgens de boa aparência e formosura.	[2]Тоді особистий царський слуга сказав: «Треба підібрати цареві молодих вродливих незайманих дівчат.
[3] Ponha o rei comissários em todas as províncias do seu reino, que reúnam todas as moças virgens, de boa aparência e formosura, na cidadela de Susã, na casa das mulheres, sob as vistas de Hegai, eunuco do rei, guarda das mulheres, e dêem-se-lhes os seus ungüentos.	[3]Нехай цар призначить довірених осіб для цього по всіх провінціях. Нехай зберуть вони гарних дівчат до палацу в Сузі, до гарему під наглядом Хеґая, царського євнуха, наглядача гарему. І той має дати їм усім необхідні прикраси.
[4] A moça que cair no agrado do rei, essa reine em lugar de Vasti. Com isto concordou o rei, e assim se fez.	[4]І та дівчина, яка сподобається цареві, займе місце цариці Вашті в палаці». Ця думка сподобалася цареві, і він так і зробив.
[5] Ora, na cidadela de Susã havia certo homem judeu, benjamita, chamado Mordecai, filho de Jair, filho de Simei, filho de Quis,	[5]Був у Сузі, в столиці, один юдей на ім'я Мордекай, син Яїра, сина Шимея, сина Кіша, з коліна Веніаминового.
[6] que fora transportado de Jerusalém com os exilados que foram deportados com Jeconias, rei de Judá, a quem Nabucodonosor, rei da Babilônia, havia transportado.	[6]Він був взятий з Єрусалима разом із полоненими з Єгояхином, царем юдейським. Його виселив Навуходоносор, цар вавилонський.
[7] Ele criara a Hadassa, que é Ester, filha de seu tio, a qual não tinha pai nem mãe; e era jovem bela, de boa aparência e formosura. Tendo-lhe morrido o pai e a mãe, Mordecai a tomara por filha.	[7]Він був опікуном Хадасси (яку також звали Естер), дочки свого дядька, бо не було в неї ні батька, ні матері. Він удочерив її, як рідну, після смерті її батьків. Хадасса була прекрасна і чарівна.
[8] Em se divulgando, pois, o mandado do rei e a sua lei, ao serem ajuntadas muitas moças na cidadela de Susã, sob as vistas de Hegai, levaram também Ester à casa do	[8]Коли слово царське і його наказ стали відомі й коли багато дівчат було зібрано до Хеґая до столиці Сузі, Естер також взяли до царських палат під опіку Хеґая, наглядача гарему.

rei, sob os cuidados de Hegai, guarda das mulheres.

9 A moça lhe pareceu formosa e alcançou favor perante ele; pelo que se apressou em dar-lhe os ungüentos e os devidos alimentos, como também sete jovens escolhidas da casa do rei; e a fez passar com as suas jovens para os melhores aposentos da casa das mulheres.

9Дівчина сподобалась йому й добилася його прихильності. Хеґай забезпечив їй добрий нагляд, її смачно годували і вдягали. І ще царського дому було відібрано для неї сім служниць-дівчат. Потім він перевів Естер із служницями до найкращого покою в гаремі.

10 Ester não havia declarado o seu povo nem a sua linhagem, pois Mordecai lhe ordenara que o não declarasse.

10Естер ніколи не згадувала про свій народ і своїх предків, бо Мордекай заборонив їй про це говорити.

11 Passeava Mordecai todos os dias diante do átrio da casa das mulheres, para se informar de como passava Ester e do que lhe sucederia.

11Щодня Мордекай ходив по подвір'ю гарему, аби дізнатися, як живеться Естер і що діється з нею.

12 Em chegando o prazo de cada moça vir ao rei Assuero, depois de tratada segundo as prescrições para as mulheres, por doze meses (porque assim se cumpriam os dias de seu embelezamento, seis meses com óleo de mirra e seis meses com especiarias e com os perfumes e ungüentos em uso entre as mulheres),

12Згідно з правилами того часу, дівчата перед тим, як прийти до палат царя Артасеркса, мали дванадцятимісячний термін плекання краси. Шість місяців вони приймали миртові ванни, і шість місяців намазувалися бальзамовими оліями та жіночими пахощами.

13 então, é que vinha a jovem ao rei; a ela se dava o que desejasse para levar consigo da casa das mulheres para a casa do rei.

13І тільки після того дівчина могла прийти до царя. І хоч би що бажала, вона могла взяти з собою з гарему до царських палат.

14 À tarde, entrava e, pela manhã, tornava à segunda casa das mulheres, sob as vistas de Saasgaz, eunuco do rei, guarda das concubinas; não tornava mais ao rei, salvo se o rei a desejasse, e ela fosse chamada pelo nome.

14Увечері вона мала йти до царя, а вранці поверталася до іншого гарему під нагляд Шаашаґаза, царського євнуха, наглядача наложниць. І не могла вона повернутися до царя, доки він сам не схоче її бачити й не покличе на ім'я.

15 Ester, filha de Abiail, tio de Mordecai, que a tomara por filha, quando lhe chegou

15Коли настала черга Естер, дочки Авігаїла, Мордекаєвого дядька, який виховував її, як рідну доньку, йти до

a vez de ir ao rei, nada pediu além do que disse Hegai, eunuco do rei, guarda das mulheres. E Ester alcançou favor de todos quantos a viam.

[16] Assim, foi levada Ester ao rei Assuero, à casa real, no décimo mês, que é o mês de tebete, no sétimo ano do seu reinado.

[17] O rei amou a Ester mais do que a todas as mulheres, e ela alcançou perante ele favor e benevolência mais do que todas as virgens; o rei pôs-lhe na cabeça a coroa real e a fez rainha em lugar de Vasti.

[18] Então, o rei deu um grande banquete a todos os seus príncipes e aos seus servos; era o banquete de Ester; concedeu alívio às províncias e fez presentes segundo a generosidade real.

[19] Quando, pela segunda vez, se reuniram as virgens, Mordecai estava assentado à porta do rei.

[20] Ester não havia declarado ainda a sua linhagem e o seu povo, como Mordecai lhe ordenara; porque Ester cumpria o mandado de Mordecai como quando a criava.

Mordecai descobre uma conspiração

[21] Naqueles dias, estando Mordecai sentado à porta do rei, dois eunucos do rei, dos guardas da porta, Bigtã e Teres, sobremodo se indignaram e tramaram atentar contra o rei Assuero.

[22] Veio isso ao conhecimento de Mordecai, que o revelou à rainha Ester, e Ester o disse ao rei, em nome de Mordecai.

царя, вона не просила нічого, крім того, що порадив їй Хеґай, царський євнух, наглядач над жінками. Естер подобалася всім, хто бачив її.

[16]Естер було взято до палат царя Артасеркса десятого місяця, то був місяць Тевет, на сьомому році його царювання.

[17]Цареві Естер сподобалася більше всіх інших жінок. Вона завоювала його прихильність і відданість більше, ніж інші дівчата. Він увінчав її царською короною і зробив царицею замість Вашті.

[18]Цар влаштував велике свято на честь Естер для своїх вельмож та слуг, та й для провінцій зробив вільний від роботи день. І роздав він дари — справжні царські дарунки.

Лихий задум стає відомий Мордекаю

[19]Мордекай саме сидів біля царської брами, коли вдруге було зібрано всіх дівчат.

[20]Естер так і не згадувала своїх пращурів, ані свій народ, як і наказував їй Мордекай. Вона слухалася всього, що казав їй Мордекай, як то було й тоді, коли він виховував її.

[21]Отож саме в той час, коли Мордекай сидів біля царської брами, Біґтана й Тереш, царські євнухи й стражники, були дуже розлючені. І змовилися вони вбити царя Артасеркса.

[22]Мордекай дізнався про ту змову і розповів цариці Естер, а Естер розповіла цареві, посилаючись на Мордекая.

[23] Investigou-se o caso, e era fato; e ambos foram pendurados numa forca. Isso foi escrito no Livro das Crônicas, perante o rei.

Ester 3

Mordecai odiado por Hamã

[1] Depois destas coisas, o rei Assuero engrandeceu a Hamã, filho de Hamedata, agagita, e o exaltou, e lhe pôs o trono acima de todos os príncipes que estavam com ele.

[2] Todos os servos do rei, que estavam à porta do rei, se inclinavam e se prostravam perante Hamã; porque assim tinha ordenado o rei a respeito dele. Mordecai, porém, não se inclinava, nem se prostrava.

[3] Então, os servos do rei, que estavam à porta do rei, disseram a Mordecai: Por que transgrides as ordens do rei?

[4] Sucedeu, pois, que, dizendo-lhe eles isto, dia após dia, e não lhes dando ele ouvidos, o fizeram saber a Hamã, para ver se as palavras de Mordecai se manteriam de pé, porque ele lhes tinha declarado que era judeu.

[5] Vendo, pois, Hamã que Mordecai não se inclinava, nem se prostrava diante dele, encheu-se de furor.

[6] Porém teve como pouco, nos seus propósitos, o atentar apenas contra Mordecai, porque lhe haviam declarado de que povo era Mordecai; por isso, procurou Hamã destruir todos os judeus,

[23]Справу було розслідувано, і виявилося, що то була правда. І тих двох повісили на шибениці. І було те записано в царських літописах.

Книга Естер 3

План Гамана знищити євреїв

[1]Після цих подій цар Артасеркс звеличив Гамана, сина Гаммедата аґаґійського. Він надав йому більше влади і поставив над усіма своїми наближеними вельможами.

[2]І усі слуги царя, які охороняли царську браму, мали бити поклони й ставати на коліна перед Гаманом, бо так наказав цар. Але Мордекай не бив поклонів і не ставав на коліна.

[3]І слуги царя, які охороняли царську браму, спитали його: «Чому ти порушуєш царський наказ?»

[4]День-у-день вони нагадували йому, та він не слухався. Тоді вони розповіли про те Гаманові, щоб побачити, чи пояснення Мордекая, який посилався на те, що він єврей, чогось варті.

[5]Гаман побачив, що Мордекай не б’є поклони і не стає перед ним на коліна, і страшенно розлютився.

[6]Але він подумав, що знищити одного Мордекая замало, бо йому сказали, до якого народу належить Мордекай. Отож Гаман задумав знищити всіх євреїв як народ Мордекая, щоб не жили вони в царстві Артасеркса.

povo de Mordecai, que havia em todo o reino de Assuero.

Hamã pretende matar todos os judeus

[7] No primeiro mês, que é o mês de nisã, no ano duodécimo do rei Assuero, se lançou o Pur, isto é, sortes, perante Hamã, dia a dia, mês a mês, até ao duodécimo, que é o mês de adar.

[7]В перший місяць (нісан) дванадцятого року царювання Артасеркса було кинуто пур, тобто жереб, перед Гаманом, щоб вибрати певний день і місяць. Випав дванадцятий місяць Адар.

[8] Então, disse Hamã ao rei Assuero: Existe espalhado, disperso entre os povos em todas as províncias do teu reino, um povo cujas leis são diferentes das leis de todos os povos e que não cumpre as do rei; pelo que não convém ao rei tolerá-lo.

[8]Гаман сказав царю Артасерксу: «Ми маємо один народ, що розкиданий і розсіяний поміж народами в усіх провінціях твого царства, їхні звичаї відрізняються від звичаїв усіх інших народів, вони не додержуються царських законів, тож не годиться цареві терпіти їх.

[9] Se bem parecer ao rei, decrete-se que sejam mortos, e, nas próprias mãos dos que executarem a obra, eu pesarei dez mil talentos de prata para que entrem nos tesouros do rei.

[9]Якщо ласка царя, то нехай буде видано наказ про їхнє знищення. І дозволь одважити мені десять тисяч талантів срібла, що буде платнею для виконавців цього наказу. І нехай будуть вони покладені до царської скарбниці».

[10] Então, o rei tirou da mão o seu anel, deu-o a Hamã, filho de Hamedata, agagita, adversário dos judeus,

[10]Тож цар зняв з руки перстень з печаткою і віддав його Гаману, сину Гаммедата аґаґійського, ворогові євреїв.

[11] e lhe disse: Essa prata seja tua, como também esse povo, para fazeres dele o que melhor for de teu agrado.

[11]І сказав цар Гаманові: «Гроші нехай лишаться у тебе. Чини з цими людьми так, як вважаєш за потрібне».

O rei decreta a morte dos judeus

[12] Chamaram, pois, os secretários do rei, no dia treze do primeiro mês, e, segundo ordenou Hamã, tudo se escreveu aos sátrapas do rei, aos governadores de todas as províncias e aos príncipes de cada povo; a cada província no seu próprio modo de escrever e a cada povo na sua própria língua. Em nome do rei Assuero se escreveu, e com o anel do rei se selou.

[12]Отож тринадцятого дня першого місяця було скликано царських писарів, і за наказом Гамана було написано укази до царських сатрапів, до правителів усіх провінцій, до намісників царя у кожного народу й кожній провінції їхніми письмом та мовою. І було то написане від імені царя Артасеркса і запечатане царським перснем-печаткою.

[13] Enviaram-se as cartas, por intermédio dos correios, a todas as províncias do rei, para que se destruíssem, matassem e aniquilassem de vez a todos os judeus, moços e velhos, crianças e mulheres, em um só dia, no dia treze do duodécimo mês, que é o mês de adar, e que lhes saqueassem os bens.

[14] Tais cartas encerravam o traslado do decreto para que se proclamasse a lei em cada província; esse traslado foi enviado a todos os povos para que se preparassem para aquele dia.

[15] Os correios, pois, impelidos pela ordem do rei, partiram incontinenti, e a lei se proclamou na cidadela de Susã; o rei e Hamã se assentaram a beber, mas a cidade de Susã estava perplexa.

[13]Накази ті були розіслані через уповноважених гінців по всіх царських провінціях. Усіх євреїв слід було винищити і вбити, стерти з лиця землі: від малого до старого, дітей і жінок, в один день — тринадцятий день дванадцятого місяця Адара. Майно їхнє наказано було вважати воєнною здобиччю.

[14]Примірник того наказу треба було розповсюдити як закон у кожній провінції, проголосити всім народам, щоб усі були готові до його виконання в призначений день.

[15]Гінці розлетілися з царським наказом, несучи закон, що прийнятий був у палаці в місті Сузі. Цар та Гаман сиділи, випивали, а місто Суза перебувало в страшній тривозі.

Ester 4

Ester promete interceder pelo seu povo

[1] Quando soube Mordecai tudo quanto se havia passado, rasgou as suas vestes, e se cobriu de pano de saco e de cinza, e, saindo pela cidade, clamou com grande e amargo clamor;

[2] e chegou até à porta do rei; porque ninguém vestido de pano de saco podia entrar pelas portas do rei.

[3] Em todas as províncias aonde chegava a palavra do rei e a sua lei, havia entre os judeus grande luto, com jejum, e choro, e lamentação; e muitos se deitavam em pano de saco e em cinza.

[4] Então, vieram as servas de Ester e os eunucos e fizeram-na saber, com o que a

Книга Естер 4

Естер говорить з царем

[1]Як почув Мордекай, що сталося, то розідрав одяг свій на шматки, вбрався у волосяницю й посипав голову попелом. Потім вийшов він у центр міста й плакав і побивався голосно та гірко.

[2]Тоді підійшов він і став біля царської брами, бо ніхто у волосяниці не міг пройти крізь царську браму.

[3]А по всіх провінціях, куди дійшов царський наказ, стояв великий смуток, піст, плач і голосіння євреїв.

[4]Коли прислужниці та євнухи Естер прийшли до неї і розповіли про те, що сталося, цариця вельми засмутилася. І

rainha muito se doeu; e mandou roupas para vestir a Mordecai e tirar-lhe o pano de saco; porém ele não as aceitou.

[5] Então, Ester chamou a Hataque, um dos eunucos do rei, que este lhe dera para a servir, e lhe ordenou que fosse a Mordecai para saber que era aquilo e o seu motivo.

[6] Saiu, pois, Hataque à praça da cidade para encontrar-se com Mordecai à porta do rei.

[7] Mordecai lhe fez saber tudo quanto lhe tinha sucedido; como também a quantia certa da prata que Hamã prometera pagar aos tesouros do rei pelo aniquilamento dos judeus.

[8] Também lhe deu o traslado do decreto escrito que se publicara em Susã para os destruir, para que o mostrasse a Ester e a fizesse saber, a fim de que fosse ter com o rei, e lhe pedisse misericórdia, e, na sua presença, lhe suplicasse pelo povo dela.

[9] Tornou, pois, Hataque e fez saber a Ester as palavras de Mordecai.

[10] Então, respondeu Ester a Hataque e mandou-lhe dizer a Mordecai:

[11] Todos os servos do rei e o povo das províncias do rei sabem que, para qualquer homem ou mulher que, sem ser chamado, entrar no pátio interior para avistar-se com o rei, não há senão uma sentença, a de morte, salvo se o rei estender para ele o cetro de ouro, para que viva; e eu, nestes trinta dias, não fui chamada para entrar ao rei.

послала вона вбрання, щоб перевдягнути Мордекая, бо хотіла, щоб зняв він ту волосяницю. Однак він того вбрання не прийняв.

[5]Потім Естер покликала Гатака, одного з царських євнухів, який був її слугою. Вона дала йому розпорядження щодо Мордекая дізнатися, що відбувається і чому.

[6]Гатак вийшов до Мордекая на міську площу, що перед царською брамою.

[7]І розповів йому Мордекай про все, що відбулося, і про ту суму грошей, що призначив Гаман на винищення євреїв.

[8]Мордекай дав Гатаку копію указу, проголошеного в Сузі про знищення євреїв, щоб той дав почитати Естер, і попросив його все їй розповісти. І сказав, щоб він змусив Естер піти до царя й молити його про ласку до її народу.

[9]Тож пішов Гатак і розповів Естер усе, що повідав Мордекай.

[10]Тоді Естер звернулася до Гатака й наказала передати Мордекаю таке:

[11]«Усі підлеглі царя і люди по всіх провінціях знають, що будь-кого: чоловіка чи жінку — хто ввійде до царя без його запрошення у внутрішнє подвір'я, буде покарано на смерть. Тільки якщо цар простягне до незапрошеного своє золоте берло, той залишиться в живих. А мене цар не запрошував уже тридцять днів».

[12] Fizeram saber a Mordecai as palavras de Ester.

[13] Então, lhes disse Mordecai que respondessem a Ester: Não imagines que, por estares na casa do rei, só tu escaparás entre todos os judeus.

[14] Porque, se de todo te calares agora, de outra parte se levantará para os judeus socorro e livramento, mas tu e a casa de teu pai perecereis; e quem sabe se para conjuntura como esta é que foste elevada a rainha?

[15] Então, disse Ester que respondessem a Mordecai:

[16] Vai, ajunta a todos os judeus que se acharem em Susã, e jejuai por mim, e não comais, nem bebais por três dias, nem de noite nem de dia; eu e as minhas servas também jejuaremos. Depois, irei ter com o rei, ainda que é contra a lei; se perecer, pereci.

[17] Então, se foi Mordecai e tudo fez segundo Ester lhe havia ordenado.

[12]І Гатак передав Мордекаю слова Естер.

[13]На те Мордекай дав Естер таку відповідь: «Не сподівайся, що лиш ти одна з усіх євреїв уникнеш смерті в царському палаці.

[14]Але якщо ти промовчиш зараз, то спасіння євреям прийде, однак якимось іншим шляхом. Але ти і рідня твого батька загинуть. І хто знає, може те становище, яке ти зараз посідаєш в царстві, надано тобі було саме заради цієї години?»

[15]Тоді Естер передала Мордекаю таке:

[16]«Іди збери всіх євреїв, яких тільки можна знайти в Сузі, і постіться за мене. Не їжте й не пийте три дні й три ночі. Я і служниці мої теж будемо поститися. А потім, як я піду до царя всупереч закону, то, якщо мені судилося загинути, я загину».

[17]Мордекай пішов і зробив саме так, як наказала йому Естер.

Ester 5

Ester convida ao rei e Hamã para um banquete

[1] Ao terceiro dia, Ester se aprontou com seus trajes reais e se pôs no pátio interior da casa do rei, defronte da residência do rei; o rei estava assentado no seu trono real fronteiro à porta da residência.

[2] Quando o rei viu a rainha Ester parada no pátio, alcançou ela favor perante ele; estendeu o rei para Ester o cetro de ouro que tinha na mão; Ester se chegou e tocou a ponta do cetro.

Книга Естер 5

Естер говорить з царем

[1]А на третій день вбралася Естер у свій царський одяг й вийшла у внутрішнє подвір’я перед палацом. Цар саме сидів на троні в царському палаці, навпроти вхідних дверей до будівлі.

[2]І як побачив цар царицю Естер, яка стояла в дверях, вона йому приглянулася, то простяг цар до неї золоте берло. Естер підійшла ближче й торкнулася того берла з іншого кінця.

[3] Então, lhe disse o rei: Que é o que tens, rainha Ester, ou qual é a tua petição? Até metade do reino se te dará.

[4] Respondeu Ester: Se bem te parecer, venha o rei e Hamã, hoje, ao banquete que eu preparei ao rei.

[5] Então, disse o rei: Fazei apressar a Hamã, para que atendamos ao que Ester deseja. Vindo, pois, o rei e Hamã ao banquete que Ester havia preparado,

[6] disse o rei a Ester, no banquete do vinho: Qual é a tua petição? E se te dará. Que desejas? Cumprir-se-á, ainda que seja metade do reino.

[7] Então, respondeu Ester e disse: Minha petição e desejo são o seguinte:

[8] se achei favor perante o rei, e se bem parecer ao rei conceder-me a petição e cumprir o meu desejo, venha o rei com Hamã ao banquete que lhes hei de preparar amanhã, e, então, farei segundo o rei me concede.

[9] Então, saiu Hamã, naquele dia, alegre e de bom ânimo; quando viu, porém, Mordecai à porta do rei e que não se levantara, nem se movera diante dele, então, se encheu de furor contra Mordecai.

[10] Hamã, porém, se conteve e foi para casa; e mandou vir os seus amigos e a Zeres, sua mulher.

[11] Contou-lhes Hamã a glória das suas riquezas e a multidão de seus filhos, e tudo em que o rei o tinha engrandecido, e como

[3]Тоді цар сказав їй: «Чого ти бажаєш, царице Естер? Хоч чого б ти побажала, тобі буде дано, хоч би й півцарства».

[4]Та Естер відповіла: «Якщо ласка царя, нехай цар і Гаман прийдуть сьогодні на бенкет, що я влаштовую на честь царя».

[5]І цар наказав: «Швидко приведіть Гамана, щоб могли ми вчинити, як попросила Естер». Цар і Гаман прийшли на бенкет, що влаштувала Естер.

[6]І як пили вони вино, цар сказав Естер: «Хоч чого б ти попросила, я дам тобі. Навіть якщо півцарства забажаєш, одержиш».

[7]На те Естер відповіла: «Моє прохання і бажання таке.

[8]Якщо є на те царська ласка і якщо цар хотів би вдовольнити те, про що я прошу, то нехай цар і Гаман прийдуть на бенкет, який я влаштую завтра, а я все зроблю за царським словом».

Гаманів гнів на Мордекая

[9]Гаман того дня вийшов із царського палацу щасливий і вдоволений. Але як побачив Гаман Мордекая біля царської брами, і той не підвівся навіть, щоб шану йому виказати й не тремтів перед ним, то розлютився Гаман на Мордекая страшенно.

[10]Але Гаман стримався й пішов додому. І послав він по своїх друзів та дружину своєю Зереш.

[11]І розповів Гаман про своє багатство, про величезну кількість підлеглих і про те, як звеличив його цар і як підніс його над усією знаттю й слугами царевими.

o tinha exaltado sobre os príncipes e servos do rei.

[12] Disse mais Hamã: A própria rainha Ester a ninguém fez vir com o rei ao banquete que tinha preparado, senão a mim; e também para amanhã estou convidado por ela, juntamente com o rei.

[13] Porém tudo isto não me satisfaz, enquanto vir o judeu Mordecai assentado à porta do rei.

[14] Então, lhe disse Zeres, sua mulher, e todos os seus amigos: Faça-se uma forca de cinqüenta côvados de altura, e, pela manhã, dize ao rei que nela enforquem Mordecai; então, entra alegre com o rei ao banquete. A sugestão foi bem aceita por Hamã, que mandou levantar a forca.

Ester 6

Hamã forçado a honrar a Mordecai

[1] Naquela noite, o rei não pôde dormir; então, mandou trazer o Livro dos Feitos Memoráveis, e nele se leu diante do rei.

[2] Achou-se escrito que Mordecai é quem havia denunciado a Bigtã e a Teres, os dois eunucos do rei, guardas da porta, que tinham procurado matar o rei Assuero.

[3] Então, disse o rei: Que honras e distinções se deram a Mordecai por isso? Nada lhe foi conferido, responderam os servos do rei que o serviam.

[4] Perguntou o rei: Quem está no pátio? Ora, Hamã tinha entrado no pátio exterior da casa do rei, para dizer ao rei que se enforcasse a Mordecai na forca que ele, Hamã, lhe tinha preparado.

[12]І Гаман вів далі: «А також цариця Естер не запросила нікого, крім мене, на бенкет, який вона влаштувала на честь царя. І на завтра я теж із царем запрошений.

[13]Але все те для мене нічого не варте, як побачу я єврея Мордекая, що сидить біля царської брами».

[14]І дружина його Зереш і всі його друзі сказали: «Хай збудують шибеницю заввишки в п’ятдесят ліктів. А зранку скажи цареві: „Нехай Мордекая на ній повісять”. І йди собі з радістю на бенкет із царем». Та порада сподобалась Гаману і наказав він поставити шибеницю.

Книга Естер 6

Вшанування Мордекая

[1]Тієї ночі цар не міг заснути. Він наказав слугам принести книгу Хронік Царів, і вони читали її Артасерксу.

[2]І як дійшли до записів про те, як Мордекай сповістив про змову проти царя Артасеркса двох царських євнухів з вартових брами Біґтани й Тереша,

[3]цар спитав: «Яку шану й винагороду дістав за це Мордекай?» Та слуги відповіли: «Для нього нічого не було зроблено».

[4]Цар спитав: «Хто зараз стоїть у дворі?» А якраз Гаман вийшов на подвір’я царського палацу, щоб поговорити з царем, щоб повісити Мордекая на шибениці, яку він йому спорудив.:

[5] Os servos do rei lhe disseram: Hamã está no pátio. Disse o rei que entrasse.

[6] Entrou Hamã. O rei lhe disse: Que se fará ao homem a quem o rei deseja honrar? Então, Hamã disse consigo mesmo: De quem se agradaria o rei mais do que de mim para honrá-lo?

[7] E respondeu ao rei: Quanto ao homem a quem agrada ao rei honrá-lo,

[8] tragam-se as vestes reais, que o rei costuma usar, e o cavalo em que o rei costuma andar montado, e tenha na cabeça a coroa real;

[9] entreguem-se as vestes e o cavalo às mãos dos mais nobres príncipes do rei, e vistam delas aquele a quem o rei deseja honrar; levem-no a cavalo pela praça da cidade e diante dele apregoem: Assim se faz ao homem a quem o rei deseja honrar.

[10] Então, disse o rei a Hamã: Apressa-te, toma as vestes e o cavalo, como disseste, e faze assim para com o judeu Mordecai, que está assentado à porta do rei; e não omitas coisa nenhuma de tudo quanto disseste.

[11] Hamã tomou as vestes e o cavalo, vestiu a Mordecai, e o levou a cavalo pela praça da cidade, e apregoou diante dele: Assim se faz ao homem a quem o rei deseja honrar.

[12] Depois disto, Mordecai voltou para a porta do rei; porém Hamã se retirou correndo para casa, angustiado e de cabeça coberta.

[5]І слуги царя сказали йому: «Гаман якраз стоїть на подвір'ї». Цар мовив: «Хай він зайде».

[6]Гаман зайшов. І цар звернувся до нього: «Що б таке зробити людині, яку б цар хотів вшанувати?» Гаман собі подумав: «То кого ж би цар хотів вшанувати, як не мене?»

[7]Отож відповів він цареві: «Для того, кого цар хоче вшанувати, зробіть таке:

[8]нехай принесуть царське вбрання, яке сам цар вдягає, і коня, на якому сам цар верхи їздить, і нехай вінець йому на голову одягнуть.

[9]Одяг і коня нехай тримає найпочесніший придворний. Нехай вдягнуть того чоловіка, якого цар хоче вшанувати, і нехай він верхи проїде міською площею. І нехай той, хто йтиме поперед нього, вигукує: „Отакі почесті для людини, яку хоче вшанувати цар"».

[10]І цар сказав Гаману: «Мерщій візьми царське вбрання й коня, точнісінько як ти сказав, і зроби це для єврея Мордекая, який сидить біля царської брами. Та щоб нічого не упустив із того, як сказав».

[11]Отож узяв Гаман вбрання і коня й одягнув Мордекая, і проїхав той верхи міською площею, а Гаман перед ним вигукував: «Отакі почесті для людини, яку цар хоче вшанувати».

[12]Після того Мордекай повернувся до царської брами, а Гаман поспішив додому, і ридав, покривши голову.

[13] Contou Hamã a Zeres, sua mulher, e a todos os seus amigos tudo quanto lhe tinha sucedido. Então, os seus sábios e Zeres, sua mulher, lhe disseram: Se Mordecai, perante o qual já começaste a cair, é da descendência dos judeus, não prevalecerás contra ele; antes, certamente, cairás diante dele.

[13]Тоді Гаман розповів про все, що сталося, своїй дружині Зереш та друзям. Його мудрі дорадники та жінка Зереш сказали йому: «Якщо Мордекай, перед яким ти схилився, один з юдеїв, то тобі його не перемогти. Натомість він тебе переможе».

[14] Falavam estes ainda com ele quando chegaram os eunucos do rei e apressadamente levaram Hamã ao banquete que Ester preparara.

[14]Вони все ще розмовляли, коли прийшли царські євнухи. Вони поспішили забрати Гамана на бенкет, що влаштувала Естер.

Ester 7

Ester denuncia a Hamã, que é enforcado

[1] Veio, pois, o rei com Hamã, para beber com a rainha Ester.

[2] No segundo dia, durante o banquete do vinho, disse o rei a Ester: Qual é a tua petição, rainha Ester? E se te dará. Que desejas? Cumprir-se-á ainda que seja metade do reino.

[3] Então, respondeu a rainha Ester e disse: Se perante ti, ó rei, achei favor, e se bem parecer ao rei, dê-se-me por minha petição a minha vida, e, pelo meu desejo, a vida do meu povo.

[4] Porque fomos vendidos, eu e o meu povo, para nos destruírem, matarem e aniquilarem de vez; se ainda como servos e como servas nos tivessem vendido, calar-me-ia, porque o inimigo não merece que eu moleste o rei.

[5] Então, falou o rei Assuero e disse à rainha Ester: Quem é esse e onde está esse cujo coração o instigou a fazer assim?

Книга Естер 7

Страта Гамана

[1]Отож цар і Гаман пішли на бенкет до цариці Естер.

[2]І цар сказав Естер: «Це другий день, як ми п'ємо вино. Хоч яке було б твоє прохання, царице Естер, воно буде виконане. Навіть якщо забажаєш півцарства, то отримаєш».

[3]На те цариця Естер відповіла: «Якщо така милість твоя до мене, о царю, якщо твоя ласка, то нехай життя моє буде віддане мені, це моє прохання, та життя мого народу — моєму народу.

[4]Бо я і мій народ віддані на знищення, вбивство і винищення. Таке моє бажання. І якби були ми запродані, як раби й рабині, я б мовчала, бо цим не варто було б турбувати царя».

[5]Цар Артасеркс спитав Естер: «Хто він? Де той, хто міг таке замислити?»

[6] Respondeu Ester: O adversário e inimigo é este mau Hamã. Então, Hamã se perturbou perante o rei e a rainha.

[7] O rei, no seu furor, se levantou do banquete do vinho e passou para o jardim do palácio; Hamã, porém, ficou para rogar por sua vida à rainha Ester, pois viu que o mal contra ele já estava determinado pelo rei.

[8] Tornando o rei do jardim do palácio à casa do banquete do vinho, Hamã tinha caído sobre o divã em que se achava Ester. Então, disse o rei: Acaso, teria ele querido forçar a rainha perante mim, na minha casa? Tendo o rei dito estas palavras, cobriram o rosto de Hamã.

[9] Então, disse Harbona, um dos eunucos que serviam o rei: Eis que existe junto à casa de Hamã a forca de cinqüenta côvados de altura que ele preparou para Mordecai, que falara em defesa do rei. Então, disse o rei: Enforcai-o nela.

[10] Enforcaram, pois, Hamã na forca que ele tinha preparado para Mordecai. Então, o furor do rei se aplacou.

[6]І сказала йому Естер: «Цей недруг і ворог — підлий Гаман». І затремтів Гаман перед царем і царицею.

[7]Тоді цар страшенно розлютився, залишив келих і вийшов у сад, а Гаман стояв і молив царицю Естер за своє життя, бо розумів, що кара царя буде сповна.

[8]Коли цар повернувся з саду знову до бенкетної зали, Гаман лежав долілиць біля дивана Естер. І цар сказав: «Невже він навіть і царицю буде ґвалтувати, коли я в домі?» Не встиг цар мовити ті слова, як Гамана вже вбили.

[9]Тоді Харбона, один із царських євнухів, сказав: «Якраз і шибениця стоїть у Гамана біля дому, п’ятдесят ліктів заввишки, Гаман приготував її для Мордекая, чоловіка, що попередив царя». І сказав цар: «Гамана там повісити».

[10]Отож повісили Гамана на тій самій шибениці, яку він приготував для Мордекая. І гнів царський вгамувався.

Ester 8

Os judeus são autorizados a resistir

[1] Naquele mesmo dia, deu o rei Assuero à rainha Ester a casa de Hamã, inimigo dos judeus; e Mordecai veio perante o rei, porque Ester lhe fez saber que era seu parente.

[2] Tirou o rei o seu anel, que tinha tomado a Hamã, e o deu a Mordecai. E Ester pôs a

Книга Естер 8

Царський наказ допомогти євреям

[1]Того ж дня цар Артаксеркс віддав цариці Естер маєток Гамана, ворога євреїв. Цар наблизив до себе Мордекая, бо Естер розповіла йому, що Мордекай її родич.

[2]І передав цар перстень з печаткою Мордекаю, а Естер призначила Мордекая відповідальним за маєток Гамана.

Mordecai por superintendente da casa de Hamã.

3 Falou mais Ester perante o rei e se lhe lançou aos pés; e, com lágrimas, lhe implorou que revogasse a maldade de Hamã, o agagita, e a trama que havia empreendido contra os judeus.

4 Estendeu o rei para Ester o cetro de ouro. Então, ela se levantou, pôs-se de pé diante do rei

5 e lhe disse: Se bem parecer ao rei, se eu achei favor perante ele, se esta coisa é reta diante do rei, e se nisto lhe agrado, escreva-se que se revoguem os decretos concebidos por Hamã, filho de Hamedata, o agagita, os quais ele escreveu para aniquilar os judeus que há em todas as províncias do rei.

6 Pois como poderei ver o mal que sobrevirá ao meu povo? E como poderei ver a destruição da minha parentela?

7 Então, disse o rei Assuero à rainha Ester e ao judeu Mordecai: Eis que dei a Ester a casa de Hamã, e a ele penduraram numa forca, porquanto intentara matar os judeus.

8 Escrevei, pois, aos judeus, como bem vos parecer, em nome do rei, e selai-o com o anel do rei; porque os decretos feitos em nome do rei e que com o seu anel se selam não se podem revogar.

9 Então, foram chamados, sem detença, os secretários do rei, aos vinte e três dias do mês de sivã, que é o terceiro mês. E, segundo tudo quanto ordenou Mordecai,

3Естер впала до царевих колін і знову звернулася до царя. Вона плакала й благала милості його, аби відвернути зло Гамана аґаґійського, ту змову, що плів він проти євреїв.

4І цар простягнув до Естер золоте берло, і підвелася Естер, і встала перед царем.

5Тоді вона мовила: «Якщо ласка царя, і я знайшла милість у тебе, і якщо моє прохання справедливе в очах царя, і він добрий до мене, то нехай відізвані будуть ті листи, що є змовою Гамана, сина Гаммедата аґаґійського, в яких Гаман наказав винищити євреїв по всіх царських провінціях.

6Бо як я можу витримати, коли бачу, яке лихо спіткало мій народ? Як я можу пережити, коли бачу винищення свого роду?»

7Цар Артасеркс сказав цариці Естер і єврею Мордекаю: «Я віддав маєток Гамана Естер, а його повісили на шибениці, бо замислив він повбивати євреїв.

8Тепер ви напишете до євреїв, що ви вважаєте за потрібне, від імені царя. І скріпите царською печаткою, бо наказ, писаний від імені царя й запечатаний царською печаткою, не може бути змінено».

9Тоді ж покликали царських писарів. І було то на третій місяць, місяць Сиван, двадцять третього дня. І новий наказ було написано, такий, як звелів Мордекай, до євреїв, до сатрапів, до правителів і вельмож у провінціях від

se escreveu um edito para os judeus, para os sátrapas, para os governadores e para os príncipes das províncias que se estendem da Índia à Etiópia, cento e vinte e sete províncias, a cada uma no seu próprio modo de escrever, e a cada povo na sua própria língua; e também aos judeus segundo o seu próprio modo de escrever e a sua própria língua.

Індії до Ефіопії, до ста двадцяти семи провінцій: до кожної провінції її писемністю, і до кожного народу його мовою, і до євреїв їх письмом та їхньою мовою.

10 Escreveu-se em nome do rei Assuero, e se selou com o anel do rei; as cartas foram enviadas por intermédio de correios montados em ginetes criados na coudelaria do rei.

10І писав Мордекай той наказ від царського імені й запечатував царським перснем з печаткою. І розіслав він листи гінцями, і помчали вони верхи на найкращих конях з царської стайні.

11 Nelas, o rei concedia aos judeus de cada cidade que se reunissem e se dispusessem para defender a sua vida, para destruir, matar e aniquilar de vez toda e qualquer força armada do povo da província que viessem contra eles, crianças e mulheres, e que se saqueassem os seus bens,

11Ось що згідно з царським наказом дозволялося євреям по всіх містах: «Збиратися й захищати своє життя. Знищувати, вбивати й винищувати всіх озброєних людей з будь-яких народів чи провінцій, які на них нападають, на їхніх жінок і дітей, а маєтки ворогів грабувати».

12 num mesmo dia, em todas as províncias do rei Assuero, no dia treze do duodécimo mês, que é o mês de adar.

12День, установлений для всіх провінцій царя Артасеркса, був тринадцятим днем дванадцятого місяця Адара.

13 A carta, que determinava a proclamação do edito em todas as províncias, foi enviada a todos os povos, para que os judeus se preparassem para aquele dia, para se vingarem dos seus inimigos.

13Той наказ було передано як закон в усі провінції і проголошено всім народам. Усе було зроблено, щоб євреї підготувалися до того особливого дня, коли могли б помститися своїм ворогам.

14 Os correios, montados em ginetes que se usavam no serviço do rei, saíram incontinenti, impelidos pela ordem do rei; e o edito foi publicado na cidadela de Susã.

14Гінці на царських конях за царським наказом гнали якнайшвидше. Отож закон той також було проголошено і в столиці Сузі.

15 Então, Mordecai saiu da presença do rei com veste real azul-celeste e branco, como também com grande coroa de ouro e manto de linho fino e púrpura; e a cidade de Susã exultou e se alegrou.

16 Para os judeus houve felicidade, alegria, regozijo e honra.

17 Também em toda província e em toda cidade aonde chegava a palavra do rei e a sua ordem, havia entre os judeus alegria e regozijo, banquetes e festas; e muitos, dos povos da terra, se fizeram judeus, porque o temor dos judeus tinha caído sobre eles.

15А Мордекай вийшов від царя, вбраний у царський одяг, пурпурний та білий, у золотому вінці, в білому вбранні й пурпуровій мантії. А місто Суза веселилося й раділо.

16Для євреїв то був світлий день радості, щастя й честі.

17І в кожній провінції, в кожному місті, куди лиш приходив царський наказ і хоч де був би проголошений той закон, радість і щастя, свято й благоденство наставали для юдеїв. І багато інших народів землі ставали юдеями, бо вони почали боятися євреїв.

Ester 9

Os judeus matam aos seus inimigos

1 No dia treze do duodécimo mês, que é o mês de adar, quando chegou a palavra do rei e a sua ordem para se executar, no dia em que os inimigos dos judeus contavam assenhorear-se deles, sucedeu o contrário, pois os judeus é que se assenhorearam dos que os odiavam;

2 porque os judeus, nas suas cidades, em todas as províncias do rei Assuero, se ajuntaram para dar cabo daqueles que lhes procuravam o mal; e ninguém podia resistir-lhes, porque o terror que inspiravam caiu sobre todos aqueles povos.

3 Todos os príncipes das províncias, e os sátrapas, e os governadores, e os oficiais do rei auxiliavam os judeus, porque tinha caído sobre eles o temor de Mordecai.

4 Porque Mordecai era grande na casa do rei, e a sua fama crescia por todas as

Книга Естер 9

Перемога євреїв

1На тринадцятий день дванадцятого місяця Адара, того дня, коли мав бути виконаний царський наказ, саме того дня вороги євреїв мали підкорити їх, а сталося навпаки: євреї взяли гору над тими, хто ненавидів їх.

2Євреї збиралися в містах, по всіх провінціях царя Артасеркса, щоб розправитися з тими, хто хотів заподіяти їм зло. І ніхто не міг їм протистояти, бо жах охопив народи.

3І всі вельможі та сатрапи, правителі й царські намісники — всі підтримували євреїв, бо боялися Мордекая.

4Бо ж був Мордекай поважною людиною при дворі, і вплив його був відчутний по всіх провінціях, бо був той

províncias; pois ele se ia tornando mais e mais poderoso.

[5] Feriram, pois, os judeus a todos os seus inimigos, a golpes de espada, com matança e destruição; e fizeram dos seus inimigos o que bem quiseram.

[6] Na cidadela de Susã, os judeus mataram e destruíram a quinhentos homens,

[7] como também a Parsandata, a Dalfom, a Aspata,

[8] a Porata, a Adalia, a Aridata,

[9] a Farmasta, a Arisai, a Aridai e a Vaizata,

[10] que eram os dez filhos de Hamã, filho de Hamedata, o inimigo dos judeus; porém no despojo não tocaram.

[11] No mesmo dia, foi comunicado ao rei o número dos mortos na cidadela de Susã.

[12] Disse o rei à rainha Ester: Na cidadela de Susã, mataram e destruíram os judeus a quinhentos homens e os dez filhos de Hamã; nas mais províncias do rei, que terão eles feito? Qual é, pois, a tua petição? E se te dará. Ou que é que desejas ainda? E se cumprirá.

[13] Então, disse Ester: Se bem parecer ao rei, conceda-se aos judeus que se acham em Susã que também façam, amanhã, segundo o edito de hoje e dependurem em forca os cadáveres dos dez filhos de Hamã.

[14] Então, disse o rei que assim se fizesse; publicou-se o edito em Susã, e dependuraram os cadáveres dos dez filhos de Hamã.

[15] Reuniram-se os judeus que se achavam em Susã também no dia catorze do mês de

чоловік Мордекай впливовий і владою наділений.

[5]Тоді вдарили євреї по своїх ворогах мечами, знищуючи й руйнуючи все. І що хотіли, те й робили зі своїми ворогами.

[6]І в столиці Сузі євреї вбили та знищили п’ятсот чоловік.

[7]Отож вони вбили Парсандату, Далфона, Аспата,

[8]Порату, Адалію, Арідату,

[9]Пармашту, Арізая, Арідая та Вайзату,

[10]десятьох синів Гамана, сина Гаммедата, ворога євреїв. Але жодного грабунку не чинили.

[11]Того ж дня царю доповіли про кількість убитих у столиці Сузі.

[12]І цар сказав цариці Естер: «У столиці Сузі євреї вбили та винищили п’ятсот чоловік, серед них десять синів Гамана. Що ж зробили вони в царських провінціях? Хоч яке було би прохання твоє, хоч чого б ти забажала, все буде зроблено».

[13]І сказала Естер: «Якщо на те воля царя, дозволь тим юдеям, що в Сузі, завтра чинити так само, як сьогодні. А також нехай сини Гамана будуть повішені на шибеницях».

[14]Отож цар наказав, щоб було так, як попросила Естер, і наказ було оголошено в Сузі, й повісили вони десятьох синів Гамана.

[15]Отож євреї, що були в Сузі, зібралися на чотирнадцятий день місяця Адара і

adar, e mataram, em Susã, a trezentos homens; porém no despojo não tocaram.

вбили вони триста чоловік у Сузі. Але жодним грабунком не займалися.

A Festa de Purim

[16] Também os demais judeus que se achavam nas províncias do rei se reuniram, e se dispuseram para defender a vida, e tiveram sossego dos seus inimigos; e mataram a setenta e cinco mil dos que os odiavam; porém no despojo não tocaram.

[16]Та й інші євреї, що жили в царських провінціях, зібралися разом, захистили себе, звільнилися від своїх недругів і повбивали ворогів — усього сімдесят п'ять тисяч. Та жодного грабунку не чинили.

[17] Sucedeu isto no dia treze do mês de adar; no dia catorze, descansaram e o fizeram dia de banquetes e de alegria.

[17]То було на тринадцятий день місяця Адара, а на чотирнадцятий день вони відпочивали. І призначили вони той день днем свята й бенкету.

Свято Пурим

[18] Os judeus, porém, que se achavam em Susã se ajuntaram nos dias treze e catorze do mesmo; e descansaram no dia quinze e o fizeram dia de banquetes e de alegria.

[18]А євреї, що були в Сузі, зібралися на тринадцятий день місяця й на чотирнадцятий. Отож відпочинок вони мали на п'ятнадцятий день і зробили той день святковим і радісним.

[19] Também os judeus das vilas que habitavam nas aldeias abertas fizeram do dia catorze do mês de adar dia de alegria e de banquetes e dia de festa e de mandarem porções dos banquetes uns aos outros.

[19]Саме тому євреї, які живуть по селах і містах, відзначають чотирнадцятий день місяця Адара як славний день свята й радості, і всі обдаровують одне одного.

[20] Mordecai escreveu estas coisas e enviou cartas a todos os judeus que se achavam em todas as províncias do rei Assuero, aos de perto e aos de longe,

[20]Мордекай написав про ті події і розіслав листи всім євреям, які жили по провінціях царя Артасеркса,

[21] ordenando-lhes que comemorassem o dia catorze do mês de adar e o dia quinze do mesmo, todos os anos,

[21]щоб святкували вони чотирнадцятий день місяця Адара і п'ятнадцятий день щорічно.

[22] como os dias em que os judeus tiveram sossego dos seus inimigos, e o mês que se lhes mudou de tristeza em alegria, e de luto em dia de festa; para que os fizessem dias de banquetes e de alegria, e de

[22]То були дні, коли євреї звільнилися від ворогів своїх, місяць, коли туга перетворилася на свято, а плач на день щастя. Мордекай наказав їм, щоб відзначали цей день як радісне свято. Вони мусили влаштовувати учти,

mandarem porções dos banquetes uns aos outros, e dádivas aos pobres.

дарувати одне одному дарунки й обдаровувати бідних.

[23] Assim, os judeus aceitaram como costume o que, naquele tempo, haviam feito pela primeira vez, segundo Mordecai lhes prescrevera;

[23]Отож євреї погодилися відзначати це свято, яке самі й започаткували і про яке написав їм Мордекай.

[24] porque Hamã, filho de Hamedata, o agagita, inimigo de todos os judeus, tinha intentado destruir os judeus; e tinha lançado o Pur, isto é, sortes, para os assolar e destruir.

[24]Гаман, син Гаммедата аґаґійського, ворог усіх євреїв, змовився знищити всіх євреїв. І кинув він пур, тобто жереб, щоб обрати день, коли він вигубить та винищить їх.

[25] Mas, tendo Ester ido perante o rei, ordenou ele por cartas que o seu mau intento, que assentara contra os judeus, recaísse contra a própria cabeça dele, pelo que enforcaram a ele e a seus filhos.

[25]Але коли Естер пішла до царя поговорити з ним, Артасеркс розіслав нові укази, які не тільки зруйнували плани Гамана, але й обернули проти нього все те зло, що він замислив заподіяти юдеям. Отож Гамана та його і синів повісили на стовпах.

[26] Por isso, àqueles dias chamam Purim, do nome Pur. Daí, por causa de todas as palavras daquela carta, e do que testemunharam, e do que lhes havia sucedido,

[26]Отож люди прозвали ті дні «Пурим», від слова пур, тобто жереб. Отак, згідно з Мордекаєвим листом, і з усім, що самі вони бачили й пережили.

[27] determinaram os judeus e tomaram sobre si, sobre a sua descendência e sobre todos os que se chegassem a eles que não se deixaria de comemorar estes dois dias segundo o que se escrevera deles e segundo o seu tempo marcado, todos os anos;

[27]Юдеї утвердили й прийняли для себе та нащадків своїх і до всіх, хто до них пристав, відзначати ті два дні у певний час року.

[28] e que estes dias seriam lembrados e comemorados geração após geração, por todas as famílias, em todas as províncias e em todas as cidades, e que estes dias de Purim jamais caducariam entre os judeus, e que a memória deles jamais se extinguiria entre os seus descendentes.

[28]Ці дні слід пам’ятати й відзначати в кожному наступному поколінні, в кожному роді, в кожній провінції, в кожному місті. Ці дні Пурим завжди мають святкуватися євреями, і пам’ять про них навіки має лишитися з їхніми нащадками.

[29] Então, a rainha Ester, filha de Abiail, e o judeu Mordecai escreveram, com toda a autoridade, segunda vez, para confirmar a carta de Purim.

[30] Expediram cartas a todos os judeus, às cento e vinte e sete províncias do reino de Assuero, com palavras amigáveis e sinceras,

[31] para confirmar estes dias de Purim nos seus tempos determinados, como o judeu Mordecai e a rainha Ester lhes tinham estabelecido, e como eles mesmos já o tinham estabelecido sobre si e sobre a sua descendência, acerca do jejum e do seu lamento.

[32] E o mandado de Ester estabeleceu estas particularidades de Purim; e se escreveu no livro.

[29]Тоді цариця Естер, дочка Авігаїла, разом з євреєм Мордекаєм написала з усією владою, щоб підтвердити другий лист Мордекая стосовно Пурима.

[30]Листи зі звісткою про Пурим було надіслано до ста двадцяти семи провінцій царя Артасеркса, зі словами миру та злагоди.

[31]Листи було розіслано, аби встановити належний час святкувань, як постановив для них єврей Мордекай і цариця Естер і як самі євреї визначили для себе та своїх нащадків — правила інших своїх свят із днями святкування, посту й жалоби.

[32]У листі Естри були встановлені правила для пуримських вельмож. І було те записано в літопис.

Ester 10

O renome de Mordecai

[1] Depois disto, o rei Assuero impôs tributo sobre a terra e sobre as terras do mar.

[2] Quanto aos mais atos do seu poder e do seu valor e ao relatório completo da grandeza de Mordecai, a quem o rei exaltou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis da Média e da Pérsia?

[3] Pois o judeu Mordecai foi o segundo depois do rei Assuero, e grande para com os judeus, e estimado pela multidão de seus irmãos, tendo procurado o bem-estar do seu povo e trabalhado pela prosperidade de todo o povo da sua raça.

Книга Естер 10

Вшанування Мордекая

[1]По тому цар Артасеркс встановив податки по всій землі аж до моря.

[2]А всі владні й могутні діяння Артасеркса та великі діла Мордекая, якого наблизив до себе цар, описані у книзі Хронік Царів Мидіанських та Перських.

[3]Бо єврей Мордекай був другою людиною після царя Артасеркса, дуже впливовим і шанованим своїми одноплемінниками-євреями. Він дбав про добробут і завжди виступав як поборник миру для всього свого народу.

O livro de Jó	Йов

Jó 1

A virtude e riqueza de Jó

1 Havia um homem na terra de Uz, cujo nome era Jó; homem íntegro e reto, temente a Deus e que se desviava do mal.

2 Nasceram-lhe sete filhos e três filhas.

3 Possuía sete mil ovelhas, três mil camelos, quinhentas juntas de bois e quinhentas jumentas; era também mui numeroso o pessoal ao seu serviço, de maneira que este homem era o maior de todos os do Oriente.

4 Seus filhos iam às casas uns dos outros e faziam banquetes, cada um por sua vez, e mandavam convidar as suas três irmãs a comerem e beberem com eles.

5 Decorrido o turno de dias de seus banquetes, chamava Jó a seus filhos e os santificava; levantava-se de madrugada e oferecia holocaustos segundo o número de todos eles, pois dizia: Talvez tenham pecado os meus filhos e blasfemado contra Deus em seu coração. Assim o fazia Jó continuamente.

6 Num dia em que os filhos de Deus vieram apresentar-se perante o SENHOR, veio também Satanás entre eles.

7 Então, perguntou o SENHOR a Satanás: Donde vens? Satanás respondeu ao SENHOR e disse: De rodear a terra e passear por ela.

Йов 1

1В країні Уз жив собі чоловік, звали його Йов. І був то чоловік цнотливий і чесний, шанував Бога, зла сторонився.

2Народилося в нього семеро синів та три доньки.

3Мав на господарстві він сім тисяч овець і кіз, три тисячі верблюдів, п’ятсот пар биків, п’ятсот ослиць та дуже багато слуг. Отож він був найбагатшим на Сході.

4Сини його по черзі влаштовували у себе вдома застілля та ще й трьох сестер звали їсти й пити разом.

5А коли минав час гулів, тоді Йов їх від гріхів очищав. Рано-вранці він приносив пожертви всеспалення за кожного з дітей, думаючи: «Мабуть, діти мої згрішили, зневаживши в серці Бога». І так робив він завжди.

6Настав день, коли сини Божі постали перед Господом. Був серед них і сатана.

7Господь спитав сатану: «Звідки ти взявся?» І відповів йому сатана: «Всю землю я обійшов».

[8] Perguntou ainda o SENHOR a Satanás: Observaste o meu servo Jó? Porque ninguém há na terra semelhante a ele, homem íntegro e reto, temente a Deus e que se desvia do mal.

[9] Então, respondeu Satanás ao SENHOR: Porventura, Jó debalde teme a Deus?

[10] Acaso, não o cercaste com sebe, a ele, a sua casa e a tudo quanto tem? A obra de suas mãos abençoaste, e os seus bens se multiplicaram na terra.

[11] Estende, porém, a mão, e toca-lhe em tudo quanto tem, e verás se não blasfema contra ti na tua face.

[12] Disse o SENHOR a Satanás: Eis que tudo quanto ele tem está em teu poder; somente contra ele não estendas a mão. E Satanás saiu da presença do SENHOR.

As aflições e a paciência de Jó

[13] Sucedeu um dia, em que seus filhos e suas filhas comiam e bebiam vinho na casa do irmão primogênito,

[14] que veio um mensageiro a Jó e lhe disse: Os bois lavravam, e as jumentas pasciam junto a eles;

[15] de repente, deram sobre eles os sabeus, e os levaram, e mataram aos servos a fio de espada; só eu escapei, para trazer-te a nova.

[16] Falava este ainda quando veio outro e disse: Fogo de Deus caiu do céu, e queimou as ovelhas e os servos, e os consumiu; só eu escapei, para trazer-te a nova.

[17] Falava este ainda quando veio outro e disse: Dividiram-se os caldeus em três

[8]Господь спитав сатану: «Чи бачив ти Мого слугу Йова? Немає таких, як він, на землі. Він цнотливий і чесний, боїться Бога й цурається зла».

[9]А сатана на те йому відповідає: «Хіба Йов боїться Бога не тому, що має з того якусь вигоду?

[10]Хіба не Ти огородив Йова, дім його і все, чим володіє він? Ти благословив труди Йова на успіх, то ж надбання його на землі такі великі.

[11]Тільки руку простягни і знищ все, що він має, то він прокляне Тебе просто в вічі».

[12]Господь на те відповів сатані: «Що хочеш, те й роби з усім його майном, проте його самого чіпати не смій». І пішов сатана від Господа.

Йов усе втрачає

[13]Настав день, коли сини й дочки Йова їли й пили вино, гостюючи в найстаршого брата.

[14]А до Йова прийшов посланець і сказав: «Воли землю орали, а ослиці біля них паслися.

[15]Аж тут налетіли севійці, худобу погнали і зарубали пастухів мечами. Лиш я врятувався, щоб принести тобі новину».

[16]Не встиг замовкнуть перший утікач, як другий підійшов і мовив: «Вогонь Господній впав з небес і вщент спалив овець і кіз, і юних пастухів. Лиш я втік, щоб принести тобі новину».

[17]Ще говорив той чоловік, а інший вже наблизився й промовив: «Халдеї

bandos, deram sobre os camelos, os levaram e mataram aos servos a fio de espada; só eu escapei, para trazer-te a nova.

[18] Também este falava ainda quando veio outro e disse: Estando teus filhos e tuas filhas comendo e bebendo vinho, em casa do irmão primogênito,

[19] eis que se levantou grande vento do lado do deserto e deu nos quatro cantos da casa, a qual caiu sobre eles, e morreram; só eu escapei, para trazer-te a nova.

[20] Então, Jó se levantou, rasgou o seu manto, rapou a cabeça e lançou-se em terra e adorou;

[21] e disse: Nu saí do ventre de minha mãe e nu voltarei; o SENHOR o deu e o SENHOR o tomou; bendito seja o nome do SENHOR!

[22] Em tudo isto Jó não pecou, nem atribuiu a Deus falta alguma.

Jó 2

[1] Num dia em que os filhos de Deus vieram apresentar-se perante o SENHOR, veio também Satanás entre eles apresentar-se perante o SENHOR.

[2] Então, o SENHOR disse a Satanás: Donde vens? Respondeu Satanás ao SENHOR e disse: De rodear a terra e passear por ela.

[3] Perguntou o SENHOR a Satanás: Observaste o meu servo Jó? Porque ninguém há na terra semelhante a ele, homem íntegro e reto, temente a Deus e que se desvia do mal. Ele conserva a sua

трьома загонами налетіли на нас, забрали верблюдів й порубали мечами слуг. Лише мені вдалося утекти із вісткою до тебе».

[18]Ще говорив той утікач, як інший вже прибіг і мовив: «Твої сини й дочки їли й вино пили в гостях у свого старшого брата.

[19]Та раптом налетів з-за пустелі дужий вітер, обрушився на всі чотири кути будинку; той завалився на молодих людей, і вони загинули. Лиш мені вдалося утекти з новиною для тебе».

[20]І скочив Йов на ноги, розірвавши на собі одяг. Потім поголив голову в ознак туги, припав до землі й почав вклонятися.

[21]І сказав: «З'явився голим я у світ із лона материнського, голим і повернусь туди. Господь дав, Господь і забрав. Благословенне будь ім'я Господнє!»

[22]Не згрішив Йов, незважаючи на все це, ні в чому Бога він не звинуватив.

Йов 2

Сатана знов випробовує Йова

[1]І настав день, коли сини Божі з'явилися перед Господом. Приєднався до них і сатана, щоб перед Богом стати.

[2]Спитав Господь сатану: «Звідки ти прийшов?» А сатана відповів: «Я обійшов усю землю».

[3]Господь сказав сатані: «Чи бачив ти слугу Мого Йова? Йому немає рівних на землі. Він чоловік цнотливий і чесний, шанує Бога, зла сторониться. Свої чесноти він плекає, хоч ти й спонукав Мене надаремне знищити його пожитки й нащадків».

integridade, embora me incitasses contra ele, para o consumir sem causa.

4 Então, Satanás respondeu ao SENHOR: Pele por pele, e tudo quanto o homem tem dará pela sua vida.

5 Estende, porém, a mão, toca-lhe nos ossos e na carne e verás se não blasfema contra ti na tua face.

6 Disse o SENHOR a Satanás: Eis que ele está em teu poder; mas poupa-lhe a vida.

7 Então, saiu Satanás da presença do SENHOR e feriu a Jó de tumores malignos, desde a planta do pé até ao alto da cabeça.

8 Jó, sentado em cinza, tomou um caco para com ele raspar-se.

9 Então, sua mulher lhe disse: Ainda conservas a tua integridade? Amaldiçoa a Deus e morre.

10 Mas ele lhe respondeu: Falas como qualquer doida; temos recebido o bem de Deus e não receberíamos também o mal? Em tudo isto não pecou Jó com os seus lábios.

11 Ouvindo, pois, três amigos de Jó todo este mal que lhe sobreviera, chegaram, cada um do seu lugar: Elifaz, o temanita, Bildade, o suíta, e Zofar, o naamatita; e combinaram ir juntamente condoer-se dele e consolá-lo.

12 Levantando eles de longe os olhos e não o reconhecendo, ergueram a voz e choraram; e cada um, rasgando o seu manto, lançava pó ao ar sobre a cabeça.

4Сатана відповів Господу: «Шкура за шкуру. Заради спасіння свого життя людина піде на все.

5Але якщо Ти руку простягнеш, завдавши болю його плоті, він напевне в вічі Тебе прокляне».

6І відповів Господь сатані: «Роби що хочеш з ним, та тільки життя його збережи».

7Пішов сатана з очей Господніх. І наслав на Йова виразки пекучі, обсипавши ними чоловіка від ступенів до маківки.

8Узяв Йов черепок від розбитого горщика, щоб пошкребтись, коли сидів на попелищі.

9І сказала йому дружина: «Ти все ще чеснот своїх тримаєшся? Прокляни Бога та й помри».

10Та Йов на це їй відповів: «Ти говориш, як дурна жінка. Невже нам від Бога брати тільки добре, а лихе не приймати?» Незважаючи на все, що сталося, Йов не згрішив, слова ті мовивши.

Друзі Йова

11Коли про всі нещастя, що сталися з Йовом, почули три його побратими: Еліфаз з Темана, Білдат з Шуа, Зофар з Наамата — вони залишили свої домівки й разом прийшли до нього, щоб поспівчувати йому, та розважити Йова.

12Та коли наблизилися, вони першими побачили свого друга і ледве впізнали його. Заголосили, заридали, рвали на собі одяг, сипали попіл на голови в ознаку туги.

[13] Sentaram-se com ele na terra, sete dias e sete noites; e nenhum lhe dizia palavra alguma, pois viam que a dor era muito grande.

[13]А потім сиділи поряд з Йовом сім днів і сім ночей, не промовивши ні слова, бо бачили, як тяжко він страждає.

Jó 3

Jó amaldiçoa o seu nascimento

[1] Depois disto, passou Jó a falar e amaldiçoou o seu dia natalício.

[2] Disse Jó:

[3] Pereça o dia em que nasci e a noite em que se disse: Foi concebido um homem!

[4] Converta-se aquele dia em trevas; e Deus, lá de cima, não tenha cuidado dele, nem resplandeça sobre ele a luz.

[5] Reclamem-no as trevas e a sombra de morte; habitem sobre ele nuvens; espante-o tudo o que pode enegrecer o dia.

[6] Aquela noite, que dela se apoderem densas trevas; não se regozije ela entre os dias do ano, não entre na conta dos meses.

[7] Seja estéril aquela noite, e dela sejam banidos os sons de júbilo.

[8] Amaldiçoem-na aqueles que sabem amaldiçoar o dia e sabem excitar o monstro marinho.

[9] Escureçam-se as estrelas do crepúsculo matutino dessa noite; que ela espere a luz, e a luz não venha; que não veja as pálpebras dos olhos da alva,

[10] pois não fechou as portas do ventre de minha mãe, nem escondeu dos meus olhos o sofrimento.

Йов 3

Йов проклинає день свого народження

[1]По цьому Йов розтулив уста і почав проклинати день, коли народився.

[2]Відповідь Йова була така:

[3]«Якби той день, коли на світ я народився, та в небуття пішов! Якби пощезла ніч, коли сказали: „Зачалось хлоп'я!"

[4]Якби той день лишився чорним! Нехай би Бог на небесах забув його, нехай світанок би на нього не зійшов!

[5]Нехай би темрява і морок смерті день той затулили, нехай би хмари клубочились і застлали день, хай би затемнення на день мого народження упало.

[6]Нехай би ніч зачаття морок проковтнув, щоби не числилась вона у році, нехай би випала із обрахунку місяця вона.

[7]О, як би я хотів, щоб ніч безплідною була, щоби не чуть було щасливих згуків!

[8]Волав би я, щоб ті, хто збудить Левіафана, хто проклинає день, ту ніч зачарував би.

[9]Бажав би я, щоби зірки нічні лишились чорні. Хотів би, щоби ніч бажала світла, та не побачила його, хотів би я, щоб не побачила вона світанку.

[10]Але ж та ніч не зачинила двері в материнське лоно, не заховала горе від моїх очей.

11 Por que não morri eu na madre? Por que não expirei ao sair dela?

12 Por que houve regaço que me acolhesse? E por que peitos, para que eu mamasse?

13 Porque já agora repousaria tranqüilo; dormiria, e, então, haveria para mim descanso,

14 com os reis e conselheiros da terra que para si edificaram mausoléus;

15 ou com os príncipes que tinham ouro e encheram de prata as suas casas;

16 ou, como aborto oculto, eu não existiria, como crianças que nunca viram a luz.

17 Ali, os maus cessam de perturbar, e, ali, repousam os cansados.

18 Ali, os presos juntamente repousam e não ouvem a voz do feitor.

19 Ali, está tanto o pequeno como o grande e o servo livre de seu senhor.

20 Por que se concede luz ao miserável e vida aos amargurados de ânimo,

21 que esperam a morte, e ela não vem? Eles cavam em procura dela mais do que tesouros ocultos.

22 Eles se regozijariam por um túmulo e exultariam se achassem a sepultura.

23 Por que se concede luz ao homem, cujo caminho é oculto, e a quem Deus cercou de todos os lados?

24 Por que em vez do meu pão me vêm gemidos, e os meus lamentos se derramam como água?

25 Aquilo que temo me sobrevém, e o que receio me acontece.

11 Чому не народивсь я мертвим, чому я дихання останнє не згубив, з утроби появившись?

12 Чому коліна материнські мене зустріли, чому кипіли перса молоком для мене?

13 Інакше б я уже лежав спокійно, я спав би, мав би я спочинок

14 з земними радниками і царями, що відбудовували свої попелища.

15 Чи з тими управителями, що в золоті купались, свої будинки сріблом обставляли.

16 Чому я недоношеним не став, чом не похований, як ті малі, що світла дня ніколи не спізнали?

17 Там і злочинці перестали б турбувати, там і натомлені спочинок знайдуть.

18 Ув’язненим там нічого боятись, не чути спонукань наглядача.

19 Там не існує ні великих, ні малих, не має там господаря, слуги.

20 Навіщо страднику те світло дня, життя нащо тому, хто повсякчас страждає,

21 хто смерті прагне, а її немає, хто смерті прагне більше, ніж скарбів?

22 Були б веселими ті люди, безсумнівно, співали б, тішачись, що вже знайшли могилу.

23 Навіщо світло дня тому, чий шлях життєвий схований, кого Бог мурами огородив?

24 Стражданнями живу я більше, ніж хлібом повсякденним, ридання рветься і кипить, немов вода.

25 Бо те, чого боявсь, уже звалилося на мене, чого страшився, те уже настало.

[26] Não tenho descanso, nem sossego, nem repouso, e já me vem grande perturbação.

Jó 4

Elifaz repreende a Jó

[1] Então, respondeu Elifaz, o temanita, e disse:

[2] Se intentar alguém falar-te, enfadar-te-ás? Quem, todavia, poderá conter as palavras?

[3] Eis que tens ensinado a muitos e tens fortalecido mãos fracas.

[4] As tuas palavras têm sustentado aos que tropeçavam, e os joelhos vacilantes tens fortificado.

[5] Mas agora, em chegando a tua vez, tu te enfadas; sendo tu atingido, te perturbas.

[6] Porventura, não é o teu temor de Deus aquilo em que confias, e a tua esperança, a retidão dos teus caminhos?

[7] Lembra-te: acaso, já pereceu algum inocente? E onde foram os retos destruídos?

[8] Segundo eu tenho visto, os que lavram a iniqüidade e semeiam o mal, isso mesmo eles segam.

[9] Com o hálito de Deus perecem; e com o assopro da sua ira se consomem.

[10] Cessa o bramido do leão e a voz do leão feroz, e os dentes dos leõezinhos se quebram.

[11] Perece o leão, porque não há presa, e os filhos da leoa andam dispersos.

[12] Uma palavra se me disse em segredo; e os meus ouvidos perceberam um sussurro dela.

[26]Я втратив спокій, втихомирення не знаю, не відпочив я, бо прийшла біда».

Йов 4

Еліфазове слово

[1]Тоді заговорив Еліфаз із Темана:

[2]«Якщо до тебе хтось промовить слово, чи зможеш ти стерпіти? Хто тут утримається і змовчить?

[3]Ти багатьох людей навчав, ти зміцнював заслаблі руки.

[4]Порадами твоїми звивсь на ноги той, хто спотикався, зміцнив коліна ти тремтячі.

[5]Тепер от сталося з тобою лихо, ти роздратований; насунулась біда впритул, і ти розгубивсь.

[6]Невже твоя набожність не дає відваги? Твої чесноти сподівань не варті?

[7]Згадай: хіба безвинні згублені були, чи праведних хоч десь та погубили?

[8]Як я не раз спостерігав, хто оре злом і засіває кривду, те й пожинає.

[9]Шквал Господнього гніву вимітає, їх Божий Дух з лиця землі стирає.

[10]Хай лев гарчить, хай лева рик гнівливий не вмовкає, але повипадали зуби в левеняти.

[11]Немає здобичі, й левиця гине з голоду, а левеняти, згодом, розбрідають хто куди.

[12]Мені таємно звістку принесли, і вухо ледь вловило тихий шепіт.

[13] Entre pensamentos de visões noturnas, quando profundo sono cai sobre os homens,

[14] sobrevieram-me o espanto e o tremor, e todos os meus ossos estremeceram.

[15] Então, um espírito passou por diante de mim; fez-me arrepiar os cabelos do meu corpo;

[16] parou ele, mas não lhe discerni a aparência; um vulto estava diante dos meus olhos; houve silêncio, e ouvi uma voz:

[17] Seria, porventura, o mortal justo diante de Deus? Seria, acaso, o homem puro diante do seu Criador?

[18] Eis que Deus não confia nos seus servos e aos seus anjos atribui imperfeições;

[19] quanto mais àqueles que habitam em casas de barro, cujo fundamento está no pó, e são esmagados como a traça!

[20] Nascem de manhã e à tarde são destruídos; perecem para sempre, sem que disso se faça caso.

[21] Se se lhes corta o fio da vida, morrem e não atingem a sabedoria.

Jó 5

Elifaz exorta a Jó a que busque a Deus

[1] Chama agora! Haverá alguém que te atenda? E para qual dos santos anjos te virarás?

[2] Porque a ira do louco o destrói, e o zelo do tolo o mata.

[3] Bem vi eu o louco lançar raízes; mas logo declarei maldita a sua habitação.

[13]Мені видіння ночі марево плели, коли глибокий сон склепив повіки.

[14]Страхи й жахи чіплялися за мене, змушуючи кістки мої тремтіти.

[15]Привід пройшов повз мене, й волосся стало диба.

[16]Не ворушився він, та я його подоби не впізнав. Перед очима чийсь явився образ, і тиша. Раптом голос пролунав.

[17]Чи можна праведнішим буть від Бога, чи може смертний чистотою перевершити Творця?

[18]Він довіряти слугам Своїм (Ангелам) не може, вони, Його посланці, помиляються і ті.

[19]А що вже говорить про тих, хто мешкає у глиняних хатах, де замість підмурівка — порох? Як тую міль, їх Бог крушить.

[20]Від ранку їм ударів завдає Він; немає в них основи, тож і гинуть,

[21]й нічого не лишається від них. Отож вони конають, мудрості позбуті».

Йов 5

[1]«Позви! Поклич! Чи хтось озветься? До кого із святих звернешся ти?

[2]Бо гнів вбиває недалекого, а заздрощі вкорочують життя дурному.

[3]Я бачив дурника, який пустив коріння, та раптом він помер.

[4] Seus filhos estão longe do socorro, são espezinhados às portas, e não há quem os livre.

[4]Його синам навряд хто допоможе, при брамі їх побито, і не врятує їх ніхто.

[5] A sua messe, o faminto a devora e até do meio dos espinhos a arrebata; e o intrigante abocanha os seus bens.

[5]Що в дурня уродило, те поїсть голодний, весь урожай до бур'янів збере, і ненажерні нахаби вчепляться у спадщину його.

[6] Porque a aflição não vem do pó, e não é da terra que brota o enfado.

[6]Бо горе не підніметься із куряви, страждання не росте з землі.

[7] Mas o homem nasce para o enfado, como as faíscas das brasas voam para cima.

[7]Людина народилася для лиха, самісінько як іскри від багаття відлітають!

[8] Quanto a mim, eu buscaria a Deus e a ele entregaria a minha causa;

[8]Та я шукаю Бога, на Божий розсуд віддаю я свою справу.

[9] ele faz coisas grandes e inescrutáveis e maravilhas que não se podem contar;

[9]Бо Він — творець великих справ, безмежних, незбагненних див, яких не осягнути нам.

[10] faz chover sobre a terra e envia águas sobre os campos,

[10]Це він рясним дощем лице землі вмиває, дає полям напитись досхочу.

[11] para pôr os abatidos num lugar alto e para que os enlutados se alegrem da maior ventura.

[11]Це він підносить тих, хто є внизу, безпеку гарантує тим, хто в горі.

[12] Ele frustra as maquinações dos astutos, para que as suas mãos não possam realizar seus projetos.

[12]Це він руйнує замисли лукавих і не дає підступним намірам здійснитись.

[13] Ele apanha os sábios na sua própria astúcia; e o conselho dos que tramam se precipita.

[13]Він спіймає мудрагелів на нечесних планах і вщент зруйнує замисли лихі.

[14] Eles de dia encontram as trevas; ao meio-dia andam como de noite, às apalpadelas.

[14]Ясного дня вони побачать морок, у полудень, мов уночі, навпомацки підуть.

[15] Porém Deus salva da espada que lhes sai da boca, salva o necessitado da mão do poderoso.

[15]Та Бог рятує бідака від брехні злостивця, і від його жорстоких рук.

[16] Assim, há esperança para o pobre, e a iniqüidade tapa a sua própria boca.

[16]І виростає надія у нужденного, несправедливість замикає свої уста.

[17] Bem-aventurado é o homem a quem Deus disciplina; não desprezes, pois, a disciplina do Todo-Poderoso.

[17]Тож є благословенною людина, яку сам Бог повчає, що настанови Всемогутнього не відкидає.

[18] Porque ele faz a ferida e ele mesmo a ata; ele fere, e as suas mãos curam.

[18]Бо Він і біль завдасть, а потім перев'яже рани, рука Його поранить, і вона ж зцілить.

[19] De seis angústias te livrará, e na sétima o mal te não tocará.

[19]Він від шести негод тебе врятує, тебе і сьоме лихо не підкосить.

[20] Na fome te livrará da morte; na guerra, do poder da espada.

[20]В голодну днину викупить у смерті, в кривавій бійці меч відхилить вбік.

[21] Do açoite da língua estarás abrigado e, quando vier a assolação, não a temerás.

[21]Він захистить тебе від поговору, як прийде лихо, Він допоможе нічого боятись.

[22] Da assolação e da fome te rirás e das feras da terra não terás medo.

[22]Ти насміхатимешся з голоду й руїни, і хижих звірів ти боятися не будеш.

[23] Porque até com as pedras do campo terás a tua aliança, e os animais da terra viverão em paz contigo.

[23]Каміння в полі із тобою буде в згоді, і дикі звірі лащитися будуть.

[24] Saberás que a paz é a tua tenda, percorrerás as tuas possessões, e nada te faltará.

[24]Ти знатимеш, що дім твій у безпеці, прийдеш до стада, а там усе на місці.

[25] Saberás também que se multiplicará a tua descendência, e a tua posteridade, como a erva da terra.

[25]Ти знатимеш: численним рід твій буде, нащадків буде, як стеблин у полі.

[26] Em robusta velhice entrarás para a sepultura, como se recolhe o feixe de trigo a seu tempo.

[26]Ти проживеш щасливе і повне життя до кінця, мов повне колосся, зібране вчасно.

[27] Eis que isto já o havemos inquirido, e assim é; ouve-o e medita nisso para teu bem.

[27]Таке ми з'ясували, тож послухай, щоб самому знати».

Jó 6

Jó justifica as suas queixas

[1] Então, Jó respondeu:

[2] Oh! Se a minha queixa, de fato, se pesasse, e contra ela, numa balança, se pusesse a minha miséria,

Йов 6

Йов відповідає Еліфазу

[1]Йов відповів:

[2]«Якби мої страждання можна було оцінити, всі мої біди зважить на вагах,

[3] esta, na verdade, pesaria mais que a areia dos mares; por isso é que as minhas palavras foram precipitadas.

[3]були би важчі за морський пісок, тому й слова мої не знають впину.

[4] Porque as flechas do Todo-Poderoso estão em mim cravadas, e o meu espírito sorve o veneno delas; os terrores de Deus se arregimentam contra mim.

[4]Бо стріли Всемогутнього в мені, отруту їхню всотує мій дух. Жахливі несподіванки від Бога чатують і шикуються навколо.

[5] Zurrará o jumento montês junto à relva? Ou mugirá o boi junto à sua forragem?

[5]Неважко вам мені поради сипати, коли не з вами трапилися ці нещастя. Хіба осли кричать, коли їжі вдосталь навкруги? Хіба ж ревуть воли, як ясла повні?

[6] Comer-se-á sem sal o que é insípido? Ou haverá sabor na clara do ovo?

[6]Хіба їдять без солі їжу прісну, хіба смачний білок яйця?

[7] Aquilo que a minha alma recusava tocar, isso é agora a minha comida repugnante.

[7]Язик мій і торкатися таких наїдків не бажає, отрутою йому вони здаються.

[8] Quem dera que se cumprisse o meu pedido, e que Deus me concedesse o que anelo!

[8]Хотів би я, щоб хтось на запитання відповів мої, хотів би я, щоб Бог мені надію дарував!

[9] Que fosse do agrado de Deus esmagar-me, que soltasse a sua mão e acabasse comigo!

[9]Хотів би я, щоб Бог мене згубити прагнув, щоб, простягнувши руку, розломив мене.

[10] Isto ainda seria a minha consolação, e saltaria de contente na minha dor, que ele não poupa; porque não tenho negado as palavras do Santo.

[10]Хотів би я втішеним бути одним лиш! Хотів дістати б відповіді на запитання, щоб попри весь це біль ніколи не відмовився коритися Святого настановам.

[11] Por que esperar, se já não tenho forças? Por que prolongar a vida, se o meu fim é certo?

[11]Де брати сили, покладатися на кого? Який кінець у мене, ради чого мушу жити?

[12] Acaso, a minha força é a força da pedra? Ou é de bronze a minha carne?

[12]Чи маю сили, як гранітна скеля, чи плоть моя міцніше бронзи?

[13] Não! Jamais haverá socorro para mim; foram afastados de mim os meus recursos.

[13]Позбавлений я справді допомоги.

[14] Ao aflito deve o amigo mostrar compaixão, a menos que tenha abandonado o temor do Todo-Poderoso.

[14]Хто відмовляє в дружбі й відданості другу, той волі Всемогутнього протистоїть.

[15] Meus irmãos aleivosamente me trataram; são como um ribeiro, como a torrente que transborda no vale,

[16] turvada com o gelo e com a neve que nela se esconde,

[17] torrente que no tempo do calor seca, emudece e desaparece do seu lugar.

[18] Desviam-se as caravanas dos seus caminhos, sobem para lugares desolados e perecem.

[19] As caravanas de Temá procuram essa torrente, os viajantes de Sabá por ela suspiram.

[20] Ficam envergonhados por terem confiado; em chegando ali, confundem-se.

[21] Assim também vós outros sois nada para mim; vedes os meus males e vos espantais.

[22] Acaso, disse eu: dai-me um presente? Ou: oferecei-me um suborno da vossa fazenda?

[23] Ou: livrai-me do poder do opressor? Ou: redimi-me das mãos dos tiranos?

[24] Ensinai-me, e eu me calarei; dai-me a entender em que tenho errado.

[25] Oh! Como são persuasivas as palavras retas! Mas que é o que repreende a vossa repreensão?

[26] Acaso, pensais em reprovar as minhas palavras, ditas por um desesperado ao vento?

[27] Até sobre o órfão lançaríeis sorte e especularíeis com o vosso amigo?

[28] Agora, pois, se sois servidos, olhai para mim e vede que não minto na vossa cara.

[15]Мої зрадливі побратими, немов той потічок у зливу, що, розливаючись, невпинно мчить

[16]і піністі несе брудні потоки, талу кригу й сніг.

[17]Вони течуть, аж раптом пропадають. У полудневу спеку висихають, їх вже й нема.

[18]Купецькі каравани із путі збиваються і гинуть, заблукавши у пісках.

[19]Розшукують їх каравани з Теми, мандрівники із Шеби сподіваються на них,

[20]упевнені, що от на них натраплять, а не знайшовши тих струмків, впадають в розпач.

[21]І ви для мене стали тим, що й ті потічки; злякались, роздививившись, що мені дісталось.

[22]Чи ж я просив вас поділитись чимось? Чи до хабарництва я вас штовхав, щоб вижить?

[23]Чи я просив у ворога мене відбити, чи викупити з рук підступних ворогів?

[24]Повчайте, розкажіть мені, я буду слухати, щоб зрозуміти нарешті, в чому схибив.

[25]Щирі слова, то велика сила, та що доводять ті переконання ваші?

[26]Невже, по-вашому, слова спроможні щось довести, а розпач мій лиш відлітає з вітром?

[27]Ви й на сирітську б долю замахнулись, на долю друга ви б побились об заклад.

[28]Та годі вже, послухайте мене, в очі вам брехати я не буду.

[29] Tornai a julgar, vos peço, e não haja iniqüidade; tornai a julgar, e a justiça da minha causa triunfará.

[30] Há iniqüidade na minha língua? Não pode o meu paladar discernir coisas perniciosas?

Jó 7

Jó contende com Deus

[1] Não é penosa a vida do homem sobre a terra? Não são os seus dias como os de um jornaleiro?

[2] Como o escravo que suspira pela sombra e como o jornaleiro que espera pela sua paga,

[3] assim me deram por herança meses de desengano e noites de aflição me proporcionaram.

[4] Ao deitar-me, digo: quando me levantarei? Mas comprida é a noite, e farto-me de me revolver na cama, até à alva.

[5] A minha carne está vestida de vermes e de crostas terrosas; a minha pele se encrosta e de novo supura.

[6] Os meus dias são mais velozes do que a lançadeira do tecelão e se findam sem esperança.

[7] Lembra-te de que a minha vida é um sopro; os meus olhos não tornarão a ver o bem.

[8] Os olhos dos que agora me vêem não me verão mais; os teus olhos me procurarão, mas já não serei.

[29]Покайтесь, схаменіться, хай не буде люті, отямтеся, бо я своїх чеснот не зрікся.

[30]Чи є обман у тому, що язик промовив? Чи розпізнати брехні я вже не можу?»

Йов 7

[1]«Хіба людина на землі та не слугує тяжко? Хіба усе її буття — не кожен день батрацький?

[2]Та ж чоловік, як раб, що прагне тіні; мов найманець, що все чекає сплати.

[3]І я був змушений в пітьмі свій торувати шлях, відведені мені були нелегкі ночі.

[4]Лягаю спати з думкою: „Коли прокинусь?” Ніч насувається, а я перевертаюсь, не сплю аж до світанку.

[5]Покрили шкіру черва й струп брудний, порепалася шкіра, задубіла.

[6]Життя біжить хутчіш, ніж нитка в верстата, йде до завершення воно у безнадії.

[7]Боже, пам’ятай: життя моє — лиш подих, я не побачу вже щасливіших часів.

[8]І не побачить мене око, що за мною нині стежить; хоч як вдивлятиметься, а мене уже нема.

[9] Tal como a nuvem se desfaz e passa, aquele que desce à sepultura jamais tornará a subir.

[9]Як тане в безвісті хмарина, так не підніметься людина, коли готується зійти в Шеол.

[10] Nunca mais tornará à sua casa, nem o lugar onde habita o conhecerá jamais.

[10]Не повернуться чоловіку в дім, його вже не впізнають в рідній хаті.

[11] Por isso, não reprimirei a boca, falarei na angústia do meu espírito, queixar-me-ei na amargura da minha alma.

[11]Тому я уст не затулю, засмученій душі дам волю говорить про гіркоту життя.

[12] Acaso, sou eu o mar ou algum monstro marinho, para que me ponhas guarda?

[12]Хіба я море чи чудовисько морське, що Ти круг мене варту виставляти мусиш?

[13] Dizendo eu: consolar-me-á o meu leito, a minha cama aliviará a minha queixa,

[13]Коли себе втішаю, ніби постіль спокій дасть, мовляв, розділить тугу ложе вірне.

[14] então, me espantas com sonhos e com visões me assombras;

[14]Тоді Ти посилаєш страшний сон, видіння, що мене злякати мусять.

[15] pelo que a minha alma escolheria, antes, ser estrangulada; antes, a morte do que esta tortura.

[15]Тому й обрав би радше я задуху й смерть, аніж терпіти таку муку.

[16] Estou farto da minha vida; não quero viver para sempre. Deixa-me, pois, porque os meus dias são um sopro.

[16]Відмовився я від життя, не буду жити вічно, дай мені спокій, бо моє буття коротке.

[17] Que é o homem, para que tanto o estimes, e ponhas nele o teu cuidado,

[17]Чим є для Тебе рід людський, що Ти про нього дбаєш і при серці носиш?

[18] e cada manhã o visites, e cada momento o ponhas à prova?

[18]Чому щоранку дбаєш Ти про нього і споглядаєш кожну мить його життя?

[19] Até quando não apartarás de mim a tua vista? Até quando não me darás tempo de engolir a minha saliva?

[19]Чому не відвернеш від мене пильний погляд і не даси хоча б ковтнути слину?

[20] Se pequei, que mal te fiz a ti, ó Espreitador dos homens? Por que fizeste de mim um alvo para ti, para que a mim mesmo me seja pesado?

[20]Якщо мені судилося згрішити, чи міг би я Тобі нашкодити, о Стражу людства? Чому зробив мене Своєю ціллю? Чому я тягарем для Тебе став?

[21] Por que não perdoas a minha transgressão e não tiras a minha iniqüidade? Pois agora me deitarei no pó; e, se me buscas, já não serei.

[21]Чому провин моїх Ти не пробачиш, гріха і беззаконня не простиш? Адже я порохом невдовзі стану, хоч як шукатимеш, та мене вже не знайдеш».

Jó 8

Bildade afirma a justiça de Deus

[1] Então, respondeu Bildade, o suíta:

[2] Até quando falarás tais coisas? E até quando as palavras da tua boca serão qual vento impetuoso?

[3] Perverteria Deus o direito ou perverteria o Todo-Poderoso a justiça?

[4] Se teus filhos pecaram contra ele, também ele os lançou no poder da sua transgressão.

[5] Mas, se tu buscares a Deus e ao Todo-Poderoso pedires misericórdia,

[6] se fores puro e reto, ele, sem demora, despertará em teu favor e restaurará a justiça da tua morada.

[7] O teu primeiro estado, na verdade, terá sido pequeno, mas o teu último crescerá sobremaneira.

[8] Pois, eu te peço, pergunta agora a gerações passadas e atenta para a experiência de seus pais;

[9] porque nós somos de ontem e nada sabemos; porquanto nossos dias sobre a terra são como a sombra.

[10] Porventura, não te ensinarão os pais, não haverão de falar-te e do próprio entendimento não proferirão estas palavras:

[11] Pode o papiro crescer sem lodo? Ou viça o junco sem água?

[12] Estando ainda na sua verdura e ainda não colhidos, todavia, antes de qualquer outra erva se secam.

Йов 8

Слово Білдата

[1]Тоді сказав Білдат із Шуа:

[2]«Як довго будеш нісенітниці верзти? Слова твої, мов дужий вітер, пролітають.

[3]Чи Бог на справедливість нападає, чи Всемогутній хоч у чомусь неправий?

[4]Якщо сини твої грішили перед Богом, то їх не залишив Він в руках у беззаконня, та змусив їх сплатить за всі гріхи.

[5]Якщо ти, Йове, будеш прагнути Бога і прощення у Всемогутнього попросиш.

[6]Якщо ти чистоти й чеснот своїх не зрікся, то Бог зглянеться, прийде тобі на поміч. Поверне дім тобі, як і належить.

[7]Хоча початок твій був дріб'язковий, зате майбутнє матимеш заможне.

[8]Лишень звернись до поколінь минулих, повчись, як можеш, в їхніх предків.

[9]Бо ми явились в світ недавно, пізнати Його не встигли; дні наші на землі, мов тінь.

[10]Хіба з тобою предки не говорять? Хіба не діляться знанням, що в серці зрозуміли?

[11]Хіба росте папірус без болота, чи очерет буяє без води?

[12]Життя у них коротке, бо не встигли ще як слід зазеленіти, як уже зів'яли, нікому не потрібні.

[13] São assim as veredas de todos quantos se esquecem de Deus; e a esperança do ímpio perecerá.

[13]Таке трапляється із тими, хто про Бога забуває, безбожника не збудуться надії.

[14] A sua firmeza será frustrada, e a sua confiança é teia de aranha.

[14]Його упевненість, мов павутиння восени, покластись ні на кого він не може.

[15] Encostar-se-á à sua casa, e ela não se manterá, agarrar-se-á a ela, e ela não ficará em pé.

[15]Якщо зіпреться він на павутиння, то не встоїть; хай хоч учепиться, а підвестися вже не зможе.

[16] Ele é viçoso perante o sol, e os seus renovos irrompem no seu jardim;

[16]Він, мов рослина, на осонні розкидає крону,

[17] as suas raízes se entrelaçam num montão de pedras e penetram até às muralhas.

[17]чіпляючись і оповивши брил громаду, повзе у дім камінний.

[18] Mas, se Deus o arranca do seu lugar, então, este o negará, dizendo: Nunca te vi.

[18]Якщо його коріння підірвати, ніхто й не здогадається, що там воно колись було.

[19] Eis em que deu a sua vida! E do pó brotarão outros.

[19]Рослинка в чистоті жила своїм життям, та інші пагони заступлять її місце, пробившись паростком до світла дня.

[20] Eis que Deus não rejeita ao íntegro, nem toma pela mão os malfeitores.

[20]Правдивих, прямодушних Бог не покидає, злостивим сили й влади Він не додає.

[21] Ele te encherá a boca de riso e os teus lábios, de júbilo.

[21]Він може дарувати радість сміху, наповнити твої вуста веселим гуком.

[22] Teus aborrecedores se vestirão de ignomínia, e a tenda dos perversos não subsistirá.

[22]Приниженими будуть вороги твої, і дах над головою втратять ті злостивці».

Jó 9

Jó é incapaz de responder a Deus

[1] Então, Jó respondeu e disse:

[2] Na verdade, sei que assim é; porque, como pode o homem ser justo para com Deus?

[3] Se quiser contender com ele, nem a uma de mil coisas lhe poderá responder.

Йов 9

Відповідь Йова

[1]Йов відповів:

[2]«Я, звісно, розумію, так буває, але як можна буть невинним перед Богом?

[3]На жодне з тисячі питань не зміг би відповісти Богу, якби й хотів посперечатись з Ним.

[4] Ele é sábio de coração e grande em poder; quem porfiou com ele e teve paz?

[4]Бог — серцем мудрий, Всемогутній. Хто проти нього виступив, втратив своє життя.

[5] Ele é quem remove os montes, sem que saibam que ele na sua ira os transtorna;

[5]Пересуває гори Він так, що ніхто й не знає, в Своєму гніві Він їх рушить.

[6] quem move a terra para fora do seu lugar, cujas colunas estremecem;

[6]Це Він трясе землею до основ її, та так, що стугонить усе навколо.

[7] quem fala ao sol, e este não sai, e sela as estrelas;

[7]Сказати сонцю може Він, щоб не зійшло, а зорі сховати, щоб не світили.

[8] quem sozinho estende os céus e anda sobre os altos do mar;

[8]Він Сам напнув небесну широчінь, по гребню хвиль морських він ходить.

[9] quem fez a Ursa, o Órion, o Sete-estrelo e as recâmaras do Sul;

[9]Створив Він Ведмедицю, Оріон й Волосожар, створив сузір'я, що вершать свій шлях південним небом.

[10] quem faz grandes coisas, que se não podem esquadrinhar, e maravilhas tais, que se não podem contar.

[10]Витворює Він більше див, ніж можна уявити, і не злічить Його чудес.

[11] Eis que ele passa por mim, e não o vejo; segue perante mim, e não o percebo.

[11]Поглянь, Він наді мною йде, а я не бачу, проходить поряд, та я не відчуваю.

[12] Eis que arrebata a presa! Quem o pode impedir? Quem lhe dirá: Que fazes?

[12]Хто може Богу протидіють, коли Він забирає щось? Хто сміє протирічить: „Що Ти робиш?"

[13] Deus não revogará a sua própria ira; debaixo dele se encurvam os auxiliadores do Egito.

[13]Бог не вгамує Свого гніву, помічники Рагав і ті простерті під Його ногами.

[14] Como, então, lhe poderei eu responder ou escolher as minhas palavras, para argumentar com ele?

[14]Тоді що маю я Йому сказати, які слова я мушу підібрати?

[15] A ele, ainda que eu fosse justo, não lhe responderia; antes, ao meu Juiz pediria misericórdia.

[15]Якби й невинний був я, все одно б мовчав; благав би тільки милосердя я в Заступника свого.

[16] Ainda que o chamasse, e ele me respondesse, nem por isso creria eu que desse ouvidos à minha voz.

[16]Якби звернувся навіть я до Нього, якби мені Він навіть відповів, я все одно не вірю, що почув би Він мій голос.

[17] Porque me esmaga com uma tempestade e multiplica as minhas chagas sem causa.

[17]Це Бог на мене бурю насилає і ранить щораз дужче без причини.

[18] Não me permite respirar; antes, me farta de amarguras.
[19] Se se trata da força do poderoso, ele dirá: Eis-me aqui; se, de justiça: Quem me citará?
[20] Ainda que eu seja justo, a minha boca me condenará; embora seja eu íntegro, ele me terá por culpado.
[21] Eu sou íntegro, não levo em conta a minha alma, não faço caso da minha vida.
[22] Para mim tudo é o mesmo; por isso, digo: tanto destrói ele o íntegro como o perverso.
[23] Se qualquer flagelo mata subitamente, então, se rirá do desespero do inocente.
[24] A terra está entregue nas mãos dos perversos; e Deus ainda cobre o rosto dos juízes dela; se não é ele o causador disso, quem é, logo?
[25] Os meus dias foram mais velozes do que um corredor; fugiram e não viram a felicidade.
[26] Passaram como barcos de junco; como a águia que se lança sobre a presa.
[27] Se eu disser: eu me esquecerei da minha queixa, deixarei o meu ar triste e ficarei contente;
[28] ainda assim todas as minhas dores me apavoram, porque bem sei que me não terás por inocente.
[29] Serei condenado; por que, pois, trabalho eu em vão?
[30] Ainda que me lave com água de neve e purifique as mãos com cáustico,

[18]Не встигну перевести дух, а вже нові печалі насідають.
[19]Якщо про силу йдеться, то Він могутніший, звичайно. Якщо про справедливість, хто з Ним може позиватись?
[20]Хоча я й невинний, та мої вуста знайдуть провину. Хоч не грішив, мене в крутійстві звинуватять.
[21]Я безневинний, не турбуюся про душу. Життя своє ненавиджу.
[22]У всіх єдина доля — всі вмирають. Тому я і кажу, що Бог веде і праведних, і грішних до одного кінця.
[23]Якщо людну вб'є раптове лихо, чи насміхається Він із мук невинного тоді?
[24]Панують на землі нечесні та злостиві, а Бог не розкриває правди суддям. Якщо не Бог, то хто це все вчинив?
[25]Скоріше за гінця роки життя біжать, без радості, без щастя пролітають дні.
[26]Вони пливуть, мов човен з очерету, немов орел, що падає на здобич.
[27]Якщо скажу: „Забуду я свій біль, засяє усміх на моїм обличчі", —
[28]нічого це не змінить, мукам не кінець, бо знаю, що не спиниться Твій суд.
[29]Господь вже звинуватив мене в чомусь, тому ж даремно гаяти зусилля, виправдовуючи себе!
[30]Якби я талим снігом умивався і тіло з милом чисто вимив,

[31] mesmo assim me submergirás no lodo, e as minhas próprias vestes me abominarão.

[32] Porque ele não é homem, como eu, a quem eu responda, vindo juntamente a juízo.

[33] Não há entre nós árbitro que ponha a mão sobre nós ambos.

[34] Tire ele a sua vara de cima de mim, e não me amedronte o seu terror;

[35] então, falarei sem o temer; do contrário, não estaria em mim.

Jó 10

Jó protesta contra a severidade de Deus

[1] A minha alma tem tédio à minha vida; darei livre curso à minha queixa, falarei com amargura da minha alma.

[2] Direi a Deus: Não me condenes; faze-me saber por que contendes comigo.

[3] Parece-te bem que me oprimas, que rejeites a obra das tuas mãos e favoreças o conselho dos perversos?

[4] Tens tu olhos de carne? Acaso, vês tu como vê o homem?

[5] São os teus dias como os dias do mortal? Ou são os teus anos como os anos de um homem,

[6] para te informares da minha iniqüidade e averiguares o meu pecado?

[7] Bem sabes tu que eu não sou culpado; todavia, ninguém há que me livre da tua mão.

[8] As tuas mãos me plasmaram e me aperfeiçoaram, porém, agora, queres devorar-me.

[31]Ти б і тоді мене в брудну могилу кинув, і навіть одяг би зненавидів мене.

[32]Бог — не один із нас, тому я виклик кинути Йому не можу, до суду позиватись я Його не поведу.

[33]Нема нікого, хто б зумів між нами стати і вислухати нас обох.

[34]Хто відвернув би жезл каральний Божий, щоб неминучий страх мене не їв.

[35]Тоді б насмілився я все Йому сказати, бо не така вже боязка у мене вдача».

Йов 10

Йов у розпачі

[1]«Як я ненавиджу своє життя! Тож розповім про всі свої страждання, відкрию болі та образи всі.

[2]Звернусь до Бога я: „Не звинувачуй, дозволь дізнатися, у чому завинив.

[3]Хіба радий Ти з того, що мене гнітиш і зневажаєш діло рук Твоїх, хіба щасливий тим, що нечестивці замишляють?

[4]Чи маєш очі Ти людські? Чи вмієш бачить, як людина?

[5]Чи дні Твої подібні до людських? Чи лічиш роки, як лічу я дні?

[6]Бо Ти вишукуєш в мені безчестя, гріхи мої пізнати хочеш.

[7]Хоча Ти знаєш, що я ні в чому не завинив, що від Твоєї кари не втечу.

[8]Мене створили Твої руки, і тілу форму надали, та несподівано вони мене схопили, щоб згубити.

[9] Lembra-te de que me formaste como em barro; e queres, agora, reduzir-me a pó?

[10] Porventura, não me derramaste como leite e não me coalhaste como queijo?

[11] De pele e carne me vestiste e de ossos e tendões me entreteceste.

[12] Vida me concedeste na tua benevolência, e o teu cuidado a mim me guardou.

[13] Estas coisas, as ocultaste no teu coração; mas bem sei o que resolveste contigo mesmo.

[14] Se eu pecar, tu me observas; e da minha iniqüidade não me perdoarás.

[15] Se for perverso, ai de mim! E, se for justo, não ouso levantar a cabeça, pois estou cheio de ignomínia e olho para a minha miséria.

[16] Porque, se a levanto, tu me caças como a um leão feroz e de novo revelas poder maravilhoso contra mim.

[17] Tu renovas contra mim as tuas testemunhas e multiplicas contra mim a tua ira; males e lutas se sucedem contra mim.

[18] Por que, pois, me tiraste da madre? Ah! Se eu morresse antes que olhos nenhuns me vissem!

[19] Teria eu sido como se nunca existira e já do ventre teria sido levado à sepultura.

[20] Não são poucos os meus dias? Cessa, pois, e deixa-me, para que por um pouco eu tome alento,

[9]Благаю пам’ятати, що з глини Ти мене зліпив, тож раптово, не перетворюй Ти мене на глину знов.

[10]Хіба мене не виливав, як молоко, і затвердіти, як той сир, мені не дав?

[11]Ти одягнув мене у шкіру й тіло, зв’язавши жилами й кістками.

[12]Дав звідати мені, що є життя й нев’януча любов, твоє дбання мій дух плекало.

[13]Але у серці потай задуми плекав; я знаю, то мета Твоя була:

[14]Якщо на шлях гріха я поверну, Ти наглядатимеш і непокараним не лишиш.

[15]Якщо я поведуся зле — горе мені! Якщо невинний, то не можу й голови підвести, безчестям сповнений, приниженням напоєний.

[16]Лиш звести голову збираюсь, на мене, мов на лева, полювання затіваєш і знову виявляєш Свою силу.

[17]Нових приводиш свідків проти мене, примножуєш Свій гнів, та нові війська на мене насилаєш.

[18]Навіщо вивів Ти мене із лона? Я мав би вмерти, щоб не бачив мене світ.

[19]Хотів би я не жити ніколи, піти в могилу б з материнської утроби.

[20]Мені зосталось жити лиш кілька днів, дай спокій, відступись від мене! Дозволь хоч трохи радості пізнати

[21] antes que eu vá para o lugar de que não voltarei, para a terra das trevas e da sombra da morte;

[22] terra de negridão, de profunda escuridade, terra da sombra da morte e do caos, onde a própria luz é tenebrosa.

[21]до того, як піду туди, де залишаються навіки: у світ печалі й темряви,

[22]у землю мороку, де ходить привид смерті, туди, де хаос править, де померлих тіні, де навіть світло, наче ніч"».

Jó 11

Zofar acusa a Jó de iniquidade

[1] Então, respondeu Zofar, o naamatita:

[2] Porventura, não se dará resposta a esse palavrório? Acaso, tem razão o tagarela?

[3] Será o caso de as tuas parolas fazerem calar os homens? E zombarás tu sem que ninguém te envergonhe?

[4] Pois dizes: A minha doutrina é pura, e sou limpo aos teus olhos.

[5] Oh! Falasse Deus, e abrisse os seus lábios contra ti,

[6] e te revelasse os segredos da sabedoria, da verdadeira sabedoria, que é multiforme! Sabe, portanto, que Deus permite seja esquecida parte da tua iniqüidade.

[7] Porventura, desvendarás os arcanos de Deus ou penetrarás até à perfeição do Todo-Poderoso?

[8] Como as alturas dos céus é a sua sabedoria; que poderás fazer? Mais profunda é ela do que o abismo; que poderás saber?

[9] A sua medida é mais longa do que a terra e mais larga do que o mar.

[10] Se ele passa, prende a alguém e chama a juízo, quem o poderá impedir?

Йов 11

Слово Зофара

[1]Зофар із Наамата відповів:

[2]«Невже залишиться без відповіді ця багатослівність? Чи може язикатий бути правим?

[3]Чи балачки твої затулять рота всім, чи не знайдеться хтось, щоб гідно відповісти, коли блазнюєш перед ним?

[4]Ти твердиш: „Маю вірну думку і чистий в Божих я очах".

[5]Але хотів би я, щоб Бог заговорив, довівши, що хибні скарження твої.

[6]Тоді б тобі Він тайну мудрості відкрив, адже двобічною тямущість може бути. Знай, що карає Бог не так жорстоко, як Він міг би.

[7]Чи можеш Бога таємницю ти збагнути? А чи дано тобі Його величність, Всемогутність осягнуть.

[8]Що можеш вдіяти, коли ідеться про недосяжну висоту небес? І що намислиш ти про те, що нижче, ніж Шеол?

[9]Мудрість Божа — не для вимірів земних, і широчінь думок Його не порівняти з морем.

[10]Хто може зупинить Його, якщо Він явиться і поведе за ґрати або на суд людину призове?

[11] Porque ele conhece os homens vãos e, sem esforço, vê a iniqüidade.

[12] Mas o homem estúpido se tornará sábio, quando a cria de um asno montês nascer homem.

[13] Se dispuseres o coração e estenderes as mãos para Deus;

[14] se lançares para longe a iniqüidade da tua mão e não permitires habitar na tua tenda a injustiça,

[15] então, levantarás o rosto sem mácula, estarás seguro e não temerás.

[16] Pois te esquecerás dos teus sofrimentos e deles só terás lembrança como de águas que passaram.

[17] A tua vida será mais clara que o meio-dia; ainda que lhe haja trevas, serão como a manhã.

[18] Sentir-te-ás seguro, porque haverá esperança; olharás em derredor e dormirás tranqüilo.

[19] Deitar-te-ás, e ninguém te espantará; e muitos procurarão obter o teu favor.

[20] Mas os olhos dos perversos desfalecerão, o seu refúgio perecerá; sua esperança será o render do espírito.

Jó 12

Jó se defende das acusações de seus amigos

[1] Então, Jó respondeu:

[2] Na verdade, vós sois o povo, e convosco morrerá a sabedoria.

[3] Também eu tenho entendimento como vós; eu não vos sou inferior; quem não sabe coisas como essas?

[11]Бог справді знає ціну брехунам. А вже коли насилля зустрічає, то як же може Він того не пам’ятати?

[12]Скоріше ослиця розродиться дитям людським, ніж тугий на розум мудрість Божу збагне.

[13]Спочатку серцем приготуйся, тоді до Бога руки простягни.

[14]Якщо відмиєш зло із рук своїх і не дозволиш беззаконню оселитись в домі,

[15]тоді обличчя безневинне підведеш до неба, безпеку й спокій ти тоді спізнаєш.

[16]В минуле всі турботи відійдуть, їх пам’ятатимеш, як воду, що зникає за мить.

[17]Життя твоє зійде ясніш, ніж сонце пополудні, а чорні дні, немов ранкові зорі, зблікнуть.

[18]Ти будеш впевнений, бо житиме в тобі надія, захищеним себе відчуєш, ляжеш спати спокійно.

[19]Ніхто тебе не потривожить, коли спочить захочеш, лише потягнуться до тебе інші, щоб допоміг їм.

[20]І згаснуть очі у злостивих, вони ніде не зможуть притулитись, надії їхні всі переростуть у відчай».

Йов 12

Відповідь Йова

[1]Йов відповів на те:

[2]«Ну що ж, не стане вас, і зникне мудрість, бо ви — останні мудреці.

[3]Але ж і в мене є такий же розум, не гірше вас я здатен бачить й осягати світ. Хіба цього хоч хто не знає?

[4] Eu sou irrisão para os meus amigos; eu, que invocava a Deus, e ele me respondia; o justo e o reto servem de irrisão.

[5] No pensamento de quem está seguro, há desprezo para o infortúnio, um empurrão para aquele cujos pés já vacilam.

[6] As tendas dos tiranos gozam paz, e os que provocam a Deus estão seguros; têm o punho por seu deus.

[7] Mas pergunta agora às alimárias, e cada uma delas to ensinará; e às aves dos céus, e elas to farão saber.

[8] Ou fala com a terra, e ela te instruirá; até os peixes do mar to contarão.

[9] Qual entre todos estes não sabe que a mão do SENHOR fez isto?

[10] Na sua mão está a alma de todo ser vivente e o espírito de todo o gênero humano.

[11] Porventura, o ouvido não submete à prova as palavras, como o paladar prova as comidas?

[12] Está a sabedoria com os idosos, e, na longevidade, o entendimento?

[13] Não! Com Deus está a sabedoria e a força; ele tem conselho e entendimento.

[14] O que ele deitar abaixo não se reedificará; lança na prisão, e ninguém a pode abrir.

[15] Se retém as águas, elas secam; se as larga, devastam a terra.

[16] Com ele está a força e a sabedoria; seu é o que erra e o que faz errar.

[17] Aos conselheiros, leva-os despojados do seu cargo e aos juízes faz desvairar.

[4]Для друзів і знайомих посміховиськом я стану: „Це той, хто з Богом спілкувався і від Нього відповіді чув". Праведника невинного здіймуть на глум.

[5]Хто горя не знає, той бідака зневажає, він зіб'є з ніг того, хто раз спіткнутись встиг.

[6]Але намет розбійника — в безпеці. Кому Бог Свою силу дарував і хто кидає виклик Богу, ті в безпеці.

[7]Ви кажете: „Звернись до звірів, в них знайдеш пораду. Птахів небесних потурбуй, ті скажуть.

[8]Чи нахилися до землі, вона підкаже, та й риби в морі, ті також навчать.

[9]Хто з-поміж всіх живих не знає, що все йде від Господньої руки?

[10]І подих кожної живої плоті — все в Його руках.

[11]Хіба не вухо розрізняє слова, хіба не піднебіння відчуває їжі смак?

[12]Мудрість приходить з роками, розуміння дають дні прожити.

[13]І сила, й мудрість — все Йому належить. Порада й розуміння — це Його.

[14]Все, що зруйнує Він, того не відновити, в кого свободу відбере, — не матиме той волі.

[15]Як дощ затримає — струмки всі пересохнуть, коли ж звелить їм бігти — то заллють всю землю.

[16]У Нього сила і знання премудрість, Йому підвладні й скривджений, і кривдник.

[17]Він з радників вбрання зриває, Він суддів змушує відчути божевільними себе.

[18] Dissolve a autoridade dos reis, e uma corda lhes cinge os lombos.

[19] Aos sacerdotes, leva-os despojados do seu cargo e aos poderosos transtorna.

[20] Aos eloqüentes ele tira a palavra e tira o entendimento aos anciãos.

[21] Lança desprezo sobre os príncipes e afrouxa o cinto dos fortes.

[22] Das trevas manifesta coisas profundas e traz à luz a densa escuridade.

[23] Multiplica as nações e as faz perecer; dispersa-as e de novo as congrega.

[24] Tira o entendimento aos príncipes do povo da terra e os faz vaguear pelos desertos sem caminho.

[25] Nas trevas andam às apalpadelas, sem terem luz, e os faz cambalear como ébrios.

[18]Він розриває пута, якими цар скував людей, натомість оперезує цареві міцно стегна.

[19]Священиків Він позбавляє ряси скидає тих, хто думав вічно править.

[20]Він слова позбавляє тих, хто завжди радить і відбирає розважливість у сивих.

[21]Правителів вельможних Він зневажить, у сильних владу відбере.

[22]Таємне зробить явним, і виведе на світло те, що темрявою вкрите.

[23]Народам славу й велич Він дарує, а потім розганяє їх. Розширює Він їм кордони, а потім споглядає, як гибіють народи.

[24]Затьмарює Він голови правителів земних і змушує бродити без дороги і мети.

[25]Вони збиваються в юрбу в пітьмі, без світла, хитаючись, збиваючись на манівці, мов п'яні"».

Jó 13

Jó defende a sua integridade

[1] Eis que tudo isso viram os meus olhos, e os meus ouvidos o ouviram e entenderam.

[2] Como vós o sabeis, também eu o sei; não vos sou inferior.

[3] Mas falarei ao Todo-Poderoso e quero defender-me perante Deus.

[4] Vós, porém, besuntais a verdade com mentiras e vós todos sois médicos que não valem nada.

[5] Tomara vos calásseis de todo, que isso seria a vossa sabedoria!

[6] Ouvi agora a minha defesa e atentai para os argumentos dos meus lábios.

Йов 13

[1]«Усе це бачило насправді моє око і вухо чуло й осягнуло до кінця.

[2]І знаю достеменно я те саме, що й вам відоме, бо я не нижчий, аніж ви.

[3]Але хотів би я до Всемогутнього звернутись посперечатися у своїй справі з Ним.

[4]Нікчемність вашу ви брехнею готові покривати; ви, як лжелікарі, що к лікуванню не придатні, всі ви — цілителі й лікарі нікчемні.

[5]А хто вас змусив мовчати, тоді б на мудреців були ви трохи схожі.

[6]Послухайте, які переконання маю, прислухайтесь до доказів моїх.

[7] Porventura, falareis perversidade em favor de Deus e a seu favor falareis mentiras?

[8] Sereis parciais por ele? Contendereis a favor de Deus?

[9] Ser-vos-ia bom, se ele vos esquadrinhasse? Ou zombareis dele, como se zomba de um homem qualquer?

[10] Acerbamente vos repreenderá, se em oculto fordes parciais.

[11] Porventura, não vos amedrontará a sua dignidade, e não cairá sobre vós o seu terror?

[12] As vossas máximas são como provérbios de cinza, os vossos baluartes, baluartes de barro.

[13] Calai-vos perante mim, e falarei eu, e venha sobre mim o que vier.

[14] Tomarei a minha carne nos meus dentes e porei a vida na minha mão.

[15] Eis que me matará, já não tenho esperança; contudo, defenderei o meu procedimento.

[16] Também isto será a minha salvação, o fato de o ímpio não vir perante ele.

[17] Atentai para as minhas razões e dai ouvidos à minha exposição.

[18] Tenho já bem encaminhada minha causa e estou certo de que serei justificado.

[19] Quem há que possa contender comigo? Neste caso, eu me calaria e renderia o espírito.

[20] Concede-me somente duas coisas; então, me não esconderei do teu rosto:

[7]Чи будете неправду говорити Богу, чи будете в оману вводити Його?

[8]Покажете, що ви Його служаки ревні, чи почнете скаржитися Богу?

[9]Якщо пошле випробування, то чи будете ви раді? Чи будете брехати Йому, як смертному якомусь?

[10]Звичайно, Бог поправить вас, якщо ви віддані Йому в душі.

[11]Коли Він постає велично перед вами, чи то не лячно, чи не огортає жах нараз?

[12]Вся ваша мудрість непотрібна, як той попіл, всі відповіді ваші марні.

[13]Замовкніть, дайте говорить мені, а далі вже як буде.

[14]Чому терзаю я зубами тіло, чому рукам своє життя ввіряю?

[15]Він, звісно, може вбити мене. Надії марні. І все ж я захищатимусь перед Його лицем.

[16]У цьому мені бачиться рятунок, адже безбожники не сміють віч-на-віч стати перед Богом.

[17]Послухайте уважно, що кажу, що хочу я донести в ваші вуха.

[18]Я впевнений, я гідний виправдання, ось гляньте, які докази зібрав.

[19]Якщо знайдеться той, хто вину мою докаже, тоді замовкну я навік.

[20]Однак Тебе благаю, Боже: лиш два послаблення мені зроби. Погодишся, тоді не буду я ховатися від Тебе.

[21] alivia a tua mão de sobre mim, e não me espante o teu terror.

[22] Interpela-me, e te responderei ou deixa-me falar e tu me responderás.

[23] Quantas culpas e pecados tenho eu? Notifica-me a minha transgressão e o meu pecado.

[24] Por que escondes o rosto e me tens por teu inimigo?

[25] Queres aterrorizar uma folha arrebatada pelo vento? E perseguirás a palha seca?

[26] Pois decretas contra mim coisas amargas e me atribuis as culpas da minha mocidade.

[27] Também pões os meus pés no tronco, observas todos os meus caminhos e traças limites à planta dos meus pés,

[28] apesar de eu ser como uma coisa podre que se consome e como a roupa que é comida da traça.

Jó 14

Jó medita sobre a brevidade da vida

[1] O homem, nascido de mulher, vive breve tempo, cheio de inquietação.

[2] Nasce como a flor e murcha; foge como a sombra e não permanece;

[3] e sobre tal homem abres os olhos e o fazes entrar em juízo contigo?

[4] Quem da imundícia poderá tirar coisa pura? Ninguém!

[5] Visto que os seus dias estão contados, contigo está o número dos seus meses; tu ao homem puseste limites além dos quais não passará.

[21]Прийми Свою правицю з мене, і перестань наводить жах.

[22]Тоді поклич, у мене відповідь готова, або дозволь мені сказати, а потім будеш говорити Сам.

[23]Які гріхи і злочини я маю? Скажи, де я згрішив, коли закон порушив?

[24]Чому від мене лик ховаєш Свій? Чом мене ворогом Своїм вважаєш?

[25]Хіба листок, що вітер котить, станеш доганяти? Чи переслідувати суху соломинку почнеш?

[26]Ти ж гострі звинувачення мені кидаєш і змушуєш страждати за юнацькі помилки.

[27]В кайдани ноги Ти мені скував поставив варту на моїх дорогах. Де слід мій, там чатуєш Ти.

[28]А чоловік цей гасне, мов гнила колода, як те вбрання, що сточене на порох міллю».

Йов 14

[1]«Ми — люди, що народжені жінками. Короткі дні нашого життя минають у турботах.

[2]Мов квітка, виростає чоловік, а потім швидко в'яне. Він, наче тінь, яка тікає вмить, якої не зловити.

[3]Але однак Ти зупиняєш погляд на такій нікчемі і позиватися його у суд ведеш?

[4]Хто може витворити чисте із брудного? Ніхто.

[5]Якщо людина має повний вік прожить, і Ти їй дні і місяці життя злічив, якщо Ти визначив, як довго жити людині, й вона не в змозі подолати ту межу,

[6] Desvia dele os olhares, para que tenha repouso, até que, como o jornaleiro, tenha prazer no seu dia.

[6]тоді вже не пильнуй, не стеж, дай спокій чоловіку, нехай би тішився наймит, поки вдається.

[7] Porque há esperança para a árvore, pois, mesmo cortada, ainda se renovará, e não cessarão os seus rebentos.

[7]Надію має дерево завжди, якщо його зрубати, воно загине, та пагони проб'ються молоді.

[8] Se envelhecer na terra a sua raiz, e no chão morrer o seu tronco,

[8]Якщо уже коріння постаріло, і пень уже вмирає у землі.

[9] ao cheiro das águas brotará e dará ramos como a planta nova.

[9]Як тільки перші крапельки дощу напоять землю, гілля відродиться і юно забуяє знов.

[10] O homem, porém, morre e fica prostrado; expira o homem e onde está?

[10]А дужий чоловік, коли вмирає, губить сили; життя його кінчається, а потім де він?

[11] Como as águas do lago se evaporam, e o rio se esgota e seca,

[11]Скоріше море й ріки можна вичерпати руками,

[12] assim o homem se deita e não se levanta; enquanto existirem os céus, não acordará, nem será despertado do seu sono.

[12]ніж людина, яка ляже в домовину, зможе знову піднятися в цей світ. Доки не зникне небо, не прокинуться померлі, їм сон склепив повіки міцно.

[13] Que me encobrisses na sepultura e me ocultasses até que a tua ira se fosse, e me pusesses um prazo e depois te lembrasses de mim!

[13]Коли б мене сховав Ти у могилі, аж поки не вгамується Твій гнів, поки на прийде час Тобі згадати про мене.

[14] Morrendo o homem, porventura tornará a viver? Todos os dias da minha luta esperaria, até que eu fosse substituído.

[14]Якщо людина загине, то чи буде знову жити? Ні! Я з радістю винесу усі страждання, з нетерпінням чекаючи звільнення.

[15] Chamar-me-ias, e eu te responderia; terias saudades da obra de tuas mãos;

[15]Якби мене гукнув Ти, я б озвався, коли б хотів Ти рук Своїх творіння бачить.

[16] e até contarias os meus passos e não levarias em conta os meus pecados.

[16]Тоді, напевне, Ти б мій кожен крок беріг і вже гріхи б мої не згадував мені,

[17] A minha transgressão estaria selada num saco, e terias encoberto as minhas iniqüidades.

[17]мої провини зав'язав би в торбу, замурував би кривду.

[18] Como o monte que se esboroa e se desfaz, e a rocha que se remove do seu lugar,

[18]Але руйнується гора, обвалюється скеля, рушиться каміння,

[19] como as águas gastam as pedras, e as cheias arrebatam o pó da terra, assim destróis a esperança do homem.

[20] Tu prevaleces para sempre contra ele, e ele passa, mudas-lhe o semblante e o despedes para o além.

[21] Os seus filhos recebem honras, e ele o não sabe; são humilhados, e ele o não percebe.

[22] Ele sente as dores apenas de seu próprio corpo, e só a seu respeito sofre a sua alma.

[19]струмки останні вимивають ґрунт. Так і людські надії Ти змиваєш, Боже.

[20]Залякуючи силою, ламаєш чоловіка й розчарувавши, відсилаєш в інший світ.

[21]Чи діти його в шані, він того не знає. А чи зневажені — того він теж не бачить.

[22]Свого лиш тіла біль він відчуває, він тужить за собою».

Jó 15

Elifaz acusa a Jó de impiedade

[1] Então, respondeu Elifaz, o temanita:

[2] Porventura, dará o sábio em resposta ciência de vento? E encher-se-á a si mesmo de vento oriental,

[3] argüindo com palavras que de nada servem e com razões de que nada aproveita?

[4] Tornas vão o temor de Deus e diminuis a devoção a ele devida.

[5] Pois a tua iniqüidade ensina à tua boca, e tu escolheste a língua dos astutos.

[6] A tua própria boca te condena, e não eu; os teus lábios testificam contra ti.

[7] És tu, porventura, o primeiro homem que nasceu? Ou foste formado antes dos outeiros?

[8] Ou ouviste o secreto conselho de Deus e a ti só limitaste a sabedoria?

[9] Que sabes tu, que nós não saibamos? Que entendes, que não haja em nós?

Йов 15

Відповідь Еліфаза

[1]Еліфаз теманійський тоді йому сказав:

[2]«Чи став би мудрий чоловік кидати дурні слова на вітер або переливати із пустого у порожнє?

[3]А чи завів би надаремне мову, вживаючи слова, що нічогісінько не варті?

[4]Ти ж, навпаки, благоговіння перед Богом відкидаєш і нехтуєш молитвами до Нього.

[5]Ти, безперечно, вводиш в гріх себе словами цими, слова гадюками повзуть із уст твоїх.

[6]І не мені тебе судити. Неправоту свою засвідчив тут ти сам.

[7]Хіба на світ з'явився ти раніш, ніж гори?

[8]Чи втаємничений у задум Божий був? Чи мудрість, думаєш, лише тобі належить?

[9]Що ти такого знаєш, чого би ми не знали? На чому розумієшся, до чого ми не доросли?

[10] Também há entre nós encanecidos e idosos, muito mais idosos do que teu pai.

[10]Ми вже на світі пожили немало. Є серед нас і сивочолі, й старші твого батька.

[11] Porventura, fazes pouco caso das consolações de Deus e das suaves palavras que te dirigimos nós?

[11]Чи співчуття Господнього тобі замало, чи обережно сказані слова тебе не тішать?

[12] Por que te arrebata o teu coração? Por que flamejam os teus olhos,

[12]Що твоє серце увібрало й очі відмовляються признати? Де ти набравсь бундючності такої,

[13] para voltares contra Deus o teu furor e deixares sair tais palavras da tua boca?

[13]що виступаєш злісно проти Бога й вустами сиплеш звинувачення негідні?

[14] Que é o homem, para que seja puro? E o que nasce de mulher, para ser justo?

[14]Чи може бути чистою людина, чи може праведним, невинним бути рід людський?

[15] Eis que Deus não confia nem nos seus santos; nem os céus são puros aos seus olhos,

[15]Поглянь, Він навіть Ангелам Своїм не довіряє, Він не вважає чистими і Небеса.

[16] quanto menos o homem, que é abominável e corrupto, que bebe a iniqüidade como a água!

[16]Наскільки нижчим є той чоловік мерзенний, що зло як воду п'є.

Elifaz mostra o justo castigo dos perversos

[17] Escuta-me, mostrar-to-ei; e o que tenho visto te contarei,

[17]Я розповім тобі. Послухай, розповім тобі, що бачив сам на власні очі,

[18] o que os sábios anunciaram, que o ouviram de seus pais e não o ocultaram

[18]чим поділилися зі мною мудрі люди й чого від них батьки не приховали їхні.

[19] (aos quais somente se dera a terra, e nenhum estranho passou por entre eles):

[19]Хазяйнували предки на землі, усі знають їхні імена.

[20] Todos os dias o perverso é atormentado, no curto número de anos que se reservam para o opressor.

[20]Усе життя страждає нечестивий чоловік, насильнику відведено рахунок літ земних.

[21] O sonido dos horrores está nos seus ouvidos; na prosperidade lhe sobrevém o assolador.

[21]Знайде його нещастя в час, коли все ніби ладиться у нього.

[22] Não crê que tornará das trevas, e sim que o espera a espada.

[22]І вже не сподівайся повернутися із Країни Мертвих, судилося тобі загинуть від меча.

[23] Por pão anda vagueando, dizendo: Onde está? Bem sabe que o dia das trevas lhe está preparado, à mão.

[23]Він дні життя проводив в пошуках поживи і знає: неминучий чорний день, коли Шеол накриє його пазурами смерті.

[24] Assombram-no a angústia e a tribulação; prevalecem contra ele, como o rei preparado para a peleja,

[25] porque estendeu a mão contra Deus e desafiou o Todo-Poderoso;

[26] arremete contra ele obstinadamente, atrás da grossura dos seus escudos,

[27] porquanto cobriu o rosto com a sua gordura e criou enxúndia nas ilhargas;

[28] habitou em cidades assoladas, em casas em que ninguém devia morar, que estavam destinadas a se fazerem montões de ruínas.

[29] Por isso, não se enriquecerá, nem subsistirá a sua fazenda, nem se estenderão seus bens pela terra.

[30] Não escapará das trevas; a chama do fogo secará os seus renovos, e ao assopro da boca de Deus será arrebatado.

[31] Não confie, pois, na vaidade, enganando-se a si mesmo, porque a vaidade será a sua recompensa.

[32] Esta se lhe consumará antes dos seus dias, e o seu ramo não reverdecerá.

[33] Sacudirá as suas uvas verdes, como a vide, e deixará cair a sua flor, como a oliveira;

[34] pois a companhia dos ímpios será estéril, e o fogo consumirá as tendas de suborno.

[35] Concebem a malícia e dão à luz a iniqüidade, pois o seu coração só prepara enganos.

Jó 16

Jó se queixa do trato de Deus

[24]Біда і гніт його терзають розум, захоплюють зненацька, як чужинський цар, який лаштується до бою.

[25]Бо кинув виклик Богу він, до Всемогутнього він дорівнятися хотів.

[26]На Бога кинутися вперто прагне, ховаючись за щит, спішить напасти.

[27]Хоча обріс багатством й жиром чоловік, і успіх у житті пізнав не раз,

[28]селитись буде у зруйнованих містах, в халупках кинутих, де можуть бути тільки смітники.

[29]Заможністю безбожник тішитись недовго буде, і силою хвалитись не повік йому, тому що багатства він примножити не зможе на землі.

[30]І не уникнути йому Країни Мертвих. Вогонь засушить його юність, палючий Божий подих рознесе його.

[31]У марноту нехай не вірить ревно, на нього ждуть лише розбиті сподівання.

[32]Зав'яне він до часу, його галуззя не заквітне знов.

[33]Він буде наче ягода, відірвана від ґрона, як квітка, зірвана з оливкового дерева. Не будуть визрівати плоди його турбот.

[34]Безбожників юрма нічого доброго не зробить, поглине полум'я житло усіх, хто хабарі бере.

[35]Вони приховують біду і злу дають життя, а їхні черева брехню плекають».

Йов 16

Відповідь Йова Еліфазу

[1] Então, respondeu Jó:

[2] Tenho ouvido muitas coisas como estas; todos vós sois consoladores molestos.

[3] Porventura, não terão fim essas palavras de vento? Ou que é que te instiga para responderes assim?

[4] Eu também poderia falar como vós falais; se a vossa alma estivesse em lugar da minha, eu poderia dirigir-vos um montão de palavras e menear contra vós outros a minha cabeça;

[5] poderia fortalecer-vos com as minhas palavras, e a compaixão dos meus lábios abrandaria a vossa dor.

[6] Se eu falar, a minha dor não cessa; se me calar, qual é o meu alívio?

[7] Na verdade, as minhas forças estão exaustas; tu, ó Deus, destruíste a minha família toda.

[8] Testemunha disto é que já me tornaste encarquilhado, a minha magreza já se levanta contra mim e me acusa cara a cara.

[9] Na sua ira me despedaçou e tem animosidade contra mim; contra mim rangeu os dentes e, como meu adversário, aguça os olhos.

[10] Homens abrem contra mim a boca, com desprezo me esbofeteiam, e contra mim todos se ajuntam.

[11] Deus me entrega ao ímpio e nas mãos dos perversos me faz cair.

[12] Em paz eu vivia, porém ele me quebrantou; pegou-me pelo pescoço e me despedaçou; pôs-me por seu alvo.

[1]Йов відповів так:

[2]«Всі ваші просторікування я вже чув, а ваше співчуття породжує лише страждання.

[3]Чи буде край балаканині нескінченній? Чи так стурбовані, що важко вам змовчати?

[4]Так само міг би я вам дорікати, якби ми помінялися місцями. Я б звинувачень сипав рій невпинно і скрутно головою би хитав.

[5]Та міг би я і підбадьорити, і втішить, я б ваші болі заспокоїть міг.

[6]Страждань не зменшу тим, що я скажу вам, якщо ж мовчатиму, то не вгамую біль ніколи.

[7]Навіть тепер мене замучує мій ворог, усю сім'ю мою понищив він.

[8]Ти зморшками покрив чоло. Це проти мене свідчення, як і охляле тіло, і запалі очі, що промовисто говорять.

[9]Зневага й Божий гнів роз'ятрили всі рани. Чому скрегоче Він зубами в гніві? У ворогів моїх з очей ненависть сипле.

[10]Вони роззявили роти до мене, ущипливо кусаючись словами, юрмляться, підступаючись все ближче.

[11]Віддав мене збоченцям Бог, під владу нечестивців.

[12]Я жив спокійно, але Бог мені вчепився у загривок, трясти почав, розбив моє життя, мішенню вибрав для стрільби.

[13] Cercam-me as suas flechas, atravessa-me os rins, e não me poupa, e o meu fel derrama na terra.

[13]Вже лучники Його кільце замкнули. Безжалісно проколює Він нирки, і виливається на землю жовч моя.

[14] Fere-me com ferimento sobre ferimento, arremete contra mim como um guerreiro.

[14]Наносить рану Він за раною. Він стрімко наступає, мов воїн у бою.

[15] Cosi sobre a minha pele o cilício e revolvi o meu orgulho no pó.

[15]Волосяницею прикрив я тіло, я переможений, я збитий з ніг.

[16] O meu rosto está todo afogueado de chorar, e sobre as minhas pálpebras está a sombra da morte,

[16]Лице від сліз набрякло і почервоніло, лягла під очі смерті чорна тінь.

[17] embora não haja violência nas minhas mãos, e seja pura a minha oração.

[17]Хоча не знали утиску й насильства мої руки і чисту я творив молитву повсякчас.

[18] Ó terra, não cubras o meu sangue, e não haja lugar em que se oculte o meu clamor!

[18]О земле, кров мою не приховуй, нехай мій плач лунає навкруги.

[19] Já agora sabei que a minha testemunha está no céu, e, nas alturas, quem advoga a minha causa.

[19]Є й зараз високо на небі свідок, що може свідчити на захист мій.

[20] Os meus amigos zombam de mim, mas os meus olhos se desfazem em lágrimas diante de Deus,

[20]Хай перекладачем моїм він буде, хай буде моїм другом перед Богом, коли з моїх очей струмують сльози.

[21] para que ele mantenha o direito do homem contra o próprio Deus e o do filho do homem contra o seu próximo.

[21]За мене заступиться він перед Богом, розсудить він між смертним і його сусідом.

[22] Porque dentro de poucos anos eu seguirei o caminho de onde não tornarei.

[22]Бо не мине і кілька років, як я піду туди, звідки немає вороття».

Jó 17

Jó nada mais espera desta vida

[1] O meu espírito se vai consumindo, os meus dias se vão apagando, e só tenho perante mim a sepultura.

[2] Estou, de fato, cercado de zombadores, e os meus olhos são obrigados a lhes contemplar a provocação.

Йов 17

[1]«Мій дух понищено, життя поволі гасне, могила — ось на мене що чекає.

[2]Усяк мене на глум здіймає, а я лише дивлюся, як зрадливо мене шпиняють.

[3] Dá-me, pois, um penhor; sê o meu fiador para contigo mesmo; quem mais haverá que se possa comprometer comigo?

[3]Прийми, о Боже, безневинності обітницю мою, бо хто, крім тебе, це підтвердить може?

[4] Porque ao seu coração encobriste o entendimento, pelo que não os exaltarás.

[4]Ти запечатав розум їм, відняв здоровий глузд, тому від них не жди пошани.

[5] Se alguém oferece os seus amigos como presa, os olhos de seus filhos desfalecerão.

[5]Існує істина, що заради друга можна й про дітей забути; однак всі мої друзі, зрадою відмінні, війною на мене йдуть.

[6] Mas a mim me pôs por provérbio dos povos; tornei-me como aquele em cujo rosto se cospe.

[6]Бог мене виставив на посміховисько юрбі. І кожен у лице мені плює.

[7] Pelo que já se escureceram de mágoa os meus olhos, e já todos os meus membros são como a sombra;

[7]На очі сльози набігають так, що ледве бачу, від голоду вже перетворився я перетворився я на тінь.

[8] os retos pasmam disto, e o inocente se levanta contra o ímpio.

[8]Вражає праведних людей мій жалюгідний стан, тому невинні постають проти безбожних.

[9] Contudo, o justo segue o seu caminho, e o puro de mãos cresce mais e mais em força.

[9]Людина віддана не схибить з обраного шляху, зміцниться той, у кого чисте є сумління.

[10] Mas tornai-vos, todos vós, e vinde cá; porque sábio nenhum acharei entre vós.

[10]Ідіть усі у наступ знову, немає мудреця між вами, щоб звинуватити мене, я не знайду такого.

[11] Os meus dias passaram, e se malograram os meus propósitos, as aspirações do meu coração.

[11]Життя скінчилося, зруйновані всі вимріяні серцем наміри й бажання.

[12] Convertem-me a noite em dia, e a luz, dizem, está perto das trevas.

[12]Змішалось все у них: їм день як ніч, а морок світлом виглядає.

[13] Mas, se eu aguardo já a sepultura por minha casa; se nas trevas estendo a minha cama;

[13]Якщо Шеол бажаю мати за притулок і розстеляти ліжко в темряві могильній,

[14] se ao sepulcro eu clamo: tu és meu pai; e aos vermes: vós sois minha mãe e minha irmã,

[14]якщо кажу могильній ямі, що вона мені за батька, а червам — що вони мені за матір чи сестру,

[15] onde está, pois, a minha esperança? Sim, a minha esperança, quem a poderá ver?

[15]то де тоді живе моя надія, хто сподівань моїх побачить може слід?

[16] Ela descerá até às portas da morte, quando juntamente no pó teremos descanso.

Jó 18

Bildade descreve a sorte do perverso

[1] Então, respondeu Bildade, o suíta:

[2] Até quando andarás à caça de palavras? Considera bem, e, então, falaremos.

[3] Por que somos reputados por animais, e aos teus olhos passamos por curtos de inteligência?

[4] Oh! Tu, que te despedaças na tua ira, será a terra abandonada por tua causa? Remover-se-ão as rochas do seu lugar?

[5] Na verdade, a luz do perverso se apagará, e para seu fogo não resplandecerá a faísca;

[6] a luz se escurecerá nas suas tendas, e a sua lâmpada sobre ele se apagará;

[7] os seus passos fortes se estreitarão, e a sua própria trama o derribará.

[8] Porque por seus próprios pés é lançado na rede e andará na boca de forje.

[9] A armadilha o apanhará pelo calcanhar, e o laço o prenderá.

[10] A corda está-lhe escondida na terra, e a armadilha, na vereda.

[11] Os assombros o espantarão de todos os lados e o perseguirão a cada passo.

[12] A calamidade virá faminta sobre ele, e a miséria estará alerta ao seu lado,

[13] a qual lhe devorará os membros do corpo; serão devorados pelo primogênito da morte.

[16]Чи спуститься вона до брам Шеолу, чи нам разом судилося перетворитися на порох?»

Йов 18

Слово Білдада

[1]Тоді відповів Білдат із Шуа:

[2]«Як довго ще чекати кінця таких розмов? Прийди до тями, вніми порадам нашим.

[3]Чому в твоїх очах ми виглядаємо дурними, чому звертаєшся до нас, немов до дурнів?

[4]Терзаєш собі душу гнівом марним. Хіба спустошиться земля заради тебе, чи скеля з місця рушить?

[5]Без сумніву, що світло кривдників погасне, і їх не грітиме вогонь життя.

[6]Вже темрява прокралась у шатро безбожника, вгас світильник, що висів у нім.

[7]Повільною стає його швидка хода, і з ніг його збивають власні наміри підступні.

[8]Піймається нога у пастку, ним поставлену, коли він ступить в замасковану решітку.

[9]Капкан уп’ється в його ногу, захопить туго, вирватись не дасть.

[10]Десь є на світі мотузок прихований, щоб буть сильцем для нього, та пастка на його шляху.

[11]Його повсюди переслідують нещастя і звідусюди навздогін йому спішать.

[12]Біда за ним полює, зголодніла, страждання вже крокує поруч, ладне з ніг звалити вмить.

[13]Вп’ється в його тіло болячка невситима, смерть поїсть його і м’язи, і кістки.

14 O perverso será arrancado da sua tenda, onde está confiado, e será levado ao rei dos terrores.

15 Nenhum dos seus morará na sua tenda, espalhar-se-á enxofre sobre a sua habitação.

16 Por baixo secarão as suas raízes, e murcharão por cima os seus ramos.

17 A sua memória desaparecerá da terra, e pelas praças não terá nome.

18 Da luz o lançarão nas trevas e o afugentarão do mundo.

19 Não terá filho nem posteridade entre o seu povo, nem sobrevivente algum ficará nas suas moradas.

20 Do seu dia se espantarão os do Ocidente, e os do Oriente serão tomados de horror.

21 Tais são, na verdade, as moradas do perverso, e este é o paradeiro do que não conhece a Deus.

Jó 19

Jó, embora sofrendo, sabe que seu Redentor vive

1 Então, respondeu Jó:

2 Até quando afligireis a minha alma e me quebrantareis com palavras?

3 Já dez vezes me vituperastes e não vos envergonhais de injuriar-me.

4 Embora haja eu, na verdade, errado, comigo ficará o meu erro.

5 Se quereis engrandecer-vos contra mim e me argüis pelo meu opróbrio,

6 sabei agora que Deus é que me oprimiu e com a sua rede me cercou.

14Його відірвуть від надійного над головою даху і змусять вирушити до царя жахів.

15В його оселі будь-хто зможе оселитися тоді, мов сіркою очистять місце, де він жив.

16Як корінь спраглого деревця відсихає, а гілля в’яне, відмирає,

17так само з пам’яті земної зникне він, на вулицях його ім’я не буде чутно.

18Його штовхнуть із світла в морок і викреслять із цього світу.

19Немає в нього ані сина, ні онука, ніхто не вижив там, де він селився.

20На заході народ нажаханий, що випало йому! На сході люди вражені, як трапитись таке могло.

21Таке життя, без сумніву, на богохульника чекає, хто відступається від Бога, той іншого нехай не жде».

Йов 19

Відповідь Йова

1Озвався Йов на це:

2«Як довго будете мені ятрити душу, як довго убивати будете словами?

3Разів з десяток ображали; хіба не соромно вам дошкулять мені щораз?

4Якщо я й справді помилявся, то помилки — мої, і вам з них немає ніякого діла.

5Якщо і справді вам здається, що мені до вас далеко, якщо мої приниження — моя провина,

6то знайте, то знайте, Бог мене принизив і розкидав навколо мене Свої сіті.

[7] Eis que clamo: violência! Mas não sou ouvido; grito: socorro! Porém não há justiça.

[8] O meu caminho ele fechou, e não posso passar; e nas minhas veredas pôs trevas.

[9] Da minha honra me despojou e tirou-me da cabeça a coroa.

[10] Arruinou-me de todos os lados, e eu me vou; e arrancou-me a esperança, como a uma árvore.

[11] Inflamou contra mim a sua ira e me tem na conta de seu adversário.

[12] Juntas vieram as suas tropas, prepararam contra mim o seu caminho e se acamparam ao redor da minha tenda.

[13] Pôs longe de mim a meus irmãos, e os que me conhecem, como estranhos, se apartaram de mim.

[14] Os meus parentes me desampararam, e os meus conhecidos se esqueceram de mim.

[15] Os que se abrigam na minha casa e as minhas servas me têm por estranho, e vim a ser estrangeiro aos seus olhos.

[16] Chamo o meu criado, e ele não me responde; tenho de suplicar-lhe, eu mesmo.

[17] O meu hálito é intolerável à minha mulher, e pelo mau cheiro sou repugnante aos filhos de minha mãe.

[18] Até as crianças me desprezam, e, querendo eu levantar-me, zombam de mim.

[7]Кричу: „Допоможіть!" — то ані слова я у відповідь не чую. Коли ж про допомогу я благаю, то справедливості нема ніде.

[8]Він на шляху мені наставив незборимі перешкоди, не можу я пройти, коли він мороком стежину перекрив.

[9]Позбавив мене шани Він і збив з моєї голови корону.

[10]Він розбивав мене з усіх боків. Я, переможений, втікаю. Й надію вже останню вириває Він, мов дерево, з корінням.

[11]Він розпалився, гнівом заярів на мене, повівся так, неначе ворога зустрів.

[12]Його війська, що наступають дружно, мені перекривають відступ, намет мій у кільце беруть.

[13]В краї далекі Він моїх братів заслав, а близькі й друзі відвернулися від мене, мов не знають.

[14]Не стало в мене родичів, приятелі давно мене забули.

[15]І гості мої, й слуги, навіть, поводяться зі мною, як з чужинцем. Здається їм, що зайда я, не свій.

[16]Звертаюсь я до служки, той мовчить, хоч я прошу у нього співчуття.

[17]Моє дихання спротивіло дружині, від мене відвернулися гидливо діти.

[18]А що вже дітки, й ті ненавидять мене, кепкують, ледь почну я говорити.

[19] Todos os meus amigos íntimos me abominam, e até os que eu amava se tornaram contra mim.

[20] Os meus ossos se apegam à minha pele e à minha carne, e salvei-me só com a pele dos meus dentes.

[21] Compadecei-vos de mim, amigos meus, compadecei-vos de mim, porque a mão de Deus me atingiu.

[22] Por que me perseguis como Deus me persegue e não cessais de devorar a minha carne?

[23] Quem me dera fossem agora escritas as minhas palavras! Quem me dera fossem gravadas em livro!

[24] Que, com pena de ferro e com chumbo, para sempre fossem esculpidas na rocha!

[25] Porque eu sei que o meu Redentor vive e por fim se levantará sobre a terra.

[26] Depois, revestido este meu corpo da minha pele, em minha carne verei a Deus.

[27] Vê-lo-ei por mim mesmo, os meus olhos o verão, e não outros; de saudade me desfalece o coração dentro de mim.

[28] Se disserdes: Como o perseguiremos? E: A causa deste mal se acha nele,

[29] temei, pois, a espada, porque tais acusações merecem o seu furor, para saberdes que há um juízo.

Jó 20

Zofar descreve as calamidades dos perversos

[1] Então, respondeu Zofar, o naamatita:

[2] Visto que os meus pensamentos me impõem resposta, eu me apresso.

[19]Усі найближчі друзі зневажають, бридким я став для тих, кого любив.

[20]Перетворився я на шкіру та кістки, я ледве животію.

[21]Благаю, заклинаю, зглянньтесь, любі друзі, бо вразила мене Божа рука.

[22]Чому мене ви переслідуєте так, як Бог, чому постійно відчуваю ваші збиткування на собі?

[23]О, як би я хотів, аби мої слова записані були, щоб в книзі слід вони лишили.

[24]Нехай би стилом і різцем залізним закарбували їх на скелі на віки.

[25]Тому що знаю: Рятівник — живий, на захист встане він на цій землі.

[26]І навіть після того, як залишу я це тіло, як зотліє моя шкіра, я побачу Бога.

[27]Я сам Його побачу, на власні очі, не чужі, побачу Бога! Затамувавши подих, дня того чекаю.

[28]Коли ви кажете: „Як можем переслідувати Його?" — коли у Ньому корінь всіх нещасть.

[29]Про меч караючий самі не забувайте, бо гнів ваш, то є гріх, також меча достойний. Тоді ви зрозумієте, що справедливість є на все».

Йов 20

Слово Зофара

[1]Сказав тоді Зофар із Наамата:

[2]«Мої передчуття тривожні змушують мене тобі відповісти про те, що відчуваю.

[3] Eu ouvi a repreensão, que me envergonha, mas o meu espírito me obriga a responder segundo o meu entendimento.

[4] Porventura, não sabes tu que desde todos os tempos, desde que o homem foi posto sobre a terra,

[5] o júbilo dos perversos é breve, e a alegria dos ímpios, momentânea?

[6] Ainda que a sua presunção remonte aos céus, e a sua cabeça atinja as nuvens,

[7] como o seu próprio esterco, apodrecerá para sempre; e os que o conheceram dirão: Onde está?

[8] Voará como um sonho e não será achado, será afugentado como uma visão da noite.

[9] Os olhos que o viram jamais o verão, e o seu lugar não o verá outra vez.

[10] Os seus filhos procurarão aplacar aos pobres, e as suas mãos lhes restaurarão os seus bens.

[11] Ainda que os seus ossos estejam cheios do vigor da sua juventude, esse vigor se deitará com ele no pó.

[12] Ainda que o mal lhe seja doce na boca, e ele o esconda debaixo da língua,

[13] e o saboreie, e o não deixe; antes, o retenha no seu paladar,

[14] contudo, a sua comida se transformará nas suas entranhas; fel de áspides será no seu interior.

[15] Engoliu riquezas, mas vomitá-las-á; do seu ventre Deus as lançará.

[16] Veneno de áspides sorveu; língua de víbora o matará.

[3]Від Йова чую нарікання, які образливо звучать для мене, і розуміє серце, що мовчать не може.

[4]Хіба не знав ти з незапам’ятних часів, коли ще на землі з’явилася людина.

[5]Хіба тоді відомо не було, що торжество зловмисників минуще, що свято кривдника триває тільки мить?

[6]Бо його пиха тягнеться до неба, а голова сягає хмар.

[7]Як той послід, назавжди зникне він, хто бачив його, лиш запитає: „Де ж він?”

[8]Мов сон вчорашній, відлетить, примарою нічною щезне, його ніхто не зможе відшукати.

[9]Хто часто бачився із ним, його вже не побачить, й домашні не зустрінуться очима з ним удома.

[10]Почнуть у жебраків жебрачить його діти, а загребущі руки повернуть усе нахапане добро.

[11]Були кістки його могутні по-юнацьки, але на порох сила та зітреться.

[12]Хоч зло у роті має смак солодкий, і він ту смакоту ховає під язик.

[13]Хоча не може він відмовитись від того, і намагається утримати подовше,

[14]але закисне їжа та, поки дійде до шлунку, зміїною отрутою для нього стане.

[15]Заковтує багатство він, а потім відригає, Бог його змусить виригати все те.

[16]Він живиться зміїною отрутою, а потім смертельне гадюче жало увіп’ється в нього.

[17] Não se deliciará com a vista dos ribeiros e dos rios transbordantes de mel e de leite.

[18] Devolverá o fruto do seu trabalho e não o engolirá; do lucro de sua barganha não tirará prazer nenhum.

[19] Oprimiu e desamparou os pobres, roubou casas que não edificou.

[20] Por não haver limites à sua cobiça, não chegará a salvar as coisas por ele desejadas.

[21] Nada escapou à sua cobiça insaciável, pelo que a sua prosperidade não durará.

[22] Na plenitude da sua abastança, ver-se-á angustiado; toda a força da miséria virá sobre ele.

[23] Para encher a sua barriga, Deus mandará sobre ele o furor da sua ira, que, por alimento, mandará chover sobre ele.

[24] Se fugir das armas de ferro, o arco de bronze o traspassará.

[25] Ele arranca das suas costas a flecha, e esta vem resplandecente do seu fel; e haverá assombro sobre ele.

[26] Todas as calamidades serão reservadas contra os seus tesouros; fogo não assoprado o consumirá, fogo que se apascentará do que ficar na sua tenda.

[27] Os céus lhe manifestarão a sua iniqüidade; e a terra se levantará contra ele.

[28] As riquezas de sua casa serão transportadas; como água serão derramadas no dia da ira de Deus.

[17]Він не побачить ні потоків повноводних, ні рік молочних, ні медових берегів.

[18]Все, що нажив, він мусить повернути, бо загребти собі усе не зможе. Плоди трудів йому утіхи не дадуть.

[19]Тому що бідних він гнітить, штовхає до зубожіння. Захоплює будинок, де й цвяха не забив.

[20]Тому що він не знав, коли наситить решту своїх прагнень, але загарбане лише погибель принесе.

[21]Адже ніщо не врятувалось від жаги його, і через те його багатство згине.

[22]Коли він матиме усього повну чашу, посиляться на нього біди і нещастя, сповна спізнає він страждання силу.

[23]Як буде повним черево його, Бог лють свою пошле на нього. Вона проллється струмом нескінченним.

[24]Якщо почне тікати злодіяка від меча, тоді стріла із бронзи дожене його й проткне.

[25]Він висмикнути спробує, витягне зі спини, та вістря вже проткнуло жовчний міхур. Тоді охопить жах його смертельний.

[26]Скарби нагарбані залишаться в землі, вогонь нищівний пожере їх. Нікого не лишить живих у тій оселі.

[27]Відкриють Небеса його провину, і здибиться земля в протесті гнівнім.

[28]Нестримна повінь гніву Господа його оселю проковтне.

[29] Tal é, da parte de Deus, a sorte do homem perverso, tal a herança decretada por Deus.

Jó 21

Jó descreve a prosperidade dos perversos

[1] Respondeu, porém, Jó:

[2] Ouvi atentamente as minhas razões, e já isso me será a vossa consolação.

[3] Tolerai-me, e eu falarei; e, havendo eu falado, podereis zombar.

[4] Acaso, é do homem que eu me queixo? Não tenho motivo de me impacientar?

[5] Olhai para mim e pasmai; e ponde a mão sobre a boca;

[6] porque só de pensar nisso me perturbo, e um calafrio se apodera de toda a minha carne.

[7] Como é, pois, que vivem os perversos, envelhecem e ainda se tornam mais poderosos?

[8] Seus filhos se estabelecem na sua presença; e os seus descendentes, ante seus olhos.

[9] As suas casas têm paz, sem temor, e a vara de Deus não os fustiga.

[10] O seu touro gera e não falha, suas novilhas têm a cria e não abortam.

[11] Deixam correr suas crianças, como a um rebanho, e seus filhos saltam de alegria;

[12] cantam com tamboril e harpa e alegram-se ao som da flauta.

[13] Passam eles os seus dias em prosperidade e em paz descem à sepultura.

[29]Ось яку долю кривдник дістає від Бога, такий от спадок Бог йому послав».

Йов 21

Відповідь Йова

[1]Тоді сказав Йов:

[2]«Послухайте, що вам кажу, уважно, нехай це буде втіхою для вас.

[3]Прошу вас потерпіти і дати мені сказати, коли я виговорюсь, можна збиткуватися з мене.

[4]А щодо мене, то чи я жаліюсь на людину? Чому б мені не бути нетерплячим?

[5]На мене гляньте, подивуйтесь і з переляку рот закрийте.

[6]Коли я думаю про це, то я жахаюся, і мене всього трясе.

[7]Чому, старіючи, з роками нечестивці набирають сили?

[8]Оточені вони нащадками своїми, їх внуки крутяться у них перед очима.

[9]У домі їхньому спокійно і безпечно, і Божий гнів їм зовсім не страшний.

[10]Бугай у них запліднює корів невтомно, виношує і тілиться корова у належний час.

[11]Вони своїх дітей, немов овечок, відпускають гратись. Танцюють дітлахи, стрибають.

[12]Вони співають, тамбурина й арфи звук почувши, і веселяться, як сопілка озветься.

[13]На схилі літ живуть вони заможно і швидко та без болю йдуть в Шеол.

[14] E são estes os que disseram a Deus: Retira-te de nós! Não desejamos conhecer os teus caminhos.

[14]Вони говорять Богу: „Дай нам спокій, бо ми не хочемо знання Твоїх шляхів.

[15] Que é o Todo-Poderoso, para que nós o sirvamos? E que nos aproveitará que lhe façamos orações?

[15]Ну, хто такий той Всемогутній, щоб Йому служити? Що матимемо з того, що Йому молитись будем?"

[16] Vede, porém, que não provém deles a sua prosperidade; longe de mim o conselho dos perversos!

[16]Звичайно, не в руках злостивих їх багатство, і я не поділяю їхніх міркувань.

[17] Quantas vezes sucede que se apaga a lâmpada dos perversos? Quantas vezes lhes sobrevém a destruição? Quantas vezes Deus na sua ira lhes reparte dores?

[17]Як часто той світильник нечестивця гасне? Як часто падає на їхні голови нещастя? Як часто, гніваючись, Бог карає їх нещадно?

[18] Quantas vezes são como a palha diante do vento e como a pragana arrebatada pelo remoinho?

[18]Вони беззахисні, як соломинка на швидкому вітру, немов полова, що її кружляє вітроган.

[19] Deus, dizeis vós, guarda a iniqüidade do perverso para seus filhos. Mas é a ele que deveria Deus dar o pago, para que o sinta.

[19]Ви скажете: „Нещастя Бог тримає для синів, нащадків нечестивця". А я скажу вам: „Хай злостивцеві відплатить Бог, щоб знав нещасний".

[20] Seus próprios olhos devem ver a sua ruína, e ele, beber do furor do Todo-Poderoso.

[20]Нехай би очі його бачили, як сам же він конає, хай знав би силу гніву Всемогутнього.

[21] Porque depois de morto, cortado já o número dos seus meses, que interessa a ele a sua casa?

[21]Тому що дім, сім'я хіба йому потрібні, коли вже лік життя іде на дні?

[22] Acaso, alguém ensinará ciência a Deus, a ele que julga os que estão nos céus?

[22]Чи вчити Бога, як вирішує Він сам, кого підносити найвище.

[23] Um morre em pleno vigor, despreocupado e tranqüilo,

[23]Цей в повнім розквіті вмирає, цілком спокійний і безпечний.

[24] com seus baldes cheios de leite e fresca a medula dos seus ossos.

[24]Тіло вгодоване, кістки міцні.

[25] Outro, ao contrário, morre na amargura do seu coração, não havendo provado do bem.

[25]А той нещасний гірко помирає, не звідавши ніколи, що є щастя.

[26] Juntamente jazem no pó, onde os vermes os cobrem.

[27] Vede que conheço os vossos pensamentos e os injustos desígnios com que me tratais.

[28] Porque direis: Onde está a casa do príncipe, e onde, a tenda em que morava o perverso?

[29] Porventura, não tendes interrogado os que viajam? E não considerastes as suas declarações,

[30] que o mau é poupado no dia da calamidade, é socorrido no dia do furor?

[31] Quem lhe lançará em rosto o seu proceder? Quem lhe dará o pago do que faz?

[32] Finalmente, é levado à sepultura, e sobre o seu túmulo se faz vigilância.

[33] Os torrões do vale lhe são leves, todos os homens o seguem, assim como não têm número os que foram adiante dele.

[34] Como, pois, me consolais em vão? Das vossas respostas só resta falsidade.

Jó 22

Elifaz acusa a Jó de grandes pecados

[1] Então, respondeu Elifaz, o temanita:

[2] Porventura, será o homem de algum proveito a Deus? Antes, o sábio é só útil a si mesmo.

[3] Ou tem o Todo-Poderoso interesse em que sejas justo ou algum lucro em que faças perfeitos os teus caminhos?

[4] Ou te repreende pelo teu temor de Deus ou entra contra ti em juízo?

[26]Ці двоє разом ляжуть в домовину, і знайдеться пожива червам.

[27]Вам не сховати думок своїх від мене, не приховати, що ви плетете змову.

[28]Тому що ви питали: „Де палац, в якому мешкає вельможний пан? Де той намет, в якому кривдники живуть?”

[29]Хіба ви не про це питали перехожих, хіба не згодилися з їхніми словами,

[30]що той, хто творить зло, спасеться від нещастя, що знайде порятунок в судний день?

[31]Хто кинув у лице йому гіркі докори звинувачень? Хіба йому відплатить хтось за зло, яке він заподіяв?

[32]Коли його несуть ховати, біля могили є кому стояти і оплакувати його.

[33]Тож і земля такому буде пухом, і тисячі людей ітимуть за труною.

[34]Як можете втішати пустослів’ям? Тож ваша відповідь нічим не допоможе».

Йов 22

Слово Еліфаза

[1]Тоді озвався Еліфаз із Темана:

[2]«Чи має користь Бог із чоловіка? Чи може мудрий у нагоді Йому бути.

[3]Чи втішить Бога, як очистиш ти свій шлях? Чи шлях твій бездоганний вигідний Йому?

[4]Хіба через побожність і боязкість повчає Він тебе і йде судитися з тобою?

[5] Porventura, não é grande a tua malícia, e sem termo, as tuas iniqüidades?

[6] Porque sem causa tomaste penhores a teu irmão e aos seminus despojaste das suas roupas.

[7] Não deste água a beber ao cansado e ao faminto retiveste o pão.

[8] Ao braço forte pertencia a terra, e só os homens favorecidos habitavam nela.

[9] As viúvas despediste de mãos vazias, e os braços dos órfãos foram quebrados.

[10] Por isso, estás cercado de laços, e repentino pavor te conturba

[11] ou trevas, em que nada vês; e águas transbordantes te cobrem.

[12] Porventura, não está Deus nas alturas do céu? Olha para as estrelas mais altas. Que altura!

[13] E dizes: Que sabe Deus? Acaso, poderá ele julgar através de densa escuridão?

[14] Grossas nuvens o encobrem, de modo que não pode ver; ele passeia pela abóbada do céu.

[15] Queres seguir a rota antiga, que os homens iníquos pisaram?

[16] Estes foram arrebatados antes do tempo; o seu fundamento, uma torrente o arrasta.

[17] Diziam a Deus: Retira-te de nós. E: Que pode fazer-nos o Todo-Poderoso?

[18] Contudo, ele enchera de bens as suas casas. Longe de mim o conselho dos perversos!

[19] Os justos o vêem e se alegram, e o inocente escarnece deles,

[5]Чи не занадто ти гріхів набрався? Немає ні кінця, ні краю беззаконню.

[6]Ти ні за що з братів своїх здрав заставу і бідняків до нитки обібрав.

[7]Ти спраглому не подаси води напитись, а у голодного із рота видереш шматок.

[8]Хто має силу, той землею володіє, живе на ній вельможний чоловік.

[9]Ти проганяєш удовиць, не даючи нічого, безбатченки-сирітки через це страждають.

[10]Тому й наставили кругом на тебе сіті, тому і страх тебе зненацька обіймає.

[11]Тому і темінню стає для тебе світло, тому і з ніг зіб'є тебе раптово повінь.

[12]Хіба не вище всіх Господь на небесах? Хіба величні зорі він не зверху споглядає?

[13]А ти говориш: „Що там знає Бог, чи може Він судити через темну хмару?

[14]Він схований за хмарами густими, і нас Він не побачить на землі, як Небесами походжає".

[15]Чи будеш ти триматися стезі, якою твої предки йшли, яку безбожники для себе протоптали?

[16]До часу їх не стало, їх знесло, як ту оселю повінню змиває.

[17]Вони звертаються до Бога: „Дай нам спокій!" „Що Всемогутній зробить нам?" — вони говорять.

[18]Хоча це Він добро у їхній дім приніс, але триматимуся я від них подалі.

[19]Радіють праведні, коли зачують про біду злостивих, невинні потішаються над злими:

[20] dizendo: Na verdade, os nossos adversários foram destruídos, e o fogo consumiu o resto deles.

[21] Reconcilia-te, pois, com ele e tem paz, e assim te sobrevirá o bem.

[22] Aceita, peço-te, a instrução que profere e põe as suas palavras no teu coração.

[23] Se te converteres ao Todo-Poderoso, serás restabelecido; se afastares a injustiça da tua tenda

[24] e deitares ao pó o teu ouro e o ouro de Ofir entre pedras dos ribeiros,

[25] então, o Todo-Poderoso será o teu ouro e a tua prata escolhida.

[26] Deleitar-te-ás, pois, no Todo-Poderoso e levantarás o rosto para Deus.

[27] Orarás a ele, e ele te ouvirá; e pagarás os teus votos.

[28] Se projetas alguma coisa, ela te sairá bem, e a luz brilhará em teus caminhos.

[29] Se estes descem, então, dirás: Para cima! E Deus salvará o humilde

[30] e livrará até ao que não é inocente; sim, será libertado, graças à pureza de tuas mãos.

Jó 23

Jó deseja apresentar-se perante Deus

[1] Respondeu, porém, Jó:

[2] Ainda hoje a minha queixa é de um revoltado, apesar de a minha mão reprimir o meu gemido.

[3] Ah! Se eu soubesse onde o poderia achar! Então, me chegaria ao seu tribunal.

[20]„Хіба не згинули у вогні всі ті, хто нам наперекір ішов?” Й багатство їхнє у вогні палає.

[21]Корися і живи у згоді з Богом, тоді лиш доброта зійде на тебе.

[22]Із Божих уст приймай поради слушні, і серцем дослухайся і сприймай їх.

[23]Якщо повернешся до Всемогутнього, відродишся. Подалі викинь злість.

[24]Якщо на золото ти глянеш, як на порох, якщо офірське золото ти викинеш у ріку,

[25]якщо лиш Всемогутній буде золотом твоїм і найдорожчим твоїм сріблом,

[26]тоді у Всемогутньому ти радість відшукаєш, тоді повернешся лицем до Бога.

[27]Помолишся йому, і Він тебе почує, обітницю, що Богу дав, ти сповниш.

[28]Ти приймеш рішення, і здійсниться твій задум, тебе чекає світлий шлях.

[29]Коли у інших трапиться біда, порадиш ти піднять лице до Бога, і Він спасе смиренних.

[30]Він навіть винного звільнить, своєю чистотою ти спасеш і грішних».

Йов 23

Відповідь Йова

[1]Йов сказав:

[2]«Навіть сьогодні скаржусь гірко, я стогну, та тверда й важка рука у Бога.

[3]Як я хотів би знати, де його знайти, щоб міг дістатися туди, де Він живе.

[4] Exporia ante ele a minha causa, encheria a minha boca de argumentos.

[5] Saberia as palavras que ele me respondesse e entenderia o que me dissesse.

[6] Acaso, segundo a grandeza de seu poder, contenderia comigo? Não; antes, me atenderia.

[7] Ali, o homem reto pleitearia com ele, e eu me livraria para sempre do meu juiz.

[8] Eis que, se me adianto, ali não está; se torno para trás, não o percebo.

[9] Se opera à esquerda, não o vejo; esconde-se à direita, e não o diviso.

[10] Mas ele sabe o meu caminho; se ele me provasse, sairia eu como o ouro.

[11] Os meus pés seguiram as suas pisadas; guardei o seu caminho e não me desviei dele.

[12] Do mandamento de seus lábios nunca me apartei, escondi no meu íntimo as palavras da sua boca.

[13] Mas, se ele resolveu alguma coisa, quem o pode dissuadir? O que ele deseja, isso fará.

[14] Pois ele cumprirá o que está ordenado a meu respeito e muitas coisas como estas ainda tem consigo.

[15] Por isso, me perturbo perante ele; e, quando o considero, temo-o.

[16] Deus é quem me fez desmaiar o coração, e o Todo-Poderoso, quem me perturbou,

[4]Я розповів би по порядку все, як сталось, я б мовив переконливі слова.

[5]Я знав би відповідь Його тоді і зрозумів би, що мені сказати Він має.

[6]Хіба почав би Бог зі мною сперечатись, лиш правом сили скориставшись? Ніколи! Він би слухати мене почав.

[7]Тоді людина чесна з Ним судитися б могла, і я б звільнивсь нарешті від судових справ.

[8]Вперед іду я, а Його немає, вертаюся назад, Його не помічаю.

[9]Якщо ліворуч Він, я повернусь і не впізнаю, коли праворуч, тоді не помічу Його й там.

[10]Але ж насправді знає Він, який я, якби мене Він випробував і побачив, що вийшов чистим я, мов золото найвищого ґатунку.

[11]Ступали мої ноги по Його слідах, Його тропами і не збився зі шляху.

[12]Його наукою я керувався безвідмовно, у серці пестив я слова, що з уст Його злітали.

[13]Бог — праведний, і цей закон незмінний. Хто з смертних може сперечатись з цим? Що забажає Він здійснити, те і зробить. Що забажає Він здійснити, те і зробить.

[14]Бог зробить те для мене, що задумав, і інших Він так само, як мене, веде.

[15]Тож ось чому наляканий я перед Ним стою, роздумую про все і страхом переймаюсь.

[16]Із волі Божої я мужність втратив, мене лякає Всемогутній Бог,

[17] porque não estou desfalecido por causa das trevas, nem porque a escuridão cobre o meu rosto.

Jó 24

Jó contesta que os perversos muitas vezes não são castigados

[1] Por que o Todo-Poderoso não designa tempos de julgamento? E por que os que o conhecem não vêem tais dias?

[2] Há os que removem os limites, roubam os rebanhos e os apascentam.

[3] Levam do órfão o jumento, da viúva, tomam-lhe o boi.

[4] Desviam do caminho aos necessitados, e os pobres da terra todos têm de esconder-se.

[5] Como asnos monteses no deserto, saem estes para o seu mister, à procura de presa no campo aberto, como pão para eles e seus filhos.

[6] No campo segam o pasto do perverso e lhe rabiscam a vinha.

[7] Passam a noite nus por falta de roupa e não têm cobertas contra o frio.

[8] Pelas chuvas das montanhas são molhados e, não tendo refúgio, abraçam-se com as rochas.

[9] Orfãozinhos são arrancados ao peito, e dos pobres se toma penhor;

[10] de modo que estes andam nus, sem roupa, e, famintos, arrastam os molhos.

[11] Entre os muros desses perversos espremem o azeite, pisam-lhes o lagar; contudo, padecem sede.

[17]Оскільки й досі я у темряву вдивляюсь, і морок лиха огорнув моє лице, та все ж мовчати я не стану».

Йов 24

Страждання убогих під гнітом безбожників

[1]«Чому Всемогутній бачить весь наш час, а ми про дні Його не знаємо нічого?

[2]Лихі людці межі переставляють на свій розсуд, крадуть худобу і женуть на інше пасовисько.

[3]І у сиріт крадуть вони ослів, і відбирають за борги худобу у вдів.

[4]Збивають бідняків з путі, й вони десь переховуватись мусять.

[5]Мов дикі віслюки, сіроми у пустелі бродять, вишукують в пісках, де б хліб знайти для діток.

[6]Вони збирають на полях багатіїв солому, у кривдників по виноградниках збирають рештки.

[7]Голі й неприкриті, ніч вони проводять, від холоду нема чим захиститись.

[8]Під зливами до нитки промокають в горах і туляться до виступів гірських, аби сховатись.

[9]Зловмисники сиріток від грудей крадуть, беруть дітей у бідних як заставу

[10]Тиняються вони із неприкритим тілом, самі голодні, ситому снопи несуть.

[11]Оливу з-поміж жорен добувають, із винограду вина чавлять, а самі ж геть від спраги чорні.

[12] Desde as cidades gemem os homens, e a alma dos feridos clama; e, contudo, Deus não tem isso por anormal.

[12]По місту котить хвилі стогін мертвих, поранені про допомогу ледь шепочуть, та Він не чує. Та Бог поводиться так ніби все нормально.

[13] Os perversos são inimigos da luz, não conhecem os seus caminhos, nem permanecem nas suas veredas.

[13]Є ті, для кого світло — ворог, вони не визнають Його, Його шляхом не йдуть.

[14] De madrugada se levanta o homicida, mata ao pobre e ao necessitado, e de noite se torna ladrão.

[14]Убивця в сутінках встає, слабких вбиває та нужденних, а ніч настане, тоді злодієм він стає.

[15] Aguardam o crepúsculo os olhos do adúltero; este diz consigo: Ninguém me reconhecerá; e cobre o rosto.

[15]Про вечір мріє перелюбник і каже: „Хто мене побачить?” — й обличчя прикриває своє.

[16] Nas trevas minam as casas, de dia se conservam encerrados, nada querem com a luz.

[16]Вони вночі в оселі прокрадаються, удень, замкнувшись, причаїлись по кутках, адже до світла геть вони не звикли.

[17] Pois a manhã para todos eles é como sombra de morte; mas os terrores da noite lhes são familiares.

[17]Для них глибока ніч — то ранок, бо з безпросвітним мороком вони на „ти”.

[18] Vós dizeis: Os perversos são levados rapidamente na superfície das águas; maldita é a porção dos tais na terra; já não andam pelo caminho das vinhas.

[18]Вони, мов та билина у стрімкім потоці, і проклята земля, що їм дісталася у спадок, тому й у винограднику ніхто врожаю не збере.

[19] A secura e o calor desfazem as águas da neve; assim faz a sepultura aos que pecaram.

[19]Як посуха і спека талий сніг крадуть, так і Шеол поглине грішників земних.

[20] A mãe se esquecerá deles, os vermes os comerão gostosamente; nunca mais haverá lembrança deles; como árvore será quebrado o injusto,

[20]Забуде про людину рідна матір, і черви посмакують ним, йому немає місця в пам'яті людській, і гине зло, як дерево з оголеним корінням.

[21] aquele que devora a estéril que não tem filhos e não faz o bem à viúva.

[21]Бездітну жінку нечестивець ошукає, і помічником не буде він вдові.

[22] Não! Pelo contrário, Deus por sua força prolonga os dias dos valentes; vêem-se eles de pé quando desesperavam da vida.

[22]Своєю силою злі люди нищать правителів могутніх й стають могутніми самі, однак за їх життя ніхто не зможе поручиться.

[23] Ele lhes dá descanso, e nisso se estribam; os olhos de Deus estão nos caminhos deles.

[24] São exaltados por breve tempo; depois, passam, colhidos como todos os mais; são cortados como as pontas das espigas.

[25] Se não é assim, quem me desmentirá e anulará as minhas razões?

Jó 25

Bildade nega que o homem possa justificar-se diante de Deus

[1] Então, respondeu Bildade, o suíta:

[2] A Deus pertence o domínio e o poder; ele faz reinar a paz nas alturas celestes.

[3] Acaso, têm número os seus exércitos? E sobre quem não se levanta a sua luz?

[4] Como, pois, seria justo o homem perante Deus, e como seria puro aquele que nasce de mulher?

[5] Eis que até a lua não tem brilho, e as estrelas não são puras aos olhos dele.

[6] Quanto menos o homem, que é gusano, e o filho do homem, que é verme!

Jó 26

Jó afirma a soberania de Deus

[1] Jó, porém, respondeu:

[2] Como sabes ajudar ao que não tem força e prestar socorro ao braço que não tem vigor!

[3] Como sabes aconselhar ao que não tem sabedoria e revelar plenitude de verdadeiro conhecimento!

[4] Com a ajuda de quem proferes tais palavras? E de quem é o espírito que fala em ti?

[23]На мить їм успіх і багатство голову кружляє, а завтра що?

[24]Зловмисникам недовго тішитися і пишатись, так хутко опадуть, зів'януть, наче мальви квіт, і зріжуть їх, як колоски пшениці.

[25]Якщо це все не так, хай доведуть мені, що я брехун, й моєму слову не повірять».

Йов 25

Слово Білдата

[1]Тоді почав Білдат із Шуа говорити:

[2]«Йому належать влада й страх. Він втихомирює усе, бо Він — у висоті найвищій.

[3]Хіба злічити можна Його військо? На кого Його світло не зійде?

[4]Як перед Богом може праведною буть людина? Як може чистим бути той, хто вийшов з материнської утроби?

[5]Насправді навіть місяць не яскравий, зірки, і ті в очах Його не чисті.

[6]Тим більше чоловік, він є лише личинка. Таж син людський — не більше черв'яка!»

Йов 26

Відповідь Йова

[1]Йов відповів на те:

[2]«То як же ви убогому допомогли? То ж як безсилі руки ви зміцнили?

[3]Яку пораду слушну ви дали дурному? Якої мудрості його навчили?

[4]Хто допоміг вам вимовити ці слова і хто натхнення дав вам говорити?

5 A alma dos mortos treme debaixo das águas com seus habitantes.

6 O além está desnudo perante ele, e não há coberta para o abismo.

7 Ele estende o norte sobre o vazio e faz pairar a terra sobre o nada.

8 Prende as águas em densas nuvens, e as nuvens não se rasgam debaixo delas.

9 Encobre a face do seu trono e sobre ele estende a sua nuvem.

10 Traçou um círculo à superfície das águas, até aos confins da luz e das trevas.

11 As colunas do céu tremem e se espantam da sua ameaça.

12 Com a sua força fende o mar e com o seu entendimento abate o adversário.

13 Pelo seu sopro aclara os céus, a sua mão fere o dragão veloz.

14 Eis que isto são apenas as orlas dos seus caminhos! Que leve sussurro temos ouvido dele! Mas o trovão do seu poder, quem o entenderá?

Jó 27

Jó descreve a sorte dos perversos

1 Prosseguindo Jó em seu discurso, disse:

2 Tão certo como vive Deus, que me tirou o direito, e o Todo-Poderoso, que amargurou a minha alma,

3 enquanto em mim estiver a minha vida, e o sopro de Deus nos meus narizes,

4 nunca os meus lábios falarão injustiça, nem a minha língua pronunciará engano.

5Померлих духи корчаться у муках під водою з істотами, що там живуть.

6Шеол оголений з’являється на очі Богу, і Абаддон нічим прикритися не може.

7Над порожнечею розкинув північ Він, підвісив небо до нічого.

8У хмарах Він збирає води, і хмари не розірвуться від їхньої ваги.

9Він повен місяць затуляє від очей, його лице за хмарами ховає.

10Проклав межу Він на поверхні вод, від темряви щоб світло відділити.

11Тремтять небесні основи, нажахані погрозами Його.

12Він втихомирив море силою Своєю, З а розумом Своїм звалив насмерть Рагава.

13Він прояснив Своїм диханням небеса, Він наздогнав втікаючого змія і проткнув.

14І це лише дещиця того, що може Він здійснити. Ми чуємо лиш Його шепіт. Кому під силу осягнути грім могутності Його?»

Йов 27

1По тому Йов вів далі мову:

2«Поки існує Бог, Який позбавив справедливості мене, поки існує Всемогутній, що гіркотою мені душу отруїв,

3наскільки вистачить мені дихання, наскільки Божий Дух мене тримати буде,

4уста мої не вимовлять брехні, і з язика зрадливе слово не злетить.

[5] Longe de mim que eu vos dê razão! Até que eu expire, nunca afastarei de mim a minha integridade.

[5]Ні, вам я не скажу про вашу правоту, поки живий, не визнаю, що в чомусь схибив.

[6] À minha justiça me apegarei e não a largarei; não me reprova a minha consciência por qualquer dia da minha vida.

[6]Невинність я відстоюю й не відступлюсь, поки живий, не матиму я докорів сумління.

[7] Seja como o perverso o meu inimigo, e o que se levantar contra mim, como o injusto.

[7]Нехай зловмисниками будуть вороги мої, нехай несправедливі напади жорстокою карою відізвуться.

[8] Porque qual será a esperança do ímpio, quando lhe for cortada a vida, quando Deus lhe arrancar a alma?

[8]Адже яку надію матиме безбожник, коли відмовиться від нього Бог, коли Він забере життя у нього?

[9] Acaso, ouvirá Deus o seu clamor, em lhe sobrevindo a tribulação?

[9]Хіба до Бога долітає крик про допомогу, коли страждання валяться раптово?

[10] Deleitar-se-á o perverso no Todo-Poderoso e invocará a Deus em todo o tempo?

[10]Чи ласку він знайде у Всемогутнього? Чи буде він звертатися щораз до Бога? Ні!

[11] Ensinar-vos-ei o que encerra a mão de Deus e não vos ocultarei o que está com o Todo-Poderoso.

[11]Пораджу дещо Вам про те, що в Божій владі, не приховаю намірів Усемогутнього від вас.

[12] Eis que todos vós já vistes isso; por que, pois, alimentais vãs noções?

[12]Авжеж, ви все це бачили самі. Чому тоді ведете марні балачки?

[13] Eis qual será da parte de Deus a porção do perverso e a herança que os opressores receberão do Todo-Poderoso:

[13] Для кривдника такою Божа воля є, ось що дістанеться від Всемогутнього злостивцю.

[14] Se os seus filhos se multiplicarem, será para a espada, e a sua prole não se fartará de pão.

[14]Якщо синів багато має він, то меч дістане їх; не буде вдосталь хліба у його нащадків.

[15] Os que ficarem dela, a peste os enterrará, e as suas viúvas não chorarão.

[15]Знайдуть хвороба й смерть усіх, хто після нього буде жити, не будуть вдови голосить за ним.

[16] Se o perverso amontoar prata como pó e acumular vestes como barro,

[16]Хоча громадить срібло буде злодіяка, як пилюку, і назбирає одягу собі, мов глини,

[17] ele os acumulará, mas o justo é que os vestirá, e o inocente repartirá a prata.

[17]нашиє він, та праведники зносять, і безневинні срібло розподілять.

[18] Ele edifica a sua casa como a da traça e como a choça que o vigia constrói.

[19] Rico se deita com a sua riqueza, abre os seus olhos e já não a vê.

[20] Pavores se apoderam dele como inundação, de noite a tempestade o arrebata.

[21] O vento oriental o leva, e ele se vai; varre-o com ímpeto do seu lugar.

[22] Deus lança isto sobre ele e não o poupa, a ele que procura fugir precipitadamente da sua mão;

[23] à sua queda lhe batem palmas, à saída o apupam com assobios.

[18]Він розбудує дім свій, нетривке гніздо, як свій курінь будує сторож лиш на літо.

[19]Багатим він лягає спати, але прокинеться убогим, розплющить очі вранці, а багатства вже нема.

[20]Мов повінь, його страхи поглинають, вночі буремний вітер викрадає його.

[21]Здіймає східний вітер бідолаху і несе, із дому вимітає його навіки.

[22]Жбурляє й крутить без жалю у вирі, хоч як людина прагне врятуватись від стихії.

[23]В долоні плеще і свистить шипить до Бога зі свого осідку».

Jó 28

O homem apropria-se das riquezas da terra

[1] Na verdade, a prata tem suas minas, e o ouro, que se refina, o seu lugar.

[2] O ferro tira-se da terra, e da pedra se funde o cobre.

[3] Os homens põem termo à escuridão e até aos últimos confins procuram as pedras ocultas nas trevas e na densa escuridade.

[4] Abrem entrada para minas longe da habitação dos homens, esquecidos dos transeuntes; e, assim, longe deles, dependurados, oscilam de um lado para outro.

[5] Da terra procede o pão, mas embaixo é revolvida como por fogo.

[6] Nas suas pedras se encontra safira, e há pó que contém ouro.

[7] Essa vereda, a ave de rapina a ignora, e jamais a viram os olhos do falcão.

Йов 28

[1]«Існує справді срібна жила, і місце є, де виплавляють щире золото.

[2]Залізо добувають із руди, а камінь переплавляють на мідь.

[3]Порушить вічну темряву у шахті чоловік, обійде всі її кутки з кінця в кінець, шукаючи руду у мороці копальні.

[4]Далеко від осель людських шукають рудокопи і риють землю там, де віднаходять жили, у тих місцях, де люди не були ніколи, підвішені, розгойдуються на мотуззі.

[5]Хліб на землі росте, а під землею інше все існує, там все клекоче, ніби у вогні.

[6]Земне каміння — то є схованка сапфірів, в піску ховається і золотий пісок.

[7]Туди дороги жоден хижий птах не знає, орлиний погляд не проник туди.

[8] Nunca a pisaram feras majestosas, nem o leãozinho passou por ela.

[8]Найсміливіші звірі там ніколи не ступали, і лев ніколи там не був.

[9] Estende o homem a mão contra o rochedo e revolve os montes desde as suas raízes.

[9]Людина висікає в скелі шлях, вона зрушує з місця цілі гори.

[10] Abre canais nas pedras, e os seus olhos vêem tudo o que há de mais precioso.

[10]Прорубує тунелі у горах, там відкриваються очам скарби земні.

[11] Tapa os veios de água, e nem uma gota sai deles, e traz à luz o que estava escondido.

[11]Людина дамби на річках будує, виносить на поверхню те, що сховане від світла.

A verdadeira sabedoria é dom de Deus

[12] Mas onde se achará a sabedoria? E onde está o lugar do entendimento?

[12]А мудрість, де її знайти? Де розум схований?

[13] O homem não conhece o valor dela, nem se acha ela na terra dos viventes.

[13]Ніхто того не знає, його не розшукаєш там, де мешкає людина.

[14] O abismo diz: Ela não está em mim; e o mar diz: Não está comigo.

[14]„Він не в мені”, — говорить океан. І море вторить: „В мене теж його немає”.

[15] Não se dá por ela ouro fino, nem se pesa prata em câmbio dela.

[15]За золото його змінять не можна, і ні за які гроші не придбати його.

[16] O seu valor não se pode avaliar pelo ouro de Ofir, nem pelo precioso ônix, nem pela safira.

[16]Офірське золото в торгах за нього не піде, ні онікс-самоцвіт, ані сапфір.

[17] O ouro não se iguala a ela, nem o cristal; ela não se trocará por jóia de ouro fino;

[17]Ні золото, ані кришталь зрівнятись з ним не можуть у ціні, і виміняти на вироби із золота його не вдасться.

[18] ela faz esquecer o coral e o cristal; a aquisição da sabedoria é melhor que a das pérolas.

[18]Не варто згадувати корали та кришталь, бо мудрості ціна за перли вища.

[19] Não se lhe igualará o topázio da Etiópia, nem se pode avaliar por ouro puro.

[19]Не йде у порівняння з ним топаз із Ефіопії, на терези не покладеш за нього щире золото.

[20] Donde, pois, vem a sabedoria, e onde está o lugar do entendimento?

[20]А мудрість, де вона береться? І розуміння де живе?

[21] Está encoberta aos olhos de todo vivente e oculta às aves do céu.

[21]Прихований він від очей всього живого, прихований він від птахів небесних.

[22] O abismo e a morte dizem: Ouvimos com os nossos ouvidos a sua fama.

[22]Говорять смерть і Абаддон: „Ми лише краєм вуха про це чули”.

[23] Deus lhe entende o caminho, e ele é quem sabe o seu lugar.

[24] Porque ele perscruta até as extremidades da terra, vê tudo o que há debaixo dos céus.

[25] Quando regulou o peso do vento e fixou a medida das águas;

[26] quando determinou leis para a chuva e caminho para o relâmpago dos trovões,

[27] então, viu ele a sabedoria e a manifestou; estabeleceu-a e também a esquadrinhou.

[28] E disse ao homem: Eis que o temor do SENHOR é a sabedoria, e o apartar-se do mal é o entendimento.

[23]Шляхи до нього знає тільки Бог, де розум мешкає, лиш Господу відомо.

[24]Бо Він побачить може край землі, під небесами зір Його все бачить.

[25]Коли замислив Він, яка вага у вітру мусить бути, коли ще визначив Він міру для води,

[26]коли розпорядився про дощі, коли проклав шляхи Він для грози та блискавиці,

[27]тоді побачив мудрість Він і оцінив, схвалив її і навіть перевірив.

[28]Тоді сказав Він людям: „Послухайте, Господній страх — ось що є мудрість, а розум — то відштовхування зла”».

Jó 29

Jó lembra-se do seu primeiro estado feliz

[1] Prosseguiu Jó no seu discurso e disse:

[2] Ah! Quem me dera ser como fui nos meses passados, como nos dias em que Deus me guardava!

[3] Quando fazia resplandecer a sua lâmpada sobre a minha cabeça, quando eu, guiado por sua luz, caminhava pelas trevas;

[4] como fui nos dias do meu vigor, quando a amizade de Deus estava sobre a minha tenda;

[5] quando o Todo-Poderoso ainda estava comigo, e os meus filhos, em redor de mim;

[6] quando eu lavava os pés em leite, e da rocha me corriam ribeiros de azeite.

[7] Quando eu saía para a porta da cidade, e na praça me era dado sentar-me,

Йов 29

[1]І далі Йов пояснював:

[2]«Хотів би я, аби життя моє текло, як в давні часи, коли мене беріг Господь.

[3]Коли Його світильник наді мною сяяв, коли я йшов крізь морок за Його вогнем,

[4]коли у розквіті я був, коли ще дружба Божа в моїм наметі мешкала,

[5]коли ще Всемогутній був зі мною, коли я жив оточений синами,

[6]коли мій кожен крок купався в молоці, коли зі скель мені текла олива,

[7]коли виходив я до брами міста і на майдані місце посідав,

[8] os moços me viam e se retiravam; os idosos se levantavam e se punham em pé;
[9] os príncipes reprimiam as suas palavras e punham a mão sobre a boca;
[10] a voz dos nobres emudecia, e a sua língua se apegava ao paladar.
[11] Ouvindo-me algum ouvido, esse me chamava feliz; vendo-me algum olho, dava testemunho de mim;
[12] porque eu livrava os pobres que clamavam e também o órfão que não tinha quem o socorresse.
[13] A bênção do que estava a perecer vinha sobre mim, e eu fazia rejubilar-se o coração da viúva.
[14] Eu me cobria de justiça, e esta me servia de veste; como manto e turbante era a minha eqüidade.
[15] Eu me fazia de olhos para o cego e de pés para o coxo.
[16] Dos necessitados era pai e até as causas dos desconhecidos eu examinava.
[17] Eu quebrava os queixos do iníquo e dos seus dentes lhe fazia eu cair a vítima.
[18] Eu dizia: no meu ninho expirarei, multiplicarei os meus dias como a areia.
[19] A minha raiz se estenderá até às águas, e o orvalho ficará durante a noite sobre os meus ramos;
[20] a minha honra se renovará em mim, e o meu arco se reforçará na minha mão.
[21] Os que me ouviam esperavam o meu conselho e guardavam silêncio para ouvi-lo.

[8]переді мною молодь розступалась, а сивочолі зводились на ноги,

[9]коли вельможі при мені змовкали, і на вуста свої долоні клали,

[10]коли правителів змовкали голоси і язики до піднебіння прилипали.

[11]Вони хвалили все, що я казав, і кожен крок мій схвалювали дружно,

[12]оскільки бідний люд я рятував, коли зверталися за поміччю до мене, коли підтримував безпомічних сиріт.

[13]У злидні скинутий благословляв мене, і вдів серця від радості співали.

[14]І праведність мені служила за вбрання, а справедливість за тюрбан мені була.

[15]Я був очима для сліпого я був ногами для кривого.

[16]Я для нужденних батьком був. Я навіть розбирав ті справи, яких не знав.

[17]Злі приниження володарів спиняв я, й рятував слабкіших з рук гнобителя.

[18]Тоді я подумки сказав: „Умру в своєму домі, я дні свої помножу, мов пісок”.

[19]Моє коріння досягне води, роса нічна мої гілки зволожить.

[20]Постійно сили будуть відновлятись, лишатиметься лук в моїх руках тугим.

[21]Уважно прислухалися до мене всі і мовчки слухали, коли поради я давав.

[22] Havendo eu falado, não replicavam; as minhas palavras caíam sobre eles como orvalho.

[23] Esperavam-me como à chuva, abriam a boca como à chuva de primavera.

[24] Sorria-me para eles quando não tinham confiança; e a luz do meu rosto não desprezavam.

[25] Eu lhes escolhia o caminho, assentava-me como chefe e habitava como rei entre as suas tropas, como quem consola os que pranteiam.

[22]Їм нічого було додати, мої слова живили їх, мов дощ.

[23]Вони мене чекали, як дощу, роти, як на весняну зливу, спрагло розтуляли.

[24]Коли я посміхався їм, не могли повірити, мій усміх дуже тішив їх.

[25]Обрав для них я шлях і став главою, жив серед них, як цар зі своїм військом, як втішник для скорботних».

Jó 30

Jó lamenta a miséria em que caiu

[1] Mas agora se riem de mim os de menos idade do que eu, e cujos pais eu teria desdenhado de pôr ao lado dos cães do meu rebanho.

[2] De que também me serviria a força das suas mãos, homens cujo vigor já pereceu?

[3] De míngua e fome se debilitaram; roem os lugares secos, desde muito em ruínas e desolados.

[4] Apanham malvas e folhas dos arbustos e se sustentam de raízes de zimbro.

[5] Do meio dos homens são expulsos; grita-se contra eles, como se grita atrás de um ladrão;

[6] habitam nos desfiladeiros sombrios, nas cavernas da terra e das rochas.

[7] Bramam entre os arbustos e se ajuntam debaixo dos espinheiros.

[8] São filhos de doidos, raça infame, e da terra são escorraçados.

Йов 30

[1]«Тепер же з мене насміхаються молодші. Це ті молодики, батькам яких я б не дозволив з собаками разом пасти овець.

[2]І навіть сила їхніх рук — що мені з неї? Бо ж їхня сила полишила їх.

[3]Нестатками і голодом забиті, вони вгризаються у те, що вже давно засохло, все винищене і зруйноване усе.

[4]Вони скубуть гіркий просвирник, а корінь ялівця їх зігріває.

[5]Їх вигнали і відділили від людей, кричать на них, немовби на злочинців.

[6]І змушені вони тулитись в пересохлих руслах рік, в печерах, між камінням.

[7]Вони сумують, тужать між кущами або збираються гуртом між колючками.

[8]Вони дурні і безіменні, їх батогами вигнали і знехтували всі.

[9] Mas agora sou a sua canção de motejo e lhes sirvo de provérbio.

[10] Abominam-me, fogem para longe de mim e não se abstêm de me cuspir no rosto.

[11] Porque Deus afrouxou a corda do meu arco e me oprimiu; pelo que sacudiram de si o freio perante o meu rosto.

[12] À direita se levanta uma súcia, e me empurra, e contra mim prepara o seu caminho de destruição.

[13] Arruínam a minha vereda, promovem a minha calamidade; gente para quem já não há socorro.

[14] Vêm contra mim como por uma grande brecha e se revolvem avante entre as ruínas.

[15] Sobrevieram-me pavores, como pelo vento é varrida a minha honra; como nuvem passou a minha felicidade.

[16] Agora, dentro de mim se me derrama a alma; os dias da aflição se apoderaram de mim.

[17] A noite me verruma os ossos e os desloca, e não descansa o mal que me rói.

[18] Pela grande violência do meu mal está desfigurada a minha veste, mal que me cinge como a gola da minha túnica.

[19] Deus, tu me lançaste na lama, e me tornei semelhante ao pó e à cinza.

[20] Clamo a ti, e não me respondes; estou em pé, mas apenas olhas para mim.

[21] Tu foste cruel comigo; com a força da tua mão tu me combates.

[9]Тепер вони про мене плещуть язиками, про мене розпускаючи плітки.

[10]Вони гидують мною звіддалік, без сумнівів плюють мені в обличчя.

[11]Тому що Він послабив тятиву й мене принизив, планують знищити мене, як місто, що в облозі.

[12]На мене суне справа натовп лютий, збиває з ніг. Вони мене згубити замишляють.

[13]Ось вже прорвались на мою стежину, мене зживають зо світу. Немає звідки ждати допомоги.

[14]Ось вони сунуть, ніби крізь пролом, мене вражають в найслабкіше місце.

[15]Охоплений я жахом невимовним мов вітром здуло вдачу мою горду, хмариною розвіялось спасіння.

[16]Тепер із мене виливається душа, впилися в мене дні мої скорботні.

[17]Вночі Він штрикає зсередини мої кістки, і біль гризе мене і не вщухає.

[18]Щодуху шарпає Він одяг мій і штурхає, вчепившись в комірець хітона.

[19]Швиргає Бог мене в багнюку, і перетворює на пил і попіл.

[20]Волаю я про допомогу Твою, Боже, та не озвався Ти. Стою перед Тобою, але Ти уваги не звертаєш.

[21]Ти став безжалісним до мене. Свою ненависть Ти на мене виливаєш.

[22] Levantas-me sobre o vento e me fazes cavalgá-lo; dissolves-me no estrondo da tempestade.

[22]Штормы турбот на мене насилаєш, вітер мене носить, чи змушуєш від переляку мліти, бо ревеш громами.

[23] Pois eu sei que me levarás à morte e à casa destinada a todo vivente.

[23]Я знаю, Ти мене у смерть повернеш, туди, де зустрічаються усі живі.

[24] De um montão de ruínas não estenderá o homem a mão e na sua desventura não levantará um grito por socorro?

[24]Ніхто, звичайно, руку не підніме на того, хто уже на світі не жилець, як той в смертельну мить на допомогу буде кликати.

[25] Acaso, não chorei sobre aquele que atravessava dias difíceis ou não se angustiou a minha alma pelo necessitado?

[25]Хіба не плакав я за тими, хто страждав? Хіба душа моя за бідними не сумувала?

[26] Aguardava eu o bem, e eis que me veio o mal; esperava a luz, veio-me a escuridão.

[26]Я справді до добра тягнувся, а обернулося на зле. Я світло виглядав, а непроглядна тьма спустилась.

[27] O meu íntimo se agita sem cessar; e dias de aflição me sobrevêm.

[27]Кипить у мене все всередині невпинно, настали дні страждань.

[28] Ando de luto, sem a luz do sol; levanto-me na congregação e clamo por socorro.

[28]Ходжу я почорнілий не від сонця. На зібранні підвівся я і допомоги попросив.

[29] Sou irmão dos chacais e companheiro de avestruzes.

[29]Шакалам став я братом, для страусів я друг.

[30] Enegrecida se me cai a pele, e os meus ossos queimam em febre.

[30]І шкіра на мені вже почорніла, горить в гарячці тіло.

[31] Por isso, a minha harpa se me tornou em prantos de luto, e a minha flauta, em voz dos que choram.

[31]Пісні жалобні — ось на що налаштовано арфу мою, а сурми — на жалобний спів».

Jó 31

Jó declara sua integridade

[1] Fiz aliança com meus olhos; como, pois, os fixaria eu numa donzela?

[2] Que porção, pois, teria eu do Deus lá de cima e que herança, do Todo-Poderoso desde as alturas?

[3] Acaso, não é a perdição para o iníquo, e o infortúnio, para os que praticam a maldade?

Йов 31

[1]«З очима власними Угоду я уклав, щоб не дивились на дівчат з жагою.

[2]Що Бог відводить людям з висоти, яку нам спадщину Усемогутній відпускає з неба?

[3]Хіба це не страждання для злостивих, чи не погибель для неправедних людців?

[4] Ou não vê Deus os meus caminhos e não conta todos os meus passos?

[4]Хіба не Бог за кожним стежить кроком, хіба не Він пильнує за моїм шляхом?

[5] Se andei com falsidade, e se o meu pé se apressou para o engano

[5]Якщо я марнославно жив, чи поспішив когось обшахрувати,

[6] (pese-me Deus em balanças fiéis e conhecerá a minha integridade);

[6]хай тоді Бог на терезах надійних зважить, щоб пересвідчитися міг в моїх чеснотах.

[7] se os meus passos se desviaram do caminho, e se o meu coração segue os meus olhos, e se às minhas mãos se apegou qualquer mancha,

[7]Якщо звернув я з правильного шляху, якщо мене ввели в спокусу очі, якщо до рук моїх прилипло щось чуже,

[8] então, semeie eu, e outro coma, e sejam arrancados os renovos do meu campo.

[8]тоді нехай те, що я посадив, хтось інший з'їсть, нехай мої посіви вирвуть із корінням.

[9] Se o meu coração se deixou seduzir por causa de mulher, se andei à espreita à porta do meu próximo,

[9]Якщо не витримало серце зваб жіночих і я у двері друга заглядав, аби до жіночки його пробратись,

[10] então, moa minha mulher para outro, e outros se encurvem sobre ela.

[10]нехай тоді для іншого моя дружина зерно змеле, хай інші схиляться над нею уночі.

[11] Pois seria isso um crime hediondo, delito à punição de juízes;

[11]Тому що перше — це поганий вчинок, а друге — це вже злочин, за який судити треба.

[12] pois seria fogo que consome até à destruição e desarraigaria toda a minha renda.

[12]Бо це — вогонь, що спалить все, він міг би зжерти все моє добро.

[13] Se desprezei o direito do meu servo ou da minha serva, quando eles contendiam comigo,

[13]Якби я був несправедливий до слуги й служниці, коли вони до мене скаржитись прийшли,

[14] então, que faria eu quando Deus se levantasse? E, inquirindo ele a causa, que lhe responderia eu?

[14]що б я тоді робив, коли Господь підвівся, щоб перевірить, що б Йому я відповів?

[15] Aquele que me formou no ventre materno não os fez também a eles? Ou não é o mesmo que nos formou na madre?

[15]Чи не так само, як і їх, мене Господь у материнськім лоні сформував?

[16] Se retive o que os pobres desejavam ou fiz desfalecer os olhos da viúva;

[16]Якщо відмовив бідним я у тім, що потребують, якщо я змусив очі вдів від сліз почервоніти,

[17] ou, se sozinho comi o meu bocado, e o órfão dele não participou

[18] (Porque desde a minha mocidade cresceu comigo como se eu lhe fora o pai, e desde o ventre da minha mãe fui o guia da viúva.);

[19] se a alguém vi perecer por falta de roupa e ao necessitado, por não ter coberta;

[20] se os seus lombos não me abençoaram, se ele não se aquentava com a lã dos meus cordeiros;

[21] se eu levantei a mão contra o órfão, por me ver apoiado pelos juízes da porta,

[22] então, caia a omoplata do meu ombro, e seja arrancado o meu braço da articulação.

[23] Porque o castigo de Deus seria para mim um assombro, e eu não poderia enfrentar a sua majestade.

[24] Se no ouro pus a minha esperança ou disse ao ouro fino: em ti confio;

[25] se me alegrei por serem grandes os meus bens e por ter a minha mão alcançado muito;

[26] se olhei para o sol, quando resplandecia, ou para a lua, que caminhava esplendente,

[27] e o meu coração se deixou enganar em oculto, e beijos lhes atirei com a mão,

[28] também isto seria delito à punição de juízes; pois assim negaria eu ao Deus lá de cima.

[29] Se me alegrei da desgraça do que me tem ódio e se exultei quando o mal o atingiu

[17]якщо не розділив із сиротою хліба шмат,

[18]бо з юних днів про нього піклувався, наче батько, і з народження мого я піклувався про вдову,

[19]якщо я бачив, що комусь нема у що вдягнутись, чи бачив я нужденного, ледве прикритого лахміттям,

[20]чи ж він не дякував мені за всі турботи, чи ж не зодягнений, зігрітий був він вовною з моїх овець?

[21]Якщо підняв я руку на сирітку, що допомоги просив біля брами,

[22]тоді нехай плече звихнеться, нехай рука зламається у лікті.

[23]Бо я найбільш боюся посланої Богом кари, Його велич лякає мене.

[24]Якби упевненість від золота я мав, якби сказав, що лиш йому я вірю,

[25]якби радів я з власного добра, чи з того, що розбагатів зненацька,

[26]якби я сонця помічав сіяння, чи місяця величного ходу,

[27]щоб серце від краси зачарувалось, і поклонявся б їм, і поцілунки слав,

[28]то навіть це за злочин би вважалось, вартий кари, бо я б тоді був Бога зрадив.:

[29]Якби радів я з того, що мій недруг потерпає, чи святкував його страждання,

[30] (Também não deixei pecar a minha boca, pedindo com imprecações a sua morte.);

[31] se a gente da minha tenda não disse: Ah! Quem haverá aí que não se saciou de carne provida por ele

[32] (O estrangeiro não pernoitava na rua; as minhas portas abria ao viandante.)!

[33] Se, como Adão, encobri as minhas transgressões, ocultando o meu delito no meu seio;

[34] porque eu temia a grande multidão, e o desprezo das famílias me apavorava, de sorte que me calei e não saí da porta.

[35] Tomara eu tivesse quem me ouvisse! Eis aqui a minha defesa assinada! Que o Todo-Poderoso me responda! Que o meu adversário escreva a sua acusação!

[36] Por certo que a levaria sobre o meu ombro, atá-la-ia sobre mim como coroa;

[37] mostrar-lhe-ia o número dos meus passos; como príncipe me chegaria a ele.

[38] Se a minha terra clamar contra mim, e se os seus sulcos juntamente chorarem;

[39] se comi os seus frutos sem tê-la pago devidamente e causei a morte aos seus donos,

[40] por trigo me produza cardos, e por cevada, joio. Fim das palavras de Jó.

Jó 32

Eliú irado contra Jó e seus três amigos

[1] Cessaram aqueles três homens de responder a Jó no tocante ao se ter ele por justo aos seus próprios olhos.

[30]але я не сказав йому нічого злого, ані проклять на голову його не слав.

[31]Хіба з мого намету люди не казали: „Хто з тих, кому дав м’ясо Йов, не мав утіхи?”

[32]Не довелося подорожньому провести ніч надворі, бо я відкрив для нього двері й запросив зайти.

[33]Якби я замовчав свої гріхи, як інші це зробили б, щоб приховати в серці злочини свої,

[34]злякавшись натовпу великого довкола, чи боячись зневаги родичів близьких, не вийшов би з намету, затаївся б,

[35]як би хотів я, щоб хтось вислухав мене! Ось підпис мій, хай відгукнеться Всемогутній! Хай вороги письмово звинувачення Свої підтвердять.

[36]Я б на плечі носив той знак, звичайно, і на корону переніс би його теж.

[37]Йому б я звіт давав про все, що я зробив і шанобливо, як до князя, я б звертався.

[38]Якщо проти мене голосить земля, і борозни разом зайшлися у риданнях,

[39]якщо я висотав із неї силу, не сплативши, чи жителів її призвів на смерть,

[40]нехай тоді колючками зійде пшеничний лан і бур’яни замість ячменю вродять». На цьому скінчилося слово Йова.

Йов 32

Слово Елігу

[1]Отже, троє чоловіків перестали докоряти Йову, оскільки він був переконаний у своїй невинності.

[2] Então, se acendeu a ira de Eliú, filho de Baraquel, o buzita, da família de Rão; acendeu-se a sua ira contra Jó, porque este pretendia ser mais justo do que Deus.

[3] Também a sua ira se acendeu contra os três amigos, porque, mesmo não achando eles o que responder, condenavam a Jó.

[4] Eliú, porém, esperara para falar a Jó, pois eram de mais idade do que ele.

[5] Vendo Eliú que já não havia resposta na boca daqueles três homens, a sua ira se acendeu.

Eliú vinga o seu direito de responder a Jó

[6] Disse Eliú, filho de Baraquel, o buzita: Eu sou de menos idade, e vós sois idosos; arreceei-me e temi de vos declarar a minha opinião.

[7] Dizia eu: Falem os dias, e a multidão dos anos ensine a sabedoria.

[8] Na verdade, há um espírito no homem, e o sopro do Todo-Poderoso o faz sábio.

[9] Os de mais idade não é que são os sábios, nem os velhos, os que entendem o que é reto.

[10] Pelo que digo: dai-me ouvidos, e também eu declararei a minha opinião.

[11] Eis que aguardei as vossas palavras e dei ouvidos às vossas considerações, enquanto, quem sabe, buscáveis o que dizer.

[12] Atentando, pois, para vós outros, eis que nenhum de vós houve que refutasse a Jó, nem que respondesse às suas razões.

[2]Однак Елігу, син Баракела бузитського з роду Арамового дуже розгнівався. Він дуже розлютився на Йова, бо той заявив, ніби він невинніший за Бога.

[3-4]Розгнівався Елігу й на трьох друзів Йова за те, що вони не змогли дати належної відсічі Йову, а лише визнали, що він винний. Але через те, що друзі Йова були старші, Елігу чекав, доки вони виговоряться.

[5]Побачивши, що ті троє не дістали відповіді, Елігу зшаленів.

[6]Ось що Елігу, син Баракела бузитського сказав: «Я молодший літами, а ви вже постаріли. Тому я й сумнівався і боявся свою точку зору розкривати.

[7]Себе я переконував: „Нехай говорить досвід, хай зрілість мудрості мене навчить”.

[8]Проте в людині Божий Дух живе, і Всемогутнього дихання розум їй вселяє.

[9]Не тільки сивочолі мудрість мають, не тільки старші сповідають справедливість.

[10]Тому й сказав я: „Слухайте мене. Я теж розкрию свою точку зору”.

[11]Чекав і справді я, поки ви говорили, і слухав, в чому дружно переконували ви його. Тоді як ви потрібні докази шукали,

[12]уважно я над вашими словами міркував. І що ж, ніхто із вас не відповів достойно Йову, ніхто не доказав його неправоти.

[13] Não vos desculpeis, pois, dizendo: Achamos sabedoria nele; Deus pode vencê-lo, e não o homem.

[14] Ora, ele não me dirigiu palavra alguma, nem eu lhe retorquirei com as vossas palavras.

[15] Jó, os três estão pasmados, já não respondem, faltam-lhes as palavras.

[16] Acaso, devo esperar, pois não falam, estão parados e nada mais respondem?

[17] Também eu concorrerei com a minha resposta; declararei a minha opinião.

[18] Porque tenho muito que falar, e o meu espírito me constrange.

[19] Eis que dentro de mim sou como o vinho, sem respiradouro, como odres novos, prestes a arrebentar-se.

[20] Permiti, pois, que eu fale para desafogar-me; abrirei os lábios e responderei.

[21] Não farei acepção de pessoas, nem usarei de lisonjas com o homem.

[22] Porque não sei lisonjear; em caso contrário, em breve me levaria o meu Criador.

Jó 33

Eliú repreende a Jó

[1] Ouve, pois, Jó, as minhas razões e dá ouvidos a todas as minhas palavras.

[2] Passo agora a falar, em minha boca fala a língua.

[3] As minhas razões provam a sinceridade do meu coração, e os meus lábios proferem o puro saber.

[13]Не варто вам казати: „Знайшли ми мудрість”. Хай Бог йому пояснить, а не чоловік.

[14]Бо Йов не дав мені пояснень жодних, і я йому відповідати не буду вашими словами.

[15]Вони замовкли, бо не знають, де слова їм брати, більше нічого додати.

[16]А я чекав, поки вони замовкнуть, вони мовчать, і слів немає на устах.

[17]Тепер моя настала черга, я висловлюся теж, що думаю про це.

[18]Мені багато є про що сказати, всередині нуртує дух і просить не мовчати.

[19]Живіт мій, мов невідкоркований бурдюк вина, яке його прорвати ладне, молоде.

[20]Дозвольте, я скажу, щоб висловився дух, я розтулю вуста, щоб відповісти вам.

[21]Чи висловити власну безсторонність. Я лестити нікому не збираюсь,

[22]бо як це робиться, не звіку знаю я, бо мій Творець мене інакше прибере».

Йов 33

[1]«Тепер ти, Йове, вислухай уважно всі докази мої, усе, про що я говорити буду.

[2]Я маю намір говорити зрозуміло.

[3]Ідуть від серця чистого мої слова, про те, що знаю, щиро розповім.

[4] O Espírito de Deus me fez, e o sopro do Todo-Poderoso me dá vida.

[5] Se podes, contesta-me, dispõe bem as tuas razões perante mim e apresenta-te.

[6] Eis que diante de Deus sou como tu és; também eu sou formado do barro.

[7] Por isso, não te inspiro terror, nem será pesada sobre ti a minha mão.

[8] Na verdade, falaste perante mim, e eu ouvi o som das tuas palavras:

[9] Estou limpo, sem transgressão; puro sou e não tenho iniqüidade.

[10] Eis que Deus procura pretextos contra mim e me considera como seu inimigo.

[11] Põe no tronco os meus pés e observa todas as minhas veredas.

[12] Nisto não tens razão, eu te respondo; porque Deus é maior do que o homem.

[13] Por que contendes com ele, afirmando que não te dá contas de nenhum dos seus atos?

[14] Pelo contrário, Deus fala de um modo, sim, de dois modos, mas o homem não atenta para isso.

[15] Em sonho ou em visão de noite, quando cai sono profundo sobre os homens, quando adormecem na cama,

[16] então, lhes abre os ouvidos e lhes sela a sua instrução,

[17] para apartar o homem do seu desígnio e livrá-lo da soberba;

[18] para guardar a sua alma da cova e a sua vida de passar pela espada.

[4]Дух Божий сотворив мене, мені життя дав подих Всемогутнього.

[5]Якщо ти можеш, то спростуй мене, зберися з силами і стань переді мною.

[6]Ми перед Господом однакові з тобою, мене також зліпили зі шматочка глини.

[7]Тобі нема чого мене боятись, я силами не можу мірятись з тобою.

[8]До вух моїх дійшли твої слова, і я почув, що ти промовив:

[9]„Я чистий і безгрішний, нема ніякої вини за мною.

[10]А Він все вишуковує причини, аби мене вважати ворогом Своїм.

[11]На ноги начепив мені кайдани, Він стереже усі мої шляхи, аби не втік”.

[12]Насправді, Йове, ти не правий; сказати мушу, Бог за чоловіка вищий.

[13]Чому ти звинувачуєш Його? Вважаєш ти, що рівний ти до Нього, тому і викликаєш сперечатись сам-на-сам?

[14]Говорить Бог з одним інакше, ніж говорить з іншим. Вони того не розуміють.

[15]Коли їм сниться сон, видіння уночі, коли глибока змора їх здолає в ліжку,

[16]в таку годину Бог з людьми говорить, попереджає їх і відмовляє

[17]від вчинку грішного, Він перешкоди зводить на шляху гордині.

[18]Від смерті береже Він чоловіка, пильнує, щоб у річку смерті не вступив.

[19] Também no seu leito é castigado com dores, com incessante contenda nos seus ossos;

[20] de modo que a sua vida abomina o pão, e a sua alma, a comida apetecível.

[21] A sua carne, que se via, agora desaparece, e os seus ossos, que não se viam, agora se descobrem.

[22] A sua alma se vai chegando à cova, e a sua vida, aos portadores da morte.

[23] Se com ele houver um anjo intercessor, um dos milhares, para declarar ao homem o que lhe convém,

[24] então, Deus terá misericórdia dele e dirá ao anjo: Redime-o, para que não desça à cova; achei resgate.

[25] Sua carne se robustecerá com o vigor da sua infância, e ele tornará aos dias da sua juventude.

[26] Deveras orará a Deus, que lhe será propício; ele, com júbilo, verá a face de Deus, e este lhe restituirá a sua justiça.

[27] Cantará diante dos homens e dirá: Pequei, perverti o direito e não fui punido segundo merecia.

[28] Deus redimiu a minha alma de ir para a cova; e a minha vida verá a luz.

[29] Eis que tudo isto é obra de Deus, duas e três vezes para com o homem,

[30] para reconduzir da cova a sua alma e o alumiar com a luz dos viventes.

[31] Escuta, pois, ó Jó, ouve-me; cala-te, e eu falarei.

[19]Коли у ліжку корчиться від болю чоловік, коли йому кістки постійно ломить, то Бог його попереджає й виправляє.

[20]Тоді не може їсти чоловік, найвишуканіші страви не хвилюють.

[21]Вагу втрачає так, що тіла вже не видно, стирчать лише самі кістки.

[22]Його душа все ближче підступає до могили, його життя простує до кінця.

[23]Якщо у нього буде Ангел Захисник, хоча таке трапляється і дуже рідко, підкаже він, як треба чесно жити.

[24]І милосердний Ангел мовить: „Звільни його, не посилай в могилу, бо відкуп я знайшов для нього”.

[25]Тоді наллється тіло молодим завзяттям повернеться він в молоді роки.

[26]Почне молитись Богу чоловік, і буде втішений Господь і з радістю відкриє лик Свій, поверне справедливість чоловіку.

[27]І той зізнається перед людьми: „Грішив я, зраджував я правду, та зиску жодного від того не зазнав”.

[28]Бог порятунок дав моїй душі, і буду я життю радіти.

[29]Бог робить так не раз, а двічі, тричі,

[30]щоб вберегти людину від могили, щоб дати світло й радощі життя.

[31]Послухай і прислухайся до мене, Йове, мовчи і дай мені договорити.

[32] Se tens alguma coisa que dizer, responde-me; fala, porque desejo justificar-te.
[33] Se não, escuta-me; cala-te, e ensinar-te-ei a sabedoria.

[32]Якщо ти хочеш заперечити, скажи, бо хочу виправдати я тебе.

[33]Якщо нема тобі чого сказати, помовчи, послухай, мудрості тебе навчу».

Jó 34

Eliú justifica a Deus

[1] Disse mais Eliú:

[2] Ouvi, ó sábios, as minhas razões; vós, instruídos, inclinai os ouvidos para mim.

[3] Porque o ouvido prova as palavras, como o paladar, a comida.

[4] O que é direito escolhamos para nós; conheçamos entre nós o que é bom.

[5] Porque Jó disse: Sou justo, e Deus tirou o meu direito.

[6] Apesar do meu direito, sou tido por mentiroso; a minha ferida é incurável, sem que haja pecado em mim.

[7] Que homem há como Jó, que bebe a zombaria como água?

[8] E anda em companhia dos que praticam a iniqüidade e caminha com homens perversos?

[9] Pois disse: De nada aproveita ao homem o comprazer-se em Deus.

[10] Pelo que vós, homens sensatos, escutai-me: longe de Deus o praticar ele a perversidade, e do Todo-Poderoso o cometer injustiça.

[11] Pois retribui ao homem segundo as suas obras e faz que a cada um toque segundo o seu caminho.

Йов 34

[1]Елігу вів далі:

[2]«Послухайте, премудрі, що скажу вам, і ви, розсудливі, зверніть на те увагу.

[3]Тому що вухо випробовує слова, так само, як язик куштує їжу.

[4]Для себе виберемо, що є справедливе, давайте вирішим самі, що є добро.

[5]Тому що Йов говорить: „Я невинний, мене позбавив права Бог.

[6]Хоч я не схибив, брехуном мене зовуть, хоч я нічим не завинив, я маю невигойну рану".

[7]Чи є ще хтось, на Йова схожий, хто богохульствами зволожує уста, немов водою.

[8]З неправедними зустрічі шукає із тими знається, які закон переступили.

[9]Бо стверджує, що Богу нічого годити, користі буде з того мало.

[10]Тому послухайте мене усі, хто розум має, це ж ясно: Всемогутній і злочин — несумісні, Нічого спільного зі злом не має Бог.

[11]Людині Бог віддячує по справах — що заслуговує, те й матиме від Нього.

[12] Na verdade, Deus não procede maliciosamente; nem o Todo-Poderoso perverte o juízo.

[12]Немає сумніву ніякого у тому, що Бог не може бути винний, і справедливості не перекрутить Всемогутній.

[13] Quem lhe entregou o governo da terra? Quem lhe confiou o universo?

[13]Ким був призначений Він правити землею, хто владу дав Йому, щоб світом керувати?

[14] Se Deus pensasse apenas em si mesmo e para si recolhesse o seu espírito e o seu sopro,

[14]Якби задумав Він забрати дух і подих,

[15] toda a carne juntamente expiraria, e o homem voltaria para o pó.

[15]то разом зникла б плоть уся, і чоловік на порох обернувся.

[16] Se, pois, há em ti entendimento, ouve isto; inclina os ouvidos ao som das minhas palavras.

[16]Якщо ви справді розумом наділені, то зважте, прислухайтесь до того, що я вам кажу:

[17] Acaso, governaria o que aborrecesse o direito? E quererás tu condenar aquele que é justo e poderoso?

[17]Хіба пошле злочинників за ґрати Той, хто Сам ненавидить закон і справедливість? Чи звинуватите ви в кривді справедливого і сильного?

[18] Dir-se-á a um rei: Oh! Vil? Ou aos príncipes: Oh! Perversos?

[18]Це Бог царю говорить, що той нікчема, вельможних може нечестивцями назвати.

[19] Quanto menos àquele que não faz acepção das pessoas de príncipes, nem estima ao rico mais do que ao pobre; porque todos são obra de suas mãos.

[19]Господь князям не дасть ніяких переваг, ані багатому перед нужденним, бо всі вони творіння Бога.

[20] De repente, morrem; à meia-noite, os povos são perturbados e passam, e os poderosos são tomados por força invisível.

[20]Раптово помирають люди — здригнуться і відійдуть в інший світ. Могутні зникнуть, хоч ніхто не ворухнув і пальцем.

[21] Os olhos de Deus estão sobre os caminhos do homem e vêem todos os seus passos.

[21]Бо стежать Його очі за шляхом людини, не приховається від Нього жоден крок.

[22] Não há trevas nem sombra assaz profunda, onde se escondam os que praticam a iniqüidade.

[22]Немає місця безпросвітного, ні темряви смертельної, де б заховатися могли від Бога нечестивці.

[23] Pois Deus não precisa observar por muito tempo o homem antes de o fazer ir a juízo perante ele.

[23]Тому то не людина призначає час, коли до Бога на спокуту йти.

[24] Quebranta os fortes, sem os inquirir, e põe outros em seu lugar.

[25] Ele conhece, pois, as suas obras; de noite, os transtorna, e ficam moídos.

[26] Ele os fere como a perversos, à vista de todos;

[27] porque dele se desviaram, e não quiseram compreender nenhum de seus caminhos,

[28] e, assim, fizeram que o clamor do pobre subisse até Deus, e este ouviu o lamento dos aflitos.

[29] Se ele aquietar-se, quem o condenará? Se encobrir o rosto, quem o poderá contemplar, seja um povo, seja um homem?

[30] Para que o ímpio não reine, e não haja quem iluda o povo.

[31] Se alguém diz a Deus: Sofri, não pecarei mais;

[32] o que não vejo, ensina-mo tu; se cometi injustiça, jamais a tornarei a praticar,

[33] acaso, deve ele recompensar-te segundo tu queres ou não queres? Acaso, deve ele dizer-te: Escolhe tu, e não eu; declara o que sabes, fala?

[34] Os homens sensatos dir-me-ão, dir-me-á o sábio que me ouve:

[35] Jó falou sem conhecimento, e nas suas palavras não há sabedoria.

[36] Tomara fosse Jó provado até ao fim, porque ele respondeu como homem de iniqüidade.

[24]Вельмож Він прибере без дізнання, на їхнє місце враз поставить інших.

[25]Тому що стежить Він за їхніми ділами, вночі скидає їх, для них життя кінчається на тому.

[26]За їхні підступи карає їх відкрито і на очах у всіх, хто бачить.

[27]Карає їх, бо відвернулися від Нього, не зваживши на всі Його шляхи,

[28]і бідних довели до того, що ті волають і звертаються до Бога. Та пригноблених Він чує плач.

[29]Коли Він змусить змовкнути стражденних, хто дорікне Йому у беззаконні? Як Бог відвернеться, то не знайде Його ніхто: дарма, чи то один, чи ціле плем'я.

[30]Він не дозволить, щоб царем був беззаконний чоловік, і не допустить, щоб народ потрапив в пастку.

[31]Але звернись до Бога і скажи: „Так, винен, більше я грішить не буду.

[32]Навчи мене того, чого я ще не розумію, якщо зробив щось зле, того не повторю".

[33]Чи Бог тобі відплатить, як бажаєш, якщо цураєшся Його законів? Тобі вирішувати, як далі жити, не мені. Ну ж бо, скажи, як розумієш.

[34]До мене звернуться досвідчені мужі і люди з розумом, почувши, скажуть:

[35]„Не розуміє Йов того, що сам говорить, немає мудрості в його словах".

[36]Потрібно було б випробувати Йова, бо він відповідає, як лихі люди,

[37] Pois ao seu pecado acrescenta rebelião, entre nós, com desprezo, bate ele palmas e multiplica as suas palavras contra Deus.

[37]тому що він примножує свій гріх, він збільшує провину, сидячи між нами і звинувачуючи Бога знов і знову».

Jó 35

Deus não ouve os aflitos, porque estes não têm fé

[1] Disse mais Eliú:

[2] Achas que é justo dizeres: Maior é a minha justiça do que a de Deus?

[3] Porque dizes: De que me serviria ela? Que proveito tiraria dela mais do que do meu pecado?

[4] Dar-te-ei resposta, a ti e aos teus amigos contigo.

[5] Atenta para os céus e vê; contempla as altas nuvens acima de ti.

[6] Se pecas, que mal lhe causas tu? Se as tuas transgressões se multiplicam, que lhe fazes?

[7] Se és justo, que lhe dás ou que recebe ele da tua mão?

[8] A tua impiedade só pode fazer o mal ao homem como tu mesmo; e a tua justiça, dar proveito ao filho do homem.

[9] Por causa das muitas opressões, os homens clamam, clamam por socorro contra o braço dos poderosos.

[10] Mas ninguém diz: Onde está Deus, que me fez, que inspira canções de louvor durante a noite,

[11] que nos ensina mais do que aos animais da terra e nos faz mais sábios do que as aves dos céus?

[12] Clamam, porém ele não responde, por causa da arrogância dos maus.

Йов 35

[1]Потім Елігу сказав:

[2]«Чи справедливим ти вважаєш те, що кажеш: „Я більш правий, аніж Господь. Не Бог, а я правий?”

[3]Коли ти кажеш: „Що мені з того, коли я Богу догоджати буду, коли не буду я грішити знов?” —

[4]я хочу відповідь тобі і твоїм друзям дати.

[5]Поглянь на невеличкі хмари, що пропливають високо над головою.

[6]Якщо грішиш, чи дошкуляєш Богу ти, Йому завдати шкоди неможливо. Якщо ти скоїв злочинів багато, що Богу з того?

[7]Якщо невинний, що то є для Нього? Що з рук твоїх одержить Бог для себе?

[8]Твої провини вплинуть на таких, як ти, людей, а не на Бога, і праведність твоя — також лише для них.

[9]Страждають люди від немислимого гніту і звільнення від рук гнобителів чекають.

[10]Ніхто не каже: „Де мій Бог, Творець мій, який дарує нам пісні вночі,

[11]який навчає більше нас, аніж тваринний світ, який нам більше мудрості дає, аніж птахам небесним”.

[12]Волають люди, але Він уваги не звертає, бо пихи нечестивці мають забагато.

[13] Só gritos vazios Deus não ouvirá, nem atentará para eles o Todo-Poderoso.

[14] Jó, ainda que dizes que não o vês, a tua causa está diante dele; por isso, espera nele.

[15] Mas agora, porque Deus na sua ira não está punindo, nem fazendo muito caso das transgressões,

[16] abres a tua boca, com palavras vãs, amontoando frases de ignorante.

[13]Не дослухається Господь до закликів пустопорожніх, Всесильний і не помічає їх.

[14]Як можеш ти жалітися, що ти Його не бачиш, чекати мусиш ти, бо твоя справа — перед Ним.

[15]І справді, Він не виливає гнів на тебе і не зважає на твої гріхи.

[16]Устами марно Йов ворушить, багато він говорить, але мало знає».

Jó 36

No sofrer do homem, Deus lhe visa o bem

[1] Prosseguiu Eliú e disse:

[2] Mais um pouco de paciência, e te mostrarei que ainda tenho argumentos a favor de Deus.

[3] De longe trarei o meu conhecimento e ao meu Criador atribuirei a justiça.

[4] Porque, na verdade, as minhas palavras não são falsas; contigo está quem é senhor do assunto.

[5] Eis que Deus é mui grande; contudo a ninguém despreza; é grande na força da sua compreensão.

[6] Não poupa a vida ao perverso, mas faz justiça aos aflitos.

[7] Dos justos não tira os olhos; antes, com os reis, no trono os assenta para sempre, e são exaltados.

[8] Se estão presos em grilhões e amarrados com cordas de aflição,

[9] ele lhes faz ver as suas obras, as suas transgressões, e que se houveram com soberba.

Йов 36

[1]І Елігу додав:

[2]«Ще трохи почекай, дозволь мені все пояснити, бо через мене Бог сказати хоче.

[3]Я здалеку почну й переконаю в тому, що мій Творець — правий.

[4]Нема обману в твердженнях моїх, ручаюсь. З тобою розмовляє той, хто добре знає.

[5]Могутній Бог, людей не зневажає Він. Могутній Він у мудрості Своїй.

[6]Зловмисникам Він не дозволить жити, але пригніченим віддасть належне.

[7]Від праведних Він не відступиться, не відверне очей від справедливого правителя, дозволить йому завжди посідати трон.

[8]Якщо закутий хтось в кайдани, захоплений в полон болючим ланцюгом,

[9]тоді роз’яснить Він, що скоїли, пихаті, у чому схибили, бо діяли нахабно.

[10] Abre-lhes também os ouvidos para a instrução e manda-lhes que se convertam da iniqüidade.

[10]Він вуха їм прочистить, аби чули, як треба виправлятися, і скаже, аби трималися далі від гріха.

[11] Se o ouvirem e o servirem, acabarão seus dias em felicidade e os seus anos em delícias.

[11]Якщо послухаються і служити будуть, то житимуть в багатстві й щасті все життя.

[12] Porém, se não o ouvirem, serão traspassados pela lança e morrerão na sua cegueira.

[12]Якщо не схочуть покоритися, проткне стріла їх, перейдуть річку смерті й щезнуть без сліду.

[13] Os ímpios de coração amontoam para si a ira; e, agrilhoados por Deus, não clamam por socorro.

[13]Злоститься той, у кого заржавіле серце, і навіть коли Бог кара його, не просить допомоги.

[14] Perdem a vida na sua mocidade e morrem entre os prostitutos cultuais.

[14]Помруть вони у розквіті років, як юнаки розпутні.

[15] Ao aflito livra por meio da sua aflição e pela opressão lhe abre os ouvidos.

[15]Але страждених Бог врятує, Бог радий слухати таких людей.

[16] Assim também procura tirar-te das fauces da angústia para um lugar espaçoso, em que não há aperto, e as iguarias da tua mesa seriam cheias de gordura;

[16]Він витягне тебе з лещат біди, на простір, де утисків немає, в вільний і просторий світ, твій стіл ломитись буде від наїдків.

[17] mas tu te enches do juízo do perverso, e, por isso, o juízo e a justiça te alcançarão.

[17]Але обтяжений ти хибними ділами, весь час твій відбирає тяжба, суд,

[18] Guarda-te, pois, de que a ira não te induza a escarnecer, nem te desvie a grande quantia do resgate.

[18]не дай багатим обдурить себе, не допускай, щоб підкупи тебе схитнули.

[19] Estimaria ele as tuas lamúrias e todos os teus grandes esforços, para que te vejas livre da tua angústia?

[19]Чи зможуть твої статки чи впливові люди тебе порятувати від біди? О, ні.

[20] Não suspires pela noite, em que povos serão tomados do seu lugar.

[20]Не треба ждати тої ночі, коли пощезне із землі увесь народ.

[21] Guarda-te, não te inclines para a iniqüidade; pois isso preferes à tua miséria.

[21]Пильнуй, щоб ти до зла не повернувся, бо ти, здається, зло, а не страждання, вибрав.

[22] Eis que Deus se mostra grande em seu poder! Quem é mestre como ele?

[23] Quem lhe prescreveu o seu caminho ou quem lhe pode dizer: Praticaste a injustiça?

Eliú exalta a majestade de Deus

[24] Lembra-te de lhe magnificares as obras que os homens celebram.

[25] Todos os homens as contemplam; de longe as admira o homem.

[26] Eis que Deus é grande, e não o podemos compreender; o número dos seus anos não se pode calcular.

[27] Porque atrai para si as gotas de água que de seu vapor destilam em chuva,

[28] a qual as nuvens derramam e gotejam sobre o homem abundantemente.

[29] Acaso, pode alguém entender o estender-se das nuvens e os trovões do seu pavilhão?

[30] Eis que estende sobre elas o seu relâmpago e encobre as profundezas do mar.

[31] Pois por estas coisas julga os povos e lhes dá mantimento em abundância.

[32] Enche as mãos de relâmpagos e os dardeja contra o adversário.

[33] O fragor da tempestade dá notícias a respeito dele, dele que é zeloso na sua ira contra a injustiça.

Jó 37

[1] Sobre isto treme também o meu coração e salta do seu lugar.

[2] Dai ouvidos ao trovão de Deus, estrondo que sai da sua boca;

[22]Всевладний і Всесильний Бог. Хіба ще є такий, як Він, наставник?

[23]Хто Йому вказував, що має Він робити? Хто міг би вимовить, що Він зробив щось зле?

[24]Не забувайте возвеличувати Бога, завжди Його оспівувати у піснях.

[25]Діяння Божі всі бачить кожен, всі смертні стежать звіддалік за Ним.

[26]Величний Бог, та ми його не можем осягнути, нам не дано пізнати, скільки Він живе.

[27]По краплі Він з землі збирає воду, і умиває землю мрякою, дощем.

[28]Він змушує слабенькі хмари мжичить і зливи проливає на голови людей.

[29]Хто може передбачити погоду і грізний тріск Його шатра.

[30]Це ж Він бо розкидає блискавки по небу і дно морське ховає під водою.

[31]Так Він народами керує і дбає, щоб була пожива їм.

[32]Він блискавку бере в долоні і направляє точно в ціль.

[33]То грім Його, що провіщає бурю, худоба, й та це відчуває».

Йов 37

[1]«Коли я думаю про бурю ураганну, тріпоче серце і нерівно б’ється.

[2]Прислухайтесь до грому голосу Його, послухайте, як гуркіт ллється з уст Його.

[3] ele o solta por debaixo de todos os céus, e o seu relâmpago, até aos confins da terra.

[3]Він посилає блискавку, щоб освітила небо, заграва розлягається з кінця в кінець землі.

[4] Depois deste, ruge a sua voz, troveja com o estrondo da sua majestade, e já ele não retém o relâmpago quando lhe ouvem a voz.

[4]Гучний, величний голос Божий розсилає громи, ніхто не спинить гуркіт грому Божого.

[5] Com a sua voz troveja Deus maravilhosamente; faz grandes coisas, que nós não compreendemos.

[5]Гримить чудовий голос Божий, вершить великі справи Він, яких ми осягнуть не в змозі.

[6] Porque ele diz à neve: Cai sobre a terra; e à chuva e ao aguaceiro: Sede fortes.

[6]Тому що снігу Він наказує: „На землю падай". А зливі промовляє: „Дужче лий".

[7] Assim, torna ele inativas as mãos de todos os homens, para que reconheçam as obras dele.

[7]Він кожного печаткою позначив, щоб всі могли довідатись, що Він зробив.

[8] E as alimárias entram nos seus esconderijos e ficam nas suas cavernas.

[8]До лігва утікає все живе, щоб заховатись, пересидіти.

[9] De suas recâmaras sai o pé-de-vento, e, dos ventos do norte, o frio.

[9]Із півдня налітає вітер штормовий, північні вітри холод принесуть.

[10] Pelo sopro de Deus se dá a geada, e as largas águas se congelam.

[10]Від подиху Бога утворюється лід і неосяжні води замерзають.

[11] Também de umidade carrega as densas nuvens, nuvens que espargem os relâmpagos.

[11]До того ж хмари Він наповнює водою, скрізь розсилає блискавки із них.

[12] Então, elas, segundo o rumo que ele dá, se espalham para uma e outra direção, para fazerem tudo o que lhes ordena sobre a redondeza da terra.

[12]Кружляють небом хмарища важенні, виконуючи Боже повеління. Як Він бажає, над землею линуть.

[13] E tudo isso faz ele vir para disciplina, se convém à terra, ou para exercer a sua misericórdia.

[13]Чи то заради покарання для землі, а, може, милості заради Він це зробив.

[14] Inclina, Jó, os ouvidos a isto, pára e considera as maravilhas de Deus.

[14]Про це послухай, Йове. Встань і поміркуй про чудеса Господні.

[15] Porventura, sabes tu como Deus as opera e como faz resplandecer o relâmpago da sua nuvem?

[16] Tens tu notícia do equilíbrio das nuvens e das maravilhas daquele que é perfeito em conhecimento?

[17] Que faz aquecer as tuas vestes, quando há calma sobre a terra por causa do vento sul?

[18] Ou estendeste com ele o firmamento, que é sólido como espelho fundido?

[19] Ensina-nos o que lhe diremos; porque nós, envoltos em trevas, nada lhe podemos expor.

[20] Contar-lhe-ia alguém o que tenho dito? Seria isso desejar o homem ser devorado.

[21] Eis que o homem não pode olhar para o sol, que brilha no céu, uma vez passado o vento que o deixa limpo.

[22] Do norte vem o áureo esplendor, pois Deus está cercado de tremenda majestade.

[23] Ao Todo-Poderoso, não o podemos alcançar; ele é grande em poder, porém não perverte o juízo e a plenitude da justiça.

[24] Por isso, os homens o temem; ele não olha para os que se julgam sábios.

Jó 38

O Senhor convence a Jó de ignorância

[1] Depois disto, o SENHOR, do meio de um redemoinho, respondeu a Jó:

[2] Quem é este que escurece os meus desígnios com palavras sem conhecimento?

[15]Чи знаєш ти, як хмарами керує Бог, як змушує вистрілювати блискавками небо?

[16]Чи знаєш ти, як темні хмари розвіюються? Чи знаєш ти про неймовірні чудеса Того, Хто знає все?

[17]Чи можеш ти, хто в одязі потіє, знати, чому південний вітер віє і змушує завмерти землю?

[18]Чи можеш ти разом з Ним хмари розстилати, важкі, як дзеркало шліфоване латунне?

[19]Скажи, що мусимо Йому сказати. Не можемо придумати нічого, бо не знаєм.

[20]Хіба годиться перебивати Бога, щоб сказати самому? Це також безглуздо, як просити Бога смерті?

[21]Отож ніхто не бачив світла, яскравого такого, як коли подує вітер і розвіє хмари, й очистить повітря, зробить прозорим його. Тоді яскравий жар приходить

[22]із Зафона — те страшне й яскраве світло, що навколо Бога.

[23]Не можем Всемогутнього ми осягнути, величний Він у силі, справедливості та правді. Він перед нами не звітує.

[24]Тому Його й бояться люди, хоч Він на мудрагеля кожного і не зважає».

Йов 38

Господь звертається до Йова

[1]Тоді із бурі до Йова звернувся Господь:

[2]«Хто це, хто це чорнить пораду словами нерозумними?

[3] Cinge, pois, os lombos como homem, pois eu te perguntarei, e tu me farás saber.

[3]Підпережись, як воїн. Тоді тебе спитаю Я, а ти Мені усе поясниш.

[4] Onde estavas tu, quando eu lançava os fundamentos da terra? Dize-mo, se tens entendimento.

[4]Де був ти в час, коли землі основи Я творив? Ну ж бо, скажи, якщо розумний ти.

[5] Quem lhe pôs as medidas, se é que o sabes? Ou quem estendeu sobre ela o cordel?

[5]Хто її виміри окреслив? Ти ж бо знаєш. І хто її відміряв потім?

[6] Sobre que estão fundadas as suas bases ou quem lhe assentou a pedra angular,

[6]Що є підґрунтям для земних основ, і хто землі поклав наріжний камінь,

[7] quando as estrelas da alva, juntas, alegremente cantavam, e rejubilavam todos os filhos de Deus?

[7]коли всі зорі вранішні співали, і веселились Ангели, прославляючи плоди Його творінь?

[8] Ou quem encerrou o mar com portas, quando irrompeu da madre;

[8]Хто широчінь морську у брами взяв, коли вона лилась, немов із лона,

[9] quando eu lhe pus as nuvens por vestidura e a escuridão por fraldas?

[9]коли їй хмари одягнув і мрякою її запеленав,

[10] Quando eu lhe tracei limites, e lhe pus ferrolhos e portas,

[10]коли кордони моря я провів і встановив залізні ґрати й двері,

[11] e disse: até aqui virás e não mais adiante, e aqui se quebrará o orgulho das tuas ondas?

[11]коли сказав: „Ти можеш докотитися сюди й не далі, ось тут межа твоїх (могутніх) хвиль".

[12] Acaso, desde que começaram os teus dias, deste ordem à madrugada ou fizeste a alva saber o seu lugar,

[12]Чи ти колись давав накази ранку, чи вказував зорі, де місце їй,

[13] para que se apegasse às orlas da terra, e desta fossem os perversos sacudidos?

[13]вхопити світлом край землі і витрясти негідників ізвідти?

[14] A terra se modela como o barro debaixo do selo, e tudo se apresenta como vestidos;

[14]Земля міняється, мов глина під печаттю, і постає, мов у святкових шатах.

[15] dos perversos se desvia a sua luz, e o braço levantado para ferir se quebranta.

[15]Злим людям світло лише заважає: віднімеш темряву і руйнуються їх плани.

[16] Acaso, entraste nos mananciais do mar ou percorreste o mais profundo do abismo?

[16]Чи довелось тобі колись на дно морське спуститись? Чи зміряв кроками незвідані глибини ти?

[17] Porventura, te foram reveladas as portas da morte ou viste essas portas da região tenebrosa?

[17]Чи показали тобі брами смерті, чи бачив браму, за якою смерті тінь?

[18] Tens idéia nítida da largura da terra? Dize-mo, se o sabes.

[18]Чи зміг ти дослідити шир землі безкраю? Якщо усе це знаєш ти, скажи.

[19] Onde está o caminho para a morada da luz? E, quanto às trevas, onde é o seu lugar,

[19]Де шлях туди, де оселилось світло? А морок — де ночує він?

[20] para que as conduzas aos seus limites e discirnas as veredas para a sua casa?

[20]Ти, безперечно, знаєш, де кордони тьми, де стежка, що веде до її дому.

[21] Tu o sabes, porque nesse tempo eras nascido e porque é grande o número dos teus dias!

[21]Ти все це знаєш, бо тоді вже народився, і не злічити, скільки днів прожив.

[22] Acaso, entraste nos depósitos da neve e viste os tesouros da saraiva,

[22]А чи бував колись ти у скарбниці сніжній, чи бачив місце, де сховався град,

[23] que eu retenho até ao tempo da angústia, até ao dia da peleja e da guerra?

[23]який ховаю про лиху годину, коли настане час тривожний битви та війни?

[24] Onde está o caminho para onde se difunde a luz e se espalha o vento oriental sobre a terra?

[24]Де шлях в той край, в якому розділяю світло і східний вітер дме в усі кінці землі.

[25] Quem abriu regos para o aguaceiro ou caminho para os relâmpagos dos trovões;

[25]Хто відкриває русла для бурхливих вод й дорогу перекатам грому прокладає,

[26] para que se faça chover sobre a terra, onde não há ninguém, e no ermo, em que não há gente;

[26]щоб напоїть дощем безлюдні землі, пустелю, де немає ні душі,

[27] para dessedentar a terra deserta e assolada e para fazer crescer os renovos da erva?

[27]щоб пустище напилося вологи і буйною травою проросло?

[28] Acaso, a chuva tem pai? Ou quem gera as gotas do orvalho?

[28]Чи має батька дощ, і звідки крапельки роси беруться?

[29] De que ventre procede o gelo? E quem dá à luz a geada do céu?

[29]З якого лона лід виходить? Чиїм дитям є вранішній мороз?

[30] As águas ficam duras como a pedra, e a superfície das profundezas se torna compacta.

[30]Чом каменем вода рідка береться? Чом замерзає дзеркало водойм?

31 Ou poderás tu atar as cadeias do Sete-estrelo ou soltar os laços do Órion?

32 Ou fazer aparecer os signos do Zodíaco ou guiar a Ursa com seus filhos?

33 Sabes tu as ordenanças dos céus, podes estabelecer a sua influência sobre a terra?

34 Podes levantar a tua voz até às nuvens, para que a abundância das águas te cubra?

35 Ou ordenarás aos relâmpagos que saiam e te digam: Eis-nos aqui?

36 Quem pôs sabedoria nas camadas de nuvens? Ou quem deu entendimento ao meteoro?

37 Quem pode numerar com sabedoria as nuvens? Ou os odres dos céus, quem os pode despejar,

38 para que o pó se transforme em massa sólida, e os torrões se apeguem uns aos outros?

39 Caçarás, porventura, a presa para a leoa? Ou saciarás a fome dos leõezinhos,

40 quando se agacham nos covis e estão à espreita nas covas?

41 Quem prepara aos corvos o seu alimento, quando os seus pintainhos gritam a Deus e andam vagueando, por não terem que comer?

Jó 39

1 Sabes tu o tempo em que as cabras monteses têm os filhos ou cuidaste das corças quando dão suas crias?

2 Podes contar os meses que cumprem? Ou sabes o tempo do seu parto?

31Чи можеш ти зв’язати зірки Волосожара, чи розв’язати віжки Оріона?

32Чи в час призначений ти виведеш сузір’я, чи поведеш Ведмедицю і ведмежат?

33Чи знаєш ти небесні закони, чи можеш їх впровадить на землі?

34Чи можеш голосно звеліти хмарам, щоб водами тобі омили тіло?

35Чи можеш наказати блискавкам летіти, чи згодяться, чи скажуть: „Ми вже тут?”

36Хто мудрість заховав у потаємне місце, чи хтось загнав свій розум в закуток?

37Чи злічені розумним хмари в небі, і хто з пляшок небесних воду вилив,

38щоб порох на багно перетворився і збився у глевкі грудки?

39Чи ти шукаєш здобичі для лева, чи левенятам віддаєш поживу,

40коли вони у лігвищі лежать чи затаїлись в засідці у хащі?

41Хто корм для ворона знайде, коли його пташата здіймуть крик до Бога і вирушать далеко в пошуках харчів?»

Йов 39

1«Чи знаєш час, коли гірські козли народжуються в світ? Чи бачив ти олениху, як телиться вона?

2Чи знаєш, скільки місяців виношує вона дітей, чи можеш вичислити день, коли народить?

[3] Elas encurvam-se, para terem seus filhos, e lançam de si as suas dores.

[4] Seus filhos se tornam robustos, crescem no campo aberto, saem e nunca mais tornam para elas.

[5] Quem despediu livre o jumento selvagem, e quem soltou as prisões ao asno veloz,

[6] ao qual dei o ermo por casa e a terra salgada por moradas?

[7] Ri-se do tumulto da cidade, não ouve os muitos gritos do arrieiro.

[8] Os montes são o lugar do seu pasto, e anda à procura de tudo o que está verde.

[9] Acaso, quer o boi selvagem servir-te? Ou passará ele a noite junto da tua manjedoura?

[10] Porventura, podes prendê-lo ao sulco com cordas? Ou gradará ele os vales após ti?

[11] Confiarás nele, por ser grande a sua força, ou deixarás a seu cuidado o teu trabalho?

[12] Fiarás dele que te traga para a casa o que semeaste e o recolha na tua eira?

[13] O avestruz bate alegre as asas; acaso, porém, tem asas e penas de bondade?

[14] Ele deixa os seus ovos na terra, e os aquenta no pó,

[15] e se esquece de que algum pé os pode esmagar ou de que podem pisá-los os animais do campo.

[16] Trata com dureza os seus filhos, como se não fossem seus; embora seja em vão o seu trabalho, ele está tranqüilo,

[3]Вона звивається, й з'являються телята, вони у муках повивають немовлят.

[4]Набравшись сили, дітлахи ростуть на волі, а потім йдуть назавжди від батьків своїх.

[5]Хто пустить неприрученого віслюка на волю? Хто з нього пута зніме?

[6]Пустелю Я зробив для нього домом, Я поселив їх на солончаках.

[7]Вони кепкують з гомінкого міста і окрику погонича не чують.

[8]Бреде осел по схилах, пасовиськах, шукає різну зелень для поживи.

[9]Чи дикий бик погодиться тобі служити? Чи біля повних ясел проведе він ніч?

[10]Чи дикого бика впряжеш у плуг? Чи скородити землю за тобою буде?

[11]Чи покладешся ти на його буйну силу? Чи звалиш ти на нього всю свою тяжку роботу?

[12]Доручиш ти йому збирати урожай і довезти його до току?

[13]Злітають весело в повітря страусині крила, як і лелечі, тільки що без пір'я.

[14]На землю відкладає яйця страус, і зариває у пісок, щоб зігрівав їх.

[15]Забуде потім так, що й наступити може, чи дикий звір роздавить мимоволі.

[16]Не буде страусиха доглядати пташенят, їй байдуже, що потрудилась надаремне,

[17] porque Deus lhe negou sabedoria e não lhe deu entendimento;

[18] mas, quando de um salto se levanta para correr, ri-se do cavalo e do cavaleiro.

[19] Ou dás tu força ao cavalo ou revestirás o seu pescoço de crinas?

[20] Acaso, o fazes pular como ao gafanhoto? Terrível é o fogoso respirar das suas ventas.

[21] Escarva no vale, folga na sua força e sai ao encontro dos armados.

[22] Ri-se do temor e não se espanta; e não torna atrás por causa da espada.

[23] Sobre ele chocalha a aljava, flameja a lança e o dardo.

[24] De fúria e ira devora o caminho e não se contém ao som da trombeta.

[25] Em cada sonido da trombeta, ele diz: Avante! Cheira de longe a batalha, o trovão dos príncipes e o alarido.

[26] Ou é pela tua inteligência que voa o falcão, estendendo as asas para o Sul?

[27] Ou é pelo teu mandado que se remonta a águia e faz alto o seu ninho?

[28] Habita no penhasco onde faz a sua morada, sobre o cimo do penhasco, em lugar seguro.

[29] Dali, descobre a presa; seus olhos a avistam de longe.

[30] Seus filhos chupam sangue; onde há mortos, ela aí está.

Jó 40

[1] Disse mais o SENHOR a Jó:

[17]оскільки мудрості її позбавив Бог, оскільки розумом не наділив її.

[18]Коли стає на лапи страус і біжить, тоді глузує з вершника й коня.

[19]Чи ти даєш коневі силу? Чи ти йому на шию гриву начепив, яка тріпочеться на вільнім вітрі?

[20]Чи ти примушуєш його, мов сарану, скакати, — того, чиє іржання горде викликає страх?

[21]Він землю шпарко риє копитом пишається з своєї сили, а потім скаче в бій завзято.

[22]Над страхом він сміється, не журиться і з поля битви не тікає.

[23]В сагайдаку дзвенять при його боці стріли, блискучий спис й короткий дротик теж.

[24]Гарцює кінь, летить земля із-під копит, не може встояти на місці, коли чує сурму.

[25]Озвався він на голос сурми: „В бій!" Ще здалеку він нюхом відчуває запах битви. Він чує гуки воїнів і битви гам.

[26]Хіба літає яструб через те, що ти його навчив? Чи завдяки тобі розкинув крила і летить на південь?

[27]Хіба орел парить під небесами за твоїм наказом? Чи через тебе він гніздо так високо звиває?

[28]Над урвищем він селиться і ночі там проводить, на бескиді свою фортецю влаштував.

[29]Він здобич видивляється для себе звідти, і пильний зір його далеко бачить.

[30]Де тільки трупи, там і він кружляє, його пташата кров'ю упиваються».

Йов 40

[1]І сказав Господь Йову:

[2] Acaso, quem usa de censuras contenderá com o Todo-Poderoso? Quem assim argúi a Deus que responda.

[2]«Чи буде Всемогутнього повчати той, хто сперечався з Ним? Хай відповість, хто Бога поправляв».

A resposta humilde de Jó

[3] Então, Jó respondeu ao SENHOR e disse:

[3]Йов відповів Господу:

[4] Sou indigno; que te responderia eu? Ponho a mão na minha boca.

[4]«Звичайно, я лише людина, що міг би я у відповідь сказати? Я затулив долонею вуста.

[5] Uma vez falei e não replicarei, aliás, duas vezes, porém não prosseguirei.

[5]Я якось говорив, і більше вже не буду. Я двічі говорив, нічого не додам».

As manifestações do poder de Deus

[6] Então, o SENHOR, do meio de um redemoinho, respondeu a Jó:

[6]Тоді Господь із бурі відповів:

[7] Cinge agora os lombos como homem; eu te perguntarei, e tu me responderás.

[7]«Підпережись, як воїн, тоді тебе спитаю Я, а ти мені поясниш.

[8] Acaso, anularás tu, de fato, o meu juízo? Ou me condenarás, para te justificares?

[8]Чи справді рішення Моє ти скасувати хочеш? Мене засуджуєш, щоб ствердитися в правоті?

[9] Ou tens braço como Deus ou podes trovejar com a voz como ele o faz?

[9]Чи, може, силу маєш Божу, чи голос твій гримить, як Мій?

[10] Orna-te, pois, de excelência e grandeza, veste-te de majestade e de glória.

[10]Тоді придай собі величність і повагу, честь і красу на себе одягни.

[11] Derrama as torrentes da tua ira e atenta para todo soberbo e abate-o.

[11]Звільни свій буйний гнів, скарай нахабу, поглянь на гордого, зведи йому скоритись.

[12] Olha para todo soberbo e humilha-o, calca aos pés os perversos no seu lugar.

[12]Зведи йому скоритися, скарай нахабу, лихих людців здолай на місці.

[13] Cobre-os juntamente no pó, encerra-lhes o rosto no sepulcro.

[13]У порох всіх разом їх поховай, обличчя обгорнувши, у могилу.

[14] Então, também eu confessarei a teu respeito que a tua mão direita te dá vitória.

[14]Тоді і Я тобі хвалу воздам, бо врятуватись можеш власною рукою.

[15] Contempla agora o hipopótamo, que eu criei contigo, que come a erva como o boi.

[15]Поглянь на бегемота, Я його створив, як і тебе. Він їсть траву, мов бик.

[16] Sua força está nos seus lombos, e o seu poder, nos músculos do seu ventre.

[16]Поглянь, яке він має дуже тіло, як грають сильні м’язи черева його.

[17] Endurece a sua cauda como cedro; os tendões das suas coxas estão entretecidos.

[17]Він хвіст напружує, і той, мов стовбур кедра. На стегнах жили міцно ув’язались.

[18] Os seus ossos são como tubos de bronze, o seu arcabouço, como barras de ferro.

[19] Ele é obra-prima dos feitos de Deus; quem o fez o proveu de espada.

[20] Em verdade, os montes lhe produzem pasto, onde todos os animais do campo folgam.

[21] Deita-se debaixo dos lotos, no esconderijo dos canaviais e da lama.

[22] Os lotos o cobrem com sua sombra; os salgueiros do ribeiro o cercam.

[23] Se um rio transborda, ele não se apressa; fica tranqüilo ainda que o Jordão se levante até à sua boca.

[24] Acaso, pode alguém apanhá-lo quando ele está olhando? Ou lhe meter um laço pelo nariz?

Jó 41

[1] Podes tu, com anzol, apanhar o crocodilo ou lhe travar a língua com uma corda?

[2] Podes meter-lhe no nariz uma vara de junco? Ou furar-lhe as bochechas com um gancho?

[3] Acaso, te fará muitas súplicas? Ou te falará palavras brandas?

[4] Fará ele acordo contigo? Ou tomá-lo-ás por servo para sempre?

[5] Brincarás com ele, como se fora um passarinho? Ou tê-lo-ás preso à correia para as tuas meninas?

[6] Acaso, os teus sócios negociam com ele? Ou o repartirão entre os mercadores?

[7] Encher-lhe-ás a pele de arpões? Ou a cabeça, de farpas?

[18]Кістки його, неначе труби з бронзи, а ноги, мов стовпи з заліза.

[19]Він першим значиться серед створінь Господніх, наблизитись мечем до нього може лиш Творець.

[20]Харчується він тим, що виростає на горах, всі дикі звірі там також забави мають.

[21]Він спить під лотосом в тіні, ховається в болоті, де багато очерету.

[22]Тінь лотосів його вкриває, тополі вздовж струмків сезонних над ним змикають крони.

[23]Він не злякається, якщо помчить ріка на нього, він впевнений, коли й Йордан до рота дістає.

[24]Хто може осліпить його і захопити? Чи може хтось гачком проткнути йому ніздрі?»

Йов 41

[1]«Чи можеш ти Левіафана на гачок зловити, а чи зв'язати йому мотузкою язик?

[2]Хто може в ніздрі йому вселити мотузку, його щелепи проколоть гачком?

[3]Чи буде він просить пощади в тебе, а чи улещувати тебе почне?

[4]Чи укладе з тобою перемир'я, чи візьмеш ти його на все життя слугою?

[5]Чи будеш з ним, неначе з птахом, гратись, чи зв'яжеш, щоб дівчата молоденькі забавлялися?

[6]Чи зможуть виторгувати його купці, чи розітнуть його й поділять між собою?

[7]Чи вдасться його шкіру дротиком проткнуть, чи голову йому ти гарпуном поцілиш?

[8] Põe a mão sobre ele, lembra-te da peleja e nunca mais o intentarás.

[9] Eis que a gente se engana em sua esperança; acaso, não será o homem derribado só em vê-lo?

[10] Ninguém há tão ousado, que se atreva a despertá-lo. Quem é, pois, aquele que pode erguer-se diante de mim?

[11] Quem primeiro me deu a mim, para que eu haja de retribuir-lhe? Pois o que está debaixo de todos os céus é meu.

[12] Não me calarei a respeito dos seus membros, nem da sua grande força, nem da graça da sua compostura.

[13] Quem lhe abrirá as vestes do seu dorso? Ou lhe penetrará a couraça dobrada?

[14] Quem abriria as portas do seu rosto? Pois em roda dos seus dentes está o terror.

[15] As fileiras de suas escamas são o seu orgulho, cada uma bem encostada como por um selo que as ajusta.

[16] A tal ponto uma se chega à outra, que entre elas não entra nem o ar.

[17] Umas às outras se ligam, aderem entre si e não se podem separar.

[18] Cada um dos seus espirros faz resplandecer luz, e os seus olhos são como as pestanas da alva.

[19] Da sua boca saem tochas; faíscas de fogo saltam dela.

[20] Das suas narinas procede fumaça, como de uma panela fervente ou de juncos que ardem.

[21] O seu hálito faz incender os carvões; e da sua boca sai chama.

[8]На нього руки поклади і битву пригадай; не зробиш більше ти цього ніколи.

[9]Даремні сподівання подолати його. Лиш глянувши на нього, вже впадеш від страху.

[10]Нікому мужності не стане розлютить його. То хто ж повстане проти Мене?

[11]Хіба було, щоб виклик Мені кинув хтось і не програв? Адже під небом все Мені належить.

[12]Хіба Я не мовчатиму про мову його дужу, про переконливі його слова?

[13]Хто може здерти з нього шкуру? Хто подолає його подвійний панцир?

[14]Міцні щелепи хто йому розчепить з зубами, що на всіх наводять жах?

[15]Його спина щитами рясно вкрита, немов печаттю, вони втиснуті надійно.

[16]Одне до одного притулені близенько, що й вітер поміж ними не пройде.

[17]Один приєднаний до іншого так міцно, що розділити їх нічим не можна.

[18]Коли він чхне, то висікає блискавицю, а очі світяться, мов промені світанку.

[19]Вогонь із пащі, мов із смолоскипа навколо нього іскри розсипає.

[20]А ніздрі викидають клуби (пари), як пара рветься із паруючого киплячого казана.

[21]Його дихання може полум’я роздмухати, із пащі виривається вогонь.

[22] No seu pescoço reside a força; e diante dele salta o desespero.

[23] Suas partes carnudas são bem pegadas entre si; todas fundidas nele e imóveis.

[24] O seu coração é firme como uma pedra, firme como a mó de baixo.

[25] Levantando-se ele, tremem os valentes; quando irrompe, ficam como que fora de si.

[26] Se o golpe de espada o alcança, de nada vale, nem de lança, de dardo ou de flecha.

[27] Para ele, o ferro é palha, e o cobre, pau podre.

[28] A seta o não faz fugir; as pedras das fundas se lhe tornam em restolho.

[29] Os porretes atirados são para ele como palha, e ri-se do brandir da lança.

[30] Debaixo do ventre, há escamas pontiagudas; arrasta-se sobre a lama, como um instrumento de debulhar.

[31] As profundezas faz ferver, como uma panela; torna o mar como caldeira de ungüento.

[32] Após si, deixa um sulco luminoso; o abismo parece ter-se encanecido.

[33] Na terra, não tem ele igual, pois foi feito para nunca ter medo.

[34] Ele olha com desprezo tudo o que é alto; é rei sobre todos os animais orgulhosos.

Jó 42

A confissão de Jó

[1] Então, respondeu Jó ao SENHOR:

[2] Bem sei que tudo podes, e nenhum dos teus planos pode ser frustrado.

[22]Велику силу має його шия, усі, хто її бачить, ціпеніють з жаху.

[23]Всі складки шкіри зведені докупи, не проглядає поміж ними тіло.

[24]У нього серце вилите, неначе камінь, мов жорна витесані для млина.

[25]Бояться й грізні воїни, як він зводиться на ноги, його хвоста удари не дають їм влучити у ціль.

[26]Не розсіче ту шкуру меч ніякий, бо відскочить, ні дротик, ні стріла, ні спис пробить її не зможуть.

[27]Залізо — то для нього мов солома, а бронза — деревина трухлява.

[28]Стріла його не змусить утікати, каміння, пущене з пращі, відскакує, немов полова.

[29]Дубцем його огріти, мов полоскотати, він насміхається над кинутим у нього списом.

[30]На череві у нього мовби гострі черепки лишають слід в болоті, як від плуга.

[31]Він змушує глибоке море закипіть, мов юшка, бульбашки морем, як в киплячім маслі.

[32]За ним по морю пінний слід блищить, немовби плесо вкрилось сивиною.

[33]Немає рівних на землі йому, єдине це створіння, що не має страху.

[34]На гордих він звисока поглядає, він — цар над усіма, хто пиху має».

Йов 42

Каяття Йова

[1]І Йов відповів Господу:

[2]«Я знаю, все Тобі під силу, ніякий задум Твій не спростувати.

[3] Quem é aquele, como disseste, que sem conhecimento encobre o conselho? Na verdade, falei do que não entendia; coisas maravilhosas demais para mim, coisas que eu não conhecia.

[4] Escuta-me, pois, havias dito, e eu falarei; eu te perguntarei, e tu me ensinarás.

[5] Eu te conhecia só de ouvir, mas agora os meus olhos te vêem.

[6] Por isso, me abomino e me arrependo no pó e na cinza.

Deus repreende os três amigos de Jó

[7] Tendo o SENHOR falado estas palavras a Jó, o SENHOR disse também a Elifaz, o temanita: A minha ira se acendeu contra ti e contra os teus dois amigos; porque não dissestes de mim o que era reto, como o meu servo Jó.

[8] Tomai, pois, sete novilhos e sete carneiros, e ide ao meu servo Jó, e oferecei holocaustos por vós. O meu servo Jó orará por vós; porque dele aceitarei a intercessão, para que eu não vos trate segundo a vossa loucura; porque vós não dissestes de mim o que era reto, como o meu servo Jó.

[9] Então, foram Elifaz, o temanita, e Bildade, o suíta, e Zofar, o naamatita, e fizeram como o SENHOR lhes ordenara; e o SENHOR aceitou a oração de Jó.

Deus restaura a prosperidade de Jó

[10] Mudou o SENHOR a sorte de Jó, quando este orava pelos seus amigos; e o SENHOR deu-lhe o dobro de tudo o que antes possuíra.

[3]Спитав ти: „Хто чорнить пораду словами нерозумними такими?” Не відмовляюсь, справді я питав про те, чого не зрозумів, що надто неймовірне, що осягнути не вдалось мені.

[4]Сказав Ти: „Вислухай Мене, Я буду говорити. Тебе спитаю, ти ж бо поясни”.

[5]Раніше я лиш чув про Тебе, аж ось тепер уздрів на власні очі.

[6]Тому я відкидаю все, що говорив, прошу пробачення у поросі й пилюці».

Виправдання Йова

[7]Після того, як Господь поговорив з Йовом, Він звернувся до Еліфаза з Темана: «Я дуже гніваюся на тебе й двох твоїх друзів, бо ви нічого правдиво про Мене не сказали, а слуга Мій Йов сказав правильно.

[8]Тепер же візьміть сім биків та сім баранів, йдіть до раба Мого Йова і складіть від себе пожертву. А раб Мій Йов молитиметься за вас. Я шаную прохання Йова, тож не воздам вам за вашу недолугість, за те, що говорили про Мене не так правдиво, як раб Мій Йов».

[9]Тоді Еліфаз із Темана, Білдат із Шуа й Зофар із Наамата пішли й зробили так, як наказав їм Господь. А Господь почув молитву Йова.

[10]Коли Йов помолився за своїх друзів, Бог відновив його талан. Він подвоїв колишні статки Йова.

[11] Então, vieram a ele todos os seus irmãos, e todas as suas irmãs, e todos quantos dantes o conheceram, e comeram com ele em sua casa, e se condoeram dele, e o consolaram de todo o mal que o SENHOR lhe havia enviado; cada um lhe deu dinheiro e um anel de ouro.

[11]Усі його брати й сестри, хто тільки знав його, зійшлися і всі разом мали учту в оселі Йова. Вони його втішали, співчували йому, за весь той біль, що Господь послав йому. А потім кожен подарував йому по срібній монеті й золотому персню.

[12] Assim, abençoou o SENHOR o último estado de Jó mais do que o primeiro; porque veio a ter catorze mil ovelhas, seis mil camelos, mil juntas de bois e mil jumentas.

[12]Благословив Господь останні дні Йова більше, ніж попередні. Було у Йова чотирнадцять тисяч овець та кіз, шість тисяч верблюдів, тисяча пар биків та тисяча віслюків.

[13] Também teve outros sete filhos e três filhas.

[13]Мав він семеро синів та три доньки.

[14] Chamou o nome da primeira Jemima, o da outra, Quezia, e o da terceira, Quéren-Hapuque.

[14]Першій дочці дав ім'я Єміма. Другу назвав Казією, а третю — Керенгаппух.

[15] Em toda aquela terra não se acharam mulheres tão formosas como as filhas de Jó; e seu pai lhes deu herança entre seus irmãos.

[15]Не було в тому краї жінок вродливіших, ніж доньки Йова. Батько розділив спадок між ними та їхніми братами.

[16] Depois disto, viveu Jó cento e quarenta anos; e viu a seus filhos e aos filhos de seus filhos, até à quarta geração.

[16]Після цього жив Йов іще сто сорок років і побачив чотири покоління своїх нащадків.

[17] Então, morreu Jó, velho e farto de dias.

[17]Помер Йов дуже старим, проживши добре життя.

O livro dos Salmos	Псалми

Livro I
Salmos 1 - 41

Salmo 1

Os justos e os ímpios

1 Bem-aventurado o homem que não anda no conselho dos ímpios, não se detém no caminho dos pecadores, nem se assenta na roda dos escarnecedores.

2 Antes, o seu prazer está na lei do SENHOR, e na sua lei medita de dia e de noite.

3 Ele é como árvore plantada junto a corrente de águas, que, no devido tempo, dá o seu fruto, e cuja folhagem não murcha; e tudo quanto ele faz será bem sucedido.

4 Os ímpios não são assim; são, porém, como a palha que o vento dispersa.

5 Por isso, os perversos não prevalecerão no juízo, nem os pecadores, na congregação dos justos.

6 Pois o SENHOR conhece o caminho dos justos, mas o caminho dos ímpios perecerá.

Salmo 2

O reinado do Ungido de Deus

1 Por que se enfurecem os gentios e os povos imaginam coisas vãs?

2 Os reis da terra se levantam, e os príncipes conspiram contra o SENHOR e contra o seu Ungido, dizendo:

3 Rompamos os seus laços e sacudamos de nós as suas algemas.

Книга Перша
(Псалми 1-41)

Псалми 1

1Блажен той чоловік, який не слідує зловмисників порадам. Щасливий той, хто не звернув на шлях гріха. Блаженний, хто не оселився в домі богохульців, які глузують з Бога.

2Натомість утішається вченням Господнім. Над ним міркує день і ніч.

3Він буде життєдайним, мов теє древо, що зростає над потоком, що вчасно плодоносить і ніколи не скидає листя. Той чоловік у всьому, чим займеться, успішний буде.

4А грішні люди — не такі. Вони, мов та полова, що її здуває вітер.

5Тому й не виправдатись їм, не буде місця їм між праведних людей.

6Чому? Бо праведних Господь веде, а грішники загинуть!

Псалми 2

1Чому погани повстають? І марні наміри задумують навіщо?

2Гуртуються царі чужі, правителі змовляються на Всевишнього й Його обранця:

3«Порвімо пута ці, що в'яжуть нас, і викиньмо їх геть!»

[4] Ri-se aquele que habita nos céus; o SENHOR zomba deles.

[5] Na sua ira, a seu tempo, lhes há de falar e no seu furor os confundirá.

[6] Eu, porém, constituí o meu Rei sobre o meu santo monte Sião.

[7] Proclamarei o decreto do SENHOR: Ele me disse: Tu és meu Filho, eu, hoje, te gerei.

[8] Pede-me, e eu te darei as nações por herança e as extremidades da terra por tua possessão.

[9] Com vara de ferro as regerás e as despedaçarás como um vaso de oleiro.

[10] Agora, pois, ó reis, sede prudentes; deixai-vos advertir, juízes da terra.

[11] Servi ao SENHOR com temor e alegrai-vos nele com tremor.

[12] Beijai o Filho para que se não irrite, e não pereçais no caminho; porque dentro em pouco se lhe inflamará a ira. Bem-aventurados todos os que nele se refugiam.

Salmo 3

Confiança em Deus, na adversidade

Salmo de Davi quando fugia de Absalão, seu filho

2 Sm 15.13-17,22

[1] SENHOR, como tem crescido o número dos meus adversários! São numerosos os que se levantam contra mim.

[2] São muitos os que dizem de mim: Não há em Deus salvação para ele.

[3] Porém tu, SENHOR, és o meu escudo, és a minha glória e o que exaltas a minha cabeça.

[4]Господь воссідає на Небеснім престолі, глузує і кепкує з них.

[5]А потім, в гніві, Він їм скаже, обурений, їх настрашить, посіє в них сум’яття.

[6]Господь промовить: «Я на Сіоні, на Моїй Святій горі ось вибрав Я царя для Свого народу».

[7]І ось його слова: «Дозвольте Господнє Слово сповістити вам. Господь сказав мені: „Ти — Син Мій. Я батьком став Тобі сьогодні”.

[8]Лиш тільки попроси Мене, і Я віддам Тобі народи інші в спадок, усі кінці землі віддам Тобі у володіння.

[9]Ти правитимеш ними залізною рукою. Ти зможеш потрощити їх, мов глечик глиняний».

[10]Тож помудрішайте, царі. Володарі земні, послухайте мою пораду.

[11]Служіть Господу з повагою і страхом, і поклоняйтесь трепетно Йому!

[12]Цілуйте Сина, щоб Його не прогнівити! Бо як розлютиться — не жити вам. Спішіть! От-от терпець Його урветься. Благословенні ті, хто покладається на Нього.

Псалми 3

[1]*Псалом Давида, на втечу від свого сина Авесалома.*

[2]О як багато, Господи, я маю ворогів. О як багато їх повстало проти мене.

[3]О як багато тих, хто обмовляє мене. Вони говорять: «Бог не спасе його». *Села*

[4]Але Ти, Господи, мій щит і моя слава. І Ти підводиш голову мою.

4 Com a minha voz clamo ao SENHOR, e ele do seu santo monte me responde.

5 Deito-me e pego no sono; acordo, porque o SENHOR me sustenta.

6 Não tenho medo de milhares do povo que tomam posição contra mim de todos os lados.

7 Levanta-te, SENHOR! Salva-me, Deus meu, pois feres nos queixos a todos os meus inimigos e aos ímpios quebras os dentes.

8 Do SENHOR é a salvação, e sobre o teu povo, a tua bênção.

5Я піднесу до Господа свій голос, і Він озветься з храму на Святій горі. *Села*

6Я спати ліг, і я заснув. Але я знаю, що прокинуся я, Господи, бо впевнений, що Ти мене підтримаєш і захистиш.

7І не лякають вже мене ті юрмища, які оточують мене.

8Встань, Господи! Боже мій, підтримай мене. Коли Ти вдариш ворогів моїх в лице, всі зуби їм, лихим, повибиваєш.

9За Господом звитяга. Твоє благословення нехай з Твоїм народом буде! *Села*

Salmo 4

Confiança em Deus, na angústia

Salmo de Davi ao mestre de canto, com instrumentos de cordas

1 Responde-me quando clamo, ó Deus da minha justiça; na angústia, me tens aliviado; tem misericórdia de mim e ouve a minha oração.

2 Ó homens, até quando tornareis a minha glória em vexame, e amareis a vaidade, e buscareis a mentira?

3 Sabei, porém, que o SENHOR distingue para si o piedoso; o SENHOR me ouve quando eu clamo por ele.

4 Irai-vos e não pequeis; consultai no travesseiro o coração e sossegai.

5 Oferecei sacrifícios de justiça e confiai no SENHOR.

6 Há muitos que dizem: Quem nos dará a conhecer o bem? SENHOR, levanta sobre nós a luz do teu rosto.

Псалми 4

1*Для дириґента. Зі струнними інструментами. Псалом Давида.*

2Мій правий Боже, відгукнись, коли звертаюся до Тебе! Дай звільнення, коли обступлять лихоліття. Будь милостивим і почуй мою молитву.

3Людські сини, як довго ще ганьбитимете мою славу? Ви любите марноту. Ви все брехню шукаєте про мене. *Села*

4Вам, люди, знати слід: Господь обирає вірних Своїх послідовників. Господь почує і мій голос, коли волатиму до Нього.

5Можете гніватись, та не грішіть! І перегляньте свої задуми про себе, перш, ніж спочити ляжете, й мовчіть! *Села*

6Офіруйте пожертви з чистим серцем й довіртесь Господу!

7Багато хто з людей говорить: «Так хочеться чиєїсь доброти! Яви нам, Господи, Своє лице сяйливе!»

[7] Mais alegria me puseste no coração do que a alegria deles, quando lhes há fartura de cereal e de vinho.

[8] Em paz me deito e logo pego no sono, porque, SENHOR, só tu me fazes repousar seguro.

[8]Ти серце моє більш наповнив щастям, аніж воно тоді радіє, як я збираю щедрий урожай зерна й вина.

[9]Умиротворений лягаю спочивати. Чому? Бо Ти лиш, Господи, лиш Ти безпечний сон мені даруєш!

Salmo 5

Proteção contra os ímpios

Ao mestre de canto, para flautas. Salmo de Davi

[1] Dá ouvidos, SENHOR, às minhas palavras e acode ao meu gemido.

[2] Escuta, Rei meu e Deus meu, a minha voz que clama, pois a ti é que imploro.

[3] De manhã, SENHOR, ouves a minha voz; de manhã te apresento a minha oração e fico esperando.

[4] Pois tu não és Deus que se agrade com a iniqüidade, e contigo não subsiste o mal.

[5] Os arrogantes não permanecerão à tua vista; aborreces a todos os que praticam a iniqüidade.

[6] Tu destróis os que proferem mentira; o SENHOR abomina ao sanguinário e ao fraudulento;

[7] porém eu, pela riqueza da tua misericórdia, entrarei na tua casa e me prostrarei diante do teu santo templo, no teu temor.

[8] SENHOR, guia-me na tua justiça, por causa dos meus adversários; endireita diante de mim o teu caminho;

[9] pois não têm eles sinceridade nos seus lábios; o seu íntimo é todo crimes; a sua garganta é sepulcro aberto, e com a língua lisonjeiam.

Псалми 5

[1]*Для диригента хору. Для флейти. Псалом Давида.*

[2]Почуй молитву мою, Господи! Сприйми слова, що в серці я плекав.

[3]І зглянься, мій Боже й мій Царю, на благання мої, як молюся Тобі.

[4]Щоранку, Господи, Ти чуєш голос мій, коли складаю я Тобі пожертву і терпеливо відповіді жду.

[5]Ти не бовван, що любить грішний люд. Вони не ті, хто селиться з Тобою.

[6]Дурні не вклоняються Тобі! Ти відвертаєшся від тих, хто лихо сіє.

[7]Зі світу пощезають брехуни. Господь ненавидить підступних, кровожерних людей, що замишляють іншим зло.

[8]Я ж, з милості великої Твоєї, прийду в Твій храм, вклонюся я з благоговінням до храму святого Твого.

[9]Навчи мене, о Господи, праведно жити, пильнують бо мій кожен крок недоброзичливці мої. Свій шлях зроби прямим.

[10]Чому? Бо з уст недоброзичливців моїх і слова правди не злетить ніколи. Їхні серця народжують лише нещастя. І пащі, мов розверзнуті могили, на язиці у кожного брехня!

[10] Declara-os culpados, ó Deus; caiam por seus próprios planos. Rejeita-os por causa de suas muitas transgressões, pois se rebelaram contra ti.

[11] Mas regozijem-se todos os que confiam em ti; folguem de júbilo para sempre, porque tu os defendes; e em ti se gloriem os que amam o teu nome.

[12] Pois tu, SENHOR, abençoas o justo e, como escudo, o cercas da tua benevolência.

[11]Ти покарай їх, Боже! Нехай самі впадуть у власні пастки. Їх розчави за їхні злочини численні. За що? Адже вони повстали проти Тебе!

[12]Хто ж вірить в Тебе і щасливі будуть, навіки будуть втішені вони! Усіх благослови, хто ймення Твоє любить, і щастя у Тобі вони знайдуть!

[13]Коли Ти праведних, о Господи, благословляєш, довкола них стаєш Ти муром захисним.

Salmo 6

Davi recorre à misericórdia de Deus

Ao mestre de canto, com instrumentos de oito cordas. Salmo de Davi

[1] SENHOR, não me repreendas na tua ira, nem me castigues no teu furor.

[2] Tem compaixão de mim, SENHOR, porque eu me sinto debilitado; sara-me, SENHOR, porque os meus ossos estão abalados.

[3] Também a minha alma está profundamente perturbada; mas tu, SENHOR, até quando?

[4] Volta-te, SENHOR, e livra a minha alma; salva-me por tua graça.

[5] Pois, na morte, não há recordação de ti; no sepulcro, quem te dará louvor?

[6] Estou cansado de tanto gemer; todas as noites faço nadar o meu leito, de minhas lágrimas o alago.

[7] Meus olhos, de mágoa, se acham amortecidos, envelhecem por causa de todos os meus adversários.

Псалми 6

[1]*Для диригента хору зі струнками інструментами. На октаві. Псалом Давида.*

[2]О Господи, не докоряй, коли Ти в гніві, і не карай, коли Ти розлютивсь.

[3]О Господи, до мене милосердний будь. Я слабую, тремтять кістки. Зціли мене!

[4]Душа моя тремтить у переляці. Чи довго, Господи, мені чекати втіхи?

[5]Вернися, Господи! Спаси мене! Дай мені сили, Ти ж бо милосердий.

[6]Навіщо? Бо мерці ім’я Твоє не славлять. З Шеолу шана вже до Тебе не прийде.

[7]Себе я цілу ніч виснажував в молитвах, аж постіль мокра вже від сліз моїх.

[8]Печалі і турботи виїдають очі.

[8] Apartai-vos de mim, todos os que praticais a iniqüidade, porque o SENHOR ouviu a voz do meu lamento;
[9] o SENHOR ouviu a minha súplica; o SENHOR acolhe a minha oração.
[10] Envergonhem-se e sejam sobremodo perturbados todos os meus inimigos; retirem-se, de súbito, cobertos de vexame.

[9]Напасники, від мене забирайтесь геть! Чому? Бо вже Господь почув мій слізний голос.

[10]Господь почув моє благання, Господь прийняв мою молитву.

[11]Всі вороги мої втечуть, нажахані й ганьбою гнані.

Salmo 7

Deus defende o justo contra o ímpio

Canto de Davi. Entoado ao Senhor, com respeito às palavras de Cuxe, benjamita

[1] SENHOR, Deus meu, em ti me refugio; salva-me de todos os que me perseguem e livra-me;
[2] para que ninguém, como leão, me arrebate, despedaçando-me, não havendo quem me livre.
[3] SENHOR, meu Deus, se eu fiz o de que me culpam, se nas minhas mãos há iniqüidade,
[4] se paguei com o mal a quem estava em paz comigo, eu, que poupei aquele que sem razão me oprimia,
[5] persiga o inimigo a minha alma e alcance-a, espezinhe no chão a minha vida e arraste no pó a minha glória.
[6] Levanta-te, SENHOR, na tua indignação, mostra a tua grandeza contra a fúria dos meus adversários e desperta-te em meu favor, segundo o juízo que designaste.
[7] Reúnam-se ao redor de ti os povos, e por sobre eles remonta-te às alturas.

Псалми 7

[1]*Жалібна пісня Давида, яку він співав Господу, коли Саул, сину Куша з коліна Веніаминового облудно звинуватив його.*

[2]Господи, мій Боже, на Тебе покладаюсь я. Від переслідувачів захисти мене, врятуй мене.

[3]Щоб беззахисного мене, вони не розтерзали, наче леви! Мене ж бо більш ніхто не захистить.

[4]О Господи, мій Боже, якщо я чинив зле, якщо знялися мої руки на недобре,

[5]якщо я лихо заподіяв другу чи безпричинно я на ворога напав, його ж добро у нього відібравши,

[6]тоді хай ворог переслідує мене, хай мене зловить і на землю кине, і хай мене в могилу зажене. *Села*

[7]Встань, Господи, яви Свій гнів! Повстань на ворогів! Верши Свій правий суд, якого й від людей чекаєш.

[8]Нехай згуртуються довкруж Тебе народи, суддею станеш їм.

[8] O SENHOR julga os povos; julga-me, SENHOR, segundo a minha retidão e segundo a integridade que há em mim.

[9] Cesse a malícia dos ímpios, mas estabelece tu o justo; pois sondas a mente e o coração, ó justo Deus.

[10] Deus é o meu escudo; ele salva os retos de coração.

[11] Deus é justo juiz, Deus que sente indignação todos os dias.

[12] Se o homem não se converter, afiará Deus a sua espada; já armou o arco, tem-no pronto;

[13] para ele preparou já instrumentos de morte, preparou suas setas inflamadas.

[14] Eis que o ímpio está com dores de iniqüidade; concebeu a malícia e dá à luz a mentira.

[15] Abre, e aprofunda uma cova, e cai nesse mesmo poço que faz.

[16] A sua malícia lhe recai sobre a cabeça, e sobre a própria mioleira desce a sua violência.

[17] Eu, porém, renderei graças ao SENHOR, segundo a sua justiça, e cantarei louvores ao nome do SENHOR Altíssimo.

Salmo 8

A glória divina e a dignidade do filho do homem

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Os lagares”. Salmo de Davi

[1] Ó SENHOR, SENHOR nosso, quão magnífico em toda a terra é o teu nome! Pois expuseste nos céus a tua majestade.

[2] Da boca de pequeninos e crianças de peito suscitaste força, por causa dos teus

[9]Править народами Господь. О Господи, суди мене, мої достоїнства й чесноти Ти доведи.

[10]Край поклади Ти злу, що чинять лихі люди, а праведних зміцни. Бог добросердий, вивіряє Він всі наші помисли й бажання.

[11]Бог — мій щит, спасіння людям доброчесним.

[12]Бог — праведний суддя. Він судить безупинно.

[13]А хто не кається і не повернеться до Бога, на того Він спрямує меч Свій. І лук натягне свій, щоб був напоготові.

[14]Бог підготує смертоносну зброю на нечестивця, навіть стріли вогняні.

[15]Поглянь, зло корчиться, мов породілля, в болях, заплідившись бідою, породжує олжу.

[16]Людина іншому викопати може яму, але сама ж таки у неї і впаде.

[17]Вона потрапить до своєї ж пастки, і зло задумане на власну голову впаде.

[18]Я славлю Господа за доброту Його, в честь Господа Всевишнього псалми співаю.

Псалми 8

[1]*Для диригента. В супроводі ґіттіта. Псалом Давида.*

[2]Господи, наш Володарю! Твоє ім’я найчудовіше в цілому світі уславляє тебе в небесах!

[3]Із уст дітей і немовлят хвала Тобі злітає. Цим співом могутнім Ти їх наділив, для того, щоб недоброзичливці змовкли.

adversários, para fazeres emudecer o inimigo e o vingador.

3 Quando contemplo os teus céus, obra dos teus dedos, e a lua e as estrelas que estabeleceste,

4 que é o homem, que dele te lembres E o filho do homem, que o visites?

5 Fizeste-o, no entanto, por um pouco, menor do que Deus e de glória e de honra o coroaste.

6 Deste-lhe domínio sobre as obras da tua mão e sob seus pés tudo lhe puseste:

7 ovelhas e bois, todos, e também os animais do campo;

8 as aves do céu, e os peixes do mar, e tudo o que percorre as sendas dos mares.

9 Ó SENHOR, SENHOR nosso, quão magnífico em toda a terra é o teu nome!

Salmo 9

Ações de graças

Ao mestre de canto, segundo a melodia “A morte para o filho”. Salmo de Davi

1 Louvar-te-ei, SENHOR, de todo o meu coração; contarei todas as tuas maravilhas.

2 Alegrar-me-ei e exultarei em ti; ao teu nome, ó Altíssimo, eu cantarei louvores.

3 Pois, ao retrocederem os meus inimigos, tropeçam e somem-se da tua presença;

4 porque sustentas o meu direito e a minha causa; no trono te assentas e julgas retamente.

5 Repreendes as nações, destróis o ímpio e para todo o sempre lhes apagas o nome.

4Коли я подивлюсь на Небеса, які Ти виліпив, на ясні зорі з місяцем, які створив Ти, я думаю:

5«Хто є той син людський, що Ти про Нього пам’ятаєш, хто є той чоловік, котрого помічаєш Ти?»

6Мало не Богом Ти його зробив, коронував і славою, і честю.

7Ти владу дав йому над всім, що Ти створив, до ніг його поклав усе на світі:

8овець, худобу, диких звірів степових,

9птахів небесних, риб з глибин морських.

10Господи, наш Володарю, Твоє ім’я найчудовіше в цілому світі!

Псалми 9

1*Для диригента. «На смерть сина». Псалом Давида.*

2Я прославлятиму Господа всім своїм серцем, про всі чудеса розповім, котрі створені Ним.

3Я буду радіти і втішатися Тобою, Всевишній. Співати псалми, щоб Твоє прославляти ім’я.

4Всі вороги мої тікатимуть від мене лиш завдяки Тобі, але вони впадуть і смерть свою знайдуть.

5Як судиш Ти мене й мою вирішуєш Ти справу, Ти на суддевім троні праведний суддя.

6Суворий Ти з народами чужими, Ти знищуєш лихих людей, їх імена назавжди витер з пам’яті людей.

[6] Quanto aos inimigos, estão consumados, suas ruínas são perpétuas, arrasaste as suas cidades; até a sua memória pereceu.

[7] Mas o SENHOR permanece no seu trono eternamente, trono que erigiu para julgar.

[8] Ele mesmo julga o mundo com justiça; administra os povos com retidão.

[9] O SENHOR é também alto refúgio para o oprimido, refúgio nas horas de tribulação.

[10] Em ti, pois, confiam os que conhecem o teu nome, porque tu, SENHOR, não desamparas os que te buscam.

[11] Cantai louvores ao SENHOR, que habita em Sião; proclamai entre os povos os seus feitos.

[12] Pois aquele que requer o sangue lembra-se deles e não se esquece do clamor dos aflitos.

[13] Compadece-te de mim, SENHOR; vê a que sofrimentos me reduziram os que me odeiam, tu que me levantas das portas da morte;

[14] para que, às portas da filha de Sião, eu proclame todos os teus louvores e me regozije da tua salvação.

[15] Afundam-se as nações na cova que fizeram, no laço que esconderam, prendeu-se-lhes o pé.

[16] Faz-se conhecido o SENHOR, pelo juízo que executa; enlaçado está o ímpio nas obras de suas próprias mãos.

[17] Os perversos serão lançados no inferno, e todas as nações que se esquecem de Deus.

[7]І ворогу кінець! Міста в руїнах вічних. Ти їх навік безлюдними зробив. І згадки більш ніде про них не буде.

[8]Але Господь завжди сидітиме на троні. Цей трон створив для того Він, щоб існувала справедливість в світі.

[9]Тож справедливо Він судитиме цей світ, по совісті судитиме народи.

[10]Нехай Господь притулком буде для стражденних, тих, хто переживає тяжкі часи.

[11]Щоб ті, хто знає Твоє ім'я, довірились Тобі. Чому? А через те, що Ти, Господь, не відштовхнеш людей, які прийшли до Тебе.

[12]Оспівуйте Господа, Який живе на горі Сіон. Розповідайте народам про вражаючі справи Його.

[13]Він Той, Хто мститься за кров тих людей, Він пам'ятає тих, хто прагне помсти. Не забуває Він про бідних, смиренних, що прийшли по допомогу.

[14]Будь милосердний, Господи, до мене! Поглянь, як мене гнали вороги. І забери мене від брами смерті.

[15]Я прославлятиму Тебе з Єрусалима брами, радітиму, врятований Тобою.

[16]Потрапили чужі народи в яму, що вирили самі ж. Заплутались самі вони в тенетах, розставлених для інших.

[17]Отак вони дізнаються нарешті, що славний справедливістю Господь. Він грішників у їхні ж пастки ловить, розставлені для інших. *Хігайон Села*

[18]Хай люд лихий, який забув про Бога, зійде в могилу.

[18] Pois o necessitado não será para sempre esquecido, e a esperança dos aflitos não se há de frustrar perpetuamente.

[19] Levanta-te, SENHOR; não prevaleça o mortal. Sejam as nações julgadas na tua presença.

[20] Infunde-lhes, SENHOR, o medo; saibam as nações que não passam de mortais.

[19]А чому? Тому що жебраків Бог не забуде, побачать бідні здійснення бажань. Встань, Господи, та народи віддай на суд Свій, не дозволь їм навіть подумати, що вони Над тобою перемогу святкуватимуть.

[20]Провчи їх, Господи, нехай знають вони, що смерть спіткає їх. *Села*

Salmos 10

A derrubada dos ímpios

[1] Por que, SENHOR, te conservas longe? E te escondes nas horas de tribulação?

[2] Com arrogância, os ímpios perseguem o pobre; sejam presas das tramas que urdiram.

[3] Pois o perverso se gloria da cobiça de sua alma, o avarento maldiz o SENHOR e blasfema contra ele.

[4] O perverso, na sua soberba, não investiga; que não há Deus são todas as suas cogitações.

[5] São prósperos os seus caminhos em todo tempo; muito acima e longe dele estão os teus juízos; quanto aos seus adversários, ele a todos ridiculiza.

[6] Pois diz lá no seu íntimo: Jamais serei abalado; de geração em geração, nenhum mal me sobrevirá.

[7] A boca, ele a tem cheia de maldição, enganos e opressão; debaixo da língua, insulto e iniqüidade.

[8] Põe-se de tocaia nas vilas, trucida os inocentes nos lugares ocultos; seus olhos espreitam o desamparado.

Псалми 10

[1]Чому Ти, Господи, далеко так? Чому мовчиш у цю тяжку годину?!

[2]Пихато кривдники знущаються із бідних, та зрештою в свої ж потраплять пастки.

[3]Лихі людці, ті, ясна річ, зажерливістю хваляться своєю, а Господа клянуть захланно й зневажають!

[4]В погорді й люті нечестивець поради в Бога не шукає. У намірах його немає Богу місця.

[5]Його дорога стелиться рівненько. Твій суд для нього надто вже далекий, сміється він із ворогів своїх.

[6]Про себе думає він так, що не помилиться ніколи. Мовляв, ніколи саме з ним не трапиться нічого злого.

[7]Уста їх без упину проклинають, серця їх чорні наміри снують, на їхніх язиках брехня й прокльони.

[8]При житлі, не захищенім стіною, у засідці вони і тільки слушної чекають миті на перехожих кинутися враз, й життя в нещасних тих людей відняти.

[9] Está ele de emboscada, como o leão na sua caverna; está de emboscada para enlaçar o pobre: apanha-o e, na sua rede, o enleia.

[9]Мов лев, у хащах причаївшись, лиш миті ждуть, аби схопити бідолах й оплутати своєю сіттю.

[10] Abaixa-se, rasteja; em seu poder, lhe caem os necessitados.

[10]Нещасні жертви, збиті з ніг, притиснуті зненацька до землі потужною безбожника рукою.

[11] Diz ele, no seu íntimo: Deus se esqueceu, virou o rosto e não verá isto nunca.

[11]А ті лиш заспокоюють себе: «Бог забуває нас, на нас він не зважає, не бачить Він, що робимо ми тут».

[12] Levanta-te, SENHOR! Ó Deus, ergue a mão! Não te esqueças dos pobres.

[12]Встань, Господи! Скарай лихих людців, о Боже! Не забувай про бідних і нещасних!

[13] Por que razão despreza o ímpio a Deus, dizendo no seu íntimo que Deus não se importa?

[13]Чом відвертається від Бога лютий люд, чому повторює собі постійно: «Бог не воздасть мені за те, що я роблю?»

[14] Tu, porém, o tens visto, porque atentas aos trabalhos e à dor, para que os possas tomar em tuas mãos. A ti se entrega o desamparado; tu tens sido o defensor do órfão.

[14]Але ж Ти, Боже, бачиш, що твориться! Всі біди і страждання бачиш Ти! І подаси Ти руку допомоги, нещасні сиріти на Твою підтримку ждуть.

[15] Quebranta o braço do perverso e do malvado; esquadrinha-lhes a maldade, até nada mais achares.

[15]Здолай безбожника і зло, що він вчинив, із коренем, щоб й духу не лишилось, вирви!

[16] O SENHOR é rei eterno: da sua terra somem-se as nações.

[16]Господь на віки вічні править! Й безбожників Він вижене з своїх земель!

[17] Tens ouvido, SENHOR, o desejo dos humildes; tu lhes fortalecerás o coração e lhes acudirás,

[17]Почув Ти, Господи, що треба бідним людям. Дай їм відвагу! І прислухайся до них!

[18] para fazeres justiça ao órfão e ao oprimido, a fim de que o homem, que é da terra, já não infunda terror.

[18]Зроби, що треба, для пригноблених людей. Не допусти, щоб на Твоїй землі, лихі людці залякували інших.

Salmo 11

O Senhor é forte refúgio

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

Псалми 11

[1]*Для диригента. Псалом Давида.*

[1] No SENHOR me refugio. Como dizeis, pois, à minha alma: Foge, como pássaro, para o teu monte?

Притулку в Господа шукаю. Тож як ви смієте мені казати: «Лети ховатись, птахо, в гори!»

[2] Porque eis aí os ímpios, armam o arco, dispõem a sua flecha na corda, para, às ocultas, dispararem contra os retos de coração.

[2]Тікай, бо в темряві чатують, уже напнувши тятиву, злі люди. Людині добрій просто в серце уже спрямовують стрілу.

[3] Ora, destruídos os fundamentos, que poderá fazer o justo?

[3]Що людям праведним робить, коли руйнуються основи?

[4] O SENHOR está no seu santo templo; nos céus tem o SENHOR seu trono; os seus olhos estão atentos, as suas pálpebras sondam os filhos dos homens.

[4]Але Господь — в Своїм святому храмі, Його престол — на небесах. Він бачить все, що діють тут сини людські.

[5] O SENHOR põe à prova ao justo e ao ímpio; mas, ao que ama a violência, a sua alma o abomina.

[5]Господь, Він виправдовує й праведних і злих. Ненавидить Він тих, хто насильство любить.

[6] Fará chover sobre os perversos brasas de fogo e enxofre, e vento abrasador será a parte do seu cálice.

[6]Господь проллє на них горючу сірку, й розжареним вугіллям Він засипле їх. Їм не дістанеться нічого, крім гарячого, палаючого вітру.

[7] Porque o SENHOR é justo, ele ama a justiça; os retos lhe contemplarão a face.

[7]Господь наш — справедливий, Він приймає праведних людей у Своє серце. Тож благочесні зможуть бачити Його обличчя.

Salmo 12

Auxílio contra a falsidade

Ao mestre de canto, para instrumentos de oito cordas. Salmo de Davi

Псалми 12

[1]*Для диригента. На октаву. Псалом Давида.*

[1] Socorro, SENHOR! Porque já não há homens piedosos; desaparecem os fiéis entre os filhos dos homens.

[2]Спаси нас, Господи! Не стало вже на світі богослухняних, набожних людей!

[2] Falam com falsidade uns aos outros, falam com lábios bajuladores e coração fingido.

[3]Базікають усі лиш про дрібниці, в їх думах тільки лестощі й олжа. І це усе, що одне одному говорять!

[3] Corte o SENHOR todos os lábios bajuladores, a língua que fala soberbamente,

[4]Як би хотілося, щоб Господь звелів устам брехливим оніміти, й тим язикам, що розносять балачки брехливі, і теревенять про неважливе.

[4] pois dizem: Com a língua prevaleceremos, os lábios são nossos; quem é senhor sobre nós?

[5] Por causa da opressão dos pobres e do gemido dos necessitados, eu me levantarei agora, diz o SENHOR; e porei a salvo a quem por isso suspira.

[6] As palavras do SENHOR são palavras puras, prata refinada em cadinho de barro, depurada sete vezes.

[7] Sim, SENHOR, tu nos guardarás; desta geração nos livrarás para sempre.

[8] Por todos os lugares andam os perversos, quando entre os filhos dos homens a vileza é exaltada.

[5]Ті люди просторікують: «Ми знаєм, що і як казати, аби було собі на користь. То хто ж у світі може нами керувати?»

[6]Господь говорить: «Я повстану на ваш захист, бо зболені й нужденні, бо гноблені плачуть від болю. Я дам вам порятунок той, якого прагнете!»

[7]Слова Господні чисті та правдиві, немов те срібло, що очищене в горнилі, і переплавлене сім разів.

[8]Оберігай їх, Господи! Пильнуй їх. Завжди їх захищай від цього покоління.

[9]Довкола ж бо безбожники кружляють, важливо виступають, а насправді, як мішура: виблискує дорогоцінно, та нічого не варта.

Salmo 13

Oração de fé

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Até quando, SENHOR? Esquecer-te-ás de mim para sempre? Até quando ocultarás de mim o rosto?

[2] Até quando estarei eu relutando dentro de minha alma, com tristeza no coração cada dia? Até quando se erguerá contra mim o meu inimigo?

[3] Atenta para mim, responde-me, SENHOR, Deus meu! Ilumina-me os olhos, para que eu não durma o sono da morte;

[4] para que não diga o meu inimigo: Prevaleci contra ele; e não se regozijem os meus adversários, vindo eu a vacilar.

[5] No tocante a mim, confio na tua graça; regozije-se o meu coração na tua salvação.

[6] Cantarei ao SENHOR, porquanto me tem feito muito bem.

Псалми 13

[1]*Для диригента. Псалом Давида.*

[2]Чи ти надовго, Господи, забув мене? Навіки? Чи довго відвертатимеш Лице?

[3]Як довго ще мені боротися з сум'яттям, носити тугу в серці день-у-день? І скільки ворогу ще панувати наді мною?

[4]О Господи, мій Боже, зглянься, озовися! Очам моїм дай світло, бо інакше порину я в довічний сон.

[5]Збуди мене, а то промовить ворог: «Я з ним покінчив!» І ворогів моїх охопить радість, коли спіткнуся раптом і впаду.

[6]Та вповні довіряюсь я Тобі! І моє серце радістю налите, тим, що мені Ти порятунок дав!

[7]Співатиму Я Господу хвалу, адже Він так подбав про мене!

Salmo 14

A corrupção do pecador e sua redenção
Salmo 53.1-6
Ao mestre de canto. Salmo de Davi

1 Diz o insensato no seu coração: Não há Deus. Corrompem-se e praticam abominação; já não há quem faça o bem.

2 Do céu olha o SENHOR para os filhos dos homens, para ver se há quem entenda, se há quem busque a Deus.

3 Todos se extraviaram e juntamente se corromperam; não há quem faça o bem, não há nem um sequer.

4 Acaso, não entendem todos os obreiros da iniqüidade, que devoram o meu povo, como quem come pão, que não invocam o SENHOR?

5 Tomar-se-ão de grande pavor, porque Deus está com a linhagem do justo.

6 Meteis a ridículo o conselho dos humildes, mas o SENHOR é o seu refúgio.

7 Tomara de Sião viesse já a salvação de Israel! Quando o SENHOR restaurar a sorte do seu povo, então, exultará Jacó, e Israel se alegrará.

Псалми 14

1*Для диригента. Псалом Давида.*

Пустоголові думають що немає Бога! Вони — руйнівники, які чинять зло і не творять добра.

2Господь на всіх нас дивиться з Небес, шукає мудрих, хто Його поради прагне.

3Вони ж бо відвернулися від Бога, усі зіпсовані, жоден не творить добра!

4Чи ті лиходії, що нищать мій народ, знають про існування Бога? Ні. Безбожники лиш накопичують скарби не вшановуючи Його.

5Коли ж карає Бог, вони тремтять від страху. Чому? Бо захищає праведників Бог.

6Ви смієтеся, кривдники, з поради, яку шукають вбогі. А чому? Бо бідним тим Господь дає притулок.

7Я хочу, щоб Господь з Сіону приніс Ізраїлю спасіння! Коли Господь поверне із полону ізраїльтян, що ворог захопив, зрадіє Яків й Ізраїль щасливий буде.

Salmo 15

O cidadão dos céus
Salmo de Davi

1 Quem, SENHOR, habitará no teu tabernáculo? Quem há de morar no teu santo monte?

2 O que vive com integridade, e pratica a justiça, e, de coração, fala a verdade;

Псалми 15

1*Псалом Давида.*

Хто може, Господи, прийти до Тебе в святий намет? Хто може на Святу піднятись гору? Хто може поклонятися Тобі?

2Лиш тільки праведні та чисті люди, правдиві й щирі в мислях і словах,

[3] o que não difama com sua língua, não faz mal ao próximo, nem lança injúria contra o seu vizinho;

[4] o que, a seus olhos, tem por desprezível ao réprobo, mas honra aos que temem ao SENHOR; o que jura com dano próprio e não se retrata;

[5] o que não empresta o seu dinheiro com usura, nem aceita suborno contra o inocente. Quem deste modo procede não será jamais abalado.

Salmo 16

O Santo de Deus

Hino de Davi

[1] Guarda-me, ó Deus, porque em ti me refugio.

[2] Digo ao SENHOR: Tu és o meu SENHOR; outro bem não possuo, senão a ti somente.

[3] Quanto aos santos que há na terra, são eles os notáveis nos quais tenho todo o meu prazer.

[4] Muitas serão as penas dos que trocam o SENHOR por outros deuses; não oferecerei as suas libações de sangue, e os meus lábios não pronunciarão o seu nome.

[5] O SENHOR é a porção da minha herança e o meu cálice; tu és o arrimo da minha sorte.

[6] Caem-me as divisas em lugares amenos, é mui linda a minha herança.

[7] Bendigo o SENHOR, que me aconselha; pois até durante a noite o meu coração me ensina.

[3]хто не пащекує і зла не чинить своїм ближнім.

[4]Хто може увійти в Твій храм? Лиш ті, хто зневажає нечестивців, людців, від котрих відвернувся Бог, хто поважає тих людей, що прославляють і шанують Господа; той, хто обіцяне виконує завжди.

[5]Лиш той, хто не займається лихварством і хабарів ніколи не бере, аби за те зашкодити невинним. Той, хто за цими нормами живе, завжди безпечний (поряд з Богом) буде!

Псалми 16

[1]*Міктам Давида.*

Боже, опікуйся мною, в Тобі я шукаю розради!

[2]Кажу я Господу: «Ти — мій Володар. Благословення все моє — від Тебе!»

[3]І послідовникам, всім праведним Твоїм, кого Ти любиш (я кажу): «Вшановую шляхетність їхню й велич!»

[4]А хто богів шукає інших, зазнає той тяжких страждань. Мені не по дорозі з ними, і я не буду проливати за них жертовну кров! Іймення їхні з уст моїх не злинуть!

[5]Господь — це спадщина моя, мого життя це чаша. Моє майбутнє у Твоїх руках.

[6]Мені щасливий випав жереб, о так, чудесну частку я здобув.

[7]Благословляю Господа. Дає мені поради Він і навіть уночі керують мною почуття оті.

[8] O SENHOR, tenho-o sempre à minha presença; estando ele à minha direita, não serei abalado.

[8]Господь завжди переді мною. Коли зі мною Він, завжди я у безпеці.

[9] Alegra-se, pois, o meu coração, e o meu espírito exulta; até o meu corpo repousará seguro.

[9]Тому щасливий я, втішається душа, я житиму в безпеці.

[10] Pois não deixarás a minha alma na morte, nem permitirás que o teu Santo veja corrupção.

[10]Чому? Тому що не залишиш Ти мене в могилі, не даси зотліть Твоєму вірному учневі.

[11] Tu me farás ver os caminhos da vida; na tua presença há plenitude de alegria, na tua destra, delícias perpetuamente.

[11]Навчи мене життя прожити! З Тобою поряд бути — для мене це велика насолода! А при Твоїй правиці іти — то вже для мене щастя навіки!

Salmo 17

Súplica pela proteção divina

Oração de Davi

[1] Ouve, SENHOR, a causa justa, atende ao meu clamor, dá ouvidos à minha oração, que procede de lábios não fraudulentos.

Псалми 17

[1]*Молитва Давида.*

Господи, почуй моє благання справедливості, прислухайсь до мольби моєї, почуй молитву, мовлену неложними устами.

[2] Baixe de tua presença o julgamento a meu respeito; os teus olhos vêem com eqüidade.

[2]Нехай мені від Тебе справедливість буде, бо видна істина Твоїм очам.

[3] Sondas-me o coração, de noite me visitas, provas-me no fogo e iniqüidade nenhuma encontras em mim; a minha boca não transgride.

[3]Ти завітав вночі і моє серце перевірив, мене Ти випробував і не знайшов щербинки. Я вирішив, що не грішитимуть уста мої.

[4] Quanto às ações dos homens, pela palavra dos teus lábios, eu me tenho guardado dos caminhos do violento.

[4]Хоч що б робили інші, я тримався від кривдників подалі, бо слухаю Тебе!

[5] Os meus passos se afizeram às tuas veredas, os meus pés não resvalaram.

[5]Тож прошу, Господи, не дай мені звернуть з путі Твого, не дай спіткнутися і впасти.

[6] Eu te invoco, ó Deus, pois tu me respondes; inclina-me os ouvidos e acode às minhas palavras.

[6]Я попросив у Тебе допомоги, і, звісно ж, Боже, відгукнешся Ти! Схили до мене вухо, вислухай мої мольби!

[7] Mostra as maravilhas da tua bondade, ó Salvador dos que à tua destra buscam refúgio dos que se levantam contra eles.

[8] Guarda-me como a menina dos olhos, esconde-me à sombra das tuas asas,

[9] dos perversos que me oprimem, inimigos que me assediam de morte.

[10] Insensíveis, cerram o coração, falam com lábios insolentes;

[11] andam agora cercando os nossos passos e fixam em nós os olhos para nos deitar por terra.

[12] Parecem-se com o leão, ávido por sua presa, ou o leãozinho, que espreita de emboscada.

[13] Levanta-te, SENHOR, defronta-os, arrasa-os; livra do ímpio a minha alma com a tua espada,

[14] com a tua mão, SENHOR, dos homens mundanos, cujo quinhão é desta vida e cujo ventre tu enches dos teus tesouros; os quais se fartam de filhos e o que lhes sobra deixam aos seus pequeninos.

[15] Eu, porém, na justiça contemplarei a tua face; quando acordar, eu me satisfarei com a tua semelhança.

Salmo 18

Vitória e domínio

2Sm 22.1-51

Ao mestre de canto. Salmo de Davi, servo do Senhor, o qual dirigiu ao Senhor as palavras deste cântico, no dia em que o Senhor o livrou de todos os seus inimigos e das mãos de Saul. Ele disse:

[1] Eu te amo, ó SENHOR, força minha.

[7]Тобі багато довіряється людей. Вони шукають допомоги в Тебе, як люди повстають на них. І Ти могутньою правицею рятуєш. Яви ж любов прекрасну й безкінечну!

[8]І захисти мене, немов зіницю Свого ока! Сховай мене під крилами Своїми

[9]від тих людців, що хочуть погубить мене, від ворогів смертельних, які оточили мене.

[10]У них жалю немає, бундючна їхня мова.

[11]Ці люди мене гнали, потім оточили, й тепер уже готові кинутись на мене.

[12]Вони мов лев, який на здобич зазіхає, мов левеня, що причаїлося в кущах.

[13]Встань, Господи, на них, і підітни їм ноги. Яви свій меч і мою душу порятуй від ворога лихого!

[14]Правицею Своєю оборони моє життя від цих людців, які радіють надбанням своїм у цім лиш світі. А людям тим, яких цінуєш, дай їжі досхочу, і їхнім дітям вволю їжі, щоб ще й онуків було чим нагодувати.

[15]А я молив Тебе про справедливість, і я її побачу, коли Ти лице Своє мені покажеш, і яка то буде втіха!

Псалми 18

[1] *Для диригента. Псалом Давида, слуги Господнього, проспіваний після того, як Господь врятував його від усіх ворогів, а особливо від Саула.*

[2]Сказав Давид: «Моя Ти сило, Господи, я Тебе люблю».

[2] O SENHOR é a minha rocha, a minha cidadela, o meu libertador; o meu Deus, o meu rochedo em que me refugio; o meu escudo, a força da minha salvação, o meu baluarte.

[3]Господь — то моя Скеля, мій притулок і моя фортеця. Мій Бог — моя фортеця, куди я ховаюсь. Він — щит мій, ріг, який мене рятує. Він — моя схованка в горах неприступних!

[3] Invoco o SENHOR, digno de ser louvado, e serei salvo dos meus inimigos.

[4]Я Господа покликав, гідного хвали, і врятувавсь від ворогів.

[4] Laços de morte me cercaram, torrentes de impiedade me impuseram terror.

[5]Мене оплутали тенета смерті. Потоки шалені змивали мене в небуття.

[5] Cadeias infernais me cingiram, e tramas de morte me surpreenderam.

[6]Тенета Шеола скували мене, розверзлися пастки смертельні.

[6] Na minha angústia, invoquei o SENHOR, gritei por socorro ao meu Deus. Ele do seu templo ouviu a minha voz, e o meu clamor lhe penetrou os ouvidos.

[7]У час небезпеки гукав я Господа, звертався до Бога мого, порятунку шукав! В палаці Своєму почув мене Бог, почув, як я волав про допомогу.

[7] Então, a terra se abalou e tremeu, vacilaram também os fundamentos dos montes e se estremeceram, porque ele se indignou.

[8]Тоді здригнулася земля і затремтіла, і захиталися підніжжя гір! Чому вони трусилися? Бо розлютився Бог!

[8] Das suas narinas subiu fumaça, e fogo devorador, da sua boca; dele saíram brasas ardentes.

[9]Із Його ніздрів дим пішов, нищівне полум'я шугнуло з Його вуст, посипалися іскри з них.

[9] Baixou ele os céus, e desceu, e teve sob os pés densa escuridão.

[10]І Він розверзнув Небеса, спустився Він, а під ногами — чорні хмари!

[10] Cavalgava um querubim e voou; sim, levado velozmente nas asas do vento.

[11]Він полетів на Херувимі, ширяв на крилах вітру.

[11] Das trevas fez um manto em que se ocultou; escuridade de águas e espessas nuvens dos céus eram o seu pavilhão.

[12]Господь сховався у густих і темних хмарах, які шатром Його накрили.

[12] Do resplendor que diante dele havia, as densas nuvens se desfizeram em granizo e brasas chamejantes.

[13]Від сяйва перед Ним з дощем і блискавками Його хмара припливла!

[13] Trovejou, então, o SENHOR, nos céus; o Altíssimo levantou a voz, e houve granizo e brasas de fogo.

[14]Та прогримів Господь у небесах. До кожного доніс Всевишній голос Свій із-поміж блискавок і граду!

[14] Despediu as suas setas e espalhou os meus inimigos, multiplicou os seus raios e os desbaratou.

[15] Então, se viu o leito das águas, e se descobriram os fundamentos do mundo, pela tua repreensão, SENHOR, pelo iroso resfolgar das tuas narinas.

[16] Do alto me estendeu ele a mão e me tomou; tirou-me das muitas águas.

[17] Livrou-me de forte inimigo e dos que me aborreciam, pois eram mais poderosos do que eu.

[18] Assaltaram-me no dia da minha calamidade, mas o SENHOR me serviu de amparo.

[19] Trouxe-me para um lugar espaçoso; livrou-me, porque ele se agradou de mim.

[20] Retribuiu-me o SENHOR, segundo a minha justiça, recompensou-me conforme a pureza das minhas mãos.

[21] Pois tenho guardado os caminhos do SENHOR e não me apartei perversamente do meu Deus.

[22] Porque todos os seus juízos me estão presentes, e não afastei de mim os seus preceitos.

[23] Também fui íntegro para com ele e me guardei da iniqüidade.

[24] Daí retribuir-me o SENHOR, segundo a minha justiça, conforme a pureza das minhas mãos, na sua presença.

[25] Para com o benigno, benigno te mostras; com o íntegro, também íntegro.

[26] Com o puro, puro te mostras; com o perverso, inflexível.

[15]Він випустив вогненні стріли, і розігнав Він ворогів, послав на них Він громовиці й блискавиці. Нажахані, розбіглись вороги.

[16]А потім, Господи, коли Ти насварив їх, коли Твої уста на них подули вітром, відхлинула вода, відкрилося дно моря, й основи світу ми могли побачить.

[17]Тоді Він руку простягнув із висоти, узяв мене, і витягнув із лиха вод ревучих!

[18]Господь мене урятував від ворога могутнього мого, урятував від ворогів, за мене дужчих!

[19]Вони накинулись на мене в час турбот, але мене Господь підтримав.

[20]Мене затиснули з усіх боків, та вивів Він мене у край безпечний. Він врятував мене, бо любить!

[21]Мені Він нагороду дав, бо я невинний. Він допоміг мені, бо чисті мої руки,

[22]бо я шляху Господнього тримався, зла не чинив, аби не втратить Бога.

[23]Чому? Бо я постійно думаю про Нього, про правила Його і настанови, й законів не порушую Його.

[24]Я з Ним був щирий і від зла тримавсь подалі.

[25]Він винагородив мене, бо я — невинний. Господь бо бачить — руки мої чисті.

[26]Бог вірний з тим, хто вірний і Йому, Ти чесний з тим, хто і з Тобою чесний.

[27]Ти добрий і чистий із тими, хто добрий і чистий. Але підступний Ти з підступними людьми.

[27] Porque tu salvas o povo humilde, mas os olhos altivos, tu os abates.

[28] Porque fazes resplandecer a minha lâmpada; o SENHOR, meu Deus, derrama luz nas minhas trevas.

[29] Pois contigo desbarato exércitos, com o meu Deus salto muralhas.

[30] O caminho de Deus é perfeito; a palavra do SENHOR é provada; ele é escudo para todos os que nele se refugiam.

[31] Pois quem é Deus, senão o SENHOR? E quem é rochedo, senão o nosso Deus?

[32] O Deus que me revestiu de força e aperfeiçoou o meu caminho,

[33] ele deu a meus pés a ligeireza das corças e me firmou nas minhas alturas.

[34] Ele adestrou as minhas mãos para o combate, de sorte que os meus braços vergaram um arco de bronze.

[35] Também me deste o escudo da tua salvação, a tua direita me susteve, e a tua clemência me engrandeceu.

[36] Alargaste sob meus passos o caminho, e os meus pés não vacilaram.

[37] Persegui os meus inimigos, e os alcancei, e só voltei depois de haver dado cabo deles.

[38] Esmaguei-os a tal ponto, que não puderam levantar-se; caíram sob meus pés.

[39] Pois de força me cingiste para o combate e me submeteste os que se levantaram contra mim.

[28]Рятуєш Ти бідних людей, пихатих Ти ставиш на місце.

[29]Ти, Господи, запалюєш світильник мій, і темряву мою Ти перетворюєш на світло.

[30]З Тобою ворогів я переможу, з Твоєю допомогою мури я перескочу.

[31]Шлях Божий — досконалий! Випробувані обіцянки Його! Він захищає тих, хто покладаються на Нього.

[32]Немає іншого Бога, крім Господа, немає іншої скелі, крім нашого Бога!

[33]Він сили зміцнює мої, і в чистоті допомагає жити.

[34]Зробив мене Він прудконогим, ніби лань, дає мені Він стійкість навіть на узвишшях!

[35]Готує мої руки Він до бою, дає їм силу найтугіший лук напнуть.

[36]Ти, Боже, дав мені Свій щит звитяжний, правицею підтримуєш мене, Ти знов і знов мені допомагав!

[37]Зробив прудкими мої ноги і сильними стопи мої!

[38]Тож ворога я можу гнати й наздогнати, й не відвертатися, аж доки не здолаю.

[39]Розіб'ю ворогів, вони не зможуть встати, вони впадуть до моїх ніг.

[40]Даєш Ти мені сили у бою, Ти змушуєш повсталих проти мене схилитися в покорі.

[40] Também puseste em fuga os meus inimigos, e os que me odiaram, eu os exterminei.

[41]Перемогти допомагаєш ворогів, я ненависників збиваю з ніг.

[41] Gritaram por socorro, mas ninguém lhes acudiu; clamaram ao SENHOR, mas ele não respondeu.

[42]Вони волали допомоги, але ніхто їх не порятував. І навіть Господа вони просили, та незворушний Він лишивсь.

[42] Então, os reduzi a pó ao léu do vento, lancei-os fora como a lama das ruas.

[43]Я їх розвіяв, мов полову на вітру. Як пил дорожній, їх ногами потоптав.

[43] Das contendas do povo me livraste e me fizeste cabeça das nações; povo que não conheci me serviu.

[44]Рятуєш Ти мене від натовпу людей, мене Ти ставиш на чолі народів інших, і ті служитимуть мені, хоч я раніше їх не знав.

[44] Bastou-lhe ouvir-me a voz, logo me obedeceu; os estrangeiros se me mostram submissos.

[45]Чужинці, до яких про мене раніше долітали лиш чутки, все зроблять, щоб підлеститись до мене.

[45] Sumiram-se os estrangeiros e das suas fortificações saíram, espavoridos.

[46]І мужність втративши, чужинці ті, зі схованок повибігають, тремтячи від страху.

[46] Vive o SENHOR, e bendita seja a minha rocha! Exaltado seja o Deus da minha salvação,

[47]Нехай живе Господь. Благословенна Скеля, Мій Бог, Який дарує перемогу, хай піднесеться!

[47] o Deus que por mim tomou vingança e me submeteu povos;

[48]Він — Бог, Який моїх карає ворогів, підпорядковує мені людей Він.

[48] o Deus que me livrou dos meus inimigos; sim, tu que me exaltaste acima dos meus adversários e me livraste do homem violento.

[49]Від ворога рятує Він мене, дає мені звитягу Він над тими, хто намагається мене здолати, рятує від жорстоких ворогів.

[49] Glorificar-te-ei, pois, entre os gentios, ó SENHOR, e cantarei louvores ao teu nome.

[50]Тому вславлятиму я, Господи, Тебе поміж народами співатиму хвалу.

[50] É ele quem dá grandes vitórias ao seu rei e usa de benignidade para com o seu ungido, com Davi e sua posteridade, para sempre.

[51]Багато, Боже, дарував Ти переміг царю, обранцеві Своєму, Свою до нього проявив Ти доброту — Давиду і його нащадкам на віки.

Salmo 19

A excelência da criação e da palavra de Deus

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

Псалми 19

[1]*Для диригента. Псалом Давида.*

[1] Os céus proclamam a glória de Deus, e o firmamento anuncia as obras das suas mãos.	[2]Небеса розповідають про славу Бога, а небозвід показує все те, що Він створив.
[2] Um dia discursa a outro dia, e uma noite revela conhecimento a outra noite.	[3]І день говорить із наступним, і ніч дає знання наступній,
[3] Não há linguagem, nem há palavras, e deles não se ouve nenhum som;	[4]без мови і без слів, ні голосу не чути.
[4] no entanto, por toda a terra se faz ouvir a sua voz, e as suas palavras, até aos confins do mundo. Aí, pôs uma tenda para o sol,	[5]Все ж їхній голос лине над землею, і чує цілий світ слова. Бог дав притулок сонцю в небі.
[5] o qual, como noivo que sai dos seus aposentos, se regozija como herói, a percorrer o seu caminho.	[6]І щастям світиться воно, немов у спальні наречений, немов атлет, готовий до змагання.
[6] Principia numa extremidade dos céus, e até à outra vai o seu percurso; e nada refoge ao seu calor.	[7]На горизонті сонце починає шлях й закінчує його на небосхилі! Й від його жару не сховається ніщо.
[7] A lei do SENHOR é perfeita e restaura a alma; o testemunho do SENHOR é fiel e dá sabedoria aos símplices.	[8]Закон Господній досконалий, він повертає життя душі. Закон Господній довіри гідний, приносить мудрість він звичайним людям.
[8] Os preceitos do SENHOR são retos e alegram o coração; o mandamento do SENHOR é puro e ilumina os olhos.	[9]Справедливі Господні веління ощасливлюють наші серця, Господні заповіді чисті очам дарують світло їхнім.
[9] O temor do SENHOR é límpido e permanece para sempre; os juízos do SENHOR são verdadeiros e todos igualmente, justos.	[10]До Господа пошана — вічна й чиста, Його веління — справедливі і надійні.
[10] São mais desejáveis do que ouro, mais do que muito ouro depurado; e são mais doces do que o mel e o destilar dos favos.	[11]За гори золота вони цінніші! Вони солодші, ніж найкращий, найсвіжіший мед!
[11] Além disso, por eles se admoesta o teu servo; em os guardar, há grande recompensa.	[12]Вони застерігають справді, від небезпеки слуг Твоїх. Дотримуватись їх — велика нагорода.

12 Quem há que possa discernir as próprias faltas? Absolve-me das que me são ocultas.

13 Também da soberba guarda o teu servo, que ela não me domine; então, serei irrepreensível e ficarei livre de grande transgressão.

14 As palavras dos meus lábios e o meditar do meu coração sejam agradáveis na tua presença, SENHOR, rocha minha e redentor meu!

13Нікому не дано свої помилки передбачить. Тому прости мені Ти помилки, яких не бачу.

14І від людей пихатих вбережи мене, не дай їм мною помикати. Тоді невинний буду я й звільнюся від гріхів.

15Господи, моя Ти Скеле, мій Визволителю, нехай Тебе потішать слова, що виношені в серці.

Salmo 20

Oração a favor do rei

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

1 O SENHOR te responda no dia da tribulação; o nome do Deus de Jacó te eleve em segurança.

2 Do seu santuário te envie socorro e desde Sião te sustenha.

3 Lembre-se de todas as tuas ofertas de manjares e aceite os teus holocaustos.

4 Conceda-te segundo o teu coração e realize todos os teus desígnios.

5 Celebraremos com júbilo a tua vitória e em nome do nosso Deus hastearemos pendões; satisfaça o SENHOR a todos os teus votos.

6 Agora, sei que o SENHOR salva o seu ungido; ele lhe responderá do seu santo céu com a vitoriosa força de sua destra.

7 Uns confiam em carros, outros, em cavalos; nós, porém, nos gloriaremos em o nome do SENHOR, nosso Deus.

Псалми 20

1*Для диригента. Псалом Давида.*

2В тривожний час нехай Господь озветься, Бог Якова хай захистить тебе.

3Підтримку зі святого храму хай пошле Він! Хай допоможе Він тобі з Сіону.

4Нехай твої офіри Він згадає, пожертви хай прийме всі твої. *Села*

5Нехай Він дасть всього, чого ти забажаєш, і все, що ти плануєш, хай здійснить.

6Радіймо із твоєї перемоги, Боже ім'я! Господь хай виконає всі твої прохання.

7Тепер я певен, що Господь дасть перемогу Своєму обранцю-царю. Чому? Бо Він з святих небес озветься й правицею потужною Своєю могутню перемогу принесе.

8У когось колісниці, в когось коні главна сила, у нас — ім'я Господнє, Бога нашого ім'я!

[8] Eles se encurvam e caem; nós, porém, nos levantamos e nos mantemos de pé.

[9] Ó SENHOR, dá vitória ao rei; responde-nos, quando clamarmos.

[9]Людці оті впадуть, вони здадуться, та ми піднімемось і будемо незламні.

[10]О Господи, пошли цареві перемогу, дай відповідь, коли благаємо про поміч!

Salmo 21

Ações de graças pela vitória

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Na tua força, SENHOR, o rei se alegra! E como exulta com a tua salvação!

[2] Satisfizeste-lhe o desejo do coração e não lhe negaste as súplicas dos seus lábios.

[3] Pois o supres das bênçãos de bondade; pões-lhe na cabeça uma coroa de ouro puro.

[4] Ele te pediu vida, e tu lha deste; sim, longevidade para todo o sempre.

[5] Grande lhe é a glória da tua salvação; de esplendor e majestade o sobrevestiste.

[6] Pois o puseste por bênção para sempre e o encheste de gozo com a tua presença.

[7] O rei confia no SENHOR e pela misericórdia do Altíssimo jamais vacilará.

[8] A tua mão alcançará todos os teus inimigos, a tua destra apanhará os que te odeiam.

[9] Tu os tornarás como em fornalha ardente, quando te manifestares; o SENHOR, na sua indignação, os consumirá, o fogo os devorará.

[10] Destruirás da terra a sua posteridade e a sua descendência, de entre os filhos dos homens.

[11] Se contra ti intentarem o mal e urdirem intrigas, não conseguirão efetuá-los;

Псалми 21

[1]*Для диригента. Псалом Давида.*

[2]О Господи, щасливий цар з Твоєї сили, який він радий, що з Тобою переміг!

[3]Ти дав йому, чого душа його бажала, і не відмовив Ти проханням уст його. *Села*

[4]Ти шлеш йому благословення добросердні і золотий вінець на голову кладеш.

[5]Тебе просив він, щоб життя подарував Ти, йому Ти вічне довголіття дав.

[6]Він возвеличився звитягою тією, яку Ти дав йому. На нього Ти пролив велику славу й велич.

[7]Благословляючи його повік, Ти дав йому безмежне щастя, оскільки він з Тобою.

[8]Чому? Бо вірить Господу наш цар й стоятиме завжди на цій любові, і милості Всевишнього.

[9]Всю міць Свою спрямуй на ворогів своїх, зловмисникам правицею дай відсіч.

[10]Коли Ти явишся, о Господи, спали їх у печі вогненній. Господь поглине їх в Своїм вогненнім гніві.

[11]Дітей Ти їхніх вигубиш з землі, нащадків їхніх з-поміж люду.

[12]Вони на тебе замишляють зле, вигадують плітки, але то марно.

12 porquanto lhes farás voltar as costas e mirarás o rosto deles com o teu arco.

13 Exalta-te, SENHOR, na tua força! Nós cantaremos e louvaremos o teu poder.

Salmo 22

Sofrimento e vitória do Messias

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Corça da manhã". Salmo de Davi

1 Deus meu, Deus meu, por que me desamparaste? Por que se acham longe de minha salvação as palavras de meu bramido?

2 Deus meu, clamo de dia, e não me respondes; também de noite, porém não tenho sossego.

3 Contudo, tu és santo, entronizado entre os louvores de Israel.

4 Nossos pais confiaram em ti; confiaram, e os livraste.

5 A ti clamaram e se livraram; confiaram em ti e não foram confundidos.

6 Mas eu sou verme e não homem; opróbrio dos homens e desprezado do povo.

7 Todos os que me vêem zombam de mim; afrouxam os lábios e meneiam a cabeça:

8 Confiou no SENHOR! Livre-o ele; salve-o, pois nele tem prazer.

9 Contudo, tu és quem me fez nascer; e me preservaste, estando eu ainda ao seio de minha mãe.

10 A ti me entreguei desde o meu nascimento; desde o ventre de minha mãe, tu és meu Deus.

13Чому? Тому, що стріли пустиш ти, й вони повернуться і в страху повтікають.

14Встань, Господи, в Своїм могутті, Твою оспівуємо велич, Твою силу!

Псалми 22

1*Для диригента. На мелодію «Світанкова лань». Псалом Давида.*

2Мій Боже, Боже мій! Навіщо Ти мене покинув? Ти надто вже далеко, щоб мене спасти і щоб почуть слова мого благання!

3Мій Боже, день-у-день гукаю, та не відповідаєш Ти. Не замовкаю ні на мить вночі.

4Боже, Ти — святий, Ти справжній цар Ізраїлю, Тебе народ ізраїльський невтомно прославляє!

5На Тебе покладались Наші предки, і Ти їм порятунок дав!

6Волання їх були про допомогу до Тебе, й Ти їх врятував. Вони довірились Тобі і не зганьбились.

7А я — черв'як, ніщо, не чоловік! Мене ганьбить народ і зневажає.

8При зустрічі усі глузують з мене, показують язик, хитають головою.

9Вони глузують: «Хай у Господа попросить допомоги. Нехай Бог його врятує, визволить його, адже Він так опікується ним!»

10Ти той, Хто вивів з черева мене, той, Хто втішав мене при материнських грудях.

11Ти Бог мій від народження мого, до рук Твоїх дбайливих я потрапив з лона.

[11] Não te distancies de mim, porque a tribulação está próxima, e não há quem me acuda.

[12] Muitos touros me cercam, fortes touros de Basã me rodeiam.

[13] Contra mim abrem a boca, como faz o leão que despedaça e ruge.

[14] Derramei-me como água, e todos os meus ossos se desconjuntaram; meu coração fez-se como cera, derreteu-se dentro de mim.

[15] Secou-se o meu vigor, como um caco de barro, e a língua se me apega ao céu da boca; assim, me deitas no pó da morte.

[16] Cães me cercam; uma súcia de malfeitores me rodeia; traspassaram-me as mãos e os pés.

[17] Posso contar todos os meus ossos; eles me estão olhando e encarando em mim.

[18] Repartem entre si as minhas vestes e sobre a minha túnica deitam sortes.

[19] Tu, porém, SENHOR, não te afastes de mim; força minha, apressa-te em socorrer-me.

[20] Livra a minha alma da espada, e, das presas do cão, a minha vida.

[21] Salva-me das fauces do leão e dos chifres dos búfalos; sim, tu me respondes.

[22] A meus irmãos declararei o teu nome; cantar-te-ei louvores no meio da congregação;

[23] vós que temeis o SENHOR, louvai-o; glorificai-o, vós todos, descendência de Jacó; reverenciai-o, vós todos, posteridade de Israel.

[12]І через те не полишай мене у мить, коли турботи близько. Хто ж може ще мені допомогти!

[13]У наступ рвуться дужі вороги, з усіх боків мене вже оточили.

[14]Змикають вже щелепи, вони, неначе леви розривають свою здобич.

[15]Відвагу і надію втратив я, немовби стік водою, як розійшлись кістки. І розтопилось серце, наче віск в мені.

[16]І сила, витекла, неначе та вода із глечика розбитого на землю. До піднебіння мій язик прилип, підвів мене Ти до порога смерті.

[17]Мов зграя псів скажених, оточили мене погани. Неначе леви, вгризлись в руки й ноги.

[18]Я можу всі свої кістки порахувати. Вони в'їдаються очима в мене.

[19]Вони мій одяг ділять між собою, моє вбрання за жеребом розподіляють.

[20]Не віддаляйся, Господи, від мене. Ти, моя сило, поспіши мені допомогти.

[21]І від меча врятуй Ти мою душу, дорогоцінне вбережи моє життя!

[22]І порятуй мене від пащі лева. Від буйволиних рогів захисти.

[23]Бог врятував мене. Я сповіщу моїм братам і моїм сестрам розповім про тебе, про ті чудеса, що Ти зробив. Перед народом всім співатиму про Тебе.

[24]Восславте Бога, Боголюби! Нащадки Якова, звеличуйте Його! Його шануйте, всі нащадки Ізраїля!

[24] Pois não desprezou, nem abominou a dor do aflito, nem ocultou dele o rosto, mas o ouviu, quando lhe gritou por socorro.

[25] De ti vem o meu louvor na grande congregação; cumprirei os meus votos na presença dos que o temem.

[26] Os sofredores hão de comer e fartar-se; louvarão o SENHOR os que o buscam. Viva para sempre o vosso coração.

[27] Lembrar-se-ão do SENHOR e a ele se converterão os confins da terra; perante ele se prostrarão todas as famílias das nações.

[28] Pois do SENHOR é o reino, é ele quem governa as nações.

[29] Todos os opulentos da terra hão de comer e adorar, e todos os que descem ao pó se prostrarão perante ele, até aquele que não pode preservar a própria vida.

[30] A posteridade o servirá; falar-se-á do SENHOR à geração vindoura.

[31] Hão de vir anunciar a justiça dele; ao povo que há de nascer, contarão que foi ele quem o fez.

Salmo 23

O Senhor é o meu pastor

Salmo de Davi

[1] O SENHOR é o meu pastor; nada me faltará.

[2] Ele me faz repousar em pastos verdejantes. Leva-me para junto das águas de descanso;

[3] refrigera-me a alma. Guia-me pelas veredas da justiça por amor do seu nome.

[25]Адже Господь опікується й досі народом бідним у часи страждань! Він не ховається, коли Його покличуть. Він відгукнеться, Він прийде на допомогу.

[26]Я прославлятиму Тебе серед людей за всі діла Твої великі. Перед лицем прибічників Твоїх, я принесу обіцяні офіри.

[27]Прийдуть смиренні, поїдять і наїдяться! Ті, хто шукає Господа, хваліть Його завжди, і ваше серце буде щасливе на віки!

[28]Всі люди у далеких землях, пам’ятайте про Господа й до Нього поверніться! Нехай усі народи на землі в пошані схиляться перед Тобою!

[29]Чому? Бо Господу належить царство, правитель над всіма народами — Господь!

[30]Трапезуватимуть усі здорові, схилятимуться перед Ним! І на порозі смерті й мертві: всі схилятимуться перед Ним!

[31]Нащадки їх служитимуть Йому. Прийдешнім поколінням говоритимуть вони про славу нашого Володаря.

[32]А ті, коли прийдуть, ще ненародженим розповідати будуть про те добро, яке зробив Господь.

Псалми 23

[1]*Псалом Давида.*

Господь — мій пастир, через те я маю все.

[2]В зелених луках Він дає мені спочити, веде мене повз тихі води озерні.

[3]Він оживляє мою душу, шляхами добрими ведучи мене, являючи всю доброту Свою.

[4] Ainda que eu ande pelo vale da sombra da morte, não temerei mal nenhum, porque tu estás comigo; o teu bordão e o teu cajado me consolam.

[4]І навіть у долині смерті чорній нещастя не злякаюсь я, бо Ти завжди зі мною. Твій жезл і палиця мене втішають.

[5] Preparas-me uma mesa na presença dos meus adversários, unges-me a cabeça com óleo; o meu cálice transborda.

[5]Накрив Ти стіл мені перед очима ворогів моїх. Моє волосся Ти оливою змастив, наповнив келих мій, аж через вінця ллється.

[6] Bondade e misericórdia certamente me seguirão todos os dias da minha vida; e habitarei na Casa do SENHOR para todo o sempre.

[6]І справді, щедрість і любов Твої до скону днів моїх мене не лишать. І довго-довго ще лишатимуся я в Оселі Господа.

Salmo 24

A vinda do Rei da Glória

Salmo de Davi

Псалми 24

[1]*Псалом Давида.*

[1] Ao SENHOR pertence a terra e tudo o que nela se contém, o mundo e os que nele habitam.

Земля належить Господу і світ, і все живе, що є у цьому світі,

[2] Fundou-a ele sobre os mares e sobre as correntes a estabeleceu.

[2]оскільки Бог є Тим, хто суходіл створив і укріпив над морем і річками.

[3] Quem subirá ao monte do SENHOR? Quem há de permanecer no seu santo lugar?

[3]Кому дано піднятись на Господню гору? Хто зійде до Його святого місця?

[4] O que é limpo de mãos e puro de coração, que não entrega a sua alma à falsidade, nem jura dolosamente.

[4]Лиш той, у кого думка чиста і праведне життя, хто ім'ям моїм не присягав лукаво і обіцянок лживих не давав,

[5] Este obterá do SENHOR a bênção e a justiça do Deus da sua salvação.

[5]лиш той у Господа знайде благословення, дістане милість Божу лише той, хто служить їм і принесе звитягу.

[6] Tal é a geração dos que o buscam, dos que buscam a face do Deus de Jacó.

[6]Це тих стосовно, які шукають Якового Бога. *Села*

[7] Levantai, ó portas, as vossas cabeças; levantai-vos, ó portais eternos, para que entre o Rei da Glória.

[7]О Брами, свої голови зведіть! Правічні двері, ширше відчиніться, щоб увійшов крізь вас преславний Цар!

[8] Quem é o Rei da Glória? O SENHOR, forte e poderoso, o SENHOR, poderoso nas batalhas.

[9] Levantai, ó portas, as vossas cabeças; levantai-vos, ó portais eternos, para que entre o Rei da Glória.

[10] Quem é esse Rei da Glória? O SENHOR dos Exércitos, ele é o Rei da Glória.

[8]Хто цей славетний Цар? То всемогутній Господь всесильний, Господь, непереможний воїн.

[9]О брами, свої голови зведіть! Правічні двері, ширше відчиніться, щоб увійшов крізь вас преславний Цар!

[10]Хто той славетний Цар? Господь Усемогутній, це Він отой преславний Цар!

Salmo 25

Oração por auxílio divino

De Davi

[1] A ti, SENHOR, elevo a minha alma.

[2] Deus meu, em ti confio; não seja eu envergonhado, nem exultem sobre mim os meus inimigos.

[3] Com efeito, dos que em ti esperam, ninguém será envergonhado; envergonhados serão os que, sem causa, procedem traiçoeiramente.

[4] Faze-me, SENHOR, conhecer os teus caminhos, ensina-me as tuas veredas.

[5] Guia-me na tua verdade e ensina-me, pois tu és o Deus da minha salvação, em quem eu espero todo o dia.

[6] Lembra-te, SENHOR, das tuas misericórdias e das tuas bondades, que são desde a eternidade.

[7] Não te lembres dos meus pecados da mocidade, nem das minhas transgressões. Lembra-te de mim, segundo a tua misericórdia, por causa da tua bondade, ó SENHOR.

[8] Bom e reto é o SENHOR, por isso, aponta o caminho aos pecadores.

Псалми 25

[1] *Псалом Давида.*

До Тебе, Господи, підношу свою душу.

[2]Мій Боже, в Тебе моя віра. Тож не зганьбить мене ніхто, і ворог мій не візьме верху наді мною.

[3]Це правда: з тих, хто сподівається на Тебе, принижений не буде жоден. Але всім тім безбожникам, що проти Тебе, окрім приниження, нічого не здобуть.

[4]О Господи, відкрий Свої шляхи. Навчи мене Твої шляхи долати.

[5]Веди мене, навчи мене буть вірним і правдивим. Бо Ти є Бог мого спасіння, на Тебе сподіваюсь я щодня.

[6]Мій Господи, Ти доброту і милосердя пам’ятай, адже вони були завжди.

[7]Забудь мої гріхи й провини юності моєї. О Господи, щоб Свою ласку показати, згадай мене у доброті Своїй.

[8]Господь наш — добрий, чесний, тож грішникам указує Він шлях.

[9] Guia os humildes na justiça e ensina aos mansos o seu caminho.

[10] Todas as veredas do SENHOR são misericórdia e verdade para os que guardam a sua aliança e os seus testemunhos.

[11] Por causa do teu nome, SENHOR, perdoa a minha iniqüidade, que é grande.

[12] Ao homem que teme ao SENHOR, ele o instruirá no caminho que deve escolher.

[13] Na prosperidade repousará a sua alma, e a sua descendência herdará a terra.

[14] A intimidade do SENHOR é para os que o temem, aos quais ele dará a conhecer a sua aliança.

[15] Os meus olhos se elevam continuamente ao SENHOR, pois ele me tirará os pés do laço.

[16] Volta-te para mim e tem compaixão, porque estou sozinho e aflito.

[17] Alivia-me as tribulações do coração; tira-me das minhas angústias.

[18] Considera as minhas aflições e o meu sofrimento e perdoa todos os meus pecados.

[19] Considera os meus inimigos, pois são muitos e me abominam com ódio cruel.

[20] Guarda-me a alma e livra-me; não seja eu envergonhado, pois em ti me refugio.

[21] Preservem-me a sinceridade e a retidão, porque em ti espero.

[22] Ó Deus, redime a Israel de todas as suas tribulações.

Salmo 26

[9]Веде смиренних Він стежками доброчестя, смиренних праведності вчить.

[10]А шлях Господній означає, в любові жити, вірним бути тим, хто вірний Заповіту Божому й Обітниці Його.

[11]Заради імені Свого прости мені великий гріх!

[12]Всім, хто Його боїться і шанує, Господь указуватиме Свій шлях.

[13]Їм випаде в житті заможність, нащадкам їхнім — Господом обіцяна земля.

[14]Господь довірчий з тими, хто Його шанує. Він їм роз’яснює Свій Заповіт.

[15]І я завжди до Господа звертаюсь, завжди мене Він визволяє з біди.

[16]Поглянь на мене, будь же милосердний, самотній і беззахисний бо я.

[17]Звільни від клопотів обридлих, від неприємностей мене врятуй.

[18]Поглянь на мої біди й негаразди, що їх переживаю тяжко я, прости мені усі мої гріхи!

[19]Поглянь, як ворогів багато лютих, заклято як ненавидять мене.

[20]О захисти й убережи мене! Я покладаюся на Тебе, тож не розчаруй!

[21]Лиш чистота і праведність спасуть мене, бо я залежу від Твоєї допомоги.

[22]О Боже, порятуй ізраїльтян від ворогів!

Псалми 26

Apelo do justo

Salmo de Davi

[1] Faze-me justiça, SENHOR, pois tenho andado na minha integridade e confio no SENHOR, sem vacilar.

[2] Examina-me, SENHOR, e prova-me; sonda-me o coração e os pensamentos.

[3] Pois a tua benignidade, tenho-a perante os olhos e tenho andado na tua verdade.

[4] Não me tenho assentado com homens falsos e com os dissimuladores não me associo.

[5] Aborreço a súcia de malfeitores e com os ímpios não me assento.

[6] Lavo as mãos na inocência e, assim, andarei, SENHOR, ao redor do teu altar,

[7] para entoar, com voz alta, os louvores e proclamar as tuas maravilhas todas.

[8] Eu amo, SENHOR, a habitação de tua casa e o lugar onde tua glória assiste.

[9] Não colhas a minha alma com a dos pecadores, nem a minha vida com a dos homens sanguinários,

[10] em cujas mãos há crimes e cuja destra está cheia de subornos.

[11] Quanto a mim, porém, ando na minha integridade; livra-me e tem compaixão de mim.

[12] O meu pé está firme em terreno plano; nas congregações, bendirei o SENHOR.

Salmo 27

Anelo pela presença de Deus

Salmo de Davi

[1] O SENHOR é a minha luz e a minha salvação; de quem terei medo? O SENHOR

[1]*Псалом Давида.*

О Господи, суди мене і доведи, що жив я доброчесно й непохитно і що завжди на Тебе покладавсь.

[2]О Господи, Ти випробуй мої найпотаємніші чуття й думки.

[3]Твоя любов завжди переді мною. Твоя любов завжди мене веде.

[4]Не знаюсь я з брехливими людьми, і з лицемірами у мене справ немає.

[5]Ненавиджу я товариство злих, й з безбожниками водитись не бажаю.

[6]На знак невинності своєї мию руки, щоби ходить довкола вівтаря Твого, О Господи,

[7]і щоб воздати Тобі хвалу, та ще оповістить про чудеса усі, що створені були Тобою.

[8]О Господи, люблю Твою оселю, де сяє Твоя слава Господня — то яскраве сяйво, яким Бог повідомляв людям про Свою присутність.

[9]О Боже, не карай мене укупі з грішниками і не відбирай мого життя, як у людей тих кровожерних,

[10]які завжди готові кривдить інших й чиї долоні завжди прагнуть хабаря.

[11]А я життя у чистоті проводжу, будь милосердний, порятуй мене!

[12]Нічого не погрожує мені, коли я славлю Бога на велелюднім зібранні.

Псалми 27

[1]*Псалом Давида.*

Господь — то моє Світло, мій Спаситель, тому лякатись нікого мені.

é a fortaleza da minha vida; a quem temerei?

Господь — мій прихисток, тож не боюсь нікого.

[2] Quando malfeitores me sobrevêm para me destruir, meus opressores e inimigos, eles é que tropeçam e caem.

[2]Якщо зловмисники на мене нападуть і намагатимуться погубити, нападники і вороги розбиті будуть.

[3] Ainda que um exército se acampe contra mim, não se atemorizará o meu coração; e, se estourar contra mim a guerra, ainda assim terei confiança.

[3]Я не злякаюсь навіть і тоді, як ціла армія довкруги отабориться. Я довірятимуся Господу завжди, якщо вони й війну розв'яжуть проти мене!

[4] Uma coisa peço ao SENHOR, e a buscarei: que eu possa morar na Casa do SENHOR todos os dias da minha vida, para contemplar a beleza do SENHOR e meditar no seu templo.

[4]І лиш одного я у Господа прошу: дозволь мені всі дні мого життя перебувати у Твоєму храмі, щоб Господа красу я бачить міг і міг чекати відповіді в Твоєму Палаці.

[5] Pois, no dia da adversidade, ele me ocultará no seu pavilhão; no recôndito do seu tabernáculo, me acolherá; elevar-me-á sobre uma rocha.

[5]Бо захистить мене Господь у схованці Своїй в лиху годину, сховає у високій скелі.

[6] Agora, será exaltada a minha cabeça acima dos inimigos que me cercam. No seu tabernáculo, oferecerei sacrifício de júbilo; cantarei e salmodiarei ao SENHOR.

[6]Нехай же допоможе Він мені зборoти ворогів довкола мене, щоб жертви в пам'яті принести міг я із радістю і оспівати Бога.

[7] Ouve, SENHOR, a minha voz; eu clamo; compadece-te de mim e responde-me.

[7]О Господи, почуй мої мольби, будь милосердний, відгукнись до мене.

[8] Ao meu coração me ocorre: Buscai a minha presença; buscarei, pois, SENHOR, a tua presença.

[8]Від Тебе моє серце промовляє: «Шукай-но Господа!» Тому й прийшов я оспівати Тебе.

[9] Não me escondas, SENHOR, a tua face, não rejeites com ira o teu servo; tu és o meu auxílio, não me recuses, nem me desampares, ó Deus da minha salvação.

[9]Тому й благаю я: «Не відвернись від мене, не покидай, не залишай слугу Твого. Бо тільки Ти мені допомагаєш. Не залишай мене, о Боже — рятівник!»

[10] Porque, se meu pai e minha mãe me desampararem, o SENHOR me acolherá.

[10]Хоч батько з матір'ю від мене відвернулись, Господь мене візьме і дбатиме про мене.

[11] Ensina-me, SENHOR, o teu caminho e guia-me por vereda plana, por causa dos que me espreitam.

[12] Não me deixes à vontade dos meus adversários; pois contra mim se levantam falsas testemunhas e os que só respiram crueldade.

[13] Eu creio que verei a bondade do SENHOR na terra dos viventes.

[14] Espera pelo SENHOR, tem bom ânimo, e fortifique-se o teu coração; espera, pois, pelo SENHOR.

[11]Навчай мене, о Господь, Своїх шляхів, веди мене безпечними стежками, бо ж маю я чимало ворогів.

[12]Не дозволяй їм знищити мене! Звертаюся я з цим благанням, бо люд лихий мене оплутав олжою, вони бажають вразити мене.

[13]Воно би так і сталося, якби я не повірив, що зійде на мене благословення Господа мого на землю, на якій живу я.

[14]На Господа надію покладайте! Тож будьте сильні й мужні! На Господа надію покладайте!

Salmo 28

Súplica e ações de graças

Salmo de Davi

[1] A ti clamo, ó SENHOR; rocha minha, não sejas surdo para comigo; para que não suceda, se te calares acerca de mim, seja eu semelhante aos que descem à cova.

[2] Ouve-me as vozes súplices, quando a ti clamar por socorro, quando erguer as mãos para o teu santuário.

[3] Não me arrastes com os ímpios, com os que praticam a iniqüidade; os quais falam de paz ao seu próximo, porém no coração têm perversidade.

[4] Paga-lhes segundo as suas obras, segundo a malícia dos seus atos; dá-lhes conforme a obra de suas mãos, retribui-lhes o que merecem.

[5] E, visto que não atentam para os feitos do SENHOR, nem para o que as suas mãos fazem, ele os derribará e não os reedificará.

Псалми 28

[1]*Псалом Давида.*

До Тебе, Господи, звертаюсь я, о моя Скеле! Мене не відцурайся, бо інакше, як Ти мовчатимеш, тоді я буду як ті, хто вже в могилі.

[2]Почуй мої мольби про допомогу, коли до Тебе простягаю руки, до Твого святого храму.

[3]Не віддавай мене на покарання разом із кривдниками, що носять в серці зло, хоча з сусідами про мир говорять.

[4]Їх покарай, вони то заслужили! Нехай на їхні голови впаде, все, що вони наготували іншим! Воздай їм по заслугах їхніх!

[5]За що? Вони й не намагаються збагнути, що сотворив Господь, що Він зробив. Тому Господь навіки знищить їх і не відродить.

[6] Bendito seja o SENHOR, porque me ouviu as vozes súplices!

[6]Славімо Господа, дійшли мої благання.

[7] O SENHOR é a minha força e o meu escudo; nele o meu coração confia, nele fui socorrido; por isso, o meu coração exulta, e com o meu cântico o louvarei.

[7]Господь зміцнив і захистив мене. Я буду вірити у Нього. Господь прийшов мені на допомогу, отож моє радіє серце, і пісня прославлятиме Його!

[8] O SENHOR é a força do seu povo, o refúgio salvador do seu ungido.

[8]Господь — то сила для Його людей, Він запорука вірної звитяги царя, якого Він обрав.

[9] Salva o teu povo e abençoa a tua herança; apascenta-o e exalta-o para sempre.

[9]Спаси Своїх людей, благослови людей, які Тобі належать, будь їхнім пастирем, і дбай про них завжди!

Salmo 29

A voz de Deus na tempestade

Salmo de Davi

[1] Tributai ao SENHOR, filhos de Deus, tributai ao SENHOR glória e força.

[2] Tributai ao SENHOR a glória devida ao seu nome, adorai o SENHOR na beleza da santidade.

[3] Ouve-se a voz do SENHOR sobre as águas; troveja o Deus da glória; o SENHOR está sobre as muitas águas.

[4] A voz do SENHOR é poderosa; a voz do SENHOR é cheia de majestade.

[5] A voz do SENHOR quebra os cedros; sim, o SENHOR despedaça os cedros do Líbano.

[6] Ele os faz saltar como um bezerro; o Líbano e o Siriom, como bois selvagens.

[7] A voz do SENHOR despede chamas de fogo.

[8] A voz do SENHOR faz tremer o deserto; o SENHOR faz tremer o deserto de Cades.

Псалми 29

[1]*Псалом Давида.*

Звеличуйте Господа, Божі сини, шануйте, оспівуйте силу й славу Його!

[2]Віддайте Господу хвалу, рівновелику імені Його, вклоніться Йому низько у святім вбранні.

[3]Господа голос над морем гримить, голос славетного Бога гуркоче, над водним безмежжям луною розлігся.

[4]Чуються в звуках потужних отих Господа сила і велич безмежні.

[5]Голос Господній підтинає кедри, кедри ливанські ламає той гук.

[6]Він змушує гори Ливанські скакати так, ніби то молоденькі телята, Він змушує гору Хермонську брикатись, так, ніби то молоде буйволятко.

[7]Голос Господній викрешує блискавки й грім.

[8]Змушує Голос пустелю трястися, тремтіти пустелю Кадешу змушує Він.

[9] A voz do SENHOR faz dar cria às corças e desnuda os bosques; e no seu templo tudo diz: Glória!

[10] O SENHOR preside aos dilúvios; como rei, o SENHOR presidirá para sempre.

[11] O SENHOR dá força ao seu povo, o SENHOR abençoa com paz ao seu povo.

Salmo 30

Ações de graças pela libertação da morte

Salmo de Davi. Cântico da dedicação da casa

[1] Eu te exaltarei, ó SENHOR, porque tu me livraste e não permitiste que os meus inimigos se regozijassem contra mim.

[2] SENHOR, meu Deus, clamei a ti por socorro, e tu me saraste.

[3] SENHOR, da cova fizeste subir a minha alma; preservaste-me a vida para que não descesse à sepultura.

[4] Salmodiai ao SENHOR, vós que sois seus santos, e dai graças ao seu santo nome.

[5] Porque não passa de um momento a sua ira; o seu favor dura a vida inteira. Ao anoitecer, pode vir o choro, mas a alegria vem pela manhã.

[6] Quanto a mim, dizia eu na minha prosperidade: jamais serei abalado.

[7] Tu, SENHOR, por teu favor fizeste permanecer forte a minha montanha; apenas voltaste o rosto, fiquei logo conturbado.

[8] Por ti, SENHOR, clamei, ao SENHOR implorei.

[9] Que proveito obterás no meu sangue, quando baixo à cova? Louvar-te-á,

[9]Голос Господній розхитує дужі дуби, листя зриває з дерев у діброві, а в храмі повторює кожен: «Слава Богу!»

[10]Правив Господь навіть потопом, правити буде повіки Господь!

[11]Силу дає своєму народу, благословення і мир дарує Він людям Своїм!

Псалми 30

[1]*Псалом Давида. Пісня на освячення храму.*

[2]Я прославляю, Господи, Тебе, бо Ти порятував мене від лиха й не дав втішатися ворогам моїм.

[3]До Тебе, Господи, звертався я, і Ти мене зцілив, мій Боже.

[4]З Шеолу Ти мене підняв, спас мою душу і не дав зійти в могилу.

[5]Усі, хто вірні, хто за Господом іде, псалми співайте Господу своєму, і славте всі Його святе ім'я!

[6]Чому? Тому що гнів його — то смерть, коли ж прихильний Він, тоді життя дарує. Увечері я впав і сльози лив, на ранок я підвівся вже щасливий!

[7]Коли у мирі й злагоді я жив, гадав, мене нещастя не торкнеться.

[8]І справді, доки втішений Ти був, я почувавсь, мов на вершині світу. Коли ж від мене відвернувся Ти, тоді перелякався я до смерті!

[9]О Господи, як я Тебе благав допомогти мені, як я молився, Володарю, щоб Ти помилував мене:

[10]«Що користі, якби зійшов я в яму? Хіба покійники оспівують Тебе? Чи кажуть нам про доброту Твою до нас? Ні!

porventura, o pó? Declarará ele a tua verdade?

10 Ouve, SENHOR, e tem compaixão de mim; sê tu, SENHOR, o meu auxílio.

11 Converteste o meu pranto em folguedos; tiraste o meu pano de saco e me cingiste de alegria,

12 para que o meu espírito te cante louvores e não se cale. SENHOR, Deus meu, graças te darei para sempre.

11О Господи, почуй мою молитву, до мене Свою милість прояви, і стань рятівником Моїм!»

12Перетворив Ти сум на радість, Ти з мене зняв печалі плащ і вбрав мене у шати щастя.

13Аби співало моє серце, не мовчало, тебе, о Господи, я буду славити повік!

Salmo 31

Lamentos e louvor

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

1 Em ti, SENHOR, me refugio; não seja eu jamais envergonhado; livra-me por tua justiça.

2 Inclina-me os ouvidos, livra-me depressa; sê o meu castelo forte, cidadela fortíssima que me salve.

3 Porque tu és a minha rocha e a minha fortaleza; por causa do teu nome, tu me conduzirás e me guiarás.

4 Tirar-me-ás do laço que, às ocultas, me armaram, pois tu és a minha fortaleza.

5 Nas tuas mãos, entrego o meu espírito; tu me remiste, SENHOR, Deus da verdade.

6 Aborreces os que adoram ídolos vãos; eu, porém, confio no SENHOR.

7 Eu me alegrarei e regozijarei na tua benignidade, pois tens visto a minha aflição, conheceste as angústias de minha alma

8 e não me entregaste nas mãos do inimigo; firmaste os meus pés em lugar espaçoso.

Псалми 31

1*Для диригента. Псалом Давида.*

2Господи, шукав притулку в Тебе, не дозволяй мені розчаруватись, завжди будь добрим і спаси мене.

3Увагою не обійди мене, будь ласка, прийди мерщій мені допомогти. Стань нездоланною для ворогів горою, твердинею моєю, захисти.

4Ти — моя Скеля, Ти — моя Твердиня, отож в ім’я Своє спрямовуй і веди.

5Врятуй з тенет, розкинутих для мене, адже я передаю життя своє у твої руки.

6О Господи, Ти — Бог, Якому люди вірять, Твоїм рукам ввіряюсь. Порятуй!

7Я зневажаю тих, хто довіряє бовванам немічним. Господь — мій оберіг.

8Щасливий, веселюся і танцюю, бо милість Ти мені подарував, помітивши, як тяжко я страждаю, душі моєї біль Ти зрозумів.

9Ти на поталу ворогу не кинув, звільнив мене.

[9] Compadece-te de mim, SENHOR, porque me sinto atribulado; de tristeza os meus olhos se consomem, e a minha alma e o meu corpo.

[10]О Господи, я в небезпеці, зглянься! Я згорювався, виплакав всі очі, здавила туга душу й тіло.

[10] Gasta-se a minha vida na tristeza, e os meus anos, em gemidos; debilita-se a minha força, por causa da minha iniqüidade, e os meus ossos se consomem.

[11]Життя моє згасає у печалі, і роки відлітають у журбі. З'їдає сили почуття провини, воно вгризається в мої кістки.

[11] Tornei-me opróbrio para todos os meus adversários, espanto para os meus vizinhos e horror para os meus conhecidos; os que me vêem na rua fogem de mim.

[12]Від ворогів своїх терплю зневагу, зневагу від сусідів я терплю, вже родичі, і ті мене бояться, на вулиці сахаються мене.

[12] Estou esquecido no coração deles, como morto; sou como vaso quebrado.

[13]Забутий я людьми, неначе вмер я, так ніби в домі непотрібна річ.

[13] Pois tenho ouvido a murmuração de muitos, terror por todos os lados; conspirando contra mim, tramam tirar-me a vida.

[14]Про себе я почув плітки жахливі, люди їх довкруги плетуть, коли змовляються, зібравшись, проти мене, про те, як відібрати моє життя.

[14] Quanto a mim, confio em ti, SENHOR. Eu disse: tu és o meu Deus.

[15]Але я, Господи, надіюся на Тебе, і через те кажу я: «Ти — мій Бог».

[15] Nas tuas mãos, estão os meus dias; livra-me das mãos dos meus inimigos e dos meus perseguidores.

[16]Моє майбутнє Ти в руках тримаєш. Врятуй мене від ворогів моїх!

[16] Faze resplandecer o teu rosto sobre o teu servo; salva-me por tua misericórdia.

[17]Осяй Своїм лицем слугу Свого, благаю, і в милості Своїй врятуй мене.

[17] Não seja eu envergonhado, SENHOR, pois te invoquei; envergonhados sejam os perversos, emudecidos na morte.

[18]До Тебе, Господи, звернувсь по допомогу, й не бути присоромленим мені. Ганьба впаде на тих людців зловмисних, вони зійдуть в могилу в німоті.

[18] Emudeçam os lábios mentirosos, que falam insolentemente contra o justo, com arrogância e desdém.

[19]Нехай брехливі язики замовкнуть. Пихаті й злісні казна що верзуть, плетуть чутки про праведну людину.

[19] Como é grande a tua bondade, que reservaste aos que te temem, da qual usas,

[20]Та Ти зберіг для тих, хто в Тебе вірить, благословення щедрі. Як багато добра даруєш людям, що Тебе шанують, щоб захистить їх від лихих людей!

perante os filhos dos homens, para com os que em ti se refugiam!

[20] No recôndito da tua presença, tu os esconderás das tramas dos homens, num esconderijo os ocultarás da contenda de línguas.

[21] Bendito seja o SENHOR, que engrandeceu a sua misericórdia para comigo, numa cidade sitiada!

[22] Eu disse na minha pressa: estou excluído da tua presença. Não obstante, ouviste a minha súplice voz, quando clamei por teu socorro.

[23] Amai o SENHOR, vós todos os seus santos. O SENHOR preserva os fiéis, mas retribui com largueza ao soberbo.

[24] Sede fortes, e revigore-se o vosso coração, vós todos que esperais no SENHOR.

[21]У потайних місцях даєш притулок їм, в Своїй оселі від всіх тих, хто замишляє зло на них, від ненависників у схованці Ти прихищаєш їх.

[22]Славімо Господа за доброту Його, що Він явив, коли я був в облозі.

[23]Колись, настрашений, я говорив: «Я там, де Він мені не допоможе». І все ж мої молитви Ти почув, як я Тебе благав про допомогу.

[24]Хто вірний Господу, любіть Його! Він захищає тих, хто в Нього вірить. Пихатим Він відплатить так, як заслуговують вони!

[25]Тож будьте сильними і мужніми усі, хто покладається на поміч на Господню!

Salmo 32

A bem-aventurança de quem recebe o perdão

De Davi. Salmo didático

[1] Bem-aventurado aquele cuja iniqüidade é perdoada, cujo pecado é coberto.

[2] Bem-aventurado o homem a quem o SENHOR não atribui iniqüidade e em cujo espírito não há dolo.

[3] Enquanto calei os meus pecados, envelheceram os meus ossos pelos meus constantes gemidos todo o dia.

[4] Porque a tua mão pesava dia e noite sobre mim, e o meu vigor se tornou em sequidão de estio.

[5] Confessei-te o meu pecado e a minha iniqüidade não mais ocultei. Disse:

Псалми 32

[1]*Маскіль Давида.*

Благословенний той, чий злочин вже простили, чиї гріхи вже відпущені,

[2]кого не звинувачує Господь в провинах і хто в душі облуду не плекав.

[3]Оскільки ж я не каявся в гріхах, то міць свою втрачав невпинно, хоча молитви і повторював щодня.

[4]І день, і ніч зробив Ти тягарем для мене. І сили в'янули, як цвіт в спекотний день. *Села*

[5]Тож я рішив сповідати гріхи і не приховувати ніякої вини. І я сказав:

confessarei ao SENHOR as minhas transgressões; e tu perdoaste a iniqüidade do meu pecado.

«Зізнаюсь Господу в усьому». Й Ти, Господи, простив мої гріхи. *Села*

6 Sendo assim, todo homem piedoso te fará súplicas em tempo de poder encontrar-te. Com efeito, quando transbordarem muitas águas, não o atingirão.

6І через те всі вірні мусять помолитись. Як будуть в змозі бачити Тебе, тоді не зможе їм зашкодити потоп великий.

7 Tu és o meu esconderijo; tu me preservas da tribulação e me cercas de alegres cantos de livramento.

7Ти — моя схованка, Ти витягнув мене з біди, Ти оточив мене піснями радісними порятунку. *Села*

8 Instruir-te-ei e te ensinarei o caminho que deves seguir; e, sob as minhas vistas, te darei conselho.

8Сказав Господь: «Я научу тебе, осяю Я життя твого дорогу, Я за тобою буду пильнувати, У всьому буду радити тобі.

9 Não sejais como o cavalo ou a mula, sem entendimento, os quais com freios e cabrestos são dominados; de outra sorte não te obedecem.

9Не будь дурний, немов той кінь чи мул, що звикли до віжок, й не можуть підійти до Тебе».

10 Muito sofrimento terá de curtir o ímpio, mas o que confia no SENHOR, a misericórdia o assistirá.

10Злі люди мають клопотів багато, але Господня милість вірних береже.

11 Alegrai-vos no SENHOR e regozijai-vos, ó justos; exultai, vós todos que sois retos de coração.

11Тож будьте в Господі щасливі, всі люди добрі й чесні!

Salmo 33

Louvor ao Criador e Preservador

1 Exultai, ó justos, no SENHOR! Aos retos fica bem louvá-lo.

2 Celebrai o SENHOR com harpa, louvai-o com cânticos no saltério de dez cordas.

3 Entoai-lhe novo cântico, tangei com arte e com júbilo.

4 Porque a palavra do SENHOR é reta, e todo o seu proceder é fiel.

Псалми 33

1Радійте, добрі й чесні люди! Для доброчесних славить Господа — добро.

2Славите Господа під звуки ліри, псалми підхопить звук десятиструнних арф.

3Про Господа складайте пісню нову, гарненько грайте й дзвінко.

4Чому? Бо слово Господа правдиве. Хоч що б робив — у всьому щирий Він.

[5] Ele ama a justiça e o direito; a terra está cheia da bondade do SENHOR.

[5]Бог любить праведність і справедливість, Господня милість — всюди на землі.

[6] Os céus por sua palavra se fizeram, e, pelo sopro de sua boca, o exército deles.

[6]З веління Господа з'явились небеса, від подиху Його засяяли небесні зорі.

[7] Ele ajunta em montão as águas do mar; e em reservatório encerra as grandes vagas.

[7]Всі води моря Він зібрав докупи, приборкав океан, створивши береги.

[8] Tema ao SENHOR toda a terra, temam-no todos os habitantes do mundo.

[8]Шануйте Господа, земні істоти. Страхайтеся Його, усі істоти світу.

[9] Pois ele falou, e tudo se fez; ele ordenou, e tudo passou a existir.

[9]Бо збувається усе, що Він накаже, з'являється усе, чому звелить Він.

[10] O SENHOR frustra os desígnios das nações e anula os intentos dos povos.

[10]Всі замисли людські Він може знищить, всі їхні плани може звести нанівець.

[11] O conselho do SENHOR dura para sempre; os desígnios do seu coração, por todas as gerações.

[11]Лиш замисли Господні будуть жити вічно, лиш задумам Його у поколіннях жити.

[12] Feliz a nação cujo Deus é o SENHOR, e o povo que ele escolheu para sua herança.

[12]Благословен народ, чий Бог — Господь, кого Він сам обрав собі у власність.

[13] O SENHOR olha dos céus; vê todos os filhos dos homens;

[13]Господь подивиться униз й Адамових синів побачить.

[14] do lugar de sua morada, observa todos os moradores da terra,

[14]З престолу в небі бачить Він земних істот.

[15] ele, que forma o coração de todos eles, que contempla todas as suas obras.

[15]Це ж саме Він створив усіх їх, Він розуміє їхні всі діла.

[16] Não há rei que se salve com o poder dos seus exércitos; nem por sua muita força se livra o valente.

[16]Не подолати царям могутніх армій, не переможе воїн, покладаючись на власні сили.

[17] O cavalo não garante vitória; a despeito de sua grande força, a ninguém pode livrar.

[17]Могутні коні — то ще не звитяга, не порятує кінська сила від загибелі в борні.

[18] Eis que os olhos do SENHOR estão sobre os que o temem, sobre os que esperam na sua misericórdia,

[18]Послухайте, Господь спостерігає за усіма, хто благоговіє перед Ним. Він дбатиме завжди про тих, хто покладається на милість Божу.

[19] para livrar-lhes a alma da morte, e, no tempo da fome, conservar-lhes a vida.

[19]Господь рятує їх від смерті, в голодний час наснагу їм дає.

[20] Nossa alma espera no SENHOR, nosso auxílio e escudo.

[21] Nele, o nosso coração se alegra, pois confiamos no seu santo nome.

[22] Seja sobre nós, SENHOR, a tua misericórdia, como de ti esperamos.

[20]І ми від Господа чекаєм допомоги, бо Він наш рятівник і захисник.

[21]А ще тому, що любимо Його, у тому й радість.

[22]О Господи, нехай Твоя постійна милість із нами буде, як ми й чекаємо на те.

Salmo 34

Provai que o Senhor é bom!

Salmo de Davi, quando se fingiu amalucado na presença de Abimeleque e, por este expulso, ele se foi

1 Sm 21.13-15

[1] Bendirei o SENHOR em todo o tempo, o seu louvor estará sempre nos meus lábios.

[2] Gloriar-se-á no SENHOR a minha alma; os humildes o ouvirão e se alegrarão.

[3] Engrandecei o SENHOR comigo, e todos, à uma, lhe exaltemos o nome.

[4] Busquei o SENHOR, e ele me acolheu; livrou-me de todos os meus temores.

[5] Contemplai-o e sereis iluminados, e o vosso rosto jamais sofrerá vexame.

[6] Clamou este aflito, e o SENHOR o ouviu e o livrou de todas as suas tribulações.

[7] O anjo do SENHOR acampa-se ao redor dos que o temem e os livra.

[8] Oh! Provai e vede que o SENHOR é bom; bem-aventurado o homem que nele se refugia.

[9] Temei o SENHOR, vós os seus santos, pois nada falta aos que o temem.

[10] Os leõezinhos sofrem necessidade e passam fome, porém aos que buscam o SENHOR bem nenhum lhes faltará.

[11] Vinde, filhos, e escutai-me; eu vos ensinarei o temor do SENHOR.

Псалми 34

[1] *Пісня Давида, коли він прикинувся божевільним перед Авімелехом. Авімелех його прогнав, і Давид пішов.*

[2]Благословляю Господа завжди. Хвала Йому не замовка в моїх устах.

[3]Господа звеличує моя душа. Всі гноблені почують мою радість.

[4]Прославте Господа зі мною, звеличимо разом Його ім'я!

[5]Я йшов до Господа по допомогу, і Він озвався, врятував мене від страхів.

[6]До Господа звернулись бідаки, і не пошкодували, просвітліли від радості, як відгукнувся.

[7]Бідак звернувсь по допомогу, й Господь почув, і визволив його від бід.

[8]Господній Ангел береже всіх вірних, і Він дає їм порятунок.

[9]Переконайтесь у Господній доброті. Блажен, хто покладається на нього.

[10]Бійтеся Господа, люди святі! Бо хто Його боїться, матиме усе, що потребує.

[11]Могутні леви, й ті без здобичі голодні. А ті, хто в Господа шукають допомоги, вони завжди все необхідне мають.

[12]Прийдіть прислухайтесь, сини мої, я Господа навчу Вас шанувати.

[12] Quem é o homem que ama a vida e quer longevidade para ver o bem?

[13] Refreia a língua do mal e os lábios de falarem dolosamente.

[14] Aparta-te do mal e pratica o que é bom; procura a paz e empenha-te por alcançá-la.

[15] Os olhos do SENHOR repousam sobre os justos, e os seus ouvidos estão abertos ao seu clamor.

[16] O rosto do SENHOR está contra os que praticam o mal, para lhes extirpar da terra a memória.

[17] Clamam os justos, e o SENHOR os escuta e os livra de todas as suas tribulações.

[18] Perto está o SENHOR dos que têm o coração quebrantado e salva os de espírito oprimido.

[19] Muitas são as aflições do justo, mas o SENHOR de todas o livra.

[20] Preserva-lhe todos os ossos, nem um deles sequer será quebrado.

[21] O infortúnio matará o ímpio, e os que odeiam o justo serão condenados.

[22] O SENHOR resgata a alma dos seus servos, e dos que nele confiam nenhum será condenado.

Salmo 35

Castigo dos adversários

Salmo de Davi

[1] Contende, SENHOR, com os que contendem comigo; peleja contra os que contra mim pelejam.

[2] Embraça o escudo e o broquel e ergue-te em meu auxílio.

[13]Чи в радість Вам життя? Чи хочете прожити довго й плідно?

[14]На замисли лихі притримайте язик, уста свої від наклепів побережіть.

[15]Покиньте зло, ідіть добру назустріч і прагніть миру і тримайтеся його.

[16]На добрих погляд Господа завжди, і їхній гук про допомогу чує Він.

[17]Але Він проти тих, хто чинить зло, тому по смерті їх земля забуде.

[18]Гукали люди, й Він почув і визволив від бід.

[19]Господь з людьми, в яких серця розбиті, зневіреним звитягу Він дає.

[20]Обсісти праведника можуть негаразди, але Господь спасе його від них.

[21]Пильнує Він, щоб жодна волосина у праведника не упала з голови.

[22]Зловмисника уб’є його ж пекуча злоба, скарають праведники ворогів.

[23]Господь звільнить слугу Свого. Хто покладається на Нього, той викупу платить не буде.

Псалми 35

[1]*Псалом Давида.*

Повстань на того, хто повстав на мене, збори їх, тих що борються зі мною.

[2]Візьми щити, великий і малий, прийди мені на допомогу.

[3] Empunha a lança e reprime o passo aos meus perseguidores; dize à minha alma: Eu sou a tua salvação.

[3]Спрямуй сокиру й спис нападникам навстріч; скажи мені: «Я — твій рятівник».

[4] Sejam confundidos e cobertos de vexame os que buscam tirar-me a vida; retrocedam e sejam envergonhados os que tramam contra mim.

[4]А ті, що хочуть відібрати моє життя, нехай розбиті будуть і ганьбою вкриті. Нехай відступиться і кинеться тікати, хто замишляє лихо проти мене.

[5] Sejam como a palha ao léu do vento, impelindo-os o anjo do SENHOR.

[5]Половою хай Ангел Божий їх розвіє.

[6] Torne-se-lhes o caminho tenebroso e escorregadio, e o anjo do SENHOR os persiga.

[6]Слизька і темна хай лежить дорога втечі перед ними, як гнатиме їх Ангел Божий.

[7] Pois sem causa me tramaram laços, sem causa abriram cova para a minha vida.

[7]Бо без причин наготували вони на мене пастки потайні.

[8] Venha sobre o inimigo a destruição, quando ele menos pensar; e prendam-no os laços que tramou ocultamente; caia neles para a sua própria ruína.

[8]Щоб їм страждати від лих нежданих, щоб їм потрапить в пастки ті самим!

[9] E minha alma se regozijará no SENHOR e se deleitará na sua salvação.

[9]І втішиться у Господі душа моя, щасливий буду я з Його звитяги.

[10] Todos os meus ossos dirão: SENHOR, quem contigo se assemelha? Pois livras o aflito daquele que é demais forte para ele, o mísero e o necessitado, dos seus extorsionários.

[10]Тоді усе моє єство промовить: «Немає Бога іншого, як Ти, Хто всіх слабких людей рятує від тих, Хто дужчий, ніж вони, від злодіїв — нужденних бідаків».

[11] Levantam-se iníquas testemunhas e me argúem de coisas que eu não sei.

[11]Лихі людці на мене повстають і звинуватять в тім, про що не знаю.

[12] Pagam-me o mal pelo bem, o que é desolação para a minha alma.

[12]Злом платять за моє добро, спустошують душу мою.

[13] Quanto a mim, porém, estando eles enfermos, as minhas vestes eram pano de saco; eu afligia a minha alma com jejum e em oração me reclinava sobre o peito,

[13]Коли вони хворіли, я сумував, постився. Та що ж взамін отримав я?

[14] portava-me como se eles fossem meus amigos ou meus irmãos; andava curvado, de luto, como quem chora por sua mãe.

[15] Quando, porém, tropecei, eles se alegraram e se reuniram; reuniram-se contra mim; os abjetos, que eu não conhecia, dilaceraram-me sem tréguas;

[16] como vis bufões em festins, rangiam contra mim os dentes.

[17] Até quando, SENHOR, ficarás olhando? Livra-me a alma das violências deles; dos leões, a minha predileta.

[18] Dar-te-ei graças na grande congregação, louvar-te-ei no meio da multidão poderosa.

[19] Não se alegrem de mim os meus inimigos gratuitos; não pisquem os olhos os que sem causa me odeiam.

[20] Não é de paz que eles falam; pelo contrário, tramam enganos contra os pacíficos da terra.

[21] Escancaram contra mim a boca e dizem: Pegamos! Pegamos! Vimo-lo com os nossos próprios olhos.

[22] Tu, SENHOR, os viste; não te cales; SENHOR, não te ausentes de mim.

[23] Acorda e desperta para me fazeres justiça, para a minha causa, Deus meu e SENHOR meu.

[24] Julga-me, SENHOR, Deus meu, segundo a tua justiça; não permitas que se regozijem contra mim.

[25] Não digam eles lá no seu íntimo: Agora, sim! Cumpriu-se o nosso desejo! Não digam: Demos cabo dele!

[14]Своїх сусідів я вважав братами. Оплакував я їх, мов матір син оплакує, схилившись в чорних шатах.

[15]Але ж коли я помилявся, то нападники зухвало збиткувалися із мене, мене оточували навіть ті, хто мене не знав.

[16]І зуби шкірили, й зубами скреготали, і збиткувалися із мене.

[17]Допоки, Господи, дивитимешся Ти? Врятуй мене від їхніх зазіхань, врятуй життя моє від левів.

[18]Й подякую Тобі у храмі на велелюднім зібранні!

[19]Не дай позловтішатись ворогам, не дай зухвалим ненависникам плести підступні наміри свої.

[20]Про мир вони говорять, а самі злі задуми плетуть проти народу.

[21]Плітки про мене розпускають, пащекують: «Ага, ми бачили, що він зробив!»

[22]Але ж Ти, Господи, усе те бачив! Тож не мовчи! Володарю, не будь далеко так від мене!

[23]О Боже мій, прокинься, пробудися, на захист стань, Володарю, мій Боже, розсуди.

[24]Суди мене за справедливістю Твоєю, о Господи, мій Боже, щоб з мене насміятись не могли вони!

[25]Не дозволяй казати їм: «Ага, ми маєм те, чого хотіли!» Не дозволяй казати їм: «Ми знищили його!»

[26] Envergonhem-se e juntamente sejam cobertos de vexame os que se alegram com o meu mal; cubram-se de pejo e ignomínia os que se engrandecem contra mim.

[26]Хай же приниження й ганьби зазнають всі ті, хто знищити мене хотів. Нехай впадуть ганьба й немилість, на тих, хто прагнув наді мною бути.

[27] Cantem de júbilo e se alegrem os que têm prazer na minha retidão; e digam sempre: Glorificado seja o SENHOR, que se compraz na prosperidade do seu servo!

[27]А ті, хто виправдати мене хотіли, нехай у щасті звеселяться і хай завжди повторюють вони: «Яким величним є Господь! Він втішений, коли живуть у мирі Його слуги!»

[28] E a minha língua celebrará a tua justiça e o teu louvor todo o dia.

[28]І я щодня невтомно буду хвалити доброту Твою!

Salmo 36

Malícia humana e benignidade divina

Ao mestre de canto. De Davi, servo do Senhor

Псалми 36

[1]*Для диригента. Пісня слуги Господнього, Давида.*

[1] Há no coração do ímpio a voz da transgressão; não há temor de Deus diante de seus olhos.

[2]Безбожник робить зле, коли говорить сам собі: «Я Бога не шаную, не боюсь».

[2] Porque a transgressão o lisonjeia a seus olhos e lhe diz que a sua iniqüidade não há de ser descoberta, nem detestada.

[3]Той чоловік обманює себе, провин не бачить і прощення не шукає.

[3] As palavras de sua boca são malícia e dolo; abjurou o discernimento e a prática do bem.

[4]Слова його — то лжа й омана, і в них — ні мудрості, ні доброти.

[4] No seu leito, maquina a perversidade, detém-se em caminho que não é bom, não se despega do mal.

[5]Він мріє про лихе, збираючись до сну, прокинувшись, іде шляхом тим, де нема добра, не гребує лукавим.

[5] A tua benignidade, SENHOR, chega até aos céus, até às nuvens, a tua fidelidade.

[6]О Господи, небес сягає праведність Твоя, Твоя любов — до хмар.

[6] A tua justiça é como as montanhas de Deus; os teus juízos, como um abismo profundo. Tu, SENHOR, preservas os homens e os animais.

[7]Твоя доброта, що найвища гора, Твоя справедливість — найглибша безодня морська. Піклується Господь і про людей, і тварин.

[7] Como é preciosa, ó Deus, a tua benignidade! Por isso, os filhos dos homens se acolhem à sombra das tuas asas.

[8]Милішого за Твою ласку не знайти нікого, Боже. Людей і Ангелів Ти під крилом Своїм рятуєш.

[8] Fartam-se da abundância da tua casa, e na torrente das tuas delícias lhes dás de beber.

[9] Pois em ti está o manancial da vida; na tua luz, vemos a luz.

[10] Continua a tua benignidade aos que te conhecem, e a tua justiça, aos retos de coração.

[11] Não me calque o pé da insolência, nem me repila a mão dos ímpios.

[12] Tombaram os obreiros da iniqüidade; estão derruídos e já não podem levantar-se.

[9]Вони харчуються з багатства Твого дому, і напуваються з ріки добра Твого.

[10]Мов джерелом життя, струмуєш Ти, в твоєму світлі наше просвітління.

[11]Яви Свою милість усім, хто іде за Тобою, і доброту Твою усім, хто щиро вірить в Тебе.

[12]Не дай пихатому мене топтати, руці безбожника не дай мене штовхнуть.

[13]Нехай же висічуть на домовині їхній: «Поглянь, там, де зловмисники упали, там їм, безсилим, вже лежати й не підвестись».

Salmo 37

Temporária, a felicidade dos perversos

Salmo de Davi

[1] Não te indignes por causa dos malfeitores, nem tenhas inveja dos que praticam a iniqüidade.

[2] Pois eles dentro em breve definharão como a relva e murcharão como a erva verde.

[3] Confia no SENHOR e faze o bem; habita na terra e alimenta-te da verdade.

[4] Agrada-te do SENHOR, e ele satisfará os desejos do teu coração.

[5] Entrega o teu caminho ao SENHOR, confia nele, e o mais ele fará.

[6] Fará sobressair a tua justiça como a luz e o teu direito, como o sol ao meio-dia.

[7] Descansa no SENHOR e espera nele, não te irrites por causa do homem que prospera em seu caminho, por causa do que leva a cabo os seus maus desígnios.

Псалми 37

[1] *Псалом Давида.*

Не дай безбожникам збентежити тебе, не варто заздрить тим, хто чинить зле.

[2]Тому що скоро їм зів'янути і згаснуть, як тій траві, що зеленіє на полях.

[3]Довірся Господу, твори добро. І ти поселишся в своїй землі, і жити будеш тим, що Бог пошле.

[4]Будь в Господі щасливий, і все тобі Він дасть, чого лишень запрагне твоє серце.

[5]Своє життя ти Господу довір! У Нього вір, і Він усе як належить зробить.

[6]Він змусить твою праведність і справедливість сіяти, неначе сонце у полудень.

[7]Терпляче жди діянь Господніх. Не злися, коли зловмисники плетуть підступні плани, ще й успішні.

[8] Deixa a ira, abandona o furor; não te impacientes; certamente, isso acabará mal.

[8]І не засмучуйся, не гнівайся, не піддавайся люті, щоб лиха не накоїть.

[9] Porque os malfeitores serão exterminados, mas os que esperam no SENHOR possuirão a terra.

[9]Бо нечестивців жде кінець, а хто чекає Господа, обіцяну землю здобуде.

[10] Mais um pouco de tempo, e já não existirá o ímpio; procurarás o seu lugar e não o acharás.

[10]Ще зовсім трохи, і безбожників не стане, і хоч би як ти видивлявся їх, а відшукати їх буде неможливо.

[11] Mas os mansos herdarão a terra e se deleitarão na abundância de paz.

[11]Смиренні успадкують обіцяну землю і житимуть у злагоді й добрі.

[12] Trama o ímpio contra o justo e contra ele ringe os dentes.

[12]Лихі людці на праведних недобре замишляють, скрегочучи на праведних зубами.

[13] Rir-se-á dele o SENHOR, pois vê estar-se aproximando o seu dia.

[13]Але Володар мій глузує з них, бо знає добре Він, що час розплати близько.

[14] Os ímpios arrancam da espada e distendem o arco para abater o pobre e necessitado, para matar os que trilham o reto caminho.

[14]Негідники свої мечі виймають і натягають лука тятиву, аби поцілити нещасних, вбити добрих, чесних.

[15] A sua espada, porém, lhes traspassará o próprio coração, e os seus arcos serão espedaçados.

[15]Але мечі уразять їхні ж злі серця, а луки поламаються і їх скалічать.

[16] Mais vale o pouco do justo que a abundância de muitos ímpios.

[16]Мать небагато, але праведником бути — це краще, ніж купатися в достатку лиходієм.

[17] Pois os braços dos ímpios serão quebrados, mas os justos, o SENHOR os sustém.

[17]Бо сила загребущого пощезне, а праведника збереже Господь.

[18] O SENHOR conhece os dias dos íntegros; a herança deles permanecerá para sempre.

[18]Відомі Господу порядні й чисті люди, і їхня спадщина пробуде навіки!

[19] Não serão envergonhados nos dias do mal e nos dias da fome se fartarão.

[19]В лиху годину їх не осоромлять, добробут матимуть в голодний час.

[20] Os ímpios, no entanto, perecerão, e os inimigos do SENHOR serão como o viço

[20]Господні вороги загинуть і зів'януть, як дикі квіти в полі, зійдуть димом.

das pastagens; serão aniquilados e se desfarão em fumaça.

21 O ímpio pede emprestado e não paga; o justo, porém, se compadece e dá.

21Позичає нечесний, та не віддає, а добрий завжди має що віддати.

22 Aqueles a quem o SENHOR abençoa possuirão a terra; e serão exterminados aqueles a quem amaldiçoa.

22Благословенні Господом у спадок землю мають, прокляті Господом загинуть.

23 O SENHOR firma os passos do homem bom e no seu caminho se compraz;

23Господь веде того, хто Йому догоджає, найкращими стежками,

24 se cair, não ficará prostrado, porque o SENHOR o segura pela mão.

24якщо ж і схибить він, то не впаде, Господь готовий і підтримати його й зміцнити.

25 Fui moço e já, agora, sou velho, porém jamais vi o justo desamparado, nem a sua descendência a mendigar o pão.

25Прожив я довго, та не чув ніколи, щоб праведник забутий Богом був, або його нащадки щоб жебракували.

26 É sempre compassivo e empresta, e a sua descendência será uma bênção.

26Він завжди щедрий і завжди дає, тож його діти є благословенні.

27 Aparta-te do mal e faze o bem, e será perpétua a tua morada.

27Отож, твори добро, зла уникай, в обіцяній землі ти будеш жити.

28 Pois o SENHOR ama a justiça e não desampara os seus santos; serão preservados para sempre, mas a descendência dos ímpios será exterminada.

28Бо любить справедливість Бог, Він не залишить тих, хто Йому вірний. Про них Він буде піклуватися завжди, а от нащадків злих людців Він знищить.

29 Os justos herdarão a terra e nela habitarão para sempre.

29Побожний люд оселиться на Господом обіцяній землі і в тій землі він мешкатиме вічно.

30 A boca do justo profere a sabedoria, e a sua língua fala o que é justo.

30Правдивий чоловік говорить мудро, до справедливості його вуста зовуть.

31 No coração, tem ele a lei do seu Deus; os seus passos não vacilarão.

31У тому серці завжди вчення Бога, від заповідей не відступиться повік.

32 O perverso espreita ao justo e procura tirar-lhe a vida.

32На праведних зловмисники чатують, замислюють лихе, щоб вбити їх.

33 Mas o SENHOR não o deixará nas suas mãos, nem o condenará quando for julgado.

33Але Господь не дасть побожному потрапити в злі руки і не дозволить потерпати на суді.

[34] Espera no SENHOR, segue o seu caminho, e ele te exaltará para possuíres a terra; presenciarás isso quando os ímpios forem exterminados.

[35] Vi um ímpio prepotente a expandir-se qual cedro do Líbano.

[36] Passei, e eis que desaparecera; procurei-o, e já não foi encontrado.

[37] Observa o homem íntegro e atenta no que é reto; porquanto o homem de paz terá posteridade.

[38] Quanto aos transgressores, serão, à uma, destruídos; a descendência dos ímpios será exterminada.

[39] Vem do SENHOR a salvação dos justos; ele é a sua fortaleza no dia da tribulação.

[40] O SENHOR os ajuda e os livra; livra-os dos ímpios e os salva, porque nele buscam refúgio.

[34]Чекай на Господа, тримайсь Його стежок! Він нагороду дасть тобі, і коли дістанеш землю ти, натомість нечестивці з неї підуть.

[35]Колись давно тирана знав, кремезного, мов велетенський дуб.

[36]Коли ж він до Шеолу відійшов, безслідно зник лихий, хоч де я не шукав.

[37]Прямуй шляхом лиш доброти та честі, тоді тебе, та багатьох твоїх нащадків успадкує мир.

[38]А для порушників закону смерть — майбутнє, майбутнього не матимуть вони.

[39]Господь спасає праведних людей, фортеця Він для них в лиху годину.

[40]Господь допомагає їм, спасає їх, від кривдників їх визволяє і рятує, адже у Нього захисту просили.

Salmo 38

Arrependimento do pecador

Salmo de Davi. Em memória

[1] Não me repreendas, SENHOR, na tua ira, nem me castigues no teu furor.

[2] Cravam-se em mim as tuas setas, e a tua mão recai sobre mim.

[3] Não há parte sã na minha carne, por causa da tua indignação; não há saúde nos meus ossos, por causa do meu pecado.

[4] Pois já se elevam acima de minha cabeça as minhas iniqüidades; como fardos pesados, excedem as minhas forças.

[5] Tornam-se infectas e purulentas as minhas chagas, por causa da minha loucura.

Псалми 38

[1]*Пам’ятний псалом Давида.*

[2]Господь, не дорікай мені у гніві, і не карай мене, коли лютуєш Ти.

[3]Мене Ти вразив стрілами своїми, пригнітив моє життя.

[4]Так боляче мені. Твій гнів розбив, поранив тіло, немов увесь в синцях, з розбитими кістьми, — то за мій гріх.

[5]Мій гріх звалився тягарем на душу, аж не підвести голови мені.

[6]То через мою власну дурість обсипали мене гнійні, смердючі рани.

[6] Sinto-me encurvado e sobremodo abatido, ando de luto o dia todo.	[7]Зігнувся я від болю, простираюсь, ходжу і плачу так, немов жалобу маю.
[7] Ardem-me os lombos, e não há parte sã na minha carne.	[8]Палають в лихоманці мої стегна, живого місця я на тілі не знаходжу.
[8] Estou aflito e mui quebrantado; dou gemidos por efeito do desassossego do meu coração.	[9]Від болю неймовірного німію, а серце стугонить, аж криком сходжу!
[9] Na tua presença, SENHOR, estão os meus desejos todos, e a minha ansiedade não te é oculta.	[10]Володарю! Ти знаєш, що я хочу. Мої зітхання — не секрет для Тебе.
[10] Bate-me excitado o coração, faltam-me as forças, e a luz dos meus olhos, essa mesma já não está comigo.	[11]Пульсує серце в мене, сил немає, згасає світло у моїх очах.
[11] Os meus amigos e companheiros afastam-se da minha praga, e os meus parentes ficam de longe.	[12]Вже не прийдуть до мене друзі і близькі немов налякані хворобою моєю. Вже й родичі мої тримаються подалі.
[12] Armam ciladas contra mim os que tramam tirar-me a vida; os que me procuram fazer o mal dizem coisas perniciosas e imaginam engano todo o dia.	[13]Розкинули тенета ті, хто мені смерті зичить, хто хоче вразити мене, говорять про швидкий кінець, замислюючи зле щодень.
[13] Mas eu, como surdo, não ouço e, qual mudo, não abro a boca.	[14]Та я мовчу, я не зважаю, немов глухий, який не чує, немов німий, що не говорить.
[14] Sou, com efeito, como quem não ouve e em cujos lábios não há réplica.	[15]Як та людина, що не чує нарікань, як та людина, що не може відповісти.
[15] Pois em ti, SENHOR, espero; tu me atenderás, SENHOR, Deus meu.	[16]Чому? Від Тебе, Господи, я слова жду. Мій Боже, мій Володарю, о відгукнись!
[16] Porque eu dizia: Não suceda que se alegrem de mim e contra mim se engrandeçam quando me resvala o pé.	[17]Молю, не допусти, щоб ворог зловтішався з мого падіння! Познущатись їм не дай!
[17] Pois estou prestes a tropeçar; a minha dor está sempre perante mim.	[18]Вже відчуваю я: от-от впаду, адже мій біль завжди зі мною.
[18] Confesso a minha iniqüidade; suporto tristeza por causa do meu pecado.	[19]Я визнаю свої провини і гріхи, які терзають, не дають спокою.

[19] Mas os meus inimigos são vigorosos e fortes, e são muitos os que sem causa me odeiam.

[20] Da mesma sorte, os que pagam o mal pelo bem são meus adversários, porque eu sigo o que é bom.

[21] Não me desampares, SENHOR; Deus meu, não te ausentes de mim.

[22] Apressa-te em socorrer-me, SENHOR, salvação minha.

Salmo 39

A vaidade da vida

Ao mestre de canto, Jedutum. Salmo de Davi

[1] Disse comigo mesmo: guardarei os meus caminhos, para não pecar com a língua; porei mordaça à minha boca, enquanto estiver na minha presença o ímpio.

[2] Emudeci em silêncio, calei acerca do bem, e a minha dor se agravou.

[3] Esbraseou-se-me no peito o coração; enquanto eu meditava, ateou-se o fogo; então, disse eu com a própria língua:

[4] Dá-me a conhecer, SENHOR, o meu fim e qual a soma dos meus dias, para que eu reconheça a minha fragilidade.

[5] Deste aos meus dias o comprimento de alguns palmos; à tua presença, o prazo da minha vida é nada. Na verdade, todo homem, por mais firme que esteja, é pura vaidade.

[6] Com efeito, passa o homem como uma sombra; em vão se inquieta; amontoa tesouros e não sabe quem os levará.

[20]А щодо ворогів моїх, вони міцні й здорові, наклепи плетуть,

[21]відповідають злом на добре і виступають проти мене, бо добро творити прагну.

[22]О Господи, не залишай мене! Не будь від мене, Боже, так далеко.

[23]Прийди на поміч! Мій Володарю, спаси!

Псалми 39

[1]*Для диригента. Для Єдутуна. Псалом Давида.*

[2]Я сказав: «Обережний я буду у вчинках своїх, язику не дозволю гріхи спричинить. Серед безбожників не розтулятиму вуста».

[3]І я нічого не казав, про добре навіть не казав нічого, але мій смуток став ще більший.

[4]Пройнявся гнівом, був я злий. Що більше думав, то шаленішим ставав. Тож я сказав:

[5]„Скажи, о Господи, що станеться невдовзі? І скільки днів відпущено прожить? Дозволь узнати, як довго мені жити!

[6]Поглянь, дав днів мені не більше, як з долоню! Недовгий вік мій — та для Тебе ж то ніщо. Людське життя, мов хмарка пари — швидко тане”». *Села*

[7]Людське життя — лиш тінь, у суєті приходить і щезає, мов дим; добро збирає, не знаючи, хто забере те все.

[7] E eu, SENHOR, que espero? Tu és a minha esperança.

[8] Livra-me de todas as minhas iniqüidades; não me faças o opróbrio do insensato.

[9] Emudeço, não abro os lábios porque tu fizeste isso.

[10] Tira de sobre mim o teu flagelo; pelo golpe de tua mão, estou consumido.

[11] Quando castigas o homem com repreensões, por causa da iniqüidade, destróis nele, como traça, o que tem de precioso. Com efeito, todo homem é pura vaidade.

[12] Ouve, SENHOR, a minha oração, escuta-me quando grito por socorro; não te emudeças à vista de minhas lágrimas, porque sou forasteiro à tua presença, peregrino como todos os meus pais o foram.

[13] Desvia de mim o olhar, para que eu tome alento, antes que eu passe e deixe de existir.

[8]Отож, Володарю, які надії в мене? На Тебе, лиш на Тебе сподіваюсь я!

[9]Врятуй мене від збочень грішних, не дай позбиткуватися із мене дурням.

[10]Я буду, мов німий, ні пари з уст не зроню, бо чиниш Ти як слід.

[11]Прошу, недугу цю від мене забери, життю моєму край, бо проти мене Ти.

[12]Караєш за провини, щоб навчить безгрішно жити. Все, що збирають люди, щезає, мов від молі; людське життя, проходить, наче дим. *Села*

[13]О Господи, почуй мою молитву, прислухайсь до моїх стенань, не відсторонюйся, не будь глухим до сліз. Я, мов мандрівник, йду крізь життя до Тебе, як і батьки мої, я в світі тільки гість.

[14]Залиш мене, спізнати щастя дай, дозволь натішитись життям, поки я ще не вмер і не зійшов у землю.

Salmo 40

Oração para livramento

Vs. 13-17: Salmo 70.1-5

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Esperei confiantemente pelo SENHOR; ele se inclinou para mim e me ouviu quando clamei por socorro.

[2] Tirou-me de um poço de perdição, de um tremedal de lama; colocou-me os pés sobre uma rocha e me firmou os passos.

[3] E me pôs nos lábios um novo cântico, um hino de louvor ao nosso Deus; muitos verão essas coisas, temerão e confiarão no SENHOR.

Псалми 40

[1]*Для диригента. Псалом Давида.*

[2]Я щиро довірявся Господу. І Він признав мене, прислухавсь до моїх молитв.

[3]Він із могили витягнув мене, слизької ями, поставив ноги на тверде, опору дав надійну.

[4]Він пісню вклав нову в мої уста: подяки Богу нашому за всі його діла. Чимало хто побачить, і тоді, благоговінням сповнені, довіряться Йому.

4 Bem-aventurado o homem que põe no SENHOR a sua confiança e não pende para os arrogantes, nem para os afeiçoados à mentira.	5Благословенний той, хто на Господа у вірі покладається, а не звертається до демонів і лжебогів.
5 São muitas, SENHOR, Deus meu, as maravilhas que tens operado e também os teus desígnios para conosco; ninguém há que se possa igualar contigo. Eu quisera anunciá-los e deles falar, mas são mais do que se pode contar.	6Господь, наш Бог! Чимало Ти створив чудес. Прекрасних задумів Твоїх — без ліку. Розповідатиму про них я знов і знов, хоч їм нема числа.
6 Sacrifícios e ofertas não quiseste; abriste os meus ouvidos; holocaustos e ofertas pelo pecado não requeres.	7Тобі насправді не потрібні жертви та офіри. Всеспалень Ти не вимагав, ні жертви за гріхи. Ти дав нам вуха, щоб Тебе почути.
7 Então, eu disse: eis aqui estou, no rolo do livro está escrito a meu respeito;	8Тоді сказав я: «Гляньте, я прийшов. Написано про мене в книзі».
8 agrada-me fazer a tua vontade, ó Deus meu; dentro do meu coração, está a tua lei.	9Мій Боже, хочу все робити, чого захочеш Ти, Твої закони знаю я.
9 Proclamei as boas-novas de justiça na grande congregação; jamais cerrei os lábios, tu o sabes, SENHOR.	10Я сповістив великому зібранню чудову новину про всі Твої діла. Ти знаєш, Господи, ніколи не замкну я вуст моїх, розповідаючи про доброчинність.
10 Não ocultei no coração a tua justiça; proclamei a tua fidelidade e a tua salvação; não escondi da grande congregação a tua graça e a tua verdade.	11Не приховав нічого я про Твою справедливість, я говорив прихильно про праведність Твою і про спасіння, що Ти нам несеш. Відкрив великому зібранню я Твою любов і вірність.
11 Não retenhas de mim, SENHOR, as tuas misericórdias; guardem-me sempre a tua graça e a tua verdade.	12Тому, о Господи, не полишай мене без милосердя, і захищай мене Своєю вірністю й любов'ю.
12 Não têm conta os males que me cercam; as minhas iniqüidades me alcançaram, tantas, que me impedem a vista; são mais numerosas que os cabelos de minha cabeça, e o coração me desfalece.	13Чому? Та ж юрмища зловмисників довкруги. В полоні я гріхів своїх, не утекти мені від них. Їх більше, ніж на голові волосся, а мужність вже покинула мене.
13 Praza-te, SENHOR, em livrar-me; dá-te pressa, ó SENHOR, em socorrer-me.	14Будь ласка, Господи, врятуй мене! Прийди мені, о Господи, на допомогу!

[14] Sejam à uma envergonhados e cobertos de vexame os que me demandam a vida; tornem atrás e cubram-se de ignomínia os que se comprazem no meu mal.

[15] Sofram perturbação por causa da sua ignomínia os que dizem: Bem-feito! Bem-feito!

[16] Folguem e em ti se rejubilem todos os que te buscam; os que amam a tua salvação digam sempre: O SENHOR seja magnificado!

[17] Eu sou pobre e necessitado, porém o SENHOR cuida de mim; tu és o meu amparo e o meu libertador; não te detenhas, ó Deus meu!

[15]Хай тих, хто на моє життя полюють, поразка і ганьба чекають! Нехай усі, хто зла мені бажає, розбиті будуть і відступляться від мене!

[16]Нехай усі, хто зневажав мене, замовкнуть у приниженні своїм.

[17]Хай буде в радості і щасті той, хто Господа шукає! Нехай усі, хто тішиться спасінням, що від Тебе, повторюють: «Великий наш Господь!»

[18]Я просто бідна і безпомічна людина. Нехай Господь подумає про мене. Ти — моя поміч, моє спасіння. Не забарися, о мій Боже!

Salmo 41

A calúnia dos inimigos e o socorro de Deus

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Bem-aventurado o que acode ao necessitado; o SENHOR o livra no dia do mal.

[2] O SENHOR o protege, preserva-lhe a vida e o faz feliz na terra; não o entrega à discrição dos seus inimigos.

[3] O SENHOR o assiste no leito da enfermidade; na doença, tu lhe afofas a cama.

[4] Disse eu: compadece-te de mim, SENHOR; sara a minha alma, porque pequei contra ti.

[5] Os meus inimigos falam mal de mim: Quando morrerá e lhe perecerá o nome?

[6] Se algum deles me vem visitar, diz coisas vãs, amontoando no coração malícias; em saindo, é disso que fala.

Псалми 41

[1]*Для диригента. Псалом Давида.*

[2]Благословенний той, хто дбає про нужденних. У час біди Господь спасе його.

[3]Господь і захистить, і вбереже його. Благословенний буде на землі він, не дасть його Господь у руки ворогів.

[4]Господь вдихне у нього міць, коли прикований до ліжка буде, Господь його, недужого, зцілить.

[5]Сказав я: «Господи, я маю гріх перед Тобою, будь милосердий і зціли мене».

[6]Мої недоброзичливці пащекували: «Коли помре і піде в забуття?!»

[7]Якщо й приходить хтось мене побачить, лиш теревенить балачки пусті. Вони приходять, щоб набратися пліток, і йдуть, щоб розпустити їх по світу.

[7] De mim rosnam à uma todos os que me odeiam; engendram males contra mim, dizendo:

[8] Peste maligna deu nele, e: Caiu de cama, já não há de levantar-se.

[9] Até o meu amigo íntimo, em quem eu confiava, que comia do meu pão, levantou contra mim o calcanhar.

[10] Tu, porém, SENHOR, compadece-te de mim e levanta-me, para que eu lhes pague segundo merecem.

[11] Com isto conheço que tu te agradas de mim: em não triunfar contra mim o meu inimigo.

[12] Quanto a mim, tu me susténs na minha integridade e me pões à tua presença para sempre.

[13] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, da eternidade para a eternidade! Amém e amém!

Livro II

Salmos 42 - 72

Salmo 42

A alma anela por Deus

Ao mestre de canto. Salmo didático dos filhos de Corá

[1] Como suspira a corça pelas correntes das águas, assim, por ti, ó Deus, suspira a minha alma.

[2] A minha alma tem sede de Deus, do Deus vivo; quando irei e me verei perante a face de Deus?

[3] As minhas lágrimas têm sido o meu alimento dia e noite, enquanto me dizem continuamente: O teu Deus, onde está?

[8]Ті, що ненавидять мене, шепочуться про мене, і проти мене задуми лихі плетуть.

[9]І кажуть: «Певно, щось недобре зробив він, тож і захворів і, мабуть, вже не встане».

[10]І навіть кращий друг, якому довіряв я, з яким ділив і хліб, і сіль, від мене відвернувсь.

[11]Тому, о Господи мій, милосердний будь і підведи мене. Щоб міг я встати й розквитатись з ними.

[12]Тоді переконаюсь: втішений Ти мною, бо вороги звитяги не святкують.

[13]Та Ти підтримував мене, бо я невинний був. Даси снаги стоять перед Тобою вічно.

[14]Господь благословенний, Бог Ізраїлю від незапам'ятних часів навічно. Амінь, амінь.

Книга Друга

(Псалми 42-72)

Псалми 42

[1]*Для дириґента. Повчання родини Кора.*

[2]Я так Тебе жадаю, Боже, так олень прохолодного струмка жадає.

[3]Душа моя жадає Бога, Живого Господа! Коли я зможу знов прийти у храм до Нього?

[4]Замість їжі ковтав я сльози день і ніч, коли вороги мене питали: «Де твій Бог?»

[4] Lembro-me destas coisas – e dentro de mim se me derrama a alma -, de como passava eu com a multidão de povo e os guiava em procissão à Casa de Deus, entre gritos de alegria e louvor, multidão em festa.

[5]Душа терзається, як згадую, що сталось. Лиш пам'ятаю, як ішов я через натовп, коли я вів його до Божої оселі і слухав я пісні хвали щасливі.

[5] Por que estás abatida, ó minha alma? Por que te perturbas dentro de mim? Espera em Deus, pois ainda o louvarei, a ele, meu auxílio e Deus meu.

[6]Навіщо сумувати моїй душі? Ми ще хвалитимемо Бога за рятунок!

[6] Sinto abatida dentro de mim a minha alma; lembro-me, portanto, de ti, nas terras do Jordão, e no monte Hermom, e no outeiro de Mizar.

[7]Мій Боже, як душа моя страждає, бо мушу пам'ятати про Тебе на цій горі, там, де гора Хермон стрічається з Йорданом.

[7] Um abismo chama outro abismo, ao fragor das tuas catadupas; todas as tuas ondas e vagas passaram sobre mim.

[8]Один за одним поклики безодні. Так хвилі відчаю мене одна за одною вкривають, отак накочуються й хвилі бід.

[8] Contudo, o SENHOR, durante o dia, me concede a sua misericórdia, e à noite comigo está o seu cântico, uma oração ao Deus da minha vida.

[9]Нехай удень Господь проявить ласку щиру, щоб я вночі співав Йому пісень, молився Богу, Який дає мені життя.

[9] Digo a Deus, minha rocha: por que te olvidaste de mim? Por que hei de andar eu lamentando sob a opressão dos meus inimigos?

[10]Звернутись хочу я до Бога-Скелі: «Чому забув мене? Чому я мушу терпіти від жорстоких ворогів?»

[10] Esmigalham-se-me os ossos, quando os meus adversários me insultam, dizendo e dizendo: O teu Deus, onde está?

[11]Мене шпиняють невблаганно вороги, мордують запитаннями мене: «То де ж твій Бог?»

[11] Por que estás abatida, ó minha alma? Por que te perturbas dentro de mim? Espera em Deus, pois ainda o louvarei, a ele, meu auxílio e Deus meu.

[12]Навіщо побиватися душі моїй? Довіритися Богу просто мушу, ми ще хвалитимемо Бога за рятунок!

Salmo 43

Псалми 43

Desejos pelo santuário

[1] Faze-me justiça, ó Deus, e pleiteia a minha causa contra a nação contenciosa; livra-me do homem fraudulento e injusto.
[2] Pois tu és o Deus da minha fortaleza. Por que me rejeitas? Por que hei de andar eu lamentando sob a opressão dos meus inimigos?
[3] Envia a tua luz e a tua verdade, para que me guiem e me levem ao teu santo monte e aos teus tabernáculos.

[4] Então, irei ao altar de Deus, de Deus, que é a minha grande alegria; ao som da harpa eu te louvarei, ó Deus, Deus meu.

[5] Por que estás abatida, ó minha alma? Por que te perturbas dentro de mim? Espera em Deus, pois ainda o louvarei, a ele, meu auxílio e Deus meu.

[1]Будь мені суддею, Боже, виправдай мене. Врятуй від нечестивців, що Тобі не вірні. Спаси від наклепів неправедних людей.

[2]Бо ти мій Бог, моя твердиня, навіщо ж Ти мене покинув, і чому від небезпечних ворогів я потерпати мушу?

[3]Яви Свою вірність і світло Своє, нехай вони мене ведуть в Твою оселю на Святій горі.

[4]Коли я підійду до вівтаря, мій Боже, Боже, я хвалитиму Тебе. Хто подарує радість і блаженство? Мій Господи, прославлю я Тебе, співаючи пісні і граючи на лірі.

[5]Нащо душі моїй журитись, сумувати? Довіритися Богу мушу, ми ще хвалитимемо Бога за рятунок!

Salmo 44

Apelo por auxílio divino

Ao mestre de canto. Dos filhos de Corá. Salmo didático

[1] Ouvimos, ó Deus, com os próprios ouvidos; nossos pais nos têm contado o que outrora fizeste, em seus dias.
[2] Como por tuas próprias mãos desapossaste as nações e os estabeleceste; oprimiste os povos e aos pais deste largueza.
[3] Pois não foi por sua espada que possuíram a terra, nem foi o seu braço que lhes deu vitória, e sim a tua destra, e o teu braço, e o fulgor do teu rosto, porque te agradaste deles.
[4] Tu és o meu rei, ó Deus; ordena a vitória de Jacó.

Псалми 44

[1]*Для диригента. Повчання родини Кора.*

[2]О Боже, чули ми самі, батьки розповідали наші про давні діла ще за їхнього життя і в сиву давнину.

[3]Вони розповідали нам, як Ти Своєю силою прогнав чужинців, і викорінив їх, землю нам звільнивши.

[4]Розповіли вони, що не мечами, і не руками дужими звитягу здобули, й на тій землі осіли. Твоя правиця, лик Твій осяйний зробили все те, бо вподобав Ти їх.

[5]Мій Боже, Царю мій! Зроби щоб народу Якова дісталась перемога.

[5] Com o teu auxílio, vencemos os nossos inimigos; em teu nome, calcamos aos pés os que se levantam contra nós.

[6] Não confio no meu arco, e não é a minha espada que me salva.

[7] Pois tu nos salvaste dos nossos inimigos e cobriste de vergonha os que nos odeiam.

[8] Em Deus, nos temos gloriado continuamente e para sempre louvaremos o teu nome.

[9] Agora, porém, tu nos lançaste fora, e nos expuseste à vergonha, e já não sais com os nossos exércitos.

[10] Tu nos fazes bater em retirada à vista dos nossos inimigos, e os que nos odeiam nos tomam por seu despojo.

[11] Entregaste-nos como ovelhas para o corte e nos espalhaste entre as nações.

[12] Vendes por um nada o teu povo e nada lucras com o seu preço.

[13] Tu nos fazes opróbrio dos nossos vizinhos, escárnio e zombaria aos que nos rodeiam.

[14] Pões-nos por ditado entre as nações, alvo de meneios de cabeça entre os povos.

[15] A minha ignomínia está sempre diante de mim; cobre-se de vergonha o meu rosto,

[16] ante os gritos do que afronta e blasfema, à vista do inimigo e do vingador.

[17] Tudo isso nos sobreveio; entretanto, não nos esquecemos de ti, nem fomos infiéis à tua aliança.

[6]З ім'ям і силою Твоєю ми зборемо, затопчем ворогів.

[7]Я покладаюсь не на лук, я знаю, що до звитяги то не меч мене веде.

[8]То Ти Єдиний нас від ворогів рятуєш, то Ти Єдиний осоромиш наших ворогів.

[9]Славімо Бога кожний день, Твоє ім'я повік оспівувати будем. *Села*

[10]Але полишив Ти й принизив нас, відмовився іти із нами в бій!

[11]Дозволив нам тікати від ворогів, а ненависникам — пограбувати нас.

[12]Залишив нас, мов тих овець, на розтерзання, розкидав поміж чужаків!

[13]Немов рабів, продав народ за безцінь, і навіть торгуватися не став за добру ціну!

[14]Сусіди бачили, що Ти вчинив, то вже й глузують, насміхаються над нами!

[15]Ми стали посміховиськом серед народів ближніх, які збиткуються й хитають головами.

[16]Із дня на день ховаю я обличчя,

[17]і зганьблений, я паленію від образ і кпинів мстивих ворогів.

[18]О Боже, то усе Твої діла. Хоч не забули ми, не відійшли від заповітів Божих.

[18] Não tornou atrás o nosso coração, nem se desviaram os nossos passos dos teus caminhos,

[19] Твоєму вченю вірними були, не йшли Тобі наперекір ніколи.

[19] para nos esmagares onde vivem os chacais e nos envolveres com as sombras da morte.

[20] Ти все ж віддав нас на поталу тим шакалам, смертельній темряві Ти нас віддав.

[20] Se tivéssemos esquecido o nome do nosso Deus ou tivéssemos estendido as mãos a deus estranho,

[21] Якби забули ми Твоє ім'я, якби молилися чужим богам,

[21] porventura, não o teria atinado Deus, ele, que conhece os segredos dos corações?

[22] то Ти про те довідався б, напевне, бо не сховати серця таїну від Тебе.

[22] Mas, por amor de ti, somos entregues à morte continuamente, somos considerados como ovelhas para o matadouro.

[23] Щодня назустріч смерті ми за Тебе йшли, за Тебе нас вбивають, мов ягня невинне на пожертву.

[23] Desperta! Por que dormes, SENHOR? Desperta! Não nos rejeites para sempre!

[24] Прокинься, Боже! Встань, Володарю! І нас безпомічних не кинь повік!

[24] Por que escondes a face e te esqueces da nossa miséria e da nossa opressão?

[25] Навіщо Ти ховаєшся від нас! Навіщо забуваєш Ти, як ми страждали, гнані?

[25] Pois a nossa alma está abatida até ao pó, e o nosso corpo, como que pegado no chão.

[26] Втоптали душі наші у багнюку, землею розчавили нам обличчя.

[26] Levanta-te para socorrer-nos e resgata-nos por amor da tua benignidade.

[27] Щоб показати вірну Свою любов, встань і спаси нас!

Salmo 45

O Ungido de Deus e a sua noiva

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Os lírios". Dos filhos de Corá. Salmo didático. Cântico de amor

Псалми 45

[1] *Для дигирента. На мелодію «Лілії». Повчання синам Кори. Пісня кохання.*

[1] De boas palavras transborda o meu coração. Ao Rei consagro o que compus; a minha língua é como a pena de habilidoso escritor.

[2] Коли я до царя звертаюся у віршах, прекрасними словами повниться душа. Слова біжать, немов до кінчика майстерного пера.

[2] Tu és o mais formoso dos filhos dos homens; nos teus lábios se extravasou a

[3] Ти найпрекрасніший серед усіх, чудово володієш словом. Отож Господь тебе благословив повік!

graça; por isso, Deus te abençoou para sempre.

[3] Cinge a espada no teu flanco, herói; cinge a tua glória e a tua majestade!

[4] E nessa majestade cavalga prosperamente, pela causa da verdade e da justiça; e a tua destra te ensinará proezas.

[5] As tuas setas são agudas, penetram o coração dos inimigos do Rei; os povos caem submissos a ti.

[6] O teu trono, ó Deus, é para todo o sempre; cetro de eqüidade é o cetro do teu reino.

[7] Amas a justiça e odeias a iniqüidade; por isso, Deus, o teu Deus, te ungiu com o óleo de alegria, como a nenhum dos teus companheiros.

[8] Todas as tuas vestes recendem a mirra, aloés e cássia; de palácios de marfim ressoam instrumentos de cordas que te alegram.

[9] Filhas de reis se encontram entre as tuas damas de honra; à tua direita está a rainha adornada de ouro finíssimo de Ofir.

[10] Ouve, filha; vê, dá atenção; esquece o teu povo e a casa de teu pai.

[11] Então, o Rei cobiçará a tua formosura; pois ele é o teu senhor; inclina-te perante ele.

[12] A ti virá a filha de Tiro trazendo donativos; os mais ricos do povo te pedirão favores.

[4]О воїне, вдягни своє вбрання славетне, меча прилаштуй на бік.

[5]Здобудь звитягу героїчну, мчи колісницею за праведність у бій. Твоя правиця здатна до діянь величних.

[6]Нагострені стріли твої, Ти просто в серце вцілиш ворогів. Впадуть народи під колесами твоїми.

[7]Могутній царю мій! Твій трон — навічно. Народом правиш справедливо ти.

[8]Добро ти любиш, і ненавидиш ти зло! Тож Бог, твій Бог тебе обрав Його помазаником бути з-поміж інших, змастивши радості єлеєм.

[9]Алое пахощі, духмяні мирро й кассія твої вбрання просякнули умить. Музики веселять тебе в палацах, прикрашених слоновими кістками.

[10]Серед твоїх наближених — дочки царів, по праву руку біля тебе — наречена в короні із чистого золота.

[11]Послухай, доню дорога! Прислухайся уважно й зрозумій: «Забути маєш свій народ, батьківський дім.

[12]Твоя краса царю втішає зір. Схилися шанобливо перед нареченим, бо він тепер — твій чоловік.

[13]Тепер же, дочко Тира, багатії тобі дарунки принесуть, наблизитись до тебе будуть прагнути вони».

[13] Toda formosura é a filha do Rei no interior do palácio; a sua vestidura é recamada de ouro.

[14] Em roupagens bordadas conduzem-na perante o Rei; as virgens, suas companheiras que a seguem, serão trazidas à tua presença.

[15] Serão dirigidas com alegria e regozijo; entrarão no palácio do Rei.

[16] Em vez de teus pais, serão teus filhos, os quais farás príncipes por toda a terra.

[17] O teu nome, eu o farei celebrado de geração a geração, e, assim, os povos te louvarão para todo o sempre.

[14]Цареву дочку одягнули в шати, золотом гаптовані.

[15]В прекрасному вбранні її проводять до царя, за нею дружки виступають, запрошені у царський дім.

[16]Із сміхом-радістю дівчата-дружки завітали.

[17]О царю мій! Синів багато будеш мати, які посядуть місце попередників твоїх. Правителями випало їм буть на всій землі.

[18]Я донесу майбутнім поколінням твоє ім'я, і прославлятимуть тебе повік народи.

Salmo 46

Deus é o nosso refúgio e fortaleza

Ao mestre de canto. Dos filhos de Corá. Em voz de soprano. Cântico

[1] Deus é o nosso refúgio e fortaleza, socorro bem presente nas tribulações.

[2] Portanto, não temeremos ainda que a terra se transtorne e os montes se abalem no seio dos mares;

[3] ainda que as águas tumultuem e espumejem e na sua fúria os montes se estremeçam.

[4] Há um rio, cujas correntes alegram a cidade de Deus, o santuário das moradas do Altíssimo.

[5] Deus está no meio dela; jamais será abalada; Deus a ajudará desde antemanhã.

[6] Bramam nações, reinos se abalam; ele faz ouvir a sua voz, e a terra se dissolve.

Псалми 46

[1]*Для диригента. На інструменті аламот. Пісня родини Кори.*

[2]Бог — наш притулок й сили джерело, в часи пекельні завжди допоможе.

[3]Тому не страшно нам, коли земля тремтить, а море поглинає гори.

[4]Не боїмось ми й реву, люті пінистого моря, величних гір падіння нищівного. *Села*

[5]Тече така ріка, чиї потічки щастям повнять місто Бога, Всевишнього святу оселю.

[6]Бог є у місті, то і місто вистоїть, не упаде. Ще й ранок займеться, а Бог йому вже допоможе.

[7]Бунтуються народи, страхом обійняті; розвалюються царства, коли Господь наказує громово, і розплавляється земля.

[7] O SENHOR dos Exércitos está conosco; o Deus de Jacó é o nosso refúgio.

[8] Vinde, contemplai as obras do SENHOR, que assolações efetuou na terra.

[9] Ele põe termo à guerra até aos confins do mundo, quebra o arco e despedaça a lança; queima os carros no fogo.

[10] Aquietai-vos e sabei que eu sou Deus; sou exaltado entre as nações, sou exaltado na terra.

[11] O SENHOR dos Exércitos está conosco; o Deus de Jacó é o nosso refúgio.

Salmo 47

Deus, o Rei da terra

Ao mestre de canto. Salmo dos filhos de Corá

[1] Batei palmas, todos os povos; celebrai a Deus com vozes de júbilo.

[2] Pois o SENHOR Altíssimo é tremendo, é o grande rei de toda a terra.

[3] Ele nos submeteu os povos e pôs sob os nossos pés as nações.

[4] Escolheu-nos a nossa herança, a glória de Jacó, a quem ele ama.

[5] Subiu Deus por entre aclamações, o SENHOR, ao som de trombeta.

[6] Salmodiai a Deus, cantai louvores; salmodiai ao nosso Rei, cantai louvores.

[7] Deus é o Rei de toda a terra; salmodiai com harmonioso cântico.

[8] Deus reina sobre as nações; Deus se assenta no seu santo trono.

[9] Os príncipes dos povos se reúnem, o povo do Deus de Abraão, porque a Deus

[8]Усемогутній з нами наш Господь, Бог Якова — притулок наш у горах. *Села*

[9]Іди й дивись, яку могутню силу має наш Господь, поглянь, яку страшну руїну Він вчинив.

[10]Спиняє війни Він по всьому світі, ламає луки, підрізає списи і спопеляє бойові щити.

[11]«Доволі боротьби, — Він каже, — знайте, Я Бог Ваш. Я народів переможець, то Я землі Господь».

[12]Усемогутній з нами наш Господь, Бог Якова — притулок наш у горах. *Села*

Псалми 47

[1]*Для диригента. Псалом родини Кори.*

[2]Плещіть, усі народи, у долоні, радійте й голосно співайте Богу похвали.

[3]Бо наш Господь Всевишній благоговіння й страх вселяє нам, Він — Могутній Цар, усього Всесвіту правитель.

[4]Він нас підніс над іншими народами, Він тих людей поклав, покірливих, до наших ніг.

[5]Любов'ю сповнений до Якова, наш Бог обрав нас, дав нам землю в спадок, щоб Якову було пишатись чим. *Села*

[6]Возноситься Господь на Свій престол під гомін люду, звуки сурми.

[7]Співайте Богу похвали, у піснях восхваліть Царя.

[8]Тому що Бог царює над всім світом, вшановуйте Його прекрасними піснями.

[9]Царем панує над народами Господь, Бог возвеличується на святім престолі.

[10]З усіх усюд збираються царі земні зустрітись з Богом Авраама, бо всі володарі землі належать Богу. Він — вищий за усіх!

pertencem os escudos da terra; ele se exaltou gloriosamente.

Salmo 48

A cidade de Deus

Cântico. Salmo dos filhos de Corá

1 Grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado, na cidade do nosso Deus.

2 Seu santo monte, belo e sobranceiro, é a alegria de toda a terra; o monte Sião, para os lados do Norte, a cidade do grande Rei.

3 Nos palácios dela, Deus se faz conhecer como alto refúgio.

4 Por isso, eis que os reis se coligaram e juntos sumiram-se;

5 bastou-lhes vê-lo, e se espantaram, tomaram-se de assombro e fugiram apressados.

6 O terror ali os venceu, e sentiram dores como de parturiente.

7 Com vento oriental destruíste as naus de Társis.

8 Como temos ouvido dizer, assim o vimos na cidade do SENHOR dos Exércitos, na cidade do nosso Deus. Deus a estabelece para sempre.

9 Pensamos, ó Deus, na tua misericórdia no meio do teu templo.

10 Como o teu nome, ó Deus, assim o teu louvor se estende até aos confins da terra; a tua destra está cheia de justiça.

11 Alegre-se o monte Sião, exultem as filhas de Judá, por causa dos teus juízos.

12 Percorrei a Sião, rodeai-a toda, contai-lhe as torres;

Псалми 48

1 *Для диригента хору. Псалом родини Кори.*

2 Господь величний! Такої ж похвали достоїн Він у місті Бога нашого, на тій святій Його горі.

3 Єрусалим — на гідній висоті, вона аж на горі Сіон насправді ж бо піднесена до Бога, Великого Царя оселя.

4 В її укріпленнях надійних наш Господь нам показав спасіння місце, бо там живе наш Бог.

5 Коли царів поганських гурт у бій ішов,

6 їх вразила Єрусалима пишність, й вони, збентежені, всі кинулися навтіч.

7 Перейми болісні нажаханих скували, відомі матері, яка дитині життя дає.

8 Тремтіли чужоземці, мов кораблі Таршиша, східним вітром гнані.

9 Що чули ми, те нам побачить довелось у місті Господа Всемогутнього, у нашого Бога. Він наше місто збереже навічно! *Села*

10 Наш Бог, в Твоєму храмі роздумуємо про Твою постійну ласку.

11 Як розлетілася про Тебе слава, так і по всьому світу хай люди хвалу Тобі співають. Кожен знає про доброту Твою!

12 Народ гори Сіон хай торжествує, і люд юдейських міст хай веселиться, обрадуваний благомудрістю Твоєю.

13 Пройдіть довкруги Сіона, подивіться місто, порахуйте вежі.

[13] notai bem os seus baluartes, observai os seus palácios, para narrardes às gerações vindouras

[14] que este é Deus, o nosso Deus para todo o sempre; ele será nosso guia até à morte.

Salmo 49

A vaidade do homem

Ao mestre de canto. Salmo dos filhos de Corá

[1] Povos todos, escutai isto; dai ouvidos, moradores todos da terra,

[2] tanto plebeus como os de fina estirpe, todos juntamente, ricos e pobres.

[3] Os meus lábios falarão sabedoria, e o meu coração terá pensamentos judiciosos.

[4] Inclinarei os ouvidos a uma parábola, decifrarei o meu enigma ao som da harpa.

[5] Por que hei de eu temer nos dias da tribulação, quando me salteia a iniqüidade dos que me perseguem,

[6] dos que confiam nos seus bens e na sua muita riqueza se gloriam?

[7] Ao irmão, verdadeiramente, ninguém o pode remir, nem pagar por ele a Deus o seu resgate

[8] (Pois a redenção da alma deles é caríssima, e cessará a tentativa para sempre.),

[9] para que continue a viver perpetuamente e não veja a cova;

[10] porquanto vê-se morrerem os sábios e perecerem tanto o estulto como o inepto, os quais deixam a outros as suas riquezas.

[11] O seu pensamento íntimo é que as suas casas serão perpétuas e, as suas moradas,

[14]Спиніться поглядом на стінах, потіштеся палацами його, щоби нащадкам все змогли донести.

[15]Адже цей Бог — наш Бог навіки, і Він вестиме нас аж до кінця.

Псалми 49

[1]*Для диригента хору. Псалом родини Кори.*

[2]Усі народи, слухайте і прислухайтесь, усі, хто світ цей заселив.

[3]Вся людність: з титулами і без них, багаті й бідні — слухайте ці мудрі речі.

[4]Мої уста вам донесуть премудрість, що довго розум мій плекав.

[5]Повчання мудрі я співати буду під струнний арфи передзвін.

[6]Нащо журитися мені, коли настане скрути час, коли я гнаний, переслідуваний буду.

[7]Не залякають, хто хвалиться своєю міццю, і чваниться своїм багатством.

[8]Ніхто не викупить із рабства смерті своє життя, ніхто не в змозі Богу дати викуп!

[9]Нікому ні за які гроші не врятуватися від смерті в певний час,

[10]ані купити право жити вічно, щоб не гноїти тіло мороком могильним.

[11]Послухайте: що мудрий, що дурний, а що брутальний — всі навіки згаснуть, життя покинуть, і дістанеться багатство іншим.

[12]Домівкою навік могила стане, із покоління в покоління їм там жити. То все пусте, як там розбагатіли, і скільки їм вдалось придбати землі.

para todas as gerações; chegam a dar seu próprio nome às suas terras.

[12] Todavia, o homem não permanece em sua ostentação; é, antes, como os animais, que perecem.

[13] Tal proceder é estultícia deles; assim mesmo os seus seguidores aplaudem o que eles dizem.

[14] Como ovelhas são postos na sepultura; a morte é o seu pastor; eles descem diretamente para a cova, onde a sua formosura se consome; a sepultura é o lugar em que habitam.

[15] Mas Deus remirá a minha alma do poder da morte, pois ele me tomará para si.

[16] Não temas, quando alguém se enriquecer, quando avultar a glória de sua casa;

[17] pois, em morrendo, nada levará consigo, a sua glória não o acompanhará.

[18] Ainda que durante a vida ele se tenha lisonjeado, e ainda que o louvem quando faz o bem a si mesmo,

[19] irá ter com a geração de seus pais, os quais já não verão a luz.

[20] O homem, revestido de honrarias, mas sem entendimento, é, antes, como os animais, que perecem.

[13]Людина може багатіти, але не може жити вічно, помре, як і тварина, у свій час.

[14]Ось що трапляється з людьми, яких багатство тішить. *Села*

[15]Помруть вони, як вівці у загоні, кошарою могила стане їм, а смерть пасти їх буде; по тому праведники їх знесуть в могилу.

[16]Але мене звільнить Господь від смерті, до себе забере. *Села*

[17]Отож не варто вам людей боятись лише тому, що славний дім й багатство є у них.

[18]Бо, сходячи в могилу, ніхто ніяких статків не бере у вічність.

[19]І навіть той, який вважав себе благословенним, та інші славили його,

[20]зустріне якось мить розлуки з світом, побачення з дідами й морок вічний.

[21]Людина може мать добробут, але не розуміти геть, що смерть на неї жде, як жде і на її худобу.

Salmo 50

A essência do culto a Deus

Salmo de Asafe

[1] Fala o Poderoso, o SENHOR Deus, e chama a terra desde o Levante até ao Poente.

Псалми 50

[1]*Псалом Асафа.*

Господь, Великий Бог заговорив, озвавсь до всіх народів з заходу до сходу.

2 Desde Sião, excelência de formosura, resplandece Deus.

3 Vem o nosso Deus e não guarda silêncio; perante ele arde um fogo devorador, ao seu redor esbraveja grande tormenta.

4 Intima os céus lá em cima e a terra, para julgar o seu povo.

5 Congregai os meus santos, os que comigo fizeram aliança por meio de sacrifícios.

6 Os céus anunciam a sua justiça, porque é o próprio Deus que julga.

7 Escuta, povo meu, e eu falarei; ó Israel, e eu testemunharei contra ti. Eu sou Deus, o teu Deus.

8 Não te repreendo pelos teus sacrifícios, nem pelos teus holocaustos continuamente perante mim.

9 De tua casa não aceitarei novilhos, nem bodes, dos teus apriscos.

10 Pois são meus todos os animais do bosque e as alimárias aos milhares sobre as montanhas.

11 Conheço todas as aves dos montes, e são meus todos os animais que pululam no campo.

12 Se eu tivesse fome, não to diria, pois o mundo é meu e quanto nele se contém.

13 Acaso, como eu carne de touros? Ou bebo sangue de cabritos?

14 Oferece a Deus sacrifício de ações de graças e cumpre os teus votos para com o Altíssimo;

15 invoca-me no dia da angústia; eu te livrarei, e tu me glorificarás.

2З Сіону Бог засяяв, засяяв Він із міста незрівнянної краси.

3Наш Бог іде, але нетихо, вогонь пожадливий поперед нього мчить, навкруг кидаючи завісу димну.

4У свідки зве він небеса високі й землю, коли збирається народ судить.

5«Покличте вірних послідовників, хто зв'язаний Угодою зі Мною, жертвопринесеннями скріплена вона».

6Тож небо свідок: Бог наш — чесний. Він — наш суддя. *Села*

7Народе мій, Ізраїлю! Послухай, що мовлю Я, що свідчу: «Я твій Бог!»

8Не дорікатиму, картати я не буду за те, що пожертв і офір замало, ви їх приносите щодня.

9Не заберу бичка зі стайні, ані ягня з кошари!

10Та ж маю одомашнених і диких звірів, які пасуться в незчисленних горах.

11Я знаю і гірського птаха і звірятко польове — усе, що повзає по землі й літає в небі.

12Якби я зголоднів, не став би Я просити їсти, бо Всесвіту господар Я, все тут моє!

13Хіба телятину Я споживаю, чи випиваю кров козла? Ні!

14Я прагну, щоб приносили ви жертви дяки, розподіляючи їх між собою. Не відступіться від обіцяного Богу Всевишньому.

15Позвіть Мене, коли обступлять лихоліття, і возвеличте, вже коли врятую.

16 Mas ao ímpio diz Deus: De que te serve repetires os meus preceitos e teres nos lábios a minha aliança,

17 uma vez que aborreces a disciplina e rejeitas as minhas palavras?

18 Se vês um ladrão, tu te comprazes nele e aos adúlteros te associas.

19 Soltas a boca para o mal, e a tua língua trama enganos.

20 Sentas-te para falar contra teu irmão e difamas o filho de tua mãe.

21 Tens feito estas coisas, e eu me calei; pensavas que eu era teu igual; mas eu te argüirei e porei tudo à tua vista.

22 Considerai, pois, nisto, vós que vos esqueceis de Deus, para que não vos despedace, sem haver quem vos livre.

23 O que me oferece sacrifício de ações de graças, esse me glorificará; e ao que prepara o seu caminho, dar-lhe-ei que veja a salvação de Deus.

Salmo 51

Confissão e arrependimento

Ao mestre de canto. Salmo de Davi, quando o profeta Natã veio ter com ele, depois de haver ele possuído Bate-Seba

2 Sm 12.1-15

1 Compadece-te de mim, ó Deus, segundo a tua benignidade; e, segundo a multidão das tuas misericórdias, apaga as minhas transgressões.

2 Lava-me completamente da minha iniqüidade e purifica-me do meu pecado.

16Але до нечестивця мовить Бог: «Чому повторюєте правила Мої, і теревените про Заповіт Мій повсякчас,

17якщо ненавидите, коли вас навчають, і до серця не берете слово мовлене Моє?

18Як бачиш злодія, дружком йому стаєш, з розпусниками знайдеш спільну мову.

19Хитруєш, плетеш тенета замислів лихих, щоб вразити людей, принести горе їм.

20Ти брата рідного засуджуєш, на сина матері своєї зводиш наклеп, підступно, в спину їм наносиш ти удар.

21Ти все оце чинив, а Я мовчав, то й уявив собі, що ми з тобою схожі. Тепер же я згадаю всі твої провини і покараю за гріхи тебе.

22Усі, хто відійшли, забули геть про Бога, подумайте над всім, що Я сказав, поки не розтерзав Я вас. Тоді вже вас ніхто не порятує.

23Той, хто приносить жертви дяки, той може шанувати Мене. Хто ж Моє вчення втілює в життя, тому явлю Я Свою силу рятувати».

Псалми 51

1*Для диригента. Псалом Давида про той час,*

2*коли пророк Натан прийшов до нього після того, як Давид з Батшебою згрішив.*

3О Боже, яви Твою вірну любов, змилосердься, проникнися до мене співчуттям, і змий усі мої провини.

4Зітри провини всі мої численні, очисть мене від всіх моїх гріхів.

[3] Pois eu conheço as minhas transgressões, e o meu pecado está sempre diante de mim.

[5]Я визнаю свою провину беззаконня, я невгамовно думаю про ті гріхи.

[4] Pequei contra ti, contra ti somente, e fiz o que é mau perante os teus olhos, de maneira que serás tido por justo no teu falar e puro no teu julgar.

[6]Згрішив я супроти Тебе, лишень Тебе! Вчинив я те, що зле в Твоїх очах, щоб показати, що правий Твій присуд і чесним є Твій суд.

[5] Eu nasci na iniqüidade, e em pecado me concebeu minha mãe.

[7]Я народився грішним, в гріху зачатий матір'ю моєю.

[6] Eis que te comprazes na verdade no íntimo e no recôndito me fazes conhecer a sabedoria.

[8]Ти хочеш, щоби вірність оселилась у моєму серці, вклади ж бо в мене Твою мудрість.

[7] Purifica-me com hissopo, e ficarei limpo; lava-me, e ficarei mais alvo que a neve.

[9]Зніми мій гріх, скропи мене іссопом, очисть мене, щоб забілів, мов перший сніг.

[8] Faze-me ouvir júbilo e alegria, para que exultem os ossos que esmagaste.

[10]Дай знов почути пісні радості та щастя, кісткам, потрощеним Тобою, звеселитись знов.

[9] Esconde o rosto dos meus pecados e apaga todas as minhas iniqüidades.

[11]Забудь гріхи мої і змий усі мої провини.

[10] Cria em mim, ó Deus, um coração puro e renova dentro de mim um espírito inabalável.

[12]Всели у мене чисте серце, Боже, зроби мій дух бадьорим і міцним.

[11] Não me repulses da tua presença, nem me retires o teu Santo Espírito.

[13]Не відштовхни мене від себе, не відкинь, не відбирай Твого Святого Духа!

[12] Restitui-me a alegria da tua salvação e sustenta-me com um espírito voluntário.

[14]Поверни мені радість, що мав у порятунку я Твоєму, даруй також бажання служити Тобі знов.

[13] Então, ensinarei aos transgressores os teus caminhos, e os pecadores se converterão a ti.

[15]Заблудлих я навчу, як жити, тоді повернуться до Тебе всі, хто був грішив.

[14] Livra-me dos crimes de sangue, ó Deus, Deus da minha salvação, e a minha língua exaltará a tua justiça.

[16]Я заслужив на смерть, але врятуй мене від кари. Мій Боже, Ти — єдиний порятунок мій. Помилуй, добрим будь, тоді почну співатиму про милосердя і праведність всіх дій Твоїх.

[15] Abre, SENHOR, os meus lábios, e a minha boca manifestará os teus louvores.

[17]О мій Володарю! Відкриються мої вуста, Тебе вславляючи, полине пісня.

[16] Pois não te comprazes em sacrifícios; do contrário, eu tos daria; e não te agradas de holocaustos.

[17] Sacrifícios agradáveis a Deus são o espírito quebrantado; coração compungido e contrito, não o desprezarás, ó Deus.

[18] Faze bem a Sião, segundo a tua boa vontade; edifica os muros de Jerusalém.

[19] Então, te agradarás dos sacrifícios de justiça, dos holocaustos e das ofertas queimadas; e sobre o teu altar se oferecerão novilhos.

[18]Бо жертви нетакі Тобі потрібні, інакше б я приносив їх.

[19]Всеспалення пожертв не так вже й потребуєш, насправді мила Тобі жертва — каяття наше. Ти не відринеш упокорене, смиренне серце!

[20]Благослови Своєю ласкою Сіон, зведи, як і раніш, Єрусалима стіни.

[21]Дари пожертв тоді Ти сповна приймеш, і люди приведуть до вівтаря Твого биків.

Salmo 52

Condenação do ímpio

Ao mestre de canto. Salmo didático de Davi, quando Doegue, edomita, fez saber a Saul que Davi entrara na casa de Abimeleque

1 Sm 22.9-10

[1] Por que te glorias na maldade, ó homem poderoso? Pois a bondade de Deus dura para sempre.

[2] A tua língua urde planos de destruição; é qual navalha afiada, ó praticadora de enganos!

[3] Amas o mal antes que o bem; preferes mentir a falar retamente.

[4] Amas todas as palavras devoradoras, ó língua fraudulenta!

[5] Também Deus te destruirá para sempre; há de arrebatar-te e arrancar-te da tua tenda e te extirpará da terra dos viventes.

[6] Os justos hão de ver tudo isso, temerão e se rirão dele, dizendo:

Псалми 52

[1]*Для диригента. Маскіль Давида,* [2]*про те, як Доеґ-едомієць прийшов до Саула зі звісткою про те, що Давид перебуває в будинку Агімелеха.*

[3]Вояче, як можеш похвалятися ти злом, що заподіяв? Бога ти ганьбиш.

[4]Ти завжди замишляєш справи підлі, язик твій, наче гостра бритва, плете оману й зраду для людей.

[5]Дорожче зло тобі, аніж добро, брехати любиш більш, аніж творити справедливість. *Села*

[6]І ти, і твій язик пащекуватий аж спраглі ображати інших.

[7]Тож схопить тебе Бог і викине з оселі, дощенту дім знесе, життя твого коріння висмикне з землі. *Села*

[8]Посвідчать все те праведники, убояться, ще й глузуватимуть із тебе:

[7] Eis o homem que não fazia de Deus a sua fortaleza; antes, confiava na abundância dos seus próprios bens e na sua perversidade se fortalecia.

[8] Quanto a mim, porém, sou como a oliveira verdejante, na Casa de Deus; confio na misericórdia de Deus para todo o sempre.

[9] Dar-te-ei graças para sempre, porque assim o fizeste; na presença dos teus fiéis, esperarei no teu nome, porque é bom.

[9]«Поглянь, отой вояк тупоголовий, що не знаходить порятунку в Бога, натомість вірить у багатство, спасіння він шукає у гордині й злі».

[10]Я ж, наче та зелена олива, яка зростає у Господнім храмі, на віки вічні довіряюся Його любові.

[11]Твої діла я возвеличувати буду, побожним сповіщатиму Твоє ім’я, що вимовлене для добра було!

Salmo 53

A corrupção do pecador e sua redenção

Salmo 14.1-7

Ao mestre de canto. Salmo didático de Davi, para cítara

[1] Diz o insensato no seu coração: Não há Deus. Corrompem-se e praticam iniqüidade; já não há quem faça o bem.

[2] Do céu, olha Deus para os filhos dos homens, para ver se há quem entenda, se há quem busque a Deus.

[3] Todos se extraviaram e juntamente se corromperam; não há quem faça o bem, não há nem sequer um.

[4] Acaso, não entendem os obreiros da iniqüidade? Esses, que devoram o meu povo como quem come pão? Eles não invocam a Deus.

[5] Tomam-se de grande pavor, onde não há a quem temer; porque Deus dispersa os ossos daquele que te sitia; tu os envergonhas, porque Deus os rejeita.

[6] Quem me dera que de Sião viesse já o livramento de Israel! Quando Deus

Псалми 53

[1]*Для диригента. Для магалату. Масківь Давида.*

[2]Пустоголові думають, що немає Бога! Вони — руйнівники, які чинять зло і не творять добра.

[3]Господь людей спостерігає із Небес й шукає мудрих Він, тих хто за порадою звертається до Бога.

[4]Але ж вони всі відвернулися від Бога, усі зіпсовані, жоден не творить добра!

[5]Зловмисники народ мій нищать, так наче просто трапезують. Вони й не намагалися збагнути, чого бажає Бог.

[6]Та тих зловмисників чатує переляк, якого вони досі і не знали. Відкинув Бог поган лихих від Себе, Він їхні кістяки порозкидає, на їхні голови впаде ганьба.

[7]Хто дасть Ізраїлю спасіння? Воно прийде з гори Сіон, коли народ Свій полонений Бог поверне. Тоді Яків радітиме й щасливий Ізраїль буде.

restaurar a sorte do seu povo, então, exultará Jacó, e Israel se alegrará.

Salmo 54

Apelo para o socorro divino

Ao mestre de canto. Salmo didático. Para instrumentos de cordas. De Davi, quando os zifeus vieram dizer a Saul: Não está Davi homiziado entre nós?

1 Sm 23.19; 26.1

[1] Ó Deus, salva-me, pelo teu nome, e faze-me justiça, pelo teu poder.

[2] Escuta, ó Deus, a minha oração, dá ouvidos às palavras da minha boca.

[3] Pois contra mim se levantam os insolentes, e os violentos procuram tirar-me a vida; não têm Deus diante de si.

[4] Eis que Deus é o meu ajudador, o SENHOR é quem me sustenta a vida.

[5] Ele retribuirá o mal aos meus opressores; por tua fidelidade dá cabo deles.

[6] Oferecer-te-ei voluntariamente sacrifícios; louvarei o teu nome, ó SENHOR, porque é bom.

[7] Pois me livrou de todas as tribulações; e os meus olhos se enchem com a ruína dos meus inimigos.

Псалми 54

[1]*Для диригента. На струнних інструментах. Маскіль Давидів*
[2]*про той час, коли зифійці прийшли до Саула і сказали йому: «Давид ховається у нас».*

[3]Врятуй мене, Боже, іменем Своїм, могутністю Своєю оправдай.

[4]Почуй мою молитву, Боже, послухай, що злітає з уст моїх.

[5]Чужинці дужі ті, які не знають Бога, полюють на моє життя. *Села*

[6]Я вам скажу, що Бог — моя підмога, то мій Володар серед тих, хто прагне захистити й врятувати мою душу.
[7]Він покарає ворогів моїх, які на мене насилають біди. Покарай їх, Боже, праведність Свою яви.

[8]І я, щасливий, принесу Тобі пожертви, Господнє добре ймення возвеличу я.

[9]Чому? Та ж Бог від мене відвернув усі незгоди, у тому впевнився на власні очі я!

Salmo 55

Que os traidores sejam destruídos

Ao mestre de canto. Para instrumentos de cordas. Salmo didático de Davi

[1] Dá ouvidos, ó Deus, à minha oração; não te escondas da minha súplica.

[2] Atende-me e responde-me; sinto-me perplexo em minha queixa e ando perturbado,

Псалми 55

[1]*Для диригента. На струнних інструментах. Маскіль Давида.*
[2]Послухай, Боже, цю мою молитву, не повернись спиною до благань про милосердя.

[3]Прислухайся до мене й відгукнись, коли повідаю я про свої печалі.

[3] por causa do clamor do inimigo e da opressão do ímpio; pois sobre mim lançam calamidade e furiosamente me hostilizam.

[4] Estremece-me no peito o coração, terrores de morte me salteiam;

[5] temor e tremor me sobrevêm, e o horror se apodera de mim.

[6] Então, disse eu: quem me dera asas como de pomba! Voaria e acharia pouso.

[7] Eis que fugiria para longe e ficaria no deserto.

[8] Dar-me-ia pressa em abrigar-me do vendaval e da procela.

[9] Destrói, SENHOR, e confunde os seus conselhos, porque vejo violência e contenda na cidade.

[10] Dia e noite giram nas suas muralhas, e, muros a dentro, campeia a perversidade e a malícia;

[11] há destruição no meio dela; das suas praças não se apartam a opressão e o engano.

[12] Com efeito, não é inimigo que me afronta; se o fosse, eu o suportaria; nem é o que me odeia quem se exalta contra mim, pois dele eu me esconderia;

[13] mas és tu, homem meu igual, meu companheiro e meu íntimo amigo.

[14] Juntos andávamos, juntos nos entretínhamos e íamos com a multidão à Casa de Deus.

[15] A morte os assalte, e vivos desçam à cova! Porque há maldade nas suas moradas e no seu íntimo.

[4]Мене страшенно налякало, що вороги мої казали, а той злостивець просто ґвалт здійняв. Вину на мене вороги звалили, і допікали в гніві й шельмували.

[5]Несамовито б’ється моє серце, смертельний переляк все тіло охопив.

[6]Тремчу від жаху й думаю собі:

[7]«Коли б я мав ті крила голубині, полинув би туди, де спокій.

[8]В пустелю полетів би я далеко». *Селах*

[9]Помчався б я туди, де жде притулок, від бурі неприємностей утік.

[10]Володарю, зруйнуй всі їхні плани, зв’яжи їм язики,

[11]бо безперестану днями і вночі по містах насильство бачу я і чвари.

[12]На вулицях міських панує кривда, багато лжі й брехні серед людей.

[13]Якщо мене образить ворог, я знесу, якщо злостивець нападе, сховатись можу.

[14]Але ж то ти, мій друже, побратиме, мій приятелю, йдеш на мене!

[15]Ми так, бувало, любо розмовляли, ходили разом з людом в Божий храм.

[16]Нехай зненацька смерть тих ворогів підкосить, розверзнеться земля й живцем їх проковтне, бо плодять тільки зло в своєму домі.

[16] Eu, porém, invocarei a Deus, e o SENHOR me salvará.

[17] À tarde, pela manhã e ao meio-dia, farei as minhas queixas e lamentarei; e ele ouvirá a minha voz.

[18] Livra-me a alma, em paz, dos que me perseguem; pois são muitos contra mim.

[19] Deus ouvirá e lhes responderá, ele, que preside desde a eternidade, porque não há neles mudança nenhuma, e não temem a Deus.

[20] Tal homem estendeu as mãos contra os que tinham paz com ele; corrompeu a sua aliança.

[21] A sua boca era mais macia que a manteiga, porém no coração havia guerra; as suas palavras eram mais brandas que o azeite; contudo, eram espadas desembainhadas.

[22] Confia os teus cuidados ao SENHOR, e ele te susterá; jamais permitirá que o justo seja abalado.

[23] Tu, porém, ó Deus, os precipitarás à cova profunda; homens sanguinários e fraudulentos não chegarão à metade dos seus dias; eu, todavia, confiarei em ti.

Salmo 56

Conforto na perseguição

Ao mestre de canto. Segundo a melodia "A pomba nos terebintos distantes". Hino de Davi, quando os filisteus o prenderam em Gate

1 Sm 21.13-15

[1] Tem misericórdia de mim, ó Deus, porque o homem procura ferir-me; e me oprime pelejando todo o dia.

[17]Але до Бога я звернусь по допомогу, Господь мене спасе.

[18]Невпинно молюся я вранці, вдень і вночі, і Він прислухається до голосу мого.

[19]Багато битв довелось мені пройти, та Бог незмінно рятував мене, і повертав невраженою душу мою.

[20]Почує Бог мене. Довічний цар, Який престол повік займає, їх покарає. *Села* Вони ж бо не міняються, ніколи Бога не боялись і не шанували.

[21]Порушивши Угоду, в бій пішли на тих людей, з якими мир уклали.

[22]Гладенько стелять у промовах пишних, про мир розводяться й виношують війну. Слова у них масні, мов та олія, та ріжуть ще гостріш, ніж ріже меч.

[23]Тягар турбот усіх полиш на Бога, опікою тебе Він огорне, образить праведника не дозволить він.

[24]А щодо Тебе, Боже, звалиш усіх насильників і брехунів в глибоку смертну яму. Їм не дожить і половини літ своїх! А щодо мене, я цілком ввіряюся Тобі.

Псалми 56

[1]*Для диригента. На мелодію: «Голуб на далекому дубі». Міктам Давида, коли филистимляни захопили його в Ґаті.*

[2]Помилуй мене, Боже, бо гнався за мною чоловік, весь день мені спокою не давав.

[2] Os que me espreitam continuamente querem ferir-me; e são muitos os que atrevidamente me combatem.

[3] Em me vindo o temor, hei de confiar em ti.

[4] Em Deus, cuja palavra eu exalto, neste Deus ponho a minha confiança e nada temerei. Que me pode fazer um mortal?

[5] Todo o dia torcem as minhas palavras; os seus pensamentos são todos contra mim para o mal.

[6] Ajuntam-se, escondem-se, espionam os meus passos, como aguardando a hora de me darem cabo da vida.

[7] Dá-lhes a retribuição segundo a sua iniqüidade. Derriba os povos, ó Deus, na tua ira!

[8] Contaste os meus passos quando sofri perseguições; recolheste as minhas lágrimas no teu odre; não estão elas inscritas no teu livro?

[9] No dia em que eu te invocar, baterão em retirada os meus inimigos; bem sei isto: que Deus é por mim.

[10] Em Deus, cuja palavra eu louvo, no SENHOR, cuja palavra eu louvo,

[11] neste Deus ponho a minha confiança e nada temerei. Que me pode fazer o homem?

[12] Os votos que fiz, eu os manterei, ó Deus; render-te-ei ações de graças.

[13] Pois da morte me livraste a alma, sim, livraste da queda os meus pés, para que eu ande na presença de Deus, na luz da vida.

[3]На кожний крок людці чатують, вони цькують мене невпинно. Чимало маю ворогів між можновладців.

[4]Але як тільки жах мене проймає, я довіряюсь Богу я, і на Нього покладаюсь.

[5]Я слово Боже прославляю, я вірю Богу, то й страху я не маю, що смертні заподіяти можуть щось мені.

[6]Вони мені невпинно дошкуляють, все лихо затівають проти мене, або слова перекрутивши, ними ж і шпиняють.

[7]Ті вороги гуртуються довкола: хоч би куди пішов і хоч би що зробив — підстерігають душу й плоть мою.

[8]Ти прожени їх, бо нечестиві в них шляхи, дай їм спізнати чужоземців лють.

[9]Звичайно, бачив Ти, як я тремтів від болю, Ти сльози всі мої порахував і пам’ятав.

[10]Тому відступляться, я знаю, зникнуть вороги, коли я попрошу Тебе про допомогу, бо Ти — мій Бог!

[11]Ціную я обітницю Господню і прославляю Боже слово я.

[12]Я в Бога вірую, тому страху не маю. Що люди можуть заподіяти мені?

[13]Я мушу виконати обіцянку Богу, Тобі, віддячити, о Боже, мушу я.

[14]Бо врятував Ти мою душу в смертний час, не дав спіткнутися й упасти, щоб жити я міг у світлі Божім, що осяває кожного із нас!

Salmo 57

Louvor pela benignidade divina
Vs. 7-11: Salmo 108.1-5

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Não destruas". Hino de Davi, quando fugia de Saul, na caverna

1 Sm 24.3

[1] Tem misericórdia de mim, ó Deus, tem misericórdia, pois em ti a minha alma se refugia; à sombra das tuas asas me abrigo, até que passem as calamidades.

[2] Clamarei ao Deus Altíssimo, ao Deus que por mim tudo executa.

[3] Ele dos céus me envia o seu auxílio e me livra; cobre de vergonha os que me ferem. Envia a sua misericórdia e a sua fidelidade.

[4] Acha-se a minha alma entre leões, ávidos de devorar os filhos dos homens; lanças e flechas são os seus dentes, espada afiada, a sua língua.

[5] Sê exaltado, ó Deus, acima dos céus; e em toda a terra esplenda a tua glória.

[6] Armaram rede aos meus passos, a minha alma está abatida; abriram cova diante de mim, mas eles mesmos caíram nela.

[7] Firme está o meu coração, ó Deus, o meu coração está firme; cantarei e entoarei louvores.

[8] Desperta, ó minha alma! Despertai, lira e harpa! Quero acordar a alva.

[9] Render-te-ei graças entre os povos; cantar-te-ei louvores entre as nações.

[10] Pois a tua misericórdia se eleva até aos céus, e a tua fidelidade, até às nuvens.

Псалми 57

[1]*Для диригента. На мелодію: «Не знищуй». Міктам Давида від того часу, як він утік від Саула в печеру.*

[2]Помилуй, Боже, милосердний будь, бо прихисток душа в Тобі шукає. Шукає, під яке б крило сховатись, пересидіти скрути час.

[3]До Бога я Всевишнього звертаюсь, молюся Богу, що опікується мною.

[4]Пошле з небес Він допомогу, мене врятує, ворога скарає. *Села* Пошле мені Господь любов і праведність неложну.

[5]О моя душе, мушу я лежати серед левів, цих ненажер-людей, що мають зуби, наче списи й стріли, а язики — нагострені мечі.

[6]О Боже, Свою славу піднеси над небесами і над землею усією!

[7]Хотіли вороги мене спіймати, сплели тенета мені ноги заплести, нарили ями, та самі ж туди й упали. *Села*

[8]Готовий я усе знести, зміцнилось серце, співатиму Тобі й складатиму пісні.

[9]Прокинься, моя душе, прокиньтесь, арфи й ліри, світанок привітаємо разом.

[10]Володарю! Тебе прославлю я серед народів, співатиму про Тебе всьому світу!

[11]Бо праведна любов Твоя сягає вище неба, а вірність лине у захмарний світ.

[11] Sê exaltado, ó Deus, acima dos céus; e em toda a terra esplenda a tua glória.

[12]О Боже, Свою славу піднеси над небесами і над землею усією!

Salmo 58

A sorte dos ímpios

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Não destruas". Hino de Davi

[1] Falais verdadeiramente justiça, ó juízes? Julgais com retidão os filhos dos homens?

[2] Longe disso; antes, no íntimo engendrais iniqüidades e distribuís na terra a violência de vossas mãos.

[3] Desviam-se os ímpios desde a sua concepção; nascem e já se desencaminham, proferindo mentiras.

[4] Têm peçonha semelhante à peçonha da serpente; são como a víbora surda, que tapa os ouvidos,

[5] para não ouvir a voz dos encantadores, do mais fascinante em encantamentos.

[6] Ó Deus, quebra-lhes os dentes na boca; arranca, SENHOR, os queixais aos leõezinhos.

[7] Desapareçam como águas que se escoam; ao dispararem flechas, fiquem elas embotadas.

[8] Sejam como a lesma, que passa diluindo-se; como o aborto de mulher, não vejam nunca o sol.

[9] Como espinheiros, antes que vossas panelas sintam deles o calor, tanto os verdes como os que estão em brasa serão arrebatados como por um redemoinho.

[10] Alegrar-se-á o justo quando vir a vingança; banhará os pés no sangue do ímpio.

Псалми 58

[1]*Для диригента. На мелодію «Не знищуй». Міктам Давидів.*

[2]Чи завжди ви, правителі високі, правдиві вироки даєте людям? Чи справедливо судите людей?

[3]Ні! В ваших серцях — ненависть, а в справах — беззаконня, злочинні ваші дії по всій землі.

[4]Ті нечестивці з материнської утроби вже оступилися, брехню плодити стали.

[5]Гнів їхній, мов зміїна отрута. Мов кобра, що оглухла і спів заклинача не чує.

[6]Так нечестивці затикають вуха, як чорні задуми свої плетуть.

[7]Повибивай їм, Боже, зуби в роті! Повиривай, о Господи, цим левам ікла.

[8]Хай їхня сила зійде стічною водою, нехай потопчуть їх, як ті пожухлі трави.

[9]Нехай розтануть, сліду не лишивши, як той слимак повзучий. Хай сонця вік не бачать, як викидень дочасний.

[10]Нехай жене їх вітер, мов бур'ян колючий, що полум'ям зайнятися не встиг, та вже затух і горщик не нагрів.

[11]Хай тішить праведника зір, коли грішних тих правителів карають. Хай відчуття солодке перемоги його пройме, неначе вояка.

[11] Então, se dirá: Na verdade, há recompensa para o justo; há um Deus, com efeito, que julga na terra.

Salmo 59

Súplica em prol de libertação

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Não destruas". Hino de Davi, quando Saul mandou que lhe sitiassem a casa, para o matar

1 Sm 19.11

[1] Livra-me, Deus meu, dos meus inimigos; põe-me acima do alcance dos meus adversários.

[2] Livra-me dos que praticam a iniqüidade e salva-me dos homens sanguinários,

[3] pois que armam ciladas à minha alma; contra mim se reúnem os fortes, sem transgressão minha, ó SENHOR, ou pecado meu.

[4] Sem culpa minha, eles se apressam e investem; desperta, vem ao meu encontro e vê.

[5] Tu, SENHOR, Deus dos Exércitos, és o Deus de Israel; desperta, pois, e vem de encontro a todas as nações; não te compadeças de nenhum dos que traiçoeiramente praticam a iniqüidade.

[6] Ao anoitecer, uivam como cães, à volta da cidade.

[7] Alardeiam de boca; em seus lábios há espadas. Pois dizem eles: Quem há que nos escute?

[8] Mas tu, SENHOR, te rirás deles; zombarás de todas as nações.

[9] Em ti, força minha, esperarei; pois Deus é meu alto refúgio.

[12]Щоб люд простий міг з певністю сказати: «Для праведника справді є віддяка, ще є на цій землі всесильні судді».

Псалми 59

[1]*Для диригента. На мелодію: «Не знищуй». Міктам Давидів, коли військо Саула оточило його дім щоб вбити.*

[2]Рятуй мене від ворогів, мій Боже, спаси від тих, хто повстає на мене.

[3]Дай порятунок від руки убивці і визволи з тенет злочинців.

[4]Вбити мене лаштуються вони, плетуть ці можновладці змову проти мене, хоч я і не грішив, мій Господи, і не вчинив я злочин.

[5]Не оступився я ні в чому, та позбігалися вони й вчепитися у мене ладні. Устань, прийди мені на допомогу, поглянь, що діється довкола.

[6]О Господи, Всесильний Боже Ізраїлю, повстань, і вирок винеси народам цим. І не помилуй зрадників отих! *Села*

[7]Вони сюди увечері вернулись і ґвалт, як ті собаки, в місті здійняли.

[8]Послухай, як вони гарчать, образи з язиків злітають, мов мечі. Їм байдуже, хто слухає їх.

[9]Здійми на глум їх, Господи, і присором!

[10]Мій Боже, я співатиму Тобі пісні про славу, бо Ти — моя твердиня в горах.

[10] Meu Deus virá ao meu encontro com a sua benignidade, Deus me fará ver o meu desejo sobre os meus inimigos.

[11] Não os mates, para que o meu povo não se esqueça; dispersa-os pelo teu poder e abate-os, ó SENHOR, escudo nosso.

[12] Pelo pecado de sua boca, pelas palavras dos seus lábios, na sua própria soberba sejam enredados e pela abominação e mentiras que proferem.

[13] Consome-os com indignação, consome-os, de sorte que jamais existam e se saiba que reina Deus em Jacó, até aos confins da terra.

[14] Ao anoitecer, uivam como cães, à volta da cidade.

[15] Vagueiam à procura de comida e, se não se fartam, então, rosnam.

[16] Eu, porém, cantarei a tua força; pela manhã louvarei com alegria a tua misericórdia; pois tu me tens sido alto refúgio e proteção no dia da minha angústia.

[17] A ti, força minha, cantarei louvores, porque Deus é meu alto refúgio, é o Deus da minha misericórdia.

Salmo 60

Oração em tempos de guerra
Vs. 5-12: Salmo 108.6-13

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Os lírios do testemunho”. Hino de Davi para ensinar. Quando lutou contra os siros da Mesopotâmia e os siros de Zobá, e quando Joabe, regressando, derrotou de Edom doze mil homens, no vale do Sal

2 Sm 8.13; 1 Cr 18.12

[11]Мій вірний Бог мене по полю битви проведе, щоб перемогу я одержать зміг над ворогами.

[12]Не убивай їх ще, щоб пам’ятав народ мій, Володарю, наш захисник, розкидай силою своєю їх.

[13]Вони грішили, сіявши прокльони і брехню. То ж хай зазнають на собі те лихо, яке плодили, хай зловляться самі на тій гордині, що їх до беззаконня довела.

[14]У гніві, розпалившись, їх жени і знищуй, доки геть з землі не згинуть. Тоді лишень усі народи зрозуміють, що Ізраїлем править Бог. *Села*

[15]Вони сюди увечері вернулись і ґвалт, як ті собаки, в місті здійняли.

[16]Блукатимуть, шукаючи поживи. Та не знайдуть вони ані харчів, ні місця, де б то голову схилить.

[17]А вранці я співатиму Тобі хвалу, щасливий, що мене Ти вірно любиш. Ти — моя твердиня в горах, мій притулок у лиху годину.

[18]Співатиму Тобі, мій Боже, славу, бо Ти — моя твердиня в горах, бо Ти — мій милостивий Бог!

Псалми 60

[1]*Для диригента. На мелодію: «Лілія Угоди». Міктам Давида. Повчання, написане,*
[2]*коли він воював із Арамом Нагараїмом і Арамом Зобою, і коли Йоав повернувся й переміг дванадцять тисяч ідумейських воїнів у Соляній долині.*

[1] Ó Deus, tu nos rejeitaste e nos dispersaste; tens estado indignado; oh! Restabelece-nos!

[2] Abalaste a terra, fendeste-a; repara-lhe as brechas, pois ela ameaça ruir.

[3] Fizeste o teu povo experimentar reveses e nos deste a beber vinho que atordoa.

[4] Deste um estandarte aos que te temem, para fugirem de diante do arco.

[5] Para que os teus amados sejam livres, salva com a tua destra e responde-nos.

[6] Falou Deus na sua santidade: Exultarei; dividirei Siquém e medirei o vale de Sucote.

[7] Meu é Gileade, meu é Manassés; Efraim é a defesa de minha cabeça; Judá é o meu cetro.

[8] Moabe, porém, é a minha bacia de lavar; sobre Edom atirarei a minha sandália; sobre a Filístia jubilarei.

[9] Quem me conduzirá à cidade fortificada? Quem me guiará até Edom?

[10] Não nos rejeitaste, ó Deus? Tu não sais, ó Deus, com os nossos exércitos!

[11] Presta-nos auxílio na angústia, pois vão é o socorro do homem.

[12] Em Deus faremos proezas, porque ele mesmo calca aos pés os nossos adversários.

Salmo 61

Oração pelo rei

Ao mestre de canto. Com instrumentos de cordas. De Davi

[3]О Боже, прогнівився Ти на нас, Ти відштовхнув нас і понищив. Тож поверни нас до життя.

[4]Ти землю потрясав, поки не розкололась, зціли, будь-ласка, рани їй, бо рушиться ущент.

[5]Чимало лиха ти послав своєму люду. Як той бідака у хмільнім угарі, під тягарем всіх бід ми падаємо з ніг, на ноги ледь зіп'явшись.

[6]Ти дав усім, хто вірує у Тебе, прапор, щоб їх застерегти про ворогів. *Села*

[7]Щоб ті, кого Ти любиш, утекли, почуй мене і розведи біду, правицею могутньою змахнувши!

[8]Бог подарував мені таку обітницю у храмі: «З радістю Я в борні здобуду перемогу й віддам цю землю народу Своєму: Я віддам їм Сихем й долину Суккот».

[9]Належатиме Мені і Ґілеад, і землі Манассії й Ефраїма. Шоломом мені буде Ефраїм, Юдея царським скіпетром послужить.

[10]Моав — той стане мискою, щоб ноги мить, в Едомі я роззуюсь, скину черевики, проголошу свою звитягу над филистимлянами.

[11-12]Та нині відштовхнув мене Ти, Боже, Тебе немає серед наших вояків. Хто ж поведе нас на фортечні мури? Хто до Едому доведе мене?

[13]Допоможи здобути перемогу, Боже! Простому смертному не врятувати нас.

[14]Звитягу дасть лиш Божа допомога, лиш Бог потопче наших ворогів.

Псалми 61

[1]*Для диригента. Для музичних інструментів. Псалом Давидів.*

[1] Ouve, ó Deus, a minha súplica; atende à minha oração.

[2] Desde os confins da terra clamo por ti, no abatimento do meu coração. Leva-me para a rocha que é alta demais para mim;

[3] pois tu me tens sido refúgio e torre forte contra o inimigo.

[4] Assista eu no teu tabernáculo, para sempre; no esconderijo das tuas asas, eu me abrigo.

[5] Pois ouviste, ó Deus, os meus votos e me deste a herança dos que temem o teu nome.

[6] Dias sobre dias acrescentas ao rei; duram os seus anos gerações após gerações.

[7] Permaneça para sempre diante de Deus; concede-lhe que a bondade e a fidelidade o preservem.

[8] Assim, salmodiarei o teu nome para sempre, para cumprir, dia após dia, os meus votos.

[2]Почуй мої благання Боже, прислухайсь до моїх молитв.

[3]Хоч де б я був, коли мене проймає жах, Тебе гукаю я на допомогу. Мене ведеш Ти, Сам перебуваючи в твердині наді мною.

[4]Бо Ти — притулок мій, могутня башта, що від ворога рятує!

[5]Я хочу вічно жити в святім Твоїм наметі і мати захист під твоїм крилом. *Села*

[6]Ти на клятви зглянувся мої, і спадщину Ти дав усім, хто возвеличує Тебе.

[7]Даруй цареві довголіття, щоб жити йому із роду в рід.

[8]Щоб царювати повіки перед Богом, щоб милосердя й ласку Божу оберігом мати.

[9]Повік співатиму Тобі хвалу і шану, дотримуватись клятви буду день у день.

Salmo 62

Exortação à confiança

Ao mestre de canto. Segundo a melodia de Jedutum. De Davi

[1] Somente em Deus, ó minha alma, espera silenciosa; dele vem a minha salvação.

[2] Só ele é a minha rocha, e a minha salvação, e o meu alto refúgio; não serei muito abalado.

[3] Até quando acometereis vós a um homem, todos vós, para o derribardes, como se fosse uma parede pendida ou um muro prestes a cair?

Псалми 62

[1]*Для диригента. Для Єдутуна. Псалом Давидів.*

[2]Хоч би що діялось довкола, душа моя чекатиме на Бога незворушно, лише від Нього йде моє спасіння.

[3]Він — моя Скеля, моє спасіння в лихоліття, мій порятунок високо в горах. Мене не змусять похитнутись вороги!

[4]Як довго будете мене цькувати, щоб я упав, немов підточена стіна?

[4] Só pensam em derribá-lo da sua dignidade; na mentira se comprazem; de boca bendizem, porém no interior maldizem.

[5] Somente em Deus, ó minha alma, espera silenciosa, porque dele vem a minha esperança.

[6] Só ele é a minha rocha, e a minha salvação, e o meu alto refúgio; não serei jamais abalado.

[7] De Deus dependem a minha salvação e a minha glória; estão em Deus a minha forte rocha e o meu refúgio.

[8] Confiai nele, ó povo, em todo tempo; derramai perante ele o vosso coração; Deus é o nosso refúgio.

[9] Somente vaidade são os homens plebeus; falsidade, os de fina estirpe; pesados em balança, eles juntos são mais leves que a vaidade.

[10] Não confieis naquilo que extorquis, nem vos vanglorieis na rapina; se as vossas riquezas prosperam, não ponhais nelas o coração.

[11] Uma vez falou Deus, duas vezes ouvi isto: Que o poder pertence a Deus,

[12] e a ti, SENHOR, pertence a graça, pois a cada um retribuis segundo as suas obras.

Salmo 63

Buscando a Deus

Salmo de Davi, quando no deserto de Judá

2 Sm 15.23,28

[1] Ó Deus, tu és o meu Deus forte; eu te busco ansiosamente; a minha alma tem

[5]Їх тішить лжа, вони звалить мене планують, хоч я й поважний чоловік. То кинуться мене хвалити привселюдно, то обливати прокляттями почнуть. *Села*

[6]Чекай на Бога, моя душе, незворушно, адже моя остання то надія — Бог.

[7]Мій Бог — моя Скеля, мій рятунок, що височить далеко на горі. Він — моя фортеця, де ворогу мене не перемогти.

[8]Моє спасіння й шана — в Божій владі, міцна твердиня й захист мій надійний теж.

[9]Ввіряйтеся завжди Йому, народи, свої серця розкрийте вільно Богу. Бог — притулок наш. *Села*

[10]Але ж людські сини такі мінливі, немов серпанок літній, мов туман зрадливий, то ж не варто покладатися на них.

[11]Не довіряйся силі та хабарництву, не покладайсь беззастережно на завзяте військо; відвагу на багатстві не збудуєш.

[12]Бог твердить, і я справді вірю, що покладатись можу на ту силу, що йде від Бога!

[13]О мій Володарю, від Тебе йде любов неложна, бо людям воздаєш Ти по їхніх справах.

Псалми 63

[1]*Псалом Давида, коли він перебував у юдейській пустелі.*

[2]О Боже, Ти мій Бог, якого прагну бачить, душею спраглою і тілом я до Тебе лину, мов у безводній і засушливій пустелі.

sede de ti; meu corpo te almeja, como terra árida, exausta, sem água.

2 Assim, eu te contemplo no santuário, para ver a tua força e a tua glória.

3 Porque a tua graça é melhor do que a vida; os meus lábios te louvam.

4 Assim, cumpre-me bendizer-te enquanto eu viver; em teu nome, levanto as mãos.

5 Como de banha e de gordura farta-se a minha alma; e, com júbilo nos lábios, a minha boca te louva,

6 no meu leito, quando de ti me recordo e em ti medito, durante a vigília da noite.

7 Porque tu me tens sido auxílio; à sombra das tuas asas, eu canto jubiloso.

8 A minha alma apega-se a ti; a tua destra me ampara.

9 Porém os que me procuram a vida para a destruir abismar-se-ão nas profundezas da terra.

10 Serão entregues ao poder da espada e virão a ser pasto dos chacais.

11 O rei, porém, se alegra em Deus; quem por ele jura gloriar-se-á, pois se tapará a boca dos que proferem mentira.

3Це так, немов коли я бачив з’яву, коли явився Ти мені в святому храмі, коли у силі й славі Ти постав переді мною.

4Чого ще кращого в житті чекати? Та лиш Твою любов безмежну, устами спраглими Тобі оспівувати хочу!

5І скільки житиму, Тебе благословляти буду, здійматиму до неба руки, посилаючи Тобі хвалу.

6Я втішений, немов найкращих куштував наїдків, устами щирими душа тебе вславляє!

7Про Тебе буду пам’ятати в спочивальні, глухої ночі всі думки мої про Тебе.

8Ти — моя надійна поміч, у тіні крил Твоїх я звеселів.

9Душею я завжди тягнусь до Тебе, як руки Твої праведні підтримують мене.

10А хто задумує мене згноїти, самі у смертну яму попадуть.

11Їх знайде меч, лисиця розшматує їх.

12Щасливий буде цар, бо має Бога, прославлять Бога всі, хто присягавсь йому! Він примусить змовкнути лживі вуста.

Salmo 64

Proteção contra os inimigos

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

1 Ouve, ó Deus, a minha voz nas minhas perplexidades; preserva-me a vida do terror do inimigo.

2 Esconde-me da conspiração dos malfeitores e do tumulto dos que praticam a iniqüidade,

Псалми 64

1*Для диригента. Псалом Давидів.*

2Послухай моє слово, Боже, і захисти від люті ворогів!

3Сховай мене від замислів лихих людців, врятуй від їхніх намірів нечесних.

[3] os quais afiam a língua como espada e apontam, quais flechas, palavras amargas,

[4] para, às ocultas, atingirem o íntegro; contra ele disparam repentinamente e não temem.

[5] Teimam no mau propósito; falam em secretamente armar ciladas; dizem: Quem nos verá?

[6] Projetam iniqüidade, inquirem tudo o que se pode excogitar; é um abismo o pensamento e o coração de cada um deles.

[7] Mas Deus desfere contra eles uma seta; de súbito, se acharão feridos.

[8] Dessarte, serão levados a tropeçar; a própria língua se voltará contra eles; todos os que os vêem meneiam a cabeça.

[9] E todos os homens temerão, e anunciarão as obras de Deus, e entenderão o que ele faz.

[10] O justo se alegra no SENHOR e nele confia; os de reto coração, todos se gloriam.

Salmo 65

Ações de graças pelas bênçãos das searas

Ao mestre de canto. De Davi. Cântico

[1] A ti, ó Deus, confiança e louvor em Sião! E a ti se pagará o voto.

[2] Ó tu que escutas a oração, a ti virão todos os homens,

[3] por causa de suas iniqüidades. Se prevalecem as nossas transgressões, tu no-las perdoas.

[4] Bem-aventurado aquele a quem escolhes e aproximas de ti, para que assista nos teus

[4]В них язики, мов вигострений меч, гіркі слова у них, мов влучні стріли, вилетіть готові.

[5]Без попередження, зі схованки в кущах, не розбираючись, чи щира то людина, вони готові вбити її.

[6]Одне одного підбадьорюють вони словами злими, коли замислюють розкинуть сіті зради. «Ніхто нас не побачить», — кажуть так.

[7]Свої підступні пастки приховавши, вони шукають жертв собі. Людина — потайна, закрите її серце.

[8]Та Бог також Свою стрілу пускає, тоді підтятий, упаде нараз запеклий ворог.

[9]Бог може так зробити, що ворог попаде у власну пастку. І заніміє той, хто це побачить.

[10]А потім зрозуміє, що там сталось, про Божі діла почне оповідати.

[11]Бог праведника щастям наділяє. Бо чоловік той покладається на Бога, тож чесні люди Бога прославляють.

Псалми 65

[1]*Для диригента. Псалом Давидів. Хвальна пісня.*

[2]О Боже на Сіоні, Тебе я величаю, Тобі я віддаю усе, що обіцяв.

[3]Увесь народ пройде перед Тобою, й молитви наші Ти почуєш.

[4]Коли гріхи обтяжують нам душу, Ти їх знімаєш з нас.

[5]Щасливий той, кого обрав ти, Боже, хто прославлятиме Тебе в Твоєму храмі.

átrios; ficaremos satisfeitos com a bondade de tua casa – o teu santo templo.

5 Com tremendos feitos nos respondes em tua justiça, ó Deus, Salvador nosso, esperança de todos os confins da terra e dos mares longínquos;

6 que por tua força consolidas os montes, cingido de poder;

7 que aplacas o rugir dos mares, o ruído das suas ondas e o tumulto das gentes.

8 Os que habitam nos confins da terra temem os teus sinais; os que vêm do Oriente e do Ocidente, tu os fazes exultar de júbilo.

9 Tu visitas a terra e a regas; tu a enriqueces copiosamente; os ribeiros de Deus são abundantes de água; preparas o cereal, porque para isso a dispões,

10 regando-lhe os sulcos, aplanando-lhe as leivas. Tu a amoleces com chuviscos e lhe abençoas a produção.

11 Coroas o ano da tua bondade; as tuas pegadas destilam fartura,

12 destilam sobre as pastagens do deserto, e de júbilo se revestem os outeiros.

13 Os campos cobrem-se de rebanhos, e os vales vestem-se de espigas; exultam de alegria e cantam.

Salmo 66

Ofertas de gratidão

Ao mestre de canto. Cântico. Salmo

1 Aclamai a Deus, toda a terra.

2 Salmodiai a glória do seu nome, dai glória ao seu louvor.

Ми маємо усе в священному Твоєму храмі.

6Ти Той, Хто нас рятує, Боже, відповідаєш нам, приносиш перемогу величною Своєю міццю.

7Він підперезаний Своєю владою, Він гори нагромадив.

8Він усмирив бурхливе море, заспокоїв хвилі грізні, й народів грізне невдоволення спинив.

9В усіх кінцях землі народи вражені всім тим, що Ти здійснив. Тобою приголомшені на заході й на сонцесході.

10Про землю дбаєш, напуваєш Ти її, і океан, і ріки Ти наповнюєш водою і робиш життєдайною ту воду.

11На зорані поля Ти направляєш дощ. Вологою напоюєш лани, розпушуєш дощами землю й благословляєш пагінці рости.

12Ти рік новий стрічаєш щедрим урожаєм, заповнюєш засіки свіжими дарунками ланів.

13Рясними травами вкриваються пустелі, і голі гори пасовиськами стають.

14Куди не глянь, на пасовиськах вівці, долини повняться зерном добірним. Усі співають й веселяться в щасті.

Псалми 66

1*Для диригента. Хвальна пісня.*

Земле уся, звеличуй Бога!

2Звеличуй піснею ім'я Його славетне! Хвалу Йому співай!

[3] Dizei a Deus: Que tremendos são os teus feitos! Pela grandeza do teu poder, a ti se mostram submissos os teus inimigos.

[4] Prostra-se toda a terra perante ti, canta salmos a ti; salmodia o teu nome.

[5] Vinde e vede as obras de Deus: tremendos feitos para com os filhos dos homens!

[6] Converteu o mar em terra seca; atravessaram o rio a pé; ali, nos alegramos nele.

[7] Ele, em seu poder, governa eternamente; os seus olhos vigiam as nações; não se exaltem os rebeldes.

[8] Bendizei, ó povos, o nosso Deus; fazei ouvir a voz do seu louvor;

[9] o que preserva com vida a nossa alma e não permite que nos resvalem os pés.

[10] Pois tu, ó Deus, nos provaste; acrisolaste-nos como se acrisola a prata.

[11] Tu nos deixaste cair na armadilha; oprimiste as nossas costas;

[12] fizeste que os homens cavalgassem sobre a nossa cabeça; passamos pelo fogo e pela água; porém, afinal, nos trouxeste para um lugar espaçoso.

[13] Entrarei na tua casa com holocaustos; pagar-te-ei os meus votos,

[14] que proferiram os meus lábios, e que, no dia da angústia, prometeu a minha boca.

[15] Oferecer-te-ei holocaustos de vítimas cevadas, com aroma de carneiros; imolarei novilhos com cabritos.

[3]Скажіть Богу, як прекрасні Його справи! Перед Тобою стеляться всі вороги Твої, і навіть похвали Тобі співають.

[4]Тобі хвалу співає цілий світ, Тобі співає, імені Твоєму. *Села*

[5]Погляньте на усе, що сотворив Господь! Його діла для нас величні аж занадто.

[6]Червоне море Він пустелею зробив, Його народ щасливий велику ріку перейшов.

[7]Бог править світом владою всесильною, за кожним пильно стежить Він повсюди. Ніхто повстати проти Нього не спроможний. *Села*

[8]Благословляйте Бога нашого, народи, вшановуйте Його в піснях гучних.

[9]Бог дав життя нам, Бог не дасть нам впасти.

[10]Та випробовує Він нас, в горнилі, наче срібло, очищає.

[11]Ти дозволяв нам у тенета потрапляти, на наші плечі звалював тягар тяжкий.

[12]Ти ворогам дозволив нас топтати, крізь полум'я і воду змусив нас пройти, та все ж привів у нас на прекрасну землю.

[13-14]Складу пожертви я в твоєму храмі, я виконаю все, обіцяне Тобі, коли звертався я до Тебе у негоди час, щоб не залишив Ти мене на самоті. Тож я приніс усе, що обіцяв.

[15]Приніс пожертви за гріхи мої, приніс Тобі баранів із живицею духмяною, приніс биків, козлів до Тебе в храм. *Села*

16 Vinde, ouvi, todos vós que temeis a Deus, e vos contarei o que tem ele feito por minha alma.

17 A ele clamei com a boca, com a língua o exaltei.

18 Se eu no coração contemplara a vaidade, o SENHOR não me teria ouvido.

19 Entretanto, Deus me tem ouvido e me tem atendido a voz da oração.

20 Bendito seja Deus, que não me rejeita a oração, nem aparta de mim a sua graça.

16Зберіться, люди, всі, хто Бога величає, вам розповім про те, що Він зробив для мене.

17Молився я й оспівував Його.

18Якби відчув я сумніви в своїм сумлінні, тоді б мене Володар не почув.

19Та Бог прислухався, почув мою молитву.

20Славімо Бога! Він не відвернувся, прийняв молитву й дарував любов мені!

Salmo 67

As nações rendem graças

Ao mestre de canto. Para instrumentos de cordas. Salmo. Cântico

1 Seja Deus gracioso para conosco, e nos abençoe, e faça resplandecer sobre nós o rosto;

2 para que se conheça na terra o teu caminho e, em todas as nações, a tua salvação.

3 Louvem-te os povos, ó Deus; louvem-te os povos todos.

4 Alegrem-se e exultem as gentes, pois julgas os povos com eqüidade e guias na terra as nações.

5 Louvem-te os povos, ó Deus; louvem-te os povos todos.

6 A terra deu o seu fruto, e Deus, o nosso Deus, nos abençoa.

7 Abençoe-nos Deus, e todos os confins da terra o temerão.

Псалми 67

1*Для диригента. На струнних інструментах. Хвальна пісня.*

2Помилуй, Боже, і благослови мене, нас визнай і прийми. *Села*

3Нехай Твій шлях відомим світу стане. Нехай народи знають, як рятуєш Ти.

4Нехай тебе народи прославляють, Боже, нехай Тебе усі народи величають.

5Хай буде щастя й радість всім народам! Бо справедливо судиш їх і правиш ними справедливо. *Села*

6Нехай Тебе народи прославляють, Боже, нехай Тебе усі народи величають.

7Благослови нас, Боже, наш Господь. Хай щедрий урожай пошле земля нам.

8Нехай благословить нас Бог, а люди по усій землі нехай бояться і шанують Бога.

Salmo 68

A vitória de Deus sobre os seus inimigos

Псалми 68

Ao mestre de canto. Salmo de Davi. Cântico

[1] Levanta-se Deus; dispersam-se os seus inimigos; de sua presença fogem os que o aborrecem.

[2] Como se dissipa a fumaça, assim tu os dispersas; como se derrete a cera ante o fogo, assim à presença de Deus perecem os iníquos.

[3] Os justos, porém, se regozijam, exultam na presença de Deus e folgam de alegria.

[4] Cantai a Deus, salmodiai o seu nome; exaltai o que cavalga sobre as nuvens. SENHOR é o seu nome, exultai diante dele.

[5] Pai dos órfãos e juiz das viúvas é Deus em sua santa morada.

[6] Deus faz que o solitário more em família; tira os cativos para a prosperidade; só os rebeldes habitam em terra estéril.

[7] Ao saíres, ó Deus, à frente do teu povo, ao avançares pelo deserto,

[8] tremeu a terra; também os céus gotejaram à presença de Deus; o próprio Sinai se abalou na presença de Deus, do Deus de Israel.

[9] Copiosa chuva derramaste, ó Deus, para a tua herança; quando já ela estava exausta, tu a restabeleceste.

[10] Aí habitou a tua grei; em tua bondade, ó Deus, fizeste provisão para os necessitados.

[11] O SENHOR deu a palavra, grande é a falange das mensageiras das boas-novas.

[12] Reis de exércitos fogem e fogem; a dona de casa reparte os despojos.

[1]*Для диригента. Псалом Давидів. Хвальна пісня.*

[2]Хай встане Бог й розсіє ворогів, хай ненависники усі тікають.

[3]Як вітром гнаний дим, розсіються хай недруги Твої. Як віск, що топиться на сильному вогні, так вороги Твої нехай загинуть.

[4]Возрадуються праведники перед Богом, побожні тішаться і задоволені усім!

[5]Співаймо Богу, у піснях Його ім’я славімо. Готуймо шлях Йому через пустелю, радіймо перед Тим, Чиє ім’я Єгова.

[6]В святій Своїй оселі Бог — Він батько сиротам, та вдів заступник.

[7]Самотнім Бог помешкання дарує. Та ворогів Він кидає в безводну спеку.

[8-9]Коли Ти йшов перед Своїм народом, Боже, його з Єгипту у пустелю вивів. *Села* Земля тремтіла, небеса дощем стікали перед Богом.

[10]Дощ рятівний наслав Господь, щоб древню виснажену землю оживити.

[11]Він повернув тварин на землю ту, приготував її з усім добром для бідних.

[12]Володар мій віддав наказ, і тисячі людей рознесли новину:

[13]«Війська царів могутніх повтікали! Жінки, що вдома залишилися, розділять здобич.

[13] Por que repousais entre as cercas dos apriscos? As asas da pomba são cobertas de prata, cujas penas maiores têm o brilho flavo do ouro.

[14]Дістануться їм крила голубині, оздоблені і золотом, і сріблом».

[14] Quando o Todo-Poderoso ali dispersa os reis, cai neve sobre o monte Zalmom.

[15]Так буде, коли Бог Усемогутній поскидає царів, мов сніг з гори Залмон.

[15] O monte de Deus é Basã, serra de elevações é o monte de Basã.

[16]Башан — гора велична з безліччю вершин,

[16] Por que olhais com inveja, ó montes elevados, o monte que Deus escolheu para sua habitação? O SENHOR habitará nele para sempre.

[17]чому ти скоса позираєш на гору Синай? Її ж бо любить Господь, Він обрав її, щоб жити на ній довічно.

[17] Os carros de Deus são vinte mil, sim, milhares de milhares. No meio deles, está o SENHOR; o Sinai tornou-se em santuário.

[18]Володар мій святий зійшов з гори Сіон, за Ним мільйон мільйонів колісниць промчало.

[18] Subiste às alturas, levaste cativo o cativeiro; recebeste homens por dádivas, até mesmo rebeldes, para que o SENHOR Deus habite no meio deles.

[19]Зійшов Господь на вершину знов, за Ним йшли лави полонених щільно. Прийняв у дар людей Він, навіть тих, котрі раніше повставали проти Нього.

[19] Bendito seja o SENHOR que, dia a dia, leva o nosso fardo! Deus é a nossa salvação.

[20]Вславляймо Господа! Щодня допомагає Він тягар турбот нам зносить, нас спасає. *Села*

[20] O nosso Deus é o Deus libertador; com Deus, o SENHOR, está o escaparmos da morte.

[21]Він — Бог наш, Він той Бог, Який нас рятує, спасає нас від смерті наш Господь.

[21] Sim, Deus parte a cabeça dos seus inimigos e o cabeludo crânio do que anda nos seus próprios delitos.

[22]Господь потрощить голови підступних ворогів, із винних голови позносить!

[22] Disse o SENHOR: De Basã os farei voltar, fá-los-ei tornar das profundezas do mar,

[23] para que banhes o pé em sangue, e a língua dos teus cães tenha o seu quinhão dos inimigos.

[23-24]Сказав Володар мій: «Верну я ворогів з Башану, з глибин морських дістану їх. Ви будете ходить по їхній крові, і пси її нап’ються досхочу».

24 Viu-se, ó Deus, o teu cortejo, o cortejo do meu Deus, do meu Rei, no santuário.

25 Os cantores iam adiante, atrás, os tocadores de instrumentos de cordas, em meio às donzelas com adufes.

26 Bendizei a Deus nas congregações, bendizei ao SENHOR, vós que sois da estirpe de Israel.

27 Ali, está o mais novo, Benjamim, que os precede, os príncipes de Judá, com o seu séquito, os príncipes de Zebulom e os príncipes de Naftali.

28 Reúne, ó Deus, a tua força, força divina que usaste a nosso favor,

29 oriunda do teu templo em Jerusalém. Os reis te oferecerão presentes.

30 Reprime a fera dos canaviais, a multidão dos fortes como touros e dos povos com novilhos; calcai aos pés os que cobiçam barras de prata. Dispersa os povos que se comprazem na guerra.

31 Príncipes vêm do Egito; a Etiópia corre a estender mãos cheias para Deus.

32 Reinos da terra, cantai a Deus, salmodiai ao SENHOR,

33 àquele que encima os céus, os céus da antiguidade; eis que ele faz ouvir a sua voz, voz poderosa.

34 Tributai glória a Deus; a sua majestade está sobre Israel, e a sua fortaleza, nos espaços siderais.

35 Ó Deus, tu és tremendo nos teus santuários; o Deus de Israel, ele dá força e poder ao povo. Bendito seja Deus!

25Побачать вороги ходу звитяжну Бога, як йтиме Він, мій Цар, святковий і святий.

26Попереду крокують співаки, музики йдуть за ними, і дівчата в бубни б’ють.

27Вславляйте Господа на зібранні великім! Співай, народе ізраїльський, славу Богу!

28Веде їх молодий Веніамин, вожді Юдеї та юдейське військо, провідники Завулона й Нафталі провідники.

29-30Із храму над Єрусалимом наказує Великий Бог оспівувати Його славу: «Яви нам, Боже, все Своє могуття, яке в минулому народу нашому являв. Знесуть царі свої скарби у храм Єрусалимський».

31Дай волю палиці і звірів приручи, волів й корів народів тих примусь коритись. Вони війни хотіли, Ти ж розвіяв їх. Хай порпаються у багні, нехай несуть кавалки срібла.

32Нехай Єгипет принесе свої скарби, хай ефіопи віддадуть свої багатства.

33Співайте шану Богу, всі царі земні, славите у піснях свого Володаря! *Села*

34Прославте Бога! Він на колісниці мчить в довічних небесах, послухайте Його могутній голос!

35Бог — наймогутніший серед усіх богів, Бог Ізраїлю дасть народу силу.

36Прекрасний Ти, о Боже, у своєму храмі. Бог Ізраїлю силу й міць дає народу. Славімо Бога!

Salmo 69

O lamento do Messias

Ao mestre de canto. Segundo a melodia "Os lírios". De Davi

[1] Salva-me, ó Deus, porque as águas me sobem até à alma.

[2] Estou atolado em profundo lamaçal, que não dá pé; estou nas profundezas das águas, e a corrente me submerge.

[3] Estou cansado de clamar, secou-se-me a garganta; os meus olhos desfalecem de tanto esperar por meu Deus.

[4] São mais que os cabelos de minha cabeça os que, sem razão, me odeiam; são poderosos os meus destruidores, os que com falsos motivos são meus inimigos; por isso, tenho de restituir o que não furtei.

[5] Tu, ó Deus, bem conheces a minha estultice, e as minhas culpas não te são ocultas.

[6] Não sejam envergonhados por minha causa os que esperam em ti, ó SENHOR, Deus dos Exércitos; nem por minha causa sofram vexame os que te buscam, ó Deus de Israel.

[7] Pois tenho suportado afrontas por amor de ti, e o rosto se me encobre de vexame.

[8] Tornei-me estranho a meus irmãos e desconhecido aos filhos de minha mãe.

[9] Pois o zelo da tua casa me consumiu, e as injúrias dos que te ultrajam caem sobre mim.

[10] Chorei, em jejum está a minha alma, e isso mesmo se me tornou em afrontas.

[11] Pus um pano de saco por veste e me tornei objeto de escárnio para eles.

Псалми 69

[1]*Для диригента. На мелодію «Лілії». Псалом Давидів.*

[2]Мій Боже, порятуй мене від бід усіх! Вода мені до самих уст сягає.

[3]Нема ногам опори, грузну глибше в мул. Вже вода змикається над головою, і хвилі котяться довкіл — ось-ось втону.

[4]Я слабну, закликаючи на допомогу, від крику горло пересохло, боляче очам, вони даремне Бога виглядали.

[5]У мене більше ворогів, аніж на голові волосся. Ненавидять, згубити ладні безпричинно, брешуть. Плітки пустили навсібіч, що я крадій, а потім змусили платить за те, чого не брав я.

[6]О Боже, знаєш Ти, що зла я не чинив, гріхів від Тебе приховати не можу.

[7]О Господи мій Всемогутній і Володар, не допусти, аби мене цурались. Бог Ізраїлю, не дай їм почуватись прикро, аби мене цурались Твої вірні.

[8]Лице вкриває сором, то заради Тебе я терплю ганьбу.

[9]Стороняться, мов чужака, мене брати, для кревних родичів немов чужий я.

[10]Мене з'їда любов палка до Твого храму, і дошкуляють боляче пересуди людські.

[11]Хоч плачу я, принижений, та вони все докоряють.

[12]Коли жалобний одяг надягаю, усі довкруги на кпин мене здіймають,

[12] Tagarelam sobre mim os que à porta se assentam, e sou motivo para cantigas de beberrões.

[13] Quanto a mim, porém, SENHOR, faço a ti, em tempo favorável, a minha oração. Responde-me, ó Deus, pela riqueza da tua graça; pela tua fidelidade em socorrer,

[14] livra-me do tremedal, para que não me afunde; seja eu salvo dos que me odeiam e das profundezas das águas.

[15] Não me arraste a corrente das águas, nem me trague a voragem, nem se feche sobre mim a boca do poço.

[16] Responde-me, SENHOR, pois compassiva é a tua graça; volta-te para mim segundo a riqueza das tuas misericórdias.

[17] Não escondas o rosto ao teu servo, pois estou atribulado; responde-me depressa.

[18] Aproxima-te de minha alma e redime-a; resgata-me por causa dos meus inimigos.

[19] Tu conheces a minha afronta, a minha vergonha e o meu vexame; todos os meus adversários estão à tua vista.

[20] O opróbrio partiu-me o coração, e desfaleci; esperei por piedade, mas debalde; por consoladores, e não os achei.

[21] Por alimento me deram fel e na minha sede me deram a beber vinagre.

[22] Sua mesa torne-se-lhes diante deles em laço, e a prosperidade, em armadilha.

[23] Obscureçam-se-lhes os olhos, para que não vejam; e faze que sempre lhes vacile o dorso.

[13]про мене теревенять на майданах, п’янички, й ті про мене віршики складають.

[14]Але молюся, Господи, Тобі: прийми мене, я так цього бажаю! Дай, Боже, відповідь з великою любов’ю, із рятівною владою Своєю.

[15]Тягни ж мене із мулу і не дай піти на дно. Спаси мене від тих, хто ненависть плекає, врятуй мене з глибокої води.

[16]Не дай зімкнутись хвилям наді мною, не дай безодні проковтнуть мене, не дай могильній тьмі запанувати.

[17]Господь, дай відповідь мені Своєю доброю любов’ю, поміть мене, допоможи у милості Своїй!

[18]Не відвертай обличчя від Свого раба. Допоможи мені в біді, не зволікай!

[19]Прийди, врятуй мою нужденну душу, спаси мене від злісних ворогів.

[20]Ти знаєш про мою ганьбу, моє безчестя, Ти бачив кривдників, що так дошкулили мені.

[21]Ці докори мене здолали, втратив я надію. Шукав я співчуття, та не знайшов, шукав розради в друга — марно.

[22]Натомість мав отруєні харчі, щоб спрагу вгамувати, мені оцет давали.

[23]Хай їхня тризна пасткою їм стане. Нехай наїдки їм застрягнуть в горлі.

[24]Хай очі їхні не побачать світла більш ніколи, хай спини їм назавжди скорчить.

[24] Derrama sobre eles a tua indignação, e que o ardor da tua ira os alcance.

[25] Fique deserta a sua morada, e não haja quem habite as suas tendas.

[26] Pois perseguem a quem tu feriste e acrescentam dores àquele a quem golpeaste.

[27] Soma-lhes iniqüidade à iniqüidade, e não gozem da tua absolvição.

[28] Sejam riscados do Livro dos Vivos e não tenham registro com os justos.

[29] Quanto a mim, porém, amargurado e aflito, ponha-me o teu socorro, ó Deus, em alto refúgio.

[30] Louvarei com cânticos o nome de Deus, exaltá-lo-ei com ações de graças.

[31] Será isso muito mais agradável ao SENHOR do que um boi ou um novilho com chifres e unhas.

[32] Vejam isso os aflitos e se alegrem; quanto a vós outros que buscais a Deus, que o vosso coração reviva.

[33] Porque o SENHOR responde aos necessitados e não despreza os seus prisioneiros.

[34] Louvem-no os céus e a terra, os mares e tudo quanto neles se move.

[35] Porque Deus salvará Sião e edificará as cidades de Judá, e ali habitarão e hão de possuí-la.

[36] Também a descendência dos seus servos a herdará, e os que lhe amam o nome nela habitarão.

Salmo 70

Petição por auxílio divino

[25]Нехай відчують гнів палкий Твій.

[26]Зруйнуй оселі їхні, пустку з них зроби,

[27]скарай їх, хай світ за очі тікають. Тоді збагнуть вони, що то є біль та рани.

[28]Скарай їх, вони кару заслужили, не дай спізнати милосердя їм.

[29]Зітри їхні ймення із Книги життя, щоб не було їх поруч з іменами праведних людей.

[30]А я сумую і страждаю, Боже, підніми й спаси!

[31]В піснях я славитиму ймення Бога, Йому співатиму свої хвали.

[32]Це Бога втішить більше, ніж воли забиті.

[33]Принижені побачать те й зрадіють, це оживить серця тим, хто прийшов вклонитись Богу.

[34]Адже Господь принижених і бідних помічає, і виявляє співчуття до в'язнів.

[35]Славите Бога, небеса, земля і море і все, що мешкає у небі, в морі й на землі.

[36]Бог принесе Сіону порятунок, вдихне нове життя в міста Юдеї. Заселять землю знову ті, хто нею володіє!

[37]Його рабів нащадки володітимуть землею, там житиме народ, який оспівує Його ім'я.

Псалми 70

Salmo 40.13-17

Ao mestre de canto. De Davi. Em memória

1 Praza-te, ó Deus, em livrar-me; dá-te pressa, ó SENHOR, em socorrer-me.

2 Sejam envergonhados e cobertos de vexame os que me demandam a vida; tornem atrás e cubram-se de ignomínia os que se comprazem no meu mal.

3 Retrocedam por causa da sua ignomínia os que dizem: Bem-feito! Bem-feito!

4 Folguem e em ti se rejubilem todos os que te buscam; e os que amam a tua salvação digam sempre: Deus seja magnificado!

5 Eu sou pobre e necessitado; ó Deus, apressa-te em valer-me, pois tu és o meu amparo e o meu libertador. SENHOR, não te detenhas!

1Для диригента. Одна з Давидових пісень на зміцнення людської пам'яті.

2Будь ласка, Господи, врятуй мене! Прийди мені, о Господи, на допомогу!

3Хай тих, хто на моє життя полюють, поразка і ганьба чекають! Зле замишляють проти мене, та я надію все ж плекаю, що зганьблені, відступляться вони.

4Нехай усі, хто зневажав мене, замовкнуть у приниженні своїм.

5Ще сподіваюся, що щастя знайде усіх, хто похвалу Тобі співає. І вірю я, що завжди зможуть величати Тебе всі ті, хто помочі в Тобі шукає.

6Нужденний, безпорадний я бідака, прийди мерщій і порятуй мене! Не зволікай, щоб пізно не було, бо лиш в Тобі моє спасіння, Боже!

Salmo 71

Súplicas de um ancião

1 Em ti, SENHOR, me refugio; não seja eu jamais envergonhado.

2 Livra-me por tua justiça e resgata-me; inclina-me os ouvidos e salva-me.

3 Sê tu para mim uma rocha habitável em que sempre me acolha; ordenaste que eu me salve, pois tu és a minha rocha e a minha fortaleza.

4 Livra-me, Deus meu, das mãos do ímpio, das garras do homem injusto e cruel.

5 Pois tu és a minha esperança, SENHOR Deus, a minha confiança desde a minha mocidade.

6 Em ti me tenho apoiado desde o meu nascimento; do ventre materno tu me

Псалми 71

1Господи, я вірую у тебе, тому й розчарувань ніколи не зазнаю.

2Мене спасеш, врятуєш милістю Своєю. Почуй мене, спаси мене!

3Твердинею для мене будь, притулком й сховищем безпечним. Ти — моя Скеля, захист мій надійний, то ж накажи мене порятувати.

4Мій Боже, визволи від нечестивих, спаси від злих, жорстоких і глумливих.

5Володарю, в Тобі моя надія, ще змалечку повірив в Тебе.

6В Твоїй я владі був іще у череві материнськім, ще ненароджений, на Тебе покладав надію.

tiraste, tu és motivo para os meus louvores constantemente.

7 Para muitos sou como um portento, mas tu és o meu forte refúgio.

7Ти — сили джерело моє, тому й служив я іншим прикладом в житті.

8 Os meus lábios estão cheios do teu louvor e da tua glória continuamente.

8Щодня звеличую усе прекрасне, що Ти твориш.

9 Não me rejeites na minha velhice; quando me faltarem as forças, não me desampares.

9Не викидай мене лише за те, що я старий, не залишай лише тому, що сили тануть.

10 Pois falam contra mim os meus inimigos; e os que me espreitam a alma consultam reunidos,

10Підступні плани вороги плекали. Зібрались ненависники мої, аби домовитися, як мене згубити.

11 dizendo: Deus o desamparou; persegui-o e prendei-o, pois não há quem o livre.

11Надумали і вирішили: «Захопить його потрібно, від нього відступивсь Господь і ні в кого йому просити допомоги».

12 Não te ausentes de mim, ó Deus; Deus meu, apressa-te em socorrer-me.

12Не покидай мене, о Боже, швидше прийди й спаси мене!

13 Sejam envergonhados e consumidos os que são adversários de minha alma; cubram-se de opróbrio e de vexame os que procuram o mal contra mim.

13Хай згинуть вороги, без сліду рознеси їх вщент, бо до загибелі вони мене вели. Хай присоромлені в своїх підлотах стануть.

14 Quanto a mim, esperarei sempre e te louvarei mais e mais.

14Тоді завжди Тобі я буду довіряти і все палкіше прославлятиму Тебе.

15 A minha boca relatará a tua justiça e de contínuo os feitos da tua salvação, ainda que eu não saiba o seu número.

15Повідаю усім, який Ти добросердий, згадаю ті часи, як рятував мене не раз.

16 Sinto-me na força do SENHOR Deus; e rememoro a tua justiça, a tua somente.

16Про велич Господа, Володаря, про доброту Твою співати буду.

17 Tu me tens ensinado, ó Deus, desde a minha mocidade; e até agora tenho anunciado as tuas maravilhas.

17Іще хлопчину, наставляв мене Ти, і про Твої чудесні справи я завжди усім розповідав.

18 Não me desampares, pois, ó Deus, até à minha velhice e às cãs; até que eu tenha declarado à presente geração a tua força e às vindouras o teu poder.

18Я постарів, посивіло волосся, та знаю, що Господь мене не кине.

[19] Ora, a tua justiça, ó Deus, se eleva até aos céus. Grandes coisas tens feito, ó Deus; quem é semelhante a ti?

[20] Tu, que me tens feito ver muitas angústias e males, me restaurarás ainda a vida e de novo me tirarás dos abismos da terra.

[21] Aumenta a minha grandeza, conforta-me novamente.

[22] Eu também te louvo com a lira, celebro a tua verdade, ó meu Deus; cantar-te-ei salmos na harpa, ó Santo de Israel.

[23] Os meus lábios exultarão quando eu te salmodiar; também exultará a minha alma, que remiste.

[24] Igualmente a minha língua celebrará a tua justiça todo o dia; pois estão envergonhados e confundidos os que procuram o mal contra mim.

Salmo 72

O rei justo e o seu reinado eterno

Salmo de Salomão

[1] Concede ao rei, ó Deus, os teus juízos e a tua justiça, ao filho do rei.

[2] Julgue ele com justiça o teu povo e os teus aflitos, com eqüidade.

[3] Os montes trarão paz ao povo, também as colinas a trarão, com justiça.

[4] Julgue ele os aflitos do povo, salve os filhos dos necessitados e esmague ao opressor.

[5] Ele permanecerá enquanto existir o sol e enquanto durar a lua, através das gerações.

[19]Про силу й велич Божу оповім прийдешнім поколінням, про доброту Твою, яка небес сягнула. Ніхто з Тобою порівнятися не може, бо Ти чудес багато сотворив.

[20]Ти дав мені пізнати турбот і бід годину, та наодинці з ними Ти мене не кинув і не дав загинути мені. Хоч у якій я глибині тонув, мене Ти виручав.

[21]Втішай мене, допоможи натхненням заручитися на славні справи.

[22]На арфі прославлятиму Тебе, мій Боже, співатиму хвалу на лірі святому Богу Ізраїлю.

[23]Мою Ти душу спас для щастя, то ж з уст зриваються слова подяки.

[24]І лине величальна пісня про добрі Твої справи, а нечестивці, що мене на смерть штовхали, зазнають сором і ганьбу поразки.

Псалми 72

[1]*До Соломона.*
Допоможи царю робити мудрі кроки, Боже, й вершити справи доброчесно, як і Ти.

[2]Допоможи царю судить людей по правді, приймати мудрі рішення для блага бідаків.

[3]Хай буде мир і справедливість на землі.

[4]Нехай опорою нужденним стане цар і допоможе беззахисним і покарає злих.

[5]Нехай із року в рік повагу й шану він має від людей аж поки сонце й місяць в небі тішитимуть зір.

[6] Seja ele como chuva que desce sobre a campina ceifada, como aguaceiros que regam a terra.

[6]Хай буде цар таким, як дощ для ниви, та злива, що дає життя зерну.

[7] Floresça em seus dias o justo, e haja abundância de paz até que cesse de haver lua.

[7]Хай квітне доброта, поки він править, хай мир і спокій, мов той місяць, будуть на віки.

[8] Domine ele de mar a mar e desde o rio até aos confins da terra.

[8]Від моря і до моря хай сягають володіння, аж від Євфрата до окраїни землі.

[9] Curvem-se diante dele os habitantes do deserto, e os seus inimigos lambam o pó.

[9]Ви, жителі пустелі, схиліться перед ним, ви, вороги запеклі, долілиць перед царем!

[10] Paguem-lhe tributos os reis de Társis e das ilhas; os reis de Sabá e de Sebá lhe ofereçam presentes.

[10]Правителі Таршиша і далеких берегів нехай пошлють дари, нехай царі Шеби й Севи приносять данину.

[11] E todos os reis se prostrem perante ele; todas as nações o sirvam.

[11]Нехай усі царі схиляють голови в шанобі, нехай усі народи має в служінні він.

[12] Porque ele acode ao necessitado que clama e também ao aflito e ao desvalido.

[12]Наш цар нужденному й беззахисному йде на поміч.

[13] Ele tem piedade do fraco e do necessitado e salva a alma aos indigentes.

[13]Нещасні й бідаки у ньому бачать силу, він їх підтримує в житті.

[14] Redime a sua alma da opressão e da violência, e precioso lhe é o sangue deles.

[14]Не дасть він на поталу безсердечним і недобрим, життя убоге кожного цінує він.

[15] Viverá, e se lhe dará do ouro de Sabá; e continuamente se fará por ele oração, e o bendirão todos os dias.

[15]Хай довго цар живе, хай Шеби золото дістане. Молитеся завжди й благословення шліть йому щоденно.

[16] Haja na terra abundância de cereais, que ondulem até aos cimos dos montes; seja a sua messe como o Líbano, e das cidades floresçam os habitantes como a erva da terra.

[16]Хай щедрим урожаєм колосяться ниви, на схилах гір хай наливаються плоди. Лани хай родять, як в Ливані, як луки травами, хай повняться міста людьми.

[17] Subsista para sempre o seu nome e prospere enquanto resplandecer o sol; nele sejam abençoados todos os homens, e as nações lhe chamem bem-aventurado.

[17]Довічну славу має хай наш цар, у пам'яті людській нехай повік живе його ім'я! Благословен хай буде він народом, і кожного нехай благословить.

[18] Bendito seja o SENHOR Deus, o Deus de Israel, que só ele opera prodígios.

[18]Славте Господа, ізраїльського Бога! То тільки Бог всі чудеса здійснити міг.

19 Bendito para sempre o seu glorioso nome, e da sua glória se encha toda a terra. Amém e amém!

20 Findam as orações de Davi, filho de Jessé.

Livro III

Salmos 73 - 89

Salmo 73

O problema da prosperidade dos maus

Salmo de Asafe

1 Com efeito, Deus é bom para com Israel, para com os de coração limpo.

2 Quanto a mim, porém, quase me resvalaram os pés; pouco faltou para que se desviassem os meus passos.

3 Pois eu invejava os arrogantes, ao ver a prosperidade dos perversos.

4 Para eles não há preocupações, o seu corpo é sadio e nédio.

5 Não partilham das canseiras dos mortais, nem são afligidos como os outros homens.

6 Daí, a soberba que os cinge como um colar, e a violência que os envolve como manto.

7 Os olhos saltam-lhes da gordura; do coração brotam-lhes fantasias.

8 Motejam e falam maliciosamente; da opressão falam com altivez.

9 Contra os céus desandam a boca, e a sua língua percorre a terra.

10 Por isso, o seu povo se volta para eles e os tem por fonte de que bebe a largos sorvos.

11 E diz: Como sabe Deus? Acaso, há conhecimento no Altíssimo?

19Славте вічно ймення Його славне! Хай славою Його наповниться весь світ. Амінь, амінь!

20На цьому закінчуються молитви Давида, сина Єссея.

Книга Третя

(Псалми 73-89)

Псалми 73

1*Хвальний псалом Асафа.*

Бог добрий до Ізраїля насправді, до всіх, у кого чисте серце.

2Я ж, навпаки, спіткнувся майже і майже на слизьку путь гріха ступив.

3Побачивши везіння нечестивих, позаздрив я талану гордовитих.

4У тих людей нічого не болить, тіла у них вгодовані й могутні.

5У них немає клопотів звичайних, ніщо їм не пече, як іншим.

6Немов коштовності довкола шиї їхня пиха.

7Вже й очі повилазили від сала, і дурість переповнює серця.

8Вони збиткуються з людей, підступні задуми снують, й замишляють завдати шкоди іншим.

9Уявляють вони себе богами, й гадають, що царі вони на цій землі.

10А Божі люди горнуться до них, виконують усе, що ті їм кажуть.

11І кажуть: «Як те знає Бог? Чи відає про те Всевишній?»

[12] Eis que são estes os ímpios; e, sempre tranqüilos, aumentam suas riquezas.

[13] Com efeito, inutilmente conservei puro o coração e lavei as mãos na inocência.

[14] Pois de contínuo sou afligido e cada manhã, castigado.

[15] Se eu pensara em falar tais palavras, já aí teria traído a geração de teus filhos.

[16] Em só refletir para compreender isso, achei mui pesada tarefa para mim;

[17] até que entrei no santuário de Deus e atinei com o fim deles.

[18] Tu certamente os pões em lugares escorregadios e os fazes cair na destruição.

[19] Como ficam de súbito assolados, totalmente aniquilados de terror!

[20] Como ao sonho, quando se acorda, assim, ó SENHOR, ao despertares, desprezarás a imagem deles.

[21] Quando o coração se me amargou e as entranhas se me comoveram,

[22] eu estava embrutecido e ignorante; era como um irracional à tua presença.

[23] Todavia, estou sempre contigo, tu me seguras pela minha mão direita.

[24] Tu me guias com o teu conselho e depois me recebes na glória.

[25] Quem mais tenho eu no céu? Não há outro em quem eu me compraza na terra.

[26] Ainda que a minha carne e o meu coração desfaleçam, Deus é a fortaleza do meu coração e a minha herança para sempre.

[12]Поглянь, які вони лихі, але багатство множать без упину.

[13]Тоді навіщо мені серце очищати, пощо мені тримати руки в чистоті?

[14]Чому я змушений весь час страждати, за що я страждаю щоранку?

[15]Однак якби я виголосив ці думки, то я б напевне зрадив Твій народ.

[16]Хоч як я намагався все збагнути, але непросто розуміння досягнути,

[17]аж поки я у храм Твій не ввійшов, і лиш тоді почав я розуміти.

[18]Ти їх загнав на слизьке, Ти змусив їх упасти і розбитися.

[19]Кінець захопить їх зненацька, обсядуть біди, й пропадуть вони.

[20]Вони мов сни, які наснятъся, а як прокинешся, то знехтуєш ти їх.

[21-22]Я був дурний, немов той бик, коли на Тебе злився й сумував. Та серце кров'ю обливається моє, коли подумаю про долю грішників сліпих.

[23]Я назавжди залишився з Тобою, за руку Ти мене тримаєш.

[24]Ведеш мене в житті, порадою вітаєш, а потім і до слави приведеш.

[25]Хто ще для мене є на небі? Хто ще мені потрібен на землі?

[26]Можливо, заслабнуть плоть моя і дух, та Бог — то скеля мого серця, то моя доля навіки.

[27] Os que se afastam de ti, eis que perecem; tu destróis todos os que são infiéis para contigo.

[28] Quanto a mim, bom é estar junto a Deus; no SENHOR Deus ponho o meu refúgio, para proclamar todos os seus feitos.

[27]Хто Бога кине, той піде у забуття, Ти вигубиш усіх зрадливих.

[28]А я лишився з Богом! Як це добре! Для мене Господь Бог — притулок, де сповіщатиму усім я про діла Твої.

Salmo 74

Lamento por causa da profanação

Salmo didático de Asafe

[1] Por que nos rejeitas, ó Deus, para sempre? Por que se acende a tua ira contra as ovelhas do teu pasto?

[2] Lembra-te da tua congregação, que adquiriste desde a antiguidade, que remiste para ser a tribo da tua herança; lembra-te do monte Sião, no qual tens habitado.

[3] Dirige os teus passos para as perpétuas ruínas, tudo quanto de mau tem feito o inimigo no santuário.

[4] Os teus adversários bramam no lugar das assembléias e alteiam os seus próprios símbolos.

[5] Parecem-se com os que brandem machado no espesso da floresta,

[6] e agora a todos esses lavores de entalhe quebram também, com machados e martelos.

[7] Deitam fogo ao teu santuário; profanam, arrasando-a até ao chão, a morada do teu nome.

[8] Disseram no seu coração: Acabemos com eles de uma vez. Queimaram todos os lugares santos de Deus na terra.

Псалми 74

[1]*Маскіль Асафа.*

Навіщо, Боже, Ти залишив нас назавжди? Чи Ти розгнівавсь на Свою отару?

[2]Згадай громаду, що колись Твоєю стала, яку Ти викупив як плем'я Собі в спадок. Згадай Сіон, ту гору, що Твоїм осідком стала.

[3]Пройди по цих руїнах предковічних, вернись до ворогом сплюндрованого храму.

[4]Лунав у храмі ворогів військовий гук, про перемогу їхню ватри сповіщали.

[5]Немов сапою воїни бур'ян сікли,

[6]вони сокири й сікачі пустили в хід, аби понівечити різьблені панелі у Твоєму храмі.

[7]А потім підпалили святу оселю Божу, поруйнували до цеглинки храм, який звели Тобі на славу.

[8]Гукаючи собі: «Круши!» Вони спалили всі святі місця побачень з Богом.

[9] Já não vemos os nossos símbolos; já não há profeta; nem, entre nós, quem saiba até quando.

[10] Até quando, ó Deus, o adversário nos afrontará? Acaso, blasfemará o inimigo incessantemente o teu nome?

[11] Por que retrais a mão, sim, a tua destra, e a conservas no teu seio?

[12] Ora, Deus, meu Rei, é desde a antiguidade; ele é quem opera feitos salvadores no meio da terra.

[13] Tu, com o teu poder, dividiste o mar; esmagaste sobre as águas a cabeça dos monstros marinhos.

[14] Tu espedaçaste as cabeças do crocodilo e o deste por alimento às alimárias do deserto.

[15] Tu abriste fontes e ribeiros; secaste rios caudalosos.

[16] Teu é o dia; tua, também, a noite; a luz e o sol, tu os formaste.

[17] Fixaste os confins da terra; verão e inverno, tu os fizeste.

[18] Lembra-te disto: o inimigo tem ultrajado ao SENHOR, e um povo insensato tem blasfemado o teu nome.

[19] Não entregues à rapina a vida de tua rola, nem te esqueças perpetuamente da vida dos teus aflitos.

[20] Considera a tua aliança, pois os lugares tenebrosos da terra estão cheios de moradas de violência.

[21] Não fique envergonhado o oprimido; louvem o teu nome o aflito e o necessitado.

[9]Ми вже не бачили своїх знамень, немає більш пророка, і ніхто не скаже з нас, як довго це ще буде.

[10]Як довго, Боже, збиткуватися ворогам над нами? Чи ж Ти дозволиш осквернить навік ім’я Твоє?

[11]Чому відняв від нас Ти рятівну Свою могутність? Яви Свою потугу, винищи їх вщент.

[12]Бог був царем моїм одвіку, спасіння Він вершить на цій землі.

[13]Своєю владою Ти море розділив, над водами розбив Ти голови чудовиськам морським.

[14]Ти потрощив Левіафану голови його віддав пустельним звірам на поживу.

[15]Ти змушуєш струмки і ріки бігти, Ти висушив річки, що вічно струмували.

[16]І день, і ніч в Твоїй безмежній владі, і місяць, й сонце — витвір рук Твоїх.

[17]Ти встановив кордони землям, Ти витворив літо й зиму.

[18]Не забувай, як ворог насміхається із Тебе, як зневажають дурники Твоє ім’я!

[19]Не дай звірині дикій ухопить Твою голубку, про бідний Свій народ повіки не забудь.

[20]Не забувай Свою Угоду з нами, бо панує кривда по глухих кутках землі.

[21]Народ Твій, Боже, ображали й гнобили, не дозволяй же збиткуватися над ним. Хай бідний і беззахисний народ Тобі хвалу возносить.

[22] Levanta-te, ó Deus, pleiteia a tua própria causa; lembra-te de como o ímpio te afronta todos os dias.

[23] Não te esqueças da gritaria dos teus inimigos, do sempre crescente tumulto dos teus adversários.

Salmo 75

Deus é juiz

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Não destruas”. Salmo de Asafe. Cântico

[1] Graças te rendemos, ó Deus; graças te rendemos, e invocamos o teu nome, e declaramos as tuas maravilhas.

[2] Pois disseste: Hei de aproveitar o tempo determinado; hei de julgar retamente.

[3] Vacilem a terra e todos os seus moradores, ainda assim eu firmarei as suas colunas.

[4] Digo aos soberbos: não sejais arrogantes; e aos ímpios: não levanteis a vossa força.

[5] Não levanteis altivamente a vossa força, nem faleis com insolência contra a Rocha.

[6] Porque não é do Oriente, não é do Ocidente, nem do deserto que vem o auxílio.

[7] Deus é o juiz; a um abate, a outro exalta.

[8] Porque na mão do SENHOR há um cálice cujo vinho espuma, cheio de mistura; dele dá a beber; sorvem-no, até às escórias, todos os ímpios da terra.

[9] Quanto a mim, exultarei para sempre; salmodiarei louvores ao Deus de Jacó.

[10] Abaterei as forças dos ímpios; mas a força dos justos será exaltada.

[22]Устань, мій Боже, і відстоюй Свою справу! І пам’ятай: злословлять проти Тебе дурні цілі дні!

[23]Не забувай, як вороги Твої кричать, як галасують заколотники невпинно.

Псалми 75

[1]*Для диригента. На мелодію «Не руйнуй». Хвальний псалом Асафа.*

[2]Ми славимо, ми славимо Тебе, о Боже! Ти близько вже, народ Твої діла великі славить.

[3]Бог мовить: «Вибрав судний час Я, судити буду справедливо.

[4]Коли земля і мешканці її готові впасти, тримаю міцно Я стовпи». *Села*

[5]Пихатих і бундючних прагну Я спинити. Кажу пихатим Я: «Не пніться!

[6]Не намагайтеся сягнути головою неба! Висловлювати зарозумілість ви полиште!»

[7]Це не прийде ні з Заходу, ані зі Сходу, ані з віддалених гірських пустель.

[8]Лиш Бог — суддя, вирішувати Йому кого принизити, кого піднести.

[9]Господь тримає чашу у руці, по вінця там отруєне вино. Проллється кара до останньої краплини, всім нечестивим доведеться випити.

[10]Я завжди буду те оповідати й співати славу Богу Ізраїлю.

[11]«Безбожних залишу без сили й влади, а праведних могутність піднесу».

Salmo 76

A majestade e o poder de Deus

Ao mestre de canto, com instrumentos de cordas. Salmo de Asafe. Cântico

1 Conhecido é Deus em Judá; grande, o seu nome em Israel.

2 Em Salém, está o seu tabernáculo, e, em Sião, a sua morada.

3 Ali, despedaçou ele os relâmpagos do arco, o escudo, a espada e a batalha.

4 Tu és ilustre e mais glorioso do que os montes eternos.

5 Despojados foram os de ânimo forte; jazem a dormir o seu sono, e nenhum dos valentes pode valer-se das próprias mãos.

6 Ante a tua repreensão, ó Deus de Jacó, paralisaram carros e cavalos.

7 Tu, sim, tu és terrível; se te iras, quem pode subsistir à tua vista?

8 Desde os céus fizeste ouvir o teu juízo; tremeu a terra e se aquietou,

9 ao levantar-se Deus para julgar e salvar todos os humildes da terra.

10 Pois até a ira humana há de louvar-te; e do resíduo das iras te cinges.

11 Fazei votos e pagai-os ao SENHOR, vosso Deus; tragam presentes todos os que o rodeiam, àquele que deve ser temido.

12 Ele quebranta o orgulho dos príncipes; é tremendo aos reis da terra.

Salmo 77

As grandes obras e a misericórdia de Deus

Ao mestre de canto, Jedutum. Salmo de Asafe

Псалми 76

1*Для диригента. На струнних інструментах. Хвальний псалом Асафа.*

2Народ Юдеї знає Бога, в Ізраїлі ім’я Його — велике.

3Храм Божий зведено в Салемі, оселя Бога знаходиться на горі Сіон.

4Там Бог зламав вогненні стріли, щити й мечі — всю зброю. *Села*

5Ти осяйний, могутніший за гори віковічні, йдеш переможно ворожій стан винищивши.

6Сплюндровано те воїнство, могутнє духом; вони тепер поснули, ніхто з них, дужих, захистить себе не зміг.

7Гнів Бога Якова на них упав, і мертвим сном поснули й коні, й люди.

8О Боже, грізний Ти у гніві, перед Тобою не встоїть ніхто.

9-10Свій суд на небесах Ти правиш, тому затихла й оніміла від жаху уся земля. Як Бог повстав судити, щоб врятувати бідних на землі, йому Він рішення Своє з Небес послав. *Села*

11Коли Ти гніваєшся, Тебе славлять. Твій гнів зміцнив народу рештки.

12Приносьте Господу, вашому Богу, присягу й дотримуйтеся її, усі довкола Нього, приносьте Грізному дарунки.

13Бог може дух правителів скувати, усі земні царі Його бояться.

Псалми 77

1*Для диригента. Для Єдутуна. Одна з пісень Асафа.*

[1] Elevo a Deus a minha voz e clamo, elevo a Deus a minha voz, para que me atenda.	[2]До Бога я підношу голос, про допомогу Господа благаю.
[2] No dia da minha angústia, procuro o SENHOR; erguem-se as minhas mãos durante a noite e não se cansam; a minha alma recusa consolar-se.	[3]У дні тривог я до Володаря звертаюсь і руки простягаю через ніч. Моя душа не знає спочинку.
[3] Lembro-me de Deus e passo a gemer; medito, e me desfalece o espírito.	[4]Думками лину я до Бога через клопоти свої, я промовляю, але сам усе в турботах. *Села*
[4] Não me deixas pregar os olhos; tão perturbado estou, que nem posso falar.	[5]Розплющеними Ти утримуєш мої повіки, засмучений, я слова мовити не в силах.
[5] Penso nos dias de outrora, trago à lembrança os anos de passados tempos.	[6]Думки мої верталися в минуле, постійно думаю про те, що сталося у давнину.
[6] De noite indago o meu íntimo, e o meu espírito perscruta.	[7]Я згадую свої пісні вночі, я з серцем сперечаюся своїм, шукаю відповідь:
[7] Rejeita o SENHOR para sempre? Acaso, não torna a ser propício?	[8]«Чи ж нас Володар назавжди покинув? Невже не прийме більше нас ніколи?
[8] Cessou perpetuamente a sua graça? Caducou a sua promessa para todas as gerações?	[9]Чи вже Його любов навік минула? Чи слово Його згасло для прийдешніх поколінь?
[9] Esqueceu-se Deus de ser benigno? Ou, na sua ira, terá ele reprimido as suas misericórdias?	[10]Чи Бог забув про милосердя? Невже Він співчуття змінив на гнів?» *Села*
[10] Então, disse eu: isto é a minha aflição; mudou-se a destra do Altíssimo.	[11]Собі сказав я: «Що найбільш тривожить, чи Всемогутній силу не згубив?»
[11] Recordo os feitos do SENHOR, pois me lembro das tuas maravilhas da antiguidade.	[12]Я пам’ятаю всі діла Господні, я пам’ятаю всі дива, що Він зробив з часів прадавніх.
[12] Considero também nas tuas obras todas e cogito dos teus prodígios.	[13]Я розмірковував про звершення Твої, про всі ті справи думав я невпинно.
[13] O teu caminho, ó Deus, é de santidade. Que deus é tão grande como o nosso Deus?	[14]Святі Твої шляхи, мій Боже, немає бога рівного Тобі.
[14] Tu és o Deus que operas maravilhas e, entre os povos, tens feito notório o teu poder.	[15]Ти Бог, Який творить ці чудеса великі, це Ти явив народам Свою владу.

[15] Com o teu braço remiste o teu povo, os filhos de Jacó e de José.

[16] Viram-te as águas, ó Deus; as águas te viram e temeram, até os abismos se abalaram.

[17] Grossas nuvens se desfizeram em água; houve trovões nos espaços; também as suas setas cruzaram de uma parte para outra.

[18] O ribombar do teu trovão ecoou na redondeza; os relâmpagos alumiaram o mundo; a terra se abalou e tremeu.

[19] Pelo mar foi o teu caminho; as tuas veredas, pelas grandes águas; e não se descobrem os teus vestígios.

[20] O teu povo, tu o conduziste, como rebanho, pelas mãos de Moisés e de Arão.

[16]Своєю силою Ти визволив народ Свій, нащадків Якова і Йосипа Ти спас. *Села*

[17]Тебе побачила вода й злякалась, безодня, й та тремтить від переляку.

[18]Свинцеві хмари пролились водою, громи обвалюються з неба, а Твої стріли до землі ширяють.

[19]У вихорі звучав Твій грім, а блискавиці всесвіт сяйвом залили, земля здригається і двиготить.

[20]Твій шлях лежить через моря, Твоя дорога — через безодні океанів, та не знайти Твоїх слідів.

[21]Немов овець отару, Ти народ провів за допомогою Мойсея та Аарона.

Salmo 78

A providência divina na história do seu povo

Salmo didático de Asafe

[1] Escutai, povo meu, a minha lei; prestai ouvidos às palavras da minha boca.

[2] Abrirei os lábios em parábolas e publicarei enigmas dos tempos antigos.

[3] O que ouvimos e aprendemos, o que nos contaram nossos pais,

[4] não o encobriremos a seus filhos; contaremos à vindoura geração os louvores do SENHOR, e o seu poder, e as maravilhas que fez.

[5] Ele estabeleceu um testemunho em Jacó, e instituiu uma lei em Israel, e ordenou a nossos pais que os transmitissem a seus filhos,

Псалми 78

[1]*Маскіль Асафа.*

Народе мій, почуй мою науку, зверни свій слух до слів моїх.

[2]Для притчі розімкну уста, додам прислів'я із часів прадавніх.

[3]Ці притчі ми вже чули й добре знаємо, бо нам батьки розповідали їх.

[4]Ми від нащадків їх не приховаємо. Вони розповідатимуть прийдешнім поколінням про діла Господні славні. Його могуття і діяння дивовижні прославляти будем.

[5]Господь із Яковом уклав Угоду, Він для Ізраїлю створив Закон, якого наказав дітей навчати,

6 a fim de que a nova geração os conhecesse, filhos que ainda hão de nascer se levantassem e por sua vez os referissem aos seus descendentes;

6щоб до останнього дійшов він покоління. Народиться людина, підросте і передасть усе це своїм дітям.

7 para que pusessem em Deus a sua confiança e não se esquecessem dos feitos de Deus, mas lhe observassem os mandamentos;

7Тоді у всіх людей довіра існуватиме до Бога, і не забудеться, що Бог зробив. Коритимуться заповітам Божим безвідмовно.

8 e que não fossem, como seus pais, geração obstinada e rebelde, geração de coração inconstante, e cujo espírito não foi fiel a Deus.

8Не повставатимуть вони, як їхні предки, те покоління вперте й бунтівливе, те покоління з неслухняним духом.

9 Os filhos de Efraim, embora armados de arco, bateram em retirada no dia do combate.

9Неначе бумеранґ, зброя народу Ефраїма, на них же повернулася в бою.

10 Não guardaram a aliança de Deus, não quiseram andar na sua lei;

10Від Заповіту Божого відмовились вони, наслідувати Його закон вони не стали.

11 esqueceram-se das suas obras e das maravilhas que lhes mostrara.

11Забули ті вражаючі й великі справи, які їм Бог явив

12 Prodígios fez na presença de seus pais na terra do Egito, no campo de Zoã.

12перед очима їхніх предків у Зоані, ті чудеса, що Він здійснив в Єгипті.

13 Dividiu o mar e fê-los seguir; aprumou as águas como num dique.

13Він море розділив, людей провів крізь нього, довкола них здіймалася вода стіною.

14 Guiou-os de dia com uma nuvem e durante a noite com um clarão de fogo.

14А потім хмарою їх вів щодня, й вогнем яскравим вів щоночі.

15 No deserto, fendeu rochas e lhes deu a beber abundantemente como de abismos.

15В пустелі скелю Бог розсік, дав людям воду з глибини земної.

16 Da pedra fez brotar torrentes, fez manar água como rios.

16Бог змусив воду річкою текти із скелі.

17 Mas, ainda assim, prosseguiram em pecar contra ele e se rebelaram, no deserto, contra o Altíssimo.

17Та люди все грішили проти Бога, в пустелі навіть Всемогутньому не йняли віри.

18 Tentaram a Deus no seu coração, pedindo alimento que lhes fosse do gosto.

18Тоді наважилися Бога перевірить, і, зголоднілі, їжі попросили.

19 Falaram contra Deus, dizendo: Pode, acaso, Deus preparar-nos mesa no deserto?

19І, нарікаючи, казали: «Невже в пустелі Бог не зможе дати їжу?

20 Com efeito, feriu ele a rocha, e dela manaram águas, transbordaram caudais. Pode ele dar-nos pão também? Ou fornecer carne para o seu povo?

20Він скелю розколов, і полилась вода рікою; Тож може дати Він нам і хліб, і м'ясо?»

21 Ouvindo isto, o SENHOR ficou indignado; acendeu-se fogo contra Jacó, e também se levantou o seu furor contra Israel;

21Почувши, що говорять, Господь розгнівався на Якова. Бог дуже був лихий на Ізраїль.

22 porque não creram em Deus, nem confiaram na sua salvação.

22Бо віру в Бога люди не плекали, не вірили, що Бог врятує їх.

23 Nada obstante, ordenou às alturas e abriu as portas dos céus;

23Тоді Господь розверзнув хмари.

24 fez chover maná sobre eles, para alimentá-los, e lhes deu cereal do céu.

24Мов дощ, злетіла з неба манна на поживу, Він дав їм хліб небесний.

25 Comeu cada qual o pão dos anjos; enviou-lhes ele comida a fartar.

25Тож їжа Ангелів дісталась людям, послав їм Бог достатньо, щоб наїстись.

26 Fez soprar no céu o vento do Oriente e pelo seu poder conduziu o vento do Sul.

26Тоді їм Бог подарував південно-східний вітер.

27 Também fez chover sobre eles carne como poeira e voláteis como areia dos mares.

27На них дощем посипались птахи небесні, немов пісок морський, упало з неба м'ясо.

28 Fê-los cair no meio do arraial deles, ao redor de suas tendas.

28Птахів сідати змусив просто в їхній табір, між наметів.

29 Então, comeram e se fartaram a valer; pois lhes fez o que desejavam.

29Бог дав їм все, чого хотіли, тож мали люди досхочу, чим поживитись.

30 Porém não reprimiram o apetite. Tinham ainda na boca o alimento,

30Але пожадливі накинулись на м'ясо і пожирали тих птахів живцем.

31 quando se elevou contra eles a ira de Deus, e entre os seus mais robustos semeou a morte, e prostrou os jovens de Israel.

31Бог прогнівивсь на тих людей і найміцніших вбив; здоровим юнакам, і тим послав хворобу.

32 Sem embargo disso, continuaram a pecar e não creram nas suas maravilhas.	32Та попри все це люди знов і знов грішили, не вірячи у всі оті дива.
33 Por isso, ele fez que os seus dias se dissipassem num sopro e os seus anos, em súbito terror.	33Дні їхні скінчились марнотно, літа минули у страху.
34 Quando os fazia morrer, então, o buscavam; arrependidos, procuravam a Deus.	34Коли Господь одних життя збавляв, то інші поверталися до Нього, до Бога бігли спрагло.
35 Lembravam-se de que Deus era a sua rocha e o Deus Altíssimo, o seu redentor.	35Тоді вже згадували всі, що Бог — їхня Скеля, і знову пам'ятали, що це Всевишній їх звільнив.
36 Lisonjeavam-no, porém de boca, e com a língua lhe mentiam. 37 Porque o coração deles não era firme para com ele, nem foram fiéis à sua aliança.	36-37Лиш серце їхнє не зміцніло в Ньому, вони були невірні Його заповітам.
38 Ele, porém, que é misericordioso, perdoa a iniqüidade e não destrói; antes, muitas vezes desvia a sua ira e não dá largas a toda a sua indignação.	38Та Бог був милосердний, Він простив гріхи й життя лишив їм, щоразу стишуючи гнів.
39 Lembra-se de que eles são carne, vento que passa e já não volta.	39Бог пам'ятав — вони всього лиш люди, вони, як вітер, що подув, і вже нема.
40 Quantas vezes se rebelaram contra ele no deserto e na solidão o provocaram!	40Вони так часто повставали проти Нього у пустелі, Його засмучували в диких землях!
41 Tornaram a tentar a Deus, agravaram o Santo de Israel.	41Ті люди знов і знов Його терпінням зловживали, і ображали Святого Бога Ізраїлю.
42 Não se lembraram do poder dele, nem do dia em que os resgatou do adversário;	42Не пам'ятали тих часів, коли Він спас їх від ворогів численних.
43 de como no Egito operou ele os seus sinais e os seus prodígios, no campo de Zoã;	43Забули вони чудеса в Єгипті і дива в полях Зоана,
44 e converteu em sangue os rios deles, para que das suas correntes não bebessem.	44як Бог річки перетворив на кров, щоб єгиптяни не могли напитись.
45 Enviou contra eles enxames de moscas que os devorassem e rãs que os destruíssem.	45Він напустив хмари мух, щоб жалили народ Єгипту, й жаб, які народ єгипетський губили.

[46] Entregou às larvas as suas colheitas e aos gafanhotos, o fruto do seu trabalho.
[47] Com chuvas de pedra lhes destruiu as vinhas e os seus sicômoros, com geada.
[48] Entregou à saraiva o gado deles e aos raios, os seus rebanhos.
[49] Lançou contra eles o furor da sua ira: cólera, indignação e calamidade, legião de anjos portadores de males.
[50] Deu livre curso à sua ira; não poupou da morte a alma deles, mas entregou-lhes a vida à pestilência.
[51] Feriu todos os primogênitos no Egito, as primícias da virilidade nas tendas de Cam.
[52] Fez sair o seu povo como ovelhas e o guiou pelo deserto, como um rebanho.
[53] Dirigiu-o com segurança, e não temeram, ao passo que o mar submergiu os seus inimigos.
[54] Levou-os até à sua terra santa, até ao monte que a sua destra adquiriu.
[55] Da presença deles expulsou as nações, cuja região repartiu com eles por herança; e nas suas tendas fez habitar as tribos de Israel.
[56] Ainda assim, tentaram o Deus Altíssimo, e a ele resistiram, e não lhe guardaram os testemunhos.
[57] Tornaram atrás e se portaram aleivosamente como seus pais; desviaram-se como um arco enganoso.
[58] Pois o provocaram com os seus altos e o incitaram a zelos com as suas imagens de escultura.

[46]Бог віддав хлібів врожаї сарані, віддав городину гусені-ненажері.
[47]Він градом знищив єгипетську лозу і мокрим снігом поморозив сикомору,
[48]та моровицю на худобу напустив.
[49]Бог Свій гнів у Єгипті показав, пославши Ангелів караючих на нього,
[50]та гнів явивши без останку, тяжким недугом вразив ворогів.
[51]Всіх первістків Єгипту він побив, знак чоловічої потуги у родині Хама.
[52]Немов овець, Він Свій народ повів в пустелю.
[53]Він їм безпеку дарував, і не було причин для страху. В Червонім морі ворогів всіх Він потопив.
[54]І вивів до підніжжя гори святої, що створена Його рукою.
[55]Прогнав Господь всі інші племена, і роду кожному Він землю наділив, на землях ворогів їх оселивши.
[56]Та все ж вони Всевишнього терпінням зловживали і повставала проти Нього знов, не слідуючи заповідям Бога.
[57]Народ Ізраїлю від Бога відвернувся, мов бумеранґ, що змінює свій шлях.
[58]Узвишшя звівши, Бога прогнівили, збудили ревнощі Його, вклоняючись бовванам.

[59] Deus ouviu isso, e se indignou, e sobremodo se aborreceu de Israel.

[60] Por isso, abandonou o tabernáculo de Siló, a tenda de sua morada entre os homens,

[61] e passou a arca da sua força ao cativeiro, e a sua glória, à mão do adversário.

[62] Entregou o seu povo à espada e se encolerizou contra a sua própria herança.

[63] O fogo devorou os jovens deles, e as suas donzelas não tiveram canto nupcial.

[64] Os seus sacerdotes caíram à espada, e as suas viúvas não fizeram lamentações.

[65] Então, o SENHOR despertou como de um sono, como um valente que grita excitado pelo vinho;

[66] fez recuar a golpes os seus adversários e lhes cominou perpétuo desprezo.

[67] Além disso, rejeitou a tenda de José e não elegeu a tribo de Efraim.

[68] Escolheu, antes, a tribo de Judá, o monte Sião, que ele amava.

[69] E construiu o seu santuário durável como os céus e firme como a terra que fundou para sempre.

[70] Também escolheu a Davi, seu servo, e o tomou dos redis das ovelhas;

[71] tirou-o do cuidado das ovelhas e suas crias, para ser o pastor de Jacó, seu povo, e de Israel, sua herança.

[72] E ele os apascentou consoante a integridade do seu coração e os dirigiu com mãos precavidas.

Salmo 79

O povo pede castigo contra os inimigos

[59]Про все це Бог почув і розлютився, й суворо відштовхнув Ізраїль!

[60]І кинув Бог святий намет у Шило, де жив Він серед смертних.

[61]Святий ковчег Він дозволив іншим полонити, символ Своєї сили в руки ворога віддав.

[62]Він дав загинути народу у війні за те, що прогнівить Його посміли.

[63]Пісень весільних не заводили дівчата, бо наречених їхніх вже пожер вогонь.

[64]Священиків мечі пожерли їхні, та вдовам голосити не дали.

[65]Нарешті наш Володар підхопився, мов воїн, що в бою шалений від вина.

[66]Він ворогів прогнав, Він їх принизив, ганьби цієї їм уже не змити.

[67]Тож зрікся Бог намету Йосипа, й коліно Ефраїма не обрав.

[68]Коліно Юди вибрав Бог, Сіон обрав, ту гору, що її Він любить.

[69]Він стіни звів святого храму, як зводив гори; створив фундамент, як створив і землю.

[70]Давида Бог обрав Своїм слугою. Давид стеріг овець в кошарі, та Бог його забрав від них.

[71]Віднявши від грудей, поставив Бог його пасти Своїх людей — отару Якова й отару Ізраїля.

[72]Тож пас Давид народ із чистим устремлінням і вправною рукою вів його.

Псалми 79

Salmo de Asafe

[1] Ó Deus, as nações invadiram a tua herança, profanaram o teu santo templo, reduziram Jerusalém a um montão de ruínas.

[2] Deram os cadáveres dos teus servos por cibo às aves dos céus e a carne dos teus santos, às feras da terra.

[3] Derramaram como água o sangue deles ao redor de Jerusalém, e não houve quem lhes desse sepultura.

[4] Tornamo-nos o opróbrio dos nossos vizinhos, o escárnio e a zombaria dos que nos rodeiam.

[5] Até quando, SENHOR? Será para sempre a tua ira? Arderá como fogo o teu zelo?

[6] Derrama o teu furor sobre as nações que te não conhecem e sobre os reinos que não invocam o teu nome.

[7] Porque eles devoraram a Jacó e lhe assolaram as moradas.

[8] Não recordes contra nós as iniqüidades de nossos pais; apressem-se ao nosso encontro as tuas misericórdias, pois estamos sobremodo abatidos.

[9] Assiste-nos, ó Deus e Salvador nosso, pela glória do teu nome; livra-nos e perdoa-nos os pecados, por amor do teu nome.

[10] Por que diriam as nações: Onde está o seu Deus? Seja, à nossa vista, manifesta entre as nações a vingança do sangue que dos teus servos é derramado.

[1]*Хвальний псалом Асафа.*

Прийшли народи, Боже, бити спадщину Твою, Твій храм святий поруйнували, Єрусалим перетворили на руїну.

[2]Тіла твоїх рабів залишили птахам небесним шматувати, плоть Твоїх вірних дісталась диким звірам.

[3]Довкруги Єрусалима все залите кров'ю, мов водою, і нікому тіла забитих поховати.

[4]Над нами збиткувалися сусідні племена, кругом усі висміювали й ображали.

[5]Чи довго, Боже, будеш гніватись на нас? Завжди? Чи довго ревнощі палатимуть, як ватра?

[6]Зверни Свій гнів, о Господи, на ті краї, які не визнають Тебе, проймися гнівом до народів тих, хто шану Богу не складає.

[7]Ті царства зруйнували Якова, спустошили вони Твій край.

[8]Не пам'ятай гріхів колишніх наших, нехай на нас проллється Твоя милість, бо ми принижені так гірко!

[9]Допоможи нам, Боже, рятівник, в ім'я Своєї слави! Прости гріхи, спаси в ім'я Своє!

[10]Чому всі ті народи кажуть: «Де ж ваш Бог?» Нехай впаде на них відплата за кров Твоїх рабів.

[11] Chegue à tua presença o gemido do cativo; consoante a grandeza do teu poder, preserva os sentenciados à morte.

[12] Retribui, SENHOR, aos nossos vizinhos, sete vezes tanto, o opróbrio com que te vituperaram.

[13] Quanto a nós, teu povo e ovelhas do teu pasto, para sempre te daremos graças; de geração em geração proclamaremos os teus louvores.

Salmo 80

Pedindo restaurações

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Os lírios". Testemunho de Asafe. Salmo

[1] Dá ouvidos, ó pastor de Israel, tu que conduzes a José como um rebanho; tu que estás entronizado acima dos querubins, mostra o teu esplendor.

[2] Perante Efraim, Benjamim e Manassés, desperta o teu poder e vem salvar-nos.

[3] Restaura-nos, ó Deus; faze resplandecer o teu rosto, e seremos salvos.

[4] Ó SENHOR, Deus dos Exércitos, até quando estarás indignado contra a oração do teu povo?

[5] Dás-lhe a comer pão de lágrimas e a beber copioso pranto.

[6] Constituis-nos em contendas para os nossos vizinhos, e os nossos inimigos zombam de nós a valer.

[7] Restaura-nos, ó Deus dos Exércitos; faze resplandecer o teu rosto, e seremos salvos.

[8] Trouxeste uma videira do Egito, expulsaste as nações e a plantaste.

[11]Прислухайся, як в'язні стогнуть, яви Свою могутню силу, врятуй приречених на смерть.

[12]Скарай сусідів наших семикратно за зло, яке принесли нам вони; скарай за те, що осквернили Твоє імення.

[13]Ми, Твій народ, в Твоїй отарі вівці, всім поколінням вихвалятимем Тебе, на віки вічні шанувати будем, Господи, Тебе!

Псалми 80

[1]*Для диригента. На мелодію «Лілії заповіту». Хвальний псалом Асафа.*

[2]Пастирю Ізраїля, прислухайся до нас, Ти, Хто Йосипа веде й сидить над Херувимами, явися нам.

[3]Яви Свою владу колінам Ефраїма, Веніамина й Манассії; прийди й спаси нас.

[4]Боже, прийми нас знову, прийми нас і спаси!

[5]О Господи, наш Боже сил Небесних, як довго будеш гніватися на молитви наші?

[6]Нам їжу Ти сльозами замінив, дав сповна випити нашу чашу сліз.

[7]Зробив Ти нас предметом домагань сусідів, віддав нас ворогам на глум.

[8]Господи наш Всемогутній, Своїм обличчям осіяй нас і спаси.

[9]В минулому Ти виніс виноград з Єгипту, чужинців викорчував, посадив Свою лозу.

[9] Dispuseste-lhe o terreno, ela deitou profundas raízes e encheu a terra.

[10] Com a sombra dela os montes se cobriram, e, com os seus sarmentos, os cedros de Deus.

[11] Estendeu ela a sua ramagem até ao mar e os seus rebentos, até ao rio.

[12] Por que lhe derribaste as cercas, de sorte que a vindimam todos os que passam pelo caminho?

[13] O javali da selva a devasta, e nela se repastam os animais que pululam no campo.

[14] Ó Deus dos Exércitos, volta-te, nós te rogamos, olha do céu, e vê, e visita esta vinha;

[15] protege o que a tua mão direita plantou, o sarmento que para ti fortaleceste.

[16] Está queimada, está decepada. Pereçam os nossos inimigos pela repreensão do teu rosto.

[17] Seja a tua mão sobre o povo da tua destra, sobre o filho do homem que fortaleceste para ti.

[18] E assim não nos apartaremos de ti; vivifica-nos, e invocaremos o teu nome.

[19] Restaura-nos, ó SENHOR, Deus dos Exércitos, faze resplandecer o teu rosto, e seremos salvos.

Salmo 81

Exortação a louvor e obediência

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Os lagares”. Salmo de Asafe

[1] Cantai de júbilo a Deus, força nossa; celebrai o Deus de Jacó.

[10]Ти землю очистив, лоза вкорінилась і землю накрила,

[11]у затінку її сховались гори, вона ливанські кедри оплела.

[12]Лоза сповзла до Середземномор’я, пагіння до Євфрата доросло.

[13]Тож нащо огорожу зруйнував? Тепер усякий подорожній плоди зірвати може.

[14]Пасуться кабани з лісів, витопчуючи лози, шугають дикі звірі, об’їдаючи листки.

[15]О Боже сил Небесних, повернися, поглянь з небес, Свій виноградник захисти.

[16]Кинь погляд на лозу, яку Ти Сам саджав.

[17]Згорів дотла Твій виноградник, мов сухе галуззя, зайнявшись гнівним поглядом Твоїм.

[18]Простягни руку й допоможи обранцю Своєму, із людським сином, що його зміцнив Ти.

[19]Ніколи більше ми Тебе не кинемо, дай жити нам, й гукатимемо ми Твоє ім’я.

[20]О Господи, о Боже Всемогутній, вернись до нас, прийми нас і спаси.

Псалми 81

[1]*Для диригента. В супроводі ґіттіта. Псалом Асафа.*

[2]Співаймо гімни Богу, щоб Бога Якова піднести!

[2] Salmodiai e fazei soar o tamboril, a suave harpa com o saltério.

[3] Tocai a trombeta na Festa da Lua Nova, na lua cheia, dia da nossa festa.

[4] É preceito para Israel, é prescrição do Deus de Jacó.

[5] Ele o ordenou, como lei, a José, ao sair contra a terra do Egito. Ouço uma linguagem que eu não conhecera.

[6] Livrei os seus ombros do peso, e suas mãos foram livres dos cestos.

[7] Clamaste na angústia, e te livrei; do recôndito do trovão eu te respondi e te experimentei junto às águas de Meribá.

[8] Ouve, povo meu, quero exortar-te. Ó Israel, se me escutasses!

[9] Não haja no meio de ti deus alheio, nem te prostres ante deus estranho.

[10] Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei da terra do Egito. Abre bem a boca, e ta encherei.

[11] Mas o meu povo não me quis escutar a voz, e Israel não me atendeu.

[12] Assim, deixei-o andar na teimosia do seu coração; siga os seus próprios conselhos.

[13] Ah! Se o meu povo me escutasse, se Israel andasse nos meus caminhos!

[14] Eu, de pronto, lhe abateria o inimigo e deitaria mão contra os seus adversários.

[15] Os que aborrecem ao SENHOR se lhe submeteriam, e isto duraria para sempre.

[16] Eu o sustentaria com o trigo mais fino e o saciaria com o mel que escorre da rocha.

[3]Почнемо музику, заграймо в бубни, та на ніжній лірі й арфі солодкоголосій.

[4]Подуймо в ріг баранячий у час молодика, і в повен місяць, що віщує свято.

[5]Такий закон для Ізраїлю, так Якову звелів Господь.

[6]Він встановив це свідчення для Йосипа, коли виводив його із Єгипту. Почув слова я мовою незнаною:

[7]«З його плечей Я зняв тягар, дав відпочить рукам від непосильної ноші.

[8]Як ви були в біді, звернулися до Мене. Я відповів таємно, громом, Я випробовував вас при воді Мерива. *Села*

[9]Народе Мій, послухай-но Мене, якщо, Ізраїлю, послухаєш, з тобою укладу Угоду!

[10]Хай бога іншого не буде поміж вас, не поклоняйтеся божкам сусідів.

[11]Я — Господь, ваш Бог, Який вивів вас з Єгипту; уста розкрийте, і Я нагодую вас.

[12]Та Мій народ не слухався мене, Ізраїлю Я непотрібен був.

[13]Тож відпущу їх впертості шляхом, хай і робили все, що заманеться.

[14]Коли б народ Мій слухався Мене, коли б ходив Моїм шляхом Ізраїль,

[15]тоді б Я знищив їхніх ворогів, Я кривдників би їхніх покарав.

[16]Ті, хто ненавидить Мене, тремтіли б, та кара їхня — то уже навік.

[17]Я б їх нагодував добірними плодами, Я б вдовольнив їх найсмачнішим медом».

Salmo 82

Increpadas a injustiça e a parcialidade dos juízes

Salmo de Asafe

[1] Deus assiste na congregação divina; no meio dos deuses, estabelece o seu julgamento.

[2] Até quando julgareis injustamente e tomareis partido pela causa dos ímpios?

[3] Fazei justiça ao fraco e ao órfão, procedei retamente para com o aflito e o desamparado.

[4] Socorrei o fraco e o necessitado; tirai-os das mãos dos ímpios.

[5] Eles nada sabem, nem entendem; vagueiam em trevas; vacilam todos os fundamentos da terra.

[6] Eu disse: sois deuses, sois todos filhos do Altíssimo.

[7] Todavia, como homens, morrereis e, como qualquer dos príncipes, haveis de sucumbir.

[8] Levanta-te, ó Deus, julga a terra, pois a ti compete a herança de todas as nações.

Salmo 83

Julgamento de Deus contra as nações inimigas

Cântico. Salmo de Asafe

[1] Ó Deus, não te cales; não te emudeças, nem fiques inativo, ó Deus!

[2] Os teus inimigos se alvoroçam, e os que te odeiam levantam a cabeça.

[3] Tramam astutamente contra o teu povo e conspiram contra os teus protegidos.

Псалми 82

[1]*Хвальний псалом Асафа.*

Бог піднімається на зібранні богів і суд вершить над іншими богами:

[2]«Як довго будете неправедно судити? Як довго кривдники ходити будуть із піднятою головою?» *Села*

[3]Судіть задля сиріт і бідаків, права нужденних і знедолених відстоюйте в суді.

[4]Рятуйте бідних, безпорадних, від кривдника руки спасайте їх.

[5]Вони не знають і не розуміють! Вони блукають в пітьмах, й цілий світ тремтить!

[6]Кажу Я: «Так, ви — боги, ви всі Всевишнього сини,

[7]але на вас, людей, чекає смерть, впадете ви, як і усі царі до вас».

[8]Постань же, Господи, землі суддею будь! Бо над всіма народами лиш Ти Володар!

Псалми 83

[1]*Пісня. Хвальний псалом Асафа.*

[2]О Боже, не мовчи, не будь такий спокійний, не залишайся незворушний.

[3]Поглянь-но, Господи, заворушились вороги, підняли голови і зброєю дзвенять.

[4]Зловісні наміри виношують проти Твоїх людей, усіх, кого Ти любиш і охороняєш.

[4] Dizem: Vinde, risquemo-los de entre as nações; e não haja mais memória do nome de Israel.

[5] Pois tramam concordemente e firmam aliança contra ti

[6] as tendas de Edom e os ismaelitas, Moabe e os hagarenos,

[7] Gebal, Amom e Amaleque, a Filístia como os habitantes de Tiro;

[8] também a Assíria se alia com eles, e se constituem braço forte aos filhos de Ló.

[9] Faze-lhes como fizeste a Midiã, como a Sísera, como a Jabim na ribeira de Quisom;

[10] os quais pereceram em En-Dor; tornaram-se adubo para a terra.

[11] Sejam os seus nobres como Orebe e como Zeebe, e os seus príncipes, como Zeba e como Zalmuna,

[12] que disseram: Apoderemo-nos das habitações de Deus.

[13] Deus meu, faze-os como folhas impelidas por um remoinho, como a palha ao léu do vento.

[14] Como o fogo devora um bosque e a chama abrasa os montes,

[15] assim, persegue-os com a tua tempestade e amedronta-os com o teu vendaval.

[16] Enche-lhes o rosto de ignomínia, para que busquem o teu nome, SENHOR.

[17] Sejam envergonhados e confundidos perpetuamente; perturbem-se e pereçam.

[18] E reconhecerão que só tu, cujo nome é SENHOR, és o Altíssimo sobre toda a terra.

[5]Вони говорять: «То ж давайте їх зметемо, щоб згадки про Ізраїль в жодного народу не лишилось».

[6]О Боже, згуртувалися вони, щоб дати бій Тобі, плетуть на Тебе змови.

[7-8]Намети Едома, ізмаїльці, моавійці, аґрійці, народ Ґевала, аммонійці, амаликійці й филистимляни, ще й люди Тира — всіх їх змова проти нас єднає.

[9]І навіть ассирійців там побачиш, які дали нащадкам Лота силу. *Села*

[10]Зроби їм так, як Ти зробив із мидіанцями, Сісерою й Явином на берегах Кишону.

[11]Ти знищив їх біля Ендора, вони тепер — лиш гній в землі.

[12]З вельможами їхніми зроби, як з Оревом й Зеевом, з князями їхніми хай буде те, що з Зевою й Залмуною,

[13]що кажуть: «Заберемо землю в народу Божого».

[14]Порозганяй їх, Боже мій, як перекотиполе, хай вітер їх розвіє, мов полову.

[15]Спали їх, як пожежа лісова, як вогнище, що пожирає ліс на горах.

[16]Злякай і віднеси їх геть смерчем, мов вітром штормовим з землі їх поздувай.

[17]Хай їм ганьба струмує по щоках, щоб кинулись Твоє ім'я шукати, Господи,

[18]аби нажахані й принижені були навічно, принижені й загублені в віках.

[19]Тоді вже знатимуть, що сам Ти — Ягве, що Ти єдиний і Всевишній над землею.

Salmo 84

Saudades do templo

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Os lagares". Salmo dos filhos de Corá

[1] Quão amáveis são os teus tabernáculos, SENHOR dos Exércitos!

[2] A minha alma suspira e desfalece pelos átrios do SENHOR; o meu coração e a minha carne exultam pelo Deus vivo!

[3] O pardal encontrou casa, e a andorinha, ninho para si, onde acolha os seus filhotes; eu, os teus altares, SENHOR dos Exércitos, Rei meu e Deus meu!

[4] Bem-aventurados os que habitam em tua casa; louvam-te perpetuamente.

[5] Bem-aventurado o homem cuja força está em ti, em cujo coração se encontram os caminhos aplanados,

[6] o qual, passando pelo vale árido, faz dele um manancial; de bênçãos o cobre a primeira chuva.

[7] Vão indo de força em força; cada um deles aparece diante de Deus em Sião.

[8] SENHOR, Deus dos Exércitos, escuta-me a oração; presta ouvidos, ó Deus de Jacó!

[9] Olha, ó Deus, escudo nosso, e contempla o rosto do teu ungido.

[10] Pois um dia nos teus átrios vale mais que mil; prefiro estar à porta da casa do meu Deus, a permanecer nas tendas da perversidade.

[11] Porque o SENHOR Deus é sol e escudo; o SENHOR dá graça e glória; nenhum bem sonega aos que andam retamente.

Псалми 84

[1]*Для диригента. В супроводі ґіттіта. Хвальна пісня Кори.*

[2]О Всемогутній Господи, Твій храм такий чарівний.

[3]Не можу дочекатись, Господи, коли ввійду в Твій храм, душа і серце затремтять від щастя, побачити Живого Бога.

[4]О Всемогутній Господи, мій царю, Боже, тут навіть ластівки собі знаходять дім, в'ють гнізда і вирощують дітей.

[5]Блаженні ті, хто у Господнім храмі оселились і Бога прославляють день у день. *Села*

[6]Благословенні ті, кому Ти силу дав, шлях їхній — до Твого храму.

[7]Вони ідуть через долину Бака і воду п'ють з оаз, наповнених осінніми дощами.

[8]Із міста в місто йдуть вони, щоби побачить Бога на Сіоні.

[9]Господи, Боже Всемогутній, ось моя молитва! О Боже Якова, почуй мене. *Села*

[10]Боже, зглянься над нашим захисником, будь милостивий до Твого обранця.

[11]Один-єдиний день в Твоєму храмі кращий, ніж тисячі днів будь-де. Біля воріт у Божий храм тулитись краще, ніж спочивати у домі безбожника.

[12]Господь — то сонце й щит, від Нього — слава й честь. Душею чистим Він дарує все.

[12] Ó SENHOR dos Exércitos, feliz o homem que em ti confia.

[13]О Всемогутній Господи! Хто вірить в Тебе, той і щастя має.

Salmo 85

Pede-se o perdão de Deus

Ao mestre de canto. Salmo dos filhos de Corá

[1] Favoreceste, SENHOR, a tua terra; restauraste a prosperidade de Jacó.

[2] Perdoaste a iniqüidade de teu povo, encobriste os seus pecados todos.

[3] A tua indignação, reprimiste-a toda, do furor da tua ira te desviaste.

[4] Restabelece-nos, ó Deus da nossa salvação, e retira de sobre nós a tua ira.

[5] Estarás para sempre irado contra nós? Prolongarás a tua ira por todas as gerações?

[6] Porventura, não tornarás a vivificar-nos, para que em ti se regozije o teu povo?

[7] Mostra-nos, SENHOR, a tua misericórdia e concede-nos a tua salvação.

[8] Escutarei o que Deus, o SENHOR, disser, pois falará de paz ao seu povo e aos seus santos; e que jamais caiam em insensatez.

[9] Próxima está a sua salvação dos que o temem, para que a glória assista em nossa terra.

[10] Encontraram-se a graça e a verdade, a justiça e a paz se beijaram.

[11] Da terra brota a verdade, dos céus a justiça baixa o seu olhar.

[12] Também o SENHOR dará o que é bom, e a nossa terra produzirá o seu fruto.

[13] A justiça irá adiante dele, cujas pegadas ela transforma em caminhos.

Псалми 85

[1]*Для диригента. Хвальна пісня синів Кори.*

[2]О Господи, будь милосердним до країни і поверни додому Якова синів-вигнанців.

[3]Прощення народу Своєму даруй, о Господи, зітри його гріхи! *Села*

[4]Спини Свій гнів і не лютуй на нас безтямно.

[5]Спасителю, не сердься, прийми нас знову.

[6]Невже завжди на нас гнівитись будеш? Чи з покоління в покоління будеш лютий?

[7]Напевне, знову Ти повернешся до нас! Ти знову нам даси життя, і втішений з Тобою знову буде Твій народ.

[8]Яви нам щирую любов, спаси нас.

[9]Дозволь почути те, що Бог Господь мій скаже: народу проголосить мир Своєму й Своїм вірним мир також, аби не збилися вони на манівці.

[10]До того, хто Його боїться, вже близьке спасіння, щоб Його Слава оселилась в нашім краї.

[11]Милість і правда разом зустрінуть вірних послідовників, а праведність поцілунком мира їх привітить.

[12]Тож всі народи на землі вірні будуть Богу, та небеса приймуть Його народ з любов'ю.

[13]І сам Господь нам принесе добро, земля нам щедрі врожаї народить.

[14]І праведність ітиме перед Богом, торуючи для Нього шлях.

Salmo 86

Súplica e confiança

Oração de Davi

[1] Inclina, SENHOR, os ouvidos e responde-me, pois estou aflito e necessitado.

[2] Preserva a minha alma, pois eu sou piedoso; tu, ó Deus meu, salva o teu servo que em ti confia.

[3] Compadece-te de mim, ó SENHOR, pois a ti clamo de contínuo.

[4] Alegra a alma do teu servo, porque a ti, SENHOR, elevo a minha alma.

[5] Pois tu, SENHOR, és bom e compassivo; abundante em benignidade para com todos os que te invocam.

[6] Escuta, SENHOR, a minha oração e atende à voz das minhas súplicas.

[7] No dia da minha angústia, clamo a ti, porque me respondes.

[8] Não há entre os deuses semelhante a ti, SENHOR; e nada existe que se compare às tuas obras.

[9] Todas as nações que fizeste virão, prostrar-se-ão diante de ti, SENHOR, e glorificarão o teu nome.

[10] Pois tu és grande e operas maravilhas; só tu és Deus!

[11] Ensina-me, SENHOR, o teu caminho, e andarei na tua verdade; dispõe-me o coração para só temer o teu nome.

[12] Dar-te-ei graças, SENHOR, Deus meu, de todo o coração, e glorificarei para sempre o teu nome.

Псалми 86

[1]*Молитва Давида.*

Послухай мене, Господи, дай відповідь, бо я нужденний, бідний.

[2]Я вірний раб Твій, мою душу захисти. Спаси слугу, який довірився Тобі, бо Ти — мій Бог.

[3]Володарю, будь милосердний, Тобі складаю цілий день молитви.

[4]Своє життя Твоїм рукам ввіряю, о Володарю, душі раба Твого дай щастя.

[5]Ти, Володарю наш, милосердний, добрий, любові сповнений до кожного, хто звернеться до Тебе.

[6]Почуй мою молитву, Господи, послухай, як благаю.

[7]Молюсь Тобі я, Господи, в лиху годину і знаю, що мені Ти відповідь даєш!

[8]Ніхто з богів з Тобою не зрівняється, мій Боже, й нікому не дано з богів здійснити те, що Ти створив.

[9]Усі народи, створені Тобою, схиляться перед Тобою і Тебе вшанують, і будуть славити Твоє ім'я.

[10]Ти величний і величне твориш, лиш Ти один є справжній Бог!

[11]О Господи, навчи мене іти Твоїм шляхом, і стану жити я й коритись Твоїй правді, дай неподільне серце, щоб вшановувати Твоє ім'я.

[12]Мій Боже, мій Володарю, всім серцем я хвалю Тебе, повік я буду славити Твоє ім'я!

[13] Pois grande é a tua misericórdia para comigo, e me livraste a alma do mais profundo poder da morte.

[14] Ó Deus, os soberbos se têm levantado contra mim, e um bando de violentos atenta contra a minha vida; eles não te consideram.

[15] Mas tu, SENHOR, és Deus compassivo e cheio de graça, paciente e grande em misericórdia e em verdade.

[16] Volta-te para mim e compadece-te de mim; concede a tua força ao teu servo e salva o filho da tua serva.

[17] Mostra-me um sinal do teu favor, para que o vejam e se envergonhem os que me aborrecem; pois tu, SENHOR, me ajudas e me consolas.

Salmo 87

Jerusalém, amada de Deus

Salmo dos filhos de Corá. Cântico

[1] Fundada por ele sobre os montes santos,

[2] o SENHOR ama as portas de Sião mais do que as habitações todas de Jacó.

[3] Gloriosas coisas se têm dito de ti, ó cidade de Deus!

[4] Dentre os que me conhecem, farei menção de Raabe e da Babilônia; eis aí Filístia e Tiro com Etiópia; lá, nasceram.

[5] E com respeito a Sião se dirá: Este e aquele nasceram nela; e o próprio Altíssimo a estabelecerá.

[6] O SENHOR, ao registrar os povos, dirá: Este nasceu lá.

[13]Величезна Твоя любов до мене, бо мою душу від Шеолу Ти врятував.

[14]На мене, Боже, цiляться пихатi, життя у мене вiдiбрати хоче зграя безпощадних, якi Тебе не поважають геть.

[15]Та Ти, Володарю, мiй добрий, милосердний Бог, Ти сповнений терпiння, вiрностi й любовi.

[16]Поглянь на мене, яви до мене милiсть. Слузi Своєму сили дай, дай порятунок синовi рабинi Твоїй.

[17]Подай менi знамення, Боже, на добро, щоб ненависники мої побачили i зганьбленi були.

Псалми 87

[1]*Для синiв Кори. Хвальний псалом.* Господь мiсто Своє збудував на Святiй горi.

[2]До серця Господу Сiона брами понад усi намети Якового роду.

[3]О мiсто Боже, чудеса про тебе кажуть. *Села*

[4]Каже Господь: «Згадаю Я усiх, хто народився у Рагавi, Вавилонi, Филистiї, Ефiопiї i Тирi».

[5]Та Бог пам'ятає кожного, хто народився на Сiонi, у мiстi, що Всевишнiй збудував.

[6]Бог має всiх своїх людей перелiк, Бог знає, де родився кожний смертний. *Села*

[7] Todos os cantores, saltando de júbilo, entoarão: Todas as minhas fontes são em ti.

[7]Їм танцювати і співати: «Ти — джерело всього, що я маю».

Salmo 88

Lamentação de um atribulado

Cântico. Salmo dos filhos de Corá. Ao mestre de canto. Para ser cantado com cítara. Salmo didático de Hemã, ezraíta

[1] Ó SENHOR, Deus da minha salvação, dia e noite clamo diante de ti.

[2] Chegue à tua presença a minha oração, inclina os ouvidos ao meu clamor.

[3] Pois a minha alma está farta de males, e a minha vida já se abeira da morte.

[4] Sou contado com os que baixam à cova; sou como um homem sem força,

[5] atirado entre os mortos; como os feridos de morte que jazem na sepultura, dos quais já não te lembras; são desamparados de tuas mãos.

[6] Puseste-me na mais profunda cova, nos lugares tenebrosos, nos abismos.

[7] Sobre mim pesa a tua ira; tu me abates com todas as tuas ondas.

[8] Apartaste de mim os meus conhecidos e me fizeste objeto de abominação para com eles; estou preso e não vejo como sair.

[9] Os meus olhos desfalecem de aflição; dia após dia, venho clamando a ti, SENHOR, e te levanto as minhas mãos.

[10] Mostrarás tu prodígios aos mortos ou os finados se levantarão para te louvar?

[11] Será referida a tua bondade na sepultura? A tua fidelidade, nos abismos?

Псалми 88

[1]*Хвальний псалом для синів Кори. Для диригента. Про нездужання, що викликає болі. Маскіль Гемана-езрагіта.*

[2]О Господи мого спасіння, Боже, до Тебе я взиваю день і ніч.

[3]Будь ласка, вислухай, про що Тебе благаю, прислухайся, про милосердя я Тебе молю.

[4]Душа страждення мала досить болю! Вже на порозі я Шеолу.

[5]Мене вже люди за мерця приймають, слабкого для життя у цьому світі.

[6]Шукай мене серед померлих. Я почуваюсь мертвим у могилі, забутим і занедбаним, без Божої опіки.

[7]Мене послав Ти у могильну яму, в пітьму могильну Ти мене поклав.

[8]Твій гнів мене накрив, як хвилі моря, принижений я карою Твоїй. *Села*

[9]Ти моїх друзів відлучив від мене, зробив мене бридким для них. Я замкнутий, не вибратись мені.

[10]Випікають очі сльози від страждання, щодня здіймаю руки в небеса в молитві.

[11]Чи є у Тебе чудеса для мертвих? Чи привиди постануть вихвалять Тебе? Ні! *Села*

[12]Чи чути у могилі про Твою любов? Чи праведність Твоя відома в Абаддоні?

[12] Acaso, nas trevas se manifestam as tuas maravilhas? E a tua justiça, na terra do esquecimento?

[13] Mas eu, SENHOR, clamo a ti por socorro, e antemanhã já se antecipa diante de ti a minha oração.

[14] Por que rejeitas, SENHOR, a minha alma e ocultas de mim o rosto?

[15] Ando aflito e prestes a expirar desde moço; sob o peso dos teus terrores, estou desorientado.

[16] Por sobre mim passaram as tuas iras, os teus terrores deram cabo de mim.

[17] Eles me rodeiam como água, de contínuo; a um tempo me circundam.

[18] Para longe de mim afastaste amigo e companheiro; os meus conhecidos são trevas.

Salmo 89

Promessa do reino messiânico a Davi

Salmo didático de Etã, ezraíta

1 Rs 4.31

[1] Cantarei para sempre as tuas misericórdias, ó SENHOR; os meus lábios proclamarão a todas as gerações a tua fidelidade.

[2] Pois disse eu: a benignidade está fundada para sempre; a tua fidelidade, tu a confirmarás nos céus, dizendo:

[3] Fiz aliança com o meu escolhido e jurei a Davi, meu servo:

[4] Para sempre estabelecerei a tua posteridade e firmarei o teu trono de geração em geração.

[13]Чи чудеса Твої в пітьмі відомі? Чи хто згадає доброту Твою у світі забуття?

[14]Ні, Господи, це я Тобі благання шлю про допомогу. До Тебе я в молитвах щосвітанку лину.

[15]Чому Ти, Господи, залишив мою душу? Чому від мене відвернув лице?

[16]Ще змолоду я був слабким і на порозі смерті, я від тортур Твоїх, беззахисний, страждав.

[17]Твій гнів палкий зійшов на мене, моє життя Твої тортури забирають.

[18]Вони засмоктують мене, неначе вир, щодня, вони на мене нападають звідусіль.

[19]Ти змусив друзів і близьких мене покинуть, лиш темрява мені єдиний друг.

Псалми 89

[1]*Маскіль Етана, езрагіта.*

[2]Оспівуватиму я вічно Божу милість, із покоління в покоління прославлятиму я Його вірність!

[3]Бо я сказав, що милість — то навіки. Ти Свою вірність збудував на небесах!

[4]Промовив Бог: «Я склав Угоду з обранцем Своїм, обіцянку слузі Давиду дав Своєму:

[5]„Твій рід Я встановлю навіки, престол твій розбудовуватиму із покоління в покоління”». *Села*

[5] Celebram os céus as tuas maravilhas, ó SENHOR, e, na assembléia dos santos, a tua fidelidade.

[6] Pois quem nos céus é comparável ao SENHOR? Entre os seres celestiais, quem é semelhante ao SENHOR?

[7] Deus é sobremodo tremendo na assembléia dos santos e temível sobre todos os que o rodeiam.

[8] Ó SENHOR, Deus dos Exércitos, quem é poderoso como tu és, SENHOR, com a tua fidelidade ao redor de ti?!

[9] Dominas a fúria do mar; quando as suas ondas se levantam, tu as amainas.

[10] Calcaste a Raabe, como um ferido de morte; com o teu poderoso braço dispersaste os teus inimigos.

[11] Teus são os céus, tua, a terra; o mundo e a sua plenitude, tu os fundaste.

[12] O Norte e o Sul, tu os criaste; o Tabor e o Hermom exultam em teu nome.

[13] O teu braço é armado de poder, forte é a tua mão, e elevada, a tua destra.

[14] Justiça e direito são o fundamento do teu trono; graça e verdade te precedem.

[15] Bem-aventurado o povo que conhece os vivas de júbilo, que anda, ó SENHOR, na luz da tua presença.

[16] Em teu nome, de contínuo se alegra e na tua justiça se exalta,

[17] porquanto tu és a glória de sua força; no teu favor avulta o nosso poder.

[18] Pois ao SENHOR pertence o nosso escudo, e ao Santo de Israel, o nosso rei.

[6]Прославить Небо, Господи, Твої діла чудесні. Усі святі підносять вірність Твою на високім зібранні.

[7]Немає рівних Господу на Небесах, зрівнятись з Господом ніякий бог не зможе.

[8]Як Ангели збираються на раду, Господь — єдиний Той, кого вони бояться; між ними найстрашніший і найбільший Він.

[9]Нема такого Всемогутнього, як наш Господь, на Тебе покладаємось завжди.

[10]Ти гордо морем управляєш, приборкати можеш хвилю злу.

[11]Ти переміг Рагава, розкидав ворогів могутньою рукою.

[12]Все в небесах і на землі Тобі належить, створив Ти світ і все, що в ньому є.

[13]І північ, й південь є Твоїм творінням, гори Хермон і Тавор Тобі хвалу співають.

[14]Рука Твоя могутня, рука Твоя потужна, Твоя правиця переможно лине!

[15]На правді й справедливості стоїть престол Твій, любов і вірність — то служниці Твого трону.

[16]Благословенний той, хто впізнає закличний голос Твій, ходитиме він, Господи, перед Тобою.

[17]В Твоє ім’я вони радіють цілий день, Твої діла величні й рятівні підносять їх.

[18]Ти — наша міць вражаюча, і гордо їхній ріг піднесений — з Твоєї ласки.

[19]Щит наш Господу належить, наш цар — святому Ізраїлю.

[19] Outrora, falaste em visão aos teus santos e disseste: A um herói concedi o poder de socorrer; do meio do povo, exaltei um escolhido.

[20] Сказав Ти в з'яві якось вірному Своєму: «Я радше оберу помічника, ніж воїна, Я юнака обрав з-поміж людей.

[20] Encontrei Davi, meu servo; com o meu santo óleo o ungi.

[21] Знайшов Свого раба Давида Я, помазавши його святим єлеєм.

[21] A minha mão será firme com ele, o meu braço o fortalecerá.

[22] Моя рука підтримає його, Моя правиця дужим його зробить.

[22] O inimigo jamais o surpreenderá, nem o há de afligir o filho da perversidade.

[23] Його не обдурити ворогам і кривдники безсилі проти нього.

[23] Esmagarei diante dele os seus adversários e ferirei os que o odeiam.

[24] Я ворогам його завдам поразки, всіх, хто ненавидить його, здолаю.

[24] A minha fidelidade e a minha bondade o hão de acompanhar, e em meu nome crescerá o seu poder.

[25] Мої любов і вірність лишаться із ним, і буде ріг його піднесений в Моє ім'я.

[25] Porei a sua mão sobre o mar e a sua direita, sobre os rios.

[26] Під його владу Я віддам і море, і річки.

[26] Ele me invocará, dizendo: Tu és meu pai, meu Deus e a rocha da minha salvação.

[27] Мені він скаже: „Батько Ти мені, мій Бог і Скеля, мій Спаситель".

[27] Fá-lo-ei, por isso, meu primogênito, o mais elevado entre os reis da terra.

[28] Зроблю його Я первістком Своїм, він буде наймогутнішим царем у світі.

[28] Conservar-lhe-ei para sempre a minha graça e, firme com ele, a minha aliança.

[29] Моя любов навічно буде з ним, Угода з ним ніколи не скінчиться.

[29] Farei durar para sempre a sua descendência; e, o seu trono, como os dias do céu.

[30] Я рід його продовжу на віки, престол його стоятиме так довго, як і небо.

[30] Se os seus filhos desprezarem a minha lei e não andarem nos meus juízos,

[31] Якщо ж його нащадки не йтимуть за Законом, і перестануть жити так, як Я звелів,

[31] se violarem os meus preceitos e não guardarem os meus mandamentos,

[32] якщо порушать хоч які Мої накази і за Моїми вказівками не підуть,

[32] então, punirei com vara as suas transgressões e com açoites, a sua iniqüidade.

[33] тоді їх за гріхи жорстоко Я скараю,

[33] Mas jamais retirarei dele a minha bondade, nem desmentirei a minha fidelidade.

[34]та все ж ніколи не залишу без любові, і Моя вірність не відвернеться від них.

[34] Não violarei a minha aliança, nem modificarei o que os meus lábios proferiram.

[35]Свій Заповіт, Давиду даний, не порушу, обіцянку Я виповню Свою.

[35] Uma vez jurei por minha santidade (e serei eu falso a Davi?):

[36]У святості Я дав обіцянку назавжди, Давиду Я неправди не скажу!

[36] A sua posteridade durará para sempre, e o seu trono, como o sol perante mim.

[37]Давидів рід тривати буде вічно, а царство існуватиме, допоки сонце світить.

[37] Ele será estabelecido para sempre como a lua e fiel como a testemunha no espaço.

[38]Як місяць вічний, буде вічним царство, надійний Заповіт, як небеса». *Села*

[38] Tu, porém, o repudiaste e o rejeitaste; e te indignaste com o teu ungido.

[39]Але Ти розлютився на обранця, Ти відштовхнув його і покарав.

[39] Aborreceste a aliança com o teu servo; profanaste-lhe a coroa, arrojando-a para a terra.

[40]Зневажив заповіт слузі, його корону кинув на долівку.

[40] Arrasaste os seus muros todos; reduziste a ruínas as suas fortificações.

[41]Ти розвалив мури столиці, Ти зруйнував фортеці стіни.

[41] Despojam-no todos os que passam pelo caminho; e os vizinhos o escarnecem.

[42]Крадуть у нього все, що бачать, перехожі, сусіди всі збиткуються із нього.

[42] Exaltaste a destra dos seus adversários e deste regozijo a todos os seus inimigos.

[43]Ти ворогам його перемогти дозволив, царевим недругам Ти втіху дарував.

[43] Também viraste o fio da sua espada e não o sustentaste na batalha.

[44]Його меча відвів від ворогів, царю ж Ти допомоги не подав.

[44] Fizeste cessar o seu esplendor e deitaste por terra o seu trono.

[45]Поклав Ти край царевій славі, на землю його трон пожбурив.

[45] Abreviaste os dias da sua mocidade e o cobriste de ignomínia.

[46]Ти молоде життя його укоротив, його самого Ти покрив ганьбою. *Села*

[46] Até quando, SENHOR? Esconder-te-ás para sempre? Arderá a tua ira como fogo?

[47]Як довго, Господи, від нього Ти ховатись будеш? Чи гнів Твій полум'ям горіти буде вічно?

[47] Lembra-te de como é breve a minha existência! Pois criarias em vão todos os filhos dos homens!

[48]Згадай, які крихкі й тендітні ми; твої створіння — то туман довкола кістяка.

[48] Que homem há, que viva e não veja a morte? Ou que livre a sua alma das garras do sepulcro?

[49] Que é feito, SENHOR, das tuas benignidades de outrora, juradas a Davi por tua fidelidade?

[50] Lembra-te, SENHOR, do opróbrio dos teus servos e de como trago no peito a injúria de muitos povos,

[51] com que, SENHOR, os teus inimigos têm vilipendiado, sim, vilipendiado os passos do teu ungido.

[52] Bendito seja o SENHOR para sempre! Amém e amém!

[49]Нікому не дано прожити вічно, ніхто могили не мине. *Села*

[50]Володарю, де щира та любов, яку Давидові Ти виявив колись?

[51]Володарю, згадай, яких образ рабу Твоєму завдано, допоможи смиренням відповісти на напади людей,

[52]що кривди завдали стопам Твого обранця.

[53]Повік благословенний буде хай Господь! Амінь, амінь!

Livro IV

Salmos 90 - 106

Книга Четверта

(Псалми 90-106)

Salmo 90

A eternidade de Deus e a transitoriedade do homem

Oração de Moisés, homem de Deus

[1] SENHOR, tu tens sido o nosso refúgio, de geração em geração.

[2] Antes que os montes nascessem e se formassem a terra e o mundo, de eternidade a eternidade, tu és Deus.

[3] Tu reduzes o homem ao pó e dizes: Tornai, filhos dos homens.

[4] Pois mil anos, aos teus olhos, são como o dia de ontem que se foi e como a vigília da noite.

[5] Tu os arrastas na torrente, são como um sono, como a relva que floresce de madrugada;

[6] de madrugada, viceja e floresce; à tarde, murcha e seca.

Псалми 90

[1]*Молитва Мойсея, Божого чоловіка.*

[2]Володарю, на віки вічні був Ти нашим житлом!

[3]Ще гори народитися не встигли, землі простори ще не сотворились, а ти вже Богом був. Ти завжди існував і жити вічно будеш, Боже!

[4]Синам людським Ти народження й життя даєш, та згодом повертаєш в порох.

[5-6]Тисячоліття, як вчорашній день для Тебе, як ніч минає швидко до світанку. Ти змітаєш нас, наше життя минає наче сон, ще й не розвиднілося, а нас уже немає. Ми, як трава, що вранці виростає, а ввечері суха, зів’яла.

[7] Pois somos consumidos pela tua ira e pelo teu furor, conturbados.

[8] Diante de ti puseste as nossas iniqüidades e, sob a luz do teu rosto, os nossos pecados ocultos.

[9] Pois todos os nossos dias se passam na tua ira; acabam-se os nossos anos como um breve pensamento.

[10] Os dias da nossa vida sobem a setenta anos ou, em havendo vigor, a oitenta; neste caso, o melhor deles é canseira e enfado, porque tudo passa rapidamente, e nós voamos.

[11] Quem conhece o poder da tua ira? E a tua cólera, segundo o temor que te é devido?

[12] Ensina-nos a contar os nossos dias, para que alcancemos coração sábio.

[13] Volta-te, SENHOR! Até quando? Tem compaixão dos teus servos.

[14] Sacia-nos de manhã com a tua benignidade, para que cantemos de júbilo e nos alegremos todos os nossos dias.

[15] Alegra-nos por tantos dias quantos nos tens afligido, por tantos anos quantos suportamos a adversidade.

[16] Aos teus servos apareçam as tuas obras, e a seus filhos, a tua glória.

[17] Seja sobre nós a graça do SENHOR, nosso Deus; confirma sobre nós as obras das nossas mãos, sim, confirma a obra das nossas mãos.

Salmo 91

Sob a sombra do Altíssimo

[7]Коли Ти гніваєшся, нам кінець, Твій гнів лякає і вбиває!

[8]Усі гріхи мої — перед Тобою, Ти бачиш, Боже, кожен гріх таємний.

[9]Твій гнів нам може коштувати життя, яке, мов те зітхання, швидкоплинне.

[10]Ми живемо принаймні сімдесят, а дужчі — то й вісімдесят років. Та й те життя наповнене стражданням і трудом, аж ось скінчилося, і ми вже відлітаєм.

[11]Хто знає вповні силу Твого гніву, і люті повної Твого гніву,

[12]що відміряє довжину життя? Навчи нас мудро дні свої прожити.

[13]Коли ж Ти, Господи, повернешся до нас і слуг Своїх утішиш?

[14]Своєю щирою любов'ю наповни кожен ранок, щоб нам блаженство й радість у житті пізнати.

[15]Даруй нам стільки ж років щастя, як Ти завдав нам болю і турбот.

[16]Дай Твоїм слугам і нащадкам їхнім побачити Твої діла величні.

[17]Дай, Боже, нашого Володаря пізнати ласку. Підтримай і скеруй усе, що чиним ми, хай благом будуть всі плоди роботи нашій.

Псалми 91

[1] O que habita no esconderijo do Altíssimo e descansa à sombra do Onipotente

[1]Хто оселився в затінку Всевишнього, той в тіні Всемогутнього знайшов свій захист.

[2] diz ao SENHOR: Meu refúgio e meu baluarte, Deus meu, em quem confio.

[2]Звертаюсь я до Господа, в Якого вірю: «Ти — прихисток, моя фортеця!»

[3] Pois ele te livrará do laço do passarinheiro e da peste perniciosa.

[3]Бог захистить тебе від пастки і порятує з небезпек.

[4] Cobrir-te-á com as suas penas, e, sob suas asas, estarás seguro; a sua verdade é pavês e escudo.

[4]Розкриє крила над тобою, щоб прихисток під ними ти знайшов, тебе оточить огорожею, чиє ім'я «Надійність».

[5] Não te assustarás do terror noturno, nem da seta que voa de dia,

[5]Нічого не бійся уночі, і не остерігайся вражих стріл удень.

[6] nem da peste que se propaga nas trevas, nem da mortandade que assola ao meio-dia.

[6]Не бійся ні біди вночі, ані смертельної хвороби ясним днем.

[7] Caiam mil ao teu lado, e dez mil, à tua direita; tu não serás atingido.

[7]До ніг твоїх Він кине тисячі. Десятки тисяч від твого меча поляжуть, не заподіявши тобі нічого злого.

[8] Somente com os teus olhos contemplarás e verás o castigo dos ímpios.

[8]Так, ти побачиш це усе на власні очі, побачиш кривдників, які своє дістали!

[9] Pois disseste: O SENHOR é o meu refúgio. Fizeste do Altíssimo a tua morada.

[9]Я Господа Всевишнього, зробив своїм притулком.

[10] Nenhum mal te sucederá, praga nenhuma chegará à tua tenda.

[10]Тож лихо вже не нападе на тебе, і моровиця не ввійде у твій намет.

[11] Porque aos seus anjos dará ordens a teu respeito, para que te guardem em todos os teus caminhos.

[11]Він Ангелам звелить оберігати тебе, хоч де б ти був.

[12] Eles te sustentarão nas suas mãos, para não tropeçares nalguma pedra.

[12]І руки їхні враз тебе підхоплять, щоб ти спіткнутися не встиг об камінь.

[13] Pisarás o leão e a áspide, calcarás aos pés o leãozinho e a serpente.

[13]Ходити зможеш по отруйних гадах, приборкати зможеш навіть й лева.

[14] Porque a mim se apegou com amor, eu o livrarei; pô-lo-ei a salvo, porque conhece o meu nome.

[14]Бо каже Бог: «Мене він любить, то ж Я його врятую. Я піднесу його, бо Моє ім'я він знає.

[15] Ele me invocará, e eu lhe responderei; na sua angústia eu estarei com ele, livrá-lo-ei e o glorificarei.

[15]Покличе він Мене — Я відгукнуся, коли біда прийде, Я буду поруч, врятую, подарую славу.

16 Saciá-lo-ei com longevidade e lhe mostrarei a minha salvação.

Salmo 92

Hino de gratidão a Deus

Salmo. Cântico para o dia de sábado

1 Bom é render graças ao SENHOR e cantar louvores ao teu nome, ó Altíssimo,

2 anunciar de manhã a tua misericórdia e, durante as noites, a tua fidelidade,

3 com instrumentos de dez cordas, com saltério e com a solenidade da harpa.

4 Pois me alegraste, SENHOR, com os teus feitos; exultarei nas obras das tuas mãos.

5 Quão grandes, SENHOR, são as tuas obras! Os teus pensamentos, que profundos!

6 O inepto não compreende, e o estulto não percebe isto:

7 ainda que os ímpios brotam como a erva, e florescem todos os que praticam a iniqüidade, nada obstante, serão destruídos para sempre;

8 tu, porém, SENHOR, és o Altíssimo eternamente.

9 Eis que os teus inimigos, SENHOR, eis que os teus inimigos perecerão; serão dispersos todos os que praticam a iniqüidade.

10 Porém tu exaltas o meu poder como o do boi selvagem; derramas sobre mim o óleo fresco.

11 Os meus olhos vêem com alegria os inimigos que me espreitam, e os meus ouvidos se satisfazem em ouvir dos malfeitores que contra mim se levantam.

16Його Я обдарую довгими роками, явлю йому Своє спасіння».

Псалми 92

1*Хвальна пісня на відзначення суботи.*

2Як добре славить Господа Всевишнього, як добре возвеличувати Твоє ім'я!

3Як добре про Твою любов співати вранці, оспівувати Твою вірність вечорами

4у супроводі лір десятиструнних і арф!

5Я радість маю з Твоїх, о Господи, діянь, Твої діла мені приносять щастя.

6Які великі справи, Господи, звершив Ти, Твоїх думок глибини нам не зрозуміти.

7З Тобою у порівнянні люди, мов худоба, що не знає нічого, мов дурні, що нічого не збагнуть.

8Хоча безбожники живуть і квітнуть, як бур'ян, нікчемні їхні справи згинуть назавжди.

9Але Ти, Господи, завжди високий будеш.

10Поглянь, мій Господи, на ворогів Твоїх, на них чатує смерть, розвієш лиходіїв Ти.

11А мій могутній ріг Ти піднесеш, мене помажеш запашним єлеєм.

12Бачу я, як зачаїлись вороги, я чую кривдників підступну мову.

12 O justo florescerá como a palmeira, crescerá como o cedro no Líbano.

13 Plantados na Casa do SENHOR, florescerão nos átrios do nosso Deus.

14 Na velhice darão ainda frutos, serão cheios de seiva e de verdor,

15 para anunciar que o SENHOR é reto. Ele é a minha rocha, e nele não há injustiça.

13Людина праведна розквітне, наче пальма, і виросте, немов ливанський кедр.

14Хто виріс на дворі Господньої Оселі, дасть плоди прекрасні.

15Вони і в старості даватимуть плоди, як і тоді, коли були зелені й юні.

16Вони повідають про праведність Господа, Скелі моєї, і про Його велику доброту.

Salmo 93

O poder e a majestade de Deus

1 Reina o SENHOR. Revestiu-se de majestade; de poder se revestiu o SENHOR e se cingiu. Firmou o mundo, que não vacila.

2 Desde a antiguidade, está firme o teu trono; tu és desde a eternidade.

3 Levantam os rios, ó SENHOR, levantam os rios o seu bramido; levantam os rios o seu fragor.

4 Mas o SENHOR nas alturas é mais poderoso do que o bramido das grandes águas, do que os poderosos vagalhões do mar.

5 Fidelíssimos são os teus testemunhos; à tua casa convém a santidade, SENHOR, para todo o sempre.

Псалми 93

1Господь — наш цар, і вбрання Його — велич й слава. Як світ стоїть і не впаде ніколи,

2так і царство Твоє живе в віках. Ти справді існував завжди!

3О Господи, річки біжать, моря підносять голос, і хвилі кататися гучніше і гучніше.

4Такий потужний голос океану, його хвилі могутньо розбиваються об берег, але Господь незміряно сильніший.

5Твої закони праведні й надійні, нехай святий Твій храм стоїть із віку в вік.

Salmo 94

Apelo para a justiça de Deus

1 Ó SENHOR, Deus das vinganças, ó Deus das vinganças, resplandece.

2 Exalta-te, ó juiz da terra; dá o pago aos soberbos.

3 Até quando, SENHOR, os perversos, até quando exultarão os perversos?

Псалми 94

1Господь — то Бог караючий, явися нам, караючий Боже!

2Верши Свій суд земний, вставай, скарай пихатих по заслугах!

3Як довго, Господи, ще тішитися їм? Допоки?

[4] Proferem impiedades e falam coisas duras; vangloriam-se os que praticam a iniqüidade.

[4]Як довго й далі лихі людці дбатимуть лише про себе?

[5] Esmagam o teu povo, SENHOR, e oprimem a tua herança.

[5]Вони народ Твій, Господи, розбили, збиткуються з тих, хто Тобі належить.

[6] Matam a viúva e o estrangeiro e aos órfãos assassinam.

[6]Вони вбивають вдів, чужинців і сиріт.

[7] E dizem: O SENHOR não o vê; nem disso faz caso o Deus de Jacó.

[7]Вони говорять: «Та ж Господь не бачить, що ми коїм! Бог Якова не знає геть нічого».

[8] Atendei, ó estúpidos dentre o povo; e vós, insensatos, quando sereis prudentes?

[8]Отямтеся, ви, телепні! Коли ви, дурні, розуму дійдете?

[9] O que fez o ouvido, acaso, não ouvirá? E o que formou os olhos será que não enxerga?

[9]Бог дав вам вуха, то ж і Він все чує, Бог дав вам очі, то ж і Він все бачить!

[10] Porventura, quem repreende as nações não há de punir? Aquele que aos homens dá conhecimento não tem sabedoria?

[10]Народи Бог карає, тож і вас провчить! Людей навчає Він всього, що вони знають.

[11] O SENHOR conhece os pensamentos do homem, que são pensamentos vãos.

[11]Бог знає, що в людей на думці, Бог відає, що ті думки — лиш подих вітру.

[12] Bem-aventurado o homem, SENHOR, a quem tu repreendes, a quem ensinas a tua lei,

[12]Благословенний той, кого навчає Бог, навчи нас, Господи, Свого закону,

[13] para lhe dares descanso dos dias maus, até que se abra a cova para o ímpio.

[13]щоб заспокоїть нас до того часу, коли для злодіїв вже буде вирито могилу.

[14] Pois o SENHOR não há de rejeitar o seu povo, nem desamparar a sua herança.

[14]Господь ніколи не залишить Свій народ, не відштовхне всіх, хто Йому належить.

[15] Mas o juízo se converterá em justiça, e segui-la-ão todos os de coração reto.

[15]І справедливість, правду нам поверне, і потім прийдуть добрі, чесні люди.

[16] Quem se levantará a meu favor, contra os perversos? Quem estará comigo contra os que praticam a iniqüidade?

[16]Хто встане проти кривдників підтримати мене? Хто допоможе із злочинцями боротись?

[17] Se não fora o auxílio do SENHOR, já a minha alma estaria na região do silêncio.

[17]Якщо Господь мені не допоможе зараз, то дуже скоро я замовкну назавжди.

[18] Quando eu digo: resvala-me o pé, a tua benignidade, SENHOR, me sustém.

[18]Хоч то був я, хто спотикався й падав, то щира Господа любов, яка підтримала мене.

[19] Nos muitos cuidados que dentro de mim se multiplicam, as tuas consolações me alegram a alma.

[20] Pode, acaso, associar-se contigo o trono da iniqüidade, o qual forja o mal, tendo uma lei por pretexto?

[21] Ajuntam-se contra a vida do justo e condenam o sangue inocente.

[22] Mas o SENHOR é o meu baluarte e o meu Deus, o rochedo em que me abrigo.

[23] Sobre eles faz recair a sua iniqüidade e pela malícia deles próprios os destruirá; o SENHOR, nosso Deus, os exterminará.

[19]Я жив, печалі сповнений і туги, Ти ж, Господи, утішив, дав блаженство!

[20]Чи може бути із Тобою той лихий престол, який законом крутить, щоб творити лихо?

[21]Вони на добрих нападають, невинних звинувачують, вбивають.

[22]Але Господь — то мій притулок в горах, Бог — моя Скеля, порятунок мій.

[23]За злочини Він їх скарає, Він знищить їх за їхні темні справи. Господь наш Бог погубить їх!

Salmo 95

Convite a louvar o Senhor

[1] Vinde, cantemos ao SENHOR, com júbilo, celebremos o Rochedo da nossa salvação.

[2] Saiamos ao seu encontro, com ações de graças, vitoriemo-lo com salmos.

[3] Porque o SENHOR é o Deus supremo e o grande Rei acima de todos os deuses.

[4] Nas suas mãos estão as profundezas da terra, e as alturas dos montes lhe pertencem.

[5] Dele é o mar, pois ele o fez; obra de suas mãos, os continentes.

[6] Vinde, adoremos e prostremo-nos; ajoelhemos diante do SENHOR, que nos criou.

[7] Ele é o nosso Deus, e nós, povo do seu pasto e ovelhas de sua mão. Hoje, se ouvirdes a sua voz,

Псалми 95

[1]Ходімо, звеселімось перед Господом, звертаймося до Нього співом голосним. Співаймо ж величальну нашій Скелі рятівній!

[2]Підійдемо зі вдячними пожертвами до Нього, музикою розбудимо Його.

[3]Бо Господь — то наш великий Бог, над усіма богами Він царює.

[4]Адже весь світ Йому підвладний — весь, від безодні до найвищої гори!

[5]Йому належить все: і океани, й твердь земна — бо створене це все Його руками.

[6]Схилімось перед Ним, покірні будьмо! Благословімо Господа, що нас створив!

[7]Ми зробимо це тому, що Він — наш Бог, а ми — народ, якого Він плекає наче стадо. Ми — вівці, що бредуть за помахом Його руки, і слухаємось голосу Його.

[8] não endureçais o coração, como em Meribá, como no dia de Massá, no deserto,

[9] quando vossos pais me tentaram, pondo-me à prova, não obstante terem visto as minhas obras.

[10] Durante quarenta anos, estive desgostado com essa geração e disse: é povo de coração transviado, não conhece os meus caminhos.

[11] Por isso, jurei na minha ira: não entrarão no meu descanso.

[8]То ж облишимо впертість, бо ми виявили її вдосталь, коли повстали проти Бога у Массі і Меріві. Ми доста твердочолими були, випробуючи Господа у пустелі.

[9]«Там ваші пращури поставили під сумнів Мої справи, хоч пересвідчились на власні очі, що Я міг зробити.

[10]Те покоління Я терпів аж сорок років. Вони, повірте, не сприймали настанов Моїх, як жити.

[11]Я гнівався на них, тож присягнувся, що їм ніколи не побачити землі Мого спочинку!»

Salmo 96

Tributo à glória e majestade de Deus

1 Crônicas 16.23-33

[1] Cantai ao SENHOR um cântico novo, cantai ao SENHOR, todas as terras.

[2] Cantai ao SENHOR, bendizei o seu nome; proclamai a sua salvação, dia após dia.

[3] Anunciai entre as nações a sua glória, entre todos os povos, as suas maravilhas.

[4] Porque grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado, temível mais que todos os deuses.

[5] Porque todos os deuses dos povos não passam de ídolos; o SENHOR, porém, fez os céus.

[6] Glória e majestade estão diante dele, força e formosura, no seu santuário.

[7] Tributai ao SENHOR, ó famílias dos povos, tributai ao SENHOR glória e força.

[8] Tributai ao SENHOR a glória devida ao seu nome; trazei oferendas e entrai nos seus átrios.

Псалми 96

[1]Співайте Господу нових пісень, нові діла Його вславляйте!

[2]Вславляйте Господа! Його ім’я благословляйте! Щоденно проголошуйте: «Господь рятує Свій народ!»

[3]До всіх народів звістку донесіть про Його велич, про чудеса, що творить Він, скажіть усім.

[4]Адже Господь великий, слави гідний; величніший Він за всіх богів.

[5]Бо боги всі — лише боввани нікчемні; Господь єдиний небеса створив.

[6]Навколо Нього — слава і велич, могутність і краса в Його святому храмі.

[7]Народи й племена, розсіяні по світу, хвалу співайте владі Господа мого!

[8]Вшановуйте Його ім’я! Приносьте жертви до Його оселі.

[9] Adorai o SENHOR na beleza da sua santidade; tremei diante dele, todas as terras.

[10] Dizei entre as nações: Reina o SENHOR. Ele firmou o mundo para que não se abale e julga os povos com eqüidade.

[11] Alegrem-se os céus, e a terra exulte; ruja o mar e a sua plenitude.

[12] Folgue o campo e tudo o que nele há; regozijem-se todas as árvores do bosque,

[13] na presença do SENHOR, porque vem, vem julgar a terra; julgará o mundo com justiça e os povos, consoante a sua fidelidade.

Salmo 97

A majestade e o domínio de Deus

[1] Reina o SENHOR. Regozije-se a terra, alegrem-se as muitas ilhas.

[2] Nuvens e escuridão o rodeiam, justiça e juízo são a base do seu trono.

[3] Adiante dele vai um fogo que lhe consome os inimigos em redor.

[4] Os seus relâmpagos alumiam o mundo; a terra os vê e estremece.

[5] Derretem-se como cera os montes, na presença do SENHOR, na presença do SENHOR de toda a terra.

[6] Os céus anunciam a sua justiça, e todos os povos vêem a sua glória.

[7] Sejam confundidos todos os que servem a imagens de escultura, os que se gloriam de ídolos; prostrem-se diante dele todos os deuses.

[9]Схиліться перед Господом в священних шатах! Свою глибоку шану вияви перед Його лицем, вся земле.

[10]Серед народів новину розносьте: «Він Всесвіт збудував, міцний і непохитний, людей Він судить справедливо».

[11]Хай небеса радіють і втішається земля, хай океан і все, що в ньому є, нуртує.

[12]Хай буде щастя ниві й парості на ній. І все, що в лісі темнім, хай радіє.

[13]Хай все радіє, бо Господь іде! Він наближається, щоб правити землею, Він світ розсудить праведно і щиро.

Псалми 97

[1]Господь царює! Хай земля й далекі країни радіють і втішаються!

[2]Навколо Нього хмари і пітьма густа, чесність і справедливість підтримують Його престол.

[3]Вогонь проходить перед Його обличчям і спопеляє ворогів навколо Нього.

[4]Ясніє світ від блискавиць Його метких, земля те бачить і тремтить від страху.

[5]Перед Володарем землі, могутнім Господом, гірські вершини розтають, мов віск.

[6]Про доброчинність Господа говорять небеса, народи бачать всі Господню славу.

[7]Нехай усі, хто поклоняється бовванам й пишається нікчемними божками, будуть принижені. Схиліться перед Ним, усі боввани.

[8] Sião ouve e se alegra, as filhas de Judá se regozijam, por causa da tua justiça, ó SENHOR.

[8]Поселення в Юдеї звеселились, зрадів Сіон, коли дізналися про рішення Твої.

[9] Pois tu, SENHOR, és o Altíssimo sobre toda a terra; tu és sobremodo elevado acima de todos os deuses.

[9]Адже Ти, Господи, — Усемогутній, над всім земним пануєш Ти, піднесений Ти високо над усіма божками.

[10] Vós que amais o SENHOR, detestai o mal; ele guarda a alma dos seus santos, livra-os da mão dos ímpios.

[10]Любов Господня з тими, хто до зла ненависть має, Він душі Своїх вірних стереже, від кривдників оберігає їх.

[11] A luz difunde-se para o justo, e a alegria, para os retos de coração.

[11]Хто праведно живе, тих осяває світло, і щастя випадає щиросердим.

[12] Alegrai-vos no SENHOR, ó justos, e dai louvores ao seu santo nome.

[12]Тож люди добрі, будьте з Господом щасливі, вшановуйте Його святе ім’я!

Salmo 98

A justiça do Senhor
Salmo

Псалми 98

Хвальна пісня.

[1] Cantai ao SENHOR um cântico novo, porque ele tem feito maravilhas; a sua destra e o seu braço santo lhe alcançaram a vitória.

[1]Новою піснею славьте Господа! Вславляйте чудеса Його нові! Його свята правиця перемагає знов,

[2] O SENHOR fez notória a sua salvação; manifestou a sua justiça perante os olhos das nações.

[2]Свою звитягу й доброту демонструє Він народам.

[3] Lembrou-se da sua misericórdia e da sua fidelidade para com a casa de Israel; todos os confins da terra viram a salvação do nosso Deus.

[3]Про вірність і любов до Ізраїлю не забув Господь. У найвіддаленіших закутках землі всі бачать здатність Господа спасати.

[4] Celebrai com júbilo ao SENHOR, todos os confins da terra; aclamai, regozijai-vos e cantai louvores.

[4]Вся земле, криком Господа вітай, піснями вибухни і веселись, співай!

[5] Cantai com harpa louvores ao SENHOR, com harpa e voz de canto;

[5]На лірі псалми Господу заграйте, на лірі й інших інструментах.

[6] com trombetas e ao som de buzinas, exultai perante o SENHOR, que é rei.

[6]У сурми засурміть, в рожки осанну Господу-царю співайте.

[7] Ruja o mar e a sua plenitude, o mundo e os que nele habitam.

[8] Os rios batam palmas, e juntos cantem de júbilo os montes,

[9] na presença do SENHOR, porque ele vem julgar a terra; julgará o mundo com justiça e os povos, com eqüidade.

[7]Хай море, все, що плодиться у ньому, земля і все на ній Йому співають величальну!

[8-9]Хай плещуть у долоні ріки, хай гори радісно ідуть у танок перед Господніми очима. Адже прийде Господь на землю правити. Він світом буде правити шляхетно, людьми Всевишній буде правити правдиво.

Salmo 99

A santidade de Deus

[1] Reina o SENHOR; tremam os povos. Ele está entronizado acima dos querubins; abale-se a terra.

[2] O SENHOR é grande em Sião e sobremodo elevado acima de todos os povos.

[3] Celebrem eles o teu nome grande e tremendo, porque é santo.

[4] És rei poderoso que ama a justiça; tu firmas a eqüidade, executas o juízo e a justiça em Jacó.

[5] Exaltai ao SENHOR, nosso Deus, e prostrai-vos ante o escabelo de seus pés, porque ele é santo.

[6] Moisés e Arão, entre os seus sacerdotes, e, Samuel, entre os que lhe invocam o nome, clamavam ao SENHOR, e ele os ouvia.

[7] Falava-lhes na coluna de nuvem; eles guardavam os seus mandamentos e a lei que lhes tinha dado.

[8] Tu lhes respondeste, ó SENHOR, nosso Deus; foste para eles Deus perdoador, ainda que tomando vingança dos seus feitos.

Псалми 99

[1]Господь царює, тож тремтіть від жаху, люди! Над Херувимами Він цар. Нехай земля трясеться з жаху!

[2]Господь на Сіоні величний, над усіма народами піднісся.

[3]Нехай ім'я Твоє народи возвеличать! Господь — святий та грізний.

[4]Співайте осанну Царю, Який обстоює правду, та ж праведність саму Ти створив!

[5]Звеличуйте-но Господа, Він — Бог наш, і долілиць стеліться перед Ним, вклоняйтеся Його святому храму.

[6]Мойсей та Аарон — священики Господні, є й Самуїл серед наближених, хто зве Його на ймення: вони звернулися, і Він їм відповів.

[7]Він говорив до них крізь стовп вогню і диму. Вони виконували Заповіт Його й Закон.

[8]Наш Боже, Господи, Ти відгукнувсь до них, Ти їм прощав провини їхні, хоча й карав їх за негідні справи.

[9] Exaltai ao SENHOR, nosso Deus, e prostrai-vos ante o seu santo monte, porque santo é o SENHOR, nosso Deus.

[9]Звеличуйте Господа, нашого Бога! Його Святій горі вклоняйтесь низько, бо наш Господь — воістину святий!

Salmo 100

Hino de ingresso ao templo

Salmo de ações de graças

[1] Celebrai com júbilo ao SENHOR, todas as terras.

[2] Servi ao SENHOR com alegria, apresentai-vos diante dele com cântico.

[3] Sabei que o SENHOR é Deus; foi ele quem nos fez, e dele somos; somos o seu povo e rebanho do seu pastoreio.

[4] Entrai por suas portas com ações de graças e nos seus átrios, com hinos de louvor; rendei-lhe graças e bendizei-lhe o nome.

[5] Porque o SENHOR é bom, a sua misericórdia dura para sempre, e, de geração em geração, a sua fidelidade.

Псалми 100

[1]*Хвальна пісня.*

Вся земле, Господа вславляй!

[2]З піднесенням служіть Господу! З веселощами поклоніться Йому!

[3]І знайте, що Господь — наш Бог. Створив Він нас, тож ми належимо Йому. Його народ ми, вівці в Божім стаді.

[4]З подякою ввійдіть у Його брами, прийдіть з хвалою на подвір'я храму, хваліть Його, Його ім'я благословляйте!

[5]Господь — предобрий, любов Його міцна — навічно, вірність Його — з роду в рід.

Salmo 101

Modelo de bom rei

Salmo de Davi

[1] Cantarei a bondade e a justiça; a ti, SENHOR, cantarei.

[2] Atentarei sabiamente ao caminho da perfeição. Oh! Quando virás ter comigo? Portas a dentro, em minha casa, terei coração sincero.

[3] Não porei coisa injusta diante dos meus olhos; aborreço o proceder dos que se desviam; nada disto se me pegará.

[4] Longe de mim o coração perverso; não quero conhecer o mal.

Псалми 101

[1]*Псалом Давида.*

Тобі я, Господи, псалом співаю, хвалю Тебе за справедливість і любов.

[2]Я з чистим серцем проживу безгрішно й мудро. Коли ж Ти завітаєш в дім, де я Тебе вславляю?

[3]Лихого я не матиму перед очима. Ненавиджу робити, що від Бога відвертає, до мене не пристане зло.

[4]Хай кривдники подалі йдуть від мене, я не терпітиму їх зла.

[5] Ao que às ocultas calunia o próximo, a esse destruirei; o que tem olhar altivo e coração soberbo, não o suportarei.

[5]Я дорікну тому, хто прагне нацькувати мене на ближнього, я не терплю зухвалих і нахабних.

[6] Os meus olhos procurarão os fiéis da terra, para que habitem comigo; o que anda em reto caminho, esse me servirá.

[6]Шукаю для співпраці простих, незрадливих. Лиш люди чистих помислів на мене працюють.

[7] Não há de ficar em minha casa o que usa de fraude; o que profere mentiras não permanecerá ante os meus olhos.

[7]Не житимуть в моїй оселі брехуни, неправедним не дам мені служити.

[8] Manhã após manhã, destruirei todos os ímpios da terra, para limpar a cidade do SENHOR dos que praticam a iniqüidade.

[8]Пошлю всіх нечестивців доглядати за худобою, із міста Господа я вижену злостивців.

Salmo 102

Arrependimento e esperança

Oração do aflito que, desfalecido, derrama o seu queixume perante o Senhor

Псалми 102

[1]*Молитва страждённого злидаря, який благає Господа.*

[1] Ouve, SENHOR, a minha súplica, e cheguem a ti os meus clamores.

[2]Мій Господи, почуй мою молитву, нехай моє благання долетить до Тебе.

[2] Não me ocultes o rosto no dia da minha angústia; inclina-me os ouvidos; no dia em que eu clamar, dá-te pressa em acudir-me.

[3]Не відсторонюйся від мене в час скрутний, зваж на мольби мої, не зволікай, допоможи.

[3] Porque os meus dias, como fumaça, se desvanecem, e os meus ossos ardem como em fornalha.

[4] Ferido como a erva, secou-se o meu coração; até me esqueço de comer o meu pão.

[4-5]Моє життя, мов дим, втікає, неначе хтиве полум’я поглинуло кістки. Зів’яла сила, наче скошена трава, бо я забув про їжу.

[5] Os meus ossos já se apegam à pele, por causa do meu dolorido gemer.

[6]Як довго я страждаю і печалюсь, обвисла шкіра на кістках.

[6] Sou como o pelicano no deserto, como a coruja das ruínas.

[7]Я усамітнився, немов сова пустельна, на згарищі, серед руїни.

[7] Não durmo e sou como o passarinho solitário nos telhados.

[8]Вночі не сплю, вдивляючись, мов одинока пташка на даху.

[8] Os meus inimigos me insultam a toda hora; furiosos contra mim, praguejam com o meu próprio nome.

[9]Мене весь час принижували вороги, прокльони слали й збиткувалися з мене.

[9] Por pão tenho comido cinza e misturado com lágrimas a minha bebida,	[10]Печаль мав замість їжі, а пив я власні сльози.
[10] por causa da tua indignação e da tua ira, porque me elevaste e depois me abateste.	[11]А це тому, що Ти на мене розлютився: підніс спочатку, а тоді пожбурив геть.
[11] Como a sombra que declina, assim os meus dias, e eu me vou secando como a relva.	[12]Життя моє — лиш тінь, яка зникає, я в'яну, наче скошена трава.
[12] Tu, porém, SENHOR, permaneces para sempre, e a memória do teu nome, de geração em geração.	[13]Ти ж, Господи, навіки на престолі, і житиме Твоє ім'я із роду в рід.
[13] Levantar-te-ás e terás piedade de Sião; é tempo de te compadeceres dela, e já é vinda a sua hora;	[14]Яви Свою любов горі-Сіону, час втішити її; вже час призначений настав.
[14] porque os teus servos amam até as pedras de Sião e se condoem do seu pó.	[15]Її каміння прагнуть бачити Твої раби, бо люблять навіть порох з неї.
[15] Todas as nações temerão o nome do SENHOR, e todos os reis da terra, a sua glória;	[16]Народи інші, й ті боятимуться імені Твого, царі народів тих шанують Твою Славу.
[16] porque o SENHOR edificou a Sião, apareceu na sua glória,	[17]Це станеться, коли Господь з руїн Сіон підніме й постане там у пишності і славі.
[17] atendeu à oração do desamparado e não lhe desdenhou as preces.	[18]Почує Він нужденного молитви, Він не осудить, не зневажить їх.
[18] Ficará isto registrado para a geração futura, e um povo, que há de ser criado, louvará ao SENHOR;	[19]Про все це напишіть для поколінь прийдешніх, щоб незачатий ще народ цінував Творця.
[19] que o SENHOR, do alto do seu santuário, desde os céus, baixou vistas à terra,	[20-21]Господь з Небесного престолу подивився на землю, аби почути в'язнів стогін й плач приречених до страти.
[20] para ouvir o gemido dos cativos e libertar os condenados à morte,	
[21] a fim de que seja anunciado em Sião o nome do SENHOR e o seu louvor, em Jerusalém,	[22]Щоб звільнені Його ім'я вславляли на Сіоні, хвалу Йому співали у Єрусалимі.
[22] quando se reunirem os povos e os reinos, para servirem ao SENHOR.	[23-24]Коли збираються всі царства і народи вславляти Господа разом, мене

[23] Ele me abateu a força no caminho e me abreviou os dias.

[24] Dizia eu: Deus meu, não me leves na metade de minha vida; tu, cujos anos se estendem por todas as gerações.

[25] Em tempos remotos, lançaste os fundamentos da terra; e os céus são obra das tuas mãos.

[26] Eles perecerão, mas tu permaneces; todos eles envelhecerão como uma veste, como roupa os mudarás, e serão mudados.

[27] Tu, porém, és sempre o mesmo, e os teus anos jamais terão fim.

[28] Os filhos dos teus servos habitarão seguros, e diante de ti se estabelecerá a sua descendência.

лишили сили і снага, життя укоротилось невблаганно.

[25]Тому благаю: «Боже мій, живеш Ти з роду в рід, тож не вбивай мого життя на півдорозі.

[26]Створив Ти землю в сиву давнину, Ти небеса розкинув власноручно.

[27]І все це може зникнути, а Ти ж бо — вічний. Мов одяг зношений, Ти викинеш і зміниш їх, немов ганчір'я.

[28]Твої ж літа пребудуть вічно!

[29]Сини рабів Твоїх прийдуть і підуть. Нащадки змінять їх, аби Тобі служити».

Salmo 103

A misericórdia de Deus

Salmo de Davi

[1] Bendize, ó minha alma, ao SENHOR, e tudo o que há em mim bendiga ao seu santo nome.

[2] Bendize, ó minha alma, ao SENHOR, e não te esqueças de nem um só de seus benefícios.

[3] Ele é quem perdoa todas as tuas iniqüidades; quem sara todas as tuas enfermidades;

[4] quem da cova redime a tua vida e te coroa de graça e misericórdia;

[5] quem farta de bens a tua velhice, de sorte que a tua mocidade se renova como a da águia.

[6] O SENHOR faz justiça e julga a todos os oprimidos.

Псалми 103

[1]*Псалом Давида.*

Душе моя, благословення Господу пошли! Єство моє, благослови Його святе ім'я!

[2]Душе моя, слав Господа, не забувай ніколи Його благих діянь.

[3]Це ж Він простить твої тяжкі гріхи, це ж Він зцілить від недугів.

[4]Це ж Він твоє життя відверне від могили, це ж Він тебе огорне милосердям і любов'ю.

[5]Це Він тебе наповнить добротою, дасть другу молодість, і тоді орлом себе відчуєш юним.

[6]Пригнобленим Господь приносить праведність і справедливість.

[7] Manifestou os seus caminhos a Moisés e os seus feitos aos filhos de Israel.

[7]Це Він навчив шляхів життя Мойсея, це Він Ізраїлю явив Свої діла великі.

[8] O SENHOR é misericordioso e compassivo; longânimo e assaz benigno.

[8]Господь — предобрий, милосердний, терплячий, доброчинний Він.

[9] Não repreende perpetuamente, nem conserva para sempre a sua ira.

[9]Не стане Він зненацька нападати, не буде пантрувати за кожним кроком.

[10] Não nos trata segundo os nossos pecados, nem nos retribui consoante as nossas iniqüidades.

[10]Як грішимо, Він не карає, як завинили, Він не мститься.

[11] Pois quanto o céu se alteia acima da terra, assim é grande a sua misericórdia para com os que o temem.

[11]Як небо височенне над землею, так і любов Його — висока і правдива.

[12] Quanto dista o Oriente do Ocidente, assim afasta de nós as nossas transgressões.

[12]Та непокірливих відрине Бог від Себе, далеко так, як схід від заходу далеко.

[13] Como um pai se compadece de seus filhos, assim o SENHOR se compadece dos que o temem.

[13]Як батько діток, пестить слуг Своїх Господь.

[14] Pois ele conhece a nossa estrutura e sabe que somos pó.

[14]Він пам'ятає, як створив нас, ми ж бо — порох.

[15] Quanto ao homem, os seus dias são como a relva; como a flor do campo, assim ele floresce;

[15]Короткочасний вік людини, як в трави, як в квітки польової, що розквітне,

[16] pois, soprando nela o vento, desaparece; e não conhecerá, daí em diante, o seu lugar.

[16]та й облетить, лиш суховії нападуть. Ніхто й не скаже, де той цвіт буяв.

[17] Mas a misericórdia do SENHOR é de eternidade a eternidade, sobre os que o temem, e a sua justiça, sobre os filhos dos filhos,

[17]Але завжди жива любов Господня вірна, але завжди Господь вершити буде добрі справи для всіх нащадків слуг Своїх.

[18] para com os que guardam a sua aliança e para com os que se lembram dos seus preceitos e os cumprem.

[18]Завжди за тих Він буде, хто Заповітом і велінням Його живе.

[19] Nos céus, estabeleceu o SENHOR o seu trono, e o seu reino domina sobre tudo.

[19]Адже Господь установив престол на Небесах і звідти править цілим світом.

[20] Bendizei ao SENHOR, todos os seus anjos, valorosos em poder, que executais as suas ordens e lhe obedeceis à palavra.

[21] Bendizei ao SENHOR, todos os seus exércitos, vós, ministros seus, que fazeis a sua vontade.

[22] Bendizei ao SENHOR, vós, todas as suas obras, em todos os lugares do seu domínio. Bendize, ó minha alma, ao SENHOR.

Salmo 104

Louvor ao Deus criador

[1] Bendize, ó minha alma, ao SENHOR! SENHOR, Deus meu, como tu és magnificente: sobrevestido de glória e majestade,

[2] coberto de luz como de um manto. Tu estendes o céu como uma cortina,

[3] pões nas águas o vigamento da tua morada, tomas as nuvens por teu carro e voas nas asas do vento.

[4] Fazes a teus anjos ventos e a teus ministros, labaredas de fogo.

[5] Lançaste os fundamentos da terra, para que ela não vacile em tempo nenhum.

[6] Tomaste o abismo por vestuário e a cobriste; as águas ficaram acima das montanhas;

[7] à tua repreensão, fugiram, à voz do teu trovão, bateram em retirada.

[8] Elevaram-se os montes, desceram os vales, até ao lugar que lhes havias preparado.

[9] Puseste às águas divisa que não ultrapassarão, para que não tornem a cobrir a terra.

[20]Господні Ангели, благословіть Його! Могутні воїни, покірно слухайте Його накази!

[21]Благословляйте Господа, усі Небесні сили, Його наказів слухайтесь усі!

[22]Благословляйте Господа усі, кого створив Він, благословляйте всюди в Його царстві! Душе моя, благословення Господу пошли!

Псалми 104

[1]Душе моя, благословення Господу пошли! О Господи, мій Боже, Ти — величний, Ти вбраний в шати доблесті і слави.

[2]Як в тогу, Він огорнений у світло, Він небо розгортає, мов завісу.

[3]Небеса — підмурівок Його дому, небесні хмари — колісниці Бога, на крилах вітру Він мандрує небесами.

[4]Зробив Він Ангелів подібними до вітру, а слуг Своїх — до полум’я.

[5]Він землю на підвалини міцні поставив, отож ніколи не впаде вона.

[6]Мов ковдрою, безоднею вкрив землю, вершини гір Він вкрив водою.

[7]Коли Він дорікнув і гримнув грізно, то води ринули, помчались хутко з гір.

[8]Здійнялися гірські вершини, а долини впали вниз, все стало на свої місця, як Ти звелів.

[9]Ти встановив кордони для води, щоб суходіл не затопила.

[10] Tu fazes rebentar fontes no vale, cujas águas correm entre os montes;

[11] dão de beber a todos os animais do campo; os jumentos selvagens matam a sua sede.

[12] Junto delas têm as aves do céu o seu pouso e, por entre a ramagem, desferem o seu canto.

[13] Do alto de tua morada, regas os montes; a terra farta-se do fruto de tuas obras.

[14] Fazes crescer a relva para os animais e as plantas, para o serviço do homem, de sorte que da terra tire o seu pão,

[15] o vinho, que alegra o coração do homem, o azeite, que lhe dá brilho ao rosto, e o alimento, que lhe sustém as forças.

[16] Avigoram-se as árvores do SENHOR e os cedros do Líbano que ele plantou,

[17] em que as aves fazem seus ninhos; quanto à cegonha, a sua casa é nos ciprestes.

[18] Os altos montes são das cabras montesinhas, e as rochas, o refúgio dos arganazes.

[19] Fez a lua para marcar o tempo; o sol conhece a hora do seu ocaso.

[20] Dispões as trevas, e vem a noite, na qual vagueiam os animais da selva.

[21] Os leõezinhos rugem pela presa e buscam de Deus o sustento;

[22] em vindo o sol, eles se recolhem e se acomodam nos seus covis.

[23] Sai o homem para o seu trabalho e para o seu encargo até à tarde.

[10]Струмкам вказав Ти шлях поміж горами.

[11]Вони звірині польовій дають напитись, і дикі віслюки вгамовують в них спрагу.

[12]Птахи небесні гнізда в'ють біля води, щебечуть в верболозах при потоці.

[13]Він гори напуває з джерел небесних, земля втішається плодами рук Його.

[14]Він спричиняє ріст трави, аби паслась худоба, і зернових, аби людей нагодувати, щоб люди харчувалися землі плодами,

[15]вино, щоб серце звеселяти, оливу, щоби сяяли обличчя, і хліб, щоб тіло підкріпити.

[16-17]Господні велетні-дерева вологи вдосталь мають: ливанські кедри, породи інші хвойні, де горобці й лелеки — всі птахи гніздечка звили.

[18]Високі гори — для гірських козлів домівка, у скелях влаштувались борсуки.

[19]Створив Він місяць, щоби визначати час святих зібрань, призначив сонцю місце, де сідати.

[20]Бог темряву створив, щоб ніч могла прийти, щоб звірина нічна могла бродити в лісі.

[21]Тож леви молоді гарчать і здобичі у Бога просять.

[22]Коли сходить сонце, звірі всі нічні у лігва повертаються свої і сплять.

[23]Виходять потім люди працювати і пораються дотемна.

24 Que variedade, SENHOR, nas tuas obras! Todas com sabedoria as fizeste; cheia está a terra das tuas riquezas.

25 Eis o mar vasto, imenso, no qual se movem seres sem conta, animais pequenos e grandes.

26 Por ele transitam os navios e o monstro marinho que formaste para nele folgar.

27 Todos esperam de ti que lhes dês de comer a seu tempo.

28 Se lhes dás, eles o recolhem; se abres a mão, eles se fartam de bens.

29 Se ocultas o rosto, eles se perturbam; se lhes cortas a respiração, morrem e voltam ao seu pó.

30 Envias o teu Espírito, eles são criados, e, assim, renovas a face da terra.

31 A glória do SENHOR seja para sempre! Exulte o SENHOR por suas obras!

32 Com só olhar para a terra, ele a faz tremer; toca as montanhas, e elas fumegam.

33 Cantarei ao SENHOR enquanto eu viver; cantarei louvores ao meu Deus durante a minha vida.

34 Seja-lhe agradável a minha meditação; eu me alegrarei no SENHOR.

35 Desapareçam da terra os pecadores, e já não subsistam os perversos. Bendize, ó minha alma, ao SENHOR! Aleluia!

Salmo 105

As maravilhosas obras do Senhor a favor de Israel

1 Crônicas 16.8-22

24Всього, що Ти зробив, і не злічити! І скільки мудрості у всіх Твоїх діяннях, наповнена земля усім, що Ти створив!

25Візьми хоч великий океан, що не охопити. Він повний крихітних створінь, тварин, що незліченні, — великих і малих.

26Поверхню моря розтинають кораблі, морські потвори в глибині пустують.

27В належний час усі до Тебе мчать, аби дістати здобич.

28Ти руки розкинув і дав їм поживу, і вже вони вдоволені і ситі.

29Але коли ховаєш Ти від них лице, вони лякаються, повітря їм бракує, втрачають сили й гинуть, ось вони вже порох.

30Коли ж Ти дихаєш на них, це зцілення для них й оновлення землі.

31Нехай Господь прославиться навіки, хай Богу втіха буде від Його творінь.

32Він дивиться на землю, і тремтить земля, Він докоряє горам, і з тих струмує дим.

33Хоч скільки б жив, я Бога прославлятиму в піснях, допоки житиму, псалми Йому співати буду.

34Вірші складатиму для Нього, щасливий в Господі я буду.

35Коли з землі піде останній грішник і кривдників не лишиться на ній. Душе моя, благословення Господу пошли! Благословен Господь!

Псалми 105

1 Rendei graças ao SENHOR, invocai o seu nome, fazei conhecidos, entre os povos, os seus feitos.

2 Cantai-lhe, cantai-lhe salmos; narrai todas as suas maravilhas.

3 Gloriai-vos no seu santo nome; alegre-se o coração dos que buscam o SENHOR.

4 Buscai o SENHOR e o seu poder; buscai perpetuamente a sua presença.

5 Lembrai-vos das maravilhas que fez, dos seus prodígios e dos juízos de seus lábios,

6 vós, descendentes de Abraão, seu servo, vós, filhos de Jacó, seus escolhidos.

7 Ele é o SENHOR, nosso Deus; os seus juízos permeiam toda a terra.

8 Lembra-se perpetuamente da sua aliança, da palavra que empenhou para mil gerações;

9 da aliança que fez com Abraão e do juramento que fez a Isaque;

10 o qual confirmou a Jacó por decreto e a Israel por aliança perpétua,

11 dizendo: Dar-te-ei a terra de Canaã como quinhão da vossa herança.

12 Então, eram eles em pequeno número, pouquíssimos e forasteiros nela;

13 andavam de nação em nação, de um reino para outro reino.

14 A ninguém permitiu que os oprimisse; antes, por amor deles, repreendeu a reis,

15 dizendo: Não toqueis nos meus ungidos, nem maltrateis os meus profetas.

16 Fez vir fome sobre a terra e cortou os meios de se obter pão.

1Співайте дяку Господу, ім'я Його вславляйте, народам про Його діла сповіщайте!

2Співайте Йому! Пісню хвали Йому співайте! Славте всі Його діла чудесні!

3Пишайтеся Його святим ім'ям, хай щастя буде тим, хто Господа шукає!

4Вірте в Господа та Його силу, хай Він постійно з вами буде.

5-6Нащадки Авраама, Божого слуги, обранця Якова сини і доньки, не забувайте тих чудес, що Бог творив, діла і рішення Його завжди носіть у серці.

7Господь — наш Бог, і влада Його повсюди на землі.

8Навіки Він Свою Угоду пам'ятає, що Він заповідав для тисяч поколінь прийдешніх.

9Він з Авраамом уклав ту клятву, дав її Ісааку,

10і Якову підтвердив Він Угоду вічну, Ізраїлю як вічний заповіт.

11Господь сказав: «Я землю Ханаанську віддам вам у володіння».

12Він так зробив, коли була їх купка мандрівників на тій землі,

13як вони блукали від народу до народу, з одного царства до іншого.

14Господь не дозволяв чинити зле їм, попереджаючи царів стосовно них:

15«Не зачіпайте народ, що помазав Я, Моїм пророкам лиха ви не заподійте!»

16Наслав на землю Він голодомор, їх змусив рахувати окрайці.

[17] Adiante deles enviou um homem, José, vendido como escravo;

[17]Послав Він перед ними чоловіка, то проданий у рабство Йосип був.

[18] cujos pés apertaram com grilhões e a quem puseram em ferros,

[18]Кайданами йому скували ноги, а шию затягли в залізний комір,

[19] até cumprir-se a profecia a respeito dele, e tê-lo provado a palavra do SENHOR.

[19]аж доки слово Господа до нього не прийшло, його очистило Господнє слово.

[20] O rei mandou soltá-lo; o potentado dos povos o pôs em liberdade.

[20]Послав людину цар його нагородити, правитель краю наказав його звільнити.

[21] Constituiu-o senhor de sua casa e mordomo de tudo o que possuía,

[21]Домоправителем його призначив, усю маєтність доглядати доручив.

[22] para, a seu talante, sujeitar os seus príncipes e aos seus anciãos ensinar a sabedoria.

[22]Дітей царевих Йосип наставляв, ділився мудрістю з старійшинами роду.

[23] Então, Israel entrou no Egito, e Jacó peregrinou na terra de Cam.

[23]Прийшов Ізраїль згодом до Єгипту, в країні Хама оселився Яків.

[24] Deus fez sobremodo fecundo o seu povo e o tornou mais forte do que os seus opressores.

[24]Рід їхній дивовижно розплодився і став для ворогів занадто дужим.

[25] Mudou-lhes o coração para que odiassem o seu povo e usassem de astúcia para com os seus servos.

[25]І вже прихильності до Якова синів не мали, рабів своїх зненавидів Єгипет, зле замишляти проти них почав.

[26] E lhes enviou Moisés, seu servo, e Arão, a quem escolhera,

[26]І Бог послав Своїх обранців Мойсея та Аарона.

[27] por meio dos quais fez, entre eles, os seus sinais e maravilhas na terra de Cam.

[27]Він наділив їх силою дива творити й чудеса в країні Хама.

[28] Enviou trevas, e tudo escureceu; e Moisés e Arão não foram rebeldes à sua palavra.

[28]Наслав пітьму Він непроглядну, та єгиптяни не прислухались до Нього.

[29] Transformou-lhes as águas em sangue e assim lhes fez morrer os peixes.

[29]Він води їхні в кров перетворив і рибу отруїв.

[30] Sua terra produziu rãs em abundância, até nos aposentos dos reis.

[30]В країні жаби розплодились так, що аж дійшли до царського палацу.

[31] Ele falou, e vieram nuvens de moscas e piolhos em todo o seu país.

[31]Він слово мовив, і блошиць навала посунула на край.

32 Por chuva deu-lhes saraiva e fogo chamejante, na sua terra.

33 Devastou-lhes os vinhedos e os figueirais e lhes quebrou as árvores dos seus limites.

34 Ele falou, e vieram gafanhotos e saltões sem conta,

35 os quais devoraram toda a erva do país e comeram o fruto dos seus campos.

36 Também feriu de morte a todos os primogênitos da sua terra, as primícias do seu vigor.

37 Então, fez sair o seu povo, com prata e ouro, e entre as suas tribos não havia um só inválido.

38 Alegrou-se o Egito quando eles saíram, porquanto lhe tinham infundido terror.

39 Ele estendeu uma nuvem que lhes servisse de toldo e um fogo para os alumiar de noite.

40 Pediram, e ele fez vir codornizes e os saciou com pão do céu.

41 Fendeu a rocha, e dela brotaram águas, que correram, qual torrente, pelo deserto.

42 Porque estava lembrado da sua santa palavra e de Abraão, seu servo.

43 E conduziu com alegria o seu povo e, com jubiloso canto, os seus escolhidos.

44 Deu-lhes as terras das nações, e eles se apossaram do trabalho dos povos,

45 para que lhe guardassem os preceitos e lhe observassem as leis. Aleluia!

Salmo 106

A graça de Deus e a ingratidão de Israel

Vs. 47-48: 1 Crônicas 16.35-36

32Він дощ перетворив на град і леза блискавиць.

33Побило виноградники і смокви, й дерева інші по країні цілій.

34Він наказав, і сарана, і гусінь навалилися.

35Усе зелене, весь врожай до корінця поїли.

36Тоді всіх їхніх первістків згубив — весь батьків первоцвіт.

37Народ Свій вивів Він у злоті й сріблі, ніхто в колінах їхніх не схитнувся.

38Зраділи дуже єгиптяни, побачивши, що ті пішли, адже вони ізраїльтян боялись.

39Господь напнув над ними хмару, наче килим, Він стовп вогню створив, аби світити уночі.

40Як попросили, дав їм перепілок наситив їх небесним хлібом.

41Він скелю розщепив, і полилася вода в пустелю, наче та ріка.

42Адже Він пам'ятав обітницю святу Своєму слузі Аврааму.

43То й вивів із Єгипту Бог народ обранців, втішений й щасливий.

44А потім їм віддав народів інших землі, й вони успадкували плід трудів чужих.

45Щоб трималися Його законів, щоб заповіді берегли Його. Славімо Господа!

Псалми 106

[1] Aleluia! Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom; porque a sua misericórdia dura para sempre.

[1]Славімо Господа! Дякуйте Господу за Його доброту, за справжню милість Його вічну!

[2] Quem saberá contar os poderosos feitos do SENHOR ou anunciar os seus louvores?

[2]Ніхто не годен полічити сил Господніх! Ніхто не виспіває всі хвали Йому!

[3] Bem-aventurados os que guardam a retidão e o que pratica a justiça em todo tempo.

[3]Благословенний той, хто зберігає справедливість, хто праведність вершить!

[4] Lembra-te de mim, SENHOR, segundo a tua bondade para com o teu povo; visita-me com a tua salvação,

[4]Згадай мене, о Господи, коли народу явиш милість, коли народ спасатимеш, про мене не забудь.

[5] para que eu veja a prosperidade dos teus escolhidos, e me alegre com a alegria do teu povo, e me regozije com a tua herança.

[5]Дозволь мені побачити благополуччя обраних Твоїх, Твого народу радощі мене також хай тішать, дозволь радіти з того, що Тобі належу.

[6] Pecamos, como nossos pais; cometemos iniqüidade, procedemos mal.

[6]Ми, як і пращури, грішили, були неправедні, і це провина наша.

[7] Nossos pais, no Egito, não atentaram às tuas maravilhas; não se lembraram da multidão das tuas misericórdias e foram rebeldes junto ao mar, o mar Vermelho.

[7]З твоїх чудес в Єгипті не навчилися нічого, не пам'ятали наші предки Твоєї щирої любові. Там, де Червоне море розлилося, вони повстали проти Бога.

[8] Mas ele os salvou por amor do seu nome, para lhes fazer notório o seu poder.

[8]Але Господь їх врятував, щоб показати Свою велич, порятував заради імені Свого.

[9] Repreendeu o mar Vermelho, e ele secou; e fê-los passar pelos abismos, como por um deserto.

[9]Він море посварив, і висохло воно, Він їх провів по дну морському, наче по пустелі.

[10] Salvou-os das mãos de quem os odiava e os remiu do poder do inimigo.

[10]Від ненависників Він врятував їх і викупив від ворогів.

[11] As águas cobriram os seus opressores; nem um deles escapou.

[11]А їхніх кривдників вода накрила, не врятувався жоден з них.

[12] Então, creram nas suas palavras e lhe cantaram louvor.

[12]Тож слову Божому повірили вони і прославлять Його піснями почали.

[13] Cedo, porém, se esqueceram das suas obras e não lhe aguardaram os desígnios;

[13]Та швидко знов забули всі Його діяння, були занадто нетерплячі для Його порад.

[14] entregaram-se à cobiça, no deserto; e tentaram a Deus na solidão.

[14]В пустелі піддались спокусам і випробовувати Бога почали.

15 Concedeu-lhes o que pediram, mas fez definhar-lhes a alma.

16 Tiveram inveja de Moisés, no acampamento, e de Arão, o santo do SENHOR.

17 Abriu-se a terra, e tragou a Datã, e cobriu o grupo de Abirão.

18 Ateou-se um fogo contra o seu grupo; a chama abrasou os ímpios.

19 Em Horebe, fizeram um bezerro e adoraram o ídolo fundido.

20 E, assim, trocaram a glória de Deus pelo simulacro de um novilho que come erva.

21 Esqueceram-se de Deus, seu Salvador, que, no Egito, fizera coisas portentosas,

22 maravilhas na terra de Cam, tremendos feitos no mar Vermelho.

23 Tê-los-ia exterminado, como dissera, se Moisés, seu escolhido, não se houvesse interposto, impedindo que sua cólera os destruísse.

24 Também desprezaram a terra aprazível e não deram crédito à sua palavra;

25 antes, murmuraram em suas tendas e não acudiram à voz do SENHOR.

26 Então, lhes jurou, de mão erguida, que os havia de arrasar no deserto;

27 e também derribaria entre as nações a sua descendência e os dispersaria por outras terras.

28 Também se juntaram a Baal-Peor e comeram os sacrifícios dos ídolos mortos.

29 Assim, com tais ações, o provocaram à ira; e grassou peste entre eles.

15Тоді Він дав їм те, чого бажали: наслав на них Він згубну моровицю.

16В святому таборі Господньому вони палко підтримали Мойсея та Аарона.

17А щодо послідовників Датана й Авірама, то розверзлася, поглинула й зімкнулася земля.

18Перед збіговиськом вогонь зметнувся й спалив зловмисників усіх.

19А потім спорудили золоте теля в пустелі і долілиць попадали в покорі.

20Преславного зміняли на боввана, подобу травоїдного вола.

21Забули, Хто творив великі справи у Хамовій землі, чудесні дива на Червонім морі.

22У Хамовій землі Він творив великі справи і неймовірні дива на Червонім морі.

23Він знищив би усіх, якби не раб Його Мойсей, який вступився, гнів Господній пригасив і від загибелі порятував їх.

24І знов вони Його відринули, й в жаданім краї відкинули Його веління.

25Вони сиділи по наметах і на Бога нарікали, не прислухалися до голосу Господнього.

26Тож Він поклявся знову їх пожбурити в пустелю,

27нащадків їхніх вимести й розвіяти по світу.

28У Ваал-Пеорі вони пристали до поклоніння Ваалу і поділяли жертви мертвих.

29Тож вчинками своїми прогнівили Бога, і Він за те наслав на них хвороби.

30 Então, se levantou Finéias e executou o juízo; e cessou a peste.	30Встав Фінегас, помолився й спинив моровицю.
31 Isso lhe foi imputado por justiça, de geração em geração, para sempre.	31Той вчинок праведним вважають, із роду в рід і навічно.
32 Depois, o indignaram nas águas de Meribá, e, por causa deles, sucedeu mal a Moisés,	32Та знову Бога прогнівили у Меріві і через те примусили Мойсея зле вчинити.
33 pois foram rebeldes ao Espírito de Deus, e Moisés falou irrefletidamente.	33Мойсея гірко засмутили, він нерозсудливо заговорив.
34 Não exterminaram os povos, como o SENHOR lhes ordenara.	34Не знищили вони народів інших, як наказав Господь.
35 Antes, se mesclaram com as nações e lhes aprenderam as obras;	35Натомість розбрелися між племенами, навчилися чинити, як народи інші.
36 deram culto a seus ídolos, os quais se lhes converteram em laço;	36І почали бовванам поклонятись, що стало пасткою для них.
37 pois imolaram seus filhos e suas filhas aos demônios	37Дітей приносити почали в жертву, то ж віддавати демонам дітей.
38 e derramaram sangue inocente, o sangue de seus filhos e filhas, que sacrificaram aos ídolos de Canaã; e a terra foi contaminada com sangue.	38Невинну кров вони лили синів і дочок, принесених бовванам ханаанським в жертву, тією кров'ю землю осквернили.
39 Assim se contaminaram com as suas obras e se prostituíram nos seus feitos.	39Й себе неправедністю осквернили, немов розпустою повії.
40 Acendeu-se, por isso, a ira do SENHOR contra o seu povo, e ele abominou a sua própria herança	40Тож розлютивсь Господь на Свій народ, почав Свій спадок зневажати.
41 e os entregou ao poder das nações; sobre eles dominaram os que os odiavam.	41Господь віддав їх іншим племенам, тож їхні вороги вже ними керували.
42 Também os oprimiram os seus inimigos, sob cujo poder foram subjugados.	42Їх вороги нещадно гнобили й гнітили.
43 Muitas vezes os libertou, mas eles o provocaram com os seus conselhos e, por sua iniqüidade, foram abatidos.	43Він знову й знову рятував їх, Його ж не слухались вони, чинили що хотіли, тому й приймали кару за вину свою.
44 Olhou-os, contudo, quando estavam angustiados e lhes ouviu o clamor;	44Але щоразу у біді, коли молились Богу, Він чув їх, дбав про них, не залишав в біді.

[45] lembrou-se, a favor deles, de sua aliança e se compadeceu, segundo a multidão de suas misericórdias.

[46] Fez também que lograssem compaixão de todos os que os levaram cativos.

[47] Salva-nos, SENHOR, nosso Deus, e congrega-nos de entre as nações, para que demos graças ao teu santo nome e nos gloriemos no teu louvor.

[48] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, de eternidade a eternidade; e todo o povo diga: Amém! Aleluia!

Livro V

Salmos 107 - 150

Salmo 107

Deus salva de todas as tribulações

[1] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, e a sua misericórdia dura para sempre.

[2] Digam-no os remidos do SENHOR, os que ele resgatou da mão do inimigo

[3] e congregou de entre as terras, do Oriente e do Ocidente, do Norte e do mar.

[4] Andaram errantes pelo deserto, por ermos caminhos, sem achar cidade em que habitassem.

[5] Famintos e sedentos, desfalecia neles a alma.

[6] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.

[7] Conduziu-os pelo caminho direito, para que fossem à cidade em que habitassem.

[45]Він згадував Свій Заповіт і щирою любов’ю їх втішав.

[46]Він змусив ворогів їм ласку виявляти.

[47]Тож нині, Господи наш Боже, врятуй нас, збери нас із-поміж народів, щоб ми до храму повернулись прославляти Твоє ім’я й Тебе піснями величати.

[48]Благословенний є Господь наш Бог на всі віки! І весь народ сказав: «Амінь!» Славімо Господа!

Книга П’ята

(Псалми 107–150)

Псалми 107

[1]Вславляйте Господа, бо добрий Він, за щирую любов, яка існує вічно!

[2]Повторюйте це ті, кого Господь порятував, кого Він визволив від ворогів!

[3]Він позбирав їх із усіх країв: із заходу і сходу, півночі і півдня.

[4]Вони блукали по сухих пустелях, шукаючи, де б оселитися, та не знайшли.

[5]Зів’яли життєдайні сили їхні від голоду та спраги.

[6]Зверталися до Господа вони в своїй біді, і Він їх визволив з напасті.

[7]Господь їх вивів до їхніх рідних міст.

[8] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!	[8]Тож хай благословляють Господа за щирую любов, за всі ті чудеса, які зробив Він людям.
[9] Pois dessedentou a alma sequiosa e fartou de bens a alma faminta.	[9]Адже Господь напоїть спраглу душу, голодну душу він добром наситить.
[10] Os que se assentaram nas trevas e nas sombras da morte, presos em aflição e em ferros, [11] por se terem rebelado contra a palavra de Deus e haverem desprezado o conselho do Altíssimo,	[10-11]Люд у пітьмі жив, чорній, наче смерть, з залізним ланцюгом на шиї, за те, що проти Господа пішов, що не сприймав Всевишнього поради.
[12] de modo que lhes abateu com trabalhos o coração – caíram, e não houve quem os socorresse.	[12]Їх працею впокорили, вони спіткнулись, й не було кому допомогти.
[13] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.	[13]Зверталися до Господа вони в своїй біді, і Він їх визволив з напасті.
[14] Tirou-os das trevas e das sombras da morte e lhes despedaçou as cadeias.	[14]Він вивів їх з пітьми, що чорна, наче смерть, й порозбивав кайдани їхні.
[15] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!	[15]Хай Господу подякують за щирую любов, за всі ті чудеса, які зробив Він людям,
[16] Pois arrombou as portas de bronze e quebrou as trancas de ferro.	[16]що розтрощив Він бронзові брами, й засуви поламав залізні.
[17] Os estultos, por causa do seu caminho de transgressão e por causa das suas iniqüidades, serão afligidos.	[17]Повстали проти Бога нетямущі і постраждали через підлі свої справи.
[18] A sua alma aborreceu toda sorte de comida, e chegaram às portas da morte.	[18]Вони були нездатні споживати їжу й до брами смерті близько підійшли.
[19] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.	[19]Зверталися до Господа вони в своїй біді, і Він їх визволив з напасті.
[20] Enviou-lhes a sua palavra, e os sarou, e os livrou do que lhes era mortal.	[20]Він слово мовив і зцілив їх, послав їм порятунок від страшної згуби.

21 Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!

22 Ofereçam sacrifícios de ações de graças e proclamem com júbilo as suas obras!

23 Os que, tomando navios, descem aos mares, os que fazem tráfico na imensidade das águas,

24 esses vêem as obras do SENHOR e as suas maravilhas nas profundezas do abismo.

25 Pois ele falou e fez levantar o vento tempestuoso, que elevou as ondas do mar.

26 Subiram até aos céus, desceram até aos abismos; no meio destas angústias, desfalecia-lhes a alma.

27 Andaram, e cambalearam como ébrios, e perderam todo tino.

28 Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.

29 Fez cessar a tormenta, e as ondas se acalmaram.

30 Então, se alegraram com a bonança; e, assim, os levou ao desejado porto.

31 Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!

32 Exaltem-no também na assembléia do povo e o glorifiquem no conselho dos anciãos.

33 Ele converteu rios em desertos e mananciais, em terra seca;

34 terra frutífera, em deserto salgado, por causa da maldade dos seus habitantes.

21Хай Господу подякують за щирую любов, за всі ті чудеса, які зробив Він людям.

22Нехай приносять жертви дяки розкажуть весело про те, що Бог зробив.

23Навіть мандрівники й купці, що вийшли кораблями в плавання до далеких берегів,

24побачили усе, на що Він здатен: всі чудеса, що Він творив в безодні водної стихії.

25Лиш слово мовив, й розгулялись хвилі, лиш наказав, і почалася буря.

26До неба кораблі здіймалися миттєво й раптово падали у глибочінь морську. І мужність щезла, лиш біда настала.

27Вони хитались, спотикались, наче п'яні, вся моряцька вправність зникла вмить.

28Верталися до Господа вони в своїй біді, і Він їх визволив з напасті.

29Він бурю стишив і хвилі вгамувались.

30Вони зраділи, що затихло море, і Він привів їх у жаданий порт.

31Хай Господу подякують за щирую любов, за всі ті чудеса, які зробив Він людям.

32Нехай уславлять Господа на зібранні, хай славлять Господа старійшин збори.

33Річки перетворив Він на пустелі, джерела повноводі повсихали.

34Солончаками Він зробив родючі землі за все те зло, що чинять люди на землі.

35 Converteu o deserto em lençóis de água e a terra seca, em mananciais.

36 Estabeleceu aí os famintos, os quais edificaram uma cidade em que habitassem.

37 Semearam campos, e plantaram vinhas, e tiveram fartas colheitas.

38 Ele os abençoou, de sorte que se multiplicaram muito; e o gado deles não diminuiu.

39 Mas tornaram a reduzir-se e foram humilhados pela opressão, pela adversidade e pelo sofrimento.

40 Lança ele o desprezo sobre os príncipes e os faz andar errantes, onde não há caminho.

41 Mas levanta da opressão o necessitado, para um alto retiro, e lhe prospera famílias como rebanhos.

42 Os retos vêem isso e se alegram, mas o ímpio por toda parte fecha a boca.

43 Quem é sábio atente para essas coisas e considere as misericórdias do SENHOR.

Salmo 108

Deus concede vitória ao seu povo

Salmo 57.7-11; Vs. 6-13: Salmo 60.5-12

Cântico. Salmo de Davi

1 Firme está o meu coração, ó Deus! Cantarei e entoarei louvores de toda a minha alma.

2 Despertai, saltério e harpa! Quero acordar a alva.

3 Render-te-ei graças entre os povos, ó SENHOR! Cantar-te-ei louvores entre as nações.

35Та Він також перетворив пустелі на оази, сухі степи перетворив Він на джерельний край.

36Він там людей голодних поселив, а вже вони для себе там звели рідні міста.

37Вони засіяли лани, посадили лози й зібрали врожаї.

38Він цей народ благословив, примножив, дав розплодитися худобі свійській.

39Народів інших стало менше довкруги, тяжкі випробування і нещастя їх зігнули.

40Господь вельможним пиху збив, пустив поневірятись по безлюдних, здичавілих землях.

41А жебраків Він визволив з убозтва, примножує родини їхні, як отари.

42Засвідчують це праведні й радіють, уста безбожників скувала німота.

43У кого мудрості стає, щоб осягнути це, той розуміє справжню милість Божу!

Псалми 108

1*Хвальна пісня Давида.*

Налаштував я серце, Боже, Тебе вславляти і співати всім єством!

2Прокинься, моя душе, прокиньтесь, арфи й ліри, світанок привітаємо разом!

3Ми, Господи, вславлятимемо Тебе поміж народів, й серед іноземців возвеличим ми Твоє ім'я!

4 Porque acima dos céus se eleva a tua misericórdia, e a tua fidelidade, para além das nuvens.
5 Sê exaltado, ó Deus, acima dos céus; e em toda a terra esplenda a tua glória,
6 para que os teus amados sejam livres; salva com a tua destra e responde-nos.

7 Disse Deus na sua santidade: Exultarei; dividirei Siquém e medirei o vale de Sucote.

8 Meu é Gileade, meu é Manassés; Efraim é a defesa de minha cabeça; Judá é o meu cetro.
9 Moabe, porém, é a minha bacia de lavar; sobre Edom atirarei a minha sandália; sobre a Filístia jubilarei.
10 Quem me conduzirá à cidade fortificada? Quem me guiará até Edom?
11 Não nos rejeitaste, ó Deus? Tu não sais, ó Deus, com os nossos exércitos!
12 Presta-nos auxílio na angústia, pois vão é o socorro do homem.
13 Em Deus faremos proezas, porque ele mesmo calca aos pés os nossos adversários.

Salmo 109

Imprecações contra os inimigos

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

1 Ó Deus do meu louvor, não te cales!
2 Pois contra mim se desataram lábios maldosos e fraudulentos; com mentirosa língua falam contra mim.
3 Cercam-me com palavras odiosas e sem causa me fazem guerra.

4Бо ж щира любов Твоя сягає неба, бо вірність Божа — вища хмар небесних.

5Вивищується Він над небесами, а Слава Його — по всій землі.

6Своєю владою врятуй людей, яких Ти любиш, щоб вирвати їх із тенет біди.

7Бог подарував мені таку обітницю у храмі: «З радістю Я в борні здобуду перемогу й віддам цю землю народу Своєму: Я віддам Сихем їм й долину Суккот.

8Належатиме Ґілеад Мені, Манассії земля Моєю буде. Шоломом мені буде Ефраїм, Юдея царським скіпетром послужить.

9Моав буде мийницею для ніг, сандалі скину над Едомом і переможно вигукну над филистимським краєм.

10-11Хто приведе Мене в укріплені міста? Дорогу хто покаже до Едома?» Ти нас покинув, Боже, чи не так? Не виступить із нашим військом Бог до бою!

12Допоможи нам, Боже, вирватись з лещат ворожих! Намарне сподіватись порятунку від людей!

13Могли б перемогти, аби Він допоміг, всіх наших ворогів би подолав Він!

Псалми 109

1*Для диригента. Псалом Давида.*
О Боже, Котрому молюся, не мовчи!

2Бо злі язики нагострились на мене, обплутали мене брехнею.

3Накинулись на мене безпричинно, ведуть про мене балачки гидкі.

[4] Em paga do meu amor, me hostilizam; eu, porém, oro.

[5] Pagaram-me o bem com o mal; o amor, com ódio.

[6] Suscita contra ele um ímpio, e à sua direita esteja um acusador.

[7] Quando o julgarem, seja condenado; e, tida como pecado, a sua oração.

[8] Os seus dias sejam poucos, e tome outro o seu encargo.

[9] Fiquem órfãos os seus filhos, e viúva, a sua esposa.

[10] Andem errantes os seus filhos e mendiguem; e sejam expulsos das ruínas de suas casas.

[11] De tudo o que tem, lance mão o usurário; do fruto do seu trabalho, esbulhem-no os estranhos.

[12] Ninguém tenha misericórdia dele, nem haja quem se compadeça dos seus órfãos.

[13] Desapareça a sua posteridade, e na seguinte geração se extinga o seu nome.

[14] Na lembrança do SENHOR, viva a iniqüidade de seus pais, e não se apague o pecado de sua mãe.

[15] Permaneçam ante os olhos do SENHOR, para que faça desaparecer da terra a memória deles.

[16] Porquanto não se lembrou de usar de misericórdia, mas perseguiu o aflito e o necessitado, como também o quebrantado de coração, para os entregar à morte.

[17] Amou a maldição; ela o apanhe; não quis a bênção; aparte-se dele.

[4]У відповідь на ласку, вони кинулись на мене, хоч навіть я за них молився.

[5]За все добро, що я зробив, сплатили лихом, і за любов мою ненавистю сплатили.

[6]Вони говорили: «Безбожника йому у допомогу дайте, правицею його хай ворог буде.

[7]Отак в суді здобуде перемогу кривдник, його ж молитви гріх його засвідчать.

[8]Та хай обірветься негідника життя, й його заступить інший чоловік.

[9]Осиротіють діти, овдовіє жінка.

[10]Хай діти жебраками помандрують з краю в край, вигнанцями, адже в руїнах буде дім.

[11]Хай лихварям дістанеться усе, що він надбав, хай зайди загребуть усе, заради чого працював він!

[12]Аби ніхто його не пожалів, аби сиріт його ніхто не приголубив!

[13]Насамкінець хай люди проженуть його, нехай нащадки з пам'яті зітруть його ім'я.

[14]Хай пам'ятає Бог завжди гріхи його батьків, ніколи не простяться його матері гріхи.

[15]Хай ті гріхи Господь повік запам'ятає, а на землі вони забудуться навік.

[16]Він гадки про добро ніколи він не мав, переслідував нещасних жебраків й духовно гнаних прирікав до страти.

[17]Любив прокляття насилати на інших, щоб обсідали їх нещастя, ніколи не хотів благословить людей, тож хай добра йому повік не буде.

[18] Vestiu-se de maldição como de uma túnica: penetre, como água, no seu interior e nos seus ossos, como azeite.

[19] Seja-lhe como a roupa que o cobre e como o cinto com que sempre se cinge.

[20] Tal seja, da parte do SENHOR, o galardão dos meus contrários e dos que falam mal contra a minha alma.

[21] Mas tu, SENHOR Deus, age por mim, por amor do teu nome; livra-me, porque é grande a tua misericórdia.

[22] Porque estou aflito e necessitado e, dentro de mim, sinto ferido o coração.

[23] Vou passando, como a sombra que declina; sou atirado para longe, como um gafanhoto.

[24] De tanto jejuar, os joelhos me vacilam, e de magreza vai mirrando a minha carne.

[25] Tornei-me para eles objeto de opróbrio; quando me vêem, meneiam a cabeça.

[26] Socorre, SENHOR, Deus meu! Salva-me segundo a tua misericórdia.

[27] Para que saibam vir isso das tuas mãos; que tu, SENHOR, o fizeste.

[28] Amaldiçoem eles, mas tu, abençoa; sejam confundidos os que contra mim se levantam; alegre-se, porém, o teu servo.

[29] Cubram-se de ignomínia os meus adversários, e a sua própria confusão os envolva como uma túnica.

[30] Muitas graças darei ao SENHOR com os meus lábios; louvá-lo-ei no meio da multidão;

[31] porque ele se põe à direita do pobre, para o livrar dos que lhe julgam a alma.

[18]Прокляття він носив, немов той одяг. Тож хай розбухне від проклять, як від води, хай лоєм на кістках прокляття наростають.

[19]Нехай в прокляттях ходить, як в плащі, і ними ж підперезаний, немов паском.

[20]Як твердять кривдники, Господь послав їх. Ось що вони мені зробили: обмовили так підло мою душу.

[21]А Ти, мій Господи, Володарю, роби зі мною все, що Тобі краще. Врятуй мене, Ти ж випромінюєш любов і ласку.

[22]Я — жебрак убогий, у грудях серце, наче трут.

[23]Моє життя згасає, мов день, вечірня довга тінь його накрила. Я почуваюся, мов зметений додолу жук.

[24]Від спраги вже тремтять коліна, стає без їжі виснаженим тіло.

[25]Став осоружним, ненависним для людей: подивляться вони й хитають головою у відразі.

[26]Тож Господи, допоможи мені, врятуй, мій Боже, щедрістю Своєї ласки!

[27]Аби переконалися вони, що це Твоя потуга мене порятувала від біди.

[28]Благословеннями зроби прокляття їхні, на їхні голови хай соромом впадуть нападки їхні, аби щасливим був слуга Твій.

[29]Ганьбу хай носять кривдники, як носять плащ, приниження хай носять, наче одяг».

[30]Я щиро вдячний Господу моєму, Його вславляю на зібранні велелюднім.

[31]Бо від убогого праворуч Він стоїть, щоб врятувати від тих, хто прагне приректи на смерть їх.

Salmo 110

O reino e o sacerdócio do Messias

Salmo de Davi

1 Disse o SENHOR ao meu senhor: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos debaixo dos teus pés.

2 O SENHOR enviará de Sião o cetro do seu poder, dizendo: Domina entre os teus inimigos.

3 Apresentar-se-á voluntariamente o teu povo, no dia do teu poder; com santos ornamentos, como o orvalho emergindo da aurora, serão os teus jovens.

4 O SENHOR jurou e não se arrependerá: Tu és sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

5 O SENHOR, à tua direita, no dia da sua ira, esmagará os reis.

6 Ele julga entre as nações; enche-as de cadáveres; esmagará cabeças por toda a terra.

7 De caminho, bebe na torrente e passa de cabeça erguida.

Псалми 110

1*Хвальна пісня Давида.*

Господь сказав володарю моєму: «Праворуч сядь від Мене, поки ворогів твоїх зроблю тобі підніжком».

2Господь твою владу поширить за межі Сіону й на землі ворожі, де правити будеш.

3У час борні прийде на допомогу твій народ, вбереться на зорі в священні шати, і сила молодеча поведе тебе.

4Господь пообіцяв, що не зрадить Він обітниці Своєї. Священик ти навіки за Мелхіседековим чином.

5-6Володар мій стоїть праворуч тебе, судитиме народи Він у судний день, в день гніву, розтрощить голови правителів країн могутніх і трупами засіє неозорий лан.

7Щоб вгамувати спрагу, Він схилиться над придорожнім джерелом, і підведе Він голову Свою.

Salmo 111

As obras magníficas de Deus

1 Aleluia! De todo o coração renderei graças ao SENHOR, na companhia dos justos e na assembléia.

2 Grandes são as obras do SENHOR, consideradas por todos os que nelas se comprazem.

3 Em suas obras há glória e majestade, e a sua justiça permanece para sempre.

4 Ele fez memoráveis as suas maravilhas; benigno e misericordioso é o SENHOR.

Псалми 111

1Славімо Господа! Я Господа вславлятиму усім єством своїм в вузькому колі щирих на майдані велелюднім.

2Господь величні справи робить. Народ жадає добрих справ, що йдуть від Бога.

3Є пречудовими й преславними Його діла, живе віки Господнє милосердя.

4Забути не зможемо ніколи чудеса Його, і доброта, і ласка Господа у них.

[5] Dá sustento aos que o temem; lembrar-se-á sempre da sua aliança.

[6] Manifesta ao seu povo o poder das suas obras, dando-lhe a herança das nações.

[7] As obras de suas mãos são verdade e justiça; fiéis, todos os seus preceitos.

[8] Estáveis são eles para todo o sempre, instituídos em fidelidade e retidão.

[9] Enviou ao seu povo a redenção; estabeleceu para sempre a sua aliança; santo e tremendo é o seu nome.

[10] O temor do SENHOR é o princípio da sabedoria; revelam prudência todos os que o praticam. O seu louvor permanece para sempre.

[5]Свою Угоду з нами пам'ятає Він завжди, дає поживу послідовникам Своїм.

[6]Сказав Своєму Він народу про діла Свої величні, як Він народів інших землі їм віддав.

[7]Усе, що діє Бог, то правильно й шляхетно, ми можемо на всі Його накази покладатись.

[8]Його накази діятимуть вічно, створив Він чесними і праведними їх.

[9]Послав рятівника народу Він Своєму, Угоду з ними склав навіки; ім'я Його святе й жахливе.

[10]Пошана й страх Господній — мудрості початок, хто слідує Його наказам, розумнішає. Оспівування Господа — довічне!

Salmo 112

Promessa da vida futura aos piedosos

[1] Aleluia! Bem-aventurado o homem que teme ao SENHOR e se compraz nos seus mandamentos.

[2] A sua descendência será poderosa na terra; será abençoada a geração dos justos.

[3] Na sua casa há prosperidade e riqueza, e a sua justiça permanece para sempre.

[4] Ao justo, nasce luz nas trevas; ele é benigno, misericordioso e justo.

[5] Ditoso o homem que se compadece e empresta; ele defenderá a sua causa em juízo;

[6] não será jamais abalado; será tido em memória eterna.

[7] Não se atemoriza de más notícias; o seu coração é firme, confiante no SENHOR.

Псалми 112

[1]Славімо Господа! Благословенний, хто шанує Господа й боїться, хто прагне слухатись Його наказів!

[2]Вельми благословенне покоління щирих, героями на полі бою будуть їхні діти.

[3]Дім їхній буде повен слави і багатства, єднатимуться в них добро і праведність навічно.

[4]Життя людей порядних, добрих заллє яскраве світло справедливості.

[5]І щедра, й праведна людина — добра, її слова й діла — у відповідності з Законом.

[6]Й ніколи не заточиться вона і не впаде, людину праведну всі пам'ятати будуть вічно.

[7]Лихі новини не зігнуть такого, він впевнений, бо в Господа він виріть.

[8] O seu coração, bem firmado, não teme, até ver cumprido, nos seus adversários, o seu desejo.

[9] Distribui, dá aos pobres; a sua justiça permanece para sempre, e o seu poder se exaltará em glória.

[10] O perverso vê isso e se enraivece; range os dentes e se consome; o desejo dos perversos perecerá.

[8]Не виявить він страху, буде мужній, доки здолає ворогів своїх.

[9]Подасть він добровільно злидарю, бо щедрий, він добру славу матиме, і праведні діла його довічно жити будуть.

[10]Це кривдники побачать й нападе гризота. Вони скреготатимуть зубами, та відвагу втратять; у них не стане сил здійснить свої бажання.

Salmo 113

O Senhor, o maior e mais digno objeto de louvor

[1] Aleluia! Louvai, servos do SENHOR, louvai o nome do SENHOR.

[2] Bendito seja o nome do SENHOR, agora e para sempre.

[3] Do nascimento do sol até ao ocaso, louvado seja o nome do SENHOR.

[4] Excelso é o SENHOR, acima de todas as nações, e a sua glória, acima dos céus.

[5] Quem há semelhante ao SENHOR, nosso Deus, cujo trono está nas alturas,

[6] que se inclina para ver o que se passa no céu e sobre a terra?

[7] Ele ergue do pó o desvalido e do monturo, o necessitado,

[8] para o assentar ao lado dos príncipes, sim, com os príncipes do seu povo.

[9] Faz que a mulher estéril viva em família e seja alegre mãe de filhos. Aleluia!

Псалми 113

[1]Славімо Господа! Славімо Господа, Господні слуги!

[2]Нехай благословляється ім’я Господнє віднині і навічно!

[3]Нехай вславляється ім’я Господнє де сходить сонце й де воно заходить!

[4]Господь — над усіма народами землі, Господня слава — вище піднебесся.

[5]Кого ще знайдете такого, як наш Бог — Господь, Який піднісся на престолі в височінь?

[6]Він нахилився, щоб поглянути на землю й небеса.

[7]Він з пороху підніме злидаря, беззахисного з попелу зведе на ноги

[8]і возвеличить до вельмож, проводирем поставить.

[9]Бездітній навіть Він дарує дім і щастя, як і матері родини. Славімо Господа!

Salmo 114

As maravilhas do êxodo

[1] Quando saiu Israel do Egito, e a casa de Jacó, do meio de um povo de língua estranha,

Псалми 114

[1]Коли Ізраїль, Якова родина, пішов з Єгипту, полишивши край чужинський.

[2] Judá se tornou o seu santuário, e Israel, o seu domínio.

[3] O mar viu isso e fugiu; o Jordão tornou atrás.

[4] Os montes saltaram como carneiros, e as colinas, como cordeiros do rebanho.

[5] Que tens, ó mar, que assim foges? E tu, Jordão, para tornares atrás?

[6] Montes, por que saltais como carneiros? E vós, colinas, como cordeiros do rebanho?

[7] Estremece, ó terra, na presença do SENHOR, na presença do Deus de Jacó,

[8] o qual converteu a rocha em lençol de água e o seixo, em manancial.

[2]Юдея стала святим Божим місцем, Ізраїль став землею, де керує Бог.

[3]Як сталося таке, те море бачило, Йордану води зупинились й потекли назад.

[4]У танку закружляли гори, наче козенята дикі, брикались пагорби, немов малі ягнята.

[5]Що думало про все це Червоне море, коли Йордан спинився і назад побіг,

[6]коли у танку закружляли гори, наче козенята дикі, а пагорби, мов ті ягнята, веселились,

[7]і затрусилася земля перед володарем, Господом Богом Якова?

[8]То ж Він був тим, Хто скелю розколов, Хто джерело зробив зі скелі, озеро розливши.

Salmo 115

Honras somente a Deus

[1] Não a nós, SENHOR, não a nós, mas ao teu nome dá glória, por amor da tua misericórdia e da tua fidelidade.

[2] Por que diriam as nações: Onde está o Deus deles?

[3] No céu está o nosso Deus e tudo faz como lhe agrada.

[4] Prata e ouro são os ídolos deles, obra das mãos de homens.

[5] Têm boca e não falam; têm olhos e não vêem;

[6] têm ouvidos e não ouvem; têm nariz e não cheiram.

[7] Suas mãos não apalpam; seus pés não andam; som nenhum lhes sai da garganta.

[8] Tornem-se semelhantes a eles os que os fazem e quantos neles confiam.

Псалми 115

[1]Не віддавай нам, Господи, пошани, вона лише Тобі належить. І Твоя лиш слава за вірність і за щирую любов.

[2]Як можуть сумніватися погани й питати: «Де ваш Бог?»

[3]Наш Бог — на Небесах, Він робить те, що забажає.

[4]А їхні «боги» — це ніщо, шмат золота чи срібла, оброблений людей руками.

[5]Хоч рота мають, але не говорять, хоч очі мають, все одно не бачать,

[6]хоч вуха мають, та чути не спроможні, хоч мають носа, але запаху не чують.

[7]Не можуть дотик їхні руки відчувати, ходити не спроможні їхні ноги, не здатне їхнє горло застогнати.

[8]А той, хто робить їх, хоч покладається на них, сам незабаром їм подібним стане.

[9] Israel confia no SENHOR; ele é o seu amparo e o seu escudo.

[10] A casa de Arão confia no SENHOR; ele é o seu amparo e o seu escudo.

[11] Confiam no SENHOR os que temem o SENHOR; ele é o seu amparo e o seu escudo.

[12] De nós se tem lembrado o SENHOR; ele nos abençoará; abençoará a casa de Israel, abençoará a casa de Arão.

[13] Ele abençoa os que temem o SENHOR, tanto pequenos como grandes.

[14] O SENHOR vos aumente bênçãos mais e mais, sobre vós e sobre vossos filhos.

[15] Sede benditos do SENHOR, que fez os céus e a terra.

[16] Os céus são os céus do SENHOR, mas a terra, deu-a ele aos filhos dos homens.

[17] Os mortos não louvam o SENHOR, nem os que descem à região do silêncio.

[18] Nós, porém, bendiremos o SENHOR, desde agora e para sempre. Aleluia!

Salmo 116

Salmo de ações de graças

[1] Amo o SENHOR, porque ele ouve a minha voz e as minhas súplicas.

[2] Porque inclinou para mim os seus ouvidos, invocá-lo-ei enquanto eu viver.

[3] Laços de morte me cercaram, e angústias do inferno se apoderaram de mim; caí em tribulação e tristeza.

[4] Então, invoquei o nome do SENHOR: ó SENHOR, livra-me a alma.

[5] Compassivo e justo é o SENHOR; o nosso Deus é misericordioso.

[9]Ізраїлю, на Господа лиш покладайся, бо Він — твій прихисток, твій щит.

[10]Лиш Господу довірся, Ааронів роде, Він допоможе вам, Він захистить.

[11]Усі, хто перед Господом схилився, на Господа свої надії покладайте. Він — захисник, Він — ваша поміч.

[12]Нас не забув Господь, благословення дасть нам, благословення дасть Він Ізраїлю, благословення дасть Він дому Аарона.

[13]Господь пошле благословення всім своїм прихильникам: малим й великим.

[14]Господь благословляти буде й далі і вас самих, і ваших діточок.

[15]Благословенні ви у Господа, Який створив і небеса, і землю.

[16]У владі Господа небесна височінь, а землю Він віддав людським створінням.

[17]Померлі, ті, хто йде у світ мовчання, вже не співають Господу осанну.

[18]Лиш ми, живі, благословляєм Господа віднині і навіки. Славімо Господа!

Псалми 116

[1-2]Я так люблю, коли Господь мої молитви чує, коли про допомогу я благаю, і Він до мене прихиляє вухо.

[3]Мене оповили смертельні пута, ступив я на стежину горя й суму.

[4]Тож я закликав Господа на поміч, благаю: «Господи, спаси мене!»

[5]Господь — предобрий, справедливий, Він милосердний й співчутливий, наш Господь!

[6] O SENHOR vela pelos simples; achava-me prostrado, e ele me salvou.

[7] Volta, minha alma, ao teu sossego, pois o SENHOR tem sido generoso para contigo.

[8] Pois livraste da morte a minha alma, das lágrimas, os meus olhos, da queda, os meus pés.

[9] Andarei na presença do SENHOR, na terra dos viventes.

[10] Eu cria, ainda que disse: estive sobremodo aflito.

[11] Eu disse na minha perturbação: todo homem é mentiroso.

[12] Que darei ao SENHOR por todos os seus benefícios para comigo?

[13] Tomarei o cálice da salvação e invocarei o nome do SENHOR.

[14] Cumprirei os meus votos ao SENHOR, na presença de todo o seu povo.

[15] Preciosa é aos olhos do SENHOR a morte dos seus santos.

[16] SENHOR, deveras sou teu servo, teu servo, filho da tua serva; quebraste as minhas cadeias.

[17] Oferecer-te-ei sacrifícios de ações de graças e invocarei o nome do SENHOR.

[18] Cumprirei os meus votos ao SENHOR, na presença de todo o seu povo,

[19] nos átrios da Casa do SENHOR, no meio de ti, ó Jerusalém. Aleluia!

Salmo 117

Todos os povos devem louvar ao Senhor

[6]Господь піклується про простодушних; коли я був беззахисний, Він врятував мене.

[7]Душе моя, спочинь, про тебе Бог подбає.

[8]Адже Ти мою душу врятував від смерті, не дав пролитися сльозам, не дав спіткнутися ногам.

[9]Я й далі Господу служитиму в краю живих.

[10]Я вірив, навіть кажучи: «Ось смерть моя», — та був покараний жорстоко.

[11]У гніві кинув я: «Весь рід людський — брехливий!»

[12]Не маю змоги відплатити Богу, бо все, що нажив — все від Нього. То як же Господу відповідати мушу, карання терплячи численні?

[13]Я келих порятунку підніму, коли до Господа звернусь по допомогу.

[14]Що обіцяв я, Господу віддам перед усім народом.

[15]Смерть послідовника Свого Господь завжди цінує.

[16]О Господи, я — вірний Твій слуга, Твій раб, я син слуги Твоєї. Це Ти звільнив мене від пут.

[17]Ти, Господи, є тим, кому складу подяки жертви, Твоє ім’я повторюю у скрути час.

[18]Що обіцяв я, Господу віддам перед усім народом.

[19]Вславляйте Господа в суді перед Господнім храмом, що зведений в середині Єрусалима! Славімо Господа!

Псалми 117

1 Louvai ao SENHOR, vós todos os gentios, louvai-o, todos os povos.

2 Porque mui grande é a sua misericórdia para conosco, e a fidelidade do SENHOR subsiste para sempre. Aleluia!

1Хвалімо Господа, усі народи! Вшановуйте Його, всі племена й роди!

2Бо всіх переповнює Його безмежна ласка, навіки береже Він вірність нам. Славімо Господа!

Salmo 118

A alegria dos justos pelo Salvador

1 Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.

2 Diga, pois, Israel: Sim, a sua misericórdia dura para sempre.

3 Diga, pois, a casa de Arão: Sim, a sua misericórdia dura para sempre.

4 Digam, pois, os que temem ao SENHOR: Sim, a sua misericórdia dura para sempre.

5 Em meio à tribulação, invoquei o SENHOR, e o SENHOR me ouviu e me deu folga.

6 O SENHOR está comigo; não temerei. Que me poderá fazer o homem?

7 O SENHOR está comigo entre os que me ajudam; por isso, verei cumprido o meu desejo nos que me odeiam.

8 Melhor é buscar refúgio no SENHOR do que confiar no homem.

9 Melhor é buscar refúgio no SENHOR do que confiar em príncipes.

10 Todas as nações me cercaram, mas em nome do SENHOR as destruí.

11 Cercaram-me, cercaram-me de todos os lados; mas em nome do SENHOR as destruí.

Псалми 118

1Славімо Господа, бо Він прещедрий! Любов Господня щира буде жити вічно!

2Ізраїлю, скажи таке: «Любов Господня щира буде жити вічно!»

3Нащадки Аарона, повторіть: «Любов Господня щира буде жити вічно!»

4Всі, хто поклоняється Господу, мовте: «Любов Господня щира буде жити вічно!»

5У скруті я до Господа звертався, Господь на мене зглянувся і врятував.

6Господь за мене, тож безстрашний я: чим може син людський зашкодити мені?

7Господь за мене, Він ненависників допомагає подолати.

8Так краще покладатися на Господа, аніж залежать від людських синів.

9Так краще покладатися на Господа, аніж залежать від земних царів.

10-12Вороги оточують мене, до Господа звернувся я, бо сил не мав. Кільце все вужчає, до Господа звернувся я, бо Він — сила моя. Мов рій бджолиний, збилися довкола, та хутко згоріли вони, наче тліючий вогонь тернового куща. Я переміг їх силою Господа!

[12] Como abelhas me cercaram, porém como fogo em espinhos foram queimadas; em nome do SENHOR as destruí.

[13] Empurraram-me violentamente para me fazer cair, porém o SENHOR me amparou.

[14] O SENHOR é a minha força e o meu cântico, porque ele me salvou.

[15] Nas tendas dos justos há voz de júbilo e de salvação; a destra do SENHOR faz proezas.

[16] A destra do SENHOR se eleva, a destra do SENHOR faz proezas.

[17] Não morrerei; antes, viverei e contarei as obras do SENHOR.

[18] O SENHOR me castigou severamente, mas não me entregou à morte.

[19] Abri-me as portas da justiça; entrarei por elas e renderei graças ao SENHOR.

[20] Esta é a porta do SENHOR; por ela entrarão os justos.

[21] Render-te-ei graças porque me acudiste e foste a minha salvação.

[22] A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular;

[23] isto procede do SENHOR e é maravilhoso aos nossos olhos.

[24] Este é o dia que o SENHOR fez; regozijemo-nos e alegremo-nos nele.

[25] Oh! Salva-nos, SENHOR, nós te pedimos; oh! SENHOR, concede-nos prosperidade!

[26] Bendito o que vem em nome do SENHOR. A vós outros da Casa do SENHOR, nós vos abençoamos.

[13]Ви, люди, погубити прагнули мене, та врятував мене Господь.

[14]Господь — моя сила і звитяжна пісня, Господь мене рятує.

[15]В наметах переможців — радість і пісні звитяжні, коли правицею Господь показує Своє могуття.

[16]Правиця Господа здіймається звитяжно, адже Господь нам міць Свою явив.

[17]Тож житиму, нізащо не загину, про подвиги Господні розповім усім.

[18]Господь мене провчив, та не бажав моєї смерті.

[19]Тож брами перемоги відчиніть для мене, щоб я ввійшов і Господу подяку склав.

[20]Оце Господні брами: лиш праведні ввійдуть у них.

[21]Тебе вславлятиму за те, що відгукнувся, що визволив мене з біди.

[22]Той камінь, що будівельники відкинули, виявився краєугольним каменем.

[23]Це все від Господа, і це для нас прекрасно.

[24]Цей день Господь створив, тож веселімося й радіймо нині!

[25]Спаси нас, Господи, Тебе благаю, Господи, врятуй!

[26]Благословенний той, хто входить у ім'я Господнє, благословляємо його в Господнім храмі!

27 O SENHOR é Deus, ele é a nossa luz; adornai a festa com ramos até às pontas do altar.

28 Tu és o meu Deus, render-te-ei graças; tu és o meu Deus, quero exaltar-te.

29 Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.

27Господь — це Бог, на нас пролите Його сяйво. Тож до рогів жертовника припніть святкову жертву.

28Ти — Бог мій, дякуватиму Тобі, я возвеличувати буду свого Бога!

29Славімо Господа, бо Він прещедрий! Любов Господня щира буде жити вічно!

Salmo 119

Excelência da lei divina

1 Bem-aventurados os irrepreensíveis no seu caminho, que andam na lei do SENHOR.

2 Bem-aventurados os que guardam as suas prescrições e o buscam de todo o coração;

3 não praticam iniqüidade e andam nos seus caminhos.

4 Tu ordenaste os teus mandamentos, para que os cumpramos à risca.

5 Tomara sejam firmes os meus passos, para que eu observe os teus preceitos.

6 Então, não terei de que me envergonhar, quando considerar em todos os teus mandamentos.

7 Render-te-ei graças com integridade de coração, quando tiver aprendido os teus retos juízos.

8 Cumprirei os teus decretos; não me desampares jamais.

9 De que maneira poderá o jovem guardar puro o seu caminho? Observando-o segundo a tua palavra.

Псалми 119

Алеф

1Благословенні ті, хто помислами чистими живе, всі, хто додержує Господніх настанов!

2Господніх заповітів хто додержує — благий, до Господа всім серцем прагне — той щасливий.

3Є ті, що зла не чинять, йдуть Його шляхами, життя проводить в послуху Йому.

4Закони дав Ти нам, щоб ми корились пильно.

5І як я прагну бути їм іще вірнішим!

6Коли б я настанови ті в життя своє впровадив, легке було б життя без докорів сумління.

7Моя подяка — щиросердна, Боже, бо навчив мене Ти справедливого Свого Закону.

8О не кидай мене надовго, поради Господа — життя мого закони!

Бет

9А де той шлях, що юнака до чистоти веде? Дотримання Твоїх наказів!

[10] De todo o coração te busquei; não me deixes fugir aos teus mandamentos.	[10]Всім серцем я Тебе шукаю. Господнім настановам прагну вірним бути.
[11] Guardo no coração as tuas palavras, para não pecar contra ti.	[11]Довіку серцем пам'ятатиму слова Господні, єдине прагнення — не погрішити проти Тебе.
[12] Bendito és tu, SENHOR; ensina-me os teus preceitos.	[12]Жагуче Господа благословляю! Законів слухатись Твоїх навчи!
[13] Com os lábios tenho narrado todos os juízos da tua boca.	[13]Із уст моїх всі мудрі правила Твої злітають,
[14] Mais me regozijo com o caminho dos teus testemunhos do que com todas as riquezas.	[14]й Твій Заповіт мені дарує насолоду більш, ніж багатства мира.
[15] Meditarei nos teus preceitos e às tuas veredas terei respeito.	[15]Лечу думками я, за мислями Твоїми, могутні Твої дії осягнути прагну.
[16] Terei prazer nos teus decretos; não me esquecerei da tua palavra.	[16]Радію я Твоєму мудрому Закону, і ні на мить не забуваю я Твої слова!
	Ґімел
[17] Sê generoso para com o teu servo, para que eu viva e observe a tua palavra.	[17]Винагороду дай рабу Своєму, аби дотримувався я повчань Твоїх в житті.
[18] Desvenda os meus olhos, para que eu contemple as maravilhas da tua lei.	[18]Відкрий очі мої, щоб я на дивовижний Твій Закон поглянув.
[19] Sou peregrino na terra; não escondas de mim os teus mandamentos.	[19]Чужинець я у цих краях, тож не ховай від мене заповітів.
[20] Consumida está a minha alma por desejar, incessantemente, os teus juízos.	[20]Душею палко прагну я весь час пізнати Твої накази.
[21] Increpaste os soberbos, os malditos, que se desviam dos teus mandamentos.	[21]Пихатих свариш Ти, коли порушують Твої накази, тому на них прокляття хай паде.
[22] Tira de sobre mim o opróbrio e o desprezo, pois tenho guardado os teus testemunhos.	[22]Я ж вірний Заповітові Твоєму, отож звільни мене від сорому й приниження.
[23] Assentaram-se príncipes e falaram contra mim, mas o teu servo considerou nos teus decretos.	[23]Хоча б намагалися старійшини обмовити мене, я, Твій слуга, додержуюсь Твоїх наказів.
[24] Com efeito, os teus testemunhos são o meu prazer, são os meus conselheiros.	[24]Твій Заповіт для мене — справжня втіха, знаходжу в ньому я поради мудрі.
	Далет

25 A minha alma está apegada ao pó; vivifica-me segundo a tua palavra.

26 Eu te expus os meus caminhos, e tu me valeste; ensina-me os teus decretos.

27 Faze-me atinar com o caminho dos teus preceitos, e meditarei nas tuas maravilhas.

28 A minha alma, de tristeza, verte lágrimas; fortalece-me segundo a tua palavra.

29 Afasta de mim o caminho da falsidade e favorece-me com a tua lei.

30 Escolhi o caminho da fidelidade e decidi-me pelos teus juízos.

31 Aos teus testemunhos me apego; não permitas, SENHOR, seja eu envergonhado.

32 Percorrerei o caminho dos teus mandamentos, quando me alegrares o coração.

33 Ensina-me, SENHOR, o caminho dos teus decretos, e os seguirei até ao fim.

34 Dá-me entendimento, e guardarei a tua lei; de todo o coração a cumprirei.

35 Guia-me pela vereda dos teus mandamentos, pois nela me comprazo.

36 Inclina-me o coração aos teus testemunhos e não à cobiça.

37 Desvia os meus olhos, para que não vejam a vaidade, e vivifica-me no teu caminho.

38 Confirma ao teu servo a tua promessa feita aos que te temem.

39 Afasta de mim o opróbrio, que temo, porque os teus juízos são bons.

25Тепер, коли моя душа обернеться на порох, даруй життя мені, як Ти пообіцяв!

26Я розповів Тобі про шлях свій, і Ти відгукнувся, навчи мене, благаю, настанов Своїх!

27Дай осягнути вказівки Твої, щоб міг я висловити чудеса Твої.

28Пригнічений і в розпачі я доста, пообіцяв Ти підбадьорити мене.

29Не дай на хибний шлях мені ступити, утіш мене Своїм ученням.

30Обрав я праведності шлях, дай осягнути праведні Твої накази!

31Твоєї, Господи, Угоди я тримаюсь, не дай мені зазнати розчарування.

32Я радо слухаюсь Твоїх наказів, тому що серце Ти збагачуєш безмірно.

Ге

33О Господи, навчи шляхів Твоїх законів, щоб міг я впевнено додержуватись їх.

34Дай розуміння Твого вчення, щоб виконувати його, щоб щиросердо я за ним ішов.

35Веди мене шляхом Твоїх повчань, бо в тих повчаннях я знаходжу насолоду.

36Не дай мені від заповідей відійти й пуститись у гонитву за багатством.

37Не дай мені пов'язнути в марнотах, дай жити справжнім, бажаним Тобі життям.

38Дотримайся обіцянки, що дав слузі Своєму, з якої виросла моя до Тебе шана.

39Зніми ганьбу, що гнобить мене, тисне, бо рішення Твої законні й добрі.

[40] Eis que tenho suspirado pelos teus preceitos; vivifica-me por tua justiça.

[40]Як прагну я Твої накази пильнувати! Тож вияви до мене милосердя, даруй мені життя!

Вав

[41] Venham também sobre mim as tuas misericórdias, SENHOR, e a tua salvação, segundo a tua promessa.

[41]О Господи, Яви мені любов безмежну й щиру, спаси мене, як обіцяв Ти!

[42] E saberei responder aos que me insultam, pois confio na tua palavra.

[42]Тож кривдникам я зможу відповісти, адже я вірю всім Твоїм словам.

[43] Não tires jamais de minha boca a palavra da verdade, pois tenho esperado nos teus juízos.

[43]Вклади в мої уста назавжди Твою правду, бо покладаюсь я на рішення Твої,

[44] Assim, observarei de contínuo a tua lei, para todo o sempre.

[44]щоб настанов Твоїх додержувавсь завжди.

[45] E andarei com largueza, pois me empenho pelos teus preceitos.

[45]Я житиму відкрито й вільно, бо завжди настанов Твоїх шукаю.

[46] Também falarei dos teus testemunhos na presença dos reis e não me envergonharei.

[46]Твій Заповіт я розкажу царям сміливо, й вони не збиткуватимуться з мене.

[47] Terei prazer nos teus mandamentos, os quais eu amo.

[47]З Твоїх наказів тішитися буду, бо люблю їх.

[48] Para os teus mandamentos, que amo, levantarei as mãos e meditarei nos teus decretos.

[48]Клянуся вірним бути вказівкам Твоїм, які люблю, роз'яснювати буду всі Твої закони.

Заїн

[49] Lembra-te da promessa que fizeste ao teu servo, na qual me tens feito esperar.

[49]Запам'ятай, що обіцяв слузі Своєму, словами тими Ти вселив надію в мене.

[50] O que me consola na minha angústia é isto: que a tua palavra me vivifica.

[50]Вони — моя розрада в горі, Твої обіцянки оновлюють моє життя.

[51] Os soberbos zombam continuamente de mim; todavia, não me afasto da tua lei.

[51]Пихаті можуть насміхатись з мене, та я ніколи не відступлюсь від Заповіту.

[52] Lembro-me dos teus juízos de outrora e me conforto, ó SENHOR.

[52]Всі вікопомні рішення Твої, о Господи, я пам'ятаю, в них черпаю втіху.

[53] De mim se apoderou a indignação, por causa dos pecadores que abandonaram a tua lei.

[53]Мене лякають ті безбожники, що відштовхнули Твій Закон.

[54] Os teus decretos são motivo dos meus cânticos, na casa da minha peregrinação.	[54]Твої повчання піснею звучать в моїй оселі.
[55] Lembro-me, SENHOR, do teu nome, durante a noite, e observo a tua lei.	[55]Я серед ночі пам'ятаю Господа ім'я, Твій Заповіт виконую охоче.
[56] Tem-se dado assim comigo, porque guardo os teus preceitos.	[56]Так сталося, бо я живу, бо настанов Твоїх тримаюсь.
	Гет
[57] O SENHOR é a minha porção; eu disse que guardaria as tuas palavras.	[57]Це моя доля, Господи, коритися Твоїм наказам.
[58] Imploro de todo o coração a tua graça; compadece-te de mim, segundo a tua palavra.	[58]Усім єством служить Тобі жадаю, тож милосердний будь, як обіцяв.
[59] Considero os meus caminhos e volto os meus passos para os teus testemunhos.	[59]Я кожен крок життя відміряв так, аби іти шляхом Твоїх повчань.
[60] Apresso-me, não me detenho em guardar os teus mandamentos.	[60]Я без вагань і сумнівів готовий був виконувати всі Твої накази.
[61] Laços de perversos me enleiam; contudo, não me esqueço da tua lei.	[61]Хоч кривдники й обплутали тенетами мене, я ні на мить не забуваю про Твої закони.
[62] Levanto-me à meia-noite para te dar graças, por causa dos teus retos juízos.	[62]Підхоплююся серед ночі я, щоб справедливим рішенням Твоїм подяку скласти.
[63] Companheiro sou de todos os que te temem e dos que guardam os teus preceitos.	[63]Я друг усім, хто Господа шанує, за друзів маю всіх, хто підкоряється Твоїм наказам.
[64] A terra, SENHOR, está cheia da tua bondade; ensina-me os teus decretos.	[64]О Господи, уся земля наповнена Твоєю щирою любов'ю. Навчи мене Своїх шляхів!
	Тет
[65] Tens feito bem ao teu servo, SENHOR, segundo a tua palavra.	[65]Обіцяне Ти виконав, мій Боже; Ти був щедрий до слуги Свого.
[66] Ensina-me bom juízo e conhecimento, pois creio nos teus mandamentos. [67] Antes de ser afligido, andava errado, mas agora guardo a tua palavra.	[66-67]Навчи мене, як бути знаючим і мудрим, щоб міг відповідати точно і без помилок. Я довірився Твоїм повчанням, адже живу я так, як Ти навчив.
[68] Tu és bom e fazes o bem; ensina-me os teus decretos.	[68]Ти — щедрий, добродійний, тож навчи мене Своїх законів.

[69] Os soberbos têm forjado mentiras contra mim; não obstante, eu guardo de todo o coração os teus preceitos.

[70] Tornou-se-lhes o coração insensível, como se fosse de sebo; mas eu me comprazo na tua lei.

[71] Foi-me bom ter eu passado pela aflição, para que aprendesse os teus decretos.

[72] Para mim vale mais a lei que procede de tua boca do que milhares de ouro ou de prata.

[73] As tuas mãos me fizeram e me afeiçoaram; ensina-me para que aprenda os teus mandamentos.

[74] Alegraram-se os que te temem quando me viram, porque na tua palavra tenho esperado.

[75] Bem sei, ó SENHOR, que os teus juízos são justos e que com fidelidade me afligiste.

[76] Venha, pois, a tua bondade consolar-me, segundo a palavra que deste ao teu servo.

[77] Baixem sobre mim as tuas misericórdias, para que eu viva; pois na tua lei está o meu prazer.

[78] Envergonhados sejam os soberbos por me haverem oprimido injustamente; eu, porém, meditarei nos teus preceitos.

[79] Voltem-se para mim os que te temem e os que conhecem os teus testemunhos.

[80] Seja o meu coração irrepreensível nos teus decretos, para que eu não seja envergonhado.

[69]Накинулись на мене брехуни пихаті, та щиросердо я додержувавсь Твоїх законів.

[70]Серця бездарні в них, неначе жир, а я захоплююсь Твоїм навчанням.

[71]Але мої страждання — благо, я через них пізнав Твої закони.

[72]Одна премудрість з уст Твоїх дорожча тисяч золотих і срібних шекелів.

Йод

[73]Мене створили і тримають Твої руки, допоможи збагнуть і вивчити Твої завіти.

[74]Хто поклоняється Тобі, мене побачить і зрадіє, бо на Твої накази покладаюсь я.

[75]Я знаю, Господи, що Твій присуд — справедливий, мене страждати Ти недаремно змусив.

[76]Тепер утіш мене, Твою любов і милість дай пізнати, адже Ти дав обітницю рабу Своєму.

[77]Своєю милістю мене благослови, дай жити, адже я втішений Твоїми настановами.

[78]Хай будуть присоромлені хвальки, які звели на мене наклеп. Я тільки думав про Твої накази.

[79]Нехай повернеться до мене кожен, хто знає Твій Заповіт і хто Тебе боїться.

[80]Дай бути щиросердим перед Твоїм Законом, аби ганьби ніколи не спізнати.

Каф

81 Desfalece-me a alma, aguardando a tua salvação; porém espero na tua palavra.

82 Esmorecem os meus olhos de tanto esperar por tua promessa, enquanto digo: quando me haverás de consolar?

83 Já me assemelho a um odre na fumaça; contudo, não me esqueço dos teus decretos.

84 Quantos vêm a ser os dias do teu servo? Quando me farás justiça contra os que me perseguem?

85 Para mim abriram covas os soberbos, que não andam consoante a tua lei.

86 São verdadeiros todos os teus mandamentos; eles me perseguem injustamente; ajuda-me.

87 Quase deram cabo de mim, na terra; mas eu não deixo os teus preceitos.

88 Vivifica-me, segundo a tua misericórdia, e guardarei os testemunhos oriundos de tua boca.

89 Para sempre, ó SENHOR, está firmada a tua palavra no céu.

90 A tua fidelidade estende-se de geração em geração; fundaste a terra, e ela permanece.

91 Conforme os teus juízos, assim tudo se mantém até hoje; porque ao teu dispor estão todas as coisas.

92 Não fosse a tua lei ter sido o meu prazer, há muito já teria eu perecido na minha angústia.

93 Nunca me esquecerei dos teus preceitos, visto que por eles me tens dado vida.

81Душа моя Твого спасіння прагне, плекаю всі надії на Твої слова!

82Я видивився очі, очікуючи дій Твоїх, коли ж мене утішиш Ти?

83Коли я всохну, мов пустий бурдюк на смітнику, то і тоді я пам’ятатиму Твої закони.

84Як довго має жити Твій слуга, щоб покарав Ти переслідувачів у суді?

85-86Наготували кривдники для мене пастку, за мною пантрували безпричинно. Я довіряюсь, Господи, усім Твоїм повчанням, тож прошу в Тебе допомоги!

87Вони ледь не позбавили мене життя, хоч я ніколи не порушував Твоїх наказів.

88Вдихни життя у мене милістю Своєю, щоб міг життя прожити за Господнім словом.

Ламед

89О Господи, Твої накази вічно житимуть на Небесах!

90Із роду в рід Твої накази, віри гідні, будуть діяти. От землю Ти створив, вона існує й досі.

91Усе тримається на справедливості Твоїй, адже усе Тобі покірне.

92Якби я не кохав Твого Закону, давно б мені страждання скоротили вік.

93Навік закарбував у пам’яті Твої накази, тому що ними керувався у житті.

[94] Sou teu; salva-me, pois eu busco os teus preceitos.

[95] Os ímpios me espreitam para perder-me; mas eu atento para os teus testemunhos.

[96] Tenho visto que toda perfeição tem seu limite; mas o teu mandamento é ilimitado.

[97] Quanto amo a tua lei! É a minha meditação, todo o dia!

[98] Os teus mandamentos me fazem mais sábio que os meus inimigos; porque, aqueles, eu os tenho sempre comigo.

[99] Compreendo mais do que todos os meus mestres, porque medito nos teus testemunhos.

[100] Sou mais prudente que os idosos, porque guardo os teus preceitos.

[101] De todo mau caminho desvio os pés, para observar a tua palavra.

[102] Não me aparto dos teus juízos, pois tu me ensinas.

[103] Quão doces são as tuas palavras ao meu paladar! Mais que o mel à minha boca.

[104] Por meio dos teus preceitos, consigo entendimento; por isso, detesto todo caminho de falsidade.

[105] Lâmpada para os meus pés é a tua palavra e, luz para os meus caminhos.

[106] Jurei e confirmei o juramento de guardar os teus retos juízos.

[107] Estou aflitíssimo; vivifica-me, SENHOR, segundo a tua palavra.

[94]Я — Твій, спаси мене, щоб міг я слідувати Твоїм наказам.

[95]Ті кривдники мене згубити сподівались, я ж прагнув осягнуть Твій Заповіт.

[96]Я усвідомив, що всьому кінець настане, лиш настановам Господа кінця немає.

Мем

[97]О як законами Твоїми я втішаюсь, роздумую над ними повсякчас!

[98]Я мудрість черпаю із вказівок Твоїх, їм завдяки мудріший я, ніж вороги мої.

[99]Мудрішим вчителів моїх мене зробив Ти, бо Заповіт Твій завжди в моїм серці.

[100]Мудріший я, аніж старійшини поважні, тому що підкоряюся Твоїм наказам.

[101]Нога моя не ступить на гріховний шлях, бо жити хочу за Твоїм Законом.

[102]Я правил Твоїх не порушив, бо Ти мені дав розуміння їх.

[103]Яка то втіха промовлять Твої слова, вони мені солодші, аніж мед.

[104]Я намагаюсь осягнуть Твої накази, тож неправдиве слово відмітаю!

Нун

[105]Твої слова, немов світильник під ногами, освітлюють мій шлях.

[106]Я присягнув дотримуватися вказівок Твоїх, і буду вірний клятві цій.

[107]О Господи, я тяжко настраждався, благаю, дай пожити ще, як обіцяв мені.

[108] Aceita, SENHOR, a espontânea oferenda dos meus lábios e ensina-me os teus juízos.

[109] Estou de contínuo em perigo de vida; todavia, não me esqueço da tua lei.

[110] Armam ciladas contra mim os ímpios; contudo, não me desvio dos teus preceitos.

[111] Os teus testemunhos, recebi-os por legado perpétuo, porque me constituem o prazer do coração.

[112] Induzo o coração a guardar os teus decretos, para sempre, até ao fim.

[113] Aborreço a duplicidade, porém amo a tua lei.

[114] Tu és o meu refúgio e o meu escudo; na tua palavra, eu espero.

[115] Apartai-vos de mim, malfeitores; quero guardar os mandamentos do meu Deus.

[116] Ampara-me, segundo a tua promessa, para que eu viva; não permitas que a minha esperança me envergonhe.

[117] Sustenta-me, e serei salvo e sempre atentarei para os teus decretos.

[118] Desprezas os que se desviam dos teus decretos, porque falsidade é a astúcia deles.

[119] Rejeitas, como escória, todos os ímpios da terra; por isso, amo os teus testemunhos.

[120] Arrepia-se-me a carne com temor de ti, e temo os teus juízos.

[121] Tenho praticado juízo e justiça; não me entregues aos meus opressores.

[108]О Господи, прийми хвалу мою, навчи, як жити за настановами Твоїми.

[109]На мене повсякчас чатує небезпека, але ніколи не забуду я Твоє учення.

[110]Безбожники розкинули тенета, я ж всупереч Твоїм наказам не чинив ніколи.

[111]Повіки підкорятимусь Твоїй Угоді, бо в ній знаходить серце втіху.

[112]До згину я коритимусь Твоїм законам.

Самех

[113]Як я ненавиджу тих безхребетних, що не слухняні повністю Тобі, але ж як я кохаюся в Твоєму вченні.

[114]Ти — мій Дорадник, Захисник мій, всім серцем покладаюсь на Твої слова!

[115]Безбожники, геть зі шляху мого, я буду жити за Законом Божим!

[116]Підтримай так, як обіцяв Ти, щоб я жив, не дай розчаруватися, не кинь напризволяще!

[117]Підтримку дай Свою, щоб міг я врятуватись і керуватися завжди законами Твоїми.

[118]Ти відмітаєш тих, хто зневажає Твої закони, бо Ти брехливість їхню викриваєш.

[119]За покидьків вважаєш ти лихих людців, та я Твою Угоду всім єством вітаю.

[120]Тремчу увесь від поклоніння й страху, адже Твої накази щиросердо я сприймаю.

Аїн

[121]Я досі праведно і чесно жив, тож на поталу кривдникам мене не віддавай.

[122] Sê fiador do teu servo para o bem; não permitas que os soberbos me oprimam.

[122]Слузі Твоєму милість подаруй, не дай зухвалим гнобити мене.

[123] Desfalecem-me os olhos à espera da tua salvação e da promessa da tua justiça.

[123]Я очі видививсь, чекаючи від Тебе порятунку, очікуючи справедливих слів Твоїх.

[124] Trata o teu servo segundo a tua misericórdia e ensina-me os teus decretos.

[124]Зі слугою Своїм поводься так, як щира любов підкаже, навчи мене Твоїх законів.

[125] Sou teu servo; dá-me entendimento, para que eu conheça os teus testemunhos.

[125]Я Твій слуга, тож дай мені кебети, збагнуть, що мушу Заповіт Твій знати.

[126] Já é tempo, SENHOR, para intervires, pois a tua lei está sendo violada.

[126]О Господи, вже час настав Тобі зробити щось, адже народ порушив Твої накази.

[127] Amo os teus mandamentos mais do que o ouro, mais do que o ouro refinado.

[127]Я ж через те люблю Твої повчання від золота і срібла дужче.

[128] Por isso, tenho por, em tudo, retos os teus preceitos todos e aborreço todo caminho de falsidade.

[128]Тому й виконую всі настанови, тому й ненавиджу оманливі стежки.

Пе

[129] Admiráveis são os teus testemunhos; por isso, a minha alma os observa.

[129]Твоя угода — пречудова, тож я дотримуюсь всіх присудів Твоїх.

[130] A revelação das tuas palavras esclarece e dá entendimento aos simples.

[130]Твої слова, мов одкровення осяйні, тож зрозуміє їх й невіглас і мудрішим стане.

[131] Abro a boca e aspiro, porque anelo os teus mandamentos.

[131]Ледь дихаю, перехопило подих хвилювання, очікую, щоб осягнути Твоє вчення.

[132] Volta-te para mim e tem piedade de mim, segundo costumas fazer aos que amam o teu nome.

[132]Мені уваги приділи і втіш, як завжди робиш з тими, хто ім'я Твоє шанує.

[133] Firma os meus passos na tua palavra, e não me domine iniqüidade alguma.

[133]Твої слова мені дороговказом служать, тому не буде керувати мною зло.

[134] Livra-me da opressão do homem, e guardarei os teus preceitos.

[134]Від утиску гнобителів звільни мене, щоб міг я слухатись Твоїх наказів.

[135] Faze resplandecer o rosto sobre o teu servo e ensina-me os teus decretos.

[135]Своє обличчя осяйне яви слузі Своєму, навчи, як жити за Твоїм Законом.

[136] Torrentes de água nascem dos meus olhos, porque os homens não guardam a tua lei.

[136]Моє лице рясними сльозами вмите від того, що не коряться Твоїм наказам люди.

Цаде

[137] Justo és, SENHOR, e retos, os teus juízos.	[137]О Господи, який Ти доброчесний, а Твої накази чесні й справедливі.
[138] Os teus testemunhos, tu os impuseste com retidão e com suma fidelidade.	[138]Ти дав закони праведні мені, на них покластись можна без вагання.
[139] O meu zelo me consome, porque os meus adversários se esquecem da tua palavra.	[139]Аж спопеляє мене пристрасть від того, що недруги мої забули про Твої повчання.
[140] Puríssima é a tua palavra; por isso, o teu servo a estima.	[140]Надійність слів Твоїх не раз перевірялась, і я, Твій раб, люблю їх.
[141] Pequeno sou e desprezado; contudo, não me esqueço dos teus preceitos.	[141]Я можу видаватись молодим і нерозумним, але Твоїх наказів я ніколи не забуду.
[142] A tua justiça é justiça eterna, e a tua lei é a própria verdade.	[142]Твої благодіяння завжди справедливі, а вказівки Твої — надійні й точні.
[143] Sobre mim vieram tribulação e angústia; todavia, os teus mandamentos são o meu prazer.	[143]Хоча на мене насідають клопоти й нещастя, я все одно втішатимусь Твоїм ученням.
[144] Eterna é a justiça dos teus testemunhos; dá-me a inteligência deles, e viverei.	[144]Твої накази завжди добрі й справедливі. Так допоможи їх осягнути, щоби міг я жити!
	Коф
[145] De todo o coração eu te invoco; ouve-me, SENHOR; observo os teus decretos.	[145]О Господи, дотримуюсь Твоїх законів! На мій сердечний, щирий поклик відгукнися!
[146] Clamo a ti; salva-me, e guardarei os teus testemunhos.	[146]Я закликав Тебе на допомогу, тож порятуй, щоб я виконував Твою Угоду.
[147] Antecipo-me ao alvorecer do dia e clamo; na tua palavra, espero confiante.	[147]Я на світанку пробудився, щоб Тобі молитись, я покладаюсь на Твої слова.
[148] Os meus olhos antecipam-se às vigílias noturnas, para que eu medite nas tuas palavras.	[148]Прокинувся я з першими півнями, аби вивчати Твоє слово.
[149] Ouve, SENHOR, a minha voz, segundo a tua bondade; vivifica-me, segundo os teus juízos.	[149]Благаю: милостиво і прихильно вислухай слугу Свого, зроби що праведним є, дай життєдайних сил мені.
[150] Aproximam-se de mim os que andam após a maldade; eles se afastam da tua lei.	[150]Все ближче підступаються блюзніри, лиходії, які не коряться Твоїм законам.
[151] Tu estás perto, SENHOR, e todos os teus mandamentos são verdade.	[151]Та Ти вже близько, Господи, правдиві і надійні всі Твої накази.

[152] Quanto às tuas prescrições, há muito sei que as estabeleceste para sempre.

[153] Atenta para a minha aflição e livra-me, pois não me esqueço da tua lei.

[154] Defende a minha causa e liberta-me; vivifica-me, segundo a tua promessa.

[155] A salvação está longe dos ímpios, pois não procuram os teus decretos.

[156] Muitas, SENHOR, são as tuas misericórdias; vivifica-me, segundo os teus juízos.

[157] São muitos os meus perseguidores e os meus adversários; não me desvio, porém, dos teus testemunhos.

[158] Vi os infiéis e senti desgosto, porque não guardam a tua palavra.

[159] Considera em como amo os teus preceitos; vivifica-me, ó SENHOR, segundo a tua bondade.

[160] As tuas palavras são em tudo verdade desde o princípio, e cada um dos teus justos juízos dura para sempre.

[161] Príncipes me perseguem sem causa, porém o que o meu coração teme é a tua palavra.

[162] Alegro-me nas tuas promessas, como quem acha grandes despojos.

[163] Abomino e detesto a mentira; porém amo a tua lei.

[164] Sete vezes no dia, eu te louvo pela justiça dos teus juízos.

[165] Grande paz têm os que amam a tua lei; para eles não há tropeço.

[152]Я вже давно довідався з Твоїх законів, що Ти віддав їх нам в довічний вжиток.

Реш

[153]Поміть мої страждання і спаси, адже Твоїх повчань я не забув!

[154]Вступись за мене, Господи, і визволи мене, згадай обітницю Свою і оживи мене.

[155]Безбожникам далеко до рятунку, вони й не намагаються виконувати Твоїх наказів.

[156]О Господи, дай життєдайних сил мені, як зазвичай з великодушної любові й милосердя!

[157]Чимало в мене ворогів, на мене зуби точать, та я не відступлюсь від присудів Твоїх.

[158]Зненавидів я зрадників, які зневажили Твої закони.

[159]Поглянь, о Господи, як я люблю Твої закони, дай стільки сил мені, як любиш Ти мене.

[160]Від перших днів Твої слова довіри варті, довіку покладатимусь на рішення Твої.

Шин

[161]На мене безпричинно нападають можновладці, та в серці я шаную лиш Твої накази і боюсь лиш їх.

[162]Щасливий я від слів Твоїх, як інший тішиться зі здобичі своєї.

[163]Я зневажаю і ненавиджу брехню, але в Твоєму вченні я кохаюсь.

[164]Щодня по сім разів хвалу складаю за справедливі рішення Твої.

[165]Живуть у мирі ті, хто любить Твій Закон, уже ніщо не переможе їх.

[166] Espero, SENHOR, na tua salvação e cumpro os teus mandamentos.
[167] A minha alma tem observado os teus testemunhos; eu os amo ardentemente.
[168] Tenho observado os teus preceitos e os teus testemunhos, pois na tua presença estão todos os meus caminhos.

[169] Chegue a ti, SENHOR, a minha súplica; dá-me entendimento, segundo a tua palavra.
[170] Chegue a minha petição à tua presença; livra-me segundo a tua palavra.
[171] Profiram louvor os meus lábios, pois me ensinas os teus decretos.
[172] A minha língua celebre a tua lei, pois todos os teus mandamentos são justiça.
[173] Venha a tua mão socorrer-me, pois escolhi os teus preceitos.
[174] Suspiro, SENHOR, por tua salvação; a tua lei é todo o meu prazer.
[175] Viva a minha alma para louvar-te; ajudem-me os teus juízos.
[176] Ando errante como ovelha desgarrada; procura o teu servo, pois não me esqueço dos teus mandamentos.

Salmo 120

Contra as más línguas

Cântico de romagem

[1] Na minha angústia, clamo ao SENHOR, e ele me ouve.
[2] SENHOR, livra-me dos lábios mentirosos, da língua enganadora.
[3] Que te será dado ou que te será acrescentado, ó língua enganadora?

[166]Чекаю порятунку, Господи, від Тебе, адже я все зробив, як Ти велів.

[167]Душа моя жила Твоїм Законом, всім серцем я люблю його.

[168]Я за наказами і Заповітом жив Твоїми, адже усе моє життя, як на долоні, бачиш Ти.

Тав

[169]Я сподіваюся, що Ти помітиш мою радість, дай розуміння, як пообіцяв.

[170]Я сподіваюся, почуєш Ти мою молитву, спаси мене, як обіцяв колись.

[171]Я величальної Тобі співав, тому що Ти мене Своїх законів вчиш.

[172]Допоможи мені Твої слова промовить, бо кожна заповідь Твоя правдива.

[173]Мені у допомозі не відмов, адже Твої накази я обрав.

[174]О Господи, як хочу я, щоб Ти мене порятував, Твоє вчення мені приносить щастя.

[175]Ти відроди мене, щоб я Тобі хвалу співав, Твої повчання завжди йдуть мені на користь.

[176]Якщо я заблукав, мов та вівця з отари, прийди на пошуки Свого раба, адже я заповідей не забув Твоїх.

Псалми 120

[1]*Пісня прочан.*

Коли звалилося на мене горе, я Господа покликав, й допоміг Господь.

[2]О Господи, врятуй моє життя від уст брехливих, язиків нещирих!

[3]Ви брешете, людці зрадливі! Чого ви прагнете, що матимете з того?

[4] Setas agudas do valente e brasas vivas de zimbro.

[5] Ai de mim, que peregrino em Meseque e habito nas tendas de Quedar.

[6] Já há tempo demais que habito com os que odeiam a paz.

[7] Sou pela paz; quando, porém, eu falo, eles teimam pela guerra.

[4]Розжарене вугілля й гострі стріли — ось все, що вам дістанеться за те.

[5]Ви брехуни, і жити з вами, як в Мешеху жити, як жити у наметах Кедара!

[6]Душа моя так довго томилась поміж тих, хто мир ненавидить.

[7]Коли я промовляю: «Мир», — із їхніх уст злітає лиш: «Війна».

Salmo 121

Deus, o fiel guarda dos homens

Cântico de romagem

[1] Elevo os olhos para os montes: de onde me virá o socorro?

[2] O meu socorro vem do SENHOR, que fez o céu e a terra.

[3] Ele não permitirá que os teus pés vacilem; não dormitará aquele que te guarda.

[4] É certo que não dormita, nem dorme o guarda de Israel.

[5] O SENHOR é quem te guarda; o SENHOR é a tua sombra à tua direita.

[6] De dia não te molestará o sol, nem de noite, a lua.

[7] O SENHOR te guardará de todo mal; guardará a tua alma.

[8] O SENHOR guardará a tua saída e a tua entrada, desde agora e para sempre.

Псалми 121

[1]*Пісня прочан.*

Підводжу очі і вдивляюся у гори, та звідки ждати допомоги?

[2]Від Господа лиш буде допомога, від Того, Хто створив і небеса, і твердь земну.

[3]Упасти Він не дасть, не задрімає Той, Хто береже тебе.

[4]Ніколи не дрімає Той, Хто стереже Ізраїль.

[5]Господь — ось Той, Хто нас охороняє, Він — наша тінь, яка завжди по праву руку,

[6]аби удень від сонця не дістав удару, аби вночі від місяця образ не мав.

[7]Господь убереже тебе від будь-якого лиха, охороняє твою душу Він.

[8]Господь тебе завжди оберігати буде, хоч би куди ти йшов, хоч звідки б повертався.

Salmo 122

Oração pela paz de Jerusalém

Cântico de romagem. De Davi

[1] Alegrei-me quando me disseram: Vamos à Casa do SENHOR.

[2] Pararam os nossos pés junto às tuas portas, ó Jerusalém!

Псалми 122

[1]*Давидова пісня прочан.*

Я був щасливий, коли мені сказали: «Ходімо з нами у Господній храм!»

[2]Ми зупинилися під брамою Єрусалима!

[3] Jerusalém, que estás construída como cidade compacta,

[4] para onde sobem as tribos, as tribos do SENHOR, como convém a Israel, para renderem graças ao nome do SENHOR.

[5] Lá estão os tronos de justiça, os tronos da casa de Davi.

[6] Orai pela paz de Jerusalém! Sejam prósperos os que te amam.

[7] Reine paz dentro de teus muros e prosperidade nos teus palácios.

[8] Por amor dos meus irmãos e amigos, eu peço: haja paz em ti!

[9] Por amor da Casa do SENHOR, nosso Deus, buscarei o teu bem.

[3]О так, ти відбудований, Єрусалиме! Твої будинки ліпляться так тісно!

[4]Це місто, де знайшли притулок племена Господні, це місто, де зібравсь Ізраїль славить Господа ім'я.

[5]Бо тут стоять престоли справедливі, престоли висяться Давидового дому.

[6]Просіть у Бога миру для Єрусалима: «Мир тим, хто полюбив Тебе!»

[7]Хай мир поселиться в цих стінах, в цих палацах!

[8]Молюсь за мир в Єрусалимі заради спокою братів моїх, сусідів.

[9]Молюсь я за добро для храму Господа мого Бога, молюся за добро для міста!

Salmo 123

Solicitude por auxílio divino

Cântico de romagem

[1] A ti, que habitas nos céus, elevo os olhos!

[2] Como os olhos dos servos estão fitos nas mãos dos seus senhores, e os olhos da serva, na mão de sua senhora, assim os nossos olhos estão fitos no SENHOR, nosso Deus, até que se compadeça de nós.

[3] Tem misericórdia de nós, SENHOR, tem misericórdia; pois estamos sobremodo fartos de desprezo.

[4] A nossa alma está saturada do escárnio dos que estão à sua vontade e do desprezo dos soberbos.

Псалми 123

[1]*Пісня прочан.*
На Тебе я підводжу погляд, Хто на престолі возсідає в Небесах!

[2]Мов раб, який господаря пасе очима, так наші погляди до Господа прикуті, аби Він милостивий був до нас.

[3]Будь милосердий, Господи, ласкавий будь до нас, чимало ми приниження зазнали.

[4]Чимало настраждались наші душі, образ зазнали від ледачих і пихатих.

Salmo 124

Deus, nosso protetor e libertador

Cântico de romagem. De Davi

[1] Não fosse o SENHOR, que esteve ao nosso lado, Israel que o diga;

Псалми 124

[1]*Давидова пісня прочан.*

Нехай Ізраїль скаже: «Якби ж то не Господь, Який нас не покинув,

[2] não fosse o SENHOR, que esteve ao nosso lado, quando os homens se levantaram contra nós,

[3] e nos teriam engolido vivos, quando a sua ira se acendeu contra nós;

[4] as águas nos teriam submergido, e sobre a nossa alma teria passado a torrente;

[5] águas impetuosas teriam passado sobre a nossa alma.

[6] Bendito o SENHOR, que não nos deu por presa aos dentes deles.

[7] Salvou-se a nossa alma, como um pássaro do laço dos passarinheiros; quebrou-se o laço, e nós nos vimos livres.

[8] O nosso socorro está em o nome do SENHOR, criador do céu e da terra.

Salmo 125

Fé inabalável

Cântico de romagem

[1] Os que confiam no SENHOR são como o monte Sião, que não se abala, firme para sempre.

[2] Como em redor de Jerusalém estão os montes, assim o SENHOR, em derredor do seu povo, desde agora e para sempre.

[3] O cetro dos ímpios não permanecerá sobre a sorte dos justos, para que o justo não estenda a mão à iniqüidade.

[4] Faze o bem, SENHOR, aos bons e aos retos de coração.

[5] Quanto aos que se desviam para sendas tortuosas, levá-los-á o SENHOR juntamente com os malfeitores. Paz sobre Israel!

[2]якби ж то не Господь, Який лишився з нами?

[3]Щоб сталося, коли на нас напали люті вороги, вони би проковтнули нас живцем, як тільки розгнівалися на нас!

[4]Військa б ворожі змили нас, немов бурхливого потоку води,

[5]ті кривдники втопили б нас у водограї.

[6]Славімо Господа, Який не дав нам, мов здобичі, розтерзаними бути в їхніх пащах!

[7]Мов птах, що ледве не потрапив у сильце, так ледве врятувались наші душі. Не затягнулося сильце, і ми спаслися!

[8]Від Господа прийшла нам поміч, від Того, Хто створив і небеса, і землю».

Псалми 125

[1]*Пісня прочан.*

Усі, хто Господу довірились, ніколи не схитнуться, як і гора Сіон стояти буде вічно.

[2]Єрусалим — місто, горами обійняте, так само Свій народ Він оточив дбанням навічно.

[3]На землях праведних людей поганам не селитись, бо руки праведників не піднімуться на зле.

[4]О Господи, дай милість доброчесним!

[5]Хай прибере Господь тих безсоромних, хто з кривдниками разом чинить зле. Хай буде мир і спокій Ізраїлю!

Salmo 126

Consolo para os que choram

Cântico de romagem

1 Quando o SENHOR restaurou a sorte de Sião, ficamos como quem sonha.

2 Então, a nossa boca se encheu de riso, e a nossa língua, de júbilo; então, entre as nações se dizia: Grandes coisas o SENHOR tem feito por eles.

3 Com efeito, grandes coisas fez o SENHOR por nós; por isso, estamos alegres.

4 Restaura, SENHOR, a nossa sorte, como as torrentes no Neguebe.

5 Os que com lágrimas semeiam com júbilo ceifarão.

6 Quem sai andando e chorando, enquanto semeia, voltará com júbilo, trazendo os seus feixes.

Псалми 126

1*Пісня прочан.*

Коли Господь вигнанців до Сіону повернув, для нас немовби втілився прекрасний сон!

2Щасливі, ми співали радісних пісень. Поширилася звістка між народів інших: «Господь цим людям дарував добро!»

3Так, нам Господь зробив добра багато, і з того ми безмежно раді!

4О Господи, вигнанців наших поверни, нехай додому мчать, немов струмки в пустелі.

5Хай ті, хто сіяв у сльозах, пожнуть у щасті.

6Той, хто ронив, немов зерно, у землю сльози, нехай радіє, повертаючись із лантухом зерна.

Salmo 127

Todo bem procede de Deus

Cântico de romagem. De Salomão

1 Se o SENHOR não edificar a casa, em vão trabalham os que a edificam; se o SENHOR não guardar a cidade, em vão vigia a sentinela.

2 Inútil vos será levantar de madrugada, repousar tarde, comer o pão que penosamente granjeastes; aos seus amados ele o dá enquanto dormem.

3 Herança do SENHOR são os filhos; o fruto do ventre, seu galardão.

4 Como flechas na mão do guerreiro, assim os filhos da mocidade.

Псалми 127

1*Соломонова пісня прочан.*

Якщо Господь не зводить дім, стараються даремно будівничі. Якщо Господь не на сторожі в місті, даремно пильнуватимуть на вежі вартові.

2Вставати рано і лягати пізно, аби на хліб щоденний заробити — марно. Господь Своїм улюбленцям дає поспати.

3Господь дітей у спадок нам дарує, із лона материнського дарує нагороду.

4Сини, народжені у молоді роки, то наче стріли в воїна руках.

[5] Feliz o homem que enche deles a sua aljava; não será envergonhado, quando pleitear com os inimigos à porta.

[5]Щасливий, хто наповнив ними сагайдак! Не будуть посоромлені такі бійці, які зустрінуться із ворогом біля міської брами.

Salmo 128

Temor de Deus e felicidade no lar

Cântico de romagem

[1] Bem-aventurado aquele que teme ao SENHOR e anda nos seus caminhos!

[2] Do trabalho de tuas mãos comerás, feliz serás, e tudo te irá bem.

[3] Tua esposa, no interior de tua casa, será como a videira frutífera; teus filhos, como rebentos da oliveira, à roda da tua mesa.

[4] Eis como será abençoado o homem que teme ao SENHOR!

[5] O SENHOR te abençoe desde Sião, para que vejas a prosperidade de Jerusalém durante os dias de tua vida,

[6] vejas os filhos de teus filhos. Paz sobre Israel!

Псалми 128

[1]*Пісня прочан.*

Щасливий той, хто Господа шанує, щасливий, хто Його стежками йде.

[2]Труди твої дадуть плоди, тобі щаститиме в житті.

[3]Твоя дружина буде, мов лоза родюча, круг столу діти, мов оливкові дерева при оазі.

[4]Тож пам’ятай: той чоловік, який шанує Бога, від Нього матиме благословення.

[5]Нехай благословить тебе Господь із храму на горі Сіон, щоб все життя втішався ти Ізраїлю добром,

[6]щоби онуків дочекатись міг ти. Хай буде мир Ізраїлю завжди!

Salmo 129

Recordação de libertações

Cântico de romagem

[1] Muitas vezes me angustiaram desde a minha mocidade, Israel que o diga;

[2] desde a minha mocidade, me angustiaram, todavia, não prevaleceram contra mim.

[3] Sobre o meu dorso lavraram os aradores; nele abriram longos sulcos.

[4] Mas o SENHOR é justo; cortou as cordas dos ímpios.

[5] Sejam envergonhados e repelidos todos os que aborrecem a Sião!

Псалми 129

[1]*Пісня прочан.*

Ізраїлю, повідай нам історію свою: «Багато утисків я з юності зазнав.

[2]Багато утисків я з юності зазнав, та переможений не був ні разу!

[3]На спині борозни проорано мені, то мої рани невигойні.

[4]Та праведний Господь мене від кривдників звільнив.

[5]Нехай на ворогів Сіону всіх, ганьба впаде, щоб їм вже більше не підвестись.

[6] Sejam como a erva dos telhados, que seca antes de florescer,

[7] com a qual não enche a mão o ceifeiro, nem os braços, o que ata os feixes!

[8] E também os que passam não dizem: A bênção do SENHOR seja convosco! Nós vos abençoamos em nome do SENHOR!

[6]Нехай вони зів'януть, мов билина, що виткнулась із даху, та зів'яла так завчасно.

[7]Хай будуть як женці, що й жмені збіжжя не зберуть, а вже про лантухи, то годі й говорити.

[8]Хай жоден перехожий вас не привітає: „Благословляємо ім'ям Господнім вас!"»

Salmo 130

Das profundezas clamo ao Senhor

Cântico de romagem

[1] Das profundezas clamo a ti, SENHOR.

[2] Escuta, SENHOR, a minha voz; estejam alertas os teus ouvidos às minhas súplicas.

[3] Se observares, SENHOR, iniqüidades, quem, SENHOR, subsistirá?

[4] Contigo, porém, está o perdão, para que te temam.

[5] Aguardo o SENHOR, a minha alma o aguarda; eu espero na sua palavra.

[6] A minha alma anseia pelo SENHOR mais do que os guardas pelo romper da manhã. Mais do que os guardas pelo romper da manhã,

[7] espere Israel no SENHOR, pois no SENHOR há misericórdia; nele, copiosa redenção.

[8] É ele quem redime a Israel de todas as suas iniqüidades.

Псалми 130

[1]*Пісня прочан.*

З глибин печалі я до Господа звертався:

[2]«Володарю, почуй моє благання! Хай вуха Твої слухають мої молитви.

[3]Хто б вистояв, якби Господь, Володар наш, насправді покарав нас за провини?

[4]Та поруч із Тобою йде прощення, тож шануватимуть Тебе і поклонятись Тобі будуть».

[5]На Господа надії покладаю, життя моє в Його руках, залежу від Його повчань.

[6]Володаря душа моя чекає, мов вартовий, що виглядає вранішню зорю, той сторож, який жде вогнів досвітніх.

[7]Ізраїлю, довірся Господу, бо справжню милість лише у Господа знайдеш. Щоразу Він рятує нас!

[8]Так і Ізраїль Він спасе від всіх гріхів.

Salmo 131

Calma em Deus

Cântico de romagem. De Davi

[1] SENHOR, não é soberbo o meu coração, nem altivo o meu olhar; não ando à

Псалми 131

[1]*Пісня прочан.*

О Господи, не гордий я і не пихатий і не берусь за ті великі справи, яких не здужаю зробити.

procura de grandes coisas, nem de coisas maravilhosas demais para mim.

2 Pelo contrário, fiz calar e sossegar a minha alma; como a criança desmamada se aquieta nos braços de sua mãe, como essa criança é a minha alma para comigo.

3 Espera, ó Israel, no SENHOR, desde agora e para sempre.

2Але клянуся: я спокійний, не гнівливий, душа моя впокорена, як в дитинча у матері обіймах, яке от-от лиш відлучили від грудей.

3Ізраїлю, на Бога покладайся відтепер і назавжди!

Salmo 132

Uma promessa antiga

Cântico de romagem

1 Lembra-te, SENHOR, a favor de Davi, de todas as suas provações;

2 de como jurou ao SENHOR e fez votos ao Poderoso de Jacó:

3 Não entrarei na tenda em que moro, nem subirei ao leito em que repouso,

4 não darei sono aos meus olhos, nem repouso às minhas pálpebras,

5 até que eu encontre lugar para o SENHOR, morada para o Poderoso de Jacó.

6 Ouvimos dizer que a arca se achava em Efrata e a encontramos no campo de Jaar.

7 Entremos na sua morada, adoremos ante o estrado de seus pés.

8 Levanta-te, SENHOR, entra no lugar do teu repouso, tu e a arca de tua fortaleza.

9 Vistam-se de justiça os teus sacerdotes, e exultem os teus fiéis.

10 Por amor de Davi, teu servo, não desprezes o rosto do teu ungido.

11 O SENHOR jurou a Davi com firme juramento e dele não se apartará: Um

Псалми 132

1*Пісня прочан.*

О Господи, згадай Давида і всі його страждання!

2Він присягнувся Господу, дав клятву Усемогутньому Володарю Ізраїлю.

3Він сказав: «Не зайду до свого дому й спочити на ліжко не ляжу,

4повік не стулю, не дам задрімати очам,

5аж доки я оселю Господу не відшукаю, де Всемогутній Якова житло Собі візьме».

6Про той намет в Ефраті ми почули, Святий ковчег знайшли в полях лісистих Киріат-Єаримських.

7Зайдемо у Його святу оселю, вклонімося підніжку Його ніг.

8Встань, Господи, й піди з ковчегом у нову оселю.

9Нехай священики Твої вдягнуться у освячене вбрання, нехай на радощах підуть у танок Твої вірні!

10В ім'я слуги Твого Давида не відвертайся від Свого царя-обранця.

11Господь Давиду присягнувся, і Він ніколи не введе в оману: «Я посаджу твоїх нащадків на твоїм престолі,

rebento da tua carne farei subir para o teu trono.

12 Se os teus filhos guardarem a minha aliança e o testemunho que eu lhes ensinar, também os seus filhos se assentarão para sempre no teu trono.

13 Pois o SENHOR escolheu a Sião, preferiu-a por sua morada:

14 Este é para sempre o lugar do meu repouso; aqui habitarei, pois o preferi.

15 Abençoarei com abundância o seu mantimento e de pão fartarei os seus pobres.

16 Vestirei de salvação os seus sacerdotes, e de júbilo exultarão os seus fiéis.

17 Ali, farei brotar a força de Davi; preparei uma lâmpada para o meu ungido.

18 Cobrirei de vexame os seus inimigos; mas sobre ele florescerá a sua coroa.

12якщо за Заповітом йтимуть твої діти і будуть слухати Мої повчання — усе, чого тебе навчив Я. Тоді нащадки їхні посідатимуть престол віднині і довіку.

13Бог обрав Сіон, і саме тут Він хоче мати Свій дім.

14Тут житиму Я відтепер і навіки, тому що вподобав Собі це місце.

15Сіон благословлю Я щедрим збіжжям, Я бідним обіцяю дати хліб.

16Священиків Я одягну в спасіння шати, а праведні Сіона підуть в радісний танок.

17Я піднесу Давидів ріг, прославлю Я Свого царя-обранця.

18Ганьбою вкрию недругів його, його ж корона осяйною буде».

Salmo 133

A excelência da união fraternal

Cântico de romagem. De Davi

1 Oh! Como é bom e agradável viverem unidos os irmãos!

2 É como o óleo precioso sobre a cabeça, o qual desce para a barba, a barba de Arão, e desce para a gola de suas vestes.

3 É como o orvalho do Hermom, que desce sobre os montes de Sião. Ali, ordena o SENHOR a sua bênção e a vida para sempre.

Псалми 133

1*Пісня прочан.*

Погляньте, як чудово і приємно, коли брати живуть у злагоді і мирі!

2Це як найліпші пахощі на голову полити, які стечуть на голову первосвященика і далі по його вбранню збіжать.

3Це як роса з гори Хермон, що випадає на Сіоні, бо саме тут Господь благословив життя навіки.

Salmo 134

Convocando ao culto vespertino

Cântico de romagem

Псалми 134

1*Пісня прочан.*

[1] Bendizei ao SENHOR, vós todos, servos do SENHOR, que assistis na Casa do SENHOR, nas horas da noite;

Послухайте, усі раби Господні, що всенощну правлять, вславляйте Господа!

[2] erguei as mãos para o santuário e bendizei ao SENHOR.

[2]Угору висвячені руки піднесіть, благословляйте Господа!

[3] De Sião te abençoe o SENHOR, criador do céu e da terra!

[3]Нехай Господь, Творець землі і неба, благословить вас із гори Сіон.

Salmo 135

Louvores a Deus

[1] Aleluia! Louvai o nome do SENHOR; louvai-o, servos do SENHOR,

[2] vós que assistis na Casa do SENHOR, nos átrios da casa do nosso Deus.

[3] Louvai ao SENHOR, porque o SENHOR é bom; cantai louvores ao seu nome, porque é agradável.

[4] Pois o SENHOR escolheu para si a Jacó e a Israel, para sua possessão.

[5] Com efeito, eu sei que o SENHOR é grande e que o nosso Deus está acima de todos os deuses.

[6] Tudo quanto aprouve ao SENHOR, ele o fez, nos céus e na terra, no mar e em todos os abismos.

[7] Faz subir as nuvens dos confins da terra, faz os relâmpagos para a chuva, faz sair o vento dos seus reservatórios.

[8] Foi ele quem feriu os primogênitos no Egito, tanto dos homens como das alimárias;

[9] quem, no meio de ti, ó Egito, operou sinais e prodígios contra Faraó e todos os seus servos;

[10] quem feriu muitas nações e tirou a vida a poderosos reis:

Псалми 135

[1]Славімо Господа! Вславляйте Господа ім’я! Вславляймо Господа, Господні слуги,

[2]хто править службу у Господнім храмі, і на подвір’ї храму Божого також.

[3]Хваліть Його ім’я, воно прекрасне! В ім’я Його пісень співайте, бо милостивий Він.

[4]Плем’я Якова обрав Господь, Своїм скарбом зробив Ізраїля народ.

[5]Адже я знаю, що Господь — величний, боввана жодного із Господом не порівняти. Господь величніший, ніж всі боввани!

[6]Усе, що хоче, робить наш Господь на небі й на землі, і навіть у морській безодні.

[7]Здіймає хмари в небо від кінців землі, щоб грози блискавиць вогнем зійшли, щоб пролилися щедрими дощами. Це Він вітри з комори виганяє.

[8]Це Він згубив всіх первородних у Єгипті, і не помилував ані людей, ані худобу.

[9]Це Він послав по цілому Єгипту чудеса й знамення, щоб викрить фараона і його вельмож.

[10]Це він понищив не один народ і повбивав царів могутніх,

[11] a Seom, rei dos amorreus, e a Ogue, rei de Basã, e a todos os reinos de Canaã;

[12] cujas terras deu em herança, em herança a Israel, seu povo.

[13] O teu nome, SENHOR, subsiste para sempre; a tua memória, SENHOR, passará de geração em geração.

[14] Pois o SENHOR julga ao seu povo e se compadece dos seus servos.

[15] Os ídolos das nações são prata e ouro, obra das mãos dos homens.

[16] Têm boca e não falam; têm olhos e não vêem;

[17] têm ouvidos e não ouvem; pois não há alento de vida em sua boca.

[18] Como eles se tornam os que os fazem, e todos os que neles confiam.

[19] Casa de Israel, bendizei ao SENHOR; casa de Arão, bendizei ao SENHOR;

[20] casa de Levi, bendizei ao SENHOR; vós que temeis ao SENHOR, bendizei ao SENHOR.

[21] Desde Sião bendito seja o SENHOR, que habita em Jerusalém! Aleluia!

Salmo 136

A misericórdia de Deus

[1] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[2] Rendei graças ao Deus dos deuses, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[11]хоча б таких, як аморійський цар Сихон, башанський Оґ і всі ханаанські царства.

[12]А потім дав усі ці землі Ізраїлю в спадок.

[13]О Господи, навіки слава житиме про Тебе! Із роду в рід передаватимуть Твоє ім’я!

[14]Господь судитиме народ Свій, Він буде милосердний до Своїх рабів.

[15]Божки народів інших — то лиш золото і срібло, що форму у людських руках знайшло.

[16]В них є уста, але вони німі, в них очі є, та бачити не здатні.

[17]В них вуха є, але глухі вони, та дихати не можуть.

[18]Бовванів хто майструє й вірить в них, той сам подібний стане тим бовванам.

[19]Ізраїльтяни, Господа благословіть! Ааронів доме, Господа благослови!

[20]Левитів доме, Господу осанну заспівайте! Благословляйте Господа усі, хто в Нього вірить!

[21]Вславляйте Господа на Сіоні, в Єрусалимі славте Його! Славімо Господа!

Псалми 136

[1]Вславляйте Господа, бо Він — предобрий! Любов Господня щира навіки.

[2]Вславляйте Бога всіх богів. Любов Господня щира навіки.

Português	Українська
3 Rendei graças ao SENHOR dos senhores, porque a sua misericórdia dura para sempre;	3Подяку шліть Володарю усіх вельмож. Любов Господня щира навіки.
4 ao único que opera grandes maravilhas, porque a sua misericórdia dura para sempre;	4Того вславляйте, Хто єдиний творить чудеса великі. Любов Господня щира навіки.
5 àquele que com entendimento fez os céus, porque a sua misericórdia dura para sempre;	5Того вславляйте, Хто мудрістю Своєю небеса розкинув. Любов Господня щира навіки.
6 àquele que estendeu a terra sobre as águas, porque a sua misericórdia dura para sempre;	6Того вславляйте, Хто на воді поставив суходіл. Любов Господня щира навіки.
7 àquele que fez os grandes luminares, porque a sua misericórdia dura para sempre;	7Подякуйте Тому, Хто витворив світила — Сонце й Місяць. Любов Господня щира навіки.
8 o sol para presidir o dia, porque a sua misericórdia dura para sempre;	8Того вславляйте, Хто Сонце створив, щоб правило днем. Любов Господня щира навіки.
9 a lua e as estrelas para presidirem a noite, porque a sua misericórdia dura para sempre;	9Того вславляйте, Хто Місяць створив, щоб правив ніччю. Любов Господня щира навіки.
10 àquele que feriu o Egito nos seus primogênitos, porque a sua misericórdia dura para sempre;	10Того вславляйте, хто в Єгипті знищив первородних. Любов Господня щира навіки.
11 e tirou a Israel do meio deles, porque a sua misericórdia dura para sempre;	11Того, хто вивів Ізраїль з Єгипту. Любов Господня щира навіки.
12 com mão poderosa e braço estendido, porque a sua misericórdia dura para sempre;	12Простертою правицею Він вивів їх. Любов Господня щира навіки.
13 àquele que separou em duas partes o mar Vermelho, porque a sua misericórdia dura para sempre;	13Того вславляйте, Хто Червоне море розділив. Любов Господня щира навіки.
14 e por entre elas fez passar a Israel, porque a sua misericórdia dura para sempre;	14Того, Хто вивів через море Ізраїль. Любов Господня щира навіки.

[15] mas precipitou no mar Vermelho a Faraó e ao seu exército, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[15]Хто знищив і змішав у Червонім морі фараона й його військо. Любов Господня щира навіки.

[16] àquele que conduziu o seu povo pelo deserto, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[16]Того вславляйте, Хто народ Свій по пустелі вивів. Любов Господня щира навіки.

[17] àquele que feriu grandes reis, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[17]Подяку шліть Тому, Хто переміг царів могутніх. Любов Господня щира навіки.

[18] e tirou a vida a famosos reis, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[18]Тому, Хто вбив правителів всевладних. Любов Господня щира навіки.

[19] a Seom, rei dos amorreus, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[19]Таких, як аморійський цар Сихон. Любов Господня щира навіки.

[20] e a Ogue, rei de Basã, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[20]Хто вбив таких, як Оґ, башанський цар. Любов Господня щира навіки.

[21] cujas terras deu em herança, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[21]А потім їхні землі в спадок передав. Любов Господня щира навіки.

[22] em herança a Israel, seu servo, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[22]Їх передав слузі Своєму Ізраїлю. Любов Господня щира навіки.

[23] a quem se lembrou de nós em nosso abatimento, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[23]Славімо Господа, адже колись було нам кепсько. Любов Господня щира навіки.

[24] e nos libertou dos nossos adversários, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[24]Він нас від ворогів порятував. Любов Господня щира навіки.

[25] e dá alimento a toda carne, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[25]Подякуйте Тому, Хто їжу кожному дає. Любов Господня щира навіки.

[26] Oh! Tributai louvores ao Deus dos céus, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[26]Вславляйте Господа! Любов Господня щира навіки.

Salmo 137

Saudades da pátria

[1] Às margens dos rios da Babilônia, nós nos assentávamos e chorávamos, lembrando-nos de Sião.

Псалми 137

[1]Над вавилонськими річками ми сиділи й сльозами обливались, згадуючи наш Сіон.

[2] Nos salgueiros que lá havia, pendurávamos as nossas harpas,

[3] pois aqueles que nos levaram cativos nos pediam canções, e os nossos opressores, que fôssemos alegres, dizendo: Entoai-nos algum dos cânticos de Sião.

[4] Como, porém, haveríamos de entoar o canto do SENHOR em terra estranha?

[5] Se eu de ti me esquecer, ó Jerusalém, que se resseque a minha mão direita.

[6] Apegue-se-me a língua ao paladar, se me não lembrar de ti, se não preferir eu Jerusalém à minha maior alegria.

[7] Contra os filhos de Edom, lembra-te, SENHOR, do dia de Jerusalém, pois diziam: Arrasai, arrasai-a, até aos fundamentos.

[8] Filha da Babilônia, que hás de ser destruída, feliz aquele que te der o pago do mal que nos fizeste.

[9] Feliz aquele que pegar teus filhos e esmagá-los contra a pedra.

Salmo 138

Graças a Deus por sua fidelidade

Salmo de Davi

[1] Render-te-ei graças, SENHOR, de todo o meu coração; na presença dos poderosos te cantarei louvores.

[2] Prostrar-me-ei para o teu santo templo e louvarei o teu nome, por causa da tua misericórdia e da tua verdade, pois magnificaste acima de tudo o teu nome e a tua palavra.

[2]На вербах понад річкою повісили ми арфи.

[3]Загарбники нам наказали тут читати вірші, примусили співати величальних. Вони звеліли нам: «Співайте нам пісень сіонських!»

[4]Як можем ми на чужині співати пісні Господні?

[5]Якщо забуду про Єрусалим, нехай правиця зовсім втратить вміння гри на арфі! Нехай до піднебіння мій язик прилипне, якщо забуду я Єрусалим,

[6]якщо я не згадаю як найбільшу радість мій Єрусалим!

[7]Нехай Господь запам’ятає, що зробили едомійці в той день, коли упав Єрусалим. Вони кричали: «Знищіть його вщент, щоб не лишилось каменя на камені!»

[8]Тебе, о Вавилоне, теж занапастять і пограбують! Благословляю ворогів, які тобі відплатять, з тобою вчинять так, як ти вчинив із нами.

[9]Благословляю ворогів твоїх, які дітей хапатимуть невинних й забиватимуть об скелю!

Псалми 138

[1]*Псалом Давида.*

Вславлятиму Тебе від глибини душі, перед богами я співатиму осанну.

[2]Святому храму шанобливо і покірливо вклонюся, звеличуватиму Твоє ім’я за милість, за любов Твою, адже обітниця Твоя Твоє ім’я піднесла над усім.

[3] No dia em que eu clamei, tu me acudiste e alentaste a força de minha alma.

[4] Render-te-ão graças, ó SENHOR, todos os reis da terra, quando ouvirem as palavras da tua boca,

[5] e cantarão os caminhos do SENHOR, pois grande é a glória do SENHOR.

[6] O SENHOR é excelso, contudo, atenta para os humildes; os soberbos, ele os conhece de longe.

[7] Se ando em meio à tribulação, tu me refazes a vida; estendes a mão contra a ira dos meus inimigos; a tua destra me salva.

[8] O que a mim me concerne o SENHOR levará a bom termo; a tua misericórdia, ó SENHOR, dura para sempre; não desampares as obras das tuas mãos.

Salmo 139

Deus onisciente e onipotente

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] SENHOR, tu me sondas e me conheces.

[2] Sabes quando me assento e quando me levanto; de longe penetras os meus pensamentos.

[3] Esquadrinhas o meu andar e o meu deitar e conheces todos os meus caminhos.

[4] Ainda a palavra me não chegou à língua, e tu, SENHOR, já a conheces toda.

[5] Tu me cercas por trás e por diante e sobre mim pões a mão.

[6] Tal conhecimento é maravilhoso demais para mim: é sobremodo elevado, não o posso atingir.

[3]Коли я Тебе кликав, Ти озвався, Ти простір дав душі моїй складати про Тебе гімни.

[4]Нехай усі земні царі Тебе прославлять, коли слова Твої почують.

[5]Нехай вони також співають про діла Господні, тому що слава Господа — безмежна.

[6]Хоч високо піднесений Господь, убогого Він помічає, пихатим знає ціну, віддалік тримає їх.

[7]Якщо ускочу я в халепу, Ти зробиш так, щоб кривдника я пережив, простягнеш руку і правицею мене спасеш.

[8]Господь відплатить ворогам за мене. О Господи, повік живуть Твої любов і ласка незрадливі. Не кинеш Ти нізащо і ніколи тих, кого створив.

Псалми 139

[1]*Для диригента. Псалом Давида.*
О Господи, випробування Ти мені послав й довідався усе про мене.

[2]Тобі відомо все, коли сідаю я й коли встаю, думки мої читаєш ще до того, як вони мені відомі.

[3]Ти дбаєш про те, куди вирушаю я, Тобі відомі місця мого спочинку. Як добре знаєш Ти мої уподобання!

[4]До того, як із уст моїх слова злітають, вони Тобі давно уже відомі.

[5]Довкола мене Ти, і спереду, й позаду, за мною стежиш, руку на плечі тримаєш.

[6]Твої знання страшні для мене аж занадто, вони занадто мудрі, щоб мені їх осягнуть.

[7] Para onde me ausentarei do teu Espírito? Para onde fugirei da tua face?

[7]Де б міг сховатися від Твого Духа я? Куди б подітись міг, аби уникнути Тебе?

[8] Se subo aos céus, lá estás; se faço a minha cama no mais profundo abismo, lá estás também;

[8]Якби судилося злетіти в небо, Ти там би був, спуститися в підземний світ, Ти там.

[9] se tomo as asas da alvorada e me detenho nos confins dos mares,

[9]Коли б я крила розпростер і полетів на сонцесхід, або ж попрямував на захід аж до моря,

[10] ainda lá me haverá de guiar a tua mão, e a tua destra me susterá.

[10]то й там мене б Ти взяв правицею й повів.

[11] Se eu digo: as trevas, com efeito, me encobrirão, e a luz ao redor de mim se fará noite,

[11]Я б міг подумати: «Мене сховає ніч, мене укриє темінь!»

[12] até as próprias trevas não te serão escuras: as trevas e a luz são a mesma coisa.

[12]Але ж бо ні! Ніколи в темряві Тобі не темно! Хоча б якою темною була та ніч, вона Тобі як день — все видно. І світло й темрява однакові для Тебе.

[13] Pois tu formaste o meu interior, tu me teceste no seio de minha mãe.

[13]Тому що Ти всі нутрощі мої зліпив й у шкіру обгорнув, коли в утробі материнській я лежав.

[14] Graças te dou, visto que por modo assombrosamente maravilhoso me formaste; as tuas obras são admiráveis, e a minha alma o sabe muito bem;

[14]Я дякую, що так чудово Ти мене створив! Мені відомі всі Твої захоплюючі справи.

[15] os meus ossos não te foram encobertos, quando no oculto fui formado e entretecido como nas profundezas da terra.

[15]Кістки мої, і ті не сховані від погляду Твого, хоч я невидимий в утробі матері зростав, хоч зітканий я по клітинці в таїні.

[16] Os teus olhos me viram a substância ainda informe, e no teu livro foram escritos todos os meus dias, cada um deles escrito e determinado, quando nem um deles havia ainda.

[16]Ти бачив зародок, Ти стежив, як я формувався, щодня записував мої всі члени, так що нічого не сховалося і не пропало.

[17] Que preciosos para mim, ó Deus, são os teus pensamentos! E como é grande a soma deles!

[17]Які мені важливі всі Твої думки! І де вони беруться тільки, Боже!

[18] Se os contasse, excedem os grãos de areia; contaria, contaria, sem jamais chegar ao fim.

[19] Tomara, ó Deus, desses cabo do perverso; apartai-vos, pois, de mim, homens de sangue.

[20] Eles se rebelam insidiosamente contra ti e como teus inimigos falam malícia.

[21] Não aborreço eu, SENHOR, os que te aborrecem? E não abomino os que contra ti se levantam?

[22] Aborreço-os com ódio consumado; para mim são inimigos de fato.

[23] Sonda-me, ó Deus, e conhece o meu coração, prova-me e conhece os meus pensamentos;

[24] vê se há em mim algum caminho mau e guia-me pelo caminho eterno.

[18]Їх полічити — більше вийшло б, ніж піщинок. Скінчу лічити їх, а то ж лише початок.

[19]Якби ж Ти, Боже, кривдників понищив, якби прогнав від мене кровопивців!

[20]Вони про Тебе зле торочать, намарне іменем Твоїм клянуться.

[21]О Господи, як же ненавиджу я тих, хто Господа ненавидить, хто проти Тебе йде! Я зневажаю всіх, хто проти Тебе виступає.

[22]І крім ненависті, немає інших почуттів — це вороги мої!

[23]Пошли випробування, Боже, в моє серце зазирни. Ти перевір мене й побачиш всі мої думки.

[24]Простеж, чи не плекаю зле в думках, і проведи мене до вічного життя!

Salmo 140

Contra inimigos e perfídias

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Livra-me, SENHOR, do homem perverso, guarda-me do homem violento,

[2] cujo coração maquina iniqüidades e vive forjando contendas.

[3] Aguçam a língua como a serpente; sob os lábios têm veneno de áspide.

[4] Guarda-me, SENHOR, da mão dos ímpios, preserva-me do homem violento, os quais se empenham por me desviar os passos.

[5] Os soberbos ocultaram armadilhas e cordas contra mim, estenderam-me uma rede à beira do caminho, armaram ciladas contra mim.

Псалми 140

[1]*Для диригента. Псалом Давида.*

[2]О Господи, спаси мене від нечестивих і захисти від кривдників жорстоких,

[3]що тчуть підступні наміри і починають війни.

[4]Жалючі язики у них, немов в гадюки; слова у них — зміїна отрута. *Села*

[5]Дай захист, Господи, від кривдників мені, від тих зловмисників, що замишляють землю вибити з-під ніг.

[6]Бундючні нелюди мені готують пастки, копають ями і тенета розставляють. *Села*

[6] Digo ao SENHOR: tu és o meu Deus; acode, SENHOR, à voz das minhas súplicas.

[7] Ó SENHOR, força da minha salvação, tu me protegeste a cabeça no dia da batalha.

[8] Não concedas, SENHOR, ao ímpio os seus desejos; não permitas que vingue o seu mau propósito.

[9] Se exaltam a cabeça os que me cercam, cubra-os a maldade dos seus lábios.

[10] Caiam sobre eles brasas vivas, sejam atirados ao fogo, lançados em abismos para que não mais se levantem.

[11] O caluniador não se estabelecerá na terra; ao homem violento, o mal o perseguirá com golpe sobre golpe.

[12] Sei que o SENHOR manterá a causa do oprimido e o direito do necessitado.

[13] Assim, os justos renderão graças ao teu nome; os retos habitarão na tua presença.

[7]Тому й молюся: «Господи, мій Боже, Ти, Господи, благання вислухай мої!

[8]Мій Господи, Володарю, могутній Рятівник, прикрий мене у дні війни!

[9]Не дозволяй тим нечестивцям мати все, що хочуть! Не допусти, аби здійснились їхні плани, адже тоді за ними буде перемога. *Села*

[10]Нехай те зло, що вороги замислили, на них же і впаде.

[11]Нехай посиплеться на них розпечене вугілля! Пожбур їх у вогонь, в пекельну яму, з якої вороття нема.

[12]Не дозволяй тим брехунам осісти в нашім краї! До згину гнані будуть ті пащекуваті гультіпаки!

[13]Я знаю, що Господь все зробить правильно і чесно для праведників бідних й безпорадних.

[14]Хай праведні й правдиві вславлятимуть Твоє ім’я, нехай вони завжди служитимуть Тобі!»

Salmo 141

Oração vespertina por santificação e proteção

Salmo de Davi

[1] SENHOR, a ti clamo, dá-te pressa em me acudir; inclina os ouvidos à minha voz, quando te invoco.

[2] Suba à tua presença a minha oração, como incenso, e seja o erguer de minhas mãos como oferenda vespertina.

[3] Põe guarda, SENHOR, à minha boca; vigia a porta dos meus lábios.

[4] Não permitas que meu coração se incline para o mal, para a prática da perversidade na companhia de homens que são

Псалми 141

[1]*Псалом Давида.*

О Господи, до Тебе я взивав по допомогу, прошу мерщій прийти мені на поміч! Прислухайся, коли до Тебе у молитвах лину!

[2]Я сподіваюсь, що мої молитви, наче запах воскурінь, мої піднесені до Тебе руки, мов вечірня жертва.

[3]О Господи, допоможи мені язик тримати за зубами, підтримай, щоб обачливим в своїх балачках був.

[4]Не дозволяй мені лихого прагнуть, прибитись до безбожників лихих, не дозволяй мені робити те, що до вподоби їм.

malfeitores; e não coma eu das suas iguarias.

5 Fira-me o justo, será isso mercê; repreenda-me, será como óleo sobre a minha cabeça, a qual não há de rejeitá-lo. Continuarei a orar enquanto os perversos praticam maldade.

6 Os seus juízes serão precipitados penha abaixo, mas ouvirão as minhas palavras, que são agradáveis,

7 ainda que sejam espalhados os meus ossos à boca da sepultura, quando se lavra e sulca a terra.

8 Pois em ti, SENHOR Deus, estão fitos os meus olhos: em ti confio; não desampares a minha alma.

9 Guarda-me dos laços que me armaram e das armadilhas dos que praticam iniqüidade.

10 Caiam os ímpios nas suas próprias redes, enquanto eu, nesse meio tempo, me salvo incólume.

Salmo 142

Oração no meio de grande perigo

Salmo didático de Davi. Oração que fez quando estava na caverna

1 Sm. 24.3

1 Ao SENHOR ergo a minha voz e clamo, com a minha voz suplico ao SENHOR.

2 Derramo perante ele a minha queixa, à sua presença exponho a minha tribulação.

3 Quando dentro de mim me esmorece o espírito, conheces a minha vereda. No caminho em que ando, me ocultam armadilha.

5Вважав би ласкою Твоєю, коли б хтось благовірний направляв мене. Його повчання я сприймав би, як мастила дорогі; хай голова моя ніколи їх не відштовхне!

6Нехай вельмож всіх їхніх в прірву скинуть, аби вони послухались моїх наказів справедливих.

7Мов грудки ґрунту, що розкидані по зораному полю, так на устах могил валяються кістки.

8О Господи, Володарю, прошу Тебе допомогти і покладаюся на Тебе! Тож не дай мені померти!

9Оборони мене від пасток і сильців, що їх зловмисники розкидали, аби мене зловити!

10Хай грішники самі в тенета власні втраплять, а я, цілісінький і неушкоджений, пройду повз них.

Псалми 142

1*Маскіль Давида, коли він був у печері. Молитва.*

2Я кличу Господа! Благаю Господа мені послати ласку.

3Я Йому душу виливаю, розповідаю про усі мої печалі.

4Коли занепадає дух мій, Ти знаєш, що мені робити. Однак, хоча б куди я йшов, чатують вороги на мене.

[4] Olha à minha direita e vê, pois não há quem me reconheça, nenhum lugar de refúgio, ninguém que por mim se interesse.

[5] A ti clamo, SENHOR, e digo: tu és o meu refúgio, o meu quinhão na terra dos viventes.

[6] Atende o meu clamor, pois me vejo muito fraco. Livra-me dos meus perseguidores, porque são mais fortes do que eu.

[7] Tira a minha alma do cárcere, para que eu dê graças ao teu nome; os justos me rodearão, quando me fizeres esse bem.

[5]Поглянь! Немає поруч мене друга, немає місця, де б відчув себе в безпеці я, ніхто не переймається: чи я живу, чи вмер.

[6]О Господи, Тебе я кликав, казав, що Ти — моє спасіння, бо Ти для мене — все, що маю в світі.

[7]Прислухайсь до молитв моїх, адже я немічний, безсилий. Врятуй мене від тих, хто по п'ятах іде, вони ж бо дужі.

[8]Дай вирватись душі з цієї пастки, де страждає, аби я міг вславлять Твоє ім'я. Тоді довкруги зберуться добрі люди, бо власноруч подбав про мене Ти.

Salmo 143

Súplica por libertação

Salmo de Davi

[1] Atende, SENHOR, a minha oração, dá ouvidos às minhas súplicas. Responde-me, segundo a tua fidelidade, segundo a tua justiça.

[2] Não entres em juízo com o teu servo, porque à tua vista não há justo nenhum vivente.

[3] Pois o inimigo me tem perseguido a alma; tem arrojado por terra a minha vida; tem-me feito habitar na escuridão, como aqueles que morreram há muito.

[4] Por isso, dentro de mim esmorece o meu espírito, e o coração se vê turbado.

[5] Lembro-me dos dias de outrora, penso em todos os teus feitos e considero nas obras das tuas mãos.

[6] A ti levanto as mãos; a minha alma anseia por ti, como terra sedenta.

Псалми 143

[1]*Хвальний псалом Давида.*

О Господи, почуй мої молитви і до благань прислухайся моїх! Прийди на допомогу добрими ділами.

[2]Не позивайся зі Своїм слугою, адже перед Тобою кожен винний.

[3]Полює ворог, переслідує мене і хоче вбити, підштовхує мене в могилу, в морок, немов мене уже давно нема в живих.

[4]Душа і серце завмирають з переляку.

[5]Я пам'ятаю все, що Ти колись зробив, я думаю про всі Твої діла, кажу про все, що здійснене Тобою.

[6]Здіймаю руки у молитвах! Мов спрагла без дощу земля, Тебе жадаю! *Села*

[7] Dá-te pressa, SENHOR, em responder-me; o espírito me desfalece; não me escondas a tua face, para que eu não me torne como os que baixam à cova.

[7]Благаю дати відповідь мерщій, тому що дух уже згасає мій. Не відвертай Свій лик від мене, інакше я піду до тих, хто спочиває в могилі.

[8] Faze-me ouvir, pela manhã, da tua graça, pois em ti confio; mostra-me o caminho por onde devo andar, porque a ti elevo a minha alma.

[8]Нехай світанки подарують Твою ласку незрадливу, бо покладаюся на Тебе. Навчи, яким шляхом іти в житті, адже життя моє — в Твоїх руках.

[9] Livra-me, SENHOR, dos meus inimigos; pois em ti é que me refugio.

[9]Врятуй мене від ворогів моїх, бо я в Тобі вбачаю, Господи, свій прихисток надійний.

[10] Ensina-me a fazer a tua vontade, pois tu és o meu Deus; guie-me o teu bom Espírito por terreno plano.

[10]Навчи, як жити за велінням Твоїми, бо Ти — наш Бог. Нехай Твій добрий дух веде нас у прекрасний край.

[11] Vivifica-me, SENHOR, por amor do teu nome; por amor da tua justiça, tira da tribulação a minha alma.

[11]Даруй мені, о Господи, життя заради імені Твого, будь милосердний, витягни з біди!

[12] E, por tua misericórdia, dá cabo dos meus inimigos e destrói todos os que me atribulam a alma, pois eu sou teu servo.

[12]Яви Свою любов і ворогів моїх побий, моїх затятих ворогів згуби, бо я — Твій слуга.

Salmo 144

Ações de graças pela proteção de Deus

Salmo de Davi

Псалми 144

[1]*Псалом Давида.*

[1] Bendito seja o SENHOR, rocha minha, que me adestra as mãos para a batalha e os dedos, para a guerra;

Благословімо Господа, мою Скелю, Який навчає мої руки готуватися до бою, Який готує пальці до борні.

[2] minha misericórdia e fortaleza minha, meu alto refúgio e meu libertador, meu escudo, aquele em quem confio e quem me submete o meu povo.

[2]Господь — моя щира любов і фортеця, мій прихисток в горах, мій щит. У Ньому я шукаю порятунку, він мій народ віддав під мою владу.

[3] SENHOR, que é o homem para que dele tomes conhecimento? E o filho do homem, para que o estimes?

[3]Чому Тобі, о Господи, не байдуже, що діється з людиною? Чому ти навіть помічаєш цих людей?

[4] O homem é como um sopro; os seus dias, como a sombra que passa.

[4]Людина, мов туман, який зникає вранці, життя її, мов швидкоплинна тінь.

[5] Abaixa, SENHOR, os teus céus e desce; toca os montes, e fumegarão.

[6] Despede relâmpagos e dispersa os meus inimigos; arremessa as tuas flechas e desbarata-os.

[7] Estende a mão lá do alto; livra-me e arrebata-me das muitas águas e do poder de estranhos,

[8] cuja boca profere mentiras, e cuja direita é direita de falsidade.

[9] A ti, ó Deus, entoarei novo cântico; no saltério de dez cordas, te cantarei louvores.

[10] É ele quem dá aos reis a vitória; quem livra da espada maligna a Davi, seu servo.

[11] Livra-me e salva-me do poder de estranhos, cuja boca profere mentiras, e cuja direita é direita de falsidade.

[12] Que nossos filhos sejam, na sua mocidade, como plantas viçosas, e nossas filhas, como pedras angulares, lavradas como colunas de palácio;

[13] que transbordem os nossos celeiros, atulhados de toda sorte de provisões; que os nossos rebanhos produzam a milhares e a dezenas de milhares, em nossos campos;

[14] que as nossas vacas andem pejadas, não lhes haja rotura, nem mau sucesso. Não haja gritos de lamento em nossas praças.

[15] Bem-aventurado o povo a quem assim sucede! Sim, bem-aventurado é o povo cujo Deus é o SENHOR!

Salmo 145

A bondade, grandeza e providência de Deus

[5]О Господи, розверзни небеса й спустися, торкнися гір, щоб вибухнули димом.

[6]Розкидай ворогів моїх і блискавкою вдар, вражай їх вогненними стрілами Своїми, посій сум'яття у ворожім війську.

[7]О Господи, зійди з небес, щоби мене спасти! Врятуй, щоб в повені не захлинувся, оборони мене від цих чужинців,

[8]чиї уста невтомно брешуть, а руки не сахаються бридких діянь.

[9]О Боже, заспіваю я Тобі нових пісень під звуки арфи. Десятиструнну арфу на нові пісні я налаштую.

[10]Рятуєш Ти царів, Свого слугу спасаєш, Давида Ти від кривдників меча бبراниш.

[11]Тож порятуй мене від чужаків, чиї уста невтомно брешуть, а руки не сахаються бридких діянь.

[12]Зроби це, щоб наші діти виростали, як доглянуті деревця, щоб наші дочки виглядали, як колони храму, що підтримують його з боків.

[13]Хай кожен закуток в коморах наших добірного буде повен збіжжя, а на ланах зростає незліченні тисячі ягничок.

[14]Хай добра зброя в наших воїнів буде, мури довкола міста щоб не мали ні шпаринки, і щоб ніхто не вирушав у бій, щоб стогону поранених на вулицях не чутно було.

[15]Благословен народ, який живе в таких умовах! Щаслива доля тих людей, чий Бог — Господь!

Псалми 145

Louvores de Davi

[1] Exaltar-te-ei, ó Deus meu e Rei; bendirei o teu nome para todo o sempre.

[2] Todos os dias te bendirei e louvarei o teu nome para todo o sempre.

[3] Grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado; a sua grandeza é insondável.

[4] Uma geração louvará a outra geração as tuas obras e anunciará os teus poderosos feitos.

[5] Meditarei no glorioso esplendor da tua majestade e nas tuas maravilhas.

[6] Falar-se-á do poder dos teus feitos tremendos, e contarei a tua grandeza.

[7] Divulgarão a memória de tua muita bondade e com júbilo celebrarão a tua justiça.

[8] Benigno e misericordioso é o SENHOR, tardio em irar-se e de grande clemência.

[9] O SENHOR é bom para todos, e as suas ternas misericórdias permeiam todas as suas obras.

[10] Todas as tuas obras te renderão graças, SENHOR; e os teus santos te bendirão.

[11] Falarão da glória do teu reino e confessarão o teu poder,

[12] para que aos filhos dos homens se façam notórios os teus poderosos feitos e a glória da majestade do teu reino.

[13] O teu reino é o de todos os séculos, e o teu domínio subsiste por todas as gerações. O SENHOR é fiel em todas as suas palavras e santo em todas as suas obras.

[1]*Давидова молитва.*

Мій Боже й Царю, возвеличую Твоє ім’я, благословлятиму Твоє ім’я навіки.

[2]Щодня вславлятиму Тебе, Твоє ім’я хвалити буду вічно.

[3]Господь — величний, гідний слави! Не осягнуть нікому величі Його.

[4]Із роду в рід Твої діяння будуть прославляти, із покоління в покоління визнавати Твою велич.

[5]Прекрасна Твоя слава неповторна, тож оповім я про Твої діла чудесні.

[6]Про грізну Твою силу говорити будуть люди, а я їм розповім про Твою велич.

[7]Твою безмежну щедрість пам’ятати будуть люди, вславлятимуть в піснях Твої діяння добрі.

[8]Господь і милостивий, і ласкавий, і терплячий, і повен милосердя.

[9]Дарує кожному Господь Свої щедроти, до всіх творінь Своїх Він виявляє милість.

[10]Тож, Господи, нехай Тебе звеличують усі, кому Ти дав життя. Нехай Тебе благословляють всі, хто вірить в Тебе!

[11]Нехай розкажуть про Твоє величне царство й силу,

[12]аби всі знали про неперевершеність Його й прекрасну славу Його царства.

[13]Воно завжди було і є, і буде вічно. Твоє правління переживе віки і покоління. Господу можна вірити, коли Він обіцяє, вірність Його — в усьому що Він робить.

[14] O SENHOR sustém os que vacilam e apruma todos os prostrados.

[15] Em ti esperam os olhos de todos, e tu, a seu tempo, lhes dás o alimento.

[16] Abres a mão e satisfazes de benevolência a todo vivente.

[17] Justo é o SENHOR em todos os seus caminhos, benigno em todas as suas obras.

[18] Perto está o SENHOR de todos os que o invocam, de todos os que o invocam em verdade.

[19] Ele acode à vontade dos que o temem; atende-lhes o clamor e os salva.

[20] O SENHOR guarda a todos os que o amam; porém os ímpios serão exterminados.

[21] Profira a minha boca louvores ao SENHOR, e toda carne louve o seu santo nome, para todo o sempre.

Salmo 146

A fraqueza do homem e a fidelidade de Deus

[1] Aleluia! Louva, ó minha alma, ao SENHOR.

[2] Louvarei ao SENHOR durante a minha vida; cantarei louvores ao meu Deus, enquanto eu viver.

[3] Não confieis em príncipes, nem nos filhos dos homens, em quem não há salvação.

[4] Sai-lhes o espírito, e eles tornam ao pó; nesse mesmo dia, perecem todos os seus desígnios.

[5] Bem-aventurado aquele que tem o Deus de Jacó por seu auxílio, cuja esperança está no SENHOR, seu Deus,

[14]Господь підтримає усіх, хто впав, зведе на ноги всіх, хто впав, спіткнувшись.

[15]На Тебе кожен дивиться, хто прагне хліба, до Тебе йдуть по частку свою, і Ти в належний час даєш їм хліб щоденний.

[16]З долонь Твоїх дай усім Твоїм творінням необхідне.

[17]Господь у кожній справі справедливий, Він праведний у всьому, що Він робить.

[18]Господь близький до всіх, хто зве по допомогу, Він поруч з тими, хто Його жадає.

[19]Чого попросять шанувальники Господні, те Він зробить. Він чує їхній гук по допомогу і рятує їх.

[20]Господь піклується про всіх, хто Його любить, але лихих людців не стерпить й знищить.

[21]Тому уста мої співають Господу осанну, тому Його ім'я на віки-вічні люди славлять!

Псалми 146

[1]Славімо Господа! Вславляй-но Господа, душе моя!

[2]Допоки житиму, я Господу співатиму осанну; пісень співатиму я Богу, поки я живий.

[3]Не покладайтесь на правителів-вельмож, на них самих чекає смерть, вони не порятують.

[4]Дух їхній відлітає теж, у землю повертаються вони, всі їхні задуми щезають разом з ними.

[5]Блаженний той, кому на поміч Бог Якова іде, хто покладається на Господа у сподіваннях!

[6] que fez os céus e a terra, o mar e tudo o que neles há e mantém para sempre a sua fidelidade.

[7] Que faz justiça aos oprimidos e dá pão aos que têm fome. O SENHOR liberta os encarcerados.

[8] O SENHOR abre os olhos aos cegos, o SENHOR levanta os abatidos, o SENHOR ama os justos.

[9] O SENHOR guarda o peregrino, ampara o órfão e a viúva, porém transtorna o caminho dos ímpios.

[10] O SENHOR reina para sempre; o teu Deus, ó Sião, reina de geração em geração. Aleluia!

[6]Господь — це Той, Хто сотворив і небеса, і землю, і море, і все те, що заселяє їх. Він Той, Хто вічно вірність зберігає.

[7]Він — Той, Хто із пригнобленими справедливий, Він — Той, Хто хліб щоденний дасть голодним, Господь ув’язненим дає свободу.

[8]Господь сліпому очі розкриває, Господь на ноги зводить тих, хто впав, спіткнувшись. Господь любов дарує праведним Своїм.

[9]Господь чужинців, що пригрілися в Ізраїлі, захищає. Він боронить сиріт і вдів, але неправедним влаштовує тяжке життя.

[10]Нехай Господь повіки править! Нехай, Сіоне, твій Господь повік царює! Славімо Господа!

Salmo 147

Louvor ao Deus Todo-Poderoso

[1] Louvai ao SENHOR, porque é bom e amável cantar louvores ao nosso Deus; fica-lhe bem o cântico de louvor.

[2] O SENHOR edifica Jerusalém e congrega os dispersos de Israel;

[3] sara os de coração quebrantado e lhes pensa as feridas.

[4] Conta o número das estrelas, chamando-as todas pelo seu nome.

[5] Grande é o SENHOR nosso e mui poderoso; o seu entendimento não se pode medir.

[6] O SENHOR ampara os humildes e dá com os ímpios em terra.

[7] Cantai ao SENHOR com ações de graças; entoai louvores, ao som da harpa, ao nosso Deus,

Псалми 147

[1]Славімо Господа, бо щедрий Він! Пісень співаймо Богу, бо вславлять Його — приємно!

[2]Господь побудував Єрусалим, народ Ізраїлю поверне Він з полону.

[3]Зціляє Він людей, серця яких розбиті, і перев’язує їм рани.

[4]Він знає лік зіркам на небі, усім їм імена дає.

[5]Володар наш — величний, всемогутній, безмежна Його мудрість.

[6]Господь підтримує душею скромних, пихатих — пригинає до землі.

[7]До Господа звертайтеся із жертвами подяки, співайте Господу пісень, на лірі грайте!

[8] que cobre de nuvens os céus, prepara a chuva para a terra, faz brotar nos montes a erva

[9] e dá o alimento aos animais e aos filhos dos corvos, quando clamam.

[10] Não faz caso da força do cavalo, nem se compraz nos músculos do guerreiro.

[11] Agrada-se o SENHOR dos que o temem e dos que esperam na sua misericórdia.

[12] Louva, Jerusalém, ao SENHOR; louva, Sião, ao teu Deus.

[13] Pois ele reforçou as trancas das tuas portas e abençoou os teus filhos, dentro de ti;

[14] estabeleceu a paz nas tuas fronteiras e te farta com o melhor do trigo.

[15] Ele envia as suas ordens à terra, e sua palavra corre velozmente;

[16] dá a neve como lã e espalha a geada como cinza.

[17] Ele arroja o seu gelo em migalhas; quem resiste ao seu frio?

[18] Manda a sua palavra e o derrete; faz soprar o vento, e as águas correm.

[19] Mostra a sua palavra a Jacó, as suas leis e os seus preceitos, a Israel.

[20] Não fez assim a nenhuma outra nação; todas ignoram os seus preceitos. Aleluia!

Salmo 148

Um coro de aleluias

[1] Aleluia! Louvai ao SENHOR do alto dos céus, louvai-o nas alturas.

[2] Louvai-o, todos os seus anjos; louvai-o, todas as suas legiões celestes.

[8]Це Він по небу хмари розкидає, дощами напуває землю, в горах травою проростає.

[9]Це Він худобі корм дає й крукам, які кричать до Нього.

[10]Могутність коней не вража Його, Йому не до вподоби дужі людські воїни.

[11]А тішать Господа всі Його вірні, хто покладається на Його щиру ласку.

[12]Єрусалиме, Господа хвали! Сіоне, свого Бога прославляй!

[13]Бо міцність Він дає засувам брам твоїх, аби сини твої молитися могли у місті вільно.

[14]Це Він дав мир твоїм кордонам, комори збіжжям найдобірнішим наповнив.

[15]Це Він накази віддає землі, й вона спішить виконувати Його веління.

[16]Це Він, мов вовною, встилає землю снігом і розсіває паморозь, мов попіл, у морозному повітрі.

[17]Це Він на землю сипле град, мов камінь. Хто витримає холод, посланий від Нього?

[18]А потім за Його наказом починає танути усе, з Його наказу вітер дме й вода тече.

[19]Він заповіти Якову віддав, Ізраїлю закони дав і настанови.

[20]Бог не робив цього для жодного народу, Його повчань народ ніякий більш не має. Славімо Господа!

Псалми 148

[1]Славімо Господа! Славімо Господа Небесного! Ви, Ангели, хваліть Його на небесах!

[2]Всі Ангели, оспівуйте Його, Небесне військо, величальної співай!

3 Louvai-o, sol e lua; louvai-o, todas as estrelas luzentes.

4 Louvai-o, céus dos céus e as águas que estão acima do firmamento.

5 Louvem o nome do SENHOR, pois mandou ele, e foram criados.

6 E os estabeleceu para todo o sempre; fixou-lhes uma ordem que não passará.

7 Louvai ao SENHOR da terra, monstros marinhos e abismos todos;

8 fogo e saraiva, neve e vapor e ventos procelosos que lhe executam a palavra;

9 montes e todos os outeiros, árvores frutíferas e todos os cedros;

10 feras e gados, répteis e voláteis;

11 Reis da terra e todos os povos, príncipes e todos os juízes da terra;

12 rapazes e donzelas, velhos e crianças.

13 Louvem o nome do SENHOR, porque só o seu nome é excelso; a sua majestade é acima da terra e do céu.

14 Ele exalta o poder do seu povo, o louvor de todos os seus santos, dos filhos de Israel, povo que lhe é chegado. Aleluia!

Salmo 149

Os fiéis louvam a Deus

1 Aleluia! Cantai ao SENHOR um novo cântico e o seu louvor, na assembléia dos santos.

2 Regozije-se Israel no seu Criador, exultem no seu Rei os filhos de Sião.

3 Louvem-lhe o nome com flauta; cantem-lhe salmos com adufe e harpa.

3Його вславляйте, Сонце й Місяць, всі мерехтливі зорі, й ви хваліть Його!

4Небо і води над ним, Господа вихваляйте!

5Нехай усі вони вславляють Господа ім’я, бо створене усе Його велінням.

6Усе це Він навіки встановив. Він встановив закони, їм кінця не буде.

7Хваліть Господа, усі чудовиська морські й земні!

8Вогонь і град, і сніг, і дим, і вітер штормовий — усі Господа хваліть.

9Славте Його усі пагорби, гори, кедри і сади фруктові.

10Ви, тварини дрібні і звіри велетенські, невеликі плазуни й крилате птаство — усі хваліть Його.

11Співайте хвалу Йому ви, царі землі й народів різних, усі вельможі і судді на землі,

12і юнаки, і підлітки і сиві старці.

13Хай вихваляють всі ім’я Господнє, бо лиш Його ім’я підносити належить! Про Нього слава лине над землею й небесами.

14Він переможцем зробить Свій народ. Нехай Його вславляють шанувальники смиренні. Нехай ізраїльтяни, Його улюблений народ, Господу хвалу співає!

Псалми 149

1Славімо Господа! Співайте Господу нових пісень! Його звеличуйте піснями, коли збираються всі шанувальники Його разом.

2Возрадуйся Творцеві Ізраїлю! Сіона жителі, радійте вашому Царю!

3Вони, танцюючи, хвалитимуть Його, співаючи у супроводі тамбурина й ліри.

[4] Porque o SENHOR se agrada do seu povo e de salvação adorna os humildes.

[4]Господь втішається Своїм народом, Він чудеса творить, рятуючи смиренних.

[5] Exultem de glória os santos, no seu leito cantem de júbilo.

[5]Радіють Його славі послідовники Його, лише прокинувшись — уже щасливі.

[6] Nos seus lábios estejam os altos louvores de Deus, nas suas mãos, espada de dois gumes,

[6]Хай Богу виголошують хвалу, двосічними мечами потрясають,

[7] para exercer vingança entre as nações e castigo sobre os povos;

[7]готові мститися народам іншим, караючи безродних ворогів своїх.

[8] para meter os seus reis em cadeias e os seus nobres, em grilhões de ferro;

[8]Нехай заковують царів в кайдани, вельмож — в наручники залізні,

[9] para executar contra eles a sentença escrita, o que será honra para todos os seus santos. Aleluia!

[9]виконуючи вирок, із Законом згідний, заради слави Його вірних. Славімо Господа!

Salmo 150

Doxologia final

[1] Aleluia! Louvai a Deus no seu santuário; louvai-o no firmamento, obra do seu poder.

Псалми 150

[1]Славімо Господа! Вславляйте Бога у Його храмі, вславляйте ті, хто на могутніх Небесах живе!

[2] Louvai-o pelos seus poderosos feitos; louvai-o consoante a sua muita grandeza.

[2]Його оспівуйте за велич, вславляйте так, як Його велич вимагає.

[3] Louvai-o ao som da trombeta; louvai-o com saltério e com harpa.

[3]Суремним голосом Йому співайте! Оспівуйте під звуки арфи й ліри!

[4] Louvai-o com adufes e danças; louvai-o com instrumentos de cordas e com flautas.

[4]Звеличуйте Його під тамбурин в швидкому танці, оспівуйте під перегуки струн і флейти!

[5] Louvai-o com címbalos sonoros; louvai-o com címbalos retumbantes.

[5]Дзвінкоголосими цимбалами хваліть Його, цимбалів звуками гучними Господа вславляйте!

[6] Todo ser que respira louve ao SENHOR. Aleluia!

[6]Нехай усе, що дихає, співає Господу осанну! Славімо Господа!

Provérbios de Salomão	Книга Приказок

Provérbios 1

Uso dos provérbios

1 Provérbios de Salomão, filho de Davi, o rei de Israel.

2 Para aprender a sabedoria e o ensino; para entender as palavras de inteligência;

3 para obter o ensino do bom proceder, a justiça, o juízo e a eqüidade;

4 para dar aos simples prudência e aos jovens, conhecimento e bom siso.

5 Ouça o sábio e cresça em prudência; e o instruído adquira habilidade

6 para entender provérbios e parábolas, as palavras e enigmas dos sábios.

7 O temor do SENHOR é o princípio do saber, mas os loucos desprezam a sabedoria e o ensino.

Contra as seduções dos pecadores

8 Filho meu, ouve o ensino de teu pai e não deixes a instrução de tua mãe.

9 Porque serão diadema de graça para a tua cabeça e colares, para o teu pescoço.

10 Filho meu, se os pecadores querem seduzir-te, não o consintas.

11 Se disserem: Vem conosco, embosquemo-nos para derramar sangue, espreitemos, ainda que sem motivo, os inocentes;

12 traguemo-los vivos, como o abismo, e inteiros, como os que descem à cova;

13 acharemos toda sorte de bens preciosos; encheremos de despojos a nossa casa;

Книга Приказок 1

Вступ

1Це приказки Соломона, Давидового сина, царя Ізраїлю.

2Вони написані, щоб пізнати мудрість і навчання, щоб осягнути зміст висловлювань, які ведуть до розуміння.

3Вони допоможуть дістати науку й прозріння, праведність, справедливе й чесне життя,

4щоб дати нелукавому прозорливості, молодим — знання та розважливість.

5Нехай мудрий теж почує і набереться знань, а розумний дістане поради,

6як збагнути приказки й дива, слова мудреців та їхні таємничі вислови.

7Шана до Господа — це благання знань; невігласи нехтують мудрістю й настановами.

Соломонові поради його сину

8Сину мій, прислухайся до настанов батька свого й не відкидай повчань матері своєї, бо їхні напучення —

9це гарний вінок із квітів для твоєї голови й намисто на шию.

Застороги проти лихого товариства

10Сину мій, якщо тебе зваблюють грішники, не поступайся їм.

11Якщо вони говорять: «Ходімо з нами, давай влаштуємо засідку і вполюємо невинних, пустимо їм кров безпричинно.

12Проковтнемо їх живцем, як Шеол, згубимо невинних, як могила.

13Ми знайдемо різноманітні цінні скарби, наповнимо домівки свої награбованим добром.

[14] lança a tua sorte entre nós; teremos todos uma só bolsa.

[15] Filho meu, não te ponhas a caminho com eles; guarda das suas veredas os pés;

[16] porque os seus pés correm para o mal e se apressam a derramar sangue.

[17] Pois debalde se estende a rede à vista de qualquer ave.

[18] Estes se emboscam contra o seu próprio sangue e a sua própria vida espreitam.

[19] Tal é a sorte de todo ganancioso; e este espírito de ganância tira a vida de quem o possui.

Clama a Sabedoria

[20] Grita na rua a Sabedoria, nas praças, levanta a voz;

[21] do alto dos muros clama, à entrada das portas e nas cidades profere as suas palavras:

[22] Até quando, ó néscios, amareis a necedade? E vós, escarnecedores, desejareis o escárnio? E vós, loucos, aborrecereis o conhecimento?

[23] Atentai para a minha repreensão; eis que derramarei copiosamente para vós outros o meu espírito e vos farei saber as minhas palavras.

[24] Mas, porque clamei, e vós recusastes; porque estendi a mão, e não houve quem atendesse;

[25] antes, rejeitastes todo o meu conselho e não quisestes a minha repreensão;

[26] também eu me rirei na vossa desventura, e, em vindo o vosso terror, eu zombarei,

[14]Ти матимеш добру частку здобичі — між усіма розділимо багатство».

[15]Сину мій, не водися з ними. Не ставай на їхній шлях,

[16]бо їхні ноги прямують до зла, бо вони спішать пролити кров.

[17]Марно розкидати сіті у птаха на очах.

[18]Ці люди чатують у засідці, щоб дочекатись власної крові. Вони влаштовують засідку на власне життя.

[19]Такий кінець спіткає кожного, хто зазіхає на чуже добро. Воно відбере життя в тих, хто ним заволодів.

Добра жінка — мудрість

[20]Мудрість гукає на вулиці, підносить голос у людних місцях,

[21]лунає на гомінкому перехресті, при вході до міської брами, промовляє таке:

[22]«Доки ви, невігласи, будете кохатися у власному неуцтві? Доки насмішники вдовольнятимуться глузуванням? Як довго ще нерозумні зневажатимуть пізнання?

[23]Якщо ви зважите на мій докір, тоді я відкриюся перед вами, сповіщу вам свої міркування.

[24]Бо я закликала вас, але ж ви відмовлялися слухати, я простягла руку, але ніхто не звернув уваги,

[25]бо ви зневажили всі мої поради, і на моїх докорів не слухали.

[26]Тепер уже я посміюся з ваших бід, я позбиткуюся з вас, коли вас охопить жах.

[27] em vindo o vosso terror como a tempestade, em vindo a vossa perdição como o redemoinho, quando vos chegar o aperto e a angústia.

[27]Коли вас поглине страх, немов буря, коли закружляє вас вихор нещасть, коли зваляться на вас лиха та муки.

[28] Então, me invocarão, mas eu não responderei; procurar-me-ão, porém não me hão de achar.

[28]Тоді ви покличете мене, а я не відгукнуся, тоді шукатимете мене, але не знайдете.

[29] Porquanto aborreceram o conhecimento e não preferiram o temor do SENHOR;

[29]За те, що ненавиділи пізнання і не зважилися шанувати Господа,

[30] não quiseram o meu conselho e desprezaram toda a minha repreensão.

[30]що не сприйняли моїх порад і відкинули мої докори,

[31] Portanto, comerão do fruto do seu procedimento e dos seus próprios conselhos se fartarão.

[31]вони пожинатимуть плоди таких життєвих шляхів і будуть втішені власними дурними порадами.

[32] Os néscios são mortos por seu desvio, e aos loucos a sua impressão de bem-estar os leva à perdição.

[32]Адже відступництво нерозважливих згубить їх, самовдоволеність дурнів знищить їх.

[33] Mas o que me der ouvidos habitará seguro, tranqüilo e sem temor do mal.

[33]Але той, хто прислухатиметься до мене, житиме безпечно, спокійно, бо йому нічого буде боятися насильства і зла».

Provérbios 2

A excelência da sabedoria

[1] Filho meu, se aceitares as minhas palavras e esconderes contigo os meus mandamentos,

[2] para fazeres atento à sabedoria o teu ouvido e para inclinares o coração ao entendimento,

[3] e, se clamares por inteligência, e por entendimento alçares a voz,

[4] se buscares a sabedoria como a prata e como a tesouros escondidos a procurares,

[5] então, entenderás o temor do SENHOR e acharás o conhecimento de Deus.

Книга Приказок 2

Дослухайтеся мудрості

[1]Сину мій, якщо ти приймеш слова мої і цінуватимеш мої поради,

[2]прислухавшись до мудрості, і прихилиш серце до розуміння;

[3]якщо ти благатимеш тямущості, прозріння й прагнутимеш мудрості,

[4]якщо будеш прагнути його, мов срібла, й шукатимеш його, мов сховані скарби,

[5]тоді ти осягнеш шану до Господа й пізнаєш Бога.

[6] Porque o SENHOR dá a sabedoria, e da sua boca vem a inteligência e o entendimento.

[6]Господь дає мудрість, з Його уст сходять знання і розум.

[7] Ele reserva a verdadeira sabedoria para os retos; é escudo para os que caminham na sinceridade,

[7]Він є джерелом успіху для праведних, захистом для тих, хто живе по честі.

[8] guarda as veredas do juízo e conserva o caminho dos seus santos.

[8]Він охороняє законність і наглядає за шляхами вірних Йому.

[9] Então, entenderás justiça, juízo e eqüidade, todas as boas veredas.

[9]Тоді ти зрозумієш, що добре життя — для праведних і чесних.

[10] Porquanto a sabedoria entrará no teu coração, e o conhecimento será agradável à tua alma.

[10]У серце твоє ввійде мудрість, душа твоя тішитиметься знанням.

[11] O bom siso te guardará, e a inteligência te conservará;

[11]Тебе боронитиме розсудливість, охоронятиме тямущість,

[12] para te livrar do caminho do mal e do homem que diz coisas perversas;

[12]які врятують від неправедних шляхів, від людей, що штовхають на злочин.

[13] dos que deixam as veredas da retidão, para andarem pelos caminhos das trevas;

[13]Ті люди збочили з прямого путі, блукають у темряві гріху,

[14] que se alegram de fazer o mal, folgam com as perversidades dos maus,

[14]вони радіють зі своїх недобрих вчинків і втішаються з власного покруччя.

[15] seguem veredas tortuosas e se desviam nos seus caminhos;

[15]Покручені їхні стежки, скособочені їхні шляхи.

[16] para te livrar da mulher adúltera, da estrangeira, que lisonjeia com palavras,

[16]Ти вбережешся від чужої дружини, від розпусниці з облесливими словами,

[17] a qual deixa o amigo da sua mocidade e se esquece da aliança do seu Deus;

[17]яка кидає друга юності й забуває про священний Заповіт, який уклала з Богом.

[18] porque a sua casa se inclina para a morte, e as suas veredas, para o reino das sombras da morte;

[18]Її дім — то яма, що веде до смерті, а стежки її ведуть до мерців.

[19] todos os que se dirigem a essa mulher não voltarão e não atinarão com as veredas da vida.

[19]Усі, хто йде до неї, не повертаються, не знаходять стежок назад до життя.

[20] Assim, andarás pelo caminho dos homens de bem e guardarás as veredas dos justos.

[21] Porque os retos habitarão a terra, e os íntegros permanecerão nela.

[22] Mas os perversos serão eliminados da terra, e os aleivosos serão dela desarraigados.

Provérbios 3

Exortações da Sabedoria a obedecer ao Senhor

[1] Filho meu, não te esqueças dos meus ensinos, e o teu coração guarde os meus mandamentos;

[2] porque eles aumentarão os teus dias e te acrescentarão anos de vida e paz.

[3] Não te desamparem a benignidade e a fidelidade; ata-as ao pescoço; escreve-as na tábua do teu coração

[4] e acharás graça e boa compreensão diante de Deus e dos homens.

[5] Confia no SENHOR de todo o teu coração e não te estribes no teu próprio entendimento.

[6] Reconhece-o em todos os teus caminhos, e ele endireitará as tuas veredas.

[7] Não sejas sábio aos teus próprios olhos; teme ao SENHOR e aparta-te do mal;

[8] será isto saúde para o teu corpo e refrigério, para os teus ossos.

[9] Honra ao SENHOR com os teus bens e com as primícias de toda a tua renda;

[10] e se encherão fartamente os teus celeiros, e transbordarão de vinho os teus lagares.

[20]Тому йди дорогою добра й тримайся шляхів праведних,

[21]бо землю заселять праведні, житимуть на ній безгрішні.

[22]А зловмисників зметуть, зрадників викорінять з землі.

Книга Приказок 3

Праведність збагатить твоє життя

[1]Мій сину, не забувай мого вчення, нехай твоє серце дотримується моїх заповітів.

[2]Тому що вони продовжать дні й роки життя і принесуть тобі мир.

[3]Нехай щира любов і вірність ніколи тебе не залишать. Скріпи їх довкола шиї, мов намисто, запиши їх на скрижалях свого серця.

[4]Тоді ти знайдеш прихильність і добрий успіх в очах Бога й людей.

Покладайся на Господа

[5]Довіряй Господу всім серцем, не покладайся лише на власну кмітливість.

[6]На всіх життєвих шляхах іди за Ним, і тоді Він допоможе тобі знайти вірну дорогу.

[7]Не вважай себе мудрим, шануй Господа й відвертайся від зла.

[8]Це зцілить тебе, поправить твоє здоров’я, буде ліками для тіла.

Віддавай Господу

[9]Вшановуй Господа своїми статками й першим ужинком з нового врожаю.

[10]Тоді матимеш вдосталь зерна в коморах, а молоде вино переливатиметься через вінця.

[11] Filho meu, não rejeites a disciplina do SENHOR, nem te enfades da sua repreensão.

[12] Porque o SENHOR repreende a quem ama, assim como o pai, ao filho a quem quer bem.

[13] Feliz o homem que acha sabedoria, e o homem que adquire conhecimento;

[14] porque melhor é o lucro que ela dá do que o da prata, e melhor a sua renda do que o ouro mais fino.

[15] Mais preciosa é do que pérolas, e tudo o que podes desejar não é comparável a ela.

[16] O alongar-se da vida está na sua mão direita, na sua esquerda, riquezas e honra.

[17] Os seus caminhos são caminhos deliciosos, e todas as suas veredas, paz.

[18] É árvore de vida para os que a alcançam, e felizes são todos os que a retêm.

[19] O SENHOR com sabedoria fundou a terra, com inteligência estabeleceu os céus.

[20] Pelo seu conhecimento os abismos se rompem, e as nuvens destilam orvalho.

[21] Filho meu, não se apartem estas coisas dos teus olhos; guarda a verdadeira sabedoria e o bom siso;

[22] porque serão vida para a tua alma e adorno ao teu pescoço.

[23] Então, andarás seguro no teu caminho, e não tropeçará o teu pé.

[24] Quando te deitares, não temerás; deitar-te-ás, e o teu sono será suave.

Приймай кару Господню

[11]Сину мій, не відкидай науки Господньої і не супереч Його докорам,

[12]тому що Господь наставляє того, кого любить, як батько рідного сина.

Благословення мудрості

[13]Щасливий той, хто відкрив для себе мудрість, до кого прийшло розуміння,

[14]бо надбання мудрості цінніше, ніж срібло, і надбання її більше від золота.

[15]Вона коштовніша за рубіни, і всі твої втіхи не можуть навіть зрівнятися з нею.

[16]У правій руці її — довге життя, а в лівій — багатства й почесті.

[17]Шляхи її приємні, і всі дороги ведуть до добробуту.

[18]Вона — дерево життя для тих, хто триматиметься її. Хто з нею, буде безмірно благословенний.

[19]Господь мудрістю землю сотворив, розумом небо укріпив.

[20]Знанням Божим розділилися моря, а хмари випали росою.

[21]Сину мій, бережи знання це повсякчас, тримайся за розум і розважливість,

[22]і вони стануть життям твоєї душі й окрасою твоїх дій.

[23]Тоді ти безпечно йтимеш життєвими стежками, і ноги твої не спіткнуться.

[24]Якщо ти приляжеш, не матимеш страху, коли ляжеш відпочивати, матимеш солодкі сни.

[25] Não temas o pavor repentino, nem a arremetida dos perversos, quando vier.

[26] Porque o SENHOR será a tua segurança e guardará os teus pés de serem presos.

[27] Não te furtes a fazer o bem a quem de direito, estando na tua mão o poder de fazê-lo.

[28] Não digas ao teu próximo: Vai e volta amanhã; então, to darei, se o tens agora contigo.

[29] Não maquines o mal contra o teu próximo, pois habita junto de ti confiadamente.

[30] Jamais pleiteies com alguém sem razão, se te não houver feito mal.

[31] Não tenhas inveja do homem violento, nem sigas nenhum de seus caminhos;

[32] porque o SENHOR abomina o perverso, mas aos retos trata com intimidade.

[33] A maldição do SENHOR habita na casa do perverso, porém a morada dos justos ele abençoa.

[34] Certamente, ele escarnece dos escarnecedores, mas dá graça aos humildes.

[35] Os sábios herdarão honra, mas os loucos tomam sobre si a ignomínia.

Provérbios 4

Exortação paternal

[1] Ouvi, filhos, a instrução do pai e estai atentos para conhecerdes o entendimento;

[2] porque vos dou boa doutrina; não deixeis o meu ensino.

[25]Не бійся несподіваного лиха чи нападу зловмисників, якщо таке трапиться.

[26]Адже Господь буде твоєю впевненістю, Він убереже твої ноги від пастки.

Мудрість праведності

[27]Не стримуй добра від того, хто чинить добро, — це в твоїх силах.

[28]Не кажи ближньому: «Йди, приходь знову. Я дам завтра», — якщо маєш при собі.

[29]Не замислюй зла проти ближнього, який поруч з тобою живе й довіряє тобі.

[30]Не йди знічев'я позиватися до суду, коли тобі не завдано шкоди.

[31]Не заздри насильникові й не обирай жодного з його шляхів,

[32]бо Господу осоружні розбещені, Він прихильний до праведних.

[33]Господь проклинає оселю кривдника й благословляє дім праведного.

[34]Господь насміхається з насмішників, а сумирним Він дарує ласку.

[35]Мудрі успадкують честь, а вперті дурні — ганьбу.

Книга Приказок 4

Значення мудрості й розуміння

[1]Послухайте, сини мої, батьківські настанови й зважте на них, щоб дійти розуму,

[2]бо я даю вам корисні поради; не забувайте моєї науки.

3 Quando eu era filho em companhia de meu pai, tenro e único diante de minha mãe,

3Був я слухняним сином у батька, ніжним єдиним сином, доглянутим ненькою.

4 então, ele me ensinava e me dizia: Retenha o teu coração as minhas palavras; guarda os meus mandamentos e vive;

4Коли він почав мене навчати, він казав: «Закарбуй у серці Мої слова. Виконуй Мої заповіти, то й житимеш.

5 adquire a sabedoria, adquire o entendimento e não te esqueças das palavras da minha boca, nem delas te apartes.

5Стань мудрим, тямущим, не забувай і не відвертайся від Моїх слів.

6 Não desampares a sabedoria, e ela te guardará; ama-a, e ela te protegerá.

6Не кидай мудрості, й вона захистить тебе. Люби її, і вона тебе оберігатиме».

7 O princípio da sabedoria é: Adquire a sabedoria; sim, com tudo o que possuis, adquire o entendimento.

7Мудрість ґрунтується ось на чому: стань мудрим і прозорливим навіть коштом усього, чим володієш.

8 Estima-a, e ela te exaltará; se a abraçares, ela te honrará;

8Шануй її, і вона тебе возвеличить. Якщо ти її триматимешся, вона прославить тебе.

9 dará à tua cabeça um diadema de graça e uma coroa de glória te entregará.

9Вона прикрасить твоє чоло чудовим вінком, дасть тобі славну корону.

10 Ouve, filho meu, e aceita as minhas palavras, e se te multiplicarão os anos de vida.

10Прислухайся, сину, прийми мої слова, тоді примножиш роки свої.

11 No caminho da sabedoria, te ensinei e pelas veredas da retidão te fiz andar.

11Я спрямовую тебе дорогами мудрості, веду тебе прямими шляхами.

12 Em andando por elas, não se embaraçarão os teus passos; se correres, não tropeçarás.

12Коли йтимеш, ході твоїй не буде тісно, а якщо побіжиш, то не спіткнешся.

13 Retém a instrução e não a largues; guarda-a, porque ela é a tua vida.

13Дотримуйся настанов, не полишай, пильнуй їх, бо вони — твоє життя!

14 Não entres na vereda dos perversos, nem sigas pelo caminho dos maus.

14Не ступай на стежку кривдників, не йди шляхом зловмисників.

15 Evita-o; não passes por ele; desvia-te dele e passa de largo;

15Уникай його, не йди ним, зверни з нього, йди своїм шляхом.

[16] pois não dormem, se não fizerem mal, e foge deles o sono, se não fizerem tropeçar alguém;

[16]Бо вони не заснуть, доки не вчинять кривди, їх сон не зморить, доки вони комусь не підставлять підніжку.

[17] porque comem o pão da impiedade e bebem o vinho das violências.

[17]Бо вони їдять хліб зла, а запивають вином насилля.

[18] Mas a vereda dos justos é como a luz da aurora, que vai brilhando mais e mais até ser dia perfeito.

[18]А путь праведного, як зоря ясна, що розгоряється все дужче, аж доки день не настане.

[19] O caminho dos perversos é como a escuridão; nem sabem eles em que tropeçam.

[19]Шлях кривдників, як непроглядна пітьма, вони не знають, що змушує їх спотикатися.

[20] Filho meu, atenta para as minhas palavras; aos meus ensinamentos inclina os ouvidos.

[20]Сину мій, прислухайся до моїх слів, прихили вухо до моїх оповідей.

[21] Não os deixes apartar-se dos teus olhos; guarda-os no mais íntimo do teu coração.

[21]Не упускай їх з поля зору, тримай їх у серці.

[22] Porque são vida para quem os acha e saúde, para o seu corpo.

[22]Бо вони — життя для тих, хто їх знайде, і зцілення для плоті.

[23] Sobre tudo o que se deve guardar, guarda o coração, porque dele procedem as fontes da vida.

[23]Понад усе, що потребує догляду, пильнуй свій розум, бо він — джерело життя.

[24] Desvia de ti a falsidade da boca e afasta de ti a perversidade dos lábios.

[24]Жени від себе лукаві промови, не вступай у лихі балачки.

[25] Os teus olhos olhem direito, e as tuas pálpebras, diretamente diante de ti.

[25]Нехай очі твої дивляться просто перед себе, погляд твій хай буде спрямований тільки вперед.

[26] Pondera a vereda de teus pés, e todos os teus caminhos sejam retos.

[26]Пильнуй, куди йти, й тоді всі твої дороги будуть безпечними.

[27] Não declines nem para a direita nem para a esquerda; retira o teu pé do mal.

[27]Не відхиляйся ні праворуч, ані ліворуч, тримайся подалі від зла.

Provérbios 5

Advertência contra a lascívia

[1] Filho meu, atende a minha sabedoria; à minha inteligência inclina os ouvidos

[2] para que conserves a discrição, e os teus lábios guardem o conhecimento;

Книга Приказок 5

Мудрість уникати перелюбу

[1]Сину мій, прислухайся до моєї мудрості, і налаштуйся на мою розважливість,

[2]щоб зберегти обачливість, щоб уста твої могли утримати знання,

[3] porque os lábios da mulher adúltera destilam favos de mel, e as suas palavras são mais suaves do que o azeite;

[4] mas o fim dela é amargoso como o absinto, agudo, como a espada de dois gumes.

[5] Os seus pés descem à morte; os seus passos conduzem-na ao inferno.

[6] Ela não pondera a vereda da vida; anda errante nos seus caminhos e não o sabe.

[7] Agora, pois, filho, dá-me ouvidos e não te desvies das palavras da minha boca.

[8] Afasta o teu caminho da mulher adúltera e não te aproximes da porta da sua casa;

[9] para que não dês a outrem a tua honra, nem os teus anos, a cruéis;

[10] para que dos teus bens não se fartem os estranhos, e o fruto do teu trabalho não entre em casa alheia;

[11] e gemas no fim de tua vida, quando se consumirem a tua carne e o teu corpo,

[12] e digas: Como aborreci o ensino! E desprezou o meu coração a disciplina!

[13] E não escutei a voz dos que me ensinavam, nem a meus mestres inclinei os ouvidos!

[14] Quase que me achei em todo mal que sucedeu no meio da assembléia e da congregação.

[15] Bebe a água da tua própria cisterna e das correntes do teu poço.

[16] Derramar-se-iam por fora as tuas fontes, e, pelas praças, os ribeiros de águas?

[3]бо губи звабниці, як мед, солодкі, улесливі слова її, слизькіші, ніж олива.

[4]Та зрештою вона така ж гірка, як і полин, така ж разюча, як меч обидвогострий.

[5]Її ноги до смерті ведуть, її стопи прямують до Шеола.

[6]Покручений шлях життя її, дорога її звивається, а вона й не знає цього.

Перелюб може знищити тебе

[7]А зараз, сини мої, послухайте мене, і не забудьте, що мої вуста промовляють.

[8]Тримайтеся подалі від перелюбодійки, десятою дорогою обходьте навіть двері її оселі,

[9]щоб не віддати честь свою, щоб не змарнувати в немилості роки свої,

[10]щоб чужі не втішалися з твого майна, щоб не пішло трудом нажите в чужий дім,

[11]а сам ти потім стогнатимеш, коли твоє тіло, твоя плоть зів'яне.

[12]Ти скажеш: «Як ненавидів я повчання, як моє серце зневажало докори.

[13]Я не дослухався вчителів, я не зважав на те, чого мене вчили.

[14]Я був майже знищений серед люду в громаді».

Втішайся власною дружиною

[15]Стосовно ж шлюбу і дітей твоїх: пий воду лише з власної криниці, з тих струмків, які течуть із власного джерела.

[16]Чи ж слід твоїм джерелам виливатися на вулицю, а твоїм живильним потокам — на майдани?

[17] Sejam para ti somente e não para os estranhos contigo.

[17]Бережи їх лише для себе, не діли їх із чужинцями.

[18] Seja bendito o teu manancial, e alegra-te com a mulher da tua mocidade,

[18]Нехай благословенним буде твоє джерело, знаходь радість у дружині своєї молодості:

[19] corça de amores e gazela graciosa. Saciem-te os seus seios em todo o tempo; e embriaga-te sempre com as suas carícias.

[19]чарівній лані, граційній гірській кізочці, нехай її перса завжди тебе втішають, нехай кохання її отруює тебе ненастанно.

[20] Por que, filho meu, andarias cego pela estranha e abraçarias o peito de outra?

[20]Навіщо тобі, мій сину, упадати за іншою жінкою, припадати до персів спокусниці?

[21] Porque os caminhos do homem estão perante os olhos do SENHOR, e ele considera todas as suas veredas.

[21]Адже шляхи людини — перед очима Господніми, Він вирівнює всі стежки її.

[22] Quanto ao perverso, as suas iniqüidades o prenderão, e com as cordas do seu pecado será detido.

[22]Лихі вчинки нечестивця стануть пасткою для нього, він втрапить у тенета власного гріха.

[23] Ele morrerá pela falta de disciplina, e, pela sua muita loucura, perdido, cambaleia.

[23]Він помре, бо не прийняв повчання, він блукає через власне невігластво.

Provérbios 6

Advertência contra o servir de fiador

[1] Filho meu, se ficaste por fiador do teu companheiro e se te empenhaste ao estranho,

[2] estás enredado com o que dizem os teus lábios, estás preso com as palavras da tua boca.

[3] Agora, pois, faze isto, filho meu, e livra-te, pois caíste nas mãos do teu companheiro: vai, prostra-te e importuna o teu companheiro;

[4] não dês sono aos teus olhos, nem repouso às tuas pálpebras;

[5] livra-te, como a gazela, da mão do caçador e, como a ave, da mão do passarinheiro.

Книга Приказок 6

За іншого ручатись небезпечно

[1]Сину мій, якщо ти поручився за борги сусіда, якщо уклав угоду з іншим,

[2]якщо ти зв’язав себе власним словом, спіймався на слові, що злетіло з уст твоїх,

[3]тоді зроби ось що, сину мій, рятуючись, бо ти підпав під владу ближнього: іди, змирившись, і благай ближнього звільнити тебе від його боргів.

[4]Не давай очам спати, не змикай повіки.

[5]Рятуйся, як сарна від мисливця, як пташка від рук птахолова.

Advertência contra a preguiça

[6] Vai ter com a formiga, ó preguiçoso, considera os seus caminhos e sê sábio.

[7] Não tendo ela chefe, nem oficial, nem comandante,

[8] no estio, prepara o seu pão, na sega, ajunta o seu mantimento.

[9] Ó preguiçoso, até quando ficarás deitado? Quando te levantarás do teu sono?

[10] Um pouco para dormir, um pouco para tosquenejar, um pouco para encruzar os braços em repouso,

[11] assim sobrevirá a tua pobreza como um ladrão, e a tua necessidade, como um homem armado.

Advertência contra a maldade

[12] O homem de Belial, o homem vil, é o que anda com a perversidade na boca,

[13] acena com os olhos, arranha com os pés e faz sinais com os dedos.

[14] No seu coração há perversidade; todo o tempo maquina o mal; anda semeando contendas.

[15] Pelo que a sua destruição virá repentinamente; subitamente, será quebrantado, sem que haja cura.

[16] Seis coisas o SENHOR aborrece, e a sétima a sua alma abomina:

[17] olhos altivos, língua mentirosa, mãos que derramam sangue inocente,

[18] coração que trama projetos iníquos, pés que se apressam a correr para o mal,

[19] testemunha falsa que profere mentiras e o que semeia contendas entre irmãos.

Advertência contra a mulher adúltera

Ледачим бути небезпечно

[6]Піди до мурашки, лінивцю, поглянь на її шляхи й наберися мудрості.

[7]Немає в неї ні володаря, ні керівника, ні правителя.

[8]Але вона заготовляє їжу влітку, в жнива складає запаси харчів.

[9]Чи довго ще, ледацюго, ти там лежатимеш? Коли підведешся, прокинувшись?

[10]«Трохи поспати, трохи подрімати, скласти руки на хвильку, щоб відпочити», — каже ледачий.

[11]Але з часом здолає його бідність і нужда, мов загарбник, відбере його скарби.

Кривдник

[12]Пустопорожній чоловік — то хибний чоловік, що розповсюджує облудні балачки,

[13]підморгує, човгає ногами, вказує пальцем.

[14]Серце його лихе, він замислює зло, завжди сіє розбрат.

[15]Тож раптово нападе на нього лихо, вмить його буде знищено і вороття назад не буде.

Сім речей, які ненавидить Господь

[16]Господь ненавидить шість, навіть сім лихих властивостей:

[17]погляд пихатий і язик брехливий, руки, що невинну кров проливають,

[18]серце, що наміри лихі снує, ноги, що спішать до зла,

[19]лжесвідка, що брехнею дихає, і того, хто поміж рідних та сусідів сіє чвари.

[20] Filho meu, guarda o mandamento de teu pai e não deixes a instrução de tua mãe;

[21] ata-os perpetuamente ao teu coração, pendura-os ao pescoço.

[22] Quando caminhares, isso te guiará; quando te deitares, te guardará; quando acordares, falará contigo.

[23] Porque o mandamento é lâmpada, e a instrução, luz; e as repreensões da disciplina são o caminho da vida;

[24] para te guardarem da vil mulher e das lisonjas da mulher alheia.

[25] Não cobices no teu coração a sua formosura, nem te deixes prender com as suas olhadelas.

[26] Por uma prostituta o máximo que se paga é um pedaço de pão, mas a adúltera anda à caça de vida preciosa.

[27] Tomará alguém fogo no seio, sem que as suas vestes se incendeiem?

[28] Ou andará alguém sobre brasas, sem que se queimem os seus pés?

[29] Assim será com o que se chegar à mulher do seu próximo; não ficará sem castigo todo aquele que a tocar.

[30] Não é certo que se despreza o ladrão, quando furta para saciar-se, tendo fome?

[31] Pois este, quando encontrado, pagará sete vezes tanto; entregará todos os bens de sua casa.

[32] O que adultera com uma mulher está fora de si; só mesmo quem quer arruinar-se é que pratica tal coisa.

[33] Achará açoites e infâmia, e o seu opróbrio nunca se apagará.

[20]Сину мій, тримайся батькових заповітів, не відкидай материних напучувань.

[21]Зав'яжи їх назавжди на серці, оповий ними шию.

[22]Коли ти йтимеш, вони тебе вестимуть, коли ти спати ляжеш, стерегтимуть твій сон, коли прокинешся — до тебе заговорять.

[23]Бо всі батьківські заповіді — це світильник, а навчання — то світло, а докори й перевиховання — то шлях життя.

[24]Вони вбережуть тебе від зловмисниці, від медового язика спокусниці.

[25]Не плекай у серці своєму жаги до її вроди, не дозволяй їй захопити тебе в полон чарами її очей.

[26]Адже вартість розпусниці — то лише буханець хліба, а чужа дружина полює на життя безцінне.

[27]Чи може чоловік вогонь на грудях нести, щоб не спалити одяг свій?

[28]Якщо людина ходить по розпеченому вугіллю, хіба не обгорять її ноги?

[29]Так і той, хто з чужою дружиною злигався. Хоч хто б її торкнувся, покараний буде.

[30]Люди не зневажають злодія, якщо він краде, аби вгамувати голод.

[31]Але якщо його зловлять, то віддасть усе, що має.

[32]Перелюбник не має розуму: зваблюючи, себе губить.

[33]Він дістане побої, безчестя знайде, його ганьба ніколи не зітреться.

[34] Porque o ciúme excita o furor do marido; e não terá compaixão no dia da vingança.

[35] Não se contentará com o resgate, nem aceitará presentes, ainda que sejam muitos.

[34]Бо ревнощі запалять чоловіка гнівом, і він не помилує, коли кинеться мститися.

[35]Він не прийме ніяких відкупів і відмовиться від найбільшого хабаря.

Provérbios 7

Mais advertências contra a mulher adúltera

[1] Filho meu, guarda as minhas palavras e conserva dentro de ti os meus mandamentos.

[2] Guarda os meus mandamentos e vive; e a minha lei, como a menina dos teus olhos.

[3] Ata-os aos dedos, escreve-os na tábua do teu coração.

[4] Dize à Sabedoria: Tu és minha irmã; e ao Entendimento chama teu parente;

[5] para te guardarem da mulher alheia, da estranha que lisonjeia com palavras.

[6] Porque da janela da minha casa, por minhas grades, olhando eu,

[7] vi entre os simples, descobri entre os jovens um que era carecente de juízo,

[8] que ia e vinha pela rua junto à esquina da mulher estranha e seguia o caminho da sua casa,

[9] à tarde do dia, no crepúsculo, na escuridão da noite, nas trevas.

[10] Eis que a mulher lhe sai ao encontro, com vestes de prostituta e astuta de coração.

[11] É apaixonada e inquieta, cujos pés não param em casa;

Книга Приказок 7

Мудрість утримає від розпусти

[1]Сину мій, слухайся моїх настанов і бережи в собі заповіти мої.

[2]Тримайся моїх заповідей і живи, бережи, як зіницю ока, мою науку.

[3]Зав’яжи їх на пальцях, впиши їх у скрижалі свого серця.

[4]Скажи мудрості: «Ти — моя сестра». Назви далекоглядність своєю родичкою,

[5]щоб врятували тебе від повії, від розпусниці з облесливими словами.

[6]Бо якось глянув я у вікно, крізь ґрати глянув, подивився вниз,

[7]і помітив юнаків простодушних, і побачив серед молоді юнака нерозумного.

[8]Він ішов вулицею до рогу, до її оселі.

[9]Були вже сутінки, вечоріло, насувалася ніч, пітьма.

[10]Назустріч йому наближалася хтиво жінка, вбрана, як повія, бажаючи його спокусити.

[11]Вона — нахабна й норовлива, ніколи вдома не сидить.

12 ora está nas ruas, ora, nas praças, espreitando por todos os cantos.

13 Aproximou-se dele, e o beijou, e de cara impudente lhe diz:

14 Sacrifícios pacíficos tinha eu de oferecer; paguei hoje os meus votos.

15 Por isso, saí ao teu encontro, a buscar-te, e te achei.

16 Já cobri de colchas a minha cama, de linho fino do Egito, de várias cores;

17 já perfumei o meu leito com mirra, aloés e cinamomo.

18 Vem, embriaguemo-nos com as delícias do amor, até pela manhã; gozemos amores.

19 Porque o meu marido não está em casa, saiu de viagem para longe.

20 Levou consigo um saquitel de dinheiro; só por volta da lua cheia ele tornará para casa.

21 Seduziu-o com as suas muitas palavras, com as lisonjas dos seus lábios o arrastou.

22 E ele num instante a segue, como o boi que vai ao matadouro; como o cervo que corre para a rede,

23 até que a flecha lhe atravesse o coração; como a ave que se apressa para o laço, sem saber que isto lhe custará a vida.

24 Agora, pois, filho, dá-me ouvidos e sê atento às palavras da minha boca;

25 não se desvie o teu coração para os caminhos dela, e não andes perdido nas suas veredas;

26 porque a muitos feriu e derribou; e são muitos os que por ela foram mortos.

12Ось вона на вулиці, ось вона на майдані, ось вона на кожному розі вичікує, чатує.

13Вона його хапає, впивається поцілунком і сміливо каже:

14«Мені довелося сьогодні скласти пожертви, і я виконала свої обіцянки.

15Тому я вийшла з нетерпінням, шукаючи тебе. І я тебе знайшла!

16Я постелила на ліжко кольорові покривала з єгипетського полотна.

17Я покропила постіль мирром, алое та цинамоном.

18Прийди, до ранку питимемо чашу кохання, насолоджуватимемося любов'ю.

19Чоловіка немає вдома, він поїхав далеко.

20Узяв мішечок срібла з собою і не повернеться аж до повного місяця».

21Вона звабила його своїм щебетом, спокусливими устами звела його.

22Він одразу ж іде за нею бездумно, немов віл на бійню, немов олень, що скаче в пастку,

23доки стріла не проткне печінку. Він схожий на пташку, що летить в сіті, не знаючи, що заплатить за це своїм життям.

24І тепер, сини, послухайте мене, прислухайтеся до слів, які мовлять уста мої.

25Не дозволяйте серцю збочити на її шлях, не збийтеся на її манівці.

26Адже вона вже багатьох до смерті довела, не злічити її жертв.

[27] A sua casa é caminho para a sepultura e desce para as câmaras da morte.

Provérbios 8

A excelência da Sabedoria

[1] Não clama, porventura, a Sabedoria, e o Entendimento não faz ouvir a sua voz?

[2] No cimo das alturas, junto ao caminho, nas encruzilhadas das veredas ela se coloca;

[3] junto às portas, à entrada da cidade, à entrada das portas está gritando:

[4] A vós outros, ó homens, clamo; e a minha voz se dirige aos filhos dos homens.

[5] Entendei, ó simples, a prudência; e vós, néscios, entendei a sabedoria.

[6] Ouvi, pois falarei coisas excelentes; os meus lábios proferirão coisas retas.

[7] Porque a minha boca proclamará a verdade; os meus lábios abominam a impiedade.

[8] São justas todas as palavras da minha boca; não há nelas nenhuma coisa torta, nem perversa.

[9] Todas são retas para quem as entende e justas, para os que acham o conhecimento.

[10] Aceitai o meu ensino, e não a prata, e o conhecimento, antes do que o ouro escolhido.

[11] Porque melhor é a sabedoria do que jóias, e de tudo o que se deseja nada se pode comparar com ela.

[12] Eu, a Sabedoria, habito com a prudência e disponho de conhecimentos e de conselhos.

[27]В її домі дороги до Шеолу, вони ведуть униз до покоїв смерті.

Книга Приказок 8

Мудрість — добра жінка

[1]Хіба не кличе Мудрість? Хіба не озивається розум?

[2]Стоїть вона на вершинах гір, на перехрестях, вздовж доріг.

[3]Вона гукає біля брами, біля входу до міста, при міських воротах:

[4]«До тебе, мій народе, я звертаюсь. Мій голос лине до синів людських.

[5]Невігласи, розсудливість пізнайте, затямте, що є розважливість, ви, нерозумні!

[6]Послухайте, бо маю вам сказати щось важливе, я справедливості навчаю вас.

[7]Мої уста лиш правду мовлять, облудність не для губ моїх.

[8]Усі слова, що з вуст злітають, справедливі, немає фальші, ані підступу у них.

[9]Вони ясні для розуміння й ясні для того, хто шукає знань.

[10]Візьміть напучування, а не срібло, знання, а не найщиріше золото.

[11]Бо Мудрість краща за корал, скарби ніякі не зрівняться з нею».

Що робить Мудрість

[12]«Я, Мудрість, з прозорливістю живу, знаннями й передбаченнями володію.

[13] O temor do SENHOR consiste em aborrecer o mal; a soberba, a arrogância, o mau caminho e a boca perversa, eu os aborreço.

[13]Господній страх — то ненависть до зла. Ненавиджу я зверхність і гординю, лихі діла й слова облудні.

[14] Meu é o conselho e a verdadeira sabedoria, eu sou o Entendimento, minha é a fortaleza.

[14]Пораду добру маю і знаннями поділюся, я володію розумом і силу маю.

[15] Por meu intermédio, reinam os reis, e os príncipes decretam justiça.

[15]З моєю допомогою правителі царюють, закони справедливі пишуть можновладці.

[16] Por meu intermédio, governam os príncipes, os nobres e todos os juízes da terra.

[16]Я допомагаю владикам правити, а мужі державні — справедливі.

[17] Eu amo os que me amam; os que me procuram me acham.

[17]Усіх люблю я тих, хто її любить, будь-хто мене знайде, аби шукав лиш.

[18] Riquezas e honra estão comigo, bens duráveis e justiça.

[18]Багатство й почесті зі мною, і праведність, і статки неминущі.

[19] Melhor é o meu fruto do que o ouro, do que o ouro refinado; e o meu rendimento, melhor do que a prata escolhida.

[19]Мої плоди коштовніші за найчистіше золото, прибуток мій щедріший, ніж найкраще срібло.

[20] Ando pelo caminho da justiça, no meio das veredas do juízo,

[20]Крокую я шляхами праведності, дорогою закону йду.

[21] para dotar de bens os que me amam e lhes encher os tesouros.

[21]Даю Я спадок тим, хто мене любить, скарбниці їхні вщерть наповню.

A eternidade da Sabedoria

[22] O SENHOR me possuía no início de sua obra, antes de suas obras mais antigas.

[22]Господь мене першою створив, за наміром Своїм, я виплекана так давно, задовго до всього.

[23] Desde a eternidade fui estabelecida, desde o princípio, antes do começo da terra.

[23]З'явилась я в часи далекі, ще до народження землі.

[24] Antes de haver abismos, eu nasci, e antes ainda de haver fontes carregadas de águas.

[24]Я роджена, як не було ще хвиль морських, ще не було струмків бурхливих,

[25] Antes que os montes fossem firmados, antes de haver outeiros, eu nasci.

[25]ще гори на свої місця не стали, я народилася, як пагорбів ще не було,

[26] Ainda ele não tinha feito a terra, nem as amplidões, nem sequer o princípio do pó do mundo.

[27] Quando ele preparava os céus, aí estava eu; quando traçava o horizonte sobre a face do abismo;

[28] quando firmava as nuvens de cima; quando estabelecia as fontes do abismo;

[29] quando fixava ao mar o seu limite, para que as águas não traspassassem os seus limites; quando compunha os fundamentos da terra;

[30] então, eu estava com ele e era seu arquiteto, dia após dia, eu era as suas delícias, folgando perante ele em todo o tempo;

[31] regozijando-me no seu mundo habitável e achando as minhas delícias com os filhos dos homens.

[32] Agora, pois, filhos, ouvi-me, porque felizes serão os que guardarem os meus caminhos.

[33] Ouvi o ensino, sede sábios e não o rejeiteis.

[34] Feliz o homem que me dá ouvidos, velando dia a dia às minhas portas, esperando às ombreiras da minha entrada.

[35] Porque o que me acha acha a vida e alcança favor do SENHOR.

[36] Mas o que peca contra mim violenta a própria alma. Todos os que me aborrecem amam a morte.

Provérbios 9

O banquete da Sabedoria

[26]коли Він не створив іще ні суші, ні полів, тоді ще порошинки жодної не існувало.

[27]Я вже була, коли Він небеса на місце ставив, коли окреслив обрій на поверхні океану,

[28]коли Він укріпив на небесах хмарини і ринули фонтани із безодні океану.

[29]Це сталося, коли Бог морю межі встановив, щоб хвилі берега трималися, коли намітив Він землі основи.

[30]Була я майстром поряд з Ним, я насолодою Його була щодня, завжди я жартувала з Ним.

[31]Знайти відраду можу в світі, створеному Ним, і радощі мої — з людськими синами.

[32]Тепер ж, діти, слухайтесь мене: хто йде моїм шляхом, той матиме талан.

[33]Прислухайтеся до напучувань і помудрішайте, не відкидайте настанов моїх.

[34]Тому, хто слухає мене, біля дверей моїх пильнує денно, чекає сторожко біля дверей, тому всміхнеться доля.

[35]Хто мене знайде, той життя знайде, того благословить Господь.

[36]А хто мене не відшукає, життя своє погубить. Всі, хто ненавидить мене, шукають смерті».

Книга Приказок 9

Мудрість і Глупота

[1] A Sabedoria edificou a sua casa, lavrou as suas sete colunas.

[2] Carneou os seus animais, misturou o seu vinho e arrumou a sua mesa.

[3] Já deu ordens às suas criadas e, assim, convida desde as alturas da cidade:

[4] Quem é simples, volte-se para aqui. Aos faltos de senso diz:

[5] Vinde, comei do meu pão e bebei do vinho que misturei.

[6] Deixai os insensatos e vivei; andai pelo caminho do entendimento.

[7] O que repreende o escarnecedor traz afronta sobre si; e o que censura o perverso a si mesmo se injuria.

[8] Não repreendas o escarnecedor, para que te não aborreça; repreende o sábio, e ele te amará.

[9] Dá instrução ao sábio, e ele se fará mais sábio ainda; ensina ao justo, e ele crescerá em prudência.

[10] O temor do SENHOR é o princípio da sabedoria, e o conhecimento do Santo é prudência.

[11] Porque por mim se multiplicam os teus dias, e anos de vida se te acrescentarão.

[12] Se és sábio, para ti mesmo o és; se és escarnecedor, tu só o suportarás.

O convite da mulher-loucura

[13] A loucura é mulher apaixonada, é ignorante e não sabe coisa alguma.

[14] Assenta-se à porta de sua casa, nas alturas da cidade, toma uma cadeira,

[15] para dizer aos que passam e seguem direito o seu caminho:

[1]Мудрість збудувала собі дім, поставила його на семи стовпах.

[2]Вона приготувала м’ясо й розбавила вино, накрила на стіл.

[3]Вона послала своїх служниць до міста, щоб ті зійшли на найвище місце в місті й сповістили від її імені:

[4]«Приходьте до мене всі, хто має потребу в мудрості». А кому бракує розуму, вона каже:

[5]«Приходьте, почастуйтеся тим, що маю, випийте вина, яке я зробила.

[6]Залиште нерозумних і живіть! Зростайте на шляху мудрості».

[7]Хто повчає богохульника, дістає зневагу, а хто ганить кривдника, той страждає.

[8]Не повчай богохульника, бо він зненавидить тебе, дорікни мудрому, і він полюбить тебе.

[9]Поясни мудрому, і він набереться ще більше мудрості, повчи праведника, і він ще глибше пізнає.

[10]Мудрість бере свій початок зі страху Господнього, пізнання святості — це розум.

[11]Зі мною твої дні примножаться, роки життя твого додадуться.

[12]Якщо ти наберешся мудрості, це буде тобі на користь, якщо будеш надмірним, сам страждатимеш від цього.

[13]Глупота — то жінка невгамовна, нерозумна, вона не знає нічого.

[14]Вона сідає на порозі дому свого, всідається на найвищому місці міста

[15]і галасливо зачіпає перехожих, що поспішають у справах:

[16] Quem é simples, volte-se para aqui. E aos faltos de senso diz:

[17] As águas roubadas são doces, e o pão comido às ocultas é agradável.

[18] Eles, porém, não sabem que ali estão os mortos, que os seus convidados estão nas profundezas do inferno.

[16]«Приходьте до мене всі нерозумні». Невігласу вона каже таке:

[17]«Солодка крадена вода, а хліб, здобутий потай, — найсмачніший».

[18]І не здогадується він, що там гостюють лише мерці, її гостям місце в глибинах Шеолу.

Provérbios 10

O justo em contraste com o perverso

[1] Provérbios de Salomão. O filho sábio alegra a seu pai, mas o filho insensato é a tristeza de sua mãe.

[2] Os tesouros da impiedade de nada aproveitam, mas a justiça livra da morte.

[3] O SENHOR não deixa ter fome o justo, mas rechaça a avidez dos perversos.

[4] O que trabalha com mão remissa empobrece, mas a mão dos diligentes vem a enriquecer-se.

[5] O que ajunta no verão é filho sábio, mas o que dorme na sega é filho que envergonha.

[6] Sobre a cabeça do justo há bênçãos, mas na boca dos perversos mora a violência.

[7] A memória do justo é abençoada, mas o nome dos perversos cai em podridão.

[8] O sábio de coração aceita os mandamentos, mas o insensato de lábios vem a arruinar-se.

[9] Quem anda em integridade anda seguro, mas o que perverte os seus caminhos será conhecido.

[10] O que acena com os olhos traz desgosto, e o insensato de lábios vem a arruinar-se.

Книга Приказок 10

Соломонові приказки

[1]Ось Соломонові приказки: Мудрий син — то радість батьку, а нерозумний син — то матері печаль.

[2]Багатство, нажите безчесно, добра не принесе, а праведність від смерті порятує.

[3]Господь не дасть голодувати праведному, Він наміри лихого чоловіка відверне.

[4]Ледачі руки — запорука бідності, рука дбайлива до збагачення веде.

[5]Розумний син, який врожай збирає влітку, ганьба тому, хто спить в жнива.

[6]Праведним — благословення, а в словах зловмисників приховане насильство.

[7]Пам’ять про праведника благословенням буде, ім’я негідника — прокляттям.

[8]Мудрий і обачливий сприймає заповіді, базікало пустоголове згине.

[9]Хто обирає чесний шлях, іде безпечно, хто збочує з путі, той буде викритий.

[10]Хто кліпає з нечистого сумління, той спричиняє біль, а базікало пустоголове згине.

[11] A boca do justo é manancial de vida, mas na boca dos perversos mora a violência.

[11]Уста праведника — то джерело життя, уста злостивця приховують насильство.

[12] O ódio excita contendas, mas o amor cobre todas as transgressões.

[12]Ненависть розбурхує сварки, але любов прощає всі образи.

[13] Nos lábios do prudente, se acha sabedoria, mas a vara é para as costas do falto de senso.

[13]Мудрість живе на вустах розумного, а різка потрібна для спини нетямущого.

[14] Os sábios entesouram o conhecimento, mas a boca do néscio é uma ruína iminente.

[14]Мудрий накопичує знання, уста дурного до занепаду ведуть.

[15] Os bens do rico são a sua cidade forte; a pobreza dos pobres é a sua ruína.

[15]Статки багатого — його фортеця, погибель бідних — їхні злидні.

[16] A obra do justo conduz à vida, e o rendimento do perverso, ao pecado.

[16]Винагорода праведника — це життя, безбожника прибуток — покарання.

[17] O caminho para a vida é de quem guarda o ensino, mas o que abandona a repreensão anda errado.

[17]Дорогою життя ведуть повчання, хто не зважає на них, блукає манівцями.

[18] O que retém o ódio é de lábios falsos, e o que difama é insensato.

[18]Якщо приховуєш ненависть, уста твої брешуть, та справжній дурень той, хто обмовляє інших.

[19] No muito falar não falta transgressão, mas o que modera os lábios é prudente.

[19]Багато слів — кінця нема образам, хто стримує язик, той чинить мудро.

[20] Prata escolhida é a língua do justo, mas o coração dos perversos vale mui pouco.

[20]Язик праведника — то чисте срібло, розум безбожника ні шеляга не вартий.

[21] Os lábios do justo apascentam a muitos, mas, por falta de senso, morrem os tolos.

[21]Уста праведника опікуються багатьма, а дурні гинуть, адже розуму бракує.

[22] A bênção do SENHOR enriquece, e, com ela, ele não traz desgosto.

[22]Благословення Господа — ось що дає багатство, і смутку жодного воно не додає.

[23] Para o insensato, praticar a maldade é divertimento; para o homem inteligente, o ser sábio.

[23]Для дурня задум злий — то лиш розвага, а для обачливого — в мудрості утіха.

[24] Aquilo que teme o perverso, isso lhe sobrevém, mas o anelo dos justos Deus o cumpre.

[24]Чого боїться нечестивий, те й дістане, чого бажає праведний, те йому й прийде.

[25] Como passa a tempestade, assim desaparece o perverso, mas o justo tem perpétuo fundamento.

[25]Коли минає буря, кривдники зникають, а праведний завжди підґрунтя має.

[26] Como vinagre para os dentes e fumaça para os olhos, assim é o preguiçoso para aqueles que o mandam.

[26]Як оцет на зуби, як дим на очі, так і ледачий діє на володаря.

[27] O temor do SENHOR prolonga os dias da vida, mas os anos dos perversos serão abreviados.

[27]Господній страх подовжує життя, роки безбожника вкорочені.

[28] A esperança dos justos é alegria, mas a expectação dos perversos perecerá.

[28]Надії праведним приносять радість, а сподівання злих нічого не дають.

[29] O caminho do SENHOR é fortaleza para os íntegros, mas ruína aos que praticam a iniqüidade.

[29]Господня путь — то для невинного твердиня, зловмисникам Господь несе погибель.

[30] O justo jamais será abalado, mas os perversos não habitarão a terra.

[30]Ніколи праведний не похитнеться, безбожному ж не жити на землі.

[31] A boca do justo produz sabedoria, mas a língua da perversidade será desarraigada.

[31]Уста справедливого дарують мудрість, язик блюзнірський відрізаний буде.

[32] Os lábios do justo sabem o que agrada, mas a boca dos perversos, somente o mal.

[32]Уста праведного знають те, що тішить слух, а з уст безбожника лише розпуста лине.

Provérbios 11

Книга Приказок 11

[1] Balança enganosa é abominação para o SENHOR, mas o peso justo é o seu prazer.

[1]Ваги брехливі Господу огидні. Йому приємні точні міри.

[2] Em vindo a soberba, sobrevém a desonra, mas com os humildes está a sabedoria.

[2]За самовпевненістю йде ганьба, а скромність поряд з мудрістю крокує.

[3] A integridade dos retos os guia; mas, aos pérfidos, a sua mesma falsidade os destrói.

[3]Веде правдивих їхня чистота, зрадливих же лукавство губить.

[4] As riquezas de nada aproveitam no dia da ira, mas a justiça livra da morte.

[4]В день гніву вас багатство не спасе, а праведність від смерті порятує.

[5] A justiça do íntegro endireita o seu caminho, mas pela sua impiedade cai o perverso.

[5]Чесноти праведного роблять шлях його прямим, а злий впаде, своїм же злом підтятий.

[6] A justiça dos retos os livrará, mas na sua maldade os pérfidos serão apanhados.

[6]Правдивих праведність рятує, зрадливі ж потраплять в пастки власних забаганок.

[7] Morrendo o homem perverso, morre a sua esperança, e a expectação da iniqüidade se desvanece.

[7]Коли вмирає зла людина, із нею разом гинуть і надія, і сподівання на добробут.

[8] O justo é libertado da angústia, e o perverso a recebe em seu lugar.

[8]Праведний рятується з біди, а на зловмисника чекає зовсім інша доля.

[9] O ímpio, com a boca, destrói o próximo, mas os justos são libertados pelo conhecimento.

[9]Своїми теревенями безбожник убиває ближніх, а праведних рятує розум.

[10] No bem-estar dos justos exulta a cidade, e, perecendo os perversos, há júbilo.

[10]Як праведним сприяє успіх, то радіє з ними місто, а як негідник гине, веселяться всі.

[11] Pela bênção que os retos suscitam, a cidade se exalta, mas pela boca dos perversos é derribada.

[11]Благословенням праведності місто процвітає, а від зловмисного пащекування гине.

[12] O que despreza o próximo é falto de senso, mas o homem prudente, este se cala.

[12]Той нерозумний, хто збиткується із ближніх, а мудрий чоловік мовчить.

[13] O mexeriqueiro descobre o segredo, mas o fiel de espírito o encobre.

[13]Пліткар розбовкує таємниці, порядний язика тримає за зубами.

[14] Não havendo sábia direção, cai o povo, mas na multidão de conselheiros há segurança.

[14]Без керівництва мудрого народ занепадає, коли ж багато добрих радників, він перемагає.

[15] Quem fica por fiador de outrem sofrerá males, mas o que foge de o ser estará seguro.

[15]Хто поручиться за чужинця, постраждає сам, а хто відмовиться, себе убереже.

[16] A mulher graciosa alcança honra, como os poderosos adquirem riqueza.

[16]Добра й ніжна здобуває шану, жорстокий чоловік — лише багатство.

[17] O homem bondoso faz bem a si mesmo, mas o cruel a si mesmo se fere.

[17]Якщо ти добрий, то твоє багатство, якщо жорстокий, то твої збитки.

[18] O perverso recebe um salário ilusório, mas o que semeia justiça terá recompensa verdadeira.

[18]Безбожник має лиш удаваний прибуток, а той, хто сіє праведність, той справжню вигоду пожне.

[19] Tão certo como a justiça conduz para a vida, assim o que segue o mal, para a sua morte o faz.

[19]Хто непохитно праведність сповідує, той довго житиме, хто чинить зло, той загине передчасно.

[20] Abomináveis para o SENHOR são os perversos de coração, mas os que andam em integridade são o seu prazer.

[20]Підступні люди Господу огидні, а чесні люди до душі Йому.

[21] O mau, é evidente, não ficará sem castigo, mas a geração dos justos é livre.

[21]Не сумнівайтеся: зловмисників — тих знайде кара, а учнів праведності порятунок жде.

[22] Como jóia de ouro em focinho de porco, assim é a mulher formosa que não tem discrição.

[22]Золоте кільце на рилі у свині? То приваблива жінка, позбавлена розуму.

[23] O desejo dos justos tende somente para o bem, mas a expectação dos perversos redunda em ira.

[23]Бажання справедливих приносять їм благословення, бажання злих приносять Божий гнів.

[24] A quem dá liberalmente, ainda se lhe acrescenta mais e mais; ao que retém mais do que é justo, ser-lhe-á em pura perda.

[24]Хто щедро роздає, збагачується більше, хто все своє добро приховує, той збідніє.

[25] A alma generosa prosperará, e quem dá a beber será dessedentado.

[25]Людині щедрій і воздасться щедро; хто іншим помагає, сам дістане допомогу.

[26] Ao que retém o trigo, o povo o amaldiçoa, mas bênção haverá sobre a cabeça do seu vendedor.

[26]Прокляття упадуть на того, хто ховає хліб, благословення випаде тому, хто продає зерно на користь людям.

[27] Quem procura o bem alcança favor, mas ao que corre atrás do mal, este lhe sobrevirá.

[27]Той, хто добра жадає, втіху дістає, а хто шукає зло, в його ж лещатах буде.

[28] Quem confia nas suas riquezas cairá, mas os justos reverdecerão como a folhagem.

[28]Хто на багатство сподівається, той збідніє, а чесний розростеться, мов зелене листя.

[29] O que perturba a sua casa herda o vento, e o insensato é servo do sábio de coração.

[29]Хто про своє майно не дбає, той пожне вітер; а дурень стане мудрого рабом.

[30] O fruto do justo é árvore de vida, e o que ganha almas é sábio.

[30]Плід праведника — дерево життя, а мудрий — джерело життя для інших.

[31] Se o justo é punido na terra, quanto mais o perverso e o pecador!

[31]Якщо воздасться доброму в житті, то грішним і безбожним — й поготів!

Provérbios 12

[1] Quem ama a disciplina ama o conhecimento, mas o que aborrece a repreensão é estúpido.

[2] O homem de bem alcança o favor do SENHOR, mas ao homem de perversos desígnios, ele o condena.

[3] O homem não se estabelece pela perversidade, mas a raiz dos justos não será removida.

[4] A mulher virtuosa é a coroa do seu marido, mas a que procede vergonhosamente é como podridão nos seus ossos.

[5] Os pensamentos do justo são retos, mas os conselhos do perverso, engano.

[6] As palavras dos perversos são emboscadas para derramar sangue, mas a boca dos retos livra homens.

[7] Os perversos serão derribados e já não são, mas a casa dos justos permanecerá.

[8] Segundo o seu entendimento, será louvado o homem, mas o perverso de coração será desprezado.

[9] Melhor é o que se estima em pouco e faz o seu trabalho do que o vanglorioso que tem falta de pão.

[10] O justo atenta para a vida dos seus animais, mas o coração dos perversos é cruel.

[11] O que lavra a sua terra será farto de pão, mas o que corre atrás de coisas vãs é falto de senso.

Книга Приказок 12

[1]Хто любить знання, той визнає навчання, а хто ненавидить напучування, той дурний.

[2]Господь благословляє доброго, підступного Він зневажає.

[3]Нікому зло не дасть безпеки, але засади праведних не похитнуться.

[4]Добра дружина — корона для чоловіка, а безсоромна — то ракова пухлина у кістках.

[5]Наміри праведника чисті, безбожників поради — то брехня.

[6]Слова нечестивих — то прагнення крові, а праведних уста людей рятують.

[7]Поскидай кривдників, і їх уже немає, стоятиме оселя праведника твердо.

[8]Людині воздається за її праведні думки, а кручені думки всі зневажають.

[9]Краще бути ніким і мати слугу, ніж видавати себе за вельможу й не мати хліба.

[10]Праведний дбає і про худобу, а «співчуття» нечестивця — то жорстокість.

[11]Хто обробляє землю, той має харчі, хто за примарами женеться, розуму не має.

[12] O perverso quer viver do que caçam os maus, mas a raiz dos justos produz o seu fruto.

[12]На здобич злодіїв безбожник зазіхає, корінь праведника — непорушний.

[13] Pela transgressão dos lábios o mau se enlaça, mas o justo sairá da angústia.

[13]Негідник ловиться на власні теревені, а праведний таку халепу оминає.

[14] Cada um se farta de bem pelo fruto da sua boca, e o que as mãos do homem fizerem ser-lhe-á retribuído.

[14]Що з уст злетить, те принесе плоди; і витвір рук — твоя винагорода.

[15] O caminho do insensato aos seus próprios olhos parece reto, mas o sábio dá ouvidos aos conselhos.

[15]Дурний вважає правильними свої вчинки, та мудрий той, хто дослухається порад.

[16] A ira do insensato num instante se conhece, mas o prudente oculta a afronta.

[16]Дурний вихлюпує свій гнів одразу, та мудрий знає, як приховати приниження своє.

[17] O que diz a verdade manifesta a justiça, mas a testemunha falsa, a fraude.

[17]Чесний свідок каже правду, а брехливий свідок дурить.

[18] Alguém há cuja tagarelice é como pontas de espada, mas a língua dos sábios é medicina.

[18]Плітки ранять, як меча удари, а мудре слово зціляє.

[19] O lábio veraz permanece para sempre, mas a língua mentirosa, apenas um momento.

[19]Устам правдивим жити вічно, язик брехливий житиме лише мить.

[20] Há fraude no coração dos que maquinam mal, mas alegria têm os que aconselham a paz.

[20]У серці тих, хто замишляє зло, — брехня, тому, хто добре дасть пораду — радість.

[21] Nenhum agravo sobrevirá ao justo, mas os perversos, o mal os apanhará em cheio.

[21]З праведним не трапиться біди, в житті неправедних — самі нещастя.

[22] Os lábios mentirosos são abomináveis ao SENHOR, mas os que agem fielmente são o seu prazer.

[22]Уста брехливі Господу огидні, Йому приємні ті, хто заслуговує довіри.

[23] O homem prudente oculta o conhecimento, mas o coração dos insensatos proclama a estultícia.

[23]Людина мудра не показує свої знання, а серце дурня вихваляється невіглаством.

[24] A mão diligente dominará, mas a remissa será sujeita a trabalhos forçados.

[24]Роботящим рукам — керувати, рукам ледачим — лише наймитувати.

[25] A ansiedade no coração do homem o abate, mas a boa palavra o alegra.

[26] O justo serve de guia para o seu companheiro, mas o caminho dos perversos os faz errar.

[27] O preguiçoso não assará a sua caça, mas o bem precioso do homem é ser ele diligente.

[28] Na vereda da justiça, está a vida, e no caminho da sua carreira não há morte.

[25]Тривога крає серце, а добре слово дарує щастя.

[26]Людина праведна для інших відкриває шлях, а шлях безбожника його ж в оману вводить.

[27]Вайлакуватий не засмажить дичини, а працьовитий матиме коштовність найдорожчу.

[28]Життя — то значить праведним шляхом іти, а інший шлях завжди веде до смерті.

Provérbios 13

[1] O filho sábio ouve a instrução do pai, mas o escarnecedor não atende à repreensão.

[2] Do fruto da boca o homem comerá o bem, mas o desejo dos pérfidos é a violência.

[3] O que guarda a boca conserva a sua alma, mas o que muito abre os lábios a si mesmo se arruína.

[4] O preguiçoso deseja e nada tem, mas a alma dos diligentes se farta.

[5] O justo aborrece a palavra de mentira, mas o perverso faz vergonha e se desonra.

[6] A justiça guarda ao que anda em integridade, mas a malícia subverte ao pecador.

[7] Uns se dizem ricos sem terem nada; outros se dizem pobres, sendo mui ricos.

[8] Com as suas riquezas se resgata o homem, mas ao pobre não ocorre ameaça.

[9] A luz dos justos brilha intensamente, mas a lâmpada dos perversos se apagará.

Книга Приказок 13

[1]Розумний син порадам батьківським радіє, насмішник відмітає повчання.

[2]Плоди людського розуму — на благо, а лицемірам лиш насильство дістається.

[3]Хто стежить за вустами, той береже своє життя, хто не тримає за зубами язика, той себе губить!

[4]Нероба має прагнення великі, та марно, а працьовитий має всього вдосталь.

[5]Людина праведна ненавидить брехню, безбожник чинить недостойно і немилосердно.

[6]Цнотливого боронить справедливість, а грішника зборює зло.

[7]Один заможним прикидається, не маючи нічого, а інший злиднем прикидається, хоча й багатий.

[8]Багатий платить за життя своїм багатством, а вбогий навіть не звертає уваги на погрози.

[9]Праведника світло звеселяє, а світильник безбожника гасне.

[10] Da soberba só resulta a contenda, mas com os que se aconselham se acha a sabedoria.

[10]Пиха породжує сварки самі, мудрі ті, хто радиться з іншими.

[11] Os bens que facilmente se ganham, esses diminuem, mas o que ajunta à força do trabalho terá aumento.

[11]Безчесно нажите багатство зведеться нанівець, багатство, нажите у поті чола, незмірно зросте.

[12] A esperança que se adia faz adoecer o coração, mas o desejo cumprido é árvore de vida.

[12]Довге чекання спустошує душу, а здійснене бажання — це дерево життя.

[13] O que despreza a palavra a ela se apenhora, mas o que teme o mandamento será galardoado.

[13]Хто зневажає настанови, той собі зашкодить, а хто накази шанує, матиме винагороду.

[14] O ensino do sábio é fonte de vida, para que se evitem os laços da morte.

[14]Вчення мудреця — то джерело життя, воно не дасть потрапити в лабети смерті.

[15] A boa inteligência consegue favor, mas o caminho dos pérfidos é intransitável.

[15]Добрий розум приносить втіху, шлях безвірних веде до погибелі.

[16] Todo prudente procede com conhecimento, mas o insensato espraia a sua loucura.

[16]Кожна розумна людина діє розважливо, а нерозумна виставляє свою тупість напоказ.

[17] O mau mensageiro se precipita no mal, mas o embaixador fiel é medicina.

[17]Неправедний посланець спричиняє біду, а праведний приносить порятунок.

[18] Pobreza e afronta sobrevêm ao que rejeita a instrução, mas o que guarda a repreensão será honrado.

[18]Хто не зважає на повчання, того чекають бідність і зневага; всі поважатимуть того, хто застереження шанує.

[19] O desejo que se cumpre agrada a alma, mas apartar-se do mal é abominável para os insensatos.

[19]Бажання сповнене — то втіха для душі, а відвернутися від зла — для дурня то відраза.

[20] Quem anda com os sábios será sábio, mas o companheiro dos insensatos se tornará mau.

[20]Хто з мудрими спілкується, мудрішим стане, хто з телепнями водиться, потрапить у халепу.

[21] A desventura persegue os pecadores, mas os justos serão galardoados com o bem.

[21]Грішників переслідують невдачі, на праведних чекає добра доля.

[22] O homem de bem deixa herança aos filhos de seus filhos, mas a riqueza do pecador é depositada para o justo.

[23] A terra virgem dos pobres dá mantimento em abundância, mas a falta de justiça o dissipa.

[24] O que retém a vara aborrece a seu filho, mas o que o ama, cedo, o disciplina.

[25] O justo tem o bastante para satisfazer o seu apetite, mas o estômago dos perversos passa fome.

[22]Добра людина залишає спадок онукам, а грішника добро до праведника перейде.

[23]Необроблена земля бідака може дати гарний врожай, та нерідко його наділ несправедливо відбирають.

[24]Хто з малку не повчає дитину, той її не любить, а сина любить той, хто поспішає навчити мудрості його.

[25]Праведний має їжі вдосталь, а шлунок неправедного буде порожній.

Provérbios 14

[1] A mulher sábia edifica a sua casa, mas a insensata, com as próprias mãos, a derriba.

[2] O que anda na retidão teme ao SENHOR, mas o que anda em caminhos tortuosos, esse o despreza.

[3] Está na boca do insensato a vara para a sua própria soberba, mas os lábios do prudente o preservarão.

[4] Não havendo bois, o celeiro fica limpo, mas pela força do boi há abundância de colheitas.

[5] A testemunha verdadeira não mente, mas a falsa se desboca em mentiras.

[6] O escarnecedor procura a sabedoria e não a encontra, mas para o prudente o conhecimento é fácil.

[7] Foge da presença do homem insensato, porque nele não divisarás lábios de conhecimento.

Книга Приказок 14

[1]Жіноча мудрість будує дім, а нерозважливість сама його руйнує.

[2]Хто йде в житті чесним шляхом, той Бога шанує, а хто блукає манівцями, той зневажає Його.

[3]Дурні вуста собі на спину різки накликають, а вуста розумного його ж і захищають.

[4]Без волів ясла порожні, а добрий віл дає прибуток.

[5]Правдивий свідок не збреше, а лживий свідок дихає брехнею.

[6]Чванько шукає мудрості, та не знаходить, а мудрий легко всотує знання.

[7]Уникай нерозумного, бо переконливого слова для нього не знайдеш.

[8] A sabedoria do prudente é entender o seu próprio caminho, mas a estultícia dos insensatos é enganadora.

[9] Os loucos zombam do pecado, mas entre os retos há boa vontade.

[10] O coração conhece a sua própria amargura, e da sua alegria não participará o estranho.

[11] A casa dos perversos será destruída, mas a tenda dos retos florescerá.

[12] Há caminho que ao homem parece direito, mas ao cabo dá em caminhos de morte.

[13] Até no riso tem dor o coração, e o fim da alegria é tristeza.

[14] O infiel de coração dos seus próprios caminhos se farta, como do seu próprio proceder, o homem de bem.

[15] O simples dá crédito a toda palavra, mas o prudente atenta para os seus passos.

[16] O sábio é cauteloso e desvia-se do mal, mas o insensato encoleriza-se e dá-se por seguro.

[17] O que presto se ira faz loucuras, e o homem de maus desígnios é odiado.

[18] Os simples herdam a estultícia, mas os prudentes se coroam de conhecimento.

[19] Os maus inclinam-se perante a face dos bons, e os perversos, junto às portas do justo.

[20] O pobre é odiado até do vizinho, mas o rico tem muitos amigos.

[21] O que despreza ao seu vizinho peca, mas o que se compadece dos pobres é feliz.

[8]Розумний мудрістю керується своєю, а дурня власна дурість дурить.

[9]Бентежить покарання дурня, а мудрий знає, що воно — на благо.

[10]Кожне серце має свою гіркоту, і радість його не розділить ніхто.

[11]Оселю безбожника буде зруйновано, оселя праведника буде процвітати.

[12]Людині може шлях здаватися прямим, та зрештою він приведе до смерті.

[13]Навіть від сміху може боліти серце, а радість може скінчитися смутком.

[14]Непокірливий дорого заплатить за скоєне, а добрий буде винагороджений за діла свої.

[15]Простодушний вірить кожному слову, а обачливий зважує кожен свій крок.

[16]Мудра людина обережна і цурається зла, а нерозумна — відчайдушна й самовпевнена.

[17]Запальний чинить нерозумно, підступного ж ненавидять усі.

[18]Наївні успадкують глупоту, а поміркованi увінчані знанням.

[19]Зло схиляється перед добром, а лиходії — перед брамою праведників.

[20]Жебрака ненавидить навіть ближній, а в багатія — чимало шанувальників.

[21]Хто зневажає ближнього, — грішить, а той, хто добрий до нужденного, — обласканий долею.

[22] Acaso, não erram os que maquinam o mal? Mas amor e fidelidade haverá para os que planejam o bem.

[22]Хіба не збочують ті, хто намислив лихе? А хто добро творити прагне, знаходять любов і вірність.

[23] Em todo trabalho há proveito; meras palavras, porém, levam à penúria.

[23]Тяжкий труд приносить здобутки, вуста базікала ведуть його до бідності.

[24] Aos sábios a riqueza é coroa, mas a estultícia dos insensatos não passa de estultícia.

[24]Короною мудрого є його багатство, а вінцем неука — глупота.

[25] A testemunha verdadeira livra almas, mas o que se desboca em mentiras é enganador.

[25]Правдивий свідок життя рятує, брехливий свідок плодить брехню.

[26] No temor do SENHOR, tem o homem forte amparo, e isso é refúgio para os seus filhos.

[26]Знайдеш безпеку в поклонінні Господу; це надійний притулок для Його дітей.

[27] O temor do SENHOR é fonte de vida para evitar os laços da morte.

[27]Благоговіння перед Господом — то життєдайне джерело, та спасіння від капканів смерті.

[28] Na multidão do povo, está a glória do rei, mas, na falta de povo, a ruína do príncipe.

[28]Слава царя — то численний народ, а без народу правитель — ніхто.

[29] O longânimo é grande em entendimento, mas o de ânimo precipitado exalta a loucura.

[29]Розсудливість терплячий проявляє, гарячкуватий лиш примножує дурниці.

[30] O ânimo sereno é a vida do corpo, mas a inveja é a podridão dos ossos.

[30]Здоровий глузд плекає здорове тіло, а заздрощі — то ракова пухлина на кістках.

[31] O que oprime ao pobre insulta aquele que o criou, mas a este honra o que se compadece do necessitado.

[31]Хто збиткується з бідних, той ображає Творця, хто милосердний до злидня, той шанує Творця.

[32] Pela sua malícia é derribado o perverso, mas o justo, ainda morrendo, tem esperança.

[32]Підкошує лихого власна злість, а праведник і через смерть зміцнить віру.

[33] No coração do prudente, repousa a sabedoria, mas o que há no interior dos insensatos vem a lume.

[33]Мудрість мешкає в розумного у серці, а дурням вона невідома.

[34] A justiça exalta as nações, mas o pecado é o opróbrio dos povos.

[34]Праведність окрилює народ, а гріх його приводить до ганьби.

[35] O servo prudente goza do favor do rei, mas o que procede indignamente é objeto do seu furor.

Provérbios 15

[1] A resposta branda desvia o furor, mas a palavra dura suscita a ira.

[2] A língua dos sábios adorna o conhecimento, mas a boca dos insensatos derrama a estultícia.

[3] Os olhos do SENHOR estão em todo lugar, contemplando os maus e os bons.

[4] A língua serena é árvore de vida, mas a perversa quebranta o espírito.

[5] O insensato despreza a instrução de seu pai, mas o que atende à repreensão consegue a prudência.

[6] Na casa do justo há grande tesouro, mas na renda dos perversos há perturbação.

[7] A língua dos sábios derrama o conhecimento, mas o coração dos insensatos não procede assim.

[8] O sacrifício dos perversos é abominável ao SENHOR, mas a oração dos retos é o seu contentamento.

[9] O caminho do perverso é abominação ao SENHOR, mas este ama o que segue a justiça.

[10] Disciplina rigorosa há para o que deixa a vereda, e o que odeia a repreensão morrerá.

[11] O além e o abismo estão descobertos perante o SENHOR; quanto mais o coração dos filhos dos homens!

[35]Цар виявляє ласку спритному слузі, а на нікчемного впаде царевий гнів.

Книга Приказок 15

[1]Сумирна відповідь вгамовує гнів, різкі слова розбурхують лють.

[2]Уста мудреця жаданими роблять знання, а вуста нерозумних скипають дурницями.

[3]Очі Господні повсюди, вони стежать за злом і добром.

[4]Лагідна мова — це життєдайне дерево, а підступний язик роз’ятрює душу.

[5]Нерозумний зневажає батьківські поради, а хто прислухався до настанов, той набирається розуму.

[6]Дім праведного нагромаджує скарби, а надбання безбожника несуть йому нещастя.

[7]Вуста мудреця поширюють знання, а душі нерозумних — ненадійні.

[8]Пожертва негідника Господу гидка, молитва чесного Його втішає.

[9]Шлях безбожника огидний Господу; Він любить того, хто прагне праведності.

[10]Сувора кара жде на того, хто праведну путь зневажить; загине той, хто зневажає повчання.

[11]Усе, що трапляється, навіть після смерті — для Господа не таємниця, тим більше — серця людські!

[12] O escarnecedor não ama àquele que o repreende, nem se chegará para os sábios.

[12]Насмішник не любить, коли його повчають, він не піде по науку до мудрого.

[13] O coração alegre aformoseia o rosto, mas com a tristeza do coração o espírito se abate.

[13]Радісне серце випромінює щастя, а щемне серце дух руйнує.

[14] O coração sábio procura o conhecimento, mas a boca dos insensatos se apascenta de estultícia.

[14]Серце тямущого тягнеться до знань, уста нерозумного живуть глупотою.

[15] Todos os dias do aflito são maus, mas a alegria do coração é banquete contínuo.

[15]У злидаря всі дні тяжкі, бадьоре серце має вічне свято.

[16] Melhor é o pouco, havendo o temor do SENHOR, do que grande tesouro onde há inquietação.

[16]Ліпше вдовольнятися малим і шанувати Господа, ніж мати скарб великий і тремтіти від небезпеки.

[17] Melhor é um prato de hortaliças onde há amor do que o boi cevado e, com ele, o ódio.

[17]Смачніша тарілка овочів, піднесених з любов'ю, аніж телятина найкраща, приправлена ненавистю.

[18] O homem iracundo suscita contendas, mas o longânimo apazigua a luta.

[18]Запальна людина розбурхує суперечку, а поміркована втихомирює сварку.

[19] O caminho do preguiçoso é como que cercado de espinhos, mas a vereda dos retos é plana.

[19]Шлях ледачого, наче лабіринт, а путь цнотливого — то шлях прямий.

[20] O filho sábio alegra a seu pai, mas o homem insensato despreza a sua mãe.

[20]Мудрий син тішить батька, а нерозумний зневажає матір.

[21] A estultícia é alegria para o que carece de entendimento, mas o homem sábio anda retamente.

[21]Глупота приваблива для нерозумного, а розважлива людина ходить прямим шляхом.

[22] Onde não há conselho fracassam os projetos, mas com os muitos conselheiros há bom êxito.

[22]Без доброї поради наміри приречені. Коли ж багато радників, то плани будуть втілені.

[23] O homem se alegra em dar resposta adequada, e a palavra, a seu tempo, quão boa é!

[23]Людина може тішитися своєю відповіддю, але яке важливе слово, мовлене в хвилину слушну!

[24] Para o sábio há o caminho da vida que o leva para cima, a fim de evitar o inferno, embaixo.

[24]Щоб не скотитися в Шеол, мудрий ітиме вгору дорогою життя.

[25] O SENHOR deita por terra a casa dos soberbos; contudo, mantém a herança da viúva.

[25]Господь зруйнує вщент оселю зарозумілого, та захистить межу вдови.

[26] Abomináveis são para o SENHOR os desígnios do mau, mas as palavras bondosas lhe são aprazíveis.

[26]Злі наміри огидні Господу, а дружнє слово чисте в Його очах.

[27] O que é ávido por lucro desonesto transtorna a sua casa, mas o que odeia o suborno, esse viverá.

[27]Хто ласий до наживи, той руйнує власний дім, а хто ненавидить хабар, той житиме.

[28] O coração do justo medita o que há de responder, mas a boca dos perversos transborda maldades.

[28]Людина праведна замислюється, як відповідати, уста лихого випльовують думки огидні.

[29] O SENHOR está longe dos perversos, mas atende à oração dos justos.

[29]Господь цурається безбожників, та Він відгукується на молитви праведних.

[30] O olhar de amigo alegra ao coração; as boas-novas fortalecem até os ossos.

[30]Дружнє сяйво очей наповнює радістю серце, а добрі новини зміцнюють кістки.

[31] Os ouvidos que atendem à repreensão salutar no meio dos sábios têm a sua morada.

[31]Хто прислухається уважно до життєвих засторог, той житиме серед мудрих.

[32] O que rejeita a disciplina menospreza a sua alma, porém o que atende à repreensão adquire entendimento.

[32]Хто зневажає навчання, той нехтує своїм життям; хто прислухається до повчань, той набирається розуму.

[33] O temor do SENHOR é a instrução da sabedoria, e a humildade precede a honra.

[33]Страх Господній — наука мудрості, а скромність — перший крок до Господньої поваги.

Provérbios 16

Книга Приказок 16

[1] O coração do homem pode fazer planos, mas a resposta certa dos lábios vem do SENHOR.

[1]Людина плекає наміри що промовить, але Господь вирішує, що з уст її злетить.

[2] Todos os caminhos do homem são puros aos seus olhos, mas o SENHOR pesa o espírito.

[2]Всі шляхи людини видаються їй праведними, але її наміри судить Господь.

[3] Confia ao SENHOR as tuas obras, e os teus desígnios serão estabelecidos.

[3]Довірся у всіх своїх діях Господу, і твої задуми збудуться.

[4] O SENHOR fez todas as coisas para determinados fins e até o perverso, para o dia da calamidade.

[4]Господь створив усе з належною метою, навіть зловмисника для лихої днини.

[5] Abominável é ao SENHOR todo arrogante de coração; é evidente que não ficará impune.

[5]Огидний Господу будь-хто зверхній; тож, певно, йому не уникнути кари.

[6] Pela misericórdia e pela verdade, se expia a culpa; e pelo temor do SENHOR os homens evitam o mal.

[6]Вірністю й правдивістю спокутуються гріхи, а біди уникають страхом Господнім.

[7] Sendo o caminho dos homens agradável ao SENHOR, este reconcilia com eles os seus inimigos.

[7]Коли Господь схвалює шляхи людські, тоді Він перетворює на друзів навіть ворогів.

[8] Melhor é o pouco, havendo justiça, do que grandes rendimentos com injustiça.

[8]Краще мало, але справедливо нажитого добра, ніж багато нечесних прибутків.

[9] O coração do homem traça o seu caminho, mas o SENHOR lhe dirige os passos.

[9]Розум людський вибудовує шлях, та лиш Господь спрямовує її мандрівку.

[10] Nos lábios do rei se acham decisões autorizadas; no julgar não transgrida, pois, a sua boca.

[10]Цареві вуста закон провіщають; вирок царя в суді несхибний.

[11] Peso e balança justos pertencem ao SENHOR; obra sua são todos os pesos da bolsa.

[11]Точні терези та гирі — ось про що дбає Господь; Він дбає про ваги в торбині.

[12] A prática da impiedade é abominável para os reis, porque com justiça se estabelece o trono.

[12]Царям огидні ганебні вчинки, лише справедливістю зміцнюється правління.

[13] Os lábios justos são o contentamento do rei, e ele ama o que fala coisas retas.

[13]Праведні уста тішать царів; їм до вподоби ті, хто каже правду.

[14] O furor do rei são uns mensageiros de morte, mas o homem sábio o apazigua.

[14]Гнів царський багатьох веде до смерті, та мудрий відведе його.

[15] O semblante alegre do rei significa vida, e a sua benevolência é como a nuvem que traz chuva serôdia.

[15]Царева ласка дарує життя; його милість, мов темна хмара, що приносить дощ весняний.

[16] Quanto melhor é adquirir a sabedoria do que o ouro! E mais excelente, adquirir a prudência do que a prata!

[16]Багато краще мати мудрість, аніж золото! Здобути тяму важливіше, аніж срібло найщиріше!

[17] O caminho dos retos é desviar-se do mal; o que guarda o seu caminho preserva a sua alma.

[17]Праведні уникають нещасть на своєму шляху; хто намагається не заплямувати себе, боронить своє життя.

[18] A soberba precede a ruína, e a altivez do espírito, a queda.

[18]Бундючність веде до погибелі, пиха є причиною падіння.

[19] Melhor é ser humilde de espírito com os humildes do que repartir o despojo com os soberbos.

[19]Краще бути сумирним із бідним, ніж ділити здобич з пихатим.

[20] O que atenta para o ensino acha o bem, e o que confia no SENHOR, esse é feliz.

[20]Хто сприймає науку, збагне, що є добро; благословенний той, хто вірує у Господа.

[21] O sábio de coração é chamado prudente, e a doçura no falar aumenta o saber.

[21]Людину з мудрим серцем розумною назвуть, розмова милостива щедро вродить.

[22] O entendimento, para aqueles que o possuem, é fonte de vida; mas, para o insensato, a sua estultícia lhe é castigo.

[22]Здоровий глузд — джерело життя для мудрих, невігластво породжує лиш дурість.

[23] O coração do sábio é mestre de sua boca e aumenta a persuasão nos seus lábios.

[23]Розумний стежить за тим, що злітає з його уст; що з його уст злетить, примножує знання.

[24] Palavras agradáveis são como favo de mel: doces para a alma e medicina para o corpo.

[24]Ласкаві слова, ніби щільники з медом, солодкі для душі, приємні для тіла.

[25] Há caminho que parece direito ao homem, mas afinal são caminhos de morte.

[25]Людині видається шлях прямим, насправді ж він веде до смерті.

[26] A fome do trabalhador o faz trabalhar, porque a sua boca a isso o incita.

[26]Людина трудиться, бо до того її змушує голод.

[27] O homem depravado cava o mal, e nos seus lábios há como que fogo ardente.

[27]Негідник замишляє лихо, і з уст його вогонь злітає.

[28] O homem perverso espalha contendas, e o difamador separa os maiores amigos.

[28]Крутій плодить сварки, а наклепник розводить найближчих друзів.

[29] O homem violento alicia o seu companheiro e guia-o por um caminho que não é bom.

[29]Кривдник ошукує друга і зводить його на слизьке.

[30] Quem fecha os olhos imagina o mal, e, quando morde os lábios, o executa.

[31] Coroa de honra são as cãs, quando se acham no caminho da justiça.

[32] Melhor é o longânimo do que o herói da guerra, e o que domina o seu espírito, do que o que toma uma cidade.

[33] A sorte se lança no regaço, mas do SENHOR procede toda decisão.

[30]Хто очі відводить, той сіті обману плете, хто міцно стуляє уста, той накоїв лиха.

[31]Сивина — вінець слави, вона знаменує праведний шлях.

[32]Краще бути терплячим, ніж сильним, краще тримати себе в руках, аніж взяти в облогу місто.

[33]Жеребок кидають у пелену, а рішення повністю залежить від Господа.

Provérbios 17

[1] Melhor é um bocado seco e tranqüilidade do que a casa farta de carnes e contendas.

[2] O escravo prudente dominará sobre o filho que causa vergonha e, entre os irmãos, terá parte na herança.

[3] O crisol prova a prata, e o forno, o ouro; mas aos corações prova o SENHOR.

[4] O malfazejo atenta para o lábio iníquo; o mentiroso inclina os ouvidos para a língua maligna.

[5] O que escarnece do pobre insulta ao que o criou; o que se alegra da calamidade não ficará impune.

[6] Coroa dos velhos são os filhos dos filhos; e a glória dos filhos são os pais.

[7] Ao insensato não convém a palavra excelente; quanto menos ao príncipe, o lábio mentiroso!

[8] Pedra mágica é o suborno aos olhos de quem o dá, e para onde quer que se volte terá seu proveito.

[9] O que encobre a transgressão adquire amor, mas o que traz o assunto à baila separa os maiores amigos.

Книга Приказок 17

[1]Краще мати скоринку хліба й жити з миром, ніж мати багатий дім й сваритися.

[2]Мудрий слуга може правити нікчемним сином і розділити спадщину з його братами.

[3]Для срібла — тигель, для золота — горнило, а для випробувань — Господь.

[4]Злочинець уважний до слова лихого; брехун і сам зважає на брехливе слово.

[5]Хто збиткується з убогого, той ображає Творця; хто радіє з нещастя ближнього, той буде сам покараний.

[6]Старі увінчані онуками своїми, а славою синів є їхні батьки.

[7]Не годиться нерозумному бути пишномовним, тим більше можновладцеві — брехливим.

[8]В очах хабарника хабар, як талісман удачі, куди не повернеться, там йому щастить.

[9]Хто прощає і забуває про образу, той сприяє дружбі, а хто переповідає її, той розбиває дружбу.

[10] Mais fundo entra a repreensão no prudente do que cem açoites no insensato.

[11] O rebelde não busca senão o mal; por isso, mensageiro cruel se enviará contra ele.

[12] Melhor é encontrar-se uma ursa roubada dos filhos do que o insensato na sua estultícia.

[13] Quanto àquele que paga o bem com o mal, não se apartará o mal da sua casa.

[14] Como o abrir-se da represa, assim é o começo da contenda; desiste, pois, antes que haja rixas.

[15] O que justifica o perverso e o que condena o justo abomináveis são para o SENHOR, tanto um como o outro.

[16] De que serviria o dinheiro na mão do insensato para comprar a sabedoria, visto que não tem entendimento?

[17] Em todo tempo ama o amigo, e na angústia se faz o irmão.

[18] O homem falto de entendimento compromete-se, ficando por fiador do seu próximo.

[19] O que ama a contenda ama o pecado; o que faz alta a sua porta facilita a própria queda.

[20] O perverso de coração jamais achará o bem; e o que tem a língua dobre vem a cair no mal.

[21] O filho estulto é tristeza para o pai, e o pai do insensato não se alegra.

[22] O coração alegre é bom remédio, mas o espírito abatido faz secar os ossos.

[10]Одне застереження більше впливає на розумну людину, ніж сто ударів на дурня.

[11]Та й непокірний той, хто прагне зла! Та ж він діждеться невблаганного посланця, який здійснить Господню кару!

[12]Краще натрапити на ведмедицю, в якої украли малят, ніж на дурня з його дурницями.

[13]Якщо відплатиш злом за добро, з твоєї оселі ніколи не щезне зло.

[14]Сварка починається з необережних слів, тож ліпше замовкни, доки суперечка не розгорілася.

[15]І той, хто виправдовує винного, і той, хто засуджує невинного, — обидва огидні Господу.

[16]Яка користь з грошей в руках у дурня? Хіба ж він купить мудрість, як розуму не має?

[17]Друг залишається другом завжди, а брат народжується, щоб розділити нещастя.

[18]Нерозважливий той, хто поспішно ближньому дає під заклад, або ручається за ближнього свого.

[19]Кому подобається ображати, той любить сварки, як заколотник до скандалу, так і скупий веде до злиднів.

[20]Підступний не знайде добра, улесливий накличе собі лихо.

[21]Хто народжує дурня, пожинає смуток, батько лайдака не знатиме втіхи.

[22]Веселе серце — то міцне здоров’я, а дух пригнічений підточує сили.

23 O perverso aceita suborno secretamente, para perverter as veredas da justiça.

24 A sabedoria é o alvo do inteligente, mas os olhos do insensato vagam pelas extremidades da terra.

25 O filho insensato é tristeza para o pai e amargura para quem o deu à luz.

26 Não é bom punir ao justo; é contra todo direito ferir ao príncipe.

27 Quem retém as palavras possui o conhecimento, e o sereno de espírito é homem de inteligência.

28 Até o estulto, quando se cala, é tido por sábio, e o que cerra os lábios, por sábio.

23Неправедний нишком бере хабарі, аби не панувала справедливість.

24Розважливий мудрістю керується, а нерозумний ніколи не зосередиться.

25Нерозумний син засмучує батька і сповнює серце матері гіркотою.

26То зле, коли карають невинних або катують праведних за їхню чесність.

27Освічений знає ціну словам, розумний вміє стримувати себе.

28Навіть дурень, коли мовчить, здається мудрим; коли не розпускає язик, справляє враження розумного.

Provérbios 18

1 O solitário busca o seu próprio interesse e insurge-se contra a verdadeira sabedoria.

2 O insensato não tem prazer no entendimento, senão em externar o seu interior.

3 Vindo a perversidade, vem também o desprezo; e, com a ignomínia, a vergonha.

4 Águas profundas são as palavras da boca do homem, e a fonte da sabedoria, ribeiros transbordantes.

5 Não é bom ser parcial com o perverso, para torcer o direito contra os justos.

6 Os lábios do insensato entram na contenda, e por açoites brada a sua boca.

7 A boca do insensato é a sua própria destruição, e os seus lábios, um laço para a sua alma.

Книга Приказок 18

1Себелюбець обстоює лиш власні інтереси, злісно відкидаючи здоровий глузд.

2Нерозумний прагне не зрозуміти, а лише висловити свої погляди.

3З неправедністю приходить ганьба, а з безчестям — образа.

4Слова, що з уст злітають, немов вода глибока; джерело мудрості — то невичерпний потік.

5Бік кривдника тримати — то проти закону, як і засуджувати праведного — зле.

6Уста невігласа викликають сварку, його рот розбурхує бійку.

7Язик дурня — то його загибель, уста його — для нього ж пастка.

8 As palavras do maldizente são doces bocados que descem para o mais interior do ventre.

9 Quem é negligente na sua obra já é irmão do desperdiçador.

10 Torre forte é o nome do SENHOR, à qual o justo se acolhe e está seguro.

11 Os bens do rico lhe são cidade forte e, segundo imagina, uma alta muralha.

12 Antes da ruína, gaba-se o coração do homem, e diante da honra vai a humildade.

13 Responder antes de ouvir é estultícia e vergonha.

14 O espírito firme sustém o homem na sua doença, mas o espírito abatido, quem o pode suportar?

15 O coração do sábio adquire o conhecimento, e o ouvido dos sábios procura o saber.

16 O presente que o homem faz alarga-lhe o caminho e leva-o perante os grandes.

17 O que começa o pleito parece justo, até que vem o outro e o examina.

18 Pelo lançar da sorte, cessam os pleitos, e se decide a causa entre os poderosos.

19 O irmão ofendido resiste mais que uma fortaleza; suas contendas são ferrolhos de um castelo.

20 Do fruto da boca o coração se farta, do que produzem os lábios se satisfaz.

21 A morte e a vida estão no poder da língua; o que bem a utiliza come do seu fruto.

8Слова наклепника, мов патока солодка, вони ідуть на найчорніше дно душі.

9Безперечно, ледацюга — брат руйнівнику.

10Господнє ім'я — то могутня вежа, в ній праведник знаходить порятунок.

11Багатство заможного — це укріплене місто, воно йому ввижається мурами нездоланними.

12Руїні передує пиха, а скромність передує славі.

13Нерозумно і соромно поспішати відповісти, ще не послухавши.

14Дух чоловіка допомагає йому долати хворобу, а дух зламаний нікому не допоможе.

15Розумний знання здобуває, вухо мудреця прагне знань.

16Подарунок прокладає шлях людині, і приводить до можновладців.

17Перший, хто пояснює справу, здається правим доки не прийде інший і не висловить сумнів.

18Кинутий жереб кладе край суперечкам і замирює сильних суперників.

19Повернути ображеного брата складніше, ніж завоювати укріплене місто; такі суперечки подібні до ґрат тюремних.

20Життя наповнюється плодами уст, людина насичується тим, що злітає з уст її.

21Смерть і життя — під владою язика, той, хто любить його, пожне плоди.

22 O que acha uma esposa acha o bem e alcançou a benevolência do SENHOR.

23 O pobre fala com súplicas, porém o rico responde com durezas.

24 O homem que tem muitos amigos sai perdendo; mas há amigo mais chegado do que um irmão.

22Хто знаходить собі дружину, дістає щастя й благословення Господнє.

23Бідняк говорить чемно, а багатій відповідає зухвало.

24Із деякими друзями приємно бути, а інші — рідніші за кровного брата.

Provérbios 19

1 Melhor é o pobre que anda na sua integridade do que o perverso de lábios e tolo.

2 Não é bom proceder sem refletir, e peca quem é precipitado.

3 A estultícia do homem perverte o seu caminho, mas é contra o SENHOR que o seu coração se ira.

4 As riquezas multiplicam os amigos; mas, ao pobre, o seu próprio amigo o deixa.

5 A falsa testemunha não fica impune, e o que profere mentiras não escapa.

6 Ao generoso, muitos o adulam, e todos são amigos do que dá presentes.

7 Se os irmãos do pobre o aborrecem, quanto mais se afastarão dele os seus amigos! Corre após eles com súplicas, mas não os alcança.

8 O que adquire entendimento ama a sua alma; o que conserva a inteligência acha o bem.

9 A falsa testemunha não fica impune, e o que profere mentiras perece.

10 Ao insensato não convém a vida regalada, quanto menos ao escravo dominar os príncipes!

Книга Приказок 19

1Краще бідний, та чесний, аніж з лукавими устами, та дурний.

2Звісно, бажання без знання пусті; а той, хто надто поспішає, губить шлях.

3Невігластво підточує життя людині, вона ж гнівається на Господа за це.

4Багатство притягує друзів, а вбогого друзі залишають.

5Лжесвідок не уникне покарання, не врятується свідок брехливий.

6Багато людей підлещуються до щедрого вельможі, записуються в друзі до того, хто обдаровує.

7Злидаря зневажають усі його брати, а що вже говорити про друзів! Ті його сахаються: він просить поради, а їх немає.

8Хто любить життя, той набирається розуму. Хто шанує знання, той збагне, що є добро.

9Брехливий свідок не залишиться без покарання, неправдивий свідок загине.

10Пустоголовому багатію не годиться наживати скарби, це так безглуздо, як і рабу керувати князями.

[11] A discrição do homem o torna longânimo, e sua glória é perdoar as injúrias.

[11]Здоровий глузд породжує терпіння, людину звеличує вміння прощати образи.

[12] Como o bramido do leão, assim é a indignação do rei; mas seu favor é como o orvalho sobre a erva.

[12]Царський гнів, немов лева рик, а ласка його, мов роса на траві.

[13] O filho insensato é a desgraça do pai, e um gotejar contínuo, as contenções da esposa.

[13]Нерозумний син — нещастя для батька, а пащекувата дружина дратує, як неспинне крапання дощу крізь дірявий дах.

[14] A casa e os bens vêm como herança dos pais; mas do SENHOR, a esposa prudente.

[14]Дім і багатство успадковуються від батьків, а розважлива дружина — від Господа.

[15] A preguiça faz cair em profundo sono, e o ocioso vem a padecer fome.

[15]Лінощі навівають глибокий сон, бажання ледакувати веде до голоду.

[16] O que guarda o mandamento guarda a sua alma; mas o que despreza os seus caminhos, esse morre.

[16]Хто підкоряється заповітам, той зберігає життя, хто не шанує Божий шлях — загине.

[17] Quem se compadece do pobre ao SENHOR empresta, e este lhe paga o seu benefício.

[17]Давати жебраку, що позичати Господу. За ваше милосердя Бог воздасть вам.

[18] Castiga a teu filho, enquanto há esperança, mas não te excedas a ponto de matá-lo.

[18]Напучуй свого сина, в тому — єдина надія; не роблячи цього, тільки зла йому завдаєш.

[19] Homem de grande ira tem de sofrer o dano; porque, se tu o livrares, virás ainda a fazê-lo de novo.

[19]Запальна людина повинна нести покарання; навіть якщо помилуєш її, потім усе повториться.

[20] Ouve o conselho e recebe a instrução, para que sejas sábio nos teus dias por vir.

[20]Вислухай пораду й прислухайся до повчань, щоб зрештою набратися мудрості.

[21] Muitos propósitos há no coração do homem, mas o desígnio do SENHOR permanecerá.

[21]Багато задумів у серці людському, але Господь вирішує, що має статися.

[22] O que torna agradável o homem é a sua misericórdia; o pobre é preferível ao mentiroso.

[22]Скнарість — то ганьба, краще бути бідним, ніж брехливим.

[23] O temor do SENHOR conduz à vida; aquele que o tem ficará satisfeito, e mal nenhum o visitará.

[24] O preguiçoso mete a mão no prato e não quer ter o trabalho de a levar à boca.

[25] Quando ferires ao escarnecedor, o simples aprenderá a prudência; repreende ao sábio, e crescerá em conhecimento.

[26] O que maltrata a seu pai ou manda embora a sua mãe filho é que envergonha e desonra.

[27] Filho meu, se deixas de ouvir a instrução, desviar-te-ás das palavras do conhecimento.

[28] A testemunha de Belial escarnece da justiça, e a boca dos perversos devora a iniqüidade.

[29] Preparados estão os juízos para os escarnecedores e os açoites, para as costas dos insensatos.

Provérbios 20

[1] O vinho é escarnecedor, e a bebida forte, alvoroçadora; todo aquele que por eles é vencido não é sábio.

[2] Como o bramido do leão, é o terror do rei; o que lhe provoca a ira peca contra a sua própria vida.

[3] Honroso é para o homem o desviar-se de contendas, mas todo insensato se mete em rixas.

[4] O preguiçoso não lavra por causa do inverno, pelo que, na sega, procura e nada encontra.

[23]Страх Господній дає прекрасне життя; тож роки минають без страху, що нагряне біда.

[24]Лінько опускає в миску руку, та навіть до рота повернуть її не може.

[25]Скарай пихатого, і дурень набереться розуму; Дай настанови розсудливому, і він сам помудрішає.

[26]Хто не шанує батька й проганяє матір, той негідний і зганьблений син.

[27]Слухайся повчань, мій сину, якщо бажаєш утекти від дурних помилок невігласів.

[28]Нікчема висміює справедливість, а вуста неправедного живляться несправедливістю.

[29]Покарання існує для пихатих самолюбців, а удари — для спин дурнів.

Книга Приказок 20

[1]З вина — насмішництво, із пива — галас; хто напивається, той нерозумний.

[2]Царський гнів — як рик лева, розлютиш його — попрощаєшся з життям.

[3]Хто уникає суперечок, той шляхетно чинить, а якийсь невіглас одразу зчиняє сварку.

[4]Восени лінько не оре землі, а в жнива шукає врожай, та його немає.

[5] Como águas profundas, são os propósitos do coração do homem, mas o homem de inteligência sabe descobri-los.

[5]Добрі знання, як глибокий колодязь з життєдайною водою, але розумний знає як її дістати.

[6] Muitos proclamam a sua própria benignidade; mas o homem fidedigno, quem o achará?

[6]Багато-хто вихваляється своєю вірністю, але де знайти того, кому справді можна довіритися?

[7] O justo anda na sua integridade; felizes lhe são os filhos depois dele.

[7]Праведник живе чесно й достойно, благословенні будуть його діти.

[8] Assentando-se o rei no trono do juízo, com os seus olhos dissipa todo mal.

[8]Цар сидить на суддівськім престолі, він розганяє поглядом всіляке зло.

[9] Quem pode dizer: Purifiquei o meu coração, limpo estou do meu pecado?

[9]Хто може стверджувати: «Я очистив серце, я очистився від гріха?»

[10] Dois pesos e duas medidas, uns e outras são abomináveis ao SENHOR.

[10]Обважування й обмірювання однаково огидні Господу.

[11] Até a criança se dá a conhecer pelas suas ações, se o que faz é puro e reto.

[11]Навіть юнак розкриває свою сутність у вчинках: чи порядно й справедливо чинить він, чи ні.

[12] O ouvido que ouve e o olho que vê, o SENHOR os fez, tanto um como o outro.

[12]Це Господь створив вухо, що чує, та око, що бачить!

[13] Não ames o sono, para que não empobreças; abre os olhos e te fartarás do teu próprio pão.

[13]Не люби спати, бо проспиш добробут, розплющ очі, щоб мати вдосталь хліба.

[14] Nada vale, nada vale, diz o comprador, mas, indo-se, então, se gaba.

[14]Покупець галасує: «Дорого, дорого», — а як відійде, радіє що вдало виторгував.

[15] Há ouro e abundância de pérolas, mas os lábios instruídos são jóia preciosa.

[15]Є золото і розсипи рубінів, та мудра мова — найкоштовніша прикраса.

[16] Tome-se a roupa àquele que fica fiador por outrem; e, por penhor, àquele que se obriga por estrangeiros.

[16]Візьми його одяг, бо він поручився за незнайомця, візьми заставу від нього заради чужинки.

[17] Suave é ao homem o pão ganho por fraude, mas, depois, a sua boca se encherá de pedrinhas de areia.

[17]Смакує хліб, здобутий обманом, але згодом на зубах жорства.

[18] Os planos mediante os conselhos têm bom êxito; faze a guerra com prudência.

[18]Порада сприяє здійсненню намірів, тому шукай поради, як ведеш війну.

[19] O mexeriqueiro revela o segredo; portanto, não te metas com quem muito abre os lábios.

[19]З базікалом не варто мати справи, такий розплеще таємниці всі.

[20] A quem amaldiçoa a seu pai ou a sua mãe, apagar-se-lhe-á a lâmpada nas mais densas trevas.

[20]Погасне світло в сутінках для того, хто проклинає батька й матір.

[21] A posse antecipada de uma herança no fim não será abençoada.

[21]Коли спадок рано дістається, то потім не буде благословенний.

[22] Não digas: Vingar-me-ei do mal; espera pelo SENHOR, e ele te livrará.

[22]Не зарікайся, що відплатиш злом за зло. Чекай на Господа, і Він за тебе помститиметься.

[23] Dois pesos são coisa abominável ao SENHOR, e balança enganosa não é boa.

[23]Неправильні ваги огидні Господу, оманливі терези не доведуть до добра.

[24] Os passos do homem são dirigidos pelo SENHOR; como, pois, poderá o homem entender o seu caminho?

[24]Кроки людини направляє Господь. Як може людина розуміти свій шлях?

[25] Laço é para o homem o dizer precipitadamente: É santo! E só refletir depois de fazer o voto.

[25]Швидка клятва — небезпечна пастка, почнеш розмірковувати, коли вже діло зроблене.

[26] O rei sábio joeira os perversos e faz passar sobre eles a roda.

[26]Мудрий цар розганяє неправедних, спрямовує на них колесо покарання.

[27] O espírito do homem é a lâmpada do SENHOR, a qual esquadrinha todo o mais íntimo do corpo.

[27]Дух людський — то світильник Господній, який висвітлює внутрішнє єство.

[28] Amor e fidelidade preservam o rei, e com benignidade sustém ele o seu trono.

[28]Царя бережуть милосердя й довіра; він тримається на троні милосердям.

[29] O ornato dos jovens é a sua força, e a beleza dos velhos, as suas cãs.

[29]Сила — то гордість молодих, а сивина — достоїнство старих.

[30] Os vergões das feridas purificam do mal, e os açoites, o mais íntimo do corpo.

[30]Синці зцілюють від зла, удари очищають серця глибину.

Provérbios 21

Книга Приказок 21

[1] Como ribeiros de águas assim é o coração do rei na mão do SENHOR; este, segundo o seu querer, o inclina.

[1]Серце царя, неначе водний потік у Господніх руках; Господь повертає його, коли забажає.

[2] Todo caminho do homem é reto aos seus próprios olhos, mas o SENHOR sonda os corações.

[2]Людині вважається її життєвий шлях прямим, але Господь випробовує серця.

[3] Exercitar justiça e juízo é mais aceitável ao SENHOR do que sacrifício.

[3]Чинити чесно й справедливо — ось що бажаніше для Господа, ніж пожертва.

[4] Olhar altivo e coração orgulhoso, a lâmpada dos perversos, são pecado.

[4]Зверхній погляд, погордливе серце — це гріхи, світильник неправедності.

[5] Os planos do diligente tendem à abundância, mas a pressa excessiva, à pobreza.

[5]Задуми працьовитих ведуть до процвітання, а квапливість веде до убозтва.

[6] Trabalhar por adquirir tesouro com língua falsa é vaidade e laço mortal.

[6]Хто брехливим язиком набуває статків, той марно мріє — це приведе до погибелі.

[7] A violência dos perversos os arrebata, porque recusam praticar a justiça.

[7]Насильство кривдників погубить, бо відмовляються жити справедливо.

[8] Tortuoso é o caminho do homem carregado de culpa, mas reto, o proceder do honesto.

[8]Покручений шлях безбожників, шлях праведних — прямий.

[9] Melhor é morar no canto do eirado do que junto com a mulher rixosa na mesma casa.

[9]Краще тулитися в закутку на горищі, ніж ділити оселю з пащекуватою дружиною.

[10] A alma do perverso deseja o mal; nem o seu vizinho recebe dele compaixão.

[10]Душа неправедного прагне зла й коситься на ближнього без прихильності.

[11] Quando o escarnecedor é castigado, o simples se torna sábio; e, quando o sábio é instruído, recebe o conhecimento.

[11]Коли карають гонористого — нерозважливий мудрішає, а коли мудрого вчать, він сам знань набуває.

[12] O Justo considera a casa dos perversos e os arrasta para o mal.

[12]Праведний матиме успіх над злим, а нечестивець здобуде погибель.

[13] O que tapa o ouvido ao clamor do pobre também clamará e não será ouvido.

[13]Хто не бажає чути бідного волання, той сам кричатиме, та відповіді не діждеться.

[14] O presente que se dá em segredo abate a ira, e a dádiva em sigilo, uma forte indignação.

[14]Подарунок з-під поли спиняє гнів, та притлумлює лють.

[15] Praticar a justiça é alegria para o justo, mas espanto, para os que praticam a iniqüidade.

[15]Праведник радіє, коли творить справедливість, а злочинець жахається цього.

[16] O homem que se desvia do caminho do entendimento na congregação dos mortos repousará.

[16]Хто збочує із мудрого шляху, спочине в товаристві мертвяків.

[17] Quem ama os prazeres empobrecerá, quem ama o vinho e o azeite jamais enriquecerá.

[17]Хто полюбляє розваги, той буде злиднем: хто любить вино й оливи, той не розбагатіє.

[18] O perverso serve de resgate para o justo; e, para os retos, o pérfido.

[18]Нечестивий — то викуп за справедливого, а зрадливий — за чесного.

[19] Melhor é morar numa terra deserta do que com a mulher rixosa e iracunda.

[19]Краще жити в пустелі, аніж із злою і сварливою дружиною.

[20] Tesouro desejável e azeite há na casa do sábio, mas o homem insensato os desperdiça.

[20]В оселі мудрого є добро й олива, через невігласа вони зникають.

[21] O que segue a justiça e a bondade achará a vida, a justiça e a honra.

[21]Хто прагне до праведності й милосердя, той матиме життя праведне й шановане.

[22] O sábio escala a cidade dos valentes e derriba a fortaleza em que ela confia.

[22]Мудрий захопив місто воїнів, зруйнувавши укріплення, на які вони покладалися.

[23] O que guarda a boca e a língua guarda a sua alma das angústias.

[23]Хто стежить за устами й язиком, від клопотів життя своє оберігає.

[24] Quanto ao soberbo e presumido, zombador é seu nome; procede com indignação e arrogância.

[24]Бундючного і зверхнього назвуть чванько, пихатий поводиться дуже нахабно.

[25] O preguiçoso morre desejando, porque as suas mãos recusam trabalhar.

[26] O cobiçoso cobiça todo o dia, mas o justo dá e nada retém.

[25-26]Потреби нероби його ж і знищать, щодня йому хочеться мати ще більше, а сам і палець об палець не вдарить. А праведний, той навпаки: роздає й роздає, і ніколи не має нужди.

[27] O sacrifício dos perversos já é abominação; quanto mais oferecendo-o com intenção maligna!

[27]Пожертви кривдника огидні Господу, надто ж як приносять їх із задумом лихим.

[28] A testemunha falsa perecerá, mas a auricular falará sem ser contestada.

[28]Брехливий свідок загине, а хто прислухається до Господа, говоритиме повік.

[29] O homem perverso mostra dureza no rosto, mas o reto considera o seu caminho.

[29]Негідник докладає зусиль, щоб справити добре враження; лиш праведник утверджується на своїм шляху.

[30] Não há sabedoria, nem inteligência, nem mesmo conselho contra o SENHOR.

[31] O cavalo prepara-se para o dia da batalha, mas a vitória vem do SENHOR.

[30]Для Господа ніщо не є занадто мудрим, Йому поради не потрібні.

[31]Коня споряджають перед боєм, але перемога залежить від Господа.

Provérbios 22

[1] Mais vale o bom nome do que as muitas riquezas; e o ser estimado é melhor do que a prata e o ouro.

[2] O rico e o pobre se encontram; a um e a outro faz o SENHOR.

[3] O prudente vê o mal e esconde-se; mas os simples passam adiante e sofrem a pena.

[4] O galardão da humildade e o temor do SENHOR são riquezas, e honra, e vida.

[5] Espinhos e laços há no caminho do perverso; o que guarda a sua alma retira-se para longe deles.

[6] Ensina a criança no caminho em que deve andar, e, ainda quando for velho, não se desviará dele.

[7] O rico domina sobre o pobre, e o que toma emprestado é servo do que empresta.

[8] O que semeia a injustiça segará males; e a vara da sua indignação falhará.

[9] O generoso será abençoado, porque dá do seu pão ao pobre.

[10] Lança fora o escarnecedor, e com ele se irá a contenda; cessarão as demandas e a ignomínia.

[11] O que ama a pureza do coração e é grácil no falar terá por amigo o rei.

Книга Приказок 22

[1]Славне ім’я дорожче, ніж велике багатство, пошана краща, аніж золото чи срібло.

[2]Багаті й бідні поруч йдуть, бо Господь створив і тих, і тих.

[3]Розважливий побачить лихо і знайде рятунок, пустоголовий наблизиться й поплатиться за це.

[4]Для скромного, який шанує Господа, є нагорода: багатство, слава і життя.

[5]Шлях безбожника — між колючок і пасток, а хто цінує своє життя, той не здибає їх.

[6]Навчай молодь, який шлях їй обирати, тоді і в старості вона не зіб’ється з путі.

[7]Багаті панують над злидарями, а боржник є рабом позичальника.

[8]Хто сіє несправедливість, пожне горе, згине через власний гнів.

[9]Благословенний буде щедрий, бо ділиться він хлібом з бідним.

[10]Вижени насмішника, то й сварка стихне, і сутяги, й образи вщухнуть.

[11]Хто любить чисте серце, вишукано промовляє, той серед друзів матиме царя.

[12] Os olhos do SENHOR conservam aquele que tem conhecimento, mas as palavras do iníquo ele transtornará.

[13] Diz o preguiçoso: Um leão está lá fora; serei morto no meio das ruas.

[14] Cova profunda é a boca da mulher estranha; aquele contra quem o SENHOR se irar cairá nela.

[15] A estultícia está ligada ao coração da criança, mas a vara da disciplina a afastará dela.

[16] O que oprime ao pobre para enriquecer a si ou o que dá ao rico certamente empobrecerá.

Preceitos e admoestações dos sábios

[17] Inclina o ouvido, e ouve as palavras dos sábios, e aplica o coração ao meu conhecimento.

[18] Porque é coisa agradável os guardares no teu coração e os aplicares todos aos teus lábios.

[19] Para que a tua confiança esteja no SENHOR, quero dar-te hoje a instrução, a ti mesmo.

[20] Porventura, não te escrevi excelentes coisas acerca de conselhos e conhecimentos,

[21] para mostrar-te a certeza das palavras da verdade, a fim de que possas responder claramente aos que te enviarem?

[22] Não roubes ao pobre, porque é pobre, nem oprimas em juízo ao aflito,

[23] porque o SENHOR defenderá a causa deles e tirará a vida aos que os despojam.

[12]Очі Господа стережуть знання, Він відмітає зрадливі слова.

[13]Ледачий вигукує: «Надворі лев! Він міг би розшматувати мене на вулиці!»

[14]Вуста розпусниці — глибока яма, в яку падає той, кого Господь відринув.

[15]Дурість прив’язана до серця юнака, покарання звільнить його від неї.

[16]Один наживається, гноблячи бідного, інший стає бідним, бо платить багатію.

Тридцять мудрих приказок

[17]Прислухайся до слів мудреця, привернися серцем до мого вчення,

[18]бо вони підуть тобі на користь. Якщо збережеш їх у серці, тоді вони звучати будуть на твоїх устах.

[19]Я вчитиму тебе сьогодні, щоб довірявся ти Господу.

[20]Чи не писав я тобі раніше, чи не давав тобі порад і знання,

[21]щоб знав ти, що то є — правдиве слово, щоб ти зміг достовірно доповісти тому, хто посилав тебе?

— 1 —

[22]Не кради у злидаря, бо він бідний, не ображай злидаря у суді біля міської брами.

[23]Бо Господь захищає їх, та відбере у крадіїв усе награбоване.

— 2 —

[24] Não te associes com o iracundo, nem andes com o homem colérico,

[25] para que não aprendas as suas veredas e, assim, enlaces a tua alma.

[26] Não estejas entre os que se comprometem e ficam por fiadores de dívidas,

[27] pois, se não tens com que pagar, por que arriscas perder a cama de debaixo de ti?

[28] Não removas os marcos antigos que puseram teus pais.

[29] Vês a um homem perito na sua obra? Perante reis será posto; não entre a plebe.

[24]Не водися з запальним, не приятелюй з гарячковим,

[25]щоб не перейняти від нього ці риси і не потрапити в тенета.

— 3 —

[26]Не спілкуйся з тими, хто поспішно клянеться, ні з тим, хто бере на себе чужі борги.

[27]Якщо тобі немає чим заплатити, то навіщо втрачати останнє рядно?

— 4 —

[28]Не чіпай давніх кордонів, які встановили твої батьки.

— 5 —

[29]Ти зустрічав майстра своєї справи? Він служитиме царю, він не буде служити простим людям.

Provérbios 23

[1] Quando te assentares a comer com um governador, atenta bem para aquele que está diante de ti;

[2] mete uma faca à tua garganta, se és homem glutão.

[3] Não cobices os seus delicados manjares, porque são comidas enganadoras.

[4] Não te fatigues para seres rico; não apliques nisso a tua inteligência.

[5] Porventura, fitarás os olhos naquilo que não é nada? Pois, certamente, a riqueza fará para si asas, como a águia que voa pelos céus.

[6] Não comas o pão do invejoso, nem cobices os seus delicados manjares.

Книга Приказок 23

— 6 —

[1]Коли сідаєш за стіл із правителем, пам’ятай, хто перед тобою.

[2]Ніколи не їж занадто, навіть якщо ти дуже зголоднів.

[3]Не тягнися до смачного — це оманлива їжа.

— 7 —

[4]Не розтрачуй всі сили і здоров’я на накопичення скарбів. Якщо вважаєш себе мудрим — запасайся терпінням.

[5]Лиш на мить відведеш погляд, як багатство зникне, наче в нього виросли крила, і орлом злетить у небо.

— 8 —

[6]Не бери хліба за столом у скнари, не тягнися до його ласощів.

[7] Porque, como imagina em sua alma, assim ele é; ele te diz: Come e bebe; mas o seu coração não está contigo.

[7]Він же, як пір'я у горлі. «Їж та пий», — він припрошує, але нещиро.

[8] Vomitarás o bocado que comeste e perderás as tuas suaves palavras.

[8]Те, що проковтнеш, тебе знудить, та не будеш знати як уникнути приниження.

— 9 —

[9] Não fales aos ouvidos do insensato, porque desprezará a sabedoria das tuas palavras.

[9]Не давай поради дурню, бо не зрозуміє він мудрості слів твоїх, та зробить з тебе посміховисько.

— 10 —

[10] Não removas os marcos antigos, nem entres nos campos dos órfãos,

[10]Не руш вікових меж кам'яних, не зазіхай на сирітські поля.

[11] porque o seu Vingador é forte e lhes pleiteará a causa contra ti.

[11]Тому що в них могутній Захисник (Господь), Він притягне тебе до суду.

— 11 —

[12] Aplica o coração ao ensino e os ouvidos às palavras do conhecimento.

[12]Налаштуй свій розум на повчання, прислухайся до розумних порад.

— 12 —

[13] Não retires da criança a disciplina, pois, se a fustigares com a vara, não morrerá.

[13]Не позбавляй юнака виховання, не помре він від того, що палиця походить по його спині.

[14] Tu a fustigarás com a vara e livrarás a sua alma do inferno.

[14]Якщо сам його повчатимеш різкою, врятуєш його життя від Шеолу.

— 13 —

[15] Filho meu, se o teu coração for sábio, alegrar-se-á também o meu;

[15]Сину мій, якщо помудрішаєш, то й моє серце звеселиться.

[16] exultará o meu íntimo, quando os teus lábios falarem coisas retas.

[16]Моє серце сповниться радістю, коли з уст твоїх злітатимуть праведні слова.

— 14 —

[17] Não tenha o teu coração inveja dos pecadores; antes, no temor do SENHOR perseverarás todo dia.

[17]Не дозволяй заздрощам до грішників поселитися в серці, хай живе там завжди страх перед Господом.

[18] Porque deveras haverá bom futuro; não será frustrada a tua esperança.

[18]Тоді матимеш щасливе майбутнє і твої сподівання не розпиляться на порох.

— 15 —

[19] Ouve, filho meu, e sê sábio; guia retamente no caminho o teu coração.

[19]Слухай, сину, й набирайся мудрості, і вибери правильний життєвий шлях.

[20] Não estejas entre os bebedores de vinho nem entre os comilões de carne.

[20]Не водися з тими, хто п'є без міри, хто м'ясом давиться, ненаситний.

[21] Porque o beberrão e o comilão caem em pobreza; e a sonolência vestirá de trapos o homem.

[21]Бо п'яничка й ненажера збідніють, їх лінощі в лахміття одягнуть.

— 16 —

[22] Ouve a teu pai, que te gerou, e não desprezes a tua mãe, quando vier a envelhecer.

[22]Слухайся батька, який життя тобі дав, і не зневажай матір, коли зістариться.

[23] Compra a verdade e não a vendas; compra a sabedoria, a instrução e o entendimento.

[23]Купи й не продавай того, що є правдиве: мудрість, настанови й розуміння.

[24] Grandemente se regozijará o pai do justo, e quem gerar a um sábio nele se alegrará.

[24]Батько праведного тішитиметься, хто викохає мудрого сина, матиме радість у ньому.

[25] Alegrem-se teu pai e tua mãe, e regozije-se a que te deu à luz.

[25]Дай батькові й неньці відчути радість, нехай та, що дала тобі життя, буде втішена.

— 17 —

[26] Dá-me, filho meu, o teu coração, e os teus olhos se agradem dos meus caminhos.

[26]Сину мій, нехай твій розум мені довіриться, побачать очі шлях Мій добрим.

[27] Pois cova profunda é a prostituta, poço estreito, a alheia.

[27]Бо повія — то глибока яма, а спокусниця — вузька криниця.

[28] Ela, como salteador, se põe a espreitar e multiplica entre os homens os infiéis.

[28]Вона, мов крадій, у засідці чатує, і множить перелюб поміж чоловіків.

— 18 —

[29] Para quem são os ais? Para quem, os pesares? Para quem, as rixas? Para quem, as queixas? Para quem, as feridas sem causa? E para quem, os olhos vermelhos?

[29]Хто зітхає, хто ридає? Хто свариться, хто скаржиться? Хто синці невинні рахує? Хто заплакані очі червоні втирає?

[30] Para os que se demoram em beber vinho, para os que andam buscando bebida misturada.

[30]Це ті, хто допізна за вином сидить, хто шукає, де б чого напитися.

[31] Não olhes para o vinho, quando se mostra vermelho, quando resplandece no copo e se escoa suavemente.

[31]Не задивляйся на вино, коли проміниться у келихах червоно. Його приємно і легко ковтати,

[32] Pois ao cabo morderá como a cobra e picará como o basilisco.

[32]але зрештою воно кусає, мов гадюка, й отруює, немов змія.

[33] Os teus olhos verão coisas esquisitas, e o teu coração falará perversidades.

[34] Serás como o que se deita no meio do mar e como o que se deita no alto do mastro

[35] e dirás: Espancaram-me, e não me doeu; bateram-me, e não o senti; quando despertarei? Então, tornarei a beber.

[33]Твої очі побачать чудернацькі видіння, а розум затуманиться, заплутаються слова.

[34]Ти будеш хворий, наче той, кого кидають хвилі в морі, мов той, хто на верхівці щогли.

[35]Ти скажеш: «Мене вдарили, але я болю не відчув, мене побили, та я цього і не помітив! Коли очуняю, піду шукати, де б іще хильнути».

Provérbios 24

[1] Não tenhas inveja dos homens malignos, nem queiras estar com eles,

[2] porque o seu coração maquina violência, e os seus lábios falam para o mal.

[3] Com a sabedoria edifica-se a casa, e com a inteligência ela se firma;

[4] pelo conhecimento se encherão as câmaras de toda sorte de bens, preciosos e deleitáveis.

[5] Mais poder tem o sábio do que o forte, e o homem de conhecimento, mais do que o robusto.

[6] Com medidas de prudência farás a guerra; na multidão de conselheiros está a vitória.

[7] A sabedoria é alta demais para o insensato; no juízo, a sua boca não terá palavra.

[8] Ao que cuida em fazer o mal, mestre de intrigas lhe chamarão.

[9] Os desígnios do insensato são pecado, e o escarnecedor é abominável aos homens.

Книга Приказок 24

— 19 —

[1]Не заздри недобрим, не прагни їхнього товариства.

[2]Бо вони замишляють насилля, їхні вуста торочать про лихо майбутнє.

— 20 —

[3]Дім будують мудрістю, а зміцнюють розумінням.

[4]Його кімнати заповнюють цінним і затишним начинням через пізнання.

— 21 —

[5]Мудрий більший за можновладного, а освічений більший за дужого,

[6]бо з доброю порадою можна почати війну, перемогу здобути, як багато радників маєш.

— 22 —

[7]Мудрість занадто складна для невігласа, біля брами міської він не розтулить уст.

— 23 —

[8]Інтриганом назвуть того, хто замишляє зло.

[9]Лихі наміри дурня — це гріх; люди гидують глузливими.

— 24 —

[10] Se te mostras fraco no dia da angústia, a tua força é pequena.

[11] Livra os que estão sendo levados para a morte e salva os que cambaleiam indo para serem mortos.

[12] Se disseres: Não o soubemos, não o perceberá aquele que pesa os corações? Não o saberá aquele que atenta para a tua alma? E não pagará ele ao homem segundo as suas obras?

[13] Filho meu, saboreia o mel, porque é saudável, e o favo, porque é doce ao teu paladar.

[14] Então, sabe que assim é a sabedoria para a tua alma; se a achares, haverá bom futuro, e não será frustrada a tua esperança.

[15] Não te ponhas de emboscada, ó perverso, contra a habitação do justo, nem assoles o lugar do seu repouso,

[16] porque sete vezes cairá o justo e se levantará; mas os perversos são derribados pela calamidade.

[17] Quando cair o teu inimigo, não te alegres, e não se regozije o teu coração quando ele tropeçar;

[18] para que o SENHOR não veja isso, e lhe desagrade, e desvie dele a sua ira.

[19] Não te aflijas por causa dos malfeitores, nem tenhas inveja dos perversos,

[20] porque o maligno não terá bom futuro, e a lâmpada dos perversos se apagará.

[10]Який же ти слабкий, якщо зігнешся в час випробувань!

— 25 —

[11]Врятуй тих, проти кого йде зговір, щоб убити; допоможи засудженому до страти.

[12]Бо якщо ти скажеш: «А я не знав про це!» — хіба не буде це відоме й Випробовувачу сердець? Хіба Той, Хто стежить за тобою, не знає цього? Хіба Він не відплатить кожному за ділами його?

— 26 —

[13]Їж мед, сину мій, він корисний, щільниковий мед солодкий.

[14]Знай також, що мудрість — то насолода для душі, якщо знайдеш її, матимеш добре майбутнє, не розвіються твої сподівання.

— 27 —

[15]Не чатуй, мов злодій, біля оселі праведника, не вдирайся в його дім.

[16]Праведник сім разів впаде і знову підведеться, а безбожника навіть одинока біда скосить.

— 28 —

[17]Не радій, коли твій недруг падає, коли він спіткнеться, не тіш своє серце,

[18]бо Господь помітить це і сприйме як зло, і зверне гнів на тебе.

— 29 —

[19]Не гнівайся через зловмисників, не заздри неправедним,

[20]бо нечестивці не мають майбутнього, згасне світильник неправедних.

— 30 —

[21] Teme ao SENHOR, filho meu, e ao rei e não te associes com os revoltosos.

[21]Вшановуй Господа, сину мій, і царя, не зв'язуйся з заколотниками,

[22] Porque de repente levantará a sua perdição, e a ruína que virá daqueles dois, quem a conhecerá?

[22]бо зненацька на них біда нападе, і ніколи не знаєш, яку погибель принесе.

Mais alguns provérbios dos sábios

Інші приказки

[23] São também estes provérbios dos sábios. Parcialidade no julgar não é bom.

[23]Ось іще приказки мудрих: Не годиться виявляти упередженість у суді.

[24] O que disser ao perverso: Tu és justo; pelo povo será maldito e detestado pelas nações.

[24]Хто винного виправдає, стверджуючи: «Ти невинний», — буде проклятий людьми, й затаврований народами.

[25] Mas os que o repreenderem se acharão bem, e sobre eles virão grandes bênçãos.

[25]А хто дорікає неправедним, буде схвалений, благословення на нього зійде.

[26] Como beijo nos lábios, é a resposta com palavras retas.

[26]Чесне слово приносить радість людині, мов поцілунок в уста.

[27] Cuida dos teus negócios lá fora, apronta a lavoura no campo e, depois, edifica a tua casa.

[27]Спершу скінчи працю надворі, упорядкуй ниву, а вже тоді будуй оселю.

[28] Não sejas testemunha sem causa contra o teu próximo, nem o enganes com os teus lábios.

[28]Не давай неправдивих свідчень проти ближнього, не зводь наклепів.

[29] Não digas: Como ele me fez a mim, assim lhe farei a ele; pagarei a cada um segundo a sua obra.

[29]Не кажи: «Як він зі мною, так і я з ним. Я відплачу йому тим же».

[30] Passei pelo campo do preguiçoso e junto à vinha do homem falto de entendimento;

[30]Я йшов повз поле нероби, вздовж виноградника якогось дурня.

[31] eis que tudo estava cheio de espinhos, a sua superfície, coberta de urtigas, e o seu muro de pedra, em ruínas.

[31]Усе поле заросло будяками, бур'яни вкрили землю, кам'яна огорожа повалилася.

[32] Tendo-o visto, considerei; vi e recebi a instrução.

[32]Я подивився сам, поміркував, зауважив і правду збагнув:

[33] Um pouco para dormir, um pouco para tosquenejar, um pouco para encruzar os braços em repouso,

[33]трохи поспати, трішки подрімати, побайдикувати, склавши руки,

[34] assim sobrevirá a tua pobreza como um ladrão, e a tua necessidade, como um homem armado.

Provérbios 25

Símiles e lições morais

[1] São também estes provérbios de Salomão, os quais transcreveram os homens de Ezequias, rei de Judá.

[2] A glória de Deus é encobrir as coisas, mas a glória dos reis é esquadrinhá-las.

[3] Como a altura dos céus e a profundeza da terra, assim o coração dos reis é insondável.

[4] Tira da prata a escória, e sairá vaso para o ourives;

[5] tira o perverso da presença do rei, e o seu trono se firmará na justiça.

[6] Não te glories na presença do rei, nem te ponhas no meio dos grandes;

[7] porque melhor é que te digam: Sobe para aqui!, do que seres humilhado diante do príncipe. A respeito do que os teus olhos viram,

[8] não te apresses a litigar, pois, ao fim, que farás, quando o teu próximo te puser em apuros?

[9] Pleiteia a tua causa diretamente com o teu próximo e não descubras o segredo de outrem;

[10] para que não te vitupere aquele que te ouvir, e não se te apegue a tua infâmia.

[11] Como maçãs de ouro em salvas de prata, assim é a palavra dita a seu tempo.

[34]то й бідність заскочить несподівано, як грабіжник, і злидні обсядуть, як вороги.

Книга Приказок 25

Інші притчі Соломонові

[1]Ось іще Соломонові притчі, зібрані людьми царя юдейського Езекії.

[2]Велич Господа в тому, щоб приховувати, а слава царева в тому, щоб розкрити справу.

[3]Незбагненні царські серця, як небеса недосяжні, як прірви земні.

[4]Якщо очистити срібло від домішок, майстер зможе зробити різноманітні прикраси.

[5]Якщо прогнати неправедних з царських очей, зміцниться трон його правосуддям.

[6]Не хвалися в присутності царя, не ставай там, де місце знатним.

[7]Краще, як тебе погукають: «Підійди сюди», — аніж принизять на очах у всіх вельмож та відішлють до самих нищих.

[8]Не спіши до суду, бо що робитимеш потім, коли твій ближній доведе, що ти неправий?

[9]Сперечайся про справу з сусідом, але таємниці чужої не відкривай,

[10]щоб судді не довелося присоромити тебе, і ти не втратив довір'я інших.

[11]Золоті яблука в срібному обрамленні — ось чим є зважене, вчасне рішення.

[12] Como pendentes e jóias de ouro puro, assim é o sábio repreensor para o ouvido atento.

[12]Мудрий порадник для уважного слухача — це золота сережка, це прикраса зі щирого золота.

[13] Como o frescor de neve no tempo da ceifa, assim é o mensageiro fiel para com os que o enviam, porque refrigera a alma dos seus senhores.

[13]Вірний посланець — цінний для свого хазяїна, мов склянка води у жниву днину.

[14] Como nuvens e ventos que não trazem chuva, assim é o homem que se gaba de dádivas que não fez.

[14]Той, хто обіцяє подарунок, але не дає, мов хмара і вітер без дощу.

[15] A longanimidade persuade o príncipe, e a língua branda esmaga ossos.

[15]Маючи терпіння, можна й правителя переконати; м'яка розмова кістки ламає.

[16] Achaste mel? Come apenas o que te basta, para que não te fartes dele e venhas a vomitá-lo.

[16]Якщо знайдеш мед, їж рівно стільки, щоб насититися, щоб не об'їстися, щоб не нудило.

[17] Não sejas freqüente na casa do teu próximo, para que não se enfade de ti e te aborreça.

[17]Не муляй очі сусідові, щоб не обриднути йому, не викликати його зневагу.

[18] Maça, espada e flecha aguda é o homem que levanta falso testemunho contra o seu próximo.

[18]Людина, що зводить наклеп на сусіда — то вітрогон з мечем і нагостреною стрілою.

[19] Como dente quebrado e pé sem firmeza, assim é a confiança no desleal, no tempo da angústia.

[19]Він, мов гнилий зуб, мов тремтячі ноги, на які марно сподіватися у лиху годину.

[20] Como quem se despe num dia de frio e como vinagre sobre feridas, assim é o que entoa canções junto ao coração aflito.

[20]Сумному серцю радісна пісня — то все одно, що в холодний день роздягнутися, чи змастити рану оцетом.

[21] Se o que te aborrece tiver fome, dá-lhe pão para comer; se tiver sede, dá-lhe água para beber,

[21]Якщо твій ворог голодує, дай йому поїсти, якщо хоче пити, вгамуй його спрагу.

[22] porque assim amontoarás brasas vivas sobre a sua cabeça, e o SENHOR te retribuirá.

[22]Тоді ти змусиш його відчути сором, і Господь дасть тобі винагороду.

[23] O vento norte traz chuva, e a língua fingida, o rosto irado.

[23]Північний вітер дощ приносить, плітки таємні гнів плодять.

[24] Melhor é morar no canto do eirado do que junto com a mulher rixosa na mesma casa.

[25] Como água fria para o sedento, tais são as boas-novas vindas de um país remoto.

[26] Como fonte que foi turvada e manancial corrupto, assim é o justo que cede ao perverso.

[27] Comer muito mel não é bom; assim, procurar a própria honra não é honra.

[28] Como cidade derribada, que não tem muros, assim é o homem que não tem domínio próprio.

[24]Краще жити в закутку на горищі, ніж під одним дахом зі сварливою дружиною.

[25]Гарні новини з далеких країв — ковток прохолодної води для спраглого.

[26]Немов замулене джерело і отруєний потік, страждає праведний у руках безбожного.

[27]Недобре об'їдатися медом, так само марно шукати слави.

[28]Людина, яка не стримує гнів, немов беззахисне місто з поваленими мурами.

Provérbios 26

[1] Como a neve no verão e como a chuva na ceifa, assim, a honra não convém ao insensato.

[2] Como o pássaro que foge, como a andorinha no seu vôo, assim, a maldição sem causa não se cumpre.

[3] O açoite é para o cavalo, o freio, para o jumento, e a vara, para as costas dos insensatos.

[4] Não respondas ao insensato segundo a sua estultícia, para que não te faças semelhante a ele.

[5] Ao insensato responde segundo a sua estultícia, para que não seja ele sábio aos seus próprios olhos.

[6] Os pés corta e o dano sofre quem manda mensagens por intermédio do insensato.

[7] As pernas do coxo pendem bambas; assim é o provérbio na boca dos insensatos.

Книга Приказок 26

Приказки про дурнів

[1]Як сніг влітку, як дощ у жнива, так дурню слава не пасує.

[2]Як пташка тріпоче крильцями, як ластівка літає, так і незаслужене прокляття пролетить повз і нічого з тобою не трапиться.

[3]Для коня — батіг, для віслюка — вуздечка, а для спини глупаків — палиця!

[4]Неможливо невігласу дати розумну відповідь: відповідаючи дурневі такою ж дурницею, сам станеш схожим на нього.

[5]Відповіси дурневі так же, як він запитав, йому здаватиметься, що він мудрий.

[6]Хто передає послання через дурня, той відтінає ноги, накликає на себе біду.

[7]Для невігласа сказати розумну річ також складно, як для кульгавого стрибати.

[8] Como o que atira pedra preciosa num montão de ruínas, assim é o que dá honra ao insensato.

[8]Вшановувати дурня, то прив'язувати до пращі камінь (нікуди він не полетить).

[9] Como galho de espinhos na mão do bêbado, assim é o provérbio na boca dos insensatos.

[9]Для дурня сказати розумну річ також складно, як для п'янички витягти занозу з долоні.

[10] Como um flecheiro que a todos fere, assim é o que assalaria os insensatos e os transgressores.

[10]Хто наймає дурня чи безрідного п'яничку, той ніби лучник, що стріляє в натовп, невідомо, хто постраждає.

[11] Como o cão que torna ao seu vômito, assim é o insensato que reitera a sua estultícia.

[11]Як собака, що повертається до того, що зригнув, так і дурень повторює свої помилки.

[12] Tens visto a um homem que é sábio a seus próprios olhos? Maior esperança há no insensato do que nele.

[12]Чи бачили ви людину, яка собі здається мудрою? На дурня ліпше покластися, ніж на неї.

[13] Diz o preguiçoso: Um leão está no caminho; um leão está nas ruas.

[13]Ледачий репетує: «На дорозі лев! На вулиці лев, я не можу вийти!»

[14] Como a porta se revolve nos seus gonzos, assim, o preguiçoso, no seu leito.

[14]Як двері повертаються на завісах, так ледачий крутиться в ліжку.

[15] O preguiçoso mete a mão no prato e não quer ter o trabalho de a levar à boca.

[15]Ледачий опускає руку в миску, а до рота її піднести вже ліньки.

[16] Mais sábio é o preguiçoso a seus próprios olhos do que sete homens que sabem responder bem.

[16]Ледачому здається, що він мудріший за тих сімох, що зважено відповідають.

[17] Quem se mete em questão alheia é como aquele que toma pelas orelhas um cão que passa.

[17]Той, хто втручається в чужу суперечку, подібний до того, хто смикає за вухо чужого пса.

[18] Como o louco que lança fogo, flechas e morte,

[19] assim é o homem que engana a seu próximo e diz: Fiz isso por brincadeira.

[18-19]Той, хто дурить ближнього, примовляючи: «Я пожартував!» — подібний до дурня, що стріляє палаючими стрілами у повітря, і випадково вбиває інших.

[20] Sem lenha, o fogo se apaga; e, não havendo maldizente, cessa a contenda.

[20]Без дров вогонь згасне, так і сварка без наклепника вщухне.

[21] Como o carvão é para a brasa, e a lenha, para o fogo, assim é o homem contencioso para acender rixas.

[22] As palavras do maldizente são comida fina, que desce para o mais interior do ventre.

[23] Como vaso de barro coberto de escórias de prata, assim são os lábios amorosos e o coração maligno.

[24] Aquele que aborrece dissimula com os lábios, mas no íntimo encobre o engano;

[25] quando te falar suavemente, não te fies nele, porque sete abominações há no seu coração.

[26] Ainda que o seu ódio se encobre com engano, a sua malícia se descobrirá publicamente.

[27] Quem abre uma cova nela cairá; e a pedra rolará sobre quem a revolve.

[28] A língua falsa aborrece a quem feriu, e a boca lisonjeira é causa de ruína.

[21]Вугілля — для жару, дрова — для вогнища, а пащекувата людина — для роздмухування сварок.

[22]Слова наклепника, неначе смачні наїдки, вони теж проникають у душу слухача.

[23]Як нещире срібло, що блищить на черепках, так і палкі уста — коли недобре серце.

[24]Ворог прикривається солодкими устами, а в душі плекає зраду.

[25]Якщо він говорить лагідним голосом, не вірте йому, бо сім гидот намислив він у серці.

[26]Ненависть приховують обманом, її зло виявиться на зібранні велелюднім.

[27]Той, хто копає яму, сам упаде в неї, а хто котить камінь, під нього сам потрапить.

[28]Брехливий язик ненавидить тих, на кого зводить наклеп, та підступні уста призведуть до біди.

Provérbios 27

[1] Não te glories do dia de amanhã, porque não sabes o que trará à luz.

[2] Seja outro o que te louve, e não a tua boca; o estrangeiro, e não os teus lábios.

[3] Pesada é a pedra, e a areia é uma carga; mas a ira do insensato é mais pesada do que uma e outra.

[4] Cruel é o furor, e impetuosa, a ira, mas quem pode resistir à inveja?

[5] Melhor é a repreensão franca do que o amor encoberto.

Книга Приказок 27

[1]Не хвалися завтрашнім днем, бо ніколи не знаєш, що цей день тобі принесе.

[2]Нехай інший тебе вихваляє, а не сам, хтось інший, а не власні уста!

[3]Камінь — важкий, пісок не легко нести, але ще тяжчі халепи з-за недалекість дурня.

[4]Лють — жорстоке почуття, гнів заливає, наче повінь, та перед ревнощами хто вистоїть?

[5]Краще — відкритий осуд, ніж приховане кохання.

6 Leais são as feridas feitas pelo que ama, porém os beijos de quem odeia são enganosos.

7 A alma farta pisa o favo de mel, mas à alma faminta todo amargo é doce.

8 Qual ave que vagueia longe do seu ninho, tal é o homem que anda vagueando longe do seu lar.

9 Como o óleo e o perfume alegram o coração, assim, o amigo encontra doçura no conselho cordial.

10 Não abandones o teu amigo, nem o amigo de teu pai, nem entres na casa de teu irmão no dia da tua adversidade. Mais vale o vizinho perto do que o irmão longe.

11 Sê sábio, filho meu, e alegra o meu coração, para que eu saiba responder àqueles que me afrontam.

12 O prudente vê o mal e esconde-se; mas os simples passam adiante e sofrem a pena.

13 Tome-se a roupa àquele que fica fiador por outrem; e, por penhor, àquele que se obriga por mulher estranha.

14 O que bendiz ao seu vizinho em alta voz, logo de manhã, por maldição lhe atribuem o que faz.

15 O gotejar contínuo no dia de grande chuva e a mulher rixosa são semelhantes;

16 contê-la seria conter o vento, seria pegar o óleo na mão.

17 Como o ferro com o ferro se afia, assim, o homem, ao seu amigo.

6Рани, отримані від друга — на користь, бо не зі зла, а поцілунок ворога — підступний.

7Ситий і на мед не гляне, а для голодного й гірке — солодке.

8Людина, яка блукає далеко від рідної оселі, схожа на пташеня, що випало з гнізда.

9Ароматична олива й запашне куріння серце звеселяють, задушевність друга приємна щирою порадою.

10Не відштовхни ні свого, ні батькового друга; не приходь у дім брата, коли в тебе біда. Краще сусіда поруч, ніж брат далеко.

11Будь мудрим, сину, втіш моє серце, тоді я відповім усім, хто ображає мене.

12Обережний зрозумів, що лихо насувається, та й сховався, а недоумкуватий наблизився й постраждав.

13Візьми його одяг, бо він за незнайомця поручився, візьми заставу у нього заради чужинця.

14Якщо хтось зранку ближнього занадто голосно вітає, то вважай, що він прокльони шле.

15Постійні краплі зі стелі у день дощовий і пащекувата дружина — однаково огидні.

16Тримати її все одно, що приховувати вітер або запашну оливу, що розтеклася по долоні.

17Залізо гострить залізо, так і людина, спілкуючись з ближнім, стає гострішою.

[18] O que trata da figueira comerá do seu fruto; e o que cuida do seu senhor será honrado.

[19] Como na água o rosto corresponde ao rosto, assim, o coração do homem, ao homem.

[20] O inferno e o abismo nunca se fartam, e os olhos do homem nunca se satisfazem.

[21] Como o crisol prova a prata, e o forno, o ouro, assim, o homem é provado pelos louvores que recebe.

[22] Ainda que pises o insensato com mão de gral entre grãos pilados de cevada, não se vai dele a sua estultícia.

[23] Procura conhecer o estado das tuas ovelhas e cuida dos teus rebanhos,

[24] porque as riquezas não duram para sempre, nem a coroa, de geração em geração.

[25] Quando, removido o feno, aparecerem os renovos e se recolherem as ervas dos montes,

[26] então, os cordeiros te darão as vestes, os bodes, o preço do campo,

[27] e as cabras, leite em abundância para teu alimento, para alimento da tua casa e para sustento das tuas servas.

Provérbios 28

Provérbios antitéticos

[1] Fogem os perversos, sem que ninguém os persiga; mas o justo é intrépido como o leão.

[2] Por causa da transgressão da terra, mudam-se freqüentemente os príncipes,

[18]Хто вирощує фіґове дерево, той плоди його споживає, хто захищає хазяїна, матиме винагороду.

[19]Як у воді віддзеркалюється обличчя, так і серця людські відкривають справжнє все її нутро.

[20]Шеол та Абаддон ніколи не вдоволені, так і людським очам — усе мало.

[21]Для срібла — тигель, для золота — горно, а людина проходить через випробування славою.

[22]Якщо товкти дурня в ступі разом із цільним зерном, дурість із нього все одно не витовчеш.

[23]Дбай про отару свою, добре пильнуй свою череду.

[24]Адже багатство не збережеш навічно, і корони не стане на прийдешні покоління.

[25]Коли трава жухне, а потім нова виростає, коли збирають сіно на схилах,

[26]тоді підростуть ягнята, щоб тобі вдягнутися, і кози, щоб сплатити за лан.

[27]Тоді буде вдосталь козячого молока, щоб напитись тобі й домашнім твоїм, і щоб слуги твої жили й не хворіли.

Книга Приказок 28

[1]Кривдник утікає, хоча його й не переслідують, а праведні, як лев, упевнені в собі.

[2]В бунтівливій країні правителем стати багато хто прагне, та мудрий і освічений володар утримує порядок.

mas por um, sábio e prudente, se faz estável a sua ordem.

[3] O homem pobre que oprime os pobres é como chuva que a tudo arrasta e não deixa trigo.

[3]Бідака, який утискує такого ж нужденного, подібний зливі, що вибиває всі посіви.

[4] Os que desamparam a lei louvam o perverso, mas os que guardam a lei se indignam contra ele.

[4]Хто не визнає Закону, той вихваляє безбожність, а хто живе за Законом, бореться проти неї.

[5] Os homens maus não entendem o que é justo, mas os que buscam o SENHOR entendem tudo.

[5]Неправедні не розуміють правосуддя, хто Господа шукає, все розуміє.

[6] Melhor é o pobre que anda na sua integridade do que o perverso, nos seus caminhos, ainda que seja rico.

[6]Краще бути бідним, але совісним, ніж багатим, та з крученими стежками.

[7] O que guarda a lei é filho prudente, mas o companheiro de libertinos envergonha a seu pai.

[7]Мудрий син шанує Закон, а хто водиться з нікчемами, той батька ганьбить.

[8] O que aumenta os seus bens com juros e ganância ajunta-os para o que se compadece do pobre.

[8]Хто примножує багатство, гендлюючи, той накопичує його для прихильного до бідних.

[9] O que desvia os ouvidos de ouvir a lei, até a sua oração será abominável.

[9]Хто не хоче слухатися Закону, того й молитва огидною стане Богу.

[10] O que desvia os retos para o mau caminho, ele mesmo cairá na cova que fez, mas os íntegros herdarão o bem.

[10]Хто штовхає чесного на неправедний шлях, той впаде у власну яму, а невинний успадкує добро.

[11] O homem rico é sábio aos seus próprios olhos; mas o pobre que é sábio sabe sondá-lo.

[11]Багатій собі здається мудрим, але бідний мудрець його розкусить.

[12] Quando triunfam os justos, há grande festividade; quando, porém, sobem os perversos, os homens se escondem.

[12]Коли торжествують праведні, то великі свята, а коли до влади приходять безбожники, люди ховаються.

[13] O que encobre as suas transgressões jamais prosperará; mas o que as confessa e deixa alcançará misericórdia.

[13]Хто приховує свої гріхи, успіху не матиме, а хто визнає й спокутує їх, той має прощення.

14 Feliz o homem constante no temor de Deus; mas o que endurece o coração cairá no mal.

14Благословенний обережний, а впертий чоловік не омине нещасть.

15 Como leão que ruge e urso que ataca, assim é o perverso que domina sobre um povo pobre.

15Рикаючий лев або ведмідь нахабний, такий для бідного несправедливий правитель.

16 O príncipe falto de inteligência multiplica as opressões, mas o que aborrece a avareza viverá muitos anos.

16Нерозумний володар нещадно гнобить, а хто зажерливість ненавидить, довго царюватиме.

17 O homem carregado do sangue de outrem fugirá até à cova; ninguém o detenha.

17Винного у вбивстві могила чекає, тож не підтримуйте його.

18 O que anda em integridade será salvo, mas o perverso em seus caminhos cairá logo.

18Хто шанує справедливість, той живе безпечно, а хто блукає манівцями, той несподівано впаде.

19 O que lavra a sua terra virá a fartar-se de pão, mas o que se ajunta a vadios se fartará de pobreza.

19Хто обробляє землю, матиме вдосталь хліба, хто ж за марнотою женеться, матиме бідності вдосталь.

20 O homem fiel será cumulado de bênçãos, mas o que se apressa a enriquecer não passará sem castigo.

20Гідного довіри щедро благословлятимуть, а хто поспішає збагатитися, не уникне покарання.

21 Parcialidade não é bom, porque até por um bocado de pão o homem prevaricará.

21Не годиться судити упереджено, бо за шмат хліба можна впасти в гріх.

22 Aquele que tem olhos invejosos corre atrás das riquezas, mas não sabe que há de vir sobre ele a penúria.

22Людина жадібна женеться за багатством, але не знає, що її спіткає бідність.

23 O que repreende ao homem achará, depois, mais favor do que aquele que lisonjeia com a língua.

23Хто повчає, буде віддячений більше, ніж той, хто улещує.

24 O que rouba a seu pai ou a sua mãe e diz: Não é pecado, companheiro é do destruidor.

24Хто грабує батька чи матір і каже: «Це не гріх!» — той подібний до вандала, котрий потрощує все у хаті.

25 O cobiçoso levanta contendas, mas o que confia no SENHOR prosperará.

25Невситимий породжує сварки, а той, хто покладається на Господа, матиме вдосталь.

[26] O que confia no seu próprio coração é insensato, mas o que anda em sabedoria será salvo.

[27] O que dá ao pobre não terá falta, mas o que dele esconde os olhos será cumulado de maldições.

[28] Quando sobem os perversos, os homens se escondem, mas, quando eles perecem, os justos se multiplicam.

[26]Хто покладається на розум свій — той дурень, хто ж керується мудрістю, житиме безпечно.

[27]Хто ділиться з убогим, не зазнає нужди, а хто ховає очі, матиме чимало проклять на свою голову.

[28]Коли до влади приходять нечестивці, люди ховаються, а коли вони владу втрачають, їх заступають праведники.

Provérbios 29

[1] O homem que muitas vezes repreendido endurece a cerviz será quebrantado de repente sem que haja cura.

[2] Quando se multiplicam os justos, o povo se alegra, quando, porém, domina o perverso, o povo suspira.

[3] O homem que ama a sabedoria alegra a seu pai, mas o companheiro de prostitutas desperdiça os bens.

[4] O rei justo sustém a terra, mas o amigo de impostos a transtorna.

[5] O homem que lisonjeia a seu próximo arma-lhe uma rede aos passos.

[6] Na transgressão do homem mau, há laço, mas o justo canta e se regozija.

[7] Informa-se o justo da causa dos pobres, mas o perverso de nada disso quer saber.

[8] Os homens escarnecedores alvoroçam a cidade, mas os sábios desviam a ira.

[9] Se o homem sábio discute com o insensato, quer este se encolerize, quer se ria, não haverá fim.

Книга Приказок 29

[1]Хто від постійного картання упертішим стає, несподівано впаде і вже не підведеться.

[2]Коли праведні приходять до влади, люди радіють, а коли неправедні володарюють, люди стогнуть.

[3]Хто премудрість любить, той батька радує, а хто з повіями водиться, той добро втратить.

[4]Цар наводить лад у країні справедливістю, а хто людей тяжкими податками обкладає, той губить країну.

[5]Хто лестить ближньому, той йому під ноги пастку ставить.

[6]Зловмисник спіймається на своїх же гріхах, а праведний може співати й веселитися.

[7]Справедливий дбає про права убогих, а кривдник не йме тями.

[8]Зверхні люди можуть все місто підбурити, а мудрі люди вгамують гнів.

[9]Коли мудрий іде судитися з дурнем, той свариться, глузує і ніяк не заспокоїться.

[10] Os sanguinários aborrecem o íntegro, ao passo que, quanto aos retos, procuram tirar-lhes a vida.

[10]Кровожерливі ненавидять чесних, а праведні намагаються врятувати їхнє життя.

[11] O insensato expande toda a sua ira, mas o sábio afinal lha reprime.

[11]Дурень весь свій гнів виллє, а мудрий стримує обурення.

[12] Se o governador dá atenção a palavras mentirosas, virão a ser perversos todos os seus servos.

[12]Якщо правитель прислухається до брехні, всі його помічники будуть неправедними.

[13] O pobre e o seu opressor se encontram, mas é o SENHOR quem dá luz aos olhos de ambos.

[13]На світі існують і пригноблений, і гнобитель; Господь обом їм дав життя.

[14] O rei que julga os pobres com eqüidade firmará o seu trono para sempre.

[14]Якщо цар чесно судить злидаря, престол його стоятиме завжди.

[15] A vara e a disciplina dão sabedoria, mas a criança entregue a si mesma vem a envergonhar a sua mãe.

[15]Різка й докори мудрості вчать, а юнак, якого не виховують, ганьбитиме свою матір.

[16] Quando os perversos se multiplicam, multiplicam-se as transgressões, mas os justos verão a ruína deles.

[16]Коли неправедні приходять до влади, множаться гріхи, але прийде час, коли праведні засвідчать їхню поразку.

[17] Corrige o teu filho, e te dará descanso, dará delícias à tua alma.

[17]Привчи сина нести покарання, коли він схибить, і він, і він принесе тобі мир, утішить твоє серце.

[18] Não havendo profecia, o povo se corrompe; mas o que guarda a lei, esse é feliz.

[18]Коли немає Бога в серцях людей, народ, народ розпускається, щасливий той, хто дотримується Закону Всевишнього.

[19] O servo não se emendará com palavras, porque, ainda que entenda, não obedecerá.

[19]Самими словами слугу не навчиш; хоч він і зрозуміє, але не послухається.

[20] Tens visto um homem precipitado nas suas palavras? Maior esperança há para o insensato do que para ele.

[20]Чи знаєш ти швидкого на язик? На дурня ліпше покладатися, аніж на нього.

[21] Se alguém amimar o escravo desde a infância, por fim ele quererá ser filho.

[21]Якщо чоловік розбещує свого раба змалечку, той виросте непоступливим.

[22] O iracundo levanta contendas, e o furioso multiplica as transgressões.

[22]Сварливий чоловік легко викликає суперечки, а гарячкуватий нагрішить багато.

[23] A soberba do homem o abaterá, mas o humilde de espírito obterá honra.

[24] O que tem parte com o ladrão aborrece a própria alma; ouve as maldições e nada denuncia.

[25] Quem teme ao homem arma ciladas, mas o que confia no SENHOR está seguro.

[26] Muitos buscam o favor daquele que governa, mas para o homem a justiça vem do SENHOR.

[27] Para o justo, o iníquo é abominação, e o reto no seu caminho é abominação ao perverso.

[23]Пиха людину принижує, а скромний викликає повагу.

[24]Співучасник злодія ненавидить своє життя, він чує прокляття, але мовчить.

[25]Страх розставляє пастки перед людиною, а хто довірився Господу, житиме безпечно.

[26]Багато хто шукає прихильності правителя, але справедливість — лише від Господа.

[27]Праведним огидні зловмисники, а нечестивці зневажають тих, хто праведними йде шляхами.

Provérbios 30

As palavras de Agur

[1] Palavras de Agur, filho de Jaque, de Massá. Disse o homem: Fatiguei-me, ó Deus; fatiguei-me, ó Deus, e estou exausto

[2] porque sou demasiadamente estúpido para ser homem; não tenho inteligência de homem,

[3] não aprendi a sabedoria, nem tenho o conhecimento do Santo.

[4] Quem subiu ao céu e desceu? Quem encerrou os ventos nos seus punhos? Quem amarrou as águas na sua roupa? Quem estabeleceu todas as extremidades da terra? Qual é o seu nome, e qual é o nome de seu filho, se é que o sabes?

[5] Toda palavra de Deus é pura; ele é escudo para os que nele confiam.

[6] Nada acrescentes às suas palavras, para que não te repreenda, e sejas achado mentiroso.

Книга Приказок 30

Ці притчі Аґура, сина Яке

[1]Ось слова Аґура, сина Яке з Масси: «Я змучений, Боже, я стомлений, Господи, і вже не маю сил.

[2]Бо я дурніший за всіх, мене й людиною неможна вважати.

[3]Я не навчився мудрості, однак я знаю те, що й святі.

[4]Хто піднісся до небес і спустився вниз? Хто зібрав вітри в долоні? Хто море в одяг загорнув? Хто встановив усі кінці землі? Як звуть Його, яке в Його Сина ім’я? Скажи, якщо знаєш!

[5]Збувається кожне слово Бога, Він служить щитом кожному, хто шукає в Ньому захист.

[6]До сказаного Ним не додавай нічого, інакше Він тебе скарає, і брехуном тебе назвуть.

[7] Duas coisas te peço; não mas negues, antes que eu morra:

[8] afasta de mim a falsidade e a mentira; não me dês nem a pobreza nem a riqueza; dá-me o pão que me for necessário;

[9] para não suceder que, estando eu farto, te negue e diga: Quem é o SENHOR? Ou que, empobrecido, venha a furtar e profane o nome de Deus.

[10] Não calunies o servo diante de seu senhor, para que aquele te não amaldiçoe e fiques culpado.

[11] Há daqueles que amaldiçoam a seu pai e que não bendizem a sua mãe.

[12] Há daqueles que são puros aos próprios olhos e que jamais foram lavados da sua imundícia.

[13] Há daqueles – quão altivos são os seus olhos e levantadas as suas pálpebras!

[14] Há daqueles cujos dentes são espadas, e cujos queixais são facas, para consumirem na terra os aflitos e os necessitados entre os homens.

[15] A sanguessuga tem duas filhas, a saber: Dá, Dá. Há três coisas que nunca se fartam, sim, quatro que não dizem: Basta!

[16] Elas são a sepultura, a madre estéril, a terra, que se não farta de água, e o fogo, que nunca diz: Basta!

[17] Os olhos de quem zomba do pai ou de quem despreza a obediência à sua mãe, corvos no ribeiro os arrancarão e pelos pintãos da águia serão comidos.

[7]До тебе маю два прохання, тож не відмовляй мені, допоки я живу:

[8]неправду і брехню подалі від мене тримай, не давай мені ні бідності, ані багатства, дай їжі стільки, скільки потребую.

[9]Інакше пересиченим я стану й Тебе відрину, запитавши: „Як мого Бога звуть?” Або ж в убозтві красти розпочну і Господа ім’я сплаплюжу.

[10]Не пліткуй хазяїну про раба його, бо прокляне тебе володар і зробить винним.

[11]Бувають люди, що проклинають батька й не благословляють матір.

[12]Дехто думає, що він чистий, хоч і не змитий їхній гріх із них.

[13]Дехто має зарозумілий вигляд, він кидає на всіх зневажливі погляди.

[14]У декого зуби, як мечі, а щелепи, як ножі, якими він пожирає убогих і злиденних на цій землі.

[15]Ненажера тільки й репетує: „Дай! Дай!” Три речі невгамовні є й чотири, що не скажуть: „Годі!”

[16]Це — шеол, неплідне лоно, земля пересохла й вогонь, який ніколи не скаже: „Досить!”

[17]Те око, що з батька глузує, що насміхається із матері старої, виклюють круки, що в долині гніздяться, орлята його зжеруть.

[18] Há três coisas que são maravilhosas demais para mim, sim, há quatro que não entendo:

[18]Для мене незбагненні три явища, чотири речі я не розумію:

[19] o caminho da águia no céu, o caminho da cobra na penha, o caminho do navio no meio do mar e o caminho do homem com uma donzela.

[19]як орел кружляє в небі, як гадюка по скелі повзе, як морем корабель пливе, і як юнак з дівчиною кохаються.

[20] Tal é o caminho da mulher adúltera: come, e limpa a boca, e diz: Não cometi maldade.

[20]Ось як невірна дружина діє: вона поїсть, витре рота й скаже: „Я не зробила нічого поганого".

[21] Sob três coisas estremece a terra, sim, sob quatro não pode subsistir:

[21]Існують три явища, які потрясають землю, насправді вона не може витримати цих чотирьох речей:

[22] sob o servo quando se torna rei; sob o insensato quando anda farto de pão;

[22]коли раб береться царювати, коли дурень має їжі вдосталь;

[23] sob a mulher desdenhada quando se casa; sob a serva quando se torna herdeira da sua senhora.

[23]як жінка ненависна вийде заміж, а прислуга хазяйку свою прожене.

[24] Há quatro coisas mui pequenas na terra que, porém, são mais sábias que os sábios:

[24]Є чотири найдрібніші речі на землі, однак вони ж і наймудріші:

[25] as formigas, povo sem força; todavia, no verão preparam a sua comida;

[25]Мурашки — це спільнота, що не має сил, та вміє запастись на зиму.

[26] os arganazes, povo não poderoso; contudo, fazem a sua casa nas rochas;

[26]Борсуки не мають сили, бо маленькі, але собі будують житло в скелі.

[27] os gafanhotos não têm rei; contudo, marcham todos em bandos;

[27]У сарани немає командира, але ж вона йде лавою військовою.

[28] o geco, que se apanha com as mãos; contudo, está nos palácios dos reis.

[28]Невеличку ящірку можна зловити руками, але вона і в царських палацах живе.

[29] Há três que têm passo elegante, sim, quatro que andam airosamente:

[29]Поважно ступають три, а то й чотири тварини:

[30] O leão, o mais forte entre os animais, que por ninguém torna atrás;

[30]лев — наймогутніший серед звірів, який ні від кого не втікає,

[31] o galo, que anda ereto, o bode e o rei, a quem não se pode resistir.

[31]гордий півень, козел і цар, який підносить свій народ.

[32] Se procedeste insensatamente em te exaltares ou se maquinaste o mal, põe a mão na boca.

[33] Porque o bater do leite produz manteiga, e o torcer do nariz produz sangue, e o açular a ira produz contendas.

Provérbios 31

Conselhos para o rei Lemuel

[1] Palavras do rei Lemuel, de Massá, as quais lhe ensinou sua mãe.

[2] Que te direi, filho meu? Ó filho do meu ventre? Que te direi, ó filho dos meus votos?

[3] Não dês às mulheres a tua força, nem os teus caminhos, às que destroem os reis.

[4] Não é próprio dos reis, ó Lemuel, não é próprio dos reis beber vinho, nem dos príncipes desejar bebida forte.

[5] Para que não bebam, e se esqueçam da lei, e pervertam o direito de todos os aflitos.

[6] Dai bebida forte aos que perecem e vinho, aos amargurados de espírito;

[7] para que bebam, e se esqueçam da sua pobreza, e de suas fadigas não se lembrem mais.

[8] Abre a boca a favor do mudo, pelo direito de todos os que se acham desamparados.

[9] Abre a boca, julga retamente e faze justiça aos pobres e aos necessitados.

O louvor da mulher virtuosa

[10] Mulher virtuosa, quem a achará? O seu valor muito excede o de finas jóias.

[11] O coração do seu marido confia nela, e não haverá falta de ganho.

[32]Якщо ти зверхній був, погордливий чи лихо замишляв, закрий уста рукою.

[33]Як збивання молока дає масло, удар по носу викликає кров, так і роздмухування гніву приводить до сварки».

Книга Приказок 31

Настанови царя Лемуела

[1]Висловлювання Лемуела, царя Масси, яких його навчала мати:

[2]Послухай, сину, вислухай, дитя мого лона! Послухай-но, сину, обітниці мої!

[3]На жінок не розтрачуй свою чоловічу силу, не віддавайся палко тим жінкам, які гублять царів.

[4]Не годиться царям, Лемуеле, пити вино хмільне, ані правителям віддаватися трункам міцним,

[5]щоб не напитися й не забути про закон, щоб не змінити права, які мали пригноблені.

[6]Дайте хмільного напою вмираючим, вино пропонуйте всім, кого охопив відчай.

[7]Нехай собі п'є й забуде про бідність, нехай не тримає у серці лиха свого.

[8]Розтули уста на захист тих, хто говорити про себе не може, захисти права всіх, хто жертвою випадку став.

[9]Розтули уста і справедливий присуд винеси, на захист прав пригноблених, нужденних стань.

Ідеальна дружина

[10] Хто знайде собі ідеальну дружину? Ніякі коштовності її не варті!

[11]Довірився їй серцем чоловік, їй завдяки не матиме нужди ні в чому.

[12] Ela lhe faz bem e não mal, todos os dias da sua vida.

[12]Лише добро вона йому несе, нічим не зашкодить, щодня свого життя.

[13] Busca lã e linho e de bom grado trabalha com as mãos.

[13]Вона шукає вовни, льону, і з радістю рукам своїм спокою не дає.

[14] É como o navio mercante: de longe traz o seu pão.

[14]Мов торговельні судна, що борознять усі моря, вона приносить хліб щоденний для родини.

[15] É ainda noite, e já se levanta, e dá mantimento à sua casa e a tarefa às suas servas.

[15]Ще ніч глуха — вона вже на ногах, готує для родини добру їжу, прислузі роздає роботу.

[16] Examina uma propriedade e adquire-a; planta uma vinha com as rendas do seu trabalho.

[16]Вона задумує купити землю, ось приглянувся добрий лан. Із плоду рук своїх вона насадить виноградник.

[17] Cinge os lombos de força e fortalece os braços.

[17]Вона придасть наснаги стегнам для тяжкої праці і зміцнить свої руки.

[18] Ela percebe que o seu ganho é bom; a sua lâmpada não se apaga de noite.

[18]Вона прекрасно розуміє: праця її — на користь. Світильник не згасає навіть уночі.

[19] Estende as mãos ao fuso, mãos que pegam na roca.

[19]Вона бере у руки прядку, веретено в її долонях.

[20] Abre a mão ao aflito; e ainda a estende ao necessitado.

[20]Убогим вона руку подає, і до нужденних простягає руки.

[21] No tocante à sua casa, não teme a neve, pois todos andam vestidos de lã escarlate.

[21]Не страшно їй за рідних, коли сніг надворі, бо кожний має тепле, гарне вбрання.

[22] Faz para si cobertas, veste-se de linho fino e de púrpura.

[22]Вона на ліжко покривало шиє, сама вбирається в тонке полотно.

[23] Seu marido é estimado entre os juízes, quando se assenta com os anciãos da terra.

[23]Її чоловіка шанують у міській громаді, серед старійшин міста він сидить.

[24] Ela faz roupas de linho fino, e vende-as, e dá cintas aos mercadores.

[24]І полотняний одяг шиє, продає його, купцям постачає пояси.

[25] A força e a dignidade são os seus vestidos, e, quanto ao dia de amanhã, não tem preocupações.

[25]Гідність і силу кожен у ній побачить, вона упевнено прийдешній день зустріне.

[26] Fala com sabedoria, e a instrução da bondade está na sua língua.

[26]Її вустами мудрість промовляє, наука гідна на її устах.

[27] Atende ao bom andamento da sua casa e não come o pão da preguiça.

[27]Вона стежить за ладом в оселі, без діла хвильки не сидить.

28 Levantam-se seus filhos e lhe chamam ditosa; seu marido a louva, dizendo:

29 Muitas mulheres procedem virtuosamente, mas tu a todas sobrepujas.

30 Enganosa é a graça, e vã, a formosura, mas a mulher que teme ao SENHOR, essa será louvada.

31 Dai-lhe do fruto das suas mãos, e de público a louvarão as suas obras.

28Діти встають, благословляють її, її похвалить щиро чоловік.

29Багато в світі є жінок достойних, але не порівняти жодну з них з тобою.

30Оманлива чарівність, а краса не вічна, лиш жінка богобоязна завжди буде в шані.

31Воздай належне за плоди невтомних рук її і привселюдно вихваляй її за працю.

Livro do Eclesiastes ou o Pregador	Екклезіаст

Eclesiastes 1

Tudo é vaidade

[1] Palavra do Pregador, filho de Davi, rei de Jerusalém:

[2] Vaidade de vaidades, diz o Pregador; vaidade de vaidades, tudo é vaidade.

[3] Que proveito tem o homem de todo o seu trabalho, com que se afadiga debaixo do sol?

A eterna mesmice

[4] Geração vai e geração vem; mas a terra permanece para sempre.

[5] Levanta-se o sol, e põe-se o sol, e volta ao seu lugar, onde nasce de novo.

[6] O vento vai para o sul e faz o seu giro para o norte; volve-se, e revolve-se, na sua carreira, e retorna aos seus circuitos.

[7] Todos os rios correm para o mar, e o mar não se enche; ao lugar para onde correm os rios, para lá tornam eles a correr.

[8] Todas as coisas são canseiras tais, que ninguém as pode exprimir; os olhos não se fartam de ver, nem se enchem os ouvidos de ouvir.

[9] O que foi é o que há de ser; e o que se fez, isso se tornará a fazer; nada há, pois, novo debaixo do sol.

[10] Há alguma coisa de que se possa dizer: Vê, isto é novo? Não! Já foi nos séculos que foram antes de nós.

[11] Já não há lembrança das coisas que precederam; e das coisas posteriores

Екклезіаст 1

Вступ

[1]Ось слова Когелета, сина Давида, царя єрусалимського:

[2]«Все марне! — Каже Когелет. — Усе безглузде.

[3]Який з тяжкої праці зиск людині, що все життя трудиться невтомно?

[4]На зміну поколінню прийде інше, лише земля лишається тією ж вічно.

[5]То сходить, то заходить сонце, спішить туди, де сходити йому.

[6]На південь мчить і повертається на північ вітер, тоді вертає знов, і знов своїм шляхом полетить і вернеться назад.

[7]Вливаються у море всі потоки, та не заповнюється море вщерть. Вода вертається до витоків своїх.

[8]Усі слова набриднути можуть, не здатен висловити думку чоловік. Побаченим не нагодуєш око, почутим слух не напоїш.

[9]Те, що було, те знову буде. Що скоєне, здійсниться знову. Під сонцем не нове ніщо.

[10]Якщо й існує щось, про що ти скажеш: „Поглянь, та це ж нове!" — будь певен, що воно вже існувало, коли про нас іще і гадки не було.

[11]Не буде пам'яті про тих, що вже пішли, немає пам'яті про тих, прийдешніх, не буде пам'яті й про тих, які за ними прийдуть».

também não haverá memória entre os que hão de vir depois delas.

A experiência do Pregador

12 Eu, o Pregador, venho sendo rei de Israel, em Jerusalém.

13 Apliquei o coração a esquadrinhar e a informar-me com sabedoria de tudo quanto sucede debaixo do céu; este enfadonho trabalho impôs Deus aos filhos dos homens, para nele os afligir.

14 Atentei para todas as obras que se fazem debaixo do sol, e eis que tudo era vaidade e correr atrás do vento.

15 Aquilo que é torto não se pode endireitar; e o que falta não se pode calcular.

16 Disse comigo: eis que me engrandeci e sobrepujei em sabedoria a todos os que antes de mim existiram em Jerusalém; com efeito, o meu coração tem tido larga experiência da sabedoria e do conhecimento.

17 Apliquei o coração a conhecer a sabedoria e a saber o que é loucura e o que é estultícia; e vim a saber que também isto é correr atrás do vento.

18 Porque na muita sabedoria há muito enfado; e quem aumenta ciência aumenta tristeza.

Eclesiastes 2

A vaidade das possessões

1 Disse comigo: vamos! Eu te provarei com a alegria; goza, pois, a felicidade; mas também isso era vaidade.

Марнотність знання

12Я, Когелет, був царем Ізраїлю, правив у Єрусалимі.

13Я себе дослідженню й вивченню мудрості віддав: всього того, що відбувається під небесами. Тяжкий це тягар, який Господь поклав на людину!

14Я був свідком усього, що діється під сонцем. Я відкрив для себе, що все — марнота, все, що відбувається — лиш вітер в полі.

15Того, що зігнуте, не випрямити, того, чого бракує, не врахувати.

16Я собі подумав: «Я став великим, набрався мудрості над усіма своїми попередниками, що правили Єрусалимом. Я серцем ввібрав мудрість і знання».

17Тож я розумом осягнув мудрість і знання, безумство й глупоту. Але я знову збагнув, що все це — той же вітер в полі.

18Де мудрості багато, там печаль зростає. Чим більше знань, тим дужчий смуток.

Екклезіаст 2

Марнота людських зусиль

1Сказав я собі: «Нумо спробую спізнати радість, віднайти, що є добро». Але й це марнота.

[2] Do riso disse: é loucura; e da alegria: de que serve?

[3] Resolvi no meu coração dar-me ao vinho, regendo-me, contudo, pela sabedoria, e entregar-me à loucura, até ver o que melhor seria que fizessem os filhos dos homens debaixo do céu, durante os poucos dias da sua vida.

[4] Empreendi grandes obras; edifiquei para mim casas; plantei para mim vinhas.

[5] Fiz jardins e pomares para mim e nestes plantei árvores frutíferas de toda espécie.

[6] Fiz para mim açudes, para regar com eles o bosque em que reverdeciam as árvores.

[7] Comprei servos e servas e tive servos nascidos em casa; também possuí bois e ovelhas, mais do que possuíram todos os que antes de mim viveram em Jerusalém.

[8] Amontoei também para mim prata e ouro e tesouros de reis e de províncias; provi-me de cantores e cantoras e das delícias dos filhos dos homens: mulheres e mulheres.

[9] Engrandeci-me e sobrepujei a todos os que viveram antes de mim em Jerusalém; perseverou também comigo a minha sabedoria.

[10] Tudo quanto desejaram os meus olhos não lhes neguei, nem privei o coração de alegria alguma, pois eu me alegrava com todas as minhas fadigas, e isso era a recompensa de todas elas.

[11] Considerei todas as obras que fizeram as minhas mãos, como também o trabalho que eu, com fadigas, havia feito; e eis que

[2]Щодо сміху, я сказав: «Безумство», — щодо розваг: «Яка з них користь?»

[3]Вином я намагався звеселити тіло, та розум керувався мудрістю, спиняв нерозважливість, доки не побачу, що саме й де шукати, що дало б людині снагу прожити дні її життя під небесами.

[4]Я звершив величні справи. Я звів будівлі й насадив виноградники для себе.

[5]Я виростив сади й розбив парки. Яких тільки дерев не було в тих садах!

[6]Я викопав водойми для себе й брав звідти воду, щоб поливати квітучі дерева.

[7]Я купив рабів і рабинь, і були раби, що народилися в моєму домі. А ще я мав численну худобу: корів та овець — більше, ніж будь у кого, хто жив до мене в Єрусалимі.

[8]Я нагромадив срібло й золото для себе, зібрав скарби царів та земель. Я оточив себе співаками й співачками, спізнав чоловічу насолоду.

[9]Я перевершив усіх, хто жив до мене в Єрусалимі. Справді, мене не зраджувала мудрість.

[10]Не відмовляв собі ні в чому, хоч би на що ні кинув оком. Тішив серце всім, чого бажав. Душа раділа з усього, що я робив. Таку винагороду мав за працю.

[11]Тоді озирнувся на діла рук своїх, на все, заради чого працював. Я зрозумів, що все те було марним, немов шукав я

tudo era vaidade e correr atrás do vento, e nenhum proveito havia debaixo do sol.

A vaidade da sabedoria

12 Então, passei a considerar a sabedoria, e a loucura, e a estultícia. Que fará o homem que seguir ao rei? O mesmo que outros já fizeram.

13 Então, vi que a sabedoria é mais proveitosa do que a estultícia, quanto a luz traz mais proveito do que as trevas.

14 Os olhos do sábio estão na sua cabeça, mas o estulto anda em trevas; contudo, entendi que o mesmo lhes sucede a ambos.

15 Pelo que disse eu comigo: como acontece ao estulto, assim me sucede a mim; por que, pois, busquei eu mais a sabedoria? Então, disse a mim mesmo que também isso era vaidade.

16 Pois, tanto do sábio como do estulto, a memória não durará para sempre; pois, passados alguns dias, tudo cai no esquecimento. Ah! Morre o sábio, e da mesma sorte, o estulto!

17 Pelo que aborreci a vida, pois me foi penosa a obra que se faz debaixo do sol; sim, tudo é vaidade e correr atrás do vento.

A vaidade do trabalho

18 Também aborreci todo o meu trabalho, com que me afadiguei debaixo do sol, visto que o seu ganho eu havia de deixar a quem viesse depois de mim.

19 E quem pode dizer se será sábio ou estulto? Contudo, ele terá domínio sobre todo o ganho das minhas fadigas e

вітра в полі. Нічого не здобудеш путнього під сонцем.

12Я знову взявся розмірковувати над мудрістю, над глупотою і безумством. Чого ще може досягти той, хто успадкував престол? Лише того ж, що зробили й попередні правителі.

13І я дійшов того, що мудрість переважить глупоту, як має переваги світло над пітьмою.

14Для розумного мудрість, як очі, а дурень простує в пітьмі. Та зародилася в мене думка, що однаковий жереб випаде обом: обох спіткає неминуча смерть.

15Тож я сказав собі: «На мене теж чатує доля дурня. Навіщо мені бути мудрим, прозорливим?» І я сказав собі, що це теж марнота.

16Пам'ять не житиме вічно ні про мудрого, ні про дурня. Прийдешні забудуть про обох. То як же може таке бути, щоб мудрий помер не так само, як і дурень?

17От і зненавидів я життя, бо все, що в ньому було, викликало в мене огиду. Адже все марне, як ловити вітер в полі.

18Я зненавидів плоди тяжкої праці, заради яких гнув спину. Адже мені доведеться залишити їх тим, хто прийде після мене.

19А хто знає, бути йому мудрим, чи дурним? Але ж він матиме владу над усім тим, заради чого я так тяжко трудився на цьому світі, заради чого я

sabedoria debaixo do sol; também isto é vaidade.

[20] Então, me empenhei por que o coração se desesperasse de todo trabalho com que me afadigara debaixo do sol.

[21] Porque há homem cujo trabalho é feito com sabedoria, ciência e destreza; contudo, deixará o seu ganho como porção a quem por ele não se esforçou; também isto é vaidade e grande mal.

[22] Pois que tem o homem de todo o seu trabalho e da fadiga do seu coração, em que ele anda trabalhando debaixo do sol?

[23] Porque todos os seus dias são dores, e o seu trabalho, desgosto; até de noite não descansa o seu coração; também isto é vaidade.

[24] Nada há melhor para o homem do que comer, beber e fazer que a sua alma goze o bem do seu trabalho. No entanto, vi também que isto vem da mão de Deus,

[25] pois, separado deste, quem pode comer ou quem pode alegrar-se?

[26] Porque Deus dá sabedoria, conhecimento e prazer ao homem que lhe agrada; mas ao pecador dá trabalho, para que ele ajunte e amontoe, a fim de dar àquele que agrada a Deus. Também isto é vaidade e correr atrás do vento.

Eclesiastes 3

Tempo para tudo

[1] Tudo tem o seu tempo determinado, e há tempo para todo propósito debaixo do céu:

набирався мудрості. Це також безглуздо.

[20]І засмутилося моє серце, споглядаючи, скільки я напрацював на цьому світі.

[21]Хоч людина й працює, вкладаючи мудрість, знання та вміння, вона передає все це тому, хто заради цього палець об палець не вдарив. В цьому також вбачаю марноту й велике зло.

[22]Що ж випадає людині за всю ту працю, той піт, пролитий на цьому світі?

[23]Адже все її життя — то біль, а всі її заняття — печаль. Навіть уночі розум людини не відпочиває. І в цьому марнота.

Усе добро — від Бога

[24]Немає нічого кращого для людини, ніж їсти й пити й шукати в праці задоволення. І це також, як я побачив, іде від руки Господньої.

[25]Бо хто може їсти й хто може веселитися, якщо не я?

[26]Адже тому, хто милий Господу, Він дарує мудрість, знання й радощі, а грішнику Він доручає нагромаджувати й примножувати добро, щоб передати тому, хто Господу милий. Отже, це також марно, як гонятися за вітром у полі.

Екклезіаст 3

На все свій час

[1]На все свій час, усякій справі в цім житті — своя пора.

[2] há tempo de nascer e tempo de morrer; tempo de plantar e tempo de arrancar o que se plantou;

[3] tempo de matar e tempo de curar; tempo de derribar e tempo de edificar;

[4] tempo de chorar e tempo de rir; tempo de prantear e tempo de saltar de alegria;

[5] tempo de espalhar pedras e tempo de ajuntar pedras; tempo de abraçar e tempo de afastar-se de abraçar;

[6] tempo de buscar e tempo de perder; tempo de guardar e tempo de deitar fora;

[7] tempo de rasgar e tempo de coser; tempo de estar calado e tempo de falar;

[8] tempo de amar e tempo de aborrecer; tempo de guerra e tempo de paz.

O homem não conhece o seu tempo determinado

[9] Que proveito tem o trabalhador naquilo com que se afadiga?

[10] Vi o trabalho que Deus impôs aos filhos dos homens, para com ele os afligir.

[11] Tudo fez Deus formoso no seu devido tempo; também pôs a eternidade no coração do homem, sem que este possa descobrir as obras que Deus fez desde o princípio até ao fim.

[12] Sei que nada há melhor para o homem do que regozijar-se e levar vida regalada;

[13] e também que é dom de Deus que possa o homem comer, beber e desfrutar o bem de todo o seu trabalho.

[14] Sei que tudo quanto Deus faz durará eternamente; nada se lhe pode acrescentar e nada lhe tirar; e isto faz Deus para que os homens temam diante dele.

[2]Час для народження, і час для смерті, час посадити й час вирвати посаджене з корінням.

[3]Час убивати й час лікувати, час руйнувати й час будувати.

[4]Час плакати і час сміятися, час сумувати й час танцювати.

[5]Час розкидати каміння й час збирати каміння, час обнімати й час уникати обіймів.

[6]Час шукати й час кидати пошуки. Час тримати й час відпускати.

[7]Час розривати одяг й час зшивати. Час мовчати й час говорити.

[8]Час кохати й час ненавидіти. Час для війни і час для миру.

[9]Що користі трудівникові з його праці?

[10]Я бачив усе, що Бог відвів людині робити.

[11]Він робить усе прекрасним у свій час. Він також вклав відчуття вічності в її серце, але людина не в змозі пізнати від початку й до кінця усе створене Богом.

[12]Я зрозумів, що найкраще для людини: втішатися й творити добро в цьому житті.

[13]А ще: якщо людина їсть і п'є, й насолоджується своєю роботою, то це також Божий дарунок.

[14]Я знаю: все, що творить Бог, — навіки. До цього нічого не додаси, як нічого й не віднімеш від цього. Бог зробив так, щоб люди побожно ставилися до Нього.

[15] O que é já foi, e o que há de ser também já foi; Deus fará renovar-se o que se passou.

Semelhança aparente na morte entre homens e animais

[16] Vi ainda debaixo do sol que no lugar do juízo reinava a maldade e no lugar da justiça, maldade ainda.

[17] Então, disse comigo: Deus julgará o justo e o perverso; pois há tempo para todo propósito e para toda obra.

[18] Disse ainda comigo: é por causa dos filhos dos homens, para que Deus os prove, e eles vejam que são em si mesmos como os animais.

[19] Porque o que sucede aos filhos dos homens sucede aos animais; o mesmo lhes sucede: como morre um, assim morre o outro, todos têm o mesmo fôlego de vida, e nenhuma vantagem tem o homem sobre os animais; porque tudo é vaidade.

[20] Todos vão para o mesmo lugar; todos procedem do pó e ao pó tornarão.

[21] Quem sabe se o fôlego de vida dos filhos dos homens se dirige para cima e o dos animais para baixo, para a terra?

[22] Pelo que vi não haver coisa melhor do que alegrar-se o homem nas suas obras, porque essa é a sua recompensa; quem o fará voltar para ver o que será depois dele?

Eclesiastes 4

As tribulações da vida

[1] Vi ainda todas as opressões que se fazem debaixo do sol: vi as lágrimas dos que

[15]Що сталося, вже було, і що буде, вже було раніше. Бог шукає тих, хто зазнає переслідувань.

Безправ’я

[16]У цьому житті всюди замість справедливості я бачив зло в судах, не зауважив праведності, тільки зло в судах, а замість праведності — підступність.

[17]І я собі сказав: «І доброго, і злого Бог розсудить, для кожної справи, для кожного вчинку настане свій час».

[18]Я про людей сказав собі: «Бог їх випробовує й доводить, що вони — справжні тварини.

[19]Адже доля людини й доля тварини однакові: і ті, й ті помирають. Дух життя однаковий для обох. Немає в людини переваги над твариною, бо все — марнота.

[20]Усім шлях в одне й те саме місце. Усі народжуються з пороху і туди й підуть.

[21]Кому відомо: чи дух людини піднімається до неба, чи дух тварини спускається під землю?»

[22]І я зрозумів, що найкраще для людини — знайти радість у праці, адже в ній доля людська. Бо хто зможе показати людині, що буде після неї?

Екклезіаст 4

Утиски й праця

[1]І знову озирнувся я й побачив, скільки гноблення під сонцем. Я бачив гноблених в сльозах, і нікому втішати їх,

foram oprimidos, sem que ninguém os consolasse; vi a violência na mão dos opressores, sem que ninguém consolasse os oprimidos.

бо ті ж гнобителі і владу мають, і не знайшлося, кому втішить неборак.

2 Pelo que tenho por mais felizes os que já morreram, mais do que os que ainda vivem;

2Я вирішив, що зараз легше тим, хто помер, ніж живим.

3 porém mais que uns e outros tenho por feliz aquele que ainda não nasceu e não viu as más obras que se fazem debaixo do sol.

3Але ще краще, ніж живим і мертвим, вмерлим при породіллі, хто ще не бачив зла, яке існує в світі цім.

4 Então, vi que todo trabalho e toda destreza em obras provêm da inveja do homem contra o seu próximo. Também isto é vaidade e correr atrás do vento.

4І збагнув я, що вся праця і все, що вона дає, суть заздрощі й суперництво між людьми. Це теж марнота, це теж вітер в полі.

5 O tolo cruza os braços e come a própria carne, dizendo:

5Ось люди кажуть: «Складає дурень руки й цим себе вбиває».

6 Melhor é um punhado de descanso do que ambas as mãos cheias de trabalho e correr atrás do vento.

6Можливо, правда це, але я кажу, що краще вдовольнятися малим, ніж увесь час жадати більшого багатства.

Краще жити вдвох

7 Então, considerei outra vaidade debaixo do sol,

7І знов спостерігав я марноту під сонцем.

8 isto é, um homem sem ninguém, não tem filho nem irmã; contudo, não cessa de trabalhar, e seus olhos não se fartam de riquezas; e não diz: Para quem trabalho eu, se nego à minha alma os bens da vida? Também isto é vaidade e enfadonho trabalho.

8Жив одинак, не мав ні сина, ані брата. Однак трудився безупинно. Та все ж багатство не втішало зір його. Він запитав себе: «Для кого гну я спину? Чом позбавляю радості себе?» Це теж марнота. Запитання непросте.

9 Melhor é serem dois do que um, porque têm melhor paga do seu trabalho.

9Краще жити вдвох, аніж одному, за свої труди тоді відплата краща.

10 Porque se caírem, um levanta o companheiro; ai, porém, do que estiver só; pois, caindo, não haverá quem o levante.

10Якщо впаде один, підвестись допоможе другий. Впаде самотній, хто йому прийде на поміч?

[11] Também, se dois dormirem juntos, eles se aquentarão; mas um só como se aquentará?

[11]Як люди сплять удвох, то тепло їм, а як самотньому зігрітись?

[12] Se alguém quiser prevalecer contra um, os dois lhe resistirão; o cordão de três dobras não se rebenta com facilidade.

[12]Самотнього неважко подолати, а двоє можуть дати відсіч. Утричі зсукану мотузку важко розірвати.

[13] Melhor é o jovem pobre e sábio do que o rei velho e insensato, que já não se deixa admoestar,

[13]Бідний, та мудрий і молодий кращий, ніж старий, та дурний володар, який уже не прислухається до застережень.

[14] ainda que aquele saia do cárcere para reinar ou nasça pobre no reino deste.

[14]Навіть якщо молодий вийде з дому в'язнів, щоб стати царем або народився в бідняцькій родині.

[15] Vi todos os viventes que andam debaixo do sol com o jovem sucessor, que ficará em lugar do rei.

[15]Я помітив, що всі люди цього краю були на боці молодого володаря, який мав заступити на престолі старого правителя.

[16] Era sem conta todo o povo que ele dominava; tampouco os que virão depois se hão de regozijar nele. Na verdade, que também isto é vaidade e correr atrás do vento.

[16]І було всіх тих людей, яких він повів за собою, дуже багато. Але ті, хто прийде пізніше, не буде ним задоволений. Бо це також безглуздо, також вітер у полі.

Eclesiastes 5

A loucura de votos precipitados

Екклезіаст 5

Про обіцянку

[1] Guarda o pé, quando entrares na Casa de Deus; chegar-se para ouvir é melhor do que oferecer sacrifícios de tolos, pois não sabem que fazem mal.

[1]Дивись під ноги, коли піднімаєшся до Оселі Господньої. Краще наблизитися до Нього, щоб вслухатися, ніж приносити пожертви, як ті дурні. Адже не відають вони, що творять зло.

[2] Não te precipites com a tua boca, nem o teu coração se apresse a pronunciar palavra alguma diante de Deus; porque Deus está nos céus, e tu, na terra; portanto, sejam poucas as tuas palavras.

[2]Розплющить рота не спіши, не поспішай сказати раніше Бога. Тож Бог на Небесах, а ти — на землі. Тому хай буде мало слів твоїх.

[3] Porque dos muitos trabalhos vêm os sonhos, e do muito falar, palavras néscias.

[3]Коли турбот багато, сни погані сняться. Коли говорить дурень — море слів.

[4] Quando a Deus fizeres algum voto, não tardes em cumpri-lo; porque não se agrada de tolos. Cumpre o voto que fazes.

[4]Коли даєш обіцянку Богу, не зволікай з її виконанням. Бо Він не любить дурнів. Виконуй свою обіцянку.

[5] Melhor é que não votes do que votes e não cumpras.

[5]Краще не обіцяти, ніж пообіцяти й не дотримати слова.

[6] Não consintas que a tua boca te faça culpado, nem digas diante do mensageiro de Deus que foi inadvertência; por que razão se iraria Deus por causa da tua palavra, a ponto de destruir as obras das tuas mãos?

[6]Не дозволяй устам призводити тебе до гріха, не говори священику: «Я ненавмисне». Навіщо гнівити Бога своїми словами і знищувати плоди своєї праці?

[7] Porque, como na multidão dos sonhos há vaidade, assim também, nas muitas palavras; tu, porém, teme a Deus.

[7]Адже насправді невгамовні мрії несуть у собі пустопорожні справи і слова. Побійся Бога!

A vaidade das riquezas

Марнота багатства

[8] Se vires em alguma província opressão de pobres e o roubo em lugar do direito e da justiça, não te maravilhes de semelhante caso; porque o que está alto tem acima de si outro mais alto que o explora, e sobre estes há ainda outros mais elevados que também exploram.

[8]Якщо бачиш, що на твоїй землі збиткуються з бідного й порушують права й справедливість, не дивуйся з цього, бо за кожним можновладцем спостерігає вищий, а за вищим — ще вищий.

[9] O proveito da terra é para todos; até o rei se serve do campo.

[9]У будь-якому разі країна має силу тоді, коли правитель, мов той раб, піклується старанно про її благополуччя.

[10] Quem ama o dinheiro jamais dele se farta; e quem ama a abundância nunca se farta da renda; também isto é vaidade.

[10]Хто любить гроші, тому завжди буде мало. Хто любить множити багатство, тому його ніколи не достатньо.

[11] Onde os bens se multiplicam, também se multiplicam os que deles comem; que mais proveito, pois, têm os seus donos do que os verem com seus olhos?

[11]Зростає маєтність — збільшується кількість ротів. Яка ж бо користь для володаря, крім того, що усе те споглядати?

[12] Doce é o sono do trabalhador, quer coma pouco, quer muito; mas a fartura do rico não o deixa dormir.

[12]Спокійно спочиває трудівник, пусте чи їсть багато він, чи мало. А багатій повік не стулить, бо стереже своє майно.

[13] Grave mal vi debaixo do sol: as riquezas que seus donos guardam para o próprio dano.

[13]Велику тугу бачив я під сонцем: коли добро примножував собі на шкоду чоловік.

[14] E, se tais riquezas se perdem por qualquer má aventura, ao filho que gerou nada lhe fica na mão.

[15] Como saiu do ventre de sua mãe, assim nu voltará, indo-se como veio; e do seu trabalho nada poderá levar consigo.

[16] Também isto é grave mal: precisamente como veio, assim ele vai; e que proveito lhe vem de haver trabalhado para o vento?

[17] Nas trevas, comeu em todos os seus dias, com muito enfado, com enfermidades e indignação.

[18] Eis o que eu vi: boa e bela coisa é comer e beber e gozar cada um do bem de todo o seu trabalho, com que se afadigou debaixo do sol, durante os poucos dias da vida que Deus lhe deu; porque esta é a sua porção.

[19] Quanto ao homem a quem Deus conferiu riquezas e bens e lhe deu poder para deles comer, e receber a sua porção, e gozar do seu trabalho, isto é dom de Deus.

[20] Porque não se lembrará muito dos dias da sua vida, porquanto Deus lhe enche o coração de alegria.

Eclesiastes 6

[1] Há um mal que vi debaixo do sol e que pesa sobre os homens:

[2] o homem a quem Deus conferiu riquezas, bens e honra, e nada lhe falta de tudo quanto a sua alma deseja, mas Deus não lhe concede que disso coma; antes, o

[14]Так сталося, що втратив він усе через невдачу, що сина мав, так той лишивсь ні з чим.

[15]Людина з лона материнського виходить гола, такою йде і в потойбічний світ. Нічого з того, що надбав трудяга за життя, в руках не понесе в могилу.

[16]І в цьому теж великий сум: яким з'явився, таким і піде. Який набуток тим, хто трудиться на вітер?

[17]Усе життя у сутінках він їсть, в роздратуванні, гніві, завжди хворий.

Насолоджуйся своєю працею

[18]Ось що, як я збагнув, є добрим і прекрасним: людині належить їсти й пити, знаходити задоволення в праці, якій віддано всі дні життя під сонцем, даровані Богом, бо така її доля.

[19]Ті ж, кому Бог дає багатство й маєтність, кому дозволяє тішитися ними, мати свою частку й знаходити насолоду в праці, — це Божий дарунок.

[20]Справді, така людина не перейматиметься днями життя свого, бо Господь займає її справами, що тішать її серце.

Екклезіаст 6

Не в багатстві щастя

[1]Лихий випадок бачив я під сонцем, це тяжким тягарем лягає на людину.

[2]Бог дає людині багатство, скарби, шану, тож вона має все, чого бажає, але Бог не дає людині насолоджуватися набутим. Замість неї чужинець користується всім. Це безглуздо й сумно.

estranho o come; também isto é vaidade e grave aflição.

[3] Se alguém gerar cem filhos e viver muitos anos, até avançada idade, e se a sua alma não se fartar do bem, e além disso não tiver sepultura, digo que um aborto é mais feliz do que ele;

[3]Скажімо, у батька є сто дітей, і живе він багато років, але не може насолоджуватися щастям, його навіть не поховають як годиться. Як на мене, краще мертвонародженому, ніж йому.

[4] pois debalde vem o aborto e em trevas se vai, e de trevas se cobre o seu nome;

[4]Хоч із безглуздям він приходить і в темряву відходить, і темрява вкриває ім'я його.

[5] não viu o sol, nada conhece. Todavia, tem mais descanso do que o outro,

[5]Хоча він і не бачив сонця й нічого ще не пізнав, та має більше спокою, ніж згаданий чоловік.

[6] ainda que aquele vivesse duas vezes mil anos, mas não gozasse o bem. Porventura, não vão todos para o mesmo lugar?

[6]Живи хоч дві тисячі років, але якщо не пізнаєш щастя, то хіба не всі ми йдемо в одне й те саме місце?

[7] Todo trabalho do homem é para a sua boca; e, contudo, nunca se satisfaz o seu apetite.

[7]Людина трудиться весь час, щоб досхочу поїсти, та голод свій ніколи не вгамує.

[8] Pois que vantagem tem o sábio sobre o tolo? Ou o pobre que sabe andar perante os vivos?

[8]Які ж бо переваги має мудрий над дурним? І що отримує бідняк, який уміє жити?

[9] Melhor é a vista dos olhos do que o andar ocioso da cobiça; também isto é vaidade e correr atrás do vento.

[9]Все ж ліпше та синиця у руці, ніж недосяжний журавель у небі. Все це марнота, як ловити вітер в полі.

[10] A tudo quanto há de vir já se lhe deu o nome, e sabe-se o que é o homem, e que não pode contender com quem é mais forte do que ele.

[10]Все суще вже дістало ймення, і вже відомо, що таке людина. Не позмагаєшся із тим, хто дужчий.

[11] É certo que há muitas coisas que só aumentam a vaidade, mas que aproveita isto ao homem?

[11]Адже що більше слів, то марнотніше. Яка із цього користь людям?

[12] Pois quem sabe o que é bom para o homem durante os poucos dias da sua vida de vaidade, os quais gasta como sombra? Quem pode declarar ao homem o que será depois dele debaixo do sol?

[12]Хто знає, що людині краще в цьому короткому безглуздому житті, через яке вона проходить, ніби тінь? Хто скаже їй, що буде після неї в цьому світі?

Eclesiastes 7

Comparadas a sabedoria e a loucura

1 Melhor é a boa fama do que o ungüento precioso, e o dia da morte, melhor do que o dia do nascimento.

2 Melhor é ir à casa onde há luto do que ir à casa onde há banquete, pois naquela se vê o fim de todos os homens; e os vivos que o tomem em consideração.

3 Melhor é a mágoa do que o riso, porque com a tristeza do rosto se faz melhor o coração.

4 O coração dos sábios está na casa do luto, mas o dos insensatos, na casa da alegria.

5 Melhor é ouvir a repreensão do sábio do que ouvir a canção do insensato.

6 Pois, qual o crepitar dos espinhos debaixo de uma panela, tal é a risada do insensato; também isto é vaidade.

7 Verdadeiramente, a opressão faz endoidecer até o sábio, e o suborno corrompe o coração.

8 Melhor é o fim das coisas do que o seu princípio; melhor é o paciente do que o arrogante.

9 Não te apresses em irar-te, porque a ira se abriga no íntimo dos insensatos.

10 Jamais digas: Por que foram os dias passados melhores do que estes? Pois não é sábio perguntar assim.

11 Boa é a sabedoria, havendo herança, e de proveito, para os que vêem o sol.

Екклезіаст 7

Мудрість

1Краще добре ім’я, ніж парфуми тонкі, день смерті принадніший, ніж народження мить.

2Краще піти на поминки, ніж у дім гультіпаки, бо смерть на кожного чатує. Живим про це потрібно пам’ятати.

3Гнівитись краще, ніж сміятись, бо серце може вдовольнитись, хоч лице сумує.

4Мудрець і подумки про смерть не забуває, а дурень прагне лиш веселощів, розваг.

5Прислухатися краще до докорів мудреця, аніж вслухатися в медові співи дурня.

6Бо дурносміх нагадує чортополоху тріск, що швидко згоряє, навіть не зігрів казанка. І в цьому теж марнота.

7Дорогі підношення можуть й мудреця пошити в дурні, хабар і чесне серце спокусити може.

8Кінець у справі кращий, ніж початок, терплячість вдачі краща, аніж пиха.

9Не поспішай роздратуватись, бо гнів живе у серці дурня.

10Не говори: «Як сталося таке, що все минуле краще сьогодення?» Бо не від мудрості такі питання ставлять.

11Бо мудрість — добра, то коштовний спадок, корисний всім, хто сонце бачить.

[12] A sabedoria protege como protege o dinheiro; mas o proveito da sabedoria é que ela dá vida ao seu possuidor.

[12]Адже надійно мудрість захищає, як і срібло. І перевага знань у тім, що мудрість зберігає життя тому, хто володіє нею.

[13] Atenta para as obras de Deus, pois quem poderá endireitar o que ele torceu?

[13]Поглянь на труд Господній: хто здатен випрямити те, що Він зігнув?

[14] No dia da prosperidade, goza do bem; mas, no dia da adversidade, considera em que Deus fez tanto este como aquele, para que o homem nada descubra do que há de vir depois dele.

[14]У гарну днину утішайся, будь щасливим, а в нещасливий день замислися над тим, що їх обидвох Бог створив, аби людина у Нього не знайшла помилки.

A moderação em tudo é boa

[15] Tudo isto vi nos dias da minha vaidade: há justo que perece na sua justiça, e há perverso que prolonga os seus dias na sua perversidade.

[15]В безглуздому житті я усього зазнав: і те, що праведник загине, попри свою цноту, і що злочинець довго житиме, хоч сіє зло.

[16] Não sejas demasiadamente justo, nem exageradamente sábio; por que te destruirias a ti mesmo?

[16]Не будьте надто праведні і мудрі — навіщо знищувати себе?

[17] Não sejas demasiadamente perverso, nem sejas louco; por que morrerias fora do teu tempo?

[17]Не будьте занадто лихі й дурні не будьте також — навіщо вмирати передчасно?

[18] Bom é que retenhas isto e também daquilo não retires a mão; pois quem teme a Deus de tudo isto sai ileso.

[18]Краще вхопитися за одне, але й іншого не випускати з рук. Хто Господа шанує, матиме і те, і інше в своєму житті.

[19] A sabedoria fortalece ao sábio, mais do que dez poderosos que haja na cidade.

[19]Мудрість робить дужчим мудреця, аніж десяток управителів міських.

[20] Não há homem justo sobre a terra que faça o bem e que não peque.

[20]Бо праведного жодного немає на землі, хто б не грішив ніколи.

[21] Não apliques o coração a todas as palavras que se dizem, para que não venhas a ouvir o teu servo a amaldiçoar-te,

[21]Не слухайте всього, що мовлять люди, тож не почуєте, як проклинають вас раби.

[22] pois tu sabes que muitas vezes tu mesmo tens amaldiçoado a outros.

[22]Тому що достеменно вам відомо, що проклинали інших й ви не раз.

Avaliação da mulher enganosa

[23] Tudo isto experimentei pela sabedoria; e disse: tornar-me-ei sábio, mas a sabedoria estava longe de mim.
[24] O que está longe e mui profundo, quem o achará?
[25] Apliquei-me a conhecer, e a investigar, e a buscar a sabedoria e meu juízo de tudo, e a conhecer que a perversidade é insensatez e a insensatez, loucura.
[26] Achei coisa mais amarga do que a morte: a mulher cujo coração são redes e laços e cujas mãos são grilhões; quem for bom diante de Deus fugirá dela, mas o pecador virá a ser seu prisioneiro.
[27] Eis o que achei, diz o Pregador, conferindo uma coisa com outra, para a respeito delas formar o meu juízo,
[28] juízo que ainda procuro e não o achei: entre mil homens achei um como esperava, mas entre tantas mulheres não achei nem sequer uma.
[29] Eis o que tão-somente achei: que Deus fez o homem reto, mas ele se meteu em muitas astúcias.

Eclesiastes 8

A submissão diante do rei

[1] Quem é como o sábio? E quem sabe a interpretação das coisas? A sabedoria do homem faz reluzir o seu rosto, e muda-se a dureza da sua face.
[2] Eu te digo: observa o mandamento do rei, e isso por causa do teu juramento feito a Deus.

[23]Усі поради мудрістю я перевірив. Собі пообіцяв я: «Буду мудрим!» Але ж далеко як мені до мудреця!

[24]Усе, що є, — глибоке й непізнанне. Кому дано збагнути таємниці ті?

[25]Націлив розум я на пізнання, на пошук мудрості, чому на світі так ведеться: причину й наслідки шукав. Прагнув дізнатися, чому безглузде зло, чому дурний прирівняний до божевільного.

[26]І зрозумів я, що підступна жінка, в якої серце — лиш пастка й тенета, в якої руки — тільки пута, гіркіша від смерті. Той, хто шукає шлях до Бога, омине її, а хто грішить, потрапить у її сильце.

[27]«Погляньте, до чого я дійшов, — говорить Когелет. — Я все разом зіставив і обміркував, щоб знайти відповідь.

[28]Все ще шукаю і не знайшов ще відповіді, але я знаю, що на тисячу людей знайшовся один добропорядний чоловік, а жінки — жодної.

[29]Ось що єдине я відкрив для себе: Бог праведністю людей наділив, однак вони знайшли багато лихого».

Екклезіаст 8

Підкоряйтеся цареві

[1]Кого із мудрим чоловіком можна порівняти? Хто ладен пояснити все, що є у світі, як не мудрець? Мудрість просвітлює обличчя, пом’якшує гнівне лице.

[2]Кажу тобі: «Наказ царя виконуй, тому що перед Богом ти поклявся.

[3] Não te apresses em deixar a presença dele, nem te obstines em coisa má, porque ele faz o que bem entende.

[4] Porque a palavra do rei tem autoridade suprema; e quem lhe dirá: Que fazes?

[5] Quem guarda o mandamento não experimenta nenhum mal; e o coração do sábio conhece o tempo e o modo.

[6] Porque para todo propósito há tempo e modo; porquanto é grande o mal que pesa sobre o homem.

[7] Porque este não sabe o que há de suceder; e, como há de ser, ninguém há que lho declare.

[8] Não há nenhum homem que tenha domínio sobre o vento para o reter; nem tampouco tem ele poder sobre o dia da morte; nem há tréguas nesta peleja; nem tampouco a perversidade livrará aquele que a ela se entrega.

[9] Tudo isto vi quando me apliquei a toda obra que se faz debaixo do sol; há tempo em que um homem tem domínio sobre outro homem, para arruiná-lo.

As desigualdades na vida

[10] Assim também vi os perversos receberem sepultura e entrarem no repouso, ao passo que os que freqüentavam o lugar santo foram esquecidos na cidade onde fizeram o bem; também isto é vaidade.

[11] Visto como se não executa logo a sentença sobre a má obra, o coração dos filhos dos homens está inteiramente disposto a praticar o mal.

[3]Не слід перед царем у страху жити, не слід підтримувати хибні справи. Та пам’ятай: накаже цар таке, що йому миле.

[4]Адже могутнє царське слово, хто може йти наперекір йому і дорікнути: „Що ти робиш?”»

[5]Той, хто виконує його накази, не зазнає лиха, а мудре серце вкаже, що й коли зробити.

[6]Адже на все — належні час і вчинок, хоча турботи на людині — то тягар тяжкий.

[7]Що станеться в майбутньому, ніхто не знає, отже, хто може чоловіку підказати, що його чекає?

[8]Ніхто над подихом не має справи, ніхто не втримає його; нікому не дано над смертю верх узяти, ніхто не має відпочинку серед битви, підступного не порятує зло.

[9]Я все це бачив, міркував над усім, що коїться в світі, коли людина має владу над іншою людиною, щоб гнобити її.

[10]І тоді ж я бачив, як ховали зловмисників, тих, хто приходив до святого місця й повертався звідти. І люди забували, що ті скоїли. Це також марнота.

[11]Коли вирок за злочин не виконується швидко, тоді серця людей киплять злом.

[12] Ainda que o pecador faça o mal cem vezes, e os dias se lhe prolonguem, eu sei com certeza que bem sucede aos que temem a Deus.

[13] Mas o perverso não irá bem, nem prolongará os seus dias; será como a sombra, visto que não teme diante de Deus.

[14] Ainda há outra vaidade sobre a terra: justos a quem sucede segundo as obras dos perversos, e perversos a quem sucede segundo as obras dos justos. Digo que também isto é vaidade.

[15] Então, exaltei eu a alegria, porquanto para o homem nenhuma coisa há melhor debaixo do sol do que comer, beber e alegrar-se; pois isso o acompanhará no seu trabalho nos dias da vida que Deus lhe dá debaixo do sol.

[16] Aplicando-me a conhecer a sabedoria e a ver o trabalho que há sobre a terra – pois nem de dia nem de noite vê o homem sono nos seus olhos -,

[17] então, contemplei toda a obra de Deus e vi que o homem não pode compreender a obra que se faz debaixo do sol; por mais que trabalhe o homem para a descobrir, não a entenderá; e, ainda que diga o sábio que a virá a conhecer, nem por isso a poderá achar.

[12]Хоч грішники сотні разів чинять злочини і однак довго живуть, я знаю, що богобоязним буде краще через те, що вони шанують Його.

[13]Для злочинців не буде нічого доброго з того, що вони не бояться Господа, бо дні життя їхнього не видовжаться, як тіні.

[14]На світі точиться щось безглузде: з праведниками поводяться, як зі злочинцями, а неправедні дістають те, що мало б належати праведним. Я сказав: «У цьому також немає суті. Це марнота».

[15]Тож я й прославляю веселощі, бо нічого немає кращого для людини під сонцем, аніж їсти, пити й веселитися. І це йтиме з нею через щоденну працю її життя, яку Бог доручив їй виконувати під сонцем.

[16]Коли я спрямував розум до пізнання мудрості, почав придивлятися до того, що діється на землі, то побачив, що людина ні вдень, ні вночі не має сну.

[17]Я поглянув на всю роботу Бога: ніхто не може знати, що відбувається під сонцем. Хоч би як намагалася людина зрозуміти Господні вчинки, вона не зможе зрозуміти їх. І навіть якщо мудрець стверджує, що знає Божі замисли, він цього не може знати.

Eclesiastes 9

A sorte parece ser a mesma para todos

[1] Deveras me apliquei a todas estas coisas para claramente entender tudo isto: que os justos, e os sábios, e os seus feitos estão

Екклезіаст 9

Перед смертю всі рівні

[1]Я справді всім цим переймався й дійшов висновку, що в руках Господніх доля праведників і мудреців: не відають

nas mãos de Deus; e, se é amor ou se é ódio que está à sua espera, não o sabe o homem. Tudo lhe está oculto no futuro.

вони, що спіткає їх у майбутньому — любов, чи ненависть людей.

[2] Tudo sucede igualmente a todos: o mesmo sucede ao justo e ao perverso; ao bom, ao puro e ao impuro; tanto ao que sacrifica como ao que não sacrifica; ao bom como ao pecador; ao que jura como ao que teme o juramento.

[2]Але кожен проходить через одне й те саме: всіх прибирає смерть к рукам. Однакова доля чекає на праведного й грішника, доброго й лихого, чистого й нечистого, хто приносить пожертви і хто їх не приносить.

[3] Este é o mal que há em tudo quanto se faz debaixo do sol: a todos sucede o mesmo; também o coração dos homens está cheio de maldade, nele há desvarios enquanto vivem; depois, rumo aos mortos.

[3]В усьому, що діється під сонцем, є зло: однаковий жереб випадає всім, в людських серцях нуртує зло, безумство, доки вони живуть. І все це зло веде усіх у царство мертвих.

[4] Para aquele que está entre os vivos há esperança; porque mais vale um cão vivo do que um leão morto.

[4]І справді кожен живий сподівається, що «живий собака кращий від мертвого лева».

[5] Porque os vivos sabem que hão de morrer, mas os mortos não sabem coisa nenhuma, nem tampouco terão eles recompensa, porque a sua memória jaz no esquecimento.

[5]Живі знають, що помруть, а мертві вже нічого не знають! І не існує вже для них ніякої винагороди, бо про них забули.

[6] Amor, ódio e inveja para eles já pereceram; para sempre não têm eles parte em coisa alguma do que se faz debaixo do sol.

[6]Їхні любов, ненависть, заздрість уже загинули, і вже ніколи їм не розділити долю живих ні в чому, що діється під сонцем.

[7] Vai, pois, come com alegria o teu pão e bebe gostosamente o teu vinho, pois Deus já de antemão se agrada das tuas obras.

[7]Тож іди і з радістю їж хліб, з насолодою запивай його вином, адже Бог уже схвалив твій шлях.

[8] Em todo tempo sejam alvas as tuas vestes, e jamais falte o óleo sobre a tua cabeça.

[8]Нехай завжди твоє вбрання буде білим, нехай завжди твоя голова буде змащена.

[9] Goza a vida com a mulher que amas, todos os dias de tua vida fugaz, os quais Deus te deu debaixo do sol; porque esta é

[9]Насолоджуйся життям з дружиною, яку кохатимеш протягом усього недовгого життя, що дано тобі під сонцем. Бо це твоя доля і твій труд, яким займаєшся на цьому світі.

a tua porção nesta vida pelo trabalho com que te afadigaste debaixo do sol.

10 Tudo quanto te vier à mão para fazer, faze-o conforme as tuas forças, porque no além, para onde tu vais, não há obra, nem projetos, nem conhecimento, nem sabedoria alguma.

10Роби якнайкраще кожну справу, яку знаходять твої руки, бо в Шеолі, куди ти зійдеш, немає ні справ, ні думок, ні знання, ні мудрості.

Trabalhos sem recompensa

Життя — несправедливе

11 Vi ainda debaixo do sol que não é dos ligeiros o prêmio, nem dos valentes, a vitória, nem tampouco dos sábios, o pão, nem ainda dos prudentes, a riqueza, nem dos inteligentes, o favor; porém tudo depende do tempo e do acaso.

11А ще я бачив під сонцем, що гонитва — не для найспритнішого, бій — не для найдужчого, хліб — не для мудрого, багатство — не для розумного, визнання — не для освіченого, бо на всіх чигає призначений час або несподіване лихо.

12 Pois o homem não sabe a sua hora. Como os peixes que se apanham com a rede traiçoeira e como os passarinhos que se prendem com o laço, assim se enredam também os filhos dos homens no tempo da calamidade, quando cai de repente sobre eles.

12Більше того, ніхто навіть не знає, скільки часу йому відведено. Немов рибина, що заплуталася в смертних тенетах, мов пташка, що забилася в сильці, так і люди ловляться в біді, що несподівано падає на них.

Exemplo que ilustra esta verdade

13 Também vi este exemplo de sabedoria debaixo do sol, que foi para mim grande.

13І це спостерігав я під сонцем: приклад мудрості, яку визнав я великою.

14 Houve uma pequena cidade em que havia poucos homens; veio contra ela um grande rei, sitiou-a e levantou contra ela grandes baluartes.

14Було якось містечко, в якому мешкало небагато людей. Прийшов могутній цар, оточив його, влаштував потужну облогу.

15 Encontrou-se nela um homem pobre, porém sábio, que a livrou pela sua sabedoria; contudo, ninguém se lembrou mais daquele pobre.

15І знайшовся в містечку бідний мудрець, який своєю далекоглядністю врятував місто. Але ніхто цього бідака вже не пам'ятає.

16 Então, disse eu: melhor é a sabedoria do que a força, ainda que a sabedoria do pobre é desprezada, e as suas palavras não são ouvidas.

16Тож я сказав: «Мудрість ліпша, ніж сила». Але мудрість бідного зневажають, до його слів не прислухаються.

[17] As palavras dos sábios, ouvidas em silêncio, valem mais do que os gritos de quem governa entre tolos.

[18] Melhor é a sabedoria do que as armas de guerra, mas um só pecador destrói muitas coisas boas.

[17]Прислухайся до тихої поради мудрого. Це ліпше, ніж до вигуків правителів у натовпі тупоголових.

[18]Премудрість краща, аніж меч і спис, та невіглас може знищити чимало доброго.

Eclesiastes 10

A excelência da sabedoria

[1] Qual a mosca morta faz o ungüento do perfumador exalar mau cheiro, assim é para a sabedoria e a honra um pouco de estultícia.

[2] O coração do sábio se inclina para o lado direito, mas o do estulto, para o da esquerda.

[3] Quando o tolo vai pelo caminho, falta-lhe o entendimento; e, assim, a todos mostra que é estulto.

[4] Levantando-se contra ti a indignação do governador, não deixes o teu lugar, porque o ânimo sereno acalma grandes ofensores.

[5] Ainda há um mal que vi debaixo do sol, erro que procede do governador:

[6] o tolo posto em grandes alturas, mas os ricos assentados em lugar baixo.

[7] Vi servos a cavalo e príncipes andando a pé como servos sobre a terra.

[8] Quem abre uma cova nela cairá, e quem rompe um muro, mordê-lo-á uma cobra.

[9] Quem arranca pedras será maltratado por elas, e o que racha lenha expõe-se ao perigo.

Екклезіаст 10

Хвала мудрості

[1]Найкращі пахощі споганить можуть дохлі мухи, дрібна дурничка переважить честь і мудрість.

[2]Де мудрий поверне праворуч, там дурень поверне ліворуч.

[3]Коли шляхом своїм іде невіглас, цього не усвідомлює ніскільки, і кожен розуміє, що дурень він.

[4]Якщо на вас розгнівається можновладець, не здавайтесь через невдачі. Будь старанним й терпеливим, тоді можна виправити самі великі помилки.

[5]Таке ще зло я спостеріг під сонцем, таку помилку робить можновладець:

[6]дурний найвищі обіймає посади, великі та багаті — другорядні.

[7]Рабів на конях верхи бачив я і повелителів, що пішки плентались, немов раби.

[8]Хто риє яму, може в неї впасти, того, хто мур руйнує, може вжалити гадюка.

[9]Каменярі поранитись камінням можуть, дереворуби постраждати від нього можуть.

[10] Se o ferro está embotado, e não se lhe afia o corte, é preciso redobrar a força; mas a sabedoria resolve com bom êxito.

[11] Se a cobra morder antes de estar encantada, não há vantagem no encantador.

[12] Nas palavras do sábio há favor, mas ao tolo os seus lábios devoram.

[13] As primeiras palavras da boca do tolo são estultícia, e as últimas, loucura perversa.

[14] O estulto multiplica as palavras, ainda que o homem não sabe o que sucederá; e quem lhe manifestará o que será depois dele?

[15] O trabalho do tolo o fatiga, pois nem sabe ir à cidade.

[16] Ai de ti, ó terra cujo rei é criança e cujos príncipes se banqueteiam já de manhã.

[17] Ditosa, tu, ó terra cujo rei é filho de nobres e cujos príncipes se sentam à mesa a seu tempo para refazerem as forças e não para bebedice.

[18] Pela muita preguiça desaba o teto, e pela frouxidão das mãos goteja a casa.

[19] O festim faz-se para rir, o vinho alegra a vida, e o dinheiro atende a tudo.

[20] Nem no teu pensamento amaldiçoes o rei, nem tampouco no mais interior do teu quarto, o rico; porque as aves dos céus poderiam levar a tua voz, e o que tem asas daria notícia das tuas palavras.

Eclesiastes 11

O procedimento prudente do sábio

[10]Коли тупа сокира, більше праці; сокира гостра — менше працювати. Отак і мудрість — помічник талану.

[11]Якщо гадюка укусила вже до замовляння, то замовляти марно вже її.

[12]З уст мудреця слова несуть йому лиш благо, а дурня рот його ж і знищить.

[13]З дурниці починає він розмову, останнє слово — то зовсім нісенітниця.

[14]Адже невпинно дурень пащекує, чим це закінчиться; ніхто не передбачить, ніхто не скаже, що по тому буде.

[15]Усе, що дурень робить, лиш виснажує його, адже він задурний знайти додому шлях.

[16]Біда тобі, о земле, цар твій юний, і можновладці зранку шлунок набивають.

[17]Благословенна, земле, ти, бо твій цар шляхетний, а управителі їдять в належний час, щоб сил набратися, а не сп'яніти.

[18]То через лінощі провалюється дах, через недбалість хата протікає.

[19]Для задоволення готують собі їсти, для радощів в житті вино вживають, а гроші відповідь дадуть на все.

[20]І подумки не проклинай царя, і в ліжку не кляни багатія, бо навіть пташка в небі перехопить твоє слово, на крилах донесе, що ти сказав.

Екклезіаст 11

Будь обачливий

[1] Lança o teu pão sobre as águas, porque depois de muitos dias o acharás.

[2] Reparte com sete e ainda com oito, porque não sabes que mal sobrevirá à terra.

[3] Estando as nuvens cheias, derramam aguaceiro sobre a terra; caindo a árvore para o sul ou para o norte, no lugar em que cair, aí ficará.

[4] Quem somente observa o vento nunca semeará, e o que olha para as nuvens nunca segará.

[5] Assim como tu não sabes qual o caminho do vento, nem como se formam os ossos no ventre da mulher grávida, assim também não sabes as obras de Deus, que faz todas as coisas.

[6] Semeia pela manhã a tua semente e à tarde não repouses a mão, porque não sabes qual prosperará; se esta, se aquela ou se ambas igualmente serão boas.

[7] Doce é a luz, e agradável aos olhos, ver o sol.

[8] Ainda que o homem viva muitos anos, regozije-se em todos eles; contudo, deve lembrar-se de que há dias de trevas, porque serão muitos. Tudo quanto sucede é vaidade.

A mocidade

[9] Alegra-te, jovem, na tua juventude, e recreie-se o teu coração nos dias da tua mocidade; anda pelos caminhos que satisfazem ao teu coração e agradam aos

[1]Якщо добро ти сіятимеш на життєвому шляху, воно неодмінно тобі добром повернеться.

[2]Вкладай гроші у кілька різноманітних справ, бо де знання, що не обсяде край твій лихо.

[3]Не має сумніву у деяких речах: як обважніють хмари, дощ рясний напоїть землю. Дарма, на північ чи на південь дерево впаде, там і залишиться лежати.

[4]Але деяких речей не можна знати, треба лиш на Господа покладатися у них: хто дивиться на вітер, сіяти не буде, хто дивиться на хмари, не збере врожаю.

[5]Як невідомі нам шляхи вітрів або як виростає дитя у материнськім лоні, так не збагнеш і труд Господній, Творця всього на світі цім.

[6]Уранці засівай свій лан, увечері також не дай рукам спочинку, адже не знаєш, що піде на користь: чи те чи інше, а може, все тобі успіх принесе.

Насолоджуйся життям, доки молодий

[7]Яке прекрасне світло дня і як чудово жити в сонячному світі!

[8]Радіти мусиш кожній днині, якщо й живеш багато літ. Та завжди пам’ятай про чорні дні, бо їх багато літ, та пам’ятай про смерть, бо смерті вічність довша, аніж твоє життя.

[9]Тож веселися, молодь, поки юна, хай серце пломеніє щастям, коли ще молоде. Роби усе, що серце забажає, іди, куди тебе твій погляд поведе. Та пам’ятай, що Бог судити буде за все, що ти зробив.

teus olhos; sabe, porém, que de todas estas coisas Deus te pedirá contas.

10 Afasta, pois, do teu coração o desgosto e remove da tua carne a dor, porque a juventude e a primavera da vida são vaidade.

10Отруту гніву з серця викинь, печаль із тіла прожени, бо юність і чорнявий чуб — не вічні.

Eclesiastes 12

A velhice

1 Lembra-te do teu Criador nos dias da tua mocidade, antes que venham os maus dias, e cheguem os anos dos quais dirás: Não tenho neles prazer;

2 antes que se escureçam o sol, a lua e as estrelas do esplendor da tua vida, e tornem a vir as nuvens depois do aguaceiro;

3 no dia em que tremerem os guardas da casa, os teus braços, e se curvarem os homens outrora fortes, as tuas pernas, e cessarem os teus moedores da boca, por já serem poucos, e se escurecerem os teus olhos nas janelas;

4 e os teus lábios, quais portas da rua, se fecharem; no dia em que não puderes falar em alta voz, te levantares à voz das aves, e todas as harmonias, filhas da música, te diminuírem;

5 como também quando temeres o que é alto, e te espantares no caminho, e te embranqueceres, como floresce a amendoeira, e o gafanhoto te for um peso, e te perecer o apetite; porque vais à casa eterna, e os pranteadores andem rodeando pela praça;

Екклезіаст 12

Старість

1У юні дні не забувай Творця до того, як біда покличе, до того, як прийдуть роки, коли вже скажеш: «Я не маю втіхи!»

2Пам’ятай свого Творця, поки молодий, до того ще, як сонце й світло потьмяніють і почорніють зорі й місяць, і за грозою набігатиме гроза.

3Не забувай Його до того, коли рукам твоїм не стане сили, коли підкосяться коліна у мужчин, повипадають зуби, і жувати буде нічим, не бачитимуть очі ясно.

4Тоді і звуки з вулиці, немов крізь ставні, і навіть гуркіт жорен нечутним стане; пісень дівочих не почуєш, але пташиний спів тебе, безсонного, розбудить.

5У той час ти боятимешся висоти й розбою на дорогах, коли волосся стане білим, як мигдаль, покритий цвітом, коли ходитимеш з трудом, як розжиріла сарана, коли бажань уже не буде, коли в оселю вічну люди йдуть і їх жалобниці в останню путь проводять.

Про смерть

[6] antes que se rompa o fio de prata, e se despedace o copo de ouro, e se quebre o cântaro junto à fonte, e se desfaça a roda junto ao poço,

[6]Поки ще цілий срібний ланцюжок і келих золотий не похилився, і глек біля струмка не тріснув, й коловорот з колодязя не впав.

[7] e o pó volte à terra, como o era, e o espírito volte a Deus, que o deu.

[7]Повернеться у землю порох, звідки вийшов, а дух життєвий вернеться до Бога, звідки вийшов.

[8] Vaidade de vaidade, diz o Pregador, tudo é vaidade.

[8]«Все — вітер в полі, — каже Когелет, — усе марнота!»

Conclusão

Закінчення

[9] O Pregador, além de sábio, ainda ensinou ao povo o conhecimento; e, atentando e esquadrinhando, compôs muitos provérbios.

[9]Когелет був не лише мудрецем, але й сам далі навчав людей, давав їм знання. Він почув, перевірив і виправив чимало мудрих висловів.

[10] Procurou o Pregador achar palavras agradáveis e escrever com retidão palavras de verdade.

[10]Когелет намагався знайти втішні слова, написати дохідливі й правдиві рядки.

[11] As palavras dos sábios são como aguilhões, e como pregos bem fixados as sentenças coligidas, dadas pelo único Pastor.

[11]Слова мудреця, мов дубець для бика. Його переконливі слова, мов кілки, що вп’ялися в землю. Вони прийшли від одного пастуха.

[12] Demais, filho meu, atenta: não há limite para fazer livros, e o muito estudar é enfado da carne.

[12]А всього, що поза цим, сину мій, стережися! Книги пишуть безкінечно, а довге навчання віднімає багато сил.

[13] De tudo o que se tem ouvido, a suma é: Teme a Deus e guarda os seus mandamentos; porque isto é o dever de todo homem.

[13]Такий кінець усьому почутому: бійся Бога й тримайся Його заповідей — такий цілковитий обов’язок людини.

[14] Porque Deus há de trazer a juízo todas as obras, até as que estão escondidas, quer sejam boas, quer sejam más.

[14]Адже Бог розсудить будь-яку справу, в тому числі й кожну приховану річ, хай добру чи лиху.

Cântico dos Cânticos de Salomão

Cântico 1

[1] Cântico dos cânticos de Salomão.

Primeiro cântico

Esposa

[2] Beija-me com os beijos de tua boca; porque melhor é o teu amor do que o vinho.

[3] Suave é o aroma dos teus ungüentos, como ungüento derramado é o teu nome; por isso, as donzelas te amam.

[4] Leva-me após ti, apressemo-nos. O rei me introduziu nas suas recâmaras.

Coro

Em ti nos regozijaremos e nos alegraremos; do teu amor nos lembraremos, mais do que do vinho; não é sem razão que te amam.

Esposa

[5] Eu estou morena e formosa, ó filhas de Jerusalém, como as tendas de Quedar, como as cortinas de Salomão.

[6] Não olheis para o eu estar morena, porque o sol me queimou. Os filhos de minha mãe se indignaram contra mim e me puseram por guarda de vinhas; a vinha, porém, que me pertence, não a guardei.

[7] Dize-me, ó amado de minha alma: onde apascentas o teu rebanho, onde o fazes repousar pelo meio-dia, para que não ande eu vagando junto ao rebanho dos teus companheiros?

Esposo

[8] Se tu não o sabes, ó mais formosa entre as mulheres, sai-te pelas pisadas dos

Пісня над Піснями

Пісня над Піснями 1

[1]Соломонова пісня над піснями.

Жінка своєму Коханому

[2]Хай він вкриє мене цілунками уст своїх, бо любов його вина солодша.

[3]Пахощі його — найзапашніші, ім'я його — розбризкані парфуми. Тому його дівчата і кохають.

[4]Візьми мене з собою! Давай разом втечемо від усіх! Привів мене в свою кімнату цар.

Жінки Єрусалиму Чоловікові

Втішаймося і веселімося разом. Любов його солодша, ніж вино, тому й жінки обожнюють його.

Вона розмовляє з Жінками

[5]Дочки Єрусалима, я темношкіра, але я чарівна. Я смуглява, немов намети Кедара, і гарна, мов намети Салми.

[6]Ви не дивіться, що я темна, від сонце, під яким засмагла. Сини моєї матері на мене запалились гнівом. Мене зробили наглядачкою за виноградником своїм. Свою ж лозу, яка мені належить, я вже належно доглядати не могла.

Вона розмовляє з Ним

[7]Скажи мені о ти, кого душа кохає, де ти пасеш своїх овець? Де спочити ти їм даєш опівдні? Скажи мені, щоб не була мов та я, наймичка при отарах твоїх друзів.

Він розмовляє з Ней

[8]Якщо не знаєш, де знайти мене, ти, найпрекрасніша з усіх жінок, йди по

rebanhos e apascenta os teus cabritos junto às tendas dos pastores.

[9] Às éguas dos carros de Faraó te comparo, ó querida minha.

[10] Formosas são as tuas faces entre os teus enfeites, o teu pescoço, com os colares.

[11] Enfeites de ouro te faremos, com incrustações de prata.

Esposa

[12] Enquanto o rei está assentado à sua mesa, o meu nardo exala o seu perfume.

[13] O meu amado é para mim um saquitel de mirra, posto entre os meus seios.

[14] Como um racimo de flores de hena nas vinhas de En-Gedi, é para mim o meu amado.

Esposo

[15] Eis que és formosa, ó querida minha, eis que és formosa; os teus olhos são como os das pombas.

Esposa

[16] Como és formoso, amado meu, como és amável! O nosso leito é de viçosas folhas,

[17] as traves da nossa casa são de cedro, e os seus caibros, de cipreste.

Cântico 2

[1] Eu sou a rosa de Sarom, o lírio dos vales.

Esposo

[2] Qual o lírio entre os espinhos, tal é a minha querida entre as donzelas.

Esposa

[3] Qual a macieira entre as árvores do bosque, tal é o meu amado entre os jovens; desejo muito a sua sombra e debaixo dela me assento, e o seu fruto é doce ao meu paladar.

слідах моїх овець, і козенят своїх паси коло наметів інших пастухів.

[9]Я порівняю тебе, люба моя, з лошицею колісниць фараонових. Виблискують вони сяйливо від прикрас.

[10-11]Ось і для тебе я приготував прикраси: щоки твої прегарні стали від сережок, і шия від намиста гарна стала.

Вона говорить

[12]Коли мій цар на своїм ложі, мій нард так солодко пахтить.

[13]Коханий мій, немов торбинка з мирром, що ніч проводить в мене між грудьми.

[14]Коханий мій немов би хенни ґроно, що в виноградниках Ен-Ґеді розцвіла.

Чоловік говорить

[15]І справді ти прекрасна, моя люба, а твої очі ніби голубки.

Жінка промовляє

[16]І справді ти прегарний, мій коханий, а ложе наше справді пишне!

[17]Бруси будинку нашого — це кедри, а крокви дому нашого — то сосни.

Пісня над Піснями 2

[1]Я крокус рівнини Шарону, я конвалія із долини.

Чоловік говорить

[2]Мов та лілія між шипів, моя кохана між жінками.

Вона відповідає

[3]Мов яблуня поміж дерев у лісі, так і коханий мій поміж чоловіків.

Вона говорить до Жінок

Люблю я бути в затінку його, і плід його мені солодкий.

[4] Leva-me à sala do banquete, e o seu estandarte sobre mim é o amor.

[5] Sustentai-me com passas, confortai-me com maçãs, pois desfaleço de amor.

[6] A sua mão esquerda esteja debaixo da minha cabeça, e a direita me abrace.

[7] Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, pelas gazelas e cervas do campo, que não acordeis, nem desperteis o amor, até que este o queira.

Segundo cântico

[8] Ouço a voz do meu amado; ei-lo aí galgando os montes, pulando sobre os outeiros.

[9] O meu amado é semelhante ao gamo ou ao filho da gazela; eis que está detrás da nossa parede, olhando pelas janelas, espreitando pelas grades.

[10] O meu amado fala e me diz:

Esposo

Levanta-te, querida minha, formosa minha, e vem.

[11] Porque eis que passou o inverno, cessou a chuva e se foi;

[12] aparecem as flores na terra, chegou o tempo de cantarem as aves, e a voz da rola ouve-se em nossa terra.

[13] A figueira começou a dar seus figos, e as vides em flor exalam o seu aroma; levanta-te, querida minha, formosa minha, e vem.

[14] Pomba minha, que andas pelas fendas dos penhascos, no esconderijo das rochas escarpadas, mostra-me o rosto, faze-me ouvir a tua voz, porque a tua voz é doce, e o teu rosto, amável.

Esposa

[4]Він ввів мене в свій дім п’янкий під прапором свого кохання.

[5]Родзинковий пиріг хай підкріпить мене, хай яблука дадуть мені підтримку, бо я уже знесилена коханням.

[6]Ліва його рука під головою в мене, а правою він обіймає мене.

[7]Дочки Єрусалима, покляніться газелями чи оленями дикими, що ви не будете будить кохання, допоки не запрагну я його.

Вона продовжує

[8]Ось чую я, що коханий мій підходить, через гори перестрибує, через пагорби перескакує.

[9]Коханий мій немов газель, чи оленятко. Дивись, он він стоїть за муром нашого будинку і зазирає у вікно, він потай зазирає через ґрати.

[10]Коханий мій відповів, сказав мені: «Вставай, моя прекрасна, моя люба, і ходім.

[11]Я так кажу, бо вже зима минула, дощі пройшли й пішли собі.

[12]З’явилися вже квіти на землі, пора пісень прийшла, і в нашім краї голубки туркотіння чую я.

[13]На смоковниці наливаються плоди, і виноградні лози так цвітуть духмяно. Вставай, моя кохана, моя гарна, і ходім.

[14]Моя голубка у розщелинах сховалась, у схованих печерах диких скель, ти покажи мені своє обличчя, подай-но голос, щоби я його почув. Бо голос твій — солодкий, і вигляд — прекрасний».

Вона промовляє до Жінок

[15] Apanhai-me as raposas, as raposinhas, que devastam os vinhedos, porque as nossas vinhas estão em flor.
[16] O meu amado é meu, e eu sou dele; ele apascenta o seu rebanho entre os lírios.
[17] Antes que refresque o dia e fujam as sombras, volta, amado meu; faze-te semelhante ao gamo ou ao filho das gazelas sobre os montes escabrosos.

[15]Спіймайте нам лисиць, маленьких лисів отих, що виноградники псують, бо ж наші виноградники в цвіту.

[16]Коханий мій — він мій, а я — його; він випаса отари в рясноквітті.

[17]Аж доки не проснеться подих дня і не втечуть від нього ночі тіні. Вернись, мій любий, стань мов та газель чи олень молодий в горах Бетера.

Cântico 3

[1] De noite, no meu leito, busquei o amado de minha alma, busquei-o e não o achei.
[2] Levantar-me-ei, pois, e rodearei a cidade, pelas ruas e pelas praças; buscarei o amado da minha alma. Busquei-o e não o achei.
[3] Encontraram-me os guardas, que rondavam pela cidade. Então, lhes perguntei: vistes o amado da minha alma?
[4] Mal os deixei, encontrei logo o amado da minha alma; agarrei-me a ele e não o deixei ir embora, até que o fiz entrar em casa de minha mãe e na recâmara daquela que me concebeu.

[5] Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, pelas gazelas e cervas do campo, que não acordeis, nem desperteis o amor, até que este o queira.

Terceiro cântico

Coro

[6] Que é isso que sobe do deserto, como colunas de fumaça, perfumado de mirra, e de incenso, e de toda sorte de pós aromáticos do mercador?

Пісня над Піснями 3

Жінка говорить

[1]Ніч за ніччю на ложі своїм я шукаю, кого так кохаю. Я шукаю, але не знаходжу.

[2]Я подумала: «Встану й по місту піду, вздовж по вулицях та по майданах, щоб того розшукати, кого кохаю я». Я шукала, але не знайшла.

[3]Мене у місті здибала сторожа, що містом ходить. Я спитала їх: «Чи бачили того, коханого мого?»

[4]І тільки я пішла від них, одразу зустріла я того, кого кохаю я. Я обняла його й не відпускала, поки в дім матері своєї не ввела, в кімнату, де зачала вона мене і народила.

Вона промовляє до Жінок

[5]Я присягнутися примушу вас газелями чи оленями дикими, що ви не будете будить кохання, допоки не запрагну я його.

Чоловік та його Наречена

[6]Хто то з пустелі йде, немов дими жертовного вогню із ладаном і мирром, напахчений парфумом від купця?

[7] É a liteira de Salomão; sessenta valentes estão ao redor dela, dos valentes de Israel.

[8] Todos sabem manejar a espada e são destros na guerra; cada um leva a espada à cinta, por causa dos temores noturnos.

[9] O rei Salomão fez para si um palanquim de madeira do Líbano.

[10] Fez-lhe as colunas de prata, a espalda de ouro, o assento de púrpura, e tudo interiormente ornado com amor pelas filhas de Jerusalém.

[11] Saí, ó filhas de Sião, e contemplai ao rei Salomão com a coroa com que sua mãe o coroou no dia do seu desposório, no dia do júbilo do seu coração.

[7]Поглянь, це Соломонів паланкин. І воїнів довкола шістдесят — це воїни Ізраїлю при ньому.

[8]Усі вони озброєні мечами, усі вони досвідчені бійці. У кожного при боці меч напоготові для будь-якої небезпеки уночі.

[9]Цар Соломон зробив цей паланкин, для себе спорудив з дерев ливанських.

[10]Стовпи його із срібла він зробив, оббивку — з золота, сидіння — із пурпуру, ще й інкрустований з любов'ю дочками Єрусалима він.

[11]Дочки Сіону, вийдіть і погляньте, на Соломона, на свого царя. Він у вінці, яким вінчала його мати у день весілля, в день, коли він відзначав щасливе свято свого серця.

Cântico 4

Esposo

[1] Como és formosa, querida minha, como és formosa! Os teus olhos são como os das pombas e brilham através do teu véu. Os teus cabelos são como o rebanho de cabras que descem ondeantes do monte de Gileade.

[2] São os teus dentes como o rebanho das ovelhas recém-tosquiadas, que sobem do lavadouro, e das quais todas produzem gêmeos, e nenhuma delas há sem crias.

[3] Os teus lábios são como um fio de escarlata, e tua boca é formosa; as tuas faces, como romã partida, brilham através do véu.

[4] O teu pescoço é como a torre de Davi, edificada para arsenal; mil escudos pendem dela, todos broquéis de soldados valorosos.

Пісня над Піснями 4

Чоловік промовляє до Неї

[1]Яка ж бо ти прекрасна, моя люба! Ти прегарна! Твої очі, немов голубки за твоїм покривалом. Твоє волосся грайливе, мов козляток зграйка, які спускаються в долину з Ґілеадських гір.

[2]А твої зуби білі, наче вівці, які отарою виходять із купелі. Народить кожна пару близнюків, і жодної неплідної немає.

[3]Твої уста, немов червоний шовк, слова такі солодкі з них злітають. За покривалом щоки, мов скибочки розтятого гранату.

[4]Подібна шия до Давидової башти; вона трофеями обвішана так рясно, відважних воїнів то все щити.

[5] Os teus dois seios são como duas crias, gêmeas de uma gazela, que se apascentam entre os lírios.

[5]А груди, ніби двоє оленяток, немов газелі двоє близнюків, які серед лілій пасуться.

Esposa

[6] Antes que refresque o dia, e fujam as sombras, irei ao monte da mirra e ao outeiro do incenso.

[6]На гору миррову піду я сам, піду на цілі гори фиміаму, аж доки не зробить день останній подих, і не втечуть від нього вечірні тіні.

Esposo

[7] Tu és toda formosa, querida minha, e em ti não há defeito.

[7]Моя кохана, все в тобі прекрасне, і в досконалості твоїй немає вад.

[8] Vem comigo do Líbano, noiva minha, vem comigo do Líbano; olha do cimo do Amana, do cimo do Senir e do Hermom, dos covis dos leões, dos montes dos leopardos.

[8]Ходімо із Ливану, наречена, давай з Ливану ми повернемось удвох. Поглянь униз з вершини Амана, з вершин Сеніру та Хермону, із лігв лев'ячих, із леопардових схованок гірських.

[9] Arrebataste-me o coração, minha irmã, noiva minha; arrebataste-me o coração com um só dos teus olhares, com uma só pérola do teu colar.

[9]О наречена моя, ти украла моє серце; Одним лиш поглядом ти вразила мене, о суджена, одним разком намиста.

[10] Que belo é o teu amor, ó minha irmã, noiva minha! Quanto melhor é o teu amor do que o vinho, e o aroma dos teus ungüentos do que toda sorte de especiarias!

[10]Прекрасні твої любощі, о сестро. Вони, о суджена, вина п'янкіші, і запах пахощів твоїх солодший від парфумів.

[11] Os teus lábios, noiva minha, destilam mel. Mel e leite se acham debaixo da tua língua, e a fragrância dos teus vestidos é como a do Líbano.

[11]З уст твоїх, люба, солодкий точиться мед, під язиком твоїм мед з молоком, запах вбрання твого — запах ливанського кедра.

[12] Jardim fechado és tu, minha irmã, noiva minha, manancial recluso, fonte selada.

[12]Ти чиста, немов садок за брамою кріпкою, ніби водограй закритий.

[13] Os teus renovos são um pomar de romãs, com frutos excelentes: a hena e o nardo;

[13]Твоя омита шкіра — сад ґранатовий, з рясними і добірними плодами, з хною.

[14] o nardo e o açafrão, o cálamo e o cinamomo, com toda a sorte de árvores de

[14]Нард і шафран, татарське зілля і кориця, духмяний нард, і мирро, і алое, і пахощі усі найзапашніші.

incenso, a mirra e o aloés, com todas as principais especiarias.

[15] És fonte dos jardins, poço das águas vivas, torrentes que correm do Líbano!

Esposa

[16] Levanta-te, vento norte, e vem tu, vento sul; assopra no meu jardim, para que se derramem os seus aromas. Ah! Venha o meu amado para o seu jardim e coma os seus frutos excelentes!

[15]Ти, мов криниця у саду, колодязь з чистою водою, що лине з гір Ливанських.

Жінка у відповідь

[16]Північний вітре, пробудись, прилинь сюди, південний вітре. Повій на сад мій, пахощі розвій. Нехай прийде до свого саду мій коханий і хай він спожива рясні плоди його.

Cântico 5

Esposo

[1] Já entrei no meu jardim, minha irmã, noiva minha; colhi a minha mirra com a especiaria, comi o meu favo com o mel, bebi o meu vinho com o leite. Comei e bebei, amigos; bebei fartamente, ó amados.

Quarto cântico

Esposa

[2] Eu dormia, mas o meu coração velava; eis a voz do meu amado, que está batendo:

Esposo

Abre-me, minha irmã, querida minha, pomba minha, imaculada minha, porque a minha cabeça está cheia de orvalho, os meus cabelos, das gotas da noite.

Esposa

[3] Já despi a minha túnica, hei de vesti-la outra vez? Já lavei os pés, tornarei a sujá-los?

[4] O meu amado meteu a mão por uma fresta, e o meu coração se comoveu por amor dele.

[5] Levantei-me para abrir ao meu amado; as minhas mãos destilavam mirra, e os

Пісня над Піснями 5

Чоловік мовить

[1]Прийшов я до саду свого, моя сестро, моя наречена, зібрав я і мирро й бальзам. Я їв мед мій добірний і пив своє вино із молоком своїм.

Жінки до Коханих

О друзі любі, їжте, пийте, напийтеся любовних чар.

Вона говорить

[2]Я сплю, та серце моє не дрімає. Я чую стукіт! Милий мій прийшов: «О сестро, мила моя, відчини, моя голубко, моє ладо, бо голова моя росою вкрита, волосся мокре від нічних туманів».

[3]Але ж я скинула вже одяг, що ж, одягатись мені знов? І ноги я уже водою омила, то як же знов бруднити їх?

[4]Коханий мій просунув руку в отвір, все моє тіло відгукнулося йому.

[5]Я встала відчинити любому моєму, і мирро крапало із пальців на засув.

meus dedos mirra preciosa sobre a maçaneta do ferrolho.

[6] Abri ao meu amado, mas já ele se retirara e tinha ido embora; a minha alma se derreteu quando, antes, ele me falou; busquei-o e não o achei; chamei-o, e não me respondeu.

[6]Коханому я двері відчинила, та любий повернувся вже й пішов. Померло все в мені, як він пішов. Шукала я його, та не знайшла, гукала я його, та він не відгукнувся.

[7] Encontraram-me os guardas que rondavam pela cidade; espancaram-me e feriram-me; tiraram-me o manto os guardas dos muros.

[7]Мене знайшла сторожа, що по місту ходить. Вони побили і поранили мене, мій плащ забрали вартові у мене.

[8] Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, se encontrardes o meu amado, que lhe direis? Que desfaleço de amor.

[8]Я заклинаю вас, дочки Єрусалима, якщо знайдете ви коханого мого, скажіть, що хвора я коханням.

Coro

Жінки в відповідь їй

[9] Que é o teu amado mais do que outro amado, ó tu, a mais formosa entre as mulheres? Que é o teu amado mais do que outro amado, que tanto nos conjuras?

[9]Чим кращий любий твій від інших любих, о найгарніша з усіх жінок? Невже гарніший твій коханий інших милих, що ти так палко заклинаєш нас?

Esposa

Вона відповідає Жінкам Єрусалима

[10] O meu amado é alvo e rosado, o mais distinguido entre dez mil.

[10]Коханий мій — сяйливий і рум'яний, його й з десятків тисяч можна розпізнати.

[11] A sua cabeça é como o ouro mais apurado, os seus cabelos, cachos de palmeira, são pretos como o corvo.

[11]Голова його — то щире золото, хвилясті кучері, мов ворона крило.

[12] Os seus olhos são como os das pombas junto às correntes das águas, lavados em leite, postos em engaste.

[12]А очі, мов голубки над потоком, що в молоці купаються, й немов коштовний камінь в дорогій оправі.

[13] As suas faces são como um canteiro de bálsamo, como colinas de ervas aromáticas; os seus lábios são lírios que gotejam mirra preciosa;

[13]А щоки, наче запашний квітник, уста — лілії, що сочаться мирром.

[14] as suas mãos, cilindros de ouro, embutidos de jacintos; o seu ventre, como alvo marfim, coberto de safiras.

[14]Руки його, немов палиці з золота, оздоблені щедро яшмою. Тіло — сапфіром оздоблена кістка слонова.

[15] As suas pernas, colunas de mármore, assentadas em bases de ouro puro; o seu aspecto, como o Líbano, esbelto como os cedros.

[16] O seu falar é muitíssimo doce; sim, ele é totalmente desejável. Tal é o meu amado, tal, o meu esposo, ó filhas de Jerusalém.

Cântico 6

Coro

[1] Para onde foi o teu amado, ó mais formosa entre as mulheres? Que rumo tomou o teu amado? E o buscaremos contigo.

Esposa

[2] O meu amado desceu ao seu jardim, aos canteiros de bálsamo, para pastorear nos jardins e para colher os lírios.

[3] Eu sou do meu amado, e o meu amado é meu; ele pastoreia entre os lírios.

Quinto cântico

Esposo

[4] Formosa és, querida minha, como Tirza, aprazível como Jerusalém, formidável como um exército com bandeiras.

[5] Desvia de mim os olhos, porque eles me perturbam. Os teus cabelos descem ondeantes como o rebanho das cabras de Gileade.

[6] São os teus dentes como o rebanho de ovelhas que sobem do lavadouro, e das quais todas produzem gêmeos, e nenhuma delas há sem crias.

[7] As tuas faces, como romã partida, brilham através do véu.

[15]Ноги — стовпи мармурові на золотім постаменті. І вся його постать — могутня й висока, до кедрів ливанських подібна.

[16]Дочки Єрусалима, слухайте, його розмова — найсолодша, він увесь — моє бажання. Такий він, мій коханий, мій коханець, моя любов.

Пісня над Піснями 6

Жінки до Неї

[1]Куди пішов коханий твій, краса серед жінок? Куди звернув твій любий? Скажи, і ми шукатимем його разом.

Жінка у відповідь

[2]Коханий мій пішов до свого саду, до квітників пахучих він пішов, отару пасти і лілії рвати.

[3]Належу я коханому моєму, а він мені належить, той, який пасе стада серед лілій.

Чоловік до Коханої

[4]Ти так принадна, моя люба, ніби Тирца, така ж прекрасна, як Єрусалим; мов військо під знаменами, ти грізна.

[5]Ти погляд свій від мене відведи, бо очі твої змушують тремтіти. Твоє волосся, мов козляток зграйка, які спускаються в долину з Ґілеадських гір.

[6]А зуби твої білі, наче вівці, які отарою виходять із купелі. Народить кожна пару близнюків, і жодної неплідної немає.

[7]За покривалом щоки, мов скибочки розтятого гранату.

[8] Sessenta são as rainhas, oitenta, as concubinas, e as virgens, sem número.

[9] Mas uma só é a minha pomba, a minha imaculada, de sua mãe, a única, a predileta daquela que a deu à luz; viram-na as donzelas e lhe chamaram ditosa; viram-na as rainhas e as concubinas e a louvaram.

Coro

[10] Quem é esta que aparece como a alva do dia, formosa como a lua, pura como o sol, formidável como um exército com bandeiras?

Esposa

[11] Desci ao jardim das nogueiras, para mirar os renovos do vale, para ver se brotavam as vides, se floresciam as romeiras.

[12] Não sei como, imaginei-me no carro do meu nobre povo!

Coro

[13] Volta, volta, ó sulamita, volta, volta, para que nós te contemplemos.

Esposa

Por que quereis contemplar a sulamita na dança de Maanaim?

Cântico 7

Esposo

[1] Que formosos são os teus passos dados de sandálias, ó filha do príncipe! Os meneios dos teus quadris são como colares trabalhados por mãos de artista.

[2] O teu umbigo é taça redonda, a que não falta bebida; o teu ventre é monte de trigo, cercado de lírios.

[8]Є шістдесят цариць, вісімдесят наложниць і невідь скільки молодих дівчат.

[9]Та лиш одна моя голубка бездоганна, єдина в матері своєї чиста, у матері, що їй дала життя. Її побачили жінки й благословляють; цариці, навіть, та наложниці, і ті її наввипередки вихваляють.

[10]Хто це, як сонце на світанку виглядає, прекрасна, як місяць, яскрава, мов сонце, і грізна, наче Небесне військо.

Жінка промовляє

[11]Пішла я до горіхового саду, побачити ті пагони нові, що виросли в лощині. Я пішла побачити, чи виноград розбрунькувався, й чи випустив бруньки ґранат.

[12]Але дізнатися про це не встигла, оскільки повела мене душа до колісниць царя мого народу.

Жінки до Неї

[13]Вернися, вернися, Суламіто, дай подивитися на тебе, повернись. Чому ви дивитесь на Суламіт, коли вона танцює танок Маганаїм?

Пісня над Піснями 7

Він обожнює Її красу

[1]Які чарівні твої ноги у сандалях, шляхетна дочко князя. Цей вигін стегон, немов орнамент, що виконаний вправним майстром.

[2]Пупок твій мов та чаша кругла, хай завжди повен буде пряного вина. А твій живіт, неначе сніп пшениці, охоплений ліліями довкруги.

[3] Os teus dois seios, como duas crias, gêmeas de uma gazela.

[4] O teu pescoço, como torre de marfim; os teus olhos são as piscinas de Hesbom, junto à porta de Bate-Rabim; o teu nariz, como a torre do Líbano, que olha para Damasco.

[5] A tua cabeça é como o monte Carmelo, a tua cabeleira, como a púrpura; um rei está preso nas tuas tranças.

[6] Quão formosa e quão aprazível és, ó amor em delícias!

[7] Esse teu porte é semelhante à palmeira, e os teus seios, a seus cachos.

[8] Dizia eu: subirei à palmeira, pegarei em seus ramos. Sejam os teus seios como os cachos da vide, e o aroma da tua respiração, como o das maçãs.

[9] Os teus beijos são como o bom vinho,

Esposa

vinho que se escoa suavemente para o meu amado, deslizando entre seus lábios e dentes.

[10] Eu sou do meu amado, e ele tem saudades de mim.

[11] Vem, ó meu amado, saiamos ao campo, passemos as noites nas aldeias.

[12] Levantemo-nos cedo de manhã para ir às vinhas; vejamos se florescem as vides, se se abre a flor, se já brotam as romeiras; dar-te-ei ali o meu amor.

[13] As mandrágoras exalam o seu perfume, e às nossas portas há toda sorte de excelentes frutos, novos e velhos; eu tos reservei, ó meu amado.

[3]А груденята, ніби двоє оленяток, немов газелі двоє близнюків.

[4]А шия, мов із слонової кості башта. А очі, мов озера у Хешбоні, що при воротах Бат-Раввім. Твій ніс, немов ливанська вежа, у бік Дамаска дивиться вона.

[5]А голова, немов гора Кармел, волосся хвилі, мов тенетів шовк, царя, й того зловити ними можна.

[6]Яка прекрасна і яка розкішна ти, любове моя, дочко насолоди!

[7]Струнка й висока наче пальма, а груди — ґрона наливні.

[8]Кажу: «Дозволь залізти на ту пальму, дозволь мені схопити ці плоди. Хай груди будуть як ті грона виноградні, а запах подиху твого, мов яблук дух.

[9]Уста твої п’янкі, немов вино, в мою любов воно струмує ніжно, по сонних розтікається устах».

Жінка у відповідь

[10]Належу я коханому моєму, й до мене звернене його бажання.

[11]Прийди, коханий мій, в поля ходімо і в селах проведемо ніч.

[12]Раненько встанеш і підеш у виноградник. Давай подивимося, чи виноград розцвів, давай подивимось, чи квіт його розкрився, давай подивимося, чи зацвів ґранат. Там я віддам тобі своє кохання.

[13]Нам мандрагори віддають свій аромат, під нашими дверима — все найкраще. Коханий мій, я тобі приберегла, плоди нові так само, як і давні.

Cântico 8

[1] Tomara fosses como meu irmão, que mamou os seios de minha mãe! Quando te encontrasse na rua, beijar-te-ia, e não me desprezariam!

[2] Levar-te-ia e te introduziria na casa de minha mãe, e tu me ensinarias; eu te daria a beber vinho aromático e mosto das minhas romãs.

[3] A sua mão esquerda estaria debaixo da minha cabeça, e a sua direita me abraçaria.

[4] Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, que não acordeis, nem desperteis o amor, até que este o queira.

Sexto cântico

Coro

[5] Quem é esta que sobe do deserto e vem encostada ao seu amado?

Esposo

Debaixo da macieira te despertei, ali esteve tua mãe com dores; ali esteve com dores aquela que te deu à luz.

[6] Põe-me como selo sobre o teu coração, como selo sobre o teu braço, porque o amor é forte como a morte, e duro como a sepultura, o ciúme; as suas brasas são brasas de fogo, são veementes labaredas.

[7] As muitas águas não poderiam apagar o amor, nem os rios, afogá-lo; ainda que alguém desse todos os bens da sua casa pelo amor, seria de todo desprezado.

Coro

Пісня над Піснями 8

[1]Хотіла я, щоб був ти моїм братом, отим, що груди матері моєї сосав! Тоді б на вулиці поцілувала, і не ганьбив мене б за те ніхто.

[2]Я повела б тебе в матусину оселю, в якій зростила матінка мене. Я налила б тобі вина з ґранату, мого солодкого і пряного вина.

Вона до Жінок Єрусалима

[3]Ліва його рука під головою в мене, а правою він обіймає мене.

[4]Дочки Єрусалима, покляніться, що не будете будить кохання, допоки не запрагну я його.

Жінки і відповідь

[5]Хто це з пустелі йде, опершись на руку любого свого?

Жінка своєму Коханому

Під яблунею я тебе збудила, де в муках тебе мати повивала, де та, котра дала тобі життя, колись звивалась від тяжких пологів.

[6]Ти поклади мене печаткою на серце, печаттю на правицю поклади. Адже любов не меншу силу має, ніж смерть, а пристрасть згубна, як Шеол. Кохання іскра викреса вогонь, народжує незгасний Божий пломінь.

[7]Ніяким повеням не загасить любов, не затопить її ніяким рікам. Хто всі багатства за любов віддасть, зневажений і висміяний буде.

Брати Жінки говорять

[8] Temos uma irmãzinha que ainda não tem seios; que faremos a esta nossa irmã, no dia em que for pedida?

[9] Se ela for um muro, edificaremos sobre ele uma torre de prata; se for uma porta, cercá-la-emos com tábuas de cedro.

Esposa

[10] Eu sou um muro, e os meus seios, como as suas torres; sendo eu assim, fui tida por digna da confiança do meu amado.

Coro

[11] Teve Salomão uma vinha em Baal-Hamom; entregou-a a uns guardas, e cada um lhe trazia pelo seu fruto mil peças de prata.

Esposa

[12] A vinha que me pertence está ao meu dispor; tu, ó Salomão, terás os mil siclos, e os que guardam o fruto dela, duzentos.

Esposo

[13] Ó tu que habitas nos jardins, os companheiros estão atentos para ouvir a tua voz; faze-me, pois, também ouvi-la.

Esposa

[14] Vem depressa, amado meu, faze-te semelhante ao gamo ou ao filho da gazela, que saltam sobre os montes aromáticos.

[8]Ми маємо сестру молодшу у неї й груди ще не відросли. Що ж зробим ми для нашої сестрички коли настане час, і старости прийдуть?

[9]Якщо б вона була стіною, ми срібний щит для неї зведем, щоб захистить. Якщо б вона була дверима, то кедровою дошкою закриємо і зміцнимо її.

Жінка у відповідь Братам

[10]Так, я стіна, а груди мої — вежі, що випинаються поверх стіни. В його очах — я миру джерело.

Чоловік до Неї

[11]Мав Соломон в Ваал-Гамоні виноградник. В оренду він віддав робітникам його, і кожен мав господарю принести по тисячі монет із срібла за врожай.

[12]Я б радше сам свій виноградник доглядав. Соломоне, бери тисячу собі, але дві сотні шекелів підуть до тих, хто доглядатиме твій виноградник.

[13]О ти, яка живе в садах, яка із друзями веде розмову, дозволь мені почути голос твій.

Жінка до Коханого свого

[14]Спіши, коханий мій, будь мов газель, мов олень молодий, що вільно походжає по солодко-духмяних горах.

Isaías	Книга Пророка Ісаї

Isaías 1

A nação pecaminosa

1 Visão de Isaías, filho de Amoz, que ele teve a respeito de Judá e Jerusalém, nos dias de Uzias, Jotão, Acaz e Ezequias, reis de Judá.

2 Ouvi, ó céus, e dá ouvidos, ó terra, porque o SENHOR é quem fala: Criei filhos e os engrandeci, mas eles estão revoltados contra mim.

3 O boi conhece o seu possuidor, e o jumento, o dono da sua manjedoura; mas Israel não tem conhecimento, o meu povo não entende.

4 Ai desta nação pecaminosa, povo carregado de iniqüidade, raça de malignos, filhos corruptores; abandonaram o SENHOR, blasfemaram do Santo de Israel, voltaram para trás.

5 Por que haveis de ainda ser feridos, visto que continuais em rebeldia? Toda a cabeça está doente, e todo o coração, enfermo.

6 Desde a planta do pé até à cabeça não há nele coisa sã, senão feridas, contusões e chagas inflamadas, umas e outras não espremidas, nem atadas, nem amolecidas com óleo.

7 A vossa terra está assolada, as vossas cidades, consumidas pelo fogo; a vossa lavoura os estranhos devoram em vossa presença; e a terra se acha devastada como numa subversão de estranhos.

Книга Пророка Ісаї 1

1Це з’ява, що була Ісаї, сину Амоса, про Юдею та Єрусалим за тих часів, коли юдейськими царями були Уззія, Йотам, Агаз та Езекія.

Бог звинувачує людей

2Почуйте, небеса, послухай, земле, бо Господь сказав: «Підняв дітей на ноги Я і їх зростив, повстали ж діти проти Мене.

3Знає віл свого господаря, і знає віслюк, де має ясла, та Ізраїль Мене не знає, не розуміє Мій народ».

4Як то жахливо! Ізраїль — грішний народ, це люд, придавлений виною. Це покоління лиходіїв, це діти-руйнівники. Вони зневажають Святого Ізраїлю, вони відвернулися від Нього.

5Навіщо вам, щоб вас били знову? Ви й далі будете повставати? Хворі всі ваші голови й недужі всі ваші серця!

6Не маєте ви нічого здорового: від стоп до маківки — самі лише синці, виразки та свіжі рани, з яких сочиться кров. Не промили й не перев’язали їх і не змастили їх оливою, щоб загоїти.

7Країну вашу сплюндровано, міста спалено. Чужинці паплюжать вашу землю на ваших же очах. Її спустошено, мов землю, захоплену ворогами.

[8] A filha de Sião é deixada como choça na vinha, como palhoça no pepinal, como cidade sitiada.

[9] Se o SENHOR dos Exércitos não nos tivesse deixado alguns sobreviventes, já nos teríamos tornado como Sodoma e semelhantes a Gomorra.

[8]Тільки дочка Сіону лишилася, мов курінь сторожа на винограднику, мов хижа на огірковому полі, мов місто, обложене ворогами.

[9]Якби Всемогутній Господь не дозволив кільком нашим людям вижити, то нас би знищили вщент, як Содом і Ґоморру.

Condenado o culto hipócrita

[10] Ouvi a palavra do SENHOR, vós, príncipes de Sodoma; prestai ouvidos à lei do nosso Deus, vós, povo de Gomorra.

[11] De que me serve a mim a multidão de vossos sacrifícios? – diz o SENHOR. Estou farto dos holocaustos de carneiros e da gordura de animais cevados e não me agrado do sangue de novilhos, nem de cordeiros, nem de bodes.

[12] Quando vindes para comparecer perante mim, quem vos requereu o só pisardes os meus átrios?

[13] Não continueis a trazer ofertas vãs; o incenso é para mim abominação, e também as Festas da Lua Nova, os sábados, e a convocação das congregações; não posso suportar iniqüidade associada ao ajuntamento solene.

[14] As vossas Festas da Lua Nova e as vossas solenidades, a minha alma as aborrece; já me são pesadas; estou cansado de as sofrer.

[15] Pelo que, quando estendeis as mãos, escondo de vós os olhos; sim, quando multiplicais as vossas orações, não as ouço, porque as vossas mãos estão cheias de sangue.

Бог прагне істинного служіння

[10]Вислухайте звістку Господню, ви, правителі Содома! Прислухайся до Слова Божого, народе Ґоморри!

[11]Господь говорить: «Навіщо ви й далі приносите Мені нескінченні пожертви? Досить з Мене ваших спалених баранів та жиру ваших биків. Мене не тішить кров биків, овець та кіз.

[12]Хто просить вас тупцювати на подвір'ї Мого храму, коли приходите на зустріч зі Мною?

[13]Не приносьте більше непотрібних пожертв, а запашне куріння мені огидне. Мені бридкі ваші Новолуння, суботи, зібрання, які ви скликаєте. Я ненавиджу святі сходини, що відгонять гріхом.

[14]Моє єство проймається ненавистю до ваших святкувань Новолуння та щорічних свят. Тяжким тягарем вони обернулися для Мене; Я втомився нести цей тягар.

[15]Коли ви здіймаєте в молитві руки, Я відвертаю лице від вас. Навіть якщо ви примножите свої молитви, Я не прислухаюсь до вас, тому що руки ваші заплямовані кров'ю.

[16] Lavai-vos, purificai-vos, tirai a maldade de vossos atos de diante dos meus olhos; cessai de fazer o mal.

[17] Aprendei a fazer o bem; atendei à justiça, repreendei ao opressor; defendei o direito do órfão, pleiteai a causa das viúvas.

O convite da graça

[18] Vinde, pois, e arrazoemos, diz o SENHOR; ainda que os vossos pecados sejam como a escarlata, eles se tornarão brancos como a neve; ainda que sejam vermelhos como o carmesim, se tornarão como a lã.

[19] Se quiserdes e me ouvirdes, comereis o melhor desta terra.

[20] Mas, se recusardes e fordes rebeldes, sereis devorados à espada; porque a boca do SENHOR o disse.

O julgamento e a redenção de Jerusalém

[21] Como se fez prostituta a cidade fiel! Ela, que estava cheia de justiça! Nela, habitava a retidão, mas, agora, homicidas.

[22] A tua prata se tornou em escórias, o teu licor se misturou com água.

[23] Os teus príncipes são rebeldes e companheiros de ladrões; cada um deles ama o suborno e corre atrás de recompensas. Não defendem o direito do órfão, e não chega perante eles a causa das viúvas.

[24] Portanto, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, o Poderoso de Israel: Ah! Tomarei satisfações aos meus adversários e vingar-me-ei dos meus inimigos.

[16]Умийтеся, очистіться, відмовтеся від лихих вчинків, сховайте їх подалі від Моїх очей, й перестаньте чинити зло.

[17]Навчіться творити добро, будьте справедливими з іншими людьми. Навчайте людей творити добро тим, хто збиткується з інших. Дбайте про сиріт, захищайте вдів».

[18]Господь говорить: «Приходьте, давайте посперечаємося. Якщо гріхи ваші яскраво-червоні, вони можуть побіліти, мов сніг. Якщо вони темно-червоні, то можуть вибілитись, мов та вовна.

[19]Якщо ви послухаєтесь і упокоритесь, будете споживати все добре на землі.

[20]Якщо ж відмовитеся слухатись і підете проти Мене, меч пожере вас». Так сказав Сам Господь.

Невірність Єрусалима

[21]Місто, яке було вірним, перетворилося на розпусницю! Єрусалим був справедливим містом, жила там праведність, а тепер — убивці.

[22]Твоє срібло перетворилося на шлак; вино твоє розбавлене водою.

[23]Твої правителі — заколотники, які водяться зі злодіями. Усі вони люблять хабарі й полюють на подарунки. Не захищають вони прав сирітських, і ніколи вони не послухають справу вдовину.

[24]Ось чому Володар, Господь Всесильний, Могутній Ізраїльський говорить: «Вороги Мої не будуть більше Мене турбувати, Я покараю супротивників Моїх.

[25] Voltarei contra ti a minha mão, purificar-te-ei como com potassa das tuas escórias e tirarei de ti todo metal impuro.

[25]Я поверну проти тебе руку і лугом виведу всі шлаки й викоріню все нечисте.

[26] Restituir-te-ei os teus juízes, como eram antigamente, os teus conselheiros, como no princípio; depois, te chamarão cidade de justiça, cidade fiel.

[26]Я поверну таких суддів, яких ти спершу мав, і радників таких, як ти мав раніше. Тоді тебе назвуть „Праведним і Вірним містом".

[27] Sião será redimida pelo direito, e os que se arrependem, pela justiça.

[27]Сіон буде викуплений справедливістю, а хто повернеться до Господа, буде врятований праведністю.

[28] Mas os transgressores e os pecadores serão juntamente destruídos; e os que deixarem o SENHOR perecerão.

[28]Але відступники й грішники будуть знищені, й ті, хто від Господа відвернувся, пощезнуть.

[29] Porque vos envergonhareis dos carvalhos que cobiçastes e sereis confundidos por causa dos jardins que escolhestes.

[29]Вам буде соромно за ті дуби, що їм ви поклонялися Ви пошкодуєте, що вибрали для вшанування сади.

[30] Porque sereis como o carvalho, cujas folhas murcham, e como a floresta que não tem água.

[30]Бо самі станете схожими на дуби з засохлим листям, на сад, що вмирає без води.

[31] O forte se tornará em estopa, e a sua obra, em faísca; ambos arderão juntamente, e não haverá quem os apague.

[31]Найдужчі дерева стануть мов хмиз сухий, а справи їхні, мов іскорки, з яких розгориться вогнище. І разом вони палатимуть, і нікому буде той вогонь загасити».

Isaías 2

A glória futura do Israel espiritual
Miqueias 4.1-5

Книга Пророка Ісаї 2

Прийдуть остатні дні

[1] Palavra que, em visão, veio a Isaías, filho de Amoz, a respeito de Judá e Jerusalém.

[1]Це послання про Юдею та Єрусалим, яке побачив Ісая, син Амоса.

[2] Nos últimos dias, acontecerá que o monte da Casa do SENHOR será estabelecido no cimo dos montes e se elevará sobre os outeiros, e para ele afluirão todos os povos.

[2]Настануть дні, коли гора, на якій встановлено храм Господній, стане найвищою з-поміж усіх гір. Нескінченними потоками сюди будуть сходитися люди всіх народів.

[3] Irão muitas nações e dirão: Vinde, e subamos ao monte do SENHOR e à casa do Deus de Jacó, para que nos ensine os seus

[3]Чимало люду прийде й скаже: «Ходім, зійдемо на Господню гору, до дому Бога Якова. Всевишній нас навчить Свого шляху, щоб ми ходили тільки-но Його

caminhos, e andemos pelas suas veredas; porque de Sião sairá a lei, e a palavra do SENHOR, de Jerusalém.

путями». Вчення Боже із Сіону вийде, а слово Господа — з Єрусалима по всьому світу.

4 Ele julgará entre os povos e corrigirá muitas nações; estas converterão as suas espadas em relhas de arados e suas lanças, em podadeiras; uma nação não levantará a espada contra outra nação, nem aprenderão mais a guerra.

4Тоді Господь судитиме всі племена та всі народи. Вони перекують мечі свої на рала, а списи — на серпи, щоб жати жито. Народи припинять воювати між собою. Люди ніколи більше не будуть готуватися до війни.

5 Vinde, ó casa de Jacó, e andemos na luz do SENHOR.

5Доме Якова, ходімо, слідуймо вченню Господа.

Abatido o orgulho dos homens

6 Pois, tu, SENHOR, desamparaste o teu povo, a casa de Jacó, porque os seus se encheram da corrupção do Oriente e são agoureiros como os filisteus e se associam com os filhos dos estranhos.

6Господи, Ти покинув свій народ, дім Якова. Земля його повна чаклунів зі Сходу й провісників майбутнього, як то є серед филистимлян; аж занадто багато там чужинців.

7 A sua terra está cheia de prata e de ouro, e não têm conta os seus tesouros; também está cheia de cavalos, e os seus carros não têm fim.

7Наповнилася їхня земля сріблом, золотом — неміряні багатства їхні. Повна їхня земля кіньми, і не злічити їхні колісниці.

8 Também está cheia a sua terra de ídolos; adoram a obra das suas mãos, aquilo que os seus próprios dedos fizeram.

8Наставлено бовванів по їхньому краю. Вони б'ють поклони тим, кого витесали їхні ж руки, кого обробили їхні ж пальці.

9 Com isso, a gente se abate, e o homem se avilta; portanto, não lhes perdoarás.

9Тому люди упокорені, кожного принижено. Господи, не прощай їх!

Страх чатує на ворогів Божих

10 Vai, entra nas rochas e esconde-te no pó, ante o terror do SENHOR e a glória da sua majestade.

10Іди сховайся у печерах серед скель, забийся в нору в землі, щоб не устрашитися Господа, величі Його сили.

11 Os olhos altivos dos homens serão abatidos, e a sua altivez será humilhada; só o SENHOR será exaltado naquele dia.

11Пихаті будуть присоромлені, а зарозумілі будуть упосліджені. Лише Господь буде вивищуватися над усіма в той день.

12 Porque o Dia do SENHOR dos Exércitos será contra todo soberbo e altivo e contra

12Бо Господь Усемогутній вибрав день, коли всіх пихатих і бундючних, усіх, хто поводить себе зверхньо, Він поставить на місце.

todo aquele que se exalta, para que seja abatido;

[13] contra todos os cedros do Líbano, altos, mui elevados; e contra todos os carvalhos de Basã;

[14] contra todos os montes altos e contra todos os outeiros elevados;

[15] contra toda torre alta e contra toda muralha firme;

[16] contra todos os navios de Társis e contra tudo o que é belo à vista.

[17] A arrogância do homem será abatida, e a sua altivez será humilhada; só o SENHOR será exaltado naquele dia.

[18] Os ídolos serão de todo destruídos.

[19] Então, os homens se meterão nas cavernas das rochas e nos buracos da terra, ante o terror do SENHOR e a glória da sua majestade, quando ele se levantar para espantar a terra.

[20] Naquele dia, os homens lançarão às toupeiras e aos morcegos os seus ídolos de prata e os seus ídolos de ouro, que fizeram para ante eles se prostrarem,

[21] e meter-se-ão pelas fendas das rochas e pelas cavernas das penhas, ante o terror do SENHOR e a glória da sua majestade, quando ele se levantar para espantar a terra.

[22] Afastai-vos, pois, do homem cujo fôlego está no seu nariz. Pois em que é ele estimado?

Isaías 3

Julgamento de Judá e de Jerusalém

[13]Він упослідить усіх гордовитих, які підносяться так високо, як ливанські кедри й дуби Башана.

[14]Хай навіть вони задаються як високі гори й узвишшя,

[15]висотні вежі й укріплені мури,

[16]немов усі кораблі Таршиша та інші чудові судна.

[17]Людську пиху буде збито, погордливі схиляться низько. Єдиний Господь піднесеться того дня над усіма,

[18]а боввани згинуть.

[19]Ховайтеся у шпарках серед скель і в розламах земних подалі від страху Господнього та його величної сили, коли Він встане, щоб земля затремтіла.

[20]Того дня люди повикидають кротам і кажанам срібних та золотих бовванів, яких вони зробили для поклоніння.

[21]І сховаються в печерах та розщелинах серед скель, подалі від страху Господнього та його величної сили, коли Він встане, щоб земля затремтіла.

[22]Не покладайся на людей. На них чекає смерть, то чого ж вони варті?

Книга Пророка Ісаї 3

Треба вірити в Бога

[1] Porque eis que o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, tira de Jerusalém e de Judá o sustento e o apoio, todo sustento de pão e todo sustento de água;

[2] o valente, o guerreiro e o juiz; o profeta, o adivinho e o ancião;

[3] o capitão de cinqüenta, o respeitável, o conselheiro, o hábil entre os artífices e o encantador perito.

[4] Dar-lhes-ei meninos por príncipes, e crianças governarão sobre eles.

[5] Entre o povo, oprimem uns aos outros, cada um, ao seu próximo; o menino se atreverá contra o ancião, e o vil, contra o nobre.

[6] Quando alguém se chegar a seu irmão e lhe disser, na casa de seu pai: Tu tens roupa, sê nosso príncipe e toma sob teu governo esta ruína;

[7] naquele dia, levantará este a sua voz, dizendo: Não sou médico, não há pão em minha casa, nem veste alguma; não me ponhais por príncipe do povo.

[8] Porque Jerusalém está arruinada, e Judá, caída; porquanto a sua língua e as suas obras são contra o SENHOR, para desafiarem a sua gloriosa presença.

[9] O aspecto do seu rosto testifica contra eles; e, como Sodoma, publicam o seu pecado e não o encobrem. Ai da sua alma! Porque fazem mal a si mesmos.

[10] Dizei aos justos que bem lhes irá; porque comerão do fruto das suas ações.

[1]Зрозумій усе, що я кажу тобі: Володар, Господь Усемогутній, збирається відняти все, на чому тримаються Єрусалим та Юдея: всі хлібні припаси, всі припаси води.

[2]Він забере усіх героїв та воїнів, суддів, пророків, віщунів та старійшин.

[3]Він відніме полководців та правителів, радників, мудрих майстрів та чарівників.

[4]Господь говорив: «Я зроблю хлопчаків їхніми правителями, ними правитимуть вередливі хлопчиська.

[5]Люди гнобитимуть одне одного, кожен знущатиметься з сусіди. Молодь збиткуватиметься зі старших, прості люди не поважатимуть знатних».

[6]Хтось ухопиться навіть за брата свого в батьковім домі і запропонує: «Ти маєш гарне вбрання, тож прав нами, і ці руїни будуть під твоєю владою».

[7]Але той відповість: «Я не можу допомогти нічим, бо немає ні їжі, ні одягу в мене, не призначай мене старшим над людьми».

[8]Тому що спіткнувся Єрусалим, і Юдея упала. Тому що всі їхні слова и справи йдуть проти Господа, вони повстають проти величі Бога. І все так й станеться, бо очі Всевишнього бачать всі хтиві вчинки їхні.

[9]Вирази їхнього обличчя свідчать про вину, а вони ще й привертають до свого гріха увагу, як жителі Содома, а не ховають його. Горе їм, бо накликали на себе біду!

[10]Скажіть праведним, що у них все буде гаразд, адже вони пожинатимуть плоди своїх трудів.

[11] Ai do perverso! Mal lhe irá; porque a sua paga será o que as suas próprias mãos fizeram.

[12] Os opressores do meu povo são crianças, e mulheres estão à testa do seu governo. Oh! Povo meu! Os que te guiam te enganam e destroem o caminho por onde deves seguir.

[13] O SENHOR se dispõe para pleitear e se apresenta para julgar os povos.

[14] O SENHOR entra em juízo contra os anciãos do seu povo e contra os seus príncipes. Vós sois os que consumistes esta vinha; o que roubastes do pobre está em vossa casa.

[15] Que há convosco que esmagais o meu povo e moeis a face dos pobres? – diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

Julgamento das filhas de Sião

[16] Diz ainda mais o SENHOR: Visto que são altivas as filhas de Sião e andam de pescoço emproado, de olhares impudentes, andam a passos curtos, fazendo tinir os ornamentos de seus pés,

[17] o SENHOR fará tinhosa a cabeça das filhas de Sião, o SENHOR porá a descoberto as suas vergonhas.

[18] Naquele dia, tirará o SENHOR o enfeite dos anéis dos tornozelos, e as toucas, e os ornamentos em forma de meia-lua;

[19] os pendentes, e os braceletes, e os véus esvoaçantes;

[20] os turbantes, as cadeiazinhas para os passos, as cintas, as caixinhas de perfumes e os amuletos;

[11]А неправедним буде зле, їх спіткає нещастя. Наздожене їх розплата за все те, що вони вдіяли.

[12]Правителі, недосвідчені, як діти, керуватимуть ним, вожді, слабкі, мов жінки, правитимуть ним. Народе Мій, твої вожді ввели тебе в оману, повели не тим шляхом, яким ти маєш іти.

Господь судитиме Свій народ

[13]Господь піднімається, щоб розсудити, Він встає судити Свій народ.

[14]Господь починає судитися зі старійшинами та правителями Свого народу. «Ви спалили виноградник. Пограбували бідних і стягли добро їхнє у свої оселі.

[15]Навіщо ви ображаєте Мій народ? Навіщо штовхаєте бідних лицем у багно?» — Володар, Господь Усемогутній до них звернувся.

[16]Сказав Господь: «Жінки Сіону загордилися, зверхньо на всіх дивляться, стріляють очима, видзвонюють ланцюжками на щиколотках, дрібочучи ногами».

[17]Господь зробить лисими голови дочок Сіону, відкриє їхні чола.

[18]А ще Господь забере прикраси, якими вони похваляються: ланцюжки на щиколотках, намиста у вигляді сонця та місяця,

[19]сережки, браслети, чадри,

[20]пов’язки на голови, ланцюжки, пояси, пляшечки парфумів та амулети,

[21] os sinetes e as jóias pendentes do nariz;
[22] os vestidos de festa, os mantos, os xales e as bolsas;
[23] os espelhos, as camisas finíssimas, os atavios de cabeça e os véus grandes.
[24] Será que em lugar de perfume haverá podridão, e por cinta, corda; em lugar de encrespadura de cabelos, calvície; e em lugar de veste suntuosa, cilício; e marca de fogo, em lugar de formosura.
[25] Os teus homens cairão à espada, e os teus valentes, na guerra.

[26] As suas portas chorarão e estarão de luto; Sião, desolada, se assentará em terra.

[21]перстні з печатками та кільця в ніс,

[22]тонкі шати, накидки, шалі та гаманці,

[23]люстерка, полотняні плаття, тюрбани та довгі покривала.

[24]Замість парфумів розіллється сморід, а замість чудового паска затягнеться мотузка, замість майстерно укладеного волосся з'явиться лисина, а замість тонких шат — жалобне вбрання. І справді, замість краси — печать ганьби.

[25]Твої чоловіки впадуть від меча, а воїни твої загинуть у боях.

[26]Голосіння й печаль буде чути при міській брамі Сіону, і Єрусалим буде схожим на жінку, що сидить на землі, прибита горем, бо в неї забрали все.

Isaías 4

[1] Sete mulheres, naquele dia, lançarão mão de um homem, dizendo: Nós mesmas do nosso próprio pão nos sustentaremos e do que é nosso nos vestiremos; tão-somente queremos ser chamadas pelo teu nome; tira o nosso opróbrio.

O reinado do Renovo do Senhor

[2] Naquele dia, o Renovo do SENHOR será de beleza e de glória; e o fruto da terra, orgulho e adorno para os de Israel que forem salvos.
[3] Será que os restantes de Sião e os que ficarem em Jerusalém serão chamados santos; todos os que estão inscritos em Jerusalém, para a vida,
[4] quando o SENHOR lavar a imundícia das filhas de Sião e limpar Jerusalém da culpa do sangue do meio dela, com o Espírito de justiça e com o Espírito purificador.

Книга Пророка Ісаї 4

Життя для врятованих

[1]Того дня семеро жінок вхоплять одного чоловіка і скажуть: «Ми їстимемо власний хліб йноситимемо власний одяг, тільки одружися з нами й дозволь нам носити твоє ім'я. Зніми з нас ганьбу».

[2]Того дня виросте паросток Господа і стане гарним та славним, і плід землі буде гордістю та славою тих, хто уціліє на землі Ізраїлю.

[3]Ті, кого залишили в Сіоні, і ті, хто лишився в Єрусалимі, назвуться святими. Святими стануть усі, кого Бог вирішив залишити в живих у Єрусалимі.

[4]Коли Господь змиє бруд із дочок Сіону та відмиє криваву провину Єрусалима духом справедливості та духом вогню,

[5] Criará o SENHOR, sobre todo o monte de Sião e sobre todas as suas assembléias, uma nuvem de dia e fumaça e resplendor de fogo chamejante de noite; porque sobre toda a glória se estenderá um dossel e um pavilhão,

[6] os quais serão para sombra contra o calor do dia e para refúgio e esconderijo contra a tempestade e a chuva.

[5]тоді Господь створить над кожною частиною гори Сіон і над кожним місцем зібрань хмарку вдень і дим та яскраву заграву полум'я вночі. Справді, кожен чоловік в Єрусалимі буде під покровом.

[6]Буде покров, який дасть тінь від спеки вдень і надійно захистить від бурі та дощу.

Isaías 5

A parábola da vinha má

[1] Agora, cantarei ao meu amado o cântico do meu amado a respeito da sua vinha. O meu amado teve uma vinha num outeiro fertilíssimo.

[2] Sachou-a, limpou-a das pedras e a plantou de vides escolhidas; edificou no meio dela uma torre e também abriu um lagar. Ele esperava que desse uvas boas, mas deu uvas bravas.

[3] Agora, pois, ó moradores de Jerusalém e homens de Judá, julgai, vos peço, entre mim e a minha vinha.

[4] Que mais se podia fazer ainda à minha vinha, que eu lhe não tenha feito? E como, esperando eu que desse uvas boas, veio a produzir uvas bravas?

[5] Agora, pois, vos farei saber o que pretendo fazer à minha vinha: tirarei a sua sebe, para que a vinha sirva de pasto; derribarei o seu muro, para que seja pisada;

[6] torná-la-ei em deserto. Não será podada, nem sachada, mas crescerão nela

Книга Пророка Ісаї 5

Притча про виноградник

[1]Тепер я заспіваю пісню моєму другу, Богу, пісню мого друга про Його виноградник (Ізраїль). Мав виноградник друг мій, той виноградник на родючім схилі ріс.

[2]Він землю розпушив й каміння з неї вибрав, найкращі лози посадив.: Він вежу сторожа посеред поля звів, чавило кам'яне приніс туди для нього. Чекав Він добрих ґрон, та виросли погані ґрона.

[3]Тоді промовив друг: «Ну що ж, народе Мій єрусалимський, і ти, Юдея, Мене й Мій виноградник розсудіть.

[4]Що ще я міг зробить для виноградника і не зробив? Чому плекав надію, що виноградник вродить пишні ґрона, а зріс лише поганий виноград?

[5]Скажу тепер Я вам, що з виноградником збираюся робити. Я розберу всю огорожу, і тоді спустошать виноградник до останньої лози. Зруйную стіни кам'яні, і витоптано буде виноградник.

[6]Я знищу виноградник. Розпушувати землю й лози підрізати там уже не будуть. Колючки й бур'яни зростуть на

espinheiros e abrolhos; às nuvens darei ordem que não derramem chuva sobre ela.

поля тім. Звелю я хмарам там дощем не проливались».

[7] Porque a vinha do SENHOR dos Exércitos é a casa de Israel, e os homens de Judá são a planta dileta do SENHOR; este desejou que exercessem juízo, e eis aí quebrantamento da lei; justiça, e eis aí clamor.

[7]Бо виноградник Всемогутнього Господа — це народ Ізраїлю, а люди Юдеї — то сад, який Він доглядає. Плекав надію Він на справедливість, але було лише кровопролиття. Мав сподівання на справедливе життя, але лунав лиш плач гіркий.

Ais contra os perversos

[8] Ai dos que ajuntam casa a casa, reúnem campo a campo, até que não haja mais lugar, e ficam como únicos moradores no meio da terra!

[8]Біда на тих чатує, хто дім за домом здобував і хто захоплює за полем інше поле, аж іншим не лишає місця. Отак і ви зостанетесь самі на цій землі.

[9] A meus ouvidos disse o SENHOR dos Exércitos: Em verdade, muitas casas ficarão desertas, até as grandes e belas, sem moradores.

[9]Господь Всемогутній пообіцяв мені: «Звичайно, багато буде знищено будинків; просторі, добрі оселі залишаються без хазяїв.

[10] E dez jeiras de vinha não darão mais do que um bato, e um ômer cheio de semente não dará mais do que um efa.

[10]Виноградник у десять акрів дасть лиш один бат вина. А з одного гомеру насіння виросте всього одна ефа зерна».

[11] Ai dos que se levantam pela manhã e seguem a bebedice e continuam até alta noite, até que o vinho os esquenta!

[11]Горе тим, хто зранку шукають де б випити чогось міцного, хто не сплять допізна, аж доки не нап'ються.

[12] Liras e harpas, tamboris e flautas e vinho há nos seus banquetes; porém não consideram os feitos do SENHOR, nem olham para as obras das suas mãos.

[12]На гулянках є в них ліри й арфи, барабани, флейти і вино, але вони не зважають на те, що Господь зробив, не замислюються над тим, що Його руки витворили.

[13] Portanto, o meu povo será levado cativo, por falta de entendimento; os seus nobres terão fome, e a sua multidão se secará de sede.

[13]Ось чому Мій народ візьмуть у полон і поженуть з рідної землі, бо вони не розуміли, що Я робив. Їхні вельможі зголодніють, а простий люд страждатиме від спраги.

[14] Por isso, a cova aumentou o seu apetite, abriu a sua boca desmesuradamente; para lá desce a glória de Jerusalém, e o seu tumulto, e o seu ruído, e quem nesse meio folgava.

[14]Ось чому Шеол широко роззявить пащу, розтягне рот так, що й зміряти не можна, і поглине як знатних, так і простих, та ще й гультіпак галасливих.

[15] Então, a gente se abate, e o homem se avilta; e os olhos dos altivos são humilhados.

[15]Упокоряться люди, посхиляються всі, і погордливі будуть пригнуті.

[16] Mas o SENHOR dos Exércitos é exaltado em juízo; e Deus, o Santo, é santificado em justiça.

[16]Але Господу Всемогутньому воздадуть шану за Його справедливий розсуд. Святий Бог являє святість Свою тим, що праведно чинить.

[17] Então, os cordeiros pastarão lá como se no seu pasto; e os nômades se nutrirão dos campos dos ricos lá abandonados.

[17]І розбредуться там ягнята, мов на власному пасовиську, козенята пастимуться на руїнах, що залишилися від багатіїв.

[18] Ai dos que puxam para si a iniqüidade com cordas de injustiça e o pecado, como com tirantes de carro!

[18]Горе тим, хто тягне за собою вину свою мотуззям марнотним, хто волочить гріх свій неначе посторонками для воза.

[19] E dizem: Apresse-se Deus, leve a cabo a sua obra, para que a vejamos; aproxime-se, manifeste-se o conselho do Santo de Israel, para que o conheçamos.

[19]Вони говорять: «Хай Бог поспішить, хай швидше зробить те, що має зробити, щоб ми побачили. Хай замисел Святого Ізраїлю мерщій збудеться, щоб ми дізналися».

[20] Ai dos que ao mal chamam bem e ao bem, mal; que fazem da escuridade luz e da luz, escuridade; põem o amargo por doce e o doce, por amargo!

[20]Горе тим, хто називає зло добром, а добро злом, хто вважає темряву світлом, а світло — пітьмою, хто гірке зве солодким, а солодке — гірким.

[21] Ai dos que são sábios a seus próprios olhos e prudentes em seu próprio conceito!

[21]Горе тим, хто вважає себе мудрим, хто вірить, що він розумний.

[22] Ai dos que são heróis para beber vinho e valentes para misturar bebida forte,

[22]Не поздоровиться й героям пиятики, переможцям у змішуванні міцних напоїв.

[23] os quais por suborno justificam o perverso e ao justo negam justiça!

[23]Горе тим, хто звільняє за хабаря злочинця, хто невинних не розсудить справедливо.

[24] Pelo que, como a língua de fogo consome o restolho, e a erva seca se desfaz pela chama, assim será a sua raiz como podridão, e a sua flor se esvaecerá como pó; porquanto rejeitaram a lei do SENHOR dos Exércitos e desprezaram a palavra do Santo de Israel.

[24]Ось чому як полум'я пожирає солому, як зникає сіно у вогні, так і їхнє коріння прогниє, квітка зів'яне й полетить за вітром, мов порох. Бо вони відмовилися від вчення Господа Всемогутнього і зневажили послання Святого Ізраїлю.

[25] Por isso, se acende a ira do SENHOR contra o seu povo, povo contra o qual estende a mão e o fere, de modo que tremem os montes e os seus cadáveres são como monturo no meio das ruas. Com tudo isto não se aplaca a sua ira, mas ainda está estendida a sua mão.

[26] Ele arvorará o estandarte para as nações distantes e lhes assobiará para que venham das extremidades da terra; e vêm apressadamente.

[27] Não há entre elas cansado, nem quem tropece; ninguém tosqueneja, nem dorme; não se lhe desata o cinto dos seus lombos, nem se lhe rompe das sandálias a correia.

[28] As suas flechas são agudas, e todos os seus arcos, retesados; as unhas dos seus cavalos dizem-se de pederneira, e as rodas dos seus carros, um redemoinho.

[29] O seu rugido é como o do leão; rugem como filhos de leão, e, rosnando, arrebatam a presa, e a levam, e não há quem a livre.

[30] Bramam contra eles naquele dia, como o bramido do mar; se alguém olhar para a terra, eis que só há trevas e angústia, e a luz se escurece em densas nuvens.

Isaías 6

A visão de Isaías e o seu chamamento

[1] No ano da morte do rei Uzias, eu vi o SENHOR assentado sobre um alto e sublime trono, e as abas de suas vestes enchiam o templo.

[25]Ось тому й Господній гнів на Його народ розпалився, тому заніс Він руку над людьми й покарав їх. Затремтіли гори, й тіла померлих, мов сміття, лежать посеред доріг. Але навіть після цього Господь усе ще Свій гнів не вгамував, рука Його все ще занесена для покарання?

Бог приведе Своє караюче військо

[26]Він знак подав народу у далекім краї і посвистом скликає народ із найвіддаленіших куточків землі. Погляньте, вороги швидко, дуже швидко наближаються!

[27]Жоден не стомився, не впав, жодного дрімота не здолала, не заснув. Жодна підв'язка не сповзла зі стегон, жоден ремінь сандалії не перетерся.

[28]Їхні стріли нагострені, а луки нап'яті, підкови у коней, немов тверде каміння, а колеса колісниць, мов вихор рвучкий.

[29]Їхній рик, немов левиний, мов левенята молоді, вони ревуть. Вони гарчать і хапають здобич, тягнуть її, і нема кому врятувати захоплених і ніхто їх не спасе.

[30]Того дня ревітимуть вони над Ізраїлем, немов морський прибій. Глянеш на землю, а там темінь і горе, і хмари світло на пітьму перетворили.

Книга Пророка Ісаї 6

Господь призиває Ісаю в пророки

[1]Того року, коли помер цар Уззія, було мені видіння Господа, який сидів на високо піднесеному престолі, а складки Його плаща заповнювали храм.

[2] Serafins estavam por cima dele; cada um tinha seis asas: com duas cobria o rosto, com duas cobria os seus pés e com duas voava.

[2]Серафими витали над Ним. Кожен мав шестеро крил. Двома вони закривали обличчя, іншими двома прикривали ноги, а ще два крила були для польоту.

[3] E clamavam uns para os outros, dizendo: Santo, santo, santo é o SENHOR dos Exércitos; toda a terra está cheia da sua glória.

[3]Вони кричали одне одному: «Свят, свят, свят, Господь Всемогутній, а Його слава розходиться по всій землі».

[4] As bases do limiar se moveram à voz do que clamava, e a casa se encheu de fumaça.

[4]Задвигтіли брами храмові від лунких голосів Ангельських, і храм почав наповнюватися димом.

[5] Então, disse eu: ai de mim! Estou perdido! Porque sou homem de lábios impuros, habito no meio de um povo de impuros lábios, e os meus olhos viram o Rei, o SENHOR dos Exércitos!

[5]Я вигукнув: «О горе мені! Я приречений! Бо не настільки чистий я, щоб із Богом розмовляти. І живу я серед народу, який теж не настільки чистий, щоб з Богом говорити, але очі мої бачили царя, Господа Всемогутнього».

[6] Então, um dos serafins voou para mim, trazendo na mão uma brasa viva, que tirara do altar com uma tenaz;

[6]Потім підлетів до мене один із серафимів, тримаючи розпечену вуглину, яку захопив щипцями з вівтаря.

[7] com a brasa tocou a minha boca e disse: Eis que ela tocou os teus lábios; a tua iniqüidade foi tirada, e perdoado, o teu pecado.

[7]Він торкнувся моїх уст і промовив: «Дивись, оце твоїх уст торкнулася розжарена вуглина, твою вину знято. Твій гріх забуто». І почув я голос Володаря мого, який сказав:

[8] Depois disto, ouvi a voz do SENHOR, que dizia: A quem enviarei, e quem há de ir por nós? Disse eu: eis-me aqui, envia-me a mim.

[8]«Кого Мені послати? Хто піде для нас?» Тут я відповів: «Я тут, пошли мене!»

[9] Então, disse ele: Vai e dize a este povo: Ouvi, ouvi e não entendais; vede, vede, mas não percebais.

[9]Тоді Господь промовив: «Іди й скажи цьому народові: „Слухайте, але не розумійте, дивіться, але не затямте".

[10] Torna insensível o coração deste povo, endurece-lhe os ouvidos e fecha-lhe os olhos, para que não venha ele a ver com os olhos, a ouvir com os ouvidos e a

[10]Зроби розум цих людей глухим, позатикай їм вуха, накрий їхні очі, щоб вони очима не бачили, вухами не чули, а серцями не розуміли, щоб не могли повернутися до Мене і врятуватися».

entender com o coração, e se converta, e seja salvo.

[11] Então, disse eu: até quando, SENHOR? Ele respondeu: Até que sejam desoladas as cidades e fiquem sem habitantes, as casas fiquem sem moradores, e a terra seja de todo assolada,

[12] e o SENHOR afaste dela os homens, e no meio da terra seja grande o desamparo.

[13] Mas, se ainda ficar a décima parte dela, tornará a ser destruída. Como terebinto e como carvalho, dos quais, depois de derribados, ainda fica o toco, assim a santa semente é o seu toco.

[11]Тоді я спитав: «Як довго мені це робити, Господи?» Він відповів: «Аж доти, як зруйнують міста, як не залишиться там людей, як по оселях ніхто не житиме, доти, як земля стане спустошеною і безлюдною.

[12]Я, Господь, вишлю в далекі краї людей, і спорожніє земля.

[13]Хоча й десята частка народу там зостанеться, земля буде знову спалена, як дуб чи терпентинне дерево, після яких залишаються пеньки, що знову можуть прорости, як святе сім'я».

Isaías 7

Profecia contra Israel e a Síria

[1] Sucedeu nos dias de Acaz, filho de Jotão, filho de Uzias, rei de Judá, que Rezim, rei da Síria, e Peca, filho de Remalias, rei de Israel, subiram a Jerusalém, para pelejarem contra ela, porém não prevaleceram contra ela.

[2] Deu-se aviso à casa de Davi: A Síria está aliada com Efraim. Então, ficou agitado o coração de Acaz e o coração do seu povo, como se agitam as árvores do bosque com o vento.

[3] Disse o SENHOR a Isaías: Agora, sai tu com teu filho, que se chama Um-Resto-Volverá, ao encontro de Acaz, que está na outra extremidade do aqueduto do açude superior, junto ao caminho do campo do lavadeiro,

[4] e dize-lhe: Acautela-te e aquieta-te; não temas, nem se desanime o teu coração por

Книга Пророка Ісаї 7

Загроза від Сирії

[1]Коли Агаз, син Йотама та онук Уззії був царем Юдеї, тоді Рецин, цар сирійський, та Пека, син Ремалії, цар ізраїльський, підійшли до Єрусалима, щоб його завоювати, але не змогли його здобути.

[2]До дому Давидового дійшла така звістка: «Сирія отаборилася на землях Ефраїмових». Агаз і його люди злякались і затремтіли, мов дерева в лісі від пориву вітру.

[3]Господь сказав Ісаї: «Піди зі своїм сином Шеаром Яшубом на зустріч з Агазом туди, де водопровід впадає у верхній став, дорогою, що веде до поля Пральника.

[4]Скажи йому: „Будь обережний і зважений. Не бійся гніву Рецина

causa destes dois tocos de tições fumegantes; por causa do ardor da ira de Rezim, e da Síria, e do filho de Remalias.

5 Porquanto a Síria resolveu fazer-te mal, bem como Efraim e o filho de Remalias, dizendo:

6 Subamos contra Judá, e amedrontemo-lo, e o conquistemos para nós, e façamos reinar no meio dele o filho de Tabeal.

7 Assim diz o SENHOR Deus: Isto não subsistirá, nem tampouco acontecerá.

8 Mas a capital da Síria será Damasco, e o cabeça de Damasco, Rezim, e dentro de sessenta e cinco anos Efraim será destruído e deixará de ser povo.

9 Entretanto, a capital de Efraim será Samaria, e o cabeça de Samaria, o filho de Remalias; se o não crerdes, certamente, não permanecereis.

A promessa a respeito de Emanuel

10 E continuou o SENHOR a falar com Acaz, dizendo:

11 Pede ao SENHOR, teu Deus, um sinal, quer seja embaixo, nas profundezas, ou em cima, nas alturas.

12 Acaz, porém, disse: Não o pedirei, nem tentarei ao SENHOR.

13 Então, disse o profeta: Ouvi, agora, ó casa de Davi: acaso, não vos basta fatigardes os homens, mas ainda fatigais também ao meu Deus?

14 Portanto, o SENHOR mesmo vos dará um sinal: eis que a virgem conceberá e dará à luz um filho e lhe chamará Emanuel.

сирійського та сина Ремалії, тих двох задимлених головешок.

5Оскільки Арам, Ефраїм та син Ремалії намислили, як тебе розбити, і сказали:

6„Підемо війною на Юдею, залякаємо її й розділимо між собою, а царем там поставимо сина Тавеела”».

7Тож Господь, мій Володар, сказав таке: «Їхні задуми не здійсняться, нічого не вийде.

8Тому що тільки Дамаск є головою Арама, а головою Дамаска є тільки Рецин. Через шістдесят п’ять років Ефраїм і його народ не існуватимуть.

9Головою Ефраїма є лише Самарія, а головою Самарії є лише Пека, син Ремалії. Якщо не будете стійкими в вірі, то й не будете стійкими взагалі».

Еммануїл — Господь з Нами

10Господь знову звернувся до Агаза:

11«Попроси знамення від Господа, свого Бога, щоб повірити в істинність. Воно може прийти з глибини царства мертвих, чи з висоти небес».

12Проте Агаз відмовився: «Я не проситиму знамення, не перевірятиму Господа».

13На це Господь відповів: «Послухай, доме Давидів! Хіба не досить випробовувати терпіння людей? Хіба ж слід випробовувати терпіння мого Бога?»

14Тож мій Володар пошле вам знамення: жінка молода вагітна народить сина, і назве Його Еммануїлом.

[15] Ele comerá manteiga e mel quando souber desprezar o mal e escolher o bem.

[16] Na verdade, antes que este menino saiba desprezar o mal e escolher o bem, será desamparada a terra ante cujos dois reis tu tremes de medo.

Males sobre Jerusalém

[17] Mas o SENHOR fará vir sobre ti, sobre o teu povo e sobre a casa de teu pai, por intermédio do rei da Assíria, dias tais, quais nunca vieram, desde o dia em que Efraim se separou de Judá.

[18] Porque há de acontecer que, naquele dia, assobiará o SENHOR às moscas que há no extremo dos rios do Egito e às abelhas que andam na terra da Assíria;

[19] elas virão e pousarão todas nos vales profundos, nas fendas das rochas, em todos os espinhos e em todos os pastios.

[20] Naquele dia, rapar-te-á o SENHOR com uma navalha alugada doutro lado do rio, a saber, por meio do rei da Assíria, a cabeça e os cabelos das vergonhas e tirará também a barba.

[21] Naquele dia, sucederá que um homem manterá apenas uma vaca nova e duas ovelhas,

[22] e será tal a abundância de leite que elas lhe darão, que comerá manteiga; manteiga e mel comerá todo o restante no meio da terra.

[23] Também, naquele dia, todo lugar em que houver mil vides, do valor de mil siclos de prata, será para espinheiros e abrolhos.

[15]І споживати Він буде масло й мед поки не виросте, поки Він не навчиться відмовлятися від зла і вибирати лише добро.

[16]Та перш, ніж Він навчиться цьому, пустинні стануть землі двох царів, яких боїшся ти.

[17]Але Господь нашле на тебе й твій народ, і на родину твого батька лихо, якого ще не було відтоді, коли Ефраїм відділився від Юдеї. Господь приведе царя ассирійського.

[18]Тоді Господь накличе «муху», що в гирлі єгипетських річок, та «бджолу», що на землях ассирійських.

[19]Усі вони прилетять і розкинуть табір у глибоких яругах та печерах скальних, біля всіх чагарів та всіх криниць.

[20]Тоді мій Володар зголить волосся на голові й ногах твоїх бритвою, яку найме за річкою Євфрат у царя Ассирії, ще й бороду з тебе зніме.

[21]У ті часи людина триматиме в живих тільки одну молоду корову та двох кіз.

[22]А оскільки вони дають багато молока, люди їстимуть масло; кожний уцілілий на землі їстиме масло й мед.

[23]У той час на кожен виноградник, де росло до тисячі кущів, за які давали тисячу срібних монет, заросте бур'янами й колючками.

[24] Com flechas e arco se entrará aí, porque os espinheiros e abrolhos cobrirão toda a terra.

[25] Quanto a todos os montes, que os homens costumam sachar, para ali não irás por temeres os espinhos e abrolhos; serão para pasto de bois e para serem pisados de ovelhas.

[24]Люди зі стрілами й луками полюватимуть там, бо вся земля поросте бур'яном і чортополохом.

[25]Ви більше не ходитимете на ті пагорби, де люди раніше працювали й вирощували врожаї, вже на пагорбах не працюватимуть, бо земля поросте кущами шипшини й колючкою. Вони стануть місцем, де можна виганяти худобу й випасати овець.

Isaías 8

A invasão dos assírios

[1] Disse-me também o SENHOR: Toma uma ardósia grande e escreve nela de maneira inteligível: Rápido-Despojo-Presa-Segura.

[2] Tomei para isto comigo testemunhas fidedignas, a Urias, sacerdote, e a Zacarias, filho de Jeberequias.

[3] Fui ter com a profetisa; ela concebeu e deu à luz um filho. Então, me disse o SENHOR: Põe-lhe o nome de Rápido-Despojo-Presa-Segura.

[4] Porque antes que o menino saiba dizer meu pai ou minha mãe, serão levadas as riquezas de Damasco e os despojos de Samaria, diante do rei da Assíria.

[5] Falou-me ainda o SENHOR, dizendo:

[6] Em vista de este povo ter desprezado as águas de Siloé, que correm brandamente, e se estar derretendo de medo diante de Rezim e do filho de Remalias,

[7] eis que o SENHOR fará vir sobre eles as águas do Eufrates, fortes e impetuosas, isto é, o rei da Assíria, com toda a sua glória; águas que encherão o leito dos rios e transbordarão por todas as suas ribanceiras.

Книга Пророка Ісаї 8

Скоро прийде Ассирія

[1]Господь сказав мені: «Візьми великий сувій і напиши звичайним пером: „Магер шалал аш баз”».

[2]Тоді я взяв надійним свідком священика Урію та Захарію, сина Єребекії.

[3]І ввійшов я до пророчиці, і вона завагітніла, й народила сина. Сказав мені Господь: «Назви його Магер Шалал Аш Баз».

[4]Бо ще до того, як навчиться хлопчик вимовляти «неня» і «тато», віддадуть багатства Дамаска й Самарії ассирійському царю.

[5]І знову Господь говорив зі мною:

[6]«Ці люди відмовляються від повільних вод каналу Шілоа, вони радіють Рецину та Пеці, сину Ремалії.

[7]Тож Я, Господь, нашлю на них бурхливі повені Євфрату, царя ассирійського та його силу. Вона заповнить усі канали й затопить усі береги.

[8] Penetrarão em Judá, inundando-o, e, passando por ele, chegarão até ao pescoço; as alas estendidas do seu exército cobrirão a largura da tua terra, ó Emanuel.

O Senhor é a nossa esperança

[9] Enfurecei-vos, ó povos, e sereis despedaçados; dai ouvidos, todos os que sois de países longínquos; cingi-vos e sereis despedaçados, cingi-vos e sereis despedaçados.

[10] Forjai projetos, e eles serão frustrados; dai ordens, e elas não serão cumpridas, porque Deus é conosco.

[11] Porque assim o SENHOR me disse, tendo forte a mão sobre mim, e me advertiu que não andasse pelo caminho deste povo, dizendo:

[12] Não chameis conjuração a tudo quanto este povo chama conjuração; não temais o que ele teme, nem tomeis isso por temível.

[13] Ao SENHOR dos Exércitos, a ele santificai; seja ele o vosso temor, seja ele o vosso espanto.

[14] Ele vos será santuário; mas será pedra de tropeço e rocha de ofensa às duas casas de Israel, laço e armadilha aos moradores de Jerusalém.

[15] Muitos dentre eles tropeçarão e cairão, serão quebrantados, enlaçados e presos.

[16] Resguarda o testemunho, sela a lei no coração dos meus discípulos.

[17] Esperarei no SENHOR, que esconde o seu rosto da casa de Jacó, e a ele aguardarei.

[8]Вона понесеться в Юдею, все поглинаючи й затопляючи. Вона підніметься до шиї. Її розлогі крила накриють усю землю, о Еммануїле».

Господь оберігає Своїх слуг

[9]Збирайтеся, народи, будете розбиті, слухайте, всі закутки землі! Готуйтеся до битви і жахайтеся, лаштуйтеся до бою, начувайтесь!

[10]Готуйте плани битв, хоч їм і не здійснитись, наказ віддайте, хоч усе те марне, оскільки з нами Бог!

Попередження Ісаї

[11]Господь заговорив до мене, коли схопив і повернув мене на інший шлях, щоб я не йшов так, як іде цей народ. Він мовив:

[12]«Не називайте змовою все те, що цей народ називає змовою. Не бійтеся того, чого вони бояться, не жахайтеся.

[13]Господь — Всемогутній, це Його ви повинні вважати святим. Це Його ви повинні боятися. Саме перед Ним ви повинні тремтіти.

[14]Тоді Він стане вашим святим прихистком. Але для обох народів Ізраїлю Він буде каменем, через який вони спіткнуться, скелею, яка їх повалить. Він буде лабетами й пасткою для мешканців Єрусалима.

[15]Багато хто з них спіткнеться, впаде, розіб'ється, потрапить у пастку й зловлений буде».

[16]Зв'яжи свідоцтво, скріпи печаткою вчення між Моїми послідовниками:

[17]Я допомоги Господа чекатиму, Якого пече сором за Якова народ. Не бажає Він, навіть, зглянутися на дітей Ізраїлевих, але Йому я довіряюсь, Всевишній нас врятує.

[18] Eis-me aqui, e os filhos que o SENHOR me deu, para sinais e para maravilhas em Israel da parte do SENHOR dos Exércitos, que habita no monte Sião.

[19] Quando vos disserem: Consultai os necromantes e os adivinhos, que chilreiam e murmuram, acaso, não consultará o povo ao seu Deus? A favor dos vivos se consultarão os mortos?

[20] À lei e ao testemunho! Se eles não falarem desta maneira, jamais verão a alva.

[21] Passarão pela terra duramente oprimidos e famintos; e será que, quando tiverem fome, enfurecendo-se, amaldiçoarão ao seu rei e ao seu Deus, olhando para cima.

[22] Olharão para a terra, e eis aí angústia, escuridão e sombras de ansiedade, e serão lançados para densas trevas.

Isaías 9

O nascimento e o reino do Príncipe da Paz

[1] Mas para a terra que estava aflita não continuará a obscuridade. Deus, nos primeiros tempos, tornou desprezível a terra de Zebulom e a terra de Naftali; mas, nos últimos, tornará glorioso o caminho do mar, além do Jordão, Galiléia dos gentios.

[2] O povo que andava em trevas viu grande luz, e aos que viviam na região da sombra da morte, resplandeceu-lhes a luz.

[3] Tens multiplicado este povo, a alegria lhe aumentaste; alegram-se eles diante de

[18]Погляньте, ось я і діти, яких Господь послав мені. Ми є знаменням і застереженням для людей Ізраїлю, яке послав Господь Всемогутній, що живе на горі Сіон.

[19]Дехто радить тобі: «Проси поради у чаклунів та ясновидців, які шепочуть та бурмочуть розмовляючи з мертвими. Хіба народ, не повинен радитися зі своїм Господом? Хіба слід радитися з мертвими від імені живих?»

[20]Треба дотримуватися вчення й свідчення, яке існувало з давнини. Якщо шептуни й чаклуни говорять щось інше, не сподівайтеся на них!

[21]Вони пройдуть по землі знедолені й голодні. Коли вони зголодніють, то розлютяться й підведуть погляд угору, й проклянуть свого царя і Бога.

[22]А потім подивляться на землю, ще раз поглянуть на горе, пітьму й похмуру безвихідь і будуть кинуті в темряву. І не буде вже більше пітьми свободи для тих, хто зазнав такого лиха.

Книга Пророка Ісаї 9

Світло у темряві

[1]У минулому землі Завулона та Нафталі були покинуті, але в майбутньому ці землі стануть шанованими — це місця, що прилягають до моря, а іншим краєм — до річки Йордан, Ґалилеї, де мешкають інші народи.

[2]Люди, які ходили у пітьмі, побачили яскраве світло. Засяяло «Велике Світло» тим, хто жив на землі мороку.

[3]Це Ти, Боже, примножив народ. Ти приніс людям щастя. Вони веселяться перед Тобою, як ті щасливі землероби в

ti, como se alegram na ceifa e como exultam quando repartem os despojos.

4 Porque tu quebraste o jugo que pesava sobre eles, a vara que lhes feria os ombros e o cetro do seu opressor, como no dia dos midianitas;

5 porque toda bota com que anda o guerreiro no tumulto da batalha e toda veste revolvida em sangue serão queimadas, servirão de pasto ao fogo.

6 Porque um menino nos nasceu, um filho se nos deu; o governo está sobre os seus ombros; e o seu nome será: Maravilhoso Conselheiro, Deus Forte, Pai da Eternidade, Príncipe da Paz;

7 para que se aumente o seu governo, e venha paz sem fim sobre o trono de Davi e sobre o seu reino, para o estabelecer e o firmar mediante o juízo e a justiça, desde agora e para sempre. O zelo do SENHOR dos Exércitos fará isto.

Profecia contra o reino de Israel

8 O SENHOR enviou uma palavra contra Jacó, e ela caiu em Israel.

9 Todo o povo o saberá, Efraim e os moradores de Samaria, que em soberba e altivez de coração dizem:

10 Os tijolos ruíram por terra, mas tornaremos a edificar com pedras lavradas; cortaram-se os sicômoros, mas por cedros os substituiremos.

11 Portanto, o SENHOR suscita contra ele os adversários de Rezim e instiga os inimigos.

12 Do Oriente vêm os siros, do Ocidente, os filisteus e devoram a Israel à boca

дні жнив, як збуджені від задоволення вояки, коли здобуте в битві ділять.

4Тому що звільнив Ти їх від тягаря непосильного, зняв з їхніх плеч ярмо і переламав дубця, яким їх вороги лупцювали, як це було тоді, коли наніс поразку мидіанцям.

5Бо кожний чобіт, що відміряв битви путь, і закривавлений одяг згорять, як дрова, у вогні.

6Бо народився для нас син, нам подарували сина, на плечі якого покладено владу. І назвали його Чудотворним Радником, Всемогутнім Богом, Вічним Батьком, Князем Благоденства.

7Бо влада Його постійно зростатиме, і настане безпечний мир для престолу й землі Давида, стверджуючи й зміцнюючи їх у справедливості та праведності відтепер і навіки. Палка відданість Господа Всемогутнього, народу Своєму все це дасть.

Бог покарає Ізраїль

8Господь послав слово проти Якова, і воно тяжко вдарить Ізраїль.

9Про це швидко дізнаються всі в землі Ефраїма та в Самарії. Погордливі й пихаті, вони скажуть:

10«Попадала цегла, потрощилася, проте ми відбудуємо знову з тесаного каменя. Потрощено сикоморові балки, але ми натомість покладемо значно міцніші крокви кедрові».

11Господь Підняв проти них ворогів на чолі з Рецином і нацькував їхніх ворогів:

12Сирію зі сходу та филистимлян із заходу — і вони зжерли Ізраїль, проковтнувши його вмить. Все одно

escancarada. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

Його гнів не вщух, а рука все ще занесена, щоб покарати їх.

[13] Todavia, este povo não se voltou para quem o fere, nem busca ao SENHOR dos Exércitos.

[13]Та не прийшли люди до Того, Хто їх покарав, не шукали Господа Всемогутнього.

[14] Pelo que o SENHOR corta de Israel a cabeça e a cauda, a palma e o junco, num mesmo dia.

[14]Через те й відтяв Господь і голову, й хвіст Ізраїлю, того ж таки дня зламав і гілля, і стовбур.

[15] O ancião, o homem de respeito, é a cabeça; o profeta que ensina a mentira é a cauda.

[15]За голову правили старійшини й вельможі, хвостом були пророки, що проповідували брехню.

[16] Porque os guias deste povo são enganadores, e os que por eles são dirigidos são devorados.

[16]Проводирі народу ввели його в оману, а ті, хто йшов за ними, заблукали.

[17] Pelo que o SENHOR não se regozija com os jovens dele e não se compadece dos seus órfãos e das suas viúvas, porque todos eles são ímpios e malfazejos, e toda boca profere doidices. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

[17]Через те Господь не радів молоді, не виявляв милосердя до їхніх сиріт і вдів, адже кожен протистояв Богу і з кожних уст злітали грішні слова. Він все ще гнівається, і рука Його все ще занесена для покарання.

[18] Porque a maldade lavra como um fogo, ela devora os espinheiros e os abrolhos; acende as brenhas do bosque, e estas sobem em espessas nuvens de fumaça.

[18]Бо зло розгорілося, мов вогонь, який пожер бур'яни та колючки. Він перекинувся на підлісок, і заклубочився той стовпами диму.

[19] Por causa da ira do SENHOR dos Exércitos, a terra está abrasada, e o povo é pasto do fogo; ninguém poupa a seu irmão.

[19]Гнівом Господа Всемогутнього було спалено землю дотла, а люди перетворилися на паливо для багаття, і ніхто не кинувся рятувати іншого.

[20] Abocanha à direita e ainda tem fome, devora à esquerda e não se farta; cada um come a carne do seu próximo:

[20]Люди хапали щось справа, та не вгамували голоду, пожирали щось зліва, і теж було мало; кожен пожирав плоть дітей своїх.

[21] Manassés ataca a Efraim, e Efraim ataca a Manassés, e ambos, juntos, atacam a

[21]Манассія пожирав Ефраїма, а Ефраїм накинувся на Манассія, разом вони пішли на Юдею. Однак Він усе ще

Judá. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

Isaías 10

[1] Ai dos que decretam leis injustas, dos que escrevem leis de opressão,

[2] para negarem justiça aos pobres, para arrebatarem o direito aos aflitos do meu povo, a fim de despojarem as viúvas e roubarem os órfãos!

[3] Mas que fareis vós outros no dia do castigo, na calamidade que vem de longe? A quem recorrereis para obter socorro e onde deixareis a vossa glória?

[4] Nada mais vos resta a fazer, senão dobrar-vos entre os prisioneiros e cair entre os mortos. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

Profecia contra a Assíria

[5] Ai da Assíria, cetro da minha ira! A vara em sua mão é o instrumento do meu furor.

[6] Envio-a contra uma nação ímpia e contra o povo da minha indignação lhe dou ordens, para que dele roube a presa, e lhe tome o despojo, e o ponha para ser pisado aos pés, como a lama das ruas.

[7] Ela, porém, assim não pensa, o seu coração não entende assim; antes, intenta consigo mesma destruir e desarraigar não poucas nações.

[8] Porque diz: Não são meus príncipes todos eles reis?

лютує, а Рука Його занесена, щоб покарати.

Книга Пророка Ісаї 10

Горе несправедливим законодавцям

[1]Горе тим, хто складає несправедливі закони, хто пише закони, які народу життя погіршують.

[2]Вони бідних відштовхують від справедливості й забирають у нещасних права, щоб самим щось украсти у вдови й пограбувати, може, сироту.

[3]Що робитимете ви в судний день, в руйнівну годину, яка прийде здалеку. До кого ви помчите по допомогу? Де сховаєте свою славу?

[4]Нічого не лишається, як тільки зігнутися між полоненими і впасти між убитими. Однак і після цього Він розлючений, рука Його занесена для покарання.

Суд над завойовниками

[5]Господь сказав: «Горе Ассирії, кийку Мого гніву, в ассирійській руці затиснута різка Моєї люті.

[6]Я пошлю їх проти безбожного народу, Я накажу їм виступити війною проти людей, що розбурхали Мій гнів. Щоб відібрали добро і стоптали їх, мов багнюку на шляху.

[7]Але Ассирія цього не зрозуміє, не так планує у своєму серці. Вона виношуватиме плани геть розбити не один народ.

[8]Ассирія скаже: „Усі мої начальники — царі.

[9] Não é Calno como Carquemis? Não é Hamate como Arpade? E Samaria, como Damasco?

[10] O meu poder atingiu os reinos dos ídolos, ainda que as suas imagens de escultura eram melhores do que as de Jerusalém e do que as de Samaria.

[11] Porventura, como fiz a Samaria e aos seus ídolos, não o faria igualmente a Jerusalém e aos seus ídolos?

[12] Por isso, acontecerá que, havendo o SENHOR acabado toda a sua obra no monte Sião e em Jerusalém, então, castigará a arrogância do coração do rei da Assíria e a desmedida altivez dos seus olhos;

[13] porquanto o rei disse: Com o poder da minha mão, fiz isto, e com a minha sabedoria, porque sou inteligente; removi os limites dos povos, e roubei os seus tesouros, e como valente abati os que se assentavam em tronos.

[14] Meti a mão nas riquezas dos povos como a um ninho e, como se ajuntam os ovos abandonados, assim eu ajuntei toda a terra, e não houve quem movesse a asa, ou abrisse a boca, ou piasse.

[15] Porventura, gloriar-se-á o machado contra o que corta com ele? Ou presumirá a serra contra o que a maneja? Seria isso como se a vara brandisse os que a levantam ou o bastão levantasse a quem não é pau!

[16] Pelo que o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, enviará a tísica contra os seus

[9]Місто Хално таке ж, як і Карчемиш. Гамат, мов той Арпад. І Самарія така ж, як Дамаск.

[10]Якщо я заволоділа царствами бовванів, де божків було більше, ніж в Єрусалимі та Самарії,

[11]то хіба я не зроблю з Єрусалимом та його бовванами того ж, що я зробила з Самарією та її божками?”»

[12]Коли Володар мій закінчить усі справи на горі Сіон та в Єрусалимі, Він провчить нахабного хвалька — царя ассирійського, та скарає його за погорду в очах.

[13]Бо цар Ассирії говорить: «Я перемогу власними силами здобув, власною мудрістю, бо маю розум. Я зруйнував кордони між народами, захопив їхнє багатство. Мов бик, я звалив мешканців тих країв.

[14]Як із гнізда видирають яйця, покинуті напризволяще, так і моя рука зібрала на землі багатство, заграбала всю землю. І не знайшлося нікого, хто б забив на сполох крилами, хто розтулив би уса й запищав».

[15]Чи може сокира твердити, що вона краща, ніж той, хто нею змахне? Чи може пилка твердити, що важливіша, ніж її хазяїн? Чи жезл керує тим, хто піднімає його, чи ціпок піднімає людину?

[16]Тому Володар, Господь Усемогутній пошле хворобу на розгодованих ассирійців, і вона висушить їх. Слава

homens, todos gordos, e debaixo da sua glória acenderá uma queima, como a queima de fogo.

Ассирії згорить, як горить пожежа, поки не спалить усе вщент.

17 Porque a Luz de Israel virá a ser como fogo, e o seu Santo, como labareda, que abrase e consuma os espinheiros e os abrolhos da Assíria, num só dia.

17Світло Ізраїлю стане вогнищем нищівним, а Святий його — полум'ям, яке спалить, знищить бур'яни й колючки за один день.

18 Também consumirá a glória da sua floresta e do seu campo fértil, desde a alma até ao corpo; e será como quando um doente se definha.

18А потім вона спопелить славний ліс і сад, який зачахне, як згасає хворий.

19 O resto das árvores da sua floresta será tão pouco, que um menino saberá escrever o número delas.

19Дерев залишиться так мало, що й дитя їх порахує.

20 Acontecerá, naquele dia, que os restantes de Israel e os da casa de Jacó que se tiverem salvado nunca mais se estribarão naquele que os feriu, mas, com efeito, se estribarão no SENHOR, o Santo de Israel.

20Відтоді вцілілі ізраїльтяни, врятовані люди з роду Якова вже не залежатимуть від своїх ворогів, а щиросердно покладуться на Господа, Святого Ізраїлю.

21 Os restantes se converterão ao Deus forte, sim, os restantes de Jacó.

21Лише уцілілі повернуться до Могутнього Бога — купка врятованих із родини Якова.

22 Porque ainda que o teu povo, ó Israel, seja como a areia do mar, o restante se converterá; destruição será determinada, transbordante de justiça.

22Хоча, Ізраїле, твоїх людей стільки, скільки в морі піску, та повернеться з них усього кілька чоловік. Бог вирішив, що знищить країну. Справедливість явиться, мов повінь.

23 Porque uma destruição, e essa já determinada, o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, a executará no meio de toda esta terra.

23Бо мій Володар, Господь Всемогутній, як і проголосив, принесе руїну на всю землю.

24 Pelo que assim diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos: Povo meu, que habitas em Sião, não temas a Assíria, quando te ferir com a vara e contra ti

24Ось що мій Владика, Господь Всемогутній говорить: «Не бійся Ассирії, о народе мій, що мешкає на Сіоні. Вона може кийком тебе відлупцювати чи замахнутися ломакою, як той Єгипет.

levantar o seu bastão à maneira dos egípcios;

25 porque daqui a bem pouco se cumprirá a minha indignação e a minha ira, para a consumir.

26 Porque o SENHOR dos Exércitos suscitará contra ela um flagelo, como a matança de Midiã junto à penha de Orebe; a sua vara estará sobre o mar, e ele a levantará como fez no Egito.

27 Acontecerá, naquele dia, que o peso será tirado do teu ombro, e o seu jugo, do teu pescoço, jugo que será despedaçado por causa da gordura.

28 A Assíria vem a Aiate, passa por Migrom e em Micmás larga a sua bagagem.

29 Passa o desfiladeiro, aloja-se em Geba, já Ramá treme, Gibeá de Saul foge.

30 Ergue com estrídulo a voz, ó filha de Galim! Ouve, ó Laís! Oh! Pobre Anatote!

31 Madmena se dispersa; os moradores de Gebim fogem para salvar-se.

32 Nesse mesmo dia, a Assíria parará em Nobe; agitará o punho ao monte da filha de Sião, o outeiro de Jerusalém.

33 Mas eis que o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, cortará os ramos com violência, as árvores de alto porte serão derribadas, e as altivas serão abatidas.

34 Cortará com o ferro as brenhas da floresta, e o Líbano cairá pela mão de um poderoso.

Isaías 11

25Але невдовзі Мій гнів на тебе вщухне, а лють Моя знищить їх».

26Бо Господь Усемогутній підніме дубець на Ассирію, як ударив Він мидійця біля скелі Орев. Його жезл простягнеться до моря, і Він підніме його, як колись підняв на Єгипет.

27Тоді тягар Ассирії впаде з ваших плеч, а ярмо її — з вашої шиї; це ярмо спаде, бо ви зміцнієте.

Військо ассирійське вторгається в Ізраїль

28Загарбники підійшли до Аята. Вони пройшли через Міґрон, у Микмаші зберігають свої припаси.

29Вони перейшли річку Маабару і сказали: «Отаборимося на ніч у Ґеві!» Рама нажахана, а Ґівеа Саулова втекла.

30Кричи щосили, Бат-Галліме! Прислухайся, Лайшо! Відгукнися, Анатоте!

31Втікає Мадмена, а мешканці Ґевіма шукають, де б сховатися.

32Цього дня зайди зупиняться в Нобі й кулаками погрожуватимуть горі Сіон, Єрусалимському пагорбу.

33Стережіться, Володар, Господь Всемогутній рішуче намірився відсікти галуззя. Найвищі дерева буде зрубано, наймогутніші похиляться.

34Господь сокирою викорінить ліс, і величний Ливанський ліс упаде.

Книга Пророка Ісаї 11

O reinado pacífico do rebento de Jessé

[1] Do tronco de Jessé sairá um rebento, e das suas raízes, um renovo.

[2] Repousará sobre ele o Espírito do SENHOR, o Espírito de sabedoria e de entendimento, o Espírito de conselho e de fortaleza, o Espírito de conhecimento e de temor do SENHOR.

[3] Deleitar-se-á no temor do SENHOR; não julgará segundo a vista dos seus olhos, nem repreenderá segundo o ouvir dos seus ouvidos;

[4] mas julgará com justiça os pobres e decidirá com eqüidade a favor dos mansos da terra; ferirá a terra com a vara de sua boca e com o sopro dos seus lábios matará o perverso.

[5] A justiça será o cinto dos seus lombos, e a fidelidade, o cinto dos seus rins.

[6] O lobo habitará com o cordeiro, e o leopardo se deitará junto ao cabrito; o bezerro, o leão novo e o animal cevado andarão juntos, e um pequenino os guiará.

[7] A vaca e a ursa pastarão juntas, e as suas crias juntas se deitarão; o leão comerá palha como o boi.

[8] A criança de peito brincará sobre a toca da áspide, e o já desmamado meterá a mão na cova do basilisco.

[9] Não se fará mal nem dano algum em todo o meu santo monte, porque a terra se encherá do conhecimento do SENHOR, como as águas cobrem o mar.

Цар Світу йде

[1]З кореня Єссея зросте новий пагін, немов нова гілка відросте від коренів Єссея.

[2]В ньому прибуватиме Дух Господній: Дух мудрості й розуму, Дух лідерства й сили, Дух знання й шани Господньої.

[3]Він радо підкорятиметься Господу. Цій нащадок не судитиме зопалу, покладаючись лише на те, що Йому здається, чи що Він почув.

[4]Він судитиме бідняків праведно, і виноситиме вирок найбіднішим людям землі чесно й справедливо. За його повелінням каратимуть кривдників, а зловмисників стратять, якщо Він так вирішить.

[5]Праведність буде оперезовувати Його, чистота віри служитиме пов'язкою навколо стегон.

[6]Уживатиметься вовк поряд з вівцею, а леопард дріматиме біля ягняти. Теля, лев і бичок житимуть мирно разом, а дитинча доглядатиме їх.

[7]Корова і ведмідь мирно пастимуться, а їхні малята ляжуть відпочити поряд. Лев їстиме сіно, як вівці.

[8]Немовля зможе гратися над норою кобри, малюк зможе встромити руку в гніздо отруйної гадюки.

[9]Вони не ображатимуть і не вбиватимуть одне одного на всій Моїй Святій горі, тому що земля буде жити, сповнена знанням про Господа, як вода наповнює море.

[10] Naquele dia, recorrerão as nações à raiz de Jessé que está posta por estandarte dos povos; a glória lhe será a morada.

A nova glória de Israel

[11] Naquele dia, o SENHOR tornará a estender a mão para resgatar o restante do seu povo, que for deixado, da Assíria, do Egito, de Patros, da Etiópia, de Elão, de Sinar, de Hamate e das terras do mar.

[12] Levantará um estandarte para as nações, ajuntará os desterrados de Israel e os dispersos de Judá recolherá desde os quatro confins da terra.

[13] Afastar-se-á a inveja de Efraim, e os adversários de Judá serão eliminados; Efraim não invejará a Judá, e Judá não oprimirá a Efraim.

[14] Antes, voarão para sobre os ombros dos filisteus ao Ocidente; juntos, despojarão os filhos do Oriente; contra Edom e Moabe lançarão as mãos, e os filhos de Amom lhes serão sujeitos.

[15] O SENHOR destruirá totalmente o braço do mar do Egito, e com a força do seu vento moverá a mão contra o Eufrates, e, ferindo-o, dividi-lo-á em sete canais, de sorte que qualquer o atravessará de sandálias.

[16] Haverá caminho plano para o restante do seu povo, que for deixado, da Assíria, como o houve para Israel no dia em que subiu da terra do Egito.

Isaías 12

Canto de louvor pela restauração de Israel

[10]Тоді нащадок Єссея постане прапором для народів, до нього тягнутимуться народи, а те місце, де він житиме, обросте славою.

[11]Тоді мій Володар знову підведе руку, щоб повернути Свій народ, який уцілів в Ассирії, Нижньому Єгипті, Патросі, Ефіопії, Еламі, Шинарі, Гаматі та островах на морі.

[12]Він підніме знамено для народів і збере вигнаних з Ізраїлю людей, згуртує розкиданих по світу людей Юдеї, збере їх з усіх кутків землі.

[13]Ефраїм облишить ревнощі, в Юдеї не буде вже ворогів. Ефраїм не ревнуватиме більше Юдею, а Юдея не ворогуватиме з Ефраїмом.

[14]Тоді вони накинуться на филистимлян на заході і заберуть багатство у людей Сходу. Вони приберуть до рук Едом і Моав, і люди Аммона упокоряться їм.

[15]Господь геть висушить протоку Єгипетського моря, змахне рукою над Євфратом, і шалений вітер розділить річку на сім потічків, через які зможуть люди перейти, не знімаючи сандалів.

[16]Відкриється шлях з Ассирії для тієї купки людей, що залишаться там, так само, як і тоді, коли в Ізраїль повернулися люди з Єгипту.

Книга Пророка Ісаї 12

Хвала Господу

[1] Orarás naquele dia: Graças te dou, ó SENHOR, porque, ainda que te iraste contra mim, a tua ira se retirou, e tu me consolas.

[1]Ти скажеш того дня: «Тобі я, Господи, подяку шлю. Звичайно, Ти лютивсь на мене, тож гнів Свій відверни й любов'ю обласкай мене.

[2] Eis que Deus é a minha salvação; confiarei e não temerei, porque o SENHOR Deus é a minha força e o meu cântico; ele se tornou a minha salvação.

[2]Мій Бог — рятунок мій, Я вірю в Нього, і тому не побоюсь нікого. Так, Господь — у моїх піснях і гімнах, Він став моїм спасінням.

[3] Vós, com alegria, tirareis água das fontes da salvação.

[3]Ви з радістю дістанете води з джерел спасіння

[4] Direis naquele dia: Dai graças ao SENHOR, invocai o seu nome, tornai manifestos os seus feitos entre os povos, relembrai que é excelso o seu nome.

[4]і скажете тоді: „Вславляйте Господа, Його ім'я промовте. Народи хай про Його справи знають, усім скажіть, який величний Він.

[5] Cantai louvores ao SENHOR, porque fez coisas grandiosas; saiba-se isto em toda a terra.

[5]За все, що наш Господь звершив, співайте Йому славу, нехай уся земля дізнається про це.

[6] Exulta e jubila, ó habitante de Sião, porque grande é o Santo de Israel no meio de ti.

[6]На голос весь вигукуйте і радісно співайте, мешканці Сіону, Святий Ізраїлю, Величний, — поміж вами!"»

Isaías 13

Profecia contra a Babilônia

[1] Sentença que, numa visão, recebeu Isaías, filho de Amoz, contra a Babilônia.

[2] Alçai um estandarte sobre o monte escalvado; levantai a voz para eles; acenai-lhes com a mão, para que entrem pelas portas dos tiranos.

[3] Eu dei ordens aos meus consagrados, sim, chamei os meus valentes para executarem a minha ira, os que com exultação se orgulham.

[4] Já se ouve sobre os montes o rumor como o de muito povo, o clamor de reinos e de

Книга Пророка Ісаї 13

Кара на Вавилон

[1]Це гірке послання про Вавилон Ісая, син Амоса, отримав у з'яві. Сказав Господь:

[2]«На голій скелі встанови знамено і всім чимдуж гукни, махни рукою, хай брамою для знатних громадян пройдуть.

[3]Я дав наказ Своїм посвяченим особам, закликав вояків Своїх — знаряддя Мого гніву, та руками отих пихатих вояків Я суд вершитиму.

[4]Послухайте, в горах луна гримить, немов зібралася велика громада. Прислухайтесь, то царства і народів гук, зливається до бою. Господь їх

nações já congregados. O SENHOR dos Exércitos passa revista às tropas de guerra.

Всемогутній закликає, готує військо до борні.

5 Já vêm de um país remoto, desde a extremidade do céu, o SENHOR e os instrumentos da sua indignação, para destruir toda a terra.

5Вони ідуть з країв далеких, спішать з усіх кінців землі. Господь і знаряддя Його гніву готові зруйнувати світ.

6 Uivai, pois está perto o Dia do SENHOR; vem do Todo-Poderoso como assolação.

6Тужіть, бо все ближче підступається день Господній. Господь Всемогутній все зруйнує.

7 Pelo que todos os braços se tornarão frouxos, e o coração de todos os homens se derreterá.

7Ось чому люди від страху зомліють і втратять хоробрість.

8 Assombrar-se-ão, e apoderar-se-ão deles dores e ais, e terão contorções como a mulher parturiente; olharão atônitos uns para outros; o seu rosto se tornará rosto flamejante.

8Вони будуть нажахані і, мов породілля, зігнуться, оперезані болем. Остовпіють одне перед одним, їхні обличчя паленітимуть, мов вогонь, від сорому.

Господній суд над Вавилоном

9 Eis que vem o Dia do SENHOR, dia cruel, com ira e ardente furor, para converter a terra em assolação e dela destruir os pecadores.

9Погляньте, надходить Господній день, день жахливий, сповнений люті та гніву, який перетворить на пустелю світ і викорінить з нього грішників.

10 Porque as estrelas e constelações dos céus não darão a sua luz; o sol, logo ao nascer, se escurecerá, e a lua não fará resplandecer a sua luz.

10Зорі й сузір'я на небесах не світитимуть, як зійде сонце — буде темним, і місяць не засяє».

11 Castigarei o mundo por causa da sua maldade e os perversos, por causa da sua iniqüidade; farei cessar a arrogância dos atrevidos e abaterei a soberba dos violentos.

11Сказав Господь: «Я покараю світ за зло, а лиходіїв за провини. Я покладу край писі пихатих, Я зламаю бундючність злочинців.

12 Farei que os homens sejam mais escassos do que o ouro puro, mais raros do que o ouro de Ofir.

12Я зроблю так, що людей буде менше, ніж щирого золота. Люди стануть дорожчими ніж золото з Офіру.

13 Portanto, farei estremecer os céus; e a terra será sacudida do seu lugar, por causa

13Для цього я змушу небеса тремтіти, земля ж задвиготить на місці від гніву Господа Всемогутнього, коли Він кипітиме від люті.

da ira do SENHOR dos Exércitos e por causa do dia do seu ardente furor.

14 Cada um será como a gazela que foge e como o rebanho que ninguém recolhe; cada um voltará para o seu povo e cada um fugirá para a sua terra.

15 Quem for achado será traspassado; e aquele que for apanhado cairá à espada.

16 Suas crianças serão esmagadas perante eles; a sua casa será saqueada, e sua mulher, violada.

17 Eis que eu despertarei contra eles os medos, que não farão caso de prata, nem tampouco desejarão ouro.

18 Os seus arcos matarão os jovens; eles não se compadecerão do fruto do ventre; os seus olhos não pouparão as crianças.

19 Babilônia, a jóia dos reinos, glória e orgulho dos caldeus, será como Sodoma e Gomorra, quando Deus as transtornou.

20 Nunca jamais será habitada, ninguém morará nela de geração em geração; o arábio não armará ali a sua tenda, nem tampouco os pastores farão ali deitar os seus rebanhos.

21 Porém, nela, as feras do deserto repousarão, e as suas casas se encherão de corujas; ali habitarão os avestruzes, e os sátiros pularão ali.

22 As hienas uivarão nos seus castelos; os chacais, nos seus palácios de prazer; está prestes a chegar o seu tempo, e os seus dias não se prolongarão.

Isaías 14

Hino triunfal sobre a queda da Babilônia

14Немов поранені олені, мов вівці без пастуха, кинуться всі назад до себе додому, помчать усі в рідну країну.

15Кожного, кого знайдуть, заріжуть, кожного спійманого мечем посічуть.

16Їхніх дітей уб’ють на їхніх же очах, будинки їхні пограбують, а дружин їхніх зґвалтують».

17Сказав Господь: «Послухайте, Я направлю військо проти них, мидіан, що не переймаються думками про срібло і не кохаються в золоті.

18Їхні стріли поб’ють юнаків; вони будуть немилосердними до немовлят, не помилують малечі.

19Вавилон, найпрекрасніше з усіх царств, слава і гордість його мешканців, халдеїв — з ним буде те ж, що й з Содомом та Ґоморрою, які Бог знищив.

20Ніхто вже там не житиме, ніхто більше там не оселиться. Араби не поставлять шатра, а пастухи не приженуть овець на відпочинок.

21Бродитимуть там дикі звірі, а в їхні будинки наб’ються шакали, страуси, вибрикуватимуть дикі кози.

22Вовки витимуть у баштах, а шакали — в прекрасних палацах. Хутко наближається його кінець, дні його життя недовгі».

Книга Пророка Ісаї 14

Ізраїль повернеться додому

[1] Porque o SENHOR se compadecerá de Jacó, e ainda elegerá a Israel, e os porá na sua própria terra; e unir-se-ão a eles os estrangeiros, e estes se achegarão à casa de Jacó.

[1]Господь явить милосердя до Якова і знову вибере народ Ізраїлю, поселить його на власній землі. До нього приєднаються інші народи, і ввіллються в рід Якова.

[2] Os povos os tomarão e os levarão aos lugares deles, e a casa de Israel possuirá esses povos por servos e servas, na terra do SENHOR; cativarão aqueles que os cativaram e dominarão os seus opressores.

[2]Ці народи приведуть народ Ізраїлю на рідні землі, а Ізраїль зробить їх своїми рабами й рабинями на Господній землі, Ізраїль захопить своїх колишніх поневолювачів і правитиме своїми гнобителями.

[3] No dia em que Deus vier a dar-te descanso do teu trabalho, das tuas angústias e da dura servidão com que te fizeram servir,

[3]Коли Господь дасть тобі звільнення від болю, від клопотів, від тяжкої підневільної праці, яку ти мусив виконувати.

Пісня про царя вавилонського

[4] então, proferirás este motejo contra o rei da Babilônia e dirás: Como cessou o opressor! Como acabou a tirania!

[4]Тоді Ізраїль заспіває переможну пісню про царя вавилонського: «Погляньте, чим скінчив жорстокий цар, як припинилось гноблення!

[5] Quebrou o SENHOR a vara dos perversos e o cetro dos dominadores,

[5]Господь потрощив жезл поганця, берло правителів зламав,

[6] que feriam os povos com furor, com golpes incessantes, e com ira dominavam as nações, com perseguição irreprimível.

[6]яким народи карав той цар у гніві, що вибухав невпинно, народами у гніві правив, їх переслідував весь час.

[7] Já agora descansa e está sossegada toda a terra. Todos exultam de júbilo.

[7]Тепер уся країна заспокоїлась, затихла, народ співати починає.

[8] Até os ciprestes se alegram sobre ti, e os cedros do Líbano exclamam: Desde que tu caíste, ninguém já sobe contra nós para nos cortar.

[8]І навіть кипариси та ливанські кедри радіють, що тебе немає. Вони шумлять: „Відтоді, як загинув ти, ніхто вже не рубає наше віття".

[9] O além, desde o profundo, se turba por ti, para te sair ao encontro na tua chegada; ele, por tua causa, desperta as sombras e todos os príncipes da terra e faz levantar dos seus tronos a todos os reis das nações.

[9]Шеол у захваті тебе зустріне, як тільки-но зійдеш униз. Він марища померлих збудить, усіх правителів землі. Усіх царів, що правили народами колись, він змусить підвестися з трону.

[10] Todos estes respondem e te dizem: Tu também, como nós, estás fraco? E és semelhante a nós?

[10]Вони всі відгукнуться і промовлять: „Ти теж знесилився, як ми, ти став таким, як ми!"

[11] Derribada está na cova a tua soberba, e, também, o som da tua harpa; por baixo de ti, uma cama de gusanos, e os vermes são a tua coberta.

[11]Твоя гординя у Шеол спустилась під звуки арф тужливі. Черва, звиваючись, тобі за постіль править, тебе прикриють зверху черв'яки.

[12] Como caíste do céu, ó estrela da manhã, filho da alva! Como foste lançado por terra, tu que debilitavas as nações!

[12]О вранішня яскрава зірко, як низько ти з небес упав. Тебе зрубали при землі, ти горілиць простягся.

[13] Tu dizias no teu coração: Eu subirei ao céu; acima das estrelas de Deus exaltarei o meu trono e no monte da congregação me assentarei, nas extremidades do Norte;

[13]Собі казав ти: „Я у небеса зійду, престол свій вознесу я вище зірок Божих. Я сяду на Святій горі, де боги зустрічаються, аж на верхівці Зафон-гори.

[14] subirei acima das mais altas nuvens e serei semelhante ao Altíssimo.

[14]Я вознесусь над хмарами, мов Бог Всевишній".

[15] Contudo, serás precipitado para o reino dos mortos, no mais profundo do abismo.

[15]Але тебе жбурнули у Шеол — в найдальші пекла закутки.

[16] Os que te virem te contemplarão, hão de fitar-te e dizer-te: É este o homem que fazia estremecer a terra e tremer os reinos?

[16]Хто тебе бачитиме, очам своїм нізащо не повірить. Вони подумає про це і скажуть: „Хіба це той, хто землю потрясав, і хто наводив жах на царства?

[17] Que punha o mundo como um deserto e assolava as suas cidades? Que a seus cativos não deixava ir para casa?

[17]Невже це той, хто світ увесь пустелею зробив, хто зруйнував міста, не відпускав на рідну землю полонених?"

[18] Todos os reis das nações, sim, todos eles, jazem com honra, cada um, no seu túmulo.

[18]Усі царі народів поховані у славі й шані, покоїться в своїй могилі кожен цар.

[19] Mas tu és lançado fora da tua sepultura, como um renovo bastardo, coberto de mortos traspassados à espada, cujo cadáver desce à cova e é pisado de pedras.

[19]Тебе лиш викинули із могили, мов зайву гілку відрубали. Тебе накрили саваном, як тих, хто від меча поліг, кого в кам'яну яму опускають, як стоптаного копитами на полі бою.

[20] Com eles não te reunirás na sepultura, porque destruíste a tua terra e mataste o

[20]Ти з ними не з'єднаєшся в могилі, тому що власну ти країну загубив, народ свій власний ти на смерть прирік. Нехай те плем'я лиходіїв ніколи не згадають більше.

teu povo; a descendência dos malignos jamais será nomeada.

21 Preparai a matança para os filhos, por causa da maldade de seus pais, para que não se levantem, e possuam a terra, e encham o mundo de cidades.

21Готуй різню його синам за батька їхнього провини. Вони вже правити не будуть на землі, свої міста по світу не зведуть».

22 Levantar-me-ei contra eles, diz o SENHOR dos Exércitos; exterminarei de Babilônia o nome e os sobreviventes, os descendentes e a posteridade, diz o SENHOR.

22«Я встану на боротьбу з ними», — сказав Всемогутній Господь. «Я повстану на Вавилон, покладу край його та його нащадків славі, — говорить Господь. —

23 Reduzi-la-ei a possessão de ouriços e a lagoas de águas; varrê-la-ei com a vassoura da destruição, diz o SENHOR dos Exércitos.

23Я зроблю його осідком дикобразів, перетворю його на болото. Я змету Вавилон мітлою розрухи». Так сказав Всемогутній Господь.

Profecia contra os assírios

Кара Господня Ассирії

24 Jurou o SENHOR dos Exércitos, dizendo: Como pensei, assim sucederá, e, como determinei, assim se efetuará.

24Господь Всемогутній дав клятву: «Неодмінно все збудеться так, як Я замислив. Все здійсниться так, як Я задумав.

25 Quebrantarei a Assíria na minha terra e nas minhas montanhas a pisarei, para que o seu jugo se aparte de Israel, e a sua carga se desvie dos ombros dele.

25Я вигублю Ассирію в Моїй країні, Я розтопчу її на Моїй горі. Я зніму з Юдеї ассирійське ярмо, спаде цей тягар з їхніх плечей.

26 Este é o desígnio que se formou concernente a toda a terra; e esta é a mão que está estendida sobre todas as nações.

26Ось що задумано для всієї землі, а ось та Рука, що простерта над усіма народами».

27 Porque o SENHOR dos Exércitos o determinou; quem, pois, o invalidará? A sua mão está estendida; quem, pois, a fará voltar atrás?

27Коли Господь Всемогутній задумав щось, хто може його спинити? Коли Господня рука занесена для покарання, хто може її відвести?

Profecia contra os filisteus

Пророцтво филистимлянам

28 No ano em que morreu o rei Acaz, foi pronunciada esta sentença:

28Це послання надійшло в рік смерті царя Агаза:

29 Não te alegres, tu, toda a Filístia, por estar quebrada a vara que te feria; porque

29Не радійте, филистимляни, що жезл, яким вас карали, зламано. Бо зі зміїного роду виповзе ще отрутніша гадюка, а її нащадок буде змієм крилатим.

da estirpe da cobra sairá uma áspide, e o seu fruto será uma serpente voadora.

30 Os primogênitos dos pobres serão apascentados, e os necessitados se deitarão seguros; mas farei morrer de fome a tua raiz, e serão destruídos os teus sobreviventes.

30Найбідніші будуть ситими, а нужденні спочинуть у безпеці. Але ваше коріння Я виморю голодом, а тих, хто виживе, доб'ю.

31 Uiva, ó porta; grita, ó cidade; tu, ó Filístia toda, treme; porque do Norte vem fumaça, e ninguém há que se afaste das fileiras.

31Ридайте, брами! Плач, о місто! Лякайтеся, усі филистимляни! Дивіться, з півночі повзе навала димна, нема відсталих у вояцьких лавах.

32 Que se responderá, pois, aos mensageiros dos gentios? Que o SENHOR fundou a Sião, e nela encontram refúgio os aflitos do seu povo.

32Що відповісти посланцям народу? Господь безпечним встановив Сіон, безпечний буде там Його бідак.

Isaías 15

Profecia contra Moabe

1 Sentença contra Moabe. Certamente, numa noite foi assolada Ar de Moabe e ela está destruída; certamente, numa noite foi assolada Quir de Moabe e ela está destruída.

2 Sobe-se ao templo e a Dibom, aos altos, para chorar; nos montes Nebo e Medeba, lamenta Moabe; todas as cabeças se tornam calvas, e toda barba é rapada.

3 Cingem-se de panos de saco nas suas ruas; nos seus terraços e nas suas praças, andam todos uivando e choram abundantemente.

4 Tanto Hesbom como Eleale andam gritando; até Jaza se ouve a sua voz; por isso, os armados de Moabe clamam; a sua alma treme dentro dele.

Книга Пророка Ісаї 15

Пророцтво про Моав

1Ось сумне послання про Моав: Оскільки Ар зруйновано за ніч, Моава не стало. Оскільки Кир зруйновано за ніч, Моава не стало.

2Жінки Дівона піднялися на узвишшя. Оплакує Моав Нево й Медеву. Всі поголили голови і бороди зняли.

3На вулицях усі в жалобному вбранні, на зібраннях у місті, на дахах ридання чути, і їхні очі витікли сльозами.

4Плачуть у Хешбоні й Елеалі, долітають голосіння до Ягаза. Тож воїни Моава закричали, і душі їхні затремтіли.

[5] O meu coração clama por causa de Moabe, cujos fugitivos vão até Zoar, novilha de três anos; vão chorando pela subida de Luíte e no caminho de Horonaim levantam grito de desespero;

[5]Ридає моє серце за Моавом, за біженцями до Зоара та Еґлат-Шелішії. Гірські стежки наповнені плачем людей, що йдуть угору до Лугіта. І по дорозі на Хоронаїм ридають люди, бо навколо все — руїна.

[6] porque as águas de Ninrim desaparecem; seca-se o pasto, acaba-se a erva, e já não há verdura alguma,

[6]Повисихали води повноводого Німріма. Пожухли трави і рослини вмерли, не стало зелені.

[7] pelo que o que pouparam, o que ganharam e depositaram eles mesmos levam para além das torrentes dos salgueiros;

[7]Тож все раніш нажите переносять через порослий тополями яр.

[8] porque o pranto rodeia os limites de Moabe; até Eglaim chega o seu clamor, e ainda até Beer-Elim, o seu lamento;

[8]Повсюди у Моаві плач, ридання. І долинає голосіння аж у Еґлаїм, в Беер-Елім донеслося ридання.

[9] porque as águas de Dimom estão cheias de sangue; pois ainda acrescentarei a Dimom: leões contra aqueles que escaparem de Moabe e contra os restantes da terra.

[9]Дімона води повні крові, так, у Дімон Я принесу ще більше. На тих вцілілих, що втекли з Моава, Я лева напущу.

Isaías 16

Книга Пророка Ісаї 16

[1] Enviai cordeiros ao dominador da terra, desde Sela, pelo deserto, até ao monte da filha de Sião.

[1]Пошліть ягня правителю землі із Сели через край пустельний на гору дочки Сіону.

[2] Como pássaro espantado, lançado fora do ninho, assim são as filhas de Moabe nos vaus do Arnom, que dizem:

[2]Дочки Моава на переправі Арнона, товктимуться, мов перелітна зграя, немов пташата, викинуті із гнізда.

[3] Dá conselhos, executa o juízo e faze a tua sombra no pino do meio-dia como a noite; esconde os desterrados e não descubras os fugitivos.

[3]Вони говорять: «Дай пораду, рішення прийми! У полуденну спеку дай нам тінь, мов уночі». Сховай зневажених, не вишли втікачів у заслання!

[4] Habitem entre ti os desterrados de Moabe, serve-lhes de esconderijo contra o destruidor. Quando o homem violento

[4]Дозволь з Моава викинутим поселитись з вами. Нехай сховаються тут від свого руйнівника! Коли припиниться грабіжництво в Моаві, коли

tiver fim, a destruição for desfeita e o opressor deixar a terra,

5 então, um trono se firmará em benignidade, e sobre ele no tabernáculo de Davi se assentará com fidelidade um que julgue, busque o juízo e não tarde em fazer justiça.

6 Temos ouvido da soberba de Moabe, soberbo em extremo; da sua arrogância, do seu orgulho e do seu furor; a sua jactância é vã.

7 Portanto, uivará Moabe, cada um por Moabe; gemereis profundamente abatidos pelas pastas de uvas de Quir-Haresete.

8 Porque os campos de Hesbom estão murchos; os senhores das nações talaram os melhores ramos da vinha de Sibma, que se estenderam até Jazer e se perderam no deserto, sarmentos que se estenderam e passaram além do mar.

9 Pelo que prantearei, com o pranto de Jazer, a vinha de Sibma; regar-te-ei com as minhas lágrimas, ó Hesbom, ó Eleale; pois, sobre os teus frutos de verão e sobre a tua vindima, caiu já dos inimigos o eia, como o de pisadores.

10 Fugiu a alegria e o regozijo do pomar; nas vinhas já não se canta, nem há júbilo algum; já não se pisarão as uvas nos lagares. Eu fiz cessar o eia dos pisadores.

11 Pelo que por Moabe vibra como harpa o meu íntimo, e o meu coração, por Quir-Heres.

не стане вже розрухи, коли вже зникнуть ті, хто землю плюндрує.

5Тоді зведуть любовно й віддано престол, і возсідатиме на ньому праведник в Давидовім наметі, судитиме й шукати справедливість буде, до правди вправний.

6Ми чули, що народ Моава надзвичайно гордий у своїй писі, своєму гонорі й сваволі. Вони мають довгі язики й нахваляються марно.

7Тож хай Моав тужить, хай кожен оплакує Моав. Хай побиваються, прибиті горем, за пирогами з родзинками з Кір-Гарешета.

8Ні виноградники Хешбона, ні лози Сівми рости не можуть. Володарі народів їх зрубали, а вони розкинулися аж до міста Язера. Вони в пустелі виросли, а їхні пагони без перешкоди потяглися і перетнули море.

Тужна пісня про Моав

9Тому і я, як жителі Язера, оплакувати буду виноградник Сівми. Сльозами я заллю Хешбон та Елеале. Не милуватимуся вже дозрілими плодами, бо на сади, в поля прийшла війна.

10Не чуть пісень, ні вигуків веселих у полях родючих. Ніхто не чавить молоде вино в давильні. Замовкнути звелів я збирачам врожаю.

11Тому і тужить серце за Моавом, наче арфа, за Кір-Харесетом сумую я.

[12] Ver-se-á como Moabe se cansa nos altos, como entra no santuário a orar e nada alcança.

[12]Коли з Моава люди прийдуть поклонитись, притомлені, піднімуться туди, де шану віддають, коли дістануться до місць святих, щоби молитись, не в змозі будуть слово вимовить вони.

[13] Esta é a palavra que o SENHOR há muito pronunciou contra Moabe.

[13]Таким було слово Господа про Моав у минулому.

[14] Agora, porém, o SENHOR fala e diz: Dentro de três anos, tais como os de jornaleiros, será envilecida a glória de Moabe, com toda a sua grande multidão; e o restante será pouco, pequeno e débil.

[14]А тепер Господь говорить ось що: «Через три роки, мов роки найманого робітника, потьмариться слава Моава, хоч і велелюдна ця країна. Але залишиться небагато людей, слабких людей».

Isaías 17

Profecia contra Damasco e Efraim

[1] Sentença contra Damasco. Eis que Damasco deixará de ser cidade e será um montão de ruínas.

[2] As cidades de Aroer serão abandonadas; hão de ser para os rebanhos, que aí se deitarão sem haver quem os espante.

[3] A fortaleza de Efraim desaparecerá, como também o reino de Damasco e o restante da Síria; serão como a glória dos filhos de Israel, diz o SENHOR dos Exércitos.

[4] Naquele dia, a glória de Jacó será apoucada, e a gordura da sua carne desaparecerá.

[5] Será, quando o segador ajunta a cana do trigo e com o braço sega as espigas, como quem colhe espigas, como quem colhe espigas no vale dos Refains.

[6] Mas ainda ficarão alguns rabiscos, como no sacudir da oliveira; duas ou três azeitonas na ponta do ramo mais alto, e quatro ou cinco nos ramos mais exteriores

Книга Пророка Ісаї 17

Пророцтво про Сирію

[1]Ось послання про Дамаск: «Послухайте, Дамаск не буде містом скоро, в руїни перетворяться його будівлі.

[2]Міста Ароера спорожніють назавжди, на пасовиська для отар вони придатні будуть. Дріматимуть стада там мирно, злякати їх ніхто не зможе.

[3]Укріплень більш не буде в Ефраїмі, ніхто не буде правити Дамаском. Народ, який вцілів в Арамі, в немилість попаде, як і ізраїльський народ. — Господь сказав так Всемогутній. —

[4]У ті часи величність Якова пощезне, розтринькають усе його багатство».

[5]«Це буде схоже на те, як женці збирають збіжжя, коли їхні руки підхоплюють колоски, або ж нагадуватиме, як у Рефаїмовій долині збирають хліб у жнива.

[6]Або ж коли трусять оливу так, що кілька оливок на ній залишиться: зо дві чи зо три на найвищих гілках, а може, чотири-п'ять на родючих гілках. Таке ж саме

de uma árvore frutífera, diz o SENHOR, Deus de Israel.

[7] Naquele dia, olhará o homem para o seu Criador, e os seus olhos atentarão para o Santo de Israel.

[8] E não olhará para os altares, obra das suas mãos, nem atentará para o que fizeram seus dedos, nem para os postes-ídolos, nem para os altares do incenso.

[9] Naquele dia, serão as suas cidades fortes como os lugares abandonados no bosque ou sobre o cimo das montanhas, os quais outrora foram abandonados ante os filhos de Israel, e haverá assolação;

[10] porquanto te esqueceste do Deus da tua salvação e não te lembraste da Rocha da tua fortaleza. Ainda que faças plantações formosas e plantes mudas de fora,

[11] e, no dia em que as plantares, as fizeres crescer, e na manhã seguinte as fizeres florescer, ainda assim a colheita voará no dia da tribulação e das dores incuráveis.

[12] Ai do bramido dos grandes povos que bramam como bramam os mares, e do rugido das nações que rugem como rugem as impetuosas águas!

[13] Rugirão as nações, como rugem as muitas águas, mas Deus as repreenderá, e fugirão para longe; serão afugentadas como a palha dos montes diante do vento e como pó levado pelo tufão.

[14] Ao anoitecer, eis que há pavor, e, antes que amanheça o dia, já não existem. Este é o quinhão daqueles que nos despojam e a sorte daqueles que nos saqueiam.

трапиться й з цими містами», — ось що говорить Господь Бог Ізраїлю.

[7]І тоді люди підведуть очі до Бога, свого Творця, їхні очі побачать Святого Ізраїлю.

[8]Вони не підуть до вівтарів, які зробили власними руками, і не повернуться вони до того, що виліпили їхні пальці: до своїх садів поклоніння та вівтарів, де кадитиме ладан.

[9]У ті часи їхні укріплені міста стануть спустошені, а гори — такими, якими вони були до того, як туди прийшли ізраїльтяни. Усе лежатиме в руїні.

[10]Бо ти забув про Бога, Який тебе спасає. Ти не закарбував собі, що Бог тебе захищає, що Він є твоєю Скелею. Ти посадиш прекрасні рослини, ти похвалятимешся заморськими лозами,

[11]бо садиш їх, дбаєш, щоб зростали; коли ти вранці сієш їх, даєш їм цвісти. Але коли прийде пора врожаю, ти його не знімеш, бо накинеться на лози згубна хвороба, невиліковна болячка їх знищить.

[12]О, як шумлять народи! Вони гримлять, немов морський прибій! О, як ревуть народи! Вони, немов могутні хвилі, гуркотять!

[13]Рокочуть народи, мов штормові хвилі, але нагримає Бог на них, й вони втечуть далеко. Вони немов полова, що її за вітром носить, чи перекотиполе, що чимдуж біжить за вітровієм.

[14]В нічну годину жахом огортають, під ранок їх уже нема. Ось що чекає тих, хто хоче нас пограбувати, хто наміряється багатство наше захопить.

Isaías 18

Profecia contra a Etiópia

[1] Ai da terra onde há o roçar de muitas asas de insetos, que está além dos rios da Etiópia;

[2] que envia embaixadores por mar em navios de papiro sobre as águas, dizendo: Ide, mensageiros velozes, a uma nação de homens altos e de pele brunida, a um povo terrível, de perto e de longe; a uma nação poderosa e esmagadora, cuja terra os rios dividem.

[3] Vós, todos os habitantes do mundo, e vós, os moradores da terra, quando se arvorar a bandeira nos montes, olhai; e, quando se tocar a trombeta, escutai.

[4] Porque assim me disse o SENHOR: Olhando da minha morada, estarei calmo como o ardor quieto do sol resplandecente, como a nuvem do orvalho no calor da sega.

[5] Porque antes da vindima, caída já a flor, e quando as uvas amadurecem, então, podará os sarmentos com a foice e cortará os ramos que se estendem.

[6] Serão deixados juntos às aves dos montes e aos animais da terra; sobre eles veranearão as aves de rapina, e todos os animais da terra passarão o inverno sobre eles.

[7] Naquele tempo, será levado um presente ao SENHOR dos Exércitos por um povo de homens altos e de pele brunida, povo terrível, de perto e de longe; por uma nação poderosa e esmagadora, cuja terra

Книга Пророка Ісаї 18

Пророцтво про Ефіопію

[1]Подивіться на країну, наповнену дзижчанням крилатих комах, землю за далекими ефіопськими річками,

[2]що посилає гінців через море в очеретяних човнах. Гінці, швидкіше поспішайте до високих людей з виголеними щоками. Поспішіть до цього народу, якого всі навкруги бояться, до цього могутньої роду, який перемагає всіх інших і чиї землі порізані річками.

[3]Усі мешканці світу! Вся людність на землі! Чекайте, коли затріпоче прапор над пагорбами! Наслухайте, коли заспіває сурма!

[4]Бо Господь сказав мені: «Спокійно спостерігатиму звідси, з Моєї Оселі, як під час тремтливої спеки сонячного дня, як під час задушливої спеки жнивного дня.

[5]І от іще до жнивної пори, коли опадає цвіт, іще до того, як з квіток виростуть налиті соком грона, розлоге галуззя обрізане буде ножами, а паростки посічені.

[6]Виноградники дістануться хижим птахам та дикому звіру. Влітку хазяйнуватимуть там хижі птахи, а взимку шукатимуть поживу там дикі звірі».

[7]Тоді Господу Всемогутньому піднесуть дарунки високорослі й ніжношкірі люди — могутній народ, що перемагає інші народи і земля якого посічена ріками, у те місце імені Господа Всемогутнього, що зветься горою Сіон.

os rios dividem, ao lugar do nome do SENHOR dos Exércitos, ao monte Sião.

Isaías 19

Profecia contra o Egito

1 Sentença contra o Egito. Eis que o SENHOR, cavalgando uma nuvem ligeira, vem ao Egito; os ídolos do Egito estremecerão diante dele, e o coração dos egípcios se derreterá dentro deles.

2 Porque farei com que egípcios se levantem contra egípcios, e cada um pelejará contra o seu irmão e cada um contra seu próximo; cidade contra cidade, reino contra reino.

3 O espírito dos egípcios se esvaecerá dentro deles, e anularei o seu conselho; eles consultarão os seus ídolos, e encantadores, e necromantes, e feiticeiros.

4 Entregarei os egípcios nas mãos de um senhor duro, e um rei feroz os dominará, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

5 Secarão as águas do Nilo, e o rio se tornará seco e árido.

6 Os canais exalarão mau cheiro, e os braços do Nilo diminuirão e se esgotarão; as canas e os juncos se murcharão.

7 A relva que está junto ao Nilo, junto às suas ribanceiras, e tudo o que foi semeado junto dele se secarão, serão levados pelo vento e não subsistirão.

8 Os pescadores gemerão, suspirarão todos os que lançam anzol ao rio, e os que estendem rede sobre as águas desfalecerão.

Книга Пророка Ісаї 19

Пророцтво про Єгипет

1Ось послання про Єгипет. Погляньте, Господь наближається до Єгипту на швидкоплинній хмарині. Затремтять від страху боввани єгипетські, а люди єгипетські втратять мужність.

2Господь говорить: «Я зроблю так, що єгиптяни підуть одне на одного. Піде брат на брата, сусід воюватиме з сусідом, міста битимуться з містами, царства винищуватимуть царства.

3Єгиптяни занепадуть духом, Я зруйную їхні наміри. І почнуть вони звертатися за порадою до бовванів та чарівників, віщунів та гадалок, та їхні поради будуть нікчемні».

4Володар, Господь Всемогутній, говорить: «Я віддам Єгипет у руки жорстокого володаря, могутній цар буде ними правити».

5Пересохнуть води в морі, випарується й висохне Ніл.

6Канали смердітимуть, потоки Єгипту поступово пересохнуть, зігниють усі водорості.

7Все, що росло вздовж берегів Ніла, все, насаджене по берегах ріки Ніл, висохне, розвіється за вітром і щезне.

8Рибалки сумуватимуть, ридатимуть усі, хто гачки закинув у Ніл, заслабнуть усі, хто сіті по річці розставляв.

[9] Consternar-se-ão os que trabalham em linho fino e os que tecem pano de algodão.
[10] Os seus grandes serão esmagados, e todos os jornaleiros andarão de alma entristecida.
[11] Na verdade, são néscios os príncipes de Zoã; os sábios conselheiros de Faraó dão conselhos estúpidos; como, pois, direis a Faraó: Sou filho de sábios, filho de antigos reis?
[12] Onde estão agora os teus sábios? Anunciem-te agora ou informem-te do que o SENHOR dos Exércitos determinou contra o Egito.
[13] Loucos se tornaram os príncipes de Zoã, enganados estão os príncipes de Mênfis; fazem errar o Egito os que são a pedra de esquina das suas tribos.
[14] O SENHOR derramou no coração deles um espírito estonteante; eles fizeram estontear o Egito em toda a sua obra, como o bêbado quando cambaleia no seu vômito.
[15] Não aproveitará ao Egito obra alguma que possa ser feita pela cabeça ou cauda, pela palma ou junco.
[16] Naquele dia, os egípcios serão como mulheres; tremerão e temerão ao levantar-se da mão do SENHOR dos Exércitos, que ele agitará contra eles.
[17] A terra de Judá será espanto para o Egito; todo aquele que dela se lembrar encher-se-á de pavor por causa do propósito do SENHOR dos Exércitos, do que determinou contra eles.

[9]У розпачі будуть усі, хто тче полотно й чеше льон.

[10]Впадуть основи водосховищ, засумують ті, хто заробляв собі на життя, доглядаючи за ними.

[11]Які нерозумні управителі Зоана! Мудрі дорадники фараона дають недоречні поради. Як можете ви говорити фараону: «Я — мудрець, нащадок древніх царів?»

[12]Де твої мудреці, Єгипте? Нехай вони довідаються й розкажуть тобі, що Господь Всемогутній задумав з Єгиптом зробити.

[13]Правителі Зоана стали дурнями, володарів Мемфіса ввели в оману. Завели Єгипет на манівці князі єгипетських племен.

[14]Господь замакітрив голови їхнім правителям. І вони повели Єгипет манівцями, немов ті п'яниці, що ледь на ногах тримаються, ковзаючись у своєму блювотинні.

[15]Ніхто нічого вже не зможе зробити для Єгипту, хоч би ким він був: головою чи хвостом, пальмою чи очеретом.

[16]Єгипет буде тоді, мов ті жінки, яких легко злякати.

[17]Господь Всемогутній занесе руку для покарання, і затремтить Єгипет, бо земля Юди принесе в Єгипет жах. При одній згадці про Юду всі тремтітимуть від страху через те, що Господь Всемогутній задумав з Єгиптом вчинити.

[18] Naquele dia, haverá cinco cidades na terra do Egito que falarão a língua de Canaã e farão juramento ao SENHOR dos Exércitos; uma delas se chamará Cidade do Sol.

[18]П'ять міст говоритимуть тоді ханаанською мовою, і пообіцяють вони йти за Господом Всемогутнім. Одне з тих міст зватиметься «Містом руїни».

[19] Naquele dia, o SENHOR terá um altar no meio da terra do Egito, e uma coluna se erigirá ao SENHOR na sua fronteira.

[19]У ті часи у центрі Єгипетської землі стоятиме вівтар Господу, а на кордоні Єгипту — пам'ятник на честь Господа.

[20] Servirá de sinal e de testemunho ao SENHOR dos Exércitos na terra do Egito; ao SENHOR clamarão por causa dos opressores, e ele lhes enviará um salvador e defensor que os há de livrar.

[20]Це буде знаменням, свідченням для Господа Всемогутнього в Єгипті. Коли єгиптяни звернуться до Господа по допомогу, захист від гнобителів, Він їм пошле спасителя, захистить і порятує.

[21] O SENHOR se dará a conhecer ao Egito, e os egípcios conhecerão o SENHOR naquele dia; sim, eles o adorarão com sacrifícios e ofertas de manjares, e farão votos ao SENHOR, e os cumprirão.

[21]Господь стане знаним у Єгипті, Єгипет у ту пору пізнає Господа й почне поклонятися Йому, приносячи пожертви й дари, складаючи обітниці й дотримуючись їх.

[22] Ferirá o SENHOR os egípcios, ferirá, mas os curará; converter-se-ão ao SENHOR, e ele lhes atenderá as orações e os curará.

[22]Господь покарає Єгипет, а потім простить, і єгиптяни повернуться до Господа. Він відгукнеться на їхні молитви і зцілить їх.

[23] Naquele dia, haverá estrada do Egito até à Assíria, os assírios irão ao Egito, e os egípcios, à Assíria; e os egípcios adorarão com os assírios.

[23]На той час люди прокладуть дорогу від Єгипту до Ассирії. Ассирійці ходитимуть у Єгипет, а ті — в Ассирію. І будуть обидва народи працювати разом.

[24] Naquele dia, Israel será o terceiro com os egípcios e os assírios, uma bênção no meio da terra;

[24]Тоді Ізраїль приєднається до Єгипту й Ассирії. Це буде благословенням для землі.

[25] porque o SENHOR dos Exércitos os abençoará, dizendo: Bendito seja o Egito, meu povo, e a Assíria, obra de minhas mãos, e Israel, minha herança.

[25]Господь Всемогутній благословить їх і скаже: «Благословенний ти, народе Єгипту й Ассирії, творіння рук Моїх, Ізраїлю, мій спадок».

Isaías 20

Profecia do cativeiro dos egípcios e dos etíopes

Книга Пророка Ісаї 20

Ассирія переможе Єгипет та Ефіопію

[1] No ano em que Tartã, enviado por Sargão, rei da Assíria, veio a Asdode, e a guerreou, e a tomou,

[1]Сталося це того року, коли посланий царем Сарґоном, Тартан підійшов до Ашдода й завоював його.

[2] nesse mesmo tempo, falou o SENHOR por intermédio de Isaías, filho de Amoz, dizendo: Vai, solta de teus lombos o pano grosseiro de profeta e tira dos pés o calçado. Assim ele o fez, indo despido e descalço.

[2]У той час Господь говорив устами Ісаї, сина Амоса. Він сказав: «Піди й зніми з себе волосяницю жалобну, скинь сандалії з ніг». Так і зробив Ісая, ходив босий, голий.

[3] Então, disse o SENHOR: Assim como Isaías, meu servo, andou três anos despido e descalço, por sinal e prodígio contra o Egito e contra a Etiópia,

[3]Тоді Господь мовив: «Раб мій Ісая ходив неприкритий і босий три роки. Це було знаменням для Єгипту та Єфіопії.

[4] assim o rei da Assíria levará os presos do Egito e os exilados da Etiópia, tanto moços como velhos, despidos e descalços e com as nádegas descobertas, para vergonha do Egito.

[4]Цар Ассирії також виведе полонених з Єгипту та вигнанців з Єфіопії: молодих і старих, неприкритих і босих, з голими сідницями, щоб зганьбити Єгипет.

[5] Então, se assombrarão os israelitas e se envergonharão por causa dos etíopes, sua esperança, e dos egípcios, sua glória.

[5]Вони будуть налякані й присоромлені, бо вірили в Єфіопію й пишалися Єгиптом.

[6] Os moradores desta região dirão naquele dia: Vede, foi isto que aconteceu àqueles em quem esperávamos e a quem fugimos por socorro, para livrar-nos do rei da Assíria! Como, pois, escaparemos nós?

[6]Скажуть тоді люди, що живуть біля моря: „Погляньте, що сталося з тими, кому ми довіряли, до кого бігли по допомогу, сподіваючись, що вони спасуть нас від царя ассирійського”». Як же ми врятуємося?

Isaías 21

Profecia contra a Babilônia

[1] Sentença contra o deserto do mar. Como os tufões vêm do Sul, ele virá do deserto, da horrível terra.

[2] Dura visão me foi anunciada: o pérfido procede perfidamente, e o destruidor anda destruindo. Sobe, ó Elão, sitia, ó Média; já fiz cessar todo gemer.

Книга Пророка Ісаї 21

Пророцтво про Вавилон

[1]Ось послання про Приморську пустелю: Щось насувається з пустелі, з землі страшної, немов піщана буря все змітає в Неґеві.

[2]Мені було страшне видіння: Я бачив тих, хто зраджує і продає тебе, і тих, хто загрібає твоє багатство. Еламе, піднімися й відсіч дай, їх оточи й розбий, Мидіє! Я покладу кінець твоїм тяжким зітханням.

[3] Pelo que os meus lombos estão cheios de angústias; dores se apoderaram de mim como as de parturiente; contorço-me de dores e não posso ouvir, desfaleço-me e não posso ver.

[3]Тому і обважніло тіло моє болем. Мов породіллю корчить мене біль. Ятрить мене усе, що я почув, жахає все, що я побачив.

[4] O meu coração cambaleia, o horror me apavora; a noite que eu desejava se me tornou em tremores.

[4]Гучно б'ється серце, і жах мене проймає, приємний вечір переріс у страхітливу ніч.

[5] Põe-se a mesa, estendem-se tapetes, come-se e bebe-se. Levantai-vos, príncipes, untai o escudo.

[5]Поставте стіл, розстеляйте скатертину, їжте й пийте. Воєначальники, вставайте! Промасліть, приготуйте всі щити до бою.

[6] Pois assim me disse o SENHOR: Vai, põe o atalaia, e ele que diga o que vir.

[6]Бо мій Володар каже: «Піди й постав сторожу в місті, нехай тобі доповідає про все, що бачить.

[7] Quando vir uma tropa de cavaleiros de dois a dois, uma tropa de jumentos e uma tropa de camelos, ele que escute diligentemente com grande atenção.

[7]Коли побачить колісниці й вершників попарно, чи на ослах, чи на верблюдах, нехай гарненько пильнує».

[8] Então, o atalaia gritou como um leão: SENHOR, sobre a torre de vigia estou em pé continuamente durante o dia e de guarda me ponho noites inteiras.

[8]І закричав спостерігач: «Володарю! Щоденно я на вежі стежу. Щоночі я стою на варті.

[9] Eis agora vem uma tropa de homens, cavaleiros de dois a dois. Então, ergueu ele a voz e disse: Caiu, caiu Babilônia; e todas as imagens de escultura dos seus deuses jazem despedaçadas por terra.

[9]Поглянь, ось наближається людина в колісниці, запряженій двійкою коней». А потім знову закричав: «Вавилон пав, пав! Розкидано бовванів по всій землі».

[10] Oh! Povo meu, debulhado e batido como o trigo da minha eira! O que ouvi do SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel, isso vos anunciei.

[10]Мій народ був битий, мов на току зерно. Я кажу те, що чув від Господа Всемогутнього, що Бог Ізраїлю мені сказав.

Profecia contra Dumá

[11] Sentença contra Dumá. Gritam-me de Seir: Guarda, a que hora estamos da noite? Guarda, a que horas?

Пророцтво про Едом

[11]Ось послання про Думу: Гукає хтось мені з Сеїра: «Стороже, скільки ночі ще зосталось? Чи далеко ще до ранку?»

[12] Respondeu o guarda: Vem a manhã, e também a noite; se quereis perguntar, perguntai; voltai, vinde.

Profecia contra a Arábia

[13] Sentença contra a Arábia. Nos bosques da Arábia, passareis a noite, ó caravanas de dedanitas.

[14] Traga-se água ao encontro dos sedentos; ó moradores da terra de Tema, levai pão aos fugitivos.

[15] Porque fogem de diante das espadas, de diante da espada nua, de diante do arco armado e de diante do furor da guerra.

[16] Porque assim me disse o SENHOR: Dentro de um ano, tal como o de jornaleiro, toda a glória de Quedar desaparecerá.

[17] E o restante do número dos flecheiros, os valentes dos filhos de Quedar, será diminuto, porque assim o disse o SENHOR, Deus de Israel.

[12]І варта їм відповідає: «Приходить ранок, але й ніч приходить». Якщо ви хочете спитати, то поверніться знову і спитайте.

Пророцтво про Аравію

[13]Ось послання про Аравію: Деданський караван заночує в оазах аравійських.

[14]Несіть води, щоб напувати спраглих, ви, мешканці країни Теми, зустріньте втікачів і хлібом, й сіллю.

[15]Вони втекли від неминучого меча, від лука тятиви пругкої, від битви запеклої.

[16]Ось що сказав мені мій Володар: «За один рік (як наймит його рахує), слава Кедара пощезне.

[17]Уціліє зовсім мало лучників, а воїнів Кедара — іще менше». Так сказав Господь, Бог Ізраїлю.

Isaías 22

Profecia contra Jerusalém

[1] Sentença contra o vale da Visão. Que tens agora, que todo o teu povo sobe aos telhados?

[2] Tu, cidade que estavas cheia de aclamações, cidade estrepitosa, cidade alegre! Os teus mortos não foram mortos à espada, nem morreram na guerra.

[3] Todos os teus príncipes fogem à uma e são presos sem que se use o arco; todos os teus que foram encontrados foram presos, sem embargo de já estarem longe na fuga.

Книга Пророка Ісаї 22

Пророцтво про Єрусалим

[1]Сумне послання про долину З'яви: Що з вами сталося, чому ви всі піднялись на дахи, покрівлі?

[2]О, місто гомінке, вируюче й веселе місто. Хто був убитий тут, не від меча загинув, не впав, підкошений, в борні.

[3]Усі правителі твої втекли, хоч і без луків, їх в полон забрали. Усіх, кого знайшли, разом схопили, хоч як далеко утекли вони.

[4] Portanto, digo: desviai de mim a vista e chorarei amargamente; não insistais por causa da ruína da filha do meu povo.

[5] Porque dia de alvoroço, de atropelamento e confusão é este da parte do SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, no vale da Visão: um derribar de muros e clamor que vai até aos montes.

[6] Porque Elão tomou a aljava e vem com carros e cavaleiros; e Quir descobre os escudos.

[7] Os teus mais formosos vales se enchem de carros, e os cavaleiros se põem em ordem às portas.

[8] Tira-se a proteção de Judá. Naquele dia, olharás para as armas da Casa do Bosque.

[9] Notareis as brechas da Cidade de Davi, por serem muitas, e ajuntareis as águas do açude inferior.

[10] Também contareis as casas de Jerusalém e delas derribareis, para fortalecer os muros.

[11] Fareis também um reservatório entre os dois muros para as águas do açude velho, mas não cogitais de olhar para cima, para aquele que suscitou essas calamidades, nem considerais naquele que há muito as formou.

[12] O SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, vos convida naquele dia para chorar, prantear, rapar a cabeça e cingir o cilício.

[13] Porém é só gozo e alegria que se vêem; matam-se bois, degolam-se ovelhas, come-se carne, bebe-se vinho e se diz: Comamos e bebamos, que amanhã morreremos.

[4]Тому я й кажу: «На мене не дивіться, наплакатися дайте вволю гірко. Загинув мій народ, тож утішать мене не поспішайте».

[5]Тому що Всемогутній Бог, Володар, обрав день «Руїни», коли долина З'яви побачить заколоти й сум'яття, зруйновані міські мури, почує крики про допомогу в горах.

[6]Еламські вершники і воїни на колісницях налаштували стріли, а солдати з Кира приготували щити.

[7]Ваші найкращі долини заповнили колісниці, вершники зайняли позиції в брамах.

[8]Ворог зруйнував захисний мур Юдеї. Тож ви шукали зброю в Лісовому палаці, щоб оборонятися.

[9]Ви побачили, що в стінах Давидового міста з'явилося багато проломів. І ви зібрали воду в нижньому водосховищі.

[10]Ви порахували будинки Єрусалима і розібрали деякі з них, щоб укріпити міські вали тим камінням.

[11]Між двома стінами ви влаштували водозбірник, щоб затримати воду, яка текла зі старого ставу. Але ви не зверталися до Того, Хто це місто заснував, ви не помітили Того, Хто в давнину його створив.

[12]Того дня Господь Всемогутній закликав оплакувати й тужити, голити голови в жалобі й носити волосяниці.

[13]Але погляньте, що діється навкруги: всі святкують і веселяться, биків та молодих ягничок ріжуть. Їдять те м'ясо, заливаються вином, і кажуть: «Нумо ж їсти й пити, бо завтра ми загинемо».

[14] Mas o SENHOR dos Exércitos se declara aos meus ouvidos, dizendo: Certamente, esta maldade não será perdoada, até que morrais, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

Sebna é degradado. Eliaquim é exaltado

[15] Assim diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos: Anda, vai ter com esse administrador, com Sebna, o mordomo, e pergunta-lhe:

[16] Que é que tens aqui? Ou a quem tens tu aqui, para que abrisses aqui uma sepultura, lavrando em lugar alto a tua sepultura, cinzelando na rocha a tua própria morada?

[17] Eis que como homem forte o SENHOR te arrojará violentamente; agarrar-te-á com firmeza,

[18] enrolar-te-á num invólucro e te fará rolar como uma bola para terra espaçosa; ali morrerás, e ali acabarão os carros da tua glória, ó tu, vergonha da casa do teu senhor.

[19] Eu te lançarei fora do teu posto, e serás derribado da tua posição.

[20] Naquele dia, chamarei a meu servo Eliaquim, filho de Hilquias,

[21] vesti-lo-ei da tua túnica, cingi-lo-ei com a tua faixa e lhe entregarei nas mãos o teu poder, e ele será como pai para os moradores de Jerusalém e para a casa de Judá.

[22] Porei sobre o seu ombro a chave da casa de Davi; ele abrirá, e ninguém fechará, fechará, e ninguém abrirá.

[14]Господь Всемогутній мені це розповів: «До смерті вам не проститься цей гріх».

Пророцтво про Шевну

[15]Мій Володар, Господь Всемогутній наказав ось що: «Піди до Шевни, керуючого палацом.

[16]Спитай його: „Що ти тут робиш? Хто дозволив тобі тут жити, викрешувати собі гробницю?” Він на узвишші споруджує собі гробницю! Видовбує в скелі собі спочивальню!

[17]Послухай-но, Господь тебе викине звідси, сильний чоловіче! Він тебе міцно вхопить.

[18]Потім скрутить тебе добряче й викине, мов м’яч, у розкриті долоні чужої країни. Там ти й згинеш, твої славні колісниці будуть ганьбою в оселі твого господаря.

[19]Я прожену тебе з роботи, тебе виштовхають з посади.

[20]Я покличу слугу Свого Еліакима, сина Гилкії.

[21]Вберу Я його в твої шати, підпережу його твоїм паском урочистим і передам йому владу твою. Він стане батьком народу, який живе в Єрусалимі, домі Юдеї.

[22]Ключ від дому Давидового Я почеплю йому на плечі. Те, що він відчинить, ніхто не зачинить, а що замкне, ніхто не відімкне.

[23] Fincá-lo-ei como estaca em lugar firme, e ele será como um trono de honra para a casa de seu pai.

[24] Nele, pendurarão toda a responsabilidade da casa de seu pai, a prole e os descendentes, todos os utensílios menores, desde as taças até as garrafas.

[25] Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, a estaca que fora fincada em lugar firme será tirada, será arrancada e cairá, e a carga que nela estava se desprenderá, porque o SENHOR o disse.

[23]Він стане мовби почесним престолом для батькового дому, Я посаджу його в надійному місці, мов цвях, який вганяють у тверде.

[24]Уся слава його батьківського дому залежатиме від нього, його нащадків і паростків, усі великі й малі будуть від нього залежати, увесь дрібний посуд: від чашок до глечиків».

[25]Тоді кілок, міцно вбитий у надійне місце, розхитається і впаде, зламаний. Все, що на ньому трималося, буде загине, бо так сказав Господь Всемогутній.

Isaías 23

Profecia contra Tiro

[1] Sentença contra Tiro. Uivai, navios de Társis, porque está assolada, a ponto de não haver nela casa nenhuma, nem ancoradouro. Da terra de Chipre lhes foi isto revelado.

[2] Calai-vos, moradores do litoral, vós a quem os mercadores de Sidom enriqueceram, navegando pelo mar.

[3] Através das vastas águas, vinha o cereal dos canais do Egito e a ceifa do Nilo, como a tua renda, Tiro, que vieste a ser a feira das nações.

[4] Envergonha-te, ó Sidom, porque o mar, a fortaleza do mar, fala, dizendo: Não tive dores de parto, não dei à luz, não criei rapazes, nem eduquei donzelas.

[5] Quando a notícia a respeito de Tiro chegar ao Egito, com ela se angustiarão os homens.

Книга Пророка Ісаї 23

Пророцтво про Ливан

[1]Ось послання про Тир: «Журіться, кораблі Таршиша, зруйновано ж бо вашу гавань», — так говорили тим, хто плив з Киттиму.

[2]Мовчіть, усі, хто мешкає на острові, кого купці Сидона збагатили, що морем плавали.

[3]Зерно з Шихора доставляли суднами на острів. Врожаї Нільських заплав давали прибутки Тиру, він став торговим центром для народів.

[4]Ганьба Сидону, морській твердині, говорить глибина морська: «Пологових я мук не зазнавала, народжувати дітей мені не довелось, ні юнаків не виростила, ні дівчат».

[5]Коли Єгипту досягне ця новина про Тир, зажуряться усі, затужать тяжко.

[6] Passai a Társis, uivai, moradores do litoral.

[7] É esta, acaso, a vossa cidade que andava exultante, cuja origem data de remotos dias, cujos pés a levaram até longe para estabelecer-se?

[8] Quem formou este desígnio contra Tiro, a cidade distribuidora de coroas, cujos mercadores são príncipes e cujos negociantes são os mais nobres da terra?

[9] O SENHOR dos Exércitos formou este desígnio para denegrir a soberba de toda beleza e envilecer os mais nobres da terra.

[10] Percorre livremente como o Nilo a tua terra, ó filha de Társis; já não há quem te restrinja.

[11] O SENHOR estendeu a mão sobre o mar e turbou os reinos; deu ordens contra Canaã, para que se destruíssem as suas fortalezas.

[12] E disse: Nunca mais exultarás, ó oprimida virgem filha de Sidom; levanta-te, passa a Chipre, mas ainda ali não terás descanso.

[13] Eis a terra dos caldeus, povo que até há pouco não era povo e que a Assíria destinara para os sátiros do deserto; povo que levantou suas torres, e arrasou os palácios de Tiro, e os converteu em ruínas.

[14] Uivai, navios de Társis, porque é destruída a que era a vossa fortaleza!

[15] Naquele dia, Tiro será posta em esquecimento por setenta anos, segundo os dias de um rei; mas no fim dos setenta

[6]Вертайте у Таршиш. Ридайте усі, хто на березі тім поселився.

[7]Невже це те саме веселе і радісне місто, що виросло з давніх-давен в цьому місці? Люди його розбрелися по цілому світу.

[8]Хто це замислив проти Тира, що роздає корони? Його торговці — то князі, його купців шанують всюди.

[9]Господь Всемогутній замислив таке учинити: змести цю славетну гординю з землі, принизити всіх пошанованих в світі мужів.

[10]Перейди свою землю, мов Ніл. Дочко Таршиша, вже нема перешкоди! У гавань не зайдуть вже ваші кораблі.

[11]Господь простяг над містом Свою руку і змусив цілі царства затремтіти. Віддав наказ Господь про Ханаан, звелів його фортеці зруйнувати.

[12]Господь промовив: «Ти зруйнована ущент, сидонська дочко цнотлива, скінчилися веселощі твої. Ну ж бо, вставай, до Кіпру йди, немає спокою тобі і там також».

[13]Поглянь на вавилонян! Вони, не ассирійці, знищили Сидон. Вони надумали для диких звірів Тир залишить. Набудували башти, аби місто захопити, змели палаци, обернули їх в руїни.

[14]Ридайте, кораблі Таршиша, фортеця (Тир) ваша знищена уже.

[15]Про Тир забудуть аж на сімдесят років — на життя цареве. Як підійде до кінця сімдесятий рік, з Тиром станеться те ж, що і в тій пісні про повію:

anos dar-se-á com Tiro o que consta na canção da meretriz:

[16] Toma a harpa, rodeia a cidade, ó meretriz, entregue ao esquecimento; canta bem, toca, multiplica as tuas canções, para que se recordem de ti.

[17] Findos os setenta anos, o SENHOR atentará para Tiro, e ela tornará ao salário da sua impureza e se prostituirá com todos os reinos da terra.

[18] O ganho e o salário de sua impureza serão dedicados ao SENHOR; não serão entesourados, nem guardados, mas o seu ganho será para os que habitam perante o SENHOR, para que tenham comida em abundância e vestes finas.

[16]«Візьми у руки гуслі, пройдися містом, розпуснице забута. Грай добре і повторюй пісню знов і знов. Нагадуй всім про себе, щоб не забували».

[17]Як наближатиметься до кінця сімдесятий рік, Господь згадає про Тир. Тир знову торгуватиме і стане таким, як та розпусниця для всіх царств світу.

[18]Його багатства й прибутки будуть присвячені Господу, їх не будуть приховувати, накопичувати, ці прибутки віддаватимуть усім, хто шанує Господа і служить Йому. І ті матимуть добру їжу і гарне вбрання.

Isaías 24

[1] Eis que o SENHOR vai devastar e desolar a terra, vai transtornar a sua superfície e lhe dispersar os moradores.

[2] O que suceder ao povo sucederá ao sacerdote; ao servo, como ao seu senhor; à serva, como à sua dona; ao comprador, como ao vendedor; ao que empresta, como ao que toma emprestado; ao credor, como ao devedor.

[3] A terra será de todo devastada e totalmente saqueada, porque o SENHOR é quem proferiu esta palavra.

[4] A terra pranteia e se murcha; o mundo enfraquece e se murcha; enlanguescem os mais altos do povo da terra.

[5] Na verdade, a terra está contaminada por causa dos seus moradores, porquanto

Книга Пророка Ісаї 24

Бог покарає Ізраїль

[1]Погляньте! Господь має намір знищити, спустошити цю землю, змінити її поверхню й вигнати всіх, хто на ній живе.

[2]Перед цим лихом усі будуть рівні: люди і священики, раби і хазяїни, рабиня і володарка, покупець і продавець, боржник і гендляр.

[3]Землю буде вщент спустошено й сплюндровано, бо так звелів Господь.

[4]Потріскалася земля, весь світ вичавлений, небо й те страждає разом з людьми земними.

[5]Люди споганили й отруїли землю, бо відступили від Божої науки, не пішли

transgridem as leis, violam os estatutos e quebram a aliança eterna.

[6] Por isso, a maldição consome a terra, e os que habitam nela se tornam culpados; por isso, serão queimados os moradores da terra, e poucos homens restarão.

[7] Pranteia o vinho, enlanguesce a vide, e gemem todos os que estavam de coração alegre.

[8] Cessou o folguedo dos tamboris, acabou o ruído dos que exultam, e descansou a alegria da harpa.

[9] Já não se bebe vinho entre canções; a bebida forte é amarga para os que a bebem.

[10] Demolida está a cidade caótica, todas as casas estão fechadas, ninguém já pode entrar.

[11] Gritam por vinho nas ruas, fez-se noite para toda alegria, foi banido da terra o prazer.

[12] Na cidade, reina a desolação, e a porta está reduzida a ruínas.

[13] Porque será na terra, no meio destes povos, como o varejar da oliveira e como o rebuscar, quando está acabada a vindima.

A alegria dos justos

[14] Eles levantam a voz e cantam com alegria; por causa da glória do SENHOR, exultam desde o mar.

[15] Por isso, glorificai ao SENHOR no Oriente e, nas terras do mar, ao nome do SENHOR, Deus de Israel.

[16] Dos confins da terra ouvimos cantar: Glória ao Justo!

шляхом Божого Закону й порушили вічний Заповіт.

[6]Тому прокляття поглинає землю, а всі, хто на ній живе, страждають за провини. Ось чому мешканці її згинуть; уціліє лиш дехто.

[7]Молоде вино вичавлене на лозу. Усі, хто раніше веселився, журяться.

[8]Вщухла радість тимпанів, замовк щасливий гамір, замовкли звуки лір.

[9]Ніхто не співає пісень, запиваючи вином. Прогіркло пиво для тих, хто його п'є.

[10]Місто хаосу розбите, не зайдеш у жодну оселю.

[11]На вулицях галасують, шукаючи вино, а веселощі стали неспокоєм, радість стерта з лиця землі.

[12]Місто лишилося спустошене, брама, й та розбита вщент.

[13]Під час збирання врожаю трусять з дерева оливного маслини, але декілька плодів все ж залишаються на гілках. Так само й трапиться і з цією країною.

[14]Ті, хто лишиться в живих, піднесуть свій голос, і радісно співатимуть. Повсюди люди гукатимуть про чудотворність Бога.

[15]Отож вшановуйте Його на сході, звеличуйте ім'я Господнє, Бога Ізраїлю, далекі береги.

[16]Ми чули звідусіль, з усіх кінців землі, лунали співи: «Славімо праведність

A ruína dos transgressores

Mas eu digo: definho, definho, ai de mim! Os pérfidos tratam perfidamente; sim, os pérfidos tratam mui perfidamente.

Його!» Але я мовив: «Досить, достатньо з мені! Бо зрадники нападають на людей й калічать їх!»

[17] Terror, cova e laço vêm sobre ti, ó morador da terra.

[17]На всіх, хто мешкає у цій країні, сум'яття жде, смертна яма й лови.

[18] E será que aquele que fugir da voz do terror cairá na cova, e, se sair da cova, o laço o prenderá; porque as represas do alto se abrem, e tremem os fundamentos da terra.

[18]Хто в розпачі, нажаханий украй, втікатиме з країни, втрапить в яму. Хто з неї вилізе, потрапить в пастку. Адже відчиняться небесні вікна, й земні основи затремтять.

[19] A terra será de todo quebrantada, ela totalmente se romperá, a terra violentamente se moverá.

[19]Земля геть розбита, земля геть потрощена, земля в пропасниці тремтить.

[20] A terra cambaleará como um bêbado e balanceará como rede de dormir; a sua transgressão pesa sobre ela, ela cairá e jamais se levantará.

[20]Земля, мов пияк злиденний, тіпається, хитається, немов старенька хата, гріхи її гнітять так тяжко, звалилася вона, і вже їй не звестися ніколи.

[21] Naquele dia, o SENHOR castigará, no céu, as hostes celestes, e os reis da terra, na terra.

[21]Небесним силам теж тоді Господня кара буде, правителі земні її спізнають.

[22] Serão ajuntados como presos em masmorra, e encerrados num cárcere, e castigados depois de muitos dias.

[22]Зберуть їх разом, наче в'язнів в казематі, зачинять у в'язниці, й через багато днів скарають.

[23] A lua se envergonhará, e o sol se confundirá quando o SENHOR dos Exércitos reinar no monte Sião e em Jerusalém; perante os seus anciãos haverá glória.

[23]Зніяковіє місяць, сонце засоромиться, тому що правитиме Господь Своєю славою, як цар, на очах старійшин у Єрусалимі, на горі Сіон.

Isaías 25

Cântico de louvor pela misericórdia divina

[1] Ó SENHOR, tu és o meu Deus; exaltar-te-ei a ti e louvarei o teu nome, porque tens feito maravilhas e tens executado os teus conselhos antigos, fiéis e verdadeiros.

Книга Пророка Ісаї 25

Хвала Господу

[1]Господь — мій Бог! Тебе шаную я і прославляю Твоє ймення. Ти сотворив немислимі дива, все, що задумав Ти колись, збулося.

[2] Porque da cidade fizeste um montão de pedras e da cidade forte, uma ruína; a fortaleza dos estranhos já não é cidade e jamais será reedificada.

[3] Pelo que povos fortes te glorificarão, e a cidade das nações opressoras te temerá.

[4] Porque foste a fortaleza do pobre e a fortaleza do necessitado na sua angústia; refúgio contra a tempestade e sombra contra o calor; porque dos tiranos o bufo é como a tempestade contra o muro,

[5] como o calor em lugar seco. Tu abaterás o ímpeto dos estranhos; como se abranda o calor pela sombra da espessa nuvem, assim o hino triunfal dos tiranos será aniquilado.

[6] O SENHOR dos Exércitos dará neste monte a todos os povos um banquete de coisas gordurosas, uma festa com vinhos velhos, pratos gordurosos com tutanos e vinhos velhos bem clarificados.

[7] Destruirá neste monte a coberta que envolve todos os povos e o véu que está posto sobre todas as nações.

[8] Tragará a morte para sempre, e, assim, enxugará o SENHOR Deus as lágrimas de todos os rostos, e tirará de toda a terra o opróbrio do seu povo, porque o SENHOR falou.

[9] Naquele dia, se dirá: Eis que este é o nosso Deus, em quem esperávamos, e ele nos salvará; este é o SENHOR, a quem aguardávamos; na sua salvação exultaremos e nos alegraremos.

[2]Так, з міста Ти зліпив каміння купу. З укріпленого міста Ти зробив руїну, палац чужинців — вже не місто, воно не відбудується ніколи.

[3]Тому Тебе народи найсильніші шанувати будуть, боятимуться кривдники тебе.

[4]Адже для бідних служиш Ти притулком, притулком для нужденних, що в біді. Завжди зігріється у Господі злиденний, Ти — затишок від вітрів штормових. Ти — затінок від спеки, бо подих кривдника, мов шторм для стін,

[5]немов пустельна спека. Ти змовкнуть змусив хижаків-чужинців. Як спеку неблаганну хмари тінь гамує, так переможну пісню ворога Ти зупинив.

Господній бенкет

[6]На цій горі Господь Усемогутній збере усі народи на банкет, там буде ніжне м’ясо й вишукані вина.

[7]Зараз покров, що «смертю» зветься, накриває всі народи.

[8]Він знищить смерть навіки. Господь, Володар мій, на кожному обличчі витре сльози. Він звільнить землю від ганьби Свого народу. Отак пообіцяв Господь.

Величальна пісня

[9]І скажуть люди: «Гляньте, ось Господь наш! Його чекали ми, і Він прийшов нас рятувати. Це — наш Господь, на Нього ми чекали! Давайте ж веселиться і радіти, коли Він нас рятує».

[10] Porque a mão do SENHOR descansará neste monte; mas Moabe será trilhado no seu lugar, como se pisa a palha na água da cova da esterqueira;

[11] no meio disto estenderá ele as mãos, como as estende o nadador para nadar; mas o SENHOR lhe abaterá a altivez, não obstante a perícia das suas mãos;

[12] e abaixará as altas fortalezas dos seus muros; abatê-las-á e derribá-las-á por terra, até ao pó.

[10]Господь цю гору захистить, але Моав Він розтовче, немов солому, що втоптана у гній.

[11]Немов пловець, що розкидає руки у воді, щоб вигребти, так і Моав захоче врятуватись, та пиху і брехню його на дно Він пустить.

[12]Високі стіни захисні зруйнує Він, зрівняє із землею, перетворить в порох.

Isaías 26

Cântico de confiança na proteção divina

[1] Naquele dia, se entoará este cântico na terra de Judá: Temos uma cidade forte; Deus lhe põe a salvação por muros e baluartes.

[2] Abri vós as portas, para que entre a nação justa, que guarda a fidelidade.

[3] Tu, SENHOR, conservarás em perfeita paz aquele cujo propósito é firme; porque ele confia em ti.

[4] Confiai no SENHOR perpetuamente, porque o SENHOR Deus é uma rocha eterna;

[5] porque ele abate os que habitam no alto, na cidade elevada; abate-a, humilha-a até à terra e até ao pó.

[6] O pé a pisará; os pés dos aflitos, e os passos dos pobres.

[7] A vereda do justo é plana; tu, que és justo, aplanas a vereda do justo.

[8] Também através dos teus juízos, SENHOR, te esperamos; no teu nome e na tua memória está o desejo da nossa alma.

Книга Пророка Ісаї 26

Хвала Господу

[1]В краю юдейському того дня співатимуть таких пісень: Наше місто могутнє, захищає міцними мурами і підмурівками нас.

[2]Відчиняйте ворота, хай праведний входить народ, той, що Богу лишається вірним.

[3]Ти — справжній мир усім, хто покладається на Тебе, адже це люди, що довірились Тобі.

[4]Завжди у Господа плекайте віру, адже Господь Бог — фортеця незнищенна.

[5]Він опустив усіх, хто на узвишшях оселився. Він гордовите місто змусив впасти до самої землі, із порохом зрівнятись.

[6]Його ж ось топчуть ноги бідних, ступні злиденних.

[7]Для добрих й чесних — рівний шлях, Ти, Справедливий, гладеньку путь їм стелиш.

[8]Так, ми на Тебе, Господи, чекаєм на тім шляху, де жде нас присуд Твій. Ми прагнемо в душі Твоє ім'я плекати.

[9] Com minha alma suspiro de noite por ti e, com o meu espírito dentro de mim, eu te procuro diligentemente; porque, quando os teus juízos reinam na terra, os moradores do mundo aprendem justiça.

[9]Душа до Тебе тягнеться, коли настане ніч і на світанку спраглий дух до Тебе лине. Коли Твій суд прийде на землю, пізнають праведність всі мешканці землі.

[10] Ainda que se mostre favor ao perverso, nem por isso aprende a justiça; até na terra da retidão ele comete a iniqüidade e não atenta para a majestade do SENHOR.

[10]Якщо недобрі добре ставлення спізнають, вони не навчаться, як справедливо жити. В країні доброчесній вчинять зле, і величі Господньої не зрозуміють.

[11] SENHOR, a tua mão está levantada, mas nem por isso a vêem; porém verão o teu zelo pelo povo e se envergonharão; e o teu furor, por causa dos teus adversários, que os consuma.

[11]О, Господи, над нами руку Ти заніс для кари, але їм не дано побачить те. Нехай відчують, як Ти палко свій народ любиш. Хай засоромляться й у полум'ї згорять, що Ти для Ворогів Своїх готуєш.

[12] SENHOR, concede-nos a paz, porque todas as nossas obras tu as fazes por nós.

[12]Лиш мир даруй нам, Господи, бо Ти досяг усього, чого ми намагалися здобуть.

Нове життя для народу Божого

[13] Ó SENHOR, Deus nosso, outros senhores têm tido domínio sobre nós; mas graças a ti somente é que louvamos o teu nome.

[13]О Господи, наш Боже, раніше нами інші правили боги, та зараз ми лише Твоє ім'я шануємо.

[14] Mortos não tornarão a viver, sombras não ressuscitam; por isso, os castigaste, e destruíste, e lhes fizeste perecer toda a memória.

[14]Не жити мертвим, тіні їхні не встають. Тож покарай їх, вигуби, щоб навіть пам'ять щезла.

[15] Tu, SENHOR, aumentaste o povo, aumentaste o povo e tens sido glorificado; a todos os confins da terra dilataste.

[15]Натомість, Господи, ти Свій народ примнож, нехай зростає він! Нехай він Тебе прославить! Нехай розширяться його кордони!

[16] SENHOR, na angústia te buscaram; vindo sobre eles a tua correção, derramaram as suas orações.

[16]Ми, Господи, у час біди Тебе шукали і гірко зойкнули, коли Ти нас скарав.

[17] Como a mulher grávida, quando se lhe aproxima a hora de dar à luz, se contorce e dá gritos nas suas dores, assim fomos nós na tua presença, ó SENHOR!

[17]Мов та вагітна жінка, що народжувати має, звивається і криком сходить в муках. Так, Господи, і ми перед Тобою стали.

[18] Concebemos nós e nos contorcemos em dores de parto, mas o que demos à luz foi

[18]Носили ми в собі нове життя, від болю корчились, та народивсь лиш вітер.

vento; não trouxemos à terra livramento algum, e não nasceram moradores do mundo.

[19] Os vossos mortos e também o meu cadáver viverão e ressuscitarão; despertai e exultai, os que habitais no pó, porque o teu orvalho, ó Deus, será como o orvalho de vida, e a terra dará à luz os seus mortos.

[20] Vai, pois, povo meu, entra nos teus quartos e fecha as tuas portas sobre ti; esconde-te só por um momento, até que passe a ira.

[21] Pois eis que o SENHOR sai do seu lugar, para castigar a iniqüidade dos moradores da terra; a terra descobrirá o sangue que embebeu e já não encobrirá aqueles que foram mortos.

Землі ми не принесли порятунку, нових людей у світ не привели.

[19]Господь каже: «Померлі ваші оживуть із мертвих; тіла воскреснуть у нове життя. Прокиньтеся, щасливі будьте всі, хто в поросі живе. Роса, що вкрила вас — то ж вранішня роса, ознака нового часу, коли земля відпустить своїх мертвих».

[20]Народе мій, додому повертайся, і двері щільно за собою причини. Пересидьте, сховайтеся, поки не вщухне гнів Господній.

[21]Бо он Господь виходить зі Свого Житла карати за гріхи й провини всі народи. Земля покаже кров усіх убитих і більше вже померлих не сховає.

Isaías 27

Deus ama ao seu povo e o salva

[1] Naquele dia, o SENHOR castigará com a sua dura espada, grande e forte, o dragão, serpente veloz, e o dragão, serpente sinuosa, e matará o monstro que está no mar.

[2] Naquele dia, dirá o SENHOR: Cantai a vinha deliciosa!

[3] Eu, o SENHOR, a vigio e a cada momento a regarei; para que ninguém lhe faça dano, de noite e de dia eu cuidarei dela.

[4] Não há indignação em mim. Quem me dera espinheiros e abrolhos diante de mim! Em guerra, eu iria contra eles e juntamente os queimaria.

Книга Пророка Ісаї 27

Відродження Єрусалима

[1]Тоді Господь скарає тяжко Левіафана, звивистого змія, що втікати буде, міцним нагостреним мечем. Господь морське чудовисько уб'є.

[2]У ті часи прекрасний виноградник заплодоносить, тож оспівуйте його!

[3]Це Я, Господь, той виноградник доглядаю, постійно поливаю і охороняю день і ніч, щоб шкоди не завдав йому ніхто.

[4]В Мені немає гніву, та якщо Мій шлях зупинять терни і шипшина, то піду на них війною і спалю дотла.

[5] Ou que homens se apoderem da minha força e façam paz comigo; sim, que façam paz comigo.

[5]Якщо до Мене звернуться по захист, то матимуть вони зі Мною мир. Так, матимуть вони зі Мною мир!

[6] Dias virão em que Jacó lançará raízes, florescerá e brotará Israel, e encherão de fruto o mundo.

[6]В часи прийдешні Якова народ укоріниться славно. Народ Ізраїлю розквітне, розплодиться, розійдеться по всьому світу його плід.

Бог вишле Ізраїль

[7] Porventura, feriu o SENHOR a Israel como àqueles que o feriram? Ou o matou, assim como àqueles que o mataram?

[7]Як же Господь скарає Свій народ? В минулому, тільки вороги нападали на дітей Ізраїлю. Невже Всевишній зробить таке ж саме? В минулому багато із народу було вбито. Невже Господь відніме життя у багатьох Ізраїлю синів?

[8] Com xô!, xô! e exílio o trataste; com forte sopro o expulsaste no dia do vento oriental.

[8]Господь проти Ізраїлю — вигнанням і засланням. Він здув його нещадним вітром, неначе східний суховій налетів.

[9] Portanto, com isto será expiada a culpa de Jacó, e este é todo o fruto do perdão do seu pecado: quando o SENHOR fizer a todas as pedras do altar como pedras de cal feitas em pedaços, não ficarão em pé os postes-ídolos e os altares do incenso.

[9]Тільки так простяться Якову гріхи. Він тільки тоді загладить свою провину і зніме повністю з себе гріх, коли поб’є вівтарні камені, мов той вапняк, коли поваляться стовпи Ашери та вівтарі для спалювання пахощів.

[10] Porque a cidade fortificada está solitária, habitação desamparada e abandonada como um deserto; ali pastam os bezerros, deitam-se e devoram os seus ramos.

[10]Укріплене мурами місто спорожніло, оселі спустошені, покинуті напризволяще, як у пустелі. Там пастимуться телята, відпочиватимуть, об’їдатимуть галуззя.

[11] Quando os seus ramos se secam, são quebrados. Então, vêm as mulheres e lhes deitam fogo, porque este povo não é povo de entendimento; por isso, aquele que o fez não se compadecerá dele, e aquele que o formou não lhe perdoará.

[11]А коли воно всохне, зламається, прийдуть жінки, зберуть хмиз і розпалять вогнище. Це нерозумний народ, тому й не співчуватиме їм Творець. Не помилує їх Той, Хто їх виплекав.

[12] Naquele dia, em que o SENHOR debulhará o seu cereal desde o Eufrates até ao ribeiro do Egito; e vós, ó filhos de Israel, sereis colhidos um a um.

[12]Тоді Господь почне збирати Свій народ від річки Євфрат, до ріки Єгипетської позбирає всіх вас, ізраїльтяни, одне до одного.

[13] Naquele dia, se tocará uma grande trombeta, e os que andavam perdidos pela terra da Assíria e os que forem desterrados para a terra do Egito tornarão a vir e adorarão ao SENHOR no monte santo em Jerusalém.

Isaías 28

Será castigada a impenitência de Efraim

[1] Ai da soberba coroa dos bêbados de Efraim e da flor caduca da sua gloriosa formosura que está sobre a parte alta do fertilíssimo vale dos vencidos do vinho!

[2] Eis que o SENHOR tem certo homem valente e poderoso; este, como uma queda de saraiva, como uma tormenta de destruição e como uma tempestade de impetuosas águas que transbordam, com poder as derribará por terra.

[3] A soberba coroa dos bêbados de Efraim será pisada aos pés.

[4] A flor caduca da sua gloriosa formosura, que está sobre a parte alta do fertilíssimo vale, será como o figo prematuro, que amadurece antes do verão, o qual, em pondo nele alguém os olhos, mal o apanha, já o devora.

[5] Naquele dia, o SENHOR dos Exércitos será a coroa de glória e o formoso diadema para os restantes de seu povo;

[6] será o espírito de justiça para o que se assenta a julgar e fortaleza para os que fazem recuar o assalto contra as portas.

Contra os habitantes de Jerusalém

[7] Mas também estes cambaleiam por causa do vinho e não podem ter-se em pé por

[13]Того дня, коли прокинеться велика сурма, повернуться люди, загублені в ассирійській землі; зберуться ті, кого вигнали в Єгипетський край. Усі вони вшанують Господа на Святій горі в Єрусалимі.

Книга Пророка Ісаї 28

Застереження Північному Ізраїлю

[1]Горе прекрасній Самарії, пишному ґрону Ефраїмових п'яниць. Горе квітці в'янучій славної його краси, що серед долини родючої на горі всихає перед очима тих, хто заливається вином.

[2]Поглянь, у Господа є чоловік міцний та дужий, мов злива з градом, наче вітер руйнівний, мов повінь безупинна від штормової зливи. Самарію він до землі пригне рукою.

[3]Вона затоптана ногами буде.

[4]А квітка в'януча славної його краси, яка серед родючої долини на горі стоїть, постане, як та перша стигла фіґа перед літом. Хто їх побачить, враз зірве і проковтне умить.

[5]Тоді Господь Всемогутній стане схожим на прекрасний вінок, для свого народу, який уцілів. Він буде пишною короною, увінчаною квітом.

[6]Тим, хто в суді сидить, Він дасть дух справедливості, а тим, хто захищає від вторгнення браму міську, подарує мужність.

[7]Але ці правителі зараз сп'яніли, бо напилися вина і пива. Вони спотикатимуться й падатимуть на землю, пророки п'яні, коли бачать свої

causa da bebida forte; o sacerdote e o profeta cambaleiam por causa da bebida forte, são vencidos pelo vinho, não podem ter-se em pé por causa da bebida forte; erram na visão, tropeçam no juízo.

з'яви, а судді сп'янілі приймають рішення.

8 Porque todas as mesas estão cheias de vômitos, e não há lugar sem imundícia.

8Усі столи у блювотині, ніде немає чистого місця.

Бог прагне допомогти Своєму народу

9 A quem, pois, se ensinaria o conhecimento? E a quem se daria a entender o que se ouviu? Acaso, aos desmamados e aos que foram afastados dos seios maternos?

9Вони кажуть: «Кого Він навчатиме розуму, кого Він змусить зрозуміти почуте? Відлучених від материнського молока, забраних від груді?

10 Porque é preceito sobre preceito, preceito e mais preceito; regra sobre regra, regra e mais regra; um pouco aqui, um pouco ali.

10Він розмовляє з нами, наче з немовлям: „Сав ласав, сав ласав, кав лагав, кав лагав, зеер шам, зеер шам".

11 Pelo que por lábios gaguejantes e por língua estranha falará o SENHOR a este povo,

11Тоді справді Господь говоритиме кумедною, дивною мовою з цим народом,

12 ao qual ele disse: Este é o descanso, dai descanso ao cansado; e este é o refrigério; mas não quiseram ouvir.

12якому Він сказав: „Ось затишний куточок. Це місце відпочинку. Нехай притомлені знайдуть спочинок у цьому затишному куточку". Але вони не хотіли слухати.

13 Assim, pois, a palavra do SENHOR lhes será preceito sobre preceito, preceito e mais preceito; regra sobre regra, regra e mais regra; um pouco aqui, um pouco ali; para que vão, e caiam para trás, e se quebrantem, se enlacem, e sejam presos.

13Ось чому Господь звертатиметься до них саме так: „Сав ласав, сав ласав, кав лагав, кав лагав, зеер шам, зеер шам". Люди зробили, що їм заманилося зробити; впали, побилися й потрапили в полон».

Нікому не уникнути Божого суду

14 Ouvi, pois, a palavra do SENHOR, homens escarnecedores, que dominais este povo que está em Jerusalém.

14Тож слухайте слово Господнє, пихаті чоловіки, правителі Єрусалима.

15 Porquanto dizeis: Fizemos aliança com a morte e com o além fizemos acordo; quando passar o dilúvio do açoite, não

15Тому що ви сказали: «Ми уклали Угоду зі смертю і договір з Шеолом. На нас не впаде жахливе покарання, воно пройде

chegará a nós, porque, por nosso refúgio, temos a mentira e debaixo da falsidade nos temos escondido.

мимо. Бо ми знайшли притулок у неправді й сховалися за брехнею».

[16] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu assentei em Sião uma pedra, pedra já provada, pedra preciosa, angular, solidamente assentada; aquele que crer não foge.

[16]Через це Господь, мій Володар, сказав: «На Сіоні Я встановлю камінь як підвалину, випробуваний камінь, цінний наріжний камінь — надійну основу, й той, хто вірить, не матиме розпачу.

[17] Farei do juízo a régua e da justiça, o prumo; a saraiva varrerá o refúgio da mentira, e as águas arrastarão o esconderijo.

[17]Я зроблю справедливість відвісом, а праведність — лотом. Град поб'є ваш притулок олжі, повінь накриє і зруйнує ваші схованки.

[18] A vossa aliança com a morte será anulada, e o vosso acordo com o além não subsistirá; e, quando o dilúvio do açoite passar, sereis esmagados por ele.

[18]Вашу угода зі смертю буде відмінено, ваш договір з Шеолом порветься. Коли насуватиметься жахливе покарання, воно вас втопче в землю.

[19] Todas as vezes que passar, vos arrebatará, porque passará manhã após manhã, e todos os dias, e todas as noites; e será puro terror o só ouvir tal notícia.

[19]Воно прийде уранці, та продовжуватиметься до пізньої ночі. Ваше розуміння послання Господа нічого вам не дасть крім страху.

[20] Porque a cama será tão curta, que ninguém se poderá estender nela; e o cobertor, tão estreito, que ninguém se poderá cobrir com ele.

[20]Тільки тоді ви зрозумієте цю приказку: „чоловік спав на ліжку, замале, щоб на ньому простягнутися, та ковдрою, завузьку, щоб накритися нею". Такі ж нікчемні та безглузді будуть й ваші союзи.

[21] Porque o SENHOR se levantará, como no monte Perazim, e se irará, como no vale de Gibeão, para realizar a sua obra, a sua obra estranha, e para executar o seu ato, o seu ato inaudito.

[21]Бо підніметься Господь на битву, як на горі Перазим, і розлютиться, як в долині Ґівеоновій. Він зробить Він свою незвичну справу і завершить свою дивну роботу.

[22] Agora, pois, não mais escarneçais, para que os vossos grilhões não se façam mais fortes; porque já do SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, ouvi falar de uma destruição, e essa já está determinada sobre toda a terra.

[22]А ви не насміхайтеся, бо ще тугіше затягнуться навколо вас вузли. Я довідався, що мій Володар, Господь Всемогутній прийняв рішення знищити всю землю.

Deus é grande em sabedoria

[23] Inclinai os ouvidos e ouvi a minha voz; atendei bem e ouvi o meu discurso.

[24] Porventura, lavra todo dia o lavrador, para semear? Ou todo dia sulca a sua terra e a esterroa?

[25] Porventura, quando já tem nivelado a superfície, não lhe espalha o endro, não semeia o cominho, não lança nela o trigo em leiras, ou cevada, no devido lugar, ou a espelta, na margem?

[26] Pois o seu Deus assim o instrui devidamente e o ensina.

[27] Porque o endro não se trilha com instrumento de trilhar, nem sobre o cominho se passa roda de carro; mas com vara se sacode o endro, e o cominho, com pau.

[28] Acaso, é esmiuçado o cereal? Não; o lavrador nem sempre o está debulhando, nem sempre está fazendo passar por cima dele a roda do seu carro e os seus cavalos.

[29] Também isso procede do SENHOR dos Exércitos; ele é maravilhoso em conselho e grande em sabedoria.

Isaías 29

Jerusalém e seus inimigos

[1] Ai da Lareira de Deus, cidade-lareira de Deus, em que Davi assentou o seu arraial! Acrescentai ano a ano, deixai as festas que completem o seu ciclo;

[2] então, porei a Lareira de Deus em aperto, e haverá pranto e lamentação; e ela será para mim verdadeira Lareira de Deus.

Господній суд справедливий

[23]Послухайте й почуйте мій голос, зважте на мої слова і зрозумійте їх.

[24]Хіба сіяч постійно оре землю? Хіба він увесь час розбиває грудки і не скородить поле?

[25]Хіба він не висіває кріп і тмин після того, як розрівняв землю? Хіба не сіє пшеницю рядками, ячмінь — у належному місці, а полба — по межі?

[26]Його навчає Бог, як треба працювати на землі.

[27]Землероб не молотить кріп зубчастим катком і не котить молотильне колесо по тмину, щоб вибити зерно. Землероб вибиває зерно кропу невеличким ціпом, а тмин — кийком.

[28]Зерно на вимолочують, щоб мати хліб, а не колотять по ньому без упину. Чоловік котить по ньому молотильне колесо, яке тягнуть коні, але не розбиває його.

[29]Ці знання ідуть також від Господа Всемогутнього. Він дає прекрасні поради, Він дуже мудрий!»

Книга Пророка Ісаї 29

Божа любов до Єрусалима

[1]Ось що Бог говорить: «Горе Аріелу, місту, де Давид отаборився. Рік за роком там череда численних свят тривала.

[2]Тоді на Аріел накликав Я біду, наповнив місто сльозами й жалобою, і вівтарем для мене став Аріел.

[3] Acamparei ao derredor de ti, cercar-te-ei com baluartes e levantarei tranqueiras contra ti.

[3]Я отаборився навколо тебе й оточив місто укріпленнями з усіх боків, звів повсюди штурмові башти.

[4] Então, lançada por terra, do chão falarás, e do pó sairá afogada a tua fala; subirá da terra a tua voz como a de um fantasma; como um cochicho, a tua fala, desde o pó.

[4]Ти був до землі пригнутий, промовляв із землі, просив пощади з пороху. Твій голос, мов голос привида, з землі долинав, твій шепіт долітав з порохняви.

[5] Mas a multidão dos teus inimigos será como o pó miúdo, e a multidão dos tiranos, como a palha que voa; dar-se-á isto, de repente, num instante.

[6] Do SENHOR dos Exércitos vem o castigo com trovões, com terremotos, grande estrondo, tufão de vento, tempestade e chamas devoradoras.

[5-6]Були стерті на порох твої численні вороги, жорстоке військо відлетіло, немов полова. І зненацька Господь встає Всемогутній з громом і гуркотом, і землетрусом, і бурями, й сильним вітром, і вогнем нищівним.

[7] Como sonho e visão noturna será a multidão de todas as nações que hão de pelejar contra a Lareira de Deus, como também todos os que pelejarem contra ela e contra os seus baluartes e a puserem em aperto.

[7]Усі численні народи, що пішли в бій на Аріел, усі, хто обложив тебе й твої укріплення, щоб туди потрапити, здавалися маревом, страшним видінням нічним.

[8] Será também como o faminto que sonha que está a comer, mas, acordando, sente-se vazio; ou como o sequioso que sonha que está a beber, mas, acordando, sente-se desfalecido e sedento; assim será toda a multidão das nações que pelejarem contra o monte Sião.

[8]Як голодний снить про їжу, а прокидається все одно неситий, як спраглий тягнеться у сні до джерела з водою, а вранці відчуває спрагу і знесилення, таке ж довелося пережити й тим народам, що йшли війною проти гори Сіон. Ніхто з них не отримає те, що хоче».

A cegueira espiritual e a hipocrisia do povo

[9] Estatelai-vos e ficai estatelados, cegai-vos e permanecei cegos; bêbados estão, mas não de vinho; andam cambaleando, mas não de bebida forte.

[9]Оглушіть себе й глухими будьте, засліпіть себе й сліпими будьте, п'янійте, та не від вина, хай ноги заплітаються, хоча ви пива й не ковтали.

[10] Porque o SENHOR derramou sobre vós o espírito de profundo sono, e fechou os

[10]Бо то Господь на вас навіяв сон. То Він примусив вас глибоким сном заснути. Пророки, вам Він очі затулив, провидці, затьмарив Він голови ваші.

vossos olhos, que são os profetas, e vendou a vossa cabeça, que são os videntes.

[11] Toda visão já se vos tornou como as palavras de um livro selado, que se dá ao que sabe ler, dizendo: Lê isto, peço-te; e ele responde: Não posso, porque está selado;

[12] e dá-se o livro ao que não sabe ler, dizendo: Lê isto, peço-te; e ele responde: Não sei ler.

[13] O SENHOR disse: Visto que este povo se aproxima de mim e com a sua boca e com os seus lábios me honra, mas o seu coração está longe de mim, e o seu temor para comigo consiste só em mandamentos de homens, que maquinalmente aprendeu,

[14] continuarei a fazer obra maravilhosa no meio deste povo; sim, obra maravilhosa e um portento; de maneira que a sabedoria dos seus sábios perecerá, e a prudência dos seus prudentes se esconderá.

[15] Ai dos que escondem profundamente o seu propósito do SENHOR, e as suas próprias obras fazem às escuras, e dizem: Quem nos vê? Quem nos conhece?

[16] Que perversidade a vossa! Como se o oleiro fosse igual ao barro, e a obra dissesse do seu artífice: Ele não me fez; e a coisa feita dissesse do seu oleiro: Ele nada sabe.

A redenção de Israel

[17] Porventura, dentro em pouco não se converterá o Líbano em pomar, e o pomar não será tido por bosque?

[11]Передбачення ці стали для вас книгою з нерозрізаними сторінками, змісту якої ви ще не знаєте. Якщо дати таку книгу людині, що вміє читати, і сказати: «Прочитай, що там написано», — той відповість: «Не можу, бо сторінки нерозрізані».

[12]Або якщо дати цю книгу тому, хто не вміє читати, й попросити: «Прочитай!» — у відповідь почуєте: «Я не вмію читати».

[13]Мій Володар говорить: «Цей народ на лиш словах стверджує, що він зі Мною, тільки устами промовляє, що вшановує Мене, а серцем далекий від Мене і шанує Мене тільки тому, що так годиться.

[14]Тому Я знову дивуватиму цей народ неймовірними, вражаючими дивами. І мудреці перестануть щось розуміти, зникне їхня мудрість».

[15]Горе тим, хто намагається щось дуже глибоко приховати від Господа або втаємничити свої плани. Горе тим, хто творить зло у темряві й при цьому примовляє: «Хто нас бачить? Хто про нас знає?»

[16]Недалекоглядні! Ви вважаєте, що глина те саме, що й гончар. Хіба може річ сказати тому, хто її створив: «Не він мене зробив!» Хіба може виліплений горщик відізватися про свого творця: «Він нічого не розуміє?»

Наближаються кращі часи

[17]Чи справді Ливан незабаром стане садом, а Кармел розростеться, наче ліс?

[18] Naquele dia, os surdos ouvirão as palavras do livro, e os cegos, livres já da escuridão e das trevas, as verão.

[18]Тоді глухий почує слова книги. Після мороку й темряви очі сліпого прозріють.

[19] Os mansos terão regozijo sobre regozijo no SENHOR, e os pobres entre os homens se alegrarão no Santo de Israel.

[19]Бідні знову возрадуються Господу, а найнужденніші знайдуть своє щастя у Святого Ізраїлю.

[20] Pois o tirano é reduzido a nada, o escarnecedor já não existe, e já se acham eliminados todos os que cogitam da iniqüidade,

[20]Це станеться тому, що зникнуть жорстокі, пропадуть зарозумілі, не стане більше всіх тих, хто тче лихі наміри.

[21] os quais por causa de uma palavra condenam um homem, os que põem armadilhas ao que repreende na porta, e os que sem motivo negam ao justo o seu direito.

[21]Зникнуть ті, хто обмовляє людей, хто розставляє пастки при розслідуванні в суді, хто оббріхує невинного, щоб несправедливо звинуватити його.

[22] Portanto, acerca da casa de Jacó, assim diz o SENHOR, que remiu a Abraão: Jacó já não será envergonhado, nem mais se empalidecerá o seu rosto.

[22]Тому Господь, який звільнив Авраама, ось що говорить роду Якова: «Народ Якова не буде більше посоромлений, ніколи не зблілнуть їхні обличчя від сорому.

[23] Mas, quando ele e seus filhos virem a obra das minhas mãos no meio deles, santificarão o meu nome; sim, santificarão o Santo de Jacó e temerão o Deus de Israel.

[23]Коли вони побачать усіх своїх дітей, створених Мною, вони шануватимуть Моє святе ім’я. Вони шануватимуть Якова Святого й благоговітимуть перед Богом Ізраїлю.

[24] E os que erram de espírito virão a ter entendimento, e os murmuradores hão de aceitar instrução.

[24]А ті, хто вперто не корився, зрозуміють гріхи свої й приймуть Мої настанови».

Isaías 30

Contra a aliança com o Egito

[1] Ai dos filhos rebeldes, diz o SENHOR, que executam planos que não procedem de mim e fazem aliança sem a minha aprovação, para acrescentarem pecado sobre pecado!

Книга Пророка Ісаї 30

Не складайте Угоди з Єгиптом

[1]Господь говорить: «Горе впертим дітям, які роблять те, що надумали, а не йдуть Моїм шляхом. Вони складають угоди з іншими народами, але проти Моєї волі, і тим помножують гріхи.

[2] Que descem ao Egito sem me consultar, buscando refúgio em Faraó e abrigo, à sombra do Egito!

[2]Не порадившись зі Мною, вони намірилися вирушати до Єгипту просити захисту у фараона, щоб сховатися під крилом Єгипту.

[3] Mas o refúgio de Faraó se vos tornará em vergonha, e o abrigo na sombra do Egito, em confusão.

[3]Заступництво фараона стане вашою ганьбою, захист під крилом Єгипту буде вашим соромом.

[4] Porque os príncipes de Judá já estão em Zoã, e os seus embaixadores já chegaram a Hanes.

[4]Хоч його представники вже в Зоані, його посланці дійшли до Ганеса,

[5] Todos se envergonharão de um povo que de nada lhes valerá, não servirá nem de ajuda nem de proveito, porém de vergonha e de opróbrio.

[5]на кожного впаде ганьба від народу, який не може їм допомогти. Єгипет не допоможе їм і не підтримає, а принесе лише сором і ганьбу».

Господнє послання Юдеї

[6] Sentença contra a Besta do Sul. Através da terra da aflição e angústia de onde vêm a leoa, o leão, a víbora e a serpente volante, levam a lombos de jumento as suas riquezas e sobre as corcovas de camelos, os seus tesouros, a um povo que de nada lhes aproveitará.

[6]Ось сумне послання про тварин Неґевських: Це небезпечна земля, де чатує біда на людей. Там живе багато левиць і рикаючих левів, отрутних гадюк і стрімких змій. Люди проходять цією землею, поклавши своє добро на спини віслюків, везучи скарби на горбах верблюдів, щоб віддати їх народові, який не може допомогти.

[7] Pois, quanto ao Egito, vão e inútil é o seu auxílio; por isso, lhe chamei Gabarola que nada faz.

[7]Марно сподіватися на Єгипет, допомога їхня нічого не варта. Тому Я й назвав Єгипет «драконом, який нічого не робить».

[8] Vai, pois, escreve isso numa tabuinha perante eles, escreve-o num livro, para que fique registrado para os dias vindouros, para sempre, perpetuamente.

[8]Іди й напиши це на таблиці, щоб побачили, запиши це в книгу, щоб назавжди залишилося свідчення для прийдешнього.

[9] Porque povo rebelde é este, filhos mentirosos, filhos que não querem ouvir a lei do SENHOR.

[9]Це неслухняні люди, мов брехливі діти, що відмовляються слідувати вченню Господа.

[10] Eles dizem aos videntes: Não tenhais visões; e aos profetas: Não profetizeis para nós o que é reto; dizei-nos coisas aprazíveis, profetizai-nos ilusões;

[10]Вони говорять провидцям: «Не дивіться снів». Вони просять пророків: «Не передрікайте нам правди, а говоріть про щось утішне, провіщайте приємне.

[11] desviai-vos do caminho, apartai-vos da vereda; não nos faleis mais do Santo de Israel.

[12] Pelo que assim diz o Santo de Israel: Visto que rejeitais esta palavra, confiais na opressão e na perversidade e sobre isso vos estribais,

[13] portanto, esta maldade vos será como a brecha de um muro alto, que, formando uma barriga, está prestes a cair, e cuja queda vem de repente, num momento.

[14] O SENHOR o quebrará como se quebra o vaso do oleiro, despedaçando-o sem nada lhe poupar; não se achará entre os seus cacos um que sirva para tomar fogo da lareira ou tirar água da poça.

[15] Porque assim diz o SENHOR Deus, o Santo de Israel: Em vos converterdes e em sossegardes, está a vossa salvação; na tranqüilidade e na confiança, a vossa força, mas não o quisestes.

[16] Antes, dizeis: Não, sobre cavalos fugiremos; portanto, fugireis; e: Sobre cavalos ligeiros cavalgaremos; sim, ligeiros serão os vossos perseguidores.

[17] Mil homens fugirão pela ameaça de apenas um; pela ameaça de cinco, todos vós fugireis, até que sejais deixados como o mastro no cimo do monte e como o estandarte no outeiro.

Promessas consoladoras para Sião

[18] Por isso, o SENHOR espera, para ter misericórdia de vós, e se detém, para se compadecer de vós, porque o SENHOR é

[11]Зійдіть зі шляху, дайте дорогу. Годі говорити нам про Святого Ізраїлю».

Юдеї допоможе тільки Бог

[12]Тому Святий Ізраїлю говорить: «Оскільки відмовилися ви прислухатися до послання, а довірилися жорстокості й обману, покладаючись лише на них,

[13]цей гріх ляже на вас. Це як тріщина у високій стелі, яка розширяється і раптом розламує стелю.

[14]Цей розлам, ніби глиняний горщик, який через недбалість розпався на дрібні черепки, що ними не можна навіть витягнути з вогнища вуглинку чи зачерпнути води з колодязя».

[15-16]Ось що говорить мій Володар, Господь, Святий Ізраїлю: «Якби ви повернулися до Мене й були спокійні, то мали б порятунок. Якби ви спокійно довірилися мені, то дістали б сили». Але ж ви відмовилися, сказавши: «Ні, ми втечемо верхи». Через це ви й тікатимете. Ви обіцяли: «Ми поскачемо на прудких конях». Через це й гнатимуться за вами швидко.

[17]Від погрози одного ворога втікатимуть тисячі. П'ять ворогів вам пригрозять, а ви всі втікатимете, доки не залишиться від вас хіба що держално чи прапор на вершині гори.

Бог допоможе народу Своєму

[18]Господь хоче виявити милосердя до вас, Він піднімається, щоб утішити вас, бо Господь є Богом справедливості. Благословенними будуть усі, хто чекає на Нього.

Deus de justiça; bem-aventurados todos os que nele esperam.

19 Porque o povo habitará em Sião, em Jerusalém; tu não chorarás mais; certamente, se compadecerá de ti, à voz do teu clamor, e, ouvindo-a, te responderá.

19Так, народе Сіону, мешканці Єрусалима! Ви більше не ридатимете. Господь змилостивиться над вами, коли почує, що ви плачете й просите в Нього допомоги. Як тільки Він почує ваші голосіння, то прийде вам на допомогу.

Господь допоможе Своєму народові

20 Embora o SENHOR vos dê pão de angústia e água de aflição, contudo, não se esconderão mais os teus mestres; os teus olhos verão os teus mestres.

20Хоч мій Володар дав вам хліб печалі й воду гноблення, але ваш Учитель уже не ховатиметься, ваші очі побачать Його.

21 Quando te desviares para a direita e quando te desviares para a esquerda, os teus ouvidos ouvirão atrás de ti uma palavra, dizendo: Este é o caminho, andai por ele.

21І якщо ви збочите праворуч, чи ліворуч, ваші вуха почують голос позаду, який промовить: «Ось шлях. Ідіть цим шляхом».

22 E terás por contaminados a prata que recobre as imagens esculpidas e o ouro que reveste as tuas imagens de fundição; lançá-las-ás fora como coisa imunda e a cada uma dirás: Fora daqui!

22Ви не доглядатимете в чистоті срібних бовванів та позолочених божків. Ви їх викинете, мов забруднену спідню білизну. Ви їм скажете: «Геть звідси!»

23 Então, o SENHOR te dará chuva sobre a tua semente, com que semeares a terra, como também pão como produto da terra, o qual será farto e nutritivo; naquele dia, o teu gado pastará em lugares espaçosos.

23Господь пошле вам дощ, щоб добре проросло зерно, яке ви посієте. Він дасть вам їжу, бо посіви принесуть багатий, щедрий урожай. Того дня худоба пастиметься на просторих пасовиськах.

24 Os bois e os jumentos que lavram a terra comerão forragem com sal, alimpada com pá e forquilha.

24Ваші воли й віслюки, які допомагають обробляти землю, їстимуть найкращі корми, перевіяні вилами й лопатами.

25 Em todo monte alto e em todo outeiro elevado haverá ribeiros e correntes de águas, no dia da grande matança quando caírem as torres.

25З кожної високої гори, з кожного узвишшя потечуть струмки того дня, коли багатьох людей уб'ють, коли впадуть укріплення ворога.

26 A luz da lua será como a do sol, e a do sol, sete vezes maior, como a luz de sete

26Світло місяця буде схоже на сонячне, а сонячне світло буде в сім разів яскравішим. Того дня, коли Господь

dias, no dia em que o SENHOR atar a ferida do seu povo e curar a chaga do golpe que ele deu.

перев'яже завдані Ним рани Свого народу і зцілить болячки від ударів, йому заподіяних, сонячного світла буде стільки, скільки його буває протягом семи днів.

O julgamento da Assíria

[27] Eis o nome do SENHOR vem de longe, ardendo na sua ira, no meio de espessas nuvens; os seus lábios estão cheios de indignação, e a sua língua é como fogo devorador.

[27]Погляньте, ім'я Господа йде здалеку, Його гнів, як палючий вогонь, оточений клубами диму. На вустах Його закарбований гнів, а язик Його схожий на руйнівне полум'я.

[28] A sua respiração é como a torrente que transborda e chega até ao pescoço, para peneirar as nações com peneira de destruição; um freio de fazer errar estará nos queixos dos povos.

[28]Його дихання, немов повновода ріка, що підбирається до горла. Господь просіє народи крізь сито знищення, й закріпить у щелепах народів вудила, які ведуть їх на манівці.

[29] Um cântico haverá entre vós, como na noite em que se celebra festa santa; e alegria de coração, como a daquele que sai ao som da flauta para ir ao monte do SENHOR, à Rocha de Israel.

[29]Ви співатимете пісню, як святкової ночі. Ви почуватиметеся щасливими, як ті, хто під музику флейти піднімається до Скелі ізраїльської схилами гори Господньої.

[30] O SENHOR fará ouvir a sua voz majestosa e fará ver o golpe do seu braço, que desce com indignação de ira, no meio de chamas devoradoras, de chuvas torrenciais, de tempestades e de pedra de saraiva.

[30]Господь змусить кожного почути Його величний голос і побачити його могутню руку, яка опускається в буйному гніві та всепожираючому полум'ї з грозою та градом.

[31] Porque com a voz do SENHOR será apavorada a Assíria, quando ele a fere com a vara.

[31]Ассирія злякається, почувши Господній голос, коли Він ударив її Своїм дубцем.

[32] Cada pancada castigadora, com a vara, que o SENHOR lhe der, será ao som de tamboris e harpas; e combaterá vibrando golpes contra eles.

[32]Під звуки тамбуринів та арф Господь на всі боки наноситиме удари ассирійцям Своїм караючим дубцем.

[33] Porque há muito está preparada a fogueira, preparada para o rei; a pira é profunda e larga, com fogo e lenha em

[33]Тофет уже давно наготовлений для царя. Широка й глибока його яма для вогнища, там багато вогню й дров. Господнє дихання, подібне до сірчаного потоку, запалить багаття.

abundância; o assopro do SENHOR, como torrente de enxofre, a acenderá.

Isaías 31

O Egito é homem e não deus

1 Ai dos que descem ao Egito em busca de socorro e se estribam em cavalos; que confiam em carros, porque são muitos, e em cavaleiros, porque são mui fortes, mas não atentam para o Santo de Israel, nem buscam ao SENHOR!

2 Todavia, este é sábio, e faz vir o mal, e não retira as suas palavras; ele se levantará contra a casa dos malfeitores e contra a ajuda dos que praticam a iniqüidade.

3 Pois os egípcios são homens e não deuses; os seus cavalos, carne e não espírito. Quando o SENHOR estender a mão, cairão por terra tanto o auxiliador como o ajudado, e ambos juntamente serão consumidos.

4 Porque assim me disse o SENHOR: Como o leão e o cachorro do leão rugem sobre a sua presa, ainda que se convoque contra eles grande número de pastores, e não se espantam das suas vozes, nem se abatem pela sua multidão, assim o SENHOR dos Exércitos descerá, para pelejar sobre o monte Sião e sobre o seu outeiro.

5 Como pairam as aves, assim o SENHOR dos Exércitos ampará a Jerusalém; protegê-la-á e salvá-la-á, poupá-la-á e livrá-la-á.

6 Convertei-vos, pois, ó filhos de Israel, àquele de quem tanto vos afastastes.

Книга Пророка Ісаї 31

Покладайся, Ізраїлю, на Божу владу

1Горе тим, хто йде в Єгипет шукати допомоги, хто покладається на коней, хто думає, що їх спасуть колісниці й дужі вершники. Вони не звертаються до Святого Ізраїлю, не просять у Господа допомоги.

2Але Він — мудрий. Він накличе нещастя на них і виконає Свої погрози. Господь підніметься на битву з кривдниками й тими, хто допомагає нечестивцям.

3Народ Єгипту — то лиш люди, а не Бог, а їхні коні — то лиш тварини, а не дух. Коли Господь занесе руку, помічник затнеться й захитається, а ті, хто шукав у нього допомоги, не втримаються, упадуть. Обидва будуть знищені разом.

4Господь сказав мені: «Подібно до того, як старий або молодий лев рикає над здобиччю й не лякається криків пастухів, що хочуть його відігнати, й не втікає, переляканий тим галасом, який вони здіймуть, так і Господь Всемогутній спуститься, щоб битися на горі Сіон та її схилах».

5Господь Всемогутній захищатиме Єрусалим, як пташки захищають свої гнізда, в'ючись над ними. Він захистить, пожаліє і врятує його.

6О, люди Ізраїлю, поверніться до Того, проти Кого ви так затято повстали.

[7] Pois, naquele dia, cada um lançará fora os seus ídolos de prata e os seus ídolos de ouro, que as vossas mãos fabricaram para pecardes.

[7]Тоді кожен із вас відвернеться від срібних та золотих бовванів, яких ви гріховно витворили своїми ж руками.

[8] Então, a Assíria cairá pela espada, não de homem; a espada, não de homem, a devorará; fugirá diante da espada, e os seus jovens serão sujeitos a trabalhos forçados.

[8]Ассирія впаде під ударами меча, занесеного над нею не людиною. Її знищить не меч в руках людини. Ассирія ухилиться від меча, але молодих ассирійський юнаків зловлять і перетворять на рабів.

[9] De medo não atinará com a sua rocha de refúgio; os seus príncipes, espavoridos, desertarão a bandeira, diz o SENHOR, cujo fogo está em Sião e cuja fornalha, em Jerusalém.

[9]В ассирійському палаці більше ніхто не житиме. Її вожді зневажать її прапор. Так сказав Господь, вогонь Якого палає на Сіоні, а горнило якого — в Єрусалимі.

Isaías 32

O reinado do justo Rei

[1] Eis aí está que reinará um rei com justiça, e em retidão governarão príncipes.

[2] Cada um servirá de esconderijo contra o vento, de refúgio contra a tempestade, de torrentes de águas em lugares secos e de sombra de grande rocha em terra sedenta.

[3] Os olhos dos que vêem não se ofuscarão, e os ouvidos dos que ouvem estarão atentos.

[4] O coração dos temerários saberá compreender, e a língua dos gagos falará pronta e distintamente.

[5] Ao louco nunca mais se chamará nobre, e do fraudulento jamais se dirá que é magnânimo.

[6] Porque o louco fala loucamente, e o seu coração obra o que é iníquo, para usar de impiedade e para proferir mentiras contra o SENHOR, para deixar o faminto na ânsia

Книга Пророка Ісаї 32

Справедливість вождів

[1]Якщо цар правитиме чесно, а князі керуватимуть справедливо,

[2]тоді кожен із них буде укриттям від бурі, дахом від дощу, рятівним струмком у пустелі, широкою тінню скелі у висушеному спекою краї.

[3]Тоді не заплющать очей ті, хто може побачити, й прислухаються ті, хто може почути.

[4]Серця гарячкових будуть обачливішими, уста недорікуватих забалакають чітко й швидко.

[5]Дурнів більш не називатимуть шляхетними, а нечестивців не поважатимуть.

[6]Нерозумні говорять дурниці, та в їхніх головах визрівають лихі замисли: чинити зло, ображати негідними словами Господа, віднімати у голодного шмат хліба й не приховувати води від спраглого.

da sua fome e fazer que o sedento venha a ter falta de bebida.

7 Também as armas do fraudulento são más; ele maquina intrigas para arruinar os desvalidos, com palavras falsas, ainda quando a causa do pobre é justa.

8 Mas o nobre projeta coisas nobres e na sua nobreza perseverará.

Advertências contra as mulheres de Jerusalém

9 Levantai-vos, mulheres que viveis despreocupadamente, e ouvi a minha voz; vós, filhas, que estais confiantes, inclinai os ouvidos às minhas palavras.

10 Porque daqui a um ano e dias vireis a tremer, ó mulheres que estais confiantes, porque a vindima se acabará, e não haverá colheita.

11 Tremei, mulheres que viveis despreocupadamente; turbai-vos, vós que estais confiantes. Despi-vos, e ponde-vos desnudas, e cingi com panos de saco os lombos.

12 Batei no peito por causa dos campos aprazíveis e por causa das vinhas frutíferas.

13 Sobre a terra do meu povo virão espinheiros e abrolhos, como também sobre todas as casas onde há alegria, na cidade que exulta.

14 O palácio será abandonado, a cidade populosa ficará deserta; Ofel e a torre da guarda servirão de cavernas para sempre, folga para os jumentos selvagens e pastos para os rebanhos;

7Творити зло — то зброя нечестивця. Він задумує лихе, прагне ошукати бідних навіть коли вони справедливо нарікають.

8Але шляхетні люди мають шляхетні думки й обстоюють шляхетні вчинки.

Наближаються лихі часи

9Ви, безтурботні жінки, встаньте й почуйте, що я кажу. Послухайте, що я розповім вам, легковажні.

10Ще й року не мине, як ви будете нажахані, безтурботні жінки! Бо зерно не вродить, фрукти не дозріють.

11Жахайтеся, безтурботні жінки! Жахайтеся, легковажні! Зніміть вбрання й вдягніть волосяниці.

12Бийте себе в груди в горі, бо немає вже родючих земель й багатих виноградників.

13Колючками й терном укрилася родюча земля мого народу. Тужіть за оселями, де веселилися, за щасливим містом.

14Тому що палац опустіє, а гамірне місто затихне, бо підуть звідти люди. Фортеця і сторожова башта перетворяться на печери. Дикі віслюки облюбують собі ті місця, бродитимуть там вівці, шукаючи поживи.

[15] até que se derrame sobre nós o Espírito lá do alto; então, o deserto se tornará em pomar, e o pomar será tido por bosque;
[16] o juízo habitará no deserto, e a justiça morará no pomar.
[17] O efeito da justiça será paz, e o fruto da justiça, repouso e segurança, para sempre.
[18] O meu povo habitará em moradas de paz, em moradas bem seguras e em lugares quietos e tranqüilos,
[19] ainda que haja saraivada, caia o bosque e seja a cidade inteiramente abatida.
[20] Bem-aventurados vós, os que semeais junto a todas as águas e dais liberdade ao pé do boi e do jumento.

Isaías 33

A aflição e o livramento de Jerusalém

[1] Ai de ti, destruidor que não foste destruído, que procedes perfidamente e não foste tratado com perfídia! Acabando tu de destruir, serás destruído, acabando de tratar perfidamente, serás tratado com perfídia.
[2] SENHOR, tem misericórdia de nós; em ti temos esperado; sê tu o nosso braço manhã após manhã e a nossa salvação no tempo da angústia.
[3] Ao ruído do tumulto, fogem os povos; quando tu te ergues, as nações são dispersas.
[4] Então, ajuntar-se-á o vosso despojo como se ajuntam as lagartas; como os gafanhotos saltam, assim os homens saltarão sobre ele.

[15]Так буде до того часу, доки посланий Богом Дух не зійде до нас. І тоді пустеля перетвориться на квітучий сад, і сад буде пишний, як ліс.
[16]На цій землі пануватимуть справедливість і добро.
[17]Добро принесе процвітання, а справедливість — спокій і довіру на віки.
[18]Народ мій житиме в мирних домівках, у безпечних оселях, у спокої та мирі.
[19]Але до того ліс буде геть знищено, а місто зруйновано.
[20]Благословенні ви, хто сіє насіння при кожному струмку, хто відпускає худобу й віслюків вільно пастися.

Книга Пророка Ісаї 33

Зло породжує зло

[1]Горе тобі, руйнівнику, якого спустошення не зачепило! Горе тобі, зраднику, якого ніхто не зрадив.: Коли ви закінчите спустошувати, вас самих знищать. Коли ви кінчите зраджувати, вас зрадять. Тоді всі почнуть благати Бога:
[2]«О, Господи, яви нам доброту Свою, бо ми чекаємо на Тебе! Дай сили нам щоранку! Будь порятунком у нелегкий час!
[3]Втекли народи, бо могутній голос Твій їх налякав, розбіглись навкруги, як тільки Ти піднявся».
[4]Вашу здобич зберуть, як коників збирають, як сарана налітає на поживу, так неї накинуться.

[5] O SENHOR é sublime, pois habita nas alturas; encheu a Sião de direito e de justiça.

[6] Haverá, ó Sião, estabilidade nos teus tempos, abundância de salvação, sabedoria e conhecimento; o temor do SENHOR será o teu tesouro.

[7] Eis que os heróis pranteiam de fora, e os mensageiros de paz estão chorando amargamente.

[8] As estradas estão desoladas, cessam os que passam por elas; rompem-se as alianças, as cidades são desprezadas, já não se faz caso do homem.

[9] A terra geme e desfalece; o Líbano se envergonha e se murcha; Sarom se torna como um deserto, Basã e Carmelo são despidos de suas folhas.

[10] Agora, me levantarei, diz o SENHOR; levantar-me-ei a mim mesmo; agora, serei exaltado.

[11] Concebestes palha, dareis à luz restolho; o vosso bufo enfurecido é fogo que vos há de devorar.

[12] Os povos serão queimados como se queima a cal; como espinhos cortados, arderão no fogo.

[13] Ouvi vós, os que estais longe, o que tenho feito; e vós, os que estais perto, reconhecei o meu poder.

[14] Os pecadores em Sião se assombram, o tremor se apodera dos ímpios; e eles perguntam: Quem dentre nós habitará com o fogo devorador? Quem dentre nós habitará com chamas eternas?

[5]Господь — величний і живе Він на висоті. Він сповнює Сіон справедливістю і добротою.

[6]Він принесе тобі процвітання. Він збагатить тебе спасінням, мудрістю і знаннями. Шанувати Господа — ось той скарб, який Він дарує.

[7]Послухай, як гірко плачуть на вулицях сміливці. Посланці миру й спокою тяжко ридають.

[8]Дороги опустіли, ніхто не подорожує шляхами. Укладену Угоду порушили, свідкам не вірять, нікого не поважають.

[9]Земля у жалобі страждає і слабне. Ливан присоромлений гине. Долина Шарон схожа на пустелю, в Башані й Кармелі облетіло листя.

[10]Господь говорить: «Тепер Я піднімусь, тепер Я випростаюсь, тепер Я вознесусь, та стану найважливішим для людей.

[11]Ви займаєтесь нікчемними справами, що, мов полова й сіно, нічого не варті. Ваш дух — то вогонь, що пожирає вас.

[12]Народи горітимуть, доки їхні кістки не перетворяться на вапно. Вони згорять у полум'ї, мов колючки.

[13]Почуйте, що Я зробив, ті, хто живе далеко, й ті, хто поруч, пізнайте Мою силу».

[14]Грішники в Сіоні перелякані, тремтять від страху безбожники. Вони говорять: «Хіба може хтось із-поміж нас вижити у цьому всепоглинаючому вогню? Хіба може хоча б хтось жити поряд із пожираючим вогнем, що палає вічно?»

[15] O que anda em justiça e fala o que é reto; o que despreza o ganho de opressão; o que, com um gesto de mãos, recusa aceitar suborno; o que tapa os ouvidos, para não ouvir falar de homicídios, e fecha os olhos, para não ver o mal,

[15]Люди, які чесно живуть і правдиво говорять, які не хочуть наживатися, гноблячи інших, які не беруть хабарів, які затуляють вуха, щоб не слухати про криваві змови, й заплющують очі, аби не бачити зла,

[16] este habitará nas alturas; as fortalezas das rochas serão o seu alto refúgio, o seu pão lhe será dado, as suas águas serão certas.

[16]такі люди житимуть безпечно, для них знайдеться затишне місце в укріпленнях скелястих. Їм буде що їсти, не скінчиться у них вода.

[17] Os teus olhos verão o rei na sua formosura, verão a terra que se estende até longe.

[17]Ваші очі побачать Царя у всій Його величі, ви побачите землю, що розкинеться далеко навсібіч.

[18] O teu coração se recordará dos terrores, dizendo: Onde está aquele que registrou, onde, o que pesou o tributo, onde, o que contou as torres?

[18]Ви подумки згадуватимете про жах минулий: «Де той, хто рахував податки? Де ті, що прийшли із країн далеких, чий говір нам не був відом? Де той вивідувач, хто башти перелічив? Всі згинули безслідно!

[19] Já não verás aquele povo atrevido, povo de fala obscura, que não se pode entender, e de língua bárbara, ininteligível.

[19]Ти не побачиш самовдоволених людей, мову яких не можна зрозуміти, бо вона надто нерозбірлива й нечітка».

Бог захистить Єрусалим

[20] Olha para Sião, a cidade das nossas solenidades; os teus olhos verão a Jerusalém, habitação tranqüila, tenda que não será removida, cujas estacas nunca serão arrancadas, nem rebentada nenhuma de suas cordas.

[20]Поглянь на Сіон, місто наших свят. Твої очі побачать Єрусалим, мирну оселю, шатро, що не ворухнеться, бо кілочки не вирвуться з землі й жодна мотузка не порветься.

[21] Mas o SENHOR ali nos será grandioso, fará as vezes de rios e correntes largas; barco nenhum de remo passará por eles, navio grande por eles não navegará.

[21]Бо там Господь могутній буде для нас. Це буде край річок і широких каналів, де не ходять човни зі стерном і великі судна.

[22] Porque o SENHOR é o nosso juiz, o SENHOR é o nosso legislador, o SENHOR é o nosso Rei; ele nos salvará.

[22]Бо Господь — наш суддя. Господь — наш законодавець. Господь — наш цар, він нас спасе.

[23] Agora, as tuas enxárcias estão frouxas; não podem ter firme o mastro, nem estender a vela. Então, se repartirá a presa de abundantes despojos; até os coxos participarão dela.

[24] Nenhum morador de Jerusalém dirá: Estou doente; porque ao povo que habita nela, perdoar-se-lhe-á a sua iniqüidade.

[23]Твої канати ослабли, вороже. Вони не утримують міцно щоглу і не напинають вітрило. Більшість здобичі буде поділено, так що навіть і кульгавий отримає свою частку у війні.

[24]Жоден із мешканців не скаже: «Я хворий». Народу, що там живе, забудуться й простяться гріхи його.

Isaías 34

A indignação de Deus contra as nações

[1] Chegai-vos, nações, para ouvir, e vós, povos, escutai; ouça a terra e a sua plenitude, o mundo e tudo quanto produz.

[2] Porque a indignação do SENHOR está contra todas as nações, e o seu furor, contra todo o exército delas; ele as destinou para a destruição e as entregou à matança.

[3] Os seus mortos serão lançados fora, dos seus cadáveres subirá o mau cheiro, e do sangue deles os montes se inundarão.

[4] Todo o exército dos céus se dissolverá, e os céus se enrolarão como um pergaminho; todo o seu exército cairá, como cai a folha da vide e a folha da figueira.

[5] Porque a minha espada se embriagou nos céus; eis que, para exercer juízo, desce sobre Edom e sobre o povo que destinei para a destruição.

[6] A espada do SENHOR está cheia de sangue, engrossada da gordura e do sangue de cordeiros e de bodes, da gordura dos rins de carneiros; porque o

Книга Пророка Ісаї 34

Бог покарає Своїх ворогів

[1]Підійдіть ближче, народи, й послухайте! О народи, прислухайтесь! Нехай земля і все суще на ній почує, нехай весь світ і все, що в ньому є, чує.

[2]Бо Господь гнівається на всі народи, Він злиться на їхні війська. Він прорік їм повне винищення, Він їх послав на погибель.

[3]Тіла убитих будуть викинуті, підніметься сморід від їхніх трупів, а їхня кров залле гори.

[4]Немов у сувій скрутиться небо, розтануть усі небесні світила, зів'януть і впадуть зорі, як лист засохлий злітає з виноградного куща, як зморщується і падає з дерева додолу інжир.

[5]Коли Мій меч в небесах завершить роботу, він спуститься на Едом, на людей, яких Я прирік на погибель.

[6]У Господа є меч, який облитий кров'ю, лосниться лоєм. То — кров ягнят і козлів, то — лій з баранячих нирок. Господь складе цю пожертву у Боцрі, в краї Едомскому буде велика різня.

SENHOR tem sacrifício em Bozra e grande matança na terra de Edom.

7 Os bois selvagens cairão com eles, e os novilhos, com os touros; a sua terra se embriagará de sangue, e o seu pó se tornará fértil com a gordura.

7Повбивають буйволів, телят і диких биків з ними. Земля просякне їхньою кров'ю, а жир змішається з порохом.

8 Porque será o dia da vingança do SENHOR, ano de retribuições pela causa de Sião.

8Це ж бо Господь вибрав час для покарання, вибрав рік розплати за Сіон.

9 Os ribeiros de Edom se transformarão em piche, e o seu pó, em enxofre; a sua terra se tornará em piche ardente.

9Ріки Едому перетворяться на смолу, його земля буде подібна до палаючої сірки, край нагадуватиме киплячу смолу.

10 Nem de noite nem de dia se apagará; subirá para sempre a sua fumaça; de geração em geração será assolada, e para todo o sempre ninguém passará por ela.

10Вогонь палахкотітиме і вдень, і вночі, клуби диму здійматимуться вічно. З покоління в покоління цей край буде сплюндрованим, ніхто ніколи не ходитиме там.

11 Mas o pelicano e o ouriço a possuirão; o bufo e o corvo habitarão nela. Estender-se-á sobre ela o cordel de destruição e o prumo de ruína.

11Пелікани та їжаки оселяться в тій землі, сови та ворони літатимуть над нею. Господь кине погляд на Едомський край і перетворить його на дику пустку.

12 Já não haverá nobres para proclamarem um rei; os seus príncipes já não existem.

12Вельможі і правителі його зникнуть, не буде там нічого, що б нагадувало царство.

13 Nos seus palácios, crescerão espinhos, e urtigas e cardos, nas suas fortalezas; será uma habitação de chacais e morada de avestruzes.

13Фортеці поростуть терном, кропива й ожина заплетуть твердині міські. Там знайдуть собі притулок шакали, гніздитимуться сови.

14 As feras do deserto se encontrarão com as hienas, e os sátiros clamarão uns para os outros; fantasmas ali pousarão e acharão para si lugar de repouso.

14Здичавілі коти там зустрічатимуть гієн, озиватимуться одне до одного дикі козли. Знайдуть там притулок і спокій нічні звірі.

15 Aninhar-se-á ali a coruja, e porá os seus ovos, e os chocará, e na sombra abrigará os seus filhotes; também ali os abutres se ajuntarão, um com o outro.

15Там кублитимуться змії, відкладатимуть яйця, висиджуватимуть зміят. Там паруватимуться стерв'ятники, збираючись у зграї.

[16] Buscai no livro do SENHOR e lede: Nenhuma destas criaturas falhará, nem uma nem outra faltará; porque a boca do SENHOR o ordenou, e o seu Espírito mesmo as ajuntará.

[17] Porque ele lançou as sortes a favor delas, e a sua mão lhes repartiu a terra com o cordel; para sempre a possuirão, através de gerações habitarão nela.

[16]Знайдіть і прочитайте у сувої Господнім про все це, ніхто не буде пропущений, кожен матиме пару. Тому що так повелів Господь, Його Дух зібрав їх там.

[17]Він кинув жереб і відміряв лінією, де кому селитися. Вони повіки володітимуть землею, із роду в рід там житимуть вони.

Isaías 35

A felicidade na Sião futura

[1] O deserto e a terra se alegrarão; o ermo exultará e florescerá como o narciso.

[2] Florescerá abundantemente, jubilará de alegria e exultará; deu-se-lhes a glória do Líbano, o esplendor do Carmelo e de Sarom; eles verão a glória do SENHOR, o esplendor do nosso Deus.

[3] Fortalecei as mãos frouxas e firmai os joelhos vacilantes.

[4] Dizei aos desalentados de coração: Sede fortes, não temais. Eis o vosso Deus. A vingança vem, a retribuição de Deus; ele vem e vos salvará.

[5] Então, se abrirão os olhos dos cegos, e se desimpedirão os ouvidos dos surdos;

[6] os coxos saltarão como cervos, e a língua dos mudos cantará; pois águas arrebentarão no deserto, e ribeiros, no ermo.

[7] A areia esbraseada se transformará em lagos, e a terra sedenta, em mananciais de águas; onde outrora viviam os chacais, crescerá a erva com canas e juncos.

Книга Пророка Ісаї 35

Бог дасть спочинок Своєму народові

[1]Пустеля, посушливий край звеселиться, пустеля возрадується і зацвіте.

[2]Ніби крокусами, вона покриється цвітом, заграє і заспіває. І стане такою прекрасною, як ливанські ліси, як велична гора Кармел, як долина Шарону. І буде так, бо люди побачать славу Господню, велич нашого Бога.

[3]Зміцніть ослаблені руки, укріпіть коліна.

[4]Скажіть тим, хто боїться: «Станьте сильними й не бійтеся! Ось ваш Бог! На ваших ворогів упаде кара, Господня розплата. Він прийде і спасе вас».

[5]І тоді прозріють незрячі й почують глухі.

[6]Кульгаві поскачуть, мов олені, а німі заспівають від радості. Бо прорветься вода в пустелі, потечуть струмки в пустиню.

[7]Мари перетворяться на озера, а з сухої землі заб'ють ключі. Там, де знайшли притулок шакали, трава стане високим очеретом.

[8] E ali haverá bom caminho, caminho que se chamará o Caminho Santo; o imundo não passará por ele, pois será somente para o seu povo; quem quer que por ele caminhe não errará, nem mesmo o louco.

[9] Ali não haverá leão, animal feroz não passará por ele, nem se achará nele; mas os remidos andarão por ele.

[10] Os resgatados do SENHOR voltarão e virão a Sião com cânticos de júbilo; alegria eterna coroará a sua cabeça; gozo e alegria alcançarão, e deles fugirá a tristeza e o gemido.

[8]Дорога проляже через ті місця, і її назвуть Святою дорогою. Нечисті люди не ходитимуть нею. Безбожники не ступатимуть тим шляхом, лиш праведні люди йтимуть ним.

[9]Ні левів, ні інших звірів не буде на ньому, а тільки звільнені Богом люди підуть тією дорогою.

[10]Повернуться в Сіон звільнені Господом люди з піснями й повіки житимуть щасливо. Їхнє життя буде наповнене радістю й щастям, а сум і печаль утечуть від них.

Isaías 36

Senaqueribe invade Judá

2 Reis 18.13-18; 2 Crônicas 32.1-8

[1] No ano décimo quarto do rei Ezequias, subiu Senaqueribe, rei da Assíria, contra todas as cidades fortificadas de Judá e as tomou.

[2] O rei da Assíria enviou Rabsaqué, de Laquis a Jerusalém, ao rei Ezequias, com grande exército; parou ele na extremidade do aqueduto do açude superior, junto ao caminho do campo do lavadeiro.

[3] Então, saíram a encontrar-se com ele Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista.

Rabsaqué afronta a Ezequias e ao Senhor

2 Reis 18.19-37; 2 Crônicas 32.9-19

[4] Rabsaqué lhes disse: Dizei a Ezequias: Assim diz o sumo rei, o rei da Assíria: Que confiança é essa em que te estribas?

[5] Bem posso dizer-te que teu conselho e poder para a guerra não passam de vãs

Книга Пророка Ісаї 36

Ассирійська навала

[1]На чотирнадцятому році правління Езекії ассирійський цар Сеннахерив напав на всі укріплені міста Юдеї й захопив їх.

[2]Ассирійський цар відправив свого воєначальника з великим військом з Лахиша в Єрусалим до царя Езекії. Він зупинився біля водопроводу Верхнього ставка, що по дорозі до поля Пральника.

[3]На переговори з воєначальником вийшли Еліаким, син Гилкії, головний управляючий палацу, писар Шевна та літописець Йоа, син Асафа.

[4]Один з воєначальників звернувся до них з такими словами: «Передайте Езекії, що великий цар, цар Ассирії говорить таке: „Звідки у тебе така впевненість?

[5]Невже ви гадаєте, що маєте силу і військовий досвід? Але ж то марні

palavras; em quem, pois, agora confias, para que te rebeles contra mim?

6 Confias no Egito, esse bordão de cana esmagada, o qual, se alguém nele apoiar-se, lhe entrará pela mão e a traspassará; assim é Faraó, rei do Egito, para com todos os que nele confiam.

7 Mas, se me dizes: Confiamos no SENHOR, nosso Deus, não é esse aquele cujos altos e altares Ezequias removeu e disse a Judá e a Jerusalém: Perante este altar adorareis?

8 Ora, pois, empenha-te com meu senhor, rei da Assíria, e dar-te-ei dois mil cavalos, se de tua parte achares cavaleiros para os montar.

9 Como, pois, se não podes afugentar um só capitão dos menores dos servos do meu senhor, confias no Egito por causa dos carros e cavaleiros?

10 Acaso, subi eu agora sem o SENHOR contra esta terra, para a destruir? Pois o SENHOR mesmo me disse: Sobe contra a terra e destrói-a.

11 Então, disseram Eliaquim, Sebna e Joá a Rabsaqué: Pedimos-te que fales em aramaico aos teus servos, porque o entendemos, e não nos fales em judaico, aos ouvidos do povo que está sobre os muros.

12 Mas Rabsaqué lhes respondeu: Mandou-me, acaso, o meu senhor para dizer-te estas palavras a ti somente e a teu senhor? E não, antes, aos homens que estão assentados sobre os muros, para que

словеса! На кого ви покладаєтесь, що вирішили проти мене повстати?

6Послухайте, ви покладаєтеся на Єгипет, цю зламану очеретину, цю зламану очеретину, яка простромить руку й ранить кожного, хто спирається на неї. Отакий фараон, єгипетський цар, виявляється всім, хто на нього покладається.

7Якщо ви скажете мені: „Ми покладаємося на Господа, нашого Бога", то хіба це не Його узвишшя й вівтарі знищив Езекія, наказавши Юдеї та Єрусалиму поклонятися Господу перед цим жертовником у Єрусалимі?"

8Тож погодьтеся на умови мого володаря, царя Ассирії: я вам дам дві тисячі коней, якщо ви знайдете стільки ж вершників для них.

9Якщо ви не можете перемогти хоча б одного, бодай найнижчого за чином, слуги мого володаря, то ж чому ви покладаєтеся на Єгипет, його колісниці та вершників?

10Більше того, хіба ж я виступаю проти цієї землі без згоди Господа? Сам Господь наказав мені виступити проти цієї країни і знищити її».

11Тоді Еліаким, Шевна та Йоа відповіли воєначальнику: «Розмовляй, будь-ласка, з нами арамійською мовою, ми її розуміємо. Не звертайся до нас гебрейською мовою, адже люди на міських мурах можуть нас почути».

12На це воєначальник відповів їм: «Хіба володар послав мене говорити лише з вами та вашим володарем? Хіба він не послав мене сказати про все це й людям на мурах, які разом з вами змушені будуть їсти власне лайно й пити власну сечу?»

comam convosco o seu próprio excremento e bebam a sua própria urina?

13 Então, Rabsaqué se pôs em pé, e clamou em alta voz em judaico, e disse: Ouvi as palavras do sumo rei, do rei da Assíria.

14 Assim diz o rei: Não vos engane Ezequias; porque não vos poderá livrar.

15 Nem tampouco Ezequias vos faça confiar no SENHOR, dizendo: O SENHOR certamente nos livrará, e esta cidade não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

16 Não deis ouvidos a Ezequias; porque assim diz o rei da Assíria: Fazei as pazes comigo e vinde para mim; e comei, cada um da sua própria vide e da sua própria figueira, e bebei, cada um da água da sua própria cisterna;

17 até que eu venha e vos leve para uma terra como a vossa; terra de cereal e de vinho, terra de pão e de vinhas.

18 Não vos engane Ezequias, dizendo: O SENHOR nos livrará. Acaso, os deuses das nações livraram cada um a sua terra das mãos do rei da Assíria?

19 Onde estão os deuses de Hamate e de Arpade? Onde estão os deuses de Sefarvaim? Acaso, livraram eles a Samaria das minhas mãos?

20 Quais são, dentre todos os deuses destes países, os que livraram a sua terra das minhas mãos, para que o SENHOR livre a Jerusalém das minhas mãos?

21 Eles, porém, se calaram e não lhe responderam palavra; porque assim lhes

13Тоді воєначальник підвівся і голосно закричав гебрейською мовою: «Послухайте слова великого царя, царя Ассирії:

14„Не дайте Езекії ввести себе в оману, бо він не може врятувати вас від моєї руки.

15Не дозволяйте Езекії намовити вас довіритись Господу, хоч він і запевняє, що Господь неодмінно врятує вас і не дозволить царю Ассирії захопити ваше місто”.

16Не слухайте Езекії, бо ось що говорить ассирійський цар: „Укладіть зі мною мир і підкоріться мені. Тоді кожен їстиме з власного виноградника і з власної смокви, і кожен питиме зі своєї криниці,

17доки я не прийду й не заберу вас із собою в країну, що схожа на вашу, де є зерно й молоде вино, на землю хліба й виноградників.

18Не слухайте Езекію, бо він вводить вас в оману, переконуючи у тому, що Господь вас порятує. Хіба боги інших народів врятували ті землі від царя Ассирії?

19Де боги Гамата й Арпада? Де боги Сефарваїма? Хіба вони врятували Самарію від моєї руки?

20Чи якийсь із богів цих країн зміг врятувати від мене свою землю? То як же тоді може Господь врятувати Єрусалим від моєї руки?”»

21Але мовчали городяни, не прохопилися ні словом, бо цар наказав їм не відповідати.

havia ordenado o rei, dizendo: Não lhe respondereis.

[22] Então, Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, e Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista, rasgaram suas vestes, vieram ter com Ezequias e lhe referiram as palavras de Rabsaqué.

Isaías 37

Ezequias consulta a Isaías

2 Reis 19.1-7

[1] Tendo o rei Ezequias ouvido isto, rasgou as suas vestes, cobriu-se de pano de saco e entrou na Casa do SENHOR.

[2] Então, enviou a Eliaquim, o mordomo, a Sebna, o escrivão, e aos anciãos dos sacerdotes, com vestes de pano de saco, ao profeta Isaías, filho de Amoz,

[3] os quais lhe dissessem: Assim diz Ezequias: Este dia é dia de angústia, de castigo e de opróbrio; porque filhos são chegados à hora de nascer, e não há força para dá-los à luz.

[4] Porventura, o SENHOR, teu Deus, terá ouvido as palavras de Rabsaqué, a quem o rei da Assíria, seu senhor, enviou para afrontar o Deus vivo, e repreenderá as palavras que o SENHOR ouviu; faze, pois, tuas orações pelos que ainda subsistem.

[5] Foram, pois, os servos do rei Ezequias ter com Isaías;

[6] Isaías lhes disse: Dizei isto a vosso senhor: Assim diz o SENHOR: Não temas por causa das palavras que ouviste, com as quais os servos do rei da Assíria blasfemaram contra mim.

[22]Тоді син Гилкії, Еліаким, який управляв палацом, писар Шевна та літописець Йоа, син Асафа, розірвали свій одяг на знак скорботи, пішли до Езекії й передали йому все, що говорив воєначальник.

Книга Пророка Ісаї 37

Езекія просить у Бога допомоги

[1]Почувши їхню розповідь, цар Езекія розірвав на собі одяг, вдягнув волосяницю на знак жалоби й вирушив до Господнього храму.

[2]Він послав Еліакима, що управляв царським палацом, писаря Шевну та головних священиків, які теж вдягли жалобний одяг, до пророка Ісаї, сина Амоса.

[3]Ті звернулися до нього з такими словами: «Ось що говорить Езекія: „Цей день є днем смутку, докору й сорому. Тяжкий він буде, та нагадуватиме той день, коли дитина має народитись, та в неї недостатньо сил, щоб вийти із утроби.

[4]Може, станеться так, що Господь, твій Бог, почує всі слова, які говорив воєначальник, посланий своїм володарем, царем Ассирії, щоб позбиткуватися з живого Бога. Тож Господь, твій Бог покарає його за ті слова, що Він почув. Тому молися за людей, які ще залишилися живими"».

[5]Коли урядовці царя Езекії прийшли до Ісаї,

[6]він їм відповів: «Ви мусите сказати вашому володарю про те, що говорить Господь: „Не бійся почутого, не бійся тих слів, якими Мене ображали слуги царя Ассирії.

[7] Eis que meterei nele um espírito, e ele, ao ouvir certo rumor, voltará para a sua terra; e nela eu o farei cair morto à espada.

A carta do rei da Assíria
2 Reis 19.8-13

[8] Voltou, pois, Rabsaqué e encontrou o rei da Assíria pelejando contra Libna; porque ouvira que o rei já se havia retirado de Laquis.

[9] O rei ouviu que, a respeito de Tiraca, rei da Etiópia, se dizia: Saiu para guerrear contra ti. Assim que ouviu isto, enviou mensageiros a Ezequias, dizendo:

[10] Assim falareis a Ezequias, rei de Judá: Não te engane o teu Deus, em quem confias, dizendo: Jerusalém não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

[11] Já tens ouvido o que fizeram os reis da Assíria a todas as terras, como as destruíram totalmente; e crês tu que te livrarias?

[12] Porventura, os deuses das nações livraram os povos que meus pais destruíram: Gozã, Harã, Rezefe e os filhos de Éden, que estavam em Telassar?

[13] Onde está o rei de Hamate, e o rei de Arpade, e o rei da cidade de Sefarvaim, de Hena e de Iva?

A oração de Ezequias
2 Reis 19.14-19

[14] Tendo Ezequias recebido a carta das mãos dos mensageiros, leu-a; então, subiu à Casa do SENHOR, estendeu-a perante o SENHOR

[15] e orou ao SENHOR, dizendo:

[16] Ó SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel, que estás entronizado acima dos

[7]Послухайте, Я вселю в нього дух, і він зрозуміє послання й повернеться до своєї землі, а Я зроблю так, що його зарубають мечем у власній країні”».

Ассирійське військо відходить від Єрусалима

[8]Коли воєначальник довідався, що ассирійський цар вийшов з Лахиша й напав на Ливну, він відступив від Єрусалима.

[9]На той час до царя Ассирії дійшла звістка про ефіопського царя Тиргаку, що той виступив війною проти нього. Коли ассирійський цар дізнався про це, то послав гінців до Езекії, наказавши їм,

[10]щоб вони передали царю юдейському Езекії таке: «Не дозволяй Богу, на Якого ти покладаєшся, себе дурити обіцянкою, що Єрусалим не буде переможений царем Ассирії.

[11]Ти ж певно, чув, що царі ассирійські царі сплюндрували всі землі та зруйнували їх ущент. То ж хіба ти будеш врятований?

[12]Хіба врятували боги тих народів, яких знищили мої предки: Ґозан, Гаран, Резеф і народ Едема, який жив у Тель-Ассарі.

[13]А де тепер цар Гамата, цар Арпада, цар міста Сефарваїма, царі Гени чи Івви?»

Молитва Езекії

[14]Езекія отримав листа, що йому вручили посланці, й прочитав його. Потім він пішов до храму Господнього, розгорнув листа перед Господом

[15-16]і почав молитися: «Господи Всемогутній, Боже Ізраїлю, Який посів на престолі над Херувимами. Ти —

querubins, tu somente és o Deus de todos os reinos da terra; tu fizeste os céus e a terra.

[17] Inclina, ó SENHOR, os ouvidos e ouve; abre, SENHOR, os olhos e vê; ouve todas as palavras de Senaqueribe, as quais ele enviou para afrontar o Deus vivo.

[18] Verdade é, SENHOR, que os reis da Assíria assolaram todos os países e suas terras

[19] e lançaram no fogo os deuses deles, porque deuses não eram, senão obra de mãos de homens, madeira e pedra; por isso, os destruíram.

[20] Agora, pois, ó SENHOR, nosso Deus, livra-nos das suas mãos, para que todos os reinos da terra saibam que só tu és o SENHOR.

O profeta conforta a Ezequias

2 Reis 19.20-34

[21] Então, Isaías, filho de Amoz, mandou dizer a Ezequias: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Visto que me pediste acerca de Senaqueribe, rei da Assíria,

[22] esta é a palavra que o SENHOR falou a respeito dele: A virgem, filha de Sião, te despreza e zomba de ti; a filha de Jerusalém meneia a cabeça por detrás de ti.

[23] A quem afrontaste e de quem blasfemaste? E contra quem alçaste a voz e arrogantemente ergueste os olhos? Contra o Santo de Israel.

[24] Por meio dos teus servos, afrontaste o SENHOR e disseste: Com a multidão dos meus carros, subi ao cimo dos montes, ao

єдиний Бог усіх земних царств, бо Ти створив небеса й землю.

[17]Вслухайся, Господи, почуй! Розплющ очі, Господи, подивися й послухай, якого листа прислав Сеннахерив, щоб образити живого Бога.

[18]Справді, Господи, царі Ассирії знищили всі народи та спустошили їхні землі.

[19]Вони жбурнули їхніх богів у вогонь, адже то були лише рукотворні боввани з дерева й каменю, тому їх і знищено.

[20]А тепер, Господи, наш Боже, врятуй нас від його руки, щоб усі царства земні знали, що Ти, Господи, — Єдиний Бог».

Бог відповідає Езекії

[21]Тоді Ісая, син Амоса послав таку звістку Езекії: «Ось що Господь, Бог Ізраїлю мовить: „Оскільки ти молився Мені щодо ассирійського царя Сеннахерива, Я почув тебе.

[22]Тож Господь послав таке пророцтво про нього: „Цнотлива дочка Сіону зневажає тебе дочка Єрусалиму вслід тобі сміється, як ти тікаєш, трусить головою.

[23]Кого ж образив ти, кого зневажив, на кого голос ти підвищив свій? Кого пихатим поглядом зневажив? На Бога Ізраїлю Святого!

[24]Через слуг своїх ти Господа образив. Ти нахвалявся: „Я подолав висоти гір на колісницях багатьох, ливанські гори недосяжні. Я зрубав найвищі кедри і

mais interior do Líbano; deitarei abaixo os seus altos cedros e os ciprestes escolhidos, chegarei ao seu mais alto cimo, ao seu denso e fértil pomar.

добірні кипариси, в захмарні гори я проник, у непролазні хащі.

[25] Cavei e bebi as águas e com a planta de meus pés sequei todos os rios do Egito.

[25]Я викопав колодязі й пив із них у чужих краях, підошвами своїми я висушив усі єгипетські струмки”.

[26] Acaso, não ouviste que já há muito dispus eu estas coisas, já desde os dias remotos o tinha planejado? Agora, porém, as faço executar e eu quis que tu reduzisses a montões de ruínas as cidades fortificadas.

[26]Хіба не чув ти, що Я давно про це замислив? У сиву давнину Я спланував це і тепер здійснив, щоб ти поруйнував укріплені міста й перетворив їх на руїну.

[27] Por isso, os seus moradores, debilitados, andaram cheios de temor e envergonhados; tornaram-se como a erva do campo, e a erva verde, e o capim dos telhados, e o cereal queimado antes de amadurecer.

[27]Знесилився засмучений і зганьблений народ, який був немов свіжа зелень, мов трава на дахах, що жухне, ще не встигнувши зрости.

[28] Mas eu conheço o teu assentar, e o teu sair, e o teu entrar, e o teu furor contra mim.

[28]Я знаю твій кожний крок, коли ти йдеш на війну і повертаєшся з неї. Я знаю, коли ти розлютився на Мене.

[29] Por causa do teu furor contra mim, e porque a tua arrogância subiu até aos meus ouvidos, eis que porei o meu anzol no teu nariz, e o meu freio, na tua boca, e te farei voltar pelo caminho por onde vieste.

[29]Оскільки проти Мене ти повстав, Я почув твою зухвалу мову. Тож Я твої ніздрі гаком зачеплю, вудилами твій рот замкну. Я пожену тебе дорогою тією, якою ти прийшов сюди”».

[30] Isto te será por sinal: este ano se comerá o que espontaneamente nascer e no segundo ano o que daí proceder; no terceiro ano, porém, semeai e colhei, plantai vinhas e comei os seus frutos.

Боже послання Езекії

[30]Для тебе ж, Езекіє, буде знаком ось що: цього року їстимеш усе, що виросте саме, наступного року будеш харчуватимешся тим, що позростає з самосію, а вже на третій рік посій і пожни збіжжя, посади виноградники і збери з них урожай.

[31] O que escapou da casa de Judá e ficou de resto tornará a lançar raízes para baixo e dará fruto por cima;

[31]І знову всі ті, хто виживуть із роду Юди, пустять глибоко коріння й матимуть добрі плоди.

[32] porque de Jerusalém sairá o restante, e do monte Sião, o que escapou. O zelo do SENHOR dos Exércitos fará isto.

[33] Pelo que assim diz o SENHOR acerca do rei da Assíria: Não entrará nesta cidade, nem lançará nela flecha alguma, não virá perante ela com escudo, nem há de levantar tranqueiras contra ela.

[34] Pelo caminho por onde vier, por esse voltará; mas nesta cidade não entrará, diz o SENHOR.

[35] Porque eu defenderei esta cidade, para a livrar, por amor de mim e por amor do meu servo Davi.

A destruição do exército dos assírios

2 Reis 19.35-37; 2 Crônicas 32.21-22

[36] Então, saiu o Anjo do SENHOR e feriu no arraial dos assírios a cento e oitenta e cinco mil; e, quando se levantaram os restantes pela manhã, eis que todos estes eram cadáveres.

[37] Retirou-se, pois, Senaqueribe, rei da Assíria, e se foi; voltou e ficou em Nínive.

[38] Sucedeu que, estando ele a adorar na casa de Nisroque, seu deus, Adrameleque e Sarezer, seus filhos, o feriram à espada e fugiram para a terra de Ararate; e Esar-Hadom, seu filho, reinou em seu lugar.

Isaías 38

A doença de Ezequias e a sua cura maravilhosa

2 Reis 20.1-11; 2 Crônicas 32.24-31

[1] Naqueles dias, Ezequias adoeceu de uma enfermidade mortal; veio ter com ele o profeta Isaías, filho de Amoz, e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Põe em ordem a tua casa, porque morrerás e não viverás.

[32] Адже вцілілі вийдуть з Єрусалима, вони спустяться з гори Сіон. Велика любов Всемогутнього Господа зробить це.

[33] Саме тому ось що Господь говорить про ассирійського царя: «Не ввійде він у місто це й не випустить із лука стріли. Щитом прикрившись, він до міста не підійде і перед мурами міськими не нагорне вал.

[34] Яким шляхом прийшов, таким назад поверне, у місто це нізащо на ввійде, — Господь так заявляє. —

[35] На захист міста встану Я і його врятую, заради Себе і Давида, Мого слуги».

[36] Тоді зійшов Господній Ангел і вбив сто вісімдесят п'ять тисяч воїнів в ассирійському таборі. Коли наступного ранку люди прокинулись, то побачили навкруги мертві тіла.

[37] Тому ассирійський цар Сеннахерив відступив і повернувся додому в Ниневію, де й лишився.

[38] Якось коли він поклонявся у храмі свого бога Нісроха, його сини Адраммелех та Шарезер зарубали його мечами і втекли на землі Арарату, а царем Ассирії став його інший син Есаргаддон.

Книга Пророка Ісаї 38

Хвороба Езекії

[1] На ту пору Езекія захворів і лежав при смерті. Пророк Ісая, син Амоса, навідався до нього і сказав: «Ось що Господь мовив: „Віддай останні розпорядження в домі, бо ти вже не одужаєш, незабаром ти помреш"».

[2] Então, virou Ezequias o rosto para a parede e orou ao SENHOR.

[2]Езекія відвернувся до стіни обличчям й почав молитися Господу.

[3] E disse: Lembra-te, SENHOR, peço-te, de que andei diante de ti com fidelidade, com inteireza de coração e fiz o que era reto aos teus olhos; e chorou muitíssimo.

[3]Він сказав: «Господи, благаю Тебе, згадай, я вірно й щиросердно служив Тобі, я робив те, що було добре в Твоїх очах». А потім Езекія гірко заридав.

[4] Então, veio a palavra do SENHOR a Isaías, dizendo:

[4]Мав Ісая послання від Господа:

[5] Vai e dize a Ezequias: Assim diz o SENHOR, o Deus de Davi, teu pai: Ouvi a tua oração e vi as tuas lágrimas; acrescentarei, pois, aos teus dias quinze anos.

[5]«Піди до Езекії і скажи, що Господь, Бог його пращура Давида, говорить: „Я почув твою молитву і побачив твої сльози, й вирішив продовжити твоє життя ще на п'ятнадцять років.

[6] Livrar-te-ei das mãos do rei da Assíria, a ti e a esta cidade, e defenderei esta cidade.

[6]Я визволю тебе й це місто з рук ассирійського царя. Я захищу це місто"».

[7] Ser-te-á isto da parte do SENHOR como sinal de que o SENHOR cumprirá esta palavra que falou:

[7]«Такий буде тобі знак від Господа на підтвердження того, що Він сказав:

[8] eis que farei retroceder dez graus a sombra lançada pelo sol declinante no relógio de Acaz. Assim, retrocedeu o sol os dez graus que já havia declinado.

[8]„Я змушу сонячну тінь, що спустилася сходами Агаза, відступити на десять сходинок"». Так і сталося: сонце відступило на десять сходинок.

Cântico de Ezequias

[9] Cântico de Ezequias, rei de Judá, depois de ter estado doente e se ter restabelecido:

[9]Ось що написав цар юдейський Езекія, коли одужав:

[10] Eu disse: Em pleno vigor de meus dias, hei de entrar nas portas do além; roubado estou do resto dos meus anos.

[10]«У полудень життєвої пори я мушу йти у інший світ. Провести решту днів моїх за брамою Шеолу доведеться.

[11] Eu disse: já não verei o SENHOR na terra dos viventes; jamais verei homem algum entre os moradores do mundo.

[11]Я думав: „Не побачу Господа Бога на цім світі, не бачити мені людей, не буть серед живих.

[12] A minha habitação foi arrancada e removida para longe de mim, como a tenda de um pastor; tu, como tecelão, me cortarás a vida da urdidura, do dia para a noite darás cabo de mim.

[12]Моє життя згорнули й відібрали в мене, мов те шатро кочівника. Згорнув життя, мов полотно, відрізав ткаль і зняв з верстата. Як швидко Ти життя у мене відібрав!

[13] Espero com paciência até à madrugada, mas ele, como leão, me quebrou todos os ossos; do dia para a noite darás cabo de mim.

[13]Всю ніч просив про допомогу, але за день моє життя Ти закінчив, як лев, що розтрощив умить кістки.

[14] Como a andorinha ou o grou, assim eu chilreava e gemia como a pomba; os meus olhos se cansavam de olhar para cima. Ó SENHOR, ando oprimido, responde tu por mim.

[14]Як ластівка, як журавель, тужив я, я туркотів, мов голуб. Я очі видививсь, вдивляючись у небо. Володарю, я в небезпеці! Визволи мене!”

[15] Que direi? Como prometeu, assim me fez; passarei tranqüilamente por todos os meus anos, depois desta amargura da minha alma.

[15]Що тут сказати? Коли Він сказав і як замислив, та усе й зробив. Від гіркоти душа моя страждає, та житиму надалі я сумирно й тихо.

[16] SENHOR, por estas disposições tuas vivem os homens, e inteiramente delas depende o meu espírito; portanto, restaura-me a saúde e faze-me viver.

[16]Живе людина Господа дбанням, в турботах і випробуваннях дух міцніє. Тож дай мені здоров’я і дозволь ще жити!

[17] Eis que foi para minha paz que tive eu grande amargura; tu, porém, amaste a minha alma e a livraste da cova da corrupção, porque lançaste para trás de ti todos os meus pecados.

[17]Поглянь! Зазнав я горя для свого добра. Мене із небуття Ти вирвав і врятував мене. Усі гріхи мої в минулому залишив.

[18] A sepultura não te pode louvar, nem a morte glorificar-te; não esperam em tua fidelidade os que descem à cova.

[18]Не можуть дякувати тобі в Шеолі мертві, оспівувати і шанувати Тебе мерці не зможуть. Ті, хто спускається в могилу, на Твою вірність покладатися не можуть.

[19] Os vivos, somente os vivos, esses te louvam como hoje eu o faço; o pai fará notória aos filhos a tua fidelidade.

[19]Лише живі, лише живі складуть подяку, як я сьогодні дякую Тобі. Батьки дітей Твоєї вірності навчать.

[20] O SENHOR veio salvar-me; pelo que, tangendo os instrumentos de cordas, nós o louvaremos todos os dias de nossa vida, na Casa do SENHOR.

[20]Господь мене врятує, тож у Господнім храмі все життя вславляти будемо його під звуки струн».

[21] Ora, Isaías dissera: Tome-se uma pasta de figos e ponha-se como emplasto sobre a úlcera; e ele recuperará a saúde.

[21]Тоді Ісая сказав Ісая Езекії: «Приготуй припарку із смокви й приклади її до рани. Від того ти одужаєш».

[22] Também dissera Ezequias: Qual será o sinal de que hei de subir à Casa do SENHOR?

[22]Езекія спитав: «Який буде мені знак, що я зможу піти до храму Господнього?»

Isaías 39

A embaixada da Babilônia
2 Reis 20.12-19

[1] Nesse tempo, Merodaque-Baladã, filho de Baladã, rei da Babilônia, enviou cartas e um presente a Ezequias, porque soube que estivera doente e já tinha convalescido.

[2] Ezequias se agradou disso e mostrou aos mensageiros a casa do seu tesouro, a prata, o ouro, as especiarias, os óleos finos, todo o seu arsenal e tudo quanto se achava nos seus tesouros; nenhuma coisa houve, nem em sua casa, nem em todo o seu domínio, que Ezequias não lhes mostrasse.

[3] Então, Isaías, o profeta, veio ao rei Ezequias e lhe disse: Que foi que aqueles homens disseram e donde vieram a ti? Respondeu Ezequias: De uma terra longínqua vieram a mim, da Babilônia.

[4] Perguntou ele: Que viram em tua casa? Respondeu Ezequias: Viram tudo quanto há em minha casa; coisa nenhuma há nos meus tesouros que eu não lhes mostrasse.

[5] Então, disse Isaías a Ezequias: Ouve a palavra do SENHOR dos Exércitos:

[6] Eis que virão dias em que tudo quanto houver em tua casa, com o que entesouraram teus pais até ao dia de hoje, será levado para a Babilônia; não ficará coisa alguma, disse o SENHOR.

Книга Пророка Ісаї 39

Посланці з Вавилона

[1]На той час Меродах-Баладан, син вавилонського царя Баладана, прислав Езекії листи й дарунок, бо довідався, що Езекія хворів, а тепер одужав.

[2]Езекія прийняв посланців і показав їм усе, що зберігалося у скарбницях: срібло, золото, духмяні спеції, дорогоцінні олії, зброю — все, що можна було знайти в його коморах. Нічого не лишилося такого ні в палаці, ні в царстві, чого б не показав їм Езекія.

[3]Потім пророк Ісая прийшов до царя Езекії й запитав його: «Про що говорили ті люди й звідки вони прибули до тебе?» Езекія відповів: «Вони завітали з далекого краю, з Вавилона».

[4]Ісая спитав: «А що вони побачили у твоєму домі?» «Вони бачили все в моєму домі, — відповів Езекія. — Не залишилося нічого в коморах, чого б я їм не показав».

[5]На це Ісая промовив: «Послухай-но, що говорить Господь Всемогутній:

[6]„Прийде неодмінно той час, коли все, що є в твоєму палаці і все, що донині твої предки назбирали, буде перевезено до Вавилона. Господь обіцяє, що нічого не залишиться.

[7] Dos teus próprios filhos, que tu gerares, tomarão, para que sejam eunucos no palácio do rei da Babilônia.

[8] Então, disse Ezequias a Isaías: Boa é a palavra do SENHOR que disseste. Pois pensava: Haverá paz e segurança em meus dias.

[7]А деяких твоїх нащадків, які в тебе народяться, твоя плоть і кров, буде забрано; і стануть вони євнухами в палаці вавилонського царя”».

[8]«Господнє слово, яке ти мені передав, — добре», — відповів Езекія, бо подумав: «За мого життя буде мир і спокій».

Isaías 40

O Senhor vem

[1] Consolai, consolai o meu povo, diz o vosso Deus.

[2] Falai ao coração de Jerusalém, bradai-lhe que já é findo o tempo da sua milícia, que a sua iniqüidade está perdoada e que já recebeu em dobro das mãos do SENHOR por todos os seus pecados.

[3] Voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR; endireitai no ermo vereda a nosso Deus.

[4] Todo vale será aterrado, e nivelados, todos os montes e outeiros; o que é tortuoso será retificado, e os lugares escabrosos, aplanados.

[5] A glória do SENHOR se manifestará, e toda a carne a verá, pois a boca do SENHOR o disse.

[6] Uma voz diz: Clama; e alguém pergunta: Que hei de clamar? Toda a carne é erva, e toda a sua glória, como a flor da erva;

[7] seca-se a erva, e caem as flores, soprando nelas o hálito do SENHOR. Na verdade, o povo é erva;

[8] seca-se a erva, e cai a sua flor, mas a palavra de nosso Deus permanece eternamente.

Книга Пророка Ісаї 40

Скінчиться кара Господня

[1]«Утіште, втіште Мій народ, — сказав Твій Бог. —

[2]Народ Єрусалима обігрійте добрим словом, всім людям розкажіть, що їх пора служіння вже скінчилась, що кару вони вже понесли, що їх Господь подвійно покарав за їхні всі гріхи».

[3]Ось вигукнув чийсь голос: «Дорогу приготуйте для Господа в пустелі! Для Бога нашого в пустині розрівняйте шлях!

[4]Підсипте вибалки, зрівняйте пагорби і гори. Нерівності згладьте, виправте нерівний шлях.

[5]Тоді Господня Слава буде зрима, всім людям явиться вона, бо Сам Господь таке пообіцяв».

[6]Промовив голос: «Говори!» І я спитав: «Про що мені казати?» «Всі люди до трави подібні, а їхня вірність, наче квіти польові.

[7]Засохнуть трави і зів’януть квіти, коли дихання Боже їх обвіє. Те ж буде і з народом, що з травою.

[8]Трава всихає, опадає цвіт, а слово Боже житиме віки».

[9] Tu, ó Sião, que anuncias boas-novas, sobe a um monte alto! Tu, que anuncias boas-novas a Jerusalém, ergue a tua voz fortemente; levanta-a, não temas e dize às cidades de Judá: Eis aí está o vosso Deus!

[10] Eis que o SENHOR Deus virá com poder, e o seu braço dominará; eis que o seu galardão está com ele, e diante dele, a sua recompensa.

[11] Como pastor, apascentará o seu rebanho; entre os seus braços recolherá os cordeirinhos e os levará no seio; as que amamentam ele guiará mansamente.

A majestade do Senhor

[12] Quem na concha de sua mão mediu as águas e tomou a medida dos céus a palmos? Quem recolheu na terça parte de um efa o pó da terra e pesou os montes em romana e os outeiros em balança de precisão?

[13] Quem guiou o Espírito do SENHOR? Ou, como seu conselheiro, o ensinou?

[14] Com quem tomou ele conselho, para que lhe desse compreensão? Quem o instruiu na vereda do juízo, e lhe ensinou sabedoria, e lhe mostrou o caminho de entendimento?

[15] Eis que as nações são consideradas por ele como um pingo que cai de um balde e como um grão de pó na balança; as ilhas são como pó fino que se levanta.

[16] Nem todo o Líbano basta para queimar, nem os seus animais, para um holocausto.

Добра звістка про спасіння

[9]Зійди на висоту гірську, Сіоне, посланцю, що гарну новину несе. На повен голос прокричи, Єрусалиме, благу звістку. Голосніш, не бійся! Містам Юдеї возвісти: «Ось Бог ваш».

[10]Погляньте, Господь, мій Володар, у силі Своїй виступає, якою всім світом Він править. Дивіться, Він приніс винагороду, Його відплата йде поперед Нього.

[11]Він пастиме отару свою, як пастух. Він пригорне руками до серця ягнят, а ягницю спочить поведе.

Господь — Всемогутній

[12]Хто пригорщами зміряв води моря, хто небесами зміряв? Хто твердь земну вмістив в мірильну чашу, хто зважив пагорби й високі гори?

[13]Хто спрямовував Господній Дух, хто вчив Його й давав Йому поради?

[14]Чи Він звертався за порадою до когось, чи хтось Його навчав, як справедливим буть? Хто дав Йому знання, хто Його мудрості шляхом провадив?

[15]Погляньте, мов краплина у відрі, народи, вони неначе порох на вагах. Дивіться, Він підносить острови, немов піщинки.

[16]Не вистачить ливанських кедрів, аби вівтарний запалить вогонь, тварин усіх ливанських мало буде, аби Йому у жертву принести.

[17] Todas as nações são perante ele como coisa que não é nada; ele as considera menos do que nada, como um vácuo.

[18] Com quem comparareis a Deus? Ou que coisa semelhante confrontareis com ele?

[19] O artífice funde a imagem, e o ourives a cobre de ouro e cadeias de prata forja para ela.

[20] O sacerdote idólatra escolhe madeira que não se corrompe e busca um artífice perito para assentar uma imagem esculpida que não oscile.

[21] Acaso, não sabeis? Porventura, não ouvis? Não vos tem sido anunciado desde o princípio? Ou não atentastes para os fundamentos da terra?

[22] Ele é o que está assentado sobre a redondeza da terra, cujos moradores são como gafanhotos; é ele quem estende os céus como cortina e os desenrola como tenda para neles habitar;

[23] é ele quem reduz a nada os príncipes e torna em nulidade os juízes da terra.

[24] Mal foram plantados e semeados, mal se arraigou na terra o seu tronco, já se secam, quando um sopro passa por eles, e uma tempestade os leva como palha.

[25] A quem, pois, me comparareis para que eu lhe seja igual? – diz o Santo.

[26] Levantai ao alto os olhos e vede. Quem criou estas coisas? Aquele que faz sair o seu exército de estrelas, todas bem contadas, as quais ele chama pelo nome; por ser ele grande em força e forte em poder, nem uma só vem a faltar.

[17]Усі народи перед Ним — ніщо, і нічогісінько не варті перед Богом.

Неможливо уявити, який є Бог

[18]З ким можете ви Бога порівняти? Кого поставить можна поряд з Ним?

[19]Боввана? Ремісник його відлив, позолотив і срібними ланцюгом оздобив.

[20]Хтось дерево як дар знаходить, те дерево, що не гниє. Тоді шукає майстра вправного, щоб вирізьбив боввана, що не розсиплеться ніколи.

[21]Хіба не знали ви? Хіба не чули? Хіба віддавна вам не говорили? Хіба від створення землі було не ясно?

[22]Бог возсідає над сферами земними, а люди, наче сарана, у порівнянні з Ним. Це Він, немов завісу, небеса розкинув і розгорнув шатром, аби у ньому жити.

[23]Правителів Він перетворює в ніщо, суддів земних Він непотрібними зробив.

[24]Вони, немов зерно, посаджене або посіяне недавно, не встигли і коріння ще пустити, як Бог на них подув, й вони засохли, і вітер, як солому, їх поніс.

[25]Святий, наш Бог, говорить: «З ким порівняєте Мене? Хто дорівняється до Мене?»

[26]Зведіть до неба очі і погляньте! Хто все, що є на небесах, створив? Це Той, хто все небесне Воїнство гуртує, веде одного за одним, хто всі зірки по іменах скликає. Не може не з’явитися світило жодне, тому що силу Він могутню має.

[27] Por que, pois, dizes, ó Jacó, e falas, ó Israel: O meu caminho está encoberto ao SENHOR, e o meu direito passa despercebido ao meu Deus?

[28] Não sabes, não ouviste que o eterno Deus, o SENHOR, o Criador dos fins da terra, nem se cansa, nem se fatiga? Não se pode esquadrinhar o seu entendimento.

[29] Faz forte ao cansado e multiplica as forças ao que não tem nenhum vigor.

[30] Os jovens se cansam e se fatigam, e os moços de exaustos caem,

[31] mas os que esperam no SENHOR renovam as suas forças, sobem com asas como águias, correm e não se cansam, caminham e não se fatigam.

Isaías 41

Deus suscita o Redentor

[1] Calai-vos perante mim, ó ilhas, e os povos renovem as suas forças; cheguem-se e, então, falem; cheguemo-nos e pleiteemos juntos.

[2] Quem suscitou do Oriente aquele a cujos passos segue a vitória? Quem faz que as nações se lhe submetam, e que ele calque aos pés os reis, e com a sua espada os transforme em pó, e com o seu arco, em palha que o vento arrebata?

[3] Persegue-os e passa adiante em segurança, por uma vereda que seus pés jamais trilharam.

[4] Quem fez e executou tudo isso? Aquele que desde o princípio tem chamado as gerações à existência, eu, o SENHOR, o primeiro, e com os últimos eu mesmo.

[27]О Якове, чому ти нарікаєш? Навіщо ти, Ізраїлю, говориш: «Не знає Господь, яким шляхом тяжким іду я, що заслужив я, Богу байдуже цілком».

[28]Хіба ти не знаєш? Хіба ти не чув, що Господь — то вічний Бог, Творець усієї землі. Не має Він спочинку, ані втоми. Ніхто не здатен осягнути мудрість Бога.

[29]Натомленому сили придає Він, безсилого Він укріпляє вмить.

[30]Втомився і зневірився юнак, спіткнутись може молодий хлопчина, впасти.

[31]Та той, хто потаємно Господа чекає, знов набереться сил і крила відростить, мов той орел. В бігу вони, не будуть відчувати втоми, в ході їм сили вистачить завжди.

Книга Пророка Ісаї 41

Господь — вічний творець

[1]Господь говорить: «Далекі береги і острови, послухайте мене безмовно! Нехай народи наберуться сили, наблизяться, а потім заговорять, зустрінемось разом на справедливому суді.

[2]Хто розбудив того, хто йде зі сходу і здобуває перемогу, хоч би де ступив? Господь йому передає народи і упокорює царів. Він їх на порох перетворює мечем, а луком — на солому, що летить за вітром.

[3]Їх переслідує він, але сам ніколи не страждає, крокує землями, у яких раніше не бував.

[4]Хто це зробив, хто спричинив усе це? Хто з самого початку історію вершить? Це Я, Господь, — це Я був на початку, Я буду і наприкінці».

[5] Os países do mar viram isto e temeram, os fins da terra tremeram, aproximaram-se e vieram.

[6] Um ao outro ajudou e ao seu próximo disse: Sê forte.

[7] Assim, o artífice anima ao ourives, e o que alisa com o martelo, ao que bate na bigorna, dizendo da soldadura: Está bem feita. Então, com pregos fixa o ídolo para que não oscile.

[8] Mas tu, ó Israel, servo meu, tu, Jacó, a quem elegi, descendente de Abraão, meu amigo,

[9] tu, a quem tomei das extremidades da terra, e chamei dos seus cantos mais remotos, e a quem disse: Tu és o meu servo, eu te escolhi e não te rejeitei,

[10] não temas, porque eu sou contigo; não te assombres, porque eu sou o teu Deus; eu te fortaleço, e te ajudo, e te sustento com a minha destra fiel.

[11] Eis que envergonhados e confundidos serão todos os que estão indignados contra ti; serão reduzidos a nada, e os que contendem contigo perecerão.

[12] Aos que pelejam contra ti, buscá-los-ás, porém não os acharás; serão reduzidos a nada e a coisa de nenhum valor os que fazem guerra contra ti.

[13] Porque eu, o SENHOR, teu Deus, te tomo pela tua mão direita e te digo: Não temas, que eu te ajudo.

[14] Não temas, ó vermezinho de Jacó, povozinho de Israel; eu te ajudo, diz o

[5]Далекі береги та острови побачили й злякались, від жаху затремтіли всі кінці землі, зібралися, зійшлись докупи.

[6]Вони одне одному допомагають і підбадьорюють одне одного, промовляючи: «Будь міцним!»

[7]Краснодеревник підбадьорює майстра, що працює з золотом, а коваль, що молотком формує метал, заохочує того, хто готує метал біля коваля. Коваль говорить про спайку: «Добре зроблено», — і закріпляє боввана цвяхами, щоб не перекинувся.

Тільки Господь може спасти нас

[8]Господь говорить: «А ти, Ізраїле, — Мій слуго, ти, Якове, якого Я обрав, — нащадок Мого обранця Авраама, якого я любив.

[9]Тебе зібрав Я із усіх кінців землі, з куточків найвіддаленіших я тебе покликав: „Ти — Мій слуга, тебе Я вибрав і не відштовхнув тебе”.

[10]Не бійся, Я з тобою, не хвилюйся, бо Я твій Бог. Тебе зміцню й допоможу тобі, звитяжною правицею підтримаю тебе.

[11]Послухай-но, на всіх, хто ображається на тебе, очікує зневага і ганьба. Усі, хто виступає проти тебе, в ніщо обернуться і щезнуть.

[12]Шукатимеш ти ворогів своїх, але не знайдеш їх. Хто проти тебе йшов війною, зникнуть.

[13]Тому що Я, Господь, твій Бог, тримаю твою праву руку. Це Я тобі кажу: „Не бійся, Я допоможу.

[14]Не бійся, черво, Якове, маленька гусенице, Ізраїлю. Я Сам поможу тобі”», — Господь говорить. Той, Хто спасе тебе — Святий Ізраїлю!

SENHOR, e o teu Redentor é o Santo de Israel.

15 Eis que farei de ti um trilho cortante e novo, armado de lâminas duplas; os montes trilharás, e moerás, e os outeiros reduzirás a palha.

15Поглянь, зроблю тебе Я гостим, зубцями всіяним новим молотилом, ти будеш молотити й руйнувати гори, а з пагорбів полову зробиш.

16 Tu os padejarás, e o vento os levará, e redemoinho os espalhará; tu te alegrarás no SENHOR e te gloriarás no Santo de Israel.

16Ти їх підкинеш догори, а вітер їх підхопить, понесе, і буря розкидає їх. А ти щасливим будеш з Господом, пишатись будеш Святим Ізраїлю.

17 Os aflitos e necessitados buscam águas, e não as há, e a sua língua se seca de sede; mas eu, o SENHOR, os ouvirei, eu, o Deus de Israel, não os desampararei.

17Коли шукають марно воду бідні і нужденні, коли у роті в них пересихає від спраги, то Я, Господь, їм відповім: «Я, Бог Ізраїлю, на самоті їх не залишу».

18 Abrirei rios nos altos desnudos e fontes no meio dos vales; tornarei o deserto em açudes de águas e a terra seca, em mananciais.

18Я утворю річки між скель сухих, в долинах потечуть струмки. Перетворю пустелі на озера, джерелами наповню землю спраглу.

19 Plantarei no deserto o cedro, a acácia, a murta e a oliveira; conjuntamente, porei no ermo o cipreste, o olmeiro e o buxo,

19Я кедри посаджу в пустелі, акації, оливи, мирт, кипариси, берест і сосну.

20 para que todos vejam e saibam, considerem e juntamente entendam que a mão do SENHOR fez isso, e o Santo de Israel o criou.

20Я все це зроблю, щоб усі бачили і знали, думали й розуміли, що це зробила Господа рука, що це створив Святий Ізраїлю.

O Senhor prova a sua grandeza

Господь проти лжебогів

21 Apresentai a vossa demanda, diz o SENHOR; alegai as vossas razões, diz o Rei de Jacó.

21Господь, Яків цар, говорить: «Люди Ізраїлю, принесіть Мені свою справу, подайте ваші переконливі докази.

22 Trazei e anunciai-nos as coisas que hão de acontecer; relatai-nos as profecias anteriores, para que atentemos para elas e saibamos se se cumpriram; ou fazei-nos ouvir as coisas futuras.

22Нехай ваші боввани скажуть про минулі події, про їхнє значення, щоб ми могли їх осягнути й зрозуміти їхні наслідки, або про майбутнє нехай скажуть нам.

23 Anunciai-nos as coisas que ainda hão de vir, para que saibamos que sois deuses;

23Скажіть, що чекає на нас, щоб ми знали, що ви — боги. Принаймні зробіть

fazei bem ou fazei mal, para que nos assombremos, e juntamente o veremos.

24 Eis que sois menos do que nada, e menos do que nada é o que fazeis; abominação é quem vos escolhe.

25 Do Norte suscito a um, e ele vem, a um desde o nascimento do sol, e ele invocará o meu nome; pisará magistrados como lodo e como o oleiro pisa o barro.

26 Quem anunciou isto desde o princípio, a fim que o possamos saber, antecipadamente, para que digamos: É isso mesmo? Mas não há quem anuncie, nem tampouco quem manifeste, nem ainda quem ouça as vossas palavras.

27 Eu sou o que primeiro disse a Sião: Eis! Ei-los aí! E a Jerusalém dou um mensageiro de boas-novas.

28 Quando eu olho, não há ninguém; nem mesmo entre eles há conselheiro a quem eu pergunte, e me responda.

29 Eis que todos são nada; as suas obras são coisa nenhuma; as suas imagens de fundição, vento e vácuo.

Isaías 42

O Servo do Senhor

1 Eis aqui o meu servo, a quem sustenho; o meu escolhido, em quem a minha alma se compraz; pus sobre ele o meu Espírito, e ele promulgará o direito para os gentios.

2 Não clamará, nem gritará, nem fará ouvir a sua voz na praça.

щось добре чи зле, щоб ми стривожились і злякалися разом.

24Але ж ви самі — ніхто і ні на що не здатні, а хто вам поклоняється, той — огидний».

Господь доводить, що Він — справжній Бог

25На півночі його збудив Я, тож Він прийшов. Зі сходу кликали його на ймення. Він топче управителів, немов багно, немов гончар, що розминає глину.

26Хто з ваших рукотворних бовванів з самого початку дав про це нам знати? Хто попередив, щоб могли сказати: «Він правий». Ніхто із ваших лжебогів насправді не сказав нічого, ніхто не попередив, ніхто не чув від них ні слова.

27Я перший сповістив Сіон, гінця послав Я до Єрусалима сказати: «Глянь, поглянь, ідуть вони!»

28Дивлюся Я, але нема нікого серед бовванів, хто б пораду дав. Немає відповіді, коли їх питаю.

29Вони усі — ніщо, подоби їхні, наче вітер, безтілесні, й ні нащо не здатні.

Книга Пророка Ісаї 42

Слуга Господній

1Ось Мій слуга, обранець Мій. Йому підтримку надаю, від нього втіху маю. Свій Дух у нього Я вселив, народи він розсудить справедливо.

2Він не кричатиме, він голос не підвищить, на вулицях його не чутно буде.

[3] Não esmagará a cana quebrada, nem apagará a torcida que fumega; em verdade, promulgará o direito.

[4] Não desanimará, nem se quebrará até que ponha na terra o direito; e as terras do mar aguardarão a sua doutrina.

[5] Assim diz Deus, o SENHOR, que criou os céus e os estendeu, formou a terra e a tudo quanto produz; que dá fôlego de vida ao povo que nela está e o espírito aos que andam nela.

[6] Eu, o SENHOR, te chamei em justiça, tomar-te-ei pela mão, e te guardarei, e te farei mediador da aliança com o povo e luz para os gentios;

[7] para abrires os olhos aos cegos, para tirares da prisão o cativo e do cárcere, os que jazem em trevas.

[8] Eu sou o SENHOR, este é o meu nome; a minha glória, pois, não a darei a outrem, nem a minha honra, às imagens de escultura.

[9] Eis que as primeiras predições já se cumpriram, e novas coisas eu vos anuncio; e, antes que sucedam, eu vo-las farei ouvir.

Cântico de louvor pela salvação do povo

[10] Cantai ao SENHOR um cântico novo e o seu louvor até às extremidades da terra, vós, os que navegais pelo mar e tudo quanto há nele, vós, terras do mar e seus moradores.

[11] Alcem a voz o deserto, as suas cidades e as aldeias habitadas por Quedar; exultem

[3]Він не зламає вже підтятий очерет і не загасить світло тліючого гнота. Напевне справедливість ствердить він.

[4]Він не зламається і не надломиться, допоки не встановить справедливість на землі. Далекі береги чекатимуть його науки.

Господь — творець і правитель

[5]Ось що сказав Господь, Бог, Який створив небеса й розкинув їх, Хто розпросторив землю і все, що росте на ній, Який вдихає життя у всіх людей і дає життя всім, хто ходить по землі:

[6]«Я, Господь, до справедливості закликав тебе, тримав за руку і оберігав. Я через тебе укладу Угоду з людством, тебе призначив освітити шлях народам.

[7]Ви маєте відкрить незрячим очі, свободу дати в'язням, тим, хто у темних казематах скніє.

[8]Так, Я — Ягве, Мене так називають. Я Свою славу не віддам нікому, не поступлюсь бовванам похвалою, яка співається Мені.

[9]Усе, що передбачив Я, збулось. Тепер же розповім про те, що вас чекає, скажу, поки воно не почалось».

Хвальна пісня Богу

[10]Хваліть Господа в нових піснях, в краях далеких піснею Його вславляйте. Усі, хто морем плаває й живе в безодні океану, оспівуйте Його. Далекі береги і острови, усі, хто має там оселю, співайте Йому славу!

[11]Пустелі і міста в пустелях, Господа вславляйте, і мешканці селищ Кедара теж. Хай торжествують в пісні мешканці Сели, з вершин гірських нехай покотиться луна.

os que habitam nas rochas e clamem do cimo dos montes;

12 dêem honra ao SENHOR e anunciem a sua glória nas terras do mar.

13 O SENHOR sairá como valente, despertará o seu zelo como homem de guerra; clamará, lançará forte grito de guerra e mostrará sua força contra os seus inimigos.

14 Por muito tempo me calei, estive em silêncio e me contive; mas agora darei gritos como a parturiente, e ao mesmo tempo ofegarei, e estarei esbaforido.

15 Os montes e outeiros devastarei e toda a sua erva farei secar; tornarei os rios em terra firme e secarei os lagos.

16 Guiarei os cegos por um caminho que não conhecem, fá-los-ei andar por veredas desconhecidas; tornarei as trevas em luz perante eles e os caminhos escabrosos, planos. Estas coisas lhes farei e jamais os desampararei.

17 Tornarão atrás e confundir-se-ão de vergonha os que confiam em imagens de escultura e às imagens de fundição dizem: Vós sois nossos deuses.

Lamento sobre a cegueira de Israel

18 Surdos, ouvi, e vós, cegos, olhai, para que possais ver.

19 Quem é cego, como o meu servo, ou surdo, como o meu mensageiro, a quem envio? Quem é cego, como o meu amigo, e cego, como o servo do SENHOR?

12Хай восхваляють Господа, нехай Його вславляють у краях далеких.

13Господь, як воїн, переможно виступає, немов боєць, Він будить гнів Свій, вигукує Він згуки бойові і силою Своєю перемагає ворогів.

Бог терплячий

14Бог каже: «Я довгий час мовчав, не промовляв ні слова, стримувався довго. Тепер, як породілля, закричу, не стримаю дихання, ані крику.

15Я знищу гори і узвишшя, і все, чим гори поросли, я висушу на порох все. Я ріки поверну в посушливі пустелі і висушу озера до краплини.

16Незрячих поведу шляхом, їм невідомим, вони дорогою незнаною підуть. Перетворю Я темряву на світло, покручені шляхи на рівну путь. Ось що для них зроблю, не полишу самих.

17А той, хто на бовванам покладається і хто говорить їм: „Ви — наші боги", — того Я відштовхну, того ганьба чекає.

Глухі й сліпі

18Послухайте всі, хто не чує, погляньте, хто не бачить, і побачте.

19Ніхто так не засліплений, як Мій слуга, ніхто так не глухий, як Мій посланець. Хто ще такий сліпий, як відданий Мені народ, хто ще такий сліпий, як Господа слуга?

[20] Tu vês muitas coisas, mas não as observas; ainda que tens os ouvidos abertos, nada ouves.

[20]Багато бачив ти, та не звертав уваги, відкриті вуха, та вони не чують».

[21] Foi do agrado do SENHOR, por amor da sua própria justiça, engrandecer a lei e fazê-la gloriosa.

[21]Господь є праведний, тож Він щасливий, Свою науку зробить славною й великою.

[22] Não obstante, é um povo roubado e saqueado; todos estão enlaçados em cavernas e escondidos em cárceres; são postos como presa, e ninguém há que os livre; por despojo, e ninguém diz: Restitui.

[22]Але народ був пограбований і ниций, потрапив в пастку, кинутий за ґрати. Нема кому ошуканих порятувати, їх повели, мов здобич. Нема кому сказати: «Віддай, що взяв!»

[23] Quem há entre vós que ouça isto? Que atenda e ouça o que há de ser depois?

[23]Хто з вас прислухається до цього? Хто зверне увагу й послухає заради майбутнього?

[24] Quem entregou Jacó por despojo e Israel, aos roubadores? Acaso, não foi o SENHOR, aquele contra quem pecaram e nos caminhos do qual não queriam andar, não dando ouvidos à sua lei?

[24]Хто віддав Якова на пограбування, хто передав Ізраїль грабіжникам? Хіба то був не Господь, проти Якого ми згрішили, шляхами Якого не хотіли йти, вчення Якого не прийняли?

[25] Pelo que derramou sobre eles o furor da sua ira e a violência da guerra; isto lhes ateou fogo ao redor, contudo, não o entenderam; e os queimou, mas não fizeram caso.

[25]Тому й повернув Господь проти Якова увесь жар свого гніву і наслав нещадну війну. Гнів оточив його вогнем, але той не зрозумів, Він палив його, але той нічого не затямив.

Isaías 43

Só Deus resgata Israel

[1] Mas agora, assim diz o SENHOR, que te criou, ó Jacó, e que te formou, ó Israel: Não temas, porque eu te remi; chamei-te pelo teu nome, tu és meu.

[2] Quando passares pelas águas, eu serei contigo; quando, pelos rios, eles não te submergirão; quando passares pelo fogo, não te queimarás, nem a chama arderá em ti.

Книга Пророка Ісаї 43

Господь завжди зі Своїм народом

[1]Ось що говорить Господь, Який створив тебе, Якове, Який зліпив тебе, Ізраїлю: «Не бійся, бо Я врятував тебе. Я назвав тебе цим іменем, ти — Мій.

[2]Якщо долатимеш глибоку воду, якщо потрапиш у біду, Я буду з тобою. Коли перетинатимеш ріки, вони тебе не накриють. Коли йтимеш по вогню, він тебе не обпалить, полум'я тебе не дістане.

[3] Porque eu sou o SENHOR, teu Deus, o Santo de Israel, o teu Salvador; dei o Egito por teu resgate e a Etiópia e Sebá, por ti.

[4] Visto que foste precioso aos meus olhos, digno de honra, e eu te amei, darei homens por ti e os povos, pela tua vida.

[5] Não temas, pois, porque sou contigo; trarei a tua descendência desde o Oriente e a ajuntarei desde o Ocidente.

[6] Direi ao Norte: entrega! E ao Sul: não retenhas! Trazei meus filhos de longe e minhas filhas, das extremidades da terra,

[7] a todos os que são chamados pelo meu nome, e os que criei para minha glória, e que formei, e fiz.

[8] Traze o povo que, ainda que tem olhos, é cego e surdo, ainda que tem ouvidos.

[9] Todas as nações, congreguem-se; e, povos, reúnam-se; quem dentre eles pode anunciar isto e fazer-nos ouvir as predições antigas? Apresentem as suas testemunhas e por elas se justifiquem, para que se ouça e se diga: Verdade é!

[10] Vós sois as minhas testemunhas, diz o SENHOR, o meu servo a quem escolhi; para que o saibais, e me creiais, e entendais que sou eu mesmo, e que antes de mim deus nenhum se formou, e depois de mim nenhum haverá.

[11] Eu, eu sou o SENHOR, e fora de mim não há salvador.

[12] Eu anunciei salvação, realizei-a e a fiz ouvir; deus estranho não houve entre vós,

[3]Бо Я — твій Бог, Святий Ізраїлю, твій Рятівник. Як викуп за тебе Я віддам Єгипет, в обмін за тебе — Ефіопію та Севу.

[4]Тому що ти дорогий Мені, Я тебе шаную і люблю. Я віддам людей за тебе, за твоє життя віддам народи.

Бог поверне Ізраїль додому

[5]Не бійся, Я з тобою. Я приведу твоїх нащадків зі сходу, Я зберу твоїх людей із заходу.

[6]Я звелю півночі: „Віддай їх". Я скажу півдню: „Не утримуй їх. Приведи Моїх синів і дочок з найвіддаленіших куточків землі.

[7]Приведи всіх, хто носить Моє ім'я, кого Я створив для слави, кого народив як народ"».

Ізраїль — свідок Божий

[8]Приведи народ сліпий, хоч має очі, глухий, хоч має вуха.

[9]Всі народи зібралися, всі племена посходилися. Хто з тих богів невірних передбачив теперішні події або розповів про те, що вже сталося? Нехай приведуть свідків, щоб засвідчили їхню правду, щоб люди почули й сказали: «Справді, так було».

[10]«Ви — Мої свідки, — каже Господь. — Мої обранці, Мої слуги. Я вибрав вас, щоб усі знали Мене й вірили Мені, щоб зрозуміли, що Я — це Він, єдиний Бог. Не було до Мене жодного бога, не буде жодного бога й після Мене.

[11]Я — Господь, немає іншого Рятівника, крім Мене.

[12]Я прорік, що врятую вас, і зробив це. Я був з вами у чужих краях. Ви — Мої свідки, — каже Господь, — та Я — Бог.

pois vós sois as minhas testemunhas, diz o SENHOR; eu sou Deus.

13 Ainda antes que houvesse dia, eu era; e nenhum há que possa livrar alguém das minhas mãos; agindo eu, quem o impedirá?

13Я завжди буду Богом. Не врятуватися нікому від руки моєї. Ніхто не може перешкодити тому, що Я роблю».

Libertação do jugo da Babilônia

14 Assim diz o SENHOR, o que vos redime, o Santo de Israel: Por amor de vós, enviarei inimigos contra a Babilônia e a todos os de lá farei embarcar como fugitivos, isto é, os caldeus, nos navios com os quais se vangloriavam.

14Ось що каже Господь, ваш Спаситель, Святий Ізраїлю: «Заради вас Я пошлю на Вавилон військо й зламаю всі замкнені брами. Звитяжні крики халдеїв зміняться на ридання.

15 Eu sou o SENHOR, o vosso Santo, o Criador de Israel, o vosso Rei.

15Я — Господь, ваш Святий, Творець Ізраїлю, ваш Цар».

Бог знову врятує Свій народ

16 Assim diz o SENHOR, o que outrora preparou um caminho no mar e nas águas impetuosas, uma vereda;

16Ось що каже Господь, Який відкрив шлях через море, стежку в штормових водах.

17 o que fez sair o carro e o cavalo, o exército e a força – jazem juntamente lá e jamais se levantarão; estão extintos, apagados como uma torcida.

17Який вивів колісницю й коня, військо й воїна, що полягли і вже не підвелися, щезли, згасли, мов світильник:

18 Não vos lembreis das coisas passadas, nem considereis as antigas.

18«Не згадуйте того, що сталося давно, не думайте про минуле.

19 Eis que faço coisa nova, que está saindo à luz; porventura, não o percebeis? Eis que porei um caminho no deserto e rios, no ermo.

19Ось погляньте, Я збираюся зробити щось нове, воно вже з’являється. Невже ви не відчуваєте? Я прокладу дорогу в пустелі, ріки в безводних степах.

20 Os animais do campo me glorificarão, os chacais e os filhotes de avestruzes; porque porei águas no deserto e rios, no ermo, para dar de beber ao meu povo, ao meu escolhido,

20Мене прославлятимуть дикі звірі: шакали та страуси — бо Я принесу воду в пустелю, ріки в безводні степи. Я напою Свій обраний народ,

21 ao povo que formei para mim, para celebrar o meu louvor.

21людей, яких Я сотворив для Себе і які Мене прославлятимуть.

A misericórdia do Senhor

[22] Contudo, não me tens invocado, ó Jacó, e de mim te cansaste, ó Israel.

[23] Não me trouxeste o gado miúdo dos teus holocaustos, nem me honraste com os teus sacrifícios; não te dei trabalho com ofertas de manjares, nem te cansei com incenso.

[24] Não me compraste por dinheiro cana aromática, nem com a gordura dos teus sacrifícios me satisfizeste, mas me deste trabalho com os teus pecados e me cansaste com as tuas iniqüidades.

[25] Eu, eu mesmo, sou o que apago as tuas transgressões por amor de mim e dos teus pecados não me lembro.

[26] Desperta-me a memória; entremos juntos em juízo; apresenta as tuas razões, para que possas justificar-te.

[27] Teu primeiro pai pecou, e os teus guias prevaricaram contra mim.

[28] Pelo que profanarei os príncipes do santuário; e entregarei Jacó à destruição e Israel, ao opróbrio.

Isaías 44

O Senhor é o único Deus

[1] Agora, pois, ouve, ó Jacó, servo meu, ó Israel, a quem escolhi.

[2] Assim diz o SENHOR, que te criou, e te formou desde o ventre, e que te ajuda: Não temas, ó Jacó, servo meu, ó amado, a quem escolhi.

[3] Porque derramarei água sobre o sedento e torrentes, sobre a terra seca; derramarei o meu Espírito sobre a tua posteridade e a minha bênção, sobre os teus descendentes;

[22]Чому ти Мене не покликав, Якове? Ти, Ізраїлю, справді втомився від Мене.

[23]Ти не приніс Мені овець для жертви всеспалення і не вшанував Мене пожертвами. Я не змушував тебе приносити хлібні пожертви, Я не набридав тобі вимогами спалювати запашне куріння.

[24]Ти не купував пахучої тростини і не задовольняв Мене лоєм пожертв. Але гріхами своїми ти Мене обтяжив, виснажив Мене своїми хибними ділами.

[25]Це Я, тільки Я відпускаю тобі гріхи заради Себе Самого. Я не пам'ятатиму твоїх гріхів.

[26]Вислови свою справу проти Мене, тоді посперечаймося про це. Розкажи, як бачиш справу і доведи, що ти правий.

[27]Твій прабатько згрішив і твої промовці пішли наперекір Мені.

[28]Тому Я й позбавив служителів храму їхнього сану, віддав Якова на поругу, Ізраїль на збиткування».

Книга Пророка Ісаї 44

Господь — єдиний Бог

[1]Послухай, Якове, слуго мій, Ізраїлю, обранцю Мій!

[2]Ось що каже Господь, Який створив тебе, в материнському лоні виплекав і Який тобі допоможе. Не бійся, Якове, слуго мій, Ізраїлю, обранцю Мій!

[3]Я проллю воду на спраглу землю, джерела на сухі ґрунти. Я проллю Свій Дух на твоїх нащадків, а Своє благословення — на твоїх дітей.

[4] e brotarão como a erva, como salgueiros junto às correntes das águas.

[5] Um dirá: Eu sou do SENHOR; outro se chamará do nome de Jacó; o outro ainda escreverá na própria mão: Eu sou do SENHOR, e por sobrenome tomará o nome de Israel.

[6] Assim diz o SENHOR, Rei de Israel, seu Redentor, o SENHOR dos Exércitos: Eu sou o primeiro e eu sou o último, e além de mim não há Deus.

[7] Quem há, como eu, feito predições desde que estabeleci o mais antigo povo? Que o declare e o exponha perante mim! Que esse anuncie as coisas futuras, as coisas que hão de vir!

[8] Não vos assombreis, nem temais; acaso, desde aquele tempo não vo-lo fiz ouvir, não vo-lo anunciei? Vós sois as minhas testemunhas. Há outro Deus além de mim? Não, não há outra Rocha que eu conheça.

A loucura da idolatria

[9] Todos os artífices de imagens de escultura são nada, e as suas coisas preferidas são de nenhum préstimo; eles mesmos são testemunhas de que elas nada vêem, nem entendem, para que eles sejam confundidos.

[10] Quem formaria um deus ou fundiria uma imagem de escultura, que é de nenhum préstimo?

[11] Eis que todos os seus seguidores ficariam confundidos, pois os mesmos artífices não passam de homens; ajuntem-

[4]І виростуть вони, мов зелені тополі, як вербоньки над водами.

[5]Хтось скаже: «Я належу Господу». Інший назве себе іменем Якова, а ще інший напише: «я — Господній» і надасть собі ім'я: «Ізраїль».

[6]Ось що говорить Господь, цар Ізраїлю, його Спаситель, Господь Всемогутній: «Я — перший і останній. Немає ніякого іншого бога, крім Мене.

[7]Хто схожий на Мене? Нехай тоді скаже, проголосить себе й Мене переконає. Хто ще з давніх-давен передбачив майбутні події? Нехай той скаже нам, що буде далі!

[8]Не бійтесь, не лякайтеся. Хіба не Я давно вам розповів і проголосив, що буде далі? Ви — мої свідки. Хіба є ще бог, крім Мене? Немає ніякої іншої „Скелі", крім Мене. Я знаю, що Я — один!

Лжебоги непотрібні

[9]Хто створює бовванів — той нікчема. Не варті й шеляга і ті божки, яких вони цінують. Люди, що свідчать на користь бовванів — сліпці та нікчеми, тому й пошиті в дурні будуть.

[10]Хто б робив божка чи виливав боввана, який не дає користі?

[11]Всі, хто поклонявся їм, посоромлені. Майстри, які зробили лжебога, — тільки люди. Нехай усі вони зберуться й перед судом постануть, тоді їм буде страшно й соромно.

se todos e se apresentem, espantem-se e sejam, à uma, envergonhados.

12 O ferreiro faz o machado, trabalha nas brasas, forma um ídolo a martelo e forja-o com a força do seu braço; ele tem fome, e a sua força falta, não bebe água e desfalece.

13 O artífice em madeira estende o cordel e, com o lápis, esboça uma imagem; alisa-a com plaina, marca com o compasso e faz à semelhança e beleza de um homem, que possa morar em uma casa.

14 Um homem corta para si cedros, toma um cipreste ou um carvalho, fazendo escolha entre as árvores do bosque; planta um pinheiro, e a chuva o faz crescer.

15 Tais árvores servem ao homem para queimar; com parte de sua madeira se aquenta e coze o pão; e também faz um deus e se prostra diante dele, esculpe uma imagem e se ajoelha diante dela.

16 Metade queima no fogo e com ela coze a carne para comer; assa-a e farta-se; também se aquenta e diz: Ah! Já me aquento, contemplo a luz.

17 Então, do resto faz um deus, uma imagem de escultura; ajoelha-se diante dela, prostra-se e lhe dirige a sua oração, dizendo: Livra-me, porque tu és o meu deus.

18 Nada sabem, nem entendem; porque se lhes grudaram os olhos, para que não vejam, e o seu coração já não pode entender.

12Коваль відділяє шмат металу й над гарячим вугіллям придає йому форму молотками, формує силою рук своїх. Коли він голодніє, то втрачає силу, а коли не п’є води, то стомлюється.

13Тесляр натягує пофарбований шнурок, окреслює контури стилом, а потім різцем вирізає фігурку. Він придає їй подобу людини, наділяє людськими рисами боввана, що житиме в божниці.

14Він рубає кедри або ж вибирає кипарис чи дуб. Він може посадити кедр, якого поливатиме дощ, і той виросте високим та міцним серед інших дерев у лісі.

15Коли дерево підростає настільки, що годиться на паливо, він розрубує дерево, розводить вогнище, обігріває житло, пече хліб. А з частини дерева він робить ще й божка і вшановує його, б’є поклони боввану.

16Половину дерева він спалює, на вогнищі смажить м’ясо, наїдається досхочу, зігрівається й говорить: „Мені тепло, затишно, дивлюся на вогонь!”

17Залишок дерева він перетворює на божка, свого боввана. Він схиляється перед ним, поклоняючись. Він молиться й просить: „Врятуй мене, мій боже!”

18Ці люди не знають чи не розуміють, вони живуть ніби з заплющеними очима й не бачать, їхні серця закриті, тому вони й не здатні розуміти.

[19] Nenhum deles cai em si, já não há conhecimento nem compreensão para dizer: Metade queimei e cozi pão sobre as suas brasas, assei sobre elas carne e a comi; e faria eu do resto uma abominação? Ajoelhar-me-ia eu diante de um pedaço de árvore?

[19]Ці люди не думають, та не мають кебети сказати: „Я половину дерева спалив на вогнищі і випік хліб, посмажив і з'їв м'ясо. А тепер з решти дерева зробити гидоту? Бити поклони колоді дерев'яній?"

[20] Tal homem se apascenta de cinza; o seu coração enganado o iludiu, de maneira que não pode livrar a sua alma, nem dizer: Não é mentira aquilo em que confio?

[20]Той чоловік не розуміє, що він робить. Його задурманений розум завів його на манівці. Він не може врятуватися, не може сказати: „Я ж тримаю в правиці лжебога".

A promessa de livramento

Боже, допоможи Ізраїлю!

[21] Lembra-te destas coisas, ó Jacó, ó Israel, porquanto és meu servo! Eu te formei, tu és meu servo, ó Israel; não me esquecerei de ti.

[21]Пам'ятай про це, Якове, не забудь, Ізраїлю, бо ти — слуга Мій. Я витворив тебе, тому ти, Ізраїлю — Мій слуга, про тебе Я ніколи не забуду.

[22] Desfaço as tuas transgressões como a névoa e os teus pecados, como a nuvem; torna-te para mim, porque eu te remi.

[22]Твої провини Я, мов хмари, розігнав, твої гріхи розсіяв, мов туман. До мене повернись, бо врятував тебе Я.

[23] Regozijai-vos, ó céus, porque o SENHOR fez isto; exultai, vós, ó profundezas da terra; retumbai com júbilo, vós, montes, vós, bosques e todas as suas árvores, porque o SENHOR remiu a Jacó e se glorificou em Israel.

[23]Співайте, небеса, бо все Господь створив! Радій і веселися, земле, до підземних царств. Почніть співати гори і ліси, й дерева, бо Якова Господь звільнив, бо Він являє славу в Ізраїлі».

[24] Assim diz o SENHOR, que te redime, o mesmo que te formou desde o ventre materno: Eu sou o SENHOR, que faço todas as coisas, que sozinho estendi os céus e sozinho espraiei a terra;

[24]Ось що сказав Господь, ваш рятівник, Який у материнськім лоні вас створив: «Я — Господь, Творець усього. Я Сам розкинув небеса, Я землю Сам розширив.

[25] que desfaço os sinais dos profetizadores de mentiras e enlouqueço os adivinhos; que faço tornar atrás os sábios, cujo saber converto em loucuras;

[25]Це Я розвінчую пророків передбачення фальшиві, це Я висміюю всіх віщунів. Це Я знітитися примушую мудрагелів, їхні знання перетворюю на дурницю.

[26] que confirmo a palavra do meu servo e cumpro o conselho dos meus mensageiros;

[26]Я Той, Хто все здійснить, що говорив слуга Мій, Хто виконає слово посланців Своїх. Я Сам підтверджу, що Єрусалим

que digo de Jerusalém: Ela será habitada; e das cidades de Judá: Elas serão edificadas; e quanto às suas ruínas: Eu as levantarei;

заселять люди знову, що відбудуються міста Юдеї, Я підніму Єрусалим з руїни.

27 que digo à profundeza das águas: Seca-te, e eu secarei os teus rios;

27Це Я скажу: „Сухим стань, океане!" Я осушу усі ваші річки.

28 que digo de Ciro: Ele é meu pastor e cumprirá tudo o que me apraz; que digo também de Jerusalém: Será edificada; e do templo: Será fundado.

28Це Я про Кира розповім усім: „Він — мій пастух, робитиме він те, що Я захочу. Він скаже про Єрусалим, що відродитись має місто знову, про храм, що знову мусить він піднятись"».

Isaías 45

Ciro, o libertador de Israel

1 Assim diz o SENHOR ao seu ungido, a Ciro, a quem tomo pela mão direita, para abater as nações ante a sua face, e para descingir os lombos dos reis, e para abrir diante dele as portas, que não se fecharão.

2 Eu irei adiante de ti, endireitarei os caminhos tortuosos, quebrarei as portas de bronze e despedaçarei as trancas de ferro;

3 dar-te-ei os tesouros escondidos e as riquezas encobertas, para que saibas que eu sou o SENHOR, o Deus de Israel, que te chama pelo teu nome.

4 Por amor do meu servo Jacó e de Israel, meu escolhido, eu te chamei pelo teu nome e te pus o sobrenome, ainda que não me conheces.

5 Eu sou o SENHOR, e não há outro; além de mim não há Deus; eu te cingirei, ainda que não me conheces.

6 Para que se saiba, até ao nascente do sol e até ao poente, que além de mim não há outro; eu sou o SENHOR, e não há outro.

Книга Пророка Ісаї 45

Бог обирає Кира для звільнення Ізраїлю

1Ось що Господь царю-обранцю Киру мовить: «Тебе за праву руку Я тримаю, допоможу тобі Я підкорить народи інші, забрати владу у царів. Я двері відчиню перед тобою, щоб брами міста незачинені були.

2Попереду Я йтиму, розрівняю гори і розіб'ю ворота металеві, залізні переріжу Я засуви.

3Віддам тобі скарби, що в темряві принишкли, усе багатство, що по схованках лежить, аби ти знав, що Я — Господь, Бог Ізраїлю, що на ймення зве тебе.

4Заради Якова, слуги Мого, та Ізраїля, вибраного Мною, назвав тебе таким ім'ям і дав тобі звання, хоча й не знаєш ти Мене.

5Я є Господь, немає іншого такого; крім Мене, Бога не існує. Я укріпив тебе, хоч ти Мене й не знаєш.

6Я це зробив, аби народи з Заходу до Сходу знали, немає іншого нікого, орім Мене, що Я — Господь, що Бога іншого їм не дано.

[7] Eu formo a luz e crio as trevas; faço a paz e crio o mal; eu, o SENHOR, faço todas estas coisas.

O Senhor é o Criador

[8] Destilai, ó céus, dessas alturas, e as nuvens chovam justiça; abra-se a terra e produza a salvação, e juntamente com ela brote a justiça; eu, o SENHOR, as criei.

[9] Ai daquele que contende com o seu Criador! E não passa de um caco de barro entre outros cacos. Acaso, dirá o barro ao que lhe dá forma: Que fazes? Ou: A tua obra não tem alça.

[10] Ai daquele que diz ao pai: Por que geras? E à mulher: Por que dás à luz?

[11] Assim diz o SENHOR, o Santo de Israel, aquele que o formou: Quereis, acaso, saber as coisas futuras? Quereis dar ordens acerca de meus filhos e acerca das obras de minhas mãos?

[12] Eu fiz a terra e criei nela o homem; as minhas mãos estenderam os céus, e a todos os seus exércitos dei as minhas ordens.

[13] Eu, na minha justiça, suscitei a Ciro e todos os seus caminhos endireitarei; ele edificará a minha cidade e libertará os meus exilados, não por preço nem por presentes, diz o SENHOR dos Exércitos.

[14] Assim diz o SENHOR: A riqueza do Egito, e as mercadorias da Etiópia, e os sabeus, homens de grande estatura, passarão ao teu poder e serão teus; seguir-te-ão, irão em grilhões, diante de ti se prostrarão e te farão as suas súplicas,

[7]Я створюю пітьму і світло, приношу Я багатство і несу біду. Це Я, Господь, усе творю.

[8]Хай хмари проливаються добром, нехай відкриється земля і проросте спасінням, хай праведності паростки несуть життя. Це Я, Господь, створив усе його!

Бог керує Своїми творіннями

[9]Горе тому, хто вступає у суперечку з Творцем. Він, як глиняний черепок між багатьох побитих глечиків. Хіба питає глина гончара, що її ліпить: „Що ти робиш?” або „Немає руќів'я?”

[10]Лихо тому, хто питає батька: „Кого ти зачинаєш?” Хто звертається до матері з питанням: „Кого ти народжуєш?”»

[11]Ось що Господь говорить, Святий Ізраїлю, його Творець: «Мене допитуватись будете ви про дітей Моїх, а чи накази віддавати щодо того, що Я зробив?

[12]Створив Я землю і людей на ній. Я небеса напнув Своїми власними руками, військам Небесним Я даю накази.

[13]Я Кира спонукав творити добру справу, Йому Я простелю дорогу рівну. Він Моє місто знову відбудує, звільнить Моїх вигнанців без всякої оплати чи винагороди». Так говорить Всемогутній Господь.

[14]Ось що Господь каже: «Багатства Єгипту, скарби Ефіопії стануть твоїми. Севійці, високі та дужі, до тебе перейдуть й покірно йтимуть за тобою в ланцюгах, до ніг впадуть й молитися до тебе будуть, кажучи: „З тобою лише Бог, і іншого немає Бога”.

dizendo: Só contigo está Deus, e não há outro que seja Deus.

[15] Verdadeiramente, tu és Deus misterioso, ó Deus de Israel, ó Salvador.

[16] Envergonhar-se-ão e serão confundidos todos eles; cairão, à uma, em ignomínia os que fabricam ídolos.

[17] Israel, porém, será salvo pelo SENHOR com salvação eterna; não sereis envergonhados, nem confundidos em toda a eternidade.

[18] Porque assim diz o SENHOR, que criou os céus, o Deus que formou a terra, que a fez e a estabeleceu; que não a criou para ser um caos, mas para ser habitada: Eu sou o SENHOR, e não há outro.

O Senhor e os ídolos

[19] Não falei em segredo, nem em lugar algum de trevas da terra; não disse à descendência de Jacó: Buscai-me em vão; eu, o SENHOR, falo a verdade e proclamo o que é direito.

[20] Congregai-vos e vinde; chegai-vos todos juntos, vós que escapastes das nações; nada sabem os que carregam o lenho das suas imagens de escultura e fazem súplicas a um deus que não pode salvar.

[21] Declarai e apresentai as vossas razões. Que tomem conselho uns com os outros. Quem fez ouvir isto desde a antiguidade? Quem desde aquele tempo o anunciou? Porventura, não o fiz eu, o SENHOR? Pois não há outro Deus, senão eu, Deus justo e Salvador não há além de mim.

[15]Звичайно, Боже, Ти для нас незримий, Бог Ізраїлю, наш Спаситель.

[16]А хто бовванів робить, ті зазнають сором і ганьбу, в немилості відринуті, підуть.

[17]Господь дав порятунок Ізраїлю, навіки перемогу дарував йому. Ви не зазнаєте ні сорому, ані зневаги на віки.

[18]Господь дав небесам життя. Він — Бог. Він землю сформував і сотворив, зробив міцною, витривалою її. Створив її, аби не пустувала, аби населена була». Господь говорить: «Я — Господь, богів немає інших.

[19]Я не робив із цього таємниці, не говорив у темних тайниках землі. Нащадкам Якова Я не казав шукати Мене десь у темних землях, там, де пустка. Бо Я — Господь, Який каже правду, все, що говорю, — справедливо».

Господь доводить, що Він — єдиний Бог

[20]Усі народи уцілілі, зберіться і прийдіть до Мене. Усі, хто носить дерев'яних бовванів і молиться богу, який не може їх спасти, хто не має знань,

[21]прийдіть, порадьтеся між собою і викладіть справу: «Хто проголосив це з давніх давен? Хто передбачив це ще в незапам'ятні часи? Хіба не Я, Господь, зробив це? Немає Бога іншого, крім Мене, справедливого Бога, Спасителя. Я — єдиний Бог!

[22] Olhai para mim e sede salvos, vós, todos os limites da terra; porque eu sou Deus, e não há outro.

[23] Por mim mesmo tenho jurado; da minha boca saiu o que é justo, e a minha palavra não tornará atrás. Diante de mim se dobrará todo joelho, e jurará toda língua.

[24] De mim se dirá: Tão-somente no SENHOR há justiça e força; até ele virão e serão envergonhados todos os que se irritarem contra ele.

[25] Mas no SENHOR será justificada toda a descendência de Israel e nele se gloriará.

Isaías 46

A queda dos ídolos da Babilônia

[1] Bel se encurva, Nebo se abaixa; os ídolos são postos sobre os animais, sobre as bestas; as cargas que costumáveis levar são canseira para as bestas já cansadas.

[2] Esses deuses juntamente se abaixam e se encurvam, não podem salvar a carga; eles mesmos entram em cativeiro.

[3] Ouvi-me, ó casa de Jacó e todo o restante da casa de Israel; vós, a quem desde o nascimento carrego e levo nos braços desde o ventre materno.

[4] Até à vossa velhice, eu serei o mesmo e, ainda até às cãs, eu vos carregarei; já o tenho feito; levar-vos-ei, pois, carregar-vos-ei e vos salvarei.

[5] A quem me comparareis para que eu lhe seja igual? E que coisa semelhante confrontareis comigo?

[6] Os que gastam o ouro da bolsa e pesam a prata nas balanças assalariam o ourives

[22]Поверніться до Мене і будете врятовані, всі народи в усіх кінцях землі. Тому що Я — Бог, і немає іншого Бога.

[23]Своїм іменем Я клянусь і обіцяю, що правду мовлю. Ця клятва буде непорушна. Кожне коліно прихилиться переді Мною, і кожний язик присягне на послух Мені.

[24]Вони казатимуть: „Правда і сила тільки у Господа. Усі, хто гнівався на Нього, прийдуть до Нього й будуть осоромлені”».

[25]Усі нащадки Ізраїля знайдуть справедливість у Господа і будуть Його прославляти.

Книга Пророка Ісаї 46

Лжебоги непотрібні

[1]Бел схилився, а Нево зігнувся в ганьбі переді мною. Їхніх бовванів поклали на спини худоби та тварин; вона — важка ноша, яку має тягнути змучена худоба.

[2]Обох зганьблених кинули на землю. Вони не могли врятувати навіть власних бовванів і самі потрапили в полон.

[3]Послухай мене, роде Якова, усі, хто вцілів у родині ізраїльській! Я носив вас з народження, Я підтримував вас з материнського лона,

[4]і буду це робити, доки не постарієте. Навіть коли посивіє ваше волосся, Яноситиму вас. Я вас створив і піклуватимуся про вас, і вас врятую.

[5]З ким ви можете порівняти Мене? Хто Мені рівний?

[6]Ті, хто легко виймає золото з гаманця і витрачає його, хто важить срібло на терезах, ті наймають ремісника, і він

para que faça um deus e diante deste se prostram e se inclinam.

[7] Sobre os ombros o tomam, levam-no e o põem no seu lugar, e aí ele fica; do seu lugar não se move; recorrem a ele, mas nenhuma resposta ele dá e a ninguém livra da sua tribulação.

[8] Lembrai-vos disto e tende ânimo; tomai-o a sério, ó prevaricadores.

[9] Lembrai-vos das coisas passadas da antiguidade: que eu sou Deus, e não há outro, eu sou Deus, e não há outro semelhante a mim;

[10] que desde o princípio anuncio o que há de acontecer e desde a antiguidade, as coisas que ainda não sucederam; que digo: o meu conselho permanecerá de pé, farei toda a minha vontade;

[11] que chamo a ave de rapina desde o Oriente e de uma terra longínqua, o homem do meu conselho. Eu o disse, eu também o cumprirei; tomei este propósito, também o executarei.

[12] Ouvi-me vós, os que sois de obstinado coração, que estais longe da justiça.

[13] Faço chegar a minha justiça, e não está longe; a minha salvação não tardará; mas estabelecerei em Sião o livramento e em Israel, a minha glória.

Isaías 47

A queda de Babilônia

[1] Desce e assenta-te no pó, ó virgem filha de Babilônia; assenta-te no chão, pois já não há trono, ó filha dos caldeus, porque

виплавляє з нього бога. Вони схиляються перед ним і вшановують його.

[7]Вони піднімають його на плечі, несуть, встановлюють у певному місці. Там він і стоїть непорушно. Коли хтось виплакує свій біль йому, він не відповідає. Він нікого не визволить із біди.

[8]Пам’ятайте про це і будьте сильними. Нагадуйте собі про це, грішники.

[9]Пам’ятайте про те, що було давно. Тому що Я — Бог, і нікого іншого з богів немає. Я — Бог, і немає жодного схожого на Мене.

[10]Я говорив вам від початку про те, що буде в кінці, і вже давно Я розповів вам про те, чого ще не було. Мої наміри здійсняться, все що Я хочу, Я звершу.

[11]Я призву орла з далеких країв, чоловіка покличу, щоб здійснив те, що Я надумав. Що Я сказав, те й здійсню, зроблю те, що задумав.

[12]Послухайте Мене, непоступливі й далекі від справедливості.

[13]Вже наближається справедливість, Моє спасіння не забариться. Я принесу порятунок Сіону й наділю славою Ізраїль.

Книга Пророка Ісаї 47

Боже послання до Вавилона

[1]О, діво вавилонська, опустись, сядь в порох земний. Сиди вже не на троні, а на землі, дочко халдейська. Тебе не називатимуть тендітною та ніжною.

nunca mais te chamarás a mimosa e delicada.

[2] Toma a mó e mói a farinha; tira o teu véu, ergue a cauda da tua vestidura, desnuda as pernas e atravessa os rios.

[2]Зніми покривало і жорна у руки візьми, молоти зерно починай. Розв'язуй спідницю, відкрий свої ноги, крокуй через ріки.

[3] As tuas vergonhas serão descobertas, e se verá o teu opróbrio; tomarei vingança e não pouparei a homem algum.

[3]Відкриється твоя голизна, твій сором побачать. Помщуся Я тобі, нікого не помилую, скараю.

[4] Quanto ao nosso Redentor, o SENHOR dos Exércitos é seu nome, o Santo de Israel.

[4]Спаситель наш Господь Усемогутній — Святий Ізраїлю.

[5] Assenta-te calada e entra nas trevas, ó filha dos caldeus, porque nunca mais serás chamada senhora de reinos.

[5]Говорить Господь: «Сиди й мовчи, іди в пітьму, халдейська дочко». Не називатимуть тебе більш царицею всіх царств.

[6] Muito me agastei contra o meu povo, profanei a minha herança e a entreguei na tua mão, porém não usaste com ela de misericórdia e até sobre os velhos fizeste mui pesado o teu jugo.

[6]Я розлютивсь на Свій народ, позбавив його честі й шани. Я віддав людей у твої руки, але ти доброти до них не проявила, ярмо тяжке звалила навіть на старих.

[7] E disseste: Eu serei senhora para sempre! Até agora não tomaste a sério estas coisas, nem te lembraste do seu fim.

[7]Ти говорила: «Житиму повіки, царицею навіки буду я». Ти не подумала про те, що наробила, ти не замислилась над тим, що трапиться пізніше.

[8] Ouve isto, pois, tu que és dada a prazeres, que habitas segura, que dizes contigo mesma: Eu só, e além de mim não há outra; não ficarei viúva, nem conhecerei a perda de filhos.

[8]Послухай-но тепер, любителько утіх! Сидиш ти самовпевнено й безпечно, себе ти переконуєш у тому, що ти єдина, і нема подібної до тебе: «Не буду я вдовою і дітей не втрачу».

[9] Mas ambas estas coisas virão sobre ti num momento, no mesmo dia, perda de filhos e viuvez; virão em cheio sobre ti, apesar da multidão das tuas feitiçarias e da abundância dos teus muitos encantamentos.

[9]Але пізнаєш те і інше ти раптово, того ж дня. Дітей своїх ти втратиш, і не стане чоловіка, хоча і вмієш ворожити, і великі чари маєш.

[10] Porque confiaste na tua maldade e disseste: Não há quem me veja. A tua

[10]Себе безпечно почувала ти, хоч зло несла, ти думала, ніхто тебе не бачить. Твої знання і мудрість тебе не тим

sabedoria e a tua ciência, isso te fez desviar, e disseste contigo mesma: Eu só, e além de mim não há outra.

[11] Pelo que sobre ti virá o mal que por encantamentos não saberás conjurar; tal calamidade cairá sobre ti, da qual por expiação não te poderás livrar; porque sobre ti, de repente, virá tamanha desolação, como não imaginavas.

[12] Deixa-te estar com os teus encantamentos e com a multidão das tuas feitiçarias em que te fatigaste desde a tua mocidade; talvez possas tirar proveito, talvez, com isso, inspirar terror.

[13] Já estás cansada com a multidão das tuas consultas! Levantem-se, pois, agora, os que dissecam os céus e fitam os astros, os que em cada lua nova te predizem o que há de vir sobre ti.

[14] Eis que serão como restolho, o fogo os queimará; não poderão livrar-se do poder das chamas; nenhuma brasa restará para se aquentarem, nem fogo, para que diante dele se assentem.

[15] Assim serão para contigo aqueles com quem te fatigaste; aqueles com quem negociaste desde a tua mocidade; dispersar-se-ão, cambaleantes, cada qual pelo seu caminho; ninguém te salvará.

Isaías 48

Repreendida a infidelidade de Israel

[1] Ouvi isto, casa de Jacó, que vos chamais pelo nome de Israel e saístes da linhagem de Judá, que jurais pelo nome do SENHOR

шляхом вели. Ти думала: «Єдина я така. Нема нікого поруч».

[11]Але й сама незчуєшся, коли насуне лихо. Прийде біда, не зможеш зупинити, впаде на тебе так раптово горе, що ти уникнути його не зможеш.

[12]Закляттями займайся й далі, поширюй чари ті, якими з юності займалась, можливо, поміч матимеш від них, а, може, ти когось злякаєш.

[13]Знесилилась ти вже від радників своїх численних. Хай звіздарі тобі прийдуть на поміч, нехай врятують ті, хто зорі споглядає, хто провіщає, дивлячись на новий місяць, що станеться з тобою.

[14]Поглянь, вони, мов солома, їх полум'я умить поглине. Їм не дано себе спасти від нищівної сили ватри, бо це не вогнище, щоб біля нього грітись, не те багаття, щоб сидіть навколо.

[15]Такими тобі стали всі, з ким працювала, із ким ти торгувала з юних літ. Усі вони своїм шляхом підуть, ніхто тебе не буде рятувати.

Книга Пророка Ісаї 48

Бог править світом

[1]Господь говорить: «Вислухай ось що, роде Якова, який носить ім'я Ізраїль. Слухайте, нащадки Юди, що клянуть я іменем Господнім, хто визнає Бога Ізраїлю, хоча неправедно й нещиро.

e confessais o Deus de Israel, mas não em verdade nem em justiça.

[2] (Da santa cidade tomam o nome e se firmam sobre o Deus de Israel, cujo nome é SENHOR dos Exércitos.)

[2]Бо ви себе вважаєте дітьми святого Міста, що покладаються на Бога Ізраїлю, ім'я Якого — Всемогутній Господь.

[3] As primeiras coisas, desde a antiguidade, as anunciei; sim, pronunciou-as a minha boca, e eu as fiz ouvir; de repente agi, e elas se cumpriram.

[3]Давно Я вам, прорік усе, що сталося тепер, Я попередив вас заздалегідь. Я доніс цю новину до вас, і ось раптово Я обіцяне звершив.

[4] Porque eu sabia que eras obstinado, e a tua cerviz é um tendão de ferro, e tens a testa de bronze.

[4]Мені відома ваша непоступливість, бо шия ваша — то залізні м'язи, а чола, неначе бронзові вони.

[5] Por isso, to anunciei desde aquele tempo e to dei a conhecer antes que acontecesse, para que não dissesses: O meu ídolo fez estas coisas; ou: A minha imagem de escultura e a fundição as ordenaram.

[5]Я сповістив про все те наперед, до того ще, як відбулись ці події. Я це зробив, щоб ви сказати не могли, що то боввани все зробили, що дерев'яні й металеві образи усе те спричинили.

Бог карає Ізраїль, щоб очистити його

[6] Já o tens ouvido; olha para tudo isto; porventura, não o admites? Desde agora te faço ouvir coisas novas e ocultas, que não conhecias.

[6]Ти чув про це, тож осмисли все ще раз. А ви хіба не будете розповідати про них? Тепер же розповім нове, про ті події, про які ще невідомо.

[7] Apareceram agora e não há muito, e antes deste dia delas não ouviste, para que não digas: Eis que já o sabia.

[7]Бо відбувається це зараз, не колись, ви до сьогодні ще про них не чули, тому й сказати не зможете: „Я все вже знаю".

[8] Tu nem as ouviste, nem as conheceste, nem tampouco antecipadamente se te abriram os ouvidos, porque eu sabia que procederias mui perfidamente e eras chamado de transgressor desde o ventre materno.

[8]Не чув ти і не знав про це, бо вже давно закриті твої вуха. Я знав напевне про твою невірність, що ти повстанцем прозваний із пелюшок.

[9] Por amor do meu nome, retardarei a minha ira e por causa da minha honra me conterei para contigo, para que te não venha a exterminar.

[9]Не буду гніватись заради імені Свого і стримаюся, щоб не знищити тебе, аби Моє терпіння люди вихваляли, щоб не віддати іншим славу ту, що істинно Мені належить.

[10] Eis que te acrisolei, mas disso não resultou prata; provei-te na fornalha da aflição.

[10]Я очистив тебе, та не так, як у полум'ї срібло гартують, Я тебе перевірив в горнилі страждань.

[11] Por amor de mim, por amor de mim, é que faço isto; porque como seria profanado o meu nome? A minha glória, não a dou a outrem.

[11]Для Себе, для імені Свого Я це зробив, бо не повинно осквернятися Моє ім'я, щоб бовванам не віддати славу ту, що істинно Мені належить.

[12] Dá-me ouvidos, ó Jacó, e tu, ó Israel, a quem chamei; eu sou o mesmo, sou o primeiro e também o último.

[12]Народе Якова, послухай, до вас звертаюся Я, люди Ізраїлю! Я — Бог, Я — Перший і Останній.

[13] Também a minha mão fundou a terra, e a minha destra estendeu os céus; quando eu os chamar, eles se apresentarão juntos.

[13]Моя рука підвалини землі заклала, правицею розкинув небеса Я. Я їх покличу, і вони переді Мною стануть.

[14] Ajuntai-vos, todos vós, e ouvi! Quem, dentre eles, tem anunciado estas coisas? O SENHOR amou a Ciro e executará a sua vontade contra a Babilônia, e o seu braço será contra os caldeus.

[14]Зберіться всі разом, послухайте Мене. Хто з цих бовванів все це передрік? Кира Господь обрав, щоб виконав Господню волю, щоб з Вавилоном і халдеями зробив усе, що спланував Господь.

[15] Eu, eu tenho falado; também já o chamei. Eu o trouxe e farei próspero o seu caminho.

[15]Так Я сказав, це Я його покликав. Це Я його привів, і він уповні виконає справу.

[16] Chegai-vos a mim e ouvi isto: não falei em segredo desde o princípio; desde o tempo em que isso vem acontecendo, tenho estado lá. Agora, o SENHOR Deus me enviou a mim e o seu Espírito.

[16]До Мене підійдіть і вислухайте ось що! Ще від початку не робив Я з цього таємниць. Відтоді, як це сталось, Я був там». Господь, Володар Мій, послав мене і Дух Свій все це тобі доповісти.

[17] Assim diz o SENHOR, o teu Redentor, o Santo de Israel: Eu sou o SENHOR, o teu Deus, que te ensina o que é útil e te guia pelo caminho em que deves andar.

[17]Ось що Господь каже, твій Рятівник, Святий Ізраїлю: «Це Я, Господь, твій Бог, настановляю на добро тебе і праведним шляхом веди, яким потрібно йти.

[18] Ah! Se tivesses dado ouvidos aos meus mandamentos! Então, seria a tua paz como um rio, e a tua justiça, como as ondas do mar.

[18]Коли б ти в заповіти вслухався Мої, то приливало б, як ріка, твоє добро. А твій рятунок, наче як хвиль морських прибій.

[19] Também a tua posteridade seria como a areia, e os teus descendentes, como os grãos da areia; o seu nome nunca seria eliminado nem destruído de diante de mim.

[19]Було б твоїх нащадків стільки, як піщинок, не перервався б рід, твоє ім'я не знищене було б переді Мною.

[20] Saí da Babilônia, fugi de entre os caldeus e anunciai isto com voz de júbilo; proclamai-o e levai-o até ao fim da terra; dizei: O SENHOR remiu a seu servo Jacó.

[20]Йдіть з Вавилона, втікайте від халдеїв! Возрадуйтеся і оповістіть, розголосіть цю новину усьому світу. Нехай в усі кутки землі долине: „Порятував Господь Свого слугу Якова".

[21] Não padeceram sede, quando ele os levava pelos desertos; fez-lhes correr água da rocha; fendeu a pedra, e as águas correram.

[21]Вони не знали спраги, коли Він вів їх по пустелі, бо змусив воду Бог із скелі потекти, Він скелю розітнув і ринула вода.

[22] Para os perversos, todavia, não há paz, diz o SENHOR.

[22]„Немає миру злісним, нечестивим"». Так говорить Господь.

Isaías 49

O Servo do Senhor é a luz dos gentios

[1] Ouvi-me, terras do mar, e vós, povos de longe, escutai! O SENHOR me chamou desde o meu nascimento, desde o ventre de minha mãe fez menção do meu nome;

[2] fez a minha boca como uma espada aguda, na sombra da sua mão me escondeu; fez-me como uma flecha polida, e me guardou na sua aljava,

[3] e me disse: Tu és o meu servo, és Israel, por quem hei de ser glorificado.

[4] Eu mesmo disse: debalde tenho trabalhado, inútil e vãmente gastei as minhas forças; todavia, o meu direito está perante o SENHOR, a minha recompensa, perante o meu Deus.

[5] Mas agora diz o SENHOR, que me formou desde o ventre para ser seu servo, para que torne a trazer Jacó e para reunir

Книга Пророка Ісаї 49

Слуга Божий

[1]Послухайте мене, з усіх кінців землі народи, послухайте, всі люди, хоч би де жили! Ще до народження призвав Господь мене Йому служити, Моє ім'я назвав, коли я в материнськім лоні був.

[2]Мені Він мову вигострив, мов разючий меч, та захищає в затінку руки Своєї. Мов гостру стрілу, мене відшліфував Господь, надійно в сагайдаці заховав.

[3]Сказав Господь мені: «Слуга ти Мій, Ізраїлю, прославлюсь Я тобою».

[4]А я подумав: «Даремно я трудився тяжко, віддав всі сили марно, надаремне. Але не сумніваюсь, що Господь мені віддасть належне, Він вирішить, що дати мені як нагороду».

[5]Господь створив мене в утробі, щоб Його слугою був я. Щоб Якова народ повернув до Нього, щоб Ізраїль зібрався до Нього. В очах Господніх

Israel a ele, porque eu sou glorificado perante o SENHOR, e o meu Deus é a minha força.

шану мав, Бог мій силою Своєю наділив мене.

[6] Sim, diz ele: Pouco é o seres meu servo, para restaurares as tribos de Jacó e tornares a trazer os remanescentes de Israel; também te dei como luz para os gentios, para seres a minha salvação até à extremidade da terra.

[6]Тепер Він каже: «Немає важливішого слуги для Мене, тож Я повинен повернути Якова народ, народ Ізраїлю вцілілий повернуть додому. Зроблю тебе Я світлом для решти народів, щоб порятунок Мій дійшов у всі кінці землі».

[7] Assim diz o SENHOR, o Redentor e Santo de Israel, ao que é desprezado, ao aborrecido das nações, ao servo dos tiranos: Os reis o verão, e os príncipes se levantarão; e eles te adorarão por amor do SENHOR, que é fiel, e do Santo de Israel, que te escolheu.

[7]Ось що сказав Господь Святий, Визволитель Ізраїлю тому, кого народ зневажив, зненавидів, тому, хто є рабом царів: «Царі, побачивши тебе, на ноги підведуться, правителі поклони будуть бити». То через Господа, Який довів Свою вірність, через Святого Ізраїлю, Який обрав тебе.

Prometida a restauração de Israel

День спасіння

[8] Diz ainda o SENHOR: No tempo aceitável, eu te ouvi e te socorri no dia da salvação; guardar-te-ei e te farei mediador da aliança do povo, para restaurares a terra e lhe repartires as herdades assoladas;

[8]Господь каже: «Твої молитви відізвалися в Мені, Я добротою відповів тобі, Я допоміг тобі, як визволив тебе з біди, опікувавсь тобою й доручив донести Заповіт до людства, підняти землю із руїн, вернути спадок розграбований тому, хто володів одвіку ним.

[9] para dizeres aos presos: Saí, e aos que estão em trevas: Aparecei. Eles pastarão nos caminhos e em todos os altos desnudos terão o seu pasto.

[9]Ти сказати в'язням мусиш: „Вільні ви, ідіть!" І в темноту послати гук: „Виходьте із пітьми". Вони знайдуть, чим годуватись по дорогах, і голі пагорби їм пасовиськом стануть.

[10] Não terão fome nem sede, a calma nem o sol os afligirá; porque o que deles se compadece os guiará e os conduzirá aos mananciais das águas.

[10]Вони не знатимуть ні голоду, ні спраги. Їм не дошкулить сонце і пустельний вітер, бо Той, Хто дає їм втіху, поведе їх далі і виведе їх до джерельної води.

[11] Transformarei todos os meus montes em caminhos, e as minhas veredas serão alteadas.

[11]Всі гори Я перетворю на шлях широкий, піднімуться Мої путі.

[12] Eis que estes virão de longe, e eis que aqueles, do Norte e do Ocidente, e aqueles outros, da terra de Sinim.

[13] Cantai, ó céus, alegra-te, ó terra, e vós, montes, rompei em cânticos, porque o SENHOR consolou o seu povo e dos seus aflitos se compadece.

[14] Mas Sião diz: O SENHOR me desamparou, o SENHOR se esqueceu de mim.

[15] Acaso, pode uma mulher esquecer-se do filho que ainda mama, de sorte que não se compadeça do filho do seu ventre? Mas ainda que esta viesse a se esquecer dele, eu, todavia, não me esquecerei de ti.

[16] Eis que nas palmas das minhas mãos te gravei; os teus muros estão continuamente perante mim.

[17] Os teus filhos virão apressadamente, ao passo que os teus destruidores e os teus assoladores se retiram do teu meio.

[18] Levanta os olhos ao redor e olha: todos estes que se ajuntam vêm a ti. Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR, de todos estes te vestirás como de um ornamento e deles te cingirás como noiva.

[19] Pois, quanto aos teus lugares desertos e desolados e à tua terra destruída, agora tu, ó Sião, certamente, serás estreita demais para os moradores; e os que te devoravam estarão longe de ti.

[20] Até mesmo os teus filhos, que de ti foram tirados, dirão aos teus ouvidos: Mui estreito é para mim este lugar; dá-me espaço em que eu habite.

[12]Погляньте, поспішають люди із далеких мандрів, ідуть і з півночі, і з заходу додому, а дехто — з Асуанської землі (Єгипту)».

[13]Співайте, небеса, возрадуйся, щаслива земле, наповніться веселими піснями, гори. Тому що втішив Свій народ Господь, Він співчуває бідакам Своїм.

Сіон, покинута жінка

[14]Але Сіон сказав: «Мене Господь покинув, Володар мій забув мене».

[15]Господь сказав: «Хіба забути жінка може дитинча своє, чи може не жаліть дитя, що народила? Якби вона й могла забути, то Я повіки не забуду.

[16]Поглянь, твоє ім’я тавровано вже на Моїх руках, я думаю про Тебе без зупинки.

[17]До тебе діти твої рідні поспішають, від тебе підуть всі, хто руйнував тебе і мучив.

[18]Зведи угору зір, кинь погляд пильний. Всі твої діти гуртуються і йдуть до тебе». Господь сказав: «Так само правда, як і те, що Я живу, ти їхноситимеш, як діадему, ти їх вдягатимеш, мов наречена.

[19]Я справді зруйнував тебе й понівечив, тебе на землю Я пожбурив, але тепер твоя земля наповниться людьми, на її теренах вони тіснитись будуть. Підуть у небуття усі, хто руйнував її.

[20]Народжені на чужині, твої нащадки до тебе якось завітають і промовлять: „Нам тісно тут, замало місця, дай ще землі нам, щоби селитись ми могли”.

[21] E dirás contigo mesma: Quem me gerou estes, pois eu estava desfilhada e estéril, em exílio e repelida? Quem, pois, me criou estes? Fui deixada sozinha; estes, onde estavam?

[22] Assim diz o SENHOR Deus: Eis que levantarei a mão para as nações e ante os povos arvorarei a minha bandeira; eles trarão os teus filhos nos braços, e as tuas filhas serão levadas sobre os ombros.

[23] Reis serão os teus aios, e rainhas, as tuas amas; diante de ti se inclinarão com o rosto em terra e lamberão o pó dos teus pés; saberás que eu sou o SENHOR e que os que esperam em mim não serão envergonhados.

[24] Tirar-se-ia a presa ao valente? Acaso, os presos poderiam fugir ao tirano?

[25] Mas assim diz o SENHOR: Por certo que os presos se tirarão ao valente, e a presa do tirano fugirá, porque eu contenderei com os que contendem contigo e salvarei os teus filhos.

[26] Sustentarei os teus opressores com a sua própria carne, e com o seu próprio sangue se embriagarão, como com vinho novo. Todo homem saberá que eu sou o SENHOR, o teu Salvador e o teu Redentor, o Poderoso de Jacó.

Isaías 50

O Servo do Senhor, ultrajado mas fiel

[1] Assim diz o SENHOR: Onde está a carta de divórcio de vossa mãe, pela qual eu a repudiei? Ou quem é o meu credor, a quem eu vos tenha vendido? Eis que por

[21]Тоді себе на самоті спитаєш: „Хто народив мені усіх дітей? Я втратила своїх дітей, не можу мати інших, була у вигнанні, поневірялась у краях чужих. Хто ж виростив, підняв на ноги цих синів? Самотньою лишилась я, то звідкіля ж вони прийшли?”»

[22]Ось що сказав Господь, мій Володар: «Я помахом руки народам знак подам, Я стяг звитяжний піднесу, щоб кожен бачив. До тебе принесуть синів в обіймах, дочок твоїх тобі доставлять на плечах.

[23]Царі навчатимуть твоїх дітей, про них царівни піклуватись будуть. Вони вклонятимуться тобі низько і цілуватимуть підошви ніг твоїх. Тоді ти зрозумієш: Я — Господь, не розчарується ніхто, хто в Мене вірить».

[24]Чи можна в переможця відібрати здобич, або відбити полоненого, щоб той утік?

[25]Ось що Господь говорить: «Так, відберуть у переможців полонених, повернуться трофеї тим, кому належали раніше. Я власноруч піду на ворогів твоїх, щоб врятувати твоїх дітей.

[26]Я змушу ворогів твоїх давитися своєю плоттю, від крові власної сп'яніти, наче від вина. І зрозуміють всі, що Я — Господь, твій Рятівник, твій Визволитель, Бог Якова могутній».

Книга Пророка Ісаї 50

Кара ізраїльтянам — за їхні гріхи

[1]Господь говорить: «О народе Ізраїлю! Ти думаєш, що Я розлучився й вигнав твою матір (Єрусалим)? Де ж посвідка про те, що Я розлучився з нею? Чи кредиторам Я віддав вас як заклад? О

causa das vossas iniqüidades é que fostes vendidos, e por causa das vossas transgressões vossa mãe foi repudiada.

ні, вас продано за ваші всі гріхи, а матір вашу вислано ваші вчинки.

2 Por que razão, quando eu vim, ninguém apareceu? Quando chamei, ninguém respondeu? Acaso, se encolheu tanto a minha mão, que já não pode remir ou já não há força em mim para livrar? Eis que pela minha repreensão faço secar o mar e torno os rios um deserto, até que cheirem mal os seus peixes; pois, não havendo água, morrem de sede.

2Чому нікого не зустрів, коли Я йшов до тебе? Чому ніхто не відізвавсь, коли Я кликав? Хіба Моя рука коротка, щоб дістати вас і врятувати? Хіба не маю досить сил, щоб визволити вас? Коли звелю Я, море висихає, коли захочу, то ріки обезводню на пустелю, вся риба зігниє без води, помре від спраги.

3 Eu visto os céus de negridão e lhes ponho pano de saco por sua coberta.

3Я одягаю небеса у темінь, волосяницю жалобну накидаю на небозвід.

Божі слуги справді залежать від Бога

4 O SENHOR Deus me deu língua de eruditos, para que eu saiba dizer boa palavra ao cansado. Ele me desperta todas as manhãs, desperta-me o ouvido para que eu ouça como os eruditos.

4Господь, мій Володар, навчив мене, що слід казати цим понурим людям, щоб знав я, як підтримати і втішити слабкого. Щоранку Він будить мене і повчає, як учня, який мусить уважно слухати.

5 O SENHOR Deus me abriu os ouvidos, e eu não fui rebelde, não me retraí.

5Господь, мій Володар, відкрив мені вуха, і я не пішов проти Нього, не повернувся до Нього спиною.

6 Ofereci as costas aos que me feriam e as faces, aos que me arrancavam os cabelos; não escondi o rosto aos que me afrontavam e me cuspiam.

6Я підставив спину тим, хто б'є мене, а щоки тим, хто скуб мою бороду. Я не сховав обличчя, коли мене ображали й обпльовували.

7 Porque o SENHOR Deus me ajudou, pelo que não me senti envergonhado; por isso, fiz o meu rosto como um seixo e sei que não serei envergonhado.

7Господь, мій Володар, допомагає мені, тому й не зачепили мене людські кривди. Я буду непохитний, бо переконаний, що Він мене в тяжку годину не полишить.

8 Perto está o que me justifica; quem contenderá comigo? Apresentemo-nos juntamente; quem é o meu adversário? Chegue-se para mim.

8Вже близько Той, Хто проголосить мою безневинність. Той, хто мене звинувачує, нехай прийде до мене, підемо разом до суду тоді, щоб нас розсудили.

9 Eis que o SENHOR Deus me ajuda; quem há que me condene? Eis que todos eles,

9Погляньте, Господь, мій Володар, допомагає мені. Хто скаже, що я

como um vestido, serão consumidos; a traça os comerá.

[10] Quem há entre vós que tema ao SENHOR e que ouça a voz do seu Servo? Aquele que andou em trevas, sem nenhuma luz, confie em o nome do SENHOR e se firme sobre o seu Deus.

[11] Eia! Todos vós, que acendeis fogo e vos armais de setas incendiárias, andai entre as labaredas do vosso fogo e entre as setas que acendestes; de mim é que vos sobrevirá isto, e em tormentas vos deitareis.

винний? Усі ці люди згинуть, як одяг, поточений міллю.

[10]Хто з вас шанує Господа і підкоряється його слузі? Усі, хто блукає в пітьмі, без світла, мусять довіритися Господу, покластися на свого Бога.

[11]Послухайте, всі, хто розпалює вогонь і засвічує смолоскипи. Ходіть у полум'ї вашого вогнища, серед смолоскипів, які ви самі запалили. Ось що з вами буде від руки Моєї: ви сконаєте в муках».

Isaías 51

Palavra de conforto para Sião

[1] Ouvi-me vós, os que procurais a justiça, os que buscais o SENHOR; olhai para a rocha de que fostes cortados e para a caverna do poço de que fostes cavados.

[2] Olhai para Abraão, vosso pai, e para Sara, que vos deu à luz; porque era ele único, quando eu o chamei, o abençoei e o multipliquei.

[3] Porque o SENHOR tem piedade de Sião; terá piedade de todos os lugares assolados dela, e fará o seu deserto como o Éden, e a sua solidão, como o jardim do SENHOR; regozijo e alegria se acharão nela, ações de graças e som de música.

[4] Atendei-me, povo meu, e escutai-me, nação minha; porque de mim sairá a lei, e estabelecerei o meu direito como luz dos povos.

[5] Perto está a minha justiça, aparece a minha salvação, e os meus braços

Книга Пророка Ісаї 51

Ізраїль мусить бути подібним до Авраама

[1]Ось слово Господа: «Послухайте Мене, хто прагне жити як належить, усі, хто звертається до Господа по допомогу. Подумайте про Авраама, батька вашого, „скелю", від якої відкололись.

[2]Подумайте про Сарру, яка вас народила. Авраам був самотній, коли Я покликав його, але Я благословив його і послав йому багато дітей.

[3]Господь втішить зруйновану країну та Сіон. Пустища Він зробить квітучими, немов сади Едема, пустелі стануть схожими на Господні сади. Люди заживуть у щасті й радощах. Вдячні Господу, вони оспівуватимуть Його в піснях.

[4]Народе Мій, Мене послухай, прислухайся, що Я скажу! Я вчення людям дам Своє, Мої закони принесуть народам світло!

[5]Моя звитяга близько вже, Мій порятунок наближається невідворотно, рукою власною почну судити людей. На

dominarão os povos; as terras do mar me aguardam e no meu braço esperam.

Мою силу покладаються далекі береги і ждуть Моєї влади.

[6] Levantai os olhos para os céus e olhai para a terra embaixo, porque os céus desaparecerão como a fumaça, e a terra envelhecerá como um vestido, e os seus moradores morrerão como mosquitos, mas a minha salvação durará para sempre, e a minha justiça não será anulada.

[6]До неба очі підведіть й на землю гляньте під ногами. Розтануть, наче дим, небеса, і зноситься земля, немов старе вбрання, а ті, хто мешкає на ній, помруть. Але немає меж спасінню справедливому Моєму.

[7] Ouvi-me, vós que conheceis a justiça, vós, povo em cujo coração está a minha lei; não temais o opróbrio dos homens, nem vos turbeis por causa das suas injúrias.

[7]Послухайте Мене усі, хто знає, що є правота, в чийому серці Мій закон живе. Не бійтеся того, що лиходії скажуть, образи їхні не беріть до серця близько.

[8] Porque a traça os roerá como a um vestido, e o bicho os comerá como à lã; mas a minha justiça durará para sempre, e a minha salvação, para todas as gerações.

[8]Бо міль поточить їх, як одяг, як вовну, черви їх зжеруть. Але Мій справедливий порятунок переживе віки, Моє спасіння в поколіннях відізветься». Так говорить Господь.

Рука Божа спасе людей

[9] Desperta, desperta, arma-te de força, braço do SENHOR; desperta como nos dias passados, como nas gerações antigas; não és tu aquele que abateu o Egito e feriu o monstro marinho?

[9]Прокинься й підведись! Могутня стань, руко Господня. Повстань, як у старі часи, як у віки минулі. Чи то не ти Рагава порубала на шматки, чудовисько морське проткнула наскрізь?

[10] Não és tu aquele que secou o mar, as águas do grande abismo? Aquele que fez o caminho no fundo do mar, para que passassem os remidos?

[10]Чи то не ти, хто осушив морські глибини, безодню водну по краплині позбирав? А чи не ти шляхи проклала крізь товщі вод, щоби люди, порятовані тобою, могли пройти?

[11] Assim voltarão os resgatados do SENHOR e virão a Sião com júbilo, e perpétua alegria lhes coroará a cabeça; o regozijo e a alegria os alcançarão, e deles fugirão a dor e o gemido.

[11]Тому люди, Господом врятовані, повернуться додому, і на горі Сіон почнуться щастя співи. Їх щастя безкінечне увінчає, мов корона, й настануть тоді щастя й радість, і згинуть сум і страх.

[12] Eu, eu sou aquele que vos consola; quem, pois, és tu, para que temas o

[12]Господь говорить: «Я єдиний Я вас втішити умію. Чому боятися людини мусиш, яка помре, котра так само смертна, як трава?

homem, que é mortal, ou o filho do homem, que não passa de erva?

[13] Quem és tu que te esqueces do SENHOR, que te criou, que estendeu os céus e fundou a terra, e temes continuamente todo o dia o furor do tirano, que se prepara para destruir? Onde está o furor do tirano?

[14] O exilado cativo depressa será libertado, lá não morrerá, lá não descerá à sepultura; o seu pão não lhe faltará.

[15] Pois eu sou o SENHOR, teu Deus, que agito o mar, de modo que bramem as suas ondas – o SENHOR dos Exércitos é o meu nome.

[16] Ponho as minhas palavras na tua boca e te protejo com a sombra da minha mão, para que eu estenda novos céus, funde nova terra e diga a Sião: Tu és o meu povo.

[17] Desperta, desperta, levanta-te, ó Jerusalém, que da mão do SENHOR bebeste o cálice da sua ira, o cálice de atordoamento, e o esgotaste.

[18] De todos os filhos que ela teve nenhum a guiou; de todos os filhos que criou nenhum a tomou pela mão.

[19] Estas duas coisas te aconteceram; quem teve compaixão de ti? A assolação e a ruína, a fome e a espada! Quem foi o teu consolador?

[20] Os teus filhos já desmaiaram, jazem nas estradas de todos os caminhos, como o antílope, na rede; estão cheios da ira do SENHOR e da repreensão do teu Deus.

[13]Хто ти, що Господа, творця свого забув, забув Того, хто небеса розкинув і землю сотворив? Хто ти, що цілий день тремтиш від страху, лякаючись гніву гнобителів, що намір мають знищити тебе? Куди ж поділась лють усіх, хто тебе гнобив? Де ті, хто намагався знищити тебе? Погинули вони!

[14]Звільнять знедолених, їх випустять на волю, вони в темниці не загинуть. Для них завжди знайдеться хліб.

[15]Я — Господь, твій Бог, Який на морі хвилі з ревом котить». Господь Всемогутній — ось ймення Його.

[16]Свої думки Я вклав в твої уста, мій служе, сховав тебе у затінку руки Моєї. Я скористаюся тобою, щоби створити нові небеса, та землі підвалини закласти. Ти навчиш Ізраїль бути вірним народом Моїм.

Бог покарав Ізраїль

[17]Прокинься, збудись, піднімися, Єрусалиме, якому випало з руки Господньої прийняти і випити чашу гніву Божого до дна. Її ти випив і ні краплі не лишив. Достатньо там було, щоб захитався ти безсило.

[18]Немає нікого, хто б повів Єрусалим, жоден з народжених нею дітей не годен на це. Жоден з вихованих нею синів не очолить її.

[19]Два нещастя на тебе звалилося: руйнування й спустошення, голод і вбивства. Хто тужитиме за тобою? Хто втішить тебе?

[20]Заслабли твої діти. Вони лежать на розі кожної вулиці, мов ті антилопи в сітях, охоплені Господнім гнівом, Божим докором. Та Бог карав їх до тих пір, доки не в силах вже були виносити страждань.

[21] Pelo que agora ouve isto, ó tu que estás aflita e embriagada, mas não de vinho.

[22] Assim diz o teu SENHOR, o SENHOR, teu Deus, que pleiteará a causa do seu povo: Eis que eu tomo da tua mão o cálice de atordoamento, o cálice da minha ira; jamais dele beberás;

[23] pô-lo-ei nas mãos dos que te atormentaram, que disseram à tua alma: Abaixa-te, para que passemos sobre ti; e tu puseste as costas como chão e como rua para os transeuntes.

[21]Тому вислухайте Мене всі, хто постраждав, хто сп’янів, але не від вина, а від отрути смертельної.

[22]Господь, ваш Володар, ваш Бог, Який захищає Свій народ, ось що вам каже: «Погляньте, Я взяв з ваших рук чашу смертельної отрути, що змушує людей заточитися. Ви вже не питимете з цієї чаші, чаші Мого гніву.

[23]Я віддам її в руки тим, хто змусив вас страждати, хто наказав вам: „Падайте додолу, щоб ми потопталися по ваших тілах”. Ви зрівняли свої спини з землею, а вони топталися по них, як наче йшли по вулиці».

Isaías 52

[1] Desperta, desperta, reveste-te da tua fortaleza, ó Sião; veste-te das tuas roupagens formosas, ó Jerusalém, cidade santa; porque não mais entrará em ti nem incircunciso nem imundo.

[2] Sacode-te do pó, levanta-te e toma assento, ó Jerusalém; solta-te das cadeias de teu pescoço, ó cativa filha de Sião.

[3] Porque assim diz o SENHOR: Por nada fostes vendidos; e sem dinheiro sereis resgatados.

[4] Porque assim diz o SENHOR Deus: O meu povo no princípio desceu ao Egito, para nele habitar, e a Assíria sem razão o oprimiu.

[5] Agora, que farei eu aqui, diz o SENHOR, visto ter sido o meu povo levado sem preço? Os seus tiranos sobre ele dão uivos, diz o SENHOR; e o meu nome é blasfemado incessantemente todo o dia.

Книга Пророка Ісаї 52

Ізраїль буде врятовано

[1]Прокинься, збудися, Сіоне, вдягнися у силу свою. Вберися у шати прекрасні, Єрусалиме, місто святе. Нечисті чужинці більше не ввійдуть у брами твої.

[2]Зведись на ноги, пил останній обтруси, Єрусалиме полонений. Ослабне зашморг на шиї своїй, полонена дочко Сіону.

[3]Господь говорить: «Тебе віддали задарма, і звільнять тебе без срібла».

[4]Ось що Господь, мій Володар каже: «Колись Мій народ пішов у Єгипет, щоб жити там чужинцем. Та потім Ассирія пограбувала Мій народ».

[5]«А що Я бачу тепер? — Говорить Господь. — Мій народ забрали задарма. Ті, хто править ним, збиткуються з нього. Цілий день богохулять, зневажаючи Моє ім’я.

[6] Por isso, o meu povo saberá o meu nome; portanto, naquele dia, saberá que sou eu quem fala: Eis-me aqui.

[6]Тому Моє імення знатиме Мій народ. Через це у належний час вони знатимуть, що це Я кажу: „Ось Я"».

[7] Que formosos são sobre os montes os pés do que anuncia as boas-novas, que faz ouvir a paz, que anuncia coisas boas, que faz ouvir a salvação, que diz a Sião: O teu Deus reina!

[7]Яке то диво, чекати появи жаданого посланця на горі, що несе їм добру новину, що спасіння проголосить. Він Сіону повідомить: «Ваш Бог — то Цар!»

[8] Eis o grito dos teus atalaias! Eles erguem a voz, juntamente exultam; porque com seus próprios olhos distintamente vêem o retorno do SENHOR a Sião.

[8]Послухайте! Сторожа ваша галас підняла, хай вибухає дружна пісня щастя. Вони на власні очі бачать, що на Сіон вертається Господь.

[9] Rompei em júbilo, exultai à uma, ó ruínas de Jerusalém; porque o SENHOR consolou o seu povo, remiu a Jerusalém.

[9]Руїни Єрусалима! Веселу пісню нашу підхопіть! Тому що дав Господь утіху Своїм людям, Він визволив Єрусалим.

[10] O SENHOR desnudou o seu santo braço à vista de todas as nações; e todos os confins da terra verão a salvação do nosso Deus.

[10]Перед очима всіх народів, привселюдно Господь святу силу проявив. Тепер в усіх кінцях землі побачать всі спасіння, що наш Бог несе.

[11] Retirai-vos, retirai-vos, saí de lá, não toqueis coisa imunda; saí do meio dela, purificai-vos, vós que levais os utensílios do SENHOR.

[11]Ідіть, ідіть, залиште Вавилон, нечистого нічого не чіпайте. Виходьте звідти, очищайтесь усі, хто посуд Господа несе.

[12] Porquanto não saireis apressadamente, nem vos ireis fugindo; porque o SENHOR irá adiante de vós, e o Deus de Israel será a vossa retaguarda.

[12]Ви вийдете із міста неквапливо, не будете поспішати, мов той втікач, адже попереду Господь йтиме, й позаду Бог Ізраїлю охороняти буде вас.

O sofrimento vicário do Servo do Senhor

Стражденний слуга Божий

[13] Eis que o meu Servo procederá com prudência; será exaltado e elevado e será mui sublime.

[13]Мовить Господь: «Погляньте, Мій слуга матиме талан. Його поважатимуть і високо шануватимуть.

[14] Como pasmaram muitos à vista dele (pois o seu aspecto estava mui desfigurado, mais do que o de outro qualquer, e a sua aparência, mais do que a dos outros filhos dos homens),

[14]Як багато людей були вражені, побачивши спотворену зовнішність його і постать, що й людиною її важко визнати.

[15] assim causará admiração às nações, e os reis fecharão a sua boca por causa dele; porque aquilo que não lhes foi anunciado verão, e aquilo que não ouviram entenderão.

[15]Як багато народів будуть зачудовані, а царі оніміють від подиву. Бо вони побачать те, про що їм не сказали, і осягнуть те, про що не чули».

Isaías 53

Книга Пророка Ісаї 53

[1] Quem creu em nossa pregação? E a quem foi revelado o braço do SENHOR?

[1]Хто повірив у наше послання? Кому відкрилася рука Господня? Хто істинно сприйняв Господнє покарання?

[2] Porque foi subindo como renovo perante ele e como raiz de uma terra seca; não tinha aparência nem formosura; olhamo-lo, mas nenhuma beleza havia que nos agradasse.

[2]Він виріс перед Всевишнім, мов кволий паросток, як корінь у сухій землі. Не було в Ньому ні краси, ні величі, які б звертали на себе увагу. Не було в Ньому принади, яка б привернула нас до Нього.

[3] Era desprezado e o mais rejeitado entre os homens; homem de dores e que sabe o que é padecer; e, como um de quem os homens escondem o rosto, era desprezado, e dele não fizemos caso.

[3]Люди зневажали й уникали Його, як такого, хто постійно хворів. Достоту Він знав, що таке страждання, на Кого люди відмовляються дивитись, Його зневажали.

[4] Certamente, ele tomou sobre si as nossas enfermidades e as nossas dores levou sobre si; e nós o reputávamos por aflito, ferido de Deus e oprimido.

[4]Звичайно, Він узяв на Себе наші страждання й терпів наші болі, але ми гадали, що саме його покарав Бог, побив і змусив страждати.

[5] Mas ele foi traspassado pelas nossas transgressões e moído pelas nossas iniqüidades; o castigo que nos traz a paz estava sobre ele, e pelas suas pisaduras fomos sarados.

[5]Але Його рани були за наші переступи, Його було вражено за наші лихі вчинки. Покарання, що зцілювало нас, упало на Нього, і завдяки Його ранам ми зцілилися.

[6] Todos nós andávamos desgarrados como ovelhas; cada um se desviava pelo caminho, mas o SENHOR fez cair sobre ele a iniqüidade de nós todos.

[6]Усі ми розбрелися, як вівці, хто куди; кожен пішов своїм шляхом. Господь змусив Його страждати від покарання, яке заслужили ми всі.

[7] Ele foi oprimido e humilhado, mas não abriu a boca; como cordeiro foi levado ao

[7]З ним жорстоко повелися, та Він був покірливий, Він не розтулив уста, мов ягня, якого повели на бійню, мов овечка, яку стрижуть.

matadouro; e, como ovelha muda perante os seus tosquiadores, ele não abriu a boca.

8 Por juízo opressor foi arrebatado, e de sua linhagem, quem dela cogitou? Porquanto foi cortado da terra dos viventes; por causa da transgressão do meu povo, foi ele ferido.

8Його схопили, присудили до смерті беззаконно, і ніхто не замислювався над Його долею. Його розлучили з цим живим світом, покарали за провини Мого народу.

9 Designaram-lhe a sepultura com os perversos, mas com o rico esteve na sua morte, posto que nunca fez injustiça, nem dolo algum se achou em sua boca.

9Його поховали в могилі злочинців, у ямі з багатіями, хоч Він не зробив нічого поганого і не сказав неправди.

10 Todavia, ao SENHOR agradou moê-lo, fazendo-o enfermar; quando der ele a sua alma como oferta pelo pecado, verá a sua posteridade e prolongará os seus dias; e a vontade do SENHOR prosperará nas suas mãos.

10Але Господь схвалив гноблення Свого стражденного. Коли принесе Він Свою душу як втішну жертву, то побачить Він нащадків, довго проживе, через Нього здійсниться воля Господня.

11 Ele verá o fruto do penoso trabalho de sua alma e ficará satisfeito; o meu Servo, o Justo, com o seu conhecimento, justificará a muitos, porque as iniqüidades deles levará sobre si.

11Після нестерпних страждань Він побачить світло і матиме велику втіху з того, що пізнав. Так говорить Господь: «Цей праведник, Мій слуга, зробить багатьох людей праведними, бо візьме на Себе покарання за їхні гріхи.

12 Por isso, eu lhe darei muitos como a sua parte, e com os poderosos repartirá ele o despojo, porquanto derramou a sua alma na morte; foi contado com os transgressores; contudo, levou sobre si o pecado de muitos e pelos transgressores intercedeu.

12Тому зроблю Його рівним серед найбільших, і Він матиме Свою частку в здобичі сильних. Бо Він віддав Себе на смерть, дав вважати Себе таким же, як злочинці вистраждав кару за гріхи багатьох, викупив їхні переступи».

Isaías 54

O futuro glorioso de Sião

1 Canta alegremente, ó estéril, que não deste à luz; exulta com alegre canto e exclama, tu que não tiveste dores de parto; porque mais são os filhos da mulher

Книга Пророка Ісаї 54

Бог поверне додому Свій народ

1«Радій, безплідна жінко, навіть якщо не мала ти дітей ніколи! Співай і веселись, ти не зазнала породіллі мук. Дітей багато матиме покинута дружина, їх буде більше, ніж в заміжньої жінки», — Господь так обіцяє.

solitária do que os filhos da casada, diz o SENHOR.

2 Alarga o espaço da tua tenda; estenda-se o toldo da tua habitação, e não o impeças; alonga as tuas cordas e firma bem as tuas estacas.

3 Porque transbordarás para a direita e para a esquerda; a tua posteridade possuirá as nações e fará que se povoem as cidades assoladas.

4 Não temas, porque não serás envergonhada; não te envergonhes, porque não sofrerás humilhação; pois te esquecerás da vergonha da tua mocidade e não mais te lembrarás do opróbrio da tua viuvez.

5 Porque o teu Criador é o teu marido; o SENHOR dos Exércitos é o seu nome; e o Santo de Israel é o teu Redentor; ele é chamado o Deus de toda a terra.

6 Porque o SENHOR te chamou como a mulher desamparada e de espírito abatido; como a mulher da mocidade, que fora repudiada, diz o teu Deus.

7 Por breve momento te deixei, mas com grandes misericórdias torno a acolher-te;

8 num ímpeto de indignação, escondi de ti a minha face por um momento; mas com misericórdia eterna me compadeço de ti, diz o SENHOR, o teu Redentor.

9 Porque isto é para mim como as águas de Noé; pois jurei que as águas de Noé não mais inundariam a terra, e assim jurei que não mais me iraria contra ti, nem te repreenderia.

2Розшир для намету місце, зроби вхід до намету якомога ширшим. Доточи мотузки довші до намету й кілочки ще міцніше укріпи.

3Тому що ти поширишся праворуч і ліворуч, твої нащадки здобудуть народи інші, поселишся в колись залишених містах.

4Не бійся, не зганьблять тебе, і мужність не втрачай, бо ніхто не дорікне. Ти забудеш молодості сором, не пам’ятатимеш зневаги вдових літ.

5Бо чоловіком став тобі Творець, Його ім’я — Господь ваш Всемогутній. Спаситель твій — Святий Ізраїлю, Він Богом званий на усій землі.

6Господь тебе до Себе погукав, немов покинуту і опечалену дружину, мов молодичку, чоловіком кинуту.

7Твій Бог говорить: «Тебе на самоті лишив Я на короткий час, але з великою добротою заберу до Себе.

8На мить обличчя відвернув від тебе Я в пориві гніву, за вічною прихильністю явлю добро тобі». Так каже Господь-Визволитель.

Бог завжди любив Свій народ

9«Як схоже це на Ноєві часи для Мене. Але ж обіцяв Я, що Ноєва повінь ніколи більш не вкриє землю. Тож Я поклявся більш ніколи ні гніватись, ані карати тебе.

[10] Porque os montes se retirarão, e os outeiros serão removidos; mas a minha misericórdia não se apartará de ti, e a aliança da minha paz não será removida, diz o SENHOR, que se compadece de ti.

[11] Ó tu, aflita, arrojada com a tormenta e desconsolada! Eis que eu assentarei as tuas pedras com argamassa colorida e te fundarei sobre safiras.

[12] Farei os teus baluartes de rubis, as tuas portas, de carbúnculos e toda a tua muralha, de pedras preciosas.

[13] Todos os teus filhos serão ensinados do SENHOR; e será grande a paz de teus filhos.

[14] Serás estabelecida em justiça, longe da opressão, porque já não temerás, e também do espanto, porque não chegará a ti.

[15] Eis que poderão suscitar contendas, mas não procederá de mim; quem conspira contra ti cairá diante de ti.

[16] Eis que eu criei o ferreiro, que assopra as brasas no fogo e que produz a arma para o seu devido fim; também criei o assolador, para destruir.

[17] Toda arma forjada contra ti não prosperará; toda língua que ousar contra ti em juízo, tu a condenarás; esta é a herança dos servos do SENHOR e o seu direito que de mim procede, diz o SENHOR.

Isaías 55

Graça oferecida gratuitamente a todos

[10]Хоч гори можуть рушить зі свого місця, хоча узвишшя можуть затрястись, але Моя прихильність лишиться з тобою, Моя обіцянка про мир, добробут не порушиться ніколи», — Господь, Який доброту являє, так сказав.

[11]«Невтішне місто, бите бурями — ворожими навалами, скріплю твоє каміння розчином надійно і закладу твої основи із сапфірів.

[12]З рубінів башти побудую, брами й мури охоронні зусібіч коштовним каменем покрию.

[13]Господь твоїх дітей навчатиме, як жити, і матимуть вони благополуччя й мир в країні.

[14]Укріпишся ти в правді, звільнися від гноблення, бо страху ти не матимеш, насилля не зазнаєш, бо до тебе не докотиться воно.

[15]Якщо війною піде хтось на тебе, знай, не Я його послав. Хоч хто на тебе нападе, тобою буде він розбитий.

[16]Поглянь, створив Я коваля, який розпалює вогонь вугіллям й виготовляє інструменти для роботи. Створив Я також руйнівника для битви.

[17]Але націлена на тебе зброя не матиме успіху, хто свідчить проти тебе, того вину ти доведеш. Така є спадщина Господніх слуг — це їхня перемога від Мене», — так сказав Господь.

Книга Пророка Ісаї 55

Господь дарує справжню їжу

[1] Ah! Todos vós, os que tendes sede, vinde às águas; e vós, os que não tendes dinheiro, vinde, comprai e comei; sim, vinde e comprai, sem dinheiro e sem preço, vinho e leite.

[1]Всі спраглі, йдіть води напитись, і ви, хто геть грошей не має, приходьте щось поїсти. Візьміть вина чи молока — все задарма, платити не потрібно.

[2] Por que gastais o dinheiro naquilo que não é pão, e o vosso suor, naquilo que não satisfaz? Ouvi-me atentamente, comei o que é bom e vos deleitareis com finos manjares.

[2]Навіщо гроші витрачати на те, що неїстівне? Навіщо викидати зароблене на те, що ситості не дасть. Мене послухайте уважно, і їстимете добру їжу, найвишуканіші їства.

[3] Inclinai os ouvidos e vinde a mim; ouvi, e a vossa alma viverá; porque convosco farei uma aliança perpétua, que consiste nas fiéis misericórdias prometidas a Davi.

[3]Прислухайтесь, що Я кажу, і йдіть до Мене, почуйте, щоб вам життя не втратити навіки. Угоду з вами Я навічно укладу, як і Давиду обіцяв Я вірним бути.

[4] Eis que eu o dei por testemunho aos povos, como príncipe e governador dos povos.

[4]Поглянь, його зробив Я свідком багатьом народам, правителем і повелителем племен.

[5] Eis que chamarás a uma nação que não conheces, e uma nação que nunca te conheceu correrá para junto de ti, por amor do SENHOR, teu Deus, e do Santo de Israel, porque este te glorificou.

[5]Народи, невідомі вам, до себе погукаєте, вони, хоч і не знають вас, та прибіжать. Тому що біля вас Господь, ваш Бог, Святий Ізраїлю, Який вас возвеличив.

[6] Buscai o SENHOR enquanto se pode achar, invocai-o enquanto está perto.

[6]Шукайте Господа, доки знайти ще можна, покличте, поки ще близенько Він.

[7] Deixe o perverso o seu caminho, o iníquo, os seus pensamentos; converta-se ao SENHOR, que se compadecerá dele, e volte-se para o nosso Deus, porque é rico em perdoar.

[7]Безбожники нехай припинять зло творити, зловмисникам хай викинуть із голови лихі думки. До Господа нехай повернуться, Він дасть їм милосердя. До Бога хай навернуться, бо Він пробачить їм провини щедро.

Ніхто не може розуміти Бога

[8] Porque os meus pensamentos não são os vossos pensamentos, nem os vossos caminhos, os meus caminhos, diz o SENHOR,

[8]Господь каже: «Мої думки відмінні від ваших, шляхи, якими йдете ви — то не Мої шляхи.

[9] porque, assim como os céus são mais altos do que a terra, assim são os meus caminhos mais altos do que os vossos caminhos, e os meus pensamentos, mais altos do que os vossos pensamentos.

[9]Як небо вище, ніж земля, так і шляхи Мої вище ваших, так і думки Мої витають високо над вашими думками.

[10] Porque, assim como descem a chuva e a neve dos céus e para lá não tornam, sem que primeiro reguem a terra, e a fecundem, e a façam brotar, para dar semente ao semeador e pão ao que come,

[10]Як падають із неба дощ та сніг, туди не повертаючись, аж поки землю не промочать. Тоді земля змусить паростки зійти, ще й дати зерно для селянина на поживу.

[11] assim será a palavra que sair da minha boca: não voltará para mim vazia, mas fará o que me apraz e prosperará naquilo para que a designei.

[11]Так і слово Моє, що з уст злітає, назад не вернеться без результату, доки не виконає те, що Я бажаю, не виконає все, що Я послав його зробити.

[12] Saireis com alegria e em paz sereis guiados; os montes e os outeiros romperão em cânticos diante de vós, e todas as árvores do campo baterão palmas.

[12]Тож ви підете з радістю, повернетеся з миром. І гори, й пагорби зірвуться стоголосими піснями, дерева ж у полях заплещуть у зеленій долоні.

[13] Em lugar do espinheiro, crescerá o cipreste, e em lugar da sarça crescerá a murta; e será isto glória para o SENHOR e memorial eterno, que jamais será extinto.

[13]Не терни, а кипариси підуть в ріст, замість колючої шипшини мирт зросте. І все це буде славу множити Господню, як вічний знак обіцянки Його, яку не зруйнувати».

Isaías 56

A vocação dos gentios

[1] Assim diz o SENHOR: Mantende o juízo e fazei justiça, porque a minha salvação está prestes a vir, e a minha justiça, prestes a manifestar-se.

[2] Bem-aventurado o homem que faz isto, e o filho do homem que nisto se firma, que se guarda de profanar o sábado e guarda a sua mão de cometer algum mal.

[3] Não fale o estrangeiro que se houver chegado ao SENHOR, dizendo: O SENHOR, com efeito, me separará do seu

Книга Пророка Ісаї 56

Всі народи підуть за Господом

[1]Ось що каже Господь: «Захищайте справедливість і праведно чиніть. Бо незабаром прийде від Мене спасіння й відкриється моя рятівна справедливість.

[2]Хто й далі чинить правильно, дотримується суботи й утримується осторонь від зла — саме той дістане Божого благословення.

[3]Чужинець, що повернувся до Господа, хай не каже: „Господь мене, безперечно, відділить від Свого народу”. Не повинен і євнух твердити:

povo; nem tampouco diga o eunuco: Eis que eu sou uma árvore seca.

4 Porque assim diz o SENHOR: Aos eunucos que guardam os meus sábados, escolhem aquilo que me agrada e abraçam a minha aliança,

5 darei na minha casa e dentro dos meus muros, um memorial e um nome melhor do que filhos e filhas; um nome eterno darei a cada um deles, que nunca se apagará.

6 Aos estrangeiros que se chegam ao SENHOR, para o servirem e para amarem o nome do SENHOR, sendo deste modo servos seus, sim, todos os que guardam o sábado, não o profanando, e abraçam a minha aliança,

7 também os levarei ao meu santo monte e os alegrarei na minha Casa de Oração; os seus holocaustos e os seus sacrifícios serão aceitos no meu altar, porque a minha casa será chamada Casa de Oração para todos os povos.

8 Assim diz o SENHOR Deus, que congrega os dispersos de Israel: Ainda congregarei outros aos que já se acham reunidos.

Ai dos guias cegos de Israel!

9 Vós, todos os animais do campo, todas as feras dos bosques, vinde comer.

10 Os seus atalaias são cegos, nada sabem; todos são cães mudos, não podem ladrar; sonhadores preguiçosos, gostam de dormir.

11 Tais cães são gulosos, nunca se fartam; são pastores que nada compreendem, e todos se tornam para o seu caminho, cada

„Погляньте, я, як сухе дерево, бо не можу мати дітей. Я переконаний, що Господь мене не прийме”».

4Ось що Господь відповідає: «Деякі євнухи дотримуються Моїх законів про суботу, роблять те, що тішить Мене, й дотримуються Моєї угоди.

5Тому Я поставлю для них пам’ятник у стінах храму. На ньому буде викарбувано їхні імена, що залишаться навічно й ніколи не забудуться. Це краще, ніж мати синів та дочок.

6Деякі чужинці прийдуть до Господа, щоб служити Йому, любити ім’я Господнє, бути Його слугами. Вони не осквернятимуть закон про суботу й наслідуватимуть Мій Заповіт.

7Тоді Я їх приведу на Святу гору й подарую їм радість у Моєму домі молитв. Їхні жертви всеспалення й інші пожертви будуть прийняті на Моєму вівтарі. Мій храм назвуть домом молитви для всіх народів».

8Ось пророцтво Господа, мого Володаря, Який збирає вигнанців Ізраїлю: «Я приєднаю й інших до тих, хто вже зібрався».

Господь закликає всіх служити Йому

9Всі дикі звірі, всі тварини в лісі, приходьте й їжте.

10Ізраїльські охоронці — сліпі, усі вони пустоголові, нічогісінько не знають. Усі вони, мов пси німі, що гавкати не вміють, лежать і мріють; люблять спати.

11Вони, мов пси голодні, яких нічим не можна вдовольнити, вони, мов пастирі без розуміння. Усі пішли своїм шляхом,

um para a sua ganância, todos sem exceção.

[12] Vinde, dizem eles, trarei vinho, e nos encharcaremos de bebida forte; o dia de amanhã será como este e ainda maior e mais famoso.

всі розбрелися, шукає кожний щось своє, собі на користь.

[12]Вони говорять: «Приходьте, я вина дістану, давайте пити досхочу п'янкий напій. А завтра буде схоже на сьогодні, наллємо знов вина багато».

Isaías 57

Condenada a idolatria de Israel

[1] Perece o justo, e não há quem se impressione com isso; e os homens piedosos são arrebatados sem que alguém considere nesse fato; pois o justo é levado antes que venha o mal

[2] e entra na paz; descansam no seu leito os que andam em retidão.

[3] Mas chegai-vos para aqui, vós, os filhos da agoureira, descendência da adúltera e da prostituta.

[4] De quem chasqueais? Contra quem escancarais a boca e deitais para fora a língua? Porventura, não sois filhos da transgressão, descendência da falsidade,

[5] que vos abrasais na concupiscência junto aos terebintos, debaixo de toda árvore frondosa, e sacrificais os filhos nos vales e nas fendas dos penhascos?

[6] Por entre as pedras lisas dos ribeiros está a tua parte; estas, estas te cairão em sorte; sobre elas também derramas a tua libação e lhes apresentas ofertas de manjares. Contentar-me-ia eu com estas coisas?

[7] Sobre monte alto e elevado pões o teu leito; para lá sobes para oferecer sacrifícios.

Книга Пророка Ісаї 57

Ізраїль не йде за Богом

[1]Праведники помирають, але ніхто не журиться за тим. Зібрали разом вірних Богу, і ніхто з них не розуміє, що добрих збирають, щоб захистить від зла, що тут панує.

[2]Вони відходять в мир та спокій. Усі, хто не згинався на цім світі, знайде спочинок на останнім ложі.

[3]Ви ж, відьмине насіння, йдіть сюди, ви, діти звабників й розпусниць хтивих.

[4]Над ким збиткуєтесь і зуби шкірите кому? Кому язик показуєте ви? То ж ви — гріховне сім'я, брехні нащадки молоді.

[5]Любовним втіхам віддаєтесь ви серед дубів священних, під кожним деревом зеленим стрінеш вас. Ви ріжете в ярах дітей, вбиваєте в ущелинах гірських.

[6]Ви поклоняєтеся гладенькому камінню, що у ріці, для них вина дещицю ллєте ви в жертву, для них принесли хлібну жертву. Та крім того каміння в вас нема нічого. Чи ви гадаєте, що втіху маю Я з цього? Ні, мене ці жертви втіхи не дають!

[7]Ти своє ложе стелеш на горі високій, куди піднялися принести жертви.

[8] Detrás das portas e das ombreiras pões os teus símbolos eróticos, puxas as cobertas, sobes ao leito e o alargas para os adúlteros; dizes-lhes as tuas exigências, amas-lhes a coabitação e lhes miras a nudez.

[8]Ви лягаєте у ложе з лжебогами, та проти Мене гріх справляєте, кохання їм віддаючи. Від Мене відступились ви, оголились, та мали справу з лжебогами. Ви любили їхні ліжка, та бачили їхню голизну, заради них покинувши Мене.

[9] Vais ao rei com óleo e multiplicas os teus perfumes; envias os teus embaixadores para longe, até à profundidade do sepulcro.

[9]На себе вилили ви пахощі духмяні і оливу, як вирішили до Молоха дістатися. Далеко розіслали ви гінців своїх шукати собі коханців. Та ці гріхи зведуть вас до глибин Шеолу.

Треба вірити в Бога, а не в бовванів

[10] Na tua longa viagem te cansas, mas não dizes: É em vão; achas o que buscas; por isso, não desfaleces.

[10]Стомилися в численних мандрах, але ніяк сказати не хотіли: «Це безнадійно». Дістали нової моці й не ослабли.

[11] Mas de quem tiveste receio ou temor, para que mentisses e não te lembrasses de mim, nem de mim te importasses? Não é, acaso, porque me calo, e isso desde muito tempo, e não me temes?

[11]За ким ви побивалися, кого лякались, що ви Мені брехали і Мене не пам'ятали і не впускали в серце? Хіба ж Я не мовчав, чи ж не сховався? Тому тепер ви страху переді Мною не маєте?

[12] Eu publicarei essa justiça tua; e, quanto às tuas obras, elas não te aproveitarão.

[12]Про вашу «доброту» Я розповім, про ваші справи, але добра вони вам не дадуть.

[13] Quando clamares, a tua coleção de ídolos que te livre! Levá-los-á o vento; um assopro os arrebatará a todos, mas o que confia em mim herdará a terra e possuirá o meu santo monte.

[13]Коли волати будете про допомогу, нехай рятують вас боввани ваші. Їх подих вітру вимете, підхопить, а той, хто порятунку у Мені шукає, дістане землю і святу Мою гору.

Mensagem de paz para os arrependidos

Господь спасе Свій народ

[14] Dir-se-á: Aterrai, aterrai, preparai o caminho, tirai os tropeços do caminho do meu povo.

[14]Хтось скаже: «Побудуйте, побудуйте, підготуйте дорогу, розчистіть для мого народу шлях».

[15] Porque assim diz o Alto, o Sublime, que habita a eternidade, o qual tem o nome de Santo: Habito no alto e santo lugar, mas habito também com o contrito e abatido de espírito, para vivificar o espírito dos

[15]Ось що каже Бог, піднесений високо, життя Якого вічне, а ім'я — святе: «Живу Я високо, в святому місці зі зламаними і сумирними людьми, щоб дати новий поштовх духу присмирілих, щоб оживити зламаних людей серця.

abatidos e vivificar o coração dos contritos.

[16] Pois não contenderei para sempre, nem me indignarei continuamente; porque, do contrário, o espírito definharia diante de mim, e o fôlego da vida, que eu criei.

[17] Por causa da indignidade da sua cobiça, eu me indignei e feri o povo; escondi a face e indignei-me, mas, rebelde, seguiu ele o caminho da sua escolha.

[18] Tenho visto os seus caminhos e o sararei; também o guiarei e lhe tornarei a dar consolação, a saber, aos que dele choram.

[19] Como fruto dos seus lábios criei a paz, paz para os que estão longe e para os que estão perto, diz o SENHOR, e eu o sararei.

[20] Mas os perversos são como o mar agitado, que não se pode aquietar, cujas águas lançam de si lama e lodo.

[21] Para os perversos, diz o meu Deus, não há paz.

Isaías 58

Observância devida do jejum

[1] Clama a plenos pulmões, não te detenhas, ergue a voz como a trombeta e anuncia ao meu povo a sua transgressão e à casa de Jacó, os seus pecados.

[2] Mesmo neste estado, ainda me procuram dia a dia, têm prazer em saber os meus caminhos; como povo que pratica a justiça e não deixa o direito do seu Deus, perguntam-me pelos direitos da justiça, têm prazer em se chegar a Deus,

[16]Не вічно буду звинувачувати Я, і лютувати буду не завжди, інакше дух людський зав’яне, і люди, Мною створені, помруть.

[17]Я гнівавсь на користолюбство нечестивців, тому і покарав їх. Розлючений, від них Я відвернувся, але вони однак своїми йшли шляхами.

[18]Я бачив ті шляхи, але Я їх зцілю і поведу, і втішу їх і тих, хто за тими тужить.

[19]Тоді слова подяки будуть на устах у них за те, що дам їм мир, усім — хто біля Мене й хто далеко. Я їх зцілю». Так сказав Господь.

[20]Та лихі люди, мов те бурхливе море, що не перестає кипіти ні на мить і хвилями жбурляє мул та піну.

[21]«Не буде спокою і миру лиходіям», — каже мій Бог.

Книга Пророка Ісаї 58

Народ мусить іти за Богом

[1]Кричи щодуху, крик не стримуй, хай голос твій звучить сурмою. Народ Мій сповісти про неподобства їхні, і роду Якова про їхні всі гріхи.

[2]Щодня приходять поклонятися Мені, здається, хочуть осягнуть Мої шляхи. Немов народ, який живе по правді, який не відторгнув Господню справедливість. Вони шукають справедливих рішень, до Бога прагнуть бути ближче.

[3] dizendo: Por que jejuamos nós, e tu não atentas para isso? Por que afligimos a nossa alma, e tu não o levas em conta? Eis que, no dia em que jejuais, cuidais dos vossos próprios interesses e exigis que se faça todo o vosso trabalho.

[4] Eis que jejuais para contendas e rixas e para ferirdes com punho iníquo; jejuando assim como hoje, não se fará ouvir a vossa voz no alto.

[5] Seria este o jejum que escolhi, que o homem um dia aflija a sua alma, incline a sua cabeça como o junco e estenda debaixo de si pano de saco e cinza? Chamarias tu a isto jejum e dia aceitável ao SENHOR?

[6] Porventura, não é este o jejum que escolhi: que soltes as ligaduras da impiedade, desfaças as ataduras da servidão, deixes livres os oprimidos e despedaces todo jugo?

[7] Porventura, não é também que repartas o teu pão com o faminto, e recolhas em casa os pobres desabrigados, e, se vires o nu, o cubras, e não te escondas do teu semelhante?

[8] Então, romperá a tua luz como a alva, a tua cura brotará sem detença, a tua justiça irá adiante de ti, e a glória do SENHOR será a tua retaguarda;

[9] então, clamarás, e o SENHOR te responderá; gritarás por socorro, e ele dirá: Eis-me aqui. Se tirares do meio de ti

[3]Люди кажуть: «Навіщо ми постились, якщо Ти не помітив цього? Навіщо ми були смиренні, якщо Ти навіть не довідався про це?» Але Господь відповідає: «Послухайте, у дні посту ви робите те, що вам самим приємно, несправедливі з усіма своїми рабами.

[4]Ви поститесь і водночас заводите суперечки й бійки. Ваші злісні кулаки роздають стусани навсібіч. Якби ви хотіли, щоб ваш голос було чути в Небесах, ви б не постилися так, як тепер.

[5]Хіба це той піст, який Я вибрав, той день, коли треба усмирити себе, коли треба схиляти голову, як очерет, підстилати під себе верету, лягати на розсипаний попіл? Хіба це можна назвати постом, днем догоджання Господу?

[6]Я віддаю перевагу іншому посту: скинути кайдани несправедливості, порвати віжки ярма, звільнити гноблених і розірвати всі пута.

[7]Хіба цей піст не для того, щоб розділити хліб з голодним і ввести у дім бездомного жебрака. Або побачивши голого, дати йому в що вбратися, й не ховатися від своїх родичів?

[8]Тоді засяє вранішньою зіркою твоє світло, а твої рани загояться враз. Твоя перемога йтиме перед тобою, а слава Господня буде твоїм захистом ззаду.

Треба жити праведно

[9]Коли ти покличеш Господа, Він озветься, ти попросиш допомогти, Він скаже: „Ось Я!" Якщо ти звільнишся від ярма, що живе в тобі, перестанеш тикати пальцем і здіймати інших на кпини.

o jugo, o dedo que ameaça, o falar injurioso;

[10] se abrires a tua alma ao faminto e fartares a alma aflita, então, a tua luz nascerá nas trevas, e a tua escuridão será como o meio-dia.

[10]Якщо ти поділишся з голодним і задовільниш потреби знедолених, тоді засяє вранішньою зіркою твоє світло, і морок засяє, мов полуденне сонце.

[11] O SENHOR te guiará continuamente, fartará a tua alma até em lugares áridos e fortificará os teus ossos; serás como um jardim regado e como um manancial cujas águas jamais faltam.

[11]Господь вас постійно направлятиме, потреби ваші Він задовольнить у посушливих землях і зміцнить ваші кістки. Ви будете, як сад, щедро напоєний водою, як струмок джерельної води, який ніколи не пересохне.

[12] Os teus filhos edificarão as antigas ruínas; levantarás os fundamentos de muitas gerações e serás chamado reparador de brechas e restaurador de veredas para que o país se torne habitável.

[12]Ти зведеш місто на древніх руїнах, відбудуєшся на старих підвалинах. Тебе назвуть „будівничим зруйнованих стін", „відбудовником вулиць жилих".

[13] Se desviares o pé de profanar o sábado e de cuidar dos teus próprios interesses no meu santo dia; se chamares ao sábado deleitoso e santo dia do SENHOR, digno de honra, e o honrares não seguindo os teus caminhos, não pretendendo fazer a tua própria vontade, nem falando palavras vãs,

[13]Якщо ви утримаєтеся від мандрівок у суботу, й не займатиметеся ділами в Мій святий день, якщо ви назвете суботу чарівною, якщо назвете святий Господній день шанованим, якщо ви дотримуватиметесь його, уникаючи подорожей, справ і зайвих балачок,

[14] então, te deleitarás no SENHOR. Eu te farei cavalgar sobre os altos da terra e te sustentarei com a herança de Jacó, teu pai, porque a boca do SENHOR o disse.

[14]тоді ви знайдете радість у спілкуванні з Господом. Я вознесу вас на земні висоти. Ви знайдете радість, живучи на землі, яку Я обіцяв вашому предку Якову». Це мовили уста Господні.

Isaías 59

Confissão da maldade nacional

[1] Eis que a mão do SENHOR não está encolhida, para que não possa salvar; nem surdo o seu ouvido, para não poder ouvir.

[2] Mas as vossas iniqüidades fazem separação entre vós e o vosso Deus; e os

Книга Пророка Ісаї 59

Лихі люди мусять змінити своє життя

[1]Послухайте, у Господа достатньо сил, щоб врятувати вас. Він почує вас, коли просите в Нього допомоги.

[2]Але ваші гріхи стали поміж вами й Богом. Ваші гріхи сховали Його обличчя від вас, і Він не чує вас.

vossos pecados encobrem o seu rosto de vós, para que vos não ouça.

3 Porque as vossas mãos estão contaminadas de sangue, e os vossos dedos, de iniqüidade; os vossos lábios falam mentiras, e a vossa língua profere maldade.

4 Ninguém há que clame pela justiça, ninguém que compareça em juízo pela verdade; confiam no que é nulo e andam falando mentiras; concebem o mal e dão à luz a iniqüidade.

5 Chocam ovos de áspide e tecem teias de aranha; o que comer os ovos dela morrerá; se um dos ovos é pisado, sai-lhe uma víbora.

6 As suas teias não se prestam para vestes, os homens não poderão cobrir-se com o que eles fazem, as obras deles são obras de iniqüidade, obra de violência há nas suas mãos.

7 Os seus pés correm para o mal, são velozes para derramar o sangue inocente; os seus pensamentos são pensamentos de iniqüidade; nos seus caminhos há desolação e abatimento.

8 Desconhecem o caminho da paz, nem há justiça nos seus passos; fizeram para si veredas tortuosas; quem anda por elas não conhece a paz.

9 Por isso, está longe de nós o juízo, e a justiça não nos alcança; esperamos pela luz, e eis que há só trevas; pelo resplendor, mas andamos na escuridão.

3Бо руки ваші заплямовані кров'ю, а пальці — виною, ваші уста плетуть брехню, а язики бурмочуть щось лихе.

4Ніхто не звинувачує правдиво, ніхто не виправдовується чесно, добиваючись правди. Усі покладаються на облудні докази, всі брешуть. Вони вагітніють лихом і народжують зло.

5Вони народжують зло, немов гадюка кладе яйця. Хто ці яйця їсть, той вмирає, бо з розбитих яєць виповзають отруйні змії. Вони брехню, неначе павутиння тчуть.

6Павутиння обману цих людей — не одяг, вони не зможуть приховатися за облудними намірами. Вони чинять зло, чинять насильство власноруч.

7Ноги несуть їх до злих вчинків, вони квапливо вбивають невинних людей. Їхні наміри кривдні. Хоч би де вони з'являлися, всюди приносять розруху й руїну.

8Вони не знають шляхів до миру, на їхніх життєвих стежках немає справедливості. Вони зробили свої шляхи плутаними, а тому кожен, хто стає на такий шлях, не знатиме миру й спокою.

Гріх Ізраїлю

9Тому від нас далеко милосердя Бога, спасіння не дійде до нас від Нього. На світло ми чекаємо, та живемо в пітьмі, ми хочемо яскраве світло бачить, а мусимо іти крізь темряву густу.

[10] Apalpamos as paredes como cegos, sim, como os que não têm olhos, andamos apalpando; tropeçamos ao meio-dia como nas trevas e entre os robustos somos como mortos.

[11] Todos nós bramamos como ursos e gememos como pombas; esperamos o juízo, e não o há; a salvação, e ela está longe de nós.

[12] Porque as nossas transgressões se multiplicam perante ti, e os nossos pecados testificam contra nós; porque as nossas transgressões estão conosco, e conhecemos as nossas iniqüidades,

[13] como o prevaricar, o mentir contra o SENHOR, o retirarmo-nos do nosso Deus, o pregar opressão e rebeldia, o conceber e proferir do coração palavras de falsidade.

[14] Pelo que o direito se retirou, e a justiça se pôs de longe; porque a verdade anda tropeçando pelas praças, e a retidão não pode entrar.

[15] Sim, a verdade sumiu, e quem se desvia do mal é tratado como presa. O SENHOR viu isso e desaprovou o não haver justiça.

[16] Viu que não havia ajudador algum e maravilhou-se de que não houvesse um intercessor; pelo que o seu próprio braço lhe trouxe a salvação, e a sua própria justiça o susteve.

[17] Vestiu-se de justiça, como de uma couraça, e pôs o capacete da salvação na cabeça; pôs sobre si a vestidura da vingança e se cobriu de zelo, como de um manto.

[10]У пошуках дороги, попідтинню, як сліпі, йдемо і ми, незрячі, все шукаєм шлях. Ми спотикаємось опівдні, наче уночі, мов мертві падаєм до долу.

[11]Ревемо, як ведмеді, стогнемо, знесилившись, мов голуби. Чекаєм справедливості, її ж немає, чекаєм на спасіння, а воно не йде.

[12]Багато чим перед Тобою завинили, гріхи засвідчують провини наші, свого беззаконня ми свідомі.

[13]Повстали проти Господа і зрадили у вірі, від Бога відвернулися, натомість все теревенили про гноблення й непослух, плели брехню, що виношена у серцях.

[14]Ми справедливість відштовхнули, ми праведність прогнали, на вулицях ледь шкутильгає правда, а чесності закритий вхід у місто.

[15]Немає правди, всіх, хто не приймає зла, грабують. Господь побачив це й засумував, бо справедливості немає.

[16]Помітив Він, що не лишилося нікого, хто б кинувся допомогти. Він прогнівився. Тоді здобув Він перемогу силою власною, і власна доброта Йому підтримкою була.

[17]Господь у лати доброти вдягнувся, шолом спасіння укріпив на голові, накинув шати справедливості, ще й мантією великої любові обгорнувся.

[18] Segundo as obras deles, assim retribuirá; furor aos seus adversários e o devido aos seus inimigos; às terras do mar, dar-lhes-á a paga.

[19] Temerão, pois, o nome do SENHOR desde o poente e a sua glória, desde o nascente do sol; pois virá como torrente impetuosa, impelida pelo Espírito do SENHOR.

[20] Virá o Redentor a Sião e aos de Jacó que se converterem, diz o SENHOR.

[21] Quanto a mim, esta é a minha aliança com eles, diz o SENHOR: o meu Espírito, que está sobre ti, e as minhas palavras, que pus na tua boca, não se apartarão dela, nem da de teus filhos, nem da dos filhos de teus filhos, não se apartarão desde agora e para todo o sempre, diz o SENHOR.

[18]Він ворогам відплатить, як годиться: своїм неприятелям — гнівом, покаранням — ворогам, відплатить тим, хто заслужив в краях далеких.

[19]Тому на заході почнуть від страху шанувати ім’я Господнє, на сході поважати стануть Його славу. Він прийде, як ріка нестримна, яку несе Господній вітер.

[20]Так каже Господь: «Визволитель прийде в Сіон, до тих із роду Якова, хто відвернувсь від лиходійства».

[21]Господь каже: «Я укладу з ними Угоду. Мій Дух, що з вами живе, і Мої слова, які Я вклав у ваші уста, ніколи не залишать ні вас, ні ваших дітей, ні дітей ваших дітей відтепер і повіки». Так звелів Господь.

Isaías 60

A glória da nova Jerusalém

[1] Dispõe-te, resplandece, porque vem a tua luz, e a glória do SENHOR nasce sobre ti.

[2] Porque eis que as trevas cobrem a terra, e a escuridão, os povos; mas sobre ti aparece resplendente o SENHOR, e a sua glória se vê sobre ti.

[3] As nações se encaminham para a tua luz, e os reis, para o resplendor que te nasceu.

[4] Levanta em redor os olhos e vê; todos estes se ajuntam e vêm ter contigo; teus filhos chegam de longe, e tuas filhas são trazidas nos braços.

Книга Пророка Ісаї 60

Бог наближається

[1]«О Єрусалиме, підведись, засяй, твоє Світло прийшло! Слава Господня зійшла над тобою.

[2]Ще над землею темрява висить, народи ще пітьма вкриває. Та вже Господь сіяє над тобою, і Його слава над тобою зійде.

[3]Народи на Твоє зійдуться світло, царів приманить сяйво Твого сонцесходу.

[4]Зір відведи й поглянь навколо, вони збираються, вже йдуть — це здалека сини твої крокують, а дочок няньки на руках несуть.

[5] Então, o verás e serás radiante de alegria; o teu coração estremecerá e se dilatará de júbilo, porque a abundância do mar se tornará a ti, e as riquezas das nações virão a ter contigo.

[5]Тоді побачиш їх і просієш, заб'ється серце радісно і сильно. Скарби заморські прийдуть до тебе, до тебе потечуть багатства із країв чужих.

[6] A multidão de camelos te cobrirá, os dromedários de Midiã e de Efa; todos virão de Sabá; trarão ouro e incenso e publicarão os louvores do SENHOR.

[6]Стада верблюдів по землі пройдуть. Це будуть каравани з Мидіана й Ефи, і з Шеби молоді верблюди прийдуть, нав'ючені скарбами золотими й запашним курінням. Вславлятимуть ім'я Господнє люди.

[7] Todas as ovelhas de Quedar se reunirão junto de ti; servir-te-ão os carneiros de Nebaiote; para o meu agrado subirão ao meu altar, e eu tornarei mais gloriosa a casa da minha glória.

[7]Зберуть тобі усіх овець Кедара. Усіх баранів невайотських приженуть, щоб прислужитися Тобі. На вівтарі Моєму Я прийму їх, як пожертву, і славним я зроблю Свій храм.

[8] Quem são estes que vêm voando como nuvens e como pombas, ao seu pombal?

[8]Хто всі оті, що линуть, наче хмари, летять, як голуби до гнізд своїх?

[9] Certamente, as terras do mar me aguardarão; virão primeiro os navios de Társis para trazerem teus filhos de longe e, com eles, a sua prata e o seu ouro, para a santificação do nome do SENHOR, teu Deus, e do Santo de Israel, porque ele te glorificou.

[9]То ж справді ждуть Мене краї далекі, а кораблі Таршиша — перші з-поміж них. Вони чекають, щоб привезти здалеку дітей твоїх із їхніми скарбами: золотом і сріблом, в ім'я Господнє, Бога вашого, святого Ізраїлю, тому що Він тебе прославив.

[10] Estrangeiros edificarão os teus muros, e os seus reis te servirão; porque no meu furor te castiguei, mas na minha graça tive misericórdia de ti.

[10]Сини чужинців відбудують твої стіни, а їхні царі служитимуть тобі. Це трапиться тому, що в гніві Я тебе скарав, але у милості Своїй тобі Я милосердя подарую.

[11] As tuas portas estarão abertas de contínuo; nem de dia nem de noite se fecharão, para que te sejam trazidas riquezas das nações, e, conduzidos com elas, os seus reis.

[11]Завжди відчинені твої ворота будуть, не зачинятимуться ні удень, ні уночі, щоб тобі зносили свої скарби народів, щоб вводили туди чужих царів.

[12] Porque a nação e o reino que não te servirem perecerão; sim, essas nações serão de todo assoladas.

[12]А той народ чи царство, що не служитимуть тобі, згинуть, будуть вигублені вщент.

[13] A glória do Líbano virá a ti; o cipreste, o olmeiro e o buxo, conjuntamente, para adornarem o lugar do meu santuário; e farei glorioso o lugar dos meus pés.

[14] Também virão a ti, inclinando-se, os filhos dos que te oprimiram; prostrar-se-ão até às plantas dos teus pés todos os que te desdenharam e chamar-te-ão Cidade do SENHOR, a Sião do Santo de Israel.

[15] De abandonada e odiada que eras, de modo que ninguém passava por ti, eu te constituirei glória eterna, regozijo, de geração em geração.

[16] Mamarás o leite das nações e te alimentarás ao peito dos reis; saberás que eu sou o SENHOR, o teu Salvador, o teu Redentor, o Poderoso de Jacó.

[17] Por bronze trarei ouro, por ferro trarei prata, por madeira, bronze e por pedras, ferro; farei da paz os teus inspetores e da justiça, os teus exatores.

[18] Nunca mais se ouvirá de violência na tua terra, de desolação ou ruínas, nos teus limites; mas aos teus muros chamarás Salvação, e às tuas portas, Louvor.

[19] Nunca mais te servirá o sol para luz do dia, nem com o seu resplendor a lua te alumiará; mas o SENHOR será a tua luz perpétua, e o teu Deus, a tua glória.

[20] Nunca mais se porá o teu sol, nem a tua lua minguará, porque o SENHOR será a tua luz perpétua, e os dias do teu luto findarão.

[13]Усе найкраще з Ливана буде віддано тобі: Мій храм прикрасять його кедри, сосни й кипариси. І Я прославлю місце те, де спочиватимуть Мої стопи.

[14]Нащадки тих, хто тебе гнобив, схилятимуться перед тобою, всі, хто ненавидів тебе, поклоняться тобі у ноги. Вони назвуть тебе Господнім містом, Сіоном, що належить Святому Ізраїлю.

Новий Ізраїль — земля миру

[15]Не будеш більше ти самотнім, не будуть більше ненавидіти тебе і обминати, зроблю тебе Я гордістю навіки, ти радість даруватимеш нащадкам.

[16]І сосатимеш ти молоко народів, ти питимеш з грудей царів. Тоді знатимеш ти, що Я, Господь, твій Визволитель, Визволитель твій, Бог Якова Могутній.

[17]Я замість бронзи золото тобі віддам, замість заліза срібло принесу. Я дерево на бронзу заміню, замість каміння Я залізо дам. Я дорікну твоїм наглядачем, тож мир і справедливість будуть правити тобою.

[18]Насильству місця на твоїй землі не буде, в твоїх кордонах не буде розрухи й руїни. Назвеш ти свої стіни „Порятунком", а брами називатимеш „Хвалою".

[19]Не сонце вдень світитиме тобі, не місяць уночі сіяти буде, Господь для тебе вічним сяйвом стане, Твій Бог твоєю буде славою завжди.

[20]Це твоє сонце вже ніколи не зайде, ніхто не забере у тебе місяць, Господь для тебе вічним сяйвом буде, скінчаться дні усіх твоїх турбот.

[21] Todos os do teu povo serão justos, para sempre herdarão a terra; serão renovos por mim plantados, obra das minhas mãos, para que eu seja glorificado.

[22] O menor virá a ser mil, e o mínimo, uma nação forte; eu, o SENHOR, a seu tempo farei isso prontamente.

[21]І весь народ твій матиме добробут, він землю населятиме завжди. Вони — то паростки, які Я посадив, зростив Я їх Своїми руками.

[22]Бо Я — Господь. Коли надійде час, Я швидко все влаштую», — мовить так Господь.

Isaías 61

As boas-novas da salvação

[1] O Espírito do SENHOR Deus está sobre mim, porque o SENHOR me ungiu para pregar boas-novas aos quebrantados, enviou-me a curar os quebrantados de coração, a proclamar libertação aos cativos e a pôr em liberdade os algemados;

[2] a apregoar o ano aceitável do SENHOR e o dia da vingança do nosso Deus; a consolar todos os que choram

[3] e a pôr sobre os que em Sião estão de luto uma coroa em vez de cinzas, óleo de alegria, em vez de pranto, veste de louvor, em vez de espírito angustiado; a fim de que se chamem carvalhos de justiça, plantados pelo SENHOR para a sua glória.

[4] Edificarão os lugares antigamente assolados, restaurarão os de antes destruídos e renovarão as cidades arruinadas, destruídas de geração em geração.

[5] Estranhos se apresentarão e apascentarão os vossos rebanhos; estrangeiros serão os vossos lavradores e os vossos vinhateiros.

[6] Mas vós sereis chamados sacerdotes do SENHOR, e vos chamarão ministros de

Книга Пророка Ісаї 61

Господнє послання про волю

[1]Зійшов на мене Дух Господній, бо Господь, мій Володар, помазав мене. Він послав мене, щоб бідним сповістити радісну новину й зцілити розбиті серця, оголосити полоненим жадану свободу, а в'язнів визволити з каземату.

[2]Господь мене послав, щоб я оголосив той час, коли Він виявить Свою доброту, коли Бог скарає лиходіїв, щоб утішити засмучених,

[3]щоб подбати про сумний народ у Сіоні, та підготовити його для святкування. Я подарую йому корону замість суму, оливу щастя замість жалоби, щоб забрати їхній смуток і замінити його святковими шатами. Цей народ називати «деревами порятунку», «славетним пагінням Господнім».

[4]Вони піднімуть із руїн міста, відновлять усе, сплюндроване колись. Вони відбудують зруйновані міста, що лежали в руїнах протягом поколінь.

[5]Вороги прийдуть та працюватимуть на вас: пасти ваших овець, а на полях й виноградниках працюватимуть їхні діти.

[6]Вас називатимуть священиками Господніми, слугами нашого Бога. Багатство всіх народів вас годувати

nosso Deus; comereis as riquezas das nações e na sua glória vos gloriareis.

[7] Em lugar da vossa vergonha, tereis dupla honra; em lugar da afronta, exultareis na vossa herança; por isso, na vossa terra possuireis o dobro e tereis perpétua alegria.

[8] Porque eu, o SENHOR, amo o juízo e odeio a iniqüidade do roubo; dar-lhes-ei fielmente a sua recompensa e com eles farei aliança eterna.

[9] A sua posteridade será conhecida entre as nações, os seus descendentes, no meio dos povos; todos quantos os virem os reconhecerão como família bendita do SENHOR.

[10] Regozijar-me-ei muito no SENHOR, a minha alma se alegra no meu Deus; porque me cobriu de vestes de salvação e me envolveu com o manto de justiça, como noivo que se adorna de turbante, como noiva que se enfeita com as suas jóias.

[11] Porque, como a terra produz os seus renovos, e como o jardim faz brotar o que nele se semeia, assim o SENHOR Deus fará brotar a justiça e o louvor perante todas as nações.

Isaías 62

Jerusalém, a noiva do Senhor

[1] Por amor de Sião, me não calarei e, por amor de Jerusalém, não me aquietarei, até que saia a sua justiça como um resplendor, e a sua salvação, como uma tocha acesa.

буде й тішити, і ви будете пишатися тими скарбами.

[7]Замість сорому матиме Мій народ усього вдвоє, замість зневаги — подвійну радість. Частка його на його землі буде подвійною; навіки буде він щасливий.

[8]Тому що Я, Господь, люблю справедливість, ненавиджу грабіжництво й кривду. Я буду справедливим і дам їм нагороду, яку заслужили, і укладу з ними повічний Заповіт.

[9]Нащадків їхніх знатимуть народи, про їхніх дітей весь рід людський гомонітиме. Хто бачитиме їх, признає відразу, що то народ, благословенний Господом.

Слуга Господній несе спасіння

[10]Мене зробив Господь щасливим, усе єство моє щасливе завдяки Всевишньому. Мов нареченого Він мене у шати спасіння вбрав, мов наречену Він одягнув мене в правдивість.

[11]Подібно як земля дає рослині силу, як сад насіння спокушає прорости. Так само і Господь Володар дасть праведності й славі вкорінитися поміж людей.

Книга Пророка Ісаї 62

Новий Єрусалим — місто добра

[1]Люблю Сіон, тож я продовжу говорить до неї. Люблю Єрусалим, тож я невпинно промовлятиме про неї. Я говоритиму аж доки її перемога не засяє, мов світанок, а її спасіння, мов ясний світильник.

[2] As nações verão a tua justiça, e todos os reis, a tua glória; e serás chamada por um nome novo, que a boca do SENHOR designará.

[2]Всі племена тоді побачать твою доброту, царі всі твою славу осягнуть. Тебе назвуть новим ім’ям, що сам Господь його надасть.

[3] Serás uma coroa de glória na mão do SENHOR, um diadema real na mão do teu Deus.

[3]Господь пишатиметься тобою, в Його руках станеш ти вінцем прекрасним.

[4] Nunca mais te chamarão Desamparada, nem a tua terra se denominará jamais Desolada; mas chamar-te-ão Minha-Delícia; e à tua terra, Desposada; porque o SENHOR se delicia em ti; e a tua terra se desposará.

[4]Ніхто тебе не називатиме забутим Богом краєм, не називатимуть пустелею цей край. Та вас назвуть народом, любим Богу, а землю зватимуть нареченою Господньою, бо у тобі Господь знаходить втіху, бо край Йому належатиме, як дружина.

[5] Porque, como o jovem desposa a donzela, assim teus filhos te desposarão a ti; como o noivo se alegra da noiva, assim de ti se alegrará o teu Deus.

[5]Немов юнак, який до шлюбу просить юнку, так Відбудовник скріпить з вами шлюб. Мов наречений, з нареченою щасливий, так Бог радітиме із вас.

[6] Sobre os teus muros, ó Jerusalém, pus guardas, que todo o dia e toda a noite jamais se calarão; vós, os que fareis lembrado o SENHOR, não descanseis,

[6]Поставив варту Я на єрусалимських мурах. Щодень, щоночі не змовкатиме сторожа, буде молитиметься вона за вас. І ви, хто Господеві молиться, собі спочинку не давайте.

[7] nem deis a ele descanso até que restabeleça Jerusalém e a ponha por objeto de louvor na terra.

[7]В молитві не давайте собі спочинку, поки Єрусалим з руїн Господь не підніме, земною славою її не зробить.

[8] Jurou o SENHOR pela sua mão direita e pelo seu braço poderoso: Nunca mais darei o teu cereal por sustento aos teus inimigos, nem os estrangeiros beberão o teu vinho, fruto de tuas fadigas.

[8]Господь правицею клянеться, могутню руку піднімає: «Ніколи більш не дам зерна твого на їжу ворогам твоїм. Чужинці не пізнають смак вина п’янкого, молодого, яке дісталося тобі таким трудом.

[9] Mas os que o ajuntarem o comerão e louvarão ao SENHOR; e os que o recolherem beberão nos átrios do meu santuário.

[9]Хто врожаї збирає, той із хлібом буде і славитиме Господа, хто виноград збирає, питиме вино на Моєму святому подвір’ї».

[10] Passai, passai pelas portas; preparai o caminho ao povo; aterrai, aterrai a

[10]Проходьте, проходьте у брами міські, дорогу звільніть для народу. Будуйте,

estrada, limpai-a das pedras; arvorai bandeira aos povos.

11 Eis que o SENHOR fez ouvir até às extremidades da terra estas palavras: Dizei à filha de Sião: Eis que vem o teu Salvador; vem com ele a sua recompensa, e diante dele, o seu galardão.

12 Chamar-vos-ão Povo Santo, Remidos-Do-SENHOR; e tu, Sião, serás chamada Procurada, Cidade-Não-Deserta.

розчистіть дорогу, каміння зберіть, здійміть корогву, щоб бачили народи.

11Послухайте, Господь оголосив на всі кутки землі: «Скажіть дочці Сіону, що скоро визволення вже прийде. Погляньте-но, Його відплата — в Нього, несе Він вам винагороду».

12Їх називатимуть святим народом, народом, викупленим Господом. Тебе, Сіоне, наречуть «Богом Врятованим», «Богом Благословенним».

Isaías 63

Deus vinga o seu povo

1 Quem é este que vem de Edom, de Bozra, com vestes de vivas cores, que é glorioso em sua vestidura, que marcha na plenitude da sua força? Sou eu que falo em justiça, poderoso para salvar.

2 Por que está vermelho o traje, e as tuas vestes, como as daquele que pisa uvas no lagar?

3 O lagar, eu o pisei sozinho, e dos povos nenhum homem se achava comigo; pisei as uvas na minha ira; no meu furor, as esmaguei, e o seu sangue me salpicou as vestes e me manchou o traje todo.

4 Porque o dia da vingança me estava no coração, e o ano dos meus redimidos é chegado.

5 Olhei, e não havia quem me ajudasse, e admirei-me de não haver quem me sustivesse; pelo que o meu próprio braço me trouxe a salvação, e o meu furor me susteve.

Книга Пророка Ісаї 63

Господь судить Свій народ

1«Хто йде із Едома, хто з Боцри в червоне убраний? Хто виступає так потужно у прекрасних шатах? Це Я, Господь, про перемогу сповіщаю, це Я, Хто має силу врятувати вас», — мовить Господь.

2Чому червоний колір на Твоїм убранні? Чом одяг в плямах, наче в винороба?

3Він відповідає: «Один з давильним пресом Я справлявся, ніхто з народів не допомагав. Ходив по них Я в гніві, чавив їх у люті. Ці плями на вбранні — то їхній сік.

4Бо Я призначив день для покарання, і рік настав, коли народ Мій треба визволяти.

5Дивився Я, але не мав підмоги. Я здивований, але ніхто не допоміг. Мої лиш сили привели до перемоги, Мій гнів Мені підтримкою служив.

[6] Na minha ira, pisei os povos, no meu furor, embriaguei-os, derramando por terra o seu sangue.

[6]Топтав народи Я у гніві, лютуючи, Я їх зломив, проливши їхню кров на землю».

A última oração do profeta

Господь був добрий до Свого народу

[7] Celebrarei as benignidades do SENHOR e os seus atos gloriosos, segundo tudo o que o SENHOR nos concedeu e segundo a grande bondade para com a casa de Israel, bondade que usou para com eles, segundo as suas misericórdias e segundo a multidão das suas benignidades.

[7]Я вам повідаю про доброту Господню, про справи, за які Його оспівавути слід. Я повідаю про все, що нам Господь зробив: милосердя й доброту до роду Ізраїля, які Він виявив, піклуючись про нас.

[8] Porque ele dizia: Certamente, eles são meu povo, filhos que não mentirão; e se lhes tornou o seu Salvador.

[8]Сказав Господь: «Це справді Мій народ, це Мої діти незрадливі». Так їм Господь рятівником у всіх нещастях став.

[9] Em toda a angústia deles, foi ele angustiado, e o Anjo da sua presença os salvou; pelo seu amor e pela sua compaixão, ele os remiu, os tomou e os conduziu todos os dias da antiguidade.

[9]В негоді їх Господь не кинув, любов'ю й милосердям їх спасав, Сам янгола спасіння їм послав на порятунок. Впродовж віків завжди підносив їх, й до місця порятунку приносив, так буде й до кінця часів.

[10] Mas eles foram rebeldes e contristaram o seu Espírito Santo, pelo que se lhes tornou em inimigo e ele mesmo pelejou contra eles.

[10]Та збунтувалися вони і засмутили Дух Його святий, так ворогом їм став Господь, й почав боротись з ними.

[11] Então, o povo se lembrou dos dias antigos, de Moisés, e disse: Onde está aquele que fez subir do mar o pastor do seu rebanho? Onde está o que pôs nele o seu Espírito Santo?

[11]Тоді Його народ згадав давно минулі дні, часи Мойсея. Де Той, Хто їх по морю вивів, із пастухами Свого стада? Де Той, Хто в Мойсея втілив Дух Святий?

[12] Aquele cujo braço glorioso ele fez andar à mão direita de Moisés? Que fendeu as águas diante deles, criando para si um nome eterno?

[12]Де Той, Хто вів Мойсея Своєю правицею, Своєю чудесною владою? Де Той, Хто води розділив перед народом, щоби навік прославити Своє ім'я?

[13] Aquele que os guiou pelos abismos, como o cavalo no deserto, de modo que nunca tropeçaram?

[13]Де Той, Хто їх провів через глибокі води, не давши їм спіткнутися, немов коню в пустелі?

[14] Como o animal que desce aos vales, o Espírito do SENHOR lhes deu descanso. Assim, guiaste o teu povo, para te criares um nome glorioso.

[14]Мов тій худобі, що спускається в долину, так нам подарував спочинок Дух Господній. Здобув Собі навічно славу Ти, безпечно так провівши Свій народ.

[15] Atenta do céu e olha da tua santa e gloriosa habitação. Onde estão o teu zelo e as tuas obras poderosas? A ternura do teu coração e as tuas misericórdias se detêm para comigo!

[15]Поглянь з небес, на землю подивися, кинь погляд зі Свого святого і славного дому. Де зник вогонь палкий любові й сили, де співчуття і милосердя? Чому ховаєш ти від мене Свою любов велику?

[16] Mas tu és nosso Pai, ainda que Abraão não nos conhece, e Israel não nos reconhece; tu, ó SENHOR, és nosso Pai; nosso Redentor é o teu nome desde a antiguidade.

[16]Ти — наш Отець, якщо нас не признає Авраам, якщо не визнає нас Ізраїль. Ти, Господи, наш Батько, Твоє ім'я віддавна — Визволитель наш.

[17] Ó SENHOR, por que nos fazes desviar dos teus caminhos? Por que endureces o nosso coração, para que te não temamos? Volta, por amor dos teus servos e das tribos da tua herança.

[17]Чому Ти, Господи, дозволив нам зійти з шляхів Твоїх, чом скам'янив серця, що вже Тебе не боїмося? Заради слуг Твоїх вернись, заради племен, які Твоїм є спадком.

[18] Só por breve tempo foi o país possuído pelo teu santo povo; nossos adversários pisaram o teu santuário.

[18]Невдовзі нас, народ Твій, вороги прогнали з землі, що Ти у спадок дав, і потоптали вороги Твій храм.

[19] Tornamo-nos como aqueles sobre quem tu nunca dominaste e como os que nunca se chamaram pelo teu nome.

[19]Ми довго так жили, як ніби Ти не правиш нами, так начебто не звали нас Твоїм ім'ям.

Isaías 64

Книга Пророка Ісаї 64

Молитва про спасіння

[1] Oh! Se fendesses os céus e descesses! Se os montes tremessem na tua presença,

[1]Якби Ти Небеса розкрив, зійшов униз, перед Твоїм лицем розтанули би гори!

[2] como quando o fogo inflama os gravetos, como quando faz ferver as águas, para fazeres notório o teu nome aos teus adversários, de sorte que as nações tremessem da tua presença!

[2]Немов огонь, що спопеляє гори як кущі і скелі змушує кипіти. Спустися, щоби Твоє ім'я неприятелі взнали, щоб затремтіли зі страху народи перед Тобою.

[3] Quando fizeste coisas terríveis, que não esperávamos, desceste, e os montes tremeram à tua presença.

[3]Коли Ти неймовірні чудеса творив, яких ми бачити не сподівались, зійшов Ти вниз, і гори враз застугоніли перед Тобою.

[4] Porque desde a antiguidade não se ouviu, nem com ouvidos se percebeu, nem com os olhos se viu Deus além de ti, que trabalha para aquele que nele espera.

[4]Ніхто не чув уже давно, ніяке вухо не сприймало, не бачило ніяке око, щоб інший був, крім Тебе, хто міг би дбати так про тих, хто покладається на Нього.

[5] Sais ao encontro daquele que com alegria pratica justiça, daqueles que se lembram de ti nos teus caminhos; eis que te iraste, porque pecamos; por muito tempo temos pecado e havemos de ser salvos?

[5]Ти підбадьорюєш усіх, хто праведні шляхи торує, хто пам'ятає про Твої путі. Послухай-но, коли Ти за гріхи на нас гнівився, в ті давні часи, ми б врятуватися могли!

[6] Mas todos nós somos como o imundo, e todas as nossas justiças, como trapo da imundícia; todos nós murchamos como a folha, e as nossas iniqüidades, como um vento, nos arrebatam.

[6]В гріху брудними стали ми немов нечистий чоловік, всі наші добрі вчинки, мов одяг, кров'ю заплямований. Мов лист пожухлий, падаємо, гинем, гріхи, неначе вітер нас несуть.

[7] Já ninguém há que invoque o teu nome, que se desperte e te detenha; porque escondes de nós o rosto e nos consomes por causa das nossas iniqüidades.

[7]Нема нікого, хто б ім'я Твоє згадав, хто прагнув би Твоєї допомоги, тому що Ти від нас своє обличчя заховав і залишив нас знищувати себе провинами своїми.

[8] Mas agora, ó SENHOR, tu és nosso Pai, nós somos o barro, e tu, o nosso oleiro; e todos nós, obra das tuas mãos.

[8]Але ж бо Ти — Отець наш, Боже, усі ми — глина, Ти — гончар, ми всі — творіння рук Твоїх.

[9] Não te enfureças tanto, ó SENHOR, nem perpetuamente te lembres da nossa iniqüidade; olha, pois, nós te pedimos: todos nós somos o teu povo.

[9]Не гнівайся довічно, Господи, на нас, забудь колись провини наші. Поглянь на нас, будь ласка!

[10] As tuas santas cidades tornaram-se em deserto, Sião, em ermo; Jerusalém está assolada.

[10]Твої святі міста на пустище звелись, Сіон перетворився на пустелю, Єрусалим лежить, зруйнований ущент.

[11] O nosso templo santo e glorioso, em que nossos pais te louvavam, foi queimado; todas as nossas coisas preciosas se tornaram em ruínas.

[11]Наш храм святий, прекрасний, де Тебе все прославляли наші предки, вже вогонь поглинув, пожер усе дорогоцінне, чим ми дорожили.

[12] Conter-te-ias tu ainda, ó SENHOR, sobre estas calamidades? Ficarias calado e nos afligirias sobremaneira?

[12]Як довго будеш, Господи, Ти нас цуратись після цього? Чи будеш мовчки нас карати безпощадно?

Isaías 65

A resposta de Deus: rejeitados os rebeldes

[1] Fui buscado pelos que não perguntavam por mim; fui achado por aqueles que não me buscavam; a um povo que não se chamava do meu nome, eu disse: Eis-me aqui, eis-me aqui.

[2] Estendi as mãos todo dia a um povo rebelde, que anda por caminho que não é bom, seguindo os seus próprios pensamentos;

[3] povo que de contínuo me irrita abertamente, sacrificando em jardins e queimando incenso sobre altares de tijolos;

[4] que mora entre as sepulturas e passa as noites em lugares misteriosos; come carne de porco e tem no seu prato ensopado de carne abominável;

[5] povo que diz: Fica onde estás, não te chegues a mim, porque sou mais santo do que tu. És no meu nariz como fumaça de fogo que arde o dia todo.

[6] Eis que está escrito diante de mim, e não me calarei; mas eu pagarei, vingar-me-ei, totalmente,

[7] das vossas iniqüidades e, juntamente, das iniqüidades de vossos pais, diz o SENHOR, os quais queimaram incenso nos montes e me afrontaram nos outeiros; pelo que eu

Книга Пророка Ісаї 65

Відповідь Господа

[1]Господь сказав: «Я був готовий відповісти тим, хто не звертався до Мене. Я був готовий, щоб Мене знайшов хто не шукав. Я відповів народу, який не промовляв Мого імені: „Ось Я! Ось Я!”

[2]Я руки простягав до впертих людців, чекаючи на їх прихід, готовий їх прийнять до Себе. Та вони продовжували йти неправедним шляхом, прислухаючись лише до задумів свого лихого серця.

[3]Ці люди постійно гнівили Мене своїми вчинками у Мене на очах: приносячи жертви бовванам в садах, спалюючи запашне куріння на цегляних вівтарях, поклоняючись лжебогам.

[4]Вони сидять серед могил, чекають на послання від померлих, живуть серед мерців, їдять свинину, а їхні ножі брудні від гнилого м’яса!

[5]Вони кажуть: „Не підходь, не підступайся до мене, доки я тебе не очищу!” Такі люди, ніби дим у Моїх очах, і полум’я їх цілий день палає.

Ізраїль мусить бути покараний

[6]Поглянь, ось є рахунок переді Мною, що вказує, що винні ви. Я не мовчатиму, а сповна відплачу за всі ваші гріхи, жодного не залишу Я безкарним:

[7]ні ваші гріхи, ні провини ваших предків». Каже Господь: «Вони спалювали запашне куріння на горах, ображаючи Мене. Я спершу подивлюся, якої вони заслужили кари, а потім і покараю, як їм належить».

vos medirei totalmente a paga devida às suas obras antigas.

A resposta de Deus: salvo o restante fiel

8 Assim diz o SENHOR: Como quando se acha vinho num cacho de uvas, dizem: Não o desperdices, pois há bênção nele, assim farei por amor de meus servos e não os destruirei a todos.

9 Farei sair de Jacó descendência e de Judá, um herdeiro que possua os meus montes; e os meus eleitos herdarão a terra e os meus servos habitarão nela.

10 Sarom servirá de campo de pasto de ovelhas, e o vale de Acor, de lugar de repouso de gado, para o meu povo que me buscar.

11 Mas a vós outros, os que vos apartais do SENHOR, os que vos esqueceis do meu santo monte, os que preparais mesa para a deusa Fortuna e misturais vinho para o deus Destino,

12 também vos destinarei à espada, e todos vos encurvareis à matança; porquanto chamei, e não respondestes, falei, e não atendestes; mas fizestes o que é mau perante mim e escolhestes aquilo em que eu não tinha prazer.

13 Pelo que assim diz o SENHOR Deus: Eis que os meus servos comerão, mas vós padecereis fome; os meus servos beberão, mas vós tereis sede; os meus servos se alegrarão, mas vós vos envergonhareis;

14 os meus servos cantarão por terem o coração alegre, mas vós gritareis pela

Бог не зруйнує Ізраїль ущент

8Ось що Господь каже: «Коли у виноградному ґроні ще залишається сік, люди кажуть, що не треба викидати його, бо там ще є щось корисне. Так і Я обійдуся з Моїми слугами: Я не знищу їх усіх заради їхнього ж блага.

9Я дам нащадків Якову, дам спадкоємців Юді, вони володітимуть горами Моїми. Мої обранці успадкують землю, Мої слуги поселяться там.

10Тоді долина Шарон стане пасовиськом для отар, а долина Ахор перетвориться на місце відпочинку худоби. Все це станеться з Моїм народом, який шукає допомоги в Мене.

11Але ви, хто відцурався Господа й забув Мою Святу гору, хто приносить харчі й вино богам „Везіння" й „Долі",

12Я призначу вам упасти від меча, ви всі підете на заріз. Адже Я вас кликав, а ви не відповіли, Я попереджав, а ви не слухали. Ви вчинили те, що Я називаю злом, ви вибрали не те, що Мене тішить».

13Тому ось що говорить Господь, мій Володар: «Мої слуги їстимуть, а ви, зловмисники, голодні будете. Мої слуги питимуть, а ви, лиходії, будете спраглі. Мої слуги веселитимуться, а ви, напасники, будете посоромлені.

14Мої слуги співатимуть, бо серця їхні повні добра, ви ж ридатимете, бо у ваших серцях — печаль, ви голоситимете, бо дух ваш зламано буде.

tristeza do vosso coração e uivareis pela angústia de espírito.

[15] Deixareis o vosso nome aos meus eleitos por maldição, o SENHOR Deus vos matará e a seus servos chamará por outro nome,

[16] de sorte que aquele que se abençoar na terra, pelo Deus da verdade é que se abençoará; e aquele que jurar na terra, pelo Deus da verdade é que jurará; porque já estão esquecidas as angústias passadas e estão escondidas dos meus olhos.

Novos céus e nova terra

[17] Pois eis que eu crio novos céus e nova terra; e não haverá lembrança das coisas passadas, jamais haverá memória delas.

[18] Mas vós folgareis e exultareis perpetuamente no que eu crio; porque eis que crio para Jerusalém alegria e para o seu povo, regozijo.

[19] E exultarei por causa de Jerusalém e me alegrarei no meu povo, e nunca mais se ouvirá nela nem voz de choro nem de clamor.

[20] Não haverá mais nela criança para viver poucos dias, nem velho que não cumpra os seus; porque morrer aos cem anos é morrer ainda jovem, e quem pecar só aos cem anos será amaldiçoado.

[21] Eles edificarão casas e nelas habitarão; plantarão vinhas e comerão o seu fruto.

[22] Não edificarão para que outros habitem; não plantarão para que outros comam; porque a longevidade do meu povo será como a da árvore, e os meus eleitos desfrutarão de todo as obras das suas próprias mãos.

[15]Вашими іменами будуть мої обранці проклинати. Господь-Володар пошле вас на смерть, а слугам своїм Він дасть інше ймення.

[16]Кожний, хто захоче бути благословенним, попросить благословення у Бога праведного. Кожний, хто присягає на землі, присягатиметься Богом праведним, тому що колишні біди забуті й сховані від Моїх очей.

Надходять нові часи

[17]Погляньте, Я створю нові небеса і нову землю і все що сталося, не відгукнеться в серці, ми згадувати не будемо його.

[18]Тож веселіться і радійте вічно з того, що Я творю, бо Я зроблю Єрусалим щасливим містом, народ його Я радісним зроблю.

[19]Щасливий буду Я з Єрусалима, і порадію Я зі Свого народу. У ньому не лунатимуть ні плач, ані журливі схлипи.

[20]Там немовля не помиратиме, проживши день, не помиратимуть старі, що не дожили свого віку. Вважатись буде молодим, хто йде з життя в сто років, вважатиметься проклятим, хто не дожив до ста.

[21]Вони зведуть оселі й стануть жити в них, посадять виноградники й втішатимуться їхніми плодами.

[22]Так більш не буде, що одні будують, а інші живуть, хтось сади саджає, а хтось лиш їсть плоди. Вони житимуть так довго, як дерева. Моїм обранцям буде щастя пізнати плоди своїх трудів.

[23] Não trabalharão debalde, nem terão filhos para a calamidade, porque são a posteridade bendita do SENHOR, e os seus filhos estarão com eles.

[24] E será que, antes que clamem, eu responderei; estando eles ainda falando, eu os ouvirei.

[25] O lobo e o cordeiro pastarão juntos, e o leão comerá palha como o boi; pó será a comida da serpente. Não se fará mal nem dano algum em todo o meu santo monte, diz o SENHOR.

[23]Вони не будуть працювати задарма, і не даватимуть життя синам, приреченим на смерть. Бо всі вони й нащадки їхні — народ, благословенний Господом.

[24]Вони ще говоритимуть, а Я вже відгукнуся, не встигнуть слово мовити, а Я вже почую.

[25]Вовк і ягнятко їстимуть разом, лев сіно споживатиме, як бик, змії земні нікому більш не заподіють зла, не злякають жодного на Моїй Святій горі». Так сказав Господь.

Isaías 66

Excluídos da nova Jerusalém os que praticam falsa religião

[1] Assim diz o SENHOR: O céu é o meu trono, e a terra, o estrado dos meus pés; que casa me edificareis vós? E qual é o lugar do meu repouso?

[2] Porque a minha mão fez todas estas coisas, e todas vieram a existir, diz o SENHOR, mas o homem para quem olharei é este: o aflito e abatido de espírito e que treme da minha palavra.

[3] O que imola um boi é como o que comete homicídio; o que sacrifica um cordeiro, como o que quebra o pescoço a um cão; o que oferece uma oblação, como o que oferece sangue de porco; o que queima incenso, como o que bendiz a um ídolo. Como estes escolheram os seus próprios caminhos, e a sua alma se deleita nas suas abominações,

[4] assim eu lhes escolherei o infortúnio e farei vir sobre eles o que eles temem;

Книга Пророка Ісаї 66

Бог судитиме всі народи

[1]Ось що говорить Господь: «Мій престол — небеса, а земля — то підніжок для Мене. Яку ж оселю ви б для Мене збудували, який куточок для спочинку?

[2]Адже Я сам усе створив, усе довкруги». Каже Господь: «Але Я потурбуюся про бідних і смиренних, які тремтять, зачувши Моє слово і які Мене шанують.

[3]Де-хто з людей вбиває вола в пожертву Господу, але в той же час б’є людину. Хто жертвує ягня, й собаці скрутить шию. Той, хто дарує хліб, не гребує і кров’ю свині. Хто спалює запашне куріння, благословляє і боввана. Вони обрали власний шлях, знаходять насолоду в цих мерзенних справах.

[4]Жорстоку кару виберу для них і дам їм те, чого вони бояться. Тому що Я їх звав, але ніхто не відізвався, Я говорив до них, та ніхто не прислухався. Вони

porque clamei, e ninguém respondeu, falei, e não escutaram; mas fizeram o que era mau perante mim e escolheram aquilo em que eu não tinha prazer.

[5] Ouvi a palavra do SENHOR, vós, os que a temeis: Vossos irmãos, que vos aborrecem e que para longe vos lançam por causa do vosso amor ao meu nome e que dizem: Mostre o SENHOR a sua glória, para que vejamos a vossa alegria, esses serão confundidos.

[6] Voz de grande tumulto virá da cidade, voz do templo, voz do SENHOR, que dá o pago aos seus inimigos.

[7] Antes que estivesse de parto, deu à luz; antes que lhe viessem as dores, nasceu-lhe um menino.

[8] Quem jamais ouviu tal coisa? Quem viu coisa semelhante? Pode, acaso, nascer uma terra num só dia? Ou nasce uma nação de uma só vez? Pois Sião, antes que lhe viessem as dores, deu à luz seus filhos.

[9] Acaso, farei eu abrir a madre e não farei nascer? – diz o SENHOR; acaso, eu que faço nascer fecharei a madre? – diz o teu Deus.

A felicidade eterna de Sião

[10] Regozijai-vos juntamente com Jerusalém e alegrai-vos por ela, vós todos os que a amais; exultai com ela, todos os que por ela pranteastes,

[11] para que mameis e vos farteis dos peitos das suas consolações; para que sugueis e vos deleiteis com a abundância da sua glória.

чинили те, що Я вважаю злом. Вони обрали те, чого Я не люблю».

[5]Послухайте, що каже Господь, почуйте усі, хто тремтить від Його слова: «Ваші брати, що вас ненавидять і відсахнулися від вас. Оскільки ви Мене шануєте, вони сказали: „Нехай Господь проявить Свою славу і порятує вас, щоб ми змогли побачить вашу радість! Та на них ганьба чекає”».

Кара і новий народ

[6]Послухайте! Галас доноситься з міста! З храму долітає шум! Це голос Господа, Який відплачує ворогам те, що вони заслужили.

[7]Хіба можливо, що жінка, не зазнавши породільних мук, вже народила, ще не відчувши болю, вже дала життя сину.

[8]Хто таке колись чув, хто таке колись бачив? Хіба країна виникає за один день? Хіба народ народжується за єдину мить? Як тільки Сіон відчула пологові болі, так і народила дітей, народ чисельний.

[9]«Чи ж Я доведу до пологів і не дам народити? — Каже Господь. — Чи ж Я закрию материнську утробу, якщо Саме Я викликаю пологи?» Так каже наш Бог:

[10]«Веселіться разом з Єрусалимом, порадійте всі, хто її любить. Дайте волю радості усі, хто сумував за нею.

[11]Радуйтесь при ній і втішайтесь лоном материнським. Пийте щедре молоко й насолоджуйтесь ним».

[12] Porque assim diz o SENHOR: Eis que estenderei sobre ela a paz como um rio, e a glória das nações, como uma torrente que transborda; então, mamareis, nos braços vos trarão e sobre os joelhos vos acalentarão.

[12]Ось що каже Господь: «Послухайте, Я місту цьому принесу мир, що розіллється, як ріка. Скарби народів на неї поллються потоком невпинним. Вас доглядати будуть, на руках носити, плекати на колінах материнських.

[13] Como alguém a quem sua mãe consola, assim eu vos consolarei; e em Jerusalém vós sereis consolados.

[13]Я вас втішатиму, як мати втішає дитину. Ви знайдете в Єрусалимі щастя».

[14] Vós o vereis, e o vosso coração se regozijará, e os vossos ossos revigorarão como a erva tenra; então, o poder do SENHOR será notório aos seus servos, e ele se indignará contra os seus inimigos.

[14]Ви побачите таке, що звеселиться серце ваше тіла розпрямляться, мов свіжі паростки трави. Господні слуги відчують силу Його, а вороги — Його гнів.

[15] Porque eis que o SENHOR virá em fogo, e os seus carros, como um torvelinho, para tornar a sua ira em furor e a sua repreensão, em chamas de fogo,

[15]Бо Господь наближається з вогнем, Його колісниці мчать, мов буря, щоб покарати тих людей Господнім гнівом і дати відсіч їм нищівним полум'ям.

[16] porque com fogo e com a sua espada entrará o SENHOR em juízo com toda a carne; e serão muitos os mortos da parte do SENHOR.

[16]Господь судитиме вогнем, мечем Він покарає всіх людей. Багатьох скарає Господь.

[17] Os que se santificam e se purificam para entrarem nos jardins após a deusa que está no meio, que comem carne de porco, coisas abomináveis e rato serão consumidos, diz o SENHOR.

[17]«Ці люди освячуються й очищаються в священних садах і ходять по колу. Вони їдять м'ясо свиней, щурів та іншу гидоту. Тож всі вони разом знайдуть свій кінець», — каже Господь.

[18] Porque conheço as suas obras e os seus pensamentos e venho para ajuntar todas as nações e línguas; elas virão e contemplarão a minha glória.

[18]«Я знаю, чим вони займаються, і що вони думають. Я йду, щоб зібрати всі народи й мови. Вони прийдуть і побачать Мою славу.

[19] Porei entre elas um sinal e alguns dos que foram salvos enviarei às nações, a Társis, Pul e Lude, que atiram com o arco, a Tubal e Javã, até às terras do mar mais

[19]Я дам їм знамення і пошлю декого з уцілілих до інших народів: у Таршиш, Пул, Луд, Мешех, Тувал і Яван. Я направлю їх у далекі краї, які про Мене не чули й не знають Моєї величі. Вони поширять Мою славу серед народів.

remotas, que jamais ouviram falar de mim, nem viram a minha glória; eles anunciarão entre as nações a minha glória.

[20] Trarão todos os vossos irmãos, dentre todas as nações, por oferta ao SENHOR, sobre cavalos, em liteiras e sobre mulas e dromedários, ao meu santo monte, a Jerusalém, diz o SENHOR, como quando os filhos de Israel trazem as suas ofertas de manjares, em vasos puros à Casa do SENHOR.

[20]Вони приведуть звідусіль усіх братів Ізраїлю в дар Господу. Зійдуть вони на Мою Святу гору на конях, в колісницях, у візках, на віслюках і верблюдах. Вони будуть для Господа тим даром, який ізраїльтяни приносять у чистих посудинах в храм.

[21] Também deles tomarei a alguns para sacerdotes e para levitas, diz o SENHOR.

[21]Серед них Я відберу декотрих служити священиками й левитами», — каже Господь.

Нові небеса й нова земля

[22] Porque, como os novos céus e a nova terra, que hei de fazer, estarão diante de mim, diz o SENHOR, assim há de estar a vossa posteridade e o vosso nome.

[22]«Як нові небеса й нова земля, які Я створю, щоб постали переді Мною на віки, так і ваші нащадки, й ваше ім'я залишаться повіки.

[23] E será que, de uma Festa da Lua Nova à outra e de um sábado a outro, virá toda a carne a adorar perante mim, diz o SENHOR.

[23]Усе людство приходитиме поклонятися Мені у перший день місяця-молодика, та кожний день суботній, — каже Господь. —

[24] Eles sairão e verão os cadáveres dos homens que prevaricaram contra mim; porque o seu verme nunca morrerá, nem o seu fogo se apagará; e eles serão um horror para toda a carne.

[24]Вони вийдуть із міста й побачать трупи грішників, які повстали проти Мене. В тих тілах ніколи не згинуть черви, ніколи не згасне вогонь, який їх нищить. Їхній вигляд жахатиме кожного».

Jeremias	Книга Пророка Єремії

Jeremias 1

A vocação de Jeremias

[1] Palavras de Jeremias, filho de Hilquias, um dos sacerdotes que estavam em Anatote, na terra de Benjamim;

[2] a ele veio a palavra do SENHOR, nos dias de Josias, filho de Amom e rei de Judá, no décimo terceiro ano do seu reinado;

[3] e também nos dias de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, até ao fim do ano undécimo de Zedequias, filho de Josias, rei de Judá, e ainda até ao quinto mês do exílio de Jerusalém.

[4] A mim me veio, pois, a palavra do SENHOR, dizendo:

[5] Antes que eu te formasse no ventre materno, eu te conheci, e, antes que saísses da madre, te consagrei, e te constituí profeta às nações.

[6] Então, lhe disse eu: ah! SENHOR Deus! Eis que não sei falar, porque não passo de uma criança.

[7] Mas o SENHOR me disse: Não digas: Não passo de uma criança; porque a todos a quem eu te enviar irás; e tudo quanto eu te mandar falarás.

[8] Não temas diante deles, porque eu sou contigo para te livrar, diz o SENHOR.

[9] Depois, estendeu o SENHOR a mão, tocou-me na boca e o SENHOR me disse: Eis que ponho na tua boca as minhas palavras.

Книга Пророка Єремії 1

[1]Це слова Єремії, сина Гилкії, одного з священиків, що мешкали в Анатоті, в землі Веніаминовій.

[2]Слова ці були йому від Господа за часів правління Йосії, сина Амона, царя юдейського, тринадцятого року його царювання.

[3]Також ці слова було відкрито йому за царювання Єгоякима, сина Йосії, царя юдейського, аж до одинадцятого року Седекії, сина Йосії, царя юдейського, й до вигнання з Єрусалима в п'ятому місяці.

Покликання Єремії

[4]Дійшло до мене слово Господа:

[5]«Перш, ніж Я утворив тебе в утробі, Я вже знав тебе. Перш, ніж вийшов ти з черева матері своєї, Я обрав тебе, призначивши тебе пророком для народів».

[6]Я відповів: «Але ж, Господи, Боже мій, не вмію я говорити як пророк, бо я молодий».

[7]Господь сказав мені: «Не кажи, що ти лише юнак, бо підеш ти до всіх, до кого Я пошлю тебе, і говоритимеш усе, що накажу тобі.

[8]Людей не бійся, бо Я з тобою буду, щоб захистити тебе». Це — слово Господа.

[9]Тоді Господь простягнув руку й торкнувся уст моїх, сказавши: «Я вклав Мої слова до уст твоїх.

[10] Olha que hoje te constituo sobre as nações e sobre os reinos, para arrancares e derribares, para destruíres e arruinares e também para edificares e para plantares.

[10]Сьогодні Я призначаю тебе стати над народами й царствами. Ти будеш викорінювати, губити, руйнувати і валити, будувати і насаджувати знов».

A visão da vara de amendoeira

Дві з'яви

[11] Veio ainda a palavra do SENHOR, dizendo: Que vês tu, Jeremias? Respondi: vejo uma vara de amendoeira.

[11]Слово Господа було до мене: «Що бачиш ти, Єреміє?» Я відповів: «Я бачу гілку мигдалю».

[12] Disse-me o SENHOR: Viste bem, porque eu velo sobre a minha palavra para a cumprir.

[12]І сказав мені Господь: «Ти добре бачиш, бо Я пильную за Своїми словами, аби впевнитись, що вони здійсняться».

A visão da panela ao fogo

[13] Outra vez, me veio a palavra do SENHOR, dizendo: Que vês? Eu respondi: vejo uma panela ao fogo, cuja boca se inclina do Norte.

[13]І вдруге було слово Господа до мене: «Що ти бачиш?» Я відповів: «Я бачу, як кипить вода в казані, який повернутий від півночі».

[14] Disse-me o SENHOR: Do Norte se derramará o mal sobre todos os habitantes da terra.

[14]І Господь сказав мені: «Із півночі біда прийде на всіх людей землі цієї.

[15] Pois eis que convoco todas as tribos dos reinos do Norte, diz o SENHOR; e virão, e cada reino porá o seu trono à entrada das portas de Jerusalém e contra todos os seus muros em redor e contra todas as cidades de Judá.

[15]Бо Я прикличу всі племена царств півночі. Прийдуть вони, і кожен з них поставить престол свій при відчинених брамах Єрусалима». Так сказав Господь: «Війною пройдуть довкола нього і по усіх містах юдейських.

[16] Pronunciarei contra os moradores destas as minhas sentenças, por causa de toda a malícia deles; pois me deixaram a mim, e queimaram incenso a deuses estranhos, e adoraram as obras das suas próprias mãos.

[16]Я винесу дітям Ізраїлю вирок за злочини, через які вони від Мене відвернулись. Вони приносили пожертви іншим богам і низько поклонялись бовванам тим, що виробили власними руками.

[17] Tu, pois, cinge os lombos, dispõe-te e dize-lhes tudo quanto eu te mandar; não te espantes diante deles, para que eu não te infunda espanto na sua presença.

[17]Ти ж, Єреміє, будь напоготові, ти мусиш встати і сказати все, що Я звелю тобі наказати народові своєму. Тобі боятися людей не слід, інакше Я тебе злякаю ними.

[18] Eis que hoje te ponho por cidade fortificada, por coluna de ferro e por muros de bronze, contra todo o país, contra os reis de Judá, contra os seus príncipes, contra os seus sacerdotes e contra o seu povo.

[18]Сьогодні Я зроблю тебе неприступним містом, немовби стовп залізний, бронзову стіну, що всій землі протистояти може: царям Юдеї і її князям, священикам і людям цього краю.

[19] Pelejarão contra ti, mas não prevalecerão; porque eu sou contigo, diz o SENHOR, para te livrar.

[19]Вони боротимуться проти тебе, але не вдасться їм тебе здолати. Кажу це Я, бо Я з тобою буду, і захищу тебе». Так наказав Господь.

Jeremias 2

O amor de Deus e a rebeldia do povo

[1] A mim me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Vai e clama aos ouvidos de Jerusalém: Assim diz o SENHOR: Lembro-me de ti, da tua afeição quando eras jovem, e do teu amor quando noiva, e de como me seguias no deserto, numa terra em que se não semeia.

[3] Então, Israel era consagrado ao SENHOR e era as primícias da sua colheita; todos os que o devoraram se faziam culpados; o mal vinha sobre eles, diz o SENHOR.

[4] Ouvi a palavra do SENHOR, ó casa de Jacó e todas as famílias da casa de Israel.

[5] Assim diz o SENHOR: Que injustiça acharam vossos pais em mim, para de mim se afastarem, indo após a nulidade dos ídolos e se tornando nulos eles mesmos,

[6] e sem perguntarem: Onde está o SENHOR, que nos fez subir da terra do Egito? Que nos guiou através do deserto, por uma terra de ermos e de covas, por uma terra de sequidão e sombra de morte,

Книга Пророка Єремії 2

Відступництво Юдеї

[1]Слово Господа дійшло на мене:

[2]«Іди скажи людям Єрусалима про те, що каже Господь: „Твоєї юності кохання щире пам’ятаю, як нареченою Моєю ти була. Я пам’ятаю, як за Мною ти ішла через пустелю, в незасіяну ту землю.

[3]Для Господа Ізраїль був святий, він був найпершим із Його плодів. Й на тих, хто б його з’їсти намагався, страждання тяжкі випали за гріх”». Так стверджує Господь.

[4]Почуйте слово Господа, нащадки Якова і всі коліна дому Ізраїля.

[5]Ось що Господь каже: «Чим завинив Я перед вашими батьками, що відцуралися вони Мене, поклоняючись нікчемним ідолам вони самі зробили все своє життя нікчемним.

[6]Вони не говорили: „Де Той Господь, Який вивів нас з Єгипетських земель, Той, Хто примусив нас йти в пустелю, землю невідому і страшну, засушливу і небезпечну пустку, в якій ніколи люди не жили?”

por uma terra em que ninguém transitava e na qual não morava homem algum?

[7] Eu vos introduzi numa terra fértil, para que comêsseis o seu fruto e o seu bem; mas, depois de terdes entrado nela, vós a contaminastes e da minha herança fizestes abominação.

[7]Тож Я привів вас на родючі землі, де вдосталь є для вас плодів і благ. Та ви прийшли, і осквернили Мою землю, і спадщину Мою звели на пси.

[8] Os sacerdotes não disseram: Onde está o SENHOR? E os que tratavam da lei não me conheceram, os pastores prevaricaram contra mim, os profetas profetizaram por Baal e andaram atrás de coisas de nenhum proveito.

[8]Священики не кажуть: „Де Господь?” Ті, хто знаються у законах, не думають про Мене, а пастирі від Мене відступились, й пророки пророкували ім'ям Ваала і поклонялися речам нікчемним».

Perfídia sem exemplo

[9] Portanto, ainda pleitearei convosco, diz o SENHOR, e até com os filhos de vossos filhos pleitearei.

[9]«За те Я знову звинувачу вас, — Господь так каже, — і нащадків ваших.

[10] Passai às terras do mar de Chipre e vede; mandai mensageiros a Quedar, e atentai bem, e vede se jamais sucedeu coisa semelhante.

[10]Підіть лишень до островів Киттим і подивіться, або пошліть когось в Кедар, нехай побачить, як там живуть, чи є там щось таке, як тут.

[11] Houve alguma nação que trocasse os seus deuses, posto que não eram deuses? Todavia, o meu povo trocou a sua Glória por aquilo que é de nenhum proveito.

[11]Чи замінив якийсь народ своїх богів? Та ж ні. Хоча вони й не є богами. А Мій народ та й проміняв же Мою славу на щось таке, безглузде взагалі».

[12] Espantai-vos disto, ó céus, e horrorizai-vos! Ficai estupefatos, diz o SENHOR.

[12]«Здригніться, небеса, від цього, здивуйтеся, жахніться, — так сказав Господь. —

[13] Porque dois males cometeu o meu povo: a mim me deixaram, o manancial de águas vivas, e cavaram cisternas, cisternas rotas, que não retêm as águas.

[13]Бо ж Мій народ вчинив подвійне лихо проти Мене: він відвернувся від Бога, джерела води живої, й натомість копанок собі нарив. А це ж бо копанки ну геть діряві, хіба ж у них утриматись воді?

[14] Acaso, é Israel escravo ou servo nascido em casa? Por que, pois, veio a ser presa?

[14]Хіба Ізраїль раб? Чи від раба він народився? Чому для інших здобиччю він став?

[15] Os leões novos rugiram contra ele, levantaram a voz; da terra dele fizeram

[15]Неначе леви, гарчали вороги на нього, та переможно ревли. Вони цю землю

uma desolação; as suas cidades estão queimadas, e não há quem nelas habite.

перетворили на руїну, спустошили міста, тому ніхто тут не живе.

16 Até os filhos de Mênfis e de Tafnes te pastaram o alto da cabeça.

16 І навіть мешканці Мемфіса й Тапанеса завдали шкоди голові твоїй.

17 Acaso, tudo isto não te sucedeu por haveres deixado o SENHOR, teu Deus, quando te guiava pelo caminho?

17 Чи не тому це сталося з тобою, що Бога ти покинув, Господа свого, коли Він вів тебе дорогою Своєю.

18 Agora, pois, que lucro terás indo ao Egito para beberes as águas do Nilo; ou indo à Assíria para beberes as águas do Eufrates?

18 Поміркуйте люди Юдеї, що будете робити зараз: чи в Єгипті з Нілу пити або в Ассирії — з Євфрату?

19 A tua malícia te castigará, e as tuas infidelidades te repreenderão; sabe, pois, e vê que mau e quão amargo é deixares o SENHOR, teu Deus, e não teres temor de mim, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

19 Те зло, що скоїв ти, тебе й покарає, відступництво твоє навчить тебе. Поглянь і зрозумій, яке для тебе лихо відмовитись від Бога, Господа твого. Та страху у тобі нема переді Мною». Господь мій Всемогутній каже так:

Israel adorou a Baal

20 Ainda que há muito quebrava eu o teu jugo e rompia as tuas ataduras, dizias tu: Não quero servir-te. Pois, em todo outeiro alto e debaixo de toda árvore frondosa, te deitavas e te prostituías.

20 «Кажу так, бо давно ярмо зламала, давно порвала ланцюги свої. Сказала ти: „Господу служить не буду!" Бо ти давно вже на узвишшях, під кожним деревом з рясним гіллям ти радо розлягалася для розпусти.

21 Eu mesmo te plantei como vide excelente, da semente mais pura; como, pois, te tornaste para mim uma planta degenerada, como de vide brava?

21 Я посадив тебе, як виноград, добірне висіваючи насіння. То як же це перетворилась ти на дикі зарості лози?

22 Pelo que ainda que te laves com salitre e amontoes potassa, continua a mácula da tua iniqüidade perante mim, diz o SENHOR Deus.

22 Якби ти навіть вимилася лугом, якби багато мила змила ти, для Мене все одно була б брудною, через гріх твій». Так Каже Господь Бог:

23 Como podes dizer: Não estou maculada, não andei após os baalins? Vê o teu rasto no vale, reconhece o que fizeste, dromedária nova de ligeiros pés, que andas ziguezagueando pelo caminho;

23 Як можеш ти казати: «Я — чиста, не поклоняюся Ваалу я?» Поглянь на свої вчинки у долині, про те подумай, що ти наробила. Була ти, ніби спритна верблюдиця, що бігає весь час туди сюди.

[24] jumenta selvagem, acostumada ao deserto e que, no ardor do cio, sorve o vento. Quem a impediria de satisfazer ao seu desejo? Os que a procuram não têm de fatigar-se; no mês dela a acharão.

[25] Guarda-te de que os teus pés andem desnudos e a tua garganta tenha sede. Mas tu dizes: Não, é inútil; porque amo os estranhos e após eles irei.

[26] Como se envergonha o ladrão quando o apanham, assim se envergonham os da casa de Israel; eles, os seus reis, os seus príncipes, os seus sacerdotes e os seus profetas,

[27] que dizem a um pedaço de madeira: Tu és meu pai; e à pedra: Tu me geraste. Pois me viraram as costas e não o rosto; mas, em vindo a angústia, dizem: Levanta-te e livra-nos.

[28] Onde, pois, estão os teus deuses, que para ti mesmo fizeste? Eles que se levantem se te podem livrar no tempo da tua angústia; porque os teus deuses, ó Judá, são tantos como as tuas cidades.

[29] Por que contendeis comigo? Todos vós transgredistes contra mim, diz o SENHOR.

[30] Em vão castiguei os vossos filhos; eles não aceitaram a minha disciplina; a vossa espada devorou os vossos profetas como leão destruidor.

[31] Oh! Que geração! Considerai vós a palavra do SENHOR. Porventura, tenho eu sido para Israel um deserto? Ou uma terra da mais espessa escuridão? Por que, pois,

[24]Немов ослиця, що до волі звикла, яка живе за покликом душі, в гарячому бажанні втягує повітря. Хто зможе загнуздати хіть її? І будь-який осел, який її запрагне, завжди знайде її в належний час.

[25]Юдея, полиш ганятися за іншими богами, та спрагла, не бажай негідних ідолів. «Дарма, — Мені відповіла ти. — Адже я люблю чужих богів, тому піду за ними».

[26]Як знічується злодій у руках закону. Так само й дім Ізраїля знітився, його царі, його володарі, пророки і священики його.

[27]Вони кажуть дереву: «Батько ти мій». Вони кажуть каменю: «Ти породив мене». До Мене повернулися спиною, не обличчям, але в лиху годину кажуть: «Устань і порятуй нас, Боже.

[28]А де ж твої боги поділись, яких, народ Ізраїлю, ти сам зробив для себе? Хай встануть, хай тебе врятують. Адже богів у тебе стільки ж, як міст в твоїй землі, Юдеє.

[29]Чого ж ви зараз винуватите Мене? Самі ж ви зло чинили проти Мене!» Каже так Господь:

[30]«Даремно Я карав синів твоїх, вони нічого не навчились з покарання. Ваш меч пожер усіх пророків, яких послав Я вас застерегти, він був, неначе лев скажений.

[31]Ви, люди цього покоління, до вас звертається Господь. Чи був Я для Ізраїлю пустелею? Чи був землею темряви для них? Чому ж тоді народ мій каже: „Ходім. До Господа не вернемося більш?"

diz o meu povo: Somos livres! Jamais tornaremos a ti?

32 Acaso, se esquece a virgem dos seus adornos ou a noiva do seu cinto? Todavia, o meu povo se esqueceu de mim por dias sem conta.

32Чи забуває наречена про свої прикраси? Чи може про фату вона забути? Але ж народ Мій забув Мене нелічено вже скільки-то разів.

33 Como dispões bem os teus caminhos, para buscares o amor! Pois até às mulheres perdidas os ensinaste.

33Яка ти вправна в пошуках любові у лжебогів, бо добре вивчилась чинити зло.

34 Nas orlas dos teus vestidos se achou também o sangue de pobres e inocentes, não surpreendidos no ato de roubar. Apesar de todas estas coisas,

34Кров на руках твоїх — життя невинні, це кров невинних бідаків, яких ти не впіймала на крадіжках. Але про все це ти казала так:

35 ainda dizes: Estou inocente; certamente, a sua ira se desviou de mim. Eis que entrarei em juízo contigo, porquanto dizes: Não pequei.

35„Немає на мені вини. І, звісно, на мене не впаде Господній гнів”. Та Я судитиму тебе, бо ти брехала: „Я не грішила”.

36 Que mudar leviano é esse dos teus caminhos? Também do Egito serás envergonhada, como foste envergonhada da Assíria.

36Але як же легко для тебе поміняти шлях. Ти будеш розчарована в Єгипті, як розчарована в Ассирії була.

37 Também daquele sairás de mãos na cabeça; porque o SENHOR rejeitou aqueles em quem confiaste, e não terás sorte por meio deles.

37З Єгипту вийдеш ти, в ганьбі закрив лице. Господь відкинув тих, на кого покладалась, і їхня підтримка тобі не допоможе».

Jeremias 3

A clemência de Deus, apesar da infidelidade do povo

1 Se um homem repudiar sua mulher, e ela o deixar e tomar outro marido, porventura, aquele tornará a ela? Não se poluiria com isso de todo aquela terra? Ora, tu te prostituíste com muitos amantes; mas, ainda assim, torna para mim, diz o SENHOR.

Книга Пророка Єремії 3

1«Як розлучаться чоловік і жінка, і жінка та від чоловіка йде, і скоро собі іншого знаходить, чи ж зможе вернутися до неї чоловік? Ні! Якби що трапилось таке, тоді б спаганена була оця земля? Юдея, ти з багатьма коханцями злягалась, немов повія та, а тепер ідеш до Мене знов?» — Господь сказав.

[2] Levanta os olhos aos altos desnudos e vê; onde não te prostituíste? Nos caminhos te assentavas à espera deles como o arábio no deserto; assim, poluíste a terra com as tuas devassidões e com a tua malícia.

[2]«Ти погляд підведи на пагорби кремнисті, і місце там знайди, де б не блудила ти. Чекаючи на них, сидиш ти край дороги, неначе кочівник-аравієць в пустелі. Зганьбила землю ти розпустою й гріхом.

[3] Pelo que foram retiradas as chuvas, e não houve chuva serôdia; mas tu tens a fronte de prostituta e não queres ter vergonha.

[3]Тож припинилися дощі рясні і вчасно весняні дощі не впали. Розпусниця на вигляд ти, і сорому в тобі немає.

[4] Não é fato que agora mesmo tu me invocas, dizendo: Pai meu, tu és o amigo da minha mocidade?

[4]Тепер чи звернешся ти знов до Мене: „Ти Батько мій, Друг юних днів моїх?"

[5] Conservarás para sempre a tua ira? Ou a reterás até ao fim? Sim, assim me falas, mas cometes maldade a mais não poder.

[5]„Чи гніватися буде вічно Він? Чи гнів Його продовжиться назавжди?" — говориш ти, але грішиш завжди, де тільки можеш».

Погані сестри: Ізраїль та Юдея

[6] Disse mais o SENHOR nos dias do rei Josias: Viste o que fez a pérfida Israel? Foi a todo monte alto e debaixo de toda árvore frondosa e se deu ali a toda prostituição.

[6]І Господь сказав мені за часів царювання Йосії: «Чи бачив ти, що зробила підступна Ізраїль? Сходила вона на кожне узвишшя, й під кожним деревом рясним чинила розпусту, поклоняючись нікчемним ідолам.

[7] E, depois de ela ter feito tudo isso, eu pensei que ela voltaria para mim, mas não voltou. A sua pérfida irmã Judá viu isto.

[7]І Я сказав собі: „Накоївши такого, вона повернеться до Мене". Але вона не повернулась, а її брехлива сестра Юдея бачила все це.

[8] Quando, por causa de tudo isto, por ter cometido adultério, eu despedi a pérfida Israel e lhe dei carta de divórcio, vi que a falsa Judá, sua irmã, não temeu; mas ela mesma se foi e se deu à prostituição.

[8]І як Я побачив усю цю розпусту, якою займалася підступна Ізраїль, Я відштовхнув її. Я розлучився з нею, та її підступна сестра Юдея не злякалася. Вона також погрузла в розпусті.

[9] Sucedeu que, pelo ruidoso da sua prostituição, poluiu ela a terra; porque adulterou, adorando pedras e árvores.

[9]І вона не вбачала в тому чогось нечестивого, що зганьбила своєю розпустою всю Мою землю, і перелюб чинила з камінням і деревами.

[10] Apesar de tudo isso, não voltou de todo o coração para mim a sua falsa irmã Judá, mas fingidamente, diz o SENHOR.

[10]І навіть по всьому цьому підступна сестра її Юдея не повернулася до Мене всім своїм серцем. Вона тільки прикидалася». Так каже Господь.

[11] Disse-me o SENHOR: Já a pérfida Israel se mostrou mais justa do que a falsa Judá.

[11]І Господь сказав мені: «Підступна Ізраїль більш праведна, ніж зрадлива Юдея, тому що щиро визнала свою вину».

[12] Vai, pois, e apregoa estas palavras para o lado do Norte e dize: Volta, ó pérfida Israel, diz o SENHOR, e não farei cair a minha ira sobre ti, porque eu sou compassivo, diz o SENHOR, e não manterei para sempre a minha ira.

[12]Іди й проголоси слова ці на півночі. Скажи так: «Повернися, підступна Ізраїль, — каже Господь. — Я більш на тебе не гніваюся, бо справді милосердний Я. Не гніватимусь Я на тебе повік.

[13] Tão-somente reconhece a tua iniqüidade, reconhece que transgrediste contra o SENHOR, teu Deus, e te prostituíste com os estranhos debaixo de toda árvore frondosa e não deste ouvidos à minha voz, diz o SENHOR.

[13]Тільки визнай провину свою, визнай, що грішила проти Господа Бога твого. І що поклонялася багатьом богам чужим під південним деревом розкішним, і не слухалася ти Мене». Так каже Господь.

O povo exortado a arrepender-se

[14] Convertei-vos, ó filhos rebeldes, diz o SENHOR; porque eu sou o vosso esposo e vos tomarei, um de cada cidade e dois de cada família, e vos levarei a Sião.

[14]«Поверніться, діти бунтівні, — каже Господь, — бо Я володар ваш. Я візьму вас по одному з міст та по двоє з родів і приведу вас до Сіону.

[15] Dar-vos-ei pastores segundo o meu coração, que vos apascentem com conhecimento e com inteligência.

[15]Я дам вам пастирів, що до душі Мені, вони дбатимуть про вас мудро і вправно.

[16] Sucederá que, quando vos multiplicardes e vos tornardes fecundos na terra, então, diz o SENHOR, nunca mais se exclamará: A arca da Aliança do SENHOR! Ela não lhes virá à mente, não se lembrarão dela nem dela sentirão falta; e não se fará outra.

[16]Ви примножитеся й рясно заселите землю, як настануть ті дні, коли людям більше не треба буде говорити про ковчег Заповіту Господа. Вони не думатимуть про нього, не пам’ятатимуть, їм більше не потрібно буде дбати про нього, ані виготовляти його знову.

[17] Naquele tempo, chamarão a Jerusalém de Trono do SENHOR; nela se reunirão todas as nações em nome do SENHOR e já não andarão segundo a dureza do seu coração maligno.

[17]Тоді назвуть вони Єрусалим Престолом Господнім. Усі народи зберуться в Єрусалимі, щоб уславити ім’я Господа й вони не плекатимуть більше затятість своїх лихих сердець.

[18] Naqueles dias, andará a casa de Judá com a casa de Israel, e virão juntas da terra do Norte para a terra que dei em herança a vossos pais.

[18]На ті часи дім Юди і Ізраїля прийдуть разом із землі північної до країни, яку віддав Я батькам вашим у спадок».

[19] Mas eu a mim me perguntava: como te porei entre os filhos e te darei a terra desejável, a mais formosa herança das nações? E respondi: Pai me chamarás e de mim não te desviarás.

[19]Господь сказав: «Я хочу ставитися до вас, як до дітей Своїх. Я дам вам жадану землю у спадок, що найвище цінується між народами». Я казав: «Ти зватимеш мене „Мій батько”, і більше не покинеш мене.

[20] Deveras, como a mulher se aparta perfidamente do seu marido, assim com perfídia te houveste comigo, ó casa de Israel, diz o SENHOR.

[20]Ти підступна й невірна жінка, що зрадила свого чоловіка. Це правда, доме Ізраїля, що зрадила ти Мене.

[21] Nos lugares altos, se ouviu uma voz, pranto e súplicas dos filhos de Israel; porquanto perverteram o seu caminho e se esqueceram do SENHOR, seu Deus.

[21]Голос чути по узвишшях кам'янистих, плач і благання дітей Ізраїлю, бо скривили вони шлях свій, бо забули Господа Бога свого.

[22] Voltai, ó filhos rebeldes, eu curarei as vossas rebeliões. Eis-nos aqui, vimos ter contigo; porque tu és o SENHOR, nosso Deus.

[22]Поверніться, бунтівні сини, і Я прощу відступництво ваше». Тільки скажіть: «Ми прийдемо до Тебе, бо Ти — Господь наш Бог.

[23] Na verdade, os outeiros não passam de ilusão, nem as orgias das montanhas; com efeito, no SENHOR, nosso Deus, está a salvação de Israel.

[23]Справді, узвишшя допомоги не дадуть, що ми чуємо з гір, то пусте. Справді, спасіння Ізраїлю — в Господі нашому Бозі.

[24] Mas a coisa vergonhosa devorou o labor de nossos pais, desde a nossa mocidade: as suas ovelhas e o seu gado, os seus filhos e as suas filhas.

[24]Той огидний бог Ваал, пожер все те, що батьки наші тяжко напрацювали: то були вівці їхні й отари їхні, й дочки та сини їхні.

[25] Deitemo-nos em nossa vergonha, e cubra-nos a nossa ignomínia, porque temos pecado contra o SENHOR, nosso Deus, nós e nossos pais, desde a nossa mocidade até ao dia de hoje; e não demos ouvidos à voz do SENHOR, nosso Deus.

[25]Лягаймо в ганьбі своїй, і хай безчестя наше вкриє нас. Бо грішили перед Господом нашим Богом і ми, і батьки наші — з молодості й аж донині. І не слухали ми голосу Господа Бога нашого».

Jeremias 4

Книга Пророка Єремії 4

[1] Se voltares, ó Israel, diz o SENHOR, volta para mim; se removeres as tuas

[1]«Ізраїлю, якщо ти хочеш повернутись, — Господь каже, — повернись до Мене, бовванів забери з очей Моїх і не ходи за іншими богами.

abominações de diante de mim, não mais andarás vagueando;

2 se jurares pela vida do SENHOR, em verdade, em juízo e em justiça, então, nele serão benditas as nações e nele se glorificarão.

2Й коли ти присягатимешся Господом, й робитимеш це чисто, щиросердно й чесно, тоді народи Він благословить, й вони хвалитимуться тим, що сотворив Господь».

3 Porque assim diz o SENHOR aos homens de Judá e Jerusalém: Lavrai para vós outros campo novo e não semeeis entre espinhos.

3Бо так Господь каже до мужів Юдеї та Єрусалима: «Оріть ниву неорану й не розкидайте зерен серед будяків.

4 Circuncidai-vos para o SENHOR, circuncidai o vosso coração, ó homens de Judá e moradores de Jerusalém, para que o meu furor não saia como fogo e arda, e não haja quem o apague, por causa da malícia das vossas obras.

4Мужі Юдеї та Єрусалима, змініться, ради Господа, геть необрізанність ваших сердець. Однак, якщо не зробите цього, то гнів Мій спалахне, мов той вогонь. Й тоді його уже нічим не загасити через гріховність вашого життя».

Vem do Norte o mal

Вороги з півночі

5 Anunciai em Judá, fazei ouvir em Jerusalém e dizei: Tocai a trombeta na terra! Gritai em alta voz, dizendo: Ajuntai-vos, e entremos nas cidades fortificadas!

5Скажи це усьому народу Юдеї: В Єрусалимі хай Мої слова почують: «Сурміть у сурми! Голосно гукайте! Збираймося разом в міста-фортеці.

6 Arvorai a bandeira rumo a Sião, fugi e não vos detenhais; porque eu faço vir do Norte um mal, uma grande destruição.

6Піднімем прапори, Сіон щоб попередить. Втікайте, схованку шукайте, не баріться, бо з півночі веду біду й руїну.

7 Já um leão subiu da sua ramada, um destruidor das nações; ele já partiu, já deixou o seu lugar para fazer da tua terra uma desolação, a fim de que as tuas cidades sejam destruídas, e ninguém as habite.

7Підвівся лев із лігва, вирушає, уже в путі погуба для народів. Він з дому вирушив, щоб зруйнувати твій край. Міста твої спустошені лежатимуть в руїнах.

8 Cingi-vos, pois, de cilício, lamentai e uivai; porque a ira ardente do SENHOR não se desviou de nós.

8Тож одягни волосяницю і лементуй, голоси від туги, адже Господній гнів на нас іще живий.

9 Sucederá naquele dia, diz o SENHOR, que o rei e os príncipes perderão a

9Тоді царя покине мужність, відвагу втратять всі воєначальники його, священики злякаються, здивуються пророки». Так каже Господь.

coragem, os sacerdotes ficarão pasmados, e os profetas, estupefatos.

10 Então, disse eu: Ah! SENHOR Deus! Verdadeiramente, enganaste a este povo e a Jerusalém, dizendo: Tereis paz; e eis que a espada lhe penetra até à alma.

11 Naquele tempo, se dirá a este povo e a Jerusalém: Vento abrasador dos altos desnudos do ermo assopra diretamente à filha do meu povo, não para padejar nem para alimpar.

12 Vento mais forte do que este virá ainda de minha parte, e, então, também eu pronunciarei a sentença contra eles.

13 Eis aí que sobe o destruidor como nuvens; os seus carros, como tempestade; os seus cavalos são mais ligeiros do que as águias. Ai de nós! Estamos arruinados!

14 Lava o teu coração da malícia, ó Jerusalém, para que sejas salva! Até quando hospedarás contigo os teus maus pensamentos?

15 Uma voz se faz ouvir desde Dã e anuncia a calamidade desde a região montanhosa de Efraim!

16 Proclamai isto às nações, fazei-o ouvir contra Jerusalém: De uma terra longínqua vêm sitiadores e levantam a voz contra as cidades de Judá.

17 Como os guardas de um campo, eles cercam Jerusalém, porque ela se rebelou contra mim, diz o SENHOR.

18 O teu proceder e as tuas obras fizeram vir sobre ti estas coisas; a tua calamidade,

10Сказав я: «О Всемогутній Боже! Юдею і Єрусалим Ти справді на слизьке завів. Ти їм казав: „Вам буде мир”, — коли вже меч завис над горлом їхнім».

11Тоді Юдеї та Єрусалиму скажуть: «Пекучий вітер з кам’яних пустель повіяв на Мій народ. Та це не добрий вітер, мета його — не розвіяти і не очистити.

12Занадто дужий вітер прилетів до Мене. Тепер проголошу Я вирок їхній.

13Мов хмари, ворог здіймається, мов вихор колісниці його, а коні його прудкіші від орлів. Горе нам, бо нас розбито!

14Єрусалиме, відмий від лиха свої серце, щоб можна врятувати тебе було. Як довго ще ти будеш дозволяти лихим думкам селитися в тобі?

15Це справді так, бо голос віщує від Дана, і проголошує лихо від Ефраїмових гір.

16Зробіть, щоб всі народи знали, оповістіть Єрусалим. Йдуть вороги здалеку, бо в облогу взяти міста Юдеї, лунають їхні крики бойові.

17Мов варта, що охороняє поле, вони уже стоять довкола. Це через те, що збунтувався проти Мене Єрусалим.

18Твоє життя й твої діла це покарання спричинили. Це твоя кара, вона гірка й вражає в саме серце». Так каже Господь.

que é amarga, atinge até o próprio coração.

19 Ah! Meu coração! Meu coração! Eu me contorço em dores. Oh! As paredes do meu coração! Meu coração se agita! Não posso calar-me, porque ouves, ó minha alma, o som da trombeta, o alarido de guerra.

20 Golpe sobre golpe se anuncia, pois a terra toda já está destruída; de súbito, foram destruídas as minhas tendas; num momento, as suas lonas.

21 Até quando terei de ver a bandeira, terei de ouvir a voz da trombeta?

22 Deveras, o meu povo está louco, já não me conhece; são filhos néscios e não inteligentes; são sábios para o mal e não sabem fazer o bem.

23 Olhei para a terra, e ei-la sem forma e vazia; para os céus, e não tinham luz.

24 Olhei para os montes, e eis que tremiam, e todos os outeiros estremeciam.

25 Olhei, e eis que não havia homem nenhum, e todas as aves dos céus haviam fugido.

26 Olhei ainda, e eis que a terra fértil era um deserto, e todas as suas cidades estavam derribadas diante do SENHOR, diante do furor da sua ira.

27 Pois assim diz o SENHOR: Toda a terra será assolada; porém não a consumirei de todo.

28 Por isso, a terra pranteará, e os céus acima se enegrecerão; porque falei, resolvi e não me arrependo, nem me retrato.

Плач Єремії

19О мій живіт, о корчусь я від болю, шалено б'ється моє серце, і ніяк не можу заспокоїть я його. Бо звук сурми душа моя почула, звук сурми бойової й битви грім.

20Одне нещастя вслід іде за іншим, авжеж, спустошена моя земля. Зненацька пошматовано мої намети, роздерті покривала мої вмить.

21Як довго бачити мені, як майорить військовий прапор? Як довго мушу чути звук сурми?

22І справді, мій народ дурний, мене не знає, Бога не шанує. Мов дітлахи дурні, не розуміють геть нічого, вони розумні тільки до лихого, але не знають, як творить добро.

Біда

23На землю глянув я, але вона була пуста і гола, на небеса — там світла не було.

24На гори глянув я, вони здригались, і пагорби тремтіли всі.

25Поглянув я, а людей ніде немає й порозліталися усі птахи небесні.

26Поглянув я, а землю родюча на пустелю обернулась, усі міста зруйновані лежать від гніву Господа.

27Кажу це я, бо так Господь каже: «Оця земля спустошеною буде, та не дощенту вигублю її.

28І через це зажуриться земля і небеса над нею почорніють, бо Я від рішення Свого не відступлюсь».

[29] Ao clamor dos cavaleiros e dos flecheiros, fogem todas as cidades, entram pelas selvas e sobem pelos penhascos; todas as cidades ficam desamparadas, e já ninguém habita nelas.

[29]Від тупоту копит, від свисту стріл втікає місто кожне. Ховається народ по печерах та хащах, здираються на скелі вгору. Міста покинуто, ніхто там не живе.

[30] Agora, pois, ó assolada, por que fazes assim, e te vestes de escarlata, e te adornas com enfeites de ouro, e alargas os olhos com pinturas, se debalde te fazes bela? Os amantes te desprezam e procuram tirar-te a vida.

[30]Юдею, тебе спустошено. Чого ж у кармазини вбралась? Пощо наділа ти прикраси золоті? Навіщо очі густо так нафарбувала? Даремно ти прикрасила себе. Твої коханці нехтують тобою, вони прийшли, аби забрати твоє життя.

[31] Pois ouço uma voz, como de parturiente, uma angústia como da primípara em suas dores; a voz da filha de Sião, ofegante, que estende as mãos, dizendo: Ai de mim agora! Porque a minha alma desfalece por causa dos assassinos.

[31]Бо крик почув я, ніби жінка при пологах, що корчиться від болю, звук страждань, немов народжує дитину свою першу. Я чую крик дочки Сіону, вона істошно молиться, руки простягла. І каже: «Горе мені! Я мужність перед вбивцями втрачаю».

Jeremias 5

Os pecados de Jerusalém e de Judá

[1] Dai voltas às ruas de Jerusalém; vede agora, procurai saber, buscai pelas suas praças a ver se achais alguém, se há um homem que pratique a justiça ou busque a verdade; e eu lhe perdoarei a ela.

[2] Embora digam: Tão certo como vive o SENHOR, certamente, juram falso.

[3] Ah! SENHOR, não é para a fidelidade que atentam os teus olhos? Tu os feriste, e não lhes doeu; consumiste-os, e não quiseram receber a disciplina; endureceram o rosto mais do que uma rocha; não quiseram voltar.

Книга Пророка Єремії 5

Причини ворожої навали

[1]Каже Господь: «Пройдіть по вулицях Єрусалима, подивіться й поміркуйте про все, що там, розгляньтесь на майданах. Якщо знайдете кого, хто справедливості дотримується, хто шукає правди, тоді прощу Я Єрусалим».

[2]Хоч вони й кажуть «Господом клянусь!» — все ж клянуться то вони безтямно.

[3]Господи, Ти ж хочеш, щоб люди були віддані Тобі. Ти вдарив їх, але ж іще їх не знесилив, довів їх Ти аж до кінця, але вони не прийняли науки, упрямі, відмовились від каяття.

[4] Mas eu pensei: são apenas os pobres que são insensatos, pois não sabem o caminho do SENHOR, o direito do seu Deus.

[4]І я сказав: «Вони, мабуть, просто бідні, дурні вони, не знають що Господь звелів, не відають, чого від них Господь чекає.

[5] Irei aos grandes e falarei com eles; porque eles sabem o caminho do SENHOR, o direito do seu Deus; mas estes, de comum acordo, quebraram o jugo e romperam as algemas.

[5]Піду ж я до великих і поговорю з ними, бо їм відомо, що Господь звелів, чого Господь від них чекає. Але усі вони від Бога відірвались, Всевишнього покинули вони.

[6] Por isso, um leão do bosque os matará, um lobo dos desertos os assolará, um leopardo estará à espreita das suas cidades; qualquer que sair delas será despedaçado; porque as suas transgressões se multiplicaram, multiplicaram-se as suas perfídias.

[6]Тож лев із лісу кинувся на них, вовк степовий їх нищить, леопард за містами пантрує. Лиш хто виходить, на шматки деруть, бо скоїли вони гріхів багато, і відступництва їхні численні».

[7] Como, vendo isto, te perdoaria? Teus filhos me deixam a mim e juram pelos que não são deuses; depois de eu os ter fartado, adulteraram e em casa de meretrizes se ajuntaram em bandos;

[7]Каже Господь: «Як можу Я тебе простити? Сини Твої покинули Мене і присягаються богам, яких немає. Я дав їм все, чого їм треба, але вони перелюби чинили, в розпусниці юрмилися під домом.

[8] como garanhões bem fartos, correm de um lado para outro, cada um rinchando à mulher do seu companheiro.

[8]Вони немов годовані і хтиві жеребці, і кожен з них зазіхає до сусідської дружини».

[9] Deixaria eu de castigar estas coisas, diz o SENHOR, ou não me vingaria de nação como esta?

[9]Господь питає: «Чи Я не маю їх за що карати? Чи не слід Мені шукати, як по заслугам відплатить народові такому?

[10] Subi vós aos terraços da vinha, destruí-a, porém não de todo; tirai-lhe as gavinhas, porque não são do SENHOR.

[10]Ідіть рядами виноградників юдейських, руйнуйте, та не нищіть вкрай. Зламайте паростки нові, бо не належать вони Господу.

[11] Porque perfidamente se houveram contra mim, a casa de Israel e a casa de Judá, diz o SENHOR.

[11]Бо народ Ізраїля й дім Юди геть Мені невірні». Так каже так Господь.

[12] Negaram ao SENHOR e disseram: Não é ele; e: Nenhum mal nos sobrevirá; não veremos espada nem fome.

[12]Вони ж бо оббрехали Господа свого: «Нічого Він не зробить нам. Страждання не впаде на нас і не побачим ми війни і голодомору.

[13] Até os profetas não passam de vento, porque a palavra não está com eles, as suas ameaças se cumprirão contra eles mesmos.

[13]Пророки лживі, ніби вітер, бо слова Господа у них нема. Так Я зроблю із ними».

[14] Portanto, assim diz o SENHOR, o Deus dos Exércitos: Visto que proferiram eles tais palavras, eis que converterei em fogo as minhas palavras na tua boca e a este povo, em lenha, e eles serão consumidos.

[14]Тож ось що Всеблагий Господь каже: «Оскільки люди ці не вірили, що покарання прийде, вкладу тобі (Єреміє) слово в уста, мов вогонь. Народ цей, неначе дрова, пожере він.

[15] Eis que trago sobre ti uma nação de longe, ó casa de Israel, diz o SENHOR; nação robusta, nação antiga, nação cuja língua ignoras; e não entendes o que ela fala.

[15]О доме Ізраїля, Я здалеку веду на вас народ. Народ цей могутній й віковічний, народ, чиєї мови ти не знаєш, не тямиш ти того, що каже він.

[16] A sua aljava é como uma sepultura aberta; todos os seus homens são valentes.

[16]Сагайдак його — відкрита могила, в народі тому кожен — воїн.

[17] Comerão a tua sega e o teu pão, os teus filhos e as tuas filhas; comerão as tuas ovelhas e o teu gado; comerão a tua vide e a tua figueira; e com a espada derribarão as tuas cidades fortificadas, em que confias.

[17]Пожеруть вони урожай і всі харчі твої, понищать всіх дочок твоїх й синів. Пожеруть вони вівці твої і худобу твою, пожеруть смокви твої й виноград. Й мечем зруйнують фортеці твої, на які покладаєшся ти легковажно».

[18] Contudo, ainda naqueles dias, diz o SENHOR, não vos destruirei de todo.

[18]«Та навіть у ті дні, — Господь каже, — Я вас не вигублю ущент.

[19] Quando disserem: Por que nos fez o SENHOR, nosso Deus, todas estas coisas? Então, lhes responderás: Como vós me deixastes e servistes a deuses estranhos na vossa terra, assim servireis a estrangeiros, em terra que não é vossa.

[19]І якщо юдеї колись запитають: „Чому Господь наш Бог зробив нам усе таке?” Тоді ти, Єреміє, їм відповіси: „Через те, що зреклися ви Всевишнього і служили на землі своїй іншим богам. Тож чужинцям служити ви будете в тій країні, що не буде вашою”».

[20] Anunciai isto na casa de Jacó e fazei-o ouvir em Judá, dizendo:

[20]«Оповістіть про це серед нащадків Якова, і хай про це почують у Юдеї.

[21] Ouvi agora isto, ó povo insensato e sem entendimento, que tendes olhos e não vedes, tendes ouvidos e não ouvis.

[21]Почуйте це, люди дурні, що не розуміють. В них очі є, але вони не бачать. В них вуха є, але вони не чують.

[22] Não temereis a mim? – diz o SENHOR; não tremereis diante de mim, que pus a areia para limite do mar, limite perpétuo, que ele não traspassará? Ainda que se levantem as suas ondas, não prevalecerão; ainda que bramem, não o traspassarão.

[22]Хіба не боїтеся ви Мене? — Господь каже. — Хіба не труситесь в присутності Моїй? Я Той, Який поклав пісок межею моря, законом передвічним, що його не перейти, ревуть морські вали, але розбить його не в змозі.

[23] Mas este povo é de coração rebelde e contumaz; rebelaram-se e foram-se.

[23]Народ цей має серце вперте й бунтівне. Вони відвернулися й подалися манівцями.

[24] Não dizem a eles mesmos: Temamos agora ao SENHOR, nosso Deus, que nos dá a seu tempo a chuva, a primeira e a última, que nos conserva as semanas determinadas da sega.

[24]Вони не скажуть у своєму серці: „Біймося Господа нашого Бога, що зливи нам дає, коли приходить час осінній або весняний, Хто впевненість дає, що матимемо урожай в очікуваний час”.

[25] As vossas iniqüidades desviam estas coisas, e os vossos pecados afastam de vós o bem.

[25]Люди Юдеї, ваші гріхи відвернули вас від Господа й Його благословення, гріхи не дали вам радіти з усього того.

[26] Porque entre o meu povo se acham perversos; cada um anda espiando, como espreitam os passarinheiros; como eles, dispõem armadilhas e prendem os homens.

[26]Це сталося тому, що людців нечестивих знайшов чимало Я в Своїм народі. І стежать вони крадькома, наче птахолови, і пастки наставлюють, щоб вловить людей невинних.

[27] Como a gaiola cheia de pássaros, são as suas casas cheias de fraude; por isso, se tornaram poderosos e enriqueceram.

[27]Як в клітці птахів, так же повно в домах ваших зради. Величні й багаті такі вони всі через те.

[28] Engordam, tornam-se nédios e ultrapassam até os feitos dos malignos; não defendem a causa, a causa dos órfãos, para que prospere; nem julgam o direito dos necessitados.

[28]Вони гладкі й вгодовані, і не зважають на вчинки нечестивих, справ у суді вони не розглядають. Не намагаються урятувати сироту і право бідного в суді не захищають».

[29] Não castigaria eu estas coisas? – diz o SENHOR; não me vingaria eu de nação como esta?

[29]«Хіба ж не мушу покарати їх за це? — Господь питає. — Чи не слід Мені такому от народу відплатити?

[30] Coisa espantosa e horrenda se anda fazendo na terra:

[30]Жахливе і потворне сталося в тій землі:

[31] os profetas profetizam falsamente, e os sacerdotes dominam de mãos dadas com eles; e é o que deseja o meu povo. Porém que fareis quando estas coisas chegarem ao seu fim?

[31]пророки пророкували брехню, священики правили, як заманеться. Народу ж Моєму це до вподоби. Та що ж ти зробиш, як кінець настане?»

Jeremias 6

Jerusalém será sitiada

[1] Fugi, filhos de Benjamim, do meio de Jerusalém; tocai a trombeta em Tecoa e levantai o facho sobre Bete-Haquerém, porque do lado do Norte surge um grande mal, uma grande calamidade.

[2] A formosa e delicada, a filha de Sião, eu deixarei em ruínas.

[3] Contra ela virão pastores com os seus rebanhos; levantarão suas tendas em redor, e cada um apascentará no seu devido lugar.

[4] Preparai a guerra contra ela, disponde-vos, e subamos ao meio-dia. Ai de nós, que já declina o dia, já se vão estendendo as sombras da tarde!

[5] Disponde-vos, e subamos de noite e destruamos os seus castelos.

[6] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos: Cortai árvores e levantai tranqueiras contra Jerusalém. Esta é a cidade que há de ser punida; só opressão há no meio dela.

[7] Como o poço conserva frescas as suas águas, assim ela, a sua malícia; violência e estrago se ouvem nela; enfermidade e feridas há diante de mim continuamente.

[8] Aceita a disciplina, ó Jerusalém, para que eu não me aparte de ti; para que eu

Книга Пророка Єремії 6

Облога Єрусалима

[1]Сини Веніаминові, втікайте в безпечне місце і подалі від Єрусалима. Сурміть у сурму в Текоа, і прапор підніміть над Бет-Гаккеремом. Лихо і погибель з півночі ідуть.

[2]Я винищу дочку Сіону, вродливу й витончену.

[3]З отарами своїми пастухи чужі йдуть проти неї. Поставили довкола вже намети, кожен дбає про займище своє.

[4]Готуйтеся до битви проти неї. Вставайте, виступаємо опівдні! О горе нам, бо день уже пройшов і довшають уже вечірні тіні.

[5]Вставайте, наступаємо вночі, зруйнуймо мури єрусалимські!

[6]Бо саме так каже Господь Всемогутній: «Зрубайте всі дерева навкруги Єрусалима, насипте навпроти стін її вали, бо на кару заслуговує вона, тому що до краю сповнена насильством!

[7]Так, як криниця зберігає води свіжість, так і Єрусалим береже гріхи свої. Насильство й руйнування в ній, хвороби й виразки завжди переді Мною.

[8]Бережися, о Єрусалиме, щоб від тебе Я не відвернувся, щоб не перетворив тебе на пустку».

não te torne em assolação e terra não habitada.

As iniquidades de Jerusalém são a causa de sua queda

[9] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Diligentemente se rebuscarão os resíduos de Israel como uma vinha; vai metendo a mão, como o vindimador, por entre os sarmentos.

[10] A quem falarei e testemunharei, para que ouçam? Eis que os seus ouvidos estão incircuncisos e não podem ouvir; eis que a palavra do SENHOR é para eles coisa vergonhosa; não gostam dela.

[11] Pelo que estou cheio da ira do SENHOR; estou cansado de a conter. Derramá-la-ei sobre as crianças pelas ruas e nas reuniões de todos os jovens; porque até o marido com a mulher serão presos, e o velho, com o decrépito.

[12] As suas casas passarão a outrem, os campos e também as mulheres, porque estenderei a mão contra os habitantes desta terra, diz o SENHOR,

[13] porque desde o menor deles até ao maior, cada um se dá à ganância, e tanto o profeta como o sacerdote usam de falsidade.

[14] Curam superficialmente a ferida do meu povo, dizendo: Paz, paz; quando não há paz.

[15] Serão envergonhados, porque cometem abominação sem sentir por isso vergonha; nem sabem que coisa é envergonhar-se. Portanto, cairão com os que caem; quando eu os castigar, tropeçarão, diz o SENHOR.

[9]Ось що каже Господь Всемогутній: «Вони дощенту обберуть всіх тих, хто ще в Ізраїлі залишиться, так само, як ґрона оббирають з винограду. Перевіряють кожну гілку знову, як роблять це винограду збирачі.

[10]До кого мушу говорити Я, кого застерігати мушу? Хто буде слухати Мене? Закриті вуха в них, вони нездатні приділить увагу. Господнє слово — ніби жарт для них, вони його почуть не хочуть.

[11]Вже переповнений Господнім гнівом я, його утримувати в собі я вже стомився. О Господи, вилий його на дитину на вулиці, на хлопчиків юрбу, що між собою розмовляють, навіть на чоловіка з жінкою або на стару з старим.

[12]Будинки їхні іншим віддадуть разом з полями і жінками, бо руку Я заніс над цим народом». Так каже Господь.

[13]«Бо справді кожен з них: від злидня і до пана — всі тільки й дбають про наживу незаконну. І від пророка до священика — всі брехуни.

[14]Вони лікують хворий дух Мого народу, як легковажно кажуть: „Все гаразд!" Коли насправді, геть, нема гаразду.

[15]Ганьба їм, бо вони мерзенну річ вчинили. Та ж не соромляться вони того, бо взагалі їм сором невідомий. Тож упадуть вони разом з всіма, хто мусить впасти, коли прийду карати їх», — Господь каже.

[16] Assim diz o SENHOR: Ponde-vos à margem no caminho e vede, perguntai pelas veredas antigas, qual é o bom caminho; andai por ele e achareis descanso para a vossa alma; mas eles dizem: Não andaremos.

[17] Também pus atalaias sobre vós, dizendo: Estai atentos ao som da trombeta; mas eles dizem: Não escutaremos.

[18] Portanto, ouvi, ó nações, e informa-te, ó congregação, do que se fará entre eles!

[19] Ouve tu, ó terra! Eis que eu trarei mal sobre este povo, o próprio fruto dos seus pensamentos; porque não estão atentos às minhas palavras e rejeitam a minha lei.

[20] Para que, pois, me vem o incenso de Sabá e a melhor cana aromática de terras longínquas? Os vossos holocaustos não me são aprazíveis, e os vossos sacrifícios não me agradam.

[21] Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que ponho tropeços a este povo; neles cairão pais e filhos juntamente; o vizinho e o seu companheiro perecerão.

O inimigo do Norte

[22] Assim diz o SENHOR: Eis que um povo vem da terra do Norte, e uma grande nação se levanta dos confins da terra.

[23] Trazem arco e dardo; eles são cruéis e não usam de misericórdia; a sua voz ruge como o mar, e em cavalos vêm montados, como guerreiros em ordem de batalha contra ti, ó filha de Sião.

[16]Ось що Господь каже: «Ідіть дорогами, розпитуйте й шукайте шляхи часів далеких. Питайте де є стара путь. Тим шляхом ідіть і знайдіть для себе спокій, але вони сказали: „Не підем ми туди”.

[17]Поставив я над вами вартових, сказавши: „Дослухайтеся звуку сурм!” Вони відповіли: „Не будемо слухати!”

[18]Тож слухайте, народи, й знайте свідчення того, що буде з ними.

[19]Земле, почуй! Наведу на народ цей біду, на яку заслужили вони своїми лихими думками, бо слів Моїх не слухають, а Мій Закон зневажили вони.

[20]Навіщо Мені запашне куріння, що надходить з Шеби, навіщо зілля із земель далеких? Я не приймаю ваших подарунків, не до вподоби Мені жертви ваші».

[21]Тож ось що Господь Бог каже: «Поставлю Я народу цьому перешкоди, і будуть спотикатися вони завжди. Батьки й сини разом, сусід з приятелем — усі загинуть».

[22]Ось що каже Господь: «Народ великий піднімається на півночі, і йде з віддалених кінців землі.

[23]Всі воїни в руках уже тримають лук і спис, вони жорстокі і не мають милосердя. Вони звучать, немов могутнє море, коли на конях їдуть верхи. Постали, як один, до бою проти дочки Сіону.

[24] Ao ouvirmos a sua fama, afrouxam-se as nossas mãos, angústia nos toma e dores como de parturiente.

[25] Não saias ao campo, nem andes pelo caminho, porque o inimigo tem espada, e há terror por todos os lados.

[26] Ó filha do meu povo, cinge-te de cilício e revolve-te na cinza; pranteia como por filho único, pranto de amarguras; porque, de súbito, virá o destruidor sobre nós.

O trabalho inútil de Jeremias

[27] Qual acrisolador te estabeleci entre o meu povo, qual fortaleza, para que venhas a conhecer o seu caminho e o examines.

[28] Todos eles são os mais rebeldes e andam espalhando calúnias; são bronze e ferro, são todos corruptores.

[29] O fole bufa, só chumbo resulta do seu fogo; em vão continua o depurador, porque os iníquos não são separados.

[30] Prata de refugo lhes chamarão, porque o SENHOR os refugou.

[24]Ми звістку цю почули, і зомліли руки. Нас туга охопила, біль, мов муки жінки при пологах.

[25]Не виходьте в поле, не ходіть дорогою, бо ворог має меч — повсюди небезпека.

[26]О, дорогий народе, одягнися в рам'я, і попелом себе посип в знак суму. Тужи, мов твій єдиний син помер, і гірко голоси, бо руйнівник прийде.

[27]О Єреміє, Я тебе поставив тим, хто випробовує метал, щоби випробував ти Мій народ, та стежив за життям їх повсякденним.

[28]Усі вони бунтівники запеклі, розносять наклепи по всіх усюдах. Мов мідь позеленіла, мов заіржавіле залізо, вони покриті іржею та брудом.

[29]Міхи роздмухують вогонь, виходить оливо з горнила, та це очищення, то марна річ, бо гріх невилучений залишився.

[30]Людей цих зватимуть „нещирим сріблом", адже Господь відмовився від них».

Jeremias 7

O templo não protege a nação iníqua

[1] Palavra que da parte do SENHOR foi dita a Jeremias:

[2] Põe-te à porta da Casa do SENHOR, e proclama ali esta palavra, e dize: Ouvi a palavra do SENHOR, todos de Judá, vós, os que entrais por estas portas, para adorardes ao SENHOR.

[3] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Emendai os vossos caminhos e as vossas obras, e eu vos farei habitar neste lugar.

Книга Пророка Єремії 7

Проповідь Єремії в храмі

[1]Ось слово, що було Єремії від Господа:

[2]«Стань у брамі храму Господнього й оголоси там слово це: „Всі юдеї, що входять крізь браму молитися Господу, слухайте послання Господа.

[3]Ось що Всевишній Господь, Бог Ізраїлю, каже: „Виправте путі ваші і вчинки, тоді дозволю вам жити на цій землі.

[4] Não confieis em palavras falsas, dizendo: Templo do SENHOR, templo do SENHOR, templo do SENHOR é este.

[5] Mas, se deveras emendardes os vossos caminhos e as vossas obras, se deveras praticardes a justiça, cada um com o seu próximo;

[6] se não oprimirdes o estrangeiro, e o órfão, e a viúva, nem derramardes sangue inocente neste lugar, nem andardes após outros deuses para vosso próprio mal,

[7] eu vos farei habitar neste lugar, na terra que dei a vossos pais, desde os tempos antigos e para sempre.

[8] Eis que vós confiais em palavras falsas, que para nada vos aproveitam.

[9] Que é isso? Furtais e matais, cometeis adultério e jurais falsamente, queimais incenso a Baal e andais após outros deuses que não conheceis,

[10] e depois vindes, e vos pondes diante de mim nesta casa que se chama pelo meu nome, e dizeis: Estamos salvos; sim, só para continuardes a praticar estas abominações!

[11] Será esta casa que se chama pelo meu nome um covil de salteadores aos vossos olhos? Eis que eu, eu mesmo, vi isto, diz o SENHOR.

[12] Mas ide agora ao meu lugar que estava em Siló, onde, no princípio, fiz habitar o meu nome, e vede o que lhe fiz, por causa da maldade do meu povo de Israel.

[13] Agora, pois, visto que fazeis todas estas obras, diz o SENHOR, e eu vos falei,

[4]Не покладайтеся на хибні слова, на хибні обіцянки, яких не можна виконати, мовляв: „Оце є храм Господній, храм Господній, храм Господній”.

[5-7]Бо якщо ви справді виправите путі ваші, чесно поводитиметесь один з одним, якщо не утискатимете чужинців, сиріт та вдів і не проливатимете крові безвинних у місці цьому, та не поклонятиметесь богам іншим, що лихо вам приносять, тоді дозволю Я вам жити на цій землі, яку дав Я батькам вашим на віки вічні.

[8]Та ви покладаєтеся на облудні обіцянки, що не можуть вам стати у пригоді.

[9]Ви будете красти й убивати, чинити перелюб, присягати брехливо, кадити ладан перед Ваалом, поклонятись іншим богам, яких ви не знаєте?

[10]А тоді приходите, стаєте перед храмом оцим, що носить ім’я Моє, і питаєте: „Чи нас урятовано, щоб могли ми й надалі вершити всі гріхи потворні?”

[11]Невже цей храм, що носить ім’я Моє, став розбійницьким кублом для вас? Я Сам переконався, що це так”». Так Господь каже.

[12]«Але ж підіть до святого місця мого в Шило, де Я вперше оселив ім’я Своє, і подивіться, що я зробив з ним за всі гидоти, скоєні Моїм народом ізраїльським.

[13]І зараз, оскільки ви все це чините, — каже Господь, — хоч і звертався Я до

começando de madrugada, e não me ouvistes, chamei-vos, e não me respondestes,

вас постійно, але ви не слухали Мене, Я кликав вас, та ви не озивалися.

[14] farei também a esta casa que se chama pelo meu nome, na qual confiais, e a este lugar, que vos dei a vós outros e a vossos pais, como fiz a Siló.

[14]Тож із храмом, який ім’я Моє носить і на який ви покладаєтесь, який Я дав вам і батькам вашим, Я зроблю те ж саме, що зробив Я з Шило.

[15] Lançar-vos-ei da minha presença, como arrojei a todos os vossos irmãos, a toda a posteridade de Efraim.

[15]Зречуся вас, як зрікся всіх братів ваших, усього народу Ефраїма.

A intercessão do profeta não salvará o povo rebelde

[16] Tu, pois, não intercedas por este povo, nem levantes por ele clamor ou oração, nem me importunes, porque eu não te ouvirei.

[16]А щодо тебе, Єреміє, не молися за народ цей і не заступайся за нього. Молитву не твори, бо вона до мене не дійде, бо не почую Я тебе.

[17] Acaso, não vês tu o que andam fazendo nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém?

[17]Хіба ж не бачиш ти, що вони коять у містах Юдеї й на вулицях Єрусалима?

[18] Os filhos apanham a lenha, os pais acendem o fogo, e as mulheres amassam a farinha, para se fazerem bolos à Rainha dos Céus; e oferecem libações a outros deuses, para me provocarem à ira.

[18]Діти хмиз збирають, батьки розпалюють вогонь, жінки замішують тісто, щоб пироги пекти цариці небесній, і приносять ливні жертви іншим богам, щоб Мене розгнівати».

[19] Acaso, é a mim que eles provocam à ira, diz o SENHOR, e não, antes, a si mesmos, para a sua própria vergonha?

[19]«Та чи розгнівають вони Мене? — Каже Господь. — Хіба що себе, накликаючи ганьбу на власну голову?»

[20] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que a minha ira e o meu furor se derramarão sobre este lugar, sobre os homens e sobre os animais, sobre as árvores do campo e sobre os frutos da terra; arderá e não se apagará.

[20]Тож ось що Господь Бог каже: «Мій гнів і лють Моя виллються на землю цю і на людей, і на худобу, й на дерева, й на поля, і на плоди земні: все загориться, і не загасити його буде».

A mera multiplicação dos sacrifícios é debalde

Марна надія на самі жертви

[21] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ajuntai os vossos

[21]Ось що Господь Всемогутній Бог Ізраїлю каже: «Додайте всеспалення до ваших жертв і їжте м’ясо.

holocaustos aos vossos sacrifícios e comei carne.

22 Porque nada falei a vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, nem lhes ordenei coisa alguma acerca de holocaustos ou sacrifícios.

22Кажу це, бо не промовляв Я до батьків ваших і не заповідав їм, коли з Єгипту вивів, щодо всеспалення і жертв».

23 Mas isto lhes ordenei, dizendo: Dai ouvidos à minha voz, e eu serei o vosso Deus, e vós sereis o meu povo; andai em todo o caminho que eu vos ordeno, para que vos vá bem.

23Але Я дав їм такий наказ: «Слухайте голос Мій, тоді Я Богом вашим стану, а ви — Моїм народом. І будете робити те, що Я вам накажу, тож це вам буде на добро.

24 Mas não deram ouvidos, nem atenderam, porém andaram nos seus próprios conselhos e na dureza do seu coração maligno; andaram para trás e não para diante.

24Але ж діти Ізраїлю не слухали й уваги не звертали, і йшли за порадами своїх лихих сердець. Вони повернулися не обличчям, а спиною до Мене».

25 Desde o dia em que vossos pais saíram da terra do Egito até hoje, enviei-vos todos os meus servos, os profetas, todos os dias; começando de madrugada, eu os enviei.

25З того дня, як вийшли батьки ваші з землі Єгипетської, аж донині Я знову й знову, день у день, посилав слуг Моїх, пророків до вас.

26 Mas não me destes ouvidos, nem me atendestes; endurecestes a cerviz e fizestes pior do que vossos pais.

26Але вони не слухали мене, уваги не звертали. Вони уперто чинили Мені опір й грішили більше за батьків своїх.

27 Dir-lhes-ás, pois, todas estas palavras, mas não te darão ouvidos; chamá-los-ás, mas não te responderão.

27Ти, Єреміє, донесеш це слово до них, але вони не слухатимуть тебе. Ти кликатимеш їх, вони тобі не обізвуться.

28 Dir-lhes-ás: Esta é a nação que não atende à voz do SENHOR, seu Deus, e não aceita a disciplina; já pereceu, a verdade foi eliminada da sua boca.

28Ти скажеш їм: «Це той народ, що не підкоряється Господу Богу своєму і науки не приймає. Віра загинула, зникла з їхніх уст».

Judá rejeitado por Deus

29 Corta os teus cabelos consagrados, ó Jerusalém, e põe-te a prantear sobre os altos desnudos; porque já o SENHOR rejeitou e desamparou a geração objeto do seu furor;

29Своє волосся обстрижи і викинь геть, і на уста поклич журливу пісню. В жалобі розімкни уста. Кажу так, бо Господь відмовився від цього покоління і покинув його; це покоління люті Господньої.

[30] porque os filhos de Judá fizeram o que era mau perante mim, diz o SENHOR; puseram os seus ídolos abomináveis na casa que se chama pelo meu nome, para a contaminarem.

[30]«Кажу це, бо народ юдейський вчинив таке, що Я за гріх вважаю, — каже Господь. — Вони поставили своїх бовванів у храмі, що носить ім'я Моє, щоб опоганити його.

[31] Edificaram os altos de Tofete, que está no vale do filho de Hinom, para queimarem a seus filhos e a suas filhas; o que nunca ordenei, nem me passou pela mente.

[31]Вони звели узвишшя Тофету, що у долині Бен-Гінном, щоб палити своїх синів і дочок у вогні. Це те, чого Я не заповідав, і навіть не мав на гадці.

[32] Portanto, eis que virão dias, diz o SENHOR, em que já não se chamará Tofete, nem vale do filho de Hinom, mas o vale da Matança; os mortos serão enterrados em Tofete por não haver outro lugar.

[32]Тож час настає і люди вже не скажуть: „Тофет і долина Бен-Гінном”. Натомість люди казатимуть: „Долина вбивства”. Й ховатимуть вони померлих у Тофеті, поки місце буде.

[33] Os cadáveres deste povo servirão de pasto às aves dos céus e aos animais da terra; e ninguém haverá que os espante.

[33]І мертві народу цього стануть поживою для птахів небесних та звірів земних. І нікому буде їх прогнати.

[34] Farei cessar nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém a voz de folguedo e a de alegria, a voz de noivo e a de noiva; porque a terra se tornará em desolação.

[34]Я припиню звуки радості й свят, голос молодого й голос молодої в містах Юдеї та на вулицях Єрусалима. Кажу так, бо край цей стане пусткою».

Jeremias 8

Книга Пророка Єремії 8

На самий Закон надія марна

[1] Naquele tempo, diz o SENHOR, lançarão para fora das suas sepulturas os ossos dos reis e dos príncipes de Judá, os ossos dos sacerdotes e dos profetas e os ossos dos habitantes de Jerusalém;

[1]«Тоді, — каже Господь, — повиймають вони останки царів та володарів Юдеї, її священиків та пророків, останки мешканців Єрусалима з могил їхніх.

[2] espalhá-los-ão ao sol, e à lua, e a todo o exército do céu, a quem tinham amado, e a quem serviram, e após quem tinham ido, e a quem procuraram, e diante de quem se tinham prostrado; não serão recolhidos,

[2]І розкидають вони їхні кістки під сонцем і під місяцем, під усіма зірками небесними, якім вони люблять служити, та поклонятися. Та ті кістки не збиратимуть і не ховатимуть: вони будуть гноєм на поверхні землі.

nem sepultados; serão como esterco sobre a terra.

[3] Escolherão antes a morte do que a vida todos os que restarem desta raça malvada que ficar nos lugares para onde os dispersei, diz o SENHOR dos Exércitos.

[3]Усі ті, що лишилися, воліли б радше вмерти, ніж жити. Ті, хто зосталися з цього нечестивого роду, будуть мешкати по всіх чужих місцях, куди Я вишлю їх».

O castigo é inevitável

Гріх та покарання за нього

[4] Dize-lhes mais: Assim diz o SENHOR: Quando caem os homens, não se tornam a levantar? Quando alguém se desvia do caminho, não torna a voltar?

[4]І ти скажеш їм: «Ось що Господь каже: „Чи люди падають і більше не встають? Як хтось звертає із дороги, хіба не вернеться на неї?

[5] Por que, pois, este povo de Jerusalém se desvia, apostatando continuamente? Persiste no engano e não quer voltar.

[5]Тоді чому народ оцей постійно відступається від Мене? Чому Єрусалим постійно йде хибним шляхом? Вони тримаються брехні й каяття не бажають.

[6] Eu escutei e ouvi; não falam o que é reto, ninguém há que se arrependa da sua maldade, dizendo: Que fiz eu? Cada um corre a sua carreira como um cavalo que arremete com ímpeto na batalha.

[6]Звернув увагу Я, а вони не кажуть правди. Немає жодного, хто б каявся у нечестивих гріхах своїх. Усі вони звертають, ідуть своїм шляхом, немов той кінь, що стрімголов до бою рветься.

[7] Até a cegonha no céu conhece as suas estações; a rola, a andorinha e o grou observam o tempo da sua arribação; mas o meu povo não conhece o juízo do SENHOR.

[7]Навіть лелека в небі знає призначений для нього час прямувати до дому, горлиця, ластівка і журавель також. Але народ Мій не знає, чого від нього жде Господь.

[8] Como, pois, dizeis: Somos sábios, e a lei do SENHOR está conosco? Pois, com efeito, a falsa pena dos escribas a converteu em mentira.

[8]Як можете казати ви: „Ми мудрі, бо Закон Господній з нами!" Але ж насправді, писарчуки спотворили все своїм пером брехливим.

[9] Os sábios serão envergonhados, aterrorizados e presos; eis que rejeitaram a palavra do SENHOR; que sabedoria é essa que eles têm?

[9]А „мудрих" осоромлено, їх нажахано й захоплено в полон. Вони відмовились приймати Господнє слово. Яка ж то їхня мудрість?

[10] Portanto, darei suas mulheres a outros, e os seus campos, a novos possuidores; porque, desde o menor deles até ao maior,

[10]Тож Я віддам дружин їхніх іншим чоловікам, віддам угіддя іншим хазяям. Це так, бо від бідніших до багатих, всі дбають лиш про незаконний зиск. Усі

cada um se dá à ganância, e tanto o profeta como o sacerdote usam de falsidade.

люди: від пророка до священика — всі віддались брехні.

[11] Curam superficialmente a ferida do meu povo, dizendo: Paz, paz; quando não há paz.

[11]Вони загоять дух недужий народу легковажного Мого, кажучи: „Усе гаразд! Нема причини піклуватись!" — хоча рани ті смертельні.

[12] Serão envergonhados, porque cometem abominação sem sentir por isso vergonha; nem sabem que coisa é envergonhar-se. Portanto, cairão com os que caem; quando eu os castigar, tropeçarão, diz o SENHOR.

[12]Їм мусить бути соромно за скоєну гидоту. Вони ж бо не соромляться цього, бо сорому не мають зовсім. Тож упадуть із рештою, кому належить впасти, в час покарання згинуть всі разом вони"».

[13] Eu os consumirei de todo, diz o SENHOR; não haverá uvas na vide, nem figos na figueira, e a folha já está murcha; e já lhes designei os que passarão sobre eles.

[13]«Я все зберу і знищу, — Всевишній каже, — не буде більше а ні винограду на лозі, а ні смокв на смоковниці, і, навіть листя, й те зів'яне. Усе, що дав їм, буде забрано від них».

[14] Por que estamos ainda assentados aqui? Reuni-vos, e entremos nas cidades fortificadas e ali pereçamos; pois o SENHOR já nos decretou o perecimento e nos deu a beber água venenosa, porquanto pecamos contra o SENHOR.

[14]Чого ми сидимо тут? Збираймося й ходімо у фортеці! Якщо Господь прирік нас на загибель, то хай нас смерть настигне у фортецях. Бо ми грішили перед Богом, тож Він примусив випити отруйної води.

[15] Espera-se a paz, e nada há de bom; o tempo da cura, e eis o terror.

[15]Ми жадали миру, та нічого доброго немає, чекали зцілення, та маєм лише жах.

[16] Desde Dã se ouve o resfolegar dos seus cavalos; toda a terra treme à voz dos rinchos dos seus garanhões; e vêm e devoram a terra e a sua abundância, a cidade e os que habitam nela.

[16]Із Данових земель доноситься хропіння коней, уся земля здригалась від іржання жеребців його. Вони прийшли і знищіли усе довкола: і місто, й тих, хто в місті жив.

[17] Porque eis que envio para entre vós serpentes, áspides contra as quais não há encantamento, e vos morderão, diz o SENHOR.

[17]«Тож ось нашлю на цей народ гадюк, що їх спинить не можна, щоб вас кусали», — каже так Господь.

A dor do profeta por causa da ruína do povo

[18] Oh! Se eu pudesse consolar-me na minha tristeza! O meu coração desfalece dentro de mim.

[18]Печаль охоплює мене, і серце моє від жаху мліє.

[19] Eis a voz do clamor da filha do meu povo de terra mui remota: Não está o SENHOR em Sião? Não está nela o seu Rei? Por que me provocaram à ira com as suas imagens de escultura, com os ídolos dos estrangeiros?

[19]Я чую, як Мій обраний народ ридає за тих, хто у далекому краю: «Хіба Господь не з ними? Хіба цар Сіону не там? Нащо ж вони підбурюють Мене бовванами й марнотами чужими».

[20] Passou a sega, findou o verão, e nós não estamos salvos.

[20]Жнива минули, закінчилось літо, та нас ніхто не врятував.

[21] Estou quebrantado pela ferida da filha do meu povo; estou de luto; o espanto se apoderou de mim.

[21]Якщо народу боляче — то боляче й мені. Я в розпачі, від відчаю не можу говорить.

[22] Acaso, não há bálsamo em Gileade? Ou não há lá médico? Por que, pois, não se realizou a cura da filha do meu povo?

[22]Хіба нема ніякого бальзаму в Ґілеаді? Хіба там лікаря ніякого нема? То чом же зцілення не настає в мого народу?

Jeremias 9

Книга Пророка Єремії 9

[1] Prouvera a Deus a minha cabeça se tornasse em águas, e os meus olhos, em fonte de lágrimas! Então, choraria de dia e de noite os mortos da filha do meu povo.

[1]Чом в голові моїй води не повно? Чом око моє не джерело сліз? Тоді б я міг щоденно і щоночі плакати за тими із моїх людей, кого понищено було.

[2] Prouvera a Deus eu tivesse no deserto uma estalagem de caminhantes! Então, deixaria o meu povo e me apartaria dele, porque todos eles são adúlteros, são um bando de traidores;

[2]Хто дасть мені притулок у пустелі, щоб кинуть мій народ і геть піти, бо всі вони — невірні й повернулись проти Бога.

[3] curvam a língua, como se fosse o seu arco, para a mentira; fortalecem-se na terra, mas não para a verdade, porque avançam de malícia em malícia e não me conhecem, diz o SENHOR.

[3]«Язик у них, мов лук, стріляє брехнею. Підступність в краї розвелась, люди від зла до лиха переходять. Мене ж і знать не хочуть», — каже так Господь.

[4] Guardai-vos cada um do seu amigo e de irmão nenhum vos fieis; porque todo

[4]«Не вір сусідові, не довіряй брату, бо кожен брат — шахрай, а сусід — наклепник.

irmão não faz mais do que enganar, e todo amigo anda caluniando.

5 Cada um zomba do seu próximo, e não falam a verdade; ensinam a sua língua a proferir mentiras; cansam-se de praticar a iniqüidade.

5Кожний своєму сусіду бреше, говорить неправду. Народ Юдеї, ви, язик навчивши вимовлять брехню, втомилися, немає більше сил говорить правдиво.

6 Vivem no meio da falsidade; pela falsidade recusam conhecer-me, diz o SENHOR.

6Одна біда зміняє наступну, а за брехнею іде лжа; вони Мене не хочуть знати», — Всевишній каже так.

Ameaças de ruína e exílio

7 Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que eu os acrisolarei e os provarei; porque de que outra maneira procederia eu com a filha do meu povo?

7Тож ось що Всевишній Господь каже: «Коваль розжарює залізо, щоб взнати, чи чисте був воно. Та Я також випробуватиму Юдею, немає іншого путі, бо грішний Мій народ.

8 Flecha mortífera é a língua deles; falam engano; com a boca fala cada um de paz com o seu companheiro, mas no seu interior lhe arma ciladas.

8Язик їхній — загострена стріла, із їхніх уст самий обман злітає. З сусідом кожен дружньо розмовляє, а сам лише роздумує про те, як засідку йому наготувати.

9 Acaso, por estas coisas não os castigaria? – diz o SENHOR; ou não me vingaria eu de nação tal como esta?

9За все це Мені слід їх покарати. Хіба не мушу відплатити Я цьому народу?» Каже так Господь.

10 Pelos montes levantarei choro e pranto e pelas pastagens do deserto, lamentação; porque já estão queimadas, e ninguém passa por elas; já não se ouve ali o mugido de gado; tanto as aves dos céus como os animais fugiram e se foram.

10Здійму я плач і голосіння по горах й жалобу по пустельних пасовиськах, бо їх спустошено, ніхто вже там не ходить, й туди не долітає рев худоби. Птахи небесні й звірі повтікали.

11 Farei de Jerusalém montões de ruínas, morada de chacais; e das cidades de Judá farei uma assolação, de sorte que fiquem desabitadas.

11Каже так Господь: «Єрусалиму бути купою каміння і шакалів лігвом. Я оберну міста Юдеї на руїни».

12 Quem é o homem sábio, que entenda isto, e a quem falou a boca do SENHOR, homem que possa explicar por que razão pereceu a terra e se queimou como

12Хто той мудрець, що може зрозуміти це? І той, до кого промовляв Господь, нехай пояснить, чому цей край зруйновано, спустошено, немов пустелю, де ніхто не ходить.

deserto, de sorte que ninguém passa por ela?

[13] Respondeu o SENHOR: Porque deixaram a minha lei, que pus perante eles, e não deram ouvidos ao que eu disse, nem andaram nela.

[13]Господь каже так: «Бо відцуралися діти Юдини Мого Закону, що Я його поставив перед ними. Вони не слухались того, що Я казав, й не діяли, як вимагав Закон.

[14] Antes, andaram na dureza do seu coração e seguiram os baalins, como lhes ensinaram os seus pais.

[14]Натомість вперто йшли своїм шляхом, йшли за Вааловими бовванами, як їхні пращури їх навчили».

[15] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel: Eis que alimentarei este povo com absinto e lhe darei a beber água venenosa.

[15]Тож ось що Всевишній Господь Бог Ізраїлю каже: «Я змушу цей народ полин гіркий їсти, примушу їх отруту пити.

[16] Espalhá-los-ei entre nações que nem eles nem seus pais conheceram; e enviarei a espada após eles, até que eu venha a consumi-los.

[16]І Я розсію їх поміж народів тих, що ні вони, ані батьки не знали їхні. Пошлю Я гострий меч на них, поки не вигублю їх вщент».

[17] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Considerai e chamai carpideiras, para que venham; mandai procurar mulheres hábeis, para que venham.

[17]Ось що Всемогутній Господь каже: «Збагніть, що має статися, покличте голосильниць, покличте тих жінок що вправно роблять це, нехай вони прийдуть!

[18] Apressem-se e levantem sobre nós o seu lamento, para que os nossos olhos se desfaçam em lágrimas, e as nossas pálpebras destilem água.

[18]Нехай мерщій вони приходять, нехай над нами здіймуть голосіння тоді стікатимуть сльозами очі наші, хай сльози струмуватимуть з повік.

[19] Porque uma voz de pranto se ouve de Sião: Como estamos arruinados! Estamos sobremodo envergonhados, porque deixamos a terra, e eles transtornaram as nossas moradas.

[19]Бо чути голосіння із Сіону. Як вигублено нас! Як нас принижено, ми мусим кинути цей край, бо вороги понищили оселі наші.

[20] Ouvi, pois, vós, mulheres, a palavra do SENHOR, e os vossos ouvidos recebam a palavra da sua boca; ensinai o pranto a vossas filhas; e, cada uma à sua companheira, a lamentação.

[20]Почуйте слово Господа, жінки, хай ваші вуха сприймуть те, що каже Він. Навчіть своїх дочок лементувати, й хай кожна дівка знає як голосить ці похоронні плачі.

[21] Porque a morte subiu pelas nossas janelas e entrou em nossos palácios; exterminou das ruas as crianças e os jovens, das praças.

[21]Бо смерть вже увійшла крізь наші вікна, зайшла в палаци наші, аби вигубити всіх: дітей на вулиці, і молодь на майданах».

[22] Fala: Assim diz o SENHOR: Os cadáveres dos homens jazerão como esterco sobre o campo e cairão como gavela atrás do segador, e não há quem a recolha.

[22]Скажи: «Ось що Господь каже: „Тіла людей поляжуть в чистім полі, наче гній, немов снопи, що після жнив лишились, коли нема кому збирати їх”».

Conhecer a Deus constitui a glória do homem

[23] Assim diz o SENHOR: Não se glorie o sábio na sua sabedoria, nem o forte, na sua força, nem o rico, nas suas riquezas;

[23]Ось що Господь каже: «Нехай же мудрий не вихваляється мудрістю своєю, і дужий хай не вихваляється силою лихою, нехай не вихваляється златом багатій.

[24] mas o que se gloriar, glorie-se nisto: em me conhecer e saber que eu sou o SENHOR e faço misericórdia, juízo e justiça na terra; porque destas coisas me agrado, diz o SENHOR.

[24]Але хай той, хто хвалиться, вихваляється ось чим: тим, що розуміє і знає Мене, що Я — Господь, Той, Хто творить милість, справедливість і праведність на цій землі, бо до вподоби вони Мені». Так каже Господь.

[25] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que castigarei a todos os circuncidados juntamente com os incircuncisos:

[25]«Ось настають дні, — Господь каже, — коли Я покараю кожного, хто хоч і обрізаний, але необрізаний у серці своєму.

[26] ao Egito, e a Judá, e a Edom, e aos filhos de Amom, e a Moabe, e a todos os que cortam os cabelos nas têmporas e habitam no deserto; porque todas as nações são incircuncisas, e toda a casa de Israel é incircuncisa de coração.

[26]Єгипет і Юдея, і Едом, і аммонійці, Моав, і всі, люди, які не належать до дітей Ізраїлю, хто живе в пустелі: всі народи — необрізані по плоті, а всі ізраїльтяни — необрізані в серці своїм».

Jeremias 10

Contraste entre o Senhor e os ídolos

[1] Ouvi a palavra que o SENHOR vos fala a vós outros, ó casa de Israel.

[2] Assim diz o SENHOR: Não aprendais o caminho dos gentios, nem vos espanteis com os sinais dos céus, porque com eles os gentios se atemorizam.

Книга Пророка Єремії 10

Господь і боввани

[1]Почуйте слово, що Господь сказав вам, доме Ізраїля.

[2]Ось що Він каже: «Не научайтесь звичаїв поганських, і не тремтіть від небесних знамень, як роблять це інші народи.

[3] Porque os costumes dos povos são vaidade; pois cortam do bosque um madeiro, obra das mãos do artífice, com machado;

[4] com prata e ouro o enfeitam, com pregos e martelos o fixam, para que não oscile.

[5] Os ídolos são como um espantalho em pepinal e não podem falar; necessitam de quem os leve, porquanto não podem andar. Não tenhais receio deles, pois não podem fazer mal, e não está neles o fazer o bem.

[6] Ninguém há semelhante a ti, ó SENHOR; tu és grande, e grande é o poder do teu nome.

[7] Quem te não temeria a ti, ó Rei das nações? Pois isto é a ti devido; porquanto, entre todos os sábios das nações e em todo o seu reino, ninguém há semelhante a ti.

[8] Mas eles todos se tornaram estúpidos e loucos; seu ensino é vão e morto como um pedaço de madeira.

[9] Traz-se prata batida de Társis e ouro de Ufaz; os ídolos são obra de artífice e de mãos de ourives; azuis e púrpuras são as suas vestes; todos eles são obra de homens hábeis.

[10] Mas o SENHOR é verdadeiramente Deus; ele é o Deus vivo e o Rei eterno; do seu furor treme a terra, e as nações não podem suportar a sua indignação.

[11] Assim lhes direis: Os deuses que não fizeram os céus e a terra desaparecerão da terra e de debaixo destes céus.

[3]Бо ж звичаї людей тих є безглузді, а боввани їхні — то лише колода, кимось зрубана у лісі. Це те, що ремісник виготовляє сокирою і власними руками.

[4]Він прикрашає боввана золотом і сріблом, зшиває цвяхами, щоб не валився.

[5]Вони, мов ті опудала, що на баштані: ні говорити, ні ходить не можуть — їх треба на руках носить. Не бійся їх, вони ні помогти, ані зашкодити тобі не можуть.

[6]Тобі, о Боже, не існує рівних, ні імені такого більш нема, як Господа мого ім'я могутнє.

[7]Чи можна не боятися Тебе, Царю народів? Бо заслуговуєш на це Ти, бо іншого нема такого між мудрецями всіх країв і царств.

[8]Усі вони бездарні і дурні, їх вчать речей безглуздих, колода — то наставник їх.

[9]Привозять срібло коване з Таршиша, а золото везуть з Уфаза. Боввани ті, що їм вклоняються народи, то є робота майстра, твір ремісника. Вдягають їх у фіолет та пурпур, все це — майстрів робота вправних.

[10]Але Господь — справжній Бог, Він — Володарю живий і Цар предвічний. Земля здригається від Його гніву, несила людям витримати лють Його.

[11]Ось що скажіть їм: „Щодо тих богів, що небеса і землю не створили, вони пощезнуть і з землі, і з-під небес”».

[12] O SENHOR fez a terra pelo seu poder; estabeleceu o mundo por sua sabedoria e com a sua inteligência estendeu os céus.

[13] Fazendo ele ribombar o trovão, logo há tumulto de águas no céu, e sobem os vapores das extremidades da terra; ele cria os relâmpagos para a chuva e dos seus depósitos faz sair o vento.

[14] Todo homem se tornou estúpido e não tem saber; todo ourives é envergonhado pela imagem que ele mesmo esculpiu; pois as suas imagens são mentira, e nelas não há fôlego.

[15] Vaidade são, obra ridícula; no tempo do seu castigo, virão a perecer.

[16] Não é semelhante a estas Aquele que é a Porção de Jacó; porque ele é o Criador de todas as coisas, e Israel é a tribo da sua herança; SENHOR dos Exércitos é o seu nome.

Lamento sobre a desolação de Judá

[17] Tira do chão a tua trouxa, ó filha de Sião, que moras em lugar sitiado.

[18] Porque assim diz o SENHOR: Eis que desta vez arrojarei para fora os moradores da terra e os angustiarei, para que venham a senti-lo.

[19] Ai de mim, por causa da minha ruína! É mui grave a minha ferida; então, eu disse: com efeito, é isto o meu sofrimento, e tenho de suportá-lo.

[20] A minha tenda foi destruída, todas as cordas se romperam; os meus filhos se foram e já não existem; ninguém há que levante a minha tenda e lhe erga as lonas.

[12]Господь — це Той, Хто землю сотворив Своєю міццю, Хто світ Своєю мудрістю створив, Хто небеса розкинув розумом Величним.

[13]По Його волі грім з небес лунає, та нескінченні вод дощових потоки падають на землю. Він хмари піднімає з всіх кінців землі, та блискавки з дощем творить, і зі своїх скарбниць здіймає вітер.

[14]Кожна людина — дурна! Ремісники соромляться своїх творінь, бо боввани ті — облудні, в них нема життя.

[15]Вони — марнота і предмет для глузувань, вони всі згинуть в час Великого суда.

[16]А Спадок Якова — Всевишній зовсім не такий, бо справді Він творець усього, й Ізраїль — то є спадщина Його. Ім’я Йому — Господь Усемогутній!

Надходить день руїни

[17]Люди Юдеї, збирайте свої пожитки, будьте на поготові, щоб втікти, бо всі ви у пастці облоги.

[18]Ось що Господь Бог каже: «Повикидаю зараз Юдеїв землі цієї, завдам їм болю, зажену їх в скруту, нехай це буде їм урок».

[19]Горе мені (Єремії), я поранений тяжко. Та я сказав: «Однак це мій біль, я мушу витерпіть його».

[20]Мій намет зруйновано, розірвано його мотуззя. Сини мене покинули, нікого не лишилось. Нема кому намет напнути, нема кому піднять завіси.

[21] Porque os pastores se tornaram estúpidos e não buscaram ao SENHOR; por isso, não prosperaram, e todos os seus rebanhos se acham dispersos.

[21]Бо пастухи (правителі) — дурні, і не шукають Господа вони. Ось чому отари їхні всі розкидано довкола.

[22] Eis aí um rumor! Eis que vem grande tumulto da terra do Norte, para fazer das cidades de Judá uma assolação, morada de chacais.

[22]Ось гуркіт з півночі надходить! Він оберне міста Юдеї на пустелю, на шакалів лігво.

[23] Eu sei, ó SENHOR, que não cabe ao homem determinar o seu caminho, nem ao que caminha o dirigir os seus passos.

[23]Я знаю, Господи, людині доля непідвладна, не чоловікові вирішувати, що станеться, що він зробити в силі.

[24] Castiga-me, ó SENHOR, mas em justa medida, não na tua ira, para que não me reduzas a nada.

[24]Тож покарай нас, Господи, але по правді, не у гніві, щоб не знищив.

[25] Derrama a tua indignação sobre as nações que não te conhecem e sobre os povos que não invocam o teu nome; porque devoraram a Jacó, devoraram-no, consumiram-no e assolaram a sua morada.

[25]Вилий обурення на ті народи, які Тебе не знають, й на роди, що імені Твого не промовляють, бо Якова вони пожерли. Вони розправилися з ним і зруйнували житло це.

Jeremias 11

A aliança é violada

[1] Palavra que veio a Jeremias, da parte do SENHOR, dizendo:

[2] Ouve as palavras desta aliança e fala aos homens de Judá e aos habitantes de Jerusalém;

[3] dize-lhes: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Maldito o homem que não atentar para as palavras desta aliança,

[4] que ordenei a vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, da fornalha de ferro, dizendo: dai ouvidos à minha voz e fazei tudo segundo o que vos mando; assim, vós me sereis a mim por povo, e eu vos serei a vós outros por Deus;

Книга Пророка Єремії 11

Порушення Угоди

[1]Це послання було Єремії від Господа.

[2]Почуйте слова Заповіту цього: «Скажи їх людям Юдеї та мешканцям Єрусалима».

[3]Скажи їм: «Ось, що Господь Бог Ізраїлю каже: „Проклятий той, хто не слухає Заповіту цього.

[4]Його Я дав батькам вашим, коли виводив їх із землі Єгипетської, з печі залізної. Сказав Я їм: „Слухайте Мене і робіть те, що наказую вам. Тоді ви будете Моїм народом, а Я — Богом вашим”».

[5] para que confirme o juramento que fiz a vossos pais de lhes dar uma terra que manasse leite e mel, como se vê neste dia. Então, eu respondi e disse: amém, ó SENHOR!

[5]Я сказав так, щоб здійснилася клятва, якою присягнувсь Я батькам вашим: дати землю їм, що точиться молоком і медом, як воно і нині є. І відповів я, Єремія: «Хай так і буде, Господи».

[6] Tornou-me o SENHOR: Apregoa todas estas palavras nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, dizendo: Ouvi as palavras desta aliança e cumpri-as.

[6]Тоді Господь сказав до мене: «Оголоси це по містах Юдеї й на вулицях Єрусалима: „Почуйте слова Заповіту цього і виконуйте їх.

[7] Porque, deveras, adverti a vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, até ao dia de hoje, testemunhando desde cedo cada dia, dizendo: dai ouvidos à minha voz.

[7]Бо справді я попереджав батьків ваших невтомно від того дня, як вивів їх із землі Єгипетської, аж донині. Щодня Я попереджав їх: „Підкоритеся волі Моїй!”

[8] Mas não atenderam, nem inclinaram o seu ouvido; antes, andaram, cada um, segundo a dureza do seu coração maligno; pelo que fiz cair sobre eles todas as ameaças desta aliança, a qual lhes ordenei que cumprissem, mas não cumpriram.

[8]Але ж не слухали вони Мене, жили вперто в затятості лихих сердець своїх. Тож Я навів на них усе згадане у Заповіті, як і наказував, та все ж вони уваги не звертали”».

[9] Disse-me ainda o SENHOR: Uma conspiração se achou entre os homens de Judá, entre os habitantes de Jerusalém.

[9]Тоді Господь сказав мені: «Викрито змову між людьми Юдеї та мешканцями Єрусалима.

[10] Tornaram às maldades de seus primeiros pais, que recusaram ouvir as minhas palavras; andaram eles após outros deuses para os servir; a casa de Israel e a casa de Judá violaram a minha aliança, que eu fizera com seus pais.

[10]Вони повернулися до злочинів, що їхні батьки чинили, зреклися слова Мого. Й пішли вони за іншими богами, щоб їм служити. Дім Ізраїлю й дім Юди порушили Угоду Мою, що Я уклав з батьками їхніми».

[11] Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que trarei mal sobre eles, de que não poderão escapar; clamarão a mim, porém não os ouvirei.

[11]Тож ось що Господь каже: «Наведу на них кару, якої неможна буде уникнути. Вони молитимуть Мене, та Я не слухатиму.

[12] Então, as cidades de Judá e os habitantes de Jerusalém irão aos deuses a

[12]Тоді міста Юдеї та мешканці Єрусалима підуть і благатимуть богів,

quem eles queimaram incenso e a eles clamarão; porém estes, de nenhuma sorte, os livrarão do tempo do seu mal.

яким вони спалюють запашне куріння, але ті не врятують їх від страждань.

13 Porque, ó Judá, segundo o número das tuas cidades, são os teus deuses; segundo o número das ruas de Jerusalém, levantaste altares para vergonhosa coisa, isto é, para queimares incenso a Baal.

13Бо в тебе, Юдо, в кожному місті бог, на кожній вулиці Єрусалима — інший вівтар. Ті вівтарі зведені для ганьби — для воскурення ладану Ваалу.

14 Tu, pois, não ores por este povo, nem levantes por eles clamor nem oração; porque não os ouvirei quando eles clamarem a mim, por causa do seu mal.

14А щодо тебе, Єреміє, не молися за людей цих, не промовляй за них ні благання, ані молитви, бо не слухатиму Я, коли звертатимуться до Мене в стражданнях своїх.

15 Que direito tem na minha casa a minha amada, ela que cometeu vilezas? Acaso, ó amada, votos e carnes sacrificadas poderão afastar de ti o mal? Então, saltarias de prazer.

15Яке право моє Моя улюблена Юдея бути в Моєму храмі після того, як вчинила ти так багато лихого? Чи думаєш, що клятви й плоть свята пожертв можуть зняти з тебе погань і відвернути нещастя? Чи зможеш ти кари уникнути кров'ю пожертв?

16 O SENHOR te chamou de oliveira verde, formosa por seus deliciosos frutos; mas agora, à voz de grande tumulto, acendeu fogo ao redor dela e consumiu os seus ramos.

16Тебе назвали „пишною маслиною", прекрасною, з плодом достиглим. Із ревінням могутньої бурі, запалить Він вогонь на ній і гілля її запалає.

17 Porque o SENHOR dos Exércitos, que te plantou, pronunciou contra ti o mal, pela maldade que a casa de Israel e a casa de Judá para si mesmas fizeram, pois me provocaram à ira, queimando incenso a Baal.

17І Бог Всемогутній, який посадив тебе, прорік тобі страждання за те зло, що скоїли народи Ізраїлю та Юдеї. Вони самі собі лиха завдали, розгнівавши Мене воскуреннями на честь Ваалу».

Conspiração contra Jeremias

Змова проти Єремії

18 O SENHOR mo fez saber, e eu o soube; então, me fizeste ver as suas maquinações.

18Господь дав мені знати, що люди Анатота чинили зговір проти мене і я довідався, що вони зговорилися проти мене.

19 Eu era como manso cordeiro, que é levado ao matadouro; porque eu não sabia que tramavam projetos contra mim, dizendo: Destruamos a árvore com seu

19До цього я був немов покірливе ягня, що на заріз ведуть; не знав я, що змовилися вони проти мене. Вони сказали: «Давайте дерево з плодами знищимо, хай пам'ять про нього згине».

fruto; a ele cortemo-lo da terra dos viventes, e não haja mais memória do seu nome.

[20] Mas, ó SENHOR dos Exércitos, justo Juiz, que provas o mais íntimo do coração, veja eu a tua vingança sobre eles; pois a ti revelei a minha causa.

[21] Portanto, assim diz o SENHOR acerca dos homens de Anatote que procuram a tua morte e dizem: Não profetizes em o nome do SENHOR, para que não morras às nossas mãos.

[22] Sim, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que eu os punirei; os jovens morrerão à espada, os seus filhos e as suas filhas morrerão de fome.

[23] E não haverá deles resto nenhum, porque farei vir o mal sobre os homens de Anatote, no ano da sua punição.

[20]Але Господь Всемогутній, суддя справедливий, знавець людських бажань, людських сердець, дай мені побачити Твою відплату їм, бо справу свою я Тобі віддав.

[21]Тож ось що Господь каже про людей Анатота, які прагнуть тебе вбити, повторюючи: «Якщо ж ти перестанеш пророкувати ім'ям Господа, тоді не вб'єм тебе».

[22]Тож ось що Всемогутній Господь каже: «Я покараю їх, молоді загинуть у бою, сини їхні й дочки загинуть від голоду.

[23]Нікого з них не лишиться, бо напущу Я кару на людей Анатота».

Jeremias 12

A queixa de Jeremias

[1] Justo és, ó SENHOR, quando entro contigo num pleito; contudo, falarei contigo dos teus juízos. Por que prospera o caminho dos perversos, e vivem em paz todos os que procedem perfidamente?

[2] Plantaste-os, e eles deitaram raízes; crescem, dão fruto; têm-te nos lábios, mas longe do coração.

[3] Mas tu, ó SENHOR, me conheces, tu me vês e provas o que sente o meu coração para contigo. Arranca-os como as ovelhas para o matadouro e destina-os para o dia da matança.

Книга Пророка Єремії 12

Єремія скаржиться Богу

[1]О Господи, Ти — завжди справедливий, коли я сперечаюся з Тобою. Та я спитаю про те, що я вважаю є несправедливим. Чому життя у нечестивців таке щасливе? Чом змовникам вдаються їхні справи?

[2]Ти насадив їх, розрослись вони і навіть почали плодоносити. Ти — на устах у них, але далеко від сердець.

[3]Та ж Господи, мене Ти знаєш, бачив сам моє життя, Ти серце моє випробував неодночасно. Ти відбери їх, ніби тих овець, що на заріз призначені.

[4] Até quando estará de luto a terra, e se secará a erva de todo o campo? Por causa da maldade dos que habitam nela, perecem os animais e as aves; porquanto dizem: Ele não verá o nosso fim.

[4]Як довго ще землі тужити, як довго сохнути траві на полі? За лиходійства тих, хто населяє їх, і звірі, і птахи пощезли. Бо люди ці кажуть: «Єремія не зможе побачити, що нас чекає в наших днях прийдешніх, бо недовгі будуть дні його».

A resposta de Deus

Господь відповідає Єремії

[5] Se te fatigas correndo com homens que vão a pé, como poderás competir com os que vão a cavalo? Se em terra de paz não te sentes seguro, que farás na floresta do Jordão?

[5]Якщо ти біг із пішими і виснажився, то як же ти змагатимешся з кіньми? Якщо ти сили втратив всі в мирній землі, то як же житимеш в землі небезпечній. Що ж робитимеш ти в чагарях Йордану?

[6] Porque até os teus irmãos e a casa de teu pai, eles próprios procedem perfidamente contigo; eles mesmos te perseguem com fortes gritos. Não te fies deles ainda que te digam coisas boas.

[6]Адже брати твої і батька твого дім, і ті позмовлялись проти тебе. Вони сварили голосно тебе, не вір їм, хоч іноді вони й приємне кажуть.

Deus castiga os devastadores do país

Господь зрікається Юдеї

[7] Desamparei a minha casa, abandonei a minha herança; a que mais eu amava entreguei na mão de seus inimigos.

[7]Покинув Я Свій дім, відцуравшись спадщини Своєї. Віддав щонайрідніше ворогам Своїм.

[8] A minha herança tornou-se-me como leão numa floresta; levantou a voz contra mim; por isso, eu a aborreci.

[8]Народ Мій постав проти Мене, ніби лев у лісі рик здійняв. Тому Я їх відкинув від Себе.

[9] Acaso, é para mim a minha herança ave de rapina de várias cores contra a qual se ajuntam outras aves de rapina? Ide, pois, ajuntai todos os animais do campo, trazei-os para a devorarem.

[9]Чи Спадщина Моя подібна вмираючій тварині, що звідусіль летять на неї хижі птиці? Сюди, збирайся, все живе, що є у полі, сюди, бо ж тут пожива є.

[10] Muitos pastores destruíram a minha vinha e pisaram o meu quinhão; a porção que era o meu prazer, tornaram-na em deserto.

[10]Багато пастухів (лідерів) спустошили мій виноградник. Вони ретельно витоптали все, і Спадщину улюблену Мою перетворили на пустелю голу.

[11] Em assolação a tornaram, e a mim clama no seu abandono; toda a terra está devastada, porque ninguém há que tome isso a peito.

[11]Вони її на пустку обернули, вона безлюдна та спустошена. Її спустошено, тому що жодної людини не залишилося подбати за нею.

[12] Sobre todos os altos desnudos do deserto vieram destruidores; porque a espada do SENHOR devora de um a outro extremo da terra; não há paz para ninguém.

[13] Semearam trigo e segaram espinhos; cansaram-se, mas sem proveito algum. Envergonhados sereis dos vossos frutos, por causa do brasume da ira do SENHOR.

As finalidades do castigo de Deus

[14] Assim diz o SENHOR acerca de todos os meus maus vizinhos, que se apoderam da minha herança, que deixei ao meu povo de Israel: Eis que os arrancarei da sua terra e a casa de Judá arrancarei do meio deles.

[15] E será que, depois de os haver arrancado, tornarei a compadecer-me deles e os farei voltar, cada um à sua herança, cada um à sua terra.

[16] Se diligentemente aprenderem os caminhos do meu povo, jurando pelo meu nome: Tão certo como vive o SENHOR, como ensinaram o meu povo a jurar por Baal, então, serão edificados no meio do meu povo.

[17] Mas, se não quiserem ouvir, arrancarei tal nação, arrancá-la-ei e a farei perecer, diz o SENHOR.

Jeremias 13

O cinto de linho

[1] Assim me disse o SENHOR: Vai, compra um cinto de linho e põe-no sobre os lombos, mas não o metas na água.

[2] Comprei o cinto, segundo a palavra do SENHOR, e o pus sobre os lombos.

[12]І через те прийшли руйнівники із голих місць пустелі, бо меч Господній карає всіх з кінця в кінець землі, живій істоті жодній не спастися.

[13]Вони посіяти пшеницю, але збирати будуть будяки. Так тяжко працювали, але марно, тож їм буде соромно за свій врожай, бо гнів Господній буде вилито на них.

Обіцянка Господа сусідам Ізраїлю

[14]Ось що Господь каже: «Щодо всіх мешканців землі, які наблизилися до Спадщини Моєї, що Я віддав у володіння Моєму народові ізраїльському, Я викореню їх з їхньої землі і вирву Юдин дім з-поміж них.

[15]А після того, як вирву їх, Я знову змилостивлюся над ними, та поверну їх кожного до свого спадку, і кожного до землі його.

[16]Якщо ж і справді навчаться праведності Мого народу, й присягатимуться іменем Моїм, кажучи: „Як Господь живе…", — так само, як вони раніше навчили народ Мій клястися Ваалом, тоді оселяться серед дітей Ізраїлю.

[17]Але якщо ж не слухатимуть вони, тоді напевне вирву із корінням, та знищу Я народ увесь». Так каже Господь.

Книга Пророка Єремії 13

Лляний пасок

[1]Ось що Господь каже: «Піди й купи собі лляну набедрену пов'язку, перев'яжи нею крижі, але у воду її не клади».

[2]Тож купив я тканину, як звелів мені Господь, обернув нею крижі.

[3] Então, pela segunda vez me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[4] Toma o cinto que compraste e que tens sobre os lombos; dispõe-te, vai ao Eufrates e esconde-o ali na fenda de uma rocha.

[5] Fui e escondi-o junto ao Eufrates, como o SENHOR me havia ordenado.

[6] Passados muitos dias, disse-me o SENHOR: Dispõe-te, vai ao Eufrates e toma o cinto que te ordenei escondesses ali.

[7] Fui ao Eufrates, cavei e tomei o cinto do lugar onde o escondera; eis que o cinto se tinha apodrecido e para nada prestava.

[8] Então, me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[9] Assim diz o SENHOR: Deste modo farei também apodrecer a soberba de Judá e a muita soberba de Jerusalém.

[10] Este povo maligno, que se recusa a ouvir as minhas palavras, que caminha segundo a dureza do seu coração e anda após outros deuses para os servir e adorar, será tal como este cinto, que para nada presta.

[11] Porque, como o cinto se apega aos lombos do homem, assim eu fiz apegar-se a mim toda a casa de Israel e toda a casa de Judá, diz o SENHOR, para me serem por povo, e nome, e louvor, e glória; mas não deram ouvidos.

O jarro quebrado

[12] Pelo que dize-lhes esta palavra: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Todo jarro se encherá de vinho; e dir-te-ão: Não sabemos nós muito bem que todo jarro se encherá de vinho?

[3]Тоді надійшло до мене слово Господа вдруге:

[4]«Візьми тканину, що ти купив, яка на крижах твоїх, та піди до Перату, й сховай її там у розщілині у скелях».

[5]Тож я пішов і сховав її на Ператі, так як Господь наказав мені.

[6]І як сплило багато днів, Господь сказав мені: «Встань і піди до Перату, візьми звідти тканину, що Я наказав сховати там».

[7]Тож пішов я до Перату, розшукав і підібрав тканину з того місця, де заховав її. Вона була зіпсована, ні на що непридатна.

[8]Тоді дійшло до мене таке слово Господа.

[9]Ось що Господь сказав: «Так само я знищу гордість Юди й велику пиху Єрусалима.

[10]Ці нечестиві люди, що відмовилися слухати слово Моє, що вперто чинять опір і ходять за іншими богами, щоб їм служити і поклонятися. Ці люди, мов тканина, непридатна ні на що.

[11]Кажу так, бо як тканина прилягає до чоловічого стану, так і весь дім Ізраїля та дім Юди Я примусив пригорнутися до Мене, щоб були вони Моїм народом і славою Моєю, і піснею хвальною і приводом пишатися, але вони Мене не слухали».

Попередження Юдеї

[12]Тож промов до них таке слово: «Ось що Господь Бог Ізраїлю каже: „Кожен міх повний вина повинен бути!” Вони тобі відкажуть: „Хіба ми не знаємо, що кожен міх вина повен повинен бути?” А ти їм відповіси:

[13] Mas tu dize-lhes: Assim diz o SENHOR: Eis que eu encherei de embriaguez a todos os habitantes desta terra, e aos reis que se assentam no trono de Davi, e aos sacerdotes, e aos profetas, e a todos os habitantes de Jerusalém.

[13]„Ось що Господь мовить: „Я жителів землі цієї, царів усіх, що сидять на троні Давидовім, і священиків, і пророків, і мешканців усіх Єрусалима зроблю безпомічними мов п'янички.

[14] Fá-los-ei em pedaços, atirando uns contra os outros, tanto os pais como os filhos, diz o SENHOR; não pouparei, não terei pena, nem terei deles compaixão, para que os não destrua.

[14]Я підбурю їх один проти одного, батьків і синів разом. Я не подарую і не помилую, не змилосерджуся над ними через те, спустошення, яке настане. Так каже Господь"».

Apelo e ameaças finais

[15] Ouvi e atentai: não vos ensoberbeçais; porque o SENHOR falou.

[15]Почуйте, зважте, не заносьтеся в погорді, бо це Господь сказав:

[16] Dai glória ao SENHOR, vosso Deus, antes que ele faça vir as trevas, e antes que tropecem vossos pés nos montes tenebrosos; antes que, esperando vós luz, ele a mude em sombra de morte e a reduza à escuridão.

[16]«Звеличте Господа Бога вашого, доки ще темрява не впала, доки ноги ваші не почали заплітатися на пагорбах у сутінках. Чекатимете світла, та воно обернеться на темні тіні, а потім і на темряву глибоку.

[17] Mas, se isto não ouvirdes, a minha alma chorará em segredo por causa da vossa soberba; chorarão os meus olhos amargamente e se desfarão em lágrimas, porquanto o rebanho do SENHOR foi levado cativo.

[17]Як не послухаєтесь ви Мене, Я буду потай плакати через зухвалість вашу. Гіркі сльози буду лить, вони з очей моїх тектимуть, адже Господнє стадо буде захоплено в полон.

[18] Dize ao rei e à rainha-mãe: Humilhai-vos, assentai-vos no chão; porque caiu da vossa cabeça a coroa da vossa glória.

[18]Скажіть царю й цариці-матері: „Зійдіть з престолів ваших, посідайте тут, серед людей простих, адже вінці прекрасні вже впали з голів ваших.

[19] As cidades do Sul estão fechadas, e ninguém há que as abra; todo o Judá foi levado para o exílio, todos cativos.

[19]Міста в Неґеві замкнені, й ніхто їх не відчинить. Усіх юдеїв, хто мирно мешкав там, вислано усіх.

[20] Levantai os olhos e vede os que vêm do Norte; onde está o rebanho que te foi confiado, o teu lindo rebanho?

[20]Єрусалиме, очі підведи і побачите тих, хто з півночі йде. Де те стадо, що дане тобі? Де твої прекрасні вівці?

[21] Que dirás, quando ele puser por cabeça contra ti aqueles a quem ensinaste a ser amigos? Acaso, não se apoderarão de ti as dores, como à mulher que está de parto?

[22] Quando disseres contigo mesmo: Por que me sobrevieram estas coisas? Então, sabe que pela multidão das tuas maldades se levantaram as tuas fraldas, e os teus calcanhares sofrem violência.

[23] Pode, acaso, o etíope mudar a sua pele ou o leopardo, as suas manchas? Então, poderíeis fazer o bem, estando acostumados a fazer o mal.

[24] Pelo que os espalharei como o restolho, restolho que é arrebatado pelo vento do deserto.

[25] Esta será a tua sorte, a porção que te será medida por mim, diz o SENHOR; pois te esqueceste de mim e confiaste em mentiras.

[26] Assim, também levantarei as tuas fraldas sobre o teu rosto; e aparecerão as tuas vergonhas.

[27] Tenho visto as tuas abominações sobre os outeiros e no campo, a saber, os teus adultérios, os teus rinchos e a luxúria da tua prostituição. Ai de ti, Jerusalém! Até quando ainda não te purificarás?

Jeremias 14

Grande seca em Judá

[1] Palavra do SENHOR que veio a Jeremias a respeito da grande seca.

[21]Що скажеш ти, як Всевишній спросить з тебе за кожну вівцю із отари Його? Чи не повинен був ти навчати людей істини Господа живого? О Єрусалиме, де твої царі, що повинні були вести Твоїх людей шляхом істини? Тож знай, що скрутить тебе біль, як жінку, що народжує дитину.

[22]Якщо здивуєшся в своєму серці: „Чому це сталося зі мною?” За злочини твої тяжкі вороги вирішили посоромити тебе: вони розідрали твою спідницю й забрали черевики.

[23]Чи може ефіоп поміняти колір шкіри? Чи може леопард своїх позбутись плям? Отак і народ Єрусалима, що навчений гріха, не здатний він добро творити”».

[24]«Тож Я розвію їх, мов перекотиполе, що вітер по пустелі носить.

[25]Такий твій жереб, Єрусалиме, доля, яку Я тобі відміряв, — каже Господь. — Адже ти Мене забула й поклала всі свої надії на неіснуючих богів.

[26]Твої спідниці, Єрусалиме, Сам тобі на голову закину, щоб виставить твій сором напоказ.

[27]Твою розпусту, хтивість до коханців, на пагорбах перелюби твої, і ту гидоту, що в полях чинила, — Я все це бачив! Горе тобі, Єрусалиме! Чи будеш колинебудь чиста знов?»

Книга Пророка Єремії 14

Молитва Єремії під час засухи

[1]Слово Єремії від Господа про засуху:

[2] Anda chorando Judá, as suas portas estão abandonadas e, de luto, se curvam até ao chão; e o clamor de Jerusalém vai subindo.

[3] Os seus poderosos enviam os criados a buscar água; estes vão às cisternas e não acham água; voltam com seus cântaros vazios e, decepcionados e confusos, cobrem a cabeça.

[4] Por não ter havido chuva sobre a terra, esta se acha deprimida; e, por isso, os lavradores, decepcionados, cobrem a cabeça.

[5] Até as cervas no campo têm as suas crias e as abandonam, porquanto não há erva.

[6] Os jumentos selvagens se põem nos desnudos altos e, ofegantes, sorvem o ar como chacais; os seus olhos desfalecem, porque não há erva.

Rejeitada a primeira intercessão de Jeremias

[7] Posto que as nossas maldades testificam contra nós, ó SENHOR, age por amor do teu nome; porque as nossas rebeldias se multiplicaram; contra ti pecamos.

[8] Ó Esperança de Israel e Redentor seu no tempo da angústia, por que serias como estrangeiro na terra e como viandante que se desvia para passar a noite?

[9] Por que serias como homem surpreendido, como valente que não pode salvar? Mas tu, ó SENHOR, estás em nosso meio, e somos chamados pelo teu nome; não nos desampares.

[10] Assim diz o SENHOR sobre este povo: Gostam de andar errantes e não detêm os pés; por isso, o SENHOR não se agrada

[2]«Юдея в жалобі, лементує по вмерлим. Лежать знесилі по всій землі, та в Єрусалимі люди молять Бога про спасіння.

[3]Вельможі посилають слуг по воду, але в колодязях нема води. Приходять слуги, але посуд їх сухий, а голови від сорому покриті.

[4]Земля у розпачі, бо дощу немає в краї; пригнічені ганьбою хлібороби також від сорому вкривають голови свої.

[5]І навіть лань у полі, народивши, кидає в полі оленя своє, бо нема трави і нічим його годувати.

[6]Осли здичавілі на горах голих, мов шакали, нюхають повітря. Заплющуються очі їхні, бо трав немає і нічого поїсти.

[7]О Господи, хоча наші беззаконня й проти нас, заради імені Свого зроби що-небудь, бо вже не раз ми відверталися від Тебе, й грішили проти Тебе без кінця.

[8]Ізраїлю Надіє, Рятівник в часи негоди. Чому Ти, мов той чужинець в цім краю? Мов подорожній, що залишається у місті лише переночувати?

[9]Чом Ти мов та здивована людина, як воїн, що нездатний врятувати? О Господи, Ти тут, між нами, й звемося ми ім'ям Твоїм, тож нас не покидай».

[10]Ось що Господь каже про цей народ: «Справді, ноги їхні блукати люблять, та залишати Всевишнього Господа свого. Тож Бог не прийняв їх. Тепер чинитиме

deles, mas se lembrará da maldade deles e lhes punirá o pecado.

Він з ними згідно з беззаконнями, що вони зробили, та покарає їх за всі гріхи».

11 Disse-me ainda o SENHOR: Não rogues por este povo para o bem dele.

11І Господь сказав мені: «Не молися про добро для народу цього.

12 Quando jejuarem, não ouvirei o seu clamor e, quando trouxerem holocaustos e ofertas de manjares, não me agradarei deles; antes, eu os consumirei pela espada, pela fome e pela peste.

12Якщо вони поститимуться, не слухатиму Я їхніх благань, коли приноситимуть жертви всеспалення та хлібні жертви Я не прийму. Кажу так, бо їх Я вигублю мечем і голодом, і моровицею».

Rejeitada a segunda intercessão de Jeremias

13 Então, disse eu: Ah! SENHOR Deus, eis que os profetas lhes dizem: Não vereis espada, nem tereis fome; mas vos darei verdadeira paz neste lugar.

13І я сказав: «О Господи Боже, пророки кажуть їм: „Не бійтеся меча й голоду, вони до вас не прийдуть, бо Я вам дам надійний мир на цій землі”».

14 Disse-me o SENHOR: Os profetas profetizam mentiras em meu nome, nunca os enviei, nem lhes dei ordem, nem lhes falei; visão falsa, adivinhação, vaidade e o engano do seu íntimo são o que eles vos profetizam.

14Тоді Господь сказав мені: «Пророки неправду пророкують іменем Моїм. Я їх не посилав і не наказував їм, і взагалі з ними не розмовляв. Вони постійно пророкують вам про лживі з'яви та одкровення, пророцтва марні — то їхні власні облудні думки».

15 Portanto, assim diz o SENHOR acerca dos profetas que, profetizando em meu nome, sem que eu os tenha mandado, dizem que nem espada, nem fome haverá nesta terra: À espada e à fome serão consumidos esses profetas.

15Тож ось що Господь каже щодо пророків, що пророкують іменем Моїм, хоч Я їх не посилав, що говорять: «Меч і голод не впадуть на цю землю». Саме ці пророки поляжуть від меча й голоду.

16 O povo a quem eles profetizam será lançado nas ruas de Jerusalém, por causa da fome e da espada; não haverá quem os sepulte, a ele, a suas mulheres, a seus filhos e a suas filhas; porque derramarei sobre eles a sua maldade.

16І людей, кому вони пророкували, викинуто буде на вулиці Єрусалима, бо через голодомор і меч нікому буде їх ховати. Я виллю на них усіх, на жінок і дочок їхніх ту смертельну кару.

17 Portanto, lhes dirás esta palavra: Os meus olhos derramem lágrimas, de noite e de dia, e não cessem; porque a virgem,

17Ось чому Єремія каже народу Юдеї: «Хай мої очі ллють сльози щодня і щоночі невпинно. Я плачу, бо тяжке нещастя спіткало невинну дочку Мого

filha do meu povo, está profundamente golpeada, de ferida mui dolorosa.

народу, бо так болить йому та невигойна рана.

18 Se eu saio ao campo, eis aí os mortos à espada; se entro na cidade, estão ali os debilitados pela fome; até os profetas e os sacerdotes vagueiam pela terra e não sabem para onde vão.

18Я вийду в поле, а там мечем побиті, ввійду у місто, а там голодна смерть; пророки і священики угнані в полон до незнайомої землі.

Rejeitada, em absoluto, a terceira intercessão de Jeremias

19 Acaso, já de todo rejeitaste a Judá? Ou aborrece a tua alma a Sião? Por que nos feriste, e não há cura para nós? Aguardamos a paz, e nada há de bom; o tempo da cura, e eis o terror.

19Хіба Юдеї зовсім зрікся Ти? Чи нехтує душа Твоя Сіоном? Навіщо нас Ти так побив, що зцілення немає? На мир чекаєм ми, але нічого доброго нема. Ми прагнем зцілення, та маєм тільки розпач.

20 Conhecemos, ó SENHOR, a nossa maldade e a iniqüidade de nossos pais; porque temos pecado contra ti.

20Тобі відомі, Господи, гріхи всі наші, і беззаконня наших праотців, ми справді проти Тебе грішні.

21 Não nos rejeites, por amor do teu nome; não cubras de opróbrio o trono da tua glória; lembra-te e não anules a tua aliança conosco.

21Не нехтуй нами ради імені Твого, не зневажай престолу величі Твоєї. Пам'ятай про наш союз, не розривай його.

22 Acaso, haverá entre os ídolos dos gentios algum que faça chover? Ou podem os céus de si mesmos dar chuvas? Não és tu somente, ó SENHOR, nosso Deus, o que fazes isto? Portanto, em ti esperamos, pois tu fazes todas estas coisas.

22Чи є серед ідолів поганських ті, хто здатен сотворити зливу? Хіба то небеса самі дощі дають? Чи ж то не Ти, о Господи, наш Боже? На тебе покладаємось, бо Ти є Той, Хто все те творить».

Jeremias 15

Книга Пророка Єремії 15

Марні заступництва за Юдею

1 Disse-me, porém, o SENHOR: Ainda que Moisés e Samuel se pusessem diante de mim, meu coração não se inclinaria para este povo; lança-os de diante de mim, e saiam.

1Тоді Господь сказав мені: «Навіть якби Мойсей та Самуїл постали переді Мною, Я б не примирився із народом цим. Прожени їх від Мене, хай підуть геть.

2 Quando te perguntarem: Para onde iremos? Dir-lhes-ás: Assim diz o SENHOR:

2Якщо ж вони спитають: „Куди нам прямувати?" Тоді ти їм відповіси: „Ось що Господь казав: „Кому судилась

O que é para a morte, para a morte; o que é para a espada, para a espada; o que é para a fome, para a fome; e o que é para o cativeiro, para o cativeiro.

смерть, той помре, кому війна, той в бою поляже, кому судився голод, той від голодомору вмре, якщо судилася неволя, той у полон потрапить.

3 Porque os punirei com quatro sortes de castigos, diz o SENHOR: com espada para matar, com cães para os arrastarem e com as aves dos céus e as feras do campo para os devorarem e destruírem.

3Чотири кари Я нашлю на них: разючий меч, собак, які шматують, птахів небесних і звірів земних, щоб вони зжерли й вигубили Юдею.

4 Entregá-los-ei para que sejam um espetáculo horrendo para todos os reinos da terra; por causa de Manassés, filho de Ezequias, rei de Judá, por tudo quanto fez em Jerusalém.

4Нажаханих до смерті, буде їх віддано чужим народам у полон через Манассію, сина Езекії, юдейського царя, за все, що натворив він у Єрусалимі”.

5 Pois quem se compadeceria de ti, ó Jerusalém? Ou quem se entristeceria por ti? Ou quem se desviaria a perguntar pelo teu bem-estar?

5„І справді, хто матиме до тебе милосердя, Єрусалиме? Хто по тобі тужитиме? І хто благатиме, щоб зглянулись на тебе?

6 Tu me rejeitaste, diz o SENHOR, voltaste para trás; por isso, levantarei a mão contra ti e te destruirei; estou cansado de ter compaixão.

6Зріклася ти, — Господь каже, — відступилась, тож Я на тебе руку підніму й тебе зрубаю. Я вже втомився буть до тебе милосердним.

7 Cirandei-os com a pá nas portas da terra; desfilhei e destruí o meu povo, mas não deixaram os seus caminhos.

7Я їх лопатою розвію по містах усього краю. Зроблю бездітними, Я вигублю народ Мій за їхній шлях, бо вони ж не повернулися до Мене.

8 As suas viúvas se multiplicaram mais do que as areias dos mares; eu trouxe ao meio-dia um destruidor sobre a mãe de jovens; fiz cair de repente sobre ela angústia e pavor.

8В народі цьому буде більше удовиць, аніж піску на березі морському. Опівдні наведу на них руйнівника, на матір кожну і на юнаків добірних. Зненацька переляк і розпач напущу на них.

9 Aquela que tinha sete filhos desmaiou como para expirar a alma; pôs-se-lhe o sol quando ainda era dia; ela ficou envergonhada e confundida, e os que

9Прийде нещадний ворог із мечем разючим, та смерть вигубить залишившихся в живих в Юдеї. Та навіть жінка, що сімом дала життя, втратить всіх синів своїх. Заслабне вона і зітхне востаннє, та сонце вже не світитиме для неї”». Так каже Господь.

ficaram dela, eu os entregarei à espada, diante dos seus inimigos, diz o SENHOR.

O Senhor conforta ao seu profeta

10 Ai de mim, minha mãe! Pois me deste à luz homem de rixa e homem de contendas para toda a terra! Nunca lhes emprestei com usura, nem eles me emprestaram a mim com usura; todavia, cada um deles me amaldiçoa.

11 Disse o SENHOR: Na verdade, eu te fortalecerei para o bem e farei que o inimigo te dirija súplicas no tempo da calamidade e no tempo da aflição.

12 Pode alguém quebrar o ferro, o ferro do Norte, ou o bronze?

13 Os teus bens e os teus tesouros entregarei gratuitamente ao saque, por todos os teus pecados e em todos os teus territórios.

14 Levar-te-ei com os teus inimigos para a terra que não conheces; porque o fogo se acendeu em minha ira e sobre vós arderá.

15 Tu, ó SENHOR, o sabes; lembra-te de mim, ampara-me e vinga-me dos meus perseguidores; não me deixes ser arrebatado, por causa da tua longanimidade; sabe que por amor de ti tenho sofrido afrontas.

16 Achadas as tuas palavras, logo as comi; as tuas palavras me foram gozo e alegria para o coração, pois pelo teu nome sou chamado, ó SENHOR, Deus dos Exércitos.

17 Nunca me assentei na roda dos que se alegram, nem me regozijei; oprimido por

Друга скарга Єремії

10Горе мені, моя мати, що народила ти мене, таку прискіпливу людину, що сперечається із цілим краєм. Я ані позичав, ні в борг не брав ні в кого, але вони ненавидять мене.

11Господь сказав мені: «Це правда, що Я звільнив тебе для доброї мети. Я справді змусив ворогів твоїх тебе благати у час страждання і нещастя».

Господь відповідає Єремії

12Господь відповів: «Чи може хтось зламати крицю, залізо з півночі чи бронзу?

13Зроблю Я всі твої скарби, твоє багатство народам іншим здобиччю безплатною, за всі гріхи в твоїх кордонах.

14Примушу Я тебе служити ворогам твоїм у тих краях, яких ти ще не знаєш, бо гнів Мій запалив вогонь, який вас спопелить».

15О Господи, Ти знаєш все! Згадай раба Свого і зглянься наді мною, помстися тим, хто переслідує мене. Ти є терплячий з ними, та не губи мене. Ти зваж, які знущання я для Тебе несу.

16Твої слова знайшов і їх засвоїв. Вони мені і щастя, й радість принесли, бо Всемогутній Господь Бог мене назвав своїм, Твоє ім'я ношу я.

17Я не сидів у гурті і не святкував, я був один, тому що Ти, Володар мій, сповнив мене обуренням на них.

tua mão, eu me assentei solitário, pois já estou de posse das tuas ameaças.

18 Por que dura a minha dor continuamente, e a minha ferida me dói e não admite cura? Serias tu para mim como ilusório ribeiro, como águas que enganam?

18Чому мій біль без краю? Чому тяжка і незцілима моя рана? Чи будеш Ти оманою для мене, немов пересихаюче джерело?

19 Portanto, assim diz o SENHOR: Se tu te arrependeres, eu te farei voltar e estarás diante de mim; se apartares o precioso do vil, serás a minha boca; e eles se tornarão a ti, mas tu não passarás para o lado deles.

19Тож ось що Господь каже: «Якщо розкаєшся, то Я прийму тебе, тоді тобі стоять переді Мною. Якщо ти в змозі цінне довести, а не пусте, то зможеш ти устами буть Моїми. Нехай вони повернуться до тебе, а не ти до них.

20 Eu te porei contra este povo como forte muro de bronze; eles pelejarão contra ti, mas não prevalecerão contra ti; porque eu sou contigo para te salvar, para te livrar deles, diz o SENHOR;

20Я зроблю тебе сильнішим, ніж фортеці бронзової мур, що здатен витримати будь-яку навалу. Люди Юдеї на тебе нападатимуть, але здолати не зможуть, адже Я з тобою». Так каже Господь: «Я визволю тебе і порятую,

21 Arrebatar-te-ei das mãos dos iníquos, livrar-te-ei das garras dos violentos.

21спасу тебе від нечестивих рук, від злих опресорів врятую».

Jeremias 16

A vida solitária do profeta, figura do povo

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Não tomarás mulher, não terás filhos nem filhas neste lugar.

3 Porque assim diz o SENHOR acerca dos filhos e das filhas que nascerem neste lugar, acerca das mães que os tiverem e dos pais que os gerarem nesta terra:

4 Morrerão vitimados de enfermidades e não serão pranteados, nem sepultados; servirão de esterco para a terra. A espada e a fome os consumirão, e o seu cadáver servirá de pasto às aves do céu e aos animais da terra.

Книга Пророка Єремії 16

День біди

1І дійшло до мене слово Господа:

2«Не одружуйся, не май ні синів, ані дочок на цій землі.

3Бо ось що Всевишній каже про синів і дочок, народжених у цьому місті, та про матерів, що носять їх, та про батьків, що плодять їх у цьому краї:

4„Вони помруть від багатьох хвороб, за ними не тужитимуть і не поховають. Їх вигублять війна чи голод. І стануть вони мов сміття на землі, трупи їхні будуть поживою птахам небесним і звірині земній”».

[5] Porque assim diz o SENHOR: Não entres na casa do luto, não vás a lamentá-los, nem te compadeças deles; porque deste povo retirei a minha paz, diz o SENHOR, a benignidade e a misericórdia.

[5]Бо ось що Господь каже: «Не входь у дім скорботи, не ходи тужити. Не жалій за ними, бо Я забрав Свій спокій, любов і милосердя у народу цього,

[6] Nesta terra, morrerão grandes e pequenos e não serão sepultados; não os prantearão, nem se farão por eles incisões, nem por eles se raparão as cabeças.

[6]великі й малі в цьому краї повмирають, не поховають їх, і ніхто за ними не тужитиме. Ніхто себе не поріже й голову не поголить заради них.

[7] Não se dará pão a quem estiver de luto, para consolá-lo por causa de morte; nem lhe darão a beber do copo de consolação, pelo pai ou pela mãe.

[7]Люди не поділяться з ними їжею поминальною, і не подадуть їм келих, щоб утішити в смерті батька й матері.

[8] Nem entres na casa do banquete, para te assentares com eles a comer e a beber.

[8]Не заходь у дім, де бенкетують, не сідай з ними їсти й пити.

[9] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que farei cessar neste lugar, perante vós e em vossos dias, a voz de regozijo e a voz de alegria, o canto do noivo e o da noiva.

[9]Бо ось що Всемогутній Господь Бог Ізраїлю каже: „За життя вашого Я винищу з землі цієї співи і святкові звуки, і галас щасливого весілля”.

[10] Quando anunciares a este povo todas estas palavras e eles te disserem: Por que nos ameaça o SENHOR com todo este grande mal? Qual é a nossa iniqüidade, qual é o nosso pecado, que cometemos contra o SENHOR, nosso Deus?

[10]І коли ти оголосиш ізраїльському народові всі ці слова, тоді вони тебе спитають: „Чому Господь прирік нас на тяжкі страждання? У чому злочин наш, який гріх ми скоїли проти Господа Бога нашого?”

[11] Então, lhes responderás: Porque vossos pais me deixaram, diz o SENHOR, e se foram após outros deuses, e os serviram, e os adoraram, mas a mim me deixaram e a minha lei não guardaram.

[11]А ти відповіси їм: „За те, що батьки ваші зрадили Мене, вони пішли за іншими богами, служили їм і поклонялися. Невірні Мене покинули і не дотримувалися Закону Мого.

[12] Vós fizestes pior do que vossos pais; pois eis que cada um de vós anda segundo a dureza do seu coração maligno, para não me dar ouvidos a mim.

[12]Але ви накоїли ще більше лиха, ніж батьки ваші, і кожен з вас іде за своїм запеклим лихим серцем замість того, щоб слухати Мене.

[13] Portanto, lançar-vos-ei fora desta terra, para uma terra que não conhecestes, nem vós nem vossos pais, onde servireis a outros deuses, de dia e de noite, porque não usarei de misericórdia para convosco.

[13]Тому викину Я вас із країни цієї до землі, якої не знали ви, ані батьки ваші. І там служитимете ви іншим богам удень і вночі, і Я не зглянуся над вами"».

[14] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que nunca mais se dirá: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir os filhos de Israel do Egito;

[14]«Тож час настає, — каже Господь, — коли вже люди більш не казатимуть: „Клянусь Господом, Який вивів синів Ізраїля з землі Єгипетської".

[15] mas: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir os filhos de Israel da terra do Norte e de todas as terras para onde os tinha lançado. Pois eu os farei voltar para a sua terra, que dei a seus pais.

[15]Натомість казатимуть: „Клянусь Господом, що вивів синів Ізраїля з землі північної, з усіх місць, куди Він їх заслав. І Я їх поверну на їхню власну землю — землю, яку дав їхнім батькам"».

[16] Eis que mandarei muitos pescadores, diz o SENHOR, os quais os pescarão; depois, enviarei muitos caçadores, os quais os caçarão de sobre todos os montes, de sobre todos os outeiros e até nas fendas das rochas.

[16]«Ось Я пошлю багатьох рибалок, — каже Господь, — і вони будуть виловлювати людей Ізраїлю. А потім Я пошлю багато мисливців, і вони полюватимуть на них кожній на горі і на кожнім пагорбі, і в розщілинах скель.

[17] Porque os meus olhos estão sobre todos os seus caminhos; ninguém se esconde diante de mim, nem se encobre a sua iniqüidade aos meus olhos.

[17]Адже Я стежу за тим, як вони живуть, та їхні злочини не приховати від Моїх очей.

[18] Primeiramente, pagarei em dobro a sua iniqüidade e o seu pecado, porque profanaram a minha terra com os cadáveres dos seus ídolos detestáveis e encheram a minha herança com as suas abominações.

[18]Я вдвічі відплачу цьому народу за беззаконня їхнє і за великий гріх, бо вони осквернили землю Мою безтямними бовванами своїми, всю спадщину Господню заповнили гидотою своєю».

[19] Ó SENHOR, força minha, e fortaleza minha, e refúgio meu no dia da angústia, a ti virão as nações desde os fins da terra e dirão: Nossos pais herdaram só mentiras e coisas vãs, em que não há proveito.

[19]Господь — то моя сила і твердиня, притулок мій в лиху годину. Народи звідусіль ідуть до Тебе й кажуть: «Батьки наші лиш те успадкували, що хибне, марне й зовсім безкорисне».

[20] Acaso, fará o homem para si deuses que, de fato, não são deuses?

[21] Portanto, eis que lhes farei conhecer, desta vez lhes farei conhecer a minha força e o meu poder; e saberão que o meu nome é SENHOR.

[20]Чи можуть люди собі богів виготовляти? Ні, тільки статуї рукотворні! Але ті статуї лише боввани, а не боги!

[21]Цього разу Я їм покажу Свою міць і силу, й тоді вони взнають, що ім'я Мені — Господь.

Jeremias 17

O pecado engana e destrói

[1] O pecado de Judá está escrito com um ponteiro de ferro e com diamante pontiagudo, gravado na tábua do seu coração e nas pontas dos seus altares.

[2] Seus filhos se lembram dos seus altares e dos seus postes-ídolos junto às árvores frondosas, sobre os altos outeiros.

[3] Ó monte do campo, os teus bens e todos os teus tesouros darei por presa, como também os teus altos por causa do pecado, em todos os teus territórios!

[4] Assim, por ti mesmo te privarás da tua herança que te dei, e far-te-ei servir os teus inimigos, na terra que não conheces; porque o fogo que acendeste na minha ira arderá para sempre.

[5] Assim diz o SENHOR: Maldito o homem que confia no homem, faz da carne mortal o seu braço e aparta o seu coração do SENHOR!

[6] Porque será como o arbusto solitário no deserto e não verá quando vier o bem; antes, morará nos lugares secos do deserto, na terra salgada e inabitável.

Книга Пророка Єремії 17

Вина, записана у серці

[1]Ось що мовить Господь: «Юдеї гріх записано різцем залізним, стилом загостреним на таблиці серця їхнього та на рогах їхніх вівтарів

[2]Їхні діти пам'ятають ті вівтарі й стовпи Ашери, поруч з деревами вони стоять рясними на узвишшях високих,

[3]в горах, та у відкритих луках. Багатий народ Юдеї неліченим скарбом, та Я віддам його як здобич народам іншим. Вони прийдуть, та заберуть усі пожитки ваші, понищать всі узвишшя де грішили ви.

[4]Народ Юдеї сам позбувся спадщини своєї тієї, що Я дав йому. Примушу Я його служити ворогам своїм в землі незнаній, бо гнів Мій розпалився, мов вогонь, в якому їм горіти повік».

Віра в людей і віра в Бога

[5]Ось що Господь каже: «Той проклятий, хто покладається на чоловіка, та зробив опору на силу смертної людини, тому що в Бога полишив вірити він.

[6]Він стане наче кущ в пустелі, котрий не відає про кращі землі, та Господні блага. Він знай живе собі в пустельнім краї, серед солончаків безлюдних.

[7] Bendito o homem que confia no SENHOR e cuja esperança é o SENHOR.

[8] Porque ele é como a árvore plantada junto às águas, que estende as suas raízes para o ribeiro e não receia quando vem o calor, mas a sua folha fica verde; e, no ano de sequidão, não se perturba, nem deixa de dar fruto.

[9] Enganoso é o coração, mais do que todas as coisas, e desesperadamente corrupto; quem o conhecerá?

[10] Eu, o SENHOR, esquadrinho o coração, eu provo os pensamentos; e isto para dar a cada um segundo o seu proceder, segundo o fruto das suas ações.

[11] Como a perdiz que choca ovos que não pôs, assim é aquele que ajunta riquezas, mas não retamente; no meio de seus dias, as deixará e no seu fim será insensato.

Jeremias clama a Deus que o socorra dos seus inimigos

[12] Trono de glória enaltecido desde o princípio é o lugar do nosso santuário.

[13] Ó SENHOR, Esperança de Israel! Todos aqueles que te deixam serão envergonhados; o nome dos que se apartam de mim será escrito no chão; porque abandonam o SENHOR, a fonte das águas vivas.

[14] Cura-me, SENHOR, e serei curado, salva-me, e serei salvo; porque tu és o meu louvor.

[15] Eis que eles me dizem: Onde está a palavra do SENHOR? Que se cumpra!

[7]Благословен той, хто покладається на Господа, бо взнає він, що Господь — його надія.

[8]Він буде мов те дерево, що при воді росте, що над потоком простягло своє коріння, й спеки не боїться, та зеленим листям вкрите. Рік посухи і той йому байдужий, воно й тоді не перестає плодоносити.

[9]Що є зрадливіше, ніж розум? Та якщо він хворий, ніхто не може зрозуміти, як вилікувати його.

[10]Лиш Я, Господь, є тим, хто розум вивіряє, і все нутро людське Мені відкрите, щоб кожного Я міг нагородити згідно з життям та вчинками його.

[11]Мов курка, що висиджує яйце, сама якого не знесла, так й чоловік, який неправедно багатство здобуває. Як півжиття пройде, та скарб здобутий зникне, а він залишиться, пошитий в дурні».

[12]Славний престол, храм Господній, вознесений одвіку — це місце нашої святині.

[13]О Господи, Ізраїлю надіє, хто відмовляється від Тебе, той собі короткий вік шукає. Хто відвертається від Тебе, зникне, наче напис на піску, бо Господа покинув він — джерело прохолодної води живої.

Третя скарга Єремії

[14]Зціли мене, о Господи, і вилікуюсь я. Врятуй мене, та знайду тоді спасіння, бо Ти — це Той, кому хвали співаю.

[15]Вони говорять: «Єреміє, де ж слово Господа? Нехай воно прийде!»

[16] Mas eu não me recusei a ser pastor, seguindo-te; nem tampouco desejei o dia da aflição, tu o sabes; o que saiu dos meus lábios está no teu conhecimento.

[17] Não me sejas motivo de terror; meu refúgio és tu no dia do mal.

[18] Sejam envergonhados os que me perseguem, e não seja eu envergonhado; assombrem-se eles, e não me assombre eu; traze sobre eles o dia do mal e destrói-os com dobrada destruição.

A santificação do sábado

[19] Assim me disse o SENHOR: Vai, põe-te à porta dos filhos do povo, pela qual entram e saem os reis de Judá, como também a todas as portas de Jerusalém,

[20] e dize-lhes: Ouvi a palavra do SENHOR, vós, reis de Judá, e todo o Judá, e todos os moradores de Jerusalém que entrais por estas portas.

[21] Assim diz o SENHOR: Guardai-vos por amor da vossa alma, não carregueis cargas no dia de sábado, nem as introduzais pelas portas de Jerusalém;

[22] não tireis cargas de vossa casa no dia de sábado, nem façais obra alguma; antes, santificai o dia de sábado, como ordenei a vossos pais.

[23] Mas não atenderam, não inclinaram os ouvidos; antes, endureceram a cerviz, para não me ouvirem, para não receberem disciplina.

[24] Se, deveras, me ouvirdes, diz o SENHOR, não introduzindo cargas pelas portas desta cidade no dia de sábado, e

[16]Я не полишив бути пастирем Твоїм і не бажав лихого дня. Ти знаєш все, що я кажу, воно перед Тобою геть відкрите, Ти ж бачиш, що твориться навкруги.

[17]Не губи мене, Ти ж мій притулок в день нещастя.

[18]Хай ті, хто переслідує мене, будуть принижені, але не я. Нехай їх жах охопить, але я щоб не лякався. Ти напусти на них нещастя час, а потім, Ти побий їх знов.

Дотримуйтеся святої суботи

[19]Ось що Господь сказав мені: «Іди й стань у воротах „Синів людських", через які царі юдейські входять і виходять. Проголоси всім людям вість Господню, та потім йди до інших брам єрусалимських, та сповіщай Всевишнього послання.

[20]Скажи, щоб царі юдейські, всі юдеї, та мешканці Єрусалима, та всі, хто проходить крізь брами ці, вислухали слово Господа.

[21]Ось що Господь каже: „Бережіть себе, не носіть у суботній день важкого, не проносьте крізь брами єрусалимські.

[22]І не виносьте важкого з осель ваших у суботній день, і ніякої роботи не робіть. Вважайте святим суботній день, як заповідав Я батькам вашим.

[23]Але вони не слухали Господа свого, уваги не звертали. Натомість вперті були, не помічали Всевишнього й не приймали науки Моєї.

[24]Але якщо ви справді будете Мене слухати, не будете проносити важкого крізь брами цього міста в суботу і

santificardes o dia de sábado, não fazendo nele obra alguma,

[25] então, pelas portas desta cidade entrarão reis e príncipes, que se assentarão no trono de Davi, andando em carros e montados em cavalos, eles e seus príncipes, os homens de Judá e os moradores de Jerusalém; e esta cidade será para sempre habitada.

[26] Virão das cidades de Judá e dos contornos de Jerusalém, da terra de Benjamim, das planícies, das montanhas e do Sul, trazendo holocaustos, sacrifícios, ofertas de manjares e incenso, oferecendo igualmente sacrifícios de ações de graças na Casa do SENHOR.

[27] Mas, se não me ouvirdes, e, por isso, não santificardes o dia de sábado, e carregardes alguma carga, quando entrardes pelas portas de Jerusalém no dia de sábado, então, acenderei fogo nas suas portas, o qual consumirá os palácios de Jerusalém e não se apagará.

Jeremias 18

O vaso do oleiro

[1] Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, dizendo:

[2] Dispõe-te, e desce à casa do oleiro, e lá ouvirás as minhas palavras.

[3] Desci à casa do oleiro, e eis que ele estava entregue à sua obra sobre as rodas.

[4] Como o vaso que o oleiro fazia de barro se lhe estragou na mão, tornou a fazer dele outro vaso, segundo bem lhe pareceu.

[5] Então, veio a mim a palavra do SENHOR:

зробите день цей святим, жодної роботи не виконуючи в цей день,

[25]тоді царі ввійдуть у брами міста цього й вельможі, що сидять на Давидовім троні, в'їдуть колісницями й верхи. Вони ввійдуть разом з начальниками, мужами юдейськими й мешканцями Єрусалима. І місто це збуде заселене повік.

[26]І прийдуть люди з міст юдейських, із околиць Єрусалима, з землі Веніаминової, з Шефели, з гір та з Неґеву. І принесуть вони жертви всеспалення й пожертви, й офіри, й запашне куріння, і підношення дяки в храм Господній.

[27]Якщо ж ви не послухаєтесь Мене, й не зробите суботній день святим, носитимете ношу, заходячи крізь брами єрусалимські в суботу, тоді вогонь Я запалю в його брамах. І пожере він палаци Єрусалима, та вогонь цей буде незгасимий"».

Книга Пророка Єремії 18

Гончар і глина

[1]Ось пророче слово, що Господь послав його через Єремію:

[2]«Підведися і йди до дому гончара, і там почуєш ти послання Моє».

[3]Тож пішов я до гончара і спостерігав, як він робив щось на гончарському крузі.

[4]І посудина, що він виготовляв, розпалася під руками гончара, тож він почав знов і зробив іншу посудину, таку, як хотів.

[5]І слово Господа було мені таке:

[6] Não poderei eu fazer de vós como fez este oleiro, ó casa de Israel? – diz o SENHOR; eis que, como o barro na mão do oleiro, assim sois vós na minha mão, ó casa de Israel.

[7] No momento em que eu falar acerca de uma nação ou de um reino para o arrancar, derribar e destruir,

[8] se a tal nação se converter da maldade contra a qual eu falei, também eu me arrependerei do mal que pensava fazer-lhe.

[9] E, no momento em que eu falar acerca de uma nação ou de um reino, para o edificar e plantar,

[10] se ele fizer o que é mau perante mim e não der ouvidos à minha voz, então, me arrependerei do bem que houvera dito lhe faria.

[11] Ora, pois, fala agora aos homens de Judá e aos moradores de Jerusalém, dizendo: Assim diz o SENHOR: Eis que estou forjando mal e formo um plano contra vós outros; convertei-vos, pois, agora, cada um do seu mau proceder e emendai os vossos caminhos e as vossas ações.

[12] Mas eles dizem: Não há esperança, porque andaremos consoante os nossos projetos, e cada um fará segundo a dureza do seu coração maligno.

[13] Portanto, assim diz o SENHOR: Perguntai agora entre os gentios sobre quem ouviu tal coisa. Coisa sobremaneira horrenda cometeu a virgem de Israel!

[6]«Доме Ізраїля, хіба не можу Я повестися з вами так само, як цей гончар?» Господь каже: «Доме Ізраїля, як та глина в руках у гончара, так само й ви в руках Моїх.

[7]Можливо, прийде той час, коли Я проголосити можу, що викоріню народ чи царство, чи що збираюся зруйнувати, чи вигубити його.

[8]Але якщо той народ припинить зло чинити, про яке Я сказав, що він чинить, тоді утримаюсь Я і не пошлю на нього кару, яку задумав послати.

[9]Іншого разу Я можу проголосити, що збираюся збудувати й насадити народ чи царство.

[10]Та якщо він зробить таке, що Я за зло вважаю, якщо не слухається Мене, тоді утримаюсь обіцяне добро для них творити.

[11]Тож скажи народу Юдеї та мешканцям Єрусалима про те, що Господь каже: „Я плани маю покарати вас, тож відверніться від ваших звичок грішних, змініть лихі путі та вчинки ваші”.

[12]Але вони скажуть: „Дарма. Ми йтимемо за власними намірами, і кожен із нас уперто чинитиме лихо те, яке душі його завгодно”».

[13]Тож ось що Господь каже: «Спитайте між народами, чи хтось подібне чув? Яку мерзоту діва-Ізраїль вчинила!

[14] Acaso, a neve deixará o Líbano, a rocha que se ergue na planície? Ou faltarão as águas que vêm de longe, frias e correntes?

[15] Contudo, todos os do meu povo se têm esquecido de mim, queimando incenso aos ídolos, que os fizeram tropeçar nos seus caminhos e nas veredas antigas, para que andassem por veredas não aterradas;

[16] para fazerem da sua terra um espanto e objeto de perpétuo assobio; todo aquele que passar por ela se espantará e meneará a cabeça.

[17] Com vento oriental os espalharei diante do inimigo; mostrar-lhes-ei as costas e não o rosto, no dia da sua calamidade.

O profeta ora contra seus inimigos

[18] Então, disseram: Vinde, e forjemos projetos contra Jeremias; porquanto não há de faltar a lei ao sacerdote, nem o conselho ao sábio, nem a palavra ao profeta; vinde, firamo-lo com a língua e não atendamos a nenhuma das suas palavras.

[19] Olha para mim, SENHOR, e ouve a voz dos que contendem comigo.

[20] Acaso, pagar-se-á mal por bem? Pois abriram uma cova para a minha alma. Lembra-te de que eu compareci à tua presença, para interceder pelo seu bem-estar, para desviar deles a tua indignação.

[21] Portanto, entrega seus filhos à fome e ao poder da espada; sejam suas mulheres roubadas dos filhos e fiquem viúvas; seus maridos sejam mortos de peste, e os seus jovens, feridos à espada na peleja.

[14]Чи може каміння рухатись само по собі? Чи може сніг зійти ливанський з піків горних? Чи зможуть пересохнути холодні й бурхливі води?

[15]Однак Мене забув народ Мій і курить ладан ідолам нікчемним, що змусили народ Мій спотикатись на древньому його шляху. Боввани повели їх манівцями, а не праведним шляхом.

[16]На пустку перетвориться їхня земля, на посміховисько довічне. Жахатимуться всі, хто йтиме нею, хитатимуть у смутку головою.

[17]І Я, немов той східний вітер, розвію їх перед ворогами. Спиною повернусь до них, а не обличчям у лиху годину їхню».

Четверта скарга Єремії

[18]Вороги сказали: «Ходімо, змовимося проти Єремії, бо Закон, якому навчають священики, дають поради мудреці, не втрачен, з нами буде. Ходімо, посміємося з нього й не слухатимемо більше ніяких його промов».

[19]Будь ласка, Господи, зглянься наді мною, почуй, як дорадники мої змовляються.

[20]Чи слід комусь платити злом за добро? А вони ж уже вирили яму, щоб мене впіймати. Згадай, як я стояв перед Тобою, як я заступався за них, щоб гнів Твій відвернути від народу цього.

[21]Тож віддай синів їхніх на голодування, віддай їх мечу. Бездітними й удовами хай стануть жінки їхні. Хай мужів убито буде, хай їхні юнаки поляжуть у бою.

[22] Ouça-se o clamor de suas casas, quando trouxeres bandos sobre eles de repente. Porquanto abriram cova para prender-me e puseram armadilha aos meus pés.

[22]Хай із домівок їхніх лине лемент, коли зненацька на них військо наведеш. Адже вони вирили для мене яму, наставили пастки для ніг моїх.

[23] Mas tu, ó SENHOR, sabes todo o seu conselho contra mim para matar-me; não lhes perdoes a iniqüidade, nem lhes apagues o pecado de diante da tua face; mas sejam derribados diante de ti; age contra eles no tempo da tua ira.

[23]Але ж, Господи, Ти знаєш усі їхні наміри заподіють смерть мені. Не прощай беззаконь і не змивай гріха їхнього з пам'яті Своєї. Нехай перед Тобою кинуть їх, обійдися з ними за гнівом Своїм.

Jeremias 19

A botija quebrada

[1] Assim diz o SENHOR: Vai, compra uma botija de oleiro e leva contigo alguns dos anciãos do povo e dos anciãos dos sacerdotes;

[2] sai ao vale do filho de Hinom, que está à entrada da Porta do Oleiro, e apregoa ali as palavras que eu te disser;

[3] e dize: Ouvi a palavra do SENHOR, ó reis de Judá e moradores de Jerusalém. Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que trarei mal sobre este lugar, e quem quer que dele ouvir retinir-lhe-ão os ouvidos.

[4] Porquanto me deixaram e profanaram este lugar, queimando nele incenso a outros deuses, que nunca conheceram, nem eles, nem seus pais, nem os reis de Judá; e encheram este lugar de sangue de inocentes;

[5] e edificaram os altos de Baal, para queimarem os seus filhos no fogo em holocaustos a Baal, o que nunca lhes

Книга Пророка Єремії 19

Розбитий глечик

[1]Ось що Господь каже: «Піди й купи глиняний глечик у гончара.

[2]Вийди в долину Бен-Гінном що за Череп'яною брамою, та візьми з собою старійшин з народу і священиків, і там ти промовиш те, що Я тобі скажу.

[3]Ти скажеш: „Царі Юдеї та мешканці Єрусалима, почуйте це слово Господа. Ось що Всемогутній Господь Бог Ізраїлю каже: „Я наведу страшну кару на це місце, аж у вухах задзвенить від страху у того, хто про те почує.

[4]Кажу так, бо вони покинули Мене, зробивши це місце чужим. Діти Ізраїлю кадять ладан богам іншим, яких вони й батьки їхні та царі юдейські не знають, й залили це місце кров'ю невинних жертв.

[5]Вони влаштували вівтарі на узвишшях на честь Ваала, де спалюють своїх дітей у вогні як жертви всеспалення Ваалові. Так робити Я їм ніколи не наказував, не говорив, не заповідав.

ordenei, nem falei, nem me passou pela mente.

[6] Por isso, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que este lugar já não se chamará Tofete, nem vale do filho de Hinom, mas o vale da Matança.

[6]Тож настають дні, коли це місце не зватиметься більше Тофетом та долиною Бен-Гінном, а зватиметься долиною Кровопролиття.

[7] Porque dissiparei o conselho de Judá e de Jerusalém neste lugar e os farei cair à espada diante de seus inimigos e pela mão dos que procuram tirar-lhes a vida; e darei o seu cadáver por pasto às aves dos céus e aos animais da terra.

[7]Тут Я зведу нанівець усі задуми Юдеї та Єрусалима, призведу їх до загибелі від меча ворожого, від рук тих, хто хоче вбити їх. Віддам Я трупи їхні на поживу птахам небесним та звірям земним.

[8] Porei esta cidade por espanto e objeto de assobios; todo aquele que passar por ela se espantará e assobiará, por causa de todas as suas pragas.

[8]Руйнуванню піддам Я це місце, і стане посміховиськом воно. І кожен, хто повз нього проходитиме, жахатиметься, і збиткуватиметься з того, як його зруйновано.

[9] Fá-los-ei comer as carnes de seus filhos e as carnes de suas filhas, e cada um comerá a carne do seu próximo, no cerco e na angústia em que os apertarão os seus inimigos e os que buscam tirar-lhes a vida.

[9]Примушу я їх їсти тіла синів їхніх і дочок, та тіла одне одного під час облоги і під час нещастя, що спричинять їм їхні вороги й ті, хто намагається вигубити народ цей".

[10] Então, quebrarás a botija à vista dos homens que foram contigo

[10]Тоді розіб'єш ти той глечик перед очима людей, що з тобою йтимуть.

[11] e lhes dirás: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Deste modo quebrarei eu este povo e esta cidade, como se quebra o vaso do oleiro, que não pode mais refazer-se, e os enterrarão em Tofete, porque não haverá outro lugar para os enterrar.

[11]І скажеш їм, що мовить Господь Всемогутній: „Так само Я глечик цей розбив, як народ цей і місто це розіб'ю — так само, як гончарна посудина ламається, аж не можна її докупи скласти. Ховатимуть вони своїх померлих у Тофеті, допоки місця для погребінь не залишиться.

[12] Assim farei a este lugar, diz o SENHOR, e aos seus moradores; e farei desta cidade um Tofete.

[12]Таке вчиню я місцю цьому і мешканцям його. Зроблю я це місце, мов Тофет.

[13] As casas de Jerusalém e as casas dos reis de Judá serão imundas como o lugar de Tofete; também todas as casas sobre cujos

[13]І будинки Єрусалима й будинки царів Юдеї нечисті стануть, мов це місце Тофет, бо на дахах усіх будинків вони кадили ладан зіркам і возливали ливні

terraços queimaram incenso a todo o exército dos céus e ofereceram libações a outros deuses.

[14] Voltando, pois, Jeremias de Tofete, lugar para onde o enviara o SENHOR a profetizar, se pôs em pé no átrio da Casa do SENHOR e disse a todo o povo:

[15] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que trarei sobre esta cidade e sobre todas as suas vilas todo o mal que pronunciei contra ela, porque endureceram a cerviz, para não ouvirem as minhas palavras.

жертви богам облудним"». Так каже Господь.

[14]По тому повернувся Єремія з Тофету, куди Господь його посилав пророкувати, й зупинився на подвір'ї храму Господнього. І сказав він народу всьому:

[15]«Ось що Всемогутній Господь Бог Ізраїлю каже: „Слухайте, ось Я наведу на Єрусалим й на всі міста сусідні усі ті страждання, про які Я говорив, бо цей народ уперто Мені опирається, не слухаючи слів Всевишнього"».

Jeremias 20

Amaldiçoado Pasur, que meteu o profeta no tronco

[1] Pasur, filho do sacerdote Imer, que era presidente na Casa do SENHOR, ouviu a Jeremias profetizando estas coisas.

[2] Então, feriu Pasur ao profeta Jeremias e o meteu no tronco que estava na porta superior de Benjamim, na Casa do SENHOR. No dia seguinte, Pasur tirou a Jeremias do tronco.

[3] Então, lhe disse Jeremias: O SENHOR já não te chama Pasur, e sim Terror-Por-Todos-Os-Lados.

[4] Pois assim diz o SENHOR: Eis que te farei ser terror para ti mesmo e para todos os teus amigos; estes cairão à espada de seus inimigos, e teus olhos o verão; todo o Judá entregarei nas mãos do rei da Babilônia; este os levará presos à Babilônia e feri-los-á à espada.

Книга Пророка Єремії 20

Єремія і Пашхур

[1]Священик Пашхур, син Іммера, який був старшим наглядачем у храмі Господа, почув, як Єремія все те пророкує.

[2]Тоді Пашхур побив пророка Єремію і забив його в колодки, що були в горішній брамі Веніаминовій, у храмі Господа.

[3]Наступного дня Пашхур звільнив з колодок Єремію, і Єремія так сказав: «Більше не зватиме Господь тебе „Пашхуром", а натомість — „Терор та Жах Звідусіль".

[4]Бо ось що Господь каже: „Ти станеш жахом для себе самого і для всіх, кого ти любиш. Повбивають їх у битві вороги, і ти побачиш це на власні очі. Я віддам усіх юдеїв цареві Вавилона, він виведе їх до своєї країни і мечем разючим поб'є.

[5] Também entregarei toda a riqueza desta cidade, todo o fruto do seu trabalho e todas as suas coisas preciosas; sim, todos os tesouros dos reis de Judá entregarei nas mãos de seus inimigos, os quais hão de saqueá-los, tomá-los e levá-los à Babilônia.

[5]Віддам Я всі багатства цього міста, все, що в ньому є, усі його коштовності, все майно царів Юдеї у руки їхніх ворогів. Вони їх пограбують, заберуть усе й відвезуть до Вавилона.

[6] E tu, Pasur, e todos os moradores da tua casa ireis para o cativeiro; irás à Babilônia, onde morrerás e serás sepultado, tu e todos os teus amigos, aos quais profetizaste falsamente.

[6]А ти, Пашхуре, і всі люди дому твого в полон підете до Вавилона, там тебе й поховають. Ти пророкував брехню друзям своїм, кажучи, що нічого не трапиться, але всі вони також помруть й будуть поховані у Вавилоні"».

O lamento do profeta

П'ята скарга Єремії

[7] Persuadiste-me, ó SENHOR, e persuadido fiquei; mais forte foste do que eu e prevaleceste; sirvo de escárnio todo o dia; cada um deles zomba de mim.

[7]О Господи, пошив мене Ти в дурні, отож обдурено мене. Свою Ти силу показав, тож перемога за Тобою. Та цілий день із мене збиткувалися люди, і кожен насміхався наді мною.

[8] Porque, sempre que falo, tenho de gritar e clamar: Violência e destruição! Porque a palavra do SENHOR se me tornou um opróbrio e ludíbrio todo o dia.

[8]Щоразу, промовляючи, кричу від болю, бо пророкую про нещастя та насильство. Бо стало слово Господа для мене докором, тим, з чого люди цілий день глузують.

[9] Quando pensei: não me lembrarei dele e já não falarei no seu nome, então, isso me foi no coração como fogo ardente, encerrado nos meus ossos; já desfaleço de sofrer e não posso mais.

[9]І я сказав: «Не буду більш собі нагадувати про Бога, і більш не говоритиму ім'ям Його». Але слова Всевишнього, як палаючий вогонь в моєму серці, багаття усередині кісток моїх. Втомився я утримувати його, не в змозі більше я таке терпіти.

[10] Porque ouvi a murmuração de muitos: Há terror por todos os lados! Denunciai, e o denunciaremos! Todos os meus íntimos amigos que aguardam de mim que eu tropece dizem: Bem pode ser que se deixe persuadir; então, prevaleceremos contra ele e dele nos vingaremos.

[10]Бо чув я шепіт злобний звідусіль, усі казали жахливі речі, навіть друзі. Усі знайомі лиш чатують на мою помилку: «Зведемо наклеп на Єремію, обдуримо й подолаємо його. Спровадивши його, ми зможемо йому помститись».

[11] Mas o SENHOR está comigo como um poderoso guerreiro; por isso, tropeçarão os meus perseguidores e não prevalecerão;

[11]Господь зі мною, як могутній воїн, тож ті, хто переслідує мене, принижені, мене їм не здолати. Їх осоромлено, бо в

serão sobremodo envergonhados; e, porque não se houveram sabiamente, sofrerão afronta perpétua, que jamais se esquecerá.

них немає глузду, носить їм вічний сором, що не знає забуття.

12 Tu, pois, ó SENHOR dos Exércitos, que provas o justo e esquadrinhas os afetos e o coração, permite veja eu a tua vingança contra eles, pois te confiei a minha causa.

12О Всемогутній Господи, Хто випробовує праведних бажання і думки. Яви мені Твою відплату, бо лиш Тобі одному скарги я відкрив свої.

13 Cantai ao SENHOR, louvai ao SENHOR; pois livrou a alma do necessitado das mãos dos malfeitores.

13Співайте Господу! Всевишнього хваліть! Бо від зловмисників життя убогого рятує Він.

Jeremias amaldiçoa o dia de seu nascimento

Шоста скарга Єремії

14 Maldito o dia em que nasci! Não seja bendito o dia em que me deu à luz minha mãe!

14Хай буде проклятий той день, коли я народився! Благословення хай не буде дню тому, коли мати моя призвела мене на світ.

15 Maldito o homem que deu as novas a meu pai, dizendo: Nasceu-te um filho!, alegrando-o com isso grandemente.

15Хай буде проклятий той чоловік, що батькові моєму приніс ту новину: «Син в тебе народився, хлопчик!» — що викликало радість в нього превелику.

16 Seja esse homem como as cidades que o SENHOR, sem ter compaixão, destruiu; ouça ele clamor pela manhã e ao meio-dia, alarido.

16Хай буде чоловік той, мов міста, які Господь повинищив без жалю. Хай чує він тривоги крик уранці і звук сурми, що б'є на сполох вдень.

17 Por que não me matou Deus no ventre materno? Por que minha mãe não foi minha sepultura? Ou não permaneceu grávida perpetuamente?

17За те, що він не вбив мене в утробі, щоб мати моя стала могилою моєю, не давши мені побачити цей світ.

18 Por que saí do ventre materno tão-somente para ver trabalho e tristeza e para que se consumam de vergonha os meus dias?

18Навіщо ж я з утроби вийшов, щоб бачити нещастя та страждання? В ганьбі я доживу недовгий вік.

Jeremias 21

Книга Пророка Єремії 21

Predita a destruição de Jerusalém por Nabucodonosor

Господь відмовляє Седекії

1 Palavra que veio a Jeremias da parte do SENHOR, quando o rei Zedequias lhe enviou Pasur, filho de Malquias, e o

1Ось слово, що було Єремії від Господа, коли цар Седекія прислав до нього Пашхура, сина Малкії, і священика Софонію, сина Маасії. Вони сказали:

sacerdote Sofonias, filho de Maaséias, dizendo:

2 Pergunta agora por nós ao SENHOR, por que Nabucodonosor, rei da Babilônia, guerreia contra nós; bem pode ser que o SENHOR nos trate segundo todas as suas maravilhas e o faça retirar-se de nós.

2«Спитай-но Господа, що буде далі, бо цар Вавилона воює проти нас. Господь, можливо, зробить якесь чудо, як Він колись робив, і той від нас відступить».

3 Então, Jeremias lhes disse: Assim direis a Zedequias:

3Та Єремія відповів їм: «Ось що скажіть Седекії,

4 Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Eis que farei retroceder as armas de guerra que estão nas vossas mãos, com que vós pelejais fora dos muros contra o rei da Babilônia e contra os caldeus, que vos oprimem; tais armas, eu as ajuntarei no meio desta cidade.

4бо Господь Бог Ізраїлю мовить: „Я оберну проти вас ті мечі, що в руках ваших, ту зброю, що ви нею воюєте проти царя Вавилона та халдеїв, які обложили вас за міським муром. Незабаром, Єрусалим перетвориться на стан ворожий.

5 Pelejarei eu mesmo contra vós outros com braço estendido e mão poderosa, com ira, com indignação e grande furor.

5Сам Я воюватиму проти вас, над вами занесу Свою могутню руку з гнівом, люттю і шалом.

6 Ferirei os habitantes desta cidade, tanto os homens como os animais; de grande pestilência morrerão.

6Поб'ю Я мешканців міста цього як людину, так і тварину — усі помруть вони від страшної чуми.

7 Depois disto, diz o SENHOR, entregarei Zedequias, rei de Judá, e seus servos, e o povo, e quantos desta cidade restarem da pestilência, da espada e da fome na mão de Nabucodonosor, rei da Babilônia, na de seus inimigos e na dos que procuram tirar-lhes a vida; feri-los-á a fio de espada; não os poupará, não se compadecerá, nem terá misericórdia.

7А після того. Я віддам Седекію, царя Юдеї, і слуг його, й народ, і тих, що лишаться в місті тому після чуми, війни й голодомору, в руки Навуходоносора, царя вавилонського, та в руки їхніх ворогів, у руки тих, які полюють на їхні життя. Поб'є їх Навуходоносор вістрям меча, не викаже ні милосердя, ні пощади, ані жалю"». Так каже Господь.

8 A este povo dirás: Assim diz o SENHOR: Eis que ponho diante de vós o caminho da vida e o caminho da morte.

8Ти скажеш людям цим: «Ось що Господь каже: „Даю вам вибір між дорогами життя й смерті —

[9] O que ficar nesta cidade há de morrer à espada, ou à fome, ou de peste; mas o que sair e render-se aos caldeus, que vos cercam, viverá, e a vida lhe será como despojo.

[9]той, хто лишається у місті цьому, помре в бою, від голоду, чи від чуми. Хто ж вийде з міста цього і потрапить до рук халдеїв, що проти вас воюють, той збереже життя.

[10] Pois voltei o rosto contra esta cidade, para mal e não para bem, diz o SENHOR; ela será entregue nas mãos do rei da Babilônia, e este a queimará.

[10]Кажу так, бо намір маю покарати місто це, а не нагородити. Єрусалим віддадуть у руки царя вавилонського, і спалить він його вогнем шаленим"».

[11] À casa do rei de Judá dirás: Ouvi a palavra do SENHOR!

[11]І скажи дому царя Юдеї: «Почуйте слово Господа.

[12] Ó casa de Davi, assim diz o SENHOR: Julgai pela manhã justamente e livrai o oprimido das mãos do opressor; para que não seja o meu furor como fogo e se acenda, sem que haja quem o apague, por causa da maldade das vossas ações.

[12]Доме Давида, ось що Господь каже: „Судіть по справедливості щодня і пограбованих від рук гнобителя рятуйте, бо гнів Мій вибухне і спалить все вогнем незгасним за ті гріхи, що вчинили ви.

[13] Eis que eu sou contra ti, ó Moradora do vale, ó Rocha da campina, diz o SENHOR; contra vós outros que dizeis: Quem descerá contra nós? Ou: Quem entrará nas nossas moradas?

[13]Я проти тебе, хто живе в долині, мов скеля посеред рівнини. Я проти вас, які говорять: „Хто злякає нас? Хто увійде у домівку нашу?"» Так каже Господь.

[14] Castigar-vos-ei segundo o fruto das vossas ações, diz o SENHOR; acenderei fogo na cidade, qual bosque, o qual devorará todos os seus arredores.

[14]«Я покараю вас за вашими ділами, — Господь каже, — розпалю вогонь у цьому лісі і пожере він геть усе навкруг».

Jeremias 22

Profecia contra a casa real de Judá

[1] Assim diz o SENHOR: Desce à casa do rei de Judá, e anuncia ali esta palavra,

[2] e dize: Ouve a palavra do SENHOR, ó rei de Judá, que te assentas no trono de Davi, tu, os teus servos e o teu povo, que entrais por estas portas.

Книга Пророка Єремії 22

Суд над царями

[1]Ось що Господь каже: «Іди до палацу царя юдейського й промов там слово це.

[2]Ти скажеш: „Слухай слово Господа, царю юдейський, ти, що сидиш на престолі Давидовім, слуги і люди твої, що проходять крізь брами ці".

[3] Assim diz o SENHOR: Executai o direito e a justiça e livrai o oprimido das mãos do opressor; não oprimais ao estrangeiro, nem ao órfão, nem à viúva; não façais violência, nem derrameis sangue inocente neste lugar.

[3]Ось що Господь каже: „Робіть що праведне і справедливе: рятуйте пограбованого від руки гнобителя, не кривдіть, не чиніть зла чужинцю, сироті, ані вдові, не проливайте безвинної крові у місці цьому.

[4] Porque, se, deveras, cumprirdes esta palavra, entrarão pelas portas desta casa os reis que se assentarão no trono de Davi, em carros e montados em cavalos, eles, os seus servos e o seu povo.

[4]Якщо сумлінно будете виконувати те, що Я кажу вам, тоді царі, які сидітимуть на престолі Давидовім, і далі проходитимуть крізь брами палацу єрусалимського: верхи на конях і колісницях, разом із вельможами й слугами.

[5] Mas, se não derdes ouvidos a estas palavras, juro por mim mesmo, diz o SENHOR, que esta casa se tornará em desolação.

[5]Але якщо не будете слухати слово це, Собою клянуся, що цей палац буде зруйновано”». Так каже Господь.

[6] Porque assim diz o SENHOR acerca da casa do rei de Judá: Tu és para mim Gileade e a cabeça do Líbano; mas certamente farei de ti um deserto e cidades desabitadas.

[6]Мовлю так, бо Господь каже про палац юдейського царя: «Ти, наче, ліс ґілеадський для Мене, немов вершина гір Ливанських, однак тебе пустелею безлюдною зроблю.

[7] Designarei contra ti destruidores, cada um com as suas armas; cortarão os teus cedros escolhidos e lançá-los-ão no fogo.

[7]Нашлю на твій палац руйнівників, зі зброєю своєю буде кожен. Вони величні кедрові колони порубають, і вкинуть у вогонь.

[8] Muitas nações passarão por esta cidade, e dirá cada um ao seu companheiro: Por que procedeu o SENHOR assim com esta grande cidade?

[8]Багато народів пройде цим містом, питаючи одне одного: „Чому Господь зробив таке із цим великим містом?”

[9] Então, se lhes responderá: Porque deixaram a aliança do SENHOR, seu Deus, e adoraram a outros deuses, e os serviram.

[9]І відповідатимуть їм: „Бо ці люди відцуралися Заповіту Всевишнього, їхнього Бога. Іншим богам вклонялися і служили вони”».

Contra Salum, rei de Judá

[10] Não choreis o morto, nem o lastimeis; chorai amargamente aquele que sai; porque nunca mais tornará, nem verá a terra onde nasceu.

Суд над Йоагазом

[10]Не плачте за померлим царем, не побивайтеся за ним. За тим плачте гірко, хто іде із міста, бо він уже не повернеться сюди, Йоагаз не побачить більше рідної землі.

[11] Porque assim diz o SENHOR acerca de Salum, filho de Josias, rei de Judá, que reinou em lugar de Josias, seu pai, e que saiu deste lugar: Jamais tornará para ali.

[12] Mas no lugar para onde o levaram cativo morrerá e nunca mais verá esta terra.

Contra Jeoaquim, rei de Judá

[13] Ai daquele que edifica a sua casa com injustiça e os seus aposentos, sem direito! Que se vale do serviço do seu próximo, sem paga, e não lhe dá o salário;

[14] que diz: Edificarei para mim casa espaçosa e largos aposentos, e lhe abre janelas, e forra-a de cedros, e a pinta de vermelhão.

[15] Reinarás tu, só porque rivalizas com outro em cedro? Acaso, teu pai não comeu, e bebeu, e não exercitou o juízo e a justiça? Por isso, tudo lhe sucedeu bem.

[16] Julgou a causa do aflito e do necessitado; por isso, tudo lhe ia bem. Porventura, não é isso conhecer-me? – diz o SENHOR.

[17] Mas os teus olhos e o teu coração não atentam senão para a tua ganância, e para derramar o sangue inocente, e para levar a efeito a violência e a extorsão.

[18] Portanto, assim diz o SENHOR acerca de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá: Não o lamentarão, dizendo: Ai, meu irmão! Ou: Ai, minha irmã! Nem o lamentarão, dizendo: Ai, senhor! Ou: Ai, sua glória!

[19] Como se sepulta um jumento, assim o sepultarão; arrastá-lo-ão e o lançarão para

[11]Бо ось що Господь сказав про Шаллума, сина Йосії, царя юдейського, який посів місце батька свого. Він із цього місця вийшов, та більше сюди не повернеться.

[12]Помре він там, куди його в неволю заслано, і більш ніколи не побачить Єрусалима землі.

Суд над Єгоякимом

[13]Горе тому, хто свій палац несправедливістю будує, свої світлиці надбудовує беззаконням, хто змушує ближнього служить задурно, не платячи йому зароблених грошей.

[14]Єгоякім каже: «Я собі збудую палац великий із просторими світлицями». Він вікна прорубує, стіни кедром обшиває і червоним фарбує.

[15]«Чи величі додасть тобі великий кедр? Твій батько мав удосталь їжі і пиття. Чинив він те, що справедливе й чесне, тож і у нього все було гаразд.

[16]За скривджених і бідних він завжди був, тож і у нього все було гаразд. „Чи ж це не означає „знать Мене"?» — Господь каже.

[17]Ти ж дбаєш тільки про неправедну наживу, про те, як би невинну кров пролить, як би пригнобити і знищити невинних.

[18]Тож ось що Господь Бог каже про Єгоякима, сина Йосії, царя Юдеї: «Люди Юдеї не тужитимуть за ним: „В печалі я, о брате мій!" Чи „О горе, сестро моя!" І не тужитимуть: „О горе, володарю!" Чи „Горе, ваша величність!"

[19]Немов осла іздохлого його поховають, витягнуть за браму єрусалимську і кинуть.

bem longe, para fora das portas de Jerusalém.

[20] Sobe ao Líbano, ó Jerusalém, e clama; ergue a voz em Basã e clama desde Abarim, porque estão esmagados todos os teus amantes.

[20]Ти піднімись, Юдеє, на Ливанські гори і так гукни, щоб голос твій почули у Башані. Кричи на кручах Авариму, бо всіх, кого любила ти, розбито.

[21] Falei contigo na tua prosperidade, mas tu disseste: Não ouvirei. Tem sido este o teu caminho, desde a tua mocidade, pois nunca deste ouvidos à minha voz.

[21]Юдеє, Я попереджав тебе про небезпеку, та ти відказала: „Слухати не буду!" Така ж у тебе звичка з юних літ, ти голосу Мого не слухалась ніколи.

[22] O vento apascentará todos os teus pastores, e os teus amantes irão para o cativeiro; então, certamente ficarás envergonhada e confundida, por causa de toda a tua maldade.

[22]Вітер віднесе всіх пастухів твоїх, всі, хто тебе любили, підуть у полон, тоді ти будеш зганьблена й принижена за нечестивість свою.

[23] Ó tu que habitas no Líbano e fazes o teu ninho nos cedros! Como gemerás quando te vierem as dores e as angústias como da que está de parto!

[23]О царю Єгоякиме, ти мешкаєш в палаці з кедра дебелого, немов в землі Ливанській. Гадаєш марно, що в небезпеці життя твоє, але стогнатимеш ти, коли настане біль, немов той біль, що в жінки при пологах».

Contra Jeconias, rei de Judá

Суд над Єгояхином

[24] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR, ainda que Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, fosse o anel do selo da minha mão direita, eu dali o arrancaria.

[24]«Так само правда, як і те, що Я живу, — каже Господь, — навіть якби подоба Єгояхина, сина Єгоякима, царя Юдеї, був перснем на Моїй правиці, навіть тоді б Я його зірвав з пальця.

[25] Entregar-te-ei, ó rei, nas mãos dos que procuram tirar-te a vida e nas mãos daqueles a quem temes, a saber, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e nas mãos dos caldeus.

[25]Я віддам тебе у руки тих, хто смерті твоєї хоче, тим, кого боїшся ти: Навуходоносору, царю вавилонському та халдеям.

[26] Lançar-te-ei a ti e a tua mãe, que te deu à luz, para outra terra, em que não nasceste; e ali morrereis.

[26]Я викину тебе і матір твою в чужу землю, де ви не народились, там й помрете.

[27] Mas à terra da qual eles têm saudades, a ela não tornarão.

[27]Єгояхине, не бачити тобі одвіку землі рідної, хоч як не прагнула б душа повернення.

[28] Acaso, é este Jeconias homem vil, coisa quebrada ou objeto de que ninguém se agrada? Por que foram lançados fora, ele e os seus filhos, e arrojados para a terra que não conhecem?

[29] Ó terra, terra, terra! Ouve a palavra do SENHOR!

[30] Assim diz o SENHOR: Registrai este como se não tivera filhos; homem que não prosperará nos seus dias, e nenhum dos seus filhos prosperará, para se assentar no trono de Davi e ainda reinar em Judá.

[28]Єгояхин — нікчемний битий глечик! Він нікому не потрібний посуд! Чому ж тоді буде відкинуто його й нащадків його в землю, якої вони не знають?

[29]О земле, земле, земле! Слухай слово Господа!»

[30]Ось що Всевишній каже: «Запам'ятайте чоловіка цього як бездітного, як такого, що успіхів не мав усе своє життя, бо жоден з його роду не сидітиме на престолі Давидовім і не царюватиме в Юдеї».

Jeremias 23

Profecia contra os maus pastores

[1] Ai dos pastores que destroem e dispersam as ovelhas do meu pasto! – diz o SENHOR.

[2] Portanto, assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, contra os pastores que apascentam o meu povo: Vós dispersastes as minhas ovelhas, e as afugentastes, e delas não cuidastes; mas eu cuidarei em vos castigar a maldade das vossas ações, diz o SENHOR.

[3] Eu mesmo recolherei o restante das minhas ovelhas, de todas as terras para onde as tiver afugentado, e as farei voltar aos seus apriscos; serão fecundas e se multiplicarão.

[4] Levantarei sobre elas pastores que as apascentem, e elas jamais temerão, nem se espantarão; nem uma delas faltará, diz o SENHOR.

Profecia sobre o Renovo de Davi

Jeremias 33.14-16

Книга Пророка Єремії 23

Суд над пастирями неправедними

[1]«Горе пастухам, що занедбують і розгонять овець стада Мого», — каже Господь.

[2]Тож ось що Господь Бог Ізраїлю каже про пастухів, що народ мій пасуть: «Ви розігнали овець Моїх і вигнали їх, про них не дбаючи. Тож Я тепер вам відплачу за все те зло, що наробили ви», — каже Господь.

[3]«Я позбираю рештки стада Мого з усіх земель, куди Я повиганяв їх, і поверну назад на пасовисько їхнє, щоб плодилися й множилися вони.

[4]Поставлю Я над ними пастухів і тоді вівці не будуть більше боятися, ані лякатися, і жодна більше не загубиться», — каже Господь.

Праведний «Парост»

[5] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que levantarei a Davi um Renovo justo; e, rei que é, reinará, e agirá sabiamente, e executará o juízo e a justiça na terra.

[6] Nos seus dias, Judá será salvo, e Israel habitará seguro; será este o seu nome, com que será chamado: SENHOR, Justiça Nossa.

[7] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que nunca mais dirão: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir os filhos de Israel da terra do Egito;

[8] mas: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir, que trouxe a descendência da casa de Israel da terra do Norte e de todas as terras para onde os tinha arrojado; e habitarão na sua terra.

Contra os falsos profetas

[9] Acerca dos profetas. O meu coração está quebrantado dentro de mim; todos os meus ossos estremecem; sou como homem embriagado e como homem vencido pelo vinho, por causa do SENHOR e por causa das suas santas palavras.

[10] Porque a terra está cheia de adúlteros e chora por causa da maldição divina; os pastos do deserto se secam; pois a carreira dos adúlteros é má, e a sua força não é reta.

[11] Pois estão contaminados, tanto o profeta como o sacerdote; até na minha casa achei a sua maldade, diz o SENHOR.

[12] Portanto, o caminho deles será como lugares escorregadios na escuridão; serão empurrados e cairão nele; porque trarei

[5]«Час настає, — каже Господь, — коли Я вирощу з коліна Давидова праведний „Парост” — Царя, Який мудро царюватиме, Який справедливість і праведність чинитиме в цім краю.

[6]За Його царювання врятовано буде Юдею, й Ізраїль житиме в безпеці, та ось ім’я його: Господь — Наша Перемога».

[7]Господь продовжує: «Ось час надходить, коли народ ізраїльський більше не казатиме: „Клянусь Всевишнім, що вивів синів Ізраїлю з землі Єгипетської”.

[8]Натомість казатимуть: „Клянусь Господом, що вивів їх із землі північної, куди Він вигнав непокірних. І повернуться вони знов на землю праотців”».

Суд над брехливими пророками

[9]Скажи пророкам: «Серце моє розбито в грудях, усі кістки мої тремтять. Я, Єремія, сп’янів від слів святих Всевишнього Господа мого.

[10]Адже розпусників доволі у Юдеї, навіть земля стенає від прокляття: пасовиська у степу повисихали, на пустелю перетворилися вони. Пророки ці ідуть шляхом брехні, і сила їхня — в кривді».

[11]«Адже пророки і священики — безбожні. І навіть у Моєму храмі Я нечестивість їхню бачу», — каже Господь.

[12]«Тож їхня путь для них слизькою стане. У темряву їх виженуть, і там вони впадуть, бо лихо наведу на них в той рік, коли Я покараю їх», — каже Господь.

sobre eles calamidade, o ano mesmo em que os castigarei, diz o SENHOR.

13 Nos profetas de Samaria bem vi eu loucura; profetizavam da parte de Baal e faziam errar o meu povo de Israel.

14 Mas nos profetas de Jerusalém vejo coisa horrenda; cometem adultérios, andam com falsidade e fortalecem as mãos dos malfeitores, para que não se convertam cada um da sua maldade; todos eles se tornaram para mim como Sodoma, e os moradores de Jerusalém, como Gomorra.

15 Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos acerca dos profetas: Eis que os alimentarei com absinto e lhes darei a beber água venenosa; porque dos profetas de Jerusalém se derramou a impiedade sobre toda a terra.

16 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Não deis ouvidos às palavras dos profetas que entre vós profetizam e vos enchem de vãs esperanças; falam as visões do seu coração, não o que vem da boca do SENHOR.

17 Dizem continuamente aos que me desprezam: O SENHOR disse: Paz tereis; e a qualquer que anda segundo a dureza do seu coração dizem: Não virá mal sobre vós.

18 Porque quem esteve no conselho do SENHOR, e viu, e ouviu a sua palavra? Quem esteve atento à sua palavra e a ela atendeu?

13«Серед пророків самарійських таку гидоту бачив Я: пророцтво іменем Ваала вони творили й зводили на манівці народ Мій.

14І серед пророків єрусалимських жахливе бачив Я: брехали одне одному, перелюб чинили і зміцнювали нечестивих, аби ніхто не відвертався від гріха свого. Усі вони для Мене, мов Содом, та мешканці його, немов Ґоморра. —

15Всемогутній Господь каже про тих пророків. — Я їх полин примушу їсти й пити отруйну воду, бо нечестивість розповзлась по всьому краю від пророків єрусалимських».

16Ось що Всемогутній Господь каже: «Не слухайте слів тих пророків, що пророкують вам, то все брехня! Вони вам кажуть про видіння свої власні, ті з'яви не від Господа прийшли.

17Вони все кажуть тим, хто зневажає Мене, що Господь подарує їм мир. А всі, хто Моїй волі вперто чинить опір, повторюють: „Вас не спіткає лихо".

18Та хто з них стояв у Господа на раді? Хто Бога бачив і слово Його чув? Хто дослухався до настанов Його й почув? Ніхто!

[19] Eis a tempestade do SENHOR! O furor saiu, e um redemoinho tempestuou sobre a cabeça dos perversos.

[19]Ось йде Господня кара, наче буря, ось вихор люті, що на грішні голови впаде.

[20] Não se desviará a ira do SENHOR, até que ele execute e cumpra os desígnios do seu coração; nos últimos dias, entendereis isso claramente.

[20]Гнів Господа не відвернеться, доки своєї Він не досягне мети, доки не здійснить задуму Свого. А як це трапиться, ви всі збагнете, чому усе це мало статись.

[21] Não mandei esses profetas; todavia, eles foram correndo; não lhes falei a eles; contudo, profetizaram.

[21]Пророків Я не посилав, але вони прибігли. Не говорив Я з ними, та все ж вони пророкували ім'ям Моїм.

[22] Mas, se tivessem estado no meu conselho, então, teriam feito ouvir as minhas palavras ao meu povo e o teriam feito voltar do seu mau caminho e da maldade das suas ações.

[22]Якби вони були на раді в Мене, то Господа слова несли б до Якова народу. Тоді б вони дітей Моїх відвернули від їхньої дороги злої, від нечестивих вчинків їх».

[23] Acaso, sou Deus apenas de perto, diz o SENHOR, e não também de longe?

[23]«Я — Господь, Я завжди поруч, — Всевишній каже, — Я з вами рядом на віки».

[24] Ocultar-se-ia alguém em esconderijos, de modo que eu não o veja? – diz o SENHOR; porventura, não encho eu os céus e a terra? – diz o SENHOR.

[24]«Якщо ховається у потайних місцях людина, хіба її вже не побачу Я? — Всевишній питає. — Чи Мною не заповнені земля і небо?» Так говорить Господь:

[25] Tenho ouvido o que dizem aqueles profetas, proclamando mentiras em meu nome, dizendo: Sonhei, sonhei.

[25]«Я чув, що ті пророки говорили, яку неправду пророкують Моїм ім'ям. Вони кажуть: „Я бачив сон! Я бачив сон!"

[26] Até quando sucederá isso no coração dos profetas que proclamam mentiras, que proclamam só o engano do próprio coração?

[26]Як довго будуть ці пророки брехати і дітей Моїх вводити в оману?

[27] Os quais cuidam em fazer que o meu povo se esqueça do meu nome pelos seus sonhos que cada um conta ao seu companheiro, assim como seus pais se esqueceram do meu nome, por causa de Baal.

[27]Вони вважають, що через ті сни, які вони переказують, народ ізраїльський забуде ім'я Господнє. Сподіваються вони, що Мій народ забуде Всевишнього так само, як батьки їхні забули Бога свого й вклонялися Ваалу.

[28] O profeta que tem sonho conte-o como apenas sonho; mas aquele em quem está a minha palavra fale a minha palavra com verdade. Que tem a palha com o trigo? – diz o SENHOR.

[29] Não é a minha palavra fogo, diz o SENHOR, e martelo que esmiúça a penha?

[30] Portanto, eis que eu sou contra esses profetas, diz o SENHOR, que furtam as minhas palavras, cada um ao seu companheiro.

[31] Eis que eu sou contra esses profetas, diz o SENHOR, que pregam a sua própria palavra e afirmam: Ele disse.

[32] Eis que eu sou contra os que profetizam sonhos mentirosos, diz o SENHOR, e os contam, e com as suas mentiras e leviandades fazem errar o meu povo; pois eu não os enviei, nem lhes dei ordem; e também proveito nenhum trouxeram a este povo, diz o SENHOR.

[33] Quando, pois, este povo te perguntar, ou qualquer profeta, ou sacerdote, dizendo: Qual é a sentença pesada do SENHOR? Então, lhe dirás: Vós sois o peso, e eu vos arrojarei, diz o SENHOR.

[34] Quanto ao profeta, e ao sacerdote, e ao povo que disser: Sentença pesada do SENHOR, a esse homem eu castigarei e a sua casa.

[35] Antes, direis, cada um ao seu companheiro e cada um ao seu irmão: Que respondeu o SENHOR? Que falou o SENHOR?

[28]Солома — не зерно, а всі ці сни не йдуть від Мене. Якщо чоловік, що бачив сон, розповідає його, це гаразд, але пророк, який має Моє слово, хай промовляє його правдиво».

[29]«Хіба слово Моє не вогонь? — Каже Господь. — Не молот, що скелю в порох кришить?»

[30]«Через те Я проти пророків, — каже Господь, — які одне в одного крадуть слова Мої.

[31]Я проти пророків, що розпускають язики, щоб виголосити якесь пророцтво лживе».

[32]«Я проти тих, хто пророкує сни облудні, — мовить Господь. — Вони оповідають їх, щоб своєю зухвалою брехнею збити з пантелику народ Мій. Я їх не посилав і не велів їм говорити. Та, насправді, вони не принесли ніякої користі людям Ізраїлю». Так каже Господь.

Сумні вісті

[33]«Якщо цей народ, пророк, чи священик спитає: „Що таке оракул Господній?” — тоді ти їм скажеш: „Ви — той тягар! Я відштовхну вас”», — Всевишній каже.

[34]«Якщо пророк священик, чи люди скажуть: „Я маю оракул Господній”, — Я покараю того чоловіка і його дім.

[35]Ось що кажіть одне одному: „Що відповів Господь? Що Господь сказав?”

[36] Mas nunca mais fareis menção da sentença pesada do SENHOR; porque a cada um lhe servirá de sentença pesada a sua própria palavra; pois torceis as palavras do Deus vivo, do SENHOR dos Exércitos, o nosso Deus.

[36]Та не згадуйте оракула Господнього, бо ви перекручуєте слова живого Бога, Всемогутнього Господа нашого.

[37] Assim dirás ao profeta: Que te respondeu o SENHOR? Que falou o SENHOR?

[37]Ось що в пророкові спитаєш: „Що Всевишній тобі відповів? Що Господь сказав?”

[38] Mas, porque dizeis: Sentença pesada do SENHOR, assim o diz o SENHOR: Porque dizeis esta palavra: Sentença pesada do SENHOR (havendo-vos eu proibido de dizerdes esta palavra: Sentença pesada do SENHOR),

[38]Але якщо ви спитаєте: „Який тягар був тобі від Господа?” — тоді ось що Господь каже: „Оскільки ви сказали, що пророцтво Господа — це тягар, та Я заповідав вам не казати цього,

[39] por isso, levantar-vos-ei e vos arrojarei da minha presença, a vós outros e à cidade que vos dei e a vossos pais.

[39]тож Я неминуче забуду вас, відкину геть від Себе: вас і місто те Єрусалим, що Я дав вам і батькам вашим.

[40] Porei sobre vós perpétuo opróbrio e eterna vergonha, que jamais será esquecida.

[40]Я наведу на вас вічну наругу й непозбутню ганьбу”».

Jeremias 24

A visão dos dois cestos de figos

[1] Fez-me ver o SENHOR, e vi dois cestos de figos postos diante do templo do SENHOR, depois que Nabucodonosor, rei da Babilônia, levou em cativeiro a Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, e os príncipes de Judá, e os artífices, e os ferreiros de Jerusalém e os trouxe à Babilônia.

[2] Tinha um cesto figos muito bons, como os figos temporãos; mas o outro, ruins, que, de ruins que eram, não se podiam comer.

Книга Пророка Єремії 24

Два кошики з фіґами

[1]Господь показав мені два кошики з фіґами, що стояли перед храмом Господнім. Було це після того, як Навуходоносор, цар Вавилона, вислав із Єрусалима Єгояхина, сина Єгоякима, царя Юдеї, а також із ним вельможу юдейського і ремісників, і ювелірів, і привів їх до Вавилона.

[2]В одному кошику були дуже добрі фіґи, найкращі. А в другому — дуже погані, які не можна було їсти — такі негодящі.

[3] Então, me perguntou o SENHOR: Que vês tu, Jeremias? Respondi: Figos; os figos muito bons e os muito ruins, que, de ruins que são, não se podem comer.

[4] A mim me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[5] Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Do modo por que vejo estes bons figos, assim favorecerei os exilados de Judá, que eu enviei deste lugar para a terra dos caldeus.

[6] Porei sobre eles favoravelmente os olhos e os farei voltar para esta terra; edificá-los-ei e não os destruirei, plantá-los-ei e não os arrancarei.

[7] Dar-lhes-ei coração para que me conheçam que eu sou o SENHOR; eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus; porque se voltarão para mim de todo o seu coração.

[8] Como se rejeitam os figos ruins, que, de ruins que são, não se podem comer, assim tratarei a Zedequias, rei de Judá, diz o SENHOR, e a seus príncipes, e ao restante de Jerusalém, tanto aos que ficaram nesta terra como aos que habitam na terra do Egito.

[9] Eu os farei objeto de espanto, calamidade para todos os reinos da terra; opróbrio e provérbio, escárnio e maldição em todos os lugares para onde os arrojarei.

[10] Enviarei contra eles a espada, a fome e a peste, até que se consumam de sobre a terra que lhes dei, a eles e a seus pais.

[3]І спитав мене Господь: «Що ти бачиш, Єреміє?» Я відповів: «Добрі фіґи — дуже добрі, а погані — такі погані, що й не можна їсти».

[4]І слово Господа дійшло до мене. Він сказав:

[5]«Ось що Господь Бог Ізраїлю каже: „Як над цими добрими фіґами, так само Я зглянуся над вигнанцями юдейськими, яких із цього місця вигнано було в халдейську землю.

[6]З прихильністю наглядатиму за ними й поверну їх назад до цієї землі. Я відбудую народ цей й не руйнуватиму більше і не викорінюватиму.

[7]Я дам їм серце, щоб Мене пізнали, що Я — Господь. Вони народом Моїм будуть, а Я — Богом їхнім. Кажу це, бо вони повернуться до Мене всім серцем”».

[8]Що ж до поганих фіґ, що їх не можна їсти, то ось що Господь каже: «Ось як Я чинитиму з Седекією, царем юдейським та вельможами його, і з тією рештою, хто лишився в Єрусалимі, в цьому краю, та з тими, хто мешкає в Єгипті.

[9]Я їх виставлю на острах і огиду для царств усієї землі. У всіх на очах терпітимуть вони наругу, ставши притчею во языцех, посміховиськом і прокляттям по всіх землях, куди Я їх повиганяю.

[10]Я нашлю на них війну, голод і хворобу, доки не буде вигублено цей народ нікчемний із землі, яку Я віддав їм і батькам їхнім».

Jeremias 25

Setenta anos de cativeiro

[1] Palavra que veio a Jeremias acerca de todo o povo de Judá, no ano quarto de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, ano que era o primeiro de Nabucodonosor, rei da Babilônia,

[2] a qual anunciou Jeremias, o profeta, a todo o povo de Judá e a todos os habitantes de Jerusalém, dizendo:

[3] Durante vinte e três anos, desde o décimo terceiro de Josias, filho de Amom, rei de Judá, até hoje, tem vindo a mim a palavra do SENHOR, e, começando de madrugada, eu vo-la tenho anunciado; mas vós não escutastes.

[4] Também, começando de madrugada, vos enviou o SENHOR todos os seus servos, os profetas, mas vós não os escutastes, nem inclinastes os ouvidos para ouvir,

[5] quando diziam: Convertei-vos agora, cada um do seu mau caminho e da maldade das suas ações, e habitai na terra que o SENHOR vos deu e a vossos pais, desde os tempos antigos e para sempre.

[6] Não andeis após outros deuses para os servirdes e para os adorardes, nem me provoqueis à ira com as obras de vossas mãos; não vos farei mal algum.

[7] Todavia, não me destes ouvidos, diz o SENHOR, mas me provocastes à ira com as obras de vossas mãos, para o vosso próprio mal.

Книга Пророка Єремії 25

Суд Божий над Юдеєю

[1]Слово, що було до Єремії про весь народ юдейський на четвертому році царювання Єгоякима, сина Йосії. То був перший рік правління Навуходоносора, царя вавилонського.

[2]Ось що пророк Єремія проголосив усьому народу Юдеї і всім мешканцям Єрусалима. Він сказав:

[3]«З тринадцятого року царювання Йосії, сина Амона, царя юдейського, й досі, протягом двадцяти трьох років, проголошую я слово Господа. Я промовляю його вам невтомно, та ви не слухаєте.

[4]Господь невтомно посилає до вас усіх Своїх слуг-пророків, але ви не слухаєте їх, не докладаєте зусиль, щоб почути.

[5]Ті пророки говорили вам: „Відверніться кожен від нечестивого путі свого й грішних вчинків. Живіть на тій землі, що Господь вам і батькам вашим віддав на віки вічні.

[6]За іншими богами не ходіть, щоб їм служити й поклонятися низько, і не дратуйте Мене тим, що зробили власними руками. То й від Мене вам не буде лиха.

[7]Але Всевишнього не слухали ви. Прогнівив Мене цей народ тим, що зробив власними руками собі на лихо"». Так мовить Господь.

[8] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Visto que não escutastes as minhas palavras,

[9] eis que mandarei buscar todas as tribos do Norte, diz o SENHOR, como também a Nabucodonosor, rei da Babilônia, meu servo, e os trarei contra esta terra, contra os seus moradores e contra todas estas nações em redor, e os destruirei totalmente, e os porei por objeto de espanto, e de assobio, e de ruínas perpétuas.

[10] Farei cessar entre eles a voz de folguedo e a de alegria, e a voz do noivo, e a da noiva, e o som das mós, e a luz do candeeiro.

[11] Toda esta terra virá a ser um deserto e um espanto; estas nações servirão ao rei da Babilônia setenta anos.

[12] Acontecerá, porém, que, quando se cumprirem os setenta anos, castigarei a iniqüidade do rei da Babilônia e a desta nação, diz o SENHOR, como também a da terra dos caldeus; farei deles ruínas perpétuas.

[13] Farei que se cumpram sobre aquela terra todas as minhas ameaças que proferi contra ela, tudo quanto está escrito neste livro, que profetizou Jeremias contra todas as nações.

[14] Porque também eles serão escravos de muitas nações e de grandes reis; assim, lhes retribuirei segundo os seus feitos e segundo as obras das suas mãos.

O cálice da ira de Deus contra as nações

[8]Тож ось що Господь Всемогутній каже: «Ви не слухали слів моїх.

[9]Через те Я посилаю слово, щоб скликати всі племена півночі, та Навуходоносора, царя вавилонського, слугу Мого. І поведу Я всіх їх проти землі цієї та її мешканців і проти тих народів, що навкруги. Назавжди силою Своєю вижену їх, вигублю ущент, зробивши народ цей посміховиськом та вічною руїною». Господь мовить так:

[10]«І знищу Я голос радощів і звуки свята, голос нареченого і нареченої, звуки жорна й світло каганця.

[11]Увесь цей край обернеться на висушену пустелю, й народи ці служитимуть царю вавилонському сімдесят років».

[12]«А як завершаться сімдесят років, Я покараю царя вавилонського і весь народ той, — каже Господь, — за беззаконня їхнє й покараю халдейську землю і приречу її на вічне запустіння.

[13]Я наведу на землю цю всі обіцяні лиха, що проти неї Я промовив, усе, що написано в книзі цій, що Єремія пророкував проти всіх народів.

[14]Багато народів і царів великих стануть їхніми рабами, навіть халдеї, які поневолили інші народи. Я відплачу їм за вчинками їхніми, за творіння нечестивих рук».

Суд Божий над поганськими народами

[15] Porque assim me disse o SENHOR, o Deus de Israel: Toma da minha mão este cálice do vinho do meu furor e darás a beber dele a todas as nações às quais eu te enviar.

[15]Тож ось що Господь Бог Ізраїлю сказав мені: «Візьми з руки Моєї винний келих цей, сповнений гніву Мого. Я примушу всі народи випити його.

[16] Para que bebam, e tremam, e enlouqueçam, por causa da espada que eu enviarei para o meio delas.

[16]Вони вип'ють його й захитаються, й будуть, мов божевільні перед мечем, що знище їх».

[17] Recebi o cálice da mão do SENHOR e dei a beber a todas as nações às quais o SENHOR me tinha enviado:

[17]Тож взяв я з руки Господа той келих і примусив усі народи, до яких Він послав мене, випити його:

[18] a Jerusalém, às cidades de Judá, aos seus reis e aos seus príncipes, para fazer deles uma ruína, objeto de espanto, de assobio e maldição, como hoje se vê;

[18]то були Єрусалим і всі міста юдейські з їхніми царями й вельможами. Я дав їм той келих, щоб зробити з них пустку й посміховисько, як і є воно зараз.

[19] a Faraó, rei do Egito, a seus servos, a seus príncipes e a todo o seu povo;

[19]Я змусив і фараона, царя єгипетського, слуг, вельмож і усіх людей його випити той келих гніву Господа.

[20] a todo misto de gente, a todos os reis da terra de Uz, a todos os reis da terra dos filisteus, a Asquelom, a Gaza, a Ecrom e ao resto de Asdode;

[20]Я змусив випити усіх кочівників і всіх царів країни Уз, усіх царів землі Филистимської, Ашкелону, Ґазу, Екрон та решту Ашдода.

[21] a Edom, a Moabe e aos filhos de Amom;

[21]Осушили його Едом, Моав і сини Аммона.

[22] a todos os reis de Tiro, a todos os reis de Sidom e aos reis das terras dalém do mar;

[22]Усі царі Тира і Сидона випили, а також і всі царі узбережжя по той бік моря.

[23] a Dedã, a Tema, a Buz e a todos os que cortam os cabelos nas têmporas;

[23]Я змусив випити Дедан, Тему й Буц, та всі землі, де люди голять собі скроні.

[24] a todos os reis da Arábia e todos os reis do misto de gente que habita no deserto;

[24]Випили всі правителі Аравії і всі царі на прикордонних землях, що живуть у пустелі.

[25] a todos os reis de Zinri, a todos os reis de Elão e a todos os reis da Média;

[25]І всі царі Зимрі, Еламу і Мидії пили з цієї чаші.

[26] a todos os reis do Norte, os de perto e os de longe, um após outro, e a todos os reinos do mundo sobre a face da terra; e, depois de todos eles, ao rei da Babilônia.

[26]І всі царі півночі, як сусідні, так і ті, що далеко одне від одного, і всі царства землі, що на тверді її існують, а цар Шешака вип'є останнім.

[27] Pois lhes dirás: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Bebei, embebedai-vos e vomitai; caí e não torneis a levantar-vos, por causa da espada que estou enviando para o vosso meio.

[28] Se recusarem receber o cálice da tua mão para beber, então, lhes dirás: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tereis de bebê-lo.

[29] Pois eis que na cidade que se chama pelo meu nome começo a castigar; e ficareis vós de todo impunes? Não, não ficareis impunes, porque eu chamo a espada sobre todos os moradores da terra, diz o SENHOR dos Exércitos.

[30] Tu, pois, lhes profetizarás todas estas palavras e lhes dirás: O SENHOR lá do alto rugirá e da sua santa morada fará ouvir a sua voz; rugirá fortemente contra a sua malhada, com brados contra todos os moradores da terra, como o eia! dos que pisam as uvas.

[31] Chegará o estrondo até à extremidade da terra, porque o SENHOR tem contenda com as nações, entrará em juízo contra toda carne; os perversos entregará à espada, diz o SENHOR.

[32] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que o mal passa de nação para nação, e grande tormenta se levanta dos confins da terra.

[33] Os que o SENHOR entregar à morte naquele dia se estenderão de uma a outra extremidade da terra; não serão panteados, nem recolhidos, nem

[27]Ти скажеш їм: «Ось що Господь Всемогутній, Бог Ізраїлю, каже: „Пийте, упийтеся, хай вас повивертає, падайте й не стійте перед мечем, що Я на вас насилаю.

[28]Але якщо відмовляться вони з руки твоєї взяти келих цей і пити, тоді ти скажеш їм, що Господь Всемогутній каже: „Ви неодмінно вип'єте!

[29]Бо Я вже насилаю лихо на Єрусалим, місто що носить ім'я Моє, то невже ви гадаєте, що уникнете кари? Вас кара не мине, бо ось Я меч насилаю на всіх мешканців землі"». Так каже Господь Всемогутній.

Суд Божий над усією землею

[30]Так Господь каже: «Єреміє, пророкуй їм усі ці слова. Ти скажеш їм: „Господь гукає із висоти, зі Свого святого храму Він голос подає. Могутній грім Його розноситься над паствою Його, немовби згуки тих людей, які виноградні грона топчуть.

[31]Цей гук доходить аж до краю землі, бо Господь призиває всі народи до суду. Він починає суд над усім людством, грішників віддаючи мечу"».

[32]Ось що Господь Всемогутній каже: «Лихо розходиться від народу до народу, здіймається велика буря до найвіддаленіших країн.

[33]Від краю землі до краю лежатимуть побиті Богом. За ними не тужитимуть, їх не попідбирають і не поховають, вони гнитимуть, кинуті просто на землі.

sepultados; serão como esterco sobre a face da terra.

[34] Uivai, pastores, e clamai; revolvei-vos na cinza, vós, donos dos rebanhos, porque já se cumpriram os vossos dias de matardes e dispersardes, e vós mesmos caireis como jarros preciosos.

[35] Não haverá refúgio para os pastores, nem salvamento para os donos dos rebanhos.

[36] Eis o grito dos pastores, o uivo dos donos dos rebanhos! Porque o SENHOR está destruindo o pasto deles.

[37] Porque as suas malhadas pacíficas serão devastadas, por causa do brasume da ira do SENHOR.

[38] Saiu da sua morada como o filho de leão; porque a terra deles foi posta em ruínas, por causa do furor da espada e por causa do brasume da ira do SENHOR.

[34]Пастухи, ридайте й голосіть, поводирі отари, качайтеся у поросі, бо настав час вашої страти, знищення. Я розкидаю ваше стадо, неначе черепки від розбитого посуду.

[35]Не дам Я пастухам сховатися у небезпеці, і не дозволю повтікати поводирям отари.

[36]Я чую ридання пастухів і голосіння поводирів отари, бо їхнє пасовисько Бог спустошив».

[37]Луки мирні спустіли через палкий гнів Господній.

[38]Немов той лев, залишив Всевишній лігво Своє, а несе Він спустошення їхній землі від згубного меча гнобителя, від пекучого гніву Його.

Jeremias 26

Jeremias ameaçado de morte

[1] No princípio do reinado de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, veio esta palavra do SENHOR:

[2] Assim diz o SENHOR: Põe-te no átrio da Casa do SENHOR e dize a todas as cidades de Judá, que vêm adorar à Casa do SENHOR, todas as palavras que eu te mando lhes digas; não omitas nem uma palavra sequer.

[3] Bem pode ser que ouçam e se convertam, cada um do seu mau caminho; então, me arrependerei do mal que intento fazer-lhes por causa da maldade das suas ações.

Книга Пророка Єремії 26

Єремія в небезпеці

[1]На початку царювання Єгоякима, сина Йосії, царя юдейського, таке слово було від Господа.

[2]Ось що Всевишній сказав: «Стань на подвір'ї оселі Господньої і промов до людей, що приходять з міст юдейських до храму молитися, цю звістку, що Я наказую тобі. Не пропусти жодного слова.

[3]Може, послухаються вони, і кожен з них зверне з лихого путі свого. Тоді це розчулить Мене, і не наведу Я те лихо, яке задумав їм вчинити за нечестивість вчинків їхніх.

[4] Dize-lhes, pois: Assim diz o SENHOR: Se não me derdes ouvidos para andardes na minha lei, que pus diante de vós,

[4]Тож ти скажеш їм про те, що Господь мовить: „Якщо ви Бога не послухаєте й не житимете за законом Моїм, що настановив Я вам,

[5] para que ouvísseis as palavras dos meus servos, os profetas, que, começando de madrugada, vos envio, posto que até aqui não me ouvistes,

[5]якщо не будете слухати слова Моїх слуг-пророків, яких раз-у-раз Я посилаю вам,

[6] então, farei que esta casa seja como Siló e farei desta cidade maldição para todas as nações da terra.

[6]тоді зроблю Я з домом цим те ж, що зробив з Шило й перетворю це місто на прокляття для всіх народів землі"».

[7] Os sacerdotes, os profetas e todo o povo ouviram a Jeremias, quando proferia estas palavras na Casa do SENHOR.

[7]Священики, пророки, й увесь народ чули, як Єремія промовляв ці слова у храмі Господньому.

[8] Tendo Jeremias acabado de falar tudo quanto o SENHOR lhe havia ordenado que dissesse a todo o povo, lançaram mão dele os sacerdotes, os profetas e todo o povo, dizendo: Serás morto.

[8]Коли ж він закінчив говорити все, що Господь йому звелів промовити, тоді священики й пророки, і люди всі схопили його зі словами: «Смерть тобі!

[9] Por que profetizas em nome do SENHOR, dizendo: Será como Siló esta casa, e esta cidade, desolada e sem habitantes? E ajuntou-se todo o povo contra Jeremias, na Casa do SENHOR.

[9]Чому ти пророкуєш ім'ям Господа і кажеш: „З домом цим буде те ж, що й з Шило, й мешканців міста цього буде вигублено?"» І весь народ з'юрмився навколо Єремії в храмі Господньому.

[10] Tendo os príncipes de Judá ouvido estas palavras, subiram da casa do rei à Casa do SENHOR e se assentaram à entrada da Porta Nova da Casa do SENHOR.

[10]Вельможі юдейські почули ці звинувачення, вийшли з палацу й подалися до храму Господнього. І сіли вони при вході до Нової брами, яка вела до храму.

[11] Então, os sacerdotes e os profetas falaram aos príncipes e a todo o povo, dizendo: Este homem é réu de morte, porque profetizou contra esta cidade, como ouvistes com os vossos próprios ouvidos.

[11]Священики й пророки сказали вельможам і народу всьому: «Цього чоловіка приречено до смерті, бо пророкував він проти міста цього. Ви чули те на власні вуха».

[12] Falou Jeremias a todos os príncipes e a todo o povo, dizendo: O SENHOR me

[12]Тоді Єремія сказав усім вельможам і народу всьому: «Господь послав мене

enviou a profetizar contra esta casa e contra esta cidade todas as palavras que ouvistes.

13 Agora, pois, emendai os vossos caminhos e as vossas ações e ouvi a voz do SENHOR, vosso Deus; então, se arrependerá o SENHOR do mal que falou contra vós outros.

14 Quanto a mim, eis que estou nas vossas mãos; fazei de mim o que for bom e reto segundo vos parecer.

15 Sabei, porém, com certeza que, se me matardes a mim, trareis sangue inocente sobre vós, sobre esta cidade e sobre os seus moradores; porque, na verdade, o SENHOR me enviou a vós outros, para me ouvirdes dizer-vos estas palavras.

16 Então, disseram os príncipes e todo o povo aos sacerdotes e aos profetas: Este homem não é réu de morte, porque em nome do SENHOR, nosso Deus, nos falou.

17 Também se levantaram alguns dentre os anciãos da terra e falaram a toda a congregação do povo, dizendo:

18 Miqueias, o morastita, profetizou nos dias de Ezequias, rei de Judá, e falou a todo o povo de Judá, dizendo: Assim disse o SENHOR dos Exércitos: Sião será lavrada como um campo, Jerusalém se tornará em montões de ruínas, e o monte do templo, numa colina coberta de mato.

19 Mataram-no, acaso, Ezequias, rei de Judá, e todo o Judá? Antes, não temeu este ao SENHOR, não implorou o favor do SENHOR? E o SENHOR não se arrependeu

пророкувати дому й місту цьому всі слова, що ви чули.

13Тож виправте путі і вчинки ваші, коріться Всевишньому Богу вашому. Господь змилосердиться й відведе те лихо, що прорік вам.

14Але я у руках ваших. Робіть зі мною, що вам здається добрим і справедливим.

15Однак мусите знати напевне: якщо мене ви вб'єте, тоді кров невинного буде на вас і на цьому місті, і на мешканцях його, бо й справді Господь мене послав до вас вкласти всі ці слова у вуха ваші».

16І вельможі, й народ увесь сказали священикам та пророкам: «Цей чоловік не заслуговує на смерть, бо він промовляв до нас іменем Господа».

17Деякі мужі, дехто із старійшин цієї землі підвелися й промовили до всього зібрання:

18«Михей з Морешета пророкував за часів Езекії. І він сказав усьому народу юдейському: „Ось що Господь Всемогутній каже: „Бути Сіону розораним полем, а Єрусалиму — руїною, а храмовій горі — узвишшям у лісі".

19Хіба ж Езекія, цар юдейський, разом з усіма юдеями вбив його? Хіба він не боявся Господа й не шукав Його прихильності? Та Всевишній змилосердився й відвів лихо, на яке Він

do mal que falara contra eles? E traríamos nós tão grande mal sobre a nossa alma?

їх прирік. Тож ми робимо велику шкоду душам своїм"».

A execução do profeta Urias

[20] Também houve outro homem, Urias, filho de Semaías, de Quiriate-Jearim, que profetizava em nome do SENHOR e profetizou contra esta cidade e contra esta terra, segundo todas as palavras de Jeremias.

[20]Був також іще один чоловік, який пророкував іменем Господа, — Урія, син Шемаї, з Кіріат-Єарима. Він пророкував проти міста цього й проти цього краю і казав те ж саме, що й Єремія.

[21] Ouvindo o rei Jeoaquim, e todos os seus valentes, e todos os príncipes as suas palavras, procurou o rei matá-lo; mas, ouvindo isto Urias, temeu, fugiu e foi para o Egito.

[21]Цар Єгоякимь, всі воїни і всі вельможі чули слова його. Він намагався вбити Урію, але він почув про те і втік, опинившись в Єгипті.

[22] O rei Jeoaquim, porém, enviou a Elnatã, filho de Acbor, ao Egito e com ele outros homens.

[22]Та цар Єгояким послав людей до Єгипту: Елнатана, сина Акбора, та декого з ним.

[23] Eles tiraram a Urias do Egito e o trouxeram ao rei Jeoaquim; este mandou feri-lo à espada e lançar-lhe o cadáver nas sepulturas da plebe.

[23]Вони повернули Урію з Єгипту й привели до царя Єгоякима. Той наказав стратити його й тіло кинути на бідняцький цвинтар.

[24] Porém a influência de Aicão, filho de Safã, protegeu a Jeremias, para que o não entregassem nas mãos do povo, para ser morto.

[24]Але Агікам, син Шафана, захистив Єремію, тож його не видали народу і не вбили.

Jeremias 27

Os canzis simbólicos

[1] No princípio do reinado de Zedequias, filho de Josias, rei de Judá, veio da parte do SENHOR esta palavra a Jeremias:

[2] Assim me disse o SENHOR: Faze correias e canzis e põe-nos ao pescoço.

[3] E envia outros ao rei de Edom, ao rei de Moabe, ao rei dos filhos de Amom, ao rei de Tiro e ao rei de Sidom, por intermédio

Книга Пророка Єремії 27

Господь робить Навуходоносор царем

[1]На четвертому році царювання Седекії, сина Йосії, царя юдейського, слово було Єремії від Господа.

[2]Ось що Всевишній сказав мені: «Зроби собі ярмо з ремінців та брусків і почепи собі на шию.

[3]І пошли до царя едомського, моавського, аммонійського, тирського й сидонського через послів, що приходять до Єрусалима, до Седекії, царя юдейського.

dos mensageiros que vieram a Jerusalém ter com Zedequias, rei de Judá.

4 Ordena-lhes que digam aos seus senhores: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Assim direis a vossos senhores:

4Накажи їм передати своїм володарям: „Ось що каже Господь Всемогутній, Бог Ізраїлю:

5 Eu fiz a terra, o homem e os animais que estão sobre a face da terra, com o meu grande poder e com o meu braço estendido, e os dou àquele a quem for justo.

5„Я створив землю, людей і тварин, що на земній поверхні, Своєю силою великою і простертою правицею, і Я її надав тому, кому забажаю.

6 Agora, eu entregarei todas estas terras ao poder de Nabucodonosor, rei da Babilônia, meu servo; e também lhe dei os animais do campo para que o sirvam.

6А зараз Я віддав усі ці землі в руки Навуходоносора, царя вавилонського, слуги Мого. Я навіть звірів польових примусив йому служили.

7 Todas as nações servirão a ele, a seu filho e ao filho de seu filho, até que também chegue a vez da sua própria terra, quando muitas nações e grandes reis o fizerem seu escravo.

7Всі народи служитимуть йому, сину і онуку його, доки не настане час, коли сам Вавилон й землю його підкорять багато народів і царів великих”».

8 Se alguma nação e reino não servirem o mesmo Nabucodonosor, rei da Babilônia, e não puserem o pescoço debaixo do jugo do rei da Babilônia, a essa nação castigarei com espada, e com fome, e com peste, diz o SENHOR, até que eu a consuma pela sua mão.

8«Та якщо десь є народ, що не служить Навуходоносору, царю вавилонському, і не підкоряється йому, то Я покараю цей народ мечем, голодом, і чумою, — каже Господь, — доки до останнього не винещу я їх.

9 Não deis ouvidos aos vossos profetas e aos vossos adivinhos, aos vossos sonhadores, aos vossos agoureiros e aos vossos encantadores, que vos falam, dizendo: Não servireis o rei da Babilônia.

9Тож не слухайте пророків, віщунів і сновидців ваших. Не слухайте ворожбитів і знахарів, що кажуть вам: „Ви не служитимете царю вавилонському”.

10 Porque eles vos profetizam mentiras para vos mandarem para longe da vossa

10Бо пророцтва їхні — брехливі. Вони і є причина, з якої вас виженуть із землі вашої. Я повикидаю вас, і ви загинете в країні далекій.

terra, e para que eu vos expulse, e pereçais.

11 Mas a nação que meter o pescoço sob o jugo do rei da Babilônia e o servir, eu a deixarei na sua terra, diz o SENHOR, e lavrá-la-á e habitará nela.

11Але народу, який підставить шию під ярмо вавилонське, дам Я спокій на його землі. Люди ці житимуть на цій землі і оброблятимуть її».

12 Falei a Zedequias, rei de Judá, segundo todas estas palavras, dizendo: Metei o pescoço no jugo do rei da Babilônia, servi-o, a ele e ao seu povo, e vivereis.

12І я промовив ці слова Седекії, царю юдейському: «Підстав шию під ярмо царя вавилонського, служи йому та народу його й живіть у мирі.

13 Por que morrerias tu e o teu povo, à espada, à fome e de peste, como o SENHOR disse com respeito à nação que não servir ao rei da Babilônia?

13Навіщо тобі й твоєму народові гинути від меча, голоду й чуми, що їх Господь пообіцяв наслати на будь-яке коліно, яке не служитиме царю вавилонському?

14 Não deis ouvidos às palavras dos profetas, que vos dizem: Não servireis ao rei da Babilônia. É mentira o que eles vos profetizam.

14Не слухайте тих пророків, що кажуть: „Ви не будете служити царю вавилонському”, — бо ті, хто пророкує вам таке, брешуть».

15 Porque não os enviei, diz o SENHOR, e profetizam falsamente em meu nome, para que eu vos expulse e pereçais, vós e eles que vos profetizam.

15«Кажу так, бо Я не посилав їх, — каже Господь, — вони облудно брешуть, захищаючись іменем Моїм. Тому Я й вижену вас, і ви загинете разом із лжебогами, які пророкували вам!»

16 Também falei aos sacerdotes e a todo este povo, dizendo: Assim diz o SENHOR: Não deis ouvidos às palavras dos vossos profetas que vos profetizam, dizendo: Eis que os utensílios da Casa do SENHOR voltarão em breve da Babilônia. É mentira o que eles vos profetizam.

16А священикам і всьому народу юдейському я (Єремія) сказав про те, що каже Господь: «Не слухайте своїх пророків, що кажуть вам: „Посуд храму Господнього незабаром повернеться з Вавилона”. Пророцтво їхнє — брехливе.

17 Não lhes deis ouvidos, servi ao rei da Babilônia e vivereis; por que se tornaria esta cidade em desolação?

17Не слухайте їх, служіть царю Вавилона й будете жити. Нікому не потрібно, щоб це місто стало пусткою.

18 Porém, se são profetas, e se a palavra do SENHOR está com eles, que orem ao SENHOR dos Exércitos, para que os

18Якщо ж вони й насправді пророки, і якщо слово Господа Всемогутнього із ними, то хай ублагають Бога Всеблагого, щоб решту посуду з храму Господнього та з палат царя

utensílios que ficaram na Casa do SENHOR, e na casa do rei de Judá, e em Jerusalém não sejam levados para a Babilônia.

юдейського, та з Єрусалима не було забрано до Вавилона».

[19] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos acerca das colunas, do mar, dos suportes e dos restantes utensílios que ficaram na cidade,

[19]Бо ось що Господь Всемогутній каже про стовпи і про бронзове Море, і про поставці, і про решту посуду, що залишились іще в храмі живого Бога.

[20] os quais Nabucodonosor, rei da Babilônia, não levou, quando deportou, de Jerusalém para a Babilônia, a Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, assim como a todos os nobres de Judá e de Jerusalém;

[20]Це те, що Навуходоносор, цар вавилонський, не взяв, коли з Єрусалима брав у полон до Вавилона Єгояхина, сина Єгоякима, царя юдейського, а також і всіх вельмож Юдеї та Єрусалима.

[21] sim, isto diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, acerca dos utensílios que ficaram na Casa do SENHOR, e na casa do rei de Judá, e em Jerusalém:

[21]Бо ось що Всемогутній Бог Ізраїлю каже про посуд, що лишився в храмі Господньому і в палатах царя юдейського та в Єрусалимі:

[22] à Babilônia serão levados, onde ficarão até ao dia em que eu atentar para eles, diz o SENHOR; então, os farei trazer e os devolverei a este lugar.

[22]«Їх вивезуть до Вавилона, і будуть вони там аж до того дня, коли за ними Я прибуду, їх заберу і поверну на їхнє місце». Так каже Господь.

Jeremias 28

A luta de Jeremias com o falso profeta Hananias

[1] No mesmo ano, no princípio do reinado de Zedequias, rei de Judá, isto é, no ano quarto, no quinto mês, Hananias, filho de Azur e profeta de Gibeão, me falou na Casa do SENHOR, na presença dos sacerdotes e de todo o povo, dizendo:

[2] Assim fala o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, dizendo: Quebrei o jugo do rei da Babilônia.

[3] Dentro de dois anos, eu tornarei a trazer a este lugar todos os utensílios da Casa do

Книга Пророка Єремії 28

Лжепророк Ананія

[1]Того ж року на початку царювання Седекії, царя юдейського, на четвертий рік, п’ятий місяць Ананія, син Аззура, пророк із Ґівеона, говорив зі мною в храмі Господньому в присутності священиків та всього народу. Він сказав:

[2]«Ось що Господь Всемогутній Бог Ізраїлю каже: „Я зламаю ярмо царя вавилонського.

[3]Через два роки я поверну сюди весь посуд храму Господнього, що

SENHOR, que daqui tomou Nabucodonosor, rei da Babilônia, levando-os para a Babilônia.

[4] Também a Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, e a todos os exilados de Judá, que entraram na Babilônia, eu tornarei a trazer a este lugar, diz o SENHOR; porque quebrei o jugo do rei da Babilônia.

[5] Então, respondeu Jeremias, o profeta, ao profeta Hananias, na presença dos sacerdotes e perante todo o povo que estava na Casa do SENHOR.

[6] Disse, pois, Jeremias, o profeta: Amém! Assim faça o SENHOR; confirme o SENHOR as tuas palavras, com que profetizaste, e torne ele a trazer da Babilônia a este lugar os utensílios da Casa do SENHOR e todos os exilados.

[7] Mas ouve agora esta palavra, que eu falo a ti e a todo o povo para que ouçais:

[8] Os profetas que houve antes de mim e antes de ti, desde a antiguidade, profetizaram guerra, mal e peste contra muitas terras e grandes reinos.

[9] O profeta que profetizar paz, só ao cumprir-se a sua palavra, será conhecido como profeta, de fato, enviado do SENHOR.

[10] Então, o profeta Hananias tomou os canzis do pescoço de Jeremias, o profeta, e os quebrou;

[11] e falou na presença de todo o povo: Assim diz o SENHOR: Deste modo, dentro de dois anos, quebrarei o jugo de Nabucodonosor, rei da Babilônia, de sobre

Навуходоносор, цар вавилонський, забрав звідси й переніс до Вавилона.

[4]Я також поверну сюди Єгояхина, сина Єгоякима, царя Юдеї і всіх вигнанців з ізраїлевих, що пішли до Вавилона, бо Я ламаю ярмо царя вавилонського"». Так каже Господь.

[5]Тоді пророк Єремія сказав пророку Ханані в присутності священиків і всього народу, що стояв у храмі Господньому.

[6]І сказав пророк Єремія: «Хай так буде! Хай Господь вчинить так, як ти сказав і виконає слова, що ти прорік, і поверне сюди з Вавилона посуд храму Господнього і усіх тих, кого було забрано в полон.

[7]Але послухай те, що я кажу тобі й усьому народу.

[8]Пророків, що були до мене й до тебе з давніх-давен, пророкували проти багатьох земель і проти царств великих, провіщаючи війну, нещастя й чуму.

[9]Пророка, що сповіщає про мир й слова його збуваються, визнають як пророка, якого справді Господь послав».

[10]Тоді Ананія, знявши з шиї пророка Єремії ярмо, зламав його.

[11]І сказав Ананія при всьому народі: «Ось що Господь каже: „Отак через два роки Я скину ярмо Навуходоносора, царя вавилонського, з шиї народів усіх"». Почувши це, пророк Єремія пішов своїм шляхом.

o pescoço de todas as nações. E Jeremias, o profeta, se foi, tomando o seu caminho.

[12] Mas depois que Hananias, o profeta, quebrou os canzis de sobre o pescoço do profeta Jeremias, veio a este a palavra do SENHOR, dizendo:

[13] Vai e fala a Hananias, dizendo: Assim diz o SENHOR: Canzis de madeira quebraste. Mas, em vez deles, farei canzis de ferro.

[14] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Jugo de ferro pus sobre o pescoço de todas estas nações, para servirem a Nabucodonosor, rei da Babilônia; e o servirão. Também lhe dei os animais do campo.

[15] Disse Jeremias, o profeta, ao profeta Hananias: Ouve agora, Hananias: O SENHOR não te enviou, mas tu fizeste que este povo confiasse em mentiras.

[16] Pelo que assim diz o SENHOR: Eis que te lançarei de sobre a face da terra; morrerás este ano, porque pregaste rebeldia contra o SENHOR.

[17] Morreu, pois, o profeta Hananias, no mesmo ano, no sétimo mês.

[12]Тоді Слово Господа було Єремії після того, як пророк Хананія зламав ярмо на шиї пророка Єремії. Він сказав:

[13]«Піди й скажи Хананії, що каже Господь: „Ти зламав ярмо дерев'яне, але натомість отримаєш ярмо залізне"».

[14]Так каже Господь Всемогутній Бог Ізраїлю: «Я накладу ярмо залізне на шию всіх цих народів, щоби примусити їх служити Навуходоносору, царю вавилонському, і вони служитимуть йому. Навіть звірів диких, і тих Я віддам йому».

[15]Тоді пророк Єремія сказав пророку Хананії: «Послухай, Хананіє, Господь тебе не посилав, ти призвів цей народ неправді вірити.

[16]Через те ось що Господь каже: „Вишлю Я тебе з землі цієї. Цього ж року ти помреш, бо всупереч Господу ти говориш"».

[17]Пророк Хананія помер сьомого місяця того ж року.

Jeremias 29

A carta de Jeremias aos cativos da Babilônia

[1] São estas as palavras da carta que Jeremias, o profeta, enviou de Jerusalém ao resto dos anciãos do cativeiro, como também aos sacerdotes, aos profetas e a todo o povo que Nabucodonosor havia deportado de Jerusalém para a Babilônia,

Книга Пророка Єремії 29

Послання до полонених у Вавилоні

[1]Ось слова з сувою, що пророк Єремія послав з Єрусалима до старійшин, що лишилися у вигнанні, до священиків та пророків і до всіх людей, кого Навуходоносор вигнав з Єрусалима у заслання до Вавилона.

[2] depois que saíram de Jerusalém o rei Jeconias, a rainha-mãe, os oficiais, os príncipes de Judá e Jerusalém e os carpinteiros e ferreiros.

[2]Це було після того, як цар Єгояхин вийшов з Єрусалима разом із царицею-матір'ю й царедворцями, й вельможами Юдеї та Єрусалима, з ремісниками й золотих справ майстрами.

[3] A carta foi mandada por intermédio de Elasa, filho de Safã, e de Gemarias, filho de Hilquias, os quais Zedequias, rei de Judá, tinha enviado à Babilônia, a Nabucodonosor, rei da Babilônia, e dizia:

[3]Єремія послав цей сувій через Еласа, сина Шафана, та Ґемарію, сина Гилкії, яких Седекія, цар юдейський послав у Вавилон до Навуходоносора, царя вавилонського. Там мовилося:

[4] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, a todos os exilados que eu deportei de Jerusalém para a Babilônia:

[4]Ось що Господь Всемогутній Бог Ізраїлю каже до всіх тих, кого виведено було з Єрусалима до Вавилона:

[5] Edificai casas e habitai nelas; plantai pomares e comei o seu fruto.

[5]«Будуйте оселі й живіть у них, саджайте сади, споживайте плоди їхні.

[6] Tomai esposas e gerai filhos e filhas, tomai esposas para vossos filhos e dai vossas filhas a maridos, para que tenham filhos e filhas; multiplicai-vos aí e não vos diminuais.

[6]Беріть собі дружин і народіть синів і дочок. Беріть дружин для синів ваших і віддавайте заміж дочок ваших, і нехай вони теж родять дітей. Множтеся там, а не зменшуйтеся.

[7] Procurai a paz da cidade para onde vos desterrei e orai por ela ao SENHOR; porque na sua paz vós tereis paz.

[7]Дбайте про благо міста того, куди Я вас вислав, і моліться Господу за нього, бо якщо в ньому пануватиме мир, то мир буде й вашій оселі.

[8] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Não vos enganem os vossos profetas que estão no meio de vós, nem os vossos adivinhos, nem deis ouvidos aos vossos sonhadores, que sempre sonham segundo o vosso desejo;

[8]Бо ось що Господь Всемогутній Бог Ізраїлю каже: „Не давайте обдурити себе вашим пророкам, що між вами, і вашим віщунам. Не слухайте тих снів, що сняться їм.

[9] porque falsamente vos profetizam eles em meu nome; eu não os enviei, diz o SENHOR.

[9]Вони ім'ям Моїм пророкують вам неправду. Я їх не посилав!"» Так каже Господь.

[10] Assim diz o SENHOR: Logo que se cumprirem para a Babilônia setenta anos, atentarei para vós outros e cumprirei para

[10]Кажу так, бо ось що Господь мовить: «Коли могутності Вавилона виповниться сімдесят років, Я прийду до вас і виконаю обіцянку, що дав вам повернути вас до Єрусалима.

convosco a minha boa palavra, tornando a trazer-vos para este lugar.

[11] Eu é que sei que pensamentos tenho a vosso respeito, diz o SENHOR; pensamentos de paz e não de mal, para vos dar o fim que desejais.

[12] Então, me invocareis, passareis a orar a mim, e eu vos ouvirei.

[13] Buscar-me-eis e me achareis quando me buscardes de todo o vosso coração.

[14] Serei achado de vós, diz o SENHOR, e farei mudar a vossa sorte; congregar-vos-ei de todas as nações e de todos os lugares para onde vos lancei, diz o SENHOR, e tornarei a trazer-vos ao lugar donde vos mandei para o exílio.

[15] Vós dizeis: O SENHOR nos suscitou profetas na Babilônia.

[16] Mas assim diz o SENHOR a respeito do rei que se assenta no trono de Davi e de todo o povo que habita nesta cidade, vossos irmãos, que não saíram convosco para o exílio;

[17] assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que enviarei contra eles a espada, a fome e a peste e fá-los-ei como a figos ruins, que, de ruins que são, não se podem comer.

[18] Persegui-los-ei com a espada, a fome e a peste; fá-los-ei um espetáculo horrendo para todos os reinos da terra; e os porei por objeto de espanto, e de assobio, e de opróbrio entre todas as nações para onde os tiver arrojado;

[11]Бо знаю Я всі задуми Свої щодо вас, задуми щодо процвітання вашого, а не лиха, щоб дати вам майбутнє і надію.

[12]Ви звертатиметеся до Мене, ви прийдете й молитиметеся Мені, та Я вас слухатиму.

[13]Ви будете шукати Мене і знайдете, якщо будете шукати від усього серця.

[14]Я дозволю вам знайти Мене. Я відпущу вас із полону, зберу з усіх місць, куди повиганяв вас. Я поверну вас туди, звідки вигнав». Так каже Господь.

[15]Ви можете сказати: «Господь для нас у Вавилоні підніс пророків».

[16]Але ось що Господь каже царю, що сидить на престолі Давидовім, і усім людям, що мешкають у місті цьому, — братам вашим, що не пішли з вами у полон.

[17]Ось що Господь Всемогутній каже: «Ось я нашлю на них меч, голод і чуму, я їх зроблю подібними до тих бридких фіґ, що їх не можна їсти, бо такі вони препогані.

[18]Я переслідуватиму їх мечем, голодом і чумою й зроблю їх жахом для всіх царств на землі, прокляттям і руїною, тим, що зневажають і ганьблять серед усіх народів, куди Я їх повиганяв.

[19] porque não deram ouvidos às minhas palavras, diz o SENHOR, com as quais, começando de madrugada, lhes enviei os meus servos, os profetas; mas vós não os escutastes, diz o SENHOR.

[19]Бо вони не слухають слів Моїх, які Я постійно шлю їм через Моїх слуг-пророків.

[20] Vós, pois, ouvi a palavra do SENHOR, todos os do exílio que enviei de Jerusalém para a Babilônia.

[20]Почуйте слово Господа, ви, вигнанці з Єрусалима до Вавилона».

[21] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, acerca de Acabe, filho de Colaías, e de Zedequias, filho de Maaséias, que vos profetizam falsamente em meu nome: Eis que os entregarei nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e ele os ferirá diante dos vossos olhos.

[21]Ось що Господь Всемогутній Бог Ізраїлю каже про Агава, сина Колаї, та про Седекію, сина Маасії, що пророкують вам брехню від Мого імені: «Ось Я віддам їх у руки Навуходоносора, царя вавилонського. І він повбиває їх на очах у вас.

[22] Daí surgirá nova espécie de maldição entre os exilados de Judá que estão na Babilônia: o SENHOR te faça como a Zedequias e como a Acabe, os quais o rei da Babilônia assou no fogo;

[22]І для всіх вигнанців з Юдеї, які зараз у Вавилоні, приживеться прокльон: „Хай Господь зробить те ж саме, що й Седекії та Агаву, яких цар Вавилона у вогні спалив”.

[23] porquanto fizeram loucuras em Israel, cometeram adultérios com as mulheres de seus companheiros e anunciaram falsamente em meu nome palavras que não lhes mandei dizer; eu o sei e sou testemunha disso, diz o SENHOR.

[23]Кажу це, тому що ті два пророки грішили поміж людей Ізраїля: вони перелюб чинили з жінками сусідів своїх і Моїм іменем промовляли слова брехливі, яких Я їм не велів казати. Мені відомо це, бо Сам є свідком цього». Так каже Господь.

Лжепророк Шемая

[24] A Semaías, o neelamita, falarás, dizendo:

[24]Скажіть Шемаї з Негелама:

[25] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Porquanto enviaste no teu nome cartas a todo o povo que está em Jerusalém, como também a Sofonias, filho de Maaséias, o sacerdote, e a todos os sacerdotes, dizendo:

[25]«Ось що Господь Всемогутній Бог Ізраїлю каже: „Ти послав листи від свого імені до всіх людей у Єрусалимі й до священика Софонії, сина Маасії, та до інших священиків зі словами:

[26] O SENHOR te pôs por sacerdote em lugar do sacerdote Joiada, para que sejas encarregado da Casa do SENHOR sobre todo homem fanático que quer passar por profeta, para o lançares na prisão e no tronco.

[26]Господь зробив тебе священиком замість священика Єгояди, щоб став ти наглядачем у храмі Господнім. Кожного, хто поводиться як божевільний і пророкує, ти маєш забити в колодки.

[27] Agora, pois, por que não repreendeste a Jeremias, o anatotita, que vos profetiza?

[27]То чому ж ти не заарештував Єремію з Анатота, що за пророка видає себе?

[28] Pois nos enviou mensageiros à Babilônia para nos dizer: Há de durar muito o exílio; edificai casas e habitai nelas; plantai pomares e comei o seu fruto.

[28]Бо він послав нам у Вавилон таке послання: „Ви житимете там довго. Будуйте оселі й живіть, саджайте сади й споживайте їхні плоди”».

[29] Sofonias, o sacerdote, leu esta carta aos ouvidos do profeta Jeremias.

[29]Тоді священик Софонія прочитав цей лист пророку Єремії.

[30] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[30]І слово Господа дійшло до Єремії. Всевишній сказав:

[31] Manda dizer a todos os exilados: Assim diz o SENHOR acerca de Semaías, o neelamita: Porquanto Semaías vos profetizou, não o havendo eu enviado, e vos fez confiar em mentiras,

[31]«Пошли цей лист усім вигнанцям: „Ось що Господь каже про Шемаю з Негелама: „Шемая пророкував вам, хоч Я його й не посилав, і призвів вас до того, що ви повірили у брехню”».

[32] assim diz o SENHOR: Eis que castigarei a Semaías, o neelamita, e à sua descendência; ele não terá ninguém que habite entre este povo e não verá o bem que hei de fazer ao meu povo, diz o SENHOR, porque pregou rebeldia contra o SENHOR.

[32]Тож ось що Господь каже: «Я покараю Шемаю з Негелама й нащадків його. Не матиме він нікого, хто лишився б жити серед народу цього, не побачить він добра, що зроблю Я народу Своєму, бо він людей повчав усупереч Всевишньому іти». Так каже Господь.

Jeremias 30

Deus promete trazer do cativeiro o seu povo

Книга Пророка Єремії 30

Надія

[1] Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, dizendo:

[1]Ось слово, що дійшло до Єремії від Господа:

[2] Assim fala o SENHOR, Deus de Israel: Escreve num livro todas as palavras que eu disse.

[2]«Ось що Господь Бог Ізраїлю каже: „Запиши в сувої всі слова, що Я сказав тобі.

[3] Porque eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que mudarei a sorte do meu povo de Israel e de Judá, diz o SENHOR; fá-los-ei voltar para a terra que dei a seus pais, e a possuirão.

[4] São estas as palavras que disse o SENHOR acerca de Israel e de Judá:

[5] Assim diz o SENHOR: Ouvimos uma voz de tremor e de temor e não de paz.

[6] Perguntai, pois, e vede se, acaso, um homem tem dores de parto. Por que vejo, pois, a cada homem com as mãos na cintura, como a que está dando à luz? E por que se tornaram pálidos todos os rostos?

[7] Ah! Que grande é aquele dia, e não há outro semelhante! É tempo de angústia para Jacó; ele, porém, será livre dela.

[8] Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, eu quebrarei o seu jugo de sobre o teu pescoço e quebrarei os teus canzis; e nunca mais estrangeiros farão escravo este povo,

[9] que servirá ao SENHOR, seu Deus, como também a Davi, seu rei, que lhe levantarei.

[10] Não temas, pois, servo meu, Jacó, diz o SENHOR, nem te espantes, ó Israel; pois eis que te livrarei das terras de longe e à tua descendência, da terra do exílio; Jacó voltará e ficará tranqüilo e em sossego; e não haverá quem o atemorize.

[11] Porque eu sou contigo, diz o SENHOR, para salvar-te; por isso, darei cabo de todas as nações entre as quais te espalhei; de ti, porém, não darei cabo, mas castigar-

[3]Час надходить, коли Я поверну народи Мої ізраїльський та юдейський, що були забрані в полон. Я поверну їх до землі, яку батькам їхнім віддав, щоб могли вони володіти нею”». Так мовить Господь.

[4]Ось слова, що Господь промовив про Ізраїль та Юдею.

[5]Ось що Всевишній каже: «Ми чуєм голос тих, хто голосить від жаху, народ наляканий, немає миру на землі.

[6]Спитайте, будь ласка, й подумайте: Чи може чоловік дитину народити? Звичайно ні! Чому ж усі чоловіки могутні схопилися за животи, неначе жінка при пологах? Чому обличчя їхні бліді ніж полотно? Тому що всі налякані вони.

[7]Біда! Страшний той день! Ще не було такого. Для Якова — це лиха година, але врятований від цього буде він».

[8]«Того дня, — каже Господь Всемогутній, — Я скину ярмо, що на вашій шиї, та розіб’ю кайдани. Ви більше не служитиме чужинцям.

[9]Ізраїльтяни і Юдеї служитимуть Господу їхньому Богу й царю Давиду, якого Я поставлю над ними».

[10]«А ти, слуга мій Якове, народ Ізраїлю, не бійся, — Господь каже, — Ізраїлю, не тремти, бо Я тебе спасу від сторони чужої, й твоїх нащадків виведу з неволі. Повернеться Яків, безпеку і спокій матиме він, ніхто його більше тремтіти не змусить».

[11]«Адже, Ізраїль та Юдея, Я з вами, — каже Господь, — щоб врятувати вас, вигублю Я всі народи, поміж якими вас розкидано було. Але ж Я вас не вигублю, а покараю справедливо, а винним Я не дам уникнути покарання».

te-ei em justa medida e de todo não te inocentarei.

[12] Porque assim diz o SENHOR: Teu mal é incurável, a tua chaga é dolorosa.

[12]Ось що Господь каже: «Рана твоя незагойна не лікується.

[13] Não há quem defenda a tua causa; para a tua ferida não tens remédios nem emplasto.

[13]Немає жодної людини, щоб вгамувати біль, немає ліків, щоб загоїти ту рану.

[14] Todos os teus amantes se esqueceram de ti, já não perguntam por ti; porque te feri com ferida de inimigo e com castigo de cruel, por causa da grandeza da tua maldade e da multidão de teus pecados.

[14]Ізраїль та Юдея, ви друзями були для багатьох народів, але вони забули вас. Як те зробив би ворог, Я покарав суворо вас за тяжку провину вашу, за скоєнні незліченні гріхи.

[15] Por que gritas por motivo da tua ferida? Tua dor é incurável. Por causa da grandeza de tua maldade e da multidão de teus pecados é que eu fiz estas coisas.

[15]Чого ж кричите над раною своєю? Ваш біль — незцілимий. За тяжку свою провину, за гріхи незліченні, вчинив Я з вами ось таке.

[16] Por isso, todos os que te devoram serão devorados; e todos os teus adversários serão levados, cada um deles para o cativeiro; os que te despojam serão despojados, e entregarei ao saque todos os que te saqueiam.

[16]Тож усі, хто смерть несли вам, від меча падуть, усі вороги ваші — всі підуть в заслання! Всі, хто в війні грабіжкою собі скарби здобув, самі пограбовані будуть і втратять все».

[17] Porque te restaurarei a saúde e curarei as tuas chagas, diz o SENHOR; pois te chamaram a repudiada, dizendo: É Sião, já ninguém pergunta por ela.

[17]«Ви можете в тім не сумніватись, бо Я ваше здоров'я відновлю, та вилікую від ран болючих, — Господь каже, — справді бо вас „вигнанцем" називають люди, Сіоном тим, який нікому не потрібен».

[18] Assim diz o SENHOR: Eis que restaurarei a sorte das tendas de Jacó e me compadecerei das suas moradas; a cidade será reedificada sobre o seu montão de ruínas, e o palácio será habitado como outrora.

[18]Ось що Господь каже: «Поверну тих з родини Якова, кого в полон забрали, зглянусь Я на місто Якова. Місто зросте на руїнах, стоятиме палац на своєму місці.

[19] Sairão deles ações de graças e o júbilo dos que se alegram. Multiplicá-los-ei, e

[19]Молебни вдячні будуть линути від них, до того голосу Я згуки радощів додам, Я рід примножу, щоб не вщухали. Я їх

não serão diminuídos; glorificá-los-ei, e não serão apoucados.

[20] Seus filhos serão como na antiguidade, e a sua congregação será firmada diante de mim, e castigarei todos os seus opressores.

[21] O seu príncipe procederá deles, do meio deles sairá o que há de reinar; fá-lo-ei aproximar, e ele se chegará a mim; pois quem de si mesmo ousaria aproximar-se de mim? – diz o SENHOR.

[22] Vós sereis o meu povo, eu serei o vosso Deus.

[23] Eis a tempestade do SENHOR! O furor saiu, e um redemoinho tempestuou sobre a cabeça dos perversos.

[24] Não voltará atrás o brasume da ira do SENHOR, até que tenha executado e cumprido os desígnios do seu coração. Nos últimos dias, entendereis isto.

важливими зроблю, ніхто їх не зневажить.

[20]І сини його будуть як колись, і його громада переді Мною буде. Тож покараю всіх, хто його нищить.

[21]Його володар вийде з власного народу, його правитель вийде з-поміж нього. Його наближу Я, та він наблизиться до Мене, бо тільки по волі Моїй люди наближаються до Бога.

[22]Ви будете Моїм народом, Я ж буду вашим Богом.

[23]Погляньте! Буря Господня покарання несе! Лють Його вибухнула, вихором знялася. Вона кружляє над головами нечестивих.

[24]Палючий гнів Господній не зупиниться, скінчить покарання за наміром своїм. Настане час, і ви збагнете це».

Jeremias 31

Lamento transformado em júbilo

[1] Naquele tempo, diz o SENHOR, serei o Deus de todas as tribos de Israel, e elas serão o meu povo.

[2] Assim diz o SENHOR: O povo que se livrou da espada logrou graça no deserto. Eu irei e darei descanso a Israel.

[3] De longe se me deixou ver o SENHOR, dizendo: Com amor eterno eu te amei; por isso, com benignidade te atraí.

[4] Ainda te edificarei, e serás edificada, ó virgem de Israel! Ainda serás adornada com os teus adufes e sairás com o coro dos que dançam.

Книга Пророка Єремії 31

Новий Ізраїль

[1]«Тоді, — Господь каже, — Я стану Богом для всіх родів Ізраїлю, а вони стануть Моїм народом».

[2]Господь каже: «Всі ті, хто врятувався від меча, знайшли в пустелі милість. Діти Ізраїлю шукатимуть спочинок там».

[3]Господь появиться здалеку і скаже: «Народе Ізраїлю, люблю тебе Я вічною любов'ю, тому й наповнив тебе добротою безмежною.

[4]Я побудую тебе знову, наречена Ізраїль цнотлива. Ти станеш великою країною, та знову прикрашатимеш себе дзвіночками своїми і поведеш веселий танок.

[5] Ainda plantarás vinhas nos montes de Samaria; plantarão os plantadores e gozarão dos frutos.

[6] Porque haverá um dia em que gritarão os atalaias na região montanhosa de Efraim: Levantai-vos, e subamos a Sião, ao SENHOR, nosso Deus!

[7] Porque assim diz o SENHOR: Cantai com alegria a Jacó, exultai por causa da cabeça das nações; proclamai, cantai louvores e dizei: Salva, SENHOR, o teu povo, o restante de Israel.

[8] Eis que os trarei da terra do Norte e os congregarei das extremidades da terra; e, entre eles, também os cegos e aleijados, as mulheres grávidas e as de parto; em grande congregação, voltarão para aqui.

[9] Virão com choro, e com súplicas os levarei; guiá-los-ei aos ribeiros de águas, por caminho reto em que não tropeçarão; porque sou pai para Israel, e Efraim é o meu primogênito.

[10] Ouvi a palavra do SENHOR, ó nações, e anunciai nas terras longínquas do mar, e dizei: Aquele que espalhou a Israel o congregará e o guardará, como o pastor, ao seu rebanho.

[11] Porque o SENHOR redimiu a Jacó e o livrou da mão do que era mais forte do que ele.

[12] Hão de vir e exultar na altura de Sião, radiantes de alegria por causa dos bens do SENHOR, do cereal, do vinho, do azeite, dos cordeiros e dos bezerros; a sua alma

[5]Ти знову виноградники насадиш по горах Самарії. Садівники насадять їх й збиратимуть плоди.

[6]Настане день, коли кричатимуть по горах Ефраїму вартові: „Вставайте, і ходімо до Сіону, до Господа, Бога нашого!”»

[7]Бо ось що Господь каже: «Співайте Якову щасливо і вихваляйте першого серед народів. Вигукуйте, хваліть й промовляйте: „Врятуй народ Свій, Господи, Ізраїлю останок”.

[8]Я з півночі їх приведу, та позбираю їх з усіх кінців землі. Між ними і сліпий, і кульгавий, вагітна й та, що при пологах. Вони повернуться громадою численною.

[9]Ізраїльтяни із плачем прийдуть, тож Я їм мир та спокій подарую, Я поведу їх при потоках вод, дорогою прямою, щоб не спіткнутись їм, бо Я — батько Ізраїля, а Ефраїм — Мій первісток».

[10]Слухайте, народи, слово Господа, оповістить його далеким узбережжям: «Господь людей Ізраїлю розвіяв, але Він збере їх й доглядатиме, немов пастух отару.

[11]Адже Господь приведе назад Якова народ, і врятує його із рук сильнішого за нього плем’я.

[12]Прийдуть вони і весело співатимуть на пагорбах Сіону, й втішатимуться щедрості Господній: пшениці й вина молодому, чудовій олії, ягнятам й худобі. Ізраїль стане немов квітучий сад, напоєний водою, ніколи більш не сумуватиме йому.

será como um jardim regado, e nunca mais desfalecerão.

[13] Então, a virgem se alegrará na dança, e também os jovens e os velhos; tornarei o seu pranto em júbilo e os consolarei; transformarei em regozijo a sua tristeza.

[14] Saciarei de gordura a alma dos sacerdotes, e o meu povo se fartará com a minha bondade, diz o SENHOR.

[15] Assim diz o SENHOR: Ouviu-se um clamor em Ramá, pranto e grande lamento; era Raquel chorando por seus filhos e inconsolável por causa deles, porque já não existem.

[16] Assim diz o SENHOR: Reprime a tua voz de choro e as lágrimas de teus olhos; porque há recompensa para as tuas obras, diz o SENHOR, pois os teus filhos voltarão da terra do inimigo.

[17] Há esperança para o teu futuro, diz o SENHOR, porque teus filhos voltarão para os seus territórios.

[18] Bem ouvi que Efraim se queixava, dizendo: Castigaste-me, e fui castigado como novilho ainda não domado; converte-me, e serei convertido, porque tu és o SENHOR, meu Deus.

[19] Na verdade, depois que me converti, arrependi-me; depois que fui instruído, bati no peito; fiquei envergonhado, confuso, porque levei o opróbrio da minha mocidade.

[20] Não é Efraim meu precioso filho, filho das minhas delícias? Pois tantas vezes quantas falo contra ele, tantas vezes

[13]Тоді дівчата підуть у танок разом із хлопцями й сивими дідами. І їхню тугу Я на радість оберну, Я втішу їх, зміню печаль на свято.

[14]Достатком я священиків задовольню, народ Мій буде втішений достатком, що Я їм дам». Так каже Господь.

[15]Ось що Господь каже: «У Рамі чути голос, голосіння й гіркі ридання. Рахиль ридає над дітьми своїми. Їй не потрібна втіха, бо сини всі мертві».

[16]Ось що Господь каже: «Годі плакати, годі сльози лити, винагорода за все, що ти пережила». Так каже Господь. «Повернуться вони з країни ворогів.

[17]Тож є надія для майбутнього твого, — Господь каже. — Повернуться на власну землю твої діти».

[18]Я справді чув тужіння Ефраїма: «Ти покарав мене немов теля невчене, та твій урок я зрозумів. Дай повернутися мені до Тебе, бо Ти, воістину Господь, мій Бог.

[19]Всевишній мій Господь, я відвернувся від Тебе, та зрозумівши всі гріхи свої, розкаявся, змінивши серце і життя своє. О Господи, спіткав я сором і приниження, бо я носив наругу юності своєї».

[20]Всевишній каже: «Хіба ж бо Ефраїм не дорогий Мій син? Хіба ж не люба він Моя дитина? Хоч часто Я про нього говорив, а все ж його Я пам'ятаю. Тому

ternamente me lembro dele; comove-se por ele o meu coração, deveras me compadecerei dele, diz o SENHOR.

ж Я щиро його люблю і справді йому дуже співчуваю.

21 Põe-te marcos, finca postes que te guiem, presta atenção na vereda, no caminho por onde passaste; regressa, ó virgem de Israel, regressa às tuas cidades.

21Діти Ізраїлю, поставте собі дороговкази та стовпи, які до дому приведуть. Стежте за дорогою, якою йдете. Вернись, Ізраїль цнотлива, до міст твоїх.

22 Até quando andarás errante, ó filha rebelde? Porque o SENHOR criou coisa nova na terra: a mulher infiel virá a requestar um homem.

22Як довго ти блукатимеш, зрадлива дочко? Коли до дому ти прийдеш? Коли Господь нове в цих землях створить: як жінка піклуватися про чоловіка буде».

23 Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ainda dirão esta palavra na terra de Judá e nas suas cidades, quando eu lhe restaurar a sorte: O SENHOR te abençoe, ó morada de justiça, ó santo monte!

23Ось що Господь Всемогутній Бог Ізраїлю каже: «Я знов робитиму добро Юдеї, та поверну народ Мій із полону. Та знов він промовлятиме слова ці в землі Юдеї та по містах її: „Нехай Господь тебе благословить, оселе праведна, Горо свята!"

24 Nela, habitarão Judá e todas as suas cidades juntamente, como também os lavradores e os que pastoreiam os rebanhos.

24Юдея і всі міста її там житимуть разом — хлібороби й ті, хто за отарою ходять,

25 Porque satisfiz à alma cansada, e saciei a toda alma desfalecida.

25бо освіжу Я їхню стомлену душу, кожну знесилену душу зміцню».

26 Nisto, despertei e olhei; e o meu sono fora doce para mim.

26Тут я прокинувся і подивився навколо. То був солодкий сон.

27 Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que semearei a casa de Israel e a casa de Judá com a semente de homens e de animais.

27«Надходять дні, — каже Господь, — коли народ Ізраїля й Юди дім зросте немов насіння з під опікою Моєю».

28 Como velei sobre eles, para arrancar, para derribar, para subverter, para destruir e para afligir, assim velarei sobre eles para edificar e para plantar, diz o SENHOR.

28«Так само пильно, як Я наглядав за ними, щоб вирвати й кинути, розвалити й зруйнувати їх, спричинити лихо, так пильно наглядатиму за ними, щоб відбудувати й насадити, — каже Господь. —

[29] Naqueles dias, já não dirão: Os pais comeram uvas verdes, e os dentes dos filhos é que se embotaram.

[30] Cada um, porém, será morto pela sua iniqüidade; de todo homem que comer uvas verdes os dentes se embotarão.

Firmada nova aliança com Israel

[31] Eis aí vêm dias, diz o SENHOR, em que firmarei nova aliança com a casa de Israel e com a casa de Judá.

[32] Não conforme a aliança que fiz com seus pais, no dia em que os tomei pela mão, para os tirar da terra do Egito; porquanto eles anularam a minha aliança, não obstante eu os haver desposado, diz o SENHOR.

[33] Porque esta é a aliança que firmarei com a casa de Israel, depois daqueles dias, diz o SENHOR: Na mente, lhes imprimirei as minhas leis, também no coração lhas inscreverei; eu serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

[34] Não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR, porque todos me conhecerão, desde o menor até ao maior deles, diz o SENHOR. Pois perdoarei as suas iniqüidades e dos seus pecados jamais me lembrarei.

[35] Assim diz o SENHOR, que dá o sol para a luz do dia e as leis fixas à lua e às estrelas para a luz da noite, que agita o mar e faz bramir as suas ondas; SENHOR dos Exércitos é o seu nome.

[29]У ті часи не говоритимуть більше люди: „Батьки зелений їли виноград, а у дітей оскома на зубах”.

[30]Натомість кожен умиратиме за свою провину. Кожен, хто їстиме зелений виноград, сам оскомину матиме».

Нова угода

[31]«Надходять дні, — каже Господь, — коли Я укладу Нову Угоду з домом Ізраїля та домом Юди — новий Заповіт.

[32]Він не буде схожий на той Заповіт, що Я уклав з батьками їхніми. Ту Угоду я уклав з ними того дня, коли взяв їх за руку, щоб вивести з землі Єгипетської. Вони порушили той Заповіт, хоч Я був Володарем їхнім». Так каже Господь.

[33]«В майбутньому, Я укладу той Заповіт з домом Ізраїлю. Я напишу його на їхнім серці. Я буду їхнім Богом, а вони — Моїм народом.

[34]Не буде більше сусід навчати сусіда, а брат — брата: „Взнайте Господа”. Всі вони Мене знатимуть із найменшого до найбільшого, — каже Господь, — бо Я прощу провину їхню й більш не згадуватиму їхнього гріха».

Господь ніколи не залишить Ізраїль

[35]Ось що Господь каже: «Хто сонце дав, щоб вдень світило? Хто сяяти зіркам і місяцю звелів вночі? Хто море так розбурхує, що його хвилі аж ревуть? Господь Всемогутній — ось Його ім'я.

[36] Se falharem estas leis fixas diante de mim, diz o SENHOR, deixará também a descendência de Israel de ser uma nação diante de mim para sempre.

[36]Хіба як що Я владу втрачу над сонцем і місяцем, зірками і морем, тоді нащадки Ізраїля перестануть буть Моїм народом».

[37] Assim diz o SENHOR: Se puderem ser medidos os céus lá em cima e sondados os fundamentos da terra cá embaixo, também eu rejeitarei toda a descendência de Israel, por tudo quanto fizeram, diz o SENHOR.

[37]Ось що Господь каже: «Хіба що коли люди виміряють все небо угорі, чи зможуть дослідити глибину земних основ, тоді лиш Я відкину весь ізраїльський народ, за все те, що вони вчинили». Так каже Господь.

Новий Єрусалим

[38] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que esta cidade será reedificada para o SENHOR, desde a Torre de Hananel até à Porta da Esquina.

[38]Господь каже: «Дні настають, коли Єрусалим буде перебудовано від вежі Гананел до Кутової брами для Господа.

[39] O cordel de medir estender-se-á para diante, até ao outeiro de Garebe, e virar-se-á para Goa.

[39]І знову межа проляже перед пагорбом Ґарев, а тоді поверне до Ґоа.

[40] Todo o vale dos cadáveres e da cinza e todos os campos até ao ribeiro Cedrom, até à esquina da Porta dos Cavalos para o oriente, serão consagrados ao SENHOR. Esta Jerusalém jamais será desarraigada ou destruída.

[40]Вся долина, де мертві тіла та попіл, і всі поля, що тягнуться аж до Кідронської долини й рогу Кінської брами на сході, святою для Господа буде. Ніколи більше в віках не повалять і не зруйнують його».

Jeremias 32

Jeremias compra um campo em Anatote

[1] Palavra que veio a Jeremias da parte do SENHOR, no ano décimo de Zedequias, rei de Judá, ou décimo oitavo de Nabucodonosor.

[2] Ora, nesse tempo o exército do rei da Babilônia cercava Jerusalém; Jeremias, o profeta, estava encarcerado no pátio da guarda que estava na casa do rei de Judá.

Книга Пророка Єремії 32

Єремія купує поле

[1]Ось слово, що було Єремії від Господа на десятому році правління Седекії, царя Юдеї. То був вісімнадцятий рік царювання Навуходоносора.

[2]Тоді військо царя вавилонського облягло Єрусалим, а пророка Єремію ув’язнили в тюремному дворі в палаці царя Юдеї.

[3] Pois Zedequias, rei de Judá, o havia encerrado, dizendo: Por que profetizas tu que o SENHOR disse que entregaria esta cidade nas mãos do rei da Babilônia, e ele a tomaria;

[3]Седекія, цар Юдеї ув'язнив його, кажучи: «Чому ти так пророкуєш? Ти кажеш, що Господь віддасть це місто в руки царя Вавилона, який його й захопить.

[4] que Zedequias, rei de Judá, não se livraria das mãos dos caldeus, mas infalivelmente seria entregue nas mãos do rei da Babilônia, e com ele falaria boca a boca, e o veria face a face;

[4]Та Седекія, цар Юдеї, не уникне рук вавилонських, бо його напевно віддадуть у руки царя Вавилона, й розмовлятиме з ним віч-на-віч і побачить його на власні очі.

[5] e que ele levaria Zedequias para a Babilônia, onde estaria até que o SENHOR se lembrasse dele, como este disse; e, ainda que pelejásseis contra os caldeus, não seríeis bem sucedidos?

[5]Він поведе Седекію до Вавилона, й перебуватиме він там, доки Я не покараю його, бо ви воюватимете з вавилонянами, але вам не пощастить». Так каже Господь.

[6] Disse, pois, Jeremias: Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[6]І сказав Єремія: «Слово Господа було мені.

[7] Eis que Hananel, filho de teu tio Salum, virá a ti, dizendo: Compra o meu campo que está em Anatote, pois a ti, a quem pertence o direito de resgate, compete comprá-lo.

[7]Ганамел, син Шаллума, дядько твій, прийде до тебе. Він скаже: „Купи собі моє поле, що в Анатоті, бо ти маєш право викупу, щоб придбати його"».

[8] Veio, pois, a mim, segundo a palavra do SENHOR, Hananel, filho de meu tio, ao pátio da guarda e me disse: Compra agora o meu campo que está em Anatote, na terra de Benjamim; porque teu é o direito de posse e de resgate; compra-o. Então, entendi que isto era a palavra do SENHOR.

[8]Тож Ганамел, син дядьки мого, прийшов до мене на подвір'я в'язниці, саме так, як про це сказав Господь. Він сказав: «Купи моє поле, що в Анатоті, у Веніаминовій землі, бо ти маєш право спадкування й викупу». Тож я впевнився, що то було слово Господа.

[9] Comprei, pois, de Hananel, filho de meu tio, o campo que está em Anatote; e lhe pesei o dinheiro, dezessete siclos de prata.

[9]І купив я поле у Ганамела, сина дядьки мого, що було в Анатоті, й заплатив за нього сімнадцять шекелів срібла.

[10] Assinei a escritura, fechei-a com selo, chamei testemunhas e pesei-lhe o dinheiro numa balança.

[10]Я записав це на сувої й запечатав. І уклав я Угоду й сплатив гроші.

[11] Tomei a escritura da compra, tanto a selada, segundo mandam a lei e os estatutos, como a cópia aberta;

[12] dei-a a Baruque, filho de Nerias, filho de Maaséias, na presença de Hananel, filho de meu tio, e perante as testemunhas, que assinaram a escritura da compra, e na presença de todos os judeus que se assentavam no pátio da guarda.

[13] Perante eles dei ordem a Baruque, dizendo:

[14] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Toma esta escritura, esta escritura da compra, tanto a selada como a aberta, e mete-as num vaso de barro, para que se possam conservar por muitos dias;

[15] porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ainda se comprarão casas, campos e vinhas nesta terra.

Jeremias pede esclarecimentos a Deus

[16] Depois que dei a escritura da compra a Baruque, filho de Nerias, orei ao SENHOR, dizendo:

[17] Ah! SENHOR Deus, eis que fizeste os céus e a terra com o teu grande poder e com o teu braço estendido; coisa alguma te é demasiadamente maravilhosa.

[18] Tu usas de misericórdia para com milhares e retribuis a iniqüidade dos pais nos filhos; tu és o grande, o poderoso Deus, cujo nome é o SENHOR dos Exércitos,

[19] grande em conselho e magnífico em obras; porque os teus olhos estão abertos

[11]Тоді я взяв Угоду про купівлю, запечатаний примірник, що містив настанови й умови, і незапечатаний,

[12]й віддав їх Варуху, сину Нерії, сину Масеї, у присутності Ганамела, дядьки мого, і в присутності свідків, що підписали Угоду про купівлю, на очах у всіх юдеїв, що сиділи на тюремному подвір’ї.

[13]І наказав я Варухові у присутності їхній:

[14]«Ось що Господь Всемогутній Бог Ізраїлю каже: „Візьми ці документи, цю Угоду про купівлю: запечатаний примірник і цей незапечатаний і поклади їх у глиняну посудину, щоб вони могли там зберігатися довгий час”.

[15]Бо ось що Господь Всемогутній, Бог Ізраїлю каже: „Мій народ знову купуватиме будинки й поля, й виноградники в землі цій”».

[16]І молився я Господу після того, як віддав Угоду про купівлю Варуху, сину Нерії:

[17]«О Господи Боже! Ти небо й землю сотворив великою Своєю силою й простертою правицею. Нічого неможливого немає для Тебе.

[18]Ти Той, Хто виказує любов до тисяч і воздає синам за злочини батьків їхніх. Ти величний Бог і могутній, чиє ім’я — Господь Всемогутній.

[19]Наміри Твої — величні, діла — потужні. Очі Твої стежать за всіма вчинками людськими, щоб дати

sobre todos os caminhos dos filhos dos homens, para dar a cada um segundo o seu proceder, segundo o fruto das suas obras.

кожному за поведінку його і згідно з плодами його діянь.

[20] Tu puseste sinais e maravilhas na terra do Egito até ao dia de hoje, tanto em Israel como entre outros homens; e te fizeste um nome, qual o que tens neste dia.

[20]Ти, хто творив знамення й чудеса в землі Єгипетській і далі робиш це по сьогодні. І в Ізраїлі, й серед будь-яких народів Ти звеличив ім'я Своє, що вшановується й нині.

[21] Tiraste o teu povo de Israel da terra do Egito, com sinais e maravilhas, com mão poderosa e braço estendido e com grande espanto;

[21]Ти вивів народ наш ізраїльський з Єгипту зі знаменнями й чудесами, силою рук Своїх зробив ти це. Твоя сила — незбагненна.

[22] e lhe deste esta terra, que com juramento prometeste a seus pais, terra que mana leite e mel.

[22]Ти дав їм землю цю, яку присягнувся батькам їхнім віддати, землю, що тече молоком і медом.

[23] Entraram nela e dela tomaram posse, mas não obedeceram à tua voz, nem andaram na tua lei; de tudo o que lhes mandaste que fizessem, nada fizeram; pelo que trouxeste sobre eles todo este mal.

[23]Діти Ізраїлю прийшли і взяли її собі у власність, але вони не слухалися Тебе й не дотримувалися Твоїх законів, які звелів Ти їм виконувати. Тож Ти наслав на них усе це лихо.

[24] Eis aqui as trincheiras já atingem a cidade, para ser tomada; já está a cidade entregue nas mãos dos caldeus, que pelejam contra ela, pela espada, pela fome e pela peste. O que disseste aconteceu; e tu mesmo o vês.

[24]Поглянь, облогові вежі навколо Єрусалима, щоб захопити його. Місто віддано до рук вавилонян, які воюють проти нього мечем, голодом і чумою. Те, що сказав Ти, сповнилося!

[25] Contudo, ó SENHOR Deus, tu me disseste: Compra o campo por dinheiro e chama testemunhas, embora já esteja a cidade entregue nas mãos dos caldeus.

[25]Ти, Господи Боже, сказав мені: „Купи собі поле за срібло, і хай ця угода буде при свідках". Однак місто переходить до рук вавилонян, тож навіщо я ці втратив гроші».

A resposta de Deus

[26] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[26]Слово Господа було Єремії:

[27] Eis que eu sou o SENHOR, o Deus de todos os viventes; acaso, haveria coisa demasiadamente maravilhosa para mim?

[27]«Я — Господь Бог усього живого. Чи є для Мене щось занадто складне?»

28 Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que entrego esta cidade nas mãos dos caldeus, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e ele a tomará.

29 Os caldeus, que pelejam contra esta cidade, entrarão nela, porão fogo a esta cidade e queimarão as casas sobre cujos terraços queimaram incenso a Baal e ofereceram libações a outros deuses, para me provocarem à ira.

30 Porque os filhos de Israel e os filhos de Judá não fizeram senão mal perante mim, desde a sua mocidade; porque os filhos de Israel não fizeram senão provocar-me à ira com as obras das suas mãos, diz o SENHOR.

31 Porque para minha ira e para meu furor me tem sido esta cidade, desde o dia em que a edificaram e até ao dia de hoje, para que eu a removesse da minha presença,

32 por causa de toda a maldade que fizeram os filhos de Israel e os filhos de Judá, para me provocarem à ira, eles, os seus reis, os seus príncipes, os seus sacerdotes e os seus profetas, como também os homens de Judá e os moradores de Jerusalém.

33 Viraram-me as costas e não o rosto; ainda que eu, começando de madrugada, os ensinava, eles não deram ouvidos, para receberem a advertência.

34 Antes, puseram as suas abominações na casa que se chama pelo meu nome, para a profanarem.

28Тож ось що Господь каже: «Я віддам це місто у руки вавилонян, у руки Навуходоносора, царя вавилонського, и він захопить його.

29Прийдуть вавилоняни, що воюють проти міста, й підпалять його. Вони спалять його і ті будинки, що на дахах їхніх люди воскурювали запашне куріння Ваалу та возливали ливні жертви богам іншим і тим розгнівали Мене.

30Бо народ Ізраїлю та Юдеї і справді змолоду те чинив, що Я вважаю за гидоту, тому сини Ізраїля й розгнівали Мене своїми вчинками.

31Справді, Я був страшенно розлючений цим містом від того дня, як його побудували, й донині. Я мушу розвалити вщент його геть з очей

32за все лихо синів Ізраїля та Юди, яке вони скоїли, щоб роздратувати Мене: вони, царі, князі, священики та пророки їхні, всі мужі Юдеї й мешканці Єрусалима.

33Спиною повернулися ізраїльтяни та юдеї до Мене, та не питали допомоги. Хоч Я їх раз-у-раз навчав, вони науку Мою не сприймали.

34Вони поставили своїх мерзотних бовванів у храмі, що носить ім’я Моє, і осквернили його.

[35] Edificaram os altos de Baal, que estão no vale do filho de Hinom, para queimarem a seus filhos e a suas filhas a Moloque, o que nunca lhes ordenei, nem me passou pela mente fizessem tal abominação, para fazerem pecar a Judá.

[35]Вони спорудили узвишшя Ваалу в долині Бен-Гінном, щоб приносити в жертву Молоху синів і дочок своїх, чого Я ніколи не наказував їм робити. Мені й на думку ніколи не спадала, що вони на те спроможні. Це й призвело Юдею до гріха».

[36] Agora, pois, assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, acerca desta cidade, da qual vós dizeis: Já está entregue nas mãos do rei da Babilônia, pela espada, pela fome e pela peste.

[36]Ви кажете: «Єрусалим буде відданий в руки царя Вавилону мечем, голодомором і чумою». Але Господь Бог народу ізраїльського каже:

[37] Eis que eu os congregarei de todas as terras, para onde os lancei na minha ira, no meu furor e na minha grande indignação; tornarei a trazê-los a este lugar e farei que nele habitem seguramente.

[37]«Я позбираю їх докупи з усіх земель, куди повиганяв їх у гніві Своєму й люті Своїй. Я поверну їх до цього місця й дам їм жити в безпеці.

[38] Eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

[38]Вони будуть Моїм народом, а Я — їхнім Богом.

[39] Dar-lhes-ei um só coração e um só caminho, para que me temam todos os dias, para seu bem e bem de seus filhos.

[39]Я дам їм одне серце й одну мету, так щоб вони і їхні діти завжди покорялися Мені.

[40] Farei com eles aliança eterna, segundo a qual não deixarei de lhes fazer o bem; e porei o meu temor no seu coração, para que nunca se apartem de mim.

[40]Я укладу вічну Угоду з народами Ізраїлю та Юдеї, від якої не відвернуся ніколи. Я буду творити їм добро і в серця їхні вкладу повагу до Мене, тож ніколи й вони від Господа не відвернуться.

[41] Alegrar-me-ei por causa deles e lhes farei bem; plantá-los-ei firmemente nesta terra, de todo o meu coração e de toda a minha alma.

[41]Я буду радий добро для них творити й насаджу їх у цій землі від усього Свого серця і від усієї Своєї душі».

[42] Porque assim diz o SENHOR: Assim como fiz vir sobre este povo todo este grande mal, assim lhes trarei todo o bem que lhes estou prometendo.

[42]Бо ось що Господь каже: «Так само, як Я наслав усі ті великі страждання на цей народ, так Я пошлю на них усе благо, що обіцяв їм.

[43] Comprar-se-ão campos nesta terra, da qual vós dizeis: Está deserta, sem homens nem animais; está entregue nas mãos dos caldeus.

[44] Comprarão campos por dinheiro, e lavrarão as escrituras, e as fecharão com selos, e chamarão testemunhas na terra de Benjamim, nos contornos de Jerusalém, nas cidades de Judá, nas cidades da região montanhosa, nas cidades das planícies e nas cidades do Sul; porque lhes restaurarei a sorte, diz o SENHOR.

[43]Ви кажете: „Країна спустошена, не живе там ні людина, ні тварина, вавилоняни захопили її”. Та згодом люди знову купуватимуть поля в цій землі.

[44]Поля купуватимуть за срібло, угоди записуватимуть і прикладатимуть печатку, і свідків братимуть у землі Веніаминовій та по околицях Єрусалима, і в містах Юдеї, і в горах, у містах Шефелу й у містах Негеву, бо Я їх поверну з неволі». Каже так Господь.

Jeremias 33

Promessas de paz e prosperidade

[1] Veio a palavra do SENHOR a Jeremias, segunda vez, estando ele ainda encarcerado no pátio da guarda, dizendo:

[2] Assim diz o SENHOR que faz estas coisas, o SENHOR que as forma para as estabelecer (SENHOR é o seu nome):

[3] Invoca-me, e te responderei; anunciar-te-ei coisas grandes e ocultas, que não sabes.

[4] Porque assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, a respeito das casas desta cidade e das casas dos reis de Judá, que foram derribadas para a defesa contra as trincheiras e a espada:

[5] Quando se der a peleja contra os caldeus, para que eu as encha de cadáveres de homens, feridos por minha ira e meu furor, porquanto desta cidade escondi o meu rosto, por causa de toda a sua maldade,

Книга Пророка Єремії 33

Господня обітниця

[1]І було Єремії слово Господа вдруге, коли він усе ще був ув’язнений на храмовому подвір’ї.

[2]Ось що Господь каже: «Господь — це Той, Хто створив небо і землю, Той, Хто надав форми й утвердив її. Господь — ім’я Його!

[3]Юдея, звернись до Мене, і Я відповім тобі. Я розповім тобі великі й незбагнені речі, яких ти не знаєш.

[4]Бо ось що Господь Бог Ізраїлю каже про будинки міста цього й про палаци царів Юдеї, які зруйновано було, щоб зробити облогові укріплення:

[5]„Вавилоняни йдуть воювати проти міста. Вони наповнять його тілами тих людей, яких Я повбивав у гніві й люті. Я відвернувся від міста цього за все те лихо, що накоїли вони”.

[6] eis que lhe trarei a ela saúde e cura e os sararei; e lhes revelarei abundância de paz e segurança.

[7] Restaurarei a sorte de Judá e de Israel e os edificarei como no princípio.

[8] Purificá-los-ei de toda a sua iniqüidade com que pecaram contra mim; e perdoarei todas as suas iniqüidades com que pecaram e transgrediram contra mim.

[9] Jerusalém me servirá por nome, por louvor e glória, entre todas as nações da terra que ouvirem todo o bem que eu lhe faço; espantar-se-ão e tremerão por causa de todo o bem e por causa de toda a paz que eu lhe dou.

[10] Assim diz o SENHOR: Neste lugar, que vós dizeis que está deserto, sem homens nem animais, nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, que estão assoladas, sem homens, sem moradores e sem animais, ainda se ouvirá

[11] a voz de júbilo e de alegria, e a voz de noivo, e a de noiva, e a voz dos que cantam: Rendei graças ao SENHOR dos Exércitos, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre; e dos que trazem ofertas de ações de graças à Casa do SENHOR; porque restaurarei a sorte da terra como no princípio, diz o SENHOR.

[12] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda neste lugar, que está deserto, sem homens e sem animais, e em todas as suas cidades, haverá morada de pastores que façam repousar aos seus rebanhos.

[6]Я принесу їм ліки й зцілення, відкрию їм мир і безпеку.

[7]Я поверну полонених в Юдею та Ізраїль, Я відбудую все так, як було спершу.

[8]Очищу Я їх від гріхів усіх, які проти Мене скоїли, прощу все зло, яким ображали Мене.

[9]І тоді відомим стане це місце, як місто, що радість, хвалу і славу дає Мені перед усіма народами землі, які почують про все добро, що роблю їм. Вони злякаються і затремтять від усього добра і миру, що Я роблю для Єрусалима».

[10]Ось що Господь каже: «Ви кажете, що місто спустошене, без людей і тварин». Та знайте, що по міста Юдеї й вулиці Єрусалима, почують знову

[11]звуки співу й веселощів, і голос молодого й молодої, й голос тих, хто мовить: «Славте Господа Всемогутнього, бо Господь — це благо, Його любов — назавжди! Це знову буде чутно від тих, що приносять жертви дяки в дім Господній. Так станеться, бо Я поверну те, що було забрано з краю, і поновлю все, як спершу це було». Так каже Господь.

[12]Ось що Господь каже: «У цім спустошенім місці, без людини й тварини, і також по всіх містах знову будуть люди, знову будуть пасовиська, щоб отари спочивали.

[13] Nas cidades da região montanhosa, e nas cidades das planícies, e nas cidades do Sul, na terra de Benjamim, e nos contornos de Jerusalém, e nas cidades de Judá, ainda passarão os rebanhos pelas mãos de quem os conte, diz o SENHOR.

[13]По містах гірської країни, на західному підгір'ї, й по містах Неґеву, у землі Веніамина, й по містах Юдеї знову будуть вівці, що ходитимуть під рукою пастухів, хто їх рахують».

Repetição da promessa do Renovo de Davi

Jeremias 23.5-6

Божий (добрий) парост

[14] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que cumprirei a boa palavra que proferi à casa de Israel e à casa de Judá.

[14]«Надходять дні, — Господь каже, — коли Я виконаю обіцянку, що дав Ізраїлю й народу Юдеї.

[15] Naqueles dias e naquele tempo, farei brotar a Davi um Renovo de justiça; ele executará juízo e justiça na terra.

[15]У ті дні вирощу Я з коліна Давидова праведний парост. І правитиме він у країні добром і справедливістю.

[16] Naqueles dias, Judá será salvo e Jerusalém habitará seguramente; ela será chamada SENHOR, Justiça Nossa.

[16]Тоді Юдею врятовано буде, і Єрусалим житиме в безпеці. І ось як зватимуть його „Господь — наш звитяжець"».

[17] Porque assim diz o SENHOR: Nunca faltará a Davi homem que se assente no trono da casa de Israel;

[17]Бо ось що Господь каже: «Ніколи в Давида не переведеться потомок, що сидітиме на царському престолі дому Ізраїля.

[18] nem aos sacerdotes levitas faltará homem diante de mim, para que ofereça holocausto, queime oferta de manjares e faça sacrifício todos os dias.

[18]Та й у священиків-левитів не переведеться муж, що стоятиме переді Мною і приноситиме Мені жертви всеспалення, воскурюватиме офіри й щодня приноситиме пожертви».

[19] Veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[19]Слово Господа було Єремії.

[20] Assim diz o SENHOR: Se puderdes invalidar a minha aliança com o dia e a minha aliança com a noite, de tal modo que não haja nem dia nem noite a seu tempo,

[20]Ось що Господь каже: «Якщо зможете ви скасувати Угоду Мою з днем і ніччю, щоб вони не наставали у призначений час,

[21] poder-se-á também invalidar a minha aliança com Davi, meu servo, para que não tenha filho que reine no seu trono; como também com os levitas sacerdotes, meus ministros.

[21]тоді Угоду Мою зі слугою Моїм Давидом, щоб не було в нього сина, який би царював на престолі його, і Угоду Мою зі слугами Моїми священиками-левитами буде скасовано.

[22] Como não se pode contar o exército dos céus, nem medir-se a areia do mar, assim tornarei incontável a descendência de Davi, meu servo, e os levitas que ministram diante de mim.

[23] Veio ainda a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[24] Não atentas para o que diz este povo: As duas famílias que o SENHOR elegeu, agora as rejeitou? Assim desprezam a meu povo, que a seus olhos já não é povo.

[25] Assim diz o SENHOR: Se a minha aliança com o dia e com a noite não permanecer, e eu não mantiver as leis fixas dos céus e da terra,

[26] também rejeitarei a descendência de Jacó e de Davi, meu servo, de modo que não tome da sua descendência quem domine sobre a descendência de Abraão, Isaque e Jacó; porque lhes restaurarei a sorte e deles me apiedarei.

Jeremias 34

Prediz-se a sorte de Zedequias

[1] Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, quando Nabucodonosor, rei da Babilônia, e todo o seu exército, e todos os reinos da terra que estavam debaixo do seu poder, e todos os povos pelejavam contra Jerusalém e contra todas as suas cidades, dizendo:

[2] Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Vai, fala a Zedequias, rei de Judá, e dize-lhe: Assim diz o SENHOR: Eis que eu entrego esta cidade nas mãos do rei da Babilônia, o qual a queimará.

[22]Так само як військо Небесне незліченне, як пісок морський неміряний, так Я примножу нащадків слуги Мого Давида й левитів, що служать йому».

[23]Слово Господа було Єремії:

[24]«Хіба ти не чув, що ці люди кажуть: „Колись два роди Господь обрав: Ізраїль та Юдею, а зараз Він відштовхнув їх, та не приймає їх як Свій народ”».

[25]Ось що Господь каже: «Якби Моя угода з днем і ніччю не виконувалася, якби Я не визначив законів щодо неба й землі,

[26]можливо б тоді відштовхнув Я нащадків Якова й слуги Мого Давида й не брав би з його синів тих, хто править нащадками Авраама, Ісаака та Якова, бо поверну Я народ їхній, що забраний був у полон, і змилосерджуся над ним».

Книга Пророка Єремії 34

Застереження Седекії, царю юдейському

[1]Слово Господа було Єремії, коли Навуходоносор, цар Вавилону, і все його військо, й усі царства землі, підлеглі йому, і всі їхні народи воювали проти Єрусалима та всіх довколишніх міст.

[2]Ось що Господь Бог Ізраїлю каже: «Піди до Седекії, царя Юдеї, та скажи йому, що Господь так мовить: „Віддам Я це місто в руки царя Вавилону, й він спалить його.

[3] Tu não lhe escaparás das mãos; pelo contrário, serás preso e entregue nas suas mãos; tu verás o rei da Babilônia face a face, e ele te falará boca a boca, e entrarás na Babilônia.

[3]І ти не уникнеш руки його. Ти побачиш царя Вавилону на власні очі й розмовлятимеш з ним віч-на-віч, а потім підеш до Вавилону".

[4] Todavia, ouve a palavra do SENHOR, ó Zedequias, rei de Judá: Assim diz o SENHOR a teu respeito: Não morrerás à espada.

[4]Але почуй слово Господа, Седекіє, царю Юдеї. Ось що Господь каже про тебе: „Ти не загинеш у бою від меча.

[5] Em paz morrerás, e te queimarão perfumes a ti, como se queimaram a teus pais, que, como reis, te precederam, e te prantearão, dizendo: Ah! SENHOR! Pois eu é que disse a palavra, diz o SENHOR.

[5]Помреш ти в мирі, й так само як на честь твоїх предків, царів колишніх, що були до тебе, палено було погребальне багаття, так люди палитимуть вогні і на твою честь. Вони тужитимуть за тобою, кажучи: „О горе, володарю!" — бо Я так наказав"». Так каже Господь.

[6] Falou Jeremias, o profeta, a Zedequias, rei de Judá, todas estas palavras, em Jerusalém,

[6]І пророк Єремія всі ці слова промовив до Седекії, царя Юдеї, в Єрусалимі.

[7] quando o exército do rei da Babilônia pelejava contra Jerusalém e contra todas as cidades que restavam de Judá, contra Laquis e contra Azeca; porque só estas ficaram das cidades fortificadas de Judá.

[7]І військо царя Вавилону воювало проти Єрусалима й усіх міст Юдеї, що ще лишилися: Лахиша й Азеки — єдині укріплені міста Юдеї, що лишилися.

As ameaças de Deus por causa da escravatura

Народ порушує одну з угод

[8] Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, depois que o rei Zedequias fez aliança com todo o povo de Jerusalém, para lhes apregoar a liberdade:

[8]Це слово було Єремії від Господа після того, як цар Седекія уклав угоду зі всіма людьми, що перебували в Єрусалимі, щоб проголосити звільнення від рабства.

[9] que cada um despedisse forro o seu servo e cada um, a sua serva, hebreu ou hebréia, de maneira que ninguém retivesse como escravos hebreus, seus irmãos.

[9]Кожен із них мав відпустити на волю своїх рабів-юдеїв, чоловіків і жінок, щоб жоден юдей не був рабом у свого брата-юдея.

[10] Todos os príncipes e todo o povo que haviam entrado na aliança obedeceram, despedindo forro cada um o seu servo e cada um a sua serva, de maneira que já

[10]І всі вельможі, і всі люди, погодилися відпустити своїх рабів-чоловіків і жінок-рабинь, щоб більше ніколи їм не служили;

não os retiveram como escravos; obedeceram e os despediram.

11 Mas depois se arrependeram, e fizeram voltar os servos e as servas que haviam despedido forros, e os sujeitaram por servos e por servas.

11та після цього вони вирішили знов поневолити всіх тих, кого повідпускали.

12 Veio, pois, a palavra do SENHOR a Jeremias, da parte do SENHOR, dizendo:

12І слово Господа було Єремії.

13 Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eu fiz aliança com vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, da casa da servidão, dizendo:

13Він сказав: «Ось що Господь Бог Ізраїлю каже: „Я уклав Угоду з вашими батьками, коли вивів їх із Єгипту, з дому рабства. Я їм сказав:

14 Ao fim de sete anos, libertareis cada um a seu irmão hebreu, que te for vendido a ti e te houver servido seis anos, e despedi-lo-ás forro; mas vossos pais não me obedeceram, nem inclinaram os seus ouvidos a mim.

14„Наприкінці кожного сьомого року кожен із вас дасть волю своєму братові-єврею, який себе продав вам. Він тобі служитиме шість років, і ти його відпустиш, і він буде вільний. Але батьки ваші не слухали Мене і уваги на це не звертали.

15 Não há muito, havíeis voltado a fazer o que é reto perante mim, apregoando liberdade cada um ao seu próximo; e tínheis feito perante mim aliança, na casa que se chama pelo meu nome;

15Не так давно ви змінили серця, та поклялися робити, що є праведним. Ви навіть уклали Угоду у храмі Господньому, у присутності Моєї, та поклялися ім'ям Моїм відпустити усіх братів-євреїв.

16 mudastes, porém, e profanastes o meu nome, fazendo voltar cada um o seu servo e cada um, a sua serva, os quais, deixados à vontade, já tínheis despedido forros, e os sujeitastes, para que fossem vossos servos e servas.

16Але ж ви передумали й знечестили ім'я Моє. Кожен із вас повернув собі раба свого й рабиню, яких ви позвільняли, та ви примусили їх знову стати вашими рабами й рабинями"».

17 Portanto, assim diz o SENHOR: Vós não me obedecestes, para apregoardes a liberdade, cada um a seu irmão e cada um ao seu próximo; pois eis que eu vos apregôo a liberdade, diz o SENHOR, para a espada, para a peste e para a fome; farei

17Тож ось що Господь каже: «Ви Мене не слухали, ви не проголосили волі для своїх братів-юдеїв, тож Я проголошую звільнення для вас, волю впасти від меча, чуми й голоду. І зроблю з вами таке, що нажахає всі царства на землі.

que sejais um espetáculo horrendo para todos os reinos da terra.

[18] Farei aos homens que transgrediram a minha aliança e não cumpriram as palavras da aliança que fizeram perante mim como eles fizeram com o bezerro que dividiram em duas partes, passando eles pelo meio das duas porções;

[18]Тих, хто порушував Мою Угоду, хто не додержувався слів Угоди, що вони уклали зі Мною, з тими Я вчиню як із телям, яке вони розтинають навпіл і проходять між його частинами.

[19] os príncipes de Judá, os príncipes de Jerusalém, os oficiais, os sacerdotes e todo o povo da terra, os quais passaram por meio das porções do bezerro,

[19]Вожді Юдеї та вожді Єрусалима, євнухи й священики, й усі люди краю — це вони проходили між половинами теляти.

[20] entregá-los-ei nas mãos de seus inimigos e nas mãos dos que procuram a sua morte, e os cadáveres deles servirão de pasto às aves dos céus e aos animais da terra.

[20]Я їх віддам до рук ворогів їхніх, що прагнуть убити їх. Тіла їхні стануть поживою для птаства небесного й для звірів земних.

[21] A Zedequias, rei de Judá, e a seus príncipes, entregá-los-ei nas mãos de seus inimigos e nas mãos dos que procuram a sua morte, nas mãos do exército do rei da Babilônia, que já se retiraram de vós.

[21]Я віддам Седекію, царя Юдеї, й вельмож його в руки ворогів їхніх й у руки тих, хто прагне вбити їх, в руки війська царя Вавилону, не зважаючи навіть не те, що вони вже залишили Єрусалим».

[22] Eis que eu darei ordem, diz o SENHOR, e os farei tornar a esta cidade, e pelejarão contra ela, tomá-la-ão e a queimarão; e as cidades de Judá porei em assolação, de sorte que ninguém habite nelas.

[22]«Ось що Я накажу, — каже Господь, — Я їх знову поверну до Єрусалима й воюватимуть вони проти нього, й захоплять його, і спалять. І оберну Я міста Юдеї на пустку, де ніхто не житиме».

Jeremias 35

A fidelidade dos recabitas

[1] Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, nos dias de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, dizendo:

[2] Vai à casa dos recabitas, fala com eles, leva-os à Casa do SENHOR, a uma das câmaras, e dá-lhes vinho a beber.

Книга Пророка Єремії 35

Добрий приклад родини Рехавіїв

[1]Ось слово, що було Єремії від Господа за часів Єгоякима, сина Йосії, царя Юдеї:

[2]«Піди до дому Рехавіїв, поговори з ними й приведи їх до храму Господнього, до однієї кімнати, і дай їм випити вина».

[3] Então, tomei a Jazanias, filho de Jeremias, filho de Habazinias, aos irmãos, e a todos os filhos dele, e a toda a casa dos recabitas;

[3]Тож узяв я Яазанію, сина Єремії, який був сином Гаваззінії, і братів його, і всіх дітей його, і весь дім Рехавіїв,

[4] e os levei à Casa do SENHOR, à câmara dos filhos de Hanã, filho de Jigdalias, homem de Deus, que está junto à câmara dos príncipes e sobre a de Maaséias, filho de Salum, guarda do vestíbulo;

[4]і привів їх до дому Господнього, до кімнати синів Ганана, сина Іґдалії, Божого чоловіка, що була поруч із кімнатою вельмож, над кімнатою Манассії, сина Шаллума, одвірного.

[5] e pus diante dos filhos da casa dos recabitas taças cheias de vinho e copos e lhes disse: Bebei vinho.

[5]І поставив я перед Рехавіями глечики, повні вина, й келихи. І промовив я до них: «Пийте вино».

[6] Mas eles disseram: Não beberemos vinho, porque Jonadabe, filho de Recabe, nosso pai, nos ordenou: Nunca jamais bebereis vinho, nem vós nem vossos filhos;

[6]Але вони відповіли: «Ми не п'ємо вина, бо предок наш Йонадав, син Рехава, так нам наказав: „Ні ви, ані нащадки ваші ніколи вина не пийте.

[7] não edificareis casa, não fareis sementeiras, não plantareis, nem possuireis vinha alguma; mas habitareis em tendas todos os vossos dias, para que vivais muitos dias sobre a terra em que viveis peregrinando.

[7]Будинків не будуйте, не сійте й не насаджуйте виноградників. Ви не повинні мати всього цього. Натомість усе життя мешкайте у наметах, щоб довгі дні були ваші на землі, якою мандруватиме ви із краю в край як чужинці".

[8] Obedecemos, pois, à voz de Jonadabe, filho de Recabe, nosso pai, em tudo quanto nos ordenou; de maneira que não bebemos vinho em todos os nossos dias, nem nós, nem nossas mulheres, nem nossos filhos, nem nossas filhas;

[8]Тож маємо слухатися кожного наказу, що Йонадав, син Рехава, предок наш, дав нам. Ми не п'ємо вина все життя своє, ні жінки, ні сини чи дочки наші.

[9] nem edificamos casas para nossa habitação; não temos vinha, nem campo, nem semente.

[9]Ми не будуємо будинків, щоб жити, не маємо виноградників, ні ланів, ні врожаю не маємо.

[10] Mas habitamos em tendas, e, assim, obedecemos, e tudo fizemos segundo nos ordenou Jonadabe, nosso pai.

[10]Ми живемо в наметах й слухняно виконуємо все, що нам наказав предок наш Йонадав.

[11] Quando, porém, Nabucodonosor, rei da Babilônia, subia a esta terra, dissemos: Vinde, e refugiemo-nos em Jerusalém, por causa do exército dos caldeus e dos siros; e assim ficamos em Jerusalém.

[11]Але коли Навуходоносор, цар Вавилону, напав на цю землю, ми сказали: „Ходімо, мусимо піти до Єрусалима, щоб уникнути війська вавилонського і війська арамійського. І ми лишилися в Єрусалимі”».

[12] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[12]Слово Господа було Єремії.

[13] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Vai e dize aos homens de Judá e aos moradores de Jerusalém: Acaso, nunca aceitareis a minha advertência para obedecerdes às minhas palavras? – diz o SENHOR.

[13]Ось що Господь Всемогутній Бог Ізраїлю каже: «Іди й скажи народу Юдеї та всім мешканцям Єрусалима: „Хіба ви не приймаєте науки, слухаючи слова Мої?”» Так каже Господь:

[14] As palavras de Jonadabe, filho de Recabe, que ordenou a seus filhos não bebessem vinho, foram guardadas; pois, até ao dia de hoje, não beberam; antes, obedecem às ordens de seu pai; a mim, porém, que, começando de madrugada, vos tenho falado, não me obedecestes.

[14]«Слово Йонадава, сина Рехава, що він повелів синам своїм: вина не пити — виконується. Вони вина не п’ють і понині, бо слухаються наказу свого предка. Я раз-у-раз до вас звертався, але ви Мене не слухаєтеся.

[15] Começando de madrugada, vos tenho enviado todos os meus servos, dizendo: Convertei-vos agora, cada um do seu mau caminho, fazei boas as vossas ações e não sigais a outros deuses para servi-los; assim ficareis na terra que vos dei a vós outros e a vossos pais; mas não me inclinastes os ouvidos, nem me obedecestes a mim.

[15]Знову й знову Я невтомно посилаю до вас слуг Своїх пророків». Вони казали: «Кожен із вас хай зверне з путі лихої й виправить вчинки свої. Не ходіть за іншими богами й не служіть їм. Тоді ви житимете на землі, що її дав Я вам і батькам вашим, але ви не звернули уваги, не слухали Мене.

[16] Visto que os filhos de Jonadabe, filho de Recabe, guardaram o mandamento de seu pai, que ele lhes ordenara, mas este povo não me obedeceu,

[16]Сини Йонадава, сина Рехава, додержувалися наказу, що їм дав їхній предок, а ці люди Мене не слухали».

[17] por isso, assim diz o SENHOR, o Deus dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que trarei sobre Judá e sobre todos os

[17]Тож ось що Господь Всемогутній Бог Ізраїлю каже: «Ось Я нашлю на Юдею і всіх мешканців Єрусалима всі нещастя, про які Я пророкав їм, бо до них Я

moradores de Jerusalém todo o mal que falei contra eles; pois lhes tenho falado, e não me obedeceram, clamei a eles, e não responderam.

[18] À casa dos recabitas disse Jeremias: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Pois que obedecestes ao mandamento de Jonadabe, vosso pai, e guardastes todos os seus preceitos, e tudo fizestes segundo vos ordenou,

[19] por isso, assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Nunca faltará homem a Jonadabe, filho de Recabe, que esteja na minha presença.

Jeremias 36

O rolo de Jeremias é lido no templo

[1] No quarto ano de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, veio esta palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[2] Toma um rolo, um livro, e escreve nele todas as palavras que te falei contra Israel, contra Judá e contra todas as nações, desde o dia em que te falei, desde os dias de Josias até hoje.

[3] Talvez ouçam os da casa de Judá todo o mal que eu intento fazer-lhes e venham a converter-se cada um do seu mau caminho, e eu lhes perdoe a iniqüidade e o pecado.

[4] Então, Jeremias chamou a Baruque, filho de Nerias; escreveu Baruque no rolo, segundo o que ditou Jeremias, todas as palavras que a este o SENHOR havia revelado.

промовляв, але вони не слухали Мене. Я кликав їх, вони не озивалися».

[18]А до родини Рехавіїв Єремія сказав: «Ось що Господь Всемогутній Бог Ізраїлю каже: „За те, що слухалися ви наказу предка вашого Йонадава й дотримувалися всіх його наказів, і все робили, що він велів вам,

[19]тому ось що Господь Всемогутній Бог Ізраїлю каже: „Не переведеться в родині Йонадава, сина Рехава, нащадок, що служитиме Мені"».

Книга Пророка Єремії 36

Цар Єгояким спалює Єреміїн сувій

[1]На четвертому році царювання Єгоякима, сина Йосії, царя Юдеї, слово Господа було пророку Єремії:

[2]«Візьми сувій і напиши на ньому всі слова, що Я до тебе промовив щодо Ізраїлю, Юдеї і всіх народів від найпершого дня, коли Я говорив до тебе, з часів Йосії аж до сьогодні.

[3]Може, дім Юди почує про всі кари, що Я надумав на них наслати, і кожен із них відвернеться від лихого путі свого. Тоді Я прощу їхню провину й гріхи їхні».

[4]Тож покликав Єремія Варуха, сина Нерії, і Варух написав на сувої зі слів Єремії всі слова Господа, які Він промовив до нього.

[5] Jeremias ordenou a Baruque, dizendo: Estou encarcerado; não posso entrar na Casa do SENHOR.

[6] Entra, pois, tu e, do rolo que escreveste, segundo o que eu ditei, lê todas as palavras do SENHOR, diante do povo, na Casa do SENHOR, no dia de jejum; e também as lerás diante de todos os de Judá que vêm das suas cidades.

[7] Pode ser que as suas humildes súplicas sejam bem acolhidas pelo SENHOR, e cada um se converta do seu mau caminho; porque grande é a ira e o furor que o SENHOR tem manifestado contra este povo.

[8] Fez Baruque, filho de Nerias, segundo tudo quanto lhe havia ordenado Jeremias, o profeta, e leu naquele livro as palavras do SENHOR, na Casa do SENHOR.

[9] No quinto ano de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, no mês nono, apregoaram jejum diante do SENHOR a todo o povo em Jerusalém, como também a todo o povo que vinha das cidades de Judá a Jerusalém.

[10] Leu, pois, Baruque naquele livro as palavras de Jeremias na Casa do SENHOR, na câmara de Gemarias, filho de Safã, o escriba, no átrio superior, à entrada da Porta Nova da Casa do SENHOR, diante de todo o povo.

O rolo é lido diante dos príncipes

[11] Ouvindo Micaías, filho de Gemarias, filho de Safã, todas as palavras do SENHOR, naquele livro,

[5]І сказав Єремія Варуху: «Мене ув’язнено, не можу я піти до храму Господнього.

[6]Ти підеш і прочитаєш із сувою слова Господа, що записав з моїх слів, людям у домі Господньому в день посту. І прочитаєш їх також усім юдеям, що приходять сюди з міст своїх.

[7]Може, прохання їхнє дійде до Господа, і кожен із них зверне зі свого лихого шляху, бо дуже великі гнів і обурення Господа проти народу цього».

[8]І Варух, син Нерії, все зробив, що пророк Єремія наказав йому. Він прочитав слова Господа з сувою в храмі Господньому.

[9]На п’ятий рік царювання Єгоякима, сина Йосії, царя Юдеї, на дев’ятий місяць вони оголосили піст перед Господом для всього народу єрусалимського й усіх людей, що приходять із міст Юдеї до Єрусалима.

[10]Варух прочитав усім людям сувій зі словами Єремії в храмі Господньому, в покоях Ґемарії, сина писаря Шафана, на верхньому подвір’ї, біля Нової брами храму Господнього.

[11]Коли Михей, син Ґемарії, сина Шафана, почув усі слова Господа із сувою,

[12] desceu à casa do rei, à câmara do escrivão. Eis que todos os príncipes estavam ali assentados: Elisama, o escrivão, Delaías, filho de Semaías, Elnatã, filho de Acbor, Gemarias, filho de Safã, Zedequias, filho de Hananias, e todos os outros príncipes.

[12]він пішов до царського палацу, до покоїв писаря, де були всі вельможі: писар Елішама, і Делая, син Шемаї, та Елнатан, син Акбора, Ґемарія, син Шафана, Седекія, син Хананії, і всі інші вельможі.

[13] Micaías anunciou-lhes todas as palavras que ouvira, quando Baruque leu o livro diante do povo.

[13]Коли Михей переповів їм усе, що чув він, коли Варух читав людям сувій,

[14] Então, todos os príncipes mandaram Jeudi, filho de Netanias, filho de Selemias, filho de Cusi, dizer a Baruque: O rolo que leste diante do povo, toma-o contigo e vem. Baruque, filho de Nerias, tomou o rolo consigo e veio ter com eles.

[14]вельможі послали Єгуді, сина Натанії, сина Шелемії, сина Куші, до Михея з таким наказом: «Візьми сувій, що ти читав людям, і приходь». Тож Варух, син Нерії, взяв сувій і прийшов до них.

[15] Disseram-lhe: Assenta-te, agora, e lê-o para nós. E Baruque o leu diante deles.

[15]Вони йому сказали: «Сідай і прочитай нам твій сувій». І Варух прочитав їм.

[16] Tendo eles ouvido todas aquelas palavras, entreolharam-se atemorizados e disseram a Baruque: Sem dúvida nenhuma, anunciaremos ao rei todas estas palavras.

[16]Коли вони все почули, то перелякано перезирнулися. І сказали вони Баруху: «Ми, безумовно, передамо все це царю».

[17] E perguntaram a Baruque, dizendo: Declara-nos, como escreveste isto? Acaso, te ditou o profeta todas estas palavras?

[17]Тоді вони спитали Варуха: «Скажи нам, як ти написав ці слова? З уст Єремії?»

[18] Respondeu-lhes Baruque: Ditava-me pessoalmente todas estas palavras, e eu as escrevia no livro com tinta.

[18]І Варух відповів: «Так, із уст його. Він промовляв до мене всі ці слова, а я для нього записував їх на сувої».

[19] Então, disseram os príncipes a Baruque: Vai, esconde-te, tu e Jeremias; ninguém saiba onde estais.

[19]Тож сказали Варуху вельможі: «Іди й сховайся з Єремією, і хай ніхто не знає, де ви».

O rei lança o rolo no fogo

[20] Foram os príncipes ter com o rei ao átrio, depois de terem depositado o rolo na câmara de Elisama, o escrivão, e

[20]Вони лишили сувій у кімнаті писаря Елішама, а самі пішли до царя Єгоякима і доповіли йому все, що сталося.

anunciaram diante do rei todas aquelas palavras.

[21] Então, enviou o rei a Jeudi, para que trouxesse o rolo; Jeudi tomou-o da câmara de Elisama, o escrivão, e o leu diante do rei e de todos os príncipes que estavam com ele.

[22] O rei estava assentado na casa de inverno, pelo nono mês, e diante dele estava um braseiro aceso.

[23] Tendo Jeudi lido três ou quatro folhas do livro, cortou-o o rei com um canivete de escrivão e o lançou no fogo que havia no braseiro, e, assim, todo o rolo se consumiu no fogo que estava no braseiro.

[24] Não se atemorizaram, não rasgaram as vestes, nem o rei nem nenhum dos seus servos que ouviram todas aquelas palavras.

[25] Posto que Elnatã, Delaías e Gemarias tinham insistido com o rei que não queimasse o rolo, ele não lhes deu ouvidos.

[26] Antes, deu ordem o rei a Jerameel, filho de Hameleque, a Seraías, filho de Azriel, e a Selemias, filho de Abdeel, que prendessem a Baruque, o escrivão, e a Jeremias, o profeta; mas o SENHOR os havia escondido.

Baruque reescreve o rolo

[27] Então, veio a Jeremias a palavra do SENHOR, depois que o rei queimara o rolo com as palavras que Baruque escrevera ditadas por Jeremias, dizendo:

[21]Цар послав Єгуді принести сувій, і той забрав його з кімнати писаря Елішама. І прочитав його Єгуді царю і всім вельможам, що були з ним.

[22]То був дев’ятий місяць, цар сидів у своєму зимовому будинку, й перед ним у жаровні палав вогонь.

[23]Щоразу, як Єгуді прочитував три або чотири стовпчики сувою, цар відрізав їх невеличким писарським лезом і кидав у вогонь, доки не спалив увесь сувій у жаровні.

[24]Ні цар, ні його слуги, які чули ці слова, не злякалися й не подерли одяг свій.

[25]І хоч Елнатан, Делая і Ґемарія благали царя не палити сувій, але він їх не послухав.

[26]Натомість цар наказав Єрамеелові, сину царя, Сераї, сину Азріела, і Шелемії, сину Авдеела, схопити писаря Варуха і пророка Єремію. Та не в змозі вони були заарештувати Варуха і Єремію, бо Господь сховав їх.

[27]Слово Господа було Єремії після того, як цар спалив сувій зі словами, що написав Варух зі слів Єремії:

[28] Toma outro rolo e escreve nele todas as palavras que estavam no original, que Jeoaquim, rei de Judá, queimou.

[29] E a Jeoaquim, rei de Judá, dirás: Assim diz o SENHOR: Tu queimaste aquele rolo, dizendo: Por que escreveste nele que certamente viria o rei da Babilônia, e destruiria esta terra, e acabaria com homens e animais dela?

[30] Portanto, assim diz o SENHOR, acerca de Jeoaquim, rei de Judá: Ele não terá quem se assente no trono de Davi, e o seu cadáver será largado ao calor do dia e à geada da noite.

[31] Castigá-lo-ei, e à sua descendência, e aos seus servos por causa da iniqüidade deles; sobre ele, sobre os moradores de Jerusalém e sobre os homens de Judá farei cair todo o mal que tenho falado contra eles, e não ouviram.

[32] Tomou, pois, Jeremias outro rolo e o deu a Baruque, filho de Nerias, o escrivão, o qual escreveu nele, ditado por Jeremias, todas as palavras do livro que Jeoaquim, rei de Judá, queimara; e ainda se lhes acrescentaram muitas palavras semelhantes.

Jeremias 37

Jeremias na prisão

[1] Zedequias, filho de Josias e a quem Nabucodonosor, rei da Babilônia, constituíra rei na terra de Judá, reinou em lugar de Conias, filho de Jeoaquim.

[2] Mas nem ele, nem os seus servos, nem o povo da terra deram ouvidos às palavras

[28]«Піди візьми інший сувій і напиши в ньому всі ті слова, що написав раніше, що були в іншому сувої, який Єгоаким, цар Юдеї, спалив.

[29]А Єгоякиму, царю Юдеї, скажи, що Господь каже йому: „Ти спалив сувій і сказав: „Чому ти написав на ньому, що цар Вавилону неодмінно прийде і зруйнує цю землю і забере звідси людей і худобу у полон?"

[30]Тож ось що Господь каже Єгоякиму, царю Юдеї: „Не матиме він нащадка, що сидітиме на Давидовім престолі. Коли він помре, його не поховають як царя. Тіло його викинуте буде, щоб від спеки вдень всихало й на холоді вночі мерзло.

[31]Я покараю Єгоякима й нащадків і слуг його за їхнє зло. І наведу Я на них і на мешканців Єрусалима, і на народ Юдеї все те лихо, що Я обіцяв їм, тому що вони не слухали Мене"».

[32]Тож Єремія взяв інший сувій і дав його писарю Варуху, сину Нерії. І той записав на ньому з уст Єремії всі вісті того сувою, що Єгояким, цар Юдеї, спалив у вогні. І багато інших послань додав до них.

Книга Пророка Єремії 37

Єремія у в'язниці

[1]Цар Седекія, син Йосії, царював замість Єгояхина, сина Єгоякима. Навуходоносор, цар Вавилону, призначив його царем Юдеї.

[2]Ні Седекія, ні слуги його, ані народ землі цієї не слухали слів Господа, які Він говорив через пророка Єремію.

do SENHOR que falou por intermédio de Jeremias, o profeta.

3 Contudo, mandou o rei Zedequias a Jucal, filho de Selemias, e ao sacerdote Sofonias, filho de Maaséias, ao profeta Jeremias, para lhe dizerem: Roga por nós ao SENHOR, nosso Deus.

3Однак цар Седекія послав Югукала, сина Шелемії, та Софонію, сина священика Маасії, до пророка Єремії з таким посланням: «Помолись за нас Господу нашому Богу».

4 Jeremias andava livremente entre o povo, porque ainda o não haviam encarcerado.

4Тоді Єремія ще вільно ходив серед людей, його ще не посадили до в'язниці.

5 O exército de Faraó saíra do Egito; e, quando os caldeus, que sitiavam Jerusalém, ouviram esta notícia, retiraram-se dela.

5Тим часом військо фараона вирушило з Єгипту, і коли вавилоняни, що облягли Єрусалим, почули про це, то відступили від Єрусалима, щоб битися з Єгиптянами.

6 Então, veio a Jeremias, o profeta, a palavra do SENHOR:

6Тоді слово Господа було пророку Єремії:

7 Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Assim direis ao rei de Judá, que vos enviou a mim, para me consultar: Eis que o exército de Faraó, que saiu em vosso socorro, voltará para a sua terra, no Egito.

7«Ось що Господь Бог Ізраїлю каже царю Юдеї, який послав вас до Мене спитати: „Військо фараона, що вирушило на допомогу вам, повернеться назад у власну землю, в Єгипет.

8 Retornarão os caldeus, pelejarão contra esta cidade, tomá-la-ão e a queimarão.

8Та після того вавилоняни повернуться воювати проти міста цього, захоплять його і спалять"».

9 Assim diz o SENHOR: Não vos enganeis a vós mesmos, dizendo: Sem dúvida, se irão os caldeus de nós; pois, de fato, não se retirarão.

9Ось що Господь каже: «Не обдурюйте самі себе, кажучи, що вавилоняни напевне відійдуть, залишивши вас з миром. Бо те ніколи не здійсниться!

10 Porque, ainda que derrotásseis a todo o exército dos caldeus, que pelejam contra vós outros, e ficassem deles apenas homens mortalmente feridos, cada um se levantaria na sua tenda e queimaria esta cidade.

10Навіть якщо ви поб'єте усе вавилонське військо, що воює з вами, так що лишаться тільки поранені, кожний у своїм наметі, то навіть невелика кількість воїнів тих у змозі буде повстати і спалити місто це».

[11] Tendo-se retirado o exército dos caldeus de Jerusalém, por causa do exército de Faraó,

[12] saiu Jeremias de Jerusalém, a fim de ir à terra de Benjamim, para receber o quinhão de uma herança que tinha no meio do povo.

[13] Estando ele à Porta de Benjamim, achava-se ali um capitão da guarda, cujo nome era Jerias, filho de Selemias, filho de Hananias, capitão que prendeu a Jeremias, o profeta, dizendo: Tu foges para os caldeus.

[14] Disse Jeremias: É mentira, não fujo para os caldeus. Mas Jerias não lhe deu ouvidos; prendeu a Jeremias e o levou aos príncipes.

[15] Os príncipes, irados contra Jeremias, açoitaram-no e o meteram no cárcere, na casa de Jônatas, o escrivão, porque a tinham transformado em cárcere.

[16] Tendo Jeremias entrado nas celas do calabouço, ali ficou muitos dias.

[17] Mandou o rei Zedequias trazê-lo para sua casa e, em secreto, lhe perguntou: Há alguma palavra do SENHOR? Respondeu Jeremias: Há. Disse ainda: Nas mãos do rei da Babilônia serás entregue.

[18] Disse mais Jeremias ao rei Zedequias: Em que pequei contra ti, ou contra os teus servos, ou contra este povo, para que me pusesses na prisão?

[19] Onde estão agora os vossos profetas, que vos profetizavam, dizendo: O rei da

[11]Коли вавилонське військо відступило від Єрусалима, оскільки наближалося фараонове військо,

[12]Єремія вийшов з Єрусалима й пішов до землі Веніаминової, щоб отримати там спадщину, яка належала його родині.

[13]Коли він підійшов до Веніаминової брами, начальник варти на ім'я Іріжа, син Шелемії, сина Хананії, заарештував пророка Єремію зі словами: «Ти зрадив нас. Ти йдеш, щоб приєднатися до вавилонян?»

[14]Та Єремія мовив: «Неправда. Не йду я до вавилонян». Але той його не слухав. Тож Іріжа схопив Єремію й привів його до можновладців.

[15]Ті були розлючені на Єремію, побили його й ув'язнили в домі писаря Йонатана, який вони перетворили на в'язницю.

[16]Тож Єремія потрапив до каземату, в темницю, де й лишався багато днів.

[17]Тоді цар Седекія послав по нього, і наодинці розпитував його у царському палаці. Він сказав: «Чи є якесь слово від Господа?» Єремія відповів: «Є», — а потім додав: «Віддадуть тебе в руки царя вавилонського».

[18]Тоді Єремія сказав царю Седекії: «Чим звинив я перед тобою і слугами твоїми, і цим народом, що ти мене у в'язницю посадив?

[19]Де твої пророки, що пророкували, казавши: „Цар вавилонський не піде проти вас і проти цього краю?

Babilônia não virá contra vós outros, nem contra esta terra?

[20] Agora, pois, ouve, ó rei, meu senhor: Que a minha humilde súplica seja bem acolhida por ti, e não me deixes tornar à casa de Jônatas, o escrivão, para que eu não venha a morrer ali.

[20]А зараз, мій володарю-царю, будь ласка, вислухай мене, хай моє благання до тебе дійде. Не повертай мене у дім писаря Йонатана, бо я там помру"».

[21] Então, ordenou o rei Zedequias que pusessem a Jeremias no átrio da guarda; e, cada dia, deram-lhe um pão da Rua dos Padeiros, até acabar-se todo pão da cidade. Assim ficou Jeremias no átrio da guarda.

[21]Тож цар Седекія віддав наказ ув'язнити Єремію на тюремному подвір'ї. Йому давали щоденно окраєць хліба з вуличних пекарень, доки не скінчився весь хліб у місті. Тож весь цей час Єремія перебував на тюремному подвір'ї.

Jeremias 38

O etíope Ebede-Meleque salva Jeremias da cisterna

[1] Ouviu, pois, Sefatias, filho de Matã, e Gedalias, filho de Pasur, e Jucal, filho de Selemias, e Pasur, filho de Malquias, as palavras que Jeremias anunciava a todo o povo, dizendo:

[2] Assim diz o SENHOR: O que ficar nesta cidade morrerá à espada, à fome e de peste; mas o que passar para os caldeus viverá; porque a vida lhe será como despojo, e viverá.

[3] Assim diz o SENHOR: Esta cidade infalivelmente será entregue nas mãos do exército do rei da Babilônia, e este a tomará.

[4] Disseram os príncipes ao rei: Morra este homem, visto que ele, dizendo assim estas palavras, afrouxa as mãos dos homens de guerra que restam nesta cidade e as mãos de todo o povo; porque este homem não

Книга Пророка Єремії 38

Єремію кинуто до водозбірні

[1]Шефатія, син Маттана, Ґедалія, син Пашхура, Єгукал, син Шелемії, та Пашхур, син Малкії, почули слова, що Єремія говорив усім людям:

[2]«Ось що Господь каже: „Хто залишиться в цьому місті, помре від меча, голоду або чуми, а той, хто скориться вавилонянам уникне смерті й житиме"».

[3]Ось що Господь каже: «Це місто буде неодмінне віддано в руки царя вавилонського, й він його захопить».

[4]Тоді можновладці сказали цареві: «Треба вбити цього чоловіка, бо він цими балачками віднімає завзяття у воїнів та всього народу, що лишилися в місті. Напевно, чоловік цей не бажає добра народу своєму, а тільки — лиха».

procura o bem-estar para o povo, e sim o mal.

[5] Disse o rei Zedequias: Eis que ele está nas vossas mãos; pois o rei nada pode contra vós outros.

[5]Цар Седекія відповів: «Він у ваших руках. Цар нічого не може вчинити проти вас».

[6] Tomaram, então, a Jeremias e o lançaram na cisterna de Malquias, filho do rei, que estava no átrio da guarda; desceram a Jeremias com cordas. Na cisterna não havia água, senão lama; e Jeremias se atolou na lama.

[6]І взяли вони Єремію, й кинули його у водозбірню Малкії, царського сина. Та водозбірня була на храмовому подвір'ї. Вони спустили туди Єремію на мотузках, але там не було води, сама твань. І Єремія занурився в твань.

[7] Ouviu Ebede-Meleque, o etíope, eunuco que estava na casa do rei, que tinham metido a Jeremias na cisterna; ora, estando o rei assentado à Porta de Benjamim,

[7]Та ефіоп Евед-Мелех, євнух, який служив у палаці, почув, що Єремію кинуто у водозбірню. А цар сидів тоді у Веніаминовій брамі.

[8] saiu Ebede-Meleque da casa do rei e lhe falou:

[8]Евед-Мелех вийшов з палацу й промовив до царя:

[9] Ó rei, senhor meu, agiram mal estes homens em tudo quanto fizeram a Jeremias, o profeta, que lançaram na cisterna; no lugar onde se acha, morrerá de fome, pois já não há pão na cidade.

[9]«Володарю, мій царю, ці люди неправедне вчинили, заподіявши таке пророку Єремії. Вони кинули його у водозбірню. Він там помре від голоду, бо в місті немає більше хліба».

[10] Então, deu ordem o rei a Ebede-Meleque, o etíope, dizendo: Toma contigo daqui trinta homens e tira da cisterna o profeta Jeremias, antes que morra.

[10]Тоді цар наказав Евед-Мелеху, ефіопу: «Візьми трьох чоловіків і витягни пророка Єремію з водозбірні, поки він не помер».

[11] Tomou Ebede-Meleque os homens consigo, e foi à casa do rei, por debaixo da tesouraria, e tomou dali umas roupas usadas e trapos, e os desceu a Jeremias na cisterna, por meio de cordas.

[11]Евед-Мелех узяв людей і пішов до палацу, до комори, що під скарбницею. Він узяв там подерте шмаття, старе ганчір'я і спустив його на мотузках до Єремії у водозбірню.

[12] Disse Ebede-Meleque, o etíope, a Jeremias: Põe agora estas roupas usadas e

[12]Евед-Мелех, ефіоп, сказав Єремії: «Візьми це подерте шмаття і ганчір'я і поклади собі під пахви, між мотузками і тілом своїм, щоб не поранити себе». І Єремія зробив так, як той сказав.

estes trapos nas axilas, calçando as cordas; Jeremias o fez.

13 Puxaram a Jeremias com as cordas e o tiraram da cisterna; e Jeremias ficou no átrio da guarda.

13Тоді вони підняли Єремію на мотузках і витягли його з водозбірні. І лишився Єремія на храмовому подвір'ї.

Zedequias consulta o profeta

Седекія знову розпитує Єремію

14 Então, o rei Zedequias mandou trazer o profeta Jeremias à sua presença, à terceira entrada na Casa do SENHOR, e lhe disse: Quero perguntar-te uma coisa, nada me encubras.

14Тоді цар Седекія покликав пророка Єремію до себе, до третього входу, що в храмі Господа. І сказав цар Єремії: «Ось я спитаю тебе дещо. Нічого не приховуй від мене».

15 Disse Jeremias a Zedequias: Se eu ta disser, porventura, não me matarás? Se eu te aconselhar, não me atenderás.

15Єремія відповів Седекії: «Навіть якщо я дам тобі чесну відповідь, ти мене вб'єш. Навіть якщо я дам тобі пораду, ти мене не слухатимеш».

16 Então, Zedequias jurou secretamente a Jeremias, dizendo: Tão certo como vive o SENHOR, que nos deu a vida, não te matarei, nem te entregarei nas mãos desses homens que procuram tirar-te a vida.

16Седекія потай присягнувся Єремії: «Клянуся Господом, що створив нас і дав життя нам, я тебе не вб'ю і не віддам до рук тих людей, які хочуть убити тебе».

17 Então, Jeremias disse a Zedequias: Assim diz o SENHOR, o Deus dos Exércitos, Deus de Israel: Se te renderes voluntariamente aos príncipes do rei da Babilônia, então, viverá tua alma, e esta cidade não se queimará, e viverás tu e a tua casa.

17Тоді Єремія сказав Седекії: «Ось що Господь Всемогутній, Бог Ізраїлю, каже: „Якщо ти справді вийдеш до князів царя вавилонського та скоришся йому, тоді житимеш, і місто це не буде спалене вогнем, і дім твій врятовано буде.

18 Mas, se não te renderes aos príncipes do rei da Babilônia, então, será entregue esta cidade nas mãos dos caldeus, e eles a queimarão, e tu não escaparás das suas mãos.

18Але якщо не вийдеш ти до князів царя вавилонського, тоді місто це потрапить до рук вавилонян, і спалять вони його вогнем, і не врятуєшся ти від їхніх рук"».

19 Disse o rei Zedequias a Jeremias: Receio-me dos judeus que se passaram para os caldeus; não suceda que estes me

19Тоді сказав Седекія Єремії: «Боюсь я тих євреїв, що перейшли на сторону вавилонян, щоб мене не віддали в їхні руки — їм на поталу».

entreguem nas mãos deles, e eles escarneçam de mim.

[20] Disse Jeremias: Não te entregarão; ouve, te peço, a palavra do SENHOR, segundo a qual eu te falo; e bem te irá, e será poupada a tua vida.

[21] Mas, se não quiseres sair, esta é a palavra que me revelou o SENHOR:

[22] Eis que todas as mulheres que ficaram na casa do rei de Judá serão levadas aos príncipes do rei da Babilônia, e elas mesmas dirão: Os teus bons amigos te enganaram e prevaleceram contra ti; mas, agora que se atolaram os teus pés na lama, voltaram atrás.

[23] Assim, a todas as tuas mulheres e a teus filhos levarão aos caldeus, e tu não escaparás das suas mãos; antes, pela mão do rei da Babilônia serás preso; e por tua culpa esta cidade será queimada.

[24] Então, disse Zedequias a Jeremias: Ninguém saiba estas palavras, e não morrerás.

[25] Quando, ouvindo os príncipes que falei contigo, vierem a ti e te disserem: Declara-nos agora o que disseste ao rei e o que ele te disse a ti, nada nos encubras, e não te mataremos,

[26] então, lhes dirás: Apresentei a minha humilde súplica diante do rei para que não me fizesse tornar à casa de Jônatas, para morrer ali.

[27] Vindo, pois, todos os príncipes a Jeremias, e, interrogando-o, declarou-lhes segundo todas as palavras que o rei lhe

[20]Тож Єремія відповів: «Вони не видадуть тебе. Послухайся слова Господа, від Якого я до тебе промовляю. Тоді все буде добре, й ти житимеш.

[21]Але якщо відмовишся вийти, тоді ось що мені Господь відкрив:

[22]усіх жінок, що лишилися в палаці царя Юдеї, відведуть до князів царя вавилонського і скажуть вони: „Зрадили і ошукали тебе спільники твої. Загрузли ноги твої в болоті, вони ж покинули тебе”.

[23]Усіх жінок твоїх і дітей вавилонянам віддадуть. І сам ти не уникнеш їхніх рук, бо цар Вавилону тебе захопить, і місто це буде спалене вогнем».

[24]Тоді Седекія сказав Єремії: «Якщо нікому не скажеш про цю розмову, ти не помреш.

[25]Якщо можновладці почують, що я з тобою розмовляв, прийдуть до тебе і скажуть: „Скажи нам чесно, що ти царю сказав і що Седекія казав тобі, та ми не вб’ємо тебе”.

[26]Тоді ти їм відкажеш: „Я благав царя не відсилати мене знов у дім Йонатана, щоб я там не вмер”».

[27]Усі вельможі справді прийшли до Єремії й питали його, і він сказав їм саме те, що йому наказав цар. Тож припинили вони розпитувати його, та

havia ordenado; e o deixaram em paz, porque da conversação nada transpirara.

28 Ficou Jeremias no átrio da guarda, até ao dia em que foi tomada Jerusalém.

геть пішли, бо жоден із них не чув розмови.

28Лишався Єремія на храмовому подвір'ї, аж доки не було захоплено Єрусалим.

Jeremias 39

Nabucodonosor toma Jerusalém

2 Reis 24.20—25.12; 2 Crônicas 36.17-21; Jeremias 52.1-16

1 Foi tomada Jerusalém. Era o ano nono de Zedequias, rei de Judá, no mês décimo, quando veio Nabucodonosor, rei da Babilônia, e todo o seu exército, contra Jerusalém, e a cercaram;

2 era o undécimo ano de Zedequias, no quarto mês, aos nove do mês, quando se fez uma brecha na cidade.

3 Então, entraram todos os príncipes do rei da Babilônia e se assentaram na Porta do Meio: Nergal-Sarezer, Sangar-Nebo, Sarsequim, Rabe-Saris, Nergal-Sarezer, Rabe-Mague e todos os outros príncipes do rei da Babilônia.

4 Tendo-os visto Zedequias, rei de Judá, e todos os homens de guerra, fugiram e, de noite, saíram da cidade, pelo caminho do jardim do rei, pela porta que está entre os dois muros; Zedequias saiu pelo caminho da campina.

5 Mas o exército dos caldeus os perseguiu e alcançou a Zedequias nas campinas de Jericó; eles o prenderam e o fizeram subir a Ribla, na terra de Hamate, a Nabucodonosor, rei da Babilônia, que lhe pronunciou a sentença.

Книга Пророка Єремії 39

Падіння Єрусалима

1На дев'ятому році правління Седекії, царя Юдеї, на десятий місяць Навуходоносор, цар вавилонський і все його військо підійшли до Єрусалима й узяв місто в облогу.

2На одинадцятому році царювання Седекії, на дев'ятий день четвертого місяця мур міста було проломлено.

3Всі князі царя Вавилону прийшли й сіли біля Середньої брами міста: Нерґал-Шарезер самґарський, Нево-Сарсекім, головнокомандуючий, Нерґал-Шарезер, головний урядовець, і всі інші урядовці царя вавилонського.

4Коли Седекія, цар Юдеї, і всі воїни його побачили їх, то, вийшовши вночі з міста через царський сад і ворота між двома мурами, вони повтікали, прямуючи до Арави.

5Але вавилонське військо погналося за царем і наздогнало Седекію в степах єрихонських. Його схопили й привели до Навуходоносора, царя Вавилону, у Ривлу, у землі Гамат, де він проголосив йому вирок.

[6] O rei da Babilônia mandou matar, em Ribla, os filhos de Zedequias à vista deste; também matou a todos os príncipes de Judá.

[6]Цар Вавилону у Ривлі стратив синів Седекії на його очах, а також стратив усіх можновладців Юдеї.

[7] Vazou os olhos a Zedequias e o atou com duas cadeias de bronze, para o levar à Babilônia.

[7]Тоді він наказав осліпити Седекію й закувати його в кайдани, щоб відвести до Вавилона.

[8] Os caldeus queimaram a casa do rei e as casas do povo e derribaram os muros de Jerusalém.

[8]Вавилоняни спалили царський палац та оселі людей і зруйнували мури Єрусалима.

[9] O mais do povo que havia ficado na cidade, os desertores que se entregaram a ele e o sobrevivente do povo, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou-os cativos para a Babilônia.

[9]Решту людей, що лишилися в місті, і тих, хто перебіг до нього, й усіх людей, що вціліли, Невузарадан, начальник царської охорони, вислав у Вавилон.

[10] Porém dos mais pobres da terra, que nada tinham, deixou Nebuzaradã, o chefe da guarda, na terra de Judá; e lhes deu vinhas e campos naquele dia.

[10]Декого з бідних, хто нічого не мав, Невузарадан, начальник охорони, лишив у землі юдейській. І дав він їм виноградники й поля.

Nabucodonosor cuida de Jeremias

[11] Mas Nabucodonosor, rei da Babilônia, havia ordenado acerca de Jeremias, a Nebuzaradã, o chefe da guarda, dizendo:

[11]Тоді Навуходоносор видав наказ через начальника охорони Невузарадана щодо Єремії:

[12] Toma-o, cuida dele e não lhe faças nenhum mal; mas faze-lhe como ele te disser.

[12]«Знайди Єремію і дбай про нього. Не завдавай йому ніякої шкоди і роби для нього все, що він попросить».

[13] Deste modo, Nebuzaradã, o chefe da guarda, ordenou a Nebusazbã, Rabe-Saris, Nergal-Sarezer, Rabe-Mague, e todos os príncipes do rei da Babilônia

[13]Тож Невузарадан, начальник охорони, Навушазбан, головний урядовець, Нерґал-Шарезер, великий сановник, і всі урядовці царя вавилонського

[14] mandaram retirar Jeremias do átrio da guarda e o entregaram a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, para que o levasse para o seu palácio; assim, habitou entre o povo.

[14]послали по Єремію, і його привели з храмового подвір'я й передали Ґедалії, сину Агікама, сина Шафана, який мав відвести його до дому. Так він лишився серед свого народу.

[15] Ora, tinha vindo a Jeremias a palavra do SENHOR, estando ele ainda detido no átrio da guarda, dizendo:

[16] Vai e fala a Ebede-Meleque, o etíope, dizendo: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que eu trarei as minhas palavras sobre esta cidade para mal e não para bem; e se cumprirão diante de ti naquele dia.

[17] A ti, porém, eu livrarei naquele dia, diz o SENHOR, e não serás entregue nas mãos dos homens a quem temes.

[18] Pois certamente te salvarei, e não cairás à espada, porque a tua vida te será como despojo, porquanto confiaste em mim.

[15]Коли Єремія ще був ув'язнений на тюремному подвір'ї, слово Господа було нього:

[16]«Піди й скажи Евед-Мелеху, ефіопу, що Господь Всемогутній Бог Ізраїлю так каже: „Ось Я здійсню Мої слова про місто, про лихо, а не про добро. І вони здійсняться в належний час.

[17]Але тебе Я врятую, тож не віддадуть тебе до рук тих людей, яких ти боявся.

[18]Будь певен, Я тебе врятую, ти не поляжеш від меча, бо ти на Мене покладався"». Так каже Всевишній.

Jeremias 40

Jeremias e os restantes do povo ficam com Gedalias

[1] Palavra que veio a Jeremias da parte do SENHOR, depois que Nebuzaradã, o chefe da guarda, o pôs em liberdade em Ramá, estando ele atado com cadeias no meio de todos os do cativeiro de Jerusalém e de Judá, que foram levados cativos para a Babilônia.

[2] Tomou o chefe da guarda a Jeremias e lhe disse: O SENHOR, teu Deus, pronunciou este mal contra este lugar;

[3] o SENHOR o trouxe e fez como tinha dito. Porque pecastes contra o SENHOR e não obedecestes à sua voz, tudo isto vos sucedeu.

[4] Agora, pois, eis que te livrei hoje das cadeias que estavam sobre as tuas mãos. Se te apraz vir comigo para a Babilônia,

Книга Пророка Єремії 40

Єремію звільнено

[1]Це слово, що було Єремії від Господа після того, як Невузарадан, начальник охорони, відпустив його з Рами. Він знайшов Єремію закутого в кайдани серед невільників, яких вислали з Єрусалима та Юдеї до Вавилона.

[2]Начальник охорони взяв Єремію і сказав йому: «Господь, твій Бог, прорік страшне лихо на місце це.

[3]Та Всевишній наслав його і вчинив саме так, як Він сказав, бо ви згрішили перед Господом, не слухали Його й тому спіткало воно вас.

[4]Тепер звільняю я тебе від кайданів, що на руках твоїх. Це вибір твій: якщо вважаєш, що тобі краще піти зі мною до Вавилона, ходім, і я про тебе піклуватимуся; коли ж гадаєш, що

vem, e eu cuidarei bem de ti; mas, se não te apraz vir comigo para a Babilônia, deixa de vir. Olha, toda a terra está diante de ti; para onde julgares bom e próprio ir, vai para aí.

нерозумно зі мною йти до Вавилона, не йди. Подивись, уся земля перед тобою. Мандруй туди, куди вважаєш за потрібне й правильне,

[5] Mas, visto que ele tardava em decidir-se, o capitão lhe disse: Volta a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, a quem o rei da Babilônia nomeou governador das cidades de Judá, e habita com ele no meio do povo; ou, se para qualquer outra parte te aprouver ir, vai. Deu-lhe o chefe da guarda mantimento e um presente e o deixou ir.

[5]або повернися до Ґедалії, сина Агікама, сина Шафана, якого цар вавилонський призначив наглядати за містами Юдеї. Лишайся з ним й мешкай з його народом або йди куди завгодно, як ти забажаєш». Тож начальник охорони дав йому харчів і подарунок, і відпустив його.

[6] Assim, foi Jeremias a Gedalias, filho de Aicão, a Mispa; e habitou com ele no meio do povo que havia ficado na terra.

[6]І пішов Єремія до Ґедалії, сина Агікама, у Міцпу і жив там серед людей, що залишились у краї.

Попередження Ґедалії

[7] Ouvindo, pois, os capitães dos exércitos que estavam no campo, eles e seus homens, que o rei da Babilônia nomeara governador da terra a Gedalias, filho de Aicão, e que lhe havia confiado os homens, as mulheres, os meninos e os mais pobres da terra que não foram levados ao exílio, para a Babilônia,

[7]Коли всі командири тих військ, що були у вільній країні, і люди їхні почули, що цар Вавилону призначив Ґедалію, сина Агікама, намісником, наглядачем за всіма чоловіками й жінками, й дітьми малими, над нужденними цієї землі, яких не було вислано до Вавилона,

[8] vieram ter com ele a Mispa, a saber: Ismael, filho de Netanias, Joanã e Jônatas, filhos de Careá, Seraías, filho de Tanumete, os filhos de Efai, o netofatita, Jezanias, filho do maacatita, eles e os seus homens.

[8]вони прийшли до Ґедалії в Міцпу: Ізмаїл, син Нетанії, Йоханан і Йонатан, сини Кареа, Серая, син Тангумета, сини Ефаї нетофатійського та Яазанія, син маакатійця, та їхні люди.

[9] Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, jurou a eles e aos seus homens e lhes disse: Nada temais da parte dos caldeus; ficai na terra, servi ao rei da Babilônia, e bem vos irá.

[9]І Ґедалія, син Агікама, сина Шафана, присягнувся їм і їхнім людям: «Не бійтеся служити вавилонянам. Живіть на цій землі і служіть цареві Вавилона, тоді для вас все буде гаразд.

[10] Quanto a mim, eis que habito em Mispa, para estar às ordens dos caldeus que vierem a nós; vós, porém, colhei o vinho, as frutas de verão e o azeite, metei-os nas vossas vasilhas e habitai nas vossas cidades que tomastes.

[10]Я сам лишуся в Міцпі, щоб представляти вас перед вавилонянами, що до нас прийшли. А ви збирайте сік винограду і літні плоди, й олію і складайте все це в свої посудини. І лишайтеся в містах своїх, що ви посіли».

[11] Da mesma sorte, todos os judeus que estavam em Moabe, entre os filhos de Amom e em Edom e os que havia em todas aquelas terras ouviram que o rei da Babilônia havia deixado um resto de Judá e que havia nomeado governador sobre eles a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã;

[11]Коли всі євреї, що були у Моаві й серед аммонійців та в Едомі, і в інших землях почули, що цар вавилонський залишив рештки юдеїв і зробив Ґедалію, сина Агікама, сина Шафана, намісником,

[12] então, voltaram todos eles de todos os lugares para onde foram lançados e vieram à terra de Judá, a Gedalias, a Mispa; e colheram vinho e frutas de verão em muita abundância.

[12]всі вони повернулися з міст, куди їх було порозкидано в землю юдейську, до Ґедалії в Міцпу. І зібрали вони багато вина і плодів.

Ismael conspira contra Gedalias

[13] Joanã, filho de Careá, e todos os príncipes dos exércitos que estavam no campo vieram a Gedalias, a Mispa,

[13]Йоханан, син Карея, й усі начальники військ у краї прийшли до Ґедалії в Міцпу.

[14] e lhe disseram: Sabes tu que Baalis, rei dos filhos de Amom, enviou a Ismael, filho de Netanias, para tirar-te a vida? Mas Gedalias, filho de Aicão, não lhes deu crédito.

[14]І вони сказали: «Чи знаєш ти, що Вааліс, цар аммонійський, послав Ізмаїла, сина Нетанії, щоб тебе вбити?» Але Ґедалія, син Агікама, їм не повірив.

[15] Todavia, Joanã, filho de Careá, disse a Gedalias em segredo, em Mispa: Irei agora e matarei a Ismael, filho de Netanias, sem que ninguém o saiba; por que razão tiraria ele a tua vida, de maneira que todo o Judá que se tem congregado a ti fosse disperso, e viesse a perecer o resto de Judá?

[15]Тоді Йоханан, син Карея, потай сказав Ґедалії в Міцпі: «Давай я піду і вб'ю Ізмаїла, сина Нетанії, і ніхто про це не знатиме. Навіщо допускати, що він убив тебе, адже тоді всі євреї, що позбиралися навколо тебе, порозкидані будуть, а решту євреїв винищать».

[16] Mas disse Gedalias, filho de Aicão, a Joanã, filho de Careá: Não faças tal coisa, porque isso que falas contra Ismael é falso.

[16]Але Ґедалія, син Агікама, сказав Йоханану, сину Карея: «Не роби цього, бо ти кажеш неправду про Ізмаїла».

Jeremias 41

Книга Пророка Єремії 41

Вбивство Ґедалії

[1] Sucedeu, porém, que, no sétimo mês, veio Ismael, filho de Netanias, filho de Elisama, de família real, e dez homens, capitães do rei, com ele, a Gedalias, filho de Aicão, a Mispa; e ali comeram pão juntos, em Mispa.

[1]На сьомий місяць Ізмаїл, син Нетанії, сина Елішама, прийшов до Ґедалії, сина Агікама, в Міцпу. Він був царського роду й один з вельмож царя, а з ним ще десять чоловік. І їли вони разом у Міцпі.

[2] Dispuseram-se Ismael, filho de Netanias, e os dez homens que estavam com ele e feriram à espada a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, matando, assim, aquele que o rei da Babilônia nomeara governador da terra.

[2]Тоді Ізмаїл, син Нетанії, і десять чоловік, що були з ним, підвелися і вбили Ґедалію, сина Агікама, сина Шафана, мечами, тому що цар вавилонський призначив його намісником у краї.

[3] Também matou Ismael a todos os judeus que estavam com Gedalias, em Mispa, como também aos caldeus, homens de guerra, que se achavam ali.

[3]Ізмаїл також убив усіх євреїв, що були з Ґедалією в Міцпі, а також воїнів вавилонських, яких він там знайшов.

[4] Sucedeu no dia seguinte ao em que ele matara a Gedalias, sem ninguém o saber,
[5] que vieram homens de Siquém, de Siló e de Samaria; oitenta homens, com a barba rapada, as vestes rasgadas e o corpo retalhado, trazendo consigo ofertas de manjares e incenso, para levarem à Casa do SENHOR.

[4-5]На другий день після вбивства Ґедалії, прийшли люди з Сихему, Шило й Самарії, їх було вісімдесят. Усі вони поголили бороди свої, подрали одяг і порізали себе ножами. Усі чоловіки несли пожертви й запашне куріння, щоб принести жертву у храмі Господнім, та ніхто з них не знав, про смерть Ґедалії.

[6] Saindo-lhes ao encontro Ismael, filho de Netanias, de Mispa, ia chorando; ao encontrá-los, lhes disse: Vinde a Gedalias, filho de Aicão.

[6]Тоді Ізмаїл, син Нетанії, вийшов із Міцпи зустріти їх і плакав, ідучи. І коли він їх зустрів, він їм сказав: «Йдемо до Ґедалії, сина Агікама».

[7] Vindo eles, porém, até ao meio da cidade, matou-os Ismael, filho de

[7]А коли вони ввійшли до міста, Ізмаїл, син Нетанії, і люди, що були з ним, позабивали їх і кинули у водозбірню.

Netanias, ele e os que estavam com ele, e os lançaram num poço.

[8] Mas houve dentre eles dez homens que disseram a Ismael: Não nos mates a nós, porque temos depósitos de trigo, cevada, azeite e mel escondidos no campo. Por isso, ele desistiu e não os matou como aos outros.

[8]Та серед них було десятеро, які сказали Ізмаїлу: «Не вбивай нас, бо маємо ми пшеницю, ячмінь, оливу й мед, що сховані в полі». Тож він стримався й не повбивав їх разом із іншими.

[9] O poço em que Ismael lançou todos os cadáveres dos homens que ferira além de Gedalias é o mesmo que fez o rei Asa, na sua defesa contra Baasa, rei de Israel; foi esse mesmo que encheu de mortos Ismael, filho de Netanias.

[9]Водозбірня, в яку він поскидав тіла всіх людей, яких убив, була тією самою, яку цар Аса зробив, коли на нього напав Вааша, цар Ізраїлю. Ізмаїл заповнив водозбірню тілами.

[10] Ismael levou cativo a todo o resto do povo que estava em Mispa, isto é, as filhas do rei e todo o povo que ficara em Mispa, que Nebuzaradã, o chefe da guarda, havia confiado a Gedalias, filho de Aicão; levou-os cativos Ismael, filho de Netanias; e se foi para passar aos filhos de Amom.

[10]Ізмаїл забрав у полон решту всіх людей, що були в Міцпі, а також і дочок царя разом з усіма іншими, що лишилися, над ким Невузарадан, начальник охорони, поставив намісником Ґедалію, сина Агікама. Ізмаїл, син Нетанії, взяв їх у полон і відіслав через Йордан до аммонійців.

Joanã livra os cativos

[11] Ouvindo, pois, Joanã, filho de Careá, e todos os príncipes dos exércitos que estavam com ele todo o mal que havia feito Ismael, filho de Netanias,

[11]Коли Йоханан, син Карея, і всі воєначальники, що були з ним, почули про злочин, що скоїв Ізмаїл, син Нетанії,

[12] tomaram consigo a todos os seus homens e foram pelejar contra Ismael, filho de Netanias; acharam-no junto às grandes águas que há em Gibeão.

[12]вони взяли всіх своїх людей і пішли воювати проти Ізмаїла, сина Нетанії. Вони зійшлися біля великого ставу в Ґівеоні.

[13] Ora, todo o povo que estava com Ismael se alegrou quando viu a Joanã, filho de Careá, e a todos os príncipes dos exércitos que vinham com ele.

[13]Коли всі люди, що були з Ізмаїлом, побачили Йоханана, сина Карея, і всіх воєначальників, що були з ним, вони зраділи.

[14] Todo o povo que Ismael levara cativo de Mispa virou as costas, voltou e foi para Joanã, filho de Careá.

[15] Mas Ismael, filho de Netanias, escapou de Joanã com oito homens e se foi para os filhos de Amom.

[16] Tomou, então, Joanã, filho de Careá, e todos os príncipes dos exércitos que estavam com ele a todo o restante do povo que Ismael, filho de Netanias, levara cativo de Mispa, depois de ter ferido a Gedalias, filho de Aicão, isto é, os homens valentes de guerra, as mulheres, os meninos e os eunucos que havia recobrado de Gibeão;

[17] partiram e pararam em Gerute-Quimã, que está perto de Belém, para dali entrarem no Egito,

[18] por causa dos caldeus; porque os temiam, por ter Ismael, filho de Netanias, ferido a Gedalias, filho de Aicão, a quem o rei da Babilônia nomeara governador da terra.

Jeremias 42

Jeremias exorta o povo a não ir ao Egito

[1] Então, chegaram todos os capitães dos exércitos, e Joanã, filho de Careá, e Jezanias, filho de Hosaías, e todo o povo, desde o menor até ao maior,

[2] e disseram a Jeremias, o profeta: Apresentamos-te a nossa humilde súplica, a fim de que rogues ao SENHOR, teu Deus, por nós e por este resto; porque, de muitos

[14]І всі люди, що їх Ізмаїл захопив у полон у Міцпі, пішли до Йоханана, сина Карея.

[15]Але Ізмаїл, син Нетанії, з вісьмома людьми втік від Йоханана до аммонійців.

Втеча в Єгипет

[16]Тоді Йоханан, син Карея, і всі воєначальники, що були з ним, забрали решту людей, яких Ізмаїл, син Нетанії, вивів із Міцпи, коли вбив Ґедалію, сина Агікама: воїнів, жінок, дітей, та судових приставів (скопців), яких він привів із Ґівеона.

[17]Вони пішли й залишилися в Ґерут-Кімгамі, що біля Віфлеєма, на шляху до Єгипту,

[18]щоб уникнути вавилонян. Вони боялися їх, бо Ізмаїл, син Нетанії, вбив Ґедалію, сина Агікама, якого цар вавилонський призначив намісником у краї.

Книга Пророка Єремії 42

[1]Усі воєначальники, разом з Йохананом, сином Карея, й Єзанією, сином Гошаї, та усіма людьми від малого до великого, прийшли

[2]і сказали пророку Єремії: «Хай прохання наше дійде до тебе. Молись Господу Богу нашому за нас всіх, хто лишився, бо колись нас було багато, а стало мало, як сам ти бачиш.

que éramos, só restamos uns poucos, como vês com os teus próprios olhos;

[3] a fim de que o SENHOR, teu Deus, nos mostre o caminho por onde havemos de andar e aquilo que havemos de fazer.

[4] Respondeu-lhes Jeremias, o profeta: Já vos ouvi; eis que orarei ao SENHOR, vosso Deus, segundo o vosso pedido. Tudo o que o SENHOR vos responder, eu vo-lo declararei; não vos ocultarei nada.

[5] Então, eles disseram a Jeremias: Seja o SENHOR testemunha verdadeira e fiel contra nós, se não fizermos segundo toda a palavra com que o SENHOR, teu Deus, te enviar a nós outros.

[6] Seja ela boa ou seja má, obedeceremos à voz do SENHOR, nosso Deus, a quem te enviamos, para que nos suceda bem ao obedecermos à voz do SENHOR, nosso Deus.

[7] Ao fim de dez dias, veio a palavra do SENHOR a Jeremias.

[8] Então, chamou a Joanã, filho de Careá, e a todos os capitães dos exércitos que havia com ele, e a todo o povo, desde o menor até ao maior,

[9] e lhes disse: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel, a quem me enviastes para apresentar a vossa súplica diante dele:

[10] Se permanecerdes nesta terra, então, vos edificarei e não vos derribarei; plantar-vos-ei e não vos arrancarei, porque estou arrependido do mal que vos tenho feito.

[3]Хай Господь Бог твій вкаже, куди нам іти і що робити».

[4]Пророк Єремія відповів їм: «Я вас почув, я помолюся Господу вашому Богу, як ви бажаєте. І все, що Господь скаже, я розповім вам, не приховавши нічого».

[5]Тоді вони сказали Єремії: «Нехай Господь буде надійним і правдивим свідком проти нас, якщо не зробимо ми все, що Господь твій Бог через тебе накаже робити.

[6]Чи до вподоби, чи не до вподоби буде це, ми слухатимемо Господа, до Якого тебе посилаємо, що добре нам було, коли ми Господа нашого Бога слухатимемося».

[7]Через десять днів слово Господа було Єремії.

[8]І покликав він Йоханана, сина Карея, і всіх воєначальників, що з ним були, і всіх людей від мала до велика.

[9]Він сказав: «Ось що Господь, Бог Ізраїлю, каже, до Якого ви мене послали, щоб передати прохання ваше:

[10]„Якщо й справді ви лишитесь жити на цій землі, то Я вас відбудую, а не повалю, Я насаджу вас, а не повириваю, бо Я буду добрішим через усі нещастя, що накликав на вас.

[11] Não temais o rei da Babilônia, a quem vós temeis; não o temais, diz o SENHOR, porque eu sou convosco, para vos salvar e vos livrar das suas mãos.

[11]Не бійтеся царя вавилонського, якого зараз боїтеся”». «Не бійтеся його, — Господь каже, — бо Я з вами, щоб рятувати вас, щоб визволити з рук його.

[12] Eu vos serei propício, para que ele tenha misericórdia de vós e vos faça morar em vossa terra.

[12]Я буду милосердним і він змилосердиться над вами і поверне вас на землю вашу.

[13] Mas, se vós disserdes: Não ficaremos nesta terra, não obedecendo à voz do SENHOR, vosso Deus,

[13]Однак якщо ви скажете: „Не житимемо ми на цій землі”, — і не послухаєте Господа Бога вашого,

[14] dizendo: Não; antes, iremos à terra do Egito, onde não veremos guerra, nem ouviremos som de trombeta, nem teremos fome de pão, e ali ficaremos,

[14]а також скажете: „Ні, ми підемо жити в землю єгипетську, де не побачимо війни, й не почуємо голосу бойової сурми, й не голодуватимемо, дозволь нам жити там”.

[15] nesse caso, ouvi a palavra do SENHOR, ó resto de Judá. Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Se tiverdes o firme propósito de entrar no Egito e fordes para morar,

[15]Якщо таке бажання ваше, то почуй слово Господа, народе Юдеї, що лишився». Ось що Господь каже: «Якщо й справді вирішили ви йти до Єгипту й підете туди жити чужинцями,

[16] acontecerá, então, que a espada que vós temeis vos alcançará na terra do Egito, e a fome que receais vos seguirá de perto os passos no Egito, onde morrereis.

[16]тоді той меч, якого ви так боїтеся, там, у землі Єгипетській, вас наздожене. І голод, що вас так лякає, піде за вами слідом у Єгипет. І там ви помрете.

[17] Assim será com todos os homens que tiverem o propósito de entrar no Egito para morar: morrerão à espada, à fome e de peste; não restará deles nem um, nem escapará do mal que farei vir sobre eles.

[17]Всі люди, що вирішили піти в Єгипет і жити там чужинцями, від меча поляжуть або від голоду, або від чуми. Жоден не врятується й не втече від страшного лиха, яке нашлю Я на них».

[18] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Como se derramou a minha ira e o meu furor sobre os habitantes de Jerusalém, assim se derramará a minha indignação sobre vós, quando entrardes no Egito; sereis objeto

[18]Бо ось що Господь Всемогутній Бог Ізраїлю каже: «Так само, як Мій гнів і лють Моя вилилися на мешканців Єрусалима, так гнів Мій виллється на вас, коли ви підете до Єгипту. Ви станете прокляттям і жахом, наругою і посміховиськом, і ніколи більше не побачите Юдеї».

de maldição, de espanto, de desprezo e opróbrio e não vereis mais este lugar.

[19] Falou-vos o SENHOR, ó resto de Judá: Não entreis no Egito; tende por certo que vos adverti hoje.

[19]Господь каже вам, решткам Юдеї: «Не ходіть до Єгипту. Запам'ятайте добре, що нині Я вас застеріг».

[20] Porque vós, à custa da vossa vida, a vós mesmos vos enganastes, pois me enviastes ao SENHOR, vosso Deus, dizendo: Ora por nós ao SENHOR, nosso Deus; e, segundo tudo o que disser o SENHOR, nosso Deus, declara-no-lo assim, e o faremos;

[20]Ви тяжко помилилися, коли послали мене до Господа, Бога вашого, зі словами: «Помолися за нас Господу нашому Богу. Скажи нам усе, що Господь наш Бог каже, і ми це зробимо».

[21] mas, tendo-vos declarado isso hoje, não destes ouvidos à voz do SENHOR, vosso Deus, em coisa alguma pela qual ele me enviou a vós outros.

[21]Сьогодні ж я сказав вам, але ви не послухалися Господа вашого Бога, і нічого того, що Він послав мене вам переповісти.

[22] Agora, pois, sabei por certo que morrereis à espada, à fome e de peste no mesmo lugar aonde desejastes ir para morar.

[22]Тож тепер знайте, що загините ви чи від меча, чи від голоду, чи від чуми в місці тому, куди надумали йти, щоб жити чужинцями.

Jeremias 43

Книга Пророка Єремії 43

Jeremias é levado ao Egito pelo povo

[1] Tendo Jeremias acabado de falar a todo o povo todas as palavras do SENHOR, seu Deus, palavras todas com as quais o SENHOR, seu Deus, o enviara,

[1]Коли Єремія скінчив переказувати людям усі слова Господа їхнього Бога: все, що Господь їхній Бог передав їм

[2] então, falou Azarias, filho de Hosaías, e Joanã, filho de Careá, e todos os homens soberbos, dizendo a Jeremias: É mentira isso que dizes; o SENHOR, nosso Deus, não te enviou a dizer: Não entreis no Egito, para morar.

[2]— Азарія, син Гошаї, та Йоханан, син Кареа, і всі інші люди, що закликали до непокори, сказали: «Ти брешеш! Господь Бог наш не посилав тебе до нас, кажучи: „Не ходіть до Єгипту, щоб жити чужинцями!"

[3] Baruque, filho de Nerias, é que te incita contra nós, para nos entregar nas mãos dos caldeus, a fim de nos matarem ou nos exilarem na Babilônia.

[3]То Варух, син Нерії, нацьковує тебе на нас, щоб видати нас вавилонянам, щоб нас убили чи заслали до Вавилона».

[4] Não obedeceu, pois, Joanã, filho de Careá, e nenhum de todos os capitães dos exércitos, nem o povo todo à voz do SENHOR, para ficarem na terra de Judá.

[4]Тож Йоханан, син Карея, і всі воєначальники, і всі люди не послухали Господнього наказу лишитися в Юдеї.

[5] Antes, tomaram Joanã, filho de Careá, e todos os capitães dos exércitos a todo o resto de Judá que havia voltado dentre todas as nações para as quais haviam sido lançados, para morar na terra de Judá;

[5]Йоханан, син Карея, і усі воєначальники взяли решту юдеїв, що повернулися в землю Юдеї з усіх народів, серед яких їх порозкидано було, —

[6] tomaram aos homens, às mulheres e aos meninos, às filhas do rei e a todos que Nebuzaradã, o chefe da guarda, deixara com Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã; como também a Jeremias, o profeta, e a Baruque, filho de Nerias;

[6]всіх чоловіків, жінок, дітей, і синів царя, кожного, кого Невузарадан, начальник варти при Ґедалії, синові Агікама, сина Шафана, лишив разом із пророком Єремією та Варухом, сином Нерії.

[7] e entraram na terra do Egito, porque não obedeceram à voz do SENHOR, e vieram até Tafnes.

[7]Тож вони прийшли до землі Єгипетської, бо не послухалися Господа. І дійшли аж до Тапанеса.

Jeremias profetiza a conquista do Egito por Nabucodonosor

[8] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, em Tafnes, dizendo:

[8]І слово Господа було Єремії в Тапанесі:

[9] Toma contigo pedras grandes, encaixa-as na argamassa do pavimento que está à entrada da casa de Faraó, em Tafnes, à vista de homens judeus,

[9]«Візьми в руку велике каміння і на очах у євреїв зарий у глиняну долівку коло входу в дім фараона в Тапанесі.

[10] e dize-lhes: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que eu mandarei vir a Nabucodonosor, rei da Babilônia, meu servo, e porei o seu trono sobre estas pedras que encaixei; ele estenderá o seu baldaquino real sobre elas.

[10]Тоді скажи їм: „Ось що Господь Всемогутній Бог Ізраїлю каже: „Я пошлю по слугу Мого Навуходоносора, царя вавилонського. Я його престол поставлю над отим камінням, що зарив, і він напне свій царський намет над ним.

[11] Virá e ferirá a terra do Egito; quem é para a morte, para a morte; quem é para o cativeiro, para o cativeiro; e quem é para a espada, para a espada.

[11]Він прийде й нападе на землю єгипетську: вбивати, брати в полон, карати — хто на що заслуговує.

[12] Lançará fogo às casas dos deuses do Egito e as queimará; levará cativos os ídolos e despiolhará a terra do Egito, como o pastor despiolha a sua própria veste; e sairá dali em paz.

[13] Quebrará as colunas de Bete-Semes na terra do Egito e queimará as casas dos deuses do Egito.

Jeremias 44

Repreendida a infidelidade dos judeus no Egito

[1] Palavra que veio a Jeremias, acerca de todos os judeus moradores da terra do Egito, em Migdol, em Tafnes, em Mênfis e na terra de Patros, dizendo:

[2] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel: Vistes todo o mal que fiz cair sobre Jerusalém e sobre todas as cidades de Judá; e eis que hoje são elas uma desolação, e ninguém habita nelas,

[3] por causa da maldade que fizeram, para me irarem, indo queimar incenso e servir a outros deuses que eles nunca conheceram, eles, vós e vossos pais.

[4] Todavia, começando eu de madrugada, lhes enviei os meus servos, os profetas, para lhes dizer: Não façais esta coisa abominável que aborreço.

[5] Mas eles não obedeceram, nem inclinaram os ouvidos para se converterem da sua maldade, para não queimarem incenso a outros deuses.

[6] Derramou-se, pois, a minha indignação e a minha ira, acenderam-se nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, que se

[12]Навуходоносор запалить багаття у домах єгипетських богів, спаливши або захопивши їх. Як пастух чистить свій одяг від бруду, так само і він вичистить усю землю єгипетську і спокійно лишить її.

[13]Він порозбиває кам'яні стовпи в домі бога Сонця, що в землі Єгипетській, і віддасть вогню дома богів Єгипту"».

Книга Пророка Єремії 44

Лихо за бовванів

[1]Це слово було Єремії щодо євреїв, які жили в Єгипті: в Миґдолі, Тапанесі й Мемфісі, та у південному Єгипті.

[2]Ось що Господь Всемогутній Бог Ізраїлю каже: «Ви бачили все те лихо, що Я наслав на Єрусалим та всі міста Юдеї. Нині лежать вони спустошені, й ніхто в них не живе

[3]через те лихо, що Я вчинив. Вони Мене дратували тим, що воскурювали ладан і молилися іншим богам, яких ви й батьки ваші не знали.

[4]Я знову й знову посилав до вас пророків, слуг Моїх, вони казали: „Не робіть цієї гидоти, яку Я ненавиджу".

[5]Але не слухали вони Мене, уваги не звертали, не кидали погані, що коїли. І особливо не кидали вони кадити ладан іншим богам.

[6]Тож Я страшенно розлютився на міста Юдеї й вулиці Єрусалима. І стали вони руїнами й пустками сьогодні».

tornaram em deserto e em assolação, como hoje se vê.

[7] Agora, pois, assim diz o SENHOR, Deus dos Exércitos, o Deus de Israel: Por que fazeis vós tão grande mal contra vós mesmos, eliminando homens e mulheres, crianças e aqueles que mamam do meio de Judá, a fim de que não vos fique resto algum?

[8] Por que me irritais com as obras de vossas mãos, queimando incenso a outros deuses na terra do Egito, aonde viestes para morar, para que a vós mesmos vos elimineis e para que vos torneis objeto de desprezo e de opróbrio entre todas as nações da terra?

[9] Esquecestes já as maldades de vossos pais, as maldades dos reis de Judá, as maldades das suas mulheres, as vossas maldades e as maldades das vossas mulheres, maldades cometidas na terra de Judá e nas ruas de Jerusalém?

[10] Não se humilharam até ao dia de hoje, não temeram, não andaram na minha lei nem nos meus estatutos, que pus diante de vós e diante de vossos pais.

[11] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que voltarei o rosto contra vós outros para mal e para eliminar a todo o Judá.

[12] Tomarei o resto de Judá que se obstinou em entrar na terra do Egito para morar, onde será ele de todo consumido; cairá à espada e à fome; desde o menor até ao maior perecerão; morrerão à espada e à

[7]Тож ось що Господь Всемогутній Бог Ізраїлю каже: «Навіщо ви на себе накликаєте таке велике лихо, розділяючи чоловіка й жінку з Юдеї, дитину й немовля, не лишаючи собі нащадка?

[8]Навіщо розлючуєте Мене ділами рук своїх? Навіщо кадите ладан іншим богам у землі Єгипетській, де збираєтеся жити чужинцями? Ви вигубите себе самі, й станете прокляттям і наругою серед усіх народів на землі.

[9]Ви забули все зло батьків своїх і зло царів Юдеї, і своє зло, і зло жінок своїх, все зло, що накоїли в землі юдейській та по вулицях Єрусалима.

[10]І досі вони не скорилися. Вони не мають страху переді Мною, не живуть за Моїм законом і настановами Моїми, що Я поклав перед вами й вашими батьками».

[11]Тож ось що Господь Всемогутній Бог Ізраїлю каже: «Я вирішив вас покарати й вигубити всіх юдеїв.

[12]Я тих візьму, що лишилися в Юдеї й вирішили піти в землю єгипетську і жити там чужинцями — всі вони помруть у землі Єгипетській. Вони поляжуть від меча або від голоду — загинуть усі, від мала до велика. І будуть їх згадувати в прокляттях, як приклад повного

fome; e serão objeto de maldição, espanto, desprezo e opróbrio.

зруйнування, як насмішку, як засудження.

13 Porque castigarei os que habitam na terra do Egito, como o fiz a Jerusalém, com a espada, a fome e a peste,

13Я покараю тих, хто мешкає в Єгипті так само, як я покарав Єрусалим: мечем, голодом і чумою.

14 de maneira que, dos restantes de Judá que vieram à terra do Egito para morar, não haverá quem escape e sobreviva para tornar à terra de Judá, à qual desejam voltar para morar; mas não tornarão senão alguns fugitivos.

14І ніхто не врятується й не втече з решти юдеїв, що збираються жити чужинцями в Єгипті, ніхто не повернеться до Юдеї з тих, хто прагне повернутися й жити там, лиш кілька втікачів».

Jeremias é contraditado

15 Então, responderam a Jeremias todos os homens que sabiam que suas mulheres queimavam incenso a outros deuses e todas as mulheres que se achavam ali em pé, grande multidão, como também todo o povo que habitava na terra do Egito, em Patros, dizendo:

15Багато чоловіків знали, що жінки юдейські приходили на велике зібрання, та кадили ладан іншим богам, але не зупиняли їх. Тож всі чоловіки, що жили в південному Єгипті, казали Єремії так:

16 Quanto à palavra que nos anunciaste em nome do SENHOR, não te obedeceremos a ti;

16«Ми не послухаємося слова, що ти нам сказав ім'ям Господа.

17 antes, certamente, toda a palavra que saiu da nossa boca, isto é, queimaremos incenso à Rainha dos Céus e lhe ofereceremos libações, como nós, nossos pais, nossos reis e nossos príncipes temos feito, nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém; tínhamos fartura de pão, prosperávamos e não víamos mal algum.

17Натомість ми будемо робити все те, що ми обіцяли, курити ладан цариці небесній і приносити їй ливні жертви так само, як робили ми й батьки наші, й царі наші, й князі наші в містах Юдеї і на вулицях Єрусалима, коли мали ми багато їжі й не знали лиха.

18 Mas, desde que cessamos de queimar incenso à Rainha dos Céus e de lhe oferecer libações, tivemos falta de tudo e fomos consumidos pela espada e pela fome.

18Відтоді, як ми припинили кадити ладан цариці небесній й приносити їй ливні жертви, ми потерпаємо невдачі у всьому. Нас вигублено мечем і голодом».

[19] Quando queimávamos incenso à Rainha dos Céus e lhe oferecíamos libações, acaso, lhe fizemos bolos que a retratavam e lhe oferecemos libações, sem nossos maridos?

[19]І мовили жінки: «Коли ми кадили ладан цариці небесній, коли приносили ливні жертви, хіба ж не знали наші чоловіки, що ми пекли коржі з її обличчям?»

Jeremias prediz castigo

[20] Então, disse Jeremias a todo o povo, aos homens e às mulheres, a todo o povo que lhe tinha dado esta resposta, dizendo:

[20]Тоді Єремія сказав усьому народу: чоловікам і жінкам, і всім людям, що йому відповідали:

[21] Quanto ao incenso que queimastes nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, vós e vossos pais, os vossos reis e os vossos príncipes e o povo da terra, acaso, não se lembrou disso o SENHOR, nem lhe andou isso pela mente?

[21]«Хіба ж Господь не пам'ятає і не думає про те, що ви кадили ладан у містах Юдеї і по вулицях Єрусалима, і ви, й батьки ваші, і царі ваші, і князі ваші, й усі люди краю?

[22] O SENHOR já não podia por mais tempo sofrer a maldade das vossas obras, as abominações que cometestes; pelo que a vossa terra se tornou deserta, um objeto de espanto e de desprezo e desabitada, como hoje se vê.

[22]Господь не може більше терпіти лихі ваші вчинки й гидоту, що накоїли ви. Тож і стала земля ваша безлюдною, нікчемною та проклятою, як зараз.

[23] Pois queimastes incenso e pecastes contra o SENHOR, não obedecestes à voz do SENHOR e na sua lei e nos seus testemunhos não andastes; por isso, vos sobreveio este mal, como hoje se vê.

[23]Через те, що ви кадили ладан й грішили перед Господом і не слухались Господа, і не ходили за Його законами, та наказами й настановами Його, тому й маєте зараз це нещастя».

[24] Disse mais Jeremias a todo o povo e a todas as mulheres: Ouvi a palavra do SENHOR, vós, todo o Judá, que estais na terra do Egito:

[24]Тоді Єремія сказав усьому народу, в тому числі жінкам: «Усі люди Юдеї в Єгипті, послухайте слово Господа.

[25] Assim fala o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, dizendo: Vós e vossas mulheres não somente fizestes por vossa boca, senão também que cumpristes por vossas mãos os vossos votos, a saber: Certamente cumpriremos os nossos votos,

[25]Ось що Господь Всемогутній, Бог Ізраїлю, каже: „Ви й жінки ваші виявили своїми діями те, що обіцяли, коли казали, що безумовно виконаєте ту клятву, якою присягнули курити ладан цариці небесній і приносити їй ливні жертви. Отож промовляйте клятви свої і виконуйте те, у чому клялися!"»

que fizemos, de queimar incenso à Rainha dos Céus e de lhe oferecer libações. Confirmai, pois, perfeitamente, os vossos votos, sim, cumpri-os.

[26] Portanto, ouvi a palavra do SENHOR, vós, todo o Judá, que habitais na terra do Egito: Eis que eu juro pelo meu grande nome, diz o SENHOR, que nunca mais será pronunciado o meu nome por boca de qualquer homem de Judá em toda a terra do Egito, dizendo: Tão certo como vive o SENHOR Deus.

[26]Однак почуйте слово Господа, уся юдея, що живе в Єгипті. «Я присягнувсь Своїм великим іменем, — каже Господь, — що ніхто з юдеїв ніде в Єгипті більше вже ніколи не присягатиметься іменем Моїм.

[27] Eis que velarei sobre eles para mal e não para bem; todos os homens de Judá que estão na terra do Egito serão consumidos à espada e à fome, até que se acabem de todo.

[27]Я наглядатиму за ними пильно, вам на погибель, а не на добро. Усі люди Юдеї в Єгипті поляжуть від меча або голоду, аж доки нікого більше не зостанеться.

[28] Os que escaparem da espada tornarão da terra do Egito à terra de Judá, poucos em número; e todos os restantes de Judá que vieram à terra do Egito para morar saberão se subsistirá a minha palavra ou a sua.

[28]Лиш декілька з них від меча врятуються і повернуться до Юдеї з Єгипту. І тоді всі рештки юдеїв, що пішли жити до Єгипту дізнаються, чиє слово справдиться — Моє чи їхнє».

[29] Isto vos será sinal de que eu vos castigarei neste lugar, diz o SENHOR, para que saibais que certamente subsistirão as minhas palavras contra vós outros para mal.

[29]«Це буде для вас знаком, — каже Господь, — що Я караю вас в Єгипті, щоб знали ви: слова Мої про лихо здійсняться напевне».

[30] Eis o sinal, diz o SENHOR: Eu entregarei o Faraó-Hofra, rei do Egito, nas mãos de seus inimigos, nas mãos dos que procuram a sua morte, como entreguei Zedequias, rei de Judá, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, que era seu inimigo e procurava tirar-lhe a vida.

[30]Ось що Господь каже: «Ось віддам я фараона Хофру, царя єгипетського, в руки ворогів його, в руки тих, хто прагне його вбити. Так само, як я віддав Седекію, царя Юдеї, в руки Навуходоносора, царя вавилонського, ворога його, який хотів його вбити».

Jeremias 45

A mensagem de Jeremias a Baruque

1 Palavra que falou Jeremias, o profeta, a Baruque, filho de Nerias, escrevendo ele aquelas palavras num livro, ditadas por Jeremias, no ano quarto de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, dizendo:

2 Assim diz o SENHOR, Deus de Israel, acerca de ti, ó Baruque:

3 Disseste: Ai de mim agora! Porque me acrescentou o SENHOR tristeza ao meu sofrimento; estou cansado do meu gemer e não acho descanso.

4 Assim lhe dirás: Isto diz o SENHOR: Eis que estou demolindo o que edifiquei e arrancando o que plantei, e isto em toda a terra.

5 E procuras tu grandezas? Não as procures; porque eis que trarei mal sobre toda carne, diz o SENHOR; a ti, porém, eu te darei a tua vida como despojo, em todo lugar para onde fores.

Jeremias 46

Profecia a respeito do Egito

1 Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, o profeta, contra as nações.

2 A respeito do Egito. Contra o exército de Faraó-Neco, rei do Egito, exército que estava junto ao rio Eufrates em Carquemis; ao qual feriu Nabucodonosor, rei da Babilônia, no ano quarto de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá:

3 Preparai o escudo e o pavês e chegai-vos para a peleja.

Книга Пророка Єремії 45

Послання Варухові

1Ось що пророк Єремія сказав Варухові, сину Нерії, коли той написав ці слова в сувої з уст Єремії на четвертому році царювання Єгоякима, сина Йосії, царя Юдеї:

2«Ось що Господь Бог Ізраїлю каже про тебе, Варуху.

3Ти сказав: „Горе мені! Бо Господь додав мені смутку до болю мого. Я знесилений стогоном, і немає мені спочинку"».

4Господь каже, щоб я сказав йому таке: «Те, що збудував я, те Я зруйную; те, що насадив Я, викореню по всій землі.

5Чи ж шукатимеш для себе чогось великого? Не шукай, бо ось пошлю Я нещастя на все живе. Але хоч би де ти йшов, Я дам тобі порятунок». Так каже Господь.

Книга Пророка Єремії 46

Послання Господа про народи

1Ось слово Господа пророку Єремії щодо народів.

Щодо Єгипту

2Це послання про військо фараона Неко, царя Єгипту, розбитого при Карчеміші на річці Євфрат Навуходоносором, царем вавилонським, на четвертому році царювання Єгоякима, сина Йосії, царя Юдеї:

3«Готуйте щити, великі й малі, до бою ставайте!

[4] Selai os cavalos, montai, cavaleiros, e apresentai-vos com elmos; poli as lanças, vesti-vos de couraças.

[4]Коней сідлайте, шикуйтеся, шоломи вдягніть, списи шліфуйте, у панцир вберіться.

[5] Por que razão vejo os medrosos voltando as costas? Estão derrotados os seus valentes e vão fugindo, sem olhar para trás; há terror ao redor, diz o SENHOR.

[5]Та що це я бачу? Вони налякані, вони тікають. Побито їхніх воїнів, вони п'ятами накивали. Не обертаючись, тікають, бо жах їх охопив». Так каже Господь:

[6] Não fuja o ligeiro, nem escape o valente; para o lado do Norte, junto à borda do rio Eufrates, tropeçaram e caíram.

[6]«Та спритним не втекти, не врятуватись дужим. На півночі біля ріки Євфрату вони спіткнулися і впали.

[7] Quem é este que vem subindo como o Nilo, como rios cujas águas se agitam?

[7]Хто то здіймається, мов Ніл, немов високі хвилі річкові?

[8] O Egito vem subindo como o Nilo, como rios cujas águas se agitam; ele disse: Subirei, cobrirei a terra, destruirei a cidade e os que habitam nela.

[8]Здіймається Єгипет, наче Ніл, немов високі хвилі річкові. Він каже: „Я здіймуся, покрию землю, змету міста із мешканцями разом".

[9] Avançai, ó cavaleiros, estrondeai, ó carros, e saiam os valentes; os etíopes e os de Pute, que manejam o escudo, e os lídios, que manejam e entesam o arco.

[9]Рушайте, коні! Колісниці, мчіть шалено! Вперед, бійці, чоловіки із Кушу й Путу зі щитами, мужі і з Лідії із луками своїми.

[10] Porque este dia é o Dia do SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, dia de vingança contra os seus adversários; a espada devorará, fartar-se-á e se embriagará com o sangue deles; porque o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos tem um sacrifício na terra do Norte, junto ao rio Eufrates.

[10]Той день належатиме Богу, Господу Всемогутньому, то день відплати Його люті. Меч буде жерти, доки не насититься, аж доки спрагу не вгамує кров'ю ворогів. Господь, Господь Усемогутній принесе пожертву в землі північній на ріці Євфрат.

[11] Sobe a Gileade e toma bálsamo, ó virgem filha do Egito; debalde multiplicas remédios, pois não há remédio para curar-te.

[11]Єгипет, йди до Ґілеада і візьми бальзаму! Але даремно шукати ліки, бо зцілення тобі не буде.

[12] As nações ouviram falar da tua vergonha, e a terra está cheia do teu clamor; porque, fugindo o valente,

[12]Народи про твою ганьбу почують, а твій плач наповнить землю, твої бійці одне об одного спіткнулися і впали».

tropeçou no valente, e ambos caíram juntos.

13 Palavra que falou o SENHOR a Jeremias, o profeta, acerca da vinda de Nabucodonosor, rei da Babilônia, para ferir a terra do Egito:

13Ось слово Господа пророку Єремії про те, як Навуходоносор, цар Вавилону, прийшов напасти на Єгипет.

14 Anunciai no Egito e fazei ouvir isto em Migdol; fazei também ouvi-lo em Mênfis e em Tafnes; dizei: Apresenta-te e prepara-te; porque a espada já devorou o que está ao redor de ti.

14«Оголоси в Єгипті, проголоси в Миґдолі і об'яви в Мемфісі й Тапанесі: „Лаштуйтеся до бою, бо меч пожер усіх навколо”.

15 Por que foi derribado o teu Touro? Não se pôde ter de pé, porque o SENHOR o abateu.

15Єгипте, армії твої побито. Вони не билися проти ворога їхнього, бо Господь покарав їх.

16 O SENHOR multiplicou os que tropeçavam; também caíram uns sobre os outros e disseram: Levanta-te, e voltemos ao nosso povo e à terra do nosso nascimento, por causa da espada que oprime.

16Примусив Він спіткнутися людей, одне на одного попадали вони. Вони казатимуть: „Вставайте, повернемось до нашого народу, і до землі, де народились, втечем від цього згубного меча гнобителя”».

17 Ali, apelidarão a Faraó, rei do Egito, de Espalhafatoso, porque deixou passar o tempo adequado.

17Вони кричали там: «Той фараон, Єгипту цар — лиш галас, велику славу втратив він».

18 Tão certo como vivo eu, diz o Rei, cujo nome é SENHOR dos Exércitos, certamente, como o Tabor é entre os montes e o Carmelo junto ao mar, assim ele virá.

18«Так само правда, як і те, що Я живу, — каже Цар, чиє ім'я Господь Усемогутній, — загарбник невблаганно наближається, він, мов Тавор серед гір, мов Кармел понад морем.

19 Prepara a tua bagagem para o exílio, ó moradora, filha do Egito; porque Mênfis se tornará em desolação e ficará arruinada e sem moradores.

19Складай собі для виселення речі, дочко Єгипту, адже Мемфіс обернеться на пустелю і буде спалений, безлюдний буде.

20 Novilha mui formosa é o Egito; mas mutuca do Norte já lhe vem, sim, vem.

20Єгипет — прекрасна телиця, але на неї ґедзь із півночі летить.

[21] Até os seus soldados mercenários no meio dele, bezerros cevados, viraram as costas e fugiram juntos; não resistiram, porque veio sobre eles o dia da sua ruína e o tempo do seu castigo.

[21]У її лавах найманці, і ті немов вгодовані телята, але й вони втекли, встояти неспроможні, бо прийшов день жаху, кари день.

[22] Faz o Egito um ruído como o da serpente que foge, porque os seus inimigos vêm contra ele, com machados, quais derribadores de árvores.

[22]Вона шипить, мов змія повзуча, бо вороги ідуть у повній силі, до неї приступають із сокирами, мов дроворуби».

[23] Cortarão o seu bosque, diz o SENHOR, ainda que impenetrável; porque se multiplicaram mais do que os gafanhotos; são inumeráveis.

[23]«Вони рубатимуть її ліси, — Господь каже, — хоч їх неміряно було, було їх більше, аніж сарани, — нелічені і неозорі.

[24] A filha do Egito está envergonhada; foi entregue nas mãos do povo do Norte.

[24]Єгипет буде зганьблено, північним зайдам буде віддано його».

[25] Diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que eu castigarei a Amom de Nô, a Faraó, ao Egito, aos deuses e aos seus reis, ao próprio Faraó e aos que confiam nele.

[25]Господь Всемогутній, Бог Ізраїлю, каже: «Я покараю Амона, бога Тевеса, фараона, Єгипет і всіх богів й царів його та тих, хто покладається на фараона.

[26] Entregá-los-ei nas mãos dos que lhes procuram a morte, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e nas mãos dos seus servos; mas depois será habitada, como nos dias antigos, diz o SENHOR.

[26]Я їх віддам у руки тих, що прагне вбити їх: Навуходоносору, царю вавилонському, і слугам його. А потім, однак, Єгипет заселено буде, як у давнину». Так каже Господь:

[27] Não temas, pois, tu, servo meu, Jacó, nem te espantes, ó Israel; porque eu te livrarei do país remoto e a tua descendência, da terra do seu cativeiro; Jacó voltará e ficará tranqüilo e confiante; não haverá quem o atemorize.

[27]«А ти, слуго Мій Якове, не бійся, не бентежся, Ізраїле, бо Я поверну вас із країв далеких, нащадків ваших поверну з вигнання. Повернеться Яків, спокійний буде і безпечний, і не лякатиме його ніхто».

[28] Não temas, servo meu, Jacó, diz o SENHOR, porque estou contigo; darei cabo de todas as nações para as quais eu

[28]«Не бійся, Якове, слуго Мій, — Господь каже, — бо Я з тобою, Я вигублю усі народи, поміж яких тебе розкидав. Я тебе не вигублю, але Я тебе покараю справедливо».

te arrojei; mas de ti não darei cabo; castigar-te-ei, mas em justa medida; não te inocentarei de todo.

Jeremias 47

Profecia a respeito dos filisteus

[1] Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, o profeta, a respeito dos filisteus, antes que Faraó ferisse a Gaza.

[2] Assim diz o SENHOR: Eis que do Norte se levantam as águas, e se tornarão em torrentes transbordantes, e inundarão a terra e a sua plenitude, a cidade e os seus habitantes; clamarão os homens, e todos os moradores da terra se lamentarão,

[3] ao ruído estrepitoso das unhas dos seus fortes cavalos, ao barulho de seus carros, ao estrondo das suas rodas. Os pais não atendem aos filhos, por se afrouxarem as suas mãos;

[4] por causa do dia que vem para destruir a todos os filisteus, para cortar de Tiro e de Sidom todo o resto que os socorra; porque o SENHOR destruirá os filisteus, o resto de Caftor da terra do mar.

[5] Sobreveio calvície a Gaza, Asquelom está reduzida a silêncio, com o resto do seu vale; até quando vós vos retalhareis?

[6] Ah! Espada do SENHOR, até quando deixarás de repousar? Volta para a tua bainha, descansa e aquieta-te.

[7] Como podes estar quieta, se o SENHOR te deu ordem? Contra Asquelom e contra as bordas do mar é para onde ele te dirige.

Jeremias 48

Profecia a respeito de Moabe

Книга Пророка Єремії 47

Послання про филистимлян

[1]Це слово Господа, що було пророку Єремії щодо филистимлян перед тим, як фараон напав на Ґазу.

[2]Ось що Господь каже: «Армії чужинців-ворогів ринуть із півночі, стануть вони як води бурхливі. Затоплять вони усю землю і все що на ній живе: міста і мешканців усіх. Кричатиме люд, і голоситиме кожен живий.

[3]Під тупіт бойових могутніх його коней, під гуркіт колісниць його, під стук коліс. Батьки на допомогу дітям не прийдуть, бо руки в них зомліють.

[4]Бо день настане той, щоб вигубити всіх филистимлян, які лишилися у Тирі і Сидоні. Бо вигубить Господь филистимлян на березі Кафтора.

[5]Чоловіки у Ґазі поголили голови свої, а люди Ашкелона оніміли. Останки в полі, доки різати будете себе?

[6]О меч Господній! Коли ти вже спочинеш! Сховайся в піхву, відпочинь і заспокойся!

[7]Та як же заспокоїтись йому? Господь віддав йому наказ, націлив Він його на Ашкелон і узбережжя».

Книга Пророка Єремії 48

Послання про Моав

[1] A respeito de Moabe. Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ai de Nebo, porque foi destruída! Envergonhada está Quiriataim, já está tomada; a fortaleza está envergonhada e abatida.

[1]Щодо Моава, ось що Господь Всемогутній, Бог Ізраїлю, каже: «Горе тобі, гора Нево, бо буде спустошення тобі, Киріатаїму — сором і загарбання, а твердині — розпач і руїна.

[2] A glória de Moabe já não é; em Hesbom tramaram contra ela, dizendo: Vinde, e eliminemo-la para que não seja mais povo; também tu, ó Madmém, serás reduzida a silêncio; a espada te perseguirá.

[2]І більше не величатимуть Моав; в Хешбоні змова проти неї: „Ходімо й винищимо цей народ дощенту". І ти, Мадмене, змовкнеш, бо меч іде на тебе.

[3] Há gritos de Horonaim: Ruína e grande destruição!

[3]Прислухайся до криків із Хоронаїма: спустошення, біда велика.

[4] Destruída está Moabe; seus filhinhos fizeram ouvir gritos.

[4]Моав розбито буде вщент, крик дітлахів її лунатиме навколо.

[5] Pela subida de Luíte, eles seguem com choro contínuo; na descida de Horonaim, se ouvem gritos angustiosos de ruína.

[5]Вони ридатимуть усю дорогу до Лугіта, униз в Хоронаїм вони в сльозах йтимуть.

[6] Fugi, salvai a vossa vida, ainda que venhais a ser como o arbusto solitário no deserto.

[6]Тікайте! Своє життя рятуйте. Прикиньтеся кущем, що вітер несе по пустелі.

[7] Pois, por causa da tua confiança nas tuas obras e nos teus tesouros, também tu serás tomada; Quemos sairá para o cativeiro com os seus sacerdotes e os seus príncipes juntamente.

[7]Оскільки покладався на свої діла й багатство, в полон захоплять і тебе. Хемош піде в неволю зі священиками й своїми князями.

[8] Virá o destruidor sobre cada uma das cidades, e nenhuma escapará; perecerá o vale, e se destruirá a campina; porque o SENHOR o disse.

[8]У кожне місто прийде руйнівник, і жодне місто не врятується. Долини загинуть, рівнини спорожніють, бо так сказав Господь.

[9] Dai asas a Moabe, porque, voando, sairá; as suas cidades se tornarão em ruínas, e ninguém morará nelas.

[9]Дайте Моавові крила, щоб полетіти могла, бо справді руїною стане вона, усі міста її спустошаться і обезлюдніють.

[10] Maldito aquele que fizer a obra do SENHOR relaxadamente! Maldito aquele que retém a sua espada do sangue!

[10]Прокляття тим, хто недбайливий у ділах Господніх, прокляття тим, хто стримує свій меч кровопролиття.

[11] Despreocupado esteve Moabe desde a sua mocidade e tem repousado nas fezes do seu vinho; não foi mudado de vasilha para vasilha, nem foi para o cativeiro; por isso, conservou o seu sabor, e o seu aroma não se alterou.

[11]У спокої Моав від юних днів, відпочиває, мов вино, що відстоюється. Вона в неволю не пішла. Тому ж і смак лишився, й запах не змінився».

[12] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que lhe enviarei trasfegadores, que o trasfegarão; despejarão as suas vasilhas e despedaçarão os seus jarros.

[12]«Та дні надходять, — так Господь каже, — коли пошлю переливачів до неї, і виллють її, а глечики порозбивають».

[13] Moabe terá vergonha de Quemos, como a casa de Israel se envergonhou de Betel, sua confiança.

[13]Тоді Моав засоромиться Хемоша, як і народ Ізраїлю засоромився, що покладався на Бетел.

[14] Como dizeis: Somos valentes e homens fortes para a guerra?

[14]«Та як ви можете казати: „Ми — воїни, хоробрі та могутні?”

[15] Moabe está destruído e subiu das suas cidades, e os seus jovens escolhidos desceram à matança, diz o Rei, cujo nome é SENHOR dos Exércitos.

[15]Впаде Моав, міста її стоятимуть порожні; найкращі парубки в різні впадуть, — говорить Цар, чиє ім'я — Господь Усемогутній. —

[16] Está prestes a vir a perdição de Moabe, e muito se apressa o seu mal.

[16]Моавова погибель на порозі, не за горами вже її біда.

[17] Condoei-vos dele, todos os que estais ao seu redor e todos os que lhe sabeis o nome; dizei: Como se quebrou a vara forte, o cajado formoso!

[17]Тужіть по ній, усі її сусіди, усі, кому вона відома. Скажіть: „Як зламано цей скіпетр могутній, як переламано це берло дивовижне!”»

[18] Desce da tua glória e assenta-te em terra sedenta, ó moradora, filha de Dibom; porque o destruidor de Moabe sobe contra ti e desfaz as tuas fortalezas.

[18]Зійди з височини своєї слави, сядь поміж спраглих на засушеній землі, дочки Дівона мешканець, бо руйнівник Моаву на тебе повстає, зруйновано твої твердині.

[19] Põe-te no caminho e espia, ó moradora de Aroer; pergunta ao que foge e à que escapa: Que sucedeu?

[19]Стань при дорозі і дивися, той, хто живе у Ароері. Спитай у втікача і у втікачки, спитай їх: «Що сталося?»

[20] Moabe está envergonhado, porque foi abatido; uivai e gritai; anunciai em Arnom que Moabe está destruído.

[20]«Зганьблено Моав, бо побито. Голосіть і ридайте! Оголосіть в Арноні, що зруйновано Моав.

[21] Também o julgamento veio sobre a terra da campina, sobre Holom, Jasa e Mefaate,

[21]Суд прийшов на рівнину: в Холон, в Ягзу і в Мефаат,

[22] sobre Dibom, Nebo e Bete-Diblataim,

[22]в Дівон, в Нево і в Бет-Дівлатаїмі,

[23] sobre Quiriataim, Bete-Gamul e Bete-Meom,

[23]і на Киріатаїм, і в Бет-Ґамул, і в Бет-Меон,

[24] sobre Queriote e Bozra, e até sobre todas as cidades da terra de Moabe, quer as de longe, quer as de perto.

[24]у Керіот і в Боцру — у всі міста землі Моаву, далекі і близькі.

[25] Está eliminado o poder de Moabe, e quebrado, o seu braço, diz o SENHOR.

[25]Зрубаю ріг Моаву, правицю її зламаю, — каже так Господь. —

[26] Embriagai-o, porque contra o SENHOR se engrandeceu; Moabe se revolverá no seu vômito e será ele também objeto de escárnio.

[26]Напоїть її п'яною, бо Господа зневажила вона. Нехай Моав качається в блювотині своїй, хай посміховиськом стане для народів!»

[27] Pois Israel não te foi também objeto de escárnio? Mas, acaso, foi achado entre ladrões, para que meneies a cabeça, falando dele?

[27]«Моав, чи насміхалася з Ізраїлю не ти? Чи не зі злодіями зловлено її, що ти хитала головою, коли про неї говорила?

[28] Deixai as cidades e habitai no rochedo, ó moradora de Moabe; sede como as pombas que se aninham nos flancos da boca do abismo.

[28]Міста покиньте і живіть на скелях, мешканці Моаву, як голуби, що гніздяться при вході у печеру.

[29] Ouvimos falar da soberba de Moabe, que de fato é extremamente soberba, da sua arrogância, do seu orgulho, da sua sobranceria e da altivez do seu coração.

[29]Наслухалися ми вже про Моава пиху, його зухвальство й вихвалення, про його бундючність.

[30] Conheço, diz o SENHOR, a sua insolência, mas isso nada é; as suas gabarolices nada farão.

[30]Її зухвальство знаю Я, та воно марне, — Господь каже, — не дасть воно нічого.

[31] Por isso, uivarei por Moabe, sim, gritarei por todo o Moabe; pelos homens de Quir-Heres lamentarei.

[32] Mais que a Jazer, te chorarei a ti, ó vide de Sibma; os teus ramos passaram o mar, chegaram até ao mar de Jazer; mas o destruidor caiu sobre os teus frutos de verão e sobre a tua vindima.

[33] Tirou-se, pois, o folguedo e a alegria do campo fértil e da terra de Moabe; pois fiz cessar nos lagares o vinho; já não pisarão uvas com júbilo; o júbilo não será júbilo.

[34] Ouve-se o grito de Hesbom até Eleale e Jasa, e de Zoar se dão gritos até Horonaim e Eglate-Selisias; porque até as águas do Ninrim se tornaram em assolação.

[35] Farei desaparecer de Moabe, diz o SENHOR, quem sacrifique nos altos e queime incenso aos seus deuses.

[36] Por isso, o meu coração geme como flautas por causa de Moabe, e como flautas geme por causa dos homens de Quir-Heres; porquanto já se perdeu a abundância que ajuntou.

[37] Porque toda cabeça ficará calva, e toda barba, rapada; sobre todas as mãos haverá incisões, e sobre os lombos, pano de saco.

[38] Sobre todos os eirados de Moabe e em todas as suas praças há pranto, porque fiz Moabe em pedaços, como vasilha de barro que não agrada, diz o SENHOR. Como está desfalecido!

[39] Como uivam! Como, de vergonha, virou Moabe as costas! Assim, se tornou Moabe

[31]Тому Я за Моавом голосити буду, Я за Моавом буду сльози лити. Лементуватиму по людях Кир-Гаресета.

[32]З народом Язера Я плачу за Язер, о винограднику Сівми. Твої галуззя досягали моря, сягнули до моря Язерського. Руйнівник напав на твої плоди і на твій виноград.

[33]Радість і щастя пішли з плодючих ланів і городів Моаву, зробив Я таке, що вино із чавила не ллється. І не радіє більше винороб, хоча й кричить, та не від радості».

[34]«Кричать від болю люди від Хешобона до Елеале й до Ягаза, від Зоара до Хоронаїма, і до Еґлат-Шелішії, бо навіть води Німріма повисихали.

[35]Я покладу в Моаві край, — Господь каже, — жертвоприношенням по узвишшях і ладану кадіння богам його.

[36]Тож Моє серце тужить над Моавом, мов сопілка, і серце, мов сопілка, плаче за людьми Кир-Гаресета. Багатство, що вони надбали, пішли у небуття.

[37]Кожна голова поголена, кожна борода обтята, порізи на руках й веретище на кожнім».

[38]«На всіх дахах Моава і на кожному майдані міста — лемент, бо Я розбив Моав, як посуд непотрібний, — Господь каже. —

[39]Як же її розбито! Голосіть! Як відвернулася вона в ганьбі! Тепер то посміховисько і страх для всіх довкола».

objeto de escárnio e de espanto para todos os que estão em seu redor.

40 Porque assim diz o SENHOR: Eis que voará como a águia e estenderá as suas asas contra Moabe.

41 São tomadas as cidades, e ocupadas, as fortalezas; naquele dia, o coração dos valentes de Moabe será como o coração da mulher que está em dores de parto.

42 Moabe será destruído, para que não seja povo, porque se engrandeceu contra o SENHOR.

43 Terror, cova e laço vêm sobre ti, ó moradora de Moabe, diz o SENHOR.

44 Quem fugir do terror cairá na cova, e, se sair da cova, o laço o prenderá; porque trarei sobre ele, sobre Moabe, o ano do seu castigo.

45 Os que fogem param sem forças à sombra de Hesbom; porém sai fogo de Hesbom e labareda do meio de Seom e devora as têmporas de Moabe e o alto da cabeça dos filhos do tumulto.

46 Ai de ti, Moabe! Pereceu o povo de Quemos, porque teus filhos ficaram cativos, e tuas filhas, em cativeiro.

47 Contudo, mudarei a sorte de Moabe, nos últimos dias, diz o SENHOR. Até aqui o juízo contra Moabe.

Jeremias 49

Profecia a respeito dos amonitas

1 A respeito dos filhos de Amom. Assim diz o SENHOR: Acaso, não tem Israel filhos? Não tem herdeiro? Por que, pois, herdou

40Бо ось що Господь каже: «Стережися! Ось з небес орел ширяє, і простирає крила над Моавом.

41Міста країни цієї будуть здобуті, а твердині зруйновані. І того дня у воїнів Моаву серце переляканe буде, немов у жінки при пологах.

42Моав пощезне із-поміж народів, бо вище Господа він возвеличував себе».

43Так каже Господь каже: «Жах, яма й пастка жде тебе, о мешканець Моаву.

44Той, хто тікатиме від жаху, в яму упаде, хто вибереться з ями, в пастку втрапить, бо наведу Я все це на Моав в рік покарання». Так Господь каже:

45«В тіні Хешбона втікачі безсилі, вогонь з Хешбона вийшов, а полум’я з Сихона і пожерло моавську старшину, та всіх пихатих галасунів.

46Горе тобі, Моаве! Загинули люди Хемоша, в неволю забрали синів твоїх і дочок твоїх погнали в полон».

47«Та Я поверну із неволі Моав у прийдешні дні», — Господь каже. Отак кінчається пророцтво про суд над Моавом.

Книга Пророка Єремії 49

Послання щодо Аммона

1Щодо Аммона. Ось що Господь каже: «Хіба нема в Ізраїля синів? Хіба немає спадкоємця в нього? Тоді чому Мілком загарбав землю Ґада?»

Milcom a Gade, e o seu povo habitou nas cidades dela?

2 Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que farei ouvir em Rabá dos filhos de Amom o alarido de guerra, e tornar-se-á num montão de ruínas, e as suas aldeias serão queimadas; e Israel herdará aos que o herdaram, diz o SENHOR.

2«Та дні надходять, — так Господь каже, — коли примушу Я почути звук сурми бойової проти Равви аммонійської». «Й обернеться вона на звалище безлюдне, а селища довкола погорять. Тоді чи вижене Ізраїль тих, хто вигнав був його, — Господь каже. —

3 Uiva, ó Hesbom, porque é destruída Ai; clamai, ó filhos de Rabá, cingi-vos de cilício, lamentai e dai voltas por entre os muros; porque Milcom irá em cativeiro, juntamente com os seus sacerdotes e os seus príncipes.

3Голоси, Хешбоне, бо місто Аї зруйновано. Крик здійміть, дочки Равви. Вдягніться у волосяницю, тужіть і безпритульно тиняйтеся, бо Мілком іде у заслання разом із священиками і князями своїми.

4 Por que te glorias nos vales, nos teus luxuriantes vales, ó filha rebelde, que confias nos teus tesouros, dizendo: Quem virá contra mim?

4Навіщо вихваляєшся силою своєю? Вона спливе, зрадлива дочко, що покладається на власні скарби зі словами: „Хто проти мене виступить?”»

5 Eis que eu trarei terror sobre ti, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, de todos os que estão ao redor de ti; e cada um de vós será lançado em frente de si, e não haverá quem recolha os fugitivos.

5«Ось наведу Я страх на тебе, — Господь Всемогутній каже, — із усіх твоїх околиць. І не буде кого забирати з полону.

6 Mas depois disto mudarei a sorte dos filhos de Amom, diz o SENHOR.

6А після того поверну з неволі аммонійців», — так каже Господь.

Profecia a respeito dos edomitas

Послання Едому

7 A respeito de Edom. Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Acaso, já não há sabedoria em Temã? Já pereceu o conselho dos sábios? Desvaneceu-se-lhe a sabedoria?

7Щодо Едому, ось що Господь Всемогутній каже: «Хіба немає більше мудрості в Темані? Хіба не стало ради у розумних? Хіба ж то загубилась мудрість синів їхніх?

8 Fugi, voltai, retirai-vos para as cavernas, ó moradores de Dedã, porque eu trarei sobre ele a ruína de Esaú, o tempo do seu castigo.

8Тікайте, поселіться у глухих печерах, мешканці Дедану, бо наведу нещастя на Ісава, бо напущу на нього кару.

9 Se vindimadores viessem a ti, não deixariam alguns cachos? Se ladrões, de noite, não te danificariam só o que lhes bastasse?

9Як прийдуть збирачі винограду, чи не залишать кілька бростей? Коли по ночі прийдуть крадії, чи не потрощать все, що заманеться?

10 Mas eu despi a Esaú, descobri os seus esconderijos, e não se poderá esconder; está destruída a sua descendência, como também seus irmãos e seus vizinhos, e ele já não é.

10Бо Я до нитки обдеру Ісава, Я схованки його відкрив, тож сховатись він не зможе. Його дітей і родичів, й сусідів його вигублено буде, не існуватиме він більше.

11 Deixa os teus órfãos, e eu os guardarei em vida; e as tuas viúvas confiem em mim.

11Діти стануть сирітами, та жінки стануть вдовами».

12 Porque assim diz o SENHOR: Eis que os que não estavam condenados a beber o cálice totalmente o beberão, e tu serias de todo inocentado? Não serás tido por inocente, mas certamente o beberás.

12Бо ось що Господь каже: «Якщо ті, хто заслуговує випити келих, мусять випити його, то чому ж ти ходиш непокараний? Ти не ходитимеш непокараний, ти вип'єш келих гніву Божого».

13 Porque por mim mesmo jurei, diz o SENHOR, que Bozra será objeto de espanto, de opróbrio, de assolação e de desprezo; e todas as suas cidades se tornarão em assolações perpétuas.

13«Бо присягнувся Я Собою, — Господь каже, — що Боцра стане пусткою, посміховиськом, руїною і прокляттям, і міста її — вічною руїною».

Os pecados e o castigo de Edom

14 Ouvi novas da parte do SENHOR, e um mensageiro foi enviado às nações, para lhes dizer: Ajuntai-vos, e vinde contra ela, e levantai-vos para a guerra.

14Від Господа почув я звістку, Його послання досягло народів: «Збирайтеся усі разом і йдіть на Едом, ставайте всі до бою.

15 Porque eis que te fiz pequeno entre as nações, desprezado entre os homens.

15Бо Я зробив тебе малим серед народів, і зневажатимуть тебе поміж людьми.

16 O terror que inspiras e a soberba do teu coração te enganaram. Tu que habitas nas fendas das rochas, que ocupas as alturas dos outeiros, ainda que eleves o teu ninho como a águia, de lá te derribarei, diz o SENHOR.

16Посіяний тобою жах і пиха серця завели тебе в оману, тебе, хто мешкає у схованках по скелях, і хто вершини пагорбів посів. Хоч, мов орел, ти й звив собі гніздо, тебе Я звідти скину». Так Всевишній каже.

[17] Assim, será Edom objeto de espanto; todo aquele que passar por ele se espantará e assobiará por causa de todas as suas pragas.

[17]«Едом обернеться на пустку. Злякається подорожній, присвисне від жаху.

[18] Como na destruição de Sodoma e Gomorra e das suas cidades vizinhas, diz o SENHOR, assim não habitará ninguém ali, nem morará nela homem algum.

[18]Так як Содом і Ґоморру зруйновано було, — Господь каже, — отак і тут ніхто не житиме, і жоден чоловік тут не оселиться».

[19] Eis que, como sobe o leãozinho da floresta jordânica contra o rebanho em pasto verde, assim, num momento, arrojarei dali a Edom e lá estabelecerei a quem eu escolher. Pois quem é semelhante a mim? Quem me pedirá contas? E quem é o pastor que me poderá resistir?

[19]Як лев виходить з чагарів Йордану на рясне пасовисько, так вмить Едом Я прожену з землі його. Хто ж той обранець, кого на це призначу? Хто Мені рівня? Хто викличе Мене? Хто той пастух, що проти Мене встоїть?

[20] Portanto, ouvi o conselho do SENHOR que ele decretou contra Edom e os desígnios que ele formou contra os moradores de Temã; certamente, até os menores do rebanho serão arrastados, e as suas moradas, espantadas por causa deles.

[20]Тому послухайте рішення Господа, яке Він прийняв щодо Едому, послухайте плани Його щодо мешканців Темана. Найменших з отари повитягують геть, ворог спустошить усе пасовисько через гріхи міста цього.

[21] A terra estremeceu com o estrondo da sua queda; e, do seu grito, até ao mar Vermelho se ouviu o som.

[21]Від гуку падіння Едому земля здригнеться, звук плачу полине аж до Червоного моря.

[22] Eis que como águia subirá, voará e estenderá as suas asas contra Bozra; naquele dia, o coração dos valentes de Edom será como o coração da mulher que está em dores de parto.

[22]Поглянь, орел злітає високо і падає донизу, полюючи на здобич. Тож і Господь, як той орел, крила розкриває понад Боцрою, тож воїни Едома того дня від жаху ридати будуть, мов жінка та, що при пологах.

Profecia a respeito de Damasco

Послання про Дамаск

[23] A respeito de Damasco. Envergonhou-se Hamate e Arpade; e, tendo ouvido más novas, cambaleiam; são como o mar agitado, que não se pode sossegar.

[23]Щодо Дамаска: «Налякані Гамат і Арпад, бо вони почули лиху звістку. Вони хвилюються, як неспокійне море, яке не можна вгамувати.

[24] Enfraquecida está Damasco; virou as costas para fugir, e tremor a tomou;

[24]Дамаск заслаб і повернувся, щоб тікати, жах охопив його. Схопили його

angústia e dores a tomaram como da que está de parto.

25 Como está abandonada a famosa cidade, a cidade de meu folguedo!

26 Portanto, cairão os seus jovens nas suas praças; todos os homens de guerra serão reduzidos a silêncio naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos.

27 Acenderei fogo dentro do muro de Damasco, o qual consumirá os palácios de Ben-Hadade.

Profecia a respeito da Arábia

28 A respeito de Quedar e dos reinos de Hazor, que Nabucodonosor, rei da Babilônia, feriu. Assim diz o SENHOR: Levantai-vos, subi contra Quedar e destruí os filhos do Oriente.

29 Tomarão as suas tendas, os seus rebanhos; as lonas das suas tendas, todos os seus bens e os seus camelos levarão para si; e lhes gritarão: Há horror por toda parte!

30 Fugi, desviai-vos para mui longe, retirai-vos para as cavernas, ó moradores de Hazor, diz o SENHOR; porque Nabucodonosor, rei da Babilônia, tomou conselho e formou desígnio contra vós outros.

31 Levantai-vos, ó babilônios, subi contra uma nação que habita em paz e confiada, diz o SENHOR; que não tem portas, nem ferrolhos; eles habitam a sós.

32 Os seus camelos serão para presa, e a multidão dos seus gados, para despojo; espalharei a todo vento aqueles que

біль і муки, мов жінку, що народжує дитя.

25Чому це славне місто не полишено людьми, місто радості і щастя?

26Напевно юнаки його поляжуть на його майданах, всі воїни його замовкнуть того дня, — Господь каже, —

27Я розпалю вогонь на мурах Дамаска, і він пожере фортеці Бен-Гадада».

Послання про Кедар і Хазор

28Щодо Кедару і царств Хазора, які знищено було Навуходоносором, царем Вавилона. Ось що Господь каже: «Вставайте й рушайте на Кедар, і розбийте синів Сходу.

29Намети їхні і отари заберуть; оселі їхні понесуть разом з верблюдами й усім добром. І їм кричатимуть: „Жах навкруги!”»

30«Біжіть! Тікайте швидко! Ховайтесь, мешканці Хазора, — так Господь каже, — Навуходоносор, цар вавилонський, змову проти вас плете, він наміри лихі виношує проти вас».

31«Вставайте, киньтесь на народ спокійний, що почувається безпечно, — так Господь каже. — Ані воріт, ані засувів він не має, і люди там живуть відлюдно».

32«Верблюди їхні стануть здобиччю для вас, численні отари їхні захопите ви. Я їх розсію по чотирьох вітрах, тих, хто підрізає бороди собі. Я наведу на них погибель зусібіч, — Господь каже. —

cortam os cabelos nas têmporas e de todos os lados lhes trarei a ruína, diz o SENHOR.

33 Hazor se tornará em morada de chacais, em assolação para sempre; ninguém habitará ali, homem nenhum habitará nela.

33Хазор стане лігвом шакалів, спустошений навіки. Ніхто не житиме там більше, жоден не оселиться там».

Profecia a respeito dos elamitas

Послання про Елам

34 Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, o profeta, contra Elão, no princípio do reinado de Zedequias, rei de Judá, dizendo:

34Ось слово Господа, що було пророку Єремії щодо Еламу на початку царювання Седекії, царя Юдеї.

35 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que eu quebrarei o arco de Elão, a fonte do seu poder.

35Ось що Господь Всемогутній каже: «Я зламаю військову міць Елама, його велику силу.

36 Trarei sobre Elão os quatro ventos dos quatro ângulos do céu e os espalharei na direção de todos estes ventos; e não haverá país aonde não venham os fugitivos de Elão.

36Я наведу на Елам чотири вітри з чотирьох сторін неба, Я їх розкидаю по вітру навсібіч, і не буде жодного народу, хоч би куди пішли вигнанці із Еламу».

37 Farei tremer a Elão diante de seus inimigos e diante dos que procuram a sua morte; farei vir sobre os elamitas o mal, o brasume da minha ira, diz o SENHOR; e enviarei após eles a espada, até que venha a consumi-los.

37«Я розвію Елам перед ворогами його, перед тими, хто хоче розбити його. Я на них біду наведу, щоб побачили, як розлютили Мене, — Господь каже. Я переслідуватиму їх мечем, доки не винищу вщент».

38 Porei o meu trono em Elão e destruirei dali o rei e os príncipes, diz o SENHOR.

38«Я Свій престол поставлю в Еламі, вигублю його царя й князів», — Господь каже.

39 Nos últimos dias, mudarei a sorte de Elão, diz o SENHOR.

39«Але в майбутньому я поверну все те, що забрано було з Елама», — так Господь каже.

Jeremias 50

Profecia a respeito da Babilônia

1 Palavra que falou o SENHOR contra a Babilônia e contra a terra dos caldeus, por intermédio de Jeremias, o profeta.

Книга Пророка Єремії 50

Послання про Вавилон

1Це слово, що Господь через пророка Єремію сказав про Вавилон і про землі вавилонян.

2 Anunciai entre as nações; fazei ouvir e arvorai estandarte; proclamai, não encubrais; dizei: Tomada é a Babilônia, Bel está confundido, e abatido, Merodaque; cobertas de vergonha estão as suas imagens, e seus ídolos tremem de terror.

2«Оголосіть народам, повідомте всім, стяг підійміть, проголосіть, нічого не приховуйте, скажіть, що Вавилон здобуто буде, Бел ганьби зазнає. Мардука охопив жах, лжебоги Вавилона посоромлені, його боввани налякані.

3 Porque do Norte subiu contra ela uma nação que tornará deserta a sua terra, e não haverá quem nela habite; tanto os homens como os animais fugiram e se foram.

3Із півночі на нього вирушить народ. Він землю цю оберне на пустелю. Ніхто не буде жити там, люди й тварини повтікають.

4 Naqueles dias, naquele tempo, diz o SENHOR, voltarão os filhos de Israel, eles e os filhos de Judá juntamente; andando e chorando, virão e buscarão ao SENHOR, seu Deus.

4В ті дні й у ті часи, — Господь каже, — народ Ізраїлю разом з народом Юди прийде. Вони прийдуть і плакатимуть, ідучи, й шукатимуть Господа Бога свого.

5 Perguntarão pelo caminho de Sião, de rostos voltados para lá, e dirão: Vinde, e unamo-nos ao SENHOR, em aliança eterna que jamais será esquecida.

5Питатимуть дороги на Сіон, та йдучи вірним шляхом скажуть: „Із Господом з'єднаємося завітом вічним, який забути неможливо".

6 O meu povo tem sido ovelhas perdidas; seus pastores as fizeram errar e as deixaram desviar para os montes; do monte passaram ao outeiro, esqueceram-se do seu redil.

6Народ Мій був заблудлою вівцею, його з путі збивали пастирі його, вони по горах розганяли їх. Від пагорба ходили до узвишшя й позабували пасовиська власні.

7 Todos os que as acharam as devoraram; e os seus adversários diziam: Culpa nenhuma teremos; porque pecaram contra o SENHOR, a morada da justiça, e contra a esperança de seus pais, o SENHOR.

7Хоч хто знаходив їх, той пожирав, і їхні вороги сказали: „Ми невинні. Вони грішили перед Господом, вони полишили Його, праведне місце спочинку їхнє, Бога, Який був надією їхніх батьків".

8 Fugi do meio da Babilônia e saí da terra dos caldeus; e sede como os bodes que vão adiante do rebanho.

8Тікайте з Вавилону, із землі вавилонян, будьте подібні козлам, які ведуть отару.

[9] Porque eis que eu suscitarei e farei subir contra a Babilônia um conjunto de grandes nações da terra do Norte, e se porão em ordem de batalha contra ela; assim será tomada. As suas flechas serão como de destro guerreiro, nenhuma tornará sem efeito.

[9]Бо на Вавилон підніму й поведу Я зібрання великих народів північних. Вони проти нього станують до бою й полонять його. Їхні стріли, мов воїни вправні, що не повертаються, не виконавши завдання».

[10] A Caldéia servirá de presa; todos os que a saquearem se fartarão, diz o SENHOR;

[10]«Тож стануть вавилоняни здобиччю, насититься кожен, хто халдеїв грабує, — так Господь каже. —

[11] ainda que vos alegrais e exultais, ó saqueadores da minha herança, saltais como bezerros na relva e rinchais como cavalos fogosos,

[11]Бо ви радієте, бо ви веселі, хто спадщину Мою пограбував, бо скачете, немов телиця, неначе жеребець іржете.

[12] será mui envergonhada vossa mãe, será confundida a que vos deu à luz; eis que ela será a última das nações, um deserto, uma terra seca e uma solidão.

[12]Мати ваша в ганьбі, та, що вас породила, принижена. Остання вона між народами — пустка й посуха пустеля.

[13] Por causa da indignação do SENHOR, não será habitada; antes, se tornará de todo deserta; qualquer que passar por Babilônia se espantará e assobiará por causa de todas as suas pragas.

[13]Через гнів Господній обезлюдніла вона, через гнів Господній геть спустошиться вона. Хоч хто б проходив Вавилоном, жахнеться й зневажливо похитає головою, побачивши руїни Вавилону.

[14] Ponde-vos em ordem de batalha em redor contra Babilônia, todos vós que manejais o arco; atirai-lhe, não poupeis as flechas; porque ela pecou contra o SENHOR.

[14]О лучники, Вавилон оточіть, стріляйте в неї, не жалійте стріл, бо перед Господом вона згрішила.

[15] Gritai contra ela, rodeando-a; ela já se rendeu; caíram-lhe os baluartes, estão em terra os seus muros; pois esta é a vingança do SENHOR; vingai-vos dela; fazei-lhe a ela o que ela fez.

[15]Крик проти неї здійміть повсюди. Вона не здається, башти її впали, мури розвалено, бо це відплата Господа, Він їй помстився. Зробив із нею те ж, що з іншими зробив.

[16] Eliminai da Babilônia o que semeia e o que maneja a foice no tempo da sega; por causa da espada do opressor, virar-se-á

[16]Вигубіть у Вавилоні того, хто сіє, і того, хто жне серпом на нивах. Перед мечем гнобителя хай кожен повернеться до свого народу і кожен утече до землі своєї.

cada um para o seu povo e cada um fugirá para a sua terra.

[17] Cordeiro desgarrado é Israel; os leões o afugentaram; primeiro, devorou-o o rei da Assíria, e, por fim, Nabucodonosor o desossou.

[17]Ізраїль — отара, що розбрелася, її переслідували леви. Перший, хто їх пожер, був цар Ассирії, а останній, хто зламав їм кістки — Навуходоносор, цар вавилонський».

[18] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que castigarei o rei da Babilônia e a sua terra, como castiguei o rei da Assíria.

[18]Тож ось що Господь Всемогутній Бог Ізраїлю каже: «Ось Я покараю царя Вавилону і край його так само, як покарав Я царя Ассирії.

[19] Farei tornar Israel para a sua morada, e pastará no Carmelo e em Basã; fartar-se-á na região montanhosa de Efraim e em Gileade.

[19]Я зберу Ізраїль на його пасовисько, пастися він буде у Кармелі і Башані, й на горах Ефраїма, і у Ґілеаді, він їжі матиме удосталь».

[20] Naqueles dias e naquele tempo, diz o SENHOR, buscar-se-á a iniqüidade de Israel, e já não haverá; os pecados de Judá, mas não se acharão; porque perdoarei aos remanescentes que eu deixar.

[20]«В ті дні і в ті часи, — Господь каже, — шукатимуть провину Ізраїлю й не знайдуть її. Вони шукатимуть гріхи Юдеї і не знайдуть їх, бо Я врятую тих, чиї гріхи простив».

[21] Sobe, ó espada, contra a terra duplamente rebelde, sobe contra ela e contra os moradores da terra de castigo; assola irremissivelmente, destrói tudo após eles, diz o SENHOR, e faze segundo tudo o que te mandei.

[21]«На землі Мератаїма напади, на мешканців Пекода. Побий мечем і вигуби дощенту, — так Господь каже. — Виконуйте усі Мої накази.

[22] Há na terra estrondo de batalha e de grande destruição.

[22]Грім битви над землею лунає, погибелі голос!

[23] Como está quebrado, feito em pedaços o martelo de toda a terra! Como se tornou a Babilônia objeto de espanto entre as nações!

[23]Який розламаний, розбитий молот землі всієї! Яким спустошеним серед народів став Вавилон!

[24] Lancei-te o laço, ó Babilônia, e foste presa, e não o soubeste; foste surpreendida e apanhada, porque contra o SENHOR te entremeteste.

[24]Я поставив на тебе пастку і впіймаю тебе, Вавилоне, а ти не знала про це. Знайшли тебе й схопили, бо воювала ти проти Господа.

[25] O SENHOR abriu o seu arsenal e tirou dele as armas da sua indignação; porque o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, tem obra a realizar na terra dos caldeus.

[26] Vinde contra ela de todos os confins da terra, abri os seus celeiros, fazei dela montões de ruínas, destruí-a de todo; dela nada fique de resto.

[27] Matai à espada a todos os seus touros, aos seus valentes; desçam eles para o matadouro; ai deles! Pois é chegado o seu dia, o tempo do seu castigo.

[28] Ouve-se a voz dos que fugiram e escaparam da terra da Babilônia, para anunciarem em Sião a vingança do SENHOR, nosso Deus, a vingança do seu templo.

[29] Convocai contra Babilônia a multidão dos que manejam o arco; acampai-vos contra ela em redor, e ninguém escape. Retribuí-lhe segundo a sua obra; conforme tudo o que fez, assim fazei a ela; porque se houve arrogantemente contra o SENHOR, contra o Santo de Israel.

[30] Portanto, cairão os seus jovens nas suas praças, e todos os seus homens de guerra serão reduzidos a silêncio naquele dia, diz o SENHOR.

[31] Eis que eu sou contra ti, ó orgulhosa, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos; porque veio o teu dia, o tempo em que te hei de castigar.

[32] Então, tropeçará o soberbo, e cairá, e ninguém haverá que o levante; porei fogo

[25]Відчинив Господь Свій арсенал і ось виносить всі знаряддя гніву Свого, бо мій Володар Господь Всемогутній роботу має в землях вавилонських.

[26]Прийдіть до Вавилону із далечини і винищіть ущент її комори. Збирайте мертвих в купи, як снопи, хай не лишиться від неї і останку.

[27]Забийте всіх її волів, віддайте різникові. Тож горе їм, бо їхній день, час покарання їхнього настав.

[28]Лунає голос втікачів із Вавилона, в Сіоні сповіщає про відплату Господа Бога нашого. Помста Його за те, що вавилоняни зганьбили храм Його.

[29]Збирайте лучників на Вавилон, скликайте всіх, хто луки напинає. Довкола оточіть її, щоб не втекла. Уповні відплатіть за все, що учинила, бо проти Господа постала, проти Святого Ізраїлю».

[30]«Тож всі її найкращі юнаки поляжуть на майданах, всі воїни її замовкнуть того дня», — Всевишній каже.

[31]«Поглянь, Я проти тебе, о пихата, — Господь каже, Всемогутній наш Господь, — бо день настав, настав той час, коли тебе скараю.

[32]Спіткнеться бунтівник, впаде, ніхто її не підведе. Я запалю вогонь по всіх її містах, він пожере усіх довкола».

às suas cidades, o qual consumirá todos os seus arredores.

33 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Os filhos de Israel e os filhos de Judá sofrem opressão juntamente; todos os que os levaram cativos os retêm; recusam deixá-los ir;

33Ось що Господь Всемогутній каже: «Пригноблено синів Ізраїля і Юдеї, усі, хто їх в полон забрав, тримають їх і відмовляються їх відпускати.

34 mas o seu Redentor é forte, SENHOR dos Exércitos é o seu nome; certamente, pleiteará a causa deles, para aquietar a terra e inquietar os moradores da Babilônia.

34Та Визволитель їхній дужий, ім'я його Господь Усемогутній. Напевно Він розгляне їхню справу, та так, що край Свій змусить Він зрадіти, не буде спокою у вавилонян».

35 A espada virá sobre os caldeus, diz o SENHOR, e sobre os moradores da Babilônia, sobre os seus príncipes, sobre os seus sábios.

35«Меч проти вавилонян, — так Господь каже, — на всіх, хто мешкає у Вавилоні: і на князів її, й на мудреців.

36 A espada virá sobre os gabarolas, e ficarão insensatos; virá sobre os valentes dela, e ficarão aterrorizados.

36Меч на її лжепророків, щоб їх перетворить на дурнів. Меч на її воїнів могутніх, щоб винищити їх.

37 A espada virá sobre os seus cavalos, e sobre os seus carros, e sobre todo o misto de gente que está no meio dela, e este será como mulheres; a espada virá sobre os tesouros dela, e serão saqueados.

37Меч на коней її й колісниці, на всю мішанину народів, бо стануть вони налякані, мов жінки. Меч знищить скарби її, їх пограбують.

38 A espada virá sobre as suas águas, e estas secarão; porque a terra é de imagens de escultura, e os seus moradores enlouquecem por estas coisas horríveis.

38Меч знищить води її й висохнуть вони, бо це земля бовванів, тож збожеволіють вони від жаху.

39 Por isso, as feras do deserto com os chacais habitarão em Babilônia; também os avestruzes habitarão nela, e nunca mais será povoada, nem habitada de geração em geração,

39І житимуть там дикі звірі й шакали, і страуси мешкатимуть там. Ніхто там не оселиться повік, ніхто не житиме з прийдешніх поколінь».

40 como quando Deus destruiu a Sodoma, e a Gomorra, e às suas cidades vizinhas,

40«Так само, як Господь спалив Содом й Ґоморру, і їхні довколишні міста, та винищив усіх людей, що мешкали у них,

diz o SENHOR; assim, ninguém habitará ali, nem morará nela homem algum.

— Господь каже. — Так жоден тут не житиме, ніхто сюди не прийде.

41 Eis que um povo vem do Norte; grande nação e muitos reis se levantarão dos confins da terra.

41Народ надходить з півночі, народ великий, царі численні разом постають з усіх кінців землі.

42 Armam-se de arco e de lança; eles são cruéis e não conhecem a compaixão; a voz deles é como o mar, que brama; montam cavalos, cada um posto em ordem de batalha contra ti, ó filha da Babilônia.

42Вони тримають луки й списи. Вони жорстокі і немилосердні. Голос їхній реве, наче море, коли вони на конях мчать. Вишикувані вони, як воїни для битви проти тебе, Вавилон.

43 O rei da Babilônia ouviu a fama deles, e desfaleceram as suas mãos; a angústia se apoderou dele, e dores, como as da mulher que está de parto.

43Цар Вавилона довідався про них, і руки в нього від жаху заніміли. Смуток охопив його, біль, мов при пологах».

44 Eis que, como sobe o leãozinho da floresta jordânica contra o rebanho em pasto verde, assim, num momento, arrojá-la-ei dali e lá estabelecerei a quem eu escolher. Pois quem é semelhante a mim? Quem me pedirá contas? E quem é o pastor que me poderá resistir?

44Всевишній каже: «Як лев виходить з чагарів Йордану на рясні пасовиська, та худоба вмить тікає, так вмить Едом Я прожену з землі його. Хто ж той обранець, кого на це призначу? Хто Мені рівня? Хто викличе Мене? Який пастух переді Мною встоїть?»

45 Portanto, ouvi o conselho do SENHOR, que ele decretou contra Babilônia, e os desígnios que ele formou contra a terra dos caldeus; certamente, até os menores do rebanho serão arrastados, e as suas moradas, espantadas por causa deles.

45Тож слухайте Господню пораду, яку дає Він Вавилону, що Він замислив проти краю вавилонян: «Найменших із отари заберуть, спустошить їхнє пасовисько Він за все, що наробили.

46 Ao estrondo da tomada de Babilônia, estremeceu a terra; e o grito se ouviu entre as nações.

46Від галасу, що Вавилон здобуто, здригнеться край увесь, поміж народів пролунає новина, що Вавилона більш немає».

Jeremias 51

Книга Пророка Єремії 51

O poder e a queda da Babilônia

1 Assim diz o SENHOR: Eis que levantarei um vento destruidor contra a Babilônia e contra os que habitam em Lebe-Camai.

1Ось що Господь каже: «Погляньте, здійму дух руйнівника на Вавилон і мешканців Лев-Камая.

[2] Enviarei padejadores contra a Babilônia, que a padejarão e despojarão a sua terra; porque virão contra ela em redor no dia da calamidade.

[2]Нашлю чужинців Я на Вавилон, і вони її розвіють наче вітром й спустошать землю, бо прийдуть зусібіч, коли настане час її біди.

[3] O flecheiro arme o seu arco contra o que o faz com o seu e contra o que presume da sua couraça; não poupeis os seus jovens, destruí de todo o seu exército.

[3]Хай жоден лучник не опустить лука, хай зброї не кидає. Не щадіть її найкращих юнаків, дощенту вигубіть все його військо.

[4] Caiam mortos na terra dos caldeus e atravessados pelas ruas!

[4]Убиті падатимуть у землі Вавилонській, від ран смертельних падатимуть на вулицях його.

[5] Porque Israel e Judá não enviuvaram do seu Deus, do SENHOR dos Exércitos; mas a terra dos caldeus está cheia de culpas perante o Santo de Israel.

[5]Бо Ізраїль і Юдея Богом їхнім Господом Всемогутнім не кинуті, мов та вдова, хоча і сповнена земля виною їхньою проти Святого Ізраїлю.

[6] Fugi do meio da Babilônia, e cada um salve a sua vida; não pereçais na sua maldade; porque é tempo da vingança do SENHOR: ele lhe dará a sua paga.

[6]Втікайте з Вавилона! Своє життя рятуйте! Не згиньте через всі її гріхи, бо час настав Господньої помсти. Він сповна платить!

[7] A Babilônia era um copo de ouro na mão do SENHOR, o qual embriagava a toda a terra; do seu vinho beberam as nações; por isso, enlouqueceram.

[7]Вавилон — то келих золотий у Господа в руці, Він змусить край увесь упитися. Народи напились його вина, тому й поводяться, мов божевільні.

[8] Repentinamente, caiu Babilônia e ficou arruinada; lamentai por ela, tomai bálsamo para a sua ferida; porventura, sarará.

[8]Зненацька Вавилон впаде і розіб'ється. Тож голосіть по ній, візьміть бальзам для ран її, можливо, зможете загоїть їх.

[9] Queríamos curar Babilônia, ela, porém, não sarou; deixai-a, e cada um vá para a sua terra; porque o seu juízo chega até ao céu e se eleva até às mais altas nuvens.

[9]Ми б Вавилон зцілили, та зцілить її не можна. Тож покиньте, кожен з вас нехай іде до власної землі, бо тільки Бог вирішує, яке покарання надати їй.

[10] O SENHOR trouxe a nossa justiça à luz; vinde, e anunciemos em Sião a obra do SENHOR, nosso Deus.

[10]Господь за нас помстився. Ходім, розповімо в Сіоні про Господа Бога нашого діла.

[11] Aguçai as flechas! Preparai os escudos! O SENHOR despertou o espírito dos reis

[11]Стріли гостріть, щити наготуйте, Господь вже збудив дух мидіанських царів, бо гнів Його — проти Вавилона.

dos medos; porque o seu intento contra a Babilônia é para a destruir; pois esta é a vingança do SENHOR, a vingança do seu templo.

Господь намірився знищити її, Він воздасть їй за Свій храм.

12 Arvorai estandarte contra os muros de Babilônia, reforçai a guarda, colocai sentinelas, preparai emboscadas; porque o SENHOR intentou e fez o que tinha dito acerca dos moradores da Babilônia.

12Стяг підніміть на мурах Вавилона, посильте варту, розставте вартових, засідки налаштуйте, бо що Господь задумав, те Він вчинить, що проти вавилонян наказав.

13 Ó tu que habitas sobre muitas águas, rica de tesouros! Chegou o teu fim, a medida da tua avareza.

13Ти, що живеш над могутніми водами, зі скарбами великими, прийшов кінець твій, час спустошення прийшов».

14 Jurou o SENHOR dos Exércitos por si mesmo, dizendo: Encher-te-ei certamente de homens, como de gafanhotos, e eles cantarão sobre ti o eia! dos que pisam as uvas.

14Господь Всемогутній Собою присягнувся: «Людьми тебе наповню Я напевно, нелічено їх буде, наче сарани, тож здіймуть переможний над тобою крик».

15 Ele fez a terra pelo seu poder; estabeleceu o mundo por sua sabedoria e com a sua inteligência estendeu os céus.

15Всевишній силою Своєю землю створив, Хто Своєю мудрістю утвердив світ і розумом Своїм небо розпростер.

16 Fazendo ele ribombar o trovão, logo há tumulto de águas no céu, e sobem os vapores das extremidades da terra; ele cria os relâmpagos para a chuva e dos seus depósitos faz sair o vento.

16Коли мов грім лунає голос Його, ревуть у небі води, з усіх кінців землі здіймаються у небо хмари. Він посилає блискавки для зливи, виходить вітер зі сховищ Його.

17 Todo homem se tornou estúpido e não tem saber; todo ourives é envergonhado pela imagem que esculpiu; pois as suas imagens são mentira, e nelas não há fôlego.

17Але кожен в світі — дурень, бо не розуміє, що Господь зробив. Коваль, що золото кує, зганьблений своїм бовваном, подоби його — хибні, духу в них нема.

18 Vaidade são, obra ridícula; no tempo do seu castigo, virão a perecer.

18Вони нічого не варті, вони — привід для глузування, коли настане кари час, вони загинуть.

19 Não é semelhante a estas aquele que é a Porção de Jacó; porque ele é o criador de todas as coisas, e Israel é a tribo da sua

19Хто частка Якова, Той не такий, бо Він творець всього. Ізраїль — це коліно спадщини Його, Господь Всемогутній — ім'я Його.

herança; SENHOR dos Exércitos é o seu nome.

[20] Tu, Babilônia, eras meu martelo e minhas armas de guerra; por meio de ti, despedacei nações e destruí reis;

[20]Ти — бойова моя палиця, війни знаряддя. Я тобою народи розбиваю, тобою царства нищу.

[21] por meio de ti, despedacei o cavalo e o seu cavaleiro; despedacei o carro e o seu cocheiro;

[21]Тобою вигублю коня і вершника на ньому, тобою розбиваю колісницю й візника у ній,

[22] por meio de ti, despedacei o homem e a mulher, despedacei o velho e o moço, despedacei o jovem e a virgem;

[22]тобою я вбиваю чоловіка й жінку, тобою я старого і малого убиваю, тобою я вбиваю молодого й молоду,

[23] por meio de ti, despedacei o pastor e o seu rebanho, despedacei o lavrador e a sua junta de bois, despedacei governadores e vice-reis.

[23]тобою вигублю я пастуха й отару, тобою я трощу і орача, й вола. Тобою я намісників вбиваю і вельмож.

[24] Pagarei, ante os vossos próprios olhos, à Babilônia e a todos os moradores da Caldéia toda a maldade que fizeram em Sião, diz o SENHOR.

[24]«Я на твоїх очах і Вавилону відплачу, і вавилонянам усім за все те зло, що заподіяли Сіону», — так Господь каже.

[25] Eis que sou contra ti, ó monte que destróis, diz o SENHOR, que destróis toda a terra; estenderei a mão contra ti, e te revolverei das rochas, e farei de ti um monte em chamas.

[25]«Я проти тебе, о Вавилоне, горо руйнівна, — Господь каже, — ти руйнівниця всього на землі. Я проти тебе руку простягаю, тебе примушу Я зі скель упасти, перетворю тебе на вигорілу гору».

[26] De ti não se tirarão pedras, nem para o ângulo nem para fundamentos, porque te tornarás em desolação perpétua, diz o SENHOR.

[26]«З тебе не можна буде взяти наріжного каменя, ні каменя на підвалину, бо будеш ти спустошена навік, — Господь каже. —

[27] Arvorai estandarte na terra, tocai trombeta entre as nações, consagrai as nações contra ela, convocai contra ela os reinos de Ararate, Mini e Asquenaz; ordenai contra ela chefes, fazei subir cavalos como gafanhotos eriçados.

[27]Стяг війни підніміть у краї, сурміть серед народів в сурми. Освятіть народи на битву проти Вавилону, скликайте царства проти неї: Арарат, Мінні й Ашкеназ. Призначте наглядача над нею, нашліть на неї коней, мов рій сарани.

[28] Consagrai contra ela as nações, os reis dos medos, os seus governadores, todos os seus vice-reis e toda a terra do seu domínio.

[29] Estremece a terra e se contorce em dores, porque cada um dos desígnios do SENHOR está firme contra Babilônia, para fazer da terra da Babilônia uma desolação, sem que haja quem nela habite.

[30] Os valentes da Babilônia cessaram de pelejar, permanecem nas fortalezas, desfaleceu-lhes a força, tornaram-se como mulheres; estão em chamas as suas moradas, quebrados, os seus ferrolhos.

[31] Sai um correio ao encontro de outro correio, um mensageiro ao encontro de outro mensageiro, para anunciar ao rei da Babilônia que a sua cidade foi tomada de todos os lados;

[32] que os vaus estão ocupados, e as defesas, queimadas, e os homens de guerra, amedrontados.

[33] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: A filha da Babilônia é como a eira quando é aplanada e pisada; ainda um pouco, e o tempo da ceifa lhe virá.

[34] Nabucodonosor, rei da Babilônia, nos devorou, esmagou-nos e fez de nós um objeto inútil; como monstro marinho, nos tragou, encheu a sua barriga das nossas comidas finas e nos arrojou fora.

[35] A violência que se me fez a mim e à minha carne caia sobre a Babilônia, diga a

[28]Підготуйте й посвятіть народи проти неї, мидіанського царя, й намісників, й усіх правителів, і край увесь, що підданий був їй.

[29]Земля двигтить і труситься, бо проти Вавилона Господь зробив все, що замишляв, щоб обернути вавилонський край на безлюдну пустелю.

[30]Воїни Вавилона припинили битву, вони засіли у своїх фортецях, бо вичерпалась сила їхня, вони ж перелякались, мов жінки. Палають їхні житла, розламано засуви.

[31]Один гонець біжить за іншим, один посланець за другим, щоб сповістити царю Вавилона, що місто вже його захоплене з усіх боків.

[32]Захоплено броди і спалено чагарі на болотах, а воїни у розпачі».

[33]Бо ось що Господь Всемогутній Бог Ізраїлю каже: «Місто Вавилон, мов тік, коли утоптують його. Час жнив уже не за горами.

[34]В минулому, Навуходоносор, цар Вавилону, нам болю завдавав, приносячи руїну. Він наш народ в неволю забирав, до тих пір, доки для нього ми не стали мов пуста чаша. Немов дракон той ненажерний, усе найкраще він зжирав, та черево напхавши ласощами, подалі викинув він нас».

[35]«Нехай наруга над нашою плоттю, що він вчинив, впаде на Вавилон», —

moradora de Sião; o meu sangue caia sobre os moradores da Caldéia, diga Jerusalém.

[36] Pelo que assim diz o SENHOR: Eis que pleitearei a tua causa e te vingarei da vingança que se tomou contra ti; secarei o seu mar e farei que se esgote o seu manancial.

[37] Babilônia se tornará em montões de ruínas, morada de chacais, objeto de espanto e assobio, e não haverá quem nela habite.

[38] Ainda que juntos rujam como leões e rosnem como cachorros de leões,

[39] estando eles esganados, preparar-lhes-ei um banquete, embriagá-los-ei para que se regozijem e durmam sono eterno e não acordem, diz o SENHOR.

[40] Fá-los-ei descer como cordeiros ao matadouro, como carneiros e bodes.

[41] Como foi tomada Babilônia, e apanhada de surpresa, a glória de toda a terra! Como se tornou Babilônia objeto de espanto entre as nações!

[42] O mar é vindo sobre Babilônia, coberta está com o tumulto das suas ondas.

[43] Tornaram-se as suas cidades em desolação, terra seca e deserta, terra em que ninguém habita, nem passa por ela homem algum.

[44] Castigarei a Bel na Babilônia e farei que lance de sua boca o que havia tragado, e nunca mais concorrerão a ele as nações; também o muro de Babilônia caiu.

кажуть мешканці Сіону. «Хай кров Моя на Вавилоні буде», — каже Господь.

[36]Тому ось що Господь каже: «Я заступлюся в твоїй справі й відплачу за тебе. Зроблю пустелю з її моря і повисушую її джерела.

[37]І стане купою каміння Вавилон, шакалів лігвом: спустошеним, осміяним, безлюдним.

[38]Ревуть вавилоняни, мов левенята, скиглять, мов леви молоді».

[39]«Ті люди поводяться немов могутні леви, та Я приготую їм бенкет, примушу пити так, що сп’янілі, вони сміятимуться без упину. Тоді спочиють вічним сном, і не прокинуться вони, — Всевишній каже. —

[40]Я поведу їх ніби вівці на забій, немов баранів разом із козлами.

[41]Коли ж Шешак здобутий буде, то найвеличніша й найпихатіша країна світу поневолена буде! Яким же жахом буде Вавилон серед народів!

[42]Накотить море на Вавилон, шум хвиль її накриє.

[43]Її міста обернуться на пустку, сухе та дике поле. Не житиме ніхто в них більше, жоден ними не пройде.

[44]Я покараю Бела в Вавилоні, у нього з рота витягну Я людей, що він ковтнув. Народи більше не підуть до нього, і впадуть мури Вавилону.

[45] Saí do meio dela, ó povo meu, e salve cada um a sua vida do brasume da ira do SENHOR.

[46] Não desfaleça o vosso coração, não temais o rumor que se há de ouvir na terra; pois virá num ano um rumor, noutro ano, outro rumor; haverá violência na terra, dominador contra dominador.

[47] Portanto, eis que vêm dias, em que castigarei as imagens de escultura da Babilônia, toda a sua terra será envergonhada, e todos os seus cairão traspassados no meio dela.

[48] Os céus, e a terra, e tudo quanto neles há jubilarão sobre Babilônia; porque do Norte lhe virão os destruidores, diz o SENHOR.

[49] Como Babilônia fez cair traspassados os de Israel, assim, em Babilônia, cairão traspassados os de toda a terra.

[50] Vós que escapastes da espada, ide-vos, não pareis; de longe lembrai-vos do SENHOR, e suba Jerusalém à vossa mente.

[51] Direis: Envergonhados estamos, porque ouvimos opróbrio; vergonha cobriu-nos o rosto, porque vieram estrangeiros e entraram nos santuários da Casa do SENHOR.

[52] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que castigarei as suas imagens de escultura; e gemerão os traspassados em toda a sua terra.

[53] Ainda que a Babilônia subisse aos céus e ainda que fortificasse no alto a sua

[45]Виходь із нього, мій народе, від гніву Господа палкого рятуйте всі життя своє.

[46]Нехай не мліє серце ваше, не бійтеся чуток, що поповзуть по краї. Одного року буде одна чутка, а інша чутка — на наступний рік. Чутки поширяться про насильства в краї, про те, що правитель на правителя іде.

[47]Тож дні надходять, коли Я бовванів Вавилона покараю. І посоромленою буде вся її земля, і вбиті її лежатимуть посеред неї».

[48]«Тоді і небо, і земля, і все, що є в них, від радості кричатимуть над Вавилоном, бо з півночі руйнівники надходять, які винищать її», — Всевишній каже.

[49]«Тож Вавилон приречений упасти, тому що смерть приносила Ізраїлю, та всій землі.

[50]Ви ж, хто врятувався від меча, ходім, не стійте. Пам’ятайте Господа вдалечині, думайте з любов’ю про Єрусалим.

[51]Нам соромно, бо ми образу чули, сором вкрив обличчя наші, бо прийшли чужинці у святиню дома Господа.

[52]Тож дні надходять, — Господь каже, — коли Я покараю бовванів її, і по всьому краю поранені стогнатимуть».

[53]«Навіть якщо Вавилон до неба піднесеться, якщо зміцнить свої фортеці, однак все ж від Мене прийдуть руйнівники до нього, — Господь каже. —

fortaleza, de mim viriam destruidores contra ela, diz o SENHOR.

54 De Babilônia se ouvem gritos, e da terra dos caldeus, o ruído de grande destruição;

55 porque o SENHOR destrói Babilônia e faz perecer nela a sua grande voz; bramarão as ondas do inimigo como muitas águas, ouvir-se-á o tumulto da sua voz,

56 porque o destruidor vem contra ela, contra Babilônia; os seus valentes estão presos, já estão quebrados os seus arcos; porque o SENHOR, Deus que dá a paga, certamente, lhe retribuirá.

57 Embriagarei os seus príncipes, os seus sábios, os seus governadores, os seus vice-reis e os seus valentes; dormirão sono eterno e não acordarão, diz o Rei, cujo nome é SENHOR dos Exércitos.

58 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Os largos muros de Babilônia totalmente serão derribados, e as suas altas portas serão abrasadas pelo fogo; assim, trabalharam os povos em vão, e para o fogo se afadigaram as nações.

59 Palavra que mandou Jeremias, o profeta, a Seraías, filho de Nerias, filho de Maaséias, indo este com Zedequias, rei de Judá, à Babilônia, no ano quarto do seu reinado. Seraías era o camareiro-mor.

60 Escreveu, pois, Jeremias num livro todo o mal que havia de vir sobre a Babilônia, a saber, todas as palavras já escritas contra a Babilônia.

54Крик чути в Вавилоні, великий гук розвалу чутно з краю вавилонян.

55Господь зруйнує Вавилон і вгамує її галас невгамовний. Накриють хвилі ворогів, немов ріка, відлунювати буде крик її.

56Бо руйнівник насувається на Вавилон, і воїнів її могутніх бере у полон. Потрощені луки їхні, бо Господь є Бог, Який потребує повної відплати, напевне Він відплатить».

57«Я доп'яна напою вельмож і мудреців, правителів, начальників і воїнів її. Вони заснуть навічно, і не прокинуться ніколи», — Цар каже, Господь Всемогутній ім'я Його.

58Ось що Господь Всемогутній каже: «Великі мури Вавилона будуть зрівняні з землею, високі брами у вогні згорять. Дарма народи виснажували себе, намагаючись врятувати місто це — усі вони пожерті вогнищем шаленим».

Послання до Вавилона

59Це послання пророка Єремії начальнику Сераї, сину Нерії, сину Масеї, коли він пішов із Седекією, царем Юдеї, до Вавилона на четвертому році свого царювання.

60Єремія написав у сувої про всі ті нещастя, що мали статися з Вавилоном, все те, що було написано про Вавилон.

[61] Disse Jeremias a Seraías: Quando chegares a Babilônia, vê que leias em voz alta todas estas palavras.

[61]І сказав Єремія Сераї: «Коли ти прийдеш до Вавилона, дивись зачитай усі ці слова вголос.

[62] E dirás: Ó SENHOR! Falaste a respeito deste lugar que o exterminarias, a fim de que nada fique nele, nem homem nem animal, e que se tornaria em perpétuas assolações.

[62]І скажеш ти: „Господи, Ти сказав, що вигубиш це місто. Не буде там жодного мешканця: ні людини, ні тварини — бо стане воно пусткою навіки".

[63] Quando acabares de ler o livro, atá-lo-ás a uma pedra e o lançarás no meio do Eufrates;

[63]Коли скінчиш читати цей сувій, прив'яжи до нього камінь і кинь його на середину Євфрату.

[64] e dirás: Assim será afundada a Babilônia e não se levantará, por causa do mal que eu hei de trazer sobre ela; e os seus moradores sucumbirão. Até aqui as palavras de Jeremias.

[64]Тоді промовиш: „Саме так Вавилон потоне й більш не випірне ніколи через усе те лихо, що Я нашлю на нього"». На цьому закінчуються слова Єремії.

Jeremias 52

A queda de Jerusalém e o cativeiro de Judá

2 Reis 24.18—25.22; 2 Crônicas 36.10-21; Jeremias 39.1-10

Книга Пророка Єремії 52

Падіння Єрусалима

[1] Tinha Zedequias a idade de vinte e um anos, quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Hamutal e era filha de Jeremias, de Libna.

[1]Седекії був двадцять один рік, коли він став царем Юдеї, і правив він протягом одинадцяти років. Його матір звали Гамутал, дочка Єремії. Була вона родом з Ливни.

[2] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, conforme tudo quanto fizera Jeoaquim.

[2]Він чинив зле в очах Господа, так само, як Єгояким чинив.

[3] Assim sucedeu por causa da ira do SENHOR contra Jerusalém e contra Judá, a ponto de os rejeitar de sua presença; Zedequias rebelou-se contra o rei da Babilônia.

[3]Тому Господь так розгнівався на Єрусалим і на Юдею, що геть їх відкинув. Седекія повстав проти царя Вавилона.

[4] Sucedeu que, em o nono ano do reinado de Zedequias, aos dez dias do décimo mês, Nabucodonosor, rei da Babilônia, veio

[4]Тож на дев'ятому році правління Седекії, на десятий день десятого місяця Навуходоносор, цар вавилонський, виступив з усім військом

contra Jerusalém, ele e todo o seu exército, e se acamparam contra ela, e levantaram contra ela tranqueiras em redor.

проти Єрусалима. Він узяв місто в облогу, збудувавши навколо нього вали.

5 A cidade ficou sitiada até ao undécimo ano do rei Zedequias.

5Місто було в облозі аж до одинадцятого року правління царя Седекії.

6 Aos nove dias do quarto mês, quando a cidade se via apertada da fome, e não havia pão para o povo da terra,

6На дев'ятий день четвертого місяця облоги, голод став таким нестерпним, що у місті не лишилося ні крихітки їжі.

7 então, a cidade foi arrombada, e todos os homens de guerra fugiram e saíram de noite pelo caminho da porta que está entre os dois muros perto do jardim do rei, a despeito de os caldeus se acharem contra a cidade em redor; e se foram pelo caminho da campina.

7Того дня мур міста було проломлено, і все ізраїльське військо вночі втекло через пролом між двома стінами біля царського саду, прямуючи до Арави, хоча вавилоняни й тримали облогу міста.

8 Porém o exército dos caldeus perseguiu o rei Zedequias e o alcançou nas campinas de Jericó; e todo o exército deste se dispersou e o abandonou.

8Але вавилонське військо погналося за царем наздогнало Седекію в степах єрихонських, а усі ізраїльські воїни порозбігалися від нього.

9 Então, o tomaram preso e o fizeram subir ao rei da Babilônia, a Ribla, na terra de Hamate, e este lhe pronunciou a sentença.

9Його схопили й привели до царя Вавилону у Ривлу, у землі Гамат, де він проголосив йому вирок.

10 Matou o rei da Babilônia os filhos de Zedequias à sua própria vista, bem assim todos os príncipes de Judá, em Ribla.

10Навуходоносор у Ривлі стратив синів Седекії на його очах, а також стратив усіх можновладців Юдеї.

11 Vazou os olhos de Zedequias, atou-o com duas cadeias de bronze, levou-o à Babilônia e o conservou no cárcere até ao dia da sua morte.

11Тоді він наказав осліпити Седекію й закувати його в кайдани, щоб відвести до Вавилона, де й кинув у в'язницю аж до самого дня його смерті.

12 No décimo dia do quinto mês, do ano décimo nono de Nabucodonosor, rei da Babilônia, Nebuzaradã, o chefe da guarda e servidor do rei da Babilônia, veio a Jerusalém.

12Десятого дня п'ятого місяця, дев'ятнадцятого року царювання Навуходоносора, вавилонського царя, до Єрусалима прийшов представник вавилонського царя Невузарадан, який командував царською охороною.

[13] E queimou a Casa do SENHOR e a casa do rei, como também todas as casas de Jerusalém; também entregou às chamas todos os edifícios importantes.

[13]Він спалив Господній храм, царський палац і всі будинки в Єрусалимі, та кожен важливий будинок було спалено вогнем.

[14] Todo o exército dos caldeus que estava com o chefe da guarda derribou todos os muros em redor de Jerusalém.

[14]Вавилонське військо, очолюване командиром охорони, зруйнувало мури довкола Єрусалима.

[15] Dos mais pobres do povo, o mais do povo que havia ficado na cidade, os desertores que se entregaram ao rei da Babilônia e o mais da multidão Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou cativos.

[15]Командир охорони Невузарадан захопив у полон усіх людей, які ще залишалися на той час у місті разом з залишками ремісників, а також всіх тих, перейшов на бік вавилонського царя.

[16] Porém dos mais pobres da terra deixou Nebuzaradã, o chefe da guarda, ficar alguns para vinheiros e para lavradores.

[16]Та Невузарадан залишив декого з найбідніших людей краю, щоб ті працювали на виноградниках та полях.

[17] Os caldeus cortaram em pedaços as colunas de bronze que estavam na Casa do SENHOR, como também os suportes e o mar de bronze que estavam na Casa do SENHOR; e levaram todo o bronze para a Babilônia.

[17]Вавилоняни порозбивали у Господньому храмі бронзові стовпи, поставці й бронзове Море, яке на них трималося. Всю цю бронзу вони вивезли до Вавилона.

[18] Levaram também as panelas, as pás, as espevitadeiras, as bacias, os recipientes de incenso e todos os utensílios de bronze, com que se ministrava.

[18]Вони також захопили з собою горщики, лопатки, ножиці для обрізання гноту, кропильниці та весь бронзовий посуд, що використовувався у храмі під час відправи.

[19] Tomou também o chefe da guarda os copos, os braseiros, as bacias, as panelas, os candeeiros, os recipientes de incenso e as taças, tudo quanto fosse de ouro ou de prata.

[19]Командир царської охорони позабирав всі золоті і срібні казани, кадильниці, келихи, тарелі, світильники, мисочки й чаші.

[20] Quanto às duas colunas, ao mar e aos suportes que Salomão fizera para a Casa do SENHOR, o peso do bronze de todos estes utensílios era incalculável.

[20]Щодо двох стовпів, одне Море та дванадцяти бронзових биків, що були під ним, й рухливі поставці, зроблені Соломоном для Господнього храму, то бронзу всіх цих предметів зважити було неможливо.

[21] Quanto às colunas, a altura de uma era de dezoito côvados, um cordão de doze côvados a cercava, e a grossura era de quatro dedos; era oca.

[21]Кожен із стовпів досягав вісімнадцять ліктів заввишки, дванадцять ліктів довкола, а завтовшки по краю — чотири пальці.

[22] Sobre ela havia um capitel de bronze; a altura de cada um era de cinco côvados; a obra de rede e as romãs sobre o capitel ao redor eram de bronze.

[22]Капітелі стовпів зроблено було з бронзи, п'ять ліктів заввишки, мереживо й гранатові плоди довкола всієї капітелі виготовлені були з бронзи. Друга колона і плоди гранату були такі самі.

[23] Semelhante a esta era a outra coluna com as romãs. Havia noventa e seis romãs aos lados; as romãs todas sobre a obra de rede ao redor eram cem.

[23]На них було дев'яносто шість плодів гранату, а всього по сітці їх було сто.

[24] Levou também o chefe da guarda a Seraías, sumo sacerdote, e a Sofonias, segundo sacerdote, e aos três guardas da porta.

[24]Начальник царської охорони захопив у полон первосвященика Сераю, головного священика Софонію і ще трьох охоронців брам.

[25] Da cidade tomou a um oficial, que era comandante das tropas de guerra, e a sete homens dos que eram conselheiros pessoais do rei e se achavam na cidade, como também ao escrivão-mor do exército, que alistava o povo da terra, e a sessenta homens do povo do lugar, que se achavam na cidade.

[25]А з тих, хто ще залишився в місті, він узяв військового командира та сімох царських вельмож. Він також узяв писаря який був начальником служби набору до війська краян і шістдесят чоловік з місцевих.

[26] Tomando-os Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou-os ao rei da Babilônia, a Ribla.

[26]Невузарадан, командир царської охорони, забрав їх з собою й привів до царя Вавилона в Ривлу.

[27] O rei da Babilônia os feriu e os matou em Ribla, na terra de Hamate.

[27]У Ривлі, в Гаматській землі, Навуходоносор віддав їх на смерть. Отак пішла Юдея зі своєї рідної землі в полон.

[28] Assim, Judá foi levado cativo para fora de sua terra. Este é o povo que Nabucodonosor levou para o exílio: no sétimo ano, três mil e vinte e três judeus;

[28]Ось кількість людей, яких Навуходоносор вислав з Юдеї: на сьомому році — три тисячі двадцять три юдеї;

[29] no ano décimo oitavo de Nabucodonosor, levou ele cativas de Jerusalém oitocentas e trinta e duas pessoas;

[30] no ano vigésimo terceiro de Nabucodonosor, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou cativas, dentre os judeus, setecentas e quarenta e cinco pessoas; todas as pessoas são quatro mil e seiscentas.

Libertado e honrado o rei Joaquim

2 Reis 25.27-30

[31] No trigésimo sétimo ano do cativeiro de Joaquim, rei de Judá, no dia vinte e cinco do duodécimo mês, Evil-Merodaque, rei da Babilônia, no ano em que começou a reinar, libertou a Joaquim, rei de Judá, e o fez sair do cárcere.

[32] Falou com ele benignamente e lhe deu lugar de mais honra do que o dos reis que estavam consigo em Babilônia.

[33] Mudou-lhe as vestes do cárcere, e Joaquim passou a comer pão na sua presença, todos os dias da sua vida.

[34] E da parte do rei da Babilônia lhe foi dada subsistência vitalícia, uma pensão diária, até ao dia da sua morte, durante os dias da sua vida.

[29]на вісімнадцятому році правління Навуходоносора — вісімсот тридцять дві душі з Єрусалима;

[30]на двадцять третьому році правління Навуходоносора, Невузарадан, начальник охорони, вислав сімсот сорок п'ять юдеїв. Разом було їх чотири тисячі шістсот чоловік, яких забрали в полон.

Звільнення Єгояхина

[31]На тридцять сьомому році вигнання царя Юдеї Єгояхина, двадцять п'ятого дня дванадцятого місяця Евіл-Меродах став царем Вавилону. Він помилував Єгояхина, царя Юдеї, і визволив його з в'язниці.

[32]Він прихильно з ним розмовляв й дав йому почесне місце — вище, ніж іншим царям, які були з ним у Вавилоні.

[33]Отак Єгояхин скинув одяг в'язня й до кінця своїх днів завжди сидів за царським столом.

[34]День у день цар вавилонський давав Єгояхину постійне утримання, аж до самісінької смерті.

Lamentações 1

Jerusalém destruída e desolada

[1] Como jaz solitária a cidade outrora populosa! Tornou-se como viúva a que foi grande entre as nações; princesa entre as províncias, ficou sujeita a trabalhos forçados!

[2] Chora e chora de noite, e as suas lágrimas lhe correm pelas faces; não tem quem a console entre todos os que a amavam; todos os seus amigos procederam perfidamente contra ela, tornaram-se seus inimigos.

[3] Judá foi levado ao exílio, afligido e sob grande servidão; habita entre as nações, não acha descanso; todos os seus perseguidores o apanharam nas suas angústias.

[4] Os caminhos de Sião estão de luto, porque não há quem venha à reunião solene; todas as suas portas estão desoladas; os seus sacerdotes gemem; as suas virgens estão tristes, e ela mesma se acha em amargura.

[5] Os seus adversários triunfam, os seus inimigos prosperam; porque o SENHOR a afligiu, por causa da multidão das suas prevaricações; os seus filhinhos tiveram de ir para o exílio, na frente do adversário.

[6] Da filha de Sião já se passou todo o esplendor; os seus príncipes ficaram sendo como corços que não acham pasto e caminham exaustos na frente do perseguidor.

Плач Єремії 1

Плач над зруйнованим Єрусалимом

[1]Єрусалиме, яке ж самітне місто ти, хоча було колись могутнє, велелюдне! Воно тепер, немов вдова. Княгинею була, поміж людей пишалась, а тепер працювати мусить, як рабиня та!

[2]Єрусалим тепер вночі ридає гірко, пекучі сльози на її щоках. Ніхто з коханців не прийде втішити, бо зрадили і стали ворогами їй.

[3]Пішла у вигнання Юдея, в життя тяжкої праці й рабства. Між іншими народами їй не знайти спочинку. Нападники її зловили на тісних стежках.

[4]О суму сповнені шляхи Сіона! Прочан не буде на її святах, зітхають проповідники її, порожні її брами, сумні її дівчата, гірко їй самій.

[5]Таки перемогли вороги Єрусалима, тепер задовольняються життям. Хіба не за гріхи численні Господь її страждати змусив? За те й дітей її в полон забрали.

[6]Чи не за те й краса її змарніла? Князі її, мов олені, що пасовиська не знайшли, ледь-ледь плетуться, утікаючи від ворогів.

[7] Agora, nos dias da sua aflição e do seu desterro, lembra-se Jerusalém de todas as suas mais estimadas coisas, que tivera dos tempos antigos; de como o seu povo caíra nas mãos do adversário, não tendo ela quem a socorresse; e de como os adversários a viram e fizeram escárnio da sua queda.

[7]Лише за днів приниження і безпритульності народу Єрусалим пригадує усі скарби свої прадавні. Коли народ її потрапив до ворожих рук і нікому допомогти їй. Збиткуються з її поразки вороги.

[8] Jerusalém pecou gravemente; por isso, se tornou repugnante; todos os que a honravam a desprezam, porque lhe viram a nudez; ela também geme e se retira envergonhada.

[8]Єрусалим великий гріх вчинила, тож і нечистою зробилася вона. Хто вихваляв її колись, тепер принижує, бо бачить голизну її. Вона ж лиш стогне і ховає очі.

[9] A sua imundícia está nas suas saias; ela não pensava no seu fim; por isso, caiu de modo espantoso e não tem quem a console. Vê, SENHOR, a minha aflição, porque o inimigo se torna insolente.

[9]Нечистота на пелені у неї. Не думала, що з нею станеться таке. Всі вражені її падінням, і нікому утішити її. Вона благає: «Зглянься, Господи, на мої муки, бо ворог переміг мене».

[10] Estendeu o adversário a mão a todas as coisas mais estimadas dela; pois ela viu entrar as nações no seu santuário, acerca das quais proibiste que entrassem na tua congregação.

[10]Наклав він руку на усі її скарби. Вона побачила, що погани увійшли в її святиню — храм Господній. Це саме ті, про кого Ти казав: «Вони не повинні вступати до Твого зібрання».

[11] Todo o seu povo anda gemendo e à procura de pão; deram eles as suas coisas mais estimadas a troco de mantimento para restaurar as forças; vê, SENHOR, e contempla, pois me tornei desprezível.

[11]Народ її стогне у пошуках хліба. Вони свої скарби віддали за харчі, щоби лишитися живими. Говорить Єрусалим: «Дивися, Господи, якою нікчемою я стала».

[12] Não vos comove isto, a todos vós que passais pelo caminho? Considerai e vede se há dor igual à minha, que veio sobre mim, com que o SENHOR me afligiu no dia do furor da sua ira.

[12]Нехай таке нікого не спіткає, хто цим шляхом іде, отож пильнуйте. Чи є ще біль такий! Таке страждання заподіяв Господь мені у день Свого палкого гніву.

[13] Lá do alto enviou fogo a meus ossos, o qual se assenhoreou deles; estendeu uma

[13]Послав вогонь Він з неба на кістки мої, зсередини мене він палить. Напнув тенета, щоб мене зловити, і притяг

rede aos meus pés, arrojou-me para trás, fez-me assolada e enferma todo o dia.

мене. Спустошив Він мене, я геть недужа.

14 O jugo das minhas transgressões está atado pela sua mão; elas estão entretecidas, subiram sobre o meu pescoço, e ele abateu a minha força; entregou-me o SENHOR nas mãos daqueles contra os quais não posso resistir.

14З гріхів моїх зробив ярмо, докупи сплетено гріхи Його рукою. Воно на шиї в мене і знесилює мене. Господь віддав мене у руки тих, проти кого я встояти не можу.

15 O SENHOR dispersou todos os valentes que estavam comigo; apregoou contra mim um ajuntamento, para esmagar os meus jovens; o SENHOR pisou, como num lagar, a virgem filha de Judá.

15Господь забракував усіх могутніх воїнів моїх, тих, що захищали місто це. Потім Він військо спорядив, щоб воїнів тих згубити. Наче виноград в давильні, Господь потоптав Юдеї цнотливу дочку, доки сік, як кров струмив з давильні тієї.

16 Por estas coisas, choro eu; os meus olhos, os meus olhos se desfazem em águas; porque se afastou de mim o consolador que devia restaurar as minhas forças; os meus filhos estão desolados, porque prevaleceu o inimigo.

16Тому я й плачу, й сльози по щоках течуть. Далеко ж бо від мене мій розрадник, що буде здатний відновити мої сили. Сини мої розорені, здолав їх ворог.

17 Estende Sião as mãos, e não há quem a console; ordenou o SENHOR acerca de Jacó que os seus vizinhos se tornem seus inimigos; Jerusalém é para eles como coisa imunda.

17Руки простягає Сіон, і нікому розрадити її. Господь звелів ворогам Якова оточити її. І став Єрусалим огидним серед них.

18 Justo é o SENHOR, pois me rebelei contra a sua palavra; ouvi todos os povos e vede a minha dor; as minhas virgens e os meus jovens foram levados para o cativeiro.

18Зараз Єрусалим говорить: «Я не послухалась Його, тож Він поводиться зі мною справедливо. Почуйте всі народи, побачте біль мій, бо моїх дівчат і хлопців взято всіх в неволю.

19 Chamei os meus amigos, mas eles me enganaram; os meus sacerdotes e os meus anciãos expiraram na cidade, quando estavam à procura de mantimento para restaurarem as suas forças.

19Покликала я своїх коханих, однак вони всі зрадили мене. Мої священики й старійшини загинули у місті, шукаючи окраєць хліба — сили відновить.

[20] Olha, SENHOR, porque estou angustiada; turbada está a minha alma, o meu coração, transtornado dentro de mim, porque gravemente me rebelei; fora, a espada mata os filhos; em casa, anda a morte.

[20]О зглянься, Господи, бо я в журбі, у мене все всередині палає. У мене серце обірвалося, бо була я непокірна. На вулицях повбивано дітей, а вдома — смерть сама.

[21] Ouvem que eu suspiro, mas não tenho quem me console; todos os meus inimigos que souberam do meu mal folgam, porque tu o fizeste; mas, em trazendo tu o dia que apregoaste, serão semelhantes a mim.

[21]Вони почули стогін мій, нема розрадника у мене. Всі вороги мої почули про біду мою, зраділи, що таке мені зробив Ти. Пришвидши той день, який проголосив Ти, щоб і вони зазнали всіх моїх страждань.

[22] Venha toda a sua iniqüidade à tua presença, e faze-lhes como me fizeste a mim por causa de todas as minhas prevaricações; porque os meus gemidos são muitos, e o meu coração está desfalecido.

[22]Нехай все їхнє зло перед Тобою стане, будь з ними, як зі мною був Ти за мої гріхи. Неміряні мої страждання, хворе моє серце».

Lamentações 2

As tristezas de Sião provêm do Senhor

[1] Como o SENHOR cobriu de nuvens, na sua ira, a filha de Sião! Precipitou do céu à terra a glória de Israel e não se lembrou do estrado de seus pés, no dia da sua ira.

[2] Devorou o SENHOR todas as moradas de Jacó e não se apiedou; derribou no seu furor as fortalezas da filha de Judá; lançou por terra e profanou o reino e os seus príncipes.

[3] No furor da sua ira, cortou toda a força de Israel; retirou a sua destra de diante do inimigo; e ardeu contra Jacó, como labareda de fogo que tudo consome em redor.

[4] Entesou o seu arco, qual inimigo; firmou a sua destra, como adversário, e destruiu

Плач Єремії 2

Господь зруйнував Єрусалим

[1]Дочку Сіону Господь зневажив у Своєму гніві. З небес на землю гордість Ізраїлю скинув. Він не згадав про Свій підніжок у день Свого гніву.

[2]Господь усе понищив, не пожалів Він жодного із Якового дому. У люті повалив твердині дочки Юдеї. Зрівняв Він їх з землею. Ганьбою вкрив і царство, і його вельмож.

[3]В палкому гніві вигубив всю міць Ізраїлю. Від ворога Свою правицю відвернув і запаливсь на Якова, мов той вогонь пекучий, що пожирає все довкола.

[4]Напнув Він лук Свій, наче ворог, немов противник, напростав правицю і повбивав усе, що оку миле. В намет

tudo o que era formoso à vista; derramou o seu furor, como fogo, na tenda da filha de Sião.

дочки Сіону Він вилив лють Свою, немов вогонь.

[5] Tornou-se o SENHOR como inimigo, devorando Israel; devorou todos os seus palácios, destruiu as suas fortalezas e multiplicou na filha de Judá o pranto e a lamentação.

[5]Став ніби ворогом Господь. Він Ізраїль пожер, понищив Він усі її твердині. Він зруйнував усі її укріплені міста, примножив голосіння й плач, і стогін по землі Юдеї.

[6] Demoliu com violência o seu tabernáculo, como se fosse uma horta; destruiu o lugar da sua congregação; o SENHOR, em Sião, pôs em esquecimento as festas e o sábado e, na indignação da sua ira, rejeitou com desprezo o rei e o sacerdote.

[6]Спустошив Він притулок Свій, неначе сад, Він знищив Своє місце зібрання. Господь призвів до забуття в Сіоні свят і субот. Царя й священика Він відштовхнув у Своїй люті.

[7] Rejeitou o SENHOR o seu altar e detestou o seu santuário; entregou nas mãos do inimigo os muros dos seus castelos; deram gritos na Casa do SENHOR, como em dia de festa.

[7]Господь відкинув Свій вівтар, від власної святині відсахнувся: у руки ворогам віддав мури твердині. Вороги у домі Всевишнього кричали з радості, мов у свята Господнього день.

[8] Intentou o SENHOR destruir o muro da filha de Sião; estendeu o cordel e não retirou a sua mão destruidora; fez gemer o antemuro e o muro; eles estão juntamente enfraquecidos.

[8]Господь намислив зруйнувати мур дочки Сіону. Мотузкою відміряв все, що зруйнувати хоче, і Він не стримував Себе. Примусив Він укріплення й мури тужити, та їхня міць пропала геть.

[9] As suas portas caíram por terra; ele quebrou e despedaçou os seus ferrolhos; o seu rei e os seus príncipes estão entre as nações onde já não vigora a lei, nem recebem visão alguma do SENHOR os seus profetas.

[9]Ввійшли у землю брами Єрусалима. Він розламав і потрощив залізні засуви. Царя й князів її розкидано між племенами, й ніяких правил не існує. Пророки більше з'яв від Господа не мають.

[10] Sentados em terra se acham, silenciosos, os anciãos da filha de Sião; lançam pó sobre a cabeça, cingidos de cilício; as

[10]Старійшини дочки Сіону сидять, мовчать й ридають на землі. Золою голови посипали вони, вдяглися у вереття. Дівчата у Єрусалимі додолу голови схилили.

virgens de Jerusalém abaixam a cabeça até ao chão.

11 Com lágrimas se consumiram os meus olhos, turbada está a minha alma, e o meu coração se derramou de angústia por causa da calamidade da filha do meu povo; pois desfalecem os meninos e as crianças de peito pelas ruas da cidade.

11Немає більше сліз в очах моїх, у мене все всередині кипить. До самих печінок знедужаю від гибелі дочки мого народу, бо діти й немовлята мліють від голоду на вулицях міських.

12 Dizem às mães: Onde há pão e vinho?, quando desfalecem como o ferido pelas ruas da cidade ou quando exalam a alma nos braços de sua mãe.

12Вони питають матерів своїх: «Де хліб, що пити?» Неначе поранені бійці на вулицях міста, вони непритомніють від безсилля. Та згодом, вони вмирають в материнських обіймах.

13 Que poderei dizer-te? A quem te compararei, ó filha de Jerusalém? A quem te assemelharei, para te consolar a ti, ó virgem filha de Sião? Porque grande como o mar é a tua calamidade; quem te acudirá?

13Що можу я тобі сказати, до чого ти подібна, дочко Єрусалим? З чим можу порівняти тебе, щоб втішити, дочко Сіону? Твоя руїна неосяжна, ніби море. Хто тебе зцілить?

14 Os teus profetas te anunciaram visões falsas e absurdas e não manifestaram a tua maldade, para restaurarem a tua sorte; mas te anunciaram visões de sentenças falsas, que te levaram para o cativeiro.

14Були твоїм пророкам з’яви, пусті й оманливі про тебе. Вони не викривали провин твоїх, аби неволю відвернути. Натомість бачили тебе в брехливих та пустих пророцтвах.

15 Todos os que passam pelo caminho batem palmas, assobiam e meneiam a cabeça sobre a filha de Jerusalém: É esta a cidade que denominavam a perfeição da formosura, a alegria de toda a terra?

15Руками сплескують на тебе подорожні. Вони свистять й хитають головами над Єрусалимом: «Невже це місто, про яке розповідали, що то неперевершена краса, утіха світу всього?»

16 Todos os teus inimigos abrem contra ti a boca, assobiam e rangem os dentes; dizem: Devoramo-la; certamente, este é o dia que esperávamos; achamo-lo e vimo-lo.

16Пащекували проти тебе вороги твої. Вони свистять, зубами скреготять і кажуть: «Ми проковтнули їх, це саме той день! Його чекали ми, і він настав, ми побачили його»!

17 Fez o SENHOR o que intentou; cumpriu a ameaça que pronunciou desde os dias da

17Те учинив Господь, що Він замислив. Свою погрозу Він виконав, яку проголосив давно. Він без пощади усе

antiguidade; derrubou e não se apiedou; fez que o inimigo se alegrasse por tua causa e exaltou o poder dos teus adversários.

зруйнував. Примусив ворога позбиткуватися з тебе, зміцнив могутність ворогів твоїх.

[18] O coração de Jerusalém clama ao SENHOR. Ó muralha da filha de Sião, corram as tuas lágrimas como um ribeiro, de dia e de noite, não te dês descanso, nem pare de chorar a menina de teus olhos!

[18]До Господа взивайте серцем, мури дочки Сіону. Хай сльози твої плинуть, мов потік, і вдень, і уночі. Не зупиняйтеся, очам своїм спокою не давайте.

[19] Levanta-te, clama de noite no princípio das vigílias; derrama, como água, o coração perante o SENHOR; levanta a ele as mãos, pela vida de teus filhinhos, que desfalecem de fome à entrada de todas as ruas.

[19]Вставай і голоси вночі з початком кожної сторожі. Благай про милосердя перед Господом своїм. Здійми до Нього руки задля життя дітей своїх, що знепритомніли від голоду на кожній вуличці міста.

[20] Vê, ó SENHOR, e considera a quem fizeste assim! Hão de as mulheres comer o fruto de si mesmas, as crianças do seu carinho? Ou se matará no santuário do SENHOR o sacerdote e o profeta?

[20]О Господи, поглянь і зглянься, кому Ти все це заподіяв. Хіба так можна, що жінки їдять своїх дітей, яких плекали? В святині Господа священика й пророка вбито!

[21] Jazem por terra pelas ruas o moço e o velho; as minhas virgens e os meus jovens vieram a cair à espada; tu os mataste no dia da tua ira, fizeste matança e não te apiedaste.

[21]Малі й старі на вулицях лежать. Мої дівчата й хлопці полягли від меча. Ти вбив їх у день гніву Свого, Ти їх забив немилосердно.

[22] Convocaste de toda parte terrores contra mim, como num dia de solenidade; não houve, no dia da ira do SENHOR, quem escapasse ou ficasse; aqueles do meu carinho os quais eu criei, o meu inimigo os consumiu.

[22]Ти поскликав людей здовкола, щоб мордувати мене. Ти їх немов на свято скликав, тому ніхто й не втік, не врятувався в день гніву Господа. Мій ворог винищив усіх, кого я випестила і виховала.

Lamentações 3

Convidado o povo a reconhecer o seu pecado

[1] Eu sou o homem que viu a aflição pela vara do furor de Deus.

Плач Єремії 3

Страждання наші — за гріхи

[1]Я чоловік, який зазнав страждань, від палиці, що нею Він бив мене у гніві.

[2] Ele me levou e me fez andar em trevas e não na luz.

[3] Deveras ele volveu contra mim a mão, de contínuo, todo o dia.

[4] Fez envelhecer a minha carne e a minha pele, despedaçou os meus ossos.

[5] Edificou contra mim e me cercou de veneno e de dor.

[6] Fez-me habitar em lugares tenebrosos, como os que estão mortos para sempre.

[7] Cercou-me de um muro, e já não posso sair; agravou-me com grilhões de bronze.

[8] Ainda quando clamo e grito, ele não admite a minha oração.

[9] Fechou os meus caminhos com pedras lavradas, fez tortuosas as minhas veredas.

[10] Fez-se-me como urso à espreita, um leão de emboscada.

[11] Desviou os meus caminhos e me fez em pedaços; deixou-me assolado.

[12] Entesou o seu arco e me pôs como alvo à flecha.

[13] Fez que me entrassem no coração as flechas da sua aljava.

[14] Fui feito objeto de escárnio para todo o meu povo e a sua canção, todo o dia.

[15] Fartou-me de amarguras, saciou-me de absinto.

[16] Fez-me quebrar com pedrinhas de areia os meus dentes, cobriu-me de cinza.

[17] Afastou a paz de minha alma; esqueci-me do bem.

[2]Він вів мене, іти примусив у темряві, а не при світлі.

[3]Заносить знову й знов Свою правицю Він на мене.

[4]Він моє тіло й шкіру виснажив, Він потрощив кістки мої.

[5]Він обложив мене і оточив нуждою й тягарями.

[6]По темних закутках мене сидіть примусив, неначе тих, що вже давно померли.

[7]Він мур побудував навколо мене, щоб мені не вийти, і в бронзові тяжкі кайдани взяв мене.

[8]І навіть як кричу й благаю про спасіння, Він не відповідає.

[9]Дороги ті, якими йти хотів я, Він камінням завалив. Він викривив стежки мої.

[10]Він, наче той ведмідь, що ладен кинутись на мене, Він, наче лев, що в засідці сидить.

[11]На манівці Він заманив мене, пошматував і безпорадного самого кинув.

[12]Напнув Він лук Свій, з мене ціль для стріл зробивши.

[13]І стрілами з сагайдака Свого мені Він вцілив просто в серце.

[14]Весь мій народ сміється з мене, вони про мене цілий день глузливі пісеньки співають.

[15]Мене Він сповнив гіркотою, полином покарання напоїв.

[16]Він розкришив на гальку мої зуби, у порох Він мене втоптав.

[17]Я будь-яку надію на розраду втратив. Забув я вже, що то таке добро.

[18] Então, disse eu: já pereceu a minha glória, como também a minha esperança no SENHOR.

[18]Сказав собі: «Залишили мене і міць моя, й на Господа надія».

[19] Lembra-te da minha aflição e do meu pranto, do absinto e do veneno.

[19]Гірка отрута покарання — пам'ять про приниження й бездомність.

[20] Minha alma, continuamente, os recorda e se abate dentro de mim.

[20]Душа моя усі мої турботи пам'ятає, душа моя в мені зігнулась долу.

[21] Quero trazer à memória o que me pode dar esperança.

[21]Та серце пригадає все це знову, і знов розбурхає надію.

Esperança de auxílio pela misericórdia de Deus

[22] As misericórdias do SENHOR são a causa de não sermos consumidos, porque as suas misericórdias não têm fim;

[22]Бо ласка Господа безмежна, бо Його милосердя — невичерпне.

[23] renovam-se cada manhã. Grande é a tua fidelidade.

[23]Вони оновлюються знов щоранку, адже велика праведність Твоя.

[24] A minha porção é o SENHOR, diz a minha alma; portanto, esperarei nele.

[24]Душа моя говорить: «Господь — мій Бог», тому надію покладаю я на Нього.

[25] Bom é o SENHOR para os que esperam por ele, para a alma que o busca.

[25]Господь благий до тих, хто сподівається на Нього, той до душі Йому, хто Його прагне.

[26] Bom é aguardar a salvação do SENHOR, e isso, em silêncio.

[26]Яке то благо сподіватись тихо на Господа прихід!

[27] Bom é para o homem suportar o jugo na sua mocidade.

[27]То благо в юні дні ярмо носити.

[28] Assente-se solitário e fique em silêncio; porquanto esse jugo Deus pôs sobre ele;

[28]Нехай на самоті сидить спокійно, адже Господь наклав ярмо на нього.

[29] ponha a boca no pó; talvez ainda haja esperança.

[29]Хай навіть упаде обличчям в порох, бо, можливо, є іще надія.

[30] Dê a face ao que o fere; farte-se de afronta.

[30]Нехай щоку підставить він тому, хто вдарив, хай сповна він зневагу прийме.

[31] O SENHOR não rejeitará para sempre;

[31]Бо не відштовхує Володар Мій назавжди.

[32] pois, ainda que entristeça a alguém, usará de compaixão segundo a grandeza das suas misericórdias;

[32]Адже якщо Він і пошле страждання, то змилосердиться, такі величні прояви Його любові.

[33] porque não aflige, nem entristece de bom grado os filhos dos homens.

[33]Бо Він не хоче завдавати болю чи накликати страждання на людей.

34 Pisar debaixo dos pés a todos os presos da terra,

35 perverter o direito do homem perante o Altíssimo,

36 subverter ao homem no seu pleito, não o veria o SENHOR?

37 Quem é aquele que diz, e assim acontece, quando o SENHOR o não mande?

38 Acaso, não procede do Altíssimo tanto o mal como o bem?

39 Por que, pois, se queixa o homem vivente? Queixe-se cada um dos seus próprios pecados.

40 Esquadrinhemos os nossos caminhos, provemo-los e voltemos para o SENHOR.

41 Levantemos o coração, juntamente com as mãos, para Deus nos céus, dizendo:

42 Nós prevaricamos e fomos rebeldes, e tu não nos perdoaste.

43 Cobriste-nos de ira e nos perseguiste; e sem piedade nos mataste.

44 De nuvens te encobriste para que não passe a nossa oração.

45 Como cisco e refugo nos puseste no meio dos povos.

46 Todos os nossos inimigos abriram contra nós a boca.

47 Sobre nós vieram o temor e a cova, a assolação e a ruína.

48 Dos meus olhos se derramam torrentes de águas, por causa da destruição da filha do meu povo.

49 Os meus olhos choram, não cessam, e não há descanso,

34Хіба Господь не бачить, як розтоптують всіх в'язнів,

35як зазнає несправедливості людина, коли вона стоїть перед Всевишнім.

36Коли ошукано когось, чи ж не Господня воля то була?

37Хто б міг пообіцяти і зробити те, якби на те не була воля Всевишнього?

38Хіба не все, і радість, і біда, із уст Всевишнього завжди виходить?

39Навіщо нарікати на покарання, яких зазнав ти за гріхи свої?

40Давайте вивчим, переглянем вчинки наші й повернемось до Господа.

41Серця давайте піднесемо наші й до Бога на небесах піднімем руки.

42Ми проти Господа повстали, непокірливі були, і Ти нас не простив.

43Ти оповив нас гнівом, переслідував, немилосердно убивав нас.

44Себе Ти в хмару огорнув, щоб жодна із молитв не дійшла до Тебе.

45Зробив Ти з нас сміття, непотріб між народів.

46Всі наші вороги пащекують на нас.

47Зазнали ми і розпачу, і пастки, спустошення й руїни.

48Річками сльози ллються із моїх очей, адже зруйновано дочку мого народу.

49Я очі виплакав, опанувати себе я безсилий,

[50] até que o SENHOR atenda e veja lá do céu.

[50]поки Господь з Небес не кине погляд і не побачить все те.

[51] Os meus olhos entristecem a minha alma, por causa de todas as filhas da minha cidade.

[51]Що очі бачать, то засмучує моє серце, через усе, що сталося з дівчатами мого міста.

[52] Caçaram-me, como se eu fosse ave, os que sem motivo são meus inimigos.

[52]Ті, що були моїми ворогами безпідставно, мене полюють, наче того птаха.

[53] Para me destruírem, lançaram-me na cova e atiraram pedras sobre mim.

[53]Вони все прагнуть мені віку вкоротити в ямі, закидати мене камінням.

[54] Águas correram sobre a minha cabeça; então, disse: estou perdido!

[54]Вода піднялась вище голови моєї. «Кінець мені», — сказав я.

[55] Da mais profunda cova, SENHOR, invoquei o teu nome.

[55]О Господи, я промовляв Твоє ім'я із ями.

[56] Ouviste a minha voz; não escondas o ouvido aos meus lamentos, ao meu clamor.

[56]Ти чув мої благання, не затуляй вуха, почуй мій крик по допомогу, моє волання про спасіння!

[57] De mim te aproximaste no dia em que te invoquei; disseste: Não temas.

[57]Прийшов Ти, коли я Тебе покликав, сказав мені: «Не бійся».

[58] Pleiteaste, SENHOR, a causa da minha alma, remiste a minha vida.

[58]Господи, ти бився й захистив мене, повернувши мені життя моє!

[59] Viste, SENHOR, a injustiça que me fizeram; julga a minha causa.

[59]О Господи, Ти зглянувся на кривду, що зазнав я, благаю, мою справу розсуди в суді.

[60] Viste a sua vingança toda, todos os seus pensamentos contra mim.

[60]Ти бачив мстивість їхню, і їхню змову проти мене!

[61] Ouviste as suas afrontas, SENHOR, todos os seus pensamentos contra mim;

[61]Ти чув всі їхні докори, і їхню змову проти мене!

[62] as acusações dos meus adversários e o seu murmurar contra mim, o dia todo.

[62]Розмови ворогів і їхні наміри спрямовано на мене цілий день.

[63] Observa-os quando se assentam e quando se levantam; eu sou objeto da sua canção.

[63]Зверни увагу, хоч стоять або сидять вони, глузливими піснями збиткуються із мене.

[64] Tu lhes darás a paga, SENHOR, segundo a obra das suas mãos.

[64]О Господи, Ти відплати їм за діла.

[65] Tu lhes darás cegueira de coração, a tua maldição imporás sobre eles.

[65]Боже, відплати прокляттям все, що наробили вони, не будь милосердним до них.

[66] Na tua ira, os perseguirás, e eles serão eliminados de debaixo dos céus do SENHOR.

[66]В Своєму гніві переслідуй їх, і вигуби їх з-під небес Господніх.

Lamentações 4

Os sofrimentos do cerco

[1] Como se escureceu o ouro! Como se mudou o ouro refinado! Como estão espalhadas as pedras do santuário pelas esquinas de todas as ruas!

[2] Os nobres filhos de Sião, comparáveis a puro ouro, como são agora reputados por objetos de barro, obra das mãos de oleiro!

[3] Até os chacais dão o peito, dão de mamar a seus filhos; mas a filha do meu povo tornou-se cruel como os avestruzes no deserto.

[4] A língua da criança que mama fica pegada, pela sede, ao céu da boca; os meninos pedem pão, e ninguém há que lho dê.

[5] Os que se alimentavam de comidas finas desfalecem nas ruas; os que se criaram entre escarlata se apegam aos monturos.

[6] Porque maior é a maldade da filha do meu povo do que o pecado de Sodoma, que foi subvertida como num momento, sem o emprego de mãos nenhumas.

[7] Os seus príncipes eram mais alvos do que a neve, mais brancos do que o leite; eram mais ruivos de corpo do que os corais e tinham a formosura da safira.

[8] Mas, agora, escureceu-se-lhes o aspecto mais do que a fuligem; não são conhecidos nas ruas; a sua pele se lhes pegou aos ossos, secou-se como uma madeira.

Плач Єремії 4

Жах Єрусалима

[1]Як потьмяніло золото, найкраще золото змарніло! На розі кожному розкидане дорогоцінне каміння.

[2]Дорогоцінні сини Сіону, коштовні, мов щире золото, тепер вони, немов дешевий глиняний посуд, зліплений звичайним гончарем.

[3]Навіть шакалиці годують молоком щенят, навіть вони щенятам дають себе ссати. Дочка ж народу Мого жорстокою стала, наче той страус пустельний, який забуває кладку в пісках.

[4]Язик немовляти до піднебіння прилипає від спраги. Діти малі просять хліба, та нікому їх годувати.

[5]Хто вишукано харчувався, той тепер під тином. Той, хто вбирався в одяг багатий, нині в обносках, знайдених на смітнику.

[6]Провина ж бо дочки Мого народу вагоміша, аніж гріхи Содому. Його було зруйновано умить, хоча ніхто не нападав на нього.

[7]Єрусалимські назореї були чистішими за сніг, білішими за молоко. Тіла були у них міцніші за корал, рум'яні щоки, мов сапфіри.

[8]Усі вони тепер чорніше сажі, на вулицях не впізнають їх люди. В них шкіра щільно обтягла кістки і висохла, немов деревина.

[9] Mais felizes foram as vítimas da espada do que as vítimas da fome; porque estas se definham atingidas mortalmente pela falta do produto dos campos.

[9]Вже краще тим, що полягли у битві, ніж тим, хто з голоду сконав. Кого порубано було, тим легше, ніж тим, кому плодів землі не забракувало.

[10] As mãos das mulheres outrora compassivas cozeram seus próprios filhos; estes lhes serviram de alimento na destruição da filha do meu povo.

[10]Матері милосердні власноручно варили дітей своїх. То їм пожива була, коли зруйнували дочку народу Мого.

[11] Deu o SENHOR cumprimento à sua indignação, derramou o ardor da sua ira; acendeu fogo em Sião, que consumiu os seus fundamentos.

[11]Лють Свою виявив Господь, Він вилив гнів палкий Свій. Він на Сіоні запалив вогонь, і той вогонь спалив Сіон ущент.

[12] Não creram os reis da terra, nem todos os moradores do mundo, que entrasse o adversário e o inimigo pelas portas de Jerusalém.

[12]Не вірили у те царі земні й ніхто на світі, що супротивники і вороги ввійдуть в єрусалимські брами.

[13] Foi por causa dos pecados dos seus profetas, das maldades dos seus sacerdotes que se derramou no meio dela o sangue dos justos.

[13]То за гріхи її пророків і за переступи священиків її, що проливали кров невинну серед неї.

[14] Erram como cegos nas ruas, andam contaminados de sangue, de tal sorte que ninguém lhes pode tocar nas roupas.

[14]Заплямовані, тиняються по вулицях сліпі пророки. Ніхто не міг торкатися їх вбрання, бо кров'ю вкрито воно.

[15] Apartai-vos, imundos! – gritavam-lhes; apartai-vos, apartai-vos, não toqueis! Quando fugiram errantes, dizia-se entre as nações: Jamais habitarão aqui.

[15]«Геть забирайтесь! Ви нечисті! — Кричали їм. — Геть! Не торкайтесь нас!» Від них сахалися, їх сторонилися, кричали: «Вони не можуть більше з нами жити».

[16] A ira do SENHOR os espalhou; ele jamais atentará para eles; o inimigo não honra os sacerdotes, nem se compadece dos anciãos.

[16]Господь розвіяв їх з-перед лиця Свого, Він більше не звертає на них уваги. Всевишній священиків не поважає, старійшин не шанує.

[17] Os nossos olhos ainda desfalecem, esperando vão socorro; temos olhado das vigias para um povo que não pode livrar.

[17]Ми очі видивились, сподіваючись на допомогу. Із башти марно виглядали ми народ, що нас би врятував.

[18] Espreitavam os nossos passos, de maneira que não podíamos andar pelas nossas praças; aproximava-se o nosso fim, os nossos dias se cumpriam, era chegado o nosso fim.

[18]Вони підстерігали нас на кожнім кроці, тож не могли ми вільно майданами ходити. Настав кінець наш, вийшли наші дні, бо справді вже прийшов нам край.

[19] Os nossos perseguidores foram mais ligeiros do que as aves dos céus; sobre os montes nos perseguiram, no deserto nos armaram ciladas.

[19]Ті, хто нас переслідував — прудкіші за орлів у небі. Вони невтомно гнали нас по горах, у чагарях влаштовуючи засідки на нас.

[20] O fôlego da nossa vida, o ungido do SENHOR, foi preso nos forjes deles; dele dizíamos: debaixo da sua sombra, viveremos entre as nações.

[20]І навіть цар, Господній Помазаник, дорогоцінний, неначе подих ніздрів наших, і той потрапив в їхню пастку. Це ж Той, про кого ми казали: «Для нас Він буде захистом поміж народів».

[21] Regozija-te e alegra-te, ó filha de Edom, que habitas na terra de Uz; o cálice se passará também a ti; embebedar-te-ás e te desnudarás.

[21]Співай і веселись, дочко Едома, ти, що живеш в країні Уз. Страждання келих прийде і до тебе, уп'єшся ти і тіло опісля заголиш.

[22] O castigo da tua maldade está consumado, ó filha de Sião; o SENHOR nunca mais te levará para o exílio; a tua maldade, ó filha de Edom, descobrirá os teus pecados.

[22]Здійснилась твоя кара, о дочко Сіону. Господь вже більше не віддасть тебе в полон. Народ Едома, Він покара тебе за кривду, і викриє твої гріхи.

Lamentações 5

Os fiéis pedem misericórdia

[1] Lembra-te, SENHOR, do que nos tem sucedido; considera e olha para o nosso opróbrio.

[2] A nossa herança passou a estranhos, e as nossas casas, a estrangeiros;

[3] somos órfãos, já não temos pai, nossas mães são como viúvas.

[4] A nossa água, por dinheiro a bebemos, por preço vem a nossa lenha.

Плач Єремії 5

Молитва до Господа

[1]Згадай, о Господи, що сталося із нами. Глянь, подивися на наругу нашу.

[2]Наш спадок, землю, віддано чужинцям, оселі наші — зайдам.

[3]Осиротіли ми, безбатченками стали, і наші матері, немов вдовиці.

[4]Ми маємо платить за воду, що п'ємо. Ми платимо за дрова, щоб палити.

[5] Os nossos perseguidores estão sobre o nosso pescoço; estamos exaustos e não temos descanso.

[5]Нас переслідують аж до самої смерті, ми вже знесилені, немає нам спочинку.

[6] Submetemo-nos aos egípcios e aos assírios, para nos fartarem de pão.

[6]Домовилися ми з Єгиптом й Ассирією, щоб мати вдосталь хліба.

[7] Nossos pais pecaram e já não existem; nós é que levamos o castigo das suas iniqüidades.

[7]Батьки грішили наші, та мертві вже вони, а ми спокутуємо провини їхні.

[8] Escravos dominam sobre nós; ninguém há que nos livre das suas mãos.

[8]Раби керують нами, з-під влади їхньої ніхто нас не звільнить.

[9] Com perigo de nossa vida, providenciamos o nosso pão, por causa da espada do deserto.

[9]Ми ризикуємо життям, щоб хліб собі добути, бо загрожує нам меч в пустелі.

[10] Nossa pele se esbraseia como um forno, por causa do ardor da fome.

[10]Аж шкіра розпалилася, мов піч, бо голод нас пече палючий.

[11] Forçaram as mulheres em Sião; as virgens, nas cidades de Judá.

[11]Жінок знечещено в Сіоні, дівчат зґвалтовано в містах Юдеї.

[12] Os príncipes foram por eles enforcados, as faces dos velhos não foram reverenciadas.

[12]Князів підвішено за руки, ніхто старійшин наших не шанує.

[13] Os jovens levaram a mó, os meninos tropeçaram debaixo das cargas de lenha;

[13]Найкращі з юнаків тягають жорна, юнь спотикається від непосильного труда.

[14] os anciãos já não se assentam na porta, os jovens já não cantam.

[14]Старі при брамі більше не сидять, а молодь більше музики не грає.

[15] Cessou o júbilo de nosso coração, converteu-se em lamentações a nossa dança.

[15]Скінчилось наше щастя, перетворились наші танці на жалобу.

[16] Caiu a coroa da nossa cabeça; ai de nós, porque pecamos!

[16]Корона наша впала, горе нам, бо грішні ми.

[17] Por isso, caiu doente o nosso coração; por isso, se escureceram os nossos olhos.

[17]Тому заслабли наші серця, та очі наші морок вкрив.

[18] Pelo monte Sião, que está assolado, andam as raposas.

[18]Лисиці нишпорять по пустці, що була Сіоном.

[19] Tu, SENHOR, reinas eternamente, o teu trono subsiste de geração em geração.

[19]О Господи, повіки правиш Ти, престол Твій житиме із покоління в покоління!

[20] Por que te esquecerias de nós para sempre? Por que nos desampararias por tanto tempo?

[21] Converte-nos a ti, SENHOR, e seremos convertidos; renova os nossos dias como dantes.

[22] Por que nos rejeitarias totalmente? Por que te enfurecerias sobremaneira contra nós outros?

[20]Чому ж Ти нас постійно забуваєш? Чому Ти кинув так надовго нас?

[21]Візьми нас, Господи, назад до Себе, щоб повернутися змогли ми, нам віднови колишні дні.

[22]Невже Ти зовсім нас відринув, невже Ти завжди будеш гніватись на нас?

Ezequiel	Книга Пророка Езекиїла

Ezequiel 1

A visão dos quatro querubins

[1] Aconteceu no trigésimo ano, no quinto dia do quarto mês, que, estando eu no meio dos exilados, junto ao rio Quebar, se abriram os céus, e eu tive visões de Deus.

[2] No quinto dia do referido mês, no quinto ano de cativeiro do rei Joaquim,

[3] veio expressamente a palavra do SENHOR a Ezequiel, filho de Buzi, o sacerdote, na terra dos caldeus, junto ao rio Quebar, e ali esteve sobre ele a mão do SENHOR.

[4] Olhei, e eis que um vento tempestuoso vinha do Norte, e uma grande nuvem, com fogo a revolver-se, e resplendor ao redor dela, e no meio disto, uma coisa como metal brilhante, que saía do meio do fogo.

[5] Do meio dessa nuvem saía a semelhança de quatro seres viventes, cuja aparência era esta: tinham a semelhança de homem.

[6] Cada um tinha quatro rostos, como também quatro asas.

[7] As suas pernas eram direitas, a planta de cujos pés era como a de um bezerro e luzia como o brilho de bronze polido.

[8] Debaixo das asas tinham mãos de homem, aos quatro lados; assim todos os quatro tinham rostos e asas.

[9] Estas se uniam uma à outra; não se viravam quando iam; cada qual andava para a sua frente.

Книга Пророка Езекиїла 1

[1]На тридцятий рік, четвертий місяць, п’ятий день, коли я, Езекиїл, був серед вигнанців біля каналу Кевар, небеса розкрились і я побачив Божу з’яву.

[2]На п’ятий день місяця, то був п’ятий рік вигнання царя Єгояхина,

[3]слово Господа дійшло до священика Езекиїла, сина Буцці, у землі Халдейській. Там сила Господня була над ним.

З’ява

[4]Я подивився й побачив вихор, що налетів із півночі: величезна хмара зі спалахами вогню, оточена сяючим світлом. Центр вогню нагадував на розжарений метал.

[5]У вогні було щось схоже на чотирьох живих істот. На вигляд вони нагадували людей,

[6]але кожна з них мала чотири обличчя й чотири крила.

[7]Їхні ноги були прямі, їхні стопи були мов копита теляти, вони блищали, мов відшліфована бронза.

[8]Під їхніми крилами з чотирьох боків були людські руки. Усі четверо мали однакову кількість облич і крил.

[9]Крилами вони торкалися одне одного. Вони не звертали з путі: кожна з істот ішла просто вперед, куди й дивилася.

[10] A forma de seus rostos era como o de homem; à direita, os quatro tinham rosto de leão; à esquerda, rosto de boi; e também rosto de águia, todos os quatro.

[11] Assim eram os seus rostos. Suas asas se abriam em cima; cada ser tinha duas asas, unidas cada uma à do outro; outras duas cobriam o corpo deles.

[12] Cada qual andava para a sua frente; para onde o espírito havia de ir, iam; não se viravam quando iam.

[13] O aspecto dos seres viventes era como carvão em brasa, à semelhança de tochas; o fogo corria resplendente por entre os seres, e dele saíam relâmpagos,

[14] os seres viventes ziguezagueavam à semelhança de relâmpagos.

A visão das quatro rodas

[15] Vi os seres viventes; e eis que havia uma roda na terra, ao lado de cada um deles.

[16] O aspecto das rodas e a sua estrutura eram brilhantes como o berilo; tinham as quatro a mesma aparência, cujo aspecto e estrutura eram como se estivera uma roda dentro da outra.

[17] Andando elas, podiam ir em quatro direções; e não se viravam quando iam.

[18] As suas cambotas eram altas, e metiam medo; e, nas quatro rodas, as mesmas eram cheias de olhos ao redor.

[19] Andando os seres viventes, andavam as rodas ao lado deles; elevando-se eles, também elas se elevavam.

[20] Para onde o espírito queria ir, iam, pois o espírito os impelia; e as rodas se

[10]Їхні обличчя виглядали так: кожна з чотирьох мала обличчя людини, праворуч від нього — морду лева, ліворуч — морду бика, дзьоб орла ззаду.

[11]Їхні крила були розпростерті догори. Кожна мала по двоє крил, що торкалися крил іншої істоти з обох боків, і ще по два крила вкривали їхні тіла.

[12]Кожна рухалася просто вперед, не звертаючи з путі, куди й дивилася. Та хоч куди б ні ринув вітер, він вів істот з собою.

[13]Істоти були, мов палаюче вугілля в багатті. Вогонь серед істот рухався туди й сюди; він сяяв, і блискавка виривалася з нього.

[14]Коли істоти рухалися, вони робили це так швидко, що то нагадувало спалах блискавки.

[15]Дивлячись на них, я побачив на землі колесо біля кожної з чотирьох істот (по колесу з кожного боку).

[16]Ось якими були вигляд і будова коліс: колесо і з'єднані з ним частини були подібні до хризоліту, і всі чотири були однакові. Кожне було виготовлене з колесом усередині,

[17]але з усіх чотирьох боків вони не змінювали напрямку руху.

[18]Ободи їхні були високі й страхітливі, і всі чотири повні очей по всьому колу.

[19]Коли живі істоти рухалися, колеса поряд з ними теж рухалися, і коли живі істоти здіймалися з землі, колеса теж злітали.

[20]Хоч куди б ринув вітер, вони йшли, і колеса здіймалися разом із ними, бо сила, яка вела істоту, знаходилася у колесах.

elevavam juntamente com eles, porque nelas havia o espírito dos seres viventes.

[21] Andando eles, andavam elas e, parando eles, paravam elas, e, elevando-se eles da terra, elevavam-se também as rodas juntamente com eles; porque o espírito dos seres viventes estava nas rodas.

[22] Sobre a cabeça dos seres viventes havia algo semelhante ao firmamento, como cristal brilhante que metia medo, estendido por sobre a sua cabeça.

[23] Por debaixo do firmamento, estavam estendidas as suas asas, a de um em direção à de outro; cada um tinha outras duas asas com que cobria o corpo de um e de outro lado.

[24] Andando eles, ouvi o tatalar das suas asas, como o rugido de muitas águas, como a voz do Onipotente; ouvi o estrondo tumultuoso, como o tropel de um exército. Parando eles, abaixavam as asas.

[25] Veio uma voz de cima do firmamento que estava sobre a sua cabeça. Parando eles, abaixavam as asas.

A visão da glória divina

[26] Por cima do firmamento que estava sobre a sua cabeça, havia algo semelhante a um trono, como uma safira; sobre esta espécie de trono, estava sentada uma figura semelhante a um homem.

[27] Vi-a como metal brilhante, como fogo ao redor dela, desde os seus lombos e daí para cima; e desde os seus lombos e daí para baixo, vi-a como fogo e um resplendor ao redor dela.

[21]Коли істота рухалася, вони також рухалися; коли істота зупинялася, вони також зупинялися, і коли істота здіймалася з землі, колеса підіймалися разом із нею, бо вітер був у колесах.

[22]Над головами живих істот було щось розпростерте, що виглядало як поміст або кришталь — сяйливий, мов крига (ця жахлива річ була підвішена над ними, над їхніми головами).

[23]Під цим помостом були простягнуті одне до одного їхні крила. По два крила розпростерті й по два крила, що вкривали тіло.

[24]Коли істоти рухалися, звук їхніх крил лунав, ніби рев океанських вод, мов голос Всемогутнього, мов гомін війська. Зупиняючись, істоти опускали крила.

[25]І лунав голос з-понад тверді над їхніми головами. Коли вони зупинялися, крила вони опускали.

[26]Понад твердю над їхніми головами було щось таке, що виглядало, немов престол із сапфіру, а високо на престолі була постать, схожа на людську.

[27]Я бачив, що від тієї частини тіла, що нагадувала його поперек, і вище він виглядав мов сяючий метал, немов би сповнений вогнем, а від того місця вниз він був, як вогонь; і сліпуче світло оточувало його.

28 Como o aspecto do arco que aparece na nuvem em dia de chuva, assim era o resplendor em redor. Esta era a aparência da glória do SENHOR; vendo isto, caí com o rosto em terra e ouvi a voz de quem falava.

28Немов поява веселки у хмарах у дощову днину, таким було сяйво навколо нього. Ця з'ява була подобизна слави Божої. Побачивши її, я впав долілиць і почув голос, який промовляв до мене.

Ezequiel 2

A vocação de Ezequiel

1 Esta voz me disse: Filho do homem, põe-te em pé, e falarei contigo.

2 Então, entrou em mim o Espírito, quando falava comigo, e me pôs em pé, e ouvi o que me falava.

3 Ele me disse: Filho do homem, eu te envio aos filhos de Israel, às nações rebeldes que se insurgiram contra mim; eles e seus pais prevaricaram contra mim, até precisamente ao dia de hoje.

4 Os filhos são de duro semblante e obstinados de coração; eu te envio a eles, e lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus.

5 Eles, quer ouçam quer deixem de ouvir, porque são casa rebelde, hão de saber que esteve no meio deles um profeta.

6 Tu, ó filho do homem, não os temas, nem temas as suas palavras, ainda que haja sarças e espinhos para contigo, e tu habites com escorpiões; não temas as suas palavras, nem te assustes com o rosto deles, porque são casa rebelde.

7 Mas tu lhes dirás as minhas palavras, quer ouçam quer deixem de ouvir, pois são rebeldes.

Visão do rolo de um livro

Книга Пророка Езекиїла 2

Покликання Езекиїла

1Він сказав мені: «Сину людський, стань на ноги, Я говоритиму з тобою».

2Коли Він говорив, Дух увійшов у мене і поставив мене на ноги, і я почув, що він мовить до мене.

3Він сказав: «Сину людський, Я посилаю тебе до синів Ізраїлю, до бунтівного народу, що повстав проти Мене. Вони та їхні батьки бунтують проти Мене аж до цього дня.

4Люди, до яких я посилаю тебе, вперті й затяті. Скажи їм: „Ось що Господь Бог говорить".

5Вони не слухатимуть тебе, бо вони — бунтівний народ, але ж вони знатимуть, що серед них є пророк.

6А ти, сину людський, не бійся їх, ані їхніх слів. Не бійся, хоча реп'яхи та колючки оточуватимуть тебе і ти житимеш серед скорпіонів. Не бійся того, що вони говорять, не лякайся їхніх поглядів, бо то бунтівний рід.

7Ти повинен донести до них Мої слова, навіть якщо вони й не слухатимуть тебе, бо народ той — бунтівний!

[8] Tu, ó filho do homem, ouve o que eu te digo, não te insurjas como a casa rebelde; abre a boca e come o que eu te dou.

[9] Então, vi, e eis que certa mão se estendia para mim, e nela se achava o rolo de um livro.

[10] Estendeu-o diante de mim, e estava escrito por dentro e por fora; nele, estavam escritas lamentações, suspiros e ais.

[8]Але ти, сину людський, слухай, що Я говоритиму тобі. Не бунтуй, як цей непокірливий народ; відкрий рот, з'їж те, що Я тобі даю».

[9]Дивлюсь я і бачу руку, простягнуту до мене, а в ній сувій.

[10]Він розгорнув його переді мною. Сувій був списаний з обох боків: ззовні і зсередини. То були слова плачу, туги та скорботи.

Ezequiel 3

[1] Ainda me disse: Filho do homem, come o que achares; come este rolo, vai e fala à casa de Israel.

[2] Então, abri a boca, e ele me deu a comer o rolo.

[3] E me disse: Filho do homem, dá de comer ao teu ventre e enche as tuas entranhas deste rolo que eu te dou. Eu o comi, e na boca me era doce como o mel.

O comissionamento do profeta

[4] Disse-me ainda: Filho do homem, vai, entra na casa de Israel e dize-lhe as minhas palavras.

[5] Porque tu não és enviado a um povo de estranho falar nem de língua difícil, mas à casa de Israel;

[6] nem a muitos povos de estranho falar e de língua difícil, cujas palavras não possas entender; se eu aos tais te enviasse, certamente, te dariam ouvidos.

[7] Mas a casa de Israel não te dará ouvidos, porque não me quer dar ouvidos a mim;

Книга Пророка Езекиїла 3

Завдання пророка

[1]Господь сказав мені: «Сину людський, з'їж те, що перед тобою, з'їж цей сувій, а тоді йди й говори до дому Ізраїлю».

[2]Тож я відкрив рота, і Він дав мені з'їсти сувій.

[3]Він сказав мені: «Сину людський, з'їж цей сувій, що я даю тобі, наповни свій живіт ним». Тож я з'їв його, і був він на смак устам моїм солодкий, ніби мед.

[4]Тоді Він сказав мені: «Сину людський, іди зараз до дому Ізраїлю і скажи їм Мої слова.

[5]Не посилаю тебе до народу з незрозумілою мовою чи темною розмовою, а до дому Ізраїлю.

[6]Не до багатьох народів з неясною мовою і темною розмовою, чиї слова ти не зможеш зрозуміти. Безумовно, якби Я послав тебе до них, вони б тебе слухали.

[7]Але дім Ізраїлю не хоче тебе слухати, бо вони не хочуть слухати Мене, бо весь дім Ізраїлю впертий і затятий.

pois toda a casa de Israel é de fronte obstinada e dura de coração.

[8] Eis que fiz duro o teu rosto contra o rosto deles e dura a tua fronte, contra a sua fronte.

[9] Fiz a tua fronte como o diamante, mais dura do que a pederneira; não os temas, pois, nem te assustes com o seu rosto, porque são casa rebelde.

[10] Ainda me disse mais: Filho do homem, mete no coração todas as minhas palavras que te hei de falar e ouve-as com os teus ouvidos.

[11] Eia, pois, vai aos do cativeiro, aos filhos do teu povo, e, quer ouçam quer deixem de ouvir, fala com eles, e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus.

[12] Levantou-me o Espírito, e ouvi por detrás de mim uma voz de grande estrondo, que, levantando-se do seu lugar, dizia: Bendita seja a glória do SENHOR.

[13] Ouvi o tatalar das asas dos seres viventes, que tocavam umas nas outras, e o barulho das rodas juntamente com eles e o sonido de um grande estrondo.

[14] Então, o Espírito me levantou e me levou; eu fui amargurado na excitação do meu espírito; mas a mão do SENHOR se fez muito forte sobre mim.

[15] Então, fui a Tel-Abibe, aos do exílio, que habitavam junto ao rio Quebar, e passei a morar onde eles habitavam; e, por sete dias, assentei-me ali, atônito, no meio deles.

O atalaia de Israel

[8]Але я зроблю тебе таким же непохитним, упертим і затятим, як вони.

[9]Я зроблю твоє чоло подібним до найтвердішого каменя, твердішим за кремінь. Не бійся їх і не лякайся їхніх поглядів, хоча вони й непокірливий народ».

[10]І ще Він сказав мені: «Сину людський, слухай уважно і бери до серця всі слова, що скажу Я тобі.

[11]Йди зараз до своїх співвітчизників у вигнанні й говори до них, бо так говорить Господь Бог, байдуже чи слухатимуть вони, чи не слухатимуть».

[12]Тоді Дух підняв мене вгору, і я почув позаду себе голосний гомін: «Благословенна слава Господа!»

[13]Я почув тертя одне об одне крил тих живих істот і звук коліс поруч з ними, гучний гуркіт, неначе грім.

[14]Тоді Дух підняв мене вгору і поніс мене, і я линув з гіркотою та смутком на серці, але дужа рука Господа була зі мною.

[15]Я прийшов до вигнанців, що жили у Тель-Авіві над каналом Кевар, і там я провів серед них сім днів, безтямний і безсловесний.

Застереження Ізраїлю

[16] Findos os sete dias, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[16]Наприкінці семи днів слово Господа досягло мене:

[17] Filho do homem, eu te dei por atalaia sobre a casa de Israel; da minha boca ouvirás a palavra e os avisarás da minha parte.

[17]«Сину людський, Я поставив тебе на варті при домі Ізраїлю, тож почуй слово, яке скажу Я, і попередь їх від Мого імені.

[18] Quando eu disser ao perverso: Certamente, morrerás, e tu não o avisares e nada disseres para o advertir do seu mau caminho, para lhe salvar a vida, esse perverso morrerá na sua iniqüidade, mas o seu sangue da tua mão o requererei.

[18]Коли Я скажу про лихого чоловіка: „Він неодмінно помре”, — а ти не передаш йому, не остережеш його від хибного шляху, щоб урятувати його життя, то цей лихий чоловік помре в своєму гріху, і кров його буде на тобі.

[19] Mas, se avisares o perverso, e ele não se converter da sua maldade e do seu caminho perverso, ele morrerá na sua iniqüidade, mas tu salvaste a tua alma.

[19]Коли ж ти попередиш лихого чоловіка, а він не відвернеться від своїх пороків чи від хибного шляху, то він помре в гріху, але ти врятуєш себе.

[20] Também quando o justo se desviar da sua justiça e fizer maldade, e eu puser diante dele um tropeço, ele morrerá; visto que não o avisaste, no seu pecado morrerá, e suas justiças que praticara não serão lembradas, mas o seu sangue da tua mão o requererei.

[20]Або ж якщо праведник відступить від своєї праведності й чинитиме зло, і Я поставлю перед ним камінь спотикання, він помре. Оскільки ти не застеріг його, він помре у своєму гріху, а праведні вчинки, що він робив, не згадаються. І кров його буде на тобі.

[21] No entanto, se tu avisares o justo, para que não peque, e ele não pecar, certamente, viverá, porque foi avisado; e tu salvaste a tua alma.

[21]Коли ж ти попередиш праведника, щоб він не грішив, і він не грішитиме, він обов'язково житиме, бо дав остерегти себе. І ти врятуєш своє життя».

[22] A mão do SENHOR veio sobre mim, e ele me disse: Levanta-te e sai para o vale, onde falarei contigo.

[22]Рука Господа була там на мені, і Він сказав мені: «Встань, вийди на рівнину, і там Я говоритиму з тобою».

[23] Levantei-me e saí para o vale, e eis que a glória do SENHOR estava ali, como a glória que eu vira junto ao rio Quebar; e caí com o rosto em terra.

[23]Тож я встав і вийшов на рівнину. Там постала слава Господня, як та слава, що я бачив її біля каналу Кевар, і я впав долілиць.

[24] Então, entrou em mim o Espírito, e me pôs em pé, e falou comigo, e me disse: Vai e encerra-te dentro da tua casa.

[25] Porque, ó filho do homem, eis que porão cordas sobre ti e te ligarão com elas; e não sairás ao meio deles.

[26] Farei que a tua língua se pegue ao teu paladar, ficarás mudo e incapaz de os repreender; porque são casa rebelde.

[27] Mas, quando eu falar contigo, darei que fale a tua boca, e lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus: Quem ouvir ouça, e quem deixar de ouvir deixe; porque são casa rebelde.

[24]Тоді Дух увійшов у мене і, підвівши мене, поставив на ноги. Він заговорив до мене і сказав: «Іди й зачинися в своїй оселі.

[25]І тебе, сину людський, вони зв'яжуть мотузками, зв'яжуть так, що ти не зможеш ходити серед людей.

[26]Я приліплю твій язик до піднебіння, щоб ти занімів і не здатний був їм дорікати, хоча вони й бунтівний народ.

[27]Але коли Я розмовлятиму з тобою, Я відмикатиму твої уста, і ти промовлятимеш до них: „Ось що говорить Господь Бог". Хто слухатиме, хай слухає, а хто відмовиться, хай відмовляється, бо вони — бунтівний народ».

Ezequiel 4

O cerco simbólico de Jerusalém

[1] Tu, pois, ó filho do homem, toma um tijolo, põe-no diante de ti e grava nele a cidade de Jerusalém.

[2] Põe cerco contra ela, edifica contra ela fortificações, levanta contra ela tranqueiras e põe contra ela arraiais e aríetes em redor.

[3] Toma também uma assadeira de ferro e põe-na por muro de ferro entre ti e a cidade; dirige para ela o rosto, e assim será cercada, e a cercarás; isto servirá de sinal para a casa de Israel.

[4] Deita-te também sobre o teu lado esquerdo e põe a iniqüidade da casa de Israel sobre ele; conforme o número dos dias que te deitares sobre ele, levarás sobre ti a iniqüidade dela.

[5] Porque eu te dei os anos da sua iniqüidade, segundo o número dos dias,

Книга Пророка Езекиїла 4

Пророцтво про облогу Єрусалима

[1]«Тепер, сину людський, візьми глиняну цеглину, поклади її перед собою і намалюй на ній місто Єрусалим.

[2]Тепер споряди на нього облогу: зведи навколо облогові башти, збудуй до нього вал, розташуй біля нього табори й постав навкруги тарани.

[3]Потім візьми залізну пательню, постав її залізною стіною між тобою та містом і оберни своє лице до нього. Воно буде в облозі, а ти його обложиш. Це буде знаком для дому Ізраїлю, що Я зруйную його.

[4]Потім ляж на лівий бік і візьми гріх дому Ізраїлю на себе. Ти маєш нести їхній гріх стільки днів, скільки лежатимеш на боці.

[5]Я призначив тобі таку ж саму кількість днів, як число грішних років. Тож триста

trezentos e noventa dias; e levarás sobre ti a iniqüidade da casa de Israel.

дев'яносто днів ти будеш нести гріх Ізраїлю.

[6] Quando tiveres cumprido estes dias, deitar-te-ás sobre o teu lado direito e levarás sobre ti a iniqüidade da casa de Judá.

[6]А як завершиш це, лягай знову, цього разу на правий бік і неси гріх дому Юди. Я призначив тобі сорок днів, день за кожен рік.

[7] Quarenta dias te dei, cada dia por um ano. Voltarás, pois, o rosto para o cerco de Jerusalém, com o teu braço descoberto, e profetizarás contra ela.

[7]Повернись обличчям до облоги Єрусалима, оголи руку свою, неначе наступаючи на нього, і пророкуй проти міста цього.

[8] Eis que te prenderei com cordas; assim não te voltarás de um lado para o outro, até que cumpras os dias do teu cerco.

[8]Я зв'яжу тебе мотузками так, щоб ти не зміг перевертатися з боку на бік, доки не скінчаться дні твоєї облоги.

[9] Toma trigo e cevada, favas e lentilhas, mete-os numa vasilha e faze deles pão; segundo o número dos dias que te deitares sobre o teu lado, trezentos e noventa dias, comerás dele.

[9]Візьми пшениці, ячменю, бобів і сочевиці, проса і полби, насип їх у посудину і зроби собі з того хліб. Їстимеш його протягом трьохсот дев'яноста днів, коли лежатимеш на боці.

[10] A tua comida será por peso, vinte siclos por dia; de tempo em tempo, a comerás.

[10]Відваж двадцять шекелів їжі на кожен день і споживай її у встановлений час.

[11] Também beberás a água por medida, a sexta parte de um him; de tempo em tempo, a beberás.

[11]Також відміряй одну шосту гіна води й пий у встановлений час.

[12] O que comeres será como bolos de cevada; cozê-lo-ás sobre esterco de homem, à vista do povo.

[12]Їжу споживай як ячмінний корж, печи його на очах у людей, використовуючи людський послід як паливо. —

[13] Disse o SENHOR: Assim comerão os filhos de Israel o seu pão imundo, entre as nações para onde os lançarei.

[13]Сказав Господь. — Отак народ Ізраїлю їстиме опоганену їжу поміж поганами, в землі до яких Я їх вижену».

[14] Então, disse eu: ah! SENHOR Deus! Eis que a minha alma não foi contaminada, pois, desde a minha mocidade até agora, nunca comi animal morto de si mesmo nem dilacerado por feras, nem carne abominável entrou na minha boca.

[14]Тоді я сказав: «Ні, Господи Боже! Я ніколи не поганився. Змолоду й досі я ніколи не їв нічого, що померло саме по собі, ні м'яса тварин, роздертих дикими звірами. Ніяке нечисте м'ясо ніколи не входило в мої уста».

[15] Então, ele me disse: Dei-te esterco de vacas, em lugar de esterco humano; sobre ele prepararás o teu pão.

[16] Disse-me ainda: Filho do homem, eis que eu tirarei o sustento de pão em Jerusalém; comerão o pão por peso e, com ansiedade, beberão a água por medida e com espanto;

[17] porque lhes faltará o pão e a água, espantar-se-ão uns com os outros e se consumirão nas suas iniqüidades.

[15]Він відповів: «Гаразд. Я дозволю тобі пекти хліб на коров'ячому гної замість людського посліду».

[16]Потім Він сказав мені: «Сину людський, я знищу запаси їжі в Єрусалимі. Люди змушені будуть відмірювати хліб і їсти його в смутку, вони ощадливо розподілятимуть воду й питимуть її в розпачі.

[17]Бо їжі й води бракуватиме. Вони боятимуться дивитись один на одного і захиріють через свої гріхи».

Ezequiel 5

[1] Tu, ó filho do homem, toma uma espada afiada; como navalha de barbeiro a tomarás e a farás passar pela tua cabeça e pela tua barba; tomarás uma balança de peso e repartirás os cabelos.

[2] Uma terça parte queimarás, no meio da cidade, quando se cumprirem os dias do cerco; tomarás outra terça parte e a ferirás com uma espada ao redor da cidade; e a outra terça parte espalharás ao vento; desembainharei a espada atrás deles.

[3] Desta terça parte tomarás uns poucos e os atarás nas abas da tua veste.

[4] Destes ainda tomarás alguns, e os lançarás no meio do fogo, e os queimarás; dali sairá um fogo contra toda a casa de Israel.

As causas do cerco de Jerusalém

[5] Assim diz o SENHOR Deus: Esta é Jerusalém; pu-la no meio das nações e terras que estão ao redor dela.

Книга Пророка Езекиїла 5

Доля Єрусалима

[1]«Тепер, сину людський, візьми гострий меч і скористайся ним як бритвою, щоб поголити голову й бороду. Тоді візьми терези й розділи волосся на три частини.

[2]Коли скінчаться дні твоєї облоги, спали третину волосся на вогні посеред міста. Другу третину порубай мечем навколо міста, а третю розвій по вітру, бо Я переслідуватиму їх з оголеним мечем.

[3]Але візьми кілька волосин і зв'яжи їх у складках твого одягу.

[4]І ще візьми кілька волосин, кинь у вогонь і спали їх. Вогонь перекинеться звідти на весь дім Ізраїлю», — мовить Господь.

[5]Ось що говорить Господь Бог: «Ось Єрусалим, який Я поставив у центрі всіх народів, з країнами довкруги нього.

[6] Ela, porém, se rebelou contra os meus juízos, praticando o mal mais do que as nações e transgredindo os meus estatutos mais do que as terras que estão ao redor dela; porque rejeitaram os meus juízos e não andaram nos meus estatutos.

[6]Однак у своєму гріху він збунтувався проти Моїх законів і настанов дужче, ніж народи та країни навколо нього. Він відкинув Мої закони й не дотримувався Моїх настанов».

[7] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Porque sois mais rebeldes do que as nações que estão ao vosso redor e não tendes andado nos meus estatutos, nem cumprido os meus juízos, nem procedido segundo os direitos das nações ao redor de vós,

[7]Через те ось що Господь Бог говорить: «Ви більш непокірні, ніж народи довкола вас, і не дотримуєтеся Моїх настанов і не виконуєте законів. Ви, навіть, робили те, що інші народи, що живуть навколо вас, грішним вважають».

[8] por isso, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu, eu mesmo, estou contra ti; e executarei juízos no meio de ti, à vista das nações.

[8]Тому Господь Бог говорить: «Я сам проти тебе, Єрусалиме, і Я покараю тебе перед очима народів.

[9] Farei contigo o que nunca fiz e o que jamais farei, por causa de todas as tuas abominações.

[9]Через усіх твоїх мерзотних бовванів Я зроблю з тобою таке, чого ніколи раніше не робив і ніколи не робитиму.

[10] Portanto, os pais devorarão a seus filhos no meio de ti, e os filhos devorarão a seus pais; executarei em ti juízos e tudo o que restar de ti espalharei a todos os ventos.

[10]Від голоду батьки їстимуть своїх дітей серед міста, а діти їстимуть своїх батьків. Я покараю тебе і розвію всіх, хто лишиться, по вітру.

[11] Portanto, tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, pois que profanaste o meu santuário com todas as tuas coisas detestáveis e com todas as tuas abominações, eu retirarei, sem piedade, os olhos de ti e não te pouparei.

[11]Через те присягаюсь, що так само правдиво, як те, що Я є Господь Бог, за те, що ти осквернив мою святиню всіма твоїми мерзотними бовванами і бридкими звичками, Я сам позбавлю тебе своєї прихильності. Я не дивитимусь на тебе із співчуттям і не помилую тебе.

[12] Uma terça parte de ti morrerá de peste e será consumida de fome no meio de ti; outra terça parte cairá à espada em redor de ti; e a outra terça parte espalharei a

[12]Третина твого народу помре від чуми або загине з голоду серед твоїх вулиць; ще третина поляже від меча за твоїми стінами, а третю третину Я розвію по вітрах і переслідуватиму з оголеним мечем.

todos os ventos e desembainharei a espada atrás dela.

13 Assim, se cumprirá a minha ira, e satisfarei neles o meu furor e me consolarei; saberão que eu, o SENHOR, falei no meu zelo, quando cumprir neles o meu furor.

13Тоді Мій гнів пройде, моя лють вгамується і Я помщуся. І коли вийде на них лють Моя, вони зрозуміють, що Я, Господь, говорив з ними у запалі.

14 Pôr-te-ei em desolação e por objeto de opróbrio entre as nações que estão ao redor de ti, à vista de todos os que passarem.

14Я зроблю з тебе руїну, Я поселю наругу між народами навколо тебе. І збиткуватимуться з тебе всі, хто проходитиме повз.

15 Assim, serás objeto de opróbrio e ludíbrio, de escarmento e espanto às nações que estão ao redor de ti, quando eu executar em ti juízos com ira e indignação, em furiosos castigos. Eu, o SENHOR, falei.

15Ти будеш посміховиськом і гірким докором, пересторогою і предметом жаху для народів навколо тебе, коли я покараю тебе у гніві й люті з попередженням. Я, Господь, сказав це.

16 Quando eu despedir as malignas flechas da fome contra eles, flechas destruidoras, que eu enviarei para vos destruir, então, aumentarei a fome sobre vós e vos tirarei o sustento de pão.

16Коли Я випущу на тебе згубні і руйнівні стріли голодомору, Я випущу їх, щоб знищити тебе. Голодомор буде все страшніший і страшніший, Я знищу всі твої запаси їжі.

17 Enviarei sobre vós a fome e bestas-feras que te desfilharão; a peste e o sangue passarão por ti, e trarei a espada sobre ti. Eu, o SENHOR, falei.

17Я шлю голодомор на тебе і на диких звірів. Вони позбавлять тебе дітей. Чума і кровопролиття пронесуться по тобі, і я піднесу меч на тебе, бо Я, Господь Бог, сказав це».

Ezequiel 6

Profecia contra a idolatria de Israel

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Filho do homem, vira o rosto para os montes de Israel e profetiza contra eles, dizendo:

3 Montes de Israel, ouvi a palavra do SENHOR Deus: Assim diz o SENHOR Deus aos montes, aos outeiros, aos ribeiros e aos

Книга Пророка Езекиїла 6

Пророцтво щодо гір ізраїльських

1Слово Господа дійшло до мене. Він мовив:

2«Сину людський, поверни своє обличчя до гір Ізраїльських; пророкуй проти них.

3Скажи так: „О, гори Ізраїлю, почуйте слово Господа Бога. Ось що Господь Бог говорить горам та пагорбам, ярам

vales: Eis que eu, eu mesmo, trarei a espada sobre vós e destruirei os vossos altos.

та долинам: „Я збираюсь спрямувати меч на вас, Я зруйную ваші висоти.

4 Ficarão desolados os vossos altares, e quebrados, os vossos altares de incenso; arrojarei os vossos mortos à espada, diante dos vossos ídolos.

4Ваші вівтарі буде знищено, а обурливі вівтарі для запашного куріння буде потрощено. Я заподію смерть вашим людям перед вашими бовванами.

5 Porei os cadáveres dos filhos de Israel diante dos seus ídolos e espalharei os vossos ossos ao redor dos vossos altares.

5Я покладу мертві тіла синів Ізраїлю перед їхніми бовванами і розкидаю кістки ваші навколо вівтарів ваших.

6 Em todos os vossos lugares habitáveis, as cidades serão destruídas, e os altos ficarão desolados, para que os vossos altares sejam destruídos e arruinados, e os vossos ídolos, quebrados e extintos, e os vossos altares do incenso sejam eliminados, e desfeitas as vossas obras.

6Хоч би де ви жили, міста лежатимуть спустошені і висоти розорені, щоб ваші обурливі вівтарі були зруйновані й розорені, і ваших бовванів потрощено і побито, ваші вівтарі розвалено і те, що ви зробили, винищено.

7 Os mortos à espada cairão no meio de vós, para que saibais que eu sou o SENHOR.

7Ваші люди падатимуть мертві серед вас, і ви зрозумієте, що Я — Господь.

8 Mas deixarei um resto, porquanto alguns de vós escapareis da espada entre as nações, quando fordes espalhados pelas terras.

8Але Я помилую декого, дехто врятується від меча, коли вас розкидає по землях між народами.

9 Então, se lembrarão de mim os que dentre vós escaparem entre as nações para onde foram levados em cativeiro; pois me quebrantei por causa do seu coração dissoluto, que se desviou de mim, e por causa dos seus olhos, que se prostituíram após os seus ídolos. Eles terão nojo de si mesmos, por causa dos males que fizeram em todas as suas abominações.

9Тоді в народах, куди їх приведуть у полон, ті, хто врятуються, згадають Мене: як Мене засмутили їхні облудні серця, що відвернулися від Мене, і їхні очі, що зажадали тих бовванів. Вони почуватимуть огиду до самих себе за те зло, що вони зробили, і за всі свої мерзотні звички.

10 Saberão que eu sou o SENHOR e não disse debalde que lhes faria este mal.

10І вони зрозуміють, що Я Господь; я не погрожую даремно, щоб наслати це лихо на них"».

11 Assim diz o SENHOR Deus: Bate as palmas, bate com o pé e dize: Ah! Por todas as terríveis abominações da casa de Israel! Pois cairão à espada, e de fome, e de peste.

12 O que estiver longe morrerá de peste; o que estiver perto cairá à espada; e o que ficar de resto e cercado morrerá de fome. Assim, neles cumprirei o meu furor.

13 Então, sabereis que eu sou o SENHOR, quando os seus mortos à espada jazerem no meio dos seus ídolos, em redor dos seus altares, em todo outeiro alto, em todos os cimos dos montes e debaixo de toda árvore frondosa, debaixo de todo carvalho espesso, lugares onde ofereciam suave perfume a todos os seus ídolos.

14 Estenderei a mão sobre eles e farei a terra tornar-se desolada, desolada desde o deserto até Ribla, em todas as suas habitações; e saberão que eu sou o SENHOR.

11І ось іще що говорить Господь Бог: «Сплесни в долоні, тупни ногою і гукни: „Ой лихо! Через усі огидні та мерзотні звички дому Ізраїлю вони поляжуть від меча, голодомору та чуми.

12Той, хто далеко, помре від чуми, а той, хто близько, поляже від меча, а той, хто виживе і лишиться, помре від голоду. Отак Я виллю свою лють на них.

13І вони знатимуть, що Я є Господь, коли їхні люди лежатимуть мертві серед їхніх бовванів, на кожному високому пагорбі і по всіх верхів'ях гір, під кожним розлогим деревом і під кожним дубом з рясним листям — скрізь, де вони курили запашні кадила своїм бовванам.

14І Я підніму руку на них і зроблю цю землю безлюдною пусткою, хоч би де вони жили: від пустелі на півдні, до Дивла на півночі". Тоді вони збагнуть, що Я — Господь».

Ezequiel 7

O fim vem! O fim vem!

1 Veio ainda a palavra do SENHOR a mim, dizendo:

2 Ó tu, filho do homem, assim diz o SENHOR Deus acerca da terra de Israel: Haverá fim! O fim vem sobre os quatro cantos da terra.

3 Agora, vem o fim sobre ti; enviarei sobre ti a minha ira, e te julgarei segundo os teus caminhos, e farei cair sobre ti todas as tuas abominações.

Книга Пророка Езекиїла 7

Кінець настав

1Слово Господа дійшло до мене:

2«Сину людський, Ось що Господь Бог говорить землі Ізраїльській: „Кінець! Кінець настав країні всій.

3Кінець тепер тобі, і Я дам волю своєму гніву проти тебе. Я судитиму тебе за твою поведінку і відплачу тобі за всі твої мерзотні звички.

[4] Os meus olhos não te pouparão, nem terei piedade, mas porei sobre ti os teus caminhos, e as tuas abominações estarão no meio de ti. Sabereis que eu sou o SENHOR.	[4]Я не подивлюсь на тебе зі співчуттям і не помилую, Я справді відплачу тобі за твої вчинки і мерзотні звички. Тоді ви знатимете, що Я — Господь"».
[5] Assim diz o SENHOR Deus: Mal após mal, eis que vêm.	[5]Ось що Господь Бог говорить: «Лихо! Нечуване лихо йде!
[6] Haverá fim, vem o fim, despertou-se contra ti;	[6]Кінець настав! Кінець настав! Він чатує на тебе.
[7] vem a tua sentença, ó habitante da terra. Vem o tempo; é chegado o dia da turbação, e não da alegria, sobre os montes.	[7]Нещасна доля прийшла по тебе, хто мешкає у цій землі, бо ваш ворог близько вже. Гул від наближення ворожих станів вже гуляє по горах.
[8] Agora, em breve, derramarei o meu furor sobre ti, cumprirei a minha ira contra ti, julgar-te-ei segundo os teus caminhos e porei sobre ti todas as tuas abominações.	[8]Я збирався вилити всю лють та тебе і вичерпати свій гнів проти тебе. Я судитиму за твою поведінку і відплачу тобі за всі твої мерзотні звички.
[9] Os meus olhos não te pouparão, nem terei piedade; segundo os teus caminhos, assim te castigarei, e as tuas abominações estarão no meio de ti. Sabereis que eu, o SENHOR, é que firo.	[9]Я не дивитимусь на тебе зі співчуттям і не помилую тебе. Я відплачу тобі за твою поведінку і мерзотні звички. Тоді ти знатимеш, що Я — Господь, Який карає.
[10] Eis o dia, eis que vem; brotou a tua sentença, já floresceu a vara, reverdeceu a soberba.	[10]Ось він, той день покарання вже настав, неначе рослина розбрунькувалася та розрослася! Господь подав сигнал, та ворог напоготові вже стоїть, пихатий цар (Навуходоносор) готовий в наступ йти.
[11] Levantou-se a violência para servir de vara perversa; nada restará deles, nem da sua riqueza, nem dos seus rumores, nem da sua glória.	[11]Насильство переростає в лютий дубець, щоб карати зло; ніхто з людей не лишиться, ніхто з юрби цієї, і ніхто з її провідників.
[12] Vem o tempo, é chegado o dia; o que compra não se alegre, e o que vende não se entristeça; porque a ira ardente está sobre toda a multidão deles.	[12]Настав час, день прийшов. Хай покупець не веселиться, ані продавець не журиться, бо гнів упаде на весь натовп.

[13] Porque o que vende não tornará a possuir aquilo que vendeu, por mais que viva; porque a profecia contra a multidão não voltará atrás; ninguém fortalece a sua vida com a sua própria iniqüidade.

[14] Tocaram a trombeta e prepararam tudo, mas não há quem vá à peleja, porque toda a minha ira ardente está sobre toda a multidão deles.

[15] Fora está a espada; dentro, a peste e a fome; o que está no campo morre à espada, e o que está na cidade, a fome e a peste o consomem.

[16] Se alguns deles, fugindo, escaparem, estarão pelos montes, como pombas dos vales, todos gemendo, cada um por causa da sua iniqüidade.

[17] Todas as mãos se tornarão débeis, e todos os joelhos, em água.

[18] Cingir-se-ão de pano de saco, e o horror os cobrirá; em todo rosto haverá vergonha, e calva, em toda a cabeça.

[19] A sua prata lançarão pelas ruas, e o seu ouro lhes será como sujeira; nem a sua prata, nem o seu ouro os poderá livrar no dia da indignação do SENHOR; eles não saciarão a sua fome, nem lhes encherão o estômago, porque isto lhes foi o tropeço para cair em iniqüidade.

[20] De tais preciosas jóias fizeram seu objeto de soberba e fabricaram suas abomináveis imagens e seus ídolos detestáveis;

[21] portanto, eu fiz que isso lhes fosse por sujeira e o entregarei nas mãos dos

[13]Продавець не дістане назад землю, що він продав, аж доки обоє вони живі, бо видіння щодо цілого натовпу не повернеться назад. Через їхні гріхи жоден з них не збереже свого життя.

[14]Хоча засурмлять вони у сурму і будуть напоготові, ніхто не рушить до бою, бо Мій гнів проти всього натовпу.

[15]Меч вирує зовні міста, всередині панують чума та голодомор. Ті люди, що вийдуть за місто, впадуть від меча, а тих, що в місті залишуться, пожеруть голодомор і чума.

[16]Хто виживе, той втече в гори, та щастя їм не буде: вони будуть тужити та стогнати неначе голуби.

[17]Кожна рука втратить силу, і кожне коліно стане слабке, мов вода.

[18]Вони одягнуть веретття й огорнуться жахом. Обличчя їхнє вкриє сором і голови їхні будуть поголені в ознаку туги.

[19]Вони повикидають свої срібні боввани на вулиці, а золоті статуї лжебогів стануть обридою, їхнє срібло і золото не зможе врятувати їх у день гніву Господнього. Вони не вгамують ними свого голоду, не наповнять ними свої животи, бо це срібні і золоті боввани штовхнули їх до гріху.

[20]Вони пишалися своїми коштовностями і з них робили своїх мерзотних бовванів та огидні статуї. Через те Я перетворю все це на обриду для них.

[21]Я віддам усе це на здобич чужинцям і на грабунок нечестивим у країні, і вони осквернять його.

estrangeiros, por presa, e aos perversos da terra, por despojo; eles o profanarão.

[22] Desviarei deles o rosto, e profanarão o meu recesso; nele, entrarão profanadores e o saquearão.

[23] Faze cadeia, porque a terra está cheia de crimes de sangue, e a cidade, cheia de violência.

[24] Farei vir os piores de entre as nações, que possuirão as suas casas; farei cessar a arrogância dos valentes, e os seus lugares santos serão profanados.

[25] Vem a destruição; eles buscarão paz, mas não há nenhuma.

[26] Virá miséria sobre miséria, e se levantará rumor sobre rumor; buscarão visões de profetas; mas do sacerdote perecerá a lei, e dos anciãos, o conselho.

[27] O rei se lamentará, e o príncipe se vestirá de horror, e as mãos do povo da terra tremerão de medo; segundo o seu caminho, lhes farei e, com os seus próprios juízos, os julgarei; e saberão que eu sou o SENHOR.

[22]Я відверну своє обличчя від них і вони сплюжать моє заповітне святилище; грабіжники увійдуть туди і зганьблять його.

[23]Підготуй ланцюги, бо землю охопило кровопролиття, і місто затопило насильство.

[24]Я приведу найнечестивіші з народів, щоб вони заволоділи їхніми домівками. Я покладу край писі могутніх, і їхні святині буде сплюжено.

[25]Коли охопить жах, вони шукатимуть миру, але не знайдуть.

[26]Нещастя йтимуть за нещастями і чутки за чутками. Вони шукатимуть одкровень у пророка, але в священика не стане закону, а в старійшин не буде поради.

[27]Цар стогнатиме, князя огорне розпач, і руки в людей землі тремтітимуть. Я вчиню з ними згідно з їхньою поведінкою: Я їх судитиму за їхнім власним мірилом. Тоді вони збагнуть, що Я — Господь».

Ezequiel 8

Visão das abominações em Jerusalém

[1] No sexto ano, no sexto mês, aos cinco dias do mês, estando eu sentado em minha casa, e os anciãos de Judá, assentados diante de mim, sucedeu que ali a mão do SENHOR Deus caiu sobre mim.

[2] Olhei, e eis uma figura como de fogo; desde os seus lombos e daí para baixo, era fogo e, dos seus lombos para cima, como o resplendor de metal brilhante.

Книга Пророка Езекиїла 8

Поклоніння бовванам у храмі

[1]На шостий рік, у шостому місяці, на п'ятий день, коли я сидів у своєму домі й старшини юдейські сиділи переді мною, рука Господа Бога опустилася на мене.

[2]Я подивився й побачив постать, схожу на людську. Від того, що здавалося її попереком, і вниз вона була ніби вогонь, а звідти вгору його вигляд був такий блискучий, мов сяючий метал.

[3] Estendeu ela dali uma semelhança de mão e me tomou pelos cachos da cabeça; o Espírito me levantou entre a terra e o céu e me levou a Jerusalém em visões de Deus, até à entrada da porta do pátio de dentro, que olha para o norte, onde estava colocada a imagem dos ciúmes, que provoca o ciúme de Deus.

[4] Eis que a glória do Deus de Israel estava ali, como a glória que eu vira no vale.

[5] Ele me disse: Filho do homem, levanta agora os olhos para o norte. Levantei os olhos para lá, e eis que do lado norte, à porta do altar, estava esta imagem dos ciúmes, à entrada.

[6] Disse-me ainda: Filho do homem, vês o que eles estão fazendo? As grandes abominações que a casa de Israel faz aqui, para que me afaste do meu santuário? Pois verás ainda maiores abominações.

[7] Ele me levou à porta do átrio; olhei, e eis que havia um buraco na parede. Então, me disse: Filho do homem, cava naquela parede.

[8] Cavei na parede, e eis que havia uma porta.

[9] Disse-me: Entra e vê as terríveis abominações que eles fazem aqui.

[10] Entrei e vi; eis toda forma de répteis e de animais abomináveis e de todos os ídolos da casa de Israel, pintados na parede em todo o redor.

[11] Setenta homens dos anciãos da casa de Israel, com Jazanias, filho de Safã, que se achava no meio deles, estavam em pé

[3]Постать простягнула те, що було подібне до руки, і взяла мене за волосся. Дух підняв мене вгору і у видіннях Божих він приніс мене до Єрусалима, до входу в північну браму внутрішнього подвір'я, де стояв бовван, що збуджує ревнощі Господні.

[4]І там переді мною була слава Бога Ізраїлю, як у тій з'яві, що я бачив у долині біля каналу Кевар.

[5]І сказав Він мені: «Сину людський, поглянь на північ». Я підвів очі на північ і побачив на північ від брами вівтар боввана ревнощів.

[6]І Він сказав мені: «Сину людський, чи бачиш ти, що вони роблять? Таку мерзоту чинить дім Ізраїля, щоб вижити Мене з Моєї ж святині! Але ти побачиш дещо значно мерзенніше».

[7]І він привів мене до входу на подвір'я. Я подивився й побачив пролам у мурі.

[8]Він сказав мені: «Сину людський, розрий мур». Тож я прорив ще трохи і побачив там двері.

[9]І сказав він мені: «Ввійди й подивись на ту мерзоту, що вони тут чинять».

[10]Тож я зайшов, подивися й побачив змальованих по всіх стінах усіляких гадів і мерзенних тварюк, і різноманітних бовванів дому Ізраїлю.

[11]Перед ними стояли сімдесят старійшин дому Ізраїлю, і Язанія син Шафана стояв серед них. Кожен в руці

diante das pinturas, tendo cada um na mão o seu incensário; e subia o aroma da nuvem de incenso.

мав кадильницю і легка хмарка запашного куріння линула вгору.

[12] Então, me disse: Viste, filho do homem, o que os anciãos da casa de Israel fazem nas trevas, cada um nas suas câmaras pintadas de imagens? Pois dizem: O SENHOR não nos vê, o SENHOR abandonou a terra.

[12]Він сказав мені: «Сину людський, чи бачив ти, що старійшини дому Ізраїлю роблять у темряві, кожен у потайному місці з зображенням боввана?» Вони кажуть: «Господь нас не бачить. Господь покинув землю».

[13] Disse-me ainda: Tornarás a ver maiores abominações que eles estão fazendo.

[13]І ще Він сказав: «Ходімо зі мною і ти побачиш, як вони виробляють іще гірші мерзоти.

[14] Levou-me à entrada da porta da Casa do SENHOR, que está no lado norte, e eis que estavam ali mulheres assentadas chorando a Tamuz.

[14]Тоді він привів мене до входу у північну браму дому Господа, і я пробачив жінок, що сиділи там, голосячи по Таммузу.

[15] Disse-me: Vês isto, filho do homem? Verás ainda abominações maiores do que estas.

[15]Він сказав мені: „Чи бачиш ти це, сину людський? Ти побачиш іще гірші мерзоти, ніж ця”».

[16] Levou-me para o átrio de dentro da Casa do SENHOR, e eis que estavam à entrada do templo do SENHOR, entre o pórtico e o altar, cerca de vinte e cinco homens, de costas para o templo do SENHOR e com o rosto para o oriente; adoravam o sol, virados para o oriente.

[16]Тоді він привів мене у внутрішній двір дому Господа, і там, при вході до храму між притвором та вівтарем, було близько двадцяти п'яти чоловік. Спинами до храму Господнього, обличчям на схід, вони низько вклонялися сонцю.

[17] Então, me disse: Vês, filho do homem? Acaso, é coisa de pouca monta para a casa de Judá o fazerem eles as abominações que fazem aqui, para que ainda encham de violência a terra e tornem a irritar-me? Ei-los a chegar o ramo ao seu nariz.

[17]Він сказав мені: «Чи ти бачиш це, сину людський? Чи повсякденна це справа для дому Юдиного чинити цю мерзоту, якою вони зайняті тут? Чи мусять вони також наповнити землю насильством і постійно пробуджувати мій гнів? Дивись, вони навіть проколюють собі носи!

[18] Pelo que também eu os tratarei com furor; os meus olhos não pouparão, nem terei piedade. Ainda que me gritem aos ouvidos em alta voz, nem assim os ouvirei.

[18]Ось чому Я покажу їм Свій гнів. Я дивитимуся на них без співчуття і не помилую їх. Хоча вони й кричатимуть мені у вуха, Я не слухатиму їх».

Ezequiel 9

Os castigos de Jerusalém

[1] Então, ouvi que gritava em alta voz, dizendo: Chegai-vos, vós executores da cidade, cada um com a sua arma destruidora na mão.

[2] Eis que vinham seis homens a caminho da porta superior, que olha para o norte, cada um com a sua arma esmagadora na mão, e entre eles, certo homem vestido de linho, com um estojo de escrevedor à cintura; entraram e se puseram junto ao altar de bronze.

[3] A glória do Deus de Israel se levantou do querubim sobre o qual estava, indo até à entrada da casa; e o SENHOR clamou ao homem vestido de linho, que tinha o estojo de escrevedor à cintura,

[4] e lhe disse: Passa pelo meio da cidade, pelo meio de Jerusalém, e marca com um sinal a testa dos homens que suspiram e gemem por causa de todas as abominações que se cometem no meio dela.

[5] Aos outros disse, ouvindo eu: Passai pela cidade após ele; e, sem que os vossos olhos poupem e sem que vos compadeçais, matai;

[6] matai a velhos, a moços e a virgens, a crianças e a mulheres, até exterminá-los; mas a todo homem que tiver o sinal não vos chegueis; começai pelo meu santuário.

[7] Então, começaram pelos anciãos que estavam diante da casa. E ele lhes disse: Contaminai a casa, enchei de mortos os átrios e saí. Saíram e mataram na cidade.

Книга Пророка Езекиїла 9

Смерть ідолопоклонців

[1]І почув я, як Він голосно вигукнув: «Приведи сюди відповідальних за покарання міста, кожного з його руйнівною зброєю в руках».

[2]І я пробачив шість чоловік, що наближалися від верхньої брами, зверненої на північ, кожен із смертоносною зброєю у руці. З ними був чоловік, одягнений у полотняний одяг, із писарським приладдям при боці. Вони підійшли й зупинилися поряд з бронзовим вівтарем.

[3]Тепер слава Бога Ізраїлю піднялася з-над Херувима, над яким вона перебувала, і перенеслася до порогу храму. Тоді Господь звернувся до чоловіка у полотняному вбранні, що мав писарське приладдя при боці.

[4]Він сказав йому: «Пройди по всьому Єрусалиму і постав знак на чолах тих, хто сумує та тужить через усю мерзоту, що чиниться в місті».

[5]А іншим він сказав, і я це чув: «Ідіть за ним по місту і вбивайте без милосердя і співчуття.

[6]Забивайте на смерть старих чоловіків та молодих хлопців, дівчат, жінок та дітей, але не чіпайте жодного, хто має знак на чолі. Починайте з моєї святині». Тож вони почали зі старійшин, що були перед храмом.

[7]Тоді він сказав їм: «Оскверніть храм і наповніть тілами вбитих подвір'я. Ідіть!» Тож вони пішли й почали вбивства по всьому місту.

[8] Havendo-os eles matado, e ficando eu de resto, caí com o rosto em terra, clamei e disse: ah! SENHOR Deus! Dar-se-á o caso que destruas todo o restante de Israel, derramando o teu furor sobre Jerusalém?

[9] Então, me respondeu: A iniqüidade da casa de Israel e de Judá é excessivamente grande, a terra se encheu de sangue, e a cidade, de injustiça; e eles ainda dizem: O SENHOR abandonou a terra, o SENHOR não nos vê.

[10] Também quanto a mim, os meus olhos não pouparão, nem me compadecerei; porém sobre a cabeça deles farei recair as suas obras.

[11] Eis que o homem que estava vestido de linho, a cuja cintura estava o estojo de escrevedor, relatou, dizendo: Fiz como me mandaste.

Ezequiel 10

A visão das brasas de fogo

[1] Olhei, e eis que, no firmamento que estava por cima da cabeça dos querubins, apareceu sobre eles uma como pedra de safira semelhando a forma de um trono.

[2] E falou ao homem vestido de linho, dizendo: Vai por entre as rodas, até debaixo dos querubins, e enche as mãos de brasas acesas dentre os querubins, e espalha-as sobre a cidade. Ele entrou à minha vista.

[3] Os querubins estavam ao lado direito da casa, quando entrou o homem; e a nuvem encheu o átrio interior.

[8]Поки вони вбивали, я лежав долілиць вигукуючи: «О, Господи Боже! Невже ти збираєшся винищити всю решту Ізраїлю в цьому виливі своєї люті на Єрусалим?»

[9]Він відповів мені: «Цей гріх дому Ізраїля та Юди неймовірно великий; земля залита кров'ю, і місто повне кривди. Вони кажуть: „Господь покинув землю. Господь не бачить".

[10]Тож Я дивитимуся на них без співчуття і милосердя, але поверну на їхні голови те, що вони накоїли».

[11]Тоді чоловік у полотняному вбранні з писарським приладдям при боці прозвітував такими словами: «Я зробив так, як Ти наказав».

Книга Пророка Езекиїла 10

Слава йде від храму

[1]Я подивися й побачив щось подібне до престолу з сапфіру над простором, що був над головами Херувимів.

[2]Господь сказав чоловікові в полотняному вбранні: «Іди поміж коліс під Херувимами. Набери повні жмені розжареного вугілля з-під Херувимів і розкидай його по місту». Тож він пройшов повз мене.

[3]Херувими саме стояли праворуч від храму, коли чоловік увійшов і хмара оповила внутрішнє подвір'я.

[4] Então, se levantou a glória do SENHOR de sobre o querubim, indo para a entrada da casa; a casa encheu-se da nuvem, e o átrio, da resplandecência da glória do SENHOR.

[4]Тоді слава Господа піднялася з-понад Херувимів і перенеслася до порогу храму. Хмара наповнила храм, і подвір'я було сповнене сяйвом слави Господа.

[5] O tatalar das asas dos querubins se ouviu até ao átrio exterior, como a voz do Deus Todo-Poderoso, quando fala.

[5]Звук Херувимових крил долітав аж до зовнішнього подвір'я, як голос Всемогутнього Бога, коли Він говорить.

[6] Tendo o SENHOR dado ordem ao homem vestido de linho, dizendo: Toma fogo dentre as rodas, dentre os querubins, ele entrou e se pôs junto às rodas.

[6]Коли Господь звелів чоловікові в полотняному вбранні: «Візьми вогонь з-поміж коліс, з-поміж Херувимів», — чоловік увійшов і зупинився поряд з колесами.

[7] Então, estendeu um querubim a mão de entre os querubins para o fogo que estava entre os querubins; tomou dele e o pôs nas mãos do homem que estava vestido de linho, o qual o tomou e saiu.

[7]Тоді один з Херувимів простягнув руку до вогню, що був між ними. Він узяв трохи вогню й поклав у руки чоловіка в полотняному вбранні, а той узяв вогонь і вийшов.

[8] Tinham os querubins uma semelhança de mão de homem debaixo das suas asas.

[8]Під крилами в Херувимів можна було побачити щось таке, що нагадувало руки людини.

A visão das quatro rodas

[9] Olhei, e eis quatro rodas junto aos querubins, uma roda junto a cada querubim; o aspecto das rodas era brilhante como pedra de berilo.

[9]Я подивився й побачив поряд з Херувимами чотири колеса, по одному біля кожного з Херувимів; колеса виблискували, мов хризоліт.

[10] Quanto ao seu aspecto, tinham as quatro a mesma aparência; eram como se estivesse uma roda dentro da outra.

[10]На вигляд усі чотири були подібні: кожне, мов колесо, що перетинає інше.

[11] Andando elas, podiam ir em quatro direções e não se viravam quando iam; para onde ia a primeira, seguiam as outras e não se viravam quando iam.

[11]Коли вони рухалися, то йшли в будь-якому з чотирьох напрямків, куди Херувими поверталися; колеса не оберталися, коли Херувими йшли. Вони йшли в будь-якому напрямку, куди була повернена голова і, йдучи, не оберталися.

[12] Todo o corpo dos querubins, suas costas, as mãos, as asas e também as rodas que os quatro tinham estavam cheias de olhos ao redor.

[12]Всі тіла кожного з них: їхні спини, руки, крила — були вкриті очима, як і їхні четверо коліс.

[13] Quanto às rodas, foram elas chamadas girantes, ouvindo-o eu.

[13]Я чув на власні вуха, що колеса називалися «вихором».

[14] Cada um dos seres viventes tinha quatro rostos: o rosto do primeiro era rosto de querubim, o do segundo, rosto de homem, o do terceiro, rosto de leão, e o do quarto, rosto de águia.

[14]Кожен із Херувимів мав чотири обличчя: одне обличчя — бика, друге — людини, третє — лева, і четверте — орла.

[15] Os querubins se elevaram. São estes os mesmos seres viventes que vi junto ao rio Quebar.

[15]І Херувими піднялися вгору. Це були ті живі істоти, яких я бачив біля каналу Кевар.

[16] Andando os querubins, andavam as rodas juntamente com eles; e, levantando os querubins as suas asas, para se elevarem de sobre a terra, as rodas não se separavam deles.

[16]Коли Херувими рухалися, колеса при них рухалися, і коли Херувими розгорнули крила, щоб злетіти з землі, колеса лишалися при них.

[17] Parando eles, paravam elas; e, elevando-se eles, elevavam-se elas, porque o espírito dos seres viventes estava nelas.

[17]Коли Херувими стояли спокійно, вони теж стояли спокійно, і коли Херувими здіймалися вгору, вони здіймалися разом з ними, бо вітер був у колесах.

A glória de Deus abandona o templo

[18] Então, saiu a glória do SENHOR da entrada da casa e parou sobre os querubins.

[18]Тоді слава Господа відійшла від порогу храму і стала над Херувимами.

[19] Os querubins levantaram as suas asas e se elevaram da terra à minha vista, quando saíram acompanhados pelas rodas; pararam à entrada da porta oriental da Casa do SENHOR, e a glória do Deus de Israel estava no alto, sobre eles.

[19]Херувими розгорнули крила і знялися з землі на моїх очах. І коли вони летіли, колеса лишалися при них. Вони зупинилися біля входу до східної брами дому Божого і слава Бога Ізраїлю була над ними.

[20] São estes os seres viventes que vi debaixo do Deus de Israel, junto ao rio Quebar, e fiquei sabendo que eram querubins.

[20]Це були живі істоти, яких я бачив під Богом Ізраїлю біля каналу Кевар, і я зрозумів, що то були Херувими.

[21] Cada um tinha quatro rostos e quatro asas e a semelhança de mãos de homem debaixo das asas.

[21]Кожен мав чотири обличчя і чотири крила, а під їхніми крилами було щось схоже на руки людини.

[22] A aparência dos seus rostos era como a dos rostos que eu vira junto ao rio Quebar; tinham o mesmo aspecto, eram os mesmos seres. Cada qual andava para a sua frente.

[22]Їхні обличчя мали той самий вигляд, що й ті, які я бачив біля каналу Кевар. Кожен ішов прямо вперед.

Ezequiel 11

O juízo de Deus contra os chefes do povo

[1] Então, o Espírito me levantou e me levou à porta oriental da Casa do SENHOR, a qual olha para o oriente. À entrada da porta, estavam vinte e cinco homens; no meio deles, vi a Jazanias, filho de Azur, e a Pelatias, filho de Benaías, príncipes do povo.

[2] E disse-me: Filho do homem, são estes os homens que maquinam vilezas e aconselham perversamente nesta cidade,

[3] os quais dizem: Não está próximo o tempo de construir casas; esta cidade é a panela, e nós, a carne.

[4] Portanto, profetiza contra eles, profetiza, ó filho do homem.

[5] Caiu, pois, sobre mim o Espírito do SENHOR e disse-me: Fala: Assim diz o SENHOR: Assim tendes dito, ó casa de Israel; porque, quanto às coisas que vos surgem à mente, eu as conheço.

[6] Multiplicastes os vossos mortos nesta cidade e deles enchestes as suas ruas.

[7] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Os que vós matastes e largastes no meio dela são a carne, e ela, a panela; a vós outros, porém, vos tirarei do meio dela.

[8] Temestes a espada, mas a espada trarei sobre vós, diz o SENHOR Deus.

Книга Пророка Езекиїла 11

Кара вождям Ізраїлю

[1]Потім Дух підняв мене вгору і приніс до східної брами храму Господнього. Там, біля входу було двадцять п’ять чоловік, та між ними я побачив деяких вождів народу: Яазанію, сина Аззура, та Пелатію, сина Бенаї.

[2]Господь сказав мені: «Сину людський, це ті люди, що замислюють лихе і дають нечестиві поради в цьому місті.

[3]Вони кажуть: „Чи не настане невдовзі час знову ставити будинки? Ми в цьому місті, мов м’ясо в казані”.

[4]Ось чому пророкуй проти них, пророкуй, сину людський».

[5]Тоді Дух Господа зійшов на мене і велів мені сказати, що Господь говорить: «Хоч би що ви казали, о доме Ізраїлю, але я знаю що у вас на думці.

[6]Ви вбили багато людей у цьому місті й наповнили його вулиці мертвими.

[7]Через те ось що говорить Господь Бог: „Тіла, що ви повикидали, то є м’ясо, а це місто — казан, але він (Навуходоносор) прийде, та забере вас з нього.

[8]Ви боїтеся меча, та саме меч Я спрямую на вас”». Так проголошує Господь Бог:

[9] Tirar-vos-ei do meio dela, e vos entregarei nas mãos de estrangeiros, e executarei juízos entre vós.

[10] Caireis à espada; nos confins de Israel, vos julgarei, e sabereis que eu sou o SENHOR.

[11] Esta cidade não vos servirá de panela, nem vós servireis de carne no seu meio; nos confins de Israel, vos julgarei,

[12] e sabereis que eu sou o SENHOR. Pois não andastes nos meus estatutos, nem executastes os meus juízos; antes, fizestes segundo os juízos das nações que estão em redor de vós.

[13] Ao tempo em que eu profetizava, morreu Pelatias, filho de Benaías. Então, caí com o rosto em terra, clamei em alta voz e disse: ah! SENHOR Deus! Darás fim ao resto de Israel?

Promessa da restauração de Israel

[14] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[15] Filho do homem, teus irmãos, os teus próprios irmãos, os homens do teu parentesco e toda a casa de Israel, todos eles são aqueles a quem os habitantes de Jerusalém disseram: Apartai-vos para longe do SENHOR; esta terra se nos deu em possessão.

[16] Portanto, dize: Assim diz o SENHOR Deus: Ainda que os lancei para longe entre as nações e ainda que os espalhei pelas terras, todavia, lhes servirei de santuário, por um pouco de tempo, nas terras para onde foram.

[9]«Я випроводжу Вас із міста й віддам до рук чужинців. Я покараю вас.

[10]Ви поляжете від меча, і творитиму Я суд над вами на кордонах Ізраїлю. Тоді ви збагнете, що Я — Господь.

[11]Так, це місто стане казаном для вас, ані ви м'ясом у ньому. Я творитиму суд над вами на кордонах Ізраїлю.

[12]І знатимете ви, що я Господь, бо ви не дотримувалися моїх заповідей не виконували моїх законів, а підкорилися звичкам довколишніх народів».

[13]Зараз, коли я пророкую, Пелатія, син Бенаї помер. Тож я впав долілиць і скрикнув голосно: «О, Господи Боже! Невже ти знищиш остаточно залишки Ізраїлю?»

[14]І знову слово Господа дійшло до мене:

[15]«Сину людський, пам'ятай твоїх братів, народ ізраїльський. Їх виженуто було з рідної країни, та Я їх до землі своєї поверну. Але зараз люди Єрусалима кажуть: „Тримайтеся далеко від Господа! Цю землю віддано нам у наше володіння!"»

Обіцянка повернення Ізраїлю

[16]Через те скажи, що говорить Господь Бог: «Хоч Я й заслав їх далеко між поганами й розкидав по різних країнах, а все ж таки Я ще недовго буду для них святинею в країнах, куди вони пішли.

[17] Dize ainda: Assim diz o SENHOR Deus: Hei de ajuntá-los do meio dos povos, e os recolherei das terras para onde foram lançados, e lhes darei a terra de Israel.

[18] Voltarão para ali e tirarão dela todos os seus ídolos detestáveis e todas as suas abominações.

[19] Dar-lhes-ei um só coração, espírito novo porei dentro deles; tirarei da sua carne o coração de pedra e lhes darei coração de carne;

[20] para que andem nos meus estatutos, e guardem os meus juízos, e os executem; eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

[21] Mas, quanto àqueles cujo coração se compraz em seus ídolos detestáveis e abominações, eu farei recair sobre sua cabeça as suas obras, diz o SENHOR Deus.

[22] Então, os querubins elevaram as suas asas, e as rodas os acompanhavam; e a glória do Deus de Israel estava no alto, sobre eles.

[23] A glória do SENHOR subiu do meio da cidade e se pôs sobre o monte que está ao oriente da cidade.

[24] Depois, o Espírito de Deus me levantou e me levou na sua visão à Caldéia, para os do cativeiro; e de mim se foi a visão que eu tivera.

[25] Então, falei aos do cativeiro todas as coisas que o SENHOR me havia mostrado.

Ezequiel 12

O profeta descreve o cativeiro

[17]Через те скажи, що Господь Бог так говорить: „Я зберу вас з-поміж народів і приведу назад із країн, де вас порозкидано, і Я віддам вам землю Ізраїльську знову.

[18]Вони повернуться туди і заберуть геть усі бридкі зображення, мерзенних бовванів.

[19]Я дам їм єдине серце і вкладу в них новий дух; Я заберу з їхніх тіл кам'яні серця і дам їм серце з плоті.

[20]Тоді вони дотримуватимуться Моїх заповідей і старанно виконуватимуть Мої закони. Вони будуть Моїм народом, а Я буду їхнім Богом.

[21]А щодо тих, чиї серця прикипіли до тих бридких зображень та мерзенних бовванів, то я оберну на їхні голови те, що вони наробили"». Так проголошує Господь Бог.

[22]Тоді Херувими з колесами розкинули свої крила і слава Бога Ізраїлю перебувала над ними.

[23]Слава Господня знялася з-посеред міста і зупинилася над горою на схід від нього.

[24]Дух підняв мене вгору й відніс у з'яві до вигнанців у Вавилон, а після цього залишив мене. Потім з'ява, яку я, бачив зникла.

[25]І я розповів вигнанцям усе, що Господь показав мені.

Книга Пророка Езекиїла 12

Віщування про вигнання

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, tu habitas no meio da casa rebelde, que tem olhos para ver e não vê, tem ouvidos para ouvir e não ouve, porque é casa rebelde.

[3] Tu, pois, ó filho do homem, prepara a bagagem de exílio e de dia sai, à vista deles, para o exílio; e, do lugar onde estás, parte para outro lugar, à vista deles. Bem pode ser que o entendam, ainda que eles são casa rebelde.

[4] À vista deles, pois, traze para a rua, de dia, a tua bagagem de exílio; depois, à tarde, sairás, à vista deles, como quem vai para o exílio.

[5] Abre um buraco na parede, à vista deles, e sai por ali.

[6] À vista deles, aos ombros a levarás; às escuras, a transportarás; cobre o rosto para que não vejas a terra; porque por sinal te pus à casa de Israel.

[7] Como se me ordenou, assim eu fiz: de dia, levei para fora a minha bagagem de exílio; então, à tarde, com as mãos abri para mim um buraco na parede; às escuras, eu saí e, aos ombros, transportei a bagagem, à vista deles.

[8] Pela manhã, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[9] Filho do homem, não te perguntou a casa de Israel, aquela casa rebelde: Que fazes tu?

[10] Dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Esta sentença refere-se ao príncipe em

[1]Слово Господа дійшло до мене:

[2]«Сину людський, ти живеш серед бунтівного народу. Вони мають очі, щоб бачити, але не бачать, і вуха, щоб чути, але не чують, бо вони — непокірний народ.

[3]Через те, сину людський, поскладай свої пожитки для вигнання і серед ясного дня, на їхніх очах, вибирайся та йди з того місця, де ти був, в інше. Можливо, вони зрозуміють, хоча вони й бунтівний дім.

[4]Ясним днем, на їхніх очах, винеси свої пожитки, складені для вигнання. Тоді ввечері, на їхніх очах, вийди, як ті, що йдуть у вигнання.

[5]На їхніх очах, пробий стіну й витягни свої речі крізь пролам.

[6]Поклади їх на плечі на їхніх очах і винеси в темряву. Закрий своє обличчя так, щоб ти не міг бачити землю, бо я зробив тебе знаком для дому Ізраїлю».

[7]Тож я зробив так, як мені наказано. Ясним днем я виніс свої речі, спаковані для вигнання. Тоді ввечері я прорив стіну руками, витяг мої пожитки в темряві і, несучи їх на плечах, пішов геть на їхніх очах.

[8]Вранці слово Господа дійшло до мене:

[9]«Сину чоловічий чи не питав тебе цей бунтівний дім Ізраїлю про те, що робиш ти?

[10]Скажи їм, що Господь Бог так говорить: „Це віщування щодо князя

Jerusalém e a toda a casa de Israel, que está no meio dela.

11 Dize: Eu sou o vosso sinal. Como eu fiz, assim se lhes fará a eles; irão para o exílio, para o cativeiro.

12 O príncipe que está no meio deles levará aos ombros a bagagem e, às escuras, sairá; abrirá um buraco na parede para sair por ele; cobrirá o rosto para que seus olhos não vejam a terra.

13 Também estenderei a minha rede sobre ele, e será apanhado nas minhas malhas; levá-lo-ei a Babilônia, à terra dos caldeus, mas não a verá, ainda que venha a morrer ali.

14 A todos os ventos espalharei todos os que, para o ajudarem, estão ao redor dele, e todas as suas tropas; desembainharei a espada após eles.

15 Saberão que eu sou o SENHOR, quando eu os dispersar entre as nações e os espalhar pelas terras.

16 Deles deixarei ficar alguns poucos, escapos da espada, da fome e da peste, para que publiquem todas as suas coisas abomináveis entre as nações para onde forem; e saberão que eu sou o SENHOR.

17 Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

18 Filho do homem, o teu pão comerás com tremor e a tua água beberás com estremecimento e ansiedade;

19 e dirás ao povo da terra: Assim diz o SENHOR Deus acerca dos habitantes de Jerusalém, na terra de Israel: O seu pão

Єрусалима і всього дому Ізраїлю, хоч би хто там є".

11Скажи їм: „Я — знак для вас. Як я зробив, так буде зроблено і з ними. Вони підуть у вигнання як полонені.

12Князь серед них покладе свої речі собі на плече в темряві й піде, і для того, щоб він пройшов, у стіні буде вирито пролам. Він закриє своє обличчя, щоб люди не впізнали його, та через те не бачитиме землю.

13Я розставлю на нього тенета і його буде зловлено в Мою пастку. Я відведу його до Вавилона, землі халдеїв, але він не побачить її.

14Я розпорошу на всі вітри всіх тих, хто навколо нього: його помічників та його військо — і Я переслідуватиму їх з оголеним мечем.

15Вони збагнуть, що Я Господь, коли я розсію їх серед поган і порозкидаю по країнах.

16Але я збережу кількох із них від меча, голодомору та чуми, щоб серед народів, куди вони підуть, вони могли визнати всі свої мерзотні звичаї. Тоді вони знатимуть, що Я — Господь"».

17Слово Господа дійшло до мене:

18«Сину людський, тремти, коли ти будеш їсти їжу і здригайся від жаху коли п'єш воду.

19Скажи людям краю: „Ось що Господь Бог говорить про тих, хто мешкає в Єрусалимі та в землі Ізраїльській: „Вони споживатимуть свою їжу у тривозі й питимуть свою воду в розпачі, бо все в

comerão com ansiedade e a sua água beberão com espanto, pois que a sua terra será despojada de tudo quanto contém, por causa da violência de todos os que nela habitam.

країні їхній буде знищено через насильство тих, хто живе там.

[20] As cidades habitadas cairão em ruínas, e a terra se tornará em desolação; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[20]Нині людні міста лежатимуть спустошені, і земля буде занедбана. Тоді всі узнаєте що Я — Господь”».

[21] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[21]Слово Господа дійшло до мене:

[22] Filho do homem, que provérbio é esse que vós tendes na terra de Israel: Prolongue-se o tempo, e não se cumpra a profecia?

[22]«Сину людський, що то за прислів'я що ви мали в землі Ізраїльській: Не збудуться ведіння пророцькі, лихо нескоро прийде к нам».

[23] Portanto, dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Farei cessar esse provérbio, e já não se servirão dele em Israel; mas dize-lhes: Os dias estão próximos e o cumprimento de toda profecia.

[23]Скажи їм, що Господь Бог так говорить: «Я збираюся покласти край цьому прислів'ю, вони більше не повторюватимуть його в Ізраїлі. Скажи їм: Наблизилися дні, коли кожна з'ява збудеться, та лихо прийде до кожного у хату».

[24] Porque já não haverá visão falsa nenhuma, nem adivinhação lisonjeira, no meio da casa de Israel.

[24]«Бо не буде більше ніяких хибних з'яв чи облудливих віщувань серед народу ізраїльського.

[25] Porque eu, o SENHOR, falarei, e a palavra que eu falar se cumprirá e não será retardada; porque, em vossos dias, ó casa rebelde, falarei a palavra e a cumprirei, diz o SENHOR Deus.

[25]Я, Господь, говоритиму те, що волію, і воно виповнюватиметься без зволікань. Бо за твоїх днів, о, доме бунтівний, Я виповню все, хоч би що Я сказав», — проголошує Господь Бог.

[26] Veio-me ainda a palavra do SENHOR, dizendo:

[26]Слово Господа дійшло до мене:

[27] Filho do homem, eis que os da casa de Israel dizem: A visão que tem este é para muitos dias, e ele profetiza de tempos que estão mui longe.

[27]«Сину людський, дім Ізраїлю говорить, що з'ява, яку він бачить, збудеться через багато років, і він пророкує про далеке майбутнє.

[28] Portanto, dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Não será retardada nenhuma das minhas palavras; e a palavra que falei se cumprirá, diz o SENHOR Deus.

[28]Тож скажи їм, що Господь Бог так говорить: „Жодне з Моїх слів не буде більше відкладене, хоч би що Я сказав, виповниться”». Так проголошує Господь Бог.

Ezequiel 13

Profecia contra os falsos profetas

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, profetiza contra os profetas de Israel que, profetizando, exprimem, como dizes, o que lhes vem do coração. Ouvi a palavra do SENHOR.

[3] Assim diz o SENHOR Deus: Ai dos profetas loucos, que seguem o seu próprio espírito sem nada ter visto!

[4] Os teus profetas, ó Israel, são como raposas entre as ruínas.

[5] Não subistes às brechas, nem fizestes muros para a casa de Israel, para que ela permaneça firme na peleja no Dia do SENHOR.

[6] Tiveram visões falsas e adivinhação mentirosa os que dizem: O SENHOR disse; quando o SENHOR os não enviou; e esperam o cumprimento da palavra.

[7] Não tivestes visões falsas e não falastes adivinhação mentirosa, quando dissestes: O SENHOR diz, sendo que eu tal não falei?

[8] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como falais falsidade e tendes visões mentirosas, por isso, eu sou contra vós outros, diz o SENHOR Deus.

[9] Minha mão será contra os profetas que têm visões falsas e que adivinham mentiras; não estarão no conselho do meu

Книга Пророка Езекиїла 13

Засудження лжепророків

[1]Слово Господа надійшло до мене:

[2]«Сину людський, говори до пророків Ізраїля, які зараз пророкують. Скажи тим, хто віщує із своєї власної уяви, щоб слухали вони слово Господа,

[3]бо Господь Бог так говорить: „Горе нечестивим пророкам, що слідують за своїм власним духом і нічого не бачать!

[4]Твої пророки, Ізраїлю, мов лиси серед руїн.

[5]Ти не поставив солдат до проломів у мурах, не побудував стіни, щоб захистити рід ізраїльський. Тож коли прийде день покарання Господнього, ти потерпаєш поразку в битві.

[6]Їхні з'яви облудні, і їхні віщування — брехня. Вони кажуть: „Господь проголошує”, — коли Господь не посилав їх. Однак вони чекають, щоб їхні слова виповнилися.

[7]Чи не облудні з'яви бачили ви і чи не брехливі віщування промовляли, коли казали: „Господь проголошує”, — хоч Я й не говорив?

[8]Через те ось що Господь Бог говорить, що через ваші облудні слова й брехливі з'яви буду Я проти вас”». Так проголошує Господь Бог:

[9]«Моя кара впаде на пророків, що бачать облудні з'яви й промовляють брехливі віщування. Вони не будуть у зібранні Мого народу, їх не внесуть у

povo, não serão inscritos nos registros da casa de Israel, nem entrarão na terra de Israel. Sabereis que eu sou o SENHOR Deus.

список дому Ізраїлю, ані ввійдуть вони в землю Ізраїльську. Тоді ви знатимете що Я — Господь Бог.

10 Visto que andam enganando, sim, enganando o meu povo, dizendo: Paz, quando não há paz, e quando se edifica uma parede, e os profetas a caiam,

10Тому що вони збили мій народ з пуття, кажучи: „Мир панує усюди”, — коли немає миру. Людям треба зводити стіни, щоб укріпити місто, а вони, замість того, тільки тоненько штукатурять її.

11 dize aos que a caiam que ela ruirá. Haverá chuva de inundar. Vós, ó pedras de saraivada, caireis, e tu, vento tempestuoso, irromperás.

11Тож скажи тим, хто штукатурить її, що Я нашлю кам'яний град і лютий дощ (ворожі армії); вітри налетять і здійметься вихор шалений, й тоді вона впаде.

12 Ora, eis que, caindo a parede, não vos dirão: Onde está a cal com que a caiastes?

12Коли стінка розвалиться, чи не запитають Вас люди: „Де ж той тиньк, яким ви вкрили її?”»

13 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Tempestuoso vento farei irromper no meu furor, e chuva de inundar haverá na minha ira, e pedras de saraivada, na minha indignação, para a consumir.

13Через те ось що Господь Бог говорить: «У гніві я дам волю шаленому вітру. У гніві моєму кам'яний град і пасма дощу впадуть із руйнівною люттю.

14 Derribarei a parede que caiastes, darei com ela por terra, e o seu fundamento se descobrirá; quando cair, perecereis no meio dela e sabereis que eu sou o SENHOR.

14Я знесу стіну, яку ви вкрили тиньком, і зрівняю з землею так, що підмурок оголиться. Коли місто впаде, ви загинете в ньому. І ви збагнете, що Я — Господь.

15 Assim, cumprirei o meu furor contra a parede e contra os que a caiaram e vos direi: a parede já não existe, nem aqueles que a caiaram,

15Тож Я виллю свою лють на стіну й на тих, хто вкрив її тиньком. Я скажу вам: „Стіни немає і немає також тих, хто білив її.

16 os profetas de Israel que profetizaram a respeito de Jerusalém e para ela têm visões de paz, quando não há paz, diz o SENHOR Deus.

16Немає тих пророків Ізраїлю, що пророкували Єрусалиму і бачили з'яви про мир для нього, коли миру не було”». Так проголошує Господь Бог.

Contra as falsas profetisas

[17] Tu, ó filho do homem, põe-te contra as filhas do teu povo que profetizam de seu coração, profetiza contra elas

[18] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Ai das que cosem invólucros feiticeiros para todas as articulações das mãos e fazem véus para cabeças de todo tamanho, para caçarem almas! Querereis matar as almas do meu povo e preservar outras para vós mesmas?

[19] Vós me profanastes entre o meu povo, por punhados de cevada e por pedaços de pão, para matardes as almas que não haviam de morrer e para preservardes com vida as almas que não haviam de viver, mentindo, assim, ao meu povo, que escuta mentiras.

[20] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis aí vou eu contra vossos invólucros feiticeiros, com que vós caçais as almas como aves, e as arrancarei de vossas mãos; soltarei livres como aves as almas que prendestes.

[21] Também rasgarei os vossos véus e livrarei o meu povo das vossas mãos, e nunca mais estará ao vosso alcance para ser caçado; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[22] Visto que com falsidade entristecestes o coração do justo, não o havendo eu entristecido, e fortalecestes as mãos do perverso para que não se desviasse do seu mau caminho e vivesse,

[23] por isso, já não tereis visões falsas, nem jamais fareis adivinhações; livrarei o meu

[17]Господь сказав: «Тепер, сину людський, повернись обличчям до дочок твого народу, що пророкують із своєї власної уяви. Пророкуй проти них і

[18]скажи їм те, що Господь Бог говорить: „Горе тим жінкам, що шиють чародійні талісмани на всі свої зап'ястки і роблять хустки на свої голови для того, щоб ловити в тенета чоловіків. Чи ви вловлюватимете в тенета людей мого народу, аби врятувати свої власні?

[19]Ви навчаєте їх не шанувати Мене, та за кілька пригорщів ячменю і кришки хліба, ви настроюєте народ Мій проти Мене. Брешучи Моєму народові, який слухає брехню, ви вбили тих, кому не слід було вмирати, і пощадили тих, кому не слід жити"».

[20]Через те ось що Господь Бог говорить: «Я проти ваших чародійних талісманів, за допомогою яких ви ловите в тенета людей, як птахів. Я повириваю їх із ваших рук; Я звільню людей, яких ви вловили в тенета, ніби птахів.

[21]Я порозриваю ваші покривала і врятую мій народ із ваших рук. Більше вони не будуть здобиччю вашої влади. Тоді ви збагнете, що Я — Господь Бог.

[22]Бо пророки завдають глибокого суму праведникам своєю брехнею, а Я не хочу засмучувати праведників. Ви підбурюєте нечестивих не звертати з їхнього грішного шляху і так врятувати свої життя.

[23]Через те більше вам не бачити облудних з'яв і не займатися віщуванням. Я врятую Мій народ від

povo das vossas mãos, e sabereis que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 14

O castigo dos idólatras

[1] Então, vieram ter comigo alguns dos anciãos de Israel e se assentaram diante de mim.

[2] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[3] Filho do homem, estes homens levantaram os seus ídolos dentro do seu coração, tropeço para a iniqüidade que sempre têm eles diante de si; acaso, permitirei que eles me interroguem?

[4] Portanto, fala com eles e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Qualquer homem da casa de Israel que levantar os seus ídolos dentro do seu coração, e tem tal tropeço para a sua iniqüidade, e vier ao profeta, eu, o SENHOR, vindo ele, lhe responderei segundo a multidão dos seus ídolos;

[5] para que eu possa apanhar a casa de Israel no seu próprio coração, porquanto todos se apartaram de mim para seguirem os seus ídolos.

[6] Portanto, dize à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Convertei-vos, e apartai-vos dos vossos ídolos, e dai as costas a todas as vossas abominações,

[7] porque qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que moram em Israel que se alienar de mim, e levantar os seus ídolos dentro do seu coração, e tiver tal tropeço para a iniqüidade, e vier ao

ваших рук, і тоді ви зрозумієте, що Я — Господь».

Книга Пророка Езекиїла 14

Засудження ідолопоклонців

[1]Кілька старійшин Ізраїлю прийшли до мене й посідали переді мною.

[2]Тоді слово Господа дійшло до мене:

[3]«Сину людський, ці мужі прийшли просити тебе спитати поради в Бога, та все ще тримають бовванів у себе. До сих пір вони вклоняються лжебогам, тож навіщо ці грішники питаються поради в Мене? Чи можу Я взагалі дозволити їм звертатися до Мене з запитаннями? Звичайно ж, ні!

[4]Через те говори з ними і скажи їм, що Господь Бог так говорить: „Коли хтось із ізраїльтян прийде до пророка й питатиме його поради, то Я, Бог, відповідатиму на запитання ті, навіть якщо той тримається негідних бовванів. Я говоритиму незважаючи на їх брудних лжебогів.

[5]Я зроблю це, щоб відібрати назад серця народу ізраїльського, який весь покинув Мене заради бовванів".

[6]Через те скажи дому Ізраїлю, що Господь Бог так говорить: „Покайтеся! Відверніться від ваших бовванів і відмовтеся від своїх мерзотних звичок!

[7]Коли хтось із ізраїльтян чи хтось з чужинців, що живуть в Ізраїлі, цуратиметься Мене, впустить бовванів у своє серце і поставить огидний камінь спотикання перед своїм обличчям, а по тому йде до пророка, щоб звернутися до Мене з запитаннями, Я, Господь, відповідатиму йому Сам.

profeta, para me consultar por meio dele, a esse, eu, o SENHOR, responderei por mim mesmo.

8 Voltarei o rosto contra o tal homem, e o farei sinal e provérbio, e eliminá-lo-ei do meio do meu povo; e sabereis que eu sou o SENHOR.

8Я поверну Своє обличчя проти цього чоловіка і зроблю його прикладом та притчею во язицех; Я викореню його з-поміж Мого народу. Тоді ви знатимете, що Я — Господь.

9 Se o profeta for enganado e falar alguma coisa, fui eu, o SENHOR, que enganei esse profeta; estenderei a mão contra ele e o eliminarei do meio do meu povo de Israel.

9І якщо пророк на стільки недолугий, що дає поради замість Мене, то Я відкрию йому його дурість. Я простягну Свою руку проти нього й винищу його з-поміж Мого народу ізраїльського.

10 Ambos levarão sobre si a sua iniqüidade; a iniqüidade daquele que consulta será como a do profeta;

10Вони нестимуть свою провину: пророк буде так само винний, як і той, хто з ним радиться.

11 para que a casa de Israel não se desvie mais de mim, nem mais se contamine com todas as suas transgressões. Então, diz o SENHOR Deus: Eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

11Тоді народ Ізраїлю більше не відвертатиметься від мене, ані поганитиметься всіма своїми гріхами. Він буде Моїм народом, а Я буду їхнім Богом"». Так проголошує Господь Бог.

A justiça dos castigos de Deus

Кара — неминуча

12 Veio ainda a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

12Слово Господа дійшло до мене:

13 Filho do homem, quando uma terra pecar contra mim, cometendo graves transgressões, estenderei a mão contra ela, e tornarei instável o sustento do pão, e enviarei contra ela fome, e eliminarei dela homens e animais;

13«Сину людський, якщо якась країна грішить проти Мене, Я протягну руку проти неї, щоб понищити запаси їжі в ній і наслати на неї голодомор, і вбити її людей та їхню худобу,

14 ainda que estivessem no meio dela estes três homens, Noé, Daniel e Jó, eles, pela sua justiça, salvariam apenas a sua própria vida, diz o SENHOR Deus.

14то навіть якби ці троє: Ной, Даниїл та Йов були у тій країні — вони б змогли своєю праведністю врятувати тільки самих себе». Так проголошує Господь Бог.

15 Se eu fizer passar pela terra bestas-feras, e elas a assolarem, que fique assolada, e ninguém possa passar por ela por causa das feras;

15Господь сказав: «Або Я нашлю диких звірів на цю країну, і вони лишать її бездітною і вона стане така спустошена, що ніхто не зможе пройти нею через звірів тих.

[16] tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, ainda que esses três homens estivessem no meio dela, não salvariam nem a seus filhos nem a suas filhas; só eles seriam salvos, e a terra seria assolada.

[16]То так само правда, як Моє існування. Навіть якби ці троє були в тій країні, вони не змогли б урятувати своїх власних синів та дочок. Лише самі врятувалися б, але земля стала б безлюдна. Так проголошує Господь Бог.

[17] Ou se eu fizer vir a espada sobre essa terra e disser: Espada, passa pela terra; e eu eliminar dela homens e animais,

[17]Або я спрямую меч проти цієї країни і скажу: „Хай меч пройде через цю землю", — і повбиваю її людей та їхню худобу.

[18] tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, ainda que esses três homens estivessem no meio dela, não salvariam nem a seus filhos nem a suas filhas; só eles seriam salvos.

[18]То так само правда, як те, що я живу, навіть якби ці троє були у ній, вони б не змогли врятувати своїх власних синів і дочок. Лише самі вони врятувалися б. Так проголошує Господь Бог.

[19] Ou se eu enviar a peste sobre essa terra e derramar o meu furor sobre ela com sangue, para eliminar dela homens e animais,

[19]Або пошлю Я чуму на цю землю і виллю Мою лють на неї через кровопролиття, вбиваючи її людей та їхню худобу.

[20] tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, ainda que Noé, Daniel e Jó estivessem no meio dela, não salvariam nem a seu filho nem a sua filha; pela sua justiça salvariam apenas a sua própria vida.

[20]То так само правда, як те, що Я живу, навіть якби Ной, Даниїл та Йов були в ній, вони б не змогли врятувати ні сина, ані дочку. Вони врятували б лише самих себе завдяки своїй праведності». Так проголошує Всевишній.

[21] Porque assim diz o SENHOR Deus: Quanto mais, se eu enviar os meus quatro maus juízos, a espada, a fome, as bestas-feras e a peste, contra Jerusalém, para eliminar dela homens e animais?

[21]То ось що говорить Господь Бог: «Наскільки гірше буде, як Я пошлю проти Єрусалима мої чотири найстрашніші кари: меч, голодомор, диких звірів і чуму — щоб вбити його людей та їхню худобу!

[22] Mas eis que alguns restarão nela, que levarão fora tanto filhos como filhas; eis que eles virão a vós outros, e vereis o seu caminho e os seus feitos; e ficareis consolados do mal que eu fiz vir sobre Jerusalém, sim, de tudo o que fiz vir sobre ela.

[22]Однак дехто там виживе, ті сини та дочки, яких буде виведено з нього, прийдуть до тебе, і коли ти побачиш їхню поведінку і їхні вчинки огидні, ти втішишся щодо того нещастя, яке Я приніс до Єрусалима.

[23] Eles vos consolarão quando virdes o seu caminho e os seus feitos; e sabereis que não foi sem motivo tudo quanto fiz nela, diz o SENHOR Deus.

[23]Ти втішишся, коли побачиш їхню поведінку та їхні вчинки, бо ти знатимеш, що Я не зробив нічого даремно». Так проголошує Господь Бог.

Ezequiel 15

Jerusalém é qual videira inútil

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, por que mais é o sarmento de videira que qualquer outro, o sarmento que está entre as árvores do bosque?

[3] Toma-se dele madeira para fazer alguma obra? Ou toma-se dele alguma estaca, para que se lhe pendure algum objeto?

[4] Eis que é lançado no fogo, para ser consumido; se ambas as suas extremidades consome o fogo, e o meio dele fica também queimado, serviria, acaso, para alguma obra?

[5] Ora, se, estando inteiro, não servia para obra alguma, quanto menos sendo consumido pelo fogo ou sendo queimado, se faria dele qualquer obra?

[6] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como o sarmento da videira entre as árvores do bosque, que dei ao fogo para que seja consumido, assim entregarei os habitantes de Jerusalém.

[7] Voltarei o rosto contra eles; ainda que saiam do fogo, o fogo os consumirá; e sabereis que eu sou o SENHOR, quando tiver voltado o rosto contra eles.

Книга Пророка Езекиїла 15

Єрусалим — суха лоза

[1]Слово Господа дійшло до мене:

[2]«Сину людський, чим виноградна лоза краща за гілку будь-якого з дерев у лісі?

[3]Хіба беруть з неї хоч коли деревину, щоб зробити щось корисне? Чи роблять з неї кілки, щоб вішати речі?

[4]І після того, як її кинуть у вогонь як паливо, і вогонь обпалить обидва кінці і обвуглить середину, хіба вона придатна на щось?

[5]Якщо вона не годилася ні на що, коли була ціла, то наскільки менше з неї можна зробити корисного, коли вже вогонь обпалив її і вона обвуглилась!

[6]Через те ось що говорить Господь Бог: „Так само, як Я віддав виноградну лозу разом з іншими деревами у лісі на паливо для вогню, так Я поведусь і з людьми, що живуть у Єрусалимі.

[7]Я поверну проти них Своє обличчя. Хоча вони й вийшли з вогню, однак вогонь пожере їх. І коли Я поверну Своє обличчя проти них, ви знатимете, що Я — Господь.

[8] Tornarei a terra em desolação, porquanto cometeram graves transgressões, diz o SENHOR Deus.

[8]Я зроблю землю безлюдною, бо вони були невірні”». Так проголошує Господь Бог.

Ezequiel 16

A infidelidade de Jerusalém

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, faze conhecer a Jerusalém as suas abominações;

[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus a Jerusalém: A tua origem e o teu nascimento procedem da terra dos cananeus; teu pai era amorreu, e tua mãe, hetéia.

[4] Quanto ao teu nascimento, no dia em que nasceste, não te foi cortado o umbigo, nem foste lavada com água para te limpar, nem esfregada com sal, nem envolta em faixas.

[5] Não se apiedou de ti olho algum, para te fazer alguma destas coisas, compadecido de ti; antes, foste lançada em pleno campo, no dia em que nasceste, porque tiveram nojo de ti.

[6] Passando eu por junto de ti, vi-te a revolver-te no teu sangue e te disse: Ainda que estás no teu sangue, vive; sim, ainda que estás no teu sangue, vive.

[7] Eu te fiz multiplicar como o renovo do campo; cresceste, e te engrandeceste, e chegaste a grande formosura; formaram-se os teus seios, e te cresceram cabelos; no entanto, estavas nua e descoberta.

[8] Passando eu por junto de ti, vi-te, e eis que o teu tempo era tempo de amores; estendi sobre ti as abas do meu manto e

Книга Пророка Езекиїла 16

Невірний Єрусалим

[1]Слово Господа дійшло до мене:

[2]«Сину людський, хай Єрусалим усвідомить усі свої мерзотні вчинки.

[3]Скажи Єрусалиму, що Господь Бог говорить йому: „Походження твоє, о Єрусалиме, в землі Ханаанській: твій батько був аморійцем, а мати — хиттянкою.

[4]В день, коли ти народилася, твою пуповину не відрізали, ані обмили тебе водою, щоб зробити чистою, ані сіллю тебе не потерли, ані в полотно не загорнули.

[5]Ніхто не подивився на тебе з жалем, ніхто не мав досить співчуття, щоб зробити хоч що-небудь добре для тебе. Ні, тебе викинуто в чисте поле, бо в день, коли ти народилася, тебе зневажили.

[6]І коли Я проходив повз і побачив, як ти вовтузишся в крові, Я сказав тобі: „Живи!”

[7]Я примусив тебе рости, мов ту рослину у полі. Ти виросла, розвилася і стала найпрекраснішою з жінок: груди твої округлилися, волосся виросло у тебе, а перш була гола і невкрита.

[8]Коли згодом Я подивився знов на тебе, то побачив, що ти вже достатньо доросла для кохання. Я простер полу плаща Свого над тобою і прикрив твою

cobri a tua nudez; dei-te juramento e entrei em aliança contigo, diz o SENHOR Deus; e passaste a ser minha.

голизну. Я дав тобі обіцянку і уклав Заповіт з тобою і ти стала Моєю нареченою.

[9] Então, te lavei com água, e te enxuguei do teu sangue, e te ungi com óleo.

[9]Я скупав тебе у воді, змив з тебе кров і змастив тебе оливою.

[10] Também te vesti de roupas bordadas, e te calcei com couro da melhor qualidade, e te cingi de linho fino, e te cobri de seda.

[10]Я вдягнув тебе у гаптоване вбрання і взув у шкіряні сандалії. Я вбрав тебе у тонке полотно і вкрив пишним шовком. Так проголошує Господь Бог.

[11] Também te adornei com enfeites e te pus braceletes nas mãos e colar à roda do teu pescoço.

[11]Я прикрасив тебе дорогоцінностями: надів браслети на руки і намисто на шию.

[12] Coloquei-te um pendente no nariz, arrecadas nas orelhas e linda coroa na cabeça.

[12]Я вдів кільце тобі в ніс, сережки в вуха і чудовий вінець на голову.

[13] Assim, foste ornada de ouro e prata; o teu vestido era de linho fino, de seda e de bordados; nutriste-te de flor de farinha, de mel e azeite; eras formosa em extremo e chegaste a ser rainha.

[13]Тож тебе було прикрашено золотом і сріблом, одяг твій був тонкого полотна, шовку та гаптованої тканини. Твоєю їжею була просіяне борошно, мед та олива. Ти стала царицею прегарною і величною.

[14] Correu a tua fama entre as nações, por causa da tua formosura, pois era perfeita, por causa da minha glória que eu pusera em ti, diz o SENHOR Deus.

[14]І слава розійшлася між народами про твою красу, адже Я зробив тебе красунею”». Так проголошує Всевишній.

[15] Mas confiaste na tua formosura e te entregaste à lascívia, graças à tua fama; e te ofereceste a todo o que passava, para seres dele.

[15]«Але ти покладалася на свою красу і використала своє добре ім’я, щоб стати повією, ти розпорошила прихильність на кожного, хоч би хто приходив, і твоя краса належала йому.

[16] Tomaste dos teus vestidos e fizeste lugares altos adornados de diversas cores, nos quais te prostituíste; tais coisas nunca se deram e jamais se darão.

[16]Ти використовувала гарне вбрання своє, щоб опоряджувати місця поклоніння, де ти чинила свою розпусту, віддаючи себе кожному чоловікові, який би не проходив повз.

[17] Tomaste as tuas jóias de enfeite, que eu te dei do meu ouro e da minha prata, fizeste estátuas de homens e te prostituíste com elas.

[17]Ти також узяла чудові прикраси, які Я подарував тобі, прикраси, виготовлені з Мого золота і срібла, а ти зробила для себе бовванів чоловічої статі і займалася розпустою з ними.

[18] Tomaste os teus vestidos bordados e as cobriste; o meu óleo e o meu perfume puseste diante delas.

[18]Ти наділа на них свій гаптований одяг і поклала перед ними Мою оливу й Моє запашне куріння.

[19] O meu pão, que te dei, a flor da farinha, o óleo e o mel, com que eu te sustentava, também puseste diante delas em aroma suave; e assim se fez, diz o SENHOR Deus.

[19]А їжу, що Я дав тобі: просіяне борошно, оливу і мед, що Я дав тобі на поживу — ти поклала як запашний ладан перед ними. Ось що сталося», — проголошує Господь Бог.

[20] Demais, tomaste a teus filhos e tuas filhas, que me geraste, os sacrificaste a elas, para serem consumidos. Acaso, é pequena a tua prostituição?

[20]«Потім ти взяла своїх синів та дочок, яких народила Мені, й принесла їх у жертву на поживу бовванам. Чи мало тобі було тієї розпусти, що

[21] Mataste a meus filhos e os entregaste a elas como oferta pelo fogo.

[21]ти забила Моїх дітей і принесла їх у жертву бовванам?

[22] Em todas as tuas abominações e nas tuas prostituições, não te lembraste dos dias da tua mocidade, quando estavas nua e descoberta, a revolver-te no teu sangue.

[22]В усіх твоїх мерзенних звичках і в розпусті, ти забула дні своєї молодості, коли Я знайшов тебе голу й невкриту, вовтузячись в своїй крові.

[23] Depois de toda a tua maldade (Ai, ai de ti! – diz o SENHOR Deus),

[23]Після всіх твоїх гидот — горе тобі, горе», — проголошує Господь Бог.

[24] edificaste prostíbulo de culto e fizeste elevados altares por todas as praças.

[24]«Ти спорудила собі узвишшя і влаштувала храм на кожному перехресті, примножуючи свою розпусту.

[25] A cada canto do caminho, edificaste o teu altar, e profanaste a tua formosura, e abriste as pernas a todo que passava, e multiplicaste as tuas prostituições.

[25]При початку кожної вулиці ти спорудила узвишшя й принижувала свою красу, розкриваючи свою голизну для кожного, хто проходив повз.

[26] Também te prostituíste com os filhos do Egito, teus vizinhos de grandes membros, e multiplicaste a tua prostituição, para me provocares à ira.

[26]Ти займалася розпустою з Єгиптом, твоїм сусідом, який завжди був напоготові лігти з тобою, та запалювала Мій гнів своєю зростаючою невибагливістю.

[27] Por isso, estendi a mão contra ti e diminuí a tua porção; e te entreguei à vontade das que te aborrecem, as filhas dos filisteus, as quais se envergonhavam do teu caminho depravado.

[27]Тож Я покарав тебе і зменшив твої землі, Я віддав тебе твоїм пожадливим ворогам, дочкам (містам) филистимським, які й самі були збентежені твоєю розпустою.

28 Também te prostituíste com os filhos da Assíria, porquanto eras insaciável; e, prostituindo-te com eles, nem ainda assim te fartaste;

28Ти також злягалася з ассирійцями, займаючись розпустою з ними, але й цього тобі було не досить, бо ти ж ненаситна.

29 antes, multiplicaste as tuas prostituições na terra de Canaã até a Caldéia e ainda com isso não te fartaste.

29Тоді твоя невибагливість зросла й поширилася на Халдею, землю торговців, то й цим ти не задовольнилася.

30 Quão fraco é o teu coração, diz o SENHOR Deus, fazendo tu todas estas coisas, só próprias de meretriz descarada.

30Яка ж ти слабовольна, — проголошує Господь Бог, — якщо робиш усе це, поводячись, мов безсоромна розпусниця.

31 Edificando tu o teu prostíbulo de culto à entrada de cada rua e os teus elevados altares em cada praça, não foste sequer como a meretriz, pois desprezaste a paga;

31Коли ти спорудила свої пагорби при початку кожної вулиці й зробила пишні храми на кожному перехресті, ти поводилась не як повія, бо нехтувала платнею.

32 foste como a mulher adúltera, que, em lugar de seu marido, recebe os estranhos.

32Ти, розпусниця, віддаєш перевагу випадковим чоловікам перед власним мужем!

33 A todas as meretrizes se dá a paga, mas tu dás presentes a todos os teus amantes; e o fazes para que venham a ti de todas as partes adulterar contigo.

33Всі повії дістають платню, а ти роздавала подарунки всім своїм коханцям, підкуповувала їх, щоб вони приходили до тебе звідусіль по твою розпусту.

34 Contigo, nas tuas prostituições, sucede o contrário do que se dá com outras mulheres, pois não te procuram para prostituição, porque, dando tu a paga e a ti não sendo dada, fazes o contrário.

34Тож у своїй розпусті ти була протилежністю іншим повіям, бо платиш ти сама, і нічого тобі не платять».

35 Portanto, ó meretriz, ouve a palavra do SENHOR.

35Через те, розпуснице, почуй слово Господа Бога!

36 Assim diz o SENHOR Deus: Por se ter exagerado a tua lascívia e se ter descoberto a tua nudez nas tuas prostituições com os teus amantes; e por causa também das abominações de todos os teus ídolos e do sangue de teus filhos a estes sacrificados,

36Ось що Господь Бог говорить: «За те, що ти роздала своє багатство, що виставляла свою голизну, була невибаглива щодо коханців, за всіх твоїх мерзенних бовванів, за те, що ти віддала їм кров дітей своїх —

[37] eis que ajuntarei todos os teus amantes, com os quais te deleitaste, como também todos os que amaste, com todos os que aborreceste; ajuntá-los-ei de todas as partes contra ti e descobrirei as tuas vergonhas diante deles, para que todos as vejam.

[38] Julgar-te-ei como são julgadas as adúlteras e as sanguinárias; e te farei vítima de furor e de ciúme.

[39] Entregar-te-ei nas suas mãos, e derribarão o teu prostíbulo de culto e os teus elevados altares; despir-te-ão de teus vestidos, tomarão as tuas finas jóias e te deixarão nua e descoberta.

[40] Farão subir contra ti uma multidão, apedrejar-te-ão e te traspassarão com suas espadas.

[41] Queimarão as tuas casas e executarão juízos contra ti, à vista de muitas mulheres; farei cessar o teu meretrício, e já não darás paga.

[42] Desse modo, satisfarei em ti o meu furor, os meus ciúmes se apartarão de ti, aquietar-me-ei e jamais me indignarei.

[43] Visto que não te lembraste dos dias da tua mocidade e me provocaste à ira com tudo isto, eis que também eu farei recair sobre a tua cabeça o castigo do teu procedimento, diz o SENHOR Deus; e a todas as tuas abominações não acrescentarás esta depravação.

[44] Eis que todo o que usa de provérbios usará contra ti este, dizendo: Tal mãe, tal filha.

[37]за все це я зберу всіх коханців, з якими ти любилася, всіх, кого ти любила, так само, як і тих, кого ненавиділа. Я зберу їх звідусіль і оголю тебе перед ними, й вони побачать усю твою голизну.

[38]Я засуджу тебе до покарання як тих жінок, що коїли перелюб і що проливали кров. Я поверну на тебе криваву помсту Моєї люті і гнів ревнощів Моїх.

[39]Тоді Я видам тебе твоїм коханцям, і вони знесуть твої пагорби й зруйнують твої пишні храми. Вони зірвуть із тебе одяг, заберуть свої чудові прикраси і залишать тебе голу й невкриту.

[40]Вони нашлють на тебе юрбу, що поб'є тебе камінням і порубає на шматки своїми мечами.

[41]Вони спалять вщент твої будинки і покарають тебе на очах у багатьох жінок. Я покладу край твоїй розпусті, ти більш не платитимеш своїм коханцям.

[42]Тоді моя лють проти тебе вгамується. Я заспокоюсь і не гніватимусь більше».

[43]«Через те, що ти не пам'ятаєш днів своєї молодості, ти розлютила Мене. Тож покарав тебе Я за те, але ти не припинила блуд, та навпаки, ти вигадала ще огидніші мерзоти», — проголошує Господь Бог.

[44]«Кожен, хто говорить прислів'ями, згадає це прислів'я про тебе: „Яка мати — така й дочка".

[45] Tu és filha de tua mãe, que teve nojo de seu marido e de seus filhos; e tu és irmã de tuas irmãs, que tiveram nojo de seus maridos e de seus filhos; vossa mãe foi hetéia, e vosso pai, amorreu.

[45]Ти справжня дочка своєї матері, яка зневажала свого чоловіка та своїх дітей; і ти справжня сестра своїх сестер, які зневажають своїх чоловіків та своїх дітей. Твоя мати — хиттянка, а батько — аморієць.

[46] E tua irmã, a maior, é Samaria, que habita à tua esquerda com suas filhas; e a tua irmã, a menor, que habita à tua mão direita, é Sodoma e suas filhas.

[46]Твоя старша сестра була Самарія, яка жила на північ від тебе зі своїми дочками, а твоя молодша сестра, що жила на південь від тебе із своїми дочками, була Содом.

[47] Todavia, não só andaste nos seus caminhos, nem só fizeste segundo as suas abominações; mas, como se isto fora mui pouco, ainda te corrompeste mais do que elas, em todos os teus caminhos.

[47]Ти не тільки ходила їхніми дорогами й наслідувала їхні мерзенні звички, але у свій спосіб ти скоро стала ще більш розбещена, ніж вони».

[48] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, não fez Sodoma, tua irmã, ela e suas filhas, como tu fizeste, e também tuas filhas.

[48]«Так само правда, як те, що я живу, — проголошує Господь Бог, — твоя сестра Содом та її дочки ніколи не чинили такого, як ти й твої дочки.

[49] Eis que esta foi a iniqüidade de Sodoma, tua irmã: soberba, fartura de pão e próspera tranqüilidade teve ela e suas filhas; mas nunca amparou o pobre e o necessitado.

[49]Ось який був гріх Содому, твоєї сестри. Вона та її дочки були зухвалі, перегодовані й безжурні: вони не допомагали бідним та нужденним.

[50] Foram arrogantes e fizeram abominações diante de mim; pelo que, em vendo isto, as removi dali.

[50]Вони були пихаті й чинили мерзоту переді Мною, через те Я й покінчив з ними, як ти бачила».

[51] Também Samaria não cometeu metade de teus pecados; pois tu multiplicaste as tuas abominações mais do que elas e assim justificaste a tuas irmãs com todas as abominações que fizeste.

[51]«Самарія не нагрішила й половини того, що ти, бо ти скоїла більше мерзоти, ніж вони, і зробила так, що твої сестри здаються праведними порівняно з твоїми вчинками.

[52] Tu, pois, levas a tua ignomínia, tu que advogaste a causa de tuas irmãs; pelos pecados que cometeste, mais abomináveis do que elas, mais justas são elas do que tu;

[52]Неси ж свою ганьбу! Через те, що твої гріхи були бридкіші, ніж твоїх сестер, вони здаються праведнішими за тебе. Тож ганьба тобі, неси свій сором, за огидні вчинки твої!

envergonha-te logo também e leva a tua ignomínia, pois justificaste a tuas irmãs.

53 Restaurarei a sorte delas, a de Sodoma e de suas filhas, a de Samaria e de suas filhas e a tua própria sorte entre elas,

53Однак, я відновлю Содом і Самарію та їх дочок, і тебе серед них також.

54 para que leves a tua ignomínia e sejas envergonhada por tudo o que fizeste, servindo-lhes de consolação.

54Ти втіху матимеш від Мене. Ти нестимеш свою ганьбу, соромлячись всього, що наробила.

55 Quando tuas irmãs, Sodoma e suas filhas, tornarem ao seu primeiro estado, e Samaria e suas filhas tornarem ao seu, também tu e tuas filhas tornareis ao vosso primeiro estado.

55Ти і сестри твої знову відбудовані будуть: Содом та Самарія із їх дочками обернуться тим, ким вони були раніше, а ти й твої дочки розквітнуть як і раніше.

56 Não usaste como provérbio o nome Sodoma, tua irmã, nos dias da tua soberba,

56Ти навіть не згадувала сестру твою Содом за днів гордині твоєї.

57 antes que se descobrisse a tua maldade? Agora, te tornaste, como ela, objeto de opróbrio das filhas da Síria e de todos os que estão ao redor dela, as filhas dos filisteus que te desprezam.

57Ти не згадувала її до того, як нечестивість твою було викрито. А зараз тебе зневажають дочки Едома і всі їхні сусіди, і дочки филистимські — всі, хто навколо тебе, ставляться до тебе з презирством.

58 As tuas depravações e as tuas abominações tu levarás, diz o SENHOR.

58Тобі нести наслідки твоєї розпусти й твоєї мерзоти», — проголошує Господь Бог.

59 Porque assim diz o SENHOR Deus: Eu te farei a ti como fizeste, pois desprezaste o juramento, invalidando a aliança.

59Ось що Господь Бог говорить: «Я чинитиму з тобою так, як ти заслуговуєш, бо ти зневажала мою запоруку, порушивши Угоду.

60 Mas eu me lembrarei da aliança que fiz contigo nos dias da tua mocidade e estabelecerei contigo uma aliança eterna.

60Однак Я пам'ятатиму Заповіт, який Я уклав з тобою за днів твоєї молодості, і встановлю з тобою Заповіт віковічний.

61 Então, te lembrarás dos teus caminhos e te envergonharás quando receberes as tuas irmãs, tanto as mais velhas como as mais novas, e tas darei por filhas, mas não pela tua aliança.

61Тоді ти пригадаєш свою поведінку і засоромишся, коли отримаєш сестер своїх, як старших за тебе, так і молодших. Я віддам їх тобі за дочок, але не на підставі Моєї Угоди з тобою.

62 Estabelecerei a minha aliança contigo, e saberás que eu sou o SENHOR,

62Тож Я встановлю Мій Заповіт тобі, й ти знатимеш, що Я — Господь.

[63] para que te lembres e te envergonhes, e nunca mais fale a tua boca soberbamente, por causa do teu opróbrio, quando eu te houver perdoado tudo quanto fizeste, diz o SENHOR Deus.

[63]Тоді, коли Я прощу все те, що ти наробила, ти пригадаєш і засоромишся і більш ніколи не розімкнеш уста через своє приниження». Так проголошує Господь Бог.

Ezequiel 17

A parábola das duas águias e da videira

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, propõe um enigma e usa de uma parábola para com a casa de Israel;

[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Uma grande águia, de grandes asas, de comprida plumagem, farta de penas de várias cores, veio ao Líbano e levou a ponta de um cedro.

[4] Arrancou a ponta mais alta dos seus ramos e a levou para uma terra de negociantes; na cidade de mercadores, a deixou.

[5] Tomou muda da terra e a plantou num campo fértil; tomou-a e pôs junto às muitas águas, como salgueiro.

[6] Ela cresceu e se tornou videira mui larga, de pouca altura, virando para a águia os seus ramos, porque as suas raízes estavam debaixo dela; assim, se tornou em videira, e produzia ramos, e lançava renovos.

[7] Houve outra grande águia, de grandes asas e de muitas penas; e eis que a videira lançou para ela as suas raízes e estendeu para ela os seus ramos, desde a cova do seu plantio, para que a regasse.

Книга Пророка Езекиїла 17

Два орли та лоза

[1]Слово Господа дійшло до мене:

[2]«Сину людський, загадай загадку й розкажи притчу дому Ізраїлю.

[3]Скажи їм, що Господь Бог говорить: „Великий орел з могутніми крилами та довгим пір’ям, у повному різнобарвному оперенні прилетів до Ливану.

[4]Він ухопив верхівку кедра, відламав найвищу з гілок і відніс її до Ханаану, землі торгівців, та посадив у їхньому місті.

[5]Потім він узяв насіння з тієї землі і посадив у родючий ґрунт, мов вербу при великій воді.

[6]І воно пустило паростки і виросло тугою, розлогою виноградною лозою, але низькорослою. Гілки її повернулися до нього, але коріння її лишилося під нею. Тож стало воно виноградною лозою, вигнало гілля й розкинуло вкриті листям галузки.

[7]Але там був іще один великий орел з могутніми крилами у повному опереннi. Виноградна лоза погнала до нього своє коріння з тієї ділянки, де її посадили, і простягнула свої гілки за водою до нього, бажаючи, щоб той доглядав за нею.

[8] Em boa terra, à borda de muitas águas, estava ela plantada, para produzir ramos, e dar frutos, e ser excelente videira.

[9] Dize: Assim diz o SENHOR Deus: Acaso, prosperará ela? Não lhe arrancará a águia as raízes e não cortará o seu fruto, para que se sequem todas as folhas de seus renovos? Não será necessário nem poderoso braço nem muita gente para a arrancar por suas raízes.

[10] Mas, ainda plantada, prosperará? Acaso, tocando-lhe o vento oriental, de todo não se secará? Desde a cova do seu plantio se secará.

[11] Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[12] Dize agora à casa rebelde: Não sabeis o que significam estas coisas? Dize: Eis que veio o rei da Babilônia a Jerusalém, e tomou o seu rei e os seus príncipes, e os levou consigo para a Babilônia;

[13] tomou um da estirpe real e fez aliança com ele; também tomou dele juramento, levou os poderosos da terra,

[14] para que o reino ficasse humilhado e não se levantasse, mas, guardando a sua aliança, pudesse subsistir.

[15] Mas ele se rebelou contra o rei da Babilônia, enviando os seus mensageiros ao Egito, para que se lhe mandassem cavalos e muita gente. Prosperará, escapará aquele que faz tais coisas? Violará a aliança e escapará?

[16] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, no lugar em que habita o rei que o

[8]Її посадили в добрий ґрунт над великою водою, щоб вона вигнала гілля, щоб родила й стала пишною лозою".

[9]Скажи їм, що Господь Бог говорить: „Чи буде вона цвісти? Чи орел не повириває з корінням її, не позриває плоди, аж вона висохне? Усі її нові паростки посохнуть і не треба буде ні міцної руки, ані великої кількості людей, щоб витягти її з корінням.

[10]Навіть, якщо її пересадять, чи буде вона розцвітати? Чи не всохне вона остаточно, коли східний вітер налетить на неї — висохне геть на ділянці, де росла?"»

[11]І слово Господа дійшло до мене:

[12]«Скажи цьому бунтівному дому: „Хіба ви не знаєте, що все це означає?" Скажи їм: „Цар вавилонський пішов до Єрусалима й забрав його царя та його вельмож і відвів їх з собою до Вавилона.

[13]Тоді він взяв одного з царської родини й уклав з ним Угоду і ввів його під присягу. Він також забрав провідних людей краю.

[14]Тож царство було принижене, нездатне підвестися знову й існувало далі тільки завдяки Угоді.

[15]Але цар виступив проти нього, надіславши своїх посланців до Єгипту, щоб дістати коней і велике військо. Чи пощастить йому? Чи врятується той, хто робить таке? Чи розірве він Угоду, чи врятується?

[16]Так само правда, як те, що Я живу, він помре у Вавилоні, землі царя, який посадив його на престол, чиєю

fez reinar, cujo juramento desprezou e cuja aliança violou, sim, junto dele, no meio da Babilônia será morto.

запорукою він знехтував і чию Угоду розірвав. Так проголошує Господь Бог.

[17] Faraó, nem com grande exército, nem com numerosa companhia, o ajudará na guerra, levantando tranqueiras e edificando baluartes, para destruir muitas vidas.

[17]Фараон зі своїм могутнім військом і величезною навалою не допоможе йому в війні, коли насиплють вали і поставлять башти для облоги, щоб вигубити чимало людей.

[18] Pois desprezou o juramento, violando a aliança feita com aperto de mão, e praticou todas estas coisas; por isso, não escapará.

[18]Він зневажив клятву, порушивши завіт, оскільки дав свою руку в заставу іншому. І через усе це він не врятується”».

[19] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Tão certo como eu vivo, o meu juramento que desprezou e a minha aliança que violou, isto farei recair sobre a sua cabeça.

[19]Тому Господь Бог ось що говорить: «Так само правда, як те, що Я живу, Я оберну на його голову Мою обіцянку, яку він зневажив, і Мій завіт, який він розірвав.

[20] Estenderei sobre ele a minha rede, e ficará preso no meu laço; levá-lo-ei à Babilônia e ali entrarei em juízo com ele por causa da rebeldia que praticou contra mim.

[20]Я розкину Свої тенета на нього і зловлю його в пастку. Я привезу його до Вавилона і там виконаю присуд йому, бо він був невірний Мені.

[21] Todos os seus fugitivos, com todas as suas tropas, cairão à espada, e os que restarem serão espalhados a todos os ventos; e sabereis que eu, o SENHOR, o disse.

[21]Усі його полки, що тікають, поляжуть від меча, а тих, що лишаться в живих, я розвію на всіх вітрах. Тоді ви збагнете, що це Я, Господь, сказав».

[22] Assim diz o SENHOR Deus: Também eu tomarei a ponta de um cedro e a plantarei; do principal dos seus ramos cortarei o renovo mais tenro e o plantarei sobre um monte alto e sublime.

[22]Ось що Господь Бог говорить: «Візьму Я гілку із верхівки кедра, відламаю ніжний паросток із верховіття і на горі високій та величній посаджу.

[23] No monte alto de Israel, o plantarei, e produzirá ramos, dará frutos e se fará cedro excelente. Debaixo dele, habitarão

[23]В горах ізраїльських я посаджу його, він пустить пагони і принесе плоди він стане пишним і розкішним кедром. Птахи гніздитись будуть в його гіллі, знайдуть притулок в тіні його віт.

animais de toda sorte, e à sombra dos seus ramos se aninharão aves de toda espécie.

[24] Saberão todas as árvores do campo que eu, o SENHOR, abati a árvore alta, elevei a baixa, sequei a árvore verde e fiz reverdecer a seca; eu, o SENHOR, o disse e o fiz.

[24]Усі польові дерева будуть знати, що Я, Господь, принижую дерево високе й примушую низеньке виростати. Висушую Я дерево зелене й примушую сухе цвісти, так Я, Господь, промовив, і так Я і зроблю».

Ezequiel 18

A responsabilidade é pessoal

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Que tendes vós, vós que, acerca da terra de Israel, proferis este provérbio, dizendo: Os pais comeram uvas verdes, e os dentes dos filhos é que se embotaram?

[3] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, jamais direis este provérbio em Israel.

[4] Eis que todas as almas são minhas; como a alma do pai, também a alma do filho é minha; a alma que pecar, essa morrerá.

[5] Sendo, pois, o homem justo e fazendo juízo e justiça,

[6] não comendo carne sacrificada nos altos, nem levantando os olhos para os ídolos da casa de Israel, nem contaminando a mulher do seu próximo, nem se chegando à mulher na sua menstruação;

[7] não oprimindo a ninguém, tornando ao devedor a coisa penhorada, não roubando, dando o seu pão ao faminto e cobrindo ao nu com vestes;

[8] não dando o seu dinheiro à usura, não recebendo juros, desviando a sua mão da

Книга Пророка Езекиїла 18

Душа, яка грішить, помре

[1]Слово Господа дійшло до мене:

[2]«Що ви, люди, маєте на увазі, коли промовляєте це прислів’я про землю Ізраїльську: „Батьки їли кислі грона, а у дітей на зубах оскома?”»

[3]«Так само правда, як те, що Я живу, — проголошує Господь Бог, — ви більше не промовлятимете цього прислів’я в Ізраїлі.

[4]Бо кожна жива душа належить Мені: батько так само, як і син. Той, хто грішить, той і помре».

[5]«Припустимо, що є праведник, який живе правильно і справедливо.

[6]Він не їсть у місцях поклоніння, не дивиться на бовванів дому Ізраїлю, не безчестить жінки свого сусіда, не злягається з дружиною, коли вона нечиста.

[7]Він нікого не гнобить, завжди повертає те, що взяв у заставу за борг, дає їжу голодному і вбрання — голому.

[8]Він на лихву не дає і не бере надмірних відсотків. Він стримує руку свою, щоб не зробити неправедне і судить чесно між чоловіком і чоловіком.

injustiça e fazendo verdadeiro juízo entre homem e homem;

[9] andando nos meus estatutos, guardando os meus juízos e procedendo retamente, o tal justo, certamente, viverá, diz o SENHOR Deus.

[10] Se ele gerar um filho ladrão, derramador de sangue, que fizer a seu irmão qualquer destas coisas

[11] e não cumprir todos aqueles deveres, mas, antes, comer carne sacrificada nos altos, contaminar a mulher de seu próximo,

[12] oprimir ao pobre e necessitado, praticar roubos, não tornar o penhor, levantar os olhos para os ídolos, cometer abominação,

[13] emprestar com usura e receber juros, porventura, viverá? Não viverá. Todas estas abominações ele fez e será morto; o seu sangue será sobre ele.

[14] Eis que, se ele gerar um filho que veja todos os pecados que seu pai fez, e, vendo-os, não cometer coisas semelhantes,

[15] não comer carne sacrificada nos altos, não levantar os olhos para os ídolos da casa de Israel e não contaminar a mulher de seu próximo;

[16] não oprimir a ninguém, não retiver o penhor, não roubar, der o seu pão ao faminto, cobrir ao nu com vestes;

[17] desviar do pobre a mão, não receber usura e juros, fizer os meus juízos e andar nos meus estatutos, o tal não morrerá pela iniqüidade de seu pai; certamente, viverá.

[9]Він віддано дотримується Моїх настанов і законів. Цей чоловік — праведний, Він, безумовно, житиме», — проголошує Господь Бог.

[10]«Припустимо, що він має несамовитого сина, який грабує інших, проливає кров або робить будь що подібне.

[11]Батько його не робив нічого подібного. Він їсть на узвишшях з бовванами, ганьбить дружину свого сусіда.

[12]Він пригноблює бідних і нужденних, грабує, не повертає те, що взяв у заставу. Він молиться ідолам, та чинить усіляку гидоту.

[13]Він на лихву дає й бере надмірні відсотки. Чи ж такому чоловікові жити? Ні, не жити! За те, що він коїть усю цю мерзоту, його, безумовно, буде вбито, і кров його буде на його власній совісті.

[14]Але припустимо, що цей син має сина, який бачить усі гріхи, що чинить його батько. І хоч він бачить їх, але сам такого не робить.

[15]Він не їсть на узвишшях і не дивиться на бовванів дому Ізраїлю, не ганьбить дружину свого сусіда.

[16]Він не гнобить нікого і не вимагає застави за позику. Він не грабує, та віддає їжу голодним, а вбрання — голим.

[17]Він стримує руку свою від кривди і не бере надмірних відсотків, дотримуючись Моїх законів і настанов. Він не помре за гріх свого батька; він, безумовно, житиме.

[18] Quanto a seu pai, porque praticou extorsão, roubou os bens do próximo e fez o que não era bom no meio de seu povo, eis que ele morrerá por causa de sua iniqüidade.

[18]Але батько його помре за свій власний гріх, через те, що займався здирництвом, грабував свого брата і чинив усіляке лихо серед свого народу.

[19] Mas dizeis: Por que não leva o filho a iniqüidade do pai? Porque o filho fez o que era reto e justo, e guardou todos os meus estatutos, e os praticou, por isso, certamente, viverá.

[19]Але ви питаєте: „Чому син не розділяє провини свого батька? Оскільки син робив те, що справедливо й праведно, що він старанно дотримувався моїх настанов, він, безумовно, житиме.

[20] A alma que pecar, essa morrerá; o filho não levará a iniqüidade do pai, nem o pai, a iniqüidade do filho; a justiça do justo ficará sobre ele, e a perversidade do perverso cairá sobre este.

[20]Грішна душа за гріхи свої помре. Син ні поділятиме провину свого батька, ані батько не поділятиме провину сина. Праведність праведного залишиться з ним, а нечестивість нечестивого впаде на нього”.

[21] Mas, se o perverso se converter de todos os pecados que cometeu, e guardar todos os meus estatutos, e fizer o que é reto e justo, certamente, viverá; não será morto.

[21]Але якщо нечестивий відвертається від усіх гріхів, які він учинив, і дотримується всіх моїх настанов і робить те, що справедливо та правильно, він, безумовно, житиме, він не помре.

[22] De todas as transgressões que cometeu não haverá lembrança contra ele; pela justiça que praticou, viverá.

[22]Жоден із злочинів його не буде згадано йому. За ті праведні вчинки, що він зробив, він житиме.

[23] Acaso, tenho eu prazer na morte do perverso? – diz o SENHOR Deus; não desejo eu, antes, que ele se converta dos seus caminhos e viva?

[23]Хіба втіха для Мене — смерть нечестивого? — Говорить Бог. — Хіба ж Я не задоволений, коли він відвертається від свого гріха й живе?

[24] Mas, desviando-se o justo da sua justiça e cometendo iniqüidade, fazendo segundo todas as abominações que faz o perverso, acaso, viverá? De todos os atos de justiça que tiver praticado não se fará memória; na sua transgressão com que transgrediu e no seu pecado que cometeu, neles morrerá.

[24]Але якщо праведний відвертається від своєї праведності, грішить і чинить ту ж мерзоту, що й нечестивий, чи житиме він? Жоден із його праведних вчинків йому не буде згадано. За підступність, у якій він винен, та за гріхи, які він скоїв, він помре».

[25] No entanto, dizeis: O caminho do SENHOR não é direito. Ouvi, agora, ó casa de Israel: Não é o meu caminho direito? Não são os vossos caminhos tortuosos?

[26] Desviando-se o justo da sua justiça e cometendo iniqüidade, morrerá por causa dela; na iniqüidade que cometeu, morrerá.

[27] Mas, convertendo-se o perverso da perversidade que cometeu e praticando o que é reto e justo, conservará ele a sua alma em vida.

[28] Pois se considera e se converte de todas as transgressões que cometeu, certamente, viverá; não será morto.

[29] No entanto, diz a casa de Israel: O caminho do SENHOR não é direito. Não são os meus caminhos direitos, ó casa de Israel? E não são os vossos caminhos tortuosos?

[30] Portanto, eu vos julgarei, a cada um segundo os seus caminhos, ó casa de Israel, diz o SENHOR Deus. Convertei-vos e desviai-vos de todas as vossas transgressões; e a iniqüidade não vos servirá de tropeço.

[31] Lançai de vós todas as vossas transgressões com que transgredistes e criai em vós coração novo e espírito novo; pois, por que morreríeis, ó casa de Israel?

[32] Porque não tenho prazer na morte de ninguém, diz o SENHOR Deus. Portanto, convertei-vos e vivei.

Ezequiel 19

A parábola do leão enjaulado

[25]Однак ви кажете: «Путь Господа несправедлива». Слухай, доме Ізраїлю! Чи несправедлива Моя путь? А чи то не ваші путі несправедливі?

[26]Якщо праведний відвертається від своєї праведності й чинить гріх, він помре за це; через гріх, що він чинить, він умре.

[27]Але якщо нечестивий відвертається від своєї нечестивості й чинить те, що є справедливим і праведним, він урятує життя своє.

[28]За те що він усвідомив усі провини свої і відвернувся від них, він, безумовно, житиме, він не помре.

[29]Однак дім Ізраїлю каже: «Путь Господа несправедлива. О доме Ізраїлю? Чи ж то не твоя путь несправедлива?

[30]І за те, доме Ізраїлю, Я судитиму тебе. Я судитиму кожного за його поведінкою». Господь Бог проголошує: «Покайтеся! Відверніться від своїх злочинів, щоб більше вам не впасти в гріх!

[31]Звільніться від усіх переступів, які ви скоїли, і дістаньте нове серце й новий дух. Навіщо тобі вмирати, о доме Ізраїлю?

[32]Бо Мені немає втіхи від чиєїсь смерті. Тож покайся і живи!» Так проголошує Господь Бог.

Книга Пророка Езекиїла 19

Журна пісня про князів Ізраїлю

[1] E tu levanta uma lamentação sobre os príncipes de Israel

[2] e dize: Quem é tua mãe? Uma leoa entre leões, a qual, deitada entre os leõezinhos, criou os seus filhotes.

[3] Criou um dos seus filhotinhos, o qual veio a ser leãozinho, e aprendeu a apanhar a presa, e devorou homens.

[4] As nações ouviram falar dele, e foi ele apanhado na cova que elas fizeram e levado com ganchos para a terra do Egito.

[5] Vendo a leoa frustrada e perdida a sua esperança, tomou outro dos seus filhotes e o fez leãozinho.

[6] Este, andando entre os leões, veio a ser um leãozinho, e aprendeu a apanhar a presa, e devorou homens.

[7] Aprendeu a fazer viúvas e a tornar desertas as cidades deles; ficaram estupefatos a terra e seus habitantes, ao ouvirem o seu rugido.

[8] Então, se ajuntaram contra ele as gentes das províncias em roda, estenderam sobre ele a rede, e foi apanhado na cova que elas fizeram.

[9] Com gancho, meteram-no em jaula, e o levaram ao rei da Babilônia, e fizeram-no entrar nos lugares fortes, para que se não ouvisse mais a sua voz nos montes de Israel.

A parábola da videira arruinada

[10] Tua mãe, de sua natureza, era qual videira plantada junto às águas; plantada à borda, ela frutificou e se encheu de ramos, por causa das muitas águas.

[1]Сказав Господь мені: «Заведи журну пісню про князів Ізраїлю:

[2]„Що за левиця серед левів була ваша мати! Вона лежала серед молодих левів і викохувала своїх малят.

[3]Вона виростила одного із своїх малят, який став полювати на здобич, та розідрав одного з людей.

[4]Люди почули про нього, і впіймано було його у їхню пастку. Вони гаками притягли його в землю Єгипетську.

[5]Як побачила левиця, що сподівання її марні виховати того лева вожаком, то вона відібрала іншого зі своїх малят і виховала його дужим левом.

[6]Він походжає серед левів, бо тепер він дужий лев. Навчившись роздирати здобич, він зжер людину.

[7]Він повалив людські палаци, спустошив їхні міста. Вся земля і всі на ній жахалися його реву.

[8]Тоді повстали проти нього народи з навколишніх країв. Розкинули вони свої тенета і впіймався він у їхню пастку.

[9]Гаками затягли його у клітку і привезли до царя Вавилона. Посадили його у в'язницю, тож реву його не чутно було більш по горах ізраїльських.

[10]Мати ваша, мов лоза виноградна, посаджена при криниці. Родюча була вона, гіллям багата завдяки великій воді.

[11] Tinha galhos fortes para cetros de dominadores; elevou-se a sua estatura entre os espessos ramos, e foi vista na sua altura com a multidão deles.

[12] Mas foi arrancada com furor e lançada por terra, e o vento oriental secou-lhe o fruto; quebraram-se e secaram os seus fortes galhos, e o fogo os consumiu.

[13] Agora, está plantada no deserto, numa terra seca e sedenta.

[14] Dos galhos dos seus ramos saiu fogo que consumiu o seu fruto, de maneira que já não há nela galho forte que sirva de cetro para dominar. Esta é uma lamentação e ficará servindo de lamentação.

[11]Вигнався пагін на ній височенний, придатний для берла володаря. Виріс Він до небес, високо над густим листям, видно його було понад галуззям густим.

[12]Та вирвано з корінням лозу у люті й на землю пожбурено. Вітер зі сходу висушив її плоди, гілля її зрізано, та викинуто у вогонь, і вогонь пожер його.

[13]Тепер посадили її у пустелі в землі сухій та спраглій.

[14]Вогонь пішов з однієї з найбільших гілок і пожер її плоди. І не лишилося жодної гілки для берла володаря". Цю журну пісню слід виконувати як пісню жалоби».

Ezequiel 20

As abominações da casa de Israel depois do êxodo

[1] No quinto mês do sétimo ano, aos dez dias do mês, vieram alguns dos anciãos de Israel para consultar ao SENHOR; e assentaram-se diante de mim.

[2] Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[3] Filho do homem, fala aos anciãos de Israel e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Acaso, viestes consultar-me? Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, vós não me consultareis.

[4] Julgá-los-ias tu, ó filho do homem, julgá-los-ias? Faze-lhes saber as abominações de seus pais

[5] e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: No dia em que escolhi a Israel, levantando a mão, jurei à descendência da casa de

Книга Пророка Езекиїла 20

Бунтівний Ізраїль

[1]Сьомого року, п'ятого місяця, десятого дня деякі старійшини Ізраїлю прийшли розпитати Господа. Вони посідали переді мною.

[2]Тоді слово Господа дійшло до мене:

[3]«Сину людський, говори зі старійшинами Ізраїлю і скажи їм, що Господь Бог так говорить: „Ви прийшли розпитати Мене? Так само правда, як те, що Я живу, Я не відповім вам"». Так проголошує Господь Бог:

[4]«Чи ти судитимеш їх, сину людський? Чи слід їх судити? Ти повинен нагадати їм про мерзенні звички їхніх батьків.

[5]І скажи їм, що Господь Бог так говорить: „Того дня, як вибрав Я Ізраїль, поклявся Я, піднявши руку, всім нащадкам дому Якова. Я відкрився їм у

Jacó e me dei a conhecer a eles na terra do Egito; levantei-lhes a mão e jurei: Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

Єгипті. Із піднесеною рукою сказав Я їм: „Я — Господь ваш Бог".

[6] Naquele dia, levantei-lhes a mão e jurei tirá-los da terra do Egito para uma terra que lhes tinha previsto, a qual mana leite e mel, coroa de todas as terras.

[6]Того дня Я поклявся їм, що виведу їх із Єгипту в землю, яку я відшукав для них, край, що тече молоком та медом, землю, найпрекраснішу з усіх.

[7] Então, lhes disse: Cada um lance de si as abominações de que se agradam os seus olhos, e não vos contamineis com os ídolos do Egito; eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[7]Я сказав їм: „Кожен із вас хай позбудеться гидотних бовванів, не оскверняйте себе бовванами єгипетськими. Я — Господь ваш Бог".

[8] Mas rebelaram-se contra mim e não me quiseram ouvir; ninguém lançava de si as abominações de que se agradavam os seus olhos, nem abandonava os ídolos do Egito. Então, eu disse que derramaria sobre eles o meu furor, para cumprir a minha ira contra eles, no meio da terra do Egito.

[8]Але вони повстали проти Мене, не слухаючи Моїх наказів. Вони не позбулися гидотних бовванів, на яких дивилися, не відмовилися від лжебогів єгипетських. Тож Я сказав, що виллю Свою лють на них і Свій гнів у Єгипетській землі.

[9] O que fiz, porém, foi por amor do meu nome, para que não fosse profanado diante das nações no meio das quais eles estavam, diante das quais eu me dei a conhecer a eles, para os tirar da terra do Egito.

[9]Але заради Свого імені Я зробив таке, щоб не зганьбити його в очах народів, поміж яких вони жили. Адже перед цими народами Я пообіцяв ізраїльтянам, що виведу їх із Єгипту.

[10] Tirei-os da terra do Egito e os levei para o deserto.

[10]Ось чому Я вивів їх із Єгипту й провів через пустелю.

[11] Dei-lhes os meus estatutos e lhes fiz conhecer os meus juízos, os quais, cumprindo-os o homem, viverá por eles.

[11]Я дав їм Свої настанови і познайомив із Моїми законами, бо людина, що дотримуватиметься їх, живе тільки ними.

[12] Também lhes dei os meus sábados, para servirem de sinal entre mim e eles, para que soubessem que eu sou o SENHOR que os santifica.

[12]Дав я їм також Мої суботи як знак між нами, щоб вони знали що Я, Господь, освятив їх.

[13] Mas a casa de Israel se rebelou contra mim no deserto, não andando nos meus

[13]Однак народ Ізраїлю повстав проти Мене в пустелі. Вони не дотримувалися Моїх настанов, відмовлялися від Моїх

estatutos e rejeitando os meus juízos, os quais, cumprindo-os o homem, viverá por eles; e profanaram grandemente os meus sábados. Então, eu disse que derramaria sobre eles o meu furor no deserto, para os consumir.

законів — хоча людина, яка підкоряється їм, житиме. Вони також цілком осквернили мої суботи. Тож Я сказав: „Я виллю лють Свою на них і вигублю їх у пустелі”.

14 O que fiz, porém, foi por amor do meu nome, para que não fosse profanado diante das nações perante as quais os fiz sair.

14Заради Мого доброго імені, та щоб зберегти його від ганьби перед народами, в яких на очах Я вивів народ Мій з неволі, Я не знищив дітей Ізраїлю.

15 Demais, levantei-lhes no deserto a mão e jurei não deixá-los entrar na terra que lhes tinha dado, a qual mana leite e mel, coroa de todas as terras.

15Піднявши руку, Я поклявся їм у пустелі, що не приведу їх у землю, яку дав їм — землю, що тече молоком і медом, найпрекраснішу з усіх земель.

16 Porque rejeitaram os meus juízos, e não andaram nos meus estatutos, e profanaram os meus sábados, pois o seu coração andava após os seus ídolos.

16Вони відмовилися від Моїх законів, і не дотримувалися Моїх настанов і осквернили Мої суботи, бо серця їхні були віддані їхнім бовванам.

17 Não obstante, os meus olhos lhes perdoaram, e eu não os destruí, nem os consumi de todo no deserto.

17Однак Я дивився на них із жалем і не вигубив їх, не поклав їм край у пустелі.

18 Mas disse eu a seus filhos no deserto: Não andeis nos estatutos de vossos pais, nem guardeis os seus juízos, nem vos contamineis com os seus ídolos.

18Я сказав їхнім дітям у пустелі: „Не йдіть за звичаями своїх батьків, не виконуйте їхні закони, не ганьбіть себе їхніми бовванами.

19 Eu sou o SENHOR, vosso Deus; andai nos meus estatutos, e guardai os meus juízos, e praticai-os;

19Я — Господь ваш Бог, дотримуйтеся Моїх настанов і старанно виконуйте Мої закони.

20 santificai os meus sábados, pois servirão de sinal entre mim e vós, para que saibais que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

20Ревно дотримуйтесь Моїх субот, бо вони є знаком особливим між вами і Мною. Я — ваш Господь, та суботи є доказом, що Я — ваш Бог!”

21 Mas também os filhos se rebelaram contra mim e não andaram nos meus estatutos, nem guardaram os meus juízos, os quais, cumprindo-os o homem, viverá

21Але діти повстали проти Мене: вони не дотримувалися Моїх настанов і не виконували старанно Моїх законів — хоча людина, яка підкоряється їм, живе тільки ними. Вони осквернили Мої суботи, тож Я сказав: „Я виллю Мою

por eles; antes, profanaram os meus sábados. Então, eu disse que derramaria sobre eles o meu furor, para cumprir contra eles a minha ira no deserto.

люто і Мій гнів на них у пустелі, та винищу їх вщент".

22 Mas detive a mão e o fiz por amor do meu nome, para que não fosse profanado diante das nações perante as quais os fiz sair.

22Але спинив Себе, заради Мого доброго імені, та щоб зберегти його від ганьби перед народами, в яких на очах Я вивів народ Мій з неволі, Я не знищив дітей Ізраїлю.

23 Também levantei-lhes no deserto a mão e jurei espalhá-los entre as nações e derramá-los pelas terras;

23Тож із піднятою рукою Я присягнув їм у пустелі, що розсію їх серед народів і розкидаю по світу.

24 porque não executaram os meus juízos, rejeitaram os meus estatutos, profanaram os meus sábados, e os seus olhos se iam após os ídolos de seus pais;

24Бо вони не підкорялися Моїм законам, відкинули Мої настанови й осквернили Мої суботи, і очі їхні прагнули бовванів їхніх батьків.

25 pelo que também lhes dei estatutos que não eram bons e juízos pelos quais não haviam de viver;

25Тож дав Я їм настанови недобрі й закони, за якими вони не могли жити.

26 e permiti que eles se contaminassem com seus dons sacrificiais, como quando queimavam tudo o que abre a madre, para horrorizá-los, a fim de que soubessem que eu sou o SENHOR.

26Я дозволив їм опоганитися своїми дарами аж до жертви кожного первістка — щоб Я міг сповнити їх жахом, щоб вони пізнали, що Я Господь.

27 Portanto, fala à casa de Israel, ó filho do homem, e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Ainda nisto me blasfemaram vossos pais e transgrediram contra mim.

27Через те, сину людський, говори з народом Ізраїлю і скажи їм, що Господь Бог говорить: „Ваші батьки злословили, та вступали в лихі змови проти Мене.

28 Porque, havendo-os eu introduzido na terra sobre a qual eu, levantando a mão, jurara dar-lha, onde quer que viam um outeiro alto e uma árvore frondosa, aí ofereciam os seus sacrifícios, apresentavam suas ofertas provocantes, punham os seus suaves aromas e derramavam as suas libações.

28Коли Я привів їх у землю, яку обіцяв дати їм, хоч би який пагорб вони бачили чи густолисте дерево, там одразу приносили жертви і робили пожертви. Це запалювало Мій гнів. Вони дарували свій запашний ладан і виливали питні пожертви"».

[29] Eu lhes disse: Que alto é este, aonde vós ides? O seu nome tem sido Lugar Alto, até ao dia de hoje.

[29]Тоді Я спитав народ Ізраїлю: «Чому ви ходите на узвишшя? Але те узвишшя й досі там».

[30] Portanto, dize à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Vós vos contaminais a vós mesmos, à maneira de vossos pais, e vos prostituís com as suas abominações?

[30]Господь сказав: «Через те, що народ Ізраїлю не припинив робити ті мерзоти, скажи йому, що Господь Бог каже: „Ви поганите себе та само, як ваші батьки поганили, поводячись як повії, та поклоняючись тим самим гидотним бовванам, яким поклонялися вони?"

[31] Ao oferecerdes os vossos dons sacrificiais, como quando queimais os vossos filhos, vós vos contaminais com todos os vossos ídolos, até ao dia de hoje. Porventura, me consultaríeis, ó casa de Israel? Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, vós não me consultareis.

[31]Приносячи своїх синів у вогні у пожертву, ви й далі поганите себе всіма своїми бовванами. І оце щоб Я дозволив вам розпитувати Мене, о дім Ізраїлю? Так само правда, як те, що Я живу, Я не дозволю вам розпитувати Мене». Так проголошує Господь Бог.

[32] O que vos ocorre à mente de maneira nenhuma sucederá; isto que dizeis: Seremos como as nações, como as outras gerações da terra, servindo às árvores e às pedras.

[32]«Ви кажете: „Ми хочемо бути як інші народи, інші племена світу, що служать дерев'яним й кам'яним бовванам.

[33] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, com mão poderosa, com braço estendido e derramado furor, hei de reinar sobre vós;

[33]Так само правда, як те, що я живу, Я правитиму вами могутньою рукою, розправленим раменом та розлитою люттю.

[34] tirar-vos-ei dentre os povos e vos congregarei das terras nas quais andais espalhados, com mão forte, com braço estendido e derramado furor.

[34]Я виведу вас із-поміж народів і зберу вас із країн, де вас розпорошено могутньою рукою і розлитою люттю.

[35] Levar-vos-ei ao deserto dos povos e ali entrarei em juízo convosco, face a face.

[35]Я приведу вас до пустелі народів і там, віч-на-віч, Я виконаю присуд над вами.

[36] Como entrei em juízo com vossos pais, no deserto da terra do Egito, assim entrarei em juízo convosco, diz o SENHOR Deus.

[36]Як судив батьків ваших у пустелі землі Єгипетської, так Я судитиму й вас. — Проголошує Господь Бог. —

[37] Far-vos-ei passar debaixo do meu cajado e vos sujeitarei à disciplina da aliança;

[38] separarei dentre vós os rebeldes e os que transgrediram contra mim; da terra das suas moradas eu os farei sair, mas não entrarão na terra de Israel; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[39] Quanto a vós outros, vós, ó casa de Israel, assim diz o SENHOR Deus: Ide; cada um sirva aos seus ídolos, agora e mais tarde, pois que a mim não me quereis ouvir; mas não profaneis mais o meu santo nome com as vossas dádivas e com os vossos ídolos.

[40] Porque no meu santo monte, no monte alto de Israel, diz o SENHOR Deus, ali toda a casa de Israel me servirá, toda, naquela terra; ali me agradarei deles, ali requererei as vossas ofertas e as primícias das vossas dádivas, com todas as vossas coisas santas.

[41] Agradar-me-ei de vós como de aroma suave, quando eu vos tirar dentre os povos e vos congregar das terras em que andais espalhados; e serei santificado em vós perante as nações.

[42] Sabereis que eu sou o SENHOR, quando eu vos der entrada na terra de Israel, na terra que, levantando a mão, jurei dar a vossos pais.

[43] Ali, vos lembrareis dos vossos caminhos e de todos os vossos feitos com que vos contaminastes e tereis nojo de vós mesmos, por todas as vossas iniqüidades que tendes cometido.

[37]Я судитиму вас, визнаю винними, та покараю за Заповітом.

[38]Я очищу вас від тих, хто бунтує і постає проти Мене. Хоч і виведу їх із землі, де вони мешкають, однак вони не ввійдуть у землю Ізраїльську. Тоді ви знатимете, що Я — Господь"».

[39]«А щодо тебе, доме Ізраїлю, то ось що Господь Бог говорить: „Ідіть і служіть кожен своєму боввану! Але потім, навіть не сподівайтеся, що Я вам відповім порадою, коли з питанням ви звертатиметесь до Мене. Ви не осквернятимете більше Моє святе ім'я своїми дарами огидним бовванам.

[40]Весь народ ізраїльський мусить прийти до Моїй святій гори, високій гори Ізраїлю. Там, у краю, весь дім Ізраїлю буде служити Мені, і там Я їм порадою на запитання відповім. Там Я прийму ваші пожертви й добірні дари разом із вашими святими жертвами. — Так проголошує Господь Бог. —

[41]Тоді Мені будуть приємні пахощі запашного ладану. Коли Я виведу вас із-поміж народів і заберу із країн, де вас розсіяно, і покажу Свою святість серед вас перед очима всіх народів.

[42]Тоді ви збагнете, що Я Господь, коли приведу вас у землю Ізраїльську, в землю, яку Я із піднятою рукою поклявся відати вашим батькам.

[43]Там ви згадаєте свою поведінку і всі ті вчинки, якими ви оскверняли себе, і ви відчуєте огиду до самих себе за все те зло, що зробили.

[44] Sabereis que eu sou o SENHOR, quando eu proceder para convosco por amor do meu nome, não segundo os vossos maus caminhos, nem segundo os vossos feitos corruptos, ó casa de Israel, diz o SENHOR Deus.

A profecia contra o Sul

[45] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[46] Filho do homem, volve o rosto para o Sul e derrama as tuas palavras contra ele; profetiza contra o bosque do campo do Sul

[47] e dize ao bosque do Sul: Ouve a palavra do SENHOR: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que acenderei em ti um fogo que consumirá em ti toda árvore verde e toda árvore seca; não se apagará a chama flamejante; antes, com ela se queimarão todos os rostos, desde o Sul até ao Norte.

[48] E todos os homens verão que eu, o SENHOR, o acendi; não se apagará.

[49] Então, disse eu: ah! SENHOR Deus! Eles dizem de mim: Não é ele proferidor de parábolas?

Ezequiel 21

A espada do Senhor

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, volve o rosto contra Jerusalém, derrama as tuas palavras contra os santuários e profetiza contra a terra de Israel.

[3] Dize à terra de Israel: Assim diz o SENHOR: Eis que sou contra ti, e tirarei a

[44]Ви знатимете, що Я Господь, коли Я каратиму вас заради Мого імені, але не так жорстоко, як ви заслужили своєю лихою поведінкою та розбещеними звичками, о доме Ізраїля”». Так проголошує Господь Бог.

Притча про ліс

[45]Слово Господа дійшло до мене:

[46]«Сину людський, повернись обличчям до Неґева, південній частини Юдеї, проповідуй і пророкуй проти лісу Неґевського краю.

[47]Скажи південному лісу: „Слухай слово Господа, ось що Господь Бог говорить: „Ось Я пошлю на тебе вогонь, і він пожере всі твої дерева, як зелені, так і сухі. Палаючий вогонь не згасне, і все від півдня до півночі згорить у ньому.

[48]Усі побачать, що Я, Господь, запалив його і він не гасне”».

[49]Тоді я сказав: «О, Господи Боже! Вони говорять про мене: „Він тільки балачки говорить, які ніколи не здійсняться”».

Книга Пророка Езекиїла 21

Меч Божий

[1]Удруге слово Господа дійшло до мене:

[2]«Сину людський, повернись обличчям до Єрусалима й проповідуй проти їхніх святинь, пророкуй проти землі Ізраїльської.

[3]Скажи краю ізраїльському: „Ось що Господь Бог говорить: „Я проти вас. Я дістану Свій меч із піхов і вигублю і праведного грішного з-поміж вас.

minha espada da bainha, e eliminarei do meio de ti tanto o justo como o perverso.

[4] Porque hei de eliminar do meio de ti o justo e o perverso, a minha espada sairá da bainha contra todo vivente, desde o Sul até ao Norte.

[4]Через те, що Я збираюся вигубити з-поміж вас праведного й грішного, меч Мій буде оголено проти і направлено проти кожного з півдня й до півночі.

[5] Saberão todos os homens que eu, o SENHOR, tirei da bainha a minha espada; jamais voltará a ela.

[5]Тоді всі знатимуть, що Я, Господь, вихоплю меч Свій із піхов, і він туди не повернеться до тих пір, поки не завершить свою справу.

[6] Tu, porém, ó filho do homem, suspira; à vista deles, suspira de coração quebrantado e com amargura.

[6]Тож стогни, сину чоловічий! Стогни перед ним із розбитим серцем і з гірким сумом”».

[7] Quando te perguntarem: Por que suspiras tu? Então, dirás: Por causa das novas. Quando elas vêm, todo coração desmaia, todas as mãos se afrouxam, todo espírito se angustia, e todos os joelhos se desfazem em água; eis que elas vêm e se cumprirão, diz o SENHOR Deus.

[7]«І коли спитають тебе: „Чого ти стогнеш?” — відповіси: „Через новину, що надходить. Кожне серце пом’якшає від жаху, кожна рука зімліє, кожна душа заслабне і кожне коліно стане немічним, як вода. Вона надходить! Вона, безумовно, справдиться”», — так проголошує Господь Бог.

Меч покарання

[8] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[8]Слово Господа дійшло до мене. Він сказав:

[9] Filho do homem, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR: A espada, a espada está afiada e polida;

[9]«Сину людський, пророкуй і скажи, що говорить Господь: „Ось меч, нагострений і блискучий.

[10] afiada para matança, polida para reluzir como relâmpago. Israel diz: Alegremo-nos! O cetro do meu filho despreza qualquer outra madeira.

[10]Наготований він для кровопролиття, відполірований, щоб блищати, мов блискавиця! Сину Мій, ти ж бо відмовився від покарання дерев’яним дубком, який Я використовував для биття.

[11] Mas Deus responde: Deu-se a espada a polir, para ser manejada; ela está afiada e polida, para ser posta na mão do matador.

[11]Меч Мій нагострено, щоб використати його негайно; його нагострено й відполіровано, приготовлено для руки вбивці.

[12] Grita e geme, ó filho do homem, porque ela será contra o meu povo, contra todos os príncipes de Israel. Estes, juntamente

[12]Голоси і плач, сину людський, бо меч піде проти Мого народу, та проти всіх князів Ізраїлю. Вони бажали війни, тому й знайде їх смерть разом з моїм

com o meu povo, estão entregues à espada; dá, pois, pancadas na tua coxa.

[13] Pois haverá uma prova; e que haverá, se o próprio cetro que desprezou a todos não vier a subsistir? – diz o SENHOR Deus.

[14] Tu, pois, ó filho do homem, profetiza e bate com as palmas uma na outra; duplique a espada o seu golpe, triplique-o a espada da matança, da grande matança, que os rodeia;

[15] para que desmaie o seu coração, e se multiplique o seu tropeçar junto a todas as portas. Faço reluzir a espada. Ah! Ela foi feita para ser raio e está afiada para matar.

[16] Ó espada, vira-te, com toda a força, para a direita, vira-te para a esquerda, para onde quer que o teu rosto se dirigir.

[17] Também eu baterei as minhas palmas uma na outra e desafogarei o meu furor; eu, o SENHOR, é que falei.

[18] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[19] Tu, pois, ó filho do homem, propõe dois caminhos por onde venha a espada do rei da Babilônia; ambos procederão da mesma terra; põe neles marcos indicadores, põe-nos na entrada do caminho para a cidade.

[20] Indica o caminho para que a espada chegue à Rabá dos filhos de Amom, a Judá e a Jerusalém, a fortificada.

[21] Porque o rei da Babilônia pára na encruzilhada, na entrada dos dois caminhos, para consultar os oráculos:

народом. Тож бий себе по стегнах, голоси від жалю.

[13]То не просто випробування. Якщо ти відмовляєшся від покарання берлом, то чим же Мені тебе покарати? Мечем!”» Так проголошує Господь Бог.

[14]«Тож, сину людський, сплесни руками і пророкуй. Хай меч ударить двічі, навіть тричі. Цей меч — для кровопролиття, для великого кровопролиття, цей меч нещадно порубає їх.

[15]Так станеться, що серця їх млітимуть від жаху й полеглих буде багато, бо при кожній брамі Я поставив меч. Його нагострено, щоб спалахував мов блискавиця. Начищено його, щоб людям смерть нести.

[16]О, меч, рубай праворуч, а потім ліворуч, хоч би куди б повернулось лезо твоє.

[17]І Я також сплесну руками, і лють Моя вгамується», — так Я, Господь Бог, сказав!

Жереб Єрусалима

[18]Слово Господа дійшло до мене:

[19]«Сину людський, накресли дві дороги, якими піде меч царя вавилонського. Обидві виходять з однієї країни. Постав знак там, де дорога повертає до міста.

[20]Накресли одну дорогу для меча, що прийде на Равву аммонійську, а другу — на Юду та укріплене місто Єрусалим.

[21]Бо цар Вавилону зупиниться на роздоріжжі, на перехресті обох доріг, щоб кинути жереб. Він ворожитиме на стрілах, радитиметься зі своїми бовванами, розглядатиме печінку.

sacode as flechas, interroga os ídolos do lar, examina o fígado.

22 Caiu-lhe o oráculo para a direita, sobre Jerusalém, para dispor os aríetes, para abrir a boca com ordens de matar, para lançar gritos de guerra, para colocar os aríetes contra as portas, para levantar terraplenos, para edificar baluartes.

22У правиці його жереб Єрусалима, він налаштує тарани, накаже почати кровопролиття, прокричить бойовим криком, встановить тарани проти брам, насипатиме вали і будуватиме башти для облоги.

23 Aos judeus, lhes parecerá isto oráculo enganador, pois têm em seu favor juramentos solenes; mas Deus se lembrará da iniqüidade deles, para que sejam apreendidos.

23Ці знамення здаватимуться хибними людям Ізраїлю, бо вони присягнули на вірність Господу. Однак Він нагадає їм їхню провину й віддасть їх у полон».

24 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Visto que me fazeis lembrar da vossa iniqüidade, descobrindo-se as vossas transgressões, aparecendo os vossos pecados em todos os vossos atos, e visto que me viestes à memória, sereis apreendidos por causa disso.

24Через те ось що Господь Бог говорить: «Оскільки ви, люди, нагадали свої провини тим, що відкрито повстали, виявляючи гріхи свої у всьому, що робите, — за все це на вас чекає полон.

25 E tu, ó profano e perverso, príncipe de Israel, cujo dia virá no tempo do seu castigo final;

25О, нечестивий та неправедний князю ізраїльський, чий день настав, чий неминучий час покарання вже настав».

26 assim diz o SENHOR Deus: Tira o diadema e remove a coroa; o que é já não será o mesmo; será exaltado o humilde e abatido o soberbo.

26Ось що Господь Бог говорить: «Скинь тюрбан, зніми корону! Змінилися часи: піднесений правитель принизиться, а принижений піднесеться.

27 Ruína! Ruína! A ruínas a reduzirei, e ela já não será, até que venha aquele a quem ela pertence de direito; a ele a darei.

27Я перетворю це місто на руїну! Однак цього не трапиться, доки не прийде праведний правитель. Йому Я і віддам у володіння місто це».

Аммонійців буде покарано

28 E tu, ó filho do homem, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR Deus acerca dos filhos de Amom e acerca dos seus insultos; dize, pois: A espada, a espada está desembainhada, polida para a matança,

28Ти, сину людський, пророкуй і скажи: «Ось що Господь Бог говорить про аммонійців та їхню зневагу: „Ось меч, добутий для кровопролиття. Він відполірований, щоб винищувати і щоб спалахувати, мов блискавиця!

para consumir, para reluzir como relâmpago;

[29] para ser posta no pescoço dos profanos, dos perversos, cujo dia virá no tempo do castigo final, ao passo que te pregam visões falsas e te adivinham mentiras.

[30] Torna a tua espada à sua bainha. No lugar em que foste formado, na terra do teu nascimento, te julgarei.

[31] Derramarei sobre ti a minha indignação, assoprarei contra ti o fogo do meu furor e te entregarei nas mãos de homens brutais, mestres de destruição.

[32] Servirás de pasto ao fogo, o teu sangue será derramado no meio da terra, já não serás lembrado; pois eu, o SENHOR, é que falei.

Ezequiel 22

As abominações de Jerusalém

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Tu, pois, ó filho do homem, acaso, julgarás, julgarás a cidade sanguinária? Faze-lhe conhecer, pois, todas as suas abominações

[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Ai da cidade que derrama sangue no meio de si, para que venha o seu tempo, e que faz ídolos contra si mesma, para se contaminar!

[4] Pelo teu sangue, por ti mesma derramado, tu te fizeste culpada e pelos teus ídolos, por ti mesma fabricados, tu te contaminaste e fizeste chegar o dia do teu

[29]З'яви усі твої даремні, не допоможуть тобі й гадання. Все це — лише непридатна брехня! Меч покладено на шиї нечестивих, їх день покарання настав, та їх зло не побачить більше світу”».

Пророцтво про Вавилон

[30]«Вавилон, сховай у піхви меч. Я судитиму тебе там, де тебе було створено, у землі твоїх предків.

[31]Я виллю Свою лють на тебе і видихну на тебе палаючий гнів. Я видам тебе жорстоким людям, навченим нищити.

[32]Ти станеш паливом для вогню. Кров твоя проллється у твоїй землі, й більше тебе не згадають», — це Я, Господь Бог, так сказав.

Книга Пророка Езекиїла 22

Гріхи Єрусалима

[1]Слово Господа дійшло до мене:

[2]«Сину людський, чи судитимеш ти місто (Єрусалим) за кровопролиття? Чи викриєш перед нею (Єрусалимом) усі її мерзенні вчинки?

[3]Скажи їй, що Господь Бог говорить: „О місто, що накликало на себе лиху годину, проливаючи кров посеред себе. Єрусалиме, ти споганила себе тим, що зробила поганих бовванів.

[4]Ти завинила через кров, яку пролила, ти опоганилася бовванами, яких зробила. Ти наблизила свої дні, кінець рокам твоїм настав. Через те Я зроблю тебе предметом зневаги для всіх країн.

julgamento e o término de teus anos; por isso, eu te fiz objeto de opróbrio das nações e de escárnio de todas as terras.

[5] As que estão perto de ti e as que estão longe escarnecerão de ti, ó infamada, cheia de inquietação.

[6] Eis que os príncipes de Israel, cada um segundo o seu poder, nada mais intentam, senão derramar sangue.

[7] No meio de ti, desprezam o pai e a mãe, praticam extorsões contra o estrangeiro e são injustos para com o órfão e a viúva.

[8] Desprezaste as minhas coisas santas e profanaste os meus sábados.

[9] Homens caluniadores se acham no meio de ti, para derramarem sangue; no meio de ti, comem carne sacrificada nos montes e cometem perversidade.

[10] No teu meio, descobrem a vergonha de seu pai e abusam da mulher no prazo da sua menstruação.

[11] Um comete abominação com a mulher do seu próximo, outro contamina torpemente a sua nora, e outro humilha no meio de ti a sua irmã, filha de seu pai.

[12] No meio de ti, aceitam subornos para se derramar sangue; usura e lucros tomaste, extorquindo-o; exploraste o teu próximo com extorsão; mas de mim te esqueceste, diz o SENHOR Deus.

[13] Eis que bato as minhas palmas com furor contra a exploração que praticaste e por causa da tua culpa de sangue, que há no meio de ti. Estará firme o teu coração?

[5]Близькі й далекі, збиткуватимуться з тебе, о горезвісне місто, повне безладдя.

[6]Подивись Єрусалиме, як кожен із ізраїльських князів, що живе в тобі, використовує силу свою, щоб кров проливати.

[7]В тобі вони батька й матір зневажають, в тобі вони пригноблюють чужинця й кривдять сироту й удовицю.

[8]Ти зневажила Мої святині й осквернила Мої суботи.

[9]В тобі заколотники прагнули пролити кров невинну, в тобі живуть ті, хто їсть у храмах на узвишшях і коїть негідні вчинки.

[10]В тобі живуть ті, хто ганьбить батьківське ліжко, і ті, хто ґвалтує жінок під час їхніх місячних.

[11]В тобі чоловік чинить мерзенний злочин із жінкою свого сусіди, інший вкриває ганьбою невістку свою, а інший ґвалтує сестру свою, дочку свого рідного батька.

[12]В тобі чоловіки беруть хабарі, щоб проливати кров, ти береш лихву й відсотки і через здирство дістаєш неправедні прибутки від сусідів своїх. Ви забули мене"». Так проголошує Господь Бог:

[13]«Тепер Я сплесну в долоні та припиню неправедні вчинки твої. Я покараю тебе за вбивство та обман.

[14] Estarão fortes as tuas mãos, nos dias em que eu vier a tratar contigo? Eu, o SENHOR, o disse e o farei.

[15] Espalhar-te-ei entre as nações, e te dispersarei em outras terras, e porei termo à tua imundícia.

[16] Serás profanada em ti mesma, à vista das nações, e saberás que eu sou o SENHOR.

[17] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[18] Filho do homem, a casa de Israel se tornou para mim em escória; todos eles são cobre, estanho, ferro e chumbo no meio do forno; em escória de prata se tornaram.

[19] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Pois que todos vós vos tornastes em escória, eis que vos ajuntarei no meio de Jerusalém.

[20] Como se ajuntam a prata, e o cobre, e o ferro, e o chumbo, e o estanho no meio do forno, para assoprar o fogo sobre eles, a fim de se fundirem, assim vos ajuntarei na minha ira e no meu furor, e ali vos deixarei, e fundirei.

[21] Congregar-vos-ei e assoprarei sobre vós o fogo do meu furor; e sereis fundidos no meio de Jerusalém.

[22] Como se funde a prata no meio do forno, assim sereis fundidos no meio dela; e sabereis que eu, o SENHOR, derramei o meu furor sobre vós.

[14]Чи витримає твоя мужність, чи будуть сильними руки того дня, коли Я покараю тебе? Я, Господь, промовив це і так зроблю.

[15]Я розпорошу тебе поміж народами і розкидаю по країнах, Я покладу край нечистоті твоїй.

[16]Коли тебе буде опоганено в очах усіх народів, ти знатимеш, що Я — Господь».

Ізраїль — нічого не вартий

[17]І слово Господа дійшло до мене:

[18]«Сину людський, дім Ізраїлю став для Мене жужелицею. Вони для Мене наче мідь, залізо, оливо, свинець — нічого не варті поруч із сріблом».

[19]Через те ось що Господь говорить: «За те, що ви всі стали жужелицею, я зберу вас у Єрусалимі.

[20]Так само, як люди збирають срібло, мідь, залізо, свинець й оливо в горнилі, щоб розплавити їх у вогняному потоці, так і Я зберу вас у Моєму гніві й люті посеред міста і розтоплю вас.

[21]Я зберу вас і дмухну на вас Своєю вогняною люттю, і вас розтопить серед міста.

[22]Так само, як срібло плавлять у горнилі, так і вас розтоплять посеред нього, і ви знатимете, що Я, Господь, вилив Свій гнів на вас».

Езекіїль виступає проти Єрусалима

[23] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[24] Filho do homem, dize-lhe: Tu és terra que não está purificada e que não tem chuva no dia da indignação.

[25] Conspiração dos seus profetas há no meio dela; como um leão que ruge, que arrebata a presa, assim eles devoram as almas; tesouros e coisas preciosas tomam, multiplicam as suas viúvas no meio dela.

[26] Os seus sacerdotes transgridem a minha lei e profanam as minhas coisas santas; entre o santo e o profano, não fazem diferença, nem discernem o imundo do limpo e dos meus sábados escondem os olhos; e, assim, sou profanado no meio deles.

[27] Os seus príncipes no meio dela são como lobos que arrebatam a presa para derramarem o sangue, para destruírem as almas e ganharem lucro desonesto.

[28] Os seus profetas lhes encobrem isto com cal por visões falsas, predizendo mentiras e dizendo: Assim diz o SENHOR Deus, sem que o SENHOR tenha falado.

[29] Contra o povo da terra praticam extorsão, andam roubando, fazem violência ao aflito e ao necessitado e ao estrangeiro oprimem sem razão.

[30] Busquei entre eles um homem que tapasse o muro e se colocasse na brecha perante mim, a favor desta terra, para que eu não a destruísse; mas a ninguém achei.

[23]І Слово Господа дійшло до мене:

[24]«Сину людський, скажи Ізраїлю: „Ти — нечиста земля, що не матиме дощу, бо прогнівила ти Мене.

[25]Її князі плетуть змову, немов ревучий лев, що роздирає свою здобич. Вони знищили безліч людей, нахапали багато дорогоцінних речей і з їхньої вини в цій землі багато вдів.

[26]Її священики чинять насильство над законом Моїм і оскверняють Мої святині. Вони не відрізняють святе від звичайного, вони вчать, що немає різниці між нечистим і чистим, вони зневажають Мої суботи, тож і Мене ганьблять перед людьми.

[27]Її князі в місті, мов вовки, що роздирають свою здобич. Вони кров проливають і вбивають людей, щоб дістати неправедні прибутки.

[28]Пророки не попереджають людей, вони лише приховують правду. Вони подібні до робітників, що не ремонтують проломи в мурі, а лише забілюють їх. Всі їхні пророцтва, то брехня. Вони віщують: „Ось що Всевишній говорить", — коли Господь їм не казав нічого.

[29]Люди цієї землі займаються здирством і грабунками; вони гноблять бідних і нужденних, знущаються з чужинців, відмовляючи їм у справедливості.

[30]Я закликав покаятись народ, шукав серед них людину, яка б відремонтувала проломи у стіні й, ставши переді Мною біля мура, захистила землю цю, щоб Мені не довелося нищити її, але я не знайшов нікого.

[31] Por isso, eu derramei sobre eles a minha indignação, com o fogo do meu furor os consumi; fiz cair-lhes sobre a cabeça o castigo do seu procedimento, diz o SENHOR Deus.

[31]Тож я виллю лють свою на них і пожеру Моїм вогняним гнівом, покараю за всі мерзотні гріхи, що вони накоїли”». Так проголошує Господь Бог.

Ezequiel 23

Oolá e Oolibá, as duas meretrizes

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, houve duas mulheres, filhas de uma só mãe.

[3] Estas se prostituíram no Egito; prostituíram-se na sua mocidade; ali foram apertados os seus peitos e apalpados os seios da sua virgindade.

[4] Os seus nomes eram: Oolá, a mais velha, e Oolibá, sua irmã; e foram minhas e tiveram filhos e filhas; e, quanto ao seu nome, Samaria é Oolá, e Jerusalém é Oolibá.

[5] Prostituiu-se Oolá, quando era minha; inflamou-se pelos seus amantes, pelos assírios, seus vizinhos,

[6] que se vestiam de azul, governadores e sátrapas, todos jovens de cobiçar, cavaleiros montados a cavalo.

[7] Assim, cometeu ela as suas devassidões com eles, que eram todos a fina flor dos filhos da Assíria, e com todos aqueles pelos quais se inflamava; com todos os seus ídolos se contaminou.

[8] As suas impudicícias, que trouxe do Egito, não as deixou; porque com ela se deitaram na sua mocidade, e eles

Книга Пророка Езекиїла 23

Дві розпутні сестри

[1]Слово Господа дійшло до мене:

[2]«Сину людський, послухай притчу про Самарію та Єрусалим: були дві жінки, дочки однієї матері.

[3]Стали вони повіями в Єгипті, і займалися розпустою з самого юного віку. Там вони вперше дали торкнутися їхніх сосків, там уперше стиснули їхні дівочі груди.

[4]Старшу сестру звали Огола, а меншу — Оголива. Були вони Моїми жінками й народили багато синів та дочок. Огола — це Самарія, а Оголива — Єрусалим.

[5]Огола займалася розпустою, коли вона була ще Моя. Вона була хтива до своїх коханців, ассирійців-воїнів,

[6]вбраних у блакитне, а ще й до правителів й начальників — все вродливих молодиків і вершників на конях.

[7]І віддавала вона себе як розпусниця найдобірнішим із ассирійців і поганила себе всіма бовванами кожного з них, до кого була хтива.

[8]Окрім того, вона не кинула розпусти, що почала ще в Єгипті, коли за часів її молодості чоловіки спали з нею, голубили її дівочі перса й виливали свою хтивість на неї.

apalparam os seios da sua virgindade e derramaram sobre ela a sua impudicícia.

9 Por isso, a entreguei nas mãos dos seus amantes, nas mãos dos filhos da Assíria, pelos quais se inflamara.

9Через те Я передав її коханцям-ассирійцям, до яких вона була хтива.

10 Estes descobriram as vergonhas dela, levaram seus filhos e suas filhas; porém a ela mataram à espada; e ela se tornou falada entre as mulheres, e sobre ela executaram juízos.

10Вони роздягли її до голизни, забрали її синів і дочок і вбили її мечем. І стала вона притчею во языцех серед жінок, і було на неї накладено кару.

11 Vendo isto sua irmã Oolibá, corrompeu a sua paixão mais do que ela, e as suas devassidões foram maiores do que as de sua irmã.

11Сестра її Оголива бачила це, однак у своїй хтивості й розпусті була вона ще розбещеніша, ніж сестра.

12 Inflamou-se pelos filhos da Assíria, governadores e sátrapas, seus vizinhos, vestidos com primor, cavaleiros montados a cavalo, todos jovens de cobiçar.

12Вона теж була хтива до ассирійців: правителів і начальників, воїнів у повному вбранні, вершників на конях, усіх вродливих молодиків.

13 Vi que se tinha contaminado; o caminho de ambas era o mesmo.

13Я бачив, що вона також ганьбила себе; обидві йшли однією дорогою, робивши ті ж самі помилки.

14 Aumentou as suas impudicícias, porque viu homens pintados na parede, imagens dos caldeus, pintados de vermelho:

14Але Оголива зайшла у своїй розпусті ще далі. У Вавилоні побачила вона чоловіків, змальованих на стіні, постаті халдеїв-воїнів у червоному вбранні.

15 de lombos cingidos e turbantes pendentes da cabeça, todos com aparência de oficiais, semelhantes aos filhos da Babilônia, na Caldéia, em terra do seu nascimento.

15Вони мали пояси навколо стану зі спадаючими тюрбанами на головах, усі вони виглядали, як вавилонські військові старшини, що родом із Халдеї.

16 Vendo-os, inflamou-se por eles e lhes mandou mensageiros à Caldéia.

16Як тільки вона побачила їх, то запалала бажанням до них і послала до них посланців у Халдею.

17 Então, vieram ter com ela os filhos da Babilônia, para o leito dos amores, e a contaminaram com as suas impudicícias; ela, após contaminar-se com eles, enojada, os deixou.

17Тоді вавилоняни прийшли до неї, до ліжка любові й у хтивості своїй осквернили її. Після того, як вони її опоганили, вона відвернулась від них із огидою.

[18] Assim, tendo ela posto a descoberto as suas devassidões e sua nudez, a minha alma se alienou dela, como já se dera com respeito à sua irmã.

[19] Ela, todavia, multiplicou as suas impudicícias, lembrando-se dos dias da sua mocidade, em que se prostituíra na terra do Egito.

[20] Inflamou-se pelos seus amantes, cujos membros eram como o de jumento e cujo fluxo é como o fluxo de cavalos.

[21] Assim, trouxeste à memória a luxúria da tua mocidade, quando os do Egito apalpavam os teus seios, os peitos da tua mocidade.

[22] Por isso, ó Oolibá, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu suscitarei contra ti os teus amantes, os quais, enojada, tu os deixaras, e os trarei contra ti de todos os lados:

[23] os filhos da Babilônia e todos os caldeus de Pecode, de Soa, de Coa e todos os filhos da Assíria com eles, jovens de cobiçar, governadores e sátrapas, príncipes e homens de renome, todos montados a cavalo.

[24] Virão contra ti do Norte, com carros e carretas e com multidão de povos; pôr-se-ão contra ti em redor, com paveses, e escudos, e capacetes; e porei diante deles o juízo, e julgar-te-ão segundo os seus direitos.

[25] Porei contra ti o meu zelo, e eles te tratarão com furor; cortar-te-ão o nariz e as orelhas, e o que restar cairá à espada;

[18]Коли Оголива так відкрито займалася розпустою й виставляла голизну свою, Я відвернувся від неї з огидою, так само, як відвернувся й від сестри її.

[19]Однак вона ставала все менш розбірливою, згадуючи дні своєї молодості, коли була розпусницею в Єгипті.

[20]Там вона злягалася зі своїми коханцями, статеві органи яких були як в ослів, а пожадливість, мов у жеребців.

[21]Тож ти тужила за розпустою своєї молодості, коли в Єгипті коханці лоно твоє голубили й молоді твої груди пестили».

[22]Через те, Оголиво, ось що Господь Бог говорить: «Я підніму проти тебе твоїх коханців, тих, що відвернулися від тебе з огидою, і поведу їх на тебе з усіх боків.

[23]Я підніму вавилонян та всіх халдеїв, людей з Пекоду, Шоа, Коа, та всіх ассирійців з ними, вродливих молодиків, усе правителів та начальників, військових старшин і високих чином, усе верхи на конях.

[24]Вони прийдуть проти тебе зі зброєю, колісницями й возами і силою силенною людей. Вони обступлять тебе з усіх боків із великими й малими щитами і в шоломах. Я віддам їм тебе на кару, і вони каратимуть тебе за своїм мірилом.

[25]Я спрямую мій ревний гнів проти тебе, і вони люто розправляться з тобою: вони відріжуть твої ніс і вуха, а ті, хто виживе в тебе, поляжуть від меча. Вони заберуть синів твоїх і дочок, а тих, що залишаться в тебе, вогонь пожере.

levarão teus filhos e tuas filhas, e quem ainda te restar será consumido pelo fogo.

26 Despojar-te-ão dos teus vestidos e tomarão as tuas jóias de adorno.

26Вони поздирають з тебе одяг і заберуть твої чудові прикраси.

27 Assim, farei cessar em ti a tua luxúria e a tua prostituição, provenientes da terra do Egito; não levantarás os olhos para eles e já não te lembrarás do Egito.

27Так я покладу край твоїй розпусті єгипетській. Ти більше не підведеш очі на все це і ніколи більше не згадаєш Єгипет».

28 Porque assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu te entregarei nas mãos daqueles a quem aborreces, nas mãos daqueles que, enojada, tu deixaste.

28Бо ось що Господь Бог говорить: «От Я віддам тебе в руки тих, кого ти ненавидиш, від кого ти відвернулася з огидою.

29 Eles te tratarão com ódio, e levarão todo o fruto do teu trabalho, e te deixarão nua e despida; descobrir-se-á a vergonha da tua prostituição, a tua luxúria e as tuas devassidões.

29Вони з тобою люто розправляться, вони заберуть усе, що тобою створено. Залишать вони тебе голу й неприкриту, і ганьбу розпусти твоєї буде викрито. Всі побачать, що мрії твої були гріховні.

30 Estas coisas se te farão, porque te prostituíste com os gentios e te contaminaste com os seus ídolos.

30І дістанеться тобі за те, що ти зляглалася з народами й поганила себе їхніми бовванами.

31 Andaste no caminho de tua irmã; por isso, entregarei o seu copo na tua mão.

31Ти пішла дорогою сестри своєї Оголи, тож я дам тобі її чашу покарання».

32 Assim diz o SENHOR Deus: Beberás o copo de tua irmã, fundo e largo; servirás de riso e escárnio; pois nele cabe muito.

32Ось що Господь Бог говорить: «Ти вип'єш чашу отрути покарання сестри твоєї, чашу велику й глибоку. І принесе вона зневагу і наругу, бо так багато в ній вміститься.

33 Encher-te-ás de embriaguez e de dor; o copo de tua irmã Samaria é copo de espanto e de desolação.

33І охоплять тебе сп'яніння і смуток з чаші загибелі й спустошення, з чаші сестри твоєї Самарії.

34 Tu o beberás, e esgotá-lo-ás, e lhe roerás os cacos, e te rasgarás os peitos, pois eu o falei, diz o SENHOR Deus.

34Ти вип'єш її до останньої краплини, ти розіб'єш її на друзки і роздереш свої груди від болю. Бо Я, Господь Бог, так сказав!»

35 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como te esqueceste de mim e me viraste as costas, também carregarás com a tua luxúria e as tuas devassidões.

35Бо ось що Господь Бог говорить: «За те, що ти, Єрусалиме, забула й відштовхнула Мене, віддавшись розпусті та блуду, покарання понесеш».

[36] Disse-me ainda o SENHOR: Filho do homem, julgarás tu a Oolá e a Oolibá? Declara-lhes, pois, as suas abominações.

[37] Porque adulteraram, e nas suas mãos há culpa de sangue; com seus ídolos adulteraram, e até os seus filhos, que me geraram, ofereceram a eles para serem consumidos pelo fogo.

[38] Ainda isto me fizeram: no mesmo dia contaminaram o meu santuário e profanaram os meus sábados.

[39] Pois, havendo sacrificado seus filhos aos ídolos, vieram, no mesmo dia, ao meu santuário para o profanarem; e assim o fizeram no meio da minha casa.

[40] E mais ainda: mandaram vir uns homens de longe; fora-lhes enviado um mensageiro, e eis que vieram; por amor deles, te banhaste, coloriste os olhos e te ornaste de enfeites;

[41] e te assentaste num suntuoso leito, diante do qual se achava mesa preparada, sobre que puseste o meu incenso e o meu óleo.

[42] Com ela se ouvia a voz de muita gente que folgava; com homens de classe baixa foram trazidos do deserto uns bêbados, que puseram braceletes nas mãos delas e, na cabeça, coroas formosas.

[43] Então, disse eu da envelhecida em adultérios: continuará ela em suas prostituições?

[44] E passaram a estar com ela, como quem freqüenta a uma prostituta; assim,

Суд над Оголою та Оголивою

[36]Господь сказав мені: «Сину людський, чи судитимеш ти Оголу й Оголиву? Тоді постав їх віч-на-віч із їхніми мерзенними звичками.

[37]Бо вони перелюб чинили, і кров на руках їхніх. Вони перелюб чинили з їхніми бовванами, вони навіть дітей своїх, яких мені народили, приносили в жертву на поживу їм.

[38]Вони ще й таке робили: поганили мої святині й оскверняли мої суботи.

[39]Того самого дня, коли вони принесли в жертву бовванам своїх дітей, вони ввійшли в Мою святиню й осквернили її. Ось що зробили вони у храмі Моїм.

[40]Навіть посилали по чоловіків, які приходили здалеку, і коли з’являлися, ти купалась для них, підмальовувала очі й прикрашалась дорогоцінностями.

[41]Ти сиділа на пишному ложі, а перед чоловіками був розставлений стіл, на якому було запашне куріння і олива, що належали Мені.

[42]Галас безжурної юрби оточував Єрусалим; п’яниць приводили з пустелі разом із чоловіками з натовпу і вдягали вони браслети на руки цієї жінки й сестри її, і розкішні корони на голови їхні.

[43]Тоді Я спитав одну з жінок, виснажену від перелюбів: „Невже ж коханці й надалі будуть приходити до неї, вимагаючи розпусти, а вона залюбки віддаватиметься їм?”

[44]Так само, як чоловіки входять до повій, так і вони ходили до тих розпусних жінок Оголи та Оголиви.

passaram a freqüentar a Oolá e a Oolibá, mulheres depravadas,

45 de maneira que homens justos as julgarão como se julgam as adúlteras e as sanguinárias; porque são adúlteras, e, nas suas mãos, há culpa de sangue.

46 Pois assim diz o SENHOR Deus: Farei subir contra elas grande multidão e as entregarei ao tumulto e ao saque.

47 A multidão as apedrejará e as golpeará com as suas espadas; a seus filhos e suas filhas matarão e as suas casas queimarão.

48 Assim, farei cessar a luxúria da terra, para que se escarmentem todas as mulheres e não façam segundo a luxúria delas.

49 O castigo da vossa luxúria recairá sobre vós, e levareis os pecados dos vossos ídolos; e sabereis que eu sou o SENHOR Deus.

45Але праведні мужі судитимуть їх і присудять до покарання за перелюб і кров, бо вони розпусниці і кров у них на руках».

46Ось що Господь Бог говорить: «Приведіть натовп на них, віддайте їх жаху і грабунку.

47Натовп поб’є їх камінням і порубає мечами; вони повбивають їхніх синів і дочок і спалять їхні будинки.

48Так Я покладу край розпусті в цій землі, щоб усі жінки мали науку і не йшли таким шляхом.

49Ти багато страждатимеш через свою розпусту і нестимеш кару за гріхи ідолопоклонства. Тоді ти знатимеш, що Я — Господь Бог».

Ezequiel 24

A parábola da panela

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, em o nono ano, no décimo mês, aos dez dias do mês, dizendo:

2 Filho do homem, escreve o nome deste dia, deste mesmo dia; porque o rei da Babilônia se atira contra Jerusalém neste dia.

3 Propõe uma parábola à casa rebelde e dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Põe ao lume a panela, põe-na, deita-lhe água dentro,

Книга Пророка Езекиїла 24

Казан і м’ясо

1Дев’ятого року, десятого місяця, на десятий день виходу, слово Господа дійшло до мене:

2«Сину людський, запиши це число, цю саму дату, бо саме в цей день цар Вавилону оточив Єрусалим.

3Розкажи цьому бунтівному дому притчу, яку Господь Бог говорить: „Постав казан на вогонь, постав і наповни водою.

4 ajunta nela pedaços de carne, todos os bons pedaços, as coxas e as espáduas; enche-a de ossos escolhidos.

5 Pega do melhor do rebanho e empilha lenha debaixo dela; faze-a ferver bem, e cozam-se dentro dela os ossos.

6 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Ai da cidade sanguinária, da panela cheia de ferrugem, ferrugem que não foi tirada dela! Tira de dentro a carne, pedaço por pedaço, sem escolha.

7 Porque a culpa de sangue está no meio dela; derramou-o sobre penha descalvada e não sobre a terra, para o cobrir com o pó;

8 para fazer subir a indignação, para tomar vingança, eu pus o seu sangue numa penha descalvada, para que não fosse coberto.

9 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Ai da cidade sanguinária! Também eu farei pilha grande.

10 Amontoa muita lenha, acende o fogo, cozinha a carne, engrossa o caldo, e ardam os ossos.

11 Então, porás a panela vazia sobre as brasas, para que ela aqueça, o seu cobre se torne candente, funda-se a sua imundícia dentro dela, e se consuma a sua ferrugem.

12 Trabalho inútil! Não sai dela a sua muita ferrugem, nem pelo fogo.

13 Na tua imundícia está a luxúria; porque eu quis purificar-te, e não te purificaste, não serás nunca purificada da tua

4Поклади в нього м’яса шматки всі добірні шматки: стегно й лопатку. Наповни його найкращими кістками.

5Візьми добірних овець із отари. Склади під казаном дрова. Вари ті шматки м’яса, вари їх, доки навіть кістки не упріють”.

6Бо ось що Господь Бог говорить: „Горе місту кровопролиття Єрусалиму, немов казанові, вкритому зараз іржею, який вичистити неможна! Тож витягни м’ясо шматок за шматком, але не дозволяй священикам їсте це м’ясо, тому що вкрито воно іржею.

7Бо кров, що пролито у місті, лишається на ній. Він вилив її на голу скелю, не на землю, де б укрив її порох.

8Щоб розбурхати гнів і помститися за смерть невинних. Я вилив її кров на голу скелю, щоб не припорошилася вона”.

9Тож ось що Господь Бог говорить: „Горе місту кровопролиття! Складу Я високо дрова для вогнища великого.

10Тож поклади дров під казаном і запали вогонь. Звари добре м’ясо, приправлене прянощами, і хай кістки зімліють.

11Тоді постав порожній казан на вуглини, хай стоїть, доки не розжариться, доки мідь його не засвітиться, щоб бруд у ньому розтопився і щоб іржа вигоріла.

12Та марні всі зусилля народу Єрусалима, бо плями іржі нічім не змити. Тільки полум’я покарання виведе гидотні плями.

13Я намагавсь очистити тебе від бруду твого гріха, а ти від своєї нечистоти не очищалася і не очистишся, аж доки Я не зжену Свій гнів на тобі”».

imundícia, até que eu tenha satisfeito o meu furor contra ti.

14 Eu, o SENHOR, o disse: será assim, e eu o farei; não tornarei atrás, não pouparei, nem me arrependerei; segundo os teus caminhos e segundo os teus feitos, serás julgada, diz o SENHOR Deus.

14Я, Господь Бог, так сказав: «Час діяти настав для Мене, Я не відступлюсь, не змилуюсь, не подарую. Тебе судитимуть за твоєю поведінкою та вчинками твоїми». Так проголошує Господь Бог.

A viuvez de Ezequiel

Дружина Езекиїла помирає

15 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

15Слово Господа дійшло до мене:

16 Filho do homem, eis que, às súbitas, tirarei a delícia dos teus olhos, mas não lamentarás, nem chorarás, nem te correrão as lágrimas.

16«Сину людський, ти дуже кохаєш свою дружину, та Я єдиним ударом заберу її, втіху очей твоїх. Однак не тужи, не плач, не проливай сліз.

17 Geme em silêncio, não faças lamentação pelos mortos, prende o teu turbante, mete as tuas sandálias nos pés, não cubras os bigodes e não comas o pão que te mandam.

17Тихо стогни, не сумуй за мертвою. Не розвивай свій тюрбан, не знімай сандалії на, не ховай вуса й не їж жалобних страв».

18 Falei ao povo pela manhã, e, à tarde, morreu minha mulher; na manhã seguinte, fiz segundo me havia sido mandado.

18Тож я поговорив з людьми вранці, а ввечері дружина моя померла. Наступного ранку я зробив, як мені було наказано.

19 Então, me disse o povo: Não nos farás saber o que significam estas coisas que estás fazendo?

19Тоді люди спитали мене: «Чи не скажеш ти нам, яке відношення до нас має все це?»

20 Eu lhes disse: Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

20Тож я сказав їм, що слово Господа дійшло до мене:

21 Dize à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu profanarei o meu santuário, objeto do vosso mais alto orgulho, delícia dos vossos olhos e anelo de vossa alma; vossos filhos e vossas filhas, que deixastes, cairão à espada.

21«Скажи дому Ізраїлю, що Господь Бог говорить: „Я сплаплюжу святиню Свою, твердиню, якою ви пишалися, втіху очей ваших, предмет любові вашої. І сини та дочки ваші, яких ви залишили за собою, поляжуть від меча”.

[22] Fareis como eu fiz: não cobrireis os bigodes, nem comereis o pão que vos mandam.

[22]І ви робитимете так, як я зробив. Ви не закриватимете вуса свої, не їстимете жалобних страв, не сумуватиме.

[23] Trareis à cabeça os vossos turbantes e as vossas sandálias, nos pés; não lamentareis, nem chorareis, mas definhar-vos-eis nas vossas iniqüidades e gemereis uns com os outros.

[23]Ви не скидатимете тюрбани свої з голів, ані сандалії з ніг, не журитиметеся й не плакатимете, а будете сохнути за свої гріхи і стогнатимете самі з собою.

[24] Assim vos servirá Ezequiel de sinal; segundo tudo o que ele fez, assim fareis. Quando isso acontecer, sabereis que eu sou o SENHOR Deus.

[24]Езекиїл буде вам знаком: робіть так, як він зробив. Коли це станеться, ви знатимете, що Я Господь Бог.

[25] Filho do homem, não sucederá que, no dia em que eu lhes tirar o objeto do seu orgulho, o seu júbilo, a sua glória, a delícia dos seus olhos e o anelo de sua alma e a seus filhos e suas filhas,

[25]А ти, сину людський, того дня, коли я заберу їхню твердиню, їхню радість і славу, втіху очей їхніх, бажання серця їхнього (Єрусалим), а також їхніх синів і дочок,

[26] nesse dia, virá ter contigo algum que escapar, para te dar a notícia pessoalmente?

[26]того дня втікач прийде розповісти тобі цю новину.

[27] Nesse dia, abrir-se-á a tua boca para com aquele que escapar; falarás e já não ficarás mudo. Assim, lhes servirás de sinal, e saberão que eu sou o SENHOR.

[27]І тієї миті уста твої відкриються, ти говоритимеш із ним і більше не мовчатимеш. Тож ти будеш знаком для них, і вони знатимуть, що Я — Господь».

Ezequiel 25

Profecia contra Amom

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, volve o rosto contra os filhos de Amom e profetiza contra eles.

[3] Dize aos filhos de Amom: Ouvi a palavra do SENHOR Deus: Assim diz o SENHOR Deus: Visto que tu disseste: Bem feito!, acerca do meu santuário, quando foi profanado; acerca da terra de Israel,

Книга Пророка Езекиїла 25

Пророцтво про Аммон

[1]Слово Господа дійшло до мене:

[2]«Сину людський, повернись проти аммонійців і пророкуй проти них.

[3]Скажи їм, щоб вони почули слово Господа Бога, бо ось що Господь Бог говорить: „За те, що ти, зловтішався над моєю святинею, коли її було сплюндровано, і над землею Ізраїля, коли її спустошували, і над народом юдейським, коли пішов він у полон,

quando foi assolada; e da casa de Judá, quando foi para o exílio,

4 eis que te entregarei ao poder dos filhos do Oriente, e estabelecerão em ti os seus acampamentos e porão em ti as suas moradas; eles comerão os teus frutos e beberão o teu leite.

5 Farei de Rabá uma estrebaria de camelos e dos filhos de Amom, um curral de ovelhas; e sabereis que eu sou o SENHOR.

6 Porque assim diz o SENHOR Deus: Visto como bateste as palmas, e pateaste, e, com toda a malícia de tua alma, te alegraste da terra de Israel,

7 eis que estendi a mão contra ti e te darei por despojo às nações; eliminar-te-ei dentre os povos e te farei perecer dentre as terras. Acabarei de todo contigo, e saberás que eu sou o SENHOR.

Profecia contra Moabe

8 Assim diz o SENHOR Deus: Visto como dizem Moabe e Seir: Eis que a casa de Judá é como todas as nações,

9 eis que eu abrirei o flanco de Moabe desde as cidades, desde as suas cidades fronteiras, a glória da terra, Bete-Jesimote, Baal-Meom e Quiriataim;

10 dá-las-ei aos povos do Oriente em possessão, como também os filhos de Amom, para que destes não haja memória entre as nações.

11 Também executarei juízos contra Moabe, e os moabitas saberão que eu sou o SENHOR.

Profecia contra Edom

4за те Я віддам тебе народу Сходу в неволю. Вони розташують свої табори й поставлять свої намети серед тебе; вони їстимуть твої плоди і питимуть твоє молоко.

5Я зроблю Равву пасовиськом для верблюдів, а Аммон — кошарою для овець. Тоді ти знатимеш, що Я Господь Бог”».

6Бо ось що Господь Бог говорить: «Аммонійці, ви плескали у долоні й тупотіли ногами, радіючи з усією злобою серця свого загибелі землі Ізраїльської.

7За те Я покараю вас. Ви станете здобиччю на війні. Я винищу вас з-поміж народів, і вигублю з-поміж земель. Я зруйную вас, і ви знатиме, що Я Господь».

Пророцтво про Моав і Сеїр

8Ось що Господь Бог говорить: «Моав та Сеїр сказали: „Погляньте, дім Ізраїлю став, як усі інші народи”.

9За те я залишу беззахисним край Моаву, його прикордонні міста: Бет-Єшимот, Ваал-Меон та Киріатаїм — славу цієї землі.

10Я віддам Моав разом із аммонійцями у володіння народам Сходу, щоб не було й згадки поміж народами про аммонійців.

11Я покараю Моав. Тоді вони знатимуть, що Я Господь».

Пророцтво щодо Едома

[12] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que Edom se houve vingativamente para com a casa de Judá e se fez culpadíssimo, quando se vingou dela,

[12]Ось що Господь Бог говорить: «Едом помстився дому Ізраїля й дуже завинив цим».

[13] assim diz o SENHOR Deus: Também estenderei a mão contra Edom e eliminarei dele homens e animais; torná-lo-ei deserto, e desde Temã até Dedã cairão à espada.

[13]Через те ось що Господь Бог говорить: «Я простягну Мою руку проти Едома і повбиваю його людей і худобу. Я спустошу його від Темана до Дедана — всі вони поляжуть від меча.

[14] Exercerei a minha vingança contra Edom, por intermédio do meu povo de Israel; este fará em Edom segundo a minha ira e segundo o meu furor; e os edomitas conhecerão a minha vingança, diz o SENHOR Deus.

[14]Я відплачу Едому рукою мого народу ізраїльського. Вони обійдуться з Едомом згідно з Моїм гнівом та Моєю люттю, вони знатимуть помсту Мою». Так проголошує Господь Бог.

Profecia contra a Filístia

Пророцтво щодо филистимлян

[15] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que os filisteus se houveram vingativamente e com desprezo de alma executaram vingança, para destruírem com perpétua inimizade,

[15]Ось що Господь Бог говорить: «Филистимляни вдавалися до помсти і мстилися з люттю в серцях і з довічною ворожнечею намагалися вигубити юдеїв».

[16] assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estendo a mão contra os filisteus, e eliminarei os queretitas, e farei perecer o resto da costa do mar.

[16]За те ось що Господь Бог говорить: «От Я підніму руку на филистимлян, і винищу керетян і вигублю тих, хто лишилися на узбережжі.

[17] Tomarei deles grandes vinganças, com furiosas repreensões; e saberão que eu sou o SENHOR, quando eu tiver exercido a minha vingança contra eles.

[17]Я довершу велику помсту їм і покараю їх у гніві Своєму. Тоді вони знатимуть, що я — Господь, коли я відплачу їм».

Ezequiel 26

Книга Пророка Езекиїла 26

Profecia contra Tiro

Пророцтво щодо Тира

[1] No undécimo ano, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[1]На одинадцятий рік вигнання, першого дня місяця слово Господа дійшло до мене:

[2] Filho do homem, visto que Tiro disse no tocante a Jerusalém: Bem feito! Está quebrada a porta dos povos; abriu-se para mim; eu me tornarei rico, agora que ela está assolada,

[3] assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra ti, ó Tiro, e farei subir contra ti muitas nações, como faz o mar subir as suas ondas.

[4] Elas destruirão os muros de Tiro e deitarão abaixo as suas torres; e eu varrerei o seu pó, e farei dela penha descalvada.

[5] No meio do mar, virá a ser um enxugadouro de redes, porque eu o anunciei, diz o SENHOR Deus; e ela servirá de despojo para as nações.

[6] Suas filhas que estão no continente serão mortas à espada; e saberão que eu sou o SENHOR.

[7] Porque assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu trarei contra Tiro a Nabucodonosor, rei da Babilônia, desde o Norte, o rei dos reis, com cavalos, carros e cavaleiros e com a multidão de muitos povos.

[8] As tuas filhas que estão no continente, ele as matará à espada; levantará baluarte contra ti; contra ti levantará terrapleno e um telhado de paveses.

[9] Disporá os seus aríetes contra os teus muros e, com os seus ferros, deitará abaixo as tuas torres.

[10] Pela multidão de seus cavalos, te cobrirá de pó; os teus muros tremerão com o

[2]«Сину людський, Тир сказав на Єрусалим: „Ура! Розбито браму народів і двері її навстіж відчинено мені. Тепер, коли лежить він у руїнах, я зберу багато коштовних речей!”

[3]Через те ось що Господь Бог говорить: „Я проти тебе, о Тире, і Я приведу на тебе багато народів, вони набігатимуть, наче хвилі морські.

[4]Зруйнують вони мури Тира й повалять башти його. Я вимету порох з його каміння й зроблю з нього голу скелю.

[5]Він стане місцем серед моря, щоб розстеляти рибальські сіті, бо Я так сказав. Так проголошує Господь Бог. І стане він здобиччю для народів.

[6]Дочки її на суходолі спустошені будуть мечем. Тоді вони дізнаються, що Я Господь”».

Навуходоносор спустошить Тир

[7]Бо ось що Господь Бог говорить: «Із півночі ось я нашлю проти Тира Навуходоносора, царя Вавилону, царя царів, із кіньми та колісницями, з вершниками та великим військом.

[8]Він спустошить мечем твої дочки на суходолі, він встановить проти тебе пересувні башти для облоги, нагорне вали аж до мурів твоїх і підніме щити проти тебе.

[9]Він спрямує удари таранів своїх на твої мури й зруйнує башти твої своїми сокирами.

[10]Коней в нього така сила, що вкриють вони тебе пилюкою. Мури твої затремтять від тупоту бойових коней,

estrondo dos cavaleiros, das carretas e dos carros, quando ele entrar pelas tuas portas, como pelas entradas de uma cidade em que se fez brecha.

[11] Com as unhas dos seus cavalos, socará todas as tuas ruas; ao teu povo matará à espada, e as tuas fortes colunas cairão por terra.

[12] Roubarão as tuas riquezas, saquearão as tuas mercadorias, derribarão os teus muros e arrasarão as tuas casas preciosas; as tuas pedras, as tuas madeiras e o teu pó lançarão no meio das águas.

[13] Farei cessar o arruído das tuas cantigas, e já não se ouvirá o som das tuas harpas.

[14] Farei de ti uma penha descalvada; virás a ser um enxugadouro de redes, jamais serás edificada, porque eu, o SENHOR, o falei, diz o SENHOR Deus.

[15] Assim diz o SENHOR Deus a Tiro: Não tremerão as terras do mar com o estrondo da tua queda, quando gemerem os traspassados, quando se fizer espantosa matança no meio de ti?

[16] Todos os príncipes do mar descerão dos seus tronos, tirarão de si os seus mantos e despirão as suas vestes bordadas; de tremores se vestirão, assentar-se-ão na terra e estremecerão a cada momento; e, por tua causa, pasmarão.

[17] Levantarão lamentações sobre ti e te dirão: Como pereceste, ó bem povoada e afamada cidade, que foste forte no mar, tu e os teus moradores, que atemorizastes a todos os teus visitantes!

возів та колісниць, коли ввійде він у брами твої, як люди входять у місто крізь проламані мури.

[11]Копита коней його потопчуть усі твої вулиці, мечі посічуть людей, і могутні колони твої впадуть на землю.

[12]Пограбують вони багатства твої і заберуть як здобич товари, зламають вони мури твої і зруйнують прекрасні будинки, поскидають твої кам’яні та дерев’яні будівлі в море.

[13]Я покладу край твоїм голосним пісням, і музика арф твоїх більш не лунатиме.

[14]Я зроблю тебе голою скелею, і станеш ти місцем, де розстеляють рибальські сіті. Ніколи тебе не відбудують, бо Я, Господь, це сказав». Так проголошує Господь Бог.

Усі народи сумуватимуть за Тиром

[15]Ось що говорить Господь Бог Тиру: «Чи не здригнуться береги від звуку твого падіння, коли поранені стогнатимуть і різанина запанує серед тебе?

[16]Тоді всі князі узбережжя посходять зі своїх тронів, відкладуть шати свої і знімуть гаптований одяг. Вбрані у жах, сидітимуть вони на землі і тремтітимуть, налякані твоїм падінням.

[17]Тоді заведуть над тобою жалобну пісню і мовлять тобі: „Тире, як же тебе зруйновано, о місто прославлене? Заморські народи подорожували з далекої землі, щоб жити в твоїх стінах. Ти було твердинею на морі, ти і люди

твої наводили жах на усіх, хто жив на суші.

[18] Agora, estremecerão as ilhas no dia da tua queda; as ilhas, que estão no mar, turbar-se-ão com tua saída.

[18]Тепер, у день падіння твого, тремтять узбережжя; острови у морі нажахані загибеллю твоєю”».

[19] Porque assim diz o SENHOR Deus: Quando eu te fizer cidade assolada, como as cidades que não se habitam, quando eu fizer vir sobre ti as ondas do mar e as muitas águas te cobrirem,

[19]Ось що Господь Бог говорить: «Коли Я зроблю тебе безлюдним містом і океанські глибини потоплять тебе, коли його глибокі води морські вкриють тебе,

[20] então, te farei descer com os que descem à cova, ao povo antigo, e te farei habitar nas mais baixas partes da terra, em lugares desertos antigos, com os que descem à cova, para que não sejas habitada; e criarei coisas gloriosas na terra dos viventes.

[20]тоді штовхну Я тебе під землю разом із тими, кому дорога до цвинтарної ями, до людей, які жили колись. І жити тобі під землею як віковічній руїні, разом із тими, хто зійшов до домовини. І не повернешся ти і не посядеш місця на землі живих.

[21] Farei de ti um grande espanto, e já não serás; quando te buscarem, jamais serás achada, diz o SENHOR Deus.

[21]Зроблю тебе жахом для всіх, і не стане більше тебе. Шукатимуть тебе, але ніколи не знайдуть». Так проголошує Господь Бог.

Ezequiel 27

Lamentação sobre Tiro

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Tu, pois, ó filho do homem, levanta lamentação sobre Tiro;

[3] dize a Tiro, que habita nas entradas do mar e negocia com os povos em muitas terras do mar: Assim diz o SENHOR Deus: Ó Tiro, tu dizes: Eu sou perfeita em formosura.

[4] No coração dos mares, estão os teus limites; os que te edificaram aperfeiçoaram a tua formosura.

Книга Пророка Езекиїла 27

Жалобна пісня над Тиром

[1]Слово Господа дійшло до мене:

[2]«Сину людський, заведи жалобну пісню над Тиром.

[3]Скажи йому: „О ти, морські ворота, купець між островів, ось що Господь Бог говорить: „Ти кажеш О, Тире, що ти неперевершений красою!

[4]У відкритому морі кордони твої, будівники твої дарували тобі досконалу красу, неначе кораблі, які від тебе відходять.

[5] Fabricaram todos os teus conveses de ciprestes de Senir; trouxeram cedros do Líbano, para te fazerem mastros.

[6] Fizeram os teus remos de carvalhos de Basã; os teus bancos, fizeram-nos de marfim engastado em pinho das ilhas dos quiteus.

[7] De linho fino bordado do Egito era a tua vela, para servir de estandarte; azul e púrpura das ilhas de Elisá eram o teu toldo.

[8] Os moradores de Sidom e de Arvade foram os teus remeiros; os teus sábios, ó Tiro, que se achavam em ti, esses foram os teus pilotos.

[9] Os anciãos de Gebal e os seus sábios foram em ti os teus calafates; todos os navios do mar e os marinheiros se acharam em ti, para trocar as tuas mercadorias.

[10] Os persas, os lídios e os de Pute se acharam em teu exército e eram teus homens de guerra; escudos e capacetes penduraram em ti; manifestaram a tua glória.

[11] Os filhos de Arvade e o teu exército estavam sobre os teus muros em redor, e os gamaditas, nas torres; penduravam os seus escudos nos teus muros em redor; aperfeiçoavam a tua formosura.

[12] Társis negociava contigo, por causa da abundância de toda sorte de riquezas; trocavam por tuas mercadorias prata, ferro, estanho e chumbo.

[5]Човни твої зроблено з сенірських кипарисів, а на щогли кедр пішов леванський.

[6]А весла зроблено з дубів башанських, рубки на палубах з кіпрської сосни оздоблені слоновою кісткою.

[7]З гаптованого єгипетського полотна твої вітрила, і вони ж тобі виступають стягом; Твої пурпурні й голубі намети були з Кіпру.

[8]З Сидона та Арвада веслярі твої, всі наймудріші керманичі твої, о Тире.

[9]Ґевальські старійшини і мудреці конопатили щілини на твоїх кораблях. Кораблі всіх морів і моряки їхні приходили по крам до тебе”.

[10]Люди з Персії, Луду та Путу служили у війську твоїм. Повісили вони щити та шоломи свої на мурах твоїх, звеличивши тебе.

[11]Арвадські і кілікійські мужі своїм військом стояли по мурах твоїх із кожного боку; люди з Ґаммаду стояли у баштах твоїх, довершуючи красу твою досконалу.

[12]Таршиш торгував із тобою завдяки багатству твоєму неміряному; вони вимінювали срібло, залізо, оливо й свинець на твої товари.

[13] Javã, Tubal e Meseque eram os teus mercadores; em troca das tuas mercadorias, davam escravos e objetos de bronze.

[13]Яван, Тувал і Мешех торгували з тобою; вони вимінювали рабів та вироби із бронзи на твої товари.

[14] Os da casa de Togarma, em troca das tuas mercadorias, davam cavalos, ginetes e mulos.

[14]З Тоґарми приводили коней робочих та бойових, а ще мулів за твої товари.

[15] Os filhos de Dedã eram os teus mercadores; muitas terras do mar eram o mercado das tuas manufaturas; em troca, traziam dentes de marfim e madeira de ébano.

[15]Люди з Дедана торгували з тобою й багато островів були твоїми покупцями. Вони платили тобі слоновою кісткою і чорним деревом.

[16] A Síria negociava contigo por causa da multidão das tuas manufaturas; por tuas mercadorias, eles davam esmeralda, púrpura, obras bordadas, linho fino, coral e pedras preciosas.

[16]Арам торгував із тобою завдяки різноманітності виробів твоїх; вони приносили карбункул, порфіру, гаптоване тонке полотно, коралі й рубіни за товари твої.

[17] Judá e a terra de Israel eram os teus mercadores; pelas tuas mercadorias, trocavam o trigo de Minite, confeitos, mel, azeite e bálsamo.

[17]Юдея й Ізраїльські землі торгували з тобою, міняли вони пшеницю, віск, мед, олію і бальзам на товари твої.

[18] Damasco negociava contigo, por causa da multidão das tuas manufaturas, por causa da abundância de toda sorte de riquezas, dando em troca vinho de Helbom e lã de Saar.

[18]Дамаск, завдяки багатству твоєму та силі силенній виробів твоїх, вони торгували із тобою вином із Хелбона й білою вовною.

[19] Também Dã e Javã, de Uzal, pelas tuas mercadorias, davam em troca ferro trabalhado, cássia e cálamo, que assim entravam no teu comércio.

[19]Данові люди привозили вина з Узалу в обмін на товари твої. Вимінювали вони вироби з заліза, касію й аїр на товари твої.

[20] Dedã negociava contigo com baixeiros para cavalgaduras.

[20]Дедан торгував з тобою попонами для коней.

[21] A Arábia e todos os príncipes de Quedar eram mercadores ao teu serviço; negociavam contigo com cordeiros,

[21]Аравія й князі кедарські були торговцями твоїми, вони торгували ягнятами, баранами й козлами з тобою.

carneiros e bodes; nisto, negociavam contigo.

[22] Os mercadores de Sabá e Raamá eram os teus mercadores; pelas tuas mercadorias, davam em troca os mais finos aromas, pedras preciosas e ouro.

[23] Harã, Cane e Éden, mercadores de Sabá, Assíria e Quilmade negociavam contigo.

[24] Estes eram teus mercadores em toda sorte de mercadorias, em pano de púrpura e bordados, tapetes de várias cores e cordas trançadas e fortes.

[25] Os navios de Társis eram as tuas caravanas para as tuas mercadorias; e te enriqueceste e ficaste mui famosa no coração dos mares.

[26] Os teus remeiros te conduziram sobre grandes águas; o vento oriental te quebrou no coração dos mares.

[27] As tuas riquezas, as tuas mercadorias, os teus bens, os teus marinheiros, os teus pilotos, os calafates, os que faziam os teus negócios e todos os teus soldados que estão em ti, juntamente com toda a multidão do povo que está no meio de ti, se afundarão no coração dos mares no dia da tua ruína.

[28] Ao estrondo da gritaria dos teus pilotos, tremerão as praias.

[29] Todos os que pegam no remo, os marinheiros, e todos os pilotos do mar descerão de seus navios e pararão em terra;

[22]Купці Шеби та Раами торгували з тобою; вимінювали найзапашніші прянощі й дорогоцінне каміння та золото на товари твої.

[23]Гаран, Канне та Едем, купці Шеби, Ашшура й Килмада торгували з тобою.

[24]На ринку твоєму вони торгували з тобою чудовим вбранням, блакитними й гаптованими тканинами, різнобарвними килимами й міцним плетеним мотуззям.

[25]Тиру, подібний ти до великого корабля, який був наповнений різноманітним крамом.

[26]У відкрите море вивели тебе гребці твої, та східний вітер потопить тебе в безодні океану.

[27]Багатство, товари й крам твій, керманичі й моряки твої і теслі корабельні, купці усі воїни твої, і всі, хто на борту, потонуть у самому серці моря у день загибелі твоєї.

[28]Здригнеться все довкола, коли закричать твої моряки.

[29]Всі веслярі, керманичі і моряки покинуть борт твій, попливуть на берег.

[30] farão ouvir a sua voz sobre ti e gritarão amargamente; lançarão pó sobre a cabeça e na cinza se revolverão;

[31] far-se-ão calvos por tua causa, cingir-se-ão de pano de saco e chorarão sobre ti, com amargura de alma, com amargura e lamentação.

[32] Levantarão lamentações sobre ti no seu pranto, lamentarão sobre ti, dizendo: Quem foi como Tiro, como a que está reduzida ao silêncio no meio do mar?

[33] Quando as tuas mercadorias eram exportadas pelos mares, fartaste a muitos povos; com a multidão da tua riqueza e do teu negócio, enriqueceste os reis da terra.

[34] No tempo em que foste quebrada nos mares, nas profundezas das águas se afundaram os teus negócios e toda a tua multidão, no meio de ti.

[35] Todos os moradores das terras dos mares se espantam por tua causa; os seus reis tremem sobremaneira e estão de rosto perturbado.

[36] Os mercadores dentre os povos assobiam contra ti; vens a ser objeto de espanto e jamais subsistirás.

Ezequiel 28

Profecia contra o rei de Tiro

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, dize ao príncipe de Tiro: Assim diz o SENHOR Deus: Visto que se eleva o teu coração, e dizes: Eu sou Deus, sobre a cadeira de Deus me assento no coração dos mares, e não passas de

[30]І заголосять гірко над тобою, і в розпачі закричать, посиплять голови порохом і качатимуться в попелі.

[31]Поголять вони голови свої через тебе і вберуться у волосяницю. Й плакатимуть над тобою у смутку й гіркій жалобі, неначе над мертвою людиною”.

[32]Поки вони голоситимуть і тужитимуть за тобою, заведуть вони жалобну пісню про тебе: „Немає подібних Тиру, що загинув серед моря.

[33]Коли товари твої йшли по морях, багато народів ти задовольняв твоїм великим багатством, товарами своїми збагатив ти царів землі.

[34]Тепер же ти розбитий у глибинах моря. Усі твої скарби й увесь твій люд пішли разом з тобою.

[35]Жахнулися усі на островах, їхні царі здригнулися від жаху й обличчя їхні страх спотворив.

[36]Купці народів інших свистять глузливо над тобою. Тебе спіткала жахлива доля, тебе не буде більш ніколи”».

Книга Пророка Езекиїла 28

Тир уявляє себе рівним Богу

[1]Слово Господа дійшло до мене:

[2]«Сину людський, скажи правителю Тира, що так говорить Господь Бог: „У погорді серця свого кажеш ти: „Я — бог, я сиджу на престолі бога посеред морів”. Але ж ти людина, а не Господь, хоча й ти уявляєш себе рівним Богу.

homem e não és Deus, ainda que estimas o teu coração como se fora o coração de Deus -

[3] sim, és mais sábio que Daniel, não há segredo algum que se possa esconder de ti;

[4] pela tua sabedoria e pelo teu entendimento, alcançaste o teu poder e adquiriste ouro e prata nos teus tesouros;

[5] pela extensão da tua sabedoria no teu comércio, aumentaste as tuas riquezas; e, por causa delas, se eleva o teu coração -,

[6] assim diz o SENHOR Deus: Visto que estimas o teu coração como se fora o coração de Deus,

[7] eis que eu trarei sobre ti os mais terríveis estrangeiros dentre as nações, os quais desembainharão a espada contra a formosura da tua sabedoria e mancharão o teu resplendor.

[8] Eles te farão descer à cova, e morrerás da morte dos traspassados no coração dos mares.

[9] Dirás ainda diante daquele que te matar: Eu sou Deus? Pois não passas de homem e não és Deus, no poder do que te traspassa.

[10] Da morte de incircuncisos morrerás, por intermédio de estrangeiros, porque eu o falei, diz o SENHOR Deus.

Outra lamentação contra o rei de Tiro

[11] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[12] Filho do homem, levanta uma lamentação contra o rei de Tiro e dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Tu és o sinete da perfeição, cheio de sabedoria e formosura.

[3]Чи мудріший ти за Даниїла? Чи жодна таємниця не прихована від тебе?

[4]Мудрістю й розумом добув ти багатства собі іназбирав золота й срібла у скарбницях своїх.

[5]Великою майстерністю в торгівлі ти примножив багатства свої й через багатства серце твоє запишалося"».

[6]Через те ось що Господь Бог говорить: «Раз ти гадаєш, що мудрий, як бог,

[7]Я наведу на тебе чужинців, найлютіших із-поміж народів. Дістануть вони мечі свої і підуть проти краси й мудрості твоєї і зруйнують велич осяйну твою.

[8]Зіпхнуть вони тебе до ями цвинтарної, неначе моряка того, що смерть зустрів у глибині морів.

[9]Чи скажеш ти тоді: „Я — бог", — перед тими, хто вбив тебе? Лише людиною будеш ти, не богом, в руках у тих, хто вб'є тебе.

[10]Помреш ти смертю необрізаних в руках чужинців». Так каже Господь Бог.

[11]Слово Господа дійшло до мене:

[12]«Сину людський, заведи жалобну пісню над царем Тира і скажи йому, що Господь Бог говорить: „Ти був зразком довершеності, сповнений мудрості й досконалий красою.

[13] Estavas no Éden, jardim de Deus; de todas as pedras preciosas te cobrias: o sárdio, o topázio, o diamante, o berilo, o ônix, o jaspe, a safira, o carbúnculo e a esmeralda; de ouro se te fizeram os engastes e os ornamentos; no dia em que foste criado, foram eles preparados.

[14] Tu eras querubim da guarda ungido, e te estabeleci; permanecias no monte santo de Deus, no brilho das pedras andavas.

[15] Perfeito eras nos teus caminhos, desde o dia em que foste criado até que se achou iniqüidade em ti.

[16] Na multiplicação do teu comércio, se encheu o teu interior de violência, e pecaste; pelo que te lançarei, profanado, fora do monte de Deus e te farei perecer, ó querubim da guarda, em meio ao brilho das pedras.

[17] Elevou-se o teu coração por causa da tua formosura, corrompeste a tua sabedoria por causa do teu resplendor; lancei-te por terra, diante dos reis te pus, para que te contemplem.

[18] Pela multidão das tuas iniqüidades, pela injustiça do teu comércio, profanaste os teus santuários; eu, pois, fiz sair do meio de ti um fogo, que te consumiu, e te reduzi a cinzas sobre a terra, aos olhos de todos os que te contemplam.

[19] Todos os que te conhecem entre os povos estão espantados de ti; vens a ser objeto de espanto e jamais subsistirás.

Profecia contra Sidom

[20] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[13]Був ти у Едемі, в Божому саду, й дорогоцінне каміння прикрашало тебе: рубін, топаз, смарагд, хризоліт, онікс, яшма, сапфір, бірюза та берил, та оправи й оздоблення з золота. Так було в той день, коли тебе створили.

[14]Помазаний ти був, мов Херувим. Розвівши крила, стояв ти біля Мого трону. Був ти на Святій горі Божій і походжав серед вогняного каміння.

[15]Був ти бездоганний у вчинках із того дня, як було тебе створено, й аж доки нечестивість не завелась в тобі.

[16]Твоя далекосяжна торгівля, прибутком багата, сповнила тебе насильством і гріх охопив тебе. То ж я в ганьбі прогнав тебе з гори Бога, й вигнав тебе, Херувиме, з-поміж вогняного каміння.

[17]Серце твоє запишалося з вроди твоєї, а мудрість твоя отруїлася величчям твоїм. Тож кинув Я тебе на землю, зробивши застереження царям.

[18]Осквернив ти святині свої гріхами й безчесною торгівлею. Тож Я видобув вогонь з-посеред тебе і той вогонь пожер тебе. Перетворив тебе на попіл земний на очах у всіх, щоб бачили твій сором.

[19]Твій приклад настрашив усіх, хто знав тебе поміж народів. Й тебе не буде більш ніколи, ти згинув на віки”».

Пророцтво щодо Сидона

[20]Слово Господа дійшло до мене:

[21] Filho do homem, volve o rosto contra Sidom, profetiza contra ela

[22] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis-me contra ti, ó Sidom, e serei glorificado no meio de ti; saberão que eu sou o SENHOR, quando nela executar juízos e nela me santificar.

[23] Pois enviarei contra ela a peste e o sangue nas suas ruas, e os traspassados cairão no meio dela, pela espada contra ela, por todos os lados; e saberão que eu sou o SENHOR.

[24] Para a casa de Israel já não haverá espinho que a pique, nem abrolho que cause dor, entre todos os vizinhos que a tratam com desprezo; e saberão que eu sou o SENHOR Deus.

[25] Assim diz o SENHOR Deus: Quando eu congregar a casa de Israel dentre os povos entre os quais estão espalhados e eu me santificar entre eles, perante as nações, então, habitarão na terra que dei a meu servo, a Jacó.

[26] Habitarão nela seguros, edificarão casas e plantarão vinhas; sim, habitarão seguros, quando eu executar juízos contra todos os que os tratam com desprezo ao redor deles; e saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus.

Ezequiel 29

Profecia contra o Egito

[1] No décimo ano, no décimo mês, aos doze dias do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[21]«Сину людський, повернись обличчям проти Сидона, пророкуй проти нього.

[22]Скажи, що Господь Бог так говорить: „Я проти тебе, О Сидоне, але Мене вшанують твої люди. Вони дізнаються, що Я — Господь, коли Я кару наведу на тебе явивши Свою святість перед містом.

[23]Чуму на тебе Я нашлю і кров спливатиме по вулицях твоїх. Убиті падатимуть від меча посеред тебе, мечі ворожі прийдуть на тебе зусібіч. Тоді вони збагнуть, що Я — Господь.

[24]Не матиме більше Ізраїль підступних сусідів таких, які ненавиділи її. Вони мов терни, з гострими колючками прагнули смерті Ізраїлю. Але будуть вони знати, що Я — Господь Бог”».

[25]Ось що Господь Бог говорить: «Коли я зберу народ ізраїльський з-поміж народів, де їх розпорошено, Я явлю Свою святість серед них перед очима всіх народів. Тоді вони житимуть у своїй власній землі, що Я її дав слузі Своєму Якову.

[26]Вони житимуть там у безпеці й позводять будинки й насадять виноградники. Вони житимуть у безпеці, коли я наведу кару на сусідів їхніх, що зводили наклеп на них. Тоді вони знатимуть, що я — Господь Бог їхній».

Книга Пророка Езекиїла 29

Пророцтво щодо Єгипту

[1]Десятого року, десятого місяця вигнання на дванадцятий день слово Господа дійшло до мене:

[2] Filho do homem, volve o rosto contra Faraó, rei do Egito, e profetiza contra ele e contra todo o Egito.

[2]«Сину людський, повернись обличчям проти фараона й пророкуй проти нього і проти всього Єгипту.

[3] Fala e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis-me contra ti, ó Faraó, rei do Egito, crocodilo enorme, que te deitas no meio dos seus rios e que dizes: O meu rio é meu, e eu o fiz para mim mesmo.

[3]Звернись до нього і скажи, що так Господь Бог говорить: „Я проти тебе, фараоне, царю Єгипту. Ти — велика потвора, що лежить на березі ріки. Ти кажеш: „Ніл мій, Я створив його для себе!"

[4] Mas eu porei anzóis em teus queixos e farei que os peixes dos teus rios se apeguem às tuas escamas; tirar-te-ei do meio dos teus rios, juntamente com todos os peixes dos teus rios que se apeguem às tuas escamas.

[4]Та я встромлю гаки в твої щелепи, примушу риб із рік твоїх обліпити луску твою. Я витягну тебе з твоїх потоків з усією рибою, що обліпить луску твою.

[5] Lançar-te-ei para o deserto, a ti e a todo peixe dos teus rios; sobre o campo aberto cairás; não serás recolhido, nem sepultado; aos animais da terra e às aves do céu te dei por pasto.

[5]Я лишу тебе в пустелі, тебе і всю рибу з потоків твоїх. Залишишся ти в пустелі й не піднімуть тебе й не поховають. Віддам я тебе на поживу звірям земним і птахам небесним.

[6] E saberão todos os moradores do Egito que eu sou o SENHOR, pois se tornaram um bordão de cana para a casa de Israel.

[6]Тоді всі, хто живе в Єгипті, знатимуть що Я — Господь. Бо ти був опорою для дому Ізраїлю, та опорою з очерету.

[7] Tomando-te eles pela mão, tu te rachaste e lhes rasgaste o ombro; e, encostando-se eles a ti, tu te quebraste, fazendo tremer os lombos deles.

[7]Коли вони хапалися за тебе, ти трощився й роздирав їм плечі. Коли вони спиралися на тебе, ти ламався, й спини їхні калічило"».

[8] Por isso, assim diz o SENHOR Deus: Eis que trarei sobre ti a espada e eliminarei de ti homem e animal.

[8]Тож ось що Господь Бог говорить: «Я підніму меч на тебе й повбиваю чоловіків твоїх й худобу їхню.

[9] A terra do Egito se tornará em desolação e deserto; e saberão que eu sou o SENHOR.

[9]Стане Єгипет безлюдною пустелею, тоді вони знатимуть, що Я — Господь. Все це за те, що ти сказав: „Ніл мій, це я створив його"».

[10] Visto que disseste: O rio é meu, e eu o fiz, eis que eu estou contra ti e contra os teus rios; tornarei a terra do Egito deserta,

[10]Бог сказав: «Через те Я проти тебе й проти рік твоїх, і зроблю Я землю Єгипетську руїною та безлюдною пустелею від Миґдола до Асуана й аж до самого кордону Ефіопії.

em completa desolação, desde Migdol até Sevene, até às fronteiras da Etiópia.

11 Não passará por ela pé de homem, nem pé de animal passará por ela, nem será habitada quarenta anos,

11Не ступатиме там нога ні людини, ані тварини, і ніхто не житиме там протягом сорока років.

12 porquanto tornarei a terra do Egito em desolação, no meio de terras desoladas; as suas cidades no meio das cidades desertas se tornarão em desolação por quarenta anos; espalharei os egípcios entre as nações e os derramarei pelas terras.

12Я зроблю землю Єгипетську неначе пустелю серед спустошених земель, і міста його лежатимуть безлюдні протягом сорока років. Я розпорошу єгиптян поміж народами й розкидаю їх по світу».

13 Mas assim diz o SENHOR Deus: Ao cabo de quarenta anos, ajuntarei os egípcios dentre os povos para o meio dos quais foram espalhados.

13Однак ось що Господь Бог говорить: «Наприкінці сорока років Я зберу єгиптян з-поміж народів, де їх розвіяно.

14 Restaurarei a sorte dos egípcios e os farei voltar à terra de Patros, à terra de sua origem; e serão ali um reino humilde.

14Я приведу їх назад із полону й поверну їх до Верхнього Єгипту, землі їхніх предків. Там житимуть вони невеличким царством.

15 Tornar-se-á o mais humilde dos reinos e nunca mais se exaltará sobre as nações; porque os diminuirei, para que não dominem sobre as nações.

15І буде воно найменшим із царств і ніколи більше не піднесеться над іншими народами. Я зроблю його таким слабким, що воно ніколи більше не правитиме народами.

16 Já não terá a confiança da casa de Israel, confiança essa que me traria à memória a iniqüidade de Israel quando se voltava a ele à procura de socorro; antes, saberão que eu sou o SENHOR Deus.

16Ніколи більше народ Ізраїлю не залежатиме від Єгипту, він буде лише згадкою про їхній гріх, коли вони зверталися до нього по допомогу. Тоді вони знатимуть, що Я Господь, володар їхній».

Вавилон захопить Єгипет

17 No vigésimo sétimo ano, no mês primeiro, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

17Двадцять сьомого року вигнання, першого місяця, першого дня, слово Господа дійшло до мене:

18 Filho do homem, Nabucodonosor, rei da Babilônia, fez que o seu exército me prestasse grande serviço contra Tiro; toda cabeça se tornou calva, e de todo ombro saiu a pele, e não houve paga de Tiro para

18«Сину людський, Навуходоносор, цар Вавилона підняв військо своє в важкий похід проти Тира. Кожна голова облисіла й кожне плече обдерлося від тяжкого вантажу. Однак ні він, ні військо його не отримали ніякої винагороди за похід на Тир — то все було марне».

ele, nem para o seu exército, pelo serviço que prestou contra ela.

[19] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu darei a Nabucodonosor, rei da Babilônia, a terra do Egito; ele levará a sua multidão, e tomará o seu despojo, e roubará a sua presa, e isto será a paga para o seu exército.

[20] Por paga do seu trabalho, com que serviu contra ela, lhe dei a terra do Egito, visto que trabalharam por mim, diz o SENHOR Deus.

[21] Naquele dia, farei brotar o poder na casa de Israel e te darei que fales livremente no meio deles; e saberão que eu sou o SENHOR.

[19]Через те ось що Господь Бог говорить: «Я віддам Єгипет Навуходоносору, царю Вавилона, і він заволодіє його багатствами. Він забере здобич і пограбує землю на платню війську своєму.

[20]Я віддав йому Єгипет як винагороду за його зусилля, бо він і військо його зробили це для мене». Так проголошує Господь Бог:

[21]«Того дня Я вирощу ріг для дому Ізраїлю, зроблю народ цей могутнім. Його люди сміятимуться з Єгипту. Тоді вони знатимуть, що Я — Господь».

Ezequiel 30

O Egito será conquistado pela Babilônia

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Gemei: Ah! Aquele dia!

[3] Porque está perto o dia, sim, está perto o Dia do SENHOR, dia nublado; será o tempo dos gentios.

[4] A espada virá contra o Egito, e haverá grande dor na Etiópia, quando caírem os traspassados no Egito; o seu povo será levado para o cativeiro, e serão destruídos os seus fundamentos.

[5] A Etiópia, Pute e Lude e toda a Arábia, os de Cube e os outros aliados do Egito cairão juntamente com ele à espada.

Книга Пророка Езекиїла 30

Жалобна пісня над Єгиптом

[1]Слово Господа дійшло до мене:

[2]«Сину людський, пророкуй і скажи, що Господь Бог говорить: „Голосіть і причитайте: „Що то за день! Страшна година настає!”

[3]Бо день вже близько: день Господній, день хмарний, час страшного суду багатьох народів.

[4]Прийде меч на Єгипет, і великий страх охопить Куш. Військо Вавилона захопить народ Єгипту у полон і зруйнує підвалини його”.

[5]Багато народів підписали мірний договір з Єгиптом: Ефіопія і Лівія, Луд і вся Аравія, Куш і народ Заповіту, але всі вони поляжуть від меча!»

[6] Assim diz o SENHOR: Também cairão os que sustêm o Egito, e será humilhado o orgulho do seu poder; desde Migdol até Sevene, cairão à espada, diz o SENHOR Deus.

[6]Ось що Господь Бог говорить: «Впадуть союзники Єгипту, і сила гордості його занепаде. Від Миґдола до Асуана вони поляжуть від меча». Так сказав Господь Бог:

[7] Serão desolados no meio das terras desertas; e as suas cidades estarão no meio das cidades devastadas.

[7]«Спустошення на них чекає серед пустельних земель лежатимуть їхні міста серед зруйнованих земель.

[8] Saberão que eu sou o SENHOR, quando eu tiver posto fogo no Egito e se acharem destruídos todos os que lhe prestavam auxílio.

[8]Тоді вони знатимуть, що Я Господь, коли Я вогонь напущу на Єгипет, коли всіх помічників його буде розбито.

[9] Naquele dia, sairão mensageiros de diante de mim em navios, para espantarem a Etiópia descuidada; e sobre ela haverá angústia, como no dia do Egito; pois eis que já vem.

[9]Того дня вийдуть від Мене посланці на кораблях, щоб посіяти страх в Ефіопії. Зараз Ефіопія почуває себе у безпеці, але у день покарання Єгипту вона буде трястися від жаху. Цей день вже настає».

[10] Assim diz o SENHOR Deus: Eu, pois, farei cessar a pompa do Egito, por intermédio de Nabucodonosor, rei da Babilônia.

[10]Ось що Господь Бог говорить: «Я покладу край багатолюдності Єгипту рукою Навуходоносора, царя Вавилону.

[11] Ele e o seu povo com ele, os mais terríveis das nações, serão levados para destruírem a terra; desembainharão a espada contra o Egito e encherão de traspassados a terra.

[11]Він і військо його — найлютіші поміж усіх народів. Вони прийдуть, щоб винищити край, і піднесуть мечі свої на Єгипет, і сповнять землю вбитими.

[12] Secarei os rios e venderei a terra, entregando-a nas mãos dos maus; por meio de estrangeiros, farei desolada a terra e tudo o que nela houver; eu, o SENHOR, é que falei.

[12]Я висушу потоки Нілу й продам цю землю лихим людям. Руками чужинців спустошу я землю й усе в ній. Я, Господь, сказав це».

Бовванів буде знищено

[13] Assim diz o SENHOR Deus: Também destruirei os ídolos e darei cabo das imagens em Mênfis; já não haverá

[13]Ось що Господь Бог говорить: «Я знищу бовванів, зруйную скульптури у Мемфісі. Не буде більше князя у Єгипті, і Я посію страх по всій землі.

príncipe na terra do Egito, onde implantarei o terror.

[14] Farei desolada a Patros, porei fogo em Zoã e executarei juízo em Nô.

[15] Derramarei o meu furor sobre Sim, fortaleza do Egito, e exterminarei a multidão de Nô.

[16] Atearei fogo no Egito; Sim terá grande angústia, Nô será destruída, e Mênfis terá adversários em pleno dia.

[17] Os jovens de Áven e de Pi-Besete cairão à espada, e estas cidades cairão em cativeiro.

[18] Em Tafnes, se escurecerá o dia, quando eu quebrar ali os jugos do Egito e nela cessar o orgulho do seu poder; uma nuvem a cobrirá, e suas filhas cairão em cativeiro.

[19] Assim, executarei juízo no Egito, e saberão que eu sou o SENHOR.

[20] No undécimo ano, no mês primeiro, aos sete dias do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[21] Filho do homem, eu quebrei o braço de Faraó, rei do Egito, e eis que não foi atado, nem tratado com remédios, nem lhe porão ligaduras, para tornar-se forte e pegar da espada.

[22] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra Faraó, rei do Egito; quebrar-lhe-ei os braços, tanto o forte como o que já está quebrado, e lhe farei cair da mão a espada.

[23] Espalharei os egípcios entre as nações e os derramarei pelas terras.

[14]Я спустошу Патрос, запалю Зоан, і покараю Но.

[15]Я виллю лють Мою на Син, єгипетську твердиню, і вигублю багатолюдність Но.

[16]Я запалю Єгипет: від жаху й болю корчитися буде Син. Но візьмуть штурмом, а Мемфіс порине в розпач.

[17]Юнаки із Она й Півесета поляжуть від меча, й загарбникам дістануться міста.

[18]Потьмариться день у Тапанесі, коли я зламаю ярмо Єгипту; там гордій силі його настане кінець. Накриють його хмари, й дочок його в неволю поженуть.

[19]Тож покараю Я людей Єгипту, і знатимуть вони, що Я — Господь».

Єгипет назавжди втратить силу

[20]Одинадцятого року, першого місяця, на сьомий день вигнання слово Господа дійшло до мене:

[21]«Сину людський, зламав я руку (силу) фараонові, царю Єгипту. Її не було перев'язано, не було накладено шину, щоб стала вона дужою достатньо, щоб тримати меч».

[22]Через те ось що Господь Бог говорить: «Я проти фараона, царя Єгипту. Я зламаю обидві його руки: здорову разом із поламаною — і меч випаде з його руки.

[23]Я розсію Єгиптян поміж народами й розкидаю їх по світу.

[24] Fortalecerei os braços do rei da Babilônia e lhe porei na mão a minha espada; mas quebrarei os braços de Faraó, que, diante dele, gemerá como geme o traspassado.

[25] Levantarei os braços do rei da Babilônia, mas os braços de Faraó cairão; e saberão que eu sou o SENHOR, quando eu puser a minha espada na mão do rei da Babilônia e ele a estender contra a terra do Egito.

[26] Espalharei os egípcios entre as nações e os derramarei pelas terras; assim, saberão que eu sou o SENHOR.

[24]Я зміцню руки царя Вавилона і вкладу Мій меч у руку його, а руки фараона зламаю, і він стогнатиме перед ним, мов смертельно поранений.

[25]Я зміцню руки царя Вавилона, а руки фараона впадуть безсило. Тоді вони знатимуть, що Я Господь, коли я вкладу меч Свій у руку царя Вавилона, і він підніме його на Єгипет.

[26]Я розсію Єгиптян поміж народами й розкидаю їх по світу. Тоді вони знатимуть, що Я — Господь».

Ezequiel 31

O destino do Egito

[1] No undécimo ano, no terceiro mês, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, dize a Faraó, rei do Egito, e à multidão do seu povo: A quem és semelhante na tua grandeza?

[3] Eis que a Assíria era um cedro no Líbano, de lindos ramos, de sombrosa folhagem, de grande estatura, cujo topo estava entre os ramos espessos.

[4] As águas o fizeram crescer, as fontes das profundezas da terra o exalçaram e fizeram correr as torrentes no lugar em que estava plantado, enviando ribeiros para todas as árvores do campo.

[5] Por isso, se elevou a sua estatura sobre todas as árvores do campo, e se multiplicaram os seus ramos, e se alongaram as suas varas, por causa das muitas águas durante o seu crescimento.

Книга Пророка Езекиїла 31

Ливанський кедр

[1]Одинадцятого року, третього місяця у перший день вигнання слово Господа дійшло до мене:

[2]«Сину людський, скажи фараонові, царю Єгипту і його народу: „Чию велич можна порівняти з твоєю?

[3]Ассирія колись була кедром ливанським, із гіллям рясним, що затіняло ліс; сягнистий, він вивищувавсь над хмарами.

[4]Плекали води його велич, глибини давали йому висоту. Потоки в підніжжі його струмували і розтікались до інших дерев.

[5]Тож вигнався він вище всіх дерев у полі, з розлогим гіллям, з кроною густою, адже води завжди було удосталь.

[6] Todas as aves do céu se aninhavam nos seus ramos, todos os animais do campo geravam debaixo da sua fronde, e todos os grandes povos se assentavam à sua sombra.

[6]Гніздилися птахи небесні в його гіллі, під ним плодились звірі польові, у затінку його великі народи селились.

[7] Assim, era ele formoso na sua grandeza e na extensão dos seus ramos, porque a sua raiz estava junto às muitas águas.

[7]Він був величний красою і буйнолистий, адже коріння сягало підземних вод.

[8] Os cedros no jardim de Deus não lhe eram rivais; os ciprestes não igualavam os seus ramos, e os plátanos não tinham renovos como os seus; nenhuma árvore no jardim de Deus se assemelhava a ele na sua formosura.

[8]Кедри Бога в саду Едемськім не могли з ним змагатися гіллям. Навіть платани не могли зрівнятись з його листям. В Божім саду не було йому рівних дерев!

[9] Formoso o fiz com a multidão dos seus ramos; todas as árvores do Éden, que estavam no jardim de Deus, tiveram inveja dele.

[9]Я дав йому вроду і силу гілля на заздрість деревам Едема у Бога в саду”».

[10] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como sobremaneira se elevou, e se levantou o seu topo no meio dos espessos ramos, e o seu coração se exalçou na sua altura,

[10]Тож ось що Господь Бог говорить: «Я дозволив йому вирости над іншими деревами, та він запишався висотою своєю.

[11] eu o entregarei nas mãos da mais poderosa das nações, que lhe dará o tratamento segundo merece a sua perversidade; lançá-lo-ei fora.

[11]За те Я віддав його земному володарю, щоб чинив з ним по гріхах його. Я відштовхнув його від себе.

[12] Os mais terríveis estrangeiros das nações o cortaram e o deixaram; caíram os seus ramos sobre os montes e por todos os vales; os seus renovos foram quebrados por todas as correntes da terra; todos os povos da terra se retiraram da sua sombra e o deixaram.

[12]І найлютіші чужих народів зрубали його й покинули. Гілля його попадало по всіх горах і долинах, віття його поламане лежало по всіх яругах краю. Всі народи землі вийшли з тіні його й покинули її.

[13] Todas as aves do céu habitarão na sua ruína, e todos os animais do campo se acolherão sob os seus ramos,

[13]Всі птахи небесні повсідалися на поваленому стовбурі, й усі звірі польові були серед віття його.

[14] para que todas as árvores junto às águas não se exaltem na sua estatura, nem levantem o seu topo no meio dos ramos espessos, nem as que bebem as águas venham a confiar em si, por causa da sua altura; porque todos os orgulhosos estão entregues à morte e se abismarão às profundezas da terra, no meio dos filhos dos homens, com os que descem à cova.

[14]Тож більш ніякі дерева при воді не сягали так гордо в небо, вивищуючись над листям інших. Більше ніякі добре зрошені дерева ніколи не досягнуть височини такої. Всі вони приречені на смерть, на підземний край, разом із смертними синами людськими, чий шлях веде до цвинтарної ями».

[15] Assim diz o SENHOR Deus: No dia em que ele passou para o além, fiz eu que houvesse luto; por sua causa, cobri a profundeza da terra, retive as suas correntes, e as suas muitas águas se detiveram; cobri o Líbano de preto, por causa dele, e todas as árvores do campo desfaleceram por causa dele.

[15]Ось що Господь Бог говорить: «Того дня, як зійшов він у Шеол, Я тугу випустив. Жалобою Я вкрив глибокі води, спинив потоки. Ливан я смутком огорнув, і всі дерева польові зав'яли.

[16] Ao som da sua queda, fiz tremer as nações, quando o fiz passar para o além com os que descem à cova; todas as árvores do Éden, a fina flor e o melhor do Líbano, todas as que foram regadas pelas águas se consolavam nas profundezas da terra.

[16]Я змусив усі народи здригнутися від звуку падіння його, коли зіпхнув Я його вниз, у Шеол разом із тими, чий шлях веде до ями. Тоді всі дерева Едему, найдобірніші й найкращі в Ливані, всі дерева, добре зрошені, упокоїлися в глибині підземній.

[17] Também estas, com ele, passarão para o além, a juntar-se aos que foram traspassados à espada; sim, aos que foram seu braço e que estavam assentados à sombra no meio das nações.

[17]Ті, хто жив у тіні його, союзники його поміж народами, також пішли в могилу разом із ним, приєдналися до тих, хто поліг від меча.

[18] A quem, pois, és semelhante em glória e em grandeza entre as árvores do Éden? Todavia, descerás com as árvores do Éden

[18]Яке із дерев Едему може зрівнятися з тобою, о Єгипет, пишнотою й величчям? Однак тобі також шлях до глибин підземних разом із деревами Едему. Лежатимеш ти серед них,

às profundezas da terra; no meio dos incircuncisos, jazerás com os que foram traspassados à espada; este é Faraó e toda a sua pompa, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 32

Lamentação contra Faraó, rei do Egito

1 No ano duodécimo, no duodécimo mês, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Filho do homem, levanta uma lamentação contra Faraó, rei do Egito, e dize-lhe: Foste comparado a um filho de leão entre as nações, mas não passas de um crocodilo nas águas; agitavas as águas, turvando-as com os pés, sujando os rios.

3 Assim diz o SENHOR Deus: Estenderei sobre ti a minha rede no meio de muitos povos, que te puxarão para fora na minha rede.

4 Então, te deixarei em terra; no campo aberto, te lançarei e farei morar sobre ti todas as aves do céu; e se fartarão de ti os animais de toda a terra.

5 Porei as tuas carnes sobre os montes e encherei os vales da tua corpulência.

6 Com o teu sangue que se derrama, regarei a terra até aos montes, e dele se encherão as correntes.

7 Quando eu te extinguir, cobrirei os céus e farei enegrecer as suas estrelas; encobrirei o sol com uma nuvem, e a lua não resplandecerá a sua luz.

8 Por tua causa, vestirei de preto todos os brilhantes luminares do céu e trarei trevas sobre o teu país, diz o SENHOR Deus.

необрізаних чужинців, разом із тими, хто поліг від меча. Це фараон і всі його юрмиська». Так проголошує Господь Бог.

Книга Пророка Езекиїла 32

Жалобна пісня над Фараоном

1Двадцятого року дванадцятого місяця в перший день вигнання слово Господа дійшло до мене:

2«Сину людський, заведи жалобну пісню над фараоном, царем Єгипту і скажи йому: „Вважаєш ти себе левом між народами, але насправді, ти немов морська потвора, що борсається у воді. Ногами ти каламутиш воду, й замулюєш єгипетські річки”».

3Ось що Господь Бог говорить: «Разом із багатьма людьми накину Я на тебе сіті, й тенетами Моїми вони витягнуть тебе.

4Та опісля, Я кину тебе на землю, жбурну у чисте поле. Я пущу усіх птахів небесних усістись на тобі. Я дам усім звірям земним насититись тобою.

5Порозкидаю твоє м’ясо по горах, долини сповню рештками твоїми.

6Твоєю кров’ю Я позрошую поля до самих гір, останками твоїми позаповнюю яруги.

7Коли настане твій кінець, Я вкрию темрявою небо й погашу зірки. Я сонце хмарою закрию, і місяць перестане світить.

8Я затемню яскраві світила в небі над тобою. Я темрявою вкрию твою землю». Так проголошує Господь Бог:

[9] Afligirei o coração de muitos povos, quando se levar às nações, às terras que não conheceste, a notícia da tua destruição.

[9]«Тривогу Я внесу в серця людей численних, як винищу тебе поміж народами, між землями, яких ти навіть і не знаєш.

[10] Farei que muitos povos fiquem pasmados a teu respeito, e os seus reis tremam sobremaneira, quando eu brandir a minha espada ante o seu rosto; estremecerão a cada momento, cada um pela sua vida, no dia da tua queda.

[10]Багато народів змушу я жахнутись, й царі тремтітимуть від жаху через тебе, як перед ними Я змахну Своїм мечем. І в день твого падіння кожен з них тремтітиме щомиті за своє життя».

[11] Pois assim diz o SENHOR Deus: A espada do rei da Babilônia virá contra ti.

[11]Бо ось що Господь Бог говорить: «Меч царя Вавилону занесений буде на тебе.

[12] Farei cair a tua multidão com as espadas dos valentes, que são todos os mais terríveis dos povos; eles destruirão a soberba do Egito, e toda a sua pompa será destruída.

[12]Я юрмища твої примушу впасти під ударами мечей людей могутніх, найлютіших з-поміж всіх народів. Вони зламають пиху Єгипту, понищать численний люд його.

[13] Farei perecer todos os seus animais ao longo de muitas águas; pé de homem não as turbará, nem as turbarão unhas de animais.

[13]Вигублю Я всіх звірів при великих водах, не скаламутить більше їх ні нога людини, ні копито звіра.

[14] Então, farei assentar as suas águas; e farei correr os seus rios como o azeite, diz o SENHOR Deus.

[14]Тоді дам Я спокій водам його примушу потоки його поволі текти, мов олія. Так проголошує Господь Бог.

[15] Quando eu tornar a terra do Egito em desolação e a terra for destituída de tudo que a enchia, e quando eu ferir a todos os que nela habitam, então, saberão que eu sou o SENHOR.

[15]Коли Єгипет Я спустошу, зітру з лиця землі усе, що є на ній, Я переб'ю усіх, хто жив там, тоді вони збагнуть, що Я Господь, Володар їх.

[16] Esta é a lamentação que se fará, que farão as filhas das nações; sobre o Egito e toda sua pompa se lamentará, diz o SENHOR Deus.

[16]Оце жалобна пісня, що співатимуть над Єгиптом. Над ним та народами його дочки народів (міста) співатимуть її». Так проголошує Господь Бог.

Os egípcios com outras nações no além

Єгипет буде зруйнований

[17] Também no ano duodécimo, aos quinze dias do primeiro mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[18] Filho do homem, pranteia sobre a multidão do Egito, faze-a descer, a ela e as filhas das nações formosas, às profundezas da terra, juntamente com os que descem à cova.

[19] A quem sobrepujas tu em beleza? Desce e deita-te com os incircuncisos.

[20] No meio daqueles que foram traspassados à espada, eles cairão; à espada, ele está entregue; arrastai o Egito e a toda a sua multidão.

[21] Os mais poderosos dos valentes, juntamente com os que o socorrem, lhe gritarão do além: Desceram e lá jazem eles, os incircuncisos, traspassados à espada.

[22] Ali, está a Assíria com todo o seu povo; em redor dela, todos os seus sepulcros; todos eles foram traspassados e caíram à espada.

[23] Os seus sepulcros foram postos nas extremidades da cova, e todo o seu povo se encontra ao redor do seu sepulcro; todos foram traspassados, e caíram à espada os que tinham causado espanto na terra dos viventes.

[24] Ali, está Elão com todo o seu povo, em redor do seu sepulcro; todos eles foram traspassados e caíram à espada; eles, os incircuncisos, desceram às profundezas da terra, causaram terror na terra dos

[17]Дванадцятого року на п’ятнадцятий день місяця вигнання, слово Господа дійшло до мене:

[18]«Сину людський, голоси за юрмищами Єгипту, і віддай землі глибокій і її саму, й дочок народів могутніх, разом із тими, чий шлях веде до ями цвинтарної.

[19]Єгипет, чи гарніша ти за інших? Іди у глибоку землю, де лежати тобі серед необрізаних чужинців.

[20]Єгипет піде туди, де загиблі юрмища лежать, вона зійде у могилу разом із ворогом її.

[21]Найдужчі з наймогутніших зійшли в Шеол і лежать там разом з необрізаними, посічені мечем. З глибини вони звертаються до Єгипту та союзників її.

[22-23]Там Ассирія, оточена могилами всіх своїх вбитих, хто поліг від меча. Усі, хто сіяв жах на землі живих, убиті, від меча полягли.

[24]Там і Елам з усім його народом довкруги його домовини. Всі вони вбиті, від меча полягли. Усі, хто сіяв жах на землі живих, зійшли необрізані в підземелля. Вкриті вони ганьбою так само, як і ті, хто зійшов у могилу.

viventes e levaram a sua vergonha com os que desceram à cova.

25 No meio dos traspassados, lhe puseram um leito entre todo o seu povo; ao redor dele, estão os seus sepulcros; todos eles são incircuncisos, traspassados à espada, porque causaram terror na terra dos viventes e levaram a sua vergonha com os que desceram à cova; no meio dos traspassados, foram postos.

25Влаштовано ложе для нього серед побитих, серед усіх його юрмищ, які оточують домовину його. Всі вони необрізані, всі полягли від меча. Сіяли вони жах на землі живих, тепер покриті ганьбою, як і ті, хто зійшов у яму; покладено їх серед убитих.

26 Ali, estão Meseque e Tubal com todo o seu povo; ao redor deles, estão os seus sepulcros; todos eles são incircuncisos e traspassados à espada, porquanto causaram terror na terra dos viventes.

26Мешех і Тувал там із усіма їхніми арміями довкола домовин їхніх. Усі вони необрізані, полягли від меча за те, що сіяли жах у країні живих.

27 E não se acharão com os valentes de outrora que, dentre os incircuncisos, caíram e desceram ao sepulcro com as suas próprias armas de guerra e com a espada debaixo da cabeça; a iniqüidade deles está sobre os seus ossos, porque eram o terror dos heróis na terra dos viventes.

27Чи ж не лежати їм разом з іншими необрізаними воїнами, що полягли, зійшли в могилу зі своєю бойовою зброєю і чиї мечі покладено їм у головах? Їхні гріхи вирізьблені на кістках їхніх, бо ж сіяли вони жах по всій землі серед живих.

28 Também tu, Egito, serás quebrado no meio dos incircuncisos e jazerás com os que foram traspassados à espada.

28Тебе теж, о фараоне, буде подолано, й лежатимеш ти серед необрізаних разом із тими, хто поліг від меча.

29 Ali, está Edom, os seus reis e todos os seus príncipes, que, apesar do seu poder, foram postos com os que foram traspassados à espada; estes jazem com os incircuncisos e com os que desceram à cova.

29Там і Едом, царі його й усі його князі і, попри силу їхню, покладено їх разом із тими, хто поліг від меча. Лежать вони з необрізаними, із тими, хто пішов у яму могильну.

30 Ali, estão os príncipes do Norte, todos eles, e todos os sidônios, que desceram com os traspassados, envergonhados com o terror causado pelo seu poder; e jazem

30Всі князі півночі й усі сидоняни там. Зійшли вони в підземелля побиті, в неславі, незважаючи на жах, що сіяла міць їхня. Лежать вони необрізані разом із тими, хто поліг від меча. І вкриті вони

incircuncisos com os que foram traspassados à espada e levam a sua vergonha com os que desceram à cova.

31 Faraó os verá e se consolará com toda a sua multidão; sim, o próprio Faraó e todo o seu exército, pelo que jazerá no meio dos traspassados à espada, diz o SENHOR Deus.

32 Porque também eu pus o meu espanto na terra dos viventes; pelo que jazerá, no meio dos incircuncisos, com os traspassados à espada, Faraó e todo o seu povo, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 33

O dever do verdadeiro atalaia

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Filho do homem, fala aos filhos de teu povo e dize-lhes: Quando eu fizer vir a espada sobre a terra, e o povo da terra tomar um homem dos seus limites, e o constituir por seu atalaia;

3 e, vendo ele que a espada vem sobre a terra, tocar a trombeta e avisar o povo;

4 se aquele que ouvir o som da trombeta não se der por avisado, e vier a espada e o abater, o seu sangue será sobre a sua cabeça.

5 Ele ouviu o som da trombeta e não se deu por avisado; o seu sangue será sobre ele; mas o que se dá por avisado salvará a sua vida.

6 Mas, se o atalaia vir que vem a espada e não tocar a trombeta, e não for avisado o povo; se a espada vier e abater uma vida

ганьбою, як і ті, чий шлях веде до ями цвинтарної».

31«Фараон і все його військо втішаться, побачивши всіх тих, хто поліг від меча. — Так проголошує Господь Бог. —

32За те, що сіяв жах на землі живих, фараон і всі його юрмища буде покладено серед необрізаних, із тими, хто поліг від меча». Так проголошує Господь Бог.

Книга Пророка Езекиїла 33

Езекиїл — вартовий

1Слово Господа дійшло до мене:

2«Сину людський, звернись до земляків твоїх і скажи їм: „Коли я заношу меч над якоюсь землею, люди землі цієї обирають одного з мужів своїх й роблять його вартовим своїм.

3Він бачить меч, що занесений проти землі його, й сурмить у сурму, щоб застерегти людей.

4Тоді, якщо хтось чує сурму, але не зважає на застереження, меч падає, забирає життя його, кров його буде на ньому.

5Адже чув він голос сурми, але не зважив на застереження. Кров його буде на ньому самому. Якщо ж зважить на застереження, врятує він себе.

6Але якщо вартовий бачить меч ворожій і не сурмить у сурму, щоб застерегти людей, тоді вороги заберуть увесь народ в полон. Це станеться через їх

dentre eles, este foi abatido na sua iniqüidade, mas o seu sangue demandarei do atalaia.

гріхи, але кров народу буде й на вартовому.

[7] A ti, pois, ó filho do homem, te constituí por atalaia sobre a casa de Israel; tu, pois, ouvirás a palavra da minha boca e lhe darás aviso da minha parte.

[7]Сину людський, я поставив тебе вартовим дому Ізраїльського, тож почуй слово, яке Я звертаю до тебе, й застережи їх.

[8] Se eu disser ao perverso: Ó perverso, certamente, morrerás; e tu não falares, para avisar o perverso do seu caminho, morrerá esse perverso na sua iniqüidade, mas o seu sangue eu o demandarei de ti.

[8]Коли кажу Я нечестивому: „О нечестивий чоловіче, ти неодмінно помреш", — а ти не скажеш нічого, щоб відвернути його з хибного шляху, той нечестивий чоловік помре у своєму гріху, і Я вважатиму тебе відповідальним за кров його.

[9] Mas, se falares ao perverso, para o avisar do seu caminho, para que dele se converta, e ele não se converter do seu caminho, morrerá ele na sua iniqüidade, mas tu livraste a tua alma.

[9]Та якщо ти справді застережеш нечестивого, щоб відвернувся він від хибного шляху, а він цього не зробить, помре він у своєму гріху, а ти врятуєшся"».

Бог не хоче смерті людей

[10] Tu, pois, filho do homem, dize à casa de Israel: Assim falais vós: Visto que as nossas prevaricações e os nossos pecados estão sobre nós, e nós desfalecemos neles, como, pois, viveremos?

[10]Сину людський, скажи дому Ізраїлю: «Ось що вони спитають: „Провини наші та гріхи тяжіють над нами, і через них ми гинемо. Як нам бути?"

[11] Dize-lhes: Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, não tenho prazer na morte do perverso, mas em que o perverso se converta do seu caminho e viva. Convertei-vos, convertei-vos dos vossos maus caminhos; pois por que haveis de morrer, ó casa de Israel?

[11]Скажи їм: „Так само правда, як те, що Я існую, не тішить мене смерть нечестивого, Я радше втішаюсь, коли відвертається він від хибного шляху й живе. Відверніться! Відверніться від лихої поведінки вашої! Навіщо тобі вмирати, о доме Ізраїлю?"

[12] Tu, pois, filho do homem, dize aos filhos do teu povo: A justiça do justo não o livrará no dia da sua transgressão; quanto à perversidade do perverso, não cairá por ela, no dia em que se converter da sua

[12]Отож, сину людський, скажи своїм землякам: „Праведність праведного не врятує його, якщо він стане на путь гріховну, а нечестивість нечестивого не принесе погибель, якщо він відвернеться від гріха. Праведному, якщо він грішить, не жити тільки завдяки колишній праведності своїй.

perversidade; nem o justo pela justiça poderá viver no dia em que pecar.

13 Quando eu disser ao justo que, certamente, viverá, e ele, confiando na sua justiça, praticar iniqüidade, não me virão à memória todas as suas justiças, mas na sua iniqüidade, que pratica, ele morrerá.

14 Quando eu também disser ao perverso: Certamente, morrerás; se ele se converter do seu pecado, e fizer juízo e justiça,

15 e restituir esse perverso o penhor, e pagar o furtado, e andar nos estatutos da vida, e não praticar iniqüidade, certamente, viverá; não morrerá.

16 De todos os seus pecados que cometeu não se fará memória contra ele; juízo e justiça fez; certamente, viverá.

17 Todavia, os filhos do teu povo dizem: Não é reto o caminho do SENHOR; mas o próprio caminho deles é que não é reto.

18 Desviando-se o justo da sua justiça e praticando iniqüidade, morrerá nela.

19 E, convertendo-se o perverso da sua perversidade e fazendo juízo e justiça, por isto mesmo viverá.

20 Todavia, vós dizeis: Não é reto o caminho do SENHOR. Mas eu vos julgarei, cada um segundo os seus caminhos, ó casa de Israel.

O castigo de Israel por causa da sua presunção

21 No ano duodécimo do nosso exílio, aos cinco dias do décimo mês, veio a mim um que tinha escapado de Jerusalém, dizendo: Caiu a cidade.

22 Ora, a mão do SENHOR estivera sobre mim pela tarde, antes que viesse o que

13Якщо скажу Я праведному, що він неодмінно житиме, а він тоді покладеться на праведність свою і почне чинити зло, жоден з його попередніх праведних вчинків не буде згадано йому. Помре він за зло, що вчинив.

14Або Я скажу нечестивому: „Ти неодмінно помреш”. А він тоді відвернеться від гріха й почне жити справедливо й праведно.

15Він віддасть те, що взяв як заставу, поверне вкрадене, дотримуватиметься законів, що дають життя, і не чинить зла ніякого, він не помре.

16Жоден із скоєних ним гріхів йому не згадається. Бо він пішов шляхом справедливості та праведності, він, безумовно, житиме.

17Однак земляки твої кажуть: „Путі Господа несправедливі!” Але ж це їхні путі несправедливі!

18Якщо праведний відвертається від праведності своєї і чинить зло, він помре за це.

19А якщо нечестивий відвертається від нечестивості своєї і чинить те, що є справедливим і правильним, він житиме за те, що робить так.

20А ти, о доме Ізраїлю, кажеш: „Вчинки Господа несправедливі”. Та Я судитиму кожного за його власними вчинками”».

Падіння Єрусалима

21На дванадцятий рік нашого вигнання, у десятий місяць на п’ятий день чоловік, що втік з Єрусалима, прийшов до мене і сказав: «Місто пало!»

22Та ввечері напередодні сила Господа була на мені, й Він розтулив мої уста

tinha escapado; abrira-se-me a boca antes de, pela manhã, vir ter comigo o tal homem; e, uma vez aberta, já não fiquei em silêncio.

перед чоловіком, що прийшов до мене вранці. Тож уста мої розтулилися, і більше не був я німий.

[23] Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[23]Тоді слово Господа дійшло до мене:

[24] Filho do homem, os moradores destes lugares desertos da terra de Israel falam, dizendo: Abraão era um só; no entanto, possuiu esta terra; ora, sendo nós muitos, certamente, esta terra nos foi dada em possessão.

[24]«Сину людський, люди, що живуть у тих руїнах на землі Ізраїльській, говорять: „Аврам був сам один, однак він володів цією землею. Але ж нас багато, тож ця земля належить нам як спадщина".

[25] Dize-lhes, portanto: Assim diz o SENHOR Deus: Comeis a carne com sangue, levantais os olhos para os vossos ídolos e derramais sangue; porventura, haveis de possuir a terra?

[25]Тоді скажи, що Господь Бог говорить їм: „Оскільки їсте ви м'ясо з кров'ю і дивтесь на бовванів своїх, і кров проливаєте, чи ж володіти вам землею?

[26] Vós vos estribais sobre a vossa espada, cometeis abominações, e contamina cada um a mulher do seu próximo; e possuireis a terra?

[26]Ви на свій меч покладаєтеся, чините мерзоту, і кожен з вас ганьбить дружину сусіди свого. Чи ж вам цією землею володіти?"»

[27] Assim lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus: Tão certo como eu vivo, os que estiverem em lugares desertos cairão à espada, e o que estiver em campo aberto, o entregarei às feras, para que o devorem, e os que estiverem em fortalezas e em cavernas morrerão de peste.

[27]Скажи таке їм, що Господь Бог так говорить: «Так само правда, як те, що Я існую, ті, хто в зруйнованих містах лишився, поляжуть від меча. Того, хто в чистім полі, віддам Я звірям диким на поживу, а ті, хто у фортецях і печерах, помруть від чуми.

[28] Tornarei a terra em desolação e espanto, e será humilhado o orgulho do seu poder; os montes de Israel ficarão tão desolados, que ninguém passará por eles.

[28]Зроблю Я землю цю безлюдною пустелею, і гордій силі її настане кінець. Спустошаться гори ізраїльські, що й не пройти ними буде.

[29] Então, saberão que eu sou o SENHOR, quando eu tornar a terra em desolação e

[29]Тоді вони знатимуть, що Я — Господь, коли зроблю Я землю безлюдною пустелею за всю мерзоту, що вони накоїли.

espanto, por todas as abominações que cometeram.

[30] Quanto a ti, ó filho do homem, os filhos do teu povo falam de ti junto aos muros e nas portas das casas; fala um com o outro, cada um a seu irmão, dizendo: Vinde, peço-vos, e ouvi qual é a palavra que procede do SENHOR.

[31] Eles vêm a ti, como o povo costuma vir, e se assentam diante de ti como meu povo, e ouvem as tuas palavras, mas não as põem por obra; pois, com a boca, professam muito amor, mas o coração só ambiciona lucro.

[32] Eis que tu és para eles como quem canta canções de amor, que tem voz suave e tange bem; porque ouvem as tuas palavras, mas não as põem por obra.

[33] Mas, quando vier isto e aí vem, então, saberão que houve no meio deles um profeta.

[30]Що ж до тебе, сину людський, земляки твої балакають про тебе попідтинню та під дверима будинків, кажучи один одному: „Ходімо послухаємо послання від Господа!”

[31]Люди Мої приходять до тебе, як зазвичай, сідають перед тобою і слухають слова твої, але в житті не тримаються їх. На словах проголошують відданість, але в серцях своїх прагнуть неправедної наживи.

[32]Справді, ти для них не більше, як людина, що співає пісні любові чарівним голосом і добре грає на інструменті, бо чують вони слова твої, але не дотримуються їх.

[33]Коли все це сповниться, а це збудеться неодмінно, тоді вони знатимуть, що мешкав серед них пророк».

Ezequiel 34

Profecia contra os pastores infiéis de Israel

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, profetiza contra os pastores de Israel; profetiza e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Ai dos pastores de Israel que se apascentam a si mesmos! Não apascentarão os pastores as ovelhas?

[3] Comeis a gordura, vestis-vos da lã e degolais o cevado; mas não apascentais as ovelhas.

[4] A fraca não fortalecestes, a doente não curastes, a quebrada não ligastes, a

Книга Пророка Езекиїла 34

Пастухи та вівці

[1]Слово Господа дійшло до мене:

[2]«Сину людський, пророкуй проти пастирів Ізраїлю, кажучи їм, що Господь Бог говорить: „Горе пастирям Ізраїля, що дбають тільки про самих себе! Чи не ліпше пастухам піклуватися про отару?

[3]Ви жирно їсте, вдягаєтеся у вовну й забиваєте добірну худобу, але ж ви не дбаєте про отару.

[4]Слабких ви не зміцнюєте, хворих не лікуєте, поранених не перев’язуєте, заблудлих не повертаєте, загублених

desgarrada não tornastes a trazer e a perdida não buscastes; mas dominais sobre elas com rigor e dureza.

не шукаєте. Ви правите ними суворо та жорстоко.

5 Assim, se espalharam, por não haver pastor, e se tornaram pasto para todas as feras do campo.

5Тож і розкидало їх, бо не мали пастуха, а коли було їх розкидано, стали вони поживою для всіх диких звірів.

6 As minhas ovelhas andam desgarradas por todos os montes e por todo elevado outeiro; as minhas ovelhas andam espalhadas por toda a terra, sem haver quem as procure ou quem as busque.

6Вівці мої блукають по всіх горах, по всіх узвишшях. Розкидано стадо по всій землі, і нікому його зібрати”».

7 Portanto, ó pastores, ouvi a palavra do SENHOR:

7Тож почуйте, пастирі, слово Господа:

8 Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, visto que as minhas ovelhas foram entregues à rapina e se tornaram pasto para todas as feras do campo, por não haver pastor, e que os meus pastores não procuram as minhas ovelhas, pois se apascentam a si mesmos e não apascentam as minhas ovelhas, -

9 portanto, ó pastores, ouvi a palavra do SENHOR:

8-9«Так само правда, як те, що Я є, оскільки вівцям моїм бракує пастуха й тому пограбовано їх і стали вони поживою для диких звірів. Так проголошує Господь Бог. Пастухи мої не розшукували заблудлих овець, а дбали радше про себе, ніж про отару мою, через те, пастухи, почуйте слово Господа,

10 Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra os pastores e deles demandarei as minhas ovelhas; porei termo no seu pastoreio, e não se apascentarão mais a si mesmos; livrarei as minhas ovelhas da sua boca, para que já não lhes sirvam de pasto.

10що Господь Бог говорить: „Я проти тих пастухів, тож заберу від них овець Моїх. Я усуну їх від догляду за отарою, тож вони не зможуть більше харчуватись з неї. Я врятую отару Мою від їхніх пащ, і вона більше не буде поживою для них”».

O cuidado do Senhor pelo seu rebanho

11 Porque assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu mesmo procurarei as minhas ovelhas e as buscarei.

Бог сам пастиме Свою отару

11Бо ось що Господь Бог говорить: «Я сам шукатиму вівці Мої й доглядатиму їх.

12 Como o pastor busca o seu rebanho, no dia em que encontra ovelhas dispersas,

12Як пастух доглядає розкидану отару, коли він з нею, так само і Я доглядатиму вівці свої. Я зберу їх з усіх тих місць, де

assim buscarei as minhas ovelhas; livrá-las-ei de todos os lugares para onde foram espalhadas no dia de nuvens e de escuridão.

було їх розкидано днини хмарної і темної.

[13] Tirá-las-ei dos povos, e as congregarei dos diversos países, e as introduzirei na sua terra; apascentá-las-ei nos montes de Israel, junto às correntes e em todos os lugares habitados da terra.

[13]Я виведу їх із-поміж народів і позбираю їх по країнах, і приведу їх у їхню власну землю. Я випасатиму їх на горах ізраїльських, по ущелинах та по всіх поселеннях у цій землі.

[14] Apascentá-las-ei de bons pastos, e nos altos montes de Israel será a sua pastagem; deitar-se-ão ali em boa pastagem e terão pastos bons nos montes de Israel.

[14]Я випасатиму їх на доброму пасовиську, гори ізраїльські будуть їхнім випасом. Вони спочиватимуть на добрих травах, і вони годуватимуться на багатому пасовиську в горах ізраїльських.

[15] Eu mesmo apascentarei as minhas ovelhas e as farei repousar, diz o SENHOR Deus.

[15]Я сам випасатиму вівці Мої, Я дам їм спочити.

[16] A perdida buscarei, a desgarrada tornarei a trazer, a quebrada ligarei e a enferma fortalecerei; mas a gorda e a forte destruirei; apascentá-las-ei com justiça.

[16]Я шукатиму заблудлих і повертатиму втеклих. Я перев'язуватиму поранених і зміцнюватиму слабких, а відгодованих і дужих винищу. Я пастиму отару справедливо. Так проголошує Господь Бог».

[17] Quanto a vós outras, ó ovelhas minhas, assim diz o SENHOR Deus: Eis que julgarei entre ovelhas e ovelhas, entre carneiros e bodes.

[17]Що ж до тебе, отаро Моя, то ось що Господь Бог говорить: «Я судитиму між однією вівцею й другою, між бараном і козлом.

[18] Acaso, não vos basta a boa pastagem? Haveis de pisar aos pés o resto do vosso pasto? E não vos basta o terdes bebido as águas claras? Haveis de turvar o resto com os pés?

[18]Чи не досить того, що пасетеся на доброму пасовиську? Чи треба ще й витоптати траву? Чи не досить того, що п'єте чисту воду? Чи треба ще й замулити її ногами своїми?

[19] Quanto às minhas ovelhas, elas pastam o que haveis pisado com os pés e bebem o que haveis turvado com os pés.

[19]Адже Моїй отарі випадає пастися на тому, що вами витоптано, і пити те, що ви замулили ногами своїми».

[20] Por isso, assim lhes diz o SENHOR Deus: Eis que eu mesmo julgarei entre ovelhas gordas e ovelhas magras.

[20]Тож ось що Господь Бог говорить їм: «Я Сам судитиму між угодованими вівцями й худими.

21 Visto que, com o lado e com o ombro, dais empurrões e, com os chifres, impelis as fracas até as espalhardes fora,	21Ви штовхаєтесь то боком, то плечем, буцаєте рогами всіх слабких овець, доки не повиганяєте їх зі стада.
22 eu livrarei as minhas ovelhas, para que já não sirvam de rapina, e julgarei entre ovelhas e ovelhas.	22Тож Я врятую отару Мою, і вони ніколи більше не будуть здобиччю для диких звірів.
23 Suscitarei para elas um só pastor, e ele as apascentará; o meu servo Davi é que as apascentará; ele lhes servirá de pastor.	23Я наставлю над ними одного пастуха, слугу мого Давида і він випасатиме їх і буде пастирем їхнім.
24 Eu, o SENHOR, lhes serei por Deus, e o meu servo Davi será príncipe no meio delas; eu, o SENHOR, o disse.	24Я, Господь, буду Богом їхнім, а слуга мій Давид буде їхнім князем. Я, Господь, сказав так.
25 Farei com elas aliança de paz e acabarei com as bestas-feras da terra; seguras habitarão no deserto e dormirão nos bosques.	25Я укладу з ними Угоду миру й звільню землю від диких звірів, щоб могли вони безпечно жити в пустелі і спати в лісах.
26 Delas e dos lugares ao redor do meu outeiro, eu farei bênção; farei descer a chuva a seu tempo, serão chuvas de bênçãos.	26Благословлю Я їх і місцину довкола гори Моєї, та посилатиму дощі по порі, і це будуть дощі благословення.
27 As árvores do campo darão o seu fruto, e a terra dará a sua novidade, e estarão seguras na sua terra; e saberão que eu sou o SENHOR, quando eu quebrar as varas do seu jugo e as livrar das mãos dos que as escravizavam.	27Дерева в полі приноситимуть плоди свої, а земля родитиме врожай, люди житимуть у безпеці в землі своїй. І вони знатимуть, що Я Господь, коли поламаю Я запори ярма їхнього і врятую їх із рук тих, хто поневолив їх.
28 Já não servirão de rapina aos gentios, e as feras da terra nunca mais as comerão; e habitarão seguramente, e ninguém haverá que as espante.	28Не грабуватимуть їх більше народи, та вони ніколи не будуть здобиччю для диких звірів. Вони житимуть у безпеці, й ніхто не лякатиме їх.
29 Levantar-lhes-ei plantação memorável, e nunca mais serão consumidas pela fome na terra, nem mais levarão sobre si o opróbrio dos gentios.	29Я дам їм землю, славну своїми врожаями, і ніколи вони більше не будуть жертвами голодомору в цій землі, і ніколи не знатимуть зневаги народів.

[30] Saberão, porém, que eu, o SENHOR, seu Deus, estou com elas e que elas são o meu povo, a casa de Israel, diz o SENHOR Deus.

[31] Vós, pois, ó ovelhas minhas, ovelhas do meu pasto; homens sois, mas eu sou o vosso Deus, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 35

Profecia contra o monte Seir

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, volve o rosto contra o monte Seir e profetiza contra ele.

[3] Dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra ti, ó monte Seir, e estenderei a mão contra ti, e te farei desolação e espanto.

[4] Farei desertas as tuas cidades, e tu serás desolado; e saberás que eu sou o SENHOR.

[5] Pois guardaste inimizade perpétua e abandonaste os filhos de Israel à violência da espada, no tempo da calamidade e do castigo final.

[6] Por isso, diz o SENHOR Deus, tão certo como eu vivo, eu te fiz sangrar, e sangue te perseguirá; visto que não aborreceste o sangue, o sangue te perseguirá.

[7] Farei do monte Seir extrema desolação e eliminarei dele o que por ele passa e o que por ele volta.

[8] Encherei os seus montes dos seus traspassados; nos teus outeiros, nos teus vales e em todas as tuas correntes, cairão os traspassados à espada.

[30]Тоді вони збагнуть, що Я — Господь Бог їхній, що Я з ними і що вони — дім Ізраїлю, народ Мій. Так проголошує Господь Бог.

[31]Ви, вівці мої, отара пасовиська мого, — Мій народ, і Я — Бог ваш!» Так проголошує Господь Бог.

Книга Пророка Езекиїла 35

Пророцтво про Едом

[1]Слово Господа дійшло до мене:

[2]«Сину людський, повернись обличчям до гори Сеїр, пророкуй проти неї.

[3]Скажи їй, що Господь Бог говорить: „Я проти тебе, гора Сеїре, Я підведу руку Свою на тебе і зроблю з тебе безлюдну пустелю.

[4]Перетворю Я міста твої на руїну і спустошу тебе, тоді ти знатимеш, що Я — Господь.

[5]Ти завжди була проти дітей Моїх і віддавала дітей Ізраїлю мечу в лиху годину, в часи найбільших його страждань.

[6]Отож так само правда, як те, що Я є”». Так проголошує Господь Бог: «Я видам тебе на кровопролиття, і смерть переслідуватиме тебе. Оскільки ти ненавидиш кровопролиття, смерть переслідуватиме тебе.

[7]Зроблю Я гору Сеїр безлюдною пустелею і вигублю на ній усіх, хто йтиме до гори, і всіх, хто повертатиметься з неї.

[8]Вкрию Я гори твої мертвими, які від меча полягли, впадуть вони на узвишшя твої і долини твої, і у всі ущелини твої.

[9] Em perpétuas desolações, te porei, e as tuas cidades jamais serão habitadas; assim sabereis que eu sou o SENHOR.

[10] Visto que dizes: Os dois povos e as duas terras serão meus, e os possuirei, ainda que o SENHOR se achava ali,

[11] por isso, tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, procederei segundo a tua ira e segundo a tua inveja, com que, no teu ódio, os trataste; e serei conhecido deles, quando te julgar.

[12] Saberás que eu, o SENHOR, ouvi todas as blasfêmias que proferiste contra os montes de Israel, dizendo: Já estão desolados, a nós nos são entregues por pasto.

[13] Vós vos engrandecestes contra mim com a vossa boca e multiplicastes as vossas palavras contra mim; eu o ouvi.

[14] Assim diz o SENHOR Deus: Ao alegrar-se toda a terra, eu te reduzirei à desolação.

[15] Como te alegraste com a sorte da casa de Israel, porque foi desolada, assim também farei a ti; desolado serás, ó monte Seir e todo o Edom, sim, todo; e saberão que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 36

Profecia aos montes de Israel

[1] Tu, ó filho do homem, profetiza aos montes de Israel e dize: Montes de Israel, ouvi a palavra do SENHOR.

[2] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que diz o inimigo contra vós outros: Bem feito!, e também: Os eternos lugares altos são nossa herança,

[9]Зроблю я тебе безлюдною назавжди, міста твої не будуть більше заселені. Тоді ти знатимеш, що Я — Господь.

[10]Ти кажеш: „Я буду володіти цими двома народами: Ізраїлем та Юдеєю”. Та Я, Господь, із ними був.

[11]Через те так само правда, як те, що Я є, Я поведуся з тобою відповідно до гніву твого та ревнощів твоїх, що виявив ти в ненависті своїй до них, і Мій народ упізнає Мене, коли Я судитиму тебе.

[12]Тоді ти знатимеш, що Я, Господь, чув усі зневажливі слова, сказані тобою проти гір ізраїльських. Ти казав: „Вони лежать спустошені, їх віддано нам на здобич”.

[13]Ваші уста вимовляли багато зухвалих слів проти Мене і Я те чув».

[14]Ось що Господь Бог говорить: «Вся земля зрадіє, коли Я зроблю тебе пустелею.

[15]За те, що раділа ти, коли спадщина дому Ізраїлю стала пустелею, ось як Я поведуся з тобою: ти будеш пустелею, о гора Сеїре, ти і весь Едом. Тоді ти знатимеш, що Я — Господь».

Книга Пророка Езекиїла 36

Пророцтво про гори ізраїльські

[1]Сину людський, пророкуй про гори ізраїльські і скажи їм, щоб вони почули слова Господа.

[2]Ось що Господь Бог говорить: «Ворог сказав про тебе: „Ура! Стародавні висоти стали нашим володінням”.

[3] portanto, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Visto que vos assolaram e procuraram abocar-vos de todos os lados, para que fôsseis possessão do resto das nações e andais em lábios paroleiros e na infâmia do povo,

[3]Через те пророкуй і скажи, що Господь Бог говорить: „Вони спустошували й переслідували тебе з усіх боків, так що став ти належати всім, про тебе лихословили й пліткували злі люди".

[4] portanto, ouvi, ó montes de Israel, a palavra do SENHOR Deus: Assim diz o SENHOR Deus aos montes e aos outeiros, às correntes e aos vales, aos lugares desertos e desolados e às cidades desamparadas, que se tornaram rapina e escárnio para o resto das nações circunvizinhas.

[4]За це, о гори Ізраїлю, почуйте слово Господа Бога. Ось що Господь Бог говорить горам і узвишшям, ущелинам і долинам, безлюдним руїнам і спустошеним містам, пограбованим і висміяним рештою народів, що живуть довкола них.

[5] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Certamente, no fogo do meu zelo, falei contra o resto das nações e contra todo o Edom. Eles se apropriaram da minha terra, com alegria de todo o coração e com menosprezo de alma, para despovoá-la e saqueá-la.

[5]Ось що Господь Бог говорить: „У вогні Моїх ревнощів Я підніс голос проти решти народів і проти Едому, бо зі злою втіхою в серцях зробили вони землю Мою своїм володінням, щоб грабувати й плюндрувати її"».

[6] Portanto, profetiza sobre a terra de Israel e dize aos montes e aos outeiros, às correntes e aos vales: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que falei no meu zelo e no meu furor, porque levastes sobre vós o opróbrio das nações.

[6]Тож пророкуй щодо землі Ізраїлю і скажи горам і пагорбам, ущелинам і долинам, що Господь Бог говорить: «Я промовляю в ревнивій люті через те, що зазнали ви наругу від народів.

[7] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Levantando eu a mão, jurei que as nações que estão ao redor de vós levem o seu opróbrio sobre si mesmas.

[7]Через те ось що Господь Бог говорить: „Присягаюся з піднятою рукою, що навколишні народи теж зазнають наруги.

[8] Mas vós, ó montes de Israel, vós produzireis os vossos ramos e dareis o vosso fruto para o meu povo de Israel, o qual está prestes a vir.

[8]А ви, гори Ізраїлю, дасте нове гілля та плоди моєму народу ізраїльському, бо вже скоро повернеться він додому.

[9] Porque eis que eu estou convosco; voltar-me-ei para vós outros, e sereis lavrados e semeados.

[10] Multiplicarei homens sobre vós, a toda a casa de Israel, sim, toda; as cidades serão habitadas, e os lugares devastados serão edificados.

[11] Multiplicarei homens e animais sobre vós; eles se multiplicarão e serão fecundos; fá-los-ei habitar-vos como dantes e vos tratarei melhor do que outrora; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[12] Farei andar sobre vós homens, o meu povo de Israel; eles vos possuirão, e sereis a sua herança e jamais os desfilhareis.

[13] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que te dizem: Tu és terra que devora os homens e és terra que desfilha o seu povo,

[14] por isso, tu não devorarás mais os homens, nem desfilharás mais o teu povo, diz o SENHOR Deus.

[15] Não te permitirei jamais que ouças a ignomínia dos gentios; não mais levarás sobre ti o opróbrio dos povos, nem mais farás tropeçar o teu povo, diz o SENHOR Deus.

A restauração de Israel

[16] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[17] Filho do homem, quando os da casa de Israel habitavam na sua terra, eles a contaminaram com os seus caminhos e as suas ações; como a imundícia de uma mulher em sua menstruação, tal era o seu caminho perante mim.

[9]Я турбуюся про вас, Я дивлюсь на вас; люди Мої оратимуть вас і засіватимуть.

[10]Я примножу людей у вас, весь дім Ізраїлю житиме тут. Міста будуть заселені, а руїни відбудовані.

[11]Я збільшу кількість людей та тварин у вас, і будуть вони плодитися й множитися. Я оселю людей у вас, як колись, і дам вам процвітання ти більше, ніж раніше. Тоді ви знатимете, що Я Господь.

[12]Так, Я приведу до вас Мій народ ізраїльський. Вони володітимуть вами і будете ви спадщиною їхньою; ніколи більше ви не позбудетеся дітей їхніх”».

[13]Ось що Господь Бог говорить: «Оскільки вам кажуть, що ви пожираєте людей і позбавляєте народ свій дітей його,

[14]то ви більше не пожиратимете людей, не зробите народ свій бездітним. Так проголошує Господь Бог.

[15]Більше не змушуватиму Я вас слухати кепкування народів, більше не зазнаватимете ви наруги від них, більше не дам упасти народу вашому». Так проголошує Господь Бог.

Господь захистить Своє добре ім’я

[16]Слово Господа дійшло до мене:

[17]«Сину людський, коли народ Ізраїлю жив на своїй власній землі, ганьбив він її звичаями та вчинками своїми. Звичаї їхні подібні були до щомісячної жіночої нечистоти в очах Моїх.

[18] Derramei, pois, o meu furor sobre eles, por causa do sangue que derramaram sobre a terra e por causa dos seus ídolos com que a contaminaram.

[18]Тож Я вилив лють Свою на них за те, що вони кров пролили в цій землі, що осквернили її бовванами своїми.

[19] Espalhei-os entre as nações, e foram derramados pelas terras; segundo os seus caminhos e segundo os seus feitos, eu os julguei.

[19]Я розкидав їх поміж народами і розвіяв по країнах. Я судив їх за звичаї їхні та вчинки.

[20] Em chegando às nações para onde foram, profanaram o meu santo nome, pois deles se dizia: São estes o povo do SENHOR, porém tiveram de sair da terra dele.

[20]І хоч куди б пішли вони поміж народами, неславили вони Моє ім'я святе, бо про них сказано: „Що то за Господь, що навіть Його народ залишив землю Божу?"

[21] Mas tive compaixão do meu santo nome, que a casa de Israel profanou entre as nações para onde foi.

[21]Я захищу Своє ім'я святе, яке дім Ізраїлю знеславлює поміж народами, де живе.

[22] Dize, portanto, à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Não é por amor de vós que eu faço isto, ó casa de Israel, mas pelo meu santo nome, que profanastes entre as nações para onde fostes.

[22]Тож скажи дому Ізраїлю, що Господь Бог говорить: „Не заради тебе, о доме Ізраїлю, намірився Я все це зробити, а заради Свого Імені святого, яке ганьбив ти поміж народами, до яких пішов.

[23] Vindicarei a santidade do meu grande nome, que foi profanado entre as nações, o qual profanastes no meio delas; as nações saberão que eu sou o SENHOR, diz o SENHOR Deus, quando eu vindicar a minha santidade perante elas.

[23]Я виявлю святість Мого імені великого, що його ви зганьбили поміж народами, імені, що його ви знеславлювали поміж ними. Тоді народи знатимуть, що Я — Господь, коли через вас явлю Себе святим в очах їхніх"». Так проголошує Всевишній Бог:

[24] Tomar-vos-ei de entre as nações, e vos congregarei de todos os países, e vos trarei para a vossa terra.

[24]«Я заберу Я вас з-поміж народів, Я позбираю вас із усіх країн і приведу назад у вашу власну землю.

[25] Então, aspergirei água pura sobre vós, e ficareis purificados; de todas as vossas imundícias e de todos os vossos ídolos vos purificarei.

[25]Я скроплю вас чистою водою, і будете ви чисті. Я очищу вас від усього вашого бруду і від усіх бовванів ваших.

[26] Dar-vos-ei coração novo e porei dentro de vós espírito novo; tirarei de vós o coração de pedra e vos darei coração de carne.

[26]Я вкладу в вас новий розум і дам вам новий дух. Я заберу геть ваше кам'яне серце і дам вам серце з плоті.

[27] Porei dentro de vós o meu Espírito e farei que andeis nos meus estatutos, guardeis os meus juízos e os observeis.

[27]Я вкладу Мій Дух у вас, навчу вас сумлінно дотримуватися законів й настанов Моїх.

[28] Habitareis na terra que eu dei a vossos pais; vós sereis o meu povo, e eu serei o vosso Deus.

[28]Ви житимете на землі, яку Я дав пращурам вашим, і ви будете народом Моїм, а Я буду Богом вашим.

[29] Livrar-vos-ei de todas as vossas imundícias; farei vir o trigo, e o multiplicarei, e não trarei fome sobre vós.

[29]Я врятую вас від усієї нечистоти вашої, Я пошлю вам багатий врожай, і не дам напасти на вас голодомору.

[30] Multiplicarei o fruto das árvores e a novidade do campo, para que jamais recebais o opróbrio da fome entre as nações.

[30]Я збільшу плоди на деревах і врожай на полях, щоб ви більше не зазнавали наруги поміж народами через голодомор.

[31] Então, vos lembrareis dos vossos maus caminhos e dos vossos feitos que não foram bons; tereis nojo de vós mesmos por causa das vossas iniqüidades e das vossas abominações.

[31]Тоді згадаєте ви свої лихі звичаї та нечестиві вчинки й гидуватимете самі собою за гріхи й мерзенні звички ваші.

[32] Não é por amor de vós, fique bem entendido, que eu faço isto, diz o SENHOR Deus. Envergonhai-vos e confundi-vos por causa dos vossos caminhos, ó casa de Israel.

[32]Я хочу, щоб знали ви, що Я роблю це не заради вас, а заради імені Мого, Неслава та ганьба вам за поведінку вашу, о доме Ізраїлю». Так проголошує Господь Бог.

[33] Assim diz o SENHOR Deus: No dia em que eu vos purificar de todas as vossas iniqüidades, então, farei que sejam habitadas as cidades e sejam edificados os lugares desertos.

[33]Ось що Господь Бог говорить: «У той день, коли очищу Я вас від усіх гріхів ваших, Я поновлю міста ваші, руїни ваші відбудовані будуть.

[34] Lavrar-se-á a terra deserta, em vez de estar desolada aos olhos de todos os que passam.

[34]Люди оброблятимуть сплюндровану землю, та не лежатиме вона спустошена перед очима всіх, хто проходить нею.

[35] Dir-se-á: Esta terra desolada ficou como o jardim do Éden; as cidades desertas, desoladas e em ruínas estão fortificadas e habitadas.

[36] Então, as nações que tiverem restado ao redor de vós saberão que eu, o SENHOR, reedifiquei as cidades destruídas e replantei o que estava abandonado. Eu, o SENHOR, o disse e o farei.

[37] Assim diz o SENHOR Deus: Ainda nisto permitirei que seja eu solicitado pela casa de Israel: que lhe multiplique eu os homens como um rebanho.

[38] Como um rebanho de santos, o rebanho de Jerusalém nas suas festas fixas, assim as cidades desertas se encherão de rebanhos de homens; e saberão que eu sou o SENHOR.

[35]Вони скажуть: „Земля ця, що лежала занедбана, стала мов сад Едема. Міста, що лежали в руїнах, спустошені й зруйновані, зміцніли й заселилися”.

[36]Тоді народи, що лишилися довкола вас, знатимуть, що Я, Господь, відбудував зруйноване і засадив спустошене. Я, Господь, так сказав, і я зроблю це».

[37]Ось що Господь Бог говорить: «Іще раз Я зважу на благання дому Ізраїлю й зроблю це для них: Я зроблю народ його таким численним, як вівці.

[38]Таким численним, як отари для пожертв в Єрусалимі під час призначених свят. Тож зруйновані міста й руїни знову будуть заповнені отарами людей. Тоді вони знатимуть, що Я — Господь».

Ezequiel 37

A visão de um vale de ossos secos

[1] Veio sobre mim a mão do SENHOR; ele me levou pelo Espírito do SENHOR e me deixou no meio de um vale que estava cheio de ossos,

[2] e me fez andar ao redor deles; eram mui numerosos na superfície do vale e estavam sequíssimos.

[3] Então, me perguntou: Filho do homem, acaso, poderão reviver estes ossos? Respondi: SENHOR Deus, tu o sabes.

[4] Disse-me ele: Profetiza a estes ossos e dize-lhes: Ossos secos, ouvi a palavra do SENHOR.

Книга Пророка Езекиїла 37

Ведіння сухих кісток

[1]Сила Господа зійшла на мене, Дух Господній вивів мене й поставив серед долини; вона була повна кісток.

[2]Він водив мене туди й сюди між ними, і побачив я силу силенну кісток по долині, і всі вони були вже пересохлі.

[3]Він спитав мене: «Сину людський, чи можуть ці кістки жити?» Я відповів: «О Господи Боже, тільки Ти знаєш».

[4]Тоді Він сказав мені: «Пророкуй цим кісткам і скажи їм: „Кістки сухі, почуйте слово Господа!”

[5] Assim diz o SENHOR Deus a estes ossos: Eis que farei entrar o espírito em vós, e vivereis.

[5]Ось що Господь Бог говорить цим кісткам: „Я зроблю так, щоб дух увійшов у вас і ви ожили.

[6] Porei tendões sobre vós, farei crescer carne sobre vós, sobre vós estenderei pele e porei em vós o espírito, e vivereis. E sabereis que eu sou o SENHOR.

[6]Я прикріплю сухожилля до вас і примушу плоть лягти на вас і вкрию вас шкірою; Я вдихну життя в вас, і ви оживете. Тоді ви знатимете, що Я Господь”».

[7] Então, profetizei segundo me fora ordenado; enquanto eu profetizava, houve um ruído, um barulho de ossos que batiam contra ossos e se ajuntavam, cada osso ao seu osso.

[7]Тож я пророкував, як мені було наказано. І поки я пророкував, був шум, якесь деренчання, і кістки складалися кістка до кістки.

[8] Olhei, e eis que havia tendões sobre eles, e cresceram as carnes, e se estendeu a pele sobre eles; mas não havia neles o espírito.

[8]Я глянув, а на них з’явилися сухожилля та плоть, і шкіра вкрила їх, але духу в них не було.

[9] Então, ele me disse: Profetiza ao espírito, profetiza, ó filho do homem, e dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Vem dos quatro ventos, ó espírito, e assopra sobre estes mortos, para que vivam.

[9]Тоді Господь Всемогутній сказав мені: «Пророкуй вітру, сину людський, і скажи йому, що Господь Бог говорить: „Прийди з чотирьох вітрів, о вітре, й дихни на цих побитих, щоб ожили вони”.

[10] Profetizei como ele me ordenara, e o espírito entrou neles, e viveram e se puseram em pé, um exército sobremodo numeroso.

[10]Тож я пророкував, як Він наказав мені, й дух ввійшов у них, тож вони ожили й підвелися на ноги. Їх було величезне військо».

[11] Então, me disse: Filho do homem, estes ossos são toda a casa de Israel. Eis que dizem: Os nossos ossos se secaram, e pereceu a nossa esperança; estamos de todo exterminados.

[11]Тоді Він сказав мені: «Сину людський, ці кістки — весь дім Ізраїлю. Вони кажуть: „Життєва сила полишила нас, надія залишила нас, нас вигублено”.

[12] Portanto, profetiza e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que abrirei a vossa sepultura, e vos farei sair dela, ó povo meu, e vos trarei à terra de Israel.

[12]Тож пророкуй і скажи їм, що Господь Бог говорить: „О народе Мій, ось Я відкрию могили твої і виведу тебе з них. Я поверну тебе в землю Ізраїлю.

[13] Sabereis que eu sou o SENHOR, quando eu abrir a vossa sepultura e vos fizer sair dela, ó povo meu.

[14] Porei em vós o meu Espírito, e vivereis, e vos estabelecerei na vossa própria terra. Então, sabereis que eu, o SENHOR, disse isto e o fiz, diz o SENHOR.

Reunião de Judá e Israel

[15] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[16] Tu, pois, ó filho do homem, toma um pedaço de madeira e escreve nele: Para Judá e para os filhos de Israel, seus companheiros; depois, toma outro pedaço de madeira e escreve nele: Para José, pedaço de madeira de Efraim, e para toda a casa de Israel, seus companheiros.

[17] Ajunta-os um ao outro, faze deles um só pedaço, para que se tornem apenas um na tua mão.

[18] Quando te falarem os filhos do teu povo, dizendo: Não nos revelarás o que significam estas coisas?

[19] Tu lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que tomarei o pedaço de madeira de José, que esteve na mão de Efraim, e das tribos de Israel, suas companheiras, e o ajuntarei ao pedaço de Judá, e farei deles um só pedaço, e se tornarão apenas um na minha mão.

[20] Os pedaços de madeira em que houveres escrito estarão na tua mão, perante eles.

[21] Dize-lhes, pois: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu tomarei os filhos de Israel de entre as nações para onde eles foram, e

[13]Тоді ти, народе Мій, знатимеш, що Я — Господь, коли Я відкрию могили твої й виведу тебе з них.

[14]Я вдихну Дух Мій у тебе, й ти житимеш. Я поселю тебе на твоїй власній землі. Тоді ти знатимеш, що Я, Господь, так сказав, і зробив це"». Так проголошує Господь Бог.

Об'єднання Ізраїлю та Юдеї

[15]Слово Господа дійшло до мене:

[16]«Сину людський, візьми дерев'яну палицю й напиши на ній: „Належить Юді та його друзям, народу Ізраїлю". Тоді візьми ще одну дерев'яну палицю й напиши на ній: „Палиця Ефраїма, що належить Йосипові та його друзям, усьому народу ізраїльському".

[17]З'єднай їх в одну палицю, щоб вони стали єдиним в руці твоїй.

[18]Земляки спитають тебе, що це означає?

[19]Скажи їм, що Господь Бог говорить: „Візьму я палицю Йосипа, яка у руці Ефраїма, та всіх його друзів: всі коліна ізраїльські — і з'єднаю її з палицею Юди, роблячи з них єдину дерев'яну палицю, і вони стануть єдиним в руці моїй".

[20]Тримай перед ними палиці, на яких ти писав.

[21]Скажи їм, що Господь Бог говорить: „Я заберу ізраїльтян від народів, між якими вони зараз і поверну їх до власної землі.

os congregarei de todas as partes, e os levarei para a sua própria terra.

22 Farei deles uma só nação na terra, nos montes de Israel, e um só rei será rei de todos eles. Nunca mais serão duas nações; nunca mais para o futuro se dividirão em dois reinos.

23 Nunca mais se contaminarão com os seus ídolos, nem com as suas abominações, nem com qualquer das suas transgressões; livrá-los-ei de todas as suas apostasias em que pecaram e os purificarei. Assim, eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

24 O meu servo Davi reinará sobre eles; todos eles terão um só pastor, andarão nos meus juízos, guardarão os meus estatutos e os observarão.

25 Habitarão na terra que dei a meu servo Jacó, na qual vossos pais habitaram; habitarão nela, eles e seus filhos e os filhos de seus filhos, para sempre; e Davi, meu servo, será seu príncipe eternamente.

26 Farei com eles aliança de paz; será aliança perpétua. Estabelecê-los-ei, e os multiplicarei, e porei o meu santuário no meio deles, para sempre.

27 O meu tabernáculo estará com eles; eu serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

28 As nações saberão que eu sou o SENHOR que santifico a Israel, quando o meu santuário estiver para sempre no meio deles.

22Я зроблю їх одним народом у цій землі, на горах ізраїльських. Над ними всіма буде один цар, і ніколи більше не будуть вони двома народами, не будуть розділені на два царства.

23Більше вони не поганитимуть себе бовванами своїми і гидотними подобами, ані будь-якими з їхніх злочинів, бо Я врятую їх від усіх їхніх гріхів; Я очищу їх. Вони будуть народом Моїм, а Я буду Богом їхнім.

24Слуга мій Давид буде царем над ними, і всі вони матимуть одного пастиря. Вони дотримуватимуться законів Моїх і ревно йтимуть за настановами Моїми.

25Вони житимуть на землі, яку дав Я слузі Моєму Якову, на тій землі, де батьки їхні жили. Вони й діти їхні, і діти дітей їхніх житимуть там повік, і Давид, слуга Мій, буде царем їхнім повіки.

26Я укладу з ними Угоду миру, й це буде віковічний союз. Я домовлюсь і примножу число їх, і поставлю святиню Мою серед них назавжди.

27Святий намет Мій буде з ними, Я буду Бог їхній, а вони — народ Мій.

28Тоді народи знатимуть, що Я, Господь, зробив Ізраїль святим, коли храм Мій збудований буде на землі їхній”».

Ezequiel 38

Profecia contra Gogue

Книга Пророка Езекиїла 38

Пророцтва проти Ґоґа

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[1]Слово Господа дійшло до мене:

[2] Filho do homem, volve o rosto contra Gogue, da terra de Magogue, príncipe de Rôs, de Meseque e Tubal; profetiza contra ele

[2]«Сину людський, повернись обличчям проти Ґоґа, в землі Маґоґа, верховного правителя Мешеха й Тувалу, пророкуй проти них.

[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu sou contra ti, ó Gogue, príncipe de Rôs, de Meseque e Tubal.

[3]І скажи їм, що Господь Бог говорить: „Я проти тебе, Ґоґе, верховний князь Мешеха й Тувалу.

[4] Far-te-ei que te volvas, porei anzóis no teu queixo e te levarei a ti e todo o teu exército, cavalos e cavaleiros, todos vestidos de armamento completo, grande multidão, com pavês e escudo, empunhando todos a espada;

[4]Я схоплю тебе й виведу разом із усім твоїм військом. Я зажену гаки в губи твої й виведу тебе разом із твоїми кіньми і вершниками у повному озброєні, з великим юрмищем, озброєним мечами, великими й малими щитами.

[5] persas e etíopes e Pute com eles, todos com escudo e capacete;

[5]Воїни Персії, Ефіопії та Путу будуть із ними також, усі зі щитами й у шоломах.

[6] Gômer e todas as suas tropas; a casa de Togarma, do lado do Norte, e todas as suas tropas, muitos povos contigo.

[6]І буде з ними Ґомер з усім своїм військом і Тоґарма з далекої півночі з усім своїм військом — багато народів буде з тобою.

[7] Prepara-te, sim, dispõe-te, tu e toda a multidão do teu povo que se reuniu a ti, e serve-lhe de guarda.

[7]Будь напоготові разом з усіма ватагами, що пристали до тебе, будь їм охоронцем.

[8] Depois de muitos dias, serás visitado; no fim dos anos, virás à terra que se recuperou da espada, ao povo que se congregou dentre muitos povos sobre os montes de Israel, que sempre estavam desolados; este povo foi tirado de entre os povos, e todos eles habitarão seguramente.

[8]Через багато днів тебе покличуть до зброї. В останні роки захопиш країну, що оговталася від війни, народ якої було зібрано з багатьох народів до гір ізраїльських, що довго були спустошені. Їх привели з-поміж народів і зараз усі вони живуть безпечно.

[9] Então, subirás, virás como tempestade, far-te-ás como nuvem que cobre a terra, tu, e todas as tuas tropas, e muitos povos contigo.

[9]Ти і всі війська твої, і багато народів разом з тобою встанете, насунетесь, мов буря, мов та хмара, що вкриває землю”».

[10] Assim diz o SENHOR Deus: Naquele dia, terás imaginações no teu coração e conceberás mau desígnio;

[11] e dirás: Subirei contra a terra das aldeias sem muros, virei contra os que estão em repouso, que vivem seguros, que habitam, todos, sem muros e não têm ferrolhos nem portas;

[12] isso a fim de tomares o despojo, arrebatares a presa e levantares a mão contra as terras desertas que se acham habitadas e contra o povo que se congregou dentre as nações, o qual tem gado e bens e habita no meio da terra.

[13] Sabá e Dedã, e os mercadores de Társis, e todos os seus governadores rapaces te dirão: Vens tu para tomar o despojo? Ajuntaste o teu bando para arrebatar a presa, para levar a prata e o ouro, para tomar o gado e as possessões, para saquear grandes despojos?

Gogue invadirá Israel

[14] Portanto, ó filho do homem, profetiza e dize a Gogue: Assim diz o SENHOR Deus: Acaso, naquele dia, quando o meu povo de Israel habitar seguro, não o saberás tu?

[15] Virás, pois, do teu lugar, dos lados do Norte, tu e muitos povos contigo, montados todos a cavalo, grande multidão e poderoso exército;

[16] e subirás contra o meu povo de Israel, como nuvem, para cobrir a terra. Nos últimos dias, hei de trazer-te contra a minha terra, para que as nações me conheçam a mim, quando eu tiver

[10]Ось що Господь Бог говорить: «Того дня спаде тобі на думку лихий план.

[11]Ти скажеш: „Я вторгнуся в країну неукріплених мурами поселень. Я нападу на мирних людей, які нічого не підозрюють, адже гадають вони, що живуть в безпеці: без мурів, без брам, без засувів.

[12]Я розіб’ю тих людей і заберу здобич, я підведу руку на заселені знову руїни і людей, зібраних з-поміж народів, багатих худобою і крамом, що живуть у центрі землі”».

[13]Шеба, Дедан, купці Таршиша й усі міста, з якими вони торгують, запитають тебе: «Чи прийшов ти, щоб грабувати? Чи зібрав ти війська свої, щоб забрати й вивезти срібло, золото, худобу, крам й захопити здобич велику?»

[14]Отож, сину людський, пророкуй і скажи Ґоґу, що Господь Бог говорить: «Того дня, як народ Мій ізраїльський житиме безпечно, знатимеш ти про те?

[15]Ти прийдеш зі свого краю на далекій півночі, ти й багато народів з тобою, усі вони верхи на конях — юрмисько величезне, військо могутнє.

[16]Ти насунеш на народу Мій ізраїльський, мов хмара, що закриває землю. Настане час, Ґоґе, Я приведу тебе проти землі Моєї, щоб народи познали мене, як через тебе явлюсь Я святий перед очі їхні».

vindicado a minha santidade em ti, ó Gogue, perante elas.

17 Assim diz o SENHOR Deus: Não és tu aquele de quem eu disse nos dias antigos, por intermédio dos meus servos, os profetas de Israel, os quais, então, profetizaram, durante anos, que te faria vir contra eles?

18 Naquele dia, quando vier Gogue contra a terra de Israel, diz o SENHOR Deus, a minha indignação será mui grande.

19 Pois, no meu zelo, no brasume do meu furor, disse que, naquele dia, será fortemente sacudida a terra de Israel,

20 de tal sorte que os peixes do mar, e as aves do céu, e os animais do campo, e todos os répteis que se arrastam sobre a terra, e todos os homens que estão sobre a face da terra tremerão diante da minha presença; os montes serão deitados abaixo, os precipícios se desfarão, e todos os muros desabarão por terra.

21 Chamarei contra Gogue a espada em todos os meus montes, diz o SENHOR Deus; a espada de cada um se voltará contra o seu próximo.

22 Contenderei com ele por meio da peste e do sangue; chuva inundante, grandes pedras de saraiva, fogo e enxofre farei cair sobre ele, sobre as suas tropas e sobre os muitos povos que estiverem com ele.

23 Assim, eu me engrandecerei, vindicarei a minha santidade e me darei a conhecer aos olhos de muitas nações; e saberão que eu sou o SENHOR.

17Ось що Господь Бог говорить: «У ті часи люди пригадають, що Я говорив про тебе через слуг своїх пророків: „Я приведу тебе для битви проти них”».

18«Ось що станеться того дня: коли Ґоґ нападе на землю Ізраїльську, проллється Мій палкий гнів, — проголошує Господь Бог. —

19У запалі Своєму, в палаючий люті обіцяю, що буде тоді землетрус великий у землі Ізраїльській.

20Риби морські, птахи небесні, звірі польові, кожна істота, що рухається по землі, і всі люди на землі затремтять від жаху у присутності Моїй. Перевернуться гори, розваляться кручі і стіни всі на землю впадуть».

21«В горах ізраїльських Я наведу жах на Ґоґа, — проголошує Господь Бог. — Меч кожного його воїна обернеться на брата його.

22Я покараю його чумою та кров’ю, Я проллю зливу, кам’яний град, палаючу сірку на нього й на військо його, і на багато народів із ним.

23І так покажу Я велич Свою і святість Свою і зроблю Себе знаним в очах багатьох народів. Тоді вони знатимуть, що Я — Господь».

Ezequiel 39

A queda de Gogue

1 Tu, pois, ó filho do homem, profetiza ainda contra Gogue e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu sou contra ti, ó Gogue, príncipe de Rôs, de Meseque e Tubal.

2 Far-te-ei que te volvas e te conduzirei, far-te-ei subir dos lados do Norte e te trarei aos montes de Israel.

3 Tirarei o teu arco da tua mão esquerda e farei cair as tuas flechas da tua mão direita.

4 Nos montes de Israel, cairás, tu, e todas as tuas tropas, e os povos que estão contigo; a toda espécie de aves de rapina e aos animais do campo eu te darei, para que te devorem.

5 Cairás em campo aberto, porque eu falei, diz o SENHOR Deus.

6 Meterei fogo em Magogue e nos que habitam seguros nas terras do mar; e saberão que eu sou o SENHOR.

7 Farei conhecido o meu santo nome no meio do meu povo de Israel e nunca mais deixarei profanar o meu santo nome; e as nações saberão que eu sou o SENHOR, o Santo em Israel.

8 Eis que vem e se cumprirá, diz o SENHOR Deus; este é o dia de que tenho falado.

9 Os habitantes das cidades de Israel sairão e queimarão, de todo, as armas, os escudos, os paveses, os arcos, as flechas,

Книга Пророка Езекиїла 39

Смерть Ґоґа та його війська

1Сину людський, пророкуй проти Ґоґа і скажи йому, що Господь Бог говорить: «Я проти тебе, Ґоґе, верховний князю Мешеха та Тувала.

2Я схоплю й поверну тебе з далекої півночі й пошлю воювати проти гір Ізраїлю.

3Тоді я виб'ю лук із лівої руки твоєї і примушу стріли випасти з правої руки.

4Впадеш ти на горах ізраїльських, ти й усі війська твої, і народи, що з тобою. Я віддам тебе на поживу птахам-стерв'ятникам та диким звірям.

5Тобі не ввійти у місто, впадеш ти в чистому полі. Так Я сказав!» Так проголошує Господь Бог.

6Господь говорить: «Я нашлю вогонь на Маґоґа й тих, хто безпечно мешкає на узбережжі, і вони знатимуть, що Я Господь.

7Я зроблю знаним ім'я Моє святе серед Мого народу ізраїльського. Не дам я більше неславити ім'я Моє святе, і народи знатимуть, що Я — Господь, святий в Ізраїлі.

8Цей час не за горами! Це неодмінно станеться. Це той день, про який Я кажу». Так проголошує Господь Бог.

9«Тоді ті, хто живе в містах Ізраїлю, вийдуть і пустять зброю на дрова і спалять її: малі й великі щити, луки і стріли, булави і списи. Сім років спалюватимуть вони її.

os bastões de mão e as lanças; farão fogo com tudo isto por sete anos.

10 Não trarão lenha do campo, nem a cortarão dos bosques, mas com as armas acenderão fogo; saquearão aos que os saquearam e despojarão aos que os despojaram, diz o SENHOR Deus.

10Не треба буде їм збирати дрова в полях, чи рубати їх у лісах, через те що вони використовуватимуть зброю як паливо. І грабуватимуть вони тих, хто грабував їх, і обдиратимуть тих, хто їх обдирав», — проголошує Господь Бог.

O sepultamento das hordas de Gogue

11 Naquele dia, darei ali a Gogue um lugar de sepultura em Israel, o vale dos Viajantes, ao oriente do mar; espantar-se-ão os que por ele passarem. Nele, sepultarão a Gogue e a todas as suas forças e lhe chamarão o vale das Forças de Gogue.

11«У той день надам я Ґоґу місце поховання в Ізраїлі у долині Мандрівників на схід до моря. Воно перекриє дорогу подорожнім, оскільки Ґоґ і всі його юрмища буде там поховано, тож називатимуть її долиною Юрмищ Ґоґових.

12 Durante sete meses, estará a casa de Israel a sepultá-los, para limpar a terra.

12Сім місяців дім Ізраїля ховатиме їх, щоб землю очистити.

13 Sim, todo o povo da terra os sepultará; ser-lhes-á memorável o dia em que eu for glorificado, diz o SENHOR Deus.

13Усі люди краю ховатимуть їх, і в цей день прославляться вони, у день, коли Я здобуду Свою шану», — проголошує Господь Бог.

14 Serão separados homens que, sem cessar, percorrerão a terra para sepultar os que entre os transeuntes tenham ficado nela, para a limpar; depois de sete meses, iniciarão a busca.

14Господь говорить: «Робітникам завжди буде робота: очищати землю й ховати померлих, які ще лишатимуться на поверхні. Сім місяців вони ходитимуть по землі.

15 Ao percorrerem eles a terra, a qual atravessarão, em vendo algum deles o osso de algum homem, porá ao lado um sinal, até que os enterradores o sepultem no vale das Forças de Gogue.

15Коли вони йтимуть краєм, і хтось із них побачить людську кістку, то поставить при ній знак, щоб могильники поховали її в долині Юрмищ Ґоґових.

16 Também o nome da cidade será o das Forças. Assim, limparão a terra.

16Те місто назване буде Гамона. І так очиститься земля».

O grande sacrifício do Senhor

17 Tu, pois, ó filho do homem, assim diz o SENHOR Deus: Dize às aves de toda espécie e a todos os animais do campo:

17Сину людський, ось що Господь Бог говорить: «Погукай все птаство, усіх диких звірів: „Збирайтеся, приходьте звідусіль на свято пожертви, яке Я вам готую, велике свято пожертви на горах

Ajuntai-vos e vinde, ajuntai-vos de toda parte para o meu sacrifício, que eu oferecerei por vós, sacrifício grande nos montes de Israel; e comereis carne e bebereis sangue.

18 Comereis a carne dos poderosos e bebereis o sangue dos príncipes da terra, dos carneiros, dos cordeiros, dos bodes e dos novilhos, todos engordados em Basã.

19 Do meu sacrifício, que oferecerei por vós, comereis a gordura até vos fartardes e bebereis o sangue até vos embriagardes.

20 À minha mesa, vós vos fartareis de cavalos e de cavaleiros, de valentes e de todos os homens de guerra, diz o SENHOR Deus.

21 Manifestarei a minha glória entre as nações, e todas as nações verão o meu juízo, que eu tiver executado, e a minha mão, que sobre elas tiver descarregado.

22 Desse dia em diante, os da casa de Israel saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus.

23 Saberão as nações que os da casa de Israel, por causa da sua iniqüidade, foram levados para o exílio, porque agiram perfidamente contra mim, e eu escondi deles o rosto, e os entreguei nas mãos de seus adversários, e todos eles caíram à espada.

24 Segundo a sua imundícia e as suas transgressões, assim me houve com eles e escondi deles o rosto.

25 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Agora, tornarei a mudar a sorte de Jacó e

ізраїльських: там ви їстимете плоть і питимете кров.

18Ви їстимете плоть могутніх воїнів і питимете кров князів землі, так ніби вони барани та ягнята, козли та бики, вгодована худоба з Башану.

19Зі свята пожертви, що Я готую для вас, ви їстимете жирні шматки, доки не наїстеся, і питимете кров, доки не сп'янієте.

20За столом моїм ви досхочу наїстеся кіньми й вершниками, чоловіками могутніми й воїнами різними"». Так проголошує Господь Бог.

21Сказав Всевишній: «Я славу Мою явлю перед народами, і усі народи відчують повагу до Мене, коли побачать Мою силу.

22Відтоді й надалі дім Ізраїлю знатиме, що Я — Господь, їхній Бог.

23І народи знатимуть, що люди Ізраїлю пішли в полон за гріх свій, за те, що були невірні Мені. Тож сховав Я від них обличчя Своє і видав їх ворогам їхнім, і всі вони полягли від меча.

24Вони забруднили себе гріхом, тож Я відвернувся від них, повівшись з ними згідно з нечистотою і провиною їхньою».

25Тож ось що Господь Бог говорить: «Я тепер поверну рід Якова з полону, виявивши милість до народу Ізраїльського. Я ревно постою за ім'я Своє святе.

me compadecerei de toda a casa de Israel; terei zelo pelo meu santo nome.

[26] Esquecerão a sua vergonha e toda a perfídia com que se rebelaram contra mim, quando eles habitarem seguros na sua terra, sem haver quem os espante,

[27] quando eu tornar a trazê-los de entre os povos, e os houver ajuntado das terras de seus inimigos, e tiver vindicado neles a minha santidade perante muitas nações.

[28] Saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus, quando virem que eu os fiz ir para o cativeiro entre as nações, e os tornei a ajuntar para voltarem à sua terra, e que lá não deixarei a nenhum deles.

[29] Já não esconderei deles o rosto, pois derramarei o meu Espírito sobre a casa de Israel, diz o SENHOR Deus.

[26]Забудуть вони ганьбу свою і зрадливість, що виявили до Мене, живучи в безпеці на землі своїй, коли ніхто не загрожував їм.

[27]Після того, як поверну Я їх із-поміж народів, та заберу із країн ворогів їхніх, тоді побачать інші землі святість Мою.

[28]Тоді вони знатимуть, що Я Господь їхній Бог, бо хоч і віддав їх у полон поміж народами, Я зберу їх до власної землі, й не залишу нікого.

[29]Проллю я Дух Мій на дім Ізраїлю, та більше не відвертатимусь ніколи Я від них». Так проголошує Господь Бог.

Ezequiel 40

A visão do templo

[1] No ano vigésimo quinto do nosso exílio, no princípio do ano, no décimo dia do mês, catorze anos após ter caído a cidade, nesse mesmo dia, veio sobre mim a mão do SENHOR, e ele me levou para lá.

[2] Em visões, Deus me levou à terra de Israel e me pôs sobre um monte muito alto; sobre este havia um como edifício de cidade, para o lado sul.

[3] Ele me levou para lá, e eis um homem cuja aparência era como a do bronze; estava de pé na porta e tinha na mão um cordel de linho e uma cana de medir.

[4] Disse-me o homem: Filho do homem, vê com os próprios olhos, ouve com os

Книга Пророка Езекиїла 40

Новий храм

[1]На двадцять п’ятий рік нашого полону, на початку року, в десятий день місяця, на чотирнадцятий рік після падіння Єрусалима, того самого дня сила Господа була на мені, і з’явився Він мені у видінні.

[2]У з’яві Бог узяв мене в землю Ізраїлю й поставив мене на дуже високу гору, на південному боці якої стояло кілька будівель, що нагадували місто.

[3]Він узяв мене туди, і побачив я чоловіка, на сяяв на вигляд ніби бронза; він стояв у воротах із лляною мотузкою, та вимірювальною тичкою в руці.

[4]Чоловік сказав мені: «Сину людський, подивись очима своїми і почуй вухами своїми і затям усе, що Я ось покажу тобі,

próprios ouvidos; e põe no coração tudo quanto eu te mostrar, porque para isso foste trazido para aqui; anuncia, pois, à casa de Israel tudo quanto estás vendo.

бо саме на те тебе сюди й приведено. Розкажи дому Ізраїлю про все, що побачиш!»

Східна Брама

[5] Vi um muro exterior que rodeava toda a casa e, na mão do homem, uma cana de medir, de seis côvados, cada um dos quais media um côvado e quatro dedos. Ele mediu a largura do edifício, uma cana; e a altura, uma cana.

[5]Побачив я мур, що оточував увесь храм. Вимірювальна тичка була шість ліктів завдовжки, якщо міряти довгою мірою. Той чоловік міряв мур, який був одну тичку завтовшки і одну заввишки.

[6] Então, veio à porta que olhava para o oriente e subiu pelos seus degraus; mediu o limiar da porta: uma cana de largura, e o outro limiar: uma cana de largura.

[6]Тоді пішов він до брами, оберненої на схід. Зійшовши по сходах, він зміряв поріг при брамі. Той був в одну тичку заввишки, й інші поріжки брами були в одну тичку завширшки.

[7] Cada câmara tinha uma cana de comprido e uma cana de largura; o espaço entre uma e outra câmara era de cinco côvados; o limiar da porta, junto ao vestíbulo da porta interior, tinha uma cana.

[7]Ніші для варти були одна тичка завдовжки й одна завширшки, а мури, що виступали між нішами, — п'ять ліктів завтовшки. Поріг брами, що поруч із ґанком, оберненим до храму — одна тичка завглибшки.

[8] Também mediu o vestíbulo da porta interior: uma cana.

[8]Тоді заміряв він ґанок.

[9] Então, mediu o vestíbulo da porta, que tinha oito côvados; e os seus pilares: dois côvados; o vestíbulo olha do interior da casa para a porta.

[9]Той мав довжину вісім ліктів, а підпори — два лікті завтовшки. Ґанок повернений був до храму.

[10] A porta para o lado oriental possuía três câmaras de cada lado, cuja medida era a mesma para cada uma; também os pilares deste lado e do outro mediam o mesmo.

[10]Всередині східної брами було по три ніші з кожного боку; всі три мали однаковий розмір, і поверхні перегородок між нішами з кожного боку мали однакові розміри.

[11] Mediu mais a largura da entrada da porta, que era de dez côvados; a profundidade da entrada: treze côvados.

[11]Тоді виміряв він ширину входу до брами, яка була вона десять ліктів, а довжина її — тринадцять ліктів.

[12] O espaço em frente das câmaras era de um côvado, e de um côvado, o espaço do

[12]Перед кожною нішою була перегородка в один лікоть заввишки і в один завширшки, а самі ніші були

outro lado; cada câmara tinha seis côvados em quadrado.

[13] Então, mediu a porta desde a extremidade do teto de uma câmara até à da outra: vinte e cinco côvados de largura; e uma porta defronte da outra.

[14] Mediu a distância até aos pilares, sessenta côvados, e o átrio se estendia até aos pilares em redor da porta.

[15] Desde a dianteira da porta da entrada até à dianteira do vestíbulo da porta interior, havia cinqüenta côvados.

[16] Havia também janelas com fasquias fixas superpostas para as câmaras e para os pilares, e da mesma sorte, para os vestíbulos; as janelas estavam à roda pela parte de dentro, e nos pilares havia palmeiras esculpidas.

[17] Ele me levou ao átrio exterior; e eis que havia nele câmaras e um pavimento feito no átrio em redor; defronte deste pavimento havia trinta câmaras.

[18] O pavimento ao lado das portas era a par do comprimento das portas; era o pavimento inferior.

[19] Então, mediu a largura desde a dianteira da porta inferior até à dianteira do átrio interior, por fora: cem côvados do lado leste e do norte.

[20] Quanto à porta que olhava para o norte, no átrio exterior, ele mediu o seu comprimento e a sua largura.

[21] As suas câmaras, três de um lado e três do outro, e os seus pilares, e os seus

квадратні — по шість ліктів кожна сторона.

[13]Тоді зміряв він браму від верху дальньої стіни однієї ніші до верху протилежної. Відстань становила двадцять п'ять ліктів від одного проходу в перегородці до протилежного.

[14]Виміряв він поверхню перегородок зсередини брами — по шістдесят ліктів кожна. Навколо брами було подвір'я.

[15]Відстань від переднього краю брами до дальнього кінця галереї становила п'ятдесят ліктів.

[16]Ніші й перегородки всередині брами закінчувалися всюди вузькими проходами, так само і як галерея. Проходи скрізь вели всередину, а поверхні перегородок прикрашали пальми.

Зовнішній двір

[17]Тоді привів він мене у зовнішній двір. Там побачив я кілька кімнат і цегляний поміст, збудований по всьому двору. Кімнат на помості було тридцять.

[18]Він примикав з боків до брам і був такий самий завширшки, як вони завдовжки. Це був нижній поміст.

[19]Тоді зміряв він відстань від нижньої брами всередині до внутрішнього двору ззовні. Це становило сто ліктів по східній стороні, так само як і по північній.

Північні ворота

[20]Тоді зміряв він довжину і ширину браму, звернену на північ, що веде до зовнішнього двору.

[21]Її ніші, три з кожного боку, перегородки та ґанок мали ті ж самі виміри, що й у першій брамі: п'ятдесят ліктів

vestíbulos eram da medida do primeiro vestíbulo; de cinqüenta côvados era o seu comprimento, e a largura, de vinte e cinco côvados.

[22] As suas janelas, e os seus vestíbulos, e as suas palmeiras eram da medida da porta que olhava para o oriente; subia-se para ela por sete degraus, e o seu vestíbulo estava diante dela.

[23] Essa porta do átrio interior estava defronte tanto da porta do norte como da do oriente; e mediu, de porta a porta, cem côvados.

[24] Então, ele me levou para o lado sul, e eis que havia ali uma porta que olhava para o sul; e mediu os seus pilares e os seus vestíbulos, que tinham as mesmas dimensões.

[25] Havia também janelas em redor dos seus vestíbulos, como as outras janelas; cinqüenta côvados, o comprimento do vestíbulo, e a largura, vinte e cinco côvados.

[26] De sete degraus eram as suas subidas, e os seus vestíbulos estavam diante deles; e tinha palmeiras esculpidas, uma de um lado e outra do outro, nos seus pilares.

[27] Também havia uma porta no átrio interior para o sul; e mediu, de porta a porta, para o sul, cem côvados.

[28] Então, me levou ao átrio interior pela porta do sul; e mediu a porta do sul, que tinha as mesmas dimensões.

завдовжки та двадцять п'ять завширшки.

[22]Їхні проходи, ґанок та оздоблення пальмами мали ті ж самі виміри, що й у воріт, звернених на схід. Сім сходинок вели до них, а ґанок був звернений усередину.

[23]Там була брама, що вела до внутрішнього двору, звернена до північної брами, так само, як і на сході. Він заміряв відстань від однієї брами до протилежної, які були по сто ліктів.

Південні ворота

[24]Тоді привів він мене до південної стіни, і побачив я браму, звернену на південь. Зміряв він підпорки її ґанок, і мали вони ті ж самі виміри, що й інші.

[25]Брама й ґанок її мали вузькі вікна з усіх боків, як в усіх інших брамах. Була вона п'ятдесят ліктів завдовжки і двадцять п'ять завширшки.

[26]Сім сходинок вело до неї, а навпроти — ґанок; поверхні перегородок на кожній стороні мали оздоблення пальмами.

[27]Внутрішній двір також мав браму, звернену на південь, і він зміряв відстань від цієї брами до зовнішніх воріт на південній стороні; вона становила сто ліктів.

Брама до внутрішнього двору

[28]Тоді він мене привів до внутрішнього двору через південну браму і зміряв він південну браму, яка мала ті ж самі розміри, що й інші.

[29] As suas câmaras, e os seus pilares, e os seus vestíbulos eram segundo estas medidas; e tinham também janelas ao redor dos seus vestíbulos; o comprimento do vestíbulo era de cinqüenta côvados, e a largura, de vinte e cinco côvados.

[29]Її ніші, перегородки та ґанок мали ті ж самі розміри, що й в інших. Брама й ґанок мали вікна по всіх стінах. Була вона п’ятдесят ліктів завдовжки й двадцять п’ять завширшки.

[30] Havia vestíbulos em redor; o comprimento era de vinte e cinco côvados, e a largura, de cinco côvados.

[30]Ґанки брам навколо внутрішнього двору були двадцять п’ять ліктів завширшки й п’ять ліктів углиб.

[31] Os seus vestíbulos olhavam para o átrio exterior, e havia palmeiras nos seus pilares; e de oito degraus eram as suas subidas.

[31]Ґанок був звернений до зовнішнього двору, пальми прикрашали підпори, й вісім сходинок вели до нього.

[32] Depois, me levou ao átrio interior, para o oriente, e mediu a porta, que tinha as mesmas dimensões.

[32]Тоді він мене привів до внутрішнього двору на східній стороні й зміряв браму. Вона мала ті ж самі розміри, що й інші.

[33] Também as suas câmaras, e os seus pilares, e os seus vestíbulos, segundo estas medidas; havia também janelas em redor dos seus vestíbulos; o comprimento do vestíbulo era de cinqüenta côvados, e a largura, de vinte e cinco côvados.

[33]Її ніші, перегородки, ґанки мали ті ж самі розміри, що і інші брами. Брама та ґанок її мали вікна по всіх стінах. Брама була п’ятдесят ліктів завдовжки і двадцять п’ять завширшки.

[34] Os seus vestíbulos olhavam para o átrio exterior; também havia palmeiras nos seus pilares, de um e de outro lado; e eram as suas subidas de oito degraus.

[34]Ґанок її дивився на зовнішній двір, а пальми прикрашали підпори з обох боків, і вісім сходинок вели до неї.

[35] Então, me levou à porta do norte e a mediu; tinha as mesmas dimensões.

[35]Тоді він мене повів до північної брами і зміряв її. Вона мала ті ж самі розміри, що й інші,

[36] Também as suas câmaras, e os seus pilares, e os seus vestíbulos, e as suas janelas em redor; o comprimento do vestíbulo era de cinqüenta côvados, e a largura, de vinte e cinco côvados.

[36]так само й ніші, перегородки й ґанок. І мала вона вікна по всіх стінах. Вона була п’ятдесят ліктів завдовжки й двадцять п’ять завширшки.

[37] Os seus pilares olhavam para o átrio exterior; também havia palmeiras nos seus

[37]Її ґанок дивився на зовнішній двір, пальми прикрашали підпори з обох боків, і вісім сходинок вели до неї.

pilares, de um e de outro lado; e eram as suas subidas de oito degraus.

[38] A sua câmara e a sua entrada estavam junto aos pilares dos vestíbulos onde lavavam o holocausto.

[39] No vestíbulo da porta havia duas mesas de um lado e duas do outro, para nelas se degolar o holocausto e a oferta pelo pecado e pela culpa.

[40] Também do lado de fora da subida para a entrada da porta do norte havia duas mesas; e, no outro lado do vestíbulo da porta, havia duas mesas.

[41] Quatro mesas de um lado, e quatro do outro lado; junto à porta, oito mesas, sobre as quais imolavam.

[42] As quatro mesas para o holocausto eram de pedras lavradas; o comprimento era de um côvado e meio, a largura, de um côvado e meio, e a altura, de um côvado; sobre elas se punham os instrumentos com que imolavam o holocausto e os sacrifícios.

[43] Os ganchos, de quatro dedos de comprimento, estavam fixados por dentro ao redor, e sobre as mesas estava a carne da oblação.

[44] Fora da porta interior estavam duas câmaras dos cantores, no átrio de dentro; uma, do lado da porta do norte, e olhava para o sul; outra, do lado da porta do sul, e olhava para o norte.

Приміщення для підготовки жертв

[38]З боку кожної брамної стіни знаходилася внутрішня кімната з входом, де обмивали жертви всеспалення.

[39]У ґанку брами було по два столи з кожного боку, на яких забивали жертви всеспалення: жертви за гріхи та провини.

[40]Біля зовнішньої стіни ґанку, коло сходинок, що вели до північної брами, знаходилися два столи, і з другого боку сходинок іще два столи.

[41]Тож усього було там чотири столи з одного боку брами і чотири з другого — вісім столів загалом, на яких забивали жертви.

[42]Було там також чотири столи з тесаного каменя для жертв всеспалення, кожен півтора лікті завдовжки, півтора лікті завширшки і лікоть заввишки. На них клалися знаряддя для забивання жертв всеспалення та інших жертв.

[43]Гаки з подвійними зубцями, кожен завдовжки в долоню висіли вздовж стін. Там також знаходилися й столи для жертовного м’яса.

Приміщення для священиків

[44]За воротами, які вели у внутрішній двір, розташовувалися два приміщення: одне з боку північної брами, звернене на південь, а друге — з боку південної брами, звернене на північ.

[45] Ele me disse: Esta câmara que olha para o sul é para os sacerdotes que têm a guarda do templo.

[45]І сказав він мені: «Кімната, звернена на південь, відводилася для священиків, що служать у храмі.

[46] Mas a câmara que olha para o norte é para os sacerdotes que têm a guarda do altar; são estes os filhos de Zadoque, os quais, dentre os filhos de Levi, se chegam ao SENHOR para o servirem.

[46]А кімната, звернена на північ, призначалася для священиків, що служать при вівтарі. Це сини Задока, вони є єдині левити, що можуть наблизитися до Господа, щоб служити перед Ним».

[47] Ele mediu o átrio: comprimento, cem côvados, largura, cem côvados, um quadrado; o altar estava diante do templo.

[47]Тоді зміряв він двір. Двір був квадратний — сто ліктів завдовжки й сто ліктів завширшки. Жертовник же був перед храмом.

Ґанок храму

[48] Então, me levou ao vestíbulo do templo e mediu cada pilar do vestíbulo, cinco côvados de um lado e cinco do outro; e a largura da porta, três côvados de um lado e três do outro.

[48]Привів він мене до галереї храму і зміряв підпори галереї, які були п'ять ліктів завширшки з кожного боку. Ширина входу була три лікті з кожного боку.

[49] O comprimento do vestíbulo era de vinte côvados, e a largura, de onze; e era por degraus que se subia. Havia colunas junto aos pilares, uma de um lado e outra do outro.

[49]Галерея була двадцять ліктів завширшки і дванадцять ліктів від початку до кінця. До неї вели сходинки; при підпорах з кожного боку були пілястри, по одному з кожного боку.

Ezequiel 41

Книга Пророка Езекиїла 41

Святая святих

[1] Então, me levou ao templo e mediu os pilares, seis côvados de largura de um lado e seis de largura do outro, que era a largura do tabernáculo.

[1]Тоді чоловік привів мене у святе місце храму і зміряв підпори. Ширина підпор була шість ліктів з кожного боку.

[2] A largura da entrada: dez côvados; os lados da entrada: cinco côvados de um lado e cinco do outro; também mediu a profundidade da entrada: quarenta côvados, e a largura: vinte côvados.

[2]Вхід був десять ліктів завширшки, а перегородки з кожного боку його — п'ять ліктів завширшки. Зміряв він також скинію, яка налічувала сорок ліктів завдовжки і двадцять ліктів завширшки.

[3] Penetrou e mediu o pilar da entrada: dois côvados, a altura da entrada: seis côvados, e a largura da entrada: sete côvados.

[4] Também mediu o seu comprimento: vinte côvados, e a largura: vinte côvados, diante do templo, e me disse: Este é o Santo dos Santos.

[5] Então, mediu a parede do templo: seis côvados, e a largura de cada câmara lateral: quatro côvados, por todo o redor do templo.

[6] As câmaras laterais estavam em três andares, câmara sobre câmara, trinta em cada andar; e havia reentrâncias na parede do templo ao redor, para as câmaras laterais, para que as vigas se apoiassem nelas e não fossem introduzidas na parede do templo.

[7] As câmaras laterais aumentavam em largura de andar para andar, correspondendo às reentrâncias do templo de andar em andar ao redor; daí ter o templo mais largura em cima. Assim, se subia do andar inferior para o superior pelo intermediário.

[8] E vi um pavimento elevado ao redor do templo; eram os fundamentos das câmaras laterais de uma cana inteira, isto é, de seis côvados de altura.

[9] A grossura da parede das câmaras laterais de fora era de cinco côvados; e a área aberta entre as câmaras laterais, que estavam junto ao templo

[10] e às células, tinha a largura de vinte côvados por todo o redor do templo.

[3]Тоді ввійшов він усередину і зміряв підпори входу. Кожна була два лікті завширшки. Вхід був шість ліктів завширшки, а перегородки з кожного боку його — сім ліктів завширшки.

[4]І зміряв він довжину приміщення, яка була вона двадцять ліктів, і ширина — двадцять ліктів. І сказав він мені: «Це — Святеє Святих».

[5]Тоді зміряв він стіну храму, яка була шість ліктів завтовшки, і кожне бокове приміщення довкола храму було чотири лікті завширшки.

[6]Бокові приміщення були на трьох рівнях: одне над одним, по тридцять кімнат на кожному рівні. По всіх стінах храму були виступи, що правили за підпори боковим приміщенням. Таким чином підпори ці стояли осібно від стіни храму.

[7]Бокові приміщення довкола храму були ширші на кожному наступному рівні. Споруду, що оточувала храм, збудовано було висхідними рівнями. Тобто приміщення розширювалися, коли хтось підіймався вгору. Сходи йшли вгору від нижнього поверху до верхнього через середній.

[8]Довкола храму я бачив підмурівок, що утворювали підвалини бокових кімнат. Був він довжиною в цілу міру, тобто шість довгих ліктів.

[9-10]Зовнішня стіна бокових приміщень була п'ять ліктів завтовшки. Вільний простір між боковими приміщеннями храму і кімнатами священиків був двадцять ліктів завширшки довкола храму.

[11] As entradas das câmaras laterais estavam voltadas para a área aberta: uma entrada para o norte e outra para o sul; a largura da área aberta era de cinco côvados em redor.

[11]Двері з бічних приміщень вели на вільний простір: один на північ, другий на південь. Підмурівок був п’ять ліктів завширшки.

[12] O edifício que estava numa área separada, do lado ocidental, tinha a largura de setenta côvados; a parede do edifício era de cinco côvados de largura em redor, e o seu comprimento, de noventa côvados.

[12]Споруда, звернена до двору храму на західній стороні була сімдесят ліктів завширшки. Стіна споруди була усюди п’ять ліктів завтовшки, а довжина її — дев’яносто ліктів.

[13] Assim, mediu o templo: cem côvados de comprimento, como também a área separada, o edifício e as suas paredes: cem côvados de comprimento.

[13]Тоді зміряв він храм, який був сто ліктів завдовжки; двір храму і будівля зі стінами її також були сто ліктів завдовжки.

[14] A largura da frente oriental do templo e da área separada, de uma e de outra parte: cem côvados.

[14]Східна сторона храму та храмового подвір’я на сході, включаючи фасад налічувала сто ліктів.

[15] Também mediu o comprimento do edifício, que estava na área separada e por detrás do templo, e as suas galerias de uma e de outra parte: cem côvados. O templo propriamente dito, o Santíssimo e o vestíbulo do átrio eram apainelados.

[15]Тоді зміряв він довжину будівлі, зверненої на храмове подвір’я ззаду, включаючи ґанки з кожного боку. Становила вона сто ліктів.

[16] As janelas, de fasquias fixas superpostas, estavam ao redor dos três lugares. Dentro, as paredes estavam cobertas de madeira em redor, e isto desde o chão até às janelas, que estavam cobertas.

[16]Ґанки, пороги, вузькі вікна, підлоги, ходи на поверхах — усе було обшите деревом. Вікна було заґратовано.

[17] No espaço em cima da porta, e até ao templo de dentro e de fora, e em toda a parede em redor, por dentro e por fora, havia obras de escultura,

[18] querubins e palmeiras, de sorte que cada palmeira estava entre querubim e

[17-18]Стіни над дверима були зашиті деревом. Довкола внутрішнього й зовнішнього святилищ на однаковій відстані було вирізьблено Херувими й пальми, які чергувалися між собою. Кожен Херувим мав два обличчя.

querubim, e cada querubim tinha dois rostos,

[19] a saber, um rosto de homem olhava para a palmeira de um lado, e um rosto de leãozinho, para a palmeira do outro lado; assim se fez pela casa toda ao redor.

[20] Desde o chão até acima da entrada estavam feitos os querubins e as palmeiras, como também pela parede do templo.

[21] As ombreiras do templo eram quadradas, e, no tocante à entrada do Santo dos Santos, era esta da mesma aparência.

[22] O altar de madeira era de três côvados de altura, e o seu comprimento, de dois côvados; os seus cantos, a sua base e as suas paredes eram de madeira; e o homem me disse: Esta é a mesa que está perante o SENHOR.

[23] O templo e o Santíssimo, ambos tinham duas portas.

[24] Havia duas folhas para as portas, duas folhas dobráveis; duas para cada porta.

[25] Nelas, isto é, nas portas do templo, foram feitos querubins e palmeiras, como estavam feitos nas paredes, e havia um baldaquino de madeira na frontaria do vestíbulo por fora.

[26] E havia janelas de fasquias fixas superpostas e palmeiras, em ambos os lados do vestíbulo, como também nas câmaras laterais do templo e no baldaquino.

Ezequiel 42

[19]Чоловіче обличчя було звернене до пальми з одного боку, а левине обличчя — до пальми з другого боку. Їх було вирізьблено довкруж усього храму.

[20]Від підлоги аж до верху дверей на стінах було вирізьблено Херувимів та пальми. Такі ж різьблення йшли навколо Святеє Святих.

[21-22]Одвірки на вході до Святеє Святих були чотиригранні, а навпроти Святеє Святих було щось на зразок дерев’яного жертовника: три лікті заввишки і два лікті завдовжки. Кути його, підніжжя та сторони були дерев’яні. Чоловік сказав мені: «Це той стіл Господній».

[23]Як зовнішнє святилище, так і Святеє Святих, мали подвійні двері.

[24]Кожні двері мали по два крила, кожне на двох завісах.

[25]А на дверях зовнішнього святилища вирізьблено було Херувимів та такі самі пальми, що й вирізьблені по стінах. Над ґанком — дерев’яний дашок.

[26]По бокових стінах ґанку були вузькі вікна з пальмами, вирізьбленими з кожного боку. Бокові приміщення храму також мали дашки.

Книга Пророка Езекиїла 42

[1] Depois disto, me fez sair para o átrio exterior, para o norte; e me levou às celas que estavam para o norte, opostas ao edifício na área separada, edifício que olha para o norte,

[2] do comprimento de cem côvados, com portas que davam para o norte; e a largura era de cinqüenta côvados.

[3] Em frente dos vinte côvados que pertenciam ao átrio interior, defronte do pavimento que pertencia ao átrio exterior, havia galeria contra galeria em três andares.

[4] Diante das câmaras havia um passeio de dez côvados de largura, do lado de dentro, e cem de comprimento; e as suas entradas eram para o lado norte.

[5] As câmaras superiores eram mais estreitas; porque as galerias tiravam mais espaço destas do que das de baixo e das do meio do edifício.

[6] Porque elas eram de três andares e não tinham colunas como as colunas dos átrios; por isso, as superiores eram mais estreitas do que as de baixo e as do meio.

[7] O muro que estava por fora, defronte das câmaras, no caminho do átrio exterior, diante das câmaras, tinha cinqüenta côvados de comprimento.

[8] Pois o comprimento das câmaras, que estavam no átrio exterior, era de cinqüenta côvados; e eis que defronte do templo havia cem côvados.

Приміщення для священиків

[1]Тоді повів мене чоловік на північ, на зовнішнє подвір’я, і привів до приміщень навпроти храмового двору зовнішнього муру на північному боці.

[2]Будівля, двері якої дивилися на північ, була сто ліктів завдовжки і п’ятдесят ліктів завширшки.

[3]Вздовж стін тієї споруди йшли галереї в три яруси, що дивилися одна на одну. Між внутрішнім подвір’ям та помостом зовнішнього подвір’я була відстань у двадцять ліктів.

[4]Перед приміщенням був внутрішній перехід десять ліктів завширшки і сто ліктів завдовжки. Двері його були звернені на північ.

[5]Верхні приміщення були вужчі, ніж приміщення нижнього та середнього поверхів будівлі, бо галереї віднімали в них місце.

[6]Приміщення йшли в три яруси, верхні не мали колон як ті, що виходили на подвір’я, тож вони мали меншу площу, ніж приміщення нижнього та середнього поверхів.

[7]Зовнішня стіна була паралельна приміщенням і зовнішньому двору. Вона тяглася вздовж приміщень на п’ятдесят ліктів.

[8]Якщо ряд приміщень з боку зовнішнього двору був п’ятдесят ліктів завдовжки, то ряд з боку до святилища був сто ліктів завдовжки.

[9] Da parte de baixo destas câmaras, estava a entrada do lado do oriente, quando se entra nelas pelo átrio exterior.

[10] Do muro do átrio para o oriente, diante do edifício na área separada, havia também celas

[11] e um passeio; tinham a feição das celas que olhavam para o norte, e o mesmo comprimento, e a mesma largura, e ainda as mesmas saídas, e o mesmo arranjo; como eram as suas entradas,

[12] assim eram as das celas que olhavam para o sul, no princípio do caminho, a saber, o caminho bem defronte do muro para o oriente, para quem por elas entra.

[13] Então, o homem me disse: As câmaras do norte e as câmaras do sul, que estão diante da área separada, são câmaras santas, em que os sacerdotes, que se chegam ao SENHOR, comerão e onde depositarão as coisas santíssimas, isto é, as ofertas de manjares e as pelo pecado e pela culpa; porque o lugar é santo.

[14] Quando os sacerdotes entrarem, não sairão do santuário para o átrio exterior, mas porão ali as vestiduras com que ministraram, porque elas são santas; usarão outras vestiduras e assim se aproximarão do lugar destinado ao povo.

[15] Acabando ele de medir o templo interior, ele me fez sair pela porta que olha para o oriente; e mediu em redor.

[16] Mediu o lado oriental com a cana de medir: quinhentas canas ao redor.

[9-10]Вхід був під приміщеннями східної сторони, щоб люди заходили з зовнішнього двору в самому початку стіни. Зі східного боку по зовнішній стіні йшли приміщення.

[11]Перед ними був прохід, мали вони такий самий вигляд, як приміщення з північного боку; вони мали таку ж саму довжину й ширину, таке саме планування.

[12]Двері в південних приміщеннях було розташовано так само, як і в північних. При початку переходу були двері, що вели на схід, паралельно стіні. Через них можна було потрапити до кімнат.

[13]І сказав мені той чоловік: «Північні й південні приміщення звернені до закритого двору — святі. Це кімнати, де священики, наближені до Господа, споживатимуть пресвяті пожертви. Там вони приноситимуть найсвятіші пожертви: підношення за зерно, гріх, та провину, бо це — святе місце.

[14]Тільки-но вийшовши зі святого місця, священики не повинні виходити в зовнішнє подвір'я доки не залишать вбрання своє, в якому правили службу, бо воно святе. Вони мусять вбратися в інший одяг, перш ніж наблизяться до місць, відведених для людей».

Зовнішнє подвір'я

[15]Закінчивши вимірювати всередині храмової площі, він вивів мене через східну браму, й почав вимірювати її ззовні.

[16]Зміряв він вимірювальною тичкою східну сторону. Вона становила п'ятсот ліктів.

[17] Mediu o lado norte: quinhentas canas ao redor.

[18] Mediu também o lado sul: quinhentas canas.

[19] Voltou-se para o lado ocidental e mediu quinhentas canas.

[20] Mediu pelos quatro lados; havia um muro em redor, de quinhentas canas de comprimento e quinhentas de largura, para fazer separação entre o santo e o profano.

[17]Зміряв він північну сторону. Вона становила п'ятсот ліктів за вимірювальною тичкою.

[18]Зміряв він південну сторону. Вона становила п'ятсот ліктів за вимірювальною тичкою.

[19]Тоді перейшов він на західну сторону й виміряв її. Вона становила п'ятсот ліктів за вимірювальною тичкою.

[20]Тож зміряв він мур з усіх чотирьох сторін. Він був п'ятсот ліктів завдовжки і п'ятсот ліктів завширшки. Цей мур відокремлював святу частину храму від несвятої.

Ezequiel 43

A glória do Senhor enche o templo

[1] Então, o homem me levou à porta, à porta que olha para o oriente.

[2] E eis que, do caminho do oriente, vinha a glória do Deus de Israel; a sua voz era como o ruído de muitas águas, e a terra resplandeceu por causa da sua glória.

[3] O aspecto da visão que tive era como o da visão que eu tivera, quando vim destruir a cidade; e eram as visões como a que tive junto ao rio Quebar; e me prostrei, rosto em terra.

[4] A glória do SENHOR entrou no templo pela porta que olha para o oriente.

[5] O Espírito me levantou e me levou ao átrio interior; e eis que a glória do SENHOR enchia o templo.

[6] Então, ouvi uma voz que me foi dirigida do interior do templo, e o homem se pôs de pé junto a mim, e o SENHOR me disse:

[7] Filho do homem, este é o lugar do meu trono, e o lugar das plantas dos meus pés,

Книга Пророка Езекиїла 43

Господу жити серед Його народу

[1]Тоді чоловік привів мене до воріт, звернених на схід.

[2]І побачив я славу Бога Ізраїлю, що надходила зі сходу. Голос його був, мов рев хвиль, і земля випромінювала славу його.

[3]З'ява, що я бачив, була подібна до тієї, що я бачив біля каналу Кевар, коли прийшов Він, щоб зруйнувати місто. Я впав долиць.

[4]Слава Господа ввійшла в храм крізь браму, звернену на схід.

[5]Тоді Дух підняв мене й переніс у внутрішнє подвір'я, і слава Господа сповнила храм.

[6]Стоячи біля чоловіка, я почув, як хтось промовляє до мене з-середини храму.

[7]Той голос сказав: «Сину людський, це місце престолу Мого, місце для стіп Моїх ніг. Тут Я житиму серед ізраїльтян повік. Дім Ізраїлю ніколи більше не

onde habitarei no meio dos filhos de Israel para sempre; os da casa de Israel não contaminarão mais o meu nome santo, nem eles nem os seus reis, com as suas prostituições e com o cadáver dos seus reis, nos seus monumentos,

осквернятиму Моє святе ім'я, ні самі вони, ні царі їхні, своєю розпустою або похованням трупів царів своїх у святому місці.

[8] pondo o seu limiar junto ao meu limiar e a sua ombreira, junto à minha ombreira, e havendo uma parede entre mim e eles. Contaminaram o meu santo nome com as suas abominações que faziam; por isso, eu os consumi na minha ira.

[8]Вони поставили свій поріг при Моєму порозі: одвірки свої при Моїх одвірках — лиш стіна була між Мною та ними. Вони ганьбили Моє ім'я святе своїми мерзенними звичками. Тож Я вигубив їх у гніві.

[9] Agora, lancem eles para longe de mim a sua prostituição e o cadáver dos seus reis, e habitarei no meio deles para sempre.

[9]Тепер же вони заберуть від Мене розпусту свою і неживі подоби царів своїх і Я житиму серед них повік.

O altar dos holocaustos

[10] Tu, pois, ó filho do homem, mostra à casa de Israel este templo, para que ela se envergonhe das suas iniqüidades; e meça o modelo.

[10]Сину людський, змалюй храм, який бачив у з'яві, народу ізраїльському, щоб соромно їм стало гріхів їхніх, хай вони обміркують планування храму.

[11] Envergonhando-se eles de tudo quanto praticaram, faze-lhes saber a planta desta casa e o seu arranjo, as suas saídas, as suas entradas e todas as suas formas; todos os seus estatutos, todos os seus dispositivos e todas as suas leis; escreve isto na sua presença para que observem todas as suas instituições e todos os seus estatutos e os cumpram.

[11]І якщо їм соромно за те, що вони чинили, дай їм знати, як влаштовано храм: його устрій, виходи і входи, всі установи його й закони. Запиши це для них, щоб вони могли йти за цим планом і дотримуватися всіх настанов.

[12] Esta é a lei do templo; sobre o cimo do monte, todo o seu limite ao redor será santíssimo; eis que esta é a lei do templo.

[12]Це закон храму: весь навколишній простір на вершині гори буде пресвятим місцем. Такій закон про храм.

Жертовник

[13] São estas as medidas do altar, em côvados, sendo o côvado de côvado comum e quatro dedos; a base será de um

[13]Ось розміри жертовника в довгих ліктях, цей лікоть містить лікоть і долоню. Жолоб його в лікоть глибиною і лікоть завширшки, а обід — одну

côvado de altura e um côvado de largura, e a sua borda, em todo o seu contorno, de quatro dedos; esta é a base do altar.

[14] Da base, na linha da terra, até à fiada do fundo, dois côvados, e de largura, um côvado; da fiada pequena até à fiada grande, quatro côvados, e a largura, um côvado.

[15] A lareira, de quatro côvados de altura; da lareira para cima se projetarão quatro chifres.

[16] A lareira terá doze côvados de comprimento e doze de largura, quadrada nos quatro lados.

[17] A fiada terá catorze côvados de comprimento e catorze de largura, nos seus quatro lados; a borda ao redor dela, de meio côvado; e a base ao redor do altar se projetará um côvado; os seus degraus olharão para o oriente.

A consagração do altar

[18] E o SENHOR me disse: Filho do homem, assim diz o SENHOR Deus: São estas as determinações do altar, no dia em que o farão, para oferecerem sobre ele holocausto e para sobre ele aspergirem sangue.

[19] Aos sacerdotes levitas, que são da descendência de Zadoque, que se chegam a mim, diz o SENHOR Deus, para me servirem, darás um novilho para oferta pelo pecado.

[20] Tomarás do seu sangue e o porás sobre os quatro chifres do altar, e nos quatro cantos da fiada, e na borda ao redor; assim, farás a purificação e a expiação.

п’ядь по всьому краю. А ось висота жертовника:

[14]від землі вгору до нижнього краю — два лікті заввишки і лікоть завширшки, а від меншого виступу вгору до більшого виступу — чотири лікті заввишки й лікоть завширшки.

[15]Вогнище жертовника — чотири лікті заввишки, чотири роги кути над вогнищем, що нагадували роги.

[16]Вогнище жертовника було квадратне: дванадцять ліктів завдовжки, дванадцять ліктів завширшки.

[17]Верхній виступ також квадратний, чотирнадцять ліктів завдовжки і чотирнадцять завширшки, із ободом у півліктя і жолобом у лікоть по колу. Сходи жертовника звернені на схід».

[18]І сказав той чоловік мені: «Сину людський, ось що Господь Бог говорить: „Оце будуть правила для принесення пожертви, для пожертви всеспалення та скроплення кров’ю жертовника, коли збудують його.

[19]Ти мусиш дати молодого бика як жертву за гріх священикам, які є левитами з роду Задока, що приступають до Мене, щоб служити. Так проголошує Господь Бог.

[20]Ти мусиш взяти крові бика й помазати її на чотири роги жертовника і на чотири кути верхнього виступу і навколо ободу, і так очистиш вівтар і зробиш спокуту.

[21] Então, tomarás o novilho da oferta pelo pecado, o qual será queimado no lugar da casa para isso designado, fora do santuário.

[21]Мусиш взяти бика як жертву за гріх і спалити його в належній частині храмової площі за межами святилища.

[22] No segundo dia, oferecerás um bode sem defeito, oferta pelo pecado; e purificarão o altar, como o purificaram com o novilho.

[22]На другий день принесеш козла без вади як жертву за гріх, і вівтар треба очистити, так само, як його очищали биком.

[23] Acabando tu de o purificar, oferecerás um novilho sem defeito e, do rebanho, um carneiro sem defeito.

[23]Коли скінчиш очищати його, ти мусиш принести молодого бичка й барана з отари, обох без вад.

[24] Oferecê-los-ás perante o SENHOR; os sacerdotes deitarão sal sobre eles e os oferecerão em holocausto ao SENHOR.

[24]Тобі необхідно принести їх перед Господом і священики повинні кинути (скропити) на них солі і принести їх у жертву як жертву всеспалення Господу.

[25] Durante sete dias, prepararás cada dia um bode para oferta pelo pecado; também prepararão um novilho e, do rebanho, um carneiro sem defeito.

[25]Сім днів даватимеш по козлу щоденно як жертву за гріх; даси також молодого бичка й барана із отари, обох без вад.

[26] Por sete dias, expiarão o altar e o purificarão; e, assim, o consagrarão.

[26]Сім днів вони мусять робити спокуту за вівтар і очищати його. В такий спосіб його буде освячено.

[27] Tendo eles cumprido estes dias, será que, ao oitavo dia, dali em diante, prepararão os sacerdotes sobre o altar os vossos holocaustos e as vossas ofertas pacíficas; e eu vos serei propício, diz o SENHOR Deus.

[27]Після тих семи днів, починаючи із восьмого й далі, священики мусять принести ваші жертви всеспалення й мирні пожертви на вівтарі. Тільки тоді прийму Я вас"». Так проголошує Господь Бог.

Ezequiel 44

Reformas no ministério do santuário

[1] Então, o homem me fez voltar para o caminho da porta exterior do santuário, que olha para o oriente, a qual estava fechada.

[2] Disse-me o SENHOR: Esta porta permanecerá fechada, não se abrirá; ninguém entrará por ela, porque o

Книга Пророка Езекиїла 44

Зовнішні ворота

[1]Тоді чоловік привів мене назад, до зовнішньої брами святилища, тієї, що звернена на схід. Вона була зачинена.

[2]Господь сказав мені: «Ця брама мусить лишатися зачинена. Її не можна відчиняти, та ніхто не може входити через неї. Вона мусять лишатися

SENHOR, Deus de Israel, entrou por ela; por isso, permanecerá fechada.

3 Quanto ao príncipe, ele se assentará ali por ser príncipe, para comer o pão diante do SENHOR; pelo vestíbulo da porta entrará e por aí mesmo sairá.

4 Depois, o homem me levou pela porta do norte, diante da casa; olhei, e eis que a glória do SENHOR enchia a Casa do SENHOR; então, caí rosto em terra.

5 Disse-me o SENHOR: Filho do homem, nota bem, e vê com os próprios olhos, e ouve com os próprios ouvidos tudo quanto eu te disser de todas as determinações a respeito da Casa do SENHOR e de todas as leis dela; nota bem quem pode entrar no templo e quem deve ser excluído do santuário.

6 Dize aos rebeldes, à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Bastem-vos todas as vossas abominações, ó casa de Israel!

7 Porquanto introduzistes estrangeiros, incircuncisos de coração e incircuncisos de carne, para estarem no meu santuário, para o profanarem em minha casa, quando ofereceis o meu pão, a gordura e o sangue; violastes a minha aliança com todas as vossas abominações.

8 Não cumpristes as prescrições a respeito das minhas coisas sagradas; antes, constituístes em vosso lugar estrangeiros para executarem o serviço no meu santuário.

9 Assim diz o SENHOR Deus: Nenhum estrangeiro que se encontra no meio dos

зачинена через те, що Господь, Бог Ізраїлю, зайшов через неї.

3Лиш цар — єдиний, хто може сидіти в брамі й споживати їжу в присутності Господа. Він мусить заходити через ґанок брами й тим же шляхом виходити».

Святість храму

4Тоді чоловік привів мене через північну браму до фасаду храму. Глянув я і побачив славу Господа, що сповнювала храм Господній. І впав я долілиць.

5Господь сказав мені: «Сину людський, дивись пильно, слухай уважно і затям усе, що кажу Я тобі щодо правил храму Господа. Зверни увагу на вхід до храму й усі виходи святилища.

6Скажи бунтівному дому Ізраїлю, що Господь Бог говорить: „Облиш свої мерзенні звички, доме Ізраїлю!

7Ви приводили чужинців до храму Мого. А вони ж не були обрізані ні в душі, ані на тілі. Вони оскверняли храм Мій, поки ви приносили мені їжу, жир та кров. Ви порушили Заповіт Мій.

8Замість того, щоб виконувати обов'язок свій щодо святинь Моїх, ви поставили чужинців доглядати храм Мій"».

9Ось що Господь Бог говорить: «Жоден чужинець необрізаний ні в душі, ні на тілі не повинен заходити до храму Мого,

filhos de Israel, incircunciso de coração ou incircunciso de carne, entrará no meu santuário.

10 Os levitas, porém, que se apartaram para longe de mim, quando Israel andava errado, que andavam transviados, desviados de mim, para irem atrás dos seus ídolos, bem levarão sobre si a sua iniqüidade.

11 Contudo, eles servirão no meu santuário como guardas nas portas do templo e ministros dele; eles imolarão o holocausto e o sacrifício para o povo e estarão perante este para lhe servir.

12 Porque lhe ministraram diante dos seus ídolos e serviram à casa de Israel de tropeço de maldade; por isso, levantando a mão, jurei a respeito deles, diz o SENHOR Deus, que eles levarão sobre si a sua iniqüidade.

13 Não se chegarão a mim, para me servirem no sacerdócio, nem se chegarão a nenhuma de todas as minhas coisas sagradas, que são santíssimas, mas levarão sobre si a sua vergonha e as suas abominações que cometeram.

14 Contudo, eu os encarregarei da guarda do templo, e de todo o serviço, e de tudo o que se fizer nele.

Os deveres dos sacerdotes

15 Mas os sacerdotes levitas, os filhos de Zadoque, que cumpriram as prescrições do meu santuário, quando os filhos de Israel se extraviaram de mim, eles se chegarão a mim, para me servirem, e estarão diante

навіть з-поміж тих чужинців, що живуть серед синів Ізраїля.

10Левити ж, які віддалилися від Мене, коли Ізраїль збився з путі й пішов манівцями за бовванами своїми, відповідатимуть за гріхи свої.

11Вони обрані були служити у храмі Моєму, охороняючи брами, забиваючи худобу на жертви всеспалення та інші жертви. Їх було обрано служити людям і для людей.

12Але за те, що служили вони їм при бовванах їхніх і призвели дім Ізраїлю до гріха, поклявся Я з піднятою рукою, що мусять вони відповідати за гріх свій». Так проголошує Господь Бог.

13«Вони не наблизяться до Мене, правлячи службу як священики, не торкнуться вони будь-якої зі святинь Моїх, ані найсвятіших пожертв; нести їм ганьбу за мерзенні вчинки їхні.

14Однак призначу Я їх служити в храмі й виконувати різноманітні роботи, що мають робитися в ньому.

15Всі священики належать до коліна Левитів, але тільки нащадки Задока служили храму Моєму, коли ізраїльтяни відвернулися від Мене. Тож вони й наблизяться до Мене й служитимуть Мені. Вони стоятимуть переді Мною, приноситимуть Мені пожертви жиру та крові, — проголошує Господь Бог. —

de mim, para me oferecerem a gordura e o sangue, diz o SENHOR Deus.

16 Eles entrarão no meu santuário, e se chegarão à minha mesa, para me servirem, e cumprirão as minhas prescrições.

16Тільки вони входитимуть до святилища мого; тільки вони зможуть наблизитися до столу Мого, щоб служити переді Мною і правити службу Мою.

17 E será que, quando entrarem pelas portas do átrio interior, usarão vestes de linho; não se porá lã sobre eles, quando servirem nas portas do átrio interior, dentro do templo.

17Коли входитимуть в браму внутрішнього двору, вони мусять бути вбрані в лляний одяг. Вони не повинні носити жодного вовняного вбрання під час служби при брамі внутрішнього двору чи всередині храму.

18 Tiaras de linho lhes estarão sobre a cabeça, e calções de linho sobre as coxas; não se cingirão a ponto de lhes vir suor.

18Вони мусять носити лляні завої на головах і лляну білизну. Вони не повинні носити нічого, що б спричинило спітніння.

19 Saindo eles ao átrio exterior, ao povo, despirão as vestes com que ministraram, pô-las-ão nas santas câmaras e usarão outras vestes, para que, com as suas vestes, não santifiquem o povo.

19Коли виходитимуть вони у зовнішній двір, де є люди, мусять знімати одяг, у якому правили службу, й залишати його в священних приміщеннях. А виходити вони мусять в іншому вбранні, щоб не давати людям торкатися свого священного вбрання.

20 Não raparão a cabeça, nem deixarão crescer o cabelo; antes, como convém, tosquiarão a cabeça.

20Вони не повинні голити голови, ані відпускати довге волосся. Їм належить тримати волосся на головах підстриженим.

21 Nenhum sacerdote beberá vinho quando entrar no átrio interior.

21Жоден священик не повинен пити вина, перед тим, як входить до внутрішнього подвір'я.

22 Não se casarão nem com viúva nem com repudiada, mas tomarão virgens da linhagem da casa de Israel ou viúva que o for de sacerdote.

22Вони не повинні одружуватися з удовицями або розлученими жінками. Вони можуть брати за жінок тільки дівчат ізраїльського походження або священицьких удів.

23 A meu povo ensinarão a distinguir entre o santo e o profano e o farão discernir entre o imundo e o limpo.

23Вони мусять навчати народ Мій різниці між святим і повсякденним, показуючи людям, як розрізняти нечисте й чисте.

24 Quando houver contenda, eles assistirão a ela para a julgarem; pelo meu direito julgarão; as minhas leis e os meus estatutos em todas as festas fixas guardarão e santificarão os meus sábados.

24У кожній суперечці священики мусять бути за суддів і вирішувати суперечку згідно з Моїм Законом. Вони мусять дотримуватися законів Моїх, настанов Моїх щодо всіх Моїх свят, і мусять вони свято дотримуватися субот Моїх.

[25] Não se aproximarão de nenhuma pessoa morta, porque se contaminariam; somente por pai, ou mãe, ou filho, ou filha, ou irmão, ou por irmã que não tiver marido, se poderão contaminar.

[25]Священик не повинен осквернятисебе наближенням до померлого. Однак якщо померлий був батьком його або матір'ю, сином чи дочкою, братом чи незаміжньою сестрою, тоді він може осквернити себе.

[26] Depois de ser ele purificado, contar-se-lhe-ão sete dias.

[26]Після очищення він повинен чекати сім днів.

[27] No dia em que ele entrar no lugar santo, no átrio interior, para ministrar no lugar santo, apresentará a sua oferta pelo pecado, diz o SENHOR Deus.

[27]Того дня, коли він заходить на внутрішнє подвір'я храму, щоб служити в святилищі, він сам мусить принести жертву за гріх». Так проголошує Господь Бог:

A repartição das terras

[28] Os sacerdotes terão uma herança; eu sou a sua herança. Não lhes dareis possessão em Israel; eu sou a sua possessão.

[28]«Я — єдина спадщина, яку мають священики. Ти не повинен нічого не давати їм у володіння в Ізраїлі. Я буду володінням їхнім.

[29] A oferta de manjares, e a oferta pelo pecado, e a pela culpa eles comerão; e toda coisa consagrada em Israel será deles.

[29]Вони їстимуть хлібні жертви, жертви за гріх і за провину. І все в Ізраїлі, посвячене Господу, належатиме їм.

[30] O melhor de todos os primeiros frutos de toda espécie e toda oferta serão dos sacerdotes; também as primeiras das vossas massas dareis ao sacerdote, para que faça repousar a bênção sobre a vossa casa.

[30]Найкращі з усіх першоплодів, усі дари особливі належатимуть священикам. Ти мусиш дати їм першу частку своєї їжі, першу частку зеленого борошна, щоб благословення зійшло на дім твій.

[31] Não comerão os sacerdotes coisa alguma que de si mesma haja morrido ou tenha sido dilacerada de aves e de animais.

[31]Священик не повинен нічого їсти: ні птаха ні тварини, знайдених мертвими чи роздертих дикими звірами».

Ezequiel 45

Книга Пророка Езекиїла 45

Розподіл землі

[1] Quando, pois, repartirdes a terra por sortes em herança, fareis uma oferta ao SENHOR, uma porção santa da terra; o comprimento desta porção será de vinte e cinco mil côvados, e a largura, de dez mil;

[1]«Коли будете ділити за жеребом землю між колінами ізраїлевими, частину мусите виділити місце для святої землі. Розміри її повинні бути двадцять п'ять тисяч ліктів завдовжки і двадцять тисяч ліктів завширшки.

ela será santa em toda a sua extensão ao redor.

[2] Será o santuário de quinhentos côvados com mais quinhentos, em quadrado, e terá em redor uma área aberta de cinqüenta côvados.

[3] Desta porção santa medirás vinte e cinco mil côvados de comprimento e dez mil de largura; ali estará o santuário, o lugar santíssimo.

[4] Este será o lugar santo da terra; ele será para os sacerdotes, ministros do santuário, que dele se aproximam para servir ao SENHOR, e lhes servirá de lugar para casas; e, como lugar santo, pertencerá ao santuário.

[5] Os levitas, ministros da casa, terão vinte e cinco mil côvados de comprimento e dez mil de largura, para possessão sua, para vinte câmaras.

[6] Para a possessão da cidade, de largura dareis cinco mil côvados e vinte e cinco mil de comprimento defronte da porção santa, o que será para toda a casa de Israel.

[7] O príncipe, porém, terá a sua parte deste e do outro lado da santa porção e da possessão da cidade, diante da santa porção e diante da possessão da cidade, ao lado ocidental e oriental; e o comprimento corresponderá a uma das porções, desde o limite ocidental até ao limite oriental.

[8] Esta terra será a sua possessão em Israel; os meus príncipes nunca mais oprimirão o meu povo; antes, distribuirão a terra à casa de Israel, segundo as suas tribos.

Deveres dos magistrados

[2]В тому числі частина п’ятсот на п’ятсот ліктів мусить бути для святилища, і ще п’ятдесят ліктів навколо для вільного простору.

[3]У Святеє Святих відміряй частину в двадцять п’ять тисяч ліктів завдовжки і десять тисяч ліктів завширшки. Там стоятиме храм, святе місце.

[4]Це буде священна частина землі для священиків, що служать у храмі, і тих, хто допомагає готувати службу Господню. Це також буде місце для їхніх будинків і святе місце для храму.

[5]Площа двадцять п’ять тисяч ліктів завдовжки й десять тисяч ліктів завширшки належатиме левитам, що служать у храмі, для їхніх міст, де вони житимуть.

[6]Місту віддай у власність площу п’ять тисяч ліктів завширшки та двадцять п’ять тисяч ліктів завдовжки, поруч із священною землею; вона належатиме всьому дому Ізраїлю.

[7]Цар матиме землю, що межує як зі священною площею, так і з власністю міста. Вона простягатиметься від західного до східного кордонів. А завширшки вона буде така ж, як і наділ Ізраїлю.

[8]Ця земля буде володінням правителя в Ізраїлі. І правитель мій більше не гнобитиме народ мій, а дасть дому Ізраїлю володіти землею відповідно до колін їхніх», — Господь Бог говорить.

[9] Assim diz o SENHOR Deus: Basta, ó príncipes de Israel; afastai a violência e a opressão e praticai juízo e justiça: tirai as vossas desapropriações do meu povo, diz o SENHOR Deus.

[10] Tereis balanças justas, efa justo e bato justo.

[11] O efa e o bato serão da mesma capacidade, de maneira que o bato contenha a décima parte do ômer, e o efa, a décima parte do ômer; segundo o ômer, será a sua medida.

[12] O siclo será de vinte geras. Vinte siclos, mais vinte e cinco siclos, mais quinze siclos serão iguais a uma mina para vós.

[13] Esta será a oferta que haveis de fazer: de trigo, a sexta parte de um efa de cada ômer, e também de cevada, a sexta parte de um efa de cada ômer.

[14] A porção determinada de azeite será a décima parte de um bato de cada coro; um coro, como o ômer, tem dez batos.

[15] De cada rebanho de duzentas cabeças, um cordeiro tirado dos pastos ricos de Israel; tudo para oferta de manjares, e para holocausto, e para sacrifício pacífico; para que façam expiação pelo povo, diz o SENHOR Deus.

[16] Todo o povo da terra fará contribuição, para esta oferta, ao príncipe em Israel.

[17] Estarão a cargo do príncipe os holocaustos, e as ofertas de manjares, e as libações, nas Festas da Lua Nova e nos sábados, em todas as festas fixas da casa

[9]«Ви зайшли досить далеко, правителі Ізраїлю! Припиніть насильство і гноблення, будьте справедливі й праведні. Не виганяйте Мій народ з його дому», — проголошує Господь Бог.

[10]«Не дурите людей, дотримуйся точної ваги, точної ефи й бату.

[11]Ефа і бат мусять бути однакової міри: бат вміщатиме одну десяту гомера, і ефа — одну десяту гомера, гомер мусить бути стандартною мірою для обох.

[12]Шекель мусить дорівнювати двадцяти ґерам. Двадцять шекелів плюс двадцять п'ять шекелів плюс п'ятнадцять шекелів дорівнює одній міні.

Пожертви і свята

[13]Ось спеціальне підношення, яке мусите приносити: одна шоста ефи від кожного гомера пшениці й одна шоста ефи від кожного гомера ячменю.

[14]Одна десята бату оливи з кожного кору. І пам'ятайте, десять батів становлять гомер, бо десять батів — це один гомер.

[15]А ще одну вівцю з кожної отари в двісті овець із добре зрошених пасовиськ Ізраїлю. Ці принесення підуть на хлібні жертви і жертви всеспалення, на мирні жертви, щоб очистити людей від гріха», — проголошує Господь Бог.

[16]«Увесь народ землі цієї братиме участь у цьому особливому підношенні для правителя ізраїльського.

[17]Та правитель буде зобов'язаний приносити жертви всеспалення, офіри та возливання на свята Новолуння та суботи, щоб спокутувати гріхи дому Ізраїлю. —

de Israel; ele mesmo proverá a oferta pelo pecado, e a oferta de manjares, e o holocausto, e os sacrifícios pacíficos, para fazer expiação pela casa de Israel.

Ofertas no Ano-Novo

18 Assim diz o SENHOR Deus: No primeiro mês, no primeiro dia do mês, tomarás um novilho sem defeito e purificarás o santuário.

18Господь Бог говорить. — Першого місяця, першого дня мусите взяти молодого бичка без вад для очищення храму.

19 O sacerdote tomará do sangue e porá dele nas ombreiras da casa, e nos quatro cantos da fiada do altar, e nas ombreiras da porta do átrio interior.

19Священик мусить взяти крові від жертви за гріх і покропити нею одвірки храму, чотири кути верхнього виступу жертовника й одвірки брами внутрішнього подвір'я.

20 Assim também farás no sétimo dia do mês, por causa dos que pecam por ignorância e por causa dos símplices; assim, expiareis o templo.

20Ви мусите робити теж саме на сьомий день того ж місяця для кожного, хто грішить ненавмисне чи від незнання, так ви очищатимете храм.

Na Páscoa

21 No primeiro mês, no dia catorze do mês, tereis a Páscoa, festa de sete dias; pão asmo se comerá.

21Чотирнадцятого дня першого місяця маєте святкувати Пасху, яка триватиме сім днів. Протягом цього часу їстимете хліб, замішений без дріжджів.

22 O príncipe, no mesmo dia, por si e por todo o povo da terra, proverá um novilho para oferta pelo pecado.

22Того дня правитель принесе за себе й за всіх людей Ізраїлю бика як жертву за гріх.

23 Nos sete dias da festa, preparará ele um holocausto ao SENHOR, sete novilhos e sete carneiros sem defeito, cada dia durante os sete dias; e um bode cada dia como oferta pelo pecado.

23Щодня протягом семи днів свята він мусить давати сім биків і сім баранів без вад як жертви всеспалення для Господа, і козла як жертву за гріх.

24 Também preparará uma oferta de manjares: para cada novilho, um efa, e um efa para cada carneiro, e um him de azeite para cada efa.

24Він мусить давати на хлібне підношення ефу ячменю за кожного бика й ефу ячменю за кожного барана, а також гін олії за кожну ефу зерна.

25 No dia quinze do sétimo mês e durante os sete dias da festa, fará o mesmo: a mesma oferta pelo pecado, o mesmo

25Протягом семи днів Свята Кущів, що починається в сьомий місяць на п'ятнадцятий день, правитель мусить так само принести жертви всеспалення та оливу за гріх».

holocausto, a mesma oferta e a mesma porção de azeite.

Ezequiel 46

Nos sábados e Festas da Lua Nova

[1] Assim diz o SENHOR Deus: A porta do átrio interior, que olha para o oriente, estará fechada durante os seis dias que são de trabalho; mas no sábado ela se abrirá e também no dia da Festa da Lua Nova.

[2] O príncipe entrará de fora pelo vestíbulo da porta e permanecerá junto da ombreira da porta; os sacerdotes prepararão o holocausto dele e os seus sacrifícios pacíficos, e ele adorará no limiar da porta e sairá; mas a porta não se fechará até à tarde.

[3] O povo da terra adorará na entrada da mesma porta, nos sábados e nas Festas da Lua Nova, diante do SENHOR.

[4] O holocausto que o príncipe oferecer ao SENHOR serão, no dia de sábado, seis cordeiros sem defeito e um carneiro sem defeito.

[5] A oferta de manjares será um efa para cada carneiro; para cada cordeiro, a oferta de manjares será o que puder dar; e de azeite, um him para cada efa.

[6] Mas, no dia da Festa da Lua Nova, será um novilho sem defeito e seis cordeiros e um carneiro; eles serão sem defeito.

[7] Preparará por oferta de manjares um efa para cada novilho e um efa para cada carneiro, mas, pelos cordeiros, segundo puder; e um him de azeite para cada efa.

Книга Пророка Езекиїла 46

Цар і свята

[1]Ось що Господь Бог говорить: «Брама внутрішнього двору, звернена на схід, мусить бути зачинена протягом шести робочих днів, але в суботу і в день нового місяця мусить бути відчинена.

[2]Правитель увійде з двору через ґанок брами й стане в воротах. Священики принесуть його жертви всеспалення й мирні жертви. Він помолиться на порозі брами, а потім вийде, але браму не буде зачинено аж до вечора.

[3]А в суботу й Новолуння люди країни також молитимуться в присутності Господа при виході до цієї брами.

[4]Жертвами всеспалення, що цар принесе Господу в суботу, будуть шість ягнят і баран — усі без вад.

[5]З бараном він мусить дати ефу зерна, а з ягнятами він може дати стільки, скільки йому заманеться. Але з кожною ефою він мусить дати один гін оливи.

[6]На Новолуння він мусить принести молодого бичка, шість ягнят і барана без вад.

[7]З биком він мусить дати ефу зерна і з бараном ефу зерна, а з ягнятами стільки, скільки схоче дати, але неодмінно з гіном оливи на кожну ефу.

[8] Quando entrar o príncipe, entrará pelo vestíbulo da porta e sairá pelo mesmo caminho.

Instruções referentes às ofertas

[9] Mas, quando vier o povo da terra perante o SENHOR, nas festas fixas, aquele que entrar pela porta do norte, para adorar, sairá pela porta do sul; e aquele que entrar pela porta do sul sairá pela porta do norte; não tornará pela porta por onde entrou, mas sairá pela porta oposta.

[10] O príncipe entrará no meio deles, quando eles entrarem; em saindo eles, ele sairá.

[11] Nas solenidades e nas festas fixas, a oferta de manjares será um efa para cada novilho e um para cada carneiro; mas, pelos cordeiros, o que puder dar; e de azeite, um him para cada efa.

[12] Quando o príncipe preparar holocausto ou sacrifícios pacíficos como oferta voluntária ao SENHOR, então, lhe abrirão a porta que olha para o oriente, e fará ele o seu holocausto e os seus sacrifícios pacíficos, como costuma fazer no dia de sábado; e sairá, e se fechará a porta depois de ele sair.

[13] Prepararás um cordeiro de um ano, sem defeito, em holocausto ao SENHOR, cada dia; manhã após manhã, o prepararás.

[14] Juntamente com ele, prepararás, manhã após manhã, uma oferta de manjares para o SENHOR, a sexta parte de um efa e, de azeite, a terça parte de um him, para

[8]Коли князь заходить, він мусить пройти крізь ґанок східної брами, і виходити він має тим самим шляхом.

[9]Коли прості люди прийдуть поклонитися Господу на призначені свята, то хто входить через північну браму, виходити мусить через південну, а хто входить через південну браму, виходить мусить через північну. Ніхто не повинен повертатися через ту браму, через яку заходив, кожен мусить виходити через протилежну.

[10]Цар повинен бути серед людей: як вони заходять, то й він заходить, як вони виходять, то й він виходить.

[11]В урочисті дні й свята, з биком завжди треба давати ефу зерна як хлібну жертву, і з бараном ефу, а з ягнятами стільки, скільки людина схоче, але з гіном оливи на кожну ефу.

[12]Коли князь приносить добровільну пожертву Господу, чи жертву всеспалення, чи мирні жертви — східна брама мусить бути відчинена для нього. Він приносить свої жертви всеспалення чи мирні жертви так само, як робить він це в суботу. Після того, як він піде, браму слід зачиняти.

Денні пожертви

[13]Щодня ви мусите принести ягня-однолітка без вад як жертву всеспалення Господу. Це слід робити щоранку.

[14]Ви мусите також разом із ним щоранку приносити офіру з шостої частини ефи та з третьої частини гіна оливи, щоб замісити тісто. Ця щоденна пожертва Господу назавжди.

misturar com a flor de farinha. Isto é estatuto perpétuo e contínuo.

15 Assim prepararão o cordeiro, e a oferta de manjares, e o azeite, manhã após manhã, em holocausto contínuo.

16 Assim diz o SENHOR Deus: Quando o príncipe der um presente de sua herança a alguns de seus filhos, pertencerá a estes; será possessão deles por herança.

17 Mas, dando ele um presente da sua herança a algum dos seus servos, será deste até ao ano da liberdade; então, tornará para o príncipe, porque a seus filhos, somente a eles, pertencerá a herança.

18 O príncipe não tomará nada da herança do povo, não os esbulhará da sua possessão; da sua própria possessão deixará herança a seus filhos, para que o meu povo não seja retirado, cada um da sua possessão.

19 Depois disto, o homem me trouxe, pela entrada que estava ao lado da porta, às câmaras santas dos sacerdotes, as quais olhavam para o norte; e eis que ali havia um lugar nos fundos extremos que olham para o ocidente.

20 Ele me disse: Este é o lugar onde os sacerdotes cozerão a oferta pela culpa e a oferta pelo pecado e onde cozerão a oferta de manjares, para que não a tragam ao átrio exterior e assim santifiquem o povo.

21 Então, me levou para fora, para o átrio exterior, e me fez passar aos quatro cantos

15Тож ягня, хліб і олива будуть принесені щоранку як повсякчасна жертва всеспалення».

Закони наслідування для царя

16Ось що Господь Бог говорить: «Якщо правитель передає в дар одному з синів своїх зі спадщини своєї, то ця земля належатиме й його синам, вона стане й їхньою спадщиною.

17Якщо ж цар дарує землю зі спадщини своєї одному з рабів своїх, той може тримати її до ювілею, а по тому подарунок повернеться до володаря. Спадщина його належить тільки синам його, вона їхня.

18Володар не повинен брати нічого зі спадщини людей, ані змушувати їх залишити свою землю. Він мусить виділяти синам своїм спадщину зі своєї особистої власності, щоб ніхто з народу Мого не позбувся власності».

Особливі кухні

19Тоді чоловік вивів мене через вхід, що збоку від брами, до священних приміщень, звернених на північ, що належали священикам, і показав мені приміщення на західному краї.

20І сказав він мені: «Це те місце, де священики готуватимуть жертву за провину й жертву за гріх. І пектимуть хлібну жертву, щоб не виносити ці святі речі в зовнішній двір, де всі люди».

21Тоді він привів мене у зовнішній двір і повів по всіх його чотирьох кутах. І побачив я в кожному куті інше подвір’я.

do átrio; e eis que em cada canto do átrio havia outro átrio.

[22] Nos quatro cantos do átrio havia átrios pequenos, menores, de quarenta côvados de comprimento e trinta de largura; estes quatro cantos tinham a mesma dimensão.

[23] Havia um muro ao redor dos átrios, ao redor dos quatro, e havia lugares para cozer ao pé dos muros ao redor.

[24] E me disse: São estas as cozinhas, onde os ministros do templo cozerão o sacrifício do povo.

[22]У чотирьох кутах зовнішнього двору було чотири закритих подвір'я сорок ліктів завдовжки, і тридцять ліктів завширшки. Всі вони були однакові за розмірами.

[23]У середині кожного з чотирьох подвір'їв був кам'яний виступ; під виступом, довкола, було влаштовано місця для вогню.

[24]І сказав він мені: «Це кухні, де ті, що служать у храмі, варитимуть пожертви, принесені народом».

Ezequiel 47

A torrente das águas purificadoras

[1] Depois disto, o homem me fez voltar à entrada do templo, e eis que saíam águas de debaixo do limiar do templo, para o oriente; porque a face da casa dava para o oriente, e as águas vinham de baixo, do lado direito da casa, do lado sul do altar.

[2] Ele me levou pela porta do norte e me fez dar uma volta por fora, até à porta exterior, que olha para o oriente; e eis que corriam as águas ao lado direito.

[3] Saiu aquele homem para o oriente, tendo na mão um cordel de medir; mediu mil côvados e me fez passar pelas águas, águas que me davam pelos tornozelos.

[4] Mediu mais mil e me fez passar pelas águas, águas que me davam pelos joelhos; mediu mais mil e me fez passar pelas águas, águas que me davam pelos lombos.

[5] Mediu ainda outros mil, e era já um rio que eu não podia atravessar, porque as águas tinham crescido, águas que se

Книга Пророка Езекиїла 47

Ріка, що тече від храму

[1]Чоловік привів мене назад до входу в храм і побачив я воду, що витікала з-під порогу храму на схід (бо храм звернений був на схід). Вода текла з-під південної сторони храму, південніше жертовника.

[2]Тоді він вивів мене крізь північні ворота й повів до зовнішніх воріт, звернених на схід, а вода втікала з південної сторони.

[3]Чоловік пішов на схід із вимірювальною мотузкою в руці. Він відміряв тисячу ліктів, а тоді перевів мене через воду, якої було по кісточки.

[4]Відміряв він іще одну тисячу ліктів і перевів мене через воду, якої було по коліна. Відміряв він іще одну тисячу ліктів і перевів мене через воду, яка була до пояса.

[5]Відміряв він іще одну тисячу, але тепер то вже була ріка, яку я не міг перейти, бо вода піднялась і була вже досить

deviam passar a nado, rio pelo qual não se podia passar.

[6] E me disse: Viste isto, filho do homem? Então, me levou e me tornou a trazer à margem do rio.

[7] Tendo eu voltado, eis que à margem do rio havia grande abundância de árvores, de um e de outro lado.

[8] Então, me disse: Estas águas saem para a região oriental, e descem à campina, e entram no mar Morto, cujas águas ficarão saudáveis.

[9] Toda criatura vivente que vive em enxames viverá por onde quer que passe este rio, e haverá muitíssimo peixe, e, aonde chegarem estas águas, tornarão saudáveis as do mar, e tudo viverá por onde quer que passe este rio.

[10] Junto a ele se acharão pescadores; desde En-Gedi até En-Eglaim haverá lugar para se estenderem redes; o seu peixe, segundo as suas espécies, será como o peixe do mar Grande, em multidão excessiva.

[11] Mas os seus charcos e os seus pântanos não serão feitos saudáveis; serão deixados para o sal.

[12] Junto ao rio, às ribanceiras, de um e de outro lado, nascerá toda sorte de árvore que dá fruto para se comer; não fenecerá a sua folha, nem faltará o seu fruto; nos seus meses, produzirá novos frutos, porque as suas águas saem do santuário; o seu fruto servirá de alimento, e a sua folha, de remédio.

As fronteiras da terra de Israel

глибока, щоб плисти. То була ріка, яку ніхто не міг перейти.

[6]І спитав він мене: «Сину людський, чи бачиш ти це?» Тоді привів він мене знову до берега ріки.

[7]Прийшовши туди, побачив я дуже багато дерев на кожному березі ріки.

[8]І сказав він мені: «Вода ця тече на схід, до Арави. Потім тече далі і впадає в Мертве Море, аж у Мертвому морі стає чистою.

[9]Безліч живих істот оселиться скрізь, хоч би де протікав цей потік. Буде там і багато риби, бо ріка ця зробить солону воду прісною, тож де ріка тече, все житиме.

[10]Рибалки стоятимуть вздовж берега. Від Ен-Ґеді до Ен-Еґлаїма вони ставитимуть сіті. Риби буде дуже багато, як у Середземному морі.

[11]Але болота й драглисті береги не стануть чистими, їх лишать на сіль.

[12]Різноманітні плодові дерева ростимуть по обох берегах ріки. Листя їхнє не в’янутиме, не падатимуть плоди їхні. Щомісяця вони родитимуть, оскільки вода з храму тече до них. Плоди їхні підуть на поживу їжу, а листя — на ліки».

Розподіл землі між родами

[13] Assim diz o SENHOR Deus: Este será o limite pelo qual repartireis a terra em herança, segundo as doze tribos de Israel. José terá duas partes.

[13]Ось що Господь Бог говорить: «Це — межі, по яких ви мусите поділити земельну спадщину між дванадцятьма колінами Ізраїлю, враховуючи дві частини для Йосипа.

[14] Vós a repartireis em heranças iguais, tanto para um como para outro; pois jurei, levantando a mão, dá-la a vossos pais; assim, que esta mesma terra vos cairá a vós outros em herança.

[14]Ви мусите поділити їх рівно між ними, бо Я поклявся з піднятою рукою дати її вашим батькам. Земля ця стала вашою спадщиною.

[15] Este será o limite da terra: do lado norte, desde o mar Grande, caminho de Hetlom, até à entrada de Zedade,

[15]Ось кордони вашої землі: на півночі вона проляже від Середземного моря Гетлонським шляхом, де дорога повертає на Гамат і далі на Цедад.

[16] Hamate, Berota, Sibraim (que estão entre o limite de Damasco e o de Hamate), a cidade Hazer-Haticom (que está junto ao limite de Haurã).

[16]Потім на Берот і Сибраїм (що лежить на кордоні між Дамаском та Гаматом), аж до Гацер-Гаттікона, що на кордоні Гаврану.

[17] Assim, o limite será desde o mar até Hazar-Enom, o limite de Damasco, e, na direção do norte, está o limite de Hamate; este será o lado do Norte.

[17]Кордон проляже від моря до Гацар-Енана, вздовж північної границі Дамаска, по кордону Гамата на півночі. Це буде північний кордон.

[18] O lado do oriente, entre Haurã, e Damasco, e Gileade, e a terra de Israel, será o Jordão; desde o limite do norte até ao mar do oriente, medireis; este será o lado do oriente.

[18]На сході кордон ітиме між Гавраном та Дамаском, уздовж Йордану між Ґілеадом та землею Ізраїльською, до Східного моря й аж до Тамара. Це буде східний кордон.

[19] O lado do sul será desde Tamar até às águas de Meribá-Cades, junto ao ribeiro do Egito até ao mar Grande; este será o lado do sul.

[19]На півдні він ітиме від Тамара аж до оазису Меріва-Кадеш, тоді вздовж потоку Єгипетського до Середземного моря. Це буде південний кордон.

[20] O lado do ocidente será o mar Grande, desde o limite do sul até à entrada de Hamate; este será o lado do ocidente.

[20]На Заході Середземне море буде кордоном аж до місцевості навпроти Лебо-Гамата. Це буде західний кордон.

[21] Repartireis, pois, esta terra entre vós, segundo as tribos de Israel.

[21]Ви мусите поділити цю землю між собою за колінами Ізраїлю.

[22] Será, porém, que a sorteareis para vossa herança e para a dos estrangeiros que moram no meio de vós, que gerarem filhos no meio de vós; e vos serão como naturais entre os filhos de Israel; convosco entrarão em herança, no meio das tribos de Israel.

[23] E será que, na tribo em que morar o estrangeiro, ali lhe dareis a sua herança, diz o SENHOR Deus.

[22]Ви мусите розподілити спадщину для себе й для чужинців, що оселилися серед вас і мають дітей. Ви мусите вважати їх за уродженців Ізраїлю, і разом із вами їх треба наділити спадщиною серед колін Ізраїлю.

[23]Хоч би в якому коліні перебував чужинець, там і дайте йому спадщину його». Так проголошує Господь Бог.

Ezequiel 48

Os limites de sete tribos

[1] São estes os nomes das tribos: desde a parte extrema do norte, via Hetlom, até à entrada de Hamate, até Hazar-Enom, o limite norte de Damasco até junto de Hamate e desde o lado oriental até ao ocidente, Dã terá uma porção.

[2] Limitando-se com Dã, desde o lado oriental até ao ocidental, Aser, uma porção.

[3] Limitando-se com Aser, desde o lado oriental até ao ocidental, Naftali, uma porção.

[4] Limitando-se com Naftali, desde o lado oriental até ao ocidental, Manassés, uma porção.

[5] Limitando-se com Manassés, desde o lado oriental até ao ocidental, Efraim, uma porção.

[6] Limitando-se com Efraim, desde o lado oriental até ao ocidental, Rúben, uma porção.

[7] Limitando-se com Rúben, desde o lado oriental até ao ocidental, Judá, uma porção.

Книга Пророка Езекиїла 48

Розподіл землі

[1]«Оці землі належали колінам ізраїльським: на північному кордоні Дан матиме одну частину; вона йтиме по Гетлонській дорозі до Гаматського входу. Гацар-Енана та північний кордон Дамаска поруч із Гаматом буде частиною кордону від східного краю до західного.

[2]Ашер матиме одну частину; вона межуватиму з землею Дана зі сходу на захід.

[3]Нафталі матиме одну частину; вони межуватиме з землею Ашеровою із сходу на захід.

[4]Манассія матиме одну частину; вона межуватиме з землею Нафталі зі сходу на захід.

[5]Ефраїм матиме одну частину; вона межуватиме з землею Манассієвою зі сходу на захід.

[6]Рувим матиме одну частину; вона межуватиме з землею Ефраїма зі сходу на захід.

[7]Юда матиме одне частину; вона межуватиме з землею Рувимовою зі сходу на захід.

[8] Limitando-se com Judá, desde o lado oriental até ao ocidental, será a região sagrada que haveis de separar, de vinte e cinco mil côvados de largura e de comprimento, o mesmo que o das porções, desde o lado oriental até ao ocidental; o santuário estará no meio dela.

[8]Поруч з землею Юдиною зі сходу на захід буде земля, що ви мусите подарувати, як особливий дар. Матиме вона ширину в двадцять п'ять тисяч ліктів, а довжина її зі сходу на захід буде такою ж, як і в усіх колін. В середині її буде храм.

[9] A região que haveis de separar ao SENHOR será do comprimento de vinte e cinco mil côvados e da largura de dez mil.

[9]Цю землю ви посвятите Господу. Буде вона двадцять п'ять тисяч ліктів завдовжки і двадцять тисяч ліктів завширшки.

[10] Esta região santa dos sacerdotes terá, ao norte, vinte e cinco mil côvados, ao ocidente, dez mil de largura, ao oriente, dez mil de largura e ao sul, vinte e cinco mil de comprimento; o santuário do SENHOR estará no meio dela.

[10]Цю землю буде поділено між священиками (левитами). Буде вона двадцять п'ять тисяч ліктів завдовжки по північній стороні, десять тисяч ліктів завширшки по західній стороні, десять тисяч ліктів завширшки по східній стороні й двадцять п'ять тисяч ліктів завдовжки по південній стороні. В центрі її буде храм Господній.

[11] Será para os sacerdotes santificados, para os filhos de Zadoque, que cumpriram o seu dever e não andaram errados, quando os filhos de Israel se extraviaram, como fizeram os levitas.

[11]Ця земля для священиків, освячених синів Задока, що були вірні в служінні Мені й не відступили, як левити, коли ізраїльтяни відвернулися від Мене.

[12] Será região especial dentro da região sagrada, lugar santíssimo, fazendo limites com a porção dos levitas.

[12]Це буде особливий дар їм — найсвятіша частина, що межує з землею левитів.

Os limites dos sacerdotes e dos levitas

[13] Os levitas, segundo o limite dos sacerdotes, terão vinte e cinco mil côvados de comprimento e dez mil de largura; todo o comprimento será vinte e cinco mil, e a largura, dez mil.

[13]Разом із землею священиків, левити матимуть наділ у двадцять п'ять тисяч ліктів завширшки. Довжина загалом буде двадцять п'ять тисяч ліктів, а ширина — десять тисяч ліктів.

[14] Não venderão nada disto, nem trocarão, nem transferirão a outrem o melhor da terra, porque é santo ao SENHOR.

[14]Вони не мають права ні продавати, ані обмінювати її. Це найкраща з земель, і не повинна вона переходити до інших рук, бо свята вона для Господа.

Os limites da cidade

Частка міської власності

[15] Mas os cinco mil côvados que ficaram da largura diante dos vinte e cinco mil

[15]Земля, що залишилася після того, як левити й священики отримали свою частку: п'ять тисяч ліктів завширшки і

serão para o uso civil da cidade, para habitação e para arredores; a cidade estará no meio.

[16] Serão estas as suas medidas: o lado norte, de quatro mil e quinhentos côvados, o lado sul, de quatro mil e quinhentos, o lado oriental, de quatro mil e quinhentos, e o lado ocidental, de quatro mil e quinhentos.

[17] Os arredores da cidade serão, ao norte, de duzentos e cinqüenta côvados, ao sul, de duzentos e cinqüenta côvados, ao oriente, de duzentos e cinqüenta e, ao ocidente, de duzentos e cinqüenta.

[18] Quanto ao que ficou do resto do comprimento, paralelo à região sagrada, será de dez mil para o oriente e de dez mil para o ocidente e corresponderá à região sagrada; e o seu produto será para o sustento daqueles que trabalham na cidade.

[19] Lavrá-lo-ão os trabalhadores da cidade, provindos de todas as tribos de Israel.

[20] A região toda será de vinte e cinco mil côvados em quadrado, isto é, a região sagrada juntamente com a possessão da cidade.

Os limites do príncipe

[21] O que restar será para o príncipe, deste e do outro lado da região sagrada e da possessão da cidade. Por isso, aquilo que se estende dos vinte e cinco mil côvados em direção do oriente e também dos vinte e cinco mil côvados em direção do ocidente, paralelamente com as porções,

двадцять п’ять тисяч ліктів завдовжки — яка відводилася для загального користування міста: для будинків і пасовиська. Місто буде в центрі її.

[16]Воно матиме такі розміри: північна сторона чотири з половиною тисячі ліктів, південна сторона також чотири з половиною тисячі ліктів, східна сторона чотири з половиною тисячі ліктів, і західна сторона чотири з половиною тисячі ліктів.

[17]Пасовисько для міста буде на двісті п’ятдесят ліктів на північ, двісті п’ятдесят ліктів на південь, двісті п’ятдесят ліктів на схід і двісті п’ятдесят ліктів на захід.

[18]Решта цієї землі, що межує зі священною частиною по всій довжині її, становитиме десять тисяч ліктів на східній стороні й десять тисяч ліктів на західній. Те, що родитиме вона, харчуватиме робітників у місті.

[19]Робітники з міста, що оброблятимуть її, приходитимуть із усіх колін Ізраїлю.

[20]Вся ця особлива частина буде квадратом зі стороною в двадцять п’ять тисяч ліктів. Його слід залишити для священиків, для левитів і для міста — рівними частинами.

[21]Що лишилося між священною землею та власністю міста, належатиме володарю. Ця земля простягатиметься від східної межі священної землі на схід двадцять п’ять тисяч ліктів до східного кордону і з західної сторони також на двадцять п’ять тисяч ліктів до західного кордону. Обидва ці клапті землі, що тягнуться вздовж землі, яка належить колінам ізраїльським, належатимуть

será do príncipe; a região sagrada e o santuário do templo estarão no meio.

22 Excetuando o que pertence aos levitas e a cidade que está no meio daquilo que pertence ao príncipe, entre o território de Judá e o de Benjamim, será isso para o príncipe.

Os limites das outras cinco tribos

23 Quanto ao resto das tribos, desde o lado oriental até ao ocidental, Benjamim terá uma porção.

24 Limitando-se com Benjamim, desde o lado oriental até ao ocidental, Simeão, uma porção.

25 Limitando-se com Simeão, desde o lado oriental até ao ocidental, Issacar, uma porção.

26 Limitando-se com Issacar, desde o lado oriental até ao ocidental, Zebulom, uma porção.

27 Limitando-se com Zebulom, desde o lado oriental até ao ocidental, Gade, uma porção.

28 Limitando-se com o território de Gade, ao sul, o limite será desde Tamar até às águas de Meribá-Cades, ao longo do ribeiro do Egito até ao mar Grande.

29 Esta é a terra que sorteareis em herança às tribos de Israel; e estas, as suas porções, diz o SENHOR Deus.

As portas da cidade

30 São estas as saídas da cidade: do lado norte, que mede quatro mil e quinhentos côvados,

царю, а священна частина з храмом буде посередині їх.

22Тож власність левитів і власність міста лежатиме в центрі землі, що належить царю. Царева земля лежатиме між кордоном Юдеї та Веніаминової спадщини.

23Щодо решти колін: Веніамин матиме одну частину; вона простягатиметься від східного кордону до західного.

24Симеон матиме одну частину; вона межуватиме з землею Веніаминової від сходу до заходу.

25Іссаха́р матиме одну частину; вона межуватиме з землею Симеоновою від сходу до заходу.

26Завулон матиме одну частину; вона межуватиме з землею Іссаха́ровою від сходу до заходу.

27Ґад матиме одну частину; вона межуватиме з землею Завулоновою від сходу до заходу.

28Південний кордон Ґада пролягатиме від Тамара до вод Меріва Кадеш, тоді вздовж Єгипетського потоку і вздовж Середземного моря.

29Це земля, яку ви мусите поділити як спадщину між колінами ізраїльськими, і такі будуть наділи їхні», — проголошує Господь Бог.

Ворота міста

30А ось входи міста, починаючи з північної сторони, що були чотири з половиною тисячі ліктів завдовжки.

31 três portas: a porta de Rúben, a de Judá e a de Levi, tomando as portas da cidade os nomes das tribos de Israel;

32 do lado oriental, quatro mil e quinhentos côvados e três portas, a saber: a porta de José, a de Benjamim e a de Dã;

33 do lado sul, quatro mil e quinhentos côvados e três portas: a porta de Simeão, a de Issacar e a de Zebulom;

34 do lado ocidental, quatro mil e quinhentos côvados e as suas três portas: a porta de Gade, a de Aser e a de Naftali.

35 Dezoito mil côvados em redor; e o nome da cidade desde aquele dia será: O SENHOR Está Ali.

31Брами міста називатимуться за колінами Ізраїлю. Троє брам на північній стороні будуть Рувимова, Юдина та Левієва.

32На східній стороні, що була чотири з половиною тисячі ліктів завдовжки, — три брами: Йосипова, Веніаминова й Данова.

33На південній стороні, що були чотири з половиною тисячі ліктів завдовжки, — три брами: Симеонова, Іссаха́рова й Завулонова.

34На західній стороні, що була чотири з половиною тисячі ліктів завдовжки, — три брами: Ґадова, Ашерова й брама Нафталі.

35Всього навколо міста буде вісімнадцять тисяч ліктів. І назва міста віднині й надалі буде: Господь Тут.

Daniel	Даниїла

Daniel 1

A educação de Daniel e de seus companheiros

[1] No ano terceiro do reinado de Jeoaquim, rei de Judá, veio Nabucodonosor, rei da Babilônia, a Jerusalém e a sitiou.

[2] O SENHOR lhe entregou nas mãos a Jeoaquim, rei de Judá, e alguns dos utensílios da Casa de Deus; a estes, levou-os para a terra de Sinar, para a casa do seu deus, e os pôs na casa do tesouro do seu deus.

[3] Disse o rei a Aspenaz, chefe dos seus eunucos, que trouxesse alguns dos filhos de Israel, tanto da linhagem real como dos nobres,

[4] jovens sem nenhum defeito, de boa aparência, instruídos em toda a sabedoria, doutos em ciência, versados no conhecimento e que fossem competentes para assistirem no palácio do rei e lhes ensinasse a cultura e a língua dos caldeus.

[5] Determinou-lhes o rei a ração diária, das finas iguarias da mesa real e do vinho que ele bebia, e que assim fossem mantidos por três anos, ao cabo dos quais assistiriam diante do rei.

[6] Entre eles, se achavam, dos filhos de Judá, Daniel, Hananias, Misael e Azarias.

[7] O chefe dos eunucos lhes pôs outros nomes, a saber: a Daniel, o de Beltessazar; a Hananias, o de Sadraque; a Misael, o de Mesaque; e a Azarias, o de Abede-Nego.

[8] Resolveu Daniel, firmemente, não contaminar-se com as finas iguarias do rei,

Даниїла 1

Навчання Даниїла у Вавилоні

[1]У третій рік царювання Єгоякима, царя юдейського, Навуходоносор, цар земель Шинара (Вавилона), прийшов до Єрусалима й обложив його.

[2]Господь віддав Єгоякима, царя юдейського, в руки Навуходоносора. Той забрав увесь посуд та деякі речі із храму Божого та вивіз їх до Вавилону, де й склав у храмі своїх богів.

[3-4]Тоді цар наказав Ашпеназові, старшому над євнухами, служителями царського двору, привести синів Ізраїля, юнаків із царського роду, а також із шляхетних родів молодих хлопців без жодних фізичних вад, вродливих, здібних до різноманітного навчання, добре обізнаних, тямущих і підготовлених служити в царськім палаці. Він мав навчити їх мови та літератури вавилонської.

[5]Цар призначив їм щоденне утримання: їжу та вино з царського столу. Їх мали навчати три роки, а після цього вони мусили стати до царської служби.

[6]Серед них були сини Юдині: Даниїл, Хананія, Мишаел та Азарія.

[7]Старший над євнухами дав їм нові імена: Даниїлові — ім'я Валтасар, Хананії — Шедрах; Мишаелу — Мешах, Азарії — Аведнеґо.

[8]Але Даниїл вирішив не осквернитися царською їжею та вином і попросив старшого над євнухами дозволити йому

nem com o vinho que ele bebia; então, pediu ao chefe dos eunucos que lhe permitisse não contaminar-se.

не бруднити себе цією нечистотою їжею.

[9] Ora, Deus concedeu a Daniel misericórdia e compreensão da parte do chefe dos eunucos.

[9]Та Бог спонукав старшого над євнухами виявити прихильність і ласкавість до Даниїла.

[10] Disse o chefe dos eunucos a Daniel: Tenho medo do meu senhor, o rei, que determinou a vossa comida e a vossa bebida; por que, pois, veria ele o vosso rosto mais abatido do que o dos outros jovens da vossa idade? Assim, poríeis em perigo a minha cabeça para com o rei.

[10]Але старший над євнухами сказав Даниїлові: «Боюсь я мого пана, царя, який призначив давати тобі їжу й питво. Для чого йому бачити, що ти виглядаєш гірше, ніж інші хлопці твого віку? Тоді цар через тебе позбавить мене голови».

[11] Então, disse Daniel ao cozinheiro-chefe, a quem o chefe dos eunucos havia encarregado de cuidar de Daniel, Hananias, Misael e Azarias:

[11]Даниїл сказав наглядачеві, якого старший поставив над Даниїлом, Хананією, Мишаелом та Азарією:

[12] Experimenta, peço-te, os teus servos dez dias; e que se nos dêem legumes a comer e água a beber.

[12]«Будь ласка, випробуй твоїх слуг протягом десяти днів: нічого не давай нам їсти, крім городини, й нічого пити, крім води.

[13] Então, se veja diante de ti a nossa aparência e a dos jovens que comem das finas iguarias do rei; e, segundo vires, age com os teus servos.

[13]Тоді порівняй наш вигляд з виглядом тих молодих хлопців, що їдять царську їжу, й чини зі своїми слугами відповідно до того, що побачиш».

[14] Ele atendeu e os experimentou dez dias.

[14]І той погодився й випробував їх протягом десяти днів.

[15] No fim dos dez dias, a sua aparência era melhor; estavam eles mais robustos do que todos os jovens que comiam das finas iguarias do rei.

[15]Наприкінці десяти днів вони виглядали здоровішими й краще вгодованими, ніж будь-хто з молодих хлопців, які вживали царську їжу.

[16] Com isto, o cozinheiro-chefe tirou deles as finas iguarias e o vinho que deviam beber e lhes dava legumes.

[16]Тож наглядач забрав призначену їм їжу й вино, що вони мали пити, і дав їм натомість овочі.

[17] Ora, a estes quatro jovens Deus deu o conhecimento e a inteligência em toda

[17]Цим чотирьом юнакам Бог дав знання й розуміння різних вчень та літератури, а Даниїл міг тлумачити будь-які видіння та сни.

cultura e sabedoria; mas a Daniel deu inteligência de todas as visões e sonhos.

18 Vencido o tempo determinado pelo rei para que os trouxessem, o chefe dos eunucos os trouxe à presença de Nabucodonosor.

19 Então, o rei falou com eles; e, entre todos, não foram achados outros como Daniel, Hananias, Misael e Azarias; por isso, passaram a assistir diante do rei.

20 Em toda matéria de sabedoria e de inteligência sobre que o rei lhes fez perguntas, os achou dez vezes mais doutos do que todos os magos e encantadores que havia em todo o seu reino.

21 Daniel continuou até ao primeiro ano do rei Ciro.

Daniel 2

Daniel interpreta o sonho de Nabucodonosor

1 No segundo ano do reinado de Nabucodonosor, teve este um sonho; o seu espírito se perturbou, e passou-se-lhe o sono.

2 Então, o rei mandou chamar os magos, os encantadores, os feiticeiros e os caldeus, para que declarassem ao rei quais lhe foram os sonhos; eles vieram e se apresentaram diante do rei.

3 Disse-lhes o rei: Tive um sonho, e para sabê-lo está perturbado o meu espírito.

4 Os caldeus disseram ao rei em aramaico: Ó rei, vive eternamente! Dize o sonho a teus servos, e daremos a interpretação.

5 Respondeu o rei e disse aos caldeus: Uma coisa é certa: se não me fizerdes saber o

18Наприкінці терміну, призначеного царем, старший над євнухами представив юнаків Навуходоносорові.

19Цар розмовляв з ними і знайшов, що немає нікого рівного Даниїлу, Хананії, Мишаелу та Азарії, тож вони стали до царської служби.

20У кожній справі, що потребувала мудрості й кмітливості, коли цар питав їх, він переконувався, що вони у десять разів кращі за всіх чародіїв та віщунів у цілому його царстві.

21І Даниїл лишався там до першого року владарювання царя Кира.

Даниїла 2

Сон Навуходоносора

1На другий рік царювання Навуходоносору почали снитися сни. Розум його стривожився, і він не міг спати.

2Тож цар скликав чародіїв, віщунів, ворожбитів та астрологів щоб вони розтлумачили, що йому сниться. От вони прийшли й стали перед царем.

3Навуходоносор сказав їм: «Снився мені сон, який тривожить мене, я хочу знати, що він означає».

4Тоді астрологи відповіли царю арамійською мовою: «О, царю, живи вічно! Розкажи твоїм слугам цей сон, і ми розтлумачимо його».

5Цар відповів астрологам: «Ось що я твердо вирішив: якщо ви не скажете мені, про що мені снилося і не

sonho e a sua interpretação, sereis despedaçados, e as vossas casas serão feitas monturo;

розтлумачите той сон, я розірву вас на шматки, а оселі ваші я зруйную вщент.

6 mas, se me declarardes o sonho e a sua interpretação, recebereis de mim dádivas, prêmios e grandes honras; portanto, declarai-me o sonho e a sua interpretação.

6Але якщо ви розкриєте мені цей сон і розтлумачите його, ви отримаєте від мене подарунки, винагороди і великі почесті. Отже, поясніть мені сон і розтлумачте його».

7 Responderam segunda vez e disseram: Diga o rei o sonho a seus servos, e lhe daremos a interpretação.

7І знову вони промовили: «Хай цар розповість своїм слугам сон, і ми розтлумачимо його».

8 Tornou o rei e disse: Bem percebo que quereis ganhar tempo, porque vedes que o que eu disse está resolvido,

8Тоді цар сказав: «Ясна річ, ви намагаєтеся виграти час, бо розумієте, що я справді твердо вирішив:

9 isto é: se não me fazeis saber o sonho, uma só sentença será a vossa; pois combinastes palavras mentirosas e perversas para as proferirdes na minha presença, até que se mude a situação; portanto, dizei-me o sonho, e saberei que me podeis dar-lhe a interpretação.

9якщо ви не поясните сон, для вас існує тільки одна кара. Ви змовилися сказати мені брехливі й підступні слова, сподіваючись на якісь зміни. Тож розкажіть мені сон, і я знатиму, чи можете ви розтлумачити його».

10 Responderam os caldeus na presença do rei e disseram: Não há mortal sobre a terra que possa revelar o que o rei exige; pois jamais houve rei, por grande e poderoso que tivesse sido, que exigisse semelhante coisa de algum mago, encantador ou caldeu.

10Астрологи відповіли цареві: «Немає на світі людини, яка може зробити те, що цар вимагає! Жоден цар, хоч який би він був великий та могутній, ніколи не вимагав такого від жодного чародія, віщуна чи астролога.

11 A coisa que o rei exige é difícil, e ninguém há que a possa revelar diante do rei, senão os deuses, e estes não moram com os homens.

11Те, про що просить цар, занадто складно. Ніхто не зможе повідати цього цареві, окрім богів, але вони не живуть серед людей».

12 Então, o rei muito se irou e enfureceu; e ordenou que matassem a todos os sábios da Babilônia.

12Це так розгнівало і розлютило царя, що він наказав покарати всіх мудреців Вавилону.

[13] Saiu o decreto, segundo o qual deviam ser mortos os sábios; e buscaram a Daniel e aos seus companheiros, para que fossem mortos.

[13]Тож був виданий наказ про страту мудреців, і послали людей по Даниїла та його друзів, щоб і їх убити.

[14] Então, Daniel falou, avisada e prudentemente, a Arioque, chefe da guarda do rei, que tinha saído para matar os sábios da Babilônia.

[14]Коли Аріох, начальник царської варти, вийшов стратити мудреців Вавилону, Даниїл звернувся до нього розважливо й чемно.

[15] E disse a Arioque, encarregado do rei: Por que é tão severo o mandado do rei? Então, Arioque explicou o caso a Daniel.

[15]Він спитав царського урядовця: «Чому цар видав такий суворий наказ?» Тоді Аріох пояснив усе Даниїлу.

[16] Foi Daniel ter com o rei e lhe pediu designasse o tempo, e ele revelaria ao rei a interpretação.

[16]Даниїл пішов і попросив царя дати йому час, щоб він міг розтлумачити сон.

[17] Então, Daniel foi para casa e fez saber o caso a Hananias, Misael e Azarias, seus companheiros,

[17]По тому Даниїл повернувся додому й пояснив, у чому справа, своїм друзям Ханані, Мишаелу та Азарії.

[18] para que pedissem misericórdia ao Deus do céu sobre este mistério, a fim de que Daniel e seus companheiros não perecessem com o resto dos sábios da Babilônia.

[18]Він умовив їх благати в Бога Небесного ласки щодо цієї таємниці, щоб він та його друзі не були покарані разом з іншими мудрецями Вавилона.

[19] Então, foi revelado o mistério a Daniel numa visão de noite; Daniel bendisse o Deus do céu.

[19]Вночі ця таємниця була відкрита Даниїлові у з'яві. Тоді Даниїл прославив Бога Небесного.

[20] Disse Daniel: Seja bendito o nome de Deus, de eternidade a eternidade, porque dele é a sabedoria e o poder;

[20]Він сказав: «Благословенне будь ім'я Боже від віку й до віку, бо в Нього мудрість і сила!

[21] é ele quem muda o tempo e as estações, remove reis e estabelece reis; ele dá sabedoria aos sábios e entendimento aos inteligentes.

[21]Він змінює час і пори року; він настановляє царів і скидає їх. Він дає мудрість мудрим і знання проникливим.

[22] Ele revela o profundo e o escondido; conhece o que está em trevas, e com ele mora a luz.

[22]Він відкриває глибоке й приховане, він знає, що лежить у темряві і світло перебуває з Ним.

[23] A ti, ó Deus de meus pais, eu te rendo graças e te louvo, porque me deste sabedoria e poder; e, agora, me fizeste saber o que te pedimos, porque nos fizeste saber este caso do rei.

[24] Por isso, Daniel foi ter com Arioque, ao qual o rei tinha constituído para exterminar os sábios da Babilônia; entrou e lhe disse: Não mates os sábios da Babilônia; introduze-me na presença do rei, e revelarei ao rei a interpretação.

[25] Então, Arioque depressa introduziu Daniel na presença do rei e lhe disse: Achei um dentre os filhos dos cativos de Judá, o qual revelará ao rei a interpretação.

[26] Respondeu o rei e disse a Daniel, cujo nome era Beltessazar: Podes tu fazer-me saber o que vi no sonho e a sua interpretação?

[27] Respondeu Daniel na presença do rei e disse: O mistério que o rei exige, nem encantadores, nem magos nem astrólogos o podem revelar ao rei;

[28] mas há um Deus no céu, o qual revela os mistérios, pois fez saber ao rei Nabucodonosor o que há de ser nos últimos dias. O teu sonho e as visões da tua cabeça, quando estavas no teu leito, são estas:

[29] Estando tu, ó rei, no teu leito, surgiram-te pensamentos a respeito do que há de ser depois disto. Aquele, pois, que revela mistérios te revelou o que há de ser.

[23]Я славлю і хвалю тебе, о Боже батьків моїх: Ти надав мені мудрість і силу, Ти відкрив мені те, про що ми просили Тебе, Ти відкрив нам сон царя».

Даниїл тлумачить сон

[24]Після цього Даниїл пішов до Аріоха, якого цар призначив покарати мудреців Вавилона і сказав йому: «Не вбивай мудреців Вавилона. Відведи мене до царя, і я розтлумачу йому сон його».

[25]Аріох негайно відвів Даниїла до царя і сказав: «Я знайшов серед полонених юдеїв чоловіка, який може розтлумачити цареві його сон».

[26]Цар спитав Даниїла (його також називали Валтасар): «Чи можеш ти розказати, що я бачив уві сні, й розтлумачити це?»

[27]Даниїл відповів: «Жоден мудрець, віщун, чародій чи астролог не може розкрити царю ту таємницю, про яку цар питає.

[28]Але є Бог на Небесах, який відкриває таємниці. Він показав царю Навуходоносору, що станеться у майбутньому. Твій сон та видіння, що промайнули у твоїй голові, коли ти лежав на ложі, ось які.

[29]Коли ти лежав там, о царю, твій розум звернувся до того, що має статися. І той, хто відкриває таємниці, показав тобі, що має статися.

[30] E a mim me foi revelado este mistério, não porque haja em mim mais sabedoria do que em todos os viventes, mas para que a interpretação se fizesse saber ao rei, e para que entendesses as cogitações da tua mente.

[30]Щодо мене, ця таємниця була відкрита мені не тому, що я мудріший від усіх живих, а для того, щоб ти, о царю, міг дізнатися про тлумачення і зрозуміти те, що у твоєму розумі.

[31] Tu, ó rei, estavas vendo, e eis aqui uma grande estátua; esta, que era imensa e de extraordinário esplendor, estava em pé diante de ti; e a sua aparência era terrível.

[31]Ти побачив, о царю, перед тобою стояла велика статуя, величезна, сяюча статуя, страхітлива та вражаюча на вигляд.

[32] A cabeça era de fino ouro, o peito e os braços, de prata, o ventre e os quadris, de bronze;

[32]Голова статуї була зроблена зі щирого золота, груди її та руки — срібні, живіт її та стегна — з бронзи.

[33] as pernas, de ferro, os pés, em parte, de ferro, em parte, de barro.

[33]Ноги її з заліза, ступні її частково з заліза, а частково з гончарної глини.

[34] Quando estavas olhando, uma pedra foi cortada sem auxílio de mãos, feriu a estátua nos pés de ferro e de barro e os esmiuçou.

[34]Поки ти дивився, камінь відломився, але не людськими руками. Він ударив по ступнях статуї з заліза й гончарної глини і розтрощив їх.

[35] Então, foi juntamente esmiuçado o ferro, o barro, o bronze, a prata e o ouro, os quais se fizeram como a palha das eiras no estio, e o vento os levou, e deles não se viram mais vestígios. Mas a pedra que feriu a estátua se tornou em grande montanha, que encheu toda a terra.

[35]Тоді залізо, глина, бронза, срібло і золото вмить розлетілися на шматки й стали ніби полова на току влітку. Вітер розвіяв їх, і сліду не залишилося. Але камінь, що вдарив статую, перетворився на величезну гору й заповнив усю землю.

[36] Este é o sonho; e também a sua interpretação diremos ao rei.

[36]Це був сон, а зараз ми розтлумачимо його царю.

[37] Tu, ó rei, rei de reis, a quem o Deus do céu conferiu o reino, o poder, a força e a glória;

[37]Ти, о царю, цар царів. Бог Небесний дав тобі царство, владу, силу і славу.

[38] a cujas mãos foram entregues os filhos dos homens, onde quer que eles habitem, e os animais do campo e as aves do céu,

[38]У твої руки віддав Він людей і звірів на землі та птаство небесне. Хоч би де вони жили, Він зробив тебе володарем над ними. Ти і є ця голова з золота.

para que dominasses sobre todos eles, tu és a cabeça de ouro.

39 Depois de ti, se levantará outro reino, inferior ao teu; e um terceiro reino, de bronze, o qual terá domínio sobre toda a terra.

39Після тебе інше царство настане, менше за твоє. Потім третє царство, бронзове, буде правити всією землею.

40 O quarto reino será forte como ferro; pois o ferro a tudo quebra e esmiúça; como o ferro quebra todas as coisas, assim ele fará em pedaços e esmiuçará.

40Нарешті настане четверте царство, міцне, мов залізо, бо залізо розбиває і трощить усе, і так само, як залізо розбиває все на шматки, так воно розіб'є і зламає всіх інших.

41 Quanto ao que viste dos pés e dos artelhos, em parte, de barro de oleiro e, em parte, de ferro, será esse um reino dividido; contudo, haverá nele alguma coisa da firmeza do ferro, pois que viste o ferro misturado com barro de lodo.

41А що ти бачив ступні та пальці частково з гончарної глини, а частково з заліза, то це буде розділене царство. Однак воно матиме певну міць заліза, хоча ти й бачив залізо змішаним із глиною.

42 Como os artelhos dos pés eram, em parte, de ferro e, em parte, de barro, assim, por uma parte, o reino será forte e, por outra, será frágil.

42Як пальці були частково залізні й частково глиняні, так і те царство буде до певної міри міцним, а до певної міри крихким.

43 Quanto ao que viste do ferro misturado com barro de lodo, misturar-se-ão mediante casamento, mas não se ligarão um ao outro, assim como o ferro não se mistura com o barro.

43А що ти бачив залізо, змішане з гончарною глиною, то так і люди будуть змішані й поєднані між собою не ліпше, ніж залізо змішується з глиною.

44 Mas, nos dias destes reis, o Deus do céu suscitará um reino que não será jamais destruído; este reino não passará a outro povo; esmiuçará e consumirá todos estes reinos, mas ele mesmo subsistirá para sempre,

44За часів тих царів Бог Небесний створить царство, яке ніколи не буде ні зруйноване, ні залишене іншому народу. Воно повалить усі ті царства й покінчить з ними, а саме існуватиме повік.

45 como viste que do monte foi cortada uma pedra, sem auxílio de mãos, e ela esmiuçou o ferro, o bronze, o barro, a prata e o ouro. O Grande Deus fez saber ao

45От що означає видіння каменя, відділеного від гори, але не людськими руками, каменя, що розбив залізо, бронзу, глину, срібло й золото на шматки. Великий Бог показав цареві,

rei o que há de ser futuramente. Certo é o sonho, e fiel, a sua interpretação.

[46] Então, o rei Nabucodonosor se inclinou, e se prostrou rosto em terra perante Daniel, e ordenou que lhe fizessem oferta de manjares e suaves perfumes.

[47] Disse o rei a Daniel: Certamente, o vosso Deus é o Deus dos deuses, e o SENHOR dos reis, e o revelador de mistérios, pois pudeste revelar este mistério.

[48] Então, o rei engrandeceu a Daniel, e lhe deu muitos e grandes presentes, e o pôs por governador de toda a província da Babilônia, como também o fez chefe supremo de todos os sábios da Babilônia.

[49] A pedido de Daniel, constituiu o rei a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego sobre os negócios da província da Babilônia; Daniel, porém, permaneceu na corte do rei.

Daniel 3

Livrados os companheiros de Daniel da fornalha de fogo

[1] O rei Nabucodonosor fez uma imagem de ouro que tinha sessenta côvados de altura e seis de largura; levantou-a no campo de Dura, na província da Babilônia.

[2] Então, o rei Nabucodonosor mandou ajuntar os sátrapas, os prefeitos, os governadores, os juízes, os tesoureiros, os magistrados, os conselheiros e todos os oficiais das províncias, para que viessem à consagração da imagem que o rei Nabucodonosor tinha levantado.

що станеться в майбутньому. Цей сон правдивий, і тлумачення певне».

[46]Тоді цар Навуходоносор упав долілиць перед Даниїлом і віддав йому шану. Він звелів, щоб принесли йому пожертву та запашне куріння.

[47]Цар сказав Даниїлу: «Справді, твій Бог — Бог над богами і Володар царів. Він відкриває людям те, вони не можуть знати, бо ти зміг розгадати цю таємницю».

[48]Цар возвеличив Даниїла й щедро обдарував його. Він зробив його правителем над усім вавилонським краєм і поставив головою над усіма мудрецями.

[49]Крім того, на прохання Даниїла, цар призначив Шедраха, Мешаха й Аведнеґо управителями над вавилонським краєм, а сам Даниїл лишився при царському дворі.

Даниїла 3

Золотий бовван та Вогнедишна Піч

[1]Цар Навуходоносор зробив золотого боввана шістдесят ліктів заввишки і шість ліктів завширшки й поставив його на рівнині Деура у Вавилонськім краї.

[2]Потім він покликав сатрапів, правителів, намісників, радників, скарбників, суддів та судових виконавців і всіх інших посадових осіб краю на посвяту золотого боввана, якого він поставив.

[3] Então, se ajuntaram os sátrapas, os prefeitos, os governadores, os juízes, os tesoureiros, os magistrados, os conselheiros e todos os oficiais das províncias, para a consagração da imagem que o rei Nabucodonosor tinha levantado; e estavam em pé diante da imagem que Nabucodonosor tinha levantado.

[3]Тож сатрапи, правителі, намісники, радники, скарбники, судді та судові виконавці і всі інші посадові особи краю зібралися на посвяту боввана, якого поставив цар Навуходоносор, і стали перед ним.

[4] Nisto, o arauto apregoava em alta voz: Ordena-se a vós outros, ó povos, nações e homens de todas as línguas:

[4]Тоді оповісник гучно проголосив: «Ось що вам наказано робити, о народи, племена та люди всіх мов.

[5] no momento em que ouvirdes o som da trombeta, do pífaro, da harpa, da cítara, do saltério, da gaita de foles e de toda sorte de música, vos prostrareis e adorareis a imagem de ouro que o rei Nabucodonosor levantou.

[5]Тільки-но ви почуєте звук сурми, флейти, цитри, ліри, арфи, труб і всякого роду музики, ви мусите впасти долілиць і поклонитися бовванові з золота, що поставив цар Навуходоносор.

[6] Qualquer que se não prostrar e não a adorar será, no mesmo instante, lançado na fornalha de fogo ardente.

[6]Хто не впаде і не поклониться, вмить буде кинутий у вогнедишну піч».

[7] Portanto, quando todos os povos ouviram o som da trombeta, do pífaro, da harpa, da cítara, do saltério e de toda sorte de música, se prostraram os povos, nações e homens de todas as línguas e adoraram a imagem de ouro que o rei Nabucodonosor tinha levantado.

[7]Через те щойно почувши звуки сурми, флейти, цитри, ліри, арфи й усякого роду музики, всі народи, племена, люди кожної з мов упали й поклонилися бовванові з золота, якого цар Навуходоносор поставив.

[8] Ora, no mesmo instante, se chegaram alguns homens caldeus e acusaram os judeus;

[8]Саме в той час деякі нащадки халдеїв вийшли наперед і звинуватили юдеїв.

[9] disseram ao rei Nabucodonosor: Ó rei, vive eternamente!

[9]Вони сказали царю Навуходоносору: «О царю, живи вічно!

[10] Tu, ó rei, baixaste um decreto pelo qual todo homem que ouvisse o som da trombeta, do pífaro, da harpa, da cítara,

[10]Ти видав наказ, о царю, аби кожен, хто чує звуки сурми, флейти, цитри, ліри, арфи, сопілки й усякого роду музики мусить впасти і поклонитися бовванові з золота.

do saltério, da gaita de foles e de toda sorte de música se prostraria e adoraria a imagem de ouro;

[11] e qualquer que não se prostrasse e não adorasse seria lançado na fornalha de fogo ardente.

[11]А хто не впаде й не поклониться, буде кинутий у вогнедишну піч.

[12] Há uns homens judeus, que tu constituíste sobre os negócios da província da Babilônia: Sadraque, Mesaque e Abede-Nego; estes homens, ó rei, não fizeram caso de ti, a teus deuses não servem, nem adoram a imagem de ouro que levantaste.

[12]Але є деякі юдеї, котрих ти поставив над справами вавилонського краю: Шедрах, Мешах та Аведнеґо — зневажають тебе, о царю! Вони не служать твоїм богам, не поклоняються бовванові з золота, якого ти поставив».

[13] Então, Nabucodonosor, irado e furioso, mandou chamar Sadraque, Mesaque e Abede-Nego. E trouxeram a estes homens perante o rei.

[13]Розлючений і розгніваний, Навуходоносор викликав Шедраха, Мешаха та Аведнеґа. Тож ці мужі були поставлені перед царем.

[14] Falou Nabucodonosor e lhes disse: É verdade, ó Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, que vós não servis a meus deuses, nem adorais a imagem de ouro que levantei?

[14]І Навуходоносор сказав їм: «Чи правда, Шедраху, Мешаху та Авденеґу, що ви не служите моїм богам і не поклоняєтеся бовванові з золота, якого я поставив?

[15] Agora, pois, estai dispostos e, quando ouvirdes o som da trombeta, do pífaro, da cítara, da harpa, do saltério, da gaita de foles, prostrai-vos e adorai a imagem que fiz; porém, se não a adorardes, sereis, no mesmo instante, lançados na fornalha de fogo ardente. E quem é o deus que vos poderá livrar das minhas mãos?

[15]Отже, якщо ви, почувши звук сурми, флейти, цитри, ліри, арфи, труб та всякого роду музики, готові впасти й поклонитися бовванові з золота, якого я зробив, то гаразд. Якщо ж ви не поклонитеся йому, вас миттю кинуть у вогнедишну піч. Тоді ніякий бог не зможе врятувати вас від руки моєї!»

[16] Responderam Sadraque, Mesaque e Abede-Nego ao rei: Ó Nabucodonosor, quanto a isto não necessitamos de te responder.

[16]Шедрах, Мешах та Аведнеґо відповіли царю: «О Навуходоносоре, нам немає потреби захищати себе перед тобою в цій справі.

[17] Se o nosso Deus, a quem servimos, quer livrar-nos, ele nos livrará da fornalha de fogo ardente e das tuas mãos, ó rei.

[18] Se não, fica sabendo, ó rei, que não serviremos a teus deuses, nem adoraremos a imagem de ouro que levantaste.

[19] Então, Nabucodonosor se encheu de fúria e, transtornado o aspecto do seu rosto contra Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, ordenou que se acendesse a fornalha sete vezes mais do que se costumava.

[20] Ordenou aos homens mais poderosos que estavam no seu exército que atassem a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego e os lançassem na fornalha de fogo ardente.

[21] Então, estes homens foram atados com os seus mantos, suas túnicas e chapéus e suas outras roupas e foram lançados na fornalha sobremaneira acesa.

[22] Porque a palavra do rei era urgente e a fornalha estava sobremaneira acesa, as chamas do fogo mataram os homens que lançaram de cima para dentro a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego.

[23] Estes três homens, Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, caíram atados dentro da fornalha sobremaneira acesa.

[24] Então, o rei Nabucodonosor se espantou, e se levantou depressa, e disse aos seus conselheiros: Não lançamos nós três homens atados dentro do fogo? Responderam ao rei: É verdade, ó rei.

[25] Tornou ele e disse: Eu, porém, vejo quatro homens soltos, que andam

[17]Якщо нас кинуть у вогнедишну піч, Бог, якому ми служимо, зможе нас врятувати з неї, Він визволить нас від твоєї руки, о царю.

[18]Але якщо навіть ні, ми хочемо, щоб ти знав, о царю, що ми не станемо служити твоїм богам чи поклонятися бовванові з золота, якого ти поставив».

[19]Тоді Навуходоносор розлютився на Шедраха, Мешаха та Аведнеґо, його ставлення до них змінилося. Він наказав розпалити піч у сім разів дужче, ніж зазвичай.

[20]Потім він звелів найдужчим солдатам своєї армії зв'язати Шедраха, Мешаха та Аведнеґа й кинути їх у розжарену піч.

[21]Тож цих мужів у халатах, штанах, тюрбанах та іншому вбранні було зв'язано та кинуто в розжарену піч.

[22]Наказ царя був таким невідкладним, а піч такою гарячою, що язики вогню вбили тих воїнів, що кидали Шедраха, Мешаха та Аведнеґа.

[23]І ці троє, міцно зв'язані, впали в розжарену піч.

[24]Тоді цар Навуходоносор підвівся на ноги в подиві й запитав своїх радників: «Чи не кинули ми тих трьох мужів зв'язаними у вогонь?» Вони відповіли: «Так, о царю!»

[25]Він сказав: «Погляньте! Я бачу чотирьох мужів, що ходять у вогні,

passeando dentro do fogo, sem nenhum dano; e o aspecto do quarto é semelhante a um filho dos deuses.

[26] Então, se chegou Nabucodonosor à porta da fornalha sobremaneira acesa, falou e disse: Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, servos do Deus Altíssimo, saí e vinde! Então, Sadraque, Mesaque e Abede-Nego saíram do meio do fogo.

[27] Ajuntaram-se os sátrapas, os prefeitos, os governadores e conselheiros do rei e viram que o fogo não teve poder algum sobre os corpos destes homens; nem foram chamuscados os cabelos da sua cabeça, nem os seus mantos se mudaram, nem cheiro de fogo passara sobre eles.

[28] Falou Nabucodonosor e disse: Bendito seja o Deus de Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, que enviou o seu anjo e livrou os seus servos, que confiaram nele, pois não quiseram cumprir a palavra do rei, preferindo entregar o seu corpo, a servirem e adorarem a qualquer outro deus, senão ao seu Deus.

[29] Portanto, faço um decreto pelo qual todo povo, nação e língua que disser blasfêmia contra o Deus de Sadraque, Mesaque e Abede-Nego seja despedaçado, e as suas casas sejam feitas em monturo; porque não há outro deus que possa livrar como este.

[30] Então, o rei fez prosperar a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego na província da Babilônia.

Daniel 4

розв’язані та неушкоджені, а четвертий подібний до Сина Божого».

[26]Тоді Навуходоносор наблизився до отвору розжареної печі й гукнув: «Шедраху, Мешаху та Аведнеґу, слуги найвищого Бога, виходьте! Йдіть сюди!» Тож Шедрах, Мешах і Аведнеґо вийшли з вогню.

[27]І сатрапи, правителі, намісники та царські радники з’юрмилися навколо їх. Вони побачили, що вогонь не ушкодив їхні тіла, жодна волосина на їхніх головах не обсмалилася, халати їхні не обгоріли і чадом не пахло від них.

[28]Тоді Навуходоносор сказав: «Благословен будь, Боже Шедраха, Мешаха та Аведнеґа, який послав свого Ангела і врятував слуг своїх! Вони покладалися на нього й не послухалися царського наказу. Вони ладні були віддати свої життя аби не служити й не поклонятися ніякому богу, крім свого Господа.

[29]Тому я наказую, що людей будь-якого племені чи мови, хто б промовляв щось проти Бога Шедраха, Мешаха та Аведнеґа, буде розтерзано, а оселі їхні стануть купою каміння, бо немає іншого Бога, який би міг врятувати людей таким чином».

[30]Потім цар призначив Шедраха, Мешаха та Аведнеґа правити провінціями Вавилонського краю.

Даниїла 4

A loucura de Nabucodonosor

[1] O rei Nabucodonosor a todos os povos, nações e homens de todas as línguas, que habitam em toda a terra: Paz vos seja multiplicada!

[2] Pareceu-me bem fazer conhecidos os sinais e maravilhas que Deus, o Altíssimo, tem feito para comigo.

[3] Quão grandes são os seus sinais, e quão poderosas, as suas maravilhas! O seu reino é reino sempiterno, e o seu domínio, de geração em geração.

[4] Eu, Nabucodonosor, estava tranqüilo em minha casa e feliz no meu palácio.

[5] Tive um sonho, que me espantou; e, quando estava no meu leito, os pensamentos e as visões da minha cabeça me turbaram.

[6] Por isso, expedi um decreto, pelo qual fossem introduzidos à minha presença todos os sábios da Babilônia, para que me fizessem saber a interpretação do sonho.

[7] Então, entraram os magos, os encantadores, os caldeus e os feiticeiros, e lhes contei o sonho; mas não me fizeram saber a sua interpretação.

[8] Por fim, se me apresentou Daniel, cujo nome é Beltessazar, segundo o nome do meu deus, e no qual há o espírito dos deuses santos; e eu lhe contei o sonho, dizendo:

[9] Beltessazar, chefe dos magos, eu sei que há em ti o espírito dos deuses santos, e nenhum mistério te é difícil; eis as visões do sonho que eu tive; dize-me a sua interpretação.

Сон Навуходоносора про Дерево

[1]Цар Навуходоносор послав листа народам, племенам, людям усіх мов, що живуть у всьому світі: Мир вам!

[2]З радістю оповіщаю вас про чудесні знамення та дива, що їх Всевишній Бог зробив для мене.

[3]Які величні Його знамення, які величезні Його дива! Царство Його — вічне царство. Владарювання Його — від покоління до покоління.

[4]Я, Навуходоносор, жив спокійно у своїм палаці, в задоволенні та процвітанні.

[5]Мені приснився сон, що налякав мене. Коли я лежав на ложі, образи та видіння, що промайнули в моїй голові, збентежили мене.

[6]Тож я наказав привести до мене всіх мудреців Вавилону, щоб розтлумачити мені цей сон.

[7]Коли чародії, віщуни, астрологи та ворожбити прийшли, я розповів їм сон, але вони не змогли його розтлумачити.

[8]Нарешті, прийшов до мене Даниїл, і я розповів йому сон. (А звуть його також Валтасар, ім'ям мого бога, бо в ньому дух святих богів).

[9]Я сказав: «Валтасаре, головний над чародіями, я знаю що дух святих богів у тобі й жодна таємниця не складна для тебе. Ось мій сон, розтлумач його мені.

[10] Eram assim as visões da minha cabeça quando eu estava no meu leito: eu estava olhando e vi uma árvore no meio da terra, cuja altura era grande;

[11] crescia a árvore e se tornava forte, de maneira que a sua altura chegava até ao céu; e era vista até aos confins da terra.

[12] A sua folhagem era formosa, e o seu fruto, abundante, e havia nela sustento para todos; debaixo dela os animais do campo achavam sombra, e as aves do céu faziam morada nos seus ramos, e todos os seres viventes se mantinham dela.

[13] No meu sonho, quando eu estava no meu leito, vi um vigilante, um santo, que descia do céu,

[14] clamando fortemente e dizendo: Derribai a árvore, cortai-lhe os ramos, derriçai-lhe as folhas, espalhai o seu fruto; afugentem-se os animais de debaixo dela e as aves, dos seus ramos.

[15] Mas a cepa, com as raízes, deixai na terra, atada com cadeias de ferro e de bronze, na erva do campo. Seja ela molhada do orvalho do céu, e a sua porção seja, com os animais, a erva da terra.

[16] Mude-se-lhe o coração, para que não seja mais coração de homem, e lhe seja dado coração de animal; e passem sobre ela sete tempos.

[17] Esta sentença é por decreto dos vigilantes, e esta ordem, por mandado dos santos; a fim de que conheçam os viventes que o Altíssimo tem domínio sobre o reino dos homens; e o dá a quem quer e até ao

[10]Ось видіння, які я бачив, лежачи на ложі: дивлюся я, аж ось переді мною посеред землі стоїть дерево. Висота його була неймовірна.

[11]Воно виросло велике і сильне, і верхівка його торкалася неба. Видно його було з усіх кінців землі.

[12]Листя його було гарне, плоди — рясні, і їжі на ньому було для всіх. Під ним дикі звірі знаходили притулок, і птахи жили на його вітті, усі живі істоти мали з нього поживу.

[13]У видіннях я бачив, лежачи на ложі, як святий посланець, Ангел, зійшов до мене з неба.

[14]Він гукнув дужим голосом: „Зрубай дерево і пообрубуй його гілля, пообривай листя й порозкидай плоди. Хай звірі повтікають з-під нього, а птахи порозлітаються з віття його.

[15]Але хай пень та коріння, скуті залізом та бронзою, лишаються в землі, серед трави польової. Нехай його кропить роса небесна, і хай воно живе разом зі звіриною серед рослин земних.

[16]Хай розум його людський зміниться і хай дадуть йому розум звірячий, доки не минуть для нього сім років.

[17]Це рішення передане з посланцями, святі Ангели оголосили цю постанову, щоб усе живе довідалося, що Всевишній панує над царствами людей і дає їх кому захоче, і ставить над ними найпокірливішого з людей”.

mais humilde dos homens constitui sobre eles.

[18] Isto vi eu, rei Nabucodonosor, em sonhos. Tu, pois, ó Beltessazar, dize a interpretação, porquanto todos os sábios do meu reino não me puderam fazer saber a interpretação, mas tu podes; pois há em ti o espírito dos deuses santos.

[19] Então, Daniel, cujo nome era Beltessazar, esteve atônito por algum tempo, e os seus pensamentos o turbavam. Então, lhe falou o rei e disse: Beltessazar, não te perturbe o sonho, nem a sua interpretação. Respondeu Beltessazar e disse: SENHOR meu, o sonho seja contra os que te têm ódio, e a sua interpretação, para os teus inimigos.

[20] A árvore que viste, que cresceu e se tornou forte, cuja altura chegou até ao céu, e que foi vista por toda a terra,

[21] cuja folhagem era formosa, e o seu fruto, abundante, e em que para todos havia sustento, debaixo da qual os animais do campo achavam sombra, e em cujos ramos as aves do céu faziam morada,

[22] és tu, ó rei, que cresceste e vieste a ser forte; a tua grandeza cresceu e chega até ao céu, e o teu domínio, até à extremidade da terra.

[23] Quanto ao que viu o rei, um vigilante, um santo, que descia do céu e que dizia: Cortai a árvore e destruí-a, mas a cepa com as raízes deixai na terra, atada com cadeias de ferro e de bronze, na erva do campo; seja ela molhada do orvalho do

[18]Це той сон, який я, цар Навуходоносор, бачив. Тепер, Валтасаре, скажи мені, що він означає, бо ніхто з мудреців мого царства не зміг мені цього розтлумачити. А ти можеш, бо в тобі дух святих богів».

Даниїл тлумачить сон

[19]Тоді Даниїл (також названий Валтасаром) збентежився й знаходився у цьому стані біля однієї години, бо думки налякали його. Тож цар сказав: «Валтасаре, не дозволяй цьому сну чи його значенню тривожити тебе». Валтасар відповів: «Пане мій, аби тільки цей сон призначався твоїм ворогам, а його значення — твоїм супротивникам!

[20]Дерево, яке ти бачив, що виросло високе та дуже, і верхівка якого торкалася неба і видно його було з усіх кінців землі;

[21]дерево з гарним листям і рясними плодами, що надавало поживу всім, прихищало польову звірину й давало місце для гнізд у гіллі для небесних птахів,

[22]то ти, о царю, те дерево! Ти став великим і сильним; велич твоя росла, доки не сягнула неба, і влада твоя долинула до віддалених країв світу.

[23]Ти, о царю, бачив посланця, святого Ангела, що зійшов з небес і мовив: „Зрубай дерево і знищ його, та лиши пень, скутий залізом і бронзою, серед трави польової, а коріння залиш у землі. Нехай його скроплює роса небесна, хай воно живе, як дикі звірі, доки не минуть для нього сім років”.

céu, e a sua porção seja com os animais do campo, até que passem sobre ela sete tempos,

24 esta é a interpretação, ó rei, e este é o decreto do Altíssimo, que virá contra o rei, meu senhor:

24Ось тлумачення сну, о царю, а от і постанова, що її Всевишній виніс щодо мого пана-царя.

25 serás expulso de entre os homens, e a tua morada será com os animais do campo, e dar-te-ão a comer ervas como aos bois, e serás molhado do orvalho do céu; e passar-se-ão sete tempos por cima de ti, até que conheças que o Altíssimo tem domínio sobre o reino dos homens e o dá a quem quer.

25Тебе виженуть із-поміж людей, і житимеш ти серед диких звірів, ти їстимеш траву, мов та худоба, і скропить тебе роса небесна. Сім пір минуть для тебе, доки ти не визнаєш, що Всевишній панує над царствами людей і ставить над ними кого захоче.

26 Quanto ao que foi dito, que se deixasse a cepa da árvore com as suas raízes, o teu reino tornará a ser teu, depois que tiveres conhecido que o céu domina.

26Наказ лишити пень з корінням означає, що твоє царство буде відновлене для тебе, коли ти визнаєш владу небес.

27 Portanto, ó rei, aceita o meu conselho e põe termo, pela justiça, em teus pecados e em tuas iniqüidades, usando de misericórdia para com os pobres; e talvez se prolongue a tua tranqüilidade.

27Тому, о царю, прийми радо мою пораду: спини гріхи твої та роби те, що праведно, спокутуй переступи свої милосердям до пригноблених. І може статися, що тоді твоє благополуччя продовжиться».

Сон сповнюється

28 Todas estas coisas sobrevieram ao rei Nabucodonosor.

28Так і сталося з царем Навуходоносором.

29 Ao cabo de doze meses, passeando sobre o palácio real da cidade de Babilônia,

29Через дванадцять місяців після цього сновидіння, цар походжав по даху царського палацу в Вавилоні.

30 falou o rei e disse: Não é esta a grande Babilônia que eu edifiquei para a casa real, com o meu grandioso poder e para glória da minha majestade?

30Він сказав: «Чи це не той великий Вавилон, що я побудував, як царський осідок моєю величезною могутністю і на славу величі моїй?»

31 Falava ainda o rei quando desceu uma voz do céu: A ti se diz, ó rei Nabucodonosor: Já passou de ti o reino.

31Слова ці ще були на його устах, коли з неба зійшов голос: «Ось що тобі мовиться, царю Навуходоносоре: твоя царська влада відбирається в тебе.

[32] Serás expulso de entre os homens, e a tua morada será com os animais do campo; e far-te-ão comer ervas como os bois, e passar-se-ão sete tempos por cima de ti, até que aprendas que o Altíssimo tem domínio sobre o reino dos homens e o dá a quem quer.

[32]Тебе виженуть з-поміж людей, і житимеш ти серед диких звірів; ти їстимеш траву, мов та худоба. Сім років минуть для тебе, доки не визнаєш ти, що Всевишній панує над царствами людей і ставить над ними кого схоче».

[33] No mesmo instante, se cumpriu a palavra sobre Nabucodonosor; e foi expulso de entre os homens e passou a comer erva como os bois, o seu corpo foi molhado do orvalho do céu, até que lhe cresceram os cabelos como as penas da águia, e as suas unhas, como as das aves.

[33]Тієї ж миті все, що він сказав про Навуходоносора, здійснилося. Його вигнали з-поміж людей і він їв траву, мов та худоба. Його тіло зволожувалося росою небесною, доки волосся не виросло, мов пір'я орлине, а нігті не відросли, немов кігті пташині.

[34] Mas ao fim daqueles dias, eu, Nabucodonosor, levantei os olhos ao céu, tornou-me a vir o entendimento, e eu bendisse o Altíssimo, e louvei, e glorifiquei ao que vive para sempre, cujo domínio é sempiterno, e cujo reino é de geração em geração.

[34]Наприкінці того часу, я, Навуходоносор, підвів очі до неба і розум мій повернувся до мене. Тоді я благословив Всевишнього; я хвалив і прославляв Того, Хто живе вічно. Влада його — вічна влада, царство його — від покоління до покоління.

[35] Todos os moradores da terra são por ele reputados em nada; e, segundo a sua vontade, ele opera com o exército do céu e os moradores da terra; não há quem lhe possa deter a mão, nem lhe dizer: Que fazes?

[35]Усі народи землі не варті нічого. Він робить, що він хоче з силами Небесними й народами земними. Нікому не дано відвести Його руку чи сказати Йому: «Що ти зробив?»

[36] Tão logo me tornou a vir o entendimento, também, para a dignidade do meu reino, tornou-me a vir a minha majestade e o meu resplendor; buscaram-me os meus conselheiros e os meus grandes; fui restabelecido no meu reino, e a mim se me ajuntou extraordinária grandeza.

[36]Тієї самої миті розум мій повернувся до мене, мою славу і велич було повернено мені на славу мого царства. Мої радники та вельможі знайшли мене й мені повернули мій трон і я став іще величніший, ніж раніше.

[37] Agora, pois, eu, Nabucodonosor, louvo, exalço e glorifico ao Rei do céu, porque todas as suas obras são verdadeiras, e os seus caminhos, justos, e pode humilhar aos que andam na soberba.

[37]Тепер я, Навуходоносор, хвалю, шаную і славлю Царя Небесного, бо все, що він робить — правильно, всі Його путі — справедливі. А всіх, хто ходить у погорді, Він може принизити.

Daniel 5

A escritura na parede

[1] O rei Belsazar deu um grande banquete a mil dos seus grandes e bebeu vinho na presença dos mil.

[2] Enquanto Belsazar bebia e apreciava o vinho, mandou trazer os utensílios de ouro e de prata que Nabucodonosor, seu pai, tirara do templo, que estava em Jerusalém, para que neles bebessem o rei e os seus grandes, as suas mulheres e concubinas.

[3] Então, trouxeram os utensílios de ouro, que foram tirados do templo da Casa de Deus que estava em Jerusalém, e beberam neles o rei, os seus grandes e as suas mulheres e concubinas.

[4] Beberam o vinho e deram louvores aos deuses de ouro, de prata, de bronze, de ferro, de madeira e de pedra.

[5] No mesmo instante, apareceram uns dedos de mão de homem e escreviam, defronte do candeeiro, na caiadura da parede do palácio real; e o rei via os dedos que estavam escrevendo.

[6] Então, se mudou o semblante do rei, e os seus pensamentos o turbaram; as juntas dos seus lombos se relaxaram, e os seus joelhos batiam um no outro.

Даниїла 5

Напис на стіні

[1]Цар Велшазар справляв великий бенкет для тисячі своїх вельмож і пив з ними вино.

[2]Поки Велшазар пив вино, він наказав принести золоті та срібні келихи, що Навуходоносор, його батько, забрав із храму в Єрусалимі, щоб цар та його вельможі, його дружини та його наложниці могли пити з них.

[3]Тож йому принесли золоті келихи, забрані з храму Божого в Єрусалимі, і цар та його вельможі, його дружини та наложниці пили з них.

[4]Вони пили вино і славили богів золотих і срібних, бронзових, залізних, дерев'яних та кам'яних.

[5]Раптом з'явилися пальці людської руки й почали писати на штукатурці стіни біля свічника царського палацу. Цар стежив за рукою, поки вона писала.

[6]Обличчя його зблідло, і він був так наляканий, що коліна його звело, а ноги ослабли.

[7] O rei ordenou, em voz alta, que se introduzissem os encantadores, os caldeus e os feiticeiros; falou o rei e disse aos sábios da Babilônia: Qualquer que ler esta escritura e me declarar a sua interpretação será vestido de púrpura, trará uma cadeia de ouro ao pescoço e será o terceiro no meu reino.

[8] Então, entraram todos os sábios do rei; mas não puderam ler a escritura, nem fazer saber ao rei a sua interpretação.

[9] Com isto, se perturbou muito o rei Belsazar, e mudou-se-lhe o semblante; e os seus grandes estavam sobressaltados.

[10] A rainha-mãe, por causa do que havia acontecido ao rei e aos seus grandes, entrou na casa do banquete e disse: Ó rei, vive eternamente! Não te turbem os teus pensamentos, nem se mude o teu semblante.

[11] Há no teu reino um homem que tem o espírito dos deuses santos; nos dias de teu pai, se achou nele luz, e inteligência, e sabedoria como a sabedoria dos deuses; teu pai, o rei Nabucodonosor, sim, teu pai, ó rei, o constituiu chefe dos magos, dos encantadores, dos caldeus e dos feiticeiros,

[12] porquanto espírito excelente, conhecimento e inteligência, interpretação de sonhos, declaração de enigmas e solução de casos difíceis se acharam neste Daniel, a quem o rei pusera o nome de Beltessazar; chame-se, pois, a Daniel, e ele dará a interpretação.

[7]Цар гукнув, щоб привели чародіїв, астрологів та віщунів, і наказав цим мудрецям Вавилону: «Хто прочитає цей напис і скаже мені що він означає, того вберуть у пурпуру і золотий ланцюг повісять йому на шию і зроблять його третім найвищим правителем у царстві».

[8]Тоді ввійшли всі царські мудреці, але вони не змогли прочитати напис чи сказати царю, що він означає.

[9]Тож цар Велшазар іще дужче злякався, і його обличчя ще більше зблідло. Вельможі його були збентежені.

[10]Тоді царева мати, чуючи голоси царя та його вельмож, зайшла до бенкетної зали. «О царю, живи повіки! — Мовила вона. — Не тривожся! Не будь такий блідий!

[11]Є муж у твоєму царстві, в якому дух святих богів. За часів твого батька відкрилося, що в нього є знання таємниць, розум і мудрість, як у богів. Цар Навуходоносор, твій батько, призначив його головою над усіма чародіями, віщунами, астрологами та ворожбитами.

[12]Відкрилося що цей муж, Даниїл, якого цар назвав Валтасар, має гострий розум, знання і кмітливість, а також здатність тлумачити сни, пояснювати загадки й вирішувати складні питання. Поклич Даниїла, і він скаже тобі, що означає напис».

[13] Então, Daniel foi introduzido à presença do rei. Falou o rei e disse a Daniel: És tu aquele Daniel, dos cativos de Judá, que o rei, meu pai, trouxe de Judá?

[13]Тож привели Даниїла до царя, і цар сказав йому: «Ти Даниїл, один з полонених, що мій батько цар привів із Юдеї?

[14] Tenho ouvido dizer a teu respeito que o espírito dos deuses está em ti, e que em ti se acham luz, inteligência e excelente sabedoria.

[14]Я чув, що дух богів у тобі, і що ти маєш знання таємниць, розум та велику мудрість.

[15] Acabam de ser introduzidos à minha presença os sábios e os encantadores, para lerem esta escritura e me fazerem saber a sua interpretação; mas não puderam dar a interpretação destas palavras.

[15]Мудреців і чародіїв привели до мене, щоб прочитати напис і сказати мені, що він означає, але вони не змогли роз'яснити цього.

[16] Eu, porém, tenho ouvido dizer de ti que podes dar interpretações e solucionar casos difíceis; agora, se puderes ler esta escritura e fazer-me saber a sua interpretação, serás vestido de púrpura, terás cadeia de ouro ao pescoço e serás o terceiro no meu reino.

[16]Зараз я почув, що ти можеш давати пояснення й вирішувати складні питання. Якщо ти зможеш прочитати цей напис і сказати мені, що він означає, ти будеш вдягнений в пурпуру, і золотий ланцюг повісять тобі на шию, і зроблять тебе третім найвищим правителем у царстві».

[17] Então, respondeu Daniel e disse na presença do rei: Os teus presentes fiquem contigo, e dá os teus prêmios a outrem; todavia, lerei ao rei a escritura e lhe farei saber a interpretação.

[17]Тоді Даниїл відповів царю: «Можеш лишити свої подарунки при собі й твої винагороди дати комусь іншому. Однак я прочитаю царю напис і скажу, що він означає.

[18] Ó rei! Deus, o Altíssimo, deu a Nabucodonosor, teu pai, o reino e grandeza, glória e majestade.

[18]О царю, Всевишній Бог дав твоєму прабатькові Навуходоносору царство, могутність, славу і величність.

[19] Por causa da grandeza que lhe deu, povos, nações e homens de todas as línguas tremiam e temiam diante dele; matava a quem queria e a quem queria deixava com vida; a quem queria exaltava e a quem queria abatia.

[19]Через цю велич, що Він дав йому, всі народи й племена і люди кожної з мов страхалися й боялися його. Тих, кого цар хотів убити, він убивав, тих, кого хотів помилувати, він милував, тих, кого він хотів підвищити, він підносив, а кого хотів принизити, того принижував.

[20] Quando, porém, o seu coração se elevou, e o seu espírito se tornou soberbo e arrogante, foi derribado do seu trono real, e passou dele a sua glória.

[20]Та коли його серце стало погордливим і жорстоким від пихи, його скинули з царського престолу й позбавили слави.

[21] Foi expulso dentre os filhos dos homens, o seu coração foi feito semelhante ao dos animais, e a sua morada foi com os jumentos monteses; deram-lhe a comer erva como aos bois, e do orvalho do céu foi molhado o seu corpo, até que conheceu que Deus, o Altíssimo, tem domínio sobre o reino dos homens e a quem quer constitui sobre ele.

[21]Його вигнано було з-поміж людей. Йому дано було розум тварини; він жив серед диких ослів і їв траву, мов та худоба. Тіло його скроплювала роса небесна, доки він не визнав, що Всевишній Бог панує над царствами людей і ставить над ними кого захоче.

[22] Tu, Belsazar, que és seu filho, não humilhaste o teu coração, ainda que sabias tudo isto.

[22]Але ти, його син, Валтасаре, не смирив себе, хоча й знав про все це.

[23] E te levantaste contra o SENHOR do céu, pois foram trazidos os utensílios da casa dele perante ti, e tu, e os teus grandes, e as tuas mulheres, e as tuas concubinas bebestes vinho neles; além disso, deste louvores aos deuses de prata, de ouro, de bronze, de ferro, de madeira e de pedra, que não vêem, não ouvem, nem sabem; mas a Deus, em cuja mão está a tua vida e todos os teus caminhos, a ele não glorificaste.

[23]Натомість ти поставив себе проти Господа Небесного. Тобі принесли келихи з Його храму, і ти й твої вельможі, твої дружини і наложниці пили вино з них. Ти хвалив богів срібних і золотих, бронзових, залізних, дерев'яних і кам'яних, які не можуть бачити, чути, чи розуміти. Але ти не славив Бога, Який у руці своїй тримає твоє життя і всі твої путі.

[24] Então, da parte dele foi enviada aquela mão que traçou esta escritura.

[24]Ось чому він послав руку, що накреслила напис.

[25] Esta, pois, é a escritura que se traçou: MENE, MENE, TEQUEL e PARSIM.

[25]Ось той напис: Мене, Мене, Текел, Упарсин.

[26] Esta é a interpretação daquilo: MENE: Contou Deus o teu reino e deu cabo dele.

[26]І от що ці слова означають: *Мене* : Бог підрахував дні твого правління й поклав йому край.

[27] TEQUEL: Pesado foste na balança e achado em falta.

[27] *Текел* : Тебе зважено на терезах, і з'ясовано, що ти недостатньо добрий.

[28] PERES: Dividido foi o teu reino e dado aos medos e aos persas.

[29] Então, mandou Belsazar que vestissem Daniel de púrpura, e lhe pusessem cadeia de ouro ao pescoço, e proclamassem que passaria a ser o terceiro no governo do seu reino.

[30] Naquela mesma noite, foi morto Belsazar, rei dos caldeus.

[31] E Dario, o medo, com cerca de sessenta e dois anos, se apoderou do reino.

Daniel 6

Daniel na cova dos leões

[1] Pareceu bem a Dario constituir sobre o reino a cento e vinte sátrapas, que estivessem por todo o reino;

[2] e sobre eles, três presidentes, dos quais Daniel era um, aos quais estes sátrapas dessem conta, para que o rei não sofresse dano.

[3] Então, o mesmo Daniel se distinguiu destes presidentes e sátrapas, porque nele havia um espírito excelente; e o rei pensava em estabelecê-lo sobre todo o reino.

[4] Então, os presidentes e os sátrapas procuravam ocasião para acusar a Daniel a respeito do reino; mas não puderam achá-la, nem culpa alguma; porque ele era fiel, e não se achava nele nenhum erro nem culpa.

[5] Disseram, pois, estes homens: Nunca acharemos ocasião alguma para acusar a este Daniel, se não a procurarmos contra ele na lei do seu Deus.

[28] *Упарсин* : Твоє царство розділене, його віддано мидіанам та персам».

[29]Тоді, за наказом Велшазара, Даниїла вбрали в пурпуру й повісили йому на шию золотий ланцюг і проголосили його третім найвищим правителем царства.

[30]Тієї ж самої ночі Велшазара, царя вавилонського було вбито.

[31]І Дарій мидіанин посів царство у віці шістдесяти двох років.

Даниїла 6

Даниїл у лев'ячій ямі

[1]Дарію забаглося призначити сто двадцять сатрапів, щоб правили вони всім царством.

[2]Він призначив також трьох управителів над ними, одним з управителів був Даниїл. Сатрапів зробили підпорядкованими їм, щоб цар не зазнавав збитків.

[3]Тепер Даниїл настільки виділявся серед управителів і сатрапів своїми винятковими здібностями, що цар мав на думці поставити його над усім царством.

[4]Тому правителі й сатрапи намагалися знайти привід, щоб звинуватити Даниїла в тому, як він управляє справами, але не змогли зробити цього. Вони не змогли знайти в ньому ніякої вади, бо він був вірним і ні розбещеним, ані недбалим.

[5]Зрештою ці люди сказали: «Ми ніколи не знайдемо привід звинуватити цього мужа Даниїла, якщо це не буде якось пов'язане з законом його Бога».

[6] Então, estes presidentes e sátrapas foram juntos ao rei e lhe disseram: Ó rei Dario, vive eternamente!

[7] Todos os presidentes do reino, os prefeitos e sátrapas, conselheiros e governadores concordaram em que o rei estabeleça um decreto e faça firme o interdito que todo homem que, por espaço de trinta dias, fizer petição a qualquer deus ou a qualquer homem e não a ti, ó rei, seja lançado na cova dos leões.

[8] Agora, pois, ó rei, sanciona o interdito e assina a escritura, para que não seja mudada, segundo a lei dos medos e dos persas, que se não pode revogar.

[9] Por esta causa, o rei Dario assinou a escritura e o interdito.

[10] Daniel, pois, quando soube que a escritura estava assinada, entrou em sua casa e, em cima, no seu quarto, onde havia janelas abertas do lado de Jerusalém, três vezes por dia, se punha de joelhos, e orava, e dava graças, diante do seu Deus, como costumava fazer.

[11] Então, aqueles homens foram juntos, e, tendo achado a Daniel a orar e a suplicar, diante do seu Deus,

[12] se apresentaram ao rei, e, a respeito do interdito real, lhe disseram: Não assinaste um interdito que, por espaço de trinta dias, todo homem que fizesse petição a qualquer deus ou a qualquer homem e não a ti, ó rei, fosse lançado na cova dos leões? Respondeu o rei e disse: Esta palavra é

[6]Тож управителі та сатрапи гуртом пішли до царя і сказали: «О царю Дарію, живи вічно!

[7]Царські управителі, намісники, сатрапи, радники й правителі — всі зголосилися на тому, що царю слід видати постанову й виконувати наказ про те, що кожного, хто протягом наступних тридцяти днів молитиметься якомусь богу чи мужу, крім тебе, о царю, буде кинуто у яму з левами.

[8]Тож, о царю, видай наказ і підпиши його, аби він за законами мидіан і персів був незмінний і його не можна було скасувати».

[9]І цар Дарій підписав наказ.

[10]Коли Даниїл довідався, що видано цей наказ, він пішов додому, у верхню кімнату, де вікна відчинялися в бік Єрусалима. Тричі на день він ставав на коліна й молився, дякуючи своєму Богу, так само як він робив це раніше.

[11]Тоді ці люди пішли гуртом і знайшли Даниїла, який моливсь і благав Бога про допомогу.

[12]Тож вони пішли до царя й заговорили з ним про його царський наказ: «Чи не видав ти наказ, що протягом тридцяти днів кожного, хто молитиметься якомусь богу чи мужу, крім тебе, о царю, того буде кинуто до ями з левами?» Цар відповів: «Так вимагає мій наказ, а закони мидіан і персів не можна скасувати».

certa, segundo a lei dos medos e dos persas, que se não pode revogar.

[13] Então, responderam e disseram ao rei: Esse Daniel, que é dos exilados de Judá, não faz caso de ti, ó rei, nem do interdito que assinaste; antes, três vezes por dia, faz a sua oração.

[14] Tendo o rei ouvido estas coisas, ficou muito penalizado e determinou consigo mesmo livrar a Daniel; e, até ao pôr-do-sol, se empenhou por salvá-lo.

[15] Então, aqueles homens foram juntos ao rei e lhe disseram: Sabe, ó rei, que é lei dos medos e dos persas que nenhum interdito ou decreto que o rei sancione se pode mudar.

[16] Então, o rei ordenou que trouxessem a Daniel e o lançassem na cova dos leões. Disse o rei a Daniel: O teu Deus, a quem tu continuamente serves, que ele te livre.

[17] Foi trazida uma pedra e posta sobre a boca da cova; selou-a o rei com o seu próprio anel e com o dos seus grandes, para que nada se mudasse a respeito de Daniel.

[18] Então, o rei se dirigiu para o seu palácio, passou a noite em jejum e não deixou trazer à sua presença instrumentos de música; e fugiu dele o sono.

[19] Pela manhã, ao romper do dia, levantou-se o rei e foi com pressa à cova dos leões.

[20] Chegando-se ele à cova, chamou por Daniel com voz triste; disse o rei a Daniel: Daniel, servo do Deus vivo! Dar-se-ia o

[13]Тоді вони сказали царю: «Даниїл, один з полонених із Юдеї, не звертає на тебе уваги, о царю, ані на наказ, що ти підписав. Він досі молиться тричі на день своєму Богові».

[14]Коли цар почув це, він дуже засмутився. Він вирішив урятувати Даниїла і до заходу сонця міркував як врятувати Даниїла.

[15]Тоді ці люди прийшли гуртом до царя і сказали йому: «Пам'ятай, о царю, що за законами мидіан і персів жоден наказ чи постанова, видані царем, не можуть бути змінені».

[16]Тож цар наказав, і вони схопили Даниїла й кинули у лев'ячу яму. Цар сказав Даниїлу: «Хай твій Бог, якому ти постійно служиш, порятує тебе!»

[17]Принесли камінь і поклали на отвір ями, і цар запечатав її своїм перснем з печаткою та перснями своїх вельмож, так щоб Даниїлове становище не можна бути змінити.

[18]Тоді цар повернувся до свого палацу й провів ніч без їжі й будь-яких розваг. І спати він не міг.

[19]З першим променем світанку цар підвівся й поспішив до лев'ячої ями.

[20]Коли він наблизився до ями, він позвав Даниїла жалісним голосом: «Даниїле, слуго Бога живого, чи твій Бог, Якому ти постійно служиш, зміг урятувати тебе від левів?»

caso que o teu Deus, a quem tu continuamente serves, tenha podido livrar-te dos leões?

21 Então, Daniel falou ao rei: Ó rei, vive eternamente!

21Даниїл відповів: «О царю, живи вічно!

22 O meu Deus enviou o seu anjo e fechou a boca aos leões, para que não me fizessem dano, porque foi achada em mim inocência diante dele; também contra ti, ó rei, não cometi delito algum.

22Мій Бог послав свого Ангела, й той затулив пащі левам. Вони не завдали мені ніякої шкоди, бо мене визнано невинним у Його очах. Та й перед тобою я не вчинив нічого недоброго, о царю».

23 Então, o rei se alegrou sobremaneira e mandou tirar a Daniel da cova; assim, foi tirado Daniel da cova, e nenhum dano se achou nele, porque crera no seu Deus.

23Цар сповнився радістю й наказав витягти Даниїла з ями. І коли Даниїла витягли з ями, жодної рани не знайшли на ньому, бо він покладався на свого Бога.

24 Ordenou o rei, e foram trazidos aqueles homens que tinham acusado a Daniel, e foram lançados na cova dos leões, eles, seus filhos e suas mulheres; e ainda não tinham chegado ao fundo da cova, e já os leões se apoderaram deles, e lhes esmigalharam todos os ossos.

24За царським велінням, людей які неправедно звинуватили Даниїла, було приведено й кинуто у лев'ячу яму разом з їхніми дітьми та дружинами. Ще до того, як вони долетіли до дна ями, леви накинулися на них і потрощили всі їхні кістки.

25 Então, o rei Dario escreveu aos povos, nações e homens de todas as línguas que habitam em toda a terra: Paz vos seja multiplicada!

25Після цього цар Дарій написав до всіх народів, племен та людей кожної з мов по всій землі: Мир вам!

26 Faço um decreto pelo qual, em todo o domínio do meu reino, os homens tremam e temam perante o Deus de Daniel, porque ele é o Deus vivo e que permanece para sempre; o seu reino não será destruído, e o seu domínio não terá fim.

26Я видав наказ, щоб у всіх кінцях мого царства люди боялися й шанували Бога Даниїлового. Бо він є Бог живий і перебуває повік, царство Його не буде зруйноване, влада його ніколи не скінчиться.

27 Ele livra, e salva, e faz sinais e maravilhas no céu e na terra; foi ele quem livrou a Daniel do poder dos leões.

27Він рятує і визволяє, Він творить знамення й дива на небесах і на землі. Він урятував Даниїла від сили левів.

[28] Daniel, pois, prosperou no reinado de Dario e no reinado de Ciro, o persa.

Daniel 7

O sonho sobre os quatro animais

[1] No primeiro ano de Belsazar, rei da Babilônia, teve Daniel um sonho e visões ante seus olhos, quando estava no seu leito; escreveu logo o sonho e relatou a suma de todas as coisas.

[2] Falou Daniel e disse: Eu estava olhando, durante a minha visão da noite, e eis que os quatro ventos do céu agitavam o mar Grande.

[3] Quatro animais, grandes, diferentes uns dos outros, subiam do mar.

[4] O primeiro era como leão e tinha asas de águia; enquanto eu olhava, foram-lhe arrancadas as asas, foi levantado da terra e posto em dois pés, como homem; e lhe foi dada mente de homem.

[5] Continuei olhando, e eis aqui o segundo animal, semelhante a um urso, o qual se levantou sobre um dos seus lados; na boca, entre os dentes, trazia três costelas; e lhe diziam: Levanta-te, devora muita carne.

[6] Depois disto, continuei olhando, e eis aqui outro, semelhante a um leopardo, e tinha nas costas quatro asas de ave; tinha também este animal quatro cabeças, e foi-lhe dado domínio.

[7] Depois disto, eu continuava olhando nas visões da noite, e eis aqui o quarto animal, terrível, espantoso e sobremodo forte, o qual tinha grandes dentes de ferro; ele devorava, e fazia em pedaços, e pisava aos

[28]Тож Даниїлові добре велося за царювання Дарія і за царювання Кира перського.

Даниїла 7

Сон Даниїла про чотирьох звірів

[1]У перший рік правління Велшазара, царя Вавилону, Даниїл мав сон і видіння проходили крізь розум його, коли він лежав на ложі. Він записав зміст свого сну.

[2]Даниїл зазначив: «У моєму видінні вночі я бачив переді мною чотири вітри небесні, які розбурхали велике море.

[3]Чотири великі звірі, кожний несхожий на інших, вийшли з моря.

[4]Перший був, ніби лев з орлиними крилами. Я дивився, доки в нього не відірвало крила. Його підняло з землі так, що став він на дві ноги мовби людина й серце людське було дано йому.

[5]І там переді мною був другий звір, схожий на ведмедя. Його було поставлено на один з його боків і він мав у пащі між зубами три ребра. Йому звеліли: „Підведись і їж м'яса досхочу!"

[6]Після цього я поглянув, а там переді мною був інший звір, що виглядав ніби леопард. І на своїй спині він мав чотири крила, мов крила птаха. В цього звіра було чотири голови, і йому було дано владу правити.

[7]Після цього, в моєму видінні вночі, я побачив переді мною жахливого, страшного і надзвичайно могутнього звіра. В нього були великі залізні зуби; він трощив і пожирав свою здобич а те, що лишалося, топтав ногами. Він

pés o que sobejava; era diferente de todos os animais que apareceram antes dele e tinha dez chifres.

відрізнявся від усіх попередніх звірів і в нього було десять рогів.

8 Estando eu a observar os chifres, eis que entre eles subiu outro pequeno, diante do qual três dos primeiros chifres foram arrancados; e eis que neste chifre havia olhos, como os de homem, e uma boca que falava com insolência.

8Поки я розмірковував про десять рогів, там переді мною з'явився ще один ріг, маленький, що виступив між ними. Він вирвав усі три, що були поперед нього. Цей ріг мав очі, мов у людини, і рот, що промовляв зухвало.

Покарання четвертого звіра

9 Continuei olhando, até que foram postos uns tronos, e o Ancião de Dias se assentou; sua veste era branca como a neve, e os cabelos da cabeça, como a pura lã; o seu trono eram chamas de fogo, e suas rodas eram fogo ardente.

9Доки дивився я, престоли встали на місце, і Древній Цар посів Своє місце. Вбрання на Ньому було біле, ніби сніг, а волосся на голові Його — біле, як вовна. Престол його палав вогнем й колеса всі палали.

10 Um rio de fogo manava e saía de diante dele; milhares de milhares o serviam, e miríades de miríades estavam diante dele; assentou-se o tribunal, e se abriram os livros.

10Ріка вогненна розливалась, витікаючи з-перед Нього. Тисячі над тисячами служили Йому. Десять тисяч по десять тисяч стояли перед Ним. Книги було розгорнуто й суд почався над ними.

11 Então, estive olhando, por causa da voz das insolentes palavras que o chifre proferia; estive olhando e vi que o animal foi morto, e o seu corpo desfeito e entregue para ser queimado.

11І я все дивився, як ріг все ще промовляв зухвалі слова, доки звіра було забито, його тіло потрощене і вкинуте в палаючий вогонь.

12 Quanto aos outros animais, foi-lhes tirado o domínio; todavia, foi-lhes dada prolongação de vida por um prazo e um tempo.

12Інших звірів було позбавлено їхньої влади, але їм дозволили жити ще деякий час.

13 Eu estava olhando nas minhas visões da noite, e eis que vinha com as nuvens do céu um como o Filho do Homem, e dirigiu-se ao Ancião de Dias, e o fizeram chegar até ele.

13У моєму видінні вночі я глянув, а там, переді мною, хтось, мов син людський, іде з хмар небесних. Він наблизився до Древнього Царя, і постав перед Ним.

[14] Foi-lhe dado domínio, e glória, e o reino, para que os povos, nações e homens de todas as línguas o servissem; o seu domínio é domínio eterno, que não passará, e o seu reino jamais será destruído.

[15] Quanto a mim, Daniel, o meu espírito foi alarmado dentro de mim, e as visões da minha cabeça me perturbaram.

[16] Cheguei-me a um dos que estavam perto e lhe pedi a verdade acerca de tudo isto. Assim, ele me disse e me fez saber a interpretação das coisas:

[17] Estes grandes animais, que são quatro, são quatro reis que se levantarão da terra.

[18] Mas os santos do Altíssimo receberão o reino e o possuirão para todo o sempre, de eternidade em eternidade.

[19] Então, tive desejo de conhecer a verdade a respeito do quarto animal, que era diferente de todos os outros, muito terrível, cujos dentes eram de ferro, cujas unhas eram de bronze, que devorava, fazia em pedaços e pisava aos pés o que sobejava;

[20] e também a respeito dos dez chifres que tinha na cabeça e do outro que subiu, diante do qual caíram três, daquele chifre que tinha olhos e uma boca que falava com insolência e parecia mais robusto do que os seus companheiros.

[21] Eu olhava e eis que este chifre fazia guerra contra os santos e prevalecia contra eles,

[14]Йому було дано владу, славу й царство. Усі народи, племена і люди всіх мов поклонялися йому. Влада його — вічна, що не минеться, і царство його незнищенне.

Тлумачення Сну

[15]Я, Даниїл, був стривожений духом, і видіння, що проходили через мій розум, тривожили мене.

[16]Я наблизився до одного з тих, що стояли там, і спитав його про справжнє значення всього цього. І він відповів і розтлумачив мені все:

[17]„Чотири великі звірі — це чотири царства, що настануть на землі.

[18]Але святі Всевишнього дістануть те царство і володітимуть їм вічно”.

[19]Тоді мені закортіло дізнатися про справжнє значення четвертого звіра, що відрізнявся від усіх інших і був найстрашніший: із залізними зубами й бронзовими пазурами — звіра, що трощив і пожирав свою здобич, а те, що лишалося, затоптував ногами.

[20]Я також хотів знати про десять рогів на його голові й про ще один ріг, що виріс між ними, та вирвав три з перших роги, що були поперед нього. Той ріг справляв найбільше враження з усіх, бо був злішім ніж усі інші роги, мав очі і рот, та промовляв зухвало.

[21]Поки я дивився, цей ріг воював проти святих людей Божих і долав їх.

[22] até que veio o Ancião de Dias e fez justiça aos santos do Altíssimo; e veio o tempo em que os santos possuíram o reino.

[23] Então, ele disse: O quarto animal será um quarto reino na terra, o qual será diferente de todos os reinos; e devorará toda a terra, e a pisará aos pés, e a fará em pedaços.

[24] Os dez chifres correspondem a dez reis que se levantarão daquele mesmo reino; e, depois deles, se levantará outro, o qual será diferente dos primeiros, e abaterá a três reis.

[25] Proferirá palavras contra o Altíssimo, magoará os santos do Altíssimo e cuidará em mudar os tempos e a lei; e os santos lhe serão entregues nas mãos, por um tempo, dois tempos e metade de um tempo.

[26] Mas, depois, se assentará o tribunal para lhe tirar o domínio, para o destruir e o consumir até ao fim.

[27] O reino, e o domínio, e a majestade dos reinos debaixo de todo o céu serão dados ao povo dos santos do Altíssimo; o seu reino será reino eterno, e todos os domínios o servirão e lhe obedecerão.

[28] Aqui, terminou o assunto. Quanto a mim, Daniel, os meus pensamentos muito me perturbaram, e o meu rosto se empalideceu; mas guardei estas coisas no coração.

Daniel 8

A visão sobre um carneiro e um bode

[22]Аж ось Древній Цар прийшов і проголосив рішення на користь святих людей Всевишнього. І настав час, коли вони заволоділи царством.

[23]Він так пояснив мені: „Четвертий звір — то четверте царство, що з'явиться на землі. Воно відрізнятиметься від усіх інших царств і пожере всю землю, розтопче й потрощить її.

[24]Десять рогів — то десять царів, що вийдуть із цього царства. Після них устане інший цар, відмінний від попередніх, що підкорить трьох царів.

[25]Він нарікатиме на Всевишнього і пригноблюватиме його святих, намагатиметься змінити свята і закони. Святі люди Господні будуть віддані у руки його до часу, до часів і половини часу.

[26]Та суд засяде, і владу його буде відібрано й остаточно знищено назавжди.

[27]Тоді держава, влада й велич царств по всьому піднебессі будуть віддані святим, народові Всевишнього. Царство його буде царством вічним і всі правителі поклонятимуться й коритимуться йому".

[28]От і все. Я, Даниїл, був сильно стривожений своїми думками, і обличчя моє зблідло, але я лишив усе при собі».

Даниїла 8

Баран та козел у Даниїловій з'яві

[1] No ano terceiro do reinado do rei Belsazar, eu, Daniel, tive uma visão depois daquela que eu tivera a princípio.

[2] Quando a visão me veio, pareceu-me estar eu na cidadela de Susã, que é província de Elão, e vi que estava junto ao rio Ulai.

[3] Então, levantei os olhos e vi, e eis que, diante do rio, estava um carneiro, o qual tinha dois chifres, e os dois chifres eram altos, mas um, mais alto do que o outro; e o mais alto subiu por último.

[4] Vi que o carneiro dava marradas para o ocidente, e para o norte, e para o sul; e nenhum dos animais lhe podia resistir, nem havia quem pudesse livrar-se do seu poder; ele, porém, fazia segundo a sua vontade e, assim, se engrandecia.

[5] Estando eu observando, eis que um bode vinha do ocidente sobre toda a terra, mas sem tocar no chão; este bode tinha um chifre notável entre os olhos;

[6] dirigiu-se ao carneiro que tinha os dois chifres, o qual eu tinha visto diante do rio; e correu contra ele com todo o seu furioso poder.

[7] Vi-o chegar perto do carneiro, e, enfurecido contra ele, o feriu e lhe quebrou os dois chifres, pois não havia força no carneiro para lhe resistir; e o bode o lançou por terra e o pisou aos pés, e não houve quem pudesse livrar o carneiro do poder dele.

[8] O bode se engrandeceu sobremaneira; e, na sua força, quebrou-se-lhe o grande

[1] У третій рік царювання Велшазара я, Даниїл, мав з’яву, вже після того, яке мав раніше.

[2]У моєму видінні я бачив себе у фортеці Сузі, в краю Еламському. У видінні я був поблизу ріки Улай.

[3]Я підвів очі, і там, переді мною, стояв біля ріки баран з двома рогами і роги його були довгі. Один з рогів був довший ніж другий й ріс позаду першого.

[4]Я спостерігав, як той баран бив рогами на захід, і північ і південь. Жодна тварина не могла встояти проти нього і ніхто не міг звільнитися з-під його влади. Він робив, що хотів, і став великим.

[5]Поки я розмірковував про це, раптом з заходу з’явився козел з рогом між очима. Він нісся над землею, не торкаючись її.

[6]Козел наблизився до дворогого барана, якого я бачив, як він стояв біля води, і вдарив його з великою люттю.

[7]Я бачив, як він шалено кинувся на барана, вдарив його і зламав обидва його роги. Баран був безсилий протистояти йому; козел повалив його на землю і розтоптав, і ніхто не міг врятувати барана від тієї сили.

[8]Козел став дуже великим, але в розквіті його влади, великий ріг зламався, і на його місці виросли чотири вигнуті роги,

chifre, e em seu lugar saíram quatro chifres notáveis, para os quatro ventos do céu.

звернені в напрямках чотирьох небесних вітрів.

9 De um dos chifres saiu um chifre pequeno e se tornou muito forte para o sul, para o oriente e para a terra gloriosa.

9З одного з них вийшов іще один ріг, спочатку маленький, але він зростав у силі на південь і на схід і до Прекрасного Краю.

10 Cresceu até atingir o exército dos céus; a alguns do exército e das estrelas lançou por terra e os pisou.

10Він ріс, аж поки не досягнув Небесного війська й не скинув частину зоряного війська на землю й не розтоптав її.

11 Sim, engrandeceu-se até ao príncipe do exército; dele tirou o sacrifício diário e o lugar do seu santuário foi deitado abaixo.

11Він піднявся аж до Князя того війська, і забрав у Нього щоденну пожертву, і місце Його святині було принижене.

12 O exército lhe foi entregue, com o sacrifício diário, por causa das transgressões; e deitou por terra a verdade; e o que fez prosperou.

12Через гріхи воїнство святих і щоденна пожертва дісталися йому. Йому таланило у всьому, що він робив, і правду було пожбурено на землю.

13 Depois, ouvi um santo que falava; e disse outro santo àquele que falava: Até quando durará a visão do sacrifício diário e da transgressão assoladora, visão na qual é entregue o santuário e o exército, a fim de serem pisados?

13Тоді я почув, як один святий говорив і другий святий сказав йому: «Скільки мине часу, коли виповнилася та з'ява про щоденну пожертву, гріх, що спричиняє спустошення, відступництво від святині та народ, що буде потоптаний?»

14 Ele me disse: Até duas mil e trezentas tardes e manhãs; e o santuário será purificado.

14Той відповів: «На це потрібно дві тисячі триста вечорів та ранків, тоді святиня буде знов освячена».

Тлумачення з'яви

15 Havendo eu, Daniel, tido a visão, procurei entendê-la, e eis que se me apresentou diante uma como aparência de homem.

15Поки я, Даниїл, спостерігав з'яву й намагався її збагнути, переді мною постав хтось, хто мав вигляд чоловіка.

16 E ouvi uma voz de homem de entre as margens do Ulai, a qual gritou e disse: Gabriel, dá a entender a este a visão.

16І я почув, як голос людини поза рікою Улай промовив: «Гавриїле, розтлумач цьому чоловікові значення з'яви».

17 Veio, pois, para perto donde eu estava; ao chegar ele, fiquei amedrontado e prostrei-me com o rosto em terra; mas ele

17Коли він підійшов до того місця, де я стояв, я перелякався й упав долілиць. «Сину чоловічий, — сказав він мені. —

me disse: Entende, filho do homem, pois esta visão se refere ao tempo do fim.

Зрозумій, що ця з’ява — про часи кінця».

18 Falava ele comigo quando caí sem sentidos, rosto em terra; ele, porém, me tocou e me pôs em pé no lugar onde eu me achava;

18Поки він промовляв до мене, я перебував у міцному сні, лежачи долілиць. Тоді він торкнувся мене й підвів мене на ноги.

19 e disse: Eis que te farei saber o que há de acontecer no último tempo da ira, porque esta visão se refere ao tempo determinado do fim.

19Він промовив: «Я хочу розповісти тобі, що станеться пізніше, у час гніву, бо видіння стосується призначеного часу кінця.

20 Aquele carneiro com dois chifres, que viste, são os reis da Média e da Pérsia;

20Роги барана, якого ти бачив, уособлюють царів Мидії та Персії.

21 mas o bode peludo é o rei da Grécia; o chifre grande entre os olhos é o primeiro rei;

21Кудлатий козел — це цар Греції, а великий ріг між його очима — це перший цар.

22 o ter sido quebrado, levantando-se quatro em lugar dele, significa que quatro reinos se levantarão deste povo, mas não com força igual à que ele tinha.

22Чотири роги, що замінили зламаний, означають чотири царства, які з’являться з цього народу, але такої сили не матимуть.

23 Mas, no fim do seu reinado, quando os prevaricadores acabarem, levantar-se-á um rei de feroz catadura e especialista em intrigas.

23В останній термін їхнього існування, коли злочинці стануть геть розбещеними, постане цар із суворим обличчям, вправний у підступах.

24 Grande é o seu poder, mas não por sua própria força; causará estupendas destruições, prosperará e fará o que lhe aprouver; destruirá os poderosos e o povo santo.

24Він стане надзвичайно дужим, але не тільки завдяки власній силі. Він спричинить жахливе спустошення, і йому буде таланити у всьому, хоч би що він робив. Він поб’є могутніх мужів і святий народ.

25 Por sua astúcia nos seus empreendimentos, fará prosperar o engano, no seu coração se engrandecerá e destruirá a muitos que vivem despreocupadamente; levantar-se-á contra o Príncipe dos príncipes, mas será quebrado sem esforço de mãos humanas.

25З його руки підуть підступи, і вважатиме він себе найвищим. Як люди почуватимуться в безпеці, він вигубить багатьох і повстане проти Князя князів. Однак і він буде погублений, та не людською владою.

[26] A visão da tarde e da manhã, que foi dita, é verdadeira; tu, porém, preserva a visão, porque se refere a dias ainda mui distantes.

[27] Eu, Daniel, enfraqueci e estive enfermo alguns dias; então, me levantei e tratei dos negócios do rei. Espantava-me com a visão, e não havia quem a entendesse.

[26]З’ява про ті далекі часи дана тобі правдива, але приховай цю з’яву, бо вона належить далекому майбутньому».

[27]Я, Даниїл, був виснажений і лежав хворий кілька днів. Потім я встав і клопотався царськими справами. Я був нажаханий з’явою, бо вона була незбагненна.

Daniel 9

A oração de Daniel pelo povo

[1] No primeiro ano de Dario, filho de Assuero, da linhagem dos medos, o qual foi constituído rei sobre o reino dos caldeus,

[2] no primeiro ano do seu reinado, eu, Daniel, entendi, pelos livros, que o número de anos, de que falara o SENHOR ao profeta Jeremias, que haviam de durar as assolações de Jerusalém, era de setenta anos.

[3] Voltei o rosto ao SENHOR Deus, para o buscar com oração e súplicas, com jejum, pano de saco e cinza.

[4] Orei ao SENHOR, meu Deus, confessei e disse: ah! SENHOR! Deus grande e temível, que guardas a aliança e a misericórdia para com os que te amam e guardam os teus mandamentos;

[5] temos pecado e cometido iniqüidades, procedemos perversamente e fomos rebeldes, apartando-nos dos teus mandamentos e dos teus juízos;

[6] e não demos ouvidos aos teus servos, os profetas, que em teu nome falaram aos

Даниїла 9

Молитва Даниїла

[1-2]У перший рік Дарія, сина Ксеркса, мидіанина за походженням, якого зробили правителем Вавилонського царства, я, Даниїл зрозумів із книг, що, згідно зі словом Господа до пророка Єремії, запустіння Єрусалима триватиме сімдесят років.

[3]Тож я звернувся до мого Господа Бога і просив Його з молитвою і благанням, з постом, волосяницею і попелом.

[4]Я молився до Господа мого Бога і сподівався, й просив: «О Господи, великий і страшний Боже, який дотримується Свого Заповіту любові до всіх, хто любить Його й підкоряється Його велінням.

[5]Ми згрішили і вчинили неправедне. Ми були розбещені й непокірні: ми відступили від Твоїх велінь і законів.

[6]Ми не слухали Твоїх слуг і пророків, що промовляли Твоїм ім’ям до царів, князів і батьків наших, і до всього народу нашої землі.

nossos reis, nossos príncipes e nossos pais, como também a todo o povo da terra.

[7] A ti, ó SENHOR, pertence a justiça, mas a nós, o corar de vergonha, como hoje se vê; aos homens de Judá, os moradores de Jerusalém, todo o Israel, quer os de perto, quer os de longe, em todas as terras por onde os tens lançado, por causa das suas transgressões que cometeram contra ti.

[7]Господи, Ти справедливий, але сьогодні ми, люди Юдеї, народ Єрусалима і всього Ізраїлю, всі, хто близько й далеко, в усіх краях, по яких Ти розпорошив нас за нашу невірність Тобі, вкриті ганьбою.

[8] Ó SENHOR, a nós pertence o corar de vergonha, aos nossos reis, aos nossos príncipes e aos nossos pais, porque temos pecado contra ti.

[8]О господи, ми й наші царі, наші князі й наші батьки вкриті ганьбою, бо ми згрішили перед Тобою.

[9] Ao SENHOR, nosso Deus, pertence a misericórdia e o perdão, pois nos temos rebelado contra ele

[9]Господь наш Бог милосердний і великодушний, хоч ми й повставали проти Нього.

[10] e não obedecemos à voz do SENHOR, nosso Deus, para andarmos nas suas leis, que nos deu por intermédio de seus servos, os profetas.

[10]Ми не підкорялися Господу нашому Богу, відступали від законів, що Він нам дав їх через Своїх слуг-пророків.

[11] Sim, todo o Israel transgrediu a tua lei, desviando-se, para não obedecer à tua voz; por isso, a maldição e as imprecações que estão escritas na Lei de Moisés, servo de Deus, se derramaram sobre nós, porque temos pecado contra ti.

[11]Увесь Ізраїль переступив Твій Закон і відвернувся, не бажаючи підкорятися тобі. Ось чому ми були покарані прокльонами та осудом, які записані були в Законі Мойсея, слуги Божого, бо ми грішили проти Господа.

[12] Ele confirmou a sua palavra, que falou contra nós e contra os nossos juízes que nos julgavam, e fez vir sobre nós grande mal, porquanto nunca, debaixo de todo o céu, aconteceu o que se deu em Jerusalém.

[12]Ти здійснив свої слова, промовлені проти нас і проти наших правителів, навівши на нас велике лихо. Ніде в піднебессі не було нічого подібного, як те, що зроблено з Єрусалимом.

[13] Como está escrito na Lei de Moisés, todo este mal nos sobreveio; apesar disso, não temos implorado o favor do SENHOR, nosso Deus, para nos convertermos das

[13]Точнісінько як записано в Законі Мойсея, все це лихо впало на нас. Але ми не благали Господа нашого Бога, щоб відвернутися нам від наших гріхів і щоб стати мудрими у правді Твоїй.

nossas iniqüidades e nos aplicarmos à tua verdade.

[14] Por isso, o SENHOR cuidou em trazer sobre nós o mal e o fez vir sobre nós; pois justo é o SENHOR, nosso Deus, em todas as suas obras que faz, pois não obedecemos à sua voz.

[14]Господь негайно навів на нас лихо, бо Господь наш Бог справедливий у всьому що Він робить; і однак ми не підкорилися йому.

[15] Na verdade, ó SENHOR, nosso Deus, que tiraste o teu povo da terra do Egito com mão poderosa, e a ti mesmo adquiriste renome, como hoje se vê, temos pecado e procedido perversamente.

[15]Тепер, о Господи Боже наш, Який вивів Свій народ могутньою рукою з Єгипту і Хто сотворив Собі ім'я, яке живе до сього дня, ми згрішили, ми вчинили неправедне.

[16] Ó SENHOR, segundo todas as tuas justiças, aparte-se a tua ira e o teu furor da tua cidade de Jerusalém, do teu santo monte, porquanto, por causa dos nossos pecados e por causa das iniqüidades de nossos pais, se tornaram Jerusalém e o teu povo opróbrio para todos os que estão em redor de nós.

[16]О Господи, у згоді з Твоєю справедливістю, відверни Свою лють і Свій гнів від Єрусалима, Твого міста, від Твоєї Святої гори. За наші гріхи й провини наших батьків Єрусалим і Твій народ нарузі віддано, всім тим, що довкола нас.

[17] Agora, pois, ó Deus nosso, ouve a oração do teu servo e as suas súplicas e sobre o teu santuário assolado faze resplandecer o rosto, por amor do SENHOR.

[17]Тож тепер, Боже наш, почуй молитви й благання слуги Твого. Заради Тебе самого, о Господи, зглянься на Твою спустошену святиню.

[18] Inclina, ó Deus meu, os ouvidos e ouve; abre os olhos e olha para a nossa desolação e para a cidade que é chamada pelo teu nome, porque não lançamos as nossas súplicas perante a tua face fiados em nossas justiças, mas em tuas muitas misericórdias.

[18]Прихили вухо, о Боже, і почуй; розплющ очі Свої і побач спустошення міста, що носить ім'я Твоє. Ми просимо Тебе не тому, що ми справедливі, а через Твоє велике милосердя.

[19] Ó SENHOR, ouve; ó SENHOR, perdoa; ó SENHOR, atende-nos e age; não te retardes, por amor de ti mesmo, ó Deus

[19]О Господи, почуй! О Господи, пробач! О Господи, спаси і збережи Заради Тебе самого, о Боже мій, не зволікай, бо місто Твоє і народ Твій носять ім'я Твоє».

meu; porque a tua cidade e o teu povo são chamados pelo teu nome.

A profecia das setenta semanas

[20] Falava eu ainda, e orava, e confessava o meu pecado e o pecado do meu povo de Israel, e lançava a minha súplica perante a face do SENHOR, meu Deus, pelo monte santo do meu Deus.

[21] Falava eu, digo, falava ainda na oração, quando o homem Gabriel, que eu tinha observado na minha visão ao princípio, veio rapidamente, voando, e me tocou à hora do sacrifício da tarde.

[22] Ele queria instruir-me, falou comigo e disse: Daniel, agora, saí para fazer-te entender o sentido.

[23] No princípio das tuas súplicas, saiu a ordem, e eu vim, para to declarar, porque és mui amado; considera, pois, a coisa e entende a visão.

[24] Setenta semanas estão determinadas sobre o teu povo e sobre a tua santa cidade, para fazer cessar a transgressão, para dar fim aos pecados, para expiar a iniqüidade, para trazer a justiça eterna, para selar a visão e a profecia e para ungir o Santo dos Santos.

[25] Sabe e entende: desde a saída da ordem para restaurar e para edificar Jerusalém, até ao Ungido, ao Príncipe, sete semanas e sessenta e duas semanas; as praças e as circunvalações se reedificarão, mas em tempos angustiosos.

[26] Depois das sessenta e duas semanas, será morto o Ungido e já não estará; e o povo de um príncipe que há de vir

З’ява про сімдесят тижнів

[20]Коли я говорив і молився, сповідався у своєму гріху й гріху мого народу ізраїльського, поки викладав своє прохання Господу моєму Богу про Його Святу гору.

[21]Як я все ще молився, Гавриїл, муж, якого я бачив і в попередній з’яві, швидко підлетів до мене під час вечірньої жертви.

[22]Він розтлумачив все, що я бажав знати і сказав: «Даниїле, оце я прийшов, щоб дати тобі мудрості й розуміння.

[23]Як тільки ти почав молитися, було дано відповідь, про яку я прийшов сповістити тебе, бо ти в великій шані. Тож зваж на послання і зрозумій видіння:

[24]Сімдесят тижнів призначено твоєму народу і твоєму святому місту, щоб довершити провину, покласти край гріху, спокутувати розбещеність, встановити вічну справедливість, покласти печать на видіння та пророцтва й помазати Святеє Святих.

[25]Знай і зрозумій таке: від цього слова про відновлення та відбудову Єрусалима до того, як помазаний Володар прийде, мине сімдесят тижнів і шістдесят два тижні. Місто буде відбудоване: з вулицями й ровом, але за тяжких часів.

[26]По шістдесяти двох тижнях, помазаника буде знищено, і не матиме Він нічого. Люди правителя, що прийде, зруйнують місто і святиню. Кінець

destruirá a cidade e o santuário, e o seu fim será num dilúvio, e até ao fim haverá guerra; desolações são determinadas.

[27] Ele fará firme aliança com muitos, por uma semana; na metade da semana, fará cessar o sacrifício e a oferta de manjares; sobre a asa das abominações virá o assolador, até que a destruição, que está determinada, se derrame sobre ele.

Daniel 10

A visão de Daniel no rio Tigre

[1] No terceiro ano de Ciro, rei da Pérsia, foi revelada uma palavra a Daniel, cujo nome é Beltessazar; a palavra era verdadeira e envolvia grande conflito; ele entendeu a palavra e teve a inteligência da visão.

[2] Naqueles dias, eu, Daniel, pranteei durante três semanas.

[3] Manjar desejável não comi, nem carne, nem vinho entraram na minha boca, nem me ungi com óleo algum, até que passaram as três semanas inteiras.

[4] No dia vinte e quatro do primeiro mês, estando eu à borda do grande rio Tigre,

[5] levantei os olhos e olhei, e eis um homem vestido de linho, cujos ombros estavam cingidos de ouro puro de Ufaz;

[6] o seu corpo era como o berilo, o seu rosto, como um relâmpago, os seus olhos, como tochas de fogo, os seus braços e os seus pés brilhavam como bronze polido; e a voz das suas palavras era como o estrondo de muita gente.

[7] Só eu, Daniel, tive aquela visão; os homens que estavam comigo nada viram;

настане, мов повінь: війна триватиме до кінця, й запанує спустошення.

[27]Помазаник утвердить Угоду з багатьма народами, яка триватиме протягом одного тижня, але в середині того тижня він скасує жертви й пожертви хлібні. Тоді прийде руйнівник, та принесе гидоту спустошення, аж доки кара не проллється й на нього самого».

Даниїла 10

З’ява над річкою Тигр

[1]У третій рік правління Кира, царя Персії, Даниїлу (що звався Валтасар) було одкровення. Це послання було правдиве й стосувалося великої війни. Тлумачення послання прийшло до нього у з’яві.

[2]У той час, я, Даниїл, був у жалобі три тижні.

[3]Я не їв ніякої вишуканої їжі, ні м’ясо, ні вино не торкалося моїх уст, я не мастив оливою волосся, доки не минули три тижні.

[4]На двадцять четвертий день першого місяця я стояв на березі великої ріки Тигр.

[5]Я підвів очі, а там переді мною був якийсь чоловік, одягнений у полотняний одяг, стан його був підперезаний найдобірнішого золота паском.

[6]Тіло його було, мов хризоліт, обличчя, мов блискавка, його очі, мов палаючі смолоскипи, руки й ноги, мов відблиск відшліфованої бронзи, а голос, мов гук юрби.

[7]Я, Даниїл, був єдиним, хто бачив цю з’яву, та люди, що булі зі мною, не

não obstante, caiu sobre eles grande temor, e fugiram e se esconderam.

8 Fiquei, pois, eu só e contemplei esta grande visão, e não restou força em mim; o meu rosto mudou de cor e se desfigurou, e não retive força alguma.

9 Contudo, ouvi a voz das suas palavras; e, ouvindo-a, caí sem sentidos, rosto em terra.

Daniel é consolado

10 Eis que certa mão me tocou, sacudiu-me e me pôs sobre os meus joelhos e as palmas das minhas mãos.

11 Ele me disse: Daniel, homem muito amado, está atento às palavras que te vou dizer; levanta-te sobre os pés, porque eis que te sou enviado. Ao falar ele comigo esta palavra, eu me pus em pé, tremendo.

12 Então, me disse: Não temas, Daniel, porque, desde o primeiro dia em que aplicaste o coração a compreender e a humilhar-te perante o teu Deus, foram ouvidas as tuas palavras; e, por causa das tuas palavras, é que eu vim.

13 Mas o príncipe do reino da Pérsia me resistiu por vinte e um dias; porém Miguel, um dos primeiros príncipes, veio para ajudar-me, e eu obtive vitória sobre os reis da Pérsia.

14 Agora, vim para fazer-te entender o que há de suceder ao teu povo nos últimos dias; porque a visão se refere a dias ainda distantes.

15 Ao falar ele comigo estas palavras, dirigi o olhar para a terra e calei.

бачили його, але такий жах охопив їх, що вони втекли й поховалися.

8Тож я лишився один, вдивляючись у цю велику з'яву; мене залишили сили, обличчя моє сполотніло, я був геть безпорадний.

9Тоді я почув, як він говорить, і поки я слухав його, я глибоко заснув, опустивши обличчя до землі.

10Мене торкнулася рука й поставила мене, тремтячого, на руки та коліна.

11Чоловік у з'яві сказав мені: «Даниїле, ти, якого так високо цінує Господь, послухай уважно, що я збираюся сказати тобі, й підведись, бо мене тепер послали до тебе». І коли він сказав це, я підвівся, тремтячи.

12Тоді він вів далі: «Не бійся, Даниїле. З першого дня, як ти прихилив свій розум, щоб зрозуміти, щоб підкоритися Богу твоєму, слова твої почуто, і я прийшов завдяки словам твоїм.

13Але князь перського царства чинив мені опір двадцять один день. Тоді Михаїл, один із головних князів, прийшов мені на допомогу, бо мене було там затримано з царем Персії.

14Тепер я прийшов пояснити тобі, що станеться з твоїм народом у майбутньому, бо з'ява стосується останніх часів».

15Поки він казав мені це, я схилив обличчя аж до землі й мовчав.

[16] E eis que uma como semelhança dos filhos dos homens me tocou os lábios; então, passei a falar e disse àquele que estava diante de mim: meu senhor, por causa da visão me sobrevieram dores, e não me ficou força alguma.

[17] Como, pois, pode o servo do meu senhor falar com o meu senhor? Porque, quanto a mim, não me resta já força alguma, nem fôlego ficou em mim.

[18] Então, me tornou a tocar aquele semelhante a um homem e me fortaleceu;

[19] e disse: Não temas, homem muito amado! Paz seja contigo! Sê forte, sê forte. Ao falar ele comigo, fiquei fortalecido e disse: fala, meu senhor, pois me fortaleceste.

[20] E ele disse: Sabes por que eu vim a ti? Eu tornarei a pelejar contra o príncipe dos persas; e, saindo eu, eis que virá o príncipe da Grécia.

[21] Mas eu te declararei o que está expresso na escritura da verdade; e ninguém há que esteja ao meu lado contra aqueles, a não ser Miguel, vosso príncipe.

Daniel 11

Os reis do Norte e do Sul

[1] Mas eu, no primeiro ano de Dario, o medo, me levantei para o fortalecer e animar.

[2] Agora, eu te declararei a verdade: eis que ainda três reis se levantarão na Pérsia, e o quarto será cumulado de grandes riquezas mais do que todos; e, tornado forte por

[16]Тоді хтось, що мав вигляд чоловіка, доторкнувся до моїх уст, і я розтулив уста й почав говорити. Я сказав тому, хто стояв переді мною: «Мене сповнює біль через цю з'яву, мій пане, я безпорадний.

[17]Володарю, як я, твій слуга, можу розмовляти з тобою? Сили залишили мене, я ледь здатний дихати».

[18]Знову той, що мав вигляд чоловіка, торкнувся мене і дав мені силу.

[19]«Не бійся, Даниїле, о чоловіче, якого любить Господь, — сказав він. — Мир тобі! Будь дужий тепер, будь сильний». Коли він промовляв до мене, я набрався сили й сказав: «Зараз я спроможний говорити, бо ти, мій пане, дав мені силу».

[20]Тож він сказав: «Чи знаєш ти, чому я прийшов до тебе? Невдовзі я повернуся, щоб воювати з князем Персії, і коли я піду, прийде князь Греції.

[21]Але спочатку я скажу тобі, що написано у книзі Правди. Ніхто не підтримає мене в борні проти персів, крім Ангела Михаїла, князя над твоїм народом».

Даниїла 11

Царі Півдня і Півночі

[1]І в перший рік правління Дарія-мидіанина я став на підтримку й захист Ангела Михаїла у битві з князем Персії.

[2]А тепер я скажу тобі правду: ще три царі з'являться в Персії, а потім четвертий, який буде багатший за всіх інших. Коли він здобуде владу завдяки своєму багатству, він підбурить усіх проти Грецького царства.

suas riquezas, empregará tudo contra o reino da Grécia.

[3] Depois, se levantará um rei poderoso, que reinará com grande domínio e fará o que lhe aprouver.

[4] Mas, no auge, o seu reino será quebrado e repartido para os quatro ventos do céu; mas não para a sua posteridade, nem tampouco segundo o poder com que reinou, porque o seu reino será arrancado e passará a outros fora de seus descendentes.

[5] O rei do Sul será forte, como também um de seus príncipes; este será mais forte do que ele, e reinará, e será grande o seu domínio.

[6] Mas, ao cabo de anos, eles se aliarão um com o outro; a filha do rei do Sul casará com o rei do Norte, para estabelecer a concórdia; ela, porém, não conservará a força do seu braço, e ele não permanecerá, nem o seu braço, porque ela será entregue, e bem assim os que a trouxeram, e seu pai, e o que a tomou por sua naqueles tempos.

[7] Mas, de um renovo da linhagem dela, um se levantará em seu lugar, e avançará contra o exército do rei do Norte, e entrará na sua fortaleza, e agirá contra eles, e prevalecerá.

[8] Também aos seus deuses com a multidão das suas imagens fundidas, com os seus objetos preciosos de prata e ouro levará como despojo para o Egito; por alguns anos, ele deixará em paz o rei do Norte.

[3]Тоді з’явиться могутній цар, що матиме велику владу й чинитиме все, що схоче.

[4]Після його появи, царство розвалиться і розділиться за чотирма вітрами небесними. Воно не перейде до його нащадків і не збереже ту міць, яку мало, бо його царство буде викорінене й віддане іншим.

[5]Цар Півдня стане сильним, але один із його начальників стане навіть дужчим за нього й правитиме своїм власним царством з великим могуттям.

[6]За кілька років вони стануть союзниками. У ті дні Дочка царя Півдня стане дружиною царя Півночі, щоб принести мир, але вона, та цар Півдня будуть занадто слабкі. Народ повстане проти неї, її дитини, та того, хто привів її у цю країну.

[7]Але один із її роду підніметься, щоб зайняти місце царя Півдня. Він виступить проти сил царя Півночі й посяде його фортецю; він воюватиме їх і візьме гору.

[8]Він також захопить їхніх богів, їхніх металевих бовванів і дорогоцінні речі зі срібла та золота й відвезе їх до Єгипту. Кілька років він не чіпатиме царя Півночі.

[9] Mas, depois, este avançará contra o reino do rei do Sul e tornará para a sua terra.

[10] Os seus filhos farão guerra e reunirão numerosas forças; um deles virá apressadamente, arrasará tudo e passará adiante; e, voltando à guerra, a levará até à fortaleza do rei do Sul.

[11] Então, este se exasperará, sairá e pelejará contra ele, contra o rei do Norte; este porá em campo grande multidão, mas a sua multidão será entregue nas mãos daquele.

[12] A multidão será levada, e o coração dele se exaltará; ele derribará miríades, porém não prevalecerá.

[13] Porque o rei do Norte tornará, e porá em campo multidão maior do que a primeira, e, ao cabo de tempos, isto é, de anos, virá à pressa com grande exército e abundantes provisões.

[14] Naqueles tempos, se levantarão muitos contra o rei do Sul; também os dados à violência dentre o teu povo se levantarão para cumprirem a profecia, mas cairão.

[15] O rei do Norte virá, levantará baluartes e tomará cidades fortificadas; os braços do Sul não poderão resistir, nem o seu povo escolhido, pois não haverá força para resistir.

[16] O que, pois, vier contra ele fará o que bem quiser, e ninguém poderá resistir a ele; estará na terra gloriosa, e tudo estará em suas mãos.

[17] Resolverá vir com a força de todo o seu reino, e entrará em acordo com ele, e lhe

[9]Потім цар Півночі вступить у володіння царя Півдня, але відступить у свою власну землю.

[10]Його сини підготуються до війни й зберуть велике військо, що розіллється, мов невтримна повінь, і донесе битву аж до найукріпленнішій фортеці його.

[11]Тоді цар Півдня виступить у люті й битиметься з царем Півночі, який підніме велике військо, але воно буде розбите.

[12]Коли військо потрапить у полон, цар Півдня сповниться гордістю і повбиває багато тисяч, однак не лишиться переможцем.

[13]Бо цар Півночі за кілька років збере інше військо, більше ніж перше. Він виступить величезною і геть озброєною армією.

[14]У ті часи багато хто повстане проти царя Півдня. Відчайдушні мужі з-поміж твого власного народу повстануть, щоб здійснилася з’ява, але марно.

[15]Тоді цар Півночі прийде й побудує вали і візьме укріплене місто. Загони Півдня будуть безсилі чинити опір; навіть їхні добірні частини не зможуть вистояти.

[16]Загарбник (цар Півночі) чинитиме, що заманеться, і ніхто не зможе встояти проти нього. Він утвердиться в Прекрасному Краї й матиме сили сплюндрувати його.

[17]Він замислить прийти з міццю всього свого царства й укласти угоду з царем Півдня. І віддасть за нього дочку, щоб

dará uma jovem em casamento, para destruir o seu reino; isto, porém, não vingará, nem será para a sua vantagem.

[18] Depois, se voltará para as terras do mar e tomará muitas; mas um príncipe fará cessar-lhe o opróbrio e ainda fará recair este opróbrio sobre aquele.

[19] Então, voltará para as fortalezas da sua própria terra; mas tropeçará, e cairá, e não será achado.

[20] Levantar-se-á, depois, em lugar dele, um que fará passar um exator pela terra mais gloriosa do seu reino; mas, em poucos dias, será destruído, e isto sem ira nem batalha.

[21] Depois, se levantará em seu lugar um homem vil, ao qual não tinham dado a dignidade real; mas ele virá caladamente e tomará o reino, com intrigas.

[22] As forças inundantes serão arrasadas de diante dele; serão quebrantadas, como também o príncipe da aliança.

[23] Apesar da aliança com ele, usará de engano; subirá e se tornará forte com pouca gente.

[24] Virá também caladamente aos lugares mais férteis da província e fará o que nunca fizeram seus pais, nem os pais de seus pais: repartirá entre eles a presa, os despojos e os bens; e maquinará os seus projetos contra as fortalezas, mas por certo tempo.

[25] Suscitará a sua força e o seu ânimo contra o rei do Sul, à frente de grande exército; o rei do Sul sairá à batalha com

подолати те царство, але нічого в нього не вийде, плани його не здійсняться.

[18]Тоді він зверне увагу на узбережжя і загарбає чимало прибережних земель, але один воєначальник покладе край його нарузі й оберне ту наругу проти нього.

[19]По тому він повернеться до фортеці своєї власної країни, але після повернення, знесилений, він впаде, щоб ніколи більше не з'явитися.

[20]Його наступник пошле збирача податків щоб підтримувати царські розкоші. Однак за кілька років він загине, та не в битві.

[21]Йому на зміну прийде жалюгідний чоловічок, який не буде з царського роду. Він вторгнеться у царство, коли народ почуватиме себе в безпеці, й захопить його підступом.

[22]Тоді величезне військо буде розгромлене перед ним; і воно, і один з вождів союзу будуть розбиті.

[23]Багато народів підпишуть мирну Угоду з цим жорстоким царем, але він обдурить їх. Він доб'ється великої влади, але лише декілька наближених підтримуватимуть його.

[24]Коли найбагатші краї почуватимуться в безпеці, він нападе на них і вчинить таке, чого ні його батьки, ані батьки його батьків не робили. Він розподілить награбоване майно та багатство між своїми послідовниками. Він замишлятиме зруйнувати фортеці, але тільки на короткий час.

[25]З великим військом він збурить свою силу й відвагу проти царя Півдня. Цар Півдня вестиме війну великим і дужим

grande e mui poderoso exército, mas não prevalecerá, porque maquinarão projetos contra ele.

військом, але не зможе встояти через підступи проти нього.

[26] Os que comerem os seus manjares o destruirão, e o exército dele será arrasado, e muitos cairão traspassados.

[26]Ті, хто їв із царського столу, підуть проти нього; його військо буде розгромлене, і багато народу поляже у битві.

[27] Também estes dois reis se empenharão em fazer o mal e a uma só mesa falarão mentiras; porém isso não prosperará, porque o fim virá no tempo determinado.

[27]Двоє царів, серця яких повернені до зла, сидітимуть за одним столом і брехатимуть одне одному, але марно. Їхня брехня та хтиві плани не здійсняться ніколи, бо Господь вже призначив час, коли їм прийде кінець.

[28] Então, o homem vil tornará para a sua terra com grande riqueza, e o seu coração será contra a santa aliança; ele fará o que lhe aprouver e tornará para a sua terra.

[28]Цар Півночі повернеться у свою власну країну з великим багатством, та серце його буде настроєне проти Святого Заповіту. Він піде проти святого Заповіту й потім повернеться до своєї власної країни.

[29] No tempo determinado, tornará a avançar contra o Sul; mas não será nesta última vez como foi na primeira,

[29]У призначений час цар Півночі знову вторгнеться на Південь, але цього разу наслідок відрізнятиметься від того, що було раніше.

[30] porque virão contra ele navios de Quitim, que lhe causarão tristeza; voltará, e se indignará contra a santa aliança, e fará o que lhe aprouver; e, tendo voltado, atenderá aos que tiverem desamparado a santa aliança.

[30]Кораблі західного узбережжя (Кіпру) вийдуть проти нього, і він, занепавши духом, обернеться і спрямує свою лють проти Святого Заповіту. Він повернеться і ставитиметься прихильно до тих, хто зрадив Святий Заповіт.

[31] Dele sairão forças que profanarão o santuário, a fortaleza nossa, e tirarão o sacrifício diário, estabelecendo a abominação desoladora.

[31]Його збройні загони піднімуться, щоб осквернити стіни храму і твердині, скасують щоденну жертву. Вони поширять таку гидоту, що спричинить спустошення.

[32] Aos violadores da aliança, ele, com lisonjas, perverterá, mas o povo que conhece ao seu Deus se tornará forte e ativo.

[32]Лестощами він розбестить тих, хто порушить Заповіт, але люди, які знають свого Бога, твердо протистоятимуть цьому.

[33] Os sábios entre o povo ensinarão a muitos; todavia, cairão pela espada e pelo fogo, pelo cativeiro e pelo roubo, por algum tempo.

[33]Ті мудрі наставники навчать багатьох про те, що трапиться, хоч до пори й коситиме їх меч, палитиме вогонь, їх ув'язнюватимуть і грабуватимуть.

[34] Ao caírem eles, serão ajudados com pequeno socorro; mas muitos se ajuntarão a eles com lisonjas.
[35] Alguns dos sábios cairão para serem provados, purificados e embranquecidos, até ao tempo do fim, porque se dará ainda no tempo determinado.

[36] Este rei fará segundo a sua vontade, e se levantará, e se engrandecerá sobre todo deus; contra o Deus dos deuses falará coisas incríveis e será próspero, até que se cumpra a indignação; porque aquilo que está determinado será feito.
[37] Não terá respeito aos deuses de seus pais, nem ao desejo de mulheres, nem a qualquer deus, porque sobre tudo se engrandecerá.
[38] Mas, em lugar dos deuses, honrará o deus das fortalezas; a um deus que seus pais não conheceram, honrará com ouro, com prata, com pedras preciosas e coisas agradáveis.
[39] Com o auxílio de um deus estranho, agirá contra as poderosas fortalezas, e aos que o reconhecerem, multiplicar-lhes-á a honra, e fá-los-á reinar sobre muitos, e lhes repartirá a terra por prêmio.
[40] No tempo do fim, o rei do Sul lutará com ele, e o rei do Norte arremeterá contra ele com carros, cavaleiros e com muitos navios, e entrará nas suas terras, e as inundará, e passará.

[41] Entrará também na terra gloriosa, e muitos sucumbirão, mas do seu poder

[34]Коли їх каратимуть, невелику матимуть вони допомогу, бо чимало нещирих лицемірів пристане до них.

[35]Дехто з мудрих помилиться й спіткнеться. І то для того, щоб вони могли очиститися, відновитися й відмитися ще до остатньої години, бо вона таки настане в призначений час.

Цар, що підносив себе

[36]Цар Півночі чинитиме що заманеться: він прославлятиме й підноситиме себе вище будь-якого бога й говоритиме нечувані речі проти Бога богів. Йому буде таланити, доки не звершиться час гніву, бо призначене мусить здійснитися.

[37]Він не шануватиме богів своїх батьків, ані улюбленого бога жінок, не поважатиме він ніякого бога, бо ставитиме себе над усіма ними.

[38]Замість них він шануватиме бога сили й моці, бога невідомого його батькам; він шануватиме його золотом і сріблом, коштовним камінням і дорогими подарунками.

[39]Він нападатиме на могутніші фортеці за допомогою цього чужого бога й високо шануватиме тих, хто визнаватиме його. Він поставить їх правителями над багатьма людьми, та примусить їх плати данину за землю, над якою вони царюють.

[40]В остатню годину цар Півдня встане з ним до бою, і цар Півночі кинеться на нього з колісницями, кіннотою і численним флотом. Він завоює багато країн і пронесеться по них, мов та повінь.

[41]Він також вторгнеться до Прекрасного Краю. Багато країн поляже, але Едом, Моав та вожді Аммона врятуються від його руки.

escaparão estes: Edom, e Moabe, e as primícias dos filhos de Amom.

[42] Estenderá a mão também contra as terras, e a terra do Egito não escapará.

[43] Apoderar-se-á dos tesouros de ouro e de prata e de todas as coisas preciosas do Egito; os líbios e os etíopes o seguirão.

[44] Mas, pelos rumores do Oriente e do Norte, será perturbado e sairá com grande furor, para destruir e exterminar a muitos.

[45] Armará as suas tendas palacianas entre os mares contra o glorioso monte santo; mas chegará ao seu fim, e não haverá quem o socorra.

[42]Він поширить свою владу на багато країн; Єгипту не врятуватися.

[43]Він розпоряджатиметься золотими й срібними скарбами й усіма багатствами Єгипту. Він триматиме в покорі лівійців і нубійців.

[44]Та новини зі сходу й півночі бентежитимуть його, і він виступить у великій люті, щоб розбити й знищити багатьох.

[45]Він розкине царські намети між морями на славній Святій горі. І настане йому кінець, і ніхто йому не допоможе.

Daniel 12

O tempo do fim

[1] Nesse tempo, se levantará Miguel, o grande príncipe, o defensor dos filhos do teu povo, e haverá tempo de angústia, qual nunca houve, desde que houve nação até àquele tempo; mas, naquele tempo, será salvo o teu povo, todo aquele que for achado inscrito no livro.

[2] Muitos dos que dormem no pó da terra ressuscitarão, uns para a vida eterna, e outros para vergonha e horror eterno.

[3] Os que forem sábios, pois, resplandecerão como o fulgor do firmamento; e os que a muitos conduzirem à justiça, como as estrelas, sempre e eternamente.

[4] Tu, porém, Daniel, encerra as palavras e sela o livro, até ao tempo do fim; muitos o esquadrinharão, e o saber se multiplicará.

Даниїла 12

Остатня година

[1]У той час підніметься Ангел Михаїл, великий князь, що охороняє твій народ. То буде час страждань, яких не було раніше від початку людства. Але в ті часи твій народ: кожен, чиє ім’я можна знайти в Книзі, — спасеться.

[2]Безліч тих, що сплять у поросі земному, прокинуться, дехто на вічне життя, інші — на ганьбу й вічний сором.

[3]Мудрі світитимуться, мов сяйво небесне, а ті, хто навернув багатьох до справедливості, мов зорі віковічні.

[4]Але ти, Даниїле, заховай і запечатай слова сувою до остатніх часів. Багато людей будуть ходити й шукати, як здобути це знання.

[5] Então, eu, Daniel, olhei, e eis que estavam em pé outros dois, um, de um lado do rio, o outro, do outro lado.

[6] Um deles disse ao homem vestido de linho, que estava sobre as águas do rio: Quando se cumprirão estas maravilhas?

[7] Ouvi o homem vestido de linho, que estava sobre as águas do rio, quando levantou a mão direita e a esquerda ao céu e jurou, por aquele que vive eternamente, que isso seria depois de um tempo, dois tempos e metade de um tempo. E, quando se acabar a destruição do poder do povo santo, estas coisas todas se cumprirão.

[8] Eu ouvi, porém não entendi; então, eu disse: meu senhor, qual será o fim destas coisas?

[9] Ele respondeu: Vai, Daniel, porque estas palavras estão encerradas e seladas até ao tempo do fim.

[10] Muitos serão purificados, embranquecidos e provados; mas os perversos procederão perversamente, e nenhum deles entenderá, mas os sábios entenderão.

[11] Depois do tempo em que o sacrifício diário for tirado, e posta a abominação desoladora, haverá ainda mil duzentos e noventa dias.

[12] Bem-aventurado o que espera e chega até mil trezentos e trinta e cinco dias.

[13] Tu, porém, segue o teu caminho até ao fim; pois descansarás e, ao fim dos dias, te levantarás para receber a tua herança.

[5]Тоді я, Даниїл, подивився, а там переді мною стоять іще двоє: один на цьому березі потоку, а другий — на протилежному.

[6]Один із них сказав чоловікові у полотняному вбранні, що був над водами потоку: «Скільки часу пройде до того, як ці дивовижні події збудуться?»

[7]Чоловік у полотняному вбранні, що був над водами потоку, підвів свою праву й ліву руки до Небес, і я почув, як він клянеться Тим, Хто живе вічно, кажучи: «Це станеться через час, часи й половину часу. Після того, як опір святого народу буде геть зламано, всі ці переслідування припиняться».

[8]Я чув, але не зрозумів. Тож я запитав: «Мій пане, що ж вийде з усього цього?»

[9]Він відказав: «Іди своїм шляхом, Даниїле, бо ці слова заховані й запечатані до останніх часів.

[10]Чимало людей очистяться, стануть бездоганними, але нечестиві залишаться нечестивими. Жоден із нечестивих не зрозуміє, але ті, хто мудрі, зрозуміють.

[11]Від того часу, як щоденна жертва буде скасована і встановиться мерзотність, що викличе спустошення, мине тисячі двохсот дев'яноста днів.

[12]Благословен той, хто чекатиме й дійде до кінця тисячі трьохсот тридцяти п'яти днів.

[13]А щодо тебе, йди своїм шляхом до кінця. Ти спочинеш, а потім, в останню годину, встанеш з мертвих, щоб отримати призначену тобі спадщину».

Oseias	Осії

Oseias 1

O casamento de Oseias, símbolo da infidelidade de Israel

[1] Palavra do SENHOR, que foi dirigida a Oseias, filho de Beeri, nos dias de Uzias, Jotão, Acaz e Ezequias, reis de Judá, e nos dias de Jeroboão, filho de Joás, rei de Israel.

[2] Quando, pela primeira vez, falou o SENHOR por intermédio de Oseias, então, o SENHOR lhe disse: Vai, toma uma mulher de prostituições e terás filhos de prostituição, porque a terra se prostituiu, desviando-se do SENHOR.

[3] Foi-se, pois, e tomou a Gômer, filha de Diblaim, e ela concebeu e lhe deu um filho.

[4] Disse-lhe o SENHOR: Põe-lhe o nome de Jezreel, porque, daqui a pouco, castigarei, pelo sangue de Jezreel, a casa de Jeú e farei cessar o reino da casa de Israel.

[5] Naquele dia, quebrarei o arco de Israel no vale de Jezreel.

[6] Tornou ela a conceber e deu à luz uma filha. Disse o SENHOR a Oseias: Põe-lhe o nome de Desfavorecida, porque eu não mais tornarei a favorecer a casa de Israel, para lhe perdoar.

[7] Porém da casa de Judá me compadecerei e os salvarei pelo SENHOR, seu Deus, pois não os salvarei pelo arco, nem pela

Осії 1

Господнє послання Осії

[1]Ось слово Господа, що було Осії, синові Беері за царювання Уззії, Йотама, Агаза, Езекії, царів Юдеї, та за часів правління Єровоама, сина Йоаша, царя Ізраїлю.

[2]Коли Господь, почавши говорити через Осію, сказав йому: «Іди й одружися з розпусницею й дітей прийми від розпусти її. Бо земля й люди в ній повернулися спиною до Всевишнього й, невірні Господу, чинять розпусту».

Народження Єзреела

[3]Тож Осія пішов і одружився з Ґомер, дочкою Дивлаїма. І завагітніла вона, й народила йому сина.

[4]Господь сказав йому: «Назви його Єзреел, бо невдовзі Я покараю дім Єгу за кров, що він пролив у долині Єзреел. Тоді Я покладу край царюванню дому Ізраїлю.

[5]Того дня Я зламаю лук Ізраїлю в долині Єзреел».

Народження Ло-Ругами

[6]Після того завагітніла Ґомер знову і народила дочку. Сказав Господь Осії: «Назви її Ло-Ругама, бо Я більше не буду милостивий до дому Ізраїля, і нічого йому не прощу.

[7]Але Я буду милостивий до дому Юди і врятую його не луком чи списом, чи кіньми бойовими, ані вершниками, а Своєю силою».

espada, nem pela guerra, nem pelos cavalos, nem pelos cavaleiros.

8 Depois de haver desmamado a Desfavorecida, concebeu e deu à luz um filho.

9 Disse o SENHOR a Oseias: Põe-lhe o nome de Não-Meu-Povo, porque vós não sois meu povo, nem eu serei vosso Deus.

10 Todavia, o número dos filhos de Israel será como a areia do mar, que se não pode medir, nem contar; e acontecerá que, no lugar onde se lhes dizia: Vós não sois meu povo, se lhes dirá: Vós sois filhos do Deus vivo.

11 Os filhos de Judá e os filhos de Israel se congregarão, e constituirão sobre si uma só cabeça, e subirão da terra, porque grande será o dia de Jezreel.

Oseias 2

1 Chamai a vosso irmão Meu-Povo e a vossa irmã, Favor.

A infidelidade do povo e a fidelidade de Deus

2 Repreendei vossa mãe, repreendei-a, porque ela não é minha mulher, e eu não sou seu marido, para que ela afaste as suas prostituições de sua presença e os seus adultérios de entre os seus seios;

3 para que eu não a deixe despida, e a ponha como no dia em que nasceu, e a torne semelhante a um deserto, e a faça como terra seca, e a mate à sede,

4 e não me compadeça de seus filhos, porque são filhos de prostituições.

Народження Ло-Аммі

8Після того, як Ґомер відлучила Ло-Ругаму, вона завагітніла й народила ще одного сина.

9І Господь сказав: «Назви його Ло-Аммі, бо ви — не Мій народ, і Я не буду вашим Богом».

Господь звертається до народу ізраїльського

10Але ізраїльтяни будуть численні, немов морський пісок, який ні зміряти, ні полічити не можна. І в тому місці, де їм сказано було: «Ви — не Мій народ». Буде їм сказано: «Ви — діти Бога живого».

11І дітей Юди та дітей Ізраїля буде зібрано разом. І призначать вони собі одного голову, бо земля буде занадто мала для цього народу. Який великий буде день Єзреела!

Осії 2

1Скажіть братам своїм: «Ви — народ Мій» і сестрам своїм: «Ви — любі мої».

Господь звертається до народу Ізраїля

2«Звинувачуйте матір вашу, бо вона не дружина Мені більше, а Я більше не чоловік їй! Але вона мусить припинити розпусту і позбутися коханців з-поміж грудей її.

3А якщо вона не припинить, то Я роздягну її й виставлю голу, як у той день, коли народилася вона. Я перетворю її на пустку, зроблю її, мов суха земля, і спрагою вб’ю її.

4Я не змилосерджуся над дітьми її, бо вони діти розпусти.

[5] Pois sua mãe se prostituiu; aquela que os concebeu houve-se torpemente, porque diz: Irei atrás de meus amantes, que me dão o meu pão e a minha água, a minha lã e o meu linho, o meu óleo e as minhas bebidas.

[5]Бо мати їхня повією була, та ганьбою вкрила себе! Вона казала: „Піду я за коханцями своїми, хто дає мені хліб і воду, вовну і льон, олію й напої”.

[6] Portanto, eis que cercarei o seu caminho com espinhos; e levantarei um muro contra ela, para que ela não ache as suas veredas.

[6]Тож перекрию шляхи її непролазними тернами й зведу мур навколо неї, щоб не знайшла вона не своїх стежок.

[7] Ela irá em seguimento de seus amantes, porém não os alcançará; buscá-los-á, sem, contudo, os achar; então, dirá: Irei e tornarei para o meu primeiro marido, porque melhor me ia então do que agora.

[7]Хоча вона й женеться за своїми коханцями, та не дожене, хоч вона й шукає їх, та не знайде. Тоді вона промовить: „Повернусь я до свого першого чоловіка (Господа), бо тоді було мені ліпше, ніж зараз”.

[8] Ela, pois, não soube que eu é que lhe dei o trigo, e o vinho, e o óleo, e lhe multipliquei a prata e o ouro, que eles usaram para Baal.

[8]Але вона не знала, що то Я давав їй зерно, молоде вино й олію. Я примножував для неї срібло й золото, з яких вони поробили бовванів Ваала.

[9] Portanto, tornar-me-ei, e reterei, a seu tempo, o meu trigo e o meu vinho, e arrebatarei a minha lã e o meu linho, que lhe deviam cobrir a nudez.

[9]Тож повернусь Я і заберу геть зерно в жнива, і Моє молоде вино, як буде готове. І заберу Я вовну й льон, який дав, щоб вона прикрила голизну свою.

[10] Agora, descobrirei as suas vergonhas aos olhos dos seus amantes, e ninguém a livrará da minha mão.

[10]А тепер виставлю Я весь сором її перед очима коханців її. Жоден не зможе врятувати її від влади Моєї.

[11] Farei cessar todo o seu gozo, as suas Festas de Lua Nova, os seus sábados e todas as suas solenidades.

[11]Я припиню її веселі свята, відзначення нового місяця, суботи, всі врочистості.

[12] Devastarei a sua vide e a sua figueira, de que ela diz: Esta é a paga que me deram os meus amantes; eu, pois, farei delas um bosque, e as bestas-feras do campo as devorarão.

[12]Я спустошу лози її та смоковниці, про які вона казала: „Це подарунки, що їх мені давали мої коханці”. Я оберну їх на ліс, і звірі дикі пожеруть їх».

[13] Castigá-la-ei pelos dias dos baalins, nos quais lhes queimou incenso, e se adornou com as suas arrecadas e com as suas jóias, e andou atrás de seus amantes, mas de mim se esqueceu, diz o SENHOR.

[13]«Я покараю її за всі ті дні, що вона спалювала запашне куріння, поклоняючись лжебогам, коли, прикрасивши себе каблучками та оздобами, вона ходила за коханцями своїми, а Мене забула, — каже Господь. —

[14] Portanto, eis que eu a atrairei, e a levarei para o deserto, e lhe falarei ao coração.

[14]Тому Я заманю її, заведу в пустелю і там говоритиму до її серця.

[15] E lhe darei, dali, as suas vinhas e o vale de Acor por porta de esperança; será ela obsequiosa como nos dias da sua mocidade e como no dia em que subiu da terra do Egito.

[15]Розіб'ю там для неї виноградники, і стане долина Ахор дверима надії. І вона відповість Мені там, як відповідала, коли була молода, коли виходила з землі Єгипетської».

[16] Naquele dia, diz o SENHOR, ela me chamará: Meu marido e já não me chamará: Meu Baal.

[16]Господь говорить: «Того дня ти зватимеш мене: „Мій чоловік", — і більше не зватимеш мене „Володар мій".

[17] Da sua boca tirarei os nomes dos baalins, e não mais se lembrará desses nomes.

[17]Я зітру з уст їхніх імена ваалів, і ніколи більше не згадають їхнього імені.

[18] Naquele dia, farei a favor dela aliança com as bestas-feras do campo, e com as aves do céu, e com os répteis da terra; e tirarei desta o arco, e a espada, e a guerra e farei o meu povo repousar em segurança.

[18]Укладу Я тоді Угоду для них з дикими звірями й небесними птахами, і з плазунами земними. Я лук і меч, і зброю знищу, зітру їх з лиця землі. Так Я зроблю, щоб вони лежали в мирі.

[19] Desposar-te-ei comigo para sempre; desposar-te-ei comigo em justiça, e em juízo, e em benignidade, e em misericórdias;

[19]Навічно Я тебе візьму за Себе, згідно з праведністю й справедливістю, у відданості й милосерді.

[20] desposar-te-ei comigo em fidelidade, e conhecerás ao SENHOR.

[20]І візьму Я тебе за себе з вірністю, і ти істинно пізнаєш Господа».

[21] Naquele dia, eu serei obsequioso, diz o SENHOR, obsequioso aos céus, e estes, à terra;

[21]Господь говорить: «Того дня Я говоритиму небесам, та вони відповідатимуть землі проливним дощем.

[22] a terra, obsequiosa ao trigo, e ao vinho, e ao óleo; e estes, a Jezreel.

[22]Земля ж дасть життя збіжжю і молодому вину, й олії прегарній, і вони відгукнуться Єзреелові.

[23] Semearei Israel para mim na terra e compadecer-me-ei da Desfavorecida; e a Não-Meu-Povo direi: Tu és o meu povo! Ele dirá: Tu és o meu Deus!

[23]І посаджу Я Ізраїль у цій землі для Себе. Я змилосерджуся над Ло-Ругамою й Ло-Аммові скажу: „Ти — Мій народ”, а Він відповість: „А Ти — мій Бог”».

Oseias 3

A longanimidade de Deus

[1] Disse-me o SENHOR: Vai outra vez, ama uma mulher, amada de seu amigo e adúltera, como o SENHOR ama os filhos de Israel, embora eles olhem para outros deuses e amem bolos de passas.

[2] Comprei-a, pois, para mim por quinze peças de prata e um ômer e meio de cevada;

[3] e lhe disse: tu esperarás por mim muitos dias; não te prostituirás, nem serás de outro homem; assim também eu esperarei por ti.

[4] Porque os filhos de Israel ficarão por muitos dias sem rei, sem príncipe, sem sacrifício, sem coluna, sem estola sacerdotal ou ídolos do lar.

[5] Depois, tornarão os filhos de Israel, e buscarão ao SENHOR, seu Deus, e a Davi, seu rei; e, nos últimos dias, tremendo, se aproximarão do SENHOR e da sua bondade.

Осії 3

Осія викупає Ґомер із рабства

[1]Тоді Господь знову промовив до мене: «У Гомер є багато коханців, але ти повинен любити її як перелюбку, оскільки Господь любить дітей Ізраїля, хоч вони й навернулися до інших богів і полюбляють печиво з родзинками, що принесли їм у пожертву».

[2]Я купив Гомер собі за п’ятнадцять шекелів та гомер і летек ячменю.

[3]Я їй сказав: «Ти мусиш зі мною жити довго, і розпустою займатися не повинна. Більше ні за кого ти не вийдеш заміж, я тобі буду чоловіком».

[4]Бо саме так тривалий час сини Ізраїлю житимуть без царя й провідника, без пожертви, без пам’ятного стовпа й без ефоду, і без домашніх богів.

[5]Після цього сини Ізраїлю повернуться й шукатимуть Господа їхнього Бога і Давида, царя їхнього. І наприкінці днів вони наблизяться зі страхом до Господа і Його доброти.

Oseias 4

Corrupção geral de Israel

[1] Ouvi a palavra do SENHOR, vós, filhos de Israel, porque o SENHOR tem uma contenda com os habitantes da terra, porque nela não há verdade, nem amor, nem conhecimento de Deus.

Осії 4

Господь — розгніваний на Ізраїль

[1]Діти Ізраїля, почуйте слово Всевишнього, бо Господь висуває звинувачення проти мешканців краю: «Немає відданості, ні послуху, ні знання Бога в землі Ізраїльській.

[2] O que só prevalece é perjurar, mentir, matar, furtar e adulterar, e há arrombamentos e homicídios sobre homicídios.

[2]Є прокляття, брехня, вбивства, крадіжки та перелюб, і ллється кров.

[3] Por isso, a terra está de luto, e todo o que mora nela desfalece, com os animais do campo e com as aves do céu; e até os peixes do mar perecem.

[3]Ось тому весь край стогне, а люди стають немічними. Дикі звіри, птахи небесні й, навіть риби морські зникають.

[4] Todavia, ninguém contenda, ninguém repreenda; porque o teu povo é como os sacerdotes aos quais acusa.

[4]Нехай ніхто не звинувачує, нехай ніхто не сперечається, бо, священику, проти тебе звинувачення Мої.

[5] Por isso, tropeçarás de dia, e o profeta contigo tropeçará de noite; e destruirei a tua mãe.

[5]І спотикатимешся ти вдень, і пророки спотикатимуться з тобою вночі, і матір твою погублю Я.

[6] O meu povo está sendo destruído, porque lhe falta o conhecimento. Porque tu, sacerdote, rejeitaste o conhecimento, também eu te rejeitarei, para que não sejas sacerdote diante de mim; visto que te esqueceste da lei do teu Deus, também eu me esquecerei de teus filhos.

[6]Народ Мій загине через брак знань, і за те, що ти відмовився від знань, не дозволю Я тобі бути Моїм священиком. Забув ти закон Бога твого, тож і Я забуду дітей твоїх.

[7] Quanto mais estes se multiplicaram, tanto mais contra mim pecaram; eu mudarei a sua honra em vergonha.

[7]Що більше їх ставало, то дужче грішили вони проти Мене, тож Я заміню їхню славу на ганьбу.

[8] Alimentam-se do pecado do meu povo e da maldade dele têm desejo ardente.

[8]Вони живляться гріхами народу Мого, ненажерливі вони на провини його.

[9] Por isso, como é o povo, assim é o sacerdote; castigá-lo-ei pelo seu procedimento e lhe darei o pago das suas obras.

[9]Та буде зі священиком те саме, що й з народом: Я кожному дам те, на що він заслуговує, Я відплачу кожному за вчинки його.

[10] Comerão, mas não se fartarão; entregar-se-ão à sensualidade, mas não se multiplicarão, porque ao SENHOR deixaram de adorar.

[10]І їстимуть вони, та не наситяться, і розпустою будуть займатися, та не матимуть дітей. Бо зневажили вони Господа, щоб зберегти розпусту свою.

[11] A sensualidade, o vinho e o mosto tiram o entendimento.

[12] O meu povo consulta o seu pedaço de madeira, e a sua vara lhe dá resposta; porque um espírito de prostituição os enganou, eles, prostituindo-se, abandonaram o seu Deus.

[13] Sacrificam sobre o cimo dos montes e queimam incenso sobre os outeiros, debaixo do carvalho, dos choupos e dos terebintos, porque é boa a sua sombra; por isso, vossas filhas se prostituem, e as vossas noras adulteram.

[14] Não castigarei vossas filhas, que se prostituem, nem vossas noras, quando adulteram, porque os homens mesmos se retiram com as meretrizes e com as prostitutas cultuais sacrificam, pois o povo que não tem entendimento corre para a sua perdição.

[15] Ainda que tu, ó Israel, queres prostituir-te, contudo, não se faça culpado Judá; nem venhais a Gilgal e não subais a Bete-Áven, nem jureis, dizendo: Vive o SENHOR.

[16] Como vaca rebelde, se rebelou Israel; será que o SENHOR o apascenta como a um cordeiro em vasta campina?

[17] Efraim está entregue aos ídolos; é deixá-lo.

[18] Tendo acabado de beber, eles se entregam à prostituição; os seus príncipes amam apaixonadamente a desonra.

[11]Вино, міцні напої й перелюб відбирають розум.

[12]Народ Мій до дерев звертається з запитаннями, гадаючи, що їм палиця відповість, бо дух розпусти зводить їх з пуття, в розпусті відступилися вони від Бога свого.

[13]На верхівках гір вони приносять жертви й на пагорбах вони спалюють запашне куріння. Займаються цим під дубом, під тополею, під берестом, бо вони прохолодну тінь дають. Тому ж бо й дочки твої блудливі, а невістки твої перелюб чинять.

[14]Я не виню дочок ваших за те, що вони розпусні, чи невісток ваших за те, що вони чинять перелюб. Натомість покараю тих, хто злигався з розпусницями, й тих, хто приносить жертви з храмовими повіями. Тож народ, який не розуміє, загине.

Ганебні гріхи Ізраїлю

[15]Ізраїлю, коли розпутний ти, не роби винним народ Юдеї. Не входьте до Ґілґала, не піднімайтеся до Бет-Авена і не присягайтеся: „Як Господь живий…”

[16]Всевишній благословив їх благами численними, та пасе їх, немов овець на пасовиську. Та Ізраїль упертий, як та вперта телиця, що неодночасно збігає зі стада.

[17]Ефраїм злигався з бовванами, тож лишіть його самого.

[18]Він бунтівник і п’яниця. Вони розпусні, вони кохаються в безсоромній ганьбі.

[19] O vento os envolveu nas suas asas; e envergonhar-se-ão por causa dos seus sacrifícios.

[19]Вони пішли до тих бовванів, шукаючи притулок, та затуманився їхній розум, тож знеславлено їх буде за їхні пожертви».

Oseias 5

Repreensão contra sacerdotes e príncipes

[1] Ouvi isto, ó sacerdotes; escutai, ó casa de Israel; e dai ouvidos, ó casa do rei, porque este juízo é contra vós outros, visto que fostes um laço em Mispa e rede estendida sobre o Tabor.

[2] Na prática de excessos, vos aprofundastes; mas eu castigarei a todos eles.

[3] Conheço a Efraim, e Israel não me está oculto; porque, agora, te tens prostituído, ó Efraim, e Israel está contaminado.

[4] O seu proceder não lhes permite voltar para o seu Deus, porque um espírito de prostituição está no meio deles, e não conhecem ao SENHOR.

[5] A soberba de Israel, abertamente, o acusa; Israel e Efraim cairão por causa da sua iniqüidade, e Judá cairá juntamente com eles.

[6] Estes irão com os seus rebanhos e o seu gado à procura do SENHOR, porém não o acharão; ele se retirou deles.

[7] Aleivosamente se houveram contra o SENHOR, porque geraram filhos bastardos; agora, a Festa da Lua Nova os consumirá com as suas porções.

[8] Tocai a trombeta em Gibeá e em Ramá tocai a rebate! Levantai gritos em Bete-Áven! Cuidado, Benjamim!

Осії 5

Провідники ведуть Ізраїль та Юдею до гріха

[1]Священики, почуйте це! Прислухайся, доме Ізраїлю! Доме царський, слухай, бо проти вас цей присуд, тому що визнано вас винними. Бо ви були пасткою у Міцпі, тенетами, напнутими на Таворі.

[2]Ви скоїли багато гріхів, і Я покараю всіх вас.

[3]Я знаю Ефраїм, Ізраїль не прихований від Мене. Я знаю, Ефраїме, що ти займаєшся розпустою, що Ізраїль нечистий.

[4]Вчинки їхні не дають їм повернутися до Бога їхнього. Справді, просякнуті вони розпустою й Господа не знають.

[5]Пиха Ізраїлю буде свідчити проти нього. Ізраїль і Ефраїм спіткнуться через провини свої, Юдея також спіткнеться разом із ними.

[6]Вони підуть з отарами та чередою своєю шукати Господа, але не знайдуть, бо Він відвернувся від них.

[7]Невірні були вони Господу, бо породили байстрюків. Тепер же Він на Новий Місяць пожере їх разом з тим, що їм належить.

Пророцтво про зруйнування Ізраїлю

[8]Трубіть у ріг в Ґівеа! Сурміть у сурму в Рамі! Вигукуйте у Бет-Авені: «Веніамине, вони за спиною у тебе!»

[9] Efraim tornar-se-á assolação no dia do castigo; entre as tribos de Israel, tornei conhecido o que se cumprirá.

[9]Приречено до зруйнування Ефраїм у день, як Я прийду карати. Поміж ізраїльських колін Я показав це ясно.

[10] Os príncipes de Judá são como os que mudam os marcos; derramarei, pois, o meu furor sobre eles como água.

[10]Юдейські вельможі, мов ті, що межу переносять. Я лють Свою виллю на них, наче воду.

[11] Efraim está oprimido e quebrantado pelo castigo, porque foi do seu agrado andar após a vaidade.

[11]Ефраїма пригноблено, роздавлено, немов ті ґрона у давильні, бо знався залюбки з гидотою.

[12] Portanto, para Efraim serei como a traça e para a casa de Judá, como a podridão.

[12]Зруйную Ефраїма так, як точить міль тканину, зруйную дім Юдеї, як іржа з'їдає крицю.

[13] Quando Efraim viu a sua enfermidade, e Judá, a sua chaga, subiu Efraim à Assíria e se dirigiu ao rei principal, que o acudisse; mas ele não poderá curá-los, nem sarar a sua chaga.

[13]Коли побачив Ефраїм свою хворобу, побачила Юдея свою рану, пішов в Ассирію по допомогу Ефраїм, послав по неї до великого царя. Однак він не спроможний лікувати, не зцілить він тебе від ран твоїх.

[14] Porque para Efraim serei como um leão e como um leãozinho, para a casa de Judá; eu, eu mesmo, os despedaçarei e ir-me-ei embora; arrebatá-los-ei, e não haverá quem os livre.

[14]Бо кинусь Я, мов лев, на Ефраїма, Я на Юдею кинусь, наче юний лев, Я роздеру їх, віднесу до Себе, щоб там пожерти їх, і нікому спасти їх буде.

Conversão insincera

[15] Irei e voltarei para o meu lugar, até que se reconheçam culpados e busquem a minha face; estando eles angustiados, cedo me buscarão, dizendo:

[15]Я повернусь додому, а вони, зганьблені, благатимуть Мене, щоб їх простив. Коли в біді, вони Мене шукають ревно.

Oseias 6

Осії 6

Повернімося до Господа!

[1] Vinde, e tornemos para o SENHOR, porque ele nos despedaçou e nos sarará; fez a ferida e a ligará.

[1]Ходім повернемось до Господа. Хоч Він пошматував, Він зцілить нас, хоч Він і вдарив нас, Він перев'яже наші рани.

[2] Depois de dois dias, nos revigorará; ao terceiro dia, nos levantará, e viveremos diante dele.

[2]Він знову оживить нас за два дні, на третій день підвестись нас примусить. Тоді ми житимемо в присутності Його.

[3] Conheçamos e prossigamos em conhecer ao SENHOR; como a alva, a sua vinda é certa; e ele descerá sobre nós como a chuva, como chuva serôdia que rega a terra.

[3]Невпинно будем прагнути пізнати Господа, як і світанок має в певний час постати з ночі, так Він прийде до нас, як дощ, як злива весняна, що землю напуває.

Народ не має віри

[4] Que te farei, ó Efraim? Que te farei, ó Judá? Porque o vosso amor é como a nuvem da manhã e como o orvalho da madrugada, que cedo passa.

[4]Господь говорить: «Ефраїме, що з тобою вдіять? Що вдіяти з тобою, о Юдеє? Вся вірність ваша, мов туман ранковий, мов вранішня роса, яка зникає хутко.

[5] Por isso, os abati por meio dos profetas; pela palavra da minha boca, os matei; e os meus juízos sairão como a luz.

[5]Тому Я через пророків дав їм закон. Я їх убив наказами Своїми. Та всі ці рішення — праведні, наче світло, бездоганні вони.

[6] Pois misericórdia quero, e não sacrifício, e o conhecimento de Deus, mais do que holocaustos.

[6]Бо вірності Я прагну, а не жертви, пізнання Бога прагну, а не всеспалень.

[7] Mas eles transgrediram a aliança, como Adão; eles se portaram aleivosamente contra mim.

[7]Вони ж порушили Угоду, як Адам, де заколот вчинили проти Мене.

[8] Gileade é a cidade dos que praticam a injustiça, manchada de sangue.

[8]А Ґілеад — то місто тих, хто чинить зло, то місто, кров'ю заплямоване.

[9] Como hordas de salteadores que espreitam alguém, assim é a companhia dos sacerdotes, pois matam no caminho para Siquém; praticam abominações.

[9]Мов зграя злодіїв, що в засідці сидить, священики убивства коять на шляху в Сихем. Кажу Я так, бо в них лихі діла.

[10] Vejo uma coisa horrenda na casa de Israel: ali está a prostituição de Efraim; Israel está contaminado.

[10]У домі Ізраїлю бачив Я страшне: розпусту Ефраїма, опоганений Ізраїль.

[11] Também tu, ó Judá, serás ceifado.

[11]Юдея, прийде той час, коли відновлено талан для народу твого. Це трапиться, коли Я поверну народ Мій із неволі».

Oseias 7

Iniquidade dos reis e príncipes

[1] Quando me disponho a mudar a sorte do meu povo e a sarar a Israel, se descobre a iniqüidade de Efraim, como também a

Осії 7

[1]Коли зцілю Ізраїль Я, відкриється провина Ефраїма. Тоді люди дізнаються про злі діла (брехню), що litкояться в Самарії, де грабіжники

maldade de Samaria, porque praticam a falsidade; por dentro há ladrões, e por fora rouba a horda de salteadores.

ошукують людей, і зграї злодіїв по вулицях грабують.

2 Não dizem no seu coração que eu me lembro de toda a sua maldade; agora, pois, os seus próprios feitos os cercam; acham-se diante da minha face.

2І не замисляться й на мить, що їхнє зло Я пам'ятаю. Вони в полоні своїх вчинків, вони переді Мною.

3 Com a sua malícia, alegram ao rei e com as suas mentiras, aos príncipes.

3Свого царя своїми злочинами тішать, вельмож своїх брехнею (лжебогами) потішають.

4 Todos eles são adúlteros: semelhantes ao forno aceso pelo padeiro, que somente cessa de atiçar o fogo desde que sovou a massa até que seja levedada.

4Пекар ставить тісто в піч, тож не розводить багаття. Та народ ізраїльський веде себе інакше: постійно вуглі ворушить, та жару підбавляє.

5 No dia da festa do nosso rei, os príncipes se tornaram doentes com o excitamento do vinho, e ele deu a mão aos escarnecedores.

5На Цареві свята вони все жару підбавляють, влаштовуючи п'яні гульбища. Вельможі п'яніють від вина, та п'ють вони із богохульцями разом.

6 Porque prepararam o coração como um forno, enquanto estão de espreita; toda a noite, dorme o seu furor, mas, pela manhã, arde como labaredas de fogo.

6Вони замислюють лихе, серця розпалюючи, наче піч. Мов жаром невтомним, палають змовами серця, та ніч усю горить жага до грішних справ, та вранці з новою силою палає.

7 Todos eles são quentes como um forno e consomem os seus juízes; todos os seus reis caem; ninguém há, entre eles, que me invoque.

7Усі вони мов піч гарячі, аж пожирають правителів своїх. Пали їхні всі царі, не звернеться до Мене жоден у молитвах.

Ізраїль не знає, яка руїна чекає на нього

8 Efraim se mistura com os povos e é um pão que não foi virado.

8Ефраїм з народами змішався. Він, мов млинець, що підгорів з одного боку, бо не перевертали його вчасно.

9 Estrangeiros lhe comem a força, e ele não o sabe; também as cãs já se espalham sobre ele, e ele não o sabe.

9Чужинці зжерли його силу, а він й не знає про те нічого. Він сивиною вкритий, та про те не має й гадки.

10 A soberba de Israel, abertamente, o acusa; todavia, não voltam para o SENHOR, seu Deus, nem o buscam em tudo isto.

10Ізраїлева пиха свідчить проти нього ж. Вони не повертаються до Господа, до свого Бога, і не шукають Бога навіть нині, коли халепа та біда усюди.

[11] Porque Efraim é como uma pomba enganada, sem entendimento; chamam o Egito e vão para a Assíria.

[12] Quando forem, sobre eles estenderei a minha rede e como aves do céu os farei descer; castigá-los-ei, segundo o que eles têm ouvido na sua congregação.

[13] Ai deles! Porque fugiram de mim; destruição sobre eles, porque se rebelaram contra mim! Eu os remiria, mas eles falam mentiras contra mim.

[14] Não clamam a mim de coração, mas dão uivos nas suas camas; para o trigo e para o vinho se ajuntam, mas contra mim se rebelam.

[15] Adestrei e fortaleci os seus braços; no entanto, maquinam contra mim.

[16] Eles voltam, mas não para o Altíssimo. Fizeram-se como um arco enganoso; caem à espada os seus príncipes, por causa da insolência da sua língua; este será o seu escárnio na terra do Egito.

Oseias 8

O castigo está próximo

[1] Emboca a trombeta! Ele vem como a águia contra a casa do SENHOR, porque transgrediram a minha aliança e se rebelaram contra a minha lei.

[2] A mim, me invocam: Nosso Deus! Nós, Israel, te conhecemos.

[3] Israel rejeitou o bem; o inimigo o perseguirá.

[4] Eles estabeleceram reis, mas não da minha parte; constituíram príncipes, mas eu não o soube; da sua prata e do seu ouro

[11]Немов пуста і безголова горлиця той Ефраїм. Вони Єгипет кликали, пішли за поміччю до Ассирії.

[12]Якщо підуть вони за поміччю до інших народів, то розкину Я на них тенета. Їх скину вниз, немов птахів небесних, Я покараю їх за їхні зібрання та змови, коли шукатимуть допомоги у поган, а не у Мене.

[13]Тож горе їм, бо геть пішли від Мене; спустошення — ось їхня доля, бо зрадили вони Мене. Я б сповна їм усе віддав, але ж вони про Мене брешуть.

[14]Не звернуться вони до Мене щиро, тільки голосять у своїх ліжках. І ріжуть одне одного, благаючи, щоб Я дав їм збіжжя й молоде вино, та насправді, вони ж бо відвернулися від Мене.

[15]Хоча Я їх навчав, зміцнив їх, вони все проти Мене замишляли.

[16]Як повертаються до того, хто не Бог, вони, немов отой зрадливий бумеранг, не повертаються до Мене. Вельможі, які пишалися своєю силою, від меча впадуть через свої безчесні язики, з них насміхатимуться у Єгипетському краї.

Осії 8

Поклоніння бовванам веде до загибелі

[1]Сурму свою приклади до уст та сповісти тривогу, орел над домом Господа кружляє, бо вони зламали Мою Угоду й Закон Мій.

[2]Вони до Мене звертаються: «Мій Боже, ми, Ізраїль, знаємо Тебе».

[3]Ізраїль відштовхнув добро, тож ворог переслідує його.

[4]Вони призначили царів, яких не обирав Я, вельмож собі обрали без схвалення Мого. Із золота й срібла свого вони собі

fizeram ídolos para si, para serem destruídos.

[5] O teu bezerro, ó Samaria, é rejeitado; a minha ira se acende contra eles; até quando serão eles incapazes da inocência?

[6] Porque vem de Israel, é obra de artífice, não é Deus; mas em pedaços será desfeito o bezerro de Samaria.

[7] Porque semeiam ventos e segarão tormentas; não haverá seara; a erva não dará farinha; e, se a der, comê-la-ão os estrangeiros.

[8] Israel foi devorado; agora, está entre as nações como coisa de que ninguém se agrada,

[9] porque subiram à Assíria; o jumento montês anda solitário, mas Efraim mercou amores.

[10] Todavia, ainda que eles merquem socorros entre as nações, eu os congregarei; já começaram a ser diminuídos por causa da opressão do rei e dos príncipes.

[11] Porquanto Efraim multiplicou altares para pecar, estes lhe foram para pecar.

[12] Embora eu lhe escreva a minha lei em dez mil preceitos, estes seriam tidos como coisa estranha.

[13] Amam o sacrifício; por isso, sacrificam, pois gostam de carne e a comem, mas o SENHOR não os aceita; agora, se lembrará da sua iniqüidade e lhes castigará o pecado; eles voltarão para o Egito.

бовванів наробили, тож і відштовхну Я їх.

[5]Самаріє, зі зневагою тельця твого відкинув Він, Господь палає гнівом проти них. Допоки будуть вони нездатні очиститися?

[6]Бо ізраїльський ремісник виготовив їх, а не Бог. Тельця Самарії напевно розбито буде на шматки.

[7]Вони сіють вітер і пожнуть бурю. Посіяне ними зійде, та не матиме колосся й хліба не вродить. Навіть якщо й дасть трохи хліба, він дістанеться чужинцям.

[8]Ізраїль знищено, покинутий він між народів, як спорожнілий глечик.

[9]Ефраїм затявся, що піде до «коханок» своїх, він, мов той осел, що йде куди захоче, пішов до Ассирії.

[10]Ізраїль коханок навіть понаймали між народів! Тепер же Я зберу народ цей весь докупи. Вони уже нездужають від дані, яку дають царю й його вельможам.

Ізраїль забув Бога й поклонився бовванам

[11]Хоч Ефраїм жертовників намножив, аби позбутися своїх гріхів, але вони жертовниками стали, щоб саме гріх чинити там.

[12]Хоч Я і написав йому Свої закони, він їх сприймає, як чужинське щось.

[13]Мої дари вони приносили у жертву й пожертвуване м’ясо їли. Господь їх не приймає! Тепер Він пригадає всі провини їхні, і покарає їх за всі гріхи. Вони повернуться в неволю до Єгипту.

[14] Porque Israel se esqueceu do seu Criador e edificou palácios, e Judá multiplicou cidades fortes; mas eu enviarei fogo contra as suas cidades, fogo que consumirá os seus palácios.

[14]Адже забув Ізраїль, хто створив його. Він звів собі палаци пишні, Юдея наплодила міст укріплених собі. Та Я вогонь нашлю на ті міста, він пожере твердині їхні.

Oseias 9

Israel já antes castigado

[1] Não te alegres, ó Israel, não exultes, como os povos; porque, com prostituir-te, abandonaste o teu Deus, amaste a paga de prostituição em todas as eiras de cereais.

[2] A eira e o lagar não os manterão; e o vinho novo lhes faltará.

[3] Na terra do SENHOR, não permanecerão; mas Efraim tornará ao Egito e na Assíria comerá coisa imunda.

[4] Não derramarão libações de vinho ao SENHOR, nem os seus sacrifícios lhe serão agradáveis; seu pão será como pão de pranteadores, todos os que dele comerem serão imundos; porque o seu pão será exclusivamente para eles e não entrará na Casa do SENHOR.

[5] Que fareis vós no dia da solenidade e no dia da festa do SENHOR?

[6] Porque eis que eles se foram por causa da destruição, mas o Egito os ceifará, Mênfis os sepultará; as preciosidades da sua prata, as urtigas as possuirão; espinhos crescerão nas suas moradas.

[7] Chegaram os dias do castigo, chegaram os dias da retribuição; Israel o saberá; o seu profeta é um insensato, o homem de espírito é um louco, por causa da

Осії 9

Горе у вигнанні

[1]Ізраїлю, не радій так, як інші народи, бо ти, від Бога відвернувшись, впала в розпусту. Ти, неначе повія, яка прагне грошей, злягаєшся на кожному току під час святкування збору врожаю.

[2]Тік та винодавильня їжі їм не дадуть, а молоде вино перестане текти в Ізраїлі.

[3]Вони не житимуть більше в краю Господнім. Ізраїль повернеться до Єгипту, і в Ассирії споживатимуть вони нечисту їжу.

[4]Вони не приноситимуть вино в пожертву Господу й не приноситимуть жертви Йому. Це буде як хліб їхньої злості: кожен, хто їстиме, стане нечистим. Справді, зробили вони хліб життям своїм, але не ввійде він у храм Господа.

[5]Що будете ви робити в свято, на день свята Господнього?

[6]Справді, вони повтікають від розорення, тоді Єгипет збере їх докупи, Мемфіс поховає їх. Кропива заглушить скарби їхні, колючками поростуть намети їхні.

Ізраїль відштовхнув справжніх пророків

[7]Пророк говорить: «Хай Ізраїль знає, що настав час покарання Божого, час відплати за все зле, що зробили ви». Але люди Ізраїлю відповідають: «Цей пророк — дурний! Цей духовний пастир з глузду з’їхав»! На те пророк говорить:

abundância da tua iniqüidade, ó Israel, e o muito do teu ódio.

[8] O profeta é sentinela contra Efraim, ao lado de meu Deus, laço do passarinheiro em todos os seus caminhos e inimizade na casa do seu Deus.

[9] Mui profundamente se corromperam, como nos dias de Gibeá. O SENHOR se lembrará das suas injustiças e castigará os pecados deles.

[10] Achei a Israel como uvas no deserto, vi a vossos pais como as primícias da figueira nova; mas eles foram para Baal-Peor, e se consagraram à vergonhosa idolatria, e se tornaram abomináveis como aquilo que amaram.

[11] Quanto a Efraim, a sua glória voará como ave; não haverá nascimento, nem gravidez, nem concepção.

[12] Ainda que venham a criar seus filhos, eu os privarei deles, para que não fique nenhum homem. Ai deles, quando deles me apartar!

[13] Efraim, como planejei, seria como Tiro, plantado num lugar aprazível; mas Efraim levará seus filhos ao matador.

[14] Dá-lhes, ó SENHOR; que lhes darás? Dá-lhes um ventre estéril e seios secos.

[15] Toda a sua malícia se acha em Gilgal, porque ali passei a aborrecê-los; por causa da maldade das suas obras, os lançarei fora de minha casa; já não os amarei; todos os seus príncipes são rebeldes.

«Покарання впаде на вас за великі гріхи, та ворожість вашу».

[8]Бог і пророк, як вартові, разом охороняють Ефраїм, бо розкладено сильця на всіх шляхах, якими він мандрує. Та люди ненавидять пророка навіть у домі його Бога.

[9]Вони глибоко зіпсуті, як за часів Ґівеа. Господь пам'ятатиме провину їхню, Він покарає їхній гріх.

Поклоніння бовванам знищить Ізраїль

[10]Господь сказав: «Мов грона в пустелі, знайшов Я Ізраїль. Немов добірний перший плід смоковниці на початку жнив, побачив Я предків ваших. Вони прийшли до Ваал-Пеора й віддалися тому, що є ганебним. І стали вони бридкими, мов ті боги, яких вони любили, тому Я й відрізав (понищив) їх, немов негідний плід.

Ізраїльтяни не матимуть дітей

[11]Немов той птах, відлетить слава Ефраїма. Не можуть вони більше народжувати, ні носити дітей в череві, ані зачати.

[12]Навіть якщо вони й зростять своїх дітей, Я не дам їм змужніти. Справді, горе їм, коли відвернусь Я від них.

[13]Ефраїм, як Я бачив, мов Тир, пересаджений на пасовисько, та Ефраїм дітей своїх поведе на різанину».

[14]Господи, що Ти їм даси? Дай їм те, на що заслуговують вони: неплідне лоно й сухі груди.

[15]«За все те зло, що скоїли вони в Ґілґалі, Я їх зненавидів. За нечестивість вчинків їхніх Я їх повиганяю з Мого дому. Їх більше не любитиму ніколи, усі вельможі їхні — то бунтівники.

[16] Ferido está Efraim, secaram-se as suas raízes; não dará fruto; ainda que gere filhos, eu matarei os mais queridos do seu ventre.

[17] O meu Deus os rejeitará, porque não o ouvem; e andarão errantes entre as nações.

[16]Побито Ефраїма. І коріння всохло. І більше вже вони не вродять плоду (нащадків). І навіть як синів вони народять, Я вигублю безцінний їхній плід», — мовить Господь.

[17]Мій Бог відкине їх, бо вони не слухали Його, поневірятись між народами — ось їхня доля.

Oseias 10

Israel semeou malícia e segará destruição

[1] Israel é vide luxuriante, que dá o fruto; segundo a abundância do seu fruto, assim multiplicou os altares; quanto melhor a terra, tanto mais belas colunas fizeram.

[2] O seu coração é falso; por isso, serão culpados; o SENHOR quebrará os seus altares e deitará abaixo as colunas.

[3] Agora, pois, dirão eles: Não temos rei, porque não tememos ao SENHOR. E o rei, que faria por nós?

[4] Falam palavras vãs, jurando falsamente, fazendo aliança; por isso, brota o juízo como erva venenosa nos sulcos dos campos.

[5] Os moradores de Samaria serão atemorizados por causa do bezerro de Bete-Áven; o seu povo se lamentará por causa dele, e os sacerdotes idólatras tremerão por causa da sua glória, que já se foi.

[6] Também o bezerro será levado à Assíria como presente ao rei principal; Efraim se cobrirá de vexame, e Israel se envergonhará por causa de seu próprio capricho.

Осії 10

Час повернутися до Бога

[1]Ізраїль був родючою лозою, що плоди давала. Але що більш плодів було у нього, то більше він жертовників творив. Що більш родючою земля ставала, то більше ставили вони стовпів священних.

[2]Невірне їхнє серце, тож несуть тепер провину. Повалить Він вівтарі й стовпи священні їхні.

Лихі рішення ізраїльтян

[3]Бо зараз вони кажуть: «Царя немає в нас, бо Господа ми не боїмося. Що ж цар нам зробить?»

[4]Вони обіцяють, нещиро присягають, укладають угоди з іншими країнами, але Господь не любить тих угод. Правосуддя росте, мов отруйний бур'ян на борознах у полі.

[5]Мешканці Самарії вшановують тельця у Бет-Авені, бо їхній народ, та священики його сумують над ним. Вони побиватимуться над втраченою славою його, бо його заберуть від них.

[6]Його віднесуть до Ассирії як подарунок для «Великого царя». Ефраїм зазнає сорому, й Ізраїль буде присоромлено через боввана його.

[7] O rei de Samaria será como lasca de madeira na superfície da água.

[8] E os altos de Áven, pecado de Israel, serão destruídos; espinheiros e abrolhos crescerão sobre os seus altares; e aos montes se dirá: Cobri-nos! E aos outeiros: Caí sobre nós!

[9] Desde os dias de Gibeá, pecaste, ó Israel, e nisto permaneceste. A peleja contra os filhos da perversidade não há de alcançar-te em Gibeá?

[10] Castigarei o povo na medida do meu desejo; e congregar-se-ão contra eles os povos, quando eu o punir por causa de sua dupla transgressão.

[11] Porque Efraim era uma bezerra domada, que gostava de trilhar; coloquei o jugo sobre a formosura do seu pescoço; atrelei Efraim ao carro. Judá lavrará, Jacó lhe desfará os torrões.

[12] Então, eu disse: semeai para vós outros em justiça, ceifai segundo a misericórdia; arai o campo de pousio; porque é tempo de buscar ao SENHOR, até que ele venha, e chova a justiça sobre vós.

[13] Arastes a malícia, colhestes a perversidade; comestes o fruto da mentira, porque confiastes nos vossos carros e na multidão dos vossos valentes.

[14] Portanto, entre o teu povo se levantará tumulto de guerra, e todas as tuas fortalezas serão destruídas, como Salmã destruiu a Bete-Arbel no dia da guerra; as mães ali foram despedaçadas com seus filhos.

[7]З царем Самарії покінчено, він немов та тріска на поверхні води.

[8]Узвишшя Авена, гріх Ізраїлю, зруйновано буде. Колючки й кропива заглушать вівтарі їхні. Тоді скажуть вони горам: «Сховайте нас», і пагорбам: «Упадіть на нас».

Ізраїль заплатить за гріхи

[9]Від часів Ґівеа Ізраїль грішив, та народ й продовжував грішити там. Тож захопить нечестивих в Ґівеа війна!

[10]Як Я прийду, то покараю їх. Народи позбираються проти них, коли покарано їх буде за їхню подвійну провину.

[11]Ефраїм, мов навчена телиця, що любить зерно молотити. Я впріг його в ярмо: Юда оре, а Яків сам землю розпушує.

[12]Засійте собі праведність, пожніть собі відданість, зоріть собі неорану землю. Бо час настав шукати Господа, доки Він не прийшов і дощем не пролив праведність на вас.

[13]Ви зорали нечестивість, зібрали гріх, ви спожили плід облуди, бо покладались тільки на свою силу, на численність війська свого.

[14]Бойовий згук розлігся серед твоїх військ, і всі твої твердині зруйновано. Це мов перемога Шалмана у битві при Бет-Арбелі, де матерів було побито разом із їхніми дітьми.

[15] Assim vos fará Betel, por causa da vossa grande malícia; como passa a alva, assim será o rei de Israel totalmente destruído.

Oseias 11

O amor de Deus Pai. A ingratidão de Israel

[1] Quando Israel era menino, eu o amei; e do Egito chamei o meu filho.

[2] Quanto mais eu os chamava, tanto mais se iam da minha presença; sacrificavam a baalins e queimavam incenso às imagens de escultura.

[3] Todavia, eu ensinei a andar a Efraim; tomei-os nos meus braços, mas não atinaram que eu os curava.

[4] Atraí-os com cordas humanas, com laços de amor; fui para eles como quem alivia o jugo de sobre as suas queixadas e me inclinei para dar-lhes de comer.

[5] Não voltarão para a terra do Egito, mas o assírio será seu rei, porque recusam converter-se.

[6] A espada cairá sobre as suas cidades, e consumirá os seus ferrolhos, e as devorará, por causa dos seus caprichos.

[7] Porque o meu povo é inclinado a desviar-se de mim; se é concitado a dirigir-se acima, ninguém o faz.

[8] Como te deixaria, ó Efraim? Como te entregaria, ó Israel? Como te faria como a Admá? Como fazer-te um Zeboim? Meu coração está comovido dentro de mim, as minhas compaixões, à uma, se acendem.

[9] Não executarei o furor da minha ira; não tornarei para destruir a Efraim, porque eu

[15]Те ж саме може статися і з тобою, Бетеле, через твій великий гріх. На світанні царя Ізраїлю розбито буде вщент.

Осії 11

Ізраїль забув Господа

[1]Господь сказав: «Коли Ізраїль був дитиною, Я так любив його; з Єгипту кликав сина Я свого.

[2]Хоча б коли Я кликав їх, вони відходили від Мене. Вони приносили жертви лжебогам, бовванам вони спалювали запашне куріння.

[3]Хоча Я Ефраїма вчив ходити, тримаючи його за руки. Та вони не знали, що то зцілив їх Я.

[4]Я вів їх на мотуззі любові. Я ставився до них, мов той, хто їх звільняє. Я нахилявся й годував його.

[5]Безумовно, він повернеться до Єгипту, й цар Ассирії буде його царем, бо вони відмовилися до Мене повернутися.

[6]Меч лютуватиме по містах його. Він вигубить усіх його воїнів, що замислювали так багато, пожираючи їх за їхні наміри огидні.

[7]Народ Мій чекає нетерпляче на повернення Моє. Вони кликатимуть Ваала, але він зовсім не підніме їх.

Господь не хоче руйнувати Ізраїль

[8]Як, Ефраїме, можу Я тебе лишити? Ізраїлю, як можу Я тебе віддати? Чи можу Я віддати тебе, немов ту Адму? Чи можу обійтися, як із Цевоїмом? Я передумав, жаль відчув, бо Моя любов до тебе занадто сильна.

[9]Своєму гніву не дам Я волі, й не винищу Я знову Ефраїма. Адже Я Бог, а

sou Deus e não homem, o Santo no meio de ti; não voltarei em ira.

10 Andarão após o SENHOR; este bramará como leão, e, bramando, os filhos, tremendo, virão do Ocidente;

11 tremendo, virão, como passarinhos, os do Egito, e, como pombas, os da terra da Assíria, e os farei habitar em suas próprias casas, diz o SENHOR.

12 Efraim me cercou por meio de mentiras, e a casa de Israel, com engano; mas Judá ainda domina com Deus e é fiel com o Santo.

Oseias 12

Jacó, modelo para o povo de Israel

1 Efraim apascenta o vento e persegue o vento leste todo o dia; multiplica mentiras e destruição e faz aliança com a Assíria, e o azeite se leva ao Egito.

2 O SENHOR também com Judá tem contenda e castigará Jacó segundo o seu proceder; segundo as suas obras, o recompensará.

3 No ventre, pegou do calcanhar de seu irmão; no vigor da sua idade, lutou com Deus;

4 lutou com o anjo e prevaleceu; chorou e lhe pediu mercê; em Betel, achou a Deus, e ali falou Deus conosco.

5 O SENHOR, o Deus dos Exércitos, o SENHOR é o seu nome;

6 converte-te a teu Deus, guarda o amor e o juízo e no teu Deus espera sempre.

7 Efraim, mercador, tem nas mãos balança enganosa e ama a opressão;

не людина, Святий, Який живе між вами, тож не явитиму Я гніву Свого.

10Я гарчатиму як лев, та діти Мої підуть за Мною. Вони прийдуть із заходу, тремтячи від жаху.

11Вони прийдуть з Єгипту, тремтячі, ніби птах, мов горлиця із ассирійської землі. Переселю їх у домівки їхні». Так говорить так Господь:

12«Ефраїм оточив Мене лжебогами, народ Ізраїлю відвернувся від Мене, тож Я зруйнував Його. Але Юда ще ходить із Богом, він усе ще відданий святим людям».

Осії 12

Господь проти Ізраїлю

1Ефраїм гає час, а Ізраїль цілими днями женеться за «східним вітром». Його народ множить брехню й насильство. Люди уклали Угоду з Ассирією й олію несуть у Єгипет.

2Господь звинувачує Ізраїль, Він покарає Якова по заслугах і відплатить йому за вчинки його.

3Ще в утробі Яків почав дурити свого брата, та, ставши сильною людиною, він боровся з Господом.

4Боровся він і з Ангелом і подужав. Він плакав і просив у Бога ласки. Це трапилося в Бетелі і там Яков говорив з Ним.

5Ягве — Бог Небесних юрмищ, Ягве — ім'я Його.

6Поверніться до вашого Бога, будьте віддані й справедливі й завжди покладайте надію на Бога.

7Яків — справжній торговець, в його руці нечесні терези, він любить ошукувати людей.

[8] mas diz: Contudo, me tenho enriquecido e adquirido grandes bens; em todos esses meus esforços, não acharão em mim iniqüidade alguma, nada que seja pecado.

[8]Ефраїм каже: «Який я став багатий, я знайшов собі багатство. Ніщо з того, що я зробив, не видасть мене, мене не звинуватять ні в чому грішному».

[9] Mas eu sou o SENHOR, teu Deus, desde a terra do Egito; eu ainda te farei habitar em tendas, como nos dias da festa.

[9]Я Господь ваш Бог відтоді, як ви жили в Єгипті, знову примушу вас жити в наметах, як під час свята Кущів.

[10] Falei aos profetas e multipliquei as visões; e, pelo ministério dos profetas, propus símiles.

[10]Я говорив тоді з пророками, Я часто відкривав їм Свою волю у з'явах, та через них навчав вас притчами.

[11] Se há em Gileade transgressão, pura vaidade são eles; se em Gilgal sacrificam bois, os seus altares são como montões de pedra nos sulcos dos campos.

[11]Якщо Ґілеад нечестивий, то наскільки гірші люди в Ґілґалі, де вони приносять у жертву биків. Жертовники їхні будуть як купи каміння поряд із борознами в полі.

[12] Jacó fugiu para a terra da Síria, e Israel serviu por uma mulher e por ela guardou o gado.

[12]Яків утік в сирійські поля. Ізраїль працював за жінку, за жінку пас овець.

[13] Mas o SENHOR, por meio de um profeta, fez subir a Israel do Egito e, por um profeta, foi ele guardado.

[13]І через пророка Господь вивів Ізраїль з Єгипту, і через пророка Він спілкувався з ним.

[14] Efraim mui amargamente provocou à ira; portanto, o SENHOR deixará ficar sobre ele o sangue por ele derramado; e fará cair sobre ele o seu opróbrio.

[14]Ефраїм викликав лютий гнів. Бог лишить на ньому цю кров. Його Володар (Господь) поверне на нього всю ганьбу його.

Oseias 13

Castigo definitivo

[1] Quando falava Efraim, havia tremor; foi exaltado em Israel, mas ele se fez culpado no tocante a Baal e morreu.

[2] Agora, pecam mais e mais, e da sua prata fazem imagens de fundição, ídolos segundo o seu conceito, todos obra de artífices, e dizem: Sacrificai a eles. Homens até beijam bezerros!

Осії 13

Ізраїль сам себе знищив

[1]Коліно Ефраїмове піднеслося в Ізраїлі, та всі поважали його. Коли Ефраїм говорив, усі тремтіли від жаху, та він себе гріхом зганьбив, поклоняючись Ваалу.

[2]Нині вони ще більше грішать і виготовляють собі бовванів. Ремісники відливають статуї із срібла, згідно з їхнім умінням, а потім вони промовляють до них, приносять їм пожертви, і навіть цілують їх.

[3] Por isso, serão como nuvem de manhã, como orvalho que cedo passa, como palha que se lança da eira e como fumaça que sai por uma janela.

[4] Todavia, eu sou o SENHOR, teu Deus, desde a terra do Egito; portanto, não conhecerás outro deus além de mim, porque não há salvador, senão eu.

[5] Eu te conheci no deserto, em terra muito seca.

[6] Quando tinham pasto, eles se fartaram, e, uma vez fartos, ensoberbeceu-se-lhes o coração; por isso, se esqueceram de mim.

[7] Sou, pois, para eles como leão; como leopardo, espreito no caminho.

[8] Como ursa, roubada de seus filhos, eu os atacarei e lhes romperei a envoltura do coração; e, como leão, ali os devorarei, as feras do campo os despedaçarão.

[9] A tua ruína, ó Israel, vem de ti, e só de mim, o teu socorro.

[10] Onde está, agora, o teu rei, para que te salve em todas as tuas cidades? E os teus juízes, dos quais disseste: Dá-me rei e príncipes?

[11] Dei-te um rei na minha ira e to tirei no meu furor.

[12] As iniqüidades de Efraim estão atadas juntas, o seu pecado está armazenado.

[13] Dores de parturiente lhe virão; ele é filho insensato, porque é tempo, e não sai à luz, ao abrir-se da madre.

[14] Eu os remirei do poder do inferno e os resgatarei da morte; onde estão, ó morte,

[3]Ось чому вони, мов той туман, мов роса, що зникають рано-вранці, немов полова, що звіюється з току, мов дим, що здіймається з димаря.

[4]Я, Господь, був Богом твоїм відтоді, як жив ти в Єгипті. Ти не знав богів інших, крім Мене, не було в тебе спасителя, крім Мене.

[5]Я знав тебе в пустелі, в засушливому краї.

[6]Коли Я годував їх, у них було досхочу їжі. Коли вони наїлися, стали зухвалими, тому й забули Мене.

[7]Тому ж Я буду з ними, мов лев, мов леопард, який заліг при шляху, готуючись до нападу.

[8]Я на них кинусь, як ведмедиця, в якої вкрали ведмежат, та роздеру їхні груди. Я пожеру їх, немов лев, або який інший дикий звір, що на шматки жертву свою роздирає.

Ніхто не врятує Ізраїль від Божого гніву

[9]Ізраїлю, Я тебе зруйную, бо ти проти Мене, проти Того, Хто прийшов тобі на допомогу.

[10]Де ж тоді твій цар? Де той, хто принесе порятунок усім містам твоїм? І де твої судді, яких ти прохав: «Дайте мені царя й вельмож!»

[11]Я дав тобі царя у гніві Моїм, і Я забрав його в люті Моїй.

[12]Злочин Ефраїма записаний, гріх його закарбований, його не приховати.

[13]Настали перейми, народження вказують час. Але дитя ще нерозумне: як час прийшов, воно не вийшло з лона.

[14]Я викуплю їх із Шеолу! Звільню від смерті їх! Де покарання, смерте? Спустошення де, Шеоле? Не бачу приводу для співчуття.

as tuas pragas? Onde está, ó inferno, a tua destruição? Meus olhos não vêem em mim arrependimento algum.

15 Ainda que ele viceja entre os irmãos, virá o vento leste, vento do SENHOR, subindo do deserto, e secará a sua nascente, e estancará a sua fonte; ele saqueará o tesouro de todas as coisas preciosas.

16 Samaria levará sobre si a sua culpa, porque se rebelou contra o seu Deus; cairá à espada, seus filhos serão despedaçados, e as suas mulheres grávidas serão abertas pelo meio.

15Бо Ефраїм сильніший серед братів його, але східний вітер, вітер Господа летить, здіймається з пустелі. Тож всохне його джерело, стане сухим його ключ. Вітер забере (пограбує) весь скарб, все пограбує, що цінність має.

16Самарія винна, бо повстала вона проти Бога свого. Ізраїльтяни від меча поляжуть, малечу їх розчавлять, а їхнім вагітним жінкам порозтинають черева.

Oseias 14

Promessas de perdão

1 Volta, ó Israel, para o SENHOR, teu Deus, porque, pelos teus pecados, estás caído.

2 Tende convosco palavras de arrependimento e convertei-vos ao SENHOR; dizei-lhe: Perdoa toda iniqüidade, aceita o que é bom e, em vez de novilhos, os sacrifícios dos nossos lábios.

3 A Assíria já não nos salvará, não iremos montados em cavalos e não mais diremos à obra das nossas mãos: tu és o nosso Deus; por ti o órfão alcançará misericórdia.

4 Curarei a sua infidelidade, eu de mim mesmo os amarei, porque a minha ira se apartou deles.

5 Serei para Israel como orvalho, ele florescerá como o lírio e lançará as suas raízes como o cedro do Líbano.

Осії 14

Поверніться до Господа

1Ізраїль, повернись до Бога, Господа свого, бо ти спіткнувся за гріхи свої.

2Слова любові запишіть й до Господа із ними поверніться. Скажіть Йому: «Прости нам всі гріхи, що ми вчинили. Прийми оці слова, як жертву, що ми підносимо тобі — хвалу з уст наших.

3Не варто мчати до Ассирії, бо вона нас не врятує. Не скажемо тому, кого самі створили: „Ти — Бог наш, через Тебе й сирота зігрітий"».

Господь простить Ізраїль

4Господь говорить: «Я вибачу їх за те, що вони прагнули покинути Мене. Я буду їх любити вільно, бо гнів Мій відвернувся вже від них.

5Я буду, мов роса для Ізраїлю. Він проросте, немов лілія, вкорениться, немов ливанський кедр.

[6] Estender-se-ão os seus ramos, o seu esplendor será como o da oliveira, e sua fragrância, como a do Líbano.
[7] Os que se assentam de novo à sua sombra voltarão; serão vivificados como o cereal e florescerão como a vide; a sua fama será como a do vinho do Líbano.

[8] Ó Efraim, que tenho eu com os ídolos? Eu te ouvirei e cuidarei de ti; sou como o cipreste verde; de mim procede o teu fruto.

Apelo final

[9] Quem é sábio, que entenda estas coisas; quem é prudente, que as saiba, porque os caminhos do SENHOR são retos, e os justos andarão neles, mas os transgressores neles cairão.

[6]Його коріння розростеться рясно, і буде він розкішний, як олива а запах, наче у кедрових лісів Ливану.

[7]Народ Ізраїлю знову буде жити під захистом Моїм. Вони ростимуть, мов пшениця, виганятимуться, мов лоза. І слава Ізраїлю буде, як вино Ливану.

Застереження проти бовванів

[8]Ефраїме, не матиму Я більше ніякого діла до тих бовванів. Я той, хто відповідає на молитви твої, та зберігає тебе. Я, мов вічнозелений й розкішний кипарис. Твоє благословення приходить від Мене».

Остання порада

[9]Хто мудрий, хай збагне усе це, хто розуміння має, хай того навчиться. Прямі путі Господні, й лише праведні ходять ними. Хто коїть гріх на тім путі, тих спіткає смерть.

Joel	Йоїла

Joel 1

A carestia causada pelo gafanhoto e pela seca

[1] Palavra do SENHOR que foi dirigida a Joel, filho de Petuel.

[2] Ouvi isto, vós, velhos, e escutai, todos os habitantes da terra: Aconteceu isto em vossos dias? Ou nos dias de vossos pais?

[3] Narrai isto a vossos filhos, e vossos filhos o façam a seus filhos, e os filhos destes, à outra geração.

[4] O que deixou o gafanhoto cortador, comeu-o o gafanhoto migrador; o que deixou o migrador, comeu-o o gafanhoto devorador; o que deixou o devorador, comeu-o o gafanhoto destruidor.

[5] Ébrios, despertai-vos e chorai; uivai, todos os que bebeis vinho, por causa do mosto, porque está ele tirado da vossa boca.

[6] Porque veio um povo contra a minha terra, poderoso e inumerável; os seus dentes são dentes de leão, e ele tem os queixais de uma leoa.

[7] Fez de minha vide uma assolação, destroçou a minha figueira, tirou-lhe a casca, que lançou por terra; os seus sarmentos se fizeram brancos.

[8] Lamenta com a virgem que, pelo marido da sua mocidade, está cingida de pano de saco.

[9] Cortada está da Casa do SENHOR a oferta de manjares e a libação; os

Йоїла 1

Сарана понищить урожай

[1]Слово Господа, що було Йоїлові, синові Петуїла:

[2]«Старійшини почуйте це! Послухайте, всі люди краю! Чи так було колись за ваших днів чи за життя батьків ваших? Ні!

[3]Розкажіть про це дітям своїм, а діти хай своїм розкажуть дітям, а їхні діти — всім прийдешнім поколінням.

[4]Все, що летуча сарана лишила, то гусінь-сарана пожерла, усе, що гусінь-сарана лишила, стрибуча сарана пожерла, а що стрибуча сарана лишила, нищівна сарана пожерла.

Напад сарани

[5]Прокиньтеся, п’яні лідери, плачте й голосіть, ви, хто вином солодким впивається, бо скінчилося воно, більше не скуштувати вам його.

[6]Народ могутній, незліченний вдерся в край мій. У нього зуби, наче зуби лева, у нього ікла, наче у левиці ікла.

[7]Спустошення вони принесли в виноградник мій, перетворили фіґові дерева на обрубки, вони кору з них облупили, викинувши геть, і зробили білими галузки.

Народ ридає

[8]Голоси, мов наречена, вбрана у вереття, над своїм померлим нареченим.

[9]Офіри й ливні жертви зникли з храму. Священики, Господні слуги, тужать.

sacerdotes, ministros do SENHOR, estão enlutados.

[10] O campo está assolado, e a terra, de luto, porque o cereal está destruído, a vide se secou, as olivas se murcharam.

[11] Envergonhai-vos, lavradores, uivai, vinhateiros, sobre o trigo e sobre a cevada, porque pereceu a messe do campo.

[12] A vide se secou, a figueira se murchou, a romeira também, e a palmeira e a macieira; todas as árvores do campo se secaram, e já não há alegria entre os filhos dos homens.

[13] Cingi-vos de pano de saco e lamentai, sacerdotes; uivai, ministros do altar; vinde, ministros de meu Deus; passai a noite vestidos de panos de saco; porque da casa de vosso Deus foi cortada a oferta de manjares e a libação.

[14] Promulgai um santo jejum, convocai uma assembléia solene, congregai os anciãos, todos os moradores desta terra, para a Casa do SENHOR, vosso Deus, e clamai ao SENHOR.

[15] Ah! Que dia! Porque o Dia do SENHOR está perto e vem como assolação do Todo-Poderoso.

[16] Acaso, não está destruído o mantimento diante dos vossos olhos? E, da casa do nosso Deus, a alegria e o regozijo?

[17] A semente mirrou debaixo dos seus torrões, os celeiros foram assolados, os armazéns, derribados, porque se perdeu o cereal.

[10]Поля спустошено і висушено землю. Бо збіжжя спустошене, і висохло молоде вино, олія свіжа вийшла вся.

[11]Сумуйте, хлібороби, голосіть, винороби, за ячменем та пшеницею, адже згнило у полі жниво.

[12]І лози виноградні зів’яли й фіґові дерева. Гранати, навіть пальми й яблуні — усі дерева повсихали в полі. І справді, всохла радість між людьми.

[13]Священики, вберіться у веретття й голосіть, тужіть усі, хто служить при вівтарі. Ввійдіть, слуги мого Бога, ніч перебудьте у веретті, бо хлібні жертви й ливні жертви вже не принесуть до храму Бога вашого.

Страшна руїна після сарани

[14]Призначте піст, усю громаду скличте, зберіть старійшин і усіх людей до храму Господа Бога вашого, й до Господа взивайте.

[15]Сумний то буде день, бо наближається вже день Господній. Він прийде, як могутня руїна від Всевишнього.

[16]На ваших очах пропала вся їжа, а щастя і радість зникли з Божої оселі.

[17]Ми посіяли насіння, але воно всохло під землею. Покинуто комори, розвалилися стодоли, бо зів’яло збіжжя.

[18] Como geme o gado! As manadas de bois estão sobremodo inquietas, porque não têm pasto; também os rebanhos de ovelhas estão perecendo.

[19] A ti, ó SENHOR, clamo, porque o fogo consumiu os pastos do deserto, e a chama abrasou todas as árvores do campo.

[20] Também todos os animais do campo bramam suspirantes por ti; porque os rios se secaram, e o fogo devorou os pastos do deserto.

[18]А як реве худоба! Довкола никають стада, бо їм немає пасовиська, овець отари й ті вмирають.

[19]О Господи, до Тебе я взиваю, бо зжер вогонь пасовиська в пустелі, спалило полум'я усі дерева в полі.

[20]Навіть звірі польові, і ті потребують Твоєї допомоги, адже потоки всохли, вогонь пожер всі пасовиська у пустелі».

Joel 2

[1] Tocai a trombeta em Sião e dai voz de rebate no meu santo monte; perturbem-se todos os moradores da terra, porque o Dia do SENHOR vem, já está próximo;

[2] dia de escuridade e densas trevas, dia de nuvens e negridão! Como a alva por sobre os montes, assim se difunde um povo grande e poderoso, qual desde o tempo antigo nunca houve, nem depois dele haverá pelos anos adiante, de geração em geração.

[3] À frente dele vai fogo devorador, atrás, chama que abrasa; diante dele, a terra é como o jardim do Éden; mas, atrás dele, um deserto assolado. Nada lhe escapa.

[4] A sua aparência é como a de cavalos; e, como cavaleiros, assim correm.

[5] Estrondeando como carros, vêm, saltando pelos cimos dos montes, crepitando como chamas de fogo que devoram o restolho, como um povo poderoso posto em ordem de combate.

Йоїла 2

Наближається День Господній

[1]На сполох бийте на горі Моїй святій! Гукайте голосно на цій Святій горі Моїй! Нехай всі люди краю затремтять, бо йде Господній день, він близько.

[2]І буде він днем темряви і мороку, днем темних й чорних хмар. Немов пітьма, яка вкриває гори, незлічене й могутнє військо. Одвіку ще такого не було, й ніколи більш не буде.

[3]Юрмища зруйнують країну, як вогонь усепожираючий: земля попереду, немов той сад Едему, позаду — геть спустошена пустеля, й нікому не уникнути цього.

[4]Вони схожі на коней, скачуть, мов бойова кіннота.

[5]Послухайте, як гуркочуть вони, наче колісниці, стрибаючи по верхівках гір, немов гуготіння вогню, що стерню пожирає, неначе лаштується військо могутнє до битви.

[6] Diante deles, tremem os povos; todos os rostos empalidecem.

[7] Correm como valentes; como homens de guerra, sobem muros; e cada um vai no seu caminho e não se desvia da sua fileira.

[8] Não empurram uns aos outros; cada um segue o seu rumo; arremetem contra lanças e não se detêm no seu caminho.

[9] Assaltam a cidade, correm pelos muros, sobem às casas; pelas janelas entram como ladrão.

[10] Diante deles, treme a terra, e os céus se abalam; o sol e a lua se escurecem, e as estrelas retiram o seu resplendor.

[11] O SENHOR levanta a voz diante do seu exército; porque muitíssimo grande é o seu arraial; porque é poderoso quem executa as suas ordens; sim, grande é o Dia do SENHOR e mui terrível! Quem o poderá suportar?

A misericórdia do Senhor

[12] Ainda assim, agora mesmo, diz o SENHOR: Convertei-vos a mim de todo o vosso coração; e isso com jejuns, com choro e com pranto.

[13] Rasgai o vosso coração, e não as vossas vestes, e convertei-vos ao SENHOR, vosso Deus, porque ele é misericordioso, e compassivo, e tardio em irar-se, e grande em benignidade, e se arrepende do mal.

[14] Quem sabe se não se voltará, e se arrependerá, e deixará após si uma bênção, uma oferta de manjares e libação para o SENHOR, vosso Deus?

[6]Народи від жаху тремтять перед нею, обличчя кожне сполотніло від страху.

[7]Ці воїни кидаються в бій, та швидко на стіни лізуть. Вони вперед несхибно крокують, з путі свого ніхто з них не зверне.

[8]Жодний солдат не штовхне того, хто поруч, простує кожний з них своїм шляхом. Хтось упаде з них, вражений стрілою, та інші не спиняють біг.

[9]Вони вриваються у місто, вилазячи на мури, вони вдираються в оселі, крізь вікна лізуть, наче крадії.

[10]Земля трясеться перед ними, і небеса тремтять, затьмарюються сонце й місяць, й зірки перестають світити.

[11]Господь підносить голос перед військом, адже велике Його військо, могутнє справді, воно виконує Його накази. Великий день Господній і страшний! Нікому подужати його не вдасться!

Господь вимагає, щоб люди змінилися

[12]«Але й тепер, — Господь говорить, — до Мене поверніться серцем всім, з постом, плачем і голосінням.

[13]Серце роздеріть своє, а не вбрання». До Господа, до Бога вашого верніться, бо Він благий, і милосердний Він, терплячий і величний у любові, готовий кару переглянути для вас.

[14]Хто знає? Може Всевишній передумає, і дасть Своє благословення вам офіри й ливні жертви Йому принести.

Моліться Господу

[15] Tocai a trombeta em Sião, promulgai um santo jejum, proclamai uma assembléia solene.

[16] Congregai o povo, santificai a congregação, ajuntai os anciãos, reuni os filhinhos e os que mamam; saia o noivo da sua recâmara, e a noiva, do seu aposento.

[17] Chorem os sacerdotes, ministros do SENHOR, entre o pórtico e o altar, e orem: Poupa o teu povo, ó SENHOR, e não entregues a tua herança ao opróbrio, para que as nações façam escárnio dele. Por que hão de dizer entre os povos: Onde está o seu Deus?

[18] Então, o SENHOR se mostrou zeloso da sua terra, compadeceu-se do seu povo

[19] e, respondendo, lhe disse: Eis que vos envio o cereal, e o vinho, e o óleo, e deles sereis fartos, e vos não entregarei mais ao opróbrio entre as nações.

[20] Mas o exército que vem do Norte, eu o removerei para longe de vós, lançá-lo-ei em uma terra seca e deserta; lançarei a sua vanguarda para o mar oriental, e a sua retaguarda, para o mar ocidental; subirá o seu mau cheiro, e subirá a sua podridão; porque agiu poderosamente.

[21] Não temas, ó terra, regozija-te e alegra-te, porque o SENHOR faz grandes coisas.

[22] Não temais, animais do campo, porque os pastos do deserto reverdecerão, porque o arvoredo dará o seu fruto, a figueira e a vide produzirão com vigor.

[15]Сурміть у сурму на Сіоні! Призначте піст! Скликайте зібрання!

[16]Людей зберіть! Призначте урочисте зібрання! Зберіть старійшин, немовлят, дітей покличте! Нехай вийде зі свого покою молодий, хай молодиця вийде з-під запони.

[17]Нехай священики, Господні слуги, ридають між жертовником і ґанком. Хай кажуть: „Змилуйся Ти над Своїм народом. Не дай над власністю Твоєю глузувати і збиткуватися народам іншим, говорячи: „Де ж той їхній Бог?"»

Господь відбудує край

[18]Тоді Господь розгнівався за край Свій, і до свого народу співчуття відчув Господь.

[19]Господь сказав тоді народу: «Ось посилаю Я вам збіжжя, молоде вино й олію, і ви насититеся. Більше не дозволю наругою вам бути серед народів.

[20]Від вас далеко Я зашлю північне військо. Зашлю його в сухі й спустошені краї, передовий загін зашлю за Мертве море, а задню охорону — за Середземне море. І сморід їхній піднесеться вгору, підніметься бридкий той дух, бо так багато скоїли вони лихого.

Землю буде відновлено

[21]Не бійся, земле! Радуйся і веселись, адже Господь зробив великі справи!

[22]Не бійтеся, тварини дикі, бо зазеленіють пасовиська у пустелі, дерева принесуть плоди, смоква й лоза дадуть врожай добірний.

[23] Alegrai-vos, pois, filhos de Sião, regozijai-vos no SENHOR, vosso Deus, porque ele vos dará em justa medida a chuva; fará descer, como outrora, a chuva temporã e a serôdia.

[24] As eiras se encherão de trigo, e os lagares transbordarão de vinho e de óleo.

[25] Restituir-vos-ei os anos que foram consumidos pelo gafanhoto migrador, pelo destruidor e pelo cortador, o meu grande exército que enviei contra vós outros.

[26] Comereis abundantemente, e vos fartareis, e louvareis o nome do SENHOR, vosso Deus, que se houve maravilhosamente convosco; e o meu povo jamais será envergonhado.

[27] Sabereis que estou no meio de Israel e que eu sou o SENHOR, vosso Deus, e não há outro; e o meu povo jamais será envergonhado.

Promessa do derramamento do Espírito

[28] E acontecerá, depois, que derramarei o meu Espírito sobre toda a carne; vossos filhos e vossas filhas profetizarão, vossos velhos sonharão, e vossos jovens terão visões;

[29] até sobre os servos e sobre as servas derramarei o meu Espírito naqueles dias.

[30] Mostrarei prodígios no céu e na terra: sangue, fogo e colunas de fumaça.

[31] O sol se converterá em trevas, e a lua, em sangue, antes que venha o grande e terrível Dia do SENHOR.

[32] E acontecerá que todo aquele que invocar o nome do SENHOR será salvo;

[23]Сіону діти, веселіться і радійте, бо Господь пошле вам дощ в ознаку щедрості Своєї: і ранній дощ, і пізній, як Він і робив раніше.

[24]Токи наповняться зерном, олія й молоде вино переливатимуться через верх із діжок.

[25]Я відшкодую вам за ті роки, що їх пожерла гусінь-сарана, стрибуча сарана, нищівна сарана і сарана летуча — Моє велике військо, що проти вас послав Я.

[26]Ви їстимете і насититеся, й хвалити будете ім'я Господа вашого Бога, бо диво Він для вас зробив. Народ Мій більш ніколи принижений не буде.

[27]І знатимете ви, що Я в Ізраїлі живу, що Я Господь, ваш Бог, і іншого немає. І Мій народ ніколи більш принижений не буде. Господь наділить увесь народ духом Своїм.

[28]Я після цього виллю Дух Мій на усіх людей, пророкуватимуть сини і дочки ваші. Сни будуть снитися старійшинам, а ваші юнаки найкращі бачитимуть з'яви.

[29]Навіть на ваших слуг Я виллю Дух Мій у ті дні.

[30]Явлю Я дива в небі й на землі: кров, полум'я, і стовпи диму.

[31]На пітьму сонце обернеться, а місяць — на кров перед тим, як прийде день Господній великий і страшний!

[32]І кожен, хто на Сіоні та в Єрусалимі ім'я Господнє призове, спасеться.

porque, no monte Sião e em Jerusalém, estarão os que forem salvos, como o SENHOR prometeu; e, entre os sobreviventes, aqueles que o SENHOR chamar.

Поміж врятованими будуть ті, кого Господь покликав».

Joel 3

Os juízos de Deus sobre as nações inimigas

[1] Eis que, naqueles dias e naquele tempo, em que mudarei a sorte de Judá e de Jerusalém,

[2] congregarei todas as nações e as farei descer ao vale de Josafá; e ali entrarei em juízo contra elas por causa do meu povo e da minha herança, Israel, a quem elas espalharam por entre os povos, repartindo a minha terra entre si.

[3] Lançaram sortes sobre o meu povo, e deram meninos por meretrizes, e venderam meninas por vinho, que beberam.

[4] Que tendes vós comigo, Tiro, e Sidom, e todas as regiões da Filístia? É isso vingança que quereis contra mim? Se assim me quereis vingar, farei, sem demora, cair sobre a vossa cabeça a vossa vingança.

[5] Visto que levastes a minha prata e o meu ouro, e as minhas jóias preciosas metestes nos vossos templos,

[6] e vendestes os filhos de Judá e os filhos de Jerusalém aos filhos dos gregos, para os apartar para longe dos seus limites,

[7] eis que eu os suscitarei do lugar para onde os vendestes e farei cair a vossa vingança sobre a vossa própria cabeça.

Йоїла 3

Господь покарає ворогів Юдеї

[1]Всевишній говорить: «В ті дні, в той час, Я відновлю Юдеї та Єрусалима процвітання,

[2]зберу докупи всі народи й приведу їх до долини Єгошафата. І там народи приведу до суду, за Мій народ, за Мою спадщину — Ізраїль, адже вони розвіяли Ізраїль між народів і край Мій поділили.

[3]Вони за жеребом ділили Мій народ, міняли хлопця на розпусницю, дівчину ж продавали за вино, яке пили.

[4]І що ви Мені, Тире, Сидоне, і вся филистимська земле? Чи ви за щось намагаєтеся Мені відплатити? Якщо помститись намагаєтесь, відплату вашу та й на вашу ж голову Я хутко оберну.

[5]Ви те забрали, що є золотом і сріблом Моїм, ви занесли мої найдорогоцінніші скарби до храмів своїх.

[6]Ви продали дітей Юди й дітей Єрусалима грекам, так далеко заславши їх від їхньої рідної землі.

[7]Начувайтесь, Я підніму їх із місць, куди їх продано, і відплату вашу оберну на ваші голови.

8 Venderei vossos filhos e vossas filhas aos filhos de Judá, e estes, aos sabeus, a uma nação remota, porque o SENHOR o disse.

8Я продам синів і дочок ваших у руки дітей Юдеї, а вони їх продадуть севійцям, далекому народу». Так казав Господь.

Готуйтеся до війни

9 Proclamai isto entre as nações: Apregoai guerra santa e suscitai os valentes; cheguem-se, subam todos os homens de guerra.

9Оголосіть усім народам: «Готуйтесь до війни! Збудіть бійців! Хай воїни усі у бій вступають.

10 Forjai espadas das vossas relhas de arado e lanças, das vossas podadeiras; diga o fraco: Eu sou forte.

10І перекуйте на мечі плуги, серпи — на списи. Нехай найслабший скаже: „Я — могутній боєць".

11 Apressai-vos, e vinde, todos os povos em redor, e congregai-vos; para ali, ó SENHOR, faze descer os teus valentes.

11Усі народи навкруги, поспішайте на допомогу, збирайтеся докупи! Веди, Господи, Своїх бійців!

12 Levantem-se as nações e sigam para o vale de Josafá; porque ali me assentarei para julgar todas as nações em redor.

12Нехай народи будуть наготові, прийдуть в долину Єгошафата. Бо там судити сяду Я усі навколишні народи.

13 Lançai a foice, porque está madura a seara; vinde, pisai, porque o lagar está cheio, os seus compartimentos transbordam, porquanto a sua malícia é grande.

13Змахніть серпом, адже жнива поспіли. Ідіть, топчіть, бо винодавильня вже повна. Вино вже через вінця ллється, бо їхнє зло — велике!

14 Multidões, multidões no vale da Decisão! Porque o Dia do SENHOR está perto, no vale da Decisão.

14За натовпом юрба зібралась, бо вже близький день вироку Господнього, який Він винесе у Долині Рішення.

15 O sol e a lua se escurecem, e as estrelas retiram o seu resplendor.

15Сонце й місяць затьмаряться, згаснуть зірки.

16 O SENHOR brama de Sião e se fará ouvir de Jerusalém, e os céus e a terra tremerão; mas o SENHOR será o refúgio do seu povo e a fortaleza dos filhos de Israel.

16Реве Господь з Сіону й гримить з Єрусалима, здригаються земля і небеса. Але Господь буде притулком для Свого народу, твердинею для дітей Ізраїлю.

17 Sabereis, assim, que eu sou o SENHOR, vosso Deus, que habito em Sião, meu santo monte; e Jerusalém será santa; estranhos não passarão mais por ela.

17Тож знатимете ви, що Я, Господь ваш Бог, живу Я на Сіоні, на Моїй Святій горі. Святим Єрусалим Мій буде, і через нього ворог більше не пройде.

A restauração de Israel

Обіцянка нового життя для Юдеї

[18] E há de ser que, naquele dia, os montes destilarão mosto, e os outeiros manarão leite, e todos os rios de Judá estarão cheios de águas; sairá uma fonte da Casa do SENHOR e regará o vale de Sitim.

[18]Тоді поллється з гір вино солодке, а пагорби тектимуть молоком. Усі яри Юдеї потечуть водою, і джерело проб'ється з храму Господа, зросить долину Шиттим.

[19] O Egito se tornará uma desolação, e Edom se fará um deserto abandonado, por causa da violência que fizeram aos filhos de Judá, em cuja terra derramaram sangue inocente.

[19]Єгипет стане пусткою, а Едом — пустим, безлюдним краєм, то за жорстокість до дітей Юдеї, бо в землях своїх вони безвинну кров пролили.

[20] Judá, porém, será habitada para sempre, e Jerusalém, de geração em geração.

[20]Юдея буде людною повік, народ буде жити в Єрусалимі із покоління в покоління.

[21] Eu expiarei o sangue dos que não foram expiados, porque o SENHOR habitará em Sião.

[21]Хіба лишу Я непокараним кровопролиття? Я не лишу його без покарання». Господь буде вічно жити на Сіоні!

Amós	Амоса

Amós 1

Ameaças contra diversas nações

1 Palavras que, em visão, vieram a Amós, que era entre os pastores de Tecoa, a respeito de Israel, nos dias de Uzias, rei de Judá, e nos dias de Jeroboão, filho de Joás, rei de Israel, dois anos antes do terremoto.

2 Ele disse: O SENHOR rugirá de Sião e de Jerusalém fará ouvir a sua voz; os prados dos pastores estarão de luto, e secar-se-á o cimo do Carmelo.

3 Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Damasco e por quatro, não sustarei o castigo, porque trilharam a Gileade com trilhos de ferro.

4 Por isso, meterei fogo à casa de Hazael, fogo que consumirá os castelos de Ben-Hadade.

5 Quebrarei o ferrolho de Damasco e eliminarei o morador de Biqueate-Áven e ao que tem o cetro de Bete-Éden; e o povo da Síria será levado em cativeiro a Quir, diz o SENHOR.

6 Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Gaza e por quatro, não sustarei o castigo, porque levaram em cativeiro todo o povo, para o entregarem a Edom.

7 Por isso, meterei fogo aos muros de Gaza, fogo que consumirá os seus castelos.

Амоса 1

Вступ

1Це слова Амоса, що був одним із пастухів з Текоа. Він бачив ці з’яви про Ізраїль за часів юдейського царя Уззії та ізраїльського царя Єровоама за два роки до землетрусу.

Кара Араму

2Амос сказав: «Всевишній рикає мов лев з Сіону, з Єрусалима голос подає. Пастуші пасовиська тужать, і висохла гора Кармел».

Покарання Арама

3Ось що говорить Господь: «За численні злочини Дамаска Я не стримаю Свого гніву проти нього, бо його народ зруйнував Ґілеад залізним цепом.

4Тож Я нашлю вогонь на дім Газаела, і він дощенту спалить твердині Бен-Гадада.

5Я зламаю засув Дамаської брами і погублю правителя долини Авен, який тримає скіпетр в Бет-Едені, а народ Араму піде в полон до Киру». Так говорить Господь.

Кара филистимлянам

6Ось що Господь говорить: «За численні злочини Ґази Я не стримаю Свого гніву проти нього, бо його народ вигнав в неволю цілі громади, щоб зробити їх рабами Едома.

7Тож Я нашлю вогонь на стіни Ґази, і він дощенту спалити її твердині.

[8] Eliminarei o morador de Asdode e o que tem o cetro de Asquelom e volverei a mão contra Ecrom; e o resto dos filisteus perecerá, diz o SENHOR.

[9] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Tiro e por quatro, não sustarei o castigo, porque entregaram todos os cativos a Edom e não se lembraram da aliança de irmãos.

[10] Por isso, meterei fogo aos muros de Tiro, fogo que consumirá os seus castelos.

[11] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Edom e por quatro, não sustarei o castigo, porque perseguiu o seu irmão à espada e baniu toda a misericórdia; e a sua ira não cessou de despedaçar, e reteve a sua indignação para sempre.

[12] Por isso, meterei fogo a Temã, fogo que consumirá os castelos de Bozra.

[13] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões dos filhos de Amom e por quatro, não sustarei o castigo, porque rasgaram o ventre às grávidas de Gileade, para dilatarem os seus próprios limites.

[14] Por isso, meterei fogo aos muros de Rabá, fogo que consumirá os seus castelos, com alarido no dia da batalha, com turbilhão no dia da tempestade.

[15] O seu rei irá para o cativeiro, ele e os seus príncipes juntamente, diz o SENHOR.

Amós 2

[8]Я погублю того, хто сидить в Ашдоді, хто тримає скіпетр в Ашкелоні. І Я простягну руку Свою проти Екрона, і ті филистимляни, що живими лишилися, помруть». Так говорить Господь Бог.

Кара Фенікії

[9]Ось що Господь говорить: «За численні злочини Тира, Я не стримаю Свого гніву проти нього, бо він продав у рабство цілі загони полонених Едома, він не пам’ятає угоди між братами.

[10]Тож Я нашлю вогонь на стіни Тира, і він дощенту спалить його твердині».

Кара Едому

[11]Ось що Господь говорить: «За численні злочини Едома Я не стримаю Свого гніву проти нього, бо він переслідував свого брата (Ізраїля) мечем і не виявив милосердя. Гнів володів ним одвіку, тож він розривав Ізраїль на шматки як дикий звір.

[12]Тож Я нашлю вогонь на Теман, і він дощенту спалить твердині Боцри».

Кара Аммону

[13]Ось що Господь говорить: «За численні злочини Аммона Я не стримаю Свого гніву проти нього, бо він вбивав вагітних жінок у Ґілеаді, щоб розширити землі країни своєї.

[14]Тож Я запалю вогонь на стіни Равви, і він дощенту спалить її твердині серед галасу в день битви, з могутнім смерчем у штормову днину.

[15]Тоді цар їхній піде у заслання разом зі своїми князями». Так говорить Господь.

Амоса 2

Кара Моаву

[1] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Moabe e por quatro, não sustarei o castigo, porque queimou os ossos do rei de Edom, até os reduzir a cal.

[2] Por isso, meterei fogo a Moabe, fogo que consumirá os castelos de Queriote; Moabe morrerá entre grande estrondo, alarido e som de trombeta.

[3] Eliminarei o juiz do meio dele e a todos os seus príncipes com ele matarei, diz o SENHOR.

Ameaças contra Judá

[4] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Judá e por quatro, não sustarei o castigo, porque rejeitaram a lei do SENHOR e não guardaram os seus estatutos; antes, as suas próprias mentiras os enganaram, e após elas andaram seus pais.

[5] Por isso, meterei fogo a Judá, fogo que consumirá os castelos de Jerusalém.

Ameaças contra Israel

[6] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Israel e por quatro, não sustarei o castigo, porque os juízes vendem o justo por dinheiro e condenam o necessitado por causa de um par de sandálias.

[7] Suspiram pelo pó da terra sobre a cabeça dos pobres e pervertem o caminho dos mansos; um homem e seu pai coabitam com a mesma jovem e, assim, profanam o meu santo nome.

[8] E se deitam ao pé de qualquer altar sobre roupas empenhadas e, na casa do seu

[1]Ось, що Господь говорить: «За численні злочини Моава Я не стримаю Свого гніву проти нього, бо він перепалив кістки царя едомського на вапно негашене.

[2]Тож Я нашлю вогонь на Моав, і він дощенту спалить твердині Керіота, і помре Моав у галасі битви, серед криків та грому сурм.

[3]Я погублю правителів його і понищу всіх князів його разом з ним». Так говорить Господь.

Кара Юдеї

[4]Ось що Господь говорить: «За численні злочини Юдеї Я не стримаю Свого гніву проти неї, бо її народ відмовився підкорятися закону Господа, і не дотримувався Його настанов. Лжебоги, за якими ходили її батьки, збили їх з путі Божої (праведної).

[5]Тож Я нашлю вогонь на Юдею, і він дощенту спалить твердині Єрусалима».

Кара Ізраїлю

[6]Ось що Господь говорить: «За численні злочини Ізраїлю Я не стримаю Свого гніву проти народу Ізраїлю, бо ізраїльтяни продавали людей праведних за срібло, а нужденних — по ціні пари сандалій.

[7]Вони втоптали голови бідних у порох земний, та слабким відмовляли у справедливості. Траплялося навіть таке, що син і батько до однієї дівки ходили. Вони знеславили Моє ім'я святе.

[8]Ізраїльтяни сидять на одязі, який забрали в бідних як заставу за борги. При кожному вівтарі та при храмі їхнього бога, п'ють вино, куплене за гроші людей, з яких стягли штрафи.

deus, bebem o vinho dos que foram multados.

[9] Todavia, eu destruí diante deles o amorreu, cuja altura era como a dos cedros, e que era forte como os carvalhos; e destruí o seu fruto por cima e as suas raízes por baixo.

[9]Але Я Сам винищив перед ними аморійців, які всі були високі, мов кедри, та дужі, мов дуби. Я вщент їх вигубив: їх коріння і плоди.

[10] Também vos fiz subir da terra do Egito e quarenta anos vos conduzi no deserto, para que possuísseis a terra do amorreu.

[10]Я Сам вивів вас із землі Єгипетської, Я водив вас пустелею сорок років, щоб ви посіли землю аморійців.

[11] Dentre os vossos filhos, suscitei profetas e, dentre os vossos jovens, nazireus. Não é isto assim, filhos de Israel? – diz o SENHOR.

[11]З-поміж ваших дітей підніс Я пророків, з-поміж ваших юнаків виділив назореїв. Чи не так це, о люде Ізраїлю?» Так каже Господь:

[12] Mas vós aos nazireus destes a beber vinho e aos profetas ordenastes, dizendo: Não profetizeis.

[12]«Та назореїв ви змушуєте пити вино, пророкам ви наказуєте: „Не пророкуйте!"

[13] Eis que farei oscilar a terra debaixo de vós, como oscila um carro carregado de feixes.

[13]Тож розчавлю Я вас, як розчавлює віз надмірний вантаж зерна.

[14] De nada valerá a fuga ao ágil, o forte não usará a sua força, nem o valente salvará a sua vida.

[14]Порятунок утече від найпрудкішого, дужому забракує сили, і навіть воїн не зможе себе захистити.

[15] O que maneja o arco não resistirá, nem o ligeiro de pés se livrará, nem tampouco o que vai montado a cavalo salvará a sua vida.

[15]Ні той, хто з луком, не встоїть, ні прудконогий не втече, ні вершник на коні не врятує свого життя.

[16] E o mais corajoso entre os valentes fugirá nu naquele dia, disse o SENHOR.

[16]Тікатиме й той, хто має відважне серце, залишивши зброю, в той день». Так каже Господь.

Amós 3

O castigo contra a maldade de Israel

[1] Ouvi a palavra que o SENHOR fala contra vós outros, filhos de Israel, contra toda a família que ele fez subir da terra do Egito, dizendo:

Амоса 3

Попередження Ізраїлю

[1]Почуйте слово це, що Господь каже проти вас, о народе ізраїльський, проти всього роду, що Він вивів з землі Єгипетської:

[2] De todas as famílias da terra, somente a vós outros vos escolhi; portanto, eu vos punirei por todas as vossas iniqüidades.

[3] Andarão dois juntos, se não houver entre eles acordo?

[4] Rugirá o leão no bosque, sem que tenha presa? Levantará o leãozinho no covil a sua voz, se nada tiver apanhado?

[5] Cairá a ave no laço em terra, se não houver armadilha para ela? Levantar-se-á o laço da terra, sem que tenha apanhado alguma coisa?

[6] Tocar-se-á a trombeta na cidade, sem que o povo se estremeça? Sucederá algum mal à cidade, sem que o SENHOR o tenha feito?

[7] Certamente, o SENHOR Deus não fará coisa alguma, sem primeiro revelar o seu segredo aos seus servos, os profetas.

[8] Rugiu o leão, quem não temerá? Falou o SENHOR Deus, quem não profetizará?

[9] Fazei ouvir isto nos castelos de Asdode e nos castelos da terra do Egito e dizei: Ajuntai-vos sobre os montes de Samaria e vede que grandes tumultos há nela e que opressões há no meio dela.

[10] Porque Israel não sabe fazer o que é reto, diz o SENHOR, e entesoura nos seus castelos a violência e a devastação.

[11] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Um inimigo cercará a tua terra, derribará a tua fortaleza, e os teus castelos serão saqueados.

[2]«Серед усіх народів світу Я обрав саме вас, але ви відвернулися від Мене, тож тепер Я покараю вас за всі провини ваші».

Покарання Ізраїлю

[3]Двоє чоловіків не можуть йти поруч, якщо не домовлялися мандрувати разом.

[4]Лев не рикає у лісі, якщо він здобичі не має. Левеня не подає голос із лігва свого, якщо воно нічого не зловило.

[5]Птах не потрапить в сильце на землі, якщо для нього там нема принади. Сильце підскочить із землі тільки тоді, коли щось потрапило до нього.

[6]Тож коли народ чує звуки сурми в місті, люди тремтять від жаху, та коли лихо прийшло у місто, то це Господь спричинив його.

[7]Справді, Господь Бог мій нічого не робить, не відкривши задумів Своїх слугам Своїм — пророкам.

[8]Коли рикає Лев, люди лякаються, коли Господь Бог мій говорить, пророки пророкуватимуть про те.

[9]Примусьте почути це твердині Ашдода і твердині землі Єгипетської. Скажіть: «Разом зберіться в горах Самарії і побачите страшне безладдя в ній, як люди знущаються з людей».

[10]Господь говорить: «Вони не знають честі, ті, хто під час війни насильством й здирництвом зібрав у своїх палацах скарби».

[11]Тож ось що Господь Бог говорить: «Оточить землю ворог і зламає оборону вашу, й оплоти ваші пограбує».

[12] Assim diz o SENHOR: Como o pastor livra da boca do leão as duas pernas ou um pedacinho da orelha, assim serão salvos os filhos de Israel que habitam em Samaria com apenas o canto da cama e parte do leito.

[13] Ouvi e protestai contra a casa de Jacó, diz o SENHOR Deus, o Deus dos Exércitos:

[14] No dia em que eu punir Israel, por causa das suas transgressões, visitarei também os altares de Betel; e as pontas do altar serão cortadas e cairão por terra.

[15] Derribarei a casa de inverno com a casa de verão; as casas de marfim perecerão, e as grandes casas serão destruídas, diz o SENHOR.

Amós 4

Ameaças contra as mulheres de Samaria

[1] Ouvi esta palavra, vacas de Basã, que estais no monte de Samaria, oprimis os pobres, esmagais os necessitados e dizeis a vosso marido: Dá cá, e bebamos.

[2] Jurou o SENHOR Deus, pela sua santidade, que dias estão para vir sobre vós, em que vos levarão com anzóis e as vossas restantes com fisga de pesca.

[3] Saireis cada uma em frente de si pelas brechas e vos lançareis para Hermom, disse o SENHOR.

A cegueira espiritual de Israel

[4] Vinde a Betel e transgredi, a Gilgal, e multiplicai as transgressões; e, cada manhã, trazei os vossos sacrifícios e, de três em três dias, os vossos dízimos;

[12]Ось що Господь говорить: «Коли лев нападає на вівцю, то пастух не зможе врятувати її, лиш дві ноги чи клаптик вуха вихопить із пащі лева. Так і народ Ізраїлю, який живе в Самарії, не спасеться, „врятується”, либонь, лише куточок ліжка, або трісочка з підніжка».

[13]Слухайте і свідчіть проти дому Якова. Це твердження мого Бога, Господа Всевишнього:

[14]«Тоді, коли каратиму Я Ізраїль за злочини його, зруйную Я й вівтарі Бетела. Роги жертовника відбито буде, й вони впадуть на землю.

[15]Зруйную Я оселі зимові разом з оселями літніми, і оселі зі слонової кістки розвалю, і настане край великим спорудам». Так говорить Господь.

Амоса 4

Жінки, що полюбляють втіху

[1]Почуйте це слово, ви, «корови Башана», що на горі Самарії: «Ви, хто гнобите бідних і утискаєте нужденних. Ви говорите своїм чоловікам: „Принесіть нам щось випити!”»

[2]Господь, мій Бог, поклявся Своєю святістю: «Справді, час надходить, коли потягнуть вас гаками, а дітей ваших — гарпунами.

[3]Кожна з вас вибігатиме крізь пролами в мурах і кидатиметься на купу мертвих тіл». Так говорить Господь:

[4]«Ідіть у Бетел і грішіть, ідіть до Ґілґала й ще більше грішіть. Приносьте жертви свої щоранку й десятини щодня під час триденних свят.

[5] e oferecei sacrifício de louvores do que é levedado, e apregoai ofertas voluntárias, e publicai-as, porque disso gostais, ó filhos de Israel, disse o SENHOR Deus.

[5]Спалюйте хліб як жертву подяки, оголосіть привселюдно про свої добровільні пожертви. Бо ви любите таке, діти Ізраїлю, тож йдіть й робить що Я вам наказав!» Ось що Господь Бог говорить:

[6] Também vos deixei de dentes limpos em todas as vossas cidades e com falta de pão em todos os vossos lugares; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

[6]«Я голод спричинив на вашій землі, нестачу хліба по всіх містах ваших, та навіть після того ви не повернулися до Мене». Господь говорить:

[7] Além disso, retive de vós a chuva, três meses ainda antes da ceifa; e fiz chover sobre uma cidade e sobre a outra, não; um campo teve chuva, mas o outro, que ficou sem chuva, se secou.

[7]«Я навіть дощ від вас відвів, коли було ще три місяці до жнив. Я насилав дощ на одне місто, а на інше — не насилав. Одне поле дощем кропилося, а інше поле висихало.

[8] Andaram duas ou três cidades, indo a outra cidade para beberem água, mas não se saciaram; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

[8]Люди з двох або трьох міст плентались до іншого води напитись, та її не було вдосталь. І все ж до Мене ви не повернулися». Так Господь говорить:

[9] Feri-vos com o crestamento e a ferrugem; a multidão das vossas hortas, e das vossas vinhas, e das vossas figueiras, e das vossas oliveiras, devorou-a o gafanhoto; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

[9]«Я вразив ваш урожай хворобою і цвіллю, коли ваші сади й виноградники розросталися. Сарана пожерла ваші смокви та оливи. Та все ж ви до Мене не повернулися». Господь говорить:

[10] Enviei a peste contra vós outros à maneira do Egito; os vossos jovens, matei-os à espada, e os vossos cavalos, deixei-os levar presos, e o mau cheiro dos vossos arraiais fiz subir aos vossos narizes; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

[10]«Я наслав чуму, як на Єгипет, Я викосив мечем юнаків ваших і захопив коней ваших. Я зробив так, щоб сморід таборів ваших бив вам у ніздрі, та ви не повернулися до Мене». Господь говорить:

[11] Subverti alguns dentre vós, como Deus subverteu a Sodoma e Gomorra, e vós fostes como um tição arrebatado da fogueira; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

[11]«Я вигубив декого з вас, Я зруйнував Содом з Ґоморрою. Ви були мов палаюча головешка, витягнута з вогню, та ви не повернулися до Мене». Господь говорить:

[12] Portanto, assim te farei, ó Israel! E, porque isso te farei, prepara-te, ó Israel, para te encontrares com o teu Deus.

[12]«Тож ось Я що зроблю з тобою, Ізраїлю. Готуйся зустріти Бога твого!»

[13] Porque é ele quem forma os montes, e cria o vento, e declara ao homem qual é o seu pensamento; e faz da manhã trevas e pisa os altos da terra; SENHOR, Deus dos Exércitos, é o seu nome.

[13]Він Той, Хто гори сформував, Хто творить вітер, і Хто навчив людину розмовляти. Він перетворює ніч на світанок й походжає по горах земних. Ягве, Господь численних військ — ім'я Його.

Amós 5

Buscai a Deus e vivei

[1] Ouvi esta palavra que levanto como lamentação sobre vós, ó casa de Israel:

[2] Caiu a virgem de Israel, nunca mais tornará a levantar-se; estendida está na sua terra, e não há quem a levante.

[3] Porque assim diz o SENHOR Deus: A cidade da qual saem mil conservará cem, e aquela da qual saem cem conservará dez à casa de Israel.

[4] Pois assim diz o SENHOR à casa de Israel: Buscai-me e vivei.

[5] Porém não busqueis a Betel, nem venhais a Gilgal, nem passeis a Berseba, porque Gilgal, certamente, será levada cativa, e Betel será desfeita em nada.

[6] Buscai ao SENHOR e vivei, para que não irrompa na casa de José como um fogo que a consuma, e não haja em Betel quem o apague.

[7] Vós que converteis o juízo em alosna e deitais por terra a justiça,

[8] procurai o que faz o Sete-estrelo e o Órion, e torna a densa treva em manhã, e muda o dia em noite; o que chama as

Амоса 5

Журна пісня про Ізраїль

[1]Почуйте жалобу Мою, що її Я підношу, як пісню тужну, о ізраїльський роде:

[2]«Діва Ізраїлю впала, вона вже не підведеться. Лежить, геть покинута на власній землі, і нікому їй помогти».

[3]Бо так Господь Бог говорить: «Військові, що вийшли з міста з тисячею воїнів, повернуться хіба що з сотнею. Військові, що вийшли з сотнею, повернуться лише з десятком».

[4]Бо ось що Господь говорить дому Ізраїлю: «Мене шукайте і живіть!

[5]Не шукайте Бетел, не йдіть у Ґілґал, не наближайтеся до Беершеби, бо Ґілґал неодмінно піде в заслання, а Бетел перетвориться в руїну.

[6]Прийдіть до Господа, і будете ви жити. Якщо ж цього не трапиться, вогонь загориться у домі Йосипа. Він пожере Бетел, і нікому буде Його вгамувати.

[7]Горе тому, хто зробив з правосуддя отруту і справедливість у землю втоптав.

[8]Та завжди моліть Господа про допомогу, Того, Хто створив Оріон і Волосожар, Хто перетворює темряву в світло, а день перетворює в ніч, Хто кличе води морські й виливає їх на сушу. Ягве — Його ім'я!

águas do mar e as derrama sobre a terra; SENHOR é o seu nome.

[9] É ele que faz vir súbita destruição sobre o forte e ruína contra a fortaleza.

[9]Він Той, Хто волею Своєю оберігає одне могутнє місто, а інше руйнує.

Переступи Ізраїлю

[10] Aborreceis na porta ao que vos repreende e abominais o que fala sinceramente.

[10]Ви зневажаєте того, хто проти кривди виступає в суді, ненавидите тих, хто каже правду.

[11] Portanto, visto que pisais o pobre e dele exigis tributo de trigo, não habitareis nas casas de pedras lavradas que tendes edificado; nem bebereis do vinho das vides desejáveis que tendes plantado.

[11]Тому що бідних ви топчете і забираєте в них їхню частку врожаю. Ви збудували з тесаного каменю хороми, та вам не жити в них, ви насадили виноградники чудові, та вам не пити їхнього вина.

[12] Porque sei serem muitas as vossas transgressões e graves os vossos pecados; afligis o justo, tomais suborno e rejeitais os necessitados na porta.

[12]Бо знаю ваших злочинів багато, і знаю Я, які страшні гріхи у вас. Ви гнобите людей, які живуть по правді, ви хабарі берете й не даєте бідному дістати справедливість у суді.

[13] Portanto, o que for prudente guardará, então, silêncio, porque é tempo mau.

[13]Тож мудрий і мовчатиме у час такий, бо час — лихий.

[14] Buscai o bem e não o mal, para que vivais; e, assim, o SENHOR, o Deus dos Exércitos, estará convosco, como dizeis.

[14]Говорите ви, що Бог із вами, тож робить добро, а не лихо, щоб жити. І тоді Господь Усемогутній Бог із вами буде, як ви казали.

[15] Aborrecei o mal, e amai o bem, e estabelecei na porta o juízo; talvez o SENHOR, o Deus dos Exércitos, se compadeça do restante de José.

[15]Зло ненавидьте й любіть добро, справедливість встановіть в суді. Можливо, що Господь Бог Всемогутній дарує милість решті Йосипового народу».

Надходить час великої печалі

[16] Portanto, assim diz o SENHOR, o SENHOR, Deus dos Exércitos: Em todas as praças haverá pranto; e em todas as ruas dirão: Ai! Ai! E ao lavrador chamarão para o pranto e, para o choro, os que sabem prantear.

[16]Тож ось що Господь говорить, Бог Всемогутній: «По всіх майданах та вулицях буде лемент, і голоситимуть ті, хто вміє це робити».

[17] Em todas as vinhas haverá pranto, porque passarei pelo meio de ti, diz o SENHOR.

[17]«По виноградниках полине голосіння, бо Я проходитиму поміж вас, насилаючи кару Свою, — Господь говорить. —

[18] Ai de vós que desejais o Dia do SENHOR! Para que desejais vós o Dia do SENHOR? É dia de trevas e não de luz.

[19] Como se um homem fugisse de diante do leão, e se encontrasse com ele o urso; ou como se, entrando em casa, encostando a mão à parede, fosse mordido de uma cobra.

[20] Não será, pois, o Dia do SENHOR trevas e não luz? Não será completa escuridão, sem nenhuma claridade?

Deus exige justiça e não sacrifícios

[21] Aborreço, desprezo as vossas festas e com as vossas assembléias solenes não tenho nenhum prazer.

[22] E, ainda que me ofereçais holocaustos e vossas ofertas de manjares, não me agradarei deles, nem atentarei para as ofertas pacíficas de vossos animais cevados.

[23] Afasta de mim o estrépito dos teus cânticos, porque não ouvirei as melodias das tuas liras.

[24] Antes, corra o juízo como as águas; e a justiça, como ribeiro perene.

[25] Apresentastes-me, vós, sacrifícios e ofertas de manjares no deserto por quarenta anos, ó casa de Israel?

[26] Sim, levastes Sicute, vosso rei, Quium, vossa imagem, e o vosso deus-estrela, que fizestes para vós mesmos.

[27] Por isso, vos desterrarei para além de Damasco, diz o SENHOR, cujo nome é Deus dos Exércitos.

Amós 6

[18]Чому чекаєте на день, коли прийде Господь? А що для вас цей день Господній? То буде темрява для вас, не світло.

[19]Це так же, як коли людина утече від лева, лише для того, щоб зустрітися з ведмедем. Або коли в оселю чоловік заходить, ховаючись в безпеці свого дому, зіпреться об стіну, щоб його змія вкусила.

[20]Хіба Господній день — то темрява, не світло, пітьма без проблиску?»

Господь відштовхує Ізраїлеве поклоніння

[21]«Ненавиджу Я, зневажаю ваші свята, Мені обридли ваші зібрання.

[22]Навіть якщо приносите Мені пожертви всеспалення та хлібні жертви, Я їх не прийму. Не подивлюся Я на ваші мирні жертви на вашу відгодовану худобу.

[23]Позбав Мене галасу пісень твоїх. Не слухатиму звуків ваших арф.

[24]Та справедливість хай тече, немов ріка через країну, а праведність, немов потік невпинний.

[25]О доме Ізраїлю, сорок років ти приносив мені жертви і офіри у пустелі,

[26]але ж у той самий час ти носив Саккута, свого царя, Кайвана, зоряного бога, своїх бовванів, бовванів ваших, що собі ви їх зробили.

[27]Тож пожену Я вас в заслання за Дамаск», — говорить Той, чиє ім'я Господь Бог Всемогутній.

Амоса 6

A corrupção e a destruição de Israel

[1] Ai dos que andam à vontade em Sião e dos que vivem sem receio no monte de Samaria, homens notáveis da principal das nações, aos quais vem a casa de Israel!

[2] Passai a Calné e vede; e, dali, ide à grande Hamate; depois, descei a Gate dos filisteus; sois melhores que estes reinos? Ou será maior o seu território do que o vosso território?

[3] Vós que imaginais estar longe o dia mau e fazeis chegar o trono da violência;

[4] que dormis em camas de marfim, e vos espreguiçais sobre o vosso leito, e comeis os cordeiros do rebanho e os bezerros do cevadouro;

[5] que cantais à toa ao som da lira e inventais, como Davi, instrumentos músicos para vós mesmos;

[6] que bebeis vinho em taças e vos ungis com o mais excelente óleo, mas não vos afligis com a ruína de José.

[7] Portanto, agora, ireis em cativeiro entre os primeiros que forem levados cativos, e cessarão as pândegas dos espreguiçadores.

[8] Jurou o SENHOR Deus por si mesmo, o SENHOR, Deus dos Exércitos, e disse: Abomino a soberba de Jacó e odeio os seus castelos; e abandonarei a cidade e tudo o que nela há.

[9] Se numa casa ficarem dez homens, também esses morrerão.

[10] Se, porém, um parente chegado, o qual os há de queimar, toma os cadáveres para os levar fora da casa e diz ao que estiver

Не буде Ізраїлю кращих часів

[1]Горе вам, кому на Сіоні добре, кому безпечно на горі Самарії: значні ви люди першого з народів, до кого дім Ізраїлю за порадою приходить.

[2]Підіть до Халне подивіться, йдіть звідти до великого Гамата. Спустіться в филистимський Ґат. Хіба ви кращі за ті царства? Ні! Їхні землі просторіші за вашу.

[3]О горе вам, хто думати не хоче про день лихий покарання, і наближає владу насильства.

[4]Зараз ви лежите на ліжках із слонової кістки, розлеглися на ложах своїх. Ви їсте найкращих ягнят із отари й добре вгодованих телят.

[5]Горе вам, хто співає під арфу, немов Давид, хто складає пісні на музичних інструментах.

[6]Горе вам, хто вино п’є із келихів повних, хто коштовними пахощами змащує себе повсякчас, і кого не турбує загибель Йосипового роду.

[7]Але ж ваші часи минають, ви піде у заслання попереду невільників. Тоді припиняться гучні пиятики тих, хто розлігся на ложах.

[8]Господь Бог Собою поклявся. Ось що Господь Бог Всемогутній твердить: «Мені огидна Якова гординя, Я ненавиджу його укріплення і башти. Тож видам місто це і все, що в ньому ворогам нещадним».

Небагато залишиться в живих

[9]Навіть якщо десять чоловік живими лишаться в одному домі, то й вони помруть.

[10]Тоді найближчий родич та інший з родини піднімуть його, щоб винести його кістки з дому, і хтось когось спитає у віддаленому кутку дому: «Чи є ще

no seu mais interior: Haverá outro contigo? E este responder: Não há; então, lhe dirá: Cala-te, não menciones o nome do SENHOR.

хтось з тобою?» І почує відповідь: «Ні…», а інший йому відкаже: «Цить! Бо не повинні ми згадувати ім'я Господа».

[11] Pois eis que o SENHOR ordena, e será destroçada em ruínas a casa grande, e a pequena, feita em pedaços.

[11]Дивись бо Господь накаже, розтрощить Він великий будинок на скалки, а маленьку оселю на тріски зітре.

[12] Poderão correr cavalos na rocha? E lavrá-la com bois? No entanto, haveis tornado o juízo em veneno e o fruto da justiça, em alosna.

[12]Коні не скачуть по горах, ніхто не оре коровами землю, але ви перетворили справедливість на отруту а плоди праведності — на гіркий полин.

[13] Vós vos alegrais com Lo-Debar e dizeis: Não é assim que, por nossas próprias forças, nos apoderamos de Carnaim?

[13]Горе тим, хто веселиться в Ло-Деварі, і хто говорить: «Хіба не здобули ми Карнаїм для себе силою своєю?»

[14] Pois eis que levantarei sobre vós, ó casa de Israel, uma nação, diz o SENHOR, Deus dos Exércitos, a qual vos oprimirá, desde a entrada de Hamate até ao ribeiro da Arabá.

[14]«Дивіться, підніму Я проти вас народ, о доме Ізраїлю, — говорить Господь Бог Всемогутній. — І вони гнобитимуть вас від Лебо-Гамата до потоку Арава».

Amós 7

A visão do gafanhoto, do fogo e do prumo

[1] Isto me fez ver o SENHOR Deus: eis que ele formava gafanhotos ao surgir o rebento da erva serôdia; e era a erva serôdia depois de findas as ceifas do rei.

[2] Tendo eles comido de todo a erva da terra, disse eu: SENHOR Deus, perdoa, rogo-te; como subsistirá Jacó? Pois ele é pequeno.

[3] Então, o SENHOR se arrependeu disso. Não acontecerá, disse o SENHOR.

[4] Isto me mostrou o SENHOR Deus: eis que o SENHOR Deus chamou o fogo para exercer a sua justiça; este consumiu o

Амоса 7

З'ява про сарану

[1]Ось що Господь Бог показав мені. Він створив кокони сарани, коли пізнє жниво почало гнатися вгору. Пізні жнива були після царської косовиці.

[2]Коли сарана скінчила їсти рослинність у краю, я сказав: «О Господи Боже, прости нас, будь ласка! Як вистоїть Яків, він же такий маленький?»

[3]Тоді Господь передумав щодо цього, сказавши: «Цього не станеться».

З'ява про вогонь

[4]Ось що Господь Бог показав мені що до покарання вогнем: Я бачив, як Всевишній накликав вогняний дощ, який пожер великий океан і став пожирати землю.

grande abismo e devorava a herança do SENHOR.

5 Então, disse eu: SENHOR Deus, cessa agora; como subsistirá Jacó? Pois ele é pequeno.

5Тоді я сказав: «О Господи Боже, будь ласка, припини! Як вистоїть Яків, адже він такий маленький?»

З'ява про висок

6 E o SENHOR se arrependeu disso. Também não acontecerá, disse o SENHOR Deus.

6Тоді Господь передумав щодо цього, сказавши: «Цього також не станеться!»

7 Mostrou-me também isto: eis que o SENHOR estava sobre um muro levantado a prumo; e tinha um prumo na mão.

7Ось що показав Він мені. Поглянь, Господь стояв біля вертикального муру з виском у руці.

8 O SENHOR me disse: Que vês tu, Amós? Respondi: Um prumo. Então, me disse o SENHOR: Eis que eu porei o prumo no meio do meu povo de Israel; e jamais passarei por ele.

8І сказав мені Господь: «Амосе, що ти бачиш?» Я відповів: «Висок». Тоді Він сказав мені: «Дивись, Я покладу висок серед Мого народу ізраїльського. Я ніколи більше не прощу їх.

9 Mas os altos de Isaque serão assolados, e destruídos, os santuários de Israel; e levantar-me-ei com a espada contra a casa de Jeroboão.

9Узвишшя Ісаака буде спустошено, святині Ізраїлю буде сплюндровано, Я з мечем нападу на дім Єровоама».

Amós acusado como conspirador

Амазія намагається зупинити Амоса

10 Então, Amazias, o sacerdote de Betel, mandou dizer a Jeroboão, rei de Israel: Amós tem conspirado contra ti, no meio da casa de Israel; a terra não pode sofrer todas as suas palavras.

10Тоді Амазія, священик з Бетела, послав таке слово до царя Ізраїлю Єровоама: «Амос замишляє лихо проти тебе в самісінькому серці дому Ізраїлю: він підбиває народ на війну проти тебе. Він так багато вже лихого сказав, що країна не може вже терпіти слів його.

11 Porque assim diz Amós: Jeroboão morrerá à espada, e Israel, certamente, será levado para fora de sua terra, em cativeiro.

11Бо ось ще Амос сказав: „Єровоам помре від меча, а Ізраїль неодмінно піде в заслання зі своєї землі"».

12 Então, Amazias disse a Amós: Vai-te, ó vidente, foge para a terra de Judá, e ali come o teu pão, e ali profetiza;

12Амазія сказав Амосу: «О пророче, йди, втікай до землі Юдиної. Там споживай свою їжу і пророкуй там.

[13] mas em Betel, daqui por diante, já não profetizarás, porque é o santuário do rei e o templo do reino.

[14] Respondeu Amós e disse a Amazias: Eu não sou profeta, nem discípulo de profeta, mas boieiro e colhedor de sicômoros.

[15] Mas o SENHOR me tirou de após o gado e o SENHOR me disse: Vai e profetiza ao meu povo de Israel.

[16] Ora, pois, ouve a palavra do SENHOR. Tu dizes: Não profetizarás contra Israel, nem falarás contra a casa de Isaque.

[17] Portanto, assim diz o SENHOR: Tua mulher se prostituirá na cidade, e teus filhos e tuas filhas cairão à espada, e a tua terra será repartida a cordel, e tu morrerás na terra imunda, e Israel, certamente, será levado cativo para fora da sua terra.

Amós 8

A visão de um cesto de frutos

[1] O SENHOR Deus me fez ver isto: eis aqui um cesto de frutos de verão.

[2] E perguntou: Que vês, Amós? E eu respondi: Um cesto de frutos de verão. Então, o SENHOR me disse: Chegou o fim para o meu povo de Israel; e jamais passarei por ele.

[3] Mas os cânticos do templo, naquele dia, serão uivos, diz o SENHOR Deus; multiplicar-se-ão os cadáveres; em todos os lugares, serão lançados fora. Silêncio!

A ruína de Israel está perto

[4] Ouvi isto, vós que tendes gana contra o necessitado e destruís os miseráveis da terra,

[13]А в Бетелі не пророкуй більше ніколи, бо це царська святиня і царський храм».

[14]Амос відповів Амазії: «Я не пророк, ані син пророка. Я вирощую худобу й фіґові дерева.

[15]Але Господь взяв мене від отари і сказав мені: „Йди, пророкуй проти Мого народу ізраїльського”.

[16]Тож зараз ти послухай слово Господа. Ти кажеш: „Не пророкуй проти Ізраїлю, не проповідуй проти дому Ісаака”».

[17]А Господь ось що говорить: «Жінка твоя повією стане в місті, а сини й дочки твої поляжуть від меча. Інші люди поміряють і поділять землю твою між собою, і помреш ти в землі нечистій. Ізраїль неодмінно піде в полон геть зі свого краю».

Амоса 8

З’ява про літні плоди

[1]Ось що Господь Бог показав мені — кошик з літніми плодами.

[2]Він спитав: «Амосе, що ти бачиш?» Я відповів: «Кошик з літніми плодами». Тоді Господь сказав мені: «Кінець настав Моєму народу ізраїльському. Я більше не прощу гріхі їхні.

[3]Пісні в храмі обернуться на похоронні голосіння того дня». Так говорить Господь Бог: «Тіл мертвих багато буде. Мовчки люди будуть виносити мертвих, та скидати їх до купи».

Ізраїльських купців цікавлять тільки гроші

[4]Почуйте це, о ви, хто топче бідних і хто нужденних губить у своєму краї.

[5] dizendo: Quando passará a Festa da Lua Nova, para vendermos os cereais? E o sábado, para abrirmos os celeiros de trigo, diminuindo o efa, e aumentando o siclo, e procedendo dolosamente com balanças enganadoras,

[5]Ви мовите: «Коли пройде вже Новий місяць або субота свята, щоб нам зерном почати торгувати? Тоді ми зробимо міри менші, а гроші заробимо більші, й обвішуватимемо покупців.

[6] para comprarmos os pobres por dinheiro e os necessitados por um par de sandálias e vendermos o refugo do trigo?

[6]Коли бідні не зможуть сплатити займи, тоді ми їх купимо за срібло, як рабів, нужденних купимо по ціні пари сандалій і висівки їм продамо».

[7] Jurou o SENHOR pela glória de Jacó: Eu não me esquecerei de todas as suas obras, para sempre!

[7]Господь поклявся Собою, бо ж Яків так пишався Ним: «Ніколи не забуду жоден їхній вчинок, нічого, що вони зробили.

[8] Por causa disto, não estremecerá a terra? E não se enlutará todo aquele que habita nela? Certamente, levantar-se-á toda como o Nilo, será agitada e abaixará como o rio do Egito.

[8]Уся країна від цього здригнеться, затужить по померлим кожен, хто живе на ній. Тоді підніметься уся земля, скаламутиться, і знов спаде, немов в Єгипті Ніл».

[9] Sucederá que, naquele dia, diz o SENHOR Deus, farei que o sol se ponha ao meio-dia e entenebrecerei a terra em dia claro.

[9]«І буде це в той день, — говорить Господь Бог, — коли примушу сонце Я зайти опівдні, і серед дня накрию темрявою землю.

[10] Converterei as vossas festas em luto e todos os vossos cânticos em lamentações; porei pano de saco sobre todos os lombos e calva sobre toda cabeça; e farei que isso seja como luto por filho único, luto cujo fim será como dia de amarguras.

[10]Перетворю Я ваші свята на жалобу, пісні перетворю на голосіння. Я кожного вдягну в веретт я і облисіє кожна голова. Зроблю Я так, що ви тужитемете, наче за єдиним сином, і вечір того дня буде повен гіркоти».

Настають страшні часи спраги та голоду за Словом Господнім

[11] Eis que vêm dias, diz o SENHOR Deus, em que enviarei fome sobre a terra, não de pão, nem sede de água, mas de ouvir as palavras do SENHOR.

[11]Господь Бог говорить: «Дивіться, вже надходить час, коли Я голод напущу на край. Та це буде не голод за хлібом і не спрага за водою, але ж на слово Господа настане голод.

[12] Andarão de mar a mar e do Norte até ao Oriente; correrão por toda parte,

[12]Люди блукатимуть від моря і до моря, і з півночі на схід тинятимуться туди-сюди, й шукатимуть слово Господа і не знайдуть його.

procurando a palavra do SENHOR, e não a acharão.

[13] Naquele dia, as virgens formosas e os jovens desmaiarão de sede,

[14] os que, agora, juram pelo ídolo de Samaria e dizem: Como é certo viver o teu deus, ó Dã! E: Como é certo viver o culto de Berseba! Esses mesmos cairão e não se levantarão jamais.

[13]Понепритомніють дівчата гарні того дня, і хлопці молоді від спраги знепритомніють також.

[14]Хто присягається гріхом Самарії і каже: „Так само вірно, як те, що Бог живе твій, Дане, як те, що Беершеби Бог живе", — впадуть й ніколи більш не підведуться».

Amós 9

Os juízos de Deus são inevitáveis

[1] Vi o SENHOR, que estava em pé junto ao altar; e me disse: Fere os capitéis, e estremecerão os umbrais, e faze tudo em pedaços sobre a cabeça de todos eles; matarei à espada até ao último deles; nenhum deles fugirá, e nenhum escapará.

[2] Ainda que desçam ao mais profundo abismo, a minha mão os tirará de lá; se subirem ao céu, de lá os farei descer.

[3] Se se esconderem no cimo do Carmelo, de lá buscá-los-ei e de lá os tirarei; e, se dos meus olhos se ocultarem no fundo do mar, de lá darei ordem à serpente, e ela os morderá.

[4] Se forem para o cativeiro diante de seus inimigos, ali darei ordem à espada, e ela os matará; porei os olhos sobre eles, para o mal e não para o bem.

[5] Porque o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, é o que toca a terra, e ela se derrete, e todos os que habitam nela se enlutarão; ela subirá toda como o Nilo e abaixará como o rio do Egito.

Амоса 9

З'ява про Бога при вівтарі

[1]Я побачив Господа Бога, що стояв біля вівтаря, і Він сказав: «Удар по верхівках стовпів, щоб захиталися пороги. Нехай попадають вони на голови людей, а решту Я посічу мечем. І не врятується із них ніхто, жоден не втече.

[2]Якщо вони зариються в Шеол, рука Моя їх витягне і звідти. Якщо вони дістануться на небо, Я їх стягну і звідти.

[3]Якщо вони сховаються на горі Кармел, Я знайду їх і звідти заберу. Якщо сховаються з очей Моїх на дно морське, морській потворі накажу їх покусати.

[4]Якщо їх поженуть в неволю вороги, там Я звелю мечу їх зарубати, щоб їм не переводилося лихо на добро».

Кара Божа знищить людей

[5]Коли Господь Бог Всемогутній торкнеться землі, вона розтане. Тоді все живе на ній впаде в тугу, і вся вона здійматиметься, і, наче Ніл єгипетський, спаде.

[6] Deus é o que edifica as suas câmaras no céu e a sua abóbada fundou na terra; é o que chama as águas do mar e as derrama sobre a terra; SENHOR é o seu nome.

[6]Той, Хто здобув світлиці на небесах і заснував склепіння над землею, Хто кличе води моря і виливає їх на сушу, Ягве — ім'я Його!

Господь обіцяє Ізраїлю руїну

[7] Não sois vós para mim, ó filhos de Israel, como os filhos dos etíopes? – diz o SENHOR. Não fiz eu subir a Israel da terra do Egito, e de Caftor, os filisteus, e de Quir, os siros?

[7]Так каже Господь: «Ізраїльтяни, ви для Мене, як ті ефіопи. Я вивів Ізраїль з землі Єгипту, филистимлян із Кафтору, а арамійців з Киру».

[8] Eis que os olhos do SENHOR Deus estão contra este reino pecador, e eu o destruirei de sobre a face da terra; mas não destruirei de todo a casa de Jacó, diz o SENHOR.

[8]Ось дивиться Господь на грішне царство Ізраїль та говорить: «Я винищу його з лиця землі, але дім Якова не винищу Я остаточно.

[9] Porque eis que darei ordens e sacudirei a casa de Israel entre todas as nações, assim como se sacode trigo no crivo, sem que caia na terra um só grão.

[9]Ось Я накажу розсіяти дім Ізраїлю серед усіх народів, як просівається зерно крізь решето, щоб відділити зерно від полови.

[10] Todos os pecadores do meu povo morrerão à espada, os quais dizem: O mal não nos alcançará, nem nos encontrará.

[10]Всі грішники Мого народу скажуть: „Нам біди не буде, і лихо не спіткає нас", — але усі вони поляжуть від меча.

Restauração do Israel espiritual

Бог обіцяє відновити царство

[11] Naquele dia, levantarei o tabernáculo caído de Davi, repararei as suas brechas; e, levantando-o das suas ruínas, restaurá-lo-ei como fora nos dias da antiguidade;

[11]Того дня Я відновлю намет Давидів, що впав, позакладаю пролами в мурах, із руїни його підніму й відбудую, стане знову таким він, як був.

[12] para que possuam o restante de Edom e todas as nações que são chamadas pelo meu nome, diz o SENHOR, que faz estas coisas.

[12]Тоді всі люди, що вижили в Едомі, та всі, хто носить ім'я Моє, повернуться до Мене за допомогою». Так Господь говорить, тож Він отак і зробить.

[13] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que o que lavra segue logo ao que ceifa, e o que pisa as uvas, ao que lança a semente; os montes destilarão mosto, e todos os outeiros se derreterão.

[13]Господь говорить: «Час надходить, коли оратай стрінеться з женцем, а з сіячем зустрінеться давильник. Із гір тектиме молоде вино, вином сочитимуться всі узвишшя.

[14] Mudarei a sorte do meu povo de Israel; reedificarão as cidades assoladas e nelas habitarão, plantarão vinhas e beberão o seu vinho, farão pomares e lhes comerão o fruto.

[15] Plantá-los-ei na sua terra, e, dessa terra que lhes dei, já não serão arrancados, diz o SENHOR, teu Deus.

[14]Я відновлю щасливу долю народу ізраїльського Мого: вони міста відбудують спустошені й житимуть в них, вони насадять виноградники і питимуть з них вино, сади посадять, та їстимуть їхні плоди.

[15]І посаджу Я народ Мій на землях їхніх і більш ніхто не викорінить їх із їхньої землі, що Я їм дав». Так говорить Господь, Бог твій.

Obadias

Овдія

Obadias 1

Os pecados e o castigo de Edom

Jeremias 49.14-16

[1] Visão de Obadias. Assim diz o SENHOR Deus a respeito de Edom: Temos ouvido as novas do SENHOR, e às nações foi enviado um mensageiro que disse: Levantai-vos, e levantemo-nos contra Edom, para a guerra.

[2] Eis que te fiz pequeno entre as nações; tu és mui desprezado.

[3] A soberba do teu coração te enganou, ó tu que habitas nas fendas das rochas, na tua alta morada, e dizes no teu coração: Quem me deitará por terra?

[4] Se te remontares como águia e puseres o teu ninho entre as estrelas, de lá te derribarei, diz o SENHOR.

[5] Se viessem a ti ladrões ou roubadores de noite (como estás destruído!), não furtariam só o que lhes bastasse? Se a ti viessem os vindimadores, não deixariam pelo menos alguns cachos?

[6] Como foram rebuscados os bens de Esaú! Como foram esquadrinhados os seus tesouros escondidos!

[7] Todos os teus aliados te levaram para fora dos teus limites; os que gozam da tua paz te enganaram, prevaleceram contra ti; os que comem o teu pão puseram armadilhas para teus pés; não há em Edom entendimento.

Овдія 1

Едом буде покарано

[1]Ось з’ява, яка була Овдію. Ось що Господь мій Бог сказав про Едом: «Почули ми звістку від Господа й послав Він посланця сказати усім народам: „Війною ми підемо на Едом”.

Господь звертається до Едому

[2]І Я зроблю тебе, Едоме, найменшим між народів, і зневажатимуть тебе усі надміру.

[3]Погорда серця твого обдурила тебе, того, хто мешкає в щілинах неприступних скель, чий дім — гора висока, бо думав ти: „Хто може мене скинути униз на землю?”»

Едом буде скинуто

[4]Ось що говорить Господь: «Навіть якщо літаєш ти високо, немов орел, та гніздо в’єш собі серед зірок, звідти скину Я тебе.

[5]Тебе вщент зруйновано буде: до тебе злодії прийдуть, грабіжники вночі наскочать, та заберуть усе, що либонь забажають. Коли наймити у виноградниках твоїх збирають врожай, вони залишають де-кілько грон на лозі.

[6]Але вороги пильно шукатимуть скарби таємні, які приховував Ісав, та, знайшовши їх, пограбують усе, нічого не залишать!

[7]Всі, з ким Угоду маєш, гнатимуть тебе аж до кордону, обдурять спільники тебе і переможуть. І друзі, з ким ти хліб ділив, на тебе наготують пастку, говорячи: „Він нічого не запідозрює!”»

[8] Não acontecerá, naquele dia, diz o SENHOR, que farei perecer os sábios de Edom e o entendimento do monte de Esaú?

[9] Os teus valentes, ó Temã, estarão atemorizados, para que, do monte de Esaú, seja cada um exterminado pela matança.

[10] Por causa da violência feita a teu irmão Jacó, cobrir-te-á a vergonha, e serás exterminado para sempre.

[11] No dia em que, estando tu presente, estranhos lhe levaram os bens, e estrangeiros lhe entraram pelas portas e deitaram sortes sobre Jerusalém, tu mesmo eras um deles.

[12] Mas tu não devias ter olhado com prazer para o dia de teu irmão, o dia da sua calamidade; nem ter-te alegrado sobre os filhos de Judá, no dia da sua ruína; nem ter falado de boca cheia, no dia da angústia;

[13] não devias ter entrado pela porta do meu povo, no dia da sua calamidade; tu não devias ter olhado com prazer para o seu mal, no dia da sua calamidade; nem ter lançado mão nos seus bens, no dia da sua calamidade;

[14] não devias ter parado nas encruzilhadas, para exterminares os que escapassem; nem ter entregado os que lhe restassem, no dia da angústia.

A restauração e felicidade de Israel

[15] Porque o Dia do SENHOR está prestes a vir sobre todas as nações; como tu fizeste,

[8]«Хіба не буде так, — Господь говорить, — що в день той мудрих геть Я вигублю з Едому, і розумних вижену із гір Ісава.

[9]І навіть воїни твої, Темане, злякаються, бо вбито буде їх в горах Ісава.

[10]За кривду свого брата Якова тебе покриє сором, і вигублений будеш ти повік.

[11]Того дня, коли ти осторонь стояв, й Ізраїлю не пропонував допомоги, коли чужинці захопили все добро його, коли ввійшли ті зайди в його брами і розіграли жеребом Єрусалима долю, а ти, Едоме, в той день був як один із них, чекаючи на частку свою.

[12]В той день було не варто зловтішатись із горя брата Якова, не слід тобі в той день було радіти з гибелі народу Юди, не слід було хвалитися в день їхнього нещастя.

[13]Не слід тобі було заходити до брами Мого народу в день його страждань. Не варто було зловтішатися з його біди у день, коли його спіткало лихо. Не слід було забирати його добро під час його біди.

[14]Не слід тобі було стоять на перехресті, щоб не пускати втікачів, не слід було тобі віддати ворогам усіх, хто уцілів у день нещастя.

[15]Бо наближається Господній день до всіх народів. Як ти вчинив, так і з тобою вчинять, твої діла впадуть на голову твою.

assim se fará contigo; o teu malfeito tornará sobre a tua cabeça.

16 Porque, como bebestes no meu santo monte, assim beberão, de contínuo, todas as nações; beberão, sorverão e serão como se nunca tivessem sido.

17 Mas, no monte Sião, haverá livramento; o monte será santo; e os da casa de Jacó possuirão as suas herdades.

18 A casa de Jacó será fogo, e a casa de José, chama, e a casa de Esaú, restolho; aqueles incendiarão a este e o consumirão; e ninguém mais restará da casa de Esaú, porque o SENHOR o falou.

19 Os de Neguebe possuirão o monte de Esaú, e os da planície, aos filisteus; possuirão também os campos de Efraim e os campos de Samaria; e Benjamim possuirá a Gileade.

20 Os cativos do exército dos filhos de Israel possuirão os cananeus até Sarepta, e os cativos de Jerusalém, que estão em Sefarade, possuirão as cidades do Sul.

21 Salvadores hão de subir ao monte Sião, para julgarem o monte de Esaú; e o reino será do SENHOR.

16Бо так, як ви пролили кров на горі Моїй святій, так і інші народи проллють і вашу кров. Вам прийде кінець, начебто вас ніколи й не було!

17Та на горі Сіон залишаться вцілілі, гора Сіон і далі лишиться святою, й народ Якова знов володітиме майном своїм.

18І буде він, народ Якова, вогнем, народ Йосипа — полум'ям, а народ Ісава — соломою, який перетвориться на попіл, бо спалять й пожеруть його вони». «І жодного, хто вижив, не лишиться в Ісавовому домі, — так Господь звелів. —

19Й народ Неґева заволодіє горами Ісава, народ з підгір'я завоює филистимські землі. Цей народ мешкатиме на землях Ефраїма, та на рівнинах Самарії, а Веніамин — в Ґілеаді.

20А військо ізраїльських вигнанців заволодіє ханаанцями аж до Зарефата. А вигнанці з Єрусалима в Сефараді завоюють міста Неґеву.

21А визволителі зійдуть на Сіон, та керуватимуть народом, який живе на горі Ісава. Та все ж, те царство належатиме Господу».

Jonas	Йони

Jonas 1

A vocação de Jonas, a sua fuga e o seu castigo

[1] Veio a palavra do SENHOR a Jonas, filho de Amitai, dizendo:

[2] Dispõe-te, vai à grande cidade de Nínive e clama contra ela, porque a sua malícia subiu até mim.

[3] Jonas se dispôs, mas para fugir da presença do SENHOR, para Társis; e, tendo descido a Jope, achou um navio que ia para Társis; pagou, pois, a sua passagem e embarcou nele, para ir com eles para Társis, para longe da presença do SENHOR.

[4] Mas o SENHOR lançou sobre o mar um forte vento, e fez-se no mar uma grande tempestade, e o navio estava a ponto de se despedaçar.

[5] Então, os marinheiros, cheios de medo, clamavam cada um ao seu deus e lançavam ao mar a carga que estava no navio, para o aliviarem do peso dela. Jonas, porém, havia descido ao porão e se deitado; e dormia profundamente.

[6] Chegou-se a ele o mestre do navio e lhe disse: Que se passa contigo? Agarrado no sono? Levanta-te, invoca o teu deus; talvez, assim, esse deus se lembre de nós, para que não pereçamos.

[7] E diziam uns aos outros: Vinde, e lancemos sortes, para que saibamos por causa de quem nos sobreveio este mal. E

Йони 1

Йона йде на поклик Бога

[1]Слово Господа було Йоні, синові Аміттая. Господь сказав:

[2]«Вставай! Іди до Ниневії, цього великого міста, і проповідуй проти нього, бо Мені відкрилися всі ті лихі вчинки, що коять її люди, та накажи їм припинити їхні лихі справи».

[3]Тож Йона встав, але вирушив у протилежний бік, намагаючись утекти до Таршиша, подалі від Господа. Він прийшов до Йоппи й знайшов корабель, що плив до Таршиша. Тож він сплатив за подорож, та зійшов на корабель, щоб плисти з ним до Таршиша, подалі від Господа.

Шторм

[4]Але Господь наслав дужий вітер на море. Знялася страшенна буря на морі, і здавалося, що корабель ось-ось розіб'ється.

[5]Моряки перелякалися, й кожен молився своєму богу. Вони викинули вони весь вантаж, що був на кораблі, в море, щоб став корабель легшим. Тим часом Йона пішов у каюту, ліг там і глибоко заснув.

[6]Підійшов до нього капітан і сказав: «Що ж ти спиш? Вставай, молися своєму богу! Може, той бог зглянеться над нами, й ми не загинемо».

Що викликало шторм

[7]Тоді моряки сказали одне одному: «Давайте кинемо жереб і довідаємося, хто спричинив це лихо». Вони кинули жереб, і жереб показав, що Йона був винним у цієї біді.

lançaram sortes, e a sorte caiu sobre Jonas.

8 Então, lhe disseram: Declara-nos, agora, por causa de quem nos sobreveio este mal. Que ocupação é a tua? Donde vens? Qual a tua terra? E de que povo és tu?

9 Ele lhes respondeu: Sou hebreu e temo ao SENHOR, o Deus do céu, que fez o mar e a terra.

10 Então, os homens ficaram possuídos de grande temor e lhe disseram: Que é isto que fizeste! Pois sabiam os homens que ele fugia da presença do SENHOR, porque lho havia declarado.

11 Disseram-lhe: Que te faremos, para que o mar se nos acalme? Porque o mar se ia tornando cada vez mais tempestuoso.

12 Respondeu-lhes: Tomai-me e lançai-me ao mar, e o mar se aquietará, porque eu sei que, por minha causa, vos sobreveio esta grande tempestade.

13 Entretanto, os homens remavam, esforçando-se por alcançar a terra, mas não podiam, porquanto o mar se ia tornando cada vez mais tempestuoso contra eles.

14 Então, clamaram ao SENHOR e disseram: Ah! SENHOR! Rogamos-te que não pereçamos por causa da vida deste homem, e não faças cair sobre nós este sangue, quanto a nós, inocente; porque tu, SENHOR, fizeste como te aprouve.

15 E levantaram a Jonas e o lançaram ao mar; e cessou o mar da sua fúria.

8Тож вони його спитали: «Скажи нам, будь ласка, чи через тебе усе це лихо трапиться? Чим ти займаєшся? Звідки ти? З якої країни? З якого народу?»

9Він відповів їм: «Я єврей і поклоняюся Господу Богу Небес, Тому, Хто створив море і сушу».

10Тоді моряки дуже злякалися й сказали йому: «Що ж ти наробив?» Бо люди знали, що він утікав від Господа, адже він сам сказав їм про те.

11Вони мовили: «Що нам з тобою робити, щоб море заспокоїлося для нас?» Бо ж море ставало дедалі більш буремним.

12Він відповів: «Киньте мене в море, тож воно заспокоїться для вас. Бо знаю я, що цей шалений шторм напав на вас через мене».

13Але замість цього, люди намагалися на веслах вести корабель до землі, та не змогли, бо море ставало дедалі буремнішим.

Покарання Йони

14Вони звернулися до Господа і сказали: «О Господи! Не дай нам загинути через вбивство невинної людини! Щоб ми не відповідали за смерть її! Будь милосердним до нас, бо ти, Господи, дієш за бажанням Своїм».

15Тож узяли вони й кинули Йону в море. І море вмить заспокоїлося.

[16] Temeram, pois, estes homens em extremo ao SENHOR; e ofereceram sacrifícios ao SENHOR e fizeram votos.

[16]Тоді вони відчули великий страх перед Господом, тож принесли жертву Господу й дали обітницю Йому.

[17] Deparou o SENHOR um grande peixe, para que tragasse a Jonas; e esteve Jonas três dias e três noites no ventre do peixe.

Велика риба

[17]Господь змусив величезну рибу проковтнути Йону. Йона перебував у череві риби три дні й три ночі.

Jonas 2

A oração de Jonas no ventre do peixe

[1] Então, Jonas, do ventre do peixe, orou ao SENHOR, seu Deus,

[2] e disse: Na minha angústia, clamei ao SENHOR, e ele me respondeu; do ventre do abismo, gritei, e tu me ouviste a voz.

[3] Pois me lançaste no profundo, no coração dos mares, e a corrente das águas me cercou; todas as tuas ondas e as tuas vagas passaram por cima de mim.

[4] Então, eu disse: lançado estou de diante dos teus olhos; tornarei, porventura, a ver o teu santo templo?

[5] As águas me cercaram até à alma, o abismo me rodeou; e as algas se enrolaram na minha cabeça.

[6] Desci até aos fundamentos dos montes, desci até à terra, cujos ferrolhos se correram sobre mim, para sempre; contudo, fizeste subir da sepultura a minha vida, ó SENHOR, meu Deus!

[7] Quando, dentro de mim, desfalecia a minha alma, eu me lembrei do SENHOR; e subiu a ti a minha oração, no teu santo templo.

Йони 2

Молитва Йони

[1]Йона молився Господу Богу своєму в череві риби.

[2]Він промовив: «У скруті я до Всевишнього звернувся, і відповів мені Господь! З глибин Шеолу про допомогу я просив, і Ти почув мій голос.

[3]Ти мене кинув у глибоке море, в самісіньку безодню океану, й вода зімкнулася навколо мене, а могутні хвилі поглинули мене».

[4]Тоді сказав я: «Адже усунуто мене з-перед очей Твоїх, але, навіть зараз, я дивлюся в сторону храму Твого святого за допомогою.

[5]Вода мене до горла охопила. Глибоке море мене оточило, і водорості оповили голову мою.

[6]Та Ти підняв життя моє з могили, о Господи, мій Боже!

[7]Якщо життя мене вже майже полишило, я Господа згадав, й моя молитва до Тебе долетіла в храм святий.

[8] Os que se entregam à idolatria vã abandonam aquele que lhes é misericordioso.

[9] Mas, com a voz do agradecimento, eu te oferecerei sacrifício; o que votei pagarei. Ao SENHOR pertence a salvação!

[10] Falou, pois, o SENHOR ao peixe, e este vomitou a Jonas na terra.

Jonas 3

Jonas prega em Nínive

[1] Veio a palavra do SENHOR, segunda vez, a Jonas, dizendo:

[2] Dispõe-te, vai à grande cidade de Nínive e proclama contra ela a mensagem que eu te digo.

[3] Levantou-se, pois, Jonas e foi a Nínive, segundo a palavra do SENHOR. Ora, Nínive era cidade mui importante diante de Deus e de três dias para percorrê-la.

[4] Começou Jonas a percorrer a cidade caminho de um dia, e pregava, e dizia: Ainda quarenta dias, e Nínive será subvertida.

O arrependimento dos ninivitas

[5] Os ninivitas creram em Deus, e proclamaram um jejum, e vestiram-se de panos de saco, desde o maior até o menor.

[6] Chegou esta notícia ao rei de Nínive; ele levantou-se do seu trono, tirou de si as vestes reais, cobriu-se de pano de saco e assentou-se sobre cinza.

[7] E fez-se proclamar e divulgar em Nínive: Por mandado do rei e seus grandes, nem homens, nem animais, nem bois, nem

[8]Деякі люди вклоняються марним бовванам, але ті ідоли ніколи їм не допоможуть.

[9]Та я складатиму Тобі подяку, я жертву принесу Тобі. Я виконаю те, що обіцяв. Від Господа надходить порятунок!»

[10]Тоді Господь наказав рибі, й вона виплюнула Йону на сушу.

Йони 3

Бог покликав, і Йона послухався

[1]І вдруге було Йоні слово Господнє. Господь сказав:

[2]«Вставай! Іди до Ниневії, цього великого міста, й проповідуй йому ті слова, що Я сказав тобі».

[3]Тож підвівся Йона й відразу ж рушив до Ниневії, як Господь наказав. Ниневія була великим містом у Бога, за три дні не обійдеш.

[4]Йона пішов до міста і пройшов його за один день. Він проповідував і казав: «Через сорок днів Ниневію буде зруйновано».

[5]І люди Ниневії повірили Богові! Вони закликали всіх поститися, тож вдягнулися в верета — всі, від великого до малого.

[6]Коли ця звістка досягла царя Ниневії, він підвівся із свого престолу, скинув із себе вбрання, вдягнувся у веретта й сів на попіл.

[7]По тому в Ниневії оголосили його наказ: «За велінням царя та його вельмож, жодна людина, ані тварина, ні віл, ані вівця нічого не їстимуть й не питимуть води.

ovelhas provem coisa alguma, nem os levem ao pasto, nem bebam água;

8 mas sejam cobertos de pano de saco, tanto os homens como os animais, e clamarão fortemente a Deus; e se converterão, cada um do seu mau caminho e da violência que há nas suas mãos.

9 Quem sabe se voltará Deus, e se arrependerá, e se apartará do furor da sua ira, de sorte que não pereçamos?

10 Viu Deus o que fizeram, como se converteram do seu mau caminho; e Deus se arrependeu do mal que tinha dito lhes faria e não o fez.

Jonas 4

O descontentamento de Jonas

1 Com isso, desgostou-se Jonas extremamente e ficou irado.

2 E orou ao SENHOR e disse: Ah! SENHOR! Não foi isso o que eu disse, estando ainda na minha terra? Por isso, me adiantei, fugindo para Társis, pois sabia que és Deus clemente, e misericordioso, e tardio em irar-se, e grande em benignidade, e que te arrependes do mal.

3 Peço-te, pois, ó SENHOR, tira-me a vida, porque melhor me é morrer do que viver.

4 E disse o SENHOR: É razoável essa tua ira?

5 Então, Jonas saiu da cidade, e assentou-se ao oriente da mesma, e ali fez uma enramada, e repousou debaixo dela, à sombra, até ver o que aconteceria à cidade.

8Кожна людина й тварина мусять вдягнутись у вереття і якомога голосніше гукати до Бога. Кожен мусить полишити лихе своє життя й припинити власноручно чинити насильство.

9Хто знає? Можливо, Бог і передумає, і перестане гніватися, тож ми тоді не загинемо».

10Побачив Бог вчинки їхні, побачив, що вони полишили своє лихе життя, і тому Бог передумав щодо біди, про яку казав Він, що нашле на них, і не зробив цього.

Йони 4

Йона засмучений милістю Божою

1Дуже не сподобалося це Йоні, й він розсердився.

2Тож помолився він Господу: «О Господи! Хіба ж не те саме говорив я, коли був у своїй країні? Саме через це я спершу намагався утекти до Таршиша, бо я знав, що Ти — Бог милостивий, що зглянешся на них, тебе нелегко розгнівати, любов Твоя велика, і Ти готовий передумати щодо покарання.

3Тож тепер, о Господи, забери в мене життя, бо я б краще помер, ніж жив».

4Тоді Господь сказав: «Хіба справедливо ти розгнівався через те, що Я не понищив їх?»

5Йона вийшов із міста на схід і сів там. Він влаштував для себе навіс і сидів під ним у затінку, чекаючи, щоб побачити, що станеться з містом.

A lição do Senhor

[6] Então, fez o SENHOR Deus nascer uma planta, que subiu por cima de Jonas, para que fizesse sombra sobre a sua cabeça, a fim de o livrar do seu desconforto. Jonas, pois, se alegrou em extremo por causa da planta.

[7] Mas Deus, no dia seguinte, ao subir da alva, enviou um verme, o qual feriu a planta, e esta se secou.

[8] Em nascendo o sol, Deus mandou um vento calmoso oriental; o sol bateu na cabeça de Jonas, de maneira que desfalecia, pelo que pediu para si a morte, dizendo: Melhor me é morrer do que viver!

[9] Então, perguntou Deus a Jonas: É razoável essa tua ira por causa da planta? Ele respondeu: É razoável a minha ira até à morte.

[10] Tornou o SENHOR: Tens compaixão da planta que te não custou trabalho, a qual não fizeste crescer, que numa noite nasceu e numa noite pereceu;

[11] e não hei de eu ter compaixão da grande cidade de Nínive, em que há mais de cento e vinte mil pessoas, que não sabem discernir entre a mão direita e a mão esquerda, e também muitos animais?

Гарбуз і черв'як

[6]Тоді Господь бог зробив так, що гарбуз виріс високо над головою Йони, щоб укрити його тінню. Дуже зрадів Йона гарбузові.

[7]Та на світанку наступного дня Бог наслав на гарбуз черв'яка, і гарбуз висох.

[8]Після того, як сонце стало високо в небі, Бог наслав посушливий східний вітер. Спекотливе сонце пекло голову Йоні, і він зомлів, і забажав він собі смерті. Сказав він: «Я б краще помер, ніж жив!»

[9]Та Бог сказав Йоні: «Хіба правильно, що розгнівався ти через те, що гарбуз зів'яв?» Йона відповів: «Правильно. Я такий розгніваний, що ладен померти».

[10]Тоді Господь сказав: «Ти так вболіваєш за рослину, хоч нічого й не зробив, щоб вона росла. Рослина ця за одну ніч виросла і за одну ніч всохла.

[11]Хіба не повинен Я вболівати за Ниневію, це велике місто, де мешкає багато людей, та тварин: понад сто двадцять тисяч чоловік, які не мали й гадку про те лихо, що вони чинили?»

Miqueias	Михея

Miqueias 1

Ameaças contra Israel e Judá

1 Palavra do SENHOR que em visão veio a Miqueias, morastita, nos dias de Jotão, Acaz e Ezequias, reis de Judá, sobre Samaria e Jerusalém.

2 Ouvi, todos os povos, prestai atenção, ó terra e tudo o que ela contém, e seja o SENHOR Deus testemunha contra vós outros, o SENHOR desde o seu santo templo.

3 Porque eis que o SENHOR sai do seu lugar, e desce, e anda sobre os altos da terra.

4 Os montes debaixo dele se derretem, e os vales se fendem; são como a cera diante do fogo, como as águas que se precipitam num abismo.

5 Tudo isto por causa da transgressão de Jacó e dos pecados da casa de Israel. Qual é a transgressão de Jacó? Não é Samaria? E quais os altos de Judá? Não é Jerusalém?

6 Por isso, farei de Samaria um montão de pedras do campo, uma terra de plantar vinhas; farei rebolar as suas pedras para o vale e descobrirei os seus fundamentos.

7 Todas as suas imagens de escultura serão despedaçadas, e todos os salários de sua impureza serão queimados, e de todos os seus ídolos eu farei uma ruína, porque do preço da prostituição os ajuntou, e a este preço volverão.

Михея 1

Самарію та Ізраїль буде покарано

1 Ось слово Господнє, що було Михею з Морешета за часів Йотама, Агаза та Езекії, царів Юдеї, з'ява, яку він побачив щодо Самарії та Єрусалима:

2 «Послухайте, усі народи, усі, хто на землі живе. Нехай Володар мій Господь прийде зі Свого святого храму, та засвідчить проти вас.

3 Дивіться ж бо, Господь виходить з храму Свого, Він зійде вниз й ходитиме узвишшями землі.

4 Під Ним розтануть гори, як віск розтане від вогню. Тоді розкриються долини, немов вода, що вниз стікає з гори крутої.

5 Все це сталося через гріх Якова, через переступ народу Ізраїля.

Гріх Самарії

Який же то гріх Якова? Хіба це не Самарія його на гріх штовхнула? Де знаходяться узвишшя у Юдеї? Вони в Єрусалимі!

6 Тож Я зроблю Самарію руїною у полі, де тільки й можна, що саджати виноград. Я камені її скочу в долину і оголю підвалини її.

7 Усіх її бовванів буде геть розбито, згорять у вогні усі ідоли її, які вона заробила розпустою. Зруйную Я усіх її бовванів, бо Самарія заробила увесь свій скарб тільки своєю невірністю Мені. Тож все те багатство буде пограбоване народом невірним Мені».

Велика печаль Михея

[8] Por isso, lamento e uivo; ando despojado e nu; faço lamentações como de chacais e pranto como de avestruzes.

[8]То ж через все, що трапиться, я буду у жалобі й ходитиму голий-босий. Я голоситиму, немов шакал, і наче страус, буду я кричати.

[9] Porque as suas feridas são incuráveis; o mal chegou até Judá; estendeu-se até à porta do meu povo, até Jerusalém.

[9]Бо незцілимі самарійські рани, оскільки вже її хвороби дійшли аж до Юдеї, сягнули брам Мого народу, брам єрусалимських.

[10] Não o anuncieis em Gate, nem choreis; revolvei-vos no pó, em Bete-Leafra.

[10]Не кажіть про це в Ґаті, не плачте в Акке. В поросі з горя викачайтеся в Бет-Офрі.

[11] Passa, ó moradora de Safir, em vergonhosa nudez; a moradora de Zaanã não pode sair; o pranto de Bete-Ezel tira de vós o vosso refúgio.

[11]Голі і зганьблені, йдіть, люди Шафіра. Жителі Цаанана не вийдуть. Вказує туга Бет-Езела, що там не буде вам підтримки.

[12] Pois a moradora de Marote suspira pelo bem, porque desceu do SENHOR o mal até à porta de Jerusalém.

[12]Бо мешканці Марота зомліють, сподіваючись на добру новину, натомість лихо Господнє зійшло в Єрусалим.

[13] Ata os corcéis ao carro, ó moradora de Laquis; foste o princípio do pecado para a filha de Sião, porque em ti se acharam as transgressões de Israel.

[13]Запрягайте коней в колісницю, мешканці Лахиша! Гріхи Ізраїлю повторюєте ви. Гріх головний дочки Сіону — то сподівання на коней і колісниці.

[14] Portanto, darás presentes de despedida a Moresete-Gate; as casas de Aczibe serão para engano dos reis de Israel.

[14]Тож віддаси дари прощальні Морешет-Ґату, будинки Бет-Ахзива — омана для царів Ізраїлю.

[15] Enviar-te-ei ainda quem tomará posse de ti, ó moradora de Maressa; chegará até Adulão a glória de Israel.

[15]До вас, населення Мареші, Я приведу загарбників, які пограбують все, що маєш ти. Слава Ізраїлю сягне Адуллама.

[16] Faze-te calva e tosquia-te, por causa dos filhos que eram as tuas delícias; alarga a tua calva como a águia, porque de ti serão levados para o cativeiro.

[16]Обстрижися й поголися тому, що ти ридатимеш за безцінними дітьми своїми. Зроби собі лисину, мов у орла в ознаку суму, бо їх від тебе силою віднімуть й вишлють в вигнання.

Miqueias 2

Ai dos opressores gananciosos

[1] Ai daqueles que, no seu leito, imaginam a iniqüidade e maquinam o mal! À luz da alva, o praticam, porque o poder está em suas mãos.

Михея 2

Лихі наміри

[1]Горе вам, підступні лиходії, хто вигадує гріховні плани. Ви замишляєте лихе в своїх ліжках, та здійснюєте ці наміри з вранішнім сонцем, тому що ви маєте силу здійснити злобні наміри свої.

[2] Se cobiçam campos, os arrebatam; se casas, as tomam; assim, fazem violência a um homem e à sua casa, a uma pessoa e à sua herança.

[2]Ви прагнете землі й забираєте її, ви хочете будинків й загарбуєте їх, ви чините насильство людині та дому її, людині й тому, що вона у спадок має.

Господь задумує кару над людьми

[3] Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que projeto mal contra esta família, do qual não tirareis a vossa cerviz; e não andareis altivamente, porque o tempo será mau.

[3]Бо ось що говорить Господь: «Задумую кару Я проти роду цього лихого, і від нещастя вас ніщо не порятує. Не будете ви гордо походжати, адже страшні часи для вас настануть.

[4] Naquele dia, se criará contra vós outros um provérbio, se levantará pranto lastimoso e se dirá: Estamos inteiramente desolados! A porção do meu povo, Deus a troca! Como me despoja! Reparte os nossos campos aos rebeldes!

[4]Люди тоді про вас співатимуть тужних пісень й промовлятимуть: „Нас знищено! Змінив Господь народу мого жереб. Як міг від мене Він забрати це? Він нечестивців наділив землею нашою.

[5] Portanto, não terás, na congregação do SENHOR, quem, pela sorte, lançando o cordel, meça possessões.

[5]І ось чому, коли за жеребом ділити землю будуть, із вас нікого не залишиться, хто б міг дістати свою частку”».

Contra os falsos profetas

Михея просять не проповідувати

[6] Não babujeis, dizem eles. Não babujeis tais coisas, porque a desgraça não cairá sobre nós.

[6]І проповідують вони: «Не проповідуй! Не пророкуй цього, і тоді ганьба не вкриє нас!»

[7] Tais coisas anunciadas não alcançarão a casa de Jacó. Está irritado o Espírito do SENHOR? São estas as suas obras? Sim, as minhas palavras fazem o bem ao que anda retamente;

[7]Дім Якова говорить: «Хіба ж у Господа терпець урвався? Хіба ж Він може так вчинити? Хіба ж слова Його добра не чинять тому, хто праведно живе?»

[8] mas, há pouco, se levantou o meu povo como inimigo; além da roupa, roubais a capa àqueles que passam seguros, sem pensar em guerra.

[8]«Та ви встаєте, наче ворог, проти Мого народу. Останню сорочку здираєте з людини мирної, що повз іде з безпечними думками, повертаючись з війни.

[9] Lançais fora as mulheres de meu povo do seu lar querido; dos filhinhos delas tirais a minha glória, para sempre.

[9]Жінок Мого народу ви із затишних осель прогнали. В дітей забрали їхніх назавжди благословення, що дав Я їм.

[10] Levantai-vos e ide-vos embora, porque não é lugar aqui de descanso; ide-vos por

[10]Вставайте й геть ідіть, бо зруйнували ви цю землю вщент, тож тут вам не спочити. За вашу нечестивість буде

causa da imundícia que destrói, sim, que destrói dolorosamente.

[11] Se houver alguém que, seguindo o vento da falsidade, mentindo, diga: Eu te profetizarei do vinho e da bebida forte, será este tal o profeta deste povo.

O Senhor congrega o restante de Israel

[12] Certamente, te ajuntarei todo, ó Jacó; certamente, congregarei o restante de Israel; pô-los-ei todos juntos, como ovelhas no aprisco, como rebanho no meio do seu pasto; farão grande ruído, por causa da multidão dos homens.

[13] Subirá diante deles o que abre caminho; eles romperão, entrarão pela porta e sairão por ela; e o seu Rei irá adiante deles; sim, o SENHOR, à sua frente.

Miqueias 3

Ameaças contra os chefes, os sacerdotes e os falsos profetas

[1] Disse eu: Ouvi, agora, vós, cabeças de Jacó, e vós, chefes da casa de Israel: Não é a vós outros que pertence saber o juízo?

[2] Os que aborreceis o bem e amais o mal; e deles arrancais a pele e a carne de cima dos seus ossos;

[3] que comeis a carne do meu povo, e lhes arrancais a pele, e lhes esmiuçais os ossos, e os repartis como para a panela e como carne no meio do caldeirão?

[4] Então, chamarão ao SENHOR, mas não os ouvirá; antes, esconderá deles a sua face, naquele tempo, visto que eles fizeram mal nas suas obras.

вигублена країна ця! Тож велика руїна настане в ті часи!

[11]Ці люди не бажають слухати Мене, але якщо якийсь шахрай їм брехати стане, то вони залюбки повірять йому. Вони, навіть, приймуть того лжепророка, який їм скаже: „Настануть кращі часи, коли буде досхочу вина і пива”.

Господь збере Свій народ

[12]Я справді вас зберу, народе Якова, усіх. Я справді позбираю рештки Ізраїлю. Я позбираю їх разом, немов овець в отару, мов череду налякану у загорожу, тож наповниться земля галасом багатьох народів.

[13]Той, хто проломиться крізь огорожу, стане поперед ними. Вони проломляться і крізь ворота вийдуть. Господь ітиме їхній перед ними».

Михея 3

Вожді ізраїльські винні у кривді

[1]І я сказав: «Слухайте, провідники народу Якова, ізраїльські вельможі. Знати ви повинні, що справедливість є!

[2]Ненавидите ви добро, лиш зло вам до душі. Ви лупите шкіру з людей, з кісток здираєте ви їхню плоть.

[3]Ви тіло пожираєте Мого народу, здираєте з них шкіру і трощите кістки, немов збираєтесь варити м’ясо в казані.

[4]Ви до Господа звертатиметься, і Він не відповість, ховатиме від вас Своє обличчя за кривду всю, що скоїли ви».

Лжепророки

[5] Assim diz o SENHOR acerca dos profetas que fazem errar o meu povo e que clamam: Paz, quando têm o que mastigar, mas apregoam guerra santa contra aqueles que nada lhes metem na boca.

[6] Portanto, se vos fará noite sem visão, e tereis treva sem adivinhação; pôr-se-á o sol sobre os profetas, e sobre eles se enegrecerá o dia.

[7] Os videntes se envergonharão, e os adivinhadores se confundirão; sim, todos eles cobrirão o seu bigode, porque não há resposta de Deus.

[8] Eu, porém, estou cheio do poder do Espírito do SENHOR, cheio de juízo e de força, para declarar a Jacó a sua transgressão e a Israel, o seu pecado.

[9] Ouvi, agora, isto, vós, cabeças de Jacó, e vós, chefes da casa de Israel, que abominais o juízo, e perverteis tudo o que é direito,

[10] e edificais a Sião com sangue e a Jerusalém, com perversidade.

[11] Os seus cabeças dão as sentenças por suborno, os seus sacerdotes ensinam por interesse, e os seus profetas adivinham por dinheiro; e ainda se encostam ao SENHOR, dizendo: Não está o SENHOR no meio de nós? Nenhum mal nos sobrevirá.

[12] Portanto, por causa de vós, Sião será lavrada como um campo, e Jerusalém se tornará em montões de ruínas, e o monte do templo, numa colina coberta de mato.

[5]Ось що Господь сказав про тих пророків, що з пантелику збили мій народ: «Вони обіцяють благоденство тим, хто їжу їм дає, але проголошують священну війну проти тих, хто не годує їх.

[6]Тому ви й видінь не бачите в ночі, майбутнє невідомо вам — то лиш темрява сама. Бо сонце, й те сховається від цих пророків, і потемніє день над ними.

[7]Збентежаться усі, хто бачить з'яви, і присоромленими будуть віщуни. Усі вони затулять присоромлено роти, оскільки Бог не відповів їм».

Михей — справжній пророк Божий

[8]А я — від Духу Господа, я повен сили, справедливості і моці. Тож можу Якову я про його переступи сказати й Ізраїлю повідати про його гріх.

Провідників ізраїльських буде звинувачено

[9]Почуйте, дому Якова провідники, і ви, ізраїльські вельможі, хто зневажає справедливість і перекручує усе, що правим є.

[10]Ви збудували Сіон на крові, Єрусалим на кривді звели.

[11]Його правителі приймають рішення за хабарі, його священики за плату вчать, його пророки майбуття за гроші провіщають. Вони на Господа надії покладають, кажуть: «Господь Всевишній серед нас, тож не спіткає нас ніяке лихо».

[12]Тож через вас Сіон розорять наче поле, Єрусалим спустошать, і буде там руїна. Храмова гора на пагорб обернеться, чагарником порослий.

Miqueias 4

O anúncio do chamamento dos gentios
Isaías 2.1-4

[1] Mas, nos últimos dias, acontecerá que o monte da Casa do SENHOR será estabelecido no cimo dos montes e se elevará sobre os outeiros, e para ele afluirão os povos.

[2] Irão muitas nações e dirão: Vinde, e subamos ao monte do SENHOR e à casa do Deus de Jacó, para que nos ensine os seus caminhos, e andemos pelas suas veredas; porque de Sião procederá a lei, e a palavra do SENHOR, de Jerusalém.

[3] Ele julgará entre muitos povos e corrigirá nações poderosas e longínquas; estes converterão as suas espadas em relhas de arados e suas lanças, em podadeiras; uma nação não levantará a espada contra outra nação, nem aprenderão mais a guerra.

[4] Mas assentar-se-á cada um debaixo da sua videira e debaixo da sua figueira, e não haverá quem os espante, porque a boca do SENHOR dos Exércitos o disse.

[5] Porque todos os povos andam, cada um em nome do seu deus; mas, quanto a nós, andaremos em o nome do SENHOR, nosso Deus, para todo o sempre.

[6] Naquele dia, diz o SENHOR, congregarei os que coxeiam e recolherei os que foram expulsos e os que eu afligira.

[7] Dos que coxeiam farei a parte restante e dos que foram arrojados para longe, uma poderosa nação; e o SENHOR reinará

Михея 4

Закон прийде з Єрусалима

[1]Настануть дні, коли гора, на якій встановлено храм Господній, стане найвищою з-поміж усіх гір. І нескінченними потоками сюди будуть сходитися люди всіх народів.

[2]Чимало люду прийде й скаже: «Ходім, зійдемо на Господню гору, до дому Бога Якова. Всевишній нас навчить Свого шляху, щоб ми ходили тільки-но Його путями». Бо вчення Боже із Сіону вийде, а слово Господа — з Єрусалима по всьому світу.

[3]Тоді Господь судитиме всі племена, вирішувати справи могутніх і віддалених народів. Вони перекують мечі свої на рала, а списи — на серпи, щоб жати жито. Народи припинять воювати між собою; люди ніколи більше не будуть готуватися до війни.

[4]Сидіти буде кожен під лозою своєю і під віттям фіґових дерев. Ніхто не їх злякає, бо Господь Бог Всемогутній так сказав!

[5]Хоча усі народи можуть жити і шанувати кожен свого бога, ми ж житимемо, Бога нашого шануючи повік.

Повернеться царство

[6]Господь говорить: «Єрусалиме скалічена й розвіяна була, відчула вона біль та Божу кару, але ж Я її до Себе поверну.

[7]Я так зроблю, щоб вижили лише люди цього „скаліченого” міста. Їх вигнано було з їхньої землі, але Я їх зміцню й могутнім народом зроблю». І буде ними керувати Господь з гори Сіон, відтоді і повік.

sobre eles no monte Sião, desde agora e para sempre.

[8] A ti, ó torre do rebanho, monte da filha de Sião, a ti virá; sim, virá o primeiro domínio, o reino da filha de Jerusalém.

[9] Agora, por que tamanho grito? Não há rei em ti? Pereceu o teu conselheiro? Apoderou-se de ti a dor como da que está para dar à luz?

[10] Sofre dores e esforça-te, ó filha de Sião, como a que está para dar à luz, porque, agora, sairás da cidade, e habitarás no campo, e virás até à Babilônia; ali, porém, serás libertada; ali, te remirá o SENHOR das mãos dos teus inimigos.

[11] Acham-se, agora, congregadas muitas nações contra ti, que dizem: Seja profanada, e vejam os nossos olhos o seu desejo sobre Sião.

[12] Mas não sabem os pensamentos do SENHOR, nem lhe entendem o plano que as ajuntou como feixes na eira.

[13] Levanta-te e debulha, ó filha de Sião, porque farei de ferro o teu chifre e de bronze, as tuas unhas; e esmiuçarás a muitos povos, e o seu ganho será dedicado ao SENHOR, e os seus bens, ao SENHOR de toda a terra.

Miqueias 5

[1] Agora, ajunta-te em tropas, ó filha de tropas; pôr-se-á sítio contra nós; ferirão com a vara a face do juiz de Israel.

O nascimento do Messias e o seu reinado

[8]А щодо тебе, вартова башто Отари, прийшов твій час. Офель, дочка Сіону, до тебе повернуться колишня влада й царство.

Чому Ізраїль мусить іти до Вавилона

[9]Чому так плачеш ти? Хіба нема царя у тебе? Хіба загинув той порадник твій, бо тяжкі твої муки, наче у жінки при пологах.

[10]Звивайся з болю і кричи, дочко Сіону, наче при пологах, бо мусиш ти тепер із міста вийти й жити в чистім полі. До Вавилона мусиш йти, і там тебе врятують. Там викупить тебе Господь із вражих рук.

Господь вигубить інші народи

[11]Багато народів зібралося війною проти тебе, і кажуть: «Дивись, ось гора Сіон, давайте-но зруйнуємо її».

[12]Вони не розуміють, що Господь планує, не знають вони намірів Його. Він справді їх зібрав, щоб розчавити мов збіжжя на току.

Ізраїль переможе своїх ворогів

[13]«Вставай і молоти, дочко Сіону, тебе Я міццю неймовірною наділю: роги твої будуть неначе з заліза, копита ж — з бронзи. Чимало потрощиш ти народів, та Господу присвятиш їхню здобич, багатство їхнє — Володарю цілого світу віддаш».

Михея 5

[1]Збирайся військом, о могутнє місто, бо нас вороги довкола обложили, та кийком ударили підступно по щоці Суддю Ізраїлю.

Цар народиться у Віфлеємі

[2] E tu, Belém-Efrata, pequena demais para figurar como grupo de milhares de Judá, de ti me sairá o que há de reinar em Israel, e cujas origens são desde os tempos antigos, desde os dias da eternidade.

[2]А ти, Віфлеєме-Ефрато, найменше з містечок в Юдеї, та вийде із тебе правитель Ізраїлю Мій. Його коріння — у часах прадавніх.

[3] Portanto, o SENHOR os entregará até ao tempo em que a que está em dores tiver dado à luz; então, o restante de seus irmãos voltará aos filhos de Israel.

[3]Він ворогам віддасть їх до пори, коли народження настане мить. І решта братів повернеться до народу Ізраїлю.

[4] Ele se manterá firme e apascentará o povo na força do SENHOR, na majestade do nome do SENHOR, seu Deus; e eles habitarão seguros, porque, agora, será ele engrandecido até aos confins da terra.

[4]Й постане Він і буде пасти Свій народ із силою Господньою, із величчю наймення Господа Бога Його. І житимуть вони в безпеці, бо до країв землі сягне Його величчя.

[5] Este será a nossa paz. Quando a Assíria vier à nossa terra e quando passar sobre os nossos palácios, levantaremos contra ela sete pastores e oito príncipes dentre os homens.

[5]Це ж він, хто принесе нам мир, коли Ассирія прийде у край наш й топтатиме укріплені фортеці наші. Тоді ми оберем сім пастухів та вісім князів.

[6] Estes consumirão a terra da Assíria à espada e a terra de Ninrode, dentro de suas próprias portas. Assim, nos livrará da Assíria, quando esta vier à nossa terra e pisar os nossos limites.

[6]І пастимуть вони край Ассирійський мечем, край Німродський — оголеним лезом. Вони врятують від Ассирії нас, якщо вона прийде у край наш і кордон потопче.

[7] O restante de Jacó estará no meio de muitos povos, como orvalho do SENHOR, como chuvisco sobre a erva, que não espera pelo homem, nem depende dos filhos de homens.

[7]Вцілілі з дому Якова тоді посеред багатьох народів немов роса Господня будуть, немов дощу краплини на траві, що на людину не чекає, і не залежить від синів людських.

[8] O restante de Jacó estará entre as nações, no meio de muitos povos, como um leão entre os animais das selvas, como um leãozinho entre os rebanhos de ovelhas, o qual, se passar, as pisará e despedaçará, sem que haja quem as livre.

[8]І рештки дому Якова розкидані поміж численними народами: мов лев між диких звірів, мов левеня серед отар овечих, та не врятуватися від нього, коли він нападає, то рве й роздирає.

[9] A tua mão se exaltará sobre os teus adversários; e todos os teus inimigos serão eliminados.

[10] E sucederá, naquele dia, diz o SENHOR, que eu eliminarei do meio de ti os teus cavalos e destruirei os teus carros de guerra;

[11] destruirei as cidades da tua terra e deitarei abaixo todas as tuas fortalezas;

[12] eliminarei as feitiçarias das tuas mãos, e não terás adivinhadores;

[13] do meio de ti eliminarei as tuas imagens de escultura e as tuas colunas, e tu já não te inclinarás diante da obra das tuas mãos;

[14] eliminarei do meio de ti os teus postes-ídolos e destruirei as tuas cidades.

[15] Com ira e furor, tomarei vingança sobre as nações que não me obedeceram.

[9]Ти руку занеси на ворогів своїх й здолаєш їх усіх.

Народ покладатиметься на Бога

[10]«Тоді, — Господь говорить, — понищу Я усіх твоїх коней, потрощу колісниці твої.

[11]Я вигублю міста землі твоєї і всі твої твердині поруйную.

[12]Чаклунство вирву Я із рук твоїх, і віщунів у тебе більш не буде.

[13]Бовванів Я твоїх зруйную, не поклонятимешся більше ти творінню рук своїх.

[14]Повириваю з-поміж тебе стовпи Ашери, і поруйную Я твоїх бовванів.

[15]У гніві й люті Я помщуся народам, які не слухали Мене».

Miqueias 6

Deus e seu povo em juízo

[1] Ouvi, agora, o que diz o SENHOR: Levanta-te, defende a tua causa perante os montes, e ouçam os outeiros a tua voz.

[2] Ouvi, montes, a controvérsia do SENHOR, e vós, duráveis fundamentos da terra, porque o SENHOR tem controvérsia com o seu povo e com Israel entrará em juízo.

[3] Povo meu, que te tenho feito? E com que te enfadei? Responde-me!

[4] Pois te fiz sair da terra do Egito e da casa da servidão te remi; e enviei adiante de ti Moisés, Arão e Miriã.

Михея 6

Скарга Господа

[1]Почуйте, що Господь говорить: «Вставай і справу перед горами оголоси, примусь узвишшя чути голос твій.

[2]Почуйте звинувачення Господнє, гори, що споконвіку стоять. Господь бо звинувачує народ Свій, Він зможе довести Ізраїля провину.

[3]Народе Мій, що Я тобі зробив? Хіба Я випробував твоє терпіння? Засвідчуй проти Мене!

[4]Тебе Я справді вивів із Єгипту, я з рабства викупив тебе. Послав Я Мойсея, Аарона й Міріам перед тобою.

[5] Povo meu, lembra-te, agora, do que maquinou Balaque, rei de Moabe, e do que lhe respondeu Balaão, filho de Beor, e do que aconteceu desde Sitim até Gilgal, para que conheças os atos de justiça do SENHOR.

[5]Народе мій, згадай, що замишляв Валак, моавський цар, як Валаам, Беора син, йому сказав: „Від Шиттима до Ґілґала ти маєш знати праведність Господню".

Чого Бог хоче від нас

[6] Com que me apresentarei ao SENHOR e me inclinarei ante o Deus excelso? Virei perante ele com holocaustos, com bezerros de um ano?

[6]Хтось запитає: „Із чим наблизитись до Господа мені, з чим поклонятися Всевишньому Богу? Чи з жертвами всеспалення іти, чи йти до Нього з однолітніми телятами?

[7] Agradar-se-á o SENHOR de milhares de carneiros, de dez mil ribeiros de azeite? Darei o meu primogênito pela minha transgressão, o fruto do meu corpo, pelo pecado da minha alma?

[7]Чи буде втішений Господь баранів тисячею й неміряними ріками олії? А чи віддати первістка свого за злочин мій, віддати плід утроби за гріхи?"

[8] Ele te declarou, ó homem, o que é bom e que é o que o SENHOR pede de ti: que pratiques a justiça, e ames a misericórdia, e andes humildemente com o teu Deus.

[8]Господь сказав тобі, о чоловіче, що є добре й чого Господь від тебе вимагає: чинити справедливо, любити милосердя й жити у покорі Богу.

A injustiça terá seu castigo

Що чинили ізраїльтяни

[9] A voz do SENHOR clama à cidade (e é verdadeira sabedoria temer-lhe o nome): Ouvi, ó tribos, aquele que a cita.

[9]Голос Господа кличе до міста: „Хто мудрий, поважатиме ім'я Господа. Тож уважно слухайте Того, хто карає дубком Своїм нещадним!"

[10] Ainda há, na casa do ímpio, os tesouros da impiedade e o detestável efa minguado?

[10]Чи є іще скарби, неправдою здобуті, у домі нечестивих? Чи є ще проклята нечесна міра?

[11] Poderei eu inocentar balanças falsas e bolsas de pesos enganosos?

[11]Чи можу Я схвалить вагу брехливу або облудні гирі для ваг?

[12] Porque os ricos da cidade estão cheios de violência, e os seus habitantes falam mentiras, e a língua deles é enganosa na sua boca.

[12]Багатії у місті цьому завжди чинили кривду, а мешканці його — брехливі, бо вони не знають, як казати правду.

[13] Assim, também passarei eu a ferir-te e te deixarei desolada por causa dos teus pecados.

[13]Ось Я завдам тобі удару руйнівного, нищівного за гріхи твої.

[14] Comerás e não te fartarás; a fome estará nas tuas entranhas; removerás os teus bens, mas não os livrarás; e aquilo que livrares, eu o entregarei à espada.

[15] Semearás; contudo, não segarás; pisarás a azeitona, porém não te ungirás com azeite; pisarás a vindima; no entanto, não lhe beberás o vinho,

[16] porque observaste os estatutos de Onri e todas as obras da casa de Acabe e andaste nos conselhos deles. Por isso, eu farei de ti uma desolação e dos habitantes da tua cidade, um alvo de vaias; assim, trareis sobre vós o opróbrio dos povos.

Miqueias 7

A corrupção moral de Israel

[1] Ai de mim! Porque estou como quando são colhidas as frutas do verão, como os rabiscos da vindima: não há cacho de uvas para chupar, nem figos temporãos que a minha alma deseja.

[2] Pereceu da terra o piedoso, e não há entre os homens um que seja reto; todos espreitam para derramarem sangue; cada um caça a seu irmão com rede.

[3] As suas mãos estão sobre o mal e o fazem diligentemente; o príncipe exige condenação, o juiz aceita suborno, o grande fala dos maus desejos de sua alma, e, assim, todos eles juntamente urdem a trama.

[4] O melhor deles é como um espinheiro; o mais reto é pior do que uma sebe de espinhos. É chegado o dia anunciado por

[14]Ти їстимеш, але не наїсися, і порожнечу відчуватимеш в нутрі. Ти захищатимеш народ, але воїни з мечами поб'ють людей, яких ти (Ізраїль) врятувала.

[15]Ти будеш сіяти, але не жати, чавитимеш оливки, та не споживатимеш оливи, ти виноград чавитимеш, але не питимеш вина.

[16]Накази Омрі ти виконуєш сумлінно, всі звичаї лихі, що в домі царському Агава, виконуєш, приймаєш їхні всі поради. Тому віддам тебе Я на поталу і насміхатимуться люди з вас. Дістанеться тобі зневага від народів інших».

Михея 7

Михей засмучений злом, що коять люди

[1]О горе мені, я мов сад після збору плодів, немов виноградник, як зірвано грона з лози. Немає кетяга, аби покуштувати, ані добірних смокв, яких душа так прагне.

[2]Немає більше відданих людей у краї, і жодного порядного немає. Усі замислюють, як засідку зробити і вбити, одне на одного з тенетами полюють.

[3]І вміло руки їхні чинять зло. Вельможа і суддя вимагають хабарі, народ усе їм робить на догоду.

[4]Найкращий з них, немов шипшина, найправедніший — гірший за колючий живопліт.

День покарання близько

Час покарання, проголошений твоїми пророками, вже близько. Година

tuas sentinelas, o dia do teu castigo; aí está a confusão deles.

покарання вашого прийшла! Від збентеження не врятуватись вам!

5 Não creiais no amigo, nem confieis no companheiro. Guarda a porta de tua boca àquela que reclina sobre o teu peito.

5Не покладайтесь на сусіда, не довіряйтеся найближчим друзям. Пильнуй, що кажеш ти своїй коханій (дружині).

6 Porque o filho despreza o pai, a filha se levanta contra a mãe, a nora, contra a sogra; os inimigos do homem são os da sua própria casa.

6Бо зневажає син батька свого, дочка на матір повстає, невістка на свекруху, і найлютіші вороги людини — її домашні.

Господь Спаситель

7 Eu, porém, olharei para o SENHOR e esperarei no Deus da minha salvação; o meu Deus me ouvirá.

7То буду Господа я виглядати, чекатиму терпляче я на Бога, Спасителя мого. Мій Бог мене почує!

O Senhor se compadece de Israel

8 Ó inimiga minha, não te alegres a meu respeito; ainda que eu tenha caído, levantar-me-ei; se morar nas trevas, o SENHOR será a minha luz.

8Не зловтішайся з мене, враже, бо хоч я впав, та підведусь, хоч я у темряві, Господь мені за світло.

Господь вибачає

9 Sofrerei a ira do SENHOR, porque pequei contra ele, até que julgue a minha causa e execute o meu direito; ele me tirará para a luz, e eu verei a sua justiça.

9Я мушу зносити Господній гнів, бо проти Нього Я згрішив. Нарешті Він розсудить і вирок справедливий винесе мені. Він виведе мене на світло, і я побачу праведність Його.

10 A minha inimiga verá isso, e a ela cobrirá a vergonha, a ela que me diz: Onde está o SENHOR, teu Deus? Os meus olhos a contemplarão; agora, será pisada aos pés como a lama das ruas.

10Побачать вороги мої, і вкриються ганьбою. Я збиткуватимуся з тих, хто говорив мені: «То де ж Господь твій Бог?» І я побачу, як їх топчуть люди, так само, як і вулиці брудні.

Повернення Ізраїлю

11 No dia da reedificação dos teus muros, nesse dia, serão os teus limites removidos para mais longe.

11Надходить день відбудови мурів твоїх, то буде день, коли розширяться твої кордони.

12 Nesse dia, virão a ti, desde a Assíria até às cidades do Egito, e do Egito até ao rio Eufrates, e do mar até ao mar, e da montanha até à montanha.

12Прийдуть до тебе того дня всі рештки: від Ассирії і до Єгипту, і від Єгипту до річки Євфрат, від моря і до моря, від гір до гір.

[13] Todavia, a terra será posta em desolação, por causa dos seus moradores, por causa do fruto das suas obras.

[13]Лежатимуть спустошені навколишні краї за те, що їхні мешканці вчинили.

[14] Apascenta o teu povo com o teu bordão, o rebanho da tua herança, que mora a sós no bosque, no meio da terra fértil; apascentem-se em Basã e Gileade, como nos dias de outrora.

[14]Паси овець, якими володієш, ґирлиґою своєю, вони живуть на самоті в лісах, та на горі Кармел. Нехай пасуться у Башані й Ґілеаді, як то було за давнішніх часів.

[15] Eu lhe mostrarei maravilhas, como nos dias da tua saída da terra do Egito.

[15]О Господи, Ти обіцяв: «Як і у день, коли ви вийшли із земель Єгипту, явлю Я чудеса Свої».

[16] As nações verão isso e se envergonharão de todo o seu poder; porão a mão sobre a boca, e os seus ouvidos ficarão surdos.

[16]Нехай народи міць Мою побачать, засоромляться нехай своєї сили. Нехай уста свої руками затуляють, та вуха затуливши, відмовляться слухати.

[17] Lamberão o pó como serpentes; como répteis da terra, tremendo, sairão dos seus esconderijos e, tremendo, virão ao SENHOR, nosso Deus; e terão medo de ti.

[17]Хай качаються в поросі, наче та гадюка, немов комахи, що плазують по землі. Нехай тремтять, хай з жахом повиходять із фортець до Господа, до Бога нашого, нехай тремтять в повазі, Тебе боячись!

[18] Quem, ó Deus, é semelhante a ti, que perdoas a iniqüidade e te esqueces da transgressão do restante da tua herança? O SENHOR não retém a sua ira para sempre, porque tem prazer na misericórdia.

[18]Хто Бог іще такий, як Ти? Хто вибачає нечестиві вчинки, прощає злочини Свого народу решткам, хто не тримає зла і виявляє милосердя залюбки?

[19] Tornará a ter compaixão de nós; pisará aos pés as nossas iniqüidades e lançará todos os nossos pecados nas profundezas do mar.

[19]Він знову змилосердиться над нами і скине всі наші гріхи в морські глибини.

[20] Mostrarás a Jacó a fidelidade e a Abraão, a misericórdia, as quais juraste a nossos pais, desde os dias antigos.

[20]Ти Якову вірний будеш і Аврааму явиш Свою ласку, як присягнувся нашим пращурам за давніх ще часів.

Naum	Наума

Naum 1

A ira e a misericórdia de Deus

[1] Sentença contra Nínive. Livro da visão de Naum, o elcosita.

[2] O SENHOR é Deus zeloso e vingador, o SENHOR é vingador e cheio de ira; o SENHOR toma vingança contra os seus adversários e reserva indignação para os seus inimigos.

[3] O SENHOR é tardio em irar-se, mas grande em poder e jamais inocenta o culpado; o SENHOR tem o seu caminho na tormenta e na tempestade, e as nuvens são o pó dos seus pés.

[4] Ele repreende o mar, e o faz secar, e míngua todos os rios; desfalecem Basã e o Carmelo, e a flor do Líbano se murcha.

[5] Os montes tremem perante ele, e os outeiros se derretem; e a terra se levanta diante dele, sim, o mundo e todos os que nele habitam.

[6] Quem pode suportar a sua indignação? E quem subsistirá diante do furor da sua ira? A sua cólera se derrama como fogo, e as rochas são por ele demolidas.

[7] O SENHOR é bom, é fortaleza no dia da angústia e conhece os que nele se refugiam.

[8] Mas, com inundação transbordante, acabará de uma vez com o lugar desta cidade; com trevas, perseguirá o SENHOR os seus inimigos.

Наума 1

[1]Це пророцтво про Ниневію. Це книга про з’яву, що була Наумові з Елкоша.

Господь лихий на Ниневію

[2]Господь — ревнивий Бог, Який воздає винним за гріхи. Господь відплачує і гніву повний. Господь мститься тим, хто чинить Йому опір, і лютий Він до ворогів Своїх.

[3]Господь довготерплячий, але також дуже могутній, Всевишній не дозволить винним уникнути кари. Коли іде Він, вихори і бурі слідують за Ним, і як люди ходять по землі, так і Господь ступає по хмарах.

[4]Він морю дорікає і висушує його і випаровує річки усі. Башан і Кармел геть марніють, і цвіт Ливану засихає.

[5]Гори перед Ним здригаються, і розсипаються узвишшя. Земля здіймається в присутності Його, і світ здіймається, і всі, хто в нім живе.

[6]Хто встоятиме перед Божим гнівом, хто витримає гнів Його палкий? Немов вогонь, розливається гнів Його і скелі кам’яні трощаться перед Ним.

[7]Господь благий притулком є у лихоліття час. Він завжди захищає тих, хто покладається на Нього.

[8]Він край кладе усім, хто чинить Йому опір, і переслідує Він ворогів Своїх до смерку.

[9] Que pensais vós contra o SENHOR? Ele mesmo vos consumirá de todo; não se levantará por duas vezes a angústia.

[10] Porque, ainda que eles se entrelaçam como os espinhos e se saturam de vinho como bêbados, serão inteiramente consumidos como palha seca.

[11] De ti, Nínive, saiu um que maquina o mal contra o SENHOR, um conselheiro vil.

[12] Assim diz o SENHOR: Por mais seguros que estejam e por mais numerosos que sejam, ainda assim serão exterminados e passarão; eu te afligi, mas não te afligirei mais.

[13] Mas de sobre ti, Judá, quebrarei o jugo deles e romperei os teus laços.

[14] Porém contra ti, Assíria, o SENHOR deu ordem que não haja posteridade que leve o teu nome; da casa dos teus deuses exterminarei as imagens de escultura e de fundição; farei o teu sepulcro, porque és vil.

[15] Eis sobre os montes os pés do que anuncia boas-novas, do que anuncia a paz! Celebra as tuas festas, ó Judá, cumpre os teus votos, porque o homem vil já não passará por ti; ele é inteiramente exterminado.

Naum 2

O cerco e a tomada de Nínive

[1] O destruidor sobe contra ti, ó Nínive! Guarda a fortaleza, vigia o caminho, fortalece os lombos, reúne todas as tuas forças!

[9]Що ви замислюєте проти Господа? Він ваші задуми зруйнує вщент, щоб більше ворожнечі не було.

[10]Ви палатиме, неначе сухе гілля під казаном, вас буде зжерто, мов бур’ян сухий вогнем.

[11]Ассирія, із тебе вийшов той, хто проти Господа замислює лихе, хто радить нечестивість.

[12]Господь говорить до Юдеї так: «Хай хоч які вони численні й дужі, та все одно їх вигублено й видворено буде. Хоч Я й примушував тебе страждати, Юдеє, Я більше горя не нашлю на тебе.

[13]Тепер зламаю Я твоє ярмо ассирійське, кайдани ассирійські з тебе скину».

[14]Господь віддав наказ про ассирійського царя: «Не матимеш ти більше нащадків. Із твого храму викоріню Я бовванів і тих божків, яких ти сам створив. Готую Я твою могилу, бо вже наближається твій кінець».

[15]Дивись Юдея! Ось горами надходить посланець із благовістю, що мир несе. Святкуй свята свої, Юдеє, виконуй вповні обіцянки свої Богу. Негідник більш ніколи не нападе на тебе. Він буде викоренений ущент.

Наума 2

Ниневію буде зруйновано

[1]До тебе ворог твій прийшов, аби розвіяти людей твоїх. Пильнуй укріплення і стережи дороги, лаштуй озброєння, збери докупи міць свою.

[2] (Porque o SENHOR restaura a glória de Jacó, como a glória de Israel; porque saqueadores os saquearam e destruíram os seus sarmentos.)

[3] Os escudos dos seus heróis são vermelhos, os homens valentes vestem escarlata, cintila o aço dos carros no dia do seu aparelhamento, e vibram as lanças.

[4] Os carros passam furiosamente pelas ruas e se cruzam velozes pelas praças; parecem tochas, correm como relâmpago.

[5] Os nobres são chamados, mas tropeçam em seu caminho; apressam-se para chegar ao muro e já encontram o testudo inimigo armado.

[6] As comportas dos rios se abrem, e o palácio é destruído.

[7] Está decretado: a cidade-rainha está despida e levada em cativeiro, as suas servas gemem como pombas e batem no peito.

[8] Nínive, desde que existe, tem sido como um açude de águas; mas, agora, fogem. Parai! Parai! Clama-se; mas ninguém se volta.

[9] Saqueai a prata, saqueai o ouro, porque não se acabam os tesouros; há abastança de todo objeto desejável.

[10] Ah! Vacuidade, desolação, ruína! O coração se derrete, os joelhos tremem, em todos os lombos há angústia, e o rosto de todos eles empalidece.

[11] Onde está, agora, o covil dos leões e o lugar do pasto dos leõezinhos, onde

[2]Бо велич Якова Господь відновить, як повернув Ізраїля Він велич. Бо їх спустошили руйнівники, повирубали їхні виноградні лози.

[3]Щити бійців його червоні, могутні воїни його в багряному вбранні. Сталь колісниць, немов вогонь у день, коли вони напоготові, і списи мерехтять.

[4]І колісниці ті шалено вулицями мчать, майданами летять, мов спалахи вогнів, несуться, наче блискавиці.

[5]Накази віддає він воїнам своїм, а ті аж спотикаються в бігу. Вони до муру поспішають, встановлюючи захисні щити.

[6]Річок загати вже відкриті, й палац царя численні армії ворожі, неначе бурхливі води змили.

[7]Княжну виставили голу, її служниць забрали геть. Вони себе у груди б'ють і стогнуть від жалю, наче горлиці.

[8]Та Ниневія, наче став з водою, але так вода швидко витікає. Люди кричать їй: «Стій! Припини тікати!» Але вона уваги не звертає.

[9]Грабуйте срібло! Золото хапайте! Кінця скарбам нема, не міряно коштовностей всіляких.

[10]Спустошення, руїна, порожнеча! Серця у п'ятках, коліна тремтять, люди недужі, обличчя сполотніли.

[11](Ниневія) Де левів схованка, де лігво левенят? Левиця й лев колись жили у лігві тім, та левенята не боялися нічого?

passeavam o leão, a leoa e o filhote do leão, sem que ninguém os espantasse?

[12] O leão arrebatava o bastante para os seus filhotes, estrangulava a presa para as suas leoas, e enchia de vítimas as suas cavernas, e os seus covis, de rapina.

[13] Eis que eu estou contra ti, diz o SENHOR dos Exércitos; queimarei na fumaça os teus carros, a espada devorará os teus leõezinhos, arrancarei da terra a tua presa, e já não se ouvirá a voz dos teus embaixadores.

[12]Багато їжі лев (цар Ниневії) знаходив левенятам, людей багато для левиці убивав. Він лігво своє здобиччю наповнив, печеру завалив шматками чоловічій плоті.

[13]«Я проти тебе, Ниневія — Господь Всемогутній говорить, — багатства твої за димом Я пущу, меч викосить левів твоїх молодих. Я виріжу всю дичину у тому краї, щоб не могли ви полювати, і посланців не буде чутно голоси, які несуть недобру звістку».

Naum 3

A ruína completa de Nínive

[1] Ai da cidade sanguinária, toda cheia de mentiras e de roubo e que não solta a sua presa!

[2] Eis o estalo de açoites e o estrondo das rodas; o galope de cavalos e carros que vão saltando;

[3] os cavaleiros que esporeiam, a espada flamejante, o relampejar da lança e multidão de traspassados, massa de cadáveres, mortos sem fim; tropeça gente sobre os mortos.

[4] Tudo isso por causa da grande prostituição da bela e encantadora meretriz, da mestra de feitiçarias, que vendia os povos com a sua prostituição e as gentes, com as suas feitiçarias.

[5] Eis que eu estou contra ti, diz o SENHOR dos Exércitos; levantarei as abas de tua saia sobre o teu rosto, e mostrarei às nações a tua nudez, e aos reinos, as tuas vergonhas.

Наума 3

Погані новини для Ниневії

[1]Горе місту-вбивці, де усе — брехня, панує там грабунок, смерть й вбивства.

[2]Там чутно клацання кнута і стук коліс, і цокання копит, і торохтіння колісниць.

[3]Кінь бойовий летить, палає меч, і спис виблискує, навкруги померлих купи. Числа немає трупам, і люди спотикаються об них.

[4]Найбільша шльондра — місто Ниневія, прегарна і чарівна відьма, своїм чаклунством поневолила народи.

[5]Так Господь Всемогутній говорить: «Я проти тебе, Я підніму тобі спідниці на обличчя, і народи бачитимуть твоє голе тіло. Я царствам покажу ганьбу твою.

[6] Lançarei sobre ti imundícias, tratar-te-ei com desprezo e te porei por espetáculo.

[6]Я нечистотами закидаю тебе, знеславлю, посміховиськом зроблю тебе.

[7] Há de ser que todos os que te virem fugirão de ti e dirão: Nínive está destruída; quem terá compaixão dela? De onde buscarei os que te consolem?

[7]Тож кожен, хто тебе побачить, утече. Всі скажуть: „Ниневія вже — руїна". Хто голоситиме над нею? Жодного немає, хто б її втішив».

[8] És tu melhor do que Nô-Amom, que estava situada entre o Nilo e seus canais, cercada de águas, tendo por baluarte o mar e ainda o mar, por muralha?

[8]Хіба ти краща за Тевес, що лежав між потоками Нілу, оточений водою, для якого хвилі були валами захисними, вода була муром?

[9] Etiópia e Egito eram a sua força, e esta, sem limite; Pute e Líbia, o seu socorro.

[9]Ефіопія та Єгипет дали їй міць неміряну, Судан та Лівія були підтримкою їй.

[10] Todavia, ela foi levada ao exílio, foi para o cativeiro; também os seus filhos foram despedaçados nas esquinas de todas as ruas; sobre os seus nobres lançaram sortes, e todos os seus grandes foram presos com grilhões.

[10]Але й вона вигнана, пішла в неволю. Навіть дітлахів її побито на кожному перехресті. На її вельмож кидали жереб, її вельмож закували в кайдани.

[11] Também tu, Nínive, serás embriagada e te esconderás; também procurarás refúgio contra o inimigo.

[11]Навіть ти сп'янієш, прагнутимеш сховатися, шукаючи захисту від ворога.

[12] Todas as tuas fortalezas são como figueiras com figos temporãos; se os sacodem, caem na boca do que os há de comer.

[12]Всі фортеці твої, мов ті смокви, обтяжені добірними стиглими плодами. Тільки потруси їх — плоди попадають прямо в рот їдцеві.

[13] Eis que as tuas tropas, no meio de ti, são como mulheres; as portas do teu país estão abertas de par em par aos teus inimigos; o fogo consome os teus ferrolhos.

[13]Воїни твої, мов ті жінки. Брами твої широко відкриті ворогам твоїм. Вогонь пожер твої засуви.

[14] Tira água para o tempo do cerco, fortifica as tuas fortalezas, entra no barro e pisa a massa, toma a forma para os ladrilhos.

[14]Заготуй воду, що знадобиться тобі під час облоги. Зміцнюй оборону свою. Ставай у багно, міси глину, наготуй форми для цеглин.

[15] No entanto, o fogo ali te consumirá, a espada te exterminará, consumir-te-á

[15]Вогонь у битві пожере тебе, меч посіче тебе. Вся земля буде лежати у руїні, неначе сарана спустошила усе.

como o gafanhoto. Ainda que te multiplicas como o gafanhoto e te multiplicas como a locusta;	Ниневія, ти стала подібна зграї коників, чи сарани.
16 ainda que fizeste os teus negociantes mais numerosos do que as estrelas do céu, o gafanhoto devorador invade e sai voando.	16Ти зробила торговців своїх численними, як зорі на небі. Розлітаються вони, мов коники, та залишають місце тільки коли спустошено воно.
17 Os teus príncipes são como os gafanhotos, e os teus chefes, como os gafanhotos grandes, que se acampam nas sebes nos dias de frio; em subindo o sol, voam embora, e não se conhece o lugar onde estão.	17Твої урядовці, як сарана, писарі твої, як личинки сарани, що ховаються на мурах у холодну днину. Та коли сонце встає, вони летять геть, і ніхто не знає куди.
18 Os teus pastores dormem, ó rei da Assíria; os teus nobres dormitam; o teu povo se derrama pelos montes, e não há quem o ajunte.	18Царю ассирійський, сплять пастухи твої, вельможі твої спочивають. Народ твій по узвишшях розкидано, і нікого немає, хто б їх зібрав докупи.
19 Não há remédio para a tua ferida; a tua chaga é incurável; todos os que ouvirem a tua fama baterão palmas sobre ti; porque sobre quem não passou continuamente a tua maldade?	19Ніщо не зцілить розтрощені кістки. Смертельна рана твоя. Всі, хто лише почують цю новину про тебе, плескатимуть у долоні над тобою, бо сама відчуєш ти того ж самого невигойного болю, якого всім їм завдала сама.

Habacuque	Аваккума

Habacuque 1

A iniquidade de Judá

1 Sentença revelada ao profeta Habacuque.

2 Até quando, SENHOR, clamarei eu, e tu não me escutarás? Gritar-te-ei: Violência! E não salvarás?

3 Por que me mostras a iniqüidade e me fazes ver a opressão? Pois a destruição e a violência estão diante de mim; há contendas, e o litígio se suscita.

4 Por esta causa, a lei se afrouxa, e a justiça nunca se manifesta, porque o perverso cerca o justo, a justiça é torcida.

Judá será castigado pelos caldeus

5 Vede entre as nações, olhai, maravilhai-vos e desvanecei, porque realizo, em vossos dias, obra tal, que vós não crereis, quando vos for contada.

6 Pois eis que suscito os caldeus, nação amarga e impetuosa, que marcham pela largura da terra, para apoderar-se de moradas que não são suas.

7 Eles são pavorosos e terríveis, e criam eles mesmos o seu direito e a sua dignidade.

8 Os seus cavalos são mais ligeiros do que os leopardos, mais ferozes do que os lobos ao anoitecer são os seus cavaleiros que se espalham por toda parte; sim, os seus cavaleiros chegam de longe, voam como águia que se precipita a devorar.

Аваккума 1

Скарга Аваккума

1Це пророцтво, яке Аваккум, пророк, побачив у з’яві.

2Господи, допоки проситиму я допомоги, а Ти не слухатимеш? Допоки галасати про насильство, а Ти не рятуватимеш?

3Навіщо Ти наслав на мене такі страждання й лиха? Чому Ти все це спокійно спостерігаєш? Руїна й насильство переді мною, здіймаються розбрат і чвари.

4Тому й закон безсилий, і ніде вже справедливості немає. Праведність оточена нечестивістю, тож і справедливість виходить перекручена.

Відповідь Бога

5Погляньте на інші народи! Здивуйтеся! Будьте вражені! Бо й справді, навіть якщо почуєте ви, що має статися за час життя вашого, то не повірите тому.

6Бо піднімаю Я вавилонян, цей жорстокий і запальний народ, який проходить аж до краю землі, щоб захопити оселі, які йому не належать.

7Вони — страшний й жахливий народ, вони самі собі закон, та роблять все, що їм завгодно.

8Коні їхні прудкіші за леопардів, та лютіші за вовків уночі. Їхня кіннота прийшла здалеку й летить на ворога, немов орли, що поспішають до поживи.

[9] Eles todos vêm para fazer violência; o seu rosto suspira por seguir avante; eles reúnem os cativos como areia.

[10] Eles escarnecem dos reis; os príncipes são objeto do seu riso; riem-se de todas as fortalezas, porque, amontoando terra, as tomam.

[11] Então, passam como passa o vento e seguem; fazem-se culpados estes cujo poder é o seu deus.

A intercessão do profeta

[12] Não és tu desde a eternidade, ó SENHOR, meu Deus, ó meu Santo? Não morreremos. Ó SENHOR, para executar juízo, puseste aquele povo; tu, ó Rocha, o fundaste para servir de disciplina.

[13] Tu és tão puro de olhos, que não podes ver o mal e a opressão não podes contemplar; por que, pois, toleras os que procedem perfidamente e te calas quando o perverso devora aquele que é mais justo do que ele?

[14] Por que fazes os homens como os peixes do mar, como os répteis, que não têm quem os governe?

[15] A todos levanta o inimigo com o anzol, pesca-os de arrastão e os ajunta na sua rede varredoura; por isso, ele se alegra e se regozija.

[16] Por isso, oferece sacrifício à sua rede e queima incenso à sua varredoura; porque por elas enriqueceu a sua porção, e tem gordura a sua comida.

[17] Acaso, continuará, por isso, esvaziando a sua rede e matando sem piedade os povos?

[9]Кожен із вавилонян приходить, щоб чинити кривду. Обличчя їхні спрямовані вперед, вони захоплюють полонених, численних, мов пісок.

[10]Вавилоняни глузують з царів, насміхаються з князів інших народів. Вони кепкують з будь-яких фортець, та насипаючи земляний вал, легко здобувають їх.

[11]Після того вони відлітають, неначе вітер, воювати з іншими народами, бо єдиний бог для вавилонян — це їхня міць.

Другий докір Аваккума

[12]Хіба ж не існував Ти, Господи, ще споконвіку? Святий мій Боже, Ти — вічний Бог! О Господи, Ти вавилонян обрав, щоб суд чинити, наша Скеле, Ти їх призначив нас судити.

[13]Твій погляд, Господи, занадто чистий, аби дивитися на зло, Ти не в силах бачити неправедні діла. Тоді чому ж за кривдниками стежиш Ти байдуже? Чому мовчиш Ти, коли вбиває праведного злодій?

[14]Людей створив Ти, неначе риб морських, мов плазунів, що ватажка не мають.

[15]Ворог на гачок відловлює людей, мов неводом своїм, людей він ловить. Він забирає їх у невід свій, отож він радіє й святкує.

[16]Тому пожертви він приносить своїй сітці і спалює запашне куріння неводу своєму, бо завдяки сітям своїм він має щедрий пай і вдосталь їжі.

[17]Чи буде сітками у ворога забирати всі багатства, та мечем народи знищувати немилосердно?

Habacuque 2

A resposta do Senhor

1 Pôr-me-ei na minha torre de vigia, colocar-me-ei sobre a fortaleza e vigiarei para ver o que Deus me dirá e que resposta eu terei à minha queixa.

2 O SENHOR me respondeu e disse: Escreve a visão, grava-a sobre tábuas, para que a possa ler até quem passa correndo.

3 Porque a visão ainda está para cumprir-se no tempo determinado, mas se apressa para o fim e não falhará; se tardar, espera-o, porque, certamente, virá, não tardará.

4 Eis o soberbo! Sua alma não é reta nele; mas o justo viverá pela sua fé.

5 Assim como o vinho é enganoso, tampouco permanece o arrogante, cuja gananciosa boca se escancara como o sepulcro e é como a morte, que não se farta; ele ajunta para si todas as nações e congrega todos os povos.

Cinco ais sobre os caldeus

6 Não levantarão, pois, todos estes contra ele um provérbio, um dito zombador? Dirão: Ai daquele que acumula o que não é seu (até quando?), e daquele que a si mesmo se carrega de penhores!

7 Não se levantarão de repente os teus credores? E não despertarão os que te hão de abalar? Tu lhes servirás de despojo.

8 Visto como despojaste a muitas nações, todos os mais povos te despojarão a ti, por causa do sangue dos homens e da

Авваккума 2

1Стоятиму на варті я, на захиснім валу я буду насторожі і виглядатиму, що скаже Він мені, що відповість на мої скарги.

Друга відповідь Бога

2І відповів мені Господь: «Чітко запиши цю з’яву на скрижалях, щоб кожен, хто читає, міг швидко прочитати їх.

3Бо ця з’ява — свідчення призначеного часу, вона — про кінець. Вона не бреше, бо прийде він неминуче. Хоча здається, що забарився він, чекай на нього, бо справді він надходить.

4Справді, той, хто зневіриться, не житиме згідно з нею, але праведний у вірі, житиме.

5Як вино може зрадити людину, так і погорда обдурює зухвалого. Він, як ненаситна смерть, не може задовільнити себе, руйнуючи та поневолюючи інші народи.

6Тож незабаром стане він притчею для народів й виставлятимуть його на посміховисько. Хтось скаже: „Це чоловік нагарбав чужого, але не втримає нічого, бо весь цей крам — лише борги!”

7Ти, чоловік, в кого багато сили, ти відібрав у інших гроші. Та згодом вони прокинуться й постануть проти тебе, збираючи усе, що ти загарбав в них. Тоді ти сам будеш здобиччю для народів й смертельно жахатимешся їх.

8За те, що ти пограбував багато народів, решта народів грабуватиме тебе за пролиту кров людську, за те насильство, що на землю впало, на міста і на всіх їхніх мешканців.

violência contra a terra, contra a cidade e contra todos os seus moradores.

[9] Ai daquele que ajunta em sua casa bens mal adquiridos, para pôr em lugar alto o seu ninho, a fim de livrar-se das garras do mal!

[9]Ви, хто завдяки здирству багатіє, накликаючи руїну на свій дім, хто звів розкішні й надійні оселі, щоб захистити себе від лиха!

[10] Vergonha maquinaste para a tua casa; destruindo tu a muitos povos, pecaste contra a tua alma.

[10]Наготував ти приниження своєму дому тим, що вигубив багато народів, та через те ти не збережеш й власного життя.

[11] Porque a pedra clamará da parede, e a trave lhe responderá do madeiramento.

[11]Бо й каміння стін кричатиме, і дерев'яні крокви підхоплять той крик.

[12] Ai daquele que edifica a cidade com sangue e a fundamenta com iniqüidade!

[12]Ви, князі жорстокі, хто зводить місто на крові, хто на злочині засновує поселення.

[13] Não vem do SENHOR dos Exércitos que as nações labutem para o fogo e os povos se fatiguem em vão?

[13]Однак Господь Всемогутній знищить у вогні все те, що будували вони: уся їх праця — марна.

[14] Pois a terra se encherá do conhecimento da glória do SENHOR, como as águas cobrem o mar.

[14]Бо сповниться земля знанням про славу Господа, як водою наливається море.

[15] Ai daquele que dá de beber ao seu companheiro, misturando à bebida o seu furor, e que o embebeda para lhe contemplar as vergonhas!

[15]Горе тим, хто у гніві примушує інших страждати. Вони подібні до того п'янички, який збиває перехожих з ніг, та забирає їхній одяг, щоб подивитись на їх приниження.

[16] Serás farto de opróbrio em vez de honra; bebe tu também e exibe a tua incircuncisão; chegará a tua vez de tomares o cálice da mão direita do SENHOR, e ignomínia cairá sobre a tua glória.

[16]Але ж вони скуштують чашу гніву Господнього, та, випивши з неї, впадуть до землі, неначе сп'янілі.

[17] Porque a violência contra o Líbano te cobrirá, e a destruição que fizeste dos animais ferozes te assombrará, por causa do sangue dos homens e da violência contra a terra, contra a cidade e contra todos os seus moradores.

[17]Бо за насильство та крадіжки худоби, що скоїв ти в Ливані, страх упаде на тебе за кров людську, за нещастя краю і кожного міста, і всіх, хто в них живе».

Послання про бовванів

[18] Que aproveita o ídolo, visto que o seu artífice o esculpiu? E a imagem de fundição, mestra de mentiras, para que o artífice confie na obra, fazendo ídolos mudos?

[19] Ai daquele que diz à madeira: Acorda! E à pedra muda: Desperta! Pode o ídolo ensinar? Eis que está coberto de ouro e de prata, mas, no seu interior, não há fôlego nenhum.

[20] O SENHOR, porém, está no seu santo templo; cale-se diante dele toda a terra.

Habacuque 3

A oração de Habacuque

[1] Oração do profeta Habacuque sob a forma de canto.

[2] Tenho ouvido, ó SENHOR, as tuas declarações, e me sinto alarmado; aviva a tua obra, ó SENHOR, no decorrer dos anos, e, no decurso dos anos, faze-a conhecida; na tua ira, lembra-te da misericórdia.

[3] Deus vem de Temã, e do monte Parã vem o Santo. A sua glória cobre os céus, e a terra se enche do seu louvor.

[4] O seu resplendor é como a luz, raios brilham da sua mão; e ali está velado o seu poder.

[5] Adiante dele vai a peste, e a pestilência segue os seus passos.

[6] Ele pára e faz tremer a terra; olha e sacode as nações. Esmigalham-se os montes primitivos; os outeiros eternos se abatem. Os caminhos de Deus são eternos.

[18]Яка користь від боввана, або різьбленої подоби, чи постаті лжебога. Не покладайтеся на своє творіння, бо воно таке нікчемне й німе, воно не допоможе.

[19]Горе вам, хто говорить цурпалку або німому каменю: «Прокинься» чи «Вставай!» Чи може він чогось навчити? Він покритий золотом і сріблом, та духу в ньому немає.

[20]А Господь — у Своєму святому храмі. Нехай весь світ замовкне в повазі перед Ним.

Авакума 3

Молитва Аввакума

[1]Молитва Авакума, пророка, згідно з шиґґайоном.

[2]Господи, про Тебе новину почув я, Господи, я вражений справами Твоїми. Зроби такі ж великі справи за наших часів, в найближчі роки дай пізнати їх. У гніві пам’ятай про милосердя.

[3]Приходить із Теману Бог, Святий з’являється з гори Паран. *Села* Всі небеса вкриває Його слава, земля наповнена пісень хвали Йому!

[4]Рука Його сяє променисто, вона яскраво випромінює світло. Бо в руці Його схована міць така.

[5]Поперед Нього йде хвороба, у слід за Ним руйнівник іде.

[6]Всевишній став судити землю; Він дивиться, й тремтять народи з жаху. Хитаються довічні гори, узвишшя споконвічні просідають, бо істині шляхи Господні! Він таке завжди таке творив.

[7] Vejo as tendas de Cusã em aflição; os acampamentos da terra de Midiã tremem.

[7]І замість кривди, що я бачив, нажахані намети затремтять в Кушані, від страху заколиваються запони у землі Мидійській.

[8] Acaso, é contra os rios, SENHOR, que estás irado? É contra os ribeiros a tua ira ou contra o mar, o teu furor, já que andas montado nos teus cavalos, nos teus carros de vitória?

[8]Господи, чи гніваєшся Ти на ріки? Чи проти моря лють Твоя палає? Чи в гніві ти до перемоги мчиш на конях й колісницях?

[9] Tiras a descoberto o teu arco, e farta está a tua aljava de flechas. Tu fendes a terra com rios.

[9]Навіть тоді Ти явив народу веселку, яка була доказом Угоди з народами землі. *Села* Річками розтинаєш землю Ти!

[10] Os montes te vêem e se contorcem; passam torrentes de água; as profundezas do mar fazem ouvir a sua voz e levantam bem alto as suas mãos.

[10]Тебе бачать гори і здригаються. Вода струмить з високих гір, безодня океанська голос подає, бо вона втратила владу над землею.

[11] O sol e a lua param nas suas moradas, ao resplandecer a luz das tuas flechas sibilantes, ao fulgor do relâmpago da tua lança.

[11]Сонце й Місяць втратили свою яскравість, коли побачили сяйво блискавок Твоїх. Забороняєш Ти світити на його шляху. Світло стріл Твоїх, що носяться навколо, та сполох списа осяває небеса.

[12] Na tua indignação, marchas pela terra, na tua ira, calcas aos pés as nações.

[12]У люті Ти ступаєш по землі, у гніві Ти розтоптуєш народи.

[13] Tu sais para salvamento do teu povo, para salvar o teu ungido; feres o telhado da casa do perverso e lhe descobres de todo o fundamento.

[13]Виходиш Ти, аби народ Свій врятувати, та привести до перемоги царя, обранця Свого. Винищив Ти вождів кожного з нечестивих народів: з найменшого, до найважливішого. *Села*

[14] Traspassas a cabeça dos guerreiros do inimigo com as suas próprias lanças, os quais, como tempestade, avançam para me destruir; regozijam-se, como se estivessem para devorar o pobre às ocultas.

[14]Ти використав ціпок Мойсея, щоб зупинити ворожі армії. Ті воїни, мов буря, кинулись, щоб нас розвіяти. Вони гадали, що нас так легко подолати, як крадькома пограбувати бідняка.

[15] Marchas com os teus cavalos pelo mar, pela massa de grandes águas.

[15]Але провів Ти через море коней Своїх, скаламутивши глибокі води.

[16] Ouvi-o, e o meu íntimo se comoveu, à sua voz, tremeram os meus lábios; entrou

[16]Почув я це, і затрусилося усе в мені, та голосно присвиснув я. Гниття в мої кістки ввійшло, і ноги затрусились піді

a podridão nos meus ossos, e os joelhos me vacilaram, pois, em silêncio, devo esperar o dia da angústia, que virá contra o povo que nos acomete.

17 Ainda que a figueira não floresça, nem haja fruto na vide; o produto da oliveira minta, e os campos não produzam mantimento; as ovelhas sejam arrebatadas do aprisco, e nos currais não haja gado,

18 todavia, eu me alegro no SENHOR, exulto no Deus da minha salvação.

19 O SENHOR Deus é a minha fortaleza, e faz os meus pés como os da corça, e me faz andar altaneiramente. Ao mestre de canto. Para instrumentos de cordas.

мною. Терпляче я чекатиму на день нещастя, що прийде на народ, який-но нападе на нас.

Завжди радійте в Господі

17Хай навіть смоковниця більше не цвіте, нехай лоза ні грона не приносить. Хай навіть висохнуть плоди олив, нехай не вродить більше хлібна нива, кошари опустіють, і ні худобини не буде у хліву,

18та навіть і тоді радів би з того, що Господь зробив. Я святкував би Бога, бо Він — Спаситель мій.

19Господь, Володар мій, мене могутнім робить, Він робить мої ноги, мов у оленя, прудкими, коли мене Він в небезпеку проводжає. Для диригента. Для струнних інструментів.

Sofonias	Софонії

Sofonias 1

Ameaças contra Judá e Jerusalém

1 Palavra do SENHOR que veio a Sofonias, filho de Cusi, filho de Gedalias, filho de Amarias, filho de Ezequias, nos dias de Josias, filho de Amom, rei de Judá.

2 De fato, consumirei todas as coisas sobre a face da terra, diz o SENHOR.

3 Consumirei os homens e os animais, consumirei as aves do céu, e os peixes do mar, e as ofensas com os perversos; e exterminarei os homens de sobre a face da terra, diz o SENHOR.

4 Estenderei a mão contra Judá e contra todos os habitantes de Jerusalém; exterminarei deste lugar o resto de Baal, o nome dos ministrantes dos ídolos e seus sacerdotes;

5 os que sobre os eirados adoram o exército do céu e os que adoram ao SENHOR e juram por ele e também por Milcom;

6 os que deixam de seguir ao SENHOR e os que não buscam o SENHOR, nem perguntam por ele.

O dia da ira do Senhor

7 Cala-te diante do SENHOR Deus, porque o Dia do SENHOR está perto, pois o SENHOR preparou o sacrifício e santificou os seus convidados.

8 No dia do sacrifício do SENHOR, hei de castigar os oficiais, e os filhos do rei, e todos os que trajam vestiduras estrangeiras.

Софонії 1

1Це слово Господа, що було Софонії, синові Куші, сина Ґедалії, сина Амарії, сина Езекії, за часів правління царя Юдеї Йосії, сина Амона.

День Господнього суду над людьми

2Так говорить Господь: «Я неодмінно вигублю все з лиця землі.

3Я вигублю людину й тварину, Я вигублю птаха в небі, й рибу в морі, і все нечестиве, що веде до гріха. Я остаточно викоріню людину з лиця землі». Так говорить Господь:

4«Я занесу руку над Юдеєю й над усіма мешканцями Єрусалима. Я зітру всі сліди й пам'ять про Ваала та його священиків.

5Я вигублю тих, що низько вклоняються на дахах будинків своїх, вшановуючи воїнство Небесне, і тих, хто низько вклоняється, присягаючись Господу, і водночас цареві своєму Мілкому.

6Я вигублю тих, хто відвернувся від Господа, не шукав Господа, не звертався до Мене».

7Замовкніть перед Господом, Володарем моїм, бо день Господній близько вже, бо Господь приготував жертву і посвятив запрошених гостей Своїх.

8Так говорить Господь: «У день пожертви Господньої Я покараю вельмож царських і синів царя, і всіх тих, хто рядиться в чуже.

[9] Castigarei também, naquele dia, todos aqueles que sobem o pedestal dos ídolos e enchem de violência e engano a casa dos seus senhores.

[9]Того дня Я напущу кару на кожного, хто переступить поріг храму Господнього, і тих, хто сповнив дім Володаря Свого насильством і шахрайством».

[10] Naquele dia, diz o SENHOR, far-se-á ouvir um grito desde a Porta do Peixe, e um uivo desde a Cidade Baixa, e grande lamento desde os outeiros.

[10]Так говорить Господь: «Того дня крик по допомогу лунатиме від Рибної брами, лемент ітиме від Нової частини міста і страшенний гуркіт доноситиметься з вершин.

[11] Uivai vós, moradores de Mactés, porque todo o povo de Canaã está arruinado, todos os que pesam prata são destruídos.

[11]Голосіть, жителі Мортару, бо винищено всіх торговців, вигублено всіх купців багатих.

[12] Naquele tempo, esquadrinharei a Jerusalém com lanternas e castigarei os homens que estão apegados à borra do vinho e dizem no seu coração: O SENHOR não faz bem, nem faz mal.

[12]Тоді Я обшукаю Єрусалим зі світильником і покараю самовдоволених і впевнених, бо процвітали вони довго, тих, що твердять собі: „Господь нічого не робить! Від Нього ні добра, ані зла немає”. Тож Я знайду та покараю їх.

[13] Por isso, serão saqueados os seus bens e assoladas as suas casas; e edificarão casas, mas não habitarão nelas, plantarão vinhas, porém não lhes beberão o vinho.

[13]Багатство їхнє стане здобиччю для інших, оселі їхні стануть руїнами. Вони зведуть будинки, та в них не житимуть, насадять виноградники, та вина з них не питимуть».

[14] Está perto o grande Dia do SENHOR; está perto e muito se apressa. Atenção! O Dia do SENHOR é amargo, e nele clama até o homem poderoso.

[14]«Великий день Господа вже близько, він наближається швидко. Гіркий голос у дня Господнього — то воїнів крики.

[15] Aquele dia é dia de indignação, dia de angústia e dia de alvoroço e desolação, dia de escuridade e negrume, dia de nuvens e densas trevas,

[15]Цей день — день гніву, клопотів і труднощів, спустошення й руїни, день темряви й мороку, день пітьми й чорних хмар.

[16] dia de trombeta e de rebate contra as cidades fortes e contra as torres altas.

[16]То день сурми і гуків бойових (як у війни годину) проти укріплених міст і високих башт.

[17] Trarei angústia sobre os homens, e eles andarão como cegos, porque pecaram contra o SENHOR; e o sangue deles se derramará como pó, e a sua carne será atirada como esterco.

[17]Я наведу біду на людство, тож никатимуть вони, мов сліпі. Бо проти Господа згрішили, кров їхня розіллється, немов порох, а плоть їхню розкидають, як гній.

[18] Nem a sua prata nem o seu ouro os poderão livrar no dia da indignação do SENHOR, mas, pelo fogo do seu zelo, a terra será consumida, porque, certamente, fará destruição total e repentina de todos os moradores da terra.

[18]Ніяке срібло й золото не зможуть порятувати їх у день гніву Господнього. Ревний вогонь Його пожере всю землю, Він остаточно й жахливо знищить усіх мешканців землі».

Sofonias 2

Ameaças contra os filisteus

[1] Concentra-te e examina-te, ó nação que não tens pudor,

[2] antes que saia o decreto, pois o dia se vai como a palha; antes que venha sobre ti o furor da ira do SENHOR, sim, antes que venha sobre ti o dia da ira do SENHOR.

[3] Buscai o SENHOR, vós todos os mansos da terra, que cumpris o seu juízo; buscai a justiça, buscai a mansidão; porventura, lograreis esconder-vos no dia da ira do SENHOR.

[4] Porque Gaza será desamparada, e Asquelom ficará deserta; Asdode, ao meio-dia, será expulsa, e Ecrom, desarraigada.

[5] Ai dos que habitam no litoral, do povo dos quereítas! A palavra do SENHOR será contra vós outros, ó Canaã, terra dos filisteus, e eu vos farei destruir, até que não haja um morador sequer.

[6] O litoral será de pastagens, com refúgios para os pastores e currais para os rebanhos.

[7] O litoral pertencerá aos restantes da casa de Judá; nele, apascentarão os seus rebanhos e, à tarde, se deitarão nas casas de Asquelom; porque o SENHOR, seu

Софонії 2

Бог просить людей змінити своє життя

[1]Люди безсоромні, змініть серця свої,

[2]поки вас не розвіяли, мов полову, що зникає за день, поки палкий гнів Господній не впав на вас, поки день Господнього гніву не настав для вас.

[3]Господа шукайте, всі ви, сумирні краю цього, ви, хто дотримувалися настанов Господніх. Шукайте праведності й покори! Шукайте, можливо ви знайдете схованку у день Господнього гніву.

Господь покарає сусідів Ізраїлю

[4]Бо Ґазу буде покинуто, Ашкелон зруйновано, опівдні Ашдод буде спустошено, а Екрон викорінено.

[5]Горе тим филистимлянам, хто живе біля моря, горе народу критському! Слово Господа — проти вас: «Ханаане, земле филистимська, Я тебе зруйную, Я вигублю всіх мешканців твоїх».

[6]Приморські землі пасовиськом стануть, притулком для пастухів, кошарами для овець.

[7]Край цей належатиме решткам народу Юдеї. Вони випасатимуть там худобу. Увечері вони лягатимуть спати у будинках Ашкелона, бо Господь їхній Бог дбатиме про них і віддасть їм те, що було забране від них.

Deus, atentará para eles e lhes mudará a sorte.

Ameaças contra Moabe e Amom

[8] Ouvi o escárnio de Moabe e as injuriosas palavras dos filhos de Amom, com que escarneceram do meu povo e se gabaram contra o seu território.

[8]«Я чув докори Моава й образи аммонійців, що вони кидали Моєму народу, і як вони вихвалялися тим, що забирали їхні землі, щоб приєднати їх до своїх кордонів.

[9] Portanto, tão certo como eu vivo, diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, Moabe será como Sodoma, e os filhos de Amom, como Gomorra, campo de urtigas, poços de sal e assolação perpétua; o restante do meu povo os saqueará, e os sobreviventes da minha nação os possuirão.

[9]Тому так само правда, як те, що Я є, — говорить Господь Всемогутній, Бог Ізраїлю, — Моав спіткає доля Содома, а аммонійців — доля Ґоморри. Тоді земля заросте бур'янами, вкриється сіллю, як у Мертвому морі, і стане пусткою навіки. Решта Мого народу захопить їх, ті, хто лишилися з народу Мого, успадкують їх».

[10] Isso lhes sobrevirá por causa da sua soberba, porque escarneceram e se gabaram contra o povo do SENHOR dos Exércitos.

[10]Ось що матимуть вони за пиху свою, бо ображали народ Господа Всевишнього і збиткувалися з нього.

[11] O SENHOR será terrível contra eles, porque aniquilará todos os deuses da terra; todas as ilhas das nações, cada uma do seu lugar, o adorarão.

[11]Господь страшним їм стане, бо винищить усіх ідолів землі. І тоді всі народи світу вклоняться низько Йому, кожен у своєму домі, в кожному далекому краю.

Ameaças contra a Etiópia e a Assíria

[12] Também vós, ó etíopes, sereis mortos pela espada do SENHOR.

[12]«Навіть ви, ефіопи, поляжете від Мого меча», — каже Господь.

[13] Ele estenderá também a mão contra o Norte e destruirá a Assíria; e fará de Nínive uma desolação e terra seca como o deserto.

[13]Він простягне руку Свою на північ і знищить Ассирію. Він з Ниневії зробить руїну, суху, немов пустеля.

[14] No meio desta cidade, repousarão os rebanhos e todos os animais em bandos; alojar-se-ão nos seus capitéis tanto o pelicano como o ouriço; a voz das aves retinirá nas janelas, o monturo estará nos

[14]Тоді отари й усіляка звірина спочиватимуть посеред неї. Сови кричатимуть у вікна і ворони сидітимуть на одвірках; чорні птахи будуть вити гнізда в тих безлюдних, порожніх будівлях.

limiares, porque já lhe arrancaram o madeiramento de cedro.

15 Esta é a cidade alegre e confiante, que dizia consigo mesma: Eu sou a única, e não há outra além de mim. Como se tornou em desolação, em pousada de animais! Qualquer que passar por ela assobiará com desprezo e agitará a mão.

15Ниневія — це таке пихате місто, що так собі безпечно живе, але воно стане такою пусткою, що тільки дикі звірі мешкатимуть там. Кожен, хто повз нього йде, присвисне і махне рукою, дивлячись, якою руїною воно стало.

Sofonias 3

Ameaças contra Jerusalém

1 Ai da cidade opressora, da rebelde e manchada!

2 Não atende a ninguém, não aceita disciplina, não confia no SENHOR, nem se aproxima do seu Deus.

3 Os seus príncipes são leões rugidores no meio dela, os seus juízes são lobos do cair da noite, que não deixam os ossos para serem roídos no dia seguinte.

4 Os seus profetas são levianos, homens pérfidos; os seus sacerdotes profanam o santuário e violam a lei.

5 O SENHOR é justo, no meio dela; ele não comete iniqüidade; manhã após manhã, traz ele o seu juízo à luz; não falha; mas o iníquo não conhece a vergonha.

6 Exterminei as nações, as suas torres estão assoladas; fiz desertas as suas praças, a ponto de não haver quem passe por elas; as suas cidades foram destruídas, de maneira que não há ninguém, ninguém que as habite.

7 Eu dizia: certamente, me temerás e aceitarás a disciplina, e, assim, a sua

Софонії 3

Єрусалим у майбутньому

1Горе тобі, Єрусалиме, бунтівному й опоганеному гріхом місту, що гнобить людей,

2воно нікого не слухається і не сприйняло ніякої науки. Воно Господу не вірило, до свого Бога не йшло.

3Його вельможі, наче рикаючі леви, його судді — вовки нічні, що пожирають здобич враз.

4Його пророки нерозсудливі й зрадливі. Його священики осквернили те, що є святим, й заподіяли шкоду Закону.

5Та Господь все ще живе у цьому місті, й Він не чинить зла. Від ранку до ранку допомагає Він Своєму народові, та творить для нього тільки добро. Жодного разу не зробить Всевишній для людей того, що було б нечестиве або соромне.

6Господь говорить: «Я винищив народи, твердині їхні зруйновано. Я спустошив вулиці їхні, тож ніхто не ходить ними. Міста їхні обезлюдніли, тож ніхто в них більше не живе.

7Сказав Я так, щоб безумовно, ти боялася Мене, та прийняла Мою науку. Тоді ж дім твій не буде зруйнований, та

morada não seria destruída, segundo o que havia determinado; mas eles se levantaram de madrugada e corromperam todos os seus atos.

не нашлю жодної кари на тебе, що Я приготував. Але вони знову зухвало беруться за свої огидні діла!»

A salvação da filha de Jerusalém

[8] Esperai-me, pois, a mim, diz o SENHOR, no dia em que eu me levantar para o despojo; porque a minha resolução é ajuntar as nações e congregar os reinos, para sobre eles fazer cair a minha maldição e todo o furor da minha ira; pois toda esta terra será devorada pelo fogo do meu zelo.

[8]«Тому чекайте на Мене, — говорить Господь, — на день, коли Я встану свідчити проти вас, бо таке Моє рішення: скликати народи, зібрати царства, щоб міг Я вилити на вас Свій гнів, всю палку лють, бо Мій ревний вогонь пожере всю землю.

[9] Então, darei lábios puros aos povos, para que todos invoquem o nome do SENHOR e o sirvam de comum acordo.

[9]Тож тоді очищу Я мови народів, щоб усі вони призивали ім'я Господа, щоб вони Мені служили одностайно».

Останні настанови

[10] Dalém dos rios da Etiópia, os meus adoradores, que constituem a filha da minha dispersão, me trarão sacrifícios.

[10]З-за річок Ефіопії народ Мій, що був розвіяний, але молиться Мені, принесе Мені пожертви.

[11] Naquele dia, não te envergonharás de nenhuma das tuas obras, com que te rebelaste contra mim; então, tirarei do meio de ti os que exultam na sua soberba, e tu nunca mais te ensoberbecerás no meu santo monte.

[11]Того дня не будеш ти соромитися всіх тих злочинів, заподіяних проти Мене. Бо тоді Я заберу від тебе хвальків твоїх пихатих, і ти вже більш ніколи не поводитимешся так зухвало на Моїй Святій горі.

[12] Mas deixarei, no meio de ti, um povo modesto e humilde, que confia em o nome do SENHOR.

[12]Але Я лишу серед тебе немічних та вбогих людей, що покладатимуться на ім'я Господа.

[13] Os restantes de Israel não cometerão iniqüidade, nem proferirão mentira, e na sua boca não se achará língua enganosa, porque serão apascentados, deitar-se-ão, e não haverá quem os espante.

[13]Ті рештки Ізраїлю, що залишуться в живих, не чинитимуть зла, не брехатимуть, не знайдеться в устах їхніх язика зрадливого, бо вони будуть пастися й спочивати у мирі, і не буде їм чого лякатися.

Пісня радості

[14] Canta, ó filha de Sião; rejubila, ó Israel; regozija-te e, de todo o coração, exulta, ó filha de Jerusalém.

[15] O SENHOR afastou as sentenças que eram contra ti e lançou fora o teu inimigo. O Rei de Israel, o SENHOR, está no meio de ti; tu já não verás mal algum.

[16] Naquele dia, se dirá a Jerusalém: Não temas, ó Sião, não se afrouxem os teus braços.

[17] O SENHOR, teu Deus, está no meio de ti, poderoso para salvar-te; ele se deleitará em ti com alegria; renovar-te-á no seu amor, regozijar-se-á em ti com júbilo.

[18] Os que estão entristecidos por se acharem afastados das festas solenes, eu os congregarei, estes que são de ti e sobre os quais pesam opróbrios.

[19] Eis que, naquele tempo, procederei contra todos os que te afligem; salvarei os que coxeiam, e recolherei os que foram expulsos, e farei deles um louvor e um nome em toda a terra em que sofrerem ignomínia.

[20] Naquele tempo, eu vos farei voltar e vos recolherei; certamente, farei de vós um nome e um louvor entre todos os povos da terra, quando eu vos mudar a sorte diante dos vossos olhos, diz o SENHOR.

[14]Співай, дочко Сіону, Ізраїлю, втішайся! Радій і веселись від усього серця, Єрусалиме!

[15]Господь твій вирок скасував, відкинув ворогів твоїх. Господь з царем Ізраїлю, тож більше не боятиметься лиха цар.

[16]Єрусалиму буде сказано в той день: «Сіоне, не лякайся, будь сильним!

[17]Бо Господь твій Бог з тобою, як воїн-рятівник. Співатиме Він й радо прославлятиме тебе, і відновить Він любов Свою до тебе. З криками радості Він буде тішитися з тебе, як у святковий день.

[18]Я прожену твій сором, не збиткуватимуться більше з тебе.

[19]Край покладу Я всім, від кого ти страждаєш. Врятую Я кульгавих і розпорошених та зберу їх до купи. Я дам їм славу й шану в кожнім краї світу, де їх раніш ганьбили.

[20]Настане час, і Я вас приведу додому, тоді Я зберу вас і дам вам славу й шану серед усіх народів землі. Тоді Я ваші долі відновлю перед очима вашими». Так каже Господь.

Ageu	Огія

Ageu 1

Ageu exorta o povo a reedificar o templo

[1] No segundo ano do rei Dario, no sexto mês, no primeiro dia do mês, veio a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Ageu, a Zorobabel, filho de Salatiel, governador de Judá, e a Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, dizendo:

[2] Assim fala o SENHOR dos Exércitos: Este povo diz: Não veio ainda o tempo, o tempo em que a Casa do SENHOR deve ser edificada.

[3] Veio, pois, a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Ageu, dizendo:

[4] Acaso, é tempo de habitardes vós em casas apaineladas, enquanto esta casa permanece em ruínas?

[5] Ora, pois, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Considerai o vosso passado.

[6] Tendes semeado muito e recolhido pouco; comeis, mas não chega para fartar-vos; bebeis, mas não dá para saciar-vos; vestis-vos, mas ninguém se aquece; e o que recebe salário, recebe-o para pô-lo num saquitel furado.

[7] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Considerai o vosso passado.

[8] Subi ao monte, trazei madeira e edificai a casa; dela me agradarei e serei glorificado, diz o SENHOR.

[9] Esperastes o muito, e eis que veio a ser pouco, e esse pouco, quando o trouxestes para casa, eu com um assopro o dissipei.

Огія 1

Час будувати храм

[1]Другого року правління царя Дарія, першого дня шостого місяця Господь промовляв через Оґія, пророка, до Зерувавела, сина Шеалтієла, правителя Юдеї, та до Ісуса, сина Йозадака, первосвященика. Він сказав:

[2]«Ось що Господь Всемогутній говорить: „Люди ці твердять, що не настав іще час відбудовувати храм Господа”».

[3]Тож слово Господа було переказане пророком Оґією:

[4]«Хіба то час сидіти вам у ваших завершених оселях з чудовими стелями та стінами, коли храм Господа ще лежить в руїнах?

[5]Тож ось що Господь Всемогутній говорить: „Добре обміркуйте поведінку свою.

[6]Засіяли ви багато, та зібрали мало, ви їсте, та не наїдаєтеся, ви п’єте, та не напиваєтеся, вбираєтеся, та не зігріваєтеся. Ви заробили небагато грошей, та не розумієте, куди ви витратили їх; неначе робітник покладає платню у діряву кишеню”».

[7]Ось що Господь Всемогутній говорить: «Подумайте про поведінку свою.

[8]Підіть у гори, принесіть ліс і збудуйте дім Господа. Тоді Я буду втішений, цим буде звеличено й прославлено Мене». Так говорить Господь.

[9]«Ви очікували на багатий врожай, а зійшло мало, ви принесли це додому, та Я його розвіяв. Чому? — Господь Всемогутній питає. — Тому, що дім Мій

Por quê? – diz o SENHOR dos Exércitos; por causa da minha casa, que permanece em ruínas, ao passo que cada um de vós corre por causa de sua própria casa.

у руїнах, та кожен із вас порається у власній оселі.

10 Por isso, os céus sobre vós retêm o seu orvalho, e a terra, os seus frutos.

10Тож через вас небо затримало росу, а земля — врожай.

11 Fiz vir a seca sobre a terra e sobre os montes; sobre o cereal, sobre o vinho, sobre o azeite e sobre o que a terra produz, como também sobre os homens, sobre os animais e sobre todo trabalho das mãos.

11Тож Я навів посуху на землю й гори, і на збіжжя, і на вино молоде, і на оливу — на все, що земля родить. Всі люди й тварини заслабнуть».

O povo atende ao Senhor

Відбудова храму почалася

12 Então, Zorobabel, filho de Salatiel, e Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e todo o resto do povo atenderam à voz do SENHOR, seu Deus, e às palavras do profeta Ageu, as quais o SENHOR, seu Deus, o tinha mandado dizer; e o povo temeu diante do SENHOR.

12Господь послав Оґія побалакати з Зерувавелом, сином Шеалтіела, та первосвящеником Ісусом, сином Йозадака. Тож ці чоловіки та увесь люд послухалися голосу Господа Бога свого, зі слів Оґія, пророка, якого Всевишній послав, бо народ боявся та шанував Господа.

13 Então, Ageu, o enviado do SENHOR, falou ao povo, segundo a mensagem do SENHOR, dizendo: Eu sou convosco, diz o SENHOR.

13Тоді Оґій, посланець Бога, переказав людям, що сказав Господь Всевишній: «Я з вами»!

14 O SENHOR despertou o espírito de Zorobabel, filho de Salatiel, governador de Judá, e o espírito de Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e o espírito do resto de todo o povo; eles vieram e se puseram ao trabalho na Casa do SENHOR dos Exércitos, seu Deus,

14Тоді Господь дав натхнення Зерувавелу, сину Шеалтіела, правителя Юдеї, та Ісусу, первосвященику, сину Йозадака, і всім іншим працювати в домі Божому. Тож пішли вони і виконали роботу в храмі Господа Всемогутнього, Бога їхнього.

15 ao vigésimo quarto dia do sexto mês.

15То було двадцять четвертого дня шостого місяця, другого року правління царя Дарія.

Ageu 2

A glória do segundo templo

Оґія 2

Господь надихає людей

[1] No segundo ano do rei Dario, no sétimo mês, ao vigésimo primeiro do mês, veio a palavra do SENHOR por intermédio do profeta Ageu, dizendo:

[2] Fala, agora, a Zorobabel, filho de Salatiel, governador de Judá, e a Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e ao resto do povo, dizendo:

[3] Quem dentre vós, que tenha sobrevivido, contemplou esta casa na sua primeira glória? E como a vedes agora? Não é ela como nada aos vossos olhos?

[4] Ora, pois, sê forte, Zorobabel, diz o SENHOR, e sê forte, Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e tu, todo o povo da terra, sê forte, diz o SENHOR, e trabalhai, porque eu sou convosco, diz o SENHOR dos Exércitos;

[5] segundo a palavra da aliança que fiz convosco, quando saístes do Egito, o meu Espírito habita no meio de vós; não temais.

[6] Pois assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda uma vez, dentro em pouco, farei abalar o céu, a terra, o mar e a terra seca;

[7] farei abalar todas as nações, e as coisas preciosas de todas as nações virão, e encherei de glória esta casa, diz o SENHOR dos Exércitos.

[8] Minha é a prata, meu é o ouro, diz o SENHOR dos Exércitos.

[9] A glória desta última casa será maior do que a da primeira, diz o SENHOR dos Exércitos; e, neste lugar, darei a paz, diz o SENHOR dos Exércitos.

Repreendida a infidelidade do povo

[1]Двадцять першого дня сьомого місяця Господь промовив через Оґія, пророка. Він сказав:

[2]«Донеси ці слова до Зерувавела, сина Шеалтієла, правителя Юдеї, та Ісуса, первосвященика, сина Йозадака, і решті народу. Скажи таке:

[3]„Хто серед вас іще є такий, що бачив цей дім у минулій славі його? Яким ви його бачите зараз? Чи поступається цей храм своєю величчю у порівнянні з попереднім?”»

[4]Господь говорить: «А тепер тримайся, Зерувавеле». Господь також каже: «Тримайся, первосвященику Ісусе, сине Йозадака. Тримайся, весь народе краю. І працюйте, бо Я з вами». Так говорить Всемогутній Господь:

[5]«Це угода, що Я уклав з вами, коли ви вийшли з Єгипту. Не бійтеся, бо Дух Мій з вами!»

[6]Бо ось що Господь Всемогутній каже: «Невдовзі ще раз потрясу Я небо й землю, море й сушу.

[7]І потрясу Я всі народи, і вони прийдуть зі скарбами всіх народів, і наповню Я дім цей славою». Так говорить Господь Всемогутній:

[8]«Срібло й золото насправді належать Мені.

[9]Слава цього останнього храму буде більша за славу першого. Тож сюди Я принесу мир». Так говорить Господь Всемогутній.

Початок праці, обіцянка благословення

[10] Ao vigésimo quarto dia do mês nono, no segundo ano de Dario, veio a palavra do SENHOR por intermédio do profeta Ageu, dizendo:

[10]Двадцять четвертого дня дев’ятого місяця другого року царювання Дарія Господь промовив устами пророка Ог̒ії, сказавши:

[11] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Pergunta, agora, aos sacerdotes a respeito da lei:

[11]«Ось що Господь Всемогутній говорить: „Спитай священиків, що говорить Закон про те,

[12] Se alguém leva carne santa na orla de sua veste, e ela vier a tocar no pão, ou no cozinhado, ou no vinho, ou no azeite, ou em qualquer outro mantimento, ficará isto santificado? Responderam os sacerdotes: Não.

[12]коли хтось несе посвячене м’ясо у полі одягу свого і торкається полою хліба чи страви, чи вина, чи оливи, чи будь-якої їжі, то хіба вона освячується?”» І священики відповіли: «Ні».

[13] Então, perguntou Ageu: Se alguém que se tinha tornado impuro pelo contato com um corpo morto tocar nalguma destas coisas, ficará ela imunda? Responderam os sacerdotes: Ficará imunda.

[13]Тоді Ог̒ій спитав: «Якщо хтось, торкнувшись померлого, торкнеться будь-чого, чи стане воно нечистим?» І священики відповіли: «Стане нечистим».

[14] Então, prosseguiu Ageu: Assim é este povo, e assim esta nação perante mim, diz o SENHOR; assim é toda a obra das suas mãos, e o que ali oferecem: tudo é imundo.

[14]Тоді Ог̒ій сказав: «Господь говорить: „Так само і з людьми цього народу, що переді Мною, так само і з тим, чого їх нечисті руки доторкнулись, та що вони приносять в храм — воно нечисте.

[15] Agora, pois, considerai tudo o que está acontecendo desde aquele dia. Antes de pordes pedra sobre pedra no templo do SENHOR,

[15]Пам’ятайте про те, що сталося раніше, до того, коли ви почали будівлю храму.

[16] antes daquele tempo, alguém vinha a um monte de vinte medidas, e havia somente dez; vinha ao lagar para tirar cinqüenta, e havia somente vinte.

[16]Як вам велося? Хтось приходить, щоб набрати двадцять мірок зерна, а там — лише десять. Хтось приходить до діжки з вином, щоб зачерпнути п’ятдесят глечиків із неї, а в ній — лише двадцять.

[17] Eu vos feri com queimaduras, e com ferrugem, e com saraiva, em toda a obra das vossas mãos; e não houve, entre vós, quem voltasse para mim, diz o SENHOR.

[17]Я вас карав і всі діла рук ваших хворобами та градом, але ви не повернулися до Мене”». Так Господь говорить.

[18] Considerai, eu vos rogo, desde este dia em diante, desde o vigésimo quarto dia do mês nono, desde o dia em que se fundou o templo do SENHOR, considerai nestas coisas.

[19] Já não há semente no celeiro. Além disso, a videira, a figueira, a romeira e a oliveira não têm dado os seus frutos; mas, desde este dia, vos abençoarei.

A promessa do Senhor a Zorobabel

[20] Veio a palavra do SENHOR segunda vez a Ageu, ao vigésimo quarto dia do mês, dizendo:

[21] Fala a Zorobabel, governador de Judá: Farei abalar o céu e a terra;

[22] derribarei o trono dos reinos e destruirei a força dos reinos das nações; destruirei o carro e os que andam nele; os cavalos e os seus cavaleiros cairão, um pela espada do outro.

[23] Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, tomar-te-ei, ó Zorobabel, filho de Salatiel, servo meu, diz o SENHOR, e te farei como um anel de selar, porque te escolhi, diz o SENHOR dos Exércitos.

[18]Так Господь говорить: «Пам’ятайте про сьогоднішній день — двадцять четвертий день дев’ятого місяця, коли були закладені підвалини храму Господа.

[19]Чи є зерно ще в коморі? Чи ще не вродив виноград, смоква, гранат та олива? Ні! Та від цього дня Я вас благословлю».

Господь обрав Зерувавела

[20]І було Оґію слово Господа вдруге двадцять четвертого дня того місяця:

[21]«Скажи Зерувавелу, правителю Юдеї: „Ось Я потрясу небо й землю.

[22]Я поперекидаю багато престолів царських й знищу владу царств інших народів. Я перекину колісниці та їхніх візниць, і коней з вершниками їхніми. Впадуть вони від меча товариша свого”».

[23]«Слуго Мій, Зерувавеле, сине Шеалтієла, того дня, — каже Всемогутній Господь, — Я зроблю тебе печаткою Своєю, бо Я тебе обрав». Так каже Всемогутній Господь.

Zacarias	Захарії

Zacarias 1

Exortação ao arrependimento

[1] No oitavo mês do segundo ano de Dario, veio a palavra do SENHOR ao profeta Zacarias, filho de Baraquias, filho de Ido, dizendo:

[2] O SENHOR se irou em extremo contra vossos pais.

[3] Portanto, dize-lhes: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tornai-vos para mim, diz o SENHOR dos Exércitos, e eu me tornarei para vós outros, diz o SENHOR dos Exércitos.

[4] Não sejais como vossos pais, a quem clamavam os primeiros profetas, dizendo: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Convertei-vos, agora, dos vossos maus caminhos e das vossas más obras; mas não ouviram, nem me atenderam, diz o SENHOR.

[5] Vossos pais, onde estão eles? E os profetas, acaso, vivem para sempre?

[6] Contudo, as minhas palavras e os meus estatutos, que eu prescrevi aos profetas, meus servos, não alcançaram a vossos pais? Sim, estes se arrependeram e disseram: Como o SENHOR dos Exércitos fez tenção de nos tratar, segundo os nossos caminhos e segundo as nossas obras, assim ele nos fez.

A primeira visão: os cavalos

[7] No vigésimo quarto dia do mês undécimo, que é o mês de sebate, no segundo ano de Dario, veio a palavra do

Захарії 1

Господь хоче, щоб Його народ повернувся

[1]Восьмого місяця другого року правління Дарія слово Господа було Захарії, пророку, сину Верекії, сина Іддо. Всевишній сказав:

[2]«Господь дуже прогнівався на предків ваших.

[3]Тож скажи їм, що Господь Всемогутній каже: „Поверніться до Мене і Я повернуся до вас”». Так каже Всевишній:

[4]«Не будьте такими, як батьки ваші, яким проповідували попередні пророки: „Господь Всемогутній наказує, щоб ви відвернулися від своїх лихих доріг і лихих вчинків, але вони не слухали, уваги на Мене не звертали”.

[5]Де ж батьки ваші тепер? Пророки вічно не живуть.

[6]Однак слова Мої і настанови, що заповідав Я слугам Своїм, пророкам, хіба ж не дійшли вони до батьків ваших? Тоді вони розкаялися й мовили: „Як Господь Всевишній зробив з нами, як на те заслуговували вчинки й путі наші, так Він і вчинив із нами”».

Чотири коня

[7]Двадцять четвертого дня одинадцятого місяця (Шевата), на другий рік правління Дарія слово Господа було Захарії, пророку, синові Верекії, сина Іддо.

SENHOR ao profeta Zacarias, filho de Baraquias, filho de Ido.

8 Tive de noite uma visão, e eis um homem montado num cavalo vermelho; estava parado entre as murteiras que havia num vale profundo; atrás dele se achavam cavalos vermelhos, baios e brancos.

9 Então, perguntei: meu senhor, quem são estes? Respondeu-me o anjo que falava comigo: Eu te mostrarei quem são eles.

10 Então, respondeu o homem que estava entre as murteiras e disse: São os que o SENHOR tem enviado para percorrerem a terra.

11 Eles responderam ao anjo do SENHOR, que estava entre as murteiras, e disseram: Nós já percorremos a terra, e eis que toda a terra está, agora, repousada e tranqüila.

12 Então, o anjo do SENHOR respondeu: Ó SENHOR dos Exércitos, até quando não terás compaixão de Jerusalém e das cidades de Judá, contra as quais estás indignado faz já setenta anos?

13 Respondeu o SENHOR com palavras boas, palavras consoladoras, ao anjo que falava comigo.

14 E este me disse: Clama: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Com grande empenho, estou zelando por Jerusalém e por Sião.

15 E, com grande indignação, estou irado contra as nações que vivem confiantes; porque eu estava um pouco indignado, e elas agravaram o mal.

8Якось вночі я бачив щось. Чоловік був верхи на гнідому коні. Він стояв серед миртових дерев у лощині. Позаду нього стояли гніді, вороні та білі коні.

9Я спитав у Ангела: «Хто вони, пане мій?» І посланець (Ангел), який розмовляв зі мною, відповів: «Я покажу тобі, хто вони».

10І чоловік, що стояв серед миртових дерев сказав: «Це коні, яких Господь послав обійти всю землю».

11І коні сказали посланцю Господа, що стояв під миртовими деревами: «Ми подорожуємо землею, на землі спокійно».

12І посланець (Ангел) Господа промовив: «Господи Всемогутній, доки не матимеш ти милосердя до Єрусалима й міст Юдеї, на які Ти гніваєшся всі ці сімдесят років?»

13Добрими, заспокійливими словами Господь відповів посланцю (Ангелу), що розмовляв зі мною.

14Тоді Ангел сказав: «Оповістіть про те, що Господь Всемогутній говорить: „Великою любов'ю кохаю Я Єрусалим і Сіон.

15Однак Я вкрай розгніваний зухвалістю народів. Я був розгніваний на них лиш трохи, та їх руками накликав Я страждання на народ мій, але вони принесли занадто велику руїну людям Ізраїлю”.

[16] Portanto, assim diz o SENHOR: Voltei-me para Jerusalém com misericórdia; a minha casa nela será edificada, diz o SENHOR dos Exércitos, e o cordel será estendido sobre Jerusalém.

[17] Clama outra vez, dizendo: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: As minhas cidades ainda transbordarão de bens; o SENHOR ainda consolará a Sião e ainda escolherá a Jerusalém.

A segunda visão: os quatro chifres e os quatro ferreiros

[18] Levantei os olhos e vi, e eis quatro chifres.

[19] Perguntei ao anjo que falava comigo: que é isto? Ele me respondeu: São os chifres que dispersaram a Judá, a Israel e a Jerusalém.

[20] O SENHOR me mostrou quatro ferreiros.

[21] Então, perguntei: que vêm fazer estes? Ele respondeu: Aqueles são os chifres que dispersaram a Judá, de maneira que ninguém pode levantar a cabeça; estes ferreiros, pois, vieram para os amedrontar, para derribar os chifres das nações que levantaram o seu poder contra a terra de Judá, para a espalhar.

Zacarias 2

A terceira visão: Jerusalém é medida

[1] Tornei a levantar os olhos e vi, e eis um homem que tinha na mão um cordel de medir.

[2] Então, perguntei: para onde vais tu? Ele me respondeu: Medir Jerusalém, para ver

[16]Тож ось що Господь говорить: „Я повернуся до Єрусалима з милосердям”. Так говорить Господь Всемогутній: „Мій дім буде відбудовано”.

[17]Оповістіть також про те, що Господь Всесильний каже: „Міста Мої знов будуть в статках, Господь знов буде милостивий до Сіону і знову обере Він Єрусалим Своїм містом”».

Чотири роги і чотири майстри

[18]Потім я підвів очі й побачив чотири роги.

[19]І запитав я посланця, який розмовляв зі мною: «Що то?» Він відповів: «Це роги — то народи, що розсіяли Юдею, Ізраїль та Єрусалим».

[20]Тоді Господь показав мені чотирьох майстрів.

[21]Я спитав: «Що вони робитимуть?» Він відповів: «Ті роги — чотири народи, що руйнували Юдею, розсіявши Ізраїль по далеким країнам. Безжалісні, вони губили людей Божих, але ці робітники прийшли, щоб налякати й скинути руйнівні ті роги».

Захарії 2

Обмір Єрусалима

[1]Тоді я глянув вгору і побачив чоловіка, в руці він мірку мав.

[2]І спитав я: «Куди ти йдеш?» Він відповів: «Обмірювати Єрусалим, щоб побачити, який він завширшки і завдовжки».

qual é a sua largura e qual o seu comprimento.

3 Eis que saiu o anjo que falava comigo, e outro anjo lhe saiu ao encontro.

4 E lhe disse: Corre, fala a este jovem: Jerusalém será habitada como as aldeias sem muros, por causa da multidão de homens e animais que haverá nela.

5 Pois eu lhe serei, diz o SENHOR, um muro de fogo em redor e eu mesmo serei, no meio dela, a sua glória.

Israel exortado a voltar para Sião

6 Eh! Eh! Fugi, agora, da terra do Norte, diz o SENHOR, porque vos espalhei como os quatro ventos do céu, diz o SENHOR.

7 Eh! Salva-te, ó Sião, tu que habitas com a filha da Babilônia.

8 Pois assim diz o SENHOR dos Exércitos: Para obter ele a glória, enviou-me às nações que vos despojaram; porque aquele que tocar em vós toca na menina do seu olho.

9 Porque eis aí agitarei a mão contra eles, e eles virão a ser a presa daqueles que os serviram; assim, sabereis vós que o SENHOR dos Exércitos é quem me enviou.

10 Canta e exulta, ó filha de Sião, porque eis que venho e habitarei no meio de ti, diz o SENHOR.

11 Naquele dia, muitas nações se ajuntarão ao SENHOR e serão o meu povo; habitarei no meio de ti, e saberás que o SENHOR dos Exércitos é quem me enviou a ti.

3Тоді посланець, що розмовляв зі мною, пішов, а інший вийшов йому назустріч.

4Він промовив: «Біжи, скажи тому юнакові таке: „Єрусалим буде без мурів, бо житиме у ньому неміряно людей й худоби.

5Але Я буду муром вогняним довкола нього, буду славою посеред нього”». Так говорить Господь.

Господь закликає Свій народ повернутися додому

Господь говорить:

6«Не бариться! Тікайте з півночі, бо порозкидало вас на всі чотири сторони». Так Господь говорить:

7«Слухай, народ Сіона! Тікайте ті, хто у вигнанні вавилонському!»

8Він послав мене до народів, що грабували вас, Він послав мене, щоб принести вам славу. Ось що Господь Всемогутній говорить: «Хто вдарив вас, той вдарив те, що дороге для Мене.

9Вавилоняни в полон забрали народ мій, зробивши їх рабами. Та ось рукою Я змахну над ними, й вони дістануться рабам своїм як здобич». Тоді ви знатимете, що мене послав Господь Всемогутній.

10Господь говорить: «Сіону, радій і веселись, бо йду Я оселитися серед тебе.

11Багато народів повернеться до Господа в той день. Вони Моїм народом будуть, і оселюсь Я поміж тебе». Тоді ти знатимеш, що мене послав Господь Всемогутній.

[12] Então, o SENHOR herdará a Judá como sua porção na terra santa e, de novo, escolherá a Jerusalém.

[13] Cale-se toda carne diante do SENHOR, porque ele se levantou da sua santa morada.

Zacarias 3

A quarta visão: o sumo sacerdote Josué

[1] Deus me mostrou o sumo sacerdote Josué, o qual estava diante do Anjo do SENHOR, e Satanás estava à mão direita dele, para se lhe opor.

[2] Mas o SENHOR disse a Satanás: O SENHOR te repreende, ó Satanás; sim, o SENHOR, que escolheu a Jerusalém, te repreende; não é este um tição tirado do fogo?

[3] Ora, Josué, trajado de vestes sujas, estava diante do Anjo.

[4] Tomou este a palavra e disse aos que estavam diante dele: Tirai-lhe as vestes sujas. A Josué disse: Eis que tenho feito que passe de ti a tua iniqüidade e te vestirei de finos trajes.

[5] E disse eu: ponham-lhe um turbante limpo sobre a cabeça. Puseram-lhe, pois, sobre a cabeça um turbante limpo e o vestiram com trajes próprios; e o Anjo do SENHOR estava ali,

[6] protestou a Josué e disse:

[7] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Se andares nos meus caminhos e observares os meus preceitos, também tu julgarás a minha casa e guardarás os meus átrios, e

[12]Господь знову зробить Єрусалим Своїм особливим містом, та Юдея стане Його часткою спадщини землі святої.

[13]Замовкни, все живе перед Господом, бо Він встає й виходить з помешкання Свого святого.

Захарії 3

Первосвященик

[1]Він показав мені Ісуса, первосвященика, що стояв перед посланцем Господа. Сатана стояв праворуч Ісуса, щоб звинувачувати його.

[2]І посланець Господній (Ангел) сказав сатані: «Хай Господь, Який обрав Єрусалим своїм особливим містом, дорікне тобі, сатано. Всевишній врятував це місто, неначе головешку, що вихоплена з вогню».

[3]Ісус був вдягнений у брудний одяг і стояв перед посланцем (Ангелом).

[4]І той заговорив і сказав Ангелам, які стояли перед ним: «Зніміть з нього цей брудний одяг». Тоді він звернувся до Ісуса: «Дивись, я зняв твої гріхи з тебе, неначе одяг, тож вберися у святкове, чисте вбрання».

[5]І сказав я: «Нехай надінуть чистий тюрбан йому на голову». Тож вони наділи чистий тюрбан на голову йому. Вони одягли його в нове вбрання, і посланець Господній стояв поруч.

[6]Тоді посланець Господній застеріг Ісуса, сказавши:

[7]«Ось що Господь Всевишній говорить: „Якщо ходитимеш дорогами Моїми, якщо робитимеш усе, що доручив тобі Я, тоді судитимеш у храмі Моїм і наглядатимеш за подвір'ям Моїм. І право матимеш ходить між тих ангелів, які тут стоять.

te darei livre acesso entre estes que aqui se encontram.

8 Ouve, pois, Josué, sumo sacerdote, tu e os teus companheiros que se assentam diante de ti, porque são homens de presságio; eis que eu farei vir o meu servo, o Renovo.

9 Porque eis aqui a pedra que pus diante de Josué; sobre esta pedra única estão sete olhos; eis que eu lavrarei a sua escultura, diz o SENHOR dos Exércitos, e tirarei a iniqüidade desta terra, num só dia.

10 Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, cada um de vós convidará ao seu próximo para debaixo da vide e para debaixo da figueira.

8Слухай, Ісусе, первосвященик, та інші священики, які сидять перед тобою, — символ того, що має статися. Ось Я приведу особливого слугу Свого на ім'я „Пагін".

9Ось камінь, що перед Ісусом поклав Я, а на цьому камені одному сім граней. Дивись-но, Я ось вирізьблю на ньому напис, який буде свідченням того, що одного дня Я зніму провину з цієї землі"». Так говорить Господь Всемогутній.

10«Того дня, — Господь Всемогутній говорить, — запросите ви одне одного під виноградну лозу та смокву на розмову мирну».

Zacarias 4

A quinta visão: o candelabro de ouro entre duas oliveiras

1 Tornou o anjo que falava comigo e me despertou, como a um homem que é despertado do seu sono,

2 e me perguntou: Que vês? Respondi: olho, e eis um candelabro todo de ouro e um vaso de azeite em cima com as suas sete lâmpadas e sete tubos, um para cada uma das lâmpadas que estão em cima do candelabro.

3 Junto a este, duas oliveiras, uma à direita do vaso de azeite, e a outra à sua esquerda.

4 Então, perguntei ao anjo que falava comigo: meu senhor, que é isto?

5 Respondeu-me o anjo que falava comigo: Não sabes tu que é isto? Respondi: não, meu senhor.

Захарії 4

Поставець і два оливних дерева

1Тоді посланець (Ангел), який розмовляв зі мною, повернувся й розбудив мене, мов того, хто прокидається від сну.

2І мовив він до мене: «Що ти бачиш?» Я відповів: «Бачу світильник, виготовлений зі щирого золота. Зверху в ньому — посудина для олії. Сім свічників на ньому й гілка з сімома цівками, що ведуть до кожного з свічників для поповнення олії, розташованих зверху.

3Поруч нього два оливні дерева: одне праворуч від посудини, друге ліворуч. Вони дають олію для поповнення свічників».

4Тоді я сказав Ангелу, що розмовляв зі мною: «Що воно таке, владико?»

5І посланець, що розмовляв зі мною, відповів: «Хіба ти не знаєш, що воно таке?» І я зізнався: «Ні, пане мій, не знаю».

[6] Prosseguiu ele e me disse: Esta é a palavra do SENHOR a Zorobabel: Não por força nem por poder, mas pelo meu Espírito, diz o SENHOR dos Exércitos.

[7] Quem és tu, ó grande monte? Diante de Zorobabel serás uma campina; porque ele colocará a pedra de remate, em meio a aclamações: Haja graça e graça para ela!

[8] Novamente, me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[9] As mãos de Zorobabel lançaram os fundamentos desta casa, elas mesmas a acabarão, para que saibais que o SENHOR dos Exércitos é quem me enviou a vós outros.

[10] Pois quem despreza o dia dos humildes começos, esse alegrar-se-á vendo o prumo na mão de Zorobabel. Aqueles sete olhos são os olhos do SENHOR, que percorrem toda a terra.

[11] Prossegui e lhe perguntei: que são as duas oliveiras à direita e à esquerda do candelabro?

[12] Tornando a falar-lhe, perguntei: que são aqueles dois raminhos de oliveira que estão junto aos dois tubos de ouro, que vertem de si azeite dourado?

[13] Ele me respondeu: Não sabes que é isto? Eu disse: não, meu senhor.

[14] Então, ele disse: São os dois ungidos, que assistem junto ao SENHOR de toda a terra.

Zacarias 5

A sexta visão: o rolo voante

[6]І він пояснив: «Це слово Господа Зерувавелові: „Ніхто не здатен досягти чогось своєю власною силою та владою, але тільки за допомогою Духа Мого”. Так говорить Господь Всемогутній.

[7]Для Зерувавела ця велика гора буде неначе рівнина. Він збудує храм, та коли він покладе останній краєугольний камінь у будівлю, усі загукають: „Це гарно! Це гарно!”»

[8]І було до мене слово Господа:

[9]«Руки Зерувавела закладуть підвалини храму цього, руки його закінчать цю справу. Тоді ти знатимеш, що Господь Всемогутній послав до мене вас.

[10]Люди не будуть соромитися маленьких справ, та зрадіють, коли побачать як Зерувавел, с виском у руці, міряє завершену будівлю. Тож сім граней того каменю — то очі Господні, які чатують на всі боки, та бачать все, що коїться на землі».

[11]Тоді я (Захарій) запитав: «Що то за дві оливи по обох боках світильника?»

[12]І ще я запитав його: «Що то за гілки оливних дерев, що виливають золоту оливу крізь дві золоті цівки?»

[13]І він відповів мені: «Хіба ти не знаєш, що то означає?» Я сказав: «Ні, володарю мій».

[14]І він мовив: «Це — двоє благословенних, що служитимуть Господу усієї землі».

Захарії 5

Літаючий сувій

[1] Tornei a levantar os olhos e vi, e eis um rolo voante.

[1]Я підвів очі і знову побачив сувій, що витав у повітрі.

[2] Perguntou-me o anjo: Que vês? Eu respondi: vejo um rolo voante, que tem vinte côvados de comprimento e dez de largura.

[2]І він спитав мене: «Що ти бачиш?» Я відповів: «Я бачу сувій, що літає в повітрі. Довжина його двадцять ліктів, а ширина десять ліктів».

[3] Então, me disse: Esta é a maldição que sai pela face de toda a terra, porque qualquer que furtar será expulso segundo a maldição, e qualquer que jurar falsamente será expulso também segundo a mesma.

[3]І він сказав мені: «На сувої написано прокляття: на одному боці — прокляття, що лягає на всіх злодіїв, а з другого — на тих, хто облудно присягається, та не виконує своїх обіцянок».

[4] Fá-la-ei sair, diz o SENHOR dos Exércitos, e a farei entrar na casa do ladrão e na casa do que jurar falsamente pelo meu nome; nela, pernoitará e consumirá a sua madeira e as suas pedras.

[4]«Я нашлю прокляття, — Господь Всемогутній говорить, — тож воно ввійде в дім злодія й у дім того, хто облудно присягається іменем Моїм, і залишиться посеред дому його, і зруйнує хату ту: і дерево, й каміння так само».

A sétima visão: a mulher e o efa

Жінка і кошик

[5] Saiu o anjo que falava comigo e me disse: Levanta, agora, os olhos e vê que é isto que sai.

[5]Тоді посланець, що розмовляв зі мною, вийшов і промовив до мене: «Подивись угору і побач, що то наближається до нас?»

[6] Eu perguntei: que é isto? Ele me respondeu: É um efa que sai. Disse ainda: Isto é a iniqüidade em toda a terra.

[6]І я спитав: «Що то?» Він відповів: «То вимірювальний кошик. Він важить скільки гріха наробили люди цієї країни».

[7] Eis que foi levantada a tampa de chumbo, e uma mulher estava sentada dentro do efa.

[7]Тоді кругла олив'яна кришка піднялася, а там сиділа жінка всередині мірила.

[8] Prosseguiu o anjo: Isto é a impiedade. E a lançou para o fundo do efa, sobre cuja boca pôs o peso de chumbo.

[8]І він сказав: «Це — нечестивість». Він штовхнув її всередину кошика-мірки й кинув олив'яну кришку на отвір.

[9] Levantei os olhos e vi, e eis que saíram duas mulheres; havia vento em suas asas, que eram como de cegonha; e levantaram o efa entre a terra e o céu.

[9]Я подивився вгору і побачив дві жінки, що наближалися до нас. Мали вони крила, мов лелеки, які розпростерено було, щоб уловлювати вітер. І підняли вони мірило в повітря.

[10] Então, perguntei ao anjo que falava comigo: para onde levam elas o efa?

[10]І мовив я до посланця, що розмовляв зі мною: «Куди вони несуть кошик-мірило?»

[11] Respondeu-me: Para edificarem àquela mulher uma casa na terra de Sinar, e, estando esta acabada, ela será posta ali em seu próprio lugar.

Zacarias 6

A oitava visão: os quatro carros

[1] Outra vez, levantei os olhos e vi, e eis que quatro carros saíam dentre dois montes, e estes montes eram de bronze.

[2] No primeiro carro, os cavalos eram vermelhos, no segundo, pretos,

[3] no terceiro, brancos e no quarto, baios; todos eram fortes.

[4] Então, perguntei ao anjo que falava comigo: que é isto, meu senhor?

[5] Respondeu-me o anjo: São os quatro ventos do céu, que saem donde estavam perante o SENHOR de toda a terra.

[6] O carro em que estão os cavalos pretos sai para a terra do Norte; o dos brancos, após eles; o dos baios, para a terra do Sul.

[7] Saem, assim, os cavalos fortes, forcejando por andar avante, para percorrerem a terra. O SENHOR lhes disse: Ide, percorrei a terra. E percorriam a terra.

[8] E me chamou e me disse: Eis que aqueles que saíram para a terra do Norte fazem repousar o meu Espírito na terra do Norte.

A coroação de Josué. O Renovo

[9] A palavra do SENHOR veio a mim, dizendo:

[10] Recebe dos que foram levados cativos, a saber, de Heldai, de Tobias e de Jedaías, e vem tu no mesmo dia e entra na casa de

[11]Він відповів: «Вони намірилися побудувати йому храм у землі Шинар. Коли його збудовано буде, мірило буде встановлено в підмурівку його».

Захарії 6

Чотири колісниці

[1]Тоді знову підвів я очі й побачив, як чотири колісниці виходили з-поміж двох бронзових гір.

[2]Гніді коні везуть першу колісницю, а вороні коні — другу.

[3]Білі коні везуть третю колісницю, а сірі в яблуках — четверту.

[4]І спитав я в посланця Ангела, що розмовляв зі мною: «Що це, мій володарю?»

[5]Посланець Ангел відповів мені: «Це чотири вітри небесні, що виходять після того, як стояли перед Володарем усієї землі.

[6]Вороні коні ідуть у північні землі, білі коні йдуть у західні, гніді — на схід, а сірі в яблуках ідуть у південні землі».

[7]І могутні коні вийшли, вони рвалися скакати, скакати по всій землі. І сказав він: «Ідіть! Пройдіть усією землею». І пройшли вони всією землею, кожен своєю стороною.

[8]Тоді він гукнув до мене: «Дивися, коні, які пішли в північні землі Вавилон, скінчили там працю свою. Тож тим самим вони дали спокій духу моєму, і Я більш не гніваюся!»

Первосвященик Ісус дістає корону

[9]Слово Господа було мені:

[10]«Дістанеш золото і срібло від засланих Гелдаї, Товії та Єдаї, і того ж дня піди до дому Йосії, сина Софонії, що прийшов з Вавилона.

Josias, filho de Sofonias, para a qual vieram da Babilônia.

[11] Recebe, digo, prata e ouro, e faze coroas, e põe-nas na cabeça de Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote.

[12] E dize-lhe: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis aqui o homem cujo nome é Renovo; ele brotará do seu lugar e edificará o templo do SENHOR.

[13] Ele mesmo edificará o templo do SENHOR e será revestido de glória; assentar-se-á no seu trono, e dominará, e será sacerdote no seu trono; e reinará perfeita união entre ambos os ofícios.

[14] As coroas serão para Helém, para Tobias, para Jedaías e para Hem, filho de Sofonias, como memorial no templo do SENHOR.

[15] Aqueles que estão longe virão e ajudarão no edificar o templo do SENHOR, e sabereis que o SENHOR dos Exércitos me enviou a vós outros. Isto sucederá se diligentemente ouvirdes a voz do SENHOR, vosso Deus.

[11]Візьмеш срібло і золото і зробиш корону. І надінеш на Ісуса, сина Йозадака, первосвященика.

[12]І скажи йому, що Господь Всемогутній так говорить: „Ось чоловік, ім'я якого „Пагін", він виросте великий, й дім Господа збудує.

[13]Господній храм збудує він і буде в шані. Він сидітиме і правитиме на престолі, й стоятиме священик біля нього. Й обидва працюватимуть у мирі між собою".

[14]А вінець буде пам'яттю в Господньому храмі про Гелдаю, Товію та Єдаю, а ще Йосію, сина Софонії».

[15]Ті, хто живуть далеко, прийдуть і збудують храм Господа і знатимуть, що Господь Всемогутній послав мене до вас. І станеться це, якщо зробите ви те, що Господь наказав вам зробити.

Zacarias 7

O jejum que não agrada a Deus

[1] No quarto ano do rei Dario, veio a palavra do SENHOR a Zacarias, no dia quarto do nono mês, que é quisleu.

[2] Quando de Betel foram enviados Sarezer, e Regém-Meleque, e seus homens, para suplicarem o favor do SENHOR,

[3] perguntaram aos sacerdotes, que estavam na Casa do SENHOR dos Exércitos, e aos profetas: Continuaremos

Захарії 7

Господь прагне миру й добра

[1]Четвертого року правління царя Дарія слово Господа було Захарії, четвертого дня дев'ятого місяця Кислева.

[2]З Бетела було послано Шарезера, Реґем-Мелека та його людей благати милості Господньої.

[3]Вони спитали священиків, що служили в домі Господа Всемогутнього, і пророків: «Чи маємо тужити й поститися

nós a chorar, com jejum, no quinto mês, como temos feito por tantos anos?

протягом п'ятого місяця, як це робили багато років?»

[4] Então, a palavra do SENHOR dos Exércitos me veio a mim, dizendo:

[4]Тоді було мені таке слово Господа Всемогутнього:

[5] Fala a todo o povo desta terra e aos sacerdotes: Quando jejuastes e pranteastes, no quinto e no sétimo mês, durante estes setenta anos, acaso, foi para mim que jejuastes, com efeito, para mim?

[5]«Скажи всім людям краю і священикам: „Коли ви постилися й тужили п'ятого й сьомого місяця протягом сімдесяти років, чи ви справді для Мене то робили? Ні!

[6] Quando comeis e bebeis, não é para vós mesmos que comeis e bebeis?

[6]Коли ви їсте й п'єте, ви робите все це тільки для свого блага.

[7] Não ouvistes vós as palavras que o SENHOR pregou pelo ministério dos profetas que nos precederam, quando Jerusalém estava habitada e em paz com as suas cidades ao redor dela, e o Sul e a campina eram habitados?

[7]Це ті самі слова, що Господь проголошував через пророків минулого, коли Єрусалим був заселений і процвітав, а також міста навколо нього: Неґев і Шефела — що були заселені людьми"».

A desobediência foi a causa do cativeiro

[8] A palavra do SENHOR veio a Zacarias, dizendo:

[8]То було Захарії таке слово від Господа:

[9] Assim falara o SENHOR dos Exércitos: Executai juízo verdadeiro, mostrai bondade e misericórdia, cada um a seu irmão;

[9]«Ось що Господь Всемогутній говорить: „Судіть праведним судом і майте співчуття та милосердя до своїх сусідів.

[10] não oprimais a viúva, nem o órfão, nem o estrangeiro, nem o pobre, nem intente cada um, em seu coração, o mal contra o seu próximo.

[10]Не утискайте удовиць й сиріт, чужинців й бездомних бідаків. Не замислюйте одне на одного планів злих".

[11] Eles, porém, não quiseram atender e, rebeldes, me deram as costas e ensurdeceram os ouvidos, para que não ouvissem.

[11]Але вони не слухались і відвертались вперто, вони уваги не звертали на Мої слова.

[12] Sim, fizeram o seu coração duro como diamante, para que não ouvissem a lei, nem as palavras que o SENHOR dos Exércitos enviara pelo seu Espírito,

[12]Вони серця свої закам'яніли, щоби не чуть закону й слів, які Господь Усемогутній їм посилав зі Своїм Духом, Він його з пророками минулого посилав.

mediante os profetas que nos precederam; daí veio a grande ira do SENHOR dos Exércitos.

Тому Господь Всевишній і наслав Свій гнів на них».

[13] Visto que eu clamei, e eles não me ouviram, eles também clamaram, e eu não os ouvi, diz o SENHOR dos Exércitos.

[13]Господь Всесильний так говорить: «Коли Я кликав, та вони не чули, тепер вони покликали, та Я не почув.

[14] Espalhei-os com um turbilhão por entre todas as nações que eles não conheceram; e a terra foi assolada atrás deles, de sorte que ninguém passava por ela, nem voltava; porque da terra desejável fizeram uma desolação.

[14]Я приведу народи інші проти них як бурю. Невідомий їм народ прийде й зруйнує всю країну, тож згине вся її краса, перетворившись на пустелю».

Zacarias 8

Sião restaurada

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR dos Exércitos, dizendo:

[2] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tenho grandes zelos de Sião e com grande indignação tenho zelos dela.

[3] Assim diz o SENHOR: Voltarei para Sião e habitarei no meio de Jerusalém; Jerusalém chamar-se-á a cidade fiel, e o monte do SENHOR dos Exércitos, monte santo.

[4] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda nas praças de Jerusalém sentar-se-ão velhos e velhas, levando cada um na mão o seu arrimo, por causa da sua muita idade.

[5] As praças da cidade se encherão de meninos e meninas, que nelas brincarão.

[6] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Se isto for maravilhoso aos olhos do restante deste povo naqueles dias, será também

Захарії 8

Господь обіцяє благословити Єрусалим

[1]Слово Господа Всемогутнього було знову.

[2]Ось що Господь Всемогутній говорить: «Великою любов'ю кохаю Я Сіон, але ревно Я розгніваний на неї».

[3]Ось що Господь говорить: «Я повертаюсь до Сіону й житиму серед Єрусалима. Єрусалим називатимуть „Вірне місто”, а гору Господа Всемогутнього — „Свята гора”».

[4]Ось що Господь Всемогутній говорить: «Знову старі чоловіки й жінки сидітимуть вздовж вулиць Єрусалима. Кожен із ціпком у руці через глибоку старість.

[5]Вулиці міста сповнені будуть хлопцями й дівчатами, що гратимуться там».

[6]Ось що Господь Всемогутній говорить: «Хоча це може видаватися неможливим рештком цього народу в ті дні, хіба воно також неможливе для Мене?»

maravilhoso aos meus olhos? – diz o SENHOR dos Exércitos.

[7] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que salvarei o meu povo, tirando-o da terra do Oriente e da terra do Ocidente;

[8] eu os trarei, e habitarão em Jerusalém; eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus, em verdade e em justiça.

[9] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Sejam fortes as mãos de todos vós que nestes dias ouvis estas palavras da boca dos profetas, a saber, nos dias em que foram postos os fundamentos da Casa do SENHOR dos Exércitos, para que o templo fosse edificado.

[10] Porque, antes daqueles dias, não havia salário para homens, nem os animais lhes davam ganho, não havia paz para o que entrava, nem para o que saía, por causa do inimigo, porque eu incitei todos os homens, cada um contra o seu próximo.

[11] Mas, agora, não serei para com o restante deste povo como nos primeiros dias, diz o SENHOR dos Exércitos.

[12] Porque haverá sementeira de paz; a vide dará o seu fruto, a terra, a sua novidade, e os céus, o seu orvalho; e farei que o resto deste povo herde tudo isto.

[13] E há de acontecer, ó casa de Judá, ó casa de Israel, que, assim como fostes maldição entre as nações, assim vos salvarei, e sereis bênção; não temais, e sejam fortes as vossas mãos.

[14] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos: Como pensei fazer-vos mal,

[7]Ось що Господь Всемогутній говорить: «Я визволю народ Мій із країн сходу і з країн заходу.

[8]Я приведу їх сюди, й вони житимуть у Єрусалимі. Вони будуть Моїм народом, а Я буду їхнім Богом у правді та праведності».

[9]Ось що Господь Всемогутній говорить: «Хай сильними будуть руки ваші, ви, хто чує тепер ці слова з уст пророків, що жили, коли закладено було підвалини дому Господа Всемогутнього, щоб збудувати храм.

[10]Бо перед тим не було грошей найняти робітників і не орендувати худобу. Небезпечно було подорожувати, існувала постійна загроза, бо Я людей одне на одного підбурив.

[11]Нині не так, як колись, Я буду з рештками цього народу». Так говорить Господь Всемогутній:

[12]«Справді, вони мирно сіятимуть, лоза даватиме плоди, земля даватиме врожай, а небо дасть росу. І це все Я дам у спадщину решткам Мого народу.

[13]І буде так: як ви, доме Юди і доме Ізраїля, були прокляттям поміж народів, так само Я визволю вас, і ви будете благословенням. Не бійтеся, хай силою наповнитеся ви».

[14]Бо ось що говорить Господь Всемогутній: «Як Я намислив заподіяти вам лихо, коли предки ваші Мене

quando vossos pais me provocaram à ira, diz o SENHOR dos Exércitos, e não me arrependi,

розгнівали». Так говорить Господь Всемогутній: «Я не змилостивився,

15 assim pensei de novo em fazer bem a Jerusalém e à casa de Judá nestes dias; não temais.

15Я знову вирішив зробити добро в ці дні Єрусалиму й дому Юди. Та не бійтеся!

16 Eis as coisas que deveis fazer: Falai a verdade cada um com o seu próximo, executai juízo nas vossas portas, segundo a verdade, em favor da paz;

16Ось що ви маєте робити: говоріть правду одне одному, провадьте правду й мирну справедливість у судах.

17 nenhum de vós pense mal no seu coração contra o seu próximo, nem ame o juramento falso, porque a todas estas coisas eu aborreço, diz o SENHOR.

17Ніхто хай не замислює в серці своєму лиха іншому, не беріть собі за звичку облудно присягатися, бо Я все це ненавиджу». Так говорить Господь.

18 A palavra do SENHOR dos Exércitos veio a mim, dizendo:

18І було мені слово Господа Всемогутнього.

19 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: O jejum do quarto mês, e o do quinto, e o do sétimo, e o do décimo serão para a casa de Judá regozijo, alegria e festividades solenes; amai, pois, a verdade e a paz.

19Ось що Господь Всемогутній говорить: «Піст четвертого місяця, піст п'ятого місяця, піст сьомого місяця й піст десятого місяця стануть радісними й веселими святами, щасливими святами для дому Юди. Отже, любіть правду й мир».

20 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda sucederá que virão povos e habitantes de muitas cidades;

20Ось що Господь Всемогутній говорить: «До Єрусалима знов прийдуть народи й люди з інших міст.

21 e os habitantes de uma cidade irão à outra, dizendo: Vamos depressa suplicar o favor do SENHOR e buscar ao SENHOR dos Exércitos; eu também irei.

21З одного міста йтиме люд до іншого і скаже: „Ходімо Господа умилостивити, ходім шукати милості у Всемогутнього". А інші люди скажуть: „І ми підемо!"»

22 Virão muitos povos e poderosas nações buscar em Jerusalém ao SENHOR dos Exércitos e suplicar o favor do SENHOR.

22Багато народів і могутніх племен прийдуть умилостивити Господа Всемогутнього в Єрусалимі, шукаючи милості Господа.

23 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Naquele dia, sucederá que pegarão dez homens, de todas as línguas das nações, pegarão, sim, na orla da veste de um judeu

23Ось що Господь Всемогутній каже: «У ті дні багато людей із усіх різномовних народів прийдуть до юдеїв, ухопляться за край вбрання кожного єврея і скажуть: „Дозвольте ми підемо з тобою,

e lhe dirão: Iremos convosco, porque temos ouvido que Deus está convosco.

щоб Всевишньому служити, бо чули ми, що Господь з вами”».

Zacarias 9

O castigo de diversos povos

1 A sentença pronunciada pelo SENHOR é contra a terra de Hadraque e repousa sobre Damasco, porque o SENHOR põe os olhos sobre os homens e sobre todas as tribos de Israel;

2 também repousa sobre Hamate, que confina com ele, sobre Tiro e Sidom, cuja sabedoria é grande.

3 Tiro edificou para si fortalezas e amontoou prata como o pó e ouro, como a lama das ruas.

4 Eis que o SENHOR a despojará e precipitará no mar a sua força; e ela será consumida pelo fogo.

5 Asquelom o verá e temerá; também Gaza e terá grande dor; igualmente Ecrom, porque a sua esperança será iludida; o rei de Gaza perecerá, e Asquelom não será habitada.

6 Povo bastardo habitará em Asdode, e exterminarei a soberba dos filisteus.

7 Da boca destes tirarei o sangue dos sacrifícios idólatras e, dentre os seus dentes, tais abominações; então, ficarão eles como um restante para o nosso Deus; e serão como chefes em Judá, e Ecrom, como jebuseu.

8 Acampar-me-ei ao redor da minha casa para defendê-la contra forças militantes, para que ninguém passe, nem volte; que não passe mais sobre eles o opressor;

Захарії 9

Суд над іншими народами

1Це слово Господа проти землі Гадрах та Дамаску: Слово Господь зійде, бо бачить Він, що робиться в усіх колінах Ізраїля. Усі народи сподіваються на Його допомогу.

2Слово Господа також зійде на Гамат, що з ним межує, також на Тир і Сидон, бо вони дуже мудрі.

3Тир збудував твердиню й накопичив собі срібла, мов того пороху, а золота, немов багна на вулицях.

4Та ось Володар мій забере геть усе Його майно, Він змиє його морем, пожере вогнем.

5Побачить Ашкелон і злякається, Ґаза здригнеться від жаху і Екрон також, і розвіються сподівання її. Не буде більше царів у Ґазі, а Ашкелон обезлюдніє.

6Пануватимуть в Ашдоді злі люди, і викоріню Я пиху филистимлян.

7Вони більше не їстимуть криваве м’ясо, або яку іншу заборонену їжу. Всі рештки филистимлян стануть одним з колін Юдеї; це станеться з Екроном, як і з євуситами.

8Я захищу Мою країну, не давши кривднику пройти землями її, бо Своїми очами бачив Я, як у минулому страждав народ Мій.

porque, agora, vejo isso com os meus olhos.

O Rei vem de Sião

[9] Alegra-te muito, ó filha de Sião; exulta, ó filha de Jerusalém: eis aí te vem o teu Rei, justo e salvador, humilde, montado em jumento, num jumentinho, cria de jumenta.

[10] Destruirei os carros de Efraim e os cavalos de Jerusalém, e o arco de guerra será destruído. Ele anunciará paz às nações; o seu domínio se estenderá de mar a mar e desde o Eufrates até às extremidades da terra.

[11] Quanto a ti, Sião, por causa do sangue da tua aliança, tirei os teus cativos da cova em que não havia água.

[12] Voltai à fortaleza, ó presos de esperança; também, hoje, vos anuncio que tudo vos restituirei em dobro.

[13] Porque para mim curvei Judá como um arco e o enchi de Efraim; suscitarei a teus filhos, ó Sião, contra os teus filhos, ó Grécia! E te porei, ó Sião, como a espada de um valente.

[14] O SENHOR será visto sobre os filhos de Sião, e as suas flechas sairão como o relâmpago; o SENHOR Deus fará soar a trombeta e irá com os redemoinhos do Sul.

[15] O SENHOR dos Exércitos os protegerá; eles devorarão os fundibulários e os pisarão; também beberão deles o sangue como vinho; encher-se-ão como bacias do sacrifício e ficarão ensopados como os cantos do altar.

Майбутній цар

[9]Радуйся вельми, народ Сіону, радісно скрикуй, народ Єрусалима, дивися, йде твій цар до тебе. Він справедливий, звитяжний, їде, смиренний, верхи на молодому ослі, на дитині робочої ослиці.

[10]Я вигублю колісниці з Ефраїму і коней із Єрусалима. І буде зламано лук війни. Цар проголосить мир народам. Від моря і до моря буде правити він, від самого Євфрату — до кінця землі.

Господь врятує Свій народ

[11]Єрусалиме, ми кров'ю скріпили Угоду твою, тож Я визволю з колодязя сухого тих з народу твого, кого ув'язнено було.

[12]Вертайтесь до дому, в'язні, зараз вам є на що надію мати. Сьогодні сповіщаю про те, що Я повертаюсь к вам!

[13]Бо Я тягну Юдею, наче лук, стрілою Ефраїм моєю буде. Сіоне, підніму синів твоїх на греків, Я розмахнусь тобою, мов мечем звитяжного бійця.

[14]Господь повстане проти них, Його стріла, мов блискавка, ударить. Господь, Володар мій, засурмить в сурму і виступить з південних буревіїв.

[15]Господь Всемогутній захистить їх, тож матимуть вони що їсти вразять ворогів своїх камінням з пращі. Кров питимуть, немов вино, і будуть повні, наче келих, як роги вівтаря, по вінця повні.

[16] O SENHOR, seu Deus, naquele dia, os salvará, como ao rebanho do seu povo; porque eles são pedras de uma coroa e resplandecem na terra dele.

[17] Pois quão grande é a sua bondade! E quão grande, a sua formosura! O cereal fará florescer os jovens, e o vinho, as donzelas.

[16]Тоді Господь, Бог їхній, порятує їх. Народ Його, мов вівці, буде, народ блищатиме, немов коштовності в короні.

[17]Все буде гаразд! Багато буде пшениці й молодого вина, та вродиться багато хлопців і дівчат.

Zacarias 10

Deus abençoará Judá e Israel

[1] Pedi ao SENHOR chuva no tempo das chuvas serôdias, ao SENHOR, que faz as nuvens de chuva, dá aos homens aguaceiro e a cada um, erva no campo.

[2] Porque os ídolos do lar falam coisas vãs, e os adivinhos vêem mentiras, contam sonhos enganadores e oferecem consolações vazias; por isso, anda o povo como ovelhas, aflito, porque não há pastor.

[3] Contra os pastores se acendeu a minha ira, e castigarei os bodes-guias; mas o SENHOR dos Exércitos tomará a seu cuidado o rebanho, a casa de Judá, e fará desta o seu cavalo de glória na batalha.

[4] De Judá sairá a pedra angular; dele, a estaca da tenda; dele, o arco de guerra; dele sairão todos os chefes juntos.

[5] E serão como valentes que, na batalha, pisam aos pés os seus inimigos na lama das ruas; pelejarão, porque o SENHOR está com eles, e envergonharão os que andam montados em cavalos.

[6] Fortalecerei a casa de Judá, e salvarei a casa de José, e fá-los-ei voltar, porque me

Захарії 10

Господні обіцянки

[1]Просіть у Господа дощів навесні, бо Господь — Творець блискавок і злив. Він кожному дарує польові рослини.

[2]Боввани говорять пусте, а віщуни бачать брехливі з'яви. Тлумачі снів теревенять дурниці, вони втішають, та дарма. Тому й блукають вони, мов ті вівці, страждають, бо пастуха немає.

[3]Всевишній Бог говорить: «Я дуже розлючений на пастухів, тож покараю вожаків». Бо народ Юдеї — то паства Його, та Він піклується про неї. Господь Всемогутній пильнуватиме за стадом Своїм, неначе воїн доглядає за славним конем бойовим.

[4]З Юдеї вийдуть разом кожна частина війська, наріжний камінь, прикілок, лук бойовий і командир кожного полку.

[5]В битві будуть вони, як воїни, що топчуть порох на вулицях. Вони воюватимуть, бо Господь із ними і осоромлять навіть кіннотиків.

[6]«Я зміцню народ Юди і врятую народ Ізраїлю. Я поверну їх, бо Я дбаю про них. Я ставитимуся до них так, немовби

compadeço deles; e serão como se eu não os tivera rejeitado, porque eu sou o SENHOR, seu Deus, e os ouvirei.

ніколи не відкидав їх, бо Я — Господь Бог їхній, і Я відгукнуся до них.

[7] Os de Efraim serão como um valente, e o seu coração se alegrará como pelo vinho; seus filhos o verão e se alegrarão; o seu coração se regozijará no SENHOR.

[7]Ефраїмці будуть наче ті воїни, що випили занадто вина, а їхні діти те побачать і теж звеселяться. Тож зрадіють усі вони разом із Господом.

[8] Eu lhes assobiarei e os ajuntarei, porque os tenho remido; multiplicar-se-ão como antes se tinham multiplicado.

[8]Я гукну їх і зберу, бо Я їх викупив, і стануть вони численні, як були і колись.

[9] Ainda que os espalhei por entre os povos, eles se lembram de mim em lugares remotos; viverão com seus filhos e voltarão.

[9]Хоч Я розсіяв їх поміж народами, але вони пам'ятатимуть Мене в краях далеких. Вони дадуть життя дітям своїм і разом повернуться додому.

[10] Porque eu os farei voltar da terra do Egito e os congregarei da Assíria; trá-los-ei à terra de Gileade e do Líbano, e não se achará lugar para eles.

[10]Я поверну їх із землі Єгипту, Я позбираю їх з Ассирії й приведу в землі Ґілеаду та Ливану, і для них усіх не вистачатиме місця.

[11] Passarão o mar de angústia, as ondas do mar serão feridas, e todas as profundezas do Nilo se secarão; então, será derribada a soberba da Assíria, e o cetro do Egito se retirará.

[11]Все станеться як і раніше, коли Я вивів їх з Єгипту. Я вдарю по хвилях морських і люди перейдуть через море турботи. Я, Всевишній, висушу річки і струмки, та знищу ассирійську пиху і єгипетську міць.

[12] Eu os fortalecerei no SENHOR, e andarão no seu nome, diz o SENHOR.

[12]Я зміцню людей Своїх, тож вони будуть жити для Мене та імені Мого», — Господь говорить.

Zacarias 11

Захарії 11

Бог покарає інші народи

[1] Abre, ó Líbano, as tuas portas, para que o fogo consuma os teus cedros.

[1]Відчини брами свої, Ливане, щоби кедри твої міг пожерти вогонь.

[2] Geme, ó cipreste, porque os cedros caíram, porque as mais excelentes árvores são destruídas; gemei, ó carvalhos de Basã, porque o denso bosque foi derribado.

[2]Стогни, ялівцю, бо кедр упав, пишні дерева згублено. Стогніть башанські дуби, бо повалились ліси непрохідні.

[3] Eis o uivo dos pastores, porque a sua glória é destruída! Eis o bramido dos filhos de leões, porque foi destruída a soberba do Jordão!

[3]Голосять пастухи, бо спустошені пасовиська розкішні. Рикають леви, бо спустошені чагарі Йордану.

A parábola do bom pastor

[4] Assim diz o SENHOR, meu Deus: Apascenta as ovelhas destinadas para a matança.

[4]Ось що говорить Господь мій Бог: «Паси овець, призначених на забій».

[5] Aqueles que as compram matam-nas e não são punidos; os que as vendem dizem: Louvado seja o SENHOR, porque me tornei rico; e os seus pastores não se compadecem delas.

[5]Ті, хто купує їх, ріже безкарно і каже: «Благословен Господь, бо я розбагатів». Їхні пастухи співчуття до них не мають.

[6] Certamente, já não terei piedade dos moradores desta terra, diz o SENHOR; eis, porém, que entregarei os homens, cada um nas mãos do seu próximo e nas mãos do seu rei; eles ferirão a terra, e eu não os livrarei das mãos deles.

[6]Тож більше не матиму Я співчуття до тих, хто мешкає у краї. Так говорить Господь: «Я видам кожного з них до рук сусіди і його царя. Вони спустошать землю, та Я не визволю народ із рук їхніх.

[7] Apascentai, pois, as ovelhas destinadas para a matança, as pobres ovelhas do rebanho. Tomei para mim duas varas: a uma chamei Graça, e à outra, União; e apascentei as ovelhas.

[7]Виходить, Я випасав овець, призначених на заріз, овець, що належали торговцям. Тож взяв Я собі дві палиці, одну назвав Ласка, а другу — Згода, і випасав овець.

[8] Dei cabo dos três pastores num mês. Então, perdi a paciência com as ovelhas, e também elas estavam cansadas de mim.

[8]Я здихався трьох пастухів за один місяць. Бо урвався Мій терпець, і вони теж відчули до Мене огиду».

[9] Então, disse eu: não vos apascentarei; o que quer morrer, morra, o que quer ser destruído, seja, e os que restarem, coma cada um a carne do seu próximo.

[9]І Я сказав: «Я не пастиму вас. Хай та, що вмирає, помре, а та, що має загинути, загине, жінки, що лишаються, хай пожеруть плоть одне одного.

[10] Tomei a vara chamada Graça e a quebrei, para anular a minha aliança, que eu fizera com todos os povos.

[10]Тож узяв Я Свою палицю Ласка і зламав навпіл, щоб показати, що ламаю Я Мій Заповіт, укладений з усіма народами.

[11] Foi, pois, anulada naquele dia; e as pobres do rebanho, que fizeram caso de

[11]І того ж дня був він зламаний. І торгівці вівцями, що спостерігали за Мною, зрозуміли, що то було слово Господа».

mim, reconheceram que isto era palavra do SENHOR.

[12] Eu lhes disse: se vos parece bem, dai-me o meu salário; e, se não, deixai-o. Pesaram, pois, por meu salário trinta moedas de prata.

[12]І сказав Я їм: «Якщо це правильно в ваших очах, дайте мені платню мою, а якщо ні, не платіть». І вони сплатили Мені тридцять срібняків.

[13] Então, o SENHOR me disse: Arroja isso ao oleiro, esse magnífico preço em que fui avaliado por eles. Tomei as trinta moedas de prata e as arrojei ao oleiro, na Casa do SENHOR.

[13]Тоді Господь сказав мені: «Поклади до скарбниці ту „велику ціну”, в яку вони оцінили Мене». Тож узяв я тридцять срібняків і поклав їх у храмі Господа в скарбницю.

[14] Então, quebrei a segunda vara, chamada União, para romper a irmandade entre Judá e Israel.

[14]Тоді я поламав свою другу палицю — палицю Згоди, щоб показати, що я розриваю братерство між Юдеєю та Ізраїлем.

A parábola do pastor insensato

[15] O SENHOR me disse: Toma ainda os petrechos de um pastor insensato,

[15]І Господь сказав мені: «Знову візьми знаряддя пастуха дурного.

[16] porque eis que suscitarei um pastor na terra, o qual não cuidará das que estão perecendo, não buscará a desgarrada, não curará a que foi ferida, nem apascentará a sã; mas comerá a carne das gordas e lhes arrancará até as unhas.

[16]Бо ось Я поставлю над краєм пастуха, який не дбатиме про тих, що пропали, не шукатиме молодих, не лікуватиме поранених, не годуватиме здорових. Але усі вгодовані будуть пожерті — лише ратиці залишаться».

[17] Ai do pastor inútil, que abandona o rebanho! A espada lhe cairá sobre o braço e sobre o olho direito; o braço, completamente, se lhe secará, e o olho direito, de todo, se escurecerá.

[17]Горе дурному пастухові, що отару покидає! Хай меч впаде на його руку і його праве око. Хай всохне геть його рука, і хай осліпне він на праве око!

Zacarias 12

A salvação de Jerusalém

[1] Sentença pronunciada pelo SENHOR contra Israel. Fala o SENHOR, o que estendeu o céu, fundou a terra e formou o espírito do homem dentro dele.

Захарії 12

З’ява про народи довкола Юдеї

[1]Сумне пророцтво Господа про Ізраїль, Того, Хто створив небеса, Хто заснував землю, Хто вселив дух у людину. Господь говорить:

[2] Eis que eu farei de Jerusalém um cálice de tontear para todos os povos em redor e também para Judá, durante o sítio contra Jerusalém.

[2]«Я оберну Єрусалим на чашу отрути для всіх навколишніх народів. Вони нападуть на Юдею, тож під час облоги Єрусалим попаде у пастку.

[3] Naquele dia, farei de Jerusalém uma pedra pesada para todos os povos; todos os que a erguerem se ferirão gravemente; e, contra ela, se ajuntarão todas as nações da terra.

[3]Того дня зроблю Я Єрусалим тяжким каменем для всіх народів. І всіх, хто намагатиметься зрушити його, буде тяжко вражено. І зберуться разом усі народи землі проти нього.

[4] Naquele dia, diz o SENHOR, ferirei de espanto a todos os cavalos e de loucura os que os montam; sobre a casa de Judá abrirei os olhos e ferirei de cegueira a todos os cavalos dos povos.

[4]Того дня Я вражу кожного коня переляком, а його вершника панікою вдарю. Я пильнуватиму за домом Юди і кожного коня усіх народів осліплю.

[5] Então, os chefes de Judá pensarão assim: Os habitantes de Jerusalém têm a força do SENHOR dos Exércitos, seu Deus.

[5]Тоді старійшини Юдеї скажуть у серці: „Сила мешканців Єрусалима в Господі, Всемогутньому Богові їхньому”.

[6] Naquele dia, porei os chefes de Judá como um braseiro ardente debaixo da lenha e como uma tocha entre a palha; eles devorarão, à direita e à esquerda, a todos os povos em redor, e Jerusalém será habitada outra vez no seu próprio lugar, em Jerusalém mesma.

[6]Того дня покладу Я старійшин Юдеї, мов жаровню, на купу хмизу, будуть вони мов смолоскип на снопі. Вони пожеруть усі навколишні народи праворуч і ліворуч, а Єрусалим знову житиме безпечно на своєму місці, в Єрусалимі».

[7] O SENHOR salvará primeiramente as tendas de Judá, para que a glória da casa de Davi e a glória dos habitantes de Jerusalém não sejam exaltadas acima de Judá.

[7]Першими Господь врятує намети Юдеї, щоб слава дому Давида і мешканців Єрусалима не перевершила славу Юдеї.

[8] Naquele dia, o SENHOR protegerá os habitantes de Jerusalém; e o mais fraco dentre eles, naquele dia, será como Davi, e a casa de Davi será como Deus, como o Anjo do SENHOR diante deles.

[8]Того дня Господь захистить мешканців Єрусалима, і той серед них, хто спотикався, того дня буде, стане великим воїном, немов Давид, а дім Давидів буде, мов богів зібрання, мов Посланець Господній йде перед ними.

[9] Naquele dia, procurarei destruir todas as nações que vierem contra Jerusalém.

[9]Того дня Я заходжусь нищити всі народи, що виходять проти Єрусалима.

O arrependimento dos habitantes de Jerusalém

[10] E sobre a casa de Davi e sobre os habitantes de Jerusalém derramarei o espírito da graça e de súplicas; olharão para aquele a quem traspassaram; pranteá-lo-ão como quem pranteia por um unigênito e chorarão por ele como se chora amargamente pelo primogênito.

[10]Я виллю на дім Давида й мешканців Єрусалима дух ласки й молитви, і вони дивитимуться на Мене як на Того, Кого вони простромили, і тужитимуть за Ним як за єдиним сином, гірко побиватимуться, як за первістком.

[11] Naquele dia, será grande o pranto em Jerusalém, como o pranto de Hadade-Rimom, no vale de Megido.

[11]Того дня в Єрусалимі здійметься велике голосіння, як голосіння за Хадад-Риммоном у долині Меґіддо.

[12] A terra pranteará, cada família à parte; a família da casa de Davi à parte, e suas mulheres à parte; a família da casa de Natã à parte, e suas mulheres à parte;

[12]Голоситиме земля, кожна родина окремо, рід дому Давида сам і жінки їхні самі, рід дому Натана сам по собі, й жінки їхні окремо,

[13] a família da casa de Levi à parte, e suas mulheres à parte; a família dos simeítas à parte, e suas mulheres à parte.

[13]рід дому Левія окремо, і жінки їхні окремо, рід Сімеона окремо й жінки їхні окремо.

[14] Todas as mais famílias, cada família à parte, e suas mulheres à parte.

[14]Всі роди, що лишилися, кожна родина окремо і жінки їхні лементуватимуть окремо.

Zacarias 13

Eliminados os ídolos e os falsos profetas

[1] Naquele dia, haverá uma fonte aberta para a casa de Davi e para os habitantes de Jerusalém, para remover o pecado e a impureza.

[2] Acontecerá, naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, que eliminarei da terra os nomes dos ídolos, e deles não haverá mais memória; e também removerei da terra os profetas e o espírito imundo.

[3] Quando alguém ainda profetizar, seu pai e sua mãe, que o geraram, lhe dirão: Não

Захарії 13

Не буде більше лжепророків

[1]Того дня відкриється джерело дому Давида і мешканцям Єрусалима для очищення від гріха й нечистоти.

[2]«Того дня, — Господь Всемогутній говорить, — Я викоріню імена бовванів з краю, і більше не згадуватимуть їх. Я викоріню як пророків, так і дух нечистоти з цього краю.

[3]А якщо хтось усе ще пророкує, тоді батько й мати, що породили його, скажуть: „Не жити тобі, бо брешеш

viverás, porque tens falado mentiras em nome do SENHOR; seu pai e sua mãe, que o geraram, o traspassarão quando profetizar.

іменем Господа”. Тож батько й мати, що породили його, проштрикнуть його, коли пророкуватиме.

[4] Naquele dia, se sentirão envergonhados os profetas, cada um da sua visão quando profetiza; nem mais se vestirão de manto de pêlos, para enganarem.

[4]Того дня кожен пророк засоромиться розповідати людям про те, що бачив у з'явах. І більше вони не вдягатимуть волосяницю заради обдурювання, які вони видають за пророцтва.

[5] Cada um, porém, dirá: Não sou profeta, sou lavrador da terra, porque fui comprado desde a minha mocidade.

[5]І кожен мовить: „Я не пророк. Я селянин, бо батракував із малку”.

[6] Se alguém lhe disser: Que feridas são essas nas tuas mãos?, responderá ele: São as feridas com que fui ferido na casa dos meus amigos.

[6]І якщо хтось його спитає: „Що то за рани в тебе на руках?” — Він відповість: „Мене поранено було в домі друзів моїх”».

Ferido o pastor de Deus

[7] Desperta, ó espada, contra o meu pastor e contra o homem que é o meu companheiro, diz o SENHOR dos Exércitos; fere o pastor, e as ovelhas ficarão dispersas; mas volverei a mão para os pequeninos.

[7]«Здіймися, меч, проти пастуха, проти Мого друга доброго, — говорить Господь Всемогутній. — Удар пастуха, щоб вівці порозбігалися, і Я покараю малих оцих».

[8] Em toda a terra, diz o SENHOR, dois terços dela serão eliminados e perecerão; mas a terceira parte restará nela.

[8]«І по всьому краї, — Господь говорить, — дві третини вигублено буде. Вони загинуть, а одна третина лишиться.

[9] Farei passar a terceira parte pelo fogo, e a purificarei como se purifica a prata, e a provarei como se prova o ouro; ela invocará o meu nome, e eu a ouvirei; direi: é meu povo, e ela dirá: O SENHOR é meu Deus.

[9]І Я проведу цю третину через вогонь, Я їх очищу, мов срібло, і випробую їх, як випробовують золото. Вони взиватимуть до Мене, і Я їм відповім. Я їм скажу: „Ви — народ Мій”. А вони казатимуть: „Господь — наш Бог”».

Zacarias 14

O juízo sobre Jerusalém e seus opressores

Захарії 14

День суду

[1] Eis que vem o Dia do SENHOR, em que os teus despojos se repartirão no meio de ti.

[1]Надходить день Господній, і здобич буде поділено між тебе.

[2] Porque eu ajuntarei todas as nações para a peleja contra Jerusalém; e a cidade será tomada, e as casas serão saqueadas, e as mulheres, forçadas; metade da cidade sairá para o cativeiro, mas o restante do povo não será expulso da cidade.

[2]Я зберу всі народи разом до Єрусалима, щоб воювати проти нього. Місто буде здобуто, будинки пограбовано, жінок зґвалтовано. Половина міста в неволю піде, але решту людей не буде викорінено з міста.

[3] Então, sairá o SENHOR e pelejará contra essas nações, como pelejou no dia da batalha.

[3]Тоді виступить Господь і воюватиме проти тих народів, як воював Він раніше.

[4] Naquele dia, estarão os seus pés sobre o monte das Oliveiras, que está defronte de Jerusalém para o oriente; o monte das Oliveiras será fendido pelo meio, para o oriente e para o ocidente, e haverá um vale muito grande; metade do monte se apartará para o norte, e a outra metade, para o sul.

[4]Того дня стоятиме Він на Оливній горі, навпроти Єрусалима — на сході. І гора Оливна розколеться навпіл зі сходу на захід і стане величезна долина. Половина гори зсунеться на північ, а друга на південь.

[5] Fugireis pelo vale dos meus montes, porque o vale dos montes chegará até Azal; sim, fugireis como fugistes do terremoto nos dias de Uzias, rei de Judá; então, virá o SENHOR, meu Deus, e todos os santos, com ele.

[5]І втечете ви долиною між горами Моїми, бо долина між горами сягатиме аж Азалу. Ви втікатимете, як утікали від землетрусу під час царювання Уззії, царя юдейського. Тоді прийде Господь Бог мій і всі святі з Тобою.

[6] Acontecerá, naquele dia, que não haverá luz, mas frio e gelo.

[7] Mas será um dia singular conhecido do SENHOR; não será nem dia nem noite, mas haverá luz à tarde.

[6-7]То буде особливий день, коли не буде ані світла, ані холоду, ані морозу. Тільки Господь знає як, але в той день не буде ані дня, ані ночі, бо світло буде навіть увечері.

[8] Naquele dia, também sucederá que correrão de Jerusalém águas vivas, metade delas para o mar oriental, e a outra

[8]Того дня жива вода потече з Єрусалима. Половина її потече на схід, а друга — до Середземного моря на заході. Так буде влітку і взимку.

metade, até ao mar ocidental; no verão e no inverno, sucederá isto.

9 O SENHOR será Rei sobre toda a terra; naquele dia, um só será o SENHOR, e um só será o seu nome.

9І Господь царюватиме на всієї землі. Того дня Господь буде Богом єдиним, єдиним іменем, якому будуть поклонятимуться люди.

10 Toda a terra se tornará como a planície de Geba a Rimom, ao sul de Jerusalém; esta será exaltada e habitada no seu lugar, desde a Porta de Benjamim até ao lugar da primeira porta, até à Porta da Esquina e desde a Torre de Hananel até aos lagares do rei.

10І весь край від Ґеви до Риммона, на південь від Єрусалима, стане мов Арава. Він підніметься і лишиться на своєму місці від брами Веніаминової до краю Першої брами (Кутової брами), і від вежі Гананел до царських винодавилень.

11 Habitarão nela, e já não haverá maldição, e Jerusalém habitará segura.

11І житимуть у ньому люди, й ніколи більше зруйнуєтеся його ворог, і Єрусалим житиме безпечно.

12 Esta será a praga com que o SENHOR ferirá a todos os povos que guerrearem contra Jerusalém: a sua carne se apodrecerá, estando eles de pé, apodrecer-se-lhes-ão os olhos nas suas órbitas, e lhes apodrecerá a língua na boca.

12І буде чума, якою Господь вразить усі народи, які воювали проти Єрусалима. Він віддасть тіла їхні гниттю, ще як вони стоятимуть на ногах. Очі їхні гнитимуть в зіницях, і язик їхній гнитиме в роті.

13 Naquele dia, também haverá da parte do SENHOR grande confusão entre eles; cada um agarrará a mão do seu próximo, cada um levantará a mão contra o seu próximo.

13Того дня Господь спричинить страшний розпач серед них. Вони хапатимуть одне одного за руку, намагаючись убити одне одного.

14 Também Judá pelejará em Jerusalém; e se ajuntarão as riquezas de todas as nações circunvizinhas, ouro, prata e vestes em grande abundância.

14Навіть Юдея воюватиме проти Єрусалима, навіть коли армії інших народів оточуватимуть місто. Після битви залишаться гори золота, срібла і багатого вбрання.

15 Como esta praga, assim será a praga dos cavalos, dos mulos, dos camelos, dos jumentos e de todos os animais que estiverem naqueles arraiais.

15Така ж чума вразить коней і мулів, верблюдів і віслюків. Справді кожну тварину в таборах вразить та чума.

A glória futura da cidade de Deus

16 Todos os que restarem de todas as nações que vieram contra Jerusalém

16І всі, хто лишиться з усіх народів, які виступлять проти Єрусалима, щороку

subirão de ano em ano para adorar o Rei, o SENHOR dos Exércitos, e para celebrar a Festa dos Tabernáculos.

17 Se alguma das famílias da terra não subir a Jerusalém, para adorar o Rei, o SENHOR dos Exércitos, não virá sobre ela a chuva.

18 Se a família dos egípcios não subir, nem vier, não cairá sobre eles a chuva; virá a praga com que o SENHOR ferirá as nações que não subirem a celebrar a Festa dos Tabernáculos.

19 Este será o castigo dos egípcios e o castigo de todas as nações que não subirem a celebrar a Festa dos Tabernáculos.

20 Naquele dia, será gravado nas campainhas dos cavalos: Santo ao SENHOR; e as panelas da Casa do SENHOR serão como as bacias diante do altar;

21 sim, todas as panelas em Jerusalém e Judá serão santas ao SENHOR dos Exércitos; todos os que oferecerem sacrifícios virão, lançarão mão delas e nelas cozerão a carne do sacrifício. Naquele dia, já não haverá mercador na Casa do SENHOR dos Exércitos.

приходитимуть поклонятися Царю, Господу Всемогутньому, і святкуватимуть Свято Кущів.

17Коли ж якесь із племен на землі не піде до Єрусалима, щоб вклонитися Царю, Господу Всемогутньому, то не проллється на них дощ.

18Коли ж плем'я Єгипту не підніметься й не прийде до Єрусалима, то чума, якою Господь вражає народи, що не приходять відзначати Свято Кущів, напевне впаде на них.

19Це буде кара Єгипту і кара всім народам, що не приходять відзначати Свято Кущів.

20Того дня на дзвіночках у коней написано буде: Святиня для Господа. І казани в храмі Господньому так само вважатимуться святими, як чаші перед вівтарем.

21Кожен казан в Єрусалимі та в Юдеї буде посвячено Господу Всемогутньому. І всі, хто жертвуватиме, прийдуть до храму, варитимуть у них пожертви. І більше ніколи в храмі Господа Всемогутнього не буде хананців.

Malaquias	Малахії

Malaquias 1

O amor do Senhor por Jacó

[1] Sentença pronunciada pelo SENHOR contra Israel, por intermédio de Malaquias.

[2] Eu vos tenho amado, diz o SENHOR; mas vós dizeis: Em que nos tens amado? Não foi Esaú irmão de Jacó? – disse o SENHOR; todavia, amei a Jacó,

[3] porém aborreci a Esaú; e fiz dos seus montes uma assolação e dei a sua herança aos chacais do deserto.

[4] Se Edom diz: Fomos destruídos, porém tornaremos a edificar as ruínas, então, diz o SENHOR dos Exércitos: Eles edificarão, mas eu destruirei; e Edom será chamado Terra-De-Perversidade e Povo-Contra-Quem-O-SENHOR-Está-Irado-Para-Sempre.

[5] Os vossos olhos o verão, e vós direis: Grande é o SENHOR também fora dos limites de Israel.

O Senhor reprova os sacerdotes

[6] O filho honra o pai, e o servo, ao seu senhor. Se eu sou pai, onde está a minha honra? E, se eu sou senhor, onde está o respeito para comigo? – diz o SENHOR dos Exércitos a vós outros, ó sacerdotes que desprezais o meu nome. Vós dizeis: Em que desprezamos nós o teu nome?

[7] Ofereceis sobre o meu altar pão imundo e ainda perguntais: Em que te havemos profanado? Nisto, que pensais: A mesa do SENHOR é desprezível.

Малахії 1

[1]Слово Господа Ізраїлю через Малахію.

Бог любить Ізраїль

[2]Господь говорить: «Я полюбив вас, а ви питаєте: „Де ж доказ любові цієї?” Хіба Ісав не брат Якову? Однак Я прийняв Якова,

[3]Ісава ж відринув. Я спустошив гори його, і спадщину його зробив притулком для шакалів пустельних».

[4]Едом може сказати: «Нас розбито, але ми повернемося й відбудуємо руїни». Та ось що Господь Всемогутній говорить: «Вони можуть відбудувати, але Я знову їх повалю. І будуть звати їх Землею Нечестивців, народом, на який Господь розгнівався навіки».

[5]Ви побачите це на власні очі й мовите: «Господь — Великий і поза межами Ізраїлю».

Люди не поважають Бога

[6]«Син шанує батька свого, а слуга — господаря свого. Та якщо Я батько, то де пошана до Мене? А якщо Я господар, де той, хто поважає Мене? Я, Господь Всемогутній, промовляю до вас, священики, що зневажаєте ім’я Моє. Ви питаєте „Чим ми зневажили ім’я Твоє?”

[7]Тим, що кладете на Мій вівтар опоганену їжу. Ви питаєте: „Чим ми опоганили її?” Коли кажете ви: „Стіл (вівтар) Господа не вартий шани”.

[8] Quando trazeis animal cego para o sacrificardes, não é isso mal? E, quando trazeis o coxo ou o enfermo, não é isso mal? Ora, apresenta-o ao teu governador; acaso, terá ele agrado em ti e te será favorável? – diz o SENHOR dos Exércitos.

[8]Коли приводите сліпу тварину в жертву, хіба це не гріх? Коли приводите кульгаву чи хвору тварину в жертву, хіба це не гріх? Приведи її до правителя свого. Чи задоволений він буде тобою? Чи прийме він тебе ласкаво?» — питає Господь Всемогутній.

[9] Agora, pois, suplicai o favor de Deus, que nos conceda a sua graça; mas, com tais ofertas nas vossas mãos, aceitará ele a vossa pessoa? – diz o SENHOR dos Exércitos.

[9]«А тепер благайте Бога, щоб виявив до нас ласку Свою. Якщо ви таке чините, чи буде Він втішений хоч кимось із вас? — Так говорить Господь Всемогутній. —

[10] Tomara houvesse entre vós quem feche as portas, para que não acendêsseis, debalde, o fogo do meu altar. Eu não tenho prazer em vós, diz o SENHOR dos Exércitos, nem aceitarei da vossa mão a oferta.

[10]Звичайно, деякі з ваших священиків можуть зачинити двері храму, та розпалити жертовний вогонь! Я не маю втіхи від вас». Так говорить Господь Всемогутній: «Жоден дарунок із ваших рук Мені не милий.

[11] Mas, desde o nascente do sol até ao poente, é grande entre as nações o meu nome; e em todo lugar lhe é queimado incenso e trazidas ofertas puras, porque o meu nome é grande entre as nações, diz o SENHOR dos Exércitos.

[11]Бо велике ім'я Моє серед народів: від сходу сонця до Його осідку. Повсюдно на честь імені Мого спалюється запашне куріння і приноситься чиста пожертва, бо ім'я Моє — велике поміж народами». Так говорить Господь Всемогутній.

[12] Mas vós o profanais, quando dizeis: A mesa do SENHOR é imunda, e o que nela se oferece, isto é, a sua comida, é desprezível.

[12]Ви ж поганите це, кажучи: «Стіл Господа опоганений: і плоди, і їжа на ньому опоганені.

[13] E dizeis ainda: Que canseira! E me desprezais, diz o SENHOR dos Exércitos; vós ofereceis o dilacerado, e o coxo, e o enfermo; assim fazeis a oferta. Aceitaria eu isso da vossa mão? – diz o SENHOR.

[13]І вам не подобається їжа з цього столу. Ви відчуваєте запах її, та відмовляєтесь її вживати, говорячи: „Яка нудота!" Так говорить Господь Всемогутній: „Ви приносите грабоване або кульгаве, або хворе — ось що приносите ви в пожертву. Я не прийму ті нечисті підношення, що виходили з рук ваших"». Так Господь говорить.

[14] Pois maldito seja o enganador, que, tendo um animal sadio no seu rebanho,

[14]«Горе тому шахраєві, хто має у череді своїй самця й клянеться віддати його, а в жертву Господу приносить калічену

promete e oferece ao SENHOR um defeituoso; porque eu sou grande Rei, diz o SENHOR dos Exércitos, o meu nome é terrível entre as nações.

тварину, бо Я Цар Великий (вам слід поважати Мене), — говорить Всемогутній Господь, — бо ім'я Моє повагається поміж народами».

Malaquias 2

O castigo dos sacerdotes

[1] Agora, ó sacerdotes, para vós outros é este mandamento.

[2] Se o não ouvirdes e se não propuserdes no vosso coração dar honra ao meu nome, diz o SENHOR dos Exércitos, enviarei sobre vós a maldição e amaldiçoarei as vossas bênçãos; já as tenho amaldiçoado, porque vós não propondes isso no coração.

[3] Eis que vos reprovarei a descendência, atirarei excremento ao vosso rosto, excremento dos vossos sacrifícios, e para junto deste sereis levados.

[4] Então, sabereis que eu vos enviei este mandamento, para que a minha aliança continue com Levi, diz o SENHOR dos Exércitos.

[5] Minha aliança com ele foi de vida e de paz; ambas lhe dei eu para que me temesse; com efeito, ele me temeu e tremeu por causa do meu nome.

[6] A verdadeira instrução esteve na sua boca, e a injustiça não se achou nos seus lábios; andou comigo em paz e em retidão e da iniqüidade apartou a muitos.

[7] Porque os lábios do sacerdote devem guardar o conhecimento, e da sua boca devem os homens procurar a instrução, porque ele é mensageiro do SENHOR dos Exércitos.

Малахії 2

Правила для священиків

[1]«Тож тепер, священики, попередження для вас: „Поважайте Мене!”

[2]Якщо ви не будете слухати й не приймете серцем необхідність славити Ім'я Моє, — говорить Господь Всемогутній, — тоді Я нашлю прокляття на вас, Я прокляну благословення ваші. Так, Я наслав на них лиха численні, бо ви не прийняли цього до серця».

[3]«Справді, Я засуджу нащадків ваших і розмажу послід по обличчях ваших, нечистоти від святкувань ваших, і викинуть вас разом із ними.

[4]І ви знатимете, що Я послав на вас це попередження, щоб продовжувалася Моя угода з Левієм, — говорить Господь Всемогутній. —

[5]Моя угода з Левієм — то життя й мир. Я дав їх йому, щоб він шанував Мене і боявся імені Мого.

[6]Закон правди був на устах його, і ніколи він не брехав. Він у мирі й справедливості ходив зі Мною, і багатьох він відвернув від гріха.

[7]Бо уста священика несуть знання, і люди йдуть до нього, щоб він навчив їх Закону, бо він посланець Господа Всемогутнього».

[8] Mas vós vos tendes desviado do caminho e, por vossa instrução, tendes feito tropeçar a muitos; violastes a aliança de Levi, diz o SENHOR dos Exércitos.

[9] Por isso, também eu vos fiz desprezíveis e indignos diante de todo o povo, visto que não guardastes os meus caminhos e vos mostrastes parciais no aplicardes a lei.

Advertência contra a infidelidade conjugal

[10] Não temos nós todos o mesmo Pai? Não nos criou o mesmo Deus? Por que seremos desleais uns para com os outros, profanando a aliança de nossos pais?

[11] Judá tem sido desleal, e abominação se tem cometido em Israel e em Jerusalém; porque Judá profanou o santuário do SENHOR, o qual ele ama, e se casou com adoradora de deus estranho.

[12] O SENHOR eliminará das tendas de Jacó o homem que fizer tal, seja quem for, e o que apresenta ofertas ao SENHOR dos Exércitos.

[13] Ainda fazeis isto: cobris o altar do SENHOR de lágrimas, de choro e de gemidos, de sorte que ele já não olha para a oferta, nem a aceita com prazer da vossa mão.

[14] E perguntais: Por quê? Porque o SENHOR foi testemunha da aliança entre ti e a mulher da tua mocidade, com a qual tu foste desleal, sendo ela a tua companheira e a mulher da tua aliança.

[15] Não fez o SENHOR um, mesmo que havendo nele um pouco de espírito? E por que somente um? Ele buscava a

[8]«А ви збочили з путі, ви багатьох своїми вказівками призвели відвернутися від Закону. Ви занапастили Угоду, що Я уклав з Левієм, — говорить Всемогутній Господь. —

[9]Ви не прийняли мого вчення (закону), й не пильнували доріг Моїх! Тож Я зроблю вас неважливими, та інші народи ніколи вас не поважатимуть».

Юдея не була вірна Богу

[10]Хіба ж не одного батька всі ми маємо? Хіба не один Бог створив нас? Чому ж тоді люди дурять (зраджують) братів своїх? Тим вони оскверняють Угоду Господа з батьками нашими.

[11]Юдея втратила віру, гидота діється в Ізраїлі та Єрусалимі, бо люди Юдеї осквернили святиню Господа, яку Він любив, та ще й почали поклонятися цієї поганській богині.

[12]Нехай Господь викорінить з наметів Якова кожного, хто таке чинить, хоч би хто він був, хоч би й приносив пожертву Господу Всемогутньому.

[13]Ви зробили ще й таке: поливаєте вівтар Господа сльозами, риданнями і голосінням, та Він більше не визнає дари ваші, не приймає їх радо з ваших рук.

[14]І ви питаєте: «Чому це?» Бо Господь був свідком того, що сталося між тобою і жінкою, з якою ти одружився в юному віці, та якій ти зрадив невірністю, хоч вона й була тобі подругою і дружиною за згодою.

[15]Чи Він не створив вас обох, щоб, поєднавшись в дусі, мати спільних дітей святих? Тож мусиш дух свій пильнувати й не зраджувати жінки, з якою побрався в юні роки.

descendência que prometera. Portanto, cuidai de vós mesmos, e ninguém seja infiel para com a mulher da sua mocidade.

16 Porque o SENHOR, Deus de Israel, diz que odeia o repúdio e também aquele que cobre de violência as suas vestes, diz o SENHOR dos Exércitos; portanto, cuidai de vós mesmos e não sejais infiéis.

A vinda do Senhor precedida pelo seu Anjo

17 Enfadais o SENHOR com vossas palavras; e ainda dizeis: Em que o enfadamos? Nisto, que pensais: Qualquer que faz o mal passa por bom aos olhos do SENHOR, e desses é que ele se agrada; ou: Onde está o Deus do juízo?

16«Бо Я ненавиджу розлучення, — говорить Господь, Бог Ізраїлю, — і того, хто насильством себе вкриває. Тож пильнуйте свій дух і не будьте зрадливими».

Час суду

17Ви Господа втомили словами своїми. Ви вчили інших тому, що кожен, хто чинить лихо, — добрий в очах Господа і Він ласкавий до того. Ви також навчали людей, кажучи, що Бог не карає людей за лихі вчинки.

Malaquias 3

1 Eis que eu envio o meu mensageiro, que preparará o caminho diante de mim; de repente, virá ao seu templo o SENHOR, a quem vós buscais, o Anjo da Aliança, a quem vós desejais; eis que ele vem, diz o SENHOR dos Exércitos.

2 Mas quem poderá suportar o dia da sua vinda? E quem poderá subsistir quando ele aparecer? Porque ele é como o fogo do ourives e como a potassa dos lavandeiros.

3 Assentar-se-á como derretedor e purificador de prata; purificará os filhos de Levi e os refinará como ouro e como prata; eles trarão ao SENHOR justas ofertas.

4 Então, a oferta de Judá e de Jerusalém será agradável ao SENHOR, como nos dias antigos e como nos primeiros anos.

Малахії 3

1«Я посилаю посланця Мого, який приготує путі переді Мною. Володар, якого ви шукаєте, зненацька прийде в свій храм. Посланець Нової Угоди, Якого ви так прагнете, справді надходить», — говорить Господь Всемогутній.

2«Та хто подужає день Його приходу? І хто зможе витримати появу Його? Бо Він, мов той вогонь ливарника, мов усевибілююче мило.

3Він сидітиме, наче ремісник, що плавить і очищає срібло, Він очистить синів Левія, мов золото й срібло, і стануть вони Господні, і приноситимуть пожертви так, як слід.

4Тоді пожертви Юдеї та Єрусалима стануть приємними для Господа, як то було за давніх часів.

[5] Chegar-me-ei a vós outros para juízo; serei testemunha veloz contra os feiticeiros, e contra os adúlteros, e contra os que juram falsamente, e contra os que defraudam o salário do jornaleiro, e oprimem a viúva e o órfão, e torcem o direito do estrangeiro, e não me temem, diz o SENHOR dos Exércitos.

[5]І Я наближуся до вас для суду, і буду Я скорим свідком проти тих, хто займається чаклунством, проти тих, хто чинить перелюб, проти тих, хто облудно присягає, проти тих, що найманців ошукує, хто утискає вдів і сиріт, хто виганяє безпритульних, і понад усе це — хто Мене не шанує, — говорить Всемогутній Господь. —

O roubo no tocante aos dízimos e às ofertas

[6] Porque eu, o SENHOR, não mudo; por isso, vós, ó filhos de Jacó, não sois consumidos.

[6]Бо Я — Господь, Я не змінився. Ви — нащадки синів Якова, яких не вигублено до останнього».

Народ ошукує свого Господа

[7] Desde os dias de vossos pais, vos desviastes dos meus estatutos e não os guardastes; tornai-vos para mim, e eu me tornarei para vós outros, diz o SENHOR dos Exércitos; mas vós dizeis: Em que havemos de tornar?

[7]«Ще з часів предків ваших ви відступили від законів Моїх, не дотримувалися їх. Поверніться до Мене, і Я повернусь до вас, — говорить Господь Всемогутній». Ви питаєте: «Як нам повернутися?»

[8] Roubará o homem a Deus? Todavia, vós me roubais e dizeis: Em que te roubamos? Nos dízimos e nas ofertas.

[8]«Чи можна обкрадати Бога? Так! Ви обкрадаєте Мене тим, що не присвячуєте Мені десятини й дари ваші. Та опісля питаючи: „Як ми пограбували Тебе?"»

[9] Com maldição sois amaldiçoados, porque a mim me roubais, vós, a nação toda.

[9]«Страждання великі падуть на вас — народ, що обкрадає Мене», — каже Господь Всемогутній.

[10] Trazei todos os dízimos à casa do Tesouro, para que haja mantimento na minha casa; e provai-me nisto, diz o SENHOR dos Exércitos, se eu não vos abrir as janelas do céu e não derramar sobre vós bênção sem medida.

[10]«Принесіть кожний від речей і поживи своїй десятину до скарбниці в храмі Моїм. Випробуйте Мене так, — говорить Всемогутній Господь, — щоб побачити, що Я неодмінно проллю на вас з небес благословення, неначе дощ рясний, аж доки не буде всього досхочу.

[11] Por vossa causa, repreenderei o devorador, para que não vos consuma o fruto da terra; a vossa vide no campo não será estéril, diz o SENHOR dos Exércitos.

[11]Я заброню пошестям чіпати поля, і вони не пожиратимуть земних плодів. І лоза не буде безплідною». Так говорить Всемогутній Господь.

[12] Todas as nações vos chamarão felizes, porque vós sereis uma terra deleitosa, diz o SENHOR dos Exércitos.

A diferença entre o justo e o perverso

[13] As vossas palavras foram duras para mim, diz o SENHOR; mas vós dizeis: Que temos falado contra ti?

[14] Vós dizeis: Inútil é servir a Deus; que nos aproveitou termos cuidado em guardar os seus preceitos e em andar de luto diante do SENHOR dos Exércitos?

[15] Ora, pois, nós reputamos por felizes os soberbos; também os que cometem impiedade prosperam, sim, eles tentam ao SENHOR e escapam.

[16] Então, os que temiam ao SENHOR falavam uns aos outros; o SENHOR atentava e ouvia; havia um memorial escrito diante dele para os que temem ao SENHOR e para os que se lembram do seu nome.

[17] Eles serão para mim particular tesouro, naquele dia que prepararei, diz o SENHOR dos Exércitos; poupá-los-ei como um homem poupa a seu filho que o serve.

[18] Então, vereis outra vez a diferença entre o justo e o perverso, entre o que serve a Deus e o que não o serve.

Malaquias 4

O sol da justiça e seu precursor

[1] Pois eis que vem o dia e arde como fornalha; todos os soberbos e todos os que cometem perversidade serão como o restolho; o dia que vem os abrasará, diz o

[12]«Усі народи благословлять вас, бо матимете ви прекрасну землю», — говорить Всемогутній Господь.

Час суду прийде

[13]«Жорстокі слова проти Мене ви промовляли, — говорить Господь Всемогутній. — Та ви питаєте: „Що ми проти Тебе казали?”

[14]Ви кажете: „Марно служити Богу. Яка користь із того, що ми старанно Йому служили, як Він велів, і тому ходили в жалобі перед Господом Всемогутнім.

[15]Тепер же ми гадаємо, що зухвалі щастя повні, а лихим таланить завжди. Вони, навіть, Богу кидають виклик та уникають кари”».

[16]Тоді ті, хто шанує Господа, говорили між собою, кожен із приятелем своїм, і Господь уважно слухав. І на пам’ять був списаний перед Ним сувій, де перелічувалися імена тих, хто Його шанував, і тих, хто поважав ім’я Його.

[17]«Вони будуть Моїми, — мовив Господь Всемогутній, — того дня, коли Я вирішу, що є скарбом Моїм. Я помилую їх, як чоловік милує сина свого, який служить йому.

[18]Але ви знову побачите різницю між праведним і нечестивим, між тим, хто служить Богу, і тим, хто Йому не служить».

Малахії 4

[1]«Наближається день, палаючий, мов піч, коли всі зухвалі й лиходії стануть немов солома, і в той день їх спалено буде, — Господь Всемогутній говорить, — і не залишиться ні корінця, ані гілочки».

SENHOR dos Exércitos, de sorte que não lhes deixará nem raiz nem ramo.

2 Mas para vós outros que temeis o meu nome nascerá o sol da justiça, trazendo salvação nas suas asas; saireis e saltareis como bezerros soltos da estrebaria.

3 Pisareis os perversos, porque se farão cinzas debaixo das plantas de vossos pés, naquele dia que prepararei, diz o SENHOR dos Exércitos.

4 Lembrai-vos da Lei de Moisés, meu servo, a qual lhe prescrevi em Horebe para todo o Israel, a saber, estatutos e juízos.

5 Eis que eu vos enviarei o profeta Elias, antes que venha o grande e terrível Dia do SENHOR;

6 ele converterá o coração dos pais aos filhos e o coração dos filhos a seus pais, para que eu não venha e fira a terra com maldição.

2«Але для вас, хто шанує Моє ім'я, зійде сонце праведності, воно принесе спасіння на крилах своїх. І вийдете ви і стрибатимете, немов молоді, вгодовані телята.

3І потопчете ви нечестивих, бо вони, мов попіл, будуть під стопами ваших ніг того дня, що Я готую, — говорить Господь Всемогутній. —

4Пам'ятайте Закон Мойсея, слуги Мого, який Я дав йому на горі Хорев, заповіді та настанови для всього Ізраїлю.

5Ось Я посилаю пророка Іллю до вас перед великим, страшним днем Господнього приходу.

6І він поверне серця батьків до дітей і дітей — до батьків. Якщо цього не станеться, Я прийду і поб'ю землю прокляттям, змінивши її на руїну».

VELHO TESTAMENTO

Português

Almeida Revista e Atualizada

НОВИЙ ЗАПОВІТ

Українська

Свята Біблія: Сучасною мовою

O evangelho segundo Mateus

Mateus 1

A genealogia de Jesus Cristo
Lucas 3.23-38

1 Livro da genealogia de Jesus Cristo, filho de Davi, filho de Abraão.

2 Abraão gerou a Isaque; Isaque, a Jacó; Jacó, a Judá e a seus irmãos;

3 Judá gerou de Tamar a Perez e a Zera; Perez gerou a Esrom; Esrom, a Arão;

4 Arão gerou a Aminadabe; Aminadabe, a Naassom; Naassom, a Salmom;

5 Salmom gerou de Raabe a Boaz; este, de Rute, gerou a Obede; e Obede, a Jessé;

6 Jessé gerou ao rei Davi; e o rei Davi, a Salomão, da que fora mulher de Urias;

7 Salomão gerou a Roboão; Roboão, a Abias; Abias, a Asa;

8 Asa gerou a Josafá; Josafá, a Jorão; Jorão, a Uzias;

9 Uzias gerou a Jotão; Jotão, a Acaz; Acaz, a Ezequias;

10 Ezequias gerou a Manassés; Manassés, a Amom; Amom, a Josias;

11 Josias gerou a Jeconias e a seus irmãos, no tempo do exílio na Babilônia.

Від Матвія

Від Матвія 1

Родовід Ісуса
(Лк. 3:23-38)

1Ось родовід Ісуса Христа, з роду Давида та Авраама.

2Авраам був батьком Ісаака. Ісаак був батьком Якова. Яків був батьком Юди та його братів.

3Юда був батьком Фареса та Зари, а матір'ю їхньою була Тамара. Фарес був батьком Есрома. Есром був батьком Арама.

4Арам був батьком Аммінадава. Аммінадав був батьком Наасона. Наасон був батьком Салмона.

5Салмон був батьком Воаза, а матір'ю його була Рахав. Воаз був батьком Йоведа, а матір'ю його була Рут. Йовед був батьком Єссея.

6Єссей був батьком царя Давида. Давид був батьком Соломона, а його матір'ю була Урієва жінка.

7Соломон був батьком Ровоама. Ровоам був батьком Авії. Авія був батьком Аси.

8Аса був батьком Йосафата. Йосафат був батьком Йорама. Йорам був батьком Осії.

9Осія був батьком Йоатама. Йоатам був батьком Агаза. Агаз був батьком Езекії.

10Езекія був батьком Манасії. Манасія був батьком Амоса. Амос був батьком Йосії.

11Йосія був батьком Єхонії та його братів. Це було за часів переселення ізраїльського народу до Вавилона.

[12] Depois do exílio na Babilônia, Jeconias gerou a Salatiel; e Salatiel, a Zorobabel;

[12]Після переселення до Вавилона Єхонія був батьком Салатиїла, та Салатиїл був батьком Зерувавела.

[13] Zorobabel gerou a Abiúde; Abiúde, a Eliaquim; Eliaquim, a Azor;

[13]Зерувавел був батьком Авіюда. Авіюд був батьком Еліакима. Еліаким був батьком Азора.

[14] Azor gerou a Sadoque; Sadoque, a Aquim; Aquim, a Eliúde;

[14]Азор був батьком Задока. Задок був батьком Ахима. Ахим був батьком Еліуда.

[15] Eliúde gerou a Eleazar; Eleazar, a Matã; Matã, a Jacó.

[15]Еліуд був батьком Елеазара. Елеазар був батьком Маттана. Маттан був батьком Якова.

[16] E Jacó gerou a José, marido de Maria, da qual nasceu Jesus, que se chama o Cristo.

[16]Яків був батьком Йосипа, чоловіка Марії, у якої народився Ісус, названий Христом.

[17] De sorte que todas as gerações, desde Abraão até Davi, são catorze; desde Davi até ao exílio na Babilônia, catorze; e desde o exílio na Babilônia até Cristo, catorze.

[17]Отже, всього було чотирнадцять поколінь від Авраама до Давида, чотирнадцять поколінь від Давида до переселення у Вавилон і чотирнадцять поколінь від переселення у Вавилон до народження Христа.

Народження Ісуса Христа

(Лк. 2:1-7)

[18] Ora, o nascimento de Jesus Cristo foi assim: estando Maria, sua mãe, desposada com José, sem que tivessem antes coabitado, achou-se grávida pelo Espírito Santo.

[18]Ось як народився Ісус Христос: Марія, Його мати, була заручена з Йосипом. Ще до їхнього одруження виявилося, що вона вагітна від Святого Духа.

O nascimento de Jesus Cristo

Lucas 2.1-7

[19] Mas José, seu esposo, sendo justo e não a querendo infamar, resolveu deixá-la secretamente.

[19]Йосип, її чоловік, був людиною порядною й праведною і не хотів її ославити, отже, він вирішив таємно розлучитися з нею.

[20] Enquanto ponderava nestas coisas, eis que lhe apareceu, em sonho, um anjo do SENHOR, dizendo: José, filho de Davi, não temas receber Maria, tua mulher, porque o que nela foi gerado é do Espírito Santo.

[20]Та коли він про це подумав, з'явився йому вві сні Ангел Господній і мовив: «Йосипе, сину Давидів, не бійся взяти шлюб з Марією, бо Дитина, Яка в ній зачата — від Духа Святого.

[21] Ela dará à luz um filho e lhe porás o nome de Jesus, porque ele salvará o seu povo dos pecados deles.

[21]Марія народить Сина, і ти назвеш Його Ісусом, бо Він спасе людей від їхніх гріхів».

[22] Ora, tudo isto aconteceu para que se cumprisse o que fora dito pelo SENHOR por intermédio do profeta:

[23] Eis que a virgem conceberá e dará à luz um filho, e ele será chamado pelo nome de Emanuel (que quer dizer: Deus conosco).

[24] Despertado José do sono, fez como lhe ordenara o anjo do SENHOR e recebeu sua mulher.

[25] Contudo, não a conheceu, enquanto ela não deu à luz um filho, a quem pôs o nome de Jesus.

Mateus 2

A visita dos magos

[1] Tendo Jesus nascido em Belém da Judéia, em dias do rei Herodes, eis que vieram uns magos do Oriente a Jerusalém.

[2] E perguntavam: Onde está o recém-nascido Rei dos judeus? Porque vimos a sua estrela no Oriente e viemos para adorá-lo.

[3] Tendo ouvido isso, alarmou-se o rei Herodes, e, com ele, toda a Jerusalém;

[4] então, convocando todos os principais sacerdotes e escribas do povo, indagava deles onde o Cristo deveria nascer.

[5] Em Belém da Judéia, responderam eles, porque assim está escrito por intermédio do profeta:

[6] E tu, Belém, terra de Judá, não és de modo algum a menor entre as principais de Judá; porque de ti sairá o Guia que há de apascentar a meu povo, Israel.

[22]Все це сталося так, щоб могли збутися слова Господні, мовлені устами пророка:

[23]«Слухайте! Діва незаймана завагітніє і народить Сина, і назвуть Його Еммануїлом», що означає «З нами Бог».

[24-25]Прокинувшись, Йосип зробив те, що звелів йому Ангел Господній, і взяв Марію собі за жінку, але не знав він її, аж доки не народила вона Сина. І назвав він Його Ісусом.

Від Матвія 2

Мудреці поклоняються Ісусові

[1]Ісус народився в юдейському місті Віфлеємі за царювання Ірода. Згодом до Єрусалиму прийшли мудреці зі Сходу.

[2]Вони спитали: «Де новонароджений Цар юдейський? Ми прагнемо знати, бо бачили Його зірку, коли вона зійшла. Ми прийшли поклонитися Йому».

[3]Почувши про це, цар Ірод дуже стривожився, а разом з ним і всі мешканці Єрусалиму.

[4]Він зібрав усіх головних священиків та книжників юдейських і запитав їх, де має народитися Христос.

[5]Вони сказали йому: «У Віфлеємі, в Юдеї, бо ось що написано пророком:

[6]„Ти, Віфлеєме, що в землі Юди, дуже важливе серед міст юдейських, бо з тебе вийде Правитель, Який буде пастирем народу Мого — Ізраїлю”».

[7] Com isto, Herodes, tendo chamado secretamente os magos, inquiriu deles com precisão quanto ao tempo em que a estrela aparecera.

[8] E, enviando-os a Belém, disse-lhes: Ide informar-vos cuidadosamente a respeito do menino; e, quando o tiverdes encontrado, avisai-me, para eu também ir adorá-lo.

[9] Depois de ouvirem o rei, partiram; e eis que a estrela que viram no Oriente os precedia, até que, chegando, parou sobre onde estava o menino.

[10] E, vendo eles a estrela, alegraram-se com grande e intenso júbilo.

[11] Entrando na casa, viram o menino com Maria, sua mãe. Prostrando-se, o adoraram; e, abrindo os seus tesouros, entregaram-lhe suas ofertas: ouro, incenso e mirra.

[12] Sendo por divina advertência prevenidos em sonho para não voltarem à presença de Herodes, regressaram por outro caminho a sua terra.

A fuga para o Egito

[13] Tendo eles partido, eis que apareceu um anjo do SENHOR a José, em sonho, e disse: Dispõe-te, toma o menino e sua mãe, foge para o Egito e permanece lá até que eu te avise; porque Herodes há de procurar o menino para o matar.

[14] Dispondo-se ele, tomou de noite o menino e sua mãe e partiu para o Egito;

[15] e lá ficou até à morte de Herodes, para que se cumprisse o que fora dito pelo

[7]Тоді Ірод покликав мудреців, щоб зустрітися таємно, і точно з’ясував у них, коли зійшла зірка.

[8]Пославши їх до Віфлеєма, він звелів: «Ідіть і добре розпитайте про Дитя, а коли знайдете, то сповістіть мене, щоб я теж міг піти й поклонитися Йому».

[9]Вони вислухали царя та й пішли, і зірка, схід якої вони бачили, йшла поперед них, доки не зупинилася над місцем, де була Дитина.

[10]Коли мудреці побачили те, велика радість охопила їх.

[11]Вони ввійшли до оселі й побачили Дитину з Марією, Його матір’ю. Вони впали долілиць перед Ним, щоб поклонитися Немовляті. Тоді, відкривши свої скарбниці, піднесли Йому дарунки: золото, ладан та мирро.

[12]Оскільки Бог з’явився їм вві сні й попередив, щоб не поверталися до Ірода, вони рушили до своєї землі іншим шляхом.

Втеча до Єгипту

[13]Після того, як мудреці вирушили в путь, Ангел Господній з’явився Йосипу вві сні й сказав: «Вставай, візьми Дитину та Його матір і тікайте до Єгипту. Залишайтеся там, поки Я не скажу, що небезпека пройшла та можна повертатися, бо Ірод шукатиме Дитя, щоб убити Його».

[14]Йосип встав, узяв Дитя та матір Його вночі та й пішов до Єгипту.

[15]І він залишався там аж до смерті Іродової, щоб збулося сказане Богом, Який устами пророка провіщав: «Я покликав Свого Сина з Єгипту».

SENHOR, por intermédio do profeta: Do Egito chamei o meu Filho.

A matança dos inocentes

16 Vendo-se iludido pelos magos, enfureceu-se Herodes grandemente e mandou matar todos os meninos de Belém e de todos os seus arredores, de dois anos para baixo, conforme o tempo do qual com precisão se informara dos magos.

17 Então, se cumpriu o que fora dito por intermédio do profeta Jeremias:

18 Ouviu-se um clamor em Ramá, pranto, [choro] e grande lamento; era Raquel chorando por seus filhos e inconsolável porque não mais existem.

A volta do Egito

19 Tendo Herodes morrido, eis que um anjo do SENHOR apareceu em sonho a José, no Egito, e disse-lhe:

20 Dispõe-te, toma o menino e sua mãe e vai para a terra de Israel; porque já morreram os que atentavam contra a vida do menino.

21 Dispôs-se ele, tomou o menino e sua mãe e regressou para a terra de Israel.

22 Tendo, porém, ouvido que Arquelau reinava na Judéia em lugar de seu pai Herodes, temeu ir para lá; e, por divina advertência prevenido em sonho, retirou-se para as regiões da Galiléia.

23 E foi habitar numa cidade chamada Nazaré, para que se cumprisse o que fora dito por intermédio dos profetas: Ele será chamado Nazareno.

Mateus 3

Вбивство дітей

16Коли Ірод побачив, що мудреці його обманули, то дуже розлютився й наказав повбивати у Віфлеємі та його околицях усіх дворічних і молодших за віком хлопчиків. (Визначивши вік з того, про що розповіли йому мудреці).

17Тоді справдилося те, що було мовлено вустами пророка Єремії:

18«В Рамі було чути звуки ридань та голосіння. То Рахиль плакала за дітьми своїми, незважаючи на втішання, бо не було вже дітей її на світі».

Йосип та Марія повертаються з Єгипту

19-20По смерті Ірода Ангел Господній з'явився Йосипу вві сні в Єгипті й мовив: «Вставай, візьми Дитя та Його матір і йди в землю Ізраїльську, бо вмерли ті, хто прагнув відняти життя Дитини».

21І він встав й, взявши Хлопчика та Його матір, вирушив до землі Ізраїльської.

22Однак почувши, що в Юдеї замість батька — Ірода, царює син його Архелай, Йосип побоявся йти туди. Однак, попереджений вві сні, він покинув Єгипет і подався до Ґалилейської землі.

23Прибувши туди, він оселився у місті Назареті, аби збулося пророками сказане, що назвуть Його Назарянином.

Від Матвія 3

A pregação de João Batista
Marcos 1.2-6; Lucas 3.1-9

[1] Naqueles dias, apareceu João Batista pregando no deserto da Judéia e dizia:

[2] Arrependei-vos, porque está próximo o reino dos céus.

[3] Porque este é o referido por intermédio do profeta Isaías: Voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR, endireitai as suas veredas.

[4] Usava João vestes de pêlos de camelo e um cinto de couro; a sua alimentação eram gafanhotos e mel silvestre.

[5] Então, saíam a ter com ele Jerusalém, toda a Judéia e toda a circunvizinhança do Jordão;

[6] e eram por ele batizados no rio Jordão, confessando os seus pecados.

[7] Vendo ele, porém, que muitos fariseus e saduceus vinham ao batismo, disse-lhes: Raça de víboras, quem vos induziu a fugir da ira vindoura?

[8] Produzi, pois, frutos dignos de arrependimento;

[9] e não comeceis a dizer entre vós mesmos: Temos por pai a Abraão; porque eu vos afirmo que destas pedras Deus pode suscitar filhos a Abraão.

[10] Já está posto o machado à raiz das árvores; toda árvore, pois, que não produz bom fruto é cortada e lançada ao fogo.

João dá testemunho de Cristo
Marcos 1.7-8; Lucas 3.15-17; João 1.19-28

[11] Eu vos batizo com água, para arrependimento; mas aquele que vem depois de mim é mais poderoso do que eu,

Іоан Хреститель готує дорогу Ісусові
(Мк. 1:1-8; Лк. 3:1-9, 15-17; Ін. 1:19-28)

[1]То був час, коли прийшов Іоан Хреститель, який проповідував у пустелі юдейській.

[2]Він казав: «Покайтеся, бо Царство Боже наближається».

[3]То ж саме про нього провіщав пророк Ісая: «Голос лунає в пустелі: „Готуйте дорогу Господу, зробіть прямим шлях для Нього”».

[4]Іоан носив вбрання з верблюжої вовни, підперезане шкіряним паском. Їжею його були сарана та дикий мед.

[5]У той час люди приходили до нього з Єрусалиму, з усієї околиці Юдеї та з усієї землі навколо Йордану,

[6]та хрестилися у нього в річці Йордан, сповідуючись у своїх гріхах.

[7]Коли він побачив багато фарисеїв та саддукеїв, які прийшли хреститися, то сказав їм: «Виплодки зміїні! Хто попередив вас тікати від гніву Господнього, що наближається?

[8]Хай ваші вчинки покажуть, що ви покаялися.

[9]І не сподівайтеся, що досить буде сказати: „Авраам — наш батько”. Бо кажу вам, що Бог може навіть це каміння перетворити на дітей Авраамових!

[10]Сокира вже занесена, і кожне дерево, що не дає добрих плодів, буде зрубане й кинуте у вогонь.

[11]Я хрещу вас водою на покаяння, але ж незрівнянно Могутніший, ніж я, іде за мною: я не гідний навіть бути рабом, який схиляється, щоб зняти Його

cujas sandálias não sou digno de levar. Ele vos batizará com o Espírito Santo e com fogo.

сандалії. Він хреститиме вас Духом Святим і вогнем.

[12] A sua pá, ele a tem na mão e limpará completamente a sua eira; recolherá o seu trigo no celeiro, mas queimará a palha em fogo inextinguível.

[12]Він очистить Свій тік і збере пшеницю до комори, а полову спалить у незгасному вогні».

O batismo de Jesus

Marcos 1.9-11; Lucas 3.21-22; João 1.32-34

Хрещення Ісуса

(Мк. 1:9-11; Лк. 3:21-22)

[13] Por esse tempo, dirigiu-se Jesus da Galiléia para o Jordão, a fim de que João o batizasse.

[13]У той час Ісус прийшов з Ґалилеї до ріки Йордан, щоб Іоан похрестив Його.

[14] Ele, porém, o dissuadia, dizendo: Eu é que preciso ser batizado por ti, e tu vens a mim?

[14]Та Іоан намагався відмовити Ісуса, кажучи: «Я сам повинен похреститися у Тебе, то чому ж Ти йдеш до мене?»

[15] Mas Jesus lhe respondeu: Deixa por enquanto, porque, assim, nos convém cumprir toda a justiça. Então, ele o admitiu.

[15]І відповів Ісус: «Нехай поки що буде так, бо належить нам виконувати все, що Господь велів». І тоді Іоан дозволив Йому похреститися.

[16] Batizado Jesus, saiu logo da água, e eis que se lhe abriram os céus, e viu o Espírito de Deus descendo como pomba, vindo sobre ele.

[16]То Ісус похрестився, і тільки-но піднявся Він із води, як небо розкрилося Йому. І побачив Він Духа Божого, який сходив на Нього в подобі голуба.

[17] E eis uma voz dos céus, que dizia: Este é o meu Filho amado, em quem me comprazo.

[17]І голос пролунав з небес: «Це Син Мій улюблений, Який догодив Мені».

Mateus 4

A tentação de Jesus

Marcos 1.12-13; Lucas 4.1-13

[1] A seguir, foi Jesus levado pelo Espírito ao deserto, para ser tentado pelo diabo.

[2] E, depois de jejuar quarenta dias e quarenta noites, teve fome.

Від Матвія 4

Диявол спокушає Ісуса

(Мк. 1:12-13; Лк. 4:1-13)

[1]Тоді ж Дух повів Ісуса до пустелі, щоб диявол Його спокушав.

[2]Протягом сорока днів і ночей Ісус нічого не їв, та після цього Він був дуже голодним.

[3] Então, o tentador, aproximando-se, lhe disse: Se és Filho de Deus, manda que estas pedras se transformem em pães.

[4] Jesus, porém, respondeu: Está escrito: Não só de pão viverá o homem, mas de toda palavra que procede da boca de Deus.

[5] Então, o diabo o levou à Cidade Santa, colocou-o sobre o pináculo do templo

[6] e lhe disse: Se és Filho de Deus, atira-te abaixo, porque está escrito: Aos seus anjos ordenará a teu respeito que te guardem; e: Eles te susterão nas suas mãos, para não tropeçares nalguma pedra.

[7] Respondeu-lhe Jesus: Também está escrito: Não tentarás o SENHOR, teu Deus.

[8] Levou-o ainda o diabo a um monte muito alto, mostrou-lhe todos os reinos do mundo e a glória deles

[9] e lhe disse: Tudo isto te darei se, prostrado, me adorares.

[10] Então, Jesus lhe ordenou: Retira-te, Satanás, porque está escrito: Ao SENHOR, teu Deus, adorarás, e só a ele darás culto.

[11] Com isto, o deixou o diabo, e eis que vieram anjos e o serviram.

Jesus volta para a Galileia

Marcos 1.14-15; Lucas 4.14-15

[12] Ouvindo, porém, Jesus que João fora preso, retirou-se para a Galiléia;

[13] e, deixando Nazaré, foi morar em Cafarnaum, situada à beira-mar, nos confins de Zebulom e Naftali;

[14] para que se cumprisse o que fora dito por intermédio do profeta Isaías:

[3]Тоді спокусник прийшов до Нього і сказав: «Якщо Ти Син Божий, то накажи цьому камінню перетворитися на хліб».

[4]На те Ісус відповів йому: «У Святому Писанні сказано: „Не хлібом одним живе людина, а кожним словом, сказаним устами Божими"».

[5]Після того диявол переніс Його до святого Єрусалиму, поставив на найвище місце храму

[6]й сказав: «Якщо Ти Син Божий, кинься додолу, адже у Святому Писанні сказано: „Він накаже Ангелам Своїм берегти Тебе, і вони понесуть Тебе на руках, щоб не пошкодив Ти ноги Своєї об камінь"».

[7]Ісус відповів йому: «Але у Святому Писанні також сказано: „Не спокушай Господа Бога свого!"»

[8]Знову диявол узяв Його на дуже високу гору і показав усі царства світу, всю їхню розкіш.

[9]І сказав він Ісусові: «Я дам Тобі все це, якщо впадеш доліиць і поклонишся мені».

[10]На те Ісус відповів йому: «Відійди, сатано! У Святому Писанні сказано: „Поклоняйся Господу Богу своєму і служи лише Йому!"»

[11]Тоді диявол залишив Ісуса, і Ангели прийшли й служили Йому.

Ісус проповідує в Ґалилеї

(Мк. 1:14-15; Лк. 4:14-15)

[12]Коли Ісус довідався, що Іоана ув'язнено, Він повернувся до Ґалилеї.

[13]Проте Він не залишився в Назареті, а пішов і оселився в Капернаумі, що біля Ґалилейського озера у поселеннях Завулона й Нафталі.

[14]Бо мусило справдитися пророцтво Ісаї:

[15] Terra de Zebulom, terra de Naftali, caminho do mar, além do Jordão, Galiléia dos gentios!

[16] O povo que jazia em trevas viu grande luz, e aos que viviam na região e sombra da morte resplandeceu-lhes a luz.

[17] Daí por diante, passou Jesus a pregar e a dizer: Arrependei-vos, porque está próximo o reino dos céus.

A vocação de discípulos

Marcos 1.16-20; Lucas 5.1-11

[18] Caminhando junto ao mar da Galiléia, viu dois irmãos, Simão, chamado Pedro, e André, que lançavam as redes ao mar, porque eram pescadores.

[19] E disse-lhes: Vinde após mim, e eu vos farei pescadores de homens.

[20] Então, eles deixaram imediatamente as redes e o seguiram.

[21] Passando adiante, viu outros dois irmãos, Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão, que estavam no barco em companhia de seu pai, consertando as redes; e chamou-os.

[22] Então, eles, no mesmo instante, deixando o barco e seu pai, o seguiram.

Jesus prega por toda a Galileia e cura muitos enfermos

Lucas 6.17-19

[23] Percorria Jesus toda a Galiléia, ensinando nas sinagogas, pregando o evangelho do reino e curando toda sorte de doenças e enfermidades entre o povo.

[24] E a sua fama correu por toda a Síria; trouxeram-lhe, então, todos os doentes, acometidos de várias enfermidades e

[15]«Земле Завулона та земле Нафталі, що знаходяться по дорозі до моря на захід від ріки Йордан! Ґалилеє неюдейська! Слухайте уважно!

[16]Народ, що скніє в темряві, побачив величне світло, і на тих, хто живе в країні під тінню смерті, зійшло світло!»

[17]Відтоді Ісус почав проповідувати, кажучи: «Покайтеся, бо Царство Боже вже близько!»

Ісус обирає перших учнів

(Мк. 1:16-20; Лк. 5:1-11)

[18]Йдучи повз Ґалилейське озеро, Ісус побачив двох братів: Симона, який звався Петром, та його брата Андрія, які закидали невід в озеро, бо були рибалками.

[19]І сказав їм Ісус: «Ідіть услід за Мною, і Я зроблю вас ловцями не риби, а душ людських».

[20]Вони одразу ж полишили свої сіті й подалися за Ним.

[21]Потім Він пішов далі й побачив іще двох братів: Якова, сина Зеведеєвого, та Якового брата Іоана, які, сидячи зі своїм батьком Зеведеєм у човні, лагодили рибальські сіті. Ісус покликав і їх.

[22]Вони одразу ж покинули човен батька свого й подалися за Ним.

Ісус навчає та зціляє людей

(Лк. 6:17-19)

[23]Ісус обійшов усю Ґалилею, проповідуючи в синагогах і навчаючи про Царство Боже, зціляючи всі недуги та хвороби людські.

[24]Чутка про Нього рознеслася по всій Сирії. До Нього приводили всіх хворих: тих, що страждали від хвороб та тяжких болів, а також біснуватих, хворих на епілепсію, немічних. І Ісус зціляв їх.

tormentos: endemoninhados, lunáticos e paralíticos. E ele os curou.

[25] E da Galiléia, Decápolis, Jerusalém, Judéia e dalém do Jordão numerosas multidões o seguiam.

[25]Великий натовп людей ішов за Ним із Ґалилеї, з Десятимістя, з Єрусалиму та з-за Йордану.

Mateus 5

O sermão do monte
As bem-aventuranças
Lucas 6.20-23

[1] Vendo Jesus as multidões, subiu ao monte, e, como se assentasse, aproximaram-se os seus discípulos;

[2] e ele passou a ensiná-los, dizendo:

[3] Bem-aventurados os humildes de espírito, porque deles é o reino dos céus.

[4] Bem-aventurados os que choram, porque serão consolados.

[5] Bem-aventurados os mansos, porque herdarão a terra.

[6] Bem-aventurados os que têm fome e sede de justiça, porque serão fartos.

[7] Bem-aventurados os misericordiosos, porque alcançarão misericórdia.

[8] Bem-aventurados os limpos de coração, porque verão a Deus.

[9] Bem-aventurados os pacificadores, porque serão chamados filhos de Deus.

[10] Bem-aventurados os perseguidos por causa da justiça, porque deles é o reino dos céus.

[11] Bem-aventurados sois quando, por minha causa, vos injuriarem, e vos perseguirem, e, mentindo, disserem todo mal contra vós.

Від Матвія 5

Проповідь на горі
(Лк. 6:20-23)

[1]Коли Ісус побачив натовп, то зійшов на гору.

[2]Сівши на землю, Він почав навчати людей, та учні теж оточили Його:

[3]«Благословенні вбогі духом, бо Царство Боже належить їм.

[4]Благословенні засмучені, бо Бог утішить їх.

[5]Благословенні смиренні, бо вони успадкують землю, обіцяну Господом.

[6]Благословенні голодні та спраглі до праведності, бо Бог задовольнить їхню потребу.

[7]Благословенні милосердні, бо вони зазнають милосердя від Бога.

[8]Благословенні чисті серцем, бо вони побачать Бога.

[9]Благословенні миротворці, бо вони будуть названі дітьми Божими.

[10]Благословенні переслідувані за праведність, бо їм належить Царство Небесне.

[11]Благословенні ви, коли вас скривджують і переслідують і облудно зводять наклепи на вас тому, що ви Мої послідовники.

[12] Regozijai-vos e exultai, porque é grande o vosso galardão nos céus; pois assim perseguiram aos profetas que viveram antes de vós.

Os discípulos, o sal da terra

Marcos 9.49-50; Lucas 14.34-35

[13] Vós sois o sal da terra; ora, se o sal vier a ser insípido, como lhe restaurar o sabor? Para nada mais presta senão para, lançado fora, ser pisado pelos homens.

Os discípulos, a luz do mundo

[14] Vós sois a luz do mundo. Não se pode esconder a cidade edificada sobre um monte;

[15] nem se acende uma candeia para colocá-la debaixo do alqueire, mas no velador, e alumia a todos os que se encontram na casa.

[16] Assim brilhe também a vossa luz diante dos homens, para que vejam as vossas boas obras e glorifiquem a vosso Pai que está nos céus.

Jesus não veio revogar a Lei, mas cumprir

[17] Não penseis que vim revogar a Lei ou os Profetas; não vim para revogar, vim para cumprir.

[18] Porque em verdade vos digo: até que o céu e a terra passem, nem um i ou um til jamais passará da Lei, até que tudo se cumpra.

[19] Aquele, pois, que violar um destes mandamentos, posto que dos menores, e assim ensinar aos homens, será considerado mínimo no reino dos céus; aquele, porém, que os observar e ensinar, esse será considerado grande no reino dos céus.

[12]Радійте й веселіться, бо на вас чекає велика нагорода на небесах! Так люди переслідували і всіх пророків, які жили до вас».

Сіль землі

(Мк. 9:50; 4:21; Лк. 14:34-35; 8:16)

[13]«Ви — сіль землі, але коли сіль стає прісною і втрачає свій смак, як її знову солоною зробити? Вона стає ні на що непридатною. Хіба що викинути її геть, щоб топтали люди.

[14]Ви — світло світу. Неможливо сховати міста, що стоїть на вершині гори.

[15]Ніхто не ставить запалений світильник під перевернуту посудину, а на поставець, і він тоді світить усім у хаті.

[16]Нехай світло ваше сяє людям, щоб вони бачили ваші добрі вчинки і прославляли Отця свого Небесного».

Ісус і Старий Заповіт

[17]«Не думайте, що Я прийшов знищити вчення Закону Мойсея чи пророків. Я прийшов не знищити його, але виконати.

[18]Істинно кажу вам, що скільки існуватимуть небо і земля, жодна рисочка хоч однієї з літер Закону не зникне, аж доки не здійсниться все.

[19]Якщо хтось порушить хоча б одну з найменших заповідей і навчить людей цього, той стане найменшим у Царстві Божому. Якщо ж він підкориться й виконуватиме заповіді та вчитиме інших чинити так само, то стане великим у Царстві Небесному.

[20] Porque vos digo que, se a vossa justiça não exceder em muito a dos escribas e fariseus, jamais entrareis no reino dos céus.

Jesus completa o que foi dito aos antigos

Do homicídio

[21] Ouvistes que foi dito aos antigos: Não matarás; e: Quem matar estará sujeito a julgamento.

[22] Eu, porém, vos digo que todo aquele que [sem motivo] se irar contra seu irmão estará sujeito a julgamento; e quem proferir um insulto a seu irmão estará sujeito a julgamento do tribunal; e quem lhe chamar: Tolo, estará sujeito ao inferno de fogo.

[23] Se, pois, ao trazeres ao altar a tua oferta, ali te lembrares de que teu irmão tem alguma coisa contra ti,

[24] deixa perante o altar a tua oferta, vai primeiro reconciliar-te com teu irmão; e, então, voltando, faze a tua oferta.

[25] Entra em acordo sem demora com o teu adversário, enquanto estás com ele a caminho, para que o adversário não te entregue ao juiz, o juiz, ao oficial de justiça, e sejas recolhido à prisão.

[26] Em verdade te digo que não sairás dali, enquanto não pagares o último centavo.

Do adultério

[27] Ouvistes que foi dito: Não adulterarás.

[28] Eu, porém, vos digo: qualquer que olhar para uma mulher com intenção impura, no coração, já adulterou com ela.

[29] Se o teu olho direito te faz tropeçar, arranca-o e lança-o de ti; pois te convém

[20]Кажу вам так, бо якщо ви не переважите законників та фарисеїв у виконанні того, чого вимагає Бог, то не ввійти вам до Царства Небесного».

Не гнівайтеся

[21]«Ви чули, що сказано було нашим предкам: „Не вбивай”. Той, хто вб’є, відповість за це перед судом.

[22]Але кажу Я вам: якщо хтось гнівається на ближнього свого — відповість перед судом. Якщо ж хто образить ближнього свого — відповість перед Верховним судом. А якщо хто скаже: „Ти дурень”, буде горіти в пекельному вогні.

[23-24]Якщо ти несеш дар до вівтаря і там згадаєш, що брат твій має щось проти тебе, залиш дар свій. Перш піди примирися з братом, а тоді повернися й поклади на вівтар дарунок свій.

[25]Примирися зі своїм недругом, доки ти з ним ідеш до суду, інакше він віддасть тебе до рук судді, а той — сторожі, щоб кинути тебе до в’язниці.

[26]Істинно кажу: не вийти тобі звідти, доки не сплатиш усе, що заборгував до останнього грошу».

Повчання Ісуса про перелюб

[27]«Ви чули, що було сказано: „Не чини перелюбу”.

[28]Та кажу Я вам, що кожен, хто дивиться на жінку з пожадливістю, той уже вчинив перелюб з нею у своєму серці.

[29]Якщо праве око примушує тебе на гріх, вирви його та кинь геть, бо ліпше позбутися однієї частини тіла, ніж усе тіло кинути до пекла.

que se perca um dos teus membros, e não seja todo o teu corpo lançado no inferno.

30 E, se a tua mão direita te faz tropeçar, corta-a e lança-a de ti; pois te convém que se perca um dos teus membros, e não vá todo o teu corpo para o inferno.

31 Também foi dito: Aquele que repudiar sua mulher, dê-lhe carta de divórcio.

32 Eu, porém, vos digo: qualquer que repudiar sua mulher, exceto em caso de relações sexuais ilícitas, a expõe a tornar-se adúltera; e aquele que casar com a repudiada comete adultério.

Dos juramentos

33 Também ouvistes que foi dito aos antigos: Não jurarás falso, mas cumprirás rigorosamente para com o SENHOR os teus juramentos.

34 Eu, porém, vos digo: de modo algum jureis; nem pelo céu, por ser o trono de Deus;

35 nem pela terra, por ser estrado de seus pés; nem por Jerusalém, por ser cidade do grande Rei;

36 nem jures pela tua cabeça, porque não podes tornar um cabelo branco ou preto.

37 Seja, porém, a tua palavra: Sim, sim; não, não. O que disto passar vem do maligno.

Da vingança

Lucas 6.27-30

38 Ouvistes que foi dito: Olho por olho, dente por dente.

30І якщо правиця веде тебе до гріха, одрубай її та кинь геть, бо ліпше позбутися однієї частини тіла, ніж усе тіло загубити у пеклі».

Повчання Ісуса про розлучення

(Мт. 19:9; Мк. 10:11-12; Лк. 16:18)

31«І сказано: „Той, хто бере розлучення з жінкою своєю, має дати їй розвідного листа”.

32Та кажу Я вам, що існує тільки єдина підстава для чоловіка розлучитися зі своєю дружиною: через її розпусту. Той, хто одружується з тією розлученою, сам грішить перелюбом».

Повчання Ісуса про клятву

33«Ви чули також, що було наказано нашим предкам: „Не порушуй клятву, а дотримуйся клятви, даної Господу”.

34Та кажу Я вам: не кляніться взагалі: ні небом, бо це — престол Божий,

35ні Землею, бо це — підніжжя стіп Божих. Також, не кляніться ні Єрусалимом, бо це — місто великого Царя,

36ні головою своєю, бо не зможете ви зробити жодної волосини ні білою, ані чорною.

37Якщо ви хочете сказати: „Так”, то й кажіть: „Так”. Якщо ж: „Ні”, то й кажіть: „Ні”. Все, що поза цим — від лукавого».

Не чиніть опір злу

(Лк. 6:29-30)

38«Ви чули, що сказано: „Око за око, зуб за зуб”.

[39] Eu, porém, vos digo: não resistais ao perverso; mas, a qualquer que te ferir na face direita, volta-lhe também a outra;

[40] e, ao que quer demandar contigo e tirar-te a túnica, deixa-lhe também a capa.

[41] Se alguém te obrigar a andar uma milha, vai com ele duas.

[42] Dá a quem te pede e não voltes as costas ao que deseja que lhe emprestes.

Do amor ao próximo

Lucas 6.32-36

[43] Ouvistes que foi dito: Amarás o teu próximo e odiarás o teu inimigo.

[44] Eu, porém, vos digo: amai os vossos inimigos e orai pelos que vos perseguem;

[45] para que vos torneis filhos do vosso Pai celeste, porque ele faz nascer o seu sol sobre maus e bons e vir chuvas sobre justos e injustos.

[46] Porque, se amardes os que vos amam, que recompensa tendes? Não fazem os publicanos também o mesmo?

[47] E, se saudardes somente os vossos irmãos, que fazeis de mais? Não fazem os gentios também o mesmo?

[48] Portanto, sede vós perfeitos como perfeito é o vosso Pai celeste.

Mateus 6

A prática da justiça

[1] Guardai-vos de exercer a vossa justiça diante dos homens, com o fim de serdes vistos por eles; doutra sorte, não tereis galardão junto de vosso Pai celeste.

Como se deve dar esmolas

[39]Та кажу Я вам: Не чиніть опір злому чоловікові. Якщо хтось вдарить вас по правій щоці, то підставте йому і ліву.

[40]Якщо хто схоче судитися з вами й забере вашу сорочку, то віддайте йому й плащ.

[41]Якщо римський солдат примушуватиме вас пройти з ним один кілометр, йдіть з ним два.

[42]Коли хтось у вас просить, то дайте йому, а хто хоче позичити, не відмовляйте».

Любіть ворогів ваших

(Лк. 6:27-28, 32-36)

[43]«Ви чули, що сказано: „Люби ближнього свого і ненавидь ворога”.

[44-45]Та кажу Я вам: „Любіть ворогів своїх, моліться за тих, хто переслідує вас, щоб ви могли стати дітьми вашого Отця Небесного. Він примушує сонце сходити для злих і добрих й посилає дощ на праведних і неправедних.

[46]Бо якщо ви любите лише тих, хто любить вас, то яку винагороду ви матимете? Чи не так чинять збирачі податків?

[47]Якщо ви вітаєте лише братів своїх, то що особливого в цьому? Чи не так чинять погани?

[48]Тому будьте досконалими, такими, як Отець ваш Небесний”».

Від Матвія 6

Повчання Ісуса про милостиню

[1]«Остерігайтеся виконувати релігійні обов’язки на людях, щоб вони бачили вас, бо не матимете ви винагороди від вашого Отця Небесного.

[2] Quando, pois, deres esmola, não toques trombeta diante de ti, como fazem os hipócritas, nas sinagogas e nas ruas, para serem glorificados pelos homens. Em verdade vos digo que eles já receberam a recompensa.

[3] Tu, porém, ao dares a esmola, ignore a tua mão esquerda o que faz a tua mão direita;

[4] para que a tua esmola fique em secreto; e teu Pai, que vê em secreto, te recompensará.

Como se deve orar

[5] E, quando orardes, não sereis como os hipócritas; porque gostam de orar em pé nas sinagogas e nos cantos das praças, para serem vistos dos homens. Em verdade vos digo que eles já receberam a recompensa.

[6] Tu, porém, quando orares, entra no teu quarto e, fechada a porta, orarás a teu Pai, que está em secreto; e teu Pai, que vê em secreto, te recompensará.

[7] E, orando, não useis de vãs repetições, como os gentios; porque presumem que pelo seu muito falar serão ouvidos.

[8] Não vos assemelheis, pois, a eles; porque Deus, o vosso Pai, sabe o de que tendes necessidade, antes que lho peçais.

A oração dominical

Lucas 11.2-4

[9] Portanto, vós orareis assim: Pai nosso, que estás nos céus, santificado seja o teu nome;

[10] venha o teu reino; faça-se a tua vontade, assim na terra como no céu;

[2]Отож коли подаєте жебракові, не сурміть перед усіма, як це роблять лицеміри в синагогах та на вулицях, щоб хвалили їх люди. Істинно кажу вам: вони вже вповні мають винагороду.

[3-4]Та коли ви подаєте жебраку милостиню, нехай ліва рука ваша не знає, що робить права, щоб таємне було ваше подаяння. Тоді Отець ваш Небесний, який бачить зроблене таємно, віддячить вам».

Повчання Ісуса про молитву

(Лк. 11:2-4)

[5]«І коли молитеся, не будьте як ті лицеміри, які люблять стояти й молитися в синагогах та на перехрестях, щоб люди їх бачили. Істинно кажу вам: вони вже вповні мають свою винагороду.

[6]Та коли ви молитеся, йдіть до своєї кімнати, зачиніть двері й моліться Отцю своєму на самоті, а Отець ваш, Який бачить зроблене таємно, віддячить вам.

[7]Коли молитеся, не кажіть зайвого, як ті погани, котрі вважають, ніби чим багатослівніші вони будуть, тим вірніше почує їх Господь.

[8]Отже, не будьте подібні до них, бо Отець ваш знає, чого вам треба. Він знає те раніше, ніж ви попросите в Нього.

[9]Тому моліться так: „Отче наш Небесний, хай святиться ім'я Твоє.

[10]Нехай прийде Царство Твоє. Нехай буде воля Твоя, як на Землі, так і на Небі.

[11] o pão nosso de cada dia dá-nos hoje;

[12] e perdoa-nos as nossas dívidas, assim como nós temos perdoado aos nossos devedores;

[13] e não nos deixes cair em tentação; mas livra-nos do mal [pois teu é o reino, o poder e a glória para sempre. Amém]!

[14] Porque, se perdoardes aos homens as suas ofensas, também vosso Pai celeste vos perdoará;

[15] se, porém, não perdoardes aos homens [as suas ofensas], tampouco vosso Pai vos perdoará as vossas ofensas.

[16] Quando jejuardes, não vos mostreis contristados como os hipócritas; porque desfiguram o rosto com o fim de parecer aos homens que jejuam. Em verdade vos digo que eles já receberam a recompensa.

Como jejuar

[17] Tu, porém, quando jejuares, unge a cabeça e lava o rosto,

[18] com o fim de não parecer aos homens que jejuas, e sim ao teu Pai, em secreto; e teu Pai, que vê em secreto, te recompensará.

Os tesouros no céu

[19] Não acumuleis para vós outros tesouros sobre a terra, onde a traça e a ferrugem corroem e onde ladrões escavam e roubam;

[20] mas ajuntai para vós outros tesouros no céu, onde traça nem ferrugem corrói, e onde ladrões não escavam, nem roubam;

[21] porque, onde está o teu tesouro, aí estará também o teu coração.

A luz e as trevas

[11]Дай нам наш хліб щоденний.

[12]Прости гріхи наші, як ми прощаємо тим, хто завинив перед нами.

[13]Не введи нас у спокусу, а спаси від лукавого, [бо царство, влада та слава належать Тобі повік. Амінь!]

[14]Якщо ви прощаєте людям гріхи їхні, то Отець ваш Небесний також простить вам.

[15]Та коли ви не прощаєте, то й Отець не простить вам гріхи ваші”».

Повчання Ісуса про піст

[16]«Коли ви поститеся, не прибирайте сумного вигляду, як лицеміри, які прикидаються, аби людям стало ясно, що вони постяться. Істинно кажу вам: вони вже сповна мають свою винагороду.

[17-18]Коли ви поститеся, зачешіть своє волосся та вмийте обличчя своє, щоб люди не побачили, що ви поститеся, щоб побачив лише Отець ваш, Якого ніхто не бачить. І Той, Хто бачить таємне, віддячить за це».

Складайте скарби на Небі

(Лк. 12:33-34; 11:34-36; 16:13)

[19]«Не складайте собі скарбів на Землі, де міль та іржа знищать їх, де злодії можуть вдертися й викрасти їх.

[20]Краще збирайте скарби для себе на Небі, де ні міль, ні іржа не понівечать їх, де злодії не вдеруться й не викрадуть їх.

[21]Бо де багатство ваше, там і серце ваше буде.

Lucas 11.34-36

[22] São os olhos a lâmpada do corpo. Se os teus olhos forem bons, todo o teu corpo será luminoso;

[22]Око — єдине джерело світла для тіла. Отже, якщо ви бачите людину, та бажаєте допомогти їй, то й усе тіло ваше буде наповнене світлом.

[23] se, porém, os teus olhos forem maus, todo o teu corpo estará em trevas. Portanto, caso a luz que em ti há sejam trevas, que grandes trevas serão!

[23]Але якщо ви дивитеся на людину егоїстично, то й усе тіло ваше буде в темряві. Якщо єдине світло, яке маєте ви — темрява, тож темрява та — є найгірша з усіх!»

Os dois senhores

[24] Ninguém pode servir a dois senhores; porque ou há de aborrecer-se de um e amar ao outro, ou se devotará a um e desprezará ao outro. Não podeis servir a Deus e às riquezas.

[24]«Ніхто не може служити двом господарям, бо зненавидить одного й полюбить іншого або буде відданий одному і зневажатиме іншого. Не можна водночас поклонятися Богові й грошам».

A ansiosa solicitude pela vida

Lucas 12.22-31

Дбайте насамперед про Царство Небесне

(Лк. 12:22-34)

[25] Por isso, vos digo: não andeis ansiosos pela vossa vida, quanto ao que haveis de comer ou beber; nem pelo vosso corpo, quanto ao que haveis de vestir. Não é a vida mais do que o alimento, e o corpo, mais do que as vestes?

[25]«Отже, кажу Я вам: не піклуйтеся про те, що їстимете й питимете, аби підтримати життя своє. Не турбуйтеся про одяг для тіла вашого. Напевне, життя є важливіше їжі, а тіло — одягу!

[26] Observai as aves do céu: não semeiam, não colhem, nem ajuntam em celeiros; contudo, vosso Pai celeste as sustenta. Porventura, não valeis vós muito mais do que as aves?

[26]Погляньте на птахів: вони не сіють, не жнуть, не збирають зерна до комори, але ж Отець Ваш Небесний годує їх. Хіба ж ви не знаєте, люди, що ви значно важливіші за птахів?

[27] Qual de vós, por ansioso que esteja, pode acrescentar um côvado ao curso da sua vida?

[27]Ніхто з вас не зможе хвилюванням своїм подовжити життя своє хоча б на годину?

[28] E por que andais ansiosos quanto ao vestuário? Considerai como crescem os lírios do campo: eles não trabalham, nem fiam.

[28]Навіщо ви піклуєтеся про одяг? Погляньте, як ростуть дикі квіти: вони не працюють, не шиють одягу собі.

[29] Eu, contudo, vos afirmo que nem Salomão, em toda a sua glória, se vestiu como qualquer deles.

[29]Та ж кажу вам, що й Соломон у розквіті слави своєї не вдягався у такі вишукані шати, як вони.

[30] Ora, se Deus veste assim a erva do campo, que hoje existe e amanhã é lançada no forno, quanto mais a vós outros, homens de pequena fé?

[31] Portanto, não vos inquieteis, dizendo: Que comeremos? Que beberemos? Ou: Com que nos vestiremos?

[32] Porque os gentios é que procuram todas estas coisas; pois vosso Pai celeste sabe que necessitais de todas elas;

[33] buscai, pois, em primeiro lugar, o seu reino e a sua justiça, e todas estas coisas vos serão acrescentadas.

[34] Portanto, não vos inquieteis com o dia de amanhã, pois o amanhã trará os seus cuidados; basta ao dia o seu próprio mal.

Mateus 7

O juízo temerário é proibido

Lucas 6.37-38,41-42

[1] Não julgueis, para que não sejais julgados.

[2] Pois, com o critério com que julgardes, sereis julgados; e, com a medida com que tiverdes medido, vos medirão também.

[3] Por que vês tu o argueiro no olho de teu irmão, porém não reparas na trave que está no teu próprio?

[4] Ou como dirás a teu irmão: Deixa-me tirar o argueiro do teu olho, quando tens a trave no teu?

[5] Hipócrita! Tira primeiro a trave do teu olho e, então, verás claramente para tirar o argueiro do olho de teu irmão.

Não deis o que é santo aos cães

[30]Якщо Бог одягає в таку розкіш траву польову, що сьогодні росте, а завтра потрапить у вогонь, то наскільки ж певніше одягне Він вас, о маловіри!

[31]Тож не піклуйтеся й не питайте: „Що нам їсти?” або „Що нам пити?” або „У що нам вбратися?”

[32]То лише погани увесь час дбають про таке, але ж Отець Ваш Небесний знає, чого ви потребуєте.

[33]Натомість, дбайте насамперед про Царство Боже та робіть усе, що Господь від вас вимагає, й тоді усе інше Він неодмінно вам надасть.

[34]Не піклуйтеся про день завтрашній, бо завтра будуть свої клопоти. Кожен день має досить своїх турбот».

Від Матвія 7

Не судіть ближнього

(Лк. 6:37-38, 41-42)

[1-2]«Не судіть інших, бо судитиме вас Бог так, як ви судите інших. Всевишній відміряє вам стільки ж, скільки ви відміряли іншим.

[3]Чому ви бачите порошинку в оці брата свого, але не помічаєте колоди у власному оці?

[4]Як же ви можете звертатися до брата з такими словами: „Дозволь вийняти порошинку з ока твого”, коли маєте колоду у власному оці?

[5]Лицеміри, спочатку витягніть колоду з власного ока, а тоді й побачите, як ліпше вийняти порошинку з братового ока.

[6] Não deis aos cães o que é santo, nem lanceis ante os porcos as vossas pérolas, para que não as pisem com os pés e, voltando-se, vos dilacerem.

Jesus incita a orar

Lucas 11.9-13

[7] Pedi, e dar-se-vos-á; buscai e achareis; batei, e abrir-se-vos-á.

[8] Pois todo o que pede recebe; o que busca encontra; e, a quem bate, abrir-se-lhe-á.

[9] Ou qual dentre vós é o homem que, se porventura o filho lhe pedir pão, lhe dará pedra?

[10] Ou, se lhe pedir um peixe, lhe dará uma cobra?

[11] Ora, se vós, que sois maus, sabeis dar boas dádivas aos vossos filhos, quanto mais vosso Pai, que está nos céus, dará boas coisas aos que lhe pedirem?

[12] Tudo quanto, pois, quereis que os homens vos façam, assim fazei-o vós também a eles; porque esta é a Lei e os Profetas.

As duas estradas

Lucas 13.24

[13] Entrai pela porta estreita (larga é a porta, e espaçoso, o caminho que conduz para a perdição, e são muitos os que entram por ela),

[14] porque estreita é a porta, e apertado, o caminho que conduz para a vida, e são poucos os que acertam com ela.

Os falsos profetas

[6]Не давайте святого собакам, не кидайте свиням перлів своїх, бо свині потопчуть їх, а собаки повернуться й накинуться на вас».

Просіть Отця Небесного

(Лк. 11:9-13)

[7]«Просіть, і Бог дасть вам, шукайте і знайдете, стукайте і вам відчинять.

[8]Бо кожен, хто просить, — отримає, хто шукає, — знайде, а двері завжди відчиняться тим, хто стукає.

[9]Чи є такий батько, який дасть сину камінь, коли той проситиме хліба?

[10]Якщо ж син риби проситиме, то чи дасть йому батько гадюку? Ніколи!

[11]Отже, коли ви, лихі й недобрі люди, знаєте, як зробити добрий дарунок дітям своїм, то наскільки ж вірніше те, що Отець Небесний обдарує усіх, хто просить!»

Найголовніше правило

[12]«Поводьтеся з іншими так, як ви б хотіли, щоб інші поводилися з вами. У цьому є розуміння Закону Мойсеєвого і вчення пророків».

Ідіть праведним шляхом

(Лк. 13:24)

[13]«Вхід до життя істинного лежить тільки через вузькі ворота. Кажу вам це, бо просторими є ті ворота і широкою є та дорога, що ведуть до загибелі. Багато людей ідуть цим шляхом.

[14]Які ж вузькі ворота і тісна дорога, що ведуть до істинного життя! І як мало людей, котрі цей шлях знаходять!»

Стережіться лжепророків

(Лк. 6:43-44; 13:25-27)

[15] Acautelai-vos dos falsos profetas, que se vos apresentam disfarçados em ovelhas, mas por dentro são lobos roubadores.

[16] Pelos seus frutos os conhecereis. Colhem-se, porventura, uvas dos espinheiros ou figos dos abrolhos?

[17] Assim, toda árvore boa produz bons frutos, porém a árvore má produz frutos maus.

[18] Não pode a árvore boa produzir frutos maus, nem a árvore má produzir frutos bons.

[19] Toda árvore que não produz bom fruto é cortada e lançada ao fogo.

[20] Assim, pois, pelos seus frutos os conhecereis.

[21] Nem todo o que me diz: SENHOR, SENHOR! entrará no reino dos céus, mas aquele que faz a vontade de meu Pai, que está nos céus.

[22] Muitos, naquele dia, hão de dizer-me: SENHOR, SENHOR! Porventura, não temos nós profetizado em teu nome, e em teu nome não expelimos demônios, e em teu nome não fizemos muitos milagres?

[23] Então, lhes direi explicitamente: nunca vos conheci. Apartai-vos de mim, os que praticais a iniqüidade.

Os dois fundamentos

Lucas 6.46-49

[24] Todo aquele, pois, que ouve estas minhas palavras e as pratica será comparado a um homem prudente que edificou a sua casa sobre a rocha;

[15]«Стережіться лжепророків, які приходять замасковані в овечу шкіру, а насправді є вовками лютими.

[16]Ви їх впізнаєте по їхніх вчинках: бо не буде добрих вчинків від злої людини, саме як не буває винограду на терновому кущі або фіґ в будяках.

[17]Добре дерево дає добрі плоди, а погане — погані.

[18]Не буває доброго дерева, що приносило б погані плоди, як не буває й поганого дерева, що приносило б добрі плоди.

[19]Кожне дерево, що не дає добрих плодів, зрубують і кидають у вогонь.

[20]Отже, лжепророків цих впізнаєте по їхніх вчинках».

Виконуйте волю Отця Небесного

[21]«Не кожен, хто каже до Мене: „Господи, Ти — Господь мій", — увійде до Царства Божого, а той лише, хто виконує волю Отця Мого Небесного.

[22]Багато хто промовить до Мене того останнього Дня: „Ти — Господь наш! Хіба не віщували ми ім'ям Твоїм? Хіба ж ми не виганяли демонів, та не творили чудеса іменем Твоїм?"

[23]Тоді Я відкрито скажу їм: „Я ніколи не знав вас. Ідіть геть від Мене, ви, хто живе неправедно!"»

Не будуйте на піску

(Лк. 6:47-49)

[24]«Отже, кожен, хто слухає слова Мої й виконує їх, подібний до мудрого чоловіка, який звів будинок свій на камені.

[25] e caiu a chuva, transbordaram os rios, sopraram os ventos e deram com ímpeto contra aquela casa, que não caiu, porque fora edificada sobre a rocha.

[26] E todo aquele que ouve estas minhas palavras e não as pratica será comparado a um homem insensato que edificou a sua casa sobre a areia;

[27] e caiu a chuva, transbordaram os rios, sopraram os ventos e deram com ímpeto contra aquela casa, e ela desabou, sendo grande a sua ruína.

O fim do sermão do monte

[28] Quando Jesus acabou de proferir estas palavras, estavam as multidões maravilhadas da sua doutrina;

[29] porque ele as ensinava como quem tem autoridade e não como os escribas.

[25]І коли пішов дощ, і настала повінь, й знявся вітер і вдарив по будівлі, той дім не впав, бо був збудований на камені.

[26]Проте кожен, хто слухає слова Мої, але не виконує їх, подібний до нерозсудливого чоловіка, який звів будинок свій на піску.

[27]І коли пішов дощ, і настала повінь, й знявся вітер і вдарив по будівлі, той дім повалився зі страшним гуркотом».

[28-29]Коли Ісус скінчив говорити, то натовп був вражений Його наукою, оскільки Він навчав їх як людина, яка має владу, а не як їхні книжники.

Mateus 8

A cura de um leproso

Marcos 1.40-44; Lucas 5.12-14

[1] Ora, descendo ele do monte, grandes multidões o seguiram.

[2] E eis que um leproso, tendo-se aproximado, adorou-o, dizendo: SENHOR, se quiseres, podes purificar-me.

[3] E Jesus, estendendo a mão, tocou-lhe, dizendo: Quero, fica limpo! E imediatamente ele ficou limpo da sua lepra.

[4] Disse-lhe, então, Jesus: Olha, não o digas a ninguém, mas vai mostrar-te ao sacerdote e fazer a oferta que Moisés ordenou, para servir de testemunho ao povo.

A cura do criado de um centurião

Lucas 7.1-10

Від Матвія 8

Зцілення прокаженого

(Мк. 1:40-45; Лк. 5:12-16)

[1]Коли Ісус зійшов з гори, великий натовп сунув за Ним.

[2]Там був прокажений, який підійшов до Ісуса і, впавши долілиць перед Ним, благав: «Господи, якщо на те воля Твоя, Ти можеш зцілити мене».

[3]Тоді Ісус простягнув руку, торкнувся прокаженого й сказав: «Моя воля! Зцілися!» Тієї ж миті проказа зійшла з нього і він очистився від хвороби.

[4]Тоді Ісус наказав йому: «Дивися ж, нікому не кажи про це. Краще піди й покажися священику, та принеси пожертву за своє очищення, як наказував Мойсей. Це й буде свідченням твого одужання».

Ісус зціляє сина чиновника

(Лк. 7:1-10; Ін. 4:43-54)

[5] Tendo Jesus entrado em Cafarnaum, apresentou-se-lhe um centurião, implorando:

[6] SENHOR, o meu criado jaz em casa, de cama, paralítico, sofrendo horrivelmente.

[7] Jesus lhe disse: Eu irei curá-lo.

[8] Mas o centurião respondeu: SENHOR, não sou digno de que entres em minha casa; mas apenas manda com uma palavra, e o meu rapaz será curado.

[9] Pois também eu sou homem sujeito à autoridade, tenho soldados às minhas ordens e digo a este: vai, e ele vai; e a outro: vem, e ele vem; e ao meu servo: faze isto, e ele o faz.

[10] Ouvindo isto, admirou-se Jesus e disse aos que o seguiam: Em verdade vos afirmo que nem mesmo em Israel achei fé como esta.

[11] Digo-vos que muitos virão do Oriente e do Ocidente e tomarão lugares à mesa com Abraão, Isaque e Jacó no reino dos céus.

[12] Ao passo que os filhos do reino serão lançados para fora, nas trevas; ali haverá choro e ranger de dentes.

[13] Então, disse Jesus ao centurião: Vai-te, e seja feito conforme a tua fé. E, naquela mesma hora, o servo foi curado.

A cura da sogra de Pedro

Marcos 1.29-31; Lucas 4.38-39

[14] Tendo Jesus chegado à casa de Pedro, viu a sogra deste acamada e ardendo em febre.

[15] Mas Jesus tomou-a pela mão, e a febre a deixou. Ela se levantou e passou a servi-lo.

[5-6]Коли Ісус знов прийшов до Капернаума, до Нього підійшов римський сотник і, благаючи про допомогу, мовив: «Мій слуга лежить удома немічний, страждаючи від непосильного болю».

[7]Тоді Ісус пообіцяв йому: «Я прийду, щоб зцілити його».

[8]У відповідь сотник сказав: «Господи! Я недостойний, щоб Ти заходив до моєї оселі, але лише накажи, й слуга мій одужає.

[9]Я знаю це, бо я сам людина підвладна, та маю солдатів, підвладних мені. Коли я кажу одному з них: „Йди геть!" — то він іде. Кажу іншому: „Йди сюди!" — і він приходить. Скажу слузі своєму: „Зроби це!" — і він виконує».

[10]Почувши це, Ісус був дуже вражений й сказав тим людям, котрі слідували за Ним: «Істинно кажу вам, такої великої віри Я ні в кого не зустрічав — навіть у людей Ізраїлю.

[11]Кажу вам більше того: багато хто прийдуть зі сходу та заходу й будуть їсти разом з Авраамом, Ісааком та Яковом у Царстві Божому.

[12]Справжні ж спадкоємці Царства будуть вигнані геть у темряву, де буде плач людський та скрегіт зубів від болю».

[13]По тому Ісус мовив до сотника: «Йди собі! Твій слуга одужає і станеться це так, як ти у те повірив». І слуга сотника відразу ж одужав.

Зцілення багатьох

(Мк. 1:29-34; Лк. 4:38-41)

[14]Коли Ісус прийшов до хати Петра, то побачив його тещу, яка лежала в лихоманці.

[15]І торкнувся Він її руки, й лихоманка залишила жінку. Та підвелася й почала прислуговувати Йому.

Muitas outras curas
Marcos 1.32-34; Lucas 4.40-41

[16] Chegada a tarde, trouxeram-lhe muitos endemoninhados; e ele meramente com a palavra expeliu os espíritos e curou todos os que estavam doentes;

[17] para que se cumprisse o que fora dito por intermédio do profeta Isaías: Ele mesmo tomou as nossas enfermidades e carregou com as nossas doenças.

Jesus põe à prova os que querem segui-lo
Lucas 9.57-62

[18] Vendo Jesus muita gente ao seu redor, ordenou que passassem para a outra margem.

[19] Então, aproximando-se dele um escriba, disse-lhe: Mestre, seguir-te-ei para onde quer que fores.

[20] Mas Jesus lhe respondeu: As raposas têm seus covis, e as aves do céu, ninhos; mas o Filho do Homem não tem onde reclinar a cabeça.

[21] E outro dos discípulos lhe disse: SENHOR, permite-me ir primeiro sepultar meu pai.

[22] Replicou-lhe, porém, Jesus: Segue-me, e deixa aos mortos o sepultar os seus próprios mortos.

Jesus acalma uma tempestade
Marcos 4.35-41; Lucas 8.22-25

[23] Então, entrando ele no barco, seus discípulos o seguiram.

[24] E eis que sobreveio no mar uma grande tempestade, de sorte que o barco era varrido pelas ondas. Entretanto, Jesus dormia.

[16-17]Коли настав вечір, до Нього привели багатьох одержимих нечистим, й Ісус вигнав злих духів словом, та зцілив усіх хворих, щоб збулося сказане через пророка Ісаю: «Він забрав усі наші хвороби й поніс наші недуги».

Хто може бути Ісусовим учнем
(Лк. 9:57-62)

[18]Побачивши натовп, Ісус наказав Своїм учням переплисти на інший берег озера.

[19]Тоді один із законників, підійшовши до Нього, мовив: «Учителю, я піду за Тобою, хоч куди б Ти йшов».

[20]Ісус відповів на те: «Лисиці мають нори, а птахи небесні — гнізда, але Син Людський не має місця, де Він зможе відпочити».

[21]Інший учень сказав Йому: «Господи, дозволь мені спершу піти та поховати мого батька».

[22]Однак Ісус відповів: «Йди за Мною, нехай мертві самі ховають своїх померлих».

Ісус вгамовує бурю
(Мк. 4:35-41; Лк. 8:22-25)

[23]Ісус сів у човен, а за Ним й усі Його учні.

[24]Після того, як вони відпливли від берега, налетів штормовий вітер, та такий дужий, що хвилі почали заливати човен, але Ісус спав.

[25] Mas os discípulos vieram acordá-lo, clamando: SENHOR, salva-nos! Perecemos!

[25]Тоді учні розбудили Його й кажуть: «Господи! Порятуй нас, ми гинемо!»

[26] Perguntou-lhes, então, Jesus: Por que sois tímidos, homens de pequena fé? E, levantando-se, repreendeu os ventos e o mar; e fez-se grande bonança.

[26]Ісус сказав їм: «Чого ви злякалися, маловіри?» Тоді Він встав і наказав вітру й хвилям вгамуватися, і на озері запала тиша.

[27] E maravilharam-se os homens, dizendo: Quem é este que até os ventos e o mar lhe obedecem?

[27]Всі учні були здивовані й спитали: «Хто ж це Такий, що навіть вітер й води підкоряються Йому?»

A cura de dois endemoninhados gadarenos

Marcos 5.1-20; Lucas 8.26-39

Ісус зціляє двох біснуватих

(Мк. 5:1-20; Лк. 8:26-39)

[28] Tendo ele chegado à outra margem, à terra dos gadarenos, vieram-lhe ao encontro dois endemoninhados, saindo dentre os sepulcros, e a tal ponto furiosos, que ninguém podia passar por aquele caminho.

[28]Коли Ісус переплив на протилежний берег озера до землі Ґадаринської, двоє одержимих нечистими духами вийшли до Нього з-за гробниць. Вони були такі люті, що ніхто не наважувався ходити тією дорогою.

[29] E eis que gritaram: Que temos nós contigo, ó Filho de Deus! Vieste aqui atormentar-nos antes do tempo?

[29]Вони кричали: «Що Тобі треба від нас, Сину Божий? Чи прийшов Ти сюди, щоб мучити нас іще до призначеного часу?»

[30] Ora, andava pastando, não longe deles, uma grande manada de porcos.

[30]Неподалік паслося велике стадо свиней.

[31] Então, os demônios lhe rogavam: Se nos expeles, manda-nos para a manada de porcos.

[31]І демони почали благати Його: «Якщо Ти маєш намір вигнати нас із цих людей, то пошли нас у свиней, аби ми могли вселитися в них».

[32] Pois ide, ordenou-lhes Jesus. E eles, saindo, passaram para os porcos; e eis que toda a manada se precipitou, despenhadeiro abaixo, para dentro do mar, e nas águas pereceram.

[32]Ісус їм відповів: «Ідіть!» Тож демони повиходили з людей і вселилися в свиней. Тоді все стадо кинулося з крутого берега в озеро й потонуло.

[33] Fugiram os porqueiros e, chegando à cidade, contaram todas estas coisas e o que acontecera aos endemoninhados.

[33]Коли свинопаси, які доглядали за стадом, побачили, що сталося, то побігли геть і розповіли про все по місту й околицях, а особливо про те, що сталося з біснуватими.

[34] Então, a cidade toda saiu para encontrar-se com Jesus; e, vendo-o, lhe rogaram que se retirasse da terra deles.

[34]Тоді все місто, налякане, вийшло назустріч і, побачивши Ісуса, всі почали благати Його залишити їхню землю.

Mateus 9

A cura de um paralítico em Cafarnaum

Marcos 2.1-12; Lucas 5.17-26

[1] Entrando Jesus num barco, passou para o outro lado e foi para a sua própria cidade.

[2] E eis que lhe trouxeram um paralítico deitado num leito. Vendo-lhes a fé, Jesus disse ao paralítico: Tem bom ânimo, filho; estão perdoados os teus pecados.

[3] Mas alguns escribas diziam consigo: Este blasfema.

[4] Jesus, porém, conhecendo-lhes os pensamentos, disse: Por que cogitais o mal no vosso coração?

[5] Pois qual é mais fácil? Dizer: Estão perdoados os teus pecados, ou dizer: Levanta-te e anda?

[6] Ora, para que saibais que o Filho do Homem tem sobre a terra autoridade para perdoar pecados – disse, então, ao paralítico: Levanta-te, toma o teu leito e vai para tua casa.

[7] E, levantando-se, partiu para sua casa.

[8] Vendo isto, as multidões, possuídas de temor, glorificaram a Deus, que dera tal autoridade aos homens.

A vocação de Mateus

Marcos 2.13-14; Lucas 5.27-28

[9] Partindo Jesus dali, viu um homem chamado Mateus sentado na coletoria e disse-lhe: Segue-me! Ele se levantou e o seguiu.

Jesus come com pecadores

Від Матвія 9

Зцілення паралізованого

(Мк. 2:1-12; Лк. 5:17-26)

[1]Ісус знову сів у човен і, перепливши озеро, повернувся назад до Свого міста.

[2]І принесли люди до Нього паралізованого чоловіка, який лежав у ліжку. Побачивши, як сильно вони вірують, Ісус мовив до немічного: «Сину Мій, гріхи твої прощені».

[3]Деякі книжники почули, що сказав Ісус, та почали говорити поміж собою: «Він зневажає Бога Своїми словами!»

[4]Оскільки Ісус знав думки їхні, то сказав їм: «Чому такі недобрі думки в серцях ваших?

[5]Що легше сказати: „Твої гріхи прощені!” чи „Вставай і ходи?”

[6]Але Я доведу вам, що Син Людський має владу на землі прощати гріхи». І мовив Він до паралізованого: «Вставай, бери постіль свою і йди додому!»

[7]Вставши, немічний подався додому.

[8]Коли люди побачили це, то вони були приголомшені, і почали хвалити Бога за те, що Господь дав Людині таку силу.

Покликання Левія (Матвія)

(Мк. 2:13-17; Лк. 5:27-32)

[9]Коли Ісус ішов звідти, то побачив чоловіка на ім'я Матвій, який сидів у будці, збираючи податки. Ісус сказав йому: «Слідуй за Мною!» Тож Матвій встав і вирушив за Ним.

Marcos 2.15-17; Lucas 5.29-32

10 E sucedeu que, estando ele em casa, à mesa, muitos publicanos e pecadores vieram e tomaram lugares com Jesus e seus discípulos.

11 Ora, vendo isto, os fariseus perguntavam aos discípulos: Por que come o vosso Mestre com os publicanos e pecadores?

12 Mas Jesus, ouvindo, disse: Os sãos não precisam de médico, e sim os doentes.

13 Ide, porém, e aprendei o que significa: Misericórdia quero e não holocaustos; pois não vim chamar justos, e sim pecadores [ao arrependimento].

Do jejum

Marcos 2.18-22; Lucas 5.33-39

14 Vieram, depois, os discípulos de João e lhe perguntaram: Por que jejuamos nós, e os fariseus [muitas vezes], e teus discípulos não jejuam?

15 Respondeu-lhes Jesus: Podem, acaso, estar tristes os convidados para o casamento, enquanto o noivo está com eles? Dias virão, contudo, em que lhes será tirado o noivo, e nesses dias hão de jejuar.

16 Ninguém põe remendo de pano novo em veste velha; porque o remendo tira parte da veste, e fica maior a rotura.

17 Nem se põe vinho novo em odres velhos; do contrário, rompem-se os odres, derrama-se o vinho, e os odres se perdem. Mas põe-se vinho novo em odres novos, e ambos se conservam.

O pedido de um chefe

Marcos 5.21-24a; Lucas 8.40-42a

10І сталося так, що коли Ісус їв у домі Матвія, багато збирачів податків та грішників прийшло, і посідали вони за стіл разом з Ісусом і Його учнями.

11Побачивши те, фарисеї почали питати Ісусових учнів: «Чому ваш Учитель їсть за одним столом зі збирачами податків та грішниками?»

12Почувши це, Ісус сказав їм: «Не здоровим потрібен лікар, а хворим.

13Отож ідіть і поміркуйте, що означають ці слова: „Я хочу милосердя, а не пожертв", бо Я прийшов, щоб покликати не праведників, а грішників до покаяння».

Про піст

(Мк. 2:18-22; Лк. 5:33-39)

14Тоді учні Іоана підійшли до Ісуса й запитали Його: «Чому ми й фарисеї часто постимося, а Твої учні — ні?»

15Ісус відповів на те: «Чи бачили ви колись, щоб друзі нареченого постилися на весіллі, поки молодий ще з ними? Та прийде час, коли молодий залишить їх, тоді вони й засумують і почнуть поститися.

16До старої одежі не пришивають латки з неусадженої тканини, бо вона збіжиться й відірветься від старої тканини і діра буде ще більшою.

17Ніхто не наливає молоде вино в старі міхи, бо вони розірвуться, тож вино розіллється, а міхи зіпсуються. Навпаки, для нового вина потрібні нові міхи, щоб зберегти і одне і друге».

Воскресіння дочки Яїра та зцілення хворої на кровотечу

(Мк. 5:21-43; Лк. 8:40-56)

[18] Enquanto estas coisas lhes dizia, eis que um chefe, aproximando-se, o adorou e disse: Minha filha faleceu agora mesmo; mas vem, impõe a mão sobre ela, e viverá.

[18]Поки Ісус усе це казав, до Нього прийшов голова синагоги, і впавши долілиць, мовив: «Щойно померла моя донька, прийди та торкнутися рукою Своєю до неї, щоб вона ожила».

A cura de uma mulher enferma

Marcos 5.24b-34; Lucas 8.42b-48

[19] E Jesus, levantando-se, o seguia, e também os seus discípulos.

[19]Тоді Ісус встав і рушив за ним разом зі Своїми учнями.

[20] E eis que uma mulher, que durante doze anos vinha padecendo de uma hemorragia, veio por trás dele e lhe tocou na orla da veste;

[20]У натовпі, що йшов за ними, була жінка, яка вже дванадцять років страждала від кровотечі. Вона підійшла до Ісуса ззаду й торкнулася краю Його плаща.

[21] porque dizia consigo mesma: Se eu apenas lhe tocar a veste, ficarei curada.

[21]Вона зробила так, бо сказала собі: «Якщо я торкнуся Його одягу, то одужаю».

[22] E Jesus, voltando-se e vendo-a, disse: Tem bom ânimo, filha, a tua fé te salvou. E, desde aquele instante, a mulher ficou sã.

[22]Озирнувшись, Ісус побачив її і сказав: «Будь щаслива, дочко! Віра твоя зцілила тебе!» І жінка одразу одужала.

A ressurreição da filha de Jairo

Marcos 5.35-43; Lucas 8.49-56

[23] Tendo Jesus chegado à casa do chefe e vendo os tocadores de flauta e o povo em alvoroço, disse:

[24] Retirai-vos, porque não está morta a menina, mas dorme. E riam-se dele.

[23-24]Коли Ісус прийшов до оселі Яїра, Він побачив музиків, які грали похоронні мелодії, та приголомшених людей. Ісус сказав: «Вийдіть! Вона не померла, а просто спить». Почувши це, люди почали насміхатися з Нього.

[25] Mas, afastado o povo, entrou Jesus, tomou a menina pela mão, e ela se levantou.

[25]Коли ж їх прогнали, Ісус увійшов до кімнати, взяв за руку дівчинку, й вона встала.

[26] E a fama deste acontecimento correu por toda aquela terra.

[26]Чутки про це розійшлися по всій тій країні.

A cura de dois cegos

Ісус зціляє інших

[27] Partindo Jesus dali, seguiram-no dois cegos, clamando: Tem compaixão de nós, Filho de Davi!

[27]Коли Ісус подався звідти, двоє сліпців ішли слідом за Ним і кричали: «Сину Давидів, змилуйся над нами!»

[28] Tendo ele entrado em casa, aproximaram-se os cegos, e Jesus lhes perguntou: Credes que eu posso fazer isso? Responderam-lhe: Sim, SENHOR!

[28]І коли Він увійшов у дім, сліпці наблизилися до Нього. Тоді Ісус мовив до них: «Чи вірите ви в те, що Я знову зможу зробити вас зрячими?» Ті відповіли: «Так, Господи».

29 Então, lhes tocou os olhos, dizendo: Faça-se-vos conforme a vossa fé.

30 E abriram-se-lhes os olhos. Jesus, porém, os advertiu severamente, dizendo: Acautelai-vos de que ninguém o saiba.

31 Saindo eles, porém, divulgaram-lhe a fama por toda aquela terra.

A cura de um mudo endemoninhado. A blasfêmia dos fariseus

32 Ao retirarem-se eles, foi-lhe trazido um mudo endemoninhado.

33 E, expelido o demônio, falou o mudo; e as multidões se admiravam, dizendo: Jamais se viu tal coisa em Israel!

34 Mas os fariseus murmuravam: Pelo maioral dos demônios é que expele os demônios.

Jesus ia por toda parte fazendo o bem. A seara e os trabalhadores

35 E percorria Jesus todas as cidades e povoados, ensinando nas sinagogas, pregando o evangelho do reino e curando toda sorte de doenças e enfermidades.

36 Vendo ele as multidões, compadeceu-se delas, porque estavam aflitas e exaustas como ovelhas que não têm pastor.

37 E, então, se dirigiu a seus discípulos: A seara, na verdade, é grande, mas os trabalhadores são poucos.

38 Rogai, pois, ao SENHOR da seara que mande trabalhadores para a sua seara.

Mateus 10

A escolha dos doze apóstolos
Os seus nomes

Marcos 3.13-19; Lucas 6.12-16

29Ісус торкнувся їхніх очей і сказав: «Оскільки вірите, що Я зможу зробити вас зрячими, то ж так тому і бути».

30І зір повернувся до них. Та Ісус суворо застеріг їх, кажучи: «Нехай же ніхто про це не дізнається».

31Але коли вони пішли, то рознесли чутку про це по всіх усюдах.

Ісус виліковує німого

32В той час, коли вони виходили, до Ісуса привели німого чоловіка, одержимого нечистим духом.

33Тільки-но Ісус вигнав біса з нього, як німий почав говорити. Люди в натовпі здивувалися, мовивши: «Нічого подібного ще не траплялося в Ізраїлі».

34Та фарисеї казали: «Він виганяє нечистих владою володаря демонів!»

Ісус співчуває людям

35Ісус ходив усіма містами та селами, навчаючи в синагогах, проповідуючи Євангелію про Царство Боже, виліковуючи всі хвороби та недуги.

36Коли Він бачив натовпи людей, співчуття до них проймало Його, бо були вони знесилені й безпорадні, наче вівці без пастуха.

37Тоді Ісус сказав Своїм учням: «Жнива великі, та мало робітників.

38Отже, моліться Господу, власникові врожаю, щоб послав робітників на Свої жнива».

Від Матвія 10

Ісус виряджає Своїх апостолів

(Мк. 3:13-19; 6:7-13; Лк. 6:12-16; 9:1-6)

[1] Tendo chamado os seus doze discípulos, deu-lhes Jesus autoridade sobre espíritos imundos para os expelir e para curar toda sorte de doenças e enfermidades.

[2] Ora, os nomes dos doze apóstolos são estes: primeiro, Simão, por sobrenome Pedro, e André, seu irmão; Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão;

[3] Filipe e Bartolomeu; Tomé e Mateus, o publicano; Tiago, filho de Alfeu, e Tadeu;

[4] Simão, o Zelote, e Judas Iscariotes, que foi quem o traiu.

As instruções para os doze

Marcos 6.7-11; Lucas 9.1-5

[5] A estes doze enviou Jesus, dando-lhes as seguintes instruções: Não tomeis rumo aos gentios, nem entreis em cidade de samaritanos;

[6] mas, de preferência, procurai as ovelhas perdidas da casa de Israel;

[7] e, à medida que seguirdes, pregai que está próximo o reino dos céus.

[8] Curai enfermos, ressuscitai mortos, purificai leprosos, expeli demônios; de graça recebestes, de graça dai.

[9] Não vos provereis de ouro, nem de prata, nem de cobre nos vossos cintos;

[10] nem de alforje para o caminho, nem de duas túnicas, nem de sandálias, nem de bordão; porque digno é o trabalhador do seu alimento.

[11] E, em qualquer cidade ou povoado em que entrardes, indagai quem neles é digno; e aí ficai até vos retirardes.

[12] Ao entrardes na casa, saudai-a;

[1]Ісус покликав дванадцять апостолів, Своїх учнів, і наділив їх владою виганяти нечистих духів та зціляти від різних недугів та хвороб.

[2]Ось імена дванадцятьох апостолів: Симон (який звався також Петром), його брат Андрій, брати Яків і Іоан, сини Зеведеєви,

[3]Пилип, Варфоломій, Хома, збирач податків Матвій, Яків, син Алфія, Тадей,

[4]Симон Зилот, Юда Іскаріот, котрий пізніше зрадив Ісуса.

[5-6]Ісус вирядив цих дванадцятьох і наказав їм: «Не ходіть до поганських земель, ані до самарійського міста, а йдіть до народу ізраїльського — заблудлих овець.

[7]Йдіть і проповідуйте, кажучи: „Царство Боже наближається”.

[8]Лікуйте хворих, воскрешайте мертвих, зціляйте прокажених, виганяйте нечистих духів. Ви одержуєте цю владу даром, то й допомагайте іншим даром.

[9-10]Не беріть з собою ні золота, ні срібла, ні міді, ні запасної одежини чи сандалів, ані палиці. Кажу вам так, бо робітнику буде дано все, що він потребує.

[11]І як зайдете до міста чи села, то знайдіть там достойного чоловіка й лишайтеся в нього, доки не залишите те місто.

[12]Входячи в дім, привітайте його словами: „Мир дому цьому!”

[13] se, com efeito, a casa for digna, venha sobre ela a vossa paz; se, porém, não o for, torne para vós outros a vossa paz.

[14] Se alguém não vos receber, nem ouvir as vossas palavras, ao sairdes daquela casa ou daquela cidade, sacudi o pó dos vossos pés.

[15] Em verdade vos digo que menos rigor haverá para Sodoma e Gomorra, no Dia do Juízo, do que para aquela cidade.

As admoestações

[16] Eis que eu vos envio como ovelhas para o meio de lobos; sede, portanto, prudentes como as serpentes e símplices como as pombas.

[17] E acautelai-vos dos homens; porque vos entregarão aos tribunais e vos açoitarão nas suas sinagogas;

[18] por minha causa sereis levados à presença de governadores e de reis, para lhes servir de testemunho, a eles e aos gentios.

[19] E, quando vos entregarem, não cuideis em como ou o que haveis de falar, porque, naquela hora, vos será concedido o que haveis de dizer,

[20] visto que não sois vós os que falais, mas o Espírito de vosso Pai é quem fala em vós.

[21] Um irmão entregará à morte outro irmão, e o pai, ao filho; filhos haverá que se levantarão contra os progenitores e os matarão.

[22] Sereis odiados de todos por causa do meu nome; aquele, porém, que perseverar até ao fim, esse será salvo.

[13]Якщо мешканці того дому гостинно привітають вас, тоді він достойний вашого миру. Якщо ж ні, то нехай ваш мир повернеться до вас.

[14]А якщо десь вас не приймуть або не слухатимуть вашого слова, то залишіть те місто й обтрусіть порох з ніг ваших.

[15]Істинно кажу вам, що навіть людям Содома і Ґоморри легше поведеться Судного Дня, ніж тому негостинному місту».

Ісус попереджає апостолів про переслідування

(Мк. 13:9-13; Лк. 21:12-17)

[16]«Знайте ж, що Я посилаю вас, як отих ягнят до вовчої зграї. Тож будьте мудрими, мов змії, та невинними, мов голуби.

[17]Стережіться людей, бо вони віддадуть вас до суду й битимуть батогами у синагогах.

[18]Вас приведуть на суд правителів та царів за те, що ви Мої учні. Це дасть вам можливість свідчити про Мене перед ними та поганами.

[19]Коли ж вас заарештують, не турбуйтеся про те, що і як казати, бо на той час ви матимете що сказати.

[20]Пам'ятайте, що то не ви говоритимете, а Дух Отця вашого промовлятиме вашими устами.

[21]Брат видасть брата на смерть, а батьки віддадуть дітей своїх. Діти повстануть проти батьків своїх і віддадуть їх на смерть.

[22]І ненавидітимуть вас усі за те, що ви йшли за Мною, але той, хто витерпить усе до кінця, врятується.

[23] Quando, porém, vos perseguirem numa cidade, fugi para outra; porque em verdade vos digo que não acabareis de percorrer as cidades de Israel, até que venha o Filho do Homem.

[23]Коли вас переслідуватимуть в одному місті, то тікайте до іншого. Істинно кажу вам: ви ще не встигнете обійти всіх міст ізраїльських, як прийде Син Людський.

Os estímulos

[24] O discípulo não está acima do seu mestre, nem o servo, acima do seu senhor.

[24]Учень — не важливіший за вчителя свого, а слуга — за свого господаря.

[25] Basta ao discípulo ser como o seu mestre, e ao servo, como o seu senhor. Se chamaram Belzebu ao dono da casa, quanto mais aos seus domésticos?

[25]Учневі потрібно радіти, коли його сприймають як вчителя, а слузі — як пана його. Якщо люди називають Мене, голову родини, Вельзевулом, то наскільки певніше є те, що вони ображатимуть і вас, і домашніх ваших!»

Бійтеся Бога, не людей

(Лк. 12:2-7)

[26] Portanto, não os temais; pois nada há encoberto, que não venha a ser revelado; nem oculto, que não venha a ser conhecido.

[26]«Тож не бійтеся людей. Немає нічого прихованого, що не відкриється, і нічого таємного, що не стане відомим.

[27] O que vos digo às escuras, dizei-o a plena luz; e o que se vos diz ao ouvido, proclamai-o dos eirados.

[27]Те, що Я кажу вам у пітьмі, кажіть при світлі, а що кажу вам пошепки, проголошуйте, щоб усі почули.

[28] Não temais os que matam o corpo e não podem matar a alma; temei, antes, aquele que pode fazer perecer no inferno tanto a alma como o corpo.

[28]Більше не бійтеся тих, хто може вбити тіло, бо вони не можуть вбити душу вашу. Краще бійтеся Бога, Який може знищити і душу й тіло в пеклі.

[29] Não se vendem dois pardais por um asse? E nenhum deles cairá em terra sem o consentimento de vosso Pai.

[29]Чи не за гріш продається пара горобців? А жоден з них не помре без відома Отця вашого!

[30] E, quanto a vós outros, até os cabelos todos da cabeça estão contados.

[30]Господь навіть знає скільки волосся на головах ваших!

[31] Não temais, pois! Bem mais valeis vós do que muitos pardais.

[31]То ж не бійтеся — ви значно важливіші, ніж зграя горобців!»

Не соромтеся своєї віри

(Лк. 12:8-9)

[32] Portanto, todo aquele que me confessar diante dos homens, também eu o

[32]«Кожного, хто визнає Мене перед людьми, Я також визнаю перед Отцем Моїм Небесним.

confessarei diante de meu Pai, que está nos céus;

33 mas aquele que me negar diante dos homens, também eu o negarei diante de meu Pai, que está nos céus.

As dificuldades

34 Não penseis que vim trazer paz à terra; não vim trazer paz, mas espada.

35 Pois vim causar divisão entre o homem e seu pai; entre a filha e sua mãe e entre a nora e sua sogra.

36 Assim, os inimigos do homem serão os da sua própria casa.

37 Quem ama seu pai ou sua mãe mais do que a mim não é digno de mim; quem ama seu filho ou sua filha mais do que a mim não é digno de mim;

38 e quem não toma a sua cruz e vem após mim não é digno de mim.

39 Quem acha a sua vida perdê-la-á; quem, todavia, perde a vida por minha causa achá-la-á.

As recompensas

40 Quem vos recebe a mim me recebe; e quem me recebe recebe aquele que me enviou.

41 Quem recebe um profeta, no caráter de profeta, receberá o galardão de profeta; quem recebe um justo, no caráter de justo, receberá o galardão de justo.

42 E quem der a beber, ainda que seja um copo de água fria, a um destes pequeninos, por ser este meu discípulo, em verdade vos

33Якщо ж хтось зречеться Мене перед людьми, того і Я зречусь перед Отцем Небесним».

Ісус прийшов, щоб розділити людей

(Лк. 12:51-53; 14:26-27)

34«Не думайте, що Я прийшов, щоб принести мир на землю. Не мир Я приніс, а меч.

35Я прийшов, аби підняти сина проти батька, дочку проти матері, а невістку проти свекрухи.

36Ворогами людини стануть її домашні.

37Той, хто любить батька чи матір, сина чи дочку свою більше, ніж Мене, не гідний Мене.

38Хто не бере й не несе хреста страждання свого і не йде за Мною, той не гідний Мене.

39Хто намагатиметься врятувати своє життя, загубить його, але ж хто віддасть життя за Мене, той здобуде життя істинне».

Господь благословить тих, хто щиро прийме вас

(Мк. 9:41)

40«Хто приймає вас, той приймає Мене, а хто приймає Мене, той приймає й Того, Хто послав Мене.

41Хто приймає пророка тому, що то пророк — той одержить винагороду пророчу, а хто приймає праведного чоловіка тому, що то праведний, одержить винагороду праведного.

42Кожний, хто допоможе чим-небудь одному з цих найменших учнів Моїх, хоч би напоївши його прохолодною водою, бо то Мій учень, істинно кажу вам — той неодмінно одержить винагороду свою».

digo que de modo algum perderá o seu galardão.

Mateus 11

Jesus prega nas cidades

[1] Ora, tendo acabado Jesus de dar estas instruções a seus doze discípulos, partiu dali a ensinar e a pregar nas cidades deles.

João envia mensageiros a Jesus

Lucas 7.18-23

[2] Quando João ouviu, no cárcere, falar das obras de Cristo, mandou por seus discípulos perguntar-lhe:

[3] És tu aquele que estava para vir ou havemos de esperar outro?

[4] E Jesus, respondendo, disse-lhes: Ide e anunciai a João o que estais ouvindo e vendo:

[5] os cegos vêem, os coxos andam, os leprosos são purificados, os surdos ouvem, os mortos são ressuscitados, e aos pobres está sendo pregado o evangelho.

[6] E bem-aventurado é aquele que não achar em mim motivo de tropeço.

Jesus dá testemunho de João

Lucas 7.24-35

[7] Então, em partindo eles, passou Jesus a dizer ao povo a respeito de João: Que saístes a ver no deserto? Um caniço agitado pelo vento?

[8] Sim, que saístes a ver? Um homem vestido de roupas finas? Ora, os que vestem roupas finas assistem nos palácios reais.

[9] Mas para que saístes? Para ver um profeta? Sim, eu vos digo, e muito mais que profeta.

Від Матвія 11

Посланці від Іоана Хрестителя

(Лк. 7:18-35)

[1]Після того, як коли Ісус закінчив навчати дванадцятьох учнів Своїх, то подався проповідувати Боже Вчення по інших містах Ґалилеї.

[2-3]Іоан Хреститель, який знаходився на той час у в'язниці, почувши про діяння Христа, послав своїх учнів запитати в Нього: «Ти і є Той, Хто мав прийти, чи ми мусимо чекати на когось іншого?»

[4-5]І мовив їм Ісус у відповідь: «Ідіть і перекажіть Іоанові все те, що ви почули й побачили: сліпі прозрівають, каліки починають ходити, прокажені зціляються, до глухих повертається слух, мертві воскресають, а вбогим проповідується Добра Звістка.

[6]Блаженний той, хто може щиро прийняти Мене».

[7]Коли Іоанові посланці пішли, Ісус почав говорити присутнім про Іоана: «На що ви ходили дивитися в пустелі? На очерет, що вітер гойдає?

[8]Насправді, кого ви очікували побачити? Чоловіка у вишуканому вбранні? Звичайно ж ні! Ті, хто носять пишні шати, знаходяться у царських палацах.

[9]Ну, то ж кого ви хотіли побачити? Пророка? Істинно кажу вам: Іоан — значно більше, ніж пророк!

[10] Este é de quem está escrito: Eis aí eu envio diante da tua face o meu mensageiro, o qual preparará o teu caminho diante de ti.

[11] Em verdade vos digo: entre os nascidos de mulher, ninguém apareceu maior do que João Batista; mas o menor no reino dos céus é maior do que ele.

[12] Desde os dias de João Batista até agora, o reino dos céus é tomado por esforço, e os que se esforçam se apoderam dele.

[13] Porque todos os Profetas e a Lei profetizaram até João.

[14] E, se o quereis reconhecer, ele mesmo é Elias, que estava para vir.

[15] Quem tem ouvidos [para ouvir], ouça.

[16] Mas a quem hei de comparar esta geração? É semelhante a meninos que, sentados nas praças, gritam aos companheiros:

[17] Nós vos tocamos flauta, e não dançastes; entoamos lamentações, e não pranteastes.

[18] Pois veio João, que não comia nem bebia, e dizem: Tem demônio!

[19] Veio o Filho do Homem, que come e bebe, e dizem: Eis aí um glutão e bebedor de vinho, amigo de publicanos e pecadores! Mas a sabedoria é justificada por suas obras.

Ai das cidades impenitentes!

Lucas 10.13-15

[20] Passou, então, Jesus a increpar as cidades nas quais ele operara numerosos

[10]Це саме про Нього сказано у Святому Писанні: „Послухай! Я виряджаю посланця Мого поперед Тебе. Він приготує Тобі дорогу”.

[11]Істинно кажу вам: серед усіх людей, народжених на світі, не було ще ніколи більшого за Іоана Хрестителя, але найменший у Царстві Божому — все ж більший за нього.

[12]З того часу, як прийшов Іоан Хреститель, і дотепер Царство Небесне страждає від шалених нападів, та лихі люди намагаються здобути його силоміць.

[13]До приходу Іоана, всі пророки й Закон Мойсеїв провіщали про це.

[14]Якщо ви віруєте у те, про що говорили Закон і пророки, то Іоан — і є Іллєю, про чиє пришестя пророкувалося.

[15]Той, хто має вуха, нехай почує!

[16-17]З ким можна порівняти це покоління людей? Вони, немов діти, які сидять на базарі й гукають один до одного: „Ми грали для вас на сопілці, але ж ви не танцювали. Ми співали вам жалісних пісень, та ви не сумували”.

[18]Чому Я все це говорю? Тому, що коли прийшов Іоан Хреститель, який не їв як інші й не пив вина, вони казали: „Він одержимий нечистим”.

[19]Коли ж прийшов Син Людський, Який їсть як інші і п’є вино, вони кажуть: „Погляньте на Нього! Він ненажера та п’яниця! Він друг збирачів податків та грішників!” Та мудрість виявляється у справах».

Попередження невіруючим

(Лк. 10:13-15)

[20]І почав Ісус докоряти жителям тих міст, де було здійснено найбільше з Його чудес, бо вони не розкаялися у своїх гріхах й продовжували грішити.

milagres, pelo fato de não se terem arrependido:

21 Ai de ti, Corazim! Ai de ti, Betsaida! Porque, se em Tiro e em Sidom se tivessem operado os milagres que em vós se fizeram, há muito que elas se teriam arrependido com pano de saco e cinza.

21Ісус сказав: «Горе тобі, Хоразине! Горе тобі, Вефсаїдо! Кажу так, бо якби ті численні дива, що сталися тут, трапилися у Тирі чи Сидоні, то їхні мешканці давно б вже розкаялися, одягли волосяниці й посипали голови попелом.

22 E, contudo, vos digo: no Dia do Juízo, haverá menos rigor para Tiro e Sidom do que para vós outras.

22Але Я кажу вам: Судного Дня Тиру й Сидону буде легше, ніж вам!

23 Tu, Cafarnaum, elevar-te-ás, porventura, até ao céu? Descerás até ao inferno; porque, se em Sodoma se tivessem operado os milagres que em ti se fizeram, teria ela permanecido até ao dia de hoje.

23А ти, Капернауме, чи будеш ти піднесений до небес? Ні, ти зійдеш у пекло! Кажу так, бо якби в Содомі здійснилися такі дива, які сталися тут, те місто існувало б дотепер!

24 Digo-vos, porém, que menos rigor haverá, no Dia do Juízo, para com a terra de Sodoma do que para contigo.

24Але Я кажу тобі, що Судного Дня легше буде землі Содомській, ніж тобі».

Jesus, o Salvador dos humildes

Lucas 10.21-22

Ісус обіцяє спочинок утомленим

(Лк. 10:21-22)

25 Por aquele tempo, exclamou Jesus: Graças te dou, ó Pai, SENHOR do céu e da terra, porque ocultaste estas coisas aos sábios e instruídos e as revelaste aos pequeninos.

25І далі Ісус промовив: «Славлю Тебе, Отче, Господи Неба й Землі, бо Ти приховав це від мудрих і розумних, а відкрив простим.

26 Sim, ó Pai, porque assim foi do teu agrado.

26Так, Отче, це сталося, бо дійсно, на це була воля Твоя.

27 Tudo me foi entregue por meu Pai. Ninguém conhece o Filho, senão o Pai; e ninguém conhece o Pai, senão o Filho e aquele a quem o Filho o quiser revelar.

27Все, що Я знаю, було передано Мені Отцем Моїм. Ніхто не знає Сина, крім Отця, і Отця — крім Сина. Тільки ті, хто були обрані Сином, взнають про Отця.

Vinde a mim

28 Vinde a mim, todos os que estais cansados e sobrecarregados, e eu vos aliviarei.

28Всі втомлені та обтяжені, приходьте до Мене, і Я дам вам відпочинок.

29 Tomai sobre vós o meu jugo e aprendei de mim, porque sou manso e humilde de coração; e achareis descanso para a vossa alma.

30 Porque o meu jugo é suave, e o meu fardo é leve.

29Візьміть Моє вчення і навчайтеся в Мене, бо Я — лагідний й покірливий, і ви знайдете відпочинок душам своїм.

30Бо вчення, що Я даю вам — легке, і тягар, що кладу на ваші плечі — неважкий».

Mateus 12

Jesus é senhor do sábado
Marcos 2.23-28; Lucas 6.1-5

1 Por aquele tempo, em dia de sábado, passou Jesus pelas searas. Ora, estando os seus discípulos com fome, entraram a colher espigas e a comer.

2 Os fariseus, porém, vendo isso, disseram-lhe: Eis que os teus discípulos fazem o que não é lícito fazer em dia de sábado.

3 Mas Jesus lhes disse: Não lestes o que fez Davi quando ele e seus companheiros tiveram fome?

4 Como entrou na Casa de Deus, e comeram os pães da proposição, os quais não lhes era lícito comer, nem a ele nem aos que com ele estavam, mas exclusivamente aos sacerdotes?

5 Ou não lestes na Lei que, aos sábados, os sacerdotes no templo violam o sábado e ficam sem culpa? Pois eu vos digo:

6 aqui está quem é maior que o templo.

7 Mas, se vós soubésseis o que significa: Misericórdia quero e não holocaustos, não teríeis condenado inocentes.

8 Porque o Filho do Homem é senhor do sábado.

O homem da mão ressequida
Marcos 3.1-6; Lucas 6.6-11

Від Матвія 12

Син Людський — Господь суботи
(Мк. 2:23-28; Лк. 6:1-5)

1Тоді ж, одного суботнього дня, Ісус проходив пшеничним полем. Його учні зголодніли й почали зривати пшеничні колоски та їсти зерно.

2Побачивши це, фарисеї сказали Йому: «Поглянь, чому вони збирають зерно? Хіба Закон Мойсеїв не забороняє робити це в суботу?»

3Тоді Ісус запитав їх: «Хіба не читали ви, що зробив Давид, коли він і його супутники зголодніли?

4Вони ввійшли до дому Божого і з'їли священні хліби, що були наготовані Богові, хоч ті підношення, за Законом, ніхто не міг їсти, крім священиків.

5Та хіба не читали ви у Законі Мойсеєвому про те, як у суботу священики в храмі порушують закон про суботу і провини не мають?

6Але кажу Я вам, тут щось величніше, ніж храм.

7-8Якби ви розуміли, що означають слова Святого Писання: „Я хочу милосердя, а не пожертв", — то не судили б невинних, бо Син Людський — Господь і над суботою».

Зцілення сухорукого в суботу
(Мк. 3:1-6; Лк. 6:6-11)

[9] Tendo Jesus partido dali, entrou na sinagoga deles.

[9]Тоді Ісус пішов звідти до синагоги.

[10] Achava-se ali um homem que tinha uma das mãos ressequida; e eles, então, com o intuito de acusá-lo, perguntaram a Jesus: É lícito curar no sábado?

[10]Там був чоловік з усохлою рукою. Деякі з євреїв уважно пильнували за Ісусом, аби мати підставу звинуватити Його в тому, що Він порушує Закон. Тож вони спитали Ісуса: «Чи дозволено Законом Мойсеєвим зціляти в суботу?»

[11] Ao que lhes respondeu: Qual dentre vós será o homem que, tendo uma ovelha, e, num sábado, esta cair numa cova, não fará todo o esforço, tirando-a dali?

[11]Та Він відповів їм: «Кожний з вас витягне вівцю з ями, якщо вона впаде туди в суботу.

[12] Ora, quanto mais vale um homem que uma ovelha? Logo, é lícito, nos sábados, fazer o bem.

[12]А людина — значно важливіша за вівцю. Отже, Закон Мойсеїв дозволяє робити добро в суботу».

[13] Então, disse ao homem: Estende a mão. Estendeu-a, e ela ficou sã como a outra.

[13]Тоді Ісус сказав сухорукому: «Простягни руку свою!» І той простягнув її, і вона стала знову здоровою, як і друга.

[14] Retirando-se, porém, os fariseus, conspiravam contra ele, sobre como lhe tirariam a vida.

[14]Тоді фарисеї пішли геть й почали змовлятися проти Ісуса, щоб знайти спосіб погубити Його.

Jesus se retira

Ісус — Обраний Слуга Господній

[15] Mas Jesus, sabendo disto, afastou-se dali. Muitos o seguiram, e a todos ele curou,

[15]Довідавшись про наміри фарисеїв, Ісус подався звідти геть. І великий натовп ішов слідом, та Він зцілював усіх недужих.

[16] advertindo-lhes, porém, que o não expusessem à publicidade,

[16]Але ж Він попередив їх, щоб не розголошували, хто Він такий.

[17] para se cumprir o que foi dito por intermédio do profeta Isaías:

[17]Це сталося, щоб збулося сказане пророком Ісаєю:

[18] Eis aqui o meu servo, que escolhi, o meu amado, em quem a minha alma se compraz. Farei repousar sobre ele o meu Espírito, e ele anunciará juízo aos gentios.

[18]«Ось Мій слуга, Якого Я обрав; Мій улюблений, Якого вподобав. Я вкладу в Нього Дух Свій, і Він проголосить справедливість народам.

[19] Não contenderá, nem gritará, nem alguém ouvirá nas praças a sua voz.

[19]Він не буде сперечатися або кричати, і ніхто не чутиме Його голосу на вулицях.

[20] Não esmagará a cana quebrada, nem apagará a torcida que fumega, até que faça vencedor o juízo.

[21] E, no seu nome, esperarão os gentios.

A cura de um endemoninhado cego e mudo. A blasfêmia dos fariseus. Jesus se defende

Marcos 3.22-30; Lucas 11.14-23

[22] Então, lhe trouxeram um endemoninhado, cego e mudo; e ele o curou, passando o mudo a falar e a ver.

[23] E toda a multidão se admirava e dizia: É este, porventura, o Filho de Davi?

[24] Mas os fariseus, ouvindo isto, murmuravam: Este não expele demônios senão pelo poder de Belzebu, maioral dos demônios.

[25] Jesus, porém, conhecendo-lhes os pensamentos, disse: Todo reino dividido contra si mesmo ficará deserto, e toda cidade ou casa dividida contra si mesma não subsistirá.

[26] Se Satanás expele a Satanás, dividido está contra si mesmo; como, pois, subsistirá o seu reino?

[27] E, se eu expulso demônios por Belzebu, por quem os expulsam vossos filhos? Por isso, eles mesmos serão os vossos juízes.

[28] Se, porém, eu expulso demônios pelo Espírito de Deus, certamente é chegado o reino de Deus sobre vós.

[29] Ou como pode alguém entrar na casa do valente e roubar-lhe os bens sem primeiro amarrá-lo? E, então, lhe saqueará a casa.

[30] Quem não é por mim é contra mim; e quem comigo não ajunta espalha.

[20]Він не зламає навіть тріснутої очеретини, не загасить тліючої свічки, аж доки не зробить так, щоб справедливість перемогла.

[21]І всі народи покладатимуть на Нього надії».

Влада Ісусова — від Бога

(Мк. 3:20-30; Лк. 11:14-23; 12:10)

[22]Опісля люди привели до Ісуса німого й сліпого чоловіка, одержимого нечистим духом, і Він зцілив його. Той прозрів і почав говорити.

[23]Люди в натовпі здивувалися, мовивши: «Чи Він не Син Давидів?»

[24]Почувши це, фарисеї сказали: «Він виганяє нечистих не інакше, як владою Вельзевула, володаря демонів!»

[25]Знаючи їхні думки, Ісус мовив: «Кожне царство, поділене міжусобною ворожнечею, гине; ніякі місто чи родина, де немає миру й злагоди, не виживуть.

[26]І якщо сатана виганяє сатану, то він виступає супроти самого себе. То яким же чином його царство може встояти?

[27]І якщо це правда, що Я виганяю бісів силою Вельзевула, то чиєю силою виганяють їх ваші послідовники? Тому вони й будуть суддями вашими!

[28]З іншого боку, якщо Я виганяю нечистих силою Духа Божого, то це є доказом того, що Царство Боже вже прийшло до вас.

[29]Ясна річ, ніхто не зможете вдертися до хати дужого чоловіка й пограбувати його майно, якщо спершу не зв’язати господаря.

[30]Хто не зі Мною, той проти Мене, хто не допомагає Мені збирати, той розкидає.

[31] Por isso, vos declaro: todo pecado e blasfêmia serão perdoados aos homens; mas a blasfêmia contra o Espírito não será perdoada.

[32] Se alguém proferir alguma palavra contra o Filho do Homem, ser-lhe-á isso perdoado; mas, se alguém falar contra o Espírito Santo, não lhe será isso perdoado, nem neste mundo nem no porvir.

Árvores e seus frutos
Lucas 6.43-45

[33] Ou fazei a árvore boa e o seu fruto bom ou a árvore má e o seu fruto mau; porque pelo fruto se conhece a árvore.

[34] Raça de víboras, como podeis falar coisas boas, sendo maus? Porque a boca fala do que está cheio o coração.

[35] O homem bom tira do tesouro bom coisas boas; mas o homem mau do mau tesouro tira coisas más.

[36] Digo-vos que de toda palavra frívola que proferirem os homens, dela darão conta no Dia do Juízo;

[37] porque, pelas tuas palavras, serás justificado e, pelas tuas palavras, serás condenado.

O sinal de Jonas
Lucas 11.29-32

[38] Então, alguns escribas e fariseus replicaram: Mestre, queremos ver de tua parte algum sinal.

[39] Ele, porém, respondeu: Uma geração má e adúltera pede um sinal; mas nenhum sinal lhe será dado, senão o do profeta Jonas.

[31]Тому кажу Я вам, чоловік може отримати прощення всіх своїх гріхів та блюзнірств, що він мовить проти Бога, але той, хто поганить ім'я Духа Святого, не матиме прощення.

[32]Якщо хтось скаже слово проти Сина Людського, то це можна простити, та якщо хтось поганить ім'я Духа Святого, то цього ніколи простити не можна — ні зараз, ні у майбутньому».

Дерево впізнають по його плодах
(Лк. 6:43-45)

[33]«Треба мати добре дерево, щоб були добрі плоди. Та якщо у вас погане дерево, то й плоди будуть поганими, бо дерево впізнають по його плодах.

[34]Ви — виплодки зміїні! Як можете ви говорити добрі речі, самі лишаючись злими? Бо з уст людських злітає те, чим переповнене серце.

[35]Добра людина винесе добро зі скарбниць свого серця, а людина зла винесе зло з глибин свого серця.

[36]Але кажу Я вам, що в Судний День люди муситимуть відповісти за кожне необачно сказане слово.

[37]За словами своїми будете виправдані й за словами своїми будете засуджені».

Деякі люди не вірять владі Ісуса
(Мк. 8:11-12; Лк. 11:29-32)

[38]Тоді деякі книжники й фарисеї мовили до Ісуса: «Вчителю, ми хочемо побачити знамення від Тебе».

[39]Але Він відповів їм: «Лише лихе та невірне покоління шукає знамення, та ніякого знамення не буде здійснено, аби їм щось довести, крім знамення пророка Йони.

[40] Porque assim como esteve Jonas três dias e três noites no ventre do grande peixe, assim o Filho do Homem estará três dias e três noites no coração da terra.

[41] Ninivitas se levantarão, no Juízo, com esta geração e a condenarão; porque se arrependeram com a pregação de Jonas. E eis aqui está quem é maior do que Jonas.

[42] A rainha do Sul se levantará, no Juízo, com esta geração e a condenará; porque veio dos confins da terra para ouvir a sabedoria de Salomão. E eis aqui está quem é maior do que Salomão.

A estratégia de Satanás

Lucas 11.24-26

[43] Quando o espírito imundo sai do homem, anda por lugares áridos procurando repouso, porém não encontra.

[44] Por isso, diz: Voltarei para minha casa donde saí. E, tendo voltado, a encontra vazia, varrida e ornamentada.

[45] Então, vai e leva consigo outros sete espíritos, piores do que ele, e, entrando, habitam ali; e o último estado daquele homem torna-se pior do que o primeiro. Assim também acontecerá a esta geração perversa.

A família de Jesus

Marcos 3.31-35; Lucas 8.19-21

[46] Falava ainda Jesus ao povo, e eis que sua mãe e seus irmãos estavam do lado de fora, procurando falar-lhe.

[47] E alguém lhe disse: Tua mãe e teus irmãos estão lá fora e querem falar-te.

[40]Бо так само, як Йона перебував у череві морської потвори три дні й три ночі, так і Син Людський перебуватиме в могилі три дні й три ночі.

[41]В Судний День люди Ниневії встануть проти людей, які живуть сьогодні, і визнають їх винними, бо вони, ниневійці, розкаялися у відповідь на Йонине повчання. А тут є Хтось величніший за Йону.

[42]В Судний День цариця Півдня стане проти людей цього покоління й засудить їх, бо вона сама прийшла здалеку, щоб послухати мудрості Соломонової. А тут є Хтось величніший ніж Соломон!»

Про порожню людину

(Лк. 11:24-26)

[43]«Коли нечистий дух виходить із людини, він блукає пустелями, шукаючи спочинку, та не знаходить його.

[44]І тоді каже: „Я повернуся до своєї домівки, що полишив”. Отже, він повертається і знаходить місце своє порожнім, виметеним і прибраним.

[45]Тоді він іде й приводить сімох інших духів, іще гірших за себе. Вони всі заходять і живуть там, тож тій людині стає ще гірше, ніж було спершу. Це ж саме станеться з поганими людьми, які живуть тепер».

Ісусові учні — Його родина

(Мк. 3:31-35; Лк. 8:19-21)

[46]Поки Ісус отак промовляв, Його мати й брати прийшли і зупинилися надворі, бажаючи з Ним говорити.

[47]Хтось сказав Ісусу: «Поглянь! Он мати й брати Твої чекають зовні і бажають поговорити з Тобою».

[48] Porém ele respondeu ao que lhe trouxera o aviso: Quem é minha mãe e quem são meus irmãos?

[49] E, estendendo a mão para os discípulos, disse: Eis minha mãe e meus irmãos.

[50] Porque qualquer que fizer a vontade de meu Pai celeste, esse é meu irmão, irmã e mãe.

[48]У відповідь Ісус сказав: «Хто є Моєю матір'ю і братами Моїми?»

[49]Тоді Він простяг руку до Своїх учнів, кажучи: «Ось вони: Моя мати і брати Мої!

[50]Хто виконує волю Мого Отця Небесного, той і є Моїм істинним братом, сестрою і матір'ю!»

Mateus 13

A parábola do semeador

Marcos 4.1-9; Lucas 8.4-8

[1] Naquele mesmo dia, saindo Jesus de casa, assentou-se à beira-mar;

[2] e grandes multidões se reuniram perto dele, de modo que entrou num barco e se assentou; e toda a multidão estava em pé na praia.

[3] E de muitas coisas lhes falou por parábolas e dizia: Eis que o semeador saiu a semear.

[4] E, ao semear, uma parte caiu à beira do caminho, e, vindo as aves, a comeram.

[5] Outra parte caiu em solo rochoso, onde a terra era pouca, e logo nasceu, visto não ser profunda a terra.

[6] Saindo, porém, o sol, a queimou; e, porque não tinha raiz, secou-se.

[7] Outra caiu entre os espinhos, e os espinhos cresceram e a sufocaram.

[8] Outra, enfim, caiu em boa terra e deu fruto: a cem, a sessenta e a trinta por um.

[9] Quem tem ouvidos [para ouvir], ouça.

A explicação da parábola

Marcos 4.10-20; Lucas 8.9-15

Від Матвія 13

Притча про сіяча

(Мк. 4:1-9; Лк. 8:4-8)

[1]Того ж дня Ісус вийшов з дому й сів на березі озера.

[2]Навколо Нього зібрався величезний натовп, тому Він увійшов у човен і сів там, а люди залишилися на березі.

[3]Він багато чого навчав їх, розмовляючи притчами. Він сказав: «Вийшов селянин і заходився сіяти.

[4]Коли він розкидав зерно, то деяке впало край дороги; налетіли птахи і склювали його.

[5]Інші зерна впали на кам'янистий ґрунт, де землі було мало. Вони швидко проросли, оскільки лежали неглибоко,

[6]та коли зійшло сонце, то обпекло паростки, і вони засохли, бо не мали глибокого коріння.

[7]Інші зерна впали серед тернів, що вигналися й задушили паростки.

[8]Ще інше зерно впало на добру землю й проросло, і вродило у сто, шістдесят, та тридцятеро разів більше від посіяного.

[9]Той, хто має вуха, нехай почує!»

Чому Ісус навчав за допомогою притч

(Мк. 4:10-12; Лк. 8:9-10)

[10] Então, se aproximaram os discípulos e lhe perguntaram: Por que lhes falas por parábolas?

[11] Ao que respondeu: Porque a vós outros é dado conhecer os mistérios do reino dos céus, mas àqueles não lhes é isso concedido.

[12] Pois ao que tem se lhe dará, e terá em abundância; mas, ao que não tem, até o que tem lhe será tirado.

[13] Por isso, lhes falo por parábolas; porque, vendo, não vêem; e, ouvindo, não ouvem, nem entendem.

[14] De sorte que neles se cumpre a profecia de Isaías: Ouvireis com os ouvidos e de nenhum modo entendereis; vereis com os olhos e de nenhum modo percebereis.

[15] Porque o coração deste povo está endurecido, de mau grado ouviram com os ouvidos e fecharam os olhos; para não suceder que vejam com os olhos, ouçam com os ouvidos, entendam com o coração, se convertam e sejam por mim curados.

[16] Bem-aventurados, porém, os vossos olhos, porque vêem; e os vossos ouvidos, porque ouvem.

[17] Pois em verdade vos digo que muitos profetas e justos desejaram ver o que vedes e não viram; e ouvir o que ouvis e não ouviram.

[18] Atendei vós, pois, à parábola do semeador.

[10]Ісусові учні підійшли до Нього й запитали: «Чому Ти притчами розмовляєш з людьми?»

[11]У відповідь Ісус мовив до них: «Тільки вам дано знати таємниці Царства Божого, а їм — не дано.

[12]Адже хто має розуміння, тому додасться ще більше, й він матиме надмірно, а хто не має, в того відніметься і той дріб'язок, що йому належить.

[13]Я говорю до них притчами, бо вони, дивлячись, не бачать, а слухаючи, не чують і не розуміють.

[14]В цих людях справджується пророцтво Ісаї: „Ви, люди, будете слухати і почуєте, але не зрозумієте, будете дивитися й побачите, але не зрозумієте, що бачили.

[15]Бо серце людей цих зачерствіло, майже зовсім не чують їх вуха, позаплющували вони очі свої. Інакше вони могли б побачити очима своїми, почути вухами своїми, зрозуміти серцем, і повернутися до Мене, тоді б Я їх зцілив".

[16]Блаженні очі ваші, бо вони бачать, а вуха — бо чують.

[17]Істинно кажу вам: чимало пророків і праведників хотіли б побачити те, що ви бачите, але не бачили, хотіли б почути те, що ви чуєте, але не почули».

Пояснення притчі про сіяча

(Мк. 4:13-20; Лк. 8:11-15)

[18]«Послухайте пояснення притчі про сіяча.

[19] A todos os que ouvem a palavra do reino e não a compreendem, vem o maligno e arrebata o que lhes foi semeado no coração. Este é o que foi semeado à beira do caminho.

[20] O que foi semeado em solo rochoso, esse é o que ouve a palavra e a recebe logo, com alegria;

[21] mas não tem raiz em si mesmo, sendo, antes, de pouca duração; em lhe chegando a angústia ou a perseguição por causa da palavra, logo se escandaliza.

[22] O que foi semeado entre os espinhos é o que ouve a palavra, porém os cuidados do mundo e a fascinação das riquezas sufocam a palavra, e fica infrutífera.

[23] Mas o que foi semeado em boa terra é o que ouve a palavra e a compreende; este frutifica e produz a cem, a sessenta e a trinta por um.

A parábola do joio

[24] Outra parábola lhes propôs, dizendo: O reino dos céus é semelhante a um homem que semeou boa semente no seu campo;

[25] mas, enquanto os homens dormiam, veio o inimigo dele, semeou o joio no meio do trigo e retirou-se.

[26] E, quando a erva cresceu e produziu fruto, apareceu também o joio.

[27] Então, vindo os servos do dono da casa, lhe disseram: SENHOR, não semeaste boa semente no teu campo? Donde vem, pois, o joio?

[19]Ось що означає зерно, що впало при дорозі. До кожного, хто чує Слово про Царство Боже та не розуміє його, приходить лукавий і віднімає посіяне у нього в серці.

[20]Інші люди, як зерна, що впали у кам’янистий ґрунт: коли вони чують Слово, то одразу й з радістю сприймають його.

[21]Але вони не мають міцного коріння, і їх вистачає ненадовго. Коли починаються гоніння чи переслідування через Слово, вони швидко зрікаються своєї віри.

[22]Зерно, що впало серед теренів — це ті, хто чують Слово, але щоденні турботи та спокуса багатства душать Слово, і воно не дає плодів.

[23]А зерно, що впало на добру землю — це ті, хто чують і розуміють Слово. Вони приносять щедрий врожай: у сто, шістдесят і тридцятеро разів більший від посіяного».

Притча про бур’ян

[24]І розповів Ісус їм іншу притчу: «Царство Боже подібне до людини, яка посіяла добре зерно на своєму полі.

[25]Та коли всі спали, прийшов ворог, посіяв бур’ян серед пшениці та й пішов собі.

[26]Коли посіяне виросло й викинуло колосся, бур’ян також виріс.

[27]Слуги господаря прийшли до нього й питають: „Пане, ти посіяв добре зерно. То чому ж бур’ян виріс серед поля?”

[28] Ele, porém, lhes respondeu: Um inimigo fez isso. Mas os servos lhe perguntaram: Queres que vamos e arranquemos o joio?

[29] Não! Replicou ele, para que, ao separar o joio, não arranqueis também com ele o trigo.

[30] Deixai-os crescer juntos até à colheita, e, no tempo da colheita, direi aos ceifeiros: ajuntai primeiro o joio, atai-o em feixes para ser queimado; mas o trigo, recolhei-o no meu celeiro.

A parábola do grão de mostarda

Marcos 4.30-32; Lucas 13.18-19

[31] Outra parábola lhes propôs, dizendo: O reino dos céus é semelhante a um grão de mostarda, que um homem tomou e plantou no seu campo;

[32] o qual é, na verdade, a menor de todas as sementes, e, crescida, é maior do que as hortaliças, e se faz árvore, de modo que as aves do céu vêm aninhar-se nos seus ramos.

A parábola do fermento

Lucas 13.20-21

[33] Disse-lhes outra parábola: O reino dos céus é semelhante ao fermento que uma mulher tomou e escondeu em três medidas de farinha, até ficar tudo levedado.

Por que Jesus falou por parábolas

Marcos 4.33-34

[34] Todas estas coisas disse Jesus às multidões por parábolas e sem parábolas nada lhes dizia;

[35] para que se cumprisse o que foi dito por intermédio do profeta: Abrirei em parábolas a minha boca; publicarei coisas ocultas desde a criação [do mundo].

A explicação da parábola do joio

[28]Тоді він їм відповів: „Це ворог зробив”. Слуги кажуть йому: „Може, ми підемо й виполемо бур’ян?”

[29]„Ні, — відповідає хазяїн, — бо ви при тому вирвете і пшеницю.

[30]Нехай ростуть разом аж до жнив”. Тоді я скажу женцям: „Збирайте спершу бур’ян та зв’язуйте його в снопи, щоб спалити, а пшеницю складайте до клуні”».

Притчі про гірчичне зерно та дріжджі

(Мк. 4:30-34; Лк. 13:18-21)

[31]Ісус розповів їм іще одну притчу: «Царство Боже подібне до гірчичного зернятка, яке чоловік посадив на своєму полі.

[32]Воно є найменшою зерниною, але коли воно пускає паросток і виростає, то стає найбільшою рослиною серед усієї городини, неначе дерево — з такими розлогими гілками, що навіть птахи можуть гніздитися в її вітті».

[33]Ще одну притчу розповів Ісус: «Царство Небесне подібне до дрібки дріжджів, які жінка змішує з трьома мірками борошна і залишає так, поки все тісто зійде».

[34-35]Ісус про все говорив притчами до людей. Не було нічого, про що б Він мовив, не використовуючи притчі, щоб могло збутися сказане устами пророка: «Я говоритиму притчами і відкрию таємне, що було приховане із дня створення світу».

Пояснення притчі про бур’ян

[36] Então, despedindo as multidões, foi Jesus para casa. E, chegando-se a ele os seus discípulos, disseram: Explica-nos a parábola do joio do campo.

[37] E ele respondeu: O que semeia a boa semente é o Filho do Homem;

[38] o campo é o mundo; a boa semente são os filhos do reino; o joio são os filhos do maligno;

[39] o inimigo que o semeou é o diabo; a ceifa é a consumação do século, e os ceifeiros são os anjos.

[40] Pois, assim como o joio é colhido e lançado ao fogo, assim será na consumação do século.

[41] Mandará o Filho do Homem os seus anjos, que ajuntarão do seu reino todos os escândalos e os que praticam a iniqüidade

[42] e os lançarão na fornalha acesa; ali haverá choro e ranger de dentes.

[43] Então, os justos resplandecerão como o sol, no reino de seu Pai. Quem tem ouvidos [para ouvir], ouça.

A parábola do tesouro escondido

[44] O reino dos céus é semelhante a um tesouro oculto no campo, o qual certo homem, tendo-o achado, escondeu. E, transbordante de alegria, vai, vende tudo o que tem e compra aquele campo.

A parábola da pérola

[45] O reino dos céus é também semelhante a um que negocia e procura boas pérolas;

[46] e, tendo achado uma pérola de grande valor, vende tudo o que possui e a compra.

A parábola da rede

[36]Тоді Ісус відпустив натовп і пішов додому. Підійшли учні до Нього й попросили: «Поясни нам притчу про бур’ян у полі».

[37]І промовив Він у відповідь: «Той, хто сіє добре зерно, — то Син Людський.

[38]Поле — то світ. Добре зерно — то сини Царства Божого. Бур’ян — то сини лукавого.

[39]Ворог, що посіяв його — диявол. Жнива — то кінець світу. Женці — то Ангели.

[40]Отже, як збирають бур’ян і спалюють його у вогні, так буде і при кінці світу.

[41-42]Син Людський пошле Своїх Ангелів, і вони зберуть з Його Царства всіх, хто примушує людей грішити, й тих, хто чинить зло, і повкидають їх до вогняної печі, і буде чутне там волання людське і скрегіт зубів від болю.

[43]Тоді праведники, мов сонце, засяють у Царстві Отця Свого. Хто має вуха, нехай слухає».

Притчі про скарб, перлину та невід

[44]«Царство Боже подібне до скарбу, схованого у полі. Чоловік знайшов його і знову заховав. І він був такий щасливий, що пішов та й продав усе, що мав, аби придбати собі те поле.

[45]Царство Небесне також нагадує купця, який розшукує гарні перли.

[46]Коли він побачив дуже цінну перлину, то пішов і продав усе, що мав, і придбав її.

[47] O reino dos céus é ainda semelhante a uma rede que, lançada ao mar, recolhe peixes de toda espécie.

[48] E, quando já está cheia, os pescadores arrastam-na para a praia e, assentados, escolhem os bons para os cestos e os ruins deitam fora.

[49] Assim será na consumação do século: sairão os anjos, e separarão os maus dentre os justos,

[50] e os lançarão na fornalha acesa; ali haverá choro e ranger de dentes.

Coisas novas e velhas

[51] Entendestes todas estas coisas? Responderam-lhe: Sim!

[52] Então, lhes disse: Por isso, todo escriba versado no reino dos céus é semelhante a um pai de família que tira do seu depósito coisas novas e coisas velhas.

Jesus prega em Nazaré. É rejeitado pelos seus

Marcos 6.1-6; Lucas 4.16-30

[53] Tendo Jesus proferido estas parábolas, retirou-se dali.

[54] E, chegando à sua terra, ensinava-os na sinagoga, de tal sorte que se maravilhavam e diziam: Donde lhe vêm esta sabedoria e estes poderes miraculosos?

[55] Não é este o filho do carpinteiro? Não se chama sua mãe Maria, e seus irmãos, Tiago, José, Simão e Judas?

[56] Não vivem entre nós todas as suas irmãs? Donde lhe vem, pois, tudo isto?

[57] E escandalizavam-se nele. Jesus, porém, lhes disse: Não há profeta sem honra, senão na sua terra e na sua casa.

[47]Царство Боже також подібне до закинутого в озеро невода, до якого потрапило багато різної риби.

[48]Коли він заповнився, рибалки витягли його на берег, сіли й відібрали велику рибу до кошиків своїх, а малу повикидали.

[49-50]Так буде й при кінці світу. Ангели прийдуть, відділять негідних від праведників і повкидають лихих до вогняної печі. І буде чути там плач людський і скрегіт зубів від болю».

[51]Тоді Ісус запитав Своїх учнів: «Чи розумієте ви все це?» Вони відповіли Йому: «Так, розуміємо».

[52]І мовив Він: «Тому кожен законник, який дізнався про Царство Небесне, отримав нове знання. Він подібний до того господаря, який дістає з комори як старі, так і нові речі».

Ісус повертається до Свого рідного міста

(Мк. 6:1-6; Лк. 4:16-30)

[53-54]Коли Ісус скінчив розповідати притчі, то вирушив звідти. Прийшовши до Свого рідного міста, Він навчав людей в синагозі, і всі дивувалися: «Звідки цей Чоловік володіє такою мудрістю та силою, що дива такі підвладні рукам Його?

[55]Хіба ж Він не син тесляра? Чи ж не матір Його Марією звати, а братів — Яковом, Йосипом, Симоном і Юдою?

[56]Чи не Його сестри ось тут серед нас? То звідки ж у Нього сила робити все це?»

[57]Земляки не бажали сприймати Його, але Ісус мовив до них: «Немає пророка без пошани, хіба що в його рідному місті або ж у своєму домі».

[58] E não fez ali muitos milagres, por causa da incredulidade deles.

Mateus 14

A morte de João Batista

Marcos 6.14-29; Lucas 9.7-9

[1] Por aquele tempo, ouviu o tetrarca Herodes a fama de Jesus

[2] e disse aos que o serviam: Este é João Batista; ele ressuscitou dos mortos, e, por isso, nele operam forças miraculosas.

[3] Porque Herodes, havendo prendido e atado a João, o metera no cárcere, por causa de Herodias, mulher de Filipe, seu irmão;

[4] pois João lhe dizia: Não te é lícito possuí-la.

[5] E, querendo matá-lo, temia o povo, porque o tinham como profeta.

[6] Ora, tendo chegado o dia natalício de Herodes, dançou a filha de Herodias diante de todos e agradou a Herodes.

[7] Pelo que prometeu, com juramento, dar-lhe o que pedisse.

[8] Então, ela, instigada por sua mãe, disse: Dá-me, aqui, num prato, a cabeça de João Batista.

[9] Entristeceu-se o rei, mas, por causa do juramento e dos que estavam com ele à mesa, determinou que lha dessem;

[10] e deu ordens e decapitou a João no cárcere.

[11] Foi trazida a cabeça num prato e dada à jovem, que a levou a sua mãe.

[58]І через їхню невіру Він не робив там багато чудес.

Від Матвія 14

Ірод думає що Іоан Хреститель повстав із мертвих

(Мк. 6:14-29; Лк. 9:7-9)

[1]На той час до царя Ірода, правителя Ґалилеї, дійшла чутка про Ісуса.

[2]Він сказав своїм слугам: «Я вважаю, що цей Чоловік й насправді є Іоаном Хрестителем, який повстав із мертвих і тому має таку чудодійну силу».

Смерть Іоана Хрестителя

[3]Іще раніше Ірод схопив Іоана, закував його в кайдани й кинув до в'язниці. І зробив він це, щоб задовольнити Іродіаду, яка була дружиною Іродового брата Пилипа, але пізніше Ірод узяв з нею шлюб.

[4-5]Іоан попереджав Ірода: «Не годиться тобі жити з Іродіадою». Але ж Ірод не слухався Іоана, й хотів убити його, однак боявся людей, бо народ вважав Іоана пророком.

[6-7]Та коли настав день народження Ірода, дочка Іродіади танцювала перед ним і гостями та так догодила йому, що він пообіцяв виконати будь-яке її бажання.

[8]Мати навчила її сказати: «Подай мені голову Іоана Хрестителя на тарілці».

[9]Цар дуже засмутився, але вже дав обіцянку в присутності своїх гостей, які сиділи за столом, тож наказав виконати прохання дівчини.

[10]Він послав людей до в'язниці, щоб ті стяли голову Іоанові.

[11]Голову Іоана принесли на тарілці й віддали дівчині, а та віднесла її своїй матері.

[12] Então, vieram os seus discípulos, levaram o corpo e o sepultaram; depois, foram e o anunciaram a Jesus.

A primeira multiplicação de pães e peixes
Marcos 6.30-44; Lucas 9.10-17; João 6.1-13

[13] Jesus, ouvindo isto, retirou-se dali num barco, para um lugar deserto, à parte; sabendo-o as multidões, vieram das cidades seguindo-o por terra.

[14] Desembarcando, viu Jesus uma grande multidão, compadeceu-se dela e curou os seus enfermos.

[15] Ao cair da tarde, vieram os discípulos a Jesus e lhe disseram: O lugar é deserto, e vai adiantada a hora; despede, pois, as multidões para que, indo pelas aldeias, comprem para si o que comer.

[16] Jesus, porém, lhes disse: Não precisam retirar-se; dai-lhes, vós mesmos, de comer.

[17] Mas eles responderam: Não temos aqui senão cinco pães e dois peixes.

[18] Então, ele disse: Trazei-mos.

[19] E, tendo mandado que a multidão se assentasse sobre a relva, tomando os cinco pães e os dois peixes, erguendo os olhos ao céu, os abençoou. Depois, tendo partido os pães, deu-os aos discípulos, e estes, às multidões.

[20] Todos comeram e se fartaram; e dos pedaços que sobejaram recolheram ainda doze cestos cheios.

[21] E os que comeram foram cerca de cinco mil homens, além de mulheres e crianças.

Jesus anda por sobre o mar
Marcos 6.45-52; João 6.15-21

[12]Почувши про це, прийшли учні Іоанові, забрали тіло його й поховали. Потім вони пішли до Ісуса й розповіли про все, що сталося.

Як Ісус нагодував п'ять тисяч чоловіків
(Мк. 6:30-44; Лк. 9:10-17; Ін. 6:1-14)

[13]Довідавшись про смерть Іоана, Ісус поплив на човні до безлюдного місця, щоб побути на самоті. Та коли люди дізналися, де Він, то послідували за Ним зі своїх міст.

[14]Коли Ісус вийшов із човна на берег і побачив великий натовп, то був сповнений жалю до цих людей і зцілив хворих, яких вони привели з собою.

[15]Наближався вечір. Ісусові учні прийшли до Нього й сказали: «Це місце безлюдне, і вже досить пізно. Відпусти людей, щоб вони змогли піти по селах і придбати собі якоїсь їжі».

[16]Та Ісус відповів апостолам: «Їм не треба йти звідси. Ви нагодуйте їх!»

[17]Учні тоді Йому кажуть: «У нас нічого немає, крім п'яти хлібин та двох рибин».

[18]І мовив Ісус: «Приведіть усіх до Мене».

[19]Ісус звелів людям посідати на траву, тоді узяв п'ять хлібин й дві рибини, підвівши очі до неба, вознiс хвалу Богові за їжу. Він розломив хліби і роздав їх Своїм учням, а вони роздали народу.

[20]Всі поїли й наїлися, а потім учні ще зібрали дванадцять кошиків із залишками їжі.

[21]А тих, хто їли, було близько п'яти тисяч чоловіків, не рахуючи жінок та дітей.

Ісус іде по воді
(Мк. 6:45-52; Ін. 6:16-21)

[22] Logo a seguir, compeliu Jesus os discípulos a embarcar e passar adiante dele para o outro lado, enquanto ele despedia as multidões.

[22]Одразу ж після цього Ісус звелів Своїм учням сісти в човен і плисти на інший берег озера, а Сам залишився, щоб відпустити людей.

[23] E, despedidas as multidões, subiu ao monte, a fim de orar sozinho. Em caindo a tarde, lá estava ele, só.

[23]Відпустивши народ, Він пішов на гору помолитися. Коли ж настав вечір, Ісус залишався там на самоті.

[24] Entretanto, o barco já estava longe, a muitos estádios da terra, açoitado pelas ondas; porque o vento era contrário.

[24]Човен відплив уже досить далеко від берега, і хвилі кидали його з боку на бік, бо вітер був зустрічний.

[25] Na quarta vigília da noite, foi Jesus ter com eles, andando por sobre o mar.

[25]Десь між третьою та шостою ранку Ісус пішов до Своїх учнів, ступаючи по воді.

[26] E os discípulos, ao verem-no andando sobre as águas, ficaram aterrados e exclamaram: É um fantasma! E, tomados de medo, gritaram.

[26]Коли учні побачили, що Ісус іде по воді, то жахнулись і з переляку закричали: «Це привід!»

[27] Mas Jesus imediatamente lhes disse: Tende bom ânimo! Sou eu. Não temais!

[27]Тієї ж миті Ісус мовив до них: «Заспокойтеся! Це Я! Не бійтеся!»

[28] Respondendo-lhe Pedro, disse: Se és tu, SENHOR, manda-me ir ter contigo, por sobre as águas.

[28]На те Петро Йому сказав: «Господи, якщо це Ти, звели мені підійти до Тебе по воді».

[29] E ele disse: Vem! E Pedro, descendo do barco, andou por sobre as águas e foi ter com Jesus.

[29]І сказав Ісус: «Іди!» Петро вийшов із човна, і пішов по воді, підійшовши до Ісуса.

[30] Reparando, porém, na força do vento, teve medo; e, começando a submergir, gritou: Salva-me, SENHOR!

[30]Раптом відчувши сильний вітер, Петро злякався, почав тонути і закричав: «Господи, спаси мене!»

[31] E, prontamente, Jesus, estendendo a mão, tomou-o e lhe disse: Homem de pequena fé, por que duvidaste?

[31]Ісус одразу ж простягнув до нього руку, схопив його, мовивши: «Маловіре, чого ти засумнівався?»

[32] Subindo ambos para o barco, cessou o vento.

[32]А коли вони разом сіли в човен, то вітер вщух.

[33] E os que estavam no barco o adoraram, dizendo: Verdadeiramente és Filho de Deus!

[33]Усі, хто був у човні, вклонилися Ісусові, мовивши: «Ти — істинно Син Божий!»

Jesus em Genesaré
Marcos 6.53-56

[34] Então, estando já no outro lado, chegaram a terra, em Genesaré.

[35] Reconhecendo-o os homens daquela terra, mandaram avisar a toda a circunvizinhança e trouxeram-lhe todos os enfermos;

[36] e lhe rogavam que ao menos pudessem tocar na orla da sua veste. E todos os que tocaram ficaram sãos.

Зцілення недужих у землі Ґеннісаретській
(Мк. 6:53-56)

[34]Перетнувши озеро, Ісус та Його учні прибули до землі Ґеннісаретської.

[35-36]Коли мешканці Ґенісарета впізнали Ісуса, вони рознесли звістку про Його прихід по всіх околицях. І привели до Нього всіх хворих, благаючи дозволити їм хоча б торкнутися краю Його одягу. І кожен, хто торкався, той одужував.

Mateus 15

Jesus e a tradição dos anciãos. O que contamina o homem
Marcos 7.1-23

[1] Então, vieram de Jerusalém a Jesus alguns fariseus e escribas e perguntaram:

[2] Por que transgridem os teus discípulos a tradição dos anciãos? Pois não lavam as mãos, quando comem.

[3] Ele, porém, lhes respondeu: Por que transgredis vós também o mandamento de Deus, por causa da vossa tradição?

[4] Porque Deus ordenou: Honra a teu pai e a tua mãe; e: Quem maldisser a seu pai ou a sua mãe seja punido de morte.

[5] Mas vós dizeis: Se alguém disser a seu pai ou a sua mãe: É oferta ao SENHOR aquilo que poderias aproveitar de mim;

[6] esse jamais honrará a seu pai ou a sua mãe. E, assim, invalidastes a palavra de Deus, por causa da vossa tradição.

[7] Hipócritas! Bem profetizou Isaías a vosso respeito, dizendo:

[8] Este povo honra-me com os lábios, mas o seu coração está longe de mim.

Від Матвія 15

Закон Божий — важливіший від правил людських
(Мк. 7:1-23)

[1]Дехто з фарисеїв та законників прийшли до Ісуса з Єрусалиму й запитали Його:

[2]«Чому Твої учні не дотримуються звичаїв наших предків і вживають їжу, не помивши руки?»

[3]У відповідь Він сказав: «А чому ви порушуєте Закон Божий заради своїх звичаїв?

[4]Адже заповів Господь: „Шануйте своїх батька й матір”. А також: „Хто злословить на батька чи матір, тому смерть має бути”.

[5-6]Але ви навчаєте людей, що коли хтось скаже своїм батькові й матері: „Все, чим я можу вам допомогти, я віддам Богові”, — то такий чоловік уже може не шанувати батьків своєю допомогою. Через цей ваш звичай, який ви самі встановили, ви відкидаєте заповідь Господню.

[7-8]Правий був пророк Ісая, коли пророчив про вас, лицемірів: „Ці люди шанують Мене на словах, та їхні серця далеко від Мене.

[9] E em vão me adoram, ensinando doutrinas que são preceitos de homens.

[10] E, tendo convocado a multidão, lhes disse: Ouvi e entendei:

[11] não é o que entra pela boca o que contamina o homem, mas o que sai da boca, isto, sim, contamina o homem.

[12] Então, aproximando-se dele os discípulos, disseram: Sabes que os fariseus, ouvindo a tua palavra, se escandalizaram?

[13] Ele, porém, respondeu: Toda planta que meu Pai celestial não plantou será arrancada.

[14] Deixai-os; são cegos, guias de cegos. Ora, se um cego guiar outro cego, cairão ambos no barranco.

[15] Então, lhe disse Pedro: Explica-nos a parábola.

[16] Jesus, porém, disse: Também vós não entendeis ainda?

[17] Não compreendeis que tudo o que entra pela boca desce para o ventre e, depois, é lançado em lugar escuso?

[18] Mas o que sai da boca vem do coração, e é isso que contamina o homem.

[19] Porque do coração procedem maus desígnios, homicídios, adultérios, prostituição, furtos, falsos testemunhos, blasfêmias.

[20] São estas as coisas que contaminam o homem; mas o comer sem lavar as mãos não o contamina.

A mulher cananeia

Marcos 7.24-30

[9]Пошана їхня до Мене — даремна, бо вчення їхнє — то закони, придумані людьми”».

[10]Покликавши людей до Себе, Ісус сказав їм: «Слухайте мене і розумійте!

[11]Не те оскверняє людину, що потрапляє до рота, а те, що виходить з рота, — ось що оскверняє її!»

[12]Тоді два учні підійшли до Ісуса й кажуть: «Чи зрозумів Ти, що фарисеї образилися на те, що Ти сказав?»

[13-14]І відповів Ісус: «Кожна рослина, що не була посаджена Моїм Отцем Небесним, буде вирвана, то ж нехай собі йдуть. Вони сліпці й поводирі сліпців. Та коли сліпий веде сліпого, то обидва впадуть до ями».

[15]На те Петро сказав Йому: «Поясни нам значення притчі про те, що оскверняє людину».

[16]Ісус мовив: «То ви ще й досі не зрозуміли?

[17]Невже ви не знаєте, що все, що потрапляє людині до рота, йде у шлунок, а потім з тіла до відхожого місця?

[18]А що виходить з уст, те йде від серця, а саме це й оскверняє людину.

[19]Кажу Я це, бо від серця йде все зло: лихі думки, вбивства, перелюби, розпуста, крадіжки, лихослів’я та наклепи.

[20]Ось що оскверняє людину. А їсти, не помивши руки, — це не осквернить її».

Ісус допомагає поганській дитині

(Мк. 7:24-30)

[21] Partindo Jesus dali, retirou-se para os lados de Tiro e Sidom.

[22] E eis que uma mulher cananéia, que viera daquelas regiões, clamava: SENHOR, Filho de Davi, tem compaixão de mim! Minha filha está horrivelmente endemoninhada.

[23] Ele, porém, não lhe respondeu palavra. E os seus discípulos, aproximando-se, rogaram-lhe: Despede-a, pois vem clamando atrás de nós.

[24] Mas Jesus respondeu: Não fui enviado senão às ovelhas perdidas da casa de Israel.

[25] Ela, porém, veio e o adorou, dizendo: SENHOR, socorre-me!

[26] Então, ele, respondendo, disse: Não é bom tomar o pão dos filhos e lançá-lo aos cachorrinhos.

[27] Ela, contudo, replicou: Sim, SENHOR, porém os cachorrinhos comem das migalhas que caem da mesa dos seus donos.

[28] Então, lhe disse Jesus: Ó mulher, grande é a tua fé! Faça-se contigo como queres. E, desde aquele momento, sua filha ficou sã.

Jesus volta para o mar da Galileia e cura muitos enfermos

[29] Partindo Jesus dali, foi para junto do mar da Galiléia; e, subindo ao monte, assentou-se ali.

[30] E vieram a ele muitas multidões trazendo consigo coxos, aleijados, cegos, mudos e outros muitos e os largaram junto aos pés de Jesus; e ele os curou.

[21]Ісус пішов звідти й подався до земель Тира та Сидона.

[22]І прийшла до Нього одна з місцевих жінок, ханаанка, й почала голосити: «Змилуйся наді мною, Господи, Сину Давидів! У мене дочка біснувата, дуже страждає».

[23]Та Ісус нічого їй не відповів. Тоді учні підійшли до Нього й почали просити: «Прожени її! Вона весь час іде за нами й кричить!»

[24]У відповідь Він мовив: «Я посланий лише до заблудлих овець народу ізраїльського».

[25]Тоді вона підійшла до Ісуса, вклонилася і сказала: «Господи, поможи мені!»

[26]І сказав Ісус: «Не годиться забирати хліб у дітей і давати його собакам».

[27]Тоді вона каже: «Це правда, Господи, але навіть собаки їдять ті крихти, що падають зі столу їхнього хазяїна».

[28]На те Ісус відповів: «Жінко, твоя віра велика! Нехай буде те, чого ти бажаєш!» І тієї ж миті її дочка зцілилася.

Ісус зцілює хворих та годує голодних

[29]Пішовши звідти, Ісус повернувся на берег Ґалилейського озера, вийшов на пагорб і сів там.

[30]Багато людей підходило до Нього, приводячи з собою кривих, сліпих, калік, глухонімих та інших хворих. Вони клали їх на землю до Його ніг, а Він зціляв усіх.

31 De modo que o povo se maravilhou ao ver que os mudos falavam, os aleijados recobravam saúde, os coxos andavam e os cegos viam. Então, glorificavam ao Deus de Israel.

31Люди дивувалися, побачивши, що глухонімі розмовляють, каліки стають здорові, криві ходять, а сліпі бачать. І всі прославляли Бога Ізраїлевого.

A segunda multiplicação de pães e peixes

Marcos 8.1-10

32 E, chamando Jesus os seus discípulos, disse: Tenho compaixão desta gente, porque há três dias que permanece comigo e não tem o que comer; e não quero despedi-la em jejum, para que não desfaleça pelo caminho.

33 Mas os discípulos lhe disseram: Onde haverá neste deserto tantos pães para fartar tão grande multidão?

34 Perguntou-lhes Jesus: Quantos pães tendes? Responderam: Sete e alguns peixinhos.

35 Então, tendo mandado o povo assentar-se no chão,

36 tomou os sete pães e os peixes, e, dando graças, partiu, e deu aos discípulos, e estes, ao povo.

37 Todos comeram e se fartaram; e, do que sobejou, recolheram sete cestos cheios.

38 Ora, os que comeram eram quatro mil homens, além de mulheres e crianças.

39 E, tendo despedido as multidões, entrou Jesus no barco e foi para o território de Magadã.

Дивовижне нагодування чотирьох тисяч чоловіків

(Мк. 8:1-10)

32Ісус покликав Своїх учнів і сказав їм: «Мене обирає жаль до цих людей, бо вони зі Мною вже три дні й тепер не мають що їсти. Я не хочу відпускати їх голодними, бо вони можуть заслабнути по дорозі до дому».

33Тоді учні спитали Його: «Де ж нам узяти достатньо хліба у цьому віддаленому місці, аби нагодувати стільки людей?»

34Ісус запитав їх: «Скільки у вас є хлібин?» Ті відповіли: «Сім хлібин і кілька невеликих рибин».

35Ісус звелів людям посідати на землю.

36Тоді Він узяв хліб і рибу, віддав Богу подяку за їжу, розломив хліб й почав роздавати його Своїм учням, аби ті нагодували народ.

37Усі люди їли, поки не наїлися, а опісля учні зібрали сім кошиків, повних залишків їжі.

38І було тих, хто їли, чотири тисячі чоловіків, не рахуючи жінок та дітей.

39Тоді Ісус відпустив людей, а Сам сів у човен й поплив до землі Маґаданської.

Mateus 16

Os fariseus e os saduceus pedem um sinal do céu

Marcos 8.11-13

Від Матвія 16

Деякі люди не вірять владі Ісуса

(Мк. 8:11-13; Лк. 12:54-56)

[1] Aproximando-se os fariseus e os saduceus, tentando-o, pediram-lhe que lhes mostrasse um sinal vindo do céu.

[1]Фарисеї та саддукеї підійшли до Ісуса, та, бажаючи випробувати Його, попросили здійснити їм диво, як знамення від Господа.

[2] Ele, porém, lhes respondeu: Chegada a tarde, dizeis: Haverá bom tempo, porque o céu está avermelhado;

[2]У відповідь Він мовив: «Коли сонце сідає, ви кажете: „Буде гарна погода, бо небо на заході червоне”.

[3] e, pela manhã: Hoje, haverá tempestade, porque o céu está de um vermelho sombrio. Sabeis, na verdade, discernir o aspecto do céu e não podeis discernir os sinais dos tempos?

[3]Коли сонце сходить вранці, ви кажете: „Сьогодні буде непогода, бо небо червоне й похмуре”. Ви вмієте розпізнавати вигляд неба, та не вмієте розпізнавати знамення часу.

[4] Uma geração má e adúltera pede um sinal; e nenhum sinal lhe será dado, senão o de Jonas. E, deixando-os, retirou-se.

[4]Тільки лихе та невірне покоління шукає знамення, та ніякого знамення не буде здійснено, аби їм щось довести, крім знамення пророка Йони». Тоді Ісус покинув їх і пішов геть.

O fermento dos fariseus e dos saduceus
Marcos 8.14-21

Учні не розуміють Ісуса
(Мк. 8:14-21)

[5] Ora, tendo os discípulos passado para o outro lado, esqueceram-se de levar pão.

[5]Його Ісуса переправилися на інший берег озера, але забули взяти з собою хліб.

[6] E Jesus lhes disse: Vede e acautelai-vos do fermento dos fariseus e dos saduceus.

[6]Тоді Він сказав їм: «Глядіть, остерігайтеся закваски фарисейської та саддукейської».

[7] Eles, porém, discorriam entre si, dizendo: É porque não trouxemos pão.

[7]Учні почали обговорювати це між собою, міркуючи: «Можливо, Він це сказав, бо ми забули взяти з собою хліб».

[8] Percebendo-o Jesus, disse: Por que discorreis entre vós, homens de pequena fé, sobre o não terdes pão?

[8]Знаючи, про що вони говорять, Ісус спитав: «Маловіри, навіщо ви говорите один одному, що ви не взяли з собою хліба?

[9] Não compreendeis ainda, nem vos lembrais dos cinco pães para cinco mil homens e de quantos cestos tomastes?

[9]Невже й досі ви нічого не зрозуміли й не пам’ятаєте ті п’ять хлібин, що нагодували п’ять тисяч їдців, і скільки кошиків із залишками ви зібрали?

[10] Nem dos sete pães para os quatro mil e de quantos cestos tomastes?

[10]Чи не пам’ятаєте ви сім хлібин, що нагодували чотири тисячі чоловік, і скільки кошиків ви наповнили рештками?

[11] Como não compreendeis que não vos falei a respeito de pães? E sim: acautelai-

[11]І як ви не розумієте, що не про хліб Я з вами говорив? Я казав, щоб ви остерігалися закваски фарисейської та саддукейської».

vos do fermento dos fariseus e dos saduceus.

[12] Então, entenderam que não lhes dissera que se acautelassem do fermento de pães, mas da doutrina dos fariseus e dos saduceus.

A confissão de Pedro
Marcos 8.27-30; Lucas 9.18-21

[13] Indo Jesus para os lados de Cesaréia de Filipe, perguntou a seus discípulos: Quem diz o povo ser o Filho do Homem?

[14] E eles responderam: Uns dizem: João Batista; outros: Elias; e outros: Jeremias ou algum dos profetas.

[15] Mas vós, continuou ele, quem dizeis que eu sou?

[16] Respondendo Simão Pedro, disse: Tu és o Cristo, o Filho do Deus vivo.

[17] Então, Jesus lhe afirmou: Bem-aventurado és, Simão Barjonas, porque não foi carne e sangue que to revelaram, mas meu Pai, que está nos céus.

[18] Também eu te digo que tu és Pedro, e sobre esta pedra edificarei a minha igreja, e as portas do inferno não prevalecerão contra ela.

[19] Dar-te-ei as chaves do reino dos céus; o que ligares na terra terá sido ligado nos céus; e o que desligares na terra terá sido desligado nos céus.

[20] Então, advertiu os discípulos de que a ninguém dissessem ser ele o Cristo.

Jesus prediz a sua morte e ressurreição
Marcos 8.31-33; Lucas 9.22

[21] Desde esse tempo, começou Jesus Cristo a mostrar a seus discípulos que lhe era

[12]Тільки тоді учні зрозуміли, що Ісус застерігав їх не від хлібної закваски, а від вчення фарисейського та саддукейського.

Петро називає Ісуса Христом
(Мк. 8:27-30; Лк. 9:18-21)

[13]Коли Ісус прийшов до землі Кесарії Пилипової, то запитав Своїх учнів: «Що кажуть люди — хто Я?»

[14]Тоді вони відповіли: «Одні кажуть, що Ти — Іоан Хреститель, інші — Ілля, а дехто вважає, що Ти — Єремія або один із пророків».

[15]Тоді Ісус мовив учням Своїм: «А ви як думаєте, хто Я такий?»

[16]І відповів Йому Симон (якому Ісус дав ім'я Петро): «Ти — Христос, Син Бога Живого».

[17]Ісус тоді йому відповів: «Благословенний ти, Симоне, сину Йони, бо не люди тобі відкрили це, а Мій Отець Небесний.

[18]Я також кажу тобі, що ти — Петро, й на цьому камені Я побудую Свою церкву, і сили смерті не переможуть її.

[19]Я дам тобі ключі від Царства Божого і те, що ти засудиш на землі, буде осуджене на небі, і що буде прощене тобою на землі, на то буде й Господнє прощення».

[20]Тоді Він суворо застеріг Своїх учнів нікому не казати, що Він Христос.

Христос говорить про Свою смерть
(Мк. 8:31–9:1; Лк. 9:22-27)

[21]Відтоді Ісус почав розкривати Своїм учням, що Йому необхідно піти до Єрусалиму, і що Він має дуже

necessário seguir para Jerusalém e sofrer muitas coisas dos anciãos, dos principais sacerdotes e dos escribas, ser morto e ressuscitado no terceiro dia.

страждати від рук старійшин, головних священиків та законників. Він пояснив їм також, що Його мусять вбити, але на третій день Він воскресне.

[22] E Pedro, chamando-o à parte, começou a reprová-lo, dizendo: Tem compaixão de ti, SENHOR; isso de modo algum te acontecerá.

[22]Тоді Петро відвів Ісуса вбік і почав картати Його: «Господи, не дай Бог! Це не повинно трапитися з Тобою!»

[23] Mas Jesus, voltando-se, disse a Pedro: Arreda, Satanás! Tu és para mim pedra de tropeço, porque não cogitas das coisas de Deus, e sim das dos homens.

[23]Ісус обернувся до Петра і мовив: «Відступись від Мене, сатано! Ти — перешкода Мені, бо не про Боже ти думаєш, а про людське».

O discípulo de Cristo deve levar a sua cruz

Marcos 8.34—9.1; Lucas 9.23-27

[24] Então, disse Jesus a seus discípulos: Se alguém quer vir após mim, a si mesmo se negue, tome a sua cruz e siga-me.

[24]Тоді Ісус сказав Своїм учням: «Якщо хтось бажає йти за Мною, він мусить зректися себе, узяти на себе хрест свій і рушати за Мною.

[25] Porquanto, quem quiser salvar a sua vida perdê-la-á; e quem perder a vida por minha causa achá-la-á.

[25]Той, хто прагне врятувати життя своє, загубить його, але ж хто віддасть життя за Мене, врятує його.

[26] Pois que aproveitará o homem se ganhar o mundo inteiro e perder a sua alma? Ou que dará o homem em troca da sua alma?

[26]Яка користь людині від того, що вона здобуде весь світ, але занапастить душу свою? Бо що може людина віддати, щоб викупити свою душу? Нічого!

[27] Porque o Filho do Homem há de vir na glória de seu Pai, com os seus anjos, e, então, retribuirá a cada um conforme as suas obras.

[27]Син Людський прийде у славі Отця Свого зі Своїми Ангелами. І тоді Він віддячить кожному за його діла.

[28] Em verdade vos digo que alguns há, dos que aqui se encontram, que de maneira nenhuma passarão pela morte até que vejam vir o Filho do Homem no seu reino.

[28]Істинно кажу вам: дехто з присутніх тут не спізнають смерті, доки не побачать Сина Людського, Який йтиме в Царстві Своєму».

Mateus 17

A transfiguração

Marcos 9.2-8; Lucas 9.28-36

Від Матвія 17

Ісус розмовляє з Мойсеєм та Іллєю

(Мк. 9:2-13; Лк. 9:28-36)

[1] Seis dias depois, tomou Jesus consigo a Pedro e aos irmãos Tiago e João e os levou, em particular, a um alto monte.

[2] E foi transfigurado diante deles; o seu rosto resplandecia como o sol, e as suas vestes tornaram-se brancas como a luz.

[3] E eis que lhes apareceram Moisés e Elias, falando com ele.

[4] Então, disse Pedro a Jesus: SENHOR, bom é estarmos aqui; se queres, farei aqui três tendas; uma será tua, outra para Moisés, outra para Elias.

[5] Falava ele ainda, quando uma nuvem luminosa os envolveu; e eis, vindo da nuvem, uma voz que dizia: Este é o meu Filho amado, em quem me comprazo; a ele ouvi.

[6] Ouvindo-a os discípulos, caíram de bruços, tomados de grande medo.

[7] Aproximando-se deles, tocou-lhes Jesus, dizendo: Erguei-vos e não temais!

[8] Então, eles, levantando os olhos, a ninguém viram, senão Jesus.

A vinda de Elias

Marcos 9.9-13

[9] E, descendo eles do monte, ordenou-lhes Jesus: A ninguém conteis a visão, até que o Filho do Homem ressuscite dentre os mortos.

[10] Mas os discípulos o interrogaram: Por que dizem, pois, os escribas ser necessário que Elias venha primeiro?

[11] Então, Jesus respondeu: De fato, Elias virá e restaurará todas as coisas.

[1]Шість днів по тому Ісус узяв Петра, Якова та його брата Іоана й вирушив з ними трьома на високу гору, щоб побути там з ними на самоті.

[2]І там Ісус преобразився в них на очах: Його обличчя засяяло, мов сонце, а вбрання стало сліпучо білим.

[3]Тоді раптом Мойсей та Ілля явилися їм і почали розмовляти з Ісусом.

[4]І, звернувшись до Христа, Петро сказав: «Господи, як добре, що ми тут! Якщо Ти хочеш, я поставлю тут три намети: один для Тебе, один для Мойсея, і один для Іллі».

[5]Та поки Петро так промовляв, ясна хмара огорнула їх тінню, і з неї почувся голос: «Це Мій Улюблений Син. Слухайтеся Його!»

[6]Почувши це, учні Ісуса так злякалися, що впали долілиць.

[7]Тоді Він підійшов і торкнувся їх, сказавши: «Вставайте і не бійтеся!»

[8]Та підвівши очі, учні не побачили там нікого, крім Ісуса.

[9]Коли вони сходили з гори, Ісус наказав їм: «Не кажіть нікому про те, що бачили, аж доки Син Людський не воскресне з мертвих».

[10]По тому Його учні спитали: «Чому книжники стверджують, ніби першим мусить прийти Ілля?»

[11]На те Ісус їм відповів: «Це так, Ілля мусить першим прийти і все впорядкувати.

[12] Eu, porém, vos declaro que Elias já veio, e não o reconheceram; antes, fizeram com ele tudo quanto quiseram. Assim também o Filho do Homem há de padecer nas mãos deles.

[13] Então, os discípulos entenderam que lhes falara a respeito de João Batista.

A cura de um jovem possesso

Marcos 9.14-29; Lucas 9.37-42

[14] E, quando chegaram para junto da multidão, aproximou-se dele um homem, que se ajoelhou e disse:

[15] SENHOR, compadece-te de meu filho, porque é lunático e sofre muito; pois muitas vezes cai no fogo e outras muitas, na água.

[16] Apresentei-o a teus discípulos, mas eles não puderam curá-lo.

[17] Jesus exclamou: Ó geração incrédula e perversa! Até quando estarei convosco? Até quando vos sofrerei? Trazei-me aqui o menino.

[18] E Jesus repreendeu o demônio, e este saiu do menino; e, desde aquela hora, ficou o menino curado.

[19] Então, os discípulos, aproximando-se de Jesus, perguntaram em particular: Por que motivo não pudemos nós expulsá-lo?

[20] E ele lhes respondeu: Por causa da pequenez da vossa fé. Pois em verdade vos digo que, se tiverdes fé como um grão de mostarda, direis a este monte: Passa daqui para acolá, e ele passará. Nada vos será impossível.

[12]Та Я кажу вам, що Ілля вже прийшов, але люди не впізнали його і вчинили з ним усе те погане, що хотіли. Син Людський так само має страждати від них».

[13]Тоді Його учні зрозуміли, що Він каже про Іоана Хрестителя.

Ісус зціляє хлопчика, одержимого нечистим духом

(Мк. 9:14-29; Лк. 9:37-43)

[14-15]Наступного дня, Ісус та Його учні повернулися до народу, та один чоловік, підійшовши до Нього, впав перед Ним на коліна і мовив: «Господи, змилуйся над сином моїм! Він хворий на епілепсію, дуже страждає і часто кидається в огонь або воду.

[16]Я привів його до учнів Твоїх, але вони не змогли зцілити його».

[17]І мовив Ісус у відповідь: «О невірний і заблудлий роде! Скільки ж ще часу Мені бути з вами? Скільки Мені вас терпіти? Приведіть хлопчика до Мене!»

[18]Ісус заговорив суворо до демона й наказав вийти з хлопця, той вийшов, і хлопець тут же зцілився.

[19]Учні Ісуса підійшли до Нього, коли Він був на самоті, й запитали: «Чому ми не змогли вигнати нечистого?»

[20]Та Він відповів їм, мовивши: «Тому що у вас мало віри. Істинно кажу вам: якби ваша віра була завбільшки з гірчичне зернятко, ви могли б звеліти цій горі: „Пересунься звідси туди”, — і вона б пересунулася. Тоді для вас нічого б не було неможливого».

[21] [Mas esta casta não se expele senão por meio de oração e jejum.]

De novo Jesus prediz a sua morte e ressurreição
Marcos 9.30-32; Lucas 9.43b-45

[22] Reunidos eles na Galiléia, disse-lhes Jesus: O Filho do Homem está para ser entregue nas mãos dos homens;

[23] e estes o matarão; mas, ao terceiro dia, ressuscitará. Então, os discípulos se entristeceram grandemente.

Jesus paga imposto

[24] Tendo eles chegado a Cafarnaum, dirigiram-se a Pedro os que cobravam o imposto das duas dracmas e perguntaram: Não paga o vosso Mestre as duas dracmas?

[25] Sim, respondeu ele. Ao entrar Pedro em casa, Jesus se lhe antecipou, dizendo: Simão, que te parece? De quem cobram os reis da terra impostos ou tributo: dos seus filhos ou dos estranhos?

[26] Respondendo Pedro: Dos estranhos, Jesus lhe disse: Logo, estão isentos os filhos.

[27] Mas, para que não os escandalizemos, vai ao mar, lança o anzol, e o primeiro peixe que fisgar, tira-o; e, abrindo-lhe a boca, acharás um estáter. Toma-o e entrega-lhes por mim e por ti.

Mateus 18

O maior no reino dos céus
Marcos 9.33-37; Lucas 9.46-48

[1] Naquela hora, aproximaram-se de Jesus os discípulos, perguntando: Quem é, porventura, o maior no reino dos céus?

[21][«Цей рід (злий дух) можна вигнати лише молитвою і постом»].

Ісус говорить про Свою смерть
(Мк. 9:30-32; Лк. 9:43-45)

[22-23]Коли вони всі разом прийшли до Ґалилеї, Ісус мовив: «Сина Людського буде віддано до рук людей, які вб'ють Його, але на третій день Він воскресне з мертвих». Почувши це, учні Його дуже зажурилися.

Ісус проповідує про сплачення податків

[24]Коли Ісус і Його учні прибули в Капернаум, до Петра підійшли збирачі храмового податку й запитали: «Чи сплачує твій Учитель дводрахмовий податок на храм?»

[25]Той відповів: «Так», — і ввійшов до хати. Перш, ніж Петро встиг щось мовити, Ісус запитав його: «Як на твою думку, Симоне, з кого беруть данину й податок царі — зі своїх дітей чи з чужих?»

[26]Петро відповів: «Вони збирають з чужих». Ісус тоді йому: «Отже, їхні діти вільні від податку.

[27]Та щоб їх не дратувати, піди до озера й закинь вудку. Розкрий рота рибині, яку першу зловиш, і знайдеш там чотиридрахмову монету. Візьми її та й віддай за Мене й за себе».

Від Матвія 18

Хто є самим великим у Царстві Небеснім
(Мк. 9:33-37; Лк. 9:46-48)

[1]Саме тоді учні підійшли до Ісуса і спитали: «Хто є найвеличнішим у Царстві Божому?»

[2] E Jesus, chamando uma criança, colocou-a no meio deles.

[3] E disse: Em verdade vos digo que, se não vos converterdes e não vos tornardes como crianças, de modo algum entrareis no reino dos céus.

[4] Portanto, aquele que se humilhar como esta criança, esse é o maior no reino dos céus.

[5] E quem receber uma criança, tal como esta, em meu nome, a mim me recebe.

Os tropeços

Marcos 9.42-48; Lucas 17.1-2

[6] Qualquer, porém, que fizer tropeçar a um destes pequeninos que crêem em mim, melhor lhe fora que se lhe pendurasse ao pescoço uma grande pedra de moinho, e fosse afogado na profundeza do mar.

[7] Ai do mundo, por causa dos escândalos; porque é inevitável que venham escândalos, mas ai do homem pelo qual vem o escândalo!

[8] Portanto, se a tua mão ou o teu pé te faz tropeçar, corta-o e lança-o fora de ti; melhor é entrares na vida manco ou aleijado do que, tendo duas mãos ou dois pés, seres lançado no fogo eterno.

[9] Se um dos teus olhos te faz tropeçar, arranca-o e lança-o fora de ti; melhor é entrares na vida com um só dos teus olhos do que, tendo dois, seres lançado no inferno de fogo.

A parábola da ovelha perdida

Lucas 15.3-7

[10] Vede, não desprezeis a qualquer destes pequeninos; porque eu vos afirmo que os

[2-3]Тоді Він покликав до Себе дитину, поставив перед ними й мовив: «Істинно кажу вам, поки ви не змінитесь і не станете мов діти серцем своїм, то ніколи не ввійдете до Царства Небесного.

[4]Отже, хто буде покірливим, подібно до цієї малої дитини, той стане найвеличнішим у Царстві Небеснім.

[5]Хто приймає таку малу дитину в ім’я Моє, той приймає і Мене».

Ісусові застороги проти гріха

(Мк. 9:42-48; Лк. 17:1-2)

[6]«Та якщо хтось введе в гріх одного з малих оцих, які вірують в Мене, то краще було б для нього, щоб почепили йому на шию жорно і втопили в глибокому морі.

[7]Горе світу цьому від каменів спотикання, бо вони завжди існуватимуть, та горе тому, через кого вони з’являються.

[8]Якщо рука твоя чи нога примушує тебе на гріх, відітни її і викинь геть. Краще ввійти у вічне життя калікою, ніж мати обидві руки та ноги, та потрапити у пекло незгасне.

[9]Якщо твоє око спричиняє спотикання, виколи його та викинь геть, бо краще ввійти у вічне життя з одним оком, ніж, маючи обидва, бути кинутим до пекельного вогню».

Притча про заблудлу вівцю

(Лк. 15:3-7)

[10]«Глядіть, не ставтеся зверхньо до жодного з цих малих дітей, бо кажу Я вам, що їхні Ангели-охоронці на Небі

seus anjos nos céus vêem incessantemente a face de meu Pai celeste.

[11] [Porque o Filho do Homem veio salvar o que estava perdido.]

[12] Que vos parece? Se um homem tiver cem ovelhas, e uma delas se extraviar, não deixará ele nos montes as noventa e nove, indo procurar a que se extraviou?

[13] E, se porventura a encontra, em verdade vos digo que maior prazer sentirá por causa desta do que pelas noventa e nove que não se extraviaram.

[14] Assim, pois, não é da vontade de vosso Pai celeste que pereça um só destes pequeninos.

Como se deve tratar a um irmão culpado

[15] Se teu irmão pecar [contra ti], vai argüi-lo entre ti e ele só. Se ele te ouvir, ganhaste a teu irmão.

[16] Se, porém, não te ouvir, toma ainda contigo uma ou duas pessoas, para que, pelo depoimento de duas ou três testemunhas, toda palavra se estabeleça.

[17] E, se ele não os atender, dize-o à igreja; e, se recusar ouvir também a igreja, considera-o como gentio e publicano.

[18] Em verdade vos digo que tudo o que ligardes na terra terá sido ligado nos céus, e tudo o que desligardes na terra terá sido desligado nos céus.

[19] Em verdade também vos digo que, se dois dentre vós, sobre a terra, concordarem a respeito de qualquer coisa que, porventura, pedirem, ser-lhes-á concedida por meu Pai, que está nos céus.

завжди перебувають із Батьком Моїм Небесним.

[11][Бо Син Людський прийшов, щоб врятувати загублених].

[12]Як ви думаєте, коли хтось із вас має сто овець, і одна з них заблукає, то чи не залишить він оті дев'яносто дев'ять на схилі гори й чи не піде шукати її?

[13]Істинно кажу вам: коли він знайде її, то буде їй радий більше, ніж тим дев'яноста дев'ятьом, що не заблукали.

[14]Так само й Отець ваш Небесний не хоче, щоб хтось із малих отих дітей заблукав».

Як ставитися до гріхів брата свого

(Лк. 17:3)

[15]«Якщо брат твій має гріх проти тебе, іди й покажи йому помилку наодинці. Якщо він тебе послухає, то ти повернув собі брата.

[16]Якщо ж ні, то візьми ще одного або двох свідків із собою, щоб кожне зауваження було підтверджене устами ще двох або трьох свідків.

[17]Якщо ж він відмовиться вислухати, розкажи про все церкві. Якщо ж він і церкву не послухає, то стався до нього як до безбожника чи збирача податків.

[18]Істинно кажу вам: коли ви судитиме на землі, те буде судом Божим, а коли ви обіцятиме прощення тут на землі, то буде прощення від Господа.

[19-20]І ще істинно кажу вам: якщо двоє з вас тут на землі погодяться про щось і молитимуться про це, хоч би що то було, воно буде здійснене для них Отцем Моїм Небесним. Бо там, де двоє чи троє збираються разом в ім'я Моє, Я теж буду серед них».

[20] Porque, onde estiverem dois ou três reunidos em meu nome, ali estou no meio deles.

Quantas vezes se deve perdoar a um irmão
Lucas 17.3-4

[21] Então, Pedro, aproximando-se, lhe perguntou: SENHOR, até quantas vezes meu irmão pecará contra mim, que eu lhe perdoe? Até sete vezes?

[22] Respondeu-lhe Jesus: Não te digo que até sete vezes, mas até setenta vezes sete.

A parábola do credor incompassivo

[23] Por isso, o reino dos céus é semelhante a um rei que resolveu ajustar contas com os seus servos.

[24] E, passando a fazê-lo, trouxeram-lhe um que lhe devia dez mil talentos.

[25] Não tendo ele, porém, com que pagar, ordenou o senhor que fosse vendido ele, a mulher, os filhos e tudo quanto possuía e que a dívida fosse paga.

[26] Então, o servo, prostrando-se reverente, rogou: Sê paciente comigo, e tudo te pagarei.

[27] E o senhor daquele servo, compadecendo-se, mandou-o embora e perdoou-lhe a dívida.

[28] Saindo, porém, aquele servo, encontrou um dos seus conservos que lhe devia cem denários; e, agarrando-o, o sufocava, dizendo: Paga-me o que me deves.

[29] Então, o seu conservo, caindo-lhe aos pés, lhe implorava: Sê paciente comigo, e te pagarei.

Прощення братових гріхів

[21]Тоді Петро підійшов до Ісуса й сказав: «Господи, скільки разів я маю прощати свого брата, коли він грішить проти мене, може, сім разів?»

[22]Ісус йому відповів: «Кажу тобі, що не лише сім разів. Ти мусиш прощати його навіть коли він согрішить проти тебе сімдесят сім разів!

[23]Отже, Царство Небесне подібне до царя, який вирішив упорядкувати рахунки зі своїми слугами.

[24]І як тільки він почав це робити, привели до нього боржника, який був винен десять тисяч талантів.

[25]Оскільки той не мав, чим сплатити борг, цар наказав продати його разом з жінкою, дітьми та майном, що той мав, аби повернути гроші.

[26]Тоді слуга впав на коліна і почав благати: „Зажди трохи і, клянуся, я поверну все!"

[27]І змилосердився цар, простив той борг і відпустив його.

[28]Коли слуга пішов, то знайшов одного зі своїх побратимів, який був винен йому сто динарів, схопив того за горло і сказав: „Поверни все, що винен мені!"

[29]Той упав на коліна й почав благати: „Зажди трохи, і я поверну все!"

[30] Ele, entretanto, não quis; antes, indo-se, o lançou na prisão, até que saldasse a dívida.

[31] Vendo os seus companheiros o que se havia passado, entristeceram-se muito e foram relatar ao seu senhor tudo que acontecera.

[32] Então, o seu senhor, chamando-o, lhe disse: Servo malvado, perdoei-te aquela dívida toda porque me suplicaste;

[33] não devias tu, igualmente, compadecer-te do teu conservo, como também eu me compadeci de ti?

[34] E, indignando-se, o seu senhor o entregou aos verdugos, até que lhe pagasse toda a dívida.

[35] Assim também meu Pai celeste vos fará, se do íntimo não perdoardes cada um a seu irmão.

Mateus 19

Jesus atravessa o Jordão

Marcos 10.1

[1] E aconteceu que, concluindo Jesus estas palavras, deixou a Galiléia e foi para o território da Judéia, além do Jordão.

[2] Seguiram-no muitas multidões, e curou-as ali.

A questão do divórcio

Marcos 10.2-12; Lucas 16.18

[3] Vieram a ele alguns fariseus e o experimentavam, perguntando: É lícito ao marido repudiar a sua mulher por qualquer motivo?

[4] Então, respondeu ele: Não tendes lido que o Criador, desde o princípio, os fez homem e mulher

[30]Але перший слуга відмовив, пішов і кинув його за грати на весь час, аж доки не сплатить борг.

[31]Коли інші слуги побачили, що сталося, то дуже обурились і пішли розповіли про все хазяїну.

[32]Цар покликав того слугу й мовив до нього: „Ти — негідний рабе! Я простив тобі весь твій борг, бо ти благав мене!

[33]То хіба ти не мусив так само виявити милосердя до свого побратима, як я це зробив?"

[34]І, розгнівавшись, він звелів покарати слугу і тримати у в'язниці, аж доки той не сплатить усе вповні.

[35]Ось як Мій Отець Небесний учинить з вами, якщо кожен з вас від усього серця не простить брата чи сестру свою».

Від Матвія 19

Повчання Ісуса про розлучення

(Мк. 10:1-12)

[1]Скінчивши Свою розповідь, Ісус покинув Ґалилею і попрямував до землі юдейської по той бік Йордану.

[2]Та великий натовп ішов слідом за Ним, і Він зціляв усіх недужих.

[3]Підійшли до Ісуса кілька фарисеїв і, випробовуючи, запитали Його: «Чи дозволено чоловікові розлучитися з дружиною своєю байдуже з якої причини?»

[4-5]Ісус відповів: «Хіба не читали ви у Святому Писанні, що від самого початку створення світу Господь „створив людей чоловіком і жінкою"». І мовив

[5] e que disse: Por esta causa deixará o homem pai e mãe e se unirá a sua mulher, tornando-se os dois uma só carne?

[6] De modo que já não são mais dois, porém uma só carne. Portanto, o que Deus ajuntou não o separe o homem.

[7] Replicaram-lhe: Por que mandou, então, Moisés dar carta de divórcio e repudiar?

[8] Respondeu-lhes Jesus: Por causa da dureza do vosso coração é que Moisés vos permitiu repudiar vossa mulher; entretanto, não foi assim desde o princípio.

[9] Eu, porém, vos digo: quem repudiar sua mulher, não sendo por causa de relações sexuais ilícitas, e casar com outra comete adultério [e o que casar com a repudiada comete adultério].

[10] Disseram-lhe os discípulos: Se essa é a condição do homem relativamente à sua mulher, não convém casar.

[11] Jesus, porém, lhes respondeu: Nem todos são aptos para receber este conceito, mas apenas aqueles a quem é dado.

[12] Porque há eunucos de nascença; há outros a quem os homens fizeram tais; e há outros que a si mesmos se fizeram eunucos, por causa do reino dos céus. Quem é apto para o admitir admita.

Jesus abençoa as crianças

Marcos 10.13-16; Lucas 18.15-17

[13] Trouxeram-lhe, então, algumas crianças, para que lhes impusesse as mãos e orasse; mas os discípulos os repreendiam.

Господь: «Чоловік покине батька й матір своїх, з’єднається з дружиною своєю, і стануть вони єдиною людиною.

[6]Отже, більше не буде їх двоє, а буде одна плоть, і нехай ніхто не роз’єднає тих, кого Бог з’єднав разом».

[7]Вони запитали: «Чому ж тоді Мойсей заповів, що чоловік може розлучитися з жінкою, давши їй розвідного листа?»

[8]Ісус на те відповів: «Мойсей дозволив вам розлучатися з жінкою через упертість сердець ваших, а спочатку цього не було.

[9]Кажу вам, що якщо чоловік розлучається зі своєю дружиною не через її розпусту й одружується з іншою жінкою, то він чинить перелюб».

[10]Тоді Його учні мовили до Нього: «Якщо такі справи, то й зовсім не варто одружуватися».

[11]На те Ісус відповів: «Не кожен може сприйняти це вчення, а лише ті, кому було Богом дано.

[12]Бувають такі чоловіки, які народилися скопцями, а ще бувають такі, яких люди зробили скопцями, та є ще й такі, котрі вирішили не одружуватися заради Царства Божого. Той, хто може сприйняти це вчення, нехай сприймає його!»

Ісус благословляє дітей

(Мк. 10:13-16; Лк. 18:15-17)

[13]Тоді люди привели до Ісуса малих дітей, аби Він, поклавши на них руки, благословив їх і помолився за них. Коли Його учні побачили це, вони почали дорікати їм.

[14] Jesus, porém, disse: Deixai os pequeninos, não os embaraceis de vir a mim, porque dos tais é o reino dos céus.

[15] E, tendo-lhes imposto as mãos, retirou-se dali.

O jovem rico

Marcos 10.17-22; Lucas 18.18-23

[16] E eis que alguém, aproximando-se, lhe perguntou: Mestre, que farei eu de bom, para alcançar a vida eterna?

[17] Respondeu-lhe Jesus: Por que me perguntas acerca do que é bom? Bom só existe um. Se queres, porém, entrar na vida, guarda os mandamentos.

[18] E ele lhe perguntou: Quais? Respondeu Jesus: Não matarás, não adulterarás, não furtarás, não dirás falso testemunho;

[19] honra a teu pai e a tua mãe e amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[20] Replicou-lhe o jovem: Tudo isso tenho observado; que me falta ainda?

[21] Disse-lhe Jesus: Se queres ser perfeito, vai, vende os teus bens, dá aos pobres e terás um tesouro no céu; depois, vem e segue-me.

[22] Tendo, porém, o jovem ouvido esta palavra, retirou-se triste, por ser dono de muitas propriedades.

O perigo das riquezas

Marcos 10.23-31; Lucas 18.24-30

[23] Então, disse Jesus a seus discípulos: Em verdade vos digo que um rico dificilmente entrará no reino dos céus.

[24] E ainda vos digo que é mais fácil passar um camelo pelo fundo de uma agulha do que entrar um rico no reino de Deus.

[14]Ісус сказав: «Пустіть дітей до Мене і не зупиняйте їх, бо Царство Небесне належить таким, як вони».

[15]Ісус поклав на дітей руки, і благословивши їх, пішов звідти.

Ісус розмовляє з багатим чоловіком

(Мк. 10:17-31; Лк. 18:18-30)

[16]Один чоловік підійшов до Ісуса і запитав Його: «Вчителю, що доброго мушу я зробити, аби успадкувати вічне життя?»

[17]На те Ісус мовив: «Чому ти Мене питаєш, що є добре? Ніхто не є добрим, крім Самого Бога. Але, якщо хочеш мати вічне життя, виконуй заповіді».

[18-19]Тоді чоловік спитав: «Які заповіді?» На те Ісус відповів: «Не вбивай, не чини перелюбу, не кради, не бреши, шануй батька й матір своїх, люби ближнього свого, як себе самого».

[20]І мовив чоловік до Нього: «Я завжди виконував усі ці заповіді. Чого мені ще бракує?»

[21]Тоді Ісус мовив: «Якщо хочеш бути досконалим, іди й продай все, що маєш, а що вторгуєш, роздай бідним, й матимеш ти багатство на Небі. Тоді приходь і слідуй за Мною».

[22]Та коли чоловік це почув, то глибоко засмутився, бо був він дуже багатий.

[23]Ісус звернувся до Своїх учнів: «Істинно кажу вам: тяжко буде багатому ввійти в Царство Боже!

[24]Ще кажу вам: легше верблюдові пройти крізь голчане вушко, ніж багатому ввійти в Царство Боже».

[25] Ouvindo isto, os discípulos ficaram grandemente maravilhados e disseram: Sendo assim, quem pode ser salvo?

[26] Jesus, fitando neles o olhar, disse-lhes: Isto é impossível aos homens, mas para Deus tudo é possível.

[27] Então, lhe falou Pedro: Eis que nós tudo deixamos e te seguimos; que será, pois, de nós?

[28] Jesus lhes respondeu: Em verdade vos digo que vós, os que me seguistes, quando, na regeneração, o Filho do Homem se assentar no trono da sua glória, também vos assentareis em doze tronos para julgar as doze tribos de Israel.

[29] E todo aquele que tiver deixado casas, ou irmãos, ou irmãs, ou pai, ou mãe [ou mulher], ou filhos, ou campos, por causa do meu nome, receberá muitas vezes mais e herdará a vida eterna.

[30] Porém muitos primeiros serão últimos; e os últimos, primeiros.

Mateus 20

A parábola dos trabalhadores na vinha

[1] Porque o reino dos céus é semelhante a um dono de casa que saiu de madrugada para assalariar trabalhadores para a sua vinha.

[2] E, tendo ajustado com os trabalhadores a um denário por dia, mandou-os para a vinha.

[3] Saindo pela terceira hora, viu, na praça, outros que estavam desocupados

[25]Почувши це, учні Ісуса дуже здивувалися й запитали Його: «То хто ж тоді може бути спасенний?»

[26]Подивившись на них, Ісус відповів: «Це неможливо для людей, але не для Бога, бо для Нього немає нічого неможливого».

[27]Тоді Петро промовив до Нього: «Поглянь! Ми залишили все й пішли за Тобою! То що ми с того матимемо?»

[28]Тоді Ісус сказав: «Істинно кажу вам: коли настане новий світ, Син Людський зійде на престол слави Своєї, і ви, хто за Мною йшли, також сидітимете на дванадцятьох престолах, щоб судити дванадцять племен ізраїльських.

[29]Кожний, хто залишив хату свою, братів, сестер, батька, матір, дітей або господарство своє заради імені Мого, одержить у сто разів більше, ніж залишив, а також успадкує вічне життя.

[30]Багато з тих, хто сьогодні перші, стануть останніми, а останні — першими».

Від Матвія 20

Притча про робітників

[1]«Царство Боже подібне до господаря, який рано-вранці вийшов, щоб найняти робітників на свій виноградник.

[2]Домовившись про платню (по динару за день), він відіслав робітників до виноградника.

[3]Годині о дев’ятій ранку господар вийшов з дому і, проходячи повз ринок, помітив кількох чоловіків, які стояли без діла.

[4] e disse-lhes: Ide vós também para a vinha, e vos darei o que for justo. Eles foram.	[4]Хазяїн сказав їм: „Ви також ідіть працювати до мого виноградника, і платня буде по справедливості”.
[5] Tendo saído outra vez, perto da hora sexta e da nona, procedeu da mesma forma,	[5]І ті пішли. Він ще й ще раз виходив з дому — десь опівдні, а потім о третій годині дня, — і робив так само.
[6] e, saindo por volta da hora undécima, encontrou outros que estavam desocupados e perguntou-lhes: Por que estivestes aqui desocupados o dia todo?	[6]О п'ятій пополудні господар знову вийшов і пішов туди. Побачивши кількох чоловіків, спитав їх: „Чому ви стоїте тут цілий день без діла?”
[7] Responderam-lhe: Porque ninguém nos contratou. Então, lhes disse ele: Ide também vós para a vinha.	[7]Вони йому відповіли: „Бо ніхто нас не найняв”. Він їм каже: „Ви також ідіть працювати до мого виноградника”.
[8] Ao cair da tarde, disse o senhor da vinha ao seu administrador: Chama os trabalhadores e paga-lhes o salário, começando pelos últimos, indo até aos primeiros.	[8]Ввечері господар мовив до свого управителя: „Поклич робітників і заплати їм, спочатку останнім і так до перших”.
[9] Vindo os da hora undécima, recebeu cada um deles um denário.	[9]Отже, всі найняті о п'ятій прийшли і одержали по динару.
[10] Ao chegarem os primeiros, pensaram que receberiam mais; porém também estes receberam um denário cada um.	[10]Коли ж перші підійшли, то думали, що одержать більше, але теж одержали по динару кожний.
[11] Mas, tendo-o recebido, murmuravam contra o dono da casa, [12] dizendo: Estes últimos trabalharam apenas uma hora; contudo, os igualaste a nós, que suportamos a fadiga e o calor do dia.	[11-12]Одержавши платню, вони почали дорікати, кажучи: „Ці останні працювали лише годину, а ти зрівняв їх з нами. Ми ж працювали весь день і весь день зносили втому і спеку”.
[13] Mas o proprietário, respondendo, disse a um deles: Amigo, não te faço injustiça; não combinaste comigo um denário?	[13]І відповів одному з них власник виноградника: „Друже, я не ображаю тебе. Хіба ти не погодився працювати за один динар?
[14] Toma o que é teu e vai-te; pois quero dar a este último tanto quanto a ti.	[14]Візьми своє і йди додому. Я ж хочу дати цьому останньому стільки, скільки й тобі.

[15] Porventura, não me é lícito fazer o que quero do que é meu? Ou são maus os teus olhos porque eu sou bom?

[16] Assim, os últimos serão primeiros, e os primeiros serão últimos [porque muitos são chamados, mas poucos escolhidos].

Jesus ainda outra vez prediz sua morte e ressurreição

Marcos 10.32-34; Lucas 18.31-33

[17] Estando Jesus para subir a Jerusalém, chamou à parte os doze e, em caminho, lhes disse:

[18] Eis que subimos para Jerusalém, e o Filho do Homem será entregue aos principais sacerdotes e aos escribas. Eles o condenarão à morte.

[19] E o entregarão aos gentios para ser escarnecido, açoitado e crucificado; mas, ao terceiro dia, ressurgirá.

O pedido da mãe de Tiago e João

Marcos 10.35-45

[20] Então, se chegou a ele a mulher de Zebedeu, com seus filhos, e, adorando-o, pediu-lhe um favor.

[21] Perguntou-lhe ele: Que queres? Ela respondeu: Manda que, no teu reino, estes meus dois filhos se assentem, um à tua direita, e o outro à tua esquerda.

[22] Mas Jesus respondeu: Não sabeis o que pedis. Podeis vós beber o cálice que eu estou para beber? Responderam-lhe: Podemos.

[23] Então, lhes disse: Bebereis o meu cálice; mas o assentar-se à minha direita e à minha esquerda não me compete concedê-lo; é,

[15]Чи я не можу робити так, як вважаю за потрібне, з тим, що належить мені? Може, ти заздриш, що я щедрий?”

[16]Отак і в Царстві Небесному — останні будуть першими, а перші — останніми».

Ісус говорить про Свою смерть і воскресіння

(Мк. 10:32-34; Лк. 18:31-34)

[17]Дорогою до Єрусалиму Ісус покликав Своїх учнів і наодинці мовив до них:

[18]«Ми йдемо до Єрусалиму. Там Сина Людського буде віддано до рук головних священиків та книжників. Вони засудять Його на смерть

[19]і віддадуть поганам. Ті збиткуватимуться з Нього, битимуть Його батогами, а потім розіпнуть на хресті, але на третій день Він воскресне з мертвих».

Прохання матері Якова та Іоана

(Мк. 10:35-45)

[20]Мати братів Зеведеєвих підійшла до Ісуса зі своїми синами. Вона вклонилась Йому і звернулася з проханням.

[21]Та Христос спитав: «Чого ти бажаєш?» А та відповіла: «Обіцяй мені, що мої два сини сядуть поруч з Тобою у Царстві Твоєму: один по праву руку від Тебе, а другий — по ліву».

[22]Тоді Ісус сказав: «Ви не розумієте, про що просите! Чи зможете ви випити чашу страждань, яку Я випити маю?» Вони відповіли: «Так, ми зможемо».

[23]Тоді Ісус сказав її синам: «Істинно кажу вам, ви вип’єте з чаші, яку Я питиму, але кому сидіти від Мене праворуч чи ліворуч — те не Мені вирішувати. Ці місця приготовані для тих, кого назве Отець Мій».

porém, para aqueles a quem está preparado por meu Pai.

24 Ora, ouvindo isto os dez, indignaram-se contra os dois irmãos.

25 Então, Jesus, chamando-os, disse: Sabeis que os governadores dos povos os dominam e que os maiorais exercem autoridade sobre eles.

26 Não é assim entre vós; pelo contrário, quem quiser tornar-se grande entre vós, será esse o que vos sirva;

27 e quem quiser ser o primeiro entre vós será vosso servo;

28 tal como o Filho do Homem, que não veio para ser servido, mas para servir e dar a sua vida em resgate por muitos.

A cura de dois cegos de Jericó

Marcos 10.46-52; Lucas 18.35-43

29 Saindo eles de Jericó, uma grande multidão o acompanhava.

30 E eis que dois cegos, assentados à beira do caminho, tendo ouvido que Jesus passava, clamaram: SENHOR, Filho de Davi, tem compaixão de nós!

31 Mas a multidão os repreendia para que se calassem; eles, porém, gritavam cada vez mais: SENHOR, Filho de Davi, tem misericórdia de nós!

32 Então, parando Jesus, chamou-os e perguntou: Que quereis que eu vos faça?

33 Responderam: SENHOR, que se nos abram os olhos.

34 Condoído, Jesus tocou-lhes os olhos, e imediatamente recuperaram a vista e o foram seguindo.

24Почувши це, інші десять учнів розгнівалися на двох братів.

25Тоді Ісус покликав їх до Себе і сказав: «Ви знаєте, що погани обирають правителів, які люблять показувати владу свою над людьми, а їхні намісники гноблять народ.

26-27Але ж не так має бути між вами: хто хоче бути великим хай стане слугою для вас; хто хоче стати першим серед вас, хай буде рабом для всіх.

28Так само і Син Людський прийшов не для того, щоб Йому служили, а щоб Самому служити іншим й віддати життя Своє як викуп за багатьох».

Зцілення сліпих

(Мк. 10:46-52; Лк. 18:35-43)

29Коли Ісус, в супроводі Своїх учнів, йшов з Єрихона, великий натовп слідував за ними.

30Край дороги сиділи два сліпці, і почувши, що Ісус проходить повз них, загукали: «Господи, Сину Давидів, змилуйся над нами!»

31Люди почали докоряти їм, щоб ті замовкли, але вони гукали ще голосніше: «Господи, Сину Давидів, змилуйся над нами!»

32Тоді Ісус зупинився й мовив до них: «Що ви хочете, щоб Я зробив для вас?»

33І ті відповіли: «Господи, ми хочемо знову бачити».

34Ісус змилувався і торкнувся їхніх очей. Тієї ж миті вони прозріли й пішли за Ним.

Mateus 21

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém
Marcos 11.1-11; Lucas 19.28-40; João 12.12-15

1 Quando se aproximaram de Jerusalém e chegaram a Betfagé, ao monte das Oliveiras, enviou Jesus dois discípulos, dizendo-lhes:

2 Ide à aldeia que aí está diante de vós e logo achareis presa uma jumenta e, com ela, um jumentinho. Desprendei-a e trazei-mos.

3 E, se alguém vos disser alguma coisa, respondei-lhe que o SENHOR precisa deles. E logo os enviará.

4 Ora, isto aconteceu para se cumprir o que foi dito por intermédio do profeta:

5 Dizei à filha de Sião: Eis aí te vem o teu Rei, humilde, montado em jumento, num jumentinho, cria de animal de carga.

6 Indo os discípulos e tendo feito como Jesus lhes ordenara,

7 trouxeram a jumenta e o jumentinho. Então, puseram em cima deles as suas vestes, e sobre elas Jesus montou.

8 E a maior parte da multidão estendeu as suas vestes pelo caminho, e outros cortavam ramos de árvores, espalhando-os pela estrada.

9 E as multidões, tanto as que o precediam como as que o seguiam, clamavam: Hosana ao Filho de Davi! Bendito o que vem em nome do SENHOR! Hosana nas maiores alturas!

Від Матвія 21

Ісус в'їжджає до Єрусалиму як Цар
(Мк. 11:1-11; Лк. 19:28-38; Ін. 12:12-19)

1-2 Коли Ісус і Його учні наблизилися до Єрусалиму, вони зупинилися у місті Ветфаґія, що біля Оливної гори. Тоді Він відіслав двох Своїх учнів з такими словами: «Ідіть у це місто, що перед вами. Тільки-но ви ввійдете туди, то одразу ж знайдете там припнуту ослицю з віслючком. Відв'яжіть їх і приведіть до Мене.

3 А якщо хтось запитає вас: „Для чого ви відв'язуєте його?" — то ви мусите відповісти: „Віслючок потрібен Господу, але Він незабаром пришле його сюди"».

4 Сталося так, щоб збулося сказане пророком:

5 «Перекажіть дочці Сіона: „Поглянь! Твій Цар іде до тебе! Він покірливий їде верхи на ослиці, так, на віслючку, народженому від в'ючної тварини"».

6 Отож учні пішли й зробили, як Він велів.

7 Вони привели ослицю з віслючком, поклали на них свій одяг, а Ісус сів верхи.

8 Багато людей стелили на дорозі свій одяг, а інші — зелене віття, зрізане з дерев.

9 Люди в натовпі, які йшли попереду й позаду Нього, вигукували: «Осанна синові Давида! Благословенний Той, Хто приходить в ім'я Господнє! Осанна Богу на Небі!»

[10] E, entrando ele em Jerusalém, toda a cidade se alvoroçou, e perguntavam: Quem é este?

[11] E as multidões clamavam: Este é o profeta Jesus, de Nazaré da Galiléia!

A purificação do templo

Marcos 11.15-17; Lucas 19.45-46

[12] Tendo Jesus entrado no templo, expulsou todos os que ali vendiam e compravam; também derribou as mesas dos cambistas e as cadeiras dos que vendiam pombas.

[13] E disse-lhes: Está escrito: A minha casa será chamada casa de oração; vós, porém, a transformais em covil de salteadores.

Jesus efetua curas no templo

[14] Vieram a ele, no templo, cegos e coxos, e ele os curou.

[15] Mas, vendo os principais sacerdotes e os escribas as maravilhas que Jesus fazia e os meninos clamando: Hosana ao Filho de Davi!, indignaram-se e perguntaram-lhe:

[16] Ouves o que estes estão dizendo? Respondeu-lhes Jesus: Sim; nunca lestes: Da boca de pequeninos e crianças de peito tiraste perfeito louvor?

[17] E, deixando-os, saiu da cidade para Betânia, onde pernoitou.

A figueira sem fruto

Marcos 11.12-14,20-24

[18] Cedo de manhã, ao voltar para a cidade, teve fome;

[19] e, vendo uma figueira à beira do caminho, aproximou-se dela; e, não tendo achado senão folhas, disse-lhe: Nunca mais nasça fruto de ti! E a figueira secou imediatamente.

[10]Коли Ісус увійшов до Єрусалиму, все місто заворушилося, всі розпитували: «Хто це такий?»

[11]А з натовпу відповідали: «Це Ісус, пророк із Назарета, що в Ґалилеї».

Ісус у храмі

(Мк. 11:15-19; Лк. 19:45-48; Ін. 2:13-22)

[12]Зайшовши у двір храму, Ісус почав виганяти звідти усіх, хто щось там продавав або купував. Він перевертав столи мінял та лави тих, хто продавав голубів.

[13]Ісус говорив їм: «У Святому Писанні сказано: „Мій храм буде домом молитви, а ви перетворили його на розбійницьке кубло!”»

[14]І підійшли до Нього у дворі храму сліпі й криві, й Ісус зцілив їх.

[15]Коли головні священики та книжники побачили дива, здійснені Ним, і дітей, які вигукували: «Хвала Тобі, Сину Давидів!» — то сильно розлютилися й сказали Йому:

[16]«Ти чуєш, що ці діти гукають?» Ісус відповів їм: «Так, Я чую. Хіба не читали ви: „В уста дітей та немовлят Ти вклав слова похвали?”»

[17]Тоді Він покинув їх і пішов з Єрусалиму до Віфанії і там заночував.

Ісус проклинає фіґове дерево

(Мк. 11:12-14, 20-24)

[18]Рано-вранці, повертаючись до Єрусалиму, Ісус дуже зголоднів.

[19]Побачивши фіґове дерево край дороги, Він підійшов до нього, але не знайшов на ньому нічого, крім самого листя. Тоді ж Ісус мовив до нього: «Нехай же повік більше не буде плодів на тобі!» І дерево враз всохло.

[20] Vendo isto os discípulos, admiraram-se e exclamaram: Como secou depressa a figueira!

[21] Jesus, porém, lhes respondeu: Em verdade vos digo que, se tiverdes fé e não duvidardes, não somente fareis o que foi feito à figueira, mas até mesmo, se a este monte disserdes: Ergue-te e lança-te no mar, tal sucederá;

[22] e tudo quanto pedirdes em oração, crendo, recebereis.

A autoridade de Jesus e o batismo de João

Marcos 11.27-33; Lucas 20.1-8

[23] Tendo Jesus chegado ao templo, estando já ensinando, acercaram-se dele os principais sacerdotes e os anciãos do povo, perguntando: Com que autoridade fazes estas coisas? E quem te deu essa autoridade?

[24] E Jesus lhes respondeu: Eu também vos farei uma pergunta; se me responderdes, também eu vos direi com que autoridade faço estas coisas.

[25] Donde era o batismo de João, do céu ou dos homens? E discorriam entre si: Se dissermos: do céu, ele nos dirá: Então, por que não acreditastes nele?

[26] E, se dissermos: dos homens, é para temer o povo, porque todos consideram João como profeta.

[27] Então, responderam a Jesus: Não sabemos. E ele, por sua vez: Nem eu vos digo com que autoridade faço estas coisas.

A parábola dos dois filhos

[20]Побачивши це, учні здивувалися й запитали: «Як могло дерево вмить всохнути?»

[21]Ісус відповів: «Істинно кажу вам: коли матимете ви віру і не сумніватиметесь, що збудеться те, чого ви просите, то зможете не лише зробити те, що Я з цим деревом, але й якщо скажете цій горі: „Зруш з місця і впади в море", — то й те неодмінно збудеться.

[22]Якщо ви вірите, то отримаєте усе, що проситимете в молитві».

Звідки влада в Ісуса

(Мк. 11:27-33; Лк. 20:1-8)

[23]Коли Ісус прийшов до двору храму й почав навчати людей, головні священики й старійшини підійшли до Нього й запитали: «Скажи нам, чиєю владою Ти все це робиш? Хто дав Тобі владу таку?»

[24]У відповідь Ісус сказав: «Я також хочу поставити вам запитання, і якщо ви дасте Мені відповідь, тоді й Я скажу вам, чиєю владою Я все це роблю.

[25]Скажіть Мені: Іоанове хрещення прийшло від Господа чи від людей?» Головні священики та юдейські лідери почали радитися поміж собою, що відповісти, міркуючи: «Якщо ми скажемо, що воно від Господа, то Він спитає: „Чому ж тоді ви не повірили Іоану?"

[26]А якщо скажемо, що воно від людей, то народ розгнівається на нас. (Вони боялися людей, адже народ вважав, що Іоан був справді пророком)».

[27]Тож вони відповіли Ісусові: «Ми не знаємо, звідки прийшло Іоанове хрещення». Тоді Ісус мовив до них: «Отож і Я вам не скажу, чиєю владою Я все це роблю».

Притча про двох синів

[28] E que vos parece? Um homem tinha dois filhos. Chegando-se ao primeiro, disse: Filho, vai hoje trabalhar na vinha.

[29] Ele respondeu: Sim, senhor; porém não foi.

[30] Dirigindo-se ao segundo, disse-lhe a mesma coisa. Mas este respondeu: Não quero; depois, arrependido, foi.

[31] Qual dos dois fez a vontade do pai? Disseram: O segundo. Declarou-lhes Jesus: Em verdade vos digo que publicanos e meretrizes vos precedem no reino de Deus.

[32] Porque João veio a vós outros no caminho da justiça, e não acreditastes nele; ao passo que publicanos e meretrizes creram. Vós, porém, mesmo vendo isto, não vos arrependestes, afinal, para acreditardes nele.

A parábola dos lavradores maus

Marcos 12.1-12; Lucas 20.9-19

[33] Atentai noutra parábola. Havia um homem, dono de casa, que plantou uma vinha. Cercou-a de uma sebe, construiu nela um lagar, edificou-lhe uma torre e arrendou-a a uns lavradores. Depois, se ausentou do país.

[34] Ao tempo da colheita, enviou os seus servos aos lavradores, para receber os frutos que lhe tocavam.

[35] E os lavradores, agarrando os servos, espancaram a um, mataram a outro e a outro apedrejaram.

[36] Enviou ainda outros servos em maior número; e trataram-nos da mesma sorte.

[28]«От як ви вважаєте: один чоловік мав двох синів. Підійшов він до старшого, та й каже: „Сину, йди сьогодні працювати у винограднику”.

[29]А той йому у відповідь: „Не хочу”. Але потім передумав і пішов.

[30]Тоді підійшов батько до іншого сина та й попросив те ж саме. Той каже: „Добре, я піду”, — але не пішов.

[31]Котрий з них зробив те, що батько хотів?» Ісусові відповіли: «Старший син». Тоді Він мовив: «Істинно кажу вам: збирачі податків та повії потраплять до Царства Божого поперед вас.

[32]Кажу так, бо Іоан Хреститель прийшов праведним шляхом, та ви йому тоді не повірили, а збирачі податків та повії повірили! Ви ж, навіть побачивши це, все одно не розкаялися й не повірили йому».

Бог посилає Свого Сина

(Мк. 12:1-12; Лк. 20:9-19)

[33]«Послухайте ще одну притчу. Був собі один чоловік, який посадив виноградник. Навколо нього поставив огорожу, викопав яму для давильні й звів башту. Потім здав виноградник в оренду та й поїхав собі мандрувати.

[34]Як настала пора, він послав слуг до виноградарів по свою частину врожаю.

[35]Але орендарі схопили їх: одного побили, другого вбили, а ще одного закидали камінням.

[36]Ще раз господар послав слуг своїх, та вже більше ніж уперше, але й з тими вчинили так само.

[37] E, por último, enviou-lhes o seu próprio filho, dizendo: A meu filho respeitarão.

[38] Mas os lavradores, vendo o filho, disseram entre si: Este é o herdeiro; ora, vamos, matemo-lo e apoderemo-nos da sua herança.

[39] E, agarrando-o, lançaram-no fora da vinha e o mataram.

[40] Quando, pois, vier o senhor da vinha, que fará àqueles lavradores?

[41] Responderam-lhe: Fará perecer horrivelmente a estes malvados e arrendará a vinha a outros lavradores que lhe remetam os frutos nos seus devidos tempos.

[42] Perguntou-lhes Jesus: Nunca lestes nas Escrituras: A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular; isto procede do SENHOR e é maravilhoso aos nossos olhos?

[43] Portanto, vos digo que o reino de Deus vos será tirado e será entregue a um povo que lhe produza os respectivos frutos.

[44] Todo o que cair sobre esta pedra ficará em pedaços; e aquele sobre quem ela cair ficará reduzido a pó.

[45] Os principais sacerdotes e os fariseus, ouvindo estas parábolas, entenderam que era a respeito deles que Jesus falava;

[46] e, conquanto buscassem prendê-lo, temeram as multidões, porque estas o consideravam como profeta.

Mateus 22

A parábola das bodas

[37]Нарешті послав він до них свого сина, міркуючи: „Вони неодмінно поважатимуть сина мого!”

[38]Та побачивши господаревого сина, орендарі сказали одне одному: „Це — спадкоємець! Давайте вб’ємо його, то й спадщина буде наша!”

[39]Тож вони схопили сина господаря, викинули його з виноградника і вбили.

[40]Коли власник виноградника прийде туди, що йому зробити з тими орендарями?»

[41]Тоді головні священики й старійшини відповіли Ісусові: «Він, неодмінно, вб’є тих злих людей, а виноградник здасть іншим орендарям, які сплатять його частку, коли настане час збирати врожай».

[42]На те Ісус сказав: «Хіба не читали ви у Святому Писанні: „Той камінь, що будівельники відкинули, став наріжним каменем. Так Господь зробив, та дивовижно це для нас”.

[43]Отже, кажу Я вам: Царство Боже буде відібране у вас, і здобудуть його люди, які живуть згідно з Царством Господнім.

[44]Той, хто впаде на цей камінь, розіб’ється, а на кого цей камінь впаде, той буде розчавлений».

[45-46]Почувши цю притчу, головні священики та фарисеї зрозуміли, що Ісус говорить саме про них, та почали вигадувати, як би схопити Його, але побоялися народу, бо всі люди вважали Ісуса пророком.

Від Матвія 22

Притча про весілля

(Лк. 14:15-24)

[1] De novo, entrou Jesus a falar por parábolas, dizendo-lhes:

[2] O reino dos céus é semelhante a um rei que celebrou as bodas de seu filho.

[3] Então, enviou os seus servos a chamar os convidados para as bodas; mas estes não quiseram vir.

[4] Enviou ainda outros servos, com esta ordem: Dizei aos convidados: Eis que já preparei o meu banquete; os meus bois e cevados já foram abatidos, e tudo está pronto; vinde para as bodas.

[5] Eles, porém, não se importaram e se foram, um para o seu campo, outro para o seu negócio;

[6] e os outros, agarrando os servos, os maltrataram e mataram.

[7] O rei ficou irado e, enviando as suas tropas, exterminou aqueles assassinos e lhes incendiou a cidade.

[8] Então, disse aos seus servos: Está pronta a festa, mas os convidados não eram dignos.

[9] Ide, pois, para as encruzilhadas dos caminhos e convidai para as bodas a quantos encontrardes.

[10] E, saindo aqueles servos pelas estradas, reuniram todos os que encontraram, maus e bons; e a sala do banquete ficou repleta de convidados.

[11] Entrando, porém, o rei para ver os que estavam à mesa, notou ali um homem que não trazia veste nupcial

[12] e perguntou-lhe: Amigo, como entraste aqui sem veste nupcial? E ele emudeceu.

[1]І знову Ісус почав розповідати людям притчі. Він казав:

[2]«Царство Боже подібне до царя, який справляв весілля свого сина.

[3]Він послав слуг, щоб вони покликали запрошених, але ті не хотіли приходити.

[4]Він знову послав слуг сказати усім запрошеним: „Слухайте! Все вже приготовано для весілля, бичків та іншу худобу вже забито, і страви вже на столі. Приходьте на весілля!"

[5]Але ніхто на те не звернув уваги, і всі розійшлися — один повернувся до роботи в полі, другий до інших справ.

[6]Всі інші, котрі були запрошені, схопили царських слуг, познущалися з них, а потім убили.

[7]Тоді цар розгнівався й послав своє військо, і покарав убивць, а їхнє місто спалив.

[8]І сказав цар своїм слугам: „Усе готове для весілля, але ті, хто були запрошені, не гідні бути на ньому.

[9]Отже, вийдіть на вулиці й на кожному куті запрошуйте кого побачите".

[10]Тоді слуги пішли й запросили всіх, кого побачили: як добрих, так і лихих людей. Весільна зала була повна гостей.

[11-12]Але коли цар увійшов і подивився на гостей, то побачив серед них чоловіка в простому вбранні. Цар звернувся до нього: „Друже, як же ти увійшов сюди, не вбравшись у весільне?" Але той мовчав.

[13] Então, ordenou o rei aos serventes: Amarrai-o de pés e mãos e lançai-o para fora, nas trevas; ali haverá choro e ranger de dentes.

[14] Porque muitos são chamados, mas poucos, escolhidos.

A questão do tributo

Marcos 12.13-17; Lucas 20.20-26

[15] Então, retirando-se os fariseus, consultaram entre si como o surpreenderiam em alguma palavra.

[16] E enviaram-lhe discípulos, juntamente com os herodianos, para dizer-lhe: Mestre, sabemos que és verdadeiro e que ensinas o caminho de Deus, de acordo com a verdade, sem te importares com quem quer que seja, porque não olhas a aparência dos homens.

[17] Dize-nos, pois: que te parece? É lícito pagar tributo a César ou não?

[18] Jesus, porém, conhecendo-lhes a malícia, respondeu: Por que me experimentais, hipócritas?

[19] Mostrai-me a moeda do tributo. Trouxeram-lhe um denário.

[20] E ele lhes perguntou: De quem é esta efígie e inscrição?

[21] Responderam: De César. Então, lhes disse: Dai, pois, a César o que é de César e a Deus o que é de Deus.

[22] Ouvindo isto, se admiraram e, deixando-o, foram-se.

Os saduceus e a ressurreição

Marcos 12.18-27; Lucas 20.27-40

[13]Тоді цар наказав своїм слугам: „Зв'яжіть йому руки й ноги та й киньте у темряву, де тільки ридання і скрегіт зубів від болю.

[14]Бо багато покликаних, але мало вибраних"».

Цезареві — цезареве, а Богові — Боже

(Мк. 12:13-17; Лк. 20:20-26)

[15]Тоді фарисеї пішли й почали радитись між собою, як би зловити Ісуса на слові.

[16]Вони послали до Ісуса своїх учнів разом з іродіанцями, які мовили таке до Нього: «Вчителю, ми знаємо, що Ти — чоловік чесний, правдиво наставляєш на шлях Божий, і не зважаєш на те, хто і що про Тебе подумає, бо не дивишся на чин та звання людей.

[17]Тож скажи нам, як ти вважаєш, чи справедливо сплачувати податки цезареві, чи ні?»

[18]Їхні підступні наміри були відомі Ісусові, тож Він на те відповів: «Лицеміри! Навіщо ви перевіряєте Мене, аби зловити Мене на слові?

[19]Покажіть Мені динар, яким ви сплачуєте податки». Коли вони принесли динар,

[20]Ісус запитав: «Хто тут зображений й чиє ім'я викарбуване на монеті?»

[21]Вони відповіли: «Цезареве». Тоді Ісус і каже: «Тож віддайте цезарю — цезареве, а Богу — Боже».

[22]Почувши таку відповідь, вивідники були вражені й, залишивши Ісуса, пішли собі геть.

Саддукеї намагаються зловити Ісуса на слові

(Мк. 12:18-27; Лк. 20:27-40)

[23] Naquele dia, aproximaram-se dele alguns saduceus, que dizem não haver ressurreição, e lhe perguntaram:

[24] Mestre, Moisés disse: Se alguém morrer, não tendo filhos, seu irmão casará com a viúva e suscitará descendência ao falecido.

[25] Ora, havia entre nós sete irmãos. O primeiro, tendo casado, morreu e, não tendo descendência, deixou sua mulher a seu irmão;

[26] o mesmo sucedeu com o segundo, com o terceiro, até ao sétimo;

[27] depois de todos eles, morreu também a mulher.

[28] Portanto, na ressurreição, de qual dos sete será ela esposa? Porque todos a desposaram.

[29] Respondeu-lhes Jesus: Errais, não conhecendo as Escrituras nem o poder de Deus.

[30] Porque, na ressurreição, nem casam, nem se dão em casamento; são, porém, como os anjos no céu.

[31] E, quanto à ressurreição dos mortos, não tendes lido o que Deus vos declarou:

[32] Eu sou o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó? Ele não é Deus de mortos, e sim de vivos.

[33] Ouvindo isto, as multidões se maravilhavam da sua doutrina.

O grande mandamento

Marcos 12.28-31

[34] Entretanto, os fariseus, sabendo que ele fizera calar os saduceus, reuniram-se em conselho.

[23]Того ж дня декілька саддукеїв (вони стверджують, буцімто ніякого воскресіння з мертвих не буде взагалі) прийшли до Ісуса й спитали Його:

[24]«Вчителю, Мойсей заповів нам: „Якщо чоловік помре бездітний, то його брат мусить взяти шлюб з жінкою померлого і народити з нею дітей, аби продовжити рід свого брата”.

[25]От було собі семеро братів. Перший одружився і скоро помер, та через те, що в нього не було дітей, другий брат узяв шлюб із тією жінкою.

[26]Те ж саме трапилося й з третім, а потім і з усіма сімома — вони померли, не залишивши дітей.

[27]Останньою померла жінка.

[28]Отже, в майбутньому житті, після воскресіння, чиєю дружиною вона буде, адже всі семеро мали шлюб з тією жінкою?»

[29]Ісус сказав: «Звісно, причиною вашої помилки є те, що ви не знаєте ні Святого Писання, ані сили Божої.

[30]Адже, коли люди повстануть із мертвих, вони не одружуватимуться, ані заміж виходитимуть. Вони будуть подібні до Ангелів Небесних.

[31]А щодо воскресіння з мертвих, то хіба ви не читали Божих слів, сказаних вам? Господь сказав:

[32]„Я — Бог Авраама, Бог Ісаака і Бог Якова”. Господь є Богом живих а не мертвих. Тож усі вони — живі».

[33]Коли люди почули це, то були вражені Його наукою.

Яка заповідь найважливіша?

(Мк. 12:28-34; Лк. 10:25-28)

[34]Почувши, як Ісус Своєю відповіддю примусив замовкнути саддукеїв, фарисеї зібралися разом.

[35] E um deles, intérprete da Lei, experimentando-o, lhe perguntou:

[36] Mestre, qual é o grande mandamento na Lei?

[37] Respondeu-lhe Jesus: Amarás o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma e de todo o teu entendimento.

[38] Este é o grande e primeiro mandamento.

[39] O segundo, semelhante a este, é: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[40] Destes dois mandamentos dependem toda a Lei e os Profetas.

O Cristo, Filho de Davi

Marcos 12.35-37; Lucas 20.41-44

[41] Reunidos os fariseus, interrogou-os Jesus:

[42] Que pensais vós do Cristo? De quem é filho? Responderam-lhe eles: De Davi.

[43] Replicou-lhes Jesus: Como, pois, Davi, pelo Espírito, chama-lhe SENHOR, dizendo:

[44] Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos debaixo dos teus pés?

[45] Se Davi, pois, lhe chama SENHOR, como é ele seu filho?

[46] E ninguém lhe podia responder palavra, nem ousou alguém, a partir daquele dia, fazer-lhe perguntas.

Mateus 23

Jesus censura os escribas e os fariseus

Marcos 12.38-40; Lucas 11.37-52; 20.45-47

[35]Один із них, знавець Закону Мойсея запитав, випробовуючи Ісуса:

[36]«Вчителю, яка заповідь Закону є найважливішою?»

[37]Ісус відповів: «„Люби Господа Бога свого всім серцем, усією душею і розумом своїм”.

[38]Це перша і найголовніша заповідь.

[39]Є ще й друга заповідь, подібна до цієї: „Любіть ближнього свого, як себе самого”.

[40]Увесь Закон і вчення пророків спираються на ці дві заповіді».

Чи є Христос Сином Давидовим або Сином Божим?

(Мк. 12:35-37; Лк. 20:41-44)

[41]Тоді Ісус звернувся до всіх фарисеїв, які зібралися там:

[42]«Що ви думаєте про Христа? Чий Він Син?» Вони відповіли: «Давидів Син».

[43]Ісус сказав: «Як же тоді Давид, якого надихнув Дух Святий, назвав Його Господом, коли казав:

[44]„Господь Бог мовив до Господа мого: Сядь по праву руку від Мене, доки не покладу Я ворогів Твоїх до ніг Твоїх”.

[45]Тобто сам Давид називав Христа „Господом”. То як же Він може бути Сином Давидовим?»

[46]Але ніхто Ісусу на те нічого не міг відповісти, і відтоді ніхто не наважувався Його про щось питати.

Від Матвія 23

Ісус викриває книжників та фарисеїв

(Мк. 12:38-40; Лк. 11:37-52; 20:45-47)

1 Então, falou Jesus às multidões e aos seus discípulos:

2 Na cadeira de Moisés, se assentaram os escribas e os fariseus.

3 Fazei e guardai, pois, tudo quanto eles vos disserem, porém não os imiteis nas suas obras; porque dizem e não fazem.

4 Atam fardos pesados [e difíceis de carregar] e os põem sobre os ombros dos homens; entretanto, eles mesmos nem com o dedo querem movê-los.

5 Praticam, porém, todas as suas obras com o fim de serem vistos dos homens; pois alargam os seus filactérios e alongam as suas franjas.

6 Amam o primeiro lugar nos banquetes e as primeiras cadeiras nas sinagogas,

7 as saudações nas praças e o serem chamados mestres pelos homens.

8 Vós, porém, não sereis chamados mestres, porque um só é vosso Mestre, e vós todos sois irmãos.

9 A ninguém sobre a terra chameis vosso pai; porque só um é vosso Pai, aquele que está nos céus.

10 Nem sereis chamados guias, porque um só é vosso Guia, o Cristo.

11 Mas o maior dentre vós será vosso servo.

12 Quem a si mesmo se exaltar será humilhado; e quem a si mesmo se humilhar será exaltado.

Várias advertências de Jesus

1Тоді Ісус промовив до народу і Своїх учнів:

2«Книжники та фарисеї мають повноваження тлумачити Закон Мойсеїв.

3То ж ви робіть усе і дотримуйтеся всього, чого вони навчають, та не робіть того, що вони вчиняють. Бо вони лише говорять про Закон, але самі його не виконують.

4Вони встановлюють суворі правила, котрих важко дотримуватися, кладуть цей тягар на плечі людей і примушують нести його, та самі не хочуть і пальцем поворухнути, щоб полегшити ту ношу.

5Всі їхні діяння — про людське око. Вони роблять більшими свої філактерії та довшими китиці на вбранні своєму.

6Вони полюбляють, щоб у них були найпочесніші місця на бенкетах і найповажніші місця в синагогах.

7Вони також полюбляють, щоб їх шанобливо вітали на базарах, й щоб називали їх вчителями.

8Не дозволяйте, щоб звали вас вчителями, бо один у вас Вчитель, а всі ви — лише брати та сестри.

9Не називайте нікого на землі отцем своїм, бо лише один Отець у вас — на Небі.

10Так само хай не звуть вас господарями, бо лише один у вас Господар — це Месія.

11Але найбільшим серед вас має бути слуга ваш.

12І хто підносить себе, вихваляючись, той буде принижений, а хто принижує себе, того буде піднесено.

[13] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque fechais o reino dos céus diante dos homens; pois vós não entrais, nem deixais entrar os que estão entrando!

[14] [Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque devorais as casas das viúvas e, para o justificar, fazeis longas orações; por isso, sofrereis juízo muito mais severo!]

[15] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque rodeais o mar e a terra para fazer um prosélito; e, uma vez feito, o tornais filho do inferno duas vezes mais do que vós!

[16] Ai de vós, guias cegos, que dizeis: Quem jurar pelo santuário, isso é nada; mas, se alguém jurar pelo ouro do santuário, fica obrigado pelo que jurou!

[17] Insensatos e cegos! Pois qual é maior: o ouro ou o santuário que santifica o ouro?

[18] E dizeis: Quem jurar pelo altar, isso é nada; quem, porém, jurar pela oferta que está sobre o altar fica obrigado pelo que jurou.

[19] Cegos! Pois qual é maior: a oferta ou o altar que santifica a oferta?

[20] Portanto, quem jurar pelo altar jura por ele e por tudo o que sobre ele está.

[21] Quem jurar pelo santuário jura por ele e por aquele que nele habita;

[22] e quem jurar pelo céu jura pelo trono de Deus e por aquele que no trono está sentado.

[23] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque dais o dízimo da hortelã, do endro e do cominho e tendes negligenciado os

[13]Горе вам, лицеміри, книжники та фарисеї! Ви зачиняєте людям двері до Царства Божого. Самі ви не входите до нього і не даєте ввійти тим, хто заслуговує.

[14][Горе вам, лицеміри, книжники та фарисеї! Ви грабуєте вдовині хати, при тому подовгу молячись про людське око. За те вам кара буде ще більша].

[15]Горе вам, лицеміри, книжники і фарисеї! Ви йдете землями, пливете морями, щоб залучити на свій бік хоча б одного прихильника, а коли навчите його, то робите його вдвічі гіршим за себе, і разом ви заслуговуєте на пекло.

[16]Горе вам, сліпі поводирі, які кажуть: „Якщо хто клянеться храмом, то це нічого не означає, а якщо клянеться золотом, що в храмі, то мусить виконати обіцянку".

[17]Ви нерозумні сліпці! Що важливіше — золото, чи храм, що освячує його?

[18]Ви кажете: „Якщо хтось вівтарем клянеться, то це нічого не означає, а якщо клянеться дарами, що на ньому, то мусить виконати обіцяне".

[19]Сліпці! Що важливіше — дари, чи вівтар, що освячує їх?

[20]Отже, якщо хто клянеться вівтарем, той клянеться й дарами, що на ньому.

[21]Якщо хтось клянеться храмом, то також клянеться і Тим, Хто перебуває в ньому.

[22]Якщо хтось клянеться небом, то клянеться і престолом Господнім і Тим, Хто сидить на ньому.

[23]Горе вам, лицеміри, книжники і фарисеї! Ви віддаєте Богу десяту частину від усього, що маєте, навіть урожаю м'яти, кропу та тмину, але

preceitos mais importantes da Lei: a justiça, a misericórdia e a fé; devíeis, porém, fazer estas coisas, sem omitir aquelas!

нехтуєте більш важливим ученням Закону: справедливістю, милосердям та вірністю. Слід виконувати головніше, не забуваючи й про інше.

[24] Guias cegos, que coais o mosquito e engolis o camelo!

[24]Сліпі поводирі! Ви виціджуєте комаху, а потім ковтаєте верблюда!

[25] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque limpais o exterior do copo e do prato, mas estes, por dentro, estão cheios de rapina e intemperança!

[25]Горе вам, лицеміри, книжники та фарисеї! Ви миєте свої чашки й миски ззовні, а всередині вони наповнені тим, що ви придбали, ошукуючи ближніх та потураючи своїм примхам.

[26] Fariseu cego, limpa primeiro o interior do copo, para que também o seu exterior fique limpo!

[26]Сліпі фарисеї! Спершу помийте чашки і миски свої зсередини, щоб були вони чисті з обох боків.

[27] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque sois semelhantes aos sepulcros caiados, que, por fora, se mostram belos, mas interiormente estão cheios de ossos de mortos e de toda imundícia!

[27]Горе вам, лицеміри, книжники й фарисеї! Ви подібні до тієї могили, що гарно пофарбована ззовні, а всередині повна кісток мерців і різноманітних нечистот.

[28] Assim também vós exteriormente pareceis justos aos homens, mas, por dentro, estais cheios de hipocrisia e de iniqüidade.

[28]Отак і ви позірно показуєте, що зовні ви справедливі, а насправді, повні лицемірства й беззаконня.

[29] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque edificais os sepulcros dos profetas, adornais os túmulos dos justos

[30] e dizeis: Se tivéssemos vivido nos dias de nossos pais, não teríamos sido seus cúmplices no sangue dos profetas!

[29-30]Горе вам, лицеміри, книжники та фарисеї! Ви будуєте гробниці пророкам і прикрашаєте могили праведних, кажучи: „Якби ми жили за часів прабатьків своїх, то не були б причетні до пролиття крові пророків".

[31] Assim, contra vós mesmos, testificais que sois filhos dos que mataram os profetas.

[31]Отже, ви свідчите проти себе тим, що ви є сини вбивць пророків.

[32] Enchei vós, pois, a medida de vossos pais.

[32]Тож доводьте до кінця справу ваших предків!

[33] Serpentes, raça de víboras! Como escapareis da condenação do inferno?

[33]Ви, виплодки зміїні! Як можете ви уникнути покарання пеклом?

[34] Por isso, eis que eu vos envio profetas, sábios e escribas. A uns matareis e crucificareis; a outros açoitareis nas vossas sinagogas e perseguireis de cidade em cidade;

[34]Слухайте! Я посилаю до вас пророків, мудреців та книжників. Деяких ви вб'єте і розіпнете; інших битимете батогами в синагогах і переслідуватимете з міста до міста.

[35] para que sobre vós recaia todo o sangue justo derramado sobre a terra, desde o sangue do justo Abel até ao sangue de Zacarias, filho de Baraquias, a quem matastes entre o santuário e o altar.

[35]Бути вам винними за всю кров невинну, пролиту на землі: від крові праведного Авеля до крові Захарії, сина Варахії, якого ви вбили між святилищем храму та вівтарем.

[36] Em verdade vos digo que todas estas coisas hão de vir sobre a presente geração.

[36]Істинно кажу вам: кара за все це ляже на людей цього покоління».

O lamento sobre Jerusalém

Lucas 13.34-35

Ісус застерігає Єрусалим

(Лк. 13:34-35)

[37] Jerusalém, Jerusalém, que matas os profetas e apedrejas os que te foram enviados! Quantas vezes quis eu reunir os teus filhos, como a galinha ajunta os seus pintinhos debaixo das asas, e vós não o quisestes!

[37]«О, Єрусалиме, Єрусалиме, який вбиває пророків і кидає каміння в посланців Всевишнього! Скільки разів хотів Я зібрати дітей твоїх разом, мов та квочка курчат своїх під крило, але ти відмовився!

[38] Eis que a vossa casa vos ficará deserta.

[39] Declaro-vos, pois, que, desde agora, já não me vereis, até que venhais a dizer: Bendito o que vem em nome do SENHOR!

[38-39]От і дім ваш лишиться порожнім. Тож кажу Я вам, що не побачите Мене віднині, аж доки не скажете: „Благословенний той, хто приходить в ім'я Господнє!"»

Mateus 24

Від Матвія 24

O sermão profético

A destruição do templo

Marcos 13.1-2; Lucas 21.5-6

Ісус передрікає руйнування Єрусалимського храму

(Мк. 13:1-31; Лк. 21:5-33)

[1] Tendo Jesus saído do templo, ia-se retirando, quando se aproximaram dele os seus discípulos para lhe mostrar as construções do templo.

[1]Коли Ісус вийшов з подвір'я храму і пішов далі, до Нього підійшли учні, щоб показати Йому храмові будівлі.

[2] Ele, porém, lhes disse: Não vedes tudo isto? Em verdade vos digo que não ficará

[2]Та Ісус сказав їм: «Чи бачите ви всі ці споруди? Істинно кажу вам: у майбутньому, каменя на камені тут не залишиться: все буде зруйноване».

aqui pedra sobre pedra que não seja derribada.

O princípio das dores
Marcos 13.3-13; Lucas 21.7-19

[3] No monte das Oliveiras, achava-se Jesus assentado, quando se aproximaram dele os discípulos, em particular, e lhe pediram: Dize-nos quando sucederão estas coisas e que sinal haverá da tua vinda e da consumação do século.

[3]Згодом, коли Ісус знаходився на Оливній горі, учні Його прийшли і наодинці спитали Ісуса: «Скажи нам, коли це станеться? І яке буде знамення Твого повернення й приходу кінця світу?»

[4] E ele lhes respondeu: Vede que ninguém vos engane.

[4]У відповідь Ісус мовив до них: «Стережіться, щоб ніхто вас не обдурив.

[5] Porque virão muitos em meu nome, dizendo: Eu sou o Cristo, e enganarão a muitos.

[5]Бо чимало прийде людей, які користуватимуться іменем Моїм, кажучи: „Я — Христос”, — і багатьох вони обдурять.

[6] E, certamente, ouvireis falar de guerras e rumores de guerras; vede, não vos assusteis, porque é necessário assim acontecer, mas ainda não é o fim.

[6]Як почуєте ви відлуння близьких боїв, та дізнаєтеся про віддаленні битви, не лякайтеся; це неодмінно має статися, але це ще не кінець.

[7] Porquanto se levantará nação contra nação, reino contra reino, e haverá fomes e terremotos em vários lugares;

[7]Народ повстане проти народу, а царство — проти царства. Прийде голод, й землетруси траплятимуться в різних кінцях світу.

[8] porém tudo isto é o princípio das dores.

[8]Та все це буде лише початком мук і страждань, то лише перші перейми, на зразок тих, що жінка має під час пологів.

[9] Então, sereis atribulados, e vos matarão. Sereis odiados de todas as nações, por causa do meu nome.

[9]Люди пойдуть проти вас, та віддадуть на страждання і смерть. Вас ненавидітимуть усі народи за те, що ви йшли за Мною.

[10] Nesse tempo, muitos hão de se escandalizar, trair e odiar uns aos outros;

[10]В той час багато людей зневіриться та відцурається своєї віри. Вони зраджуватимуть і ненавидітимуть одне одного.

[11] levantar-se-ão muitos falsos profetas e enganarão a muitos.

[11]І з'явиться багато лжепророків, й обдурюватимуть багатьох людей.

[12] E, por se multiplicar a iniqüidade, o amor se esfriará de quase todos.

[12]Через те, що запанує беззаконня, любов у багатьох віруючих охолоне.

[13] Aquele, porém, que perseverar até o fim, esse será salvo.

[14] E será pregado este evangelho do reino por todo o mundo, para testemunho a todas as nações. Então, virá o fim.

A grande tribulação

Marcos 13.14-23; Lucas 21.20-23

[15] Quando, pois, virdes o abominável da desolação de que falou o profeta Daniel, no lugar santo (quem lê entenda),

[16] então, os que estiverem na Judéia fujam para os montes;

[17] quem estiver sobre o eirado não desça a tirar de casa alguma coisa;

[18] e quem estiver no campo não volte atrás para buscar a sua capa.

[19] Ai das que estiverem grávidas e das que amamentarem naqueles dias!

[20] Orai para que a vossa fuga não se dê no inverno, nem no sábado;

[21] porque nesse tempo haverá grande tribulação, como desde o princípio do mundo até agora não tem havido e nem haverá jamais.

[22] Não tivessem aqueles dias sido abreviados, ninguém seria salvo; mas, por causa dos escolhidos, tais dias serão abreviados.

[23] Então, se alguém vos disser: Eis aqui o Cristo! Ou: Ei-lo ali! Não acrediteis;

[24] porque surgirão falsos cristos e falsos profetas operando grandes sinais e prodígios para enganar, se possível, os próprios eleitos.

[25] Vede que vo-lo tenho predito.

[13]Але той, хто витерпить усе до кінця, врятується.

[14]І ця Добра Звістка, Євангелія про Царство Боже, проповідуватиметься по всьому світі як свідчення для всіх народів. Отоді настане кінець».

Спустошення Єрусалиму

[15-16]«І коли ви побачите „гидоту спустошення” на святому місці храму, про яку казав пророк Даниїл (той, хто читає, має зрозуміє, про що йдеться), то всі, хто лишатимуться в Юдеї на той час, змушені будуть рятувати життя, тікаючи в гори.

[17-18]Вони мусять тікати не гаячи часу: хто сидітиме на даху своєї оселі, не повинен спускатися по свої пожитки, а хто працюватиме в полі, тому не слід забігати додому по вбрання своє.

[19]Найтяжче буде в ті дні вагітним жінкам та матерям із немовлятами на руках!

[20]Моліться, аби хоч не взимку те трапилося, та не в суботу,

[21]бо то буде такий жах, якого світ не бачив від самого свого початку. Та у всі прийдешні часи — ніколи більше такого не буде.

[22]І якби не Божа воля скоротити ті жахливі дні, то жоден не врятувався б. Господь скоротив дні ті тільки заради обранців Своїх.

[23]І якщо у ті дні хтось скаже вам: „Дивіться! Ось Христос!” або „Ось Він!” Не вірте тому.

[24]Бо чимало лжехристів та лжепророків з'явиться тоді. Вони показуватимуть знамення й творитимуть дива, намагаючись обдурити обраних Господом, якщо це можливо.

[25]То ж стережіться! Я попередив вас заздалегідь.

[26] Portanto, se vos disserem: Eis que ele está no deserto!, não saiais. Ou: Ei-lo no interior da casa!, não acrediteis.

[26]Якщо хтось скаже вам: „Погляньте! Христос там, у пустелі!" — то не йдіть туди. Або якщо скажуть: „Дивіться! Він знаходиться в одній з віддалених кімнат", — не вірте їм.

[27] Porque, assim como o relâmpago sai do oriente e se mostra até no ocidente, assim há de ser a vinda do Filho do Homem.

[27]Коли Син Людський прийде, кожний побачить Його пришестя, подібно спалаху блискавки, котрий можна побачити звідусіль.

[28] Onde estiver o cadáver, aí se ajuntarão os abutres.

[28]Туди, де є мертвечина, злітаються стерв'ятники, яких видно здалека.

A vinda do Filho do Homem

Marcos 13.24-27; Lucas 21.25-28

[29] Logo em seguida à tribulação daqueles dias, o sol escurecerá, a lua não dará a sua claridade, as estrelas cairão do firmamento, e os poderes dos céus serão abalados.

[29]Одразу ж після того лиха, ось що відбуватиметься: сонце затьмариться, і місяць перестане світити, зірки впадуть з небес, а всі небесні тіла зміняться.

[30] Então, aparecerá no céu o sinal do Filho do Homem; todos os povos da terra se lamentarão e verão o Filho do Homem vindo sobre as nuvens do céu, com poder e muita glória.

[30]І тоді на небі з'явиться знамення про прихід Сина Людського. І ридатимуть усі народи землі, коли побачать Сина Людського, Який йтиме по хмарах небесних з великою силою та славою.

[31] E ele enviará os seus anjos, com grande clangor de trombeta, os quais reunirão os seus escolhidos, dos quatro ventos, de uma a outra extremidade dos céus.

[31]Сурмитимуть голосно сурми, і пошле Він Ангелів Своїх, аби зібрали вони всіх обраних людей з усіх кінців світу.

A parábola da figueira. Exortação à vigilância

Marcos 13.28-37; Lucas 21.29-36

[32] Aprendei, pois, a parábola da figueira: quando já os seus ramos se renovam e as folhas brotam, sabeis que está próximo o verão.

[32]Навчіться мудрості слухаючи притчу про фіґове дерево: як тільки на ньому з'являється тендітне гілля й розбруньковується молоде листя, ви знаєте, що літо вже близько.

[33] Assim também vós: quando virdes todas estas coisas, sabei que está próximo, às portas.

[33]Так само й ви, коли побачите всі ці події, про які Я що вам щойно казав, знайте: час настає, він уже на порозі.

[34] Em verdade vos digo que não passará esta geração sem que tudo isto aconteça.

[34]Істинно кажу вам: усе це станеться ще за життя цього покоління.

[35] Passará o céu e a terra, porém as minhas palavras não passarão.

[35]Навіть якщо небо і земля знищені будуть, слова Мої не зникнуть ніколи».

Тільки Господу відому, коли настане час
(Мк. 13:32-37; Лк. 17:26-30, 34-36)

[36] Mas a respeito daquele dia e hora ninguém sabe, nem os anjos dos céus, nem o Filho, senão o Pai.

[36]«Коли той день і та година настануть, про те невідомо нікому: ні Ангелам Небесним, ані Синові — лише один Отець знає.

[37] Pois assim como foi nos dias de Noé, também será a vinda do Filho do Homem.

[37]Як це було за часів Ноя, так буде і в годину пришестя Сина Людського.

[38] Porquanto, assim como nos dias anteriores ao dilúvio comiam e bebiam, casavam e davam-se em casamento, até ao dia em que Noé entrou na arca,

[38]Як це було в дні перед потопом: люди їли, пили, одружувалися, віддавали до шлюбу своїх дітей, аж до того дня, доки Ной не ввійшов в свій ковчег.

[39] e não o perceberam, senão quando veio o dilúvio e os levou a todos, assim será também a vinda do Filho do Homem.

[39]І ніхто нічого не знав, доки потоп не знищив їх усіх. І станеться так само в час пришестя Сина Людського.

[40] Então, dois estarão no campo, um será tomado, e deixado o outro;

[40]У той час двоє чоловіків працюватимуть у полі: одного з них буде взято, а другий залишиться.

[41] duas estarão trabalhando num moinho, uma será tomada, e deixada a outra.

[41]Дві жінки разом молотимуть зерно на жорнах: одну з них буде взято, а друга залишиться.

[42] Portanto, vigiai, porque não sabeis em que dia vem o vosso SENHOR.

[42]Тож будьте готові, оскільки не знаєте, якого дня Господь прийде.

[43] Mas considerai isto: se o pai de família soubesse a que hora viria o ladrão, vigiaria e não deixaria que fosse arrombada a sua casa.

[43]І пам'ятайте, що якби господар знав, о котрій годині вночі прокрадеться злодій, то пильнував би й не дозволив тому вдертися до хати.

[44] Por isso, ficai também vós apercebidos; porque, à hora em que não cuidais, o Filho do Homem virá.

[44]Ось чому й вам слід бути напоготові, бо Син Людський прийде тоді, коли ви Його не чекатимете».

A parábola do bom servo e do mau
Lucas 12.42-46

Добрі та погані слуги
(Лк. 12:41-48)

[45] Quem é, pois, o servo fiel e prudente, a quem o senhor confiou os seus conservos para dar-lhes o sustento a seu tempo?

[45]«Хто є вірним і розсудливим слугою, якого господар поставив над усіма іншими слугами, щоб він вчасно годував їх?

[46] Bem-aventurado aquele servo a quem seu senhor, quando vier, achar fazendo assim.

[47] Em verdade vos digo que lhe confiará todos os seus bens.

[48] Mas, se aquele servo, sendo mau, disser consigo mesmo: Meu senhor demora-se,

[49] e passar a espancar os seus companheiros e a comer e beber com ébrios,

[50] virá o senhor daquele servo em dia em que não o espera e em hora que não sabe

[51] e castigá-lo-á, lançando-lhe a sorte com os hipócritas; ali haverá choro e ranger de dentes.

[46]Щасливий той слуга, якого хазяїн застане в ту мить, коли він саме виконуватиме свій обов'язок!

[47]Істинно кажу вам, що господар призначить його управляти своїм маєтком.

[48-49]Уявіть собі навпаки, поганого слугу, який говорить сам собі: „Мій господар забарився", — і тоді почне бити інших слуг, їсти й пити з п'яницями.

[50]Але господар слуги прийде того дня, коли той його не чекатиме, і тієї години, що слуга не сподіватиметься.

[51]Господар жорстоко покарає його і призначить йому місце серед лицемірів, де чутно буде лише ридання і скрегіт зубів від болю».

Mateus 25

A parábola das dez virgens

[1] Então, o reino dos céus será semelhante a dez virgens que, tomando as suas lâmpadas, saíram a encontrar-se com o noivo.

[2] Cinco dentre elas eram néscias, e cinco, prudentes.

[3] As néscias, ao tomarem as suas lâmpadas, não levaram azeite consigo;

[4] no entanto, as prudentes, além das lâmpadas, levaram azeite nas vasilhas.

[5] E, tardando o noivo, foram todas tomadas de sono e adormeceram.

[6] Mas, à meia-noite, ouviu-se um grito: Eis o noivo! Saí ao seu encontro!

[7] Então, se levantaram todas aquelas virgens e prepararam as suas lâmpadas.

Від Матвія 25

Притча про десятьох дівчат

[1]«Того дня Царство Боже буде подібне до десятьох дівчат, які взяли свої світильники й вийшли назустріч нареченому.

[2]П'ятеро з них були легковажні, а інші п'ятеро — розумні.

[3]Легковажні взяли світильники та забули олію для них.

[4]Розумні ж разом із світильниками прихопили й олію в глечиках.

[5]Оскільки наречений забарився, вони почали дрімати і позасинали.

[6]Опівночі хтось загукав: „Дивіться! Он наречений іде! Зустрічайте його!"

[7]Тієї ж миті усі дівчата підхопилися й приготували свої світильники.

[8] E as néscias disseram às prudentes: Dai-nos do vosso azeite, porque as nossas lâmpadas estão-se apagando.

[9] Mas as prudentes responderam: Não, para que não nos falte a nós e a vós outras! Ide, antes, aos que o vendem e comprai-o.

[10] E, saindo elas para comprar, chegou o noivo, e as que estavam apercebidas entraram com ele para as bodas; e fechou-se a porta.

[11] Mais tarde, chegaram as virgens néscias, clamando: SENHOR, senhor, abre-nos a porta!

[12] Mas ele respondeu: Em verdade vos digo que não vos conheço.

[13] Vigiai, pois, porque não sabeis o dia nem a hora.

A parábola dos talentos

[14] Pois será como um homem que, ausentando-se do país, chamou os seus servos e lhes confiou os seus bens.

[15] A um deu cinco talentos, a outro, dois e a outro, um, a cada um segundo a sua própria capacidade; e, então, partiu.

[16] O que recebera cinco talentos saiu imediatamente a negociar com eles e ganhou outros cinco.

[17] Do mesmo modo, o que recebera dois ganhou outros dois.

[18] Mas o que recebera um, saindo, abriu uma cova e escondeu o dinheiro do seu senhor.

[19] Depois de muito tempo, voltou o senhor daqueles servos e ajustou contas com eles.

[8]І легковажні попросили в розумних: „Дайте нам трохи олії. Наші світильники гаснуть!”

[9]Але у відповідь ті мовили: „Не можемо, бо на всіх не вистачить. Краще йдіть і придбайте собі у крамаря”.

[10]Поки ті ходили купувати олію, з’явився наречений, і дівчата, які залишилися й були готові, вирушили з ним на весілля. Коли ж вони прийшли, то зачинили за собою двері.

[11]Зрештою з’явилися й ті дівчата, які ходили по олію, і кажуть: „Господарю! Господарю! Відчини нам двері!”

[12]Але той відповідає: „Істинно кажу вам: я вас не знаю!”

[13]Отже, будьте пильними, бо вам не відомий день і час, коли Син Людський прийде».

Притча про таланти

(Лк. 19:11-27)

[14]«Царство Боже подібне до того чоловіка, який перш ніж рушити в подорож, покликав своїх слуг і доручив їм пильнувати своє майно.

[15-16]Одному він дав п’ять талантів, другому — два, а третьому — один. Кожного наділив за здібностями та й поїхав. Одразу ж той, що одержав п’ять талантів, пустив їх в обіг і заробив іще п’ять.

[17]Так само зробив і той, який одержав два таланти. Він також вклав їх у справу й заробив ще два.

[18]А третій, який одержав один талант, пішов і закопав гроші в землю.

[19]Багато часу минуло, поки господар повернувся і зажадав їхнього звіту.

[20] Então, aproximando-se o que recebera cinco talentos, entregou outros cinco, dizendo: SENHOR, confiaste-me cinco talentos; eis aqui outros cinco talentos que ganhei.

[21] Disse-lhe o senhor: Muito bem, servo bom e fiel; foste fiel no pouco, sobre o muito te colocarei; entra no gozo do teu senhor.

[22] E, aproximando-se também o que recebera dois talentos, disse: SENHOR, dois talentos me confiaste; aqui tens outros dois que ganhei.

[23] Disse-lhe o senhor: Muito bem, servo bom e fiel; foste fiel no pouco, sobre o muito te colocarei; entra no gozo do teu senhor.

[24] Chegando, por fim, o que recebera um talento, disse: SENHOR, sabendo que és homem severo, que ceifas onde não semeaste e ajuntas onde não espalhaste,

[25] receoso, escondi na terra o teu talento; aqui tens o que é teu.

[26] Respondeu-lhe, porém, o senhor: Servo mau e negligente, sabias que ceifo onde não semeei e ajunto onde não espalhei?

[27] Cumpria, portanto, que entregasses o meu dinheiro aos banqueiros, e eu, ao voltar, receberia com juros o que é meu.

[28] Tirai-lhe, pois, o talento e dai-o ao que tem dez.

[29] Porque a todo o que tem se lhe dará, e terá em abundância; mas ao que não tem, até o que tem lhe será tirado.

[20]Чоловік, який одержав п'ять талантів, приніс до господаря його п'ять талантів і ще п'ять зароблених, мовивши: „Господарю, ти доручив мені п'ять талантів, а ось іще п'ять, що я заробив".

[21]Тоді той сказав йому на це: „Гарна праця, ти добрий і вірний слуга! Оскільки ти добре впорався з цією малою сумою, я доручу тобі велику. Іди й розділи разом зі мною цю радість".

[22]Тоді підійшов той слуга, який одержав два таланти від свого господаря, і мовив: „Господарю, ти доручив мені два таланти, а ось іще два, що я заробив".

[23]Хазяїн відповів йому на це: „Молодець! Ти добрий і вірний слуга! Ти добре впорався з цією малою сумою. Отже, я доручу тобі більшу. Іди й розділи зі мною цю радість".

[24]І підійшов до нього той, який одержав один талант, і мовив: „Господарю, я знаю, що ти жорстокий. Збираєш урожай там, де нічого не садив, жнеш там, де нічого не сіяв.

[25]Тому я злякався і пішов та й закопав гроші в землю. Ось, забери своє!"

[26]У відповідь той мовив: „Ти поганий і ледачий слуга! Знаєш, що я збираю врожай там, де не садив, і жну там, де не сіяв.

[27]Тобі слід було пустити гроші в обіг, то ж повернувшись, я б і своє одержав, і прибуток мав.

[28]Заберіть у нього талант і віддайте тому, хто має десять.

[29]Кожному, хто має, додасться ще більше і матиме він надміру, а у того, в кого нічого не має, відніметься і той дріб'язок, що йому належить.

[30] E o servo inútil, lançai-o para fora, nas trevas. Ali haverá choro e ranger de dentes.

O grande julgamento

[31] Quando vier o Filho do Homem na sua majestade e todos os anjos com ele, então, se assentará no trono da sua glória;

[32] e todas as nações serão reunidas em sua presença, e ele separará uns dos outros, como o pastor separa dos cabritos as ovelhas;

[33] e porá as ovelhas à sua direita, mas os cabritos, à esquerda;

[34] então, dirá o Rei aos que estiverem à sua direita: Vinde, benditos de meu Pai! Entrai na posse do reino que vos está preparado desde a fundação do mundo.

[35] Porque tive fome, e me destes de comer; tive sede, e me destes de beber; era forasteiro, e me hospedastes;

[36] estava nu, e me vestistes; enfermo, e me visitastes; preso, e fostes ver-me.

[37] Então, perguntarão os justos: SENHOR, quando foi que te vimos com fome e te demos de comer? Ou com sede e te demos de beber?

[38] E quando te vimos forasteiro e te hospedamos? Ou nu e te vestimos?

[39] E quando te vimos enfermo ou preso e te fomos visitar?

[40] O Rei, respondendo, lhes dirá: Em verdade vos afirmo que, sempre que o fizestes a um destes meus pequeninos irmãos, a mim o fizestes.

[41] Então, o Rei dirá também aos que estiverem à sua esquerda: Apartai-vos de

[30]Нікчемного слугу киньте геть в темряву кромішню, туди, де плач і скрегіт зубів від болю”».

Син Людський судитиме світ

[31]«Коли Син Людський прийде у славі Своїй з усіма Ангелами Своїми, Він сяде на троні Своєму величному.

[32]І тоді зберуться перед Ним усі народи, і Він розділить людей, як пастух відділяє овець від кіз у стаді своєму.

[33]Він збере овець праворуч від себе, а кіз — ліворуч.

[34]І тоді Цар промовить до тих, хто праворуч: „Прийдіть, благословенні Отцем Моїм і успадкуйте Царство, призначене вам від дня створення світу.

[35-36]Це вам нагорода, бо голодного Мене ви нагодували, а спраглого напоїли. Перехожому Мені дали притулок, нагого вдягнули, хворого доглядали, а коли Я був у в’язниці, ви прийшли провідати Мене”.

[37]І тоді праведні запитають: „Господи, коли це ми бачили Тебе голодним і нагодували, а спраглого напоїли?

[38]Коли це було, щоб ми перехожому Тобі дали притулок, а нагого вдягнули?

[39]Коли ми бачили Тебе недужим, і коли це Ми приходили до Тебе у в’язницю?”

[40]Тоді Цар відповість їм: „Істинно кажу вам: все, що ви робили для когось із найменших братів Моїх, ви це робили для Мене”.

[41]Тоді скаже Цар до тих, хто буде ліворуч від Нього: „Геть від Мене, ви, прокляті, геть у вогонь вічний, що

mim, malditos, para o fogo eterno, preparado para o diabo e seus anjos.

42 Porque tive fome, e não me destes de comer; tive sede, e não me destes de beber;

43 sendo forasteiro, não me hospedastes; estando nu, não me vestistes; achando-me enfermo e preso, não fostes ver-me.

44 E eles lhe perguntarão: SENHOR, quando foi que te vimos com fome, com sede, forasteiro, nu, enfermo ou preso e não te assistimos?

45 Então, lhes responderá: Em verdade vos digo que, sempre que o deixastes de fazer a um destes mais pequeninos, a mim o deixastes de fazer.

46 E irão estes para o castigo eterno, porém os justos, para a vida eterna.

Mateus 26

O plano para tirar a vida de Jesus
Marcos 14.1-2; Lucas 22.1-2; João 11.45-53

1 Tendo Jesus acabado todos estes ensinamentos, disse a seus discípulos:

2 Sabeis que, daqui a dois dias, celebrar-se-á a Páscoa; e o Filho do Homem será entregue para ser crucificado.

3 Então, os principais sacerdotes e os anciãos do povo se reuniram no palácio do sumo sacerdote, chamado Caifás;

4 e deliberaram prender Jesus, à traição, e matá-lo.

5 Mas diziam: Não durante a festa, para que não haja tumulto entre o povo.

Jesus ungido em Betânia
Marcos 14.3-9; João 12.1-8

приготований дияволові та його ангелам.

42Це вам покарання за те, що голодного Мене ви не нагодували, а спраглого не напоїли.

43Перехожому Мені не дали притулку, а нагому не дали ніякої одежини. Коли ж Я був хворий і у в'язниці, ви не подбали про Мене".

44І тоді вони у відповідь скажуть: „Господи, коли таке було, щоб ми Тебе бачили голодним чи спраглим, перехожим мандрівником чи нагим, хворим чи ув'язненим — і не допомогли Тобі?"

45А Він їм на те: „Істинно кажу вам: щоразу, коли ви відмовляли в допомозі одному з братів Моїх найменших, ви відмовляли й Мені".

46І приймуть тоді всі неправедні вічну кару, а праведні — вічне життя».

Від Матвія 26

Змова проти Ісуса
(Мк. 14:1-2; Лк. 22:1-2; Ін. 11:45-53)

1Коли Ісус закінчив говорити, Він звернувся до Своїх учнів:

2«Ви знаєте, що через два дні Пасха, і Сина Людського буде віддано ворогам, щоб Його розіп'яли на хресті».

3-4Тоді головні священики й старійшини зібралися у дворі палацу первосвященика Каяфи, де радилися, як би так влаштувати, щоб схопити і вбити Ісуса у тайні від усіх.

5При тому вони говорили: «Тільки це не можна робити на свята, бо народ може збунтуватись».

Помазання Ісуса
(Мк. 14:3-9; Ін. 12:1-8)

[6] Ora, estando Jesus em Betânia, em casa de Simão, o leproso,

[7] aproximou-se dele uma mulher, trazendo um vaso de alabastro cheio de precioso bálsamo, que lhe derramou sobre a cabeça, estando ele à mesa.

[8] Vendo isto, indignaram-se os discípulos e disseram: Para que este desperdício?

[9] Pois este perfume podia ser vendido por muito dinheiro e dar-se aos pobres.

[10] Mas Jesus, sabendo disto, disse-lhes: Por que molestais esta mulher? Ela praticou boa ação para comigo.

[11] Porque os pobres, sempre os tendes convosco, mas a mim nem sempre me tendes;

[12] pois, derramando este perfume sobre o meu corpo, ela o fez para o meu sepultamento.

[13] Em verdade vos digo: Onde for pregado em todo o mundo este evangelho, será também contado o que ela fez, para memória sua.

O pacto da traição

Marcos 14.10-11; Lucas 22.3-6

[14] Então, um dos doze, chamado Judas Iscariotes, indo ter com os principais sacerdotes, propôs:

[15] Que me quereis dar, e eu vo-lo entregarei? E pagaram-lhe trinta moedas de prata.

[16] E, desse momento em diante, buscava ele uma boa ocasião para o entregar.

Os discípulos preparam a Páscoa

Marcos 14.12-16; Lucas 22.7-13

[6-7]Коли Ісус був у Віфанії та сидів за столом у домі Симона прокаженого, до Нього підійшла жінка з алебастровим глечиком, наповненим надзвичайно дорогими пахощами й почала лити їх Ісусові на голову.

[8]Побачивши це, учні Ісуса розсердилися й мовили: «Навіщо таке марнотратство?

[9]Це мирро можна було б дорого продати, а гроші роздати бідним».

[10]Ісус знав, про що вони говорять, і сказав: «Навіщо ви докоряєте цій жінці? Вона зробила добре діло для Мене.

[11]Адже бідні завжди будуть з вами, а Я — ні.

[12]Помазавши запашною олією тіло Моє, вона приготувала Мене до похорону.

[13]Істинно кажу вам: відтепер хоч би де проповідувалась у світі Євангелія, люди завжди будуть згадувати про те, що зробила ця жінка».

Юдина зрада

(Мк. 14:10-11; Лк. 22:3-6)

[14-15]Один з дванадцятьох учнів Ісуса, який звався Юдою Іскаріотом, прийшов до головних священиків і запитав: «Що ви дасте мені за те, що я вам видам Ісуса?» Ті запропонували йому тридцять срібних монет.

[16]З тієї миті Юда почав шукати слушної нагоди, аби видати їм Ісуса.

Пасхальна вечеря

(Мк. 14:12-21; Лк. 22:7-14, 21-23; Ін. 13:21-30)

[17] No primeiro dia da Festa dos Pães Asmos, vieram os discípulos a Jesus e lhe perguntaram: Onde queres que te façamos os preparativos para comeres a Páscoa?

[17]Першого дня свята Прісних Хлібів Ісусові учні запитали Його: «Де б Ти хотів, щоб ми приготували Тобі Пасхальну вечерю?»

[18] E ele lhes respondeu: Ide à cidade ter com certo homem e dizei-lhe: O Mestre manda dizer: O meu tempo está próximo; em tua casa celebrarei a Páscoa com os meus discípulos.

[18]Ісус відповів: «Ідіть у місто до одного чоловіка, якого Я вам назву, й передайте йому, що Вчитель каже так: „Час, призначений Мені, наближається. Я їстиму Пасхальну вечерю зі Своїми учнями у твоїй оселі”».

[19] E eles fizeram como Jesus lhes ordenara e prepararam a Páscoa.

[19]Учні зробили так, як Він наказав, і приготували Пасхальну вечерю.

O traidor é indicado

Marcos 14.17-21; Lucas 22.21-23; João 13.21-30

[20] Chegada a tarde, pôs-se ele à mesa com os doze discípulos.

[20]Увечері Ісус сидів за столом з дванадцятьма учнями Своїми.

[21] E, enquanto comiam, declarou Jesus: Em verdade vos digo que um dentre vós me trairá.

[21]І коли вони їли за столом, Ісус сказав: «Істинно кажу вам: один із вас, хто зараз знаходиться тут зі Мною, зрадить Мене».

[22] E eles, muitíssimo contristados, começaram um por um a perguntar-lhe: Porventura, sou eu, SENHOR?

[22]Всі учні дуже засмутилися й почали питати Його: «Напевне, це не я, Господи?»

[23] E ele respondeu: O que mete comigo a mão no prato, esse me trairá.

[23]Ісус відказав їм: «Той, хто опустив руку в чашу разом зі Мною і зрадить Мене.

[24] O Filho do Homem vai, como está escrito a seu respeito, mas ai daquele por intermédio de quem o Filho do Homem está sendo traído! Melhor lhe fora não haver nascido!

[24]Син Людський прийме страждання, як і було написано про Нього у Святому Писанні. Та горе тому, хто видасть Сина Людського на смерть! Краще б йому було зовсім не народжуватися».

[25] Então, Judas, que o traía, perguntou: Acaso, sou eu, Mestre? Respondeu-lhe Jesus: Tu o disseste.

[25]Юда, який збирався зрадити Ісуса, також озвався: «Напевне, це не я, Вчителю!» Тоді Ісус відповів йому: «Так, це ти!»

A Ceia do Senhor

Marcos 14.22-26; Lucas 22.14-20; 1 Coríntios 11.23-25

Вечеря Господня

(Мк. 14:22-26; Лк. 22:15-20; 1 Кор. 11:23-25)

[26] Enquanto comiam, tomou Jesus um pão, e, abençoando-o, o partiu, e o deu aos

[26]За вечерею Ісус узяв хлібину, та віддавши дяку Господу, благословив її. Після того Він розломив хліб і роздав

discípulos, dizendo: Tomai, comei; isto é o meu corpo.

[27] A seguir, tomou um cálice e, tendo dado graças, o deu aos discípulos, dizendo: Bebei dele todos;

[28] porque isto é o meu sangue, o sangue da [nova] aliança, derramado em favor de muitos, para remissão de pecados.

[29] E digo-vos que, desta hora em diante, não beberei deste fruto da videira, até aquele dia em que o hei de beber, novo, convosco no reino de meu Pai.

[30] E, tendo cantado um hino, saíram para o monte das Oliveiras.

Pedro é avisado

Marcos 14.27-31; Lucas 22.31-34; João 13.36-38

[31] Então, Jesus lhes disse: Esta noite, todos vós vos escandalizareis comigo; porque está escrito: Ferirei o pastor, e as ovelhas do rebanho ficarão dispersas.

[32] Mas, depois da minha ressurreição, irei adiante de vós para a Galiléia.

[33] Disse-lhe Pedro: Ainda que venhas a ser um tropeço para todos, nunca o serás para mim.

[34] Replicou-lhe Jesus: Em verdade te digo que, nesta mesma noite, antes que o galo cante, tu me negarás três vezes.

[35] Disse-lhe Pedro: Ainda que me seja necessário morrer contigo, de nenhum modo te negarei. E todos os discípulos disseram o mesmo.

Jesus no Getsêmani

Marcos 14.32-42; Lucas 22.39-46

[36] Em seguida, foi Jesus com eles a um lugar chamado Getsêmani e disse a seus

Своїм учням зі словами: «Візьміть хліб цей і їжте його. Це тіло Моє».

[27-28]Потім узяв Він чашу й, подякувавши Богові, подав цю чашу учням Своїм і сказав: «Пийте всі з неї, бо це кров Моя, що засновує Новий Заповіт Божий і що проллється на користь багатьох людей на прощення гріхів їхніх.

[29]Істинно кажу вам, що Я не питиму більш від плоду лози виноградної аж до того дня, коли Ми разом питимемо молоде вино в Царстві Отця Мого».

[30]І заспівавши хвальну пісню Богові, вони вирушили на Оливну гору.

Ісус говорить Своїм учням, що вони полишать Його

(Мк. 14:27-31; Лк. 22:31-34; Ін. 13:36-38)

[31]І сказав Ісус учням Своїм: «Усі ви втратите віру в Мене цієї ночі. Кажу так, бо написано у Святому Писанні: „Як ударю пастуха, то й вівці порозбігаються”.

[32]Але коли Я воскресну з мертвих, то піду до Ґалилеї та дістануся того міста раніше за вас».

[33]Але ж Петро відповів: «Навіть якщо всі втратять віру в Тебе, я ніколи не втрачу!»

[34]Тоді Ісус мовив йому: «Істинно кажу тобі: цієї ж ночі, ще до того, як півень проспіває, ти тричі зречешся Мене».

[35]Та Петро наполягав: «Навіть якщо я маю вмерти разом з Тобою, я ніколи не зречуся». І всі інші учні мовили те ж саме.

Ісус молиться на самоті

(Мк. 14:32-42; Лк. 22:39-46)

[36]Тоді Ісус та Його учні прийшли до місцевості, що називалася

discípulos: Assentai-vos aqui, enquanto eu vou ali orar;

[37] e, levando consigo a Pedro e aos dois filhos de Zebedeu, começou a entristecer-se e a angustiar-se.

[38] Então, lhes disse: A minha alma está profundamente triste até à morte; ficai aqui e vigiai comigo.

[39] Adiantando-se um pouco, prostrou-se sobre o seu rosto, orando e dizendo: Meu Pai, se possível, passe de mim este cálice! Todavia, não seja como eu quero, e sim como tu queres.

[40] E, voltando para os discípulos, achou-os dormindo; e disse a Pedro: Então, nem uma hora pudestes vós vigiar comigo?

[41] Vigiai e orai, para que não entreis em tentação; o espírito, na verdade, está pronto, mas a carne é fraca.

[42] Tornando a retirar-se, orou de novo, dizendo: Meu Pai, se não é possível passar de mim este cálice sem que eu o beba, faça-se a tua vontade.

[43] E, voltando, achou-os outra vez dormindo; porque os seus olhos estavam pesados.

[44] Deixando-os novamente, foi orar pela terceira vez, repetindo as mesmas palavras.

[45] Então, voltou para os discípulos e lhes disse: Ainda dormis e repousais! Eis que é chegada a hora, e o Filho do Homem está sendo entregue nas mãos de pecadores.

[46] Levantai-vos, vamos! Eis que o traidor se aproxima.

Jesus é preso

Marcos 14.43-50; Lucas 22.47-53; João 18.2-11

Ґефсиманією. І сказав Він учням Своїм: «Посидьте тут, поки Я піду помолюся».

[37]Він узяв з собою Петра та двох синів Зеведеєвих. Ісус почав сумувати й журитися, мовлячи учням своїм:

[38]«Душа Моя переповнена смертельної скорботи. Зостаньтесь тут і попильнуйте зі Мною».

[39]І відійшовши трохи подалі, Він упав долілиць і почав молитися: «Отче Мій, якщо це можливо, хай обмине Мене ця чаша страждань. Але хай збудеться не те, чого Я хочу, а те, чого Ти бажаєш».

[40]Повернувшись до Своїх учнів, Ісус побачив, що вони сплять. І звернувся тоді Ісус до Петра: «Хіба ж не могли ви лише однієї години не спати?

[41]Не спіть і моліться, щоб не піддатися спокусам, бо дух ваш прагне, а тіло — немічне».

[42]І знову Ісус відійшов убік і почав молитися: «Якщо ж не обмине ця чаша страждань Мене, якщо доведеться Мені пити з неї, то нехай збудеться воля Твоя!»

[43]Коли Ісус повернувся до учнів, то знову побачив, що вони сплять, бо повіки їхні поважчали.

[44]Ісус залишив їх утретє і, відійшовши осторонь, знову молився про те ж саме.

[45]Коли Він повернувся до учнів Своїх, то мовив: «Ви все ще спите та відпочиваєте? Час настав, коли Сина Людського віддадуть до рук грішників.

[46]Вставайте! Ходімо! Дивіться, ось зрадник Мій наближається!»

Арешт Ісуса

(Мк. 14:43-50; Лк. 22:47-53; Ін. 18:3-12)

[47] Falava ele ainda, e eis que chegou Judas, um dos doze, e, com ele, grande turba com espadas e porretes, vinda da parte dos principais sacerdotes e dos anciãos do povo.

[48] Ora, o traidor lhes tinha dado este sinal: Aquele a quem eu beijar, é esse; prendei-o.

[49] E logo, aproximando-se de Jesus, lhe disse: Salve, Mestre! E o beijou.

[50] Jesus, porém, lhe disse: Amigo, para que vieste? Nisto, aproximando-se eles, deitaram as mãos em Jesus e o prenderam.

[51] E eis que um dos que estavam com Jesus, estendendo a mão, sacou da espada e, golpeando o servo do sumo sacerdote, cortou-lhe a orelha.

[52] Então, Jesus lhe disse: Embainha a tua espada; pois todos os que lançam mão da espada à espada perecerão.

[53] Acaso, pensas que não posso rogar a meu Pai, e ele me mandaria neste momento mais de doze legiões de anjos?

[54] Como, pois, se cumpririam as Escrituras, segundo as quais assim deve suceder?

[55] Naquele momento, disse Jesus às multidões: Saístes com espadas e porretes para prender-me, como a um salteador? Todos os dias, no templo, eu me assentava [convosco] ensinando, e não me prendestes.

[56] Tudo isto, porém, aconteceu para que se cumprissem as Escrituras dos profetas. Então, os discípulos todos, deixando-o, fugiram.

Jesus perante o Sinédrio

[47]Поки Ісус це казав, з'явився Юда, один з дванадцятьох апостолів, а з ним разом і великий натовп з мечами та палицями. Цих людей послали головні священики та старійшини.

[48]Юда пообіцяв подати їм знак, кажучи: «Той, кого я поцілую, і є Ісус. Заарештуйте Його».

[49]Тож він підійшов до Ісуса й, мовивши: «Вітаю Тебе, Вчителю», — поцілував Його.

[50]Ісус сказав йому: «Друже, роби те, заради чого прийшов». Тоді деякі чоловіки з натовпу схопили Ісуса і взяли Його під варту.

[51]Та один із тих, хто був з Ісусом, вихопив свого меча і, вдаривши слугу первосвященика, відтяв йому вухо.

[52]Але Ісус сказав йому: «Вклади меча свого назад до піхов, бо той, хто береться за меч, від меча й загине.

[53]Напевно відомо тобі, що Я можу попросити Отця Мого, і Він одразу дасть Мені хоч цілих дванадцять легіонів Ангелів.

[54]Та якщо Я так зроблю, то не збудеться тоді те, що було написане у Святому Писанні».

[55]Потім Ісус звернувся до натовпу зі словами: «Ви прийшли, щоб схопити Мене, як розбійника, з мечами та палицями. Я ж щодня сидів з вами у храмі навчаючи людей, та ви не заарештували Мене.

[56]Однак все це сталося, щоб збулося написане пророками». Тоді всі учні залишили Його і повтікали геть.

Ісус перед Синедріоном

Marcos 14.53-65; Lucas 22.63-71; João 18.12-14,19-24

[57] E os que prenderam Jesus o levaram à casa de Caifás, o sumo sacerdote, onde se haviam reunido os escribas e os anciãos.

[58] Mas Pedro o seguia de longe até ao pátio do sumo sacerdote e, tendo entrado, assentou-se entre os serventuários, para ver o fim.

[59] Ora, os principais sacerdotes e todo o Sinédrio procuravam algum testemunho falso contra Jesus, a fim de o condenarem à morte.

[60] E não acharam, apesar de se terem apresentado muitas testemunhas falsas. Mas, afinal, compareceram duas, afirmando:

[61] Este disse: Posso destruir o santuário de Deus e reedificá-lo em três dias.

[62] E, levantando-se o sumo sacerdote, perguntou a Jesus: Nada respondes ao que estes depõem contra ti?

[63] Jesus, porém, guardou silêncio. E o sumo sacerdote lhe disse: Eu te conjuro pelo Deus vivo que nos digas se tu és o Cristo, o Filho de Deus.

[64] Respondeu-lhe Jesus: Tu o disseste; entretanto, eu vos declaro que, desde agora, vereis o Filho do Homem assentado à direita do Todo-Poderoso e vindo sobre as nuvens do céu.

[65] Então, o sumo sacerdote rasgou as suas vestes, dizendo: Blasfemou! Que necessidade mais temos de testemunhas? Eis que ouvistes agora a blasfêmia!

(Мк. 14:53-65; Лк. 22:54-55, 63-71; Ін. 18:13-14, 19-24)

[57]Ті люди, які схопили Ісуса, відвели Його до хати первосвященика Каяфи, у якого зібралися книжники та старійшини.

[58]А Петро, тримаючись віддалік, йшов за Ісусом аж до самого помешкання первосвященика. Увійшовши до подвір'я, він сів разом зі слугами, щоб побачити, що станеться надалі з Ісусом.

[59]Головні священики й весь Синедріон намагалися вишукати свідчення проти Ісуса, щоб засудити Його на смерть.

[60-61]Та нічого в них не вийшло, хоча лжесвідків було чимало. Під кінець прийшли ще двоє і сказали: «Ось Його слова: „Я можу зруйнувати цей храм Божий і знов відбудувати його за три дні"».

[62]І тоді встав первосвященик і запитав Ісуса: «Чому Ти не відповідаєш? Скажи нам, чи є правдою всі оті звинувачення, що ці люди свідчать проти Тебе?»

[63]Та Ісус мовчав. Первосвященик наполягав: «Заклинаю Тебе владою Господа Живого, правду скажи нам, чи Христос Ти, Син Божий?»

[64]І відповів Йому Ісус: «Так, це Я. Та ось вам Мої слова: в майбутньому, побачите ви Сина Людського, Який сидітиме праворуч від Господа Всевишнього. І наближатиметься Він в хмарах небесних».

[65]Почувши це, первосвященик у гніві роздер на собі одяг і сказав: «Він зневажає Бога! Ніяких свідчень нам більше не треба! Ви всі чули, як Він ганьбить Всевишнього!

[66] Que vos parece? Responderam eles: É réu de morte.

[67] Então, uns cuspiram-lhe no rosto e lhe davam murros, e outros o esbofeteavam, dizendo:

[68] Profetiza-nos, ó Cristo, quem é que te bateu!

Pedro nega a Jesus

Marcos 14.66-72; Lucas 22.55-62; João 18.15-18,25-27

[69] Ora, estava Pedro assentado fora no pátio; e, aproximando-se uma criada, lhe disse: Também tu estavas com Jesus, o galileu.

[70] Ele, porém, o negou diante de todos, dizendo: Não sei o que dizes.

[71] E, saindo para o alpendre, foi ele visto por outra criada, a qual disse aos que ali estavam: Este também estava com Jesus, o Nazareno.

[72] E ele negou outra vez, com juramento: Não conheço tal homem.

[73] Logo depois, aproximando-se os que ali estavam, disseram a Pedro: Verdadeiramente, és também um deles, porque o teu modo de falar o denuncia.

[74] Então, começou ele a praguejar e a jurar: Não conheço esse homem! E imediatamente cantou o galo.

[75] Então, Pedro se lembrou da palavra que Jesus lhe dissera: Antes que o galo cante, tu me negarás três vezes. E, saindo dali, chorou amargamente.

Mateus 27

Jesus entregue a Pilatos

[66]Що скажете на це?» І всі разом гукнули: «Він винен і заслуговує на смерть!»

[67-68]Деякі з людей почали плювати Ісусу в обличчя й бити Його кулаками. Інші били Його по щоках, кажучи: «Доведи ж нам що Ти пророк, Христосе, назви того із нас, хто вдарив Тебе!»

Петро зрікається Ісуса

(Мк. 14:66-72; Лк. 22:56-62; Ін. 18:15-18, 25-27)

[69]Тим часом, Коли Петро сидів на подвір'ї, до нього підійшла одна з служниць первосвященика й сказала: «Ти також був з Ісусом Ґалилеянином».

[70]Та Петро заперечував, мовивши перед усіма: «Я не знаю, про що ти говориш!»

[71]Сказавши це, він подався до виходу з подвір'я, та коли ж він підійшов до воріт, його помітила інша жінка й гукнула до всіх: «Цей чоловік був з Ісусом Назаретянином!»

[72]І знову Петро заперечив цьому: «Клянуся Господом Всевишнім, Я не знаю Цього Чоловіка!»

[73]Але негайно люди, які стояли осторонь підійшли до нього і мовили: «Безперечно, ти один із них, адже твоя вимова виказує тебе».

[74]Петро почав божитися та присягатися: «Клянуся Господом Всевишнім, Я не знаю Цього Чоловіка!» І тієї ж миті проспівав півень.

[75]І згадав Петро, про що Ісус казав йому: «Перш ніж проспіває півень, ти тричі зречешся Мене». Тоді він пішов геть, гірко ридаючи.

Від Матвія 27

Суд у Понтія Пилата

Marcos 15.1; Lucas 23.1-2; João 18.28-32

[1] Ao romper o dia, todos os principais sacerdotes e os anciãos do povo entraram em conselho contra Jesus, para o matarem;

[2] e, amarrando-o, levaram-no e o entregaram ao governador Pilatos.

O suicídio de Judas

[3] Então, Judas, o que o traiu, vendo que Jesus fora condenado, tocado de remorso, devolveu as trinta moedas de prata aos principais sacerdotes e aos anciãos, dizendo:

[4] Pequei, traindo sangue inocente. Eles, porém, responderam: Que nos importa? Isso é contigo.

[5] Então, Judas, atirando para o santuário as moedas de prata, retirou-se e foi enforcar-se.

[6] E os principais sacerdotes, tomando as moedas, disseram: Não é lícito deitá-las no cofre das ofertas, porque é preço de sangue.

[7] E, tendo deliberado, compraram com elas o campo do oleiro, para cemitério de forasteiros.

[8] Por isso, aquele campo tem sido chamado, até ao dia de hoje, Campo de Sangue.

[9] Então, se cumpriu o que foi dito por intermédio do profeta Jeremias: Tomaram as trinta moedas de prata, preço em que foi estimado aquele a quem alguns dos filhos de Israel avaliaram;

[10] e as deram pelo campo do oleiro, assim como me ordenou o SENHOR.

(Мк. 15:1; Лк. 23:1-2; Ін. 18:28-32)

[1]Вранці наступного дня всі головні священики разом зі старійшинами зустрілися й прийняли рішення вбити Ісуса.

[2]Вони зв'язали Його й повели до прокуратора, щоб передати Його до рук Пилата.

Смерть Юди

(Дії 1:18-19)

[3]На той час Юда, який зрадив Ісуса, побачивши, що Ісуса було оголошено винним, розкаявся у вчиненому й повернув тридцять срібняків головним священикам і старійшинам.

[4]Він сказав: «Я згрішив, видавши Невинного на смерть». «Що нам до того? — Відповіли йому. — Це твоя справа!»

[5]І він кинув ті срібні гроші у храмі, пішов і повісився.

[6]Головні священики, піднявши монети, мовили: «По Закону не годиться класти ці гроші до скарбниці, бо це плата за пролиту кров».

[7]Тоді, порадившись, вони придбали на ті гроші шматок землі, що звався Гончарним полем, щоб ховати на ньому чужинців.

[8]Ось чому те поле й досі зветься Кривавим Полем.

[9-10]Так збулися слова пророка Єремії: «І взяли вони тридцять срібняків, ціну, що призначили за Нього сини Ізраїля, й віддали їх за Гончарне поле, як Господь указав мені на те».

Jesus perante Pilatos

Marcos 15.1-15; Lucas 23.1-5,13-25; João 18.33—19.16

[11] Jesus estava em pé ante o governador; e este o interrogou, dizendo: És tu o rei dos judeus? Respondeu-lhe Jesus: Tu o dizes.

[12] E, sendo acusado pelos principais sacerdotes e pelos anciãos, nada respondeu.

[13] Então, lhe perguntou Pilatos: Não ouves quantas acusações te fazem?

[14] Jesus não respondeu nem uma palavra, vindo com isto a admirar-se grandemente o governador.

[15] Ora, por ocasião da festa, costumava o governador soltar ao povo um dos presos, conforme eles quisessem.

[16] Naquela ocasião, tinham eles um preso muito conhecido, chamado Barrabás.

[17] Estando, pois, o povo reunido, perguntou-lhes Pilatos: A quem quereis que eu vos solte, a Barrabás ou a Jesus, chamado Cristo?

[18] Porque sabia que, por inveja, o tinham entregado.

[19] E, estando ele no tribunal, sua mulher mandou dizer-lhe: Não te envolvas com esse justo; porque hoje, em sonho, muito sofri por seu respeito.

[20] Mas os principais sacerdotes e os anciãos persuadiram o povo a que pedisse Barrabás e fizesse morrer Jesus.

Допит Ісуса

(Мк. 15:2-5; Лк. 23:3-5; Ін. 18:33-38)

[11]Коли Ісус представ перед прокуратором, Пилат спитав Його: «Ти — Цар юдейський?» На що Ісус відповів: «Так, це Я. Але ж ти сам це сказав».

[12]А коли головні священики й старійшини почали перед Пилатом звинувачувати Ісуса, Він не вимовив жодного слова.

[13]Тоді Пилат знову спитав Його: «Хіба ж Ти не чуєш усі ці звинувачення проти Себе?»

[14]Але Ісус і слова не відповів на жодне із звинувачень. І це дуже здивувало Пилата.

Пилат намагається звільнити Ісуса

(Мк. 15:6-15; Лк. 23:13-25; Ін. 18:39–19:16)

[15]Кожного року, під час Пасхи, Пилат, за звичаєм, відпускав на волю одного з приречених злочинців, за якого просив народ.

[16]На той час у в'язниці сидів відомий злочинець на ім'я Варавва.

[17]Тож, коли зібрався натовп, Пилат запитав: «Кого ви хочете, щоб я відпустив для вас: Варавву чи Ісуса, Який зветься Христом?»

[18]Пилат знав, що головні священики і старійшини віддали Ісуса прокуратору, тільки тому, що заздрили Йому.

[19]Коли Пилат засідав у суді, його дружина прислала слугу переказати йому: «Ти не повинен нічого робити Цьому невинному, бо я бачила про Нього сон цієї ночі і була засмучена весь день».

[20]Але головні священики й старійшини підбурювали натовп просити Пилата звільнити Варавву і засудити Ісуса до страти.

[21] De novo, perguntou-lhes o governador: Qual dos dois quereis que eu vos solte? Responderam eles: Barrabás!

[22] Replicou-lhes Pilatos: Que farei, então, de Jesus, chamado Cristo? Seja crucificado! Responderam todos.

[23] Que mal fez ele? Perguntou Pilatos. Porém cada vez clamavam mais: Seja crucificado!

[24] Vendo Pilatos que nada conseguia, antes, pelo contrário, aumentava o tumulto, mandando vir água, lavou as mãos perante o povo, dizendo: Estou inocente do sangue deste [justo]; fique o caso convosco!

[25] E o povo todo respondeu: Caia sobre nós o seu sangue e sobre nossos filhos!

[26] Então, Pilatos lhes soltou Barrabás; e, após haver açoitado a Jesus, entregou-o para ser crucificado.

Jesus entregue aos soldados

Marcos 15.16-20; João 19.2-3

[27] Logo a seguir, os soldados do governador, levando Jesus para o pretório, reuniram em torno dele toda a coorte.

[28] Despojando-o das vestes, cobriram-no com um manto escarlate;

[29] tecendo uma coroa de espinhos, puseram-lha na cabeça e, na mão direita, um caniço; e, ajoelhando-se diante dele, o escarneciam, dizendo: Salve, rei dos judeus!

[30] E, cuspindo nele, tomaram o caniço e davam-lhe com ele na cabeça.

[31] Depois de o terem escarnecido, despiram-lhe o manto e o vestiram com as

[21]І через те, коли правитель запитав усіх: «Кого з цих двох ви хочете звільнити?» Ті відповіли: «Варавву!»

[22]Тоді знову Пилат звернувся до них: «Що ж мені робити з Ісусом, Який зветься Христом?» У відповідь натовп загукав: «Розіп'яти Його!»

[23]«За що? — Запитав Пилат. — Який на Ньому злочин?» Тоді всі ще дужче загорлали: «Нехай Його розіпнуть на хресті!»

[24]Пилат, побачивши, що він нічого не вдіє, і що натовп може вибухнути невдоволенням, узяв трохи води й умив руки перед народом, мовивши: «Я не винен у Його смерті. Вирішуйте самі!»

[25]У відповідь з натовпу вигукнули: «Нехай кров Його буде на нас і наших дітях!»

[26]І тоді він відпустив Варавву, а Ісуса наказав побити батогами, та опісля віддав Його на розп'яття.

Воїни знущаються з Ісуса

(Мк. 15:16-20; Ін. 19:2-3)

[27]Пилатові воїни відвели Ісуса до палацу, де був правитель, і там зібрався цілий відділ солдат навколо Нього.

[28-29]Роздягнувши Його, вони накинули на Нього багряницю, на голову Йому сплели терновий вінок, а в праву руку дали ціпок. Впавши перед Ісусом на коліна, почали глузувати з Нього: «Вітаємо Тебе, Царю Юдейський!»

[30]Потім воїни забрали у Ісуса ціпок, та били Його тим ціпком по голові й плювали на Нього.

[31]А як скінчили вони знущатися й насміхатися з Ісуса, то зняли з Нього

suas próprias vestes. Em seguida, o levaram para ser crucificado.

Simão leva a cruz do Senhor
Marcos 15.21; Lucas 23.26

32 Ao saírem, encontraram um cireneu, chamado Simão, a quem obrigaram a carregar-lhe a cruz.

A crucificação
Marcos 15.22-32; Lucas 23.32-43; João 19.17-24

33 E, chegando a um lugar chamado Gólgota, que significa Lugar da Caveira,

34 deram-lhe a beber vinho com fel; mas ele, provando-o, não o quis beber.

35 Depois de o crucificarem, repartiram entre si as suas vestes, tirando a sorte.

36 E, assentados ali, o guardavam.

37 Por cima da sua cabeça puseram escrita a sua acusação: ESTE É JESUS, O REI DOS JUDEUS.

38 E foram crucificados com ele dois ladrões, um à sua direita, e outro à sua esquerda.

39 Os que iam passando blasfemavam dele, meneando a cabeça e dizendo:

40 Ó tu que destróis o santuário e em três dias o reedificas! Salva-te a ti mesmo, se és Filho de Deus, e desce da cruz!

41 De igual modo, os principais sacerdotes, com os escribas e anciãos, escarnecendo, diziam:

42 Salvou os outros, a si mesmo não pode salvar-se. É rei de Israel! Desça da cruz, e creremos nele.

багряницю й, вбравши Ісуса у Його власний одяг, повели на розп’яття.

Розп’яття
(Мк. 15:21-32; Лк. 23:26-39; Ін. 19:17-19)

32Виходячи з міста, солдати зустріли одного киринеянина на ім’я Симон і примусили його нести хрест, що призначався для Ісуса.

33Коли ж вони прийшли до місця, що називалося Ґолґофа (це означає «Лобне місце»),

34то дали Ісусові випити вина, змішаного з жовчю. Та покуштувавши трохи, Він не став його пити.

35-36Розіп’явши Ісуса, воїни, кидаючи жереб, поділили між собою Його вбрання, а потім посідали там стерегти Його.

37На хресті, над головою Ісуса, солдати прибили дощечку, на якій було написане офіційне звинувачення: це Ісус, Цар Юдейський.

38Разом із Ісусом були розіп’яті ще двоє розбійників: один праворуч, а другий ліворуч від Нього.

39-40Проходячи повз, люди лихословили і збиткувалися з Ісуса й, хитаючи головами, промовляли: «Ти ж нахвалявся геть зруйнувати храм і відбудувати знов його за три дні. Тож врятуй хоча б Себе Самого! Якщо Ти насправді Син Божий, то зійди з хреста!»

41Головні священики разом з книжниками та старійшинами також насміхалися з Ісуса, кажучи:

42«Він рятував інших, а Себе Самого врятувати не може! Якщо Він насправді є Царем ізраїльським, то нехай Він зараз зійде з хреста, і ми повіримо в Нього.

[43] Confiou em Deus; pois venha livrá-lo agora, se, de fato, lhe quer bem; porque disse: Sou Filho de Deus.

[44] E os mesmos impropérios lhe diziam também os ladrões que haviam sido crucificados com ele.

A morte de Jesus

Marcos 15.33-41; Lucas 23.44-49; João 19.28-30

[45] Desde a hora sexta até à hora nona, houve trevas sobre toda a terra.

[46] Por volta da hora nona, clamou Jesus em alta voz, dizendo: Eli, Eli, lamá sabactâni? O que quer dizer: Deus meu, Deus meu, por que me desamparaste?

[47] E alguns dos que ali estavam, ouvindo isto, diziam: Ele chama por Elias.

[48] E, logo, um deles correu a buscar uma esponja e, tendo-a embebido de vinagre e colocado na ponta de um caniço, deu-lhe a beber.

[49] Os outros, porém, diziam: Deixa, vejamos se Elias vem salvá-lo.

[50] E Jesus, clamando outra vez com grande voz, entregou o espírito.

[51] Eis que o véu do santuário se rasgou em duas partes de alto a baixo; tremeu a terra, fenderam-se as rochas;

[52] abriram-se os sepulcros, e muitos corpos de santos, que dormiam, ressuscitaram;

[53] e, saindo dos sepulcros depois da ressurreição de Jesus, entraram na cidade santa e apareceram a muitos.

[54] O centurião e os que com ele guardavam a Jesus, vendo o terremoto e tudo o que se passava, ficaram possuídos de grande

[43]Він вірить у Господа, тож нехай Всевишній зараз врятує Його, якщо Господь Його вподобав. Бо ж Він Сам сказав: „Я — Син Божий”».

[44]І навіть двоє злочинців, які були розіп’яті разом з Ісусом, і ті також ображали Його.

Смерть Ісуса

(Мк. 15:33-41; Лк. 23:44-49; Ін. 19:28-30)

[45]Опівдні темрява настала на всій землі, і було так аж до третьої години.

[46]Біля третьої Ісус голосно закричав: *«Елі, Елі, лема савахтані?»* Що означає «Боже Мій, Боже Мій, чому Ти покинув Мене?»

[47]Деякі з людей, які стояли поруч, почули це й заговорили між собою: «Він кличе Іллю!»

[48]Один чоловік швидко побіг, намочив губку оцтом і, настромивши її на тростину, дав Ісусові напитися.

[49]А інші казали: «Залиш Його! Подивимося, чи прийде Ілля Його рятувати».

[50]Ісус іще раз голосно скрикнув і помер.

[51]Тієї ж миті завіса в храмі розірвалася навпіл: від верху й до самого низу — й здригнулася земля, і скелі розкололися.

[52]І склепи відкрилися, й багато померлих людей Божих воскресло.

[53]І вийшовши зі своїх гробниць після Ісусового воскресіння, вони пішли до святого міста Єрусалиму і явилися багатьом людям.

[54]Коли центуріон і всі ті, хто стерегли з ним разом тіло Ісуса, побачили землетрус і все, що сталося, вони дуже перелякалися й мовили: «Цей Чоловік справді був Сином Божим!»

temor e disseram: Verdadeiramente este era Filho de Deus.

55 Estavam ali muitas mulheres, observando de longe; eram as que vinham seguindo a Jesus desde a Galiléia, para o servirem;

56 entre elas estavam Maria Madalena, Maria, mãe de Tiago e de José, e a mulher de Zebedeu.

O sepultamento de Jesus

Marcos 15.42-47; Lucas 23.50-56; João 19.38-42

57 Caindo a tarde, veio um homem rico de Arimatéia, chamado José, que era também discípulo de Jesus.

58 Este foi ter com Pilatos e lhe pediu o corpo de Jesus. Então, Pilatos mandou que lho fosse entregue.

59 E José, tomando o corpo, envolveu-o num pano limpo de linho

60 e o depositou no seu túmulo novo, que fizera abrir na rocha; e, rolando uma grande pedra para a entrada do sepulcro, se retirou.

61 Achavam-se ali, sentadas em frente da sepultura, Maria Madalena e a outra Maria.

A guarda do sepulcro

62 No dia seguinte, que é o dia depois da preparação, reuniram-se os principais sacerdotes e os fariseus e, dirigindo-se a Pilatos,

63 disseram-lhe: SENHOR, lembramo-nos de que aquele embusteiro, enquanto vivia, disse: Depois de três dias ressuscitarei.

64 Ordena, pois, que o sepulcro seja guardado com segurança até ao terceiro dia, para não suceder que, vindo os

55Багато жінок спостерігали здалеку за всім, що трапилося. Вони супроводжували Ісуса від самої Ґалилеї й піклувалися про Нього.

56Серед них були Марія Маґдалена, Марія, мати Якова і Йосипа, та мати Якова і Іоана.

Поховання Ісуса

(Мк. 15:42-47; Лк. 23:50-56; Ін. 19:38-42)

57Коли настав вечір, прийшов один багач з Ариматеї на ймення Йосип, який теж був учнем Ісуса.

58З’явившись до Пилата, він попросив віддати йому тіло Ісусове. Тож Пилат наказав воїнам віддати Його Йосипові.

59-60Йосип узяв тіло й, загорнувши у чисте лляне полотно, поклав Його до нової гробниці, що сам вирубав у скелі. Потім, прикотивши величезного каменя, він затулив ним вхід до склепу і пішов звідти.

61Марія Маґдалена та інша Марія залишилися сидіти біля гробниці.

Варта коло гробниці

62Наступного дня після п’ятниці головні священики й фарисеї зустрілися з Пилатом.

63Вони мовили до прокуратора: «Шановний, ми пригадали, що Той обманщик, ще коли був живий, сказав: „Я воскресну з мертвих через три дні”.

64Віддай наказ, щоб добре стерегли гробницю, поки не настане третій день, щоб Його учні не могли прийти й викрасти тіло, а тоді казати всім: „Він

discípulos, o roubem e depois digam ao povo: Ressuscitou dos mortos; e será o último embuste pior que o primeiro.

воскрес із мертвих". Бо цей останній обман буде ще гірший від першого».

65 Disse-lhes Pilatos: Aí tendes uma escolta; ide e guardai o sepulcro como bem vos parecer.

65Тоді Пилат відповів: «Ви можете взяти вартових. Ідіть і охороняйте, як знаєте».

66 Indo eles, montaram guarda ao sepulcro, selando a pedra e deixando ali a escolta.

66Тож вони пішли стерегти гробницю та запечатали вхід, й залишили коло нього воїнів.

Mateus 28

A ressurreição de Jesus. Seu aparecimento às mulheres

Marcos 16.1-8; Lucas 24.1-12; João 20.1-10

Від Матвія 28

Звістка про Ісусове воскресіння

(Мк. 16:1-8; Лк. 24:1-12; Ін. 20:1-10)

1 No findar do sábado, ao entrar o primeiro dia da semana, Maria Madalena e a outra Maria foram ver o sepulcro.

1Коли минула субота, на світанку, першого дня тижня, Марія Маґдалена з іншою Марією прийшли подивитися на гробницю, де було поховано Ісуса.

2 E eis que houve um grande terremoto; porque um anjo do SENHOR desceu do céu, chegou-se, removeu a pedra e assentou-se sobre ela.

2У цей час стався великий землетрус, бо Ангел Господній спустився з неба та, підійшовши до скелі, відкотив каменя і сів на нього.

3 O seu aspecto era como um relâmpago, e a sua veste, alva como a neve.

3Поява Ангела була немов сяйво і спалахи блискавиці, а вбрання його було білосніжне.

4 E os guardas tremeram espavoridos e ficaram como se estivessem mortos.

4Сторожа ж від страху перед Ним так тремтіла, що всі стали немов мерці.

5 Mas o anjo, dirigindo-se às mulheres, disse: Não temais; porque sei que buscais Jesus, que foi crucificado.

5І тоді Ангел мовив до жінок: «Не бійтеся! Я знаю, що ви шукаєте Ісуса, Який був розіп'ятий на хресті.

6 Ele não está aqui; ressuscitou, como tinha dito. Vinde ver onde ele jazia.

7 Ide, pois, depressa e dizei aos seus discípulos que ele ressuscitou dos mortos e vai adiante de vós para a Galiléia; ali o vereis. É como vos digo!

6-7Однак Його тут зараз немає, бо Він воскрес із мертвих, так, як Він і передрікав. Ідіть і погляньте на те місце, де було тіло Його, а тоді мерщій рушайте до міста й розкажіть Його учням, що Ісус воскрес із мертвих і йде до Ґалилеї поперед них, і що вони Його там побачать. Запам'ятайте все, що я вам сказав».

8 E, retirando-se elas apressadamente do sepulcro, tomadas de medo e grande

8Тоді жінки, швидко вийшовши з гробниці, охоплені страхом, але з великою радістю, побігли сповістити про все Його учнів.

alegria, correram a anunciá-lo aos discípulos.

[9] E eis que Jesus veio ao encontro delas e disse: Salve! E elas, aproximando-se, abraçaram-lhe os pés e o adoraram.

[10] Então, Jesus lhes disse: Não temais! Ide avisar a meus irmãos que se dirijam à Galiléia e lá me verão.

Os judeus subornam os guardas

[11] E, indo elas, eis que alguns da guarda foram à cidade e contaram aos principais sacerdotes tudo o que sucedera.

[12] Reunindo-se eles em conselho com os anciãos, deram grande soma de dinheiro aos soldados,

[13] recomendando-lhes que dissessem: Vieram de noite os discípulos dele e o roubaram enquanto dormíamos.

[14] Caso isto chegue ao conhecimento do governador, nós o persuadiremos e vos poremos em segurança.

[15] Eles, recebendo o dinheiro, fizeram como estavam instruídos. Esta versão divulgou-se entre os judeus até ao dia de hoje.

Jesus aparece aos discípulos na Galileia

[16] Seguiram os onze discípulos para a Galiléia, para o monte que Jesus lhes designara.

[17] E, quando o viram, o adoraram; mas alguns duvidaram.

A Grande Comissão

Marcos 16.15-18; Lucas 24.44-49

[18] Jesus, aproximando-se, falou-lhes, dizendo: Toda a autoridade me foi dada no céu e na terra.

[9]Тож раптом їх перестрів Сам Ісус і сказав: «Вітаю вас!» Вони підійшли до Нього, впали до ніг Його і поклонилися.

[10]І звернувся Ісус до них, кажучи: «Не бійтеся. Йдіть і накажіть учням Моїм, щоб ішли до Ґалилеї. Вони Мене там побачать».

Донесення сторожі

[11]Доки жінки йшли, дехто з воїнів зі сторожі дісталися до міста раніше й розповіли головним священикам про все, що сталося.

[12-13]Порадившись із старійшинами, ті вирішили дати воїнам багато грошей, наказавши: «Розповідайте всім, що учні Ісуса прийшли вночі й викрали Його тіло, поки ви спали.

[14]А якщо ця чутка дійде до правителя, то ми його переконаємо, домовимося з ним, а вас врятуємо від неприємностей».

[15]Тоді воїни, взявши гроші, зробили так, як їм звеліли. І ця чутка поширилася поміж юдеїв й існує досі.

Ісус являється Своїм учням

(Мк. 16:14-18; Лк. 24:36-49; Ін. 20:19-23; Дії 1:6-8)

[16]Одинадцять учнів пішли до Ґалилеї, до гори, куди казав їм прийти Ісус.

[17]Побачивши Його, вони вклонилися, але дехто з них засумнівався, чи справді це Ісус?

[18]Тоді, підійшовши до апостолів, Ісус промовив до них: «Мені дана вся влада на небі й на землі.

[19] Ide, portanto, fazei discípulos de todas as nações, batizando-os em nome do Pai, e do Filho, e do Espírito Santo;

[20] ensinando-os a guardar todas as coisas que vos tenho ordenado. E eis que estou convosco todos os dias até à consumação do século.

[19]Тож йдіть і зробіть Моїми учнями й послідовниками всі народи, охрестивши їх в ім’я Отця і Сина і Святого Духа,

[20]і навчіть їх виконувати все те, що Я вам заповідав. І будьте впевнені — Я завжди буду з вами, аж до кінця світу».

O evangelho segundo Marcos	Від Марка

Marcos 1

1 Princípio do evangelho de Jesus Cristo, Filho de Deus.

João Batista
Mateus 3.1-6; Lucas 3.1-6

2 Conforme está escrito na profecia de Isaías: Eis aí envio diante da tua face o meu mensageiro, o qual preparará o teu caminho;

3 voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR, endireitai as suas veredas;

4 apareceu João Batista no deserto, pregando batismo de arrependimento para remissão de pecados.

5 Saíam a ter com ele toda a província da Judéia e todos os habitantes de Jerusalém; e, confessando os seus pecados, eram batizados por ele no rio Jordão.

6 As vestes de João eram feitas de pêlos de camelo; ele trazia um cinto de couro e se alimentava de gafanhotos e mel silvestre.

João dá testemunho de Jesus
Mateus 3.11-12; Lucas 3.15-17; João 1.19-28

7 E pregava, dizendo: Após mim vem aquele que é mais poderoso do que eu, do qual não sou digno de, curvando-me, desatar-lhe as correias das sandálias.

8 Eu vos tenho batizado com água; ele, porém, vos batizará com o Espírito Santo.

O batismo de Jesus
Mateus 3.13-17; Lucas 3.21-22; João 1.32-34

Від Марка 1

Іоан Хреститель готує дорогу Ісусові
(Мт. 3:1-12; Лк. 3:1-9, 15-17; Ін. 1:19-28)

1Євангелія Ісуса Христа, Сина Божого починається словами,

2які провіщав пророк Ісая: «Послухай! Я виряджаю посланця Мого поперед Тебе. Він приготує Тобі дорогу».

3Голос лунає в пустелі: «Готуйте дорогу Господу, зробіть прямим шлях для Нього».

4З'явився Іоан, який хрестив людей у пустелі, проповідуючи хрещення, як символ покаяння для прощення гріхів.

5Уся Юдея і всі мешканці Єрусалиму виходили до Іоана та хрестилися у нього в річці Йордан, сповідуючись у своїх гріхах.

6Іоан носив вбрання з верблюжої вовни, підперезане шкіряним паском, і їв він сарану та дикий мед.

7Ось що він проповідував людям: «Незрівнянно Могутніший, ніж я, іде за мною: я не гідний навіть бути рабом, який схиляється, щоб розв'язати ремінці Його сандалій.

8Я хрещу вас водою, а Він хреститиме Духом Святим».

Хрещення Ісуса
(Мт. 3:13-17; Лк. 3:21-22)

[9] Naqueles dias, veio Jesus de Nazaré da Galiléia e por João foi batizado no rio Jordão.

[10] Logo ao sair da água, viu os céus rasgarem-se e o Espírito descendo como pomba sobre ele.

[11] Então, foi ouvida uma voz dos céus: Tu és o meu Filho amado, em ti me comprazo.

A tentação de Jesus

Mateus 4.1-11; Lucas 4.1-13

[12] E logo o Espírito o impeliu para o deserto,

[13] onde permaneceu quarenta dias, sendo tentado por Satanás; estava com as feras, mas os anjos o serviam.

Jesus volta para a Galileia

Mateus 4.12-17; Lucas 4.14-15

[14] Depois de João ter sido preso, foi Jesus para a Galiléia, pregando o evangelho de Deus,

[15] dizendo: O tempo está cumprido, e o reino de Deus está próximo; arrependei-vos e crede no evangelho.

A vocação de discípulos

Mateus 4.18-22; Lucas 5.1-11

[16] Caminhando junto ao mar da Galiléia, viu os irmãos Simão e André, que lançavam a rede ao mar, porque eram pescadores.

[17] Disse-lhes Jesus: Vinde após mim, e eu vos farei pescadores de homens.

[18] Então, eles deixaram imediatamente as redes e o seguiram.

[19] Pouco mais adiante, viu Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão, que estavam no barco consertando as redes.

[9]Саме в ті дні Ісус пішов із Назарета Ґалилейського й охрестився в Іоана у річці Йордан.

[10]Тільки-но вийшовши з води, Він побачив, як Небеса розкрилися, й Дух зійшов на Нього в подобі голуба.

[11]І голос пролунав з небес: «Ти Син Мій улюблений, Ти догодив Мені».

Диявол спокушає Ісуса

(Мт. 4:1-11; Лк. 4:1-13)

[12]Тоді ж Дух відіслав Ісуса до пустелі.

[13]Тож перебував Він у пустелі протягом сорока днів, і спокушав Його сатана. Жив Він серед диких звірів, та Ангели дбали про Нього.

Ісус проповідує в Ґалилеї

(Мт. 4:12-17; Лк. 4:14-15)

[14]Після ув'язнення Іоана Ісус прийшов до Ґалилеї, проповідуючи Добру Звістку Божу.

[15]Він казав: «Збувся час. Царство Боже вже близько. Покайтеся та увіруйте в Добру Звістку!»

Ісус обирає перших учнів

(Мт. 4:18-22; Лк. 5:1-11)

[16]Йдучи повз Ґалилейське озеро, Ісус побачив Симона й Симонового брата Андрія, які закидали невід в озеро, бо були рибалками.

[17]І сказав їм Ісус: «Ідіть услід за Мною, і Я зроблю вас ловцями не риби, а душ людських».

[18]Вони одразу ж полишили свої сіті й подалися за Ним.

[19]Потім Він пішов далі й побачив Якова, сина Зеведеєвого, та Якового брата Іоана, які у човні лагодили рибальські сіті.

[20] E logo os chamou. Deixando eles no barco a seu pai Zebedeu com os empregados, seguiram após Jesus.

A cura de um endemoninhado em Cafarnaum
Lucas 4.31-37

[21] Depois, entraram em Cafarnaum, e, logo no sábado, foi ele ensinar na sinagoga.

[22] Maravilhavam-se da sua doutrina, porque os ensinava como quem tem autoridade e não como os escribas.

[23] Não tardou que aparecesse na sinagoga um homem possesso de espírito imundo, o qual bradou:

[24] Que temos nós contigo, Jesus Nazareno? Vieste para perder-nos? Bem sei quem és: o Santo de Deus!

[25] Mas Jesus o repreendeu, dizendo: Cala-te e sai desse homem.

[26] Então, o espírito imundo, agitando-o violentamente e bradando em alta voz, saiu dele.

[27] Todos se admiraram, a ponto de perguntarem entre si: Que vem a ser isto? Uma nova doutrina! Com autoridade ele ordena aos espíritos imundos, e eles lhe obedecem!

[28] Então, correu célere a fama de Jesus em todas as direções, por toda a circunvizinhança da Galiléia.

A cura da sogra de Pedro
Mateus 8.14-15; Lucas 4.38-39

[29] E, saindo eles da sinagoga, foram, com Tiago e João, diretamente para a casa de Simão e André.

[20]Він їх гукнув, тож вони одразу ж залишили в човні свого батька Зеведея з робітниками й подалися за Ісусом.

Зцілення біснуватого в Капернаумі
(Лк. 4:31-37)

[21]Ісус та Його учні прийшли до Капернаума. Наступної суботи Він вирушив до синагоги і навчав людей, котрі зібралися там.

[22]Вони були вражені тією наукою, оскільки Він навчав їх як людина, яка має владу, а не як книжники.

[23]У той час, коли Ісус знаходився в синагозі, там був присутній чоловік, одержимий нечистим духом. Раптом він закричав:

[24]«Що Тобі треба від нас, Ісусе з Назарета? Ти прийшов, щоб знищити нас? Я знаю, хто Ти! Ти — Божий Святий!»

[25]Та Ісус суворо наказав йому: «Вгамуйся й вийди з нього».

[26]Тут нечистий почав колотити чоловіка, а потім з криком дух вийшов з нього.

[27]Подив охопив усіх присутніх та вони почали питати одне одного: «Що трапилося? Цей Чоловік владно проповідує нове вчення! Він навіть злим духам владно наказує, і ті слухаються Його!»

[28]Чутка про Нього хутко поширилася по всій Ґалилеї.

Зцілення багатьох
(Мт. 8:14-17; Лк. 4:38-41)

[29]Ісус та всі учні Його залишили синагогу й попрямували до оселі Симона і Андрія. Яків й Іоан пішли разом з ними.

30 A sogra de Simão achava-se acamada, com febre; e logo lhe falaram a respeito dela.

30Симонова теща лежала в лихоманці, тож люди розповіли про неї Ісусу.

31 Então, aproximando-se, tomou-a pela mão; e a febre a deixou, passando ela a servi-los.

31Ісус підійшов до неї, взяв її за руку й допоміг підвестися. Лихоманка залишила жінку й вона почала прислуговувати їм.

Muitas outras curas

Mateus 8.16-17; Lucas 4.40-41

32 À tarde, ao cair do sol, trouxeram a Jesus todos os enfermos e endemoninhados.

32Коли настав вечір, після заходу сонця, до Нього привели багатьох хворих і одержимих нечистим.

33 Toda a cidade estava reunida à porta.

33Усе місто зібралося під дверима.

34 E ele curou muitos doentes de toda sorte de enfermidades; também expeliu muitos demônios, não lhes permitindo que falassem, porque sabiam quem ele era.

34Багатьох недужих на різні хвороби Він зцілив, і з багатьох вигнав демонів. Та говорити тим нечистим духам Ісус не дозволяв, бо вони знали, хто Він такий.

Jesus se retira para orar

Lucas 4.42-44

Ісус вирушає в інші міста

(Лк. 4:42-44)

35 Tendo-se levantado alta madrugada, saiu, foi para um lugar deserto e ali orava.

35Рано-вранці, до схід сонця, Ісус залишив оселю, усамітнився в безлюдному місці й там молився.

36 Procuravam-no diligentemente Simão e os que com ele estavam.

37 Tendo-o encontrado, lhe disseram: Todos te buscam.

36-37Симон і ті, хто були з ним, пішли шукати Ісуса й, знайшовши Його, звернулися до Нього: «Всі Тебе шукають».

38 Jesus, porém, lhes disse: Vamos a outros lugares, às povoações vizinhas, a fim de que eu pregue também ali, pois para isso é que eu vim.

38Але Ісус відповів їм: «Нам потрібно йти до інших міст, щоб Я міг проповідувати Божу вість і там, бо саме для цього Я й прийшов».

39 Então, foi por toda a Galiléia, pregando nas sinagogas deles e expelindo os demônios.

39Так Він мандрував Ґалилеєю, проповідуючи в синагогах та виганяючи демонів.

A cura de um leproso

Mateus 8.1-4; Lucas 5.12-16

Зцілення прокаженого

(Мт. 8:1-4; Лк. 5:12-16)

40 Aproximou-se dele um leproso rogando-lhe, de joelhos: Se quiseres, podes purificar-me.

40Одного разу прийшов до Ісуса прокажений і, впавши долілиць перед Ним, благав: «Якщо на те воля Твоя, Ти можеш зцілити мене».

[41] Jesus, profundamente compadecido, estendeu a mão, tocou-o e disse-lhe: Quero, fica limpo!

[41]Перейнявшись милосердям, Ісус простягнув руку, торкнувся прокаженого й сказав: «Моя воля! Зцілися!»

[42] No mesmo instante, lhe desapareceu a lepra, e ficou limpo.

[42]Тієї ж миті проказа зійшла з нього і він став чистим.

[43] Fazendo-lhe, então, veemente advertência, logo o despediu

[43]Ісус відіслав його, суворо застерігши при тому:

[44] e lhe disse: Olha, não digas nada a ninguém; mas vai, mostra-te ao sacerdote e oferece pela tua purificação o que Moisés determinou, para servir de testemunho ao povo.

[44]«Дивися ж, нікому не кажи про те, що Я для тебе зробив, а піди й покажися священику, та принеси пожертву за своє очищення, як наказував Мойсей. Це й буде свідченням твого одужання».

[45] Mas, tendo ele saído, entrou a propalar muitas coisas e a divulgar a notícia, a ponto de não mais poder Jesus entrar publicamente em qualquer cidade, mas permanecia fora, em lugares ermos; e de toda parte vinham ter com ele.

[45]Але той чоловік пішов і почав повсюди розповідати про те, як Ісус зцілив його хворобу. Через те Ісус більше не міг відкрито ввійти у місто, та залишався в безлюдних місцях, але ж люди приходили до Нього звідусіль.

Marcos 2

A cura de um paralítico em Cafarnaum

Mateus 9.1-8; Lucas 5.17-26

Від Марка 2

Зцілення паралізованого

(Мт. 9:1-8; Лк. 5:17-26)

[1] Dias depois, entrou Jesus de novo em Cafarnaum, e logo correu que ele estava em casa.

[1]За кілька днів повернувся Ісус до Капернаума, і по місту пішла чутка, що Він був вдома.

[2] Muitos afluíram para ali, tantos que nem mesmo junto à porta eles achavam lugar; e anunciava-lhes a palavra.

[2]Тож зібралося там так багато людей, що місця не вистачало навіть за дверима. У той час, коли Ісус проповідував їм слово Своє,

[3] Alguns foram ter com ele, conduzindo um paralítico, levado por quatro homens.

[3]надійшов гурт із паралізованим чоловіком, якого четверо несли на ношах.

[4] E, não podendo aproximar-se dele, por causa da multidão, descobriram o eirado no ponto correspondente ao em que ele estava e, fazendo uma abertura, baixaram o leito em que jazia o doente.

[4]Вони не могли пронести чоловіка до Ісуса крізь натовп, тож, розібравши дах будинку, де знаходився Христос, спустили до кімнати ліжко, на якому лежав паралізований.

[5] Vendo-lhes a fé, Jesus disse ao paralítico: Filho, os teus pecados estão perdoados.

[6] Mas alguns dos escribas estavam assentados ali e arrazoavam em seu coração:

[7] Por que fala ele deste modo? Isto é blasfêmia! Quem pode perdoar pecados, senão um, que é Deus?

[8] E Jesus, percebendo logo por seu espírito que eles assim arrazoavam, disse-lhes: Por que arrazoais sobre estas coisas em vosso coração?

[9] Qual é mais fácil? Dizer ao paralítico: Estão perdoados os teus pecados, ou dizer: Levanta-te, toma o teu leito e anda?

[10] Ora, para que saibais que o Filho do Homem tem sobre a terra autoridade para perdoar pecados – disse ao paralítico:

[11] Eu te mando: Levanta-te, toma o teu leito e vai para tua casa.

[12] Então, ele se levantou e, no mesmo instante, tomando o leito, retirou-se à vista de todos, a ponto de se admirarem todos e darem glória a Deus, dizendo: Jamais vimos coisa assim!

A vocação de Levi

Mateus 9.9; Lucas 5.27-28

[13] De novo, saiu Jesus para junto do mar, e toda a multidão vinha ao seu encontro, e ele os ensinava.

[14] Quando ia passando, viu a Levi, filho de Alfeu, sentado na coletoria e disse-lhe: Segue-me! Ele se levantou e o seguiu.

Jesus come com pecadores

Mateus 9.10-13; Lucas 5.29-32

[5]Коли Він побачив, як сильно вони вірують, то мовив до немічного: «Сину Мій, гріхи твої прощені».

[6]Там сиділи деякі книжники, які бачили, що Ісус зробив, та почали говорити поміж собою:

[7]«Як Він може казати таке? Він зневажає Всевишнього! Ніхто не може прощати гріхи, крім Самого Бога!»

[8]Ісус одразу взнав, що вони думали про себе і сказав їм: «Чому ви так думаєте?

[9]Що легше: сказати паралізованому: „Твої гріхи прощені” чи „Вставай, візьми свої ноші і йди?”

[10]Але Я доведу, що Син Людський має владу на землі прощати гріхи». І мовив Він до паралізованого:

[11]«Кажу тобі: вставай, бери постіль свою і йди додому».

[12]Тієї ж миті паралізований встав, забрав свої ноші, і на очах у всіх пішов собі. Всі були приголомшені та славили Бога. Вони казали: «Ми ніколи не бачили нічого подібного».

Покликання Левія (Матвія)

(Мт. 9:9-13; Лк. 5:27-32)

[13]І знову Ісус вийшов до озера. Увесь натовп вийшов до Нього, і Він навчав їх.

[14]По дорозі Він побачив збирача податків Левія, сина Алфієвого. Ісус сказав йому: «Слідуй за Мною!» Тож Левій встав і вирушив за Ним.

[15] Achando-se Jesus à mesa na casa de Levi, estavam juntamente com ele e com seus discípulos muitos publicanos e pecadores; porque estes eram em grande número e também o seguiam.

[16] Os escribas dos fariseus, vendo-o comer em companhia dos pecadores e publicanos, perguntavam aos discípulos dele: Por que come [e bebe] ele com os publicanos e pecadores?

[17] Tendo Jesus ouvido isto, respondeu-lhes: Os sãos não precisam de médico, e sim os doentes; não vim chamar justos, e sim pecadores.

Do jejum

Mateus 9.14-17; Lucas 5.33-39

[18] Ora, os discípulos de João e os fariseus estavam jejuando. Vieram alguns e lhe perguntaram: Por que motivo jejuam os discípulos de João e os dos fariseus, mas os teus discípulos não jejuam?

[19] Respondeu-lhes Jesus: Podem, porventura, jejuar os convidados para o casamento, enquanto o noivo está com eles? Durante o tempo em que estiver presente o noivo, não podem jejuar.

[20] Dias virão, contudo, em que lhes será tirado o noivo; e, nesse tempo, jejuarão.

[21] Ninguém costura remendo de pano novo em veste velha; porque o remendo novo tira parte da veste velha, e fica maior a rotura.

[22] Ninguém põe vinho novo em odres velhos; do contrário, o vinho romperá os odres; e tanto se perde o vinho como os

[15]І сталося так, що коли Ісус їв у домі Левія, багато збирачів податків та грішників. (Адже чимало було таких, хто був Його послідовником).

[16]Коли книжники, які належали до секти фарисеїв побачили, що Ісус обідає з грішниками та збирачами податків, вони запитали Його учнів: «Чому Він їсть за одним столом зі збирачами податків і грішниками?»

[17]Коли Ісус почув це, Він відповів їм: «Не здоровим потрібен лікар, а хворим. Я прийшов, щоб покликати не праведників, а грішників до покаяння».

Про піст

(Мт. 9:14-17; Лк. 5:33-39)

[18]На той час учні Іоана та фарисеї постилися. Деякі з людей спитали Ісуса: «Чому учні Іоана та фарисеї дотримуються поста, а Твої учні — ні?»

[19]Ісус відповів на те: «Чи бачили ви колись, щоб друзі нареченого постилися на весіллі, поки молодий ще з ними?

[20]Та прийде час, коли молодий залишить їх, тоді вони й засумують і почнуть поститися.

[21]До старої одежі не пришивають латки з неусадженої тканини, бо вона збіжиться й відірветься від старої тканини і діра буде ще більшою.

[22]Ніхто не наливає молоде вино в старі міхи, бо воно їх розірве, та й міхи зіпсуються. Навпаки, для нового вина потрібні нові міхи».

odres. Mas põe-se vinho novo em odres novos.

Jesus é senhor do sábado
Mateus 12.1-8; Lucas 6.1-5

23 Ora, aconteceu atravessar Jesus, em dia de sábado, as searas, e os discípulos, ao passarem, colhiam espigas.

24 Advertiram-no os fariseus: Vê! Por que fazem o que não é lícito aos sábados?

25 Mas ele lhes respondeu: Nunca lestes o que fez Davi, quando se viu em necessidade e teve fome, ele e os seus companheiros?

26 Como entrou na Casa de Deus, no tempo do sumo sacerdote Abiatar, e comeu os pães da proposição, os quais não é lícito comer, senão aos sacerdotes, e deu também aos que estavam com ele?

27 E acrescentou: O sábado foi estabelecido por causa do homem, e não o homem por causa do sábado;

28 de sorte que o Filho do Homem é senhor também do sábado.

Син Людський — Господь суботи
(Мт. 12:1-8; Лк. 6:1-5)

23Якось у суботу Ісус проходив пшеничним полем, а учні по дорозі почали зривати колоски та їсти зерно.

24Дехто з фарисеїв запитав Ісуса: «Поглянь, чому вони збирають зерно? Хіба Закон Мойсеїв не забороняє робити це в суботу?»

25У відповідь Ісус сказав їм: «Хіба ви не читали, що зробив Давид, коли він і його супутники зголодніли?

26В той час, коли первосвящеником був Авіатар, Давид зайшов до Божого дому, та з'їв священні хліби, що були наготовані Богові, ще й дав тим, хто був з ним, хоч ті підношення, за Законом Мойсея, ніхто не міг їсти, крім священиків».

27Й Ісус додав: «Субота створена для людини, а не людина для суботи.

28Тож Син Людський — Господь і над суботою».

Marcos 3

O homem da mão ressequida
Mateus 12.9-14; Lucas 6.6-11

1 De novo, entrou Jesus na sinagoga e estava ali um homem que tinha ressequida uma das mãos.

2 E estavam observando a Jesus para ver se o curaria em dia de sábado, a fim de o acusarem.

3 E disse Jesus ao homem da mão ressequida: Vem para o meio!

Від Марка 3

Зцілення сухорукого в суботу
(Мт. 12:9-14; Лк. 6:6-11)

1Якось іншого разу Ісус прийшов до синагоги. Там був чоловік з усохлою рукою.

2Деякі з євреїв уважно пильнували за Ісусом, аби мати підставу звинуватити Його в тому, що Він зціляє того чоловіка в суботу.

3Ісус сказав сухорукому: «Встань перед усіма!»

[4] Então, lhes perguntou: É lícito nos sábados fazer o bem ou fazer o mal? Salvar a vida ou tirá-la? Mas eles ficaram em silêncio.

[5] Olhando-os ao redor, indignado e condoído com a dureza do seu coração, disse ao homem: Estende a mão. Estendeu-a, e a mão lhe foi restaurada.

[6] Retirando-se os fariseus, conspiravam logo com os herodianos, contra ele, em como lhe tirariam a vida.

Jesus se retira. A cura de muitos à beira-mar

[7] Retirou-se Jesus com os seus discípulos para os lados do mar. Seguia-o da Galiléia uma grande multidão. Também da Judéia, [8] de Jerusalém, da Iduméia, dalém do Jordão e dos arredores de Tiro e de Sidom uma grande multidão, sabendo quantas coisas Jesus fazia, veio ter com ele.

[9] Então, recomendou a seus discípulos que sempre lhe tivessem pronto um barquinho, por causa da multidão, a fim de não o comprimirem.

[10] Pois curava a muitos, de modo que todos os que padeciam de qualquer enfermidade se arrojavam a ele para o tocar.

[11] Também os espíritos imundos, quando o viam, prostravam-se diante dele e exclamavam: Tu és o Filho de Deus!

[12] Mas Jesus lhes advertia severamente que o não expusessem à publicidade.

A escolha dos doze apóstolos. Os seus nomes

Mateus 10.1-4; Lucas 6.12-16

[13] Depois, subiu ao monte e chamou os que ele mesmo quis, e vieram para junto dele.

[4]Тоді Ісус сказав книжникам і фарисеям: «Чи годиться робити в суботу добро, а чи зло? Рятувати життя чи вбивати?» Та вони змовчали.

[5]Ісус суворо подивився на них, але сповнився скорботи через їхню впертість. Він сказав чоловікові: «Простягни руку свою!» Той простягнув руку, й вона зцілилася.

[6]Тоді фарисеї пішли геть й почали змовлятися з іродіанцями проти Ісуса, щоб знайти спосіб погубити Його.

Учні гуртуються навколо Ісуса

[7-8]Ісус і Його учні пішли до озера, а за ними сунув величезний натовп із Ґалилеї, з Юдеї, з Єрусалиму, з Ідумеї, з-за Йордану, з-довкола Тира і Сидона. Всі ці люди прийшли до Ісуса, оскільки почули про діяння Його.

[9]Була така тіснява, що Він наказав учням приготувати для Нього невеликого човна, аби люди не задавили Його.

[10]Він зцілив багатьох, тож усі хворі намагалися протовпитися, аби доторкнутися до Нього.

[11]Коли ж нечисті духи бачили Його, то падали долілиць перед Ним і вигукували: «Ти — Син Божий!»

[12]Але ж Він їх суворо попередив, щоб не розголошували, хто Він такий.

Ісус обирає дванадцять апостолів

(Мт. 10:1-4; Лк. 6:12-16)

[13-15]Піднявшись на гору, Ісус покликав за Собою тих, кого хотів обрати

[14] Então, designou doze para estarem com ele e para os enviar a pregar

[15] e a exercer a autoridade de expelir demônios.

[16] Eis os doze que designou: Simão, a quem acrescentou o nome de Pedro;

[17] Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão, aos quais deu o nome de Boanerges, que quer dizer: filhos do trovão;

[18] André, Filipe, Bartolomeu, Mateus, Tomé, Tiago, filho de Alfeu, Tadeu, Simão, o Zelote,

[19] e Judas Iscariotes, que foi quem o traiu.

послідовниками Своїми. Вони піднялися до Нього. Ісус обрав дванадцятьох і назвав їх апостолами Своїми, щоб вони були поруч із Ним і щоб міг Він послати їх до інших міст проповідувати. І наділив Він їх владою виганяти демонів.

[16-19]Отже, Він призначив дванадцятьох: Симона, якому Ісус дав ім'я Петро, братів Якова і Іоана, синів Зеведеєвих (яким Він дав імена Воанерґес, що означає «сини грому»), Андрія, Пилипа, Варфоломія, Матвія, Хому, Якова, сина Алфієвого, Тадея, Симона Зилота та Юду Іскаріота, котрий пізніше зрадив Ісуса.

A blasfêmia dos escribas

Mateus 12.22-32; Lucas 11.14-23

[20] Então, ele foi para casa. Não obstante, a multidão afluiu de novo, de tal modo que nem podiam comer.

[21] E, quando os parentes de Jesus ouviram isto, saíram para o prender; porque diziam: Está fora de si.

[22] Os escribas, que haviam descido de Jerusalém, diziam: Ele está possesso de Belzebu. E: É pelo maioral dos demônios que expele os demônios.

[23] Então, convocando-os Jesus, lhes disse, por meio de parábolas: Como pode Satanás expelir a Satanás?

[24] Se um reino estiver dividido contra si mesmo, tal reino não pode subsistir;

[25] se uma casa estiver dividida contra si mesma, tal casa não poderá subsistir.

[26] Se, pois, Satanás se levantou contra si mesmo e está dividido, não pode subsistir, mas perece.

Влада Ісусова — від Бога

(Мт. 12:22-32; Лк. 11:14-23; 12:10)

[20]Ісус вирушив додому, але знову там зібрався такий натовп, що Ісус і учні Його навіть попоїсти не могли.

[21]А рідні Ісуса, почувши про це, вийшли назустріч, щоб забрати Його, бо люди казали, що Він божевільний.

[22]Книжники, які прийшли з Єрусалиму, казали: «В Нього вселився Вельзевул! Він виганяє нечистих не інакше, як владою володаря демонів!»

[23]Ісус погукав їх і заговорив до них притчами: «Як може сатана виганяти сатану?

[24]Кожне царство, поділене міжусобною ворожнечею, гине.

[25]Якщо брат повстане на брата, така родина не зможе вціліти.

[26]І якщо сатана почне боротися сам із собою, то не вціліти йому, настане йому кінець.

[27] Ninguém pode entrar na casa do valente para roubar-lhe os bens, sem primeiro amarrá-lo; e só então lhe saqueará a casa.

[28] Em verdade vos digo que tudo será perdoado aos filhos dos homens: os pecados e as blasfêmias que proferirem.

[29] Mas aquele que blasfemar contra o Espírito Santo não tem perdão para sempre, visto que é réu de pecado eterno.

[30] Isto, porque diziam: Está possesso de um espírito imundo.

A família de Jesus

Mateus 12.46-50; Lucas 8.19-21

[31] Nisto, chegaram sua mãe e seus irmãos e, tendo ficado do lado de fora, mandaram chamá-lo.

[32] Muita gente estava assentada ao redor dele e lhe disseram: Olha, tua mãe, teus irmãos e irmãs estão lá fora à tua procura.

[33] Então, ele lhes respondeu, dizendo: Quem é minha mãe e meus irmãos?

[34] E, correndo o olhar pelos que estavam assentados ao redor, disse: Eis minha mãe e meus irmãos.

[35] Portanto, qualquer que fizer a vontade de Deus, esse é meu irmão, irmã e mãe.

Marcos 4

A parábola do semeador

Mateus 13.1-9; Lucas 8.4-8

[1] Voltou Jesus a ensinar à beira-mar. E reuniu-se numerosa multidão a ele, de modo que entrou num barco, onde se assentou, afastando-se da praia. E todo o povo estava à beira-mar, na praia.

[27]Ясна річ, ніхто не зможете вдертися до хати дужого чоловіка й пограбувати його майно, якщо спершу не зв'язати господаря.

[28]Тому кажу Я вам, чоловік може отримати прощення всіх своїх гріхів та блюзнірств, що він мовить проти Бога,

[29]але той, хто поганить ім'я Духа Святого, не матиме прощення. Більше того, на ньому лежатиме вічний гріх».

[30]Так відповів Ісус тим, хто казав, що Він був одержимий нечистим духом.

Ісусові учні — Його родина

(Мт. 12:46-50; Лк. 8:19-21)

[31]Прийшли до Ісуса Його мати й брати. Вони зупинилися надворі й попросили погукати Його.

[32]Навколо Ісуса сиділо багато людей, тож вони сказали Йому: «Поглянь! Он мати, брати й сестри Твої чекають на Тебе зовні».

[33]У відповідь Ісус сказав: «Хто є Моєю матір'ю і братами Моїми?»

[34]Він обвів поглядом усіх, хто сидів навколо Нього й повів далі: «Ось вони: Моя мати і брати Мої!

[35]Хто виконує волю Божу, той і є Моїм істинним братом, сестрою, і матір'ю».

Від Марка 4

Притча про сіяча

(Мт. 13:1-9; Лк. 8:4-8)

[1]Одного разу, коли Ісус проповідував біля озера, навколо Нього зібрався величезний натовп. Тому Він увійшов у човен і сів там, а люди залишилися на березі.

[2] Assim, lhes ensinava muitas coisas por parábolas, no decorrer do seu doutrinamento.

[3] Ouvi: Eis que saiu o semeador a semear.

[4] E, ao semear, uma parte caiu à beira do caminho, e vieram as aves e a comeram.

[5] Outra caiu em solo rochoso, onde a terra era pouca, e logo nasceu, visto não ser profunda a terra.

[6] Saindo, porém, o sol, a queimou; e, porque não tinha raiz, secou-se.

[7] Outra parte caiu entre os espinhos; e os espinhos cresceram e a sufocaram, e não deu fruto.

[8] Outra, enfim, caiu em boa terra e deu fruto, que vingou e cresceu, produzindo a trinta, a sessenta e a cem por um.

[9] E acrescentou: Quem tem ouvidos para ouvir, ouça.

A explicação da parábola

Mateus 13.10-23; Lucas 8.9-15

[10] Quando Jesus ficou só, os que estavam junto dele com os doze o interrogaram a respeito das parábolas.

[11] Ele lhes respondeu: A vós outros vos é dado conhecer o mistério do reino de Deus; mas, aos de fora, tudo se ensina por meio de parábolas,

[12] para que, vendo, vejam e não percebam; e, ouvindo, ouçam e não entendam; para que não venham a converter-se, e haja perdão para eles.

[2]Він багато чого навчав їх, розмовляючи притчами.

[3]Він сказав: «Послухайте! Вийшов селянин і заходився сіяти.

[4]Коли він кинув на ріллю зерно, то деяке впало край дороги; налетіли птахи і склювали його.

[5]Інші зерна впали на кам'янистий ґрунт, де землі було мало. Вони швидко проросли, оскільки лежали неглибоко,

[6]та коли зійшло сонце, то обпекло паростки, і вони засохли, бо не мали глибокого коріння.

[7]Інші зерна впали серед теренів, що вигналися й задушили паростки, і ті не дали врожаю.

[8]Ще інше зерно впало на добру землю й проросло, і вродило у тридцятеро, шістдесят та навіть у сто разів більше від посіяного».

[9]Потім Він додав: «Той, хто має вуха, нехай почує!»

Чому Ісус навчав за допомогою притч

(Мт. 13:10-17; Лк. 8:9-10)

[10]Коли натовп залишив Ісуса, то дванадцять апостолів та інші Його послідовники запитали Його про притчі.

[11-12]І Він їм сказав: «Тільки вам дано знати таємниці Царства Божого, а для всіх інших вони скриваються в притчах: бо вони дивилися, дивилися, але не бачили, бо вони слухали, слухали, але не розуміли, а інакше навернулися й були б прощені».

Пояснення притчі про сіяча

(Мт. 13:18-23; Лк. 8:11-15)

[13] Então, lhes perguntou: Não entendeis esta parábola e como compreendereis todas as parábolas?

[14] O semeador semeia a palavra.

[15] São estes os da beira do caminho, onde a palavra é semeada; e, enquanto a ouvem, logo vem Satanás e tira a palavra semeada neles.

[16] Semelhantemente, são estes os semeados em solo rochoso, os quais, ouvindo a palavra, logo a recebem com alegria.

[17] Mas eles não têm raiz em si mesmos, sendo, antes, de pouca duração; em lhes chegando a angústia ou a perseguição por causa da palavra, logo se escandalizam.

[18] Os outros, os semeados entre os espinhos, são os que ouvem a palavra,

[19] mas os cuidados do mundo, a fascinação da riqueza e as demais ambições, concorrendo, sufocam a palavra, ficando ela infrutífera.

[20] Os que foram semeados em boa terra são aqueles que ouvem a palavra e a recebem, frutificando a trinta, a sessenta e a cem por um.

A parábola da candeia
Lucas 8.16-18

[21] Também lhes disse: Vem, porventura, a candeia para ser posta debaixo do alqueire ou da cama? Não vem, antes, para ser colocada no velador?

[22] Pois nada está oculto, senão para ser manifesto; e nada se faz escondido, senão para ser revelado.

[23] Se alguém tem ouvidos para ouvir, ouça.

[13]Ісус сказав учням Своїм: «Хіба ви не зрозуміли цієї притчі? Якщо ви не зрозуміли цієї, як же ви зрозумієте інші притчі?

[14]Сіяч сіє Слово Боже в людях.

[15]Одні люди, як ті зерна при дорозі, де Слово посіяне. Як тільки вони чують його, з'являється сатана і віднімає посіяне в них Слово.

[16]Інші люди, як зерна, посіяні у кам'янистий ґрунт: коли вони чують Слово, то одразу й з радістю сприймають його.

[17]Але вони не мають міцного коріння, і їх вистачає ненадовго. Коли починаються гоніння чи переслідування через Слово, вони швидко зрікаються своєї віри.

[18-19]Зерно, що впало серед теренів — це ті, хто чують Слово, але щоденні турботи, спокуса багатства, та інші бажання душать Слово, і воно не дає плодів.

[20]Іще інші — зерно, що було посіяне в добру землю. Це ті, хто чують Слово, приймають його і приносять щедрий врожай: у тридцятеро, шістдесят та навіть у сто разів більший від посіяного».

Не приховуйте світла
(Лк. 8:16-18)

[21]І сказав їм Ісус: «Звичайно, ви заносите в приміщення світильник не для того, щоб поставити його під перевернуту посудину або під ліжко, а для того, щоб поставити його на підставку.

[22]Адже немає нічого прихованого, що не відкрилося б, і немає нічого таємного, що не стане відомим.

[23]Той, хто має вуха, нехай почує!»

[24] Então, lhes disse: Atentai no que ouvis. Com a medida com que tiverdes medido vos medirão também, e ainda se vos acrescentará.

[25] Pois ao que tem se lhe dará; e, ao que não tem, até o que tem lhe será tirado.

A parábola da semente

[26] Disse ainda: O reino de Deus é assim como se um homem lançasse a semente à terra;

[27] depois, dormisse e se levantasse, de noite e de dia, e a semente germinasse e crescesse, não sabendo ele como.

[28] A terra por si mesma frutifica: primeiro a erva, depois, a espiga, e, por fim, o grão cheio na espiga.

[29] E, quando o fruto já está maduro, logo se lhe mete a foice, porque é chegada a ceifa.

A parábola do grão de mostarda

Mateus 13.31-32; Lucas 13.18-19

[30] Disse mais: A que assemelharemos o reino de Deus? Ou com que parábola o apresentaremos?

[31] É como um grão de mostarda, que, quando semeado, é a menor de todas as sementes sobre a terra;

[32] mas, uma vez semeada, cresce e se torna maior do que todas as hortaliças e deita grandes ramos, a ponto de as aves do céu poderem aninhar-se à sua sombra.

Por que Jesus falou por parábolas

Mateus 13.34-35

[33] E com muitas parábolas semelhantes lhes expunha a palavra, conforme o permitia a capacidade dos ouvintes.

[24]І далі Він сказав: «Будьте уважні й обмірковуйте те, що ви чуєте. Господь Всевишній надасть вам розуміння згідно з тим, скільки розуміння в вас зараз є. Та будьте впевнені, Він надасть вам більше, ніж ви заслуговуєте.

[25]Бо хто має розуміння, тому додасться ще більше, а хто не має, в того відніметься і той дріб'язок, що йому належить».

Про Царство Боже

[26]Потім Ісус сказав: «Царство Боже подібно чоловіку, який висіває в землю зерно.

[27]Чоловік спить чи прокидається, а у цей час зерно пускає пагони і росте днями й ночами — як, він навіть сам не знає.

[28]Земля сама творить зерно: спершу стеблину, потім суцвіття, і нарешті — повен колос.

[29]Коли збіжжя визріває, чоловік негайно береться за серп, бо настали жнива».

Притча про гірчичне зерно

(Мт. 13:31-32, 34-35; Лк. 13:18-19)

[30]Ісус мовив: «З чим порівняти Царство Боже? Яку притчу Мені розповісти?

[31]Царство Боже подібне до гірчичного зернятка. Воно є найменшою зерниною, яку у землю висівають.

[32]Та коли воно пускає паросток і виростає, то стає найбільшою рослиною серед усієї городини з такими розлогими гілками, що навіть птахи можуть гніздитися в її затінку».

[33]Багатьма притчами на зразок цієї Ісус доносив Слово до людей — стільки, скільки могли вони зрозуміти.

[34] E sem parábolas não lhes falava; tudo, porém, explicava em particular aos seus próprios discípulos.

Jesus acalma uma tempestade
Mateus 8.23-27; Lucas 8.22-25

[35] Naquele dia, sendo já tarde, disse-lhes Jesus: Passemos para a outra margem.

[36] E eles, despedindo a multidão, o levaram assim como estava, no barco; e outros barcos o seguiam.

[37] Ora, levantou-se grande temporal de vento, e as ondas se arremessavam contra o barco, de modo que o mesmo já estava a encher-se de água.

[38] E Jesus estava na popa, dormindo sobre o travesseiro; eles o despertaram e lhe disseram: Mestre, não te importa que pereçamos?

[39] E ele, despertando, repreendeu o vento e disse ao mar: Acalma-te, emudece! O vento se aquietou, e fez-se grande bonança.

[40] Então, lhes disse: Por que sois assim tímidos?! Como é que não tendes fé?

[41] E eles, possuídos de grande temor, diziam uns aos outros: Quem é este que até o vento e o mar lhe obedecem?

Marcos 5

A cura do endemoninhado geraseno
Mateus 8.28-33; Lucas 8.26-34

[1] Entrementes, chegaram à outra margem do mar, à terra dos gerasenos.

[2] Ao desembarcar, logo veio dos sepulcros, ao seu encontro, um homem possesso de espírito imundo,

[34]Ісус завжди говорив притчами до людей, але тільки тоді, коли учні Його зоставалися самі, Він усе їм пояснював.

Ісус вгамовує бурю
(Мт. 8:23-27; Лк. 8:22-25)

[35]Увечері того дня Ісус сказав Своїм учням: «Нумо, перепливемо на інший берег озера!»

[36]Вони залишили натовп й сіли у човен, де вже знаходився Ісус. Інші човни послідували за ними.

[37]Та налетів штормовий вітер, хвилі перехлюпували через борт, й човен уже був майже повен води.

[38]Але Ісус на кормі спав собі на подушці. Вони збудили Його й кажуть: «Вчителю, невже тобі байдуже, що ми гинемо?»

[39]Тоді Ісус прокинувся і наказав вітру й хвилям: «Тихо! Заспокойтеся!» Тоді ж вітер вгамувався, і на озері запала велика тиша.

[40]І звернувся Він до учнів Своїх: «Чого ви злякалися, маловіри?»

[41]Але вони були страшенно налякані й питали один одного: «Хто ж це Такий, що навіть вітер й води підкоряються Йому?»

Від Марка 5

Зцілення біснуватого
(Мт. 8:28-34; Лк. 8:26-39)

[1]І припливли вони на протилежний берег озера до землі Ґерасинської.

[2]Тільки-но Ісус зійшов з човна, як назустріч Йому з-за гробниць вийшов чоловік, одержимий нечистим духом.

[3] o qual vivia nos sepulcros, e nem mesmo com cadeias alguém podia prendê-lo;

[4] porque, tendo sido muitas vezes preso com grilhões e cadeias, as cadeias foram quebradas por ele, e os grilhões, despedaçados. E ninguém podia subjugá-lo.

[5] Andava sempre, de noite e de dia, clamando por entre os sepulcros e pelos montes, ferindo-se com pedras.

[6] Quando, de longe, viu Jesus, correu e o adorou,

[7] exclamando com alta voz: Que tenho eu contigo, Jesus, Filho do Deus Altíssimo? Conjuro-te por Deus que não me atormentes!

[8] Porque Jesus lhe dissera: Espírito imundo, sai desse homem!

[9] E perguntou-lhe: Qual é o teu nome? Respondeu ele: Legião é o meu nome, porque somos muitos.

[10] E rogou-lhe encarecidamente que os não mandasse para fora do país.

[11] Ora, pastava ali pelo monte uma grande manada de porcos.

[12] E os espíritos imundos rogaram a Jesus, dizendo: Manda-nos para os porcos, para que entremos neles.

[13] Jesus o permitiu. Então, saindo os espíritos imundos, entraram nos porcos; e a manada, que era cerca de dois mil, precipitou-se despenhadeiro abaixo, para dentro do mar, onde se afogaram.

[14] Os porqueiros fugiram e o anunciaram na cidade e pelos campos.

[3-4]Він жив серед гробниць, і ніхто не міг зв’язати його, навіть ланцюгами. Його часто заковували в кайдани та ланцюги, але він рвав ланцюги й трощив кайдани, і ніхто не міг угамувати його.

[5]Днями й ночами він никав між гробниць в горах, кричав і бив себе камінням.

[6-7]Помітивши віддалік Ісуса, цей чоловік кинувся до Нього, упав долілиць перед Ним, а потім голосно закричав: «Що Тобі треба від мене, Ісусе, Сину Господа Всевишнього? Богом Тебе заклинаю, не муч мене».

[8]Ісус звелів йому: «Вийди з чоловіка цього, нечистий дух!»

[9]Отже, Ісус запитав його: «Як тебе звати?» А той відповів: «Ім’я мені — Легіон, бо багато нечистих духів вселилося в мене».

[10]Вони знову і знову благали Ісуса не виганяти їх із тієї землі.

[11]Неподалік на узвишші паслося велике стадо свиней.

[12]Тож духи благали Ісуса: «Пошли нас у свиней, аби ми могли вселитися в них».

[13]Ісус дозволив їм. Тож нечисті духи вийшли з чоловіка і вселилися в свиней. Тоді стадо, в якому налічувалося близько двох тисяч голів, кинулося з крутого берега в озеро й потонуло.

[14]Коли свинопаси, які доглядали за стадом, побачили, що сталося, то побігли геть і розповіли про все по місту

й околицях. І люди сходилися, щоб подивитися, що сталося.

Os gerasenos rejeitam a Jesus

Mateus 8.34; Lucas 8.35-39

Então, saiu o povo para ver o que sucedera.

15 Indo ter com Jesus, viram o endemoninhado, o que tivera a legião, assentado, vestido, em perfeito juízo; e temeram.

15Вони прийшли до Ісуса й, побачивши того біснуватого одягненим і при здоровому глузді, дуже злякалися.

16 Os que haviam presenciado os fatos contaram-lhes o que acontecera ao endemoninhado e acerca dos porcos.

16Хто бачив, розповіли людям, що трапилося з чоловіком, одержимим нечистими, та про свиней.

17 E entraram a rogar-lhe que se retirasse da terra deles.

17І люди почали благати Ісуса залишити їхню землю.

18 Ao entrar Jesus no barco, suplicava-lhe o que fora endemoninhado que o deixasse estar com ele.

18Коли Він сідав у човен, чоловік, який був одержимий нечистим духом, благав Ісуса узяти його з Собою.

19 Jesus, porém, não lho permitiu, mas ordenou-lhe: Vai para tua casa, para os teus. Anuncia-lhes tudo o que o SENHOR te fez e como teve compaixão de ti.

19Та Ісус відмовив йому, сказавши: «Іди до дому свого, до своїх людей і розкажи, що Господь зробив для тебе і як змилувався над тобою».

20 Então, ele foi e começou a proclamar em Decápolis tudo o que Jesus lhe fizera; e todos se admiravam.

20Тож він пішов і почав усім у Десятимісті розповідати, як багато Ісус зробив для нього. І всі були вражені тим.

O pedido de Jairo

Mateus 9.18-19; Lucas 8.40-42

Воскресіння дочки Яїра та зцілення хворої на кровотечу

(Мт. 9:18-26; Лк. 8:40-56)

21 Tendo Jesus voltado no barco, para o outro lado, afluiu para ele grande multidão; e ele estava junto do mar.

21Коли Ісус знову переправився на інший берег, великий натовп зібрався навколо Нього.

22 Eis que se chegou a ele um dos principais da sinagoga, chamado Jairo, e, vendo-o, prostrou-se a seus pés

22Туди ж, на берег озера, прийшов голова синагоги на ймення Яїр. Побачивши Ісуса, він впав долілиць і

23 e insistentemente lhe suplicou: Minha filhinha está à morte; vem, impõe as mãos sobre ela, para que seja salva, e viverá.

23звернувся до Нього з благанням: «Донька моя помирає. Прошу тебе: прийди й поклади руки на неї, щоб зцілилася вона і живою зосталася».

24 Jesus foi com ele.

A cura de uma mulher enferma

Mateus 9.20-22; Lucas 8.43-48

Grande multidão o seguia, comprimindo-o.

[24]Тож Ісус пішов з ним. І величезний натовп рушив за Ним, з усіх сторін щільно оточивши Його.

[25] Aconteceu que certa mulher, que, havia doze anos, vinha sofrendo de uma hemorragia

[25]Серед них була жінка, яка вже дванадцять років страждала від кровотечі.

[26] e muito padecera à mão de vários médicos, tendo despendido tudo quanto possuía, sem, contudo, nada aproveitar, antes, pelo contrário, indo a pior,

[26]Від багатьох лікарів вона натерпілася. Вона витратила на лікування вже все, що мала, але ніякого полегшення не було, навпаки, ставало тільки гірше.

[27] tendo ouvido a fama de Jesus, vindo por trás dele, por entre a multidão, tocou-lhe a veste.

[27]Вона чула про Ісуса і тепер підійшла до Нього в натовпі й торкнулася краю Його плаща.

[28] Porque, dizia: Se eu apenas lhe tocar as vestes, ficarei curada.

[28]Вона казала собі: «Якщо я доторкнуся хоча б до Його одягу, то одужаю».

[29] E logo se lhe estancou a hemorragia, e sentiu no corpo estar curada do seu flagelo.

[29]Тієї ж миті кровотеча припинилася, й жінка відчула в тілі своєму, що хвороба залишила її.

[30] Jesus, reconhecendo imediatamente que dele saíra poder, virando-se no meio da multidão, perguntou: Quem me tocou nas vestes?

[30]Але Ісус одразу відчув, що сила вийшла з Нього. Він озирнувся до натовпу й запитав: «Хто торкнувся Мого одягу?»

[31] Responderam-lhe seus discípulos: Vês que a multidão te aperta e dizes: Quem me tocou?

[31]І учні Його відказали Йому: «Ти бачиш, який натовп зусібіч напирає на Тебе, а Ти запитуєш: „Хто доторкнувся до Мене?"»

[32] Ele, porém, olhava ao redor para ver quem fizera isto.

[32]Та Ісус і далі видивлявся, хто це зробив.

[33] Então, a mulher, atemorizada e tremendo, cônscia do que nela se operara, veio, prostrou-se diante dele e declarou-lhe toda a verdade.

[33]Тоді жінка перелякалася, бо знала, що сталося з нею, підійшла до Нього і, впавши долілиць, розповіла Йому всю правду.

[34] E ele lhe disse: Filha, a tua fé te salvou; vai-te em paz e fica livre do teu mal.

[34]Тоді Він мовив: «Дочко, віра твоя зцілила тебе! Йди з миром і більше ти не будеш страждати від своєї хвороби».

A ressurreição da filha de Jairo

Mateus 9.23-26; Lucas 8.49-56

[35] Falava ele ainda, quando chegaram alguns da casa do chefe da sinagoga, a

[35]Поки Ісус ще говорив, чоловіки прийшли з дому Яїра й сказали йому:

quem disseram: Tua filha já morreu; por que ainda incomodas o Mestre?

«Твоя дочка померла. Навіщо турбувати Учителя?»

[36] Mas Jesus, sem acudir a tais palavras, disse ao chefe da sinagoga: Não temas, crê somente.

[36]Але до Ісуса долинули ці слова, й Він звернувся до голови синагоги: «Не бійся. Тільки вір».

[37] Contudo, não permitiu que alguém o acompanhasse, senão Pedro e os irmãos Tiago e João.

[37]Ісус нікому не дозволив заходити з Ним, крім Петра, Якова та Іоана, Якового брата.

[38] Chegando à casa do chefe da sinagoga, viu Jesus o alvoroço, os que choravam e os que pranteavam muito.

[38]Коли вони ввійшли до дому голови синагоги, то застали там метушню, плач і голосіння.

[39] Ao entrar, lhes disse: Por que estais em alvoroço e chorais? A criança não está morta, mas dorme.

[39]Ввійшовши, Ісус мовив до присутніх: «Навіщо плакати і голосити? Вона не померла, а просто спить».

[40] E riam-se dele. Tendo ele, porém, mandado sair a todos, tomou o pai e a mãe da criança e os que vieram com ele e entrou onde ela estava.

[40]Та люди почали насміхатися з Нього. Ісус випроводив усіх, а Сам узяв батька й матір дитини, а також трьох апостолів, які були з Ним, і ввійшов до кімнати, де лежало дівча.

[41] Tomando-a pela mão, disse: Talitá cumi!, que quer dizer: Menina, eu te mando, levanta-te!

[41]Ісус узяв її за руку й мовив: *«Таліта, кум!»* — що означає: «Дівчинко, Я велю тобі, вставай!»

[42] Imediatamente, a menina se levantou e pôs-se a andar; pois tinha doze anos. Então, ficaram todos sobremaneira admirados.

[42]Дівча тут же підвелося й почало ходити по кімнаті (їй було дванадцять років). Батьки дівчинки були приголомшені тим великим дивом.

[43] Mas Jesus ordenou-lhes expressamente que ninguém o soubesse; e mandou que dessem de comer à menina.

[43]Ісус їм усім суворо наказав, щоб ніхто про це не довідався, а також звелів нагодувати дівча.

Marcos 6

Jesus prega em Nazaré. É rejeitado pelos seus

Mateus 13.53-58; Lucas 4.16-30

[1] Tendo Jesus partido dali, foi para a sua terra, e os seus discípulos o acompanharam.

Від Марка 6

Ісус повертається до Свого рідного міста

(Мт. 13:53-58; Лк. 4:16-30)

[1]Залишивши те місце, Ісус вирушив до Свого рідного міста, й Його учні пішли за Ним.

[2] Chegando o sábado, passou a ensinar na sinagoga; e muitos, ouvindo-o, se maravilhavam, dizendo: Donde vêm a este estas coisas? Que sabedoria é esta que lhe foi dada? E como se fazem tais maravilhas por suas mãos?

[3] Não é este o carpinteiro, filho de Maria, irmão de Tiago, José, Judas e Simão? E não vivem aqui entre nós suas irmãs? E escandalizavam-se nele.

[4] Jesus, porém, lhes disse: Não há profeta sem honra, senão na sua terra, entre os seus parentes e na sua casa.

[5] Não pôde fazer ali nenhum milagre, senão curar uns poucos enfermos, impondo-lhes as mãos.

[6] Admirou-se da incredulidade deles. Contudo, percorria as aldeias circunvizinhas, a ensinar.

As instruções para os doze

Mateus 10.5-15; Lucas 9.1-6

[7] Chamou Jesus os doze e passou a enviá-los de dois a dois, dando-lhes autoridade sobre os espíritos imundos.

[8] Ordenou-lhes que nada levassem para o caminho, exceto um bordão; nem pão, nem alforje, nem dinheiro;

[9] que fossem calçados de sandálias e não usassem duas túnicas.

[10] E recomendou-lhes: Quando entrardes nalguma casa, permanecei aí até vos retirardes do lugar.

[11] Se nalgum lugar não vos receberem nem vos ouvirem, ao sairdes dali, sacudi o pó dos pés, em testemunho contra eles.

[2]Коли настала субота, Ісус навчав у синагозі, та багато людей були здивовані, слухаючи Його. Дивуючись, вони говорили: «Звідки цей Чоловік володіє таким вченням, та мудрістю такою? Хто дав Йому силу, що дива такі підвладні рукам Його?

[3]Хіба ж Він не тесляр, син Марії? Чи ж не Він брат Якова, Йосії, Юди й Симона? Чи не Його сестри ось тут серед нас?» Земляки не бажали сприймати Його.

[4]То Ісус мовив до них: «Немає пророка без пошани, хіба що в його рідному місті або серед родичів, або ж у своєму домі».

[5]І ніяке диво не міг Він там звершити, хіба що на кількох хворих поклав Він руки Свої, зціливши їх.

[6]Він був здивований невірою тих людей. Тож пішов Він навколишніми селами, навчаючи народ.

Ісус виряджає Своїх апостолів

(Мт. 10:1, 5-15; Лк. 9:1-6)

[7]Ісус покликав дванадцять апостолів, та почав надсилати їх по двоє, наділивши їх владою виганяти нечистих духів.

[8]І наказав їм Ісус: «Нічого не беріть з собою в дорогу, крім палиці самої: ні хліба, ні торби, ні грошей.

[9]Взуйте сандалії, а вбрання візьміть тільки те, що на вас.

[10]І як зайдете до чиєсь оселі, то вже і лишайтеся там, доки не покинете те місто.

[11]А якщо десь вас не приймуть або не слухатимуть вашого слова, то залишіть те місто й обтрусіть порох з ніг ваших, як попередження проти тих людей».

[12] Então, saindo eles, pregavam ao povo que se arrependesse;

[13] expeliam muitos demônios e curavam numerosos enfermos, ungindo-os com óleo.

A morte de João Batista

Mateus 14.1-12; Lucas 9.7-9

[14] Chegou isto aos ouvidos do rei Herodes, porque o nome de Jesus já se tornara notório; e alguns diziam: João Batista ressuscitou dentre os mortos, e, por isso, nele operam forças miraculosas.

[15] Outros diziam: É Elias; ainda outros: É profeta como um dos profetas.

[16] Herodes, porém, ouvindo isto, disse: É João, a quem eu mandei decapitar, que ressurgiu.

[17] Porque o mesmo Herodes, por causa de Herodias, mulher de seu irmão Filipe (porquanto Herodes se casara com ela), mandara prender a João e atá-lo no cárcere.

[18] Pois João lhe dizia: Não te é lícito possuir a mulher de teu irmão.

[19] E Herodias o odiava, querendo matá-lo, e não podia.

[20] Porque Herodes temia a João, sabendo que era homem justo e santo, e o tinha em segurança. E, quando o ouvia, ficava perplexo, escutando-o de boa mente.

[21] E, chegando um dia favorável, em que Herodes no seu aniversário natalício dera um banquete aos seus dignitários, aos

[12]І пішли апостоли й почали проповідувати, щоб люди каялися в гріхах своїх.

[13]Багато демонів вони вигнали та багатьох недужих намащували оливою і зціляли їх.

Ірод думає що Іоан Хреститель повстав із мертвих

(Мт. 14:1-12; Лк. 9:7-9)

[14]Цар Ірод почув про Ісуса, бо Його ім’я стало відоме повсюдно. Дехто казав: «Цей чоловік є Іоаном Хрестителем, який повстав із мертвих і тому має таку чудодійну силу».

[15]Інші стверджували: «То Ілля». А ще інші міркували: «То пророк, такий, які були в давні часи».

[16]Тож коли про все це почув Ірод, він сказав: «Іоан, якому я відтяв голову, повстав із мертвих».

Смерть Іоана Хрестителя

[17]Ірод сам віддав наказ схопити Іоана й кинути його до в’язниці. І зробив він це, щоб задовольнити Іродіаду, яка була дружиною Іродового брата Пилипа, але пізніше Ірод узяв з нею шлюб.

[18]Іоан попереджав Ірода: «Не годиться тобі брати за себе дружину брата свого».

[19-20]Й Іродіада затаїла лють на Іоана й хотіла вбити його. Але нічого вдіяти не могла, оскільки Ірод боявся Іоана, знаючи його як чоловіка праведного й святого, і оберігав його. Ірод завжди слухав Іоана з задоволенням, але водночас він відчував занепокоєння.

[21]Та от настав сприятливий день, коли на свій день народження Ірод запросив на обід своїх урядовців, воєначальників і найможновладніших людей Ґалилеї.

oficiais militares e aos principais da Galiléia,

[22] entrou a filha de Herodias e, dançando, agradou a Herodes e aos seus convivas. Então, disse o rei à jovem: Pede-me o que quiseres, e eu to darei.

[23] E jurou-lhe: Se pedires mesmo que seja a metade do meu reino, eu ta darei.

[24] Saindo ela, perguntou a sua mãe: Que pedirei? Esta respondeu: A cabeça de João Batista.

[25] No mesmo instante, voltando apressadamente para junto do rei, disse: Quero que, sem demora, me dês num prato a cabeça de João Batista.

[26] Entristeceu-se profundamente o rei; mas, por causa do juramento e dos que estavam com ele à mesa, não lha quis negar.

[27] E, enviando logo o executor, mandou que lhe trouxessem a cabeça de João. Ele foi, e o decapitou no cárcere,

[28] e, trazendo a cabeça num prato, a entregou à jovem, e esta, por sua vez, a sua mãe.

[29] Os discípulos de João, logo que souberam disto, vieram, levaram-lhe o corpo e o depositaram no túmulo.

A primeira multiplicação de pães e peixes
Mateus 14.13-21; Lucas 9.10-17; João 6.1-14

[30] Voltaram os apóstolos à presença de Jesus e lhe relataram tudo quanto haviam feito e ensinado.

[31] E ele lhes disse: Vinde repousar um pouco, à parte, num lugar deserto; porque eles não tinham tempo nem para comer,

[22]Дочка Іродіади прийшла на свято й дуже догодила своїм танком Іродові та його гостям. Тож цар звернувся до неї: «Проси все, що побажаєш. І я дам тобі».

[23]І він поклявся їй: «Я дам тобі все, що попросиш, хоч півцарства!»

[24]Та вийшла й запитала в матері: «Що мені попросити?» І мати навчила її сказати: «Дай мені голову Іоана Хрестителя на тарілці».

[25]Дівчина тут же попрохала царя: «Будь ласка, подай мені зараз голову Іоана Хрестителя на тарілці».

[26]Цар дуже засмутився, але вже дав обіцянку в присутності своїх гостей, й тому не хотів їй відмовити.

[27-28]Тож він негайно послав солдата з наказом принести Іоанову голову. І той пішов та стяв голову Іоанову і приніс її на тарілці й віддав дівчині, а та віддала її своїй матері.

[29]Коли Іоанові учні почули про те, вони прийшли й забрали його тіло та поклали у гробницю.

Як Ісус нагодував п'ять тисяч чоловіків
(Мт. 14:13-21; Лк. 9:10-17; Ін. 6:1-14)

[30]Всі апостоли повернулися до Ісуса й розповіли про все, що зробили, та чого людей вчили.

[31]Навколо завжди було повно людей, які снували туди й сюди, навіть поїсти не було можливості. Тож Ісус сказав апостолам: «Підемо зі Мною в тихе

visto serem numerosos os que iam e vinham.

32 Então, foram sós no barco para um lugar solitário.

33 Muitos, porém, os viram partir e, reconhecendo-os, correram para lá, a pé, de todas as cidades, e chegaram antes deles.

34 Ao desembarcar, viu Jesus uma grande multidão e compadeceu-se deles, porque eram como ovelhas que não têm pastor. E passou a ensinar-lhes muitas coisas.

35 Em declinando a tarde, vieram os discípulos a Jesus e lhe disseram: É deserto este lugar, e já avançada a hora;

36 despede-os para que, passando pelos campos ao redor e pelas aldeias, comprem para si o que comer.

37 Porém ele lhes respondeu: Dai-lhes vós mesmos de comer. Disseram-lhe: Iremos comprar duzentos denários de pão para lhes dar de comer?

38 E ele lhes disse: Quantos pães tendes? Ide ver! E, sabendo-o eles, responderam: Cinco pães e dois peixes.

39 Então, Jesus lhes ordenou que todos se assentassem, em grupos, sobre a relva verde.

40 E o fizeram, repartindo-se em grupos de cem em cem e de cinqüenta em cinqüenta.

41 Tomando ele os cinco pães e os dois peixes, erguendo os olhos ao céu, os abençoou; e, partindo os pães, deu-os aos discípulos para que os distribuíssem; e por todos repartiu também os dois peixes.

місце, де нам вдасться трохи відпочити».

32От вони сіли в човен і попливли самі до безлюдного місця.

33Але чимало людей помітили, як вони відпливали, і впізнали їх, та з усіх міст люди побігли берегом і дісталися до того місця раніше, ніж Ісус та апостоли.

34Коли Ісус вийшов із човна на берег і побачив великий натовп, то був сповнений жалю до цих людей, бо вони були, наче вівці без пастуха. І почав Ісус навчати їх.

35День хилився до надвечір'я. Ісусові учні прийшли до Нього й сказали: «Це місце безлюдне, і вже досить пізно.

36Відпусти людей, щоб вони змогли піти по довколишніх селах і хуторах, та придбати собі якоїсь їжі».

37Та Ісус відповів апостолам: «Ви нагодуйте їх!» А вони кажуть: «Щоб придбати достатньо їжі для такої купи народу, треба щонайменше двісті динарів».

38Ісус запитав: «Скільки буханок хліба у вас є? Підіть подивіться». Вони подивилися й кажуть: «П'ять хлібин і дві рибини».

39-40Ісус наказав учням розсадити людей на зеленій траві групами по сто й по п'ятдесят чоловік.

41Взявши п'ять хлібин й дві рибини, Ісус підвів очі до неба й возніс хвалу Богові за їжу. Він розломив хліби і роздав їх Своїм учням, щоб вони нагодували народ. Так само розділив Він між ними усіма й дві рибини.

[42] Todos comeram e se fartaram;

[43] e ainda recolheram doze cestos cheios de pedaços de pão e de peixe.

[44] Os que comeram dos pães eram cinco mil homens.

Jesus anda por sobre o mar

Mateus 14.22-33; João 6.16-21

[45] Logo a seguir, compeliu Jesus os seus discípulos a embarcar e passar adiante para o outro lado, a Betsaida, enquanto ele despedia a multidão.

[46] E, tendo-os despedido, subiu ao monte para orar.

[47] Ao cair da tarde, estava o barco no meio do mar, e ele, sozinho em terra.

[48] E, vendo-os em dificuldade a remar, porque o vento lhes era contrário, por volta da quarta vigília da noite, veio ter com eles, andando por sobre o mar; e queria tomar-lhes a dianteira.

[49] Eles, porém, vendo-o andar sobre o mar, pensaram tratar-se de um fantasma e gritaram.

[50] Pois todos ficaram aterrados à vista dele. Mas logo lhes falou e disse: Tende bom ânimo! Sou eu. Não temais!

[51] E subiu para o barco para estar com eles, e o vento cessou. Ficaram entre si atônitos,

[52] porque não haviam compreendido o milagre dos pães; antes, o seu coração estava endurecido.

Jesus em Genesaré

Mateus 14.34-36

[53] Estando já no outro lado, chegaram a terra, em Genesaré, onde aportaram.

[42]Всі люди поїли й наїлися,

[43]а потім учні ще зібрали дванадцять кошиків із залишками їжі.

[44]А тих, хто їли, було близько п'яти тисяч чоловіків.

Ісус іде по воді

(Мт. 14:22-33; Ін. 6:16-21)

[45]Одразу ж після цього Ісус звелів Своїм учням сісти в човен і плисти на інший берег озера, до Вефсаїди, а Сам залишився, щоб відпустити людей.

[46]Відпустивши народ, Він пішов на гору помолитися.

[47]Коли настав вечір, човен був на середині озера, а Ісус лишався один на суходолі.

[48-49]Ісус побачив, що човен віднесло досить далеко від берега, та Своїх учнів, які ледве веслували, бо вітер був зустрічний. Десь між третьою та шостою ранку Ісус пішов до Своїх учнів, ступаючи по воді. І коли Він майже перегнав їх, учні побачили, що Він іде по воді, та вирішили, що то привід, й почали кричати.

[50]Усі, хто побачив Його, були нажахані, але тієї ж миті Він заговорив до них. Ісус сказав: «Заспокойтеся! Це Я! Не бійтеся!»

[51-52]Коли Ісус сів до них у човен, то вітер вщух, а учні були здивовані, бо не зрозуміли ні цього чуда, ні того, що сталося з хлібами.

Зцілення недужих у землі Ґеннісаретській

(Мт. 14:34-36)

[53]Перепливши озеро, Ісус та Його учні прибули до землі Ґеннісаретської.

[54] Saindo eles do barco, logo o povo reconheceu Jesus;

[55] e, percorrendo toda aquela região, traziam em leitos os enfermos, para onde ouviam que ele estava.

[56] Onde quer que ele entrasse nas aldeias, cidades ou campos, punham os enfermos nas praças, rogando-lhe que os deixasse tocar ao menos na orla da sua veste; e quantos a tocavam saíam curados.

[54]Коли вони зійшли з човна, люди впізнали Ісуса.

[55]Хоч би де люди почули, про прихід Ісуса, бігли по всіх околицях, щоб нести до Нього хворих на ліжках.

[56]І куди б Він не йшов: по селах, містах, хуторах — скрізь на майдани виносили хворих, благаючи дозволити їм хоча б торкнутися краю Його одягу. І кожен, хто торкався, одужував.

Marcos 7

Jesus e a tradição dos anciãos. O que contamina o homem

Mateus 15.1-20

[1] Ora, reuniram-se a Jesus os fariseus e alguns escribas, vindos de Jerusalém.

[2] E, vendo que alguns dos discípulos dele comiam pão com as mãos impuras, isto é, por lavar

[3] (pois os fariseus e todos os judeus, observando a tradição dos anciãos, não comem sem lavar cuidadosamente as mãos;

[4] quando voltam da praça, não comem sem se aspergirem; e há muitas outras coisas que receberam para observar, como a lavagem de copos, jarros e vasos de metal [e camas]),

[5] interpelaram-no os fariseus e os escribas: Por que não andam os teus discípulos de conformidade com a tradição dos anciãos, mas comem com as mãos por lavar?

[6] Respondeu-lhes: Bem profetizou Isaías a respeito de vós, hipócritas, como está

Від Марка 7

Закон Божий — важливіший від правил людських

(Мт. 15:1-20)

[1]Дехто з фарисеїв та законників прийшли до Ісуса з Єрусалиму.

[2]Вони побачили деяких Ісусових учнів, які їли «нечистими» руками, тобто неомитими.

[3]Бо фарисеї і всі юдеї, дотримуючись традицій своїх пращурів, які не беруться до їжі, доки не омиють руки особливим, належним чином.

[4]А повернувшись із ринку, вони не вживають продуктів, поки не омиють їх особливим, належним чином. Існує й багато інших звичаїв, яких вони дотримуються: як то миття чаш, глеків, мідного посуду й лави.

[5]То ж фарисеї та законники запитали Ісуса: «Чому Твої учні не дотримуються звичаїв наших предків і вживають їжу, не помивши руки?»

[6]Ісус відповів їм: «Правий був пророк Ісая, коли пророчив про вас, лицемірів: „Ці люди шанують Мене на словах, та їхні серця далеко від Мене.

escrito: Este povo honra-me com os lábios, mas o seu coração está longe de mim.

[7] E em vão me adoram, ensinando doutrinas que são preceitos de homens.

[8] Negligenciando o mandamento de Deus, guardais a tradição dos homens.

[9] E disse-lhes ainda: Jeitosamente rejeitais o preceito de Deus para guardardes a vossa própria tradição.

[10] Pois Moisés disse: Honra a teu pai e a tua mãe; e: Quem maldisser a seu pai ou a sua mãe seja punido de morte.

[11] Vós, porém, dizeis: Se um homem disser a seu pai ou a sua mãe: Aquilo que poderias aproveitar de mim é Corbã, isto é, oferta para o SENHOR,

[12] então, o dispensais de fazer qualquer coisa em favor de seu pai ou de sua mãe,

[13] invalidando a palavra de Deus pela vossa própria tradição, que vós mesmos transmitistes; e fazeis muitas outras coisas semelhantes.

[14] Convocando ele, de novo, a multidão, disse-lhes: Ouvi-me, todos, e entendei.

[15] Nada há fora do homem que, entrando nele, o possa contaminar; mas o que sai do homem é o que o contamina.

[16] [Se alguém tem ouvidos para ouvir, ouça.]

[17] Quando entrou em casa, deixando a multidão, os seus discípulos o interrogaram acerca da parábola.

[18] Então, lhes disse: Assim vós também não entendeis? Não compreendeis que tudo o

[7]Пошана їхня до Мене — даремна, бо вчення їхнє — то закони, придумані людьми”.

[8]Божу заповідь ви зневажили, а людських звичаїв дотримуєтеся».

[9]І далі вів Ісус: «У вас це спритно виходить: відкинути Закон Божий заради своїх власних звичаїв.

[10]Бо Мойсей заповідав: „Шануйте своїх батька й матір”. А також: „Хто злословить на батька чи матір, тому смерть має бути”.

[11-12]Але ви навчаєте людей, що коли хтось скаже своїм батькові й матері: „Все, чим я можу вам допомогти, я віддам Богові”, — то такий чоловік уже має право не піклуватися про батьків своїх.

[13]Через цей ваш звичай, який ви самі встановили, ви відкидаєте заповідь Господню. І ще багато подібного ви чините».

Що людину поганить?

[14]Ісус знову скликав до Себе народ і звернувся до нього: «Всі Мене послухайте і зрозумійте!

[15]Не існує нічого такого, що ввійшовши ззовні в людину, могло б опоганити її. Але заплямувати людину може тільки те, що виходить із неї.

[16][Той, хто має вуха, нехай почує!»]

[17]Коли Ісус залишив натовп і ввійшов у дім, учні запитали Його про цю притчу.

[18]І Він відповів: «Невже ви не зрозуміли? Невже не ясно, що людину не може

que de fora entra no homem não o pode contaminar,

[19] porque não lhe entra no coração, mas no ventre, e sai para lugar escuso? E, assim, considerou ele puros todos os alimentos.

[20] E dizia: O que sai do homem, isso é o que o contamina.

[21] Porque de dentro, do coração dos homens, é que procedem os maus desígnios, a prostituição, os furtos, os homicídios, os adultérios,

[22] a avareza, as malícias, o dolo, a lascívia, a inveja, a blasfêmia, a soberba, a loucura.

[23] Ora, todos estes males vêm de dentro e contaminam o homem.

A mulher siro-fenícia

Mateus 15.21-28

[24] Levantando-se, partiu dali para as terras de Tiro [e Sidom]. Tendo entrado numa casa, queria que ninguém o soubesse; no entanto, não pôde ocultar-se,

[25] porque uma mulher, cuja filhinha estava possessa de espírito imundo, tendo ouvido a respeito dele, veio e prostrou-se-lhe aos pés.

[26] Esta mulher era grega, de origem siro-fenícia, e rogava-lhe que expelisse de sua filha o demônio.

[27] Mas Jesus lhe disse: Deixa primeiro que se fartem os filhos, porque não é bom tomar o pão dos filhos e lançá-lo aos cachorrinhos.

[28] Ela, porém, lhe respondeu: Sim, SENHOR; mas os cachorrinhos, debaixo da mesa, comem das migalhas das crianças.

заплямувати ніщо з того, що входить у неї ззовні?

[19]Бо їжа потрапляє не до серця, а до шлунку, і потім виходить геть». (Так Він проголосив будь-яку їжу чистою, або придатною для вживання).

[20]Потім Ісус додав: «Людину поганить те, що виходить із неї.

[21-22]Адже це зсередини, з людського серця виходять лихі думки та блуд, грабіжництво, вбивство, перелюб, жадність, злоба, брехня, непристойність, заздрість, наклеп, пиха й дурість.

[23]Усе це зло йде зсередини й робить людину нечистою (перед Богом)».

Ісус допомагає поганській дитині

(Мт. 15:21-28)

[24]Залишивши те місце, Ісус подався до околиць Тира. Він бажав, щоб ніхто не довідався про Його прихід, тож Він увійшов у дім, але так і не зміг утаїтись.

[25]Одна жінка, в якої дочка була одержима нечистим, почула про Ісуса, прийшла і впала перед Ним на коліна.

[26]Жінка не була єврейкою, а була родом з сирійській Фінікії. Вона благала Ісуса вигнати біса з її дочки.

[27]Ісус сказав їй: «Не годиться забирати хліб у дітей і давати його собакам, по-перше дай дітям наїстися».

[28]Та вона відповіла: «Так, Господи, але й собакам під столом перепадають крихти від того хліба, що діти їдять».

29 Então, lhe disse: Por causa desta palavra, podes ir; o demônio já saiu de tua filha.

30 Voltando ela para casa, achou a menina sobre a cama, pois o demônio a deixara.

A cura de um surdo e gago

31 De novo, se retirou das terras de Tiro e foi por Sidom até ao mar da Galiléia, através do território de Decápolis.

32 Então, lhe trouxeram um surdo e gago e lhe suplicaram que impusesse as mãos sobre ele.

33 Jesus, tirando-o da multidão, à parte, pôs-lhe os dedos nos ouvidos e lhe tocou a língua com saliva;

34 depois, erguendo os olhos ao céu, suspirou e disse: Efatá!, que quer dizer: Abre-te!

35 Abriram-se-lhe os ouvidos, e logo se lhe soltou o empecilho da língua, e falava desembaraçadamente.

36 Mas lhes ordenou que a ninguém o dissessem; contudo, quanto mais recomendava, tanto mais eles o divulgavam.

37 Maravilhavam-se sobremaneira, dizendo: Tudo ele tem feito esplendidamente bem; não somente faz ouvir os surdos, como falar os mudos.

Marcos 8

A segunda multiplicação de pães e peixes

Mateus 15.32-39

1 Naqueles dias, quando outra vez se reuniu grande multidão, e não tendo eles o

29Тоді Ісус мовив до неї: «Це дуже добра відповідь, тож іди з миром; біс вийшов із твоєї дочки».

30Жінка пішла додому й побачила, що дочка її лежить у ліжку, а біс і справді залишив її.

Зцілення глухого

31Ісус залишив околиці Тира й подався через Сидон до Ґалилейського озера через землі Десятимістя.

32Там до Нього привели глухого чоловіка, який і говорив дуже погано й благали Ісуса покласти на нього руки.

33Ісус відвів глухого вбік, подалі від натовпу, і вклав пальці в його вуха. Потім, сплюнувши, Ісус торкнувся його язика.

34Тоді подивився на небо, глибоко зітхнув і сказав глухому: *«Еффата!»* (Тобто: «Відкрийся!»)

35І тієї ж миті вуха глухого відкрилися, і язик його розв’язався, і він почав говорити виразно.

36Ісус наказав усім присутнім нікому про це не розповідати. Але чим суворіше Він наказував, тим більше вони розголошували.

37Всі були дуже вражені й казали: «Він все робить добре: навіть глухим повертає слух, а німим дарує новий голос».

Від Марка 8

Дивовижне нагодування чотирьох тисяч чоловіків

(Мт. 15:32-39)

1Іншого разу, коли знову зібрався великий натовп біля Ісуса, а їсти було нічого, Він покликав Своїх учнів і сказав їм:

que comer, chamou Jesus os discípulos e lhes disse:

[2] Tenho compaixão desta gente, porque há três dias que permanecem comigo e não têm o que comer.

[3] Se eu os despedir para suas casas, em jejum, desfalecerão pelo caminho; e alguns deles vieram de longe.

[4] Mas os seus discípulos lhe responderam: Donde poderá alguém fartá-los de pão neste deserto?

[5] E Jesus lhes perguntou: Quantos pães tendes? Responderam eles: Sete.

[6] Ordenou ao povo que se assentasse no chão. E, tomando os sete pães, partiu-os, após ter dado graças, e os deu a seus discípulos, para que estes os distribuíssem, repartindo entre o povo.

[7] Tinham também alguns peixinhos; e, abençoando-os, mandou que estes igualmente fossem distribuídos.

[8] Comeram e se fartaram; e dos pedaços restantes recolheram sete cestos.

[9] Eram cerca de quatro mil homens. Então, Jesus os despediu.

[10] Logo a seguir, tendo embarcado juntamente com seus discípulos, partiu para as regiões de Dalmanuta.

Os fariseus pedem um sinal do céu

Mateus 16.1-4

[11] E, saindo os fariseus, puseram-se a discutir com ele; e, tentando-o, pediram-lhe um sinal do céu.

[12] Jesus, porém, arrancou do íntimo do seu espírito um gemido e disse: Por que pede esta geração um sinal? Em verdade vos

[2]«Мене обирає жаль до цих людей, бо вони зі Мною вже три дні й тепер не мають що їсти.

[3]Мені не варто відпускати їх додому голодних, бо вони заслабнуть по дорозі до дому, адже дехто з них прийшов дуже здалеку».

[4]Учні відповіли Йому: «Хіба у цьому віддаленому місці знайдеш достатньо хліба, аби нагодувати стільки людей?»

[5]Ісус запитав їх: «Скільки у вас є хлібин?» Ті відповіли: «Сім».

[6]Ісус звелів людям посідати на землю. Тоді Він узяв сім хлібин, віддав подяку Богу, а потім розломив хліб й почав роздавати його Своїм учням, аби ті нагодували народ. І вони роздали хліб людям.

[7]Вони також мали кілька дрібних рибин. Ісус віддав подяку й звелів учням роздати рибу.

[8]Люди їли, поки не наїлися, а опісля учні зібрали сім кошиків, повних залишків їжі.

[9]І було тих, хто їли, чотири тисячі чоловіків, а потому Ісус відпустив їх.

[10]Опісля Ісус сів у човен разом з учнями Своїми й поплив до землі Далманутської.

Деякі люди не вірять владі Ісуса

(Мт. 16:1-4; Лк. 11:16, 29)

[11]Фарисеї підійшли до Ісуса, й почали розпитуватися в Нього, та, бажаючи випробувати Його, попросили здійснити їм диво, як знамення від Господа.

[12]Глибоко зітхнувши, Ісус відповів: «Чому ви вимагаєте від Мене знамення? Істинно кажу вам: ніякого знамення не буде здійснено, аби вам щось довести».

digo que a esta geração não se lhe dará sinal algum.

13 E, deixando-os, tornou a embarcar e foi para o outro lado.

13Після того Ісус залишив їх і, повернувшись в човен, поплив до іншого берега озера.

O fermento dos fariseus e o de Herodes
Mateus 16.5-12

Учні не розуміють Ісуса
(Мт. 16:5-12)

14 Ora, aconteceu que eles se esqueceram de levar pães e, no barco, não tinham consigo senão um só.

14Тут з'ясувалося, що учні Його забули взяти з собою хліб, і в човні не було нічого, крім однієї буханки.

15 Preveniu-os Jesus, dizendo: Vede, guardai-vos do fermento dos fariseus e do fermento de Herodes.

15Тоді Ісус остеріг їх: «Глядіть, остерігайтеся закваски фарисейської та Іродової».

16 E eles discorriam entre si: É que não temos pão.

16Учні почали обговорювати це між собою, міркуючи: «Можливо, Він це сказав, бо ми взагалі не маємо хліба».

17 Jesus, percebendo-o, lhes perguntou: Por que discorreis sobre o não terdes pão? Ainda não considerastes, nem compreendestes? Tendes o coração endurecido?

17Знаючи, про що учні говорять, Ісус спитав: «Навіщо ви говорите один одному, що ви не взяли з собою хліба? Невже й досі ви нічого не бачите й не розумієте? Невже ж розум ваш потьмарився?

18 Tendo olhos, não vedes? E, tendo ouvidos, não ouvis? Não vos lembrais

18Ви маєте очі — то невже не бачите? Маєте вуха — невже не чуєте? Чи не пам'ятаєте,

19 de quando parti os cinco pães para os cinco mil, quantos cestos cheios de pedaços recolhestes? Responderam eles: Doze!

19що коли Я розломив п'ять хлібів для п'яти тисяч їдців, скільки кошиків із залишками ви зібрали?» «Дванадцять», — відказали вони.

20 E de quando parti os sete pães para os quatro mil, quantos cestos cheios de pedaços recolhestes? Responderam: Sete!

20«А коли Я розломив сім хлібин, що нагодували чотири тисячі чоловік, скільки кошиків зібрали ви тоді?» «Сім», — відповіли вони.

21 Ao que lhes disse Jesus: Não compreendeis ainda?

21І запитав їх Ісус: «Якщо ви все пам'ятаєте, чому ж й досі ви нічого не зрозуміли?»

A cura de um cego em Betsaida

Зцілення сліпого у Вефсаїді

22 Então, chegaram a Betsaida; e lhe trouxeram um cego, rogando-lhe que o tocasse.

22Коли Ісус та Його учні прийшли до Вефсаїди, люди привели до Ісуса сліпого й благали доторкнутися до нього.

[23] Jesus, tomando o cego pela mão, levou-o para fora da aldeia e, aplicando-lhe saliva aos olhos e impondo-lhe as mãos, perguntou-lhe: Vês alguma coisa?

[23]Він узяв сліпого за руку й повів його за село. Там, послинивши йому очі, Ісус поклав руки на нього й запитав: «Ти щось бачиш?»

[24] Este, recobrando a vista, respondeu: Vejo os homens, porque como árvores os vejo, andando.

[24]Чоловік кинув погляд навкруги і відповів: «Я бачу людей. Вони подібні до дерев, що походжають собі».

[25] Então, novamente lhe pôs as mãos nos olhos, e ele, passando a ver claramente, ficou restabelecido; e tudo distinguia de modo perfeito.

[25]Ісус знову поклав руки на повіки сліпому і той широко розплющив очі. Зір йому відновився, й він чітко побачив усе навколо.

[26] E mandou-o Jesus embora para casa, recomendando-lhe: Não entres na aldeia.

[26]Тоді Ісус відпустив його додому, застерігши: «Не заходь до Вефсаїди».

A confissão de Pedro

Mateus 16.13-20; Lucas 9.18-21

Петро називає Ісуса Христом

(Мт. 16:13-20; Лк. 9:18-21)

[27] Então, Jesus e os seus discípulos partiram para as aldeias de Cesaréia de Filipe; e, no caminho, perguntou-lhes: Quem dizem os homens que sou eu?

[27]Ісус і Його учні подалися до поселень довкола Кесарії Пилипової. Й по дорозі Він запитав учнів: «Що кажуть люди — хто Я?»

[28] E responderam: João Batista; outros: Elias; mas outros: Algum dos profetas.

[28]Ті відповіли: «Одні кажуть, що Ти — Іоан Хреститель, інші — Ілля, а дехто вважає, що Ти — один з пророків».

[29] Então, lhes perguntou: Mas vós, quem dizeis que eu sou? Respondendo, Pedro lhe disse: Tu és o Cristo.

[29]Тоді Ісус запитав їх: «А ви як думаєте, хто Я такий?» І відповів Йому Петро: «Ти — Христос».

[30] Advertiu-os Jesus de que a ninguém dissessem tal coisa a seu respeito.

[30]Тоді Ісус суворо застеріг Своїх учнів нікому не казати, хто Він такий.

Jesus prediz a sua morte e ressurreição

Mateus 16.21-23; Lucas 9.22

Христос говорить про Свою смерть

(Мт. 16:21-28; Лк. 9:22-27)

[31] Então, começou ele a ensinar-lhes que era necessário que o Filho do Homem sofresse muitas coisas, fosse rejeitado pelos anciãos, pelos principais sacerdotes e pelos escribas, fosse morto e que, depois de três dias, ressuscitasse.

[31]І почав Ісус навчати послідовників Своїх: «Син Людський мусить пройти через багато страждань. Його мають відцуратися старійшини, головні священики та книжники. Його мусять вбити, але на третій день Він воскресне».

[32] E isto ele expunha claramente. Mas Pedro, chamando-o à parte, começou a reprová-lo.

[33] Jesus, porém, voltou-se e, fitando os seus discípulos, repreendeu a Pedro e disse: Arreda, Satanás! Porque não cogitas das coisas de Deus, e sim das dos homens.

O discípulo de Jesus deve levar a sua cruz
Mateus 16.24-28; Lucas 9.23-27

[34] Então, convocando a multidão e juntamente os seus discípulos, disse-lhes: Se alguém quer vir após mim, a si mesmo se negue, tome a sua cruz e siga-me.

[35] Quem quiser, pois, salvar a sua vida perdê-la-á; e quem perder a vida por causa de mim e do evangelho salvá-la-á.

[36] Que aproveita ao homem ganhar o mundo inteiro e perder a sua alma?

[37] Que daria um homem em troca de sua alma?

[38] Porque qualquer que, nesta geração adúltera e pecadora, se envergonhar de mim e das minhas palavras, também o Filho do Homem se envergonhará dele, quando vier na glória de seu Pai com os santos anjos.

Marcos 9

[1] Dizia-lhes ainda: Em verdade vos afirmo que, dos que aqui se encontram, alguns há que, de maneira nenhuma, passarão pela morte até que vejam ter chegado com poder o reino de Deus.

A transfiguração
Mateus 17.1-8; Lucas 9.28-36

[32]Ісус сказав їм про це відкрито, нічого не приховуючи. Петро відвів Ісуса вбік і почав картати Його.

[33]Та Ісус обернувся, поглянув на учнів Своїх і з докором сказав Петрові: «Відступись від Мене, сатано! Не про Боже ти думаєш, а про людське».

[34]Потім, покликавши до Себе народ та послідовників Своїх, Ісус сказав: «Якщо хтось бажає йти за Мною, той мусить зректися себе, узяти на себе хрест свій і рушати за Мною.

[35]Той, хто прагне врятувати життя своє, загубить його, але ж хто віддасть життя за Мене й за Добру Звістку, врятує його.

[36]Яка користь людині від того, що вона здобуде весь світ, але занапастить душу свою?

[37]Бо що може людина віддати, щоб викупити свою душу? Нічого!

[38]Якщо ж хтось із-поміж цього зрадливого й грішного покоління буде соромитися Мене й Мого вчення, то і Син Людський посоромиться його, коли явиться у славі Свого Батька, з Ангелами святими».

Від Марка 9

[1]І сказав їм Ісус: «Істинно кажу вам: дехто з присутніх тут не спізнають смерті, доки не побачать Царство Боже в усієї силі».

Ісус розмовляє з Мойсеєм та Іллєю
(Мт. 17:1-13; Лк. 9:28-36)

[2] Seis dias depois, tomou Jesus consigo a Pedro, Tiago e João e levou-os sós, à parte, a um alto monte. Foi transfigurado diante deles;

[2]Шість днів по тому Ісус узяв Петра, Якова та Іоана й вирушив з ними трьома на високу гору, щоб побути там з ними на самоті. І там Він преобразився в них на очах,

[3] as suas vestes tornaram-se resplandecentes e sobremodo brancas, como nenhum lavandeiro na terra as poderia alvejar.

[3]а вбрання Його стало сліпучо білим — ніяка праля не могла б його так відбілити.

[4] Apareceu-lhes Elias com Moisés, e estavam falando com Jesus.

[4]Тоді раптом Мойсей та Ілля явилися їм і почали розмовляти з Ісусом.

[5] Então, Pedro, tomando a palavra, disse: Mestre, bom é estarmos aqui e que façamos três tendas: uma será tua, outra, para Moisés, e outra, para Elias.

[5]І, звернувшись до Ісуса, Петро сказав: «Учителю, як добре, що ми тут! Дозволь нам поставимо тут три намети: один для Тебе, один для Мойсея, і один для Іллі».

[6] Pois não sabia o que dizer, por estarem eles aterrados.

[6]Петро не знав, що сказати, бо вони були налякані.

[7] A seguir, veio uma nuvem que os envolveu; e dela uma voz dizia: Este é o meu Filho amado; a ele ouvi.

[7]Тоді з неба спустилася хмара й огорнула їх тінню. І голос долинув із хмари: «Це Мій Улюблений Син. Слухайтеся Його!»

[8] E, de relance, olhando ao redor, a ninguém mais viram com eles, senão Jesus.

[8]Та підвівши очі, учні побачили, що більше з ними нікого немає, крім Самого Ісуса.

A vinda de Elias

Mateus 17.9-13

[9] Ao descerem do monte, ordenou-lhes Jesus que não divulgassem as coisas que tinham visto, até o dia em que o Filho do Homem ressuscitasse dentre os mortos.

[9]Коли вони сходили з гори, Ісус наказав їм: «Не кажіть нікому про те, що бачили, аж доки Син Людський не воскресне з мертвих».

[10] Eles guardaram a recomendação, perguntando uns aos outros que seria o ressuscitar dentre os mortos.

[10]Учні добре те затямили, тільки міркували між собою, що то означає «воскреснути з мертвих».

[11] E interrogaram-no, dizendo: Por que dizem os escribas ser necessário que Elias venha primeiro?

[11]Вони запитали Ісуса: «Чому книжники стверджують, ніби першим мусить прийти Ілля?»

[12] Então, ele lhes disse: Elias, vindo primeiro, restaurará todas as coisas; como,

[12]На те Ісус їм відповів: «Це так, Ілля мусить першим прийти і все впорядкувати. Але чи не написано про Сина Людського у Святому Писанні, що

pois, está escrito sobre o Filho do Homem que sofrerá muito e será aviltado?

[13] Eu, porém, vos digo que Elias já veio, e fizeram com ele tudo o que quiseram, como a seu respeito está escrito.

A cura de um jovem possesso

Mateus 17.14-21; Lucas 9.37-43

[14] Quando eles se aproximaram dos discípulos, viram numerosa multidão ao redor e que os escribas discutiam com eles.

[15] E logo toda a multidão, ao ver Jesus, tomada de surpresa, correu para ele e o saudava.

[16] Então, ele interpelou os escribas: Que é que discutíeis com eles?

[17] E um, dentre a multidão, respondeu: Mestre, trouxe-te o meu filho, possesso de um espírito mudo;

[18] e este, onde quer que o apanha, lança-o por terra, e ele espuma, rilha os dentes e vai definhando. Roguei a teus discípulos que o expelissem, e eles não puderam.

[19] Então, Jesus lhes disse: Ó geração incrédula, até quando estarei convosco? Até quando vos sofrerei? Trazei-mo.

[20] E trouxeram-lho; quando ele viu a Jesus, o espírito imediatamente o agitou com violência, e, caindo ele por terra, revolvia-se espumando.

[21] Perguntou Jesus ao pai do menino: Há quanto tempo isto lhe sucede? Desde a infância, respondeu;

[22] e muitas vezes o tem lançado no fogo e na água, para o matar; mas, se tu podes

Він прийме багато мук і буде зневажений?

[13]Та Я кажу вам, що Ілля вже прийшов, але люди вчинили з ним усе те погане, що хотіли, як і було написано про нього у Святому Писанні».

Ісус зціляє хлопчика, одержимого нечистим духом

(Мт. 17:14-20; Лк. 9:37-43)

[14]Коли Ісус, Петро, Яків та Іоан повернулися до інших учнів, то побачили, що великий натовп зібрався навколо них, і книжники сперечаються з ними.

[15]Побачивши Ісуса, всі були здивовані й побігли назустріч, щоб привітати Його.

[16]Ісус запитав: «Про що ви з ними сперечалися?»

[17]І один з-поміж натовпу відповів: «Я привів до Тебе свого сина. Він одержимий нечистим духом, і цей дух не дає йому розмовляти.

[18]Як ухопить його, то кидає об землю. На устах піна виступає, він скреготе зубами, дерев'яніє. Я просив учнів Твоїх вигнати нечистого, але вони не змогли».

[19]І мовив Ісус у відповідь: «О роде невірний! Скільки ж ще часу Мені бути з вами? Скільки ж Мені вас терпіти? Приведіть хлопчика до Мене!»

[20]Тільки-но побачивши Його, нечистий так затряс хлопця, що той упав додолу, і почав качатися по землі, й піна виступила на устах його.

[21]Ісус запитав його батька: «Як давно з ним таке?» Батько відповів: «З дитинства.

[22]Багато разів він кидав мого сина в огонь або воду, щоб убити його. Якщо Ти можеш щось зробити, змилуйся, допоможи нам».

alguma coisa, tem compaixão de nós e ajuda-nos.

23 Ao que lhe respondeu Jesus: Se podes! Tudo é possível ao que crê.

24 E imediatamente o pai do menino exclamou [com lágrimas]: Eu creio! Ajuda-me na minha falta de fé!

25 Vendo Jesus que a multidão concorria, repreendeu o espírito imundo, dizendo-lhe: Espírito mudo e surdo, eu te ordeno: Sai deste jovem e nunca mais tornes a ele.

26 E ele, clamando e agitando-o muito, saiu, deixando-o como se estivesse morto, a ponto de muitos dizerem: Morreu.

27 Mas Jesus, tomando-o pela mão, o ergueu, e ele se levantou.

28 Quando entrou em casa, os seus discípulos lhe perguntaram em particular: Por que não pudemos nós expulsá-lo?

29 Respondeu-lhes: Esta casta não pode sair senão por meio de oração [e jejum].

De novo Jesus prediz a sua morte e ressurreição

Mateus 17.22-23; Lucas 9.43b-45

30 E, tendo partido dali, passavam pela Galiléia, e não queria que ninguém o soubesse;

31 porque ensinava os seus discípulos e lhes dizia: O Filho do Homem será entregue nas mãos dos homens, e o matarão; mas, três dias depois da sua morte, ressuscitará.

32 Eles, contudo, não compreendiam isto e temiam interrogá-lo.

O maior no reino dos céus

Mateus 18.1-5; Lucas 9.46-48

23Ісус промовив: «Чому ти сказав: „Якщо можеш?” — Бо немає нічого неможливого для того, хто вірує».

24Тієї ж миті батько вигукнув: «Але ж я вірую! Укріпи віру мою!»

25Побачивши, що натовп оточує їх, Ісус заговорив суворо до нечистого духа: «Ти, дух глухий і німий, наказую тобі вийти з цього хлопця й ніколи більше не входити в нього!»

26Нечистий дух заверещав, затрусив хлопця в жахливих конвульсіях і вийшов з нього. Було схоже на те, що хлопець помер, отож багато хто з людей казали, що він мертвий.

27Але ж Ісус узяв хлопця за руку, підняв його й поставив на ноги.

28Коли Ісус повернувся до помешкання, учні запитали Його на самоті: «Чому ми не змогли вигнати нечистого?»

29Та Він відповів їм, мовивши: «Цей рід можна вигнати лише молитвою і постом».

Ісус говорить про Свою смерть

(Мт. 17:22-23; Лк. 9:43-45)

30-31Ісус та Його учні пішли звідти подорожувати Ґалилеєю. Він не бажав, щоби про те хтось знав, бо Він хотів навчати послідовників Своїх. Ісус казав їм: «Сина Людського буде віддано до рук людей, які вб’ють Його, але через три дні після смерті Він воскресне».

32Однак учні Його не розуміли цих слів, а перепитати Ісуса боялися.

Хто є самим великим у Царстві Небеснім

(Мт. 18:1-5; Лк. 9:46-48)

[33] Tendo eles partido para Cafarnaum, estando ele em casa, interrogou os discípulos: De que é que discorríeis pelo caminho?

[34] Mas eles guardaram silêncio; porque, pelo caminho, haviam discutido entre si sobre quem era o maior.

[35] E ele, assentando-se, chamou os doze e lhes disse: Se alguém quer ser o primeiro, será o último e servo de todos.

[36] Trazendo uma criança, colocou-a no meio deles e, tomando-a nos braços, disse-lhes:

[37] Qualquer que receber uma criança, tal como esta, em meu nome, a mim me recebe; e qualquer que a mim me receber, não recebe a mim, mas ao que me enviou.

Jesus ensina a tolerância e a caridade

Lucas 9.49-50

[38] Disse-lhe João: Mestre, vimos um homem que, em teu nome, expelia demônios, o qual não nos segue; e nós lho proibimos, porque não seguia conosco.

[39] Mas Jesus respondeu: Não lho proibais; porque ninguém há que faça milagre em meu nome e, logo a seguir, possa falar mal de mim.

[40] Pois quem não é contra nós é por nós.

[41] Porquanto, aquele que vos der de beber um copo de água, em meu nome, porque sois de Cristo, em verdade vos digo que de modo algum perderá o seu galardão.

Os tropeços

Mateus 18.6-9; Lucas 17.1-2

[42] E quem fizer tropeçar a um destes pequeninos crentes, melhor lhe fora que se

[33]В Капернаумі, зайшовши до однієї з хатин, Ісус запитав Своїх учнів: «Про що ви сперечалися дорогою?»

[34]На те вони змовчали, бо по дорозі сперечалися, хто з них є найвеличнішим.

[35]Тоді Ісус сів і гукнув усіх дванадцятьох і мовив до них: «Хто хоче бути першим, хай буде останнім, хай буде слугою всім».

[36]Він узяв дитину, поставив її перед ними і, обійнявши, сказав Своїм учням:

[37]«Хто приймає одного з тих малих дітей в ім'я Моє, той приймає і Мене, а хто приймає Мене, той приймає й Того, Хто послав Мене».

Хто не проти нас — той з нами

(Лк. 9:49-50)

[38]Іоан сказав Ісусу: «Вчителю, ми бачили чоловіка, який виганяв нечистого іменем Твоїм. Ми намагалися зупинити його, оскільки він не є одним із нас».

[39]Та Ісус промовив: «Не зупиняйте його, бо той, хто творить диво в ім'я Моє, невдовзі вже не зможе лихословити Мене.

[40]Хто не проти нас — той за нас.

[41]Кожний, хто допоможе вам чим-небудь, хоч би напоївши вас водою через те, що ви належите до Христа, то істинно кажу вам — той напевне одержить винагороду свою».

Ісусові застороги проти гріха

(Мт. 18:6-9; Лк. 17:1-2)

[42]«Та якщо хтось введе в гріх одного з малих оцих, які вірують в Мене, то краще було б для нього, щоб почепили йому на шию жорно і втопили в морі.

lhe pendurasse ao pescoço uma grande pedra de moinho, e fosse lançado no mar.

43 E, se tua mão te faz tropeçar, corta-a; pois é melhor entrares maneta na vida do que, tendo as duas mãos, ires para o inferno, para o fogo inextinguível

44 [onde não lhes morre o verme, nem o fogo se apaga].

45 E, se teu pé te faz tropeçar, corta-o; é melhor entrares na vida aleijado do que, tendo os dois pés, seres lançado no inferno

46 [onde não lhes morre o verme, nem o fogo se apaga].

47 E, se um dos teus olhos te faz tropeçar, arranca-o; é melhor entrares no reino de Deus com um só dos teus olhos do que, tendo os dois seres lançado no inferno,

48 onde não lhes morre o verme, nem o fogo se apaga.

Os discípulos, o sal da terra
Mateus 5.13; Lucas 14.34-35

49 Porque cada um será salgado com fogo.

50 Bom é o sal; mas, se o sal vier a tornar-se insípido, como lhe restaurar o sabor? Tende sal em vós mesmos e paz uns com os outros.

43Якщо рука твоя примушує тебе на гріх, відітни її. Краще ввійти у вічне життя калікою, ніж мати обидві руки, та потрапити у пекло незгасне,

44[де черви не вмирають, і вогонь пече незгасний].

45Якщо нога твоя примушує тебе грішити, відітни її. Краще увійти у вічне життя кульгавим, ніж із двома ногами бути кинутим до пекла.

46[де черви не вмирають, і вогонь пече незгасний].

47Якщо око твоє примушує тебе на гріх, виколи його. Краще однооким увійти у Царство Боже, аніж з обома очима бути ввергнутим у пекло, де

48„черви не вмирають, і вогонь пече незгасний”.

49Бо кожен буде просолений та кожна пожертва буде просолена вогнем.

50Сіль — то добра річ. Але якщо вона втратить солоність, як її знову такою зробити? Майте сіль у собі й живіть у злагоді одне з одним».

Marcos 10

Jesus atravessa o Jordão
Mateus 19.1-2

1 Levantando-se Jesus, foi dali para o território da Judéia, além do Jordão. E outra vez as multidões se reuniram junto a ele, e, de novo, ele as ensinava, segundo o seu costume.

A questão do divórcio
Mateus 19.3-12; Lucas 16.18

Від Марка 10

Повчання Ісуса про розлучення
(Мт. 19:1-12)

1І пішовши звідти, Ісус прийшов до країни юдейської та землі по той бік Йордану. І знову натовп зібрався навколо Нього, тож навчав Він людей за звичаєм Своїм.

[2] E, aproximando-se alguns fariseus, o experimentaram, perguntando-lhe: É lícito ao marido repudiar sua mulher?

[3] Ele lhes respondeu: Que vos ordenou Moisés?

[4] Tornaram eles: Moisés permitiu lavrar carta de divórcio e repudiar.

[5] Mas Jesus lhes disse: Por causa da dureza do vosso coração, ele vos deixou escrito esse mandamento;

[6] porém, desde o princípio da criação, Deus os fez homem e mulher.

[7] Por isso, deixará o homem a seu pai e mãe [e unir-se-á a sua mulher],

[8] e, com sua mulher, serão os dois uma só carne. De modo que já não são dois, mas uma só carne.

[9] Portanto, o que Deus ajuntou não separe o homem.

[10] Em casa, voltaram os discípulos a interrogá-lo sobre este assunto.

[11] E ele lhes disse: Quem repudiar sua mulher e casar com outra comete adultério contra aquela.

[12] E, se ela repudiar seu marido e casar com outro, comete adultério.

Jesus abençoa as crianças

Mateus 19.13-15; Lucas 18.15-17

[13] Então, lhe trouxeram algumas crianças para que as tocasse, mas os discípulos os repreendiam.

[14] Jesus, porém, vendo isto, indignou-se e disse-lhes: Deixai vir a mim os pequeninos, não os embaraceis, porque dos tais é o reino de Deus.

[2]Підійшли до Ісуса кілька фарисеїв і, випробовуючи, запитали Його: «Чи дозволено чоловікові розлучитися з дружиною своєю?»

[3]Ісус відповів: «Що вам Мойсей заповідав?»

[4]Вони кажуть: «Мойсей заповів, що чоловік може розлучитися з жінкою, давши їй розвідного листа».

[5]Ісус на те відповів: «Мойсей дозволив вам розлучатися з жінкою через упертість сердець ваших.

[6]Від самого початку створення світу, Господь „створив людей чоловіком і жінкою”.

[7]Ось чому „чоловік покине своїх батька та матір і з’єднається з дружиною своєю.

[8]І стануть вони єдиною людиною”, і більше не буде їх двоє, а буде одна плоть.

[9]Отож ніхто не роз’єднає тих, кого Бог з’єднав разом».

[10]Коли вони були в домі, учні знову запитали Його про це.

[11]І Він сказав їм: «Хто розлучається зі своєю дружиною й одружується з іншою жінкою, той грішить і чинить перелюб.

[12]І якщо жінка розлучається з чоловіком своїм і бере шлюб з іншим, також й сама чинить перелюб».

Ісус благословляє дітей

(Мт. 19:13-15; Лк. 18:15-17)

[13]Люди привели до Ісуса малих дітей, аби Він, поклавши на них руки, благословив їх. Але учні Його почали дорікати їм.

[14]Коли Ісус побачив це, то розгнівався й сказав: «Пустіть дітей до Мене і не зупиняйте їх, бо Царство Боже належить таким, як вони.

[15] Em verdade vos digo: Quem não receber o reino de Deus como uma criança de maneira nenhuma entrará nele.

[16] Então, tomando-as nos braços e impondo-lhes as mãos, as abençoava.

O jovem rico

Mateus 19.16-22; Lucas 18.18-23

[17] E, pondo-se Jesus a caminho, correu um homem ao seu encontro e, ajoelhando-se, perguntou-lhe: Bom Mestre, que farei para herdar a vida eterna?

[18] Respondeu-lhe Jesus: Por que me chamas bom? Ninguém é bom senão um, que é Deus.

[19] Sabes os mandamentos: Não matarás, não adulterarás, não furtarás, não dirás falso testemunho, não defraudarás ninguém, honra a teu pai e tua mãe.

[20] Então, ele respondeu: Mestre, tudo isso tenho observado desde a minha juventude.

[21] E Jesus, fitando-o, o amou e disse: Só uma coisa te falta: Vai, vende tudo o que tens, dá-o aos pobres e terás um tesouro no céu; então, vem e segue-me.

[22] Ele, porém, contrariado com esta palavra, retirou-se triste, porque era dono de muitas propriedades.

O perigo das riquezas

Mateus 19.23-30; Lucas 18.24-30

[23] Então, Jesus, olhando ao redor, disse aos seus discípulos: Quão dificilmente entrarão no reino de Deus os que têm riquezas!

[24] Os discípulos estranharam estas palavras; mas Jesus insistiu em dizer-lhes: Filhos, quão difícil é [para os que confiam nas riquezas] entrar no reino de Deus!

[15]Істинно кажу вам: хто не приймає Царство Боже так же щиро, як мала дитина, той ніколи в нього не ввійде».

[16]Ісус пригорнув дітей, поклав на них руки і благословив їх.

Ісус розмовляє з багатим чоловіком

(Мт. 19:16-30; Лк. 18:18-30)

[17]Коли Ісус вирушив у путь, до Нього підбіг один чоловік і, упавши на коліна, запитав: «Вчителю Добрий, що мушу я робити, аби успадкувати вічне життя?»

[18]На те Ісус йому сказав: «Чому ти називаєш Мене Добрим? Ніхто не є добрим, крім Самого Бога.

[19]Тобі відомі заповіді: „Не вбивай, не чини перелюбу, не кради, не бреши, не чини кривди, шануй батька й матір своїх”».

[20]Той відповів: «З юності я дотримуюся цих заповідей».

[21]Ісус подивився на чоловіка, сповнений любові до нього, сказав: «Одного тобі бракує: піди й продай усе, що маєш, а що вторгуєш, роздай бідним. І тоді матимеш ти багатство на Небі. Тоді приходь і слідуй за Мною».

[22]Той чоловік глибоко засмутився, бо був він дуже багатий.

[23]Ісус подивився на Своїх учнів й мовив до них: «Тяжко буде багатому ввійти в Царство Боже!»

[24]Учні були здивовані Його словами, та Ісус повторив: «Діти мої, як важко ввійти в Царство Боже!

[25] É mais fácil passar um camelo pelo fundo de uma agulha do que entrar um rico no reino de Deus.

[26] Eles ficaram sobremodo maravilhados, dizendo entre si: Então, quem pode ser salvo?

[27] Jesus, porém, fitando neles o olhar, disse: Para os homens é impossível; contudo, não para Deus, porque para Deus tudo é possível.

[28] Então, Pedro começou a dizer-lhe: Eis que nós tudo deixamos e te seguimos.

[29] Tornou Jesus: Em verdade vos digo que ninguém há que tenha deixado casa, ou irmãos, ou irmãs, ou mãe, ou pai, ou filhos, ou campos por amor de mim e por amor do evangelho,

[30] que não receba, já no presente, o cêntuplo de casas, irmãos, irmãs, mães, filhos e campos, com perseguições; e, no mundo por vir, a vida eterna.

[31] Porém muitos primeiros serão últimos; e os últimos, primeiros.

Jesus ainda outra vez prediz sua morte e ressurreição

Mateus 20.17-19; Lucas 18.31-34

[32] Estavam de caminho, subindo para Jerusalém, e Jesus ia adiante dos seus discípulos. Estes se admiravam e o seguiam tomados de apreensões. E Jesus, tornando a levar à parte os doze, passou a revelar-lhes as coisas que lhe deviam sobrevir, dizendo:

[33] Eis que subimos para Jerusalém, e o Filho do Homem será entregue aos principais sacerdotes e aos escribas;

[25]Легше верблюдові пройти крізь голчане вушко, ніж багатому ввійти в Царство Боже».

[26]Учні були ще дужче вражені і казали один одному: «То хто ж тоді може бути спасенний?»

[27]Подивившись на них, Ісус відповів: «Це неможливо для людей, але не для Бога, бо для Нього немає нічого неможливого».

[28]Тоді Петро промовив до Ісуса: «Поглянь! Ми залишили все й пішли за Тобою!»

[29-30]Тоді Ісус сказав: «Істинно кажу вам: кожний, хто залишив хату свою, братів, сестер, матір, батька, дітей або господарство своє заради імені Мого та Євангелія, ще в цьому житті одержить у сто разів більше помешкань, братів, сестер, матерів, дітей і ланів, так само, як і переслідувань, а також — нагороду вічного життя в прийдешні часи.

[31]Багато з тих, хто сьогодні перші, стануть останніми, а останні — першими».

Ісус говорить про Свою смерть і воскресіння

(Мт. 20:17-19; Лк. 18:31-34)

[32]Сталося це по дорозі до Єрусалиму. Ісус ішов попереду. Його учні були збентежені, а ті, котрі йшли позаду, відчували страх. Знову Ісус відкликав дванадцятьох і почав розповідати їм про те, що має статися з Ним в Єрусалимі:

[33-34]«Ми йдемо до Єрусалиму. Там Сина Людського буде віддано до рук головних священиків та книжників. Вони засудять Його на смерть і віддадуть поганам. Ті

condená-lo-ão à morte e o entregarão aos gentios;

[34] hão de escarnecê-lo, cuspir nele, açoitá-lo e matá-lo; mas, depois de três dias, ressuscitará.

збиткуватимуться з Нього, плюватимуть на Нього й битимуть Його батогами, а потім вб'ють. Але через три дні Він воскресне з мертвих».

O pedido de Tiago e João
Mateus 20.20-28

[35] Então, se aproximaram dele Tiago e João, filhos de Zebedeu, dizendo-lhe: Mestre, queremos que nos concedas o que te vamos pedir.

[36] E ele lhes perguntou: Que quereis que vos faça?

[37] Responderam-lhe: Permite-nos que, na tua glória, nos assentemos um à tua direita e o outro à tua esquerda.

[38] Mas Jesus lhes disse: Não sabeis o que pedis. Podeis vós beber o cálice que eu bebo ou receber o batismo com que eu sou batizado?

[39] Disseram-lhe: Podemos. Tornou-lhes Jesus: Bebereis o cálice que eu bebo e recebereis o batismo com que eu sou batizado;

[40] quanto, porém, ao assentar-se à minha direita ou à minha esquerda, não me compete concedê-lo; porque é para aqueles a quem está preparado.

[41] Ouvindo isto, indignaram-se os dez contra Tiago e João.

[42] Mas Jesus, chamando-os para junto de si, disse-lhes: Sabeis que os que são considerados governadores dos povos têm-nos sob seu domínio, e sobre eles os seus maiorais exercem autoridade.

Прохання синів Зеведеєвих
(Мт. 20:20-28)

[35]Яків та Іоан, сини Зеведеєві, підійшли до Ісуса й кажуть: «Учителю, ми хочемо, щоб Ти зробив для нас те, про що ми попросимо Тебе».

[36]Ісус запитав їх: «Що ж ви бажаєте, щоб Я зробив для вас?»

[37]А вони кажуть: «Дозволь нам розділити з Тобою велику славу Твою: дозволь одному з нас сидіти по праву руку від Тебе, а другому — по ліву».

[38]Ісус відповів: «Ви не знаєте, про що просите! Чи зможете ви випити чашу страждань, яку Я випити маю, і прийняти таке хрещення, яке Я приймаю?»

[39-40]Вони відповіли: «Так, ми зможемо». Тоді Ісус сказав їм: «Істинно кажу вам, ви вип'єте з чаші, яку Я питиму, і приймете таке хрещення, яке Я приймаю, але кому сидіти від Мене праворуч чи ліворуч — те не Мені вирішувати. Господь приготував ці місця для обранців Своїх».

[41]Почувши це, інші десять учнів розгнівалися на Якова та Іоана.

[42]Тоді Ісус покликав їх до Себе і сказав: «Ви знаєте, що погани обирають правителів, які люблять показувати владу свою над людьми, а їхні намісники гноблять народ.

[43] Mas entre vós não é assim; pelo contrário, quem quiser tornar-se grande entre vós, será esse o que vos sirva;

[44] e quem quiser ser o primeiro entre vós será servo de todos.

[45] Pois o próprio Filho do Homem não veio para ser servido, mas para servir e dar a sua vida em resgate por muitos.

[43-44]Але ж не так має бути між вами: хто хоче бути великим, хай стане слугою для вас; хто хоче стати першим серед вас, хай буде рабом для всіх.

[45]Бо навіть Син Людський прийшов не для того, щоб Йому служили, а щоб Самому служити іншим й віддати життя Своє як викуп за багатьох».

A cura do cego de Jericó

Mateus 20.29-34; Lucas 18.35-43

[46] E foram para Jericó. Quando ele saía de Jericó, juntamente com os discípulos e numerosa multidão, Bartimeu, cego mendigo, filho de Timeu, estava assentado à beira do caminho

[47] e, ouvindo que era Jesus, o Nazareno, pôs-se a clamar: Jesus, Filho de Davi, tem compaixão de mim!

[48] E muitos o repreendiam, para que se calasse; mas ele cada vez gritava mais: Filho de Davi, tem misericórdia de mim!

[49] Parou Jesus e disse: Chamai-o. Chamaram, então, o cego, dizendo-lhe: Tem bom ânimo; levanta-te, ele te chama.

[50] Lançando de si a capa, levantou-se de um salto e foi ter com Jesus.

[51] Perguntou-lhe Jesus: Que queres que eu te faça? Respondeu o cego: Mestre, que eu torne a ver.

[52] Então, Jesus lhe disse: Vai, a tua fé te salvou. E imediatamente tornou a ver e seguia a Jesus estrada fora.

Зцілення сліпого

(Мт. 20:29-34; Лк. 18:35-43)

[46]Опісля прийшли вони до Єрихона, а коли Ісус виходив з того міста в супроводі Своїх учнів та великого натовпу, при дорозі сидів сліпий жебрак Вартимей, син Тимеїв.

[47]Почувши, що Ісус із Назарета проходить повз, він загукав: «Ісусе, Сину Давидів, змилуйся наді мною!»

[48]Багато людей почали докоряти йому, щоб він замовк. Але він гукав ще голосніше: «Сину Давидів, змилуйся наді мною!»

[49]Тоді Ісус зупинився й сказав: «Підведіть його до Мене!» Люди покликали сліпого, кажучи: «Радій! Підведися, бо Ісус кличе тебе».

[50]Сліпий, скинувши верхню одежину, швидко підвівся й підійшов до Ісуса.

[51]Христос запитав його: «Що ти хочеш, щоб Я зробив для тебе?» Жебрак сказав: «Учителю, я знову хочу бачити».

[52]Тоді Він промовив: «Іди! Твоя віра врятувала тебе». І тієї ж миті жебрак прозрів і подався вслід за Ісусом по дорозі.

Marcos 11

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém

Mateus 21.1-17; Lucas 19.28-40; João 12.12-19

Від Марка 11

Ісус в'їжджає до Єрусалиму як Цар

(Мт. 21:1-11; Лк. 19:28-40; Ін. 12:12-19)

[1] Quando se aproximavam de Jerusalém, de Betfagé e Betânia, junto ao monte das Oliveiras, enviou Jesus dois dos seus discípulos

[2] e disse-lhes: Ide à aldeia que aí está diante de vós e, logo ao entrar, achareis preso um jumentinho, o qual ainda ninguém montou; desprendei-o e trazei-o.

[3] Se alguém vos perguntar: Por que fazeis isso? Respondei: O SENHOR precisa dele e logo o mandará de volta para aqui.

[4] Então, foram e acharam o jumentinho preso, junto ao portão, do lado de fora, na rua, e o desprenderam.

[5] Alguns dos que ali estavam reclamaram: Que fazeis, soltando o jumentinho?

[6] Eles, porém, responderam conforme as instruções de Jesus; então, os deixaram ir.

[7] Levaram o jumentinho, sobre o qual puseram as suas vestes, e Jesus o montou.

[8] E muitos estendiam as suas vestes no caminho, e outros, ramos que haviam cortado dos campos.

[9] Tanto os que iam adiante dele como os que vinham depois clamavam: Hosana! Bendito o que vem em nome do SENHOR!

[10] Bendito o reino que vem, o reino de Davi, nosso pai! Hosana, nas maiores alturas!

[11] E, quando entrou em Jerusalém, no templo, tendo observado tudo, como fosse já tarde, saiu para Betânia com os doze.

A figueira sem fruto

Mateus 21.18-22

[1-2]Коли Ісус і Його учні наблизилися до Єрусалиму, вони зупинилися у містах Ветфаґія та Віфанія, що біля Оливної гори. Тоді Він відіслав двох Своїх учнів з такими словами: «Ідіть у це місто, що перед вами. Тільки-но ви ввійдете туди, то одразу ж знайдете там припнутого віслючка, на якому ніхто ще не їздив. Відв’яжіть його й приведіть сюди.

[3]А якщо хтось запитає вас: „Для чого ви відв’язуєте його?” — то ви мусите відповісти: „Віслючок потрібен Господу, але Він незабаром пришле його сюди”».

[4]Отож учні пішли до села й, знайшовши віслючка, припнутого до дверей на вулиці, відв’язали його.

[5]Дехто з людей, які стояли там, запитали їх: «Що ви робите? Навіщо віслючка відв’язуєте?»

[6]Та учні відповіли, як Ісус їх навчив, тож люди дозволили їм забрати віслючка.

[7]Привівши віслючка до Ісуса, вони поклали на нього свій одяг, а Ісус сів на нього верхи.

[8]Багато хто з людей стелили на дорозі свій одяг, а інші — зелене віття, зрізане в лузі.

[9]Люди в натовпі, які йшли попереду й позаду Нього, вигукували: «Осанна! Благословенний Той, Хто приходить в ім’я Господнє!

[10]Благословенне царство батька нашого Давида! Осанна Богу в небесах!»

[11]Увійшовши до Єрусалиму, Ісус ступив у храм і оглянув усе навколо. Але оскільки було вже пізно, Він вирушив із дванадцятьма апостолами до Віфанії.

Ісус проклинає фіґове дерево

(Мт. 21:18-19)

12 No dia seguinte, quando saíram de Betânia, teve fome.

13 E, vendo de longe uma figueira com folhas, foi ver se nela, porventura, acharia alguma coisa. Aproximando-se dela, nada achou, senão folhas; porque não era tempo de figos.

14 Então, lhe disse Jesus: Nunca jamais coma alguém fruto de ti! E seus discípulos ouviram isto.

A purificação do templo

Mateus 21.12-17; Lucas 19.45-48

15 E foram para Jerusalém. Entrando ele no templo, passou a expulsar os que ali vendiam e compravam; derribou as mesas dos cambistas e as cadeiras dos que vendiam pombas.

16 Não permitia que alguém conduzisse qualquer utensílio pelo templo;

17 também os ensinava e dizia: Não está escrito: A minha casa será chamada casa de oração para todas as nações? Vós, porém, a tendes transformado em covil de salteadores.

18 E os principais sacerdotes e escribas ouviam estas coisas e procuravam um modo de lhe tirar a vida; pois o temiam, porque toda a multidão se maravilhava de sua doutrina.

19 Em vindo a tarde, saíram da cidade.

O poder da fé

20 E, passando eles pela manhã, viram que a figueira secara desde a raiz.

12Наступного дня, коли Ісус вирушав з Віфанії, Він дуже зголоднів.

13Побачивши ряснолисте фіґове дерево, Він підійшов подивитися, чи не знайдеться на ньому плодів. Та наблизившись, Ісус не побачив на дереві нічого, крім самого листя, оскільки була не та пора, коли родить фіґове дерево.

14Тоді ж Ісус промовив до дерева: «Нехай же повік більше ніхто не їсть плодів твоїх!» Та учні Його те чули.

Ісус у храмі

(Мт. 21:12-17; Лк. 19:45-48; Ін. 2:13-22)

15У Єрусалимі Ісус зайшов у двір храму, і почав виганяти звідти усіх, хто щось там продавав або купував. Він перевертав столи міняйл та лави тих, хто продавав голубів.

16І не дозволяв нікому нічого проносити через храм.

17Потім Ісус почав навчати людей, промовляючи: «У Святому Писанні сказано: „Мій храм буде домом молитви для всіх народів", а ви перетворили його на розбійницьке кубло!»

18Головні священики та книжники почули те й почали обмірковувати, як убити Ісуса, бо боялися Його, адже весь народ був вражений Його наукою.

19Як настав вечір, Ісус і Його учні подалися з міста.

Сила молитви

(Мт. 21:20-22)

20Вранці, йдучи повз фіґове дерево, учні побачили, що воно геть висохло від самого кореня.

[21] Então, Pedro, lembrando-se, falou: Mestre, eis que a figueira que amaldiçoaste secou.

[21]Петро згадав про дерево і сказав Ісусу: «Вчителю, поглянь! Те дерево, що Ти прокляв, геть усохло».

[22] Ao que Jesus lhes disse: Tende fé em Deus;

[22]Ісус відповів на те: «Майте віру в Бога.

[23] porque em verdade vos afirmo que, se alguém disser a este monte: Ergue-te e lança-te no mar, e não duvidar no seu coração, mas crer que se fará o que diz, assim será com ele.

[23]Істинно кажу вам: якщо скажете цій горі: „Зруш з місця і впади в море!” І якщо матимете ви віру і не сумніватиметесь, то воно неодмінно збудеться.

[24] Por isso, vos digo que tudo quanto em oração pedirdes, crede que recebestes, e será assim convosco.

[24]Ось чому Я й кажу вам: чого б не просили ви у молитві, вірте, що ви все це вже одержали, й тоді усе це стане вашим.

[25] E, quando estiverdes orando, se tendes alguma coisa contra alguém, perdoai, para que vosso Pai celestial vos perdoe as vossas ofensas.

[25]Коли молитеся, прощайте тим, проти кого щось погане маєте, щоб і Отець ваш на небесах міг простити вам гріхи ваші.

[26] [Mas, se não perdoardes, também vosso Pai celestial não vos perdoará as vossas ofensas.]

[26][Але якщо ви не прощаєте, то й Отець Небесний не простить вам гріхів ваших»].

A autoridade de Jesus e o batismo de João

Mateus 21.23-27; Lucas 20.1-8

Звідки влада в Ісуса

(Мт. 21:23-27; Лк. 20:1-8)

[27] Então, regressaram para Jerusalém. E, andando ele pelo templo, vieram ao seu encontro os principais sacerdotes, os escribas e os anciãos

[28] e lhe perguntaram: Com que autoridade fazes estas coisas? Ou quem te deu tal autoridade para as fazeres?

[27-28]Повернувшись знову до Єрусалиму, Ісус прийшов до двору храма. До Нього підійшли головні священики, книжники й старійшини і запитали: «Скажи нам, чиєю владою Ти все це робиш? Хто дав Тобі владу таку?»

[29] Jesus lhes respondeu: Eu vos farei uma pergunta; respondei-me, e eu vos direi com que autoridade faço estas coisas.

[29]У відповідь Ісус сказав: «Я також хочу поставити вам запитання, і якщо ви дасте Мені відповідь, тоді й Я скажу вам, чиєю владою Я все це роблю.

[30] O batismo de João era do céu ou dos homens? Respondei!

[30]Іоанове хрещення прийшло від Господа чи від людей? Відповідайте ж Мені».

[31] E eles discorriam entre si: Se dissermos: Do céu, dirá: Então, por que não acreditastes nele?

[32] Se, porém, dissermos: dos homens, é de temer o povo. Porque todos consideravam a João como profeta.

[33] Então, responderam a Jesus: Não sabemos. E Jesus, por sua vez, lhes disse: Nem eu tampouco vos digo com que autoridade faço estas coisas.

[31]Юдейські лідери почали радитися поміж собою, що відповісти, міркуючи: «Якщо ми скажемо: „Від Господа", — то Він спитає: „Чому ж тоді ви не повірили Іоану?"

[32]А якщо скажемо: „Від людей", — то народ розгнівається на нас». (Вони боялися людей, адже народ вважав, що Іоан був справді пророком).

[33]Тож вони відповіли Ісусові: «Ми не знаємо, звідки прийшло Іоанове хрещення». Тоді Ісус мовив до них: «Отож і Я вам не скажу, чиєю владою Я це все роблю».

Marcos 12

A parábola dos lavradores maus
Mateus 21.33-46; Lucas 20.9-19

[1] Depois, entrou Jesus a falar-lhes por parábola: Um homem plantou uma vinha, cercou-a de uma sebe, construiu um lagar, edificou uma torre, arrendou-a a uns lavradores e ausentou-se do país.

[2] No tempo da colheita, enviou um servo aos lavradores para que recebesse deles dos frutos da vinha;

[3] eles, porém, o agarraram, espancaram e o despacharam vazio.

[4] De novo, lhes enviou outro servo, e eles o esbordoaram na cabeça e o insultaram.

[5] Ainda outro lhes mandou, e a este mataram. Muitos outros lhes enviou, dos quais espancaram uns e mataram outros.

[6] Restava-lhe ainda um, seu filho amado; a este lhes enviou, por fim, dizendo: Respeitarão a meu filho.

[7] Mas os tais lavradores disseram entre si: Este é o herdeiro; ora, vamos, matemo-lo, e a herança será nossa.

Від Марка 12

Бог посилає Свого Сина
(Мт. 21:33-46; Лк. 20:9-19)

[1]Ісус, навчаючи народ, розповів таку притчу: «Один чоловік посадив виноградник. Навколо нього поставив огорожу, викопав яму для давильні й звів башту. Потім здав виноградник в оренду та й поїхав собі мандрувати.

[2]Як настала пора, він послав слугу до виноградарів, щоб одержати свою частку врожаю.

[3]Але орендарі схопили його, побили й відіслали ні з чим.

[4]Тоді господар послав іншого слугу, але виноградарі тому розбили голову й безсоромно з нього познущалися.

[5]Господар послав третього, але цього орендарі вбили. Знову й знову він посилав слуг, а виноградарі кого з них били, а кого й убивали.

[6]З ним лишився тільки улюблений син його. Тож зрештою господар послав сина свого, міркуючи: „Вони неодмінно поважатимуть сина мого!"

[7]Але ж орендарі сказали одне одному: „Це спадкоємець! Давайте вб'ємо його, то й спадщина буде наша!"

8 E, agarrando-o, mataram-no e o atiraram para fora da vinha.

9 Que fará, pois, o dono da vinha? Virá, exterminará aqueles lavradores e passará a vinha a outros.

10 Ainda não lestes esta Escritura: A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular;

11 isto procede do SENHOR, e é maravilhoso aos nossos olhos?

12 E procuravam prendê-lo, mas temiam o povo; porque compreenderam que contra eles proferira esta parábola. Então, desistindo, retiraram-se.

A questão do tributo

Mateus 22.15-22; Lucas 20.19-26

13 E enviaram-lhe alguns dos fariseus e dos herodianos, para que o apanhassem em alguma palavra.

14 Chegando, disseram-lhe: Mestre, sabemos que és verdadeiro e não te importas com quem quer que seja, porque não olhas a aparência dos homens; antes, segundo a verdade, ensinas o caminho de Deus; é lícito pagar tributo a César ou não? Devemos ou não devemos pagar?

15 Mas Jesus, percebendo-lhes a hipocrisia, respondeu: Por que me experimentais? Trazei-me um denário para que eu o veja.

16 E eles lho trouxeram. Perguntou-lhes: De quem é esta efígie e inscrição? Responderam: De César.

17 Disse-lhes, então, Jesus: Dai a César o que é de César e a Deus o que é de Deus. E muito se admiraram dele.

8Тож вони схопили сина господаря, викинули його з виноградника і вбили.

9То що тепер власникові виноградника діяти з ними? Він піде та вб'є тих орендарів, а виноградник здасть в оренду іншим.

10Хіба не читали ви у Святому Писанні: „Той камінь, що будівельники відкинули, став наріжним каменем.

11Так Господь зробив, та дивовижно це для нас"».

12Почувши цю притчу, головні священики й книжники зрозуміли, що Ісус говорить саме про них, та почали вигадувати, як би схопити Його, але побоялися народу. Тож вони залишили Ісуса та й пішли собі геть.

Цезареві — цезареве, а Богові — Боже

(Мт. 22:15-22; Лк. 20:20-26)

13Згодом, юдейські лідери підіслали до Ісуса декого з фарисеїв та іродіанців, аби зловити Його на слові.

14Ті підійшли до Ісуса й сказали: «Вчителю, ми знаємо, що Ти — чоловік чесний, і не зважаєш на те, хто і що про Тебе подумає, бо не дивишся на чин та звання людей. Ти правдиво наставляєш на шлях Божий. Тож скажи нам, чи справедливо сплачувати податки цезареві, чи ні? Мусимо ми платити їх, чи ні?»

15Їхні підступні наміри були відомі Ісусові, тож Він на те відповів: «Навіщо ви перевіряєте Мене, аби зловити Мене на слові? Принесіть динар, щоб Я міг подивитися на нього».

16Коли вони принесли динар, Ісус запитав: «Хто тут зображений й чиє ім'я викарбуване на монеті?» Вони відповіли: «Цезареве».

17Тоді Ісус і каже: «Тож віддайте цезарю цезареве, а Богу — Боже». Почувши таку відповідь, вивідники були вражені.

Os saduceus e a ressurreição
Mateus 22.23-33; Lucas 20.27-40

[18] Então, os saduceus, que dizem não haver ressurreição, aproximaram-se dele e lhe perguntaram, dizendo:

[19] Mestre, Moisés nos deixou escrito que, se morrer o irmão de alguém e deixar mulher sem filhos, seu irmão a tome como esposa e suscite descendência a seu irmão.

[20] Ora, havia sete irmãos; o primeiro casou e morreu sem deixar descendência;

[21] o segundo desposou a viúva e morreu, também sem deixar descendência; e o terceiro, da mesma forma.

[22] E, assim, os sete não deixaram descendência. Por fim, depois de todos, morreu também a mulher.

[23] Na ressurreição, quando eles ressuscitarem, de qual deles será ela a esposa? Porque os sete a desposaram.

[24] Respondeu-lhes Jesus: Não provém o vosso erro de não conhecerdes as Escrituras, nem o poder de Deus?

[25] Pois, quando ressuscitarem de entre os mortos, nem casarão, nem se darão em casamento; porém, são como os anjos nos céus.

[26] Quanto à ressurreição dos mortos, não tendes lido no Livro de Moisés, no trecho referente à sarça, como Deus lhe falou: Eu sou o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó?

[27] Ora, ele não é Deus de mortos, e sim de vivos. Laborais em grande erro.

O grande mandamento

Саддукеї намагаються зловити Ісуса на слові
(Мт. 22:23-33; Лк. 20:27-40)

[18]Згодом, декілька саддукеїв (вони стверджують, буцімто ніякого воскресіння з мертвих не буде взагалі) прийшли до Ісуса й спитали Його:

[19]«Вчителю, Мойсей заповів нам: „Якщо чоловік помре бездітний, то його брат мусить взяти шлюб з жінкою померлого і народити з нею дітей, аби продовжити рід свого брата”.

[20]От було собі семеро братів. Перший одружився і скоро помер, не залишивши дітей.

[21]Тож другий брат узяв шлюб із тією жінкою та також помер бездітним. Те ж саме трапилося й з третім братом.

[22]Усі семеро мали шлюб з тією жінкою, але всі вони померли, не залишивши дітей. Останньою померла жінка.

[23]Отже, в майбутньому житті, після воскресіння з мертвих, чиєю дружиною вона буде, адже всі семеро мали шлюб з тією жінкою?»

[24]Ісус відповів їм: «Звісно, причиною вашої помилки є те, що ви не знаєте ні Святого Писання, ані сили Божої.

[25]Адже, коли люди повстануть із мертвих, вони не одружуватимуться, ані заміж виходитимуть. Вони будуть подібні до Ангелів Небесних.

[26]А щодо воскресіння з мертвих, то хіба не читали ви в книзі Мойсеєвій, де йдеться про палаючий кущ? Бог сказав Мойсеєві: „Я — Бог Авраама, Бог Ісаака і Бог Якова”.

[27]Тобто Господь є Богом живих, а не мертвих. Тож усі вони — живі. Саме тому ви, саддукеї, глибоко помиляєтесь».

Яка заповідь найважливіша?

Mateus 22.34-40; Lucas 10.25-28

28 Chegando um dos escribas, tendo ouvido a discussão entre eles, vendo como Jesus lhes houvera respondido bem, perguntou-lhe: Qual é o principal de todos os mandamentos?

29 Respondeu Jesus: O principal é: Ouve, ó Israel, o SENHOR, nosso Deus, é o único SENHOR!

30 Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma, de todo o teu entendimento e de toda a tua força.

31 O segundo é: Amarás o teu próximo como a ti mesmo. Não há outro mandamento maior do que estes.

32 Disse-lhe o escriba: Muito bem, Mestre, e com verdade disseste que ele é o único, e não há outro senão ele,

33 e que amar a Deus de todo o coração e de todo o entendimento e de toda a força, e amar ao próximo como a si mesmo excede a todos os holocaustos e sacrifícios.

34 Vendo Jesus que ele havia respondido sabiamente, declarou-lhe: Não estás longe do reino de Deus. E já ninguém mais ousava interrogá-lo.

O Cristo, filho de Davi

Mateus 22.41-46; Lucas 20.41-44

35 Jesus, ensinando no templo, perguntou: Como dizem os escribas que o Cristo é filho de Davi?

36 O próprio Davi falou, pelo Espírito Santo: Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita, até que eu

(Мт. 22:34-40; Лк. 10:25-28)

28Один із книжників, наблизившись до Ісуса, слухав, як Він розмовляв з саддукеями, та фарисеями. Побачивши, як добре Ісус відповідав, книжник запитав Його: «Вчителю, яка заповідь Закону є найважливішою?»

29Ісус відповів: «Ось найважливіша заповідь: „Слухай, Ізраїлю! Всевишній Господь наш — єдиний Бог.

30Тож любіть Господа Бога свого всім серцем, усією душею, всім розумом і силою своєю”.

31Друга за важливістю заповідь така: „Любіть ближнього свого, як себе самого”. Немає важливішої заповіді, ніж оці дві».

32І книжник погодився: «Добре сказано, Вчителю. Ти маєш слушність, кажучи: Господь Всевишній — єдиний Бог, і немає іншого, крім Нього.

33Кожен мусить любити Його всім серцем, усім розумінням і силою своєю, а також любити ближнього свого, як себе самого, — усе те є багато важливішим за всі підношення й пожертви».

34Почувши таку мудру відповідь, Ісус сказав книжникові: «Ти недалекий від Царства Божого». І відтоді ніхто не наважувався Ісуса про щось питати.

Чи є Христос Сином Давидовим або Сином Божим?

(Мт. 22:41-46; Лк. 20:41-44)

35Навчаючи у храмі, Ісус говорив: «Чому книжники стверджують, що Христос — Син Давидів?

36Адже сам Давид, якого надихнув Дух Святий, казав: „Господь Бог мовив до Господа мого: Сядь по праву руку від Мене, доки не покладу Я ворогів Твоїх до ніг Твоїх”.

ponha os teus inimigos debaixo dos teus pés.

37 O mesmo Davi chama-lhe SENHOR; como, pois, é ele seu filho? E a grande multidão o ouvia com prazer.

Jesus censura os escribas
Mateus 23.1-7,14; Lucas 20.45-47

38 E, ao ensinar, dizia ele: Guardai-vos dos escribas, que gostam de andar com vestes talares e das saudações nas praças;

39 e das primeiras cadeiras nas sinagogas e dos primeiros lugares nos banquetes;

40 os quais devoram as casas das viúvas e, para o justificar, fazem longas orações; estes sofrerão juízo muito mais severo.

A oferta da viúva pobre
Lucas 21.1-4

41 Assentado diante do gazofilácio, observava Jesus como o povo lançava ali o dinheiro. Ora, muitos ricos depositavam grandes quantias.

42 Vindo, porém, uma viúva pobre, depositou duas pequenas moedas correspondentes a um quadrante.

43 E, chamando os seus discípulos, disse-lhes: Em verdade vos digo que esta viúva pobre depositou no gazofilácio mais do que o fizeram todos os ofertantes.

44 Porque todos eles ofertaram do que lhes sobrava; ela, porém, da sua pobreza deu tudo quanto possuía, todo o seu sustento.

Marcos 13

O sermão profético

A destruição do templo
Mateus 24.1-2; Lucas 21.5-6

37Тобто сам Давид називав Христа „Господом” своїм. То як же Він може бути Сином Давидовим?» Та величезний натовп слухав Ісуса з задоволенням.

Ісус викриває книжників
(Мт. 23:1-36; Лк. 20:45-47)

38-39Ісус продовжував навчати народ, кажучи: «Стережіться книжників: вони люблять походжати в довгому вбранні, виглядаючи важливо. Вони полюбляють, щоб їх шанобливо вітали на базарах, й щоб у них були найповажніші місця в синагогах і найпочесніші місця на бенкетах.

40А самі вони оббирають вдів і виживають їх із їхніх осель, а потім моляться довго напоказ, щоб виглядати щирими. Господь покарає їх найтяжче».

Істинна пожертва
(Лк. 21:1-4)

41Ісус сів біля жертовної скриньки у храмі й почав стежити, як люди кладуть гроші до скарбнички. Й чимало багатіїв залишали там значні суми.

42Аж ось підійшла бідна вдова й поклала дві дрібні мідні монети.

43Тоді Ісус зібрав Своїх учнів і сказав їм: «Істинно кажу вам, що ця бідна вдова пожертвувала більше, ніж усі інші люди.

44Адже всі вони давали від лишка свого, а вона, бідна, віддала все, що мала на прожиття».

Від Марка 13

Ісус передрікає руйнування Єрусалимського храму

(Мт. 24:1-44; Лк. 21:5-33)

[1] Ao sair Jesus do templo, disse-lhe um de seus discípulos: Mestre! Que pedras, que construções!

[2] Mas Jesus lhe disse: Vês estas grandes construções? Não ficará pedra sobre pedra, que não seja derribada.

O princípio das dores

Mateus 24.3-14; Lucas 21.7-19

[3] No monte das Oliveiras, defronte do templo, achava-se Jesus assentado, quando Pedro, Tiago, João e André lhe perguntaram em particular:

[4] Dize-nos quando sucederão estas coisas, e que sinal haverá quando todas elas estiverem para cumprir-se.

[5] Então, Jesus passou a dizer-lhes: Vede que ninguém vos engane.

[6] Muitos virão em meu nome, dizendo: Sou eu; e enganarão a muitos.

[7] Quando, porém, ouvirdes falar de guerras e rumores de guerras, não vos assusteis; é necessário assim acontecer, mas ainda não é o fim.

[8] Porque se levantará nação contra nação, e reino, contra reino. Haverá terremotos em vários lugares e também fomes. Estas coisas são o princípio das dores.

[9] Estai vós de sobreaviso, porque vos entregarão aos tribunais e às sinagogas; sereis açoitados, e vos farão comparecer à presença de governadores e reis, por

[1]Коли Ісус виходив з подвір'я храму, один з учнів Його сказав: «Вчителю, поглянь, які дивовижні будівлі, з якого чудового каміння вони збудовані!»

[2]Та Ісус йому відповів: «Ти бачиш ці величні споруди? У майбутньому, каменя на камені тут не залишиться — все буде зруйноване».

[3]Згодом, коли Ісус знаходився на Оливній горі, навпроти храму, Петро, Яків, Іоан та Андрій наодинці спитали Його:

[4]«Скажи нам, коли це трапиться? І яке буде знамення того, що все це вже близьке до здійснення?»

[5]У відповідь Ісус мовив до них: «Стережіться, щоб ніхто вас не обдурив.

[6]Бо чимало прийде людей, які користуватимуться іменем Моїм, кажучи: „Я — Той Самий", — і багатьох вони обдурять.

[7]Як почуєте ви відлуння близьких боїв, та дізнаєтеся про віддаленні битви, не лякайтеся; це неодмінно має статися, але це ще не кінець.

[8]Народ повстане проти народу, а царство — проти царства. Прийде голод, й землетруси траплятимуться в різних кінцях світу. Та все це буде лише початком мук і страждань, то лише перші перейми, на зразок тих, що жінка має під час пологів».

Ісус попереджає апостолів про переслідування

(Мт. 10:16-20; Лк. 21:12-17)

[9]«Стережіться за самих себе! За те, що ви йшли за Мною, люди арештовуватимуть вас й кидатимуть до суддів, битимуть у синагогах. Вас поведуть до царів та правителів через ім'я Моє, але ж все це дасть вам можливість свідчити про Мене.

minha causa, para lhes servir de testemunho.

[10] Mas é necessário que primeiro o evangelho seja pregado a todas as nações.

[11] Quando, pois, vos levarem e vos entregarem, não vos preocupeis com o que haveis de dizer, mas o que vos for concedido naquela hora, isso falai; porque não sois vós os que falais, mas o Espírito Santo.

[12] Um irmão entregará à morte outro irmão, e o pai, ao filho; filhos haverá que se levantarão contra os progenitores e os matarão.

[13] Sereis odiados de todos por causa do meu nome; aquele, porém, que perseverar até ao fim, esse será salvo.

A grande tribulação

Mateus 24.15-28; Lucas 21.20-24

[14] Quando, pois, virdes o abominável da desolação situado onde não deve estar (quem lê entenda), então, os que estiverem na Judéia fujam para os montes;

[15] quem estiver em cima, no eirado, não desça nem entre para tirar da sua casa alguma coisa;

[16] e o que estiver no campo não volte atrás para buscar a sua capa.

[17] Ai das que estiverem grávidas e das que amamentarem naqueles dias!

[18] Orai para que isso não suceda no inverno.

[19] Porque aqueles dias serão de tamanha tribulação como nunca houve desde o

[10]Але спершу Добру Звістку треба донести до всіх народів.

[11]Коли ж вас заарештують і поведуть до суду, не варто наперед турбуватися про те, що і як казати. Бог дасть вам, що сказати у той час, бо то говоритимете не ви, а Дух Святий промовлятиме вашими устами.

[12]Брат видасть брата на смерть, а батьки віддадуть дітей своїх. Діти повстануть проти батьків своїх і віддадуть їх на смерть.

[13]І ненавидітимуть вас усі за те, що ви йшли за Мною, але той, хто витерпить усе до кінця, врятується.

[14]Коли ви побачите „гидоту спустошення", що запанує там, де бути їй не слід (читач має зрозуміти, про що йдеться), ті, хто лишатимуться в Юдеї на той час, змушені будуть рятувати життя, тікаючи в гори.

[15-16]Вони мусять тікати не гаячи часу: хто сидітиме на даху своєї оселі, не повинен спускатися по свої пожитки, а хто працюватиме в полі, тому не слід забігати додому по вбрання своє.

[17]Найтяжче буде в ті дні вагітним жінкам та матерям із немовлятами на руках!

[18]Моліться, аби хоч не взимку те трапилося,

[19]бо то буде такий жах, якого світ не бачив від самого свого початку, коли Бог створив його. Та у всі прийдешні часи ніколи більше такого не буде.

princípio do mundo, que Deus criou, até agora e nunca jamais haverá.

20 Não tivesse o SENHOR abreviado aqueles dias, e ninguém se salvaria; mas, por causa dos eleitos que ele escolheu, abreviou tais dias.

20І якби не Божа воля скоротити ті жахливі дні, то жоден не врятувався б. Господь скоротив дні ті тільки заради обранців Своїх.

21 Então, se alguém vos disser: Eis aqui o Cristo! Ou: Ei-lo ali! Não acrediteis;

21І якщо у ті дні хтось скаже вам: „Дивіться! Ось Христос!" — або — „Ось Він!" Не вірте тому.

22 pois surgirão falsos cristos e falsos profetas, operando sinais e prodígios, para enganar, se possível, os próprios eleitos.

22Бо чимало лжехристів та лжепророків з'явиться тоді. Вони показуватимуть знамення й творитимуть дива, намагаючись обдурити обраних Господом, якщо це можливо.

23 Estai vós de sobreaviso; tudo vos tenho predito.

23То ж стережіться! Я попередив вас заздалегідь.

A vinda do Filho do Homem

Mateus 24.29-31; Lucas 21.25-28

24 Mas, naqueles dias, após a referida tribulação, o sol escurecerá, a lua não dará a sua claridade,

24В ті дні, після часу лиха, сонце затьмариться, і місяць перестане світити,

25 as estrelas cairão do firmamento, e os poderes dos céus serão abalados.

25зірки впадуть з небес, а всі небесні тіла зміняться.

26 Então, verão o Filho do Homem vir nas nuvens, com grande poder e glória.

26І тоді народи побачать Сина Людського, Який йтиме у хмарах, з великою силою та славою.

27 E ele enviará os anjos e reunirá os seus escolhidos dos quatro ventos, da extremidade da terra até à extremidade do céu.

27І пошле Він Ангелів Своїх, аби зібрали вони всіх обраних людей з усіх кінців світу.

A parábola da figueira. Exortação à vigilância

Mateus 24.32-44; Lucas 21.29-36

28 Aprendei, pois, a parábola da figueira: quando já os seus ramos se renovam, e as folhas brotam, sabeis que está próximo o verão.

28Навчіться мудрості слухаючи притчу про фіґове дерево: як тільки на ньому з'являється тендітне гілля й розбруньковується молоде листя, ви знаєте, що літо вже близько.

29 Assim, também vós: quando virdes acontecer estas coisas, sabei que está próximo, às portas.

29Так само й ви, коли побачите всі ці події, про які Я що вам щойно казав, знайте: час настає, він уже на порозі.

[30] Em verdade vos digo que não passará esta geração sem que tudo isto aconteça.

[31] Passará o céu e a terra, porém as minhas palavras não passarão.

[32] Mas a respeito daquele dia ou da hora ninguém sabe; nem os anjos no céu, nem o Filho, senão o Pai.

[33] Estai de sobreaviso, vigiai [e orai]; porque não sabeis quando será o tempo.

[34] É como um homem que, ausentando-se do país, deixa a sua casa, dá autoridade aos seus servos, a cada um a sua obrigação, e ao porteiro ordena que vigie.

[35] Vigiai, pois, porque não sabeis quando virá o dono da casa: se à tarde, se à meia-noite, se ao cantar do galo, se pela manhã;

[36] para que, vindo ele inesperadamente, não vos ache dormindo.

[37] O que, porém, vos digo, digo a todos: vigiai!

Marcos 14

O plano para tirar a vida de Jesus

Mateus 26.1-5; Lucas 22.1-2

[1] Dali a dois dias, era a Páscoa e a Festa dos Pães Asmos; e os principais sacerdotes e os escribas procuravam como o prenderiam, à traição, e o matariam.

[2] Pois diziam: Não durante a festa, para que não haja tumulto entre o povo.

Jesus ungido em Betânia

Mateus 26.6-13; João 12.1-8

[3] Estando ele em Betânia, reclinado à mesa, em casa de Simão, o leproso, veio uma mulher trazendo um vaso de alabastro com

[30]Істинно кажу вам: усе це станеться ще за життя цього покоління.

[31]Навіть якщо небо і земля знищені будуть, слова Мої не зникнуть ніколи».

Тільки Господу відому, коли настане час

(Мт. 13:36-40; Лк. 17:26-30, 34-36)

[32]«Коли той день і та година настануть, про те невідомо нікому: ні Ангелам Небесним, ані Синові, — лише один Отець знає.

[33]Пильнуйте! Будьте насторожі! Бо вам не відомо, коли час настане.

[34]Все це подібно чоловікові, який вирушає в мандрівку і залишає слугам доручення: кожному в залежності від його обов'язків, а воротареві наказує пильнувати.

[35]Так і ви мусите пильнувати, оскільки не знаєте, коли господар маєтку повернеться: увечері, опівночі, з першими півнями чи вранці.

[36]Якщо він з'явиться зненацька, не дайте йому знайти вас сонним.

[37]Тож що кажу вам, те й усім кажу: „Будьте напоготові!"»

Від Марка 14

Змова проти Ісуса

(Мт. 26:1-5; Лк. 22:1-2; Ін. 11:45-53)

[1]То було якраз за два дні до Пасхи та свята Прісних Хлібів. Головні священики та книжники все шукали спосіб, як би обманом і таємно від народу, схопити та вбити Ісуса.

[2]Вони говорили між собою: «Тільки це не можна робити на свята, бо народ може збунтуватись».

Помазання Ісуса

(Мт. 26:6-13; Ін. 12:1-8)

[3]Коли Ісус був у Віфанії та сидів за столом у домі Симона прокаженого, до Нього підійшла жінка з алебастровим глечиком, наповненим надзвичайно дорогими пахощами з нарду. Вона

preciosíssimo perfume de nardo puro; e, quebrando o alabastro, derramou o bálsamo sobre a cabeça de Jesus.

відкрила посудину й почала лити олію Ісусові на голову.

4 Indignaram-se alguns entre si e diziam: Para que este desperdício de bálsamo?

4Побачивши це, деякі з учнів дуже розсердилися й загомоніли поміж собою: «Навіщо таке марнотратство?

5 Porque este perfume poderia ser vendido por mais de trezentos denários e dar-se aos pobres. E murmuravam contra ela.

5Це мирро можна було б дорого продати. Це принесло б більше трьохсот динарів, які можна було б роздати бідним». Учні продовжували докоряти їй, кажучи, що негідне вдіяла вона.

6 Mas Jesus disse: Deixai-a; por que a molestais? Ela praticou boa ação para comigo.

6Та Ісус сказав: «Облиште її. Навіщо ви докоряєте цій жінці? Вона зробила добре діло для Мене.

7 Porque os pobres, sempre os tendes convosco e, quando quiserdes, podeis fazer-lhes bem, mas a mim nem sempre me tendes.

7Адже бідні завжди будуть з вами, то й допомагати їм ви зможете, коли схочете, а Я — ні.

8 Ela fez o que pôde: antecipou-se a ungir-me para a sepultura.

8Вона зробила, що змогла. Помазавши запашною олією Моє тіло, вона приготувала Мене до похорону.

9 Em verdade vos digo: onde for pregado em todo o mundo o evangelho, será também contado o que ela fez, para memória sua.

9Істинно кажу вам: відтепер хоч би де проповідувалась у світі Євангелія, люди завжди будуть згадувати про те, що зробила ця жінка».

O pacto da traição
Mateus 26.14-16; Lucas 22.3-6

Юдина зрада
(Мт. 26:14-16; Лк. 22:3-6)

10 E Judas Iscariotes, um dos doze, foi ter com os principais sacerdotes, para lhes entregar Jesus.

10Один з дванадцятьох апостолів, який звався Юдою Іскаріотом, прийшов до головних священиків і почав говорити з ними про те, як він може допомогти їм заарештувати Ісуса.

11 Eles, ouvindo-o, alegraram-se e lhe prometeram dinheiro; nesse meio tempo, buscava ele uma boa ocasião para o entregar.

11Ті дуже зраділи, почувши його, й пообіцяли добре заплатити йому за це. Тож Юда почав шукати слушної нагоди, аби видати їм Ісуса.

Os discípulos preparam a Páscoa
Mateus 26.17-19; Lucas 22.7-13

Пасхальна вечеря
(Мт. 26:17-25; Лк. 22:7-14, 21-23; Ін. 13:21-30)

12 E, no primeiro dia da Festa dos Pães Asmos, quando se fazia o sacrifício do cordeiro pascal, disseram-lhe seus

12Першого дня свята Прісних Хлібів, коли за звичаєм належало приносити в жертву Пасхальне ягня, Ісусові учні

discípulos: Onde queres que vamos fazer os preparativos para comeres a Páscoa?

запитали Його: «Де б Ти хотів, щоб ми приготували Тобі Пасхальну вечерю?»

[13] Então, enviou dois dos seus discípulos, dizendo-lhes: Ide à cidade, e vos sairá ao encontro um homem trazendo um cântaro de água;

[14] segui-o e dizei ao dono da casa onde ele entrar que o Mestre pergunta: Onde é o meu aposento no qual hei de comer a Páscoa com os meus discípulos?

[13-14]Ісус послав двох Своїх учнів, сказавши: «Ідіть у місто, там ви зустрінете чоловіка, який нестиме глечик з водою. Ідіть за ним до тієї оселі, куди він зайде, та скажіть господареві цього дому, що Вчитель питає: „Де кімната для гостей, в котрій Я їстиму Пасхальну вечерю зі Своїми учнями?"

[15] E ele vos mostrará um espaçoso cenáculo mobilado e pronto; ali fazei os preparativos.

[15]Та той чоловік приведе вас у велику вмебльовану кімнату нагорі. Там і приготуйте нам усе для вечері».

[16] Saíram, pois, os discípulos, foram à cidade e, achando tudo como Jesus lhes tinha dito, prepararam a Páscoa.

[16]Отож учні пішли до міста, і все сталося так, як Він казав їм. Там вони і приготували Пасхальну вечерю.

O traidor é indicado

Mateus 26.20-25

[17] Ao cair da tarde, foi com os doze.

[17]Коли настав вечір, Ісус із дванадцятьма апостолами прийшов до тієї оселі.

[18] Quando estavam à mesa e comiam, disse Jesus: Em verdade vos digo que um dentre vós, o que come comigo, me trairá.

[18]І коли вони їли за столом, Ісус сказав: «Істинно кажу вам: один із вас, хто тут зараз їсть зі Мною, зрадить Мене».

[19] E eles começaram a entristecer-se e a dizer-lhe, um após outro: Porventura, sou eu?

[19]Всі учні дуже засмутилися й почали питати Його: «Напевне, це не я?»

[20] Respondeu-lhes: É um dos doze, o que mete comigo a mão no prato.

[20]Ісус відказав їм: «Так, це один із вас. Той, хто опустив хліб в чашу разом зі Мною і зрадить Мене.

[21] Pois o Filho do Homem vai, como está escrito a seu respeito; mas ai daquele por intermédio de quem o Filho do Homem está sendo traído! Melhor lhe fora não haver nascido!

[21]Син Людський прийме страждання, як і було написано про Нього в Святому Писанні. Та горе тому, хто видасть Сина Людського на смерть! Краще б йому було зовсім не народжуватися».

A Ceia do Senhor

Mateus 26.26-30; Lucas 22.19-23; 1 Coríntios 11.23-25

Вечеря Господня

(Мт. 26:26-30; Лк. 22:15-20; 1 Кор. 11:23-25)

[22] E, enquanto comiam, tomou Jesus um pão e, abençoando-o, o partiu e lhes deu, dizendo: Tomai, isto é o meu corpo.

[23] A seguir, tomou Jesus um cálice e, tendo dado graças, o deu aos seus discípulos; e todos beberam dele.

[24] Então, lhes disse: Isto é o meu sangue, o sangue da [nova] aliança, derramado em favor de muitos.

[25] Em verdade vos digo que jamais beberei do fruto da videira, até àquele dia em que o hei de beber, novo, no reino de Deus.

[26] Tendo cantado um hino, saíram para o monte das Oliveiras.

Pedro é avisado

Mateus 26.31-35; Lucas 22.31-34; João 13.36-38

[27] Então, lhes disse Jesus: Todos vós vos escandalizareis, porque está escrito: Ferirei o pastor, e as ovelhas ficarão dispersas.

[28] Mas, depois da minha ressurreição, irei adiante de vós para a Galiléia.

[29] Disse-lhe Pedro: Ainda que todos se escandalizem, eu, jamais!

[30] Respondeu-lhe Jesus: Em verdade te digo que hoje, nesta noite, antes que duas vezes cante o galo, tu me negarás três vezes.

[31] Mas ele insistia com mais veemência: Ainda que me seja necessário morrer contigo, de nenhum modo te negarei. Assim disseram todos.

Jesus no Getsêmani

Mateus 26.36-46; Lucas 22.39-46

[32] Então, foram a um lugar chamado Getsêmani; ali chegados, disse Jesus a seus

[22]За вечерею Ісус узяв хлібину, та, віддавши дяку Господу, благословив її. Після того Він розломив хліб і роздав Своїм учням зі словами: «Візьміть хліб цей і їжте його. Це тіло Моє».

[23]Потім узяв Він чашу й подякувавши Богові, подав цю чашу учням Своїм, і всі пили з неї.

[24]І сказав Ісус: «Це кров Моя, що засновує Новий Заповіт Божий для людей Його і що проллється на користь багатьох народів.

[25]Істинно кажу вам, що Я не питиму більш від плоду лози виноградної аж до того дня, коли питиму молоде вино в Царстві Божому».

[26]І заспівавши хвальну пісню Богові, вони вирушили на Оливну гору.

Ісус говорить Своїм учням, що вони полишать Його

(Мт. 26:31-35; Лк. 22:31-34; Ін. 13:36-38)

[27]Тоді Ісус сказав учням Своїм: «Усі ви втратите віру свою. Кажу так, бо написано у Святому Писанні: „Як ударю пастуха, то й вівці порозбігаються”.

[28]Але коли Я воскресну з мертвих, то піду до Ґалилеї та дістануся того міста раніше за вас».

[29]Але ж Петро відповів: «Навіть якщо всі втратять віру в Тебе, я ніколи не втрачу!»

[30]Тоді Ісус мовив йому: «Істинно кажу тобі: цієї ж ночі, ще до того, як двічі проспіває півень, ти тричі зречешся Мене».

[31]Та Петро й далі вперто наполягав: «Навіть якщо я маю вмерти разом з Тобою, я ніколи не зречуся». І всі інші учні мовили те ж саме.

Ісус молиться на самоті

(Мт. 26:36-46; Лк. 22:39-46)

[32]Ісус та Його учні прийшли до місцевості, що називалася

discípulos: Assentai-vos aqui, enquanto eu vou orar.

[33] E, levando consigo a Pedro, Tiago e João, começou a sentir-se tomado de pavor e de angústia.

[34] E lhes disse: A minha alma está profundamente triste até à morte; ficai aqui e vigiai.

[35] E, adiantando-se um pouco, prostrou-se em terra; e orava para que, se possível, lhe fosse poupada aquela hora.

[36] E dizia: Aba, Pai, tudo te é possível; passa de mim este cálice; contudo, não seja o que eu quero, e sim o que tu queres.

[37] Voltando, achou-os dormindo; e disse a Pedro: Simão, tu dormes? Não pudeste vigiar nem uma hora?

[38] Vigiai e orai, para que não entreis em tentação; o espírito, na verdade, está pronto, mas a carne é fraca.

[39] Retirando-se de novo, orou repetindo as mesmas palavras.

[40] Voltando, achou-os outra vez dormindo, porque os seus olhos estavam pesados; e não sabiam o que lhe responder.

[41] E veio pela terceira vez e disse-lhes: Ainda dormis e repousais! Basta! Chegou a hora; o Filho do Homem está sendo entregue nas mãos dos pecadores.

[42] Levantai-vos, vamos! Eis que o traidor se aproxima.

Jesus é preso

Mateus 26.47-56; Lucas 22.47-53; João 18.1-11

[43] E logo, falava ele ainda, quando chegou Judas, um dos doze, e com ele, vinda da

Ґефсиманією. І сказав Він учням Своїм: «Посидьте тут, поки Я помолюся».

[33]Він узяв з собою Петра, Якова та Іоана. Ісус почав тужити й журитися,

[34]говорячи учням Своїм: «Душа Моя переповнена смертельної скорботи. Зостаньтесь тут і пильнуйте».

[35]І відійшовши трохи подалі, Він упав долілиць і почав молитися, щоб, якщо це можливо, обминула Його лиха година.

[36]І молив Він: «*Авва*, Отче, все підвладне тобі. Хай обмине Мене ця чаша страждань. Але хай збудеться не те, чого Я хочу, а те, чого Ти бажаєш».

[37]Повернувшись до Своїх учнів, Ісус побачив, що вони сплять. І звернувся тоді Ісус до Петра: «Симоне, чому ти спиш? Хіба ж не міг ти лише однієї години не спати?

[38]Не спіть і моліться, щоб не піддатися спокусам, бо дух ваш прагне, а тіло — немічне».

[39]І знову відійшов Він і молився про те ж саме.

[40]Коли Ісус повернувся до учнів, то знову побачив, що вони сплять, бо повіки їхні поважчали. Знічені, вони не знали, що й сказати.

[41]І підійшов Він утретє й сказав їм: «Ви все ще спите та відпочиваєте? Досить. Час настав, коли Сина Людського віддадуть до рук грішників.

[42]Вставайте! Ходімо! Дивіться, ось зрадник Мій наближається!»

Арешт Ісуса

(Мт. 26:47-56; Лк. 22:47-53; Ін. 18:3-12)

[43]Поки Ісус це казав, з'явився Юда, один з дванадцятьох апостолів, а з ним разом і великий натовп з мечами та палицями.

parte dos principais sacerdotes, escribas e anciãos, uma turba com espadas e porretes.

Цих людей послали головні священики, книжники та старійшини.

44 Ora, o traidor tinha-lhes dado esta senha: Aquele a quem eu beijar, é esse; prendei-o e levai-o com segurança.

44Юда пообіцяв подати їм знак, кажучи: «Той, кого я поцілую, і є Ісус. Заарештуйте Його і візьміть під варту».

45 E, logo que chegou, aproximando-se, disse-lhe: Mestre! E o beijou.

45Тож він підійшов до Ісуса й, сказавши: «Вчителю», — поцілував Його.

46 Então, lhe deitaram as mãos e o prenderam.

46Тоді деякі чоловіки з натовпу схопили Ісуса і взяли Його під варту.

47 Nisto, um dos circunstantes, sacando da espada, feriu o servo do sumo sacerdote e cortou-lhe a orelha.

47Один із тих, хто стояв поруч із Ним, вихопив свого меча і, вдаривши слугу первосвященика, відтяв йому вухо.

48 Disse-lhes Jesus: Saístes com espadas e porretes para prender-me, como a um salteador?

48Тоді Ісус звернувся до натовпу зі словами: «Ви прийшли, щоб схопити Мене, як розбійника, з мечами та палицями.

49 Todos os dias eu estava convosco no templo, ensinando, e não me prendestes; contudo, é para que se cumpram as Escrituras.

49Я ж щодня був з вами у храмі, навчаючи людей, та ви не заарештували Мене. Однак все це сталося, щоб збулося все, що було написане у Святому Писанні».

50 Então, deixando-o, todos fugiram.

50Тоді всі учні залишили Його і повтікали геть.

Jesus seguido por um jovem

51 Seguia-o um jovem, coberto unicamente com um lençol, e lançaram-lhe a mão.

52 Mas ele, largando o lençol, fugiu desnudo.

51-52Серед Ісусових послідовників був один юнак, одягнений у лляну ряднину на голе тіло. Його також намагалися схопити, але він кинув ту ряднину і втік голий.

Jesus perante o Sinédrio

Mateus 26.57-68; Lucas 22.63-71

Ісус перед Синедріоном

(Мт. 26:57-68; Лк. 22:54-55, 63-71; Ін. 18:13-14, 19-24)

53 E levaram Jesus ao sumo sacerdote, e reuniram-se todos os principais sacerdotes, os anciãos e os escribas.

53Ті люди, які схопили Ісуса, відвели Його до хати первосвященика, у якого зібралися головні священики, старійшини та книжники.

54 Pedro seguira-o de longe até ao interior do pátio do sumo sacerdote e estava assentado entre os serventuários, aquentando-se ao fogo.

54А Петро, тримаючись віддалік, йшов за Ісусом аж до самого помешкання первосвященика Каяфи. Увійшовши до подвір’я, Петро сів там разом із охоронцями, гріючись біля багаття.

55 E os principais sacerdotes e todo o Sinédrio procuravam algum testemunho contra Jesus para o condenar à morte e não achavam.

56 Pois muitos testemunhavam falsamente contra Jesus, mas os depoimentos não eram coerentes.

57 E, levantando-se alguns, testificavam falsamente, dizendo:

58 Nós o ouvimos declarar: Eu destruirei este santuário edificado por mãos humanas e, em três dias, construirei outro, não por mãos humanas.

59 Nem assim o testemunho deles era coerente.

60 Levantando-se o sumo sacerdote, no meio, perguntou a Jesus: Nada respondes ao que estes depõem contra ti?

61 Ele, porém, guardou silêncio e nada respondeu. Tornou a interrogá-lo o sumo sacerdote e lhe disse: És tu o Cristo, o Filho do Deus Bendito?

62 Jesus respondeu: Eu sou, e vereis o Filho do Homem assentado à direita do Todo-Poderoso e vindo com as nuvens do céu.

63 Então, o sumo sacerdote rasgou as suas vestes e disse: Que mais necessidade temos de testemunhas?

64 Ouvistes a blasfêmia; que vos parece? E todos o julgaram réu de morte.

65 Puseram-se alguns a cuspir nele, a cobrir-lhe o rosto, a dar-lhe murros e a

55Головні священики й весь Синедріон намагалися вишукати свідчення проти Ісуса, щоб засудити Його на смерть, але нічого знайти не могли.

56Хоча і багато людей лжесвідчили проти Нього, але всі ті свідчення не збігалися одне з одним.

57Деякі з присутніх вставали й зводили наклепи на Ісуса, кажучи:

58«Ми самі чули, як Він говорив: „Я зруйную цей храм рукотворний і за три дні відбудую інший, нерукотворний”».

59Але й в цьому їхні свідчення не узгоджувалися одне з другим.

60Тоді первосвященик встав перед присутніми і запитав Ісуса: «Чому Ти не відповідаєш? Скажи нам, чи є правдою всі оті звинувачення, що ці люди свідчать проти Тебе?»

61Та Ісус мовчав, і нічого не відповів. Тоді первосвященик знову запитав Його: «Ти Христос, Син Благословенного Бога?»

62Ісус відповів: «Так, Я — Син Господа Всевишнього! Та в майбутньому, побачите ви Сина Людського, Який сидітиме праворуч від Всемогутнього Бога. І наближатиметься Він в хмарах небесних».

63Почувши це, первосвященик у гніві роздер на собі одяг і сказав: «Він зневажає Бога! Ніяких свідчень нам більше не треба!

64Ви всі чули, як Він ганьбить Всевишнього. Що скажете на це?» І всі вони визначили, що Ісус винен і заслуговує на смерть.

65Деякі з людей почали плювати на Нього; вони затулили Ісусу очі й били Його кулаками, кажучи: «Доведи ж нам

dizer-lhe: Profetiza! E os guardas o tomaram a bofetadas.

Pedro nega a Jesus

Mateus 26.69-75; Lucas 22.54-62; João 18.15-18,25-27

[66] Estando Pedro embaixo no pátio, veio uma das criadas do sumo sacerdote

[67] e, vendo a Pedro, que se aquentava, fixou-o e disse: Tu também estavas com Jesus, o Nazareno.

[68] Mas ele o negou, dizendo: Não o conheço, nem compreendo o que dizes. E saiu para o alpendre. [E o galo cantou.]

[69] E a criada, vendo-o, tornou a dizer aos circunstantes: Este é um deles.

[70] Mas ele outra vez o negou. E, pouco depois, os que ali estavam disseram a Pedro: Verdadeiramente, és um deles, porque também tu és galileu.

[71] Ele, porém, começou a praguejar e a jurar: Não conheço esse homem de quem falais!

[72] E logo cantou o galo pela segunda vez. Então, Pedro se lembrou da palavra que Jesus lhe dissera: Antes que duas vezes cante o galo, tu me negarás três vezes. E, caindo em si, desatou a chorar.

Marcos 15

Jesus perante Pilatos

Mateus 27.1-2,11-26; Lucas 23.1-7,13-25; João 18.28—19.16

[1] Logo pela manhã, entraram em conselho os principais sacerdotes com os anciãos, os escribas e todo o Sinédrio; e, amarrando a Jesus, levaram-no e o entregaram a Pilatos.

що Ти пророк, назви того із нас, хто вдарив Тебе!» Тоді охоронці відвели Ісуса осторонь й почали бити Його.

Петро зрікається Ісуса

(Мт. 26:69-75; Лк. 22:56-62; Ін. 18:15-18, 25-27)

[66-67]Як раз у той час, коли Петро був на подвір'ї, туди прийшла одна зі служниць первосвященика. Побачивши Петра, який грівся біля вогнища, вона пильно подивилася на нього й сказала: «Ти також був з Ісусом, Тим, що з Назарету».

[68]Та Петро заперечив, сказавши: «Я не знаю і не розумію, про що ти говориш!» Сказавши це, він подався до виходу з подвір'я, та тієї ж миті проспівав півень.

[69]Але та дівчина-служниця, яка побачила його, знову почала говорити всім, хто там стояв: «Цей чоловік — один із учнів Христових!»

[70]І знову Петро заперечив цьому. Але негайно люди, які стояли осторонь, сказали Петрові: «Безперечно, ти один із них, адже ти також з Ґалилеї».

[71]Петро почав божитися та присягатися: «Клянуся Господом Всевишнім, Я не знаю Цього Чоловіка, про Якого ви говорите!»

[72]І тієї ж миті вдруге проспівав півень. І згадав Петро, про що Ісус казав йому: «Ти тричі зречешся Мене ще до того, як двічі проспіває півень». І він гірко заридав.

Від Марка 15

Суд у Понтія Пилата

(Мт. 27:1-2, 11-14; Лк. 23:1-5; Ін. 18:28-38)

[1]Вранці наступного дня головні священики разом зі старійшинами, книжниками й з усім Синедріоном надумали, що робити з Ісусом. Вони зв'язали Його й повели до прокуратора, щоб передати Ісуса до рук Пилата.

[2] Pilatos o interrogou: És tu o rei dos judeus? Respondeu Jesus: Tu o dizes.

[2]І запитав Пилат Ісуса: «Ти — Цар Юдейський?» На що Ісус відповів: «Так, це Я. Але ж ти сам це сказав».

[3] Então, os principais sacerdotes o acusavam de muitas coisas.

[3]А головні священики почали звинувачувати Ісуса в багатьох злочинах.

[4] Tornou Pilatos a interrogá-lo: Nada respondes? Vê quantas acusações te fazem!

[4]І знову Пилат запитав Його: «Хіба ж Ти не чуєш усі ці звинувачення проти Себе? Чому ж Ти не відповідаєш?»

[5] Jesus, porém, não respondeu palavra, a ponto de Pilatos muito se admirar.

[5]Але Ісус і слова не відповів на жодне із звинувачень. І це дуже здивувало Пилата.

Пилат намагається звільнити Ісуса

(Мт. 27:15-31; Лк. 23:13-25; Ін. 18:39–19:16)

[6] Ora, por ocasião da festa, era costume soltar ao povo um dos presos, qualquer que eles pedissem.

[6]Кожного року, під час Пасхи, Пилат за звичаєм відпускав на волю одного з приречених злочинців, за якого просив народ.

[7] Havia um, chamado Barrabás, preso com amotinadores, os quais em um tumulto haviam cometido homicídio.

[7]У той час, серед ув'язнених злочинців був чоловік на ім'я Варавва, який, разом з іншими бунтівниками, був винний у вбивствах.

[8] Vindo a multidão, começou a pedir que lhes fizesse como de costume.

[8]Як завжди, прийшли люди до Пилата й просили звільнити одного з в'язнів, як він, зазвичай, робив для них.

[9] E Pilatos lhes respondeu, dizendo: Quereis que eu vos solte o rei dos judeus?

[9]І запитав їх Пилат: «Чи хочете ви, щоб я відпустив для вас Царя Юдейського?»

[10] Pois ele bem percebia que por inveja os principais sacerdotes lho haviam entregado.

[10]Пилат знав, що головні священики віддали Ісуса прокуратору, тільки тому, що заздрили Йому.

[11] Mas estes incitaram a multidão no sentido de que lhes soltasse, de preferência, Barrabás.

[11]Але головні священики умовили натовп просити Пилата відпустити Варавву замість Ісуса.

[12] Mas Pilatos lhes perguntou: Que farei, então, deste a quem chamais o rei dos judeus?

[12]Та Пилат знову звернувся до них: «Що ж мені робити з тим Чоловіком, Якого ви називаєте Царем Юдейським?»

[13] Eles, porém, clamavam: Crucifica-o!

[13]У відповідь натовп загукав: «Розіп'яти Його!»

[14] Mas Pilatos lhes disse: Que mal fez ele? E eles gritavam cada vez mais: Crucifica-o!

[14]«За що? — Запитав Пилат. — Який на Ньому злочин?» Тоді всі ще дужче загорлали: «Нехай Його розіпнуть на хресті!»

[15] Então, Pilatos, querendo contentar a multidão, soltou-lhes Barrabás; e, após mandar açoitar a Jesus, entregou-o para ser crucificado.

[15]Пилат хотів догодити юрбі то й відпустив Варавву, а Ісуса наказав побити батогами, та опісля віддав Його на розп’яття.

Jesus entregue aos soldados

Mateus 27.27-31

[16] Então, os soldados o levaram para dentro do palácio, que é o pretório, e reuniram todo o destacamento.

[16]Пилатові воїни відвели Ісуса до палацу, де був правитель (преторії), і там зібрався цілий відділ солдат.

[17] Vestiram-no de púrpura e, tecendo uma coroa de espinhos, lha puseram na cabeça.

[17]Вони наділи на Ісуса багряницю, а на голову Йому сплели терновий вінок.

[18] E o saudavam, dizendo: Salve, rei dos judeus!

[18]І почали вони вітати Ісуса: «Вітаємо Тебе, Царю Юдейський!»

[19] Davam-lhe na cabeça com um caniço, cuspiam nele e, pondo-se de joelhos, o adoravam.

[19]І били Його ціпком по голові, й плювали на Нього. При тому солдати падали на коліна, глузливо вклоняючись Ісусові як цареві.

[20] Depois de o terem escarnecido, despiram-lhe a púrpura e o vestiram com as suas próprias vestes. Então, conduziram Jesus para fora, com o fim de o crucificarem.

[20]А як скінчили вони знущатися й насміхатися з Ісуса, то зняли з Нього багряницю й, вбравши Ісуса у Його власний одяг, повели на розп’яття.

Simão leva a cruz de Jesus

Mateus 27.32; Lucas 23.26

Розп’яття

(Мт. 27:32-44; Лк. 23:26-39; Ін. 19:17-19)

[21] E obrigaram a Simão Cireneu, que passava, vindo do campo, pai de Alexandre e de Rufo, a carregar-lhe a cruz.

[21]Саме у той час, по дорозі до міста, повертаючись з поля, йшов Симон киринеянин (він був батьком Олександра і Руфа). Тож воїни примусили його нести хрест, що призначався для Ісуса.

A crucificação

Mateus 27.33-44; Lucas 23.33-43; João 19.17-24

[22] E levaram Jesus para o Gólgota, que quer dizer Lugar da Caveira.

[22]Коли ж вони прийшли до місця, що називалося Ґолґофа (це означає «Лобне місце»),

[23] Deram-lhe a beber vinho com mirra; ele, porém, não tomou.

[23]то дали Ісусові випити вина, змішаного з миррою, та Він не став його пити.

[24] Então, o crucificaram e repartiram entre si as vestes dele, lançando-lhes sorte, para ver o que levaria cada um.

[24]Розіп’явши Ісуса, воїни, кидаючи жереб, поділили між собою Його вбрання, кому що дістанеться.

[25] Era a hora terceira quando o crucificaram.

[25]Була дев'ята година ранку, коли розіп'яли Ісуса.

[26] E, por cima, estava, em epígrafe, a sua acusação: O REI DOS JUDEUS.

[26]На хресті, над головою Ісуса, солдати прибили дощечку, на якій було написане офіційне звинувачення: Цар Юдейський.

[27] Com ele crucificaram dois ladrões, um à sua direita, e outro à sua esquerda.

[27]Разом із Ісусом були розіп'яті ще двоє злочинців: один праворуч, а другий ліворуч від Нього.

[28] [E cumpriu-se a Escritura que diz: Com malfeitores foi contado.]

[28][І збулося сказане у Святому Писанні: «Його тримали між злочинців»].

[29] Os que iam passando, blasfemavam dele, meneando a cabeça e dizendo: Ah! Tu que destróis o santuário e, em três dias, o reedificas!

[29]Проходячи повз, люди ображали Ісуса й, хитаючи головами, промовляли: «Ти ж нахвалявся геть зруйнувати храм і відбудувати знов його за три дні.

[30] Salva-te a ti mesmo, descendo da cruz!

[30]Тож зійди з хреста і врятуй хоча б Себе Самого!»

[31] De igual modo, os principais sacerdotes com os escribas, escarnecendo, entre si diziam: Salvou os outros, a si mesmo não pode salvar-se;

[31]Головні священики й книжники також насміхалися з Ісуса, кажучи: «Він рятував інших, а Себе Самого врятувати не може!

[32] desça agora da cruz o Cristo, o rei de Israel, para que vejamos e creiamos. Também os que com ele foram crucificados o insultavam.

[32]Якщо Він насправді є Христос, Цар ізраїльський, то нехай Він зараз зійде з хреста. Побачивши це, ми пересвідчимося й повіримо в Нього». І навіть двоє злочинців, що були розіп'яті разом з Ісусом, і ті також лихословили проти Нього.

A morte de Jesus

Mateus 27.45-56; Lucas 23.44-49; João 19.28-30

Смерть Ісуса

(Мт. 27:45-56; Лк. 23:44-49; Ін. 19:28-30)

[33] Chegada a hora sexta, houve trevas sobre toda a terra até a hora nona.

[33]Опівдні темрява настала на всій землі, і було так аж до третьої години.

[34] À hora nona, clamou Jesus em alta voz: Eloí, Eloí, lamá sabactâni? Que quer dizer: Deus meu, Deus meu, por que me desamparaste?

[34]А о третій Ісус голосно закричав: *«Елої, Елої, лама савахтані?»* Що в перекладі означає: «Боже Мій, Боже Мій, навіщо Ти Мене покинув?»

[35] Alguns dos que ali estavam, ouvindo isto, diziam: Vede, chama por Elias!

[35]Деякі з людей, які стояли поруч, почули це й заговорили між собою: «Послухайте, Він кличе Іллю».

[36] E um deles correu a embeber uma esponja em vinagre e, pondo-a na ponta de

[36]Один чоловік побіг, намочив губку оцтом і, настромивши її на тростину, дав Ісусові напитися. А потім і каже:

um caniço, deu-lhe de beber, dizendo: Deixai, vejamos se Elias vem tirá-lo!

37 Mas Jesus, dando um grande brado, expirou.

38 E o véu do santuário rasgou-se em duas partes, de alto a baixo.

39 O centurião que estava em frente dele, vendo que assim expirara, disse: Verdadeiramente, este homem era o Filho de Deus.

40 Estavam também ali algumas mulheres, observando de longe; entre elas, Maria Madalena, Maria, mãe de Tiago, o menor, e de José, e Salomé;

41 as quais, quando Jesus estava na Galiléia, o acompanhavam e serviam; e, além destas, muitas outras que haviam subido com ele para Jerusalém.

O sepultamento de Jesus

Mateus 27.57-61; Lucas 23.50-56; João 19.38-42

42 Ao cair da tarde, por ser o dia da preparação, isto é, a véspera do sábado,

43 vindo José de Arimatéia, ilustre membro do Sinédrio, que também esperava o reino de Deus, dirigiu-se resolutamente a Pilatos e pediu o corpo de Jesus.

44 Mas Pilatos admirou-se de que ele já tivesse morrido. E, tendo chamado o centurião, perguntou-lhe se havia muito que morrera.

45 Após certificar-se, pela informação do comandante, cedeu o corpo a José.

46 Este, baixando o corpo da cruz, envolveu-o em um lençol que comprara e o depositou em um túmulo que tinha sido

«Заждіть! Зараз побачимо, чи прийде Ілля та зніме Його з хреста».

37Після того Ісус голосно скрикнув і помер.

38Тієї ж миті завіса в храмі розірвалася навпіл: від верху й до самого низу.

39Коли центуріон, який стояв поблизу, побачив, що трапилося коли Ісус помер, то промовив: «Цей Чоловік справді був Сином Божим!»

40Кілька жінок спостерігали здалеку за всім, що трапилося. Серед них були Марія Маґдалена, Марія, мати Якова молодшого та Йосипа, і Саломія.

41Вони супроводжували Ісуса в Ґалилеї й піклувалися про Нього. Було там також і багато інших жінок, які прийшли за Ним до Єрусалиму.

Поховання Ісуса

(Мт. 27:57-61; Лк. 23:50-56; Ін. 19:38-42)

42-43Настав вечір. І оскільки це був день приготувань (день перед суботою), то Йосип з Ариматеї, сповнений хоробрості, пішов до Пилата й попросив віддати йому тіло Ісусове. Він був поважним членом ради юдейської, який також чекав на прихід Царства Господнього.

44Коли Пилат дізнався про смерть Ісуса, він був дуже здивований, що це трапилося так скоро, тож він покликав центуріона й запитав його, чи це було дійсно правдою.

45Вислухавши доповідь центуріона, він звелів віддати тіло Ісусове Йосипові.

46Йосип придбав лляне полотно й, знявши тіло Ісусове з хреста, загорнув Його в полотно й поклав до гробниці, що була висічена у скелі. Потім він прикотив

aberto numa rocha; e rolou uma pedra para a entrada do túmulo.

величезний камінь і затулив ним вхід до склепу.

[47] Ora, Maria Madalena e Maria, mãe de José, observaram onde ele foi posto.

[47]Марія Маґдалена та Марія, Йосипова мати, бачили, де було поховано Ісуса.

Marcos 16

A ressurreição de Jesus

Mateus 28.1-10; Lucas 24.1-12; João 20.1-10

[1] Passado o sábado, Maria Madalena, Maria, mãe de Tiago, e Salomé, compraram aromas para irem embalsamá-lo.

[2] E, muito cedo, no primeiro dia da semana, ao despontar do sol, foram ao túmulo.

[3] Diziam umas às outras: Quem nos removerá a pedra da entrada do túmulo?

[4] E, olhando, viram que a pedra já estava removida; pois era muito grande.

[5] Entrando no túmulo, viram um jovem assentado ao lado direito, vestido de branco, e ficaram surpreendidas e atemorizadas.

[6] Ele, porém, lhes disse: Não vos atemorizeis; buscais a Jesus, o Nazareno, que foi crucificado; ele ressuscitou, não está mais aqui; vede o lugar onde o tinham posto.

[7] Mas ide, dizei a seus discípulos e a Pedro que ele vai adiante de vós para a Galiléia; lá o vereis, como ele vos disse.

[8] E, saindo elas, fugiram do sepulcro, porque estavam possuídas de temor e de assombro; e, de medo, nada disseram a ninguém.

Від Марка 16

Звістка про Ісусове воскресіння

(Мт. 28:1-8; Лк. 24:1-12; Ін. 20:1-10)

[1]Коли минула субота, Марія Маґдалена, Марія, мати Якова, й Саломія придбали пахощів, аби намастити тіло Ісусове.

[2]Рано-вранці, тільки-но зійшло сонце, в перший день тижня, вони прийшли до гробниці, де було поховано Ісуса.

[3]І сказали жінки одна одній: «Хто ж нам відкотить від входу той величезний камінь?»

[4]Коли вони наблизившись до склепу, то помітили, що той величезний камінь, який затуляв вхід до гробниці, було відкочено вбік.

[5]Ввійшовши до склепу, жінки побачили, що праворуч сидить молодий чоловік, убраний в білу одежину. Тож вони були дуже налякані.

[6]Тоді він мовив до них: «Не бійтеся! Ви шукаєте Ісуса з Назарета, Який був розіп'ятий на хресті. Однак Його тут зараз немає, бо Він воскрес із мертвих! Огляньте те місце, де Він лежав!

[7]Тож йдіть негайно до Його учнів і Петра та й скажіть їм: „Він прийде в Ґалилею раніше за вас. Там ви знайдете Його, як Він вам і обіцяв"».

[8]Тоді жінки вийшли звідти й побігли геть від гробниці, приголомшені й охоплені страхом. І, нажахані, вони нікому нічого не сказали. [Але згодом вони розповіли про все, що наказав Ісус Петру та усім іншим апостолам. Після того Сам Ісус

відіслав їх в усі кінці світу, аби донести до людей Святе Послання, яке не згине ніколи — всі люди матимуть спасіння вічне].

Jesus aparece a Maria Madalena
João 20.11-18

[9] Havendo ele ressuscitado de manhã cedo no primeiro dia da semana, apareceu primeiro a Maria Madalena, da qual expelira sete demônios.

[10] E, partindo ela, foi anunciá-lo àqueles que, tendo sido companheiros de Jesus, se achavam tristes e choravam.

[11] Estes, ouvindo que ele vivia e que fora visto por ela, não acreditaram.

Jesus aparece a dois de seus discípulos
Lucas 24.13-35

[12] Depois disto, manifestou-se em outra forma a dois deles que estavam de caminho para o campo.

[13] E, indo, eles o anunciaram aos demais, mas também a estes dois eles não deram crédito.

A ordem para a evangelização

[14] Finalmente, apareceu Jesus aos onze, quando estavam à mesa, e censurou-lhes a incredulidade e dureza de coração, porque não deram crédito aos que o tinham visto já ressuscitado.

[15] E disse-lhes: Ide por todo o mundo e pregai o evangelho a toda criatura.

[16] Quem crer e for batizado será salvo; quem, porém, não crer será condenado.

[17] Estes sinais hão de acompanhar aqueles que crêem: em meu nome, expelirão demônios; falarão novas línguas;

Ісус являється Марії Маґдалені та Своїм учням
(Мт. 28:9-10; Ін. 20:11-18; Лк. 24:13-35)

[9]Після Свого воскресіння, рано-вранці першого дня тижня Ісус, насамперед, з’явився Марії Маґдалені, з якої Він вигнав сімох нечистих.

[10]Побачивши Ісуса, Марія одразу ж пішла й розповіла про це Його учням, які тужили й ридали за Ним.

[11]Почувши, що Ісус живий, і що вона бачила Його, учні не повірили їй.

[12]Пізніше Ісус у іншій постаті з’явився двом учням Своїм, коли ті йшли по дорозі поза містом.

[13]Вони повернулися й розповіли про все іншим, але ніхто не повірив і їм.

Ісус являється Своїм учням
(Мт. 28:16-20; Лк. 24:36-49; Ін. 20:19-23; Дії 1:6-8)

[14]Згодом Ісус з’явився і одинадцятьом апостолам, коли вони обідали. Ісус почав докоряти їм за їхнє невір’я і впертість, бо не повірили вони тим, хто бачив Його, воскреслого з мертвих.

[15]І промовив Ісус: «Ідіть по всьому світові й проголошуйте Добру Звістку Божу всім створінням Господнім.

[16]Хто повірить і охреститься, той буде спасенний, а хто не матиме віри, той приречений.

[17-18]Та, як доказ цього, ті, хто віруватимуть, творитимуть такі чудесні знамення: Моїм ім’ям вони виганятимуть демонів, заговорять невідомими їм

[18] pegarão em serpentes; e, se alguma coisa mortífera beberem, não lhes fará mal; se impuserem as mãos sobre enfermos, eles ficarão curados.

A ascensão de Jesus
Lucas 24.50-53; Atos 1.6-11

[19] De fato, o SENHOR Jesus, depois de lhes ter falado, foi recebido no céu e assentou-se à destra de Deus.

[20] E eles, tendo partido, pregaram em toda parte, cooperando com eles o SENHOR e confirmando a palavra por meio de sinais, que se seguiam.

раніше мовами, гадюк братимуть голими руками, а якщо вип'ють отруту, вона не візьме їх. Вони покладатимуть руки свої на хворих, і ті зцілюватимуться».

Вознесіння Ісуса на небо
(Лк. 24:50-53; Дії 1:9-11)

[19]Отак промовивши, Господь Ісус вознісся на небо, і там Він сів по праву руку від Бога.

[20]Апостоли ж вирушили по всьому світу проповідувати Добру Звістку, і Господь допомагав їм. Давши їм владу творити чудесні знамення, Господь підтверджував те, що Слово Його було істинним.

O evangelho segundo Lucas

Lucas 1

Prefácio

[1] Visto que muitos houve que empreenderam uma narração coordenada dos fatos que entre nós se realizaram,

[2] conforme nos transmitiram os que desde o princípio foram deles testemunhas oculares e ministros da palavra,

[3] igualmente a mim me pareceu bem, depois de acurada investigação de tudo desde sua origem, dar-te por escrito, excelentíssimo Teófilo, uma exposição em ordem,

[4] para que tenhas plena certeza das verdades em que foste instruído.

Zacarias e Isabel

[5] Nos dias de Herodes, rei da Judéia, houve um sacerdote chamado Zacarias, do turno de Abias. Sua mulher era das filhas de Arão e se chamava Isabel.

[6] Ambos eram justos diante de Deus, vivendo irrepreensivelmente em todos os preceitos e mandamentos do SENHOR.

[7] E não tinham filhos, porque Isabel era estéril, sendo eles avançados em dias.

Predições referentes a João Batista

[8] Ora, aconteceu que, exercendo ele diante de Deus o sacerdócio na ordem do seu turno, coube-lhe por sorte,

[9] segundo o costume sacerdotal, entrar no santuário do SENHOR para queimar o incenso;

Від Луки

Від Луки 1

Вступ

[1-4]Через те, що чимало людей бралося складати оповідь про справи, які здійснилися між нами, так само, як нам розповіли їх ті, хто спочатку були очевидцями і хто служив Богу, проголошуючи Його Слово, я також подумав, що це добра справа, оскільки я ретельно вивчив усе від початку, щоб написати для тебе докладну повість, високошановний Теофіле, аби ти міг затямити, що все, чого вчили тебе, — то є істинна правда.

Ангел сповіщає про народження Іоана Хрестителя

[5]У дні, коли в Юдеї правив цар Ірод, був собі священик на ймення Захарія. Він належав до денної черги Авія. Дружину Захарієву звали Єлизаветою, і була вона з прямих нащадків Ааронових.

[6]Обоє вони були праведні перед Богом, неухильно дотримувалися всіх Божих заповідей і настанов.

[7]Але вони не мали дітей, оскільки Єлизавета була неплідна, та й були вони вже старі.

[8-9]Якось, коли була черга Авієвого роду і Захарія саме правив службу Божу, випало йому за жеребом (так водилося серед священиків) іти до храму Господнього й покадити там.

[10] e, durante esse tempo, toda a multidão do povo permanecia da parte de fora, orando.

[11] E eis que lhe apareceu um anjo do SENHOR, em pé, à direita do altar do incenso.

[12] Vendo-o, Zacarias turbou-se, e apoderou-se dele o temor.

[13] Disse-lhe, porém, o anjo: Zacarias, não temas, porque a tua oração foi ouvida; e Isabel, tua mulher, te dará à luz um filho, a quem darás o nome de João.

[14] Em ti haverá prazer e alegria, e muitos se regozijarão com o seu nascimento.

[15] Pois ele será grande diante do SENHOR, não beberá vinho nem bebida forte e será cheio do Espírito Santo, já do ventre materno.

[16] E converterá muitos dos filhos de Israel ao SENHOR, seu Deus.

[17] E irá adiante do SENHOR no espírito e poder de Elias, para converter o coração dos pais aos filhos, converter os desobedientes à prudência dos justos e habilitar para o SENHOR um povo preparado.

[18] Então, perguntou Zacarias ao anjo: Como saberei isto? Pois eu sou velho, e minha mulher, avançada em dias.

[19] Respondeu-lhe o anjo: Eu sou Gabriel, que assisto diante de Deus, e fui enviado para falar-te e trazer-te estas boas-novas.

[20] Todavia, ficarás mudo e não poderás falar até ao dia em que estas coisas venham a realizar-se; porquanto não

[10]Дуже багато людей зібралося біля стін храму молитися, коли Захарія почав кадити.

[11]І от праворуч від кадильного вівтаря з'явився йому Ангел Господній.

[12]Побачивши Ангела, Захарія стривожився і дуже перелякався.

[13]Та Ангел заговорив до нього: «Не бійся, Захаріє, бо молитва твоя почута, й дружина твоя Єлизавета, народить тобі сина, якого назвеш ти Іоаном.

[14]Він принесе тобі радість і щастя. І багато людей будуть радіти з його народження.

[15]Бо він буде великим у Господа. Лише не мусить він пити вина, ані міцніших напоїв, а від самого народження він буде сповнений Духом Святим.

[16]І він поверне багатьох дітей Ізраїлевих до Господа Бога їхнього.

[17]Він прийде перед Господом, наділений духом і владою пророка Іллі, й знову поверне серця батьків до дітей їхніх, а непокірних настановить на путь мудрості праведних і приготує людей до приходу Господа».

[18]І запитав Захарія Ангела: «Звідки мені знати, що це так? Адже я старий, та й дружина моя вже похилого віку».

[19]У відповідь Ангел сказав: «Мене звати Ґавриїл. Я стою перед Богом. І я посланий говорити з тобою і повідомити цю добру звістку.

[20]Але слухай: ти мовчатимеш і не зможеш говорити, аж доки не настане день, коли це трапиться через те, що не

acreditaste nas minhas palavras, as quais, a seu tempo, se cumprirão.

повірив моїм словам. А слова ці неодмінно збудуться в належний час».

21 O povo estava esperando a Zacarias e admirava-se de que tanto se demorasse no santuário.

21Люди біля храму чекали на Захарію і дивувалися, чому він так довго не виходить.

22 Mas, saindo ele, não lhes podia falar; então, entenderam que tivera uma visão no santuário. E expressava-se por acenos e permanecia mudo.

22А коли він вийшов, то не здатен був заговорити до людей, і вони здогадалися, що в храмі йому було якесь видіння. Захарія пояснював щось жестами, але залишався німим.

23 Sucedeu que, terminados os dias de seu ministério, voltou para casa.

23Коли закінчився час його служби, він повернувся додому.

A felicidade de Isabel

24 Passados esses dias, Isabel, sua mulher, concebeu e ocultou-se por cinco meses, dizendo:

24Через деякий час його дружина Єлизавета завагітніла й усамітнилася на п'ять місяців.

25 Assim me fez o SENHOR, contemplando-me, para anular o meu opróbrio perante os homens.

25Вона сказала: «Нарешті Господь допоміг мені. Він добре подбав, аби зняти з мене мою ганьбу перед людьми».

Predito o nascimento de Jesus

Благовіщення діві Марії

26 No sexto mês, foi o anjo Gabriel enviado, da parte de Deus, para uma cidade da Galiléia, chamada Nazaré,

27 a uma virgem desposada com certo homem da casa de Davi, cujo nome era José; a virgem chamava-se Maria.

26-27Коли пішов шостий місяць Єлизаветиної вагітності, Бог послав Ангела Ґавриїла до Ґалилейського міста Назарета, до діви, зарученої з чоловіком на ймення Йосип, з роду Давидового. І звали ту діву Марією.

28 E, entrando o anjo aonde ela estava, disse: Alegra-te, muito favorecida! O SENHOR é contigo.

28Прийшовши до неї, Ангел промовив: «Вітаю тебе, благословенна. Господь з Тобою».

29 Ela, porém, ao ouvir esta palavra, perturbou-se muito e pôs-se a pensar no que significaria esta saudação.

29Але вона була дуже збентежена тими словами й думала собі, що б те привітання могло означати.

30 Mas o anjo lhe disse: Maria, não temas; porque achaste graça diante de Deus.

30І Ангел сказав їй: «Не бійся, Маріє. Ти здобула прихильність Божу.

31 Eis que conceberás e darás à luz um filho, a quem chamarás pelo nome de Jesus.

31Послухай! Ти завагітнієш і народиш Сина, і назвеш Його Ісусом.

[32] Este será grande e será chamado Filho do Altíssimo; Deus, o SENHOR, lhe dará o trono de Davi, seu pai;

[33] ele reinará para sempre sobre a casa de Jacó, e o seu reinado não terá fim.

[34] Então, disse Maria ao anjo: Como será isto, pois não tenho relação com homem algum?

[35] Respondeu-lhe o anjo: Descerá sobre ti o Espírito Santo, e o poder do Altíssimo te envolverá com a sua sombra; por isso, também o ente santo que há de nascer será chamado Filho de Deus.

[36] E Isabel, tua parenta, igualmente concebeu um filho na sua velhice, sendo este já o sexto mês para aquela que diziam ser estéril.

[37] Porque para Deus não haverá impossíveis em todas as suas promessas.

[38] Então, disse Maria: Aqui está a serva do SENHOR; que se cumpra em mim conforme a tua palavra. E o anjo se ausentou dela.

Maria visita a Isabel

[39] Naqueles dias, dispondo-se Maria, foi apressadamente à região montanhosa, a uma cidade de Judá,

[40] entrou na casa de Zacarias e saudou Isabel.

[41] Ouvindo esta a saudação de Maria, a criança lhe estremeceu no ventre; então, Isabel ficou possuída do Espírito Santo.

[42] E exclamou em alta voz: Bendita és tu entre as mulheres, e bendito o fruto do teu ventre!

[32]Він матиме велич, і Його називатимуть Сином Всевишнього Бога. І Господь Бог дасть Йому трон Його батька Давида.

[33]Він повік правитиме народом Якова, і Царству Його не буде кінця».

[34]Марія запитала Ангела: «Як же таке може статися, адже я ніколи не була з чоловіком?»

[35]Ангел відповів їй: «Дух Святий зійде на Тебе, і сила Всевишнього Бога огорне Тебе. То ж Святе Дитя, Яке народиться, буде назване Сином Божим.

[36]І ще послухай: „Твоя родичка Єлизавета також вагітна сином, незважаючи на її похилий вік. Це вже шостий місяць її вагітності, а про неї ж казали, що вона неплідна!

[37]Немає нічого неможливого для Бога”».

[38]Марія сказала: «Я слуга Господня, хай буде мені те, що ти сказав». І Ангел полишив її.

Марія іде до Єлизавети

[39]Тими днями Марія зібралася й подалася, поспішаючи у гірську околицю, до міста юдейського.

[40]Вона ввійшла в дім Захарії і привітала Єлизавету.

[41]І сталося так, що коли вона почула Маріїне привітання, дитина в утробі її ворухнулась, і Єлизавета сповнилася Святого Духа.

[42]Вона голосно скрикнула і сказала: «Ти найблагословенніша серед жінок, і благословенна та Дитина, Яку ти народиш.

43 E de onde me provém que me venha visitar a mãe do meu SENHOR?

44 Pois, logo que me chegou aos ouvidos a voz da tua saudação, a criança estremeceu de alegria dentro de mim.

45 Bem-aventurada a que creu, porque serão cumpridas as palavras que lhe foram ditas da parte do SENHOR.

O cântico de Maria

46 Então, disse Maria: A minha alma engrandece ao SENHOR,

47 e o meu espírito se alegrou em Deus, meu Salvador,

48 porque contemplou na humildade da sua serva. Pois, desde agora, todas as gerações me considerarão bem-aventurada,

49 porque o Poderoso me fez grandes coisas. Santo é o seu nome.

50 A sua misericórdia vai de geração em geração sobre os que o temem.

51 Agiu com o seu braço valorosamente; dispersou os que, no coração, alimentavam pensamentos soberbos.

52 Derribou do seu trono os poderosos e exaltou os humildes.

53 Encheu de bens os famintos e despediu vazios os ricos.

54 Amparou a Israel, seu servo, a fim de lembrar-se da sua misericórdia

55 a favor de Abraão e de sua descendência, para sempre, como prometera aos nossos pais.

56 Maria permaneceu cerca de três meses com Isabel e voltou para casa.

43Але за віщо мені така радість, що мати Господа мого завітала до мене?

44Бо тільки-но звук того привіту торкнувся вуха мого, як дитина в утробі моїй стрепенулася.

45Благословенна ж ти, тому що повірила у те, що збудеться сказане Господом».

Марія славить Бога

46І мовила Марія:

47«Душа моя Господа звеличує, і дух мій радіє у Бозі, Спасителі моєму,

48бо зглянувся Він на смиренну свою рабу, і віднині всі люди зватимуть мене благословенною,

49бо Всесильний зробив для мене велике. Ім’я Його — святе.

50Із роду в рід дарує Він милість тим, хто шанує Його.

51Він явив могутність руки Своєї, усіх хвальків пихатих думкою сердець своїх Він розвіяв.

52Правителів могутніх Він скинув з їх престолів, й людей смиренних натомість Він возніс.

53Людей голодних Він обдарував добром, і геть прогнав ні з чим людей багатих.

54Він допоміг народу Ізраїля, слузі Своєму, згадавши Свою милість,

55як обіцяв Він нашим предкам: Авраамові й його нащадкам назавжди».

56Марія лишалася у Єлизавети протягом трьох місяців, а потім повернулася додому.

O nascimento de João Batista

57 A Isabel cumpriu-se o tempo de dar à luz, e teve um filho.

58 Ouviram os seus vizinhos e parentes que o SENHOR usara de grande misericórdia para com ela e participaram do seu regozijo.

59 Sucedeu que, no oitavo dia, foram circuncidar o menino e queriam dar-lhe o nome de seu pai, Zacarias.

60 De modo nenhum! Respondeu sua mãe. Pelo contrário, ele deve ser chamado João.

61 Disseram-lhe: Ninguém há na tua parentela que tenha este nome.

62 E perguntaram, por acenos, ao pai do menino que nome queria que lhe dessem.

63 Então, pedindo ele uma tabuinha, escreveu: João é o seu nome. E todos se admiraram.

64 Imediatamente, a boca se lhe abriu, e, desimpedida a língua, falava louvando a Deus.

65 Sucedeu que todos os seus vizinhos ficaram possuídos de temor, e por toda a região montanhosa da Judéia foram divulgadas estas coisas.

66 Todos os que as ouviram guardavam-nas no coração, dizendo: Que virá a ser, pois, este menino? E a mão do SENHOR estava com ele.

O cântico de Zacarias

67 Zacarias, seu pai, cheio do Espírito Santo, profetizou, dizendo:

68 Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, porque visitou e redimiu o seu povo,

Народження Іоана Хрестителя

57Для Єлизавети прийшов час пологів, і вона народила сина.

58Сусіди й родичі почули, що Бог подарував їй велику милість, і раділи разом з нею.

59І сталося так, що коли малому сповнилося вісім днів, вони прийшли зробити йому обрізання, й хотіли назвати його Захарією, як і батька.

60Але мати хлопчика заперечила: «Ні. Йому належить зватися Іоаном».

61Гості їй кажуть: «Але ж нікого в вашому роду так не звали».

62Знаками вони почали питати батька, яке ім'я хоче він дати синові.

63Захарія попросив табличку й написав на ній: «Його звати Іоан». Усі були здивовані.

64Тієї ж миті уста Захарії розімкнулися, язик розв'язався, і він заговорив, славлячи Бога.

65І тоді страх охопив сусідів, і по всій гірській країні Юдеї обговорювалися ці справи.

66Кожен, хто чув про те, дивувався й замислювався: «Ким буде це дитя?» Бо ж очевидно було, що сила Господня з ним.

Пророцтво Захарії

67А батько його, Захарія, сповнився Духом Святим і пророк:

68«Хай буде благословен Господь, Бог Ізраїлю, бо прийшов Він, щоб допомогти народові Своєму і дати йому волю.

[69] e nos suscitou plena e poderosa salvação na casa de Davi, seu servo,

[70] como prometera, desde a antiguidade, por boca dos seus santos profetas,

[71] para nos libertar dos nossos inimigos e das mãos de todos os que nos odeiam;

[72] para usar de misericórdia com os nossos pais e lembrar-se da sua santa aliança

[73] e do juramento que fez a Abraão, o nosso pai,

[74] de conceder-nos que, livres das mãos de inimigos, o adorássemos sem temor,

[75] em santidade e justiça perante ele, todos os nossos dias.

[76] Tu, menino, serás chamado profeta do Altíssimo, porque precederás o SENHOR, preparando-lhe os caminhos,

[77] para dar ao seu povo conhecimento da salvação, no redimi-lo dos seus pecados,

[78] graças à entranhável misericórdia de nosso Deus, pela qual nos visitará o sol nascente das alturas,

[79] para alumiar os que jazem nas trevas e na sombra da morte, e dirigir os nossos pés pelo caminho da paz.

[80] O menino crescia e se fortalecia em espírito. E viveu nos desertos até ao dia em que havia de manifestar-se a Israel.

Lucas 2

O nascimento de Jesus Cristo

Mateus 1.18-25

[1] Naqueles dias, foi publicado um decreto de César Augusto, convocando toda a população do império para recensear-se.

[69]І Він прислав нам могутнього Спасителя з дому слуги Свого Давида,

[70]як і обіцяв устами святих пророків, які жили в давнину.

[71]Він обіцяв порятувати нас від ворогів наших і від влади всіх, хто нас ненавидить,

[72]аби виявити милість нашим предкам і пам'ять про Свій святий Заповіт,

[73]про клятву, яку Він приніс нашому предкові Аврааму:

[74]визволити нас з-під влади ворогів наших і дозволити нам служити Йому без страху,

[75]а лише зі святістю й праведністю перед Ним у всі дні життя нашого.

[76]Ти, дитино, будеш названий „пророком Всевишнього", оскільки прийдеш перед Господом, аби приготувати шлях Йому

[77]і сказати людям Його, що вони будуть спасенні через відпущення гріхів їхніх.

[78]Через велике милосердя нашого Бога новий день засяє на нас з висоти,

[79]щоб освітити тих, хто живе під чорною тінню смерті, і щоб направити стопи наші на шлях миру».

[80]Хлопчик ріс і міцнів у дусі. Він лишався в безлюдних місцях, доки не надійде йому час постати перед людьми Ізраїлю.

Від Луки 2

Народження Ісуса Христа

(Мт. 1:18-25)

[1]На той час вийшов наказ Августа цезаря провести перепис населення по всій Римській імперії.

[2] Este, o primeiro recenseamento, foi feito quando Quirino era governador da Síria.

[3] Todos iam alistar-se, cada um à sua própria cidade.

[4] José também subiu da Galiléia, da cidade de Nazaré, para a Judéia, à cidade de Davi, chamada Belém, por ser ele da casa e família de Davi,

[5] a fim de alistar-se com Maria, sua esposa, que estava grávida.

[6] Estando eles ali, aconteceu completarem-se-lhe os dias,

[7] e ela deu à luz o seu filho primogênito, enfaixou-o e o deitou numa manjedoura, porque não havia lugar para eles na hospedaria.

Os anjos e os pastores

[8] Havia, naquela mesma região, pastores que viviam nos campos e guardavam o seu rebanho durante as vigílias da noite.

[9] E um anjo do SENHOR desceu aonde eles estavam, e a glória do SENHOR brilhou ao redor deles; e ficaram tomados de grande temor.

[10] O anjo, porém, lhes disse: Não temais; eis aqui vos trago boa-nova de grande alegria, que o será para todo o povo:

[11] é que hoje vos nasceu, na cidade de Davi, o Salvador, que é Cristo, o SENHOR.

[12] E isto vos servirá de sinal: encontrareis uma criança envolta em faixas e deitada em manjedoura.

[13] E, subitamente, apareceu com o anjo uma multidão da milícia celestial, louvando a Deus e dizendo:

[2]То був найперший перепис, й проводився він, коли Киринiй був губернатором Сирiї.

[3]Усi люди пiшли реєструватися, i кожен пiшов до свого рiдного мiста.

[4]Тож Йосип також вирушив з Назарета Ґалилейського, де вiн жив, до Юдеї, до Давидового мiста, яке зветься Вiфлеємом, оскiльки вiн походив з родини Давидових нащадкiв.

[5]Вiн узяв з собою Марiю, тому що був заручений з нею; у той час вона вже чекала дитину.

[6-7]Так сталося, що поки вони були там, настав строк Марiї стати матiр’ю, i вона народила свого першого Сина. Сповивши Дитину у полотно, Марiя поклала Його в ясла, оскiльки в заїжджому дворi вiльних мiсць не було.

Пастухам являється Ангел Господнiй

[8]Кiлька пастухiв тiєї мiсцевостi лишилися на нiч у чистiм полi стерегти свої отари.

[9]I з’явився їм Ангел Господнiй, i сяйво слави Господньої пролилося на них. Страх охопив пастухiв.

[10]Та Ангел сказав їм: «Не бiйтеся, я принiс вам добру звiстку, яка дасть велику радiсть людям.

[11]Тому що сьогоднi в мiстi Давидовiм народився для вас Спаситель — Христос Господь.

[12]I знак вам буде такий: ви знайдете в яслах Дитину, загорнуту у полотно».

[13]Раптом до Ангела приєдналася сила-силенна iнших Ангелiв, якi славили Бога зi словами:

[14] Glória a Deus nas maiores alturas, e paz na terra entre os homens, a quem ele quer bem.

[15] E, ausentando-se deles os anjos para o céu, diziam os pastores uns aos outros: Vamos até Belém e vejamos os acontecimentos que o SENHOR nos deu a conhecer.

[16] Foram apressadamente e acharam Maria e José e a criança deitada na manjedoura.

[17] E, vendo-o, divulgaram o que lhes tinha sido dito a respeito deste menino.

[18] Todos os que ouviram se admiraram das coisas referidas pelos pastores.

[19] Maria, porém, guardava todas estas palavras, meditando-as no coração.

[20] Voltaram, então, os pastores glorificando e louvando a Deus por tudo o que tinham ouvido e visto, como lhes fora anunciado.

A circuncisão de Jesus

[21] Completados oito dias para ser circuncidado o menino, deram-lhe o nome de JESUS, como lhe chamara o anjo, antes de ser concebido.

A apresentação de Jesus no templo

[22] Passados os dias da purificação deles segundo a Lei de Moisés, levaram-no a Jerusalém para o apresentarem ao SENHOR,

[23] conforme o que está escrito na Lei do SENHOR: Todo primogênito ao SENHOR será consagrado;

[14]«Слава Господу на небесах, і хай мир панує на землі між людьми, які Богу милі».

[15]Коли Ангели залишили пастухів і повернулися на небо, пастухи заговорили між собою: «Ходімо до Віфлеєма й подивимося на те, що там сталось, про що Господь дав нам знати».

[16]Тож вони поспішили й знайшли Марію з Йосипом і Дитиною, Яка лежала в яслах.

[17]Побачивши Немовля, пастухи всім розповіли про звістку, яку вони одержали про цю Дитину.

[18]І розказана ними історія дивувала всіх, хто чув її.

[19]Марія ж, мов скарб, збирала все це й складала в своєму серці.

[20]А пастухи повернулися додому, хвалячи й прославляючи Бога за все те, що вони почули й побачили — точнісінько так, як було їм сказано.

Ісус у храмі

[21]Коли сповнилося вісім днів і настав час робити Хлопчику обрізання, Його нарекли Ісусом. Це було ім'я, яке дав Йому Ангел ще до Його зачаття в материній утробі.

[22-24]А як настав час їхнього очищення, згідно з Мойсеєвим Законом, батьки взяли Ісуса до Єрусалиму, щоб явити Його перед Господом, як то написано у Законі Господнім: «кожен хлопчик-первісток мусить бути посвячений Господові», й покласти жертву, як того вимагає Закон Господній: «принести в пожертву пару горлиць або голуб'ят».

[24] e para oferecer um sacrifício, segundo o que está escrito na referida Lei: Um par de rolas ou dois pombinhos.

O cântico de Simeão

[25] Havia em Jerusalém um homem chamado Simeão; homem este justo e piedoso que esperava a consolação de Israel; e o Espírito Santo estava sobre ele.

[26] Revelara-lhe o Espírito Santo que não passaria pela morte antes de ver o Cristo do SENHOR.

[27] Movido pelo Espírito, foi ao templo; e, quando os pais trouxeram o menino Jesus para fazerem com ele o que a Lei ordenava,

[28] Simeão o tomou nos braços e louvou a Deus, dizendo:

[29] Agora, SENHOR, podes despedir em paz o teu servo, segundo a tua palavra;

[30] porque os meus olhos já viram a tua salvação,

[31] a qual preparaste diante de todos os povos:

[32] luz para revelação aos gentios, e para glória do teu povo de Israel.

[33] E estavam o pai e a mãe do menino admirados do que dele se dizia.

[34] Simeão os abençoou e disse a Maria, mãe do menino: Eis que este menino está destinado tanto para ruína como para levantamento de muitos em Israel e para ser alvo de contradição

[35] (também uma espada traspassará a tua própria alma), para que se manifestem os pensamentos de muitos corações.

A profetisa Ana

[25]Мешкав тоді в Єрусалимі чоловік на ймення Симеон. Був він людиною праведною й побожною. Він чекав, коли Господь прийде, та порятує Ізраїль, і Святий Дух був з ним.

[26]То Дух Святий відкрив йому, що він не спізнає смерті, доки не побачить на власні очі Господнього Христа.

[27-28]Осяяний Духом, прийшов Симеон у храм, і коли батьки внесли малого Ісуса, щоб зробити все для Нього згідно з традицією Закону, Симеон узяв Дитину на руки, й благословив Бога мовивши:

[29-32]«Тепер, Господи, відпусти слугу Свого з миром, як обіцяв Ти, оскільки очі мої бачили Твоє Спасіння, Яке Ти приготував перед усіма народами. Він — Світло для прозріння поганам і на славу Твоєму народу ізраїльському».

[33]Батько й мати були вражені тим, що було сказане про їхнього Сина.

[34-35]Симеон благословив їх сказавши Марії, Ісусовій матері: «Він призначений багатьох в Ізраїлі піднести або скинути додолу, Він покликаний бути знаменням, яке люди відкинуть, і потаємні думки багатьох людей відкриються, та це буде так боляче тобі, неначе меч пронизає серце твоє».

Пророчиця Анна

[36] Havia uma profetisa, chamada Ana, filha de Fanuel, da tribo de Aser, avançada em dias, que vivera com seu marido sete anos desde que se casara

[37] e que era viúva de oitenta e quatro anos. Esta não deixava o templo, mas adorava noite e dia em jejuns e orações.

[38] E, chegando naquela hora, dava graças a Deus e falava a respeito do menino a todos os que esperavam a redenção de Jerusalém.

O menino Jesus em Nazaré

[39] Cumpridas todas as ordenanças segundo a Lei do SENHOR, voltaram para a Galiléia, para a sua cidade de Nazaré.

[40] Crescia o menino e se fortalecia, enchendo-se de sabedoria; e a graça de Deus estava sobre ele.

O menino Jesus no meio dos doutores

[41] Ora, anualmente iam seus pais a Jerusalém, para a Festa da Páscoa.

[42] Quando ele atingiu os doze anos, subiram a Jerusalém, segundo o costume da festa.

[43] Terminados os dias da festa, ao regressarem, permaneceu o menino Jesus em Jerusalém, sem que seus pais o soubessem.

[44] Pensando, porém, estar ele entre os companheiros de viagem, foram caminho de um dia e, então, passaram a procurá-lo entre os parentes e os conhecidos;

[45] e, não o tendo encontrado, voltaram a Jerusalém à sua procura.

[36-37]У той самий час пророчиця Анна, дочка Фануїлова з роду Ашера, знаходилася у храмі. Вона була дуже стара. Сім років прожила вона з чоловіком після одруження, а потім вдовувала аж до вісімдесятичотирирічного віку. Не відлучаючись із храму, день і ніч вона постом і молитвами служила Господу.

[38]Анна підійшла до Ісусових батьків саме тоді, коли вони розмовляли з Симеоном. Вона подякувала Богові й розповіла про Ісуса всім, хто чекав визволення Єрусалиму.

[39]Коли Йосип та Марія виконали все, що вимагалося Законом Господнім, вони повернулися до Ґалилеї, у своє рідне місто Назарет.

[40]А Дитя росло, наливалося силою, мудрістю, і Божа благодать була на Ньому.

Подорож дванадцятирічного Ісуса до Єрусалиму

[41]Щороку батьки Його вирушали до Єрусалиму на свято Пасхи.

[42]Подалися вони, як завжди, й того року, коли Ісусові сповнилося дванадцять.

[43]Як скінчилося свято, батьки верталися додому, а Хлопчик Ісус лишився в Єрусалимі, хоч батьки не знали про те.

[44]Цілий день вони йшли, вважаючи, що Він десь тут, у гурті. Потім почали шукати Його серед своїх родичів та друзів.

[45]І, не знайшовши, повернулися до Єрусалиму, сподіваючись знайти Його там.

[46] Três dias depois, o acharam no templo, assentado no meio dos doutores, ouvindo-os e interrogando-os.

[47] E todos os que o ouviam muito se admiravam da sua inteligência e das suas respostas.

[48] Logo que seus pais o viram, ficaram maravilhados; e sua mãe lhe disse: Filho, por que fizeste assim conosco? Teu pai e eu, aflitos, estamos à tua procura.

[49] Ele lhes respondeu: Por que me procuráveis? Não sabíeis que me cumpria estar na casa de meu Pai?

[50] Não compreenderam, porém, as palavras que lhes dissera.

[51] E desceu com eles para Nazaré; e era-lhes submisso. Sua mãe, porém, guardava todas estas coisas no coração.

[52] E crescia Jesus em sabedoria, estatura e graça, diante de Deus e dos homens.

Lucas 3

A pregação de João Batista
Mateus 3.1-10; Marcos 1.2-5

[1] No décimo quinto ano do reinado de Tibério César, sendo Pôncio Pilatos governador da Judéia, Herodes, tetrarca da Galiléia, seu irmão Filipe, tetrarca da região da Ituréia e Traconites, e Lisânias, tetrarca de Abilene,

[2] sendo sumos sacerdotes Anás e Caifás, veio a palavra de Deus a João, filho de Zacarias, no deserto.

[3] Ele percorreu toda a circunvizinhança do Jordão, pregando batismo de

[46]І так сталося, що знайшли вони Його аж через три дні у храмі. Ісус сидів серед учителів, слухав їхню науку й ставив їм запитання.

[47]І всі, хто чули Його, були здивовані Його розумінням та відповідями.

[48]Побачивши Його, батьки були вражені, а Його мати звернулася до Нього: «Дитино, чому Ти зробив з нами таке? Твій батько і я страшенно переживали, розшукуючи Тебе».

[49]А Він відповів: «Чому ви шукали Мене? Чи ви не знали, що Я мушу бути у домі Батька Мого?»

[50]Та вони не зрозуміли цієї відповіді.

[51]Тоді Ісус повернувся із ними до Назарета, і Він слухався їх. Та Його мати зберігала все це в своїм серці.

[52]Тож Ісус зростав мудрістю, статурою та ласкою Божою і людською.

Від Луки 3

Іоан Хреститель готує дорогу Ісусові
(Мт. 3:1-12; Мк. 1:1-8; Ін. 1:19-28)

[1-2]Це було в п'ятнадцятий рік панування цезаря Тиверія, коли Понтій Пилат був намісником в Юдеї, Ірод — тетрархом Ґалилеї, а брат його Пилип — тетрархом земель Ітурейських та Трахонитидських, Лисаній — тетрархом Авіліні, а первосвящениками були Анна та Каяфа. Тоді в пустелі Іоанові, синові Захарієвому, було Слово Боже.

[3-4]Він ходив різними землями довкола Йордану, проповідуючи хрещення як

arrependimento para remissão de pecados,

[4] conforme está escrito no livro das palavras do profeta Isaías: Voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR, endireitai as suas veredas.

[5] Todo vale será aterrado, e nivelados todos os montes e outeiros; os caminhos tortuosos serão retificados, e os escabrosos, aplanados;

[6] e toda carne verá a salvação de Deus.

[7] Dizia ele, pois, às multidões que saíam para serem batizadas: Raça de víboras, quem vos induziu a fugir da ira vindoura?

[8] Produzi, pois, frutos dignos de arrependimento e não comeceis a dizer entre vós mesmos: Temos por pai a Abraão; porque eu vos afirmo que destas pedras Deus pode suscitar filhos a Abraão.

[9] E também já está posto o machado à raiz das árvores; toda árvore, pois, que não produz bom fruto é cortada e lançada ao fogo.

[10] Então, as multidões o interrogavam, dizendo: Que havemos, pois, de fazer?

[11] Respondeu-lhes: Quem tiver duas túnicas, reparta com quem não tem; e quem tiver comida, faça o mesmo.

[12] Foram também publicanos para serem batizados e perguntaram-lhe: Mestre, que havemos de fazer?

[13] Respondeu-lhes: Não cobreis mais do que o estipulado.

символ покаяння для прощення гріхів, як це написано в книзі пророка Ісаї: «Голос лунає в пустелі: „Готуйте дорогу Господу, зробіть прямим шлях для Нього.

[5]Кожна долина наповниться. І кожна гора та пригорок знизяться, криві місцини вирівняються, а дороги вибоїсті стануть гладенькими,

[6]і всі люди побачать Боже спасіння”».

[7]Іоан казав юрбам людей, які виходили, щоб прийняти хрещення від нього: «Виплодки зміїні! Хто попередив вас тікати від гніву Господнього, що наближається?

[8]Хай ваші вчинки покажуть, що ви покаялися. І не треба, виправдовуючись, доводити один одному: „Авраам — наш батько”. Бо кажу вам, що Бог може навіть це каміння перетворити на дітей Авраамових.

[9]Сокира вже занесена, і кожне дерево, що не дає добрих плодів, буде зрубане й кинуте у вогонь».

[10]І люди вигукували: «То що ж нам робити?»

[11]У відповідь він казав їм: «Кожен, хто має дві одежини, мусить поділитися з тим, у кого немає жодної. І кожен, хто має їжу, мусить зробити те саме».

[12]Прийшли охреститися й деякі збирачі податків. Вони запитали Іоана: «Вчителю, що нам робити?»

[13]А він каже: «Не збирайте грошей більше, ніж звелено вам».

[14] Também soldados lhe perguntaram: E nós, que faremos? E ele lhes disse: A ninguém maltrateis, não deis denúncia falsa e contentai-vos com o vosso soldo.

João dá testemunho de Jesus

Mateus 3.11-12; Marcos 1.7-8; João 1.19-27

[15] Estando o povo na expectativa, e discorrendo todos no seu íntimo a respeito de João, se não seria ele, porventura, o próprio Cristo,

[16] disse João a todos: Eu, na verdade, vos batizo com água, mas vem o que é mais poderoso do que eu, do qual não sou digno de desatar-lhe as correias das sandálias; ele vos batizará com o Espírito Santo e com fogo.

[17] A sua pá, ele a tem na mão, para limpar completamente a sua eira e recolher o trigo no seu celeiro; porém queimará a palha em fogo inextinguível.

[18] Assim, pois, com muitas outras exortações anunciava o evangelho ao povo;

[19] mas Herodes, o tetrarca, sendo repreendido por ele, por causa de Herodias, mulher de seu irmão, e por todas as maldades que o mesmo Herodes havia feito,

[20] acrescentou ainda sobre todas a de lançar João no cárcere.

O batismo de Jesus

Mateus 3.13-17; Marcos 1.9-11; João 1.32-34

[21] E aconteceu que, ao ser todo o povo batizado, também o foi Jesus; e, estando ele a orar, o céu se abriu,

[14]І прийшли воїни до нього й спитали: «А нам що робити?» Їм він також відповів: «Ні з кого не беріть гроші силою чи кривдою, будьте вдоволені платнею своєю».

[15]Люди жили в очікуванні, й в душі всі вони прагнули знати, чи не є Іоан Христом.

[16]Та на всі їхні запитання Іоан відповідав: «Я хрещу вас водою, але ж незрівнянно Могутніший, ніж я, іде за мною: я не гідний навіть бути рабом, який схиляється, щоб розв’язати ремінці Його сандалій. Він хреститиме вас Духом Святим і вогнем.

[17]Він очистить Свій тік і збере пшеницю до комори, а полову спалить у незгасному вогні».

[18]Так і багатьма іншими словами звертався Іоан до людей, проповідуючи Благовість.

Ув’язнення Іоана Хрестителя

[19]Іоан дорікав тетрархові Іроду за його стосунки з братовою жінкою Іродіадою та й за багато інших лихих вчинків Ірода.

[20]А до всього, Ірод ще й кинув Іоана до в’язниці.

Хрещення Ісуса

(Мт. 3:13-17; Мк. 1:9-11)

[21-22]Коли всі люди хрестилися, й Ісус охрестився та став молитися, раптом розкрилися Небеса і Дух Святий зійшов на Нього в подобі голуба. І голос

[22] e o Espírito Santo desceu sobre ele em forma corpórea como pomba; e ouviu-se uma voz do céu: Tu és o meu Filho amado, em ti me comprazo.

пролунав з небес: «Ти Син Мій улюблений, Ти догодив Мені».

A genealogia de Jesus Cristo
Mateus 1.1-16

Родовід Ісуса
(Мт. 1:1-17)

[23] Ora, tinha Jesus cerca de trinta anos ao começar o seu ministério. Era, como se cuidava, filho de José, filho de Eli;

[23]Коли Ісус почав Своє служіння Господу, Йому було близько тридцяти років. Він був Сином (принаймні так вважалося) Йосипа. Йосип був сином Ілії.

[24] Eli, filho de Matate, Matate, filho de Levi, Levi, filho de Melqui, este, filho de Janai, filho de José;

[24]Ілія був сином Маттата. Маттат був сином Левія. Левій був сином Мелхія. Мелхій був сином Янная. Яннай був сином Йосипа.

[25] José, filho de Matatias, Matatias, filho de Amós, Amós, filho de Naum, este, filho de Esli, filho de Nagai;

[25]Йосип був сином Маттафія. Маттафій був сином Амоса. Амос був сином Наума. Наум був сином Еслія. Еслій був сином Наґґая.

[26] Nagai, filho de Maate, Maate, filho de Matatias, Matatias, filho de Semei, este, filho de José, filho de Jodá;

[26]Наґґай був сином Маата. Маат був сином Маттафія. Маттафій був сином Семеїна. Семеїн був сином Йосеха. Йосех був сином Йоди.

[27] Jodá, filho de Joanã, Joanã, filho de Resa, Resa, filho de Zorobabel, este, de Salatiel, filho de Neri;

[27]Йода був сином Яннана. Яннан був сином Реси. Реса був сином Зерувавела. Зерувавел був сином Салатиїла. Салатиїл був сином Нерія.

[28] Neri, filho de Melqui, Melqui, filho de Adi, Adi, filho de Cosã, este, de Elmadã, filho de Er;

[28]Нерій був сином Мелхія. Мелхій був сином Аддія. Аддій був сином Косама. Косам був сином Елмадама. Елмадам був сином Ера.

[29] Er, filho de Josué, Josué, filho de Eliézer, Eliézer, filho de Jorim, este, de Matate, filho de Levi;

[29]Ер був сином Йошуа. Йошуа був сином Еліезера. Еліезер був сином Йорима. Йорим був сином Маттата. Маттат був сином Левія.

[30] Levi, filho de Simeão, Simeão, filho de Judá, Judá, filho de José, este, filho de Jonã, filho de Eliaquim;

[30]Левій був сином Симеона. Симеон був сином Юди. Юда був сином Йосипа. Йосип був сином Йонама. Йонам був сином Еліякима.

[31] Eliaquim, filho de Meleá, Meleá, filho de Mená, Mená, filho de Matatá, este, filho de Natã, filho de Davi;

[31]Еліяким був сином Мелеї. Мелея був сином Менни. Менна був сином Маттата. Маттат був сином Натана. Натан був сином Давида.

[32] Davi, filho de Jessé, Jessé, filho de Obede, Obede, filho de Boaz, este, filho de Salá, filho de Naassom;

[33] Naassom, filho de Aminadabe, Aminadabe, filho de Admim, Admim, filho de Arni, Arni, filho de Esrom, este, filho de Perez, filho de Judá;

[34] Judá, filho de Jacó, Jacó, filho de Isaque, Isaque, filho de Abraão, este, filho de Tera, filho de Naor;

[35] Naor, filho de Serugue, Serugue, filho de Ragaú, Ragaú, filho de Faleque, este, filho de Éber, filho de Salá;

[36] Salá, filho de Cainã, Cainã, filho de Arfaxade, Arfaxade, filho de Sem, este, filho de Noé, filho de Lameque;

[37] Lameque, filho de Metusalém, Metusalém, filho de Enoque, Enoque, filho de Jarede, este, filho de Maalalel, filho de Cainã;

[38] Cainã, filho de Enos, Enos, filho de Sete, e este, filho de Adão, filho de Deus.

Lucas 4

A tentação de Jesus

Mateus 4.1-11; Marcos 1.12-13

[1] Jesus, cheio do Espírito Santo, voltou do Jordão e foi guiado pelo mesmo Espírito, no deserto,

[2] durante quarenta dias, sendo tentado pelo diabo. Nada comeu naqueles dias, ao fim dos quais teve fome.

[3] Disse-lhe, então, o diabo: Se és o Filho de Deus, manda que esta pedra se transforme em pão.

[32]Давид був сином Єссея. Єссей був сином Оведа. Овед був сином Воаза. Воаз був сином Салмона. Салмон був сином Наасона.

[33]Наасон був сином Аммінадава. Аммінадав був сином Рами. Рама був сином Еcрома. Есром був сином Переса. Перес був сином Юди.

[34]Юда був сином Якова. Яків був сином Ісаака. Ісаак був сином Авраама. Авраам був сином Тери. Тера був сином Наора.

[35]Наор був сином Серуґа. Серуґ був сином Реу. Реу був сином Пелеґа. Пелеґ був сином Евера. Евер був сином Шелаха.

[36]Шелах був сином Каїнана. Каїнан був сином Арфаксада. Арфаксад був сином Сима. Сим був сином Ноя. Ной був сином Ламеха.

[37]Ламех був сином Мафусаїла. Мафусаїл був сином Еноха. Енох був сином Яреда. Яред був сином Маалалеела. Маалалеел був сином Каїнана.

[38]Каїнан був сином Еноса. Енос був сином Сефа. Сеф був сином Адама. Адам був сином Бога.

Від Луки 4

Диявол спокушає Ісуса

(Мт. 4:1-11; Мк. 1:12-13)

[1]Сповнений Духа Святого, Ісус залишив береги ріки Йордан, і Дух повів Його до пустелі.

[2]І там протягом сорока днів диявол спокушав Його. Ісус нічого не їв увесь цей час, і коли сорок днів минуло, Він був дуже голодним.

[3]Диявол сказав Йому: «Якщо Ти Син Божий, то накажи цьому каменю перетворитися на хліб».

[4] Mas Jesus lhe respondeu: Está escrito: Não só de pão viverá o homem.

[4]На те Ісус відповів: «У Святому Писанні сказано: „Не хлібом одним живе людина”».

[5] E, elevando-o, mostrou-lhe, num momento, todos os reinos do mundo.

[5]Тоді диявол підхопив Його й за одну мить показав усі царства світу.

[6] Disse-lhe o diabo: Dar-te-ei toda esta autoridade e a glória destes reinos, porque ela me foi entregue, e a dou a quem eu quiser.

[6]І мовив він: «Я віддам Тобі всю владу й славу цих царств, тому що це було дано мені, і я можу віддати їх тому, кому побажаю.

[7] Portanto, se prostrado me adorares, toda será tua.

[7]Тож якщо поклонишся мені, все це буде Твоїм».

[8] Mas Jesus lhe respondeu: Está escrito: Ao SENHOR, teu Deus, adorarás e só a ele darás culto.

[8]У відповідь Ісус промовив: «У Святому Писанні сказано: „Поклоняйся Господу Богу своєму і служи лише Йому”».

[9] Então, o levou a Jerusalém, e o colocou sobre o pináculo do templo, e disse: Se és o Filho de Deus, atira-te daqui abaixo;

[9]Після того диявол переніс Його до Єрусалиму, поставив на найвище місце храму й сказав: «Якщо Ти Син Божий, кинься додолу,

[10] porque está escrito: Aos seus anjos ordenará a teu respeito que te guardem;

[10]адже у Святому Писанні сказано: „Він накаже Ангелам Своїм берегти Тебе”.

[11] e: Eles te susterão nas suas mãos, para não tropeçares nalguma pedra.

[11]„Вони понесуть Тебе на руках, щоб не пошкодив Ти ноги Своєї об камінь”».

[12] Respondeu-lhe Jesus: Dito está: Não tentarás o SENHOR, teu Deus.

[12]Ісус відповів йому: «Але у Святому Писанні також говориться й інше: „Не спокушай Господа Бога свого”».

[13] Passadas que foram as tentações de toda sorte, apartou-se dele o diabo, até momento oportuno.

[13]Коли диявол закінчив спокушати Ісуса, він залишив Його до більш сприятливих часів.

Jesus volta para a Galileia e principia a sua missão

Mateus 4.12-17; Marcos 1.14-15

Ісус проповідує в Ґалилеї

(Мт. 4:12-17; Мк. 1:14-15)

[14] Então, Jesus, no poder do Espírito, regressou para a Galiléia, e a sua fama correu por toda a circunvizinhança.

[14]Ісус повернувся до Ґалилеї могутній Духом Святим, і чутки про Нього пішли по всіх околицях.

[15] E ensinava nas sinagogas, sendo glorificado por todos.

[15]Він навчав по синагогах, і всі люди хвалили Його.

Jesus prega em Nazaré. É rejeitado pelos seus

Mateus 13.54-58; Marcos 6.1-4

Ісус повертається до Свого рідного міста

(Мт. 13:53-58; Мк. 6:1-6)

[16] Indo para Nazaré, onde fora criado, entrou, num sábado, na sinagoga, segundo o seu costume, e levantou-se para ler.

[17] Então, lhe deram o livro do profeta Isaías, e, abrindo o livro, achou o lugar onde estava escrito:

[18] O Espírito do SENHOR está sobre mim, pelo que me ungiu para evangelizar os pobres; enviou-me para proclamar libertação aos cativos e restauração da vista aos cegos, para pôr em liberdade os oprimidos,

[19] e apregoar o ano aceitável do SENHOR.

[20] Tendo fechado o livro, devolveu-o ao assistente e sentou-se; e todos na sinagoga tinham os olhos fitos nele.

[21] Então, passou Jesus a dizer-lhes: Hoje, se cumpriu a Escritura que acabais de ouvir.

[22] Todos lhe davam testemunho, e se maravilhavam das palavras de graça que lhe saíam dos lábios, e perguntavam: Não é este o filho de José?

[23] Disse-lhes Jesus: Sem dúvida, citar-me-eis este provérbio: Médico, cura-te a ti mesmo; tudo o que ouvimos ter-se dado em Cafarnaum, faze-o também aqui na tua terra.

[24] E prosseguiu: De fato, vos afirmo que nenhum profeta é bem recebido na sua própria terra.

[25] Na verdade vos digo que muitas viúvas havia em Israel no tempo de Elias, quando o céu se fechou por três anos e seis meses, reinando grande fome em toda a terra;

[16-17]Потім Ісус подався до Свого рідного міста — Назарета. І в суботу, за Своїм звичаєм, Ісус пішов до синагоги. Коли Він підвівся, щоб читати, Йому подали книгу пророка Ісаї. Ісус розкрив книгу і знайшов місце, де було написано:

[18-19]«Дух Господа зі Мною, бо Він обрав Мене, аби Я бідному люду приніс Благовість. Він послав Мене проголосити звільнення в’язням й прозріння сліпим, дати волю пригніченим, та проголосити час Милості Господньої».

[20]Згорнувши книгу, Він віддав її служці й сів. Очі всіх присутніх у синагозі були звернені на Нього.

[21]Тож Він почав говорити: «Сьогодні збулися ці слова зі Святого Писання, поки ви слухали Мене».

[22]І всі добре говорили про Христа, і були вражені чудовими словами, що мовив Він. Вони казали: «Чи ж Він не син Йосипа?»

[23]Ісус сказав їм: «Зрозуміло, ви повторите Мені відомий вислів: „Лікарю, зцілися сам”. Ми чули, що Ти робив у Капернаумі, зроби те саме тут, у Своєму рідному місті».

[24]І Він додав: «Правду кажу вам: пророка не приймають тільки в його рідному місті.

[25]Правду кажу вам: багато вдів було в Ізраїлі в часи Іллі, коли небо зімкнулося на три роки й шість місяців, і великий голод напав на всю землю.

[26] e a nenhuma delas foi Elias enviado, senão a uma viúva de Sarepta de Sidom.

[26]Та Бог не послав Іллю до жодної з них, окрім тієї, яка мешкала в Сарепті Сидонській.

[27] Havia também muitos leprosos em Israel nos dias do profeta Eliseu, e nenhum deles foi purificado, senão Naamã, o siro.

[27]Багато було прокажених в Ізраїлі в часи пророка Єлисея, та жоден з них не був очищений, крім Наамана сиріянина».

[28] Todos na sinagoga, ouvindo estas coisas, se encheram de ira.

[28]І всі присутні в синагозі були розгнівані, почувши ті слова.

[29] E, levantando-se, expulsaram-no da cidade e o levaram até ao cimo do monte sobre o qual estava edificada, para, de lá, o precipitarem abaixo.

[29]Вони підхопилися й вигнали Ісуса з міста, й відвели Його аж на край гори, на якій стояло їхнє місто, щоби скинути зі скелі.

[30] Jesus, porém, passando por entre eles, retirou-se.

[30]Але Він пройшов крізь натовп і подався геть.

A cura de um endemoninhado em Cafarnaum

Marcos 1.21-28

Зцілення біснуватого в Капернаумі

(Мк. 1:21-28)

[31] E desceu a Cafarnaum, cidade da Galiléia, e os ensinava no sábado.

[31]Ісус прийшов до Ґалилейського міста Капернаума, і наступної суботи навчав людей, котрі зібралися там.

[32] E muito se maravilhavam da sua doutrina, porque a sua palavra era com autoridade.

[32]Вони були вражені тією наукою, бо за словом Його відчувалася влада.

[33] Achava-se na sinagoga um homem possesso de um espírito de demônio imundo, e bradou em alta voz:

[33]Був у синагозі чоловік, одержимий злим духом. Раптом він несамовито закричав:

[34] Ah! Que temos nós contigo, Jesus Nazareno? Vieste para perder-nos? Bem sei quem és: o Santo de Deus!

[34]«Що Тобі треба від нас, Ісусе з Назарета? Ти прийшов, щоб знищити нас? Я знаю, хто Ти! Ти — Божий Святий!»

[35] Mas Jesus o repreendeu, dizendo: Cala-te e sai deste homem. O demônio, depois de o ter lançado por terra no meio de todos, saiu dele sem lhe fazer mal.

[35]Ісус суворо наказав йому: «Вгамуйся й вийди з нього!» Тут нечистий кинув чоловіка перед людьми на землю й, не заподіявши ніякої шкоди, вийшов з нього.

[36] Todos ficaram grandemente admirados e comentavam entre si, dizendo: Que palavra é esta, pois, com autoridade e poder, ordena aos espíritos imundos, e eles saem?

[36]Подив охопив усіх присутніх, і вони заговорили поміж собою: «Що ж це за вчення таке? Владно наказує Він нечистим, і ті виходять з людини».

[37] E a sua fama corria por todos os lugares da circunvizinhança.

A cura da sogra de Pedro
Mateus 8.14-15; Marcos 1.29-31

[38] Deixando ele a sinagoga, foi para a casa de Simão. Ora, a sogra de Simão achava-se enferma, com febre muito alta; e rogaram-lhe por ela.

[39] Inclinando-se ele para ela, repreendeu a febre, e esta a deixou; e logo se levantou, passando a servi-los.

Muitas outras curas
Mateus 8.16-17; Marcos 1.32-34

[40] Ao pôr-do-sol, todos os que tinham enfermos de diferentes moléstias lhos traziam; e ele os curava, impondo as mãos sobre cada um.

[41] Também de muitos saíam demônios, gritando e dizendo: Tu és o Filho de Deus! Ele, porém, os repreendia para que não falassem, pois sabiam ser ele o Cristo.

Jesus vai a um lugar deserto
Marcos 1.35-39

[42] Sendo dia, saiu e foi para um lugar deserto; as multidões o procuravam, e foram até junto dele, e instavam para que não os deixasse.

[43] Ele, porém, lhes disse: É necessário que eu anuncie o evangelho do reino de Deus também às outras cidades, pois para isso é que fui enviado.

[44] E pregava nas sinagogas da Judéia.

Lucas 5

A pesca maravilhosa
Mateus 4.18-22; Marcos 1.16-20

[37]Чутка про Нього розійшлися по всіх околицях.

Зцілення Петрової тещі
(Мт. 8:14-17; Мк. 1:29-34)

[38]Ісус залишив синагогу й попрямував до Симона, якого ще звали Петром. Симонова теща страждала від тяжкої лихоманки, й Ісуса попросили допомогти їй.

[39]Ставши над жінкою, Він наказав лихоманці залишити її, й хвороба вийшла геть. Та підвелася й почала прислуговувати їм.

[40]Після заходу сонця до Нього привели багатьох хворих на різні недуги. Накладаючи руки на кожного по черзі, Ісус зціляв усіх.

[41]І біси також виходили з багатьох людей, вигукуючи: «Ти — Син Божий!» Але Ісус суворо забороняв їм говорити, бо вони знали, що Він — Христос.

Ісус вирушає в інші міста
(Мк. 1:35-39)

[42]Як настав день, Ісус залишив оселю й пішов у безлюдне місце, але люди шукали й знайшли Його, бо хотіли перешкодити Йому покинути їх.

[43]Та Він сказав їм: «Я мушу повідомити Добру Звістку про Царство Боже також іншим містам, бо саме для цього Мене й було послано».

[44]І Він далі проповідував по синагогах Юдеї.

Від Луки 5

Ісус обирає перших учнів
(Мт. 4:18-22; Мк. 1:16-20)

[1] Aconteceu que, ao apertá-lo a multidão para ouvir a palavra de Deus, estava ele junto ao lago de Genesaré;

[2] e viu dois barcos junto à praia do lago; mas os pescadores, havendo desembarcado, lavavam as redes.

[3] Entrando em um dos barcos, que era o de Simão, pediu-lhe que o afastasse um pouco da praia; e, assentando-se, ensinava do barco as multidões.

[4] Quando acabou de falar, disse a Simão: Faze-te ao largo, e lançai as vossas redes para pescar.

[5] Respondeu-lhe Simão: Mestre, havendo trabalhado toda a noite, nada apanhamos, mas sob a tua palavra lançarei as redes.

[6] Isto fazendo, apanharam grande quantidade de peixes; e rompiam-se-lhes as redes.

[7] Então, fizeram sinais aos companheiros do outro barco, para que fossem ajudá-los. E foram e encheram ambos os barcos, a ponto de quase irem a pique.

[8] Vendo isto, Simão Pedro prostrou-se aos pés de Jesus, dizendo: SENHOR, retira-te de mim, porque sou pecador.

[9] Pois, à vista da pesca que fizeram, a admiração se apoderou dele e de todos os seus companheiros,

[10] bem como de Tiago e João, filhos de Zebedeu, que eram seus sócios. Disse Jesus a Simão: Não temas; doravante serás pescador de homens.

[11] E, arrastando eles os barcos sobre a praia, deixando tudo, o seguiram.

[1-2]Сталося так, що коли Ісус стояв біля Ґенісаретського озера, навколо Нього зібралися люди й слухали Слово Боже. Ісус побачив два човни на березі озера. З них якраз зійшли рибалки й мили свої сіті.

[3]Ісус увійшов до одного з човнів, який належав Симонові, й попросив господаря трохи відплисти від берега. А сам сів і почав з човна навчати натовп, який стояв біля води.

[4]Скінчивши говорити, Ісус сказав Симонові: «Відпливи на глибину, закинь сіті, та зловиш багато риби».

[5]Симон відповів: «Учителю, ми тяжко трудилися цілу ніч і нічого не зловили, але якщо Ти так кажеш, я закину сіті».

[6]Зробивши так, вони зловили дуже багато риби, аж сіті почали рватися.

[7]То гукнули вони товаришів на іншому човні, щоб ті допомогли їм. Ті підпливли, й обидва човни так наповнилися рибою, що мало не почали тонути.

[8]Побачивши це, Симон-Петро припав до Ісусових колін і вигукнув: «Залиши мене, Господи, бо я чоловік грішний!»

[9]Петро казав так, бо, як і всі інші, хто були з ним, він був приголомшений такою рибальською здобиччю.

[10]Так само вражені були й Симонові товариші Яків та Іоан, Зеведеєві сини. То Ісус сказав Симонові: «Не бійся. Відтепер ти ловитимеш душі людські!»

[11]Вони повитягали човни на берег, все полишили й пішли за Ісусом.

A cura de um leproso

Mateus 8.1-4; Marcos 1.40-45

[12] Aconteceu que, estando ele numa das cidades, veio à sua presença um homem coberto de lepra; ao ver a Jesus, prostrando-se com o rosto em terra, suplicou-lhe: SENHOR, se quiseres, podes purificar-me.

[13] E ele, estendendo a mão, tocou-lhe, dizendo: Quero, fica limpo! E, no mesmo instante, lhe desapareceu a lepra.

[14] Ordenou-lhe Jesus que a ninguém o dissesse, mas vai, disse, mostra-te ao sacerdote e oferece, pela tua purificação, o sacrifício que Moisés determinou, para servir de testemunho ao povo.

[15] Porém o que se dizia a seu respeito cada vez mais se divulgava, e grandes multidões afluíam para o ouvirem e serem curadas de suas enfermidades.

[16] Ele, porém, se retirava para lugares solitários e orava.

A cura de um paralítico em Cafarnaum

Mateus 9.1-8; Marcos 2.1-12

[17] Ora, aconteceu que, num daqueles dias, estava ele ensinando, e achavam-se ali assentados fariseus e mestres da Lei, vindos de todas as aldeias da Galiléia, da Judéia e de Jerusalém. E o poder do SENHOR estava com ele para curar.

[18] Vieram, então, uns homens trazendo em um leito um paralítico; e procuravam introduzi-lo e pô-lo diante de Jesus.

[19] E, não achando por onde introduzi-lo por causa da multidão, subindo ao eirado, o desceram no leito, por entre os ladrilhos, para o meio, diante de Jesus.

Зцілення прокаженого

(Мт. 8:1-4; Мк. 1:40-45)

[12]Якось перебував Ісус в місті, де мешкав один чоловік, вкритий проказою. Коли він побачив Ісуса, то, впавши долілиць перед Ним, благав: «Господи, якщо на те воля Твоя, Ти можеш зцілити мене».

[13]Ісус простягнув руку, торкнувся прокаженого й сказав: «Моя воля! Зцілися!» Тієї ж миті проказа зійшла з нього і він став чистим.

[14]Тоді Ісус наказав чоловікові: «Дивися ж, нікому не кажи про це. Краще піди й покажися священику, та принеси пожертву за своє очищення, як наказував Мойсей. Це й буде свідченням твого одужання».

[15]Але чутки про Нього поширювалися все більше. Цілі натовпи звідусіль сходилися, щоб послухати Його та зцілитися від хвороб своїх.

[16]Однак Він часто усамітнювався в безлюдних місцях й молився.

Зцілення паралізованого

(Мт. 9:1-8; Мк. 2:1-12)

[17]Сталося так, що одного разу, коли Ісус проповідував людям слово Своє, перед Ним також сиділи фарисеї й вчителі Закону, які посходилися до Нього з різних міст Ґалилеї та Юдеї, а також із Єрусалиму. І сила Господня була з Ісусом, тож міг Він зцілювати людей.

[18]Кілька чоловіків принесли до Ісуса паралізованого, який лежав у ліжку й намагалися пронести його і покласти перед Ним.

[19]Але пробитися крізь натовп вони не змогли, тож, розібравши дах будинку, де був Ісус, спустили хворого на його ліжку посеред натовпу перед Ним.

[20] Vendo-lhes a fé, Jesus disse ao paralítico: Homem, estão perdoados os teus pecados.

[21] E os escribas e fariseus arrazoavam, dizendo: Quem é este que diz blasfêmias? Quem pode perdoar pecados, senão Deus?

[22] Jesus, porém, conhecendo-lhes os pensamentos, disse-lhes: Que arrazoais em vosso coração?

[23] Qual é mais fácil, dizer: Estão perdoados os teus pecados ou: Levanta-te e anda?

[24] Mas, para que saibais que o Filho do Homem tem sobre a terra autoridade para perdoar pecados – disse ao paralítico: Eu te ordeno: Levanta-te, toma o teu leito e vai para casa.

[25] Imediatamente, se levantou diante deles e, tomando o leito em que permanecera deitado, voltou para casa, glorificando a Deus.

[26] Todos ficaram atônitos, davam glória a Deus e, possuídos de temor, diziam: Hoje, vimos prodígios.

A vocação de Levi

Mateus 9.9; Marcos 2.13-14

[27] Passadas estas coisas, saindo, viu um publicano, chamado Levi, assentado na coletoria, e disse-lhe: Segue-me!

[28] Ele se levantou e, deixando tudo, o seguiu.

Jesus come com pecadores

Mateus 9.10-13; Marcos 2.15-17

[29] Então, lhe ofereceu Levi um grande banquete em sua casa; e numerosos publicanos e outros estavam com eles à mesa.

[20]Побачивши, як сильно вони вірують, Ісус мовив до хворого: «Друже, гріхи твої прощені!»

[21]На те фарисеї та книжники подумали: «Хто Він такий, що так зневажає Всевишнього? Ніхто не може прощати гріхи, крім Самого Бога!»

[22]Та Ісусові були відомі їхні думки, тож Він їм відповів: «Чому ви так думаєте?

[23]Що легше сказати: „Твої гріхи прощені" чи „Вставай і ходи?"

[24]Але Я доведу, що Син Людський має владу на землі прощати гріхи». І мовив Він до паралізованого: «Кажу тобі, вставай, бери постіль свою і йди додому!»

[25]Тієї ж миті паралізований встав перед ними, забрав свої ноші і подався додому, прославляючи Бога.

[26]Всі були вражені й хвалили Бога. Благоговіння охопило їх, й вони казали: «Сьогодні ми бачили неймовірні речі!»

Покликання Левія (Матвія)

(Мт. 9:9-13; Мк. 2:13-17)

[27]Ісус пішов звідти й згодом побачив чоловіка на ім'я Левій, який сидів у будці, збираючи податки. Ісус сказав йому: «Слідуй за Мною!»

[28]Тож Левій полишив усе і вирушив за Ним.

[29]У себе вдома Левій влаштував великий обід на честь Ісуса. Разом з ними за столом сиділо чимало збирачів податків та інших людей.

[30] Os fariseus e seus escribas murmuravam contra os discípulos de Jesus, perguntando: Por que comeis e bebeis com os publicanos e pecadores?

[31] Respondeu-lhes Jesus: Os sãos não precisam de médico, e sim os doentes.

[32] Não vim chamar justos, e sim pecadores, ao arrependimento.

Do jejum

Mateus 9.14-17; Marcos 2.18-22

[33] Disseram-lhe eles: Os discípulos de João e bem assim os dos fariseus freqüentemente jejuam e fazem orações; os teus, entretanto, comem e bebem.

[34] Jesus, porém, lhes disse: Podeis fazer jejuar os convidados para o casamento, enquanto está com eles o noivo?

[35] Dias virão, contudo, em que lhes será tirado o noivo; naqueles dias, sim, jejuarão.

[36] Também lhes disse uma parábola: Ninguém tira um pedaço de veste nova e o põe em veste velha; pois rasgará a nova, e o remendo da nova não se ajustará à velha.

[37] E ninguém põe vinho novo em odres velhos, pois o vinho novo romperá os odres; entornar-se-á o vinho, e os odres se estragarão.

[38] Pelo contrário, vinho novo deve ser posto em odres novos [e ambos se conservam].

[39] E ninguém, tendo bebido o vinho velho, prefere o novo; porque diz: O velho é excelente.

[30]А фарисеї та книжники докоряли Ісусовим учням: «Чому ви їсте й п’єте за одним столом зі збирачами податків та грішниками?»

[31]На це їм Ісус відповів: «Не здоровим потрібен лікар, а хворим.

[32]Я прийшов, щоб покликати не праведників, а грішників до покаяння».

Про піст

(Мт. 9:14-17; Мк. 2:18-22)

[33]Вони сказали Ісусові: «Іоанові послідовники й прибічники фарисеїв часто постяться й моляться, а Твої учні їдять і п’ють».

[34]Ісус сказав їм: «Чи змусите ви поститися друзів нареченого на весіллі, поки молодий ще з ними?

[35]Та прийде час, коли молодого заберуть від них, тоді вони й почнуть поститися».

[36]Тоді ж Ісус розповів їм притчу: «Ніхто не відриває латку від нового одягу, щоби пришити на старий. Якщо так зробити, то й нову одежину порвеш, і до старої не припасується латка від нової.

[37]Ніхто не наливає молоде вино в старі міхи. Якщо так зробити, нове вино розірве міхи й розіллється, а міхи зіпсуються.

[38]Молоде вино треба наливати в нові міхи.

[39]Ніхто не схоче після старого вина пити молоде, бо скаже: „Старе вино краще”».

Lucas 6

Jesus é senhor do sábado
Mateus 12.1-8; Marcos 2.23-28

[1] Aconteceu que, num sábado, passando Jesus pelas searas, os seus discípulos colhiam e comiam espigas, debulhando-as com as mãos.

[2] E alguns dos fariseus lhes disseram: Por que fazeis o que não é lícito aos sábados?

[3] Respondeu-lhes Jesus: Nem ao menos tendes lido o que fez Davi, quando teve fome, ele e seus companheiros?

[4] Como entrou na casa de Deus, tomou, e comeu os pães da proposição, e os deu aos que com ele estavam, pães que não lhes era lícito comer, mas exclusivamente aos sacerdotes?

[5] E acrescentou-lhes: O Filho do Homem é senhor do sábado.

O homem da mão ressequida
Mateus 12.9-14; Marcos 3.1-6

[6] Sucedeu que, em outro sábado, entrou ele na sinagoga e ensinava. Ora, achava-se ali um homem cuja mão direita estava ressequida.

[7] Os escribas e os fariseus observavam-no, procurando ver se ele faria uma cura no sábado, a fim de acharem de que o acusar.

[8] Mas ele, conhecendo-lhes os pensamentos, disse ao homem da mão ressequida: Levanta-te e vem para o meio; e ele, levantando-se, permaneceu de pé.

[9] Então, disse Jesus a eles: Que vos parece? É lícito, no sábado, fazer o bem ou o mal? Salvar a vida ou deixá-la perecer?

Від Луки 6

Син Людський — Господь суботи
(Мт. 12:1-8; Мк. 2:23-28)

[1]Якось у суботу Ісус проходив пшеничним полем, а учні по дорозі почали зривати колоски, та, розлущуючи їх між пальцями, їли зерно.

[2]Дехто з фарисеїв запитав: «Поглянь, чому вони збирають зерно? Хіба Закон Мойсеїв не забороняє робити це в суботу?»

[3]У відповідь Ісус сказав їм: «Хіба не читали ви, що зробив Давид, коли він і його супутники зголодніли?

[4]Він зайшов до Божого дому і з'їв священні хліби, що були наготовані Богові, ще й дав тим, хто був з ним, хоч ті підношення, за Законом Мойсея, ніхто не міг їсти, крім священиків».

[5]Й Ісус додав: «Син Людський — Господь і над суботою».

Зцілення сухорукого в суботу
(Мт. 12:9-14; Мк. 3:1-6)

[6]Якось іншої суботи Ісус прийшов до синагоги й навчав там. Серед присутніх був чоловік із усохлою рукою.

[7]Книжники й фарисеї уважно пильнували за Ісусом, аби мати підставу звинуватити Його в тому, що Він зціляє того чоловіка в суботу.

[8]Ісусові були відомі їхні думки, але Він сказав сухорукому: «Підведися й стань перед усіма!» І чоловік підвівся й став там.

[9]Тоді Ісус сказав книжникам і фарисеям: «Я вас питаю: чи годиться робити в суботу добро, а чи зло? Рятувати життя, чи вбивати?»

[10] E, fitando todos ao redor, disse ao homem: Estende a mão. Ele assim o fez, e a mão lhe foi restaurada.

[11] Mas eles se encheram de furor e discutiam entre si quanto ao que fariam a Jesus.

A escolha dos doze apóstolos. Os seus nomes

Mateus 10.1-4; Marcos 3.13-19

[12] Naqueles dias, retirou-se para o monte, a fim de orar, e passou a noite orando a Deus.

[13] E, quando amanheceu, chamou a si os seus discípulos e escolheu doze dentre eles, aos quais deu também o nome de apóstolos:

[14] Simão, a quem acrescentou o nome de Pedro, e André, seu irmão; Tiago e João; Filipe e Bartolomeu;

[15] Mateus e Tomé; Tiago, filho de Alfeu, e Simão, chamado Zelote;

[16] Judas, filho de Tiago, e Judas Iscariotes, que se tornou traidor.

Jesus cura muitos enfermos

Mateus 4.23-25

[17] E, descendo com eles, parou numa planura onde se encontravam muitos discípulos seus e grande multidão do povo, de toda a Judéia, de Jerusalém e do litoral de Tiro e de Sidom,

[18] que vieram para o ouvirem e serem curados de suas enfermidades; também os atormentados por espíritos imundos eram curados.

[19] E todos da multidão procuravam tocá-lo, porque dele saía poder; e curava todos.

As bem-aventuranças

Mateus 5.1-12

[10]Ісус обвів їх поглядом і сказав сухорукому: «Простягни руку свою!» Той простягнув руку, й вона зцілилася.

[11]Фарисеї та книжники були розлючені й почали міркувати поміж собою, що б таке заподіяти Ісусові.

Ісус обирає дванадцять апостолів

(Мт. 10:1-4; Мк. 3:13-19)

[12]Кількома днями пізніше, Ісус подався на гору помолитися. Цілу ніч Він провів у молитвах до Бога.

[13]Коли настав день, Він покликав Своїх учнів і обрав з-поміж них дванадцятьох і назвав апостолами Своїми.

[14-16]Це були Симон, якому Ісус дав ім’я Петро, його брат Андрій, Яків та Іоан, Пилип, Варфоломій, Матвій, Хома, Яків, син Алфія, Симон, якого також називали Зилот, Юда (син Якова), та Юда Іскаріот, котрий пізніше зрадив Ісуса.

Ісус навчає та зціляє людей

(Мт. 4:23-25; 5:1-12)

[17]Ісус разом із апостолами зійшов з гори й зупинився в долині, де стояв великий натовп Його учнів і дуже багато людей з усієї Юдеї, з Єрусалиму, з узбережжя поблизу Тира і Сидона.

[18]Вони зійшлися, щоб послухати Його, а також щоб зцілитися від хвороб. І ті, хто страждав від нечистих духів, були зцілені.

[19]І всі в натовпі намагалися торкнутися Ісуса, бо з Нього йшла сила, яка зціляла всіх їх.

[20] Então, olhando ele para os seus discípulos, disse-lhes: Bem-aventurados vós, os pobres, porque vosso é o reino de Deus.

[21] Bem-aventurados vós, os que agora tendes fome, porque sereis fartos. Bem-aventurados vós, os que agora chorais, porque haveis de rir.

[22] Bem-aventurados sois quando os homens vos odiarem e quando vos expulsarem da sua companhia, vos injuriarem e rejeitarem o vosso nome como indigno, por causa do Filho do Homem.

[23] Regozijai-vos naquele dia e exultai, porque grande é o vosso galardão no céu; pois dessa forma procederam seus pais com os profetas.

Os ais

[24] Mas ai de vós, os ricos! Porque tendes a vossa consolação.

[25] Ai de vós, os que estais agora fartos! Porque vireis a ter fome. Ai de vós, os que agora rides! Porque haveis de lamentar e chorar.

[26] Ai de vós, quando todos vos louvarem! Porque assim procederam seus pais com os falsos profetas.

Da vingança

Mateus 5.38-42

[27] Digo-vos, porém, a vós outros que me ouvis: amai os vossos inimigos, fazei o bem aos que vos odeiam;

[28] bendizei aos que vos maldizem, orai pelos que vos caluniam.

[20]Поглянувши на своїх послідовників, Ісус сказав: «Благословенні ви, бідні, бо Царство Боже належить вам.

[21]Благословенні ви, хто зараз голодні, бо будете насичені. Благословенні ви, хто зараз плаче, бо ви будете радіти і сміятися.

[22]Благословенні ви, коли вас ненавидять, ображають і відлучають, й визнають ваше ім'я злим за вашу вірність Синові Людському.

[23]Радійте того дня, веселіться, бо на вас чекає велика нагорода на небесах! Бо від предків цих людей так само діставалося й пророкам.

[24]Та горе вам, багатим, бо свою втіху ви вже отримали.

[25]Горе вам, ситим тепер, бо вам доведеться спізнати голод. Горе вам, хто тепер радіє і сміється, бо бідування і сльози чекають на вас.

[26]Горе вам, про кого всі добре говорять, так їхні предки вихваляли лжепророків».

Любіть ворогів ваших

(Мт. 5:38-48; 7:12)

[27]«До вас Я звертаюся, до тих, хто слухає Мене: „Любіть ворогів своїх. Даруйте добро тим, хто ненавидить вас.

[28]Благословляйте тих, хто проклинає вас. Моліться за тих, хто кривду вам чинить.

[29] Ao que te bate numa face, oferece-lhe também a outra; e, ao que tirar a tua capa, deixa-o levar também a túnica;

[30] dá a todo o que te pede; e, se alguém levar o que é teu, não entres em demanda.

[31] Como quereis que os homens vos façam, assim fazei-o vós também a eles.

Do amor ao próximo
Mateus 5.43-48

[32] Se amais os que vos amam, qual é a vossa recompensa? Porque até os pecadores amam aos que os amam.

[33] Se fizerdes o bem aos que vos fazem o bem, qual é a vossa recompensa? Até os pecadores fazem isso.

[34] E, se emprestais àqueles de quem esperais receber, qual é a vossa recompensa? Também os pecadores emprestam aos pecadores, para receberem outro tanto.

[35] Amai, porém, os vossos inimigos, fazei o bem e emprestai, sem esperar nenhuma paga; será grande o vosso galardão, e sereis filhos do Altíssimo. Pois ele é benigno até para com os ingratos e maus.

[36] Sede misericordiosos, como também é misericordioso vosso Pai.

O juízo temerário é proibido
Mateus 7.1-5

[37] Não julgueis e não sereis julgados; não condeneis e não sereis condenados; perdoai e sereis perdoados;

[38] dai, e dar-se-vos-á; boa medida, recalcada, sacudida, transbordante, generosamente vos darão; porque com a

[29]Якщо хтось вдарить вас по одній щоці, підставте йому і другу. Якщо хтось знімає з вас плащ, хай візьме й сорочку.

[30]Коли хтось у вас просить, то дайте йому, а якщо хтось візьме те, що належить вам, не вимагайте повернути.

[31]Поводьтеся з іншими так, як ви б хотіли, щоб інші поводилися з вами.

[32]Бо якщо ви любите лише тих, хто любить вас, то чи заслуговуєте ви на якусь особливу подяку? Адже навіть грішники люблять тих, хто любить їх самих.

[33]І якщо ви чините добро тільки тим, хто добрий до вас, то чи заслуговуєте ви на якусь особливу подяку? Навіть грішники так роблять.

[34]І якщо ви даєте в борг тим, від кого сподіваєтесь одержати, то чи заслуговуєте ви на якусь особливу подяку? Навіть грішники дають у борг іншим грішникам, щоб їм згодом повернули те ж саме.

[35]Ні, любіть своїх ворогів і робіть добро їм, і в борг давайте, не розраховуючи на повернення. Отоді ви матимете велику винагороду і будете дітьми Всевишнього. Він милостивий до невдячних і злих людей.

[36]Будьте ж і ви милосердні, як Отець ваш милосердний”».

Не судіть ближнього
(Мт. 7:1-5)

[37]«Не судіть інших, бо судитиме вас Бог так, як ви судите інших. Не звинувачуйте, то й вас не звинуватять. Прощайте іншим, то й вам проститься.

[38]Давайте, то й вам воздасться мірою доброю, такою, що й не втримаєте ви усього. Бог буде з вами щедрим, якщо ви будете щедрими до інших».

medida com que tiverdes medido vos medirão também.

A parábola do cego que guia a outro cego

39 Propôs-lhes também uma parábola: Pode, porventura, um cego guiar a outro cego? Não cairão ambos no barranco?

40 O discípulo não está acima do seu mestre; todo aquele, porém, que for bem instruído será como o seu mestre.

41 Por que vês tu o argueiro no olho de teu irmão, porém não reparas na trave que está no teu próprio?

42 Como poderás dizer a teu irmão: Deixa, irmão, que eu tire o argueiro do teu olho, não vendo tu mesmo a trave que está no teu? Hipócrita, tira primeiro a trave do teu olho e, então, verás claramente para tirar o argueiro que está no olho de teu irmão.

Árvores e seus frutos

Mateus 12.33-35

43 Não há árvore boa que dê mau fruto; nem tampouco árvore má que dê bom fruto.

44 Porquanto cada árvore é conhecida pelo seu próprio fruto. Porque não se colhem figos de espinheiros, nem dos abrolhos se vindimam uvas.

45 O homem bom do bom tesouro do coração tira o bem, e o mau do mau tesouro tira o mal; porque a boca fala do que está cheio o coração.

Os dois fundamentos

Mateus 7.24-27

46 Por que me chamais SENHOR, SENHOR, e não fazeis o que vos mando?

39Ісус також розповів їм таку притчу: «Чи може сліпий бути поводирем для іншого сліпого? Чи не впадуть обидва в яму?

40Учень — не важливіший за вчителя свого, але кожен, хто удосконалиться, буде як вчитель його.

41Чому ви бачите порошинку в оці брата свого, але не помічаєте колоди у власному оці?

42Як же ви можете звертатися до брата з такими словами: „Дозволь вийняти порошинку з ока твого", — коли маєте колоду у власному оці? Лицеміри, спочатку витягніть колоду з власного ока, а тоді й побачите, як ліпше вийняти порошинку з братового ока».

Дерево впізнають по його плодах

(Мт. 7:17-20; 12:34-35)

43«Не буває доброго дерева, що приносило б погані плоди, як не буває й поганого дерева, що приносило б добрі плоди.

44Дерева розрізняють за плодами їхніми: бо не ростуть фіґи в будяках, а виноград на терновому кущі.

45Добра людина винесе добро зі скарбниць свого серця, а людина зла винесе зло з глибин свого серця. Бо з уст людських злітає те, чим переповнене серце».

Не будуйте на піску

(Мт. 7:24-27)

46«Чому ви звертаєтеся до Мене: „Господи, Ти — Господь наш", — але не робите того, про що Я кажу?

[47] Todo aquele que vem a mim, e ouve as minhas palavras, e as pratica, eu vos mostrarei a quem é semelhante.

[48] É semelhante a um homem que, edificando uma casa, cavou, abriu profunda vala e lançou o alicerce sobre a rocha; e, vindo a enchente, arrojou-se o rio contra aquela casa e não a pôde abalar, por ter sido bem construída.

[49] Mas o que ouve e não pratica é semelhante a um homem que edificou uma casa sobre a terra sem alicerces, e, arrojando-se o rio contra ela, logo desabou; e aconteceu que foi grande a ruína daquela casa.

Lucas 7

A cura do servo de um centurião
Mateus 8.5-13

[1] Tendo Jesus concluído todas as suas palavras dirigidas ao povo, entrou em Cafarnaum.

[2] E o servo de um centurião, a quem este muito estimava, estava doente, quase à morte.

[3] Tendo ouvido falar a respeito de Jesus, enviou-lhe alguns anciãos dos judeus, pedindo-lhe que viesse curar o seu servo.

[4] Estes, chegando-se a Jesus, com instância lhe suplicaram, dizendo: Ele é digno de que lhe faças isto;

[5] porque é amigo do nosso povo, e ele mesmo nos edificou a sinagoga.

[6] Então, Jesus foi com eles. E, já perto da casa, o centurião enviou-lhe amigos para lhe dizer: SENHOR, não te incomodes,

[47]На кого схожа людина, яка приходить до Мене, слухає слова Мої й виконує їх?

[48]Вона схожа на чоловіка, який, зводячи будинок, вирив глибоко і заклав міцний фундамент на камені. І коли настала повінь, і води ринули на будівлю, то вони не змогли зрушити той дім, бо збудовано його як слід.

[49]Проте кожен, хто слухає слова Мої, але не виконує їх, схожий на чоловіка, який звів будинок свій без фундаменту. Коли настала повінь й води хлинули на той дім, він миттю повалився і був геть зруйнований».

Від Луки 7

Ісус зціляє сина чиновника
(Мт. 8:5-13; Ін. 4:43-54)

[1]Коли Ісус закінчив навчати людей, Він пішов до Капернаума.

[2]У тому місті знаходився римський сотник, у якого так тяжко захворів слуга, котрий вже був при смерті. Сотникові той слуга був дуже дорогий.

[3]Почувши про Ісуса, він послав до Нього кількох юдейських старійшин, аби ті попросили Ісуса прийти й врятувати життя слуги.

[4-5]Прийшовши, старійшини почали благати Ісуса: «Він заслуговує, щоб Ти зробив це для нього, бо він любить народ наш, і навіть, збудував для нас синагогу».

[6]Тож Ісус пішов з ними. Та коли Він уже підходив до дому сотника, той послав своїх друзів назустріч, щоб ті передали Ісусові його слова: «Господи! Не

porque não sou digno de que entres em minha casa.

[7] Por isso, eu mesmo não me julguei digno de ir ter contigo; porém manda com uma palavra, e o meu rapaz será curado.

[8] Porque também eu sou homem sujeito à autoridade, e tenho soldados às minhas ordens, e digo a este: vai, e ele vai; e a outro: vem, e ele vem; e ao meu servo: faze isto, e ele o faz.

[9] Ouvidas estas palavras, admirou-se Jesus dele e, voltando-se para o povo que o acompanhava, disse: Afirmo-vos que nem mesmo em Israel achei fé como esta.

[10] E, voltando para casa os que foram enviados, encontraram curado o servo.

A ressurreição do filho da viúva de Naim

[11] Em dia subseqüente, dirigia-se Jesus a uma cidade chamada Naim, e iam com ele os seus discípulos e numerosa multidão.

[12] Como se aproximasse da porta da cidade, eis que saía o enterro do filho único de uma viúva; e grande multidão da cidade ia com ela.

[13] Vendo-a, o SENHOR se compadeceu dela e lhe disse: Não chores!

[14] Chegando-se, tocou o esquife e, parando os que o conduziam, disse: Jovem, eu te mando: levanta-te!

[15] Sentou-se o que estivera morto e passou a falar; e Jesus o restituiu a sua mãe.

[16] Todos ficaram possuídos de temor e glorificavam a Deus, dizendo: Grande profeta se levantou entre nós; e: Deus visitou o seu povo.

завдавай Собі клопоту заради мене, бо я недостойний, щоб Ти заходив до моєї оселі.

[7]Через це я й не наважився сам прийти до Тебе, але лише накажи, й слуга мій одужає.

[8]Я знаю це, бо я сам людина підвладна, та маю солдатів, підвладних мені. Коли я кажу одному з них: „Йди геть!” — то він іде. Кажу іншому: „Йди сюди!” — і він приходить. Скажу слузі своєму: „Зроби це!” — і він виконує».

[9]Почувши ці слова, Ісус був дуже вражений. Він повернувся до натовпу, який слідував за Ним, й сказав: «Кажу Я вам, такої великої віри Я не зустрічав навіть у людей Ізраїлю».

[10]І коли ті, кого було послано, повернулися до оселі сотника, то побачили, що слуга цілком одужав.

Ісус повертає мертвого до життя

[11]Невдовзі по тому Ісус прийшов до міста Наїна. З Ним мандрували Його учні й великий натовп.

[12]Коли Він підійшов до міських воріт, звідти виносили мертвого. То був єдиний син у матері, ще й вдови. Чимало мешканців міста йшло за нею.

[13]І побачивши її, Господь наповнився співчуттям до неї і сказав: «Не плач».

[14]Він підійшов і торкнувся до нош. Люди, які несли їх, зупинилися. Тоді Ісус сказав: «Юначе, кажу тобі: „Встань!”»

[15]І мертвий підвівся й заговорив. Так Ісус повернув матері сина.

[16]Усіх присутніх охопив страх, але вони славили Бога зі словами: «Великий пророк з’явився поміж нас!» І ще: «Бог прийшов допомогти своєму народові!»

[17] Esta notícia a respeito dele divulgou-se por toda a Judéia e por toda a circunvizinhança.

João envia mensageiros a Jesus
Mateus 11.2-6

[18] Todas estas coisas foram referidas a João pelos seus discípulos. E João, chamando dois deles,

[19] enviou-os ao SENHOR para perguntar: És tu aquele que estava para vir ou havemos de esperar outro?

[20] Quando os homens chegaram junto dele, disseram: João Batista enviou-nos para te perguntar: És tu aquele que estava para vir ou esperaremos outro?

[21] Naquela mesma hora, curou Jesus muitos de moléstias, e de flagelos, e de espíritos malignos; e deu vista a muitos cegos.

[22] Então, Jesus lhes respondeu: Ide e anunciai a João o que vistes e ouvistes: os cegos vêem, os coxos andam, os leprosos são purificados, os surdos ouvem, os mortos são ressuscitados, e aos pobres, anuncia-se-lhes o evangelho.

[23] E bem-aventurado é aquele que não achar em mim motivo de tropeço.

Jesus dá testemunho de João
Mateus 11.7-19

[24] Tendo-se retirado os mensageiros, passou Jesus a dizer ao povo a respeito de João: Que saístes a ver no deserto? Um caniço agitado pelo vento?

[25] Que saístes a ver? Um homem vestido de roupas finas? Os que se vestem bem e

[17]Ця звістка про Ісуса поширилася по всій Юдеї та навколишніх краях.

Посланці від Іоана Хрестителя
(Мт. 11:2-19)

[18-19]Учні Іоана прийшли до нього й розповіли йому про всі ці події. Тоді Іоан покликав двох із них і послав їх до Господа запитати: «Ти і є Той, Хто мав прийти, чи ми мусимо чекати на іншого?»

[20]І прийшовши до Ісуса, вони сказали: «Іоан Хреститель послав нас запитати Тебе: „Ти і є Той, Хто мав прийти, чи ми мусимо чекати на когось іншого?”»

[21]У той час Ісус зцілив багатьох людей від хвороб і мук, вигнав нечистих духів з одержимих, а багатьом сліпим повернув зір.

[22]То ж Він відповів Іоановим посланцям: «Ідіть і перекажіть Іоанові все те, що ви почули й побачили: сліпі прозрівають, каліки починають ходити, прокажені зціляються, до глухих повертається слух, мертві воскресають, а вбогим проповідується Добра Звістка.

[23]Блаженний той, хто може щиро прийняти Мене».

Ісусове свідчення про Іоана

[24]Коли Іоанові посланці пішли, Ісус почав говорити присутнім про Іоана: «На що ви ходили дивитися в пустелі? На очерет, що вітер гойдає?

[25]Насправді, кого ви очікували побачити? Чоловіка у вишуканому вбранні? Звичайно ж ні! Ті, хто носять пишні шати і живуть у розкоші, знаходяться у царських палацах.

vivem no luxo assistem nos palácios dos reis.

[26] Sim, que saístes a ver? Um profeta? Sim, eu vos digo, e muito mais que profeta.

[27] Este é aquele de quem está escrito: Eis aí envio diante da tua face o meu mensageiro, o qual preparará o teu caminho diante de ti.

[28] E eu vos digo: entre os nascidos de mulher, ninguém é maior do que João; mas o menor no reino de Deus é maior do que ele.

[29] Todo o povo que o ouviu e até os publicanos reconheceram a justiça de Deus, tendo sido batizados com o batismo de João;

[30] mas os fariseus e os intérpretes da Lei rejeitaram, quanto a si mesmos, o desígnio de Deus, não tendo sido batizados por ele.

[31] A que, pois, compararei os homens da presente geração, e a que são eles semelhantes?

[32] São semelhantes a meninos que, sentados na praça, gritam uns para os outros: Nós vos tocamos flauta, e não dançastes; entoamos lamentações, e não chorastes.

[33] Pois veio João Batista, não comendo pão, nem bebendo vinho, e dizeis: Tem demônio!

[34] Veio o Filho do Homem, comendo e bebendo, e dizeis: Eis aí um glutão e bebedor de vinho, amigo de publicanos e pecadores!

[26]Ну, то ж кого ви хотіли побачити? Пророка? Істинно кажу вам: Іоан — значно більше, ніж пророк!

[27]Це саме про Нього сказано у Святому Писанні: „Послухай! Я виряджаю посланця Мого поперед Тебе. Він приготує Тобі дорогу”.

[28]Істинно кажу вам: серед усіх людей, народжених на світі, не було ще ніколи більшого за Іоана; але найменший у Царстві Божому — все ж більший за нього».

[29]І всі, хто чув це, навіть збирачі податків, визнали Божу праведність, бо хрестилися вони Іоановим хрещенням.

[30]Але фарисеї та книжники, що відмовились бути хрещені Іоаном, зневажили Божу волю про себе.

[31]«З ким можна порівняти це покоління людей? На кого вони подібні?

[32]Вони, немов діти, які сидять на базарі й гукають один до одного: „Ми грали для вас на сопілці, але ж ви не танцювали. Ми співали вам жалісних пісень, та ви не ридали”.

[33]Бо коли прийшов Іоан Хреститель, який не їв хліба й не пив вина, ви казали: „Він одержимий нечистим”.

[34]Коли ж прийшов Син Людський, Який їсть, як інші, і п’є вино, ви кажете: „Погляньте на Нього! Він ненажера та п’яниця! Він друг збирачів податків та грішників!”

[35] Mas a sabedoria é justificada por todos os seus filhos.

[35]Та мудрість виявляється у вчинках».

A pecadora que ungiu os pés de Jesus

Намащення Ісуса запашною олією

[36] Convidou-o um dos fariseus para que fosse jantar com ele. Jesus, entrando na casa do fariseu, tomou lugar à mesa.

[36]Один із фарисеїв запросив Ісуса пообідати з ним. Ісус прийшов до фарисеєвої оселі й зайняв місце за столом.

[37] E eis que uma mulher da cidade, pecadora, sabendo que ele estava à mesa na casa do fariseu, levou um vaso de alabastro com ungüento;

[37]Була в тому місті одна жінка, про яку усі знали, що вона грішниця. Почувши, що Ісус обідає в домі фарисея, вона принесла алебастровий глечик з пахощами.

[38] e, estando por detrás, aos seus pés, chorando, regava-os com suas lágrimas e os enxugava com os próprios cabelos; e beijava-lhe os pés e os ungia com o ungüento.

[38]Жінка стала за Ісусом, припала до Його ніг; вона плакала, омивала Його ноги сльозами й витирала їх волоссям своїм. Жінка цілувала Його ноги й намащувала їх пахощами.

[39] Ao ver isto, o fariseu que o convidara disse consigo mesmo: Se este fora profeta, bem saberia quem e qual é a mulher que lhe tocou, porque é pecadora.

[39]Усе те бачив фарисей, який запросив Ісуса на обід. Він подумав: «Якби це був пророк, Він би знав, що це за жінка торкається Його. Йому було б відомо, що це грішниця».

[40] Dirigiu-se Jesus ao fariseu e lhe disse: Simão, uma coisa tenho a dizer-te. Ele respondeu: Dize-a, Mestre.

[40]У відповідь на його думки Ісус сказав: «Симоне, мушу тобі дещо сказати». Симон промовив: «Говори, Вчителю».

[41] Certo credor tinha dois devedores: um lhe devia quinhentos denários, e o outro, cinqüenta.

[41]І сказав Ісус: «Двоє чоловіків заборгували ґендлиреві. Один із них був винен п’ятсот динарів, а другий — п’ятдесят.

[42] Não tendo nenhum dos dois com que pagar, perdoou-lhes a ambos. Qual deles, portanto, o amará mais?

[42]Оскільки сплатити вони не могли, ґендляр шляхетно подарував їм їхні борги. Так хто з тих двох дужче любитиме його?»

[43] Respondeu-lhe Simão: Suponho que aquele a quem mais perdoou. Replicou-lhe: Julgaste bem.

[43]Симон відповів: «Я вважаю, той, кому було подаровано більший борг». Ісус сказав йому: «Ти маєш рацію».

[44] E, voltando-se para a mulher, disse a Simão: Vês esta mulher? Entrei em tua casa, e não me deste água para os pés; esta, porém, regou os meus pés com

[44]І, повернувшись до жінки, Ісус додав: «Чи бачиш ти цю жінку? Я прийшов до твого дому, та ти не запропонував Мені води, щоб омити ноги, а вона омила їх своїми сльозами й витерла своїм волоссям.

lágrimas e os enxugou com os seus cabelos.

[45] Não me deste ósculo; ela, entretanto, desde que entrei não cessa de me beijar os pés.

[46] Não me ungiste a cabeça com óleo, mas esta, com bálsamo, ungiu os meus pés.

[47] Por isso, te digo: perdoados lhe são os seus muitos pecados, porque ela muito amou; mas aquele a quem pouco se perdoa, pouco ama.

[48] Então, disse à mulher: Perdoados são os teus pecados.

[49] Os que estavam com ele à mesa começaram a dizer entre si: Quem é este que até perdoa pecados?

[50] Mas Jesus disse à mulher: A tua fé te salvou; vai-te em paz.

Lucas 8

As mulheres que assistiam Jesus

[1] Aconteceu, depois disto, que andava Jesus de cidade em cidade e de aldeia em aldeia, pregando e anunciando o evangelho do reino de Deus, e os doze iam com ele,

[2] e também algumas mulheres que haviam sido curadas de espíritos malignos e de enfermidades: Maria, chamada Madalena, da qual saíram sete demônios;

[3] e Joana, mulher de Cuza, procurador de Herodes, Suzana e muitas outras, as quais lhe prestavam assistência com os seus bens.

A parábola do semeador

Mateus 13.1-9; Marcos 4.1-9

[45]Ти не поцілував Мене, вітаючи, а вона не перестає цілувати Мої ноги, відколи Я ввійшов.

[46]Ти не помазав голову Мою оливою, а вона змащує ноги Мої парфумами.

[47]Ось чому Я кажу тобі, що її численні гріхи прощені. Це засвідчено її великою любов'ю. А той, кому прощено мало, і любить мало».

[48]А жінці Ісус сказав: «Гріхи твої прощені».

[49]Тут усі, хто обідав з ними разом, почали питати один одного: «Хто Він такий, що береться гріхи прощати?»

[50]А Він додав, звертаючись до жінки: «Твоя віра спасла тебе. Іди з миром».

Від Луки 8

Супутники Ісуса

[1]Після того Ісус ходив по містах і селах, проповідуючи й розповідаючи людям Благовість про Царство Боже. І дванадцятеро апостолів були з Ним.

[2-3]Разом з ними подорожувало й кілька жінок, котрих Ісус зцілив від хвороб або з яких Він вигнав злих духів: Марія з міста Маґдали, з якої Ісус вигнав сімох бісів; Іоанна, дружина Хуза, який був Іродовим домоправителем; Сузанна й багато інших. Вони власним коштом підтримували Ісуса та Його учнів.

Притча про сіяча

(Мт. 13:1-17; Мк. 4:1-12)

[4] Afluindo uma grande multidão e vindo ter com ele gente de todas as cidades, disse Jesus por parábola:

[5] Eis que o semeador saiu a semear. E, ao semear, uma parte caiu à beira do caminho; foi pisada, e as aves do céu a comeram.

[6] Outra caiu sobre a pedra; e, tendo crescido, secou por falta de umidade.

[7] Outra caiu no meio dos espinhos; e estes, ao crescerem com ela, a sufocaram.

[8] Outra, afinal, caiu em boa terra; cresceu e produziu a cento por um. Dizendo isto, clamou: Quem tem ouvidos para ouvir, ouça.

A explicação da parábola

Mateus 13.10-23; Marcos 4.10-20

[9] E os seus discípulos o interrogaram, dizendo: Que parábola é esta?

[10] Respondeu-lhes Jesus: A vós outros é dado conhecer os mistérios do reino de Deus; aos demais, fala-se por parábolas, para que, vendo, não vejam; e, ouvindo, não entendam.

[11] Este é o sentido da parábola: a semente é a palavra de Deus.

[12] A que caiu à beira do caminho são os que a ouviram; vem, a seguir, o diabo e arrebata-lhes do coração a palavra, para não suceder que, crendo, sejam salvos.

[13] A que caiu sobre a pedra são os que, ouvindo a palavra, a recebem com alegria; estes não têm raiz, crêem apenas por

[4]Коли посходилися до Ісуса люди з кожного міста, то зібрався великий натовп, Ісус розповів їм притчу:

[5]«Вийшов селянин і заходився сіяти. І коли він кинув на ріллю зерно, то деяке впало край дороги і було витоптано, ще й птахи налетіли і склювали його.

[6]Інші зерна впали на кам'янистий ґрунт, і коли вони проросли, то одразу ж паростки засохли через брак вологи.

[7]Інші зерна впали серед теренів, що вигналися й задушили паростки.

[8]А решта зерна впала на добру землю й проросла, і зерно вродило в сотні разів більше від посіяного». Розповівши цю притчу, Ісус завершив: «Той, хто має вуха, нехай почує!»

[9]Учні запитали Ісуса, що означає ця притча.

[10]Тоді Він відповів: «Тільки вам дано знати таємниці Царства Божого, а для всіх інших вони скриваються в притчах, щоб дивились вони, але не бачили, чули, але не розуміли».

Пояснення притчі про сіяча

(Мт. 13:18-23; Мк. 4:13-20)

[11]«Ось вам пояснення притчі: зерно — то Слово Боже.

[12]Зерно, що впало при дорозі — це ті, хто чує Слово, але з'являється диявол і віднімає Слово з їхніх сердець, щоб не мали віри. І не буде вже їм спасіння.

[13]Інші люди, як зерна, що впали у кам'янистий ґрунт: коли вони чують Слово, то одразу й з радістю сприймають його, але не мають міцного коріння. Вони вірять якийсь час, але

algum tempo e, na hora da provação, se desviam.

настає час випробувань, і вони відвертаються від Господа.

[14] A que caiu entre espinhos são os que ouviram e, no decorrer dos dias, foram sufocados com os cuidados, riquezas e deleites da vida; os seus frutos não chegam a amadurecer.

[14]Зерно, що впало серед тернів — це ті, хто чують Слово, але щоденні турботи, спокуса багатства, та інші радощі життя душать Слово, і воно не дає плодів.

[15] A que caiu na boa terra são os que, tendo ouvido de bom e reto coração, retêm a palavra; estes frutificam com perseverança.

[15]А зерно, що впало на добру землю — це люди з добрими й чесними серцями, які чують Слово й підкоряються йому. Тож наполегливістю своєю вони приносять щедрий врожай».

A parábola da candeia
Marcos 4.21-25

Не приховуйте світла
(Мк. 4:21-25)

[16] Ninguém, depois de acender uma candeia, a cobre com um vaso ou a põe debaixo de uma cama; pelo contrário, coloca-a sobre um velador, a fim de que os que entram vejam a luz.

[16]«Ніхто не ставить запалений світильник під перевернуту посудину або під ліжко. Навпаки, його ставлять на підставку, щоб кожен, хто зайде в приміщення, бачив світло.

[17] Nada há oculto, que não haja de manifestar-se, nem escondido, que não venha a ser conhecido e revelado.

[17]Адже немає нічого прихованого, що не відкрилося б, і немає нічого таємного, щоб не вийшло на чисту воду.

[18] Vede, pois, como ouvis; porque ao que tiver, se lhe dará; e ao que não tiver, até aquilo que julga ter lhe será tirado.

[18]Будьте уважні й обмірковуйте те, що ви чуєте. Бо хто має розуміння, тому додасться ще більше, а хто не має, в того відніметься і той дріб'язок, який, як йому здається, йому належить».

A família de Jesus
Mateus 12.46-50; Marcos 3.31-35

Ісусові учні — Його родина
(Мт. 12:46-50; Мк. 3:31-35)

[19] Vieram ter com ele sua mãe e seus irmãos e não podiam aproximar-se por causa da concorrência de povo.

[19]Прийшли до Ісуса Його мати й брати, але не могли наблизитися до Нього через те, що Його оточував натовп.

[20] E lhe comunicaram: Tua mãe e teus irmãos estão lá fora e querem ver-te.

[20]Ісусові сказали: «Поглянь! Он мати й брати Твої чекають зовні і бажають бачити Тебе».

[21] Ele, porém, lhes respondeu: Minha mãe e meus irmãos são aqueles que ouvem a palavra de Deus e a praticam.

[21]У відповідь Ісус сказав: «Моя мати і брати — це ті, хто слухає Слово Боже й виконує його».

Jesus acalma uma tempestade
Mateus 8.23-27; Marcos 4.35-41

Ісус вгамовує бурю
(Мт. 8:23-27; Мк. 4:35-41)

[22] Aconteceu que, num daqueles dias, entrou ele num barco em companhia dos seus discípulos e disse-lhes: Passemos para a outra margem do lago; e partiram.

[23] Enquanto navegavam, ele adormeceu. E sobreveio uma tempestade de vento no lago, correndo eles o perigo de soçobrar.

[24] Chegando-se a ele, despertaram-no dizendo: Mestre, Mestre, estamos perecendo! Despertando-se Jesus, repreendeu o vento e a fúria da água. Tudo cessou, e veio a bonança.

[25] Então, lhes disse: Onde está a vossa fé? Eles, possuídos de temor e admiração, diziam uns aos outros: Quem é este que até aos ventos e às ondas repreende, e lhe obedecem?

A cura do endemoninhado geraseno

Mateus 8.28-33; Marcos 5.1-14

[26] Então, rumaram para a terra dos gerasenos, fronteira da Galiléia.

[27] Logo ao desembarcar, veio da cidade ao seu encontro um homem possesso de demônios que, havia muito, não se vestia, nem habitava em casa alguma, porém vivia nos sepulcros.

[28] E, quando viu a Jesus, prostrou-se diante dele, exclamando e dizendo em alta voz: Que tenho eu contigo, Jesus, Filho do Deus Altíssimo? Rogo-te que não me atormentes.

[29] Porque Jesus ordenara ao espírito imundo que saísse do homem, pois muitas vezes se apoderara dele. E, embora procurassem conservá-lo preso com

[22]Одного дня було так, що Ісус сів у човен разом зі Своїми учнями й мовив до них: «Нумо, перепливемо на інший берег озера!» І вони вирушили.

[23]Поки вони пливли, Ісус заснув, а на озеро налетів штормовий вітер. Човен почав наповнюватися водою.

[24]Учні розбудили Ісуса зі словами: «Господи, Господи, ми гинемо!» Ісус прокинувся і наказав вітру й хвилям вгамуватися. Вітер вщух, і на озері запала тиша.

[25]А Ісус звернувся до Своїх учнів: «Де ваша віра?» Та вони були налякані й збентежені, й питали один одного: «Хто ж це Такий, що навіть вітер й води підкоряються Йому?»

Зцілення біснуватого

(Мт. 8:28-34; Мк. 5:1-20)

[26]І припливли вони до землі Ґерасинської, що на протилежному березі озера від Ґалилеї.

[27]Тільки-но Ісус зійшов з човна, як один чоловік з того міста зустрів Його. Він був одержимий нечистим духом. Тривалий час він не носив одягу й не жив у будинку, а жив серед гробниць.

[28]Побачивши Ісуса, одержимий упав долілиць перед Ним, а потім голосно закричав: «Що Тобі треба від мене, Ісусе, Сину Господа Всевишнього? Благаю Тебе, не муч мене».

[29]Ісус звелів нечистому духові вийти з того чоловіка. Нечистий часто хапав його, та коли це траплялося, то доводилося заковувати його в кайдани та ланцюги й тримати під вартою. Та щоразу він рвав ланцюги й трощив

cadeias e grilhões, tudo despedaçava e era impelido pelo demônio para o deserto.

кайдани і, гнаний бісом, тікав у безлюдні місця.

[30] Perguntou-lhe Jesus: Qual é o teu nome? Respondeu ele: Legião, porque tinham entrado nele muitos demônios.

[30]Тож Ісус запитав його: «Як тебе звати?» І той відповів: «Леґіон», — бо багато бісів вселилося в того чоловіка.

[31] Rogavam-lhe que não os mandasse sair para o abismo.

[31]Вони благали Ісуса не виганяти їх у безодню.

[32] Ora, andava ali, pastando no monte, uma grande manada de porcos; rogaram-lhe que lhes permitisse entrar naqueles porcos. E Jesus o permitiu.

[32]Неподалік на узвишші паслося велике стадо свиней. Тож біси благали Ісуса дозволити їм переселитися у свиней, й Ісус їм дозволив.

[33] Tendo os demônios saído do homem, entraram nos porcos, e a manada precipitou-se despenhadeiro abaixo, para dentro do lago, e se afogou.

[33]Тож нечисті духи залишили чоловіка і вселилися в свиней. Тоді стадо кинулося з крутого берега в озеро й потонуло.

[34] Os porqueiros, vendo o que acontecera, fugiram e foram anunciá-lo na cidade e pelos campos.

[34]Коли свинопаси, які доглядали за стадом, побачили, що сталося, то побігли геть і розповіли про все по місту й околицях.

Os gerasenos rejeitam Jesus

Mateus 8.34; Marcos 5.14b-20

[35] Então, saiu o povo para ver o que se passara, e foram ter com Jesus. De fato, acharam o homem de quem saíram os demônios, vestido, em perfeito juízo, assentado aos pés de Jesus; e ficaram dominados de terror.

[35]І люди сходилися, щоб подивитися, що сталося. Вони прийшли до Ісуса й, побачивши того біснуватого біля Його ніг одягненим і при здоровому глузді, дуже злякалися.

[36] E algumas pessoas que tinham presenciado os fatos contaram-lhes também como fora salvo o endemoninhado.

[36]Свідки розповіли їм, як одержимий бісом був зцілений.

[37] Todo o povo da circunvizinhança dos gerasenos rogou-lhe que se retirasse deles, pois estavam possuídos de grande medo. E Jesus, tomando de novo o barco, voltou.

[37]То всі люди землі Ґерасинської попросили Ісуса залишити їх, бо великий страх охопив їх. Тоді Він увійшов у човен, щоб повернутися до Ґалилеї,

[38] O homem de quem tinham saído os demônios rogou-lhe que o deixasse estar

[38]а чоловік, з якого вийшли нечисті духи, благав Ісуса узяти його з Собою. Та Ісус відіслав його зі словами:

com ele; Jesus, porém, o despediu, dizendo:

[39] Volta para casa e conta aos teus tudo o que Deus fez por ti. Então, foi ele anunciando por toda a cidade todas as coisas que Jesus lhe tinha feito.

O pedido de Jairo

Mateus 9.18-19; Marcos 5.21-24

[40] Ao regressar Jesus, a multidão o recebeu com alegria, porque todos o estavam esperando.

[41] Eis que veio um homem chamado Jairo, que era chefe da sinagoga, e, prostrando-se aos pés de Jesus, lhe suplicou que chegasse até a sua casa.

[42] Pois tinha uma filha única de uns doze anos, que estava à morte.

A cura de uma mulher enferma

Mateus 9.20-22; Marcos 5.24b-34

Enquanto ele ia, as multidões o apertavam.

[43] Certa mulher que, havia doze anos, vinha sofrendo de uma hemorragia, e a quem ninguém tinha podido curar [e que gastara com os médicos todos os seus haveres],

[44] veio por trás dele e lhe tocou na orla da veste, e logo se lhe estancou a hemorragia.

[45] Mas Jesus disse: Quem me tocou? Como todos negassem, Pedro [com seus companheiros] disse: Mestre, as multidões te apertam e te oprimem [e dizes: Quem me tocou?].

[46] Contudo, Jesus insistiu: Alguém me tocou, porque senti que de mim saiu poder.

[39]«Повертайся додому й розкажи всім, що Бог зробив для тебе». І чоловік пішов, по цілому місту розповідаючи про те, що Ісус зробив для нього.

Воскресіння дочки Яїра та зцілення хворої на кровотечу

(Мт. 9:18-26; Мк. 5:21-43)

[40]Коли Ісус повернувся до Ґалилеї, великий натовп вітав Його.

[41-42]Саме тоді прийшов голова синагоги на йменням Яїр. Він упав до Ісусових ніг і благав піти до нього додому, оскільки там помирала його єдина дочка, якій було дванадцять років. І коли Ісус йшов з Яїром, величезний натовп з усіх сторін щільно оточував Його.

[43]У натовпі була жінка, яка вже дванадцять років страждала від кровотечі. Вона витратила все, що мала, на лікарів, та ніхто з них не зміг допомогти їй.

[44]Жінка підійшла ззаду до Ісуса й торкнулася краю Його плаща. Тієї ж миті кровотеча припинилася.

[45]Ісус запитав: «Хто це торкнувся Мене?» Оскільки всі відмовлялися, Петро відповів: «Господи, натовп зусібіч напирає на Тебе і тисне».

[46]Та Ісус сказав: «Хтось торкнувся Мене, бо Я відчув, як сила вийшла з Мене».

[47] Vendo a mulher que não podia ocultar-se, aproximou-se trêmula e, prostrando-se diante dele, declarou, à vista de todo o povo, a causa por que lhe havia tocado e como imediatamente fora curada.

[48] Então, lhe disse: Filha, a tua fé te salvou; vai-te em paz.

A ressurreição da filha de Jairo
Mateus 9.23-25; Marcos 5.35-43

[49] Falava ele ainda, quando veio uma pessoa da casa do chefe da sinagoga, dizendo: Tua filha já está morta, não incomodes mais o Mestre.

[50] Mas Jesus, ouvindo isto, lhe disse: Não temas, crê somente, e ela será salva.

[51] Tendo chegado à casa, a ninguém permitiu que entrasse com ele, senão Pedro, João, Tiago e bem assim o pai e a mãe da menina.

[52] E todos choravam e a pranteavam. Mas ele disse: Não choreis; ela não está morta, mas dorme.

[53] E riam-se dele, porque sabiam que ela estava morta.

[54] Entretanto, ele, tomando-a pela mão, disse-lhe, em voz alta: Menina, levanta-te!

[55] Voltou-lhe o espírito, ela imediatamente se levantou, e ele mandou que lhe dessem de comer.

[56] Seus pais ficaram maravilhados, mas ele lhes advertiu que a ninguém contassem o que havia acontecido.

Lucas 9

As instruções para os doze
Mateus 10.1,5-15; Marcos 6.7-13

[47]Коли жінка зрозуміла, що їй не вдасться залишитися непоміченою, затремтіла і впала долілиць перед Ісусом. Перед усіма присутніми вона сказала, чому торкнулася Його і як миттю одужала.

[48]Ісус сказав їй: «Дочко, віра твоя зцілила тебе! Йди з миром».

[49]Поки Ісус ще говорив, чоловіки прийшли з дому Яїра й сказали йому: «Твоя дочка померла. Навіщо турбувати Учителя?»

[50]Та Ісус почув ці слова й мовив до Яїра: «Не бійся. Лиш вір, і вона одужає».

[51]Прийшовши до дому, Ісус нікому не дозволив заходити з Ним, крім Петра, Іоана, Якова та батьків дитини.

[52]Усі присутні плакали й сумували за дівчинкою. Ісус мовив: «Не плачте! Вона не померла, а просто спить».

[53]Та люди почали насміхатися з Нього, знаючи, що вона таки померла.

[54]Тоді Ісус узяв її за руку й мовив: «Дівчинко, вставай!»

[55]Дух її повернувся в тіло, і вона тут же підвелася. Ісус звелів нагодувати дівча.

[56]Батьки дівчинки були приголомшені тим великим дивом, але Ісус наказав їм, щоб нікому не розповідали про те, що сталося.

Від Луки 9

Ісус виряджає Своїх апостолів
(Мт. 10:5-15; Мк. 6:7-13)

[1] Tendo Jesus convocado os doze, deu-lhes poder e autoridade sobre todos os demônios, e para efetuarem curas.

[2] Também os enviou a pregar o reino de Deus e a curar os enfermos.

[3] E disse-lhes: Nada leveis para o caminho: nem bordão, nem alforje, nem pão, nem dinheiro; nem deveis ter duas túnicas.

[4] Na casa em que entrardes, ali permanecei e dali saireis.

[5] E onde quer que não vos receberem, ao sairdes daquela cidade, sacudi o pó dos vossos pés em testemunho contra eles.

[6] Então, saindo, percorriam todas as aldeias, anunciando o evangelho e efetuando curas por toda parte.

Herodes e João Batista

Mateus 14.1-12; Marcos 6.14-29

[7] Ora, o tetrarca Herodes soube de tudo o que se passava e ficou perplexo, porque alguns diziam: João ressuscitou dentre os mortos;

[8] outros: Elias apareceu; e outros: Ressurgiu um dos antigos profetas.

[9] Herodes, porém, disse: Eu mandei decapitar a João; quem é, pois, este a respeito do qual tenho ouvido tais coisas? E se esforçava por vê-lo.

A primeira multiplicação de pães e peixes

Mateus 14.13-21; Marcos 6.30-44; João 6.1-13

[10] Ao regressarem, os apóstolos relataram a Jesus tudo o que tinham feito. E, levando-os consigo, retirou-se à parte para uma cidade chamada Betsaida.

[11] Mas as multidões, ao saberem, seguiram-no. Acolhendo-as, falava-lhes a

[1]Ісус покликав дванадцять апостолів, і наділив їх владою виганяти нечистих духів та зціляти хворих.

[2]Він почав надсилати їх, щоб проповідували вони про Царство Боже та зцілювали хворих.

[3]І сказав їм: «Нічого не беріть із собою в дорогу: ні палиці, ні торби, ні хліба, ні грошей, ані запасної одежини.

[4]І як зайдете до чиєїсь оселі, то вже і лишайтеся там, доки не покинете те місто.

[5]Там, де люди будуть негостинні до вас, то залишіть те місто й обтрусіть порох з ніг ваших, як попередження проти тих людей».

[6]Тож апостоли вирушили й пішли по всіх поселеннях, проповідуючи Добру Звістку й усюди зціляючи людей.

Ірод хоче бачити Ісуса

(Мт. 14:1-12; Мк. 6:14-29)

[7]Цар Ірод, почувши про все, що діється, збентежився, бо дехто казав, що це Іоан повстав із мертвих.

[8]Інші стверджували: «То Ілля». А ще інші міркували: «То пророк, такий, які були в давні часи».

[9]Та Ірод сказав: «Я відтяв голову Іоанові. То хто ж це Такий, про Кого я стільки всякого чую?» Він увесь час прагнув побачити Ісуса.

Як Ісус нагодував п’ять тисяч чоловіків

(Мт. 14:13-21; Мк. 6:30-44; Ін. 6:1-14)

[10]Коли апостоли повернулися, вони розповіли Ісусові про все, що зробили. Узявши їх із Собою, Ісус потай вирушив до міста Вефсаїди.

[11]Та люди довідалися про це й подалися за Ним слідом. Прийнявши їх, Ісус

respeito do reino de Deus e socorria os que tinham necessidade de cura.

розповідав їм про Царство Боже, а також зцілював хворих.

[12] Mas o dia começava a declinar. Então, se aproximaram os doze e lhe disseram: Despede a multidão, para que, indo às aldeias e campos circunvizinhos, se hospedem e achem alimento; pois estamos aqui em lugar deserto.

[12]Наближався вечір. Дванадцятеро апостолів прийшли до Нього й сказали: «Це місце безлюдне, тож відпусти людей, аби могли вони піти по довколишніх селах і хуторах, щоб знайти їжу та нічний притулок».

[13] Ele, porém, lhes disse: Dai-lhes vós mesmos de comer. Responderam eles: Não temos mais que cinco pães e dois peixes, salvo se nós mesmos formos comprar comida para todo este povo.

[13]Та Ісус відповів апостолам: «Ви нагодуйте їх!» Вони кажуть: «У нас нічого немає, крім п’яти хлібин та двох рибин. Хіба Ти бажаєш, щоб ми пішли й придбали якоїсь їжі для цих людей? Але ж тут занадто багато народу!»

[14] Porque estavam ali cerca de cinco mil homens. Então, disse aos seus discípulos: Fazei-os sentar-se em grupos de cinqüenta.

[14](З ними йшло близько п’яти тисяч чоловіків). Однак Ісус сказав Своїм учням: «Розсадіть людей групами приблизно по п’ятдесят чоловік».

[15] Eles atenderam, acomodando a todos.

[15]Вони послухалися й усіх посадили на землю.

[16] E, tomando os cinco pães e os dois peixes, erguendo os olhos para o céu, os abençoou, partiu e deu aos discípulos para que os distribuíssem entre o povo.

[16]Взявши п’ять хлібин й дві рибини, Ісус підвів очі до неба й возніс хвалу Богові за їжу. Потім Він розломив хліби і розділив рибу, й роздав Своїм учням, щоб вони нагодували народ.

[17] Todos comeram e se fartaram; e dos pedaços que ainda sobejaram foram recolhidos doze cestos.

[17]Всі люди поїли, і наїлися, потім ще зібрали дванадцять кошиків із залишками їжі.

A confissão de Pedro. Jesus prediz a própria morte

Mateus 16.13-21; Marcos 8.27-31

Петро називає Ісуса Христом

(Мт. 16:13-19; Мк. 8:27-29)

[18] Estando ele orando à parte, achavam-se presentes os discípulos, a quem perguntou: Quem dizem as multidões que sou eu?

[18]Якось, коли Ісус молився на самоті, прийшли до Нього Його учні. Ісус запитав їх: «Що кажуть люди — хто Я?»

[19] Responderam eles: João Batista, mas outros, Elias; e ainda outros dizem que ressurgiu um dos antigos profetas.

[19]Вони відповіли: «Одні кажуть, що Ти — Іоан Хреститель, інші — Ілля, а дехто вважає Тебе одним із пророків минулого, який воскрес та повернувся у світ».

[20] Mas vós, perguntou ele, quem dizeis que eu sou? Então, falou Pedro e disse: És o Cristo de Deus.

[20]Тоді Ісус мовив учням Своїм: «А ви як думаєте, хто Я такий?» І відповів Йому Петро: «Ти — Христос, Який прийшов від Бога».

Ісус говорить про Свою смерть
(Мт. 16:21-28; Мк. 8:31–9:1)

[21] Ele, porém, advertindo-os, mandou que a ninguém declarassem tal coisa,

[22] dizendo: É necessário que o Filho do Homem sofra muitas coisas, seja rejeitado pelos anciãos, pelos principais sacerdotes e pelos escribas; seja morto e, no terceiro dia, ressuscite.

[21-22]Попередивши учнів, щоб нікому про те не говорили, Ісус сказав: «Син Людський мусить пройти через багато страждань. Його мають відцуратися старійшини, головні священики та книжники. Його мусять вбити, але на третій день Він воскресне».

O discípulo de Jesus deve levar a sua cruz
Mateus 16.24-28; Marcos 8.34—9.1

[23] Dizia a todos: Se alguém quer vir após mim, a si mesmo se negue, dia a dia tome a sua cruz e siga-me.

[23]І далі Він мовив до всіх Своїх учнів: «Якщо хтось бажає йти за Мною, той мусить зректися себе, узяти на себе свій щоденний хрест і рушати за Мною.

[24] Pois quem quiser salvar a sua vida perdê-la-á; quem perder a vida por minha causa, esse a salvará.

[24]Той, хто прагне врятувати життя своє, загубить його, але ж хто віддасть життя за Мене, врятує його.

[25] Que aproveita ao homem ganhar o mundo inteiro, se vier a perder-se ou a causar dano a si mesmo?

[25]Яка користь людині від того, що вона здобуде весь світ, але знищить або занапастить душу свою?

[26] Porque qualquer que de mim e das minhas palavras se envergonhar, dele se envergonhará o Filho do Homem, quando vier na sua glória e na do Pai e dos santos anjos.

[26]Той, хто буде соромитися Мене й Мого вчення, то і Син Людський посоромиться його, коли явиться, у Своїй славі й славі Свого Батька та святих Ангелів.

[27] Verdadeiramente, vos digo: alguns há dos que aqui se encontram que, de maneira nenhuma, passarão pela morte até que vejam o reino de Deus.

[27]Істинно кажу вам: дехто з присутніх тут не спізнають смерті, доки не побачать Царство Боже».

A transfiguração
Mateus 17.1-8; Marcos 9.2-8

Ісус розмовляє з Мойсеєм та Іллєю
(Мт. 17:1-8; Мк. 9:2-8)

[28] Cerca de oito dias depois de proferidas estas palavras, tomando consigo a Pedro,

[28]Сталося так, що десь днів вісім після того, як Ісус промовив це, Він взяв з Собою Петра, Іоана та Якова й вирушив з ними на гору молитися.

João e Tiago, subiu ao monte com o propósito de orar.

29 E aconteceu que, enquanto ele orava, a aparência do seu rosto se transfigurou e suas vestes resplandeceram de brancura.

30 Eis que dois varões falavam com ele: Moisés e Elias,

31 os quais apareceram em glória e falavam da sua partida, que ele estava para cumprir em Jerusalém.

32 Pedro e seus companheiros achavam-se premidos de sono; mas, conservando-se acordados, viram a sua glória e os dois varões que com ele estavam.

33 Ao se retirarem estes de Jesus, disse-lhe Pedro: Mestre, bom é estarmos aqui; então, façamos três tendas: uma será tua, outra, de Moisés, e outra, de Elias, não sabendo, porém, o que dizia.

34 Enquanto assim falava, veio uma nuvem e os envolveu; e encheram-se de medo ao entrarem na nuvem.

35 E dela veio uma voz, dizendo: Este é o meu Filho, o meu eleito; a ele ouvi.

36 Depois daquela voz, achou-se Jesus sozinho. Eles calaram-se e, naqueles dias, a ninguém contaram coisa alguma do que tinham visto.

A cura de um jovem possesso

Mateus 17.14-20; Marcos 9.14-29

37 No dia seguinte, ao descerem eles do monte, veio ao encontro de Jesus grande multidão.

38 E eis que, dentre a multidão, surgiu um homem, dizendo em alta voz: Mestre,

29І от коли Ісус молився, обличчя Його змінилося, а вбрання стало сліпучо білим.

30Тоді раптом Мойсей та Ілля явилися їм і почали розмовляти з Ісусом.

31Вони явилися в сяйві слави й говорили з Ісусом про Його смерть в Єрусалимі, через яку Йому належало пройти.

32Петро і ті, хто були з ним, заснули. Прокинувшись, вони побачили Ісуса в сяйві слави і двох чоловіків, які стояли поруч із Ним.

33І якраз, коли ті двоє залишали Ісуса, Петро звернувся до Нього: «Господарю, як добре, що ми тут! Дозволь нам поставимо тут три намети: один для Тебе, один для Мойсея, і один для Іллі». (Він й сам не знав, що говорить).

34Та поки Петро так промовляв, злинула хмара й огорнула їх усіх своєю тінню. Учні злякалися, опинившись у хмарі.

35Звідти ж пролунав Голос: «Це Мій Син — Мій Обранець. Слухайтеся Його!»

36Коли Голос замовк, там більше з ними нікого не було, крім Самого Ісуса. Учні Його мовчали, і нікому не розповіли тоді про те, що бачили.

Ісус зціляє хлопчика, одержимого нечистим духом

(Мт. 17:14-18; Мк. 9:14-27)

37Наступного дня, коли Ісус, Петро, Яків та Іоан повернулися з гори, то побачили, що їх зустрічав великий натовп.

38Зненацька, один чоловік з-поміж натовпу вигукнув: «Учителю, благаю

suplico-te que vejas meu filho, porque é o único;

[39] um espírito se apodera dele, e, de repente, o menino grita, e o espírito o atira por terra, convulsiona-o até espumar; e dificilmente o deixa, depois de o ter quebrantado.

[40] Roguei aos teus discípulos que o expelissem, mas eles não puderam.

[41] Respondeu Jesus: Ó geração incrédula e perversa! Até quando estarei convosco e vos sofrerei? Traze o teu filho.

[42] Quando se ia aproximando, o demônio o atirou no chão e o convulsionou; mas Jesus repreendeu o espírito imundo, curou o menino e o entregou a seu pai.

[43] E todos ficaram maravilhados ante a majestade de Deus.

De novo prediz Jesus a sua morte

Mateus 17.22-23; Marcos 9.30-32

Como todos se maravilhassem de quanto Jesus fazia, disse aos seus discípulos:

[44] Fixai nos vossos ouvidos as seguintes palavras: o Filho do Homem está para ser entregue nas mãos dos homens.

[45] Eles, porém, não entendiam isto, e foi-lhes encoberto para que o não compreendessem; e temiam interrogá-lo a este respeito.

O maior no reino dos céus

Mateus 18.1-5; Marcos 9.33-37

[46] Levantou-se entre eles uma discussão sobre qual deles seria o maior.

[47] Mas Jesus, sabendo o que se lhes passava no coração, tomou uma criança, colocou-a junto a si

Тебе, змилуйся над сином моїм, бо він же моя однісінька дитина!

[39]Час від часу нечистий хапає його, і тоді хлопець кричить несамовито. Дух так колотить його, що аж піна на устах у дитини виступає; дух мучить його і майже ніколи не залишає.

[40]Я благав учнів Твоїх вигнати нечистого, але вони не змогли».

[41]І мовив Ісус у відповідь: «О невірний і заблудлий роде! Скільки ж ще часу Мені бути з вами і вас терпіти? Приведи свого сина до Мене».

[42]Коли хлопчик підходив, нечистий дух раптом кинув його на землю й шалено затряс. Та Ісус заговорив суворо до нечистого духа й заборонив це йому і, зціливши дитину, віддав батькові.

[43]Усі присутні були враженні міццю Божою.

Ісус говорить про Свою смерть

(Мт. 17:22-23; Мк. 9:30-32)

Та поки люди дивувалися з усього, що Він діяв, Ісус звернувся до Своїх учнів:

[44]«Добре затямте все, що Я зараз скажу вам: незабаром Сина Людського буде віддано до рук людей».

[45]Однак учні Його не розуміли цих слів. Зміст був прихований від них, тож вони не могли збагнути цього, а перепитати Ісуса боялися.

Хто є самим великим у Царстві Небеснім

(Мт. 18:1-5; Мк. 9:33-37)

[46]Ісусові учнями зародилася суперечка про те, хто з них є найвеличнішим.

[47-48]Ісусу були відомі їхні потаємні думки. Він узяв дитину, поставив її біля Себе і звернувся до учнів: «Хто приймає таку малу дитину в ім’я Моє, той

[48] e lhes disse: Quem receber esta criança em meu nome a mim me recebe; e quem receber a mim recebe aquele que me enviou; porque aquele que entre vós for o menor de todos, esse é que é grande.

Jesus ensina a tolerância e a caridade
Marcos 9.38-40

[49] Falou João e disse: Mestre, vimos certo homem que, em teu nome, expelia demônios e lho proibimos, porque não segue conosco.

[50] Mas Jesus lhe disse: Não proibais; pois quem não é contra vós outros é por vós.

Os samaritanos não recebem Jesus

[51] E aconteceu que, ao se completarem os dias em que devia ele ser assunto ao céu, manifestou, no semblante, a intrépida resolução de ir para Jerusalém

[52] e enviou mensageiros que o antecedessem. Indo eles, entraram numa aldeia de samaritanos para lhe preparar pousada.

[53] Mas não o receberam, porque o aspecto dele era de quem, decisivamente, ia para Jerusalém.

[54] Vendo isto, os discípulos Tiago e João perguntaram: SENHOR, queres que mandemos descer fogo do céu para os consumir?

[55] Jesus, porém, voltando-se os repreendeu [e disse: Vós não sabeis de que espírito sois].

[56] [Pois o Filho do Homem não veio para destruir as almas dos homens, mas para salvá-las.] E seguiram para outra aldeia.

Jesus põe à prova os que queriam segui-lo
Mateus 8.18-22

приймає і Мене, а хто приймає Мене, той приймає й Того, Хто послав Мене. Отож справді, той серед вас стане найбільшим у Царстві Небеснім, хто буде наймінbackшим».

Хто не проти нас, той з нами
(Мк. 9:38-40)

[49]А Іоан розповів: «Вчителю, ми бачили чоловіка, який виганяв нечистого іменем Твоїм. Ми намагалися зупинити його, оскільки він не є одним із нас».

[50]Та Ісус відповів Іоанові: «Не зупиняйте його, бо той, хто не проти вас — той за вас».

Самаритяни не приймають Ісуса

[51]Сталося так, що коли наблизився час Ісусові бути взятим на небо, Він твердо вирішив іти до Єрусалиму.

[52]Перед Себе Ісус вислав посланців, які незабаром прибули до самарійського поселення, щоб все приготувати для Його приходу.

[53]Та самаритяни не побажали прийняти Його через те, що Він ішов до Єрусалиму.

[54]Коли Його учні Яків та Іоан побачили це, вони спитали: «Господи, хочеш, ми викличемо вогонь Небесний, щоб знищив їх, [як чинив Ілля?]»

[55]Та Ісус озирнувся й присоромив їх. [Ісус сказав їм: «Чи ви не знаєте, якому духу належите?

[56]Син Людський прийшов не на те, щоб губити душі людські, а щоб рятувати їх»]. І вони вирушили до іншого міста.

Хто може бути Ісусовим учнем
(Мт. 8:19-22)

[57] Indo eles caminho fora, alguém lhe disse: Seguir-te-ei para onde quer que fores.

[58] Mas Jesus lhe respondeu: As raposas têm seus covis, e as aves do céu, ninhos; mas o Filho do Homem não tem onde reclinar a cabeça.

[59] A outro disse Jesus: Segue-me! Ele, porém, respondeu: Permite-me ir primeiro sepultar meu pai.

[60] Mas Jesus insistiu: Deixa aos mortos o sepultar os seus próprios mortos. Tu, porém, vai e prega o reino de Deus.

[61] Outro lhe disse: Seguir-te-ei, SENHOR; mas deixa-me primeiro despedir-me dos de casa.

[62] Mas Jesus lhe replicou: Ninguém que, tendo posto a mão no arado, olha para trás é apto para o reino de Deus.

Lucas 10

A missão dos setenta

[1] Depois disto, o SENHOR designou outros setenta; e os enviou de dois em dois, para que o precedessem em cada cidade e lugar aonde ele estava para ir.

[2] E lhes fez a seguinte advertência: A seara é grande, mas os trabalhadores são poucos. Rogai, pois, ao SENHOR da seara que mande trabalhadores para a sua seara.

[3] Ide! Eis que eu vos envio como cordeiros para o meio de lobos.

[4] Não leveis bolsa, nem alforje, nem sandálias; e a ninguém saudeis pelo caminho.

[57]По дорозі хтось сказав Ісусу: «Я піду за Тобою, хоч куди б Ти йшов».

[58]Ісус відповів: «Лисиці мають нори, птахи небесні — гнізда, але Син Людський не має місця, де Він зможе відпочити».

[59]Ісус мовив до іншої людини: «Іди за Мною!» Але той попросив: «Господи, дозволь мені спершу піти та поховати мого батька».

[60]Однак Ісус відповів: «Нехай мертві самі ховають своїх померлих, а ти повинен нести звістку про Царство Боже».

[61]Ще інший сказав: «Я піду за Тобою, Господи, але спершу дозволь мені попрощатися зі своїми домашніми».

[62]Та Ісус відповів: «Ті, хто, взявшись за плуг, дивляться назад, — не гідні Царства Божого».

Від Луки 10

Ісус посилає учнів Своїх на проповідь

[1]Невдовзі Господь призначив сімдесят двох учнів і вирядив їх перед Собою — по два в кожне місто й поселення, куди Сам Він збирався незабаром прийти.

[2]Ісус сказав їм: «Жнива великі, та мало робітників. Отже, моліться Господу, власникові врожаю, щоб послав робітників на Свої жнива.

[3]Ідіть! І знайте, що Я посилаю вас, як отих ягнят до вовчої зграї.

[4]Не беріть із собою ні гаманця, ні торби, ні сандалів. І не вітайте нікого по дорозі.

[5] Ao entrardes numa casa, dizei antes de tudo: Paz seja nesta casa!

[6] Se houver ali um filho da paz, repousará sobre ele a vossa paz; se não houver, ela voltará sobre vós.

[7] Permanecei na mesma casa, comendo e bebendo do que eles tiverem; porque digno é o trabalhador do seu salário. Não andeis a mudar de casa em casa.

[8] Quando entrardes numa cidade e ali vos receberem, comei do que vos for oferecido.

[9] Curai os enfermos que nela houver e anunciai-lhes: A vós outros está próximo o reino de Deus.

[10] Quando, porém, entrardes numa cidade e não vos receberem, saí pelas ruas e clamai:

[11] Até o pó da vossa cidade, que se nos pegou aos pés, sacudimos contra vós outros. Não obstante, sabei que está próximo o reino de Deus.

[12] Digo-vos que, naquele dia, haverá menos rigor para Sodoma do que para aquela cidade.

Ai das cidades impenitentes!

Mateus 11.20-24

[13] Ai de ti, Corazim! Ai de ti, Betsaida! Porque, se em Tiro e em Sidom, se tivessem operado os milagres que em vós se fizeram, há muito que elas se teriam arrependido, assentadas em pano de saco e cinza.

[14] Contudo, no Juízo, haverá menos rigor para Tiro e Sidom do que para vós outras.

[5]А ввійшовши до чиєїсь оселі, спершу мовте: „Мир дому цьому!”

[6]Якщо там миролюбива людина, то ваше благословення зостанеться з нею. Коли ж ні — воно до вас повернеться.

[7]Залишайтеся в тому домі, їжте й пийте те, що запропонують господарі, бо робітник вартий того, що йому платять. Не переходьте із дому в дім.

[8]Коли ввійдете до міста й вам виявлять гостинність, їжте те, що вам подадуть.

[9]Зцілюйте хворих у тому місті й кажіть людям: „Царство Боже наближається до вас!”

[10]Якщо ж прийдете до міста, де гостинності вам не виявлять, то вийдіть на вулиці й промовте:

[11]„Навіть порох вашого міста ми обтрушуємо перед вами з ніг своїх. Та пам’ятайте: Царство Боже наближається до вас!”

[12]Кажу вам, що навіть людям Содома легше поведеться в той день, ніж тому негостинному місту».

Попередження невіруючим

(Мт. 11:20-24)

[13]«Горе тобі, Хоразине! Горе тобі, Вефсаїдо! Кажу так, бо якби ті численні дива, що сталися тут, трапилися у Тирі чи Сидоні, то їхні мешканці давно б вже розкаялися, одягли волосяниці й посипали голови попелом.

[14]І все ж Судного Дня Тиру й Сидону буде легше, ніж вам!

[15] Tu, Cafarnaum, elevar-te-ás, porventura, até ao céu? Descerás até ao inferno.

[16] Quem vos der ouvidos ouve-me a mim; e quem vos rejeitar a mim me rejeita; quem, porém, me rejeitar rejeita aquele que me enviou.

O regresso dos setenta

[17] Então, regressaram os setenta, possuídos de alegria, dizendo: SENHOR, os próprios demônios se nos submetem pelo teu nome!

[18] Mas ele lhes disse: Eu via Satanás caindo do céu como um relâmpago.

[19] Eis aí vos dei autoridade para pisardes serpentes e escorpiões e sobre todo o poder do inimigo, e nada, absolutamente, vos causará dano.

[20] Não obstante, alegrai-vos, não porque os espíritos se vos submetem, e sim porque o vosso nome está arrolado nos céus.

Jesus, o Salvador dos humildes

Mateus 11.25-27

[21] Naquela hora, exultou Jesus no Espírito Santo e exclamou: Graças te dou, ó Pai, SENHOR do céu e da terra, porque ocultaste estas coisas aos sábios e instruídos e as revelaste aos pequeninos. Sim, ó Pai, porque assim foi do teu agrado.

[22] Tudo me foi entregue por meu Pai. Ninguém sabe quem é o Filho, senão o Pai; e também ninguém sabe quem é o Pai, senão o Filho, e aquele a quem o Filho o quiser revelar.

[23] E, voltando-se para os seus discípulos, disse-lhes particularmente: Bem-

[15]А ти, Капернауме, чи будеш піднесений до небес? Ні, ти зійдеш у пекло!

[16]Хто слухає вас, учнів Моїх, той слухає Мене, а хто зрікається вас, той зрікається і Мене. Хто ж зрікається Мене, той зрікається й Того, Хто послав Мене».

Повернення Ісусових учнів

[17]Сімдесят два учнів з радістю повернулися до Ісуса й розповіли: «Господи, навіть нечисті духи підкорялися нам, коли ми наказували їм Твоїм ім’ям!»

[18]Ісус відповів їм: «Я бачив, як сатана падав з небес, мов блискавка!

[19]Але послухайте! Я дав вам владу, щоб ви могли наступати на змій та скорпіонів. Я дав вам владу над усією силою ворога нашого.

[20]Та не треба радіти з того, що вам підкоряються духи. Радійте з того, що імена ваші написані на небесах».

Молитва Ісуса

(Мт. 11:25-27; 13:16-17)

[21]Сповнений Духа Святого, Ісус відчув велику радість і промовив: «Славлю Тебе, Отче, Господи Неба й Землі, бо Ти приховав це від мудрих і розумних, а відкрив простим. Так, Отче, це сталося, бо дійсно, на це була воля Твоя.

[22]Все, що Я знаю, було передано Мені Отцем Моїм. Хто є Сином — не знає ніхто, крім Отця, і хто є Отцем не відомо нікому, крім Сина. Тільки ті, хто були обрані Сином, взнають про Отця».

[23]Повернувшись до учнів, Ісус сказав їм довірливо: «Благословенні очі, які бачать те, що бачите ви!

aventurados os olhos que vêem as coisas que vós vedes.

24 Pois eu vos afirmo que muitos profetas e reis quiseram ver o que vedes e não viram; e ouvir o que ouvis e não o ouviram.

24Бо, повірте, чимало пророків і царів хотіли б побачити те, що ви бачите, але не бачили, хотіли б почути те, що ви чуєте, але не почули».

O bom samaritano

Історія про доброго самаритянина

25 E eis que certo homem, intérprete da Lei, se levantou com o intuito de pôr Jesus à prova e disse-lhe: Mestre, que farei para herdar a vida eterna?

25Один законник підвівся і, випробовуючи Ісуса, запитав: «Вчителю, що мушу я зробити, аби здобути вічне життя?»

26 Então, Jesus lhe perguntou: Que está escrito na Lei? Como interpretas?

26Ісус промовив: «А що написано в Законі? Яке твоє розуміння того, що ти там вичитав?»

27 A isto ele respondeu: Amarás o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma, de todas as tuas forças e de todo o teu entendimento; e: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

27Той відповів: «„Любіть Господа Бога свого всім серцем, усією душею, усією силою і розумом своїм”. А також: „Любіть ближнього свого, як себе самого”».

28 Então, Jesus lhe disse: Respondeste corretamente; faze isto e viverás.

28Тоді Ісус сказав йому: «Ти відповів правильно. Виконуй це і тоді здобудеш вічне життя».

29 Ele, porém, querendo justificar-se, perguntou a Jesus: Quem é o meu próximo?

29Але він, намагаючись виправдатись, запитав: «Але хто є моїм ближнім?»

30 Jesus prosseguiu, dizendo: Certo homem descia de Jerusalém para Jericó e veio a cair em mãos de salteadores, os quais, depois de tudo lhe roubarem e lhe causarem muitos ferimentos, retiraram-se, deixando-o semimorto.

30Ісус відповів: «Ішов якось чоловік із Єрусалиму до Єрихона і потрапив до рук грабіжників. Ті роздягли його, побили та й подалися геть, залишивши його ледь живого.

31 Casualmente, descia um sacerdote por aquele mesmo caminho e, vendo-o, passou de largo.

31Випадково йшов священик по тій дорозі. Помітивши пограбованого, він перейшов на інший бік дороги, обійшовши його.

32 Semelhantemente, um levita descia por aquele lugar e, vendo-o, também passou de largo.

32Тією ж дорогою йшов левит. Побачивши побитого, він також перейшов на інший бік.

[33] Certo samaritano, que seguia o seu caminho, passou-lhe perto e, vendo-o, compadeceu-se dele.

[34] E, chegando-se, pensou-lhe os ferimentos, aplicando-lhes óleo e vinho; e, colocando-o sobre o seu próprio animal, levou-o para uma hospedaria e tratou dele.

[35] No dia seguinte, tirou dois denários e os entregou ao hospedeiro, dizendo: Cuida deste homem, e, se alguma coisa gastares a mais, eu to indenizarei quando voltar.

[36] Qual destes três te parece ter sido o próximo do homem que caiu nas mãos dos salteadores?

[37] Respondeu-lhe o intérprete da Lei: O que usou de misericórdia para com ele. Então, lhe disse: Vai e procede tu de igual modo.

Marta e Maria

[38] Indo eles de caminho, entrou Jesus num povoado. E certa mulher, chamada Marta, hospedou-o na sua casa.

[39] Tinha ela uma irmã, chamada Maria, e esta quedava-se assentada aos pés do SENHOR a ouvir-lhe os ensinamentos.

[40] Marta agitava-se de um lado para outro, ocupada em muitos serviços. Então, se aproximou de Jesus e disse: SENHOR, não te importas de que minha irmã tenha deixado que eu fique a servir sozinha? Ordena-lhe, pois, que venha ajudar-me.

[41] Respondeu-lhe o SENHOR: Marta! Marta! Andas inquieta e te preocupas com muitas coisas.

[33]Потім прийшов туди подорожній самаритянин. Коли він побачив нещасного, то сповнився співчуттям до нього.

[34]Він підійшов, перев'язав рани, після того, як полив їх оливою та вином. Тоді поклав стражденного на свого віслюка, відвіз до заїжджого двору і там подбав про нього.

[35]Наступного дня самаритянин дав господарю заїзду два динари й сказав: „Подбай про цього чоловіка. Якщо витратиш більше, я віддам тобі різницю, коли повернуся".

[36]То хто ж із цих трьох був ближнім чоловікові, який постраждав від грабіжників?»

[37]Законник відповів: «Той, хто змилостивився над ним». Тоді Ісус промовив: «Тож іди й роби так, як він».

Ісус у Марти й Марії

[38]Мандруючи, Ісус і Його учні зайшли якось до одного селища. І їх гостинно привітала жінка, яку звали Марта.

[39]Вона мала сестру Марію, яка сіла біля Господніх ніг і слухала те, що Він говорив.

[40]А Марта була дуже заклопотана по господарству. Вона підійшла до Ісуса й запитала: «Господи, чи Тобі байдуже, що сестра моя всю роботу звалила на мене саму? Скажи їй, щоб допомогла мені».

[41]Ісус відповів їй: «Марто, Марто, ти турбуєшся та журишся про багато справ,

[42] Entretanto, pouco é necessário ou mesmo uma só coisa; Maria, pois, escolheu a boa parte, e esta não lhe será tirada.

Lucas 11

A oração dominical
Mateus 6.9-15

[1] De uma feita, estava Jesus orando em certo lugar; quando terminou, um dos seus discípulos lhe pediu: SENHOR, ensina-nos a orar como também João ensinou aos seus discípulos.

[2] Então, ele os ensinou: Quando orardes, dizei: Pai, santificado seja o teu nome; venha o teu reino;

[3] o pão nosso cotidiano dá-nos de dia em dia;

[4] perdoa-nos os nossos pecados, pois também nós perdoamos a todo o que nos deve; e não nos deixes cair em tentação.

A parábola do amigo importuno

[5] Disse-lhes ainda Jesus: Qual dentre vós, tendo um amigo, e este for procurá-lo à meia-noite e lhe disser: Amigo, empresta-me três pães,

[6] pois um meu amigo, chegando de viagem, procurou-me, e eu nada tenho que lhe oferecer.

[7] E o outro lhe responda lá de dentro, dizendo: Não me importunes; a porta já está fechada, e os meus filhos comigo também já estão deitados. Não posso levantar-me para tos dar;

[42]а необхідною є лише одна. Марія ж вибрала те найкраще, чого в неї ніхто не відбере».

Від Луки 11

Повчання Ісуса про молитву
(Мт. 6:9-15)

[1]Якось Ісус молився у віддаленому місці, та коли Він закінчив, один із учнів сказав Йому: «Господи, навчи нас молитися. Адже й Іоан навчав цього своїх учнів».

[2]Тоді Ісус відповів: «Коли молитеся, кажіть так: „Отче наш [Небесний], хай святиться ім'я Твоє. Нехай прийде Царство Твоє. [Нехай буде воля Твоя, як на Землі, так і на Небі].

[3]Дай нам наш хліб щоденний.

[4]Прости гріхи наші, як ми прощаємо тим, хто завинив перед нами. І не введи нас у спокусу, [а спаси від лукавого]"».

Просіть Отця Небесного
(Мт. 7:7-11)

[5]По тому Ісус додав: «Уявіть собі, що ви маєте друга й приходите до нього опівночі з проханням: „Друже, позич мені три хлібини.

[6]До мене щойно прийшов один із друзів. Він з дороги, а я не маю чим пригостити його".

[7]І уявіть, що ваш друг відповідає вам з-за дверей: „Відчепися! Двері замкнуті. Мої діти і я вже в ліжку. Не вставати ж мені тепер, аби щось там тобі дати!"

[8] digo-vos que, se não se levantar para dar-lhos por ser seu amigo, todavia, o fará por causa da importunação e lhe dará tudo o de que tiver necessidade.

[8]Істинно кажу вам: хоч він і не підведеться, щоб дати вам хліб заради вашої дружби, але встане й дасть те, що ви просите, якщо будете наполегливі.

Jesus incita a orar

Mateus 7.7-11

[9] Por isso, vos digo: Pedi, e dar-se-vos-á; buscai, e achareis; batei, e abrir-se-vos-á.

[9]То ж кажу вам: просіть, і Бог дасть вам, шукайте і знайдете, стукайте і вам відчинять.

[10] Pois todo o que pede recebe; o que busca encontra; e a quem bate, abrir-se-lhe-á.

[10]Бо кожен, хто просить — отримає; хто шукає — знайде, а двері завжди відчиняться тим, хто стукає.

[11] Qual dentre vós é o pai que, se o filho lhe pedir [pão, lhe dará uma pedra? Ou se pedir] um peixe, lhe dará em lugar de peixe uma cobra?

[11]Чи є такий батько, який дасть сину гадюку, коли той проситиме риби?

[12] Ou, se lhe pedir um ovo lhe dará um escorpião?

[12]Якщо ж син яйце проситиме, то чи дасть йому батько скорпіона? Ніколи!

[13] Ora, se vós, que sois maus, sabeis dar boas dádivas aos vossos filhos, quanto mais o Pai celestial dará o Espírito Santo àqueles que lho pedirem?

[13]Отже, коли ви, лихі й недобрі люди, знаєте, як зробити добрий дарунок дітям своїм, то наскільки ж вірніше те, що Отець Небесний обдарує Духом Святим усіх, хто просить!»

A cura de um endemoninhado mudo. A blasfêmia dos fariseus. Jesus se defende

Mateus 12.22-32; Marcos 3.20-30

Влада Ісусова — від Бога

(Мт. 12:22-30; Мк. 3:20-27)

[14] De outra feita, estava Jesus expelindo um demônio que era mudo. E aconteceu que, ao sair o demônio, o mudo passou a falar; e as multidões se admiravam.

[14]Одного разу Ісус вигнав нечистого духа з чоловіка, який був німим. Сталося так, що коли нечистий вийшов із німого, той почав говорити. Натовп навколо був вражений.

[15] Mas alguns dentre eles diziam: Ora, ele expele os demônios pelo poder de Belzebu, o maioral dos demônios.

[15]Але деякі з натовпу казали: «Він виганяє нечистих не інакше, як владою Вельзевула, володаря демонів!»

[16] E outros, tentando-o, pediam dele um sinal do céu.

[16]Деякі інші, бажаючи випробувати Його, попросили здійснити їм диво, як знамення від Господа.

[17] E, sabendo ele o que se lhes passava pelo espírito, disse-lhes: Todo reino dividido

[17]Знаючи їхні думки, Ісус мовив: «Кожне царство, поділене міжусобною ворожнечею, гине. І розвалиться та родина, що поділена сама проти себе.

contra si mesmo ficará deserto, e casa sobre casa cairá.

18 Se também Satanás estiver dividido contra si mesmo, como subsistirá o seu reino? Isto, porque dizeis que eu expulso os demônios por Belzebu.

19 E, se eu expulso os demônios por Belzebu, por quem os expulsam vossos filhos? Por isso, eles mesmos serão os vossos juízes.

20 Se, porém, eu expulso os demônios pelo dedo de Deus, certamente, é chegado o reino de Deus sobre vós.

21 Quando o valente, bem armado, guarda a sua própria casa, ficam em segurança todos os seus bens.

22 Sobrevindo, porém, um mais valente do que ele, vence-o, tira-lhe a armadura em que confiava e lhe divide os despojos.

23 Quem não é por mim é contra mim; e quem comigo não ajunta espalha.

A estratégia de Satanás

Mateus 12.43-45

24 Quando o espírito imundo sai do homem, anda por lugares áridos, procurando repouso; e, não o achando, diz: Voltarei para minha casa, donde saí.

25 E, tendo voltado, a encontra varrida e ornamentada.

26 Então, vai e leva consigo outros sete espíritos, piores do que ele, e, entrando, habitam ali; e o último estado daquele homem se torna pior do que o primeiro.

A exclamação de uma mulher

18Якщо сатана воюватиме супроти самого себе (як ви кажете), як тоді встоїть його царство? Я питаю про це тому, що ви кажете, ніби Я виганяю нечистих владою Вельзевула.

19А якщо Я виганяю нечистих силою Вельзевула, то чиєю владою виганяють їх ваші послідовники? Тому вони й будуть суддями вашими!

20З іншого боку, якщо Я виганяю нечистих Божою силою, то це є доказом того, що Царство Боже вже прийшло до вас.

21Коли дужий і добре озброєний чоловік стереже свій маєток, тоді майно його в безпеці.

22Та якщо раптом хтось дужчий нападе й переможе, то забере собі зброю й обладунки, на які господар розраховував, щоб захистити себе, і зробить з ними все, що йому забажається.

23Хто не зі Мною, той проти Мене, хто не допомагає Мені збирати, той розкидає».

Про порожню людину

(Мт. 12:43-45)

24«Коли нечистий дух виходить із людини, він блукає пустелями, шукаючи спочинку. І не знайшовши, говорить: „Я повернуся до своєї домівки, що полишив”.

25Отже, він повертається і знаходить місце своє виметеним і прибраним.

26Тоді він іде й приводить сімох інших духів, іще гірших за себе. Вони всі заходять і живуть там, тож тій людині стає ще гірше, ніж було спершу».

Блаженний, хто слухає Слово Боже

[27] Ora, aconteceu que, ao dizer Jesus estas palavras, uma mulher, que estava entre a multidão, exclamou e disse-lhe: Bem-aventurada aquela que te concebeu, e os seios que te amamentaram!

[27]І от коли Він усе це говорив, одна жінка з натовпу раптом вигукнула Йому: «Блаженне черево, що народило Тебе, і груди, що годували Тебе!»

[28] Ele, porém, respondeu: Antes, bem-aventurados são os que ouvem a palavra de Deus e a guardam!

[28]Та Він відповів: «Ліпше сказати: блаженний той, хто слухає Слово Боже й дотримується його!»

O sinal de Jonas
Mateus 12.38-42

Деякі люди не вірять владі Ісуса
(Мт. 12:38-42; Мк. 8:12)

[29] Como afluíssem as multidões, passou Jesus a dizer: Esta é geração perversa! Pede sinal; mas nenhum sinal lhe será dado, senão o de Jonas.

[29]Оскільки натовп зростав, Ісус почав говорити: «Тільки лихе та невірне покоління шукає знамення, та ніякого знамення не буде здійснено, аби їм щось довести, крім знамення пророка Йони.

[30] Porque, assim como Jonas foi sinal para os ninivitas, o Filho do Homem o será para esta geração.

[30]Бо так само, як Йона був знаменням для ниневитян, так і Син Людський буде знаменням для цього покоління.

[31] A rainha do Sul se levantará, no Juízo, com os homens desta geração e os condenará; porque veio dos confins da terra para ouvir a sabedoria de Salomão. E eis aqui está quem é maior do que Salomão.

[31]В Судний День цариця Півдня стане проти людей цього покоління й засудить їх, бо вона сама прийшла здалеку, щоб послухати мудрості Соломонової. А тут є Хтось величніший ніж Соломон.

[32] Ninivitas se levantarão, no Juízo, com esta geração e a condenarão; porque se arrependeram com a pregação de Jonas. E eis aqui está quem é maior do que Jonas.

[32]Люди Ниневії стануть на Суді проти цього покоління й засудять його, бо вони розкаялися у відповідь на проповіді Йони. А тут же є Хтось величніший ніж Йона».

A parábola da candeia
Mateus 6.22-23

Живіть у світлі
(Мт. 5:15; 6:22-23)

[33] Ninguém, depois de acender uma candeia, a põe em lugar escondido, nem debaixo do alqueire, mas no velador, a fim de que os que entram vejam a luz.

[33]«Ніхто не ставить запалений світильник у таємному місці або під перевернуту посудину. Навпаки, його ставлять на підставку, щоб кожен, хто зайде в приміщення, бачив світло.

[34] São os teus olhos a lâmpada do teu corpo; se os teus olhos forem bons, todo o

[34]Око — єдине джерело світла для тіла. Отже, якщо ви бачите людину, та бажаєте допомогти їй, то й усе тіло ваше буде наповнене світлом. Але якщо ви

teu corpo será luminoso; mas, se forem maus, o teu corpo ficará em trevas.

[35] Repara, pois, que a luz que há em ti não sejam trevas.

[36] Se, portanto, todo o teu corpo for luminoso, sem ter qualquer parte em trevas, será todo resplandecente como a candeia quando te ilumina em plena luz.

Jesus censura os fariseus

[37] Ao falar Jesus estas palavras, um fariseu o convidou para ir comer com ele; então, entrando, tomou lugar à mesa.

[38] O fariseu, porém, admirou-se ao ver que Jesus não se lavara primeiro, antes de comer.

[39] O SENHOR, porém, lhe disse: Vós, fariseus, limpais o exterior do copo e do prato; mas o vosso interior está cheio de rapina e perversidade.

[40] Insensatos! Quem fez o exterior não é o mesmo que fez o interior?

[41] Antes, dai esmola do que tiverdes, e tudo vos será limpo.

[42] Mas ai de vós, fariseus! Porque dais o dízimo da hortelã, da arruda e de todas as hortaliças e desprezais a justiça e o amor de Deus; devíeis, porém, fazer estas coisas, sem omitir aquelas.

[43] Ai de vós, fariseus! Porque gostais da primeira cadeira nas sinagogas e das saudações nas praças.

[44] Ai de vós que sois como as sepulturas invisíveis, sobre as quais os homens passam sem o saber!

Ai dos intérpretes da Lei!

дивитеся на людину егоїстично, то й усе тіло ваше буде в темряві.

[35]Тож стережіться, щоб світло в вас не перетворилося на темряву!

[36]Якщо ж усе тіло ваше сповнене світла, і не має темних закутків, то буде так, ніби світильник осяяв вас своїм промінням».

Ісус викриває фарисеїв

(Мт. 23:1-36; Мк. 12:38-40; Лк. 20:45-47)

[37]Коли Ісус замовк, один з фарисеїв запросив Його пообідати разом. Ісус увійшов до його оселі й зайняв місце за столом.

[38]Фарисей побачив, що Ісус не омив руки перед їжею, й здивувався.

[39]Та Господь сказав йому: «Ви, фарисеї, миєте чаші й тарілки ззовні, але зсередини ви повні жадоби й лиха.

[40]Нерозумні! Чи не Той, Хто створив зовнішнє, створив і внутрішнє?

[41]Намагайтеся очистити себе зсередини. Не обминайте бідних, та буде вам повне очищення.

[42]Та горе вам, фарисеї, бо віддаєте десятину з рути, м'яти і всяких інших садових рослин, але оминаєте Закон і любов до Бога. Але ж саме Закон і любов до Господа повинні бути головними. Слід виконувати головніше, не забуваючи й про інше.

[43]Горе вам, фарисеї, бо любите ви займати найпочесніші місця в синагогах, любите, щоб вас шанобливо вітали на базарах.

[44]Горе вам, бо ви, як непомічені могили — люди зверху ходять по них і не знають цього».

Ісус викриває законників

[45] Então, respondendo um dos intérpretes da Lei, disse a Jesus: Mestre, dizendo estas coisas, também nos ofendes a nós outros!

[46] Mas ele respondeu: Ai de vós também, intérpretes da Lei! Porque sobrecarregais os homens com fardos superiores às suas forças, mas vós mesmos nem com um dedo os tocais.

[47] Ai de vós! Porque edificais os túmulos dos profetas que vossos pais assassinaram.

[48] Assim, sois testemunhas e aprovais com cumplicidade as obras dos vossos pais; porque eles mataram os profetas, e vós lhes edificais os túmulos.

[49] Por isso, também disse a sabedoria de Deus: Enviar-lhes-ei profetas e apóstolos, e a alguns deles matarão e a outros perseguirão,

[50] para que desta geração se peçam contas do sangue dos profetas, derramado desde a fundação do mundo;

[51] desde o sangue de Abel até ao de Zacarias, que foi assassinado entre o altar e a casa de Deus. Sim, eu vos afirmo, contas serão pedidas a esta geração.

[52] Ai de vós, intérpretes da Lei! Porque tomastes a chave da ciência; contudo, vós mesmos não entrastes e impedistes os que estavam entrando.

O plano para tirar a vida de Jesus

[53] Saindo Jesus dali, passaram os escribas e fariseus a argüi-lo com veemência, procurando confundi-lo a respeito de muitos assuntos,

[45]Вислухавши всі ці слова, один із законників озвався: «Вчителю, кажучи це, Ти й нас ображаєш».

[46]Ісус відповів: «Горе й вам, законники, бо ви встановлюєте суворі правила, котрих важко дотримуватися, та звалюєте на людей цей непосильний тягар, а самі й пальцем не поворухнете, щоб полегшити ту ношу.

[47]Горе вам, бо ви будуєте могили пророкам, але це ж ваші пращури вбили їх.

[48]Тож ви засвідчуєте свою згоду з діями ваших предків, бо вони вбивали, а ви будуєте могили.

[49]Щодо цього, то мудрість Божа також твердила: „Я пошлю до них пророків і апостолів, і декого з них люди вб'ють, а інших переслідуватимуть".

[50-51]Тож цей рід заплатить за кров усіх пророків, пролиту з часів створення світу — від крові Авеля до крові Захарії, вбитого між вівтарем та храмом Божим. Так, кажу вам: цьому родові доведеться заплатити за все.

[52]Горе вам, законники, бо ви забрали від людей ключ до знання Бога. Ви самі не входите і перешкоджаєте іншим — тим, хто прагне».

[53]Коли Ісус виходив звідти, книжники і фарисеї були вороже налаштовані до Нього і тиснули на Ісуса різноманітними запитаннями.

[54] com o intuito de tirar das suas próprias palavras motivos para o acusar.

Lucas 12

O fermento dos fariseus. Algumas admoestações

[1] Posto que miríades de pessoas se aglomeraram, a ponto de uns aos outros se atropelarem, passou Jesus a dizer, antes de tudo, aos seus discípulos: Acautelai-vos do fermento dos fariseus, que é a hipocrisia.

[2] Nada há encoberto que não venha a ser revelado; e oculto que não venha a ser conhecido.

[3] Porque tudo o que dissestes às escuras será ouvido em plena luz; e o que dissestes aos ouvidos no interior da casa será proclamado dos eirados.

[4] Digo-vos, pois, amigos meus: não temais os que matam o corpo e, depois disso, nada mais podem fazer.

[5] Eu, porém, vos mostrarei a quem deveis temer: temei aquele que, depois de matar, tem poder para lançar no inferno. Sim, digo-vos, a esse deveis temer.

[6] Não se vendem cinco pardais por dois asses? Entretanto, nenhum deles está em esquecimento diante de Deus.

[7] Até os cabelos da vossa cabeça estão todos contados. Não temais! Bem mais valeis do que muitos pardais.

[54]Вони чекали, щоб зловити Його на слові.

Від Луки 12

Ісусові застереження проти фарисейської науки

[1]Отож, коли зібрався багатотисячний натовп, аж топтали один одного, Ісус почав говорити спершу до Своїх учнів: «Остерігайтеся фарисейської закваски — їх лицемірства.

[2]Немає нічого прихованого, що не відкриється, і нічого таємного, що не стане відомим.

[3]Тому все, що ви сказали у пітьмі, буде почуте при світлі. І те, що ви прошепотіли комусь на вухо в замкненій кімнаті, проголошуйте, щоб усі почули».

Бійтеся Бога, не людей
(Мт. 10:28-31)

[4]Після того Ісус наказав людям: «Але кажу вам, друзі Мої, більше не бійтеся тих, хто може вбити тіло ваше, але більш нічого вдіяти не здатні.

[5]Я покажу, кого вам слід боятися: бійтеся Бога, Який вбивши, має владу ввергнути вас у пекло. Тож кажу вам: Його й бійтеся.

[6]Чи не за два гроші продаються п’ять горобців? Та жодного з них Бог не забуде.

[7]Господь навіть знає скільки волосся на головах ваших! То ж не бійтеся — ви значно важливіші, ніж зграя горобців».

Не соромтеся своєї віри
(Мт. 10:32-33; 12:32; 10:19-20)

[8] Digo-vos ainda: todo aquele que me confessar diante dos homens, também o Filho do Homem o confessará diante dos anjos de Deus;

[9] mas o que me negar diante dos homens será negado diante dos anjos de Deus.

[10] Todo aquele que proferir uma palavra contra o Filho do Homem, isso lhe será perdoado; mas, para o que blasfemar contra o Espírito Santo, não haverá perdão.

[11] Quando vos levarem às sinagogas e perante os governadores e as autoridades, não vos preocupeis quanto ao modo por que respondereis, nem quanto às coisas que tiverdes de falar.

[12] Porque o Espírito Santo vos ensinará, naquela mesma hora, as coisas que deveis dizer.

Jesus reprova a avareza

[13] Nesse ponto, um homem que estava no meio da multidão lhe falou: Mestre, ordena a meu irmão que reparta comigo a herança.

[14] Mas Jesus lhe respondeu: Homem, quem me constituiu juiz ou partidor entre vós?

[15] Então, lhes recomendou: Tende cuidado e guardai-vos de toda e qualquer avareza; porque a vida de um homem não consiste na abundância dos bens que ele possui.

[16] E lhes proferiu ainda uma parábola, dizendo: O campo de um homem rico produziu com abundância.

[8]«Не соромтеся віри своєї. І ще скажу вам: кожного, хто визнає Мене перед людьми, Син Людський також визнає перед Ангелами Божими.

[9]Якщо ж хтось зречеться Мене перед людьми, того і Син Людський зречеться перед Ангелами Божими.

[10]Тому кажу Я вам, чоловік може отримати прощення всіх своїх гріхів та блюзнірств, що він мовить проти Бога, але той, хто поганить ім’я Духа Святого, не матиме прощення.

[11]Коли ж вас поведуть на суд до синагоги перед можновладцями й правителями, не турбуйтеся про те, як вам виправдовуватись і що матимете казати.

[12]Дух Святий у належний час підкаже вам правильні слова».

Притча про багатія

[13]Хтось із натовпу попросив Його: «Вчителю, скажи моєму братові, щоб поділився зі мною батьковою спадщиною!»

[14]Та Ісус мовив до нього: «Чоловіче, хто ставив мене за суддю або посередника між вами?»

[15]І звернувся Ісус до всіх присутніх: «Пильнуйте себе, остерігайтеся зажерливості, бо не наслідуватиме людина життя від майна свого».

[16]І розповів Ісус притчу: «В одного багатого чоловіка земля добре родила.

[17] E arrazoava consigo mesmo, dizendo: Que farei, pois não tenho onde recolher os meus frutos?

[17]Він думав собі: „Що ж мені робити, адже я не маю де зберігати врожай?”

[18] E disse: Farei isto: destruirei os meus celeiros, reconstruí-los-ei maiores e aí recolherei todo o meu produto e todos os meus bens.

[18]А потім вирішив: „я розберу свої клуні й збудую нові, більші. Та й звезу туди весь урожай і все своє добро”.

[19] Então, direi à minha alma: tens em depósito muitos bens para muitos anos; descansa, come, bebe e regala-te.

[19]Тоді я скажу собі: „Я маю удосталь добра на багато років. То ж більше не перейматимуся я клопотами, та тільки буду їсти, пити та тішитися”.

[20] Mas Deus lhe disse: Louco, esta noite te pedirão a tua alma; e o que tens preparado, para quem será?

[20]Але Бог сказав йому: „Нерозумний чоловіче, цієї ночі ти втратиш своє життя. Кому дістанеться добро, що ти надбав?”

[21] Assim é o que entesoura para si mesmo e não é rico para com Deus.

[21]Отак буває з тими, хто збирає собі земні скарби, та в Божих очах вони не багатіють».

A ansiosa solicitude pela vida

Mateus 6.25-34

Дбайте насамперед про Царство Небесне

(Мт. 6:25-34, 19-21)

[22] A seguir, dirigiu-se Jesus a seus discípulos, dizendo: Por isso, eu vos advirto: não andeis ansiosos pela vossa vida, quanto ao que haveis de comer, nem pelo vosso corpo, quanto ao que haveis de vestir.

[22]Тоді Ісус сказав Своїм учням: «Отже, кажу Я вам: не піклуйтеся про їжу та одяг, аби підтримати життя своє.

[23] Porque a vida é mais do que o alimento, e o corpo, mais do que as vestes.

[23]Напевне, життя є важливіше їжі, а тіло — одягу!

[24] Observai os corvos, os quais não semeiam, nem ceifam, não têm despensa nem celeiros; todavia, Deus os sustenta. Quanto mais valeis do que as aves!

[24]Погляньте на птахів: вони не сіють, не жнуть, не збирають зерна до комори, але ж Господь годує їх. А наскільки ж ви, люди, важливіші за птахів!

[25] Qual de vós, por ansioso que esteja, pode acrescentar um côvado ao curso da sua vida?

[25]Ніхто з вас не зможе хвилюванням своїм подовжити життя своє хоча б на годину.

[26] Se, portanto, nada podeis fazer quanto às coisas mínimas, por que andais ansiosos pelas outras?

[26]Якщо ж навіть на таку дрібничку ви не здатні, то навіщо ж переймаєтеся всім іншим?

[27] Observai os lírios; eles não fiam, nem tecem. Eu, contudo, vos afirmo que nem Salomão, em toda a sua glória, se vestiu como qualquer deles.

[28] Ora, se Deus veste assim a erva que hoje está no campo e amanhã é lançada no forno, quanto mais tratando-se de vós, homens de pequena fé!

[29] Não andeis, pois, a indagar o que haveis de comer ou beber e não vos entregueis a inquietações.

[30] Porque os gentios de todo o mundo é que procuram estas coisas; mas vosso Pai sabe que necessitais delas.

[31] Buscai, antes de tudo, o seu reino, e estas coisas vos serão acrescentadas.

[32] Não temais, ó pequenino rebanho; porque vosso Pai se agradou em dar-vos o seu reino.

[33] Vendei os vossos bens e dai esmola; fazei para vós outros bolsas que não desgastem, tesouro inextinguível nos céus, onde não chega o ladrão, nem a traça consome,

[34] porque, onde está o vosso tesouro, aí estará também o vosso coração.

A parábola do servo vigilante

[35] Cingido esteja o vosso corpo, e acesas, as vossas candeias.

[36] Sede vós semelhantes a homens que esperam pelo seu senhor, ao voltar ele das festas de casamento; para que, quando vier e bater à porta, logo lha abram.

[27]Погляньте, як ростуть дикі квіти: вони не працюють, не шиють одягу собі. Та ж кажу вам, що й Соломон у розквіті слави своєї не вдягався у такі вишукані шати, як вони.

[28]Якщо Бог одягає в таку розкіш траву польову, що сьогодні росте, а завтра потрапить у вогонь, то наскільки ж певніше одягне Він вас, о маловіри!

[29]Тож не піклуйтеся й не переймайтеся, що їстимете і що питимете.

[30]То лише погани увесь час дбають про таке, але ж Батько ваш знає, чого ви потребуєте.

[31]Натомість, дбайте насамперед про Царство Боже, й тоді усе інше Господь неодмінно вам надасть.

[32]Не бійся, отаро мала, бо Отцеві вашому було приємно дати вам Царство Своє.

[33]Продайте майно своє і роздайте гроші бідним. Заводьте собі гаманці, що не старіють, тобто збирайте скарби неминущі на Небі, де їх злодій не дістане й міль не сточить.

[34]Бо де багатство ваше, там і серце ваше буде».

Притча про доброго слугу

(Мт. 24:42-44)

[35]«Будьте завжди напоготові, не гасіть світла.

[36]Будьте такі ж, як слуги, які чекають повернення хазяїна з весільного бенкету, щоб, коли він прийде й постукає в двері, негайно йому відчинити.

[37] Bem-aventurados aqueles servos a quem o senhor, quando vier, os encontre vigilantes; em verdade vos afirmo que ele há de cingir-se, dar-lhes lugar à mesa e, aproximando-se, os servirá.

[38] Quer ele venha na segunda vigília, quer na terceira, bem-aventurados serão eles, se assim os achar.

[39] Sabei, porém, isto: se o pai de família soubesse a que hora havia de vir o ladrão, [vigiaria e] não deixaria arrombar a sua casa.

[40] Ficai também vós apercebidos, porque, à hora em que não cuidais, o Filho do Homem virá.

[41] Então, Pedro perguntou: SENHOR, proferes esta parábola para nós ou também para todos?

[42] Disse o SENHOR: Quem é, pois, o mordomo fiel e prudente, a quem o senhor confiará os seus conservos para dar-lhes o sustento a seu tempo?

[43] Bem-aventurado aquele servo a quem seu senhor, quando vier, achar fazendo assim.

[44] Verdadeiramente, vos digo que lhe confiará todos os seus bens.

[45] Mas, se aquele servo disser consigo mesmo: Meu senhor tarda em vir, e passar a espancar os criados e as criadas, a comer, a beber e a embriagar-se,

[46] virá o senhor daquele servo, em dia em que não o espera e em hora que não sabe,

[37]Щасливі ті слуги, яких господар застане напоготові, коли прийде. Правду кажу вам: тоді він сам підпережеться, посадить слуг за стіл і прислуговуватиме їм.

[38]Навіть якщо він з'явиться опівночі або пізніше, щасливі ті слуги, які чекатимуть на нього.

[39]Та будьте певні: якщо б господар знав, о котрій годині прокрадеться злодій, то пильнував би й не дозволив тому вдертися до хати.

[40]Ось чому й вам слід бути напоготові, бо Син Людський прийде тоді, коли ви Його не чекатимете».

Будьте мудрими слугами

[41]Тоді Петро запитав: «Господи, цю притчу Ти розповів для нас чи для всіх?»

[42]Господь відповів йому: «А хто є тим вірним і розсудливим слугою, якого господар поставив над усіма іншими слугами, щоб він вчасно годував їх.

[43]Щасливий той слуга, якого хазяїн застане в ту мить, коли він саме виконуватиме свій обов'язок.

[44]Істинно кажу вам, що господар призначить його управляти своїм маєтком.

[45-46]Уявіть собі навпаки, поганого слугу, який говорить сам собі: „Мій господар забарився", — і тоді почне бити інших слуг: чоловіків і жінок, почне об'їдатися й пиячити, та господар слуги повернеться того дня, коли той його не чекатиме, і тієї години, що слуга не сподіватиметься, та жорстоко покарає його і призначить йому місце серед непокірних.

e castigá-lo-á, lançando-lhe a sorte com os infiéis.

[47] Aquele servo, porém, que conheceu a vontade de seu senhor e não se aprontou, nem fez segundo a sua vontade será punido com muitos açoites.

[48] Aquele, porém, que não soube a vontade do seu senhor e fez coisas dignas de reprovação levará poucos açoites. Mas àquele a quem muito foi dado, muito lhe será exigido; e àquele a quem muito se confia, muito mais lhe pedirão.

Jesus traz fogo e dissensão à terra

[49] Eu vim para lançar fogo sobre a terra e bem quisera que já estivesse a arder.

[50] Tenho, porém, um batismo com o qual hei de ser batizado; e quanto me angustio até que o mesmo se realize!

[51] Supondes que vim para dar paz à terra? Não, eu vo-lo afirmo; antes, divisão.

[52] Porque, daqui em diante, estarão cinco divididos numa casa: três contra dois, e dois contra três.

[53] Estarão divididos: pai contra filho, filho contra pai; mãe contra filha, filha contra mãe; sogra contra nora, e nora contra sogra.

Os sinais dos tempos

[54] Disse também às multidões: Quando vedes aparecer uma nuvem no poente, logo dizeis que vem chuva, e assim acontece;

[55] e, quando vedes soprar o vento sul, dizeis que haverá calor, e assim acontece.

[47]Слуга, який знає волю господаря свого, але не завжди готовий виконати її, і не робить того, чого вимагає хазяїн, буде суворо покараний.

[48]Тому ж, хто не знав волі господаревої та вдіяв щось проти неї, кара буде меншою. Бо кому більше дано, від того більше й очікується. Люди зазвичай вимогливіші до тих, кому вони багато довірили».

Ісус прийшов, щоб розділити людей

(Мт. 10:34-36)

[49]«Я прийшов, щоб запалити вогонь на землі. І як же Я прагну, щоб він мерщій розгорівся!

[50]Я маю прийняти хрещення, і як тяжко буде, доки це не сповниться!

[51]Ви думаєте, що Я прийшов, щоб принести мир на землю? Ні! Кажу вам, Я прийшов, щоб розділити людей.

[52]Кажу так, бо відтепер п'ятеро членів однієї родини повстануть один проти одного: троє повстануть проти двох, а двоє — проти трьох.

[53]Вони будуть розділені: батько проти сина, а син проти батька; мати проти дочки, а дочка проти матері; свекруха проти невістки, а невістка проти свекрухи».

Розумійте що трапиться нині

(Мт. 16:2-3)

[54]І промовив Ісус до людей: «Коли ви бачите, як з заходу надходить хмара, ви тут же кажете: „Дощ збирається”. І справді згодом починає дощити.

[55]Коли ж налітає південний вітер, ви кажете: „Буде спека”. І справді настає засушлива погода.

[56] Hipócritas, sabeis interpretar o aspecto da terra e do céu e, entretanto, não sabeis discernir esta época?

[56]Лицеміри! Ви знаєте, як розтлумачити різноманітні явища на землі й на небі. То чому ж так сталося, що ви не здатні розтлумачити події нинішніх часів?»

Завжди намагайтеся владнати суперечки миром

(Мт. 5:25-26)

[57] E por que não julgais também por vós mesmos o que é justo?

[57]«Чому ти не можеш розсудити для себе, що є справедливим?

[58] Quando fores com o teu adversário ao magistrado, esforça-te para te livrares desse adversário no caminho; para que não suceda que ele te arraste ao juiz, o juiz te entregue ao meirinho e o meirinho te recolha à prisão.

[58]Якщо хтось позиває тебе до суду, намагайся владнати з ним справу перш, ніж ви туди прийдете. А як не залагодите, то стояти вам перед суддею, та той може віддати тебе у руки вартових і кинути тебе до в'язниці.

[59] Digo-te que não sairás dali enquanto não pagares o último centavo.

[59]Повір, не вийти тобі звідти, доки не сплатиш усе, що заборгував до останнього грошу».

Lucas 13

A morte dos galileus e a queda da torre de Siloé

[1] Naquela mesma ocasião, chegando alguns, falavam a Jesus a respeito dos galileus cujo sangue Pilatos misturara com os sacrifícios que os mesmos realizavam.

[2] Ele, porém, lhes disse: Pensais que esses galileus eram mais pecadores do que todos os outros galileus, por terem padecido estas coisas?

[3] Não eram, eu vo-lo afirmo; se, porém, não vos arrependerdes, todos igualmente perecereis.

[4] Ou cuidais que aqueles dezoito sobre os quais desabou a torre de Siloé e os matou eram mais culpados que todos os outros habitantes de Jerusalém?

[5] Não eram, eu vo-lo afirmo; mas, se não vos arrependerdes, todos igualmente perecereis.

Від Луки 13

Ісус закликає до покаяння

[1]Дехто з присутніх розповіли Ісусові про ґалилеян, яких забили й кров яких з наказу Пилата змішали з кров'ю тварин, принесених у жертву.

[2]Ісус запитав людей, які розповіли цю історію: «Чи ви вважаєте, що вони були гіршими грішниками, ніж інші ґалилеяни, й тому так постраждали?

[3]Ні! Істинно кажу вам: якщо ви не покаєтеся, то й ви так само повмираєте, як вони.

[4]Або ж згадайте тих вісімнадцять чоловік, які загинули, коли на них завалилася башта в Силоамі. Чи ви вважаєте, що вони були більш винними, ніж інші мешканці Єрусалиму?

[5]Ні! Якщо ви не покаєтеся, загинете й ви всі так само, як вони!»

A parábola da figueira estéril

[6] Então, Jesus proferiu a seguinte parábola: Certo homem tinha uma figueira plantada na sua vinha e, vindo procurar fruto nela, não achou.

[7] Pelo que disse ao viticultor: Há três anos venho procurar fruto nesta figueira e não acho; podes cortá-la; para que está ela ainda ocupando inutilmente a terra?

[8] Ele, porém, respondeu: SENHOR, deixa-a ainda este ano, até que eu escave ao redor dela e lhe ponha estrume.

[9] Se vier a dar fruto, bem está; se não, mandarás cortá-la.

A cura de uma enferma

[10] Ora, ensinava Jesus no sábado numa das sinagogas.

[11] E veio ali uma mulher possessa de um espírito de enfermidade, havia já dezoito anos; andava ela encurvada, sem de modo algum poder endireitar-se.

[12] Vendo-a Jesus, chamou-a e disse-lhe: Mulher, estás livre da tua enfermidade;

[13] e, impondo-lhe as mãos, ela imediatamente se endireitou e dava glória a Deus.

[14] O chefe da sinagoga, indignado de ver que Jesus curava no sábado, disse à multidão: Seis dias há em que se deve trabalhar; vinde, pois, nesses dias para serdes curados e não no sábado.

[15] Disse-lhe, porém, o SENHOR: Hipócritas, cada um de vós não desprende da manjedoura, no sábado, o seu boi ou o seu jumento, para levá-lo a beber?

Притча про фіґове дерево

[6]По тому Ісус розповів таку притчу: «В одного чоловіка в саду росло фіґове дерево. Пішов він якось пошукати на дереві плоди, але не знайшов жодного.

[7]І сказав він садівникові: „Послухай, ось уже три роки приходжу я до цього фіґового дерева, але жодного плода так і не знайшов. Тож зрубай його. Навіщо воно виснажує ґрунт?”

[8]Садівник відповів йому: „Господарю, лиши це дерево ще на один рік. Я обкопаю його, угною землю.

[9]Можливо, після цього наступного року воно дасть урожай. Якщо ж ні, тоді зрубаєш його”».

Ісус зцілює каліку в суботу

[10]Якось у суботу Ісус навчав у синагозі.

[11]Там була жінка, в яку вселився злий дух. І через це вона вже вісімнадцять років була немічна: вона була скорчена й не могла розпрямитися.

[12]Побачивши жінку, Ісус покликав її до Себе і сказав їй: «Жінко, ти звільнена від хвороби твоєї!»

[13]Тоді Він поклав руки на неї, і тієї ж митті жінка випросталась та почала славити Бога.

[14]Тут озвався старший синагоги. Його розлютило те, що Ісус зцілив немічну в суботу. Він звернувся до народу: «Є шість днів на те, щоб працювати. Тож приходьте й зцілюйтеся в ті дні, а не в суботу!»

[15]Господь відповів йому так: «Ви, лицеміри, чи є серед вас такий, хто б не відв’язав свого вола чи віслюка від ясел у суботу й не повів напувати?

[16] Por que motivo não se devia livrar deste cativeiro, em dia de sábado, esta filha de Abraão, a quem Satanás trazia presa há dezoito anos?

[16]А тут же перед нами дочка Авраамова, яку сатана тримав зв'язаною протягом вісімнадцяти років. То як же не звільнити її від цих пут у суботу?»

[17] Tendo ele dito estas palavras, todos os seus adversários se envergonharam. Entretanto, o povo se alegrava por todos os gloriosos feitos que Jesus realizava.

[17]Як Він це сказав, усім супротивникам Його стало соромно, а весь натовп радів усім чудесним діянням Ісусовим.

A parábola do grão de mostarda
Mateus 13.31-32; Marcos 4.30-32

Притча про гірчичне зерно
(Мт. 13:31-33; Мк. 4:30-32)

[18] E dizia: A que é semelhante o reino de Deus, e a que o compararei?

[18]Він говорив: «До чого подібне Царство Боже? З чим його порівняти?

[19] É semelhante a um grão de mostarda que um homem plantou na sua horta; e cresceu e fez-se árvore; e as aves do céu aninharam-se nos seus ramos.

[19]Царство Боже подібне до гірчичного зернятка, яке чоловік садить у своїй городині. Та коли воно пускає паросток і виростає, то стає найбільшою рослиною серед усієї городини, неначе дерево — з такими розлогими гілками, що навіть птахи можуть гніздитися в її вітті».

A parábola do fermento
Mateus 13.33

[20] Disse mais: A que compararei o reino de Deus?

[20]І далі вів Ісус: «З чим іще порівняти Царство Боже?

[21] É semelhante ao fermento que uma mulher tomou e escondeu em três medidas de farinha, até ficar tudo levedado.

[21]Воно подібне до дрібки дріжджів, які жінка змішує з трьома мірками борошна, і залишає так, поки все тісто зійде».

A porta estreita

Брама, що веде до Царства Божого
(Мт. 7:13-14, 21-23)

[22] Passava Jesus por cidades e aldeias, ensinando e caminhando para Jerusalém.

[22]Ісус ходив містами й селами й навчав людей. Шлях Його лежав до Єрусалиму.

[23] E alguém lhe perguntou: SENHOR, são poucos os que são salvos?

[23]Один чоловік запитав Його: «Господи, чи врятовані будуть лише кілька чоловік?» Ісус відповів:

[24] Respondeu-lhes: Esforçai-vos por entrar pela porta estreita, pois eu vos digo que muitos procurarão entrar e não poderão.

[24]«Докладайте всіх зусиль, щоб увійти в вузькі ворота, які ведуть до Раю Господнього, бо чимало буде тих, хто намагатиметься ввійти, але не зможе.

[25] Quando o dono da casa se tiver levantado e fechado a porta, e vós, do lado de fora, começardes a bater, dizendo:

[25]Колись станеться так, що Господар встане й зачинить браму, а ви тоді стоятимете знадвору й почнете стукати й казати: „Господи, відчини нам двері!" Але Він відповість: „Я вас не знаю".

SENHOR, abre-nos a porta, ele vos responderá: Não sei donde sois.

26 Então, direis: Comíamos e bebíamos na tua presença, e ensinavas em nossas ruas.

27 Mas ele vos dirá: Não sei donde vós sois; apartai-vos de mim, vós todos os que praticais iniqüidades.

28 Ali haverá choro e ranger de dentes, quando virdes, no reino de Deus, Abraão, Isaque, Jacó e todos os profetas, mas vós, lançados fora.

29 Muitos virão do Oriente e do Ocidente, do Norte e do Sul e tomarão lugares à mesa no reino de Deus.

30 Contudo, há últimos que virão a ser primeiros, e primeiros que serão últimos.

A mensagem de Jesus a Herodes. O lamento sobre Jerusalém

Mateus 23.37-39

31 Naquela mesma hora, alguns fariseus vieram para dizer-lhe: Retira-te e vai-te daqui, porque Herodes quer matar-te.

32 Ele, porém, lhes respondeu: Ide dizer a essa raposa que, hoje e amanhã, expulso demônios e curo enfermos e, no terceiro dia, terminarei.

33 Importa, contudo, caminhar hoje, amanhã e depois, porque não se espera que um profeta morra fora de Jerusalém.

34 Jerusalém, Jerusalém, que matas os profetas e apedrejas os que te foram enviados! Quantas vezes quis eu reunir teus filhos como a galinha ajunta os do seu próprio ninho debaixo das asas, e vós não o quisestes!

26Ви скажете: „Разом з Тобою ми їли й пили, Ти навчав нас на вулицях наших міст”.

27А Він скаже вам: „Я не знаю, звідки ви прийшли. Йдіть геть від Мене, ви, хто живе неправедно”.

28Ви будете ридати й скреготіти зубами від болю, коли побачите Авраама, Ісаака та Якова і всіх пророків Царства Божого, але самі ви будете викинуті геть.

29І прийдуть люди зі сходу й заходу, з півдня й півночі й сядуть на свої місця за столом у Царстві Божому.

30І затямте: хто нині перший, буде тоді останній, а хто зараз останній, буде тоді перший».

Ірод планує вбити Ісуса

(Мт. 23:37-39)

31На той час було там кілька фарисеїв. Вони підійшли до Ісуса, та й кажуть: «Тікай звідси, бо Ірод хоче вбити Тебе».

32Ісус сказав їм: «Ідіть і перекажіть тому лисові Іроду: „Послухай, Я виганятиму нечистих духів з людей і зцілятиму їх сьогодні й завтра, а на третій день Я скінчу Свою роботу”.

33Та опісля, Я повинен продовжувати свій шлях до Єрусалиму, бо не годиться пророкові помирати за межами цього міста.

34Єрусалиме, Єрусалиме, ти, що вбиваєш пророків і побиваєш камінням тих, кого Бог послав до тебе! Як часто намагався Я зібрати твоїх дітей докупи, як квочка збирає курчат під крило своє, але ти відмовився!

[35] Eis que a vossa casa vos ficará deserta. E em verdade vos digo que não mais me vereis até que venhais a dizer: Bendito o que vem em nome do SENHOR!

[35]Поглянь! Храм твій покинутий Богом. Кажу Я тобі, ти Мене не побачиш, аж доки час не прийде, і ти скажеш: „Благословен Той, Хто приходить в ім'я Господнє"».

Lucas 14

A cura de um hidrópico

[1] Aconteceu que, ao entrar ele num sábado na casa de um dos principais fariseus para comer pão, eis que o estavam observando.

[2] Ora, diante dele se achava um homem hidrópico.

[3] Então, Jesus, dirigindo-se aos intérpretes da Lei e aos fariseus, perguntou-lhes: É ou não é lícito curar no sábado?

[4] Eles, porém, nada disseram. E, tomando-o, o curou e o despediu.

[5] A seguir, lhes perguntou: Qual de vós, se o filho ou o boi cair num poço, não o tirará logo, mesmo em dia de sábado?

[6] A isto nada puderam responder.

Os primeiros lugares

[7] Reparando como os convidados escolhiam os primeiros lugares, propôs-lhes uma parábola:

[8] Quando por alguém fores convidado para um casamento, não procures o primeiro lugar; para não suceder que, havendo um convidado mais digno do que tu,

[9] vindo aquele que te convidou e também a ele, te diga: Dá o lugar a este. Então, irás, envergonhado, ocupar o último lugar.

Від Луки 14

Зцілення хворого на водянку

[1]Якось у суботу Ісус прийшов до оселі одного з головних фарисеїв на обід. Присутні на обіді пильно стежили за кожним Його словом.

[2]Навпроти Ісуса сидів чоловік, хворий на водянку.

[3]Ісус запитав законників і фарисеїв: «Чи дозволено Законом зцілити хворого в суботу, чи ні?»

[4]Та вони мовчали. Тоді Ісус узяв хворого чоловіка та й зцілив його і відпустив.

[5]А по тому Він сказав законникам та фарисеям: «Якщо син ваш або віл упаде в криницю, невже ви не витягнете нещасного негайно, навіть коли це буде в суботу?»

[6]І їм нічого було відповісти Йому на це.

Будьте покірливі

[7]Тоді Ісус розповів гостям притчу, бо помітив, як усі вони намагалися вибрати собі найпочесніше місце за столом. Він мовив:

[8]«Коли вас запрошують на весілля, не сідайте на місця для почесних гостей, бо серед запрошених може виявитися хтось важливіший за вас.

[9]І якщо так станеться, тоді хазяїн, який запросив вас обох, муситиме підійти до вас і сказати: „Поступіться своїм місцем цьому чоловікові". І посоромленому, вам доведеться пересідати на менш почесне місце.

[10] Pelo contrário, quando fores convidado, vai tomar o último lugar; para que, quando vier o que te convidou, te diga: Amigo, senta-te mais para cima. Ser-te-á isto uma honra diante de todos os mais convivas.

[11] Pois todo o que se exalta será humilhado; e o que se humilha será exaltado.

[12] Disse também ao que o havia convidado: Quando deres um jantar ou uma ceia, não convides os teus amigos, nem teus irmãos, nem teus parentes, nem vizinhos ricos; para não suceder que eles, por sua vez, te convidem e sejas recompensado.

[13] Antes, ao dares um banquete, convida os pobres, os aleijados, os coxos e os cegos;

[14] e serás bem-aventurado, pelo fato de não terem eles com que recompensar-te; a tua recompensa, porém, tu a receberás na ressurreição dos justos.

A parábola da grande ceia

[15] Ora, ouvindo tais palavras, um dos que estavam com ele à mesa, disse-lhe: Bem-aventurado aquele que comer pão no reino de Deus.

[16] Ele, porém, respondeu: Certo homem deu uma grande ceia e convidou muitos.

[17] À hora da ceia, enviou o seu servo para avisar aos convidados: Vinde, porque tudo já está preparado.

[18] Não obstante, todos, à uma, começaram a escusar-se. Disse o primeiro: Comprei

[10]Тож якщо вас запросили на весілля, прийдіть і сядьте на найскромнішому місці. Тоді господар підійде до вас і скаже: „Друже, пересядь на почесніше місце”. Тоді буде честь вам перед всіма іншими гістьми.

[11]Адже кожен, хто підноситься, буде принижений, а хто принизиться, буде піднесений».

[12]І звернувся Ісус до хазяїна, який запросив Його: «Коли ви влаштовуєте обід або вечерю, не запрошуйте тільки своїх друзів або братів, або родичів, або багатих сусідів через те, що вони, мовляв, запрошуватимуть вас у відповідь, і ви отак повернете витрачене.

[13]Ні, коли ви приймаєте гостей, запросіть бідних, калік, кривих і сліпих.

[14]І в тому, що вони не мають чим віддати вам, але Бог відплатить вам у День воскресіння праведних».

Притча про запрошених на багату вечерю

(Мт. 22:1-10)

[15]І почувши ці слова, один із тих, хто сиділи разом з Ісусом за столом, вигукнув: «Блаженний той, хто їстиме хліб у Царстві Божім!»

[16]То Ісус промовив до нього: «Один чоловік приготував великий бенкет й запросив на нього багатьох людей.

[17]І в призначений час він послав свого слугу до всіх запрошених зі словами: „Приходьте, вже все готове!”

[18]Але всі вони почали вибачатися. Перший сказав: „Я придбав землю і саме зараз мушу їхати подивитися її, вибач, будь ласка”.

um campo e preciso ir vê-lo; rogo-te que me tenhas por escusado.

[19] Outro disse: Comprei cinco juntas de bois e vou experimentá-las; rogo-te que me tenhas por escusado.

[20] E outro disse: Casei-me e, por isso, não posso ir.

[21] Voltando o servo, tudo contou ao seu senhor. Então, irado, o dono da casa disse ao seu servo: Sai depressa para as ruas e becos da cidade e traze para aqui os pobres, os aleijados, os cegos e os coxos.

[22] Depois, lhe disse o servo: SENHOR, feito está como mandaste, e ainda há lugar.

[23] Respondeu-lhe o senhor: Sai pelos caminhos e atalhos e obriga a todos a entrar, para que fique cheia a minha casa.

[24] Porque vos declaro que nenhum daqueles homens que foram convidados provará a minha ceia.

O serviço de Cristo exige abnegação

[25] Grandes multidões o acompanhavam, e ele, voltando-se, lhes disse:

[26] Se alguém vem a mim e não aborrece a seu pai, e mãe, e mulher, e filhos, e irmãos, e irmãs e ainda a sua própria vida, não pode ser meu discípulo.

[27] E qualquer que não tomar a sua cruz e vier após mim não pode ser meu discípulo.

[28] Pois qual de vós, pretendendo construir uma torre, não se assenta primeiro para calcular a despesa e verificar se tem os meios para a concluir?

[19]Інший промовив: „Я придбав п'ять пар волів і оце виряджаюся випробовувати їх. Вибач, будь ласка".

[20]А ще інший відповів: „Я щойно одружився і з цієї причини не можу прийти".

[21]Отож слуга повернувся і все це переказав господареві. Той страшенно розгнівався і сказав слузі: „Вийди мерщій на вулиці й майдани міста і приведи сюди бідних, калік, сліпих і кривих!"

[22]Пізніше слуга доповів: „Господарю, те, що ти наказав, виконано, але місця за столом іще багато".

[23]Тоді хазяїн наказав слузі: „Йди на дороги й на загороди й приведи тих, кого знайдеш там, щоб дім мій був повен.

[24]Бо кажу тобі, що ніхто з тих, хто був запрошений, але не прийшов, не покуштує моїх страв!"»

Хто може бути Ісусовим учнем
(Мт. 10:37-38)

[25]Сила-силенна людей ішла разом з Ісусом. Тож Він сказав їм:

[26]«Якщо хтось приходить до Мене, але не любить Мене дужче, ніж своїх батька й матір, дружину й дітей, братів і сестер, і навіть дужче, ніж своє життя, той не може бути учнем Моїм.

[27]Той, хто не несе хреста страждання свого і не йде за Мною, той не може бути учнем Моїм.

[28]Якщо хтось із вас надумає звести башту, то чи не візьметься він спершу підрахувати, у що це йому стане, — чи має він достатньо грошей, аби довести справу до кінця?

[29] Para não suceder que, tendo lançado os alicerces e não a podendo acabar, todos os que a virem zombem dele,

[30] dizendo: Este homem começou a construir e não pôde acabar.

[31] Ou qual é o rei que, indo para combater outro rei, não se assenta primeiro para calcular se com dez mil homens poderá enfrentar o que vem contra ele com vinte mil?

[32] Caso contrário, estando o outro ainda longe, envia-lhe uma embaixada, pedindo condições de paz.

[33] Assim, pois, todo aquele que dentre vós não renuncia a tudo quanto tem não pode ser meu discípulo.

Os discípulos, sal da terra

Mateus 5.13; Marcos 9.50

[34] O sal é certamente bom; caso, porém, se torne insípido, como restaurar-lhe o sabor?

[35] Nem presta para a terra, nem mesmo para o monturo; lançam-no fora. Quem tem ouvidos para ouvir, ouça.

Lucas 15

Jesus recebe pecadores

[1] Aproximavam-se de Jesus todos os publicanos e pecadores para o ouvir.

[2] E murmuravam os fariseus e os escribas, dizendo: Este recebe pecadores e come com eles.

A parábola da ovelha perdida

Mateus 18.10-14

[3] Então, lhes propôs Jesus esta parábola:

[29-30]Бо інакше може статися, що він закладе фундамент, але неспроможний буде закінчити. То люди сміятимуться з нього й казатимуть: „Це той, хто почав будувати, але не зміг добудувати!”

[31]Або коли цар вирушає на війну проти іншого царя, чи не сяде він спершу й не поміркує, а чи зможе він зі своїми десятьма тисячами воїнів протистояти ворогові, який має двадцять тисяч бійців?

[32]І якщо він не може протистояти йому, то поки ворог ще далеко, чи не вишле він до нього посла з проханням про перемир’я?

[33]Так само й кожен із вас: якщо не може кинути все своє майно, то не зможе бути Моїм учнем».

Ціна солі

(Мт. 5:13; Мк. 9:50)

[34]«Сіль — добра річ. Але коли вона стає прісною і втрачає свій смак, як її знову солоною зробити?

[35]Вона не годиться ні в землю, ні в купу гною. Її тоді просто викидають геть. Хто має вуха, нехай слухає Мене!»

Від Луки 15

Притча про заблудлу вівцю

(Мт. 18:12-14)

[1]Довкола Ісуса зібралися послухати збирачі податків і грішники.

[2]А фарисеї та книжники почали дорікати: «Цей Чоловік водиться з грішниками й, навіть, їсть із ними!»

[3]На те Ісус розповів їм таку притчу:

[4] Qual, dentre vós, é o homem que, possuindo cem ovelhas e perdendo uma delas, não deixa no deserto as noventa e nove e vai em busca da que se perdeu, até encontrá-la?

[4]«Якщо хтось із вас має сто овець, і одна з них відіб'ється від отари, чи не залишить він решту дев'яносто дев'ять на вигоні і шукатиме одну заблудлу, аж доки не знайде її?

[5] Achando-a, põe-na sobre os ombros, cheio de júbilo.

[5]А як знайде, то радісно візьме на плечі й понесе додому.

[6] E, indo para casa, reúne os amigos e vizinhos, dizendo-lhes: Alegrai-vos comigo, porque já achei a minha ovelha perdida.

[6]І прийшовши додому, покличе друзів і сусідів і скаже їм: „Порадійте разом зі мною: адже я знайшов мою заблудлу вівцю!"

[7] Digo-vos que, assim, haverá maior júbilo no céu por um pecador que se arrepende do que por noventa e nove justos que não necessitam de arrependimento.

[7]Повірте, так само й на Небі більше буде втіхи з одного грішника, який розкається, ніж із дев'яноста дев'яти праведників, котрим немає потреби каятися».

A parábola da dracma perdida

Притча про загублену драхму

[8] Ou qual é a mulher que, tendo dez dracmas, se perder uma, não acende a candeia, varre a casa e a procura diligentemente até encontrá-la?

[8]«Або уявіть собі жінку, яка має десять срібних драхм. Якщо вона загубить одну з них, то чи не засвітить вогонь, і чи не местиме ретельно у хаті в пошуках монети, доки не знайде її?

[9] E, tendo-a achado, reúne as amigas e vizinhas, dizendo: Alegrai-vos comigo, porque achei a dracma que eu tinha perdido.

[9]А коли знайде, то покличе подруг і сусідок, і скаже їм: „Порадійте разом зі мною: адже я знайшла загублену драхму!"

[10] Eu vos afirmo que, de igual modo, há júbilo diante dos anjos de Deus por um pecador que se arrepende.

[10]Повірте, так само радіють і Ангели Божі за кожного грішника, який розкаявся в гріхах своїх».

A parábola do filho pródigo

Притча про блудного сина

[11] Continuou: Certo homem tinha dois filhos;

[11]І сказав Ісус: «У одного чоловіка було двоє синів.

[12] o mais moço deles disse ao pai: Pai, dá-me a parte dos bens que me cabe. E ele lhes repartiu os haveres.

[12]Молодший син якось попросив: „Батьку, віддай мені мою частку майна". І батько розділив своє добро між синами.

[13] Passados não muitos dias, o filho mais moço, ajuntando tudo o que era seu, partiu para uma terra distante e lá

[13]А незабаром молодший син продав майно, забрав усі гроші й вирушив у далекі краї. Жив він там безладно й розтринькав усі гроші.

dissipou todos os seus bens, vivendo dissolutamente.

14 Depois de ter consumido tudo, sobreveio àquele país uma grande fome, e ele começou a passar necessidade.

15 Então, ele foi e se agregou a um dos cidadãos daquela terra, e este o mandou para os seus campos a guardar porcos.

16 Ali, desejava ele fartar-se das alfarrobas que os porcos comiam; mas ninguém lhe dava nada.

17 Então, caindo em si, disse: Quantos trabalhadores de meu pai têm pão com fartura, e eu aqui morro de fome!

18 Levantar-me-ei, e irei ter com o meu pai, e lhe direi: Pai, pequei contra o céu e diante de ti;

19 já não sou digno de ser chamado teu filho; trata-me como um dos teus trabalhadores.

20 E, levantando-se, foi para seu pai. Vinha ele ainda longe, quando seu pai o avistou, e, compadecido dele, correndo, o abraçou, e beijou.

21 E o filho lhe disse: Pai, pequei contra o céu e diante de ti; já não sou digno de ser chamado teu filho.

22 O pai, porém, disse aos seus servos: Trazei depressa a melhor roupa, vesti-o, ponde-lhe um anel no dedo e sandálias nos pés;

23 trazei também e matai o novilho cevado. Comamos e regozijemo-nos,

14І коли він витратив останнє, напав на ту країну, де він мешкав, жорстокий голод, та син впав у нужду.

15Тоді він пішов і найнявся до одного з мешканців тієї країни. Той послав його в свій маєток годувати свиней.

16Годуючи свиней, він ладен був набити живіт хоча б лушпинням, що їли свині, але й того йому не давали.

17Опам’ятавшись, він сказав собі: „Наймані робітники в мого батька мають їжі вволю, а я тут з голоду гину!

18-19Відразу вирушу до свого батька і скажу йому: „Батьку, я грішний перед Богом і перед тобою; я не гідний більше називатися твоїм сином. Дозволь мені бути одним із твоїх найманців”.

20І підвівшись, він подався до свого батька. Батько ще здалеку побачив, що він наближається, і сповнився милосердя до нього. Він побіг назустріч синові, обняв його й поцілував».

21Син промовив до нього: „Батьку, я грішний перед небом і перед тобою. Я більше не гідний називатися твоїм сином”.

22Але батько наказав слугам: „Мерщій принесіть найкраще вбрання і вдягніть його. Надіньте перстень на руку йому й сандалі на його ноги.

23І приведіть вгодоване теля. Заріжте його й приготуйте обід — ми будемо святкувати!

[24] porque este meu filho estava morto e reviveu, estava perdido e foi achado. E começaram a regozijar-se.

[24]Бо цей мій син, який помер, а тепер повернувся до життя; загубився, а тепер знайшовся!” І вони почали святкувати».

[25] Ora, o filho mais velho estivera no campo; e, quando voltava, ao aproximar-se da casa, ouviu a música e as danças.

[25]«Тим часом старший син був у полі. Коли він, повертаючись, наблизився до дому, то почув музику й танці.

[26] Chamou um dos criados e perguntou-lhe que era aquilo.

[26]Він покликав одного із слуг і поцікавився, що це все означає.

[27] E ele informou: Veio teu irmão, e teu pai mandou matar o novilho cevado, porque o recuperou com saúde.

[27]Слуга відповів: „Твій брат прийшов. Батько твій звелів зарізати вгодоване теля на радощах, що повернувся його син живий і здоровий”.

[28] Ele se indignou e não queria entrar; saindo, porém, o pai, procurava conciliá-lo.

[28]Старший син розлютився й не хотів заходити до хати. Отже батько вийшов і намагався заспокоїти його.

[29] Mas ele respondeu a seu pai: Há tantos anos que te sirvo sem jamais transgredir uma ordem tua, e nunca me deste um cabrito sequer para alegrar-me com os meus amigos;

[29]Та він відповів батькові: „Послухай! Усі ці роки я вірно служив тобі, й жодного разу не було так, щоб я не виконав твій наказ! Але ти жодного разу не дозволив мені зарізати навіть козу, щоб я міг запросити своїх друзів повеселитися!

[30] vindo, porém, esse teu filho, que desperdiçou os teus bens com meretrizes, tu mandaste matar para ele o novilho cevado.

[30]А коли до тебе повернувся твій син, який розтринькав все твоє добро з повіями, ти наказав зарізати для нього вгодоване теля!”

[31] Então, lhe respondeu o pai: Meu filho, tu sempre estás comigo; tudo o que é meu é teu.

[31]Тоді батько сказав йому: „Сину мій, ти завжди зі мною. Все, що я маю, належить тобі.

[32] Entretanto, era preciso que nos regozijássemos e nos alegrássemos, porque esse teu irmão estava morto e reviveu, estava perdido e foi achado.

[32]Але ми мусили відсвяткувати цю щасливу подію. Адже брат твій, який помер, повернувся до життя; загубився, а тепер знайшовся!”»

Lucas 16

A parábola do administrador infiel

[1] Disse Jesus também aos discípulos: Havia um homem rico que tinha um administrador; e este lhe foi denunciado

Від Луки 16

Притча про несправедливого управителя

[1]Ісус сказав Своїм учням: «В одного багатія був управитель, якого звинувачували в тому, що він краде гроші свого господаря.

como quem estava a defraudar os seus bens.

2 Então, mandando-o chamar, lhe disse: Que é isto que ouço a teu respeito? Presta contas da tua administração, porque já não podes mais continuar nela.

2Хазяїн покликав свого управителя й запитав: „Що означають ці чутки про тебе? Дай мені докладний звіт про те, як ти розпоряджався моїми грішми, оскільки надалі ти не можеш виконувати ці обов'язки".

3 Disse o administrador consigo mesmo: Que farei, pois o meu senhor me tira a administração? Trabalhar na terra não posso; também de mendigar tenho vergonha.

3Тоді управитель сказав собі: „Як же мені бути? Хазяїн вигнав мене з роботи. Я не такий дужий, щоб землю копати, а жебракувати соромно.

4 Eu sei o que farei, para que, quando for demitido da administração, me recebam em suas casas.

4Я знаю, що зробити, щоб, коли мене з управління скинуть, люди прийняли мене в своїх оселях".

5 Tendo chamado cada um dos devedores do seu senhor, disse ao primeiro: Quanto deves ao meu patrão?

5Він покликав кожного з господаревих боржників. Першого з них запитав: „Скільки ти винен господареві?"

6 Respondeu ele: Cem cados de azeite. Então, disse: Toma a tua conta, assenta-te depressa e escreve cinqüenta.

6Той відповідає: „Сто мір оливи". Управитель каже: „Візьми свою розписку, сідай і перепиши швидко — хай буде п'ятдесят".

7 Depois, perguntou a outro: Tu, quanto deves? Respondeu ele: Cem coros de trigo. Disse-lhe: Toma a tua conta e escreve oitenta.

7Іншого боржника він запитав: „А ти скільки винен?" Той каже: „Сто мірок пшениці". Управитель тоді йому: „Візьми розписку й перепиши, зроби вісімдесят мірок".

8 E elogiou o senhor o administrador infiel porque se houvera atiladamente, porque os filhos do mundo são mais hábeis na sua própria geração do que os filhos da luz.

8І господар похвалив свого безчесного управителя за те, що той діяв так винахідливо. Мирський люди більш винахідливі у повсякденних справах одне з одним, ніж духовні.

9 E eu vos recomendo: das riquezas de origem iníqua fazei amigos; para que, quando aquelas vos faltarem, esses amigos vos recebam nos tabernáculos eternos.

9Тож кажу вам: „Витрачайте блага земні, щоб завести собі друзів. Потім, коли ці блага минуться, вас привітають у вічних оселях".

10 Quem é fiel no pouco também é fiel no muito; e quem é injusto no pouco também é injusto no muito.

10Чоловікові, якому вірять у малому, повірять і у великому, а той, хто безчесний в малому, і у великому чесний не буде.

[11] Se, pois, não vos tornastes fiéis na aplicação das riquezas de origem injusta, quem vos confiará a verdadeira riqueza?

[12] Se não vos tornastes fiéis na aplicação do alheio, quem vos dará o que é vosso?

[13] Ninguém pode servir a dois senhores; porque ou há de aborrecer-se de um e amar ao outro ou se devotará a um e desprezará ao outro. Não podeis servir a Deus e às riquezas.

Jesus reprova os fariseus

[14] Os fariseus, que eram avarentos, ouviam tudo isto e o ridiculizavam.

[15] Mas Jesus lhes disse: Vós sois os que vos justificais a vós mesmos diante dos homens, mas Deus conhece o vosso coração; pois aquilo que é elevado entre homens é abominação diante de Deus.

[16] A Lei e os Profetas vigoraram até João; desde esse tempo, vem sendo anunciado o evangelho do reino de Deus, e todo homem se esforça por entrar nele.

[17] E é mais fácil passar o céu e a terra do que cair um til sequer da Lei.

Acerca do divórcio

Mateus 19.9; Marcos 10.10-12

[18] Quem repudiar sua mulher e casar com outra comete adultério; e aquele que casa com a mulher repudiada pelo marido também comete adultério.

O rico e o mendigo

[19] Ora, havia certo homem rico que se vestia de púrpura e de linho finíssimo e que, todos os dias, se regalava esplendidamente.

[11]І якщо ви не гідні довіри в багатствах земних, то хто довірить вам справжнє багатство?

[12]І якщо ви не гідні довіри в поводженні з тим, що належить іншим, хто дасть вам те, що належить вам?»

Не можна служити двом господарям

[13]«Не може слуга служити двом господарям, бо зненавидить одного й полюбить іншого або буде відданий одному і зневажатиме іншого. Не можна водночас поклонятися Богові й грошам».

Закон Божий неможливо змінити

(Мт. 11:12-13)

[14]Все те чули фарисеї, та вони насміхалися з Ісуса, бо були ласі до грошей.

[15]А Він сказав їм: «Ви ті, хто намагається переконати людей в своїй добропорядності, але Богові відомі ваші серця. Те, що люди вважають цінним, Богові мерзотне.

[16]Закон Мойсеїв і пророки існували до приходу Іоана Хрестителя. Але відтоді, як проповідується Благовість про Царство Боже, кожен прагне ввійти в Нього.

[17]Швидше зникнуть небо і земля, ніж втратить силу жодна рисочка хоч однієї з літер Закону Мойсеєвого».

Про розлучення

[18]«Кожен, хто розлучається зі своєю дружиною і бере шлюб з іншою жінкою, чинить перелюб. І кожен, хто одружується з розведеною жінкою, також чинить перелюб».

Притча про багатія і Лазаря

[19]Далі Ісус розповів таку притчу: «Був собі багатий чоловік, який жив у розкоші, та завжди одягався у найвишуканіші шати.

[20] Havia também certo mendigo, chamado Lázaro, coberto de chagas, que jazia à porta daquele;

[21] e desejava alimentar-se das migalhas que caíam da mesa do rico; e até os cães vinham lamber-lhe as úlceras.

[22] Aconteceu morrer o mendigo e ser levado pelos anjos para o seio de Abraão; morreu também o rico e foi sepultado.

[23] No inferno, estando em tormentos, levantou os olhos e viu ao longe a Abraão e Lázaro no seu seio.

[24] Então, clamando, disse: Pai Abraão, tem misericórdia de mim! E manda a Lázaro que molhe em água a ponta do dedo e me refresque a língua, porque estou atormentado nesta chama.

[25] Disse, porém, Abraão: Filho, lembra-te de que recebeste os teus bens em tua vida, e Lázaro igualmente, os males; agora, porém, aqui, ele está consolado; tu, em tormentos.

[26] E, além de tudo, está posto um grande abismo entre nós e vós, de sorte que os que querem passar daqui para vós outros não podem, nem os de lá passar para nós.

[27] Então, replicou: Pai, eu te imploro que o mandes à minha casa paterna,

[28] porque tenho cinco irmãos; para que lhes dê testemunho, a fim de não virem também para este lugar de tormento.

[29] Respondeu Abraão: Eles têm Moisés e os Profetas; ouçam-nos.

[20]А біля його воріт лежав бідний чоловік на ймення Лазар. На тілі його були виразки.

[21]Він мріяв наїстися тими залишками, що перепадуть зі столу багатія. Тільки собаки підходили й зализували його рани.

[22]А згодом бідняк помер, і Ангели забрали його й віднесли до Авраама. Помер також і багач, і був похований.

[23]І в країні мертвих, страждаючи від мук, багатій поглянув угору й побачив удалині Авраама, а поруч із ним Лазаря.

[24]І вигукнув багач: „Отче Аврааме, змилуйся наді мною, пошли Лазаря, щоб він змочив у воді кінчик пальця й охолодив мій язик, бо я так страждаю в цім вогні!”

[25]Та Авраам відповів йому: „Сину мій, пригадай: протягом усього свого життя на землі ти мав усі блага, в той час, як Лазареві на долю випали всі страждання. Та тепер він утішений, а ти терпиш муки.

[26]Але опріч усе це, глибока прірва пролягла між нами і вами. Хоч як би хто прагнув перейти звідси до вас, — не зміг би, так само й з вашого боку ніхто не в змозі цю прірву здолати”.

[27-28]Той каже: „Тоді я прошу тебе, отче, пошли Лазаря до дому мого батька, бо там у мене п’ятеро братів. Хай він застереже їх, щоб і вони були не потрапили до цього місця страждань”.

[29]Та Авраам відповів: „У них є Мойсей та пророки. Хай твої брати їх слухають”.

[30] Mas ele insistiu: Não, pai Abraão; se alguém dentre os mortos for ter com eles, arrepender-se-ão.

[31] Abraão, porém, lhe respondeu: Se não ouvem a Moisés e aos Profetas, tampouco se deixarão persuadir, ainda que ressuscite alguém dentre os mortos.

[30]Багатій заперечив: „Ні, отче, це якби до них прийшов хтось із померлих, тоді б вони покаялися”.

[31]Але Авраам сказав: „Якщо вони не слухаються Мойсея та пророків, то навіть коли встане хтось із померлих, їх усе одно не переконає”».

Lucas 17

Os tropeços

Mateus 18.6-7; Marcos 9.42

[1] Disse Jesus a seus discípulos: É inevitável que venham escândalos, mas ai do homem pelo qual eles vêm!

[2] Melhor fora que se lhe pendurasse ao pescoço uma pedra de moinho, e fosse atirado no mar, do que fazer tropeçar a um destes pequeninos.

Quantas vezes se deve perdoar a um irmão

Mateus 18.21-22

[3] Acautelai-vos. Se teu irmão pecar contra ti, repreende-o; se ele se arrepender, perdoa-lhe.

[4] Se, por sete vezes no dia, pecar contra ti e, sete vezes, vier ter contigo, dizendo: Estou arrependido, perdoa-lhe.

[5] Então, disseram os apóstolos ao SENHOR: Aumenta-nos a fé.

[6] Respondeu-lhes o SENHOR: Se tiverdes fé como um grão de mostarda, direis a esta amoreira: Arranca-te e transplanta-te no mar; e ela vos obedecerá.

[7] Qual de vós, tendo um servo ocupado na lavoura ou em guardar o gado, lhe dirá

Від Луки 17

Ісусові застороги проти гріха

(Мт. 18:6-7, 21-22; Мк. 9:42)

[1]Ісус сказав Своїм учням: «Спокуси, що кидають людину в гріх, завжди існуватимуть. Але горе тому, через кого вони приходять!

[2]Та якщо хтось введе в гріх одного з малих оцих, які вірують в Мене, то краще було б для нього, щоб почепили йому на шию жорно і втопили в морі.

[3]Пильнуйте себе! Якщо брат твій грішить, вкажи йому на те. І якщо він покається, прости його.

[4]Якщо ж він грішить проти тебе сім разів на день і сім разів повертається до тебе й каже: „Я каюся”, — прости його».

Апостоли просять зміцнити їхню віру

[5]Тоді апостоли попросили Господа: «Дай нам більше віри!»

[6]На те відповів Господь: «Якби ваша віра була завбільшки з гірчичне зернятко, ви могли б сказати цій шовковиці: „Вирви коріння своє з землі й переселися в море”, — і вона послухалася б вас».

Будьте добрими слугами

[7]«Уявіть, що ви маєте раба, який обробляє землю або доглядає овець. Коли він з поля повертається додому, чи скажете ви йому: „Негайно іди і сідай поїж?”

quando ele voltar do campo: Vem já e põe-te à mesa?

[8] E que, antes, não lhe diga: Prepara-me a ceia, cinge-te e serve-me, enquanto eu como e bebo; depois, comerás tu e beberás?

[8]Чи ви не скажете: „Приготуй вечерю, вдягни фартух і прислужи мені, поки я їм та п'ю, а потім і сам можеш поїсти й попити?"

[9] Porventura, terá de agradecer ao servo porque este fez o que lhe havia ordenado?

[9]Чи подякуєте ви слузі за те, що він виконує ваші накази?

[10] Assim também vós, depois de haverdes feito quanto vos foi ordenado, dizei: Somos servos inúteis, porque fizemos apenas o que devíamos fazer.

[10]Так само й з вами: коли ви виконали те, що вам було доручено, скажіть собі: „Ми слуги, котрі не заслуговують ніякої подяки. Ми лише виконували свій обов'язок"».

A cura de dez leprosos

Очищення десяти прокажених

[11] De caminho para Jerusalém, passava Jesus pelo meio de Samaria e da Galiléia.

[11]По дорозі до Єрусалиму Ісус мандрував уздовж кордону між Самарією та Ґалилеєю.

[12] Ao entrar numa aldeia, saíram-lhe ao encontro dez leprosos,

[13] que ficaram de longe e lhe gritaram, dizendo: Jesus, Mestre, compadece-te de nós!

[12-13]Коли Він увійшов в одне з селищ, Його зустріли десять чоловік хворих на проказу. Вони стояли віддалік і голосно гукали: «Ісусе, Володарю, змилуйся над нами!»

[14] Ao vê-los, disse-lhes Jesus: Ide e mostrai-vos aos sacerdotes. Aconteceu que, indo eles, foram purificados.

[14]Побачивши їх, Ісус наказав: «Підіть і покажіться священикам». І поки ті десятеро йшли, вони цілком очистилися.

[15] Um dos dez, vendo que fora curado, voltou, dando glória a Deus em alta voz,

[15]Та один із них, коли побачив, що він зцілений, повернувся й голосно славив Бога.

[16] e prostrou-se com o rosto em terra aos pés de Jesus, agradecendo-lhe; e este era samaritano.

[16]Він простягся долілиць біля Ісусових ніг і дякував Йому. Він був самаритянином.

[17] Então, Jesus lhe perguntou: Não eram dez os que foram curados? Onde estão os nove?

[17]У відповідь Ісус запитав: «Хіба не десятеро очистилися? Де ті дев'ятеро?

[18] Não houve, porventura, quem voltasse para dar glória a Deus, senão este estrangeiro?

[18]Невже жоден із них, крім цього іноземця, не повернувся віддати дяку Богові?»

[19] E disse-lhe: Levanta-te e vai; a tua fé te salvou.

A vinda do reino de Deus

[20] Interrogado pelos fariseus sobre quando viria o reino de Deus, Jesus lhes respondeu: Não vem o reino de Deus com visível aparência.

[21] Nem dirão: Ei-lo aqui! Ou: Lá está! Porque o reino de Deus está dentro de vós.

[22] A seguir, dirigiu-se aos discípulos: Virá o tempo em que desejareis ver um dos dias do Filho do Homem e não o vereis.

[23] E vos dirão: Ei-lo aqui! Ou: Lá está! Não vades nem os sigais;

[24] porque assim como o relâmpago, fuzilando, brilha de uma à outra extremidade do céu, assim será, no seu dia, o Filho do Homem.

[25] Mas importa que primeiro ele padeça muitas coisas e seja rejeitado por esta geração.

[26] Assim como foi nos dias de Noé, será também nos dias do Filho do Homem:

[27] comiam, bebiam, casavam e davam-se em casamento, até ao dia em que Noé entrou na arca, e veio o dilúvio e destruiu a todos.

[28] O mesmo aconteceu nos dias de Ló: comiam, bebiam, compravam, vendiam, plantavam e edificavam;

[29] mas, no dia em que Ló saiu de Sodoma, choveu do céu fogo e enxofre e destruiu a todos.

[19]І сказав йому Ісус: «Підведися і йди. Твоя віра зцілила тебе».

Царство Боже — серед вас
(Мт. 24:23-28, 37-41)

[20]Одного разу фарисеї запитали Ісуса, коли прийде Царство Боже. І Він відповів: «Царство Боже не приходить так, щоб усі його помітили.

[21]Ніхто не зможе сказати: „Воно тут!" або „Воно там!" — оскільки Царство Боже — з вами».

[22]А учням Своїм Він сказав: «Настане час, коли ви прагнутимете побачити хоча б один із днів Сина Людського, коли Він буде у всій Своїй славі, але не побачите.

[23]І дехто казатиме вам: „Погляньте туди!" або „Погляньте сюди!" Не ходіть туди і не йдіть за ними.

[24]Коли Син Людський прийде, кожний знатиме про Його пришестя. Він сяятиме, подібно спалаху блискавки, яка розтинає небо світлом із краю в край.

[25]Але спершу Він мусить витерпіти багато і буде відкинутий цим поколінням.

[26]Як це було за часів Ноя, так буде і в годину пришестя Сина Людського.

[27]Тоді люди їли, пили, одружувалися, аж до того дня, доки Ной не ввійшов в свій ковчег. Тоді настав потоп і їх усіх знищив.

[28]Це буде так само, як було в часи Лота. Тоді люди їли, пили, купували, продавали, саджали дерева і зводили будинки.

[29]Але в день, коли Лот пішов з Содома, з небес пролився дощ із вогню та сірки і всіх їх знищив.

[30] Assim será no dia em que o Filho do Homem se manifestar.

[31] Naquele dia, quem estiver no eirado e tiver os seus bens em casa não desça para tirá-los; e de igual modo quem estiver no campo não volte para trás.

[32] Lembrai-vos da mulher de Ló.

[33] Quem quiser preservar a sua vida perdê-la-á; e quem a perder de fato a salvará.

[34] Digo-vos que, naquela noite, dois estarão numa cama; um será tomado, e deixado o outro;

[35] duas mulheres estarão juntas moendo; uma será tomada, e deixada a outra.

[36] [Dois estarão no campo; um será tomado, e o outro, deixado.]

[37] Então, lhe perguntaram: Onde será isso, SENHOR? Respondeu-lhes: Onde estiver o corpo, aí se ajuntarão também os abutres.

Lucas 18

A parábola do juiz iníquo

[1] Disse-lhes Jesus uma parábola sobre o dever de orar sempre e nunca esmorecer:

[2] Havia em certa cidade um juiz que não temia a Deus, nem respeitava homem algum.

[3] Havia também, naquela mesma cidade, uma viúva que vinha ter com ele, dizendo: Julga a minha causa contra o meu adversário.

[4] Ele, por algum tempo, não a quis atender; mas, depois, disse consigo: Bem

[30]І станеться так само в час пришестя Сина Людського.

[31]Хто сидітиме в той день на даху своєї оселі, а речі його будуть у домі, не повинен спускатися по свої пожитки. Так само, якщо хтось працюватиме в полі, хай не вертається додому.

[32]Пам’ятайте про Лотову дружину.

[33]Хто намагатиметься врятувати своє життя, втратить його, але ж той, хто віддасть життя за Мене, врятує його.

[34]Повірте, в ту ніч двоє лежатимуть в одному ліжку: одного (або одну) з них буде взято, а другий (друга) залишиться.

[35]Дві жінки разом молотимуть зерно на жорнах: одну з них буде взято, а друга залишиться.

[36][Двоє чоловіків працюватимуть у полі: одного з них буде взято, а другий залишиться»].

[37]У відповідь учні запитали Його: «У якому місці це трапиться, Господи?» Ісус мовив: «Це місце легко розпізнати, бо туди, де є мертвечина, завжди стерв’ятники злітаються».

Від Луки 18

Притча про несправедливого суддю та вдову

[1]Ісус розповів їм притчу, щоб навчити їх, що треба постійно молитися й не втрачати надії.

[2]Він сказав: «В одному місті був собі суддя, який Бога не боявся та й людей не поважав.

[3]У той час була там собі вдова. Вона все ходила до судді й просила: „Захисти мене від мого супротивника!”

[4-5]І тривалий час він не хотів її захищати. Та якось сказав собі: „Навіть опріч те, що

que eu não temo a Deus, nem respeito a homem algum;

[5] todavia, como esta viúva me importuna, julgarei a sua causa, para não suceder que, por fim, venha a molestar-me.

я не боюся Бога й не поважаю людей, все ж через те, що ця вдова набридає мені, я допоможу їй, щоб не ходила й не докучала більше"».

[6] Então, disse o SENHOR: Considerai no que diz este juiz iníquo.

[6]І запитав тоді Господь: «Чули, що сказав той неправедний суддя?

[7] Não fará Deus justiça aos seus escolhidos, que a ele clamam dia e noite, embora pareça demorado em defendê-los?

[7]То чи ж не візьме Бог під захист цих обраних, що день і ніч кличуть Його? Чи ж баритиметься Він з допомогою їм?

[8] Digo-vos que, depressa, lhes fará justiça. Contudo, quando vier o Filho do Homem, achará, porventura, fé na terra?

[8]Повірте, Він швидко візьме їх під Свій захист. Однак, коли прийде Син Людський, то чи знайде Він віруючих в Господа на землі?»

A parábola do fariseu e o publicano

Притча про збирача податків й фарисея

[9] Propôs também esta parábola a alguns que confiavam em si mesmos, por se considerarem justos, e desprezavam os outros:

[9]Для тих, хто був переконаний у своїй праведності й на інших дивився зверхньо, Ісус розповів таку притчу:

[10] Dois homens subiram ao templo com o propósito de orar: um, fariseu, e o outro, publicano.

[10]«Двоє чоловіків прийшли до храму помолитися. Один був фарисеєм, другий — збирачем податків.

[11] O fariseu, posto em pé, orava de si para si mesmo, desta forma: Ó Deus, graças te dou porque não sou como os demais homens, roubadores, injustos e adúlteros, nem ainda como este publicano;

[11]Фарисей стояв один і так молився: „О Боже, дякую Тобі за те, що я не такий, як інші — розбійники, шахраї та розпусники або навіть, як отой збирач податків.

[12] jejuo duas vezes por semana e dou o dízimo de tudo quanto ganho.

[12]Я пощуся двічі на тиждень, сплачую десятину з усіх своїх прибутків".

[13] O publicano, estando em pé, longe, não ousava nem ainda levantar os olhos ao céu, mas batia no peito, dizendo: Ó Deus, sê propício a mim, pecador!

[13]А збирач податків стояв віддалік і, навіть не підводячи очей до неба, він покірливо промовляв: „О Боже, змилуйся наді мною, грішником!"

[14] Digo-vos que este desceu justificado para sua casa, e não aquele; porque todo o

[14]Повірте, цей чоловік, а не той перший, пішов додому з прощеними гріхами. Бо кожен, хто намагається піднестися, буде принижений, а кожен принижений буде піднесений».

que se exalta será humilhado; mas o que se humilha será exaltado.

Jesus abençoa as crianças

Mateus 19.13-15; Marcos 10.13-16

15 Traziam-lhe também as crianças, para que as tocasse; e os discípulos, vendo, os repreendiam.

16 Jesus, porém, chamando-as para junto de si, ordenou: Deixai vir a mim os pequeninos e não os embaraceis, porque dos tais é o reino de Deus.

17 Em verdade vos digo: Quem não receber o reino de Deus como uma criança de maneira alguma entrará nele.

O jovem rico

Mateus 19.16-22; Marcos 10.17-22

18 Certo homem de posição perguntou-lhe: Bom Mestre, que farei para herdar a vida eterna?

19 Respondeu-lhe Jesus: Por que me chamas bom? Ninguém é bom, senão um, que é Deus.

20 Sabes os mandamentos: Não adulterarás, não matarás, não furtarás, não dirás falso testemunho, honra a teu pai e a tua mãe.

21 Replicou ele: Tudo isso tenho observado desde a minha juventude.

22 Ouvindo-o Jesus, disse-lhe: Uma coisa ainda te falta: vende tudo o que tens, dá-o aos pobres e terás um tesouro nos céus; depois, vem e segue-me.

23 Mas, ouvindo ele estas palavras, ficou muito triste, porque era riquíssimo.

O perigo das riquezas

Mateus 19.23-30; Marcos 10.23-31

Ісус благословляє дітей

(Мт. 19:13-15; Мк. 10:13-16)

15Деякі люди привели до Ісуса малих дітей, аби Він, поклавши на них руки, благословив їх. Коли Його учні побачили це, вони почали дорікати їм.

16Але Ісус сказав: «Пустіть дітей до Мене і не зупиняйте їх, бо Царство Боже належить таким, як вони.

17Істинно кажу вам: хто не приймає Царство Боже так же щиро, як мала дитина, той ніколи в нього не ввійде».

Ісус розмовляє з багатим чоловіком

(Мт. 19:16-30; Мк. 10:17-31)

18Один із лідерів юдейських запитав Ісуса: «Вчителю Добрий, що мушу я робити, аби успадкувати вічне життя?»

19Ісус відповів: «Чому ти називаєш Мене Добрим? Ніхто не є добрим, крім Самого Бога.

20Тобі відомі заповіді: „Не чини перелюбу, не вбивай, не кради, не бреши про інших, шануй батька й матір своїх”.

21А той каже: „З юності я дотримуюся цих заповідей”.

22Коли Ісус почув ці слова, Він відповів: „Тобі бракує одного: продай усе, що маєш, а що вторгуєш, роздай бідним. І ти будеш мати багатство на Небі. Тоді приходь і слідуй за Мною”».

23Вислухавши Ісуса, той чоловік глибоко засмутився, бо був він дуже багатий.

[24] E Jesus, vendo-o assim triste, disse: Quão dificilmente entrarão no reino de Deus os que têm riquezas!

[25] Porque é mais fácil passar um camelo pelo fundo de uma agulha do que entrar um rico no reino de Deus.

[26] E os que ouviram disseram: Sendo assim, quem pode ser salvo?

[27] Mas ele respondeu: Os impossíveis dos homens são possíveis para Deus.

[28] E disse Pedro: Eis que nós deixamos nossa casa e te seguimos.

[29] Respondeu-lhes Jesus: Em verdade vos digo que ninguém há que tenha deixado casa, ou mulher, ou irmãos, ou pais, ou filhos, por causa do reino de Deus,

[30] que não receba, no presente, muitas vezes mais e, no mundo por vir, a vida eterna.

Jesus outra vez prediz sua morte e ressurreição

Mateus 20.17-19; Marcos 10.32-34

[31] Tomando consigo os doze, disse-lhes Jesus: Eis que subimos para Jerusalém, e vai cumprir-se ali tudo quanto está escrito por intermédio dos profetas, no tocante ao Filho do Homem;

[32] pois será ele entregue aos gentios, escarnecido, ultrajado e cuspido;

[33] e, depois de o açoitarem, tirar-lhe-ão a vida; mas, ao terceiro dia, ressuscitará.

[34] Eles, porém, nada compreenderam acerca destas coisas; e o sentido destas palavras era-lhes encoberto, de sorte que não percebiam o que ele dizia.

[24]Ісус, побачивши, що він засумував, сказав: «Тяжко буде багатим ввійти в Царство Боже!

[25]Легше верблюдові пройти крізь голчане вушко, ніж багатому ввійти в Царство Боже».

Неможливе для людей — можливе для Бога

[26]Почувши це, люди запитали Ісуса: «То хто ж тоді може бути спасенний?»

[27]Ісус відповів: «Неможливе для людей — можливе для Бога».

[28]Тоді Петро промовив: «Поглянь! Ми залишили все й пішли за Тобою!»

[29-30]Тоді Ісус сказав їм: «Правду кажу вам: кожний, хто залишив хату свою, дружину, братів, сестер, матір, батька або дітей своїх заради Царства Божого, ще в цьому житті отримає в безліч разів більше, а також нагороду вічного життя в прийдешні часи».

Ісус говорить про Свою смерть і воскресіння

(Мт. 20:17-19; Мк. 10:32-34)

[31]Ісус, відвівши вбік дванадцятьох апостолів, сказав їм: «Послухайте! Ми йдемо до Єрусалиму, і все, що було написано пророками про Сина Людського, здійсниться.

[32]Його народ піде проти Нього, і віддасть Його до рук поган. Ті збиткуватимуться з Нього, знущатимуться, плюватимуть на Нього.

[33]Його битимуть батогами, а потім вб'ють, але на третій день Він воскресне з мертвих».

[34]Та учні Ісуса всього цього не розуміли. Зміст сказаного був прихований від них, і вони не знали, про що Він говорить.

A cura do cego de Jericó
Mateus 20.29-34; Marcos 10.46-52

[35] Aconteceu que, ao aproximar-se ele de Jericó, estava um cego assentado à beira do caminho, pedindo esmolas.

[36] E, ouvindo o tropel da multidão que passava, perguntou o que era aquilo.

[37] Anunciaram-lhe que passava Jesus, o Nazareno.

[38] Então, ele clamou: Jesus, Filho de Davi, tem compaixão de mim!

[39] E os que iam na frente o repreendiam para que se calasse; ele, porém, cada vez gritava mais: Filho de Davi, tem misericórdia de mim!

[40] Então, parou Jesus e mandou que lho trouxessem. E, tendo ele chegado, perguntou-lhe:

[41] Que queres que eu te faça? Respondeu ele: SENHOR, que eu torne a ver.

[42] Então, Jesus lhe disse: Recupera a tua vista; a tua fé te salvou.

[43] Imediatamente, tornou a ver e seguia-o glorificando a Deus. Também todo o povo, vendo isto, dava louvores a Deus.

Lucas 19

Zaqueu, o publicano

[1] Entrando em Jericó, atravessava Jesus a cidade.

[2] Eis que um homem, chamado Zaqueu, maioral dos publicanos e rico,

[3] procurava ver quem era Jesus, mas não podia, por causa da multidão, por ser ele de pequena estatura.

Зцілення сліпого
(Мт. 20:29-34; Мк. 10:46-52)

[35]Коли Ісус наближався до Єрихону, при дорозі сидів сліпий жебрак.

[36]Почувши, що повз нього проходить натовп, жебрак запитав людей, що трапилося.

[37]І йому відповіли, що це пройшов Ісус із Назарета.

[38]І тоді сліпий голосно вигукнув: «Ісусе, Сину Давидів, змилуйся наді мною!»

[39]Ті з натовпу, що йшли попереду, почали докоряти йому, щоб він замовк. Але він гукав ще голосніше: «Сину Давидів, змилуйся наді мною!»

[40]Тоді Ісус зупинився й сказав: «Підведіть його до Мене!» Коли той підійшов, Ісус запитав його:

[41]«Що ти хочеш, щоб Я зробив для тебе?» Жебрак сказав: «Господи, я знову хочу бачити».

[42]Тоді Він промовив: «Твій зір негайно повернеться. Віра твоя врятувала тебе».

[43]І тієї ж миті жебрак прозрів. Він подався вслід за Ісусом, славлячи Бога, та всі, хто бачили це, почали славити Бога.

Від Луки 19

Ісус у Закхея

[1]Ісус увійшов до Єрихона й йшов містом.

[2]Там мешкав багатій на ймення Закхей, який був головним збирачем податків.

[3]Він прагнув побачити, хто ж Такий Ісус, але через великий натовп не міг зробити цього, бо був низький на зріст.

[4] Então, correndo adiante, subiu a um sicômoro a fim de vê-lo, porque por ali havia de passar.

[5] Quando Jesus chegou àquele lugar, olhando para cima, disse-lhe: Zaqueu, desce depressa, pois me convém ficar hoje em tua casa.

[6] Ele desceu a toda a pressa e o recebeu com alegria.

[7] Todos os que viram isto murmuravam, dizendo que ele se hospedara com homem pecador.

[8] Entrementes, Zaqueu se levantou e disse ao SENHOR: SENHOR, resolvo dar aos pobres a metade dos meus bens; e, se nalguma coisa tenho defraudado alguém, restituo quatro vezes mais.

[9] Então, Jesus lhe disse: Hoje, houve salvação nesta casa, pois que também este é filho de Abraão.

[10] Porque o Filho do Homem veio buscar e salvar o perdido.

A parábola das dez minas

[11] Ouvindo eles estas coisas, Jesus propôs uma parábola, visto estar perto de Jerusalém e lhes parecer que o reino de Deus havia de manifestar-se imediatamente.

[12] Então, disse: Certo homem nobre partiu para uma terra distante, com o fim de tomar posse de um reino e voltar.

[13] Chamou dez servos seus, confiou-lhes dez minas e disse-lhes: Negociai até que eu volte.

[4]Тож Закхей забіг наперед усіх і заліз на чинару, щоб побачити Ісуса, бо Він якраз мав пройти повз те дерево.

[5]І коли Ісус дійшов до цього місця, Він підвів очі й промовив: «Закхею, мерщій злазь, бо Я мушу сьогодні зупинитися в твоєму домі».

[6]Тоді Закхей швидко зліз на землю й радісно привітав Ісуса.

[7]І всі це бачили й почали ремствувати: «Він пішов у гості до грішника».

[8]Але Закхей став і промовив до Господа: «Пане, послухай! Я віддам половину свого добра бідним. І якщо я колись у когось щось видурив, то поверну йому в чотири рази більше!»

[9]Ісус сказав йому: «Сьогодні в цей дім прийшло спасіння, адже цей чоловік також один з обраного народу Божого.

[10]Бо ж Син Людський прийшов, щоб розшукати і спасти те, що було загублене».

Притча про десять срібних мін

(Мт. 25:14-30)

[11]Коли вони слухали це, Ісус розповів їм іншу притчу. Деякі люди вважали, що Царство Боже з'явиться негайно, бо Ісус підходив до Єрусалиму.

[12]Тоді Він сказав: «Один чоловік шляхетного походження вирушив у далеку країну. Там його мали проголосити царем, а по тому він планував повернутися додому.

[13]Чоловік покликав десятьох слуг своїх і роздав їм десять мін срібла. Він сказав слугам: „Вкладайте ці гроші в діло до мого повернення”.

[14] Mas os seus concidadãos o odiavam e enviaram após ele uma embaixada, dizendo: Não queremos que este reine sobre nós.

[14]Але співвітчизники того чоловіка ненавиділи його. Вони вислали за ним навздогін посланців, щоб ті сказали в далекій країні: „Ми не хочемо, щоб цей чоловік царював над нами!”

[15] Quando ele voltou, depois de haver tomado posse do reino, mandou chamar os servos a quem dera o dinheiro, a fim de saber que negócio cada um teria conseguido.

[15]Але його все одно проголосили царем, і він повернувся додому. А повернувшись, послав за тими слугами, яким роздав був гроші. Його цікавило, який прибуток вони одержали.

[16] Compareceu o primeiro e disse: SENHOR, a tua mina rendeu dez.

[16]Перший з них прийшов і доповів: „Пане, твоя міна срібла принесла ще десять мін”.

[17] Respondeu-lhe o senhor: Muito bem, servo bom; porque foste fiel no pouco, terás autoridade sobre dez cidades.

[17]То хазяїн сказав йому: „Гарна праця, ти добрий слуга! Оскільки ти в малому був вірний, я доручаю тобі управляти десятьма містами”.

[18] Veio o segundo, dizendo: SENHOR, a tua mina rendeu cinco.

[18]Тоді прийшов другий слуга й мовив: „Пане, твоя міна принесла ще п’ять мін”.

[19] A este disse: Terás autoridade sobre cinco cidades.

[19]Цьому слузі він сказав: „Ти правитимеш п’ятьма містами”.

[20] Veio, então, outro, dizendo: Eis aqui, senhor, a tua mina, que eu guardei embrulhada num lenço.

[20]Інший слуга прийшов і сказав: „Пане, ось твоя міна. Я тримав її загорнуту в хустину.

[21] Pois tive medo de ti, que és homem rigoroso; tiras o que não puseste e ceifas o que não semeaste.

[21]Я боявся тебе, бо ти чоловік жорстокий. Ти забираєш те, чого не клав, і жнеш те, чого не сіяв”.

[22] Respondeu-lhe: Servo mau, por tua própria boca te condenarei. Sabias que eu sou homem rigoroso, que tiro o que não pus e ceifo o que não semeei;

[22]Хазяїн промовив: „Я судитиму тебе твоїми ж словами, поганий ти слуга. Ти кажеш, що знаєш, що я жорстокий чоловік, що беру там, де не клав, та жну там, де не сіяв.

[23] por que não puseste o meu dinheiro no banco? E, então, na minha vinda, o receberia com juros.

[23]Тобі слід було пустити гроші в обіг, то ж повернувшись, я мав би їх із прибутком”.

[24] E disse aos que o assistiam: Tirai-lhe a mina e dai-a ao que tem as dez.

[24]І додав, звертаючись до тих, що стояли поруч: „Заберіть у нього цю міну й віддайте тому, хто має десять мін”.

[25] Eles ponderaram: SENHOR, ele já tem dez.

[25]А вони кажуть: „Пане, але ж він уже має десять мін!”

[26] Pois eu vos declaro: a todo o que tem dar-se-lhe-á; mas ao que não tem, o que tem lhe será tirado.

[27] Quanto, porém, a esses meus inimigos, que não quiseram que eu reinasse sobre eles, trazei-os aqui e executai-os na minha presença.

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém

Mateus 21.1-11; Marcos 11.1-11; João 12.12-19

[28] E, dito isto, prosseguia Jesus subindo para Jerusalém.

[29] Ora, aconteceu que, ao aproximar-se de Betfagé e de Betânia, junto ao monte das Oliveiras, enviou dois de seus discípulos,

[30] dizendo-lhes: Ide à aldeia fronteira e ali, ao entrardes, achareis preso um jumentinho que jamais homem algum montou; soltai-o e trazei-o.

[31] Se alguém vos perguntar: Por que o soltais? Respondereis assim: Porque o SENHOR precisa dele.

[32] E, indo os que foram mandados, acharam segundo lhes dissera Jesus.

[33] Quando eles estavam soltando o jumentinho, seus donos lhes disseram: Por que o soltais?

[34] Responderam: Porque o SENHOR precisa dele.

[35] Então, o trouxeram e, pondo as suas vestes sobre ele, ajudaram Jesus a montar.

[36] Indo ele, estendiam no caminho as suas vestes.

[37] E, quando se aproximava da descida do monte das Oliveiras, toda a multidão dos discípulos passou, jubilosa, a louvar a

[26]„Кажу ж вам, — відповів хазяїн, — кожному, хто має, додасться ще більше, а у того, в кого нічого не має, відніметься і той дріб’язок, що йому належить.

[27]Щодо тих моїх ворогів, які не хотіли, аби я царював над ними, то приведіть їх сюди і вбийте перед моїми очима”».

Ісус в’їжджає до Єрусалиму як Цар

(Мт. 21:1-11; Мк. 11:1-11; Ін. 12:12-19)

[28]Розповівши цю притчу, Ісус вирушив далі до Єрусалиму.

[29]Підійшовши до міст Ветфаґія та Віфанія поблизу гори, що звалася Оливною, Ісус відіслав двох Своїх учнів

[30]з такими словами: «Ідіть у це місто, що перед вами. Тільки-но ви ввійдете туди, то одразу ж знайдете там припнутого віслючка, на якому ніхто ще не їздив.: Відв’яжіть його й приведіть сюди.

[31]А якщо хтось запитає вас: „Для чого ви відв’язуєте віслючка?” — то ви мусите відповісти: „Він потрібен Господу”».

[32]Отож двоє з учнів пішли до села й там знайшли віслючка, точно так, як Він казав їм.

[33]А коли вони віслючка відв’язували, його власники запитали їх: «Навіщо ви відв’язуєте віслючка?»

[34]Вони відповіли: «Він потрібен Господу».

[35]Привівши віслючка до Ісуса, вони поклали на нього свій одяг й посадили Його зверху.

[36]Коли Ісус їхав, люди стелили перед Ним на дорозі свій одяг.

[37]А як підійшов Він до сходу з Оливної гори, натовп учнів почав радісно й голосно славити Бога за всі чудеса, які вони побачили.

Deus em alta voz, por todos os milagres que tinham visto,

38 dizendo: Bendito é o Rei que vem em nome do SENHOR! Paz no céu e glória nas maiores alturas!

39 Ora, alguns dos fariseus lhe disseram em meio à multidão: Mestre, repreende os teus discípulos!

40 Mas ele lhes respondeu: Asseguro-vos que, se eles se calarem, as próprias pedras clamarão.

Jesus chora à vista de Jerusalém

41 Quando ia chegando, vendo a cidade, chorou

42 e dizia: Ah! Se conheceras por ti mesma, ainda hoje, o que é devido à paz! Mas isto está agora oculto aos teus olhos.

43 Pois sobre ti virão dias em que os teus inimigos te cercarão de trincheiras e, por todos os lados, te apertarão o cerco;

44 e te arrasarão e aos teus filhos dentro de ti; não deixarão em ti pedra sobre pedra, porque não reconheceste a oportunidade da tua visitação.

A purificação do templo

Mateus 21.12-17; Marcos 11.15-19

45 Depois, entrando no templo, expulsou os que ali vendiam,

46 dizendo-lhes: Está escrito: A minha casa será casa de oração. Mas vós a transformastes em covil de salteadores.

O Mestre ensina no templo

47 Diariamente, Jesus ensinava no templo; mas os principais sacerdotes, os escribas e os maiorais do povo procuravam eliminá-lo;

38Вони вигукували: «Благословенний Цар, Який приходить в ім’я Господнє! Мир на Небі й слава Господу!»

39Серед людей у натовпі було кілька фарисеїв. Вони звернулися до Ісуса: «Вчителю, вгамуй Своїх учнів!»

40Ісус відповів їм: «Повірте, якщо Мої послідовники зараз замовкнуть, то каміння почне вигукувати!»

Ісус плаче за Єрусалимом

41-42Коли Ісус під’їхав до Єрусалиму й, побачивши місто, Він заплакав і промовив: «Якби ж ти сьогодні знало, що тобі може принести мир! Та зараз це приховано від очей твоїх.

43Настануть дні, коли вороги твої насиплють довкола тебе вали й обложать тебе. Вони насуватимуться з усіх боків,

44й знищать тебе і народ, який мешкає в стінах твоїх. Вони каменя на камені не залишать там, де ти стоїш нині. Бо не впізнало ти того часу, коли Бог прийшов спасти тебе».

Ісус у храмі

(Мт. 21:12-17; Мк. 11:15-19; Ін. 2:13-22)

45Зайшовши у двір храму, Ісус почав виганяти звідти усіх торговців.

46Він промовив: «У Святому Писанні сказано: „Мій храм буде домом молитви, а ви перетворили його на розбійницьке кубло!”»

47Щодня Ісус навчав у храмі, та головні священики, книжники та можновладці міркували, як убити Його.

[48] contudo, não atinavam em como fazê-lo, porque todo o povo, ao ouvi-lo, ficava dominado por ele.

[48]Вони нічого зробити не могли, бо всі люди слухали Ісуса й горнулися до Нього.

Lucas 20

A autoridade de Jesus e o batismo de João

Mateus 21.23-27; Marcos 11.27-33

[1] Aconteceu que, num daqueles dias, estando Jesus a ensinar o povo no templo e a evangelizar, sobrevieram os principais sacerdotes e os escribas, juntamente com os anciãos,

[2] e o argüiram nestes termos: Dize-nos: com que autoridade fazes estas coisas? Ou quem te deu esta autoridade?

[3] Respondeu-lhes: Também eu vos farei uma pergunta; dizei-me:

[4] o batismo de João era dos céus ou dos homens?

[5] Então, eles arrazoavam entre si: Se dissermos: do céu, ele dirá: Por que não acreditastes nele?

[6] Mas, se dissermos: dos homens, o povo todo nos apedrejará; porque está convicto de ser João um profeta.

[7] Por fim, responderam que não sabiam.

[8] Então, Jesus lhes replicou: Pois nem eu vos digo com que autoridade faço estas coisas.

A parábola dos lavradores maus

Mateus 21.33-46; Marcos 12.1-12

[9] A seguir, passou Jesus a proferir ao povo esta parábola: Certo homem plantou uma vinha, arrendou-a a lavradores e ausentou-se do país por prazo considerável.

Від Луки 20

Звідки влада в Ісуса

(Мт. 21:23-27; Мк. 11:27-33)

[1]Одного дня, коли Ісус навчав людей у дворі храму, проповідуючи їм Благу Вість, до Нього підійшли головні священики, книжники й старійшини.

[2]Вони запитали: «Скажи нам, чиєю владою Ти все це робиш? Хто дав Тобі владу таку?»

[3-4]У відповідь Ісус сказав: «Я також хочу поставити вам запитання. Скажіть Мені: Іоанове хрещення прийшло від Господа чи від людей?»

[5]Головні священики та книжники почали радитися поміж собою, що відповісти, міркуючи: «Якщо ми скажемо, що від Господа, то Він спитає: „Чому ж тоді ви не повірили Іоану?”

[6]А якщо скажемо, що від людей, то весь цей люд закидає нас камінням, адже вони вважають, що Іоан був справді пророком».

[7]Тож вони відповіли: «Ми не знаємо, звідки прийшло Іоанове хрещення».

[8]Тоді Ісус мовив до них: «Отож і Я вам не скажу, чиєю владою Я все це роблю».

Бог посилає Свого Сина

(Мт. 21:33-46; Мк. 12:1-12)

[9]Після того Ісус розповів людям таку притчу: «Один чоловік посадив виноградник. Потім здав виноградник в оренду та й надовго вирушив у мандри.

[10] No devido tempo, mandou um servo aos lavradores para que lhe dessem do fruto da vinha; os lavradores, porém, depois de o espancarem, o despacharam vazio.

[10]Як настала пора, він послав слугу до виноградарів, щоб одержати свою частку врожаю, але орендарі побили його й відіслали ні з чим.

[11] Em vista disso, enviou-lhes outro servo; mas eles também a este espancaram e, depois de o ultrajarem, o despacharam vazio.

[11]Тоді господар послав іншого слугу, але виноградарі й того побили. Вони безсоромно познущалися з нього й прогнали його з порожніми руками.

[12] Mandou ainda um terceiro; também a este, depois de o ferirem, expulsaram.

[12]Господар послав третього слугу, та вони й цього покалічили і вигнали геть.

[13] Então, disse o dono da vinha: Que farei? Enviarei o meu filho amado; talvez o respeitem.

[13]Тоді господар виноградника сказав собі: „Що ж мені робити? Мушу послати свого улюбленого сина. Може, вони хоч його поважатимуть".

[14] Vendo-o, porém, os lavradores, arrazoavam entre si, dizendo: Este é o herdeiro; matemo-lo, para que a herança venha a ser nossa.

[14]Та побачивши господаревого сина, орендарі сказали одне одному: „Це спадкоємець! Давайте вб'ємо його, то й спадщина буде наша!"

[15] E, lançando-o fora da vinha, o mataram. Que lhes fará, pois, o dono da vinha?

[15]Тож вони викинули сина господаря з виноградника і вбили його. То що тепер власникові виноградника діяти з ними?

[16] Virá, exterminará aqueles lavradores e passará a vinha a outros. Ao ouvirem isto, disseram: Tal não aconteça!

[16]Він піде та вб'є тих орендарів, а виноградник здасть в оренду іншим». Коли люди почули цю притчу, вони сказали: «Хай ніколи таке не трапиться!»

[17] Mas Jesus, fitando-os, disse: Que quer dizer, pois, o que está escrito: A pedra que os construtores rejeitaram, esta veio a ser a principal pedra, angular?

[17]Та Ісус пильно подивився на них і мовив: «Яке ж тоді значення того, що сказано у Святому Писанні: „Той камінь, що будівельники відкинули, став наріжним каменем?"

[18] Todo o que cair sobre esta pedra ficará em pedaços; e aquele sobre quem ela cair ficará reduzido a pó.

[18]Той, хто впаде на цей камінь, розіб'ється, а на кого цей камінь впаде, той буде розчавлений».

A questão do tributo

Mateus 22.15-22; Marcos 12.13-17

[19] Naquela mesma hora, os escribas e os principais sacerdotes procuravam lançar-lhe as mãos, pois perceberam que, em

[19]Почувши цю притчу, головні священики й книжники зрозуміли, що Ісус говорить саме про них, та почали вигадувати, як би негайно схопити Його, але побоялися народу.

referência a eles, dissera esta parábola; mas temiam o povo.

[20] Observando-o, subornaram emissários que se fingiam de justos para verem se o apanhavam em alguma palavra, a fim de entregá-lo à jurisdição e à autoridade do governador.

[21] Então, o consultaram, dizendo: Mestre, sabemos que falas e ensinas retamente e não te deixas levar de respeitos humanos, porém ensinas o caminho de Deus segundo a verdade;

[22] é lícito pagar tributo a César ou não?

[23] Mas Jesus, percebendo-lhes o ardil, respondeu:

[24] Mostrai-me um denário. De quem é a efígie e a inscrição? Prontamente disseram: De César. Então, lhes recomendou Jesus:

[25] Dai, pois, a César o que é de César e a Deus o que é de Deus.

[26] Não puderam apanhá-lo em palavra alguma diante do povo; e, admirados da sua resposta, calaram-se.

Os saduceus e a ressurreição

Mateus 22.23-33; Marcos 12.18-27

[27] Chegando alguns dos saduceus, homens que dizem não haver ressurreição,

[28] perguntaram-lhe: Mestre, Moisés nos deixou escrito que, se morrer o irmão de alguém, sendo aquele casado e não deixando filhos, seu irmão deve casar com

Цезареві — цезареве, а Богові — Боже

(Мт. 22:15-22; Мк. 12:13-17)

[20]Юдейські лідери пильно стежили за Ісусом Христом, намагаючись зловити Його на слові. Вони підіслали до Нього вивідників, які удавали з себе праведників, аби спровокувати Ісуса та мати підстави віддати Його до рук намісника, який мав владу заарештувати Христа.

[21]Тож вони сказали Йому: «Вчителю, ми знаємо, що усе, що Ти говориш і вчиш, є істиною, не зважаючи, хто Тебе слухає, бо не дивишся на чин та звання людей. Ти правдиво наставляєш на шлях Божий.

[22]Тож скажи нам, чи то справедливо для нас сплачувати податки цезареві, чи ні?»

[23]Їхні підступні наміри були відомі Ісусові, тож Він на те відповів:

[24]«Покажіть Мені динар. Хто тут зображений й чиє ім’я викарбуване на монеті?» Вони відповіли: «Цезареве».

[25]Тоді Ісус і каже: «Тож віддайте цезарю — цезареве, а Богу — Боже».

[26]Почувши таку відповідь, вивідники не могли схопити Його за те, що Він говорить перед людьми й, вражені його словами, вони замовкли.

Саддукеї намагаються зловити Ісуса на слові

(Мт. 22:23-33; Мк. 12:18-27)

[27]Декілька саддукеїв (вони стверджують, буцімто ніякого воскресіння з мертвих не буде взагалі) прийшли до Ісуса й спитали Його:

[28]«Вчителю, Мойсей заповів нам: „Якщо чоловік помре бездітний, то його брат мусить взяти шлюб з жінкою померлого і народити з нею дітей, аби продовжити рід свого брата”.

a viúva e suscitar descendência ao falecido.

[29] Ora, havia sete irmãos: o primeiro casou e morreu sem filhos;

[29]От було собі семеро братів. Перший одружився і скоро помер, не залишивши дітей.

[30] o segundo e o terceiro também desposaram a viúva;

[30]Тож другий брат узяв шлюб із тією жінкою та також помер бездітним.

[31] igualmente os sete não tiveram filhos e morreram.

[31]Те ж саме трапилося й з третім, а потім і з усіма сімома — вони померли, не залишивши дітей.

[32] Por fim, morreu também a mulher.

[32]Останньою померла жінка.

[33] Esta mulher, pois, no dia da ressurreição, de qual deles será esposa? Porque os sete a desposaram.

[33]Отже, в майбутньому житті, після воскресіння, чиєю дружиною вона буде, адже всі семеро мали шлюб з тією жінкою?»

[34] Então, lhes acrescentou Jesus: Os filhos deste mundo casam-se e dão-se em casamento;

[34]Ісус відповів їм: «Люди в цьому житті одружуються.

[35] mas os que são havidos por dignos de alcançar a era vindoura e a ressurreição dentre os mortos não casam, nem se dão em casamento.

[35]Але ті, кого Бог визнає гідними ввійти у вічне життя й воскресіння з мертвих, не одружуватимуться.

[36] Pois não podem mais morrer, porque são iguais aos anjos e são filhos de Deus, sendo filhos da ressurreição.

[36]Вони будуть подібні до Ангелів і не зможуть більше вмерти. Вони — діти Божі, оскільки Господь воскресив їх з мертвих.

[37] E que os mortos hão de ressuscitar, Moisés o indicou no trecho referente à sarça, quando chama ao SENHOR o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó.

[37]Мойсей, в історії про палаючий кущ, ясно показав, що мертві воскресають, коли назвав Господа „Богом Авраама, Богом Ісаака і Богом Якова".

[38] Ora, Deus não é Deus de mortos, e sim de vivos; porque para ele todos vivem.

[38]Тобто Господь є Богом живих, а не мертвих. Всі вони все ще живі для Господа».

[39] Então, disseram alguns dos escribas: Mestre, respondeste bem!

[39]Деякі з книжників промовили: «Добре сказано, Вчителю!»

[40] Dali por diante, não ousaram mais interrogá-lo.

[40]І відтоді ніхто не наважувався Ісуса про щось питати.

O Cristo, filho de Davi

Чи є Христос Сином Давидовим або Сином Божим?

Mateus 22.41-46; Marcos 12.35-37

[41] Mas Jesus lhes perguntou: Como podem dizer que o Cristo é filho de Davi?

[42] Visto como o próprio Davi afirma no livro dos Salmos: Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita,

[43] até que eu ponha os teus inimigos por estrado dos teus pés.

[44] Assim, pois, Davi lhe chama SENHOR, e como pode ser ele seu filho?

Jesus censura os escribas

Mateus 23.1-12; Marcos 12.38-40

[45] Ouvindo-o todo o povo, recomendou Jesus a seus discípulos:

[46] Guardai-vos dos escribas, que gostam de andar com vestes talares e muito apreciam as saudações nas praças, as primeiras cadeiras nas sinagogas e os primeiros lugares nos banquetes;

[47] os quais devoram as casas das viúvas e, para o justificar, fazem longas orações; estes sofrerão juízo muito mais severo.

Lucas 21

A oferta da viúva pobre

Marcos 12.41-44

[1] Estando Jesus a observar, viu os ricos lançarem suas ofertas no gazofilácio.

[2] Viu também certa viúva pobre lançar ali duas pequenas moedas;

[3] e disse: Verdadeiramente, vos digo que esta viúva pobre deu mais do que todos.

[4] Porque todos estes deram como oferta daquilo que lhes sobrava; esta, porém, da sua pobreza deu tudo o que possuía, todo o seu sustento.

(Мт. 22:41-46; Мк. 12:35-37)

[41]Тоді Ісус запитав книжників: «Чому деякі люди стверджують, що Христос — Син Давидів?

[42-43]Адже сам Давид сказав у книзі Псалмів: „Господь Бог мовив до Господа мого: Сядь по праву руку від Мене, доки не покладу Я ворогів Твоїх до ніг Твоїх”.

[44]Тобто сам Давид називав Христа „Господом” своїм. То як же Він може бути Сином Давидовим?»

Ісус викриває книжників

(Мт. 23:1-36; Мк. 12:38-40; Лк. 11:37-54)

[45]Поки всі слухали, Ісус сказав Своїм учням:

[46]«Стережіться книжників: вони люблять походжати в довгому вбранні, виглядаючи важливо. Вони полюбляють, щоб їх шанобливо вітали на базарах, й щоб у них були найповажніші місця в синагогах і найпочесніші місця на бенкетах.

[47]А самі вони оббирають вдів і виживають їх із їхніх осель, а потім моляться довго напоказ, щоб виглядати щирими. Господь покарає їх найтяжче».

Від Луки 21

Істинна пожертва

(Мк. 12:41-44)

[1]Ісус підвів очі й побачив, як багаті люди кладуть свої дарунки до жертовної скриньки у храмі.

[2]І ще Він побачив бідну вдову, яка поклала до скриньки дві дрібні мідні монети.

[3]Тоді мовив Ісус: «Істинно кажу вам, що ця бідна вдова пожертвувала більше, ніж усі інші люди.

[4]Адже всі вони давали від лишка свого, а вона, бідна, віддала все, що мала на прожиття».

A destruição do templo

Mateus 24.1-2; Marcos 13.1-2

[5] Falavam alguns a respeito do templo, como estava ornado de belas pedras e de dádivas;

[6] então, disse Jesus: Vedes estas coisas? Dias virão em que não ficará pedra sobre pedra que não seja derribada.

O princípio das dores

Mateus 24.3-14; Marcos 13.3-13

[7] Perguntaram-lhe: Mestre, quando sucederá isto? E que sinal haverá de quando estas coisas estiverem para se cumprir?

[8] Respondeu ele: Vede que não sejais enganados; porque muitos virão em meu nome, dizendo: Sou eu! E também: Chegou a hora! Não os sigais.

[9] Quando ouvirdes falar de guerras e revoluções, não vos assusteis; pois é necessário que primeiro aconteçam estas coisas, mas o fim não será logo.

[10] Então, lhes disse: Levantar-se-á nação contra nação, e reino, contra reino;

[11] haverá grandes terremotos, epidemias e fome em vários lugares, coisas espantosas e também grandes sinais do céu.

[12] Antes, porém, de todas estas coisas, lançarão mão de vós e vos perseguirão, entregando-vos às sinagogas e aos cárceres, levando-vos à presença de reis e governadores, por causa do meu nome;

Ісус передрікає руйнування Єрусалимського храму

(Мт. 24:1-8; Мк. 13:1-8)

[5]Деякі з учнів Ісусових розмовляли про храм, говорячи: «Які дивовижні споруди! Поглянь, як багато добрих дарунків було тут принесено Богові». На те Ісус відповів:

[6]«Щодо того, що ви бачите, то прийде час, коли тут каменя на камені не залишиться: все буде зруйноване».

[7]Деякі з учнів спитали Ісуса: «Вчителю, коли це трапиться? І яке буде знамення того, що все це вже близьке до здійснення?»

[8]У відповідь Ісус мовив до них: «Стережіться, щоб не бути обдуреними. Бо чимало прийде людей, які користуватимуться іменем Моїм, кажучи: „Я — Христос” та „Час наблизився”. Не йдіть за ними!

[9]Коли почуєте ви про війни й перевороти, не лякайтеся; це неодмінно має статися, але це ще не кінець».

[10]Потім Ісус сказав їм: «Народ повстане проти народу, а царство — проти царства.

[11]Голод і чума лютуватимуть, й землетруси траплятимуться в різних місцях. Повсюди відбуватимуться жахливі події, та з Неба прийдуть великі знамення, щоб попередити людей».

Ісус попереджає апостолів про переслідування

(Мт. 24:9-14; 10:16-20; Мк. 13:9-13)

[12]«Але перш, ніж усе це трапиться, люди арештовуватимуть і переслідуватимуть вас. Вони судитимуть вас у синагогах і кидатимуть до в’язниць. Вони поведуть вас до царів та правителів через ім’я Моє.

[13] e isto vos acontecerá para que deis testemunho.

[14] Assentai, pois, em vosso coração de não vos preocupardes com o que haveis de responder;

[15] porque eu vos darei boca e sabedoria a que não poderão resistir, nem contradizer todos quantos se vos opuserem.

[16] E sereis entregues até por vossos pais, irmãos, parentes e amigos; e matarão alguns dentre vós.

[17] De todos sereis odiados por causa do meu nome.

[18] Contudo, não se perderá um só fio de cabelo da vossa cabeça.

[19] É na vossa perseverança que ganhareis a vossa alma.

Jerusalém sitiada

Mateus 24.15-28; Marcos 13.14-23

[20] Quando, porém, virdes Jerusalém sitiada de exércitos, sabei que está próxima a sua devastação.

[21] Então, os que estiverem na Judéia, fujam para os montes; os que se encontrarem dentro da cidade, retirem-se; e os que estiverem nos campos, não entrem nela.

[22] Porque estes dias são de vingança, para se cumprir tudo o que está escrito.

[23] Ai das que estiverem grávidas e das que amamentarem naqueles dias! Porque haverá grande aflição na terra e ira contra este povo.

[24] Cairão a fio de espada e serão levados cativos para todas as nações; e, até que os

[13]Але ж все це дасть вам можливість свідчити про Мене.

[14]Навчіться заздалегідь не хвилюватися, що сказати.

[15]Я дам вам такі слова і мудрість, що ніхто з ворогів ваших й заперечити вам не зможе.

[16]Вас зрадять батьки, брати, родичі й друзі, і декого з вас вони віддадуть на смерть.

[17]І ненавидітимуть вас усі за те, що ви йшли за Мною.

[18]Та жодна волосина з голів ваших не впаде.

[19]Ви врятуєте життя своє тільки завдяки своїй непохитній вірі».

Спустошення Єрусалиму

(Мт. 24:15-21; Мк. 13:14-19)

[20]«А от коли ви побачите Єрусалим, оточений військами, тоді знайте, що час його спустошення наближається.

[21]Всі ті, хто лишатимуться в Юдеї, змушені будуть рятувати життя, тікаючи в гори, а хто буде в Єрусалимі, ті повинні тікати звідтіля, а хто буде в селі, тим не слід йти до міста.

[22]Бо то дні кари, щоб збулося все те, що сказано у Святому Писанні.

[23]Найтяжче буде в ті дні вагітним жінкам та матерям із немовлятами на руках! Бо велике горе буде на землі, та гнів Бога буде проти цих людей.

[24]І поляжуть вони під мечем, і поведуть їх у полон усі різні народи, а святий Єрусалим топтатимуть погани, аж доки їхній час не мине».

tempos dos gentios se completem, Jerusalém será pisada por eles.

A vinda do Filho do Homem
Mateus 24.29-31; Marcos 13.24-27

25 Haverá sinais no sol, na lua e nas estrelas; sobre a terra, angústia entre as nações em perplexidade por causa do bramido do mar e das ondas;

26 haverá homens que desmaiarão de terror e pela expectativa das coisas que sobrevirão ao mundo; pois os poderes dos céus serão abalados.

27 Então, se verá o Filho do Homem vindo numa nuvem, com poder e grande glória.

28 Ora, ao começarem estas coisas a suceder, exultai e erguei a vossa cabeça; porque a vossa redenção se aproxima.

A parábola da figueira. Exortação à vigilância
Mateus 24.32-44; Marcos 13.28-37

29 Ainda lhes propôs uma parábola, dizendo: Vede a figueira e todas as árvores.

30 Quando começam a brotar, vendo-o, sabeis, por vós mesmos, que o verão está próximo.

31 Assim também, quando virdes acontecerem estas coisas, sabei que está próximo o reino de Deus.

32 Em verdade vos digo que não passará esta geração, sem que tudo isto aconteça.

33 Passará o céu e a terra, porém as minhas palavras não passarão.

34 Acautelai-vos por vós mesmos, para que nunca vos suceda que o vosso coração fique sobrecarregado com as conseqüências da orgia, da embriaguez e

Повернення Сина Людського
(Мт. 24:29-31; Мк. 13:24-27)

25«На сонці, місяці й зірках з'являться знамення, і всі народи землі впадуть у відчай. Збентеження охопить їх, коли завирує і здійметься море.

26Люди будуть непритомні від страху і боятимуться всього, що траплятиметься зі світом, а всі небесні тіла зміняться.

27І тоді народи побачать Сина Людського, Який йтиме у хмарах з великою силою та славою.

28Тож коли все це почнеться, то не лякайтеся; встаньте й підведіть голови, бо ваше спасіння буде вже близько».

Слова Ісусові житимуть вічно
(Мт. 24:32-35; Мк. 13:28-31)

29По тому Ісус розповів їм притчу: «Погляньте на фіґове дерево, та й на всі інші дерева.

30Тільки-но на дереві розпуститься листя, ви зможете побачити самі й знатимете, що вже скоро літо.

31Так само й ви, коли побачите всі ці події, ви знатимете, що Царство Боже вже близько.

32Істинно кажу вам: усе це станеться ще за життя цього покоління.

33Навіть якщо небо і земля знищені будуть, слова Мої не зникнуть ніколи».

Завжди будьте напоготові

34«Пильнуйте себе, не дайте серцям своїм зачерствіти від гульні та п'янства, від клопотів повсякденних, щоб день той не прийшов до вас несподівано.

das preocupações deste mundo, e para que aquele dia não venha sobre vós repentinamente, como um laço.

35 Pois há de sobrevir a todos os que vivem sobre a face de toda a terra.

36 Vigiai, pois, a todo tempo, orando, para que possais escapar de todas estas coisas que têm de suceder e estar em pé na presença do Filho do Homem.

O povo vai ter com Jesus para o ouvir

37 Jesus ensinava todos os dias no templo, mas à noite, saindo, ia pousar no monte chamado das Oliveiras.

38 E todo o povo madrugava para ir ter com ele no templo, a fim de ouvi-lo.

35Бо прийде той день до всіх, хто живе на землі.

36Будьте насторожі весь час. Моліться, щоб стало у вас сил пройти безпечно через усе те, що має статися, і постати перед Сином Людським».

37Щодня Ісус навчав у храмі, а щовечора вирушав Він на Оливну гору, де перебував цілу ніч.

38І всі люди вставали рано вранці, щоб іти до храму слухати Ісуса.

Lucas 22

O plano para tirar a vida de Jesus

Mateus 26.1-5; Marcos 14.1-2

1 Estava próxima a Festa dos Pães Asmos, chamada Páscoa.

2 Preocupavam-se os principais sacerdotes e os escribas em como tirar a vida a Jesus; porque temiam o povo.

O pacto da traição

Mateus 26.14-16; Marcos 14.10-11

3 Ora, Satanás entrou em Judas, chamado Iscariotes, que era um dos doze.

4 Este foi entender-se com os principais sacerdotes e os capitães sobre como lhes entregaria a Jesus;

5 então, eles se alegraram e combinaram em lhe dar dinheiro.

6 Judas concordou e buscava uma boa ocasião de lho entregar sem tumulto.

Os discípulos preparam a Páscoa

Mateus 26.17-19; Marcos 14.12-16

Від Луки 22

Змова проти Ісуса

(Мт. 26:1-5, 14-16; Мк. 14:1-2, 10-11; Ін. 11:45-53)

1Наближалося свято Прісних Хлібів, яке ще називають Пасхою.

2Головні священики та книжники все шукали спосіб, як би обманом і таємно від народу, схопити та вбити Ісуса, але боялися людей.

Юдина зрада

(Мт. 26:14-16; Мк. 14:10-11)

3І тоді сатана вселився в Юду, якого називали Іскаріотом. Він був одним з дванадцятьох апостолів.

4Юда прийшов до головних священиків й начальників храмової варти і почав говорити з ними про те, як він може видати їм Ісуса.

5Ті дуже зраділи й пообіцяли добре заплатити йому за це.

6Тож Юда почав шукати слушної нагоди, аби видати їм Ісуса, коли навколо Нього не буде натовпу.

Пасхальна вечеря

(Мт. 26:17-25; Мк. 14:12-21; Ін. 13:21-30)

[7] Chegou o dia da Festa dos Pães Asmos, em que importava comemorar a Páscoa.

[8] Jesus, pois, enviou Pedro e João, dizendo: Ide preparar-nos a Páscoa para que a comamos.

[9] Eles lhe perguntaram: Onde queres que a preparemos?

[10] Então, lhes explicou Jesus: Ao entrardes na cidade, encontrareis um homem com um cântaro de água; segui-o até à casa em que ele entrar

[11] e dizei ao dono da casa: O Mestre manda perguntar-te: Onde é o aposento no qual hei de comer a Páscoa com os meus discípulos?

[12] Ele vos mostrará um espaçoso cenáculo mobilado; ali fazei os preparativos.

[13] E, indo, tudo encontraram como Jesus lhes dissera e prepararam a Páscoa.

A última Páscoa

[14] Chegada a hora, pôs-se Jesus à mesa, e com ele os apóstolos.

[15] E disse-lhes: Tenho desejado ansiosamente comer convosco esta Páscoa, antes do meu sofrimento.

[16] Pois vos digo que nunca mais a comerei, até que ela se cumpra no reino de Deus.

[17] E, tomando um cálice, havendo dado graças, disse: Recebei e reparti entre vós;

[18] pois vos digo que, de agora em diante, não mais beberei do fruto da videira, até que venha o reino de Deus.

A Ceia do Senhor

Mateus 26.26-30; Marcos 14.22-26; 1 Coríntios 11.23-25

[7]Настав день свята Прісних Хлібів, коли за звичаєм належало приносити в жертву Пасхальне ягня.

[8]Ісус послав Петра й Іоана, наказавши їм: «Ідіть і приготуйте для нас Пасхальну вечерю».

[9]Вони питають: «Де б Ти хотів, щоб ми приготували вечерю?»

[10]Ісус відповів: «Як увійдете в місто, вам зустрінеться чоловік, який нестиме глечик з водою. Ідіть за ним до тієї оселі, куди він зайде.

[11]Та скажіть господареві цього дому, що Вчитель питає: „Де кімната для гостей, в котрій Я їстиму Пасхальну вечерю зі Своїми учнями?"

[12]Тоді той чоловік приведе вас у велику вмебльовану кімнату нагорі. Там і приготуйте нам усе для вечері».

[13]Отож Петро та Іоан пішли до міста і все сталося так, як Він казав їм. Там вони і приготували Пасхальну вечерю.

Вечеря Господня

(Мт. 26:26-30; Мк. 14:22-26; 1 Кор. 11:23-25)

[14]Коли настав час, Ісус зайняв місце за столом, і апостоли сіли разом з Ним.

[15]Ісус звернувся до них: «Я дуже хотів спожити разом з вами Пасхальну вечерю перш, ніж прийму страждання.

[16]Бо кажу вам, що не їстиму більше Пасхальної вечері доти, доки не здійсниться це у Царстві Божому».

[17]Потім узяв Він чашу й подякувавши Богові, сказав: «Нехай кожний з вас вип'є з чаші цієї.

[18]Бо істинно кажу вам, що Я не питиму більш від плоду лози виноградної аж до того дня, коли прийде Царство Боже».

[19] E, tomando um pão, tendo dado graças, o partiu e lhes deu, dizendo: Isto é o meu corpo oferecido por vós; fazei isto em memória de mim.

[20] Semelhantemente, depois de cear, tomou o cálice, dizendo: Este é o cálice da nova aliança no meu sangue derramado em favor de vós.

[21] Todavia, a mão do traidor está comigo à mesa.

[22] Porque o Filho do Homem, na verdade, vai segundo o que está determinado, mas ai daquele por intermédio de quem ele está sendo traído!

[23] Então, começaram a indagar entre si quem seria, dentre eles, o que estava para fazer isto.

Seja o maior como o menor

[24] Suscitaram também entre si uma discussão sobre qual deles parecia ser o maior.

[25] Mas Jesus lhes disse: Os reis dos povos dominam sobre eles, e os que exercem autoridade são chamados benfeitores.

[26] Mas vós não sois assim; pelo contrário, o maior entre vós seja como o menor; e aquele que dirige seja como o que serve.

[27] Pois qual é maior: quem está à mesa ou quem serve? Porventura, não é quem está à mesa? Pois, no meio de vós, eu sou como quem serve.

[28] Vós sois os que tendes permanecido comigo nas minhas tentações.

[29] Assim como meu Pai me confiou um reino, eu vo-lo confio,

[19]Потім Ісус узяв хлібину, та віддавши дяку Господу, благословив її. Після того Він розломив хліб і роздав Своїм апостолам зі словами: «Це тіло Моє, що буде віддане за вас. Їжте його на спомин про Мене».

[20]Після вечері Ісус так само взяв чашу з вином і промовив: «Це вино символізує кров Мою, що засновує Новий Заповіт Божий для людей, які належать Йому; і проллється вона за вас».

[21]Потім Ісус мовив: «Один із вас незабаром зрадить Мене; його рука зараз знаходиться поруч з Моєю.

[22]Син Людський піде на смерть, як і було Йому призначено Господом. Та горе тому, хто видасть Сина Людського на смерть».

[23]Тоді апостоли почали сперечатися один з одним про те, хто б міг таке зробити.

Будьте як слуги, а не як пани

[24]Також серед учнів Ісусових спалахнула суперечка про те, хто з них вважається найбільшим.

[25]Але Ісус сказав їм: «Царі поганські панують над своїми народами. І ті, хто має владу над людьми, вимагають, щоб їх називали благодійниками.

[26]Але ж ви не поводьте себе так. Навпаки, найбільший з-поміж вас мусить стати як найменший, а пан — ніби слуга.

[27]Бо хто значніший: той, хто сидить за столом, чи той, хто йому прислуговує? Чи не той, хто сидить за столом? Але Я серед вас як той, хто прислуговує.

[28]Ви зосталися зі Мною в Моїх випробуваннях.

[29]І Я заповідаю вам Царство так само, як Мій Батько заповідав Його Мені.

[30] para que comais e bebais à minha mesa no meu reino; e vos assentareis em tronos para julgar as doze tribos de Israel.

Pedro é avisado

Mateus 26.31-35; Marcos 14.27-31; João 13.36-38

[31] Simão, Simão, eis que Satanás vos reclamou para vos peneirar como trigo!

[32] Eu, porém, roguei por ti, para que a tua fé não desfaleça; tu, pois, quando te converteres, fortalece os teus irmãos.

[33] Ele, porém, respondeu: SENHOR, estou pronto a ir contigo, tanto para a prisão como para a morte.

[34] Mas Jesus lhe disse: Afirmo-te, Pedro, que, hoje, três vezes negarás que me conheces, antes que o galo cante.

As duas espadas

[35] A seguir, Jesus lhes perguntou: Quando vos mandei sem bolsa, sem alforje e sem sandálias, faltou-vos, porventura, alguma coisa? Nada, disseram eles.

[36] Então, lhes disse: Agora, porém, quem tem bolsa, tome-a, como também o alforje; e o que não tem espada, venda a sua capa e compre uma.

[37] Pois vos digo que importa que se cumpra em mim o que está escrito: Ele foi contado com os malfeitores. Porque o que a mim se refere está sendo cumprido.

[38] Então, lhe disseram: SENHOR, eis aqui duas espadas! Respondeu-lhes: Basta!

Jesus no Getsêmani

Mateus 26.36-46; Marcos 14.32-42

[30]То ви сидітимете за Моїм столом у Царстві Небесному, будете їсти й пити зі Мною. Саме вам сидіти на престолах, щоб судити дванадцять племен ізраїльських».

Випробовування Петра

(Мт. 26:31-35; Мк. 14:27-31; Ін. 13:36-38)

[31]«Симоне, Симоне, послухай! Сатана просив дозволу перевірити вас, неначе селянин перевіряє пшеницю, відділяючи добре зерно від поганого.

[32]Та Я молився за тебе, щоб не втратив ти віру. То ж коли ти, Симоне, знов повернешся до Мене, укріпи віру братів своїх».

[33]Однак Симон, якого ще звали Петром, відповів: «Господи, я готовий іти з Тобою до в'язниці й навіть на смерть».

[34]Але Ісус промовив: «Кажу тобі, Петре: ще й півень не проспіває уранці, ти тричі зречешся Мене».

[35]І звернувся Ісус до Своїх учнів: «Коли Я посилав вас без гаманця, торби й сандалів, чи вам чогось бракувало?» Вони відповіли: «Нічого».

[36]Ісус продовжував: «Але зараз, якщо хто має гаманця, мусить взяти його. Так само, якщо хто має торбу, хай візьме торбу свою. І якщо хто не має меча, хай продасть свій плащ і придбає меч.

[37]Бо кажу вам, що сказане у Святому Писанні мусить збутися зі Мною: „І вважатимуть Його за злочинця". Так, усе сказане про Мене наближається до здійснення».

[38]Учні кажуть: «Господи, подивись, ось тут два мечі». І Він відповів: «Цього достатньо».

Ісус молиться на самоті

(Мт. 26:36-46; Мк. 14:32-42)

39 E, saindo, foi, como de costume, para o monte das Oliveiras; e os discípulos o acompanharam.

39 Потім, за звичаєм, Ісус вирушив на Оливну гору, та учні Його пішли за Ним.

40 Chegando ao lugar escolhido, Jesus lhes disse: Orai, para que não entreis em tentação.

40 Прийшовши на місце, Ісус сказав їм: «Моліться, щоб не піддатися спокусам».

41 Ele, por sua vez, se afastou, cerca de um tiro de pedra, e, de joelhos, orava,

41 Відійшовши від учнів на відстань приблизно в 50 кроків, Ісус став на коліна й почав молитися:

42 dizendo: Pai, se queres, passa de mim este cálice; contudo, não se faça a minha vontade, e sim a tua.

42 «Отче, якщо на те воля Твоя, нехай обмине Мене ця чаша страждань. Але хай збудеться не те, чого Я хочу, а те, чого Ти бажаєш».

43 [Então, lhe apareceu um anjo do céu que o confortava.

43 І з'явився перед Ним Ангел з небес і зміцнив Його сили.

44 E, estando em agonia, orava mais intensamente. E aconteceu que o seu suor se tornou como gotas de sangue caindo sobre a terra.]

44 Долаючи біль, Ісус молився ще більш ревно. І піт Його падав на землю, мов краплі крові.

45 Levantando-se da oração, foi ter com os discípulos, e os achou dormindo de tristeza,

45 Закінчивши молитися, Ісус повернувся до Своїх учнів, та побачив, що вони сплять, виснажені горем.

46 e disse-lhes: Por que estais dormindo? Levantai-vos e orai, para que não entreis em tentação.

46 Ісус розбудив їх, кажучи: «Чому ви спите? Вставайте й моліться, щоб не піддатися спокусам».

Jesus é preso

Mateus 26.47-56; Marcos 14.43-50; João 18.1-11

Арешт Ісуса

(Мт. 26:47-56; Мк. 14:43-50; Ін. 18:3-11)

47 Falava ele ainda, quando chegou uma multidão; e um dos doze, o chamado Judas, que vinha à frente deles, aproximou-se de Jesus para o beijar.

47 Поки Ісус це казав, з'явився натовп людей. Їх вів Юда, один з дванадцятьох апостолів. Він підійшов до Ісуса, щоб поцілувати Його.

48 Jesus, porém, lhe disse: Judas, com um beijo trais o Filho do Homem?

48 Але Ісус запитав його: «Юдо, ти зраджуєш Сина Людського дружнім поцілунком?»

49 Os que estavam ao redor dele, vendo o que ia suceder, perguntaram: SENHOR, feriremos à espada?

49 Зрозумівши, що має статися, учні, які стояли навколо, запитали: «Господи, чи хочеш, щоб ми вдарили своїми мечами?»

[50] Um deles feriu o servo do sumo sacerdote e cortou-lhe a orelha direita.

[51] Mas Jesus acudiu, dizendo: Deixai, basta. E, tocando-lhe a orelha, o curou.

[52] Então, dirigindo-se Jesus aos principais sacerdotes, capitães do templo e anciãos que vieram prendê-lo, disse: Saístes com espadas e porretes como para deter um salteador?

[53] Diariamente, estando eu convosco no templo, não pusestes as mãos sobre mim. Esta, porém, é a vossa hora e o poder das trevas.

Pedro nega a Jesus

Mateus 26.69-75; Marcos 14.66-72; João 18.15-18,25-27

[54] Então, prendendo-o, o levaram e o introduziram na casa do sumo sacerdote. Pedro seguia de longe.

[55] E, quando acenderam fogo no meio do pátio e juntos se assentaram, Pedro tomou lugar entre eles.

[56] Entrementes, uma criada, vendo-o assentado perto do fogo, fitando-o, disse: Este também estava com ele.

[57] Mas Pedro negava, dizendo: Mulher, não o conheço.

[58] Pouco depois, vendo-o outro, disse: Também tu és dos tais. Pedro, porém, protestava: Homem, não sou.

[59] E, tendo passado cerca de uma hora, outro afirmava, dizendo: Também este, verdadeiramente, estava com ele, porque também é galileu.

[50]Та один із учнів ударив мечем слугу первосвященика й відтяв йому праве вухо.

[51]Та у відповідь Ісус сказав: «Зупиніться! Досить уже цього!» Він доторкнувся до вуха слуги й зцілив його.

[52]Потім Ісус звернувся до головних священиків, начальників варти храму та старійшин, які прийшли заарештувати Його: «Ви прийшли проти Мене, ніби проти розбійника, з мечами та палицями.

[53]Я ж щодня був з вами у храмі, навчаючи людей, та ви не заарештували Мене. Але зараз ваша година — година владарювання мороку».

Петро зрікається Ісуса

(Мт. 26:57-58, 69-75; Мк. 14:53-54, 66-72; Ін. 18:12-18, 25-27)

[54]Вони схопили Ісуса й відвели Його до будинку первосвященика, а Петро, тримаючись віддалік, йшов за Ісусом.

[55]Охоронці розклали серед двору багаття й повсідалися навколо. Петро сів разом із ними.

[56]Одна з дівчат-служниць побачила Петра, сидячого біля вогнища. Вона пильно придивилася на нього в відблисках багаття й сказала: «Цей чоловік також був з Ісусом».

[57]Та Петро заперечив, мовивши: «Жінко, я не знаю Його!»

[58]Трохи згодом інший чоловік побачив Петра і сказав: «Ти також один із учнів Христових!» Та Петро відповів: «Ні, чоловіче! Це не так!»

[59]Минуло щось близько години, і ще один чоловік почав стверджувати: «Безперечно, цей чоловік також був з Ісусом, адже він теж з Ґалилеї».

[60] Mas Pedro insistia: Homem, não compreendo o que dizes. E logo, estando ele ainda a falar, cantou o galo.

[60]Але Петро відповів: «Чоловіче, я не знаю, про що ти говориш!» І тієї ж миті, коли Петро ще не закінчив речення, проспівав півень.

[61] Então, voltando-se o SENHOR, fixou os olhos em Pedro, e Pedro se lembrou da palavra do SENHOR, como lhe dissera: Hoje, três vezes me negarás, antes de cantar o galo.

[61]Тоді Ісус обернувся й подивився в очі Петру. І згадав Петро Господні слова: «Перш ніж сьогодні проспіває півень, ти тричі зречешся Мене».

[62] Então, Pedro, saindo dali, chorou amargamente.

[62]Тоді Петро пішов геть, гірко ридаючи.

Os guardas zombam de Jesus

Знущання з Ісуса

(Мт. 26:67-68; Мк. 14:65)

[63] Os que detinham Jesus zombavam dele, davam-lhe pancadas e,

[63]Люди, які тримали Ісуса під охороною, почали насміхатися над Ним й бити Його.

[64] vendando-lhe os olhos, diziam: Profetiza-nos: quem é que te bateu?

[64]Вони також затулили Ісусу очі й почали бити Його, кажучи: «Доведи ж нам що Ти пророк, назви того із нас, хто вдарив Тебе!»

[65] E muitas outras coisas diziam contra ele, blasfemando.

[65]І говорили вони багато іншого Ісусу, щоб образити Його.

Jesus perante o Sinédrio

Mateus 26.57-68; Marcos 14.53-65

Ісус перед Синедріоном

(Мт. 26:59-66; Мк. 14:55-64; Ін. 18:19-24)

[66] Logo que amanheceu, reuniu-se a assembléia dos anciãos do povo, tanto os principais sacerdotes como os escribas, e o conduziram ao Sinédrio, onde lhe disseram:

[66]Вранці наступного дня, зібралися разом старійшини народу, головні священики й книжники, та привели Ісуса на своє зібрання.

[67] Se tu és o Cristo, dize-nos. Então, Jesus lhes respondeu: Se vo-lo disser, não o acreditareis;

[67]Вони сказали: «Якщо Ти Христос, то скажи нам це». Та Ісус відповів їм: «Навіть якщо Я і скажу вам, що Я Христос, ви Мені не повірите.

[68] também, se vos perguntar, de nenhum modo me respondereis.

[68]І якщо Я запитаю вас про щось, ви не дасте відповіді.

[69] Desde agora, estará sentado o Filho do Homem à direita do Todo-Poderoso Deus.

[69]Але віднині, Син Людський сидітиме праворуч від Всемогутнього Бога».

[70] Então, disseram todos: Logo, tu és o Filho de Deus? E ele lhes respondeu: Vós dizeis que eu sou.

[70]Вони всі запитали: «Тож скажи нам: Ти — Син Божий?» Ісус сказав їм: «Ви вірно сказали, хто Я є».

[71] Clamaram, pois: Que necessidade mais temos de testemunho? Porque nós mesmos o ouvimos da sua própria boca.

Lucas 23

Jesus perante Pilatos
Mateus 27.1-2,11-14; Marcos 15.1-5; João 18.28-38

[1] Levantando-se toda a assembléia, levaram Jesus a Pilatos.

[2] E ali passaram a acusá-lo, dizendo: Encontramos este homem pervertendo a nossa nação, vedando pagar tributo a César e afirmando ser ele o Cristo, o Rei.

[3] Então, lhe perguntou Pilatos: És tu o rei dos judeus? Respondeu Jesus: Tu o dizes.

[4] Disse Pilatos aos principais sacerdotes e às multidões: Não vejo neste homem crime algum.

[5] Insistiam, porém, cada vez mais, dizendo: Ele alvoroça o povo, ensinando por toda a Judéia, desde a Galiléia, onde começou, até aqui.

[6] Tendo Pilatos ouvido isto, perguntou se aquele homem era galileu.

[7] Ao saber que era da jurisdição de Herodes, estando este, naqueles dias, em Jerusalém, lho remeteu.

Jesus perante Herodes

[8] Herodes, vendo a Jesus, sobremaneira se alegrou, pois havia muito queria vê-lo, por ter ouvido falar a seu respeito; esperava também vê-lo fazer algum sinal.

[9] E de muitos modos o interrogava; Jesus, porém, nada lhe respondia.

[71]І тоді вони мовили: «Навіщо нам іще якісь додаткові свідчення? Ми самі все чули від Нього Самого!»

Від Луки 23

Суд у Понтія Пилата
(Мт. 27:1-2, 11-14; Мк. 15:1-5; Ін. 18:28-38)

[1]Тож всі вони підвелися й відвели Ісуса до Пилата.

[2]І почали вони звинувачувати Ісуса кажучи: «Ми чули, як цей Чоловік заводив в оману наших людей. Він стверджує, що ми не повинні сплачувати податки цезареві і називає Себе Христом — Царем Юдейськім».

[3]Тоді Пилат запитав Ісуса: «Ти — Цар Юдейський?» На що Ісус відповів: «Так, це Я. Але ж ти сам це сказав».

[4]Тоді Пилат звернувся до головних священиків і натовпу: «Я не бачу ніякої вини за цим Чоловіком».

[5]Та головні священики наполягали, кажучи: «Він Своїм вченням підбурює людей по всій Юдеї: Він почав у Ґалилеї та дійшов аж до сюди».

[6]Почувши це, Пилат запитав, чи цей Чоловік ґалилеянин.

[7]Довідавшись, що Ісус із тієї землі, якою править Ірод, Пилат відправив Його до Ірода, бо той саме перебував в Єрусалимі.

Ісус перед Іродом

[8]Коли Ірод побачив Ісуса, то був дуже задоволений, бо ж багато чув про Нього та від давнього часу прагнув побачити Його. Він сподівався стати свідком якихось дивних знамень, створених Христом.

[9]Він почав про все розпитувати Ісуса, але Той на жодне з запитань не відповів йому.

[10] Os principais sacerdotes e os escribas ali presentes o acusavam com grande veemência.

[11] Mas Herodes, juntamente com os da sua guarda, tratou-o com desprezo, e, escarnecendo dele, fê-lo vestir-se de um manto aparatoso, e o devolveu a Pilatos.

[12] Naquele mesmo dia, Herodes e Pilatos se reconciliaram, pois, antes, viviam inimizados um com o outro.

Jesus outra vez perante Pilatos

Mateus 27.15-26; Marcos 15.6-15; João 18.39—19.16

[13] Então, reunindo Pilatos os principais sacerdotes, as autoridades e o povo,

[14] disse-lhes: Apresentastes-me este homem como agitador do povo; mas, tendo-o interrogado na vossa presença, nada verifiquei contra ele dos crimes de que o acusais.

[15] Nem tampouco Herodes, pois no-lo tornou a enviar. É, pois, claro que nada contra ele se verificou digno de morte.

[16] Portanto, após castigá-lo, soltá-lo-ei.

[17] [E era-lhe forçoso soltar-lhes um detento por ocasião da festa.]

[18] Toda a multidão, porém, gritava: Fora com este! Solta-nos Barrabás!

[19] Barrabás estava no cárcere por causa de uma sedição na cidade e também por homicídio.

[20] Desejando Pilatos soltar a Jesus, insistiu ainda.

[10]При цьому були присутні головні священики й книжники, які весь час запально звинувачували Його.

[11]Ірод та його воїни насміхалися над Ісусом, одягнувши Його у пишні шати, подібні до тих, котрі носили царі. Опісля він знову відіслав Ісуса до Пилата.

[12]У той день Ірод з Пилатом подружилися, хоч раніше вони ворогували.

Пилат намагається звільнити Ісуса

(Мт. 27:15-26; Мк. 15:6-15; Ін. 18:39–19:16)

[13-14]Пилат, скликавши головних священиків, юдейських вождів та простий народ, звернувся до них: «Ви привели до мене Цього Чоловіка, звинувативши Його в тому, що Він вводив людей в оману. Отут, у вашій присутності, я допитав Його і не знайшов ніяких підстав для ваших звинувачень проти Нього.

[15]Так само ніяких підстав не знайшов і Ірод. Тож він відіслав Ісуса знову до нас. Як бачите, Він не зробив нічого такого, за що заслуговував би смерті.

[16]Отже, я покараю Його батогами, а потім відпущу».

[17][Щороку, під час святкування Пасхи, правитель, за звичаєм, відпускав на волю одного з в'язнів, за якого просив народ].

[18]У відповідь натовп загукав: «Нехай Ісуса розіпнуть на хресті! Відпусти нам Варавву!»

[19](Варавву було кинуто до в'язниці за участь у заколоті в місті й за вбивство).

[20]Тоді знову Пилат звернувся до людей, кажучи, що він хотів би відпустити Ісуса.

[21] Eles, porém, mais gritavam: Crucifica-o! Crucifica-o!

[22] Então, pela terceira vez, lhes perguntou: Que mal fez este? De fato, nada achei contra ele para condená-lo à morte; portanto, depois de o castigar, soltá-lo-ei.

[23] Mas eles instavam com grandes gritos, pedindo que fosse crucificado. E o seu clamor prevaleceu.

[24] Então, Pilatos decidiu atender-lhes o pedido.

[25] Soltou aquele que estava encarcerado por causa da sedição e do homicídio, a quem eles pediam; e, quanto a Jesus, entregou-o à vontade deles.

Simão leva a cruz de Jesus

Mateus 27.32; Marcos 15.21

[26] E, como o conduzissem, constrangendo um cireneu, chamado Simão, que vinha do campo, puseram-lhe a cruz sobre os ombros, para que a levasse após Jesus.

Jesus rumo ao Calvário

[27] Seguia-o numerosa multidão de povo, e também mulheres que batiam no peito e o lamentavam.

[28] Porém Jesus, voltando-se para elas, disse: Filhas de Jerusalém, não choreis por mim; chorai, antes, por vós mesmas e por vossos filhos!

[29] Porque dias virão em que se dirá: Bem-aventuradas as estéreis, que não geraram, nem amamentaram.

[30] Nesses dias, dirão aos montes: Caí sobre nós! E aos outeiros: Cobri-nos!

[21]Та вони й далі вигукували: «Розіп'ясти Його! Нехай Його розіпнуть на хресті!»

[22]І втретє Пилат звернувся до народу, питаючи: «Який на Ньому злочин? Я не знайшов проти Нього нічого, за що слід було б карати смертю. Тож я покараю Його батогами й відпущу».

[23-24]Але й далі народ голосно вимагав стратити Ісуса, і цей крик досяг такої сили, що Пилат вирішив задовольнити їхню вимогу.

[25]Він наказав відпустити Варавву, чоловіка, якого було кинуто до в'язниці за участь у заколоті і вбивство, бо натовп просив саме за нього. А Ісуса, за волею народу, Пилат віддав на розп'яття.

Розп'яття

(Мт. 27:32-44; Мк. 15:21-32; Ін. 19:17-27)

[26]Саме у той час, коли воїни вели Ісуса на страту, по дорозі до міста, повертаючись з поля, йшов Симон киринеянин. Тож солдати примусили його йти слід за Ісусом, та нести хрест, що призначався для Нього.

[27]Та величезний натовп сунув за Ісусом. В натовпі були й жінки, які плакали й голосили за Ним.

[28]Він обернувся до них і сказав: «Дочки Єрусалимські, не плачте за Мною. Плачте за собою самими й за дітьми своїми.

[29]Бо настануть дні, коли люди казатимуть: „Щасливі ті жінки, в яких не може бути дітей, щасливі ті утроби, що нікому не дали життя, і щасливі ті груди, які нікого не годували".

[30]Люди проситимуть гори: „Впадіть на нас!" Люди проситимуть могили: „Поховайте нас!"

[31] Porque, se em lenho verde fazem isto, que será no lenho seco?

[31]Бо якщо таке траплятиметься з добрими людьми, то що ж тоді буде людям злим?»

[32] E também eram levados outros dois, que eram malfeitores, para serem executados com ele.

[32]Разом з Ісусом воїни привели на страту ще двох злочинців.

A crucificação

Mateus 27.33-44; Marcos 15.22-32; João 19.17-27

[33] Quando chegaram ao lugar chamado Calvário, ali o crucificaram, bem como aos malfeitores, um à direita, outro à esquerda.

[33]Коли ж вони прийшли до місця, що називалося «Лобне місце», воїни розп'яли Ісуса, та ще двох злочинців: одного праворуч, а другого ліворуч від Нього.

[34] Contudo, Jesus dizia: Pai, perdoa-lhes, porque não sabem o que fazem. Então, repartindo as vestes dele, lançaram sortes.

[34]Тоді Ісус промовив: «Отче, прости цих людей, вони самі не знають, що вони чинять». Та охоронці, тим часом, поділили між собою Його вбрання, кидаючи жереб.

[35] O povo estava ali e a tudo observava. Também as autoridades zombavam e diziam: Salvou os outros; a si mesmo se salve, se é, de fato, o Cristo de Deus, o escolhido.

[35]Навколо стояли люди й дивилися за всім, що трапилося. А вожді юдейські насміхалися з Ісуса, кажучи: «Він рятував інших, тож хай тепер Себе Самого врятує, якщо Він справді є Христос, обраний Богом!»

[36] Igualmente os soldados o escarneciam e, aproximando-se, trouxeram-lhe vinagre, dizendo:

[37] Se tu és o rei dos judeus, salva-te a ti mesmo.

[36-37]Навіть воїни, і ті збиткувалися й насміхалися з Ісуса. Вони запропонували Йому кислого вина, кажучи: «Якщо Ти Цар Юдейський, то врятуй Себе!»

[38] Também sobre ele estava esta epígrafe [em letras gregas, romanas e hebraicas]: ESTE É O REI DOS JUDEUS.

[38]На хресті, над головою Ісуса, солдати прибили дощечку, на якій було написане: це Цар Юдейський.

Os dois malfeitores

[39] Um dos malfeitores crucificados blasfemava contra ele, dizendo: Não és tu o Cristo? Salva-te a ti mesmo e a nós também.

[39]І один із злочинців, розіп'ятих разом з Ісусом, почав лихословити Його, кажучи: «Хіба ж ти не Христос? Тож врятуй Себе й нас!»

[40] Respondendo-lhe, porém, o outro, repreendeu-o, dizendo: Nem ao menos temes a Deus, estando sob igual sentença?

[40]Але другий злочинець присоромив його, сказавши: «Чи ти не боїшся Бога? Ти ж маєш такий самий вирок.

[41] Nós, na verdade, com justiça, porque recebemos o castigo que os nossos atos merecem; mas este nenhum mal fez.

[42] E acrescentou: Jesus, lembra-te de mim quando vieres no teu reino.

[43] Jesus lhe respondeu: Em verdade te digo que hoje estarás comigo no paraíso.

A morte de Jesus

Mateus 27.45-56; Marcos 15.33-41; João 19.28-30

[44] Já era quase a hora sexta, e, escurecendo-se o sol, houve trevas sobre toda a terra até à hora nona.

[45] E rasgou-se pelo meio o véu do santuário.

[46] Então, Jesus clamou em alta voz: Pai, nas tuas mãos entrego o meu espírito! E, dito isto, expirou.

[47] Vendo o centurião o que tinha acontecido, deu glória a Deus, dizendo: Verdadeiramente, este homem era justo.

[48] E todas as multidões reunidas para este espetáculo, vendo o que havia acontecido, retiraram-se a lamentar, batendo nos peitos.

[49] Entretanto, todos os conhecidos de Jesus e as mulheres que o tinham seguido desde a Galiléia permaneceram a contemplar de longe estas coisas.

O sepultamento de Jesus

Mateus 27.57-61; Marcos 15.42-47; João 19.38-42

[50] E eis que certo homem, chamado José, membro do Sinédrio, homem bom e justo

[51] (que não tinha concordado com o desígnio e ação dos outros), natural de Arimatéia, cidade dos judeus, e que esperava o reino de Deus,

[41]Але наші з тобою вироки справедливі. Ми отримали те, що заслужили своїми вчинками, а цей Чоловік не зробив нічого лихого».

[42]І додав: «Ісусе, згадай про мене, коли прийдеш у Своє Царство».

[43]Ісус відповів йому: «Правду кажу тобі: сьогодні ж ти будеш зі Мною в раю».

Смерть Ісуса

(Мт. 27:45-56; Мк. 15:33-41; Ін. 19:28-30)

[44]Близько полудня темрява вкрила всю землю, і було так аж до третьої години.

[45]І сталося те тому, що сонце перестало світити. Та одразу завіса в храмі розірвалася навпіл.

[46]Ісус голосно закричав: «Отче, передаю дух Свій у Твої руки». І з цими словами Він помер.

[47]Коли центуріон побачив, що трапилося, він почав славити Бога, мовивши: «Безперечно, це був праведний Чоловік».

[48]Багато людей прийшли з міста, аби подивитися на страту. Та побачивши що трапилося, зажурилися, й засмучені пішли додому.

[49]Та всі ті, хто знав Його, стояли й спостерігали здалеку за всім, що трапилося. Там також знаходилися і жінки, котрі йшли за Ісусом від самої Ґалилеї.

Поховання Ісуса

(Мт. 27:57-61; Мк. 15:42-47; Ін. 19:38-42)

[50-51]Саме у той час, в Єрусалимі знаходився чоловік на ймення Йосип з юдейського міста Ариматея. Він був доброю і праведною людиною й також чекав на прихід Царства Божого. Йосип був членом ради юдейської та не погоджувався з її рішенням про Ісусову страту.

[52] tendo procurado a Pilatos, pediu-lhe o corpo de Jesus,

[53] e, tirando-o do madeiro, envolveu-o num lençol de linho, e o depositou num túmulo aberto em rocha, onde ainda ninguém havia sido sepultado.

[54] Era o dia da preparação, e começava o sábado.

[55] As mulheres que tinham vindo da Galiléia com Jesus, seguindo, viram o túmulo e como o corpo fora ali depositado.

[56] Então, se retiraram para preparar aromas e bálsamos. E, no sábado, descansaram, segundo o mandamento.

[52]Він пішов до Пилата й попросив, щоб йому віддали тіло Христа.

[53]Йосип зняв тіло Ісусове з хреста й, загорнувши у лляне полотно, поклав Його до нової гробниці, висіченої у скелі.

[54]Була п'ятниця, день приготувань, наближалася субота.

[55]Жінки, які супроводжували Ісуса від самої Ґалилеї, простежили за Йосипом й бачили, де було поховано Його.

[56]Вони повернулися додому й приготували запашну олію й пахощі, аби намастити тіло Ісусове. В суботу жінки, згідно з законом Мойсея, відпочивали.

Lucas 24

A ressurreição de Jesus

Mateus 28.1-10; Marcos 16.1-8; João 20.1-10

[1] Mas, no primeiro dia da semana, alta madrugada, foram elas ao túmulo, levando os aromas que haviam preparado.

[2] E encontraram a pedra removida do sepulcro;

[3] mas, ao entrarem, não acharam o corpo do SENHOR Jesus.

[4] Aconteceu que, perplexas a esse respeito, apareceram-lhes dois varões com vestes resplandecentes.

[5] Estando elas possuídas de temor, baixando os olhos para o chão, eles lhes falaram: Por que buscais entre os mortos ao que vive?

[6] Ele não está aqui, mas ressuscitou. Lembrai-vos de como vos preveniu, estando ainda na Galiléia,

Від Луки 24

Звістка про Ісусове воскресіння

(Мт. 28:1-10; Мк. 16:1-8; Ін. 20:1-10)

[1]У перший день тижня, рано-вранці жінки, взявши з собою пахощів, які вони приготували, прийшли до гробниці, де було поховано Ісуса.

[2]Вони побачили, що той величезний камінь, який затуляв вхід до гробниці, було відкочено вбік.

[3]Жінки ввійшли в склеп, але тіла Господа Ісуса там не знайшли.

[4]Поки вони дивувалися тим, що трапилося, поруч із ними раптом з'явилися двоє чоловіків у сліпучому вбранні.

[5]Налякані, жінки впали долілиць. Тоді чоловіки заговорили до них: «Чому ви шукаєте серед мертвих Того, Хто є живий?

[6]Тут Його немає; Він воскрес! Згадайте, що Він говорив вам у Ґалилеї.

[7] quando disse: Importa que o Filho do Homem seja entregue nas mãos de pecadores, e seja crucificado, e ressuscite no terceiro dia.

[7]Він казав, що Сина Людського має бути віддано грішникам і розіп'ято, але на третій день Він воскресне знов».

[8] Então, se lembraram das suas palavras.

[8]І тоді жінки згадали Ісусові слова.

[9] E, voltando do túmulo, anunciaram todas estas coisas aos onze e a todos os mais que com eles estavam.

[9]Вони повернулися до міста й розповіли про все це одинадцятьом апостолам і всім іншим учням Ісусовим.

[10] Eram Maria Madalena, Joana e Maria, mãe de Tiago; também as demais que estavam com elas confirmaram estas coisas aos apóstolos.

[10]Ті жінки були Марія Маґдалена, Іоанна й Марія, мати Якова. Вони, та інші жінки, які були з ними, розповіли апостолам про все, що сталося.

[11] Tais palavras lhes pareciam um como delírio, e não acreditaram nelas.

[11]Але апостолам їхня розповідь здалася безглуздою, і вони жінкам не повірили.

[12] Pedro, porém, levantando-se, correu ao sepulcro. E, abaixando-se, nada mais viu, senão os lençóis de linho; e retirou-se para casa, maravilhado do que havia acontecido.

[12]Та Петро встав і побіг до могили. Він зайшов у печеру, але не знайшов там нічого, крім лляної тканини, в яку було завернуте тіло Ісуса. Він пішов назад, дивуючись — що то могло статися?

Os discípulos no caminho de Emaús
Marcos 16.12-13

По дорозі до Емауса
(Мк. 16:12-13)

[13] Naquele mesmo dia, dois deles estavam de caminho para uma aldeia chamada Emaús, distante de Jerusalém sessenta estádios.

[13]Того ж дня двоє Ісусових учнів йшли до містечка Емауса, що в дванадцяти кілометрах від Єрусалиму.

[14] E iam conversando a respeito de todas as coisas sucedidas.

[14]По дорозі вони обговорювали все, що сталося.

[15] Aconteceu que, enquanto conversavam e discutiam, o próprio Jesus se aproximou e ia com eles.

[15]І от саме під час цієї розмови Сам Ісус наблизився до них, й пішов далі з ними разом.

[16] Os seus olhos, porém, estavam como que impedidos de o reconhecer.

[16]Але ж їм не дозволено було впізнати Христа.

[17] Então, lhes perguntou Jesus: Que é isso que vos preocupa e de que ides tratando à medida que caminhais? E eles pararam entristecidos.

[17]Ісус запитав їх: «Що це за речі, які ви обговорюєте між собою дорогою?» Вони зупинилися й сумно подивилися на Нього.

[18] Um, porém, chamado Cleopas, respondeu, dizendo: És o único, porventura, que, tendo estado em Jerusalém, ignoras as ocorrências destes últimos dias?

[18]Один із них, якого звали Клеопа, сказав Ісусу: «Ти, мабуть, один такий, хто мешкає у Єрусалимі й не знає про те, що там сталося останніми днями».

[19] Ele lhes perguntou: Quais? E explicaram: O que aconteceu a Jesus, o Nazareno, que era varão profeta, poderoso em obras e palavras, diante de Deus e de todo o povo,

[19]Та Ісус спитав: «Про що це ти говориш?» А вони кажуть: «Про те, що сталося з Ісусом з Назарета. То був Чоловік, Який виявився пророком, могутній ділом і словом, перед Богом і всіма людьми.

[20] e como os principais sacerdotes e as nossas autoridades o entregaram para ser condenado à morte e o crucificaram.

[20]І як наші головні священики й вожді віддали Його, щоб присудити до страти і розп'яття на хресті.

[21] Ora, nós esperávamos que fosse ele quem havia de redimir a Israel; mas, depois de tudo isto, é já este o terceiro dia desde que tais coisas sucederam.

[21]Ми сподівалися, що це був саме Той, Котрий збирався визволити Ізраїль. Але попри все, сьогодні, третього дня відтоді, як Його було страчено,

[22] É verdade também que algumas mulheres, das que conosco estavam, nos surpreenderam, tendo ido de madrugada ao túmulo;

[22]деякі наших жінок приголомшили нас: рано вранці вони пішли до могили, де Його було поховано, але не знайшли там Його тіла.

[23] e, não achando o corpo de Jesus, voltaram dizendo terem tido uma visão de anjos, os quais afirmam que ele vive.

[23]Вони прийшли й розповіли нам, що їм було видіння — вони бачили Ангелів. І Ангели сказали їм, що Ісус живий.

[24] De fato, alguns dos nossos foram ao sepulcro e verificaram a exatidão do que disseram as mulheres; mas não o viram.

[24]Тоді дехто з тих, хто був з нами, пішли до могили. Вони знайшли все точно так, як жінки розповіли, але не побачили Його».

[25] Então, lhes disse Jesus: Ó néscios e tardos de coração para crer tudo o que os profetas disseram!

[25]Тоді Ісус сказав їм: «Ви такі нерозумні! І як тяжко вам повірити у те, про що говорили пророки!

[26] Porventura, não convinha que o Cristo padecesse e entrasse na sua glória?

[26]Чи не мусив Христос прийняти ці страждання, а потім увійти у славу Свою?»

[27] E, começando por Moisés, discorrendo por todos os Profetas, expunha-lhes o que

[27]І так, починаючи з Мойсея, зупиняючись на кожному з пророків, Ісус пояснив тим двом Своїм учням те, що

a seu respeito constava em todas as Escrituras.

сказано про Нього в усьому Святому Писанні.

28 Quando se aproximavam da aldeia para onde iam, fez ele menção de passar adiante.

28Вони підійшли до містечка, до якого прямували, та Ісус удав, ніби хоче йти далі.

29 Mas eles o constrangeram, dizendo: Fica conosco, porque é tarde, e o dia já declina. E entrou para ficar com eles.

29Але вони дуже вмовляли Його: «Зостанься з нами, бо день майже закінчився й вже вечоріє». Тож Він погодився й залишився з ними.

30 E aconteceu que, quando estavam à mesa, tomando ele o pão, abençoou-o e, tendo-o partido, lhes deu;

30Коли вони сіли за стіл, Ісус узяв хліб і віддав дяку, а потім розломив його й роздав їм.

31 então, se lhes abriram os olhos, e o reconheceram; mas ele desapareceu da presença deles.

31І тут їхні очі відкрилися, й вони впізнали Ісуса, але Він зник.

32 E disseram um ao outro: Porventura, não nos ardia o coração, quando ele, pelo caminho, nos falava, quando nos expunha as Escrituras?

32І один із учнів сказав другому: «Чи не горіли наші серця в грудях, коли Він говорив з нами по дорозі, пояснюючи нам Святе Писання?»

33 E, na mesma hora, levantando-se, voltaram para Jerusalém, onde acharam reunidos os onze e outros com eles,

33Тієї ж миті вони підвелися й пішли назад до Єрусалиму. Вони знайшли одинадцятьох апостолів і інших учнів Христа, котрі зібралися разом з ними.

34 os quais diziam: O SENHOR ressuscitou e já apareceu a Simão!

34Апостоли та інші учні сказали: «Господь справді воскрес! Він з'явився Симонові».

35 Então, os dois contaram o que lhes acontecera no caminho e como fora por eles reconhecido no partir do pão.

35Тоді ті двоє учнів розповіли про все, що з ними сталося на дорозі, і як вони впізнали Ісуса, коли Він розломив хліб.

Jesus aparece aos discípulos

João 20.19-23

Ісус являється Своїм учням

(Мт. 28:16-20; Мк. 16:14-18; Ін. 20:19-23; Дії 1:6-8)

36 Falavam ainda estas coisas quando Jesus apareceu no meio deles e lhes disse: Paz seja convosco!

36Коли вони все це розповідали, Сам Ісус став між ними, сказавши: «Мир вам!»

37 Eles, porém, surpresos e atemorizados, acreditavam estarem vendo um espírito.

37Але їх охопив страх. Вони затремтіли, бо подумали, що бачать привід.

[38] Mas ele lhes disse: Por que estais perturbados? E por que sobem dúvidas ao vosso coração?

[38]Але Він сказав їм: «Чого ви так стривожилися? Чому сумніви заворушилися в ваших серцях?

[39] Vede as minhas mãos e os meus pés, que sou eu mesmo; apalpai-me e verificai, porque um espírito não tem carne nem ossos, como vedes que eu tenho.

[39]Погляньте на Мої руки й ноги. Ви ж бачите: це справді Я. Торкніться Мене й подивіться на Мене. Привиди не мають м'яса й кісток. Як ви бачите — Я маю».

[40] Dizendo isto, mostrou-lhes as mãos e os pés.

[40]І промовляючи це, Він показував їм руки й ноги.

[41] E, por não acreditarem eles ainda, por causa da alegria, e estando admirados, Jesus lhes disse: Tendes aqui alguma coisa que comer?

[41]Поки вони ще не вірили, і дивувалися, і раділи, Ісус спитав їх: «Чи маєте ви тут щось поїсти?»

[42] Então, lhe apresentaram um pedaço de peixe assado [e um favo de mel].

[42]Апостоли дали Йому шмат печеної риби.

[43] E ele comeu na presença deles.

[43]Він узяв і почав їсти перед ними.

Jesus explica as Escrituras

[44] A seguir, Jesus lhes disse: São estas as palavras que eu vos falei, estando ainda convosco: importava se cumprisse tudo o que de mim está escrito na Lei de Moisés, nos Profetas e nos Salmos.

[44]І сказав їм Ісус: «Це слова, що казав Я вам, коли ще був із вами: все сказане про Мене в Законі Мойсеєвім, у пророків і в псалмах — мусить збутися».

[45] Então, lhes abriu o entendimento para compreenderem as Escrituras;

[45]І Він розкрив їх розум, щоб вони могли розуміти Святе Писання.

[46] e lhes disse: Assim está escrito que o Cristo havia de padecer e ressuscitar dentre os mortos no terceiro dia

[46]І промовив Ісус: «Так сказано у Святому Писанні: Христос страждатиме й воскресне з мертвих на третій день.

[47] e que em seu nome se pregasse arrependimento para remissão de pecados a todas as nações, começando de Jerusalém.

[48] Vós sois testemunhas destas coisas.

[47-48]Ви — свідки цих подій. Ви повинні проповідувати покаяння для прощення гріхів усім народам, починаючи з Єрусалиму.

[49] Eis que envio sobre vós a promessa de meu Pai; permanecei, pois, na cidade, até que do alto sejais revestidos de poder.

[49]Пам'ятайте, що Я пошлю вам Того, Кого обіцяв Отець Мій, але залишайтеся в місті, аж доки ви одержите силу з небес».

A ascensão de Jesus

Вознесіння Ісуса на небо

Marcos 16.19-20

[50] Então, os levou para Betânia e, erguendo as mãos, os abençoou.

[51] Aconteceu que, enquanto os abençoava, ia-se retirando deles, sendo elevado para o céu.

[52] Então, eles, adorando-o, voltaram para Jerusalém, tomados de grande júbilo;

[53] e estavam sempre no templo, louvando a Deus.

(Мк. 16:19-20; Дії 1:9-11)

[50]Потім Ісус вивів учнів Своїх із Єрусалиму, та повів аж до Віфанії, а опісля, піднявши руки, благословив їх.

[51]Благословляючи, Ісус залишив їх і вознісся на небо.

[52]Апостоли вклонилися Йому, а потім повернулися до Єрусалиму, сповнені великої радості.

[53]І весь час, перебуваючи в храмі, вони славили Бога.

O evangelho segundo João	Від Іоана

João 1

A encarnação do Verbo

1 No princípio era o Verbo, e o Verbo estava com Deus, e o Verbo era Deus.

2 Ele estava no princípio com Deus.

3 Todas as coisas foram feitas por intermédio dele, e, sem ele, nada do que foi feito se fez.

4 A vida estava nele e a vida era a luz dos homens.

5 A luz resplandece nas trevas, e as trevas não prevaleceram contra ela.

6 Houve um homem enviado por Deus cujo nome era João.

7 Este veio como testemunha para que testificasse a respeito da luz, a fim de todos virem a crer por intermédio dele.

8 Ele não era a luz, mas veio para que testificasse da luz,

9 a saber, a verdadeira luz, que, vinda ao mundo, ilumina a todo homem.

10 O Verbo estava no mundo, o mundo foi feito por intermédio dele, mas o mundo não o conheceu.

11 Veio para o que era seu, e os seus não o receberam.

12 Mas, a todos quantos o receberam, deu-lhes o poder de serem feitos filhos de Deus, a saber, aos que crêem no seu nome;

13 os quais não nasceram do sangue, nem da vontade da carne, nem da vontade do homem, mas de Deus.

14 E o Verbo se fez carne e habitou entre nós, cheio de graça e de verdade, e vimos

Від Іоана 1

Пришестя Христа

1Ще до існування світу було Слово, і Слово було з Богом, і Слово було Бог.

2Той, Хто був Словом, був з Богом споконвіку.

3Все було створене через Нього, і ніщо не було створене без Нього.

4В Ньому було життя, і воно було Світлом для людей.

5Світло сяє в пітьмі, й темрява не здолала світла.

6Був собі чоловік, посланець Божий, на ймення Іоан.

7Він прийшов свідчити про Світло, щоб через нього всі змогли почути й повірити у Нього.

8Сам він не був Світлом, а прийшов, щоб свідчити про Нього,

9про справжнє Світло, Яке приходить у світ і світить кожній людині.

10Слово вже було в світі, і світ через Нього почався, та світ не впізнав Його.

11Він прийшов у світ, що належав Йому, та Його власний народ не прийняв Його.

12Але всім тим, хто прийняв Його й повірив у Нього, Він дав право стати дітьми Божими.

13Вони не народжуються, як немовлята, за бажанням чи волею батьків їхніх. Вони народжуються від Бога.

14І Слово стало Людиною й оселилося серед нас. Ми побачили Його

a sua glória, glória como do unigênito do Pai.

O testemunho de João Batista

15 João testemunha a respeito dele e exclama: Este é o de quem eu disse: o que vem depois de mim tem, contudo, a primazia, porquanto já existia antes de mim.

16 Porque todos nós temos recebido da sua plenitude e graça sobre graça.

17 Porque a lei foi dada por intermédio de Moisés; a graça e a verdade vieram por meio de Jesus Cristo.

18 Ninguém jamais viu a Deus; o Deus unigênito, que está no seio do Pai, é quem o revelou.

João Batista repete o seu testemunho

Mateus 3.1-12; Marcos 1.2-8; Lucas 3.1-18

19 Este foi o testemunho de João, quando os judeus lhe enviaram de Jerusalém sacerdotes e levitas para lhe perguntarem: Quem és tu?

20 Ele confessou e não negou; confessou: Eu não sou o Cristo.

21 Então, lhe perguntaram: Quem és, pois? És tu Elias? Ele disse: Não sou. És tu o profeta? Respondeu: Não.

22 Disseram-lhe, pois: Declara-nos quem és, para que demos resposta àqueles que nos enviaram; que dizes a respeito de ti mesmo?

23 Então, ele respondeu: Eu sou a voz do que clama no deserto: Endireitai o caminho do SENHOR, como disse o profeta Isaías.

Божественну Велич, Велич Єдиного Сина Отця Свого. Він був сповнений благодаті і правди.

15Іоан свідчить про Нього, проголошуючи: «Це саме Той, про Кого я казав: „Той, Хто йде за мною — величніший за мене, бо Він був і до мене”.

16-17Від повноти Його правди й благодаті ми приймали одну благодать за іншою, бо Закон був нам даний через Мойсея, але благодать і правда прийшли через Христа.

18Ніхто й ніколи не бачив Бога, лише Єдиний Син, Який і є Богом, Той, Хто найближчий до Отця, Він показав нам, який Бог є».

Свідчення Іоана про Ісуса

(Мт. 3:1-12; Мк. 1:1-8; Лк. 3:1-9, 15-17)

19-20Коли юдейські лідери з Єрусалиму послали священиків і левитів запитати: «Хто ти такий?» Іоан признався щиро, не уникаючи відповіді: «Я не Христос».

21«То хто ж ти такий? — Спитали вони, — Ілля?» «Ні», — відповів він. «Може, пророк?» Він знову відповів: «Ні».

22Тоді вони мовили до нього: «Скажи нам, хто ти, щоб ми могли розповісти тим, хто нас послав сюди. Що ти скажеш про себе?»

23Іоан сказав словами пророка Ісаї: «Я голос Того, хто гукає в пустелі: „Зробіть прямим шлях для Господа”».

[24] Ora, os que haviam sido enviados eram de entre os fariseus.

[25] E perguntaram-lhe: Então, por que batizas, se não és o Cristo, nem Elias, nem o profeta?

[26] Respondeu-lhes João: Eu batizo com água; mas, no meio de vós, está quem vós não conheceis,

[27] o qual vem após mim, do qual não sou digno de desatar-lhe as correias das sandálias.

[28] Estas coisas se passaram em Betânia, do outro lado do Jordão, onde João estava batizando.

João Batista torna a repetir o seu testemunho

[29] No dia seguinte, viu João a Jesus, que vinha para ele, e disse: Eis o Cordeiro de Deus, que tira o pecado do mundo!

[30] É este a favor de quem eu disse: após mim vem um varão que tem a primazia, porque já existia antes de mim.

[31] Eu mesmo não o conhecia, mas, a fim de que ele fosse manifestado a Israel, vim, por isso, batizando com água.

O batismo de Jesus

Mateus 3.13-17; Marcos 1.9-11; Lucas 3.21-22

[32] E João testemunhou, dizendo: Vi o Espírito descer do céu como pomba e pousar sobre ele.

[33] Eu não o conhecia; aquele, porém, que me enviou a batizar com água me disse: Aquele sobre quem vires descer e pousar o Espírito, esse é o que batiza com o Espírito Santo.

[34] Pois eu, de fato, vi e tenho testificado que ele é o Filho de Deus.

Dois discípulos de João Batista seguem Jesus

[24]Цих людей, які розпитували Іоана, послали фарисеї.

[25]Тож вони знову запитали його: «Якщо ти не Христос, не Ілля, не пророк, то чому ти хрестиш людей?»

[26-27]У відповідь він сказав: «Я хрещу людей водою, та серед вас є Той, Невідомий вам, Хто прийде після мене. Я ж не гідний навіть бути рабом, який схиляється, щоб розв’язати ремінці Його сандалій».

[28]Все це сталося у Віфанії, по той бік ріки Йордан, де Іоан хрестив людей.

Ісус — Ягня Боже

[29]Наступного дня, побачивши, що до нього йде Ісус, Іоан промовив: «Он гляньте, це Ягня Боже, Яке забирає на себе гріх світу.

[30]Це Він, про Кого я казав: „За мною йде Той, Хто величніший за мене, бо Він був і до мене.

[31]Навіть я не знав Його, але я прийшов хрестити людей водою, щоб народ ізраїльський знав, що Він — Христос”».

[32]І ось іще що сказав Іоан: «Я бачив Духа, що сходив до Нього з неба в подобі голуба і залишався на Ньому.

[33]Навіть я не знав Його, але Той, Хто послав мене хрестити людей водою, сказав мені: „Ти побачиш Духа, що зійде і залишиться з Чоловіком. Він і є Той, Хто хреститиме Духом Святим”.

[34]Я це бачив і свідчу, що Він і є Син Божий».

Перші Ісусові учні

[35] No dia seguinte, estava João outra vez na companhia de dois dos seus discípulos

[35]Наступного дня Іоан знову був там з двома своїми учнями.

[36] e, vendo Jesus passar, disse: Eis o Cordeiro de Deus!

[36]Побачивши Ісуса, Який проходив повз них, він сказав: «Погляньте, ось Ягня Боже».

[37] Os dois discípulos, ouvindo-o dizer isto, seguiram Jesus.

[37]Двоє його учнів почули це й послідували за Ісусом.

[38] E Jesus, voltando-se e vendo que o seguiam, disse-lhes: Que buscais? Disseram-lhe: Rabi (que quer dizer Mestre), onde assistes?

[38]Ісус обернувся і, побачивши, що вони йдуть за Ним, запитав: «Чого вам треба?» А ті відповіли: «Равві! Де Ти живеш?» («Равви» означає «Вчитель»).

[39] Respondeu-lhes: Vinde e vede. Foram, pois, e viram onde Jesus estava morando; e ficaram com ele aquele dia, sendo mais ou menos a hora décima.

[39]«Ходімо, побачите», — відповів Ісус. Тож вони пішли й побачили, де Він живе, і залишилися в Нього аж до вечора. І було то близько четвертої години.

[40] Era André, o irmão de Simão Pedro, um dos dois que tinham ouvido o testemunho de João e seguido Jesus.

[40]Почувши те, що сказав Іоан про Нього, вони пішли за Ісусом. Одного з тих двох, звали Андрієм, і був він братом Симона, якого ще звали Петром.

[41] Ele achou primeiro o seu próprio irmão, Simão, a quem disse: Achamos o Messias (que quer dizer Cristo),

[41]Насамперед він знайшов свого брата Симона і сказав йому: «Ми знайшли Месію». (Це слово означає «Христос»).

[42] e o levou a Jesus. Olhando Jesus para ele, disse: Tu és Simão, o filho de João; tu serás chamado Cefas (que quer dizer Pedro).

[42]Тоді Андрій привів Симона до Ісуса, та подивившись на нього, Він мовив: «Ти, Симон, син Йони, зватимешся Кифою».

Filipe e Natanael

[43] No dia imediato, resolveu Jesus partir para a Galiléia e encontrou a Filipe, a quem disse: Segue-me.

[43]Наступного дня Ісус вирішив іти до Ґалилеї. Зустрівши Пилипа, Ісус звернувся до нього: «Йди за Мною».

[44] Ora, Filipe era de Betsaida, cidade de André e de Pedro.

[44]Пилип був родом із Вефсаїди, того ж самого міста, що і Андрій та Петро.

[45] Filipe encontrou a Natanael e disse-lhe: Achamos aquele de quem Moisés escreveu na lei, e a quem se referiram os profetas: Jesus, o Nazareno, filho de José.

[45]Коли Пилип зустрів Нафанаїла, то сказав йому: «Ми знайшли Того, про Кого Мойсей писав у Законі і про Кого писали пророки. Це Ісус із Назарета, Йосипів Син».

[46] Perguntou-lhe Natanael: De Nazaré pode sair alguma coisa boa? Respondeu-lhe Filipe: Vem e vê.

[47] Jesus viu Natanael aproximar-se e disse a seu respeito: Eis um verdadeiro israelita, em quem não há dolo!

[48] Perguntou-lhe Natanael: Donde me conheces? Respondeu-lhe Jesus: Antes de Filipe te chamar, eu te vi, quando estavas debaixo da figueira.

[49] Então, exclamou Natanael: Mestre, tu és o Filho de Deus, tu és o Rei de Israel!

[50] Ao que Jesus lhe respondeu: Porque te disse que te vi debaixo da figueira, crês? Pois maiores coisas do que estas verás.

[51] E acrescentou: Em verdade, em verdade vos digo que vereis o céu aberto e os anjos de Deus subindo e descendo sobre o Filho do Homem.

João 2

As bodas em Caná da Galileia

[1] Três dias depois, houve um casamento em Caná da Galiléia, achando-se ali a mãe de Jesus.

[2] Jesus também foi convidado, com os seus discípulos, para o casamento.

[3] Tendo acabado o vinho, a mãe de Jesus lhe disse: Eles não têm mais vinho.

[4] Mas Jesus lhe disse: Mulher, que tenho eu contigo? Ainda não é chegada a minha hora.

[5] Então, ela falou aos serventes: Fazei tudo o que ele vos disser.

[46]Нафанаїл запитав Пилипа: «Чи може щось добре прийти з Назарета?» А Пилип відповів: «Ходімо, сам переконаєшся».

[47]Побачивши, що Нафанаїл іде до Нього, Ісус сказав: «Ось справжній ізраїльтянин, який зовсім не має лукавства».

[48]«Звідки Ти знаєш мене?» — спитав Нафанаїл. Ісус відповів: «Перш ніж тебе покликав Пилип, Я бачив тебе, коли ти сидів під фіґовим деревом».

[49]«Равві, Ти — Син Божий, Цар Ізраїлю», — сказав Нафанаїл. Ісус же відповів йому на те:

[50]«Ти повірив у Мене, бо Я сказав, що бачив тебе під фіґовим деревом? Та ти побачиш іще більші дива».

[51]І додав: «Істинно кажу тобі: побачиш ти, як небо розкриється і Ангели Господні підійматимуться та спускатимуться на Сина Людського».

Від Іоана 2

Весілля в Кані

[1]За два дні по тому, в місті Кані, що в Ґалилеї, було весілля. Ісусова мати теж була там.

[2]Запросили на весілля й Ісуса з учнями.

[3]Коли вино було випите, мати сказала Ісусові: «Вина вже немає, бо гості все випили».

[4]Ісус відповів їй: «Люба жінко, навіщо кажеш Мені про це? Мій час іще не настав».

[5]Тоді Його Мати сказала слугам: «Робіть усе, що Він звелить».

[6] Estavam ali seis talhas de pedra, que os judeus usavam para as purificações, e cada uma levava duas ou três metretas.

[7] Jesus lhes disse: Enchei de água as talhas. E eles as encheram totalmente.

[8] Então, lhes determinou: Tirai agora e levai ao mestre-sala. Eles o fizeram.

[9] Tendo o mestre-sala provado a água transformada em vinho (não sabendo donde viera, se bem que o sabiam os serventes que haviam tirado a água), chamou o noivo

[10] e lhe disse: Todos costumam pôr primeiro o bom vinho e, quando já beberam fartamente, servem o inferior; tu, porém, guardaste o bom vinho até agora.

[11] Com este, deu Jesus princípio a seus sinais em Caná da Galiléia; manifestou a sua glória, e os seus discípulos creram nele.

[12] Depois disto, desceu ele para Cafarnaum, com sua mãe, seus irmãos e seus discípulos; e ficaram ali não muitos dias.

Jesus purifica o templo

[13] Estando próxima a Páscoa dos judeus, subiu Jesus para Jerusalém.

[14] E encontrou no templo os que vendiam bois, ovelhas e pombas e também os cambistas assentados;

[15] tendo feito um azorrague de cordas, expulsou todos do templo, bem como as

[6]У тому місці стояло шість великих кам'яних глеків для води, що люди використовували для юдейських обрядових обмивань. І кожна з них вміщувала приблизно дві чи три міри рідини.

[7]Ісус наказав слугам: «Наповніть ці глеки водою». І ті виконали, що Він звелів.

[8]Тоді Ісус знову звернувся до них: «А тепер зачерпніть трохи і віднесіть весільному старості». Слуги виконали й це.

[9-10]Староста покуштував ту воду (яка перетворилася на вино) і здивувався, бо не знав звідки вино взялося. А слуги, які подали йому келих, знали про це. Тоді староста покликав нареченого й мовив до нього: «Всі люди пригощають спочатку добрим вином, а коли гості сп'яніють, тоді ставлять на стіл гірше. Ти ж приховав від гостей добре вино аж до тепер».

[11]Це було перше чудо, що здійснив Ісус. То сталося в Кані в Ґалилеї. Так Він виявив Свою Божественну Велич, і Його учні повірили в Нього.

[12]Після того Ісус разом зі Своєю матір'ю, братами та учнями попрямував до Капернаума. І там вони перебували кілька днів.

Ісус у храмі

(Мт. 21:12-13; Мк. 11:15-17; Лк. 19:45-46)

[13]Через те, що наближалася юдейська Пасха, Ісус вирушив до Єрусалиму.

[14]Прийшовши до храму, Він побачив там людей, які продавали худобу, овець та голубів. Ісус також побачив міняйл, котрі сиділи за столами.

[15]Тоді, сплівши з мотузки батога, Він повиганяв усіх із храму геть, разом з вівцями та худобою. Поперевертавши столи міняйл, Він порозкидав їхні гроші.

ovelhas e os bois, derramou pelo chão o dinheiro dos cambistas, virou as mesas

16 e disse aos que vendiam as pombas: Tirai daqui estas coisas; não façais da casa de meu Pai casa de negócio.

16До тих, хто продавали голубів, Ісус мовив: «Заберіть усе це звідси й не перетворюйте дім Отця Мого на базар!»

17 Lembraram-se os seus discípulos de que está escrito: O zelo da tua casa me consumirá.

17І згадали Його учні, що написано у Святому Писанні: «Ревнощі до дому Твого з'їдають мене».

18 Perguntaram-lhe, pois, os judeus: Que sinal nos mostras, para fazeres estas coisas?

18Деякі з юдеїв запитали Ісуса: «Яке чудо здійсниш нам у доказ того, що маєш право робити це?»

19 Jesus lhes respondeu: Destruí este santuário, e em três dias o reconstruirei.

19У відповідь Ісус мовив: «Зруйнуйте храм цей, і Я відбудую його знову за три дні».

20 Replicaram os judeus: Em quarenta e seis anos foi edificado este santuário, e tu, em três dias, o levantarás?

20І сказали юдеї: «Цей храм будували сорок шість років, а Ти збираєшся відбудувати його за три дні?»

21 Ele, porém, se referia ao santuário do seu corpo.

21Та говорячи про храм, Ісус мав на увазі тіло Своє.

22 Quando, pois, Jesus ressuscitou dentre os mortos, lembraram-se os seus discípulos de que ele dissera isto; e creram na Escritura e na palavra de Jesus.

22Після того, як Він воскрес із мертвих, Його учні згадали, що Він казав про це, і повірили і в Святе Писання, і в слова Ісусові.

Muitos creem em Jesus

23 Estando ele em Jerusalém, durante a Festa da Páscoa, muitos, vendo os sinais que ele fazia, creram no seu nome;

23Коли Ісус був у Єрусалимі в дні Пасхи, багато хто повірив у Нього, бо побачили дива, здійснені Ним.

24 mas o próprio Jesus não se confiava a eles, porque os conhecia a todos.

24Та Ісус не довіряв їм, бо знав усі їхні думки.

25 E não precisava de que alguém lhe desse testemunho a respeito do homem, porque ele mesmo sabia o que era a natureza humana.

25Не потребував Він і нічиїх розповідей про людську природу, бо знав, що вони мають на серці.

João 3

Nicodemos visita a Jesus

Від Іоана 3

Ісус і Никодим

[1] Havia, entre os fariseus, um homem chamado Nicodemos, um dos principais dos judeus.

[2] Este, de noite, foi ter com Jesus e lhe disse: Rabi, sabemos que és Mestre vindo da parte de Deus; porque ninguém pode fazer estes sinais que tu fazes, se Deus não estiver com ele.

[3] A isto, respondeu Jesus: Em verdade, em verdade te digo que, se alguém não nascer de novo, não pode ver o reino de Deus.

[4] Perguntou-lhe Nicodemos: Como pode um homem nascer, sendo velho? Pode, porventura, voltar ao ventre materno e nascer segunda vez?

[5] Respondeu Jesus: Em verdade, em verdade te digo: quem não nascer da água e do Espírito não pode entrar no reino de Deus.

[6] O que é nascido da carne é carne; e o que é nascido do Espírito é espírito.

[7] Não te admires de eu te dizer: importa-vos nascer de novo.

[8] O vento sopra onde quer, ouves a sua voz, mas não sabes donde vem, nem para onde vai; assim é todo o que é nascido do Espírito.

[9] Então, lhe perguntou Nicodemos: Como pode suceder isto? Acudiu Jesus:

[10] Tu és mestre em Israel e não compreendes estas coisas?

[11] Em verdade, em verdade te digo que nós dizemos o que sabemos e testificamos o

[1]І був там чоловік на ім’я Никодим. Він був фарисеєм і одним з юдейських вождів.

[2]Якось уночі прийшов він до Ісуса й каже: «Равві, ми знаємо, що Ти Вчитель, посланий Богом, бо ніхто не здатен на такі чудеса, як Ти, якщо його не підтримує Бог».

[3]«Істинно кажу вам, — відповів тоді Ісус, — якщо хтось прагне побачити Царство Боже, людина має знову народитися. Хто не народився знову, той не бачитиме Царства Божого».

[4]«Але якщо людина вже стара, як же може вона народитися знову? — Запитав Никодим. — Адже ніхто не може повернутися в черево материнське і знову вийти з нього».

[5]«Істинно кажу вам, — відповів тоді Ісус, — людина має знову народитися від води і Духа. Бо якщо вона не пройде через народження водою і Духом, то не ввійти їй до Царства Божого.

[6]Все, народжене від людської плоті, — це плоть, а від Духа народжене — духовне.

[7]Не дивуйся з Моїх слів про те, що маєш знову народитися.

[8]Вітер дме туди, куди заманеться. Ти чуєш його завивання, та не знаєш, звідки дме вітер і куди. Так і з кожним народженим від Духа Святого».

[9]«Як же це може бути?» — запитав Никодим.

[10]Ісус на те сказав йому: «Ти поважний вчитель народу ізраїльського і не знаєш цього?

[11]Істинно кажу: ми говоримо про те, що знаємо і розповідаємо про те, що бачили, та ви, люди, не приймаєте свідчення нашого.

que temos visto; contudo, não aceitais o nosso testemunho.

12 Se, tratando de coisas terrenas, não me credes, como crereis, se vos falar das celestiais?

13 Ora, ninguém subiu ao céu, senão aquele que de lá desceu, a saber, o Filho do Homem [que está no céu].

14 E do modo por que Moisés levantou a serpente no deserto, assim importa que o Filho do Homem seja levantado,

15 para que todo o que nele crê tenha a vida eterna.

A missão do Filho

16 Porque Deus amou ao mundo de tal maneira que deu o seu Filho unigênito, para que todo o que nele crê não pereça, mas tenha a vida eterna.

17 Porquanto Deus enviou o seu Filho ao mundo, não para que julgasse o mundo, mas para que o mundo fosse salvo por ele.

18 Quem nele crê não é julgado; o que não crê já está julgado, porquanto não crê no nome do unigênito Filho de Deus.

19 O julgamento é este: que a luz veio ao mundo, e os homens amaram mais as trevas do que a luz; porque as suas obras eram más.

20 Pois todo aquele que pratica o mal aborrece a luz e não se chega para a luz, a fim de não serem argüidas as suas obras.

21 Quem pratica a verdade aproxima-se da luz, a fim de que as suas obras sejam manifestas, porque feitas em Deus.

Outro testemunho de João Batista

12Я розповідав вам про земні речі, та ви не вірите Мені. Як же ви повірите, коли говоритиму про Небесне?

13Ніхто не зійшов на небо, крім Того, Хто зійшов звідти — Сина Людського.

14Мойсей підніс на жердині змію в пустелі. Так само буде і з Сином Людським — Він також мусить бути піднесений.

15І тоді всі, хто вірить у Нього, одержать вічне життя.

16Бо так сильно полюбив Бог цей світ, що віддав Свого Єдиного Сина заради того, щоб кожен, хто в Нього вірує, не був загублений, а здобув вічне життя.

17Не на осуд світу послав Бог Свого Сина, а на те, щоб світ через Нього спасся.

18Того, хто вірує в Нього, не буде засуджено, але того, хто не вірить, вже засуджено, бо він не повірив у Єдиного Сина Божого.

19Ось підстава для засудження: Світло прийшло у світ, та люди віддали перевагу темряві, бо лихими були вчинки їхні.

20Кожен, хто чинить зло, ненавидить Світло й намагається уникати його, щоб вчинки його лишалися таємними.

21Той же, хто йде за правдою, прямує до Світла, щоб видно було, що вчинки його від Бога».

Ісус та Іоан Хреститель

[22] Depois disto, foi Jesus com seus discípulos para a terra da Judéia; ali permaneceu com eles e batizava.

[23] Ora, João estava também batizando em Enom, perto de Salim, porque havia ali muitas águas, e para lá concorria o povo e era batizado.

[24] Pois João ainda não tinha sido encarcerado.

[25] Ora, entre os discípulos de João e um judeu suscitou-se uma contenda com respeito à purificação.

[26] E foram ter com João e lhe disseram: Mestre, aquele que estava contigo além do Jordão, do qual tens dado testemunho, está batizando, e todos lhe saem ao encontro.

[27] Respondeu João: O homem não pode receber coisa alguma se do céu não lhe for dada.

[28] Vós mesmos sois testemunhas de que vos disse: eu não sou o Cristo, mas fui enviado como seu precursor.

[29] O que tem a noiva é o noivo; o amigo do noivo que está presente e o ouve muito se regozija por causa da voz do noivo. Pois esta alegria já se cumpriu em mim.

[30] Convém que ele cresça e que eu diminua.

O Filho em relação ao mundo

[31] Quem vem das alturas certamente está acima de todos; quem vem da terra é terreno e fala da terra; quem veio do céu está acima de todos

[22]Після цього Ісус зі Своїми учнями вирушив до землі юдейської. Там Він залишався зі Своїми послідовниками і хрестив людей.

[23]Іоан теж хрестив у Еноні, що біля Салима, бо там було багато води. Чимало людей приходило до Іоана, і він хрестив їх.

[24]Тоді ще Іоана не було кинуто до в'язниці.

[25]Деякі з Іоанових учнів почали сперечатися з одним юдеєм щодо обрядового обмивання.

[26]Тож вони підійшли до Іоана й сказали: «Равві, Той, з Ким ти був по той бік Йордану, і про Кого ти свідчив, так от Він тепер теж хрестить людей, і всі йдуть до Нього».

[27]Тоді Іоан відповів їм: «Людина не може щось приймати, якщо воно не дано їй від Бога.

[28]Ви самі були свідками того, як я казав: „Я — не Христос, а лише посланий поперед Нього".

[29]Нареченим може бути лише той, у кого є наречена. А дружка — це той, що стоїть і прислухається, коли ж прийде молодий, і радіє, почувши його голос. Тож і я зараз сповнений тієї ж радості, бо Він вже прийшов.

[30]Його значення весь час зростатиме, а моя роль ставатиме все скромнішою».

Посланець Господній

[31]«Той, Хто прийшов згори, — величніший від усіх людей, які живуть у цьому світі. Той же, хто прийшов з землі, належить землі і говорить про земне. Отже, Той, Хто прийшов з небес, — величніший за всіх.

[32] e testifica o que tem visto e ouvido; contudo, ninguém aceita o seu testemunho.

[32]Він свідчить про все, що бачив і чув, але люди те не приймають.

[33] Quem, todavia, lhe aceita o testemunho, por sua vez, certifica que Deus é verdadeiro.

[33]Хто вірить у Його свідчення, вірить і в те, що Бог — істинний.

[34] Pois o enviado de Deus fala as palavras dele, porque Deus não dá o Espírito por medida.

[34]Адже Той, Кого Бог послав, мовить слова Божі і сповнений Духом Божим.

[35] O Pai ama ao Filho, e todas as coisas tem confiado às suas mãos.

[35]Отець любить Сина Свого і дав Йому владу над усім.

[36] Por isso, quem crê no Filho tem a vida eterna; o que, todavia, se mantém rebelde contra o Filho não verá a vida, mas sobre ele permanece a ira de Deus.

[36]Той, хто вірує в Сина, має вічне життя, але не побачить вічного життя той, хто не слухатиметься Сина, і гнів Божий впаде на того».

João 4

A mulher de Samaria

[1] Quando, pois, o SENHOR veio a saber que os fariseus tinham ouvido dizer que ele, Jesus, fazia e batizava mais discípulos que João

[2] (se bem que Jesus mesmo não batizava, e sim os seus discípulos),

[3] deixou a Judéia, retirando-se outra vez para a Galiléia.

[4] E era-lhe necessário atravessar a província de Samaria.

[5] Chegou, pois, a uma cidade samaritana, chamada Sicar, perto das terras que Jacó dera a seu filho José.

[6] Estava ali a fonte de Jacó. Cansado da viagem, assentara-se Jesus junto à fonte, por volta da hora sexta.

[7] Nisto, veio uma mulher samaritana tirar água. Disse-lhe Jesus: Dá-me de beber.

Від Іоана 4

Ісус і самаритянка

[1]Фарисеям стало відомо, що Ісус привертає на Свій бік і хрестить більше учнів, ніж Іоан.

[2](Насправді ж Ісус сам не хрестив людей, це робили Його учні).

[3]Тож, почувши про це, Ісус залишив Юдею і знову подався до Ґалилеї.

[4]По дорозі туди Йому потрібно було переходити через Самарію.

[5]В Самарії Ісус прийшов до міста Сіхар, неподалік від землі, що Яків віддав своєму синові Йосипу.

[6]Там знаходилася криниця Якова. І було тоді близько полудня, коли Він, втомившись з дороги, сів відпочити коло Якової криниці.

[7]Ісус звернувся до самаритянки, яка прийшла до криниці набрати води: «Дай мені напитися».

8 Pois seus discípulos tinham ido à cidade para comprar alimentos.

9 Então, lhe disse a mulher samaritana: Como, sendo tu judeu, pedes de beber a mim, que sou mulher samaritana (porque os judeus não se dão com os samaritanos)?

10 Replicou-lhe Jesus: Se conheceras o dom de Deus e quem é o que te pede: dá-me de beber, tu lhe pedirias, e ele te daria água viva.

11 Respondeu-lhe ela: SENHOR, tu não tens com que a tirar, e o poço é fundo; onde, pois, tens a água viva?

12 És tu, porventura, maior do que Jacó, o nosso pai, que nos deu o poço, do qual ele mesmo bebeu, e, bem assim, seus filhos, e seu gado?

13 Afirmou-lhe Jesus: Quem beber desta água tornará a ter sede;

14 aquele, porém, que beber da água que eu lhe der nunca mais terá sede; pelo contrário, a água que eu lhe der será nele uma fonte a jorrar para a vida eterna.

15 Disse-lhe a mulher: SENHOR, dá-me dessa água para que eu não mais tenha sede, nem precise vir aqui buscá-la.

16 Disse-lhe Jesus: Vai, chama teu marido e vem cá;

17 ao que lhe respondeu a mulher: Não tenho marido. Replicou-lhe Jesus: Bem disseste, não tenho marido;

18 porque cinco maridos já tiveste, e esse que agora tens não é teu marido; isto disseste com verdade.

A verdadeira adoração

8Його ж учні пішли до міста купити щось поїсти.

9Самаритянка спитала: «Чому це Ти, юдей, просиш у мене, самаритянки, напитися?» (Юдеї не спілкувалися з самаритянами).

10Ісус відповів їй: «Якби ти знала про те, що Бог дає людям, і Хто у тебе просить напитися води, то сама б попросила в Мене, і Я дав би тобі води живої».

11-12«Шановний, — каже жінка, — але ж Ти й відра не маєш, а криниця глибока. То як же збираєшся дістати тієї живої води? Чи, може, Ти величніший за пращура нашого Якова, що дав нам цю криницю і сам пив із неї разом з дітьми своїми і худобою?»

13На те Ісус відповів їй: «Кожен, хто вип’є цієї води, скоро знову спрагу відчує.

14Але хто вип’є тієї води, що Я йому дам, ніколи більше не страждатиме від спраги, бо вода, якої Я дам напитися, перетвориться в людині на животворне джерело, що несе вічне життя».

15Тоді жінка каже: «Шановний Добродію, то дай же і мені тієї води, щоб я більше ніколи не відчувала спраги й не приходила сюди по воду».

16Ісус сказав їй: «Йди поклич свого чоловіка і сама приходь сюди».

17«У мене немає чоловіка», — відповіла вона. Ісус тоді промовив: «Правду кажеш, що не маєш чоловіка.

18У тебе було їх п’ятеро. А той, якого маєш тепер, не чоловік тобі! Отже, ти сказала правду».

[19] SENHOR, disse-lhe a mulher, vejo que tu és profeta.

[19]Тоді жінка й каже Йому: «Тепер я бачу, Пане, що Ти — пророк!

[20] Nossos pais adoravam neste monte; vós, entretanto, dizeis que em Jerusalém é o lugar onde se deve adorar.

[20]Наші батьки йшли на цю гору поклонятися, але ви, юдеї, стверджуєте, буцімто Єрусалим є тим самим місцем, де ми маємо поклонятися Господу».

[21] Disse-lhe Jesus: Mulher, podes crer-me que a hora vem, quando nem neste monte, nem em Jerusalém adorareis o Pai.

[21]Ісус на те відповів: «Жінко, повір Мені! Надходить час, коли ви поклонятиметеся Отцю не на цій горі й не в Єрусалимі.

[22] Vós adorais o que não conheceis; nós adoramos o que conhecemos, porque a salvação vem dos judeus.

[22]Ви, самаритяни, поклоняєтеся тому, чого не розумієте. Ми ж, юдеї, знаємо, чому поклоняємося, бо спасіння приходить від юдеїв.

[23] Mas vem a hora e já chegou, em que os verdadeiros adoradores adorarão o Pai em espírito e em verdade; porque são estes que o Pai procura para seus adoradores.

[23]Та близький той час, і він уже настав, коли справжні прихильники поклонятимуться Отцю в дусі та істині. Таких людей і прагне Отець в богомольці собі.

[24] Deus é espírito; e importa que os seus adoradores o adorem em espírito e em verdade.

[24]Бог є Дух. І той, хто поклоняється Йому, має поклонятися в дусі та істині».

[25] Eu sei, respondeu a mulher, que há de vir o Messias, chamado Cristo; quando ele vier, nos anunciará todas as coisas.

[25]Й мовила до Нього жінка: «Я знаю, що має прийти Месія. (Якого називають Христом). Коли ж Він прийде, то розтлумачить нам про все».

[26] Disse-lhe Jesus: Eu o sou, eu que falo contigo.

[26]Тоді Ісус їй і каже: «Той, Хто розмовляє з тобою, і є Христос».

[27] Neste ponto, chegaram os seus discípulos e se admiraram de que estivesse falando com uma mulher; todavia, nenhum lhe disse: Que perguntas? Ou: Por que falas com ela?

[27]В цей час підійшли Його учні й дуже здивувалися, що Він розмовляє з жінкою. Та ніхто з них не спитав: «Що Тобі треба від неї?» або «Чому розмовляєш із нею?»

[28] Quanto à mulher, deixou o seu cântaro, foi à cidade e disse àqueles homens:

[28]Жінка залишила свій глечик й, повернувшись до міста, сказала людям:

[29] Vinde comigo e vede um homem que me disse tudo quanto tenho feito. Será este, porventura, o Cristo?!

[29]«Ходімо побачите Чоловіка, Який розповів мені про все, що я зробила в житті! Можливо, Він і є Христос».

[30] Saíram, pois, da cidade e vieram ter com ele.

[30]Тоді вони залишили місто й пішли до Нього.

A ceifa e os ceifeiros

31 Nesse ínterim, os discípulos lhe rogavam, dizendo: Mestre, come!

31Тим часом Ісусові учні умовляли Його: «Вчителю, Ти б чогось попоїв!»

32 Mas ele lhes disse: Uma comida tenho para comer, que vós não conheceis.

32Але Він їм відповів: «Я маю їжу, про яку вам нічого невідомо».

33 Diziam, então, os discípulos uns aos outros: Ter-lhe-ia, porventura, alguém trazido o que comer?

33І почали учні питати один одного: «Можливо, Йому хтось вже приніс поїсти?»

34 Disse-lhes Jesus: A minha comida consiste em fazer a vontade daquele que me enviou e realizar a sua obra.

34Ісус мовив до них: «Їжа Моя в тому, щоб виконувати волю Того, Хто послав Мене, і закінчити Його справу.

35 Não dizeis vós que ainda há quatro meses até à ceifa? Eu, porém, vos digo: erguei os olhos e vede os campos, pois já branquejam para a ceifa.

35Засіваючи поле, ви часто кажете: „Ще чотири місяці, а там і жнива". Отож кажу Я вам, підведіть очі й погляньте на поля. Вони вже готові для жнив.

36 O ceifeiro recebe desde já a recompensa e entesoura o seu fruto para a vida eterna; e, dessarte, se alegram tanto o semeador como o ceifeiro.

36Жнець уже одержує платню і збирає врожай для вічного життя, щоб і сіяч, і жнець удвох раділи й були щасливі.

37 Pois, no caso, é verdadeiro o ditado: Um é o semeador, e outro é o ceifeiro.

37І справді слушна приказка: „Один сіє, другий жне".

38 Eu vos enviei para ceifar o que não semeastes; outros trabalharam, e vós entrastes no seu trabalho.

38Я послав вас збирати те, над чим ви не трудилися: інші працювали, а ви прийшли, щоб зібрати прибуток».

Muitos samaritanos creem em Jesus

39 Muitos samaritanos daquela cidade creram nele, em virtude do testemunho da mulher, que anunciara: Ele me disse tudo quanto tenho feito.

39Багато самаритян із цього міста повірили в Ісуса зі слів жінки, яка свідчила: «Він розповів мені про все, що я робила в житті».

40 Vindo, pois, os samaritanos ter com Jesus, pediam-lhe que permanecesse com eles; e ficou ali dois dias.

40Коли самаритяни прийшли до Нього, то попросили Його побути з ними, тож Він залишився там на два дні.

41 Muitos outros creram nele, por causa da sua palavra,

41І багато хто ще повірив в Ісуса, почувши, що Він їм розповідав.

42 e diziam à mulher: Já agora não é pelo que disseste que nós cremos; mas porque

42Вони сказали тій жінці: «Спочатку ми повірили в Ісуса з твоїх слів, а зараз ми

nós mesmos temos ouvido e sabemos que este é verdadeiramente o Salvador do mundo.

почули Його самі. Отже, ми бачимо, що цей Чоловік і справді Спаситель світу».

Jesus volta à Galileia

Ісус зціляє сина чиновника
(Мт. 8:5-13; Лк. 7:1-10)

43 Passados dois dias, partiu dali para a Galiléia.

43Через два дні Ісус пішов звідти до Ґалилеї,

44 Porque o mesmo Jesus testemunhou que um profeta não tem honras na sua própria terra.

44бо Він сам говорив, що пророка не шанують у його рідній вітчизні.

45 Assim, quando chegou à Galiléia, os galileus o receberam, porque viram todas as coisas que ele fizera em Jerusalém, por ocasião da festa, à qual eles também tinham comparecido.

45Отже, коли Ісус прийшов туди, ґалилеяни щиро зустріли Його, тому що вони були на святі Пасхи в Єрусалимі, та бачили все, що Він там звершив.

A cura do filho de um oficial do rei

46 Dirigiu-se, de novo, a Caná da Galiléia, onde da água fizera vinho. Ora, havia um oficial do rei, cujo filho estava doente em Cafarnaum.

46Ісус знову попрямував до міста Кани, що в Ґалилеї, де Він перетворив воду на вино. На той час у Капернаумі в одного царського чиновника хворів син.

47 Tendo ouvido dizer que Jesus viera da Judéia para a Galiléia, foi ter com ele e lhe rogou que descesse para curar seu filho, que estava à morte.

47Чиновник довідався, що Ісус прийшов до Ґалилеї з Юдеї. Він став перед Ісусом і почав благати завітати до Капернаума, щоби зцілити сина, бо той уже помирав.

48 Então, Jesus lhe disse: Se, porventura, não virdes sinais e prodígios, de modo nenhum crereis.

48Та Ісус каже йому: «Ви, люди, якщо не побачите знамення й чуда, ніяк не можете повірити в Мене».

49 Rogou-lhe o oficial: SENHOR, desce, antes que meu filho morra.

49Чиновник благав: «Господи, благаю Тебе, прийди, поки мій син іще не помер!»

50 Vai, disse-lhe Jesus; teu filho vive. O homem creu na palavra de Jesus e partiu.

50І відповів йому Ісус: «Йди додому, твій син житиме». Чоловік повірив тому, що сказав Ісус, й пішов додому.

51 Já ele descia, quando os seus servos lhe vieram ao encontro, anunciando-lhe que o seu filho vivia.

51По дорозі додому він зустрів своїх слуг, які сповістили, що син його одужав.

[52] Então, indagou deles a que hora o seu filho se sentira melhor. Informaram: Ontem, à hora sétima a febre o deixou.

[53] Com isto, reconheceu o pai ser aquela precisamente a hora em que Jesus lhe dissera: Teu filho vive; e creu ele e toda a sua casa.

[54] Foi este o segundo sinal que fez Jesus, depois de vir da Judéia para a Galiléia.

João 5

A cura de um paralítico

[1] Passadas estas coisas, havia uma festa dos judeus, e Jesus subiu para Jerusalém.

[2] Ora, existe ali, junto à Porta das Ovelhas, um tanque, chamado em hebraico Betesda, o qual tem cinco pavilhões.

[3] Nestes, jazia uma multidão de enfermos, cegos, coxos, paralíticos

[4] [esperando que se movesse a água. Porquanto um anjo descia em certo tempo, agitando-a; e o primeiro que entrava no tanque, uma vez agitada a água, sarava de qualquer doença que tivesse].

[5] Estava ali um homem enfermo havia trinta e oito anos.

[6] Jesus, vendo-o deitado e sabendo que estava assim há muito tempo, perguntou-lhe: Queres ser curado?

[7] Respondeu-lhe o enfermo: SENHOR, não tenho ninguém que me ponha no tanque, quando a água é agitada; pois, enquanto eu vou, desce outro antes de mim.

[8] Então, lhe disse Jesus: Levanta-te, toma o teu leito e anda.

[52]Він запитав, коли стало краще його синові, і йому відповіли: «Лихоманка залишила його вчора десь о першій годині по полудні».

[53]І батько збагнув, що саме в цей час Ісус сказав йому: «Твій син житиме». І він повірив у Ісуса, а разом з ним і вся його родина.

[54]Це було друге чудо, яке звершив Ісус у Ґалилеї, повернувшись з Юдеї.

Від Іоана 5

Зцілення хворого в купальні

[1]Після цього настало юдейське свято, й Ісус пішов до Єрусалиму.

[2]Там біля Овечих воріт є купальня, що звалася арамійською Вифезда і мала п'ять критих галерей з колонами.

[3]У тих галереях лежало багато хворих, сліпих, кривих та немічних. [Вони чекали, поки вода почне вирувати].

[4][І час від часу Ангел Господній сходив з неба, щоб збовтати воду. І той, хто першим входив у ту воду, одразу видужував, хоч би якою хворобою він страждав].

[5]І був там чоловік, який хворів на той час уже тридцять вісім років.

[6]Коли Ісус побачив, що той чоловік лежить там, і знаючи, що він хворіє так давно, Він запитав: «Хочеш одужати?»

[7]Хворий Йому відповів: «Господи, нікому мене занурити у воду, коли вона починає вирувати. Поки я намагаюся дістатися до купелі, як мене завжди хтось випереджає».

[8]Ісус сказав йому: «Вставай, візьми постіль свою і ходи».

[9] Imediatamente, o homem se viu curado e, tomando o leito, pôs-se a andar. E aquele dia era sábado.

[9]І чоловік одразу ж одужав, узяв постіль свою і почав ходити. І сталося це в суботу.

[10] Por isso, disseram os judeus ao que fora curado: Hoje é sábado, e não te é lícito carregar o leito.

[10]Юдеї почали говорити щойно зціленому: «Сьогодні субота, і Закон забороняє носити постіль у руках!»

[11] Ao que ele lhes respondeu: O mesmo que me curou me disse: Toma o teu leito e anda.

[11]Той відповів: «Чоловік, Котрий зцілив мене, сказав: „Візьми постіль свою і ходи”».

[12] Perguntaram-lhe eles: Quem é o homem que te disse: Toma o teu leito e anda?

[12]Тоді вони спитали його: «Хто цей Чоловік, Який сказав тобі взяти постіль і йти?»

[13] Mas o que fora curado não sabia quem era; porque Jesus se havia retirado, por haver muita gente naquele lugar.

[13]Але зцілений не знав, Хто то був. Оскільки там було багато людей, то Ісус пішов звідти, щоб Його не помітили.

[14] Mais tarde, Jesus o encontrou no templo e lhe disse: Olha que já estás curado; não peques mais, para que não te suceda coisa pior.

[14]Пізніше Ісус знайшов того чоловіка у храмі й мовив до нього: «Ось ти вже й видужав, тож не гріши більше, аби з тобою чогось гіршого не сталося». І той чоловік пішов.

[15] O homem retirou-se e disse aos judeus que fora Jesus quem o havia curado.

[15]І він розповів юдеям, що це Ісус зцілив його.

[16] E os judeus perseguiam Jesus, porque fazia estas coisas no sábado.

[16]Через те й стали переслідувати юдеї Ісуса, бо Він усе це робив у суботу.

[17] Mas ele lhes disse: Meu Pai trabalha até agora, e eu trabalho também.

[17]Ісус сказав їм: «Отець Мій працює весь час безперервно, то й Я мушу так працювати».

[18] Por isso, pois, os judeus ainda mais procuravam matá-lo, porque não somente violava o sábado, mas também dizia que Deus era seu próprio Pai, fazendo-se igual a Deus.

[18]Через це, ще дужче юдеї захотіли вбити Його. Вони казали: «Він не лише порушив Закон про суботу, а й Бога Отцем Своїм називав, тим самим ставлячи Себе нарівні з Богом».

Jesus explica a sua missão

Ісус — Син Божий

[19] Então, lhes falou Jesus: Em verdade, em verdade vos digo que o Filho nada pode fazer de si mesmo, senão somente aquilo que vir fazer o Pai; porque tudo o que este

[19]І мовив Ісус: «Істинно кажу вам: Син нічого не може вчинити зі Своєї волі. Він мусить побачити, що Отець Його робить. Отже, що робить Отець, те й Син Його робить.

fizer, o Filho também semelhantemente o faz.

[20] Porque o Pai ama ao Filho, e lhe mostra tudo o que faz, e maiores obras do que estas lhe mostrará, para que vos maravilheis.

[21] Pois assim como o Pai ressuscita e vivifica os mortos, assim também o Filho vivifica aqueles a quem quer.

[22] E o Pai a ninguém julga, mas ao Filho confiou todo julgamento,

[23] a fim de que todos honrem o Filho do modo por que honram o Pai. Quem não honra o Filho não honra o Pai que o enviou.

[24] Em verdade, em verdade vos digo: quem ouve a minha palavra e crê naquele que me enviou tem a vida eterna, não entra em juízo, mas passou da morte para a vida.

[25] Em verdade, em verdade vos digo que vem a hora e já chegou, em que os mortos ouvirão a voz do Filho de Deus; e os que a ouvirem viverão.

[26] Porque assim como o Pai tem vida em si mesmo, também concedeu ao Filho ter vida em si mesmo.

[27] E lhe deu autoridade para julgar, porque é o Filho do Homem.

[28] Não vos maravilheis disto, porque vem a hora em que todos os que se acham nos túmulos ouvirão a sua voz e sairão:

[29] os que tiverem feito o bem, para a ressurreição da vida; e os que tiverem praticado o mal, para a ressurreição do juízo.

[20]Отець любить Сина Свого і не приховує від Нього нічого з того, що робить, і покаже Він ще більші справи, ніж ті, що ви бачили, тож ви дивуватиметеся.

[21]Так само, як Отець воскрешає померлих і дає їм життя, так і Син повертає життя тим, кому забажає.

[22-23]Отець нікого не судить. Він віддав право судити Сину Своєму, щоб усі люди шанували Сина, як вони шанують Отця. Людина, яка не шанує Сина, не шанує й Отця, Котрий послав Його.

[24]Істинно кажу вам: хто чує слово Моє і вірує в Того, Хто послав Мене, має вічне життя. Його не буде засуджено, бо він від смерті перейшов у життя.

[25]Істинно кажу вам: близький той час, він уже настав, коли померлі почують голос Сина Божого, і всі, хто почує, матимуть життя.

[26]Отець є джерелом життя, і Синові Своєму також дарував таку силу.

[27]Він дав Синові владу бути суддею над людьми, бо Він — Син Людський.

[28]Не треба дивуватися з того. Надходить час, коли всі, хто у могилах лежать, почують голос Сина Людського.

[29]Вони повстануть із могил. Всі ті, хто добро робили, воскреснуть для життя вічного, котрі ж чинили зло, встануть, щоб бути засудженими.

[30] Eu nada posso fazer de mim mesmo; na forma por que ouço, julgo. O meu juízo é justo, porque não procuro a minha própria vontade, e sim a daquele que me enviou.

[31] Se eu testifico a respeito de mim mesmo, o meu testemunho não é verdadeiro.

[32] Outro é o que testifica a meu respeito, e sei que é verdadeiro o testemunho que ele dá de mim.

[33] Mandastes mensageiros a João, e ele deu testemunho da verdade.

[34] Eu, porém, não aceito humano testemunho; digo-vos, entretanto, estas coisas para que sejais salvos.

[35] Ele era a lâmpada que ardia e alumiava, e vós quisestes, por algum tempo, alegrar-vos com a sua luz.

[36] Mas eu tenho maior testemunho do que o de João; porque as obras que o Pai me confiou para que eu as realizasse, essas que eu faço testemunham a meu respeito de que o Pai me enviou.

[37] O Pai, que me enviou, esse mesmo é que tem dado testemunho de mim. Jamais tendes ouvido a sua voz, nem visto a sua forma.

[38] Também não tendes a sua palavra permanente em vós, porque não credes naquele a quem ele enviou.

[39] Examinais as Escrituras, porque julgais ter nelas a vida eterna, e são elas mesmas que testificam de mim.

[40] Contudo, não quereis vir a mim para terdes vida.

[30]Сам Я не можу вдіяти нічого. Суджу Я так, як чую від Бога, і суд Мій справедливий, бо Я не намагаюся робити те, що хочу, а виконую волю Того, Хто Мене послав».

Ісус продовжує розмову з юдеями

[31]«Якщо Я свідчитиму про Себе Сам, то це свідчення не матиме сили.

[32]Але є Інший, Хто свідчить про Мене, і Я знаю, що саме Його свідчення мають силу.

[33]Ви посилали людей до Іоана, і він підтвердив, що все це правда.

[34]Та Я не покладаюся на свідчення людей, але нагадую вам про те, чому вчив Іоан про ваше спасіння.

[35]Іоан був наче той світильник, що поки світить, то дає світло, і ви з радістю приймали його якийсь час.

[36]Та в Мене Самого є свідоцтво про Себе більше, ніж те, що дав Іоан, бо те, що Отець звелів Мені виконати, і те, що Я роблю зараз, свідчить про Мене і вказує на те, що Отець послав Мене.

[37-38]Навіть Отець Мій, Який послав Мене, Сам свідчить про Мене. Ви, люди, ніколи не чули Його голосу й не бачили Його обличчя, ви не маєте слова Його у своєму серці, бо не вірите у Того, Кого Бог послав.

[39]Ви вивчаєте Святе Писання, бо думаєте, що через нього знайдете вічне життя. Але ж це саме Святе Писання свідчить про Мене!

[40]Та ви не хочете прийти до Мене, щоб знайти вічне життя.

[41] Eu não aceito glória que vem dos homens;

[42] sei, entretanto, que não tendes em vós o amor de Deus.

[43] Eu vim em nome de meu Pai, e não me recebeis; se outro vier em seu próprio nome, certamente, o recebereis.

[44] Como podeis crer, vós os que aceitais glória uns dos outros e, contudo, não procurais a glória que vem do Deus único?

[45] Não penseis que eu vos acusarei perante o Pai; quem vos acusa é Moisés, em quem tendes firmado a vossa confiança.

[46] Porque, se, de fato, crêsseis em Moisés, também creríeis em mim; porquanto ele escreveu a meu respeito.

[47] Se, porém, não credes nos seus escritos, como crereis nas minhas palavras?

João 6

A multiplicação de pães e peixes

Mateus 14.13-21; Marcos 6.30-44; Lucas 9.10-17

[1] Depois destas coisas, atravessou Jesus o mar da Galiléia, que é o de Tiberíades.

[2] Seguia-o numerosa multidão, porque tinham visto os sinais que ele fazia na cura dos enfermos.

[3] Então, subiu Jesus ao monte e assentou-se ali com os seus discípulos.

[4] Ora, a Páscoa, festa dos judeus, estava próxima.

[5] Então, Jesus, erguendo os olhos e vendo que grande multidão vinha ter com ele, disse a Filipe: Onde compraremos pães para lhes dar a comer?

[41]Я не приймаю похвали від людей.

[42]Але Я знаю вас і знаю, що ви не любите Бога у серці своєму.

[43]Я прийшов до вас в ім'я Отця Свого, та ви не приймаєте Мене, але якщо хтось інший прийде тільки від свого імені, то ви його приймете!

[44]Як же ви можете повірити в Мене, коли приймаєте похвалу один від одного, та не шукаєте тієї похвали, що йде від Бога Єдиного?

[45-46]Не думайте, що Я вас звинувачуватиму перед Отцем. Мойсей, на якого ви покладали свої надії, звинуватить вас. Якби ви справді вірили Мойсею, то повірили б і Мені, бо Мойсей писав про Мене.

[47]Але якщо ви не вірите в те, що він писав, то як же ви повірите словам Моїм?»

Від Іоана 6

Як Ісус нагодував п'ять тисяч чоловіків

(Мт. 14:13-21; Мк. 6:30-44; Лк. 9:10-17)

[1]Після цього Ісус подався на протилежний бік Ґалилейського озера, що зветься також Тиверіадським.

[2]Великий натовп людей ішов за Ним, бо вони бачили чудеса, що здійснив Ісус над хворими.

[3]Але Він зійшов на гору й сів там разом зі Своїми учнями.

[4]Наближалося свято юдейської Пасхи.

[5]Підвівши очі й побачивши, що великий натовп іде до Нього, Ісус запитав Пилипа: «Де нам купити достатньо хліба, щоб нагодувати цих людей?»

[6] Mas dizia isto para o experimentar; porque ele bem sabia o que estava para fazer.

[7] Respondeu-lhe Filipe: Não lhes bastariam duzentos denários de pão, para receber cada um o seu pedaço.

[8] Um de seus discípulos, chamado André, irmão de Simão Pedro, informou a Jesus:

[9] Está aí um rapaz que tem cinco pães de cevada e dois peixinhos; mas isto que é para tanta gente?

[10] Disse Jesus: Fazei o povo assentar-se; pois havia naquele lugar muita relva. Assentaram-se, pois, os homens em número de quase cinco mil.

[11] Então, Jesus tomou os pães e, tendo dado graças, distribuiu-os entre eles; e também igualmente os peixes, quanto queriam.

[12] E, quando já estavam fartos, disse Jesus aos seus discípulos: Recolhei os pedaços que sobraram, para que nada se perca.

[13] Assim, pois, o fizeram e encheram doze cestos de pedaços dos cinco pães de cevada, que sobraram aos que haviam comido.

[14] Vendo, pois, os homens o sinal que Jesus fizera, disseram: Este é, verdadeiramente, o profeta que devia vir ao mundo.

[15] Sabendo, pois, Jesus que estavam para vir com o intuito de arrebatá-lo para o proclamarem rei, retirou-se novamente, sozinho, para o monte.

Jesus anda por sobre o mar

Mateus 14.22-33; Marcos 6.45-52

[6]Він мовив так, щоб випробувати Свого учня, бо вже знав, що робитиме.

[7]І відповів Пилип Йому: «І за двісті динарів не купиш достатньо хліба, щоб кожному було по шматочку».

[8]Інший з учнів Ісуса, Андрій, брат Симона-Петра, каже:

[9]«Ось хлопчина, котрий має п'ять ячмінних хлібин і дві рибини, та це ніщо на таку кількість людей».

[10]І тоді Ісус сказав: «Нехай люди посідають». У тому місці гарно росла трава, тож усі повсідалися. І було там близько п'яти тисяч чоловіків.

[11]Тоді Ісус узяв хлібини, та воздавши Богові дяку, розділив між тими, хто сиділи навколо. Так само Він і рибу розділив — кожному, хто скільки хотів.

[12]Коли всі наїлися, Ісус мовив до Своїх учнів: «Позбирайте всі залишки, щоб нічого не пропало».

[13]Тож учні позбирали всі шматки й наповнили дванадцять кошиків залишками від п'ятьох ячмінних хлібин, після того, як усі поїли.

[14]Побачивши чудо, здійснене Ісусом, усі люди казали: «Цей Чоловік і справді Пророк, Який мав прийти у світ!»

[15]Ісус знав, що люди от-от вже повинні були прийти, та оголосити Його своїм Царем. Через те Він знову подався в гори, щоб побути на самоті.

Ісус іде по воді

(Мт. 14:22-27; Мк. 6:45-52)

16 Ao descambar o dia, os seus discípulos desceram para o mar.

17 E, tomando um barco, passaram para o outro lado, rumo a Cafarnaum. Já se fazia escuro, e Jesus ainda não viera ter com eles.

18 E o mar começava a empolar-se, agitado por vento rijo que soprava.

19 Tendo navegado uns vinte e cinco a trinta estádios, eis que viram Jesus andando por sobre o mar, aproximando-se do barco; e ficaram possuídos de temor.

20 Mas Jesus lhes disse: Sou eu. Não temais!

21 Então, eles, de bom grado, o receberam, e logo o barco chegou ao seu destino.

Jesus, o pão da vida

22 No dia seguinte, a multidão que ficara do outro lado do mar notou que ali não havia senão um pequeno barco e que Jesus não embarcara nele com seus discípulos, tendo estes partido sós.

23 Entretanto, outros barquinhos chegaram de Tiberíades, perto do lugar onde comeram o pão, tendo o SENHOR dado graças.

24 Quando, pois, viu a multidão que Jesus não estava ali nem os seus discípulos, tomaram os barcos e partiram para Cafarnaum à sua procura.

25 E, tendo-o encontrado no outro lado do mar, lhe perguntaram: Mestre, quando chegaste aqui?

26 Respondeu-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: vós me procurais, não

16Коли настав вечір, Ісусові учні спустилися до озера.

17Вже сутеніло, а Ісус усе ще не приходив до них. Тоді вони сіли в човен і попливли через озеро назад до Капернаума.

18Здійнявся сильний вітер, і хвилі ставали все вищими.

19Коли вони пропливли кілометрів п'ять-шість, то побачили Ісуса, Який йшов по воді й підходив уже до човна. Учні Його дуже перелякалися.

20Але Ісус мовив до них: «Це Я! Не бійтеся!»

21Як Він сказав це, вони взяли Його до човна й одразу допливли до берега, до того місця, куди прямували.

Люди йдуть до Ісуса

22Наступного дня люди, які залишалися на протилежному березі озера, побачили, що там знаходився лише один човен. Вони знали, що Ісус не сів у човен разом зі Своїми учнями, і що ті попливли самі.

23Та деякі човни прибули туди з Тиверіади. Вони зупинилися недалеко від місця, де напередодні люди їли хліб, після того, як Господь воздав дяку за їжу.

24І побачивши, що там не було ні Ісуса, ні Його учнів, усі посідали у човни й попливли до Капернаума шукати Його.

Ісус — хліб життя

25Знайшовши Ісуса на іншому березі озера, учні запитали: «Вчителю, коли Ти прибув сюди?»

26Ісус мовив у відповідь: «Істинно кажу вам: ви шукаєте Мене не тому, що

porque vistes sinais, mas porque comestes dos pães e vos fartastes.

побачили чудесні знамення, а через те, що їли хліб і наїлися досхочу.

[27] Trabalhai, não pela comida que perece, mas pela que subsiste para a vida eterna, a qual o Filho do Homem vos dará; porque Deus, o Pai, o confirmou com o seu selo.

[27]Працюйте не заради їжі земної, що гине, а заради їжі, що ніколи не псується і дає вічне життя, їжі, яку дасть вам Син Людський. Адже прихильністю Своєю відзначив Його Бог-Отець».

[28] Dirigiram-se, pois, a ele, perguntando: Que faremos para realizar as obras de Deus?

[28]Тоді вони знову запитали Його: «З чого ми маємо почати, аби зробити те, що Бог бажає?»

[29] Respondeu-lhes Jesus: A obra de Deus é esta: que creiais naquele que por ele foi enviado.

[29]І відповів Ісус: «Це Бог бажає: „Вірте Тому, Кого Він послав”».

[30] Então, lhe disseram eles: Que sinal fazes para que o vejamos e creiamos em ti? Quais são os teus feitos?

[30]Люди сказали: «Яке чудо здійсниш, щоб ми побачили й повірили Тобі? Що Ти зробиш?

[31] Nossos pais comeram o maná no deserto, como está escrito: Deu-lhes a comer pão do céu.

[31]Наші пращури їли манну Небесну в пустелі, як про це написано у Святому Писанні: „Він послав їм хліб з небес, щоб вони їли”».

[32] Replicou-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: não foi Moisés quem vos deu o pão do céu; o verdadeiro pão do céu é meu Pai quem vos dá.

[32]Ісус їм відповів: «Істинно кажу вам: не Мойсей послав вам хліб з небес. Це Отець Мій дає вам справжній хліб з небес.

[33] Porque o pão de Deus é o que desce do céu e dá vida ao mundo.

[33]Адже хліб Божий — це Той, Хто сходить з небес і дарує життя світові».

[34] Então, lhe disseram: SENHOR, dá-nos sempre desse pão.

[34]«Господи, дай же нам того хліба зараз і завжди давай надалі», — сказали вони.

[35] Declarou-lhes, pois, Jesus: Eu sou o pão da vida; o que vem a mim jamais terá fome; e o que crê em mim jamais terá sede.

[35]Ісус відповів: «Я і є той хліб, що дарує життя. Хто до Мене приходить, ніколи не буде голодний, хто вірить у Мене, той ніколи не буде спраглий.

[36] Porém eu já vos disse que, embora me tenhais visto, não credes.

[36]Я й раніше казав вам, що бачите ви Мене, але й досі не вірите.

[37] Todo aquele que o Pai me dá, esse virá a mim; e o que vem a mim, de modo nenhum o lançarei fora.

[37]Кожен прийде до Мене, кого Отець Мій дасть Мені, і Я ніколи не прожену того, хто прийде до Мене.

[38] Porque eu desci do céu, não para fazer a minha própria vontade, e sim a vontade daquele que me enviou.

[38]Бо Я зійшов з небес не для того, щоб чинити те, що Мені Самому хочеться, а щоб виконати волю Господа, Який послав Мене.

[39] E a vontade de quem me enviou é esta: que nenhum eu perca de todos os que me deu; pelo contrário, eu o ressuscitarei no último dia.

[39]Ось Його воля: щоб Я не розгубив нічого з даного Мені Богом, щоб повернув усіх до життя в останній день.

[40] De fato, a vontade de meu Pai é que todo homem que vir o Filho e nele crer tenha a vida eterna; e eu o ressuscitarei no último dia.

[40]Саме така воля Отця Мого: щоб кожен, хто побачить Сина і повірить у Нього, мав вічне життя. І Я воскрешу того в останній день».

A murmuração dos judeus

[41] Murmuravam, pois, dele os judeus, porque dissera: Eu sou o pão que desceu do céu.

[41]Тоді юдеї почали висловлювати своє невдоволення Ним, бо Він сказав: «Я — хліб, що зійшов з небес».

[42] E diziam: Não é este Jesus, o filho de José? Acaso, não lhe conhecemos o pai e a mãe? Como, pois, agora diz: Desci do céu?

[42]Вони казали: «Хіба Він не Ісус, Йосипів Син? Чи не знаємо Його батька й матір? Як же Він може казати тепер, що зійшов з Неба?»

[43] Respondeu-lhes Jesus: Não murmureis entre vós.

[43]У відповідь Ісус мовив до них: «Облиште ремствувати поміж собою.

[44] Ninguém pode vir a mim se o Pai, que me enviou, não o trouxer; e eu o ressuscitarei no último dia.

[44]Ніхто не може прийти до Мене, доки Отець, Який послав Мене, не приведе його. А Я поверну його до життя в останній день.

[45] Está escrito nos profetas: E serão todos ensinados por Deus. Portanto, todo aquele que da parte do Pai tem ouvido e aprendido, esse vem a mim.

[45]Пророки писали: „І Бог їх усіх навчить". Кожен, хто слухає Отця і навчається у Нього, приходить до Мене.

[46] Não que alguém tenha visto o Pai, salvo aquele que vem de Deus; este o tem visto.

[46]Лише Той бачив Отця, Хто прийшов від Нього. І ніхто інший Його не бачив.

[47] Em verdade, em verdade vos digo: quem crê em mim tem a vida eterna.

[47]Істинно кажу вам: хто вірить, той має вічне життя.

[48] Eu sou o pão da vida.

[48]І Я — той хліб, що дає життя.

[49] Vossos pais comeram o maná no deserto e morreram.

[49]Ваші пращури їли манну Небесну в пустелі, але вони вмерли.

50 Este é o pão que desce do céu, para que todo o que dele comer não pereça.

50Я ж — той хліб, що йде з небес, а кожний, хто його з'їсть, той не помре ніколи.

51 Eu sou o pão vivo que desceu do céu; se alguém dele comer, viverá eternamente; e o pão que eu darei pela vida do mundo é a minha carne.

51Я — хліб живий, що зійшов з небес, і хто скуштує цього хліба, той житиме вічно. Хліб, що Я дарую, — тіло Моє, що віддаю за життя світу».

52 Disputavam, pois, os judeus entre si, dizendo: Como pode este dar-nos a comer a sua própria carne?

52Тоді юдеї почали сперечатися поміж собою, кажучи: «Як Він може дати нам Своє тіло, щоб ми Його їли?»

53 Respondeu-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: se não comerdes a carne do Filho do Homem e não beberdes o seu sangue, não tendes vida em vós mesmos.

53А Ісус їм на те відповів: «Істинно кажу вам: поки не покуштуєте тіла Сина Людського і не вип'єте крові Його, не матимете справжнього життя в собі.

54 Quem comer a minha carne e beber o meu sangue tem a vida eterna, e eu o ressuscitarei no último dia.

54Той, хто їсть Тіло Моє і п'є кров Мою, має вічне життя, і Я воскрешу того в останній день.

55 Pois a minha carne é verdadeira comida, e o meu sangue é verdadeira bebida.

55Тіло Моє — то істинна їжа, а кров Моя — істинний напій.

56 Quem comer a minha carne e beber o meu sangue permanece em mim, e eu, nele.

56Той, хто їсть тіло Моє і п'є кров Мою, лишається в Мені, а Я — в ньому.

57 Assim como o Pai, que vive, me enviou, e igualmente eu vivo pelo Pai, também quem de mim se alimenta por mim viverá.

57Як Отець Живий Мене послав, і Я живу Отцем Своїм, так само і той, хто їсть тіло Моє, житиме Мною.

58 Este é o pão que desceu do céu, em nada semelhante àquele que os vossos pais comeram e, contudo, morreram; quem comer este pão viverá eternamente.

58Ось що це за хліб, що з Неба зійшов. Це не так, як пращури ваші, котрі їли манну Небесну і повмирали. Той же, хто їстиме цей хліб, житиме вічно».

59 Estas coisas disse Jesus, quando ensinava na sinagoga de Cafarnaum.

59Все це Ісус говорив, навчаючи в синагозі в Капернаумі.

Os discípulos escandalizados

60 Muitos dos seus discípulos, tendo ouvido tais palavras, disseram: Duro é este discurso; quem o pode ouvir?

Ісусове Слово про вічне життя

60Багато хто з Ісусових учнів, почувши це, сказав: «Таке вчення важко сприйняти. Хто може прийняти таке?»

[61] Mas Jesus, sabendo por si mesmo que eles murmuravam a respeito de suas palavras, interpelou-os: Isto vos escandaliza?

[62] Que será, pois, se virdes o Filho do Homem subir para o lugar onde primeiro estava?

[63] O espírito é o que vivifica; a carne para nada aproveita; as palavras que eu vos tenho dito são espírito e são vida.

[64] Contudo, há descrentes entre vós. Pois Jesus sabia, desde o princípio, quais eram os que não criam e quem o havia de trair.

[65] E prosseguiu: Por causa disto, é que vos tenho dito: ninguém poderá vir a mim, se, pelo Pai, não lhe for concedido.

Muitos discípulos se retiram

[66] À vista disso, muitos dos seus discípulos o abandonaram e já não andavam com ele.

[67] Então, perguntou Jesus aos doze: Porventura, quereis também vós outros retirar-vos?

[68] Respondeu-lhe Simão Pedro: SENHOR, para quem iremos? Tu tens as palavras da vida eterna;

[69] e nós temos crido e conhecido que tu és o Santo de Deus.

[70] Replicou-lhes Jesus: Não vos escolhi eu em número de doze? Contudo, um de vós é diabo.

[71] Referia-se ele a Judas, filho de Simão Iscariotes; porque era quem estava para traí-lo, sendo um dos doze.

João 7

A incredulidade dos irmãos de Jesus

[61]Ісус Сам знав, що Його учні нарікали на це, тож спитав: «Ви турбуєтеся про це вчення?

[62]А якщо побачите, як Син Людський повертається туди, звідки Він прийшов?

[63]Лише Дух приносить життя. Тіло ж не має ніякого значення. Слова, що Я мовив вам, — від Духа, і вони дають життя.

[64]Та є серед вас такі, що не вірять». (Він так сказав, бо знав від самого початку тих, хто не віритиме, і того, хто зрадить Його). А потім додав:

[65]«Ось чому Я сказав вам, що жоден не зможе прийти до Мене, доки Отець не дозволить йому».

[66]Після цього багато хто з Його учнів повернули назад і більше не йшли за Ним.

[67]Тоді Ісус запитав у дванадцятьох апостолів: «Невже й ви теж хочете покинути Мене?»

[68]У відповідь Йому Симон-Петро сказав: «Господи, до кого ж ми підемо? Ти маєш слова, що приносять вічне життя.

[69]Ми повірили в Тебе, ми знаємо, що Ти — Божий Святий».

[70]Ісус відповів їм: «Хіба Я не вибрав вас дванадцятьох? Але один із вас — диявол!»

[71]Він казав про Юду, сина Симона Іскаріота, бо хоч той і був одним з дванадцятьох апостолів, але мав зрадити Ісуса.

Від Іоана 7

Ісус і Його брати

[1] Passadas estas coisas, Jesus andava pela Galiléia, porque não desejava percorrer a Judéia, visto que os judeus procuravam matá-lo.

[1]Після цього Ісус мандрував по Ґалилеї. Він не хотів йти до Юдеї, бо юдеї намірялися Його вбити.

[2] Ora, a festa dos judeus, chamada de Festa dos Tabernáculos, estava próxima.

[2]Наближався час юдейського свята Кущів.

[3] Dirigiram-se, pois, a ele os seus irmãos e lhe disseram: Deixa este lugar e vai para a Judéia, para que também os teus discípulos vejam as obras que fazes.

[3]Тож Його брати сказали Йому: «Тобі слід іти звідси до Юдеї на свято, щоб Твої послідовники могли побачити Твої діла.

[4] Porque ninguém há que procure ser conhecido em público e, contudo, realize os seus feitos em oculto. Se fazes estas coisas, manifesta-te ao mundo.

[4]Ніхто не тримає в тайні свої вчинки, якщо хоче бути відомий усім людям. Отже, якщо Ти можеш зробити це, то покажи Себе світові».

[5] Pois nem mesmo os seus irmãos criam nele.

[5]Його брати говорили це, бо навіть вони самі не вірили в Нього.

[6] Disse-lhes, pois, Jesus: O meu tempo ainda não chegou, mas o vosso sempre está presente.

[6]Тоді Ісус мовив до них: «Ще час Мій не настав, але вам годиться будь-який час, щоб піти туди.

[7] Não pode o mundo odiar-vos, mas a mim me odeia, porque eu dou testemunho a seu respeito de que as suas obras são más.

[7]Світ не може ненавидіти вас, а Мене він ненавидить, бо Я кажу людям, що вчинки їхні грішні.

[8] Subi vós outros à festa; eu, por enquanto, não subo, porque o meu tempo ainda não está cumprido.

[8]Ви самі йдіть на свято. Я ж туди зараз не піду, бо час Мій іще не настав».

[9] Disse-lhes Jesus estas coisas e continuou na Galiléia.

[9]Сказавши так, Ісус залишився в Ґалилеї.

Jesus na Festa dos Tabernáculos

[10] Mas, depois que seus irmãos subiram para a festa, então, subiu ele também, não publicamente, mas em oculto.

[10]Коли брати Його пішли на свято, Він також пішов, але не відкрито, а таємно.

[11] Ora, os judeus o procuravam na festa e perguntavam: Onde estará ele?

[11]Юдеї шукали Його на святі, кажучи: «Де Той Чоловік?»

[12] E havia grande murmuração a seu respeito entre as multidões. Uns diziam:

[12]І багато хто поміж собою говорили про Нього в натовпі. Одні казали: «Він — добра Людина», — а інші — «Ні, Він обдурює людей».

Ele é bom. E outros: Não, antes, engana o povo.

13 Entretanto, ninguém falava dele abertamente, por ter medo dos judeus.

A controvérsia entre Jesus e os judeus

14 Corria já em meio a festa, e Jesus subiu ao templo e ensinava.

15 Então, os judeus se maravilhavam e diziam: Como sabe este letras, sem ter estudado?

16 Respondeu-lhes Jesus: O meu ensino não é meu, e sim daquele que me enviou.

17 Se alguém quiser fazer a vontade dele, conhecerá a respeito da doutrina, se ela é de Deus ou se eu falo por mim mesmo.

18 Quem fala por si mesmo está procurando a sua própria glória; mas o que procura a glória de quem o enviou, esse é verdadeiro, e nele não há injustiça.

19 Não vos deu Moisés a lei? Contudo, ninguém dentre vós a observa. Por que procurais matar-me?

20 Respondeu a multidão: Tens demônio. Quem é que procura matar-te?

21 Replicou-lhes Jesus: Um só feito realizei, e todos vos admirais.

22 Pelo motivo de que Moisés vos deu a circuncisão (se bem que ela não vem dele, mas dos patriarcas), no sábado circuncidais um homem.

23 E, se o homem pode ser circuncidado em dia de sábado, para que a lei de Moisés não seja violada, por que vos indignais contra mim, pelo fato de eu ter curado, num sábado, ao todo, um homem?

13Та ніхто не говорив про Нього відкрито, бо всі боялися юдейських правителів.

Ісус навчає у храмі

14Коли вже настала середина свята, Ісус прийшов до подвір'я храму і почав навчати.

15Юдеї дуже здивувалися. Вони питали: «Звідки цей Чоловік знає так багато, ніколи не вчившись?»

16У відповідь Ісус мовив їм: «Те, чого Я навчаю, належить не Мені. Моє вчення йде від Того, Хто послав Мене.

17Якщо людина хоче виконати волю Божу, то зрозуміє, звідки йде вчення — від Бога, чи від Мене Самого.

18Той, хто говорить від себе самого, намагається здобути славу лише собі. Хто ж прагне здобути славу Тому, Хто послав Його — правдивий, і немає кривди в Ньому.

19Хіба Мойсей не дав вам Закон? Та жоден із вас не дотримується його. Чому ви намагаєтеся вбити Мене?»

20І натовп озвався: «Чи то біс змусив Тебе втратити глузд? Хто хоче Тебе вбити?»

21У відповідь Ісус мовив: «Я здійснив одне чудо у суботу, і ви всі здивовані.

22Мойсей дав вам обряд обрізання, але обрізання прийшло від предків ваших, а не від Мойсея. Ви ж інколи обрізаєте немовлят навіть по суботах!

23Якщо вже обрізання робите по суботах, щоб не порушити Закону Мойсеєвого, то чому ж гніваєтеся на Мене через те, що Я зцілив людину в суботу?

[24] Não julgueis segundo a aparência, e sim pela reta justiça.

Os guardas mandados para prender Jesus

[25] Diziam alguns de Jerusalém: Não é este aquele a quem procuram matar?

[26] Eis que ele fala abertamente, e nada lhe dizem. Porventura, reconhecem verdadeiramente as autoridades que este é, de fato, o Cristo?

[27] Nós, todavia, sabemos donde este é; quando, porém, vier o Cristo, ninguém saberá donde ele é.

[28] Jesus, pois, enquanto ensinava no templo, clamou, dizendo: Vós não somente me conheceis, mas também sabeis donde eu sou; e não vim porque eu, de mim mesmo, o quisesse, mas aquele que me enviou é verdadeiro, aquele a quem vós não conheceis.

[29] Eu o conheço, porque venho da parte dele e fui por ele enviado.

[30] Então, procuravam prendê-lo; mas ninguém lhe pôs a mão, porque ainda não era chegada a sua hora.

[31] E, contudo, muitos de entre a multidão creram nele e diziam: Quando vier o Cristo, fará, porventura, maiores sinais do que este homem tem feito?

[32] Os fariseus, ouvindo a multidão murmurar estas coisas a respeito dele, juntamente com os principais sacerdotes enviaram guardas para o prenderem.

[33] Disse-lhes Jesus: Ainda por um pouco de tempo estou convosco e depois irei para junto daquele que me enviou.

[24]Не судіть за зовнішніми ознаками, будьте обережні й судіть судом праведним».

Люди вважають, що Ісус — Христос

[25]Тоді деякі мешканці Єрусалиму почали казати: «Чи не Той це Чоловік, Якого хочуть убити?

[26]Та гляньте! Він розмовляє з натовпом відкрито, і ніхто Його не зупиняє. Може, правителі наші й справді знають, що Він — Христос?

[27]Проте ми знаємо, звідки родом цей Чоловік. А коли справжній Христос прийде, ніхто не знатиме, звідки Він прийшов».

[28]Навчаючи у храмі, Ісус голосно сказав: «Невже ж Ви вважаєте, що знаєте Мене і звідки Я родом? Та Я прийшов не зі Своєї волі, а з волі Того, Хто послав Мене. Він — істинний, але ви Його не знаєте.

[29]Та Його знаю Я, бо прийшов Я від Нього. Це Він послав Мене».

[30]Коли Ісус промовив це, люди намірилися схопити Його, але ніхто не наважився навіть торкнутися Ісуса, бо час Його ще не прийшов.

[31]І багато людей повірили в Нього. Вони говорили: «Ми усі чекаємо на Христа. Та невже коли Він прийде, то здійснить більше чудес, ніж цей Чоловік?»

Юдеї намагаються схопити Ісуса

[32]Фарисеї почули, що люди кажуть про Ісуса, і разом з первосвящениками послали храмову варту схопити Його.

[33]Тоді Ісус сказав: «Люди, Я ще трохи побуду з вами, а потім повернуся до Того, Хто послав Мене!

34 Haveis de procurar-me e não me achareis; também aonde eu estou, vós não podeis ir.

35 Disseram, pois, os judeus uns aos outros: Para onde irá este que não o possamos achar? Irá, porventura, para a Dispersão entre os gregos, com o fim de os ensinar?

36 Que significa, de fato, o que ele diz: Haveis de procurar-me e não me achareis; também aonde eu estou, vós não podeis ir?

Jesus, a fonte da água viva

37 No último dia, o grande dia da festa, levantou-se Jesus e exclamou: Se alguém tem sede, venha a mim e beba.

38 Quem crer em mim, como diz a Escritura, do seu interior fluirão rios de água viva.

39 Isto ele disse com respeito ao Espírito que haviam de receber os que nele cressem; pois o Espírito até aquele momento não fora dado, porque Jesus não havia sido ainda glorificado.

40 Então, os que dentre o povo tinham ouvido estas palavras diziam: Este é verdadeiramente o profeta;

41 outros diziam: Ele é o Cristo; outros, porém, perguntavam: Porventura, o Cristo virá da Galiléia?

42 Não diz a Escritura que o Cristo vem da descendência de Davi e da aldeia de Belém, donde era Davi?

43 Assim, houve uma dissensão entre o povo por causa dele;

34Ви шукатимете Мене, та не знайдете, бо не зможете піти туди, де Я буду».

35Юдейські правителі почали говорити поміж собою: «І куди це Він збирається піти, що ми Його не знайдемо? Може, Він піде до наших людей, які живуть у грецьких містах, і там навчатиме греків?

36Що Він мав на увазі, кажучи: „Ви шукатимете Мене, та не знайдете?” І ще: „Туди, де Я буду, ви не зможете піти?”»

Слова Ісуса про Святий Дух

37Настав останній і головний день свята. Ісус підвівся й голосно промовив: «Якщо хто з вас відчуває спрагу, нехай підійде до Мене і нап’ється.

38Хто вірить у Мене, то як сказано у Святому Писанні, ріки живої води потечуть із серця його».

39Ісус казав це, маючи на увазі Дух Святий, що зійде на тих, хто повірить у Нього. Тоді Дух Святий ще не був дарований людям, бо Ісус іще не був піднесений до слави Своєї.

Люди сперечаються Хто є Ісус

40Деякі люди з натовпу, почувши ці слова, почали казати: «Цей Чоловік і справді Пророк».

41Інші говорили: «Цей Чоловік — Христос». А треті промовляли: «Хіба Христос прийде з Ґалилеї?

42Хіба не сказано у Святому Писанні, що Христос — один із Давидових нащадків і прийде Він із Віфлеєма, міста, де Давид жив?»

43Так усі люди розділилися, бо мали різні думки про Ісуса.

44 alguns dentre eles queriam prendê-lo, mas ninguém lhe pôs as mãos.

Os guardas voltam sem Jesus

45 Voltaram, pois, os guardas à presença dos principais sacerdotes e fariseus, e estes lhes perguntaram: Por que não o trouxestes?

46 Responderam eles: Jamais alguém falou como este homem.

47 Replicaram-lhes, pois, os fariseus: Será que também vós fostes enganados?

48 Porventura, creu nele alguém dentre as autoridades ou algum dos fariseus?

49 Quanto a esta plebe que nada sabe da lei, é maldita.

50 Nicodemos, um deles, que antes fora ter com Jesus, perguntou-lhes:

51 Acaso, a nossa lei julga um homem, sem primeiro ouvi-lo e saber o que ele fez?

52 Responderam eles: Dar-se-á o caso de que também tu és da Galiléia? Examina e verás que da Galiléia não se levanta profeta.

53 [E cada um foi para sua casa.

44Дехто хотів заарештувати Його, але жоден не наважився навіть пальцем торкнутися Його.

Юдейські правителі відмовляються повірити в Ісуса

45Тож храмова варта пішла назад до головних священиків і фарисеїв. Ті запитали воїнів: «Чому ж ви не привели Ісуса сюди?»

46І воїни відповіли: «Ніхто досі не говорив так, як цей Чоловік!»

47Тоді фарисеї сказали їм: «Невже й вас Він зміг обдурити?

48Чи вірить у Нього хтось із правителів та фарисеїв? Ні.

49А ці люди, які повірили, не знають Закону, вони прокляті Богом!»

50Серед них був чоловік на ймення Никодим, який і раніше приходив до Ісуса. То він сказав:

51«Наш Закон забороняє засуджувати людину, спершу не вислухавши її і не взнавши, що вона вчинила».

52А юдейські лідери відповіли Никодимові: «Чи не із Ґалилеї часом і ти? Вчи Святе Писання, то й побачиш, що не ведеться там про пророка, який приходить з Ґалилеї».

53Після цього всі вожді юдейські розійшлися по своїх домівках.

João 8

A mulher adúltera

1 Jesus, entretanto, foi para o monte das Oliveiras.

2 De madrugada, voltou novamente para o templo, e todo o povo ia ter com ele; e, assentado, os ensinava.

3 Os escribas e fariseus trouxeram à sua presença uma mulher surpreendida em

Від Іоана 8

Звинувачення жінки в перелюбі

1Ісус вирушив на Оливну гору.

2Рано-вранці наступного дня Він знову пішов у храм. Коли усі люди посходилися до Нього, Він сів і почав навчати.

3-4Книжники й фарисеї привели жінку, яку спіймали під час перелюбу,

adultério e, fazendo-a ficar de pé no meio de todos,

[4] disseram a Jesus: Mestre, esta mulher foi apanhada em flagrante adultério.

[5] E na lei nos mandou Moisés que tais mulheres sejam apedrejadas; tu, pois, que dizes?

[6] Isto diziam eles tentando-o, para terem de que o acusar. Mas Jesus, inclinando-se, escrevia na terra com o dedo.

[7] Como insistissem na pergunta, Jesus se levantou e lhes disse: Aquele que dentre vós estiver sem pecado seja o primeiro que lhe atire pedra.

[8] E, tornando a inclinar-se, continuou a escrever no chão.

[9] Mas, ouvindo eles esta resposta e acusados pela própria consciência, foram-se retirando um por um, a começar pelos mais velhos até aos últimos, ficando só Jesus e a mulher no meio onde estava.

[10] Erguendo-se Jesus e não vendo a ninguém mais além da mulher, perguntou-lhe: Mulher, onde estão aqueles teus acusadores? Ninguém te condenou?

[11] Respondeu ela: Ninguém, SENHOR! Então, lhe disse Jesus: Nem eu tampouco te condeno; vai e não peques mais.]

Jesus, a luz do mundo

[12] De novo, lhes falava Jesus, dizendo: Eu sou a luz do mundo; quem me segue não andará nas trevas; pelo contrário, terá a luz da vida.

[13] Então, lhe objetaram os fariseus: Tu dás testemunho de ti mesmo; logo, o teu testemunho não é verdadeiro.

поставили її перед людьми й сказали Йому: «Вчителю, цю жінку якраз застали, коли вона чинила перелюб.

[5]Закон Мойсеїв наказує нам закидати таких жінок камінням. А що Ти на це скажеш?»

[6]Вони говорили так, щоб випробувати Ісуса й використати Його відповідь проти Нього Самого. Ісус же нахилився й почав писати щось пальцем на землі.

[7]А вони не переставали питати. Тоді Він устав і мовив до них: «Той серед вас, хто без гріха, нехай перший кине в неї камінь».

[8]Знову, нахилившись, Він почав писати по землі.

[9]Почувши ці слова, всі почали розходитися: спочатку старші, а за ними й молодші. Зосталися лише Ісус та жінка, яка стояла перед Ним.

[10]Підвівшись, Ісус мовив до неї: «Жінко, де ж усі, хто обвинувачували тебе? Чи жоден із них не визнав тебе винною?»

[11]«Жоден, Добродію», — відповіла вона. «То й Я не виню тебе, — сказав Ісус. — Іди собі й більше не гріши!»

Ісус — Світло світу

[12]Пізніше Ісус знову розмовляв з людьми. Він так їм казав: «Я — Світло світу. Той, хто слідом іде за Мною, ніколи не йтиме у темряві, бо Світло, що несе життя, завжди буде з ним».

[13]І сказали Йому фарисеї: «Ти свідчиш Сам про Себе, і тому ці свідчення не істинні».

[14] Respondeu Jesus e disse-lhes: Posto que eu testifico de mim mesmo, o meu testemunho é verdadeiro, porque sei donde vim e para onde vou; mas vós não sabeis donde venho, nem para onde vou.

[15] Vós julgais segundo a carne, eu a ninguém julgo.

[16] Se eu julgo, o meu juízo é verdadeiro, porque não sou eu só, porém eu e aquele que me enviou.

[17] Também na vossa lei está escrito que o testemunho de duas pessoas é verdadeiro.

[18] Eu testifico de mim mesmo, e o Pai, que me enviou, também testifica de mim.

[19] Então, eles lhe perguntaram: Onde está teu Pai? Respondeu Jesus: Não me conheceis a mim nem a meu Pai; se conhecêsseis a mim, também conheceríeis a meu Pai.

[20] Proferiu ele estas palavras no lugar do gazofilácio, quando ensinava no templo; e ninguém o prendeu, porque não era ainda chegada a sua hora.

Jesus defende a sua missão e autoridade

[21] De outra feita, lhes falou, dizendo: Vou retirar-me, e vós me procurareis, mas perecereis no vosso pecado; para onde eu vou vós não podeis ir.

[22] Então, diziam os judeus: Terá ele, acaso, a intenção de suicidar-se? Porque diz: Para onde eu vou vós não podeis ir.

[23] E prosseguiu: Vós sois cá de baixo, eu sou lá de cima; vós sois deste mundo, eu deste mundo não sou.

[14]Ісус відповів їм: «Якщо Я свідчу Сам про Себе, Мої свідчення істинні, бо Я знаю, звідки прийшов, і куди йду, а ви не знаєте, звідки Я прийшов чи куди Я іду.

[15]Ви, люди, судите Мене так, як судите будь-яку іншу людину. Я ж не суджу нікого.

[16]Та якщо Я судитиму, то Мій суд буде істинний, оскільки, коли Я суджу, Я не один, а Отець, Який послав Мене, зі Мною і судитимемо Ми разом.

[17]Адже написано в Законі вашому, що коли двоє свідчать одне й те саме, то їхні свідчення — істинні.

[18]Я свідчу Сам про Себе, та Отець, Який послав Мене, свідчить про Мене».

[19]Тоді Його спитали: «Де ж Твій Отець?» Ісус відповів: «Ви не знаєте ні Мене, ні Отця Мого. Якби ви знали Мене, то знали б і Отця Мого».

[20]Промовляв Він ці слова, коли навчав у храмі, стоячи біля скарбниці. Й ніхто Його не схопив, бо час Його тоді ще не прийшов.

Юдеї не розуміють Ісуса

[21]І знову Ісус промовив до них: «Я залишу вас, і ви будете шукати Мене, але помрете в гріху своєму, і не зможете прийти туди, куди Я йду».

[22]Тоді юдеї почали питати один одного: «Ви думаєте, Він уб’є Себе? Бо сказав Він: „Ви не можете прийти туди, куди Я йду”».

[23]І тоді Ісус мовив: «Ви всі народилися на землі, та Я — посланий небом. Ви належите цьому світові, а Я — ні.

[24] Por isso, eu vos disse que morrereis nos vossos pecados; porque, se não crerdes que EU SOU, morrereis nos vossos pecados.

[24]І тому Я кажу, що ви всі помрете грішні. Так, ви помрете з гріхами своїми, якщо не повірите, що Я — Сущий».

[25] Então, lhe perguntaram: Quem és tu? Respondeu-lhes Jesus: Que é que desde o princípio vos tenho dito?

[25]Люди запитали Його: «Хто ж Ти є?» Ісус відповів: «Я є Той, про Кого Я говорив вам з самого початку.

[26] Muitas coisas tenho para dizer a vosso respeito e vos julgar; porém aquele que me enviou é verdadeiro, de modo que as coisas que dele tenho ouvido, essas digo ao mundo.

[26]Я міг би багато чого сказати, щоб осудити вас, але Я кажу людям лише те, що чув від Того, Хто послав Мене. Та Він говорить тільки істину».

[27] Eles, porém, não atinaram que lhes falava do Pai.

[27]Люди не знали, що Ісус говорить про Отця Свого.

[28] Disse-lhes, pois, Jesus: Quando levantardes o Filho do Homem, então, sabereis que EU SOU e que nada faço por mim mesmo; mas falo como o Pai me ensinou.

[28]Та Він продовжував: «Коли вознесете Сина Людського, тоді пізнаєте, що Я — Сущий. Я нічого не роблю від Себе Самого, Своєю волею, а кажу лише те, чого Отець навчив Мене.

[29] E aquele que me enviou está comigo, não me deixou só, porque eu faço sempre o que lhe agrada.

[29]Той, Хто послав Мене, — зі Мною. Він Мене не покинув, бо Я завжди виконую Його волю».

[30] Ditas estas coisas, muitos creram nele.

[30]Почувши ці слова, багато людей повірили в Нього.

Ісус говорить про звільнення від гріхів

[31] Disse, pois, Jesus aos judeus que haviam crido nele: Se vós permanecerdes na minha palavra, sois verdadeiramente meus discípulos;

[31]Тоді Ісус почав говорити тим юдеям, які повірили в Нього: «Якщо ви будете дотримуватися Мого вчення, то насправді станете учнями Моїми.

[32] e conhecereis a verdade, e a verdade vos libertará.

[32]Ви пізнаєте істину, й вона принесе вам визволення».

[33] Responderam-lhe: Somos descendência de Abraão e jamais fomos escravos de alguém; como dizes tu: Sereis livres?

[33]І сказали Йому юдеї: «Ми — Авраамові нащадки. Ми ніколи не були нічиїми рабами! То що Ти маєш на увазі, коли говориш, що ми будемо вільні?»

[34] Replicou-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: todo o que comete pecado é escravo do pecado.

[35] O escravo não fica sempre na casa; o filho, sim, para sempre.

[36] Se, pois, o Filho vos libertar, verdadeiramente sereis livres.

[37] Bem sei que sois descendência de Abraão; contudo, procurais matar-me, porque a minha palavra não está em vós.

[38] Eu falo das coisas que vi junto de meu Pai; vós, porém, fazeis o que vistes em vosso pai.

[39] Então, lhe responderam: Nosso pai é Abraão. Disse-lhes Jesus: Se sois filhos de Abraão, praticai as obras de Abraão.

[40] Mas agora procurais matar-me, a mim que vos tenho falado a verdade que ouvi de Deus; assim não procedeu Abraão.

[41] Vós fazeis as obras de vosso pai. Disseram-lhe eles: Nós não somos bastardos; temos um pai, que é Deus.

[42] Replicou-lhes Jesus: Se Deus fosse, de fato, vosso pai, certamente, me havíeis de amar; porque eu vim de Deus e aqui estou; pois não vim de mim mesmo, mas ele me enviou.

[43] Qual a razão por que não compreendeis a minha linguagem? É porque sois incapazes de ouvir a minha palavra.

[44] Vós sois do diabo, que é vosso pai, e quereis satisfazer-lhe os desejos. Ele foi homicida desde o princípio e jamais se firmou na verdade, porque nele não há verdade. Quando ele profere mentira, fala

[34]Ісус відповів: «Істинно кажу вам: кожен, хто грішить — раб гріха.

[35]Раб не житиме вічно в родині господаря, але Син завжди залишатиметься з сім'єю.

[36]Тож якщо Син звільнить вас, ви будете справді вільні.

[37]Я знаю, що ви Авраамові нащадки, але ви прагнете вбити Мене, оскільки не можете прийняти Моє вчення.

[38]Я розповідаю вам про те, що бачив в Отця Свого, ви ж робите те, чого навчилися від свого батька».

[39]І відповіли Йому юдеї: «Наш батько — Авраам!» А Ісус їм на те: «Якби ви були Авраамові діти, то чинили б так, як Авраам робив.

[40]Ви ж хочете вбити Мене. Ви хочете вбити Чоловіка, Який повідав вам істину, почуту від Бога. Авраам не робив так.

[41]Ви ж робите так, як ваш батько». «Ми не незаконнонароджені, — мовили вони, — у нас один батько — це Бог!»

[42]На те Ісус відповів: «Якби Бог був вашим батьком, то ви б любили Мене, бо Я прийшов від Бога, і ось Я тут. Я не прийшов зі Своєї волі, та Господь послав Мене.

[43]Ви не розумієте того, що Я кажу через те, що неспроможні прийняти вчення Моє.

[44]Диявол вам батько, тож ви прагнете виконувати його волю. Він був убивцею з самого початку і ніколи не був на боці істини, бо немає її в нього. Коли він каже неправду, то це природно для нього, бо він сам брехун і породжує брехню.

do que lhe é próprio, porque é mentiroso e pai da mentira.

45 Mas, porque eu digo a verdade, não me credes.

45А ви не бажаєте вірити Мені тому, що Я кажу правду.

46 Quem dentre vós me convence de pecado? Se vos digo a verdade, por que razão não me credes?

46Хто з вас може засвідчити, що Я винен у гріхах? Ніхто. То чому ж ви не вірите Мені, коли Я кажу правду?

47 Quem é de Deus ouve as palavras de Deus; por isso, não me dais ouvidos, porque não sois de Deus.

47Той, Хто від Бога — слухає слова Божі. Ви ж їх не слухаєте, тому що ви не від Бога».

Ісус говорить про Себе й про Авраама

48 Responderam, pois, os judeus e lhe disseram: Porventura, não temos razão em dizer que és samaritano e tens demônio?

48Юдеї Йому відповіли на те: «Хіба ж ми не праві, коли кажемо, що Ти самаритянин, і що біс змусив Тебе втратити глузд?»

49 Replicou Jesus: Eu não tenho demônio; pelo contrário, honro a meu Pai, e vós me desonrais.

49Ісус мовив: «Не навіжений Я, але шаную Отця Мого, та ви намагаєтеся ганьбити Мене.

50 Eu não procuro a minha própria glória; há quem a busque e julgue.

50Я не шукаю слави для Себе. Є Той, Хто прагне прославити Мене. Він же є і Суддею.

51 Em verdade, em verdade vos digo: se alguém guardar a minha palavra, não verá a morte, eternamente.

51Істинно кажу вам: хто дотримуватиметься вчення Мого, той ніколи не спізнає смерті».

52 Disseram-lhe os judeus: Agora, estamos certos de que tens demônio. Abraão morreu, e também os profetas, e tu dizes: Se alguém guardar a minha palavra, não provará a morte, eternamente.

52Юдеї мовили до Ісуса: «Тепер ми точно знаємо, що Ти навіжений. Навіть Авраам і пророки померли, а Ти кажеш, що той, хто прийме вчення Твоє ніколи не спізнає смерті.

53 És maior do que Abraão, o nosso pai, que morreu? Também os profetas morreram. Quem, pois, te fazes ser?

53Чи, може, Ти вважаєш Себе величнішим за нашого батька Авраама? Але ж він помер, і пророки теж. То ким же Ти Себе вважаєш?»

54 Respondeu Jesus: Se eu me glorifico a mim mesmo, a minha glória nada é; quem me glorifica é meu Pai, o qual vós dizeis que é vosso Deus.

54Ісус мовив: «Якби Я Сам славив Себе, то це нічого не означало б. Той же, Хто прославляє Мене — це Мій Отець, Кого ви називаєте своїм Богом.

55 Entretanto, vós não o tendes conhecido; eu, porém, o conheço. Se eu disser que não

55Ви Його ніколи не знали, а Я знаю. Якби Я сказав, що не знаю Його, то був

o conheço, serei como vós: mentiroso; mas eu o conheço e guardo a sua palavra.

56 Abraão, vosso pai, alegrou-se por ver o meu dia, viu-o e regozijou-se.

57 Perguntaram-lhe, pois, os judeus: Ainda não tens cinqüenta anos e viste Abraão?

58 Respondeu-lhes Jesus: Em verdade, em verdade eu vos digo: antes que Abraão existisse, EU SOU.

59 Então, pegaram em pedras para atirarem nele; mas Jesus se ocultou e saiu do templo.

João 9

A cura de um cego de nascença

1 Caminhando Jesus, viu um homem cego de nascença.

2 E os seus discípulos perguntaram: Mestre, quem pecou, este ou seus pais, para que nascesse cego?

3 Respondeu Jesus: Nem ele pecou, nem seus pais; mas foi para que se manifestem nele as obras de Deus.

4 É necessário que façamos as obras daquele que me enviou, enquanto é dia; a noite vem, quando ninguém pode trabalhar.

5 Enquanto estou no mundo, sou a luz do mundo.

6 Dito isso, cuspiu na terra e, tendo feito lodo com a saliva, aplicou-o aos olhos do cego,

7 dizendo-lhe: Vai, lava-te no tanque de Siloé (que quer dizer Enviado). Ele foi, lavou-se e voltou vendo.

би таким же брехуном, як і ви, але Я знаю Бога й виконую волю Його.

56Батько ваш Авраам був радий, що міг побачити день, коли Я прийшов. І, побачивши це, він сповнився щастям». 57Юдейські правителі сказали: «Тобі ще й п'ятдесяти років немає, а ти кажеш, що бачив Авраама».

58І мовив Ісус до них: «Істинно кажу вам: перш ніж був Авраам, Я — Сущий».

59Почувши це, вони схопили каміння, щоб закидати Його. Та Ісус сховався, а потім вийшов із храму.

Від Іоана 9

Ісус зціляє сліпого від народження

1По дорозі Ісус побачив чоловіка, який був сліпий від народження.

2Учні спитали: «Вчителю, хто згрішив: він сам чи його батьки, бо він народився сліпим?»

3Ісус тоді відповів: «Ні він, ані батьки його. Він народився сліпим заради того, щоб Бог виявив Свою силу, коли він зцілиться.

4Поки ще день, ми маємо виконувати волю Того, Хто послав Мене. Коли ж настане ніч, ніхто не може працювати.

5Поки Я є у світі, Я — Світло світу».

6-7Мовивши це, Він сплюнув на землю, тоді змішав слину з землею, помастив цим очі сліпого і сказав: «Йди й умийся в купальні Силоам» (що означає «посланець»). Тож він пішов, умився й повернувся зрячий.

[8] Então, os vizinhos e os que dantes o conheciam de vista, como mendigo, perguntavam: Não é este o que estava assentado pedindo esmolas?	[8]Тоді сусіди й усі, хто звик бачити його жебраком, запитали: «Чи не той це чоловік, який сидів тут старцем?»
[9] Uns diziam: É ele. Outros: Não, mas se parece com ele. Ele mesmo, porém, dizia: Sou eu.	[9]Одні стверджували: «Так, це він!» Інші казали: «Ні, він лише схожий на того!» Він же сам сказав: «Я саме той сліпий».
[10] Perguntaram-lhe, pois: Como te foram abertos os olhos?	[10]І тоді його запитали: «Як же ти прозрів?»
[11] Respondeu ele: O homem chamado Jesus fez lodo, untou-me os olhos e disse-me: Vai ao tanque de Siloé e lava-te. Então, fui, lavei-me e estou vendo.	[11]На те він відповів: «Чоловік, ім'я Якого Ісус, змішав слину Свою з землею, помазав цим мої очі й мовив до мене: „Іди й умийся в Силоамі". Я пішов, умився там, після чого й прозрів».
[12] Disseram-lhe, pois: Onde está ele? Respondeu: Não sei.	[12]Тоді його запитали: «Де ж той Чоловік?» А він відповів: «Я не знаю».
Os fariseus interrogam o cego	**Фарисеї допитують чоловіка, який прозрів**
[13] Levaram, pois, aos fariseus o que dantes fora cego.	[13]І привели того чоловіка, що раніше був сліпим, до фарисеїв.
[14] E era sábado o dia em que Jesus fez o lodo e lhe abriu os olhos.	[14](А відбулося все це, коли Ісус змішав слину з землею, і коли прозрів сліпий, у суботу).
[15] Então, os fariseus, por sua vez, lhe perguntaram como chegara a ver; ao que lhes respondeu: Aplicou lodo aos meus olhos, lavei-me e estou vendo.	[15]І знову фарисеї питали його, як це сталося, що він прозрів. І той відповів: «Він помазав мені очі грязивом, я вмився і зараз бачу».
[16] Por isso, alguns dos fariseus diziam: Esse homem não é de Deus, porque não guarda o sábado. Diziam outros: Como pode um homem pecador fazer tamanhos sinais? E houve dissensão entre eles.	[16]Деякі фарисеї почали казати: «Цей Чоловік не від Бога, бо не дотримується Закону про суботу». Та інші сказали: «Чи може грішник чинити такі чудесні діла?» Тож серед них виникла суперечка.
[17] De novo, perguntaram ao cego: Que dizes tu a respeito dele, visto que te abriu os olhos? Que é profeta, respondeu ele.	[17]Тоді вони знову звернулися до сліпого: «Що ти можеш сказати про Чоловіка, Який повернув тобі зір?» І той відповів: «Він — пророк».
[18] Não acreditaram os judeus que ele fora cego e que agora via, enquanto não lhe chamaram os pais	[18-19]Та юдейські правителі не вірили, що цей чоловік був сліпим і враз прозрів. Тож покликали його батьків і запитали: «Чи це ваш син — про кого кажете, що

[19] e os interrogaram: É este o vosso filho, de quem dizeis que nasceu cego? Como, pois, vê agora?

він народився сліпим? То як же він став зрячим?»

[20] Então, os pais responderam: Sabemos que este é nosso filho e que nasceu cego;

[20]Його батьки відповіли: «Ми знаємо, що це наш син, і що народився він сліпим.

[21] mas não sabemos como vê agora; ou quem lhe abriu os olhos também não sabemos. Perguntai a ele, idade tem; falará de si mesmo.

[21]Але ми не знаємо ні як сталося, що він може тепер бачити, ані того Чоловіка, Який повернув йому зір. Запитайте в нього! Він уже достатньо дорослий і може розповісти про себе сам».

[22] Isto disseram seus pais porque estavam com medo dos judeus; pois estes já haviam assentado que, se alguém confessasse ser Jesus o Cristo, fosse expulso da sinagoga.

[22]Його батьки сказали так, бо боялися юдейських правителів, які попередньо змовилися, що як хтось визнає Ісуса Христом, то вони того виженуть із синагоги.

[23] Por isso, é que disseram os pais: Ele idade tem, interrogai-o.

[23]Тому й сказали батьки: «Він уже дорослий. Запитайте в нього!»

[24] Então, chamaram, pela segunda vez, o homem que fora cego e lhe disseram: Dá glória a Deus; nós sabemos que esse homem é pecador.

[24]Тоді юдейські правителі вже вдруге покликали чоловіка, який прозрів, і знову звернулися до нього: «Заклинаємо тебе, скажи правду перед Богом. Ми знаємо, що той Чоловік — грішний».

[25] Ele retrucou: Se é pecador, não sei; uma coisa sei: eu era cego e agora vejo.

[25]І він відповів: «Я не знаю, грішний той Чоловік, чи ні. Я знаю лиш одне: я був сліпий, а зараз бачу!»

[26] Perguntaram-lhe, pois: Que te fez ele? como te abriu os olhos?

[26]Тоді вони запитали: «Що Він тобі зробив? Як Він повернув тобі зір?»

[27] Ele lhes respondeu: Já vo-lo disse, e não atendestes; por que quereis ouvir outra vez? Porventura, quereis vós também tornar-vos seus discípulos?

[27]«Я ж уже вам розповідав, — відповів він, — але ви не слухали мене! То навіщо ж ви знову хочете почути це? Чи, може, теж хочете стати Його учнями?»

[28] Então, o injuriaram e lhe disseram: Discípulo dele és tu; mas nós somos discípulos de Moisés.

[28]Тоді, намагаючись образити його, вони сказали: «Це ти Його учень, а ми — Мойсеєві учні.

[29] Sabemos que Deus falou a Moisés; mas este nem sabemos donde é.

[29]Ми знаємо, що Бог розмовляв з Мойсеєм, та не знаємо, звідки цей Чоловік».

[30] Respondeu-lhes o homem: Nisto é de estranhar que vós não saibais donde ele é, e, contudo, me abriu os olhos.

[30]А прозрілий відповів їм: «Дивина, що ви не знаєте, звідки Він, адже Він повернув мені зір!

[31] Sabemos que Deus não atende a pecadores; mas, pelo contrário, se alguém teme a Deus e pratica a sua vontade, a este atende.

[32] Desde que há mundo, jamais se ouviu que alguém tenha aberto os olhos a um cego de nascença.

[33] Se este homem não fosse de Deus, nada poderia ter feito.

[34] Mas eles retrucaram: Tu és nascido todo em pecado e nos ensinas a nós? E o expulsaram.

Jesus revela-se ao cego

[35] Ouvindo Jesus que o tinham expulsado, encontrando-o, lhe perguntou: Crês tu no Filho do Homem?

[36] Ele respondeu e disse: Quem é, SENHOR, para que eu nele creia?

[37] E Jesus lhe disse: Já o tens visto, e é o que fala contigo.

[38] Então, afirmou ele: Creio, SENHOR; e o adorou.

[39] Prosseguiu Jesus: Eu vim a este mundo para juízo, a fim de que os que não vêem vejam, e os que vêem se tornem cegos.

[40] Alguns dentre os fariseus que estavam perto dele perguntaram-lhe: Acaso, também nós somos cegos?

[41] Respondeu-lhes Jesus: Se fôsseis cegos, não teríeis pecado algum; mas, porque agora dizeis: Nós vemos, subsiste o vosso pecado.

João 10

Jesus, o bom pastor

[31]Ми знаємо, що Бог не слухає того, що кажуть грішники. Він слухає лише благовірних, тих, хто виконує Його волю.

[32]Ще ніколи не чувано, щоб хтось дав зір людині, народженій сліпою.

[33]Якби цей Чоловік не був від Бога, то не зміг би зробити такого».

[34]Тоді фарисеї розгнівалися й сказали: «Ти завжди був грішником і народжений увесь у гріху, а тепер намагаєшся повчати нас?» І вони вигнали його з синагоги.

[35]Ісус, почувши, що вони вигнали цього чоловіка з синагоги, знайшов його і мовив: «Чи віриш ти у Сина Людського?»

[36]Тож прозрілий спитав Його: «А Хто ж Він, Господи? Скажи мені, щоб я міг повірити в Нього».

[37]Тоді Ісус і каже: «Ти Його вже бачив, це Той, з Ким ти розмовляєш зараз».

[38]«Я вірю, Господи!» — сказав чоловік і впав перед Ним на коліна.

[39]Ісус продовжував: «Я прийшов у цей світ судити його: щоб сліпі прозріли, а ті, хто вважають, що вони зрячі, осліпли».

[40]Дехто з фарисеїв, які були з Ним, почувши це, мовили: «Невже Ти маєш на увазі, що ми сліпі?»

[41]А Ісус їм відповів: «Якби ви були сліпі, то не були б винні в гріхах. Ви ж кажете: „Ми зрячі". Отож і гріхи ваші залишаються з вами».

Від Іоана 10

Пастух і його вівці

[1] Em verdade, em verdade vos digo: o que não entra pela porta no aprisco das ovelhas, mas sobe por outra parte, esse é ladrão e salteador.

[1]Ісус сказав: «Істинно кажу вам: хто заходить до овечого загону не через хвіртку, той злодій і грабіжник, бо він хоче покрасти овець.

[2] Aquele, porém, que entra pela porta, esse é o pastor das ovelhas.

[2]Хто ж йде через браму, той вівчар своєї отари.

[3] Para este o porteiro abre, as ovelhas ouvem a sua voz, ele chama pelo nome as suas próprias ovelhas e as conduz para fora.

[3]Сторож відчиняє йому ворота, а вівці слухаються його голосу. Він кличе кожну свою вівцю по імені і виводить їх із загону.

[4] Depois de fazer sair todas as que lhe pertencem, vai adiante delas, e elas o seguem, porque lhe reconhecem a voz;

[4]Коли ж виведе, то йде попереду, а вівці йдуть слідом, бо знають його голос.

[5] mas de modo nenhum seguirão o estranho; antes, fugirão dele, porque não conhecem a voz dos estranhos.

[5]Та ніколи вони не підуть за незнайомцем, швидше повтікають від нього, не знаючи його голосу».

[6] Jesus lhes propôs esta parábola, mas eles não compreenderam o sentido daquilo que lhes falava.

[6]Ісус розповів їм цю притчу, та ніхто не зрозумів, що Він казав.

Ісус — добрий Пастир

[7] Jesus, pois, lhes afirmou de novo: Em verdade, em verdade vos digo: eu sou a porta das ovelhas.

[7]І знову Ісус мовив: «Істинно кажу вам: Я і є ті ворота для овець.

[8] Todos quantos vieram antes de mim são ladrões e salteadores; mas as ovelhas não lhes deram ouvido.

[8]Всі ж, хто приходив до Мене — то злодії і грабіжники. Але вівці їх не слухалися.

[9] Eu sou a porta. Se alguém entrar por mim, será salvo; entrará, e sairá, e achará pastagem.

[9]Я і є ті ворота, і якщо хтось увійде через Мене, то матиме спасіння. Він увійде і вийде, знайшовши те, що йому потрібно.

[10] O ladrão vem somente para roubar, matar e destruir; eu vim para que tenham vida e a tenham em abundância.

[10]Злодій приходить, щоб грабувати, вбивати й руйнувати. Я ж прийшов, щоб люди мали життя і мали його вдосталь.

[11] Eu sou o bom pastor. O bom pastor dá a vida pelas ovelhas.

[11]Я — добрий пастух. А добрий пастух і життя віддасть за овець.

[12] O mercenário, que não é pastor, a quem não pertencem as ovelhas, vê vir o lobo,

[12]Наймит — то не пастух, і вівці не належать йому. Побачивши вовка, він

abandona as ovelhas e foge; então, o lobo as arrebata e dispersa.

кидає овець і тікає геть. Вовк нападає на отару, й вівці кидаються врозтіч.

[13] O mercenário foge, porque é mercenário e não tem cuidado com as ovelhas.

[13]Наймит тікає, бо його просто найняли, і йому однаково, що станеться з вівцями.

[14] Eu sou o bom pastor; conheço as minhas ovelhas, e elas me conhecem a mim,

[14]Я — добрий пастух. Я знаю своїх овець, і вони знають Мене.

[15] assim como o Pai me conhece a mim, e eu conheço o Pai; e dou a minha vida pelas ovelhas.

[15]Так само, як Отець знає Мене, а Я знаю Отця Свого, і життя Своє Я віддам за овець.

[16] Ainda tenho outras ovelhas, não deste aprisco; a mim me convém conduzi-las; elas ouvirão a minha voz; então, haverá um rebanho e um pastor.

[16]Я маю ще й інших овець, що не з цієї отари. І Я маю привести їх сюди, щоб вони чули голос Мій і стали єдиною отарою з одним пастухом.

[17] Por isso, o Pai me ama, porque eu dou a minha vida para a reassumir.

[17]Через те Отець і любить Мене, що Я віддаю життя Своє, щоб потім здобути його знову.

[18] Ninguém a tira de mim; pelo contrário, eu espontaneamente a dou. Tenho autoridade para a entregar e também para reavê-la. Este mandato recebi de meu Pai.

[18]Ніхто не забирає його в Мене, Я Сам віддаю його з власної волі. Я маю владу віддати життя й одержати його знову, бо маю заповідь таку від Отця Свого».

Nova dissensão entre os judeus

[19] Por causa dessas palavras, rompeu nova dissensão entre os judeus.

[19]Після цих слів юдеї знову розділилися в суперечці.

[20] Muitos deles diziam: Ele tem demônio e enlouqueceu; por que o ouvis?

[20]Багато хто з них казав: «Він навіжений, то біс змусив Його втратити глузд. Навіщо ви Його слухаєте?»

[21] Outros diziam: Este modo de falar não é de endemoninhado; pode, porventura, um demônio abrir os olhos aos cegos?

[21]Інші заперечували: «То не навіженого слова. Чи може навіжений сліпого зробити зрячим?»

A Festa da Dedicação. Jesus é interrogado

Юдеї проти Ісуса

[22] Celebrava-se em Jerusalém a Festa da Dedicação. Era inverno.

[22]Тим часом прийшло в Єрусалим свято Відновлення. Стояла зима.

[23] Jesus passeava no templo, no Pórtico de Salomão.

[23]Ісус походжав у храмі по Соломоновому ґанку.

[24] Rodearam-no, pois, os judeus e o interpelaram: Até quando nos deixarás a mente em suspenso? Se tu és o Cristo, dize-o francamente.

[24]Навколо Нього зібралися юдеї, та почали казати: «Як довго Ти триматимеш нас у непевності? Якщо Ти Христос, то скажи нам відверто».

[25] Respondeu-lhes Jesus: Já vo-lo disse, e não credes. As obras que eu faço em nome de meu Pai testificam a meu respeito.

[26] Mas vós não credes, porque não sois das minhas ovelhas.

[27] As minhas ovelhas ouvem a minha voz; eu as conheço, e elas me seguem.

[28] Eu lhes dou a vida eterna; jamais perecerão, e ninguém as arrebatará da minha mão.

[29] Aquilo que meu Pai me deu é maior do que tudo; e da mão do Pai ninguém pode arrebatar.

[30] Eu e o Pai somos um.

[31] Novamente, pegaram os judeus em pedras para lhe atirar.

[32] Disse-lhes Jesus: Tenho-vos mostrado muitas obras boas da parte do Pai; por qual delas me apedrejais?

[33] Responderam-lhe os judeus: Não é por obra boa que te apedrejamos, e sim por causa da blasfêmia, pois, sendo tu homem, te fazes Deus a ti mesmo.

[34] Replicou-lhes Jesus: Não está escrito na vossa lei: Eu disse: sois deuses?

[35] Se ele chamou deuses àqueles a quem foi dirigida a palavra de Deus, e a Escritura não pode falhar,

[36] então, daquele a quem o Pai santificou e enviou ao mundo, dizeis: Tu blasfemas; porque declarei: sou Filho de Deus?

[37] Se não faço as obras de meu Pai, não me acrediteis;

[38] mas, se faço, e não me credes, crede nas obras; para que possais saber e

[25]Ісус відповів: «Я вам уже казав, але ви не повірили. Все, що Я здійснюю в ім'я Отця Свого, свідчить на Мою користь.

[26]Та ви не вірите, бо не належите до Моєї пастви.

[27]Ті ж, хто належить, слухаються голосу Мого. Я знаю їх, і вони йдуть за Мною.

[28]І дарую Я їм вічне життя. Вони ніколи не помруть, і ніхто їх не вирве з рук Моїх.

[29]Мій Отець, Який дав їх Мені, — величніший за всіх. Тож ніхто не зможе вкрасти тих, хто йде за Мною з рук Отця Мого.

[30]Отець Мій і Я — єдині».

[31]Знову юдеї почали братися за каміння, щоб побити Його.

[32]А Ісус мовив: «Багато добрих справ зробив Я перед очима вашими в ім'я Отця Мого. За котру ж із тих добрих справ ви хочете побити Мене камінням?»

[33]Тоді юдеї відповіли Йому: «Не за добрі вчинки ми хочемо побити Тебе камінням, а за те, що ганьбиш Бога, за те, що Ти, простий смертний, намагаєшся Себе за Бога видати».

[34]І сказав Ісус: «Хіба не написано у вашому Законі: „Я сказав, що ви боги?"

[35-36]Отже, тих, до кого прийшло слово Боже, Він назвав „богами", а Святе Писання не відкинеш. Ви ж на Того, Кого Отець освятив і послав у світ, кажете: „Ти ганьбиш Бога". І то лише тому, що Я сказав: „Я — Син Божий".

[37]Якщо Я не роблю того, що Отець Мій звелів Мені робити, тоді не вірте Мені.

[38]Навіть якщо ви не вірите в Мене, то повірте хоча б у діла Мої. Так ви

compreender que o Pai está em mim, e eu estou no Pai.

39 Nesse ponto, procuravam, outra vez, prendê-lo; mas ele se livrou das suas mãos.

40 Novamente, se retirou para além do Jordão, para o lugar onde João batizava no princípio; e ali permaneceu.

41 E iam muitos ter com ele e diziam: Realmente, João não fez nenhum sinal, porém tudo quanto disse a respeito deste era verdade.

42 E muitos ali creram nele.

João 11

A ressurreição de Lázaro

1 Estava enfermo Lázaro, de Betânia, da aldeia de Maria e de sua irmã Marta.

2 Esta Maria, cujo irmão Lázaro estava enfermo, era a mesma que ungiu com bálsamo o SENHOR e lhe enxugou os pés com os seus cabelos.

3 Mandaram, pois, as irmãs de Lázaro dizer a Jesus: SENHOR, está enfermo aquele a quem amas.

4 Ao receber a notícia, disse Jesus: Esta enfermidade não é para morte, e sim para a glória de Deus, a fim de que o Filho de Deus seja por ela glorificado.

5 Ora, amava Jesus a Marta, e a sua irmã, e a Lázaro.

6 Quando, pois, soube que Lázaro estava doente, ainda se demorou dois dias no lugar onde estava.

7 Depois, disse aos seus discípulos: Vamos outra vez para a Judéia.

дізнаєтесь і зрозумієте, що Отець Мій — у Мені, а Я — в Отці Своєму».

39Юдеї знову хотіли схопити Його, та не змогли цього зробити, бо Ісус не дався їм у руки.

Ісус по той бік ріки Йордан

40Ісус знову вирушив на інший бік Йордану, на те місце, де раніше Іоан хрестив людей. Він залишався там, і

41багато людей приходило до Нього, кажучи: «Іоан не здійснював ніяких чудес, та все, що казав він про цього Чоловіка — правда!»

42І багато з тих, хто був там, повірили в Нього.

Від Іоана 11

Смерть Лазаря

1У місті Віфанії, де жили Марія та її сестра Марта, мешкав собі чоловік на ім’я Лазар, який захворів.

2Марія була тією самою жінкою, яка помазала запашною олією Господа і волоссям своїм обтерла Йому ноги. Хворий Лазар був її братом.

3Сестри послали переказати Ісусу: «Господи, Твій близький друг хворіє».

4Почувши це, Він сказав: «Ця хвороба не смертельна, вона — для слави Божої, щоб Син Божий прославився через неї».

5Ісус любив і Марту, і сестру її, і Лазаря.

6-7Довідавшись, що Лазар занедужав, Він побув іще два дні там, де застала Його ця звістка, а потім сказав Своїм учням: «Ходімо знову в Юдею».

[8] Disseram-lhe os discípulos: Mestre, ainda agora os judeus procuravam apedrejar-te, e voltas para lá?

[8]Тоді учні звернулися до Нього: «Вчителю, юдеї тільки-но хотіли побити Тебе камінням, а Ти знову йдеш туди?»

[9] Respondeu Jesus: Não são doze as horas do dia? Se alguém andar de dia, não tropeça, porque vê a luz deste mundo;

[9]На те Ісус відповів: «Хіба не дванадцять годин має день? Якщо людина вдень ітиме дорогою, то не спотикатиметься, бо їй світитиме світло світу цього.

[10] mas, se andar de noite, tropeça, porque nele não há luz.

[10]Якщо ж уночі ітиме, то спотикатиметься, бо немає світла, яке б допомогло цій людині бачити».

[11] Isto dizia e depois lhes acrescentou: Nosso amigo Lázaro adormeceu, mas vou para despertá-lo.

[11]Сказавши так, Ісус додав: «Наш друг Лазар заснув, та Я піду й розбуджу його».

[12] Disseram-lhe, pois, os discípulos: SENHOR, se dorme, estará salvo.

[12]Учні Його відповіли: «Господи, якщо він заснув, то буде все гаразд, і він видужає».

[13] Jesus, porém, falara com respeito à morte de Lázaro; mas eles supunham que tivesse falado do repouso do sono.

[13]Але Ісус говорив про смерть Лазаря, а вони думали, що Він каже про звичайний сон.

[14] Então, Jesus lhes disse claramente: Lázaro morreu;

[14]Тоді Ісус відверто мовив: «Лазар помер.

[15] e por vossa causa me alegro de que lá não estivesse, para que possais crer; mas vamos ter com ele.

[15]Я ж радий, що Мене там не було. І Я радий за вас, бо зможете тепер піти туди й пересвідчитися, й повірити в Мене. А зараз ходімо до нього».

[16] Então, Tomé, chamado Dídimo, disse aos condiscípulos: Vamos também nós para morrermos com ele.

[16]Тоді Хома, на прізвисько Близнюк, звернувся до всіх учнів: «Ходімо й ми разом з Ісусом і помремо з Ним разом».

Ісус у Віфанії

[17] Chegando Jesus, encontrou Lázaro já sepultado, havia quatro dias.

[17]Прийшовши до Віфанії, Ісус довідався, що Лазар уже чотири дні лежав у могилі.

[18] Ora, Betânia estava cerca de quinze estádios perto de Jerusalém.

[19] Muitos dentre os judeus tinham vindo ter com Marta e Maria, para as consolar a respeito de seu irmão.

[18-19]Віфанія розташована кілометрів за три від Єрусалиму, й багато юдеїв прийшло до Марти й Марії, щоб розділити з ними печаль з приводу смерті брата та втішити їх.

[20] Marta, quando soube que vinha Jesus, saiu ao seu encontro; Maria, porém, ficou sentada em casa.

[20]Почувши, що прийшов Ісус, Марта пішла Його зустрічати, а Марія в цей час залишалася вдома.

[21] Disse, pois, Marta a Jesus: SENHOR, se estiveras aqui, não teria morrido meu irmão.

[22] Mas também sei que, mesmo agora, tudo quanto pedires a Deus, Deus to concederá.

[23] Declarou-lhe Jesus: Teu irmão há de ressurgir.

[24] Eu sei, replicou Marta, que ele há de ressurgir na ressurreição, no último dia.

[25] Disse-lhe Jesus: Eu sou a ressurreição e a vida. Quem crê em mim, ainda que morra, viverá;

[26] e todo o que vive e crê em mim não morrerá, eternamente. Crês isto?

[27] Sim, SENHOR, respondeu ela, eu tenho crido que tu és o Cristo, o Filho de Deus que devia vir ao mundo.

[28] Tendo dito isto, retirou-se e chamou Maria, sua irmã, e lhe disse em particular: O Mestre chegou e te chama.

[29] Ela, ouvindo isto, levantou-se depressa e foi ter com ele,

[30] pois Jesus ainda não tinha entrado na aldeia, mas permanecia onde Marta se avistara com ele.

[31] Os judeus que estavam com Maria em casa e a consolavam, vendo-a levantar-se depressa e sair, seguiram-na, supondo que ela ia ao túmulo para chorar.

[32] Quando Maria chegou ao lugar onde estava Jesus, ao vê-lo, lançou-se-lhe aos pés, dizendo: SENHOR, se estiveras aqui, meu irmão não teria morrido.

[21]І сказала Марта Ісусові: «Господи, якби Ти був тут, то мій брат не помер би.

[22]Я знаю, що навіть зараз, хоч би чого б Ти попросив у Бога, Він дасть Тобі».

[23]І відповів їй Ісус: «Твій брат воскресне».

[24]Марта тоді каже: «Я знаю, що він повстане у воскресіння останнього дня».

[25]«Я є воскресіння і життя! — Сказав Ісус. — Хто вірить у Мене, хоч і вмре, буде жити.

[26]І жоден, хто живе й вірить у Мене, не помре ніколи. Чи ти віриш цьому?»

[27]«Так, Господи! — Сказала вона. — Я вірю, що Ти Христос, Син Божий, Котрий мав прийти у світ».

[28]Промовивши це, вона пішла й покликала свою сестру Марію і сказала їй нишком: «Учитель уже тут, Він тебе кличе».

[29]Почувши це, Марія відразу підвелася й пішла до Нього.

[30]На той час Ісус іще не прийшов до селища, а був там, де Марта зустріла Його.

[31]Юдеї, які були в домі і втішали її, побачивши, що Марія швидко встала й вийшла, подумали, що йде вона до могили плакати, й пішли за нею.

[32]Прийшовши на те місце, де був Ісус, і побачивши Його, Марія впала до ніг Його і сказала: «Господи, якби Ти був тут, то мій брат не помер би».

[33] Jesus, vendo-a chorar, e bem assim os judeus que a acompanhavam, agitou-se no espírito e comoveu-se.

[33]Ісус був глибоко схвильований її горем, тим, як вона побивається і як плачуть юдеї, які прийшли разом з нею.

[34] E perguntou: Onde o sepultastes? Eles lhe responderam: SENHOR, vem e vê!

[34]Ісус запитав: «Де ви його поклали?» «Господи, — відповіли Йому, — йди подивись».

[35] Jesus chorou.

[35]Ісус заплакав.

[36] Então, disseram os judeus: Vede quanto o amava.

[36]Тоді юдеї почали казати: «Подивіться, як Він любив Лазаря!»

[37] Mas alguns objetaram: Não podia ele, que abriu os olhos ao cego, fazer que este não morresse?

[37]Та деякі обізвалися: «Цей Чоловік, Який зробив сліпого зрячим, чи не міг би Він й Лазаря захистити від смерті?»

Ісус повертає Лазаря до життя

[38] Jesus, agitando-se novamente em si mesmo, encaminhou-se para o túmulo; era este uma gruta a cuja entrada tinham posto uma pedra.

[38]І знову Ісус, зворушений до глибини душі, пішов до могили. То була печера, вхід до якої був завалений каменем.

[39] Então, ordenou Jesus: Tirai a pedra. Disse-lhe Marta, irmã do morto: SENHOR, já cheira mal, porque já é de quatro dias.

[39]Ісус сказав: «Заберіть цей камінь». Та Марта, сестра померлого відповіла Йому: «Господи, зараз уже відгонить, бо пройшло чотири дні, як він помер».

[40] Respondeu-lhe Jesus: Não te disse eu que, se creres, verás a glória de Deus?

[40]Ісус промовив: «Хіба не казав Я тобі, що якщо повіриш, то бачитимеш Божу славу?»

[41] Tiraram, então, a pedra. E Jesus, levantando os olhos para o céu, disse: Pai, graças te dou porque me ouviste.

[41]Тож вони відкотили камінь. Ісус, підвівши очі вгору, мовив: «Отче, дякую Тобі, що почув Мене.

[42] Aliás, eu sabia que sempre me ouves, mas assim falei por causa da multidão presente, para que creiam que tu me enviaste.

[42]Я знаю, що Ти завжди чуєш Мене, та Я казав це заради людей, які стоять навколо, щоб вони повірили, що саме Ти послав Мене».

[43] E, tendo dito isto, clamou em alta voz: Lázaro, vem para fora!

[43]Мовивши так, Він голосно покликав: «Виходь, Лазарю!»

[44] Saiu aquele que estivera morto, tendo os pés e as mãos ligados com ataduras e o rosto envolto num lenço. Então, lhes ordenou Jesus: Desatai-o e deixai-o ir.

[44]І вийшов померлий, і руки й ноги його були сповиті полотном, і обличчя загорнуте. Тоді Ісус звернувся до всіх: «Розповийте його, і нехай собі йде».

Змова проти Ісуса

(Мт. 26:1-5; Мк. 14:1-2; Лк. 22:1-2)

[45] Muitos, pois, dentre os judeus que tinham vindo visitar Maria, vendo o que fizera Jesus, creram nele.

[45]Багато юдеїв, які прийшли до Марії, побачивши, що Ісус здійснив, повірили в Нього.

[46] Outros, porém, foram ter com os fariseus e lhes contaram dos feitos que Jesus realizara.

[46]Та деякі пішли до фарисеїв і розповіли їм про все, що зробив Ісус.

O plano para tirar a vida de Jesus

[47] Então, os principais sacerdotes e os fariseus convocaram o Sinédrio; e disseram: Que estamos fazendo, uma vez que este homem opera muitos sinais?

[47]Тоді первосвященики й фарисеї, зібравши Синедріон сказали: «Що нам робити? Цей Чоловік творить багато чудес!

[48] Se o deixarmos assim, todos crerão nele; depois, virão os romanos e tomarão não só o nosso lugar, mas a própria nação.

[48]Якщо ми дозволимо Йому діяти так і далі, то всі повірять у Нього, і прийдуть римляни, зруйнують наш храм і знищать народ».

[49] Caifás, porém, um dentre eles, sumo sacerdote naquele ano, advertiu-os, dizendo: Vós nada sabeis,

[49]Але один із них, на ім'я Каяфа, котрий у той рік був первосвящеником, мовив: «Ви нічого не знаєте,

[50] nem considerais que vos convém que morra um só homem pelo povo e que não venha a perecer toda a nação.

[50]і не розумієте, що для вас буде краще, якщо один Чоловік загине за людей, ніж якщо весь народ буде знищено».

[51] Ora, ele não disse isto de si mesmo; mas, sendo sumo sacerdote naquele ano, profetizou que Jesus estava para morrer pela nação

[52] e não somente pela nação, mas também para reunir em um só corpo os filhos de Deus, que andam dispersos.

[51-52]І сказав це він не від себе. Оскільки Каяфа був первосвящеником того року, він пророкував, що Ісус помре за людей, і не лише заради юдейського народу, а щоб об'єднати всіх дітей Божих, розкиданих по світу.

[53] Desde aquele dia, resolveram matá-lo.

[53]І з того самого дня юдейські лідери стали шукати зручну нагоду, щоб убити Ісуса.

[54] De sorte que Jesus já não andava publicamente entre os judeus, mas retirou-se para uma região vizinha ao deserto, para uma cidade chamada Efraim; e ali permaneceu com os discípulos.

[54]Тоді Він перестав відкрито ходити серед юдеїв, а подався звідти до міста Єфраїма, розташованого неподалік від пустелі, і залишався там зі Своїми учнями.

[55] Estava próxima a Páscoa dos judeus; e muitos daquela região subiram para

[55]Надходило свято юдейської Пасхи, і багато людей з усіх країв подалося до

Jerusalém antes da Páscoa, para se purificarem.

[56] Lá, procuravam Jesus e, estando eles no templo, diziam uns aos outros: Que vos parece? Não virá ele à festa?

[57] Ora, os principais sacerdotes e os fariseus tinham dado ordem para, se alguém soubesse onde ele estava, denunciá-lo, a fim de o prenderem.

Єрусалиму, щоб виконати обряд очищення перед Пасхою.

[56]Вони шукали Ісуса і питали один одного, стоячи в храмі: «Як ви вважаєте, чи прийде Він на свято?»

[57]Та головні священики і фарисеї віддали наказ: якщо хтось довідається, де перебуває Ісус, то повинен негайно повідомити про це, щоб Його могли схопити.

João 12

Jesus ungido por Maria em Betânia
Mateus 26.6-13; Marcos 14.3-9

[1] Seis dias antes da Páscoa, foi Jesus para Betânia, onde estava Lázaro, a quem ele ressuscitara dentre os mortos.

[2] Deram-lhe, pois, ali, uma ceia; Marta servia, sendo Lázaro um dos que estavam com ele à mesa.

[3] Então, Maria, tomando uma libra de bálsamo de nardo puro, mui precioso, ungiu os pés de Jesus e os enxugou com os seus cabelos; e encheu-se toda a casa com o perfume do bálsamo.

[4] Mas Judas Iscariotes, um dos seus discípulos, o que estava para traí-lo, disse:

[5] Por que não se vendeu este perfume por trezentos denários e não se deu aos pobres?

[6] Isto disse ele, não porque tivesse cuidado dos pobres; mas porque era ladrão e, tendo a bolsa, tirava o que nela se lançava.

[7] Jesus, entretanto, disse: Deixa-a! Que ela guarde isto para o dia em que me embalsamarem;

Від Іоана 12

Помазання Ісуса
(Мт. 26:6-13; Мк. 14:3-9)

[1]За шість днів до Пасхи Ісус подався до Віфанії, де жив Лазар, якого Він воскресив із мертвих.

[2]Там Йому приготували вечерю, і Марта прислуговувала за столом. Серед тих, хто з Ним вечеряв, був і Лазар.

[3]Марія взяла глечик, де було з півлітра дорогоцінних пахощів, зроблених із справжнього нарду, облила ними Ісусові ноги, витерла їх своїм волоссям, і чудовий аромат мирра наповнив увесь дім.

[4]Один із Ісусових учнів, Юда Іскаріот, який мав Його зрадити, сказав:

[5]«Чому було б ці пахощі не продати за триста срібних монет і не роздати гроші бідним?»

[6]Юда мовив це не тому, що дбав про бідних, а тому, що був злодієм. Він завідував скринькою з пожертвуваннями і крав гроші звідти.

[7]«Залиш її! — Сказав Ісус. — Нехай вона робить свою справу, бо прийшов час приготувати Мене для поховання.

[8] porque os pobres, sempre os tendes convosco, mas a mim nem sempre me tendes.

[8]Бідні завжди будуть з вами, а Я — ні».

O plano para tirar a vida de Lázaro

Змова проти Лазаря

[9] Soube numerosa multidão dos judeus que Jesus estava ali, e lá foram não só por causa dele, mas também para verem Lázaro, a quem ele ressuscitara dentre os mortos.

[9]Багато юдеїв, дізнавшись, що Ісус у Віфанії, прийшло на свято, щоб побачити Його. Вони хотіли побачити й Лазаря, якого Ісус воскресив із мертвих.

[10] Mas os principais sacerdotes resolveram matar também Lázaro;

[10]Тоді головні священики змовилися вбити й Лазаря.

[11] porque muitos dos judeus, por causa dele, voltavam crendo em Jesus.

[11]Бо через нього багато юдеїв кидали своїх вождів і починали вірити в Ісуса.

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém

Mateus 21.1-11; Marcos 11.1-11; Lucas 19.28-40

Ісус в'їжджає до Єрусалиму як Цар

(Мт. 21:1-11; Мк. 11:1-11; Лк. 19:28-40)

[12] No dia seguinte, a numerosa multidão que viera à festa, tendo ouvido que Jesus estava de caminho para Jerusalém,

[13] tomou ramos de palmeiras e saiu ao seu encontro, clamando: Hosana! Bendito o que vem em nome do SENHOR e que é Rei de Israel!

[12-13]Наступного дня великий натовп людей прийшов до Єрусалиму на Пасхальне свято. Почувши, що Ісус має там бути, люди взяли пальмове гілля й пішли зустрічати Його, вигукуючи: «Осанна! Благословенний Той, Хто приходить в ім'я Господнє! Благословенний будь, Царю ізраїльський!»

[14] E Jesus, tendo conseguido um jumentinho, montou-o, segundo está escrito:

[14]Знайшовши віслюка, Ісус сів на нього, як було написано у Святому Писанні:

[15] Não temas, filha de Sião, eis que o teu Rei aí vem, montado em um filho de jumenta.

[15]«Не бійся, місто Сіонське! Ось Цар твій їде верхи на віслюкові».

[16] Seus discípulos a princípio não compreenderam isto; quando, porém, Jesus foi glorificado, então, eles se lembraram de que estas coisas estavam escritas a respeito dele e também de que isso lhe fizeram.

[16]Спочатку Його учні не зрозуміли цього, та після вознесіння Ісуса до слави, вони згадали, що саме так було написано про Нього у Святому Писанні, і що саме так усе і трапилося з Ним.

[17] Dava, pois, testemunho disto a multidão que estivera com ele, quando chamara a

[17]Ті, хто був з Ісусом, коли Він воскресив Лазаря з мертвих і звелів йому вийти з могили, почали всім розповідати про те, що сталося.

Lázaro do túmulo e o levantara dentre os mortos.

[18] Por causa disso, também, a multidão lhe saiu ao encontro, pois ouviu que ele fizera este sinal.

[19] De sorte que os fariseus disseram entre si: Vede que nada aproveitais! Eis aí vai o mundo após ele.

Alguns gregos desejam ver Jesus

[20] Ora, entre os que subiram para adorar durante a festa, havia alguns gregos;

[21] estes, pois, se dirigiram a Filipe, que era de Betsaida da Galiléia, e lhe rogaram: SENHOR, queremos ver Jesus.

[22] Filipe foi dizê-lo a André, e André e Filipe o comunicaram a Jesus.

[23] Respondeu-lhes Jesus: É chegada a hora de ser glorificado o Filho do Homem.

[24] Em verdade, em verdade vos digo: se o grão de trigo, caindo na terra, não morrer, fica ele só; mas, se morrer, produz muito fruto.

[25] Quem ama a sua vida perde-a; mas aquele que odeia a sua vida neste mundo preservá-la-á para a vida eterna.

[26] Se alguém me serve, siga-me, e, onde eu estou, ali estará também o meu servo. E, se alguém me servir, o Pai o honrará.

[27] Agora, está angustiada a minha alma, e que direi eu? Pai, salva-me desta hora? Mas precisamente com este propósito vim para esta hora.

[28] Pai, glorifica o teu nome. Então, veio uma voz do céu: Eu já o glorifiquei e ainda o glorificarei.

[18]Через те й натовп пішов Йому назустріч, бо всі почули, що саме Він здійснив це чудо.

[19]Тоді фарисеї почали говорити поміж собою: «Ви бачите, нам так і не вдасться щось зробити! Он гляньте, здається, що весь світ пішов за Ним!»

Ісус говорить про життя і смерть

[20]Серед тих, хто прийшли поклонитися Господу на Пасху, були греки.

[21]Вони підійшли до Пилипа з Вефсаїди, що в Ґалилеї, і мовили: «Добродію, ми хочемо побачити Ісуса». Пилип пішов до Андрія і сказав йому про це.

[22]Тоді Андрій разом з Пилипом пішли й розповіли про все Ісусові.

[23]Тоді Ісус відповів їм: «Час прийшов для Сина Людського прославитися.

[24]Істинно кажу вам: якщо пшеничне зерно не впаде в ґрунт і не загине, то залишиться одне. Коли ж воно впаде в ґрунт і загине, то принесе багато зерен і дасть добрий врожай.

[25]Той, хто любить власне життя, загубить його, хто ж охоче віддає своє життя в цьому світі, той збереже його для вічного життя.

[26]Хто служить Мені, має йти слідом, і там, де Я перебуватиму, буде й слуга Мій. Того, хто служить Мені, шануватиме і Отець Мій».

Ісус говорить про Свою смерть

[27]«Зараз Я стурбований. Що Мені сказати? Можливо, такі слова: „Отче, врятуй Мене від цього часу страждань". Ні, тому, що саме заради цих страждань Я й прийшов.

[28]Отче, нехай станеться те, що принесе Тобі славу». І почувся Голос з неба: «Я вже прославив ім'я Своє і ще прославлю».

[29] A multidão, pois, que ali estava, tendo ouvido a voz, dizia ter havido um trovão. Outros diziam: Foi um anjo que lhe falou.

[29]Тоді з натовпу, який був там, ті, хто чув це, почали казати, що то був грім. Деякі з них казали: «То Ангел говорив з Ним!»

[30] Então, explicou Jesus: Não foi por mim que veio esta voz, e sim por vossa causa.

[30]І відповів Ісус: «Не для Мене той голос пролунав, а для вас.

[31] Chegou o momento de ser julgado este mundo, e agora o seu príncipe será expulso.

[31]Судний час прийшов для цього світу, і скинуто буде його правителя.

[32] E eu, quando for levantado da terra, atrairei todos a mim mesmo.

[32]І коли Я вознесуся над землею, то приверну всіх людей до Себе».

[33] Isto dizia, significando de que gênero de morte estava para morrer.

[33]Він так сказав, щоб показати, яку смерть має прийняти.

[34] Replicou-lhe, pois, a multidão: Nós temos ouvido da lei que o Cristo permanece para sempre, e como dizes tu ser necessário que o Filho do Homem seja levantado? Quem é esse Filho do Homem?

[34]І тоді народ Йому відповів: «Наш Закон каже, що Христос житиме вічно, то як же ти можеш говорити, що Син Людський вознесеться? І хто ж Він, Син Людський?»

[35] Respondeu-lhes Jesus: Ainda por um pouco a luz está convosco. Andai enquanto tendes a luz, para que as trevas não vos apanhem; e quem anda nas trevas não sabe para onde vai.

[35]І мовив Ісус: «Світло ще не довго буде з вами. Ідіть, поки Світло маєте, щоб темрява не застала вас, бо той, хто ходить у пітьмі, не знає, куди йде.

[36] Enquanto tendes a luz, crede na luz, para que vos torneis filhos da luz. Jesus disse estas coisas e, retirando-se, ocultou-se deles.

[36]Вірте у Світло, поки Світло з вами, бережіть віру в Нього, щоб стати синами Світла». Мовивши це, Ісус пішов геть і сховався від людей.

A explicação da incredulidade dos judeus

Юдеї відмовляються повірити в Ісуса

[37] E, embora tivesse feito tantos sinais na sua presença, não creram nele,

[37]Хоча Ісус і здійснив усі ці дива в присутності людей, вони однак не вірили Йому.

[38] para se cumprir a palavra do profeta Isaías, que diz: SENHOR, quem creu em nossa pregação? E a quem foi revelado o braço do SENHOR?

[38]Бо здійснилося сказане пророком Ісаєю: «Господи, хто повірив у те, що ми сказали? Хто бачив силу Господню?»

[39] Por isso, não podiam crer, porque Isaías disse ainda:

[39]Через те вони не могли повірити, бо Ісая сказав ще й таке:

[40] Cegou-lhes os olhos e endureceu-lhes o coração, para que não vejam com os olhos, nem entendam com o coração, e se convertam, e sejam por mim curados.

[41] Isto disse Isaías porque viu a glória dele e falou a seu respeito.

[42] Contudo, muitos dentre as próprias autoridades creram nele, mas, por causa dos fariseus, não o confessavam, para não serem expulsos da sinagoga;

[43] porque amaram mais a glória dos homens do que a glória de Deus.

O resumo do ensino de Jesus

[44] E Jesus clamou, dizendo: Quem crê em mim crê, não em mim, mas naquele que me enviou.

[45] E quem me vê a mim vê aquele que me enviou.

[46] Eu vim como luz para o mundo, a fim de que todo aquele que crê em mim não permaneça nas trevas.

[47] Se alguém ouvir as minhas palavras e não as guardar, eu não o julgo; porque eu não vim para julgar o mundo, e sim para salvá-lo.

[48] Quem me rejeita e não recebe as minhas palavras tem quem o julgue; a própria palavra que tenho proferido, essa o julgará no último dia.

[49] Porque eu não tenho falado por mim mesmo, mas o Pai, que me enviou, esse me tem prescrito o que dizer e o que anunciar.

[50] E sei que o seu mandamento é a vida eterna. As coisas, pois, que eu falo, como o Pai mo tem dito, assim falo.

[40]«Бог зробив людей сліпими, а серця їхні кам’яними, щоб вони не могли бачити очима і розуміти серцем своїм, щоб не могли вони звернутися до Господа й отримати зцілення від Нього».

[41]Ісая сказав так, бо бачив Його славу і говорив про Нього.

[42]Та багато людей, навіть дехто з юдейських правителів, повірили в Ісуса. Однак, боячись фарисеїв, вони не могли відкрито признатися в цьому, щоб їх не вигнали з синагоги.

[43]Вони любили мирську хвалу більше, ніж хвалу Божу.

Людей судитимуть за вченням Ісусовим

[44]І мовив Ісус на весь голос: «Хто вірить у Мене, той справді вірить і в Того, Хто послав Мене.

[45]А хто Мене бачить, той бачить і Того, Хто послав Мене.

[46]Я прийшов у цей світ як Світло, щоб жоден, хто вірить у Мене, не залишався б у темряві.

[47]Якщо ж хто почує Мої слова, та не коритиметься їм, то Я йому не суддя, бо не судити світ Я прийшов, а врятувати його.

[48]Хто Мене не визнає і не приймає слова Мої, тому буде інший суд: ті слова, яким Я навчав, будуть йому суддею в Останній день.

[49]Бо говорю Я не від Себе. Отець, Який послав Мене, дав Мені заповідь, як і чого Я маю навчати.

[50]І Я знаю, що Його наказ приносить вічне життя. Тож Я кажу те, що Отець велів Мені».

João 13

Jesus lava os pés aos discípulos

[1] Ora, antes da Festa da Páscoa, sabendo Jesus que era chegada a sua hora de passar deste mundo para o Pai, tendo amado os seus que estavam no mundo, amou-os até ao fim.

[2] Durante a ceia, tendo já o diabo posto no coração de Judas Iscariotes, filho de Simão, que traísse a Jesus,

[3] sabendo este que o Pai tudo confiara às suas mãos, e que ele viera de Deus, e voltava para Deus,

[4] levantou-se da ceia, tirou a vestimenta de cima e, tomando uma toalha, cingiu-se com ela.

[5] Depois, deitou água na bacia e passou a lavar os pés aos discípulos e a enxugar-lhos com a toalha com que estava cingido.

[6] Aproximou-se, pois, de Simão Pedro, e este lhe disse: SENHOR, tu me lavas os pés a mim?

[7] Respondeu-lhe Jesus: O que eu faço não o sabes agora; compreendê-lo-ás depois.

[8] Disse-lhe Pedro: Nunca me lavarás os pés. Respondeu-lhe Jesus: Se eu não te lavar, não tens parte comigo.

[9] Então, Pedro lhe pediu: SENHOR, não somente os pés, mas também as mãos e a cabeça.

[10] Declarou-lhe Jesus: Quem já se banhou não necessita de lavar senão os pés; quanto ao mais, está todo limpo. Ora, vós estais limpos, mas não todos.

Від Іоана 13

Таємна вечеря. Ісус обмиває ноги Своїм учням

[1]Було це перед святом Пасхи. Ісус знав, що настала година Йому покинути цей світ і піти до Отця Свого. Він завжди любив тих, хто був з Ним у світі, та час прийшов показати їм, що любов ця до них була безмежною.

[2]То сталося під час вечері, коли диявол уже переконав Юду, сина Симона Іскаріота, зрадити Ісуса.

[3]Ісус знав, що Отець дав Йому владу над усім, і що прийшов Він від Бога й повертався до Нього.

[4]Він підвівся з-за столу, зняв з Себе верхній одяг, узяв рушника і підперезався ним.

[5]Тоді налив води у миску і почав мити Своїм учням ноги й витирати їх рушником, яким був підперезаний.

[6]Коли Ісус підійшов до Симона-Петра, той запитав Його: «Господи, невже Ти будеш мити мені ноги?»

[7]У відповідь Ісус мовив: «Ти не розумієш зараз, що Я роблю, а зрозумієш пізніше».

[8]Петро сказав Йому: «Ти ніколи не митимеш ніг моїх!» На те Ісус відповів: «Якщо Я не обмию їх, то не матимеш ти місця поруч зі Мною».

[9]«Господи, — попросив Симон-Петро, — обмий не лише ноги, а й руки мої і голову!» Тоді Ісус до нього й каже:

[10]«Тому, хто обмився, лише ноги обмити треба, бо він чистий увесь. І ви чисті, та не всі».

[11] Pois ele sabia quem era o traidor. Foi por isso que disse: Nem todos estais limpos.

[11]Він знав того, хто зрадить, тому й сказав так: «Ви чисті, та не всі».

Uma lição de humildade

[12] Depois de lhes ter lavado os pés, tomou as vestes e, voltando à mesa, perguntou-lhes: Compreendeis o que vos fiz?

[12]Скінчивши обмивати ноги, Ісус знову вдягнувся і, повернувшись на Своє місце за столом, мовив: «Чи розумієте ви, що Я для вас зробив?

[13] Vós me chamais o Mestre e o SENHOR e dizeis bem; porque eu o sou.

[13]Ви називаєте Мене Вчителем і Господом, і маєте рацію, бо це Я.

[14] Ora, se eu, sendo o SENHOR e o Mestre, vos lavei os pés, também vós deveis lavar os pés uns dos outros.

[15] Porque eu vos dei o exemplo, para que, como eu vos fiz, façais vós também.

[14-15]Тож якщо Я, Господь і Вчитель, обмив ноги вам, то вам належить обмивати ноги один одному. Я подав вам приклад, щоб ви могли служити іншим так, як і Я служив вам.

[16] Em verdade, em verdade vos digo que o servo não é maior do que seu senhor, nem o enviado, maior do que aquele que o enviou.

[16]Істинно кажу вам: жоден слуга не важливіший за свого господаря, так і Посланець не більший від Того, Хто Його послав.

[17] Ora, se sabeis estas coisas, bem-aventurados sois se as praticardes.

[17]Якщо знатимете це, то щасливі будете, виконуючи такі правила.

[18] Não falo a respeito de todos vós, pois eu conheço aqueles que escolhi; é, antes, para que se cumpra a Escritura: Aquele que come do meu pão levantou contra mim seu calcanhar.

[18]Я не кажу про вас усіх. Я знаю тих, кого вибрав. Та мусить збутися те, що написано у Святому Писанні: „Той, хто хліб їв зі Мною, повернувся проти Мене”.

[19] Desde já vos digo, antes que aconteça, para que, quando acontecer, creiais que EU SOU.

[19]Я кажу вам про це зараз, перш ніж це збудеться, а коли воно збудеться, ви повірите: Я — Сущий.

[20] Em verdade, em verdade vos digo: quem recebe aquele que eu enviar, a mim me recebe; e quem me recebe recebe aquele que me enviou.

[20]Істинно кажу вам, хто приймає Мого посланця, той приймає і Мене, а хто приймає Мене, той приймає і Того, Хто Мене послав».

O traidor indicado

Ісус виявляє зрадника

(Мт. 26:20-25; Мк. 14:17-21; Лк. 22:21-23)

[21] Ditas estas coisas, angustiou-se Jesus em espírito e afirmou: Em verdade, em

[21]Мовивши це, Ісус сильно стурбувався і сказав відверто: «Істинно кажу вам: серед вас є один, хто зрадить Мене».

verdade vos digo que um dentre vós me trairá.

[22] Então, os discípulos olharam uns para os outros, sem saber a quem ele se referia.

[22]Та Його учні почали дивитися один на одного, не розуміючи, про кого Він каже.

[23] Ora, ali estava conchegado a Jesus um dos seus discípulos, aquele a quem ele amava;

[23]Один з Його учнів, той, котрого Ісус любив, був поруч з Ісусом за столом.

[24] a esse fez Simão Pedro sinal, dizendo-lhe: Pergunta a quem ele se refere.

[24]Симон-Петро кивнув йому, щоб той спитав, про кого це Ісус мовив.

[25] Então, aquele discípulo, reclinando-se sobre o peito de Jesus, perguntou-lhe: SENHOR, quem é?

[25]Той, нахилившись близько до Ісуса, запитав: «Господи, хто він?»

[26] Respondeu Jesus: É aquele a quem eu der o pedaço de pão molhado. Tomou, pois, um pedaço de pão e, tendo-o molhado, deu-o a Judas, filho de Simão Iscariotes.

[26]І відповів Ісус: «Це той, для кого Я вмочу скибку хліба в миску». Тоді Він вмочив хліб у миску й подав його Юді, сину Симона Іскаріота.

[27] E, após o bocado, imediatamente, entrou nele Satanás. Então, disse Jesus: O que pretendes fazer, faze-o depressa.

[27]І лише Юда взяв той хліб, як сатана увійшов у нього. Тоді мовив Ісус до Юди: «Роби швидше те, що збираєшся зробити».

[28] Nenhum, porém, dos que estavam à mesa percebeu a que fim lhe dissera isto.

[28]Та ніхто з тих, хто сидів поруч за столом, не зрозумів, чому Він так сказав Юді.

[29] Pois, como Judas era quem trazia a bolsa, pensaram alguns que Jesus lhe dissera: Compra o que precisamos para a festa ou lhe ordenara que desse alguma coisa aos pobres.

[29]Через те, що Юда мав скриньку для грошей, одні думали, що Ісус сказав йому купити все, що потрібно для свята, інші, що Він велів роздати трохи грошей бідним.

[30] Ele, tendo recebido o bocado, saiu logo. E era noite.

[30]Юда взяв шматок хліба в Ісуса і відразу вийшов. Була ніч.

O novo mandamento

Любіть одне одного

[31] Quando ele saiu, disse Jesus: Agora, foi glorificado o Filho do Homem, e Deus foi glorificado nele;

[31]Після того, як Юда вийшов, Ісус мовив: «Прийшов час Сину Людському здобути славу, яка належить Йому, а через Нього і Бог прославиться.

[32] se Deus foi glorificado nele, também Deus o glorificará nele mesmo; e glorificá-lo-á imediatamente.

[32]Оскільки Бог здобуває славу через Нього, то й Син Людський прославиться через Бога. І Бог незабаром прославить Його.

[33] Filhinhos, ainda por um pouco estou convosco; buscar-me-eis, e o que eu disse aos judeus também agora vos digo a vós outros: para onde eu vou, vós não podeis ir.

[33]Діти мої, вже не довго Я буду з вами, а потім ви шукатимете Мене. Це буде так, як Я сказав юдеям: „Ви не зможете піти туди, куди йду Я”. Так і вам Я кажу.

[34] Novo mandamento vos dou: que vos ameis uns aos outros; assim como eu vos amei, que também vos ameis uns aos outros.

[34]Я даю вам нову заповідь: любіть один одного. Як Я вас полюбив, ви повинні любити один одного.

[35] Nisto conhecerão todos que sois meus discípulos: se tiverdes amor uns aos outros.

[35]Всі знатимуть, що ви Мої учні, якщо ви любитимете один одного».

Pedro é avisado

Mateus 26.31-35; Marcos 14.27-31; Lucas 22.31-34

Ісус говорить, що Петро зречеться Його

(Мт. 26:31-35; Мк. 14:27-31; Лк. 22:31-34)

[36] Perguntou-lhe Simão Pedro: SENHOR, para onde vais? Respondeu Jesus: Para onde vou, não me podes seguir agora; mais tarde, porém, me seguirás.

[36]«Господи, куди ж Ти йдеш?» — спитав Симон-Петро. «Ти не можеш іти за Мною, куди Я йду, а пізніше — йтимеш», — відповів Ісус.

[37] Replicou Pedro: SENHOR, por que não posso seguir-te agora? Por ti darei a própria vida.

[37]Петро знову запитав: «Господи, чому я зараз не можу йти? Я за тебе життя покладу».

[38] Respondeu Jesus: Darás a vida por mim? Em verdade, em verdade te digo que jamais cantará o galo antes que me negues três vezes.

[38]Ісус відповів: «Чи й насправді ти покладеш своє життя? Істинно кажу тобі: ще до того, як півень проспіває, ти тричі зречешся Мене».

João 14

Jesus conforta os discípulos

Від Іоана 14

Ісус заспокоює Своїх учнів

[1] Não se turbe o vosso coração; credes em Deus, crede também em mim.

[1]«Нехай не тривожаться ваші серця, — мовив Ісус. — Продовжуйте вірити в Бога, та вірте також в Мене.

[2] Na casa de meu Pai há muitas moradas. Se assim não fora, eu vo-lo teria dito. Pois vou preparar-vos lugar.

[2]У домі Отця Мого багато кімнат, і якби не так було, то Я б вам сказав. Я йду туди, щоб приготувати місце для вас.

[3] E, quando eu for e vos preparar lugar, voltarei e vos receberei para mim mesmo, para que, onde eu estou, estejais vós também.

[3]А коли піду й приготую, то повернуся й заберу вас з Собою, щоб ви були там, де Я.

[4] E vós sabeis o caminho para onde eu vou.

[4]Куди Я піду, туди й ви шлях знаєте».

[5] Disse-lhe Tomé: SENHOR, não sabemos para onde vais; como saber o caminho?

[5]Хома й каже тоді: «Господи, ми не знаємо, куди Ти йдеш. Звідки нам знати шлях?»

[6] Respondeu-lhe Jesus: Eu sou o caminho, e a verdade, e a vida; ninguém vem ao Pai senão por mim.

[6]«Я є Шлях, Істина й Життя, — відповів Ісус. — І ніхто не прийде до Отця інакше, як через Мене.

[7] Se vós me tivésseis conhecido, conheceríeis também a meu Pai. Desde agora o conheceis e o tendes visto.

[7]Якщо ви справді знали Мене, то знали й Отця Мого. І відтепер ви знаєте Його, ви бачили Його».

[8] Replicou-lhe Filipe: SENHOR, mostra-nos o Pai, e isso nos basta.

[8]Тоді Пилип мовив: «Господи, покажи нам Отця, і цього буде досить для нас».

[9] Disse-lhe Jesus: Filipe, há tanto tempo estou convosco, e não me tens conhecido? Quem me vê a mim vê o Pai; como dizes tu: Mostra-nos o Pai?

[9]Ісус відповів: «Я був серед вас так довго, а ти, Пилипе, досі не знаєш Мене? Хто бачив Мене, той і Отця бачив. Як ти можеш казати: „Покажи нам Отця".

[10] Não crês que eu estou no Pai e que o Pai está em mim? As palavras que eu vos digo não as digo por mim mesmo; mas o Pai, que permanece em mim, faz as suas obras.

[10]Хіба ти не віриш, що Я є в Отці, а Отець у Мені? Слова, що кажу вам, ідуть не від Мене. Отець, Який є в Мені, вершить справи Свої.

[11] Crede-me que estou no Pai, e o Pai, em mim; crede ao menos por causa das mesmas obras.

[11]Повірте Мені, коли кажу, що Я є в Отці, а Отець в Мені. Якщо ж ні, то повірте в Мене за чудесні справи Мої.

[12] Em verdade, em verdade vos digo que aquele que crê em mim fará também as obras que eu faço e outras maiores fará, porque eu vou para junto do Pai.

[12]Істинно кажу вам: хто вірить у Мене, зможе здійснити те ж, що й Я. Так! Він здійснить навіть більше, бо Я йду до Отця Свого.

[13] E tudo quanto pedirdes em meu nome, isso farei, a fim de que o Pai seja glorificado no Filho.

[13]І як попросите ви щось здійснити в ім'я Моє, Я здійсню те. Я зроблю це, щоб слава Отця явилася через Сина Його.

[14] Se me pedirdes alguma coisa em meu nome, eu o farei.

[14]Якщо попросите чогось в Моє ім'я, те Я виконаю».

Ісус обіцяє пришестя Святого Духа

[15] Se me amais, guardareis os meus mandamentos.

[15]«Якщо любите Мене, то виконуватимете Мої заповіді.

Jesus promete outro Consolador

[16] E eu rogarei ao Pai, e ele vos dará outro Consolador, a fim de que esteja para sempre convosco,

[16]І Я проситиму Отця, а Він дасть вам іншого Помічника, який буде з вами вічно.

[17] o Espírito da verdade, que o mundo não pode receber, porque não o vê, nem o conhece; vós o conheceis, porque ele habita convosco e estará em vós.

[17]Це Дух Істини, якого світ не може прийняти, бо не бачить і не знає його. Ви ж його знаєте, бо він живе з вами і буде жити в вас.

[18] Não vos deixarei órfãos, voltarei para vós outros.

[18]Я не залишу вас сиротами, та повернуся до вас.

[19] Ainda por um pouco, e o mundo não me verá mais; vós, porém, me vereis; porque eu vivo, vós também vivereis.

[19]Іще трохи, і світ уже не побачить Мене, ви ж бачитимете Мене, бо Я живу і ви будете жити.

[20] Naquele dia, vós conhecereis que eu estou em meu Pai, e vós, em mim, e eu, em vós.

[20]І того дня ви дізнаєтеся, що Я в Отці Своєму, а ви в Мені, а Я в вас.

[21] Aquele que tem os meus mandamentos e os guarda, esse é o que me ama; e aquele que me ama será amado por meu Pai, e eu também o amarei e me manifestarei a ele.

[21]Хто приймає Мої заповіді й дотримується їх, той справді любить Мене, а хто любить Мене, того й Отець Мій полюбить, і Я любитиму того і явлюся йому».

[22] Disse-lhe Judas, não o Iscariotes: Donde procede, SENHOR, que estás para manifestar-te a nós e não ao mundo?

[22]І спитав Його Юда, але не Іскаріот: «Господи, як же це так, що Ти лише нам явишся, а не світові?»

[23] Respondeu Jesus: Se alguém me ama, guardará a minha palavra; e meu Pai o amará, e viremos para ele e faremos nele morada.

[23]Ісус мовив у відповідь: «Хто любить Мене, той слідуватиме вченню Моєму, і Отець любитиме того. І Ми прийдемо до Нього й будемо з Ним.

[24] Quem não me ama não guarda as minhas palavras; e a palavra que estais ouvindo não é minha, mas do Pai, que me enviou.

[24]Хто ж не любить Мене, той не слідує вченню Моєму. І слово, що ви чуєте, йде не від Мене, воно належить Отцю Моєму, Який послав Мене.

[25] Isto vos tenho dito, estando ainda convosco;

[25]І все це Я вам казав, поки був разом з вами.

[26] mas o Consolador, o Espírito Santo, a quem o Pai enviará em meu nome, esse

[26]Та й Помічник, Дух Святий, Якого Отець пошле в ім'я Моє, навчить вас усього. Він нагадає вам усе, що Я казав.

vos ensinará todas as coisas e vos fará lembrar de tudo o que vos tenho dito.

27 Deixo-vos a paz, a minha paz vos dou; não vo-la dou como a dá o mundo. Não se turbe o vosso coração, nem se atemorize.

28 Ouvistes que eu vos disse: vou e volto para junto de vós. Se me amásseis, alegrar-vos-íeis de que eu vá para o Pai, pois o Pai é maior do que eu.

29 Disse-vos agora, antes que aconteça, para que, quando acontecer, vós creiais.

30 Já não falarei muito convosco, porque aí vem o príncipe do mundo; e ele nada tem em mim;

31 contudo, assim procedo para que o mundo saiba que eu amo o Pai e que faço como o Pai me ordenou. Levantai-vos, vamo-nos daqui.

27Живіть у злагоді. Я залишаю вам мир, та не так, як світ його дає! Нехай не тривожаться серця ваші й не страхаються.

28Ви чули, як Я казав вам, що залишаю вас, але повернуся знову. Якби ви Мене любили, то зараз би раділи, що до Отця Я йду, тому що Він величніший за Мене.

29Я сказав вам про це зараз, перш ніж воно трапиться. А коли це станеться, ви зможете пересвідчитися й повірите.

30Недовго вже говоритиму Я з вами, бо йде правитель світу цього, але він не має влади наді Мною.

31І всі ці події відбуваються для того, щоб світ узнав, як люблю Я Отця. І чиню так, як наказав Отець Мені. Вставаймо ж і ходімо разом звідси».

João 15

A videira e os ramos

1 Eu sou a videira verdadeira, e meu Pai é o agricultor.

2 Todo ramo que, estando em mim, não der fruto, ele o corta; e todo o que dá fruto limpa, para que produza mais fruto ainda.

3 Vós já estais limpos pela palavra que vos tenho falado;

4 permanecei em mim, e eu permanecerei em vós. Como não pode o ramo produzir fruto de si mesmo, se não permanecer na videira, assim, nem vós o podeis dar, se não permanecerdes em mim.

5 Eu sou a videira, vós, os ramos. Quem permanece em mim, e eu, nele, esse dá

Від Іоана 15

Ісус, мов та лоза виноградна

1Ісус сказав: «Я є справжня лоза виноградна, а Отець Мій — виноградар.

2Він зрізує все галуззя, що не дає плодів. Він підрізає й чистить кожну гілку, що плід несе, і тоді вона ще більше плодоносить.

3Ви вже очистилися вченням, що приніс Я вам.

4Тож лишайтеся в Мені, а Я залишуся в вас. Галузка не спроможна сама собою плід давати, якщо вона не є лозою. Так і ви не зможете, якщо не будете в Мені.

5Я є лоза, а ви — галуззя. Той, хто перебуває в Мені, а Я в ньому, дає врожай багатий. А без Мене ви не зможете нічого вдіяти.

muito fruto; porque sem mim nada podeis fazer.

[6] Se alguém não permanecer em mim, será lançado fora, à semelhança do ramo, e secará; e o apanham, lançam no fogo e o queimam.

[6]Якщо ж хто не залишиться в Мені, то буде подібний до відрізаної галузки: її викинуть, і вона зів'яне. Люди збирають сухе галуззя, кидають його у вогонь і спалюють його.

[7] Se permanecerdes em mim, e as minhas palavras permanecerem em vós, pedireis o que quiserdes, e vos será feito.

[7]Якщо ви перебуватимете в Мені, і Моє вчення буде в вас, тоді просіть чого хочете — і матимете.

[8] Nisto é glorificado meu Pai, em que deis muito fruto; e assim vos tornareis meus discípulos.

[8]І через те Отець здобуде славу, що ви дасте багатий врожай і станете Моїми учнями.

[9] Como o Pai me amou, também eu vos amei; permanecei no meu amor.

[9]Як полюбив Отець Мене, Я теж так полюбив вас. Живіть ж у Моїй любові!

[10] Se guardardes os meus mandamentos, permanecereis no meu amor; assim como também eu tenho guardado os mandamentos de meu Pai e no seu amor permaneço.

[10]Якщо будете дотримуватися заповідей Моїх, то житимете в Моїй любові. Так само і Я виконував заповіді Отця Мого, і зараз залишаюся в Його любові.

[11] Tenho-vos dito estas coisas para que o meu gozo esteja em vós, e o vosso gozo seja completo.

[11]Я все це вам сказав, аби радість Моя була з вами і щоб ваша радість була повна.

[12] O meu mandamento é este: que vos ameis uns aos outros, assim como eu vos amei.

[12]Ось заповідь Моя: щоб ви любили один одного, як Я вас полюбив.

[13] Ninguém tem maior amor do que este: de dar alguém a própria vida em favor dos seus amigos.

[13]Немає більшої любові, коли людина своє життя покладе за друга.

[14] Vós sois meus amigos, se fazeis o que eu vos mando.

[14]Всі ви — Мої друзі, якщо виконуєте все, що Я вам заповідаю.

[15] Já não vos chamo servos, porque o servo não sabe o que faz o seu senhor; mas tenho-vos chamado amigos, porque tudo quanto ouvi de meu Pai vos tenho dado a conhecer.

[15]Я більше не називаю вас слугами — слуга не відає, що господар його робить. Я назвав вас друзями, бо все довірив вам, що чув Я від Отця Свого.

[16] Não fostes vós que me escolhestes a mim; pelo contrário, eu vos escolhi a vós outros e vos designei para que vades e deis fruto, e o vosso fruto permaneça; a fim de que tudo quanto pedirdes ao Pai em meu nome, ele vo-lo conceda.

[17] Isto vos mando: que vos ameis uns aos outros.

[18] Se o mundo vos odeia, sabei que, primeiro do que a vós outros, me odiou a mim.

[19] Se vós fôsseis do mundo, o mundo amaria o que era seu; como, todavia, não sois do mundo, pelo contrário, dele vos escolhi, por isso, o mundo vos odeia.

[20] Lembrai-vos da palavra que eu vos disse: não é o servo maior do que seu senhor. Se me perseguiram a mim, também perseguirão a vós outros; se guardaram a minha palavra, também guardarão a vossa.

[21] Tudo isto, porém, vos farão por causa do meu nome, porquanto não conhecem aquele que me enviou.

[22] Se eu não viera, nem lhes houvera falado, pecado não teriam; mas, agora, não têm desculpa do seu pecado.

[23] Quem me odeia odeia também a meu Pai.

[24] Se eu não tivesse feito entre eles tais obras, quais nenhum outro fez, pecado não teriam; mas, agora, não somente têm eles visto, mas também odiado, tanto a mim como a meu Pai.

[16]Ви Мене не вибирали, то Я вас вибрав Сам і призначив, щоб ішли ви й приносили плоди вічні. Тоді чого попросите в ім’я Моє, все матимете від Отця.

[17]Ось вам Мій Заповіт: любіть один одного».

Попередження Ісуса Своїм учням

[18]«Якщо світ зненавидить вас, то пам’ятайте, що він іще раніше зненавидів Мене.

[19]Якби належали ви світу, він, як своїх, любив би вас. Але ви не належите світу, бо Я обрав вас зі світу, і тому світ вас ненавидить.

[20]І пам’ятайте, що Я сказав вам: „Слуга не важливіший за свого господаря”. Хто переслідує Мене, той переслідує і вас. Хто ж слухатиметься Мого вчення, той слухатиметься й вашого слова.

[21]Але люди робитимуть усе це вам з-за Мене, не знаючи Того, Хто послав Мене.

[22]Якби Я не прийшов і не став би говорити з ними, вони б ніякого гріха не мали, та зараз немає прощення їм за їхні гріхи.

[23]Той, хто ненавидить Мене, ненавидить й Отця Мого.

[24]Якби Я не робив перед людьми таких вчинків, яких більш ніхто не здійснював, гріха б вони не мали. Але вони побачили все, що зробив Я, та все ж ненавидять Отця і разом з Ним Мене.

[25] Isto, porém, é para que se cumpra a palavra escrita na sua lei: Odiaram-me sem motivo.

[26] Quando, porém, vier o Consolador, que eu vos enviarei da parte do Pai, o Espírito da verdade, que dele procede, esse dará testemunho de mim;

[27] e vós também testemunhareis, porque estais comigo desde o princípio.

[25]І все це сталося для того, щоб збулися слова, записані в їхньому Законі: „Мене ненавидять вони, та без причини”.

[26]Коли ж Я пришлю вам від Отця Помічника, що є Духом Істини і від Отця йде, то на Мою Він користь свідчитиме.

[27]Ви також свідчитимете про Мене людям, бо ви зі Мною були від самого початку».

João 16

A missão do Consolador

[1] Tenho-vos dito estas coisas para que não vos escandalizeis.

[2] Eles vos expulsarão das sinagogas; mas vem a hora em que todo o que vos matar julgará com isso tributar culto a Deus.

[3] Isto farão porque não conhecem o Pai, nem a mim.

[4] Ora, estas coisas vos tenho dito para que, quando a hora chegar, vos recordeis de que eu vo-las disse. Não vo-las disse desde o princípio, porque eu estava convosco.

[5] Mas, agora, vou para junto daquele que me enviou, e nenhum de vós me pergunta: Para onde vais?

[6] Pelo contrário, porque vos tenho dito estas coisas, a tristeza encheu o vosso coração.

[7] Mas eu vos digo a verdade: convém-vos que eu vá, porque, se eu não for, o Consolador não virá para vós outros; se, porém, eu for, eu vo-lo enviarei.

[8] Quando ele vier, convencerá o mundo do pecado, da justiça e do juízo:

Від Іоана 16

Продовження прощальної промови Ісуса

[1]«Я все це розповів вам, щоб не зневірилися ви у скрутну годину.

[2]Люди виженуть вас із синагоги, та прийде час, коли, вбивши когось із вас, вважатиме вбивця, що служив він Богу.

[3]Всі діятимуть так, бо ні Отця не пізнали Мого, ані Мене.

[4]І розповів Я вам про це, щоб згадали ви, коли прийде той час, що попереджав Я вас. А не сказав вам про це з самого початку через те, що був тоді ще з вами».

Ісус говорить про Дух Святий

[5]«А зараз до Того вирушаю Я, Хто послав Мене, і жоден із вас не запитає Мене: „Куди Ти йдеш?”

[6]Зараз, коли Я вам усе це розповів, серця ваші сповнилися смутком.

[7]Та істинно кажу: для вас же ліпше буде, щоб Я пішов, інакше не прийде Помічник. Пішовши, Я пришлю Його до вас.

[8]І коли Він прийде, то виявить людям світу правду про гріх, праведність і суд.

[9] do pecado, porque não crêem em mim;

[10] da justiça, porque vou para o Pai, e não me vereis mais;

[11] do juízo, porque o príncipe deste mundo já está julgado.

[12] Tenho ainda muito que vos dizer, mas vós não o podeis suportar agora;

[13] quando vier, porém, o Espírito da verdade, ele vos guiará a toda a verdade; porque não falará por si mesmo, mas dirá tudo o que tiver ouvido e vos anunciará as coisas que hão de vir.

[14] Ele me glorificará, porque há de receber do que é meu e vo-lo há de anunciar.

[15] Tudo quanto o Pai tem é meu; por isso é que vos disse que há de receber do que é meu e vo-lo há de anunciar.

[16] Um pouco, e não mais me vereis; outra vez um pouco, e ver-me-eis.

[17] Então, alguns dos seus discípulos disseram uns aos outros: Que vem a ser isto que nos diz: Um pouco, e não mais me vereis, e outra vez um pouco, e ver-me-eis; e: Vou para o Pai?

[18] Diziam, pois: Que vem a ser esse – um pouco? Não compreendemos o que quer dizer.

[19] Percebendo Jesus que desejavam interrogá-lo, perguntou-lhes: Indagais entre vós a respeito disto que vos disse: Um pouco, e não me vereis, e outra vez um pouco, e ver-me-eis?

[20] Em verdade, em verdade eu vos digo que chorareis e vos lamentareis, e o

[9]Він доведе людям, що вони грішні, бо не вірять у Мене.

[10]Він доведе як помилялися вони про праведність Господню. Я ж до Отця іду, і ви Мене вже не побачите.

[11]Він доведе, що є Божий суд, бо правителя світу цього вже засуджено.

[12]І ще багато чого хотів би Я вам сказати, та зараз іще не знесете ви всього того.

[13]Але як прийде Дух Істини, то направить вас до істинної правди, і не від Себе говоритиме Він, а скаже те, що почує. Він сповістить вас про прийдешнє.

[14]Він принесе Мені славу, бо візьме те, що належить Мені й відкриє його вам.

[15]Все, що належить Отцю Моєму, належить і Мені. Ось чому кажу Я, що візьме Він те, що Мені належить, і відкриє вам».

Ваш смуток обернеться радістю

[16]«Незабаром Я полишу вас, але ж трохи згодом ви знов побачите Мене».

[17]Тоді дехто з Його учнів почали казати один одному: «Що означають ці Його слова: „Незабаром Я полишу вас, але ж трохи згодом ви знов побачите Мене?” Або ці: „Бо до Отця Я йду?”»

[18]І ще вони казали: «Що це за „згодом”, про що це Він говорить? Ми не розуміємо, що Він каже».

[19]Ісус знав, що вони хотіли Його запитати, тож мовив: «Ви сперечаєтеся поміж собою про те, що Я сказав: „Незабаром Я полишу вас, але ж трохи згодом ви знов побачите Мене”.

[20]Істинно кажу вам: будете стогнати й голосити, а світ радітиме;

mundo se alegrará; vós ficareis tristes, mas a vossa tristeza se converterá em alegria.

сумуватимете, та смуток ваш обернеться радістю.

21 A mulher, quando está para dar à luz, tem tristeza, porque a sua hora é chegada; mas, depois de nascido o menino, já não se lembra da aflição, pelo prazer que tem de ter nascido ao mundo um homem.

21Коли жінка народжує дитину, то терпить муки, бо прийшов її час, а як народить, то забуває про всі страждання, бо сповнена радістю, що людина прийшла у світ.

22 Assim também agora vós tendes tristeza; mas outra vez vos verei; o vosso coração se alegrará, e a vossa alegria ninguém poderá tirar.

22Тож і ви засмучені зараз. Та Я знову побачу вас, і ви будете мати радість, і ніхто не зможе позбавити вас її.

23 Naquele dia, nada me perguntareis. Em verdade, em verdade vos digo: se pedirdes alguma coisa ao Pai, ele vo-la concederá em meu nome.

23І не питатимете ви в той день у Мене нічого. Істинно кажу вам: хоча б що ви попросили в Отця в Моє ім'я, Він усе вам дасть.

24 Até agora nada tendes pedido em meu nome; pedi e recebereis, para que a vossa alegria seja completa.

24Та досі ви не просили ще нічого в Моє ім'я. Тож просіть, і все одержите, щоби радістю сповнилися серця ваші».

Palavras de despedida

25 Estas coisas vos tenho dito por meio de figuras; vem a hora em que não vos falarei por meio de comparações, mas vos falarei claramente a respeito do Pai.

26 Naquele dia, pedireis em meu nome; e não vos digo que rogarei ao Pai por vós.

27 Porque o próprio Pai vos ama, visto que me tendes amado e tendes crido que eu vim da parte de Deus.

28 Vim do Pai e entrei no mundo; todavia, deixo o mundo e vou para o Pai.

29 Disseram os seus discípulos: Agora é que falas claramente e não empregas nenhuma figura.

30 Agora, vemos que sabes todas as coisas e não precisas de que alguém te pergunte;

Перемога над світом

25«Про все це Я розповідав вам притчами, щоб не відкривати істинне значення слів Моїх. Та прийде час, коли Я вже не говоритиму притчами, а просто повідаю вам про Отця.

26Того дня ви зможете просити в Моє ім'я, і Я вже не кажу, що проситиму за вас Отця.

27Бо Сам Отець вас любить за те, що ви любите Мене. Він любить вас за те, що ви повірили, що Я прийшов від Бога.

28Так, Я прийшов у цей світ від Отця, а зараз залишаю вас і повертаюся до Нього».

29І учні сказали Йому: «Ось зараз Ти говориш чітко й відверто і не розповідаєш притчами.

30Тепер ми знаємо, що Тобі все відомо, і навіть не маєш потреби, щоб Тебе хтось питав. І тому ми віримо, що Ти прийшов від Бога».

por isso, cremos que, de fato, vieste de Deus.

31 Respondeu-lhes Jesus: Credes agora?

32 Eis que vem a hora e já é chegada, em que sereis dispersos, cada um para sua casa, e me deixareis só; contudo, não estou só, porque o Pai está comigo.

33 Estas coisas vos tenho dito para que tenhais paz em mim. No mundo, passais por aflições; mas tende bom ânimo; eu venci o mundo.

31І сказав Ісус: «То тепер ви вірите?

32Послухайте! Надходить час, і він уже прийшов, коли ви всі розійдетеся. Кожен повернеться до своєї домівки, а Мене залишите. Та Я не самотній, бо Отець Мій зі Мною.

33Розповів Я вам про все для того, щоб ви мали через Мене мир та спокій. У цьому світі ви страждатимете, та будьте мужні! Я переміг світ!»

João 17

A oração sacerdotal de Jesus

1 Tendo Jesus falado estas coisas, levantou os olhos ao céu e disse: Pai, é chegada a hora; glorifica a teu Filho, para que o Filho te glorifique a ti,

2 assim como lhe conferiste autoridade sobre toda a carne, a fim de que ele conceda a vida eterna a todos os que lhe deste.

3 E a vida eterna é esta: que te conheçam a ti, o único Deus verdadeiro, e a Jesus Cristo, a quem enviaste.

4 Eu te glorifiquei na terra, consumando a obra que me confiaste para fazer;

5 e, agora, glorifica-me, ó Pai, contigo mesmo, com a glória que eu tive junto de ti, antes que houvesse mundo.

6 Manifestei o teu nome aos homens que me deste do mundo. Eram teus, tu mos confiaste, e eles têm guardado a tua palavra.

7 Agora, eles reconhecem que todas as coisas que me tens dado provêm de ti;

Від Іоана 17

Ісус молиться за своїх учнів

1Мовивши так, Ісус звів очі до неба й сказав: «Отче, прийшов час: даруй славу Синові Своєму, щоб Син Твій зміг прославити Тебе.

2Ти дав Йому владу над всіма людьми, щоб Він дарував вічне життя тим, кого Ти Йому дав.

3Вічне життя в тому, щоб вони могли знати Тебе, Єдиного, Істинного Бога, й Ісуса Христа, Посланця Твого.

4Я прославив Тебе на землі і завершив те, що Ти доручив Мені зробити.

5А зараз даруй Мені славу разом з Тобою, Отче, славу, яку Я мав з Тобою ще до існування світу.

6Я показав, який Ти є тим людям, котрих Ти дав Мені від світу. Вони були Твоїми, але Ти дав їх Мені, і вони послухалися Твого слова.

7Зараз же вони знають, що усе, що Ти дав Мені, йде від Тебе.

[8] porque eu lhes tenho transmitido as palavras que me deste, e eles as receberam, e verdadeiramente conheceram que saí de ti, e creram que tu me enviaste.

[8]Я дав їм вчення, що Ти дарував Мені, і вони прийняли його. Вони зрозуміли істинно, що Я прийшов від Тебе й повірили, що Ти послав Мене.

[9] É por eles que eu rogo; não rogo pelo mundo, mas por aqueles que me deste, porque são teus;

[9]І Я молюся за них. Я не молюся за всіх людей, а лише за тих, кого Ти дав Мені, бо вони — Твої.

[10] ora, todas as minhas coisas são tuas, e as tuas coisas são minhas; e, neles, eu sou glorificado.

[10]Все, що Моє — Твоє, а Твоє — Моє, і Я прославився через них.

[11] Já não estou no mundo, mas eles continuam no mundo, ao passo que eu vou para junto de ti. Pai santo, guarda-os em teu nome, que me deste, para que eles sejam um, assim como nós.

[11]Я йду до Тебе. Я вже не належу цьому світові, а вони залишаються в ньому. Отче Святий, збережи їх в ім'я Твоє, Яке Ти дав Мені, щоб вони були єдиними — так, як Ми єдині.

[12] Quando eu estava com eles, guardava-os no teu nome, que me deste, e protegi-os, e nenhum deles se perdeu, exceto o filho da perdição, para que se cumprisse a Escritura.

[12]Коли Я був з ними, то оберігав їх ім'ям Твоїм, яке Ти дав Мені. Я захищав їх, і жоден із них не загинув, крім одного, котрий приречений був на загибель. Усе це збулося, як і було сказано у Святому Писанні.

[13] Mas, agora, vou para junto de ti e isto falo no mundo para que eles tenham o meu gozo completo em si mesmos.

[13]Тепер Я йду до Тебе, але молитву цю промовляю тут, поки перебуваю в цьому світі, щоб цим людям передалася радість Моя, і щоб мали вони радість досконалу.

[14] Eu lhes tenho dado a tua palavra, e o mundo os odiou, porque eles não são do mundo, como também eu não sou.

[14]Я приніс їм слово Твоє, та люди зненавиділи їх, бо вони не належать цьому світові, як і Я не належу йому.

[15] Não peço que os tires do mundo, e sim que os guardes do mal.

[15]Я не молюся за те, щоб Ти забрав їх зі світу. Я молюся за те, щоб Ти вберіг їх від лиха.

[16] Eles não são do mundo, como também eu não sou.

[16]Вони не належать світові цьому, як і Я йому не належу.

[17] Santifica-os na verdade; a tua palavra é a verdade.

[17]Приготуй їх на служіння Тобі через служіння істині. Вчення Твоє — істина.

[18] Assim como tu me enviaste ao mundo, também eu os enviei ao mundo.

[18]Як Ти послав Мене у світ, так і Я послав їх у світ.

[19] E a favor deles eu me santifico a mim mesmo, para que eles também sejam santificados na verdade.

[20] Não rogo somente por estes, mas também por aqueles que vierem a crer em mim, por intermédio da sua palavra;

[21] a fim de que todos sejam um; e como és tu, ó Pai, em mim e eu em ti, também sejam eles em nós; para que o mundo creia que tu me enviaste.

[22] Eu lhes tenho transmitido a glória que me tens dado, para que sejam um, como nós o somos;

[23] eu neles, e tu em mim, a fim de que sejam aperfeiçoados na unidade, para que o mundo conheça que tu me enviaste e os amaste, como também amaste a mim.

[24] Pai, a minha vontade é que onde eu estou, estejam também comigo os que me deste, para que vejam a minha glória que me conferiste, porque me amaste antes da fundação do mundo.

[25] Pai justo, o mundo não te conheceu; eu, porém, te conheci, e também estes compreenderam que tu me enviaste.

[26] Eu lhes fiz conhecer o teu nome e ainda o farei conhecer, a fim de que o amor com que me amaste esteja neles, e eu neles esteja.

João 18

Jesus no Getsêmani

Mateus 26.47-56; Marcos 14.43-50; Lucas 22.47-53

[1] Tendo Jesus dito estas palavras, saiu juntamente com seus discípulos para o

[19]Я віддаю Себе Тобі на служіння від їхнього імені, щоб і вони могли повністю присвятити себе служінню Тобі.

[20]Та Я молю Тебе не лише за них, а також і за тих, хто вірить у Мене завдяки вченню, яке вони несуть для інших.

[21]Я молюся за те, щоб усі ці люди єднались у вірі й жили так, як Ти, Отче — в Мені, а Я — в Тобі. Нехай і вони будуть об'єднані з Нами, щоб світ повірив, що Я — Твій Посланець.

[22]Я приніс їм славу, що Ти дав Мені, щоб вони єдналися так, як Ми з Тобою.

[23]Я буду в них, а Ти — в Мені, щоб і вони могли стати єдиним цілим, щоб світ дізнався, що ти послав Мене, і полюбив їх так, як полюбив Мене.

[24]Отче, Я хочу, щоб ті, кого Ти дав Мені, були зі Мною там, де буду Я, щоб вони могли побачити славу Мою, що ти дав Мені, бо полюбив Мене, ще до створення світу.

[25]Отче Праведний! Світ не знає Тебе, та Я знаю Тебе, і вони знають, що Ти послав Мене.

[26]Я відкрив їм, який Ти є, і надалі відкриватиму, щоб та любов, якою Ти полюбив Мене, огорнула і їх, і щоб Я й надалі жив у їхніх серцях».

Від Іоана 18

Арешт Ісуса

(Мт. 26:47-56; Мк. 14:43-50; Лк. 22:47-53)

[1]Мовивши це, Ісус разом зі Своїми учнями подався на протилежний бік долини Кідрон, де знаходився сад. Тож вони там й залишилися.

outro lado do ribeiro Cedrom, onde havia um jardim; e aí entrou com eles.

2 E Judas, o traidor, também conhecia aquele lugar, porque Jesus ali estivera muitas vezes com seus discípulos.

3 Tendo, pois, Judas recebido a escolta e, dos principais sacerdotes e dos fariseus, alguns guardas, chegou a este lugar com lanternas, tochas e armas.

4 Sabendo, pois, Jesus todas as coisas que sobre ele haviam de vir, adiantou-se e perguntou-lhes: A quem buscais?

5 Responderam-lhe: A Jesus, o Nazareno. Então, Jesus lhes disse: Sou eu. Ora, Judas, o traidor, estava também com eles.

6 Quando, pois, Jesus lhes disse: Sou eu, recuaram e caíram por terra.

7 Jesus, de novo, lhes perguntou: A quem buscais? Responderam: A Jesus, o Nazareno.

8 Então, lhes disse Jesus: Já vos declarei que sou eu; se é a mim, pois, que buscais, deixai ir estes;

9 para se cumprir a palavra que dissera: Não perdi nenhum dos que me deste.

10 Então, Simão Pedro puxou da espada que trazia e feriu o servo do sumo sacerdote, cortando-lhe a orelha direita; e o nome do servo era Malco.

11 Mas Jesus disse a Pedro: Mete a espada na bainha; não beberei, porventura, o cálice que o Pai me deu?

Jesus perante Anás

2Юда, зрадник Його, також знав це місце, бо Ісус часто зустрічався там зі Своїми учнями.

3Прийшовши до саду, Юда привів загін воїнів і сторожу з храму, яких послали головні священики й фарисеї. Воїни мали з собою ліхтарі, смолоскипи й зброю.

4Знаючи, що має статися з Ним, Ісус вийшов наперед і запитав їх: «Кого ви шукаєте?»

5Ті відповіли: «Ісуса з Назарета». Тоді Він мовив їм: «Це Я». Юда, котрий зрадив Його, стояв там з ними.

6Коли Він сказав: «Це Я», — всі відступили назад і попадали на землю.

7Тоді Ісус знову запитав їх: «Кого ви шукаєте?» А ті відповіли: «Ісуса з Назарета».

8І сказав тоді Ісус: «Я ж вам сказав, що це Я. Отже, якщо ви шукаєте Мене, то нехай ці люди йдуть собі».

9Ісус сказав так, щоб збулися слова, сказані раніше: «Я не загубив жодного з тих, кого Ти дав Мені».

10Симон-Петро мав меч і, вихопивши його з піхов, вдарив слугу первосвященика та відтяв йому праве вухо. А звали того слугу Малх.

11І сказав Ісус Петрові: «Вклади меча свого назад до піхов. Я повинен випити чашу страждань, яку Отець дав Мені».

Ісус перед Анною

(Мт. 26:57-58; Мк. 14:53-54; Лк. 22:54)

[12] Assim, a escolta, o comandante e os guardas dos judeus prenderam Jesus, manietaram-no

[13] e o conduziram primeiramente a Anás; pois era sogro de Caifás, sumo sacerdote naquele ano.

[14] Ora, Caifás era quem havia declarado aos judeus ser conveniente morrer um homem pelo povo.

Pedro nega a Jesus

Mateus 26.69-75; Marcos 14.66-72; Lucas 22.55-62

[15] Simão Pedro e outro discípulo seguiam a Jesus. Sendo este discípulo conhecido do sumo sacerdote, entrou para o pátio deste com Jesus.

[16] Pedro, porém, ficou de fora, junto à porta. Saindo, pois, o outro discípulo, que era conhecido do sumo sacerdote, falou com a encarregada da porta e levou a Pedro para dentro.

[17] Então, a criada, encarregada da porta, perguntou a Pedro: Não és tu também um dos discípulos deste homem? Não sou, respondeu ele.

[18] Ora, os servos e os guardas estavam ali, tendo acendido um braseiro, por causa do frio, e aquentavam-se. Pedro estava no meio deles, aquentando-se também.

Anás interroga a Jesus

[19] Então, o sumo sacerdote interrogou a Jesus acerca dos seus discípulos e da sua doutrina.

[20] Declarou-lhe Jesus: Eu tenho falado francamente ao mundo; ensinei continuamente tanto nas sinagogas como

[12-13]Тоді воїни, на чолі зі своїм командиром, і юдейська сторожа схопили Ісуса. Вони зв’язали Його й повели спочатку до Анни, Каяфиного тестя. Каяфа був первосвящеником того року.

[14]Саме Каяфа раніше радив юдеям, що було б краще, якби один Чоловік помер за народ.

Петро зрікається Ісуса

(Мт. 26:69-70; Мк. 14:66-68; Лк. 22:55-57)

[15]Симон-Петро разом із іншим учнем ішов за Ісусом. Того другого добре знав первосвященик, тож він і зайшов у двір первосвященика разом з Ісусом.

[16]А Петро зостався зовні, коло воріт. Тоді другий учень, котрий добре був знайомий первосвященикові, сказав щось служниці і провів Петра.

[17]Служниця й каже Петрові: «Ти також один із учнів Цього Чоловіка?» А Петро відповів їй: «Ні!»

[18]Тим часом слуги й сторожа, назбиравши хмизу, розклали вогнище й стали гуртом коло нього, щоб погрітися, бо було холодно. Петро також стояв з ними й грівся.

Допит Ісуса

(Мт. 26:59-66; Мк. 14:55-64; Лк. 22:66-71)

[19]Первосвященик поцікавився в Ісуса про Його учнів і про Його вчення.

[20]І відповів Ісус: «Я завжди говорив відкрито перед людьми. Я завжди навчав у синагогах і храмі, де збираються всі юдеї, і ніколи нічого не приховував.

no templo, onde todos os judeus se reúnem, e nada disse em oculto.

[21] Por que me interrogas? Pergunta aos que ouviram o que lhes falei; bem sabem eles o que eu disse.

[21]Навіщо ж допитуєш Мене? Запитай тих, хто слухав Мене і чув, що Я казав. Вони, напевно, знають!»

[22] Dizendo ele isto, um dos guardas que ali estavam deu uma bofetada em Jesus, dizendo: É assim que falas ao sumo sacerdote?

[22]Коли Ісус це мовив, то один зі сторожі підійшов до Нього і вдарив Його, сказавши: «Як Ти смієш так відповідати первосвященикові?»

[23] Replicou-lhe Jesus: Se falei mal, dá testemunho do mal; mas, se falei bem, por que me feres?

[23]Ісус же йому на те: «Якщо Я сказав щось не так, то що саме? А якщо Я сказав правду, то навіщо б'єш Мене?»

[24] Então, Anás o enviou, manietado, à presença de Caifás, o sumo sacerdote.

[24]Тоді Анна відіслав зв'язаного Ісуса до первосвященика Каяфи.

De novo, Pedro nega a Jesus

Петро знову зрікається Ісуса

(Мт. 26:71-75; Мк. 14:69-72; Лк. 22:58-62)

[25] Lá estava Simão Pedro, aquentando-se. Perguntaram-lhe, pois: És tu, porventura, um dos discípulos dele? Ele negou e disse: Não sou.

[25]Увесь цей час Симон-Петро грівся біля вогнища. Коли його запитали: «Чи й ти часом не з Його учнів?» — то він відрікся, мовивши: «Ні».

[26] Um dos servos do sumo sacerdote, parente daquele a quem Pedro tinha decepado a orelha, perguntou: Não te vi eu no jardim com ele?

[26]Один із родичів того слуги первосвященика, якому Петро відтяв вухо, спитав: «Чи не тебе я бачив у саду разом з Ним?»

[27] De novo, Pedro o negou, e, no mesmo instante, cantou o galo.

[27]Петро й цього разу відрікся, і тієї ж миті проспівав півень.

Jesus perante Pilatos

Mateus 27.1-2; Marcos 15.1; Lucas 23.1

Суд у Понтія Пилата

(Мт. 27:1-2, 11-31; Мк. 15:1-20; Лк. 23:1-25)

[28] Depois, levaram Jesus da casa de Caifás para o pretório. Era cedo de manhã. Eles não entraram no pretório para não se contaminarem, mas poderem comer a Páscoa.

[28]І повели Ісуса від Каяфи до палацу прокуратора. Було це рано вранці. Юдеї не схотіли заходити туди, щоб не осквернитися, і щоб можна було на свято їсти пасхальну їжу.

[29] Então, Pilatos saiu para lhes falar e lhes disse: Que acusação trazeis contra este homem?

[29]Тож Пилат вийшов до них і спитав: «У чому ви звинувачуєте цього Чоловіка?»

[30] Responderam-lhe: Se este não fosse malfeitor, não to entregaríamos.

[30]Вони йому відповіли: «Він злочинець, тому й привели ми Його до тебе!»

[31] Replicou-lhes, pois, Pilatos: Tomai-o vós outros e julgai-o segundo a vossa lei. Responderam-lhe os judeus: A nós não nos é lícito matar ninguém;

[31]Тоді Пилат сказав: «Заберіть Його і судіть самі, за вашим законом». Та вони мовили: «Але твій закон не дозволяє нам нікого засуджувати на смерть».

[32] para que se cumprisse a palavra de Jesus, significando o modo por que havia de morrer.

[32]І сталося так, як передрікав Ісус, коли говорив про те, якою смертю помре.

Pilatos interroga a Jesus

Mateus 27.11-26; Marcos 15.1-15; Lucas 23.1-7,13-25

[33] Tornou Pilatos a entrar no pretório, chamou Jesus e perguntou-lhe: És tu o rei dos judeus?

[33]Пилат повернувся до свого палацу й, покликавши Ісуса, запитав Його: «Ти — Цар Юдейський?»

[34] Respondeu Jesus: Vem de ti mesmo esta pergunta ou to disseram outros a meu respeito?

[34]Ісус йому відповів: «Ти це від себе кажеш, чи інші тобі розповіли про Мене?»

[35] Replicou Pilatos: Porventura, sou judeu? A tua própria gente e os principais sacerdotes é que te entregaram a mim. Que fizeste?

[35]«Хіба я юдей? — Запитав Пилат. — Це Твої співвітчизники й первосвященики привели Тебе до мене. Що лихого Ти вчинив?»

[36] Respondeu Jesus: O meu reino não é deste mundo. Se o meu reino fosse deste mundo, os meus ministros se empenhariam por mim, para que não fosse eu entregue aos judeus; mas agora o meu reino não é daqui.

[36]І відповів Ісус: «Моє Царство не належить цьому світові. Якби воно належало, то слуги Мої воювали б так, щоб не виданий би Я був юдеям. Та Царство Моє не звідси».

[37] Então, lhe disse Pilatos: Logo, tu és rei? Respondeu Jesus: Tu dizes que sou rei. Eu para isso nasci e para isso vim ao mundo, a fim de dar testemunho da verdade. Todo aquele que é da verdade ouve a minha voz.

[37]Тоді Пилат мовив: «Отже, Ти Цар». «Це Ти сказав, що Я Цар, — відповів Ісус. — Народився ж Я і прийшов у цей світ заради того, щоб свідчити про істину. І кожен, хто на боці істини, прислухається до Мого Голосу».

[38] Perguntou-lhe Pilatos: Que é a verdade? Tendo dito isto, voltou aos judeus e lhes disse: Eu não acho nele crime algum.

[38]Пилат тоді й питає: «Що ж є істина?» І мовивши так, він знову вийшов до юдеїв і сказав: «Я не знаходжу ніякої провини за Цим Чоловіком.

[39] É costume entre vós que eu vos solte alguém por ocasião da Páscoa; quereis, pois, que vos solte o rei dos judeus?

[40] Então, gritaram todos, novamente: Não este, mas Barrabás! Ora, Barrabás era salteador.

[39]Та є у вас звичай, за яким я відпускаю когось із злочинців на Пасху. Чи хочете, щоб я відпустив для вас Царя Юдейського?»

[40]Ті знову загукали: «Не Його відпусти, а Варавву!» Варавва ж був розбійником.

João 19

[1] Então, por isso, Pilatos tomou a Jesus e mandou açoitá-lo.

[2] Os soldados, tendo tecido uma coroa de espinhos, puseram-lha na cabeça e vestiram-no com um manto de púrpura.

[3] Chegavam-se a ele e diziam: Salve, rei dos judeus! E davam-lhe bofetadas.

[4] Outra vez saiu Pilatos e lhes disse: Eis que eu vo-lo apresento, para que saibais que eu não acho nele crime algum.

[5] Saiu, pois, Jesus trazendo a coroa de espinhos e o manto de púrpura. Disse-lhes Pilatos: Eis o homem!

[6] Ao verem-no, os principais sacerdotes e os seus guardas gritaram: Crucifica-o! Crucifica-o! Disse-lhes Pilatos: Tomai-o vós outros e crucificai-o; porque eu não acho nele crime algum.

[7] Responderam-lhe os judeus: Temos uma lei, e, de conformidade com a lei, ele deve morrer, porque a si mesmo se fez Filho de Deus.

[8] Pilatos, ouvindo tal declaração, ainda mais atemorizado ficou,

Від Іоана 19

Знущання з Ісуса

[1]Тоді Пилат наказав забрати Його й покарати батогами.

[2]І воїни, сплівши тернового вінка, наділи його Ісусу на чоло й накинули на Нього багряницю.

[3]Вони підходили до Нього, кажучи: «Вітаємо Тебе, Цар Юдейський!» — і били Його по обличчю.

Ісус знову перед Пилатом

[4]Пилат знову вийшов і звернувся до юдейських лідерів: «Послухайте, я накажу вивести Його до вас, щоб ви знали, що я не бачу ніякої провини за Ним».

[5]І вийшов Ісус, і на Ньому був терновий вінок, а на плечах Його була багряниця. Тоді Пилат мовив: «Ось цей Чоловік!»

[6]Побачивши Його, головні священики та варта храму загукали: «Розіпни Його! Розіпни Його!» «Ви самі беріть Його і розпинайте! — Сказав Пилат. — Бо я не знаходжу ніякої провини за Ним».

[7]«Ми маємо Закон, і згідно з ним Він мусить померти, бо назвав себе Сином Божим», — відповіли юдеї Пилатові.

[8]Почувши це, Пилат іще більше злякався.

[9] e, tornando a entrar no pretório, perguntou a Jesus: Donde és tu? Mas Jesus não lhe deu resposta.

[10] Então, Pilatos o advertiu: Não me respondes? Não sabes que tenho autoridade para te soltar e autoridade para te crucificar?

[11] Respondeu Jesus: Nenhuma autoridade terias sobre mim, se de cima não te fosse dada; por isso, quem me entregou a ti maior pecado tem.

[12] A partir deste momento, Pilatos procurava soltá-lo, mas os judeus clamavam: Se soltas a este, não és amigo de César! Todo aquele que se faz rei é contra César!

[13] Ouvindo Pilatos estas palavras, trouxe Jesus para fora e sentou-se no tribunal, no lugar chamado Pavimento, no hebraico Gabatá.

[14] E era a parasceve pascal, cerca da hora sexta; e disse aos judeus: Eis aqui o vosso rei.

[15] Eles, porém, clamavam: Fora! Fora! Crucifica-o! Disse-lhes Pilatos: Hei de crucificar o vosso rei? Responderam os principais sacerdotes: Não temos rei, senão César!

[16] Então, Pilatos o entregou para ser crucificado.

A crucificação

Mateus 27.33-44; Marcos 15.22-32; Lucas 23.33-43

[17] Tomaram eles, pois, a Jesus; e ele próprio, carregando a sua cruz, saiu para o lugar chamado Calvário, Gólgota em hebraico,

[9]Він знову повернувся до свого палацу й запитав Ісуса: «Звідки Ти?» Але Той йому і слова не відповів.

[10]«Ти не хочеш зі мною розмовляти? — Запитав Пилат. — Ти, напевно, знаєш, що я маю владу відпустити Тебе або ж розіп'яти?»

[11]Тоді Ісус сказав: «Не мав би ти ніякої влади наді Мною, якби не була вона дарована тобі Богом. Отже, на тому, хто видав Мене тобі, лежить більший гріх».

[12]Після цього Пилат намагався знайти спосіб звільнити Ісуса, та юдеї кричали: «Якщо ти Його звільниш, то це означатиме, що ти не є цезаревим другом! Кожен, хто вдає з себе царя, йде супроти цезаря!»

[13]Коли ж Пилат почув це, то вивів Ісуса, а сам сів на суддівське місце, що звалося «Бруківка». По-гебрейському воно звалося *«Ґаввата»*.

[14]Було це в п'ятницю перед Пасхою, близько полудня. І сказав тоді Пилат юдеям: «Ось ваш Цар!» І всі закричали:

[15]«Забери Його! Забери Його геть! Розіпни Його!» «Ви хочете, щоб я розіп'яв вашого Царя?» — спитав Пилат. А головні священики відповіли йому: «У нас немає іншого царя, крім цезаря!»

[16]Тоді Пилат віддав їм Ісуса на розп'яття. І вони взяли Його під варту.

Розп'яття

(Мт. 27:32-44; Мк. 15:21-32; Лк. 23:26-39)

[17]І пішов Ісус, несучи Свій хрест, до місця, що звалося Лобним, арамійською мовою Голгофа.

18 onde o crucificaram e com ele outros dois, um de cada lado, e Jesus no meio.

19 Pilatos escreveu também um título e o colocou no cimo da cruz; o que estava escrito era: JESUS NAZARENO, O REI DOS JUDEUS.

20 Muitos judeus leram este título, porque o lugar em que Jesus fora crucificado era perto da cidade; e estava escrito em hebraico, latim e grego.

21 Os principais sacerdotes diziam a Pilatos: Não escrevas: Rei dos judeus, e sim que ele disse: Sou o rei dos judeus.

22 Respondeu Pilatos: O que escrevi escrevi.

Os soldados deitam sortes

23 Os soldados, pois, quando crucificaram Jesus, tomaram-lhe as vestes e fizeram quatro partes, para cada soldado uma parte; e pegaram também a túnica. A túnica, porém, era sem costura, toda tecida de alto a baixo.

24 Disseram, pois, uns aos outros: Não a rasguemos, mas lancemos sortes sobre ela para ver a quem caberá – para se cumprir a Escritura: Repartiram entre si as minhas vestes e sobre a minha túnica lançaram sortes. Assim, pois, o fizeram os soldados.

25 E junto à cruz estavam a mãe de Jesus, e a irmã dela, e Maria, mulher de Clopas, e Maria Madalena.

26 Vendo Jesus sua mãe e junto a ela o discípulo amado, disse: Mulher, eis aí teu filho.

18Там Його й розіп’яли, а разом з Ним іще двох по обидва боки, так що Ісус виявився посередині.

19Пилат звелів зробити напис на табличці й прибити її на хресті. Ісус Назаретянин. Цар Юдейський було там написано.

20Цей надпис був зроблений арамійською, грецькою та латинською мовами. Та багато юдеїв прочитало його, бо місце, де розіп’яли Ісуса, було недалеко від міста.

21Та головні юдейські священики сказали Пилатові: «Напиши не „Цар Юдейський”, а так: „Цей Чоловік сказав: Я — Цар Юдейський”».

22Пилат відповів їм: «Що я написав, те й написав».

23Розіп’явши Ісуса, воїни взяли Його одяг і розділили на чотири частини, щоб кожному дісталося. Вони взяли також туніку, але вона була без швів — цільна, зіткана зверху до низу.

24Тоді вони сказали один одному: «Не будемо її рвати, натомість кинемо жереб, кому вона дістанеться». І збулося сказане у Святому Писанні: «Вони розділили одяг Мій між собою і кинули жереб на Моє вбрання, кому воно дістанеться». Отже, воїни так і зробили.

25Біля хреста, на якому був розіп’ятий Ісус, стояли Його мати, материна сестра, Клеопова жінка Марія та Марія Маґдалина.

26Побачивши, що Його матір і учень, якого Він дуже любив, стоять поруч, Ісус промовив до матері: «Жінко, ось твій син».

[27] Depois, disse ao discípulo: Eis aí tua mãe. Dessa hora em diante, o discípulo a tomou para casa.

[27]І учневі: «Це твоя мати». І учень узяв її до себе, і жила вона потім у нього.

A morte de Jesus

Mateus 27.45-56; Marcos 15.33-41; Lucas 23.44-49

Смерть Ісуса

(Мт. 27:45-56; Мк. 15:33-41; Лк. 23:44-49)

[28] Depois, vendo Jesus que tudo já estava consumado, para se cumprir a Escritura, disse: Tenho sede!

[28]Після цього Ісус, знаючи, що все вже звершено, і щоб виконати сказане у Святому Писанні, сказав: «Мене мучить спрага». Так здійснилося сказане у Святому Писанні.

[29] Estava ali um vaso cheio de vinagre. Embeberam de vinagre uma esponja e, fixando-a num caniço de hissopo, lha chegaram à boca.

[29]Там стояла посудина, повна оцту, і воїни, змочивши губку, настромили її на палицю і піднесли до Ісусових уст.

[30] Quando, pois, Jesus tomou o vinagre, disse: Está consumado! E, inclinando a cabeça, rendeu o espírito.

[30]Спробувавши трохи оцту, Ісус мовив: «Звершилося!» Тоді, схиливши голову, Він помер.

Um soldado abre o lado de Jesus com uma lança

[31] Então, os judeus, para que no sábado não ficassem os corpos na cruz, visto como era a preparação, pois era grande o dia daquele sábado, rogaram a Pilatos que se lhes quebrassem as pernas, e fossem tirados.

[31]То була п'ятниця. Щоб не залишати тіла на хрестах на суботу, бо та субота була особливо урочиста, вони попросили Пилата, щоб той наказав перебити розіп'ятим ноги і зняти їх.

[32] Os soldados foram e quebraram as pernas ao primeiro e ao outro que com ele tinham sido crucificados;

[32]Тож прийшли воїни, поперебивали ноги спочатку одному, а потім другому з тих двох, котрі були розіп'яті разом з Ісусом.

[33] chegando-se, porém, a Jesus, como vissem que já estava morto, não lhe quebraram as pernas.

[33]Підійшовши до Ісуса, вони побачили, що Він уже помер і не стали робити цього.

[34] Mas um dos soldados lhe abriu o lado com uma lança, e logo saiu sangue e água.

[34]Але один воїн, узявши спис, проколов Ісусові бік, і з рани бризнули кров і вода.

[35] Aquele que isto viu testificou, sendo verdadeiro o seu testemunho; e ele sabe que diz a verdade, para que também vós creiais.

[35]Те засвідчив той, хто бачив це, і свідчення його істинне. Він знає, що каже правду, щоб ви повірили.

[36] E isto aconteceu para se cumprir a Escritura: Nenhum dos seus ossos será quebrado.

[37] E outra vez diz a Escritura: Eles verão aquele a quem traspassaram.

O sepultamento de Jesus

Mateus 27.57-61; Marcos 15.42-47; Lucas 23.50-56

[38] Depois disto, José de Arimatéia, que era discípulo de Jesus, ainda que ocultamente pelo receio que tinha dos judeus, rogou a Pilatos lhe permitisse tirar o corpo de Jesus. Pilatos lho permitiu. Então, foi José de Arimatéia e retirou o corpo de Jesus.

[39] E também Nicodemos, aquele que anteriormente viera ter com Jesus à noite, foi, levando cerca de cem libras de um composto de mirra e aloés.

[40] Tomaram, pois, o corpo de Jesus e o envolveram em lençóis com os aromas, como é de uso entre os judeus na preparação para o sepulcro.

[41] No lugar onde Jesus fora crucificado, havia um jardim, e neste, um sepulcro novo, no qual ninguém tinha sido ainda posto.

[42] Ali, pois, por causa da preparação dos judeus e por estar perto o túmulo, depositaram o corpo de Jesus.

João 20

A ressurreição de Jesus

Mateus 28.1-10; Marcos 16.1-8; Lucas 24.1-12

[1] No primeiro dia da semana, Maria Madalena foi ao sepulcro de madrugada, sendo ainda escuro, e viu que a pedra estava revolvida.

[36]І здійснилося те, щоб виконати сказане у Святому Писанні: «Жодна кістка Його не буде поламана».

[37]І ще сказано у Святому Писанні: «Вони дивитимуться на Того, Кого прокололи списом».

Поховання Ісуса

(Мт. 27:57-61; Мк. 15:42-47; Лк. 23:50-56)

[38]Згодом, Йосип із Ариматеї спитав у Пилата дозволу зняти Ісусове тіло з хреста. Він був учнем Ісуса, але тримав це в таємниці, бо боявся юдеїв. Отримавши дозвіл від Пилата, він пішов і зняв Ісусове тіло.

[39]З ним був і Никодим, котрий раніше приходив до Ісуса вночі. Він приніс із собою пахощів: суміш мирра з алое, літрів зі сто.

[40]І взявши Ісусове тіло, вони загорнули Його в лляне полотно, змащене пахощами; так ховають за юдейським звичаєм.

[41]Поруч із місцем, де розіп'яли Ісуса, був сад, а в саду тому була нова могила, в якій нікого не було поховано.

[42]Оскільки була п'ятниця і юдеї готувалися до суботнього свята, та й гробниця була поруч, Ісуса там і поклали.

Від Іоана 20

Звістка про Ісусове воскресіння

(Мт. 28:1-10; Мк. 16:1-8; Лк. 24:1-12)

[1]Рано-вранці у перший день тижня, ще затемна Марія Маґдалена пішла до гробниці й побачила, що камінь, який затуляв вхід до печери, відсунуто.

[2] Então, correu e foi ter com Simão Pedro e com o outro discípulo, a quem Jesus amava, e disse-lhes: Tiraram do sepulcro o SENHOR, e não sabemos onde o puseram.

[2]Прибігши до Симона-Петра й другого учня, якого любив Ісус, вона сказала: «Тіло Господа було забрано з гробниці й нам невідомо, куди Його поклали».

[3] Saiu, pois, Pedro e o outro discípulo e foram ao sepulcro.

[3]Петро з тим учнем одразу ж пішли туди.

[4] Ambos corriam juntos, mas o outro discípulo correu mais depressa do que Pedro e chegou primeiro ao sepulcro;

[4]Вони обоє бігли, але другий учень випередив Петра і прибіг до гробниці перший.

[5] e, abaixando-se, viu os lençóis de linho; todavia, não entrou.

[5]Нахилившись, він побачив шматки полотна, що лежали там, але всередину не ввійшов.

[6] Então, Simão Pedro, seguindo-o, chegou e entrou no sepulcro. Ele também viu os lençóis,

[7] e o lenço que estivera sobre a cabeça de Jesus, e que não estava com os lençóis, mas deixado num lugar à parte.

[6-7]У цей час наспів і Симон-Петро, який біг слідом, і, увійшовши до гробниці, побачив полотняну плащаницю на долівці, а також хустину, що вкривала Ісусову голову. Вона була згорнута й лежала осторонь, окремо від плащаниці.

[8] Então, entrou também o outro discípulo, que chegara primeiro ao sepulcro, e viu, e creu.

[8]Тоді й другий учень зайшов усередину, той, що прийшов перший, і, побачивши що сталося, повірив.

[9] Pois ainda não tinham compreendido a Escritura, que era necessário ressuscitar ele dentre os mortos.

[9]Бо вони все ще не усвідомлювали сказаного у Святому Писанні, що Він має воскреснути з мертвих.

[10] E voltaram os discípulos outra vez para casa.

Ісус являється Марії Маґдалені
(Мк. 16:9-11)

[10]Після цього учні повернулися додому.

Jesus aparece a Maria Madalena
Marcos 16.9-11

[11] Maria, entretanto, permanecia junto à entrada do túmulo, chorando. Enquanto chorava, abaixou-se, e olhou para dentro do túmulo,

[11]Та Марія залишилася біля могили й голосила. Так, плачучи, вона нахилилася, щоб зазирнути всередину,

[12] e viu dois anjos vestidos de branco, sentados onde o corpo de Jesus fora posto, um à cabeceira e outro aos pés.

[12]і побачила двох Ангелів, які сиділи, один в головах, інший в ногах того місця, де лежало Ісусове тіло. І були вбрані вони в білі шати.

[13] Então, eles lhe perguntaram: Mulher, por que choras? Ela lhes respondeu: Porque levaram o meu SENHOR, e não sei onde o puseram.

[14] Tendo dito isto, voltou-se para trás e viu Jesus em pé, mas não reconheceu que era Jesus.

[15] Perguntou-lhe Jesus: Mulher, por que choras? A quem procuras? Ela, supondo ser ele o jardineiro, respondeu: SENHOR, se tu o tiraste, dize-me onde o puseste, e eu o levarei.

[16] Disse-lhe Jesus: Maria! Ela, voltando-se, lhe disse, em hebraico: Raboni (que quer dizer Mestre)!

[17] Recomendou-lhe Jesus: Não me detenhas; porque ainda não subi para meu Pai, mas vai ter com os meus irmãos e dize-lhes: Subo para meu Pai e vosso Pai, para meu Deus e vosso Deus.

[18] Então, saiu Maria Madalena anunciando aos discípulos: Vi o SENHOR! E contava que ele lhe dissera estas coisas.

Jesus aparece aos discípulos

Lucas 24.36-43

[19] Ao cair da tarde daquele dia, o primeiro da semana, trancadas as portas da casa onde estavam os discípulos com medo dos judeus, veio Jesus, pôs-se no meio e disse-lhes: Paz seja convosco!

[20] E, dizendo isto, lhes mostrou as mãos e o lado. Alegraram-se, portanto, os discípulos ao verem o SENHOR.

[21] Disse-lhes, pois, Jesus outra vez: Paz seja convosco! Assim como o Pai me enviou, eu também vos envio.

[13]Ангели запитали: «Жінко, чому ти плачеш?» А вона відповіла: «Якісь люди забрали звідси тіло Господа мого, і я не знаю, куди вони поклали Його».

[14]Сказавши так, вона обернулася й побачила Ісуса, Який стояв поруч, та не впізнала Його.

[15]Ісус тоді й каже: «Жінко, чого ти плачеш? Кого шукаєш?» Марія подумала, що то садівник, і звернулася до Нього: «Шановний добродію, якщо це ти виніс Його, то скажи, куди поклав тіло. Я заберу Його».

[16]Ісус гукнув до неї: «Маріє!» Вона тоді, обернувшись, сказала арамійською мовою: *«Раввуні!»* Це означає: «Вчителю!»

[17]Ісус сказав: «Не затримуй Мене, бо Я ще не зійшов до Отця Свого, а йди до братів Моїх і скажи їм: „Я повертаюся до Отця Свого і Отця вашого, до Бога Свого і Бога вашого"».

[18]Марія Маґдалена пішла до учнів і сказала їм: «Я бачила Господа». І вона розповіла все, що Він сказав їй.

Ісус являється Своїм учням

(Мт. 28:16-20; Мк. 16:14-18; Лк. 24:36-49)

[19]Увечері того ж першого дня тижня зібралися Ісусові учні. Вони надійно замкнули за собою двері через страх перед юдеями. Раптом увійшов Ісус й став між ними, сказавши: «Мир вам!»

[20]Промовляючи це, Він показував їм руки і Свій бік. Учні були раді бачити Господа.

[21]Тоді Ісус знову сказав їм: «Мир вам! Як Отець Мене послав, так і Я посилаю вас».

[22] E, havendo dito isto, soprou sobre eles e disse-lhes: Recebei o Espírito Santo.

[23] Se de alguns perdoardes os pecados, são-lhes perdoados; se lhos retiverdes, são retidos.

A incredulidade de Tomé

[24] Ora, Tomé, um dos doze, chamado Dídimo, não estava com eles quando veio Jesus.

[25] Disseram-lhe, então, os outros discípulos: Vimos o SENHOR. Mas ele respondeu: Se eu não vir nas suas mãos o sinal dos cravos, e ali não puser o dedo, e não puser a mão no seu lado, de modo algum acreditarei.

Jesus aparece novamente aos discípulos

[26] Passados oito dias, estavam outra vez ali reunidos os seus discípulos, e Tomé, com eles. Estando as portas trancadas, veio Jesus, pôs-se no meio e disse-lhes: Paz seja convosco!

[27] E logo disse a Tomé: Põe aqui o dedo e vê as minhas mãos; chega também a mão e põe-na no meu lado; não sejas incrédulo, mas crente.

[28] Respondeu-lhe Tomé: SENHOR meu e Deus meu!

[29] Disse-lhe Jesus: Porque me viste, creste? Bem-aventurados os que não viram e creram.

O objetivo deste Evangelho

[30] Na verdade, fez Jesus diante dos discípulos muitos outros sinais que não estão escritos neste livro.

[31] Estes, porém, foram registrados para que creiais que Jesus é o Cristo, o Filho de

[22]Мовивши так, він дихнув на них і сказав: «Прийміть Дух Святий.

[23]Гріхи людські, які ви прощатимете, буде людям відпущено. Ті ж гріхи, що не прощатимете, не буде відпущено».

Ісус являється Хомі

[24]Хоми, одного з дванадцятьох учнів, якого ще звали Близнюком, не було разом з усіма, коли приходив Ісус.

[25]Тож інші учні сказали йому: «Ми бачили Господа!» А Хома їм відповідає: «Доки не побачу слідів від цвяхів на Його руках, не вкладу своїх пальців туди й не вкладу руки своєї в рану, що в Його боці, не повірю!»

[26]Через тиждень Ісусові учні знову були в домі, і Хома був серед них. Хоча двері й були зачинені, як і першого разу, Ісус увійшов, і ставши перед ними, мовив: «Мир вам!»

[27]Тоді звернувся до Хоми: «Вклади свого пальця сюди. Подивись на Мої руки. Простягни руку і вклади її до рани у Моєму боці. Перестань сумніватися й повір».

[28]І відповів Йому Хома: «Мій Господи й Мій Боже!»

[29]Тоді Ісус сказав йому: «Ти повірив, бо побачив Мене. Та блаженні ті, хто не бачили, та повірили».

Чому Іоан написав цю книгу

[30]Ісус здійснив іще багато інших чудес у присутності Своїх учнів, про які не написано в цій книзі.

[31]Та все це написано, щоб ви могли повірити, що Ісус є Христос, Син Божий, і щоб, повіривши, здобули життя в Його ім'я.

Deus, e para que, crendo, tenhais vida em seu nome.

João 21

Jesus aparece a sete discípulos

1 Depois disto, tornou Jesus a manifestar-se aos discípulos junto do mar de Tiberíades; e foi assim que ele se manifestou:

2 estavam juntos Simão Pedro, Tomé, chamado Dídimo, Natanael, que era de Caná da Galiléia, os filhos de Zebedeu e mais dois dos seus discípulos.

3 Disse-lhes Simão Pedro: Vou pescar. Disseram-lhe os outros: Também nós vamos contigo. Saíram, e entraram no barco, e, naquela noite, nada apanharam.

4 Mas, ao clarear da madrugada, estava Jesus na praia; todavia, os discípulos não reconheceram que era ele.

5 Perguntou-lhes Jesus: Filhos, tendes aí alguma coisa de comer? Responderam-lhe: Não.

6 Então, lhes disse: Lançai a rede à direita do barco e achareis. Assim fizeram e já não podiam puxar a rede, tão grande era a quantidade de peixes.

7 Aquele discípulo a quem Jesus amava disse a Pedro: É o SENHOR! Simão Pedro, ouvindo que era o SENHOR, cingiu-se com sua veste, porque se havia despido, e lançou-se ao mar;

8 mas os outros discípulos vieram no barquinho puxando a rede com os peixes; porque não estavam distantes da terra senão quase duzentos côvados.

Від Іоана 21

Ісус являється сімом учням

1Після цього Ісус іще раз явився Своїм учням біля Ґалилейського озера. Ось як це сталося.

2Якось були разом Симон-Петро, Хома, який звався Дідимом, Нафанаїл з Кани, що в Ґалилеї, обидва сини Зеведеєві, а також іще двоє Ісусових учнів.

3Симон-Петро й каже: «Я йду ловити рибу». А решта йому: «Ми йдемо з тобою!» Тож вони пішли й сіли в човен, але тієї ночі нічого не зловили.

4Настав ранок. Ісус прийшов і став на березі, але учні Його не впізнали.

5І запитав Ісус: «Друзі, впіймали ви щось?» Вони відповіли: «Ні».

6Тоді Ісус сказав їм: «Закиньте сіть праворуч від човна, то й зловите». Вони закинули, а витягти вже не могли, так багато риби вони впіймали.

7Тоді улюблений учень Ісуса сказав Петрові: «Це ж Господь!» Почувши, що то був Господь, Петро обв'язався навколо своїм одягом, бо він роздягнувся для риболовлі, й кинувся у воду.

8Решта учнів допливла до берега в човні, тягнучи за собою сіть із рибою. До берега там було недалеко, метрів зо ста.

[9] Ao saltarem em terra, viram ali umas brasas e, em cima, peixes; e havia também pão.

[10] Disse-lhes Jesus: Trazei alguns dos peixes que acabastes de apanhar.

[11] Simão Pedro entrou no barco e arrastou a rede para a terra, cheia de cento e cinqüenta e três grandes peixes; e, não obstante serem tantos, a rede não se rompeu.

[12] Disse-lhes Jesus: Vinde, comei. Nenhum dos discípulos ousava perguntar-lhe: Quem és tu? Porque sabiam que era o SENHOR.

[13] Veio Jesus, tomou o pão, e lhes deu, e, de igual modo, o peixe.

[14] E já era esta a terceira vez que Jesus se manifestava aos discípulos, depois de ressuscitado dentre os mortos.

Pedro é interrogado

[15] Depois de terem comido, perguntou Jesus a Simão Pedro: Simão, filho de João, amas-me mais do que estes outros? Ele respondeu: Sim, SENHOR, tu sabes que te amo. Ele lhe disse: Apascenta os meus cordeiros.

[16] Tornou a perguntar-lhe pela segunda vez: Simão, filho de João, tu me amas? Ele lhe respondeu: Sim, SENHOR, tu sabes que te amo. Disse-lhe Jesus: Pastoreia as minhas ovelhas.

[17] Pela terceira vez Jesus lhe perguntou: Simão, filho de João, tu me amas? Pedro entristeceu-se por ele lhe ter dito, pela terceira vez: Tu me amas? E respondeu-lhe: SENHOR, tu sabes todas as coisas, tu

[9]Вийшовши з човна на берег, вони побачили там розкладене вогнище, на якому пеклася риба, а поруч лежав хліб.

[10]Ісус сказав їм: «Принесіть трохи риби, тієї, що ви зловили».

[11]Симон-Петро увійшов до човна й витяг на берег сітку, повну великої риби. І було там сто п’ятдесят три рибини, та сіть від такої кількості не порвалася.

[12]І сказав Ісус: «Ідіть снідати!» І жоден з учнів не наважився запитати: «Хто Ти?» — бо вони знали, що то Господь.

[13]Ісус підійшов, узяв хліба й дав їм. Він також дав їм і риби.

[14]І це було вже втретє, як Ісус з’явився Своїм учням після того, як Він воскрес з мертвих.

Ісус розмовляє з Петром

[15]Коли вже всі поснідали, Ісус запитав Симона-Петра: «Симоне, Іоанів сину, чи любиш ти Мене дужче, ніж усі інші?» Петро відповів: «Так, Господи, Ти знаєш, що я люблю Тебе». Ісус наказав йому: «Подбай про Моїх ягнят».

[16]І вдруге Він спитав його: «Симоне, Іоанів сину, чи ти Мене любиш?» Петро відповів: «Так, Господи, Ти знаєш, що я Тебе люблю». Ісус сказав: «Паси овець Моїх».

[17]Ісус запитав Петра втретє: «Симоне, Іоанів сину, чи любиш ти Мене?» Петро засмутився від того, що Ісус утретє його спитав: «Чи любиш ти Мене?» Але відповів: «Господи, Ти все знаєш. Ти знаєш, що я Тебе люблю». І сказав тоді Ісус: «Подбай про овець Моїх.

sabes que eu te amo. Jesus lhe disse: Apascenta as minhas ovelhas.

18 Em verdade, em verdade te digo que, quando eras mais moço, tu te cingias a ti mesmo e andavas por onde querias; quando, porém, fores velho, estenderás as mãos, e outro te cingirá e te levará para onde não queres.

18Істинно кажу тобі: коли ти був молодий, ти вдягався сам і йшов, куди тобі заманеться, та постарівши, простягатимеш руки свої і хтось інший одягатиме тебе й вестиме туди, куди ти не схочеш».

19 Disse isto para significar com que gênero de morte Pedro havia de glorificar a Deus. Depois de assim falar, acrescentou-lhe: Segue-me.

19Сказав Він це, щоб вказати, якою смертю Петро загине, щоб принести славу Господу. Після цих слів Ісус звернувся до Петра: «Іди за Мною».

20 Então, Pedro, voltando-se, viu que também o ia seguindo o discípulo a quem Jesus amava, o qual na ceia se reclinara sobre o peito de Jesus e perguntara: SENHOR, quem é o traidor?

20Петро озирнувся й побачив, що за ними йшов улюблений учень Ісуса, той, що під час вечері нахилився до Нього й спитав: «Господи, хто ж той, що зрадить Тебе?»

21 Vendo-o, pois, Pedro perguntou a Jesus: E quanto a este?

21Тож, побачивши його, Петро спитав Ісуса: «Господи, а з ним що буде?»

22 Respondeu-lhe Jesus: Se eu quero que ele permaneça até que eu venha, que te importa? Quanto a ti, segue-me.

22Ісус відповів йому: «Може, Я хочу, щоб він залишився в живих, поки Я не прийду. Що тобі до цього? Ти йди за Мною!»

23 Então, se tornou corrente entre os irmãos o dito de que aquele discípulo não morreria. Ora, Jesus não dissera que tal discípulo não morreria, mas: Se eu quero que ele permaneça até que eu venha, que te importa?

23Чутка про те, що той учень не помре, розійшлася поміж братами. Але Ісус не казав, що той учень не помре. Він лише сказав: «Може, Я хочу, щоб він залишився в живих, поки Я не прийду. Що тобі до цього?»

O testemunho de João

24 Este é o discípulo que dá testemunho a respeito destas coisas e que as escreveu; e sabemos que o seu testemunho é verdadeiro.

24Саме цей учень і свідчить про все, він же й написав це, і ми знаємо, що свідчення це правдиве.

25 Há, porém, ainda muitas outras coisas que Jesus fez. Se todas elas fossem relatadas uma por uma, creio eu que nem

25Багато ще чого Ісус здійснив, і якщо про все написати докладно, то книг було б стільки, що цілий світ, я думаю, не вмістив би всього написаного.

no mundo inteiro caberiam os livros que seriam escritos.

Atos dos Apóstolos	Діяння Апостолів

Atos 1

Prólogo

[1] Escrevi o primeiro livro, ó Teófilo, relatando todas as coisas que Jesus começou a fazer e a ensinar

[2] até ao dia em que, depois de haver dado mandamentos por intermédio do Espírito Santo aos apóstolos que escolhera, foi elevado às alturas.

[3] A estes também, depois de ter padecido, se apresentou vivo, com muitas provas incontestáveis, aparecendo-lhes durante quarenta dias e falando das coisas concernentes ao reino de Deus.

[4] E, comendo com eles, determinou-lhes que não se ausentassem de Jerusalém, mas que esperassem a promessa do Pai, a qual, disse ele, de mim ouvistes.

[5] Porque João, na verdade, batizou com água, mas vós sereis batizados com o Espírito Santo, não muito depois destes dias.

A ascensão de Jesus

[6] Então, os que estavam reunidos lhe perguntaram: SENHOR, será este o tempo em que restaures o reino a Israel?

[7] Respondeu-lhes: Não vos compete conhecer tempos ou épocas que o Pai reservou pela sua exclusiva autoridade;

[8] mas recebereis poder, ao descer sobre vós o Espírito Santo, e sereis minhas testemunhas tanto em Jerusalém como em toda a Judéia e Samaria e até aos confins da terra.

Діяння Апостолів 1

[1-2]У першій своїй книзі, Теофіле, я писав про вчинки і вчення Ісуса — від того часу, коли Він почав Свою службу, і до Його вознесіння на небо. Але спершу Він обрав апостолів і дав їм Свій Заповіт через Святого Духа.

[3]Після Своєї смерті Ісус з'явився апостолам. Він дав їм чимало переконливих доказів того, що Він живий. Протягом сорока днів Ісус з'являвся їм і розповідав про Царство Боже.

[4]І одного разу, обідаючи з апостолами, Ісус наказав їм: «Не йдіть із Єрусалиму. Чекайте на те, що Отець Мій обіцяв. Та пам'ятайте, що ви почули це від Мене.

[5]Бо Іоан хрестив людей водою, а ви будете хрещені Духом Святим. І мине не так багато днів, перш ніж це станеться».

Вознесіння

[6]Тож коли апостоли зібралися разом, вони запитали Його: «Господи, чи повернеш ти цього разу царство Ізраїлю?»

[7]Ісус відповів: «Вам не дано знати часи чи дні, що Отець встановив Своєю владою.

[8]Але ви одержите силу, коли Дух Святий зійде на вас. Ви будете Моїми свідками в Єрусалимі, Юдеї, Самарії, і по всій землі».

[9] Ditas estas palavras, foi Jesus elevado às alturas, à vista deles, e uma nuvem o encobriu dos seus olhos.

[9]Після цих слів Ісус на очах у апостолів був узятий на небо. І хмара сховала Його від їхнього зору.

[10] E, estando eles com os olhos fitos no céu, enquanto Jesus subia, eis que dois varões vestidos de branco se puseram ao lado deles

[10]Апостоли пильно вдивлялися в небо, де Він зник, коли раптом поруч із ними з'явилися двоє чоловіків у білому вбранні.

[11] e lhes disseram: Varões galileus, por que estais olhando para as alturas? Esse Jesus que dentre vós foi assunto ao céu virá do modo como o vistes subir.

[11]Вони сказали: «Люди з Ґалилеї, чому ви стоїте тут, вдивляючись у небеса? Ісус, Який був узятий від вас на небо, повернеться. І це буде так само, як ви бачили, коли Він вознісся на Небеса».

Os discípulos em Jerusalém

Обрання нового апостола

[12] Então, voltaram para Jerusalém, do monte chamado Olival, que dista daquela cidade tanto como a jornada de um sábado.

[12]Після того апостоли пішли з Оливної гори до Єрусалиму, яка знаходилася на відстані приблизно одного кілометра від міста.

[13] Quando ali entraram, subiram para o cenáculo onde se reuniam Pedro, João, Tiago, André, Filipe, Tomé, Bartolomeu, Mateus, Tiago, filho de Alfeu, Simão, o Zelote, e Judas, filho de Tiago.

[13]Повернувшись, вони зайшли до кімнати, де на той час мешкали. То були Петро, Іоан, Яків та Андрій, Пилип та Фома, Варфоломій та Матвій, Яків Алфіїв та Симон-Зилот і Юда, син Якова.

[14] Todos estes perseveravam unânimes em oração, com as mulheres, com Maria, mãe de Jesus, e com os irmãos dele.

[14]Всі вони постійно молилися разом. З ними було й кілька жінок, а також Марія, Ісусова мати, і Його брати.

A escolha de Matias

[15] Naqueles dias, levantou-se Pedro no meio dos irmãos (ora, compunha-se a assembléia de umas cento e vinte pessoas) e disse:

[15]Через кілька днів відбулося зібрання Ісусових послідовників (їх налічувалося близько 120 чоловік). Петро підвівся і сказав:

[16] Irmãos, convinha que se cumprisse a Escritura que o Espírito Santo proferiu anteriormente por boca de Davi, acerca de Judas, que foi o guia daqueles que prenderam Jesus,

[16]«Брати і сестри мої, мусило збутися те, що Дух Святий проголосив у Святому Писанні через Давида про Юду, який привів тих, хто схопили Ісуса.

[17] porque ele era contado entre nós e teve parte neste ministério.

[17]Він був одним із нас і мав свою частку в тій справі, якій ми служимо».

[18] (Ora, este homem adquiriu um campo com o preço da iniqüidade; e, precipitando-se, rompeu-se pelo meio, e todas as suas entranhas se derramaram;

[19] e isto chegou ao conhecimento de todos os habitantes de Jerusalém, de maneira que em sua própria língua esse campo era chamado Aceldama, isto é, Campo de Sangue.)

[20] Porque está escrito no Livro dos Salmos: Fique deserta a sua morada; e não haja quem nela habite; e: Tome outro o seu encargo.

[21] É necessário, pois, que, dos homens que nos acompanharam todo o tempo que o SENHOR Jesus andou entre nós,

[22] começando no batismo de João, até ao dia em que dentre nós foi levado às alturas, um destes se torne testemunha conosco da sua ressurreição.

[23] Então, propuseram dois: José, chamado Barsabás, cognominado Justo, e Matias.

[24] E, orando, disseram: Tu, SENHOR, que conheces o coração de todos, revela-nos qual destes dois tens escolhido

[25] para preencher a vaga neste ministério e apostolado, do qual Judas se transviou, indo para o seu próprio lugar.

[26] E os lançaram em sortes, vindo a sorte recair sobre Matias, sendo-lhe, então, votado lugar com os onze apóstolos.

Atos 2

A descida do Espírito Santo

[18](Цей чоловік одержав гроші за свій злочин і придбав на них шмат землі. Але він впав униз головою, і тіло його луснуло, аж нутрощі вивалилися.

[19]Це стало відомо всім мешканцям Єрусалима. Тож поле це стало називатися їхньою мовою «Акельдама», що означає «Криваве поле»).

[20]Петро сказав: «Адже так сказано в книзі Псалмів про Юду: „Нехай спустошена буде його оселя, і ніхто хай не житиме в ній”. І ще сказано: „Нехай інший візьме на себе його служіння”.

[21-22]Отже, необхідно обрати одного з тих, хто був серед нас весь той час, коли Господь Ісус був з нами — від Іоанового хрещення й до часу, коли Ісус вознісся на небеса. Цей обраний чоловік мусить стати разом з нами свідком Ісусового воскресіння».

[23]Запропоновано було двох: Йосипа, якого називали Варсавою (він був також відомий під іменем Юст), та Маттія.

[24-25]Потім вони почали молитися такими словами: «Господи, Тобі відомі серця всіх людей. Покажи нам, кого з цих двох Ти обрав взяти на апостольську службу, яку Юда залишив, щоб іти туди, куди йому належало».

[26]І апостоли кинули жереб між двома, й він упав на Маттія. Тож він долучився до одинадцяти апостолів.

Діяння Апостолів 2

Дух Святий сходить на апостолів

[1] Ao cumprir-se o dia de Pentecostes, estavam todos reunidos no mesmo lugar;

[2] de repente, veio do céu um som, como de um vento impetuoso, e encheu toda a casa onde estavam assentados.

[3] E apareceram, distribuídas entre eles, línguas, como de fogo, e pousou uma sobre cada um deles.

[4] Todos ficaram cheios do Espírito Santo e passaram a falar em outras línguas, segundo o Espírito lhes concedia que falassem.

O dom de línguas

[5] Ora, estavam habitando em Jerusalém judeus, homens piedosos, vindos de todas as nações debaixo do céu.

[6] Quando, pois, se fez ouvir aquela voz, afluiu a multidão, que se possuiu de perplexidade, porquanto cada um os ouvia falar na sua própria língua.

[7] Estavam, pois, atônitos e se admiravam, dizendo: Vede! Não são, porventura, galileus todos esses que aí estão falando?

[8] E como os ouvimos falar, cada um em nossa própria língua materna?

[9] Somos partos, medos, elamitas e os naturais da Mesopotâmia, Judéia, Capadócia, Ponto e Ásia,

[10] da Frígia, da Panfília, do Egito e das regiões da Líbia, nas imediações de Cirene, e romanos que aqui residem,

[11] tanto judeus como prosélitos, cretenses e arábios. Como os ouvimos falar em nossas próprias línguas as grandezas de Deus?

[1]Коли настала П’ятидесятниця, всі вони зібралися разом у одному місці.

[2]Несподівано з неба долинув звук, подібний до завивань лютого вітру. Він заповнив увесь будинок, де були апостоли.

[3]Вони побачили щось подібне до язиків вогню, що осіли на кожному з них.

[4]І всі вони сповнилися Духом Святим, та почали говорити іншими мовами, бо Святий Дух дав їм таку здатність.

[5]У той час побожні юдеї з усіх країн світу жили в Єрусалимі.

[6]Коли пролунав цей звук, зібрався великий натовп, і всі люди дивувалися з цього, бо кожен із них почув свою рідну мову.

[7]Люди були вражені. Вони здивовано перепитували один одного: «Чи всі ці люди, які розмовляють, не ґалилеяни?

[8]Як же могло таке статися, що тепер кожен із нас чує від них свою рідну мову?

[9-11]Серед нас же тут парфяни, мидяни й еламіти! Тут мешканці Месопотамії, Юдеї і Каппадокії, Понту і Азії, Фриґії та Памфилії, з Єгипту і лівійських земель поблизу Кирени, гості з Рима, як юдеї, так і новонавернені, критяни й араби. Ми всі чуємо, що ці люди говорять про величні Божі діла нашими рідними мовами!»

[12] Todos, atônitos e perplexos, interpelavam uns aos outros: Que quer isto dizer?

[13] Outros, porém, zombando, diziam: Estão embriagados!

O discurso de Pedro

[14] Então, se levantou Pedro, com os onze; e, erguendo a voz, advertiu-os nestes termos: Varões judeus e todos os habitantes de Jerusalém, tomai conhecimento disto e atentai nas minhas palavras.

[15] Estes homens não estão embriagados, como vindes pensando, sendo esta a terceira hora do dia.

[16] Mas o que ocorre é o que foi dito por intermédio do profeta Joel:

[17] E acontecerá nos últimos dias, diz o SENHOR, que derramarei do meu Espírito sobre toda a carne; vossos filhos e vossas filhas profetizarão, vossos jovens terão visões, e sonharão vossos velhos;

[18] até sobre os meus servos e sobre as minhas servas derramarei do meu Espírito naqueles dias, e profetizarão.

[19] Mostrarei prodígios em cima no céu e sinais embaixo na terra: sangue, fogo e vapor de fumaça.

[20] O sol se converterá em trevas, e a lua, em sangue, antes que venha o grande e glorioso Dia do SENHOR.

[21] E acontecerá que todo aquele que invocar o nome do SENHOR será salvo.

[22] Varões israelitas, atendei a estas palavras: Jesus, o Nazareno, varão

[12]Усі присутні були здивовані й збентежені, та все перепитували одне одного: «Що б це могло означати?»

[13]А інші навпаки, насміхалися з них, говорячи: «Вони випили надто багато вина».

Петрова проповідь

[14]Тоді Петро встав з одинадцятьма апостолами, і голосно звернувся до людей: «Брати юдейські і ви всі, хто мешкає в Єрусалимі, дозвольте сказати, що це все означає. Добре вслухайтеся в мої слова!

[15]Ці люди не п'яні, як ви думаєте, адже тільки дев'ята ранку.

[16]А сталося якраз те, про що пророк Йоїл говорив:

[17]„В останні дні, — говорить Бог, — Я проллю Мій Дух на всіх людей, і ваші сини і дочки будуть пророкувати, а ваші юнаки бачитимуть з'яви, старим же снитимуться сни.

[18]Так, у ті дні Я проллю Дух Мій на слуг Моїх: чоловіків і жінок — і ті почнуть пророкувати.

[19]Знамення покажу Я в небесах, і знаки різні на землі: кров і вогонь, і клуби диму.

[20]Сонце стане темним, а місяць — кривавим у переддень великого і славного приходу Господа.

[21]Та кожен, хто вірить у Господа, буде помилуваний".

[22]Ізраїльтяни, послухайте мої слова: Ісус із Назарета був Чоловіком, Якого Бог прославив перед вами чудесами і

aprovado por Deus diante de vós com milagres, prodígios e sinais, os quais o próprio Deus realizou por intermédio dele entre vós, como vós mesmos sabeis;

знаменнями. Усе це Бог чинив серед вас Його руками. Ви й самі це знаєте.

[23] sendo este entregue pelo determinado desígnio e presciência de Deus, vós o matastes, crucificando-o por mãos de iníquos;

[23]Ісус був виданий вам з певною метою і передбаченням Божим. Але ви, руками лихих людей, вбили Його, розіп'явши на хресті.

[24] ao qual, porém, Deus ressuscitou, rompendo os grilhões da morte; porquanto não era possível fosse ele retido por ela.

[24]Бог звільнив Його від смертельних страждань і воскресив із мертвих, бо смерть не могла втримати Його.

[25] Porque a respeito dele diz Davi: Diante de mim via sempre o SENHOR, porque está à minha direita, para que eu não seja abalado.

[25]Адже ще Давид говорив про Нього: „Я завжди бачив Господа перед собою. Він незмінно праворуч від мене, щоб я був у безпеці.

[26] Por isso, se alegrou o meu coração, e a minha língua exultou; além disto, também a minha própria carne repousará em esperança,

[27] porque não deixarás a minha alma na morte, nem permitirás que o teu Santo veja corrupção.

[26-27]І через це радіє моє серце і вуста мої радіють, і тіло моє буде жити з надією, тому що не залишиш Ти мою душу у країні мертвих, Ти не даси Своєму Святому зазнати тління.

[28] Fizeste-me conhecer os caminhos da vida, encher-me-ás de alegria na tua presença.

[28]Ти відкрив мені дороги життя. Ти наповниш мене радістю у присутності Своїй"».

[29] Irmãos, seja-me permitido dizer-vos claramente a respeito do patriarca Davi que ele morreu e foi sepultado, e o seu túmulo permanece entre nós até hoje.

[29]«Брати мої, — продовжував Петро, — я можу розповісти вам довірчо про Давида, нашого патріарха. Він помер і був похований. Могила його тут із нами й сьогодні.

[30] Sendo, pois, profeta e sabendo que Deus lhe havia jurado que um dos seus descendentes se assentaria no seu trono,

[30]Але він був пророком і знав, що Бог пообіцяв йому посадити на його трон одного з Давидових нащадків.

[31] prevendo isto, referiu-se à ressurreição de Cristo, que nem foi deixado na morte, nem o seu corpo experimentou corrupção.

[31]Він дивився в майбутнє, маючи на увазі Ісусове воскресіння, коли говорив: „Душа Його не залишиться в країні мертвих, і тіло Його не зазнає тління".

[32] A este Jesus Deus ressuscitou, do que todos nós somos testemunhas.

[33] Exaltado, pois, à destra de Deus, tendo recebido do Pai a promessa do Espírito Santo, derramou isto que vedes e ouvis.

[34] Porque Davi não subiu aos céus, mas ele mesmo declara: Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita,

[35] até que eu ponha os teus inimigos por estrado dos teus pés.

[36] Esteja absolutamente certa, pois, toda a casa de Israel de que a este Jesus, que vós crucificastes, Deus o fez SENHOR e Cristo.

Três mil batizados

[37] Ouvindo eles estas coisas, compungiu-se-lhes o coração e perguntaram a Pedro e aos demais apóstolos: Que faremos, irmãos?

[38] Respondeu-lhes Pedro: Arrependei-vos, e cada um de vós seja batizado em nome de Jesus Cristo para remissão dos vossos pecados, e recebereis o dom do Espírito Santo.

[39] Pois para vós outros é a promessa, para vossos filhos e para todos os que ainda estão longe, isto é, para quantos o SENHOR, nosso Deus, chamar.

[40] Com muitas outras palavras deu testemunho e exortava-os, dizendo: Salvai-vos desta geração perversa.

[41] Então, os que lhe aceitaram a palavra foram batizados, havendo um acréscimo naquele dia de quase três mil pessoas.

Como viviam os convertidos

[32]Бог воскресив Ісуса, і всі ми були свідками цього.

[33]Ісус був вознесений на Небеса і зараз знаходиться по праву руку від Бога. Христос одержав обіцяний Дух Святий від Отця, і пролив його неначе дощ. Саме це ви зараз бачите і чуєте.

[34-35]Адже Давид не вознісся на Небеса, але сам він говорив: „Господь мовив до Господа мого: Сядь по праву руку від Мене, доки не покладу Я ворогів Твоїх Тобі підніжком”.

[36]Ось чому нехай весь Ізраїль знає напевно: Бог зробив Ісуса, Якого ви розіп’яли, водночас і Господом, і Христом!»

[37]Почувши це, люди були дуже засмучені. Вони запитали Петра й інших апостолів: «Браття, що нам робити?»

[38]Петро відповів їм: «Покайтеся! Тоді нехай кожний з вас охреститься в ім’я Ісуса Христа на прощення ваших гріхів. І тоді ви приймете Дар Святого Духа.

[39]Бо ця обітниця для вас і для ваших дітей, і для всіх, хто далеко. Це обітниця для всіх, кого Господь Бог наш кличе до Себе».

[40]І ще багато чого говорив Петро, застерігаючи людей, і молив їх: «Рятуйтеся від цього лукавого роду!»

[41]Хто сприйняв Петрове послання, той охрестився. Близько трьох тисяч людей додалося до числа віруючих того дня.

Життя перших християн

[42] E perseveravam na doutrina dos apóstolos e na comunhão, no partir do pão e nas orações.

[43] Em cada alma havia temor; e muitos prodígios e sinais eram feitos por intermédio dos apóstolos.

[44] Todos os que creram estavam juntos e tinham tudo em comum.

[45] Vendiam as suas propriedades e bens, distribuindo o produto entre todos, à medida que alguém tinha necessidade.

[46] Diariamente perseveravam unânimes no templo, partiam pão de casa em casa e tomavam as suas refeições com alegria e singeleza de coração,

[47] louvando a Deus e contando com a simpatia de todo o povo. Enquanto isso, acrescentava-lhes o SENHOR, dia a dia, os que iam sendo salvos.

[42]Віруючі присвячували життя своє вивченню вчення апостолів. Вони їли разом і молилися разом.

[43]Пошана до Бога перебувала в серці кожного з них, й багато чудес і знамень чинили апостоли.

[44]Всі віруючі були разом і ділилися всім, що мали.

[45]Вони продавали своє майно і власність, та розподіляли їх між усіма за потребою кожного.

[46]Щодня вони всім товариством зустрічалися в храмі. В вдома вони розламували хліб і їли разом. І були вони щасливі й щирі серцями.

[47]Віруючі славили Бога і втішалися з того, що всі люди добре ставилися до них, й щодня Господь додавав до їхньої спільноти тих, хто спасся.

Atos 3

A cura de um coxo

[1] Pedro e João subiam ao templo para a oração da hora nona.

[2] Era levado um homem, coxo de nascença, o qual punham diariamente à porta do templo chamada Formosa, para pedir esmola aos que entravam.

[3] Vendo ele a Pedro e João, que iam entrar no templo, implorava que lhe dessem uma esmola.

[4] Pedro, fitando-o, juntamente com João, disse: Olha para nós.

[5] Ele os olhava atentamente, esperando receber alguma coisa.

Діяння Апостолів 3

Апостол Петро зцілює каліку

[1]Одного дня Петро та Іоан йшли до храму у третю годину дня. То був час молитви.

[2]А тут якісь люди несли чоловіка, каліку від народження. Його щодня садили біля храмових воріт, що називалися Красною Брамою, щоб він міг просити милостині в тих, хто йшов до храму.

[3]Коли жебрак побачив, що Петро й Іоан входять до храму, він попросив у них грошей.

[4]Апостоли поглянули на нього й Петро сказав: «Подивися на нас!»

[5]Він подивився на них, сподіваючись щось від них одержати.

[6] Pedro, porém, lhe disse: Não possuo nem prata nem ouro, mas o que tenho, isso te dou: em nome de Jesus Cristo, o Nazareno, anda!

[7] E, tomando-o pela mão direita, o levantou; imediatamente, os seus pés e tornozelos se firmaram;

[8] de um salto se pôs em pé, passou a andar e entrou com eles no templo, saltando e louvando a Deus.

[9] Viu-o todo o povo a andar e a louvar a Deus,

[10] e reconheceram ser ele o mesmo que esmolava, assentado à Porta Formosa do templo; e se encheram de admiração e assombro por isso que lhe acontecera.

O discurso de Pedro no templo

[11] Apegando-se ele a Pedro e a João, todo o povo correu atônito para junto deles no pórtico chamado de Salomão.

[12] À vista disto, Pedro se dirigiu ao povo, dizendo: Israelitas, por que vos maravilhais disto ou por que fitais os olhos em nós como se pelo nosso próprio poder ou piedade o tivéssemos feito andar?

[13] O Deus de Abraão, de Isaque e de Jacó, o Deus de nossos pais, glorificou a seu Servo Jesus, a quem vós traístes e negastes perante Pilatos, quando este havia decidido soltá-lo.

[14] Vós, porém, negastes o Santo e o Justo e pedistes que vos concedessem um homicida.

[6]Але Петро промовив: «Я не маю ні срібла, ні золота, але я дам тобі те, що маю: Ім'ям Ісуса Христа з Назарета, встань і йди!»

[7]Тоді Петро взяв каліку за праву руку та підняв його. І негайно ноги й ступні того чоловіка зміцніли.

[8]Жебрак стрибком став на ноги й почав ходити. Він рушив із ними до храму, походжав і підстрибував, славлячи Бога.

[9]Всі люди бачили, як він ходить і як славить Бога.

[10]Вони впізнали в ньому того жебрака, який завжди сидів і просив милостині біля Красної Брами храму. І всі були здивовані з того, що сталося з цим чоловіком.

Петро говорить про Ісуса Христа

[11]Через те, що жебрак тримався за Петра й Іоана, всі люди, здивовані, збіглися до них. Вони знаходилися в місці храму, що називалося Соломонів ґанок.

[12]Побачивши таке, Петро запитав людей: «Брати ізраїльські, чому ви так здивовані цим? Чому ви дивитеся на нас так, ніби ми своєю владою або своїм благочестям зробили так, що цей чоловік ходить?

[13]Ні, адже це Господь так зробив! Він є Богом Авраама, Ісаака і Якова; Богом наших предків, Який прославив Слугу Свого Ісуса. А ви віддали Його на смерть, відцуралися Його перед Пилатом, коли той вирішив відпустити Ісуса.

[14]Ви відмовилися від Святого й Праведного, а натомість попросили, щоб вам відпустили вбивцю.

[15] Dessarte, matastes o Autor da vida, a quem Deus ressuscitou dentre os mortos, do que nós somos testemunhas.

[15]Ви вбили Того, Хто веде людей до життя, але Бог воскресив Його з мертвих, і ми — свідки цього.

[16] Pela fé em o nome de Jesus, é que esse mesmo nome fortaleceu a este homem que agora vedes e reconheceis; sim, a fé que vem por meio de Jesus deu a este saúde perfeita na presença de todos vós.

[16]Це ж Ісусове ім'я дало силу чоловікові, якого ви бачите і знаєте, бо ми віримо в Ісусове ім'я. Так, саме віра, що приходить через Ісуса, повністю зцілила цього чоловіка, і сталося це на ваших очах.

[17] E agora, irmãos, eu sei que o fizestes por ignorância, como também as vossas autoridades;

[17]Зараз, браття, я знаю, що ви вчинили так, бо самі не знали, що ви робите, так само, як і вожді ваші.

[18] mas Deus, assim, cumpriu o que dantes anunciara por boca de todos os profetas: que o seu Cristo havia de padecer.

[18]То Бог зробив це, аби збулося те, що Він провіщав устами всіх пророків: Його Христос мусить прийняти страждання і смерть.

[19] Arrependei-vos, pois, e convertei-vos para serem cancelados os vossos pecados,

[19]Отже, покайтеся. Поверніться до Бога, і гріхи ваші будуть стерті.

[20] a fim de que, da presença do SENHOR, venham tempos de refrigério, e que envie ele o Cristo, que já vos foi designado, Jesus,

[20]Тоді Господь дасть вам духовний спочинок, і пошле Ісуса, Якого Він уже обрав для вас бути Христом вашим.

[21] ao qual é necessário que o céu receba até aos tempos da restauração de todas as coisas, de que Deus falou por boca dos seus santos profetas desde a antiguidade.

[21]Але Ісус мусить лишатися на небесах аж до того часу, коли Бог відновить порядок речей у світі. Про це Він говорив із давніх-давен устами Своїх святих пророків.

[22] Disse, na verdade, Moisés: O SENHOR Deus vos suscitará dentre vossos irmãos um profeta semelhante a mim; a ele ouvireis em tudo quanto vos disser.

[22]Адже Мойсей сказав: „Господь ваш Бог дасть вам Пророка, такого як я, з ваших власних людей. Ви мусите слухатися всього, що Він казатиме.

[23] Acontecerá que toda alma que não ouvir a esse profeta será exterminada do meio do povo.

[23]А хто не слухатиметься Його, викорінений буде з народу".

[24] E todos os profetas, a começar com Samuel, assim como todos quantos depois falaram, também anunciaram estes dias.

[24]Так, усі пророки, починаючи від Самуїла, і всі, хто прийшли після нього, говорили саме про ці дні.

[25] Vós sois os filhos dos profetas e da aliança que Deus estabeleceu com vossos pais, dizendo a Abraão: Na tua descendência, serão abençoadas todas as nações da terra.

[26] Tendo Deus ressuscitado o seu Servo, enviou-o primeiramente a vós outros para vos abençoar, no sentido de que cada um se aparte das suas perversidades.

[25]Ви — діти пророків і Заповіту, даного Богом предкам вашим. Ось що Бог сказав Авраамові: „Через твоїх нащадків усім народам на землі прийде благословення”.

[26]І коли Бог воскресив Свого Слугу Ісуса, — продовжував Петро, — Він послав Його спершу до вас, щоб благословити вас, повертаючи з ваших лихих шляхів».

Atos 4

Pedro e João presos

[1] Falavam eles ainda ao povo quando sobrevieram os sacerdotes, o capitão do templo e os saduceus,

[2] ressentidos por ensinarem eles o povo e anunciarem, em Jesus, a ressurreição dentre os mortos;

[3] e os prenderam, recolhendo-os ao cárcere até ao dia seguinte, pois já era tarde.

[4] Muitos, porém, dos que ouviram a palavra a aceitaram, subindo o número de homens a quase cinco mil.

Pedro e João perante o Sinédrio

[5] No dia seguinte, reuniram-se em Jerusalém as autoridades, os anciãos e os escribas

[6] com o sumo sacerdote Anás, Caifás, João, Alexandre e todos os que eram da linhagem do sumo sacerdote;

[7] e, pondo-os perante eles, os argüiram: Com que poder ou em nome de quem fizestes isto?

[8] Então, Pedro, cheio do Espírito Santo, lhes disse: Autoridades do povo e anciãos,

Діяння Апостолів 4

Ув’язнення Петра й Іоана

[1]Поки Петро та Іоан промовляли до людей, до них підійшли священики, начальник храмової варти й кілька саддукеїв.

[2]Вони були стурбовані тим, що апостоли навчають людей, проповідуючи воскресіння мертвих через Ісуса.

[3]Вони заарештували Петра та Іоана й посадили їх під сторожу до ранку, бо вже був вечір.

[4]Але багато людей, які чули Слово, повірили. Число їх сягало п’яти тисяч.

Петро та Іоан перед Синедріоном

[5]Наступного дня юдейські вожді, старійшини та книжники зібралися в Єрусалимі.

[6]Також були там первосвященики Анна, Каяфа, Іоан, Олександр і всі інші з роду первосвященика.

[7]Перед ними поставили Петра та Іоана, і почали розпитувати апостолів: «Чиєю владою і чиїм іменем ви це зробили?»

[8]Тоді Петро, сповнений Духа Святого, відповів: «Вожді народу і старійшини!

[9] visto que hoje somos interrogados a propósito do benefício feito a um homem enfermo e do modo por que foi curado,

[9]Якщо ви питаєте нас про ту добру справу, що була зроблена для хворого,

[10] tomai conhecimento, vós todos e todo o povo de Israel, de que, em nome de Jesus Cristo, o Nazareno, a quem vós crucificastes, e a quem Deus ressuscitou dentre os mortos, sim, em seu nome é que este está curado perante vós.

[10]тоді ви і всі люди Ізраїлю мусять знати таке: це було зроблено владою Ісуса Христа з Назарета, Якого ви розіп'яли. Бог воскресив Його з мертвих. Завдяки Йому цей чоловік, який був калікою, стоїть сьогодні перед вами цілком здоровий.

[11] Este Jesus é pedra rejeitada por vós, os construtores, a qual se tornou a pedra angular.

[11]Ісус — камінь, який ви, будівельники, відкинули, а він став наріжним.

[12] E não há salvação em nenhum outro; porque abaixo do céu não existe nenhum outro nome, dado entre os homens, pelo qual importa que sejamos salvos.

[12]Ніхто інший не дасть нам спасіння, бо немає іншого такого імені в світі. Бог послав Його людям, щоби принести їм спасіння».

[13] Ao verem a intrepidez de Pedro e João, sabendo que eram homens iletrados e incultos, admiraram-se; e reconheceram que haviam eles estado com Jesus.

[13]Коли члени Синедріону побачили сміливість Петра та Іоана і зрозуміли, що це були прості й неосвічені люди, вони були вражені. Вони також збагнули, що ці двоє були з Ісусом.

[14] Vendo com eles o homem que fora curado, nada tinham que dizer em contrário.

[14]Юдейські вожді не знайшли, що сказати, тим більше, що зцілений чоловік стояв поруч.

Синедріон безсилий проти апостолів

[15] E, mandando-os sair do Sinédrio, consultavam entre si,

[15]Вони наказали апостолам залишити Синедріон, та почали радитися між собою:

[16] dizendo: Que faremos com estes homens? Pois, na verdade, é manifesto a todos os habitantes de Jerusalém que um sinal notório foi feito por eles, e não o podemos negar;

[16]«Що ми можемо зробити з цими людьми? Адже це очевидно для всіх, хто мешкає в Єрусалимі, що завдяки їм сталося нечуване диво. Ми не можемо цього заперечити.

[17] mas, para que não haja maior divulgação entre o povo, ameacemo-los para não mais falarem neste nome a quem quer que seja.

[17]Але ми мусимо подбати про те, щоб ці чутки не поширювалися більше серед людей. Давайте застережемо їх нікому більше не говорити про Ісуса».

[18] Chamando-os, ordenaram-lhes que absolutamente não falassem, nem ensinassem em o nome de Jesus.

[18]Вони знову покликали апостолів і наказали їм більше зовсім нічого не говорити, ані навчати в ім'я Христове.

[19] Mas Pedro e João lhes responderam: Julgai se é justo diante de Deus ouvir-vos antes a vós outros do que a Deus;

[19]Але Петро з Іоаном відповіли їм: «Розсудіть, чи справедливо це було б перед Господом, якби ми більше слухали вас, ніж Бога.

[20] pois nós não podemos deixar de falar das coisas que vimos e ouvimos.

[20]Ми не можемо припинити говорити про те, що чули й бачили».

[21] Depois, ameaçando-os mais ainda, os soltaram, não tendo achado como os castigar, por causa do povo, porque todos glorificavam a Deus pelo que acontecera.

[21]Члени Синедріону ще погрозили апостолам, а потім відпустили їх, бо не змогли знайти способу, як покарати Петра й Іоана, адже люди славили Бога за те, що сталося.

[22] Ora, tinha mais de quarenta anos aquele em quem se operara essa cura milagrosa.

[22]Тому чоловіку, з яким відбулося це чудо зцілення, було більше сорока років.

A igreja em oração

Петро та Іоан повертаються до віруючих

[23] Uma vez soltos, procuraram os irmãos e lhes contaram quantas coisas lhes haviam dito os principais sacerdotes e os anciãos.

[23]Коли Петра й Іоана звільнили, вони повернулися до свого товариства, і розповіли про все, що казали їм первосвященики та старійшини.

[24] Ouvindo isto, unânimes, levantaram a voz a Deus e disseram: Tu, Soberano SENHOR, que fizeste o céu, a terra, o mar e tudo o que neles há;

[24]Вислухавши Петра та Іоана, віруючі одностайно піднесли голоси свої до Бога зі словами: «Господи, Ти створив небо, землю, море і все, що є в них.

[25] que disseste por intermédio do Espírito Santo, por boca de Davi, nosso pai, teu servo: Por que se enfureceram os gentios, e os povos imaginaram coisas vãs?

[25]Ти промовив Духом Святим через уста слуги Твого, нашого праотця Давида: „Навіщо лютували народи? Навіщо марні задуми плели?

[26] Levantaram-se os reis da terra, e as autoridades ajuntaram-se à uma contra o SENHOR e contra o seu Ungido;

[26]Земні царі себе до бою готували, вожді разом збирались, намірялись супроти Господа і Його Христа піти".

[27] porque verdadeiramente se ajuntaram nesta cidade contra o teu santo Servo Jesus, ao qual ungiste, Herodes e Pôncio Pilatos, com gentios e gente de Israel,

[27]Так, Ірод та Понтій Пилат справді зібралися в Єрусалимі разом з поганами й людьми ізраїльськими проти Твого Святого Слуги Ісуса, Якого Ти зробив Христом.

[28] para fazerem tudo o que a tua mão e o teu propósito predeterminaram;

[28]Вони зробили все так, як Ти раніше вирішив, що мусить збутися владою і волею Твоєю.

29 agora, SENHOR, olha para as suas ameaças e concede aos teus servos que anunciem com toda a intrepidez a tua palavra,

30 enquanto estendes a mão para fazer curas, sinais e prodígios por intermédio do nome do teu santo Servo Jesus.

31 Tendo eles orado, tremeu o lugar onde estavam reunidos; todos ficaram cheios do Espírito Santo e, com intrepidez, anunciavam a palavra de Deus.

A comunidade cristã

32 Da multidão dos que creram era um o coração e a alma. Ninguém considerava exclusivamente sua nem uma das coisas que possuía; tudo, porém, lhes era comum.

33 Com grande poder, os apóstolos davam testemunho da ressurreição do SENHOR Jesus, e em todos eles havia abundante graça.

34 Pois nenhum necessitado havia entre eles, porquanto os que possuíam terras ou casas, vendendo-as, traziam os valores correspondentes

35 e depositavam aos pés dos apóstolos; então, se distribuía a qualquer um à medida que alguém tinha necessidade.

A oferta de Barnabé

36 José, a quem os apóstolos deram o sobrenome de Barnabé, que quer dizer filho de exortação, levita, natural de Chipre,

37 como tivesse um campo, vendendo-o, trouxe o preço e o depositou aos pés dos apóstolos.

29А тепер, Господи, послухай, що вони кажуть: вони намагаються нас залякати. Тож дай нам, Твоїм слугам, відвагу говорити Слово Твоє.

30Простягни руку Свою, щоби зцілити немічних. Яви нам знамення й чуда в ім'я Святого Слуги Твого Ісуса».

31Коли закінчили вони молитися, то те місце, де вони зібралися, затряслося. Дух Святий зійшов на них, і вони сповнилися відвагою промовляти Слово Боже.

Життя перших християн

32Усе товариство віруючих жило душа в душу. Ніхто не сказав, що його майно належить тільки йому. Вони завжди всім ділилися.

33З великою силою апостоли і далі свідчили про воскресіння Господа Ісуса. І велике Боже благословення було на них усіх.

34-35Ніхто з них ніколи не був у нужді. Ті, хто мали землю або будинки, продавали їх, а гроші приносили і клали до ніг апостолів, та ті гроші давалися кожному, хто мав у них потребу.

36Так зробив і Йосип, якого апостоли називали Варнавою (що означає «Син утіхи»).

37Він був левитом, родом з Кіпру. Продавши своє власне поле, Варнава приніс гроші і поклав їх апостолам до ніг.

Atos 5

Ananias e Safira

[1] Entretanto, certo homem, chamado Ananias, com sua mulher Safira, vendeu uma propriedade,

[2] mas, em acordo com sua mulher, reteve parte do preço e, levando o restante, depositou-o aos pés dos apóstolos.

[3] Então, disse Pedro: Ananias, por que encheu Satanás teu coração, para que mentisses ao Espírito Santo, reservando parte do valor do campo?

[4] Conservando-o, porventura, não seria teu? E, vendido, não estaria em teu poder? Como, pois, assentaste no coração este desígnio? Não mentiste aos homens, mas a Deus.

[5] Ouvindo estas palavras, Ananias caiu e expirou, sobrevindo grande temor a todos os ouvintes.

[6] Levantando-se os moços, cobriram-lhe o corpo e, levando-o, o sepultaram.

[7] Quase três horas depois, entrou a mulher de Ananias, não sabendo o que ocorrera.

[8] Então, Pedro, dirigindo-se a ela, perguntou-lhe: Dize-me, vendestes por tanto aquela terra? Ela respondeu: Sim, por tanto.

[9] Tornou-lhe Pedro: Por que entrastes em acordo para tentar o Espírito do SENHOR? Eis aí à porta os pés dos que sepultaram o teu marido, e eles também te levarão.

[10] No mesmo instante, caiu ela aos pés de Pedro e expirou. Entrando os moços,

Діяння Апостолів 5

Ананія і Сапфіра

[1-2]Чоловік на ймення Ананія разом зі своєю дружиною продав свою власну ділянку, але апостолам віддав не все. Разом з жінкою Сапфірою вони приховали частину грошей.

[3]Петро сказав йому: «Ананіє, чому ти дозволив сатані керувати твоїм серцем? Адже ти збрехав Духові Святому і присвоїв частину грошей від продажу землі.

[4]Чи вона не належала тобі, коли ти продавав її? А коли вже продав, то чи не від тебе залежало, як розпорядитися грішми? Навіщо ти надумав таке? Адже ти збрехав Богові, а не людям».

[5]Почувши ці слова, Ананія упав на землю й помер. Тоді великий страх охопив усіх, хто почув про це.

[6]Кілька юнаків прийшли й, загорнувши тіло в саван, винесли і поховали його.

[7]Приблизно через три години прийшла Ананієва дружина, яка нічого не знала про те, що сталося.

[8]Петро запитав її: «Скажи мені, чи ви продали землю саме за таку суму?» Вона відповідає: «Так, оце все».

[9]Тоді Петро й каже: «Навіщо ви двоє погодились випробувати Дух Господній? Поглянь! Ті, хто поховали твого чоловіка, вже стоять біля дверей. Вони понесуть також і тебе».

[10]Тієї ж миті вона впала й померла. Юнаки ввійшли і знайшли її вже

acharam-na morta e, levando-a, sepultaram-na junto do marido.

мертвою. Тож вони винесли тіло й поховали поруч із її чоловіком.

11 E sobreveio grande temor a toda a igreja e a todos quantos ouviram a notícia destes acontecimentos.

11І великий страх напав на всю церкву, й на всіх, хто чув про ці події.

Os apóstolos fazem muitos milagres

Громада віруючих зростає

12 Muitos sinais e prodígios eram feitos entre o povo pelas mãos dos apóstolos. E costumavam todos reunir-se, de comum acordo, no Pórtico de Salomão.

12Багато знамень і чудес були зроблені руками апостолів серед людей. Усі віруючі зібралися разом на Соломоновому ґанку, маючи спільну мету.

13 Mas, dos restantes, ninguém ousava ajuntar-se a eles; porém o povo lhes tributava grande admiração.

13Ніхто інший не наважувався пристати до їхнього гурту, але люди прославляли їх.

14 E crescia mais e mais a multidão de crentes, tanto homens como mulheres, agregados ao SENHOR,

14І все більше й більше віруючих додавалося до Господа, як чоловіків, так і жінок.

15 a ponto de levarem os enfermos até pelas ruas e os colocarem sobre leitos e macas, para que, ao passar Pedro, ao menos a sua sombra se projetasse nalguns deles.

15Зрештою люди почали виносити своїх хворих просто на вулиці. Ті, які лежали на ліжках або на постелях сподівалися, що коли Петро йтиме вулицею, то бодай тінь його впаде на когось із них.

16 Afluía também muita gente das cidades vizinhas a Jerusalém, levando doentes e atormentados de espíritos imundos, e todos eram curados.

16Цілі юрби людей приходили до Єрусалиму з довколишніх міст і сіл. Вони також приносили своїх хворих чи одержимих нечистими духами і всі зцілювалися.

A prisão dos apóstolos

Переслідування апостолів

17 Levantando-se, porém, o sumo sacerdote e todos os que estavam com ele, isto é, a seita dos saduceus, tomaram-se de inveja,

17Тоді первосвященик і ті, хто був з ним, тобто саддукеї, сповнилися заздрощів.

18 prenderam os apóstolos e os recolheram à prisão pública.

18Вони схопили апостолів і кинули їх до громадської в'язниці.

19 Mas, de noite, um anjo do SENHOR abriu as portas do cárcere e, conduzindo-os para fora, lhes disse:

19Але вночі Ангел Господній відчинив двері в'язниці, і вивів апостолів на волю, сказавши їм:

20 Ide e, apresentando-vos no templo, dizei ao povo todas as palavras desta Vida.

20«Ідіть, станьте у храмі й усе розкажіть людям про нове життя».

[21] Tendo ouvido isto, logo ao romper do dia, entraram no templo e ensinavam. Chegando, porém, o sumo sacerdote e os que com ele estavam, convocaram o Sinédrio e todo o senado dos filhos de Israel e mandaram buscá-los no cárcere.

[21]Почувши ці слова, апостоли на світанку прийшли до храму й почали навчати людей. Вранці первосвященик і ті, хто був з ним, скликали Синедріон і загальне зібрання старійшин Ізраїлю й послали варту до в'язниці, щоб привести апостолів.

[22] Mas os guardas, indo, não os acharam no cárcere; e, tendo voltado, relataram,

[22]Коли вартові прийшли до в'язниці, то вони там апостолів не знайшли. Повернувшись до первосвященика, вони доповіли:

[23] dizendo: Achamos o cárcere fechado com toda a segurança e as sentinelas nos seus postos junto às portas; mas, abrindo-as, a ninguém encontramos dentro.

[23]«Двері в'язниці були надійно зачинені, вартові стояли біля дверей, але, відчинивши двері, ми побачили, що всередині нікого немає».

[24] Quando o capitão do templo e os principais sacerdotes ouviram estas informações, ficaram perplexos a respeito deles e do que viria a ser isto.

[24]Коли начальник варти й верховні священики почули цей звіт, вони були збентежені й дивувалися, що б то могло трапитися.

[25] Nesse ínterim, alguém chegou e lhes comunicou: Eis que os homens que recolhestes no cárcere, estão no templo ensinando o povo.

[25]Аж тут інший чоловік сказав їм: «Люди, яких ви кинули до в'язниці, стоять зараз у храмі й навчають народ!»

[26] Nisto, indo o capitão e os guardas, os trouxeram sem violência, porque temiam ser apedrejados pelo povo.

[26]Тоді начальник, узявши з собою воїнів, пішов до храму й привів апостолів. Але силу вони не могли застосувати, бо розуміли, що люди можуть закидати їх камінням.

[27] Trouxeram-nos, apresentando-os ao Sinédrio. E o sumo sacerdote interrogou-os,

[27]Коли апостоли постали перед Синедріоном, первосвященик промовив до них:

[28] dizendo: Expressamente vos ordenamos que não ensinásseis nesse nome; contudo, enchestes Jerusalém de vossa doutrina; e quereis lançar sobre nós o sangue desse homem.

[28]«Ми вам суворо наказували не проповідувати про того Чоловіка. І все одно ви заповнили весь Єрусалим своїм ученням, та ще й прагнете звалити на нас вину за Його смерть!»

[29] Então, Pedro e os demais apóstolos afirmaram: Antes, importa obedecer a Deus do que aos homens.

[29]На те Петро й інші апостоли відповіли: «Ми мусимо слухатися Бога більше, ніж людей.

[30] O Deus de nossos pais ressuscitou a Jesus, a quem vós matastes, pendurando-o num madeiro.

[30]Бог наших батьків воскресив Ісуса з мертвих. Того Ісуса, Якого ви стратили розп'яттям на хресті.

[31] Deus, porém, com a sua destra, o exaltou a Príncipe e Salvador, a fim de conceder a Israel o arrependimento e a remissão de pecados.

[31]Господь вшанував Христа, посадивши Його по праву руку від Себе, як Князя й Спасителя. Тож Він може дати народу ізраїльському покаяння і прощення гріхів.

[32] Ora, nós somos testemunhas destes fatos, e bem assim o Espírito Santo, que Deus outorgou aos que lhe obedecem.

[32]Ми є свідками цих подій і тому знаємо, що вони істинні. Їх підтверджує і Святий Дух, якого Бог дав тим, хто слухається Його».

O parecer de Gamaliel

[33] Eles, porém, ouvindo, se enfureceram e queriam matá-los.

[33]Почувши таку відповідь, члени Синедріону розлютилися. Вони почали змовлятися, як вбити апостолів.

[34] Mas, levantando-se no Sinédrio um fariseu, chamado Gamaliel, mestre da lei, acatado por todo o povo, mandou retirar os homens, por um pouco,

[34]Але в Синедріоні був один фарисей, на ім'я Ґамаликїл. Він був вчителем Закону, та його дуже поважали всі люди. Підвівшись, він наказав на хвилину вивести апостолів.

[35] e lhes disse: Israelitas, atentai bem no que ides fazer a estes homens.

[35]Потім Ґамаликїл звернувся до Синедріону, сказавши: «Мужі ізраїльські, добре обміркуйте те, що ви збираєтеся зробити з цими людьми.

[36] Porque, antes destes dias, se levantou Teudas, insinuando ser ele alguma coisa, ao qual se agregaram cerca de quatrocentos homens; mas ele foi morto, e todos quantos lhe prestavam obediência se dispersaram e deram em nada.

[36]Колись з'явився Тевда і видавав себе за велику людину. До нього тоді приєдналося близько чотирьохсот послідовників. Коли Тевду було вбито, його послідовники розійшлися, й це ні до чого не привело.

[37] Depois desse, levantou-se Judas, o galileu, nos dias do recenseamento, e levou muitos consigo; também este pereceu, e todos quantos lhe obedeciam foram dispersos.

[37]Після нього під час перепису населення прийшов з Ґалилеї Юда. І чимало людей пішло за ним. Його теж було вбито, а всі послідовники його порозбігалися.

[38] Agora, vos digo: dai de mão a estes homens, deixai-os; porque, se este conselho ou esta obra vem de homens, perecerá;

[38]Тож і зараз, кажу вам, стороніться цих людей. Залиште їх, бо якщо справа їхня йде від людей, вона провалиться.

[39] mas, se é de Deus, não podereis destruí-los, para que não sejais, porventura, achados lutando contra Deus. E concordaram com ele.

[39]А якщо від Бога, то все одно Його не зупините. Тільки виявиться, що ви воюєте проти Бога!»

[40] Chamando os apóstolos, açoitaram-nos e, ordenando-lhes que não falassem em o nome de Jesus, os soltaram.

[40]Члени Синедріону послухалися його і, побивши апостолів батогами, наказали їм не говорити більше від імені Ісуса й відпустили їх.

[41] E eles se retiraram do Sinédrio regozijando-se por terem sido considerados dignos de sofrer afrontas por esse Nome.

[41]Апостоли залишили Синедріон, радіючи з того, що сподобились зазнати страждань і зневаги заради Ісуса.

[42] E todos os dias, no templo e de casa em casa, não cessavam de ensinar e de pregar Jesus, o Cristo.

[42]І кожен день у храмі та йдучи з оселі в оселю вони навчали людей і проповідували Благовість, що Ісус є Христос.

Atos 6

A instituição dos diáconos

[1] Ora, naqueles dias, multiplicando-se o número dos discípulos, houve murmuração dos helenistas contra os hebreus, porque as viúvas deles estavam sendo esquecidas na distribuição diária.

[2] Então, os doze convocaram a comunidade dos discípulos e disseram: Não é razoável que nós abandonemos a palavra de Deus para servir às mesas.

[3] Mas, irmãos, escolhei dentre vós sete homens de boa reputação, cheios do Espírito e de sabedoria, aos quais encarregaremos deste serviço;

[4] e, quanto a nós, nos consagraremos à oração e ao ministério da palavra.

[5] O parecer agradou a toda a comunidade; e elegeram Estêvão, homem cheio de fé e do Espírito Santo, Filipe, Prócoro, Nicanor,

Діяння Апостолів 6

Обрання сімох чоловіків для особливої праці

[1]Тими днями кількість Ісусових учнів дедалі зростала. Але дехто з послідовників, які розмовляли грецькою мовою, були невдоволені іншими учнями, які були з Юдеї. Мовляв, їхніх вдів ображають при розподілі щоденної частки харчів.

[2]Тоді дванадцять апостолів зібрали разом громаду послідовників і сказали: «Це не добре, що ми залишаємо служіння слову Божому заради керування розподілом харчів.

[3]Тож, брати і сестри, оберіть з-поміж себе сімох мужів з доброю славою, сповнених Духа Святого і мудрості. Ми їх призначимо відповідати за ці справи,

[4]а самі присвятимо себе молитві й служінню Слову».

[5]Ця пропозиція задовольнила всю громаду. Вони обрали Степана (чоловіка, сповненого віри і Духа Святого), а також Пилипа, Прохора, Никанора, Тимона, Пармена і Миколу з

Timão, Pármenas e Nicolau, prosélito de Antioquia.

6 Apresentaram-nos perante os apóstolos, e estes, orando, lhes impuseram as mãos.

7 Crescia a palavra de Deus, e, em Jerusalém, se multiplicava o número dos discípulos; também muitíssimos sacerdotes obedeciam à fé.

Estêvão perante o Sinédrio

8 Estêvão, cheio de graça e poder, fazia prodígios e grandes sinais entre o povo.

9 Levantaram-se, porém, alguns dos que eram da sinagoga chamada dos Libertos, dos cireneus, dos alexandrinos e dos da Cilícia e Ásia, e discutiam com Estêvão;

10 e não podiam resistir à sabedoria e ao Espírito, pelo qual ele falava.

11 Então, subornaram homens que dissessem: Temos ouvido este homem proferir blasfêmias contra Moisés e contra Deus.

12 Sublevaram o povo, os anciãos e os escribas e, investindo, o arrebataram, levando-o ao Sinédrio.

13 Apresentaram testemunhas falsas, que depuseram: Este homem não cessa de falar contra o lugar santo e contra a lei;

14 porque o temos ouvido dizer que esse Jesus, o Nazareno, destruirá este lugar e mudará os costumes que Moisés nos deu.

15 Todos os que estavam assentados no Sinédrio, fitando os olhos em Estêvão, viram o seu rosto como se fosse rosto de anjo.

Антиохії, який раніше був навернений у юдейську віру.

6Цих людей поставили перед апостолами, які помолившись, поклали руки на них.

7Отже, Слово Боже поширювалося, й кількість послідовників у Єрусалимі значно зросла. Навіть багато юдейських священиків підкорилося новій вірі.

Степан перед Синедріоном

8Степан був чоловіком, сповненим благодаті й сили. Він чинив великі дива й дивовижні знамення між людьми.

9Але дехто, з так званої «синагоги вільних людей», виступили проти нього. То були юдеї з Киринеї та Александрії, а також із Силикії та Азії. Вони почали сперечатися зі Степаном,

10але не могли протистояти ні мудрості, ні Духові Святому, з якими він говорив.

11Тоді вони декого підкупили, щоб ті люди сказали: «Ми чули, як Степан ганьбив Закон Мойсея і Бога».

12Таким чином вони підбурили народ, старійшин і книжників. Ті виступили проти Степана, й, схопивши його, привели до Синедріону.

13І було також приведено лжесвідків, які сказали: «Він без кінця ганьбить це святе місце і Закон Мойсея.

14Бо ми чули, як він казав, що Ісус із Назарета зруйнує храм і змінить наші звичаї, які Мойсей передав нам».

15Усі, хто були в Синедріоні, пильно подивилися на Степана й побачили, що обличчя в нього було, як у Ангела.

Atos 7

A defesa de Estêvão

[1] Então, lhe perguntou o sumo sacerdote: Porventura, é isto assim?

[2] Estêvão respondeu: Varões irmãos e pais, ouvi. O Deus da glória apareceu a Abraão, nosso pai, quando estava na Mesopotâmia, antes de habitar em Harã,

[3] e lhe disse: Sai da tua terra e da tua parentela e vem para a terra que eu te mostrarei.

[4] Então, saiu da terra dos caldeus e foi habitar em Harã. E dali, com a morte de seu pai, Deus o trouxe para esta terra em que vós agora habitais.

[5] Nela, não lhe deu herança, nem sequer o espaço de um pé; mas prometeu dar-lhe a posse dela e, depois dele, à sua descendência, não tendo ele filho.

[6] E falou Deus que a sua descendência seria peregrina em terra estrangeira, onde seriam escravizados e maltratados por quatrocentos anos;

[7] eu, disse Deus, julgarei a nação da qual forem escravos; e, depois disto, sairão daí e me servirão neste lugar.

[8] Então, lhe deu a aliança da circuncisão; assim, nasceu Isaque, e Abraão o circuncidou ao oitavo dia; de Isaque procedeu Jacó, e deste, os doze patriarcas.

[9] Os patriarcas, invejosos de José, venderam-no para o Egito; mas Deus estava com ele

Діяння Апостолів 7

Степанова промова в Синедріоні

[1]Тоді первосвященик запитав Степана: «Це правда?»

[2]Степан відповів: «Брати й батьки мої юдейські, послухайте мене! Наш великий і славний Бог з’явився предку нашому Аврааму, коли той іще був у Месопотамії. Це сталося до того, як Авраам оселився в Гарані. Бог сказав йому:

[3]„Залиш країну і батьківщину свою, й рушай до землі, яку Я вкажу тобі”.

[4]Тож Авраам залишив землю Халдейську й оселився в Гарані. Після смерті Авраамового батька Бог змусив Авраама переселитися в цю землю, де ви живете зараз.

[5]Бог не дав йому тут ніякої спадщини, ані шматка землі. Але Він обіцяв дати цю землю у володіння Авраамові та його нащадкам, хоч на той час Авраам іще не мав дітей.

[6]Ось що Бог сказав йому: „Діти твої будуть чужинцями в незнайомій країні. Люди землі тієї поневолять дітей твоїх і знущатимуться з них протягом чотирьох століть.

[7]Але Я покараю той народ, який поневолить дітей твоїх”. І ще сказав Бог: „І зрештою вони вийдуть із землі тієї, і поклоняться Мені на цьому місці”.

[8]Бог дав Авраамові заповіт про обрізання. Згодом Авраам став батьком Ісаака, і на восьмий день після народження хлопчика батько зробив йому обрізання. Ісаак дав життя Якову, а Яків став батьком дванадцятьох патріархів.

[9]Та вони заздрили Йосипу, і продали його в рабство в Єгипет. Але Бог був з Йосипом.

[10] e livrou-o de todas as suas aflições, concedendo-lhe também graça e sabedoria perante Faraó, rei do Egito, que o constituiu governador daquela nação e de toda a casa real.

[10]Господь рятував його від усіх негараздів і, давши Йосипові мудрість, навчив як здобути прихильність фараона, єгипетського царя. І фараон зробив його правителем усього Єгипту й усього царського господарства.

[11] Sobreveio, porém, fome em todo o Egito; e, em Canaã, houve grande tribulação, e nossos pais não achavam mantimentos.

[11]Потім настав голод у всьому Єгипті та Ханаані, який приніс страшні страждання. Наші прабатьки не могли знайти їжі.

[12] Mas, tendo ouvido Jacó que no Egito havia trigo, enviou, pela primeira vez, os nossos pais.

[12]Але до Якова дійшли чутки, що в Єгипті можна придбати зерно, і він послав туди синів своїх, наших прабатьків. Це була їхня перша подорож до Єгипту.

[13] Na segunda vez, José se fez reconhecer por seus irmãos, e se tornou conhecida de Faraó a família de José.

[13]А коли вони прибули до Єгипту вдруге, Йосип відкрився їм, що він — їхній брат. Тоді ж і фараон взнав про Йосипову родину.

[14] Então, José mandou chamar a Jacó, seu pai, e toda a sua parentela, isto é, setenta e cinco pessoas.

[14]Тож Йосип послав по свого батька Якова та всю його родину — всього сімдесят п’ять чоловік.

[15] Jacó desceu ao Egito, e ali morreu ele e também nossos pais;

[15]У Єгипті, Яків і наші прабатьки, жили до самої смерті.

[16] e foram transportados para Siquém e postos no sepulcro que Abraão ali comprara a dinheiro aos filhos de Hamor.

[16]Тіла їхні перенесли в Сихем і там поховали в могилі, що його Авраам придбав за срібло в синів Гамора в Сихемі.

[17] Como, porém, se aproximasse o tempo da promessa que Deus jurou a Abraão, o povo cresceu e se multiplicou no Egito,

[17]З наближенням часу, коли мала збутися Божа обітниця Аврааму, кількість наших людей у Єгипті все більше зростала.

[18] até que se levantou ali outro rei, que não conhecia a José.

[18]Зрештою, до влади над Єгиптом прийшов інший цар, який не знав Йосипа.

[19] Este outro rei tratou com astúcia a nossa raça e torturou os nossos pais, a ponto de forçá-los a enjeitar seus filhos, para que não sobrevivessem.

[19]Він підступно повівся з нашим народом, був жорстокий до наших прабатьків: він змушував їх кидати своїх немовлят напризволяще, щоб ті вмирали.

[20] Por esse tempo, nasceu Moisés, que era formoso aos olhos de Deus. Por três meses, foi ele mantido na casa de seu pai;

[20]У той час народився Мойсей, котрий був надзвичайно вродливим немовлям. Три місяці він ріс у батьківському домі.

[21] quando foi exposto, a filha de Faraó o recolheu e criou como seu próprio filho.

[21]Коли ж прийшов час полишити дитину, Мойсея забрала до себе фараонова дочка, і виростила його як свого сина.

[22] E Moisés foi educado em toda a ciência dos egípcios e era poderoso em palavras e obras.

[22]Мойсей був навчений усієї мудрості єгиптян. Він був дужий у своїх словах і вчинках.

[23] Quando completou quarenta anos, veio-lhe a idéia de visitar seus irmãos, os filhos de Israel.

[23]Коли Мойсею сповнилося сорок років, він вирішив відвідати своїх братів-ізраїльтян.

[24] Vendo um homem tratado injustamente, tomou-lhe a defesa e vingou o oprimido, matando o egípcio.

[24]А коли побачив Мойсей, як один з єгиптян знущався над одним з них, він помстився за скривдженого, вбивши єгиптянина.

[25] Ora, Moisés cuidava que seus irmãos entenderiam que Deus os queria salvar por intermédio dele; eles, porém, não compreenderam.

[25]Мойсей думав, що брати його зрозуміють, що Бог використовував його для їх визволення, але юдеї не розуміли того.

[26] No dia seguinte, aproximou-se de uns que brigavam e procurou reconduzi-los à paz, dizendo: Homens, vós sois irmãos; por que vos ofendeis uns aos outros?

[26]Наступного дня Мойсей, побачивши, як два юдея билися між собою, намагався помирити їх. Він сказав: „Люди, ви ж брати! Навіщо кривдите одне одного!"

[27] Mas o que agredia o próximo o repeliu, dizendo: Quem te constituiu autoridade e juiz sobre nós?

[27]Але чоловік, який кривдив іншого, відштовхнув Мойсея зі словами: „Хто тебе поставив над нами правителем і суддею?

[28] Acaso, queres matar-me, como fizeste ontem ao egípcio?

[28]Чи ти й мене хочеш убити, як убив вчора того єгиптянина?"

[29] A estas palavras Moisés fugiu e tornou-se peregrino na terra de Midiã, onde lhe nasceram dois filhos.

[29]Почувши ці слова, Мойсей втік з Єгипту і пішов до землі Мидійської де оселився чужоземцем. Там у нього народилося двоє синів».

Мойсей виводить ізраїльтян з Єгипту

[30] Decorridos quarenta anos, apareceu-lhe, no deserto do monte Sinai, um anjo, por entre as chamas de uma sarça que ardia.

[30]«Через сорок років з'явився Мойсею Ангел у полум'ї палаючого куща. То було в пустелі, біля гори Синай.

[31] Moisés, porém, diante daquela visão, ficou maravilhado e, aproximando-se para observar, ouviu-se a voz do SENHOR:

[31]Побачивши це знамення, Мойсей був вражений, та коли підійшов ближче, щоб краще роздивитися, то почув голос Господа:

[32] Eu sou o Deus dos teus pais, o Deus de Abraão, de Isaque e de Jacó. Moisés, tremendo de medo, não ousava contemplá-la.

[32]„Я Бог твоїх прабатьків, Бог Авраама, Ісаака та Якова!" Мойсей тремтів від страху й не наважувався підвести очі.

[33] Disse-lhe o SENHOR: Tira a sandália dos pés, porque o lugar em que estás é terra santa.

[33]А Господь сказав йому: „Зніми сандалії з ніг своїх, бо місце, на якому ти стоїш, — свята земля.

[34] Vi, com efeito, o sofrimento do meu povo no Egito, ouvi o seu gemido e desci para libertá-lo. Vem agora, e eu te enviarei ao Egito.

[34]Я подивився й побачив переслідування Мого народу в Єгипті. Я чув стогін Мого народу, і зійшов, щоб звільнити його. Вирушай! Я посилаю тебе до Єгипту".

[35] A este Moisés, a quem negaram reconhecer, dizendo: Quem te constituiu autoridade e juiz? A este enviou Deus como chefe e libertador, com a assistência do anjo que lhe apareceu na sarça.

[35]Це був той самий Мойсей, якого люди відштовхнули зі словами: „Хто тебе поставив над нами правителем і суддею?" Через Ангела, який з'явився Мойсею у полум'ї палаючого куща, Бог послав його стати правителем і рятівником.

[36] Este os tirou, fazendo prodígios e sinais na terra do Egito, assim como no mar Vermelho e no deserto, durante quarenta anos.

[36]Мойсей вивів народ ізраїльський з Єгипту. Сорок років він вів людей, творячи чудеса й показуючи знамення в Єгипті, біля Червоного моря, в пустелі.

[37] Foi Moisés quem disse aos filhos de Israel: Deus vos suscitará dentre vossos irmãos um profeta semelhante a mim.

[37]Це ж він сказав синам Ізраїлю: „Бог пошле вам Пророка такого, як я, вибравши Його з-поміж вашого народу".

[38] É este Moisés quem esteve na congregação no deserto, com o anjo que lhe falava no monte Sinai e com os nossos pais; o qual recebeu palavras vivas para no-las transmitir.

[38]Це ж він був у пустелі з нашими прабатьками і з Ангелом, який говорив з ним на горі Синай. Це він дістав живі слова, щоб принести їх нам.

[39] A quem nossos pais não quiseram obedecer; antes, o repeliram e, no seu coração, voltaram para o Egito,

[39]Та наші предки відмовилися слухати його. Навпаки, вони відштовхнули його й хотіли повернутися до Єгипту.

[40] dizendo a Arão: Faze-nos deuses que vão adiante de nós; porque, quanto a este Moisés, que nos tirou da terra do Egito, não sabemos o que lhe aconteceu.

[40]Вони сказали Ааронові: „Зроби нам якихось богів, щоб вели нас. Бо ми не знаємо, що сталося з тим Мойсеєм, який вивів нас з Єгипту".

[41] Naqueles dias, fizeram um bezerro e ofereceram sacrifício ao ídolo, alegrando-se com as obras das suas mãos.

[41]У ті часи люди Ізраїлю робили зображення тельця і приносили цьому бовванові пожертви. Вони раділи з того, що зробили своїми руками!

[42] Mas Deus se afastou e os entregou ao culto da milícia celestial, como está escrito no Livro dos Profetas: Ó casa de Israel, porventura, me oferecestes vítimas e sacrifícios no deserto, pelo espaço de quarenta anos,

[42]Але Бог відвернувся від них, давши їм можливість поклонятися зіркам небесним. Як це сказано в книзі пророчій: „Люди Ізраїлю! Сорок років в пустелі не приносили ви Мені кровні підношення та пожертви.

[43] e, acaso, não levantastes o tabernáculo de Moloque e a estrela do deus Renfã, figuras que fizestes para as adorar? Por isso, vos desterrarei para além da Babilônia.

[43]Ви несли з собою намет Молоха і зірку свого бога Рефана, бовванів для поклоніння. Саме тому Я вишлю вас геть, аж за Вавилон".

[44] O tabernáculo do Testemunho estava entre nossos pais no deserto, como determinara aquele que disse a Moisés que o fizesse segundo o modelo que tinha visto.

[44]Наші прабатьки мали з собою в пустелі святий намет. Він був зроблений, як Бог наказав Мойсею за тим зразком, який той бачив.

[45] O qual também nossos pais, com Josué, tendo-o recebido, o levaram, quando tomaram posse das nações que Deus expulsou da presença deles, até aos dias de Davi.

[45]Одержавши цей намет, наші прабатьки принесли його з собою, коли Ісус повів їх захопити землю інших народів. Та Бог виганяв їх, коли наші пращури наступали. Святий намет лишався з ними аж до часів Давидових.

[46] Este achou graça diante de Deus e lhe suplicou a faculdade de prover morada para o Deus de Jacó.

[46]Бог був дуже задоволений Давидом, і той попросив Господа дозволити йому звести оселю Богові Якова.

[47] Mas foi Salomão quem lhe edificou a casa.

[47]Але то вже Соломон збудував храм Божий.

[48] Entretanto, não habita o Altíssimo em casas feitas por mãos humanas; como diz o profeta:

[48]Втім, Всевишній не живе в будинках, зведених руками людськими. Як казав пророк: „Небо — Мій престол, — сказав Господь. —

[49] O céu é o meu trono, e a terra, o estrado dos meus pés; que casa me edificareis, diz o SENHOR, ou qual é o lugar do meu repouso?

[49]І земля — то Мій підніжок! Який же дім зведете ви для Мене? Де є те місце, щоби Я спочив?

[50] Não foi, porventura, a minha mão que fez todas estas coisas?

[50]Та чи ж не Я все це створив?”

[51] Homens de dura cerviz e incircuncisos de coração e de ouvidos, vós sempre resistis ao Espírito Santo; assim como fizeram vossos pais, também vós o fazeis.

[51]О вперті вожді юдейські! Ви відвернули серця ваші від Господа і не бажаєте слухати Його! Ви завжди опираєтеся Духові Святому. Ви такі ж, як ваші пращури.

[52] Qual dos profetas vossos pais não perseguiram? Eles mataram os que anteriormente anunciavam a vinda do Justo, do qual vós agora vos tornastes traidores e assassinos,

[52]Чи був хоч один пророк, якого б ваші предки не переслідували? Вони повбивали навіть тих, хто провіщав прихід Праведного. А зараз ви зрадили і вбили Його.

[53] vós que recebestes a lei por ministério de anjos e não a guardastes.

[53]Ви ж ті, хто прийняли від Ангелів Закон, але не стали його дотримуватися».

A morte de Estêvão

Убивство Степана

[54] Ouvindo eles isto, enfureciam-se no seu coração e rilhavam os dentes contra ele.

[54]Почувши це, вожді юдейські були розлючені, вони скреготіли зубами на Степана.

[55] Mas Estêvão, cheio do Espírito Santo, fitou os olhos no céu e viu a glória de Deus e Jesus, que estava à sua direita,

[55]Але він, сповнений Духа Святого, підвів очі до неба й побачив Божу славу й Ісуса, Який стояв праворуч від Бога.

[56] e disse: Eis que vejo os céus abertos e o Filho do Homem, em pé à destra de Deus.

[56]І сказав Степан: «Послухайте! Я бачу, як розкрилися Небеса. Я бачу Сина Людського. Він стоїть праворуч від Бога».

[57] Eles, porém, clamando em alta voz, taparam os ouvidos e, unânimes, arremeteram contra ele.

[58] E, lançando-o fora da cidade, o apedrejaram. As testemunhas deixaram suas vestes aos pés de um jovem chamado Saulo.

[57-58]У відповідь на ці слова вони закричали у гніві й позатуляли вуха, щоб не чути його. Потім усі разом кинулися на Степана, витягли його за місто й почали закидувати камінням. А свідки поскладали плащі свої до ніг юнака, якого звали Савлом.

[59] E apedrejavam Estêvão, que invocava e dizia: SENHOR Jesus, recebe o meu espírito!

[59]У той час, коли вони кидали в Степана каміння, він молився кажучи: «Господи Ісусе, прийми мій дух».

[60] Então, ajoelhando-se, clamou em alta voz: SENHOR, não lhes imputes este pecado! Com estas palavras, adormeceu.

[60]А потім він упав на коліна й голосно скрикнув: «Господи, не зараховуй їм цей гріх». По цьому слові Степан помер.

Atos 8

[1] E Saulo consentia na sua morte.

A primeira perseguição à igreja

Atos 26.9-11

Naquele dia, levantou-se grande perseguição contra a igreja em Jerusalém; e todos, exceto os apóstolos, foram dispersos pelas regiões da Judéia e Samaria.

[2] Alguns homens piedosos sepultaram Estêvão e fizeram grande pranto sobre ele.

[3] Saulo, porém, assolava a igreja, entrando pelas casas; e, arrastando homens e mulheres, encerrava-os no cárcere.

Filipe prega em Samaria

[4] Entrementes, os que foram dispersos iam por toda parte pregando a palavra.

[5] Filipe, descendo à cidade de Samaria, anunciava-lhes a Cristo.

[6] As multidões atendiam, unânimes, às coisas que Filipe dizia, ouvindo-as e vendo os sinais que ele operava.

[7] Pois os espíritos imundos de muitos possessos saíam gritando em alta voz; e muitos paralíticos e coxos foram curados.

[8] E houve grande alegria naquela cidade.

Simão, o mágico

[9] Ora, havia certo homem, chamado Simão, que ali praticava a mágica, iludindo o povo de Samaria, insinuando ser ele grande vulto;

[10] ao qual todos davam ouvidos, do menor ao maior, dizendo: Este homem é o poder de Deus, chamado o Grande Poder.

Діяння Апостолів 8

Переслідування перших християн

[1]Юнак Савл схвалював вбивство Степана, вважаючи це справедливим. Того дня почалися великі переслідування Єрусалимської церкви. Всіх віруючих, крім апостолів, було розігнано по всій Юдеї і Самарії.

[2]Кілька побожних чоловіків поховали Степана й гірко плакали за ним.

[3]Савл почав знищувати церкву. Він ходив від дому до дому, витягав чоловіків і жінок і кидав їх до в'язниці.

[4]А ті віруючі, яких вигнали з Єрусалиму, ходили повсюди, розповідаючи людям Благовість.

Пилип у Самарії

[5]Пилип подався до міста Самарії і проповідував самаритянам про Христа.

[6]Коли юрби людей уважно слухали його й бачили ті чудесні знамення, що він звершував, вони глибоко переймалися тим, про що він говорив.

[7]Нечисті духи з гучним криком виходили з одержимих людей. Багатьох немічних і кульгавих зцілив Пилип.

[8]Тоді велика радість охопила все місто.

Симон-ворожбит

[9]Був там собі чоловік на ймення Симон. До приходу Пилипа він займався ворожбитством і вражав самаритян своїми чудесами. Він домагався, щоб його вважали великим.

[10]Всі люди, від найменшого до найбільшого, прислухалися до нього й казали: «Цей чоловік має силу Божу, яка зветься Великою Силою».

[11] Aderiam a ele porque havia muito os iludira com mágicas.

[12] Quando, porém, deram crédito a Filipe, que os evangelizava a respeito do reino de Deus e do nome de Jesus Cristo, iam sendo batizados, assim homens como mulheres.

[13] O próprio Simão abraçou a fé; e, tendo sido batizado, acompanhava a Filipe de perto, observando extasiado os sinais e grandes milagres praticados.

Pedro e João em Samaria

[14] Ouvindo os apóstolos, que estavam em Jerusalém, que Samaria recebera a palavra de Deus, enviaram-lhe Pedro e João;

[15] os quais, descendo para lá, oraram por eles para que recebessem o Espírito Santo;

[16] porquanto não havia ainda descido sobre nenhum deles, mas somente haviam sido batizados em o nome do SENHOR Jesus.

[17] Então, lhes impunham as mãos, e recebiam estes o Espírito Santo.

[18] Vendo, porém, Simão que, pelo fato de imporem os apóstolos as mãos, era concedido o Espírito [Santo], ofereceu-lhes dinheiro,

[19] propondo: Concedei-me também a mim este poder, para que aquele sobre quem eu impuser as mãos receba o Espírito Santo.

[20] Pedro, porém, lhe respondeu: O teu dinheiro seja contigo para perdição, pois julgaste adquirir, por meio dele, o dom de Deus.

[11]Багато людей стали його послідовниками, оскільки впродовж довгого часу він вражав усіх своїм ворожбитством.

[12]Та коли Пилип проголосив їм Благовість про Царство Боже й ім'я Ісуса Христа, вони повірили Пилипові й прийняли хрещення, як чоловіки, так і жінки.

[13]Сам Симон повірив у Благовість і, коли охрестився, то лишився при Пилипові. І тепер вже Симона вражали великі знамення й чудеса, які відбувалися в нього на очах.

[14]Коли апостоли в Єрусалимі почули, що Самарія прийняла Послання Боже, вони послали туди Петра та Іоана.

[15]Прибувши у ту землю, Петро й Іоан молилися за самарійських віруючих, щоб ті отримали Дух Святий.

[16]Адже поки що він ні на кого з них не зійшов; вони ще тільки-но охрестилися в ім'я Господа Ісуса.

[17]Тож, коли Петро й Іоан поклали руки на них, вони отримали Дух Святий.

[18]Тоді Симон, побачивши, що Дух Святий пролився на людей через покладання рук апостолів, почав пропонувати їм гроші.

[19]Він просив: «Дайте мені цю силу, щоб кожен, на кого я покладу руки, міг сповнитися Святим Духом».

[20]Петро сказав йому: «А бодай би пропали ті гроші разом з тобою, бо ти думав за гроші придбати Дар Божий.

[21] Não tens parte nem sorte neste ministério, porque o teu coração não é reto diante de Deus.

[21]У цій справі немає твоєї частки, бо серце твоє перед Богом не праведне.

[22] Arrepende-te, pois, da tua maldade e roga ao SENHOR; talvez te seja perdoado o intento do coração;

[22]Тож покайся в цьому гріху й молися Господу. Можливо, Він простить тобі цю лиху думку, що спала тобі на розум.

[23] pois vejo que estás em fel de amargura e laço de iniqüidade.

[23]Бо я бачу, що ти повен гірких заздрощів. Ти перебуваєш у полоні гріха».

[24] Respondendo, porém, Simão lhes pediu: Rogai vós por mim ao SENHOR, para que nada do que dissestes sobrevenha a mim.

[24]На те Симон відповів: «Помолися й ти Господу за мене, щоб не впали на мене ті кари, про які ти сказав».

[25] Eles, porém, havendo testificado e falado a palavra do SENHOR, voltaram para Jerusalém e evangelizavam muitas aldeias dos samaritanos.

[25]Апостоли Петро й Іоан розповіли самаритянам про Ісусові діяння, свідками яких вони були, та донесли до людей Слово Господа, а потім повернулися до Єрусалиму. По дорозі вони проповідували Благовість в багатьох самаритянських містах.

Filipe e o eunuco

Хрещення ефіопського вельможі

[26] Um anjo do SENHOR falou a Filipe, dizendo: Dispõe-te e vai para o lado do Sul, no caminho que desce de Jerusalém a Gaza; este se acha deserto. Ele se levantou e foi.

[26]З’явився до Пилипа Ангел Господній і сказав: «Збирайся й рушай на південь, по дорозі, що веде з Єрусалиму до Ґази». (Та дорога пролягала через пустелю).

[27] Eis que um etíope, eunuco, alto oficial de Candace, rainha dos etíopes, o qual era superintendente de todo o seu tesouro, que viera adorar em Jerusalém,

[27]Тож Пилип зібрався й вирушив. По дорозі він зустрів одного ефіопа, євнуха, який був вельможею Кандакії, цариці ефіопської, та виконував обов’язки наглядача за всією її скарбницею. Ефіоп їздив до Єрусалиму поклонитися Богу.

[28] estava de volta e, assentado no seu carro, vinha lendo o profeta Isaías.

[28]Тепер, повертаючись додому, він сидів у своїй колісниці й читав книгу пророка Ісаї.

[29] Então, disse o Espírito a Filipe: Aproxima-te desse carro e acompanha-o.

[29]Дух Святий сказав Пилипові: «Йди до тієї колісниці й лишайся біля неї».

[30] Correndo Filipe, ouviu-o ler o profeta Isaías e perguntou: Compreendes o que vens lendo?

[30]Наблизившись до колісниці, Пилип почув, що вельможа читає книгу пророка Ісаї. Пилип запитав його: «Чи розумієш ти те, що читаєш?»

31 Ele respondeu: Como poderei entender, se alguém não me explicar? E convidou Filipe a subir e a sentar-se junto a ele.

31Тоді ефіоп відповів: «Як можу я розуміти, якщо ніхто не пояснює мені цього?» І він запросив Пилипа піднятися й сісти поруч із ним.

32 Ora, a passagem da Escritura que estava lendo era esta: Foi levado como ovelha ao matadouro; e, como um cordeiro mudo perante o seu tosquiador, assim ele não abriu a boca.

32Вельможа саме читав таке місце: «Його вели, як вівцю на заклання. І як ягня, яке німує перед стригалем, так і Він не розтулив своїх уст.

33 Na sua humilhação, lhe negaram justiça; quem lhe poderá descrever a geração? Porque da terra a sua vida é tirada.

33Принижений, Він був позбавлений справедливості. Хто розповість колись про Його нащадків? Адже життя Його на землі скінчилося».

34 Então, o eunuco disse a Filipe: Peço-te que me expliques a quem se refere o profeta. Fala de si mesmo ou de algum outro?

34Вельможа запитав Пилипа: «Скажи мені, будь ласка, про кого говорить пророк? Це він про себе, чи про когось іншого?»

35 Então, Filipe explicou; e, começando por esta passagem da Escritura, anunciou-lhe a Jesus.

35І Тоді Пилип заговорив, почавши саме з цих слів Писання, і розповів євнуху Благовість про Ісуса.

36 Seguindo eles caminho fora, chegando a certo lugar onde havia água, disse o eunuco: Eis aqui água; que impede que seja eu batizado?

36Дорога вела їх униз і привела до води. Вельможа сказав: «Поглянь! Тут є вода! Чому би мені не похреститися?»

37 [Filipe respondeu: É lícito, se crês de todo o coração. E, respondendo ele, disse: Creio que Jesus Cristo é o Filho de Deus.]

37[Пилип відповів: «Якщо ти віриш усім своїм серцем, то можеш охреститися». Вельможа сказав: «Я вірю, що Ісус Христос — Син Божий»].

38 Então, mandou parar o carro, ambos desceram à água, e Filipe batizou o eunuco.

38Тоді Вельможа наказав візникові зупинитися. Вони вдвох, Пилип і вельможа, спустилися до води, й Пилип охрестив його.

39 Quando saíram da água, o Espírito do SENHOR arrebatou a Filipe, não o vendo mais o eunuco; e este foi seguindo o seu caminho, cheio de júbilo.

39А коли виходили з води, Дух Господа забрав Пилипа, і вельможа більше його не бачив. Сповнений радості, він продовжив подорож.

40 Mas Filipe veio a achar-se em Azoto; e, passando além, evangelizava todas as cidades até chegar a Cesaréia.

40А Пилип опинився в місті Азоті. Звідти він пішов по всіх містах, проповідуючи Благовість, аж доки не прибув до Кесарії.

Atos 9

A conversão de Saulo
Atos 22.4-11; 26.9-18

[1] Saulo, respirando ainda ameaças e morte contra os discípulos do SENHOR, dirigiu-se ao sumo sacerdote

[2] e lhe pediu cartas para as sinagogas de Damasco, a fim de que, caso achasse alguns que eram do Caminho, assim homens como mulheres, os levasse presos para Jerusalém.

[3] Seguindo ele estrada fora, ao aproximar-se de Damasco, subitamente uma luz do céu brilhou ao seu redor,

[4] e, caindo por terra, ouviu uma voz que lhe dizia: Saulo, Saulo, por que me persegues?

[5] Ele perguntou: Quem és tu, SENHOR? E a resposta foi: Eu sou Jesus, a quem tu persegues;

[6] mas levanta-te e entra na cidade, onde te dirão o que te convém fazer.

[7] Os seus companheiros de viagem pararam emudecidos, ouvindo a voz, não vendo, contudo, ninguém.

[8] Então, se levantou Saulo da terra e, abrindo os olhos, nada podia ver. E, guiando-o pela mão, levaram-no para Damasco.

[9] Esteve três dias sem ver, durante os quais nada comeu, nem bebeu.

A visita de Ananias
Atos 22.12-16

[10] Ora, havia em Damasco um discípulo chamado Ananias. Disse-lhe o SENHOR

Діяння Апостолів 9

Навернення Савла

[1-2]Тим часом Савл продовжував погрожувати послідовникам Господа, намагаючись налякати і знищити їх. Він пішов до первосвященика й попросив у того листи до синагог міста Дамаска. Він хотів, щоб у цих листах йому було дано повноваження: якщо він знайде там послідовників «Дороги Господньої», все одно чоловіків чи жінок, міг схопити їх і доставити до Єрусалиму.

[3]Коли він уже наближався до Дамаска, несподівано світло з небес спалахнуло навколо нього.

[4]Савл упав на землю і почув голос, який говорив до нього: «Савле, Савле, навіщо ти переслідуєш Мене?»

[5]Савл запитав: «Хто ти, Господи?» І голос відповів: «Я Ісус, Якого ти переслідуєш.

[6]Але встань і йди до міста, й там тобі буде сказано, що робити».

[7]Люди, які подорожували разом із Савлом, стояли мовчки. Вони чули голос, але не бачили нікого.

[8]Підвівшись з землі, Савл розплющив очі, але нічого не побачив. Супутники взяли його за руку й повели в Дамаск.

[9]Три дні він нічого не бачив, нічого не їв і не пив.

Савл і Ананій

[10]У Дамаску мешкав учень Ісуса на ймення Ананія. Господь сказав йому у видінні: «Ананіє!» Він відповів: «Я тут, Господи!»

numa visão: Ananias! Ao que respondeu: Eis-me aqui, SENHOR!

[11] Então, o SENHOR lhe ordenou: Dispõe-te, e vai à rua que se chama Direita, e, na casa de Judas, procura por Saulo, apelidado de Tarso; pois ele está orando

[11]Господь сказав йому: «Збирайся й рушай на вулицю, що зветься Прямою. Там у домі Юди запитай чоловіка з міста Тарс на ймення Савл. Він зараз молиться.

[12] e viu entrar um homem, chamado Ananias, e impor-lhe as mãos, para que recuperasse a vista.

[12]Йому було видіння, й він бачив, що до нього прийшов чоловік на ймення Ананія і поклав на нього руки, щоб він знову прозрів».

[13] Ananias, porém, respondeu: SENHOR, de muitos tenho ouvido a respeito desse homem, quantos males tem feito aos teus santos em Jerusalém;

[13]Та Ананія відповів: «Господи, я від багатьох чув про цього чоловіка, про все те лихо, що він заподіяв Твоїм святим людям у Єрусалимі.

[14] e para aqui trouxe autorização dos principais sacerdotes para prender a todos os que invocam o teu nome.

[14]І сюди він з'явився, наділений владою від головних первосвящеників схопити всіх, хто вірить у Тебе».

[15] Mas o SENHOR lhe disse: Vai, porque este é para mim um instrumento escolhido para levar o meu nome perante os gentios e reis, bem como perante os filhos de Israel;

[15]Але Господь сказав йому: «Іди! Бо Я обрав цього чоловіка, щоб донести ім'я Моє до поган, їхніх царів, та й до людей ізраїльських.

[16] pois eu lhe mostrarei quanto lhe importa sofrer pelo meu nome.

[16]Я Сам маю показати йому все, що він мусить вистраждати за ім'я Моє».

[17] Então, Ananias foi e, entrando na casa, impôs sobre ele as mãos, dizendo: Saulo, irmão, o SENHOR me enviou, a saber, o próprio Jesus que te apareceu no caminho por onde vinhas, para que recuperes a vista e fiques cheio do Espírito Santo.

[17]Тож Ананія вирушив і прийшов у той дім. Він поклав руки на Савла, промовивши: «Брате Савле, Господь Ісус, Який з'явився тобі по дорозі сюди, послав мене щоб ти знову побачив і сповнився Духа Святого».

[18] Imediatamente, lhe caíram dos olhos como que umas escamas, e tornou a ver. A seguir, levantou-se e foi batizado.

[18]І тієї ж миті неначе луска впала з Савлових очей, і він знову прозрів. Він підвівся на ноги й охрестився.

[19] E, depois de ter-se alimentado, sentiu-se fortalecido. Então, permaneceu em Damasco alguns dias com os discípulos.

[19]Потім, попоївши, Савл відновив сили. І ще декілька днів він перебував у Дамаску з Ісусовими учнями.

Saulo prega em Damasco

[20] E logo pregava, nas sinagogas, a Jesus, afirmando que este é o Filho de Deus.

[21] Ora, todos os que o ouviam estavam atônitos e diziam: Não é este o que exterminava em Jerusalém os que invocavam o nome de Jesus e para aqui veio precisamente com o fim de os levar amarrados aos principais sacerdotes?

[22] Saulo, porém, mais e mais se fortalecia e confundia os judeus que moravam em Damasco, demonstrando que Jesus é o Cristo.

[23] Decorridos muitos dias, os judeus deliberaram entre si tirar-lhe a vida;

[24] porém o plano deles chegou ao conhecimento de Saulo. Dia e noite guardavam também as portas, para o matarem.

[25] Mas os seus discípulos tomaram-no de noite e, colocando-o num cesto, desceram-no pela muralha.

Saulo em Jerusalém e em Tarso

[26] Tendo chegado a Jerusalém, procurou juntar-se com os discípulos; todos, porém, o temiam, não acreditando que ele fosse discípulo.

[27] Mas Barnabé, tomando-o consigo, levou-o aos apóstolos; e contou-lhes como ele vira o SENHOR no caminho, e que este lhe falara, e como em Damasco pregara ousadamente em nome de Jesus.

[28] Estava com eles em Jerusalém, entrando e saindo, pregando ousadamente em nome do SENHOR.

Савл проповідує в Дамаску

[20]Невдовзі Савл пішов по синагогам й почав проповідувати про Ісуса. Він казав: «Ісус — Син Божий!»

[21]Всі, хто чули його, дуже дивувалися й перепитували: «Чи це не той самий чоловік, який намагався знищити в Єрусалимі всіх, хто вірить в Христа? Чи не для того він прибув сюди, щоб схопити віруючих і привести до головних священиків?»

[22]Але Савл дедалі більше набирав сили і вражав юдеїв, які жили в Дамаску, доводячи, що Ісус і є Христос.

[23]Минуло кілька днів, і юдеї змовилися вбити Савла.

[24]День і ніч стежили вони за міською брамою, щоб убити його, але їхні плани стали відомі Савлу.

[25]Та деякі послідовники Христа, яким проповідував Савл, допомогли йому втекти звідти, спустивши його уночі в кошику через отвір у міський стіні.

Савл у Єрусалимі

[26]Повернувшись до Єрусалиму, Савл спробував приєднатися до віруючих, та вони лякалися його. Ніхто не вірив, що він став Ісусовим учнем.

[27]Але Варнава прийняв його й відвів до апостолів. Він розповів, як Савл бачив Господа на дорозі, і як Господь говорив до нього, і як він у Дамаску відважно проповідував в ім'я Ісуса.

[28]Савл залишився з апостолами, й вільно ходив з ними Єрусалимом, і відважно проповідував ім'я Господа.

[29] Falava e discutia com os helenistas; mas eles procuravam tirar-lhe a vida.

[30] Tendo, porém, isto chegado ao conhecimento dos irmãos, levaram-no até Cesaréia e dali o enviaram para Tarso.

A igreja cresce

[31] A igreja, na verdade, tinha paz por toda a Judéia, Galiléia e Samaria, edificando-se e caminhando no temor do SENHOR, e, no conforto do Espírito Santo, crescia em número.

A cura de Eneias

[32] Passando Pedro por toda parte, desceu também aos santos que habitavam em Lida.

[33] Encontrou ali certo homem, chamado Enéias, que havia oito anos jazia de cama, pois era paralítico.

[34] Disse-lhe Pedro: Enéias, Jesus Cristo te cura! Levanta-te e arruma o teu leito. Ele, imediatamente, se levantou.

[35] Viram-no todos os habitantes de Lida e Sarona, os quais se converteram ao SENHOR.

A ressurreição de Dorcas

[36] Havia em Jope uma discípula por nome Tabita, nome este que, traduzido, quer dizer Dorcas; era ela notável pelas boas obras e esmolas que fazia.

[37] Ora, aconteceu, naqueles dias, que ela adoeceu e veio a morrer; e, depois de a lavarem, puseram-na no cenáculo.

[38] Como Lida era perto de Jope, ouvindo os discípulos que Pedro estava ali, enviaram-lhe dois homens que lhe pedissem: Não demores em vir ter conosco.

[29]Він розмовляв і сперечався й з юдеями, які говорили грецькою мовою, але ті почали змовлятися вбити його.

[30]Коли браття довідалися про це, то відвели Савла до Кесарії, а звідти відіслали до Тарса.

Зцілення Енея

[31]В Юдеї, Ґалилеї та Самарії настали для церкви мирні часи. Церква зміцніла і виросла чисельно. Віруючі жили в пошані до Господа і були втішені Духом Святим.

[32]Мандруючи з міста до міста, Петро завітав до віруючих, які мешкали в Лидді.

[33]Там він знайшов чоловіка, на ймення Еней, який уже вісім років був немічний і прикутий до ліжка.

[34]Петро сказав йому: «Енею, Ісус Христос зцілює тебе. Підведись і сам постели собі ліжко». І той негайно підвівся.

[35]І всі мешканці Лидди й Сарона бачили його й навернулися до Господа.

Зцілення Тавіти

[36]В Йоппії жила Ісусова послідовниця Тавіта, з грецької Доркас, що перекладалося як «сарна». Вона завжди була готова на добрі справи й завжди давала бідним гроші.

[37]Якраз у ті дні вона захворіла й померла. Тіло її обмили й поклали в горішній кімнаті.

[38]Лидда була біля Йоппії. Коли Ісусові послідовники в Йоппії почули, що Петро перебуває в Лидді, вони послали до нього двох чоловіків з проханням: «Прийди до нас, будь ласка, негайно».

[39] Pedro atendeu e foi com eles. Tendo chegado, conduziram-no para o cenáculo; e todas as viúvas o cercaram, chorando e mostrando-lhe túnicas e vestidos que Dorcas fizera enquanto estava com elas.

[40] Mas Pedro, tendo feito sair a todos, pondo-se de joelhos, orou; e, voltando-se para o corpo, disse: Tabita, levanta-te! Ela abriu os olhos e, vendo a Pedro, sentou-se.

[41] Ele, dando-lhe a mão, levantou-a; e, chamando os santos, especialmente as viúvas, apresentou-a viva.

[42] Isto se tornou conhecido por toda Jope, e muitos creram no SENHOR.

[43] Pedro ficou em Jope muitos dias, em casa de um curtidor chamado Simão.

[39]Петро зібрався й вирушив з ними. Коли він прийшов, його відвели до горішньої кімнати, та всі вдови обступили його. Вони плакали й показували йому одяг та інші речі, які Тавіта зробила своїми руками, коли ще була з ними.

[40]Петро вислав їх із кімнати, а сам став на коліна й почав молитися. Потім, повернувшись до тіла, промовив: «Тавіто, встань!» Вона розплющила очі й, побачивши Петра, сіла.

[41]Петро подав їй руку й допоміг встати на ноги. Слідом за тим він покликав усіх віруючих та вдів і показав їм, що Тавіта жива.

[42]Це стало відомо по всій Йоппії, тож багато людей повірило у Господа.

[43]Петро залишився в Йоппії на багато днів в одного кожум'яки на ім'я Симон.

Atos 10

O centurião Cornélio

[1] Morava em Cesaréia um homem de nome Cornélio, centurião da coorte chamada Italiana,

[2] piedoso e temente a Deus com toda a sua casa e que fazia muitas esmolas ao povo e, de contínuo, orava a Deus.

[3] Esse homem observou claramente durante uma visão, cerca da hora nona do dia, um anjo de Deus que se aproximou dele e lhe disse:

[4] Cornélio! Este, fixando nele os olhos e possuído de temor, perguntou: Que é, SENHOR? E o anjo lhe disse: As tuas orações e as tuas esmolas subiram para memória diante de Deus.

Діяння Апостолів 10

Навернення Корнилія

[1]У Кесарії жив собі чоловік на ймення Корнилій, який був сотником у так званому Італійському полку.

[2]Він був побожним чоловіком й поклонявся істинному Богу, як і вся його родина; щедро подавав бідним милостиню і завжди молився Господу.

[3]Якось о третій пополудні Корнилію було видіння. Він виразно побачив Ангела Божого, який ввійшов до нього й покликав: «Корнилію!»

[4]Корнилій зі страхом подивився на нього й запитав: «Що Ти бажаєш, Господи?» Ангел відповів: «Твої молитви й милостині бідним стали відомі Богу, Він пам'ятає про тебе.

[5] Agora, envia mensageiros a Jope e manda chamar Simão, que tem por sobrenome Pedro.

[5]Зараз пошли когось до Йоппії, нехай приведуть сюди чоловіка на ймення Симон, який ще зветься Петром.

[6] Ele está hospedado com Simão, curtidor, cuja residência está situada à beira-mar.

[6]Він зупинився у кожум'яки Симона, будинок якого стоїть біля моря».

[7] Logo que se retirou o anjo que lhe falava, chamou dois dos seus domésticos e um soldado piedoso dos que estavam a seu serviço

[7]Коли Ангел, з яким він розмовляв, зник, Корнилій покликав двох слуг і одного побожного воїна з числа своїх підлеглих.

[8] e, havendo-lhes contado tudo, enviou-os a Jope.

[8]Він розповів їм про все, що сталося, й послав їх до Йоппії.

Pedro tem uma visão

[9] No dia seguinte, indo eles de caminho e estando já perto da cidade, subiu Pedro ao eirado, por volta da hora sexta, a fim de orar.

[9]Наступного дня, коли вони були в дорозі й уже наближалися до міста, Петро піднявся на дах будинку помолитися.

[10] Estando com fome, quis comer; mas, enquanto lhe preparavam a comida, sobreveio-lhe um êxtase;

[10]Опівдні він відчув, що зголоднів, і захотів їсти. І поки Петрові готували обід, йому було видіння.

[11] então, viu o céu aberto e descendo um objeto como se fosse um grande lençol, o qual era baixado à terra pelas quatro pontas,

[11]Петро побачив, як небеса розкрилися й щось подібне до великого простирадла, яке хтось тримає за чотири ріжки, злетіло додолу.

[12] contendo toda sorte de quadrúpedes, répteis da terra e aves do céu.

[12]А на ньому були різноманітні тварини й гади земні, а також птахи небесні.

[13] E ouviu-se uma voz que se dirigia a ele: Levanta-te, Pedro! Mata e come.

[13]Тоді голос долинув до нього: «Встань, Петре. Вбий і їж!»

[14] Mas Pedro replicou: De modo nenhum, SENHOR! Porque jamais comi coisa alguma comum e imunda.

[14]Петро відповів: «Звісно, я не можу, Господи! Я ніколи не їв нічого брудного або нечистого».

[15] Segunda vez, a voz lhe falou: Ao que Deus purificou não consideres comum.

[15]І вдруге пролунав голос: «Не вважай нечистим те, що очищене Богом».

[16] Sucedeu isto por três vezes, e, logo, aquele objeto foi recolhido ao céu.

[16]І так тричі голос промовив до Петра, і тричі Петро відмовлявся, а після того все знову піднялося на небо.

Os enviados de Cornélio chegam a Jope

[17] Enquanto Pedro estava perplexo sobre qual seria o significado da visão, eis que os homens enviados da parte de Cornélio, tendo perguntado pela casa de Simão, pararam junto à porta;

[17]Петро був збентежений, міркуючи, що б усе це могло означати. Аж ось надійшли люди, яких послав Корнилій, й тепер вже стояли біля воріт.

[18] e, chamando, indagavam se estava ali hospedado Simão, por sobrenome Pedro.

[18]Прибульці голосно запитали, чи гостює тут чоловік на ймення Симон, якого ще називають Петро.

[19] Enquanto meditava Pedro acerca da visão, disse-lhe o Espírito: Estão aí dois homens que te procuram;

[19]Тим часом Петро все ще розмірковував про з'яву, яку він бачив. І тут Дух Святий сказав йому: «Послухай! Троє чоловіків шукають тебе.

[20] levanta-te, pois, desce e vai com eles, nada duvidando; porque eu os enviei.

[20]Вставай і зійди вниз, й рушай з ними без зволікань, бо то Я послав їх».

[21] E, descendo Pedro para junto dos homens, disse: Aqui me tendes; sou eu a quem buscais? A que viestes?

[21]Петро зійшов униз і сказав прибульцям: «Я саме той, кого ви шукаєте. Що привело вас?»

[22] Então, disseram: O centurião Cornélio, homem reto e temente a Deus e tendo bom testemunho de toda a nação judaica, foi instruído por um santo anjo para chamar-te a sua casa e ouvir as tuas palavras.

[22]Вони відповіли: «Нас послав сотник Корнилій. Він чоловік праведний і богобійний. Весь люд юдейський його поважає. Ангел святий звелів йому запросити тебе до його оселі й послухати твоє слово».

Pedro vai com eles

[23] Pedro, pois, convidando-os a entrar, hospedou-os. No dia seguinte, levantou-se e partiu com eles; também alguns irmãos dos que habitavam em Jope foram em sua companhia.

[23]Петро запросив їх зайти й відпочити. Наступного дня він зібрався й вирушив. Разом з ними пішло й кілька віруючих з Йоппії.

[24] No dia imediato, entrou em Cesaréia. Cornélio estava esperando por eles, tendo reunido seus parentes e amigos íntimos.

[24]Наступного дня вони прибули до Кесарії. Покликавши своїх родичів і найближчих друзів, Корнилій чекав на їхній прихід.

[25] Aconteceu que, indo Pedro a entrar, lhe saiu Cornélio ao encontro e, prostrando-se-lhe aos pés, o adorou.

[25]Коли Петро ввійшов, Корнилій зустрів його, впав на коліна й поклонився йому.

[26] Mas Pedro o levantou, dizendo: Ergue-te, que eu também sou homem.

[26]Але Петро підвів його й промовив: «Підведися! Я така ж сама людина, як і ти».

[27] Falando com ele, entrou, encontrando muitos reunidos ali,

[28] a quem se dirigiu, dizendo: Vós bem sabeis que é proibido a um judeu ajuntar-se ou mesmo aproximar-se a alguém de outra raça; mas Deus me demonstrou que a nenhum homem considerasse comum ou imundo;

[29] por isso, uma vez chamado, vim sem vacilar. Pergunto, pois: por que razão me mandastes chamar?

[30] Respondeu-lhe Cornélio: Faz, hoje, quatro dias que, por volta desta hora, estava eu observando em minha casa a hora nona de oração, e eis que se apresentou diante de mim um varão de vestes resplandecentes

[31] e disse: Cornélio, a tua oração foi ouvida, e as tuas esmolas, lembradas na presença de Deus.

[32] Manda, pois, alguém a Jope a chamar Simão, por sobrenome Pedro; acha-se este hospedado em casa de Simão, curtidor, à beira-mar.

[33] Portanto, sem demora, mandei chamar-te, e fizeste bem em vir. Agora, pois, estamos todos aqui, na presença de Deus, prontos para ouvir tudo o que te foi ordenado da parte do SENHOR.

[34] Então, falou Pedro, dizendo: Reconheço, por verdade, que Deus não faz acepção de pessoas;

[27]Мовивши так, Петро зайшов у дім і побачив, що там зібралося багато народу.

[28]Він сказав їм: «Ви знаєте, що Закон забороняє юдеям мати справу з чужоземцями або приходити до них у гості. Але Бог навчив мене, що не можна жодну людину вважати поганою чи нечистою.

[29]Тож коли Корнилій запросив мене, я прийшов без будь-яких заперечень. Через те я питаю: навіщо ви посилали по мене?»

[30]Корнилій відповів: «Чотири дні тому в такий самий час, о третій пополудні, я молився в своєму домі. Аж раптом переді мною виник чоловік у сяйливому вбранні.

[31]Він сказав: „Корнилію, твоя молитва почута, Бог пам'ятає про твої дарунки бідним.

[32]Пошли людей до Йоппії і запроси Симона, якого ще звати Петром, прийти до тебе. Він зупинився в домі Симона-кожум'яки біля моря".

[33]Отож я відразу послав по тебе. І ти був такий люб'язний, що погодився прийти. Всі ми тут зараз перед Богом, щоб почути, що Господь велів тобі сказати нам».

Петрова промова у Корнилія

[34]Тоді Петро звернувся до них, сказавши: «Тепер я ясно бачу, що Бог ставиться однаково до всіх.

[35] pelo contrário, em qualquer nação, aquele que o teme e faz o que é justo lhe é aceitável.

[36] Esta é a palavra que Deus enviou aos filhos de Israel, anunciando-lhes o evangelho da paz, por meio de Jesus Cristo. Este é o SENHOR de todos.

[37] Vós conheceis a palavra que se divulgou por toda a Judéia, tendo começado desde a Galiléia, depois do batismo que João pregou,

[38] como Deus ungiu a Jesus de Nazaré com o Espírito Santo e com poder, o qual andou por toda parte, fazendo o bem e curando a todos os oprimidos do diabo, porque Deus era com ele;

[39] e nós somos testemunhas de tudo o que ele fez na terra dos judeus e em Jerusalém; ao qual também tiraram a vida, pendurando-o no madeiro.

[40] A este ressuscitou Deus no terceiro dia e concedeu que fosse manifesto,

[41] não a todo o povo, mas às testemunhas que foram anteriormente escolhidas por Deus, isto é, a nós que comemos e bebemos com ele, depois que ressurgiu dentre os mortos;

[42] e nos mandou pregar ao povo e testificar que ele é quem foi constituído por Deus Juiz de vivos e de mortos.

[43] Dele todos os profetas dão testemunho de que, por meio de seu nome, todo aquele que nele crê recebe remissão de pecados.

O Espírito Santo desce sobre os gentios

[35]В кожному народі людина, яка шанує Бога й робить те, що правильно, прийнята Богом.

[36]Ось Слово, яке Він послав народові ізраїльському, проголосивши Благовість миру через Ісуса Христа. Він — Господь усіх народів.

[37]Ви знаєте про те, що трапилось по Юдеї. Воно почалося в Ґалилеї після того, як Іоан проповідував людям про хрещення.

[38]Ви знаєте про Ісуса Христа з Назарета, Якого Бог помазав Духом Святим і владою. Ісус мандрував по містах, творив добро, зціляв одержимих нечистими духами, оскільки Бог був з Ним.

[39]Ми свідки всього, що Ісус зробив у Юдейській країні і в Єрусалимі. Та вони вбили Його, розіп'явши на дерев'яному хресті.

[40]Але на третій день Бог воскресив Його, і з Божої волі Він відкрито з'явився людям.

[41]Не всім людям, а лише свідкам, яких Бог вибрав заздалегідь — нам, хто їв і пив із Ним разом після Його воскресіння з мертвих.

[42]Він наказав нам проповідувати й свідчити людям, що це Його Бог призначив суддею над живими й мертвими.

[43]Всі пророки свідчать про Нього, кажучи, що кожен, хто вірить у Нього, одержує прощення гріхів в Його ім'я».

Хрещення поган

[44] Ainda Pedro falava estas coisas quando caiu o Espírito Santo sobre todos os que ouviam a palavra.

[45] E os fiéis que eram da circuncisão, que vieram com Pedro, admiraram-se, porque também sobre os gentios foi derramado o dom do Espírito Santo;

[46] pois os ouviam falando em línguas e engrandecendo a Deus. Então, perguntou Pedro:

[47] Porventura, pode alguém recusar a água, para que não sejam batizados estes que, assim como nós, receberam o Espírito Santo?

[48] E ordenou que fossem batizados em nome de Jesus Cristo. Então, lhe pediram que permanecesse com eles por alguns dias.

[44]Поки Петро все це говорив, Святий Дух зійшов на всіх, хто слухав його.

[45]Юдейські віруючі, які прийшли разом з Петром, були вражені з того, що дар Духа Святого пролився й на поган.

[46]Вони чули, як погани говорили різними мовами й славили Бога. Тоді Петро сказав:

[47]«Чи може хтось заборонити цим людям бути хрещеними водою? Адже на них зійшов Дух Святий так само, як і на нас».

[48]Тож Петро наказав їм охреститися в ім’я Ісуса Христа. Потім вони попросили Петра залишитися з ними на кілька днів.

Atos 11

A defesa de Pedro

[1] Chegou ao conhecimento dos apóstolos e dos irmãos que estavam na Judéia que também os gentios haviam recebido a palavra de Deus.

[2] Quando Pedro subiu a Jerusalém, os que eram da circuncisão o argüiram, dizendo:

[3] Entraste em casa de homens incircuncisos e comeste com eles.

[4] Então, Pedro passou a fazer-lhes uma exposição por ordem, dizendo:

[5] Eu estava na cidade de Jope orando e, num êxtase, tive uma visão em que observei descer um objeto como se fosse

Діяння Апостолів 11

Повернення Петра до Єрусалиму

[1]Апостоли й віруючі по всій Юдеї довідалися, що поганам також було дароване Слово Боже.

[2]Але ж, коли Петро повернувся до Єрусалиму, віруючі з Юдеї почали дорікати йому.

[3]Вони казали: «Ти заходив до осель необрізаних поган і обідав з ними!»

[4]Петро їм докладно пояснив, як усе було:

[5]«Я знаходився у місті Йоппії, і під час молитви мені було видіння. Я побачив щось на зразок великого простирадла, яке спускалося з небес до мене, підтримуване з чотирьох кутів.

um grande lençol baixado do céu pelas quatro pontas e vindo até perto de mim.

6 E, fitando para dentro dele os olhos, vi quadrúpedes da terra, feras, répteis e aves do céu.

7 Ouvi também uma voz que me dizia: Levanta-te, Pedro! Mata e come.

8 Ao que eu respondi: de modo nenhum, SENHOR; porque jamais entrou em minha boca qualquer coisa comum ou imunda.

9 Segunda vez, falou a voz do céu: Ao que Deus purificou não consideres comum.

10 Isto sucedeu por três vezes, e, de novo, tudo se recolheu para o céu.

11 E eis que, na mesma hora, pararam junto da casa em que estávamos três homens enviados de Cesaréia para se encontrarem comigo.

12 Então, o Espírito me disse que eu fosse com eles, sem hesitar. Foram comigo também estes seis irmãos; e entramos na casa daquele homem.

13 E ele nos contou como vira o anjo em pé em sua casa e que lhe dissera: Envia a Jope e manda chamar Simão, por sobrenome Pedro,

14 o qual te dirá palavras mediante as quais serás salvo, tu e toda a tua casa.

15 Quando, porém, comecei a falar, caiu o Espírito Santo sobre eles, como também sobre nós, no princípio.

16 Então, me lembrei da palavra do SENHOR, quando disse: João, na verdade, batizou com água, mas vós sereis batizados com o Espírito Santo.

6Я пильно придивився й побачив там чотириногих земних тварин, диких звірів, гадів, птахів небесних.

7Потім я почув голос, який промовив: „Встань, Петре. Вбий і їж”.

8Але я відповів: „Звісно, я не можу, Господи! Я ніколи не їв нічого брудного або нечистого”.

9Голос з небес промовив вдруге: „Не вважай нечистим те, що очищене Богом”.

10Так повторилося тричі, а після того все знову піднялося на небо.

11Тієї ж миті троє чоловіків підішли до дому, де я перебував. Їх послали до мене з Кесарії.

12Дух Святий звелів мені йти з ними без зволікань. Ці шестеро братів наших також вирушили зі мною, і ми прийшли до оселі того чоловіка.

13Він розповів нам, як побачив Ангела, в своєму домі, і той сказав: „Пошли людей до Йоппії, щоб вони привели Симона, якого ще називають Петром.

14Він принесе тобі Слово, яким ти і всі твої домашні будуть врятовані”.

15І коли я почав говорити, Дух Святий зійшов на всіх присутніх, так само як він спустився спочатку на нас.

16І тут я згадав, що Господь говорив нам: „Іоан хрестив водою, а ви будете охрещені Духом Святим”.

[17] Pois, se Deus lhes concedeu o mesmo dom que a nós nos outorgou quando cremos no SENHOR Jesus, quem era eu para que pudesse resistir a Deus?

[17]Отже, якщо Бог дав їм такий самий дар, як і нам, коли ми повірили в Господа Ісуса Христа, то хто я такий, щоб протистояти Богу?»

[18] E, ouvindo eles estas coisas, apaziguaram-se e glorificaram a Deus, dizendo: Logo, também aos gentios foi por Deus concedido o arrependimento para vida.

[18]Почувши ці слова, вони перестали сперечатися і славили Бога кажучи: «Отож, навіть поганам Бог дав покаяння, яке веде до вічного життя!»

Os discípulos são chamados cristãos em Antioquia

Перші християни в Антиохії

[19] Então, os que foram dispersos por causa da tribulação que sobreveio a Estêvão se espalharam até à Fenícia, Chipre e Antioquia, não anunciando a ninguém a palavra, senão somente aos judeus.

[19]Під час переслідувань віруючих, що почалися після вбивства Степана, багато з них мусили тікати в далекі краї: до Фінікії, Кіпру й Антиохії. Там вони проповідували Слово Боже, але тільки юдеям.

[20] Alguns deles, porém, que eram de Chipre e de Cirene e que foram até Antioquia, falavam também aos gregos, anunciando-lhes o evangelho do SENHOR Jesus.

[20]Дехто з тих віруючих походив з Кіпру та Киринеї, та коли вони потрапили до Антиохії, то почали проповідувати й грекам, розповідаючи їм Благовість про Господа Ісуса.

[21] A mão do SENHOR estava com eles, e muitos, crendo, se converteram ao SENHOR.

[21]Сила Господня була з ними, і багато людей повірило й навернулося до Господа.

[22] A notícia a respeito deles chegou aos ouvidos da igreja que estava em Jerusalém; e enviaram Barnabé até Antioquia.

[22]Чутки про це дійшли й до віруючих у Єрусалимі, й вони послали Варнаву до Антиохії.

[23] Tendo ele chegado e, vendo a graça de Deus, alegrou-se e exortava a todos a que, com firmeza de coração, permanecessem no SENHOR.

[23]Прибувши туди, Варнава побачив милість Божу в дії і сильно зрадів з того, та закликав їх усім серцем бути вірними Господу.

[24] Porque era homem bom, cheio do Espírito Santo e de fé. E muita gente se uniu ao SENHOR.

[24]Бо він був добрим чоловіком, сповненим Духа Святого й віри, і чимало людей прилучилося до Господа.

[25] E partiu Barnabé para Tarso à procura de Saulo;

[25]Звідти Варнава вирушив до Тарса, шукати там Савла і

[26] tendo-o encontrado, levou-o para Antioquia. E, por todo um ano, se reuniram naquela igreja e ensinaram numerosa multidão. Em Antioquia, foram os discípulos, pela primeira vez, chamados cristãos.

Ágabo prediz grande fome

[27] Naqueles dias, desceram alguns profetas de Jerusalém para Antioquia,

[28] e, apresentando-se um deles, chamado Ágabo, dava a entender, pelo Espírito, que estava para vir grande fome por todo o mundo, a qual sobreveio nos dias de Cláudio.

[29] Os discípulos, cada um conforme as suas posses, resolveram enviar socorro aos irmãos que moravam na Judéia;

[30] o que eles, com efeito, fizeram, enviando-o aos presbíteros por intermédio de Barnabé e de Saulo.

Atos 12

Herodes persegue a Tiago e a Pedro

[1] Por aquele tempo, mandou o rei Herodes prender alguns da igreja para os maltratar,

[2] fazendo passar a fio de espada a Tiago, irmão de João.

[3] Vendo ser isto agradável aos judeus, prosseguiu, prendendo também a Pedro. E eram os dias dos pães asmos.

[4] Tendo-o feito prender, lançou-o no cárcere, entregando-o a quatro escoltas de quatro soldados cada uma, para o guardarem, tencionando apresentá-lo ao povo depois da Páscoa.

[26]коли знайшов його, привів його до Антиохії. Цілий рік зустрічалися вони з віруючими й навчали багатьох людей. Саме в Антиохії учні були вперше названі християнами.

[27]У той час приходили з Єрусалиму в Антиохію пророки.

[28]Один з них, наймення Аґав, встав і, натхненний Духом Святим, прорік, що великий голодомор настане по всьому світі. (І таке справді сталося в часи цезаря Клавдія).

[29]Кожен учень вирішив послати скільки міг братам і сестрам, які жили в Юдеї.

[30]Вони так і зробили, передавши все через Варнаву та Савла старійшинам церкви в Юдеї.

Діяння Апостолів 12

Нові переслідування віруючих

[1]Десь у той же час, цар Ірод почав переслідувати декого з тих, хто належав до церкви.

[2]Він наказав стратити мечем Якова, Іоанового брата.

[3]Побачивши, що це схвалюють юдеї, він задумав також заарештувати й Петра. То було під час свята Прісних Хлібів.

Ув’язнення апостола Петра

[4]Схопивши Петра, Ірод кинув його до в’язниці, і наказав чотирьом четвіркам воїнів стерегти його. Ірод мав намір після свята влаштувати суд над Петром.

[5] Pedro, pois, estava guardado no cárcere; mas havia oração incessante a Deus por parte da igreja a favor dele.

[5]Отже, Петра тримали у в'язниці, а церква ревно молилася Богу за нього.

[6] Quando Herodes estava para apresentá-lo, naquela mesma noite, Pedro dormia entre dois soldados, acorrentado com duas cadeias, e sentinelas à porta guardavam o cárcere.

[6]У ніч перед тим, як Ірод збирався вивести його на суд, Петро спав між двох воїнів, скутий двома ланцюгами. Вихід із в'язниці сторожила варта.

Чудесне звільнення апостола Петра

[7] Eis, porém, que sobreveio um anjo do SENHOR, e uma luz iluminou a prisão; e, tocando ele o lado de Pedro, o despertou, dizendo: Levanta-te depressa! Então, as cadeias caíram-lhe das mãos.

[7]Раптом Ангел Господній з'явився перед ним, і світло засяяло в в'язниці. Ангел штовхнув Петра в бік і збудив його промовивши: «Вставай мерщій!» І кайдани впали з Петрових рук.

[8] Disse-lhe o anjo: Cinge-te e calça as sandálias. E ele assim o fez. Disse-lhe mais: Põe a capa e segue-me.

[8]Тоді Ангел сказав йому: «Підпережися і взуй сандалії». Петро виконав це. Тоді Ангел промовив: «Загорнися в плащ і йди за мною».

Pedro é livre da prisão

[9] Então, saindo, o seguia, não sabendo que era real o que se fazia por meio do anjo; parecia-lhe, antes, uma visão.

[9]Петро вийшов за ним, не знаючи, що всі ці події відбуваються насправді. Він думав, що бачить видіння.

[10] Depois de terem passado a primeira e a segunda sentinela, chegaram ao portão de ferro que dava para a cidade, o qual se lhes abriu automaticamente; e, saindo, enveredaram por uma rua, e logo adiante o anjo se apartou dele.

[10]Проминувши перший і другий пости варти, вони підійшли до залізної брами, що вела в місто. Вона сама собою відчинилася перед ними, й вони вийшли. Після того, як вони пройшли одну вулицю, Ангел несподівано залишив Петра.

[11] Então, Pedro, caindo em si, disse: Agora, sei, verdadeiramente, que o SENHOR enviou o seu anjo e me livrou da mão de Herodes e de toda a expectativa do povo judaico.

[11]Тоді Петро отямився й промовив: «Тепер я бачу, що все насправді: Господь послав цього Ангела, й врятував мене від Іродових рук та від смерті, яку чекав народ юдейський».

Апостол Петро у Марії

[12] Considerando ele a sua situação, resolveu ir à casa de Maria, mãe de João,

[12]Збагнувши це, Петро вирушив до дому Марії, Іоанової матері (Іоана ще звали Марком), де зібралося багато людей помолитися.

cognominado Marcos, onde muitas pessoas estavam congregadas e oravam.

[13] Quando ele bateu ao postigo do portão, veio uma criada, chamada Rode, ver quem era;

[14] reconhecendo a voz de Pedro, tão alegre ficou, que nem o fez entrar, mas voltou correndo para anunciar que Pedro estava junto do portão.

[15] Eles lhe disseram: Estás louca. Ela, porém, persistia em afirmar que assim era. Então, disseram: É o seu anjo.

[16] Entretanto, Pedro continuava batendo; então, eles abriram, viram-no e ficaram atônitos.

[17] Ele, porém, fazendo-lhes sinal com a mão para que se calassem, contou-lhes como o SENHOR o tirara da prisão e acrescentou: Anunciai isto a Tiago e aos irmãos. E, saindo, retirou-se para outro lugar.

[18] Sendo já dia, houve não pouco alvoroço entre os soldados sobre o que teria acontecido a Pedro.

[19] Herodes, tendo-o procurado e não o achando, submetendo as sentinelas a inquérito, ordenou que fossem justiçadas. E, descendo da Judéia para Cesaréia, Herodes passou ali algum tempo.

A morte de Herodes

[20] Ora, havia séria divergência entre Herodes e os habitantes de Tiro e de Sidom; porém estes, de comum acordo, se apresentaram a ele e, depois de alcançar o favor de Blasto, camarista do rei, pediram

[13]Петро постукав у хвіртку брами, і дівчина-служниця на ймення Рода пішла запитати, хто там.

[14]Упізнавши голос Петра, вона, радісна, побігла назад, навіть забувши відчинити браму, і повідомила, що Петро стоїть біля воріт.

[15]Присутні сказали їй: «Ти божевільна!» Та вона наполягала, що каже правду, й через те вони сказали: «То його Ангел».

[16]Та Петро все стукав, і коли вони відчинили й побачили його, то були дуже здивовані.

[17]Але він подав їм знак рукою, заспокоївши їх, і пояснив, як Господь вивів його з в’язниці. Петро сказав: «Розкажіть Якову і братам про це». І, залишивши їх, він подався до іншого місця.

[18]Коли настав день, варта була дуже збентежена. «Що могло статися з Петром?» — питали воїни.

[19]Ірод послав шукати Петра, але його не знайшли. Тоді він допитав вартових, віддав їх під суд і наказав стратити. Пізніше Ірод вирушив з Юдеї до Кесарії і деякий час перебував там.

Смерть Ірода

[20]Ірод був розгніваний на людей Тира й Сидона, і вони великим гуртом прийшли до нього просити миру, попередньо заручившись підтримкою наближеного царського слуги Власта. Вони просили миру, тому що їхні міста отримувала харчі з країни Ірода.

reconciliação, porque a sua terra se abastecia do país do rei.

21 Em dia designado, Herodes, vestido de trajo real, assentado no trono, dirigiu-lhes a palavra;

22 e o povo clamava: É voz de um deus, e não de homem!

23 No mesmo instante, um anjo do SENHOR o feriu, por ele não haver dado glória a Deus; e, comido de vermes, expirou.

24 Entretanto, a palavra do SENHOR crescia e se multiplicava.

25 Barnabé e Saulo, cumprida a sua missão, voltaram de Jerusalém, levando também consigo a João, apelidado Marcos.

Atos 13

Barnabé e Saulo. A primeira viagem missionária

1 Havia na igreja de Antioquia profetas e mestres: Barnabé, Simeão, por sobrenome Níger, Lúcio de Cirene, Manaém, colaço de Herodes, o tetrarca, e Saulo.

2 E, servindo eles ao SENHOR e jejuando, disse o Espírito Santo: Separai-me, agora, Barnabé e Saulo para a obra a que os tenho chamado.

3 Então, jejuando, e orando, e impondo sobre eles as mãos, os despediram.

Elimas, o mágico

4 Enviados, pois, pelo Espírito Santo, desceram a Selêucia e dali navegaram para Chipre.

21У призначений день Ірод, вбраний у свої царські шати, сів на престолі й звернувся до них з промовою.

22Люди вигукнули: «Це голос бога, а не чоловіка!»

23Та Ірод не славив Бога, і тому Ангел Господній вдарив його смертельною хворобою. Ірода сточили черви і він помер.

Шириться Слово Господнє

24Та Слово Боже ширилося й здобувало все нових прихильників.

25Варнава і Савл завершили свої діяння в Єрусалимі й повернулися до Антиохії, взявши з собою Іоана, якого ще називали Марком.

Діяння Апостолів 13

Перша подорож апостола Павла

1У церкві в Антиохії були деякі пророки й учителі: Варнава, Симеон, якого ще називали Ніґером, Луцій з Киринеї, Манаїл, який зростав разом з Іродом-тетрархом, та Савл.

2Одного разу, коли вони служили Господу й постилися, Дух Святий промовив до них: «Відділіть Мені Варнаву і Савла для справи, на яку Я їх обрав».

3Тож після поста і молитви, апостоли й учителі поклали руки на Варнаву й Савла і вирядили їх у дорогу.

4Послані Духом Святим, вони вирушили до Селевкії, звідки відпливли на Кіпр.

[5] Chegados a Salamina, anunciavam a palavra de Deus nas sinagogas judaicas; tinham também João como auxiliar.

[6] Havendo atravessado toda a ilha até Pafos, encontraram certo judeu, mágico, falso profeta, de nome Barjesus,

[7] o qual estava com o procônsul Sérgio Paulo, que era homem inteligente. Este, tendo chamado Barnabé e Saulo, diligenciava para ouvir a palavra de Deus.

[8] Mas opunha-se-lhes Elimas, o mágico (porque assim se interpreta o seu nome), procurando afastar da fé o procônsul.

[9] Todavia, Saulo, também chamado Paulo, cheio do Espírito Santo, fixando nele os olhos, disse:

[10] Ó filho do diabo, cheio de todo o engano e de toda a malícia, inimigo de toda a justiça, não cessarás de perverter os retos caminhos do SENHOR?

[11] Pois, agora, eis aí está sobre ti a mão do SENHOR, e ficarás cego, não vendo o sol por algum tempo. No mesmo instante, caiu sobre ele névoa e escuridade, e, andando à roda, procurava quem o guiasse pela mão.

[12] Então, o procônsul, vendo o que sucedera, creu, maravilhado com a doutrina do SENHOR.

João Marcos volta a Jerusalém

[13] E, navegando de Pafos, Paulo e seus companheiros dirigiram-se a Perge da Panfília. João, porém, apartando-se deles, voltou para Jerusalém.

[5]Опинившись у Саламині, вони проповідували Слово Боже в юдейських синагогах. Їм допомагав Іоан Марко.

[6]Вони перетнули весь острів аж до Пафоса, там зустріли ворожбита і лжепророка, юдея, якого звали Вар-Ісус.

[7]Він був при губернаторі Сергії Павлі, чоловікові розумному. Той послав по Варнаву й Савла, бо хотів почути Слово Боже.

[8]Але проти них виступив Елімас-ворожбит (так перекладається його ім'я). Він намагався відвернути губернатора від віри в Ісуса.

[9]Тоді Савл, якого також звали Павлом, сповнений Духа Святого, поглянув пильно на Елімаса й сказав:

[10]«Ти повен усіляких підступів і лихого лукавства! Ти син диявола, і ворог усього доброго! Чи припиниш ти коли-небудь удавати брехню за істини Господні?

[11]Тож слухай! Господь торкнеться тебе і ти осліпнеш й певний час не бачитимеш сонця». Тієї ж миті глибока темрява накрила Елімасові очі, і він почав ходити безпорадно кругами, намагаючись знайти когось, хто повів би його за руку.

[12]Побачивши, що сталося, губернатор здивувався науці Господній і повірив.

Проповідь Павла в Антиохії

[13]Павло з супутниками відпливли з Пафоса й прибули до Перґи Памфилійської. Іоан Марко залишив їх і повернувся до Єрусалиму.

14 Mas eles, atravessando de Perge para a Antioquia da Pisídia, indo num sábado à sinagoga, assentaram-se.

15 Depois da leitura da lei e dos profetas, os chefes da sinagoga mandaram dizer-lhes: Irmãos, se tendes alguma palavra de exortação para o povo, dizei-a.

O testemunho de Paulo em Antioquia

16 Paulo, levantando-se e fazendo com a mão sinal de silêncio, disse: Varões israelitas e vós outros que também temeis a Deus, ouvi.

17 O Deus deste povo de Israel escolheu nossos pais e exaltou o povo durante sua peregrinação na terra do Egito, donde os tirou com braço poderoso;

18 e suportou-lhes os maus costumes por cerca de quarenta anos no deserto;

19 e, havendo destruído sete nações na terra de Canaã, deu-lhes essa terra por herança,

20 vencidos cerca de quatrocentos e cinqüenta anos. Depois disto, lhes deu juízes, até o profeta Samuel.

21 Então, eles pediram um rei, e Deus lhes deparou Saul, filho de Quis, da tribo de Benjamim, e isto pelo espaço de quarenta anos.

22 E, tendo tirado a este, levantou-lhes o rei Davi, do qual também, dando testemunho, disse: Achei Davi, filho de Jessé, homem segundo o meu coração, que fará toda a minha vontade.

14А вони вирушили далі з Перґи до Антиохії Пісідійської. У суботу Павло й Варнава прийшли до синагоги й сіли там.

15Після читання Закону Мойсея й книг пророків старші синагоги послали по них, переказуючи: «Браття, якщо маєте ви слова підтримки до людей, то кажіть, будь ласка».

16Тоді Павло встав, подав знака рукою і промовив: «Народе ізраїльський і ви, погани, які поклоняються істинному Богу, слухайте.

17Бог народу ізраїльського обрав наших предків і звеличив їх під час перебування в землях Єгипетських, та Своєю всемогутньою рукою Він вивів їх із тієї країни.

18Протягом добрих сорока років Він терпів наш народ у пустелі.

19Він знищив сім народів у країні Ханаанській, а землі їхні віддав у володіння ізраїльському народові на чотириста п’ятдесят років.

20А після цього Бог дав нашому народові суддів аж до часів пророка Самуїла.

21Після цього ізраїльтяни попросили дати їм царя. Бог дав їм Саула, сина Кіша з роду Веніаминового, який правив близько сорока років.

22Після його зміщення Бог підніс Давида, щоб той був їхнім царем. Бог так говорив про нього: „Давид, син Єссея — такий чоловік, який Мені подобається. Він робитиме все, що Я бажатиму від нього”.

[23] Da descendência deste, conforme a promessa, trouxe Deus a Israel o Salvador, que é Jesus,

[24] havendo João, primeiro, pregado a todo o povo de Israel, antes da manifestação dele, batismo de arrependimento.

[25] Mas, ao completar João a sua carreira, dizia: Não sou quem supondes; mas após mim vem aquele de cujos pés não sou digno de desatar as sandálias.

[26] Irmãos, descendência de Abraão e vós outros os que temeis a Deus, a nós nos foi enviada a palavra desta salvação.

[27] Pois os que habitavam em Jerusalém e as suas autoridades, não conhecendo Jesus nem os ensinos dos profetas que se lêem todos os sábados, quando o condenaram, cumpriram as profecias;

[28] e, embora não achassem nenhuma causa de morte, pediram a Pilatos que ele fosse morto.

[29] Depois de cumprirem tudo o que a respeito dele estava escrito, tirando-o do madeiro, puseram-no em um túmulo.

[30] Mas Deus o ressuscitou dentre os mortos;

[31] e foi visto muitos dias pelos que, com ele, subiram da Galiléia para Jerusalém, os quais são agora as suas testemunhas perante o povo.

[32] Nós vos anunciamos o evangelho da promessa feita a nossos pais,

[33] como Deus a cumpriu plenamente a nós, seus filhos, ressuscitando a Jesus, como também está escrito no Salmo segundo: Tu és meu Filho, eu, hoje, te gerei.

[23]З його, Давидового, роду Бог, як і обіцяв, привів до Ізраїлю Спасителя Ісуса.

[24]А ще перед Його приходом Іоан проголосив для всіх людей ізраїльських хрещення на покаяння.

[25]Завершивши свою справу, Іоан сказав: „Ким ви мене вважаєте? Я — не Христос. Але Тому, Хто прийде за мною, я не гідний навіть розв'язати ремінці Його сандалій".

[26]Браття, сини Авраамового роду, і ви, погани, які поклоняються Богу, це ж до нас звернене те Послання про спасіння.

[27]Мешканці Єрусалиму та їхні правителі не впізнали Христа, й засудили Його. Тим самим справдилися слова пророків, котрі читають щосуботи.

[28]І хоч вони не могли знайти ніяких підстав для винесення смертного вироку, вони попросили Пилата вбити Ісуса.

[29]Виконавши все, що було про Нього сказане у Святому Писанні, вони зняли Його з хреста й поклали в могилу.

[30]Але Бог воскресив Його з мертвих!

[31]Протягом багатьох днів з'являвся Він тим, хто супроводжував Його в мандрах з Ґалилеї до Єрусалиму. І сьогодні вони — Його свідки нашому народу.

[32-33]Ми оповідаємо вам Благовість: те, що Бог обіцяв нашим предкам, Він здійснив для нас, їхніх дітей, воскресивши Ісуса з мертвих. Ось що написано в другому Псалмі: „Ти Мій Син; Сьогодні Я став Твоїм Батьком".

[34] E, que Deus o ressuscitou dentre os mortos para que jamais voltasse à corrupção, desta maneira o disse: E cumprirei a vosso favor as santas e fiéis promessas feitas a Davi.

[35] Por isso, também diz em outro Salmo: Não permitirás que o teu Santo veja corrupção.

[36] Porque, na verdade, tendo Davi servido à sua própria geração, conforme o desígnio de Deus, adormeceu, foi para junto de seus pais e viu corrupção.

[37] Porém aquele a quem Deus ressuscitou não viu corrupção.

[38] Tomai, pois, irmãos, conhecimento de que se vos anuncia remissão de pecados por intermédio deste;

[39] e, por meio dele, todo o que crê é justificado de todas as coisas das quais vós não pudestes ser justificados pela lei de Moisés.

[40] Notai, pois, que não vos sobrevenha o que está dito nos profetas:

[41] Vede, ó desprezadores, maravilhai-vos e desvanecei, porque eu realizo, em vossos dias, obra tal que não crereis se alguém vo-la contar.

Instados a pregar no sábado seguinte

[42] Ao saírem eles, rogaram-lhes que, no sábado seguinte, lhes falassem estas mesmas palavras.

[43] Despedida a sinagoga, muitos dos judeus e dos prosélitos piedosos seguiram Paulo e Barnabé, e estes, falando-lhes, os persuadiam a perseverar na graça de Deus.

[34]І як Бог воскресив Його з мертвих, щоб Він ніколи не повернувся у тлін, то сказав так: „Я дам вам святе й вірне благословення, яке обіцяв Давидові”.

[35]Також і в іншому місці Він сказав: „Ти не даси Своєму Святому зазнати тління”.

[36]Адже Давид служив волі Божій свого часу, а потім помер. Він був похований зі своїми предками, й зазнав тління.

[37]А той, Кого Бог воскресив із мертвих, тління не зазнав.

[38-39]Тож, браття, ви мусите знати, що через Нього дано вам прощення гріхів, і через Нього кожен, хто вірить, буде виправданий від усього, від чого не міг виправдатися через Закон Мойсея.

[40]Отже, пильнуйте, щоб із вами не сталося того, про що писали пророки:

[41]„Слухайте, ви, хто сумніваються, дивуйтеся і гиньте, бо в ваші дні таке Я роблю, у що ви ніколи не повірите, навіть якби вам хтось розповів”».

[42]Коли Павло й Варнава йшли з синагоги, люди почали просити їх, щоб наступної суботи вони знову прийшли й розповіли їм більше про все це.

[43]А коли з синагоги всі розійшлися, то чимало юдеїв і побожних новонавернених у юдаїзм подалися за Павлом і Варнавою. Апостоли розмовляли з ними й переконували їх не полишати віри в Божу милість.

Paulo e Barnabé vão para os gentios

[44] No sábado seguinte, afluiu quase toda a cidade para ouvir a palavra de Deus.

[44]Наступної суботи мало не все місто зійшлося послухати Слово Господа.

[45] Mas os judeus, vendo as multidões, tomaram-se de inveja e, blasfemando, contradiziam o que Paulo falava.

[45]Коли юдеї побачили юрмиська людей, серця їхні сповнилися заздрощів. Вони почали сперечатися з Павлом і ображати його.

[46] Então, Paulo e Barnabé, falando ousadamente, disseram: Cumpria que a vós outros, em primeiro lugar, fosse pregada a palavra de Deus; mas, posto que a rejeitais e a vós mesmos vos julgais indignos da vida eterna, eis aí que nos volvemos para os gentios.

[46]А Павло та Варнава відважно промовляли: «Так було необхідно, щоб Слово Боже спершу було звернене до вас. Але ж ви відштовхнули його, вирішивши, що не гідні вічного життя. Тож ми й звертаємося до поган.

[47] Porque o SENHOR assim no-lo determinou: Eu te constituí para luz dos gentios, a fim de que sejas para salvação até aos confins da terra.

[47]Так наказував нам Господь: „Я зробив Тебе світлом для поган, щоб Ти міг нести спасіння у всі кінці землі"».

[48] Os gentios, ouvindo isto, regozijavam-se e glorificavam a palavra do SENHOR, e creram todos os que haviam sido destinados para a vida eterna.

[48]Почувши це, погани зраділи й почали славили Слово Господнє. І ті, кому було призначене життя вічне, повірили.

[49] E divulgava-se a palavra do SENHOR por toda aquela região.

[49]Слово Господнє поширювалося по всіх навколишніх землях.

[50] Mas os judeus instigaram as mulheres piedosas de alta posição e os principais da cidade e levantaram perseguição contra Paulo e Barnabé, expulsando-os do seu território.

[50]Але юдеї підбурили впливових побожних жінок і найважливіших людей міста, і ті почали переслідування проти Павла та Варнави, й вигнали їх з цих земель.

[51] E estes, sacudindo contra aqueles o pó dos pés, partiram para Icônio.

[51]Тоді апостоли обтрусили порох зі своїх ніг проти цих людей і вирушили в Іконію.

[52] Os discípulos, porém, transbordavam de alegria e do Espírito Santo.

[52]А учні сповнилися втіхи й Духа Святого.

Atos 14

Діяння Апостолів 14

Paulo e Barnabé em Icônio

Павло й Варнава тікають до Лістри

[1] Em Icônio, Paulo e Barnabé entraram juntos na sinagoga judaica e falaram de tal modo, que veio a crer grande multidão, tanto de judeus como de gregos.

[1]Так само і в Іконії Павло та Варнава пішли до юдейської синагоги, і говорили там так, що величезна кількість як юдеїв, так і поган, увірували.

[2] Mas os judeus incrédulos incitaram e irritaram os ânimos dos gentios contra os irmãos.

[2]Але юдеї, котрі не повірили, почали підбурювати поган, викликавши в тих лихі почуття до віруючих.

[3] Entretanto, demoraram-se ali muito tempo, falando ousadamente no SENHOR, o qual confirmava a palavra da sua graça, concedendo que, por mão deles, se fizessem sinais e prodígios.

[3]Павло й Варнава довго лишалися в Іконії, і відважно проповідували в ім'я Господа. Та Він підтверджував Послання милості Своєї, допомагаючи Павлу і Варнаві творити дивовижні знамення й чудеса.

[4] Mas dividiu-se o povo da cidade: uns eram pelos judeus; outros, pelos apóstolos.

[4]Тож люди в місті розділилися: одні підтримували юдеїв, інші — апостолів.

[5] E, como surgisse um tumulto dos gentios e judeus, associados com as suas autoridades, para os ultrajar e apedrejar,

[5]Деякі погани та юдеї на чолі зі своїми вождями, намагалися побити Павла і Варнаву камінням.

[6] sabendo-o eles, fugiram para Listra e Derbe, cidades da Licaônia e circunvizinhança,

[7] onde anunciaram o evangelho.

[6-7]Довідавшись про це, Павло з Варнавою втекли до міст Лістри й Дервії, що в Лікаонії, та довколишніх земель, де продовжували проповідувати Благовість.

A cura de um coxo em Listra

Зцілення каліки в Лістрі

[8] Em Listra, costumava estar assentado certo homem aleijado, paralítico desde o seu nascimento, o qual jamais pudera andar.

[8]У Лістрі мешкав один каліка, кривий від народження, який ніколи не ходив.:

[9] Esse homem ouviu falar Paulo, que, fixando nele os olhos e vendo que possuía fé para ser curado,

[9]Він уважно слухав, як говорив Павло. Павло пильно подивився на каліку і, відчувши, що той мав віру зцілитися,

[10] disse-lhe em alta voz: Apruma-te direito sobre os pés! Ele saltou e andava.

[10]голосно промовив: «Підведися й стань на ноги!» І тієї ж миті каліка скочив на ноги й почав ходити.

[11] Quando as multidões viram o que Paulo fizera, gritaram em língua licaônica, dizendo: Os deuses, em forma de homens, baixaram até nós.

[11]Коли люди в натовпі побачили, що зробив Павло, вони почали голосно вигукувати лікаонською мовою: «Боги стали подібні до людей і зійшли до нас!»

[12] A Barnabé chamavam Júpiter, e a Paulo, Mercúrio, porque era este o principal portador da palavra.

[12]Варнаву вони називали Зевсом, а Павла — Гермесом, оскільки здебільшого він говорив.

[13] O sacerdote de Júpiter, cujo templo estava em frente da cidade, trazendo para junto das portas touros e grinaldas, queria sacrificar juntamente com as multidões.

[13]Жрець, який служив у храмі Зевса, що був розташований відразу за містом, привів биків, та приніс вінки до міської брами. Він, а також і весь натовп, збиралися принести пожертву Варнаві та Павлу.

[14] Porém, ouvindo isto, os apóstolos Barnabé e Paulo, rasgando as suas vestes, saltaram para o meio da multidão, clamando:

[14]Почувши про це, апостоли Павло та Варнава у гніві роздерли на собі одяг. Вони кинулися у натовп, вигукуючи:

[15] Senhores, por que fazeis isto? Nós também somos homens como vós, sujeitos aos mesmos sentimentos, e vos anunciamos o evangelho para que destas coisas vãs vos convertais ao Deus vivo, que fez o céu, a terra, o mar e tudo o que há neles;

[15]«Люди! Нащо ви таке робите? Ми такі ж люди, як і ви! Ми прийшли, щоб розповісти вам Благовість, і відвернути вас від цих негідних справ до живого Бога. Бога, Який створив небо і землю, і море, і все, що є на небі, на землі та в морі.

[16] o qual, nas gerações passadas, permitiu que todos os povos andassem nos seus próprios caminhos;

[16]В минулі часи Він дав волю кожному народові йти своїм власним шляхом,

[17] contudo, não se deixou ficar sem testemunho de si mesmo, fazendo o bem, dando-vos do céu chuvas e estações frutíferas, enchendo o vosso coração de fartura e de alegria.

[17]але Він ніколи не залишав вас без свідчень про Себе. Він творив добро для вас: проливаючи на вас дощ із небес, і даючи збіжжя в належну пору, даруючи вам хліб щоденний і сповнюючи радістю ваші серця».

[18] Dizendo isto, foi ainda com dificuldade que impediram as multidões de lhes oferecerem sacrifícios.

[18]Навіть промовляючи таке, Павлові й Варнаві було важко втримати людей, які прагнули принести їм пожертви.

Paulo é apedrejado

[19] Sobrevieram, porém, judeus de Antioquia e Icônio e, instigando as multidões e apedrejando a Paulo, arrastaram-no para fora da cidade, dando-o por morto.

[19]Згодом прийшли деякі юдеї з Антиохії та Іконії, й переконали натовп піти проти Павла. Тоді люди закидали Павла камінням, а потім витягли його за межі міста і кинули, вважаючи, що він мертвий.

[20] Rodeando-o, porém, os discípulos, levantou-se e entrou na cidade. No dia seguinte, partiu, com Barnabé, para Derbe.

[20]Але коли над ним зійшлися учні, Павло підвівся й повернувся до міста, а наступного дня разом з Варнавою вирушив до Дервії.

Повернення до Антиохії

[21] E, tendo anunciado o evangelho naquela cidade e feito muitos discípulos, voltaram para Listra, e Icônio, e Antioquia,

[22] fortalecendo a alma dos discípulos, exortando-os a permanecer firmes na fé; e mostrando que, através de muitas tribulações, nos importa entrar no reino de Deus.

[21-22]В Дервії вони проповідували Благовість і придбали багато послідовників, а потім повернулися до Лістри, Іконії та Антиохії. Там вони зміцнювали душі віруючих, надихали їх перебувати у вірі. Вони казали: «Щоб увійти до Царства Божого, ми маємо пройти через багато страждань».

[23] E, promovendo-lhes, em cada igreja, a eleição de presbíteros, depois de orar com jejuns, os encomendaram ao SENHOR em quem haviam crido.

[23]Павло і Варнава призначали старійшин у кожній церкві. Молитвою і постом вони ввіряли старійшин Господу, в Якого ті повірили.

[24] Atravessando a Pisídia, dirigiram-se a Panfília.

[24]Пройшовши через Пісідію, Павло й Варнава прийшли до Памфилії.

[25] E, tendo anunciado a palavra em Perge, desceram a Atália

[25]А коли розповіли про Послання Господа в Пергії, то вирушили до Атталії.

[26] e dali navegaram para Antioquia, onde tinham sido recomendados à graça de Deus para a obra que haviam já cumprido.

[26]А звідти відпливли до Антиохії, де їм було Божою милістю доручено справу, яку вони виконали.

[27] Ali chegados, reunida a igreja, relataram quantas coisas fizera Deus com eles e como abrira aos gentios a porta da fé.

[27]Прибувши до Антиохії, вони зібрали всіх віруючих й розповіли їм про все, що Бог зробив через них. Павло й Варнава також повідомили, що Бог відчинив браму віри для поган.

[28] E permaneceram não pouco tempo com os discípulos.

[28]І вони довго лишалися там з іншими віруючими.

Atos 15

A controvérsia sobre a circuncisão de gentios

[1] Alguns indivíduos que desceram da Judéia ensinavam aos irmãos: Se não vos circuncidardes segundo o costume de Moisés, não podeis ser salvos.

Діяння Апостолів 15

Апостольський собор в Єрусалимі

[1]Через деякий час прийшли якісь люди до Антиохії з Юдеї і почали навчати братів: «Якщо ви не обрізані за звичаєм Мойсеєвим, то не можете бути врятовані».

[2] Tendo havido, da parte de Paulo e Barnabé, contenda e não pequena discussão com eles, resolveram que esses dois e alguns outros dentre eles subissem a Jerusalém, aos apóstolos e presbíteros, com respeito a esta questão.

[2]Павло й Варнава не погодилися з цим, і між ними зав'язалася гостра суперечка. Павло й Варнава і ще дехто були обрані йти до апостолів та старійшин у Єрусалим, і там обговорити це питання.

[3] Enviados, pois, e até certo ponto acompanhados pela igreja, atravessaram as províncias da Fenícia e Samaria e, narrando a conversão dos gentios, causaram grande alegria a todos os irmãos.

[3]Церква вирядила їх в дорогу, і вони рушили через Фінікію та Самарію. По дорозі вони розповідали людям, як поганам потрібно було прийти до істинного Бога. Ці розповіді скрізь викликали радість поміж братів.

[4] Tendo eles chegado a Jerusalém, foram bem recebidos pela igreja, pelos apóstolos e pelos presbíteros e relataram tudo o que Deus fizera com eles.

[4]Коли вони прибули до Єрусалиму, їх радо зустріли церква, апостоли й старійшини, а вони розповіли про все, що Бог зробив разом із ними.

[5] Insurgiram-se, entretanto, alguns da seita dos fariseus que haviam crido, dizendo: É necessário circuncidá-los e determinar-lhes que observem a lei de Moisés.

[5]Дехто з віруючих, ті, хто належали до фарисеїв, встали й мовили: «Погани мусять бути обрізані, вони зобов'язані виконувати Закон Мойсеїв!»

A reunião dos apóstolos e presbíteros em Jerusalém

[6] Então, se reuniram os apóstolos e os presbíteros para examinar a questão.

[6]Тоді апостоли й старійшини зібралися разом, щоб вирішити це питання.

[7] Havendo grande debate, Pedro tomou a palavra e lhes disse: Irmãos, vós sabeis que, desde há muito, Deus me escolheu dentre vós para que, por meu intermédio, ouvissem os gentios a palavra do evangelho e cressem.

[7]Після довгих обговорень Петро встав і сказав: «Браття, ви знаєте, що в найперші дні Бог обрав серед вас мене. Він зробив так, щоб саме з моїх уст погани почули Благовість і повірили.

[8] Ora, Deus, que conhece os corações, lhes deu testemunho, concedendo o Espírito Santo a eles, como também a nós nos concedera.

[8]Бог, Якому відкриті серця, засвідчив їм Свою прихильність, давши їм Дух Святий, як раніше нам.

[9] E não estabeleceu distinção alguma entre nós e eles, purificando-lhes pela fé o coração.

[9]Бог не зробив ніякої різниці між ними й нами, Він очистив серця їхні вірою.

[10] Agora, pois, por que tentais a Deus, pondo sobre a cerviz dos discípulos um jugo que nem nossos pais puderam suportar, nem nós?

[11] Mas cremos que fomos salvos pela graça do SENHOR Jesus, como também aqueles o foram.

O parecer de Tiago

[12] E toda a multidão silenciou, passando a ouvir a Barnabé e a Paulo, que contavam quantos sinais e prodígios Deus fizera por meio deles entre os gentios.

[13] Depois que eles terminaram, falou Tiago, dizendo: Irmãos, atentai nas minhas palavras:

[14] expôs Simão como Deus, primeiramente, visitou os gentios, a fim de constituir dentre eles um povo para o seu nome.

[15] Conferem com isto as palavras dos profetas, como está escrito:

[16] Cumpridas estas coisas, voltarei e reedificarei o tabernáculo caído de Davi; e, levantando-o de suas ruínas, restaurá-lo-ei.

[17] Para que os demais homens busquem o SENHOR, e também todos os gentios sobre os quais tem sido invocado o meu nome,

[18] diz o SENHOR, que faz estas coisas conhecidas desde séculos.

[19] Pelo que, julgo eu, não devemos perturbar aqueles que, dentre os gentios, se convertem a Deus,

[20] mas escrever-lhes que se abstenham das contaminações dos ídolos, bem como das relações sexuais ilícitas, da carne de animais sufocados e do sangue.

[10]А раз так, то нащо ж ви Бога випробовуєте? Навіщо намагаєтеся на шиї цих учнів накинути ярмо, якого ні самі ми, ані наші предки не були спроможні нести?

[11]Але милістю Господа Ісуса вони вірять, щоб бути спасенними так само, як ми».

[12]Запала мовчанка. Вони уважно слухали розповідь Варнави й Павла про всі ті знамення й чудеса, які Бог чинив через них перед поганами.

[13]Коли вони скінчили розповідати, встав Яків і сказав: «Браття, послухайте мене.

[14]Симон розповів нам, як Бог уперше виявив Своє любов до поган, коли прийняв їх до Себе, щоб стали вони Його людьми.

[15]Слова пророків узгоджуються з цим. Адже написано:

[16]„Я повернусь після того і відбудую занепалий дім Давидів. Я підніму його з руїн і наново поставлю,

[17]щоб і решта людства, які будуть покликані іменем Моїм, могли шукати Господа. Отак мовить Господь, Який зробив все це.

[18]І це було відоме в віках”.

[19]Через те, я вважаю, ми не повинні відштовхувати поган, які приходять до Бога.

[20]Натомість ми повинні написати їм і застерегти їх від вживання їжі, споганеної бовванами, від перелюбу, від м’яса удушених тварин та крові.

[21] Porque Moisés tem, em cada cidade, desde tempos antigos, os que o pregam nas sinagogas, onde é lido todos os sábados.

A decisão enviada a Antioquia

[22] Então, pareceu bem aos apóstolos e aos presbíteros, com toda a igreja, tendo elegido homens dentre eles, enviá-los, juntamente com Paulo e Barnabé, a Antioquia: foram Judas, chamado Barsabás, e Silas, homens notáveis entre os irmãos,

[23] escrevendo, por mão deles: Os irmãos, tanto os apóstolos como os presbíteros, aos irmãos de entre os gentios em Antioquia, Síria e Cilícia, saudações.

[24] Visto sabermos que alguns [que saíram] de entre nós, sem nenhuma autorização, vos têm perturbado com palavras, transtornando a vossa alma,

[25] pareceu-nos bem, chegados a pleno acordo, eleger alguns homens e enviá-los a vós outros com os nossos amados Barnabé e Paulo,

[26] homens que têm exposto a vida pelo nome de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[27] Enviamos, portanto, Judas e Silas, os quais pessoalmente vos dirão também estas coisas.

[28] Pois pareceu bem ao Espírito Santo e a nós não vos impor maior encargo além destas coisas essenciais:

[29] que vos abstenhais das coisas sacrificadas a ídolos, bem como do sangue, da carne de animais sufocados e das

[21]Вони не повинні цього робити, бо в кожному місті з давніх-давен є ті, хто проповідують Закон Мойсея, та читають його щосуботи у синагогах».

Послання до віруючих-неюдеїв

[22]Тоді апостоли та старійшини разом з усією церквою вирішили обрати з-поміж себе тих, кого вони пошлють до Антиохії разом з Павлом та Варнавою. Вони обрали Юду, якого ще звали Варсавою, та Силу — чоловіків, котрих поважали брати.

[23]Через них передали такого листа: «Апостоли й старійшини, ваші брати шлють вітання братам з поган в Антиохії, Сирії та Кілікії. Любі Брати,

[24]Ми чули, що дехто звертається до вас від нашого імені й своїми словами турбує і бентежить вас, але все те робилося без наших вказівок.

[25]Усі ми згодилися й вирішили обрати з-поміж себе людей і послати їх до вас разом з нашими любими друзями Варнавою та Павлом.

[26]Вони віддали своє життям в ім'я Господа нашого Ісуса Христа.

[27]Тож ми посилаємо Юду й Силу, і вони на словах перекажуть вам те саме.

[28]Для Святого Духа й для нас добре не обтяжувати вас нічим більшим, ніж ці необхідні речі:

[29]Не вживайте того, що було принесене в пожертву бовванам, від вживання крові, м'яса задушених тварин та від розпусти. Якщо ви вбережете себе від таких вчинків, то робитиме добре. Бувайте здорові».

relações sexuais ilícitas; destas coisas fareis bem se vos guardardes. Saúde.

A leitura da mensagem

30 Os que foram enviados desceram logo para Antioquia e, tendo reunido a comunidade, entregaram a epístola.

31 Quando a leram, sobremaneira se alegraram pelo conforto recebido.

32 Judas e Silas, que eram também profetas, consolaram os irmãos com muitos conselhos e os fortaleceram.

33 Tendo-se demorado ali por algum tempo, os irmãos os deixaram voltar em paz aos que os enviaram.

34 [Mas pareceu bem a Silas permanecer ali.]

35 Paulo e Barnabé demoraram-se em Antioquia, ensinando e pregando, com muitos outros, a palavra do SENHOR.

A segunda viagem missionária. Separação entre Paulo e Barnabé

36 Alguns dias depois, disse Paulo a Barnabé: Voltemos, agora, para visitar os irmãos por todas as cidades nas quais anunciamos a palavra do SENHOR, para ver como passam.

37 E Barnabé queria levar também a João, chamado Marcos.

38 Mas Paulo não achava justo levarem aquele que se afastara desde a Panfília, não os acompanhando no trabalho.

39 Houve entre eles tal desavença, que vieram a separar-se. Então, Barnabé, levando consigo a Marcos, navegou para Chipre.

30Коли посланці Варнава, Павло, Юда й Сила прибули до Антиохії, вони зібрали віруючих і вручили їм листа.

31Ті прочитали й дуже зраділи такій підтримці.

32Юда й Сила, які самі були пророками, багато говорили з братами, підтримуючи й зміцнюючи їхню віру.

33Вони пробули там деякий час, а потім браття відпустили Юду й Силу з миром, і вони повернулися до тих, хто послав їх.

34[Однак Сила вирішив залишитися там].

35Але Павло й Варнава залишилися в Антиохії. Разом з багатьма іншими вони навчали народ Слова Божого й Благовісті Господній.

Друга подорож Павла

36За кілька днів по тому, Павло сказав Варнаві: «Давай повернемося до братів наших у всіх тих містах, де ми проповідували Слово Господа, й подивимося, як їм живеться».

37Варнава хотів узяти з собою Іоана, якого ще називали Марком,

38але Павло не вважав, що буде краще взяти з собою того, хто кинув їх у Памфилії і не пішов з ними на працю.

39Між Павлом та Варнавою виникла незгода, і як наслідок, вони вирушили кожен своїм шляхом. Варнава взяв Марка й поплив з ним до Кіпру.

[40] Mas Paulo, tendo escolhido a Silas, partiu encomendado pelos irmãos à graça do SENHOR.

[41] E passou pela Síria e Cilícia, confirmando as igrejas.

[40-41]Павло обрав Силу і вони пішли через Сирію та Кілікію, допомагаючи церквам зміцнюватися, а браття з Антиохії доручили їх піклуванню Господа.

Atos 16

Paulo leva consigo a Timóteo

[1] Chegou também a Derbe e a Listra. Havia ali um discípulo chamado Timóteo, filho de uma judia crente, mas de pai grego;

[2] dele davam bom testemunho os irmãos em Listra e Icônio.

[3] Quis Paulo que ele fosse em sua companhia e, por isso, circuncidou-o por causa dos judeus daqueles lugares; pois todos sabiam que seu pai era grego.

[4] Ao passar pelas cidades, entregavam aos irmãos, para que as observassem, as decisões tomadas pelos apóstolos e presbíteros de Jerusalém.

[5] Assim, as igrejas eram fortalecidas na fé e, dia a dia, aumentavam em número.

A visão em Trôade

[6] E, percorrendo a região frígio-gálata, tendo sido impedidos pelo Espírito Santo de pregar a palavra na Ásia,

[7] defrontando Mísia, tentavam ir para Bitínia, mas o Espírito de Jesus não o permitiu.

[8] E, tendo contornado Mísia, desceram a Trôade.

[9] À noite, sobreveio a Paulo uma visão na qual um varão macedônio estava em pé e lhe rogava, dizendo: Passa à Macedônia e ajuda-nos.

Діяння Апостолів 16

Господь кличе Павла до Македонії

[1]Павло також відвідав Дервію та Лістру, де знаходився послідовник на ім’я Тимофій. Мати його була віруючою юдейкою, а батько греком.

[2]Про Тимофія добре говорили браття в Лістрі та Іконії.

[3]Павло хотів, щоб Тимофій пішов із ним, тому він зробив обрізання Тимофієві. Це було зроблено заради юдеїв, які мешкали у тієї місцевості, оскільки ті знали, що Тимофіїв батько був греком.

[4]Проходячи через інші міста, вони передавали віруючим для послуху настанови, прийняті апостолами й старійшинами в Єрусалимі.

[5]Тож церкви міцнішали в вірі, й число віруючих зростало з кожним днем.

Павло в Македонії

[6]Павло та його супутники пройшли землю Фриґійську та Ґалатську, але Дух Святий не дозволяв їм проповідувати Слово в Малій Азії.

[7]Дійшовши до кордону Мізії, вони збиралися йти до Віфінії, але Дух Ісуса не пустив їх.

[8]Тоді, проминувши Мізію, вони прибули до Троади.

[9]Вночі Павлові було видіння, в якому якийсь чоловік із Македонії постав перед ним, благаючи: «Прийди до Македонії й допоможи нам».

[10] Assim que teve a visão, imediatamente, procuramos partir para aquele destino, concluindo que Deus nos havia chamado para lhes anunciar o evangelho.

Paulo em Filipos. Lídia convertida

[11] Tendo, pois, navegado de Trôade, seguimos em direitura a Samotrácia, no dia seguinte, a Neápolis

[12] e dali, a Filipos, cidade da Macedônia, primeira do distrito e colônia. Nesta cidade, permanecemos alguns dias.

[13] No sábado, saímos da cidade para junto do rio, onde nos pareceu haver um lugar de oração; e, assentando-nos, falamos às mulheres que para ali tinham concorrido.

[14] Certa mulher, chamada Lídia, da cidade de Tiatira, vendedora de púrpura, temente a Deus, nos escutava; o SENHOR lhe abriu o coração para atender às coisas que Paulo dizia.

[15] Depois de ser batizada, ela e toda a sua casa, nos rogou, dizendo: Se julgais que eu sou fiel ao SENHOR, entrai em minha casa e aí ficai. E nos constrangeu a isso.

A cura de uma jovem adivinhadora

[16] Aconteceu que, indo nós para o lugar de oração, nos saiu ao encontro uma jovem possessa de espírito adivinhador, a qual, adivinhando, dava grande lucro aos seus senhores.

[17] Seguindo a Paulo e a nós, clamava, dizendo: Estes homens são servos do Deus Altíssimo e vos anunciam o caminho da salvação.

[18] Isto se repetia por muitos dias. Então, Paulo, já indignado, voltando-se, disse ao

[10]Після цього видіння, ми одразу ж зібралися йти до тієї землі, вирішивши, що то Бог покликав нас проповідувати македонцям Благовість.

Павло й Сила в Македонії

[11]Ми відпливли з Троади й попрямували до Самотракії, а наступного дня пристали до Неаполя.

[12]Звідти ми пішли до міста Филипи, що було римською колонією та головним містом тієї частини Македонії, і провели там кілька днів.

[13]В суботу ми вирушили за міську браму, до річки, сподіваючись, що знайдемо там місце для молитви. Ми сіли й почали розмовляти з жінками, які зібралися там.

[14]Серед них була жінка на ймення Лідія. Вона була купчихою, та торгувала багряними тканинами в місті Тіатирі. Вона поклонялася істинному Богу. Лідія слухала нас, і Господь відкрив її серце назустріч тому, що казав Павло.

[15]Коли вона та її домашні охрестилися, вона почала благати нас: «Якщо ви вважаєте, що я справді вірую в Господа, то зупиніться в моєму домі». Вона вмовила нас піти до неї.

Павло і Сила у в’язниці

[16]Так сталося, що коли ми йшли до місця молитви, нам зустрілася дівчина-рабиня. Вона була одержима духом, який давав їй силу передбачати майбутнє. Роблячи це, вона приносила величезний прибуток своїм господарям.

[17]Дівчина ходила за Павлом і всіма нами, вигукуючи: «Це слуги Всевишнього Бога! Вони провіщають вам шлях до спасіння!»

[18]Так тривало багато днів, і Павла це почало турбувати. Тож він обернувся й промовив до духа: «Наказую тобі іменем

espírito: Em nome de Jesus Cristo, eu te mando: retira-te dela. E ele, na mesma hora, saiu.

Ісуса Христа, вийди з неї!» І він негайно вийшов з дівчини.

Paulo e Silas açoitados e presos

[19] Vendo os seus senhores que se lhes desfizera a esperança do lucro, agarrando em Paulo e Silas, os arrastaram para a praça, à presença das autoridades;

[19]Коли її господарі побачили, що їхнім сподіванням на прибуток прийшов кінець, вони схопили Павла та Силу й потягли їх на базарну площу, а там передали владі.

[20] e, levando-os aos pretores, disseram: Estes homens, sendo judeus, perturbam a nossa cidade,

[20]Коли вони привели Павла та Силу до міської влади, то сказали: «Ці люди — юдеї, вони каламутять усе місто!

[21] propagando costumes que não podemos receber, nem praticar, porque somos romanos.

[21]Вони проголошують звичаї, які для нас, римлян, є протизаконним прийняти або дотримуватися».

[22] Levantou-se a multidão, unida contra eles, e os pretores, rasgando-lhes as vestes, mandaram açoitá-los com varas.

[22]Весь натовп піднявся проти Павла й Сили. Володарі міста зірвали з апостолів одяг і наказали їх побити.

[23] E, depois de lhes darem muitos açoites, os lançaram no cárcere, ordenando ao carcereiro que os guardasse com toda a segurança.

[23]Тяжко побитих, їх кинули до в'язниці й наказали вартовому пильно стерегти їх.

[24] Este, recebendo tal ordem, levou-os para o cárcere interior e lhes prendeu os pés no tronco.

[24]Діставши такий наказ, він посадив апостолів у внутрішню камеру, а ноги їхні забив у колодки.

[25] Por volta da meia-noite, Paulo e Silas oravam e cantavam louvores a Deus, e os demais companheiros de prisão escutavam.

[25]Близько опівночі Павло й Сила молилися й співали гімни Богу, а інші в'язні слухали їх.

[26] De repente, sobreveio tamanho terremoto, que sacudiu os alicerces da prisão; abriram-se todas as portas, e soltaram-se as cadeias de todos.

[26]Зненацька стався сильний землетрус, аж захитався фундамент в'язниці. Всі двері раптом розчинилися, а кайдани з усіх в'язнів попадали.

A conversão do carcereiro

[27] O carcereiro despertou do sono e, vendo abertas as portas do cárcere, puxando da

[27]Вартовий прокинувся й, побачивши відчинені двері в'язниці, вихопив меча. Він хотів вбити себе, вважаючи, що в'язні втекли,

espada, ia suicidar-se, supondo que os presos tivessem fugido.

28 Mas Paulo bradou em alta voz: Não te faças nenhum mal, que todos aqui estamos!

29 Então, o carcereiro, tendo pedido uma luz, entrou precipitadamente e, trêmulo, prostrou-se diante de Paulo e Silas.

30 Depois, trazendo-os para fora, disse: Senhores, que devo fazer para que seja salvo?

31 Responderam-lhe: Crê no SENHOR Jesus e serás salvo, tu e tua casa.

32 E lhe pregaram a palavra de Deus e a todos os de sua casa.

33 Naquela mesma hora da noite, cuidando deles, lavou-lhes os vergões dos açoites. A seguir, foi ele batizado, e todos os seus.

34 Então, levando-os para a sua própria casa, lhes pôs a mesa; e, com todos os seus, manifestava grande alegria, por terem crido em Deus.

Paulo e Silas livres da prisão

35 Quando amanheceu, os pretores enviaram oficiais de justiça, com a seguinte ordem: Põe aqueles homens em liberdade.

36 Então, o carcereiro comunicou a Paulo estas palavras: Os pretores ordenaram que fôsseis postos em liberdade. Agora, pois, saí e ide em paz.

37 Paulo, porém, lhes replicou: Sem ter havido processo formal contra nós, nos açoitaram publicamente e nos recolheram ao cárcere, sendo nós cidadãos romanos;

28та Павло голосно гукнув: «Не губи себе! Ми всі тут».

29Тоді вартовий наказав принести світло й кинувся всередину. Затремтівши зі страху, він упав на коліна перед Павлом та Силою.

30А потім вивів їх і сказав: «Добродії, що мені робити, щоб здобути спасіння?»

31Вони відповіли: «Вір у Господа Ісуса, і ти будеш спасенний — ти й твої домашні».

32І апостоли розповіли Слово Господнє йому й усім іншим, хто був у тому домі.

33Тієї нічної години вартовий узяв їх, обмив їхні рани, й тут же його самого і його родину охрестили.

34Він привів Павла й Силу до своєї оселі і дав їм поїсти. Він, і вся його родина раділи, бо повірили у Бога.

35Коли настав ранок, володарі міста послали воїнів, сказавши: «Звільніть тих людей».

36Тоді вартовий передав ці слова Павлові: «Володарі міста сказали звільнити вас. Отже, виходьте зараз і йдіть з миром».

37Але Павло відповів воїнам: «Вони прилюдно били нас без суду, хоч ми римські громадяни, потім кинули нас до в’язниці. А тепер вони хочуть випустити нас таємно? Не буде цього! Вони

querem agora, às ocultas, lançar-nos fora? Não será assim; pelo contrário, venham eles e, pessoalmente, nos ponham em liberdade.

повинні самі прийти й вивести нас із в'язниці».

38 Os oficiais de justiça comunicaram isso aos pretores; e estes ficaram possuídos de temor, quando souberam que se tratava de cidadãos romanos.

38Варта передала ці слова володарям міста. Почувши, що Павло і Сила — римляни, ті перелякалися.

39 Então, foram ter com eles e lhes pediram desculpas; e, relaxando-lhes a prisão, rogaram que se retirassem da cidade.

39Вони прийшли й вибачилися перед Павлом і Силою, а потім вивели їх із в'язниці й попросили залишити їхнє місто.

40 Tendo-se retirado do cárcere, dirigiram-se para a casa de Lídia e, vendo os irmãos, os confortaram. Então, partiram.

40Вийшовши з в'язниці, Павло й Сила попрямували до дому Лідії. Побачивши там братів, Павло і Сила підбадьорили їх, а потім пішли звідти.

Atos 17

Paulo e Silas em Tessalônica

1 Tendo passado por Anfípolis e Apolônia, chegaram a Tessalônica, onde havia uma sinagoga de judeus.

2 Paulo, segundo o seu costume, foi procurá-los e, por três sábados, arrazoou com eles acerca das Escrituras,

3 expondo e demonstrando ter sido necessário que o Cristo padecesse e ressurgisse dentre os mortos; e este, dizia ele, é o Cristo, Jesus, que eu vos anuncio.

4 Alguns deles foram persuadidos e unidos a Paulo e Silas, bem como numerosa multidão de gregos piedosos e muitas distintas mulheres.

5 Os judeus, porém, movidos de inveja, trazendo consigo alguns homens maus dentre a malandragem, ajuntando a turba, alvoroçaram a cidade e, assaltando a casa

Діяння Апостолів 17

Павло й Сила в Солуні

1Пройшовши через Амфіполь та Аполонію, Павло та Сила прибули до Солуні, де була юдейська синагога.

2Павло, за своїм звичаєм, пішов туди й протягом трьох субот обговорював з юдеями Святе Писання.

3Він їм пояснював і доводив, що Христу належало прийняти страждання і що Він мусив воскреснути з мертвих. Павло казав: «А цей Ісус, про Якого я вам розповідаю — то й є Христос».

4Декого з тих людей вони переконали, й ті приєдналися до Павла та Сили. Багато віруючих греків, і ще чимало знатних жінок долучилося до громади віруючих.

5Але юдеї, які не повірили в Благовість, сповнені заздрощів, знайшли якихось розбишак з базарної площі, зібрали юрмисько й заходилися підбурювати ціле місто. Вони прийшли до Ясонової оселі, сподіваючись знайти там Павла й Силу, щоб вивести їх до людей.

de Jasom, procuravam trazê-los para o meio do povo.

[6] Porém, não os encontrando, arrastaram Jasom e alguns irmãos perante as autoridades, clamando: Estes que têm transtornado o mundo chegaram também aqui,

[6]А не знайшовши, потягли Ясона та ще декого з віруючих до міських урядовців. Вони вигукували: «Ці люди, які підбурюють весь світ, зараз прийшли сюди!

[7] os quais Jasom hospedou. Todos estes procedem contra os decretos de César, afirmando ser Jesus outro rei.

[7]Ясон прийняв їх у своєму домі. Всі вони чинять супроти цезаревих указів, стверджуючи, що існує інший Цар, Якого вони називають Ісусом».

[8] Tanto a multidão como as autoridades ficaram agitadas ao ouvirem estas palavras;

[8]Натовп і міські урядовці були збентежені цими словами.

[9] contudo, soltaram Jasom e os mais, após terem recebido deles a fiança estipulada.

[9]Вони взяли з Ясона та інших заставу й відпустили їх.

Paulo e Silas em Bereia

Павло й Сила у Верії

[10] E logo, durante a noite, os irmãos enviaram Paulo e Silas para Beréia; ali chegados, dirigiram-se à sinagoga dos judeus.

[10]Тієї ж ночі браття вислали Павла та Силу до Верії. Прибувши туди, Павло та Сила прийшли до юдейської синагоги.

[11] Ora, estes de Beréia eram mais nobres que os de Tessalônica; pois receberam a palavra com toda a avidez, examinando as Escrituras todos os dias para ver se as coisas eram, de fato, assim.

[11]Люди в Верії були більш сприйнятливими до Божого вчення, ніж ті у Солуні. Вони сприйняли Послання з великим запалом й щодня вивчали Святе Писання, щоб переконатися, чи правда все те, про що їм казав Павло.

[12] Com isso, muitos deles creram, mulheres gregas de alta posição e não poucos homens.

[12]Зрештою, багато юдеїв повірило в Господа, а серед них чимало знатних греків: чоловіків і жінок.

[13] Mas, logo que os judeus de Tessalônica souberam que a palavra de Deus era anunciada por Paulo também em Beréia, foram lá excitar e perturbar o povo.

[13]Коли солунські юдеї довідалися, що Павло проповідує Слово Боже й у Верії, вони також прийшли туди й почали намовляти й підбурювати народ.

[14] Então, os irmãos promoveram, sem detença, a partida de Paulo para os lados

[14]Тоді браття негайно відправили Павла на узбережжя, а Сила й Тимофій лишились у Верії.

do mar. Porém Silas e Timóteo continuaram ali.

15 Os responsáveis por Paulo levaram-no até Atenas e regressaram trazendo ordem a Silas e Timóteo para que, o mais depressa possível, fossem ter com ele.

O discurso de Paulo em Atenas

16 Enquanto Paulo os esperava em Atenas, o seu espírito se revoltava em face da idolatria dominante na cidade.

17 Por isso, dissertava na sinagoga entre os judeus e os gentios piedosos; também na praça, todos os dias, entre os que se encontravam ali.

18 E alguns dos filósofos epicureus e estóicos contendiam com ele, havendo quem perguntasse: Que quer dizer esse tagarela? E outros: Parece pregador de estranhos deuses; pois pregava a Jesus e a ressurreição.

19 Então, tomando-o consigo, o levaram ao Areópago, dizendo: Poderemos saber que nova doutrina é essa que ensinas?

20 Posto que nos trazes aos ouvidos coisas estranhas, queremos saber o que vem a ser isso.

21 Pois todos os de Atenas e os estrangeiros residentes de outra coisa não cuidavam senão dizer ou ouvir as últimas novidades.

22 Então, Paulo, levantando-se no meio do Areópago, disse: Senhores atenienses! Em tudo vos vejo acentuadamente religiosos;

23 porque, passando e observando os objetos de vosso culto, encontrei também

15Ті, хто супроводжували Павла, привели його до Афін. Перш ніж вони повернулися до Солуні, Павло наказав їм переказати Силі та Тимофію, щоб, як тільки випаде нагода, вони негайно приєдналися до нього.

Павло в Афінах

16Поки Павло чекав в Афінах Силу й Тимофія, дух його страждав, коли він бачив, що в місті повно бовванів.

17Щодня він розмовляв у синагозі з юдеями й богобійними греками, а також із тими, кого зустрічав на базарній площі.

18Деякі філософи, епікурейці та стоїки почали сперечатися з Павлом. Одні з них питали: «Що цей базікало хоче сказати?» Інші казали: «Здається, він проповідує про іноземних богів». Вони казали так, бо Павло проповідував Добру Звістку про Ісуса та воскресіння.

19Вони запитали Павла: «Чи можна нам узнати, що це за таке нове вчення, про яке ти говориш?

20Ми чуємо від тебе якісь дивні речі, то хотіли б зрозуміти, що вони означають».

21(Всі афіняни та іноземці, які жили там, марнували час, переповідаючи щось нове і нечуване).

Промова Павла в Ареопазі

22Тоді Павло став перед Ареопагом і сказав: «Мужі афінські, як я бачу, ви люди дуже релігійні.

23Бо коли я ходив і дивився на речі, яким ви поклоняєтеся, то помітив вівтар, на якому було написано: Невідомому Богові. Отже, ви поклоняєтеся Тому,

um altar no qual está inscrito: AO DEUS DESCONHECIDO. Pois esse que adorais sem conhecer é precisamente aquele que eu vos anuncio.

Кого не знаєте. Це і є Той Бог, Якого я проповідую.

24 O Deus que fez o mundo e tudo o que nele existe, sendo ele SENHOR do céu e da terra, não habita em santuários feitos por mãos humanas.

24Бог, Який створив світ і все, що в ньому є (оскільки Він Господь небес і землі), не живе в рукотворних храмах.

25 Nem é servido por mãos humanas, como se de alguma coisa precisasse; pois ele mesmo é quem a todos dá vida, respiração e tudo mais;

25Йому не служать людські руки, так ніби Він у чомусь має потребу. Це Він дає кожному з нас життя й дихання і все інше.

26 de um só fez toda a raça humana para habitar sobre toda a face da terra, havendo fixado os tempos previamente estabelecidos e os limites da sua habitação;

26З одного чоловіка Він створив усі народи, щоб вони заселили цілу землю. Він установив для всіх них терміни і кордони проживання.

27 para buscarem a Deus se, porventura, tateando, o possam achar, bem que não está longe de cada um de nós;

27Він зробив так, щоб вони прагнули Бога, і щоб, можливо, шукаючи, знайшли Його. Адже Він — поруч із кожним.

28 pois nele vivemos, e nos movemos, e existimos, como alguns dos vossos poetas têm dito: Porque dele também somos geração.

28„Ми в Ньому живемо, ми в Ньому рухаємося, ми в Ньому існуємо, — каже дехто із ваших поетів, — бо ми Його діти".

29 Sendo, pois, geração de Deus, não devemos pensar que a divindade é semelhante ao ouro, à prata ou à pedra, trabalhados pela arte e imaginação do homem.

29Тож якщо ми Божі діти, ми не повинні вважати, що Він подібний до чогось, що може бути сформоване вмінням або уявою людською. Його не можна створити з золота, срібла або каменя.

30 Ora, não levou Deus em conta os tempos da ignorância; agora, porém, notifica aos homens que todos, em toda parte, se arrependam;

30У минулому ми не знали Бога, і Він не зважав на те незнання, але зараз Господь вимагає, щоб усі люди повсюди покаялися і прийшли до Нього.

31 porquanto estabeleceu um dia em que há de julgar o mundo com justiça, por meio de um varão que destinou e acreditou

31Бо Він призначив День, коли судитиме світ судом Чоловіка, Якого Він обрав. Бог довів це кожному, воскресивши Того Чоловіка з мертвих».

diante de todos, ressuscitando-o dentre os mortos.

Uns zombam, outros creem

32 Quando ouviram falar de ressurreição de mortos, uns escarneceram, e outros disseram: A respeito disso te ouviremos noutra ocasião.

32Почувши про воскресіння з мертвих, дехто з присутніх засміявся. Але інші промовили: «Ми б хотіли, щоб ти про все це розповів знову».

33 A essa altura, Paulo se retirou do meio deles.

33По цих словах Павло пішов звідти.

34 Houve, porém, alguns homens que se agregaram a ele e creram; entre eles estava Dionísio, o areopagita, uma mulher chamada Dâmaris e, com eles, outros mais.

34Деякі з людей приєдналися до нього і повірили. Серед них був Дионісій, член Ареопагу, жінка на ймення Дамара і ще дехто з ними.

Atos 18

Діяння Апостолів 18

Paulo em Corinto

Павло в Коринті

1 Depois disto, deixando Paulo Atenas, partiu para Corinto.

1Після цього Павло залишив Афіни й вирушив до Коринта.

2 Lá, encontrou certo judeu chamado Áqüila, natural do Ponto, recentemente chegado da Itália, com Priscila, sua mulher, em vista de ter Cláudio decretado que todos os judeus se retirassem de Roma. Paulo aproximou-se deles.

2Там він зустрів юдея на ймення Акила, родом з Понту, який щойно прибув з Італії зі своєю дружиною Прискиллою. Вони залишили Італію через те, що Клавдій наказав виселити з Рима всіх юдеїв. Павло пішов побачитися з ними.

3 E, posto que eram do mesmo ofício, passou a morar com eles e ali trabalhava, pois a profissão deles era fazer tendas.

3А оскільки Павло мав те ж ремесло, що й вони, а саме виготовлення наметів, то лишився у їхній оселі й працював разом з ними.

4 E todos os sábados discorria na sinagoga, persuadindo tanto judeus como gregos.

4Щосуботи Павло ходив у синагогу й намагався переконати як юдеїв, так і греків повірити в Ісуса.

Paulo anuncia a Jesus

5 Quando Silas e Timóteo desceram da Macedônia, Paulo se entregou totalmente à palavra, testemunhando aos judeus que o Cristo é Jesus.

5Коли з Македонії прийшли Сила й Тимофій, Павло весь свій час присвятив проповідям, засвідчуючи юдеям, що Ісус і є Христос.

6 Opondo-se eles e blasfemando, sacudiu Paulo as vestes e disse-lhes: Sobre a vossa

6Але ображаючи, вони почали заперечувати йому. Тоді Павло обтрусив одяг свій на свідчення зневаги

cabeça, o vosso sangue! Eu dele estou limpo e, desde agora, vou para os gentios.

до них, і сказав: «Якщо ви не отримаєте спасіння, то це буде саме вашою провиною. А моє сумління чисте, і тепер я піду до поган».

7 Saindo dali, entrou na casa de um homem chamado Tício Justo, que era temente a Deus; a casa era contígua à sinagoga.

7Павло залишив синагогу й подався до оселі чоловіка, на ймення, Тит Юст, який поклонявся істинному Богу. Будинок його стояв поруч із синагогою.

8 Mas Crispo, o principal da sinagoga, creu no SENHOR, com toda a sua casa; também muitos dos coríntios, ouvindo, criam e eram batizados.

8Крисп, старший синагоги, разом з усіма своїми домашніми, повірив у Господа Ісуса. Та й багато інших коринтян, які слухали Павла, повірили і охрестилися.

9 Teve Paulo durante a noite uma visão em que o SENHOR lhe disse: Não temas; pelo contrário, fala e não te cales;

9Однієї ночі Господь сказав Павлу вві сні: «Не бійся нічого, говори, не мовчи.

10 porquanto eu estou contigo, e ninguém ousará fazer-te mal, pois tenho muito povo nesta cidade.

10Я з тобою і ніхто не заподіє тобі ніякого лиха, бо багато Моїх людей мешкають в цьому місті».

11 E ali permaneceu um ano e seis meses, ensinando entre eles a palavra de Deus.

11Тож Павло лишився в Коринті на півтора роки й навчав людей Слова Божого.

Paulo perante Gálio

Павло перед губернатором Ґалліоном

12 Quando, porém, Gálio era procônsul da Acaia, levantaram-se os judeus, concordemente, contra Paulo e o levaram ao tribunal,

12Коли Ґалліон був губернатором Ахаї, деякі юдеї, об'єднавшись, схопили Павла й привели його до суду.

13 dizendo: Este persuade os homens a adorar a Deus por modo contrário à lei.

13Вони сказали: «Цей чоловік переконує людей поклонятися Богу так, як це суперечить Закону!»

14 Ia Paulo falar, quando Gálio declarou aos judeus: Se fosse, com efeito, alguma injustiça ou crime da maior gravidade, ó judeus, de razão seria atender-vos;

14І коли Павло вже готовий був відповісти на звинувачення, Ґалліон сказав юдеям: «Якби в цьому була якась кривда або серйозний злочин, тоді було б виправдано, аби я почав вас, юдеїв, слухати.

15 mas, se é questão de palavra, de nomes e da vossa lei, tratai disso vós mesmos; eu não quero ser juiz dessas coisas!

15Та оскільки тут весь клопіт навколо слів та імен, тобто навколо вашого власного Закону, то й розбирайтеся самі. Я відмовляюся бути суддею в цій справі».

16 E os expulsou do tribunal.

16І він виставив їх із суду.

[17] Então, todos agarraram Sóstenes, o principal da sinagoga, e o espancavam diante do tribunal; Gálio, todavia, não se incomodava com estas coisas.

[17]Тоді всі вони схопили Состена, старшого синагоги, й били його перед будинком суду, а Ґалліон не звертав на це ніякої уваги.

O final da segunda viagem missionária de Paulo

Повернення до Антиохії

[18] Mas Paulo, havendo permanecido ali ainda muitos dias, por fim, despedindo-se dos irmãos, navegou para a Síria, levando em sua companhia Priscila e Áqüila, depois de ter raspado a cabeça em Cencréia, porque tomara voto.

[18]Павло зостався там іще багато днів, а потім залишив братів і відплив до Сирії. Разом з ним вирушили Прискилла та Акила. В Кенхреях Павло обстриг собі волосся, оскільки дав обітницю Господу.

[19] Chegados a Éfeso, deixou-os ali; ele, porém, entrando na sinagoga, pregava aos judeus.

[19]Прибувши до Ефесу, Павло залишив Прискиллу з Акилою, а сам пішов до синагоги й розмовляв там з юдеями.

[20] Rogando-lhe eles que permanecesse ali mais algum tempo, não acedeu.

[20]Вони просили Павла провести з ними довший час, але він не погодився.

[21] Mas, despedindo-se, disse: Se Deus quiser, voltarei para vós outros. E, embarcando, partiu de Éfeso.

[21]Але, йдучи звідти, він сказав: «Якщо на те Божа воля, я повернуся до вас», — і відплив з Ефеса.

[22] Chegando a Cesaréia, desembarcou, subindo a Jerusalém; e, tendo saudado a igreja, desceu para Antioquia.

[22]Прибувши до Кесарії, Павло вирушив до Єрусалиму, щоб привітати церкву, а звідти подався до Антиохії.

[23] Havendo passado ali algum tempo, saiu, atravessando sucessivamente a região da Galácia e Frígia, confirmando todos os discípulos.

[23]Пробувши там деякий час, він пішов далі, мандруючи з місця на місце землями Ґалатії та Фриґії. І скрізь він зміцнював віру послідовників Ісусових.

A terceira viagem missionária de Paulo. Apolo em Éfeso

Аполлос в Ефесі

[24] Nesse meio tempo, chegou a Éfeso um judeu, natural de Alexandria, chamado Apolo, homem eloqüente e poderoso nas Escrituras.

[24]Один юдей, на ймення Аполлос, родом з Александрії, прийшов до Ефеса. Він був дуже освіченим чоловіком і добре знав Святе Писання.

[25] Era ele instruído no caminho do SENHOR; e, sendo fervoroso de espírito, falava e ensinava com precisão a respeito

[25]Аполлос був навчений про шляхи Господні, й палко говорив, проповідуючи докладно про Ісуса, хоч знав тільки про Іоанове хрещення.

de Jesus, conhecendo apenas o batismo de João.

26 Ele, pois, começou a falar ousadamente na sinagoga. Ouvindo-o, porém, Priscila e Áqüila, tomaram-no consigo e, com mais exatidão, lhe expuseram o caminho de Deus.

27 Querendo ele percorrer a Acaia, animaram-no os irmãos e escreveram aos discípulos para o receberem. Tendo chegado, auxiliou muito aqueles que, mediante a graça, haviam crido;

28 porque, com grande poder, convencia publicamente os judeus, provando, por meio das Escrituras, que o Cristo é Jesus.

26Він почав сміливо говорити в синагозі. Почувши його, Прискилла та Акила відвели його до своєї оселі і докладніше розповіли про Божий шлях.

27А коли він забажав піти до Ахаї, брати спорядили його, й написали листа до тамтешніх віруючих, щоб ті прийняли його. Прибувши туди, він багато допоміг усім, хто з милістю Божою повірив у Господа.

28Аполлос переконливо перемагав юдеїв у прилюдних суперечках і, спираючись на Святе Писання, доводив, що Ісус і є Христос.

Atos 19

Paulo em Éfeso

1 Aconteceu que, estando Apolo em Corinto, Paulo, tendo passado pelas regiões mais altas, chegou a Éfeso e, achando ali alguns discípulos,

2 perguntou-lhes: Recebestes, porventura, o Espírito Santo quando crestes? Ao que lhe responderam: Pelo contrário, nem mesmo ouvimos que existe o Espírito Santo.

3 Então, Paulo perguntou: Em que, pois, fostes batizados? Responderam: No batismo de João.

4 Disse-lhes Paulo: João realizou batismo de arrependimento, dizendo ao povo que cresse naquele que vinha depois dele, a saber, em Jesus.

5 Eles, tendo ouvido isto, foram batizados em o nome do SENHOR Jesus.

Діяння Апостолів 19

Павло в Ефесі

1Сталося так, що поки Аполлос перебував у Коринті, Павло йшов до Ефеса, відвідуючи на своєму шляху різні міста. Зустрівши там деяких послідовників Ісусових,

2він запитав їх: «Чи одержали ви Дух Святий, коли ви повірили?» Вони відповіли: «Ми навіть не чули про Духа Святого».

3Тоді Павло запитав: «То яке ж хрещення ви мали?» Вони й кажуть: «Іоанове хрещення».

4Павло тоді мовив: «Іоанове хрещення ґрунтується на покаянні. Він закликав людей повірити в того, Хто прийде за ним, тобто в Ісуса».

5Почувши це, вони охрестилися в ім'я Господа Ісуса.

[6] E, impondo-lhes Paulo as mãos, veio sobre eles o Espírito Santo; e tanto falavam em línguas como profetizavam.

[7] Eram, ao todo, uns doze homens.

Paulo na escola de Tirano

[8] Durante três meses, Paulo freqüentou a sinagoga, onde falava ousadamente, dissertando e persuadindo com respeito ao reino de Deus.

[9] Visto que alguns deles se mostravam empedernidos e descrentes, falando mal do Caminho diante da multidão, Paulo, apartando-se deles, separou os discípulos, passando a discorrer diariamente na escola de Tirano.

[10] Durou isto por espaço de dois anos, dando ensejo a que todos os habitantes da Ásia ouvissem a palavra do SENHOR, tanto judeus como gregos.

[11] E Deus, pelas mãos de Paulo, fazia milagres extraordinários,

[12] a ponto de levarem aos enfermos lenços e aventais do seu uso pessoal, diante dos quais as enfermidades fugiam das suas vítimas, e os espíritos malignos se retiravam.

[13] E alguns judeus, exorcistas ambulantes, tentaram invocar o nome do SENHOR Jesus sobre possessos de espíritos malignos, dizendo: Esconjuro-vos por Jesus, a quem Paulo prega.

[14] Os que faziam isto eram sete filhos de um judeu chamado Ceva, sumo sacerdote.

[6]І коли Павло поклав на них руки, Дух Святий зійшов на них, і вони почали говорити різними мовами й пророкувати.

[7]Всього їх було з дванадцятеро.

[8]Павло ходив до синагоги й протягом трьох місяців сміливо говорив про Царство Боже, сперечаючись і переконуючи юдеїв.

[9]Але дехто з них були впертими і відмовилися повірити. Вони паплюжили «Дорогу Господню» перед людьми. Тоді Павло залишив їх, узявши з собою учнів Ісусових, і щодня вів бесіди в школі такого собі Тиранна.

[10]Це тривало два роки. То ж усі, хто жили в Азії, як юдеї, так і погани, почули Слово Господнє.

Павлові чудеса в Ефесі

[11]Руками Павла Бог творив надзвичайні чудеса.

[12]Навіть коли носовички та фартухи, до яких Павло лише доторкувався, відносили до недужих, ті зцілювалися від хвороб, і нечисті духи виходили з них.

[13]Дехто з юдеїв, які мандрували й виганяли нечистих, намагалися використовувати ім'я Господа Ісуса, щоб виганяти нечистих духів. Вони казали: «Заклинаю тебе ім'ям Ісуса, Якого проповідує Павло, вийди з цієї людини».

[14]Робили таке і сім синів юдейського первосвященика Скеви.

[15] Mas o espírito maligno lhes respondeu: Conheço a Jesus e sei quem é Paulo; mas vós, quem sois?

[16] E o possesso do espírito maligno saltou sobre eles, subjugando a todos, e, de tal modo prevaleceu contra eles, que, desnudos e feridos, fugiram daquela casa.

[17] Chegou este fato ao conhecimento de todos, assim judeus como gregos habitantes de Éfeso; veio temor sobre todos eles, e o nome do SENHOR Jesus era engrandecido.

[18] Muitos dos que creram vieram confessando e denunciando publicamente as suas próprias obras.

[19] Também muitos dos que haviam praticado artes mágicas, reunindo os seus livros, os queimaram diante de todos. Calculados os seus preços, achou-se que montavam a cinqüenta mil denários.

[20] Assim, a palavra do SENHOR crescia e prevalecia poderosamente.

Paulo envia à Macedônia Timóteo e Erasto

[21] Cumpridas estas coisas, Paulo resolveu, no seu espírito, ir a Jerusalém, passando pela Macedônia e Acaia, considerando: Depois de haver estado ali, importa-me ver também Roma.

[22] Tendo enviado à Macedônia dois daqueles que lhe ministravam, Timóteo e Erasto, permaneceu algum tempo na Ásia.

Demétrio excita grande tumulto

[23] Por esse tempo, houve grande alvoroço acerca do Caminho.

[15]Але нечистий дух сказав їм: «Я знаю Ісуса, і я знаю Павла. А ви хто такі?»

[16]Тоді чоловік, у котрому сидів злий дух, кинувся на них. Він був дужчий і подолав їх усіх, тож мусили вони тікати з хати голі та побиті.

[17]Це стало відомо всім юдеям та грекам, які жили в Ефесі, і охопив їх жах. Вони ще більше почали шанувати ім'я Господа Ісуса.

[18]Багато з тих, хто повірив, приходили покаятися й відверто визнавали свої гріховні вчинки.

[19]Деякі з тих, хто займався чаклунством, позбирали свої книжки й спалили їх на очах у громади. Коли ж підрахували вартість тих книжок, то виявилося, що вони коштують близько п'ятдесяти тисяч срібних монет.

[20]Так слово Господнє поширювалося й ставало дедалі могутнішим, і завдяки йому число віруючих постійно зростало.

Заворушення в Ефесі

[21]Після того, як усе це сталося, Павло вирішив пройти Македонією та Ахаєю і дійти до Єрусалиму. Він сказав: «Після того, як побуваю в Єрусалимі, потрібно мені ще й Рим відвідати».

[22]Отож відіслав він двох із своїх помічників, Тимофія та Ераста, в Македонію, а сам іще лишився в Азії.

[23]Приблизно тоді ж почалися заворушення в Ефесі проти «Дороги Господньої». Ось як це трапилося.

[24] Pois um ourives, chamado Demétrio, que fazia, de prata, nichos de Diana e que dava muito lucro aos artífices,

[25] convocando-os juntamente com outros da mesma profissão, disse-lhes: Senhores, sabeis que deste ofício vem a nossa prosperidade

[26] e estais vendo e ouvindo que não só em Éfeso, mas em quase toda a Ásia, este Paulo tem persuadido e desencaminhado muita gente, afirmando não serem deuses os que são feitos por mãos humanas.

[27] Não somente há o perigo de a nossa profissão cair em descrédito, como também o de o próprio templo da grande deusa, Diana, ser estimado em nada, e ser mesmo destruída a majestade daquela que toda a Ásia e o mundo adoram.

[28] Ouvindo isto, encheram-se de furor e clamavam: Grande é a Diana dos efésios!

[29] Foi a cidade tomada de confusão, e todos, à uma, arremeteram para o teatro, arrebatando os macedônios Gaio e Aristarco, companheiros de Paulo.

[30] Querendo este apresentar-se ao povo, não lhe permitiram os discípulos.

[31] Também asiarcas, que eram amigos de Paulo, mandaram rogar-lhe que não se arriscasse indo ao teatro.

[32] Uns, pois, gritavam de uma forma; outros, de outra; porque a assembléia caíra em confusão. E, na sua maior parte, nem sabiam por que motivo estavam reunidos.

[33] Então, tiraram Alexandre dentre a multidão, impelindo-o os judeus para a

[24]У цьому місті мешкав один чоловік на ім'я Димитрій, майстер, який робив срібні зображення храму Артеміди. Це давало чималий заробіток ремісникам.

[25]Він зібрав їх разом з іншими майстрами подібних ремесел і сказав: «Люди, ви ж знаєте, що ми маємо добрий прибуток з цієї роботи.

[26]Але разом з тим ви бачите й чуєте, що цей Павло переконав і привернув багатьох людей до своєї віри. І то не лише в Ефесі, а майже по всій Малій Азії. Він стверджує, що боги, зроблені руками людськими, не є справжніми богами.

[27]Та загроза не тільки в тому, що ремесло наше набуває поганої слави, а справа в тому, що храм славетної богині Артеміди втратить свою важливість. І ще є одна небезпека: богиню, якій поклоняються вся Мала Азія і весь світ, буде позбавлено її величі».

[28]Почувши це, вони страшенно розлютилися й загукали: «Велика Артеміда Ефеська!»

[29]У місті почалися заворушення. Всі ті люди кинулися до амфітеатру, схопивши Ґая та Аристарха — македонців, які мандрували разом з Павлом.

[30]Павло хотів вийти до натовпу, та учні його не пустили.

[31]Дехто з можновладців Малої Азії, Павлових друзів, також послали йому попередження й благали не йти до амфітеатру.

[32]Тепер вже одні горлали одне, інші — інше, а вся громада геть збурилася. Більшість уже не могла збагнути, навіщо всі вони тут зібралися.

[33]Деякі юдеї з натовпу навчили Олександра, що сказати і виштовхнули

frente. Este, acenando com a mão, queria falar ao povo.

[34] Quando, porém, reconheceram que ele era judeu, todos, a uma voz, gritaram por espaço de quase duas horas: Grande é a Diana dos efésios!

[35] O escrivão da cidade, tendo apaziguado o povo, disse: Senhores, efésios: quem, porventura, não sabe que a cidade de Éfeso é a guardiã do templo da grande Diana e da imagem que caiu de Júpiter?

[36] Ora, não podendo isto ser contraditado, convém que vos mantenhais calmos e nada façais precipitadamente;

[37] porque estes homens que aqui trouxestes não são sacrílegos, nem blasfemam contra a nossa deusa.

[38] Portanto, se Demétrio e os artífices que o acompanham têm alguma queixa contra alguém, há audiências e procônsules; que se acusem uns aos outros.

[39] Mas, se alguma outra coisa pleiteais, será decidida em assembléia regular.

[40] Porque também corremos perigo de que, por hoje, sejamos acusados de sedição, não havendo motivo algum que possamos alegar para justificar este ajuntamento.

[41] E, havendo dito isto, dissolveu a assembléia.

Atos 20

De novo, Paulo visita a Macedônia e a Grécia

[1] Cessado o tumulto, Paulo mandou chamar os discípulos, e, tendo-os

його наперед. Він дав знак рукою і намагався щось пояснити людям.

[34]Та коли натовп зрозумів, що він юдей, то всі закричали в один голос: «Велика Артеміда Ефеська!» — і не вгамовувалися десь зо дві години.

[35]Міський писар заспокоїв натовп словами: «Люди Ефеса! Немає в світі жодної людини, яка б не знала, що місто Ефес дбає про храм великої Артеміди й священний камінь, котрий впав з небес.

[36]І оскільки ніхто не може цьому заперечити, то слід вам заспокоїтися й не поводитися необачно.

[37]Бо ви привели сюди цих людей, хоч вони ні храмів не грабували, ані богиню нашу не паплюжили.

[38]Якщо у Димитрія та ремісників є проти когось звинувачення, то на це є суди й судді. Там нехай і звинувачують одне одного.

[39]Якщо ви маєте ще якісь нерозібрані справи, вам слід робити це на звичайному міському зібранні.

[40]Я так кажу, бо ми знаходимося під загрозою звинувачень у заколоті, що стався сьогодні. І немає такої причини, яку ми можемо висунути, щоб виправдати цей заколот».

[41]Скінчивши промову, він розпустив громаду.

Діяння Апостолів 20

Павло вирушає до Македонії та Греції

[1]Коли припинилися заворушення, Павло покликав учнів Ісусових і, звернувшись до них із втішним словом, попрощався з ними, й подався до Македонії.

confortado, despediu-se, e partiu para a Macedônia.

2 Havendo atravessado aquelas terras, fortalecendo os discípulos com muitas exortações, dirigiu-se para a Grécia,

3 onde se demorou três meses. Tendo havido uma conspiração por parte dos judeus contra ele, quando estava para embarcar rumo à Síria, determinou voltar pela Macedônia.

4 Acompanharam-no [até à Ásia] Sópatro, de Beréia, filho de Pirro, Aristarco e Secundo, de Tessalônica, Gaio, de Derbe, e Timóteo, bem como Tíquico e Trófimo, da Ásia;

5 estes nos precederam, esperando-nos em Trôade.

6 Depois dos dias dos pães asmos, navegamos de Filipos e, em cinco dias, fomos ter com eles naquele porto, onde passamos uma semana.

Paulo em Trôade

7 No primeiro dia da semana, estando nós reunidos com o fim de partir o pão, Paulo, que devia seguir viagem no dia imediato, exortava-os e prolongou o discurso até à meia-noite.

8 Havia muitas lâmpadas no cenáculo onde estávamos reunidos.

9 Um jovem, chamado Êutico, que estava sentado numa janela, adormecendo profundamente durante o prolongado discurso de Paulo, vencido pelo sono, caiu do terceiro andar abaixo e foi levantado morto.

2Мандруючи тими краями, він знаходив багато слів, які підбадьорювали людей.

3Потім Павло дістався до Греції, де пробув три місяці. А як зібрався відплисти до Сирії, юдеї змовилися проти нього, і тому він вирішив повертатися до Сирії через Македонію.

4Супроводжували Павла Сопатер, син Пирра з Верії, Аристарх та Секунд із Солуні, Ґай з Дервії, Тимофій та Тихик і Трохим з Малої Азії.

5Вони вийшли раніше й чекали нас у Троаді.

6Ми ж відпливли з Филипії після свята Опрісноків і через п'ять днів приєдналися до них у Троаді, де й пробули сім днів.

Павло повертає до життя мертвого

7У неділю, коли учні зібралися всі разом для вечері Господньої, Павло розмовляв з ними. Маючи намір відбути наступного дня, він говорив до півночі.

8У верхній кімнаті, де ми зібралися, горіло багато світильників.

9Поки Павло говорив, молодик, на ім'я Евтих, який сидів на підвіконні, став потихеньку засинати. Нарешті, сон зовсім здолав його і він упав з третього поверху. Коли люди підняли його, він був мертвий.

[10] Descendo, porém, Paulo inclinou-se sobre ele e, abraçando-o, disse: Não vos perturbeis, que a vida nele está.

[11] Subindo de novo, partiu o pão, e comeu, e ainda lhes falou largamente até ao romper da alva. E, assim, partiu.

[12] Então, conduziram vivo o rapaz e sentiram-se grandemente confortados.

Paulo embarca em Assôs. Chega a Mileto

[13] Nós, porém, prosseguindo, embarcamos e navegamos para Assôs, onde devíamos receber Paulo, porque assim nos fora determinado, devendo ele ir por terra.

[14] Quando se reuniu conosco em Assôs, recebemo-lo a bordo e fomos a Mitilene;

[15] dali, navegando, no dia seguinte, passamos defronte de Quios, no dia imediato, tocamos em Samos e, um dia depois, chegamos a Mileto.

[16] Porque Paulo já havia determinado não aportar em Éfeso, não querendo demorar-se na Ásia, porquanto se apressava com o intuito de passar o dia de Pentecostes em Jerusalém, caso lhe fosse possível.

Em Mileto, fala aos presbíteros da igreja de Éfeso

[17] De Mileto, mandou a Éfeso chamar os presbíteros da igreja.

[18] E, quando se encontraram com ele, disse-lhes: Vós bem sabeis como foi que me conduzi entre vós em todo o tempo, desde o primeiro dia em que entrei na Ásia,

[19] servindo ao SENHOR com toda a humildade, lágrimas e provações que, pelas ciladas dos judeus, me sobrevieram,

[10]Павло, зійшовши униз, припав до юнака, обняв його й промовив: «Не хвилюйтеся, він іще живий».

[11]Потім Павло піднявся нагору, переломив хліб і поїв. І він довго говорив, аж до світанку, а потім пішов.

[12]А юнака живого повели додому, і всі були дуже втішені.

Павло проповідує в Мілеті

[13]Ми ж вирушили далі й попливли до Асси, де збиралися зустріти Павла. Це він сам так усе спланував, бо мав намір йти до того міста пішки.

[14]Коли він зустрів нас в Ассі, ми взяли його на корабель і попливли до Мітилена.

[15]Звідти ми вийшли наступного дня й пристали до берега неподалік від Хіоса. Наступного дня перетнули затоку й пристали до Самоса, а ще через день дісталися до Мілета.

[16]Павло вирішив не заходити в Ефес, щоб не витрачати час в Малій Азії. Він дуже поспішав, аби дістатися в Єрусалим до дня П’ятидесятниці.

Павлова промова до старійшин

[17]З Мілета він послав гінця до Ефеса, щоб той запросив старійшин церкви.

[18]Коли вони прибули, Павло сказав їм: «Ви знаєте, як я жив увесь цей час, коли був із вами, з першого дня, як прибув до Малої Азії.

[19]Я покірно і з сльозами служив Господу, незважаючи на всі випробування, що випали на мою долю через змови юдеїв.

[20] jamais deixando de vos anunciar coisa alguma proveitosa e de vo-la ensinar publicamente e também de casa em casa,

[21] testificando tanto a judeus como a gregos o arrependimento para com Deus e a fé em nosso SENHOR Jesus [Cristo].

[22] E, agora, constrangido em meu espírito, vou para Jerusalém, não sabendo o que ali me acontecerá,

[23] senão que o Espírito Santo, de cidade em cidade, me assegura que me esperam cadeias e tribulações.

[24] Porém em nada considero a vida preciosa para mim mesmo, contanto que complete a minha carreira e o ministério que recebi do SENHOR Jesus para testemunhar o evangelho da graça de Deus.

[25] Agora, eu sei que todos vós, em cujo meio passei pregando o reino, não vereis mais o meu rosto.

[26] Portanto, eu vos protesto, no dia de hoje, que estou limpo do sangue de todos;

[27] porque jamais deixei de vos anunciar todo o desígnio de Deus.

[28] Atendei por vós e por todo o rebanho sobre o qual o Espírito Santo vos constituiu bispos, para pastoreardes a igreja de Deus, a qual ele comprou com o seu próprio sangue.

[29] Eu sei que, depois da minha partida, entre vós penetrarão lobos vorazes, que não pouparão o rebanho.

[20]Ви знаєте, що я завжди проголошував усе те, що було б корисне для вас. Я навчав вас Благовісті про Христа без вагань, привселюдно, а також ідучи з дому в дім.

[21]Юдеям, як і грекам, свідчив я про покаяння та навернення до Бога, про віру в Господа нашого Ісуса Христа.

[22]І тепер, за велінням Святого Духа, йду я в Єрусалим, не знаючи, що там зі мною станеться.

[23]Знаю тільки, що в кожному місті Дух Святий застерігає мене про те, що ув'язнення й випробування чекають на мене в Єрусалимі.

[24]Я не вважаю життя своє цінним для себе. Найважливіше — закінчити справу та служіння, яке дав мені Господь Ісус — розповідати людям Благовість про Божу милість.

[25]І тепер я знаю, що ніхто з вас, з ким я ходив, проповідуючи про Царство Боже, більше ніколи не побачить мене.

[26-27]Ось чому сьогодні я й проголошую вам, що Господь не судитиме мене, якщо хтось не буде врятований, бо без вагань проповідував я вам волю Божу.

[28]Пильнуйте себе і всіх тих, кого Господь ввірив вам. Дух Святий обрав вас, аби ви стали пастирями церкви Божої, яку Він викупив кров'ю Свого власного Сина.

[29]Знаю я, що після того, як я піду, деякі люди, немов люті вовки з'являться поміж вас. І не помилують вони стада.

[30] E que, dentre vós mesmos, se levantarão homens falando coisas pervertidas para arrastar os discípulos atrás deles.

[31] Portanto, vigiai, lembrando-vos de que, por três anos, noite e dia, não cessei de admoestar, com lágrimas, a cada um.

[32] Agora, pois, encomendo-vos ao SENHOR e à palavra da sua graça, que tem poder para vos edificar e dar herança entre todos os que são santificados.

[33] De ninguém cobicei prata, nem ouro, nem vestes;

[34] vós mesmos sabeis que estas mãos serviram para o que me era necessário a mim e aos que estavam comigo.

[35] Tenho-vos mostrado em tudo que, trabalhando assim, é mister socorrer os necessitados e recordar as palavras do próprio SENHOR Jesus: Mais bem-aventurado é dar que receber.

Paulo ora com eles

[36] Tendo dito estas coisas, ajoelhando-se, orou com todos eles.

[37] Então, houve grande pranto entre todos, e, abraçando afetuosamente a Paulo, o beijavam,

[38] entristecidos especialmente pela palavra que ele dissera: que não mais veriam o seu rosto. E acompanharam-no até ao navio.

Atos 21

Paulo chega a Tiro

[1] Depois de nos apartarmos, fizemo-nos à vela e, correndo em direitura, chegamos a Cós; no dia seguinte, a Rodes, e dali, a Pátara.

[30]Навіть серед вас заведуться такі люди, які перекрутять правду, щоб потягнулися за ними учні.

[31]Тож будьте обережні! Пам’ятайте, як я невпинно закликав зі сльозами кожного з вас день і ніч, протягом трьох років, триматися істинного життя.

[32]А тепер доручаю вас Богу і Слову Його милості. Слово Господнє може укріпити вас і дати вам спадщину милості Божій серед усіх людей святих.

[33]Ніколи я не зазіхав на чиєсь срібло, золото або гарне вбрання.

[34]Ви самі знаєте, що мої руки служили потребам моїм і тих людей, які були зі мною.

[35]Кожним своїм вчинком я показував, що тяжкою працею ми мусимо допомагати немічним. Необхідно пам’ятати слова Господа Ісуса, які Він сказав: „Справжнє щастя в тому, щоб віддавати, а не в тому, щоб брати”».

[36]Як промовив це Павло, всі стали на коліна молитися.

[37]Віруючі дуже тужили й ридали, кидалися Павлові на шию, обіймали й цілували його.

[38]Найбільше всіх засмутили його слова про те, що вони більше його не побачать. Потім вони провели Павла до корабля.

Діяння Апостолів 21

Павло приходить до Єрусалиму

[1]Попрощавшись із старійшинами, ми попливли прямим курсом на острів Кос, наступного дня на Родос, а звідти вирушили у Патару.

[2] Achando um navio que ia para a Fenícia, embarcamos nele, seguindo viagem.

[2]Там ми зійшли на борт корабля, який прямував до Фінікії.

[3] Quando Chipre já estava à vista, deixando-a à esquerda, navegamos para a Síria e chegamos a Tiro; pois o navio devia ser descarregado ali.

[3]Ми залишили по лівому борту Кіпр і попливли до Сирії. Ми пристали в Тирі, тому що там нам треба було розвантажити корабель.

[4] Encontrando os discípulos, permanecemos lá durante sete dias; e eles, movidos pelo Espírito, recomendavam a Paulo que não fosse a Jerusalém.

[4]У тому місті ми знайшли Ісусових учнів і залишалися з ними протягом семи діб. Вони застерігали Павла, щоб той не ходив до Єрусалиму, бо Дух Святий попередив їх.

[5] Passados aqueles dias, tendo-nos retirado, prosseguimos viagem, acompanhados por todos, cada um com sua mulher e filhos, até fora da cidade; ajoelhados na praia, oramos.

[5]Як час наш там вийшов, вирушили ми далі. Всі віруючі з жінками своїми й дітьми пішли проводжати нас аж за місто. І там на березі стали ми на коліна й молилися.

[6] E, despedindo-nos uns dos outros, então, embarcamos; e eles voltaram para casa.

[6]З усіма попрощавшись, ми сіли на корабель, а вони розійшлися по домівках.

Paulo em Cesareia

[7] Quanto a nós, concluindo a viagem de Tiro, chegamos a Ptolemaida, onde saudamos os irmãos, passando um dia com eles.

[7]З Тира ми продовжили нашу подорож і пристали до берега у Птолемаїді. Привітавши братів, ми пробули з ними цілий день.

[8] No dia seguinte, partimos e fomos para Cesaréia; e, entrando na casa de Filipe, o evangelista, que era um dos sete, ficamos com ele.

[8]Наступного дня, вирушивши в путь, дісталися ми до Кесарії. Коли ми прийшли до оселі проповідника Благовісті Пилипа, одного з сімох обраних на особливу службу, то в нього й зупинилися.

[9] Tinha este quatro filhas donzelas, que profetizavam.

[9]В нього були чотири незаміжні дочки, які мали дар пророкування.

[10] Demorando-nos ali alguns dias, desceu da Judéia um profeta chamado Ágabo;

[10]Через кілька днів прийшов туди пророк на ім'я Аґав із Юдеї.

[11] e, vindo ter conosco, tomando o cinto de Paulo, ligando com ele os próprios pés e mãos, declarou: Isto diz o Espírito Santo: Assim os judeus, em Jerusalém, farão ao

[11]Підійшовши до нас, він узяв пасок Павла, зв'язав собі руки й ноги і сказав: «Ось що каже Святий Дух: „Отак юдеї у Єрусалимі зв'яжуть чоловіка, якому належить цей пасок. Вони видадуть його поганам"».

dono deste cinto e o entregarão nas mãos dos gentios.

12 Quando ouvimos estas palavras, tanto nós como os daquele lugar, rogamos a Paulo que não subisse a Jerusalém.

13 Então, ele respondeu: Que fazeis chorando e quebrantando-me o coração? Pois estou pronto não só para ser preso, mas até para morrer em Jerusalém pelo nome do SENHOR Jesus.

14 Como, porém, não o persuadimos, conformados, dissemos: Faça-se a vontade do SENHOR!

15 Passados aqueles dias, tendo feito os preparativos, subimos para Jerusalém;

16 e alguns dos discípulos também vieram de Cesaréia conosco, trazendo consigo Mnasom, natural de Chipre, velho discípulo, com quem nos deveríamos hospedar.

Paulo chega a Jerusalém

17 Tendo nós chegado a Jerusalém, os irmãos nos receberam com alegria.

18 No dia seguinte, Paulo foi conosco encontrar-se com Tiago, e todos os presbíteros se reuniram.

19 E, tendo-os saudado, contou minuciosamente o que Deus fizera entre os gentios por seu ministério.

20 Ouvindo-o, deram eles glória a Deus e lhe disseram: Bem vês, irmão, quantas dezenas de milhares há entre os judeus que creram, e todos são zelosos da lei;

21 e foram informados a teu respeito que ensinas todos os judeus entre os gentios a

12Почувши це, і ми, і всі люди, які зібралися, почали благати Павла не йти до Єрусалиму.

13На те Павло відповів: «Що ви робите, навіщо плачете, надриваючи моє серце? Я ж готовий не тільки бути зв'язаним, а й життя віддати в Єрусалимі за Господа Ісуса!»

14Переконати його було неможливо, то ми й перестали вмовляти, сказавши: «Нехай буде воля Господня».

15Згодом ми зібралися й подалися до Єрусалиму.

16Дехто з Ісусових учнів із Кесарії пішли з нами й привели нас до Мнасона, в якого ми мали зупинитися. Це був чоловік з Кіпру, один з перших послідовників Христа.

Павло приходить до Якова

17Коли прибули ми до Єрусалиму, брати і сестри радо привітали нас.

18Наступного дня Павло і всі ми пішли до Якова, де зібралися всі старійшини.

19Він привітав їх і докладно розповів про те, що зробив Бог через його служіння серед поган.

20Почувши Павлову розповідь, старійшини хвалили Бога й сказали Павлові: «Брате, ти бачиш, як багато тисяч юдеїв повірило в Ісуса, і всі вони старанно дотримуються Закону Мойсея.

21Їм розповідали, що ти вчиш усіх юдеїв, які живуть серед поган, не слідувати Мойсеєвому вченню, що навчаєш не

apostatarem de Moisés, dizendo-lhes que não devem circuncidar os filhos, nem andar segundo os costumes da lei.

робити обрізання дітям і не дотримуватися звичаїв народу нашого.

22 Que se há de fazer, pois? Certamente saberão da tua chegada.

22Як же бути? Вони напевне дізнаються, що ти прийшов.

23 Faze, portanto, o que te vamos dizer: estão entre nós quatro homens que, voluntariamente, aceitaram voto;

23Тож зроби так, як ми тобі радимо. Серед нас є чотири чоловіки, які дали обітницю Богу.

24 toma-os, purifica-te com eles e faze a despesa necessária para que raspem a cabeça; e saberão todos que não é verdade o que se diz a teu respeito; e que, pelo contrário, andas também, tu mesmo, guardando a lei.

24Візьми та пройди з ними обряд очищення, заплати за них, щоб могли вони поголити голови. Тоді всі дізнаються, що неправдиві чутки про тебе, і що ти якраз дотримуєшся Закону Мойсея.

25 Quanto aos gentios que creram, já lhes transmitimos decisões para que se abstenham das coisas sacrificadas a ídolos, do sangue, da carne de animais sufocados e das relações sexuais ilícitas.

25А щодо віруючих поган, то ми надіслали їм листа з таким закликом: „Утримуйтеся від їжі, що була принесена в жертву бовванам, від крові та м'яса задушених тварин і від розпусти"».

26 Então, Paulo, tomando aqueles homens, no dia seguinte, tendo-se purificado com eles, entrou no templo, acertando o cumprimento dos dias da purificação, até que se fizesse a oferta em favor de cada um deles.

26Тоді Павло взяв з собою тих чоловіків і наступного дня пройшов з ними обряд очищення. Потім він пішов у храм, щоб оголосити, коли скінчаться дні очищення і коли за кожного з них буде принесено пожертву.

A prisão de Paulo

Арешт Павла

27 Quando já estavam por findar os sete dias, os judeus vindos da Ásia, tendo visto Paulo no templo, alvoroçaram todo o povo e o agarraram,

27По закінченні тих семи днів, деякі юдеї з Малої Азії побачили його в храмі. Вони підбурили увесь натовп й схопили його,

28 gritando: Israelitas, socorro! Este é o homem que por toda parte ensina todos a serem contra o povo, contra a lei e contra este lugar; ainda mais, introduziu até

28вигукуючи: «Народ ізраїльський, допоможи нам! Це той чоловік, який навчає всіх і повсюди виступає проти Закону Мойсея, нашого народу і храму Божого. А тепер він навіть привів у храм поган, і тим осквернив святе місце».

gregos no templo e profanou este recinto sagrado.

29 Pois, antes, tinham visto Trófimo, o efésio, em sua companhia na cidade e julgavam que Paulo o introduzira no templo.

30 Agitou-se toda a cidade, havendo concorrência do povo; e, agarrando a Paulo, arrastaram-no para fora do templo, e imediatamente foram fechadas as portas.

31 Procurando eles matá-lo, chegou ao conhecimento do comandante da força que toda a Jerusalém estava amotinada.

32 Então, este, levando logo soldados e centuriões, correu para o meio do povo. Ao verem chegar o comandante e os soldados, cessaram de espancar Paulo.

33 Aproximando-se o comandante, apoderou-se de Paulo e ordenou que fosse acorrentado com duas cadeias, perguntando quem era e o que havia feito.

34 Na multidão, uns gritavam de um modo; outros, de outro; não podendo ele, porém, saber a verdade por causa do tumulto, ordenou que Paulo fosse recolhido à fortaleza.

35 Ao chegar às escadas, foi preciso que os soldados o carregassem, por causa da violência da multidão,

36 pois a massa de povo o seguia gritando: Mata-o!

37 E, quando Paulo ia sendo recolhido à fortaleza, disse ao comandante: É-me

29Бо перед тим вони бачили Павла з Трохимом із Ефеса й подумали, що Павло привів його в храм.

30Усе місто збурилося, і звідусіль збігалися люди. Схопивши Павла, вони витягли його з храму й негайно зачинили браму.

31У той час, коли юдеї намагалися вбити Павла, до командира римської армії, розташованої в Єрусалимі, дійшла звістка про те, що все місто було охоплене заколотом.

32Він негайно взяв кілька воїнів та офіцерів і побіг туди. Побачивши командира і його солдатів, юдеї перестали бити Павла.

33Командир підійшов до Павла й заарештував його, наказавши воїнам зв’язати його двома ланцюгами. Потім він запитав Павла, хто він такий і що вчинив.

34З натовпу одні люди вигукували одне, інші — інше. І оскільки командир не міг з’ясувати через безладдя, що таки насправді трапилося, то наказав відвести Павла до фортеці.

35Коли Павло підійшов до сходів, воїни змушені були його нести, щоб захистити від розлюченого натовпу.

36Юрба йшла за ними, вигукуючи: «Смерть йому!»

37Коли вони майже завели його до фортеці, Павло звернувся до командира зі словами: «Чи можна вам щось сказати?» Командир промовив: «Ти говориш грецькою?

permitido dizer-te alguma coisa? Respondeu ele: Sabes o grego?

38 Não és tu, porventura, o egípcio que, há tempos, sublevou e conduziu ao deserto quatro mil sicários?

38Чи ти не той єгиптянин, який нещодавно вчинив заколот і вивів у пустелю чотири тисячі розбійників?»

39 Respondeu-lhe Paulo: Eu sou judeu, natural de Tarso, cidade não insignificante da Cilícia; e rogo-te que me permitas falar ao povo.

39Павло відповів: «Я юдей із Тарса в Кілікії, громадянин славного міста. Прошу тебе, дай мені можливість поговорити з народом».

40 Obtida a permissão, Paulo, em pé na escada, fez com a mão sinal ao povo. Fez-se grande silêncio, e ele falou em língua hebraica, dizendo:

40І коли той дав дозвіл, Павло став на сходах і зробив знак рукою людям. Після того юрба заспокоїлась, і він звернувся до них єврейською мовою.

Atos 22

Paulo apresenta a sua defesa

1 Irmãos e pais, ouvi, agora, a minha defesa perante vós.

2 Quando ouviram que lhes falava em língua hebraica, guardaram ainda maior silêncio. E continuou:

3 Eu sou judeu, nasci em Tarso da Cilícia, mas criei-me nesta cidade e aqui fui instruído aos pés de Gamaliel, segundo a exatidão da lei de nossos antepassados, sendo zeloso para com Deus, assim como todos vós o sois no dia de hoje.

4 Persegui este Caminho até à morte, prendendo e metendo em cárceres homens e mulheres,

5 de que são testemunhas o sumo sacerdote e todos os anciãos. Destes, recebi cartas para os irmãos; e ia para Damasco, no propósito de trazer manietados para Jerusalém os que também lá estivessem, para serem punidos.

Діяння Апостолів 22

Звернення Павла до юдеїв

1Павло сказав: «Браття й батьки, вислухайте, що скажу я на свій захист».

2Коли юдеї почули, що Павло говорить до них єврейською мовою, то зовсім замовкли.

3Він продовжував: «Я юдей, народився в Тарсі, в Кілікії, виріс у цьому місті. Наставником моїм був Ґамалиїл, який навчив мене законів наших предків. Я віддано служив Богу, як і ви всі сьогодні.

4Я нещадно переслідував послідовників „Дороги Господньої": арештовував жінок і чоловіків й кидав їх до в'язниці.

5Це можуть підтвердити первосвященики і всі члени ради старійшин. Саме від них я одержав листи до братів юдейських у Дамаску і пішов туди, щоб схопити Ісусових послідовників й привести їх як в'язнів до Єрусалиму для покарання.

[6] Ora, aconteceu que, indo de caminho e já perto de Damasco, quase ao meio-dia, repentinamente, grande luz do céu brilhou ao redor de mim.

[7] Então, caí por terra, ouvindo uma voz que me dizia: Saulo, Saulo, por que me persegues?

[8] Perguntei: quem és tu, SENHOR? Ao que me respondeu: Eu sou Jesus, o Nazareno, a quem tu persegues.

[9] Os que estavam comigo viram a luz, sem, contudo, perceberem o sentido da voz de quem falava comigo.

[10] Então, perguntei: que farei, SENHOR? E o SENHOR me disse: Levanta-te, entra em Damasco, pois ali te dirão acerca de tudo o que te é ordenado fazer.

[11] Tendo ficado cego por causa do fulgor daquela luz, guiado pela mão dos que estavam comigo, cheguei a Damasco.

[12] Um homem, chamado Ananias, piedoso conforme a lei, tendo bom testemunho de todos os judeus que ali moravam,

[13] veio procurar-me e, pondo-se junto a mim, disse: Saulo, irmão, recebe novamente a vista. Nessa mesma hora, recobrei a vista e olhei para ele.

[14] Então, ele disse: O Deus de nossos pais, de antemão, te escolheu para conheceres a sua vontade, veres o Justo e ouvires uma voz da sua própria boca,

[15] porque terás de ser sua testemunha diante de todos os homens, das coisas que tens visto e ouvido.

[6]Але ось що сталося по дорозі до Дамаска, куди я прямував. Приблизно опівдні яскраве світло з небес раптом осяяло мене.

[7]Я впав на землю й почув голос, який звертався до мене: „Савле! Савле! Чому ти переслідуєш Мене?”

[8]Я запитав: „Хто ти, Господи?” Він відповів мені: „Я Ісус із Назарета, Якого ти переслідуєш”.

[9]Ті, хто були зі мною, бачили це сяйво, але не чули голосу, зверненого до мене.

[10]Я запитав: „Що мені робити, Господи?” І Господь відповів: „Підведися і йди в Дамаск, там тобі буде сповіщено, що Я призначив тобі робити”.

[11]Я був осліплений тим сяйвом, тож мої супутники за руку відвели мене в Дамаск.

[12]У тому місті мешкав відданий знавець Закону на ім'я Ананій, він мав добру славу поміж усіма юдеями, які жили там.

[13]Він прийшов до мене і сказав: „Брате Савле! Нехай зір повернеться до тебе!” І тієї ж миті я зміг побачити його.

[14]Ананія мовив далі: „Бог наших предків обрав тебе спізнати волю Його, побачити Праведного й почути Його голос.

[15]Бо ти перед усім народом маєш бути свідком того, що бачив і чув.

[16] E agora, por que te demoras? Levanta-te, recebe o batismo e lava os teus pecados, invocando o nome dele.

[16]Ну, а тепер чого ти чекаєш? Встань і прийми хрещення, змий гріхи свої, закликаючи ім'я Господа".

[17] Tendo eu voltado para Jerusalém, enquanto orava no templo, sobreveio-me um êxtase,

[17]І сталося так, що коли я повернувся до Єрусалиму й молився у храмі, то було мені видіння.

[18] e vi aquele que falava comigo: Apressa-te e sai logo de Jerusalém, porque não receberão o teu testemunho a meu respeito.

[18]У ньому я побачив Ісуса, Який наказав мені: „Збирайся й негайно залиш Єрусалим, бо люди тут не приймуть твоє свідчення про Мене".

[19] Eu disse: SENHOR, eles bem sabem que eu encerrava em prisão e, nas sinagogas, açoitava os que criam em ti.

[19]І я сказав: „Господи, ці люди знають, що ходив я по синагогах, арештовував і побивав тих, хто вірять у Тебе.

[20] Quando se derramava o sangue de Estêvão, tua testemunha, eu também estava presente, consentia nisso e até guardei as vestes dos que o matavam.

[20]І коли пролилася кров Твого свідка Степана, я стояв там й схвалював те вбивство, і навіть охороняв речі тих, хто розправлявся з ним".

[21] Mas ele me disse: Vai, porque eu te enviarei para longe, aos gentios.

[21]Тоді Ісус сказав мені: „Іди. Я посилаю тебе в далеку дорогу до поган"».

Paulo livra-se de ser açoitado

Павло — римський громадянин

[22] Ouviram-no até essa palavra e, então, gritaram, dizendo: Tira tal homem da terra, porque não convém que ele viva!

[22]До цих слів юдеї слухали Павла, а потім загукали: «Смерть йому! Він не повинен жити!»

[23] Ora, estando eles gritando, arrojando de si as suas capas, atirando poeira para os ares,

[23]Вони кричали, зриваючи з себе одяг і здіймаючи куряву.

[24] ordenou o comandante que Paulo fosse recolhido à fortaleza e que, sob açoite, fosse interrogado para saber por que motivo assim clamavam contra ele.

[24]Через те командир наказав відвести Павла до фортеці й учинити йому допит з батогами. Він хотів з'ясувати, чого вони так кричали на Павла.

[25] Quando o estavam amarrando com correias, disse Paulo ao centurião presente: Ser-vos-á, porventura, lícito açoitar um cidadão romano, sem estar condenado?

[25]Та коли вони зв'язали його, щоб бити батогами, Павло звернувся до сотника, який стояв поруч: «Хіба це по закону без суду бити батогами римського громадянина?»

[26] Ouvindo isto, o centurião procurou o comandante e lhe disse: Que estás para fazer? Porque este homem é cidadão romano.

[27] Vindo o comandante, perguntou a Paulo: Dize-me: és tu romano? Ele disse: Sou.

[28] Respondeu-lhe o comandante: A mim me custou grande soma de dinheiro este título de cidadão. Disse Paulo: Pois eu o tenho por direito de nascimento.

[29] Imediatamente, se afastaram os que estavam para o inquirir com açoites. O próprio comandante sentiu-se receoso quando soube que Paulo era romano, porque o mandara amarrar.

[30] No dia seguinte, querendo certificar-se dos motivos por que vinha ele sendo acusado pelos judeus, soltou-o, e ordenou que se reunissem os principais sacerdotes e todo o Sinédrio, e, mandando trazer Paulo, apresentou-o perante eles.

Atos 23

Paulo perante o Sinédrio

[1] Fitando Paulo os olhos no Sinédrio, disse: Varões, irmãos, tenho andado diante de Deus com toda a boa consciência até ao dia de hoje.

[2] Mas o sumo sacerdote, Ananias, mandou aos que estavam perto dele que lhe batessem na boca.

[3] Então, lhe disse Paulo: Deus há de ferir-te, parede branqueada! Tu estás aí sentado para julgar-me segundo a lei e, contra a lei, mandas agredir-me?

[26]Почувши таке, сотник пішов до командира й сказав: «Що ж ти робиш? Цей чоловік — римський громадянин».

[27]Тоді командир підійшов до Павла й запитав: «Скажи, ти римський громадянин?» «Так», — відповів той.

[28]Командир зауважив: «Мені коштувало великих грошей придбати це громадянство». Тоді Павло промовив: «А я народився в ньому».

[29]Ті, хто збирались допитувати його, відразу відступили, а командир дуже злякався, збагнувши, що він зв'язав римського громадянина.

Павло перед Синедріоном

[30]Усе ж таки командир хотів з'ясувати достеменно, в чому ж юдеї звинувачують Павла. Тож наступного дня він звелів зібрати старійшин і весь Синедріон. Знявши з Павла ланцюги, він привів його до юдейського зібрання.

Діяння Апостолів 23

[1]Павло подивився на членів Синедріону і сказав: «Браття, досі я жив перед Богом із чистою совістю і завжди робив тільки те, що вважав праведним».

[2]Первосвященик Ананія звелів тим, хто стояв поруч із Павлом, ударити його по губах.

[3]Тоді Павло сказав йому: «Бог покарає тебе! Ти, неначе брудна стіна, яку побілили, аби приховати гидоту. Хіба не на те тебе тут посаджено, щоб ти судив мене за Законом Мойсея? А ти всупереч Закону наказуєш, щоб мене били».

[4] Os que estavam a seu lado disseram: Estás injuriando o sumo sacerdote de Deus?

[4]Ті, хто стояли поруч із Павлом, вигукнули: «Як ти наважився образити Божого первосвященика?»

[5] Respondeu Paulo: Não sabia, irmãos, que ele é sumo sacerdote; porque está escrito: Não falarás mal de uma autoridade do teu povo.

[5]Та Павло відповів: «Браття, я не знав, що то є первосвященик. Адже сказано: „Не говори погано про правителя народу твого"».

[6] Sabendo Paulo que uma parte do Sinédrio se compunha de saduceus e outra, de fariseus, exclamou: Varões, irmãos, eu sou fariseu, filho de fariseus! No tocante à esperança e à ressurreição dos mortos sou julgado!

[6]Коли Павло зрозумів, що частина присутніх — саддукеї, а ще частина — фарисеї, він вигукнув до членів Синедріону: «Браття, я сам із фарисеїв, син фарисея! А судять мене за те, що маю надію на воскресіння із мертвих».

[7] Ditas estas palavras, levantou-se grande dissensão entre fariseus e saduceus, e a multidão se dividiu.

[7]І коли він сказав це, то виникла незгода між фарисеями та саддукеями, і громада розділилася.

[8] Pois os saduceus declaram não haver ressurreição, nem anjo, nem espírito; ao passo que os fariseus admitem todas essas coisas.

[8](Саддукеї не визнають ні воскресіння, ні Ангелів, ні духів, а фарисеї в усе це вірять).

[9] Houve, pois, grande vozearia. E, levantando-se alguns escribas da parte dos fariseus, contendiam, dizendo: Não achamos neste homem mal algum; e será que algum espírito ou anjo lhe tenha falado?

[9]Здійнявся страшенний галас, і деякі фарисейські книжники підвелися й гаряче почали сперечатися. Вони твердили: «Ми не бачимо, щоб чоловік цей зробив щось лихе. Може й справді дух чи Ангел говорив до нього».

[10] Tomando vulto a celeuma, temendo o comandante que fosse Paulo espedaçado por eles, mandou descer a guarda para que o retirassem dali e o levassem para a fortaleza.

[10]Суперечка ставала все запеклішою і згодом переросла в бійку. Тоді командир злякався, що Павла можуть роздерти на шматки, і наказав воїнам спуститися й відвести його до фортеці.

O Senhor aparece a Paulo

[11] Na noite seguinte, o SENHOR, pondo-se ao lado dele, disse: Coragem! Pois do modo por que deste testemunho a meu respeito

[11]Наступної ночі прийшов до Павла Господь і сказав: «Будь мужнім. Бо так, як свідчив ти про Мене в Єрусалимі, так само мусиш свідчити і в Римі».

em Jerusalém, assim importa que também o faças em Roma.

A cilada dos judeus

[12] Quando amanheceu, os judeus se reuniram e, sob anátema, juraram que não haviam de comer, nem beber, enquanto não matassem Paulo.

[13] Eram mais de quarenta os que entraram nesta conspirata.

[14] Estes, indo ter com os principais sacerdotes e os anciãos, disseram: Juramos, sob pena de anátema, não comer coisa alguma, enquanto não matarmos Paulo.

[15] Agora, pois, notificai ao comandante, juntamente com o Sinédrio, que vo-lo apresente como se estivésseis para investigar mais acuradamente a sua causa; e nós, antes que ele chegue, estaremos prontos para assassiná-lo.

[16] Mas o filho da irmã de Paulo, tendo ouvido a trama, foi, entrou na fortaleza e de tudo avisou a Paulo.

[17] Então, este, chamando um dos centuriões, disse: Leva este rapaz ao comandante, porque tem alguma coisa a comunicar-lhe.

[18] Tomando-o, pois, levou-o ao comandante, dizendo: O preso Paulo, chamando-me, pediu-me que trouxesse à tua presença este rapaz, pois tem algo que dizer-te.

[19] Tomou-o pela mão o comandante e, pondo-se à parte, perguntou-lhe: Que tens a comunicar-me?

Змова юдеїв проти Павла

[12]Наступного ранку, юдеї змовились і заприсягнулися, що не будуть ні їсти, ні пити, доки не вб’ють Павла.

[13]Тих, хто брав участь у змові було понад сорок чоловік.

[14]Вони пішли до головних священиків і старійшин й сказали: «Ми дали клятву нічого не їсти, доки не вб’ємо Павла.

[15]Отож ви й Синедріон пошліть запит до командира. Нехай знову приведуть Павла сюди, ніби для того, щоб іще раз розглянути справу більш детально, а ми підготуємось і вб’ємо його ще до того, як його сюди доставлять».

[16]Але син Павлової сестри, почувши про цю змову, пробрався до фортеці та й розказав про все Павлові.

[17]Павло покликав одного з офіцерів і сказав: «Відведи цього юнака до начальника, він має щось йому розповісти».

[18]Той узяв хлопця й, відвівши його до начальника, сказав: «Ув’язнений Павло покликав мене й попросив, щоб я привів цього юнака до тебе, бо він хоче тобі щось розповісти».

[19]Начальник узяв хлопця за руку і, відвівши убік, запитав: «Що ти хотів розповісти мені?»

[20] Respondeu ele: Os judeus decidiram rogar-te que, amanhã, apresentes Paulo ao Sinédrio, como se houvesse de inquirir mais acuradamente a seu respeito.

[21] Tu, pois, não te deixes persuadir, porque mais de quarenta entre eles estão pactuados entre si, sob anátema, de não comer, nem beber, enquanto não o matarem; e, agora, estão prontos, esperando a tua promessa.

[22] Então, o comandante despediu o rapaz, recomendando-lhe que a ninguém dissesse ter-lhe trazido estas informações.

[23] Chamando dois centuriões, ordenou: Tende de prontidão, desde a hora terceira da noite, duzentos soldados, setenta de cavalaria e duzentos lanceiros para irem até Cesaréia;

[24] preparai também animais para fazer Paulo montar e ir com segurança ao governador Félix.

[25] E o comandante escreveu uma carta nestes termos:

A carta de Cláudio a Félix

[26] Cláudio Lísias ao excelentíssimo governador Félix, saúde.

[27] Este homem foi preso pelos judeus e estava prestes a ser morto por eles, quando eu, sobrevindo com a guarda, o livrei, por saber que ele era romano.

[28] Querendo certificar-me do motivo por que o acusavam, fi-lo descer ao Sinédrio deles;

[20]Тоді юнак сказав: «Юдеї змовилися, що проситимуть тебе привести завтра Павла до Синедріону, буцімто для того, щоб вони розглянули його справу уважніше.

[21]Але не дай їм себе переконати, бо більше сорока чоловік будуть чекати на нього в засідці. Вони поклялися не їсти й не пити, доки не вб'ють Павла. І тепер вони вже напоготові, тільки й чекають твоєї згоди».

[22]Начальник відпустив юнака, застерігши: «Гляди, нікому не кажи, що ти попередив мене про це».

[23]Потім він покликав двох своїх офіцерів і наказав: «О дев'ятій годині вечора ми вирушаємо до Кесарії. Приготуйте двісті воїнів, сімдесят вершників і двісті списоносців,

[24]а також коней для Павла, аби перепровадити його живим до правителя Фелікса».

[25]Він написав Феліксу такого листа:

[26]«Клавдій Лісій шле вітання вельмишановному правителю Феліксові.

[27]Юдеї схопили цього чоловіка і мало його не вбили, але дізнавшись, що він є римським громадянином, я з воїнами прийшов і врятував його.

[28]Оскільки я хотів дізнатися, з якої саме причини його звинувачують, то й відвів його до юдейського Синедріону.

[29] verifiquei ser ele acusado de coisas referentes à lei que os rege, nada, porém, que justificasse morte ou mesmo prisão.

[30] Sendo eu informado de que ia haver uma cilada contra o homem, tratei de enviá-lo a ti, sem demora, intimando também os acusadores a irem dizer, na tua presença, o que há contra ele. [Saúde.]

Paulo no pretório de Herodes

[31] Os soldados, pois, conforme lhes foi ordenado, tomaram Paulo e, durante a noite, o conduziram até Antipátride;

[32] no dia seguinte, voltaram para a fortaleza, tendo deixado aos de cavalaria o irem com ele;

[33] os quais, chegando a Cesaréia, entregaram a carta ao governador e também lhe apresentaram Paulo.

[34] Lida a carta, perguntou o governador de que província ele era; e, quando soube que era da Cilícia,

[35] disse: Ouvir-te-ei quando chegarem os teus acusadores. E mandou que ele fosse detido no pretório de Herodes.

Atos 24

Ananias e Tértulo acusam Paulo perante Félix

[1] Cinco dias depois, desceu o sumo sacerdote, Ananias, com alguns anciãos e com certo orador, chamado Tértulo, os quais apresentaram ao governador libelo contra Paulo.

[2] Sendo este chamado, passou Tértulo a acusá-lo, dizendo: Excelentíssimo Félix, tendo nós, por teu intermédio, gozado de

[29]Я з’ясував, що їх звинувачення пов’язані зі спірними питаннями про їхній Закон. За цим чоловіком немає провини, яка б вимагала смерті або ув’язнення.

[30]Коли ж мене повідомили, що проти цього чоловіка готується змова, то я одразу ж направив його до тебе й наказав, щоб ті, хто його звинувачує, зробили це в твоїй присутності».

[31]І воїни виконали наказ. Вони взяли Павла і вночі привели його в Антипатриду.

[32]Наступного дня вершники залишилися із Павлом і супроводжували його до Кесарії, а решта повернулася до фортеці.

[33]Коли вершники прибули до Кесарії, вони віддали листа правителю Феліксу й передали йому Павла.

[34]Той прочитав листа й запитав Павла, з якої він провінції. І дізнавшись, що той із Кілікії, сказав:

[35]«Я вислухаю тебе в присутності тих, хто тебе звинувачує». Він наказав стерегти Павла в палаці Ірода.

Діяння Апостолів 24

Суд над Павлом

[1]Через п’ять днів первосвященик Ананія прийшов до Кесарії з кількома старійшинами та правником на ім’я Тертул. Вони висунули свої звинувачення проти Павла в присутності правителя Фелікса.

[2-3]Покликавши Павла, Тертул почав звинувачувати його: «Вельмишановний Феліксе! Завдяки тобі ми насолоджуємося довгим миром.

paz perene, e, também por teu providente cuidado, se terem feito notáveis reformas em benefício deste povo,

[3] sempre e por toda parte, isto reconhecemos com toda a gratidão.

[4] Entretanto, para não te deter por longo tempo, rogo-te que, de conformidade com a tua clemência, nos atendas por um pouco.

[5] Porque, tendo nós verificado que este homem é uma peste e promove sedições entre os judeus esparsos por todo o mundo, sendo também o principal agitador da seita dos nazarenos,

[6] o qual também tentou profanar o templo, nós o prendemos [com o intuito de julgá-lo segundo a nossa lei.

[7] Mas, sobrevindo o comandante Lísias, o arrebatou das nossas mãos com grande violência,

[8] ordenando que os seus acusadores viessem à tua presença]. Tu mesmo, examinando-o, poderás tomar conhecimento de todas as coisas de que nós o acusamos.

[9] Os judeus também concordaram na acusação, afirmando que estas coisas eram assim.

Paulo apresenta a sua defesa

[10] Paulo, tendo-lhe o governador feito sinal que falasse, respondeu: Sabendo que há muitos anos és juiz desta nação, sinto-me à vontade para me defender,

Завдяки завбачливості твоїй було проведено необхідні реформи для нашого народу. Завжди і повсюди ми визнаємо це з вдячністю.

[4]Та щоб не гаяти багато твого часу, прошу тебе, будь такий ласкавий і вислухай наше коротеньке звинувачення.

[5]Бо ми з'ясували, що цей чоловік — підбурювач. Він зчиняє заколот серед юдеїв у всьому світі й очолює секту Назарян.

[6]До того ж він намагався осквернити храм,

[7]але ми схопили його. [Тож ми хотіли судити його згідно з нашим Законом, але командир Лісій прийшов і силою відбив його у нас,

[8]наказавши його обвинувачам прийти до тебе]. Розпитай його сам і від нього дізнаєшся про все те, в чому ми його звинувачуємо».

[9]Юдеї підтримали звинувачення, підтвердивши, що все те правда.

Промова Павла

[10]Коли правитель дав знак Павлові говорити, той промовив: «Знаючи, що ти, Феліксе, був суддею цього народу вже багато років, я з радістю буду захищатися.

[11] visto poderes verificar que não há mais de doze dias desde que subi a Jerusalém para adorar;

[11]Як ти можеш перевірити, минуло не більше дванадцяти днів відтоді, як прийшов я до Єрусалиму на поклоніння.

[12] e que não me acharam no templo discutindo com alguém, nem tampouco amotinando o povo, fosse nas sinagogas ou na cidade;

[12]І ніхто не бачив, щоб я з кимось сперечався в храмі або підбурював народ у синагогах чи десь у місті.

[13] nem te podem provar as acusações que, agora, fazem contra mim.

[13]Вони не можуть довести тобі ті звинувачення, що зараз висувають проти мене.

[14] Porém confesso-te que, segundo o Caminho, a que chamam seita, assim eu sirvo ao Deus de nossos pais, acreditando em todas as coisas que estejam de acordo com a lei e nos escritos dos profetas,

[14]Але я справді визнаю перед тобою, що поклоняюся Богові батьків наших, згідно з „Дорогою Господньою", який юдеї називають сектою. Я вірю в усе те, що говорить Закон Мойсея і що написано у книгах пророків.

[15] tendo esperança em Deus, como também estes a têm, de que haverá ressurreição, tanto de justos como de injustos.

[15]Саме як і ці люди, я сподіваюся на Бога, сподіваюся, що буде воскресіння як праведних так і неправедних.

[16] Por isso, também me esforço por ter sempre consciência pura diante de Deus e dos homens.

[16]Тому й сам роблю все можливе, щоб мати чисте сумління перед Богом і людьми.

[17] Depois de anos, vim trazer esmolas à minha nação e também fazer oferendas,

[17]Після багатьох років відсутності прийшов я, щоб принести моєму народові дарунки для бідних і пожертви в храмі.

[18] e foi nesta prática que alguns judeus da Ásia me encontraram já purificado no templo, sem ajuntamento e sem tumulto,

[18]І поки я робив це, саме коли я здійснив обряд очищення, вони знайшли мене. Там не було ні натовпу, ані безчинств.

[19] os quais deviam comparecer diante de ti e acusar, se tivessem alguma coisa contra mim.

[19]Там було кілька юдеїв із Азії. Це саме вони мали б стати перед тобою і висловити свої звинувачення, якщо є в них щось проти мене.

[20] Ou estes mesmos digam que iniqüidade acharam em mim, por ocasião do meu comparecimento perante o Sinédrio,

[20]Або нехай присутні тут скажуть, що неправедного в тому, що сказав я, стоячи перед Синедріоном.

[21] salvo estas palavras que clamei, estando entre eles: hoje, sou eu julgado por vós acerca da ressurreição dos mortos.

[21]Хіба що одне, стоячи перед ними, я вигукнув: „Ви зараз судите мене за віру в воскресіння з мертвих"».

Paulo perante Félix e Drusila

[22] Então, Félix, conhecendo mais acuradamente as coisas com respeito ao Caminho, adiou a causa, dizendo: Quando descer o comandante Lísias, tomarei inteiro conhecimento do vosso caso.

[23] E mandou ao centurião que conservasse a Paulo detido, tratando-o com indulgência e não impedindo que os seus próprios o servissem.

[24] Passados alguns dias, vindo Félix com Drusila, sua mulher, que era judia, mandou chamar Paulo e passou a ouvi-lo a respeito da fé em Cristo Jesus.

[25] Dissertando ele acerca da justiça, do domínio próprio e do Juízo vindouro, ficou Félix amedrontado e disse: Por agora, podes retirar-te, e, quando eu tiver vagar, chamar-te-ei;

[26] esperando também, ao mesmo tempo, que Paulo lhe desse dinheiro; pelo que, chamando-o mais freqüentemente, conversava com ele.

[27] Dois anos mais tarde, Félix teve por sucessor Pórcio Festo; e, querendo Félix assegurar o apoio dos judeus, manteve Paulo encarcerado.

Atos 25

Paulo perante Festo. Apela para César

[1] Tendo, pois, Festo assumido o governo da província, três dias depois, subiu de Cesaréia para Jerusalém;

[2] e, logo, os principais sacerdotes e os maiorais dos judeus lhe apresentaram queixa contra Paulo e lhe solicitavam,

Ув’язнення Павла в Кесарії

[22]Тоді Фелікс, добре обізнаний з усім, що стосується «Дороги Господньої», відклав слухання справи, сказавши: «Коли прийде командир Лісій, я вирішу цю справу».

[23]Він наказав одному з офіцерів тримати Павла під вартою, але пішов на деякі послаблення й дозволив близьким Павла піклуватися про нього.

[24]Через декілька днів Фелікс прийшов зі своєю дружиною Друзиллою (вона була юдейкою). Він послав по Павла й слухав, як той говорив про віру в Ісуса Христа.

[25]Та коли Павло почав говорити про праведність, стриманість і прийдешній суд, Фелікс злякався й промовив: «Поки що йди. Я покличу тебе, коли зможу».

[26]Водночас він сподівався, що Павло дасть йому хабар, тож часто посилав по Павла й розмовляв з ним.

[27]А через два роки на місце Фелікса прийшов Порцій Фест. Оскільки він хотів догодити юдеям, то й залишив Павла у в’язниці.

Діяння Апостолів 25

Павло перед Фестом

[1]Отож Фест став правителем і через три дні прибув з Кесарії до Єрусалиму.

[2]Юдейські правителі і головні священики виклали свої звинувачення проти Павла перед Фестом.

[3] pedindo como favor, em detrimento de Paulo, que o mandasse vir a Jerusalém, armando eles cilada para o matarem na estrada.

[4] Festo, porém, respondeu achar-se Paulo detido em Cesaréia; e que ele mesmo, muito em breve, partiria para lá.

[5] Portanto, disse ele, os que dentre vós estiverem habilitados que desçam comigo; e, havendo contra este homem qualquer crime, acusem-no.

[6] E, não se demorando entre eles mais de oito ou dez dias, desceu para Cesaréia; e, no dia seguinte, assentando-se no tribunal, ordenou que Paulo fosse trazido.

[7] Comparecendo este, rodearam-no os judeus que haviam descido de Jerusalém, trazendo muitas e graves acusações contra ele, as quais, entretanto, não podiam provar.

[8] Paulo, porém, defendendo-se, proferiu as seguintes palavras: Nenhum pecado cometi contra a lei dos judeus, nem contra o templo, nem contra César.

[9] Então, Festo, querendo assegurar o apoio dos judeus, respondeu a Paulo: Queres tu subir a Jerusalém e ser ali julgado por mim a respeito destas coisas?

[10] Disse-lhe Paulo: Estou perante o tribunal de César, onde convém seja eu julgado; nenhum agravo pratiquei contra os judeus, como tu muito bem sabes.

[11] Caso, pois, tenha eu praticado algum mal ou crime digno de morte, estou pronto para morrer; se, pelo contrário, não são

[3]Вони благали правителя зробити милість і відправити Павла до Єрусалиму (самі ж вони змовилися вбити його по дорозі).

[4]Але Фест відповів, що Павла стережуть у Кесарії і що він сам невдовзі туди їде.

[5]«Хай хтось із ваших вождів піде зі мною, — сказав він, — і нехай висунуть звинувачення проти цього чоловіка, якщо за ним є якась вина».

[6]Пробувши там днів вісім-десять, Фест вирушив до Кесарії. Наступного ж дня посів він суддівське місце і звелів привести Павла.

[7]Коли Павла привели, його обступили юдеї, які прийшли з Єрусалиму. Вони висунули проти нього багато серйозних звинувачень, але довести їх не могли.

[8]Павло захищався, промовляючи: «Немає за мною ніякої провини ні проти Закону юдейського, ні проти храму, ні проти цезаря».

[9]Але Фест хотів догодити юдеям. Тому він запитав Павла: «Ти хочеш йти до Єрусалиму, щоб я судив тебе там?»

[10]На те Павло відповів: «Я зараз стою перед судом цезаря, де мене слід судити. Я нічого не скоїв юдеям, тобі й самому це добре відомо.

[11]Якщо ж я винен і зробив щось таке, що заслуговує смертної кари, то я не намагаюся уникнути її. Та оскільки немає правди у звинуваченнях цих

verdadeiras as coisas de que me acusam, ninguém, para lhes ser agradável, pode entregar-me a eles. Apelo para César.

людей, то ніхто не може їм мене видати. Я звертаюся до суду цезаревого».

[12] Então, Festo, tendo falado com o conselho, respondeu: Para César apelaste, para César irás.

[12]Фест, порадившись зі своїми помічниками, відповів: «Ти вимагав цезаревого суду, до цезаря й підеш».

Festo expõe a Agripa o caso de Paulo

Павло перед царем Аґриппою

[13] Passados alguns dias, o rei Agripa e Berenice chegaram a Cesaréia a fim de saudar a Festo.

[13]Через кілька днів цар Аґриппа і Вереніка прибули до Кесарії, щоб привітати Феста.

[14] Como se demorassem ali alguns dias, Festo expôs ao rei o caso de Paulo, dizendo: Félix deixou aqui preso certo homem,

[14]Вони лишалися в Кесарії багато днів, і Фест розповів цареві про Павлову справу: «Є тут один чоловік, якого Фелікс залишив у тюрмі.

[15] a respeito de quem os principais sacerdotes e os anciãos dos judeus apresentaram queixa, estando eu em Jerusalém, pedindo que o condenasse.

[15]Коли я був в Єрусалимі, юдейські первосвященики й старійшини свідчили проти нього й вимагали його засудження і смерті.

[16] A eles respondi que não é costume dos romanos condenar quem quer que seja, sem que o acusado tenha presentes os seus acusadores e possa defender-se da acusação.

[16]Та я сказав їм, що це суперечить римським законам: видавати звинуваченого, доки він не зустрінеться віч-на-віч із тими, хто його звинувачує і не отримає можливості захистити себе від звинувачення.

[17] De sorte que, chegando eles aqui juntos, sem nenhuma demora, no dia seguinte, assentando-me no tribunal, determinei fosse trazido o homem;

[17]Отож коли ті юдеї прибули сюди для суду, я не зволікав. Наступного ж дня я сів на суддівське місце й наказав привести Павла до мене.

[18] e, levantando-se os acusadores, nenhum delito referiram dos crimes de que eu suspeitava.

[18]Та коли вони стали свідчити проти нього, то не звинуватили його у жодному злочині на які я очікував.

[19] Traziam contra ele algumas questões referentes à sua própria religião e particularmente a certo morto, chamado Jesus, que Paulo afirmava estar vivo.

[19]Натомість вони сперечалися з ним з питань їхньої власної релігії і про Якогось Ісуса, Який помер, хоча Павло стверджував, що Той живий.

[20] Estando eu perplexo quanto ao modo de investigar estas coisas, perguntei-lhe se queria ir a Jerusalém para ser ali julgado a respeito disso.

[20]У мене виникли сумніви щодо того, як розслідувати все це. Через те я запитав Павла, чи не хоче він стати перед судом в Єрусалимі.

[21] Mas, havendo Paulo apelado para que ficasse em custódia para o julgamento de César, ordenei que o acusado continuasse detido até que eu o enviasse a César.

[21]Але Павло попросив, щоб його тримали до рішення імператора. Тож я наказав стерегти його доти, доки я зможу відправити його до цезаря в Рим».

[22] Então, Agripa disse a Festo: Eu também gostaria de ouvir este homem. Amanhã, respondeu ele, o ouvirás.

[22]На це Аґриппа промовив до Феста: «Я хотів би сам послухати цього чоловіка». «Завтра ж ти його почуєш», — відповів Фест.

Festo, de novo, fala a Agripa

[23] De fato, no dia seguinte, vindo Agripa e Berenice, com grande pompa, tendo eles entrado na audiência juntamente com oficiais superiores e homens eminentes da cidade, Paulo foi trazido por ordem de Festo.

[23]Отож наступного дня Аґриппа і Вереніка з великою пишністю прибули в суд. Вони ввійшли до судової палати, в якій були воєначальники та знать міста. Фест віддав наказ привести Павла.

[24] Então, disse Festo: Rei Agripa e todos vós que estais presentes conosco, vedes este homem, por causa de quem toda a multidão dos judeus recorreu a mim tanto em Jerusalém como aqui, clamando que não convinha que ele vivesse mais.

[24]Тоді Фест сказав: «Царю Аґриппо і всі присутні тут, ви бачите цього чоловіка, на кого скаржилася мені юдейська громада і в Єрусалимі, й тут. Всі вони наполягали на тому, що цей чоловік не повинен жити.

[25] Porém eu achei que ele nada praticara passível de morte; entretanto, tendo ele apelado para o imperador, resolvi mandá-lo ao imperador.

[25]Але я не знайшов за ним ніякої провини, вартої смертної кари. Він сам вимагав імператорського суду, тож я й вирішив послати його до імператора.

[26] Contudo, a respeito dele, nada tenho de positivo que escreva ao soberano; por isso, eu o trouxe à vossa presença e, mormente, à tua, ó rei Agripa, para que, feita a argüição, tenha eu alguma coisa que escrever;

[26]Але я не маю нічого конкретного проти нього, про що міг би написати імператорові. Ось чому я ставлю його перед вами і особливо перед тобою, царю Аґриппо, щоб після нашого розслідування мені було що написати імператору.

[27] porque não me parece razoável remeter um preso sem mencionar, ao mesmo tempo, as acusações que militam contra ele.

[27]Бо здається мені нерозсудливим посилати в'язня і не вказувати на висунуті проти нього звинувачення».

Atos 26

Paulo discursa perante o rei Agripa

[1] A seguir, Agripa, dirigindo-se a Paulo, disse: É permitido que uses da palavra em tua defesa. Então, Paulo, estendendo a mão, passou a defender-se nestes termos:

[2] Tenho-me por feliz, ó rei Agripa, pelo privilégio de, hoje, na tua presença, poder produzir a minha defesa de todas as acusações feitas contra mim pelos judeus;

[3] mormente porque és versado em todos os costumes e questões que há entre os judeus; por isso, eu te peço que me ouças com paciência.

[4] Quanto à minha vida, desde a mocidade, como decorreu desde o princípio entre o meu povo e em Jerusalém, todos os judeus a conhecem;

[5] pois, na verdade, eu era conhecido deles desde o princípio, se assim o quiserem testemunhar, porque vivi fariseu conforme a seita mais severa da nossa religião.

[6] E, agora, estou sendo julgado por causa da esperança da promessa que por Deus foi feita a nossos pais,

[7] a qual as nossas doze tribos, servindo a Deus fervorosamente de noite e de dia, almejam alcançar; é no tocante a esta esperança, ó rei, que eu sou acusado pelos judeus.

Діяння Апостолів 26

Промова Павла перед царем Аґриппою

[1]Аґриппа звернувся до Павла: «Можеш говорити за себе». Тоді Павло підняв руку й почав промову на свій захист:

[2]«Царю Аґриппо! Я вважаю, що мені пощастило стояти сьогодні перед тобою і захищатися проти всього того, в чому мене звинувачують юдеї.

[3]Адже ти обізнаний в усіх юдейських звичаях, знаєш усі спірні питання. Тому й прошу твого терпіння. Вислухай мене.

[4]Всі юдеї знають, що життя моє від самого початку пройшло серед мого народу, а потім і в Єрусалимі.

[5]Вони знають мене здавна і могли б засвідчити, якби захотіли, що жив я як фарисей — член найсуворішої секти нашої релігії.

[6]І тепер за надію на обітницю, дану Богом нашим предкам, я стою перед судом.

[7]Дванадцять племен нашого народу, сподіваючись на її здійснення, вдень і вночі сумлінно служать Богу. І саме за цю надію, о царю, мене й звинувачують юдеї!

[8] Por que se julga incrível entre vós que Deus ressuscite os mortos?

[8]Чому ви вважаєте неймовірним, що Бог воскрешає мертвих?

[9] Na verdade, a mim me parecia que muitas coisas devia eu praticar contra o nome de Jesus, o Nazareno;

[9]Я також вважав, що усіма силами мушу боротися проти Ісуса з Назарета.

[10] e assim procedi em Jerusalém. Havendo eu recebido autorização dos principais sacerdotes, encerrei muitos dos santos nas prisões; e contra estes dava o meu voto, quando os matavam.

[10]Спочатку, я робив це в Єрусалимі, та чимало Божих людей кинув я до в'язниці, коли мав владу від головних священиків. І коли тих людей убивали, на те була і моя згода.

[11] Muitas vezes, os castiguei por todas as sinagogas, obrigando-os até a blasfemar. E, demasiadamente enfurecido contra eles, mesmo por cidades estranhas os perseguia.

[11]У всіх синагогах я часто карав їх, намагаючись змусити їх проклинати Ісуса. Моїй люті проти них не було меж, і навіть в інших містах я переслідував їх.

[12] Com estes intuitos, parti para Damasco, levando autorização dos principais sacerdotes e por eles comissionado.

[12]Одна з таких подорожей була в Дамаск із повноваженнями й дорученням від головних священиків.

[13] Ao meio-dia, ó rei, indo eu caminho fora, vi uma luz no céu, mais resplandecente que o sol, que brilhou ao redor de mim e dos que iam comigo.

[13]По дорозі до Дамаска, десь опівдні, я побачив світло, що линуло з небес. Було воно яскравіше від сонця і сяйливо розлилося навколо мене й моїх супутників.

[14] E, caindo todos nós por terra, ouvi uma voz que me falava em língua hebraica: Saulo, Saulo, por que me persegues? Dura coisa é recalcitrares contra os aguilhões.

[14]Ми всі попадали на землю, і тут я почув голос, що звертався до мене єврейською мовою: „Савле, Савле! Навіщо ти переслідуєш Мене? Коли ти перешкоджаєш Мені, ти лише собі завдаєш шкоди".

[15] Então, eu perguntei: Quem és tu, SENHOR? Ao que o SENHOR respondeu: Eu sou Jesus, a quem tu persegues.

[15]Я запитав: „Хто ти, Господи?" І Він відповів: „Я Ісус, Якого ти переслідуєш.

[16] Mas levanta-te e firma-te sobre teus pés, porque por isto te apareci, para te constituir ministro e testemunha, tanto das coisas em que me viste como daquelas pelas quais te aparecerei ainda,

[16]Але підведися, встань на ноги. Я з'явився тобі, щоб призначити тебе слугою Своїм і свідком того, що ти вже про Мене почув, і того, що Я тобі ще покажу.

[17] livrando-te do povo e dos gentios, para os quais eu te envio,

[17]Я захищатиму тебе від народу юдейського і від поган, до яких тебе й посилаю.

[18] para lhes abrires os olhos e os converteres das trevas para a luz e da potestade de Satanás para Deus, a fim de que recebam eles remissão de pecados e herança entre os que são santificados pela fé em mim.

[18]Відкрий їм очі і допоможи зрозуміти істину, поверни їх від темряви до світла, від влади сатани до Бога, щоб відпустилися гріхи їхні, і щоб вони дістали місце серед тих, хто освячений вірою в Мене”.

[19] Pelo que, ó rei Agripa, não fui desobediente à visão celestial,

[19]Ось чому, царю Аґриппо, я не міг не коритися Небесному знаменню.

[20] mas anunciei primeiramente aos de Damasco e em Jerusalém, por toda a região da Judéia, e aos gentios, que se arrependessem e se convertessem a Deus, praticando obras dignas de arrependimento.

[20]Спершу я почав проповідувати людям Дамаска, потім у Єрусалимі й по всій Юдеї, а також і поганам, щоб вони покаялися й прийшли до Бога, і щоб вчинками своїми стверджували своє покаяння.

[21] Por causa disto, alguns judeus me prenderam, estando eu no templo, e tentaram matar-me.

[21]За все це юдеї схопили мене в храмі й намагалися вбити.

[22] Mas, alcançando socorro de Deus, permaneço até ao dia de hoje, dando testemunho, tanto a pequenos como a grandes, nada dizendo, senão o que os profetas e Moisés disseram haver de acontecer,

[22]Але Бог допоміг мені, як і сьогодні допомагає. Тож стою я тут і свідчу людям простим і знатним. І свідчення моє — ні про що інше, як про те, що провіщали пророки й Мойсей:

[23] isto é, que o Cristo devia padecer e, sendo o primeiro da ressurreição dos mortos, anunciaria a luz ao povo e aos gentios.

[23]Христос зазнає смерті й першим воскресне з мертвих, та принесе світло істинного Бога як для народу юдейського, так і для поган».

Paulo é interrompido por Festo

Павло намагається переконати Аґриппу

[24] Dizendo ele estas coisas em sua defesa, Festo o interrompeu em alta voz: Estás louco, Paulo! As muitas letras te fazem delirar!

[24]У той час, коли Павло ще продовжував говорити на свій захист, Фест голосно промовив: «Павле, ти втратив здоровий глузд! Велика вченість твоя привела тебе до божевілля».

[25] Paulo, porém, respondeu: Não estou louco, ó excelentíssimo Festo! Pelo

[25]«Я не божевільний, вельмишановний Фесте, — відповів Павло. — І все, що кажу я, є правдиве і розумне.

contrário, digo palavras de verdade e de bom senso.

[26] Porque tudo isto é do conhecimento do rei, a quem me dirijo com franqueza, pois estou persuadido de que nenhuma destas coisas lhe é oculta; porquanto nada se passou em algum lugar escondido.

[26]Все це добре відоме цареві Аґриппі, і я можу про це з ним вільно говорити. Я переконаний, що жодна з цих справ не пройшла повз його увагу, бо все це відбувалось на очах у всіх людей.

[27] Acreditas, ó rei Agripa, nos profetas? Bem sei que acreditas.

[27]Царю Аґриппо, чи віриш ти пророкам? Я знаю, що віриш».

[28] Então, Agripa se dirigiu a Paulo e disse: Por pouco me persuades a me fazer cristão.

[28]Аґриппа промовив до Павла: «Чи не думаєш ти, що зможеш мене так скоро переконати стати послідовником Христа?»

[29] Paulo respondeu: Assim Deus permitisse que, por pouco ou por muito, não apenas tu, ó rei, porém todos os que hoje me ouvem se tornassem tais qual eu sou, exceto estas cadeias.

[29]На те Павло відповів: «Не в тому річ, скоро чи ні. Я ж молю Бога не тільки за тебе, а й за всіх, хто слухає мене сьогодні, щоб усі отримали спасіння і стали такими, як я. Звісно, я кажу не про ці кайдани, що на мені».

Paulo teria sido solto, se não tivesse apelado para César

[30] A essa altura, levantou-se o rei, e também o governador, e Berenice, bem como os que estavam assentados com eles;

[30]Цар Аґриппа підвівся, а за ним підвелися намісник, Вереніка і всі ті, хто сиділи навколо.

[31] e, havendo-se retirado, falavam uns com os outros, dizendo: Este homem nada tem feito passível de morte ou de prisão.

[31]Вийшовши з кімнати, вони заговорили між собою: «Цей чоловік не зробив нічого такого, що заслуговувало б на смертну кару або ув’язнення».

[32] Então, Agripa se dirigiu a Festo e disse: Este homem bem podia ser solto, se não tivesse apelado para César.

[32]Аґриппа ж сказав Фестові: «Цього чоловіка можна було б звільнити, якби він не вимагав цезаревого суду».

Atos 27

Paulo enviado para a Itália

[1] Quando foi decidido que navegássemos para a Itália, entregaram Paulo e alguns outros presos a um centurião chamado Júlio, da Coorte Imperial.

Діяння Апостолів 27

Подорож до Риму

[1]Коли було прийняте рішення про те, щоб нам відплисти до Італії, Павла і ще кількох інших в’язнів передали офіцеру на ім’я Юлій, який служив у полку імператора.

[2] Embarcando num navio adramitino, que estava de partida para costear a Ásia, fizemo-nos ao mar, indo conosco Aristarco, macedônio de Tessalônica.

[2]Ми сіли на адрамитський корабель, що відходив до портів уздовж азіатського узбережжя. З нами був Аристарх, македонець із Солуні.

[3] No dia seguinte, chegamos a Sidom, e Júlio, tratando Paulo com humanidade, permitiu-lhe ir ver os amigos e obter assistência.

[3]Наступного дня ми припливли в Сидон. Юлій доброзичливо поставився до Павла й дозволив йому відвідати своїх друзів, щоб ті подбали про нього.

[4] Partindo dali, navegamos sob a proteção de Chipre, por serem contrários os ventos;

[4]Звідти ми відпливли до Кіпру, оскільки був зустрічний вітер.

[5] e, tendo atravessado o mar ao longo da Cilícia e Panfília, chegamos a Mirra, na Lícia.

[5]Ми пройшли через відкриті води біля берегів Кілікії та Памфилії і прибули до Міри, що в Лікії.

[6] Achando ali o centurião um navio de Alexandria, que estava de partida para a Itália, nele nos fez embarcar.

[6]Там сотник знайшов олександрійський корабель, що плив до Італії, і посадив нас на нього.

[7] Navegando vagarosamente muitos dias e tendo chegado com dificuldade defronte de Cnido, não nos sendo permitido prosseguir, por causa do vento contrário, navegamos sob a proteção de Creta, na altura de Salmona.

[7]Кілька днів ми пливли повільно й ледве досягли Кніда. Оскільки вітер перешкоджав триматися нашого курсу, ми попливли на південь до Криту біля Салмона.

[8] Costeando-a, penosamente, chegamos a um lugar chamado Bons Portos, perto do qual estava a cidade de Laséia.

[8]Долаючи великі труднощі, ми пливли вздовж критського берега, аж доки не пристали до місця, що мало назву Добра Пристань, неподалік міста Ласея.

Os perigos da viagem

[9] Depois de muito tempo, tendo-se tornado a navegação perigosa, e já passado o tempo do Dia do Jejum, admoestava-os Paulo,

[9]Багато часу вже було згаяно, і плисти вже стало небезпечно, тому що юдейський Піст уже пройшов.

[10] dizendo-lhes: Senhores, vejo que a viagem vai ser trabalhosa, com dano e muito prejuízo, não só da carga e do navio, mas também da nossa vida.

[10]Павло попереджав їх: «Люди, я передбачаю, що плавання наше буде небезпечним і призведе до багатьох втрат. Під загрозою не лише вантаж і корабель, але й наше життя».

[11] Mas o centurião dava mais crédito ao piloto e ao mestre do navio do que ao que Paulo dizia.

[11]Та офіцера переконали капітан і власник корабля, а не Павлові слова.

[12] Não sendo o porto próprio para invernar, a maioria deles era de opinião que partissem dali, para ver se podiam chegar a Fenice e aí passar o inverno, visto ser um porto de Creta, o qual olhava para o nordeste e para o sudeste.

[12]Оскільки пристань була непридатна для зимівлі, то більшість вирішила, що треба вийти в море і, якщо вдасться, дістатися Фенікса, міста на Криті, і вже там перебути зиму. У Феніксі була бухта, яка виходила як на південно-західне, так і на північно-західне узбережжя.

[13] Soprando brandamente o vento sul, e pensando eles ter alcançado o que desejavam, levantaram âncora e foram costeando mais de perto a ilha de Creta.

[13]Коли ж повіяв легкий південний вітерець, вони вирішили, що це якраз слушний момент, тож підняли якір і вирушили вздовж критського узбережжя.

Буря

[14] Entretanto, não muito depois, desencadeou-se, do lado da ilha, um tufão de vento, chamado Euroaquilão;

[14]Та невдовзі з острова почав задувати ураганний вітер, який називався «Північносхідник».

[15] e, sendo o navio arrastado com violência, sem poder resistir ao vento, cessamos a manobra e nos fomos deixando levar.

[15]Він захопив наш корабель і нас понесло, та оскільки ми не могли плисти проти бурі, то вирішили віддатися на волю вітрові.

[16] Passando sob a proteção de uma ilhota chamada Cauda, a custo conseguimos recolher o bote;

[16]Коли ми пропливали повз маленький острівець Кавда, він трохи захистив нас від вітру. І з великими труднощами нам ледве вдалося втягти на палубу рятувальний човен.

[17] e, levantando este, usaram de todos os meios para cingir o navio, e, temendo que dessem na Sirte, arriaram os aparelhos, e foram ao léu.

[17]Після того ми намагалися обв'язати канатами корабель. А щоб не сісти на мілину Сірти, матроси спустили вітрила й віддалися на волю хвиль.

[18] Açoitados severamente pela tormenta, no dia seguinte, já aliviavam o navio.

[18]Шторм дужчав. Тож наступного дня вони почали викидати за борт вантаж,

[19] E, ao terceiro dia, nós mesmos, com as próprias mãos, lançamos ao mar a armação do navio.

[19]а на третій день повикидали і усе корабельне знаряддя.

[20] E, não aparecendo, havia já alguns dias, nem sol nem estrelas, caindo sobre nós

[20]Кілька діб не з'являлися на небі ні сонце, ані зірки. Шторм усе лютував і у

grande tempestade, dissipou-se, afinal, toda a esperança de salvamento.

нас не лишалося ніякої надії на порятунок.

[21] Havendo todos estado muito tempo sem comer, Paulo, pondo-se em pé no meio deles, disse: Senhores, na verdade, era preciso terem-me atendido e não partir de Creta, para evitar este dano e perda.

[21]Давно вже ніхто нічого не їв. Тоді Павло встав перед ними і сказав: «Люди, ви мусили послухатися моєї поради й не відпливати з Криту. Тоді б ви уникли таких втрат і такої шкоди.

[22] Mas, já agora, vos aconselho bom ânimo, porque nenhuma vida se perderá de entre vós, mas somente o navio.

[22]Але зараз я закликаю вас не впадати в розпач, ніхто з вас не загине, тільки корабель втратимо.

[23] Porque, esta mesma noite, um anjo de Deus, de quem eu sou e a quem sirvo, esteve comigo,

[23]Бо минулої ночі з'явився мені Ангел від Бога, Якому я належу і Якому служу.

[24] dizendo: Paulo, não temas! É preciso que compareças perante César, e eis que Deus, por sua graça, te deu todos quantos navegam contigo.

[24]Ангел сказав мені: „Не бійся, Павле. Ти маєш стати перед цезарем, тому Бог збереже життя тобі й людям, які пливуть з тобою".

[25] Portanto, senhores, tende bom ânimo! Pois eu confio em Deus que sucederá do modo por que me foi dito.

[25]Тож тримайтеся, мужі, бо я вірю в Бога і в те, що все станеться так, як було мені сказано.

[26] Porém é necessário que vamos dar a uma ilha.

[26]Але ж ми повинні натрапити на якийсь острів».

O naufrágio

Порятунок

[27] Quando chegou a décima quarta noite, sendo nós batidos de um lado para outro no mar Adriático, por volta da meia-noite, pressentiram os marinheiros que se aproximavam de alguma terra.

[27]Як настала чотирнадцята ніч, нас все несло через Адріатичне море. Десь опівночі моряки відчули, що поруч земля.

[28] E, lançando o prumo, acharam vinte braças; passando um pouco mais adiante, tornando a lançar o prumo, acharam quinze braças.

[28]Вони заміряли глибину, і знайшли, що вона становила біля сорока метрів. Трохи далі заміряли, і виявилося вже тридцять метрів.

[29] E, receosos de que fôssemos atirados contra lugares rochosos, lançaram da popa

[29]Остерігаючись наскочити на підводне каміння, моряки скинули з корми чотири якорі. Всі молилися, щоб швидше настав день.

quatro âncoras e oravam para que rompesse o dia.

30 Procurando os marinheiros fugir do navio, e, tendo arriado o bote no mar, a pretexto de que estavam para largar âncoras da proa,

30Деякі моряки спробували втекти з корабля. Вони спустили рятувальний човен, удаючи, що збираються кинути ще кілька якорів з носа корабля.

31 disse Paulo ao centurião e aos soldados: Se estes não permanecerem a bordo, vós não podereis salvar-vos.

31Та Павло сказав офіцерові й воїнам: «Якщо ці люди не залишаться на борту, не буде вам порятунку».

32 Então, os soldados cortaram os cabos do bote e o deixaram afastar-se.

32Тоді воїни перерізали канати і скинули рятувальний човен.

33 Enquanto amanhecia, Paulo rogava a todos que se alimentassem, dizendo: Hoje, é o décimo quarto dia em que, esperando, estais sem comer, nada tendo provado.

33Перед самим світанком Павло умовляв усіх поїсти, кажучи: «Сьогодні вже чотирнадцятий день напруженого чекання, та ви увесь час нічого не їли.

34 Eu vos rogo que comais alguma coisa; porque disto depende a vossa segurança; pois nenhum de vós perderá nem mesmo um fio de cabelo.

34Отож благаю вас трохи попоїсти, бо вам це необхідно, аби вижити, щоб жодна волосина не впала з вашої голови».

35 Tendo dito isto, tomando um pão, deu graças a Deus na presença de todos e, depois de o partir, começou a comer.

35Сказавши так, Павло узяв хлібину, віддав хвалу Богові перед усіма і, переломивши хліб, почав їсти.

36 Todos cobraram ânimo e se puseram também a comer.

36Це їх підбадьорило, і самі вони теж трішки поїли.

37 Estávamos no navio duzentas e setenta e seis pessoas ao todo.

37Всього ж на кораблі нас було двісті сімдесят шість душ.

38 Refeitos com a comida, aliviaram o navio, lançando o trigo ao mar.

38Добре поївши, вони почали викидати пшеницю у море, аби полегшити корабель.

39 Quando amanheceu, não reconheceram a terra, mas avistaram uma enseada, onde havia praia; então, consultaram entre si se não podiam encalhar ali o navio.

39А як настав день, то побачили вони невідому землю, але помітили затоку із похилим берегом та й вирішили, якщо вдасться, там пристати.

40 Levantando as âncoras, deixaram-no ir ao mar, largando também as amarras do

40Отож, відрубавши якорі, вони залишили їх у морі. Потім моряки відв'язали канати, якими були закріплені

leme; e, alçando a vela de proa ao vento, dirigiram-se para a praia.

[41] Dando, porém, num lugar onde duas correntes se encontravam, encalharam ali o navio; a proa encravou-se e ficou imóvel, mas a popa se abria pela violência do mar.

[42] O parecer dos soldados era que matassem os presos, para que nenhum deles, nadando, fugisse;

[43] mas o centurião, querendo salvar a Paulo, impediu-os de o fazer; e ordenou que os que soubessem nadar fossem os primeiros a lançar-se ao mar e alcançar a terra.

[44] Quanto aos demais, que se salvassem, uns, em tábuas, e outros, em destroços do navio. E foi assim que todos se salvaram em terra.

Atos 28

A ilha de Malta

[1] Uma vez em terra, verificamos que a ilha se chamava Malta.

[2] Os bárbaros trataram-nos com singular humanidade, porque, acendendo uma fogueira, acolheram-nos a todos por causa da chuva que caía e por causa do frio.

[3] Tendo Paulo ajuntado e atirado à fogueira um feixe de gravetos, uma víbora, fugindo do calor, prendeu-se-lhe à mão.

[4] Quando os bárbaros viram a víbora pendente da mão dele, disseram uns aos outros: Certamente, este homem é assassino, porque, salvo do mar, a Justiça não o deixa viver.

керма, й поставивши вітрило за вітром, попрямували до берега.

[41]Але потрапивши на піщану мілину, ніс корабля нерухомо загруз, а корму розбивали потужні хвилі.

[42]Воїни змовилися повбивати полонених, щоб жоден не міг поплисти й утекти.

[43]Але офіцер хотів врятувати Павла і тому утримав їх від цього. Він наказав тим, хто вміє плавати, першими стрибати з корабля в море і добиратися до суші.

[44]А решта мусили добиратися до берега на дошках і уламках корабля. Отак усі благополучно дісталися до землі.

Діяння Апостолів 28

На острові Мальта

[1]Врятувавшись, ми з'ясували, що острів цей називається Мальта.

[2]Місцеві жителі виявили до нас надзвичайну доброту. Як пішов дощ і стало холодно, вони розвели багаття й запросили нас.

[3]Павло назбирав хмизу і як поклав його в огонь, то виповзла гадюка, вдарила його, почепившись на його руці.

[4]Коли місцеві жителі побачили гадюку, яка звисала з його руки, то почали перемовлятися поміж собою: «Цей чоловік, певно, убивця. Хоч і не загинув він у морі, та все ж Правосуддя не дозволяє йому жити».

[5] Porém ele, sacudindo o réptil no fogo, não sofreu mal nenhum;

[5]Але Павло струсив гадюку в огонь і не зазнав ніякої шкоди.

[6] mas eles esperavam que ele viesse a inchar ou a cair morto de repente. Mas, depois de muito esperar, vendo que nenhum mal lhe sucedia, mudando de parecer, diziam ser ele um deus.

[6]Вони довго чекали, що він спухне чи раптом впаде мертвий. А як побачили, що нічого такого з Павлом не скоїлося, то змінили свою думку і проголосили його богом.

Públio hospeda a Paulo

[7] Perto daquele lugar, havia um sítio pertencente ao homem principal da ilha, chamado Públio, o qual nos recebeu e hospedou benignamente por três dias.

[7]Навколо того місця простиралися землі, що належали правителю острова на ім'я Публій. Він запросив нас до своєї оселі й три дні гостинно опікувався нами.

[8] Aconteceu achar-se enfermo de disenteria, ardendo em febre, o pai de Públio. Paulo foi visitá-lo, e, orando, impôs-lhe as mãos, e o curou.

[8]Батько Публія був прикутий до ліжка, бо хворів на лихоманку та червінку. Павло пішов провідати його, і помолившись, поклав на хворого руки й зцілив його.

[9] À vista deste acontecimento, os demais enfermos da ilha vieram e foram curados,

[9]Після того як це сталося, інші хворі острова почали приходити до Павла і зцілювалися.

[10] os quais nos distinguiram com muitas honrarias; e, tendo nós de prosseguir viagem, nos puseram a bordo tudo o que era necessário.

[10]Мешканці острова дуже вшановували нас, і як ми відпливали, то вони забезпечили нас усім необхідним.

A continuação da viagem

Подорож від Мальти до Рима

[11] Ao cabo de três meses, embarcamos num navio alexandrino, que invernara na ilha e tinha por emblema Dióscuros.

[11]Через три місяці відпливли ми на олександрійському кораблі, який зимував на острові. На його кормі був зображений знак богів-близнюків Діоскурів.

[12] Tocando em Siracusa, ficamos ali três dias,

[12]Діставшись до Сиракуз, ми пробули там три дні.

[13] donde, bordejando, chegamos a Régio. No dia seguinte, tendo soprado vento sul, em dois dias, chegamos a Putéoli,

[13]Звідти ми відпливли й прибули до Реґії. Наступного дня повіяв південний вітер, і ми вирушили далі, а на другий день ми припливли до Путеолі,

[14] onde achamos alguns irmãos que nos rogaram ficássemos com eles sete dias; e foi assim que nos dirigimos a Roma.

[14]де знайшли братів, які запросили нас тиждень погостювати у них. Так ми прибули до Рима.

[15] Tendo ali os irmãos ouvido notícias nossas, vieram ao nosso encontro até à Praça de Ápio e às Três Vendas. Vendo-os Paulo e dando, por isso, graças a Deus, sentiu-se mais animado.

[15]Там брати почули про нас і вийшли нас зустрічати аж до Аппієвої площі й Трьох Таверн. Побачивши їх, Павло подякував Богові й підбадьорився.

Paulo em Roma

[16] Uma vez em Roma, foi permitido a Paulo morar por sua conta, tendo em sua companhia o soldado que o guardava.

[16]Коли прибули ми до Рима, то Павлові було дано дозвіл жити окремо, але під охороною воїна.

Павло проповідує в Римі

[17] Três dias depois, ele convocou os principais dos judeus e, quando se reuniram, lhes disse: Varões irmãos, nada havendo feito contra o povo ou contra os costumes paternos, contudo, vim preso desde Jerusalém, entregue nas mãos dos romanos;

[17]Через три дні зібрав він найвпливовіших юдеїв. І як посходилися вони, промовив до них: «Браття, хоч нічого я не вчинив проти нашого народу, ані проти звичаїв наших предків, мене видали в Єрусалимі римлянам як в'язня.

[18] os quais, havendo-me interrogado, quiseram soltar-me sob a preliminar de não haver em mim nenhum crime passível de morte.

[18]Римляни допитали мене й хотіли відпустити, бо я не винен ні в чому такому, за що карають на смерть.

[19] Diante da oposição dos judeus, senti-me compelido a apelar para César, não tendo eu, porém, nada de que acusar minha nação.

[19]Та юдеї з тим не погодилися. Тож я був змушений звернутися до суду цезаря, але я зробив це зовсім не для того, щоб звинуватити свій народ.

[20] Foi por isto que vos chamei para vos ver e falar; porque é pela esperança de Israel que estou preso com esta cadeia.

[20]Ось чому я просив про зустріч і розмову з вами: бо за надію Ізраїлеву мене закуто в ці кайдани».

[21] Então, eles lhe disseram: Nós não recebemos da Judéia nenhuma carta que te dissesse respeito; também não veio qualquer dos irmãos que nos anunciasse ou dissesse de ti mal algum.

[21]Вожді юдеїв відповіли Павлові: «Ми не одержували з Юдеї ніяких листів про тебе.

[22] Contudo, gostaríamos de ouvir o que pensas; porque, na verdade, é corrente a

[22]Але нам хотілося б почути від тебе самого про твої погляди, бо ми знаємо, що проти цього нового руху повсюди виступають люди».

respeito desta seita que, por toda parte, é ela impugnada.

Paulo prega em Roma

23 Havendo-lhe eles marcado um dia, vieram em grande número ao encontro de Paulo na sua própria residência. Então, desde a manhã até à tarde, lhes fez uma exposição em testemunho do reino de Deus, procurando persuadi-los a respeito de Jesus, tanto pela lei de Moisés como pelos profetas.

23Вони домовилися з Павлом на певний день, і тоді ще більше народу прийшло туди, де він зупинився. З ранку й до вечора Павло розмовляв і свідчив про Царство Боже. Він намагався переконати їх про Ісуса, спираючись на Закон Мойсеїв і на пророків.

24 Houve alguns que ficaram persuadidos pelo que ele dizia; outros, porém, continuaram incrédulos.

24Декого переконали його слова, але інші не вірили.

25 E, havendo discordância entre eles, despediram-se, dizendo Paulo estas palavras: Bem falou o Espírito Santo a vossos pais, por intermédio do profeta Isaías, quando disse:

25Люди почали розходитися, не дійшовши згоди. Тоді Павло на завершення мовив так: «Добре сказав Дух Святий, коли говорив з праотцями вашими устами пророка Ісаї:

26 Vai a este povo e dize-lhe: De ouvido, ouvireis e não entendereis; vendo, vereis e não percebereis.

26„Іди до народу цього і скажи: „Ви будете слухати, слухати, але не зрозумієте, ви будете дивитися, дивитися, але не побачите.

27 Porquanto o coração deste povo se tornou endurecido; com os ouvidos ouviram tardiamente e fecharam os olhos, para que jamais vejam com os olhos, nem ouçam com os ouvidos, para que não entendam com o coração, e se convertam, e por mim sejam curados.

27Бо зачерствіло серце народу цього. Слух у людей цих притупився, і очі вони позаплющували. Бо інакше могли б побачити на власні очі, почути на власні вуха, зрозуміти серцем своїм, і тоді повернулися б до Мене, і Я б їх зцілив”.

28 Tomai, pois, conhecimento de que esta salvação de Deus foi enviada aos gentios. E eles a ouvirão.

28Через те нехай буде вам відомо, що Бог послав Своє спасіння поганам. Вони й почують!»

29 [Ditas estas palavras, partiram os judeus, tendo entre si grande contenda.]

29[І як сказав він це, юдеї пішли, палко сперечаючись поміж собою].

Paulo prisioneiro durante dois anos

[30] Por dois anos, permaneceu Paulo na sua própria casa, que alugara, onde recebia todos que o procuravam,

[31] pregando o reino de Deus, e, com toda a intrepidez, sem impedimento algum, ensinava as coisas referentes ao SENHOR Jesus Cristo.

[30]Цілих два роки прожив Павло в будинку, що наймав за власний кошт. І приймав він усіх, хто приходив його провідати.

[31]Павло проповідував Царство Боже і навчав про Господа Ісуса Христа. Він говорив дуже сміливо й відверто, і ніхто не перешкоджав йому.

Epístola de Paulo aos Romanos

Romanos 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, servo de Jesus Cristo, chamado para ser apóstolo, separado para o evangelho de Deus,

[2] o qual foi por Deus, outrora, prometido por intermédio dos seus profetas nas Sagradas Escrituras,

[3] com respeito a seu Filho, o qual, segundo a carne, veio da descendência de Davi

[4] e foi designado Filho de Deus com poder, segundo o espírito de santidade pela ressurreição dos mortos, a saber, Jesus Cristo, nosso SENHOR,

[5] por intermédio de quem viemos a receber graça e apostolado por amor do seu nome, para a obediência por fé, entre todos os gentios,

[6] de cujo número sois também vós, chamados para serdes de Jesus Cristo.

[7] A todos os amados de Deus, que estais em Roma, chamados para serdes santos, graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

O amor de Paulo pelos cristãos de Roma. Seu desejo de vê-los

[8] Primeiramente, dou graças a meu Deus, mediante Jesus Cristo, no tocante a todos vós, porque, em todo o mundo, é proclamada a vossa fé.

[9] Porque Deus, a quem sirvo em meu espírito, no evangelho de seu Filho, é minha testemunha de como incessantemente faço menção de vós

До Римлян

До Римлян 1

Вітання римлянам

[1-2]Павло, слуга Христа Ісуса, покликаний Богом апостол, вибраний для того, щоб нести людям Добру Звістку Божу. Про неї ще раніше сповіщали пророки у Святому Писанні.

[3-4]Ця Добра Звістка — про Сина Божого, Господа нашого Ісуса Христа. Як людина Він походив з роду Давидового, але Духом Святим, був проголошений могутнім Сином Божим завдяки воскресінню з мертвих.

[5]Від Нього я одержав велику благодать бути апостолом, щоб принести в ім’я Христа всім неюдеям смирення, народжене вірою.

[6]Серед цих народів і ви, римляни, також покликані Богом належати Ісусу Христу.

[7]Звертаюсь я до всіх вас, хто живе в Римі, кого Бог любить і покликав бути святим народом Божим. Благодать і мир вам від Бога, Отця нашого, і від Господа Ісуса Христа!

Молитва подяки

[8]Насамперед, я дякую моєму Богу через Ісуса Христа за вас усіх, бо люди всього світу говорять про вашу віру.

[9-10]Богу я служу всім своїм серцем і несу людям Добру Звістку про Його Сина. Бог — свідок мені в тому, що я постійно пам’ятаю вас. У своїх молитвах я завжди

[10] em todas as minhas orações, suplicando que, nalgum tempo, pela vontade de Deus, se me ofereça boa ocasião de visitar-vos.

прошу Бога, щоб Він дозволив мені прийти до вас.

[11] Porque muito desejo ver-vos, a fim de repartir convosco algum dom espiritual, para que sejais confirmados,

[11]Бо прагну я вас побачити, щоб розділити з вами той духовний дар, що надасть вам сили.

[12] isto é, para que, em vossa companhia, reciprocamente nos confortemos por intermédio da fé mútua, vossa e minha.

[12]Я маю на увазі те, що коли ми будемо разом, то зможемо підбадьорити одне одного через нашу віру: ви допоможете мені, а я допоможу вам.

[13] Porque não quero, irmãos, que ignoreis que, muitas vezes, me propus ir ter convosco (no que tenho sido, até agora, impedido), para conseguir igualmente entre vós algum fruto, como também entre os outros gentios.

[13]Браття і сестри, я хочу, щоб ви знали, що багато разів я збирався до вас, щоб зібрати гарний урожай також серед вас, так само, як я вже зібрав серед інших народів, та на моєму шляху завжди вставали якісь перешкоди.

[14] Pois sou devedor tanto a gregos como a bárbaros, tanto a sábios como a ignorantes;

[14]Я боржник перед усіма народами: як перед греками, так і перед варварами, як перед ученими, так і перед неосвіченими.

[15] por isso, quanto está em mim, estou pronto a anunciar o evangelho também a vós outros, em Roma.

[15]Ось чому я прагну проповідувати Добру Звістку і вам, хто живе в Римі.

O assunto da epístola: a justiça pela fé em Jesus Cristo

[16] Pois não me envergonho do evangelho, porque é o poder de Deus para a salvação de todo aquele que crê, primeiro do judeu e também do grego;

[16]І не соромлюся я Євангелії, бо це сила Божа для спасіння всіх віруючих — спершу юдеїв, а тоді й поган.

[17] visto que a justiça de Deus se revela no evangelho, de fé em fé, como está escrito: O justo viverá por fé.

[17]Бо Добра Звістка відкриває праведність Божу, яка ґрунтується на вірі — з самого початку й до кінця. Про це сказано у Святому Писанні: «Праведний вірою житиме».

A idolatria e depravação dos homens

Гнів Божий

[18] A ira de Deus se revela do céu contra toda impiedade e perversão dos homens que detêm a verdade pela injustiça;

[18]Гнів Божий сходить з Неба на все лихе й неправедне, що чинять люди. Своєю неправедністю вони пригнічують істину.

[19] porquanto o que de Deus se pode conhecer é manifesto entre eles, porque Deus lhes manifestou.

[19]Бог гнівається на них, бо все, що може бути відоме про Бога, досконально ясно, тому що Він зробив це ясним для людей.

[20] Porque os atributos invisíveis de Deus, assim o seu eterno poder, como também a sua própria divindade, claramente se reconhecem, desde o princípio do mundo, sendo percebidos por meio das coisas que foram criadas. Tais homens são, por isso, indesculpáveis;

[21] porquanto, tendo conhecimento de Deus, não o glorificaram como Deus, nem lhe deram graças; antes, se tornaram nulos em seus próprios raciocínios, obscurecendo-se-lhes o coração insensato.

[20-21]Від створення світу для людей стали ясними і зрозумілими Його незримі властивості — вічна сила Його і божественність. Це видно по тому, що Бог здійснив. Отже, немає людям виправдання за гріхи їхні, бо навіть знаючи Бога, вони не дякували й не прославляли Його. Вони знікчемніли думками своїми, а їхні нерозумні серця затьмарилися.

[22] Inculcando-se por sábios, tornaram-se loucos

[22]Хоча й назвали вони себе мудрими, та стали нерозумними.

[23] e mudaram a glória do Deus incorruptível em semelhança da imagem de homem corruptível, bem como de aves, quadrúpedes e répteis.

[23]Вони проміняли славу невмирущого Бога на вигадані образи, подібні до смертних людей, птахів, тварин і гадів.

[24] Por isso, Deus entregou tais homens à imundícia, pelas concupiscências de seu próprio coração, para desonrarem o seu corpo entre si;

[24]Через те Бог віддав їх розпусті разом з гріховними прагненнями їхніх сердець. Він дозволив їм оскверняти свої тіла одне з одним.

[25] pois eles mudaram a verdade de Deus em mentira, adorando e servindo a criatura em lugar do Criador, o qual é bendito eternamente. Amém!

[25]Вони проміняли істину про Бога на брехню, оскільки поклонялись і служили радше творінням, аніж Творцю, благословенному в віках. Амінь.

[26] Por causa disso, os entregou Deus a paixões infames; porque até as mulheres mudaram o modo natural de suas relações íntimas por outro, contrário à natureza;

[26]Отож Бог полишив тих людей, віддавши їх ганебним пристрастям: жінки проміняли природні статеві стосунки на протиприродні.

[27] semelhantemente, os homens também, deixando o contato natural da mulher, se

[27]Так само і чоловіки залишили природні статеві стосунки з жінками й запалилися безсоромною пожадливістю одне до

inflamaram mutuamente em sua sensualidade, cometendo torpeza, homens com homens, e recebendo, em si mesmos, a merecida punição do seu erro.

одного. Вони почали чинити сором поміж собою, і за те прийняли покарання, яке заслужили за свої збочення.

Entregues os gentios a reprováveis sentimentos

[28] E, por haverem desprezado o conhecimento de Deus, o próprio Deus os entregou a uma disposição mental reprovável, para praticarem coisas inconvenientes,

[28]Вони не вважали за потрібне визнавати Бога, тож Він віддав їх їхньому ж збоченому розуму, щоб чинили вони те, що не годиться робити.

[29] cheios de toda injustiça, malícia, avareza e maldade; possuídos de inveja, homicídio, contenda, dolo e malignidade; sendo difamadores,

[29]Ці люди сповнені всілякого гріха, злоби, себелюбства, скнарості, заздрощів, вбивства, розбрату, облуди й лихих думок про інших. Вони поширюють плітки,

[30] caluniadores, aborrecidos de Deus, insolentes, soberbos, presunçosos, inventores de males, desobedientes aos pais,

[30]зводять наклепи, ненавидять Бога. Вони брутальні й самовпевнені, вихваляються перед іншими, вигадують, як вчинити зло, і не шанують своїх батьків.

[31] insensatos, pérfidos, sem afeição natural e sem misericórdia.

[31]Це нерозумні люди, котрі ніколи не виконують обіцянок; вони недобрі й немилосердні.

[32] Ora, conhecendo eles a sentença de Deus, de que são passíveis de morte os que tais coisas praticam, não somente as fazem, mas também aprovam os que assim procedem.

[32]Навіть знаючи праведний Наказ Божий, що кожен, хто чинить таке, заслуговує на смерть, вони не лише чинять так, а й схвалюють вчинки подібних до себе.

Romanos 2

До Римлян 2

Os gentios e os judeus igualmente culpados. O juízo de Deus

Ви теж грішні

[1] Portanto, és indesculpável, ó homem, quando julgas, quem quer que sejas; porque, no que julgas a outro, a ti mesmo te condenas; pois praticas as próprias coisas que condenas.

[1]О, людино! Хоч би хто ти був, немає тобі виправдання, якщо ти судиш інших. Судячи іншого, засуджуєш себе, бо чиниш той самий гріх, як і ті, кого судиш.

[2] Bem sabemos que o juízo de Deus é segundo a verdade contra os que praticam tais coisas.

[2]Ми знаємо, що Божий суд над тими, хто робить так — справедливий.

[3] Tu, ó homem, que condenas os que praticam tais coisas e fazes as mesmas, pensas que te livrarás do juízo de Deus?

[3]Невже ти вважаєш, що засуджуючи інших за такі самі вчинки, що й ти чиниш, тобі вдасться уникнути Божого суду?

[4] Ou desprezas a riqueza da sua bondade, e tolerância, e longanimidade, ignorando que a bondade de Deus é que te conduz ao arrependimento?

[4]Чи, може, ти зневажаєш Його велику доброту, терпимість і терпіння? Може, не розумієш, що Його доброта вказує тобі шлях до покаяння?

[5] Mas, segundo a tua dureza e coração impenitente, acumulas contra ti mesmo ira para o dia da ira e da revelação do justo juízo de Deus,

[5]О, людино! Через свою впертість і нерозкаяне серце, ти помножуєш покарання Боже проти себе в день гніву, коли Праведний Суд Божий буде виявлений.

[6] que retribuirá a cada um segundo o seu procedimento:

[6]Бог відплатить кожному за його вчинки.

[7] a vida eterna aos que, perseverando em fazer o bem, procuram glória, honra e incorruptibilidade;

[7]А тим, хто добрими вчинками шукає славу, пошану й безсмертя, Бог даруватиме вічне життя.

[8] mas ira e indignação aos facciosos, que desobedecem à verdade e obedecem à injustiça.

[8]Бог відплатить гнівом і люттю тим, хто не йде шляхом праведним, а навпаки себелюбно служить неправді.

[9] Tribulação e angústia virão sobre a alma de qualquer homem que faz o mal, ao judeu primeiro e também ao grego;

[9]Лихо й страждання тому, хто чинить зло: спершу юдеям, а потім і поганам.

[10] glória, porém, e honra, e paz a todo aquele que pratica o bem, ao judeu primeiro e também ao grego.

[10]Нехай буде слава, мир і пошана кожному, хто чинить добро: спершу юдеям, а потім і поганам.

[11] Porque para com Deus não há acepção de pessoas.

[11]Бог не дає переваги нікому.

[12] Assim, pois, todos os que pecaram sem lei também sem lei perecerão; e todos os que com lei pecaram mediante lei serão julgados.

[12]Хто згрішив, не маючи Закону, той і згине без Закону. Грішника, який знає Закон, буде засуджено за Законом. Бо немає різниці між тим грішником, котрий має Закон, і тим, який його не має.

[13] Porque os simples ouvidores da lei não são justos diante de Deus, mas os que praticam a lei hão de ser justificados.

[13]Не ті праведні перед Богом, які чують Закон, а ті, хто його виконують. Тих буде виправдано.

[14] Quando, pois, os gentios, que não têm lei, procedem, por natureza, de conformidade com a lei, não tendo lei, servem eles de lei para si mesmos.

[14]Отже, якщо погани, не маючи Закону, з природи своєї дотримуються його, вони самі є Закон для себе, хоч і не мають Закону.

[15] Estes mostram a norma da lei gravada no seu coração, testemunhando-lhes também a consciência e os seus pensamentos, mutuamente acusando-se ou defendendo-se,

[15]Вони показують, що те, чого Закон вимагає, записане в їхніх серцях. Свідомість їхня також свідчить про це, оскільки їхні думки інколи звинувачують, та інколи виправдовують їх.

[16] no dia em que Deus, por meio de Cristo Jesus, julgar os segredos dos homens, de conformidade com o meu evangelho.

[16]І станеться те в День, коли Бог через Ісуса Христа судитиме людські таємні думки. Так свідчить Добра Звістка, яку я проповідую.

Os judeus são indesculpáveis

Юдеї і Закон

[17] Se, porém, tu, que tens por sobrenome judeu, e repousas na lei, e te glorias em Deus;

[18] que conheces a sua vontade e aprovas as coisas excelentes, sendo instruído na lei;

[19] que estás persuadido de que és guia dos cegos, luz dos que se encontram em trevas,

[20] instrutor de ignorantes, mestre de crianças, tendo na lei a forma da sabedoria e da verdade;

[21] tu, pois, que ensinas a outrem, não te ensinas a ti mesmo? Tu, que pregas que não se deve furtar, furtas?

[17-21]Якщо ти називаєш себе юдеєм і покладаєшся на Закон, й пишаєшся своїм Богом, знаючи Його волю, і сповідуєш усе те, що є справді важливим, оскільки ти вивчив Закон; якщо ти впевнений у тому, що ти поводир для сліпців і світло для тих, хто у темряві; якщо ти наставник для нерозумних і вчитель для невігласів, бо ти маєш в Законі втілення знань та істини, то чому ж тоді ти, навчаючи інших, не навчиш себе? Чому ти, проповідуючи не красти, сам крадеш?

[22] Dizes que não se deve cometer adultério e o cometes? Abominas os ídolos e lhes roubas os templos?

[22]Чому стверджуючи, що людина не повинна чини перелюбу, сам чиниш? Чому відчуваючи огиду до бовванів, сам обкрадаєш храми?

[23] Tu, que te glorias na lei, desonras a Deus pela transgressão da lei?

[23]Чому хвалишся Законом, а сам ганьбиш Бога, порушуючи Закон?

[24] Pois, como está escrito, o nome de Deus é blasfemado entre os gentios por vossa causa.

[24]Як сказано у Святому Писанні: «Через вас ганьбиться ім'я Бога перед поганами».

O verdadeiro israelita

[25] Porque a circuncisão tem valor se praticares a lei; se és, porém, transgressor da lei, a tua circuncisão já se tornou incircuncisão.

[25]Обрізання має значення лише тоді, коли ти виконуєш Закон. Якщо ж порушуєш Закон, то наче ти ніколи й не обрізався.

[26] Se, pois, a incircuncisão observa os preceitos da lei, não será ela, porventura, considerada como circuncisão?

[26]Якщо чоловікові не зробили обрізання, але він виконує все, що сказано в Законі, то це все одно, як коли б він був обрізаний.

[27] E, se aquele que é incircunciso por natureza cumpre a lei, certamente, ele te julgará a ti, que, não obstante a letra e a circuncisão, és transgressor da lei.

[27]Вам, юдеї, зробили обрізання, й вам був даний написаний Закон, але ви ж порушуєте його. І той, хто на тілі своєму має необрізану плоть, але дотримується Закону, засудить вас.

[28] Porque não é judeu quem o é apenas exteriormente, nem é circuncisão a que é somente na carne.

[28]Бо справжній юдей не той, хто юдей тільки зовні, і не те справжнє обрізання, що лише на тілі.

[29] Porém judeu é aquele que o é interiormente, e circuncisão, a que é do coração, no espírito, não segundo a letra, e cujo louvor não procede dos homens, mas de Deus.

[29]Справжній юдей це той, хто юдей у душі своїй. Істинне обрізання має бути в серці — за Духом, а не за буквою. Тож хвала такому чоловікові буде не від людей, а від Бога.

Romanos 3

До Римлян 3

Paulo responde a objeções

Всі люди грішні

[1] Qual é, pois, a vantagem do judeu? Ou qual a utilidade da circuncisão?

[1]Так у чому ж перевага юдеїв над іншими людьми, і яка користь від обрізання?

[2] Muita, sob todos os aspectos. Principalmente porque aos judeus foram confiados os oráculos de Deus.

[2]Їхня перевага велика у багатьох відношеннях. Насамперед їм довірені Слова Божі.

[3] E daí? Se alguns não creram, a incredulidade deles virá desfazer a fidelidade de Deus?

[3]А що як деякі з них невірні Богу? Їхня невірність не знищить вірність Божу.

[4] De maneira nenhuma! Seja Deus verdadeiro, e mentiroso, todo homem,

[4]Звісно, ні! Бог завжди правдивий, навіть якщо кожна людина неправдива. Як сказано у Святому Писанні: «Щоб ти був

segundo está escrito: Para seres justificado nas tuas palavras e venhas a vencer quando fores julgado.

виправданий, коли будеш свідчити, і коли судитимуть тебе, то переможеш».

[5] Mas, se a nossa injustiça traz a lume a justiça de Deus, que diremos? Porventura, será Deus injusto por aplicar a sua ira? (Falo como homem.)

[5]Що скажемо ми, коли неправедність наша виявляє праведність Божу? Невже Бог несправедливий, коли гнівається на нас? (Так міркують деякі з людей).

[6] Certo que não. Do contrário, como julgará Deus o mundo?

[6]Звісно, ні! Бо якби Бог був несправедливим, як міг би Він судити світ?

[7] E, se por causa da minha mentira, fica em relevo a verdade de Deus para a sua glória, por que sou eu ainda condenado como pecador?

[7]Ви можете заперечити: «Якщо Божа правда стала яснішою і Його слава збільшилася через мою неправду, то чому ж мене звинувачують, як якогось грішника?»

[8] E por que não dizemos, como alguns, caluniosamente, afirmam que o fazemos: Pratiquemos males para que venham bens? A condenação destes é justa.

[8]Це все одно, що сказати: «Творімо зло, щоб прийшло добре!» А дехто зводить наклеп на нас, вони стверджують, ніби ми навчаємо саме цього. Такі люди заслуговують на осуд!

Todos os homens na condição de pecadores

[9] Que se conclui? Temos nós qualquer vantagem? Não, de forma nenhuma; pois já temos demonstrado que todos, tanto judeus como gregos, estão debaixo do pecado;

[9]Що ж виходить? Чи ми, юдеї, маємо перевагу над поганами? Анітрохи! Бо я вже казав, що як юдеї, так і неюдеї, — всі однаково винні у гріху.

[10] como está escrito: Não há justo, nem um sequer,

[10]Як сказано у Святому Писанні: «Праведного жодного немає!

[11] não há quem entenda, não há quem busque a Deus;

[11]Немає жодного, хто розуміє Бога або шукає Бога.

[12] todos se extraviaram, à uma se fizeram inúteis; não há quem faça o bem, não há nem um sequer.

[12]Всі люди відвернулися від Нього, всі до одного стали нікчемними. Немає тих, хто робить добрі справи. Немає жодного!»

[13] A garganta deles é sepulcro aberto; com a língua, urdem engano, veneno de víbora está nos seus lábios,

[13]«Уста їх подібні до гробниць розкритих, на язиці ж у кожного брехня». «На устах їхніх зміїна отрута».

[14] a boca, eles a têm cheia de maldição e de amargura;

[14]«Прокляття й гіркота на їхніх устах».

[15] são os seus pés velozes para derramar sangue,

[16] nos seus caminhos, há destruição e miséria;

[17] desconheceram o caminho da paz.

[18] Não há temor de Deus diante de seus olhos.

O judeu não constitui exceção

[19] Ora, sabemos que tudo o que a lei diz, aos que vivem na lei o diz para que se cale toda boca, e todo o mundo seja culpável perante Deus,

[20] visto que ninguém será justificado diante dele por obras da lei, em razão de que pela lei vem o pleno conhecimento do pecado.

A justificação pela fé em Jesus Cristo

[21] Mas agora, sem lei, se manifestou a justiça de Deus testemunhada pela lei e pelos profetas;

[22] justiça de Deus mediante a fé em Jesus Cristo, para todos [e sobre todos] os que crêem; porque não há distinção,

[23] pois todos pecaram e carecem da glória de Deus,

[24] sendo justificados gratuitamente, por sua graça, mediante a redenção que há em Cristo Jesus,

[25] a quem Deus propôs, no seu sangue, como propiciação, mediante a fé, para manifestar a sua justiça, por ter Deus, na sua tolerância, deixado impunes os pecados anteriormente cometidos;

[26] tendo em vista a manifestação da sua justiça no tempo presente, para ele mesmo

[15]«Швидкі вони пролити кров.

[16]Хоч би куди ішли вони, з собою скрізь несуть руїну і страждання.

[17]Їм геть дорога миру не відома».

[18]«І страху перед Богом в них немає».

[19]Зараз ми знаємо: все, що сказане в Законі, звернене до тих, кому Закон був даний. І це замкне уста всім, хто намагатиметься мовити хоч слово у своє виправдання, та щоб увесь світ був у відповіді перед судом Божим.

[20]Бо ніхто не може виправдатися перед Богом, виконуючи Закон. Адже Закон тільки виявляє очевидність гріха.

Бог робить людей праведними

[21]Та зараз, незалежно від Закону, відкрилася правда Божа, хоча про це свідчать Закон і пророки.

[22]Бог робить людей праведними через віру в Ісуса Христа. Всі люди рівні й немає між ними різниці.

[23]Бо всі люди згрішили, і всім їм бракує слави Божої.

[24]Усі люди стали праведні перед Богом завдяки дару Божої милості, завдяки визволенню, яке Бог здійснив через Ісуса Христа.

[25]Бог віддав Ісуса в жертву для прощення всіх гріхів людських через віру, і показав цим, що Він — справедливий. Адже завдяки Своїй терпимості, Він залишав усі гріхи, здійснені в минулому, без покарання.

[26]Він робив так, щоб нині показати справедливість Свою і щоб бути

ser justo e o justificador daquele que tem fé em Jesus.

27 Onde, pois, a jactância? Foi de todo excluída. Por que lei? Das obras? Não; pelo contrário, pela lei da fé.

28 Concluímos, pois, que o homem é justificado pela fé, independentemente das obras da lei.

29 É, porventura, Deus somente dos judeus? Não o é também dos gentios? Sim, também dos gentios,

30 visto que Deus é um só, o qual justificará, por fé, o circunciso e, mediante a fé, o incircunciso.

31 Anulamos, pois, a lei pela fé? Não, de maneira nenhuma! Antes, confirmamos a lei.

справедливим, водночас виправдовуючи тих, хто має віру у Ісуса.

27Чи є тоді чого пишатися собою? Немає! Чому? Тому що ми слідуємо за Законом віри, та не за Законом справ.

28Бо ми вважаємо, що людина стає праведною перед Богом вірою своєю, незалежно від виконання того, що вимагає Закон.

29Чи Бог належить лише юдеям? Хіба Він не належить також і неюдеям? Так, Він належить і їм.

30Оскільки Бог єдиний, то Він виправдає юдеїв і поган завдяки їхній вірі.

31Чи скасовуємо ми Закон цією вірою? Зовсім ні! Навпаки, вірою ми встановлюємо Закон.

Romanos 4

Abraão justificado pela fé

1 Que, pois, diremos ter alcançado Abraão, nosso pai segundo a carne?

2 Porque, se Abraão foi justificado por obras, tem de que se gloriar, porém não diante de Deus.

3 Pois que diz a Escritura? Abraão creu em Deus, e isso lhe foi imputado para justiça.

4 Ora, ao que trabalha, o salário não é considerado como favor, e sim como dívida.

5 Mas, ao que não trabalha, porém crê naquele que justifica o ímpio, a sua fé lhe é atribuída como justiça.

До Римлян 4

Авраамів приклад

1Що скажемо ми про Авраама, земного праотця нашого? Що взнав він про віру в Господа Свого?

2Якщо Авраам став праведним завдяки своїм вчинкам, то мав усі підстави пишатися, але не перед Богом.

3Ось що сказано у Святому Писанні: «Авраам повірив Богу. Бог прийняв його віру і зарахував її Авраамові як праведність».

4Платня тому, хто працює, зараховується не як дарунок, а як заробіток.

5Якщо людина не працює, але вірує в Бога, Який виправдовує лихих людей, то ця віра зараховується йому як праведність.

[6] E é assim também que Davi declara ser bem-aventurado o homem a quem Deus atribui justiça, independentemente de obras:

[6]Так само і Давид сказав, що блаженний той, кому Бог зараховує праведність, незважаючи на його вчинки:

[7] Bem-aventurados aqueles cujas iniqüidades são perdoadas, e cujos pecados são cobertos;

[7]«Блаженні ті, чиї злочини прощені, чиї гріхи відпущені.

[8] bem-aventurado o homem a quem o SENHOR jamais imputará pecado.

[8]Блаженний той, кому Господь гріхи не зарахує».

[9] Vem, pois, esta bem-aventurança exclusivamente sobre os circuncisos ou também sobre os incircuncisos? Visto que dizemos: a fé foi imputada a Abraão para justiça.

[9]Чи це благословення лише для тих, кому зробили обрізання, чи, може, й для тих, кому його не робили? Звісно, це стосується також і необрізаних. Адже ми сказали: «Авраамова віра була зарахована йому в праведність».

[10] Como, pois, lhe foi atribuída? Estando ele já circuncidado ou ainda incircunciso? Não no regime da circuncisão, e sim quando incircunciso.

[10]Коли ж він став таким, коли віра йому була зарахована? До обрізання, чи після? Господь прийняв Авраама до обрізання.

[11] E recebeu o sinal da circuncisão como selo da justiça da fé que teve quando ainda incircunciso; para vir a ser o pai de todos os que crêem, embora não circuncidados, a fim de que lhes fosse imputada a justiça,

[11]Для Авраама обрізання було знаком, печаттю того, що Бог прийняв його праведним за віру, яку він мав іще до обрізання. Саме тому Авраам є батьком усіх віруючих, навіть якщо їм не зроблено обрізання, (щоб праведність була зарахована також і їм).

[12] e pai da circuncisão, isto é, daqueles que não são apenas circuncisos, mas também andam nas pisadas da fé que teve Abraão, nosso pai, antes de ser circuncidado.

[12]Він також є батьком і обрізаних, котрі йдуть слідом за ним у його вірі, яку він мав іще раніше.

Божа обітниця

[13] Não foi por intermédio da lei que a Abraão ou a sua descendência coube a promessa de ser herdeiro do mundo, e sim mediante a justiça da fé.

[13]Не через Закон була дана Авраамові і його нащадкам обіцянка, що він стане спадкоємцем світу, але за праведність його, яка йде від віри.

[14] Pois, se os da lei é que são os herdeiros, anula-se a fé e cancela-se a promessa,

[14]Якщо ж спадкоємцем світу є народ, залежний від Закону, то віра — безглузда, а обітниця — нікчемна.

[15] porque a lei suscita a ira; mas onde não há lei, também não há transgressão.

[16] Essa é a razão por que provém da fé, para que seja segundo a graça, a fim de que seja firme a promessa para toda a descendência, não somente ao que está no regime da lei, mas também ao que é da fé que teve Abraão (porque Abraão é pai de todos nós,

[17] como está escrito: Por pai de muitas nações te constituí.), perante aquele no qual creu, o Deus que vivifica os mortos e chama à existência as coisas que não existem.

[18] Abraão, esperando contra a esperança, creu, para vir a ser pai de muitas nações, segundo lhe fora dito: Assim será a tua descendência.

[19] E, sem enfraquecer na fé, embora levasse em conta o seu próprio corpo amortecido, sendo já de cem anos, e a idade avançada de Sara,

[20] não duvidou, por incredulidade, da promessa de Deus; mas, pela fé, se fortaleceu, dando glória a Deus,

[21] estando plenamente convicto de que ele era poderoso para cumprir o que prometera.

[22] Pelo que isso lhe foi também imputado para justiça.

[23] E não somente por causa dele está escrito que lhe foi levado em conta,

[24] mas também por nossa causa, posto que a nós igualmente nos será imputado, a saber, a nós que cremos naquele que

[15]Бо Закон викликає гнів Божий, а коли немає Закону, то й порушення немає.

[16]Тож обітниця Божа йде через віру, щоб люди одержали її, як подарунок. А якщо це так, то й для всіх Авраамових нащадків обітниця буде несхитною. І не лише для тих, у кого є Закон Мойсея, а й для тих, хто вірою живе, як жив Авраам. Через те і є він батьком для нас усіх.

[17]Так сказано й у Святому Писанні: «Зробив Я тебе батьком багатьох народів». Авраам є нашим батьком перед Богом, в Якого він вірив, і Який дає життя померлим, з волі Якого існує те, чого не існувало.

[18]Не було ніякої надії, що Авраам матиме дітей, але ж в серці своєму він вірив в Бога і продовжував сподіватися. Отож бо він і став батьком багатьох народів. Бо сказано: «Твоїх нащадків буде, як тих зірок на небі».

[19-20]І віра його не ослабла. Хоч він знав, що тілом уже старий, аби мати дітей (було йому на той час близько ста років), і розумів, що Сара, жінка його, неплідна, та ніколи Авраам не сумнівався в обітниці Божій і не вагався у вірі. Навпаки, все міцніше вірив і віддавав подяку Богові.

[21]Він був цілком упевнений в тому, що Бог міг зробити усе, що обіцяв.

[22]Ось чому сказано, що віра була зарахована йому як праведність.

[23]Та не лише заради одного його було сказано у Святому Писанні: «Віру його Бог прийняв».

[24]То сказано й заради нас, чия віра також буде прийнята Богом. І будемо ми праведними перед Ним. Це станеться з

ressuscitou dentre os mortos a Jesus, nosso SENHOR,

[25] o qual foi entregue por causa das nossas transgressões e ressuscitou por causa da nossa justificação.

Romanos 5

A justificação pela fé e paz com Deus

[1] Justificados, pois, mediante a fé, temos paz com Deus por meio de nosso SENHOR Jesus Cristo;

[2] por intermédio de quem obtivemos igualmente acesso, pela fé, a esta graça na qual estamos firmes; e gloriamo-nos na esperança da glória de Deus.

[3] E não somente isto, mas também nos gloriamos nas próprias tribulações, sabendo que a tribulação produz perseverança;

[4] e a perseverança, experiência; e a experiência, esperança.

[5] Ora, a esperança não confunde, porque o amor de Deus é derramado em nosso coração pelo Espírito Santo, que nos foi outorgado.

[6] Porque Cristo, quando nós ainda éramos fracos, morreu a seu tempo pelos ímpios.

[7] Dificilmente, alguém morreria por um justo; pois poderá ser que pelo bom alguém se anime a morrer.

[8] Mas Deus prova o seu próprio amor para conosco pelo fato de ter Cristo morrido por nós, sendo nós ainda pecadores.

нами, хто вірить в Бога, Який воскресив із мертвих нашого Господа Ісуса.

[25]Його віддали на смерть за наші гріхи, і Він воскрес для життя заради нашого виправдання перед Богом.

До Римлян 5

Праведність перед Богом

[1]Оскільки ми виправдалися перед Богом завдяки нашій вірі, то маємо мир з Ним через Господа нашого Ісуса Христа.

[2]Через нашу віру, Христос дав нам можливість зазнати благодать Божу, яку тепер маємо. Ми радіємо з надії прилучитися до слави Господньої.

[3]І більше того, ми радіємо з наших страждань, бо знаємо, що страждання породжують терпіння.

[4]Терпіння породжує стійкість, а стійкість, своєю чергою, приносить надію.

[5]Надія ж нас ніколи не розчарує, бо любов Божа влилася в наші серця через Святого Духа, який був даний нам.

[6]Свого часу Христос помер за нас, лихих людей, хоча ми ще самі були немічні. Та, у призначений час, Він віддав Своє життя, рятуючи нас.

[7]Рідко буває, щоб хтось віддав життя за іншу людину, навіть якщо то дуже добра людина.

[8]Та Бог показав, як сильно Він нас любить, тим, що Христос помер заради нас, коли ми були ще грішниками.

[9] Logo, muito mais agora, sendo justificados pelo seu sangue, seremos por ele salvos da ira.

[10] Porque, se nós, quando inimigos, fomos reconciliados com Deus mediante a morte do seu Filho, muito mais, estando já reconciliados, seremos salvos pela sua vida;

[11] e não apenas isto, mas também nos gloriamos em Deus por nosso SENHOR Jesus Cristo, por intermédio de quem recebemos, agora, a reconciliação.

Adão e Cristo

[12] Portanto, assim como por um só homem entrou o pecado no mundo, e pelo pecado, a morte, assim também a morte passou a todos os homens, porque todos pecaram.

[13] Porque até ao regime da lei havia pecado no mundo, mas o pecado não é levado em conta quando não há lei.

[14] Entretanto, reinou a morte desde Adão até Moisés, mesmo sobre aqueles que não pecaram à semelhança da transgressão de Adão, o qual prefigurava aquele que havia de vir.

[15] Todavia, não é assim o dom gratuito como a ofensa; porque, se, pela ofensa de um só, morreram muitos, muito mais a graça de Deus e o dom pela graça de um só homem, Jesus Cristo, foram abundantes sobre muitos.

[16] O dom, entretanto, não é como no caso em que somente um pecou; porque o julgamento derivou de uma só ofensa, para

[9]Оскільки тепер ми виправдані перед Богом кров'ю Христовою, тож і від гніву Божого врятуємося через Ісуса.

[10]Коли ми були ще ворогами Богу, Він примирив нас з Собою через смерть Свого Сина. Надто ж зараз, коли ми стали Його друзями, врятуємося життям Його Сина.

[11]Більше того, ми радіємо тому, що Всевишній зробив для нас через Господа нашого Ісуса Христа, завдяки Якому ми тепер примирилися з Богом.

Адам і Христос

[12]Гріх прийшов у світ через одного чоловіка, Адама, а разом з гріхом і смерть. Так само й смерть прийшла до всіх людей, бо всі вони грішили.

[13]Гріх був у світі й до того, як Закон з'явився, та гріх нікому не зараховується, коли немає закону.

[14]Смерть панувала від часів Адама до Мойсея. Вона панувала навіть над тими, хто не грішив, як Адам, коли він порушив Божу заповідь. Адам був праобразом Того, Хто мав прийти пізніше.

[15]Та вільний дар Божий зовсім не такий, як гріх Адамів. Багато людей померло через гріх цього чоловіка. Милість же Божа набагато більша, бо через благодать одного Чоловіка, Ісуса Христа, багато людей одержало дар Божий.

[16]Адам був засуджений за один гріх. Але дар Божий не такий, бо він веде до виправдання за багато гріхів.

a condenação; mas a graça transcorre de muitas ofensas, para a justificação.

[17] Se, pela ofensa de um e por meio de um só, reinou a morte, muito mais os que recebem a abundância da graça e o dom da justiça reinarão em vida por meio de um só, a saber, Jesus Cristo.

[18] Pois assim como, por uma só ofensa, veio o juízo sobre todos os homens para condenação, assim também, por um só ato de justiça, veio a graça sobre todos os homens para a justificação que dá vida.

[19] Porque, como, pela desobediência de um só homem, muitos se tornaram pecadores, assim também, por meio da obediência de um só, muitos se tornarão justos.

[20] Sobreveio a lei para que avultasse a ofensa; mas onde abundou o pecado, superabundou a graça,

[21] a fim de que, como o pecado reinou pela morte, assim também reinasse a graça pela justiça para a vida eterna, mediante Jesus Cristo, nosso SENHOR.

Romanos 6

Livres do pecado pela graça

[1] Que diremos, pois? Permaneceremos no pecado, para que seja a graça mais abundante?

[2] De modo nenhum! Como viveremos ainda no pecado, nós os que para ele morremos?

[3] Ou, porventura, ignorais que todos nós que fomos batizados em Cristo Jesus fomos batizados na sua morte?

[17]Через гріх одного чоловіка запанувала смерть. Але зараз багато людей одержують милість Божу і Божий дар праведності. Безумовно, вони матимуть істинне життя, і пануватимуть через одного Чоловіка, Ісуса Христа.

[18]Отже, якщо провина Адама привела до засудження всіх людей, так само праведність Христа привела до виправдання і вічного життя для всіх.

[19]Як за непослух однієї людини всі стали грішниками, так і завдяки покірливості однієї людини стануть праведними.

[20]Закон прийшов для того, щоб збільшити переступ, та коли гріх збільшувався, навіть більшою ставала милість Божа.

[21]Гріх панував завдяки смерті, але Бог дав людям більше милості для того, щоб вона могла панувати, роблячи людей праведними з Ним. Вона приносить вічне життя через Господа нашого Ісуса Христа.

До Римлян 6

Хто вмер для гріха, той житиме в Бозі

[1]Що ж нам сказати? Чи залишатися нам у гріху, щоб примножити милість Божу?

[2]Зовсім ні! Ми померли в гріху, то як же все ще живемо в ньому?

[3]Чи ви не знаєте, що коли ми охрестилися в Ісуса Христа, то охрестились і в смерть Його?

[4] Fomos, pois, sepultados com ele na morte pelo batismo; para que, como Cristo foi ressuscitado dentre os mortos pela glória do Pai, assim também andemos nós em novidade de vida.

[4]Тому, хрещенням в Його смерть ми були поховані із Ним для того, щоб так, як Христос був піднесений із мертвих славою Отця, і ми могли мати нове життя.

[5] Porque, se fomos unidos com ele na semelhança da sua morte, certamente, o seremos também na semelhança da sua ressurreição,

[5]Якщо ми були з'єднані з Ним в такій смерті, яку Він прийняв, то будемо з'єднані з Ним і у воскресінні.

[6] sabendo isto: que foi crucificado com ele o nosso velho homem, para que o corpo do pecado seja destruído, e não sirvamos o pecado como escravos;

[6]Ми знаємо, що наше старе існування розіп'яли разом з Ісусом, щоб наші гріховні тіла загинули і щоб нам не бути більше рабами гріха.

[7] porquanto quem morreu está justificado do pecado.

[7]Бо той, хто помер, звільнився від влади гріха.

[8] Ora, se já morremos com Cristo, cremos que também com ele viveremos,

[8]Отже, оскільки ми вмерли з Христом, то віримо, що й житимемо з Ним.

[9] sabedores de que, havendo Cristo ressuscitado dentre os mortos, já não morre; a morte já não tem domínio sobre ele.

[9]Бо ми знаємо, що Христос, Який воскрес із мертвих, більше не помре, і смерть більш не має влади над Ним.

[10] Pois, quanto a ter morrido, de uma vez para sempre morreu para o pecado; mas, quanto a viver, vive para Deus.

[10]Смерть, якою Він помер, то була смерть для гріха: раз і назавжди. Життя ж, яким Він живе, — для Бога.

[11] Assim também vós considerai-vos mortos para o pecado, mas vivos para Deus, em Cristo Jesus.

[11]Так само і ви вважайте себе померлими для гріха, але живими для Бога в Ісусі Христі.

[12] Não reine, portanto, o pecado em vosso corpo mortal, de maneira que obedeçais às suas paixões;

[12]Не слід давати гріху панувати у ваших смертних тілах, щоб не піддатися його гріховним бажанням.

[13] nem ofereçais cada um os membros do seu corpo ao pecado, como instrumentos de iniqüidade; mas oferecei-vos a Deus, como ressurretos dentre os mortos, e os

[13]Не слід також віддавати гріху ніякі члени тіла вашого, щоб не стали вони знаряддям неправедності. Краще віддайте себе Богові як люди, які воскресли із мертвих і тепер живі. І всі частини тіла вашого віддайте Богу як знаряддя праведності.

vossos membros, a Deus, como instrumentos de justiça.

14 Porque o pecado não terá domínio sobre vós; pois não estais debaixo da lei, e sim da graça.

A lei, a escravidão e a graça

15 E daí? Havemos de pecar porque não estamos debaixo da lei, e sim da graça? De modo nenhum!

16 Não sabeis que daquele a quem vos ofereceis como servos para obediência, desse mesmo a quem obedeceis sois servos, seja do pecado para a morte ou da obediência para a justiça?

17 Mas graças a Deus porque, outrora, escravos do pecado, contudo, viestes a obedecer de coração à forma de doutrina a que fostes entregues;

18 e, uma vez libertados do pecado, fostes feitos servos da justiça.

19 Falo como homem, por causa da fraqueza da vossa carne. Assim como oferecestes os vossos membros para a escravidão da impureza e da maldade para a maldade, assim oferecei, agora, os vossos membros para servirem à justiça para a santificação.

20 Porque, quando éreis escravos do pecado, estáveis isentos em relação à justiça.

21 Naquele tempo, que resultados colhestes? Somente as coisas de que, agora, vos envergonhais; porque o fim delas é morte.

14Тож гріх не буде панувати над вами, бо ви живете не під Законом, а в милості Божій.

Раби праведності

15То що ж нам робити? Чи можна нам грішити, раз живемо не під Законом, а в милості Божій? Звісно, ні!

16Хіба ви не знаєте, що коли ви віддаєте себе комусь на послух, то стаєте рабами того, кого слухаєтеся. Або ви станете рабами гріха (а це шлях до смерті), або рабами, які слухаються Бога (і це приведе до праведності).

17У минулому ви були рабами гріха, та, дякуючи Богу, ви слухалися усім своїм серцем вчення, якому вас довірили.

18Звільнившись від гріха, ви стали рабами праведності.

19(Я наводжу приклад, який люди можуть зрозуміти, бо це важко збагнути). Раніше, як раби, ви віддавали частини свого тіла нечистоті й беззаконню, живучі в гріху. Зараз, так само віддайте частини тіла свого праведності, щоб бути її рабами. І так ваше життя буде присвячене Богу.

20Бо, коли ви були рабами гріха, то у вас не було праведності; вона не панувала над вами.

21І який же врожай ви тоді мали? А мали ви те, чого зараз соромитеся, що приносить духовну смерть.

[22] Agora, porém, libertados do pecado, transformados em servos de Deus, tendes o vosso fruto para a santificação e, por fim, a vida eterna;

[23] porque o salário do pecado é a morte, mas o dom gratuito de Deus é a vida eterna em Cristo Jesus, nosso SENHOR.

Romanos 7

A analogia do casamento

[1] Porventura, ignorais, irmãos (pois falo aos que conhecem a lei), que a lei tem domínio sobre o homem toda a sua vida?

[2] Ora, a mulher casada está ligada pela lei ao marido, enquanto ele vive; mas, se o mesmo morrer, desobrigada ficará da lei conjugal.

[3] De sorte que será considerada adúltera se, vivendo ainda o marido, unir-se com outro homem; porém, se morrer o marido, estará livre da lei e não será adúltera se contrair novas núpcias.

[4] Assim, meus irmãos, também vós morrestes relativamente à lei, por meio do corpo de Cristo, para pertencerdes a outro, a saber, aquele que ressuscitou dentre os mortos, a fim de que frutifiquemos para Deus.

[5] Porque, quando vivíamos segundo a carne, as paixões pecaminosas postas em realce pela lei operavam em nossos membros, a fim de frutificarem para a morte.

[6] Agora, porém, libertados da lei, estamos mortos para aquilo a que estávamos sujeitos, de modo que servimos em

[22]Та тепер, коли ви звільнилися від гріха й стали рабами Божими, ви збираєте врожай, що веде до освячення й, у підсумку — до вічного життя.

[23]Бо плата від гріха — смерть, а благодатний Дар Божий — вічне життя в Господі нашому Ісусі Христі.

До Римлян 7

Ми звільнилися від Закону

[1]Я звертаюся до тих, хто знає Закон Мойсея. Хіба не відомо вам, брати і сестри мої, що Закон має владу над людиною, тільки поки вона живе?

[2]Скажімо, заміжня жінка прив'язана Законом до свого чоловіка, поки він живий. Та коли він помре, вона звільняється з-під влади Закону про шлюб.

[3]Тож якщо вона стає дружиною іншого, коли ще живий її чоловік, то вона винна у перелюбі. Але якщо чоловік її помре, то вона звільняється від шлюбного Закону, та не вважатиметься розпусницею, якщо вийде заміж за іншого.

[4]Так само й ви, брати і сестри мої, померли для Закону через Тіло Христове, щоб належати Іншому — Тому, Хто воскрес із мертвих, щоб ми могли служити Богові.

[5]Бо коли ми ще жили у згоді з нашою гріховною людською природою, то наші гріховні пристрасті, що прийшли від Закону, володіли тілами нашими. Вони приносили врожай вчинків, який вів до смерті.

[6]Та зараз ми звільнилися від Закону, в'язнями якого ми були. Ми вмерли для нього і служимо Господу Богу нашому в новому житті, яким править Дух Святий,

novidade de espírito e não na caducidade da letra.

A lei e o pecado

[7] Que diremos, pois? É a lei pecado? De modo nenhum! Mas eu não teria conhecido o pecado, senão por intermédio da lei; pois não teria eu conhecido a cobiça, se a lei não dissera: Não cobiçarás.

[8] Mas o pecado, tomando ocasião pelo mandamento, despertou em mim toda sorte de concupiscência; porque, sem lei, está morto o pecado.

[9] Outrora, sem a lei, eu vivia; mas, sobrevindo o preceito, reviveu o pecado, e eu morri.

[10] E o mandamento que me fora para vida, verifiquei que este mesmo se me tornou para morte.

[11] Porque o pecado, prevalecendo-se do mandamento, pelo mesmo mandamento, me enganou e me matou.

[12] Por conseguinte, a lei é santa; e o mandamento, santo, e justo, e bom.

[13] Acaso o bom se me tornou em morte? De modo nenhum! Pelo contrário, o pecado, para revelar-se como pecado, por meio de uma coisa boa, causou-me a morte, a fim de que, pelo mandamento, se mostrasse sobremaneira maligno.

[14] Porque bem sabemos que a lei é espiritual; eu, todavia, sou carnal, vendido à escravidão do pecado.

[15] Porque nem mesmo compreendo o meu próprio modo de agir, pois não faço o que prefiro, e sim o que detesto.

а не в старому, що трималося писаних канонів.

Боротьба з гріхом

[7]Чи думаєте ви, що я стверджую, що Закон — це гріх? Звісно, ні! Та не знати б мені, що таке гріх інакше, як через Закон. Бо й справді, я не знав би, що то є — прагнути чогось чужого, якби в Законі не було записано: «Не прагни чужого».

[8]Одначе гріх через цю заповідь знайшов шлях розбудити в мені потяг до всього злого. Без Закону, гріх мертвий.

[9]Я жив колись без Закону, та гріх ожив, коли з'явилася заповідь.

[10]І тоді ж я вмер. Тож заповідь, що мала принести життя, принесла мені духовну смерть.

[11]Скориставшись нагодою, гріх звабив мене заповіддю і нею ж убив мене.

[12]Отже, Закон і заповідь — святі, справедливі й добрі.

[13]То чи означає це, що добро спричинило смерть мені? Зовсім ні! Але гріх, використавши добро, приніс мені смерть. І сталося це, щоб викрити хибну природу гріха: щоб через цю добру заповідь я усвідомив, на скільки огидний гріх.

Внутрішня боротьба

[14]Тож ми знаємо, що Закон — духовний, а я — ні. Гріх панує наді мною, неначе я раб його.

[15]І я не знаю, що роблю, бо роблю не те, що хотів би, а те, що ненавиджу.

[16] Ora, se faço o que não quero, consinto com a lei, que é boa.

[17] Neste caso, quem faz isto já não sou eu, mas o pecado que habita em mim.

[18] Porque eu sei que em mim, isto é, na minha carne, não habita bem nenhum, pois o querer o bem está em mim; não, porém, o efetuá-lo.

[19] Porque não faço o bem que prefiro, mas o mal que não quero, esse faço.

[20] Mas, se eu faço o que não quero, já não sou eu quem o faz, e sim o pecado que habita em mim.

[21] Então, ao querer fazer o bem, encontro a lei de que o mal reside em mim.

[22] Porque, no tocante ao homem interior, tenho prazer na lei de Deus;

[23] mas vejo, nos meus membros, outra lei que, guerreando contra a lei da minha mente, me faz prisioneiro da lei do pecado que está nos meus membros.

[24] Desventurado homem que sou! Quem me livrará do corpo desta morte?

[25] Graças a Deus por Jesus Cristo, nosso SENHOR. De maneira que eu, de mim mesmo, com a mente, sou escravo da lei de Deus, mas, segundo a carne, da lei do pecado.

Romanos 8

Nenhuma condenação. O pendor do Espírito

[1] Agora, pois, já nenhuma condenação há para os que estão em Cristo Jesus.

[16]І якщо я роблю не те, чого бажаю робити, то погоджуюся з Законом, що він добрий.

[17]Насправді ж то не я роблю, а гріх, що живе в мені.

[18]Так, я знаю, що добро не живе в мені, тобто в моїй недуховній людській природі. Прагнення робити добрі справи у мене є, але здійснити їх ще не можу.

[19]Бо я не роблю те добро, яке я хочу робити, а чиню зло, якого чинити не хочу.

[20]Тож коли я роблю те, чого не хочу, то вже не я здійснюю це, а гріх, який живе в мені.

[21]Отже, я відчуваю цей Закон у собі, хоча я хочу чинити добро, та зло завжди є зі мною.

[22]Внутрішньо я насолоджуюся Законом Божим.

[23]Та бачу, що інший закон керує тілом моїм. Він ворогує з Законом Божим, що керує розумом моїм. Цей інший закон і є законом гріха. І він робить мене своїм в'язнем. Він владарює моїм тілом.

[24]О, нещасний я чоловік! Хто визволить мене з цього смертного тіла?

[25]Бог! Тож дяка Йому (за Його порятунок) через Господа нашого Ісуса Христа! Розумом своїм я є раб Закону Божого, а грішною природою своєю я — раб закону гріха.

До Римлян 8

Життя освячене Духом Святим

[1]Тож немає зараз осуду тим, хто в Ісусі Христі.

[2] Porque a lei do Espírito da vida, em Cristo Jesus, te livrou da lei do pecado e da morte.

[2]Бо Закон Духа, що дає життя, звільнив мене від закону гріха, що веде до смерті.

[3] Porquanto o que fora impossível à lei, no que estava enferma pela carne, isso fez Deus enviando o seu próprio Filho em semelhança de carne pecaminosa e no tocante ao pecado; e, com efeito, condenou Deus, na carne, o pecado,

[3]Бог здійснив те, що не зміг зробити Мойсеїв Закон. Бо Закон Мойсеїв був ослаблений бездуховною і грішною людською природою. Пославши Свого Сина у людському грішному тілі як жертву за гріх, Бог використав людське життя, щоб засудити гріх.

[4] a fim de que o preceito da lei se cumprisse em nós, que não andamos segundo a carne, mas segundo o Espírito.

[4]Він зробив це для того, щоб праведні вимоги Закону могли здійснитися через нас, хто живе не згідно зі своєю недуховною природою, але згідно з Духом Святим.

[5] Porque os que se inclinam para a carne cogitam das coisas da carne; mas os que se inclinam para o Espírito, das coisas do Espírito.

[5]Люди, які живуть згідно зі своєю бездуховною людською природою, дбають лише про те, чого прагне їхня бездуховна людська природа. Той же, хто живе слідуючи Духу Святому, усі думки свої спрямовує на те, чого Дух бажає.

[6] Porque o pendor da carne dá para a morte, mas o do Espírito, para a vida e paz.

[6]Розум людини, керований бездуховною людською природою, веде до смерті. Та розум, керований Духом, знаходить життя і мир.

[7] Por isso, o pendor da carne é inimizade contra Deus, pois não está sujeito à lei de Deus, nem mesmo pode estar.

[7]Розум, керований бездуховною людською природою — проти Бога, бо він не підкоряється і не може підкоритися Законові Божому.

[8] Portanto, os que estão na carne não podem agradar a Deus.

[8]Ті, хто живуть згідно зі своєю бездуховною людською природою, не можуть догодити Богу.

[9] Vós, porém, não estais na carne, mas no Espírito, se, de fato, o Espírito de Deus habita em vós. E, se alguém não tem o Espírito de Cristo, esse tal não é dele.

[9]Але бездуховність людської натури не має влади над вами. Дух керує вами, якщо справді Дух Божий живе в вас. А як хто Духа Христового не має, той не належить Христу.

[10] Se, porém, Cristo está em vós, o corpo, na verdade, está morto por causa do pecado, mas o espírito é vida, por causa da justiça.

[10]З іншого боку, якщо Христос живе в вас, тіла ваші мертві через гріх, але Дух є життя для вас, бо ви стали праведними перед Богом.

[11] Se habita em vós o Espírito daquele que ressuscitou a Jesus dentre os mortos, esse mesmo que ressuscitou a Cristo Jesus dentre os mortos vivificará também o vosso corpo mortal, por meio do seu Espírito, que em vós habita.

[11]Якщо Дух Божий воскресив Ісуса із мертвих і живе в вас, то Той, Хто воскресив Ісуса з мертвих, дасть життя і вашим смертним тілам через Дух, який живе в вас.

Filhos e herdeiros

[12] Assim, pois, irmãos, somos devedores, não à carne como se constrangidos a viver segundo a carne.

[12]Отже, брати і сестри мої, ми не боржники своєї бездуховної людської натури і не повинні жити в покорі їй.

[13] Porque, se viverdes segundo a carne, caminhais para a morte; mas, se, pelo Espírito, mortificardes os feitos do corpo, certamente, vivereis.

[13]Бо якщо житимете під її владою, то прийде духовна смерть. Якщо за допомогою Духа Святого позбавляєтеся тілесних вчинків, то матимете справжнє життя.

[14] Pois todos os que são guiados pelo Espírito de Deus são filhos de Deus.

[14]Бо справжні діти Божі — це ті, хто керується Духом Божим.

[15] Porque não recebestes o espírito de escravidão, para viverdes, outra vez, atemorizados, mas recebestes o espírito de adoção, baseados no qual clamamos: Aba, Pai.

[15]Адже Дух, який ви одержали, не перетворює вас на рабів і не змушує знову боятися, а робить вас усиновленими дітьми Божими. І через Духа ми вигукуємо: *«Авва!»* — що означає: «Батько!»

[16] O próprio Espírito testifica com o nosso espírito que somos filhos de Deus.

[16]І Сам Дух Святий разом із духом кожного з нас свідчить, що ми — Божі діти.

[17] Ora, se somos filhos, somos também herdeiros, herdeiros de Deus e co-herdeiros com Cristo; se com ele sofremos, também com ele seremos glorificados.

[17]А раз ми Божі діти, то ми й спадкоємці Його, як і Христос, але мусимо страждати разом з Христом, щоб розділити із Ним Його славу.

Os sofrimentos do presente e as glórias do porvir

Слава у майбутньому

[18] Porque para mim tenho por certo que os sofrimentos do tempo presente não podem ser comparados com a glória a ser revelada em nós.

[18]Я вважаю, що наші страждання у цьому житті нічого не варті порівняно з тією великою славою, яку ми матимемо в майбутньому.

[19] A ardente expectativa da criação aguarda a revelação dos filhos de Deus.

[19]Адже створений мир із нетерпінням чекає на той час, коли стане відомо, хто є Божими дітьми.

[20] Pois a criação está sujeita à vaidade, não voluntariamente, mas por causa daquele que a sujeitou,

[21] na esperança de que a própria criação será redimida do cativeiro da corrupção, para a liberdade da glória dos filhos de Deus.

[22] Porque sabemos que toda a criação, a um só tempo, geme e suporta angústias até agora.

[23] E não somente ela, mas também nós, que temos as primícias do Espírito, igualmente gememos em nosso íntimo, aguardando a adoção de filhos, a redenção do nosso corpo.

[24] Porque, na esperança, fomos salvos. Ora, esperança que se vê não é esperança; pois o que alguém vê, como o espera?

[25] Mas, se esperamos o que não vemos, com paciência o aguardamos.

A intercessão do Espírito

[26] Também o Espírito, semelhantemente, nos assiste em nossa fraqueza; porque não sabemos orar como convém, mas o mesmo Espírito intercede por nós sobremaneira, com gemidos inexprimíveis.

[27] E aquele que sonda os corações sabe qual é a mente do Espírito, porque segundo a vontade de Deus é que ele intercede pelos santos.

[28] Sabemos que todas as coisas cooperam para o bem daqueles que amam a Deus, daqueles que são chamados segundo o seu propósito.

[20-21]Все, створене Богом, було приречене до марнот, і скорилося не з власної волі, а з волі Божої. Але в тій покірності живе надія на те, що весь світ звільниться з-під рабства й занепаду, що він матиме славу і свободу, як мають їх діти Божі.

[22]Ми знаємо, що досі світ, створений Богом, стогнав і страждав від болю, ніби та жінка перед пологами.

[23]І не лише світ, але ми також чекали, відчуваючи біль. Ми, хто має Дух Святий, як перший зародок благословення Божого, поки що ми терпляче очікуємо повного усиновлення, коли Бог визволить наші тіла.

[24]Ми врятовані й маємо надію в серці. Та коли б ми могли бачити те, на що маємо надію, то вже не надія була б. Хто ж може сподіватися на те, що вже бачить?

[25]Оскільки ми сподіваємося на те, чого не бачимо, ми чекаємо його з терпінням.

[26]Так само й Дух приходить нам на допомогу, коли ми безсилі. Ми навіть не знаємо, за що маємо молитися, та Дух Сам заступається за нас перед Богом з таким зітханням, що словами й не вимовиш.

[27]Та Бог бачить, що є в серцях наших. Він розуміє Духа, бо з Божої волі заступається Дух за людей Божих.

[28]І ми знаємо, що Бог у всьому підтримує тих, хто любить Його, хто покликаний згідно з Його волею.

[29] Porquanto aos que de antemão conheceu, também os predestinou para serem conformes à imagem de seu Filho, a fim de que ele seja o primogênito entre muitos irmãos.

[29]Бог знав тих людей ще до створення світу. Тож Він призначив їх бути такими, як Син Його, щоб Син Божий міг стати старшим серед багатьох братів і сестер.

[30] E aos que predestinou, a esses também chamou; e aos que chamou, a esses também justificou; e aos que justificou, a esses também glorificou.

[30]Тож Бог покликав тих людей і ті, хто були покликані, були виправдані перед Богом. А ті, хто були виправдані, були прославлені.

As provas e a certeza do amor de Deus

Любов Божа — в Ісусі Христі

[31] Que diremos, pois, à vista destas coisas? Se Deus é por nós, quem será contra nós?

[31]Що можна сказати на це? Якщо Бог за нас, то хто ж проти?

[32] Aquele que não poupou o seu próprio Filho, antes, por todos nós o entregou, porventura, não nos dará graciosamente com ele todas as coisas?

[32]Той, хто Сина Свого не пожалів і віддав Його на смерть за нас усіх, Той, звичайно, віддасть і все інше разом із Сином Своїм.

[33] Quem intentará acusação contra os eleitos de Deus? É Deus quem os justifica.

[33]Хто може звинуватити людей, яких Бог обрав? Бог їх виправдовує.

[34] Quem os condenará? É Cristo Jesus quem morreu ou, antes, quem ressuscitou, o qual está à direita de Deus e também intercede por nós.

[34]То хто ж звинувачує? Ісус Христос помер і, що важливіше, воскрес із мертвих. Він сидить по праву руку від Бога і також заступається за нас.

[35] Quem nos separará do amor de Cristo? Será tribulação, ou angústia, ou perseguição, ou fome, ou nudez, ou perigo, ou espada?

[35]Хто зможе відняти нас від любові Христової? Може, лихо якесь, злидні, переслідування, голод чи голизна, небезпека яка чи смерть від меча?

[36] Como está escrito: Por amor de ti, somos entregues à morte o dia todo, fomos considerados como ovelhas para o matadouro.

[36]Як сказано у Святому Писанні: «За Тебе нас щодня вбивають, нас вважають вівцями, придатними лише на заколення».

[37] Em todas estas coisas, porém, somos mais que vencedores, por meio daquele que nos amou.

[37]Ні, у всьому цьому ми здобуваємо найбільшу перемогу завдяки Тому, Хто полюбив нас.

[38] Porque eu estou bem certo de que nem a morte, nem a vida, nem os anjos, nem os

[38-39]Бо я переконаний, що ні смерть, ні життя, ні Ангели, ні вищі духи, ні те що

principados, nem as coisas do presente, nem do porvir, nem os poderes,

[39] nem a altura, nem a profundidade, nem qualquer outra criatura poderá separar-nos do amor de Deus, que está em Cristo Jesus, nosso SENHOR.

тепер, ні те що в майбутньому, ані яка духовна влада, ніщо над нами, ані під нами, ні будь-яке інше створіння — ніщо не зможе відлучити нас від Божої любові, яка знаходиться в Христі Ісусі, нашому Господі.

Romanos 9

Paulo e a incredulidade dos judeus

[1] Digo a verdade em Cristo, não minto, testemunhando comigo, no Espírito Santo, a minha própria consciência:

[2] tenho grande tristeza e incessante dor no coração;

[3] porque eu mesmo desejaria ser anátema, separado de Cristo, por amor de meus irmãos, meus compatriotas, segundo a carne.

[4] São israelitas. Pertence-lhes a adoção e também a glória, as alianças, a legislação, o culto e as promessas;

[5] deles são os patriarcas, e também deles descende o Cristo, segundo a carne, o qual é sobre todos, Deus bendito para todo o sempre. Amém!

A rejeição de Israel não é incompatível com as promessas de Deus

[6] E não pensemos que a palavra de Deus haja falhado, porque nem todos os de Israel são, de fato, israelitas;

[7] nem por serem descendentes de Abraão são todos seus filhos; mas: Em Isaque será chamada a tua descendência.

[8] Isto é, estes filhos de Deus não são propriamente os da carne, mas devem ser

До Римлян 9

Бог і юдеї

[1-2]Правду кажу, я — в Христі. Я не обманюю, і сумління моє, освячене Духом Святим, свідок у тому, що в серці моєму велика скорбота й постійний біль за юдейський народ.

[3-4]І я б майже бажав бути проклятим і відлученим від Христа заради братів і сестер моїх, й земних родичів — ізраїльтян. Їм належить право бути всиновленими, як дітям Господнім, успадкувати славу і заповіти Божі. Всевишній також дав їм Закон Мойсеїв, служіння в храмі й Свої обітниці.

[5]Їм належать великі патріархи, й вони були земною родиною Христа. Нехай Той, Хто є Богом над усіма, буде благословенний на віки! Амінь.

Бог обирає того, кого хоче

[6]Я не кажу, що Господь не здержав Слово Своє, але ж не всі, хто родом з Ізраїлю, — справжні ізраїльтяни.

[7]І не всі ті істинні діти Авраамові, хто є його нащадками. Бо як Бог сказав: «Від Ісаака будуть названі нащадки твої».

[8]Це означає, що не ті діти Божі, хто народився від плоті людської, а ті, хто народився завдяки Божій обітниці. То саме вони зватимуться нащадками Авраамовими.

considerados como descendência os filhos da promessa.

[9] Porque a palavra da promessa é esta: Por esse tempo, virei, e Sara terá um filho.

[10] E não ela somente, mas também Rebeca, ao conceber de um só, Isaque, nosso pai.

[11] E ainda não eram os gêmeos nascidos, nem tinham praticado o bem ou o mal (para que o propósito de Deus, quanto à eleição, prevalecesse, não por obras, mas por aquele que chama),

[12] já fora dito a ela: O mais velho será servo do mais moço.

[13] Como está escrito: Amei Jacó, porém me aborreci de Esaú.

A rejeição de Israel não é incompatível com a justiça de Deus

[14] Que diremos, pois? Há injustiça da parte de Deus? De modo nenhum!

[15] Pois ele diz a Moisés: Terei misericórdia de quem me aprouver ter misericórdia e compadecer-me-ei de quem me aprouver ter compaixão.

[16] Assim, pois, não depende de quem quer ou de quem corre, mas de usar Deus a sua misericórdia.

[17] Porque a Escritura diz a Faraó: Para isto mesmo te levantei, para mostrar em ti o meu poder e para que o meu nome seja anunciado por toda a terra.

[18] Logo, tem ele misericórdia de quem quer e também endurece a quem lhe apraz.

A soberania de Deus

[9]І ось як в обітниці сказано: «В призначений час Я повернуся, і в Сари народиться син».

[10]Більше того, Ревекка також завагітніла. І були в неї сини від одного чоловіка, нашого праотця Ісаака.

[11-12]І перш ніж ті сини народилися, перш ніж вони вчинили щось добре чи зле, Бог сказав Ревецці: «Старший син твій служитиме молодшому». І сталося так, щоб міг здійснюватися Божий намір, за вибором Його. Він не грунтується на вчинках, він залежить від Божого заклику.

[13]Як сказано у Святому Писанні: «Я полюбив Якова, та зненавидів Ісава».

[14]І що ж ми тепер скажемо? Чи буває Бог несправедливим? Звісно, ні!

[15]Бо сказав Він Мойсею: «Я помилую того, кого Сам вирішу помилувати, і зглянусь над тим, над ким Сам вирішу зглянутись».

[16]Тож милість Божа не залежить від чийогось бажання або чиїхось зусиль, лише від Самого Бога.

[17]У Святому Писанні Бог каже фараонові: «Я підніс тебе й зробив царем для того, щоб показати через тебе Мою владу, і щоб Моє ім’я було сповіщене всьому світові».

[18]Отже, Бог милує тих, кого Сам обирає, і робить впертими тих, кого Сам вибирає.

[19] Tu, porém, me dirás: De que se queixa ele ainda? Pois quem jamais resistiu à sua vontade?

[19]І хтось може спитати мене: «Якщо Бог керує нашими вчинками, то чому ж Він досі звинувачує нас? Бо, зрештою, хто ж може протистояти волі Бога?»

[20] Quem és tu, ó homem, para discutires com Deus?! Porventura, pode o objeto perguntar a quem o fez: Por que me fizeste assim?

[20]Але хто ж ти є, чоловіче добрий, щоб сперечатися з Богом? Глиняний глечик не питає гончара: «Навіщо Ти зробив мене таким?»

[21] Ou não tem o oleiro direito sobre a massa, para do mesmo barro fazer um vaso para honra e outro, para desonra?

[21]Хіба гончар не має влади над глиною, щоб з одного й того ж місива зробити дві різні посудини: чашу для урочистостей і звичайний глечик?

[22] Que diremos, pois, se Deus, querendo mostrar a sua ira e dar a conhecer o seu poder, suportou com muita longanimidade os vasos de ira, preparados para a perdição,

[22]А Богу, коли Він хотів виявити гнів Свій і силу Свою, все ж таки не забракувало терпіння й жалю до людей, які викликали в Нього той великий гнів, і які були засуджені до знищення.

[23] a fim de que também desse a conhecer as riquezas da sua glória em vasos de misericórdia, que para glória preparou de antemão,

[23]Він терпів їх, щоб показати багатство слави Своєї тим, хто приймає Його милосердя, кого Він приготував одержати славу Його.

[24] os quais somos nós, a quem também chamou, não só dentre os judeus, mas também dentre os gentios?

[24]Це ті з нас, кого Він покликав не лише від юдеїв, а й від поган. Та невже хтось наважиться протидіяти всесильним діянням Божим?

[25] Assim como também diz em Oseias: Chamarei povo meu ao que não era meu povo; e amada, à que não era amada;

[25]Як сказано у Святому Писанні, у пророка Осії: «Тих, хто не був Моїм народом, Я назву Своїм народом. Жінку, яку не любили, Я назву коханою».

[26] e no lugar em que se lhes disse: Vós não sois meu povo, ali mesmo serão chamados filhos do Deus vivo.

[26]А також: «На тому ж місці, де Бог сказав їм: „Ви — не Мій народ", там їх назвуть дітьми живого Бога».

[27] Mas, relativamente a Israel, dele clama Isaías: Ainda que o número dos filhos de Israel seja como a areia do mar, o remanescente é que será salvo.

[28] Porque o SENHOR cumprirá a sua palavra sobre a terra, cabalmente e em breve;

[27-28]Саме так Ісая провіщав про Ізраїль: «Навіть якщо ізраїльтян буде так багато, немов того піску морського, однак лише декілька врятується, бо вирок Свій Господь на землі учинить до кінця і без зволікань».

[29] como Isaías já disse: Se o SENHOR dos Exércitos não nos tivesse deixado descendência, ter-nos-íamos tornado como Sodoma e semelhantes a Gomorra.

[29]І ще Ісая провістив: «Якби Господь Всемогутній не залишив для нас нащадків, ми б стали як Содом і Ґоморра».

Israel é responsável pela sua rejeição

[30] Que diremos, pois? Que os gentios, que não buscavam a justificação, vieram a alcançá-la, todavia, a que decorre da fé;

[30]Що ж на це сказати? Ми робимо висновок, що погани, які не прагнули праведності, здобули її — ту праведність, що є наслідком віри.

[31] e Israel, que buscava a lei de justiça, não chegou a atingir essa lei.

[31]А люди Ізраїлю, які йшли за Законом, що приніс би праведність, не жили відповідно до того Закону.

[32] Por quê? Porque não decorreu da fé, e sim como que das obras. Tropeçaram na pedra de tropeço,

[32]Чому? Тому що вони чинили так не через віру, а через вчинки свої. І спіткнулися вони об камінь спотикання.

[33] como está escrito: Eis que ponho em Sião uma pedra de tropeço e rocha de escândalo, e aquele que nela crê não será confundido.

[33]Так сказано у Святому Писанні: «Поглянь, Я кладу в Сіоні камінь спотикання, який існує саме для спокуси, але той, хто вірить у Нього, не розчарується».

Romanos 10

Os judeus rejeitam a justiça de Deus

[1] Irmãos, a boa vontade do meu coração e a minha súplica a Deus a favor deles são para que sejam salvos.

[2] Porque lhes dou testemunho de que eles têm zelo por Deus, porém não com entendimento.

[3] Porquanto, desconhecendo a justiça de Deus e procurando estabelecer a sua própria, não se sujeitaram à que vem de Deus.

[4] Porque o fim da lei é Cristo, para justiça de todo aquele que crê.

[5] Ora, Moisés escreveu que o homem que praticar a justiça decorrente da lei viverá por ela.

До Римлян 10

Юдеї можуть спастися

[1]Брати і сестри мої! Від усього серця бажаю спасіння ізраїльтянам і молю Бога про це.

[2]Я свідчу про те, що мають вони палке прагнення наслідувати Бога, та не знають, як це робити.

[3]Бо не знали вони Божої праведності, та намагалися заснувати свою власну праведність, не підкоряючись волі Божій.

[4]Христос — мета Закону, щоб кожний віруючий став праведним перед Богом.

[5]Мойсей пише про праведність перед Богом, яка йде від Закону: «Людина, котра дотримується Закону, буде жити ним».

[6] Mas a justiça decorrente da fé assim diz: Não perguntes em teu coração: Quem subirá ao céu?, isto é, para trazer do alto a Cristo;

[6]Але про праведність, яку дає віра, у Святому Писанні сказано так: «Не питай себе: „Хто вознесеться на небо?” (тобто щоб привести Христа на землю).

[7] ou: Quem descerá ao abismo?, isto é, para levantar Cristo dentre os mortos.

[7]Або „Хто спуститься в безодню?” (тобто щоб повернути Христа з мертвих)».

[8] Porém que se diz? A palavra está perto de ti, na tua boca e no teu coração; isto é, a palavra da fé que pregamos.

[8]Ні! Що сказано у Святому Писанні? «Слово Боже поруч з тобою, на устах твоїх і в твоєму серці».

[9] Se, com a tua boca, confessares Jesus como SENHOR e, em teu coração, creres que Deus o ressuscitou dentre os mortos, serás salvo.

[9]Ось це слово: «Якщо ти визнаєш власними устами: „Ісус — Господь”, — і повіриш серцем своїм, що Бог воскресив Його з мертвих, то будеш врятований».

[10] Porque com o coração se crê para justiça e com a boca se confessa a respeito da salvação.

[10]Адже ми віримо всім серцем в Ісуса, й саме це робить нас праведними перед Богом. Ми вголос підтверджуємо віру, та через те отримуємо спасіння.

[11] Porquanto a Escritura diz: Todo aquele que nele crê não será confundido.

[11]Бо сказано у Святому Писанні: «Хто вірить у Нього, не буде розчарований».

[12] Pois não há distinção entre judeu e grego, uma vez que o mesmo é o SENHOR de todos, rico para com todos os que o invocam.

[12]Адже немає різниці між юдеєм і неюдеєм, бо той самий Господь є Господом над усіма людьми. Він сповнений милосердя до всіх, хто просить Його про допомогу, виявляючи свою віру в Нього.

[13] Porque: Todo aquele que invocar o nome do SENHOR será salvo.

[13]Бо «кожен, хто покличе ім’я Господа, буде врятований».

Не всі сприйняли Благовість

[14] Como, porém, invocarão aquele em quem não creram? E como crerão naquele de quem nada ouviram? E como ouvirão, se não há quem pregue?

[14]Але як же люди зможуть кликати Господа на допомогу, якщо вони не повірили в Нього? Як можуть вони повірити, якщо нічого не чули про Бога? І як вони почують, коли ніхто не проповідує про Нього?

[15] E como pregarão, se não forem enviados? Como está escrito: Quão formosos são os pés dos que anunciam coisas boas!

[15]А як вони будуть проповідувати, коли їх не послано для цього? Як сказано у Святому Писанні: «Як це прекрасно бачити тих, хто приносить Добру Звістку».

Israel não pode alegar falta de oportunidade

[16] Mas nem todos obedeceram ao evangelho; pois Isaías diz: SENHOR, quem acreditou na nossa pregação?

[16]Та не всі ізраїльтяни прийняли Благовість. Ще Ісая запитав Всевишнього: «Господи, хто повірив у те, що почув від нас?»

[17] E, assim, a fé vem pela pregação, e a pregação, pela palavra de Cristo.

[17]Віра приходить тоді, коли люди слухають Послання, а чують вони тоді, коли хтось проповідує Добру Звістку про Ісуса Христа.

[18] Mas pergunto: Porventura, não ouviram? Sim, por certo: Por toda a terra se fez ouvir a sua voz, e as suas palavras, até aos confins do mundo.

[18]Але я запитую: «Хіба люди не чули Послання?» Звісно, чули! У Святому Писанні сказано: «По всій землі линуть голоси їхні, слова їхні сягнули краю світу».

[19] Pergunto mais: Porventura, não terá chegado isso ao conhecimento de Israel? Moisés já dizia: Eu vos porei em ciúmes com um povo que não é nação, com gente insensata eu vos provocarei à ira.

[19]Але я кажу: «Хіба ж народ Ізраїлю не зрозумів?» Спочатку Мойсей повторив слова Божі: «Я візьму народ, який не є народом, і завдам вам ревнощів. Я візьму народ, який не має розуму, і завдам вам гніву».

[20] E Isaías a mais se atreve e diz: Fui achado pelos que não me procuravam, revelei-me aos que não perguntavam por mim.

[20]Потім Ісая, посилаючись на Бога, так відважився сказати: «І знайшли Мене ті, хто не шукав, а відкрився Я тим, хто й не питав про Мене».

[21] Quanto a Israel, porém, diz: Todo o dia estendi as mãos a um povo rebelde e contradizente.

[21]Але Бог сказав про народ Ізраїлю: «Цілий день Я простягав руки Свої, щоб обійняти народ, який лишався непокірливим і впертим».

Romanos 11

O futuro de Israel

[1] Pergunto, pois: terá Deus, porventura, rejeitado o seu povo? De modo nenhum! Porque eu também sou israelita da descendência de Abraão, da tribo de Benjamim.

До Римлян 11

Бог не забув Свій народ

[1]Тож я питаю: «Невже Бог відмовився від Свого народу?» Зовсім ні! Бо я теж ізраїльтянин, нащадок Авраама з роду Веніамина.

[2] Deus não rejeitou o seu povo, a quem de antemão conheceu. Ou não sabeis o que a Escritura refere a respeito de Elias, como insta perante Deus contra Israel, dizendo:

[2-3]Бог не відмовився від Свого народу, який Він обрав заздалегідь! Чи може, ви не знаєте, що у Святому Писанні сказано про Іллю? Коли він звертався до Бога, нарікаючи на ізраїльтян, він казав:

[3] SENHOR, mataram os teus profetas, arrasaram os teus altares, e só eu fiquei, e procuram tirar-me a vida.

«Господи, вони вбили Твоїх пророків, зруйнували Твої вівтарі. Я єдиний, хто залишився. Та вони й мене шукають, щоб убити».

[4] Que lhe disse, porém, a resposta divina? Reservei para mim sete mil homens, que não dobraram os joelhos diante de Baal.

[4]І що ж Бог відповів йому? Бог сказав: «Я зберіг для Себе сім тисяч чоловіків, які не зігнули колін перед Ваалом».

[5] Assim, pois, também agora, no tempo de hoje, sobrevive um remanescente segundo a eleição da graça.

[5]Так і тепер: є невелика група людей, яких Бог обрав, явивши милість Свою.

[6] E, se é pela graça, já não é pelas obras; do contrário, a graça já não é graça.

[6]І якщо це сталося завдяки милості Божій, то не за їхні вчинки їх обрали. Бо інакше то не була би милість.

[7] Que diremos, pois? O que Israel busca, isso não conseguiu; mas a eleição o alcançou; e os mais foram endurecidos,

[7]Що ж тоді? Чого прагнув народ ізраїльський, того він не знайшов, але обрані Богом досягли праведності. Решта ж зачерствіли й не стали слухати слова Божого.

[8] como está escrito: Deus lhes deu espírito de entorpecimento, olhos para não ver e ouvidos para não ouvir, até ao dia de hoje.

[8]Як сказано у Святому Писанні: «Бог приспав їх». «Він позакривав їхні очі, щоб вони не бачили, позатикав вуха, щоб вони не чули. І так триває досі».

[9] E diz Davi: Torne-se-lhes a mesa em laço e armadilha, em tropeço e punição;

[9]Ось що Давид казав: «Нехай святковий їхній стіл стане наживкою і пасткою. Нехай вони впадуть і будуть покарані.

[10] escureçam-se-lhes os olhos, para que não vejam, e fiquem para sempre encurvadas as suas costas.

[10]Нехай затьмаряться очі їхні, щоб нічого вони не бачили. Нехай хребти позгинаються їхні назавжди під тягарем турбот».

A rejeição de Israel não é final

[11] Pergunto, pois: porventura, tropeçaram para que caíssem? De modo nenhum! Mas, pela sua transgressão, veio a salvação aos gentios, para pô-los em ciúmes.

[11]Тож я питаю: «Чи впали юдеї, спіткнувшись?» Звісно, ні! Через їхню помилку спасіння прийшло до поган, щоб у них, юдеїв, викликати ревнощі.

[12] Ora, se a transgressão deles redundou em riqueza para o mundo, e o seu abatimento, em riqueza para os gentios, quanto mais a sua plenitude!

[12]Оскільки їхня помилка означає велике благословення для світу, а їхня втрата означає добро для поган. Тож їхнє повне прилучення до Царства Божого буде ще більшим благословенням для всього світу.

[13] Dirijo-me a vós outros, que sois gentios! Visto, pois, que eu sou apóstolo dos gentios, glorifico o meu ministério,

[13]А зараз я звертаюся до вас, погани, саме тому, що я — апостол, який був посланий до вас. Я надаю великого

значення своїй праці, роблячи усе, що в силах моїх.

[14] para ver se, de algum modo, posso incitar à emulação os do meu povo e salvar alguns deles.

[14]Сподіваюся, що викличу ревнощі у декого із співвітчизників своїх і таким чином приведу їх до спасіння.

[15] Porque, se o fato de terem sido eles rejeitados trouxe reconciliação ao mundo, que será o seu restabelecimento, senão vida dentre os mortos?

[15]Бог відвернувся від юдеїв, тим самим примирившись із усім світом. Тож коли Він прийме їх, що означатиме це, як не воскресіння із мертвих?

[16] E, se forem santas as primícias da massa, igualmente o será a sua totalidade; se for santa a raiz, também os ramos o serão.

[16]Якщо першу скибку хліба ти віддаєш Богу, то й уся хлібина буде святою! А якщо коріння у дерева святе, то святе й гілля.

[17] Se, porém, alguns dos ramos foram quebrados, e tu, sendo oliveira brava, foste enxertado em meio deles e te tornaste participante da raiz e da seiva da oliveira,

[17]Ти, народ Ізраїлю, подібний до сильної оливи, з якої були відламані гілки; а ви, погани, дике оливне дерево, прищеплені були. Ви тепер здобуваєте життя від сильного кореня оливи.

[18] não te glories contra os ramos; porém, se te gloriares, sabe que não és tu que sustentas a raiz, mas a raiz, a ti.

[18]Тож не вихваляйся, що ти набагато кращій ніж зламане гілля. Коли ж хвалишся, то пам’ятай, що це не ти живиш коріння, а воно годує тебе.

[19] Dirás, pois: Alguns ramos foram quebrados, para que eu fosse enxertado.

[19]Але ти можеш сказати: «Адже гілля зламали, щоб мене приєднати».

[20] Bem! Pela sua incredulidade, foram quebrados; tu, porém, mediante a fé, estás firme. Não te ensoberbeças, mas teme.

[20]Так, його повідламували через невіру, а ти зостаєшся на місці, бо маєш віру. Тож не пишайся, а краще відчуй страх.

[21] Porque, se Deus não poupou os ramos naturais, também não te poupará.

[21]Бо якщо Бог не щадив природних гілок, то й тебе не помилує.

[22] Considerai, pois, a bondade e a severidade de Deus: para com os que caíram, severidade; mas, para contigo, a bondade de Deus, se nela permaneceres; doutra sorte, também tu serás cortado.

[22]Отже, зважай на доброту і суворість Божу: суворість до тих, хто відтятий, та доброту до тебе, якщо залишишся в Його милості. Інакше й тебе буде відламано від дерева і викинуто геть.

[23] Eles também, se não permanecerem na incredulidade, serão enxertados; pois Deus é poderoso para os enxertar de novo.

[23]Якщо ж юдеї не стоятимуть уперто на своїй невірі, то Бог знову прищепить їх до дерева, бо Він має таку владу.

24 Pois, se foste cortado da que, por natureza, era oliveira brava e, contra a natureza, enxertado em boa oliveira, quanto mais não serão enxertados na sua própria oliveira aqueles que são ramos naturais!

24Якщо ти є та гілка, яку відрізано від дички і наперекір природі прищеплено до домашньої оливи, то наскільки легше приживеться гілка від культурної оливи до свого рідного дерева.

O último desígnio de Deus é misericórdia para com todos

25 Porque não quero, irmãos, que ignoreis este mistério (para que não sejais presumidos em vós mesmos): que veio endurecimento em parte a Israel, até que haja entrado a plenitude dos gentios.

25Брати і сестри мої, я не хочу, щоб ця правда лишалася таємницею для вас, щоб ви не покладалися тільки на власну мудрість. Часткове зачерствіння прийшло до народу ізраїльського, і це триватиме доти, доки достатньо поган не прийде до Божої родини.

26 E, assim, todo o Israel será salvo, como está escrito: Virá de Sião o Libertador e ele apartará de Jacó as impiedades.

26І так весь Ізраїль буде врятований. Як сказано у Святому Писанні: «Визволитель прийде з Сіону й відверне безбожність від родини Якова.

27 Esta é a minha aliança com eles, quando eu tirar os seus pecados.

27Таким буде Мій Заповіт, коли відпущу Я всі їхні гріхи».

28 Quanto ao evangelho, são eles inimigos por vossa causa; quanto, porém, à eleição, amados por causa dos patriarcas;

28Щодо Доброї Звістки, то, відмовляючись прийняти її, юдеї стають ворогами Богу на користь вам, поганам. Та Бог вибрав юдеїв і любить їх. Він дав обіцянку засновникам їхнього роду.

29 porque os dons e a vocação de Deus são irrevogáveis.

29Адже Бог ніколи не змінює Свого рішення про Свої дарунки і покликання.

30 Porque assim como vós também, outrora, fostes desobedientes a Deus, mas, agora, alcançastes misericórdia, à vista da desobediência deles,

30Колись ви були непокірними, а зараз маєте милість Божу через непокірливість юдеїв.

31 assim também estes, agora, foram desobedientes, para que, igualmente, eles alcancem misericórdia, à vista da que vos foi concedida.

31Так і вони зараз не слухають Бога, бо Він вам явив милість Свою. Так сталося, щоб і вони могли одержати милість Божу.

32 Porque Deus a todos encerrou na desobediência, a fim de usar de misericórdia para com todos.

32Бог зібрав разом до в’язниці всіх неслухняних для того, щоб показати Своє милосердя до всіх них.

A maravilhosa sabedoria dos desígnios divinos

[33] Ó profundidade da riqueza, tanto da sabedoria como do conhecimento de Deus! Quão insondáveis são os seus juízos, e quão inescrutáveis, os seus caminhos!

[34] Quem, pois, conheceu a mente do SENHOR? Ou quem foi o seu conselheiro?

[35] Ou quem primeiro deu a ele para que lhe venha a ser restituído?

[36] Porque dele, e por meio dele, e para ele são todas as coisas. A ele, pois, a glória eternamente. Amém!

Romanos 12

A nova vida

[1] Rogo-vos, pois, irmãos, pelas misericórdias de Deus, que apresenteis o vosso corpo por sacrifício vivo, santo e agradável a Deus, que é o vosso culto racional.

[2] E não vos conformeis com este século, mas transformai-vos pela renovação da vossa mente, para que experimenteis qual seja a boa, agradável e perfeita vontade de Deus.

O devido uso de dons espirituais

[3] Porque, pela graça que me foi dada, digo a cada um dentre vós que não pense de si mesmo além do que convém; antes, pense com moderação, segundo a medida da fé que Deus repartiu a cada um.

[4] Porque assim como num só corpo temos muitos membros, mas nem todos os membros têm a mesma função,

[5] assim também nós, conquanto muitos, somos um só corpo em Cristo e membros uns dos outros,

[33]О, яка незрівнянно велика щедрість Божа! Яке багатство знань, яка глибока мудрість Його! Які непередбачені судження і незбагненні шляхи Його!

[34]Так сказано у Святому Писанні: «Хто знає розум Господа, або хто може бути дорадником Йому?»

[35]«Чи хтось давав щось Богу? Чи винен Бог комусь?»

[36]Бо все було створене Богом й існує через Нього і для Нього. Слава Йому навіки! Амінь!

До Римлян 12

Присвятіть своє життя Богу

[1]Отже, благаю вас, брати і сестри мої, через милосердя Боже віддайте життя своє Богу, як живу пожертву, що є свята й мила Богу. То буде вашим духовним служінням Йому.

[2]Не підкоряйтеся світу цьому. Краще нехай ваш розум зміниться і відновиться, щоб змогли ви пізнати й прийняти волю Божу, щоб збагнули ви, що є добре, досконале й бажане Богу.

[3]Оскільки Бог дав мені особливий дар, то я звертаюся до кожного з вас. Не треба цінувати себе більше, ніж то годиться. Будьте розсудливими, виходячи з тієї віри, якою Бог наділив кожного з вас.

[4]Кожен із нас має тіло, що складається з різних частин. І не всі частини мають однакове призначення.

[5]Так само й ми є багатьма частинами, які утворюють одне тіло у Христі. Кожна частина належить до всіх інших.

[6] tendo, porém, diferentes dons segundo a graça que nos foi dada: se profecia, seja segundo a proporção da fé;

[6]Ми маємо дари, які різняться згідно з благодаттю, даною нам. І якщо хтось одержав обдарування бути пророком, то він мусить користатися ним настільки, наскільки він вірить.

[7] se ministério, dediquemo-nos ao ministério; ou o que ensina esmere-se no fazê-lo;

[7]Якщо хтось одержав дар служіння іншим, той нехай присвятить життя своє служінню. Якщо хтось має хист навчати інших, той нехай навчає.

[8] ou o que exorta faça-o com dedicação; o que contribui, com liberalidade; o que preside, com diligência; quem exerce misericórdia, com alegria.

[8]Хто обдарований умінням утішати, той нехай втішає. А хто має дар ділитися з людьми, нехай робить це щиро. Хто має здатність керувати, нехай керує сумлінно. Наділений же талантом милосердя нехай це милосердя з радістю несе людям.

As virtudes recomendadas

[9] O amor seja sem hipocrisia. Detestai o mal, apegando-vos ao bem.

[9]Нехай любов ваша буде щирою. Ненавидьте зло й горніться до добра.

[10] Amai-vos cordialmente uns aos outros com amor fraternal, preferindo-vos em honra uns aos outros.

[10]Будьте відданими братерській любові одне до одного. Шануйте одне одного більше, ніж себе самого.

[11] No zelo, não sejais remissos; sede fervorosos de espírito, servindo ao SENHOR;

[11]У праці будьте завзятими й не лінуйтеся. Палайте серцем у служінні Господу.

[12] regozijai-vos na esperança, sede pacientes na tribulação, na oração, perseverantes;

[12]Втішайтеся надією. Будьте терплячі в біді й наполегливі в молитвах ваших.

[13] compartilhai as necessidades dos santos; praticai a hospitalidade;

[13]Допомагайте святим людям Божим у скруті, гостинними будьте до перехожих.

[14] abençoai os que vos perseguem, abençoai e não amaldiçoeis.

[14]Благословляйте тих, хто переслідують вас; благословляйте, а не проклинайте.

[15] Alegrai-vos com os que se alegram e chorai com os que choram.

[15]Радійте з тими, хто радіє, і плачте з тими, хто плаче.

[16] Tende o mesmo sentimento uns para com os outros; em lugar de serdes orgulhosos, condescendei com o que é humilde; não sejais sábios aos vossos próprios olhos.

[16]Живіть у злагоді. Не пишайтеся, краще товаришуйте з приниженими. Не вважайте себе мудрими.

[17] Não torneis a ninguém mal por mal; esforçai-vos por fazer o bem perante todos os homens;

[17]Нікому не відповідайте злом за зло. Дбайте про те, щоб робити добро на очах у всіх людей.

[18] se possível, quanto depender de vós, tende paz com todos os homens;

[18]Якщо це можливо і якщо це залежить від вас, живіть у мирі з усіма людьми.

[19] não vos vingueis a vós mesmos, amados, mas dai lugar à ira; porque está escrito: A mim me pertence a vingança; eu é que retribuirei, diz o SENHOR.

[19]Любі друзі, не будьте мстивими, краще залиште місце гніву Божому. Адже сказано у Святому Писанні: «Мені належить помста. Я відплачу, — говорить Господь».

[20] Pelo contrário, se o teu inimigo tiver fome, dá-lhe de comer; se tiver sede, dá-lhe de beber; porque, fazendo isto, amontoarás brasas vivas sobre a sua cabeça.

[20]Отож: «Якщо ворог твій голодний, то нагодуй його. Якщо ж він спраглий, то дай йому напитися. Таким чином ти примусиш його присоромитися».

[21] Não te deixes vencer do mal, mas vence o mal com o bem.

[21]Не піддавайся злу, а перемагай його добром.

Romanos 13

Da obediência às autoridades

[1] Todo homem esteja sujeito às autoridades superiores; porque não há autoridade que não proceda de Deus; e as autoridades que existem foram por ele instituídas.

[2] De modo que aquele que se opõe à autoridade resiste à ordenação de Deus; e os que resistem trarão sobre si mesmos condenação.

[3] Porque os magistrados não são para temor, quando se faz o bem, e sim quando se faz o mal. Queres tu não temer a autoridade? Faze o bem e terás louvor dela,

[4] visto que a autoridade é ministro de Deus para teu bem. Entretanto, se fizeres o mal, teme; porque não é sem motivo que ela traz a espada; pois é ministro de Deus,

До Римлян 13

Коріться Закону

[1]Кожен має підкорятися верховній владі, бо існуюча влада встановлена й призначена Богом.

[2]Отже, хто опирається владі, той протидіє тому, що було наказано Богом. Ті ж, хто чинить так, будуть засуджені.

[3]Правителі викликають страх не в тих, хто чинить добро, а в тих, хто чинить зло. Хочеш не боятися влади? То чини добро і матимеш похвалу від влади.

[4]Так, володарі — слуги Божі, які працюють тобі на благо. Та якщо чинитимеш зло, бійся, бо в їхній владі покарати тебе й віддати на смерть. Адже вони не даремно носять меч. Вони —

vingador, para castigar o que pratica o mal.

[5] É necessário que lhe estejais sujeitos, não somente por causa do temor da punição, mas também por dever de consciência.

[6] Por esse motivo, também pagais tributos, porque são ministros de Deus, atendendo, constantemente, a este serviço.

[7] Pagai a todos o que lhes é devido: a quem tributo, tributo; a quem imposto, imposto; a quem respeito, respeito; a quem honra, honra.

O amor ao próximo é o cumprimento da lei

[8] A ninguém fiqueis devendo coisa alguma, exceto o amor com que vos ameis uns aos outros; pois quem ama o próximo tem cumprido a lei.

[9] Pois isto: Não adulterarás, não matarás, não furtarás, não cobiçarás, e, se há qualquer outro mandamento, tudo nesta palavra se resume: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[10] O amor não pratica o mal contra o próximo; de sorte que o cumprimento da lei é o amor.

O dia está próximo

[11] E digo isto a vós outros que conheceis o tempo: já é hora de vos despertardes do sono; porque a nossa salvação está, agora, mais perto do que quando no princípio cremos.

[12] Vai alta a noite, e vem chegando o dia. Deixemos, pois, as obras das trevas e revistamo-nos das armas da luz.

[13] Andemos dignamente, como em pleno dia, não em orgias e bebedices, não em

слуги Божі, месники, які несуть гнів Божий проти тих, хто чинить зло.

[5]Через те треба коритися не лише зі страху перед покаранням Божим, а й з власного сумління.

[6]Ось чому ви податки платите, адже влада — то слуги Божі. Вони ненастанно дбають про все те, що ми згадували щойно.

[7]Віддайте кожному належне. Заплатіть податки, кому мусите їх сплатити. Віддайте податки збирачам податків, повагу — тим, кого ви повинні поважати, а пошану — кого повинні шанувати.

[8]Нікому нічого не будьте винні, крім любові один до одного. Бо хто любить іншого, той дотримується Закону.

[9]Кажу я так через те, що заповіді: «Не чини перелюбу», «Не вбий», «Не вкради», «Не зажадай чужого», а також усі інші об'єднуються в одній: «Люби ближнього свого, як самого себе».

[10]Любов не чинить зла ближньому, ось чому це і є виконанням Закону.

[11]Виконуйте все це, бо ви знаєте, в який час ми живемо. Ви знаєте, що час прийшов вам прокинутися від сплячки, бо спасіння наше зараз ближче до нас, ніж тоді, коли ми вперше повірили.

[12]Ніч уже майже минула, і день наближається. Тож звільнімося від вчинків, що належать темряві. Зодягнімося у зброю світла.

[13]Живімо ж пристойно, як люди живуть при денному світлі: не в гульні та

impudicícias e dissoluções, não em contendas e ciúmes;

[14] mas revesti-vos do SENHOR Jesus Cristo e nada disponhais para a carne no tocante às suas concupiscências.

пиятцтві, не в перелюбі й розпусті, не у сварках та заздрощах.

[14]Краще будьмо подібні до Господа нашого Ісуса Христа, і не потураймо нашому гріховному людському єству і його бажанням.

Romanos 14

A tolerância para com os fracos na fé

[1] Acolhei ao que é débil na fé, não, porém, para discutir opiniões.

[2] Um crê que de tudo pode comer, mas o débil come legumes;

[3] quem come não despreze o que não come; e o que não come não julgue o que come, porque Deus o acolheu.

[4] Quem és tu que julgas o servo alheio? Para o seu próprio senhor está em pé ou cai; mas estará em pé, porque o SENHOR é poderoso para o suster.

[5] Um faz diferença entre dia e dia; outro julga iguais todos os dias. Cada um tenha opinião bem definida em sua própria mente.

[6] Quem distingue entre dia e dia para o SENHOR o faz; e quem come para o SENHOR come, porque dá graças a Deus; e quem não come para o SENHOR não come e dá graças a Deus.

[7] Porque nenhum de nós vive para si mesmo, nem morre para si.

[8] Porque, se vivemos, para o SENHOR vivemos; se morremos, para o SENHOR morremos. Quer, pois, vivamos ou morramos, somos do SENHOR.

До Римлян 14

Не піддавайте осуду інших

[1]Щиро приймайте тих, чия віра слабка, та не задля суперечки про погляди ваші.

[2]Один вірить, що може їсти все, а інший, слабкий у вірі своїй, їсть лише овочі.

[3]Тому ж, хто споживає будь-яку їжу, не слід зверхньо ставитися до іншої людини, яка не їсть усього. І навпаки: той, хто не їсть деякі страви, нехай не осуджує першого, оскільки Бог прийняв його.

[4]Чому ти осуджуєш чужого слугу? Лише в очах свого господаря слуга може бути виправданий або покараний. Слугу ж Господнього буде виправдано, бо Господь владу має виправдовувати.

[5]І знову ж таки, для однієї людини якийсь день може бути важливішим за інший, а для іншого чоловіка всі дні однакові. То й нехай кожен тримається свого переконання.

[6]Хто вважає якийсь день особливим, стоїть на цьому в ім’я Господнє. Хто споживає будь-яку їжу, той теж робить це в ім’я Господа, бо дякує Богу. Той же, хто не їсть певну їжу в ім’я Господа, також дякує Йому.

[7]Бо ніхто з нас не живе заради себе і не вмирає сам по собі.

[8]Адже життя наше — для Господа, а вмираючи, ми також вмираємо для Нього. Тож живучи або вмираючи, ми всі належимо Господу.

[9] Foi precisamente para esse fim que Cristo morreu e ressurgiu: para ser SENHOR tanto de mortos como de vivos.

[10] Tu, porém, por que julgas teu irmão? E tu, por que desprezas o teu? Pois todos compareceremos perante o tribunal de Deus.

[11] Como está escrito: Por minha vida, diz o SENHOR, diante de mim se dobrará todo joelho, e toda língua dará louvores a Deus.

[12] Assim, pois, cada um de nós dará contas de si mesmo a Deus.

A liberdade e a caridade

[13] Não nos julguemos mais uns aos outros; pelo contrário, tomai o propósito de não pordes tropeço ou escândalo ao vosso irmão.

[14] Eu sei e estou persuadido, no SENHOR Jesus, de que nenhuma coisa é de si mesma impura, salvo para aquele que assim a considera; para esse é impura.

[15] Se, por causa de comida, o teu irmão se entristece, já não andas segundo o amor fraternal. Por causa da tua comida, não faças perecer aquele a favor de quem Cristo morreu.

[16] Não seja, pois, vituperado o vosso bem.

[17] Porque o reino de Deus não é comida nem bebida, mas justiça, e paz, e alegria no Espírito Santo.

[18] Aquele que deste modo serve a Cristo é agradável a Deus e aprovado pelos homens.

[9]Ось чому Христос помер і повернувся знову до життя, щоб стати Господом над мертвими і ще живими.

[10]Чому ти осуджуєш брата чи сестру свою у Хресті? Або за що зневажаєш їх? Адже всі ми станемо перед судом Божим.

[11]Бо сказано у Святому Писанні: «Це так само правильно, як те, що Я живу, — каже Господь. — Кожен впаде на коліна переді Мною, і кожен визнає, що Я є Бог».

[12]Отже, кожен із нас звітуватиме про себе перед Богом.

Не примушуйте інших грішити

[13]Тож годі осуджувати одне одного. Краще вирішіть не робити перешкод чи спокус на шляху брата свого.

[14]Я переконаний як той, хто в Господі Ісусі, що не буває нечистої їжі самої по собі. Для того вона є нечистою, хто її вважає такою.

[15]Але якщо ти образиш свого брата через їжу, то це означає, що ти не слідуєш любові. Не занапасти їжею своєю того, за кого помер Ісус.

[16]Отже, не поводься так, як ти вважаєш добрим, але інші будуть вважати злим.

[17]Бо в Царстві Божому найважливіші не їжа і не напої, а праведність, мир і радість, які Дух Святий дарує нам.

[18]Хто служить Христу, живучи так, той догоджає Богу і схвалений людьми.

[19] Assim, pois, seguimos as coisas da paz e também as da edificação de uns para com os outros.

[19]Тож дбаймо про все, що служить миру і взаємному зміцненню.

[20] Não destruas a obra de Deus por causa da comida. Todas as coisas, na verdade, são limpas, mas é mau para o homem o comer com escândalo.

[20]Не руйнуйте діла Божого заради їжі. Будь-яка їжа — чиста. Але не годиться їсти того, що брата твого веде до гріха.

[21] É bom não comer carne, nem beber vinho, nem fazer qualquer outra coisa com que teu irmão venha a tropeçar [ou se ofender ou se enfraquecer].

[21]Краще не їсти м’яса, не пити вина, ані робити таке, що веде брата твого до гріха.

[22] A fé que tens, tem-na para ti mesmo perante Deus. Bem-aventurado é aquele que não se condena naquilo que aprova.

[22]Тримайте переконання свої між вами і Богом. Щасливий той, хто не відчуває вину за ті вчинки, які вважає правильними.

[23] Mas aquele que tem dúvidas é condenado se comer, porque o que faz não provém de fé; e tudo o que não provém de fé é pecado.

[23]Але той, хто навіть їсть із сумнівом, засуджений Богом, бо його вчинки — не від віри. Та все, що не від віри є гріхом.

Romanos 15

A imitação a Cristo. A simpatia e o altruísmo

[1] Ora, nós que somos fortes devemos suportar as debilidades dos fracos e não agradar-nos a nós mesmos.

[2] Portanto, cada um de nós agrade ao próximo no que é bom para edificação.

[3] Porque também Cristo não se agradou a si mesmo; antes, como está escrito: As injúrias dos que te ultrajavam caíram sobre mim.

[4] Pois tudo quanto, outrora, foi escrito para o nosso ensino foi escrito, a fim de que, pela paciência e pela consolação das Escrituras, tenhamos esperança.

До Римлян 15

Ми сильні вірою своєю

[1]Ми сильні, отже, мусимо бути терпимі до слабких і не догоджати собі.

[2]Кожен з нас мусить догоджати ближньому своєму, аби укріпити його дух.

[3]Навіть Христос догоджав не Собі. Навпаки. У Святому Писанні сказано: «Зневага тих, хто зневажав Тебе, впала на Мене».

[4]Тож усе, що було написано заздалегідь у Писанні, написано для того, щоб навчити нас терпіння і втіхи, що несе в собі Святе Писання.

[5] Ora, o Deus da paciência e da consolação vos conceda o mesmo sentir de uns para com os outros, segundo Cristo Jesus,

[6] para que concordemente e a uma voz glorifiqueis ao Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[7] Portanto, acolhei-vos uns aos outros, como também Cristo nos acolheu para a glória de Deus.

[8] Digo, pois, que Cristo foi constituído ministro da circuncisão, em prol da verdade de Deus, para confirmar as promessas feitas aos nossos pais;

[9] e para que os gentios glorifiquem a Deus por causa da sua misericórdia, como está escrito: Por isso, eu te glorificarei entre os gentios e cantarei louvores ao teu nome.

[10] E também diz: Alegrai-vos, ó gentios, com o seu povo.

[11] E ainda: Louvai ao SENHOR, vós todos os gentios, e todos os povos o louvem.

[12] Também Isaías diz: Haverá a raiz de Jessé, aquele que se levanta para governar os gentios; nele os gentios esperarão.

[13] E o Deus da esperança vos encha de todo o gozo e paz no vosso crer, para que sejais ricos de esperança no poder do Espírito Santo.

A explicação de Paulo

[14] E certo estou, meus irmãos, sim, eu mesmo, a vosso respeito, de que estais possuídos de bondade, cheios de todo o conhecimento, aptos para vos admoestardes uns aos outros.

[5]Нехай Бог, джерело терпіння і великої втіхи, допомагає вам жити у злагоді одне з одним, як того бажає Ісус Христос.

[6]Щоб усі разом, в один голос могли ви віддати подяку Богу, Отцю Господа нашого Ісуса Христа.

[7]Тож приймайте одне одного, як Христос прийняв вас. Робіть так заради слави Божої.

[8]Кажу вам, що Христос став слугою юдеям заради Божої істини, щоб підтвердилися обітниці прабатькам.

[9]І щоб погани віддали подяку Богу за Його милість до них. Так сказано у Святому Писанні: «Через те Я славитиму Тебе серед поган і співатиму хвалу імені Твоєму».

[10]І ще сказано: «Радійте, погани, разом з народом, який був обраний Богом».

[11]І ще сказано у Святому Писанні: «Хваліть Господа, всі ви, погани, і нехай усі народи славлять Його».

[12]Також і пророк Ісая говорив: «Прийде нащадок Єссея, він стане правити поганами. На нього покладуть вони усі свої надії».

[13]Тож нехай Бог, джерело усіх надій, наповнить вас всілякою радістю й миром, поки ви віруєте в Нього. І тоді ви будете збагачені надією, силою Святого Духа.

Павло говорить про свою працю

[14]Я переконаний, брати і сестри мої, що ви сповнені доброти, і маєте достатньо знань усіляких, й можете поправити одне одного.

[15] Entretanto, vos escrevi em parte mais ousadamente, como para vos trazer isto de novo à memória, por causa da graça que me foi outorgada por Deus,

[16] para que eu seja ministro de Cristo Jesus entre os gentios, no sagrado encargo de anunciar o evangelho de Deus, de modo que a oferta deles seja aceitável, uma vez santificada pelo Espírito Santo.

[17] Tenho, pois, motivo de gloriar-me em Cristo Jesus nas coisas concernentes a Deus.

[18] Porque não ousarei discorrer sobre coisa alguma, senão sobre aquelas que Cristo fez por meu intermédio, para conduzir os gentios à obediência, por palavra e por obras,

[19] por força de sinais e prodígios, pelo poder do Espírito Santo; de maneira que, desde Jerusalém e circunvizinhanças até ao Ilírico, tenho divulgado o evangelho de Cristo,

[20] esforçando-me, deste modo, por pregar o evangelho, não onde Cristo já fora anunciado, para não edificar sobre fundamento alheio;

[21] antes, como está escrito: Hão de vê-lo aqueles que não tiveram notícia dele, e compreendê-lo os que nada tinham ouvido a seu respeito.

Os planos de Paulo

[22] Essa foi a razão por que também, muitas vezes, me senti impedido de visitar-vos.

[15]Та я написав вам дещо сміливіше про деякі речі, щоб нагадати про них іще раз. Зробив я це завдяки дару, що маю від Бога.

[16]Дар цей — бути слугою Христа Ісуса для поган. Моя праця — проповідувати Благовість Божу, щоб погани стали приношенням, бажаним Богу, і освятилися Святим Духом.

[17]Отже, в Христі Ісусі я пишаюся своєю працею для Бога.

[18-19]Я пишу тільки про те, що здійснив Христос через мене. Це ж Він привів поган до послуху перед Богом через слова мої і вчинки, силою знамень і чудес, силою Духа Божого. Отже, від Єрусалиму і повсюди, аж до Іллірика я закінчив проповідувати Благовість про Христа і тим завершив своє служіння.

[20]Моєю метою завжди було проповідувати Благовість там, де ім'я Христове ще невідоме, щоб не будувати на чужих підвалинах.

[21]Та сказано у Святому Писанні: «Ті, кому не казали про Нього, побачать, а ті, хто не чув, зрозуміють».

Павло бажає відвідати Рим

[22]Чимало обов'язків мав я в цих землях, і це багато разів перешкоджало мені прийти до вас.

[23] Mas, agora, não tendo já campo de atividade nestas regiões e desejando há muito visitar-vos,

[24] penso em fazê-lo quando em viagem para a Espanha, pois espero que, de passagem, estarei convosco e que para lá seja por vós encaminhado, depois de haver primeiro desfrutado um pouco a vossa companhia.

[23-24]Та зараз я скінчив свою роботу, і вже немає такого місця в цих землях, де б я не проповідував. Але оскільки я маю давнє бажання, то планую відвідати вас, коли йтиму до Іспанії. Так, сподіваюся по дорозі завітати до вас. І ще сподіваюся, що ви допоможете мені в моїй подорожі туди після великої радості недовгого перебування у вас.

[25] Mas, agora, estou de partida para Jerusalém, a serviço dos santos.

[25]Та зараз я йду до Єрусалиму, щоб служити там Божим людям.

[26] Porque aprouve à Macedônia e à Acaia levantar uma coleta em benefício dos pobres dentre os santos que vivem em Jerusalém.

[26]Бо церкви Македонії та Ахаї вирішили зібрати кошти на користь бідних людей Божих в Єрусалимі.

[27] Isto lhes pareceu bem, e mesmo lhes são devedores; porque, se os gentios têm sido participantes dos valores espirituais dos judeus, devem também servi-los com bens materiais.

[27]Вони вирішили це зробити, бо відчувають свій обов’язок перед віруючими Єрусалиму. Оскільки погани розділили з юдеями їхні духовні блага, то мають і самі допомагати матеріально.

[28] Tendo, pois, concluído isto e havendo-lhes consignado este fruto, passando por vós, irei à Espanha.

[28]Тож коли я виконаю свої справи й пересвідчуся, що бідні одержали гроші, зібрані для них, то вирушу до Іспанії і дорогою відвідаю ваше місто.

[29] E bem sei que, ao visitar-vos, irei na plenitude da bênção de Cristo.

[29]І я знаю, що коли прийду до вас, то принесу вам повне благословення Христове.

Paulo pede as orações

[30] Rogo-vos, pois, irmãos, por nosso SENHOR Jesus Cristo e também pelo amor do Espírito, que luteis juntamente comigo nas orações a Deus a meu favor,

[31] para que eu me veja livre dos rebeldes que vivem na Judéia, e que este meu serviço em Jerusalém seja bem aceito pelos santos;

[30-31]Брати і сестри мої, благаю вас Господом нашим Ісусом Христом та в ім’я любові, що йде до нас від Духа Святого, пристати до щирих молитв Богу за мене, щоб допоміг Він мені позбутися невіруючих в Юдеї і щоб служіння моє в Єрусалимі було прийняте Божими людьми.

[32] a fim de que, ao visitar-vos, pela vontade de Deus, chegue à vossa presença com alegria e possa recrear-me convosco.

[33] E o Deus da paz seja com todos vós. Amém!

[32]Якщо буде на те Божа воля, я зможу прийти до вас із радістю й відпочити разом з вами.

[33]І нехай Бог миру буде разом з вами усіма. Амінь!

Romanos 16

Paulo recomenda a Febe

[1] Recomendo-vos a nossa irmã Febe, que está servindo à igreja de Cencréia,

[2] para que a recebais no SENHOR como convém aos santos e a ajudeis em tudo que de vós vier a precisar; porque tem sido protetora de muitos e de mim inclusive.

As saudações pessoais

[3] Saudai Priscila e Áqüila, meus cooperadores em Cristo Jesus,

[4] os quais pela minha vida arriscaram a sua própria cabeça; e isto lhes agradeço, não somente eu, mas também todas as igrejas dos gentios;

[5] saudai igualmente a igreja que se reúne na casa deles. Saudai meu querido Epêneto, primícias da Ásia para Cristo.

[6] Saudai Maria, que muito trabalhou por vós.

[7] Saudai Andrônico e Júnias, meus parentes e companheiros de prisão, os quais são notáveis entre os apóstolos e estavam em Cristo antes de mim.

[8] Saudai Amplíato, meu dileto amigo no SENHOR.

[9] Saudai Urbano, que é nosso cooperador em Cristo, e também meu amado Estáquis.

До Римлян 16

Павлове привітання всім християнам Рима

[1]Ручаюся вам за сестру нашу Фіву, особливу служительку церкви в Кенхреях.

[2]Прийміть її в Господі, як і належить Божим людям, і допоможіть їй у всьому, в чому вона матиме потребу. Вона допомогла багатьом людям та й мені самому.

[3]Вітайте Прискиллу з Акилою, які працювали зі мною заради Ісуса Христа.

[4]Вони ризикували своїм життям, щоб урятувати моє. І не лише я дякую їм, а й усі церкви, яка належать поганам.

[5]Вітайте також і церкву, котра в збирається у їхньому будинку. Вітайте мого дорогого друга Епенета, який перший в Азії навернувся до Христа.

[6]Вітайте Марію, яка багато працювала для вас.

[7]Вітайте Андроніка та Юнію, моїх родичів, які були разом зі мною у в'язниці. Вони — найвидатніші серед апостолів, яких Христос вирядив проповідувати Свою Звістку.

[8]Вітайте Амплія, дорогого друга мого в Господі.

[9]Вітайте Урбана, який співпрацює з нами заради Христа, а також мого дорогого друга Стахія.

[10] Saudai Apeles, aprovado em Cristo. Saudai os da casa de Aristóbulo.

[11] Saudai meu parente Herodião. Saudai os da casa de Narciso, que estão no SENHOR.

[12] Saudai Trifena e Trifosa, as quais trabalhavam no SENHOR. Saudai a estimada Pérside, que também muito trabalhou no SENHOR.

[13] Saudai Rufo, eleito no SENHOR, e igualmente a sua mãe, que também tem sido mãe para mim.

[14] Saudai Asíncrito, Flegonte, Hermes, Pátrobas, Hermas e os irmãos que se reúnem com eles.

[15] Saudai Filólogo, Júlia, Nereu e sua irmã, Olimpas e todos os santos que se reúnem com eles.

[16] Saudai-vos uns aos outros com ósculo santo. Todas as igrejas de Cristo vos saúdam.

As admoestações

[17] Rogo-vos, irmãos, que noteis bem aqueles que provocam divisões e escândalos, em desacordo com a doutrina que aprendestes; afastai-vos deles,

[18] porque esses tais não servem a Cristo, nosso SENHOR, e sim a seu próprio ventre; e, com suaves palavras e lisonjas, enganam o coração dos incautos.

[19] Pois a vossa obediência é conhecida por todos; por isso, me alegro a vosso respeito; e quero que sejais sábios para o bem e símplices para o mal.

[10]Вітайте Апеллеса, випробуваного християнина, а також увесь рід Арістовула.

[11]Вітайте Іродиона, родича мого. Вітайте також усю родину Наркіса, бо вони всі належать Господу. Вітайте Трифену й Трифосу, жінок які самовіддано працюють для Господа.

[12]Вітайте мою улюблену Персиду, яка також старанна у праці своїй для Господа.

[13]Вітайте Руфа, обраного слугу Господа, а також його матір, яка й мені була за матір.

[14]Вітайте Асинкрита, Флегона, Гермеса, Патрова, Гермаса та братів, які знаходяться з ними.

[15]Вітайте Філолога, Юлію, Нірея та його сестру, та Олімпіана і всіх святих з ними.

[16]Вітайте одне одного святим поцілунком. І всі церкви Христові вітають вас.

Павлові застереження

[17]Молю вас, брати і сестри мої, остерігайтеся тих, хто чинить розбрат і ставить перешкоди вченню, що ви одержали. Уникайте їх.

[18]Ці люди служать не Господу нашому Ісусу Христу, а лише череву своєму. Вони зводять серця невинних улесливою розмовою й ласкавими словами.

[19]Бо ж усі знають про вашу покірливість. То я радію за вас, але хочу, щоб ви були мудрими для добра й невинними перед злом.

[20] E o Deus da paz, em breve, esmagará debaixo dos vossos pés a Satanás. A graça de nosso SENHOR Jesus seja convosco.

As saudações dos companheiros

[21] Saúda-vos Timóteo, meu cooperador, e Lúcio, Jasom e Sosípatro, meus parentes.

[22] Eu, Tércio, que escrevi esta epístola, vos saúdo no SENHOR.

[23] Saúda-vos Gaio, meu hospedeiro e de toda a igreja. Saúda-vos Erasto, tesoureiro da cidade, e o irmão Quarto.

[24] [A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja com todos vós. Amém!]

A doxologia

[25] Ora, àquele que é poderoso para vos confirmar segundo o meu evangelho e a pregação de Jesus Cristo, conforme a revelação do mistério guardado em silêncio nos tempos eternos,

[26] e que, agora, se tornou manifesto e foi dado a conhecer por meio das Escrituras proféticas, segundo o mandamento do Deus eterno, para a obediência por fé, entre todas as nações,

[27] ao Deus único e sábio seja dada glória, por meio de Jesus Cristo, pelos séculos dos séculos. Amém!

[20]І Бог, Джерело миру, роздавить сатану під вашими ногами. Нехай буде з вами милість Господа Ісуса.

Вітання від Павлових побратимів

[21]Мій побратим у праці Тимофій вітає вас, а з ним і Лукій, і Ясон, і Сосипатр, мої родичі.

[22]Вітаю вас у Господі і я, Тертій, котрий писав цього листа для Павла.

[23]Ґай, брат, який дозволяє усієї церкві зустрічатися у своєму будинку, вітає вас. Ераст, міський скарбник, брат наш Кварт також вітають вас.

[24][І буде з усіма вами милість Господа нашого Ісуса Христа. Амінь!]

[25]Слава Тому, Хто може зміцнити віру вашу, дотримуючись Доброї Звістки, що я проповідую. Це Благовість про Ісуса Христа — ця таємна істина, яку вам Бог повідав і яка була схована довгі часи.

[26]А зараз вона відкрита нам через написане пророками, за велінням Бога. Ця таємна істина з волі вічно живого Бога стала відома всім народам заради їхньої послуху, що починається з віри.

[27]Єдиному мудрому Богу через Ісуса Христа слава навіки! Амінь!

Primeira epístola de Paulo aos Coríntios	Перше Послання до Коринтян

1 Coríntios 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, chamado pela vontade de Deus para ser apóstolo de Jesus Cristo, e o irmão Sóstenes,

[2] à igreja de Deus que está em Corinto, aos santificados em Cristo Jesus, chamados para ser santos, com todos os que em todo lugar invocam o nome de nosso SENHOR Jesus Cristo, SENHOR deles e nosso:

[3] graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças

[4] Sempre dou graças a [meu] Deus a vosso respeito, a propósito da sua graça, que vos foi dada em Cristo Jesus;

[5] porque, em tudo, fostes enriquecidos nele, em toda a palavra e em todo o conhecimento;

[6] assim como o testemunho de Cristo tem sido confirmado em vós,

[7] de maneira que não vos falte nenhum dom, aguardando vós a revelação de nosso SENHOR Jesus Cristo,

[8] o qual também vos confirmará até ao fim, para serdes irrepreensíveis no Dia de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[9] Fiel é Deus, pelo qual fostes chamados à comunhão de seu Filho Jesus Cristo, nosso SENHOR.

Exortação à unidade

Перше Послання до Коринтян 1

Вітання коринтянам

[1-2]Павло, покликаний бути апостолом Христа Ісуса волею Божою, разом із братом нашим у Христі Состеном до церкви Божої, що в Коринті, до людей відданих Богу в Христі Ісусі, яких Бог покликав бути святими, а також до всіх тих, хто повсюди молиться в ім'я Господа нашого Ісуса Христа, Господа їхнього і нашого.

[3]Благодать і мир вам від Бога, Отця нашого і від Господа Ісуса Христа.

Дяка Богу

[4]Я завжди дякую моєму Богу за вас, за Божу благодать, що дана вам в Христі Ісусі.

[5]Бо в Ньому ви збагатилися всім: і словом, і знанням.

[6]Наше свідчення про Христа підтвердилося в вас.

[7]Зараз ви маєте усі дари Божі, поки чекаєте приходу нашого Господа Ісуса Христа.

[8]Він також повністю підтвердить у День другого Пришестя Господа нашого Ісуса Христа, що ви невинні.

[9]Істинний і вірний Бог покликав вас до єднання зі Своїм Сином, нашим Господом Ісусом Христом.

Незгоди у Коринтській церкві

10 Rogo-vos, irmãos, pelo nome de nosso SENHOR Jesus Cristo, que faleis todos a mesma coisa e que não haja entre vós divisões; antes, sejais inteiramente unidos, na mesma disposição mental e no mesmo parecer.

10Я благаю вас, брати і сестри мої, іменем Господа нашого Ісуса Христа, щоб усі ви погоджувалися одне з одним, щоб не було розбрату між вами, і щоб були ви єдині в думках своїх і прагненнях.

11 Pois a vosso respeito, meus irmãos, fui informado, pelos da casa de Cloe, de que há contendas entre vós.

11Бо стало мені відомо від Хлоїних домашніх, що між вами є суперечки.

12 Refiro-me ao fato de cada um de vós dizer: Eu sou de Paulo, e eu, de Apolo, e eu, de Cefas, e eu, de Cristo.

12І ось що я маю на увазі: кожен із вас каже: «Я — прибічник Павла», «Я — Аполлосів», «Я — Кифин», «А я — прибічник Христа».

13 Acaso, Cristo está dividido? Foi Paulo crucificado em favor de vós ou fostes, porventura, batizados em nome de Paulo?

13Хіба ж Христос розділився? Хіба був розіп'ятий за вас Павло? Чи, може, хрестилися ви в ім'я Павлове?

14 Dou graças [a Deus] porque a nenhum de vós batizei, exceto Crispo e Gaio;

14Я дякую Богові, що нікого з вас не хрестив, окрім Криспа і Ґая.

15 para que ninguém diga que fostes batizados em meu nome.

15Тож ніхто з вас не може сказати, що хрестився моїм ім'ям.

16 Batizei também a casa de Estéfanas; além destes, não me lembro se batizei algum outro.

16Хрестив я ще Степанову родину, а щодо інших, то не пригадаю, чи хрестив я ще когось.

17 Porque não me enviou Cristo para batizar, mas para pregar o evangelho; não com sabedoria de palavra, para que se não anule a cruz de Cristo.

17Бо Христос посилав мене не хрестити, а проповідувати Добру Звістку та без надмірного красномовства, щоб хрест Христовий не втратив сили своєї.

A mensagem da cruz

Христос — Божа сила і мудрість

18 Certamente, a palavra da cruz é loucura para os que se perdem, mas para nós, que somos salvos, poder de Deus.

18Бо для тих, хто гине, учення про хрест — це дурниця, а для нас, хто спасенний, то є сила Божа.

19 Pois está escrito: Destruirei a sabedoria dos sábios e aniquilarei a inteligência dos instruídos.

19Як сказано у Святому Писанні: «Я знищу мудрість мудрих і зведу нанівець розум розумних».

20 Onde está o sábio? Onde, o escriba? Onde, o inquiridor deste século?

20Де той мудрець? Де той вчений? Де той мислитель, який належить часу

Porventura, não tornou Deus louca a sabedoria do mundo?

нинішньому? Чи Бог не зробив мудрість світу цього безглуздою?

21 Visto como, na sabedoria de Deus, o mundo não o conheceu por sua própria sabedoria, aprouve a Deus salvar os que crêem pela loucura da pregação.

21Світ своєю мудрістю не осягнув Бога. То Бог Своєю мудрістю вибрав для порятунку тих, хто вірить, хоч яке безглузде Вчення, що ми проповідуємо.

22 Porque tanto os judeus pedem sinais, como os gregos buscam sabedoria;

22Юдеї вимагають чудесних знамень, а греки — мудрості.

23 mas nós pregamos a Cristo crucificado, escândalo para os judeus, loucura para os gentios;

23Ми ж проповідуємо про розіп'ятого Христа. Для юдеїв це вчення є образою, а для поган — безглуздям.

24 mas para os que foram chamados, tanto judeus como gregos, pregamos a Cristo, poder de Deus e sabedoria de Deus.

24І лиш покликані Богом, чи то юдеї, чи то погани, розуміють, що Христос — сила і мудрість Божа.

25 Porque a loucura de Deus é mais sábia do que os homens; e a fraqueza de Deus é mais forte do que os homens.

25Адже Боже «безглуздя» мудріше за людську мудрість, а Божа «неміч» міцніша за людську силу.

A vocação dos santos

26 Irmãos, reparai, pois, na vossa vocação; visto que não foram chamados muitos sábios segundo a carne, nem muitos poderosos, nem muitos de nobre nascimento;

26Брати і сестри, подумайте про своє власне покликання! Небагато з вас були мудрими за людськими мірками. Небагато було й сильних, небагато шляхетних.

27 pelo contrário, Deus escolheu as coisas loucas do mundo para envergonhar os sábios e escolheu as coisas fracas do mundo para envergonhar as fortes;

27Ні, Бог вибрав «нерозумних», щоб присоромити мудрих світу цього. Він вибрав немічних, щоб присоромити сильних.

28 e Deus escolheu as coisas humildes do mundo, e as desprezadas, e aquelas que não são, para reduzir a nada as que são;

29 a fim de que ninguém se vanglorie na presença de Deus.

28-29Бог вибрав усе принижене й зневажене, все «немічне», щоб знищити все те, що «чогось варте», щоб ніхто не вихвалявся перед лицем Божим.

Valores de Cristo

30 Mas vós sois dele, em Cristo Jesus, o qual se nos tornou, da parte de Deus, sabedoria, e justiça, e santificação, e redenção,

30Він — джерело життя вашого в Ісусі Христі, Який став нашою мудрістю з Божої волі, нашою праведністю, нашим освяченням і нашою спокутою.

[31] para que, como está escrito: Aquele que se gloria, glorie-se no SENHOR.

1 Coríntios 2

O caráter da pregação de Paulo

[1] Eu, irmãos, quando fui ter convosco, anunciando-vos o testemunho de Deus, não o fiz com ostentação de linguagem ou de sabedoria.

[2] Porque decidi nada saber entre vós, senão a Jesus Cristo e este crucificado.

[3] E foi em fraqueza, temor e grande tremor que eu estive entre vós.

[4] A minha palavra e a minha pregação não consistiram em linguagem persuasiva de sabedoria, mas em demonstração do Espírito e de poder,

[5] para que a vossa fé não se apoiasse em sabedoria humana, e sim no poder de Deus.

A verdadeira sabedoria. O ensino do Espírito Santo

[6] Entretanto, expomos sabedoria entre os experimentados; não, porém, a sabedoria deste século, nem a dos poderosos desta época, que se reduzem a nada;

[7] mas falamos a sabedoria de Deus em mistério, outrora oculta, a qual Deus preordenou desde a eternidade para a nossa glória;

[8] sabedoria essa que nenhum dos poderosos deste século conheceu; porque, se a tivessem conhecido, jamais teriam crucificado o SENHOR da glória;

[9] mas, como está escrito: Nem olhos viram, nem ouvidos ouviram, nem jamais

[31]Адже сказано у Святому Писанні: «Хто хвалиться, той мусить хвалитися Господом».

Перше Послання до Коринтян 2

Звістка про Христа

[1]Тож прийшов я до вас, брати і сестри мої, проповідувати таємну Божу істину, не покладаючись на свою красномовність і мудрість.

[2]Находячись серед вас, я вирішив забути усе, крім Ісуса Христа і Його смерті на хресті.

[3]Отже, я прийшов до вас, слабкий, пройнятий страхом і великим трепетом.

[4-5]Слова мої і проповіді були донесені не з переконливістю людської мудрості, а в доказах сили Духа. Нехай ваша віра спирається не на людську мудрість, а на Божу силу.

Божа мудрість

[6]Ми справді навчаємо мудрості зрілих людей, але не мудрості нинішніх часів і не мудрості правителів світу цього, владі яких настане кінець.

[7]Ми навчаємо таємної Божої мудрості, що була прихована від людей. Бог призначив її нам на славу іще до початку світу.

[8]Це мудрість, про яку жоден із правителів цього світу не знав. Бо якби вони знали, то не розіп'яли б славного Господа.

[9]Так сказано у Святому Писанні: «Очі не бачили, вуха не чули, і на думку людям

penetrou em coração humano o que Deus tem preparado para aqueles que o amam.

не спадало те, що Бог залишив для тих, хто любить Його».

[10] Mas Deus no-lo revelou pelo Espírito; porque o Espírito a todas as coisas perscruta, até mesmo as profundezas de Deus.

[10]Та Бог відкрив нам це через Духа, Який знає все, навіть найприхованіші таємниці Божі.

[11] Porque qual dos homens sabe as coisas do homem, senão o seu próprio espírito, que nele está? Assim, também as coisas de Deus, ninguém as conhece, senão o Espírito de Deus.

[11]Бо хто з людей знає думки іншого? Тільки той дух, який в ньому живе. Так само ніхто не знає думок Божих, крім Духа Божого.

[12] Ora, nós não temos recebido o espírito do mundo, e sim o Espírito que vem de Deus, para que conheçamos o que por Deus nos foi dado gratuitamente.

[12]А ми приймаємо не дух, який належить світу цьому, а Дух, Який йде від Бога, щоб знати те, що щедро було нам дароване Богом.

[13] Disto também falamos, não em palavras ensinadas pela sabedoria humana, mas ensinadas pelo Espírito, conferindo coisas espirituais com espirituais.

[13]І говоримо ми про ці речі не словами, яких мудрість людська навчила нас, а словами, яких навчив нас Дух. Ми пояснюємо духовні речі, використовуючи слова від Духа.

[14] Ora, o homem natural não aceita as coisas do Espírito de Deus, porque lhe são loucura; e não pode entendê-las, porque elas se discernem espiritualmente.

[14]Земна людина не сприймає істин, які відкриває Дух Божий. Вона вважає їх безглуздям, та не може зрозуміти це, бо їх можна оцінити тільки за допомогою Святого Духа.

[15] Porém o homem espiritual julga todas as coisas, mas ele mesmo não é julgado por ninguém.

[15]А духовна людина може судити все, та її саму ніхто не може судити.

[16] Pois quem conheceu a mente do SENHOR, que o possa instruir? Nós, porém, temos a mente de Cristo.

[16]Сказано у Святому Писанні: «Хто знає думки Господні? Хто може повчати Його?» Але ми маємо розум і думки Христові.

1 Coríntios 3

As dissensões demonstram a falta de espiritualidade

[1] Eu, porém, irmãos, não vos pude falar como a espirituais, e sim como a carnais, como a crianças em Cristo.

Перше Послання до Коринтян 3

Апостоли — слуги Христа

[1]Брати і сестри мої, коли я з вами був, то не міг навчати вас як людей духовних. Навпаки, я мусив звертатися до вас як

до людей мирських, як немовлят у Христі.

[2] Leite vos dei a beber, não vos dei alimento sólido; porque ainda não podíeis suportá-lo. Nem ainda agora podeis, porque ainda sois carnais.

[2]Я проповідував вам, неначе напував вас молоком, а не годував твердою їжею, бо ви не спроможні були ще її спожити. Ви ще й зараз не здатні на це.

[3] Porquanto, havendo entre vós ciúmes e contendas, não é assim que sois carnais e andais segundo o homem?

[3]Ви й досі належите цьому світу. Якщо між вами є заздрощі й суперечки, то хіба не мирські ви є? Хіба не поводитесь, як усі люди цього світу?

[4] Quando, pois, alguém diz: Eu sou de Paulo, e outro: Eu, de Apolo, não é evidente que andais segundo os homens?

[4]Якщо хтось із вас каже: «Я послідовник Павла», а інший: «А я — Аполлоса», — то хіба не як мирські люди ви чините?

[5] Quem é Apolo? E quem é Paulo? Servos por meio de quem crestes, e isto conforme o SENHOR concedeu a cada um.

[5]А хто ж такий Аполлос, і хто такий Павло? Ми лише слуги, через яких ви стали віруючими. Ми виконали свою роботу, яку Господь призначив кожному із нас.

[6] Eu plantei, Apolo regou; mas o crescimento veio de Deus.

[6]Я посіяв зерно, Аполлос полив його, але Бог є Той, Хто виростив.

[7] De modo que nem o que planta é alguma coisa, nem o que rega, mas Deus, que dá o crescimento.

[7]Тож не має значення ні той, хто сіяв, ні той, хто поливав, а лише Бог, Який зростив.

[8] Ora, o que planta e o que rega são um; e cada um receberá o seu galardão, segundo o seu próprio trabalho.

[8]І той, хто сіяв зерно, і той, хто поливав його, мають одну мету, і кожен буде нагороджений за свою працю.

[9] Porque de Deus somos cooperadores; lavoura de Deus, edifício de Deus sois vós.

[9]Бо всі ми на службі у Бога, трудимося в Його ім’я, а ви — і нива Божа, й оселя Його.

A responsabilidade dos que ensinam

[10] Segundo a graça de Deus que me foi dada, lancei o fundamento como prudente construtor; e outro edifica sobre ele. Porém cada um veja como edifica.

[10]Згідно з Божим даром, даним мені, я заклав фундамент, як той мудрий будівельник, а вже інший зводить на ньому споруду. Та кожен мусить дбати про те, як він будує.

[11] Porque ninguém pode lançar outro fundamento, além do que foi posto, o qual é Jesus Cristo.

[11]Але ніхто не може закласти іншого фундаменту, ніж той, що вже закладено, й фундамент той — Ісус Христос.

[12] Contudo, se o que alguém edifica sobre o fundamento é ouro, prata, pedras preciosas, madeira, feno, palha,

[12]Людина може будувати на цьому фундаменті з золота чи срібла, коштовного каміння чи дерева, сіна чи соломи.

[13] manifesta se tornará a obra de cada um; pois o Dia a demonstrará, porque está sendo revelada pelo fogo; e qual seja a obra de cada um o próprio fogo o provará.

[13]Але робота кожного буде очевидна, бо настане День, і все стане зрозумілим, тому що той День прийде з вогнем. І вогонь випробує працю кожного і виявить її якість.

[14] Se permanecer a obra de alguém que sobre o fundamento edificou, esse receberá galardão;

[14]І якщо збудоване людиною вистоїть, то вона здобуде винагороду.

[15] se a obra de alguém se queimar, sofrerá ele dano; mas esse mesmo será salvo, todavia, como que através do fogo.

[15]Чия ж споруда згорить, той зазнає втрати, а сам він буде врятований, уникнувши вогню.

Людина — храм Божий

[16] Não sabeis que sois santuário de Deus e que o Espírito de Deus habita em vós?

[16]Чи знаєте ви, що ви — храм Божий, і що Дух Божий живе в вас?

[17] Se alguém destruir o santuário de Deus, Deus o destruirá; porque o santuário de Deus, que sois vós, é sagrado.

[17]Якщо хтось зруйнує Божий храм, того Бог зруйнує, бо храм Божий — святий, а ви і є цим храмом.

A sabedoria humana sem valor

[18] Ninguém se engane a si mesmo: se alguém dentre vós se tem por sábio neste século, faça-se estulto para se tornar sábio.

[18]Не обманюйте себе. Якщо хтось із вас вважає, що він розумний мудрістю цього світу, то йому слід стати «нерозумним», щоб здобути істинну мудрість.

[19] Porque a sabedoria deste mundo é loucura diante de Deus; porquanto está escrito: Ele apanha os sábios na própria astúcia deles.

[19]Бо мудрість цього світу насправді є безглуздям для Бога. У Святому Писанні сказано: «Бог ловить мудрих на їхні ж хитрощі».

[20] E outra vez: O SENHOR conhece os pensamentos dos sábios, que são pensamentos vãos.

[20]І ще: «Господь знає, що думки мудрих — нікчемні».

[21] Portanto, ninguém se glorie nos homens; porque tudo é vosso:

[22] seja Paulo, seja Apolo, seja Cefas, seja o mundo, seja a vida, seja a morte, sejam as coisas presentes, sejam as futuras, tudo é vosso,

[21-22]Тож не треба вихвалятися людьми. Бо все належить вам: чи то Павло, Аполлос або Кифа; чи то світ, життя, смерть, сучасне й майбутнє — все належить вам.

[23] e vós, de Cristo, e Cristo, de Deus.

[23]Ви ж належите Христові, а Христос належить Богу.

1 Coríntios 4

Os pregadores responsáveis a Deus

[1] Assim, pois, importa que os homens nos considerem como ministros de Cristo e despenseiros dos mistérios de Deus.

[2] Ora, além disso, o que se requer dos despenseiros é que cada um deles seja encontrado fiel.

[3] Todavia, a mim mui pouco se me dá de ser julgado por vós ou por tribunal humano; nem eu tampouco julgo a mim mesmo.

[4] Porque de nada me argúi a consciência; contudo, nem por isso me dou por justificado, pois quem me julga é o SENHOR.

[5] Portanto, nada julgueis antes do tempo, até que venha o SENHOR, o qual não somente trará à plena luz as coisas ocultas das trevas, mas também manifestará os desígnios dos corações; e, então, cada um receberá o seu louvor da parte de Deus.

Uma reprovação severa

[6] Estas coisas, irmãos, apliquei-as figuradamente a mim mesmo e a Apolo, por vossa causa, para que por nosso exemplo aprendais isto: não ultrapasseis o que está escrito; a fim de que ninguém se ensoberbeça a favor de um em detrimento de outro.

[7] Pois quem é que te faz sobressair? E que tens tu que não tenhas recebido? E, se o recebeste, por que te vanglorias, como se o não tiveras recebido?

Перше Послання до Коринтян 4

Апостоли Христові

[1]Ось як люди мають думати про нас, як про слуг Христових, котрим довірено таємні істини Божі.

[2]А ті, кому довірено таємниці, мусять бути гідними довіри.

[3]Та мені байдуже, чи ви судитимете мене, чи якийсь інший суд людський, адже й сам я себе не суджу.

[4]Сумління моє чисте, та не в цьому моє виправдання. Лише Господь мені суддя.

[5]Тож не судіть передчасно, доки Господь не прийде. Він висвітлить усе, що приховано в темряві, й виявить таємні задуми сердець. І тоді буде кожному така похвала від Бога, на яку той заслуговує.

[6]Брати і сестри мої, я показав усе це на прикладах Аполлоса і своєму власному прикладі заради вас, щоб ви змогли навчитись і зрозуміти значення цих слів: «Не йдіть далі того, що написано у Писанні», — щоб ви не величалися одне перед одним. Щоб ви не підносили одних, зневажаючи інших.

[7]Хто каже, що ти кращий за інших? І що ти маєш такого, що не було дано тобі? Але якщо все, що маєш ти, отримав як дарунок, то чого ж вихвалятися, наче лише своїми силами здобув усе це?

[8] Já estais fartos, já estais ricos; chegastes a reinar sem nós; sim, tomara reinásseis para que também nós viéssemos a reinar convosco.

[8]Ви вважаєте, що маєте все необхідне. Думаєте, що поставали багатіями й царями без нас. Хотів би я, щоб ви й справді були царями, тоді й ми могли б царювати разом з вами.

[9] Porque a mim me parece que Deus nos pôs a nós, os apóstolos, em último lugar, como se fôssemos condenados à morte; porque nos tornamos espetáculo ao mundo, tanto a anjos, como a homens.

[9]Та мені здається, що Бог дав нам, апостолам, останнє місце, зробив нас людьми приреченими до смерті. Адже ми стали видовищем для всього світу: як для Ангелів, так і для людей.

[10] Nós somos loucos por causa de Cristo, e vós, sábios em Cristo; nós, fracos, e vós, fortes; vós, nobres, e nós, desprezíveis.

[10]Ми нерозумні заради Христа, а ви вважаєте себе такими мудрими в Христі! Ми немічні, а ви похваляєтесь собою, кажучи, що ви дужі! Ви в пошані, а ми безславні!

[11] Até à presente hora, sofremos fome, e sede, e nudez; e somos esbofeteados, e não temos morada certa,

[11]І досі ми голодні й спраглі, бідно одягнені, побиті й безпритульні.

[12] e nos afadigamos, trabalhando com as nossas próprias mãos. Quando somos injuriados, bendizemos; quando perseguidos, suportamos;

[12]Тяжкою працею, власними руками добуваємо ми щоденний хліб свій.

[13] quando caluniados, procuramos conciliação; até agora, temos chegado a ser considerados lixo do mundo, escória de todos.

[13]Коли нас ганьблять, ми благословляємо; коли нас переслідують, ми терпимо; коли на нас зводять наклепи, ми втішаємо. Ми стали покидьками світу, порохом земним, що його люди й дотепер топчуть.

Paulo os admoesta como pai

Будьте моїми послідовниками

[14] Não vos escrevo estas coisas para vos envergonhar; pelo contrário, para vos admoestar como a filhos meus amados.

[14]Я пишу це не для того, щоб присоромити вас. Я застерігаю вас як улюблених дітей своїх.

[15] Porque, ainda que tivésseis milhares de preceptores em Cristo, não teríeis, contudo, muitos pais; pois eu, pelo evangelho, vos gerei em Cristo Jesus.

[15]Бо якби ви мали навіть десять тисяч наставників у Христі, ви не матимете багато батьків. Це я через Благовість дав вам життя в Ісусі Христі.

[16] Admoesto-vos, portanto, a que sejais meus imitadores.

[16]Тож благаю вас: наслідуйте мене.

[17] Por esta causa, vos mandei Timóteo, que é meu filho amado e fiel no SENHOR, o qual vos lembrará os meus caminhos em Cristo Jesus, como, por toda parte, ensino em cada igreja.

[17]Ось чому послав я до вас Тимофія, мого улюбленого й вірного сина в Господі. Він нагадає вам шляхи мої в Христі Ісусі так само, як і я навчаю скрізь, у кожній церкві.

[18] Alguns se ensoberbeceram, como se eu não tivesse de ir ter convosco;

[18]Та дехто з вас запишався, міркуючи, що я не прийду до вас.

[19] mas, em breve, irei visitar-vos, se o SENHOR quiser, e, então, conhecerei não a palavra, mas o poder dos ensoberbecidos.

[19]Але невдовзі я буду з вами, якщо на те буде Божа воля. І тоді я побачу, чи спроможні ті красномовні хвальки на щось більше, ніж порожні балачки.

[20] Porque o reino de Deus consiste não em palavra, mas em poder.

[20]Бо Царство Боже виявляється не в словах, а в силі.

[21] Que preferis? Irei a vós outros com vara ou com amor e espírito de mansidão?

[21]Чого ж ви хочете: щоб я прийшов до вас із карою чи з любов'ю і духом ніжності?

1 Coríntios 5

A impureza da igreja de Corinto. Repreensões e exortações

Перше Послання до Коринтян 5

Розпуста в церкві

[1] Geralmente, se ouve que há entre vós imoralidade e imoralidade tal, como nem mesmo entre os gentios, isto é, haver quem se atreva a possuir a mulher de seu próprio pai.

[1]Кажуть, що серед вас чиниться розпуста, ще й така, якої немає навіть серед поган. Розповідають, що дехто з вас живе з мачухою своєю.

[2] E, contudo, andais vós ensoberbecidos e não chegastes a lamentar, para que fosse tirado do vosso meio quem tamanho ultraje praticou?

[2]Та всі ви сповнилися пихою замість того, щоб засмутитися. Того, хто вчинив таке, слід вигнати з вашої громади.

[3] Eu, na verdade, ainda que ausente em pessoa, mas presente em espírito, já sentenciei, como se estivesse presente, que o autor de tal infâmia seja,

[3]І хоч я відсутній серед вас тілом, та все ж присутній духом, і як присутній я вчинив суд над тим, хто вчинив такий гріх.

[4] em nome do SENHOR Jesus, reunidos vós e o meu espírito, com o poder de Jesus, nosso SENHOR,

[4-5]І коли ви зберетеся в ім'я Господа нашого Ісуса, дух мій буде з вами. Владою Господа нашого Ісуса віддаймо того грішника сатані, щоб знищив він

[5] entregue a Satanás para a destruição da carne, a fim de que o espírito seja salvo no Dia do SENHOR [Jesus].

йогo гріховне єство, і щоб дух чоловіка цього був врятований в День Господній.

[6] Não é boa a vossa jactância. Não sabeis que um pouco de fermento leveda a massa toda?

[6]Недобре, що ви вихваляєтеся. Хіба ви не знаєте, що мала закваска заквашує все тісто?

[7] Lançai fora o velho fermento, para que sejais nova massa, como sois, de fato, sem fermento. Pois também Cristo, nosso Cordeiro pascal, foi imolado.

[7]Позбавтеся старої закваски, щоб вам самим стати новим тістом. Як християни ви і є тим Пасхальним тістом без закваски. Бо Христа, наше Пасхальне Ягня, було принесено в пожертву.

[8] Por isso, celebremos a festa não com o velho fermento, nem com o fermento da maldade e da malícia, e sim com os asmos da sinceridade e da verdade.

[8]Тож святкуймо нашу Пасху, та не зі старою закваскою злоби й лукавства, а з опрісноками щирості та істини.

[9] Já em carta vos escrevi que não vos associásseis com os impuros;

[9]Я писав у листі, що не слід вам спілкуватися з тими, хто піддався розпусті.

[10] refiro-me, com isto, não propriamente aos impuros deste mundo, ou aos avarentos, ou roubadores, ou idólatras; pois, neste caso, teríeis de sair do mundo.

[10]Та я не мав на увазі, що зовсім не слід знатися з розпусниками цього світу чи скнарами, шахраями чи ідолопоклонниками. Інакше вам треба було б залишити цей світ.

[11] Mas, agora, vos escrevo que não vos associeis com alguém que, dizendo-se irmão, for impuro, ou avarento, ou idólatra, ou maldizente, ou beberrão, ou roubador; com esse tal, nem ainda comais.

[11]Я писав вам, щоб ви не зналися з тими, хто видає себе за віруючих, але є розпусником, скнарою, ідолопоклонником, наклепником, п’яницею чи хабарником. Навіть за стіл не сідайте з таким.

[12] Pois com que direito haveria eu de julgar os de fora? Não julgais vós os de dentro?

[12]Чи моя це справа — засуджувати тих, хто не належить до церкви? Звісно ні! Ви повинні засуджувати тих, хто належить церкві.

[13] Os de fora, porém, Deus os julgará. Expulsai, pois, de entre vós o malfeitor.

[13]Бог засудить тих, хто не належить до церкви. Бо у Святому Писанні сказано: «Женіть від себе лиху людину».

1 Coríntios 6

Paulo censura o litígio entre os irmãos

Перше Послання до Коринтян 6

Суперечки між християнами

[1] Aventura-se algum de vós, tendo questão contra outro, a submetê-lo a juízo perante os injustos e não perante os santos?

[2] Ou não sabeis que os santos hão de julgar o mundo? Ora, se o mundo deverá ser julgado por vós, sois, acaso, indignos de julgar as coisas mínimas?

[3] Não sabeis que havemos de julgar os próprios anjos? Quanto mais as coisas desta vida!

[4] Entretanto, vós, quando tendes a julgar negócios terrenos, constituís um tribunal daqueles que não têm nenhuma aceitação na igreja.

[5] Para vergonha vo-lo digo. Não há, porventura, nem ao menos um sábio entre vós, que possa julgar no meio da irmandade?

[6] Mas irá um irmão a juízo contra outro irmão, e isto perante incrédulos!

[7] O só existir entre vós demandas já é completa derrota para vós outros. Por que não sofreis, antes, a injustiça? Por que não sofreis, antes, o dano?

[8] Mas vós mesmos fazeis a injustiça e fazeis o dano, e isto aos próprios irmãos!

[9] Ou não sabeis que os injustos não herdarão o reino de Deus? Não vos enganeis: nem impuros, nem idólatras, nem adúlteros, nem efeminados, nem sodomitas,

[10] nem ladrões, nem avarentos, nem bêbados, nem maldizentes, nem roubadores herdarão o reino de Deus.

[1]Коли у вас виникне суперечка з кимось з віруючих, то хіба ж ви підете до суду неправедного замість того, щоб звернутися до Божих людей?

[2]Невже ви не знаєте, що святі люди Божі судитимуть світ? І якщо ви судитимете світ, то хіба ж ви нездатні вирішити такі дрібні справи?

[3]Чи ви не знаєте, що ми судитимемо Ангелів, не кажучи вже про справи життєві?

[4]Тож якщо ви матимете справу з випадками повсякденного життя, чи призначите ви суддями тих, хто не має ніякого відношення до церкви?

[5]Кажу я так, щоб соромно вам стало. Невже справи такі кепські, що серед вас не знайдеться жодного мудрого чоловіка, щоб розсудити двох своїх братів у Христі?

[6]Брат іде до суду з братом, і ви дозволяєте невіруючим судити їх?

[7]По суті, те, що ви вступаєте в сутяжництво одне з одним, є повною вашою поразкою. Чи не краще вам натомість стерпіти образу? Чи не краще вам стерпіти завдану шкоду?

[8]Та ви ж самі ображаєте й грабуєте, і то своїх же братів і сестер у Христі!

[9-10]Хіба ви не знаєте, що неправедні люди не успадкують Царства Божого? Не обманюйте самих себе! Ніхто, ні розпусники, ні ідолопоклонники, ні перелюбники, ні мужоложці, ні злодії, ні скнари, ні п'яниці, ні наклепники, ні шахраї не успадкують Царства Небесного.

[11] Tais fostes alguns de vós; mas vós vos lavastes, mas fostes santificados, mas fostes justificados em o nome do SENHOR Jesus Cristo e no Espírito do nosso Deus.

[11]І деякі з вас були такими, але ви очистилися, були освячені й виправдані в ім'я Господа Ісуса Христа і Духом Бога нашого.

A sensualidade é condenada

[12] Todas as coisas me são lícitas, mas nem todas convêm. Todas as coisas me são lícitas, mas eu não me deixarei dominar por nenhuma delas.

Нехай тіла ваші служать Богу

[12]«Все мені дозволено», — стверджуєте ви. Та у відповідь я вам кажу: не все доцільно й бажано. Навіть якщо це правда, що «усе дозволено мені», але ніщо не повинно володіти мною як рабом.

[13] Os alimentos são para o estômago, e o estômago, para os alimentos; mas Deus destruirá tanto estes como aquele. Porém o corpo não é para a impureza, mas, para o SENHOR, e o SENHOR, para o corpo.

[13]Ось інший мовить: «Їжа — для шлунку, а шлунок — для їжі». Та Бог знищить і те, й друге. Бо тіла наші не для розпусти, а для служіння Господу, й Господь — для тіла нашого.

[14] Deus ressuscitou o SENHOR e também nos ressuscitará a nós pelo seu poder.

[14]Бог не лише воскресив Господа з мертвих, Він і нас воскресить силою Своєю.

[15] Não sabeis que os vossos corpos são membros de Cristo? E eu, porventura, tomaria os membros de Cristo e os faria membros de meretriz? Absolutamente, não.

[15]Чи ви не знаєте, що тіла ваші є членами Христа? Тож хіба я візьму частини тіла Христа і зроблю їх членами розпусниці? Звісно, ні!

[16] Ou não sabeis que o homem que se une à prostituta forma um só corpo com ela? Porque, como se diz, serão os dois uma só carne.

[16]Знов таки: чи не відомо вам, що той, хто з'єднується з розпусницею, стає з нею одним цілим? «Бо двоє, — сказано у Святому Писанні, — стають одним тілом».

[17] Mas aquele que se une ao SENHOR é um espírito com ele.

[17]Той же, хто з'єднується з Господом, духовно стає одним цілим з Ним.

[18] Fugi da impureza. Qualquer outro pecado que uma pessoa cometer é fora do corpo; mas aquele que pratica a imoralidade peca contra o próprio corpo.

[18]Уникайте розпусти. Кожен гріх, вчинений людиною, — поза її тілом, але розпусник грішить проти власного тіла.

[19] Acaso, não sabeis que o vosso corpo é santuário do Espírito Santo, que está em vós, o qual tendes da parte de Deus, e que não sois de vós mesmos?

[19]Невже ви не знаєте, що тіла ваші — це храми Духа Святого, який живе в вас? І хіба ви не знаєте, що ви одержали Дух Святий від Бога, і що ви більше не належите собі?

[20] Porque fostes comprados por preço. Agora, pois, glorificai a Deus no vosso corpo.

[20]Адже Господь сплатив за вас високу ціну, тож прославте Бога тілами своїми.

1 Coríntios 7

Respostas a perguntas acerca do casamento

[1] Quanto ao que me escrevestes, é bom que o homem não toque em mulher;

[2] mas, por causa da impureza, cada um tenha a sua própria esposa, e cada uma, o seu próprio marido.

[3] O marido conceda à esposa o que lhe é devido, e também, semelhantemente, a esposa, ao seu marido.

[4] A mulher não tem poder sobre o seu próprio corpo, e sim o marido; e também, semelhantemente, o marido não tem poder sobre o seu próprio corpo, e sim a mulher.

[5] Não vos priveis um ao outro, salvo talvez por mútuo consentimento, por algum tempo, para vos dedicardes à oração e, novamente, vos ajuntardes, para que Satanás não vos tente por causa da incontinência.

[6] E isto vos digo como concessão e não por mandamento.

[7] Quero que todos os homens sejam tais como também eu sou; no entanto, cada um tem de Deus o seu próprio dom; um, na verdade, de um modo; outro, de outro.

[8] E aos solteiros e viúvos digo que lhes seria bom se permanecessem no estado em que também eu vivo.

Перше Послання до Коринтян 7

Про подружнє життя

[1]Тепер про те, що ви написали мені: «Чи не краще чоловікові взагалі не торкатися жінки».

[2]Але щоб уникнути гріха розпусти, кожен чоловік мусить мати дружину, а кожна жінка — чоловіка.

[3]Чоловік мусить давати все належне своїй дружині, і так само жінка — своєму чоловікові.

[4]Не жінка володіє тілом своїм, а її чоловік, так само не чоловік володіє тілом своїм, а його дружина.

[5]Не відмовляйте одне одному, хіба що за спільною згодою і на деякий час для того, щоб віддатися молитві, а потім знову бути разом, щоб сатана не спокусив вас, скориставшись вашим невмінням володіти собою.

[6]Я вам кажу це не як наказ, а як поступку.

[7]Хотів би, щоб усі люди були такими, як я, але кожен має свій власний дар Божий: в одного такий, у другого — інший.

[8]Щодо неодружених і вдів я хочу ось що сказати: для них добре, якщо вони залишатимуться самотніми, як і я.

[9] Caso, porém, não se dominem, que se casem; porque é melhor casar do que viver abrasado.

[9]Та якщо вони не можуть втриматися, то нехай одружуються, бо краще одружитися, ніж згоріти від жадання.

A estabilidade da família

[10] Ora, aos casados, ordeno, não eu, mas o SENHOR, que a mulher não se separe do marido

[10]Одруженим я даю такий наказ, хоча це не я, а Господь наказує: жінці не слід шукати розлучення з чоловіком своїм.

[11] (se, porém, ela vier a separar-se, que não se case ou que se reconcilie com seu marido); e que o marido não se aparte de sua mulher.

[11]Якщо ж уже розлучиться, то повинна залишатися незаміжньою або нехай помириться з чоловіком своїм. Та чоловікові не слід розлучатися зі своєю дружиною.

[12] Aos mais digo eu, não o SENHOR: se algum irmão tem mulher incrédula, e esta consente em morar com ele, não a abandone;

[12]Усім іншим я скажу (та цей наказ від мене, а не від Господа): якщо якийсь брат у Христі має дружину, яка не вірує, і вона згідна жити з ним, то нехай він не розлучається з нею.

[13] e a mulher que tem marido incrédulo, e este consente em viver com ela, não deixe o marido.

[13]Якщо жінка має чоловіка, який не вірує, і він згідний з нею жити, то їй не слід розлучатися з ним.

[14] Porque o marido incrédulo é santificado no convívio da esposa, e a esposa incrédula é santificada no convívio do marido crente. Doutra sorte, os vossos filhos seriam impuros; porém, agora, são santos.

[14]Бо невіруючий чоловік освячується через свою віруючу дружину, а невіруюча жінка — через свого віруючого чоловіка. Інакше діти ваші були б нечистими, а так — вони святі.

[15] Mas, se o descrente quiser apartar-se, que se aparte; em tais casos, não fica sujeito à servidão nem o irmão, nem a irmã; Deus vos tem chamado à paz.

[15]Однак якщо невіруючий вирішить розлучитися, то хай розлучається. Брат чи сестра у Христі вільні в таких випадках, тому що Бог покликав вас жити в мирі.

[16] Pois, como sabes, ó mulher, se salvarás teu marido? Ou, como sabes, ó marido, se salvarás tua mulher?

[16]Бо звідки ти знаєш, жінко, чи спасеш свого невіруючого чоловіка? І звідки ти, чоловіче, знаєш, чи спасеш свою невіруючу дружину?

Різні покликання

[17] Ande cada um segundo o SENHOR lhe tem distribuído, cada um conforme Deus o tem chamado. É assim que ordeno em todas as igrejas.

[17]Слід жити лише так, як Господь визначив кожному, і як Бог покликав кожного. І саме такий наказ даю я по всіх церквах.

[18] Foi alguém chamado, estando circunciso? Não desfaça a circuncisão. Foi alguém chamado, estando incircunciso? Não se faça circuncidar.

[19] A circuncisão, em si, não é nada; a incircuncisão também nada é, mas o que vale é guardar as ordenanças de Deus.

[20] Cada um permaneça na vocação em que foi chamado.

[21] Foste chamado, sendo escravo? Não te preocupes com isso; mas, se ainda podes tornar-te livre, aproveita a oportunidade.

[22] Porque o que foi chamado no SENHOR, sendo escravo, é liberto do SENHOR; semelhantemente, o que foi chamado, sendo livre, é escravo de Cristo.

[23] Por preço fostes comprados; não vos torneis escravos de homens.

[24] Irmãos, cada um permaneça diante de Deus naquilo em que foi chamado.

Problemas com respeito ao casamento em tempos de tribulação

[25] Com respeito às virgens, não tenho mandamento do SENHOR; porém dou minha opinião, como tendo recebido do SENHOR a misericórdia de ser fiel.

[26] Considero, por causa da angustiosa situação presente, ser bom para o homem permanecer assim como está.

[27] Estás casado? Não procures separar-te. Estás livre de mulher? Não procures casamento.

[28] Mas, se te casares, com isto não pecas; e também, se a virgem se casar, por isso não

[18]Якщо комусь було зроблене обрізання до того, як Бог його покликав, то не слід намагатися змінити це. А іншому, може, не було зроблене обрізання, коли Бог його покликав. Тоді й не варто робити цього взагалі.

[19]Обрізання, само по собі, не є чимось особливим, так само, як і необрізання. Головне — дотримуватися Божих заповідей.

[20]І нехай кожен залишається таким, яким він був, коли його покликав Бог.

[21]Ти рабом був покликаний? Нехай це тебе не турбує. Та якщо зможеш стати вільним, скористайся такою нагодою.

[22]Той, хто рабом був покликаний Богом, є вільним перед Богом. Так само і вільний, якого покликано, є рабом Христа.

[23]Господь сплатив за вас високу ціну, тож не ставайте рабами людей.

[24]Брати і сестри мої! Кожному з вас слід залишатися перед Богом таким, яким його було покликано.

Про одруження

[25]Тепер стосовно неодружених чоловіків та жінок. Я не маю Господнього наказу, але висловлю свою думку як гідний довіри, бо одержав милість від Господа.

[26]Як на мене, то, зважаючи на всі нинішні страждання й лиха, краще залишатися самотнім, як я.

[27]Якщо у тебе є жінка, не шукай з нею розлучення. У тебе немає дружини, не шукай її.

[28]Та якщо ти одружуєшся, ти не згрішив, і якщо незаймана дівчина виходить заміж, то вона теж не згрішила. Але такі люди матимуть клопіт у цьому світі, а я прагну врятувати вас від нього.

peca. Ainda assim, tais pessoas sofrerão angústia na carne, e eu quisera poupar-vos.

29 Isto, porém, vos digo, irmãos: o tempo se abrevia; o que resta é que não só os casados sejam como se o não fossem;

30 mas também os que choram, como se não chorassem; e os que se alegram, como se não se alegrassem; e os que compram, como se nada possuíssem;

31 e os que se utilizam do mundo, como se dele não usassem; porque a aparência deste mundo passa.

32 O que realmente eu quero é que estejais livres de preocupações. Quem não é casado cuida das coisas do SENHOR, de como agradar ao SENHOR;

33 mas o que se casou cuida das coisas do mundo, de como agradar à esposa,

34 e assim está dividido. Também a mulher, tanto a viúva como a virgem, cuida das coisas do SENHOR, para ser santa, assim no corpo como no espírito; a que se casou, porém, se preocupa com as coisas do mundo, de como agradar ao marido.

35 Digo isto em favor dos vossos próprios interesses; não que eu pretenda enredar-vos, mas somente para o que é decoroso e vos facilite o consagrar-vos, desimpedidamente, ao SENHOR.

36 Entretanto, se alguém julga que trata sem decoro a sua filha, estando já a passar-lhe a flor da idade, e as circunstâncias o exigem, faça o que quiser. Não peca; que se casem.

29Ось що я вам кажу, брати і сестри мої, час спливає. Відніні й надалі ті, хто мають жінок, мусять бути такими, ніби жінок не мають.

30Ті, хто сумують, мусять бути такими, ніби суму не мають. Радісні повинні бути такими, ніби не мають радості. Ті, хто придбали щось, ніби вони не мають нічого.

31Ті, хто користуються світським, не повинні вважати тлінні речі найважливішими. Бо існуючий світ незабаром зникне.

32Я хочу, щоб ви були вільні від турбот. Неодружений чоловік дбає про Господнє, тобто як догодити Богу.

33Одружений дбає про життєві справи — як догодити жінці.

34Отже, він на роздоріжжі — як догодити Богові та дружині. Незаміжня жінка або дівчина дбає про справи Господні — щоб бути святою і тілом, і духом. Заміжня піклується про життєві справи — як би догодити чоловікові.

35Кажу я так для вашої ж користі, а не для того, щоб ставити вам перешкоди. Швидше я роблю це для порядку і щоб ви могли бути відданими Господу й ревно служити йому, ні на що інше не звертаючи уваги.

36Якщо хтось вважає, що не робить те, що слід, зі своєю нареченою або вона стара за віком, й він хоче одружитися, то нехай він робить за своїм бажанням, бо це не гріх.

[37] Todavia, o que está firme em seu coração, não tendo necessidade, mas domínio sobre o seu próprio arbítrio, e isto bem firmado no seu ânimo, para conservar virgem a sua filha, bem fará.

[38] E, assim, quem casa a sua filha virgem faz bem; quem não a casa faz melhor.

[39] A mulher está ligada enquanto vive o marido; contudo, se falecer o marido, fica livre para casar com quem quiser, mas somente no SENHOR.

[40] Todavia, será mais feliz se permanecer viúva, segundo a minha opinião; e penso que também eu tenho o Espírito de Deus.

1 Coríntios 8

Acerca das coisas sacrificadas aos ídolos

[1] No que se refere às coisas sacrificadas a ídolos, reconhecemos que todos somos senhores do saber. O saber ensoberbece, mas o amor edifica.

[2] Se alguém julga saber alguma coisa, com efeito, não aprendeu ainda como convém saber.

[3] Mas, se alguém ama a Deus, esse é conhecido por ele.

[4] No tocante à comida sacrificada a ídolos, sabemos que o ídolo, de si mesmo, nada é no mundo e que não há senão um só Deus.

[5] Porque, ainda que há também alguns que se chamem deuses, quer no céu ou sobre a terra, como há muitos deuses e muitos senhores,

[6] todavia, para nós há um só Deus, o Pai, de quem são todas as coisas e para quem

[37]Але ж той чоловік, хто твердо вирішив не одружуватися, здатний володіти своїми пристрастями, й поклав собі зберегти свою наречену такою, як вона є, робить добре.

[38]Отже, хто одружується з нареченою, робить добре, а хто не одружується, робить ще краще.

[39]Жінка зв'язана одруженням, поки її чоловік живий, але, якщо він помре, то вона вільна вийти заміж за кого хоче, аби тільки в Господі.

[40]Але, на мою гадку, вона буде щасливішою, якщо залишиться такою, як є. Це моя думка, та я знаю, що маю Дух Божий.

Перше Послання до Коринтян 8

Про їжу, що жертвують бовванам

[1]А тепер про м'ясо, пожертвуване бовванам. Ми знаємо, що «всі мають знання». Знання підносять людей в їхній пихатості, а любов допомагає їм стати дужчими.

[2]Якщо хтось думає, що знає щось, то він нічого не знає як слід.

[3]А хто любить Бога, той відомий Богу.

[4]Щодо м'яса, пожертвуваного бовванам, то ми знаємо, що бовван — це ніщо у світі, існує лише Єдиний Бог.

[5-6]І навіть, якщо так звані «боги» є на небі чи то на землі (а є й справді багато «богів» і «володарів»), то для нас існує лиш Єдиний Бог-Отець, завдяки Якому все існує на світі, і для Якого ми живемо. Є лиш один Володар і Господь — Ісус Христос, через Якого все існує, і через Якого ми живемо.

existimos; e um só SENHOR, Jesus Cristo, pelo qual são todas as coisas, e nós também, por ele.

[7] Entretanto, não há esse conhecimento em todos; porque alguns, por efeito da familiaridade até agora com o ídolo, ainda comem dessas coisas como a ele sacrificadas; e a consciência destes, por ser fraca, vem a contaminar-se.

[7]Та не всім відомо це знання. Дехто так звик поклонятися бовванам, що коли він їсть, то так, ніби та їжа була пожертвувана бовванамі, оскільки сумління його слабке, воно оскверняється.

[8] Não é a comida que nos recomendará a Deus, pois nada perderemos, se não comermos, e nada ganharemos, se comermos.

[8]Але їжа не наблизить нас до Бога. Ми не стаємо ні кращими, якщо не їстимемо, ані гіршими, якщо їстимемо.

[9] Vede, porém, que esta vossa liberdade não venha, de algum modo, a ser tropeço para os fracos.

[9]Та дивіться, щоб це знання ваше не привело до гріха тих, хто слабкий духом.

[10] Porque, se alguém te vir a ti, que és dotado de saber, à mesa, em templo de ídolo, não será a consciência do que é fraco induzida a participar de comidas sacrificadas a ídolos?

[10]Бо якщо той, хто повний сумління побачить вас, хто має ці знання, як ви їсте в бовванському храмі, то чи не заохотить це його також з'їсти того м'яса, що запропоноване на пожертву бовванам?

[11] E assim, por causa do teu saber, perece o irmão fraco, pelo qual Cristo morreu.

[11]І через знання ваші знищено буде слабкого духом, вашого ж брата, за якого Христос помер!

[12] E deste modo, pecando contra os irmãos, golpeando-lhes a consciência fraca, é contra Cristo que pecais.

[12]Отже, згрішивши проти своїх братів і вразивши їхнє кволе сумління, ви грішите проти Христа.

[13] E, por isso, se a comida serve de escândalo a meu irmão, nunca mais comerei carne, para que não venha a escandalizá-lo.

[13]Тож якщо їжа призводить брата чи сестру мою до гріха, то я ніколи більше не їстиму м'яса, щоб не привести їх до гріха!

1 Coríntios 9

A liberdade e os direitos do apóstolo Paulo

[1] Não sou eu, porventura, livre? Não sou apóstolo? Não vi Jesus, nosso SENHOR?

Перше Послання до Коринтян 9

Права апостола

[1]Хіба я не вільна людина? Чи ж не апостол я? Хіба я не бачив Ісуса, Господа нашого? Чи не є ви творінням моїм у Господі?

Acaso, não sois fruto do meu trabalho no SENHOR?

[2] Se não sou apóstolo para outrem, certamente, o sou para vós outros; porque vós sois o selo do meu apostolado no SENHOR.

[2]Навіть якщо я не апостол для інших, то все одно я апостол для вас. Ви ж є печаттю мого апостольства в Господі.

[3] A minha defesa perante os que me interpelam é esta:

[3]Ось мій захист від тих, хто хоче судити мене.

[4] não temos nós o direito de comer e beber?

[4]Чи не маю я права їсти й пити?

[5] E também o de fazer-nos acompanhar de uma mulher irmã, como fazem os demais apóstolos, e os irmãos do SENHOR, e Cefas?

[5]Чи, може, я не маю права взяти собі віруючу дружину, як це зробили інші апостоли й брати Господні, а також і Петро?

[6] Ou somente eu e Barnabé não temos direito de deixar de trabalhar?

[6]Чи, може, лише Варнава і я мусимо працювати, щоб заробляти на прожиток?

[7] Quem jamais vai à guerra à sua própria custa? Quem planta a vinha e não come do seu fruto? Ou quem apascenta um rebanho e não se alimenta do leite do rebanho?

[7]Який солдат коли служив на своєму власному утриманні? Хто садить виноградник і не їсть плодів його? Або хто доглядає отару і не п'є молока від овець своїх?

[8] Porventura, falo isto como homem ou não o diz também a lei?

[8]Чи може, це все лише міркування смертної людини? А чи не про те саме сказано в Законі?

[9] Porque na lei de Moisés está escrito: Não atarás a boca ao boi, quando pisa o trigo. Acaso, é com bois que Deus se preocupa?

[9]У Законі Мойсеєвому записано так: «Не зав'язуй рота волові, що молотить». Хіба Бог дбає лише про волів? Звичайно ні!

[10] Ou é, seguramente, por nós que ele o diz? Certo que é por nós que está escrito; pois o que lavra cumpre fazê-lo com esperança; o que pisa o trigo faça-o na esperança de receber a parte que lhe é devida.

[10]Чи не говорить Він це заради нас? Так, це було написано заради нас, бо той, хто оре, має орати з надією, і той, хто молотить, має молотити з надією, що одержить частину врожаю.

[11] Se nós vos semeamos as coisas espirituais, será muito recolhermos de vós bens materiais?

[11]Раз ми посіяли духовне зерно для вашої вигоди, чи така вже велика то буде річ, якщо пожнемо земні блага від вас?

[12] Se outros participam desse direito sobre vós, não o temos nós em maior medida? Entretanto, não usamos desse direito; antes, suportamos tudo, para não criarmos qualquer obstáculo ao evangelho de Cristo.

[12]Якщо інші мають право збирати земні блага від вас, то чи не маємо ми більшого права на це? Але ми ніколи не користувалися ним. Навпаки, ми терпимо все, щоб часом не чинити перешкод на шляху Доброї Звістки про Христа.

[13] Não sabeis vós que os que prestam serviços sagrados do próprio templo se alimentam? E quem serve ao altar do altar tira o seu sustento?

[13]Хіба ви не знаєте, що ті, хто працюють в храмі, від святині ж і харчуються? А ті, хто служить біля вівтаря, ділять між собою частину з того, що до вівтаря принесено.

[14] Assim ordenou também o SENHOR aos que pregam o evangelho que vivam do evangelho;

[14]Так само Господь наказував, щоб ті, хто проповідує Добру Звістку, жили з цього.

[15] eu, porém, não me tenho servido de nenhuma destas coisas e não escrevo isto para que assim se faça comigo; porque melhor me fora morrer, antes que alguém me anule esta glória.

[15]Я не користувався цим правом. І написав це не для того, щоб мати цю вигоду. Бо мені краще вмерти, ніж дати комусь забрати у мене можливість похвалитися.

[16] Se anuncio o evangelho, não tenho de que me gloriar, pois sobre mim pesa essa obrigação; porque ai de mim se não pregar o evangelho!

[16]Якщо я проповідую Добру Звістку, то не маю чим хвалитися. Це мій обов'язок. І горе мені, якщо не буду проповідувати.

[17] Se o faço de livre vontade, tenho galardão; mas, se constrangido, é, então, a responsabilidade de despenseiro que me está confiada.

[17]Як би я робив те добровільно, то повинен був одержати нагороду, але в мене не має вибору: я роблю тільки те, що мені довірили виконувати — проповідувати Добру Звістку.

[18] Nesse caso, qual é o meu galardão? É que, evangelizando, proponha, de graça, o evangelho, para não me valer do direito que ele me dá.

[18]В чому ж тоді моя винагорода? Вона в тому, що я проповідую Добру Звістку і роблю це не за платню; в тому, щоб не користуватися правом, яке я маю, проповідуючи Добру Звістку.

[19] Porque, sendo livre de todos, fiz-me escravo de todos, a fim de ganhar o maior número possível.

[19]Бо хоч я й вільний від людей, та став рабом усіх, щоб врятувати більше людей.

[20] Procedi, para com os judeus, como judeu, a fim de ganhar os judeus; para os que vivem sob o regime da lei, como se eu

[20]Для юдеїв я став юдеєм, щоб врятувати їх. Для тих, хто підкоряється Закону, я став одним із них (хоч я і не під

mesmo assim vivesse, para ganhar os que vivem debaixo da lei, embora não esteja eu debaixo da lei.

Законом) для того, щоб врятувати тих, хто підкоряється Закону.

[21] Aos sem lei, como se eu mesmo o fosse, não estando sem lei para com Deus, mas debaixo da lei de Cristo, para ganhar os que vivem fora do regime da lei.

[21]Для тих, хто без Закону, я став таким, як і вони (хоч і не живу без Закону Божого, бо підкоряюся законові Христовому). І зробив я це, щоб оволодіти ними.

[22] Fiz-me fraco para com os fracos, com o fim de ganhar os fracos. Fiz-me tudo para com todos, com o fim de, por todos os modos, salvar alguns.

[22]Я став немічним для немічних, щоб врятувати їх. Я став усім для всіх, щоб спасти хоча б декого у будь-який спосіб.

[23] Tudo faço por causa do evangelho, com o fim de me tornar cooperador com ele.

[23]Я роблю все це заради Доброї Звістки, щоб стати одним із тих, на кого пошириться її благословення.

Будьте стримані в усьому

[24] Não sabeis vós que os que correm no estádio, todos, na verdade, correm, mas um só leva o prêmio? Correi de tal maneira que o alcanceis.

[24]Хіба ви не знаєте, що всі бігуни біжать на змаганнях, а винагороду одержує один? Тож біжіть так, щоб перемогти й одержати її!

[25] Todo atleta em tudo se domina; aqueles, para alcançar uma coroa corruptível; nós, porém, a incorruptível.

[25]Кожен, хто змагається, напружено тренується. Він робить це для того, щоб одержати тлінний лавровий вінок, а ми — щоб одержати вінок нетлінний.

[26] Assim corro também eu, não sem meta; assim luto, não como desferindo golpes no ar.

[26]Отже, я біжу так, як той, хто має мету перед собою; б’юся так, щоб не просто розмахувати кулаками.

[27] Mas esmurro o meu corpo e o reduzo à escravidão, para que, tendo pregado a outros, não venha eu mesmo a ser desqualificado.

[27]Навпаки, я стримую і приборкую тіло своє, щоб, проповідуючи іншим, самому не виявитися відкинутим Богом.

1 Coríntios 10

Exemplos da história de Israel

[1] Ora, irmãos, não quero que ignoreis que nossos pais estiveram todos sob a nuvem, e todos passaram pelo mar,

Перше Послання до Коринтян 10

Не будьте схожі на юдеїв

[1]Брати і сестри мої, хочу, щоб ви знали, що всі наші прабатьки справді були під хмарою, і всі вони безпечно перейшли через море.

[2] tendo sido todos batizados, assim na nuvem como no mar, com respeito a Moisés.

[2]Всі вони в хмарі і в морі були «хрещені» в Мойсея.

[3] Todos eles comeram de um só manjar espiritual

[4] e beberam da mesma fonte espiritual; porque bebiam de uma pedra espiritual que os seguia. E a pedra era Cristo.

[3-4]Всі вони їли ту саму духовну їжу і пили той самий духовний напій, бо пили вони з духовної скелі, що йшла слідом за ними. Цією скелею був Христос.

[5] Entretanto, Deus não se agradou da maioria deles, razão por que ficaram prostrados no deserto.

[5]Та більшість із них не вподобав Господь, і вони загинули в пустелі.

[6] Ora, estas coisas se tornaram exemplos para nós, a fim de que não cobicemos as coisas más, como eles cobiçaram.

[6]І це приклад для нас, щоб ми не прагнули злого, як вони.

[7] Não vos façais, pois, idólatras, como alguns deles; porquanto está escrito: O povo assentou-se para comer e beber e levantou-se para divertir-se.

[7]Не будьте ідолопоклонниками, як був дехто з них. Бо сказано у Святому Писанні: «Люди посідали, щоб поїсти і попити, а тоді повставали, щоб розважатися».

[8] E não pratiquemos imoralidade, como alguns deles o fizeram, e caíram, num só dia, vinte e três mil.

[8]Не будемо віддаватися розпусті, як дехто з них. Бо одного дня від цього двадцять три тисячі полягло!

[9] Não ponhamos o SENHOR à prova, como alguns deles já fizeram e pereceram pelas mordeduras das serpentes.

[9]Тож не будемо спокушати Христа, як дехто з них робив. Вони були покусані зміями і вмерли.

[10] Nem murmureis, como alguns deles murmuraram e foram destruídos pelo exterminador.

[10]Не нарікайте, як дехто з них нарікав і був знищений ангелом смерті.

[11] Estas coisas lhes sobrevieram como exemplos e foram escritas para advertência nossa, de nós outros sobre quem os fins dos séculos têm chegado.

[11]Все це сталося з ними як приклад нам. І було про це написано, щоб застерегти нас, хто живе після скінчення їхнього віку.

[12] Aquele, pois, que pensa estar em pé veja que não caia.

[12]Ось чому той, хто вважає, що міцно стоїть, нехай стережеться, щоб не впасти.

[13] Não vos sobreveio tentação que não fosse humana; mas Deus é fiel e não

[13]Вас спіткали ті ж самі спокуси, котрі зазнають усі люди. Та Бог вірний, Він не допустить, щоб ви спокушалися більше,

permitirá que sejais tentados além das vossas forças; pelo contrário, juntamente com a tentação, vos proverá livramento, de sorte que a possais suportar.

ніж можете витримати. Разом із спокусою Він дасть і полегшення, щоб ви змогли подолати її.

O cristão deve fugir da idolatria

Уникайте служіння бовванам

[14] Portanto, meus amados, fugi da idolatria.

[14]Тож, любі друзі мої, уникайте служіння бовванам.

[15] Falo como a criteriosos; julgai vós mesmos o que digo.

[15]Звертаюся до вас як до людей розумних. Судіть самі, про що кажу я.

[16] Porventura, o cálice da bênção que abençoamos não é a comunhão do sangue de Cristo? O pão que partimos não é a comunhão do corpo de Cristo?

[16]Чаша благословення, за яку ми дякуємо, чи не є те ознакою того, що ми об'єднані пожертвою крові Христової? Хліб, що ми ламаємо, чи не є ознакою того, що ми об'єднані пожертвою тіла Христова?

[17] Porque nós, embora muitos, somos unicamente um pão, um só corpo; porque todos participamos do único pão.

[17]Існує один Хліб, і всі ми від одного Тіла, бо ми поєднані тим Хлібом.

[18] Considerai o Israel segundo a carne; não é certo que aqueles que se alimentam dos sacrifícios são participantes do altar?

[18]Погляньте-но на народ ізраїльський, коли вони їдять пожертви, чи не об'єднані вони тими підношеннями, що на вівтарі?

[19] Que digo, pois? Que o sacrificado ao ídolo é alguma coisa? Ou que o próprio ídolo tem algum valor?

[19]Що ж я маю на увазі? Що їжа, яка приноситься в жертву бовванам нічого не варта, бо сам боввван — ніщо.

[20] Antes, digo que as coisas que eles sacrificam, é a demônios que as sacrificam e não a Deus; e eu não quero que vos torneis associados aos demônios.

[20]Ні, швидше це означає, що люди, приносячи жертви бовванам, роблять це для нечистих духів, а не для Бога. А я не хочу, щоб ви були спільниками нечистих духів.

[21] Não podeis beber o cálice do SENHOR e o cálice dos demônios; não podeis ser participantes da mesa do SENHOR e da mesa dos demônios.

[21]Ви не можете одночасно пити з чаші Господньої і нечистих духів; не можете розділяти одночасно їжу Господню і диявольську.

[22] Ou provocaremos zelos no SENHOR? Somos, acaso, mais fortes do que ele?

[22]Чи прагнемо ми прогнівити Господа? Хіба ж ми сильніші за Нього?

Os limites da liberdade cristã

Робіть усе на славу Богові

[23] Todas as coisas são lícitas, mas nem todas convêm; todas são lícitas, mas nem todas edificam.

[23]«Усе нам дозволено», — стверджуєте ви. Та не все на користь. «Усе нам дозволено». Та не все допомагає людям стати сильнішими.

[24] Ninguém busque o seu próprio interesse, e sim o de outrem.

[24]Нехай ніхто не шукає вигоди для себе, а лише дбає про ближнього свого.

[25] Comei de tudo o que se vende no mercado, sem nada perguntardes por motivo de consciência;

[25]Їжте будь-яке м'ясо, що продається на ринку, не питаючи ні про що і без докорів сумління,

[26] porque do SENHOR é a terra e a sua plenitude.

[26]бо «земля і все, що є на ній, належить Господу».

[27] Se algum dentre os incrédulos vos convidar, e quiserdes ir, comei de tudo o que for posto diante de vós, sem nada perguntardes por motivo de consciência.

[27]Якщо хтось із невіруючих запросить вас на обід і ви вирішите піти, то їжте все, що перед вами на столі. Не питайте ні про що і не турбуйтеся про своє сумління.

[28] Porém, se alguém vos disser: Isto é coisa sacrificada a ídolo, não comais, por causa daquele que vos advertiu e por causa da consciência;

[28]Але якщо хтось скаже вам: «Це м'ясо, що принесли в пожертву бовванам», — то не їжте його. Не їжте заради того, хто вам про це сказав і заради його сумління.

[29] consciência, digo, não a tua propriamente, mas a do outro. Pois por que há de ser julgada a minha liberdade pela consciência alheia?

[29]Коли я так кажу, то маю на увазі не власне сумління, а сумління іншого. Бо навіщо дозволяти, щоб моя воля була засуджена чужим сумлінням.

[30] Se eu participo com ações de graças, por que hei de ser vituperado por causa daquilo por que dou graças?

[30]Якщо я їм з подякою, то навіщо мене ганьбити за те, за що я дякую Всевишньому?

[31] Portanto, quer comais, quer bebais ou façais outra coisa qualquer, fazei tudo para a glória de Deus.

[31]Отже, чи ви їсте, чи п'єте, чи ще щось робите — робіть усе на славу Богу.

[32] Não vos torneis causa de tropeço nem para judeus, nem para gentios, nem tampouco para a igreja de Deus,

[32]Не будьте перешкодою ні юдеям, ні поганам, ані церкві Божій.

[33] assim como também eu procuro, em tudo, ser agradável a todos, não buscando o meu próprio interesse, mas o de muitos, para que sejam salvos.

[33]Так само, як я догоджаю всім і в усьому. Я шукаю користі не для себе, а для інших, щоб вони могли спастися.

1 Coríntios 11

[1] Sede meus imitadores, como também eu sou de Cristo.

O véu e seu uso na igreja de Corinto

[2] De fato, eu vos louvo porque, em tudo, vos lembrais de mim e retendes as tradições assim como vo-las entreguei.

[3] Quero, entretanto, que saibais ser Cristo o cabeça de todo homem, e o homem, o cabeça da mulher, e Deus, o cabeça de Cristo.

[4] Todo homem que ora ou profetiza, tendo a cabeça coberta, desonra a sua própria cabeça.

[5] Toda mulher, porém, que ora ou profetiza com a cabeça sem véu desonra a sua própria cabeça, porque é como se a tivesse rapada.

[6] Portanto, se a mulher não usa véu, nesse caso, que rape o cabelo. Mas, se lhe é vergonhoso o tosquiar-se ou rapar-se, cumpre-lhe usar véu.

[7] Porque, na verdade, o homem não deve cobrir a cabeça, por ser ele imagem e glória de Deus, mas a mulher é glória do homem.

[8] Porque o homem não foi feito da mulher, e sim a mulher, do homem.

[9] Porque também o homem não foi criado por causa da mulher, e sim a mulher, por causa do homem.

[10] Portanto, deve a mulher, por causa dos anjos, trazer véu na cabeça, como sinal de autoridade.

Перше Послання до Коринтян 11

Доречність молитви

[1]Наслідуйте мене, як я наслідую Христа.

[2]Я хвалю вас за те, що ви завжди пам’ятаєте про мене. Ви наслідуєте вчення, яке я передав вам.

[3]Та хочу я, щоб ви знали, що Христос — голова кожному чоловікові, а чоловік — голова жінці. Бог же — голова Христа!

[4]Кожен чоловік, який молиться або пророкує з покритою головою, ганьбить голову свою.

[5]Кожна жінка, яка молиться або пророкує з непокритою головою, ганьбить голову свою. Вона вподібнюється поголеній жінці.

[6]Якщо жінка не покриває свою голову, то це можна порівняти з соромом поголеного волосся. А якщо це так ганебно, коли її голова поголена або пострижена, то нехай вкриває її.

[7]Чоловікові не слід вкривати голову, бо він є образом і славою Бога. Жінка ж є славою чоловіка.

[8]Бо не чоловік походить від жінки, а жінка від чоловіка.

[9]Не чоловіка було створено заради жінки, а жінку заради чоловіка.

[10]Ось чому жінка має покривати свою голову, визнаючи владу над собою. Вона має робити це також заради Ангелів.

[11] No SENHOR, todavia, nem a mulher é independente do homem, nem o homem, independente da mulher.

[11]Однак перед Господом жінка залежна від чоловіка так само, як і чоловік залежний від жінки.

[12] Porque, como provém a mulher do homem, assim também o homem é nascido da mulher; e tudo vem de Deus.

[12]Бо як жінка походить від чоловіка, так і чоловік також народжується від жінки. І все це йде від Бога.

[13] Julgai entre vós mesmos: é próprio que a mulher ore a Deus sem trazer o véu?

[13]Поміркуйте про це поміж собою: чи личить жінці молитися Богу з непокритою головою?

[14] Ou não vos ensina a própria natureza ser desonroso para o homem usar cabelo comprido?

[14]Та чи природа сама не вчить вас, що це соромно для чоловіка мати довге волосся?

[15] E que, tratando-se da mulher, é para ela uma glória? Pois o cabelo lhe foi dado em lugar de mantilha.

[15]Для жінки ж це слава, бо волосся дане для вкриття голови її.

[16] Contudo, se alguém quer ser contencioso, saiba que nós não temos tal costume, nem as igrejas de Deus.

[16]Деякі люди можуть сперечатися про це. Та ні ми, ані церкви Божі не визнаємо ці звичаї.

Instrução quanto à celebração da Ceia do Senhor

Вечеря Господня

[17] Nisto, porém, que vos prescrevo, não vos louvo, porquanto vos ajuntais não para melhor, e sim para pior.

[17]Даючи вам наступний наказ, я не хвалю вас, бо ваші зустрічі приносять вам більше шкоди, ніж користі.

[18] Porque, antes de tudo, estou informado haver divisões entre vós quando vos reunis na igreja; e eu, em parte, o creio.

[18]По-перше, я чув, що коли ви збираєтеся разом, то серед вас є розбіжності. Та в це неважко повірити,

[19] Porque até mesmo importa que haja partidos entre vós, para que também os aprovados se tornem conhecidos em vosso meio.

[19]бо за вашим міркуванням, розділення церкви є ознакою істинних послідовників Христових.

[20] Quando, pois, vos reunis no mesmo lugar, não é a ceia do SENHOR que comeis.

[20]На ваших сходинах ви не їсте Господню вечерю.

[21] Porque, ao comerdes, cada um toma, antecipadamente, a sua própria ceia; e há quem tenha fome, ao passo que há também quem se embriague.

[21]Бо коли ви збираєтеся, то кожен поспішає з'їсти своє: один залишається голодним, а інший впивається.

[22] Não tendes, porventura, casas onde comer e beber? Ou menosprezais a igreja de Deus e envergonhais os que nada têm? Que vos direi? Louvar-vos-ei? Nisto, certamente, não vos louvo.

[22]Хіба не маєте ви осель, щоб їсти й пити? Чи, може, ви зневажаєте Божу церкву? Може, ви хочете принизити бідних? Що мені сказати? Чи слід вас хвалити? Тут я вас не хвалитиму.

[23] Porque eu recebi do SENHOR o que também vos entreguei: que o SENHOR Jesus, na noite em que foi traído, tomou o pão;

[24] e, tendo dado graças, o partiu e disse: Isto é o meu corpo, que é dado por vós; fazei isto em memória de mim.

[23-24]Бо я одержав від Господа знання, які й передав вам. Господь Ісус тієї ночі, коли видали Його на страту, узяв хлібину, та віддавши дяку, розломив його зі словами: «Це тіло Моє, що Я віддаю за вас. Їжте його на спомин про Мене».

[25] Por semelhante modo, depois de haver ceado, tomou também o cálice, dizendo: Este cálice é a nova aliança no meu sangue; fazei isto, todas as vezes que o beberdes, em memória de mim.

[25]Після вечері Ісус так само взяв чашу з вином і промовив: «Це вино символізує кров Мою, що засновує Новий Заповіт Божий. Хоч би коли ви пили це вино, робитимете це на спомин про Мене».

[26] Porque, todas as vezes que comerdes este pão e beberdes o cálice, anunciais a morte do SENHOR, até que ele venha.

[26]Щоразу, як їстимете цей хліб і питимете цю чашу вина, будете свідчите про смерть Господню, аж поки Він не прийде.

[27] Por isso, aquele que comer o pão ou beber o cálice do SENHOR, indignamente, será réu do corpo e do sangue do SENHOR.

[27]Отож, хто негідно їстиме хліб Господній і питиме Господню чашу вина, винний буде у гріхах проти тіла і крові Господньої.

[28] Examine-se, pois, o homem a si mesmo, e, assim, coma do pão, e beba do cálice;

[28]Отже, насамперед, людина повинна позбавитись огидних думок, а вже потім нехай їсть цей хліб і п'є це вино.

[29] pois quem come e bebe sem discernir o corpo, come e bebe juízo para si.

[29]Бо той, хто їсть і п'є, не визнаючи тих, хто є Господнім Тілом, накликає суд на себе.

[30] Eis a razão por que há entre vós muitos fracos e doentes e não poucos que dormem.

[30]Ось чому серед вас є чимало слабких та хворих, а багато вже й померло.

[31] Porque, se nos julgássemos a nós mesmos, não seríamos julgados.

[31]Якщо б ми самі судили себе, то не були б судимі.

[32] Mas, quando julgados, somos disciplinados pelo SENHOR, para não sermos condenados com o mundo.

[32]Коли ж нас судить Господь, Він карає нас, щоб не було нас засуджено разом зі світом.

[33] Assim, pois, irmãos meus, quando vos reunis para comer, esperai uns pelos outros.

[34] Se alguém tem fome, coma em casa, a fim de não vos reunirdes para juízo. Quanto às demais coisas, eu as ordenarei quando for ter convosco.

[33]Тож, брати і сестри мої, коли ви збираєтеся разом, щоб поїсти, то чекайте одне на одного.

[34]Якщо ж хто й справді голодний, нехай поїсть вдома, щоб не осудив вас Господь за те, що ви збираєтесь. Інші ж справи я влаштую, коли прийду.

1 Coríntios 12

Acerca de dons espirituais

[1] A respeito dos dons espirituais, não quero, irmãos, que sejais ignorantes.

[2] Sabeis que, outrora, quando éreis gentios, deixáveis conduzir-vos aos ídolos mudos, segundo éreis guiados.

[3] Por isso, vos faço compreender que ninguém que fala pelo Espírito de Deus afirma: Anátema, Jesus! Por outro lado, ninguém pode dizer: SENHOR Jesus!, senão pelo Espírito Santo.

[4] Ora, os dons são diversos, mas o Espírito é o mesmo.

[5] E também há diversidade nos serviços, mas o SENHOR é o mesmo.

[6] E há diversidade nas realizações, mas o mesmo Deus é quem opera tudo em todos.

[7] A manifestação do Espírito é concedida a cada um visando a um fim proveitoso.

[8] Porque a um é dada, mediante o Espírito, a palavra da sabedoria; e a outro, segundo o mesmo Espírito, a palavra do conhecimento;

[9] a outro, no mesmo Espírito, a fé; e a outro, no mesmo Espírito, dons de curar;

Перше Послання до Коринтян 12

Дари Духа Святого

[1]Щодо духовних дарів, брати і сестри мої, то я не хочу, щоб ви залишалися в незнанні.

[2]Пам'ятайте, що коли ви були невіруючими поганами, то ходили на поклоніння до німих бовванів, неначе вас силоміць тягнули туди.

[3]Тож кажу я вам, що ніхто не може мовити: «Будь проклятий, Ісусе!» — з допомогою Духа Божого. Ніхто не зможе сказати: «Ісус — Господь», — інакше, як Святим Духом.

[4]Різні є дари, та всі вони — від Єдиного Духа.

[5]Є багато різних засобів служити, але усі вони — Єдиному Господу.

[6]По-різному Всевишній діє серед людей, та тільки Єдиний Бог дає спроможність робити все.

[7]А вияв Духа дано кожному на користь усіх.

[8]Одній людині Дух дає слово мудрості, іншій — слово знання дається тим самим Духом.

[9]Комусь дано духовну віру, а ще хтось має дар зцілення — від Єдиного Духа.

[10] a outro, operações de milagres; a outro, profecia; a outro, discernimento de espíritos; a um, variedade de línguas; e a outro, capacidade para interpretá-las.

[11] Mas um só e o mesmo Espírito realiza todas estas coisas, distribuindo-as, como lhe apraz, a cada um, individualmente.

A unidade orgânica da igreja

[12] Porque, assim como o corpo é um e tem muitos membros, e todos os membros, sendo muitos, constituem um só corpo, assim também com respeito a Cristo.

[13] Pois, em um só Espírito, todos nós fomos batizados em um corpo, quer judeus, quer gregos, quer escravos, quer livres. E a todos nós foi dado beber de um só Espírito.

[14] Porque também o corpo não é um só membro, mas muitos.

[15] Se disser o pé: Porque não sou mão, não sou do corpo; nem por isso deixa de ser do corpo.

[16] Se o ouvido disser: Porque não sou olho, não sou do corpo; nem por isso deixa de o ser.

[17] Se todo o corpo fosse olho, onde estaria o ouvido? Se todo fosse ouvido, onde, o olfato?

[18] Mas Deus dispôs os membros, colocando cada um deles no corpo, como lhe aprouve.

[19] Se todos, porém, fossem um só membro, onde estaria o corpo?

[20] O certo é que há muitos membros, mas um só corpo.

[10]Хтось має силу робити чудеса, а хтось — здатність пророкувати, хтось уміє розпізнавати духів, а хтось — розмовляти різними мовами, а ще хтось — тлумачити мови.

[11]Та Один і Єдиний Дух чинить усе це, наділяючи кожного тим, чим вважає за потрібне.

Тіло Христове

[12]Через те, що кожен із нас має одне тіло, яке складається з багатьох частин, то хоч і багато частин, все одно вони становлять одне тіло. Так і Христос.

[13]Бо одним Духом хрестилися ми всі, щоб стати єдиним тілом: як юдеї, так і погани, як раби, так і вільні. І всім нам даний один Дух.

[14]Тіло людське складається не з одного члена, а з багатьох.

[15]Навіть якщо нога скаже: «Через те, що я не рука, я не належу тілу», — то хіба вона від того перестане належати тілу?

[16]А якщо вухо скаже: «Через те, що я не око, я не належу тілу», — чи перестане воно через це належити тілу?

[17]Якби все тіло складалося лише з ока, як тоді б ми слухали? Якби складалося тільки з вуха, чим би тоді відчували запахи?

[18]Насправді Бог розмістив члени тіла, кожне з них, там, де хотів.

[19]Якби всі члени тіла були однаковими, то де ж тоді було б тіло?

[20]А так хоч частин багато, а тіло одне.

[21] Não podem os olhos dizer à mão: Não precisamos de ti; nem ainda a cabeça, aos pés: Não preciso de vós.

[22] Pelo contrário, os membros do corpo que parecem ser mais fracos são necessários;

[23] e os que nos parecem menos dignos no corpo, a estes damos muito maior honra; também os que em nós não são decorosos revestimos de especial honra.

[24] Mas os nossos membros nobres não têm necessidade disso. Contudo, Deus coordenou o corpo, concedendo muito mais honra àquilo que menos tinha,

[25] para que não haja divisão no corpo; pelo contrário, cooperem os membros, com igual cuidado, em favor uns dos outros.

[26] De maneira que, se um membro sofre, todos sofrem com ele; e, se um deles é honrado, com ele todos se regozijam.

[27] Ora, vós sois corpo de Cristo; e, individualmente, membros desse corpo.

[28] A uns estabeleceu Deus na igreja, primeiramente, apóstolos; em segundo lugar, profetas; em terceiro lugar, mestres; depois, operadores de milagres; depois, dons de curar, socorros, governos, variedades de línguas.

[29] Porventura, são todos apóstolos? Ou, todos profetas? São todos mestres? Ou, operadores de milagres?

[30] Têm todos dons de curar? Falam todos em outras línguas? Interpretam-nas todos?

[31] Entretanto, procurai, com zelo, os melhores dons.

O amor é o dom supremo

[21]Око не може сказати руці: «Ти мені не потрібна». Або голова не може сказати ногам: «Ви мені не потрібні».

[22]Навпаки, ті частини тіла, які ми вважаємо слабшими, насправді дуже потрібні.

[23]А про ті, що вважаємо не дуже почесними на тілі, піклуємося більше. Про непристойні ж дбаємо з більшою сором’язливістю.

[24-25]Водночас пристойні частини тіла не потребують особливої турботи. Та Бог створив наше тіло так, щоб більше шани було тим частинам, які потребували того, щоб не було розбрату в тілі, а щоб усі частини однаково дбали одна про іншу.

[26]Коли одна з них страждає, то й усі інші страждатимуть. Коли одна в пошані, то й усі інші радіють із нею.

[27]Тож усі ви разом є Тілом Христовим, а окремо — частинами Його.

[28]До того ж Бог першими поставив у церкві апостолів, другими — пророків, третіми — вчителів, потім чудотворців і людей, які мають дар зціляти. За ними — ті, хто допомагають іншим, ті, які мають хист вести за собою людей, а також ті, котрі мають здібності до різних мов.

[29]Та не всі є апостолами, не всі є пророками, чи не так? Не всі є вчителями або чудотворцями.

[30]Не всі обдаровані здібністю зціляти чи розмовляти різними мовами. І не всі ж, певно, можуть тлумачити мови?

[31]Тож дбайте про всі Духовні дари, що є найважливішими для вас, а я вам зараз покажу навіть краще життя.

E eu passo a mostrar-vos ainda um caminho sobremodo excelente.

1 Coríntios 13

[1] Ainda que eu fale as línguas dos homens e dos anjos, se não tiver amor, serei como o bronze que soa ou como o címbalo que retine.

[2] Ainda que eu tenha o dom de profetizar e conheça todos os mistérios e toda a ciência; ainda que eu tenha tamanha fé, a ponto de transportar montes, se não tiver amor, nada serei.

[3] E ainda que eu distribua todos os meus bens entre os pobres e ainda que entregue o meu próprio corpo para ser queimado, se não tiver amor, nada disso me aproveitará.

[4] O amor é paciente, é benigno; o amor não arde em ciúmes, não se ufana, não se ensoberbece,

[5] não se conduz inconvenientemente, não procura os seus interesses, não se exaspera, não se ressente do mal;

[6] não se alegra com a injustiça, mas regozija-se com a verdade;

[7] tudo sofre, tudo crê, tudo espera, tudo suporta.

[8] O amor jamais acaba; mas, havendo profecias, desaparecerão; havendo línguas, cessarão; havendo ciência, passará;

[9] porque, em parte, conhecemos e, em parte, profetizamos.

[10] Quando, porém, vier o que é perfeito, então, o que é em parte será aniquilado.

Перше Послання до Коринтян 13

Любов — найкращий дар

[1]Якщо я можу розмовляти різними людськими мовами, якщо знаю мову навіть Ангелів, та не маю любові, то я лиш подібний до гучного дзвону або брязкітливого кімвалу.

[2]Якщо ж маю пророчий дар, знаю всі таємниці і сповнений знань усяких; якщо маю таку віру, що можу пересувати гори, але не маю любові, то я — ніщо.

[3]Якщо я роздам усе своє майно, а тіло своє віддам на спалення, але при тому не матиму любові, я не дістану нічого.

[4]Любов терпляча, добра, не заздрісна, не хвалькувата, не пихата.

[5]Вона не поводиться непристойно, не егоїстична, не скора на гнів, не злопам’ятна.

[6]Любов ніколи не радіє злу, але радіє правді.

[7]Любов завжди терпить, завжди вірить, завжди сподівається, завжди стійка.

[8]Дар пророцтва, дар мов, дар знання — усе це зникне, але любов ніколи не скінчиться.

[9]Бо знання й пророцтва наші — недосконалі.

[10]Та коли приходить досконалість, то все недосконале зникає.

[11] Quando eu era menino, falava como menino, sentia como menino, pensava como menino; quando cheguei a ser homem, desisti das coisas próprias de menino.

[12] Porque, agora, vemos como em espelho, obscuramente; então, veremos face a face. Agora, conheço em parte; então, conhecerei como também sou conhecido.

[13] Agora, pois, permanecem a fé, a esperança e o amor, estes três; porém o maior destes é o amor.

[11]Коли я був дитиною, то й розмовляв по-дитячому, я думав і міркував як дитина. Але тепер, коли я став дорослим, я залишив усе дитяче.

[12]Зараз ми дивимося на Господа ніби на відображення в дзеркалі, але згодом подивимося Йому в обличчя. Зараз мої знання — часткові, тоді ж, я знатиму усе досконало, подібно тому, як Бог знає мене.

[13]Тим часом лишаються ці три: віра, надія і любов. І найбільша з них — любов.

1 Coríntios 14

O dom de profecia é superior ao de línguas

[1] Segui o amor e procurai, com zelo, os dons espirituais, mas principalmente que profetizeis.

[2] Pois quem fala em outra língua não fala a homens, senão a Deus, visto que ninguém o entende, e em espírito fala mistérios.

[3] Mas o que profetiza fala aos homens, edificando, exortando e consolando.

[4] O que fala em outra língua a si mesmo se edifica, mas o que profetiza edifica a igreja.

[5] Eu quisera que vós todos falásseis em outras línguas; muito mais, porém, que profetizásseis; pois quem profetiza é superior ao que fala em outras línguas, salvo se as interpretar, para que a igreja receba edificação.

[6] Agora, porém, irmãos, se eu for ter convosco falando em outras línguas, em que vos aproveitarei, se vos não falar por

Перше Послання до Коринтян 14

Духовні дари для зміцнення церкви

[1]Прагніть любові й щиро дбайте про дари духовні, але особливо про дар пророцтва.

[2]Бо хто має дар говорити іншою мовою, той розмовляє не з людьми, а з Богом. Адже ніхто не розуміє того, що він каже. Він говорить таємне, котре йде від Духа.

[3]Той же, хто має дар пророцтва, зміцнює, підбадьорює, і втішає людей.

[4]Хто має дар говорити іншою мовою, духовно зміцнює себе, а хто має дар пророцтва, духовно зміцнює церкву.

[5]Тож хочу я, щоб ви володіли даром говорити різними мовами. Та ще більше хочеться мені, щоб ви могли пророкувати. Той, хто пророкує — вищий за того, хто розмовляє іншими мовами, хіба що він перекладе, що каже, аби духовно збагатилась і зміцніла церква.

[6]А тепер, брати і сестри мої, якщо прийду я до вас, розмовляючи іншими мовами, то яка з того для вас користь, коли не принесу вам ні одкровення, ні

meio de revelação, ou de ciência, ou de profecia, ou de doutrina?

[7] É assim que instrumentos inanimados, como a flauta ou a cítara, quando emitem sons, se não os derem bem distintos, como se reconhecerá o que se toca na flauta ou cítara?

[8] Pois também se a trombeta der som incerto, quem se preparará para a batalha?

[9] Assim, vós, se, com a língua, não disserdes palavra compreensível, como se entenderá o que dizeis? Porque estareis como se falásseis ao ar.

[10] Há, sem dúvida, muitos tipos de vozes no mundo; nenhum deles, contudo, sem sentido.

[11] Se eu, pois, ignorar a significação da voz, serei estrangeiro para aquele que fala; e ele, estrangeiro para mim.

[12] Assim, também vós, visto que desejais dons espirituais, procurai progredir, para a edificação da igreja.

[13] Pelo que, o que fala em outra língua deve orar para que a possa interpretar.

[14] Porque, se eu orar em outra língua, o meu espírito ora de fato, mas a minha mente fica infrutífera.

[15] Que farei, pois? Orarei com o espírito, mas também orarei com a mente; cantarei com o espírito, mas também cantarei com a mente.

[16] E, se tu bendisseres apenas em espírito, como dirá o indouto o amém depois da tua ação de graças? Visto que não entende o que dizes;

знання ніякого, ні Послання, ані вчення Божого?

[7]Це так само, як бувають бездушні інструменти — флейта чи ліра. Якщо вони видають нечіткі звуки, то як дізнатися, яка мелодія звучить?

[8]Коли сурми невиразно сурмлять, то хто ж знатиме, що треба готуватися до бою?

[9]Так само коли ви використовуєте незрозумілі слова, то як інші зрозуміють, що ви кажете? Ви говоритимете у повітря.

[10]Без сумнівів, є багато різних мов у світі, і кожна має своє значення.

[11]Тож коли я не розумію мови, то буду чужинцем для того, хто розмовляє нею, і він буде чужинцем для мене.

[12]Те саме стосується й вас. Коли ви прагнете духовних дарів, то намагайтеся збагатитися тими, що зміцнюють і укріпляють церкву.

[13]А хто говорить іншою мовою, нехай молиться, щоб уміти пояснити те, про що говорить.

[14]Бо коли я молюся іноземною мовою, дух мій молиться, та розуміння залишається безплідним.

[15]Що ж робити в такому разі? Молитимусь я тоді не лише духом, а й розумом своїм. Буду співати не лише моїм духом, а також і розумом своїм.

[16]Бо якщо ти благословлятимеш лише духом, то як же тоді простий слухач скаже «амінь» на твою молитву подяки? Він же не знає, про що ти кажеш.

[17] porque tu, de fato, dás bem as graças, mas o outro não é edificado.

[18] Dou graças a Deus, porque falo em outras línguas mais do que todos vós.

[19] Contudo, prefiro falar na igreja cinco palavras com o meu entendimento, para instruir outros, a falar dez mil palavras em outra língua.

Os dons em face dos visitantes na igreja

[20] Irmãos, não sejais meninos no juízo; na malícia, sim, sede crianças; quanto ao juízo, sede homens amadurecidos.

[21] Na lei está escrito: Falarei a este povo por homens de outras línguas e por lábios de outros povos, e nem assim me ouvirão, diz o SENHOR.

[22] De sorte que as línguas constituem um sinal não para os crentes, mas para os incrédulos; mas a profecia não é para os incrédulos, e sim para os que crêem.

[23] Se, pois, toda a igreja se reunir no mesmo lugar, e todos se puserem a falar em outras línguas, no caso de entrarem indoutos ou incrédulos, não dirão, porventura, que estais loucos?

[24] Porém, se todos profetizarem, e entrar algum incrédulo ou indouto, é ele por todos convencido e por todos julgado;

[25] tornam-se-lhe manifestos os segredos do coração, e, assim, prostrando-se com a face em terra, adorará a Deus, testemunhando que Deus está, de fato, no meio de vós.

A necessidade de ordem no culto

[26] Que fazer, pois, irmãos? Quando vos reunis, um tem salmo, outro, doutrina, este

[17]Ти можеш прекрасно віддавати подяку Богу молитвою своєю, та інша людина від цього не зміцнюється духовно.

[18]Я дякую Богу за те, що більше розмовляю іншими мовами, ніж будь-хто з вас.

[19]Але в церкві я краще скажу п’ять слів з розумом, щоб інших навчити, ніж десять тисяч слів іншою, незнайомою їм мовою!

[20]Брати і сестри мої, не думайте як діти! В лихому будьте дітьми, але в думках будьте дорослими.

[21]В Писанні сказано: «Я буду говорити з цими людьми устами чужинців й чужими мовами, але навіть і тоді вони мене не послухають». Так каже Господь.

[22]Тож дар розмовляти різними мовами є знаменням не для віруючих, а для невіруючих. Пророчий же дар — не для невіруючих, а для віруючих.

[23]І, якщо тоді вся церква збереться разом, і всі розмовлятимуть різними мовами, то чи не скажуть сторонні або невіруючі, що ви збожеволіли?

[24]Та якщо всі пророкують слово Боже і ввійде хтось сторонній або невіруючий, то відкриються всі гріхи його, та вашими словами засуджений він буде.

[25]Всі таємниці серця його виявляться. І впаде він долілиць, і поклониться Богу, кажучи: «Справді, Бог серед вас!»

Нехай збори ваші зміцнюють церкву

[26]Брати і сестри мої, що ж робитимете ви далі? Коли ви посходитеся разом до церкви, один матиме псалом, інший —

traz revelação, aquele, outra língua, e ainda outro, interpretação. Seja tudo feito para edificação.

повчання, ще інший — одкровення. Хтось говорить іншою мовою, хтось перекладає. Та все мусить робитися для розбудови церкви.

[27] No caso de alguém falar em outra língua, que não sejam mais do que dois ou quando muito três, e isto sucessivamente, e haja quem interprete.

[27]Якщо хтось збирається говорити чужою мовою, то двоє, найбільше троє, нехай мовлять по черзі, а один нехай тлумачить сказане.

[28] Mas, não havendo intérprete, fique calado na igreja, falando consigo mesmo e com Deus.

[28]Якщо ж немає кому тлумачити, то нехай чужинець мовчить на зібранні, нехай промовляє лише до себе й до Бога.

Пророки в церкві

[29] Tratando-se de profetas, falem apenas dois ou três, e os outros julguem.

[29]Двоє чи троє людей з пророчим даром нехай говорять, а решта мають перевіряти, що вони кажуть.

[30] Se, porém, vier revelação a outrem que esteja assentado, cale-se o primeiro.

[30]Коли ж якесь одкровення відкриється тому, хто сидить, то перший нехай замовкне.

[31] Porque todos podereis profetizar, um após outro, para todos aprenderem e serem consolados.

[31]Бо всі ви можете пророкувати по черзі, щоб інші навчалися й утішалися.

[32] Os espíritos dos profetas estão sujeitos aos próprios profetas;

[33] porque Deus não é de confusão, e sim de paz. Como em todas as igrejas dos santos,

[32-34]Духи пророків коряться пророкам, через те що Бог є Богом не безладдя, а миру.

[34] conservem-se as mulheres caladas nas igrejas, porque não lhes é permitido falar; mas estejam submissas como também a lei o determina.

Жінка мусить мовчати в церкві

Як у всіх церквах людей Божих, жінкам вашим слід мовчати на зібраннях, бо їм не дозволяється говорити. Вони мусять перебувати в покорі, як сказано в Законі Мойсея.

[35] Se, porém, querem aprender alguma coisa, interroguem, em casa, a seu próprio marido; porque para a mulher é vergonhoso falar na igreja.

[35]Якщо вони хочуть чогось навчитися, то їм слід спитати своїх чоловіків удома, бо непристойно жінці говорити на зібранні в церкві.

[36] Porventura, a palavra de Deus se originou no meio de vós ou veio ela exclusivamente para vós outros?

[36]Хіба від вас прийшло Слово Боже? Чи, може, до вас самих воно прийшло?

[37] Se alguém se considera profeta ou espiritual, reconheça ser mandamento do SENHOR o que vos escrevo.

[38] E, se alguém o ignorar, será ignorado.

[39] Portanto, meus irmãos, procurai com zelo o dom de profetizar e não proibais o falar em outras línguas.

[40] Tudo, porém, seja feito com decência e ordem.

[37]Якщо хтось вважає, що він є пророком чи має духовний дар, то нехай визнає, що те, що я пишу вам — Заповідь Господня.

[38]А якщо хтось не визнає цього, то і його самого не буде визнано.

[39]Отже, брати і сестри мої, будьте завзятими, пророкуючи, й нікому не забороняйте говорити іншими мовами.

[40]Та все треба робити належним чином і статечно.

1 Coríntios 15

A ressurreição de Cristo, penhor da nossa ressurreição

[1] Irmãos, venho lembrar-vos o evangelho que vos anunciei, o qual recebestes e no qual ainda perseverais;

[2] por ele também sois salvos, se retiverdes a palavra tal como vo-la preguei, a menos que tenhais crido em vão.

[3] Antes de tudo, vos entreguei o que também recebi: que Cristo morreu pelos nossos pecados, segundo as Escrituras,

[4] e que foi sepultado e ressuscitou ao terceiro dia, segundo as Escrituras.

[5] E apareceu a Cefas e, depois, aos doze.

[6] Depois, foi visto por mais de quinhentos irmãos de uma só vez, dos quais a maioria sobrevive até agora; porém alguns já dormem.

[7] Depois, foi visto por Tiago, mais tarde, por todos os apóstolos

[8] e, afinal, depois de todos, foi visto também por mim, como por um nascido fora de tempo.

Перше Послання до Коринтян 15

Божа Звістка про Христа

[1]Зараз я хочу нагадати, брати і сестри мої, про Добру Звістку, що я проповідував вам. Ви її одержали і на ній засновуєте життя своє.

[2]Завдяки їй ви врятуєтеся, якщо добре пам’ятаєте те, що я вам проповідував. Якщо ж ні, то марно ви повірили.

[3]Я передав вам насамперед те, що сам отримав: Христос прийняв смерть за наші гріхи, як сказано у Святому Писанні.

[4]Його було поховано, і Він воскрес на третій день, як сказано у Святому Писанні.

[5]Він з’явився Петрові, а потім дванадцятьом апостолам.

[6]Після того Він з’явився більш як п’ятистам віруючим одночасно. І більшість із них досі ще живі, хоча дехто вже й помер.

[7]Тоді з’явився Він Якову, а після цього і всім апостолам.

[8]Нарешті, Він з’явився й мені також, наче якомусь недоноскові.

[9] Porque eu sou o menor dos apóstolos, que mesmo não sou digno de ser chamado apóstolo, pois persegui a igreja de Deus.

[10] Mas, pela graça de Deus, sou o que sou; e a sua graça, que me foi concedida, não se tornou vã; antes, trabalhei muito mais do que todos eles; todavia, não eu, mas a graça de Deus comigo.

[11] Portanto, seja eu ou sejam eles, assim pregamos e assim crestes.

[12] Ora, se é corrente pregar-se que Cristo ressuscitou dentre os mortos, como, pois, afirmam alguns dentre vós que não há ressurreição de mortos?

[13] E, se não há ressurreição de mortos, então, Cristo não ressuscitou.

[14] E, se Cristo não ressuscitou, é vã a nossa pregação, e vã, a vossa fé;

[15] e somos tidos por falsas testemunhas de Deus, porque temos asseverado contra Deus que ele ressuscitou a Cristo, ao qual ele não ressuscitou, se é certo que os mortos não ressuscitam.

[16] Porque, se os mortos não ressuscitam, também Cristo não ressuscitou.

[17] E, se Cristo não ressuscitou, é vã a vossa fé, e ainda permaneceis nos vossos pecados.

[18] E ainda mais: os que dormiram em Cristo pereceram.

[19] Se a nossa esperança em Cristo se limita apenas a esta vida, somos os mais infelizes de todos os homens.

[9]Бо я останній з апостолів. Я навіть не достойний зватися апостолом, бо переслідував Божу церкву.

[10]Я — апостол милістю Божою, і Його милосердя до мене не було марним. Навпаки, я працював дуже старанно і впертіше за всіх, хоча не сам я, а милість Божа, яка зі мною, робила це.

[11]Тож незалежно від того, чи я проповідую вам, чи хтось із інших апостолів, ми проповідуємо одне. І це саме те, в що ви повірили.

Усі ми воскреснемо з мертвих

[12]Та якщо ми проповідуємо, що Христос воскрес із мертвих, то чому ж дехто з вас каже, що ніхто не воскресає з мертвих?

[13]Якщо ніхто не воскресає, тоді й Христос не воскрес.

[14]А якщо Христос не воскрес із мертвих, то те, що ми проповідуємо — марне, і марна віра ваша.

[15]Тоді ми є лжесвідками проти Бога, бо клятвенно засвідчили про Бога, що Він воскресив Христа. А раз ніхто не воскресає з мертвих, тоді ж і Бог не воскресив Христа.

[16]Та якщо мертві не воскресають, то й Христос не воскрес із мертвих.

[17]А якщо Христос не воскрес, тоді й віра ваша марна, і гріхи ваші залишаються з вами.

[18]Тоді ж виходить, що ті, хто вже померли у Христі, загинули.

Запорука воскресіння

[19]Якщо ми маємо надію на Христа лише в цьому житті, то ми найнещасніші з усіх людей.

Cristo, as primícias dos que dormem

[20] Mas, de fato, Cristo ressuscitou dentre os mortos, sendo ele as primícias dos que dormem.

[20]Але Христос насправді воскрес із мертвих. Він — первісток тих, хто помер.

[21] Visto que a morte veio por um homem, também por um homem veio a ressurreição dos mortos.

[21]Бо як смерть прийшла через гріх однієї людини, так і воскресіння з мертвих прийшло через іншу.

[22] Porque, assim como, em Adão, todos morrem, assim também todos serão vivificados em Cristo.

[22]Я маю на увазі, що всі вмирають через Адама, та завдяки Христу всі знову житимуть.

[23] Cada um, porém, por sua própria ordem: Cristo, as primícias; depois, os que são de Cristo, na sua vinda.

[23]Та кожен матиме свою чергу: Христос був першим, Хто воскрес, а коли Він знову прийде, то воскреснуть й усі ті, хто Йому належить.

[24] E, então, virá o fim, quando ele entregar o reino ao Deus e Pai, quando houver destruído todo principado, bem como toda potestade e poder.

[24]Тоді настане кінець. Христос знищить усіх правителів, і владу, і силу, та передасть Царство Богу-Отцю.

[25] Porque convém que ele reine até que haja posto todos os inimigos debaixo dos pés.

[25]Бо Христос мусить правити, доки Бог не покладе всіх ворогів до ніг Його.

[26] O último inimigo a ser destruído é a morte.

[26]І смерть буде знищено, як останнього ворога.

[27] Porque todas as coisas sujeitou debaixo dos pés. E, quando diz que todas as coisas lhe estão sujeitas, certamente, exclui aquele que tudo lhe subordinou.

[27]Бо: «Він усе впокорене кинув до ніг Його». І коли сказано, що «все кинуто до Його ніг», то це означає, що Господь підкорив Христу усе, за винятком Себе — Всевишнього Бога.

[28] Quando, porém, todas as coisas lhe estiverem sujeitas, então, o próprio Filho também se sujeitará àquele que todas as coisas lhe sujeitou, para que Deus seja tudo em todos.

[28]А коли все покориться Христу, тоді й Сам Син буде у владі Божій, Який підкорив усе Христу, щоб Бог був всім у всьому.

A ressurreição em relação à vida prática

[29] Doutra maneira, que farão os que se batizam por causa dos mortos? Se, absolutamente, os mortos não ressuscitam, por que se batizam por causa deles?

[29]Інакше, якщо немає воскресіння, що ж робитимуть ті, хто охрестився заради померлих? Якщо мертві ніколи не воскреснуть, то навіщо ж люди хрестилися заради них?

[30] E por que também nós nos expomos a perigos a toda hora?

[31] Dia após dia, morro! Eu o protesto, irmãos, pela glória que tenho em vós outros, em Cristo Jesus, nosso SENHOR.

[32] Se, como homem, lutei em Éfeso com feras, que me aproveita isso? Se os mortos não ressuscitam, comamos e bebamos, que amanhã morreremos.

[33] Não vos enganeis: as más conversações corrompem os bons costumes.

[34] Tornai-vos à sobriedade, como é justo, e não pequeis; porque alguns ainda não têm conhecimento de Deus; isto digo para vergonha vossa.

Os ressuscitados terão corpo

[35] Mas alguém dirá: Como ressuscitam os mortos? E em que corpo vêm?

[36] Insensato! O que semeias não nasce, se primeiro não morrer;

[37] e, quando semeias, não semeias o corpo que há de ser, mas o simples grão, como de trigo ou de qualquer outra semente.

[38] Mas Deus lhe dá corpo como lhe aprouve dar e a cada uma das sementes, o seu corpo apropriado.

[39] Nem toda carne é a mesma; porém uma é a carne dos homens, outra, a dos animais, outra, a das aves, e outra, a dos peixes.

[40] Também há corpos celestiais e corpos terrestres; e, sem dúvida, uma é a glória dos celestiais, e outra, a dos terrestres.

[41] Uma é a glória do sol, outra, a glória da lua, e outra, a das estrelas; porque até

[30]Чому й ми повсякчас зустрічаємося з небезпекою?

[31]Щодня мені загрожує смерть. І це правда, як і те, брати і сестри мої, що я пишаюся вами в Ісусі Христі, Господі нашому.

[32]Коли я бився з дикими звірами в Ефесі, міркуючи як проста людина, чи була б з того користь? Звичайно ні! Якщо мертві не воскресають, то «питимемо й їстимемо, бо завтра помремо!»

[33]Не давайте вводити себе в оману. Лихе товариство руйнує добрі звичаї.

[34]Отямтеся, поверніться до здорового глузду, як належить, і киньте грішити, бо дехто з вас не знає Бога. Кажу це, щоб присоромити вас.

Яке тіло ми матимемо?

[35]Але дехто може спитати: «Як воскресають мертві? Яке тіло вони матимуть?»

[36]Дурниці! Те, що садите в землю, не оживе, поки спершу не «помре!»

[37]І потім, що ви садите? Адже ви сієте в землю не дозріле «тіло», а просте зерно. Це може бути пшениця або щось інше.

[38]Тоді Бог надає йому те тіло, яке Сам вибрав. Він дає кожній зернині її власне «тіло».

[39]Тіла живих істот не однакові. Ні, у людей вони одні, а у тварин — зовсім інакші. У птахів ще інші, а у риб іще інші.

[40]Є тіла Небесні й земні, але краса Небесних і земних тіл різна.

[41]Сонце має одну красу, а місяць і зірки — зовсім іншу. Та краса однієї зірки відрізняється від іншої.

entre estrela e estrela há diferenças de esplendor.

[42] Pois assim também é a ressurreição dos mortos. Semeia-se o corpo na corrupção, ressuscita na incorrupção. Semeia-se em desonra, ressuscita em glória.

[42]Так само буде й тоді, коли мертві воскреснуть: тіло, що сіється у землю — тлінне, а як зросте, буде нетлінним.

[43] Semeia-se em fraqueza, ressuscita em poder.

[43]Воно сіється в неславу, у славу зростає; посіяне в немочі, підніметься у силі.

[44] Semeia-se corpo natural, ressuscita corpo espiritual. Se há corpo natural, há também corpo espiritual.

[44]Посіяне тіло є земним, зросле — духовним; якщо є природні тіла, то є й духовні.

[45] Pois assim está escrito: O primeiro homem, Adão, foi feito alma vivente. O último Adão, porém, é espírito vivificante.

[45]Ось у Святому Писанні сказано, що перший чоловік, Адам, «став живою істотою». Та останній Адам став життєдайним духом.

[46] Mas não é primeiro o espiritual, e sim o natural; depois, o espiritual.

[46]Не духовна людина була першою, а природна. Потім прийшла духовна.

[47] O primeiro homem, formado da terra, é terreno; o segundo homem é do céu.

[47]Той перший чоловік вийшов із землі і був земним. Другий прийшов з Неба.

[48] Como foi o primeiro homem, o terreno, tais são também os demais homens terrenos; e, como é o homem celestial, tais também os celestiais.

[48]Всі земні люди такі ж, як і перша людина, яка вийшла з землі. Небесні ж люди такі, як Той Чоловік Небесний.

[49] E, assim como trouxemos a imagem do que é terreno, devemos trazer também a imagem do celestial.

[49]Як носили ми образ земної людини, так самоноситимемо і образ Небесної.

Os vivos serão transformados

[50] Isto afirmo, irmãos, que a carne e o sangue não podem herdar o reino de Deus, nem a corrupção herdar a incorrupção.

[50]Кажу вам, брати і сестри, що тіла й кров не можуть успадквати Царства Божого. Адже тлінне не успадковує нетлінного.

[51] Eis que vos digo um mistério: nem todos dormiremos, mas transformados seremos todos,

[51]Ось послухайте! Відкрию я вам таємницю: не всі ми зазнаємо смерті, але всі будемо змінені.

[52] num momento, num abrir e fechar de olhos, ao ressoar da última trombeta. A trombeta soará, os mortos ressuscitarão

[52]І оком не встигнемо змигнути, як просурмить остання сурма. Коли вона просурмить, мерці повстануть нетлінні, і ми перемінимося.

incorruptíveis, e nós seremos transformados.

53 Porque é necessário que este corpo corruptível se revista da incorruptibilidade, e que o corpo mortal se revista da imortalidade.

54 E, quando este corpo corruptível se revestir de incorruptibilidade, e o que é mortal se revestir de imortalidade, então, se cumprirá a palavra que está escrita: Tragada foi a morte pela vitória.

55 Onde está, ó morte, a tua vitória? Onde está, ó morte, o teu aguilhão?

56 O aguilhão da morte é o pecado, e a força do pecado é a lei.

57 Graças a Deus, que nos dá a vitória por intermédio de nosso SENHOR Jesus Cristo.

58 Portanto, meus amados irmãos, sede firmes, inabaláveis e sempre abundantes na obra do SENHOR, sabendo que, no SENHOR, o vosso trabalho não é vão.

53Бо це тлінне тіло мусить одягнутися в нетлінне, і це смертне тіло — в безсмертне.

54І коли це тлінне тіло вдягнеться у все нетлінне, а смертне тіло — у безсмертне, тоді збудеться те, що написано у Святому Писанні: «І перемога смерть поглинула».

55«Смерть, де ж твоя перемога? Смерть, де твоє жало?»

56Жало смерті — це гріх, а сила гріха — Закон.

57Та дяка Богу, Який дає нам перемогу через Господа нашого Ісуса Христа!

58Тож, брати і сестри мої любі, будьте твердими й непохитними. Присвятіть себе повністю трудам Господнім. Адже ви знаєте, що труд ваш Господній не марний.

1 Coríntios 16

Acerca da coleta para os necessitados da Judeia

1 Quanto à coleta para os santos, fazei vós também como ordenei às igrejas da Galácia.

2 No primeiro dia da semana, cada um de vós ponha de parte, em casa, conforme a sua prosperidade, e vá juntando, para que se não façam coletas quando eu for.

3 E, quando tiver chegado, enviarei, com cartas, para levarem as vossas dádivas a Jerusalém, aqueles que aprovardes.

4 Se convier que eu também vá, eles irão comigo.

Перше Послання до Коринтян 16

Дбайте про вбогих

1Щодо підтримки людям Божим, то робіть те, що я наказав робити по церквах галатських.

2В перший день кожного тижня кожен з вас мусить відкласти щось з прибутку і покласти до скарбниці, щоб не збирати, коли я прийду.

3Коли ж я прийду, то відправлю вибраних вами людей з листами й дарунками вашими до Єрусалиму.

4А якщо буде доречно і мені йти, то піду і я з ними.

Os projetos de Paulo

[5] Irei ter convosco por ocasião da minha passagem pela Macedônia, porque devo percorrer a Macedônia.

[6] E bem pode ser que convosco me demore ou mesmo passe o inverno, para que me encaminheis nas viagens que eu tenha de fazer.

[7] Porque não quero, agora, ver-vos apenas de passagem, pois espero permanecer convosco algum tempo, se o SENHOR o permitir.

[8] Ficarei, porém, em Éfeso até ao Pentecostes;

[9] porque uma porta grande e oportuna para o trabalho se me abriu; e há muitos adversários.

Acerca de Timóteo e Apolo

[10] E, se Timóteo for, vede que esteja sem receio entre vós, porque trabalha na obra do SENHOR, como também eu;

[11] ninguém, pois, o despreze. Mas encaminhai-o em paz, para que venha ter comigo, visto que o espero com os irmãos.

[12] Acerca do irmão Apolo, muito lhe tenho recomendado que fosse ter convosco em companhia dos irmãos, mas de modo algum era a vontade dele ir agora; irá, porém, quando se lhe deparar boa oportunidade.

As exortações finais

[13] Sede vigilantes, permanecei firmes na fé, portai-vos varonilmente, fortalecei-vos.

[14] Todos os vossos atos sejam feitos com amor.

Estéfanas, Fortunato e Acaico

Павлові плани

[5]Прийду я до вас, перетнувши Македонію, бо у планах моїх — побувати там.

[6]Можливо, я трохи затримаюся з вами або навіть і перезимую. І тоді ви допоможете мені в подорожі, хоч куди б я йшов.

[7]Я не хочу зараз заходити до вас мимохідь, бо сподіваюся деякий час погостювати у вас, якщо буде Господня воля.

[8]В Ефесі ж я пробуду до свята П'ятидесятниці,

[9]бо зараз є нагода плідно попрацювати, хоч багато хто перешкоджає мені.

Шануйте тих, хто працює для церкви

[10]Якщо прийде Тимофій, то подбайте, щоб йому було затишно серед вас, щоб його ніхто даремно не турбував. Бо робить він справу Господню, як і я.

[11]Тож нехай ніхто не зневажає його. Відправте його з миром, щоб він міг прийти до мене. Я чекаю його, як і інших братів.

[12]Щодо брата нашого Аполлоса, то я дуже радив йому відвідати вас разом з іншими братами. Та не було Божої волі на те, щоб він прийшов зараз. Тож прийде він лише тоді, коли з'явиться нагода.

Павлові побажання

[13]Пильнуйте! Будьте непохитні у вірі своїй! Будьте мужні й міцні!

[14]Все, що ви робите, робіть з любов'ю.

[15] E agora, irmãos, eu vos peço o seguinte (sabeis que a casa de Estéfanas são as primícias da Acaia e que se consagraram ao serviço dos santos):

[16] que também vos sujeiteis a esses tais, como também a todo aquele que é cooperador e obreiro.

[17] Alegro-me com a vinda de Estéfanas, e de Fortunato, e de Acaico; porque estes supriram o que da vossa parte faltava.

[18] Porque trouxeram refrigério ao meu espírito e ao vosso. Reconhecei, pois, a homens como estes.

Saudações e a bênção

[19] As igrejas da Ásia vos saúdam. No SENHOR, muito vos saúdam Áqüila e Priscila e, bem assim, a igreja que está na casa deles.

[20] Todos os irmãos vos saúdam. Saudai-vos uns aos outros com ósculo santo.

[21] A saudação, escrevo-a eu, Paulo, de próprio punho.

[22] Se alguém não ama o SENHOR, seja anátema. Maranata!

[23] A graça do SENHOR Jesus seja convosco.

[24] O meu amor seja com todos vós, em Cristo Jesus.

[15-16]Ви знаєте, що родина Степанова була першою віруючою родиною в Ахаї. Вони присвятили себе служінню Божим людям. Тож благаю вас, брати і сестри, щоб ви корилися таким людям і всім, хто єднається з ними в праці і служінні Господу.

[17-18]Я радий, що до мене прийшли Степан, Фортунат і Ахаїк, бо вони зайняли достойне місце у відсутність вашу, заспокоївши мій дух і ваш. Шануйте таких людей.

[19]Церкви азіатські вітають вас. Акила і Прискилла шлють вам палке вітання у Господі разом із церквою, що збирається в їхньому домі.

[20]Всі брати вітають вас. Вітайте одне одного святим поцілунком.

[21]Я, Павло, пишу ці слова власноручно.

[22]Якщо хтось не любить Господа, то нехай проклятий буде. «Прийди Господи, прийди!»

[23]Нехай з вами буде благодать Господа Ісуса.

[24]Моя любов з вами всіма в Христі Ісусі.

Segunda epístola de Paulo aos Coríntios

Друге Послання до Коринтян

2 Coríntios 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus pela vontade de Deus, e o irmão Timóteo, à igreja de Deus que está em Corinto e a todos os santos em toda a Acaia,

[2] graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças de Paulo pelo conforto divino

[3] Bendito seja o Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, o Pai de misericórdias e Deus de toda consolação!

[4] É ele que nos conforta em toda a nossa tribulação, para podermos consolar os que estiverem em qualquer angústia, com a consolação com que nós mesmos somos contemplados por Deus.

[5] Porque, assim como os sofrimentos de Cristo se manifestam em grande medida a nosso favor, assim também a nossa consolação transborda por meio de Cristo.

[6] Mas, se somos atribulados, é para o vosso conforto e salvação; se somos confortados, é também para o vosso conforto, o qual se torna eficaz, suportando vós com paciência os mesmos sofrimentos que nós também padecemos.

[7] A nossa esperança a respeito de vós está firme, sabendo que, como sois participantes dos sofrimentos, assim o sereis da consolação.

Друге Послання до Коринтян 1

Вітання коринтянам

[1]Від Павла, волею Божою апостола Ісуса Христа, і брата нашого Тимофія до церкви Божої, що в Коринті, і також усім святим людям Божим по всій Ахаї.

[2]Благодать і мир вам від Бога, Отця нашого, і від Господа Ісуса Христа.

Подяка Богу

[3]Благословенний Бог, Отець Господа нашого Ісуса Христа, милосердний Отець, Бог, Який є джерелом всілякої втіхи.

[4]Він втішає нас у наших скорботах, щоб ми, в свою чергу, втішали інших у всіляких скорботах втіхою, яку ми самі отримали від Бога.

[5]Бо як ми розділяємо страждання Христові, так і втіха приходить до нас через Христа.

[6]Якщо ми страждаємо і терпимо скорботу, то це заради втіхи вашої і спасіння. Якщо ми втішені, то це через вашу втіху. Вона допомагає вам витерпіти ті страждання, які терпимо і ми.

[7]Та ми маємо на вас непохитну надію. Ми знаємо, що як ви поділяєте наші страждання, так само поділяєте і втіхи наші.

[8] Porque não queremos, irmãos, que ignoreis a natureza da tribulação que nos sobreveio na Ásia, porquanto foi acima das nossas forças, a ponto de desesperarmos até da própria vida.

[9] Contudo, já em nós mesmos, tivemos a sentença de morte, para que não confiemos em nós, e sim no Deus que ressuscita os mortos;

[10] o qual nos livrou e livrará de tão grande morte; em quem temos esperado que ainda continuará a livrar-nos,

[11] ajudando-nos também vós, com as vossas orações a nosso favor, para que, por muitos, sejam dadas graças a nosso respeito, pelo benefício que nos foi concedido por meio de muitos.

A sinceridade de Paulo

[12] Porque a nossa glória é esta: o testemunho da nossa consciência, de que, com santidade e sinceridade de Deus, não com sabedoria humana, mas, na graça divina, temos vivido no mundo e mais especialmente para convosco.

[13] Porque nenhuma outra coisa vos escrevemos, além das que ledes e bem compreendeis; e espero que o compreendereis de todo,

[14] como também já em parte nos compreendestes, que somos a vossa glória, como igualmente sois a nossa no Dia de Jesus, nosso SENHOR.

Paulo explica a sua demora em ir a Corinto

[8]Браття і сестри, ми хочемо, щоб знали ви, яких страждань зазнали ми в Азії. Надміру і над силу нашу були ми обтяжені, й вже не мали надії залишитися живими.

[9]Так, у серцях ми відчували, що нам оголошено смертельний вирок. Так сталося для того, щоб ми більше не покладали надію на самих себе, а лише на Бога, Який воскрешає мертвих до життя.

[10]Він врятував нас від близької смерті й рятує нас зараз. На Нього покладаємо наші надії. Він рятуватиме нас і надалі.

[11]Якщо ви також допомагатимете нам своїми молитвами, тоді багато людей віддячать нам за Божу прихильність, що Він виявить нам завдяки молитвам багатьох людей.

Павло змінює свої плани

[12]Ось чим ми пишаємося і що є свідченням нашого сумління: ми поводимося в цьому світі, особливо з вами, з простотою та щирістю, що ідуть від Бога; не згідно з мудрістю цього світу, та згідно з Божою милістю.

[13]Тож ми не пишемо вам нічого, чого б ви не змогли прочитати чи зрозуміти. Я сподіваюся, що ви розумітимете нас повністю,

[14]так само, як зрозуміли ви нас частково, і, що ви усвідомите, що зможете пишатися нами, як і ми пишатимемося вами в День пришестя Господа нашого Ісуса.

[15] Com esta confiança, resolvi ir, primeiro, encontrar-me convosco, para que tivésseis um segundo benefício;

[16] e, por vosso intermédio, passar à Macedônia, e da Macedônia voltar a encontrar-me convosco, e ser encaminhado por vós para a Judéia.

[17] Ora, determinando isto, terei, porventura, agido com leviandade? Ou, ao deliberar, acaso delibero segundo a carne, de sorte que haja em mim, simultaneamente, o sim e o não?

[18] Antes, como Deus é fiel, a nossa palavra para convosco não é sim e não.

[19] Porque o Filho de Deus, Cristo Jesus, que foi, por nosso intermédio, anunciado entre vós, isto é, por mim, e Silvano, e Timóteo, não foi sim e não; mas sempre nele houve o sim.

[20] Porque quantas são as promessas de Deus, tantas têm nele o sim; porquanto também por ele é o amém para glória de Deus, por nosso intermédio.

[21] Mas aquele que nos confirma convosco em Cristo e nos ungiu é Deus,

[22] que também nos selou e nos deu o penhor do Espírito em nosso coração.

[23] Eu, porém, por minha vida, tomo a Deus por testemunha de que, para vos poupar, não tornei ainda a Corinto;

[24] não que tenhamos domínio sobre a vossa fé, mas porque somos cooperadores de vossa alegria; porquanto, pela fé, já estais firmados.

[15]Впевнений у цьому, вирішив я прибути до вас першим, щоб ви були благословенні вдвічі.

[16]У планах моїх було відвідати вас по дорозі до Македонії, а потім завітати до вас і на зворотньому шляху. Я сподівався, що ви спорядите мене до Юдеї.

[17]Ви думаєте, що маючи такий задум, я не обмірковував усе ретельно? Чи, будуючи свої плани, я робив це по-мирському, тобто кажучи: «Так» і «ні» — одночасно?

[18]Та Бог — правдивий, і буде Свідком того, що ми ніколи не кажемо вам «так» і «ні» одночасно.

[19]Бо Син Божий, Ісус Христос, про Якого Сильван, Тимофій, супутник Павла, і я проповідували вам, не був одночасно «Ні» і «Так». Навпаки, через Нього було сказане останнє «Так».

[20]Адже хоч би скільки ни було обітниць Божих, Христос на всі з них є «Так». Тому через Христа ми кажемо «амінь», на славу Бога.

[21]А Той, Хто утверджує нас разом з вами у Христі й також помазав нас, є Бог.

[22]Він поклав на нас Свою печать, і дав нам Дух у серця наші як завдаток того, що виконає Свою обітницю.

[23]Нехай Бог буде моїм свідком. Я клянуся життям своїм, що не повернувся у Коринт тому, що хотів вас помилувати.

[24]І це не означає, що ми хочемо панувати над вашою вірою. Бо ви тверді у своїй вірі, а ми — спільники у ділах ваших для радості вашої.

2 Coríntios 2

[1] Isto deliberei por mim mesmo: não voltar a encontrar-me convosco em tristeza.

[2] Porque, se eu vos entristeço, quem me alegrará, senão aquele que está entristecido por mim mesmo?

[3] E isto escrevi para que, quando for, não tenha tristeza da parte daqueles que deveriam alegrar-me, confiando em todos vós de que a minha alegria é também a vossa.

[4] Porque, no meio de muitos sofrimentos e angústias de coração, vos escrevi, com muitas lágrimas, não para que ficásseis entristecidos, mas para que conhecêsseis o amor que vos consagro em grande medida.

O penitente deve ser readmitido na igreja

[5] Ora, se alguém causou tristeza, não o fez apenas a mim, mas, para que eu não seja demasiadamente áspero, digo que em parte a todos vós;

[6] basta-lhe a punição pela maioria.

[7] De modo que deveis, pelo contrário, perdoar-lhe e confortá-lo, para que não seja o mesmo consumido por excessiva tristeza.

[8] Pelo que vos rogo que confirmeis para com ele o vosso amor.

[9] E foi por isso também que vos escrevi, para ter prova de que, em tudo, sois obedientes.

[10] A quem perdoais alguma coisa, também eu perdôo; porque, de fato, o que tenho

Друге Послання до Коринтян 2

Павлові повчання

[1]Отже, я сам собі вирішив не приходити знову до вас у смутку.

[2]Бо коли я засмучу вас, то хто ж тоді підбадьорить мене, як не ви, кого я засмутив?

[3]Тож написав я так для того, щоб, прийшовши, не бути засмученим тими, хто має веселити мене. Бо я впевнений у вас, бо моя радість — це радість для всіх вас.

[4]І написав я вам з великого горя, туги в серці і гірко плачучи. Та не для того, щоб вас засмутити, а для того, щоб ви пізнали ту безмежну любов, що маю я до вас.

Прощайте тих, хто засмутив вас

[5]І якщо хтось когось засмутив, не мене, а почасти, щоб не перебільшувати — всіх вас,

[6]то покарання від усіх вас для такої людини достатньо.

[7]Тож краще простіть його і втіште, щоб не поглинув його надмірний смуток.

[8]Тому благаю вас виявити любов до нього.

[9]Я написав, щоб випробувати вас, і дізнатися, чи будете слухняними у всьому.

[10]Якщо ви вибачаєте когось, то й я пробачу. І те, що я пробачив, якщо я справді пробачив щось, я зробив це заради вас в присутності Христа,

perdoado (se alguma coisa tenho perdoado), por causa de vós o fiz na presença de Cristo;

[11] para que Satanás não alcance vantagem sobre nós, pois não lhe ignoramos os desígnios.

[11]щоб сатана не перехитрував нас, бо відомі нам змови його.

A intranquilidade de Paulo não encontrando Tito

Павло вирушає до Троади

[12] Ora, quando cheguei a Trôade para pregar o evangelho de Cristo, e uma porta se me abriu no SENHOR,

[12]Коли я прийшов до Троади проповідувати Добру Звістку про Христа, Господь відчинив переді мною двері.

[13] não tive, contudo, tranqüilidade no meu espírito, porque não encontrei o meu irmão Tito; por isso, despedindo-me deles, parti para a Macedônia.

[13]Але я був дуже засмучений, бо не знайшов брата свого Тита. Через це я, попрощавшись з усіма, вирушив до Македонії.

A vitória de Cristo no ministério apostólico

Перемога у Христі

[14] Graças, porém, a Deus, que, em Cristo, sempre nos conduz em triunfo e, por meio de nós, manifesta em todo lugar a fragrância do seu conhecimento.

[14]Дяка Богу! Він завжди веде нас до перемоги у Христі. Пахощі знання про Себе Він повсюдно поширює через нас.

[15] Porque nós somos para com Deus o bom perfume de Cristo, tanto nos que são salvos como nos que se perdem.

[15]Наша пожертва Господу — пахощі Христові для Бога з-поміж тих, хто спасається, і з-поміж тих, хто гине.

[16] Para com estes, cheiro de morte para morte; para com aqueles, aroma de vida para vida. Quem, porém, é suficiente para estas coisas?

[16]Для тих, хто йде шляхом загибелі, ми — сморід смерті, що веде до неї. Для тих, хто йде шляхом спасіння — пахощі животворні, що ведуть до життя. Та хто ж спроможний виконати цю роботу?

[17] Porque nós não estamos, como tantos outros, mercadejando a palavra de Deus; antes, em Cristo é que falamos na presença de Deus, com sinceridade e da parte do próprio Deus.

[17]Ми не торговці, які використовують Слово Боже для наживи. Ні! Ми щиро мовимо у Христі перед Богом як люди, послані від Бога.

2 Coríntios 3

Друге Послання до Коринтян 3

A excelência do ministério da nova aliança

Божі слуги

[1] Começamos, porventura, outra vez a recomendar-nos a nós mesmos? Ou temos

[1]Чому ж ми знову починаємо хвальковито говорити про себе? Чи,

necessidade, como alguns, de cartas de recomendação para vós outros ou de vós?

[2] Vós sois a nossa carta, escrita em nosso coração, conhecida e lida por todos os homens,

[3] estando já manifestos como carta de Cristo, produzida pelo nosso ministério, escrita não com tinta, mas pelo Espírito do Deus vivente, não em tábuas de pedra, mas em tábuas de carne, isto é, nos corações.

[4] E é por intermédio de Cristo que temos tal confiança em Deus;

[5] não que, por nós mesmos, sejamos capazes de pensar alguma coisa, como se partisse de nós; pelo contrário, a nossa suficiência vem de Deus,

[6] o qual nos habilitou para sermos ministros de uma nova aliança, não da letra, mas do espírito; porque a letra mata, mas o espírito vivifica.

[7] E, se o ministério da morte, gravado com letras em pedras, se revestiu de glória, a ponto de os filhos de Israel não poderem fitar a face de Moisés, por causa da glória do seu rosto, ainda que desvanecente,

[8] como não será de maior glória o ministério do Espírito!

[9] Porque, se o ministério da condenação foi glória, em muito maior proporção será glorioso o ministério da justiça.

[10] Porquanto, na verdade, o que, outrora, foi glorificado, neste respeito, já não resplandece, diante da atual sobreexcelente glória.

може, нам потрібні, як іншим, вірчі листи до вас або від вас?

[2]Ви самі є нашим листом, написаним у серцях наших. Його знають і читають усі люди.

[3]Ви показуєте, що ви — лист Христовий, результат служіння нашого, написаний не чорнилом, а Духом живого Бога, не на кам'яних скрижалях, а на тих скрижалях, якими є серця людські.

[4]Завдяки Христу ми маємо впевненість стверджувати це перед Богом.

[5]І це не те, що ми спроможні самостійно вирішити так, ніби воно йде від нас. Швидше ця сила — від Бога.

[6]Бог дав нам здатність служити Новому Заповіту. Цей Заповіт не складається з писаних законів, а грунтується на Духові. Бо письмовий Закон вбиває, а Дух дає життя.

Велика слава Нового Заповіту

[7]Служіння, що принесло смерть (тобто Закон, вирізьблений буквами на камені), було дано Мойсею у великій славі Господній. Та ця слава (яка минає) була така яскрава, що народ ізраїльський не міг дивитися Мойсею прямо в обличчя.

[8]Нове служіння, що прийде від життєдайного Духа, безсумнівно буде значно славнішим!

[9]Бо коли служіння, яке засуджувало людей, було славним, то яким же славним буде служіння, що виправдує людей перед Богом!

[10]Адже попередня слава, порівняно з новою — ніщо.

[11] Porque, se o que se desvanecia teve sua glória, muito mais glória tem o que é permanente.

Onde há o Espírito do Senhor, aí há liberdade

[12] Tendo, pois, tal esperança, servimo-nos de muita ousadia no falar.

[13] E não somos como Moisés, que punha véu sobre a face, para que os filhos de Israel não atentassem na terminação do que se desvanecia.

[14] Mas os sentidos deles se embotaram. Pois até ao dia de hoje, quando fazem a leitura da antiga aliança, o mesmo véu permanece, não lhes sendo revelado que, em Cristo, é removido.

[15] Mas até hoje, quando é lido Moisés, o véu está posto sobre o coração deles.

[16] Quando, porém, algum deles se converte ao SENHOR, o véu lhe é retirado.

[17] Ora, o SENHOR é o Espírito; e, onde está o Espírito do SENHOR, aí há liberdade.

[18] E todos nós, com o rosto desvendado, contemplando, como por espelho, a glória do SENHOR, somos transformados, de glória em glória, na sua própria imagem, como pelo SENHOR, o Espírito.

2 Coríntios 4

Paulo cumpre o seu ministério com fidelidade

[1] Pelo que, tendo este ministério, segundo a misericórdia que nos foi feita, não desfalecemos;

[2] pelo contrário, rejeitamos as coisas que, por vergonhosas, se ocultam, não andando com astúcia, nem adulterando a palavra de Deus; antes, nos recomendamos à

[11]Якщо служіння, приречене на забуття, було славним, то служіння неминуче буде набагато славнішим!

[12]Ця надія дає нам відвагу говорити відверто, не боячись нічого.

[13]Ми не такі, як Мойсей, який закривав покривалом своє обличчя, щоб народ ізраїльський не бачив, як зникає те сяйво.

[14]Та розум людей Ізраїлю був затьмарений, бо і досі те покривало застилає їм очі, коли вони читають Старий Заповіт. І досі його не знято, тому, що зникне воно тільки через Христа.

[15]Але й донині, коли люди читають Закон Мойсеїв, на їхніх серцях лишається покривало.

[16]Але коли людина звертається до Господа, те покривало зникає.

[17]Господь, про Якого я кажу, є Духом, а де є Дух Господа, там є воля.

[18]Всі ми з відкритими серцями споглядаємо славу Господню, як у дзеркалі. І всі ми були перевтілені в Його образ у все більшій Його славі, й перетворення це — від Господа, який і є Духом.

Друге Послання до Коринтян 4

Скарби духовні в глиняних глечиках

[1]Ось чому, маючи це служіння з Божої милості, ми не впадаємо у відчай.

[2]Навпаки, ми цілком відмовились від таємних і ганебних звичаїв. Ми не вдаємося до шахрайства, ані до перекручення Слова Божого.

consciência de todo homem, na presença de Deus, pela manifestação da verdade.

Виявляючи Істину, ми віддаємо себе людському сумлінню перед Богом.

3 Mas, se o nosso evangelho ainda está encoberto, é para os que se perdem que está encoberto,

3І якщо Добра Звістка, яку ми проповідуємо, схована, то лише для тих, хто став на шлях загибелі.

4 nos quais o deus deste século cegou o entendimento dos incrédulos, para que lhes não resplandeça a luz do evangelho da glória de Cristo, o qual é a imagem de Deus.

4Сатана — «бог» цього світу, осліпив розум цих невіруючих, щоб вони не бачили світла, що йде від Доброї Звістки про славу Христа, та Він є образом Всевишнього Бога.

5 Porque não nos pregamos a nós mesmos, mas a Cristo Jesus como SENHOR e a nós mesmos como vossos servos, por amor de Jesus.

5Бо ми не про себе проповідуємо, а про Ісуса Христа як Господа, і про те, що ми ваші слуги заради Ісуса.

6 Porque Deus, que disse: Das trevas resplandecerá a luz, ele mesmo resplandeceu em nosso coração, para iluminação do conhecimento da glória de Deus, na face de Cristo.

6Бог сказав: «Із темряви засяє світло». Воно засяяло у наших серцях, щоб збагатити нас світлом пізнання слави Божої, яка сяє в особі Ісуса Христа.

O poder de Paulo vem só de Deus

7 Temos, porém, este tesouro em vasos de barro, para que a excelência do poder seja de Deus e não de nós.

7Та ми, неначе глиняні глечики, які тримають цей скарб, щоб показати, що ця найвища сила належить Богу, а не нам.

8 Em tudo somos atribulados, porém não angustiados; perplexos, porém não desanimados;

8У всьому нас усіляко пригноблюють, та ми не роздавлені; нас збивають з пантелику, та ми не впадаєм у розпач.

9 perseguidos, porém não desamparados; abatidos, porém não destruídos;

9Нас переслідують, та ми не покинуті Богом; нас збивають з ніг, та ми не гинемо.

10 levando sempre no corpo o morrer de Jesus, para que também a sua vida se manifeste em nosso corpo.

10Ми повсякчас зазнаємо смерть Ісуса в наших тілах, щоб і життя Його в нас також виявилося.

11 Porque nós, que vivemos, somos sempre entregues à morte por causa de Jesus, para que também a vida de Jesus se manifeste em nossa carne mortal.

11Нас, живих, завжди віддають на смерть за Ісуса, щоб його життя виявилося в наших смертних тілах.

[12] De modo que, em nós, opera a morte, mas, em vós, a vida.

[13] Tendo, porém, o mesmo espírito da fé, como está escrito: Eu cri; por isso, é que falei. Também nós cremos; por isso, também falamos,

[14] sabendo que aquele que ressuscitou o SENHOR Jesus também nos ressuscitará com Jesus e nos apresentará convosco.

[15] Porque todas as coisas existem por amor de vós, para que a graça, multiplicando-se, torne abundantes as ações de graças por meio de muitos, para glória de Deus.

O desígnio e efeito das aflições

[16] Por isso, não desanimamos; pelo contrário, mesmo que o nosso homem exterior se corrompa, contudo, o nosso homem interior se renova de dia em dia.

[17] Porque a nossa leve e momentânea tribulação produz para nós eterno peso de glória, acima de toda comparação,

[18] não atentando nós nas coisas que se vêem, mas nas que se não vêem; porque as que se vêem são temporais, e as que se não vêem são eternas.

2 Coríntios 5

Ausentes do corpo e presentes com o Senhor

[1] Sabemos que, se a nossa casa terrestre deste tabernáculo se desfizer, temos da parte de Deus um edifício, casa não feita por mãos, eterna, nos céus.

[2] E, por isso, neste tabernáculo, gememos, aspirando por sermos revestidos da nossa habitação celestial;

[12]Отже, смерть порядкує в нас, а життя — у вас.

[13]Ми маємо один і той же Дух віри, про який сказано у Святому Писанні: «Я повірив, і тому говорив». Отже, ми теж віримо, і тому говоримо.

[14]Ми знаємо, що Той, Хто воскресив із мертвих Ісуса Христа, також воскресить і нас разом з Ісусом, і поставить нас разом з вами перед Ним.

[15]Бо все це робиться заради вас, щоб, як милість Божа поширюється на все більше число людей, вона приносила все більшу подяку і славу Богу.

Життя у вірі

[16]Ось чому ми не впадаємо у відчай. Навіть, якщо зовні ми старіємо і слабшаємо, проте, внутрішньо ми щодня оновлюємося.

[17]Бо легке короткочасне страждання приносить нам вічну славу, яка безмежно перевершує ці страждання.

[18]Ми зосереджуємося не на очевидному, а на тому, що є невидимим, бо видиме — тимчасове, а невидиме — вічне.

Друге Послання до Коринтян 5

Живіть у вірі

[1]Ми знаємо, що коли наша земна оселя (наші тіла), буде зруйнована, ми матимемо дім, дарований Богом, житло на небесах, вічне і нерукотворне.

[2]Тим часом, ми втомлені від земного тіла, та прагнемо вдягнутись у нашу Небесну оселю.

[3] se, todavia, formos encontrados vestidos e não nus.

[4] Pois, na verdade, os que estamos neste tabernáculo gememos angustiados, não por querermos ser despidos, mas revestidos, para que o mortal seja absorvido pela vida.

[5] Ora, foi o próprio Deus quem nos preparou para isto, outorgando-nos o penhor do Espírito.

[6] Temos, portanto, sempre bom ânimo, sabendo que, enquanto no corpo, estamos ausentes do SENHOR;

[7] visto que andamos por fé e não pelo que vemos.

[8] Entretanto, estamos em plena confiança, preferindo deixar o corpo e habitar com o SENHOR.

[9] É por isso que também nos esforçamos, quer presentes, quer ausentes, para lhe sermos agradáveis.

[10] Porque importa que todos nós compareçamos perante o tribunal de Cristo, para que cada um receba segundo o bem ou o mal que tiver feito por meio do corpo.

O zelo apostólico de Paulo

[11] E assim, conhecendo o temor do SENHOR, persuadimos os homens e somos cabalmente conhecidos por Deus; e espero que também a vossa consciência nos reconheça.

[12] Não nos recomendamos novamente a vós outros; pelo contrário, damo-vos ensejo de vos gloriardes por nossa causa,

[3]Та вдягнувши його, ми ніколи не будемо голими.

[4]Бо ті з нас, хто перебуває в своєму земному тілі, зітхають і стогнуть. Ми не хочемо позбутися цього земного вбрання, ми радше хотіли б носити новий, Небесний одяг поверх цього, щоб те, що смертне, було поглинуте життям.

[5]І створив нас для цього Бог, і дав нам Дух, як запоруку Своєї обіцянки майбутнього життя.

[6]Тож ми завжди впевнені, бо знаємо, що поки ми вдома в тілах своїх, ми далекі від дому нашого з Господом.

[7]Бо живемо згідно з тим, у що віримо, а не з тим, що бачимо.

[8]Ми впевнені, повторюю, і воліємо покинути нашу оселю в тілі й оселитися в домі Господа.

[9]І тому ревно прагнемо догодити Йому як у земному тілі, так і в оселі Господа нашого.

[10]Бо всі ми маємо постати перед престолом Христовим для Його суда. І тоді кожен отримає те, що заслуговує, відповідно до того, що він робив, перебуваючи у своєму тілі — добро чи зло.

Любов Христа панує над нами

[11]Знаючи, що то значить боятися Господа, ми переконуємо людей прийняти істину. Бог знає все про нас, але я сподіваюсь, що в серцях ваших ви теж знаєте нас.

[12]Ми не вихваляємося знову перед вами. Ми просто хочемо, щоб ви мали підстави пишатися нами. Тоді ви знатимете, що відповісти тим, хто

para que tenhais o que responder aos que se gloriam na aparência e não no coração.

[13] Porque, se enlouquecemos, é para Deus; e, se conservamos o juízo, é para vós outros.

[14] Pois o amor de Cristo nos constrange, julgando nós isto: um morreu por todos; logo, todos morreram.

[15] E ele morreu por todos, para que os que vivem não vivam mais para si mesmos, mas para aquele que por eles morreu e ressuscitou.

[16] Assim que, nós, daqui por diante, a ninguém conhecemos segundo a carne; e, se antes conhecemos Cristo segundo a carne, já agora não o conhecemos deste modo.

[17] E, assim, se alguém está em Cristo, é nova criatura; as coisas antigas já passaram; eis que se fizeram novas.

O ministério da reconciliação

[18] Ora, tudo provém de Deus, que nos reconciliou consigo mesmo por meio de Cristo e nos deu o ministério da reconciliação,

[19] a saber, que Deus estava em Cristo reconciliando consigo o mundo, não imputando aos homens as suas transgressões, e nos confiou a palavra da reconciliação.

[20] De sorte que somos embaixadores em nome de Cristo, como se Deus exortasse por nosso intermédio. Em nome de Cristo, pois, rogamos que vos reconcilieis com Deus.

вихваляється своєю зовнішністю, та не звертає уваги на те, що в серці.

[13]Бо якщо ми безумні, то це для Бога. Якщо ж у здоровому глузді, то для вас.

[14]Любов Христова панує над нами, бо ми усвідомлюємо, що одна Людина померла заради всіх, і тому всі померли.

[15]І Він помер заради всіх, щоб живі не жили більше заради себе, а щоб ми жили заради Того, Хто помер і воскрес із мертвих для них.

[16]Тому віднині ми ні про кого не думаємо як мирські люди. Хоч колись ми й про Христа думали так, проте більше так не думаємо.

[17]Отже, хто перебуває в Христі, той є вже новим створінням. Старе минуло, а нове настало!

[18]І все це йде від Бога, Який примирив нас із Собою через Христа. Він уповноважив нас служити примиренню людей з Богом.

[19]І зміст послання нашого в тому, що Бог примирив світ з Собою в Христі, незважаючи на людські гріхи. Він довірив нам Слово примирення людей з Богом.

[20]Отож ми є посланцями Христа. Бог звертається до вас через нас. Від імені Христа ми благаємо: «Примиріться з Богом».

[21] Aquele que não conheceu pecado, ele o fez pecado por nós; para que, nele, fôssemos feitos justiça de Deus.

[21]Того, хто не знав гріха, Бог зробив жертвою за гріх, щоб через Нього ми могли стати праведними перед Богом.

2 Coríntios 6

Друге Послання до Коринтян 6

Павлові труднощі

[1] E nós, na qualidade de cooperadores com ele, também vos exortamos a que não recebais em vão a graça de Deus

[1]Ми працюємо разом з Богом. Тож благаємо вас усіх: не змарнуйте благодаті Божої, яку ви одержали.

[2] (porque ele diz: Eu te ouvi no tempo da oportunidade e te socorri no dia da salvação; eis, agora, o tempo sobremodo oportuno, eis, agora, o dia da salvação);

[2]Адже каже Він: «Я почув тебе в сприятливі часи, й допоміг тобі у День Спасіння». Послухайте! Тепер і є сприятливий час. Прийшов День Порятунку.

[3] não dando nós nenhum motivo de escândalo em coisa alguma, para que o ministério não seja censurado.

[3]Ми нікому не прагнемо перешкоджати, щоб служіння наше ніхто не ганив.

A abnegação de Paulo

[4] Pelo contrário, em tudo recomendando-nos a nós mesmos como ministros de Deus: na muita paciência, nas aflições, nas privações, nas angústias,

[4]Навпаки, у всьому ми пропонуємо себе, як і мусять слуги Божі, терпляче зносячи випробування, лихо і страждання.

[5] nos açoites, nas prisões, nos tumultos, nos trabalhos, nas vigílias, nos jejuns,

[5]Ми терпляче зносимо побиття, в'язниці, розруху, тяжку працю, безсонні ночі й голод.

[6] na pureza, no saber, na longanimidade, na bondade, no Espírito Santo, no amor não fingido,

[7] na palavra da verdade, no poder de Deus, pelas armas da justiça, quer ofensivas, quer defensivas;

[6-7]Чистотою своєю, своїми знаннями, терпінням і добротою ми показуємо, що ми слуги Божі. І запорука нам — Дари Духа Святого і наша щира любов, слово правди і сила Божа. Праведне життя приготувало нас до боротьби з усілякими нападами.

[8] por honra e por desonra, por infâmia e por boa fama, como enganadores e sendo verdadeiros;

[8]Деякі люди шанують і хвалять нас, а інші — ганять і ображають. Нас вважають шахраями, але ми завжди дотримуємося правди.

[9] como desconhecidos e, entretanto, bem conhecidos; como se estivéssemos morrendo e, contudo, eis que vivemos; como castigados, porém não mortos;

[9]Кажуть, що ніхто нас не знає, але ми відомі всім. Кажуть, що ми помираємо, але дивіться! Ось ми живі! Кажуть, що нас покарали, але нас ще не стратили.

[10] entristecidos, mas sempre alegres; pobres, mas enriquecendo a muitos; nada tendo, mas possuindo tudo.

[10]Кажуть, що ми засмучені, але ми завжди раді. Нас вважають бідняками, але ми стількох людей зробили багатими! Вважають, що ми нічого не маємо, та ми володіємо всім.

O amor com amor se paga

[11] Para vós outros, ó coríntios, abrem-se os nossos lábios, e alarga-se o nosso coração.

[11]Коринтяни! Ми вільно говоримо з вами, наші серця відкриті для вас.

[12] Não tendes limites em nós; mas estais limitados em vossos próprios afetos.

[12]Ми не відмовляємо вам у своїй любові. Це ви скупі на любов до нас.

[13] Ora, como justa retribuição (falo-vos como a filhos), dilatai-vos também vós.

[13]Звертаюся до вас, як до дітей своїх: відкрийте серця нам, як ми відкрили вам.

Nenhuma comunhão com os incrédulos

Ми — храм Божий

[14] Não vos ponhais em jugo desigual com os incrédulos; porquanto que sociedade pode haver entre a justiça e a iniqüidade? Ou que comunhão, da luz com as trevas?

[14]Не будьте такими, як ті невіруючі, бо що спільного між праведністю і беззаконням? Або що спільного має світло з темрявою?

[15] Que harmonia, entre Cristo e o Maligno? Ou que união, do crente com o incrédulo?

[15]Яка згода може бути між Христом і сатаною? Що спільного у віруючого з невіруючим,

[16] Que ligação há entre o santuário de Deus e os ídolos? Porque nós somos santuário do Deus vivente, como ele próprio disse: Habitarei e andarei entre eles; serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

[16]між Божим храмом і бовванами? Ми ж бо — храм живого Бога. Так сказано Всевишнім: «Я житиму серед них і ходитиму серед них. Я буду їхнім Богом, а вони — Моїм народом».

[17] Por isso, retirai-vos do meio deles, separai-vos, diz o SENHOR; não toqueis em coisas impuras; e eu vos receberei,

[17]«Тож вийдіть з-поміж тих людей, полиште їх, та не торкайтеся нічого нечистого, тоді Я вас прийму».

[18] serei vosso Pai, e vós sereis para mim filhos e filhas, diz o SENHOR Todo-Poderoso.

[18]«Батьком Я буду вашим, синами й дочками ви будете Моїми, — каже Всемогутній Господь».

2 Coríntios 7

Друге Послання до Коринтян 7

[1] Tendo, pois, ó amados, tais promessas, purifiquemo-nos de toda impureza, tanto da carne como do espírito, aperfeiçoando a nossa santidade no temor de Deus.

[1]Любі друзі! Маючи такі обітниці від Господа, ми мусимо очиститися від усілякої мерзоти тіла й духа, довершуючи свою святість, тому, що ми шануємо Бога.

O afeto de Paulo para com os coríntios

Павлова радість

[2] Acolhei-nos em vosso coração; a ninguém tratamos com injustiça, a ninguém corrompemos, a ninguém exploramos.

[2]Відкрийте нам серця ваші, бо ми нікого не скривдили, нікого не звели, нікого не обдурили.

[3] Não falo para vos condenar; porque já vos tenho dito que estais em nosso coração para, juntos, morrermos e vivermos.

[3]Кажу це не для того, щоб осудити вас. Я й раніше казав, що ви — в серцях наших. Ми раді жити й вмерти разом з вами.

[4] Mui grande é a minha franqueza para convosco, e muito me glorio por vossa causa; sinto-me grandemente confortado e transbordante de júbilo em toda a nossa tribulação.

[4]З вами я сповнений упевненості й втіхи. Я пишаюся вами і переповнююся радістю у всіх наших стражданнях.

A chegada de Tito

[5] Porque, chegando nós à Macedônia, nenhum alívio tivemos; pelo contrário, em tudo fomos atribulados: lutas por fora, temores por dentro.

[5]Навіть коли ми прийшли до Македонії, то не мали відпочинку. Біди чекали на нас усюди: зовнішня боротьба і внутрішні страхи.

[6] Porém Deus, que conforta os abatidos, nos consolou com a chegada de Tito;

[6]Та Бог, Який втішає принижених, утішив і нас приходом Тита.

[7] e não somente com a sua chegada, mas também pelo conforto que recebeu de vós, referindo-nos a vossa saudade, o vosso pranto, o vosso zelo por mim, aumentando, assim, meu regozijo.

[7]І не лише його приходом, а й тією радістю, що він знайшов у вас. Він розповів нам про те, як ви хочете побачити нас, як засмучені тим, що скоїли, як турбуєтеся про мене. Тож радість моя була ще більшою.

[8] Porquanto, ainda que vos tenha contristado com a carta, não me arrependo; embora já me tenha arrependido (vejo que aquela carta vos contristou por breve tempo),

[8]Хоч і засмутив вас своїм листом, та я не шкодую, що написав його. І навіть якщо раніше шкодував, то зараз бачу, що він засмутив вас лише тимчасово.

[9] agora, me alegro não porque fostes contristados, mas porque fostes contristados para arrependimento; pois fostes contristados segundo Deus, para que, de nossa parte, nenhum dano sofrêsseis.

[9]Отже, я зараз дуже радий — не через те, що засмутив вас, а тому, що смуток змусив вас розкаятися. Бо засмучені ви були печаллю, бажаною Богу. Отже, шкоди від нас не було.

[10] Porque a tristeza segundo Deus produz arrependimento para a salvação, que a ninguém traz pesar; mas a tristeza do mundo produz morte.

[11] Porque quanto cuidado não produziu isto mesmo em vós que, segundo Deus, fostes contristados! Que defesa, que indignação, que temor, que saudades, que zelo, que vindita! Em tudo destes prova de estardes inocentes neste assunto.

[12] Portanto, embora vos tenha escrito, não foi por causa do que fez o mal, nem por causa do que sofreu o agravo, mas para que a vossa solicitude a nosso favor fosse manifesta entre vós, diante de Deus.

[13] Foi por isso que nos sentimos confortados. E, acima desta nossa consolação, muito mais nos alegramos pelo contentamento de Tito, cujo espírito foi recreado por todos vós.

[14] Porque, se nalguma coisa me gloriei de vós para com ele, não fiquei envergonhado; pelo contrário, como, em tudo, vos falamos com verdade, também a nossa exaltação na presença de Tito se verificou ser verdadeira.

[15] E o seu entranhável afeto cresce mais e mais para convosco, lembrando-se da obediência de todos vós, de como o recebestes com temor e tremor.

[16] Alegro-me porque, em tudo, posso confiar em vós.

2 Coríntios 8

A oferta das igrejas da Macedônia para os pobres da Judeia

[10]Смуток, бажаний Богу, приносить людям каяття, про яке не варто шкодувати, а таке каяття веде до спасіння. Світський же смуток породжує смерть.

[11]Цей смуток — бажаний Богу. Погляньте, яку щирість і правдивість він створив для вас! Який захист вашої невинності, яке обурення, яка тривога, які прагнення і яке завзяття побачити нас, і яка кара для того, хто згрішив! У всьому ви показали свою чистоту!

[12]Коли я написав вам, то це не заради того, хто згрішив, або не проти того, хто вчинив зло. Я зробив це для того, щоб ваша турбота про нас виявилась перед Богом.

[13]Втішившись, ми стали ще щасливішими, коли побачили Титову радість, бо ви усі зміцнили дух його.

[14]І я не зганьбився, вихваляючи вас перед ним. Навпаки, оскільки ми правдиво з вами про все говорили, то й похвала моя перед Титом була правдива.

[15]Тепер, коли він згадує вашу слухняність, страх і трепет, з яким ви прийняли його, прихильність його до вас ще більша.

[16]Я щасливий з того, що маю повну довіру до вас.

Друге Послання до Коринтян 8

Про збір коштів для людей Божих в Юдеї

[1] Também, irmãos, vos fazemos conhecer a graça de Deus concedida às igrejas da Macedônia;

[2] porque, no meio de muita prova de tribulação, manifestaram abundância de alegria, e a profunda pobreza deles superabundou em grande riqueza da sua generosidade.

[3] Porque eles, testemunho eu, na medida de suas posses e mesmo acima delas, se mostraram voluntários,

[4] pedindo-nos, com muitos rogos, a graça de participarem da assistência aos santos.

[5] E não somente fizeram como nós esperávamos, mas também deram-se a si mesmos primeiro ao SENHOR, depois a nós, pela vontade de Deus;

[6] o que nos levou a recomendar a Tito que, como começou, assim também complete esta graça entre vós.

[7] Como, porém, em tudo, manifestais superabundância, tanto na fé e na palavra como no saber, e em todo cuidado, e em nosso amor para convosco, assim também abundeis nesta graça.

[8] Não vos falo na forma de mandamento, mas para provar, pela diligência de outros, a sinceridade do vosso amor;

[9] pois conheceis a graça de nosso SENHOR Jesus Cristo, que, sendo rico, se fez pobre por amor de vós, para que, pela sua pobreza, vos tornásseis ricos.

[10] E nisto dou minha opinião; pois a vós outros, que, desde o ano passado,

[1]А зараз, брати і сестри, ми хочемо, щоб ви знали про Божу милість, даровану церквам Македонії.

[2]Що я маю на увазі? Хоч вони були суворо випробувані у скорботах своїх, та мають безмежну радість. Незважаючи на свою глибоку вбогість, вони багаті щедрістю своєю.

[3]Я можу засвідчити, що вони давали, скільки могли, і навіть більше того зі своєї доброї волі.

[4]Вони невпинно і настійливо благали нас про милість разом з ними служити Божим людям.

[5]Вони давали зовсім не так, як ми чекали того: сперш ніж віддати гроші, вони віддали себе Господу і нам, бо так волів Всевишній.

[6]Тому ми просили Тита, бо раз він почав свою милосердну працю для вас, то нехай вже й завершить її.

Будьте щедрими

[7]Оскільки ви багаті всім: вірою, речами, знаннями, бажанням допомогти у всьому, нашою любов'ю до вас, тож будьте багатими і щедрими у праці для добра інших.

[8]Я вам не наказую, а завзяттям інших намагаюся випробувати щирість любові вашої.

[9]Бо ви знаєте милість Господа нашого Ісуса Христа, Який полишив Небесні багатства, та збіднів заради вас, щоб завдяки Його вбогості ви могли стати багатими.

[10]Така моя порада вам: минулого року ви не лише бажали першими віддати, а й перші робили це.

principiastes não só a prática, mas também o querer, convém isto.

11 Completai, agora, a obra começada, para que, assim como revelastes prontidão no querer, assim a leveis a termo, segundo as vossas posses.

12 Porque, se há boa vontade, será aceita conforme o que o homem tem e não segundo o que ele não tem.

13 Porque não é para que os outros tenham alívio, e vós, sobrecarga; mas para que haja igualdade,

14 suprindo a vossa abundância, no presente, a falta daqueles, de modo que a abundância daqueles venha a suprir a vossa falta, e, assim, haja igualdade,

15 como está escrito: O que muito colheu não teve demais; e o que pouco, não teve falta.

O novo encargo de Tito

16 Mas graças a Deus, que pôs no coração de Tito a mesma solicitude por amor de vós;

17 porque atendeu ao nosso apelo e, mostrando-se mais cuidadoso, partiu voluntariamente para vós outros.

18 E, com ele, enviamos o irmão cujo louvor no evangelho está espalhado por todas as igrejas.

19 E não só isto, mas foi também eleito pelas igrejas para ser nosso companheiro no desempenho desta graça ministrada por nós, para a glória do próprio SENHOR e para mostrar a nossa boa vontade;

11Тож доведіть до кінця розпочате, щоб здійснилося повною мірою те, чого ви так прагли, й давайте від того, що маєте.

12Бо, якщо даєте з бажанням, то й дар приймається згідно з тим, що є, а не з тим, чого ви не маєте.

13Не треба, щоб іншим легше було, а вам стало важче, треба, щоб усім було однаково.

14Річ у тім, що ваш теперішній достаток має допомогти іншим у скруті. Щоб потім достаток іншого став у пригоді вам, коли матимете скруту.

15Так сказано у Святому Писанні: «Хто мав багато, той не мав надлишку, а хто мав мало, не мав нестатків».

Тит і його супутники

16Дяка Богові, що дав Він серцю Тита таку ж дбайливість про вас, яку маємо ми.

17Він зважив на наше прохання і з великим бажанням іде відвідати вас зі своєї власної волі.

18Ми посилаємо з Титом нашого брата, якого вихваляють у всіх церквах за проповідування Доброї Звістки.

19До того ж його було обрано церквами супроводжувати нас у цій щедрій праці, якою ми керуємо для слави Самого Господа, і щоб виявити наше бажання допомогти.

[20] evitando, assim, que alguém nos acuse em face desta generosa dádiva administrada por nós;

[20]Ми намагаємося бути обережними і дбайливими, щоб ніхто не зміг дорікати тим, що ми маємо у розпорядженні такі великі гроші.

[21] pois o que nos preocupa é procedermos honestamente, não só perante o SENHOR, como também diante dos homens.

[21]Бо дбаємо про свою честь не тільки перед Господом, а й перед людьми.

[22] Com eles, enviamos nosso irmão cujo zelo, em muitas ocasiões e de muitos modos, temos experimentado; agora, porém, se mostra ainda mais zeloso pela muita confiança em vós.

[22]Ми посилаємо з ними також нашого брата, якого випробували багато разів і багато в чому. Він завжди прагне допомогти. А зараз, особливо прагне цього через велику довіру до вас.

[23] Quanto a Tito, é meu companheiro e cooperador convosco; quanto a nossos irmãos, são mensageiros das igrejas e glória de Cristo.

[23]Щодо Тита, то він мій товариш і спільник у допомозі вам. Щодо інших наших братів, вони — повноважні представники церкви, бо вони приносять славу Христові.

[24] Manifestai, pois, perante as igrejas, a prova do vosso amor e da nossa exultação a vosso respeito na presença destes homens.

[24]Тож засвідчіть їм свою любов. Покажіть, що ми заслужено пишаємося вами, і ми маємо на це підстави, щоб усі церкви побачили це.

2 Coríntios 9

Друге Послання до Коринтян 9

Instruções de Paulo em referência à grande coleta

Охоче допомагайте братам у Христі

[1] Ora, quanto à assistência a favor dos santos, é desnecessário escrever-vos,

[1]Якщо говорити про допомогу Божим людям в Юдеї, то немає потреби писати вам про це.

[2] porque bem reconheço a vossa presteza, da qual me glorio junto aos macedônios, dizendo que a Acaia está preparada desde o ano passado; e o vosso zelo tem estimulado a muitíssimos.

[2]Я знаю, що ви завжди готові допомогти. Я хвалю вас перед македонцями, розповідаючи, що церкви в Ахаї були готові допомогти ще з минулого року. Я казав і про те, що ваше завзяття заохотило багатьох інших допомагати.

[3] Contudo, enviei os irmãos, para que o nosso louvor a vosso respeito, neste particular, não se desminta, a fim de que, como venho dizendo, estivésseis preparados,

[3]Та я посилаю до вас братів, щоб ця наша похвала не була марною і щоб ви, як я й казав, були напоготові.

[4] para que, caso alguns macedônios forem comigo e vos encontrem desapercebidos, não fiquemos nós envergonhados (para não dizer, vós) quanto a esta confiança.

[5] Portanto, julguei conveniente recomendar aos irmãos que me precedessem entre vós e preparassem de antemão a vossa dádiva já anunciada, para que esteja pronta como expressão de generosidade e não de avareza.

A sementeira e a colheita

[6] E isto afirmo: aquele que semeia pouco pouco também ceifará; e o que semeia com fartura com abundância também ceifará.

[7] Cada um contribua segundo tiver proposto no coração, não com tristeza ou por necessidade; porque Deus ama a quem dá com alegria.

[8] Deus pode fazer-vos abundar em toda graça, a fim de que, tendo sempre, em tudo, ampla suficiência, superabundeis em toda boa obra,

[9] como está escrito: Distribuiu, deu aos pobres, a sua justiça permanece para sempre.

[10] Ora, aquele que dá semente ao que semeia e pão para alimento também suprirá e aumentará a vossa sementeira e multiplicará os frutos da vossa justiça,

[11] enriquecendo-vos, em tudo, para toda generosidade, a qual faz que, por nosso intermédio, sejam tributadas graças a Deus.

[4]Інакше, якщо македонці прийдуть зі мною і побачать, що ви не готові збирати пожертви, то ми будемо осоромлені (не кажучи вже про вас) тим, що були так упевнені в вас.

[5]Я вважав за потрібне просити братів піти до вас поперед нас і заздалегідь підготувати ваші щедрі дарунки, що були обіцяні раніше. І щоб то були щедрі й добровільні дари, а не віддані проти волі через вашу пожадливість.

[6]Пам’ятайте: хто скупо посіє, той і пожне скупо. Хто ж сіє щедро, той і врожай матиме багатий.

[7]Нехай кожен жертвує так, як вирішив у своєму серці, без жалю. Адже Бог любить тих, хто дає з радістю.

[8]Бог може збагатити вас усілякими дарами, та так, що завжди мали б ви у всьому достаток і навіть надлишок для всіляких добрих справ.

[9]Як сказано у Святому Писанні: «Дарує щедро Він і бідним подає. І доброта його ніколи не минає».

[10]Хто дає зерно сіячеві, і хліб на поживу, Той забезпечить та примножить ваше насіння і збільшить врожай праведності вашої.

[11]І станете ви багатими всім, щоб були ви щедрими завжди. Бо щедрість ваша через нас створює багато подячних молитв Богові.

[12] Porque o serviço desta assistência não só supre a necessidade dos santos, mas também redunda em muitas graças a Deus,

[13] visto como, na prova desta ministração, glorificam a Deus pela obediência da vossa confissão quanto ao evangelho de Cristo e pela liberalidade com que contribuís para eles e para todos,

[14] enquanto oram eles a vosso favor, com grande afeto, em virtude da superabundante graça de Deus que há em vós.

[15] Graças a Deus pelo seu dom inefável!

[12]Адже ваше святе служіння не лише задовольнить потреби Божих людей, а й спонукає їх бути вдячними Всевишньому.

[13]Завдяки доказам вашого служіння, люди Божі прославлятимуть Господа. Вони вихвалятимуть вашу покірливість, що йде від визнання віри в Добру Звістку про Ісуса Христа. Вони вихвалятимуть вашу щедрість, з якою ви ділитеся з ними і з усіма людьми.

[14]І коли молитимуться за вас, вони прагнутимуть побачити вас — тих, хто сподобився такої вийняткової благодаті Божої.

[15]Дяка ж Богу за Його чудовий дар, який людині не осягнути розумом!

2 Coríntios 10

Paulo defende a sua autoridade apostólica

[1] E eu mesmo, Paulo, vos rogo, pela mansidão e benignidade de Cristo, eu que, na verdade, quando presente entre vós, sou humilde; mas, quando ausente, ousado para convosco,

[2] sim, eu vos rogo que não tenha de ser ousado, quando presente, servindo-me daquela firmeza com que penso devo tratar alguns que nos julgam como se andássemos em disposições de mundano proceder.

[3] Porque, embora andando na carne, não militamos segundo a carne.

[4] Porque as armas da nossa milícia não são carnais, e sim poderosas em Deus, para destruir fortalezas, anulando nós sofismas

[5] e toda altivez que se levante contra o conhecimento de Deus, e levando cativo todo pensamento à obediência de Cristo,

Друге Послання до Коринтян 10

Павло захищає своє пастирство

[1]Я, Павло, Христовою лагідністю й покірністю особисто благаю вас. Дехто каже, що я боязливий, поки я з вами, але стаю суворим, коли пишу листи вдалині від вас.

[2]Тож зараз прошу вас, не змушуйте мене діяти так само рішуче, як і проти тих, хто вважає, ніби ми живемо мирським життям.

[3]І, хоч ми живемо в світі, та не воюємо так, як цей світ.

[4]Бо зброя наша, якою ми б’ємося — не мирська. Вона наділена силою Божою, що руйнує твердині.

[5]З цією зброєю ми спростовуємо докази, розбиваємо пихаті задуми людського самозвеличення, що стають перешкодами на шляху пізнання Бога.

Ми беремо у полон думку і змушуємо її підкорятися Христу.

[6] e estando prontos para punir toda desobediência, uma vez completa a vossa submissão.

[6]Ми готові покарати будь-яку непокору, але спершу хочемо, щоб ваша покірливість стала повною.

[7] Observai o que está evidente. Se alguém confia em si que é de Cristo, pense outra vez consigo mesmo que, assim como ele é de Cristo, também nós o somos.

[7]Подгляньте на те, що перед вами. Якщо хтось впевнений, що він належить Христу, мусить іще раз подумати й зрозуміти, що ми так само належимо Христу, як і він.

[8] Porque, se eu me gloriar um pouco mais a respeito da nossa autoridade, a qual o SENHOR nos conferiu para edificação e não para destruição vossa, não me envergonharei,

[9] para que não pareça ser meu intuito intimidar-vos por meio de cartas.

[8-9]Господь дав нам владу, щоб зміцнити вас духовно, а не для того, щоб знищити вас. Якщо ж я стану ще більше вихвалятися цією владою, то не соромитимуся. Але я стримаюся, щоб не здавалося, ніби я намагаюся залякати вас листами своїми.

[10] As cartas, com efeito, dizem, são graves e fortes; mas a presença pessoal dele é fraca, e a palavra, desprezível.

[10]«В його листах, — каже мій недоброзичливець, — він суворий і сильний, але коли присутній, то слабкий, і слова його нічого не важать».

[11] Considere o tal isto: que o que somos na palavra por cartas, estando ausentes, tal seremos em atos, quando presentes.

[11]Але той, хто каже таке, нехай пам'ятає, що немає різниці між словами в листах наших, коли ми далеко, і нашими діями, коли ми серед вас.

[12] Porque não ousamos classificar-nos ou comparar-nos com alguns que se louvam a si mesmos; mas eles, medindo-se consigo mesmos e comparando-se consigo mesmos, revelam insensatez.

[12]Бо ми не сміємо оцінювати себе або порівнювати з тими, хто сам себе вихваляє, коли вони міряють себе власною міркою, й порівнюють себе з собою самими. Тим самим вони показують власну нерозумність.

A esfera da ação missionária de Paulo

[13] Nós, porém, não nos gloriaremos sem medida, mas respeitamos o limite da esfera de ação que Deus nos demarcou e que se estende até vós.

[13]Однак ми не будемо надмірно вихвалятися, лише в тих межах, які призначив нам Бог: виконуючи нашу працю, що стосується й вас.

[14] Porque não ultrapassamos os nossos limites como se não devêssemos chegar até vós, posto que já chegamos até vós com o evangelho de Cristo;

[14]Ми не переступимо нашої межі. Ми б могли зробити це, якби не прийшли до вас. Але ми першими прийшли до вас, проповідуючи Добру Звістку про Христа.

[15] não nos gloriando fora de medida nos trabalhos alheios e tendo esperança de que, crescendo a vossa fé, seremos sobremaneira engrandecidos entre vós, dentro da nossa esfera de ação,

[16] a fim de anunciar o evangelho para além das vossas fronteiras, sem com isto nos gloriarmos de coisas já realizadas em campo alheio.

[17] Aquele, porém, que se gloria, glorie-se no SENHOR.

[18] Porque não é aprovado quem a si mesmo se louva, e sim aquele a quem o SENHOR louva.

[15]Ми ж не надміру хвалимося працею інших. Але маємо надію, що зі зростанням вашої віри ми зможемо ще більше працювати з вами, не переходячи межі, призначеної нам Богом.

[16]Ми хочемо проповідувати Добру Звістку поза межами вашого міста, бо не бажаємо вихвалятися тим, що вже зроблено в інших краях.

[17]Як сказано у Святому Писанні: «Якщо хтось вихваляється, то нехай хвалиться лише тим, що Господь здійснив».

[18]Бо не той достойний, хто сам себе хвалить, а той, кого Господь похвалить.

2 Coríntios 11

Paulo continua a sua defesa

[1] Quisera eu me suportásseis um pouco mais na minha loucura. Suportai-me, pois.

[2] Porque zelo por vós com zelo de Deus; visto que vos tenho preparado para vos apresentar como virgem pura a um só esposo, que é Cristo.

[3] Mas receio que, assim como a serpente enganou a Eva com a sua astúcia, assim também seja corrompida a vossa mente e se aparte da simplicidade e pureza devidas a Cristo.

[4] Se, na verdade, vindo alguém, prega outro Jesus que não temos pregado, ou se aceitais espírito diferente que não tendes recebido, ou evangelho diferente que não tendes abraçado, a esse, de boa mente, o tolerais.

Друге Послання до Коринтян 11

Павло і лжеапостоли

[1]Хотів би я, щоб ви зглянулися на мою нерозсудливість. Будьте терпимі до мене!

[2]Я вас ревную Божими ревнощами, бо я обіцяв вас обвінчати з Одним Чоловіком — Христом. Тож хочу я віддати вас Йому, як незайману дівчину.

[3]Але боюсь, щоб, як Єву змій обманув хитрістю своєю, так і розум ваш може розбеститися, і ви відхилитеся від істинної відданості і чистоти, якими ми зобов'язані Христу.

[4]Бо коли хтось приходить і проповідує вам іншого Ісуса, не Того, Котрого ми проповідували, або якщо ви приймаєте Дух, зовсім інший, ніж той, що маєте, або якщо ви приймаєте якусь Добру Звістку, що відрізняється від тієї, що ви прийняли, то ви б з великим бажанням погодилися з усім цим, чи не так?

[5] Porque suponho em nada ter sido inferior a esses tais apóstolos.

[6] E, embora seja falto no falar, não o sou no conhecimento; mas, em tudo e por todos os modos, vos temos feito conhecer isto.

O desprendimento do apóstolo

[7] Cometi eu, porventura, algum pecado pelo fato de viver humildemente, para que fôsseis vós exaltados, visto que gratuitamente vos anunciei o evangelho de Deus?

[8] Despojei outras igrejas, recebendo salário, para vos poder servir,

[9] e, estando entre vós, ao passar privações, não me fiz pesado a ninguém; pois os irmãos, quando vieram da Macedônia, supriram o que me faltava; e, em tudo, me guardei e me guardarei de vos ser pesado.

[10] A verdade de Cristo está em mim; por isso, não me será tirada esta glória nas regiões da Acaia.

[11] Por que razão? É porque não vos amo? Deus o sabe.

[12] Mas o que faço e farei é para cortar ocasião àqueles que a buscam com o intuito de serem considerados iguais a nós, naquilo em que se gloriam.

[13] Porque os tais são falsos apóstolos, obreiros fraudulentos, transformando-se em apóstolos de Cristo.

[14] E não é de admirar, porque o próprio Satanás se transforma em anjo de luz.

[15] Não é muito, pois, que os seus próprios ministros se transformem em ministros de

[5]Бо ж я вважаю себе аж ніяк не нижчим від отих ваших «великих апостолів».

[6]Можливо, мені бракує такого красномовства, але не знань. Навпаки. І, зрештою, це ми вам показали вповні.

[7]Чи, може, я згрішив, принижуючи себе, щоб ви могли піднестися, коли безплатно проповідував вам Добру Звістку?

[8]Я брав плату з інших церкв для того, щоб служити вам.

[9]А коли я був з вами і терпів нестатки, то я не обтяжував нікого. Брати наші, які прийшли з Македонії, допомагали мені в скруті. Я намагався ні в чому не бути тягарем для вас, і старатимусь, щоб так було і надалі.

[10]Запевняю вас істиною Христовою, яка в мені, що я не мовчатиму і не перестану вихвалятися про це по всій провінції Ахаї!

[11]Навіщо? Може, тому, що я не люблю вас? Та Бог знає, як я вас люблю.

[12]Але те, що я роблю, я робитиму і надалі, щоб не дати можливості тим іншим «апостолам» ставити себе в рівень з нами в тім, про що вони вихваляються.

[13]Бо ці люди — лжеапостоли. Вони лукаві, бо видають себе за апостолів Христових.

[14]І це не дивно, адже і сам сатана маскується в Ангела світла.

[15]Тож немає нічого дивного в тому, що слуги його маскуються в праведних служителів. Та кінець кінцем вони

justiça; e o fim deles será conforme as suas obras.

Os sofrimentos de Paulo por amor do evangelho

16 Outra vez digo: ninguém me considere insensato; todavia, se o pensais, recebei-me como insensato, para que também me glorie um pouco.

17 O que falo, não o falo segundo o SENHOR, e sim como por loucura, nesta confiança de gloriar-me.

18 E, posto que muitos se gloriam segundo a carne, também eu me gloriarei.

19 Porque, sendo vós sensatos, de boa mente tolerais os insensatos.

20 Tolerais quem vos escravize, quem vos devore, quem vos detenha, quem se exalte, quem vos esbofeteie no rosto.

21 Ingloriamente o confesso, como se fôramos fracos. Mas, naquilo em que qualquer tem ousadia (com insensatez o afirmo), também eu a tenho.

22 São hebreus? Também eu. São israelitas? Também eu. São da descendência de Abraão? Também eu.

23 São ministros de Cristo? (Falo como fora de mim.) Eu ainda mais: em trabalhos, muito mais; muito mais em prisões; em açoites, sem medida; em perigos de morte, muitas vezes.

24 Cinco vezes recebi dos judeus uma quarentena de açoites menos um;

25 fui três vezes fustigado com varas; uma vez, apedrejado; em naufrágio, três vezes; uma noite e um dia passei na voragem do mar;

дістануть те, що заслужили за вчинки свої.

Павло говорить про свої страждання

16Тож я повторюю: нехай ніхто не вважає мене нерозумним. Але навіть якщо ви так думаєте, то приймайте мене як нерозумного, щоб і я хоч трохи зміг похвалитися.

17Те, що я зараз кажу, — не від Господа, бо хвалюся я з упевненістю нерозумного.

18Багато людей вихваляються по-мирському.

19Ну, то й я робитиму це. Адже ви, мудрі, радо терпите нерозумних.

20Ви зносите, коли вас поневолюють, визискують, ловлять у пастку. Ви терпите того, хто звеличує себе перед вами або того, хто б’є вас по обличчю.

21Кажу це собі на сором — ми були дуже «слабкими» для того, щоб так поводитися з вами. Але якщо хтось достатньо сміливий, щоб хвалитися (кажу це як нерозумний), то і я наберуся сміливості хвалитися.

22Вони чистокровні євреї? Я також. Вони ізраїльтяни? Я також. Вони Авраамові нащадки? Я також.

23Вони Христові слуги? (В безумстві я кажу це!) Я ще більш відданий слуга Христовий. Я значно більше працював й по в’язницях був частіше, і били мене більше, і багато разів мене віддавали на вірну смерть.

24П’ять разів били мене юдеї батогами по тридцять дев’ять ударів щоразу.

25Тричі мене били палицями. Одного разу закидали камінням. Тричі переживав я загибель кораблів і якось провів цілу добу в воді.

[26] em jornadas, muitas vezes; em perigos de rios, em perigos de salteadores, em perigos entre patrícios, em perigos entre gentios, em perigos na cidade, em perigos no deserto, em perigos no mar, em perigos entre falsos irmãos;

[26]Я часто бував у мандрівках, зустрічав небезпеку на річках, потерпав від розбійників, від свого ж народу й від поган, у містах і в селах, і на морі, і від людей, які видають себе за «братів».

[27] em trabalhos e fadigas, em vigílias, muitas vezes; em fome e sede, em jejuns, muitas vezes; em frio e nudez.

[27]Я провів багато часу у тяжкій праці, багато ночей не спав. Я терпів голод і спрагу, й подовгу нічого не їв. Бувало, я замерзав без одягу.

[28] Além das coisas exteriores, há o que pesa sobre mim diariamente, a preocupação com todas as igrejas.

[28]Але, окрім інших злигоднів, щодня я маю турботу про всі церкви.

[29] Quem enfraquece, que também eu não enfraqueça? Quem se escandaliza, que eu não me inflame?

[29]Коли хтось слабшав, я був знесиленим разом із ним. Я страждав кожного разу, коли хтось впадав у гріх.

[30] Se tenho de gloriar-me, gloriar-me-ei no que diz respeito à minha fraqueza.

[30]Якщо я маю хвалитися, то лише тим, що стосується слабкості моєї.

[31] O Deus e Pai do SENHOR Jesus, que é eternamente bendito, sabe que não minto.

[31]Бог, Отець Господа нашого Ісуса Христа, благословенного навіки, знає, що я кажу правду.

[32] Em Damasco, o governador preposto do rei Aretas montou guarda na cidade dos damascenos, para me prender;

[32]Коли я був у Дамаску, намісник царя Ареті стеріг місто, щоб схопити мене.

[33] mas, num grande cesto, me desceram por uma janela da muralha abaixo, e assim me livrei das suas mãos.

[33]Та мене спустили в кошику через вікно в міській стіні, і так я уник його рук.

2 Coríntios 12

As visões e revelações do Senhor

[1] Se é necessário que me glorie, ainda que não convém, passarei às visões e revelações do SENHOR.

[2] Conheço um homem em Cristo que, há catorze anos, foi arrebatado até ao terceiro céu (se no corpo ou fora do corpo, não sei, Deus o sabe)

Друге Послання до Коринтян 12

Особливе Боже благословення в житті Павла

[1]Я мушу і далі хвалитися. Хвалитись мені невигідно, але я перейду до видінь та одкровень Господніх.

[2]Я знаю одного чоловіка в Христі, який чотирнадцять років тому був узятий на «третє небо» (не знаю, чи в тілі своєму, чи духом, одному Богу це відомо).

[3] e sei que o tal homem (se no corpo ou fora do corpo, não sei, Deus o sabe)

[4] foi arrebatado ao paraíso e ouviu palavras inefáveis, as quais não é lícito ao homem referir.

[5] De tal coisa me gloriarei; não, porém, de mim mesmo, salvo nas minhas fraquezas.

[6] Pois, se eu vier a gloriar-me, não serei néscio, porque direi a verdade; mas abstenho-me para que ninguém se preocupe comigo mais do que em mim vê ou de mim ouve.

O espinho na carne

[7] E, para que não me ensoberbecesse com a grandeza das revelações, foi-me posto um espinho na carne, mensageiro de Satanás, para me esbofetear, a fim de que não me exalte.

[8] Por causa disto, três vezes pedi ao SENHOR que o afastasse de mim.

[9] Então, ele me disse: A minha graça te basta, porque o poder se aperfeiçoa na fraqueza. De boa vontade, pois, mais me gloriarei nas fraquezas, para que sobre mim repouse o poder de Cristo.

[10] Pelo que sinto prazer nas fraquezas, nas injúrias, nas necessidades, nas perseguições, nas angústias, por amor de Cristo. Porque, quando sou fraco, então, é que sou forte.

As credenciais de um apóstolo

[11] Tenho-me tornado insensato; a isto me constrangestes. Eu devia ter sido louvado por vós; porquanto em nada fui inferior a esses tais apóstolos, ainda que nada sou.

[3-4]Я знаю, що цей чоловік (чи то в тілі своєму, чи без нього, це лише Богу відомо) був узятий у рай і чув слова невимовні. Людині не дано їх вимовити.

[5]Цим чоловіком я й хвалитимуся, а собою хвалитися не буду. Хіба що немічча своєю.

[6]Бо якщо хвалитимуся, то не буду нерозумним, тому що казатиму правду. Та краще стримаюсь, щоб ніхто не подумав про мене більше, ніж він бачить і чує від мене.

[7]І щоб я не занадто звеличувався від надзвичайних видінь, що мені були, дано мені жало у тіло — посланця сатани, щоб той мучив мене, не даючи мені звеличитися.

[8]Я благав Господа тричі, щоб забрав його від мене геть, але Він мовив до мене раз і назавжди:

[9]«Досить для тебе милості Моєї, бо сила Моя повністю здійснюється у твоїй слабкості». Тож я маю бути дуже щасливий з того, що хвалюся слабкостями своїми, аби сила Христова залишалася зі мною.

[10]Тому любо мені перебувати у слабкості своїй, у знущаннях, злиднях, гоніннях та труднощах в ім’я Христа. Бо коли я немічний, то набуваю силу.

Павло говорить про свою любов до коринтян

[11]Я хвалився, як нерозумний, але ви самі спонукали мене це робити. Це вам слід було хвалити мене, бо я ні в якому разі не нижчий від тих ваших «великих апостолів», навіть якщо я нічого не вартий.

[12] Pois as credenciais do apostolado foram apresentadas no meio de vós, com toda a persistência, por sinais, prodígios e poderes miraculosos.

[12]У всякому разі, коли я був з вами, то багато чого було здійснено на доказ того, що я апостол. Знамення, чудеса і дивовижні речі були виконані з великим терпінням.

[13] Porque, em que tendes vós sido inferiores às demais igrejas, senão neste fato de não vos ter sido pesado? Perdoai-me esta injustiça.

[13]То чим же ви гірші від інших церков, чого вам бракує? Хіба лише того, що я не був вам тягарем? Пробачте мені таку провину.

Paulo deseja visitá-los

[14] Eis que, pela terceira vez, estou pronto a ir ter convosco e não vos serei pesado; pois não vou atrás dos vossos bens, mas procuro a vós outros. Não devem os filhos entesourar para os pais, mas os pais, para os filhos.

[14]Ось зараз я вже втретє готовий прийти до вас й не буду для вас тягарем. Я не прагну заволодіти добром вашим, мені потрібні ви самі. Бо не діти повинні забезпечувати батьків своїх, а батьки — дітей.

[15] Eu de boa vontade me gastarei e ainda me deixarei gastar em prol da vossa alma. Se mais vos amo, serei menos amado?

[15]Я ж, зі свого боку, з великою радістю віддам усе, що маю, навіть самого себе, заради вас. Якщо я любитиму вас дужче, то як же ви любитимете мене менше?

[16] Pois seja assim, eu não vos fui pesado; porém, sendo astuto, vos prendi com dolo.

[16]Хоч би як там було, але я не був тягарем для вас. Та ви кажете, що через свою підступність я вас перехитрував.

[17] Porventura, vos explorei por intermédio de algum daqueles que vos enviei?

[17]Чи, може, я обдурив вас, використавши у своїх цілях одного з тих, кого до вас посилав? Ні.

[18] Roguei a Tito e enviei com ele outro irmão; porventura, Tito vos explorou? Acaso, não temos andado no mesmo espírito? Não seguimos nas mesmas pisadas?

[18]Я попросив Тита прийти до вас і послав одного з братів разом з ним. Чи, може, він вас обдурив? Ні. Він діяв так само чесно як і ми.

Paulo apela para o juiz de todos

[19] Há muito, pensais que nos estamos desculpando convosco. Falamos em Cristo perante Deus, e tudo, ó amados, para vossa edificação.

[19]Чи ви думаєте, що ми весь цей час виправдовувалися перед вами? Ми ж насправді є послідовниками Христа й говоримо це перед Богом. І все, що ми робимо, мої любі друзі, це для того, щоб зміцнити вас духовно.

[20] Temo, pois, que, indo ter convosco, não vos encontre na forma em que vos quero, e

[20]Бо я боюся, що коли прийду, то можу знайти вас не такими, як хотілося б мені. І ви знайдете мене не таким, як хотілося б вам. Боюся, що почнуться серед вас

que também vós me acheis diferente do que esperáveis, e que haja entre vós contendas, invejas, iras, porfias, detrações, intrigas, orgulho e tumultos.

чвари, ревнощі, злобливі сутички, суперництво, наклепи, плітки, зухвальство і безладдя.

[21] Receio que, indo outra vez, o meu Deus me humilhe no meio de vós, e eu venha a chorar por muitos que, outrora, pecaram e não se arrependeram da impureza, prostituição e lascívia que cometeram.

[21]Боюся, що коли прийду до вас знову, мій Бог принизить мене перед вами і оплакуватиму я всіх тих, хто грішив у минулому і не розкаявся у своїй нечистоті, розпусті й перелюбі, що вони чинили.

2 Coríntios 13

Paulo promete investigar e castigar

[1] Esta é a terceira vez que vou ter convosco. Por boca de duas ou três testemunhas, toda questão será decidida.

[2] Já o disse anteriormente e torno a dizer, como fiz quando estive presente pela segunda vez; mas, agora, estando ausente, o digo aos que, outrora, pecaram e a todos os mais que, se outra vez for, não os pouparei,

[3] posto que buscais prova de que, em mim, Cristo fala, o qual não é fraco para convosco; antes, é poderoso em vós.

[4] Porque, de fato, foi crucificado em fraqueza; contudo, vive pelo poder de Deus. Porque nós também somos fracos nele, mas viveremos, com ele, para vós outros pelo poder de Deus.

[5] Examinai-vos a vós mesmos se realmente estais na fé; provai-vos a vós mesmos. Ou não reconheceis que Jesus Cristo está em vós? Se não é que já estais reprovados.

[6] Mas espero reconheçais que não somos reprovados.

Друге Послання до Коринтян 13

Останнє попередження

[1]Я вже втретє йду до вас. Ось що сказано у Святому Писанні: «Кожне свідчення повинно бути підтверджене устами двох або трьох свідків».

[2]Як я був у вас вдруге, я попереджав вас. І тепер, поки я відсутній, попереджаю знову. Це попередження для тих, хто грішив раніше, і для всіх, хто грішить зараз. Коли я прийду знову до вас, то не помилую нікого з них.

[3]Я чиню так через те, що ви шукаєте доказів, що Христос говорить через мене. Він не слабкий перед вами, а сильний серед вас.

[4]Хоча це правда, що розіп'яли Христа через Його слабкість, та живе Він завдяки силі Божій. Хоча це правда, що ми слабкі у Христі, та ми житимемо з Ним заради вас завдяки силі Божій.

[5]Випробуйте себе, щоб побачити, чи живете ви з вірою. Перевірте себе. Звичайно, поки ви не пройдете через випробування, ви не здатні усвідомити того, що Ісус Христос живе в вас самих.

[6]Я маю надію, зрештою, що ви усвідомите те, що ми витримали випробування.

[7] Estamos orando a Deus para que não façais mal algum, não para que, simplesmente, pareçamos aprovados, mas para que façais o bem, embora sejamos tidos como reprovados.

[8] Porque nada podemos contra a verdade, senão em favor da própria verdade.

[9] Porque nos regozijamos quando nós estamos fracos e vós, fortes; e isto é o que pedimos: o vosso aperfeiçoamento.

[10] Portanto, escrevo estas coisas, estando ausente, para que, estando presente, não venha a usar de rigor segundo a autoridade que o SENHOR me conferiu para edificação e não para destruir.

Saudações

[11] Quanto ao mais, irmãos, adeus! Aperfeiçoai-vos, consolai-vos, sede do mesmo parecer, vivei em paz; e o Deus de amor e de paz estará convosco.

[12] Saudai-vos uns aos outros com ósculo santo. Todos os santos vos saúdam.

A bênção

[13] A graça do SENHOR Jesus Cristo, e o amor de Deus, e a comunhão do Espírito Santo sejam com todos vós.

[7]Ми молимо Бога, щоб ви не чинили ніякого зла. Не для того, щоб ми самі витримали випробування, а для того, щоб ви чинили добро навіть тоді, коли здаватиметься, що ми не витримали.

[8]Бо ми нічого не можемо вдіяти проти істини, але робимо усе можливе, щоб сприяти її розповсюдженню.

[9]Ми раді, коли ми слабкі, а ви сильні. І ось за що ми молимося: щоб ви завжди були досконалими.

[10]Через те я, зараз відсутній серед вас, і пишу вам. Коли я прийду до вас, я не хочу діяти суворо, згідно з тією владою, яку Господь дав мені для духовного зміцнення вас, щоб не робити вам зле.

Прощальне вітання

[11]Тож зараз, брати і сестри мої, скажу вам «до побачення». Удосконалюйтеся! Прийміть наш заклик: живіть у мирі і злагоді! І тоді Бог, джерело любові й миру, буде з вами.

[12]Вітайте одне одного поцілунком святим. Вас вітають усі святі люди Божі.

[13]Я молюся, щоб з вами була благодать Господа Ісуса Христа, любов Божа і єдність, що йде від Духа Святого.

Epístola de Paulo aos Gálatas

Gálatas 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo, não da parte de homens, nem por intermédio de homem algum, mas por Jesus Cristo e por Deus Pai, que o ressuscitou dentre os mortos,

[2] e todos os irmãos meus companheiros, às igrejas da Galácia,

[3] graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do [nosso] SENHOR Jesus Cristo,

[4] o qual se entregou a si mesmo pelos nossos pecados, para nos desarraigar deste mundo perverso, segundo a vontade de nosso Deus e Pai,

[5] a quem seja a glória pelos séculos dos séculos. Amém!

A inconstância dos gálatas

[6] Admira-me que estejais passando tão depressa daquele que vos chamou na graça de Cristo para outro evangelho,

[7] o qual não é outro, senão que há alguns que vos perturbam e querem perverter o evangelho de Cristo.

[8] Mas, ainda que nós ou mesmo um anjo vindo do céu vos pregue evangelho que vá além do que vos temos pregado, seja anátema.

[9] Assim, como já dissemos, e agora repito, se alguém vos prega evangelho que vá além daquele que recebestes, seja anátema.

O evangelho que Paulo recebeu e pregou

До Галатів

До Галатів 1

Вітання галатам

[1]Вітання від апостола Павла, не призначеного людьми, ані посланого ними нести Благу Вість. Я апостол владою Ісуса Христа і Бога Отця, Який воскресив Його з мертвих.

[2]Разом з усіма братами своїми я шлю листа цього церквам галатським.

[3]Благодать і мир вам від Бога, Отця нашого, і від Господа Ісуса Христа.

[4]Він віддав Себе для прощення гріхів наших, щоб визволити нас із того лихого світу, в якому ми живемо. Така воля Бога, Отця нашого.

[5]Слава Йому на віки вічні! Амінь.

Є лише одна істинна Добра Звістка

[6]Я здивований, що ви так скоро відвернулися від Господа, Який покликав вас благодаттю Христовою, і звернулися до чогось іншого, ніж істинне Благовістя.

[7]Насправді ж це зовсім не Благовістя. Деякі люди заплутують вас, перекручуючи Добру Звістку про Христа.

[8]І якщо проповідь йтиме від аби кого, навіть Ангела Небесного, але вона суперечитиме тому, про що ми проповідували, то хай той проповідник буде проклятий!

[9]Говорили ми це й раніше, і тепер я знову повторюю: якщо хтось проповідує вам Благовість, відмінну від тієї, що ви прийняли, то нехай він буде проклятий!

[10] Porventura, procuro eu, agora, o favor dos homens ou o de Deus? Ou procuro agradar a homens? Se agradasse ainda a homens, não seria servo de Cristo.

[10]У людей я шукаю схвалення, чи в Бога? Чи намагаюсь я догоджати людям? Якщо я догоджав людям, то не був би слугою Христовим.

Павлова сила йде від Бога

[11] Faço-vos, porém, saber, irmãos, que o evangelho por mim anunciado não é segundo o homem,

[11]Браття і сестри, я хочу, щоб ви знали, що Добра Звістка, яку я вам проповідував — не від людей.

[12] porque eu não o recebi, nem o aprendi de homem algum, mas mediante revelação de Jesus Cristo.

[12]Бо я прийняв її не від людини, і не людина мене навчила її, але Ісус Христос явив її мені.

[13] Porque ouvistes qual foi o meu proceder outrora no judaísmo, como sobremaneira perseguia eu a igreja de Deus e a devastava.

[13]Ви чули про моє попереднє життя в релігії юдеїв. Ви знаєте, що я жорстоко переслідував церкву Божу, та намагався зруйнувати її.

[14] E, na minha nação, quanto ao judaísmo, avantajava-me a muitos da minha idade, sendo extremamente zeloso das tradições de meus pais.

[14]У своєму служінні юдейській релігії я випереджав багатьох своїх однолітків, бо був надзвичайно відданий ученню своїх прабатьків.

[15] Quando, porém, ao que me separou antes de eu nascer e me chamou pela sua graça, aprouve

[15]Та Бог, Який вибрав мене ще до мого народження, покликав мене милістю Своєю служити Йому.

[16] revelar seu Filho em mim, para que eu o pregasse entre os gentios, sem detença, não consultei carne e sangue,

[16]Коли Всевишній явив мені Сина Свого, щоб я проповідував Добру Звістку про Нього поміж поганами, я не радився ні з ким з людей.

[17] nem subi a Jerusalém para os que já eram apóstolos antes de mim, mas parti para as regiões da Arábia e voltei, outra vez, para Damasco.

[17]Не ходив я і до Єрусалиму, до апостолів, які вже були обрані до мене. Натомість я подався до Аравії, а потім повернувся в Дамаск.

Paulo vai a Jerusalém, Síria e Cilícia

[18] Decorridos três anos, então, subi a Jerusalém para avistar-me com Cefas e permaneci com ele quinze dias;

[18]Після трьох років я пішов до Єрусалиму, щоб познайомитися з Петром. Провів я з ним п’ятнадцять днів.

[19] e não vi outro dos apóstolos, senão Tiago, o irmão do SENHOR.

[19]І нікого з інших апостолів я не бачив, окрім Якова, брата Господнього.

[20] Ora, acerca do que vos escrevo, eis que diante de Deus testifico que não minto.

[21] Depois, fui para as regiões da Síria e da Cilícia.

[22] E não era conhecido de vista das igrejas da Judéia, que estavam em Cristo.

[23] Ouviam somente dizer: Aquele que, antes, nos perseguia, agora, prega a fé que, outrora, procurava destruir.

[24] E glorificavam a Deus a meu respeito.

[20]Присягаюся перед Богом, я не брешу про що пишу вам!

[21]Потім я вирушив до Сирії та Кілікії.

[22]Та Христовим церквам, що в Юдеї, я не був відомий особисто.

[23]Вони лише чули, що люди казали: «Цей чоловік, який раніше переслідував нас, зараз проголошує віру, яку колись хотів зруйнувати».

[24]І вони славили Бога через мене.

Gálatas 2

O apostolado aos judeus e aos gentios

[1] Catorze anos depois, subi outra vez a Jerusalém com Barnabé, levando também a Tito.

[2] Subi em obediência a uma revelação; e lhes expus o evangelho que prego entre os gentios, mas em particular aos que pareciam de maior influência, para, de algum modo, não correr ou ter corrido em vão.

[3] Contudo, nem mesmo Tito, que estava comigo, sendo grego, foi constrangido a circuncidar-se.

[4] E isto por causa dos falsos irmãos que se entremeteram com o fim de espreitar a nossa liberdade que temos em Cristo Jesus e reduzir-nos à escravidão;

[5] aos quais nem ainda por uma hora nos submetemos, para que a verdade do evangelho permanecesse entre vós.

[6] E, quanto àqueles que pareciam ser de maior influência (quais tenham sido, outrora, não me interessa; Deus não aceita

До Галатів 2

Інші апостоли визнають Павла

[1]Через чотирнадцять років я знову пішов до Єрусалиму разом із Варнавою, взявши з собою й Тита.

[2]Я відправився туди, оскільки Бог відкрив мені, що я мушу йти. Я приніс людям в Єрусалимі Добру Звістку, яку проповідую поміж поганами. Але поперше, я потайки приніс її тим юдеям, яких ви дуже поважаєте та вважаєте своїми лідерами. Робив я так для того, щоб моя праця, минула і теперішня, не була марною.

[3]Титу, який був зі мною, не довелося робити обрізання, хоч він і грек.

[4]Його змушували бути обрізаним через лжебратів, які таємно вкралися до нас, щоб стежити за свободою, яку ми маємо у Христі. Вони хочуть нас поневолити.

[5]Та ми не піддалися, й не підкорилися їм, щоб істина Доброї Звістки лишилася для вас.

[6]Але ті юдеї, кого ви так поважаєте, не додали нічого до Доброї Звістки, яку я проповідую. Хоч би ким вони були для мене — немає жодного значення. Всі люди рівні перед Богом.

a aparência do homem), esses, digo, que me pareciam ser alguma coisa nada me acrescentaram;

[7] antes, pelo contrário, quando viram que o evangelho da incircuncisão me fora confiado, como a Pedro o da circuncisão

[7]Навпаки, вони визнали, що мені було доручено проповідувати Добру Звістку серед поган, так само, як Петрові — серед юдеїв.

[8] (pois aquele que operou eficazmente em Pedro para o apostolado da circuncisão também operou eficazmente em mim para com os gentios)

[8]Бо Той, Хто зробив Петра апостолом серед юдеїв, зробив мене апостолом серед поган.

[9] e, quando conheceram a graça que me foi dada, Tiago, Cefas e João, que eram reputados colunas, me estenderam, a mim e a Barnabé, a destra de comunhão, a fim de que nós fôssemos para os gentios, e eles, para a circuncisão;

[9]Тож Яків, Петро та Іоан, яких ви вважаєте лідерами церкви, визнали, що я отримав дар від Господа нести Добру Звістку. Вони прийняли мене й Варнаву як братів і погодилися, що ми проповідуватимемо поганам, а вони — юдеям.

[10] recomendando-nos somente que nos lembrássemos dos pobres, o que também me esforcei por fazer.

[10]Вони просили нас лише пам’ятати про вбогих. Я й сам вже був занепокоєний їхнім становищем і прагну дбати про них.

Paulo repreende a Pedro. A justificação pela fé em Cristo Jesus

Павло доводить, що Петро був неправий

[11] Quando, porém, Cefas veio a Antioquia, resisti-lhe face a face, porque se tornara repreensível.

[11]Та коли Петро прийшов до Антиохії, я відкрито виступив проти нього, бо він був неправий.

[12] Com efeito, antes de chegarem alguns da parte de Tiago, comia com os gentios; quando, porém, chegaram, afastou-se e, por fim, veio a apartar-se, temendo os da circuncisão.

[12]Спочатку, Петро відкрито їв та спілкувався із поганами, але коли прибули деякі юдеї від Якова, то Петро відвернувся від них. Він боявся тих євреїв, які вважали, що усім поганам слід обрізатися.

[13] E também os demais judeus dissimularam com ele, a ponto de o próprio Barnabé ter-se deixado levar pela dissimulação deles.

[13]Інші юдеї також пристали до нього в його лицемірстві, та так, що навіть і Варнава був введений в оману.

[14] Quando, porém, vi que não procediam corretamente segundo a verdade do evangelho, disse a Cefas, na presença de

[14]Коли я побачив, що вони не поводяться згідно з істиною Доброї Звістки, то перед усіма сказав Петрові: «Коли ти, юдей, живеш, як поганин, а не

todos: se, sendo tu judeu, vives como gentio e não como judeu, por que obrigas os gentios a viverem como judeus?

як юдей, то як же ти можеш примушувати поган дотримуватися юдейських звичаїв?»

[15] Nós, judeus por natureza e não pecadores dentre os gentios,

[15]Ми, юдеї за народженням, і не належимо до «поган-грішників».

[16] sabendo, contudo, que o homem não é justificado por obras da lei, e sim mediante a fé em Cristo Jesus, também temos crido em Cristo Jesus, para que fôssemos justificados pela fé em Cristo e não por obras da lei, pois, por obras da lei, ninguém será justificado.

[16]Однак ми знаємо, що людина буде виправдана перед Богом не за те, що дотримується Закону, а за віру в Ісуса Христа. Тож ми повірили в Ісуса Христа, щоб бути виправданими вірою в Христа, а не тому, що дотримувалися Закону. Нікого не буде виправдано перед Богом за дотримання Закону.

[17] Mas se, procurando ser justificados em Cristo, fomos nós mesmos também achados pecadores, dar-se-á o caso de ser Cristo ministro do pecado? Certo que não!

[17]Поки ми, юдеї, шукаємо виправдання в Христі, ми самі виявляємося грішниками. Тож хіба це означає, що Христос робить нас грішниками? Зовсім ні.

[18] Porque, se torno a edificar aquilo que destruí, a mim mesmo me constituo transgressor.

[18]Коли я знову починаю навчати того, від чого відмовився раніше, то стаю грішником.

[19] Porque eu, mediante a própria lei, morri para a lei, a fim de viver para Deus. Estou crucificado com Cristo;

[19]Бо з допомогою Закону я «вмер» для Закону, щоб жити для Бога. Я був розіп'ятий разом із Христом.

[20] logo, já não sou eu quem vive, mas Cristo vive em mim; e esse viver que, agora, tenho na carne, vivo pela fé no Filho de Deus, que me amou e a si mesmo se entregou por mim.

[20]Тож я вже не живу, але Христос живе в мені. Я живу нині у своєму тілі вірою в Сина Божого, Який полюбив мене і віддав Себе заради мене.

[21] Não anulo a graça de Deus; pois, se a justiça é mediante a lei, segue-se que morreu Cristo em vão.

[21]Я не відрікаюся від милості Божої, бо якщо праведність перед Богом досягається через Закон, то Христос помер даремно!

Gálatas 3

Paulo apela para a experiência dos gálatas

[1] Ó gálatas insensatos! Quem vos fascinou a vós outros, ante cujos olhos foi Jesus Cristo exposto como crucificado?

До Галатів 3

Благословення Боже приходить через віру

[1]О нерозумні галати! Хтось зачарував вас, хоча на ваших очах Христа проголосили розіп'ятим!

[2] Quero apenas saber isto de vós: recebestes o Espírito pelas obras da lei ou pela pregação da fé?

[2]Лише одне я хочу дізнатися від вас: чи одержали ви Дух Святий, дотримуючись Закону, чи слухаючи Добру Звістку і повіривши в неї.

[3] Sois assim insensatos que, tendo começado no Espírito, estejais, agora, vos aperfeiçoando na carne?

[3]Чи ви вже такі нерозумні, що життя, яке почали з Духом Святим, зараз намагаєтеся закінчити людськими зусиллями?

[4] Terá sido em vão que tantas coisas sofrestes? Se, na verdade, foram em vão.

[4]Невже ви стільки вистраждали — і даремно? Сподіваюся, що ні!

[5] Aquele, pois, que vos concede o Espírito e que opera milagres entre vós, porventura, o faz pelas obras da lei ou pela pregação da fé?

[5]Хіба Бог, Який дарує вам Духа Святого і творить чудеса серед вас, робить усе це через те, що ви дотримуєтеся Закону? Чи може через те, що ви слухали Добру Звістку і повірили в неї?

A experiência de Abraão

[6] É o caso de Abraão, que creu em Deus, e isso lhe foi imputado para justiça.

[6]У Святому Писанні сказано про Авраама: «Він повірив у Бога, і був цим виправданий перед Ним».

[7] Sabei, pois, que os da fé é que são filhos de Abraão.

[7]Вам слід знати, що ті, хто має віру, є справжніми нащадками Авраамовими.

[8] Ora, tendo a Escritura previsto que Deus justificaria pela fé os gentios, preanunciou o evangelho a Abraão: Em ti, serão abençoados todos os povos.

[8]У Святому Писанні передрікалося, що Бог виправдає поган завдяки їхній вірі. Він перший виявив Авраамові Добру Звістку: «Всі народи благословенними будуть через тебе».

[9] De modo que os da fé são abençoados com o crente Abraão.

[9]Тож усі, хто вірить, благословенні разом з Авраамом, який повірив.

[10] Todos quantos, pois, são das obras da lei estão debaixo de maldição; porque está escrito: Maldito todo aquele que não permanece em todas as coisas escritas no Livro da lei, para praticá-las.

[10]А хто залежить від Закону, той під прокляттям. Бо як сказано у Святому Писанні: «Прокляті ті, хто не дотримується всього написаного в книзі Закону».

[11] E é evidente que, pela lei, ninguém é justificado diante de Deus, porque o justo viverá pela fé.

[11]Тож зрозуміло, що нікого не буде виправдано перед Богом через Закон, бо як сказано у Святому Писанні: «Праведний житиме вічно вірою в Господа».

[12] Ora, a lei não procede de fé, mas: Aquele que observar os seus preceitos por eles viverá.

[12]Закон не оснований на вірі. Навпаки. Як сказано у Святому Писанні: «Для тих, хто під Законом, існує лише один спосіб успадкувати життя: дотримуватися й виконувати усі його заповіді».

13 Cristo nos resgatou da maldição da lei, fazendo-se ele próprio maldição em nosso lugar (porque está escrito: Maldito todo aquele que for pendurado em madeiro),

14 para que a bênção de Abraão chegasse aos gentios, em Jesus Cristo, a fim de que recebêssemos, pela fé, o Espírito prometido.

A lei não pode invalidar a promessa

15 Irmãos, falo como homem. Ainda que uma aliança seja meramente humana, uma vez ratificada, ninguém a revoga ou lhe acrescenta alguma coisa.

16 Ora, as promessas foram feitas a Abraão e ao seu descendente. Não diz: E aos descendentes, como se falando de muitos, porém como de um só: E ao teu descendente, que é Cristo.

17 E digo isto: uma aliança já anteriormente confirmada por Deus, a lei, que veio quatrocentos e trinta anos depois, não a pode ab-rogar, de forma que venha a desfazer a promessa.

18 Porque, se a herança provém de lei, já não decorre de promessa; mas foi pela promessa que Deus a concedeu gratuitamente a Abraão.

19 Qual, pois, a razão de ser da lei? Foi adicionada por causa das transgressões, até que viesse o descendente a quem se fez a promessa, e foi promulgada por meio de anjos, pela mão de um mediador.

20 Ora, o mediador não é de um, mas Deus é um.

13Христос звільнив нас від прокляття Закону, взявши прокляття наше на Себе, бо як сказано у Святому Писанні: «Проклятий кожен, хто висить на дереві».

14Христос звільнив нас, щоб благословення Авраамове було дароване поганам через Ісуса Христа, щоб через віру ми отримали обітницю Духа.

Закон і обітниця

15Браття і сестри, хочу навести вам приклад із повсякденного життя: ніхто не може ні скасувати угоду між людьми, ні додати щось до неї або ухилятися її після того, як вона була затверджена.

16Авраамові та його нащадкові були дані обітниці. У Писанні не сказано «його нащадкам», як багатьом людям, а одній людині — «і Нащадкові твоєму», яким є Христос.

17Ось що я маю на увазі: Закон, що з'явився чотириста тридцять років по тому, не міг скасувати Угоди, яка була підтверджена Богом. Отже, Закон не міг скасувати цю обітницю.

18Тож якби благословення Боже залежало від Закону, то не було б воно засновано на обітниці. Бог же дарував його Авраамові через обітницю.

19Навіщо ж тоді Закон? Його було дано щоб викрити гріхи, які коїли люди. Він діяв, поки не прийде від Господа саме Той Нащадок Авраама, Якому й була дана обітниця. Закон було проголошено через Ангелів з допомогою Мойсея як посередника.

20Але ж коли Всевишній дав Свої обітниці, Він зробив це без посередників, бо не потрібні посередники там, де усього одна сторона. Та Бог — єдиний!

[21] É, porventura, a lei contrária às promessas de Deus? De modo nenhum! Porque, se fosse promulgada uma lei que pudesse dar vida, a justiça, na verdade, seria procedente de lei.

[22] Mas a Escritura encerrou tudo sob o pecado, para que, mediante a fé em Jesus Cristo, fosse a promessa concedida aos que crêem.

A tutela da lei para nos conduzir a Cristo

[23] Mas, antes que viesse a fé, estávamos sob a tutela da lei e nela encerrados, para essa fé que, de futuro, haveria de revelar-se.

[24] De maneira que a lei nos serviu de aio para nos conduzir a Cristo, a fim de que fôssemos justificados por fé.

[25] Mas, tendo vindo a fé, já não permanecemos subordinados ao aio.

[26] Pois todos vós sois filhos de Deus mediante a fé em Cristo Jesus;

[27] porque todos quantos fostes batizados em Cristo de Cristo vos revestistes.

[28] Dessarte, não pode haver judeu nem grego; nem escravo nem liberto; nem homem nem mulher; porque todos vós sois um em Cristo Jesus.

[29] E, se sois de Cristo, também sois descendentes de Abraão e herdeiros segundo a promessa.

Gálatas 4

A nossa filiação em Cristo

[1] Digo, pois, que, durante o tempo em que o herdeiro é menor, em nada difere de escravo, posto que é ele senhor de tudo.

Призначення Мойсеєвого Закону

[21]Чи означає це, що Закон діє проти Божих обітниць? Звісно, ні! Бо якби було даровано Закон, що міг би давати людям нове життя, то праведність Божа прийшла б від цього Закону.

[22]Але Святе Писання проголосило, що весь світ перебуває під владою гріха. Отже, обітниця може бути дана вірою тільки тим, хто вірить в Ісуса Христа.

[23]До приходу цієї віри ми були під охороною Закону — у в'язниці, аж доки не настав час, коли Господь відкрив нам шлях віри.

[24]Тож Закон був нашим охоронцем й захисником, та мав привести нас до Христа, щоб ми змогли виправдатися перед Богом вірою своєю.

[25]А зараз, коли ця віра прийшла, ми більш не потребуємо, щоб Закон був нашим охоронцем.

[26]Усі ви — Божі діти через віру в Ісуса Христа.

[27]Бо усі, хто хрестилися в Христі, в Христа одяглися.

[28]Тож немає різниці між юдеєм і поганином, рабом і вільною людиною, чоловіком і жінкою, бо всі ви — єдині в Ісусі Христі.

[29]І якщо ви належите Христу, то ви — Авраамові нащадки і спадкоємці, згідно з обітницею, даною Авраамові Богом.

До Галатів 4

[1]Ось що я хочу сказати: поки спадкоємець іще дитина, він нічим не відрізняється від раба, хоч і володіє всім.

[2] Mas está sob tutores e curadores até ao tempo predeterminado pelo pai.

[3] Assim, também nós, quando éramos menores, estávamos servilmente sujeitos aos rudimentos do mundo;

[4] vindo, porém, a plenitude do tempo, Deus enviou seu Filho, nascido de mulher, nascido sob a lei,

[5] para resgatar os que estavam sob a lei, a fim de que recebêssemos a adoção de filhos.

[6] E, porque vós sois filhos, enviou Deus ao nosso coração o Espírito de seu Filho, que clama: Aba, Pai!

[7] De sorte que já não és escravo, porém filho; e, sendo filho, também herdeiro por Deus.

O valor transitório dos ritos judaicos

[8] Outrora, porém, não conhecendo a Deus, servíeis a deuses que, por natureza, não o são;

[9] mas agora que conheceis a Deus ou, antes, sendo conhecidos por Deus, como estais voltando, outra vez, aos rudimentos fracos e pobres, aos quais, de novo, quereis ainda escravizar-vos?

[10] Guardais dias, e meses, e tempos, e anos.

[11] Receio de vós tenha eu trabalhado em vão para convosco.

A perplexidade de Paulo

[12] Sede qual eu sou; pois também eu sou como vós. Irmãos, assim vos suplico. Em nada me ofendestes.

[2]Він перебуває під охороною опікунів і домашніх слуг, аж доки не настане час, призначений його батьком.

[3]Так само й ми, поки були «дітьми», то були поневолені непотрібними правилами цього світу.

[4]Та коли настав час, Бог послав Сина Свого, Який був народжений від жінки і жив за Законом.

[5]Бог послав Його, щоб Він визволив тих, хто жив під Законом, щоб Бог усиновив нас.

[6]А через те, що ви Його діти, Бог послав Дух Сина Свого у ваші серця. І той Дух гукає: *«Авва!»* — тобто «Отче».

[7]Тож якщо ви більше не раби, а діти Господа, то Бог також зробив вас Своїми спадкоємцями.

Про Павлову любов до галатських християн

[8]У минулому, коли ви не знали Бога, ви були рабами богів, що не були справжніми богами.

[9]Але тепер, коли ви пізнали істинного Бога, вірніше, це Господь пізнав вас, то чому ж ви повертаєтеся до тих немічних та непотрібних правил, яким знову намагаєтеся служити?

[10-11]Мене непокоїть те, що ви дотримуєтеся вчення про певні дні, місяці, сезони та роки. Я боюся, що праця моя для вас була марною.

[12]Браття і сестри, я вас благаю, будьте такими, як я! Адже після всього я став таким, як ви, та раніше, ви ставилися до мене досить добре.

[13] E vós sabeis que vos preguei o evangelho a primeira vez por causa de uma enfermidade física.

[13]Ви знаєте, що вперше я прибув до вас тому що був хворим і, в немочі тіла свого, я проповідував Добру Звістку.

[14] E, posto que a minha enfermidade na carne vos foi uma tentação, contudo, não me revelastes desprezo nem desgosto; antes, me recebestes como anjo de Deus, como o próprio Cristo Jesus.

[14]Тож мій тілесний стан був великим випробуванням для вас, та ви не погордували мною, ані зневажили мене. Ви прийняли мене, мов Ангела Божого, неначе Самого Ісуса Христа!

[15] Que é feito, pois, da vossa exultação? Pois vos dou testemunho de que, se possível fora, teríeis arrancado os próprios olhos para mos dar.

[15]То де ж поділася ваша радість? Я без сумніву можу засвідчити, що ви зробили б усе можливе, щоб допомогти мені: якби ви змогли, то повиймали б свої очі й віддали їх мені.

[16] Tornei-me, porventura, vosso inimigo, por vos dizer a verdade?

[16]Чи, може, я став вашим ворогом, тому що кажу вам правду?

[17] Os que vos obsequiam não o fazem sinceramente, mas querem afastar-vos de mim, para que o vosso zelo seja em favor deles.

[17]Ті, хто бажають, щоб ви дотримувалися Закону, дуже завзяті, але нещирі у своїх діях. Вони намагаються розлучити нас із вами і привернути вас на свій бік.

[18] É bom ser sempre zeloso pelo bem e não apenas quando estou presente convosco,

[18]Завжди приємно, коли хтось зацікавлений тобою, але тільки тоді, коли це з добрими намірами. Це добре завжди, а не лише на той час, поки я між вами.

[19] meus filhos, por quem, de novo, sofro as dores de parto, até ser Cristo formado em vós;

[19]Любі діти мої, заради вас я знову терплю біль і муки, подібні до тих, які відчуває жінка, народжуючи дитину. І терпітиму їх, аж доки ви не вподобитеся Христу.

[20] pudera eu estar presente, agora, convosco e falar-vos em outro tom de voz; porque me vejo perplexo a vosso respeito.

[20]Хотів би я бути серед вас зараз і говорити з вами якось інакше, бо не знаю, що й робити з вами.

Sara e Agar, alegoria das duas alianças

Ми — сини вільної жінки

[21] Dizei-me vós, os que quereis estar sob a lei: acaso, não ouvis a lei?

[21]Скажіть мені, ви, хто хоче бути під Законом, хіба ви не чуєте, що каже Закон?

[22] Pois está escrito que Abraão teve dois filhos, um da mulher escrava e outro da livre.

[22]А сказано, що в Авраама було двоє синів: один від рабині, а другий — від вільної жінки.

[23] Mas o da escrava nasceu segundo a carne; o da livre, mediante a promessa.

[24] Estas coisas são alegóricas; porque estas mulheres são duas alianças; uma, na verdade, se refere ao monte Sinai, que gera para escravidão; esta é Agar.

[25] Ora, Agar é o monte Sinai, na Arábia, e corresponde à Jerusalém atual, que está em escravidão com seus filhos.

[26] Mas a Jerusalém lá de cima é livre, a qual é nossa mãe;

[27] porque está escrito: Alegra-te, ó estéril, que não dás à luz, exulta e clama, tu que não estás de parto; porque são mais numerosos os filhos da abandonada que os da que tem marido.

[28] Vós, porém, irmãos, sois filhos da promessa, como Isaque.

[29] Como, porém, outrora, o que nascera segundo a carne perseguia ao que nasceu segundo o Espírito, assim também agora.

[30] Contudo, que diz a Escritura? Lança fora a escrava e seu filho, porque de modo algum o filho da escrava será herdeiro com o filho da livre.

[31] E, assim, irmãos, somos filhos não da escrava, e sim da livre.

Gálatas 5

Ou a lei ou Cristo

[1] Para a liberdade foi que Cristo nos libertou. Permanecei, pois, firmes e não vos submetais, de novo, a jugo de escravidão.

[23]Той, що народжений був від рабині, народився звичайно. Той же, що народжений був від вільної жінки, народився завдяки обітниці Божій.

[24]Ця історія має приховане значення: дві жінки уособлюють дві угоди. Одна з них іде від гори Синай і дає початок дітям, приреченим на рабство. Ця угода уособлює в собі Аґар.

[25]Аґар символізує гору Синай, що в Аравії, і відповідає сучасному Єрусалимові, бо вона перебуває в рабстві разом зі своїми дітьми.

[26]Небесний же Єрусалим — вільний. Він є матір'ю всім нам.

[27]Бо сказано у Святому Писанні: «Радій неплідна, яка не народжувала. Втішайся й радісно співай, яка мук пологових не мала, адже дітей набагато більше в покинутої, ніж у заміжньої».

[28]Ви ж, брати та сестри мої, діти, подібні Ісааку, народжені через Божу обітницю.

[29]Народжений звичайним способом переслідував того, хто народився волею Духа. Так було тоді, так є й тепер.

[30]А що сказано у Святому Писанні? «Прожени геть рабиню і сина її, бо син цієї жінки-рабині не буде спадкоємцем разом із сином вільної жінки».

[31]Тож, брати і сестри мої, ми не діти рабині, але діти вільної жінки.

До Галатів 5

Бережіть свою свободу

[1]Христос визволив нас, щоб ми могли жити вільно. Будьте непохитні, й не дозволяйте знову впрягти себе в рабське ярмо.

[2] Eu, Paulo, vos digo que, se vos deixardes circuncidar, Cristo de nada vos aproveitará.

[2]Послухайте! Я, Павло, кажу вам, якщо ви, слідуючи Закону, робите обрізання, то Христос нічим вам не зарадить.

[3] De novo, testifico a todo homem que se deixa circuncidar que está obrigado a guardar toda a lei.

[3]Ще раз попереджаю всіх, хто піддається обрізанню: вони мусять дотримуватися всього Закону.

[4] De Cristo vos desligastes, vós que procurais justificar-vos na lei; da graça decaístes.

[4]Ті з вас, хто намагається виправдатися перед Богом через Закон, не мають нічого спільного з Христом. Ви поставили себе поза милістю Божою.

[5] Porque nós, pelo Espírito, aguardamos a esperança da justiça que provém da fé.

[5]Бо ми за допомогою Духа, вірою, з нетерпінням чекаємо, щоб здійснилася наша надія — наше виправдання перед Богом.

[6] Porque, em Cristo Jesus, nem a circuncisão, nem a incircuncisão têm valor algum, mas a fé que atua pelo amor.

[6]В Христі ні обрізання, ні необрізання однаково нічого не варті. Єдине, що має вартість — це віра, яка діє через любов.

[7] Vós corríeis bem; quem vos impediu de continuardes a obedecer à verdade?

[7]Ви добре йшли шляхом християнським. Хто ж завадив вам коритися правді?

[8] Esta persuasão não vem daquele que vos chama.

[8]Звичайно не Той, Хто вас обрав.

[9] Um pouco de fermento leveda toda a massa.

[9]Пам'ятайте: «Мала закваска заквашує все тісто».

[10] Confio de vós, no SENHOR, que não alimentareis nenhum outro sentimento; mas aquele que vos perturba, seja ele quem for, sofrerá a condenação.

[10]Я впевнений в вас перед Господом. Ви будете мислити не інакше, як я навчив вас. Той же, хто зводить вас, терпітиме свою кару, хоч би хто б він був.

[11] Eu, porém, irmãos, se ainda prego a circuncisão, por que continuo sendo perseguido? Logo, está desfeito o escândalo da cruz.

[11]Браття і сестри мої, якщо я все ще сповідую обряд обрізання, як дехто стверджує, то чому ж мене досі переслідують? Якби це було так, тоді принадність хреста зникла б.

[12] Tomara até se mutilassem os que vos incitam à rebeldia.

[12]Хай ті, хто підбурюють вас, самі себе каструють на додаток до обрізання!

A liberdade é limitada pelo amor

[13] Porque vós, irmãos, fostes chamados à liberdade; porém não useis da liberdade

[13]Та вас, брати і сестри, Бог покликав до вільного життя. Однак хай ваша воля не стане приводом для задоволення вашої гріховної натури. Краще служіть один одному з любов'ю.

para dar ocasião à carne; sede, antes, servos uns dos outros, pelo amor.

[14] Porque toda a lei se cumpre em um só preceito, a saber: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[15] Se vós, porém, vos mordeis e devorais uns aos outros, vede que não sejais mutuamente destruídos.

As obras da carne e o fruto do Espírito

[16] Digo, porém: andai no Espírito e jamais satisfareis à concupiscência da carne.

[17] Porque a carne milita contra o Espírito, e o Espírito, contra a carne, porque são opostos entre si; para que não façais o que, porventura, seja do vosso querer.

[18] Mas, se sois guiados pelo Espírito, não estais sob a lei.

[19] Ora, as obras da carne são conhecidas e são: prostituição, impureza, lascívia,

[20] idolatria, feitiçarias, inimizades, porfias, ciúmes, iras, discórdias, dissensões, facções,

[21] invejas, bebedices, glutonarias e coisas semelhantes a estas, a respeito das quais eu vos declaro, como já, outrora, vos preveni, que não herdarão o reino de Deus os que tais coisas praticam.

[22] Mas o fruto do Espírito é: amor, alegria, paz, longanimidade, benignidade, bondade, fidelidade,

[23] mansidão, domínio próprio. Contra estas coisas não há lei.

[14]Бо весь Закон зводиться до одного, а саме: «Любіть ближнього свого, як любите себе самого».

[15]Але якщо ви приносите біль та страждання одне одному, то стережіться, аби не прийти до взаємознищення!

Святий Дух і людська натура

[16]Але я кажу вам, хай Дух керує вашою поведінкою. Тоді ви не задовольнятимете бажання своєї гріховної натури.

[17]Бо все, чого вона бажає, — проти Духа. Все ж, чого Дух бажає, — проти гріховної натури. Це дві протилежні речі; отже, ви не можете робити те, що вам насправді хочеться.

[18]Але якщо ви керовані Духом, то непідвладні Закону.

[19]Очевидні вчинки нашої гріховної натури: блуд, нечистота і розпуста,

[20]поклоніння бовванам, чаклунство, ненависть, суперечки, ревнощі, гнів, себелюбство, розбрат, єресі,

[21]заздрість, пияцтво, оргії і тому подібне. Зважаючи на все це, я застерігав вас і застерігаю: якщо хто чинить таке, той не успадкує Божого Царства.

[22-23]Дух же породжує любов, радість, мир, терпіння, доброту, великодушність, вірність, лагідність і самовладання. Проти цього немає Закону.

[24] E os que são de Cristo Jesus crucificaram a carne, com as suas paixões e concupiscências.

[25] Se vivemos no Espírito, andemos também no Espírito.

[26] Não nos deixemos possuir de vanglória, provocando uns aos outros, tendo inveja uns dos outros.

[24]Ті, хто належить Ісусу Христу, розіп'яли свою стару, гріховну натуру з її егоїстичними пристрастями й лихими бажаннями.

[25]Раз Дух є джерелом нашого нового життя, слідуймо Духові.

[26]Не будемо чванливими, не будемо гнівити одне одного, не будемо заздрити одне одному.

Gálatas 6

O auxílio mútuo e a responsabilidade pessoal

[1] Irmãos, se alguém for surpreendido nalguma falta, vós, que sois espirituais, corrigi-o com espírito de brandura; e guarda-te para que não sejas também tentado.

[2] Levai as cargas uns dos outros e, assim, cumprireis a lei de Cristo.

[3] Porque, se alguém julga ser alguma coisa, não sendo nada, a si mesmo se engana.

[4] Mas prove cada um o seu labor e, então, terá motivo de gloriar-se unicamente em si e não em outro.

[5] Porque cada um levará o seu próprio fardo.

O que o homem semear, isso também ceifará

[6] Mas aquele que está sendo instruído na palavra faça participante de todas as coisas boas aquele que o instrui.

[7] Não vos enganeis: de Deus não se zomba; pois aquilo que o homem semear, isso também ceifará.

[8] Porque o que semeia para a sua própria carne da carne colherá corrupção; mas o que semeia para o Espírito do Espírito colherá vida eterna.

До Галатів 6

Допомагаймо одне одному

[1]Браття і сестри, якщо хтось впаде в гріх, то ви, слідуючи Духові, маєте повернути його на шлях праведний. Але робіть це лагідно і пильнуйте себе, бо також можете бути спокушені.

[2]Допомагайте одне одному долати життєві перешкоди, і так ви виконуватиме Закон Христовий.

[3]Якщо дехто сповнений відчуттям своєї важливості, і через те не бажає так робити, той тільки обманює себе.

[4]Кожен має сам бути суддею своїх вчинків, і тоді він зможе пишатися своїми досягненнями, не порівнюючи себе ні з ким.

[5]Бо кожен має нести відповідальність за виконання своїх власних обов'язків.

Творімо добро всім людям

[6]Той, кого навчають Послання Божого, мусить ділитись усіляким добром з учителем своїм.

[7]Не обманюйте себе. Бога перехитрувати не можна, бо що посієш, те й пожнеш.

[8]Хто сіє на полі своєї гріховної натури, той пожне руїну. А хто сіє на полі Духа, той пожне від Духа вічне життя.

[9] E não nos cansemos de fazer o bem, porque a seu tempo ceifaremos, se não desfalecermos.

[10] Por isso, enquanto tivermos oportunidade, façamos o bem a todos, mas principalmente aos da família da fé.

[11] Vede com que letras grandes vos escrevi de meu próprio punho.

Paulo gloria-se na cruz de Cristo

[12] Todos os que querem ostentar-se na carne, esses vos constrangem a vos circuncidardes, somente para não serem perseguidos por causa da cruz de Cristo.

[13] Pois nem mesmo aqueles que se deixam circuncidar guardam a lei; antes, querem que vos circuncideis, para se gloriarem na vossa carne.

[14] Mas longe esteja de mim gloriar-me, senão na cruz de nosso SENHOR Jesus Cristo, pela qual o mundo está crucificado para mim, e eu, para o mundo.

[15] Pois nem a circuncisão é coisa alguma, nem a incircuncisão, mas o ser nova criatura.

[16] E, a todos quantos andarem de conformidade com esta regra, paz e misericórdia sejam sobre eles e sobre o Israel de Deus.

[17] Quanto ao mais, ninguém me moleste; porque eu trago no corpo as marcas de Jesus.

A bênção

[18] A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja, irmãos, com o vosso espírito. Amém!

[9]Творімо ж добро невтомно, і пожнемо тоді вчасно, якщо не знесилимося й не відступимо.

[10]Тож, маючи таку нагоду, творімо добро всім людям, а особливо, нашим братам по вірі.

Павло закінчує своє послання

[11]Погляньте, якими великими літерами я власноручно пишу вам це послання.

[12]Всі ті, хто прагнуть справити добре враження на свій народ, намагаються примусити вас зробити обрізання. Та роблять вони це лише для того, щоб уникнути переслідувань за хрест Христовий.

[13]Адже навіть ті, хто робить обрізання, самі не дотримуються Закону, а лише від вас цього вимагають. І все це для того, щоб похвалитися, що ви підкорилися їм.

[14]Я ж не буду вихвалятися ніколи й нічим, окрім хреста Господа нашого Ісуса Христа! Через той Хрест весь світ був розіп'ятий для мене, а я був розіп'ятий для світу.

[15]Бо ні обрізання, ні необрізання не мають ніякого значення. Що справді важливе — це нове створіння Боже.

[16]Отже, нехай буде мир і милість, всім тим, хто дотримується цього правила, тобто Божому Ізраїлю.

[17]І нарешті я прошу, щоб ніхто більше не обтяжував мене нічим, бо я вже ношу на тілі своєму рани, які є свідченням того, що я належу Христу.

[18]Нехай благодать Господа нашого Ісуса Христа буде з духом вашим, брати і сестри мої! Амінь.

Epístola de Paulo aos Efésios

Efésios 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus por vontade de Deus, aos santos que vivem em Éfeso e fiéis em Cristo Jesus,

[2] graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

As bênçãos de Deus em Cristo, autor da nossa redenção

[3] Bendito o Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, que nos tem abençoado com toda sorte de bênção espiritual nas regiões celestiais em Cristo,

[4] assim como nos escolheu, nele, antes da fundação do mundo, para sermos santos e irrepreensíveis perante ele; e em amor

[5] nos predestinou para ele, para a adoção de filhos, por meio de Jesus Cristo, segundo o beneplácito de sua vontade,

[6] para louvor da glória de sua graça, que ele nos concedeu gratuitamente no Amado,

[7] no qual temos a redenção, pelo seu sangue, a remissão dos pecados, segundo a riqueza da sua graça,

[8] que Deus derramou abundantemente sobre nós em toda a sabedoria e prudência,

[9] desvendando-nos o mistério da sua vontade, segundo o seu beneplácito que propusera em Cristo,

[10] de fazer convergir nele, na dispensação da plenitude dos tempos, todas as coisas, tanto as do céu como as da terra;

До Ефесян

До Ефесян 1

Вітання ефесянам

[1]Вітання від Павла, апостола Ісуса Христа волею Божою, до людей Божих в Ефесі віруючих в Ісуса Христа.

[2]Благодать і мир вам від Бога, Отця нашого, і від Господа нашого Ісуса Христа.

Духовні благословення у Христі

[3]Благословенний Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа. У Христі Він благословив нас усіма духовними благословеннями в Царстві Небеснім.

[4]Бог обрав нас у Христі ще до створення світу, щоб були ми святими й чистими перед Ним, бо Він любить нас.

[5]Він вирішив наперед, що всиновить нас через Ісуса Христа! Така була Його милостива воля.

[6]І то на похвалу милості Його, якою обдарував Він нас в особі Свого улюбленого Сина.

[7]Його пролита кров дала нам звільнення від гріхів. Нам прощено гріхи наші завдяки багатству милості Його.

[8]Цю милість дарував нам Всевишній у Своїй глибокій премудрості й завбачливості.

[9]Він відкрив нам таємницю волі Своєї, яка мала бути здійснена через Ісуса Христа.

[10]Мета Божа в тому, щоб, коли настане належна година, об'єднати в Христі все, що є на небі й на землі.

[11] nele, digo, no qual fomos também feitos herança, predestinados segundo o propósito daquele que faz todas as coisas conforme o conselho da sua vontade,

[12] a fim de sermos para louvor da sua glória, nós, os que de antemão esperamos em Cristo;

[13] em quem também vós, depois que ouvistes a palavra da verdade, o evangelho da vossa salvação, tendo nele também crido, fostes selados com o Santo Espírito da promessa;

[14] o qual é o penhor da nossa herança, até ao resgate da sua propriedade, em louvor da sua glória.

Paulo ora pelos crentes

[15] Por isso, também eu, tendo ouvido a fé que há entre vós no SENHOR Jesus e o amor para com todos os santos,

[16] não cesso de dar graças por vós, fazendo menção de vós nas minhas orações,

[17] para que o Deus de nosso SENHOR Jesus Cristo, o Pai da glória, vos conceda espírito de sabedoria e de revelação no pleno conhecimento dele,

[18] iluminados os olhos do vosso coração, para saberdes qual é a esperança do seu chamamento, qual a riqueza da glória da sua herança nos santos

[19] e qual a suprema grandeza do seu poder para com os que cremos, segundo a eficácia da força do seu poder;

[20] o qual exerceu ele em Cristo, ressuscitando-o dentre os mortos e

[11]Завдяки Христові ми стали людьми Божими і спадкоємцями Його. Нам це було визначено наперед згідно з намірами Того, Хто все здійснює за Своєю волею.

[12]Це сталося для того, щоб ми, євреї, ті хто були першими в надії на Христа, змогли проголошувати хвалу славі Божій.

[13]В Ньому і вас було позначено печаттю обіцяного Духа Святого, коли ви почули слово правди, Добру Звістку про спасіння й повірили в Христа. І зроблено це згідно з обітницею Божою.

[14]Дух Святий є запорукою нашої спадщини, аж поки Бог не дасть звільнення нам, тобто тим, хто належить Йому. І ми вознесемо хвалу Його славі.

Павлова молитва

[15-16]Відтоді, як я почув про вашу віру в Господа Ісуса і про вашу любов до всіх людей Божих, я не перестаю дякувати Богові за вас, згадуючи вас у своїх молитвах.

[17]Я молюся, щоб Бог Господа нашого Ісуса Христа, славний Отець, дарував вам мудре серце й відкритість до Його одкровення, щоб ви могли пізнати Його.

[18-19]Я молюся, щоб ваші серця відкрилися для сприйняття світла, і ви зрозуміли, що є надія, до якої Він закликає вас; яка багата й прекрасна спадщина, котру Бог її дарує святим людям Своїм; щоб ви збагнули, яка незрівнянно могутня влада Його для нас, хто вірить. Його сила й могутність

[20]були виявлені в Христі, коли Всевишній воскресив Його з мертвих і посадив праворуч від Себе на небесах.

fazendo-o sentar à sua direita nos lugares celestiais,

[21] acima de todo principado, e potestade, e poder, e domínio, e de todo nome que se possa referir não só no presente século, mas também no vindouro.

[22] E pôs todas as coisas debaixo dos pés e, para ser o cabeça sobre todas as coisas, o deu à igreja,

[23] a qual é o seu corpo, a plenitude daquele que a tudo enche em todas as coisas.

[21]Він посадив Христа вище всіх правителів, влади, сили й царів, вище будь-якого звання, що може бути присвоєне, і не лише в наші часи, а й у майбутньому.

[22]Бог усе віддав під владу Христову і зробив Його Головою церкви.

[23]Церква — це Тіло Христове, яку Він наповнює Собою. І Він наповнює всесвіт.

Efésios 2

Do pecado para a salvação pela graça

[1] Ele vos deu vida, estando vós mortos nos vossos delitos e pecados,

[2] nos quais andastes outrora, segundo o curso deste mundo, segundo o príncipe da potestade do ar, do espírito que agora atua nos filhos da desobediência;

[3] entre os quais também todos nós andamos outrora, segundo as inclinações da nossa carne, fazendo a vontade da carne e dos pensamentos; e éramos, por natureza, filhos da ira, como também os demais.

[4] Mas Deus, sendo rico em misericórdia, por causa do grande amor com que nos amou,

[5] e estando nós mortos em nossos delitos, nos deu vida juntamente com Cristo, – pela graça sois salvos,

[6] e, juntamente com ele, nos ressuscitou, e nos fez assentar nos lugares celestiais em Cristo Jesus;

До Ефесян 2

Від смерті до життя

[1-2]У минулому, ви були духовно мертвими через свої провини та гріхи проти Бога, в яких жили раніше, йдучи лихими шляхами цього світу. Ви корилися володарю, який править злими силами цього світу, духові, що діє в непокірних.

[3]Усі ми теж колись жили серед них, задовольняючи свою духовну природу, йдучи за її бажаннями та прагненнями. І, як усі люди на світі, були приречені зазнати гніву Божого.

[4]Та Бог багатий милосердям через Його велику любов до нас.

[5]Навіть коли ми були мертвими через гріхи свої, Він дарував нам нове життя разом із Христом (і були ви врятовані завдяки Божій милості).

[6]Бог воскресив нас до життя разом із Христом і посадив разом із Ним на престолі у Царстві Небеснім. Господь зробив це заради нас в Ісусі Христі.

[7] para mostrar, nos séculos vindouros, a suprema riqueza da sua graça, em bondade para conosco, em Cristo Jesus.

[8] Porque pela graça sois salvos, mediante a fé; e isto não vem de vós; é dom de Deus;

[9] não de obras, para que ninguém se glorie.

[10] Pois somos feitura dele, criados em Cristo Jesus para boas obras, as quais Deus de antemão preparou para que andássemos nelas.

Os gentios e os judeus são unidos pela cruz de Cristo

[11] Portanto, lembrai-vos de que, outrora, vós, gentios na carne, chamados incircuncisão por aqueles que se intitulam circuncisos, na carne, por mãos humanas,

[12] naquele tempo, estáveis sem Cristo, separados da comunidade de Israel e estranhos às alianças da promessa, não tendo esperança e sem Deus no mundo.

[13] Mas, agora, em Cristo Jesus, vós, que antes estáveis longe, fostes aproximados pelo sangue de Cristo.

[14] Porque ele é a nossa paz, o qual de ambos fez um; e, tendo derribado a parede da separação que estava no meio, a inimizade,

[15] aboliu, na sua carne, a lei dos mandamentos na forma de ordenanças, para que dos dois criasse, em si mesmo, um novo homem, fazendo a paz,

[16] e reconciliasse ambos em um só corpo com Deus, por intermédio da cruz, destruindo por ela a inimizade.

[7]Бог зробив це для того, щоб показати на всі прийдешні часи незрівнянне багатство милості Своєї. Він зробив це завдяки доброті до нас в Ісусі Христі.

[8]Бо саме Божою милістю спаслися ви завдяки вірі. Спасіння не є ваша заслуга, то є дар Божий.

[9]То не винагорода за чийсь труд, й не те, чим хтось міг би хвалитися.

[10]Бо ми — створіння Божі. Він створив нас у Ісусі Христі для добрих справ. І справи ті Бог приготував заздалегідь, щоб ми могли свої життя присвятити їм.

Єдині у Христі

[11]Тож пам'ятайте, що колись вас, народжених поганами, євреї називали «необрізаними», а себе вони називають «обрізаними» (маючи на увазі дію, яка виконується руками людськими).

[12]Пам'ятайте, тоді ви були без Христа і не належали до народу ізраїльського. Ви були чужими тим угодам, що пов'язані з Божою обітницею людям, та жили в цьому світі без надії і без Бога.

[13]Колись ви були такі далекі від Бога, але зараз ви — в Христі Ісусі, та стали близькими Йому через смерть Христову.

[14]Христос є нашим джерелом миру. Він об'єднав нас в один народ і зламав перешкоду, стіну ворожнечі, пожертвувавши Своїм власним Тілом.

[15]Він покінчив із Законом, з його правилами та заповідями, щоб забезпечити мир, створивши в Собі один новий народ із двох.

[16]Він примирив ці два народи з Богом в одному тілі через Свою смерть на хресті і так Він припинив ворожнечу між ними.

[17] E, vindo, evangelizou paz a vós outros que estáveis longe e paz também aos que estavam perto;

[17]Христос прийшов і приніс вам Звістку про мир — далеким від Бога і близьким.

[18] porque, por ele, ambos temos acesso ao Pai em um Espírito.

[18]Бо саме через Христа ми всі маємо доступ до Отця в єдиному Дусі.

[19] Assim, já não sois estrangeiros e peregrinos, mas concidadãos dos santos, e sois da família de Deus,

[19]Отже, ви, неюдеї, вже не чужинці й не сторонні. Ви співгромадяни з людьми Божими та Його родиною.

[20] edificados sobre o fundamento dos apóstolos e profetas, sendo ele mesmo, Cristo Jesus, a pedra angular;

[20]Ви, віруючі, подібні до споруди, зведеної Господом: ви збудовані на підвалинах, закладених апостолами і пророками, а наріжним каменем є Сам Христос Ісус.

[21] no qual todo o edifício, bem ajustado, cresce para santuário dedicado ao SENHOR,

[21]І вся будівля тримається на Ньому. Завдяки Христу вона росте, щоб стати святим храмом у Господі.

[22] no qual também vós juntamente estais sendo edificados para habitação de Deus no Espírito.

[22]Через Нього і ви всі об'єднуєтеся і створюєте єдине житло, де Бог живе через Духа Святого.

Efésios 3

A vocação dos gentios e o apostolado de Paulo

[1] Por esta causa eu, Paulo, sou o prisioneiro de Cristo Jesus, por amor de vós, gentios,

[2] se é que tendes ouvido a respeito da dispensação da graça de Deus a mim confiada para vós outros;

[3] pois, segundo uma revelação, me foi dado conhecer o mistério, conforme escrevi há pouco, resumidamente;

[4] pelo que, quando ledes, podeis compreender o meu discernimento do mistério de Cristo,

[5] o qual, em outras gerações, não foi dado a conhecer aos filhos dos homens, como, agora, foi revelado aos seus santos apóstolos e profetas, no Espírito,

До Ефесян 3

Павло проповідує серед поган

[1]Через те я, Павло, і став в'язнем тому, що я служу Ісусу Христу заради вас, поган.

[2]Напевне, ви чули про те, що Бог дав мені завдання проповідувати Його милість заради вас.

[3]Ви чули, що Бог відкрив мені таємницю, про яку я вже коротко вам писав.

[4]І коли ви прочитаєте це, то побачите, що я розумію таємну істину про Христа.

[5]Попереднім поколінням ця таємниця не була оголошена, але вона зараз виявлена Його святим апостолам і пророкам через Духа.

[6] a saber, que os gentios são co-herdeiros, membros do mesmo corpo e co-participantes da promessa em Cristo Jesus por meio do evangelho;

[7] do qual fui constituído ministro conforme o dom da graça de Deus a mim concedida segundo a força operante do seu poder.

[8] A mim, o menor de todos os santos, me foi dada esta graça de pregar aos gentios o evangelho das insondáveis riquezas de Cristo

[9] e manifestar qual seja a dispensação do mistério, desde os séculos, oculto em Deus, que criou todas as coisas,

[10] para que, pela igreja, a multiforme sabedoria de Deus se torne conhecida, agora, dos principados e potestades nos lugares celestiais,

[11] segundo o eterno propósito que estabeleceu em Cristo Jesus, nosso SENHOR,

[12] pelo qual temos ousadia e acesso com confiança, mediante a fé nele.

[13] Portanto, vos peço que não desfaleçais nas minhas tribulações por vós, pois nisso está a vossa glória.

Paulo ora novamente

[14] Por esta causa, me ponho de joelhos diante do Pai,

[15] de quem toma o nome toda família, tanto no céu como sobre a terra,

[16] para que, segundo a riqueza da sua glória, vos conceda que sejais fortalecidos com poder, mediante o seu Espírito no homem interior;

[6]Ця таємниця в тому, що слухаючи й приймаючи Добру Звістку, погани є спадкоємцями милості Господньої разом із юдеями. Вони є членами єдиного Тіла і співучасниками Божої обітниці в Христі Ісусі.

[7]Я став служителем, щоб проповідувати цю Добру Звістку, завдяки дарові Божої милості, дарованої мені Його владою.

[8-9]Хоч я й найменший з усіх найнезначніших людей Божих, мені була дана ця милість Божа: проповідувати поганам Добру Звістку про незбагненні багатства Христові й відкрити всім людям те, що Він призначив для таємної істини Своєї. Від початку світу вона залишалася схованою у Бога, Який створив усе.

[10-11]Його намір був в тому, щоб зараз, через церкву, Він міг виявити правителям і володарям у Царстві Небеснім цю багатогранну мудрість Божу. Це була вічна Божа мета, яку Він здійснив через Христа Ісуса, нашого Господа.

[12]В Христі ми можемо наблизитися до Бога впевнено і без страху, через нашу віру в Нього.

[13]Тож я молюся, щоб ви не відступили через мої страждання, бо страждання ці — на ваше благо, для вашої шани і слави!

Любов Христова

[14]Через те я схиляю коліна в молитві перед Отцем.

[15]Від Нього кожен рід на небі й на землі одержав своє ім'я.

[16]Я молюся, щоб Бог, згідно зі своїм славним багатством, зміг дати вам силу і владу внутрішню через Його Духа.

[17] e, assim, habite Cristo no vosso coração, pela fé, estando vós arraigados e alicerçados em amor,

[18] a fim de poderdes compreender, com todos os santos, qual é a largura, e o comprimento, e a altura, e a profundidade

[19] e conhecer o amor de Cristo, que excede todo entendimento, para que sejais tomados de toda a plenitude de Deus.

[20] Ora, àquele que é poderoso para fazer infinitamente mais do que tudo quanto pedimos ou pensamos, conforme o seu poder que opera em nós,

[21] a ele seja a glória, na igreja e em Cristo Jesus, por todas as gerações, para todo o sempre. Amém!

[17]Хай Христос живе у ваших серцях завдяки вірі вашій. Хай життя ваше засновується на любові, та зміцнюється в ній.

[18]Зрозумійте разом з усіма людьми Божими, яка широка, довга, висока й глибока любов Христова.

[19]Я молюся, щоб ви пізнали цю любов, яка перевершує всі знання, щоб вам сповнитися всією повнотою Божою.

[20]Слава Богу, Який може Своєю силою, яка діє в нас, зробити незрівнянно більше, ніж те, про що ми можемо молитися й мріяти.

[21]Слава Йому в церкві і в Ісусі Христі на всі покоління і на віки вічні. Амінь.

Efésios 4

A unidade da fé

[1] Rogo-vos, pois, eu, o prisioneiro no SENHOR, que andeis de modo digno da vocação a que fostes chamados,

[2] com toda a humildade e mansidão, com longanimidade, suportando-vos uns aos outros em amor,

[3] esforçando-vos diligentemente por preservar a unidade do Espírito no vínculo da paz;

[4] há somente um corpo e um Espírito, como também fostes chamados numa só esperança da vossa vocação;

[5] há um só SENHOR, uma só fé, um só batismo;

[6] um só Deus e Pai de todos, o qual é sobre todos, age por meio de todos e está em todos.

До Ефесян 4

Єдність тіла

[1]Тож я, як в'язень, який належить Господу, благаю вас жити так, як то личить людям Божим, та бути гідними поклику Божого.

[2]Будьте завжди покірливими й лагідними, а також терплячими й приймайте один одного з любов'ю.

[3]Намагайтеся зберегти єдність даровану Духом. Ревно бережіть її.

[4]Є лиш одне Тіло і один Дух, і ви були покликані Богом, щоб розділити одну надію.

[5]Є лише один Господь, одна віра, одне хрещення.

[6]Є лише один Бог і Отець всіх. Він володар усього, виявлений в усьому, і Він усюди.

O santo ministério e o serviço dos santos

[7] E a graça foi concedida a cada um de nós segundo a proporção do dom de Cristo.

[7]Але кожному з нас була дарована особлива милість, мірою щедрості Христової.

[8] Por isso, diz: Quando ele subiu às alturas, levou cativo o cativeiro e concedeu dons aos homens.

[8]Ось чому сказано у Святому Писанні: «І коли вознісся Він, то взяв полонених із Собою і роздав дари людям».

[9] Ora, que quer dizer subiu, senão que também havia descido até às regiões inferiores da terra?

[9]Що ж означають слова: «Він вознісся» — як не те, що Він спершу спустився на землю?

[10] Aquele que desceu é também o mesmo que subiu acima de todos os céus, para encher todas as coisas.

[10]Таким чином, це саме Христос зійшов, а потім вознісся на вище з небес, щоб наповнити Собою цілком все.

[11] E ele mesmo concedeu uns para apóstolos, outros para profetas, outros para evangelistas e outros para pastores e mestres,

[11]Він Сам дарував одним бути апостолами, другим — пророками, третім — проповідниками Доброї Звістки, а четвертим — пастирями й учителями.

[12] com vistas ao aperfeiçoamento dos santos para o desempenho do seu serviço, para a edificação do corpo de Cristo,

[13] até que todos cheguemos à unidade da fé e do pleno conhecimento do Filho de Deus, à perfeita varonilidade, à medida da estatura da plenitude de Cristo,

[12-13]І зробив Він так, щоб підготувати людей Божих до служіння й підсилення Тіла Христова, і щоб ми всі прийшли до єднання у вірі та в пізнанні Сина Божого, до зрілості, і досягли висот досконалості Христової.

[14] para que não mais sejamos como meninos, agitados de um lado para outro e levados ao redor por todo vento de doutrina, pela artimanha dos homens, pela astúcia com que induzem ao erro.

[14]Тоді ми вже більш не будемо як немовлята або ті, хто постійно змінює свої думки, неначе то хвилі кидають човен з боку в бік. Вітер усякого нового вчення не захопить нас тоді, і ми не будемо втягнені в гріх обманами хитрунів.

[15] Mas, seguindo a verdade em amor, cresçamos em tudo naquele que é a cabeça, Cristo,

[15]Тож промовлятимемо істину з любов'ю і зростатимемо в усьому, щоб бути схожими на Христа. Бо Ісус — голова,

[16] de quem todo o corpo, bem ajustado e consolidado pelo auxílio de toda junta, segundo a justa cooperação de cada parte,

[16]та усе тіло залежить від Нього. Його владою усі частини тіла з'єднані докупи, і все воно тримається разом завдяки Христу. І коли кожна окрема частина виконує те, що мусить, все тіло росте й міцніє завдяки любові.

efetua o seu próprio aumento para a edificação de si mesmo em amor.

A santidade cristã oposta à dissolução

[17] Isto, portanto, digo e no SENHOR testifico que não mais andeis como também andam os gentios, na vaidade dos seus próprios pensamentos,

[18] obscurecidos de entendimento, alheios à vida de Deus por causa da ignorância em que vivem, pela dureza do seu coração,

[19] os quais, tendo-se tornado insensíveis, se entregaram à dissolução para, com avidez, cometerem toda sorte de impureza.

[20] Mas não foi assim que aprendestes a Cristo,

[21] se é que, de fato, o tendes ouvido e nele fostes instruídos, segundo é a verdade em Jesus,

[22] no sentido de que, quanto ao trato passado, vos despojeis do velho homem, que se corrompe segundo as concupiscências do engano,

[23] e vos renoveis no espírito do vosso entendimento,

[24] e vos revistais do novo homem, criado segundo Deus, em justiça e retidão procedentes da verdade.

Exortações à santidade

[25] Por isso, deixando a mentira, fale cada um a verdade com o seu próximo, porque somos membros uns dos outros.

[26] Irai-vos e não pequeis; não se ponha o sol sobre a vossa ira,

[27] nem deis lugar ao diabo.

Як слід жити

[17]Тому кажу я це й застерігаю в ім'я Господнє, щоб ви більше не жили так, як погани живуть зі своїми нікчемними думками.

[18]Розум їхній затьмарений, вони відірвані від життя, що йде від Бога. Вони нічого не розуміють, бо відмовляються слухати голосу істини.

[19]Вони втратили почуття сорому й віддалися злу і розпусті.

[20]Але це життя, зовсім не те, про яке ви дізналися пізнавши Христа.

[21]Та я не маю сумніву, що ви чули про Нього і, як Його послідовники, навчені істини, яка в Ньому.

[22]Щодо вашого минулого життя, то вас вчили позбавлятися вашої старої суті, яка занепадає від облудних бажань.

[23-24]Ви повинні відновитися в ваших серцях і розумі, та «зодягнутися в нового чоловіка», який був створений у подобі Божій і відрізняється праведністю й святістю, що йдуть від істини.

[25]Отже, зречіться брехні! «Кожен має бути щирим із ближніми своїми», бо всі ми — частини одного тіла.

[26]«Не грішіть, гніваючись» та позбудьтеся гніву перш, ніж сонце зайде.

[27]Не потурайте дияволу.

[28] Aquele que furtava não furte mais; antes, trabalhe, fazendo com as próprias mãos o que é bom, para que tenha com que acudir ao necessitado.

[28]Хто крав, нехай більше не краде. Краще працювати й зробити щось корисне, щоб поділитися тим з нужденними.

[29] Não saia da vossa boca nenhuma palavra torpe, e sim unicamente a que for boa para edificação, conforme a necessidade, e, assim, transmita graça aos que ouvem.

[29]Нехай жодне огидне слово не сходить з уст ваших, а кажіть лише те, що допомагає людям духовно зростати згідно з їх потребою, щоб ви допомогли тим, хто чує вас.

[30] E não entristeçais o Espírito de Deus, no qual fostes selados para o dia da redenção.

[30]Не засмучуйте Божого Духа Святого, бо Він — доказ того, що ви належите Богу і що Він захистить вас до тих пір, коли настане час вашого звільнення.

[31] Longe de vós, toda amargura, e cólera, e ira, e gritaria, e blasfêmias, e bem assim toda malícia.

[31]Нехай усі прикрощі, лють, гнів, лихослів'я і наклепи полишать вас — разом з усіляким злом.

[32] Antes, sede uns para com os outros benignos, compassivos, perdoando-vos uns aos outros, como também Deus, em Cristo, vos perdoou.

[32]Будьте добрими й співчутливими одне до одного. Прощайте одне одному, як Бог простив вам в Христі.

Efésios 5

[1] Sede, pois, imitadores de Deus, como filhos amados;

[2] e andai em amor, como também Cristo nos amou e se entregou a si mesmo por nós, como oferta e sacrifício a Deus, em aroma suave.

O fruto da luz e as obras das trevas

[3] Mas a impudicícia e toda sorte de impurezas ou cobiça nem sequer se nomeiem entre vós, como convém a santos;

[4] nem conversação torpe, nem palavras vãs ou chocarrices, coisas essas inconvenientes; antes, pelo contrário, ações de graças.

До Ефесян 5

Будьте дітьми світла

[1]Будьте послідовниками Бога, як Його улюблені діти.

[2]Живіть у любові, як Христос любив і Він віддав Себе за нас, як запашне приношення і пожертву Богу.

[3]Про розпусту, нечисть усіляку чи пожадливість нехай навіть не згадують поміж вас, бо це не личить Божим людям.

[4]Не повинно бути ні ганебних промов, ні марнослів'я, ні непристойних жартів. Це також не личить вам. Нехай краще буде вдячність.

[5] Sabei, pois, isto: nenhum incontinente, ou impuro, ou avarento, que é idólatra, tem herança no reino de Cristo e de Deus.

[5]Будьте певні, що жоден розпусник, нечистий або лихий чоловік не успадкує Царства Христового й Божого, бо це те саме, що й ідолопоклонство.

[6] Ninguém vos engane com palavras vãs; porque, por essas coisas, vem a ira de Deus sobre os filhos da desobediência.

[6]Нехай ніхто не обманює вас марними словами, бо за це впаде гнів Божий на непокірливих.

[7] Portanto, não sejais participantes com eles.

[7]Тож не будьте їхніми спільниками.

[8] Pois, outrora, éreis trevas, porém, agora, sois luz no SENHOR; andai como filhos da luz

[8]І кажу я так, бо колись ви були сповнені темряви, а зараз сповнені світла як послідовники Бога. Тож живіть як діти світла.

[9] (porque o fruto da luz consiste em toda bondade, e justiça, e verdade),

[9]Бо вплив світла видно в кожному прояві доброти, в праведності й правді.

[10] provando sempre o que é agradável ao SENHOR.

[10]Завжди намагайтеся збагнути, що до вподоби Господу.

[11] E não sejais cúmplices nas obras infrutíferas das trevas; antes, porém, reprovai-as.

[11]Не беріть участі у марних і безплідних справах темряви, а краще викривайте їх.

[12] Porque o que eles fazem em oculto, o só referir é vergonha.

[12]Соромно навіть казати про те, що деякі люди чинять потай.

[13] Mas todas as coisas, quando reprovadas pela luz, se tornam manifestas; porque tudo que se manifesta é luz.

[13]Та світло викриває усі ті злі й негідні вчинки.

[14] Pelo que diz: Desperta, ó tu que dormes, levanta-te de entre os mortos, e Cristo te iluminará.

[14]Так, все прояснюється у світлі! Ось чому ми кажемо: «Встань, той, хто спить! Воскресни з мертвих, і Христос освітить тебе».

[15] Portanto, vede prudentemente como andais, não como néscios, e sim como sábios,

[15]Тож пильнуйте, як ви живете: не чиніть, як нерозумні, але будьте розумними.

[16] remindo o tempo, porque os dias são maus.

[16]Використовуйте кожну нагоду творити добро, бо часи зараз недобрі.

[17] Por esta razão, não vos torneis insensatos, mas procurai compreender qual a vontade do SENHOR.

[17]Не будьте нерозсудливими, намагайтеся пізнати волю Господа.

[18] E não vos embriagueis com vinho, no qual há dissolução, mas enchei-vos do Espírito,

[19] falando entre vós com salmos, entoando e louvando de coração ao SENHOR com hinos e cânticos espirituais,

[20] dando sempre graças por tudo a nosso Deus e Pai, em nome de nosso SENHOR Jesus Cristo,

[21] sujeitando-vos uns aos outros no temor de Cristo.

O lar cristão: marido e mulher

[22] As mulheres sejam submissas ao seu próprio marido, como ao SENHOR;

[23] porque o marido é o cabeça da mulher, como também Cristo é o cabeça da igreja, sendo este mesmo o salvador do corpo.

[24] Como, porém, a igreja está sujeita a Cristo, assim também as mulheres sejam em tudo submissas ao seu marido.

[25] Maridos, amai vossa mulher, como também Cristo amou a igreja e a si mesmo se entregou por ela,

[26] para que a santificasse, tendo-a purificado por meio da lavagem de água pela palavra,

[27] para a apresentar a si mesmo igreja gloriosa, sem mácula, nem ruga, nem coisa semelhante, porém santa e sem defeito.

[28] Assim também os maridos devem amar a sua mulher como ao próprio corpo. Quem ama a esposa a si mesmo se ama.

[18]Не впивайтеся вином, бо це приводить до розпусти. Краще сповнюйтеся Духом.

[19]Спілкуйтеся між собою псалмами, гімнами й духовними піснями. Співайте й складайте в серцях своїх мелодію, прославляючи Господа.

[20]Дякуйте завжди й за все Богу, Отцю нашому, в ім’я Господа нашого Ісуса Христа.

Жінки й чоловіки

[21]Підкоряйтеся одне одному, шануючи Христа.

[22]Жінки, підкоряйтеся чоловікам своїм, як Господу.

[23]Бо чоловік — голова над жінкою своєю, як Христос — голова над церквою. Ісус Христос — Спаситель церкви, тіла Свого.

[24]Але як церква кориться Христу, так і жінка мусить коритися чоловікові у всьому.

[25]Чоловіки, любіть жінок своїх, як Христос полюбив Свою церкву, та віддав Себе за неї в жертву.

[26]Він зробив це, щоб освятити її для служіння Богу, очистивши її словом Доброї Звістки і обмивши в воді,

[27]щоб поставити Собі церкву як наречену: сяйливу, бездоганну, без будь-яких недоліків, святу й невинну.

[28]Чоловіки так повинні любити жінок своїх, як вони люблять тіла свої. Хто любить жінку свою, той любить себе самого.

29 Porque ninguém jamais odiou a própria carne; antes, a alimenta e dela cuida, como também Cristo o faz com a igreja;

30 porque somos membros do seu corpo.

31 Eis por que deixará o homem a seu pai e a sua mãe e se unirá à sua mulher, e se tornarão os dois uma só carne.

32 Grande é este mistério, mas eu me refiro a Cristo e à igreja.

33 Não obstante, vós, cada um de per si também ame a própria esposa como a si mesmo, e a esposa respeite ao marido.

29Бо немає таких, хто ненавидить тіло своє. Кожен годує його й піклується про нього, як Христос — про церкву,

30бо ми всі — частини Тіла Його.

31Так сказано у Святому Писанні: «Тож чоловік залишить своїх батька й матір і з'єднається зі своєю жінкою, і вони стануть одним тілом».

32Ця велика таємниця дуже важлива, і я кажу це про Христа й церкву.

33Проте кожен має любити свою дружину, як він любить себе самого, а жінка повинна поважати свого чоловіка.

Efésios 6

O lar cristão: filhos e pais

1 Filhos, obedecei a vossos pais no SENHOR, pois isto é justo.

2 Honra a teu pai e a tua mãe (que é o primeiro mandamento com promessa),

3 para que te vá bem, e sejas de longa vida sobre a terra.

4 E vós, pais, não provoqueis vossos filhos à ira, mas criai-os na disciplina e na admoestação do SENHOR.

O lar cristão: servos e senhores

5 Quanto a vós outros, servos, obedecei a vosso senhor segundo a carne com temor e tremor, na sinceridade do vosso coração, como a Cristo,

6 não servindo à vista, como para agradar a homens, mas como servos de Cristo, fazendo, de coração, a vontade de Deus;

7 servindo de boa vontade, como ao SENHOR e não como a homens,

До Ефесян 6

Батьки й діти

1Діти, слухайтеся батьків своїх, як це бажано Господу, бо так правильно поводити себе.

2«Шануйте батька й матір своїх» — це перша заповідь, що має обітницю.

3Та ось що обіцяв Господь: «Все буде добре для тебе, й житимеш довго на землі».

4Батьки, не дратуйте дітей своїх, а краще виховуйте їх в навчанні і в настановах Господніх.

Господарі й раби

5Раби, коріться господарям вашим земним зі страхом і повагою, зі щирістю в серці, як корилися б Христу.

6Працюйте не лише тоді, коли ви під наглядом, неначе заради похвали людської. Працюйте як раби Христові, виконуючи волю Божу від усього серця.

7Працюйте ревно, як служили б Господу, а не тільки людям.

[8] certos de que cada um, se fizer alguma coisa boa, receberá isso outra vez do SENHOR, quer seja servo, quer livre.

[8]Якщо хто з вас творить добро, то добро йому й повернеться від Господа, однаково рабу, чи вільному.

[9] E vós, senhores, de igual modo procedei para com eles, deixando as ameaças, sabendo que o SENHOR, tanto deles como vosso, está nos céus e que para com ele não há acepção de pessoas.

[9]Ви ж, пани, ставтеся до рабів своїх так само й полиште свої погрози. Пам'ятайте, що й ваш Господар і їхній — на небі. Він — справедливий, і ні до кого з вас не схиляється більше, ніж до іншого.

A armadura de Deus

Уберіться в обладунок Божий

[10] Quanto ao mais, sede fortalecidos no SENHOR e na força do seu poder.

[10]І нарешті таке. Будьте міцні в Господі, в Його могутній силі.

[11] Revesti-vos de toda a armadura de Deus, para poderdes ficar firmes contra as ciladas do diabo;

[11]Зодягніться в повний обладунок Божий, щоб протистояти диявольським підступам.

[12] porque a nossa luta não é contra o sangue e a carne, e sim contra os principados e potestades, contra os dominadores deste mundo tenebroso, contra as forças espirituais do mal, nas regiões celestes.

[12]Бо ми боремося не проти людей, не проти плоті й крові, а проти правителів, володарів темряви цього світу, духовних сил зла на небесах.

[13] Portanto, tomai toda a armadura de Deus, para que possais resistir no dia mau e, depois de terdes vencido tudo, permanecer inabaláveis.

[13]А тому зодягніться в повний обладунок Божий, щоб змогли ви протистояти, коли настане лихий день, і вистояти, перемігши все.

[14] Estai, pois, firmes, cingindo-vos com a verdade e vestindo-vos da couraça da justiça.

[14]Тож будьте стійкими. Підпережіться паском правди, а праведність візьміть своїм панцирем.

[15] Calçai os pés com a preparação do evangelho da paz;

[15]І, щоб мати стійку опору, взуйтесь у Добру Звістку про мир.

[16] embraçando sempre o escudo da fé, com o qual podereis apagar todos os dardos inflamados do Maligno.

[16]А також візьміть віру як щит, за допомогою якого ви зможете зупинити всі вогняні стріли лукавого.

[17] Tomai também o capacete da salvação e a espada do Espírito, que é a palavra de Deus;

[17]Візьміть спасіння своїм шоломом вашим, а мечем Духа — Послання Боже.

[18] com toda oração e súplica, orando em todo tempo no Espírito e para isto vigiando com toda perseverança e súplica por todos os santos

[18]Палкими молитвами і благаннями в Дусі моліться завжди. Ви завжди мусите бути пильними в молитвах за всіх людей Божих.

[19] e também por mim; para que me seja dada, no abrir da minha boca, a palavra, para, com intrepidez, fazer conhecido o mistério do evangelho,

[19]Моліться також за мене, щоб хоч коли я говорив, вірні слова були дані мені, і я сміливо міг сповістити таємницю Доброї Звістки.

[20] pelo qual sou embaixador em cadeias, para que, em Cristo, eu seja ousado para falar, como me cumpre fazê-lo.

[20]Моє призначення — завжди проповідувати Добру Звістку, навіть зараз, знаходячись у в'язниці. Моліться, щоб я міг сміливо проповідувати: так, як це мені належить робити.

Tíquico

Прощальні вітання

[21] E, para que saibais também a meu respeito e o que faço, de tudo vos informará Tíquico, o irmão amado e fiel ministro do SENHOR.

[21]А щоб ви також могли дізнатися все про мене і про те, що я роблю, то Тихик, наш улюблений брат і вірний слуга в Господі, докладно розповість вам.

[22] Foi para isso que eu vo-lo enviei, para que saibais a nosso respeito, e ele console o vosso coração.

[22]Я посилаю його до вас саме для того, щоб він повідав вам усі новини про мене, і міг утішити серця ваші.

A bênção

[23] Paz seja com os irmãos e amor com fé, da parte de Deus Pai e do SENHOR Jesus Cristo.

[23]Мир вам, брати і сестри мої, та любов, яка йде з вірою від Бога Отця і Господа Ісуса Христа.

[24] A graça seja com todos os que amam sinceramente a nosso SENHOR Jesus Cristo.

[24]Благодать Божа усім тим, хто любить Господа Ісуса Христа любов'ю нескінченною.

Epístola de Paulo aos Filipenses

Filipenses 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo e Timóteo, servos de Cristo Jesus, a todos os santos em Cristo Jesus, inclusive bispos e diáconos que vivem em Filipos,

[2] graça e paz a vós outros, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças e súplicas em favor dos filipenses

[3] Dou graças ao meu Deus por tudo que recordo de vós,

[4] fazendo sempre, com alegria, súplicas por todos vós, em todas as minhas orações,

[5] pela vossa cooperação no evangelho, desde o primeiro dia até agora.

[6] Estou plenamente certo de que aquele que começou boa obra em vós há de completá-la até ao Dia de Cristo Jesus.

[7] Aliás, é justo que eu assim pense de todos vós, porque vos trago no coração, seja nas minhas algemas, seja na defesa e confirmação do evangelho, pois todos sois participantes da graça comigo.

[8] Pois minha testemunha é Deus, da saudade que tenho de todos vós, na terna misericórdia de Cristo Jesus.

[9] E também faço esta oração: que o vosso amor aumente mais e mais em pleno conhecimento e toda a percepção,

[10] para aprovardes as coisas excelentes e serdes sinceros e inculpáveis para o Dia de Cristo,

До Филип’ян

До Филип’ян 1

Вітання филип’янам

[1]Павло і Тимофій, слуги Ісуса Христа, шлють вітання всім вам, Божим людям в Ісусі Христі, які живуть у Филипах разом зі старійшинами і особливими слугами вашими.

[2]Благодать і мир вам від Бога, Отця нашого Господа Ісуса Христа.

Павлова молитва

[3]Щоразу дякую я своєму Богові, згадуючи про вас.

[4]Кожна моя молитва за всіх вас сповнена радості.

[5]Адже ви допомагали мені проповідувати Добру Звістку від найпершого дня й донині.

[6]Я певний у тому, що Господь, Який розпочав благодійну справу серед вас, продовжуватиме її аж до того дня, коли Христос прийде знову й завершить її.

[7]Мені так і належить думати про вас, бо ви дуже близькі серцю моєму. І не лише у в’язниці, а й коли я захищаю й непохитно утверджую Добру Звістку, ви завжди були спільниками моїми у милості Божій.

[8]І Бог мені свідок, що я дуже сильно хочу бачити вас, бо люблю усіх вас любов’ю Ісуса Христа.

[9]Ось молитва моя за вас: Щоб любов ваша все більше зростала разом із знанням і розумінням.

[10]Молюся я, щоб ви повсякчас були спроможні розрізняти важливе від нікчемного, і завжди могли вибрати найкраще, й залишатися чистими і бездоганними до Дня приходу Христового;

[11] cheios do fruto de justiça, o qual é mediante Jesus Cristo, para a glória e louvor de Deus.

A situação do apóstolo contribui para o progresso do evangelho

[12] Quero ainda, irmãos, cientificar-vos de que as coisas que me aconteceram têm, antes, contribuído para o progresso do evangelho;

[13] de maneira que as minhas cadeias, em Cristo, se tornaram conhecidas de toda a guarda pretoriana e de todos os demais;

[14] e a maioria dos irmãos, estimulados no SENHOR por minhas algemas, ousam falar com mais desassombro a palavra de Deus.

[15] Alguns, efetivamente, proclamam a Cristo por inveja e porfia; outros, porém, o fazem de boa vontade;

[16] estes, por amor, sabendo que estou incumbido da defesa do evangelho;

[17] aqueles, contudo, pregam a Cristo, por discórdia, insinceramente, julgando suscitar tribulação às minhas cadeias.

[18] Todavia, que importa? Uma vez que Cristo, de qualquer modo, está sendo pregado, quer por pretexto, quer por verdade, também com isto me regozijo, sim, sempre me regozijarei.

[19] Porque estou certo de que isto mesmo, pela vossa súplica e pela provisão do Espírito de Jesus Cristo, me redundará em libertação,

[20] segundo a minha ardente expectativa e esperança de que em nada serei envergonhado; antes, com toda a ousadia, como sempre, também agora, será Cristo

[11]щоб ви з допомогою Ісуса Христа сповнилися плодами праведності на славу і хвалу Божу.

Павлові випробування допомагають у праці Господній

[12]Браття і сестри, я хочу, щоб ви знали, що все, що сталося зі мною, сприяло поширенню Доброї Звістки.

[13]Бо вся сторожа палацу та всі інші дізналися, що причиною мого ув'язнення є те, що я служу Христу.

[14]До того ж, через моє ув'язнення більшість братів у Господі підбадьорилася. Вони проповідують Слово Боже більш відверто і без страху.

[15]Це правда, що дехто з них проповідує Христа через заздрість і суперечки. Та інші — завдяки своїй добрій волі.

[16]Такі люди роблять це через свою любов, бо знають, що Бог поставив мене захищати Добру Звістку.

[17]Інші ж говорять про Христа через своє егоїстичне честолюбство і нещиро, бо думають, що зможуть зробити мені прикрість, поки я ув'язнений.

[18]Та яке це має значення? Важливо те, що так або інакше, з корисливих міркувань чи щиро, проголошують Христа, а те мені на радість. Це тішитиме мене і надалі.

[19]Адже знаю я, що матиму визволення завдяки вашим молитвам і допомозі від Духа Ісуса Христа.

[20]Моє ревне чекання і надія, що я не буду посоромлений нічим, а з усією своєю сміливістю, як завжди, і особливо тепер, вихвалятиму Христа у тілі своєму — байдуже, чи житиму я, чи помру.

engrandecido no meu corpo, quer pela vida, quer pela morte.

[21] Porquanto, para mim, o viver é Cristo, e o morrer é lucro.

[22] Entretanto, se o viver na carne traz fruto para o meu trabalho, já não sei o que hei de escolher.

[23] Ora, de um e outro lado, estou constrangido, tendo o desejo de partir e estar com Cristo, o que é incomparavelmente melhor.

[24] Mas, por vossa causa, é mais necessário permanecer na carne.

[25] E, convencido disto, estou certo de que ficarei e permanecerei com todos vós, para o vosso progresso e gozo da fé,

[26] a fim de que aumente, quanto a mim, o motivo de vos gloriardes em Cristo Jesus, pela minha presença, de novo, convosco.

A unidade cristã na luta

[27] Vivei, acima de tudo, por modo digno do evangelho de Cristo, para que, ou indo ver-vos ou estando ausente, ouça, no tocante a vós outros, que estais firmes em um só espírito, como uma só alma, lutando juntos pela fé evangélica;

[28] e que em nada estais intimidados pelos adversários. Pois o que é para eles prova evidente de perdição é, para vós outros, de salvação, e isto da parte de Deus.

[29] Porque vos foi concedida a graça de padecerdes por Cristo e não somente de crerdes nele,

[30] pois tendes o mesmo combate que vistes em mim e, ainda agora, ouvis que é o meu.

[21]Бо життя для мене — це Христос, а смерть — надбання.

[22]Якщо ж і надалі житиму я в цьому тілі, то продовжуватиму свою працю в ім'я Господнє. Отже, не знаю, що мені вибрати.

[23]Мені важко зробити вибір. Інколи, я маю бажання піти з цього життя і бути з Христом, бо було б це значно краще для мене.

[24]Але ж вам необхідно, щоб я залишався жити.

[25]І оскільки я переконаний в цьому, то знаю, що залишатимуся тут і буду з вами всіма заради вашого духовного розвитку і втіхи, що йдуть від віри.

[26]Коли я знову до вас прийду, ви пишатиметеся тим, що Ісус Христос зробив, допомагаючи мені.

[27]Але у всякому разі живіть так, щоб життя ваше приносило шану Добрій Звістці про Христа. Тоді, будучи разом з вами, чи далеко від вас, зможу почути, що ви стійко, з єдиним серцем і душею боретеся за віру, яка проголошена в Добрій Звістці.

[28]Не лякайтеся тих, хто проти вас. Ваша мужність є доказом від Бога, що всі вороги ваші будуть знищені, а ви — врятовані.

[29]Бо привілей, дарований вам — не лише вірити в Христа, але також і страждати за Нього.

[30]Ви вступили в ту ж саму боротьбу, в яку, як ви бачили, було втягнуто й мене.

Тож вам необхідно пройти через усі ті труднощі, що випали й на мою долю.

Filipenses 2

Exortação ao amor fraternal e à humildade

[1] Se há, pois, alguma exortação em Cristo, alguma consolação de amor, alguma comunhão do Espírito, se há entranhados afetos e misericórdias,

[2] completai a minha alegria, de modo que penseis a mesma coisa, tenhais o mesmo amor, sejais unidos de alma, tendo o mesmo sentimento.

[3] Nada façais por partidarismo ou vanglória, mas por humildade, considerando cada um os outros superiores a si mesmo.

[4] Não tenha cada um em vista o que é propriamente seu, senão também cada qual o que é dos outros.

O exemplo de Cristo na humilhação

[5] Tende em vós o mesmo sentimento que houve também em Cristo Jesus,

[6] pois ele, subsistindo em forma de Deus, não julgou como usurpação o ser igual a Deus;

[7] antes, a si mesmo se esvaziou, assumindo a forma de servo, tornando-se em semelhança de homens; e, reconhecido em figura humana,

[8] a si mesmo se humilhou, tornando-se obediente até à morte e morte de cruz.

[9] Pelo que também Deus o exaltou sobremaneira e lhe deu o nome que está acima de todo nome,

До Филип'ян 2

Єднайтесь і дбайте одне про одного

[1]Отже, поміркуйте, що ми маємо у Хресті: втіху, яку Він дарував нам, радість, що йде від Його любові, спільність Духу, співчуття і милосердя, які Він відкрив нам.

[2]Тож доповніть радість мою, думаючи однаково, маючи одну й ту саму любов, з'єднавшись у досягненні однієї мети, живучи у злагоді.

[3]Не робіть нічого через заздрість або нікчемну пиху. Краще, в покірливості своїй, вважайте іншого кращим за себе.

[4]Кожен має переслідувати не лише свої інтереси, а й зважати на інтереси інших.

Приклад Христа

[5]У житті своєму ви повинні думати й чинити так, як Ісус Христос.

[6]Хоч і був Він Богом у всіх відношеннях, та не вважав Свою рівність Богові скарбом, за який треба триматися.

[7-8]Замість того, Він полишив Своє місце із Господом, ставши рабом, звичайною людиною. І ставши таким, принизив Себе, й був покірливим до останньої години, аж до смерті на хресті.

[9]Через те Бог возніс Його і звеличив до таких висот і дав Йому ім'я, яке є найважливішим від будь-якого іншого імені,

[10] para que ao nome de Jesus se dobre todo joelho, nos céus, na terra e debaixo da terra,

[11] e toda língua confesse que Jesus Cristo é SENHOR, para glória de Deus Pai.

O desenvolvimento da salvação

[12] Assim, pois, amados meus, como sempre obedecestes, não só na minha presença, porém, muito mais agora, na minha ausência, desenvolvei a vossa salvação com temor e tremor;

[13] porque Deus é quem efetua em vós tanto o querer como o realizar, segundo a sua boa vontade.

[14] Fazei tudo sem murmurações nem contendas,

[15] para que vos torneis irrepreensíveis e sinceros, filhos de Deus inculpáveis no meio de uma geração pervertida e corrupta, na qual resplandeceis como luzeiros no mundo,

[16] preservando a palavra da vida, para que, no Dia de Cristo, eu me glorie de que não corri em vão, nem me esforcei inutilmente.

[17] Entretanto, mesmo que seja eu oferecido por libação sobre o sacrifício e serviço da vossa fé, alegro-me e, com todos vós, me congratulo.

[18] Assim, vós também, pela mesma razão, alegrai-vos e congratulai-vos comigo.

Paulo e seus companheiros Timóteo e Epafrodito

[19] Espero, porém, no SENHOR Jesus, mandar-vos Timóteo, o mais breve possível, a fim de que eu me sinta animado também, tendo conhecimento da vossa situação.

[10]щоб усі, хто знаходиться на небі, на землі і під землею, схилили коліна на славу імені Ісусового.

[11]І щоб усі уста проголошували, що Ісус Христос — Господь на славу Бога Отця.

Будьте бездоганними та щирими

[12]Тож любі друзі мої, як ви корилися мені не лише коли я був серед вас, але ще навіть більше коли я далеко, так само продовжуйте працювати заради вашого спасіння з повним благоговінням перед Богом.

[13]Бо це Господь працює в вас, викликаючи прагнення і вчинки, бажані Йому.

[14]Робіть усе без нарікань та суперечок,

[15]щоб могли ви бути невинними й чистими дітьми Божими, бездоганними поміж розбещених і зіпсованих людей, серед яких ви сяєте, як зірки у темному світі.

[16]Несіть Послання, що дарує життя. Робіть так, щоб я пишався вами у День повернення Христа, побачивши, що змагався я і трудився не даремно.

[17]І навіть якщо кров моя проллється як пожертва, що йде з приношеннями, та служінням віри вашої, все одно я щасливий і радію разом з усіма вами.

[18]У свою чергу вам також слід звеселитися і ділити свою радість зі мною.

Тимофій та Епафродит

[19]Я маю надію в Господа Ісуса послати скоро до вас Тимофія, щоб утішитися, коли почую про вас.

[20] Porque a ninguém tenho de igual sentimento que, sinceramente, cuide dos vossos interesses;

[20]І хочу я послати саме його, бо не маю тут більше нікого, хто розділяє мої хвилювання і так щиро піклується про ваше благополуччя.

[21] pois todos eles buscam o que é seu próprio, não o que é de Cristo Jesus.

[21]Адже всі інші переслідують лише свої інтереси, нехтуючи інтересами Ісуса Христа.

[22] E conheceis o seu caráter provado, pois serviu ao evangelho, junto comigo, como filho ao pai.

[22]Вам відомо, що він за чоловік, і що, як син батькові своєму, служив він зі мною, поширюючи Добру Звістку.

[23] Este, com efeito, é quem espero enviar, tão logo tenha eu visto a minha situação.

[23]Тож маю надію негайно відіслати його до вас, як тільки побачу, як ідуть мої справи.

[24] E estou persuadido no SENHOR de que também eu mesmo, brevemente, irei.

[24]Я впевнений, що Господь допоможе мені незабаром прийти до вас.

[25] Julguei, todavia, necessário mandar até vós Epafrodito, por um lado, meu irmão, cooperador e companheiro de lutas; e, por outro, vosso mensageiro e vosso auxiliar nas minhas necessidades;

[25]Я вважаю за необхідне послати до вас Епафродита, мого брата в Христі, товариша в праці та соратника, і якого ви відправили допомогти мені у скруті моїй.

[26] visto que ele tinha saudade de todos vós e estava angustiado porque ouvistes que adoeceu.

[26]Я вирішив це зробити, бо він сумує за вами всіма, й дуже занепокоївся, коли ви дізналися, що він хворів.

[27] Com efeito, adoeceu mortalmente; Deus, porém, se compadeceu dele e não somente dele, mas também de mim, para que eu não tivesse tristeza sobre tristeza.

[27]Він і справді дуже хворів, мало не вмер. Та Бог змилувався над ним, і не лише над ним, а й наді мною, щоб я не мав ще більшого горя.

[28] Por isso, tanto mais me apresso em mandá-lo, para que, vendo-o novamente, vos alegreis, e eu tenha menos tristeza.

[28]І тому я ще більш прагну послати його, щоб ви, побачивши його, зраділи знову, і щоб мені позбутися свого смутку.

[29] Recebei-o, pois, no SENHOR, com toda a alegria, e honrai sempre a homens como esse;

[29]Тож вітайте його в Господі з великою радістю, шануйте таких людей.

[30] visto que, por causa da obra de Cristo, chegou ele às portas da morte e se dispôs a dar a própria vida, para suprir a vossa carência de socorro para comigo.

[30]Його слід шанувати, бо він мало не вмер, працюючи в ім’я Христове. Він був готовий віддати своє життя, щоб служити мені так, як ви не могли.

Filipenses 3

A exortação referente à alegria cristã

[1] Quanto ao mais, irmãos meus, alegrai-vos no SENHOR. A mim, não me desgosta e é segurança para vós outros que eu escreva as mesmas coisas.

O aviso contra os falsos mestres

[2] Acautelai-vos dos cães! Acautelai-vos dos maus obreiros! Acautelai-vos da falsa circuncisão!

[3] Porque nós é que somos a circuncisão, nós que adoramos a Deus no Espírito, e nos gloriamos em Cristo Jesus, e não confiamos na carne.

[4] Bem que eu poderia confiar também na carne. Se qualquer outro pensa que pode confiar na carne, eu ainda mais:

[5] circuncidado ao oitavo dia, da linhagem de Israel, da tribo de Benjamim, hebreu de hebreus; quanto à lei, fariseu,

[6] quanto ao zelo, perseguidor da igreja; quanto à justiça que há na lei, irrepreensível.

[7] Mas o que, para mim, era lucro, isto considerei perda por causa de Cristo.

[8] Sim, deveras considero tudo como perda, por causa da sublimidade do conhecimento de Cristo Jesus, meu SENHOR; por amor do qual perdi todas as coisas e as considero como refugo, para ganhar a Cristo

До Филип’ян 3

Христос понад усе

[1]Більш того, брати і сестри мої, радійте в Господі. Мені не важко писати вам знову про одне й те саме, а для вас це повчально.

[2]Стережіться «собак», чиї вчинки приносять лише лихо! Стережіться тих, хто калічать тіла ваші!

[3]Бо ми — це ті, хто справді обрізані, служить Господу Духом Святим, хто пишається Христом Ісусом і не покладає надії на власні сили.

[4]Хоча сам я маю підстави довіряти своїм можливостям, я ніколи цього не зроблю. І якщо хтось вважає, що він має підстави покладатися на свої власні сили, то я їх маю більше.

[5]Та ось чому: мені зробили обрізання, коли мені було вісім днів від народження, й належу я народові ізраїльському, з коліна Веніаминового. Я чистокровний єврей, як і мої батьки, а за своїм ставленням до Закону — фарисей.

[6]Я ревно переслідував церкву. Щодо відданості моїй релігії, то я був бездоганним.

[7]Завдяки Христові все те, що колись було надбанням для мене, зараз я вважаю втратою своєю.

[8-9]Крім того, я все вважаю за ніщо порівняно з величчю пізнання Христа Ісуса, Господа мого. Заради Нього я зрікся всього і вважаю все за нікчемне сміття, нездатним допомогти здобути Христа і знайти себе самого в Ньому з праведністю, що йде не від Закону, а від

[9] e ser achado nele, não tendo justiça própria, que procede de lei, senão a que é mediante a fé em Cristo, a justiça que procede de Deus, baseada na fé;

віри в Христа, з праведністю, що йде від Бога й зумовлена вірою.

[10] para o conhecer, e o poder da sua ressurreição, e a comunhão dos seus sofrimentos, conformando-me com ele na sua morte;

[10]Я хочу пізнати Христа і ту силу, що виявилася під час Його воскресіння із мертвих. Я також хочу розділити страждання Христа і уподібнитися Йому навіть в Його смерті.

[11] para, de algum modo, alcançar a ressurreição dentre os mortos.

[11]Так я сподіваюся досягти воскресіння з мертвих.

A soberana vocação

Намагайтеся досягти мети

[12] Não que eu o tenha já recebido ou tenha já obtido a perfeição; mas prossigo para conquistar aquilo para o que também fui conquistado por Cristo Jesus.

[12]Я не маю на увазі те, що вже досягнув мети або став досконалим. Я й далі докладаю зусилля, щоб досягти того, заради чого мене вибрав Ісус Христос.

[13] Irmãos, quanto a mim, não julgo havê-lo alcançado; mas uma coisa faço: esquecendo-me das coisas que para trás ficam e avançando para as que diante de mim estão,

[13]Браття і сестри, я не вважаю, що вже досягнув мети. Та є одна річ, якої я завжди дотримуюся. Я не думаю про те, що лишилося у минулому, а роблю все можливе, щоб досягти того, що попереду мене, у майбутньому.

[14] prossigo para o alvo, para o prêmio da soberana vocação de Deus em Cristo Jesus.

[14]Я докладаю зусиль, щоб здобути ту Небесну винагороду, яку Бог покликав мене одержати через Христа Ісуса.

[15] Todos, pois, que somos perfeitos, tenhamos este sentimento; e, se, porventura, pensais doutro modo, também isto Deus vos esclarecerá.

[15]Тож нехай всі з нас, хто є Духовно зрілими, думають саме так. Якщо ж ви маєте іншу думку про те чи інше, то Бог і це вам пояснить.

[16] Todavia, andemos de acordo com o que já alcançamos.

[16]Давайте триматися лише тієї істини, яку ми вже пізнали.

Os inimigos da cruz de Cristo

[17] Irmãos, sede imitadores meus e observai os que andam segundo o modelo que tendes em nós.

[17]Браття і сестри мої, наслідуйте мене. Дивіться на тих, хто живе за прикладом, що ми його вам показали.

[18] Pois muitos andam entre nós, dos quais, repetidas vezes, eu vos dizia e, agora, vos digo, até chorando, que são inimigos da cruz de Cristo.

[18]Бо як я вам уже багато разів казав і зараз, плачучи, кажу знову, багато хто живе як ворог хресту Христовому.

[19] O destino deles é a perdição, o deus deles é o ventre, e a glória deles está na sua infâmia, visto que só se preocupam com as coisas terrenas.

[20] Pois a nossa pátria está nos céus, de onde também aguardamos o Salvador, o SENHOR Jesus Cristo,

[21] o qual transformará o nosso corpo de humilhação, para ser igual ao corpo da sua glória, segundo a eficácia do poder que ele tem de até subordinar a si todas as coisas.

[19]Доля їхня — загибель, їхній бог — власні бажання. Вони вихваляються тим, чого слід було б соромитися, та думають лише про справи земні.

[20]Наше громадянство — на небі! Звідти ми також чекаємо на Спасителя Господа Ісуса Христа.

[21]Силою, якою Він може підкорити Собі все, змінить Він наші принижені тіла, щоб вони стали подібними до Його славного тіла.

Filipenses 4

[1] Portanto, meus irmãos, amados e mui saudosos, minha alegria e coroa, sim, amados, permanecei, deste modo, firmes no SENHOR.

Apelo de Paulo para Evódia e Síntique. Regozijo e oração

[2] Rogo a Evódia e rogo a Síntique pensem concordemente, no SENHOR.

[3] A ti, fiel companheiro de jugo, também peço que as auxilies, pois juntas se esforçaram comigo no evangelho, também com Clemente e com os demais cooperadores meus, cujos nomes se encontram no Livro da Vida.

[4] Alegrai-vos sempre no SENHOR; outra vez digo: alegrai-vos.

[5] Seja a vossa moderação conhecida de todos os homens. Perto está o SENHOR.

[6] Não andeis ansiosos de coisa alguma; em tudo, porém, sejam conhecidas, diante de Deus, as vossas petições, pela oração e pela súplica, com ações de graças.

До Филип'ян 4

Що робити

[1]Отже, брати і сестри мої любі, Я дуже за вами сумую і хочу вас бачити. Ви — щастя моє і гордість моя. Будьте стійкими у вірі своїй, як я казав вам.

[2]Я закликаю Еводію та Синтихію бути в згоді між собою в Господі.

[3]Я також прошу тебе, мій вірний соратнику: допомагай цим жінкам, які важко працювали разом зі мною, Клементом, та іншими соратниками, поширюючи Добру Звістку, і чиї імена занесені до Книги Життя.

[4]Радійте в Господі і робіть це завжди. І знову я кажу: радійте!

[5]Нехай ваша доброта стане відома усім, бо Господь вже близько.

[6]Ні про що не турбуйтеся. За будь-яких обставин, через молитву прохайте Господа про що потребуєте, та завжди дякуйте Йому за все, що маєте.

[7] E a paz de Deus, que excede todo o entendimento, guardará o vosso coração e a vossa mente em Cristo Jesus.

[7]І мир, який йде від Бога, що вище людського розуміння, буде стерегти серця ваші та думки в Христі Ісусі.

O em que pensar

[8] Finalmente, irmãos, tudo o que é verdadeiro, tudo o que é respeitável, tudo o que é justo, tudo o que é puro, tudo o que é amável, tudo o que é de boa fama, se alguma virtude há e se algum louvor existe, seja isso o que ocupe o vosso pensamento.

[8]На закінчення, брати і сестри мої, скажу вам таке: думайте лише про те, що правдиве, благородне, справедливе, чисте, приємне, почесне, відмінне, й гідне похвали!

[9] O que também aprendestes, e recebestes, e ouvistes, e vistes em mim, isso praticai; e o Deus da paz será convosco.

[9]Робіть те, чого навчилися, що одержали й почули від мене. Наслідуйте мого прикладу: робіть усе так, як, ви бачили, роблю я. І Бог, джерело миру, буде з вами.

A gratidão de Paulo para com os filipenses

Павлова подяка

[10] Alegrei-me, sobremaneira, no SENHOR porque, agora, uma vez mais, renovastes a meu favor o vosso cuidado; o qual também já tínheis antes, mas vos faltava oportunidade.

[10]Я вельми зрадів у Господі, бо ви знову почали піклуватися про мене. Звісно ж, ви й раніше піклувалися, але не мали можливості показати це.

[11] Digo isto, não por causa da pobreza, porque aprendi a viver contente em toda e qualquer situação.

[11]Кажу так не тому, що маю потребу в цьому. Бо я навчився бути задоволений в будь-яких умовах.

[12] Tanto sei estar humilhado como também ser honrado; de tudo e em todas as circunstâncias, já tenho experiência, tanto de fartura como de fome; assim de abundância como de escassez;

[12]Я знаю, що то значить жити в нестатках і в достатку. За будь-яких обставин я навчився бути задоволений: ситий я, чи голодний, в статках чи в бідності.

[13] tudo posso naquele que me fortalece.

[13]Я все можу витерпіти завдяки Христу, Який зміцнює мене.

[14] Todavia, fizestes bem, associando-vos na minha tribulação.

[14]Та ви добре зробили, що розділили турботи мої.

[15] E sabeis também vós, ó filipenses, que, no início do evangelho, quando parti da Macedônia, nenhuma igreja se associou

[15]Ви, филип'яни, самі знаєте, що на початку проповідування Доброї Звістки, коли я покинув Македонію, жодна церква не стала моїм спільником і не

comigo no tocante a dar e receber, senão unicamente vós outros;

підтримала мене у той час, коли мені була потрібна допомога, окрім вас.

16 porque até para Tessalônica mandastes não somente uma vez, mas duas, o bastante para as minhas necessidades.

16Бо навіть коли я перебував у Солуні, неоднаразово ви надсилали допомогу мені у скруті.

17 Não que eu procure o donativo, mas o que realmente me interessa é o fruto que aumente o vosso crédito.

17І це не тому, що я прагну дарунків, а тому, що хочу, щоб ви мали добро, що приходить, коли віддаєш.

18 Recebi tudo e tenho abundância; estou suprido, desde que Epafrodito me passou às mãos o que me veio de vossa parte como aroma suave, como sacrifício aceitável e aprazível a Deus.

18Я маю сповна і навіть більше. Я маю більше, ніж потребую, відтоді, як одержав від Епафродита дарунок, надісланий вами. Ваш дарунок запашний, пожертва бажана і приємна Богові.

19 E o meu Deus, segundo a sua riqueza em glória, há de suprir, em Cristo Jesus, cada uma de vossas necessidades.

19І Бог мій задовольнить усі ваші потреби через славне багатство Своє в Ісусі Христі.

20 Ora, a nosso Deus e Pai seja a glória pelos séculos dos séculos. Amém!

20Слава Богові нашому й Отцю на віки вічні! Амінь.

Saudações e bênção

21 Saudai cada um dos santos em Cristo Jesus. Os irmãos que se acham comigo vos saúdam.

21Вітайте всіх людей Божих у Христі Ісусі. Браття, які зі мною, вітають вас.

22 Todos os santos vos saúdam, especialmente os da casa de César.

22Усі люди Божі вітають вас, а особливо ті, хто з цезаревого дому.

23 A graça do SENHOR Jesus Cristo seja com o vosso espírito.

23Нехай благодать Господа Ісуса Христа буде з вами.

Epístola de Paulo aos Colossenses

Colossenses 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus, por vontade de Deus, e o irmão Timóteo,

[2] aos santos e fiéis irmãos em Cristo que se encontram em Colossos, graça e paz a vós outros, da parte de Deus, nosso Pai.

Ação de graças

[3] Damos sempre graças a Deus, Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, quando oramos por vós,

[4] desde que ouvimos da vossa fé em Cristo Jesus e do amor que tendes para com todos os santos;

[5] por causa da esperança que vos está preservada nos céus, da qual antes ouvistes pela palavra da verdade do evangelho,

[6] que chegou até vós; como também, em todo o mundo, está produzindo fruto e crescendo, tal acontece entre vós, desde o dia em que ouvistes e entendestes a graça de Deus na verdade;

[7] segundo fostes instruídos por Epafras, nosso amado conservo e, quanto a vós outros, fiel ministro de Cristo,

[8] o qual também nos relatou do vosso amor no Espírito.

Paulo ora pelos colossenses

[9] Por esta razão, também nós, desde o dia em que o ouvimos, não cessamos de orar por vós e de pedir que transbordeis de pleno conhecimento da sua vontade, em

До Колосян

До Колосян 1

Вітання колосянам

[1-2]Павло, волею Божою апостол Христа Ісуса і Тимофій, брат наш, вітають людей Божих в Колосах, братів і сестер наших вірних в Христі. Благодать вам і мир від Бога, Отця нашого.

Павлова молитва

[3]Коли ми молимося, то завжди дякуємо за вас Богові, Отцю Господа нашого Ісуса Христа.

[4]Бо чули ми про вашу віру в Христа Ісуса і про вашу любов до всіх людей Божих.

[5]Адже все, на що маєте надію, чекає вас на Небі. Ви вперше почули про це через Послання істинне, що є Доброю Звісткою,

[6]коли вам про неї проповідували. Та зараз, вона по всьому світу поширюється й приносить плоди. Так було серед вас відтоді, як ви почули про милість Божу і визнали, що вона — істинна.

[7]Ви дізналися про це від Епафраса, нашого улюбленого співробітника, вірного слуги Христа заради всіх нас.

[8]Він також розповів нам про любов вашу, натхненну Духом Святим.

[9]Тому й ми з того дня, як почули про це, не переставали молитися за вас і благати Господа, щоб ви сповнилися пізнання волі Божої, великою мудрістю і духовним розумінням.

toda a sabedoria e entendimento espiritual;

10 a fim de viverdes de modo digno do SENHOR, para o seu inteiro agrado, frutificando em toda boa obra e crescendo no pleno conhecimento de Deus;

11 sendo fortalecidos com todo o poder, segundo a força da sua glória, em toda a perseverança e longanimidade; com alegria,

12 dando graças ao Pai, que vos fez idôneos à parte que vos cabe da herança dos santos na luz.

A excelência da pessoa e da obra de Cristo

13 Ele nos libertou do império das trevas e nos transportou para o reino do Filho do seu amor,

14 no qual temos a redenção, a remissão dos pecados.

15 Este é a imagem do Deus invisível, o primogênito de toda a criação;

16 pois, nele, foram criadas todas as coisas, nos céus e sobre a terra, as visíveis e as invisíveis, sejam tronos, sejam soberanias, quer principados, quer potestades. Tudo foi criado por meio dele e para ele.

17 Ele é antes de todas as coisas. Nele, tudo subsiste.

18 Ele é a cabeça do corpo, da igreja. Ele é o princípio, o primogênito de entre os mortos, para em todas as coisas ter a primazia,

19 porque aprouve a Deus que, nele, residisse toda a plenitude

10Щоб ви жили гідно Господа й у всьому догоджали Йому, приносячи плоди в усякому доброму ділі, і зростаючи в пізнанні Бога.

11Щоб ви зміцнювалися Його великою силою завдяки Його славній могутності, щоб ви могли знести всі турботи з терпінням і радістю.

12Дякуйте Отцеві, Який дав вам можливість мати частину тієї спадщини, що належить Божим людям, які живуть у світлі.

13-14Він визволив нас із влади темряви й привів до Царства улюбленого Сина Свого, в Якому ми маємо визволення і прощення гріхів наших.

Споглядаючи Христа, ми бачимо Бога

15Христос є образом невидимого Бога і стоїть вище усякого творіння.

16Бо все, як на небі, так і на землі, видиме й невидиме, трони й держави, правителі й влада — все прийшло через Нього й було створене для Нього.

17Син існував до всього і раніше за все, і все існує завдяки Йому.

18Він — Голова тіла, церкви. Він — джерело, початок усього. Він був першим, Хто воскрес із мертвих, щоб стати першим скрізь і у всьому.

19Адже Бог, у всій повноті Своїй, сподобав Христа, щоб жити в Ньому.

[20] e que, havendo feito a paz pelo sangue da sua cruz, por meio dele, reconciliasse consigo mesmo todas as coisas, quer sobre a terra, quer nos céus.

[21] E a vós outros também que, outrora, éreis estranhos e inimigos no entendimento pelas vossas obras malignas,

[22] agora, porém, vos reconciliou no corpo da sua carne, mediante a sua morte, para apresentar-vos perante ele santos, inculpáveis e irrepreensíveis,

[23] se é que permaneceis na fé, alicerçados e firmes, não vos deixando afastar da esperança do evangelho que ouvistes e que foi pregado a toda criatura debaixo do céu, e do qual eu, Paulo, me tornei ministro.

A missão de Paulo. O mistério do evangelho

[24] Agora, me regozijo nos meus sofrimentos por vós; e preencho o que resta das aflições de Cristo, na minha carne, a favor do seu corpo, que é a igreja;

[25] da qual me tornei ministro de acordo com a dispensação da parte de Deus, que me foi confiada a vosso favor, para dar pleno cumprimento à palavra de Deus:

[26] o mistério que estivera oculto dos séculos e das gerações; agora, todavia, se manifestou aos seus santos;

[27] aos quais Deus quis dar a conhecer qual seja a riqueza da glória deste mistério entre os gentios, isto é, Cristo em vós, a esperança da glória;

[28] o qual nós anunciamos, advertindo a todo homem e ensinando a todo homem em toda a sabedoria, a fim de que

[20]І через Ісуса Він знову поєднав у Собі все: і земне, і Небесне. Бог досяг миру через кров, пролиту Христом на хресті.

[21]Колись ви були чужими Богові, ви були ворогами Його через думки свої та лихі вчинки.

[22]Тепер Христос примирив вас з Богом в Своєму Тілі, через Свою смерть, щоб постали ви перед Богом святими, непорочними й невинними.

[23]І Він зробить це, якщо ви залишитесь непохитними й твердими у вірі своїй, якщо не відвернетеся від надії, дарованої вам Доброю Звісткою, яку ви чули. Ця Добра Звістка проповідувалася всім, хто живе на землі, і слугою якої я, Павло, став.

Павлові страждання заради Церкви

[24]Я з радістю приймаю заради вас страждання, та готовий пройти через все те, що Христос ще мусить вистраждати, за Його Тіло, що є церквою.

[25]Я став одним з її служителів, бо був уповноважений Богом. Це було мені даровано заради вашого блага, щоб у всій повноті проповідувати Послання Боже.

[26]Це Послання — таємниця, яка була схована віками для поколінь, а зараз відкрилася Богом для Його людей святих.

[27]Господь відкрив Своєму народу, яким славним багатством є ця істина. Ця таємна істина, яка була призначена для всіх людей, полягає в тому, що Христос живе поміж вас, і є вашою надією на те, що розділите ви славу Божу.

[28]Тож ми продовжуємо проповідувати Христа, переконуючи і навчаючи кожного з усією нашою мудрістю, щоб

apresentemos todo homem perfeito em Cristo;

[29] para isso é que eu também me afadigo, esforçando-me o mais possível, segundo a sua eficácia que opera eficientemente em mim.

представити Богові усіх людей досконалими у Христі.

[29]Заради цієї мети я й працюю, борючись з усім запалом, який Христос дає мені силою Своєю.

Colossenses 2

O interesse de Paulo pelos colossenses

[1] Gostaria, pois, que soubésseis quão grande luta venho mantendo por vós, pelos laodicenses e por quantos não me viram face a face;

[2] para que o coração deles seja confortado e vinculado juntamente em amor, e eles tenham toda a riqueza da forte convicção do entendimento, para compreenderem plenamente o mistério de Deus, Cristo,

[3] em quem todos os tesouros da sabedoria e do conhecimento estão ocultos.

[4] Assim digo para que ninguém vos engane com raciocínios falazes.

[5] Pois, embora ausente quanto ao corpo, contudo, em espírito, estou convosco, alegrando-me e verificando a vossa boa ordem e a firmeza da vossa fé em Cristo.

O desejo de Paulo pelo progresso espiritual dos colossenses

[6] Ora, como recebestes Cristo Jesus, o SENHOR, assim andai nele,

[7] nele radicados, e edificados, e confirmados na fé, tal como fostes instruídos, crescendo em ações de graças.

A advertência contra falsos ensinos. A divindade de Cristo e a sua obra redentora

[8] Cuidado que ninguém vos venha a enredar com sua filosofia e vãs sutilezas,

До Колосян 2

Живіть у Христі

[1]Я хочу, щоб ви знали, як напружено я працюю, щоб допомогти вам і всім тим, хто мешкає в Лаодикії, а також й тим, хто не бачив мене особисто.

[2]Я роблю це, щоб їхні серця підбадьорилися, об'єдналися через любов і збагатилися впевненістю, яка йде від розуміння. Я хочу, щоб вони ясно зрозуміли таємницю Божу, якою є Христос.

[3]У Ньому надійно сховані всі скарби мудрості й пізнання.

[4]Кажу вам це, щоб ніхто не зміг обдурити вас улесливими доказами, які насправді — хибні.

[5]Бо, хоч я й відсутній серед вас тілом, та я з вами духом і серцем. Радію я з порядку в житті вашому, і стійкості у вірі вашій в Христа.

[6]Тож прийнявши Христа Ісуса як Господа, живіть у Ньому.

[7]Вкорініться в Ньому, збудуйтеся на Ньому, зміцнюйтеся у вірі, якій вас навчили, завжди будьте вдячними Богові.

[8]Стережіться, щоб ніхто не захопив вас пустими й оманливими ідеями, що йдуть

conforme a tradição dos homens, conforme os rudimentos do mundo e não segundo Cristo;

від людських традицій та простих понять цього світу, а не від Христа.

[9] porquanto, nele, habita, corporalmente, toda a plenitude da Divindade.

[9]Бо в Ньому перебуває уся повнота Божества, навіть під час життя на землі, в тілесній формі.

[10] Também, nele, estais aperfeiçoados. Ele é o cabeça de todo principado e potestade.

[10]Ви набули повноти своєї в Христі, Який є головою всім правителям і всякій владі.

[11] Nele, também fostes circuncidados, não por intermédio de mãos, mas no despojamento do corpo da carne, que é a circuncisão de Cristo,

[11]В Ньому також здійснено обряд обрізання над вами. Але то не дія, вчинена людськими руками, — ви звільнилися від влади гріховного буття обрізанням Христовим.

[12] tendo sido sepultados, juntamente com ele, no batismo, no qual igualmente fostes ressuscitados mediante a fé no poder de Deus que o ressuscitou dentre os mortos.

[12]Це сталося, коли ви були поховані разом з Ним під час хрещення і воскресли також разом із Ним через віру вашу в діяння Всевишнього Бога, Який воскресив Христа з мертвих.

[13] E a vós outros, que estáveis mortos pelas vossas transgressões e pela incircuncisão da vossa carne, vos deu vida juntamente com ele, perdoando todos os nossos delitos;

[13]Колись ви були мерцями через гріхи свої й через те, що не мали свободи від свого гріховного єства, та Бог дарував вам життя разом із Христом і щедро простив гріхи наші.

[14] tendo cancelado o escrito de dívida, que era contra nós e que constava de ordenanças, o qual nos era prejudicial, removeu-o inteiramente, encravando-o na cruz;

[14]Порушивши закони Господні, ми стали боржниками перед Богом. Та Він скасував весь борг наш, прибивши його цвяхами до хреста.

[15] e, despojando os principados e as potestades, publicamente os expôs ao desprezo, triunfando deles na cruz.

[15]Він обеззброїв правителів і владу духовного світу, та, торжествуючи над ними смертю Своєю, переможно повів за Собою, виставивши їх на привселюдний сором.

O cerimonialismo, sombra de coisas futuras

Не слідуйте законам людським

[16] Ninguém, pois, vos julgue por causa de comida e bebida, ou dia de festa, ou lua nova, ou sábados,

[16]Нікому не дозволяйте придумувати для вас закони та правила про те, що їсти вам чи пити або яких свят дотримуватись: святкування Новолуння, чи суботи.

[17] porque tudo isso tem sido sombra das coisas que haviam de vir; porém o corpo é de Cristo.

[17]У минулому, ці речі були лише тінню, ознакою прийдешнього, але нове вчення приходить з Христом.

[18] Ninguém se faça árbitro contra vós outros, pretextando humildade e culto dos anjos, baseando-se em visões, enfatuado, sem motivo algum, na sua mente carnal,

[18]Деякі люди полюбляють удавати себе за тих, хто віддалися покірливості й служінню Ангелам. Вони завжди говорять про те, що їм привиділося в видіннях, та не слухайте їх, коли вони засуджують вас через те, що ви не робите так само. Насправді, вони вихваляються без усякої причини тільки своїм плотським розумом.

[19] e não retendo a cabeça, da qual todo o corpo, suprido e bem vinculado por suas juntas e ligamentos, cresce o crescimento que procede de Deus.

[19]Вони не слухаються Голови, під чиїм керуванням усе Тіло з'єднане. Завдяки Христу, усі частини тіла піклуються та допомагають одне одному, і все міцніє й росте згідно з задумом Божим.

A obediência a tais práticas não vence o pecado

[20] Se morrestes com Cristo para os rudimentos do mundo, por que, como se vivêsseis no mundo, vos sujeitais a ordenanças:

[20]Якщо ви померли з Христом і звільнилися від простих понять світу цього, то чому ж ви коритеся його правилам, наче живете в «миру»:

[21] não manuseies isto, não proves aquilo, não toques aquiloutro,

[21]«не бери цього в руки», «не їж того» або «не чіпай цього?»

[22] segundo os preceitos e doutrinas dos homens? Pois que todas estas coisas, com o uso, se destroem.

[22]Це є тільки правила і вчення, що створили люди, та усі ці земні закони згинуть після їх використання.

[23] Tais coisas, com efeito, têm aparência de sabedoria, como culto de si mesmo, e de falsa humildade, e de rigor ascético; todavia, não têm valor algum contra a sensualidade.

[23]Справді, вони можуть здатися мудрими з точки зору вигаданих релігій з їхнім хибним самоприниженням та знесиленням тіла. Але вони нікому не допомагають в протистоянні гріховному єству.

Colossenses 3

A união com Cristo glorificado

[1] Portanto, se fostes ressuscitados juntamente com Cristo, buscai as coisas lá do alto, onde Cristo vive, assentado à direita de Deus.

До Колосян 3

Нове життя ваше — в Христі

[1]Ви воскресли з мертвих разом з Христом, тож живіть для того, що на небесах, де Христос сидить праворуч від Бога.

[2] Pensai nas coisas lá do alto, não nas que são aqui da terra;

[2]Думайте тільки про те, що на Небі, а не про те, що на землі.

[3] porque morrestes, e a vossa vida está oculta juntamente com Cristo, em Deus.

[3]Бо ваше старе єство вмерло, а нове життя ваше сховане з Христом у Бога.

[4] Quando Cristo, que é a nossa vida, se manifestar, então, vós também sereis manifestados com ele, em glória.

[4]Так, Христос — ваше життя, та коли Він знову прийде, ви розділите з Ним славу Його.

Os resultados dessa união. Os vícios devem ser abandonados

[5] Fazei, pois, morrer a vossa natureza terrena: prostituição, impureza, paixão lasciva, desejo maligno e a avareza, que é idolatria;

[5]Тож позбавтеся усього зла в вашому житті: розпусти, нечистоти усілякої, хіті, лихих бажань і зажерливості, що подібна поклонінню бовванам.

[6] por estas coisas é que vem a ira de Deus [sobre os filhos da desobediência].

[6]Бо за все це зло приходить гнів Божий.

[7] Ora, nessas mesmas coisas andastes vós também, noutro tempo, quando vivíeis nelas.

[7]Ви теж чинили подібне, коли жили життям таким.

[8] Agora, porém, despojai-vos, igualmente, de tudo isto: ira, indignação, maldade, maledicência, linguagem obscena do vosso falar.

[8]Тепер же вам слід позбутися всього цього: гніву, люті, злоби, наклепів і соромницьких розмов.

[9] Não mintais uns aos outros, uma vez que vos despistes do velho homem com os seus feitos

[9]Не брешіть одне одному; скиньте з себе своє старе єство з його вчинками.

[10] e vos revestistes do novo homem que se refaz para o pleno conhecimento, segundo a imagem daquele que o criou;

[10]Та зараз, ви вже вбралися в нове життя, яке постійно оновлюється. Ви постійно зростаєте в розумінні Того, Хто створив вас, й все більше стаєте схожими на Нього.

[11] no qual não pode haver grego nem judeu, circuncisão nem incircuncisão, bárbaro, cita, escravo, livre; porém Cristo é tudo em todos.

[11]Тож, у цьому новому житті, немає різниці між юдеєм і поганином, між обрізаним і необрізаним, між варваром і скифом, рабом чи вільним. Має значення лише Христос, Який живе в усіх вас.

As virtudes devem ser cultivadas

Нове життя одне з одним

[12] Revesti-vos, pois, como eleitos de Deus, santos e amados, de ternos afetos de

[12]Так живіть новим життям, як вибрані люди Божі, святі й улюблені, сповнені

misericórdia, de bondade, de humildade, de mansidão, de longanimidade.

милосердя, доброти, покору, лагідністі й терпіння.

13 Suportai-vos uns aos outros, perdoai-vos mutuamente, caso alguém tenha motivo de queixa contra outrem. Assim como o SENHOR vos perdoou, assim também perdoai vós;

13Будьте терпимими одне до одного, прощайте одне одного, якщо хто скаржиться на вас, як Господь простив вас.

14 acima de tudo isto, porém, esteja o amor, que é o vínculo da perfeição.

14Але ж найголовніше над усім у вашому житті — це любов до інших. Саме любов об'єднує усе досконалим союзом.

15 Seja a paz de Cristo o árbitro em vosso coração, à qual, também, fostes chamados em um só corpo; e sede agradecidos.

15Хай же мир Христа керує серцями вашими, бо саме до нього ви були покликані з'єднатися в одному тілі. Та завжди будьте вдячні.

16 Habite, ricamente, em vós a palavra de Cristo; instruí-vos e aconselhai-vos mutuamente em toda a sabedoria, louvando a Deus, com salmos, e hinos, e cânticos espirituais, com gratidão, em vosso coração.

16Нехай Слово Христове живе в вас у всьому його багатстві. Навчайте і переконуйте одне одного мудрістю. Співайте псалми, гімни й духовні пісні з подякою Богові у серцях ваших.

17 E tudo o que fizerdes, seja em palavra, seja em ação, fazei-o em nome do SENHOR Jesus, dando por ele graças a Deus Pai.

17І хоч би що ви робили, чи казали, — все має бути в ім'я Господа Ісуса, дякуючи Богу-Отцю через Христа.

Os deveres da família

Нове життя вдома

18 Esposas, sede submissas ao próprio marido, como convém no SENHOR.

18Жінки, коріться чоловікам своїм, як і слід послідовникам Господнім.

19 Maridos, amai vossa esposa e não a trateis com amargura.

19Чоловіки, любіть жінок своїх і не будьте суворі з ними.

20 Filhos, em tudo obedecei a vossos pais; pois fazê-lo é grato diante do SENHOR.

20Діти, будьте у всьому слухняні батькам своїм, бо це до вподоби Господу.

21 Pais, não irriteis os vossos filhos, para que não fiquem desanimados.

21Батьки, не дратуйте дітей своїх, щоб ті не впали у відчай, та не перестали вас слухати.

22 Servos, obedecei em tudo ao vosso senhor segundo a carne, não servindo apenas sob vigilância, visando tão-somente agradar homens, mas em singeleza de coração, temendo ao SENHOR.

22Раби, коріться панам своїм земним у всьому. Чиніть так не лише під наглядом, як підлабузники, але робіть це у щирості серця свого, боячись Бога.

[23] Tudo quanto fizerdes, fazei-o de todo o coração, como para o SENHOR e não para homens,

[24] cientes de que recebereis do SENHOR a recompensa da herança. A Cristo, o SENHOR, é que estais servindo;

[25] pois aquele que faz injustiça receberá em troco a injustiça feita; e nisto não há acepção de pessoas.

[23]І хоч би що ви робили, робіть це від усього серця. Працюйте так, якби ви працювали на благо Господа, а не людей.

[24]Пам'ятайте, що від Господа ви дістанете вашу частку у спадок як винагороду. Ви служите Господу Христу! Він — ваш істинний Господин!

[25]Хто чинить зле, той буде засуджений за те зло. Та перед Богом — усі рівні.

Colossenses 4

[1] Senhores, tratai os servos com justiça e com eqüidade, certos de que também vós tendes SENHOR no céu.

A oração e a prudência

[2] Perseverai na oração, vigiando com ações de graças.

[3] Suplicai, ao mesmo tempo, também por nós, para que Deus nos abra porta à palavra, a fim de falarmos do mistério de Cristo, pelo qual também estou algemado;

[4] para que eu o manifeste, como devo fazer.

[5] Portai-vos com sabedoria para com os que são de fora; aproveitai as oportunidades.

[6] A vossa palavra seja sempre agradável, temperada com sal, para saberdes como deveis responder a cada um.

Tíquico e Onésimo

[7] Quanto à minha situação, Tíquico, irmão amado, e fiel ministro, e conservo no SENHOR, de tudo vos informará.

До Колосян 4

Павлові повчання християнам

[1]Пани, віддайте слугам своїм належне й справедливе, пам'ятайте, що і ви маєте Господа на Небі.

[2]Присвятіть себе молитвам. Моліться з вдячністю й терпінням.

[3]Одночасно моліться і за нас, щоб Бог відчинив нам двері для Свого Слова, щоб ми змогли нести таємницю про Христа, за яку мене і ув'язнено.

[4]Моліться, щоб я зміг знайти необхідні слова, та пояснити усім цю істину.

[5]Мудро поводьтеся з невіруючими. Не гайте часу, слушно використовуючи будь-яку можливість.

[6]Промова ваша хай буде завжди приємною, мудрою, щоб ви змогли відповісти кожному, як слід.

Новини про Павлових соратників

[7]Тихик, улюблений брат, вірний помічник і слуга в Господі, розповість вам усі новини про мене.

[8] Eu vo-lo envio com o expresso propósito de vos dar conhecimento da nossa situação e de alentar o vosso coração.

[8]Я посилаю його до вас саме з цієї нагоди, щоб ви дізналися все про нас, і хай він утішить серця ваші.

[9] Em sua companhia, vos envio Onésimo, o fiel e amado irmão, que é do vosso meio. Eles vos farão saber tudo o que por aqui ocorre.

[9]Посилаю я його разом з Онисимом, нашим вірним і улюбленим братом, який є одним із вас. Вони розкажуть вам, що тут відбувається.

As saudações finais

[10] Saúda-vos Aristarco, prisioneiro comigo, e Marcos, primo de Barnabé (sobre quem recebestes instruções; se ele for ter convosco, acolhei-o),

[10]Вітають вас Аристарх, мій соратник по ув'язненню, а також Марко, двоюрідний брат Варнави. (Ви вже одержали настанови щодо нього. Якщо він навістить вас, то щиро прийміть його).

[11] e Jesus, conhecido por Justo, os quais são os únicos da circuncisão que cooperam pessoalmente comigo pelo reino de Deus. Eles têm sido o meu lenitivo.

[11]Ісус, названий Юстом, також вітає вас. Серед віруючих юдеїв лише ці працюють разом зі мною заради Царства Божого. Вони — велика втіха мені.

[12] Saúda-vos Epafras, que é dentre vós, servo de Cristo Jesus, o qual se esforça sobremaneira, continuamente, por vós nas orações, para que vos conserveis perfeitos e plenamente convictos em toda a vontade de Deus.

[12]Вітає вас також і Епафрас, слуга Христа Ісуса, який є одним із вас. Він завжди гаряче молиться за вас, щоб ви були стійкі і зрілі в волі Божій.

[13] E dele dou testemunho de que muito se preocupa por vós, pelos de Laodicéia e pelos de Hierápolis.

[13]І я свідчу про те, що він невпинно і старанно трудиться заради вас і тих, хто живе в Лаодикії та Єраполі.

[14] Saúda-vos Lucas, o médico amado, e também Demas.

[14]Лука, улюблений лікар, і Димас теж вітають вас.

[15] Saudai os irmãos de Laodicéia, e Ninfa, e à igreja que ela hospeda em sua casa.

[15]Вітайте братів, які живуть в Лаодикії. Вітайте Німфу з церквою, що збирається в її домі.

[16] E, uma vez lida esta epístola perante vós, providenciai por que seja também lida na igreja dos laodicenses; e a dos de Laodicéia, lede-a igualmente perante vós.

[16]Коли прочитаєте цього листа у себе, то надішліть його до церкви, що в Лаодикії. Самі ж також прочитайте листа, що я написав до тієї церкви.

[17] Também dizei a Arquipo: atenta para o ministério que recebeste no SENHOR, para o cumprires.

[17]Та скажіть Архипові: «Дивись, щоб виконав служіння, яке Господь призначив тобі!»

Saudação pessoal. A bênção

[18] A saudação é de próprio punho: Paulo. Lembrai-vos das minhas algemas. A graça seja convosco.

[18]Я, Павло, пишу це вітання власноручно. Пам'ятайте, що я ув'язнений. Та нехай благодать Божа буде з усіма вами!

Primeira epístola de Paulo aos Tessalonicenses

Перше Послання до Солунян

1 Tessalonicenses 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, Silvano e Timóteo, à igreja dos tessalonicenses em Deus Pai e no SENHOR Jesus Cristo, graça e paz a vós outros.

Ação de graças

[2] Damos, sempre, graças a Deus por todos vós, mencionando-vos em nossas orações e, sem cessar,

[3] recordando-nos, diante do nosso Deus e Pai, da operosidade da vossa fé, da abnegação do vosso amor e da firmeza da vossa esperança em nosso SENHOR Jesus Cristo,

[4] reconhecendo, irmãos, amados de Deus, a vossa eleição,

[5] porque o nosso evangelho não chegou até vós tão-somente em palavra, mas, sobretudo, em poder, no Espírito Santo e em plena convicção, assim como sabeis ter sido o nosso procedimento entre vós e por amor de vós.

[6] Com efeito, vos tornastes imitadores nossos e do SENHOR, tendo recebido a palavra, posto que em meio de muita tribulação, com alegria do Espírito Santo,

[7] de sorte que vos tornastes o modelo para todos os crentes na Macedônia e na Acaia.

[8] Porque de vós repercutiu a palavra do SENHOR não só na Macedônia e Acaia, mas também por toda parte se divulgou a vossa fé para com Deus, a tal ponto de não

Перше Послання до Солунян 1

Вітання

[1]Вітання від Павла, Силуана й Тимофія церкві солунській, яка належить Богу Отцю і Господу Ісусу Христу. Благодать Божа вам і мир.

Про життя і віру солунян

[2]Ми завжди дякуємо Богові за вас усіх і згадуємо про вас у своїх молитвах.

[3]Ми ніколи не забуваємо перед Богом, Отцем нашим, про труди ваші завдяки вірі, про працю вашу, що йде від любові вашої, і про терпіння ваше, що надихане надією на Господа нашого Ісуса Христа.

[4]Ми знаємо, брати і сестри улюблені Богом, що Він обрав саме вас бути Його народом.

[5]Бо наша Благовість дійшла до вас не лише словами, а з силою, з Духом Святим, з глибоким переконанням у її істинності. Ви знаєте, як ми жили, коли були з вами. І це було заради вас.

[6]І ви стали подібними до нас і Господа. Ви прийняли Послання серед багатьох мук із радістю, що йде від Святого Духа.

[7]Отож бо й стали ви взірцевим прикладом для всіх віруючих у Македонії та Ахаї.

[8]Бо Слово Господнє йшло від вас, й було його чути поза межами Греції, і про віру вашу стало відомо повсюди. Тож нам не треба нічого казати.

termos necessidade de acrescentar coisa alguma;

[9] pois eles mesmos, no tocante a nós, proclamam que repercussão teve o nosso ingresso no vosso meio, e como, deixando os ídolos, vos convertestes a Deus, para servirdes o Deus vivo e verdadeiro

[10] e para aguardardes dos céus o seu Filho, a quem ele ressuscitou dentre os mortos, Jesus, que nos livra da ira vindoura.

[9]Усюди люди самі говорять, про те, як прийняли ви нас, і про те, як відвернулися ви від бовванів, щоб служити живому та істинному Богові.

[10]І щоб очікувати пришестя Його Сина з небес — Того, Кого Бог воскресив із мертвих, а саме Ісуса, Який спасе нас від прийдешнього гніву Божого.

1 Tessalonicenses 2

O proceder do apóstolo Paulo e seus cooperadores na evangelização de Tessalônica

[1] Porque vós, irmãos, sabeis, pessoalmente, que a nossa estada entre vós não se tornou infrutífera;

[2] mas, apesar de maltratados e ultrajados em Filipos, como é do vosso conhecimento, tivemos ousada confiança em nosso Deus, para vos anunciar o evangelho de Deus, em meio a muita luta.

[3] Pois a nossa exortação não procede de engano, nem de impureza, nem se baseia em dolo;

[4] pelo contrário, visto que fomos aprovados por Deus, a ponto de nos confiar ele o evangelho, assim falamos, não para que agrademos a homens, e sim a Deus, que prova o nosso coração.

[5] A verdade é que nunca usamos de linguagem de bajulação, como sabeis, nem de intuitos gananciosos. Deus disto é testemunha.

Перше Послання до Солунян 2

Павлові труди в Солуні

[1]Браття і сестри, ви самі знаєте, що наш прихід до вас не був марним.

[2]Як вам відомо, перед нашим приходом до вас, ми зазнали страждань і зневаги у Филипах. Але з допомогою нашого Бога ми відважилися проповідувати вам Добру Звістку, що йде від Бога, незважаючи на сильний опір.

[3]Насправді вчення наше не є наслідком ні обману, ні нечистих намірів, ні лукавства.

[4]Навпаки, ми говоримо як люди, яких, після багатьох випробувань, Бог визнав гідними довіри нести Добру Звістку. Тож ми не людям намагаємося догоджати, а Богові, Який бачить, що в серцях наших.

[5]Як ви знаєте, ми ніколи не приходили до вас з улесливими словами, проповіді наші ніколи не були засобом приховати нашу пожадливість. Бог тому свідок!

[6] Também jamais andamos buscando glória de homens, nem de vós, nem de outros.

[7] Embora pudéssemos, como enviados de Cristo, exigir de vós a nossa manutenção, todavia, nos tornamos carinhosos entre vós, qual ama que acaricia os próprios filhos;

[8] assim, querendo-vos muito, estávamos prontos a oferecer-vos não somente o evangelho de Deus, mas, igualmente, a própria vida; por isso que vos tornastes muito amados de nós.

[9] Porque, vos recordais, irmãos, do nosso labor e fadiga; e de como, noite e dia labutando para não vivermos à custa de nenhum de vós, vos proclamamos o evangelho de Deus.

[10] Vós e Deus sois testemunhas do modo por que piedosa, justa e irrepreensivelmente procedemos em relação a vós outros, que credes.

[11] E sabeis, ainda, de que maneira, como pai a seus filhos, a cada um de vós,

[12] exortamos, consolamos e admoestamos, para viverdes por modo digno de Deus, que vos chama para o seu reino e glória.

O proceder fiel dos tessalonicenses nas tribulações

[13] Outra razão ainda temos nós para, incessantemente, dar graças a Deus: é que, tendo vós recebido a palavra que de nós ouvistes, que é de Deus, acolhestes não como palavra de homens, e sim como, em verdade é, a palavra de Deus, a qual, com

[6]Ми не шукали похвали ні від людей, ні від вас, ані від кого іншого.

[7]Як апостоли Христові, ми могли б використати нашу владу примусити вас допомогти нам, але ми були лагідні з вами, ніби мати, яка з любов'ю дбає про дітей своїх.

[8]Відчуваючи таку любов до вас, ми готові були розділити з вами не лише Добру Звістку Божу, але й життя наше.

[9]Браття і сестри, я знаю, що ви пам'ятаєте наш тяжку працю. Ми працювали день і ніч, щоб нікого з вас не обтяжувати, проповідуючи вам Добру Звістку Божу.

[10]Ви тому свідки і Бог тому свідок, як свято, праведно й бездоганно поводилися ми з вами, віруючими.

[11]Ви добре знаєте, що ставилися ми до кожного з вас, як батько до своїх власних дітей.

[12]Ми підбадьорювали вас, втішали й спонукали жити так, як це бажано Богові. Він закликає вас увійти до Його Царства й розділити Його славу.

[13]Тому ми постійно дякуємо Богові, що, одержавши Послання Боже, від нас почуте, ви прийняли його не як людське слово, а таким, яким воно є насправді — Посланням Божим, що діє у вас, віруючих.

efeito, está operando eficazmente em vós, os que credes.

[14] Tanto é assim, irmãos, que vos tornastes imitadores das igrejas de Deus existentes na Judéia em Cristo Jesus; porque também padecestes, da parte dos vossos patrícios, as mesmas coisas que eles, por sua vez, sofreram dos judeus,

[14]Бо ви, брати і сестри, подібні до церков Господніх в Юдеї, які належать Ісусу Христу: ви постраждали від своїх співвітчизників так само, як і вона від своїх — юдеїв.

[15] os quais não somente mataram o SENHOR Jesus e os profetas, como também nos perseguiram, e não agradam a Deus, e são adversários de todos os homens,

[15]Ті євреї вбили Господа Ісуса і пророків, та вигнали нас зі своєї землі. Вони не до вподоби Богові і виступають проти всіх людей.

[16] a ponto de nos impedirem de falar aos gentios para que estes sejam salvos, a fim de irem enchendo sempre a medida de seus pecados. A ira, porém, sobreveio contra eles, definitivamente.

[16]Вони намагаються перешкодити нам проповідувати поганам, щоб ті змогли спастися. Але ж всім цим вони лише додають все більше гріха до тих, що вже скоїли. І зрештою, їх спіткає гнів Божий.

O interesse de Paulo pelos tessalonicenses

Павло бажає відвідати їх знову

[17] Ora, nós, irmãos, orfanados, por breve tempo, de vossa presença, não, porém, do coração, com tanto mais empenho diligenciamos, com grande desejo, ir ver-vos pessoalmente.

[17]Щодо нас, брати і сестри, то ми розлучилися ненадовго. Ми розлучилися тілом, а не думками. Ми сповнені великого бажання побачити вас.

[18] Por isso, quisemos ir até vós (pelo menos eu, Paulo, não somente uma vez, mas duas); contudo, Satanás nos barrou o caminho.

[18]Так, ми дуже хотіли прийти до вас. Особливо я, Павло, знову і знову намагався прийти, але сатана перешкоджав нам.

[19] Pois quem é a nossa esperança, ou alegria, ou coroa em que exultamos, na presença de nosso SENHOR Jesus em sua vinda? Não sois vós?

[19]Тож хіба не ви наша надія, радість і вінець наш, яким ми так пишатимемося, коли станемо перед Господом нашим Ісусом в день Його пришестя?

[20] Sim, vós sois realmente a nossa glória e a nossa alegria!

[20]Так, ви — наша шана і радість!

1 Tessalonicenses 3

Перше Послання до Солунян 3

Paulo envia-lhes Timóteo. As boas notícias trazidas por este ao apóstolo

[1] Pelo que, não podendo suportar mais o cuidado por vós, pareceu-nos bem ficar sozinhos em Atenas;

[2] e enviamos nosso irmão Timóteo, ministro de Deus no evangelho de Cristo, para, em benefício da vossa fé, confirmar-vos e exortar-vos,

[3] a fim de que ninguém se inquiete com estas tribulações. Porque vós mesmos sabeis que estamos designados para isto;

[4] pois, quando ainda estávamos convosco, predissemos que íamos ser afligidos, o que, de fato, aconteceu e é do vosso conhecimento.

[5] Foi por isso que, já não me sendo possível continuar esperando, mandei indagar o estado da vossa fé, temendo que o Tentador vos provasse, e se tornasse inútil o nosso labor.

[6] Agora, porém, com o regresso de Timóteo, vindo do vosso meio, trazendo-nos boas notícias da vossa fé e do vosso amor, e, ainda, de que sempre guardais grata lembrança de nós, desejando muito ver-nos, como, aliás, também nós a vós outros,

[7] sim, irmãos, por isso, fomos consolados acerca de vós, pela vossa fé, apesar de todas as nossas privações e tribulação,

[8] porque, agora, vivemos, se é que estais firmados no SENHOR.

[9] Pois que ações de graças podemos tributar a Deus no tocante a vós outros, por

Прихід Тимофія до солунян

[1]Тож не в змозі це більше витримати, ми вирішили самі залишитися в Афінах.

[2-3]Ми послали Тимофія, нашого брата і товариша в праці Божій, у проголошенні Доброї Звістки про Христа. Ми послали його, щоб зміцнити вас і підбадьорити в вашій вірі, щоб ніхто не похитнувся через ці труднощі, які маємо ми зараз. Бо ви самі знаєте, що ми призначені на це.

[4]Навіть коли ми були з вами, то наперед застерігали вас, що страждатимемо. Тож, як вам добре відомо, воно так і сталося.

[5]Отже, не маючи змоги більше чекати, я вирядив Тимофія довідатися про вашу віру. Я боявся, щоб лукавий часом не спокусив вас, і щоб наш тяжкий труд не був марний.

[6]Але Тимофій щойно повернувся від вас і приніс нам Добру Звістку про віру вашу і любов. Він сказав нам, що ви завжди тепло згадуєте про нас, і що маєте сильне бажання побачити нас так само, як і ми бажаємо побачити вас.

[7]Тож, брати і сестри, у всіх наших стражданнях і гоніннях ми підбадьорилися вірою вашою.

[8]Так, ми тепер сповнені життя, бо знаємо, що ви міцно стоїте в Господі.

[9]Яку подяку ми можемо віддати Богові за вас, за всю ту радість, що ми маємо перед нашим Богом?

toda a alegria com que nos regozijamos por vossa causa, diante do nosso Deus,

10 orando noite e dia, com máximo empenho, para vos ver pessoalmente e reparar as deficiências da vossa fé?

10Ми ревно молимось і вдень, і вночі, щоб змогли ми вас побачити знов і дати вам усе необхідне, аби зміцнити вашу віру.

Oração de Paulo pelos tessalonicenses

11 Ora, o nosso mesmo Deus e Pai, e Jesus, nosso SENHOR, dirijam-nos o caminho até vós,

11Тож нехай сам Бог наш і Отець і Господь Ісус спрямують наш шлях до вас.

12 e o SENHOR vos faça crescer e aumentar no amor uns para com os outros e para com todos, como também nós para convosco,

12Нехай Господь примножить і збагатить вас любов'ю одне до одного й до всіх інших, так само, як і ми сповнені любові до вас.

13 a fim de que seja o vosso coração confirmado em santidade, isento de culpa, na presença de nosso Deus e Pai, na vinda de nosso SENHOR Jesus, com todos os seus santos.

13Нехай Він зміцнить в вас бажання праведного життя і зробить вас невинними й святими перед Богом нашим і Отцем у час пришестя Господа нашого Ісуса з усіма Його святими людьми.

1 Tessalonicenses 4

Перше Послання до Солунян 4

Exortação à prática da santidade

Життя, що до вподоби Богу

1 Finalmente, irmãos, nós vos rogamos e exortamos no SENHOR Jesus que, como de nós recebestes, quanto à maneira por que deveis viver e agradar a Deus, e efetivamente estais fazendo, continueis progredindo cada vez mais;

1Браття і сестри! Зараз я маю ще дещо вам сказати. Ви одержали від нас учення, де сказано, як вам належить жити, щоб це було до вподоби Богові. Ви так і живете. Та ми благаємо і закликаємо вас як послідовників Господа Ісуса й далі продовжувати так жити, але з іще більшим завзяттям.

2 porque estais inteirados de quantas instruções vos demos da parte do SENHOR Jesus.

2Бо ви ж знаєте, які настанови ми дали вам волею Господа Ісуса.

3 Pois esta é a vontade de Deus: a vossa santificação, que vos abstenhais da prostituição;

3А Бог ось чого бажає: щоб ви були святі, щоб уникали розпусти.

4 que cada um de vós saiba possuir o próprio corpo em santificação e honra,

5 não com o desejo de lascívia, como os gentios que não conhecem a Deus;

4-5Він бажає, щоб кожен із вас навчився контролювати тіло своє і тримати його у святості й честі, а не віддаватися хіті й пристрасті, мов ті погани, хто не знають Бога.

[6] e que, nesta matéria, ninguém ofenda nem defraude a seu irmão; porque o SENHOR, contra todas estas coisas, como antes vos avisamos e testificamos claramente, é o vingador,

[6]Він також бажає, щоб ніхто не кривдив брата свого і не обдурював його, бо Господь покарає людей за такі гріхи. Ми вам уже казали про це і застерігали вас.

[7] porquanto Deus não nos chamou para a impureza, e sim para a santificação.

[7]Бо Бог покликав нас бути святими, а не жити в гріху.

[8] Dessarte, quem rejeita estas coisas não rejeita o homem, e sim a Deus, que também vos dá o seu Espírito Santo.

[8]Отже, хто відкидає вчення, той зневажає не людей, а Бога, Який дає вам також і Духа Святого.

Exortação à prática do amor fraternal

[9] No tocante ao amor fraternal, não há necessidade de que eu vos escreva, porquanto vós mesmos estais por Deus instruídos que deveis amar-vos uns aos outros;

[9]Щодо любові вашої до братів і сестер в Христі, то ви не потребуєте, щоб ми писали вам про це. Адже Бог навчив вас самих любити одне одного.

[10] e, na verdade, estais praticando isso mesmo para com todos os irmãos em toda a Macedônia. Contudo, vos exortamos, irmãos, a progredirdes cada vez mais

[10]І ви справді так і поводитеся з братами своїми по всій Македонії. Та ми закликаємо вас, брати і сестри, ще міцніше любити їх.

[11] e a diligenciardes por viver tranqüilamente, cuidar do que é vosso e trabalhar com as próprias mãos, como vos ordenamos;

[11]Прагніть жити в мирі, дбайте про своє діло, самі заробляйте собі на прожиток, як ми і наказували вам.

[12] de modo que vos porteis com dignidade para com os de fora e de nada venhais a precisar.

[12]Та якщо ви так робитиме, то невіруючі поважатимуть ваш спосіб життя, і ви ніколи не залежатиме ні від кого в потребах своїх.

A situação dos mortos em Cristo e a vinda do Senhor

Прихід Господа

[13] Não queremos, porém, irmãos, que sejais ignorantes com respeito aos que dormem, para não vos entristecerdes como os demais, que não têm esperança.

[13]Ми хочемо, щоб ви знали, брати і сестри, щоб ви не сумували за тими, хто помер, як ті люди, хто не має надії.

[14] Pois, se cremos que Jesus morreu e ressuscitou, assim também Deus, mediante

[14]Бо коли ми віримо, що Ісус помер, а потім воскрес із мертвих, то ми віримо і в те, що Бог так само поверне з Ісусом і тих, хто помер.

Jesus, trará, em sua companhia, os que dormem.

[15] Ora, ainda vos declaramos, por palavra do SENHOR, isto: nós, os vivos, os que ficarmos até à vinda do SENHOR, de modo algum precederemos os que dormem.

[15]І те, що ми кажемо вам зараз є Посланням Божим: ми, хто все ще житиме під час пришестя Господнього, приєднаємося до Нього, але звісно, ми не будемо попереду померлих.

[16] Porquanto o SENHOR mesmo, dada a sua palavra de ordem, ouvida a voz do arcanjo, e ressoada a trombeta de Deus, descerá dos céus, e os mortos em Cristo ressuscitarão primeiro;

[16]Та коли голосно пролунає наказ Архангела і просурмлять Божі сурми, то Господь сам зійде з небес, і ті, хто помер в Христі, воскреснуть першими.

[17] depois, nós, os vivos, os que ficarmos, seremos arrebatados juntamente com eles, entre nuvens, para o encontro do SENHOR nos ares, e, assim, estaremos para sempre com o SENHOR.

[17]Після цього ми, хто лишиться живими, будемо піднесені на хмари разом із померлими, щоб зустрітися з Господом на небесах. Отже, ми будемо з Господом вічно.

[18] Consolai-vos, pois, uns aos outros com estas palavras.

[18]Тож втішайте одне одного цими словами.

1 Tessalonicenses 5

A vinda do Senhor é certa e repentina

Перше Послання до Солунян 5

Готуйтеся до пришестя Господнього

[1] Irmãos, relativamente aos tempos e às épocas, não há necessidade de que eu vos escreva;

[1]Немає потреби писати вам, брати і сестри, про часи і строки.

[2] pois vós mesmos estais inteirados com precisão de que o Dia do SENHOR vem como ladrão de noite.

[2]Ви самі добре знаєте, що День, коли повернеться Господь, прийде несподівано, мов злодій уночі.

[3] Quando andarem dizendo: Paz e segurança, eis que lhes sobrevirá repentina destruição, como vêm as dores de parto à que está para dar à luz; e de nenhum modo escaparão.

[3]Люди казатимуть: «Усе мирно і спокійно». І тоді зненацька настигне їх загибель, немов муки вагітної жінки. Й ніхто з них не уникне смерті!

A necessidade de vigilância

[4] Mas vós, irmãos, não estais em trevas, para que esse Dia como ladrão vos apanhe de surpresa;

[4]Але ви, брати і сестри, не перебуваєте в темряві, та той День не застане вас зненацька, немов злодій.

[5] porquanto vós todos sois filhos da luz e filhos do dia; nós não somos da noite, nem das trevas.

[6] Assim, pois, não durmamos como os demais; pelo contrário, vigiemos e sejamos sóbrios.

[7] Ora, os que dormem dormem de noite, e os que se embriagam é de noite que se embriagam.

[8] Nós, porém, que somos do dia, sejamos sóbrios, revestindo-nos da couraça da fé e do amor e tomando como capacete a esperança da salvação;

[9] porque Deus não nos destinou para a ira, mas para alcançar a salvação mediante nosso SENHOR Jesus Cristo,

[10] que morreu por nós para que, quer vigiemos, quer durmamos, vivamos em união com ele.

[11] Consolai-vos, pois, uns aos outros e edificai-vos reciprocamente, como também estais fazendo.

Diversos preceitos

[12] Agora, vos rogamos, irmãos, que acateis com apreço os que trabalham entre vós e os que vos presidem no SENHOR e vos admoestam;

[13] e que os tenhais com amor em máxima consideração, por causa do trabalho que realizam. Vivei em paz uns com os outros.

[14] Exortamo-vos, também, irmãos, a que admoesteis os insubmissos, consoleis os desanimados, ampareis os fracos e sejais longânimos para com todos.

[5]Бо всі ви належите світлу і дню. Ми не належимо ні ночі, ані темряві.

[6]Тож не будемо спати, як інші, а пильнуймо і маймо самовладання.

[7]Бо ті, хто сплять — сплять уночі, і хто п’є — впивається вночі.

[8]Та оскільки ми належимо дню, то матимемо самовладання. Вберемося ж у панцир віри й любові та в шолом надії на спасіння.

[9]Бог вибрав нас не для того, щоб терпіли ми гнів Його, а щоб ми дістали спасіння через Господа нашого Ісуса Христа.

[10]Він помер за нас, щоб ми, чи живемо, чи вмерли вже, коли Він прийде, змогли жити разом із Ним.

[11]Тож підбадьорюйте і зміцнюйте духовно одне одного, як ви вже це й робите.

Останні настанови й вітання

[12]Але благаємо вас, брати і сестри, шануйте тих послідовників Господніх, хто тяжко трудиться серед вас, навчаючи і піклуючись про вас.

[13]Любіть їх і ставтеся до них з якнайбільшою повагою за їхню працю. Живіть у мирі між собою.

[14]Ми благаємо вас, браття: наставляйте на розум ледарів, втішайте малодушних, допомагайте слабким. Будьте терплячі з усіма.

15 Evitai que alguém retribua a outrem mal por mal; pelo contrário, segui sempre o bem entre vós e para com todos.	15Пильнуйте, щоб ніхто не платив злом за зло, та завжди намагайтеся робити добро одне одному і всім людям.
16 Regozijai-vos sempre.	16Будьте завжди радісні.
17 Orai sem cessar.	17Постійно моліться.
18 Em tudo, dai graças, porque esta é a vontade de Deus em Cristo Jesus para convosco.	18Дякуйте Богові при всіх обставинах, бо саме так Господь хоче, щоб ви жили в Христі Ісусі.
19 Não apagueis o Espírito.	19Не давайте згаснути Духові Святому.
20 Não desprezeis as profecias;	20Не ставтеся з презирством до пророцтва,
21 julgai todas as coisas, retende o que é bom;	21але ж зробіть звичкою для себе все перевіряти, щоб бути певними у тому, що те чи інше йде від Бога. Тримайтеся добра,
22 abstende-vos de toda forma de mal.	22та стережіться всілякого зла.
O voto do apóstolo	
23 O mesmo Deus da paz vos santifique em tudo; e o vosso espírito, alma e corpo sejam conservados íntegros e irrepreensíveis na vinda de nosso SENHOR Jesus Cristo.	23І нехай сам Бог, Джерело миру, зробить вас чистими і відданими Йому. Нехай усе єство ваше — дух, душа і тіло будуть збережені непорочними до приходу Господа нашого Ісуса Христа.
24 Fiel é o que vos chama, o qual também o fará.	24Бо Той, Хто покликав вас, здійснить це. Йому можна довіритися.
A saudação final e a bênção	
25 Irmãos, orai por nós.	25Браття і сестри, просимо, моліться й за нас.
26 Saudai todos os irmãos com ósculo santo.	26Вітайте всіх братів святим поцілунком.
27 Conjuro-vos, pelo SENHOR, que esta epístola seja lida a todos os irmãos.	27Заклинаю вас Господом прочитати цього листа всім братам.
28 A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja convosco.	28Нехай благодать Господа нашого Ісуса Христа буде з вами.

Segunda epístola de Paulo aos Tessalonicenses

2 Tessalonicenses 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, Silvano e Timóteo, à igreja dos tessalonicenses, em Deus, nosso Pai, e no SENHOR Jesus Cristo,

[2] graça e paz a vós outros, da parte de Deus Pai e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças

[3] Irmãos, cumpre-nos dar sempre graças a Deus no tocante a vós outros, como é justo, pois a vossa fé cresce sobremaneira, e o vosso mútuo amor de uns para com os outros vai aumentando,

[4] a tal ponto que nós mesmos nos gloriamos de vós nas igrejas de Deus, à vista da vossa constância e fé, em todas as vossas perseguições e nas tribulações que suportais,

[5] sinal evidente do reto juízo de Deus, para que sejais considerados dignos do reino de Deus, pelo qual, com efeito, estais sofrendo;

[6] se, de fato, é justo para com Deus que ele dê em paga tribulação aos que vos atribulam

[7] e a vós outros, que sois atribulados, alívio juntamente conosco, quando do céu se manifestar o SENHOR Jesus com os anjos do seu poder,

[8] em chama de fogo, tomando vingança contra os que não conhecem a Deus e

Друге Послання до Солунян

Друге Послання до Солунян 1

[1]Вітання від Павла, Силуана й Тимофія церкві солунській, що належить Богу, Отцю нашому і Господу Ісусу Христу.

[2]Благодать вам і мир від Бога Отця нашого і Господа Ісуса Христа.

[3]Ми завжди дякуємо Богові за вас, бо маємо на це добрі підстави: віра ваша так рясно зростає, а любов, яку маєте одне до одного, посилюється.

[4]Ми самі вихваляємося вами перед іншими церквами Божими, довготерпінням вашим й вірою, незважаючи на всі переслідування й страждання, які ви зносите.

Павло говорить про суд Божий

[5]Це є доказом справедливості суду Божого. Його мета в тому, щоб ви були гідними Царства Божого. Саме за нього ви зараз і страждаєте.

[6]Справді, Всевишній Бог діятиме справедливо: Він покарає тих, хто примушує вас страждати.

[7]І коли Господь Ісус зійде до нас з небес зі Своїми могутніми Ангелами, то дасть розраду усім, хто страждає разом з нами.

[8]Він з’явиться з вогнем палючим і принесе покарання тим, хто не знає Бога і не приймає Доброї Звістки про нашого Господа Ісуса.

contra os que não obedecem ao evangelho de nosso SENHOR Jesus.

[9] Estes sofrerão penalidade de eterna destruição, banidos da face do SENHOR e da glória do seu poder,

[10] quando vier para ser glorificado nos seus santos e ser admirado em todos os que creram, naquele dia (porquanto foi crido entre vós o nosso testemunho).

[9-10]Їх буде покарано вічною загибеллю. І не бачити їм Господа та Його славну могутність у День, коли прийде Він, щоб прославитися зі Своїми святими людьми і звеличитися з усіма віруючими. Та ви будете серед них, бо повірили в наше свідчення про Нього.

[11] Por isso, também não cessamos de orar por vós, para que o nosso Deus vos torne dignos da sua vocação e cumpra com poder todo propósito de bondade e obra de fé,

[11]Ось чому ми весь час молимося за вас. Ми благаємо нашого Бога вподобати вас як людей, гідних того життя, до якого Він закликав вас. Доброта, яку маєте ви, викликає бажання робите добре, а віра — здійснювати те. Тож ми молимося, щоб Господь, владою Своєю, допоміг вам ще старанніше виконувати усе, що є гідним.

[12] a fim de que o nome de nosso SENHOR Jesus seja glorificado em vós, e vós, nele, segundo a graça do nosso Deus e do SENHOR Jesus Cristo.

[12]Тоді ім’я Господа нашого Ісуса Христа буде прославлене через вас, і ви прославитеся через Нього. Але це можливе лише завдяки милості нашого Бога і Господа Ісуса Христа.

2 Tessalonicenses 2

A vinda do Senhor. A revelação da apostasia. O homem da iniquidade

[1] Irmãos, no que diz respeito à vinda de nosso SENHOR Jesus Cristo e à nossa reunião com ele, nós vos exortamos

[2] a que não vos demovais da vossa mente, com facilidade, nem vos perturbeis, quer por espírito, quer por palavra, quer por epístola, como se procedesse de nós, supondo tenha chegado o Dia do SENHOR.

[3] Ninguém, de nenhum modo, vos engane, porque isto não acontecerá sem que primeiro venha a apostasia e seja revelado o homem da iniqüidade, o filho da perdição,

Друге Послання до Солунян 2

Багато лиха станеться до пришестя Христового

[1-2]Щодо пришестя Господа нашого Ісуса Христа і нашої зустрічі з Ним, то ми благаємо вас, брати і сестри, щоб ви не засмучувалися й не турбувалися, якщо почуєте, що День Господній вже настав. Бо дехто стверджує, що буцімто це ми росповсюджуємо таке вчення: чи то Дух розповів нам таке, чи то ми самі таке сказали, чи написали про те в листі.

[3]Не давайте нікому обдурювати себе. Я це кажу, бо День пришестя Господнього не настане доти, доки не станеться велике обурення і не виявиться чоловік гріха, син загибелі.

[4] o qual se opõe e se levanta contra tudo que se chama Deus ou é objeto de culto, a ponto de assentar-se no santuário de Deus, ostentando-se como se fosse o próprio Deus.

[4]Він постане проти всього і піднесе себе вище всіх так званих «богів», яким поклоняються люди. Він навіть увійде в Божий храм, сяде на престол і проголосить себе Господом.

[5] Não vos recordais de que, ainda convosco, eu costumava dizer-vos estas coisas?

[5]Хіба ви забули, що я саме про це казав, перебуваючи з вами?

[6] E, agora, sabeis o que o detém, para que ele seja revelado somente em ocasião própria.

[6]І знаєте ви, що саме зараз стримує його з'явитися — призначений час для нього ще не настав.

O caráter do homem da iniquidade e a sua derrota

[7] Com efeito, o mistério da iniqüidade já opera e aguarda somente que seja afastado aquele que agora o detém;

[7]Кажу я це, бо потайні сили беззаконня вже діють в світі. Однак поки що їх стримано і буде стримано, аж поки того, хто їх стримує, не буде прибрано геть.

[8] então, será, de fato, revelado o iníquo, a quem o SENHOR Jesus matará com o sopro de sua boca e o destruirá pela manifestação de sua vinda.

[8]Тоді з'явиться чоловік гріха, і Господь Ісус уб'є його одним лише подихом Своїм, раз і на завжди знищивщи його під час Свого пришестя, й весь світ побачить це.

[9] Ora, o aparecimento do iníquo é segundo a eficácia de Satanás, com todo poder, e sinais, e prodígios da mentira,

[10] e com todo engano de injustiça aos que perecem, porque não acolheram o amor da verdade para serem salvos.

[9-10]Прихід чоловіка гріха станеться під дією жахливих сил сатани. Він супроводжуватиметься облудними видіннями, знаками та дивами, всякого роду нечистивими хитрощами й брехнею. Усе це він пустить у хід проти тих, хто на шляху до загибелі, хто відмовився від любові до істини, яка веде до спасіння.

[11] É por este motivo, pois, que Deus lhes manda a operação do erro, para darem crédito à mentira,

[11]Тому Бог надішле їм хибні сили, що діятимуть в них, щоб вони повірили в те, що не є істинним.

[12] a fim de serem julgados todos quantos não deram crédito à verdade; antes, pelo contrário, deleitaram-se com a injustiça.

[12]Тож будуть засуджені всі, хто не повірив істині і з задоволенням коїли зле.

Ação de graças e exortação

Вас обрали для спасіння

[13] Entretanto, devemos sempre dar graças a Deus por vós, irmãos amados pelo SENHOR, porque Deus vos escolheu desde

[13]Але ми повинні завжди дякувати Богові за вас, брати і сестри наші. Господь вас любить, бо Він вибрав вас іще з самого

o princípio para a salvação, pela santificação do Espírito e fé na verdade,

[14] para o que também vos chamou mediante o nosso evangelho, para alcançardes a glória de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[15] Assim, pois, irmãos, permanecei firmes e guardai as tradições que vos foram ensinadas, seja por palavra, seja por epístola nossa.

[16] Ora, nosso SENHOR Jesus Cristo mesmo e Deus, o nosso Pai, que nos amou e nos deu eterna consolação e boa esperança, pela graça,

[17] consolem o vosso coração e vos confirmem em toda boa obra e boa palavra.

2 Tessalonicenses 3

Paulo pede as orações dos tessalonicenses

[1] Finalmente, irmãos, orai por nós, para que a palavra do SENHOR se propague e seja glorificada, como também está acontecendo entre vós;

[2] e para que sejamos livres dos homens perversos e maus; porque a fé não é de todos.

[3] Todavia, o SENHOR é fiel; ele vos confirmará e guardará do Maligno.

[4] Nós também temos confiança em vós no SENHOR, de que não só estais praticando as coisas que vos ordenamos, como também continuareis a fazê-las.

[5] Ora, o SENHOR conduza o vosso coração ao amor de Deus e à constância de Cristo.

початку для спасіння через освячення Духом і через віру в істину.

[14]До цього спасіння і закликав вас Бог через Добру Звістку, яку ми вам проповідували, щоб ви здобули славу Господа нашого Ісуса Христа.

[15]Отже, брати і сестри, будьте непохитні й тримайтеся вчення, що прийшло до вас чи то через Слово, яке ми проповідували, чи через лист наш.

[16-17]А тепер нехай Сам Господь наш Ісус Христос і Бог, Отець наш, Який виявив Свою любов до нас і завдяки милості Своїй дарував нам вічну втіху й добру надію, втішить ваші серця і зміцнить вас у всьому доброму, що ви чините й промовляєте.

Друге Послання до Солунян 3

Моліться за нас

[1]Браття і сестри, моліться за нас і за те, щоб Послання Господнє швидко поширювалось і здобувало славу, як то сталось у вас.

[2]Моліться, щоб ми врятувалися від розбещених і злих людей, бо не всі мають віру в Господа.

[3]Але Господь — вірний. Він зміцнить вас і захистить від лукавого.

[4]Ми не маємо сумніву в вас перед Господом і впевнені, що ви виконуєте і виконуватимете все, чому ми вас наставляли.

[5]Нехай же Господь направляє серця ваші на шлях любові Божої та довготерпіння Христового.

Exortação à prática de vários deveres cristãos pessoais, sociais e coletivos

[6] Nós vos ordenamos, irmãos, em nome do SENHOR Jesus Cristo, que vos aparteis de todo irmão que ande desordenadamente e não segundo a tradição que de nós recebestes;

[7] pois vós mesmos estais cientes do modo por que vos convém imitar-nos, visto que nunca nos portamos desordenadamente entre vós,

[8] nem jamais comemos pão à custa de outrem; pelo contrário, em labor e fadiga, de noite e de dia, trabalhamos, a fim de não sermos pesados a nenhum de vós;

[9] não porque não tivéssemos esse direito, mas por termos em vista oferecer-vos exemplo em nós mesmos, para nos imitardes.

[10] Porque, quando ainda convosco, vos ordenamos isto: se alguém não quer trabalhar, também não coma.

[11] Pois, de fato, estamos informados de que, entre vós, há pessoas que andam desordenadamente, não trabalhando; antes, se intrometem na vida alheia.

[12] A elas, porém, determinamos e exortamos, no SENHOR Jesus Cristo, que, trabalhando tranqüilamente, comam o seu próprio pão.

[13] E vós, irmãos, não vos canseis de fazer o bem.

[14] Caso alguém não preste obediência à nossa palavra dada por esta epístola, notai-o; nem vos associeis com ele, para que fique envergonhado.

Обов'язок працювати

[6]Зараз ми наказуємо вам, брати і сестри, в ім'я Господа нашого Ісуса Христа, щоб ви уникали тих братів, які живуть бездумно і в лінощах, й не слідують вченню, одержаному від нас.

[7]Я кажу це, бо ви самі знаєте, що вам потрібно наслідувати нас, бо ми не в лінощах жили з вами.

[8]Нічийого хліба ми не їли даремно. І вдень і вночі ми посилено працювали, щоб не обтяжувати нікого з вас.

[9]І це не тому, що ми не могли просити вашої допомоги. Ми працювали, щоб забезпечити себе, для того, щоб стати прикладом, гідним наслідування.

[10]Отож, коли були з вами, ми наставляли вас таким правилом: «Хто не працює, той не їсть».

[11]Ми нагадуємо про це тому, що чуємо, ніби дехто з вас живе в лінощах, не працює, зовсім нічого не робить, а лише втручається в справи інших.

[12]Ми наставляємо і закликаємо таких людей в ім'я Господа Ісуса Христа, щоб вони мирно працювали й їли свій хліб.

[13]Браття і сестри наші, ніколи не втомлюйтеся творити добро.

[14]Якщо хтось не виконує вказівок цього листа, запам'ятайте хто вони такі, і не знайтеся з ними, щоб присоромити їх.

[15] Todavia, não o considereis por inimigo, mas adverti-o como irmão.

[16] Ora, o SENHOR da paz, ele mesmo, vos dê continuamente a paz em todas as circunstâncias. O SENHOR seja com todos vós.

A saudação final e a bênção

[17] A saudação é de próprio punho: Paulo. Este é o sinal em cada epístola; assim é que eu assino.

[18] A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja com todos vós.

[15]Але не ставтеся до них як до ворогів. Краще переконуйте, як братів своїх.

Прощальне звертання

[16]Нехай же сам Господь, Джерело миру, дарує вам мир завжди, й усіляким способом. Нехай Він буде з усіма вами.

[17]Я, Павло, пишу ці вітання й закінчую листа власноручно. І роблю я так у всіх своїх листах. Це є доказом того, що вони — від мене.

[18]Я так пишу. Нехай благодать Господа нашого Ісуса Христа буде з усіма вами.

Primeira epístola de Paulo a Timóteo

Перше Послання до Тимофія

1 Timóteo 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus, pelo mandato de Deus, nosso Salvador, e de Cristo Jesus, nossa esperança,

[2] a Timóteo, verdadeiro filho na fé, graça, misericórdia e paz, da parte de Deus Pai e de Cristo Jesus, nosso SENHOR.

O ministério de Timóteo em Éfeso. Falsas doutrinas e suas características

[3] Quando eu estava de viagem, rumo da Macedônia, te roguei permanecesses ainda em Éfeso para admoestares a certas pessoas, a fim de que não ensinem outra doutrina,

[4] nem se ocupem com fábulas e genealogias sem fim, que, antes, promovem discussões do que o serviço de Deus, na fé.

[5] Ora, o intuito da presente admoestação visa ao amor que procede de coração puro, e de consciência boa, e de fé sem hipocrisia.

[6] Desviando-se algumas pessoas destas coisas, perderam-se em loquacidade frívola,

[7] pretendendo passar por mestres da lei, não compreendendo, todavia, nem o que dizem, nem os assuntos sobre os quais fazem ousadas asseverações.

A lei e os seus objetivos

[8] Sabemos, porém, que a lei é boa, se alguém dela se utiliza de modo legítimo,

Перше Послання до Тимофія 1

Привітання

[1-2] Вітання від Павла, апостола Ісуса Христа, за велінням Бога, нашого Спасителя, та Ісуса Христа, надії нашої, до Тимофія, істинного сина мого у вірі. Благодать, милість і мир тобі від Бога Отця і від Ісуса Христа, Господа нашого.

Остерігаймося неправдивого вчення

[3] Перед тим, як вирушити до Македонії, я попрохав тебе залишитися в Ефесі. Я хочу, щоб ти наказав деяким людям припинити навчати брехні

[4] і не звертати уваги на вигадки і нескінченні родоводи, що приводять лише до суперечок, а не служать задуму Божому, який виконується через віру.

[5] Мета цієї настанови — любов, що йде від доброго серця, чистого сумління і щирої віри.

[6] Але деякі люди збочили і відхилилися від усього цього, віддавшись безглуздому марнословству, яке не несе ніякої користі.

[7] Вони бажають бути вчителями Закону, та не розуміють ні того, що кажуть, ані того, в чому запевняють.

[8] Ми знаємо, що Закон добрий, якщо користуватися ним належним чином.

[9] tendo em vista que não se promulga lei para quem é justo, mas para transgressores e rebeldes, irreverentes e pecadores, ímpios e profanos, parricidas e matricidas, homicidas,

[10] impuros, sodomitas, raptores de homens, mentirosos, perjuros e para tudo quanto se opõe à sã doutrina,

[11] segundo o evangelho da glória do Deus bendito, do qual fui encarregado.

A graça e a sua eficácia na experiência do apóstolo Paulo

[12] Sou grato para com aquele que me fortaleceu, Cristo Jesus, nosso SENHOR, que me considerou fiel, designando-me para o ministério,

[13] a mim, que, noutro tempo, era blasfemo, e perseguidor, e insolente. Mas obtive misericórdia, pois o fiz na ignorância, na incredulidade.

[14] Transbordou, porém, a graça de nosso SENHOR com a fé e o amor que há em Cristo Jesus.

[15] Fiel é a palavra e digna de toda aceitação: que Cristo Jesus veio ao mundo para salvar os pecadores, dos quais eu sou o principal.

[16] Mas, por esta mesma razão, me foi concedida misericórdia, para que, em mim, o principal, evidenciasse Jesus Cristo a sua completa longanimidade, e servisse eu de modelo a quantos hão de crer nele para a vida eterna.

[17] Assim, ao Rei eterno, imortal, invisível, Deus único, honra e glória pelos séculos dos séculos. Amém!

[9]Ми також знаємо, що Закон існує не для праведних, а для порушників і заколотників, непоштивих і грішних, нечестивих і безбожників, убивць батьків і матерів, душогубів,

[10]розпусників, мужоложців, работорговців, брехунів, лжесвідків і тих, хто діє проти істинного вчення Божого,

[11]яке підкоряється славній Добрій Звістці, що йде від благословенного Бога. Мені було довірено нести її людям.

Подяка за милість Божу

[12]Я дякую Ісусу Христу, Господу нашому, Який дав мені сили, бо визнав мене гідним і призначив на служіння Собі,

[13]хоч до того я був богозневажником, гонителем Божої церкви і зухвальцем. Але Господь дарував мені прощення, оскільки чинив я те в невірі й незнанні.

[14]Та безмірна милість Господа нашого перелилася в мене разом з вірою і любов'ю, які знайшов я в Ісусі Христі.

[15]Ось істина, яка гідна повного і безсумнівного сприйняття: Христос Ісус прийшов у цей світ, аби спасти грішників, а я — найгірший з-поміж них.

[16]Саме з цієї причини мені було дано милість, щоб, використавши мене, найгіршого з грішників, Христос Ісус зміг би показати Своє довготерпіння, як приклад для тих, хто пізніше повірив би у Нього й отримав вічне життя.

[17]Цареві вічному, невмирущому й невидимому, єдиному Богу честь і слава на віки вічні. Амінь.

O bom combate

[18] Este é o dever de que te encarrego, ó filho Timóteo, segundo as profecias de que antecipadamente foste objeto: combate, firmado nelas, o bom combate,

[19] mantendo fé e boa consciência, porquanto alguns, tendo rejeitado a boa consciência, vieram a naufragar na fé.

[20] E dentre esses se contam Himeneu e Alexandre, os quais entreguei a Satanás, para serem castigados, a fim de não mais blasfemarem.

[18]Я довіряю цей наказ тобі, Тимофію, сину мій, згідно з пророцтвами про тебе, що були зроблені в минулому, щоб ти міг використати їх у праведному бою віри.

[19]Адже ти маєш віру Господа і чисте сумління. Дехто зрікся цього і втратив свою віру.

[20]Серед них Ґіменей і Олександр, яких я передав сатані, щоб вони навчилися не говорити супроти Бога.

1 Timóteo 2

A prática da oração por todos os homens. Um só Mediador

[1] Antes de tudo, pois, exorto que se use a prática de súplicas, orações, intercessões, ações de graças, em favor de todos os homens,

[2] em favor dos reis e de todos os que se acham investidos de autoridade, para que vivamos vida tranqüila e mansa, com toda piedade e respeito.

[3] Isto é bom e aceitável diante de Deus, nosso Salvador,

[4] o qual deseja que todos os homens sejam salvos e cheguem ao pleno conhecimento da verdade.

[5] Porquanto há um só Deus e um só Mediador entre Deus e os homens, Cristo Jesus, homem,

[6] o qual a si mesmo se deu em resgate por todos: testemunho que se deve prestar em tempos oportunos.

Перше Послання до Тимофія 2

Моліться за всіх

[1]Насамперед я благаю, щоб прохання, молитви, клопотання й подяки ваші були за всіх людей,

[2]а особливо за правителів і тих, хто має владу. Моліться за них, щоб ми мали тихе й мирне життя у повній відданості й шанобливості Господу.

[3]Це є добре й приємне Богові, нашому Спасителю.

[4]Він хоче, щоб усі люди спаслися й повною мірою пізнали істину.

[5]Існує лише один Господь і лише один посередник між Богом і людьми — Ісус Христос, Який Сам був людиною.

[6]Він віддав Самого Себе в жертву, щоб викупити всіх людей, й це свічення прийшло до нас у належний час.

[7] Para isto fui designado pregador e apóstolo (afirmo a verdade, não minto), mestre dos gentios na fé e na verdade.

Proceder conveniente no culto público

[8] Quero, portanto, que os varões orem em todo lugar, levantando mãos santas, sem ira e sem animosidade.

[9] Da mesma sorte, que as mulheres, em traje decente, se ataviem com modéstia e bom senso, não com cabeleira frisada e com ouro, ou pérolas, ou vestuário dispendioso,

[10] porém com boas obras (como é próprio às mulheres que professam ser piedosas).

[11] A mulher aprenda em silêncio, com toda a submissão.

[12] E não permito que a mulher ensine, nem exerça autoridade de homem; esteja, porém, em silêncio.

[13] Porque, primeiro, foi formado Adão, depois, Eva.

[14] E Adão não foi iludido, mas a mulher, sendo enganada, caiu em transgressão.

[15] Todavia, será preservada através de sua missão de mãe, se ela permanecer em fé, e amor, e santificação, com bom senso.

1 Timóteo 3

As qualificações dos bispos e dos diáconos

[1] Fiel é a palavra: se alguém aspira ao episcopado, excelente obra almeja.

[2] É necessário, portanto, que o bispo seja irrepreensível, esposo de uma só mulher,

[7]Мене ж було призначено проповідником і апостолом, щоб поширювати це свідчення. (Правду кажу я, не брешу!) Мене також було призначено вчителем віри й істини для поган.

Деякі правила для чоловіків та жінок

[8]Тож я хочу, щоб усі чоловіки повсюдно молилися. Вони повинні бути відданими Богу і, молячись, нехай здіймають руки без гніву й суперечок.

[9]Так само хочу я, щоб жінки одягалися скромно і розумно, в те, що їм личить. Не варто робити розкішних зачісок, прикрашати себе золотом, перлами чи дорогим вбранням.

[10]Натомість, як і личить жінкам, що присвятили себе Богові, їм слід прикрашати себе добрими вчинками.

[11]Жінка мусить вчитися мовчки і в повній покірливості.

[12]Я не дозволяю жінці навчати або мати владу над чоловіком. Їй належить бути мовчазною.

[13]Кажу я так, бо спочатку Адама було створено, а потім уже Єву.

[14]І не Адама було обдурено, а жінку, яка впала потім у гріх.

[15]Але жінки, які виконують свій материнський обов'язок, спасуться, коли житимуть у вірі, любові й святості, а також у стриманості.

Перше Послання до Тимофія 3

Старійшини

[1]Істину кажу вам: якщо хтось бажає стати старійшиною в церкві, то він прагне виконувати добру справу.

[2]Старійшина мусить жити таким життям, щоб люди не могли йому дорікнути. Він повинен мати лише одну жінку; мусить бути стриманим, розсудливим, мати самовладання, бути порядним і

temperante, sóbrio, modesto, hospitaleiro, apto para ensinar;

[3] não dado ao vinho, não violento, porém cordato, inimigo de contendas, não avarento;

[4] e que governe bem a própria casa, criando os filhos sob disciplina, com todo o respeito

[5] (pois, se alguém não sabe governar a própria casa, como cuidará da igreja de Deus?);

[6] não seja neófito, para não suceder que se ensoberbeça e incorra na condenação do diabo.

[7] Pelo contrário, é necessário que ele tenha bom testemunho dos de fora, a fim de não cair no opróbrio e no laço do diabo.

[8] Semelhantemente, quanto a diáconos, é necessário que sejam respeitáveis, de uma só palavra, não inclinados a muito vinho, não cobiçosos de sórdida ganância,

[9] conservando o mistério da fé com a consciência limpa.

[10] Também sejam estes primeiramente experimentados; e, se se mostrarem irrepreensíveis, exerçam o diaconato.

[11] Da mesma sorte, quanto a mulheres, é necessário que sejam elas respeitáveis, não maldizentes, temperantes e fiéis em tudo.

[12] O diácono seja marido de uma só mulher e governe bem seus filhos e a própria casa.

[13] Pois os que desempenharem bem o diaconato alcançam para si mesmos justa

гостинним. Йому слід бути доладним учителем.

[3]Опікуну також не можна зловживати вином або бути надто гарячковим; він повинен бути лагідним, миролюбним і не пожадливим до грошей.

[4]Він має добре керувати своєю родиною, мусить дбати, щоб його діти були слухняними й поважали його.

[5]Якщо хтось не знає, як керувати своєю родиною, то як же він зможе піклуватися про Божу церкву?

[6]Він не може бути новонаверненим, щоб не запишатися. Інакше він зазнає такого ж осуду, як і диявол за свою пиху.

[7]Він також повинен користуватися повагою чужинців, щоб не зганьбитися, не впасти в немилість і не потрапити до пастки дияволової.

Особливі слуги

[8]Так само й особливі слуги повинні бути шанованими людьми, слову яких можна було б вірити. Вони не повинні бути охочі до вина або такі, хто прагне наживи нечесним шляхом.

[9]Вони повинні дотримуватися глибоких істин нашої віри, які Бог виявив нам. Сумління їхнє має бути чисте.

[10]Ці люди, передусім мають бути випробувані. І якщо нічого не буде проти них, лише тоді вони зможуть стати особливими слугами.

[11]Так само і жінки мають бути гідними поваги. Вони не повинні говорити зле про інших, але мають бути стримані й вірні у всьому.

[12]Чоловікам, які є особливими слугами, слід мати лише одну жінку. Вони мусять керувати добре своїми дітьми і своїм господарством.

[13]Бо той, хто добре служить, здобуде почесне місце для себе й досягне великої впевненості у вірі в Ісуса Христа.

preeminência e muita intrepidez na fé em Cristo Jesus.

A igreja de Deus, coluna e baluarte da verdade. O grande mistério da piedade

[14] Escrevo-te estas coisas, esperando ir ver-te em breve;

[15] para que, se eu tardar, fiques ciente de como se deve proceder na casa de Deus, que é a igreja do Deus vivo, coluna e baluarte da verdade.

[16] Evidentemente, grande é o mistério da piedade: Aquele que foi manifestado na carne foi justificado em espírito, contemplado por anjos, pregado entre os gentios, crido no mundo, recebido na glória.

Таємниця нашої віри

[14]Пишу я вам про це, хоча маю надію незабаром прийти до вас,

[15]щоб, якщо затримаюсь, ви знали, як слід поводитися в Божому домі, який є церквою Бога живого, стовпом і основою правди.

[16]Безперечно, великою є таємна істина нашої віри: Він з'явився нам в тілі людському, Духом довів Він Свою правоту; Його бачили Ангели. Благовість про Нього рознеслась поміж народами. В Нього повірили люди всього світу, і був Він взятий у славі на Небеса.

1 Timóteo 4

A apostasia nos últimos tempos

[1] Ora, o Espírito afirma expressamente que, nos últimos tempos, alguns apostatarão da fé, por obedecerem a espíritos enganadores e a ensinos de demônios,

[2] pela hipocrisia dos que falam mentiras e que têm cauterizada a própria consciência,

[3] que proíbem o casamento e exigem abstinência de alimentos que Deus criou para serem recebidos, com ações de graças, pelos fiéis e por quantos conhecem plenamente a verdade;

[4] pois tudo que Deus criou é bom, e, recebido com ações de graças, nada é recusável,

Перше Послання до Тимофія 4

Попередження про лжевчителів

[1]Дух ясно каже, що настануть часи, коли дехто зневіриться. Вони наслідуватимуть облудних духів і дотримуватимуться вчень, що приходять від демонів.

[2]Ці вчення йтимуть від лицемірів — брехунів, які не в змозі розрізнити добре і зле, неначе їхнє сумління було зруйноване розжареним залізом.

[3]Вони заборонятимуть людям одружуватися й навчатимуть їх відмовлятися від деякої їжі, створеної Богом на те, щоб і віруючі, й ті, хто пізнав істину, із вдячністю споживали її.

[4]Бо все створене Богом — добре, і ніщо не повинно відкидатися, якщо воно прийняте з вдячністю.

[5] porque, pela palavra de Deus e pela oração, é santificado.

[5]Адже все освячується словом Божим і молитвою.

Exortação à fidelidade e à diligência no ministério

Будь добрим слугою Ісуса Христа

[6] Expondo estas coisas aos irmãos, serás bom ministro de Cristo Jesus, alimentado com as palavras da fé e da boa doutrina que tens seguido.

[6]Якщо навчиш цього братів і сестер своїх, то це буде свідченням того, що ти є добрим слугою Ісуса Христа. Ти покажеш, що зростав в істинній вірі та доброму вченні, які ти наслідував.

[7] Mas rejeita as fábulas profanas e de velhas caducas. Exercita-te, pessoalmente, na piedade.

[7]Уникай мирських байок, які суперечать істині Господній. Краще постійно вчись віддано служити Богу.

[8] Pois o exercício físico para pouco é proveitoso, mas a piedade para tudo é proveitosa, porque tem a promessa da vida que agora é e da que há de ser.

[8]Тілесні вправи цінні лише в одному, а служба Богу має загальну цінність, бо вона несе благословення, як у цьому житті, так і в майбутньому.

[9] Fiel é esta palavra e digna de inteira aceitação.

[9]Ось істина, яку слід повністю дотримуватися:

[10] Ora, é para esse fim que labutamos e nos esforçamos sobremodo, porquanto temos posto a nossa esperança no Deus vivo, Salvador de todos os homens, especialmente dos fiéis.

[10]ми покладаємо свої надії на живого Бога, Який є Спасителем усіх людей і, насамперед, віруючих. Ось заради чого ми тяжко трудимося й боремося.

[11] Ordena e ensina estas coisas.

[11]Проповідуй і навчай цього.

[12] Ninguém despreze a tua mocidade; pelo contrário, torna-te padrão dos fiéis, na palavra, no procedimento, no amor, na fé, na pureza.

[12]Нехай ніхто не зневажає тебе за твою молодість. Але будь взірцем для віруючих у слові своєму, поведінці, любові, у своїй вірі, у чистоті життя свого.

[13] Até à minha chegada, aplica-te à leitura, à exortação, ao ensino.

[13]Доки я не прийду, і далі читай людям Святе Писання й заохочуй і навчай їх.

[14] Não te faças negligente para com o dom que há em ti, o qual te foi concedido mediante profecia, com a imposição das mãos do presbitério.

[14]Не нехтуй даром своїм, який був даний тобі через пророцтва, коли старійшини поклали свої руки на тебе.

[15] Medita estas coisas e nelas sê diligente, para que o teu progresso a todos seja manifesto.

[15]Піклуйся про ці обов'язки весь час. Віддайся їм, і тоді твої успіхи стануть очевидними для всіх.

[16] Tem cuidado de ti mesmo e da doutrina. Continua nestes deveres; porque, fazendo assim, salvarás tanto a ti mesmo como aos teus ouvintes.

[16]Дбай про своє життя і вчення. Будь наполегливим у цьому, бо так ти спасеш і себе, і тих, хто тебе слухає.

1 Timóteo 5

Os deveres dos pastores para com várias classes de pessoas

[1] Não repreendas ao homem idoso; antes, exorta-o como a pai; aos moços, como a irmãos;

[2] às mulheres idosas, como a mães; às moças, como a irmãs, com toda a pureza.

Das viúvas

[3] Honra as viúvas verdadeiramente viúvas.

[4] Mas, se alguma viúva tem filhos ou netos, que estes aprendam primeiro a exercer piedade para com a própria casa e a recompensar a seus progenitores; pois isto é aceitável diante de Deus.

[5] Aquela, porém, que é verdadeiramente viúva e não tem amparo espera em Deus e persevera em súplicas e orações, noite e dia;

[6] entretanto, a que se entrega aos prazeres, mesmo viva, está morta.

[7] Prescreve, pois, estas coisas, para que sejam irrepreensíveis.

[8] Ora, se alguém não tem cuidado dos seus e especialmente dos da própria casa, tem negado a fé e é pior do que o descrente.

[9] Não seja inscrita senão viúva que conte ao menos sessenta anos de idade, tenha sido esposa de um só marido,

[10] seja recomendada pelo testemunho de boas obras, tenha criado filhos, exercitado

Перше Послання до Тимофія 5

Про стосунки між людьми

[1]Ніколи не докоряй старшому, а вмовляй його, наче батька свого. З молодими ж чоловіками поводься, наче з братами.

[2]Стався до старших жінок, як до матерів, а до молодших — як до сестер, з цілковитою чистотою і повагою.

Про вдів

[3]Піклуйся про вдів, які насправді потребують допомоги.

[4]Якщо вдова має дітей чи внуків, то нехай вони насамперед навчаються побожно дбати про свою власну родину, і так вони віддадуть належне своїм батькам, бо то бажано Богові.

[5]Вдова, яка насправді потребує допомоги — самотня, про яку немає кому подбати, тільки на Бога покладає вона свою надію. День і ніч вона молиться, благає Бога допомогти їй.

[6]Вдова ж, яка живе в своє задоволення, насправді мертва, хоч і живе.

[7]Тож дайте людям Божим ці настанови, щоб ніхто не мав права їм дорікнути.

[8]Якщо ж хтось не піклується про ближніх, а особливо про власну родину, той зрікається віри. Той поводиться гірше за невіруючого.

[9-10]Вдову можна вносити до списку, якщо їй щонайменше років шістдесят і якщо вона мала лише одного чоловіка, й відома тим, що робить добро людям, виростила своїх дітей, була гостинна, обмивала ноги Божим людям,

hospitalidade, lavado os pés aos santos, socorrido a atribulados, se viveu na prática zelosa de toda boa obra.

допомагала тим, хто потрапив у біду, та якщо присвятила себе добрим вчинкам.

[11] Mas rejeita viúvas mais novas, porque, quando se tornam levianas contra Cristo, querem casar-se,

[11]Але відмовляй в цьому молодшим вдовам, бо коли їхні тілесні бажання беруть гору над відданістю Христу, то вони знову хочуть заміж.

[12] tornando-se condenáveis por anularem o seu primeiro compromisso.

[12]І тоді вони гідні осуду, бо порушують первісну обітницю.

[13] Além do mais, aprendem também a viver ociosas, andando de casa em casa; e não somente ociosas, mas ainda tagarelas e intrigantes, falando o que não devem.

[13]Разом із тим вони звикають ледарювати і, ходячи з дому в дім, базікають про що не слід. Вони не тільки стають ледачими, а й розпускають плітки і втручаються в чужі справи.

[14] Quero, portanto, que as viúvas mais novas se casem, criem filhos, sejam boas donas de casa e não dêem ao adversário ocasião favorável de maledicência.

[14]Тому мені хотілося б, щоб молодші вдови виходили заміж, виховували дітей, вели господарство й не давали приводу ворогам нашим для лихослів'я.

[15] Pois, com efeito, já algumas se desviaram, seguindo a Satanás.

[15]Кажу так, бо деякі вдови збочили й пішли за сатаною.

[16] Se alguma crente tem viúvas em sua família, socorra-as, e não fique sobrecarregada a igreja, para que esta possa socorrer as que são verdadeiramente viúvas.

[16]Якщо віруюча жінка має у своїй родині вдів, то нехай сама підтримує їх, щоб не обтяжувати церкву, яка повинна допомагати тим вдовам, які справді того потребують.

Acerca dos presbíteros. Vários conselhos

Про старійшин та деякі інші справи

[17] Devem ser considerados merecedores de dobrados honorários os presbíteros que presidem bem, com especialidade os que se afadigam na palavra e no ensino.

[17]Старійшини, які добре керують церквою, гідні подвійної шани, особливо ті, хто проповідує і навчає.

[18] Pois a Escritura declara: Não amordaces o boi, quando pisa o trigo. E ainda: O trabalhador é digno do seu salário.

[18]Бо у Святому Писанні сказано: «Не зав'язуй рота волові, що молотить». І ще: «Кожен робітник гідний своєї платні».

[19] Não aceites denúncia contra presbítero, senão exclusivamente sob o depoimento de duas ou três testemunhas.

[19]Не приймай звинувачень проти старійшин, хіба що їх підтвердять два або три свідки.

[20] Quanto aos que vivem no pecado, repreende-os na presença de todos, para que também os demais temam.

[21] Conjuro-te, perante Deus, e Cristo Jesus, e os anjos eleitos, que guardes estes conselhos, sem prevenção, nada fazendo com parcialidade.

[22] A ninguém imponhas precipitadamente as mãos. Não te tornes cúmplice de pecados de outrem. Conserva-te a ti mesmo puro.

[23] Não continues a beber somente água; usa um pouco de vinho, por causa do teu estômago e das tuas freqüentes enfermidades.

[24] Os pecados de alguns homens são notórios e levam a juízo, ao passo que os de outros só mais tarde se manifestam.

[25] Da mesma sorte também as boas obras, antecipadamente, se evidenciam e, quando assim não seja, não podem ocultar-se.

1 Timóteo 6

Dos senhores e dos servos

[1] Todos os servos que estão debaixo de jugo considerem dignos de toda honra o próprio senhor, para que o nome de Deus e a doutrina não sejam blasfemados.

[2] Também os que têm senhor fiel não o tratem com desrespeito, porque é irmão; pelo contrário, trabalhem ainda mais, pois ele, que partilha do seu bom serviço, é crente e amado. Ensina e recomenda estas coisas.

Os falsos mestres e os perigos da riqueza

[20]Перед усією церквою осуджуй тих, хто вперто грішить, щоб то було попередженням усім.

[21]Перед Богом, Ісусом Христом та вибраними Ангелами я урочисто наказую тобі дотримуватися всього цього без упередження. Нічого не роби з пристрасті або схильності до когось.

[22]Не покладай нерозважливо на жодного руки, щоб посвятити його у старійшини. Не розділяй чужих гріхів, та залишайся завжди чистим і бездоганним.

[23]Тимофію, у подальшому, не пий лише воду. Вживай потроху й вино. Це корисно для шлунку, і ти не будеш так часто хворіти.

[24]Гріхи одних людей очевидні, та є ознакою неминучого засудження, але гріхи інших відкриваються лише згодом.

[25]Так само й добрі вчинки: деякі з них помітні одразу, а деякі, навіть якщо їх важко розгледіти, не можуть бути сховані назавжди.

Перше Послання до Тимофія 6

Раби й пани

[1]Усім рабам, які працюють під тяжким ярмом невіруючих панів, слід вважати володарів своїх гідними усілякої пошани, щоб не ганьбити ім'я Боже і вчення наше.

[2]Ті ж раби, які мають хазяїв віруючих, не повинні зневажати їх, бо вони — брати у вірі. Їм слід служити ще завзятіше, оскільки ті, на кого вони працюють — брати у вірі, яких вони повинні любити. Наставляй і навчай людей чинити так!

Хибні вчення та істинні багатства

[3] Se alguém ensina outra doutrina e não concorda com as sãs palavras de nosso SENHOR Jesus Cristo e com o ensino segundo a piedade,

[4] é enfatuado, nada entende, mas tem mania por questões e contendas de palavras, de que nascem inveja, provocação, difamações, suspeitas malignas,

[5] altercações sem fim, por homens cuja mente é pervertida e privados da verdade, supondo que a piedade é fonte de lucro.

[6] De fato, grande fonte de lucro é a piedade com o contentamento.

[7] Porque nada temos trazido para o mundo, nem coisa alguma podemos levar dele.

[8] Tendo sustento e com que nos vestir, estejamos contentes.

[9] Ora, os que querem ficar ricos caem em tentação, e cilada, e em muitas concupiscências insensatas e perniciosas, as quais afogam os homens na ruína e perdição.

[10] Porque o amor do dinheiro é raiz de todos os males; e alguns, nessa cobiça, se desviaram da fé e a si mesmos se atormentaram com muitas dores.

Apelo para Timóteo

[11] Tu, porém, ó homem de Deus, foge destas coisas; antes, segue a justiça, a piedade, a fé, o amor, a constância, a mansidão.

[12] Combate o bom combate da fé. Toma posse da vida eterna, para a qual também

[3]Якщо деякі люди навчають інакше і не згодні з благотворними вченнями Господа нашого Ісуса Христа і з ученням про істинне служіння Богові,

[4]то вони — самовдоволені і нічого не розуміють. Вони мають хвору пристрасть до суперечок і словоблудства, від яких виникають заздрість, сварки, наклепи, лукаві підозри

[5]і постійна колотнеча поміж людьми. Вони спантеличені й позбавлені істини, та вважають, що служіння Богові — це шлях до наживи.

[6]Звісно, служіння Богові й насправді є великим багатством, але тільки коли воно приносить задоволення людині від того, що вона вже має.

[7]Бо ми нічого не принесли в цей світ, і то зрозуміло, що нічого не заберемо з собою.

[8]Маючи що поїсти і в що вбратися, будемо щасливими з цього.

[9]Хто хоче збагатитися, потрапляє у пастку спокуси й безлічі безглуздих та шкідливих бажань, які штовхають людей на лихо й загибель.

[10]Бо любов до грошей — корінь усілякого зла. Деякі люди у своєму потягу до них відійшли від справжньої віри й завдали собі багато горя і болю.

Про що не варто забувати

[11]Ти ж, чоловіче Божий, уникай усього цього. Веди праведне життя і борись за служіння Богу, за віру, любов, довготерпіння й лагідність.

[12]Борися що є сили, щоб не втратити віри своєї. Виграй змагання за вічне життя, до якого ти був покликаний

foste chamado e de que fizeste a boa confissão perante muitas testemunhas.

[13] Exorto-te, perante Deus, que preserva a vida de todas as coisas, e perante Cristo Jesus, que, diante de Pôncio Pilatos, fez a boa confissão,

[14] que guardes o mandato imaculado, irrepreensível, até à manifestação de nosso SENHOR Jesus Cristo;

[15] a qual, em suas épocas determinadas, há de ser revelada pelo bendito e único Soberano, o Rei dos reis e SENHOR dos senhores;

[16] o único que possui imortalidade, que habita em luz inacessível, a quem homem algum jamais viu, nem é capaz de ver. A ele honra e poder eterno. Amém!

Acerca dos ricos

[17] Exorta aos ricos do presente século que não sejam orgulhosos, nem depositem a sua esperança na instabilidade da riqueza, mas em Deus, que tudo nos proporciona ricamente para nosso aprazimento;

[18] que pratiquem o bem, sejam ricos de boas obras, generosos em dar e prontos a repartir;

[19] que acumulem para si mesmos tesouros, sólido fundamento para o futuro, a fim de se apoderarem da verdadeira vida.

O conselho final e a bênção apostólica

[20] E tu, ó Timóteo, guarda o que te foi confiado, evitando os falatórios inúteis e profanos e as contradições do saber, como falsamente lhe chamam,

прийнявши Ісуса Христа — чудову істину, про яку ти відкрито свідчив багатьом людям.

[13]Я наказую тобі перед Богом, Який дає життя всьому, і перед Ісусом Христом, Який свідчив про ту ж саму чудову істину перед Понтієм Пилатом:

[14]бездоганно і чисто виконуй те, що тобі наказано, аж поки не прийде Господь наш Ісус Христос.

[15]Бог відкриє нам це у належний час. Він — благословенний і єдиний Господар, Цар царів і Володар володарів.

[16]Він єдиний має безсмертя. Він живе у світлі недосяжному. Його ніхто не бачив і не може побачити. Честь Йому і влада вічна! Амінь.

[17]Наказуй багатим у цьому світі, щоб не були пихатими, щоб покладали свої надії не на багатство (воно таке нестійке), а на Бога, Який щедро забезпечує нас усім для нашого задоволення.

[18]Наказуй їм творити добро й збагачуватися цим, бути щедрими й охоче ділитися тим, що вони мають.

[19]Цим вони складуть собі скарб Небесний — добру основу для майбутнього, щоб одержати істинне життя.

[20]Тимофію! Бережи все те, що довірено тобі Господом. Уникай безбожних порожніх балачок, та так званих «істин», що брехливо називаються «знанням».

[21] pois alguns, professando-o, se desviaram da fé. A graça seja convosco.

[21]Бо дехто прийняв його і через те відійшов від віри нашої. Нехай благодать Божа буде з усіма вами.

Segunda epístola de Paulo a Timóteo

2 Timóteo 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus, pela vontade de Deus, de conformidade com a promessa da vida que está em Cristo Jesus,

[2] ao amado filho Timóteo, graça, misericórdia e paz, da parte de Deus Pai e de Cristo Jesus, nosso SENHOR.

Ação de graças

[3] Dou graças a Deus, a quem, desde os meus antepassados, sirvo com consciência pura, porque, sem cessar, me lembro de ti nas minhas orações, noite e dia.

[4] Lembrado das tuas lágrimas, estou ansioso por ver-te, para que eu transborde de alegria

[5] pela recordação que guardo de tua fé sem fingimento, a mesma que, primeiramente, habitou em tua avó Lóide e em tua mãe Eunice, e estou certo de que também, em ti.

A prática do zelo, da firmeza e da fidelidade

[6] Por esta razão, pois, te admoesto que reavives o dom de Deus que há em ti pela imposição das minhas mãos.

[7] Porque Deus não nos tem dado espírito de covardia, mas de poder, de amor e de moderação.

[8] Não te envergonhes, portanto, do testemunho de nosso SENHOR, nem do seu encarcerado, que sou eu; pelo contrário, participa comigo dos sofrimentos, a favor do evangelho, segundo o poder de Deus,

Друге Послання до Тимофія

Друге Послання до Тимофія 1

Вітання

[1-2]Вітання від Павла, волею Божею апостола Ісуса Христа, посланого розповісти людям про обітницю життя в Ісусі Христі, до Тимофія, улюбленого сина. Нехай благодать, милість і мир від Бога Отця і від Господа нашого Ісуса Христа будуть з тобою.

Подяка і заохочення

[3]Я дякую Богові, Якому служу, як і прабатьки мої, з чистим сумлінням, що постійно згадую тебе у своїх молитвах вдень і вночі.

[4]Пам’ятаючи сльози твої, я палко бажаю побачити тебе, щоб сповнитися радістю.

[5]Я згадую про твою щиру віру, яку перше мали твоя бабуся Лоїда і твоя матір Евнікія. Я певний, що ти маєш таку ж саму віру.

[6]Тому нагадую тобі, і надалі розпалюй полум’я дару Божого, що ти дістав, коли я поклав свої руки на тебе.

[7]Бог дарував нам не Дух боягузства, а дух сили, любові й самовладання.

[8]Тож не соромся свідчити про Господа нашого і не соромся мене, кинутого за грати заради Нього. Приєднайся до мене в стражданнях моїх за Добру Звістку з силою, дарованою тобі Богом.

[9] que nos salvou e nos chamou com santa vocação; não segundo as nossas obras, mas conforme a sua própria determinação e graça que nos foi dada em Cristo Jesus, antes dos tempos eternos,

[9]Всевишній спас нас і покликав до святого життя не за те, що ми зробили, а через волю Його і благодать, які були вже дані нам в Христі Ісусі перед початком часів.

[10] e manifestada, agora, pelo aparecimento de nosso Salvador Cristo Jesus, o qual não só destruiu a morte, como trouxe à luz a vida e a imortalidade, mediante o evangelho,

[10]Але лише тепер вона виявилася нам, коли прийшов Ісус Христос, наш Спаситель. Він знищив смерть й, через Добру Звістку, відкрив нам шлях до життя і безсмертя.

[11] para o qual eu fui designado pregador, apóstolo e mestre

[11]Для того, щоб поширювати цю Добру Звістку, мене було призначено проповідником, апостолом і вчителем.

[12] e, por isso, estou sofrendo estas coisas; todavia, não me envergonho, porque sei em quem tenho crido e estou certo de que ele é poderoso para guardar o meu depósito até aquele Dia.

[12]І саме з цієї причини зараз я страждаю, але не соромлюся, бо знаю Того, в Кого повірив. Я певний, що Він здатний захистити усе, що довірив мені, аж поки той День не настане.

[13] Mantém o padrão das sãs palavras que de mim ouviste com fé e com o amor que está em Cristo Jesus.

[13]Тримайся того зразка істинного вчення, що почув від мене, роби це з вірою і любов’ю, які ми маємо в Ісусі Христі.

[14] Guarda o bom depósito, mediante o Espírito Santo que habita em nós.

[14]Зберігай це дорогоцінне вчення, яке було довірено тобі Духом Святим, котрий живе в нас.

A situação do apóstolo preso e o procedimento de alguns de seus colaboradores

[15] Estás ciente de que todos os da Ásia me abandonaram; dentre eles cito Fígelo e Hermógenes.

[15]Як ти знаєш, усі, хто з Азії, покинули мене. Серед них Фіґел та Ґермоґен.

[16] Conceda o SENHOR misericórdia à casa de Onesíforo, porque, muitas vezes, me deu ânimo e nunca se envergonhou das minhas algemas;

[16]Нехай Бог явить милість дому Онисифора, бо він багато разів підбадьорював мене і не соромився, що я знаходився у в’язниці.

[17] antes, tendo ele chegado a Roma, me procurou solicitamente até me encontrar.

[17]Навпаки, прибувши до Рима, він наполегливо розшукував мене, аж поки не знайшов.

[18] O SENHOR lhe conceda, naquele Dia, achar misericórdia da parte do SENHOR. E

[18]Нехай же Господь пішле йому милість того Дня. Ти сам дуже добре знаєш, скільки він допомагав мені в Ефесі.

tu sabes, melhor do que eu, quantos serviços me prestou ele em Éfeso.

2 Timóteo 2

Os estímulos no combate da fé e no sofrimento por Cristo

[1] Tu, pois, filho meu, fortifica-te na graça que está em Cristo Jesus.

[2] E o que de minha parte ouviste através de muitas testemunhas, isso mesmo transmite a homens fiéis e também idôneos para instruir a outros.

[3] Participa dos meus sofrimentos como bom soldado de Cristo Jesus.

[4] Nenhum soldado em serviço se envolve em negócios desta vida, porque o seu objetivo é satisfazer àquele que o arregimentou.

[5] Igualmente, o atleta não é coroado se não lutar segundo as normas.

[6] O lavrador que trabalha deve ser o primeiro a participar dos frutos.

[7] Pondera o que acabo de dizer, porque o SENHOR te dará compreensão em todas as coisas.

[8] Lembra-te de Jesus Cristo, ressuscitado de entre os mortos, descendente de Davi, segundo o meu evangelho;

[9] pelo qual estou sofrendo até algemas, como malfeitor; contudo, a palavra de Deus não está algemada.

[10] Por esta razão, tudo suporto por causa dos eleitos, para que também eles obtenham a salvação que está em Cristo Jesus, com eterna glória.

Друге Послання до Тимофія 2

Вірний воїн Ісуса Христа

[1]Щодо тебе, Тимофію, сину мій, будь сильним благодаттю, яка в Ісусі Христі.

[2]Все, що ти чув від мене у присутності багатьох свідків, довір надійним людям, які будуть спроможні навчати також й інших.

[3]Як добрий воїн Ісуса Христа, приєднайся до моїх страждань.

[4]Жоден воїн не зв'язує себе з цивільним життям, бо намагається догодити своєму командирові.

[5]А якщо хтось бере участь у змаганнях, то не одержить вінця переможця, борючись не за правилами.

[6]Землероб, який старанно працює, повинен першим одержати свою частку врожаю.

[7]Я хочу, щоб ти подумав над тим, що я кажу, а Господь дасть тобі розуміння всього.

[8]Завжди пам'ятай про Ісуса Христа, нащадка Давидова. Він воскрес із мертвих і у цьому суть Доброї Звістки, що я проповідую.

[9]Заради неї я страждаю, мене навіть закували в кайдани, мов злодія якогось. Але Слово Боже не закуєш!

[10]Тому я терплю все заради людей, вибраних Богом, щоб і вони одержали спасіння в Ісусі Христі разом з вічною славою.

[11] Fiel é esta palavra: Se já morremos com ele, também viveremos com ele;

[12] se perseveramos, também com ele reinaremos; se o negamos, ele, por sua vez, nos negará;

[13] se somos infiéis, ele permanece fiel, pois de maneira nenhuma pode negar-se a si mesmo.

As falsas doutrinas e os falsos crentes. Como corrigi-los

[14] Recomenda estas coisas. Dá testemunho solene a todos perante Deus, para que evitem contendas de palavras que para nada aproveitam, exceto para a subversão dos ouvintes.

[15] Procura apresentar-te a Deus aprovado, como obreiro que não tem de que se envergonhar, que maneja bem a palavra da verdade.

[16] Evita, igualmente, os falatórios inúteis e profanos, pois os que deles usam passarão a impiedade ainda maior.

[17] Além disso, a linguagem deles corrói como câncer; entre os quais se incluem Himeneu e Fileto.

[18] Estes se desviaram da verdade, asseverando que a ressurreição já se realizou, e estão pervertendo a fé a alguns.

[19] Entretanto, o firme fundamento de Deus permanece, tendo este selo: O SENHOR conhece os que lhe pertencem. E mais: Aparte-se da injustiça todo aquele que professa o nome do SENHOR.

[20] Ora, numa grande casa não há somente utensílios de ouro e de prata; há também

[11]Ось істина, що заслуговують на довіру: Якщо ми померли разом із Христом, то також і житимемо з Ним.

[12]Якщо ми тримаємося віри нашої навіть у стражданнях, то царюватимемо разом із Ним. Якщо ми скажемо, що не знаєм Його, то й Він зречеться нас.

[13]Якщо ми станемо невірними, то Він лишатиметься вірним, бо Він не може зректися Самого Себе.

Твою працю схвалено

[14]Постійно нагадуй людям про ці істини. Попереджай їх урочисто перед Богом не сперечатися про слова. Такі суперечки не приводять до добра, а лише шкодять тим, хто слухає.

[15]З усіх сил намагайся бездоганним постати перед Богом, як той робітник, якому немає чого соромитися і який навчає Послання Божої правди з усією прямотою.

[16]Уникай порожніх, нечестивих розмов, бо вони все далі відвертають людей від Бога.

[17]Їхнє хибне вчення ширитиметься, мов ракова хвороба. Серед таких людей Ґіменей і Філет.

[18]Вони відступили від істинного вчення, кажучи, що воскресіння уже відбулося. Тож вони руйнують віру в деяких людей.

[19]Проте міцна і надійна основа, що Бог заклав, стоїть непохитно. Вона позначена такими словами: «Господь знає тих, хто належить Йому». І ще: «Кожен, хто визнає ім'я Господнє, повинен відвернутися від зла».

[20]У великому домі є посуд не лише із золота та срібла, але й дерев'яний чи глиняний: один для урочистостей, а

de madeira e de barro. Alguns, para honra; outros, porém, para desonra.

[21] Assim, pois, se alguém a si mesmo se purificar destes erros, será utensílio para honra, santificado e útil ao seu possuidor, estando preparado para toda boa obra.

[22] Foge, outrossim, das paixões da mocidade. Segue a justiça, a fé, o amor e a paz com os que, de coração puro, invocam o SENHOR.

[23] E repele as questões insensatas e absurdas, pois sabes que só engendram contendas.

[24] Ora, é necessário que o servo do SENHOR não viva a contender, e sim deve ser brando para com todos, apto para instruir, paciente,

[25] disciplinando com mansidão os que se opõem, na expectativa de que Deus lhes conceda não só o arrependimento para conhecerem plenamente a verdade,

[26] mas também o retorno à sensatez, livrando-se eles dos laços do diabo, tendo sido feitos cativos por ele para cumprirem a sua vontade.

2 Timóteo 3

Os males e as corrupções dos últimos dias

[1] Sabe, porém, isto: nos últimos dias, sobrevirão tempos difíceis,

[2] pois os homens serão egoístas, avarentos, jactanciosos, arrogantes, blasfemadores, desobedientes aos pais, ingratos, irreverentes,

інший — для повсякденного використання.

[21]Господь має для тебе особливе призначення! Тож очистися від усього зла, і тоді ти станеш немов та посудина для почесного використання, яка є святою і корисною Господарю, придатною до всякої доброї справи.

[22]Сторонися хибних бажань юнацьких, але прагни праведного життя, віри, любові та миру разом з усіма тими, хто закликає Господа від щирого серця.

[23]Завжди уникай нерозумних і безглуздих суперечок, адже сам знаєш, що вони призводять до сварок.

[24]Бо слуга Господній повинен не сперечатися, а бути люб’язним до всіх людей, терпеливим і здібним у навчаннях своїх.

[25]Ти маєш з лагідністю навчати своїх опонентів, маючи надію, що Бог подарує їм каяття і приведе їх до пізнання істини.

[26]Тоді, можливо, вони отямляться й звільняться від диявольських тенет, які їх тримали у полоні.

Друге Послання до Тимофія 3

Останні дні

[1]Запам’ятай, що в останні дні для нас настануть тяжкі часи.

[2]Люди будуть себелюбними, пожадливими, хвальками, зухвалими, зневажливими, непокірними своїм батькам, недобрими й безбожними.

[3] desafeiçoados, implacáveis, caluniadores, sem domínio de si, cruéis, inimigos do bem,

[4] traidores, atrevidos, enfatuados, mais amigos dos prazeres que amigos de Deus,

[5] tendo forma de piedade, negando-lhe, entretanto, o poder. Foge também destes.

[6] Pois entre estes se encontram os que penetram sorrateiramente nas casas e conseguem cativar mulherinhas sobrecarregadas de pecados, conduzidas de várias paixões,

[7] que aprendem sempre e jamais podem chegar ao conhecimento da verdade.

[8] E, do modo por que Janes e Jambres resistiram a Moisés, também estes resistem à verdade. São homens de todo corrompidos na mente, réprobos quanto à fé;

[9] eles, todavia, não irão avante; porque a sua insensatez será a todos evidente, como também aconteceu com a daqueles.

Paulo elogia a Timóteo por sua firmeza e o exorta a permanecer leal à verdade

[10] Tu, porém, tens seguido, de perto, o meu ensino, procedimento, propósito, fé, longanimidade, amor, perseverança,

[11] as minhas perseguições e os meus sofrimentos, quais me aconteceram em Antioquia, Icônio e Listra, – que variadas perseguições tenho suportado! De todas, entretanto, me livrou o SENHOR.

[12] Ora, todos quantos querem viver piedosamente em Cristo Jesus serão perseguidos.

[3]В них не буде любові до інших, вони не вибачатимуть, будуть наклепниками, втратять самовладання, стануть жорстокими ненависниками всього доброго.

[4]Вони будуть зрадниками, необачними, пихатими, любитимуть розваги, а не Бога.

[5]Вони будуть удавати себе за побожних людей, але відкинуть істинну силу віри. Завжди уникай таких!

[6]Кажу тобі, бо дехто з них прокрадеться в оселі й заволодіє душами легковажних жінок, обтяжених гріхами й керованих усілякою хіттю.

[7]Такі жінки завжди бажають вчитися чомусь новому, але ніколи не можуть досягти певного розуміння істини.

[8]Як Яній та Ямврій супротивилися Мойсею, так і ці люди противляться істині. Ці спантеличені люди відступилися від справжньої віри, та проповідують хибне вчення.

[9]Та недалеко вони підуть, бо їхня нерозсудливість виявиться для всіх так само, як і безглуздя Янія та Ямврія стала очевидна.

Останні настанови

[10]Та тобі відомо про мене все: вчення і життя моє, прагнення і віра моя, довготерпіння, любов і стійкість моя.

[11]Ти знаєш про мої гоніння і страждання й про те, що зі мною трапилося в Антиохії, Іконії та Лістрі, про ті страшні гоніння, що я зазнав! Але Господь врятував мене від них усіх.

[12]Зрештою всіх, хто хоче жити праведно у відданості Богу в Ісусі Христі, будуть переслідувати.

[13] Mas os homens perversos e impostores irão de mal a pior, enganando e sendo enganados.

[13]Злі люди й шахраї стануть ще гіршими, та, обманюючи інших, дуритимуть самих себе.

A inspiração, valor e utilidade das Santas Escrituras

[14] Tu, porém, permanece naquilo que aprendeste e de que foste inteirado, sabendo de quem o aprendeste

[14]Що ж до тебе, то й далі роби те, чого навчився і у чому переконався, бо ти знаєш тих людей, які вчили тебе й можеш довіряти їм.

[15] e que, desde a infância, sabes as sagradas letras, que podem tornar-te sábio para a salvação pela fé em Cristo Jesus.

[15]Ти також знаєш з самого дитинства Святе Писання. Воно може наділити тебе мудрістю, що веде до спасіння через віру в Ісуса Христа.

[16] Toda a Escritura é inspirada por Deus e útil para o ensino, para a repreensão, para a correção, para a educação na justiça,

[16]Усе Святе Писання, оскільки воно надихане Богом, корисне для навчання істини затятих грішників, для виправлення помилок і для виховання в праведності,

[17] a fim de que o homem de Deus seja perfeito e perfeitamente habilitado para toda boa obra.

[17]щоб кожна людина Божа була здатна й готова виконати будь-яку добру справу.

2 Timóteo 4

Друге Послання до Тимофія 4

A fidelidade e o zelo na pregação

[1] Conjuro-te, perante Deus e Cristo Jesus, que há de julgar vivos e mortos, pela sua manifestação e pelo seu reino:

[1]Я закликаю тебе перед Богом та Ісусом Христом, Який судитиме живих і мертвих, й роблю це заради нового пришестя Христа і заради Його Царства.

[2] prega a palavra, insta, quer seja oportuno, quer não, corrige, repreende, exorta com toda a longanimidade e doutrina.

[2]Проповідуй усім Слово Боже! Будь готовий виконувати своє завдання повсякчасно і за будь-яких обставин. Переконуй, попереджай, підбадьорюй людей, уважно і терпляче навчаючи!

[3] Pois haverá tempo em que não suportarão a sã doutrina; pelo contrário, cercar-se-ão de mestres segundo as suas próprias cobiças, como que sentindo coceira nos ouvidos;

[3]Кажу я все це, бо час прийде, коли люди не захочуть слухати істинне вчення, а за своїми власними бажаннями вибиратимуть собі вчителів, які своїм навчанням будуть лестити їхній слух.

[4] e se recusarão a dar ouvidos à verdade, entregando-se às fábulas.

[4]І відвернуть вони свої вуха від істини, й привернуть свою увагу до брехливих балачок.

[5] Tu, porém, sê sóbrio em todas as coisas, suporta as aflições, faze o trabalho de um

[5]Але ти повинен володіти собою за будь-яких обставин, терпіти

evangelista, cumpre cabalmente o teu ministério.

страждання, виконуючи труд проповідника Доброї Звістки і не полишаючи служіння, дорученого тобі Богом.

O apóstolo prevê o seu martírio

6 Quanto a mim, estou sendo já oferecido por libação, e o tempo da minha partida é chegado.

6Прийшов вже час мені полишити цій світ, та життя моє незабаром буде принесене в пожертву Всевишньому.

7 Combati o bom combate, completei a carreira, guardei a fé.

7Я брав участь у благородних змаганнях, я завершив біг і не полишив вірного служіння Богу.

8 Já agora a coroa da justiça me está guardada, a qual o SENHOR, reto juiz, me dará naquele Dia; e não somente a mim, mas também a todos quantos amam a sua vinda.

8Тепер вінець переможця чекає на мене — нагорода за життя праведне. Господь, справедливий Суддя, даруватиме його мені того Дня. І не лише мене Він нагородить, але й усіх тих, хто з любов'ю чекає на Його прихід.

O apóstolo abandonado pelos homens, não por Deus

Дещо про себе

9 Procura vir ter comigo depressa.

10 Porque Demas, tendo amado o presente século, me abandonou e se foi para Tessalônica; Crescente foi para a Galácia, Tito, para a Dalmácia.

9-10Постарайся прийти до мене якомога швидше, бо Димас залишив мене і пішов до Солуні, оскільки він занадто сильно любив цей світ. Крескент пішов до Ґалатії, а Тит — до Далматії.

11 Somente Lucas está comigo. Toma contigo Marcos e traze-o, pois me é útil para o ministério.

11Лука — єдиний, хто ще залишився зі мною. Знайди Марка і приведи його з собою, бо він може мені допомогти в моїй праці.

12 Quanto a Tíquico, mandei-o até Éfeso.

12Я посилаю Тихика до Ефеса.

13 Quando vieres, traze a capa que deixei em Trôade, em casa de Carpo, bem como os livros, especialmente os pergaminhos.

13Коли йтимеш, то захопи плаща мого, що я залишив у хаті Карпа в Троаді, а також мої книги, особливо пергаментні сувої.

14 Alexandre, o latoeiro, causou-me muitos males; o SENHOR lhe dará a paga segundo as suas obras.

14Олександр, коваль, завдав мені багато шкоди. Господь відплатить йому за все, що він скоїв.

15 Tu, guarda-te também dele, porque resistiu fortemente às nossas palavras.

15Остерігайся його й ти, бо він противився нашому вченню.

16 Na minha primeira defesa, ninguém foi a meu favor; antes, todos me

16Коли я вперше мав захищатися, то ніхто не прийшов підтримати мене — всі залишили мене. Нехай це не буде зараховане Богом проти них.

abandonaram. Que isto não lhes seja posto em conta!

[17] Mas o SENHOR me assistiu e me revestiu de forças, para que, por meu intermédio, a pregação fosse plenamente cumprida, e todos os gentios a ouvissem; e fui libertado da boca do leão.

[18] O SENHOR me livrará também de toda obra maligna e me levará salvo para o seu reino celestial. A ele, glória pelos séculos dos séculos. Amém!

As saudações finais e a bênção

[19] Saúda Prisca, e Áqüila, e a casa de Onesíforo.

[20] Erasto ficou em Corinto. Quanto a Trófimo, deixei-o doente em Mileto.

[21] Apressa-te a vir antes do inverno. Êubulo te envia saudações; o mesmo fazem Prudente, Lino, Cláudia e os irmãos todos.

[22] O SENHOR seja com o teu espírito. A graça seja convosco.

[17]Але Сам Господь був зі мною і дав сили, щоб мені вдалося усюди проголосити Добру Звістку, й щоб усі погани могли почути її. Тож, я вирвався з пащі лева.

[18]Господь рятуватиме мене від усілякого злого нападу і благополучно приведе до Свого Царства Небесного. Слава Йому на віки вічні. Амінь.

Заключні настанови

[19]Вітай Прискиллу та Акилу, а також родину Онисифора.

[20]Ераст зоставатися в Коринті. Я лишив Трохима в Мілеті через те, що він був хворий.

[21]Постарайся прийти до початку зими. Евул вітає тебе, а також Пуд, Лін, Клавдія та всі брати і сестри.

[22]Нехай Господь буде з тобою. Нехай благодать Божа буде з вами.

Epístola de Paulo a Tito	До Тита

Tito 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, servo de Deus e apóstolo de Jesus Cristo, para promover a fé que é dos eleitos de Deus e o pleno conhecimento da verdade segundo a piedade,

[2] na esperança da vida eterna que o Deus que não pode mentir prometeu antes dos tempos eternos

[3] e, em tempos devidos, manifestou a sua palavra mediante a pregação que me foi confiada por mandato de Deus, nosso Salvador,

[4] a Tito, verdadeiro filho, segundo a fé comum, graça e paz, da parte de Deus Pai e de Cristo Jesus, nosso Salvador.

Deveres e qualificações dos ministros

[5] Por esta causa, te deixei em Creta, para que pusesses em ordem as coisas restantes, bem como, em cada cidade, constituísses presbíteros, conforme te prescrevi:

[6] alguém que seja irrepreensível, marido de uma só mulher, que tenha filhos crentes que não são acusados de dissolução, nem são insubordinados.

[7] Porque é indispensável que o bispo seja irrepreensível como despenseiro de Deus, não arrogante, não irascível, não dado ao vinho, nem violento, nem cobiçoso de torpe ganância;

[8] antes, hospitaleiro, amigo do bem, sóbrio, justo, piedoso, que tenha domínio de si,

До Тита 1

Привітання

[1]Вітання від Павла, слуги Божого й апостола Ісуса Христа. Мене було послано поширювати віру Богом обраних людей і сприяти повному пізнанню істини, що пов’язана з відданим служінням Богові,

[2]і таким чином дати обраним Богом людям надію на вічне життя. Бог, Який не обманює, пообіцяв вічне життя ще до початку часів.

[3]У належний час Він відкрив Слово Своє в проповіді, дорученій мені наказом Бога, нашого Спасителя.

[4]Пишу я до Тита, мого істинного сина у нашій спільній вірі. Благодать і мир тобі від Бога Отця і від Ісуса Христа, Спасителя нашого.

Титова праця на Криті

[5]Я залишив тебе на Криті ось для чого: щоб ти довів до пуття незакінчене і настановив старійшин у всіх містах, як я тобі наказував.

[6]Треба поставити людей цілком бездоганних, які мають лиш одну жінку і діти яких також повинні вірити, і не повинні бути звинуваченими в розпусті й непокорі.

[7]Старійшина, як той, кому довірена Божа робота, мусить бути бездоганним, незухвалим, врівноваженим, не повинен бути п’яницею, запальним або корисливим.

[8]Він повинен бути гостинним, розсудливим, має любити все добре, жити праведно, бути побожним, мусить володіти собою.

[9] apegado à palavra fiel, que é segundo a doutrina, de modo que tenha poder tanto para exortar pelo reto ensino como para convencer os que o contradizem.

[9]Він має твердо дотримуватися правдивого Послання, якого його навчали, щоб заохочувати людей істинним Словом Божим і спростовувати хибні вчення.

Os falsos mestres e as falsas doutrinas

[10] Porque existem muitos insubordinados, palradores frívolos e enganadores, especialmente os da circuncisão.

[10]Це дуже важливо, оскільки є багато заколотників, які верзуть нісенітниці і вводять в оману інших. Я кажу особливо про віруючих-юдеїв.

[11] É preciso fazê-los calar, porque andam pervertendo casas inteiras, ensinando o que não devem, por torpe ganância.

[11]Їх необхідно змусити замовкнути. Вони руйнують цілі сім'ї, навчаючи того, чого не повинні навчати. І роблять це для того, щоб домогтися вигоди нечесним шляхом!

[12] Foi mesmo, dentre eles, um seu profeta, que disse: Cretenses, sempre mentirosos, feras terríveis, ventres preguiçosos.

[12]Один із їхніх пророків сказав: «Критяни — завжди брехуни, злі й ледачі ненажери».

[13] Tal testemunho é exato. Portanto, repreende-os severamente, para que sejam sadios na fé

[13]Це правда. Отже, завжди суворо докоряйте їм, щоб вони стали здоровими в своїй вірі,

[14] e não se ocupem com fábulas judaicas, nem com mandamentos de homens desviados da verdade.

[14]і більше не звертали уваги на юдейські міфи чи на заповіді тих, хто відвернувся від істини.

[15] Todas as coisas são puras para os puros; todavia, para os impuros e descrentes, nada é puro. Porque tanto a mente como a consciência deles estão corrompidas.

[15]Для чистих усе чисте, а для заплямованих гріхом і невіруючих немає нічого чистого. Їхній розум і сумління опоганені.

[16] No tocante a Deus, professam conhecê-lo; entretanto, o negam por suas obras; é por isso que são abomináveis, desobedientes e reprovados para toda boa obra.

[16]Вони твердять, що знають Бога, та вчинками своїми зрікаються Його. Вони гидкі й непокірливі, й довели, що неспроможні ні на які добрі діла.

Tito 2

До Тита 2

Os deveres das várias classes de pessoas crentes

Дотримуйтеся істинного вчення

[1] Tu, porém, fala o que convém à sã doutrina.

[1]А ти сам завжди говори лише те, що відповідає істинному вченню.

[2] Quanto aos homens idosos, que sejam temperantes, respeitáveis, sensatos, sadios na fé, no amor e na constância.

[2]Навчай літніх чоловіків мати самовладання, бути поважними, мудрими й стійкими у вірі, любові й терпінні.

[3] Quanto às mulheres idosas, semelhantemente, que sejam sérias em seu proceder, não caluniadoras, não escravizadas a muito vinho; sejam mestras do bem,

[3]Також літніх жінок навчай, щоб вони поводилися, як належить святим людям. Вчи їх не бути пліткарками й не зловживати міцними напоями. Вони повинні навчати інших добру,

[4] a fim de instruírem as jovens recém-casadas a amarem ao marido e a seus filhos,

[5] a serem sensatas, honestas, boas donas de casa, bondosas, sujeitas ao marido, para que a palavra de Deus não seja difamada.

[4-5]наставляти молодших жінок любити своїх чоловіків і дітей, бути розсудливими й чистими, дбати про своє господарство, бути добрими, коритися чоловікам своїм. І тоді ніхто не зможе ганити Боже Послання.

[6] Quanto aos moços, de igual modo, exorta-os para que, em todas as coisas, sejam criteriosos.

[6]Молодих людей так само спонукай бути розсудливими.

[7] Torna-te, pessoalmente, padrão de boas obras. No ensino, mostra integridade, reverência,

[7]У всьому сам будь взірцем добрих вчинків. У вченні своєму виявляй чесність і серйозність.

[8] linguagem sadia e irrepreensível, para que o adversário seja envergonhado, não tendo indignidade nenhuma que dizer a nosso respeito.

[8]Хай мова твоя буде благотворною, щоб ніхто не зміг її засудити. І тоді ті, хто проти тебе, будуть присоромлені, бо нічого лихого сказати проти нас не зможуть.

[9] Quanto aos servos, que sejam, em tudo, obedientes ao seu senhor, dando-lhe motivo de satisfação; não sejam respondões,

[9]Навчай рабів бути покірливими у всьому своїм панам, догоджати їм і не суперечити.

[10] não furtem; pelo contrário, dêem prova de toda a fidelidade, a fim de ornarem, em todas as coisas, a doutrina de Deus, nosso Salvador.

[10]Навчай їх не красти в панів, а виявляти повну вірність, щоб у всьому вони могли принести честь вченню, що йде від Бога, Спасителя нашого.

Os gloriosos benefícios da graça salvadora de Cristo

[11] Porquanto a graça de Deus se manifestou salvadora a todos os homens,

[11]Бо милість Божа, яка приносить спасіння, виявилася всім людям.

[12] educando-nos para que, renegadas a impiedade e as paixões mundanas, vivamos, no presente século, sensata, justa e piedosamente,

[13] aguardando a bendita esperança e a manifestação da glória do nosso grande Deus e Salvador Cristo Jesus,

[14] o qual a si mesmo se deu por nós, a fim de remir-nos de toda iniqüidade e purificar, para si mesmo, um povo exclusivamente seu, zeloso de boas obras.

[15] Dize estas coisas; exorta e repreende também com toda a autoridade. Ninguém te despreze.

Tito 3

A obediência às autoridades. A salvação pela graça leva às boas obras

[1] Lembra-lhes que se sujeitem aos que governam, às autoridades; sejam obedientes, estejam prontos para toda boa obra,

[2] não difamem a ninguém; nem sejam altercadores, mas cordatos, dando provas de toda cortesia, para com todos os homens.

[3] Pois nós também, outrora, éramos néscios, desobedientes, desgarrados, escravos de toda sorte de paixões e prazeres, vivendo em malícia e inveja, odiosos e odiando-nos uns aos outros.

[4] Quando, porém, se manifestou a benignidade de Deus, nosso Salvador, e o seu amor para com todos,

[5] não por obras de justiça praticadas por nós, mas segundo sua misericórdia, ele nos

[12]Вона вчить нас, що нам слід відмовитися від безбожності та мирських бажань. Вона вчить, що в цьому світі ми маємо жити розсудливо, праведно і благочесно,

[13]поки ми чекаємо того благословенного Дня, на який маємо надію, коли виявиться слава нашого великого Бога і Спасителя Ісуса Христа.

[14]Він віддав Себе за нас, щоб врятувати нас від усілякого зла і очистити нас, як людей, які належать лише Йому й ревних до добрих справ.

[15]Розповідай людям про все це. Підбадьорюй і докоряй з повним повноваженням. Не дозволяй нікому зневажати тебе.

До Тита 3

Про праведне життя

[1]Нагадуй людям, щоб корилися правителям та владі, слухалися їх, щоб були готові до добрих справ,

[2]не зводили ні на кого наклеп, хай будуть мирними й лагідними, чемними з усіма людьми.

[3]Кажу так, бо й ми були колись нерозумні, неслухняні й обдурені. Ми були рабами пристрастей та різноманітних утіх. Ми жили у злобі та заздрощах. Нас ненавиділи, і ми ненавиділи одне одного.

[4]Та виявилися доброта й любов Бога, Спасителя нашого, до всього людства.

[5]Він урятував нас, і це сталося не через те, що ми зробили в праведності, а завдяки Його милосердю. Він спас нас

salvou mediante o lavar regenerador e renovador do Espírito Santo,

[6] que ele derramou sobre nós ricamente, por meio de Jesus Cristo, nosso Salvador,

[7] a fim de que, justificados por graça, nos tornemos seus herdeiros, segundo a esperança da vida eterna.

[8] Fiel é esta palavra, e quero que, no tocante a estas coisas, faças afirmação, confiadamente, para que os que têm crido em Deus sejam solícitos na prática de boas obras. Estas coisas são excelentes e proveitosas aos homens.

[9] Evita discussões insensatas, genealogias, contendas e debates sobre a lei; porque não têm utilidade e são fúteis.

[10] Evita o homem faccioso, depois de admoestá-lo primeira e segunda vez,

[11] pois sabes que tal pessoa está pervertida, e vive pecando, e por si mesma está condenada.

As recomendações particulares. As saudações finais. A bênção

[12] Quando te enviar Ártemas ou Tíquico, apressa-te a vir até Nicópolis ao meu encontro. Estou resolvido a passar o inverno ali.

[13] Encaminha com diligência Zenas, o intérprete da lei, e Apolo, a fim de que não lhes falte coisa alguma.

[14] Agora, quanto aos nossos, que aprendam também a distinguir-se nas boas obras a favor dos necessitados, para não se tornarem infrutíferos.

омовінням, в якому люди народжуються знову й оновлюються завдяки Святому Духові.

[6]Він щедро пролив на нас Святий Дух через Ісуса Христа, Спасителя нашого.

[7]Нас названо невинними завдяки милості Божій, ми могли стати спадкоємцями вічного життя, в чому і є наша надія.

[8]Це істинні слова. Я хочу, щоб ти говорив про це впевнено, щоб ті, хто повірив у Бога, прагнули чинити добро і те, що гідне хвали й корисне людям.

[9]Цурайся нерозумних суперечок, різних балачок про родоводи, чвар і сварок про Закон, бо вони безкорисні й марні.

[10]Уникай тих, хто після першого, а потім і другого попередження все ж таки й продовжує чинити розбрат.

[11]Бо ти знаєш, що така людина відвернулася від правильного шляху й грішить. Вона сама себе засудила.

Прощання

[12]Коли я пришлю до тебе Артема чи Тихика, то зроби все від тебе залежне, щоб прийти до Никополя і зустріти мене, бо я вирішив там перезимувати.

[13]Роби все від тебе залежне, щоб допомогти законнику Зині й Аполлосу у всьому, що їм потрібно для подорожі, щоб нічого їм не бракувало.

[14]Наші люди повинні навчитися дбати про те, як творити добро й допомагати усім, хто потребує допомоги, щоб життя їхнє не було безплідне.

[15] Todos os que se acham comigo te saúdam; saúda quantos nos amam na fé. A graça seja com todos vós.

[15]Всі, хто зі мною, вітають тебе. Вітай і ти всіх, хто любить нас у вірі. Нехай благодать Божа буде з усіма вами.

Epístola de Paulo a Filemom	Филимона

Filemom 1

Prefácio e saudação

1 Paulo, prisioneiro de Cristo Jesus, e o irmão Timóteo, ao amado Filemom, também nosso colaborador,

2 e à irmã Áfia, e a Arquipo, nosso companheiro de lutas, e à igreja que está em tua casa,

3 graça e paz a vós outros, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças

4 Dou graças ao meu Deus, lembrando-me, sempre, de ti nas minhas orações,

5 estando ciente do teu amor e da fé que tens para com o SENHOR Jesus e todos os santos,

6 para que a comunhão da tua fé se torne eficiente no pleno conhecimento de todo bem que há em nós, para com Cristo.

7 Pois, irmão, tive grande alegria e conforto no teu amor, porquanto o coração dos santos tem sido reanimado por teu intermédio.

Paulo intercede em favor de Onésimo

8 Pois bem, ainda que eu sinta plena liberdade em Cristo para te ordenar o que convém,

9 prefiro, todavia, solicitar em nome do amor, sendo o que sou, Paulo, o velho e, agora, até prisioneiro de Cristo Jesus;

10 sim, solicito-te em favor de meu filho Onésimo, que gerei entre algemas.

Филимона 1

Привітання

1Вітання від Павла, в'язня заради Ісуса Христа, і Тимофія, брата нашого, Филимонові, дорогому другові нашому і соратнику.

2Також Апфії, сестрі нашій, та Архипові, сподвижнику нашому, і церкві, яка зустрічається в домі твоєму.

3Благодать і мир вам від Бога, Отця нашого, і від Господа Ісуса Христа.

Любов і віра Филимонова

4Я завжди дякую Богові, згадуючи тебе в своїх молитвах,

5бо я чую про твою віру в Господа Ісуса і любов до всіх святих людей Божих.

6Я молюся, щоб віра, яку ти поділяєш з нами, привела тебе до розуміння всього того доброго, що ми маємо в Христі.

7Брате мій, твоя любов і допомога людям Божим були їм великим надхненням, а для мене — радістю і втіхою.

Прийми Онисима, як брата свого

8Отже, як брат твій у Христі я можу наважитися вказати тобі, що мусиш робити.

9Але ж я не наказую, а закликаю тебе в ім'я любові. Благаю тебе я, Павло, старий чоловік, а зараз ще й в'язень в ім'я Ісуса Христа.

10Я прошу тебе заради сина свого, Онисима, батьком якого я став у в'язниці.

[11] Ele, antes, te foi inútil; atualmente, porém, é útil, a ti e a mim.

[12] Eu to envio de volta em pessoa, quero dizer, o meu próprio coração.

[13] Eu queria conservá-lo comigo mesmo para, em teu lugar, me servir nas algemas que carrego por causa do evangelho;

[14] nada, porém, quis fazer sem o teu consentimento, para que a tua bondade não venha a ser como que por obrigação, mas de livre vontade.

[15] Pois acredito que ele veio a ser afastado de ti temporariamente, a fim de que o recebas para sempre,

[16] não como escravo; antes, muito acima de escravo, como irmão caríssimo, especialmente de mim e, com maior razão, de ti, quer na carne, quer no SENHOR.

[17] Se, portanto, me consideras companheiro, recebe-o, como se fosse a mim mesmo.

[18] E, se algum dano te fez ou se te deve alguma coisa, lança tudo em minha conta.

[19] Eu, Paulo, de próprio punho, o escrevo: Eu pagarei – para não te alegar que também tu me deves até a ti mesmo.

[20] Sim, irmão, que eu receba de ti, no SENHOR, este benefício. Reanima-me o coração em Cristo.

Comunicações pessoais. Saudações e bênção

[21] Certo, como estou, da tua obediência, eu te escrevo, sabendo que farás mais do que estou pedindo.

[11]Колись він був непотрібний тобі, та зараз він став корисний не лише тобі, а й мені.

[12]Я посилаю його назад до тебе, але ж мені так важко це робити, ніби я віддаю тобі власне серце.

[13]Мені б хотілося затримати його тут зі мною, щоб він послужив мені замість тебе, поки я у в’язниці за Добру Звістку.

[14]Та я не хотів нічого робити без твоєї згоди, щоб будь-який добрий вчинок твій був не з примусу, а з твоєї доброї волі.

[15]Можливо, він для того і був розлучений з тобою ненадовго, щоб ти назавжди прийняв його до себе,

[16]вже не як раба, але вище за раба — як свого улюбленого брата. Я дуже люблю його, але ти полюбиш його ще дужче, і не просто як людину, а й як брата в Господі.

[17]Якщо ти вважаєш мене другом своїм, то прийми Онисима, як ти прийняв би мене.

[18]А якщо він чимось скривдив тебе або заборгував щось, то зарахуй це мені.

[19]Я, Павло, пишу це власноручно: я поверну тобі цей борг, не кажучи вже про те, що ти зобов’язаний мені своїм життям.

[20]Тож, будь ласка, як справжній учень Господній і брат мій у Христі, задовольни прохання моє. Зробивши це, ти підбадьориш і підтримаєш серце моє.

[21]Я пишу тобі, маючи впевненість, що ти послухаєшся, і знаю, що ти зробиш навіть більше, ніж я кажу.

[22] E, ao mesmo tempo, prepara-me também pousada, pois espero que, por vossas orações, vos serei restituído.

[23] Saúdam-te Epafras, prisioneiro comigo, em Cristo Jesus,

[24] Marcos, Aristarco, Demas e Lucas, meus cooperadores.

[25] A graça do SENHOR Jesus Cristo seja com o vosso espírito.

[22]Також приготуй, будь ласка, помешкання для мене, бо маю надію, що молитвами вашими повернуся до вас безпечно.

Заключні вітання

[23]Епафрас, мій товариш по ув'язненню в ім'я Христа Ісуса, вітає тебе.

[24]Вітають також Марко, Аристарх, Лука і Димас, соратники мої.

[25]Нехай благодать Господа Ісуса Христа буде з духом вашим.

Epístola aos Hebreus	До Євреїв

Hebreus 1

A revelação de Deus

[1] Havendo Deus, outrora, falado, muitas vezes e de muitas maneiras, aos pais, pelos profetas,

[2] nestes últimos dias, nos falou pelo Filho, a quem constituiu herdeiro de todas as coisas, pelo qual também fez o universo.

[3] Ele, que é o resplendor da glória e a expressão exata do seu Ser, sustentando todas as coisas pela palavra do seu poder, depois de ter feito a purificação dos pecados, assentou-se à direita da Majestade, nas alturas,

[4] tendo-se tornado tão superior aos anjos quanto herdou mais excelente nome do que eles.

Cristo é o Filho, os anjos são ministros

[5] Pois a qual dos anjos disse jamais: Tu és meu Filho, eu hoje te gerei? E outra vez: Eu lhe serei Pai, e ele me será Filho?

[6] E, novamente, ao introduzir o Primogênito no mundo, diz: E todos os anjos de Deus o adorem.

[7] Ainda, quanto aos anjos, diz: Aquele que a seus anjos faz ventos, e a seus ministros, labareda de fogo;

[8] mas acerca do Filho: O teu trono, ó Deus, é para todo o sempre; e: Cetro de eqüidade é o cetro do seu reino.

[9] Amaste a justiça e odiaste a iniqüidade; por isso, Deus, o teu Deus, te ungiu com o

До Євреїв 1

Господь говорив до нас через Свого Сина

[1]У минулому Бог багато разів і різними способами спілкувався з нашими предками через пророків.

[2]Та цими останніми днями Він знову говорив до нас через Сина Свого, Якому призначив у спадок усе суще. Та й весь світ Бог створив через Сина Свого.

[3]Він — сяйво Божої слави і точна подоба сутності Божої. Все на світі тримається через могутнє Слово Сина Божого. Він дав людям очищення від гріхів і за те посів Своє місце по праву руку від Всевишнього на небесах.

[4]Він був набагато величніший за Ангелів, так само, як і ім’я, що Він успадкував, є вищим від їхніх імен.

[5]Бо до кого з Ангелів Бог звертався коли з такими словами: «Ти Син Мій, сьогодні Я став Твоїм Отцем». Або про кого з Ангелів говорив Він таке: «Я буду Батьком Йому, а Він стане Моїм Сином?»

[6]Та й знову ж таки: коли Бог приніс Свого Первістка в світ, Він сказав: «Хай усі Ангели Божі вклоняються Йому».

[7]А про Ангелів Бог сказав: «Він робить Ангелів Своїх вітрами, і слуги Його стають спалахами вогню».

[8]Разом з тим про Сина сказано так: «Престол Твій, Боже, то є Твій престол на віки вічні. Закони праведності — то закони Твого царства.

[9]Бо праведність Ти цінував завжди й завжди ненавидів Ти кривду. Тож Бог, Твій Бог Тебе обдарував такою великою

óleo de alegria como a nenhum dos teus companheiros.

[10] Ainda: No princípio, SENHOR, lançaste os fundamentos da terra, e os céus são obra das tuas mãos;

[11] eles perecerão; tu, porém, permaneces; sim, todos eles envelhecerão qual veste;

[12] também, qual manto, os enrolarás, e, como vestes, serão igualmente mudados; tu, porém, és o mesmo, e os teus anos jamais terão fim.

[13] Ora, a qual dos anjos jamais disse: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos por estrado dos teus pés?

[14] Não são todos eles espíritos ministradores, enviados para serviço a favor dos que hão de herdar a salvação?

Hebreus 2

O perigo da negligência

[1] Por esta razão, importa que nos apeguemos, com mais firmeza, às verdades ouvidas, para que delas jamais nos desviemos.

[2] Se, pois, se tornou firme a palavra falada por meio de anjos, e toda transgressão ou desobediência recebeu justo castigo,

[3] como escaparemos nós, se negligenciarmos tão grande salvação? A qual, tendo sido anunciada inicialmente pelo SENHOR, foi-nos depois confirmada pelos que a ouviram;

[4] dando Deus testemunho juntamente com eles, por sinais, prodígios e vários milagres

благодаттю, як більш нікого з-поміж Твоїх побратимів».

[10]І ще: «Спочатку, Господи, Ти заклав землі основу, і небо — також плід Твоїх зусиль.

[11]Колись настане їм кінець, а Ти залишишся навічно; вони геть зносяться, немов старе вбрання.

[12]Ти згорнеш їх, мов плащ, й тоді заміниш шатами новими. А Ти — ніколи не міняєшся, і нема кінця Твоїм рокам».

[13]До кого з Ангелів Бог звертався з такими словами: «Сядь по праву руку від Мене, доки не покладу Я ворогів Твоїх до ніг Твоїх?»

[14]Ангели є духами, які служать Богу. Він посилає їх на допомогу тим, кому призначено здобути спасіння.

До Євреїв 2

Наше спасіння більш велике ніж Закон

[1-2]Через те ми мусимо уважніше прислуховуватися до того, чого нас навчають, щоб не збитися з путі праведного. Слово Боже, що було сказане Ангелами, підтвердилося, а непокора завжди приводила до належного покарання.

[3]То як же нам уникнути кари, якщо ми нехтуємо цим великим спасінням? Це спасіння першим проголосив Господь наш, а потім його підтвердили для нас ті, хто чув Господа.

[4]За волею Своєю Бог також додав Свої докази про нього через Духа Святого — знамення, дива й різноманітні чудеса.

e por distribuições do Espírito Santo, segundo a sua vontade.

Jesus coroado de glória: sumo sacerdote idôneo e compassivo

[5] Pois não foi a anjos que sujeitou o mundo que há de vir, sobre o qual estamos falando;

[6] antes, alguém, em certo lugar, deu pleno testemunho, dizendo: Que é o homem, que dele te lembres? Ou o filho do homem, que o visites?

[7] Fizeste-o, por um pouco, menor que os anjos, de glória e de honra o coroaste [e o constituíste sobre as obras das tuas mãos].

[8] Todas as coisas sujeitaste debaixo dos seus pés. Ora, desde que lhe sujeitou todas as coisas, nada deixou fora do seu domínio. Agora, porém, ainda não vemos todas as coisas a ele sujeitas;

[9] vemos, todavia, aquele que, por um pouco, tendo sido feito menor que os anjos, Jesus, por causa do sofrimento da morte, foi coroado de glória e de honra, para que, pela graça de Deus, provasse a morte por todo homem.

[10] Porque convinha que aquele, por cuja causa e por quem todas as coisas existem, conduzindo muitos filhos à glória, aperfeiçoasse, por meio de sofrimentos, o Autor da salvação deles.

[11] Pois, tanto o que santifica como os que são santificados, todos vêm de um só. Por isso, é que ele não se envergonha de lhes chamar irmãos,

Ісус пізнав життя земне, щоби спасти людей

[5]Адже не Ангелам підкорив Він світ прийдешній, про який ми говоримо.

[6]Є у Святому Писанні такі слова: «Чому рід людський для Тебе такий важливий, чому піклуєшся про нього Ти? Ким є цей син людський, котрий в помислах Твоїх?

[7]На деякий час зробив його Ти нижчим, ніж Ангели. Його Ти наділив і славою, і честю.

[8]Ти все поклав Йому до ніг». Віддавши йому владу над світом, Бог не лишив нічого такого, що не підкорялося б чоловіку. Однак ми й нині ще не бачимо, щоб усе підкорялося йому.

[9]Але ми бачимо Ісуса, Який лише ненадовго був поставлений нижче за Ангелів. Ми бачимо Його, увінчаного славою і честю через Його мученицьку смерть. З Божої милості Ісус прийняв смерть за всіх людей.

[10]Усе в світі існує від Бога й через Бога. І славою Своєю Він прагне поділитися з дітьми Своїми. Йому було необхідно обрати Того, Котрий веде нас до спасіння, та через страждання Христові Господь зробив Його досконалим Рятівником.

[11]Цей Обранець дав людям святість. І всі, хто здобув святість, одержали її від Божого Обранця, та стали однією родиною. Через те й не соромиться Ісус назвати їх своїми братами і сестрами.

[12] dizendo: A meus irmãos declararei o teu nome, cantar-te-ei louvores no meio da congregação.

[13] E outra vez: Eu porei nele a minha confiança. E ainda: Eis aqui estou eu e os filhos que Deus me deu.

[14] Visto, pois, que os filhos têm participação comum de carne e sangue, destes também ele, igualmente, participou, para que, por sua morte, destruísse aquele que tem o poder da morte, a saber, o diabo,

[15] e livrasse todos que, pelo pavor da morte, estavam sujeitos à escravidão por toda a vida.

[16] Pois ele, evidentemente, não socorre anjos, mas socorre a descendência de Abraão.

[17] Por isso mesmo, convinha que, em todas as coisas, se tornasse semelhante aos irmãos, para ser misericordioso e fiel sumo sacerdote nas coisas referentes a Deus e para fazer propiciação pelos pecados do povo.

[18] Pois, naquilo que ele mesmo sofreu, tendo sido tentado, é poderoso para socorrer os que são tentados.

Hebreus 3

Cristo é superior a Moisés. O perigo da incredulidade e da desobediência

[1] Por isso, santos irmãos, que participais da vocação celestial, considerai atentamente o Apóstolo e Sumo Sacerdote da nossa confissão, Jesus,

[12]Він каже: «Господи, Я розповім про Тебе Своїм братам і сестрам. Я вознесу хвалу Тобі перед Твоїм народом».

[13]І ще Він каже: «Вірою Своєю звернусь Я до Бога». І ще таке: «Ось Я, і зі Мною діти, яких Бог доручив Мені».

[14]Ці діти — то люди, які існують у плоті й крові. Через те Ісус і розділив їхню долю, і сам пізнав життя у плоті й крові. Він зробив це для того, щоб смертю Своєю подолати того, хто володіє владою смерті — диявола.

[15]Так Ісус зміг принести звільнення тим, хто все життя терпів рабство через страх смерті.

[16]Бо ж очевидно, що не Ангели то були, кому Він допомагав. Ні, то Авраамові діти.

[17]Тому й Він мусив у всьому бути такими як ми, брати і сестри Його, щоб стати милосердним і сповненим віри Первосвящеником на службі Божій, щоб спокутувати гріхи людські.

[18]Оскільки Сам Він здолав спокуси й зазнав страждань, то й іншим, хто зараз бореться зі спокусами, Він може допомогти.

До Євреїв 3

Ісус — вищий від Мойсея

[1]Отож, брати і сестри мої, покликані Богом люди святі, звернемо думки свої до Ісуса, Посланця Божого й Первосвященика нашої віри.

[2] o qual é fiel àquele que o constituiu, como também o era Moisés em toda a casa de Deus.

[2]Він був вірний Господу, Який призначив Його, так само, як вірний був і Мойсей у домі Божому.

[3] Jesus, todavia, tem sido considerado digno de tanto maior glória do que Moisés, quanto maior honra do que a casa tem aquele que a estabeleceu.

[3]Бо Ісус гідний більшої шани, ніж Мойсей, адже будівничий здобуде більше шани, ніж зведений ним будинок.

[4] Pois toda casa é estabelecida por alguém, mas aquele que estabeleceu todas as coisas é Deus.

[4]Кожен будинок кимось збудований, а Бог же збудував усе.

[5] E Moisés era fiel, em toda a casa de Deus, como servo, para testemunho das coisas que haviam de ser anunciadas;

[5]Мойсей був вірним слугою в домі Божому. Він сказав людям те, що мусило потім бути мовлене Всевишнім.

[6] Cristo, porém, como Filho, em sua casa; a qual casa somos nós, se guardarmos firme, até ao fim, a ousadia e a exultação da esperança.

[6]А Христос — вірний Син, Він править домом Божим, а ми — той дім, якщо зможемо зберегти мужність і певність у надії своїй.

Ми повинні наслідувати Господа

[7] Assim, pois, como diz o Espírito Santo: Hoje, se ouvirdes a sua voz,

[8] não endureçais o vosso coração como foi na provocação, no dia da tentação no deserto,

[9] onde os vossos pais me tentaram, pondo-me à prova, e viram as minhas obras por quarenta anos.

[10] Por isso, me indignei contra essa geração e disse: Estes sempre erram no coração; eles também não conheceram os meus caminhos.

[7-10]Адже як сказав Дух Святий: «Сьогодні, як почуєте ви голос Божий, не зачиняйте перед Ним свої серця, як то було, коли ви повстали проти Бога, як і тоді, коли Його пустелі ви перевіряли, коли батьки ваші випробовували Мене і Моє терпіння. І сорок років бачили вони Мої могутні справи. Цим покоління те розгнівало Мене, і Я сказав: „Народ цей — завжди лихий в своїх думках. Вони не зрозуміли шляхів Моїх”.

[11] Assim, jurei na minha ira: Não entrarão no meu descanso.

[11]Так Я у гніві присягнув: „Їм не ввійти ніколи до Мого спочинку”».

[12] Tende cuidado, irmãos, jamais aconteça haver em qualquer de vós perverso

[12]Пильнуйте, брати і сестри мої, щоб ніхто з вас не мав зла і зневіри в серці, щоб ніхто не відвернувся від живого Бога.

coração de incredulidade que vos afaste do Deus vivo;

13 pelo contrário, exortai-vos mutuamente cada dia, durante o tempo que se chama Hoje, a fim de que nenhum de vós seja endurecido pelo engano do pecado.

13Ліпше підтримуйте повсякденно одне одного, аж доки не скінчиться «сьогодення». Пильнуйте, щоб серця ваші не затялися в гріху та олжі, й не стали непридатні до каяття.

14 Porque nos temos tornado participantes de Cristo, se, de fato, guardarmos firme, até ao fim, a confiança que, desde o princípio, tivemos.

14Ми вважаємо за честь отримати з Христом усе, що Він успадкував, якщо тільки всі ми збережемо до кінця ту віру, що мали на самому початку.

15 Enquanto se diz: Hoje, se ouvirdes a sua voz, não endureçais o vosso coração, como foi na provocação.

15Адже сказано у Святому Писанні: «Сьогодні, як почуєте ви голос Божий, не зачиняйте перед ним свої серця, як то було, коли ви повстали проти Бога».

16 Ora, quais os que, tendo ouvido, se rebelaram? Não foram, de fato, todos os que saíram do Egito por intermédio de Moisés?

16Про кого йдеться тут? Хто чув голос Божий, але повстав проти Бога? Чи не ті це були, кого Мойсей виводив з Єгипту?

17 E contra quem se indignou por quarenta anos? Não foi contra os que pecaram, cujos cadáveres caíram no deserto?

17На кого Бог гнівався протягом сорока років? Чи не на тих грішників, чиї тіла впали мертві в пустелі?

18 E contra quem jurou que não entrariam no seu descanso, senão contra os que foram desobedientes?

18Кому Бог поклявся, що вони ніколи не ввійдуть у світ Його спочинку? Чи не тим, хто став непокірним Йому?

19 Vemos, pois, que não puderam entrar por causa da incredulidade.

19Тож ми бачимо, що ці люди не могли ввійти в Царство Небесне через те, що вони не мали віри.

Hebreus 4

A entrada no descanso de Deus pela fé

1 Temamos, portanto, que, sendo-nos deixada a promessa de entrar no descanso de Deus, suceda parecer que algum de vós tenha falhado.

2 Porque também a nós foram anunciadas as boas-novas, como se deu com eles; mas a palavra que ouviram não lhes

До Євреїв 4

Будемо прагнути ввійти у світ Його спочинку

1Оскільки в силі лишається обітниця Божа про вхід до Його спочинку, пильнуймо, аби з жодним із вас не сталося таке, що він не зможе туди ввійти.

2Бо ж ми так само, як і люди Ізраїлю, одержали Благовість. Та Послання, яке вони почули, не стало їм у пригоді. Почувши його, вони не сприйняли його з вірою.

aproveitou, visto não ter sido acompanhada pela fé naqueles que a ouviram.

3 Nós, porém, que cremos, entramos no descanso, conforme Deus tem dito: Assim, jurei na minha ira: Não entrarão no meu descanso. Embora, certamente, as obras estivessem concluídas desde a fundação do mundo.

4 Porque, em certo lugar, assim disse, no tocante ao sétimo dia: E descansou Deus, no sétimo dia, de todas as obras que fizera.

5 E novamente, no mesmo lugar: Não entrarão no meu descanso.

6 Visto, portanto, que resta entrarem alguns nele e que, por causa da desobediência, não entraram aqueles aos quais anteriormente foram anunciadas as boas-novas,

7 de novo, determina certo dia, Hoje, falando por Davi, muito tempo depois, segundo antes fora declarado: Hoje, se ouvirdes a sua voz, não endureçais o vosso coração.

8 Ora, se Josué lhes houvesse dado descanso, não falaria, posteriormente, a respeito de outro dia.

9 Portanto, resta um repouso para o povo de Deus.

10 Porque aquele que entrou no descanso de Deus, também ele mesmo descansou de suas obras, como Deus das suas.

11 Esforcemo-nos, pois, por entrar naquele descanso, a fim de que ninguém caia,

3Тільки ті з нас, хто вірує, ввійде в світ Його спочинку. Адже Бог сказав: «Так Я у гніві присягнув: Їм не ввійти ніколи у світ Мого спочинку». Але Його ж справа від створення світу була завершена.

4Адже є у Святому Писанні такі слова про сьомий день: «А на сьомий день Бог відпочивав від усієї Своєї праці».

5І також слова, вже згадані: «Їм не ввійти ніколи у світ Мого спочинку».

6Отак воно і є, що існує ще можливість для віруючих ввійти у світ Господнього спочинку, але ж ті, хто першими почули Благовість, не ввійшли в нього через свій непослух.

7Бог знову призначає день: «Сьогодні». Через багато років Він сказав про цей день Давидовими устами. Ці слова ми вже згадували: «Сьогодні, як почуєте ви голос Божий, не зачиняйте перед ним свої серця».

8Бо якби Ісус привів їх тоді до спочинку, Бог не мав би потреби пізніше говорити про інший призначений день.

9Отже, це є свідченням, що спочинок сьомого дня для людей Божих ще не прийшов.

10Бо кожен, хто ввійде в світ спочинку Божого, відпочине від справ своїх так само, як і Бог відпочиває від Своєї праці.

11Тож прикладаємо всі зусилля для того, щоб ввійти в той спочинок. І щоб ніхто з нас не загубився, наслідуючи той приклад непослуху.

segundo o mesmo exemplo de desobediência.

12 Porque a palavra de Deus é viva, e eficaz, e mais cortante do que qualquer espada de dois gumes, e penetra até ao ponto de dividir alma e espírito, juntas e medulas, e é apta para discernir os pensamentos e propósitos do coração.

13 E não há criatura que não seja manifesta na sua presença; pelo contrário, todas as coisas estão descobertas e patentes aos olhos daquele a quem temos de prestar contas.

Jesus, o sumo sacerdote que se compadece de nós

14 Tendo, pois, a Jesus, o Filho de Deus, como grande sumo sacerdote que penetrou os céus, conservemos firmes a nossa confissão.

15 Porque não temos sumo sacerdote que não possa compadecer-se das nossas fraquezas; antes, foi ele tentado em todas as coisas, à nossa semelhança, mas sem pecado.

16 Acheguemo-nos, portanto, confiadamente, junto ao trono da graça, a fim de recebermos misericórdia e acharmos graça para socorro em ocasião oportuna.

Hebreus 5

Cristo, superior ao sacerdócio da antiga aliança

1 Porque todo sumo sacerdote, sendo tomado dentre os homens, é constituído nas coisas concernentes a Deus, a favor dos

12Бо Слово Боже — живе й діяльне, і гостріше, ніж будь-який двосічний меч. Воно здатне відтинати душу від духу, та судити найпотаємніші помисли й наміри. Воно проникає аж до суглобів, аж до мозку кісток.

13І немає нічого у цьому світі, щоб могло б сховатися від Господа: все на світі явне й відкрите перед Його очима. Йому ми й звітуватимемо про наше життя.

Ісус — наш Первосвященик

14У нас є великий Первосвященик, Який пішов на небо і тепер живе з Господом. Це Ісус, Син Божий. Тож давайте міцно триматися нашої віри в Нього.

15Христос, наш Первосвященик, здатний співчувати нашим слабкостям, бо, пройшовши через усі випробування, через які й нам доводиться йти, жодного разу не згрішив.

16Тож рушаймо впевнено до Божого престолу благодаті, щоб здобути милість і підтримку в тяжкі часи нашої скрути.

До Євреїв 5

Обраний Богом

1Кожного первосвященика обирають з-поміж людей. І призначення його — допомогти людям в тому, що вони мають робити для Бога, а також нести Йому дари й пожертви за гріхи.

homens, para oferecer tanto dons como sacrifícios pelos pecados,

[2] e é capaz de condoer-se dos ignorantes e dos que erram, pois também ele mesmo está rodeado de fraquezas.

[3] E, por esta razão, deve oferecer sacrifícios pelos pecados, tanto do povo como de si mesmo.

[4] Ninguém, pois, toma esta honra para si mesmo, senão quando chamado por Deus, como aconteceu com Arão.

[5] Assim, também Cristo a si mesmo não se glorificou para se tornar sumo sacerdote, mas o glorificou aquele que lhe disse: Tu és meu Filho, eu hoje te gerei;

[6] como em outro lugar também diz: Tu és sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

[7] Ele, Jesus, nos dias da sua carne, tendo oferecido, com forte clamor e lágrimas, orações e súplicas a quem o podia livrar da morte e tendo sido ouvido por causa da sua piedade,

[8] embora sendo Filho, aprendeu a obediência pelas coisas que sofreu

[9] e, tendo sido aperfeiçoado, tornou-se o Autor da salvação eterna para todos os que lhe obedecem,

[10] tendo sido nomeado por Deus sumo sacerdote, segundo a ordem de Melquisedeque.

Os cristãos hebreus não tinham progredido

[11] A esse respeito temos muitas coisas que dizer e difíceis de explicar, porquanto vos tendes tornado tardios em ouvir.

[2]Так, первосвященик спроможний бути лагідний з тими людьми, хто грішить через своє незнання, бо й сам він має слабкості.

[3]Його обов’язок — приносити пожертви як за гріхи інших людей, так і за власні.

[4]І ніхто не може сам собі надати цю велику честь — бути первосвящеником. Він має бути покликаний Богом, як то було з Аароном.

[5]Так само й Христос не обрав Самого Себе, щоб одержати цю славу стати первосвящеником, то Бог зробив це, сказавши Йому: «Ти — Син Мій, сьогодні Я став Твоїм Отцем».

[6]Те ж говориться і в іншому місці Святого Писання: «Священик Ти навіки, як той Мелхіседек».

[7]Під час Свого земного життя Ісус звертав Свої молитви й благання з голосінням великим та сльозами до Того, Хто міг врятувати Його від смерті. Він був відомий своєю побожною шаною Всевишнього, і тому Бог відгукнувся на Його прохання.

[8]І хоч Христос був Сином Божим, але опановував покору через страждання.

[9]А вдосконалившись, Він став джерелом вічного спасіння для тих, хто слухняний Йому.

[10]Тож Бог проголосив Його первосвящеником за чином Мелхіседековим.

Завжди слідуйте вченню Божому

[11]Можна багато говорити про це, але непросто пояснити вам, бо ви навіть і не бажаєте те зрозуміти.

[12] Pois, com efeito, quando devíeis ser mestres, atendendo ao tempo decorrido, tendes, novamente, necessidade de alguém que vos ensine, de novo, quais são os princípios elementares dos oráculos de Deus; assim, vos tornastes como necessitados de leite e não de alimento sólido.

[12]Вам би вже слід самим стати вчителями, а ви все потребуєте когось такого, хто навчив би вас найпростіших першооснов Божого вчення. Ви потребуєте молока, а не твердої їжі!

[13] Ora, todo aquele que se alimenta de leite é inexperiente na palavra da justiça, porque é criança.

[13]А той, хто живе на молоці, нічого не знає про справжнє вчення, бо він усе ще є немовлям.

[14] Mas o alimento sólido é para os adultos, para aqueles que, pela prática, têm as suas faculdades exercitadas para discernir não somente o bem, mas também o mal.

[14]А тверда їжа — для тих, хто зрілий. Їхнє розуміння навчене досвідом — розрізняти правду і кривду.

Hebreus 6

Exortação ao progresso na fé

[1] Por isso, pondo de parte os princípios elementares da doutrina de Cristo, deixemo-nos levar para o que é perfeito, não lançando, de novo, a base do arrependimento de obras mortas e da fé em Deus,

[2] o ensino de batismos e da imposição de mãos, da ressurreição dos mortos e do juízo eterno.

[3] Isso faremos, se Deus permitir.

Os perigos espirituais

[4] É impossível, pois, que aqueles que uma vez foram iluminados, e provaram o dom celestial, e se tornaram participantes do Espírito Santo,

[5] e provaram a boa palavra de Deus e os poderes do mundo vindouro,

До Євреїв 6

Покладаймося на Бога

[1-2]Ось чому облишмо найпростіші першооснови вчення про Христа й перейдемо до науки, що допомагає нам досягти зрілості. Не будемо знову повертатися до основоположних питань про каяття в гріховних вчинках, про віру в Бога, вчення про хрещення й рукопокладання, про воскресіння з мертвих і Вищий Суд.

[3]Тож давайте зробимо саме це, якщо Бог дозволить нам.

[4-6]Бо якщо один раз на людей зійшло світло правди, якщо вони отримали дарунок Божий, якщо пролився на них Дух Святий, якщо торкнулася їх істина Слова Доброї Звістки Господньої і побачили вони велику силу майбутнього світу Божого, і після всього цього від вернулися від Христа, їм неможливо

[6] e caíram, sim, é impossível outra vez renová-los para arrependimento, visto que, de novo, estão crucificando para si mesmos o Filho de Deus e expondo-o à ignomínia.

буде повернутися до каяття, оскільки вони, собі ж на шкоду, знову розпинають Ісуса на хресті й виставляють Його перед людьми на глум.

[7] Porque a terra que absorve a chuva que freqüentemente cai sobre ela e produz erva útil para aqueles por quem é também cultivada recebe bênção da parte de Deus;

[7]Деяких людей можна порівняти з землею, яка напоєна частими дощами, що падають на неї. Вона родить добрий врожай для того, хто обробляє її. Така земля — благословенна Богом.

[8] mas, se produz espinhos e abrolhos, é rejeitada e perto está da maldição; e o seu fim é ser queimada.

[8]Інші ж люди подібні до землі, на котрій ростуть лише терни та чортополох — вона негідна, їй загрожує прокляття й кара вогнем.

As coisas melhores e pertencentes à salvação

[9] Quanto a vós outros, todavia, ó amados, estamos persuadidos das coisas que são melhores e pertencentes à salvação, ainda que falamos desta maneira.

[9]Але хоч ми й говоримо так, дорогі друзі, ми передбачаємо для вас краще, впевнені в тому, що ви здобудете спасіння.

[10] Porque Deus não é injusto para ficar esquecido do vosso trabalho e do amor que evidenciastes para com o seu nome, pois servistes e ainda servis aos santos.

[10]Адже Господь — справедливий, і Він ніколи не забуде про все, що ви зробили, й про вияви вашої любові до Нього. Він бачить цю любов у тій допомозі, що ви надавали й надаєте всім людям Божим.

[11] Desejamos, porém, continue cada um de vós mostrando, até ao fim, a mesma diligência para a plena certeza da esperança;

[11]А наше прагнення в тому, щоб кожен з вас був однаково сумлінним, виявляючи цю любов протягом усього вашого життя. І тоді, завдяки цьому сумлінню, здійсняться ваші сподівання.

[12] para que não vos torneis indolentes, mas imitadores daqueles que, pela fé e pela longanimidade, herdam as promessas.

[12]Ми хочемо, щоб ви не були ледачими, а навпаки, щоб у всьому наслідували тих, хто вірою і терпінням успадковує Божу Обітницю.

A imutabilidade da promessa de Deus

[13] Pois, quando Deus fez a promessa a Abraão, visto que não tinha ninguém superior por quem jurar, jurou por si mesmo,

[13]Обітницю Бог дав Аврааму. І оскільки не було нікого більшого, ніж Він, щоб поклястися Його іменем, Бог поклявся Авраамові Сам Собою.

[14] dizendo: Certamente, te abençoarei e te multiplicarei.

[14]Він сказав: «Я велелюбно благословляю тебе, та дам тобі багато нащадків».

[15] E assim, depois de esperar com paciência, obteve Abraão a promessa.

[15]Тож після терплячого чекання Авраам одержав те, що Бог обіцяв йому.

[16] Pois os homens juram pelo que lhes é superior, e o juramento, servindo de garantia, para eles, é o fim de toda contenda.

[16]Звісно, коли люди клянуться, вони клянуться кимось величнішим, ніж вони самі. Клятва стає підтвердженням істинності сказаного й кладе край суперечці.

[17] Por isso, Deus, quando quis mostrar mais firmemente aos herdeiros da promessa a imutabilidade do seu propósito, se interpôs com juramento,

[17]Оскільки Господь хотів показати спадкоємцям Обітниці непохитність Свого наміру, Він і приніс цю клятву.

[18] para que, mediante duas coisas imutáveis, nas quais é impossível que Deus minta, forte alento tenhamos nós que já corremos para o refúgio, a fim de lançar mão da esperança proposta;

[18]Існують дві непохитні речі: «Всевишній не може брехати, коли Він щось обіцяє», та «Бог не може порушити даної клятви». І в цьому є велика підтримка й сила для нас, тих, хто прийшов до Нього заради безпеки і надії, запропонованої нам.

[19] a qual temos por âncora da alma, segura e firme e que penetra além do véu,

[19]Ця надія, мов якір для душі, міцний і безпечний. Вона проникає до самої Святеє Святих, за завісу.

[20] onde Jesus, como precursor, entrou por nós, tendo-se tornado sumo sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

[20]Туди Ісус увійшов від нашого імені і відкрив шлях усім Своїм послідовникам. Він назавжди став нашим первосвящеником за чином Мелхіседековим.

Hebreus 7

Melquisedeque, tipo de Cristo

[1] Porque este Melquisedeque, rei de Salém, sacerdote do Deus Altíssimo, que saiu ao encontro de Abraão, quando voltava da matança dos reis, e o abençoou,

[2] para o qual também Abraão separou o dízimo de tudo (primeiramente se interpreta rei de justiça, depois também é rei de Salém, ou seja, rei de paz;

[3] sem pai, sem mãe, sem genealogia; que não teve princípio de dias, nem fim de existência, entretanto, feito semelhante ao Filho de Deus), permanece sacerdote perpetuamente.

O sacerdócio de Cristo é superior ao levítico

До Євреїв 7

Мелхіседек — прообраз Христа

[1]Мелхіседек був царем Салема і священиком Всевишнього Бога. Він зустрів Авраама, коли той повертався після перемоги над царями. Того дня Мелхіседек благословив його.

[2]Тоді Авраам віддав йому десяту частину всієї своєї здобичі. Ім’я Мелхіседек означає, по-перше, «цар праведності», а також він був царем Салема, що означає «цар миру».

[3]Немає ніяких свідчень про його батька, матір, родовід, про початок і кінець його життя. Подібно Синові Божому, він лишається первосвящеником назавжди.

[4] Considerai, pois, como era grande esse a quem Abraão, o patriarca, pagou o dízimo tirado dos melhores despojos.

[5] Ora, os que dentre os filhos de Levi recebem o sacerdócio têm mandamento de recolher, de acordo com a lei, os dízimos do povo, ou seja, dos seus irmãos, embora tenham estes descendido de Abraão;

[6] entretanto, aquele cuja genealogia não se inclui entre eles recebeu dízimos de Abraão e abençoou o que tinha as promessas.

[7] Evidentemente, é fora de qualquer dúvida que o inferior é abençoado pelo superior.

[8] Aliás, aqui são homens mortais os que recebem dízimos, porém ali, aquele de quem se testifica que vive.

[9] E, por assim dizer, também Levi, que recebe dízimos, pagou-os na pessoa de Abraão.

[10] Porque aquele ainda não tinha sido gerado por seu pai, quando Melquisedeque saiu ao encontro deste.

O sacerdócio levítico teve fim, mas o de Cristo é eterno

[11] Se, portanto, a perfeição houvera sido mediante o sacerdócio levítico (pois nele baseado o povo recebeu a lei), que necessidade haveria ainda de que se levantasse outro sacerdote, segundo a ordem de Melquisedeque, e que não fosse contado segundo a ordem de Arão?

[4]Тож ви бачите, яким великий чоловіком був Мелхіседек. Навіть Авраам, наш патріарх, віддав йому десятину здобичі.

[5]І всім нащадкам Левія, які ставали священиками, вказано Законом Мойсеєвим брати десятину зі свого народу, тобто з братів своїх, незважаючи на те, що вони також були нащадками Авраама.

[6]Мелхіседек не походив від родини Левія, але він узяв десятину з Авраама і благословив того, хто мав обітниці Божі.

[7]Та немає сумнівів у тому, що завжди нижчий одержує благословення від вищого.

[8]З одного боку, десятину отримують нащадки Левія, тобто смертні люди, а з іншого — Мелхіседек, котрий отримав десятину з Авраама, та про кого проголошено у Святому Писанні, що він живе.

[9]Можна навіть сказати, що родина Левія, яка отримує десятину, сплатила десятину Мелхіседеку.

[10]Бо Левій тоді ще не був народженим, тобто він був в плоті Авраама, свого прабатька, коли Мелхіседек зустрів його.

Христос — вічний священик

[11]Але якщо духовної досконалості можна було досягти завдяки священицтву левитів (на підставі чого Закон був даний людям), то навіщо ж тоді з’являтися ще одному верховному священику, та ще й не такому, як Аарон, а такому, як Мелхіседек?

[12] Pois, quando se muda o sacerdócio, necessariamente há também mudança de lei.

[12]Адже коли змінюється священицтво, то мусить змінюватися й Закон.

[13] Porque aquele de quem são ditas estas coisas pertence a outra tribo, da qual ninguém prestou serviço ao altar;

[13]Той, про Кого все це сказано, належав до іншого роду. З цього роду ніхто ще не служив при вівтарю.

[14] pois é evidente que nosso SENHOR procedeu de Judá, tribo à qual Moisés nunca atribuiu sacerdotes.

[14]Адже добре відомо, що наш Господь Ісус Христос походив з роду Юдиного, а говорячи про це коліно, Мойсей не сказав нічого про священиків.

Христос — священик, подібний до Мелхіседека

[15] E isto é ainda muito mais evidente, quando, à semelhança de Melquisedeque, se levanta outro sacerdote,

[15]І це стає ще очевидніше, коли з'являється інший священик, подібний до Мелхіседека.

[16] constituído não conforme a lei de mandamento carnal, mas segundo o poder de vida indissolúvel.

[16]Бо Йому дається цей сан не за людськими законами або за належністю до певної родини. Його зроблено священиком на основі сили вічного життя.

[17] Porquanto se testifica: Tu és sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

[17]Адже ось що сказано про Нього у Святому Писанні: «Священик Ти навіки, як той Мелхіседек».

[18] Portanto, por um lado, se revoga a anterior ordenança, por causa de sua fraqueza e inutilidade

[18]Тож старий Закон вже скасований, тому що він виявився немічним і безкорисним.

[19] (pois a lei nunca aperfeiçoou coisa alguma), e, por outro lado, se introduz esperança superior, pela qual nos chegamos a Deus.

[19]Бо Закон Мойсея не міг зробити нічого досконалим, але ж нині, нам даровано нову надію, котра наближає нас до Бога.

Cristo, sacerdote único e perfeito

[20] E, visto que não é sem prestar juramento (porque aqueles, sem juramento, são feitos sacerdotes,

[20]Важливо також і те, що настановлення Ісуса Первосвящеником не сталося без Божої клятви (коли священиками стають інші чоловіки, це відбувається без клятви).

[21] mas este, com juramento, por aquele que lhe disse: O SENHOR jurou e não se arrependerá: Tu és sacerdote para sempre);

[21]А настановлюючи Ісуса, Бог поклявся: «Господь поклявсь, і клятви не відмінить: „Священик Ти навіки"».

[22] por isso mesmo, Jesus se tem tornado fiador de superior aliança.

[23] Ora, aqueles são feitos sacerdotes em maior número, porque são impedidos pela morte de continuar;

[24] este, no entanto, porque continua para sempre, tem o seu sacerdócio imutável.

[25] Por isso, também pode salvar totalmente os que por ele se chegam a Deus, vivendo sempre para interceder por eles.

[26] Com efeito, nos convinha um sumo sacerdote como este, santo, inculpável, sem mácula, separado dos pecadores e feito mais alto do que os céus,

[27] que não tem necessidade, como os sumos sacerdotes, de oferecer todos os dias sacrifícios, primeiro, por seus próprios pecados, depois, pelos do povo; porque fez isto uma vez por todas, quando a si mesmo se ofereceu.

[28] Porque a lei constitui sumos sacerdotes a homens sujeitos à fraqueza, mas a palavra do juramento, que foi posterior à lei, constitui o Filho, perfeito para sempre.

Hebreus 8

A antiga aliança era o símbolo transitório da nova, superior e eterna, da qual Cristo é o mediador

[1] Ora, o essencial das coisas que temos dito é que possuímos tal sumo sacerdote, que se assentou à destra do trono da Majestade nos céus,

[22]Тож це означає, що Ісус є запорукою кращого Заповіту усім людям Господнім.

[23]Крім того, після смерті, священики не могли виконувати свої обов'язки, й саме через їх було так багато.

[24]А оскільки Ісус живе вічно, то служитиме Він священиком повік.

[25]Ось чому Він здатний вічно спасати тих, хто через Нього наблизиться до Всевишнього. Адже Він завжди живий, щоб заступатися за них перед Господом.

[26]Отже, Ісус — то якраз такий первосвященик, якого ми потребуємо: святий, бездоганний, цнотливий, вільний від впливу грішників і вищий від небес.

[27]Йому не треба щодня приносити пожертви, як то роблять ті первосвященики: спершу на спокуту своїх власних гріхів, а потім — гріхів інших людей. Він зробив це раз і за всіх, коли пожертвував Собою.

[28]Бо Закон призначає первосвящениками чоловіків, які мають ті ж самі слабкості, що і інші люди. А клятва Божа, котра прийшла після Закону, призначила Сина, створеного досконалим через страждання, первосвящеником навіки.

До Євреїв 8

Ісус — наш Первосвященик

[1]Ми говоримо ось про що: ми маємо Первосвященика, Який сидить по праву руку від престолу Божого на небесах.

[2] como ministro do santuário e do verdadeiro tabernáculo que o SENHOR erigiu, não o homem.

[2]Цей Первосвященик служить у Найсвятішому Місці. То є справжнє місце поклоніння, створене не людиною, а Господом.

[3] Pois todo sumo sacerdote é constituído para oferecer tanto dons como sacrifícios; por isso, era necessário que também esse sumo sacerdote tivesse o que oferecer.

[3]Кожному первосвященику належить приносити дари й пожертви, отже, це було необхідно, щоб і наш первосвященик мав що принести Господу.

[4] Ora, se ele estivesse na terra, nem mesmo sacerdote seria, visto existirem aqueles que oferecem os dons segundo a lei,

[4]Якби Він зараз був на землі, то не був би священиком, оскільки існують інші, хто приносить дари згідно з Законом.

[5] os quais ministram em figura e sombra das coisas celestes, assim como foi Moisés divinamente instruído, quando estava para construir o tabernáculo; pois diz ele: Vê que faças todas as coisas de acordo com o modelo que te foi mostrado no monte.

[5]Служіння їхнє, лише подоба, тінь Небесного. Саме тому Бог застерігав Мойсея, коли той збирався зводити святий намет. Господь сказав йому: «Гляди, зроби все згідно з тим зразком, що був тобі показаний на горі».

[6] Agora, com efeito, obteve Jesus ministério tanto mais excelente, quanto é ele também Mediador de superior aliança instituída com base em superiores promessas.

[6]Та оскільки це так, то священицькі обов'язки, покладені на Ісуса, значно вищі, ніж ті, що покладено на інших священиків. Так само й Нова угода Божа, в якій Він служить посередником, значно вища, ніж попередня. Бо в основі її — кращі обіцянки.

[7] Porque, se aquela primeira aliança tivesse sido sem defeito, de maneira alguma estaria sendo buscado lugar para uma segunda.

[7]Якби та перша угода Бога з людьми була бездоганною, то не було б і потреби в новій.

[8] E, de fato, repreendendo-os, diz: Eis aí vêm dias, diz o SENHOR, e firmarei nova aliança com a casa de Israel e com a casa de Judá,

[8]Але Бог докоряв їм, кажучи: «Настануть дні, коли Я складу Нову Угоду з людьми Ізраїлю і з Юдиним народом.

[9] não segundo a aliança que fiz com seus pais, no dia em que os tomei pela mão, para os conduzir até fora da terra do Egito; pois eles não continuaram na minha aliança, e eu não atentei para eles, diz o SENHOR.

[9]Їй бути іншою, ніж та, що з їхніми уклав Я праотцями, коли за руку їх узяв, щоб вивести з Єгипту. Бо не лишилися вони вірними Моїй Угоді. І через те Я відвернувсь від них, — сказав Господь. —

[10] Porque esta é a aliança que firmarei com a casa de Israel, depois daqueles dias, diz o SENHOR: na sua mente imprimirei as minhas leis, também sobre o seu coração as inscreverei; e eu serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

[10]Настануть дні, коли Я укладу Нову Угоду з ізраїльським народом. Законом просвітлю Я розум людей, і на їхніх серцях Я напишу його. Я буду їхнім Богом, а вони — Моїм народом. Так сказав Господь.

[11] E não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR; porque todos me conhecerão, desde o menor deles até ao maior.

[11]Й тоді не матимуть вони потреби навчать братів чи ближніх зі словами: „Це Господь", — оскільки кожен, від найменшого до найбільшого з них, знатиме Мене.

[12] Pois, para com as suas iniqüidades, usarei de misericórdia e dos seus pecados jamais me lembrarei.

[12]Бо Я прощу їм їхні помилки і їхні гріхи не буду пам'ятати».

[13] Quando ele diz Nova, torna antiquada a primeira. Ora, aquilo que se torna antiquado e envelhecido está prestes a desaparecer.

[13]Називаючи новою цю Угоду, Бог визнавав, що попередня — застаріла, а все, що стає застарілим і непридатним, скоро зникне.

Hebreus 9

Os ritos, ofertas e sacrifícios mosaicos eram imperfeitos e ineficazes

[1] Ora, a primeira aliança também tinha preceitos de serviço sagrado e o seu santuário terrestre.

[2] Com efeito, foi preparado o tabernáculo, cuja parte anterior, onde estavam o candeeiro, e a mesa, e a exposição dos pães, se chama o Santo Lugar;

[3] por trás do segundo véu, se encontrava o tabernáculo que se chama o Santo dos Santos,

[4] ao qual pertencia um altar de ouro para o incenso e a arca da aliança totalmente coberta de ouro, na qual estava uma urna

До Євреїв 9

Доля старозавітних жертв і обрядів

[1]Перша угода мала свої обряди й місця поклоніння, створені людьми.

[2]Їх було розташовано в наметі. Там стояв свічник і стіл з жертовними хлібами. Ця перша частина намету називалася Святим Місцем.

[3]За другою завісою був відділ намету, який називався «Святеє Святих».

[4]В тому відділі були золочений вівтар для кадіння ладану і ковчег Заповіту, весь окутий золотом. А в тім ковчегу — золота посудина з манною і розквітлий Ааронів жезл, а також таблиці з Заповітом.

de ouro contendo o maná, o bordão de Arão, que floresceu, e as tábuas da aliança;

[5] e sobre ela, os querubins de glória, que, com a sua sombra, cobriam o propiciatório. Dessas coisas, todavia, não falaremos, agora, pormenorizadamente.

[5]Понад ковчегом Херувими слави Божої охороняли місце спокути. Та не будемо зараз про все це так докладно.

[6] Ora, depois de tudo isto assim preparado, continuamente entram no primeiro tabernáculo os sacerdotes, para realizar os serviços sagrados;

[6]Коли все це було так влаштовано, священики завжди заходили до першого відділу намету, виконуючи обряд поклоніння.

[7] mas, no segundo, o sumo sacerdote, ele sozinho, uma vez por ano, não sem sangue, que oferece por si e pelos pecados de ignorância do povo,

[7]І лише сам первосвященик, лиш раз на рік входив до другого відділу, і то не без крові. Він приносив її за свої власні гріхи й за гріхи людей, заподіяні несвідомо.

[8] querendo com isto dar a entender o Espírito Santo que ainda o caminho do Santo Lugar não se manifestou, enquanto o primeiro tabernáculo continua erguido.

[8]Отже, Дух Святий показує, що шлях до Святеє Святих ще не був відкритий, доки стоїть перший намет.

[9] É isto uma parábola para a época presente; e, segundo esta, se oferecem tanto dons como sacrifícios, embora estes, no tocante à consciência, sejam ineficazes para aperfeiçoar aquele que presta culto,

[9]Все це — символічне і вказує на теперішній час. Це означає, що дари і пожертви, принесені Богу, не можуть зробити того, хто їх приносить, внутрішньо досконалим.

[10] os quais não passam de ordenanças da carne, baseadas somente em comidas, e bebidas, e diversas abluções, impostas até ao tempo oportuno de reforma.

[10]Вони обмежуються лише їжею та питвом та обрядовими обмиваннями: все це зовнішні правила, чинні лише для старих часів, доки не одержали ми нового наказу.

O sacrifício de Cristo não se repete, é perfeito e eficaz

Поклоніння за новими обрядами

[11] Quando, porém, veio Cristo como sumo sacerdote dos bens já realizados, mediante o maior e mais perfeito tabernáculo, não feito por mãos, quer dizer, não desta criação,

[11]Але тепер прийшов Христос, первосвященик нового добра, яке ми зараз маємо. Він служить у наметі, величнішому й досконалішому — нерукотворному. Він не належить цьому земному світові.

[12] não por meio de sangue de bodes e de bezerros, mas pelo seu próprio sangue,

[12]Христос приніс кров не козлів і телят, а Свою власну. Він приніс її і з нею

entrou no Santo dos Santos, uma vez por todas, tendo obtido eterna redenção.

ввійшов до Святеє Святих, здобувши вічну спокуту за всіх нас.

13 Portanto, se o sangue de bodes e de touros e a cinza de uma novilha, aspergidos sobre os contaminados, os santificam, quanto à purificação da carne,

14 muito mais o sangue de Cristo, que, pelo Espírito eterno, a si mesmo se ofereceu sem mácula a Deus, purificará a nossa consciência de obras mortas, para servirmos ao Deus vivo!

13-14Бо якщо кров козлів і биків або попіл телиці покропили тих, хто був розбещений, і відновили їх до тілесної чистоти, то наскільки ж дієвішою буде кров Христова! Духом Святим приніс Він Себе, бездоганного, Богу в пожертву. Тож Його кров очистить нашу свідомість від злих вчинків, і ми зможемо поклонятися живому Богу.

15 Por isso mesmo, ele é o Mediador da nova aliança, a fim de que, intervindo a morte para remissão das transgressões que havia sob a primeira aliança, recebam a promessa da eterna herança aqueles que têm sido chamados.

15Через це Христос — посередник у новій Угоді між Богом і людьми. Він прийняв смерть, аби принести спокуту людям за гріхи, вчинені в час першої Угоди. Завдяки цьому Христовому посередництву люди, покликані Богом, одержать обіцяну вічну спадщину.

16 Porque, onde há testamento, é necessário que intervenha a morte do testador;

16Для того, щоб заповіту набути сили, необхідно довести смерть того, хто заповідає.

17 pois um testamento só é confirmado no caso de mortos; visto que de maneira nenhuma tem força de lei enquanto vive o testador.

17Бо заповіт може діяти лише після смерті заповідника, а поки він живий, заповіт не матиме сили.

18 Pelo que nem a primeira aliança foi sancionada sem sangue;

18Ось чому навіть попередній Заповіт не діяв без крові.

19 porque, havendo Moisés proclamado todos os mandamentos segundo a lei a todo o povo, tomou o sangue dos bezerros e dos bodes, com água, e lã tinta de escarlate, e hissopo e aspergiu não só o próprio livro, como também sobre todo o povo,

19Бо коли Мойсей оголошував усім людям кожну заповідь Закону, він брав кров телят і козлів, розведену водою, червлену вовну, іссоп і кропив саму Книгу Закону і всіх людей,

20 dizendo: Este é o sangue da aliança, a qual Deus prescreveu para vós outros.

20і казав: «Це кров Угоди, якій Бог наказував вам коритися».

[21] Igualmente também aspergiu com sangue o tabernáculo e todos os utensílios do serviço sagrado.

[22] Com efeito, quase todas as coisas, segundo a lei, se purificam com sangue; e, sem derramamento de sangue, não há remissão.

O sacrifício de Cristo é eficaz para sempre

[23] Era necessário, portanto, que as figuras das coisas que se acham nos céus se purificassem com tais sacrifícios, mas as próprias coisas celestiais, com sacrifícios a eles superiores.

[24] Porque Cristo não entrou em santuário feito por mãos, figura do verdadeiro, porém no mesmo céu, para comparecer, agora, por nós, diante de Deus;

[25] nem ainda para se oferecer a si mesmo muitas vezes, como o sumo sacerdote cada ano entra no Santo dos Santos com sangue alheio.

[26] Ora, neste caso, seria necessário que ele tivesse sofrido muitas vezes desde a fundação do mundo; agora, porém, ao se cumprirem os tempos, se manifestou uma vez por todas, para aniquilar, pelo sacrifício de si mesmo, o pecado.

[27] E, assim como aos homens está ordenado morrerem uma só vez, vindo, depois disto, o juízo,

[28] assim também Cristo, tendo-se oferecido uma vez para sempre para tirar os pecados de muitos, aparecerá segunda vez, sem pecado, aos que o aguardam para a salvação.

[21]Так само він кропив кров'ю і намет, і все, що використовувалося в обрядах поклоніння.

[22]Зрештою, за Законом, майже все мусить бути очищене кров'ю. А без кровопролиття не може бути прощення.

Христова жертва спокутувала гріхи

[23]То було необхідно, щоб подоби речей Небесних були освячені земними пожертвами, але самі Небесні речі повинні бути освячені жертвами досконалішими, ніж ці.

[24]Бо Христос ввійшов не до рукотворної святині, подоби справжньої, Він потрапив на самі Небеса, щоб тепер явитися за нас перед Богом.

[25]І не для того, щоб знову й знову приносити Себе в жертву. То лиш звичайні первосвященики входять до Святеє Святих щороку з несвоєю кров'ю.

[26]Якби й Він так робив, то мусив би приносити Себе в жертву багаторазово від самого сотворіння світу. Ні, Христос прийшов один раз на прикінці часів, щоб знищити гріх, принісши Себе в жертву.

[27]Доля людей — померти один раз, і після цього постати перед Судом.

[28]Так і Христос приніс Себе в жертву один раз, щоб спокутувати гріхи багатьох людей. І вдруге Він з'явиться, але не для того, щоб знищити гріх, а щоб спасти тих, хто чекає на Нього.

Hebreus 10

Os sacrifícios antigos eram humanos e transitórios. A expiação feita por Cristo é divina e permanente

[1] Ora, visto que a lei tem sombra dos bens vindouros, não a imagem real das coisas, nunca jamais pode tornar perfeitos os ofertantes, com os mesmos sacrifícios que, ano após ano, perpetuamente, eles oferecem.

[2] Doutra sorte, não teriam cessado de ser oferecidos, porquanto os que prestam culto, tendo sido purificados uma vez por todas, não mais teriam consciência de pecados?

[3] Entretanto, nesses sacrifícios faz-se recordação de pecados todos os anos,

[4] porque é impossível que o sangue de touros e de bodes remova pecados.

[5] Por isso, ao entrar no mundo, diz: Sacrifício e oferta não quiseste; antes, um corpo me formaste;

[6] não te deleitaste com holocaustos e ofertas pelo pecado.

[7] Então, eu disse: Eis aqui estou (no rolo do livro está escrito a meu respeito), para fazer, ó Deus, a tua vontade.

[8] Depois de dizer, como acima: Sacrifícios e ofertas não quiseste, nem holocaustos e oblações pelo pecado, nem com isto te deleitaste (coisas que se oferecem segundo a lei),

[9] então, acrescentou: Eis aqui estou para fazer, ó Deus, a tua vontade. Remove o primeiro para estabelecer o segundo.

До Євреїв 10

Христова жертва дарує нам очищення

[1]У Законі була лише тінь того добра, що має прийти. В ньому немає чіткого відображення справжнього добра. Тож він, з пожертвами, що приносяться з року в рік, ніколи не зробить досконалими тих, хто приходить поклонитися Богу.

[2]А якби міг, то чи не перестали б люди приносити ці жертви? Адже ті, хто поклоняються Богу, могли б водночас і назавжди очиститися й ніколи більше не відчувати вини за свої гріхи.

[3]Власне, навпаки, через ті жертви люди згадують про гріхи.

[4]Бо ж неможливо цаповою та бичою кров'ю змити гріхи.

[5]Через те, коли Христос входив у світ, Він казав: «Ти не жадав ні пожертви, ні приношення, лише тіло Ти Мені наготував.

[6]Не мав Ти втіхи в спалених пожертвах та в приношеннях за гріх.

[7]Тоді Я сказав: „Ось Я прийшов! Як сказано про Мене у книзі Закону, явився Я здійснити Твою волю, о Боже"».

[8]Насамперед Він сказав: «Ти не жадав і не мав втіхи з пожертв і підношень, від спалених пожертв та в пожертвах за гріх». (Хоч Закон і вимагав цього).

[9]А потім Він сказав: «Явився Я здійснити Твою волю». Отже, Він перше скасовує, щоб установити друге.

[10] Nessa vontade é que temos sido santificados, mediante a oferta do corpo de Jesus Cristo, uma vez por todas.

[11] Ora, todo sacerdote se apresenta, dia após dia, a exercer o serviço sagrado e a oferecer muitas vezes os mesmos sacrifícios, que nunca jamais podem remover pecados;

[12] Jesus, porém, tendo oferecido, para sempre, um único sacrifício pelos pecados, assentou-se à destra de Deus,

[13] aguardando, daí em diante, até que os seus inimigos sejam postos por estrado dos seus pés.

[14] Porque, com uma única oferta, aperfeiçoou para sempre quantos estão sendo santificados.

[15] E disto nos dá testemunho também o Espírito Santo; porquanto, após ter dito:

[16] Esta é a aliança que farei com eles, depois daqueles dias, diz o SENHOR: Porei no seu coração as minhas leis e sobre a sua mente as inscreverei,

[17] acrescenta: Também de nenhum modo me lembrarei dos seus pecados e das suas iniqüidades, para sempre.

[18] Ora, onde há remissão destes, já não há oferta pelo pecado.

O privilégio de acesso dos crentes à presença de Deus

[19] Tendo, pois, irmãos, intrepidez para entrar no Santo dos Santos, pelo sangue de Jesus,

[20] pelo novo e vivo caminho que ele nos consagrou pelo véu, isto é, pela sua carne,

[10]А саме завдяки волі Божій ми одержали святість. Бо Ісус Христос пожертвував Тілом Своїм навічно.

Христова жертва — досконала

[11]Кожен священик стає і щодня виконує свої священицькі обов'язки. Щоразу він приносить такі самі жертви, але вони ніколи не знімають гріхів.

[12]А коли Христос приніс одну жертву за гріхи на всі часи, Він зайняв Своє місце по праву руку від Бога.

[13]І тепер Він чекає миті, коли вороги Його впадуть до Його ніг.

[14]Бо однією жертвою Він приніс досконалість на всі часи для тих, кому дано святість.

[15]Про це нам і Дух Святий свідчить. По-перше, Він твердить:

[16]«Настануть дні, коли Я укладу Нову Угоду з моїм народом, — так сказав Господь. — Законом просвітлю Я серця людей, і в їхнім розумі Я напишу його».

[17]Потім він каже: «І Я ніколи вже не пам'ятатиму їхні гріхи і злі вчинки».

[18]Там, де гріхи прощені, приносити за них жертви немає потреби.

Рушаймо до Бога

[19]Ось чому, брати і сестри, ми маємо впевненість, що потрапимо до Святеє Святих завдяки крові Ісусовій.

[20]Ми потрапимо туди новим і живим шляхом, який відкрив нам Ісус крізь завісу, тобто через Тіло Його.

[21] e tendo grande sacerdote sobre a casa de Deus,

[22] aproximemo-nos, com sincero coração, em plena certeza de fé, tendo o coração purificado de má consciência e lavado o corpo com água pura.

[23] Guardemos firme a confissão da esperança, sem vacilar, pois quem fez a promessa é fiel.

[24] Consideremo-nos também uns aos outros, para nos estimularmos ao amor e às boas obras.

[25] Não deixemos de congregar-nos, como é costume de alguns; antes, façamos admoestações e tanto mais quanto vedes que o Dia se aproxima.

O castigo do pecado voluntário

[26] Porque, se vivermos deliberadamente em pecado, depois de termos recebido o pleno conhecimento da verdade, já não resta sacrifício pelos pecados;

[27] pelo contrário, certa expectação horrível de juízo e fogo vingador prestes a consumir os adversários.

[28] Sem misericórdia morre pelo depoimento de duas ou três testemunhas quem tiver rejeitado a lei de Moisés.

[29] De quanto mais severo castigo julgais vós será considerado digno aquele que calcou aos pés o Filho de Deus, e profanou o sangue da aliança com o qual foi santificado, e ultrajou o Espírito da graça?

[30] Ora, nós conhecemos aquele que disse: A mim pertence a vingança; eu retribuirei. E outra vez: O SENHOR julgará o seu povo.

[21]Бо ми маємо великого Первосвященика, Який править храмом Божим.

[22]Тож наблизимося до Бога зі щирими, повними твердої віри серцями, очищеними від нечистого сумління, омивши тіла свої чистою водою.

[23]Будьмо непохитні в тій надії, яку ми маємо, завжди навчаючи інших про неї. Адже ми сповнені віри у те, що Господь виконає усе, що обіцяв.

Підтримуймо одне одного

[24]Ми повинні думати одне про одного, та спонукати одне одного до любові й добрих вчинків.

[25]Не дамо припинитися нашим зустрічам, як то дехто намагається. Навпаки, підтримуймо одне одного дедалі дужче. Адже ми бачимо, як наближається День.

Не відвертайтеся від Христа

[26]Бо якщо ми й далі свідомо грішитимемо після того, як пізнали істину, тоді вже ніякими пожертвами за гріхи нам не очиститися.

[27]А буде лише жахливе очікування суду й лютого вогню, що зжере всіх, хто протистоїть Богу.

[28]Кожен, хто відмовлявся від Закону Мойсея, був безжалісно відданий на смерть за свідченнями двох або трьох свідків.

[29]Уявіть же, наскільки гіршу кару заслуговує той, хто ногами топтав Сина Божого, хто нечестивою вважає кров Заповіту, що освятила його, хто зневажав Дух милості!

[30]Адже нам відомий Той, Хто сказав: «Мені належить помста, Я відомщу». І ще Він сказав: «Господь судитиме народ Свій».

[31] Horrível coisa é cair nas mãos do Deus vivo.

Apelo para o passado. A recompensa não tarda

[32] Lembrai-vos, porém, dos dias anteriores, em que, depois de iluminados, sustentastes grande luta e sofrimentos;

[33] ora expostos como em espetáculo, tanto de opróbrio quanto de tribulações, ora tornando-vos co-participantes com aqueles que desse modo foram tratados.

[34] Porque não somente vos compadecestes dos encarcerados, como também aceitastes com alegria o espólio dos vossos bens, tendo ciência de possuirdes vós mesmos patrimônio superior e durável.

[35] Não abandoneis, portanto, a vossa confiança; ela tem grande galardão.

[36] Com efeito, tendes necessidade de perseverança, para que, havendo feito a vontade de Deus, alcanceis a promessa.

[37] Porque, ainda dentro de pouco tempo, aquele que vem virá e não tardará;

[38] todavia, o meu justo viverá pela fé; e: Se retroceder, nele não se compraz a minha alma.

[39] Nós, porém, não somos dos que retrocedem para a perdição; somos, entretanto, da fé, para a conservação da alma.

Hebreus 11

A natureza da fé

[1] Ora, a fé é a certeza de coisas que se esperam, a convicção de fatos que se não vêem.

[31]То жахлива річ — отримати покарання від рук живого Бога.

Не втрачайте мужності

[32]Пригадайте ті перші дні, коли ви були щойно осяяні світлом Благовісті. Багато боротьби й страждань випало тоді на вашу долю, але ви все витерпіли.

[33]Часом вас самих виставляли на привселюдну зневагу й страждання. Іншим разом ви поділяли долю таких же упосліджених.

[34]Ви розділяли страждання тих, хто був в ув'язненні, і з радістю сприймали, коли у вас відбирали ваше майно. Бо ви знали, що володієте чимось кращим, таким, що буде з вами завжди.

[35]Не полишайте ж мужності своєї, вона принесе вам велику винагороду.

[36]Ви мусите бути наполегливі, щоб виконати Божу волю й тоді отримати обіцяне Ним.

[37]Бо ось каже Господь: «Ось вже скоро прийде Той, Кому прийти належить, й Він не забариться.

[38]Праведна людина житиме вірою в Мене. Якщо ж хто злякаючись, відвернеться від Господа, той не отримає милості від Мене».

[39]Але ми не належимо до тих, хто відвернеться й заблукає. Ні, ми ті люди, які мають віру й спасіння.

До Євреїв 11

Віра

[1]Що ж це означає — віра? Це значить бути певним у тому, на що сподіваєшся. Вона є доказом того, що щось є дійсне, навіть якщо ми не можемо того побачити.

[2] Pois, pela fé, os antigos obtiveram bom testemunho.

[3] Pela fé, entendemos que foi o universo formado pela palavra de Deus, de maneira que o visível veio a existir das coisas que não aparecem.

Exemplos de fé extraídos do Antigo Testamento

[4] Pela fé, Abel ofereceu a Deus mais excelente sacrifício do que Caim; pelo qual obteve testemunho de ser justo, tendo a aprovação de Deus quanto às suas ofertas. Por meio dela, também mesmo depois de morto, ainda fala.

[5] Pela fé, Enoque foi trasladado para não ver a morte; não foi achado, porque Deus o trasladara. Pois, antes da sua trasladação, obteve testemunho de haver agradado a Deus.

[6] De fato, sem fé é impossível agradar a Deus, porquanto é necessário que aquele que se aproxima de Deus creia que ele existe e que se torna galardoador dos que o buscam.

[7] Pela fé, Noé, divinamente instruído acerca de acontecimentos que ainda não se viam e sendo temente a Deus, aparelhou uma arca para a salvação de sua casa; pela qual condenou o mundo e se tornou herdeiro da justiça que vem da fé.

[8] Pela fé, Abraão, quando chamado, obedeceu, a fim de ir para um lugar que devia receber por herança; e partiu sem saber aonde ia.

[9] Pela fé, peregrinou na terra da promessa como em terra alheia, habitando em

[2]Саме через таку віру в минулі часи наші предки здобули прихильність Божу.

[3]Завдяки вірі ми розуміємо, що всесвіт був створений за Божим наказом. Тобто видиме було створене з невидимого.

[4]Завдяки вірі Авель приніс Богу кращу пожертву, ніж Каїн. Завдяки вірі Авель був визнаний праведним, оскільки Бог схвалив його дарунок. Завдяки вірі він і зараз все ще промовляє до нас, незважаючи на те, що помер.

[5]Завдяки вірі Енох був перенесений Богом до іншого життя, не спізнавши смерті. І ніхто не міг знайти його, бо ж Бог забрав його, адже до перенесення він догодив Господу.

[6]А без віри стати милим Всевишньому неможливо. Бо той, хто йде до Бога, мусить вірити в Його існування, а також у те, що Він нагородить тих, хто шукає Його.

[7]Завдяки вірі Ной, попереджений про речі невидимі, послухався Господа і збудував ковчег, тим самим врятувавши свою родину. Своєю вірою він довів, що світ був неправий, і став одним з тих, хто здобув праведність через віру свою.

[8]Завдяки вірі Авраам, покликаний Богом, підкорився й вирушив у ту землю, яку йому належало одержати як спадщину. Він пішов, хоча й не знав, куди йде.

[9]Покладаючись на віру, він мешкав у землі, обіцяної Господом, як чужинець у далекій країні. Він жив у наметах, разом

tendas com Isaque e Jacó, herdeiros com ele da mesma promessa;

з Ісааком та Яковом, такими ж, як і він, спадкоємцями Божої обітниці.

10 porque aguardava a cidade que tem fundamentos, da qual Deus é o arquiteto e edificador.

10Він зробив це, бо дивився вперед і бачив місто, зведене на справжній основі: місто, задумане й збудоване Богом.

11 Pela fé, também, a própria Sara recebeu poder para ser mãe, não obstante o avançado de sua idade, pois teve por fiel aquele que lhe havia feito a promessa.

11Завдяки вірі і всупереч тому, що Сара вже була немічна зачати дитину, та й Авраам був вже дуже старий, Бог їм дав благословення мати дітей, бо повірив він в Господню обіцянку.

12 Por isso, também de um, aliás já amortecido, saiu uma posteridade tão numerosa como as estrelas do céu e inumerável como a areia que está na praia do mar.

12І от від одного чоловіка, вже майже омертвілого, пішли нащадки, такі ж численні, як зірки небесні, такі ж незліченні, як пісок морський.

13 Todos estes morreram na fé, sem ter obtido as promessas; vendo-as, porém, de longe, e saudando-as, e confessando que eram estrangeiros e peregrinos sobre a terra.

13Усі ті великі люди до смерті не втрачали віри. Вони не мали обіцяного за життя, але бачили його звіддалік і вітали прихід його. Вони відкрито прийняли усвідомлення того, що вони лише тимчасові гості, чужинці на цій землі.

14 Porque os que falam desse modo manifestam estar procurando uma pátria.

14Ті, хто говорять так, ясно показують, що вони очікують на свою власну землю.

15 E, se, na verdade, se lembrassem daquela de onde saíram, teriam oportunidade de voltar.

15Якби вони думали про землю, яку залишили, то мали б змогу повернутися туди.

16 Mas, agora, aspiram a uma pátria superior, isto é, celestial. Por isso, Deus não se envergonha deles, de ser chamado o seu Deus, porquanto lhes preparou uma cidade.

16Та навпаки, вони мріють про країну кращу — Небесну. Через те й Бог не соромиться називатися їхнім Богом, адже Він приготував їм місто.

17 Pela fé, Abraão, quando posto à prova, ofereceu Isaque; estava mesmo para sacrificar o seu unigênito aquele que acolheu alegremente as promessas,

17Завдяки вірі Авраам, коли Бог випробовував його, запропонував у жертву Ісаака. Так, той, хто одержав обітницю, був готовий пожертвувати своїм єдиним сином.

18 a quem se tinha dito: Em Isaque será chamada a tua descendência;

18І Бог сказав йому: «Це від Ісаака підуть твої нащадки».

[19] porque considerou que Deus era poderoso até para ressuscitá-lo dentre os mortos, de onde também, figuradamente, o recobrou.

[19]Авраам вірив, що Бог може навіть воскресити людей з мертвих. Адже справді, зупинивши Авраама, Він повернув Ісаака з мертвих.

[20] Pela fé, igualmente Isaque abençoou a Jacó e a Esaú, acerca de coisas que ainda estavam para vir.

[20]З вірою Ісаак благословив на майбутнє Якова та Ісава.

[21] Pela fé, Jacó, quando estava para morrer, abençoou cada um dos filhos de José e, apoiado sobre a extremidade do seu bordão, adorou.

[21]Завдяки вірі Яків, коли помирав, благословив кожного з Йосипових синів, схилившись на верх свого ціпка.

[22] Pela fé, José, próximo do seu fim, fez menção do Êxodo dos filhos de Israel, bem como deu ordens quanto aos seus próprios ossos.

[22]Завдяки вірі Йосип, наприкінці життя свого, сказав про вихід народу ізраїльського з Єгипту, а також дав настанови щодо того, як бути з його останками.

[23] Pela fé, Moisés, apenas nascido, foi ocultado por seus pais, durante três meses, porque viram que a criança era formosa; também não ficaram amedrontados pelo decreto do rei.

[23]Завдяки вірі батьки Мойсеєві, коли він народився, три місяці переховували його, бо він був надзвичайно вродливим дитям. Вони не злякалися фараонового наказу.

[24] Pela fé, Moisés, quando já homem feito, recusou ser chamado filho da filha de Faraó,

[24]Завдяки вірі Мойсей, уже в дорослому віці, відмовився, щоб його називали сином фараонової дочки.

[25] preferindo ser maltratado junto com o povo de Deus a usufruir prazeres transitórios do pecado;

[25]Він обрав собі інший шлях: зносити труднощі разом із народом Божим, аніж насолоджуватися плинними радощами, що приносять гріх.

[26] porquanto considerou o opróbrio de Cristo por maiores riquezas do que os tesouros do Egito, porque contemplava o galardão.

[26]Страждання за Христа Мойсей вважав більшим багатством, ніж усі скарби Єгипту. Адже він дивився далеко вперед і бачив там свою винагороду.

[27] Pela fé, ele abandonou o Egito, não ficando amedrontado com a cólera do rei; antes, permaneceu firme como quem vê aquele que é invisível.

[27]Завдяки вірі залишив він Єгипет, не злякавшись гніву царського. І наполегливість його була такою, ніби він бачив Господа, Який насправді є невидимим.

28 Pela fé, celebrou a Páscoa e o derramamento do sangue, para que o exterminador não tocasse nos primogênitos dos israelitas.

28Покладаючись на віру, відсвяткував він Пасху й окроплення кров'ю, щоб ангел смерті не торкнувся жодного з первістків народу ізраїльського.

29 Pela fé, atravessaram o mar Vermelho como por terra seca; tentando-o os egípcios, foram tragados de todo.

29Завдяки вірі люди ізраїльські перетнули Червоне море так, ніби пройшли суходолом. Та коли те саме намірилися зробити єгиптяни, їх поглинула вода.

30 Pela fé, ruíram as muralhas de Jericó, depois de rodeadas por sete dias.

30Завдяки вірі стіни єрихонські впали після того, як люди обходили навколо міста сім днів.

31 Pela fé, Raabe, a meretriz, não foi destruída com os desobedientes, porque acolheu com paz aos espias.

31Завдяки вірі розпусниця Рааб уникла смерті разом з іншими непокірними за те, що вона дала дружній притулок двом вивідникам.

32 E que mais direi? Certamente, me faltará o tempo necessário para referir o que há a respeito de Gideão, de Baraque, de Sansão, de Jefté, de Davi, de Samuel e dos profetas,

32Чи треба мені продовжувати наводити приклади? Не стане мені часу, щоб розповісти про Ґедеона, Варака, Самсона, Єффая, Давида, Самуїла і пророків.

33 os quais, por meio da fé, subjugaram reinos, praticaram a justiça, obtiveram promessas, fecharam a boca de leões,

33Покладаючись на їхню непохитну віру, вони рятували царства, встановлювали справедливість між людьми, і через те дістали Божі обітниці. Вони замикали пащі левам,

34 extinguiram a violência do fogo, escaparam ao fio da espada, da fraqueza tiraram força, fizeram-se poderosos em guerra, puseram em fuga exércitos de estrangeiros.

34вгамовували лють вогню, їх не брав меч. Ті, хто були немічними, набували силу, а в битві ставали могутніми й змушували тікати ворожі війська.

35 Mulheres receberam, pela ressurreição, os seus mortos. Alguns foram torturados, não aceitando seu resgate, para obterem superior ressurreição;

35Загиблі вставали з мертвих і поверталися до своїх жінок. Інших було віддано на тортури, й вони відмовлялися від полегшення своєї долі. Тож після смерті ті люди могли здобути краще життя.

36 outros, por sua vez, passaram pela prova de escárnios e açoites, sim, até de algemas e prisões.

36Дехто зазнав збиткування й батога, дехто — кайданів та в'язниць.

37 Foram apedrejados, provados, serrados pelo meio, mortos a fio de espada;

37Їх побивали камінням, розпилювали навпіл, рубали мечами. Вони носили овечі й козячі шкури, жили в злиднях, та

andaram peregrinos, vestidos de peles de ovelhas e de cabras, necessitados, afligidos, maltratados

пройшли через переслідування і труднощі.

[38] (homens dos quais o mundo não era digno), errantes pelos desertos, pelos montes, pelas covas, pelos antros da terra.

[38]Світ був не гідним їх. Вони блукали в пустелях і горах, мешкали в печерах і провалах земних.

[39] Ora, todos estes que obtiveram bom testemunho por sua fé não obtiveram, contudo, a concretização da promessa,

[39]Вони догодили Богу, але не одержали обіцяного Їм.

[40] por haver Deus provido coisa superior a nosso respeito, para que eles, sem nós, não fossem aperfeiçoados.

[40]Всевишній приготував для нас дещо краще, бо прагнув нашої досконалості, але тільки разом з нами вони отримають благословення.

Hebreus 12

Devemos imitar o exemplo de Cristo, que foi perseverante em meio às provações

[1] Portanto, também nós, visto que temos a rodear-nos tão grande nuvem de testemunhas, desembaraçando-nos de todo peso e do pecado que tenazmente nos assedia, corramos, com perseverança, a carreira que nos está proposta,

[2] olhando firmemente para o Autor e Consumador da fé, Jesus, o qual, em troca da alegria que lhe estava proposta, suportou a cruz, não fazendo caso da ignomínia, e está assentado à destra do trono de Deus.

[3] Considerai, pois, atentamente, aquele que suportou tamanha oposição dos pecadores contra si mesmo, para que não vos fatigueis, desmaiando em vossa alma.

As provações revelam o amor paternal de Deus para com seus filhos

[4] Ora, na vossa luta contra o pecado, ainda não tendes resistido até ao sangue

До Євреїв 12

Наслідуймо приклад Христа

[1]Завдяки тим великим людям, ми маємо так багато прикладів непохитної віри. Тож відкиньмо все, що перешкоджає нам подолати відстань і перемогти в змаганнях; усе що уповільнює наш біг, разом із гріхом, який постійно примушує нас падати.

[2]Хай завжди перед очима нашими буде Ісус, наш Провідник у вірі, Який приведе її до досконалості. Заради радості, що чекала на Нього, Христос витерпів страту на хресті й, прийнявши цю ганьбу, тепер посів Своє місце по праву руку від Божого престолу.

[3]Пам’ятайте про Нього, Хто виніс таку наругу з боку грішників, щоб ви тепер не занепадали духом й не полишили ваші старання.

Бог — наш батько

[4]Ваша боротьба з гріхом ще не стала для вас боротьбою до смерті.

[5] e estais esquecidos da exortação que, como a filhos, discorre convosco: Filho meu, não menosprezes a correção que vem do SENHOR, nem desmaies quando por ele és reprovado;

[5]Ви — діти Господні. Тож невже ви забули слова втіхи, звернені до вас: «Мій сину, не нехтуй покаранням Господнім і докори Його не вважай тягарем.

[6] porque o SENHOR corrige a quem ama e açoita a todo filho a quem recebe.

[6]Бо суворість Господня — тим, кого Він любить, й покарання Його — тим, кого вважає за Своїх дітей».

[7] É para disciplina que perseverais (Deus vos trata como filhos); pois que filho há que o pai não corrige?

[7]Терпіть недолю як Батьківське покарання: то Бог суворий з вами як зі Своїми дітьми. Бо ж яку дитину батько не карає?

[8] Mas, se estais sem correção, de que todos se têm tornado participantes, logo, sois bastardos e não filhos.

[8]Якщо ж ніхто вас не карає (кожну дитину карають), то, значить, ви не є законними дітьми, ви не є справжніми синами.

[9] Além disso, tínhamos os nossos pais segundo a carne, que nos corrigiam, e os respeitávamos; não havemos de estar em muito maior submissão ao Pai espiritual e, então, viveremos?

[9]Крім того, всі ми маємо батьків — людей, які виховують нас і яких ми поважаємо. Тож наскільки більше мусимо ми підкорятися нашому духовному Батькові, щоб жити.

[10] Pois eles nos corrigiam por pouco tempo, segundo melhor lhes parecia; Deus, porém, nos disciplina para aproveitamento, a fim de sermos participantes da sua santidade.

[10]Суворість наших земних батьків — нетривала. Вони суворі з нами мірою свого розуміння, а Бог суворий з нами для того, щоб ми могли розділити з Ним Його святість.

[11] Toda disciplina, com efeito, no momento não parece ser motivo de alegria, mas de tristeza; ao depois, entretanto, produz fruto pacífico aos que têm sido por ela exercitados, fruto de justiça.

[11]Немає такої кари, яка б здавалася приємною, бо вона завдає болю, але згодом, тим, хто навчений нею, вона приносить мирний врожай праведного життя.

Як треба жити

[12] Por isso, restabelecei as mãos descaídas e os joelhos trôpegos;

[12]Тож підніміть свої охлялі руки й зміцніть немічні коліна.

[13] e fazei caminhos retos para os pés, para que não se extravie o que é manco; antes, seja curado.

[13]Живіть праведним життям, щоб отримати порятунок, і щоб неміч не спричинила вашу загибель.

A exortação à paz e à pureza

[14] Segui a paz com todos e a santificação, sem a qual ninguém verá o SENHOR,

[14]Прагніть жити в мирі з усіма людьми. Тримайтеся подалі від гріха, та прагніть

святого життя, бо без цього ніхто не зможе побачити Господа.

[15] atentando, diligentemente, por que ninguém seja faltoso, separando-se da graça de Deus; nem haja alguma raiz de amargura que, brotando, vos perturbe, e, por meio dela, muitos sejam contaminados;

[15]Пильнуйте, щоб ніхто не втратив милості та віри Божої і став подібний до гіркої рослини, яка створить ускладнення для вас і отруїть багатьох інших.

[16] nem haja algum impuro ou profano, como foi Esaú, o qual, por um repasto, vendeu o seu direito de primogenitura.

[16]Пильнуйте, щоб ніхто не став розпусником або безбожником, як той Ісав, що свої права старшого сина віддав за тарілку їжі.

[17] Pois sabeis também que, posteriormente, querendo herdar a bênção, foi rejeitado, pois não achou lugar de arrependimento, embora, com lágrimas, o tivesse buscado.

[17]А потім, як ви знаєте, коли він хотів успадкувати благословення, то був відштовхнутий своїм батьком. І хоч лив сльози, але змінити нічого не міг.

O contraste entre Sinai e Sião

[18] Ora, não tendes chegado ao fogo palpável e ardente, e à escuridão, e às trevas, e à tempestade,

[18]Ви не прийшли до місця, яке можна побачити або торкнутись, подібно до гори, котру бачив народ ізраїльський, що горить вогнем, та вкрита темрявой, мороком й бурею.

[19] e ao clangor da trombeta, e ao som de palavras tais, que quantos o ouviram suplicaram que não se lhes falasse mais,

[19]Ви не почули звуків сурми й голосу, що промовляв слова, після яких кожен благав, щоб більше не було до нього ніяких слів.

[20] pois já não suportavam o que lhes era ordenado: Até um animal, se tocar o monte, será apedrejado.

[20]Бо не могли вони витримати того, що було наказано їм: «Якщо хоча б тварина торкнеться тієї гори, то враз повинна бути побита камінням».

[21] Na verdade, de tal modo era horrível o espetáculo, que Moisés disse: Sinto-me aterrado e trêmulo!

[21]Видовище було таким жахливим, що Мойсей промовив: «Я тремчу від страху».

[22] Mas tendes chegado ao monte Sião e à cidade do Deus vivo, a Jerusalém celestial, e a incontáveis hostes de anjos, e à universal assembléia

[22]Але ви прийшли до гори Сіон, до міста Бога живого — Небесного Єрусалиму, до тисяч і тисяч радісних Ангелів, які зібралися разом на свято.

[23] e igreja dos primogênitos arrolados nos céus, e a Deus, o Juiz de todos, e aos espíritos dos justos aperfeiçoados,

[23]Ви прийшли на зібрання первородних синів Божих, чиї імена написані на небесах. Ви прийшли до Бога — Судді всіх людей. Ви прийшли до душ праведників, які вже стали досконалими.

[24] e a Jesus, o Mediador da nova aliança, e ao sangue da aspersão que fala coisas superiores ao que fala o próprio Abel.

[25] Tende cuidado, não recuseis ao que fala. Pois, se não escaparam aqueles que recusaram ouvir quem, divinamente, os advertia sobre a terra, muito menos nós, os que nos desviamos daquele que dos céus nos adverte,

[26] aquele, cuja voz abalou, então, a terra; agora, porém, ele promete, dizendo: Ainda uma vez por todas, farei abalar não só a terra, mas também o céu.

[27] Ora, esta palavra: Ainda uma vez por todas significa a remoção dessas coisas abaladas, como tinham sido feitas, para que as coisas que não são abaladas permaneçam.

[28] Por isso, recebendo nós um reino inabalável, retenhamos a graça, pela qual sirvamos a Deus de modo agradável, com reverência e santo temor;

[29] porque o nosso Deus é fogo consumidor.

Hebreus 13

Os deveres sociais

[1] Seja constante o amor fraternal.

[2] Não negligencieis a hospitalidade, pois alguns, praticando-a, sem o saber acolheram anjos.

[3] Lembrai-vos dos encarcerados, como se presos com eles; dos que sofrem maus tratos, como se, com efeito, vós mesmos em pessoa fôsseis os maltratados.

[24]Ви прийшли до Ісуса, Який приніс Новий Заповіт Своєму народу. Ви прийшли до крові, якою окропляють і яка свідчить нам про кращі речі, ніж кров Авелева.

[25]Будьте обережні і не відмовляйтеся слухати Господа, коли Він говорить. Якщо ті, хто відмовилися слухати Його попередження на землі, не уникли своєї долі, то чи не важче буде їм, коли Всевишній попереджатиме їх з небес?

[26]Того разу голос Його потряс землю, а тепер Він пообіцяв: «Ще раз Я потрясу не лише землю, а й небеса».

[27]Слова «ще раз» означають, що все створене — нестійке, що воно буде знищене, а те, чого потрясти неможливо, залишиться незміненим.

[28]Отже, якщо ми дістаємо царство, яке не можна потрясти, то будьмо вдячні, і служитимемо Богу з пошаною і страхом.

[29]Бо наш Бог, немов вогонь палючий, який може знищити нас.

До Євреїв 13

[1]Тож любить одне одного як брати і сестри у Христі.

[2]Ніколи не забувайте про гостинність, адже дехто був гостинний до Ангелів, навіть не впізнавши їх.

[3]Пам’ятайте про ув’язнених так, ніби ви ув’язнені разом з ними. Пам’ятайте про тих, хто страждає, розуміючи, що й ви самі можете зазнати таких страждань.

[4] Digno de honra entre todos seja o matrimônio, bem como o leito sem mácula; porque Deus julgará os impuros e adúlteros.

[4]Шануйте шлюб; сімейне ложе мусить бути непорочним. Бо розпусників і перелюбців Бог засудить.

[5] Seja a vossa vida sem avareza. Contentai-vos com as coisas que tendes; porque ele tem dito: De maneira alguma te deixarei, nunca jamais te abandonarei.

[5]Не зв'язуйте своє життя з любов'ю до грошей, задовольняйтеся тим, що маєте. Адже Бог сказав: «Я вас ніколи не залишу. Від вас ніколи не відмовлюсь».

[6] Assim, afirmemos confiantemente: O SENHOR é o meu auxílio, não temerei; que me poderá fazer o homem?

[6]Тож ми можемо впевнено сказати: «Господь — моя підтримка; Я не боятимусь нічого. Що люди можуть мені заподіяти?»

Os deveres espirituais

[7] Lembrai-vos dos vossos guias, os quais vos pregaram a palavra de Deus; e, considerando atentamente o fim da sua vida, imitai a fé que tiveram.

[7]Пам'ятайте наставників своїх, які навчили вас Слову Божому. Зважайте на те, як жили і померли вони, та наслідуйте віру їхню.

[8] Jesus Cristo, ontem e hoje, é o mesmo e o será para sempre.

[8]Ісус Христос — незмінний вчора, сьогодні й завжди.

[9] Não vos deixeis envolver por doutrinas várias e estranhas, porquanto o que vale é estar o coração confirmado com graça e não com alimentos, pois nunca tiveram proveito os que com isto se preocuparam.

[9]Не дозволяйте збити себе з путі різним непевним ученням. Шукаючи духовні сили, покладайтеся тільки на Божу милість, а не на правила про їжу. Ніхто ніколи не мав вигоди, підтримуючи ті закони.

[10] Possuímos um altar do qual não têm direito de comer os que ministram no tabernáculo.

[10]Ми маємо жертовник, з якого не мають права їсти ті, хто служить у святому наметі.

[11] Pois aqueles animais cujo sangue é trazido para dentro do Santo dos Santos, pelo sumo sacerdote, como oblação pelo pecado, têm o corpo queimado fora do acampamento.

[11]Юдейські первосвященики беруть кров забитих тварин до Святеє Святих. Вони приносять її в жертву за гріхи, а туші спалюють за табором.

[12] Por isso, foi que também Jesus, para santificar o povo, pelo seu próprio sangue, sofreu fora da porta.

[12]Так і Ісус страждав за міською брамою, щоб дати Своїм людям святість через Свою кров.

[13] Saiamos, pois, a ele, fora do arraial, levando o seu vitupério.

[13]Ось чому ходімо до Нього за межі табору, й розділимо Його зганьблену долю.

[14] Na verdade, não temos aqui cidade permanente, mas buscamos a que há de vir.

[14]Бо у нас тут немає вічного міста, ми тільки шукаємо прийдешнє місто.

[15] Por meio de Jesus, pois, ofereçamos a Deus, sempre, sacrifício de louvor, que é o fruto de lábios que confessam o seu nome.

[15]Тож через Ісуса повинні постійно приносити пожертву Господу, тобто хвалу з уст наших, що визнають Його Ім'я.

[16] Não negligencieis, igualmente, a prática do bem e a mútua cooperação; pois, com tais sacrifícios, Deus se compraz.

[16]І не забуваймо творити добро й ділитися тим, що маємо, з іншими, бо такі жертви милі Богу.

[17] Obedecei aos vossos guias e sede submissos para com eles; pois velam por vossa alma, como quem deve prestar contas, para que façam isto com alegria e não gemendo; porque isto não aproveita a vós outros.

[17]Слухайте наставників своїх, тому що вони відповідальні за ваш духовний ріст. Коріться їм, щоб вони могли виконувати свою справу з радістю й без гірких зітхань, бо це корисне для вас.

Algumas recomendações pessoais

[18] Orai por nós, pois estamos persuadidos de termos boa consciência, desejando em todas as coisas viver condignamente.

[18]Продовжуйте молитися за нас. Ми впевнені у своєї праці, бо з чистим сумлінням робимо усе, що є найкращім.

[19] Rogo-vos, com muito empenho, que assim façais, a fim de que eu vos seja restituído mais depressa.

[19]Особливо ж благаю вас молитися, щоб Бог швидше повернув мене до вас.

[20] Ora, o Deus da paz, que tornou a trazer dentre os mortos a Jesus, nosso SENHOR, o grande Pastor das ovelhas, pelo sangue da eterna aliança,

[21] vos aperfeiçoe em todo o bem, para cumprirdes a sua vontade, operando em vós o que é agradável diante dele, por Jesus Cristo, a quem seja a glória para todo o sempre. Amém!

[20-21]Хай Бог миру, Який, через кров Нового Заповіту, воскресив з мертвих великого Пастиря стада Божого, нашого Господа Ісуса, знарядить вас усім добрим, щоб ви могли здійснити Його волю: зробити усе, що приємне для Нього, через Ісуса Христа, Якому нехай буде слава навічно. Амінь.

[22] Rogo-vos ainda, irmãos, que suporteis a presente palavra de exortação; tanto mais quanto vos escrevi resumidamente.

[23] Notifico-vos que o irmão Timóteo foi posto em liberdade; com ele, caso venha logo, vos verei.

[24] Saudai todos os vossos guias, bem como todos os santos. Os da Itália vos saúdam.

[25] A graça seja com todos vós.

[22]Благаю вас, брати і сестри, прийняти з терпінням моє послання підтримки. Зрештою, це короткий лист.

[23]Я хочу, щоб ви знали, що брат наш Тимофій звільнений з в'язниці. Якщо він встигне прибути, то ми з ним будемо разом, коли я побачу вас.

[24]Передавайте наші вітання всім вашим наставникам і всім Божим людям. Шлють вам вітання ваші браття з Італії.

[25]Хай милість Божа буде з вами всіма.

Epístola de Tiago	Якова

Tiago 1

Prefácio e saudação

[1] Tiago, servo de Deus e do SENHOR Jesus Cristo, às doze tribos que se encontram na Dispersão, saudações.

Os benefícios das provações

[2] Meus irmãos, tende por motivo de toda alegria o passardes por várias provações,

[3] sabendo que a provação da vossa fé, uma vez confirmada, produz perseverança.

[4] Ora, a perseverança deve ter ação completa, para que sejais perfeitos e íntegros, em nada deficientes.

Como obter a sabedoria

[5] Se, porém, algum de vós necessita de sabedoria, peça-a a Deus, que a todos dá liberalmente e nada lhes impropera; e ser-lhe-á concedida.

[6] Peça-a, porém, com fé, em nada duvidando; pois o que duvida é semelhante à onda do mar, impelida e agitada pelo vento.

[7] Não suponha esse homem que alcançará do SENHOR alguma coisa;

[8] homem de ânimo dobre, inconstante em todos os seus caminhos.

As circunstâncias terrenas são transitórias

[9] O irmão, porém, de condição humilde glorie-se na sua dignidade,

[10] e o rico, na sua insignificância, porque ele passará como a flor da erva.

[11] Porque o sol se levanta com seu ardente calor, e a erva seca, e a sua flor cai, e

Якова 1

Вітання

[1]Вітання від Якова, слуги Всевишнього Бога і Господа Ісуса Христа, всім Божим людям, розпорошеним по світу!

Про віру і мудрість

[2]Брати і сестри мої, вважайте для себе за радість велику, коли на долю вашу випадають різні випробування.

[3]Бо ви ж знаєте, що віра, проходячи через випробування, народжує терпіння.

[4]Нехай ваше терпіння якнайкраще себе виявляє у всьому, що ви робите. Тож ви зможете стати досконалими й довершеними, щоб нічого вам не бракувало.

[5]Отже, якщо комусь із вас бракує мудрості, то нехай просить у Бога. Він щедро і з радістю дарує всім людям і не дорікає нікому.

[6]Але треба просити з вірою і без сумнівів. Той, хто сумнівається, подібний до хвилі морської, яку ганяє і носить вітер.

[7]Нехай така людина й не сподівається щось дістати від Господа,

[8]бо вона думає про різні справи одночасно і ніколи не може вирішити, що їй далі робити.

Про справжнє багатство

[9]Якщо віруючий бідний, нехай пишається з того, що Бог дав йому духовне багатство.

[10]А багатий нехай пишається з приниження свого, бо дні його минуть, наче дика квітка.

[11]Як сонце сходить і спека настає, квітка в'яне, цвіт її опадає, і краса зникає, так

desaparece a formosura do seu aspecto; assim também se murchará o rico em seus caminhos.

A origem do pecado

[12] Bem-aventurado o homem que suporta, com perseverança, a provação; porque, depois de ter sido aprovado, receberá a coroa da vida, a qual o SENHOR prometeu aos que o amam.

[13] Ninguém, ao ser tentado, diga: Sou tentado por Deus; porque Deus não pode ser tentado pelo mal e ele mesmo a ninguém tenta.

[14] Ao contrário, cada um é tentado pela sua própria cobiça, quando esta o atrai e seduz.

[15] Então, a cobiça, depois de haver concebido, dá à luz o pecado; e o pecado, uma vez consumado, gera a morte.

A origem do bem

[16] Não vos enganeis, meus amados irmãos.

[17] Toda boa dádiva e todo dom perfeito são lá do alto, descendo do Pai das luzes, em quem não pode existir variação ou sombra de mudança.

[18] Pois, segundo o seu querer, ele nos gerou pela palavra da verdade, para que fôssemos como que primícias das suas criaturas.

A prática da palavra de Deus

[19] Sabeis estas coisas, meus amados irmãos. Todo homem, pois, seja pronto para ouvir, tardio para falar, tardio para se irar.

[20] Porque a ira do homem não produz a justiça de Deus.

само й багатий загине разом зі справами своїми.

Випробування не йдуть від Бога

[12]Щаслива та людина, яка стоїть перед спокусами і залишається непохитною, бо як подолає їх, то дістане вінець життя вічного, якого Бог обіцяв тим, хто любить Його.

[13]Ніхто у спокусі не повинен казати: «Це мене Бог спокушає». Бог не має нічого спільного зі злом. Він ніколи нікого не спокушає.

[14]Спокушають людину її ж власні бажання, які зваблюють і затягують її.

[15]Тоді бажання породжують гріх, а гріх, як утвердиться, породжує смерть.

[16]Брати і сестри мої любі, не дозволяйте обдурювати себе.

[17]Кожен добрий і довершений дар приходить згори, від Отця, Який створив усі світила небесні. Бог є постійним і незмінним.

[18]Він назвав нас дітьми Своїми в Посланні істинному, щоб стали ми найважливішими з усіх Його створінь.

[19]Пам'ятайте це, брати і сестри мої: намагайтеся більше слухати, ніж говорити, і не піддавайтеся гніву.

[20]Гнів людський стоїть на заваді життю праведному, якого вимагає Бог.

Виконавці Божого Слова

[21] Portanto, despojando-vos de toda impureza e acúmulo de maldade, acolhei, com mansidão, a palavra em vós implantada, a qual é poderosa para salvar a vossa alma.

[21]Отож відкиньте усіляку нечистоту й зло в своєму житті, яких так багато. Прийміть покірливо вчення Боже, що посіяне в серцях ваших і може спасти душі ваші.

[22] Tornai-vos, pois, praticantes da palavra e não somente ouvintes, enganando-vos a vós mesmos.

[22]Виконуйте Слово Боже, а не лише слухайте Його, бо інакше ви обдурюєте самі себе.

[23] Porque, se alguém é ouvinte da palavra e não praticante, assemelha-se ao homem que contempla, num espelho, o seu rosto natural;

[23]Хто тільки слухає Слово Боже, та не виконує його, той подібний до людини, яка дивиться на своє відображення в дзеркалі.

[24] pois a si mesmo se contempla, e se retira, e para logo se esquece de como era a sua aparência.

[24]Вона пильно дивиться на себе, а як відійде, тієї ж миті забуде, як виглядає.

[25] Mas aquele que considera, atentamente, na lei perfeita, lei da liberdade, e nela persevera, não sendo ouvinte negligente, mas operoso praticante, esse será bem-aventurado no que realizar.

[25]Досконалий Закон Божий несе свободу людям. І той, хто уважно вивчає його й живе згідно з ним, хто втілює його в своє життя, а не просто, вислухавши, забуває, той неодмінно отримає благословення Боже.

Справжня побожність

[26] Se alguém supõe ser religioso, deixando de refrear a língua, antes, enganando o próprio coração, a sua religião é vã.

[26]Якщо хтось вважає себе побожним, та не вгамовує язика свого, він лише обманює себе. Побожність цієї людини нічого не варта.

[27] A religião pura e sem mácula, para com o nosso Deus e Pai, é esta: visitar os órfãos e as viúvas nas suas tribulações e a si mesmo guardar-se incontaminado do mundo.

[27]Побожність же, чиста й непорочна перед Богом і Отцем, виявляється в піклуванні про вдів та сиріт, які знаходяться в скруті, та у збереженні себе самого у чистоті від лихого світу.

Tiago 2

Não se deve fazer acepção de pessoas

[1] Meus irmãos, não tenhais a fé em nosso SENHOR Jesus Cristo, SENHOR da glória, em acepção de pessoas.

Якова 2

Полюбіть ближнього свого

[1]Любі брати і сестри мої, тримайтеся віри в нашого славного Господа Ісуса Христа. Не ставтеся до одних людей краще, ніж до інших.

[2] Se, portanto, entrar na vossa sinagoga algum homem com anéis de ouro nos dedos, em trajos de luxo, e entrar também algum pobre andrajoso,

[2]Скажімо, прийдуть на ваше зібрання людина в гарному вбранні та з золотим перснем і бідна людина у зношеному одязі.

[3] e tratardes com deferência o que tem os trajos de luxo e lhe disserdes: Tu, assenta-te aqui em lugar de honra; e disserdes ao pobre: Tu, fica ali em pé ou assenta-te aqui abaixo do estrado dos meus pés,

[3]Якщо ви виявите особливу увагу тому, хто в пишному вбранні і скажете: «Сідай тут, на гарному місці», а до бідного: «Стій там» або «Сідай біля ніг моїх», —

[4] não fizestes distinção entre vós mesmos e não vos tornastes juízes tomados de perversos pensamentos?

[4]чи не є свідченням того, що ви поділяєте людей на більш і менш важливих? Таким чином, ви стаєте непобожним суддею з лихими думками.

[5] Ouvi, meus amados irmãos. Não escolheu Deus os que para o mundo são pobres, para serem ricos em fé e herdeiros do reino que ele prometeu aos que o amam?

[5]Слухайте ж, любі брати і сестри мої! Чи не вибрав Бог бідних цього світу бути багатими вірою й спадкоємцями Царства, яке Бог обіцяв тим, хто любить Його?

[6] Entretanto, vós outros menosprezastes o pobre. Não são os ricos que vos oprimem e não são eles que vos arrastam para tribunais?

[6]А ви зневажили убогих! Та хіба ж не багаті пригноблюють вас? Хіба не вони тягнуть вас до суду?

[7] Não são eles os que blasfemam o bom nome que sobre vós foi invocado?

[7]І хіба не вони паплюжать добре ім'я Христа, котре було дано вам?

[8] Se vós, contudo, observais a lei régia segundo a Escritura: Amarás o teu próximo como a ti mesmo, fazeis bem;

[8]Якщо ви справді виконуєте царський Закон, що записаний у Святому Писанні: «Люби ближнього свого, як себе самого», — то чините праведно.

[9] se, todavia, fazeis acepção de pessoas, cometeis pecado, sendo argüidos pela lei como transgressores.

[9]Та коли ви щось робите, зважаючи на особу, ви чините гріх, і будете покарані як порушники Закону.

[10] Pois qualquer que guarda toda a lei, mas tropeça em um só ponto, se torna culpado de todos.

[10]Бо хто дотримується Закону в цілому, але порушує його в чомусь одному, той вважатиметься порушником усього Закону.

[11] Porquanto, aquele que disse: Não adulterarás também ordenou: Não matarás. Ora, se não adulteras, porém matas, vens a ser transgressor da lei.

[11]Всевишній, Який заповідав: «Не чини перелюбу», також сказав: «Не вбивай». Отож, якщо не чиниш перелюбу, але вбиваєш, то ти є порушником усього Закону.

[12] Falai de tal maneira e de tal maneira procedei como aqueles que hão de ser julgados pela lei da liberdade.

[12]Говори і дій як людина, яку судитимуть за Законом, що дає свободу.

[13] Porque o juízo é sem misericórdia para com aquele que não usou de misericórdia. A misericórdia triunfa sobre o juízo.

[13]Бо суд Божий буде безжалісним до того, хто не виявляв милосердя. Проте милосердний не боятиметься суду.

A fé sem obras é morta

Віра й добрі справи

[14] Meus irmãos, qual é o proveito, se alguém disser que tem fé, mas não tiver obras? Pode, acaso, semelhante fé salvá-lo?

[14]Брати і сестри мої, яка з того користь, коли людина стверджує, що має віру, але нічого не робить на підтвердження тієї віри? Хіба може така віра спасти?

[15] Se um irmão ou uma irmã estiverem carecidos de roupa e necessitados do alimento cotidiano,

[15]Скажімо, брат або сестра мають потребу в одязі або їжі повсякденній,

[16] e qualquer dentre vós lhes disser: Ide em paz, aquecei-vos e fartai-vos, sem, contudo, lhes dar o necessário para o corpo, qual é o proveito disso?

[16]а хтось із вас їм каже: «Я сподіваюсь, що ти в теплі і маєш, що їсти. Іди собі з миром!» — але не дасть необхідного. Чи буде з цього користь?

[17] Assim, também a fé, se não tiver obras, por si só está morta.

[17]Так само й віра: якщо вона не супроводжується вчинками, то сама по собі вона мертва.

[18] Mas alguém dirá: Tu tens fé, e eu tenho obras; mostra-me essa tua fé sem as obras, e eu, com as obras, te mostrarei a minha fé.

[18]Хтось може сказати: «У тебе віра, а в мене вчинки. Але кажу вам: без справ неможна довести, що ви маєте віру, а я виявляю свою віру у добрих вчинках своїх.

[19] Crês, tu, que Deus é um só? Fazes bem. Até os demônios crêem e tremem.

[19]Ти віриш, що Бог єдиний? Добре! Але навіть демони вірять у це і тремтять від страху».

[20] Queres, pois, ficar certo, ó homem insensato, de que a fé sem as obras é inoperante?

[20]Нерозумний! Ти хочеш доказів того, що віра без діл мертва?

[21] Não foi por obras que Abraão, o nosso pai, foi justificado, quando ofereceu sobre o altar o próprio filho, Isaque?

[21]Хіба предок наш Авраам не був виправданий Богом за вчинки свої, коли приносив у жертву свого сина Ісаака?

[22] Vês como a fé operava juntamente com as suas obras; com efeito, foi pelas obras que a fé se consumou,

[22]Як бачите, віра сприяла вчинкам його і ставала довершеною завдяки ділам.

[23] e se cumpriu a Escritura, a qual diz: Ora, Abraão creu em Deus, e isso lhe foi imputado para justiça; e: Foi chamado amigo de Deus.

[23]Отак здійснилося сказане у Святому Писанні: «Авраам вірив у Бога, й ця віра була зарахована йому у праведність», і тому Авраам був названий другом Бога.

[24] Verificais que uma pessoa é justificada por obras e não por fé somente.

[24]Отож ви бачите, що людину перед Богом виправдовують її вчинки, а не сама лише віра.

[25] De igual modo, não foi também justificada por obras a meretriz Raabe, quando acolheu os emissários e os fez partir por outro caminho?

[25]І так само хіба не була розпусниця Рааб виправдана перед Богом за свої вчинки, коли надала притулок шпигунам і допомогла їм утекти іншою дорогою?

[26] Porque, assim como o corpo sem espírito é morto, assim também a fé sem obras é morta.

[26]Ось чому, як тіло мертве без духу, так і віра мертва без діла!

Tiago 3

Os pecados da língua e o dever de refreá-la

[1] Meus irmãos, não vos torneis, muitos de vós, mestres, sabendo que havemos de receber maior juízo.

[2] Porque todos tropeçamos em muitas coisas. Se alguém não tropeça no falar, é perfeito varão, capaz de refrear também todo o corpo.

[3] Ora, se pomos freio na boca dos cavalos, para nos obedecerem, também lhes dirigimos o corpo inteiro.

[4] Observai, igualmente, os navios que, sendo tão grandes e batidos de rijos ventos, por um pequeníssimo leme são dirigidos para onde queira o impulso do timoneiro.

[5] Assim, também a língua, pequeno órgão, se gaba de grandes coisas. Vede como uma fagulha põe em brasas tão grande selva!

[6] Ora, a língua é fogo; é mundo de iniqüidade; a língua está situada entre os

Якова 3

Стежте за тим, що говорите

[1]Брати і сестри мої, небагатьом із вас доведеться стати вчителями, бо ви ж знаєте, що вчителів чекає більш суворий суд.

[2]Я попереджаю про це, оскільки всі ми часто впадаємо в гріх. І якщо людина не грішить у словах своїх, то вона досконала, та вміє тіло своє контролювати.

[3]Ми вкладаємо вуздечки до рота коням, щоб вони слухалися нас і ми могли керувати всім їхнім тілом.

[4]Це справедливо й щодо кораблів: хоч які вони великі, і хоч якими б їх сильними вітрилами носило, але ж воля керманича скеровує їх дуже невеличким кермом.

[5]Отак і язик наш, хоч і невеличка частка тіла, а багатьма ділами великими вихваляється. Від маленького полум'я може згоріти цілий ліс.

[6]Язик — це полум'я. Він є осередком зла поміж частин нашого тіла. Він оскверняє

membros de nosso corpo, e contamina o corpo inteiro, e não só põe em chamas toda a carreira da existência humana, como também é posta ela mesma em chamas pelo inferno.

все тіло і спалює все наше буття. Сам же язик запалюється від пекельного вогню.

7 Pois toda espécie de feras, de aves, de répteis e de seres marinhos se doma e tem sido domada pelo gênero humano;

7Різноманітних звірів, птахів, плазунів, різні морські створіння людина може приборкати і приборкала.

8 a língua, porém, nenhum dos homens é capaz de domar; é mal incontido, carregado de veneno mortífero.

8Але жодна людина не може приборкати язик. Він є злом нестримним, повним смертельної отрути.

9 Com ela, bendizemos ao SENHOR e Pai; também, com ela, amaldiçoamos os homens, feitos à semelhança de Deus.

9Ним ми прославляємо Господа і Отця і ним же проклинаємо людей, які створені за подобою Божою.

10 De uma só boca procede bênção e maldição. Meus irmãos, não é conveniente que estas coisas sejam assim.

10Ті ж самі уста і благословляють, і проклинають. Брати і сестри мої, так не повинно бути.

11 Acaso, pode a fonte jorrar do mesmo lugar o que é doce e o que é amargoso?

11Хіба можуть з одного джерела текти чиста й брудна вода?

12 Acaso, meus irmãos, pode a figueira produzir azeitonas ou a videira, figos? Tampouco fonte de água salgada pode dar água doce.

12Брати і сестри мої, чи може фіґове дерево родити оливки, а виноград — смокви? Отак і солона та прісна вода не течуть з одного джерела.

A sabedoria lá do alto

Справжня мудрість

13 Quem entre vós é sábio e inteligente? Mostre em mansidão de sabedoria, mediante condigno proceder, as suas obras.

13Хто серед нас насправді мудрий та розумний? Нехай той доведе це доброю поведінкою, своїми смиренними вчинками, породженими мудрістю.

14 Se, pelo contrário, tendes em vosso coração inveja amargurada e sentimento faccioso, nem vos glorieis disso, nem mintais contra a verdade.

14Та якщо серце ваше сповнене гіркої заздрості й себелюбства, то у вас немає підстав вихвалятися, бо це просто приховування брехні за істиною.

15 Esta não é a sabedoria que desce lá do alto; antes, é terrena, animal e demoníaca.

15Це не та мудрість, що сходить з небес, а земна, недуховна й диявольська.

[16] Pois, onde há inveja e sentimento faccioso, aí há confusão e toda espécie de coisas ruins.

[16]Бо там, де є заздрість й себелюбство, там безладдя і усіляке лихо.

[17] A sabedoria, porém, lá do alto é, primeiramente, pura; depois, pacífica, indulgente, tratável, plena de misericórdia e de bons frutos, imparcial, sem fingimento.

[17]А мудрість, що сходить з небес, насамперед чиста, по-друге, мирна, добра, покірлива, багата на милосердя і добрі справи. Вона неупереджена і щира.

[18] Ora, é em paz que se semeia o fruto da justiça, para os que promovem a paz.

[18]Плоди праведності отримають ті, хто мирно працює, щоб досягти миру.

Tiago 4

A origem das contendas

[1] De onde procedem guerras e contendas que há entre vós? De onde, senão dos prazeres que militam na vossa carne?

[2] Cobiçais e nada tendes; matais, e invejais, e nada podeis obter; viveis a lutar e a fazer guerras. Nada tendes, porque não pedis;

[3] pedis e não recebeis, porque pedis mal, para esbanjardes em vossos prazeres.

[4] Infiéis, não compreendeis que a amizade do mundo é inimiga de Deus? Aquele, pois, que quiser ser amigo do mundo constitui-se inimigo de Deus.

[5] Ou supondes que em vão afirma a Escritura: É com ciúme que por nós anseia o Espírito, que ele fez habitar em nós?

[6] Antes, ele dá maior graça; pelo que diz: Deus resiste aos soberbos, mas dá graça aos humildes.

[7] Sujeitai-vos, portanto, a Deus; mas resisti ao diabo, e ele fugirá de vós.

Якова 4

Присвячуйте себе Богу

[1]Звідки виникають ворожнеча і сварки між вами? Чи не від егоїстичних бажань, що вирують у ваших тілах?

[2]Ви чогось бажаєте, та все ж не одержуєте. Ви вбиваєте, заздрите іншим, і все одно не можете одержати того, що бажаєте. Ви сваритеся і ворогуєте, бо не просите Бога.

[3]Та коли ви просите, то не одержуєте, бо просите ви не на добро, а для того, щоб використати це для свого задоволення.

[4]Невірні, хіба ви не знаєте, що любов до земного життя, те ж саме, що й ворожнеча з Богом? Той, хто хоче бути в дружбі зі світом, стає ворогом Бога.

[5]Чи ви думаєте, що у Святому Писанні даремно сказано: «Дух, який Бог вселив у нас, любить ревно».

[6]Але Всевишній дав нам ще більшу милість, ось чому сказано у Писанні: «Бог — проти пихатих, покірливим Він дарує благодать».

Підкоряймося Богу

[7]Тож підкоріться Богу. Спротивляйтесь дияволові, і він утече від вас.

[8] Chegai-vos a Deus, e ele se chegará a vós outros. Purificai as mãos, pecadores; e vós que sois de ânimo dobre, limpai o coração.

[9] Afligi-vos, lamentai e chorai. Converta-se o vosso riso em pranto, e a vossa alegria, em tristeza.

[10] Humilhai-vos na presença do SENHOR, e ele vos exaltará.

A maledicência é condenada

[11] Irmãos, não faleis mal uns dos outros. Aquele que fala mal do irmão ou julga a seu irmão fala mal da lei e julga a lei; ora, se julgas a lei, não és observador da lei, mas juiz.

[12] Um só é Legislador e Juiz, aquele que pode salvar e fazer perecer; tu, porém, quem és, que julgas o próximo?

A falibilidade dos projetos humanos

[13] Atendei, agora, vós que dizeis: Hoje ou amanhã, iremos para a cidade tal, e lá passaremos um ano, e negociaremos, e teremos lucros.

[14] Vós não sabeis o que sucederá amanhã. Que é a vossa vida? Sois, apenas, como neblina que aparece por instante e logo se dissipa.

[15] Em vez disso, devíeis dizer: Se o SENHOR quiser, não só viveremos, como também faremos isto ou aquilo.

[16] Agora, entretanto, vos jactais das vossas arrogantes pretensões. Toda jactância semelhante a essa é maligna.

[17] Portanto, aquele que sabe que deve fazer o bem e não o faz nisso está pecando.

Tiago 5

[8]Наблизьтеся до Бога, і Він наблизиться до вас. Омийте руки свої грішні й очистіть ваше життя від гріха. Не слідуйте водночас за Богом і світом!

[9]Сумуйте, страждайте і плачте! Нехай сміх ваш обернеться в сльози, а радість — в смуток.

[10]Станьте покірними перед Богом, і Він вознесе вас.

Не судіть одне одного

[11]Брати і сестри, не судіть одне одного, бо хто лихословить проти свого брата або сестри своєї у Христі, чи осуджує їх, насправді ганьбить і осуджує Закон. А коли людина судить Закон, то вона стає не виконавцем його, а суддею.

[12]Є лише один Законодавець і Суддя, Який може спасти чи погубити. А хто ти такий, щоб судити ближнього?

Покладаймося на Бога

[13]Деякі з вас казатимуть: «Сьогодні або завтра вирушимо ми в те чи інше місто, де пробудемо рік. Там ми будемо торгувати й заробляти гроші».

[14]Але ви ж не знаєте, що станеться у вашому житті завтра. Бо ваше життя, неначе туман, який з'являється на деякий час, а потім зникає.

[15]Натомість необхідно казати: «Як буде на те воля Божа, ми будемо жити і робити так і так».

[16]Ви ж, пишаючись, вихваляєтеся, а таке вихваляння — зло!

[17]Отже, коли ви знаєте, як творити добро, та не робите його, то чините гріх!

Якова 5

Deus condena as riquezas mal adquiridas e mal empregadas

[1] Atendei, agora, ricos, chorai lamentando, por causa das vossas desventuras, que vos sobrevirão.

[2] As vossas riquezas estão corruptas, e as vossas roupagens, comidas de traça;

[3] o vosso ouro e a vossa prata foram gastos de ferrugens, e a sua ferrugem há de ser por testemunho contra vós mesmos e há de devorar, como fogo, as vossas carnes. Tesouros acumulastes nos últimos dias.

[4] Eis que o salário dos trabalhadores que ceifaram os vossos campos e que por vós foi retido com fraude está clamando; e os clamores dos ceifeiros penetraram até aos ouvidos do SENHOR dos Exércitos.

[5] Tendes vivido regaladamente sobre a terra; tendes vivido nos prazeres; tendes engordado o vosso coração, em dia de matança;

[6] tendes condenado e matado o justo, sem que ele vos faça resistência.

A necessidade, bênçãos e exemplo da paciência

[7] Sede, pois, irmãos, pacientes, até à vinda do SENHOR. Eis que o lavrador aguarda com paciência o precioso fruto da terra, até receber as primeiras e as últimas chuvas.

[8] Sede vós também pacientes e fortalecei o vosso coração, pois a vinda do SENHOR está próxima.

[9] Irmãos, não vos queixeis uns dos outros, para não serdes julgados. Eis que o juiz está às portas.

Багатих буде покарано

[1]Слухайте ви, багачі! Плачте й ридайте, бо велике лихо наближається до вас.

[2]Багатство ваше згніє, а одяг ваш міль поточить.

[3]Золото й срібло ваше зіржавіє, а та іржа буде свідчити проти вас і з'їсть ваше тіло, неначе вогонь. Ви зібрали скарби свої в останні дні.

Платіть робітникам як належить

[4]Погляньте! Робітники, які обробляли ваші поля і в котрих ви утримали плату, голосять. І бідкання женців дійшли до слуху Господа Саваота.

[5]Ви жили у розкошах та надмірній насолоді, і розгодувалися, як на заколення.

[6]Ви засуджували і вбивали невинних, які не могли вам протистояти.

Щасливий той, хто вірить і має довготерпіння

[7]Отож будьте терплячі, брати і сестри, аж до дня приходу Господа. Пам'ятайте, хлібороб чекає дорогоцінного врожаю від землі своєї, він терпляче чекає на ранні й пізні дощі.

[8]Ви також маєте чекати терпляче. Не втрачайте надії, бо Господнє пришестя близько.

[9]Браття і сестри, перестаньте скаржитися одне на одного, щоб не бути осудженими. Дивіться, Суддя вже стоїть біля дверей!

[10] Irmãos, tomai por modelo no sofrimento e na paciência os profetas, os quais falaram em nome do SENHOR.

[11] Eis que temos por felizes os que perseveraram firmes. Tendes ouvido da paciência de Jó e vistes que fim o SENHOR lhe deu; porque o SENHOR é cheio de terna misericórdia e compassivo.

O juramento proibido e o proceder cristão em várias experiências da vida

[12] Acima de tudo, porém, meus irmãos, não jureis nem pelo céu, nem pela terra, nem por qualquer outro voto; antes, seja o vosso sim sim, e o vosso não não, para não cairdes em juízo.

[13] Está alguém entre vós sofrendo? Faça oração. Está alguém alegre? Cante louvores.

[14] Está alguém entre vós doente? Chame os presbíteros da igreja, e estes façam oração sobre ele, ungindo-o com óleo, em nome do SENHOR.

[15] E a oração da fé salvará o enfermo, e o SENHOR o levantará; e, se houver cometido pecados, ser-lhe-ão perdoados.

[16] Confessai, pois, os vossos pecados uns aos outros e orai uns pelos outros, para serdes curados. Muito pode, por sua eficácia, a súplica do justo.

[17] Elias era homem semelhante a nós, sujeito aos mesmos sentimentos, e orou, com instância, para que não chovesse sobre a terra, e, por três anos e seis meses, não choveu.

[10]Браття і сестри, згадайте пророків, котрі говорили від імені Бога, як зразок страждань і довготерпіння.

[11]Пам’ятайте, що ми вважаємо блаженними тих, хто потерпає. Ви чули про довготерпіння Йова і знаєте, що після усіх страждань, Господь допоміг йому. Господь — милосердний і співчутливий.

Не присягайтеся

[12]І насамперед, брати і сестри мої, перестаньте присягатися небом і землею чи іншими якимись клятвами. Ваше «так» має бути «так», а «ні» має бути «ні», щоб не бути вам засудженими.

Сила молитви

[13]Якщо хтось із вас потрапив в біду, нехай молиться. А як у радості, хай співає псалми.

[14]Якщо хтось із вас занедужав, то нехай покличе старійшин із церкви, щоб вони помолилися за нього, помазавши його оливою в ім’я Господнє.

[15]І молитва з вірою спасе недужого, й Господь зцілить його. Якщо він вчинив гріх, то Господь пробачить йому.

[16]Отож завжди сповідуйте один одному гріхи, які ви чините, і моліться одне за одного, щоб зцілитися. Бог зглянеться на вас, бо молитва праведників може дуже багато.

[17]Ілля був такою ж людиною, як і ми з вами. Він палко молився, щоб дощ не падав на землю, і дощу не було на землі три з половиною роки.

[18] E orou, de novo, e o céu deu chuva, e a terra fez germinar seus frutos.

[18]Потім він знову помолився, і з неба пішов дощ, і земля знову почала давати врожай.

[19] Meus irmãos, se algum entre vós se desviar da verdade, e alguém o converter,

[19]Брати і сестри мої, якщо хтось із-поміж вас відійшов від істини, а інший повернув його до неї,

[20] sabei que aquele que converte o pecador do seu caminho errado salvará da morte a alma dele e cobrirá multidão de pecados.

[20]то знайте, що людина, яка повернула грішника на дорогу правди, врятувала ту людську душу від смерті, та спричинила прощення багатьох гріхів.

Primeira epístola de Pedro	Перше Послання Петра

1 Pedro 1

Prefácio e saudação

[1] Pedro, apóstolo de Jesus Cristo, aos eleitos que são forasteiros da Dispersão no Ponto, Galácia, Capadócia, Ásia e Bitínia,

[2] eleitos, segundo a presciência de Deus Pai, em santificação do Espírito, para a obediência e a aspersão do sangue de Jesus Cristo, graça e paz vos sejam multiplicadas.

Ação de graças

[3] Bendito o Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, que, segundo a sua muita misericórdia, nos regenerou para uma viva esperança, mediante a ressurreição de Jesus Cristo dentre os mortos,

[4] para uma herança incorruptível, sem mácula, imarcescível, reservada nos céus para vós outros

[5] que sois guardados pelo poder de Deus, mediante a fé, para a salvação preparada para revelar-se no último tempo.

[6] Nisso exultais, embora, no presente, por breve tempo, se necessário, sejais contristados por várias provações,

[7] para que, uma vez confirmado o valor da vossa fé, muito mais preciosa do que o ouro perecível, mesmo apurado por fogo, redunde em louvor, glória e honra na revelação de Jesus Cristo;

[8] a quem, não havendo visto, amais; no qual, não vendo agora, mas crendo,

Перше Послання Петра 1

Вітання

[1]Вітання від Петра, апостола Ісуса Христа, до вибраних людей, які живуть далеко від рідної країни, і розкидані по Понтії, Ґалатії, Каппадокії, Азії та Віфінії.

[2]Ще з початку світу, згідно з задумом Бога, Отця нашого, через освячення Духом вас було обрано стати Його святим народом. Волею Бога вас було призначено бути слухняними Йому і очищеними завдяки жертовній крові Ісуса Христа. Благодать і мир нехай вам примножаться!

Віра — коштовніша за золото

[3]Благословенний Бог, Отець нашого Господа Ісуса Христа. Великою милістю своєю Він відродив нас до нового життя, яке приносить живу надію завдяки воскресінню Ісуса Христа з мертвих.

[4]Це надія на нетлінну, непорочну, нев'янучу спадщину, що чекає нас на небесах.

[5]Ви, захищені силою Божою завдяки вірі своїй, знайдете спасіння, яке отримаєте в кінці світу.

[6]Радійте з цього, навіть якщо зараз ви й страждаєте від різних випробувань.

[7]Випробувана віра ваша — набагато чистіша і коштовніша від золота, яке все ж таки тлінне, хоч і вогнем випробовується. Та коли з'явиться Ісус Христос, бездоганна віра ваша заслужить похвалу, славу і честь.

[8]Хоча ви й не бачили Христа, але ви любите Його. Навіть якщо ви зараз не можете побачити Його на власні очі, ви віруєте у Нього і сповнюєтеся невимовною славною радістю.

exultais com alegria indizível e cheia de glória,

[9] obtendo o fim da vossa fé: a salvação da vossa alma.

[10] Foi a respeito desta salvação que os profetas indagaram e inquiriram, os quais profetizaram acerca da graça a vós outros destinada,

[11] investigando, atentamente, qual a ocasião ou quais as circunstâncias oportunas, indicadas pelo Espírito de Cristo, que neles estava, ao dar de antemão testemunho sobre os sofrimentos referentes a Cristo e sobre as glórias que os seguiriam.

[12] A eles foi revelado que, não para si mesmos, mas para vós outros, ministravam as coisas que, agora, vos foram anunciadas por aqueles que, pelo Espírito Santo enviado do céu, vos pregaram o evangelho, coisas essas que anjos anelam perscrutar.

A santidade na vida

[13] Por isso, cingindo o vosso entendimento, sede sóbrios e esperai inteiramente na graça que vos está sendo trazida na revelação de Jesus Cristo.

[14] Como filhos da obediência, não vos amoldeis às paixões que tínheis anteriormente na vossa ignorância;

[15] pelo contrário, segundo é santo aquele que vos chamou, tornai-vos santos também vós mesmos em todo o vosso procedimento,

[16] porque escrito está: Sede santos, porque eu sou santo.

[9]І ви досягнете мети своєї віри — спасіння душ ваших.

[10]Пророки ретельно вивчали й розшукували все, що стосується цього спасіння. Вони провіщали про обіцяну нам благодать.

[11]Дух Христа сповіщав через тих пророків про страждання, і про майбутню славу, яку отримає Ісус, прийнявши їх. Пророки намагалися збагнути те, про що Дух свідчив: коли це станеться, і яким буде світ у той час.

[12]І відкрилося їм, що не собі вони служать, а вам. Це було сповіщено Духом Святим, який зійшов з небес через благовісників. Навіть Ангели бажають дізнатися про все, що знаєте ви.

Заклик до святого життя

[13]Тож приготуйте ваш розум для служіння й пильнуйте. Всі надії свої покладіть на благодать, що буде дана вам, коли з'явиться Ісус Христос.

[14]У минулому ви не мали того розуміння, яке у вас є тепер, тож ви поводилися відповідно з своїми неблагочестивими бажаннями. Проте зараз, ви стали дітьми Бога, отже будьте слухняні Йому.

[15]За прикладом Бога, Який обрав вас, прагніть святості в усіх вчинках своїх.

[16]Бо сказано у Святому Писанні: «Будьте святі, тому що Я святий».

[17] Ora, se invocais como Pai aquele que, sem acepção de pessoas, julga segundo as obras de cada um, portai-vos com temor durante o tempo da vossa peregrinação,

[18] sabendo que não foi mediante coisas corruptíveis, como prata ou ouro, que fostes resgatados do vosso fútil procedimento que vossos pais vos legaram,

[19] mas pelo precioso sangue, como de cordeiro sem defeito e sem mácula, o sangue de Cristo,

[20] conhecido, com efeito, antes da fundação do mundo, porém manifestado no fim dos tempos, por amor de vós

[21] que, por meio dele, tendes fé em Deus, o qual o ressuscitou dentre os mortos e lhe deu glória, de sorte que a vossa fé e esperança estejam em Deus.

A santidade no amor

[22] Tendo purificado a vossa alma, pela vossa obediência à verdade, tendo em vista o amor fraternal não fingido, amai-vos, de coração, uns aos outros ardentemente,

[23] pois fostes regenerados não de semente corruptível, mas de incorruptível, mediante a palavra de Deus, a qual vive e é permanente.

[24] Pois toda carne é como a erva, e toda a sua glória, como a flor da erva; seca-se a erva, e cai a sua flor;

[25] a palavra do SENHOR, porém, permanece eternamente. Ora, esta é a palavra que vos foi evangelizada.

1 Pedro 2

[17]І якщо називаєте Його Отцем, Який безсторонньо судить вчинки кожного, то живіть з пошаною до Нього, поки перебуваєте на цій землі.

[18-19]Ви знаєте, що не тлінним сріблом та золотом вас було викуплено від марного життя, якому ви навчилися від ваших предків, а дорогоцінною кров'ю чистого і непорочного Ягняти — кров'ю Христа.

[20]Його було вибрано ще до створення світу, але ж з'явився Він останнім часом лише заради вас.

[21]Завдяки Христу ми повірили в Бога. Він воскресив Ісуса з мертвих і дарував Йому славу, тож ваша віра й надія — на Бога.

[22]Тепер, коли ви, сприйнявши Слово правди, очистили душі свої для справжньої братньої любові, любіть одне одного палко й від щирого серця.

[23]Ви відродилися не від насіння тлінного, а від життєдайного Слова Божого, яке існуватиме вічно. У Писанні говориться:

[24]«Наше життя подібно до дикої квітки, а слава людська подібна до цвіту. Трава засохне, цвіт опаде.

[25]Але Слово Боже буде жити вічно». І це Слово є Доброю Звісткою, яка була проповідувана вам.

Перше Послання Петра 2

Os crentes são a casa espiritual edificada em Cristo

1 Despojando-vos, portanto, de toda maldade e dolo, de hipocrisias e invejas e de toda sorte de maledicências,

2 desejai ardentemente, como crianças recém-nascidas, o genuíno leite espiritual, para que, por ele, vos seja dado crescimento para salvação,

3 se é que já tendes a experiência de que o SENHOR é bondoso.

4 Chegando-vos para ele, a pedra que vive, rejeitada, sim, pelos homens, mas para com Deus eleita e preciosa,

5 também vós mesmos, como pedras que vivem, sois edificados casa espiritual para serdes sacerdócio santo, a fim de oferecerdes sacrifícios espirituais agradáveis a Deus por intermédio de Jesus Cristo.

6 Pois isso está na Escritura: Eis que ponho em Sião uma pedra angular, eleita e preciosa; e quem nela crer não será, de modo algum, envergonhado.

7 Para vós outros, portanto, os que credes, é a preciosidade; mas, para os descrentes, A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular

8 e: Pedra de tropeço e rocha de ofensa. São estes os que tropeçam na palavra, sendo desobedientes, para o que também foram postos.

9 Vós, porém, sois raça eleita, sacerdócio real, nação santa, povo de propriedade exclusiva de Deus, a fim de proclamardes

Камінь наріжний

1Позбавимося ж усілякої злоби, обману, лицемірства, заздрощів, різного роду наклепів та обмов.

2Як новонароджені немовлята, котрі потребують молоко, прагніть чистої духовної їжі, щоб від неї зростати для спасіння.

3Бо тепер «ви пізнали Господню доброту».

4Прийдіть до Господа Ісуса, Живого Каменя, не прийнятого людьми, але обраного й дорогоцінного Богу.

5І ви самі, неначе живе каміння, з якого Бог будує духовний храм, щоб ви стали святим священицтвом і приносили духовні пожертви, приємні Богу через Ісуса Христа.

6У Святому Писанні є такі слова: «Дивіться, камінь Я кладу наріжний на Сіоні, дорогоцінний, вибраний. І той, хто вірує у нього, не зганьбиться».

7І цінний він для вас, хто вірує, а для невіруючих: «Камінь, який будівельники відкинули, став каменем наріжним».

8Для невіруючих він: «Камінь, об який спіткаються люди і падають». Вони спіткаються, бо не підкорюються Слову Божому. Так Бог призначив, щоб їм було.

9Ви ж люди вибрані, Царські священики, святий народ, який належить Богу. Ви призначені сповіщати людям про великі вчинки Того, Хто покликав вас із темряви гріха у прекрасне Світло Своє.

as virtudes daquele que vos chamou das trevas para a sua maravilhosa luz;

10 vós, sim, que, antes, não éreis povo, mas, agora, sois povo de Deus, que não tínheis alcançado misericórdia, mas, agora, alcançastes misericórdia.

10Колись ви не були людьми Божими, а тепер ви — люди, які належать Богу. Колись ви не знали милості Божої, а зараз ви отримали її.

A vida exemplar cristã: deveres para com os não crentes e para com as autoridades

Живіть для Бога

11 Amados, exorto-vos, como peregrinos e forasteiros que sois, a vos absterdes das paixões carnais, que fazem guerra contra a alma,

11Любі друзі, я закликаю вас як чужинців і мандрівників у цьому світі, не піддаватися бажанням тілесним, що ворогують із душею вашою.

12 mantendo exemplar o vosso procedimento no meio dos gentios, para que, naquilo que falam contra vós outros como de malfeitores, observando-vos em vossas boas obras, glorifiquem a Deus no dia da visitação.

12Живіть і поводьтеся серед поган, як належить. Хоч вони й звинувачуватимуть вас як грішників, але згодом, побачивши діла ваші добрі, вони прославлять Бога в День пришестя Його.

Будьте покірливі владі

13 Sujeitai-vos a toda instituição humana por causa do SENHOR, quer seja ao rei, como soberano,

13Коріться всім людським владам заради Господа.

14 quer às autoridades, como enviadas por ele, tanto para castigo dos malfeitores como para louvor dos que praticam o bem.

14Коріться цареві як верховній владі і намісникам, яких він призначив, щоб карати тих, хто чинить зло, і нагороджувати тих, хто чинить добро.

15 Porque assim é a vontade de Deus, que, pela prática do bem, façais emudecer a ignorância dos insensatos;

15Бо воля Божа в тому, щоб, творячи добро, ви змушували мовчати невігласів і нерозумних.

16 como livres que sois, não usando, todavia, a liberdade por pretexto da malícia, mas vivendo como servos de Deus.

16Живіть як люди вільні, але ж не використовуйте волю свою, як прикриття, щоб чинити зло. Живіть як слуги Божі.

17 Tratai todos com honra, amai os irmãos, temei a Deus, honrai o rei.

17Шануйте всіх і кожного, любіть родину людей Божих. Шануйте Бога, та поважайте царя.

A vida exemplar cristã: deveres dos que prestam serviços a outrem

Раби, наслідуйте прикладу Христа

[18] Servos, sede submissos, com todo o temor ao vosso senhor, não somente se for bom e cordato, mas também ao perverso;

[19] porque isto é grato, que alguém suporte tristezas, sofrendo injustamente, por motivo de sua consciência para com Deus.

[20] Pois que glória há, se, pecando e sendo esbofeteados por isso, o suportais com paciência? Se, entretanto, quando praticais o bem, sois igualmente afligidos e o suportais com paciência, isto é grato a Deus.

[21] Porquanto para isto mesmo fostes chamados, pois que também Cristo sofreu em vosso lugar, deixando-vos exemplo para seguirdes os seus passos,

[22] o qual não cometeu pecado, nem dolo algum se achou em sua boca;

[23] pois ele, quando ultrajado, não revidava com ultraje; quando maltratado, não fazia ameaças, mas entregava-se àquele que julga retamente,

[24] carregando ele mesmo em seu corpo, sobre o madeiro, os nossos pecados, para que nós, mortos para os pecados, vivamos para a justiça; por suas chagas, fostes sarados.

[25] Porque estáveis desgarrados como ovelhas; agora, porém, vos convertestes ao Pastor e Bispo da vossa alma.

1 Pedro 3

A vida exemplar cristã: deveres dos casados

[1] Mulheres, sede vós, igualmente, submissas a vosso próprio marido, para que, se ele ainda não obedece à palavra,

[18]Раби, підкоряйтеся з повною пошаною господарям своїм, не тільки добрим і м’яким, але й суворим.

[19]То приємно Богу, коли людина стійко переносить незаслужені страждання і біль, завжди думаючи про Нього.

[20]Чому ж ви всі чекаєте хвали, коли страждаєте за свою ж провину? Але якщо вас покарано за добро і ви з терпимістю знесли покарання, то саме це Богу до вподоби.

[21]До цього ви покликані Богом, бо Христос страждав за вас. Він залишив нам приклад, тож ми мусимо йти Його слідами:

[22]«На Ньому не було гріха, і не було в устах Його обману».

[23]Коли Ісуса зневажали, Він не відповідав зневагою. Коли Він страждав, то не погрожував, а ввірявся Судді праведному.

[24]Він Сам ніс гріхи наші тілом Своїм на хрест, щоб ми могли вмерти для гріха і жити для праведності. Нас зцілено Його ранами.

[25]Бо були ви, немов вівці заблудлі, а тепер ви повернулися до Пастиря і Захисника душ ваших.

Перше Послання Петра 3

Про жінок та чоловіків

[1]Щодо вас, жінки, то ви мусите бути покірні чоловікам своїм. Якщо хтось із них не підкоряється Слову Божому, то

seja ganho, sem palavra alguma, por meio do procedimento de sua esposa,

2 ao observar o vosso honesto comportamento cheio de temor.

3 Não seja o adorno da esposa o que é exterior, como frisado de cabelos, adereços de ouro, aparato de vestuário;

4 seja, porém, o homem interior do coração, unido ao incorruptível trajo de um espírito manso e tranqüilo, que é de grande valor diante de Deus.

5 Pois foi assim também que a si mesmas se ataviaram, outrora, as santas mulheres que esperavam em Deus, estando submissas a seu próprio marido,

6 como fazia Sara, que obedeceu a Abraão, chamando-lhe senhor, da qual vós vos tornastes filhas, praticando o bem e não temendo perturbação alguma.

7 Maridos, vós, igualmente, vivei a vida comum do lar, com discernimento; e, tendo consideração para com a vossa mulher como parte mais frágil, tratai-a com dignidade, porque sois, juntamente, herdeiros da mesma graça de vida, para que não se interrompam as vossas orações.

A vida exemplar cristã: o amor fraternal

8 Finalmente, sede todos de igual ânimo, compadecidos, fraternalmente amigos, misericordiosos, humildes,

9 não pagando mal por mal ou injúria por injúria; antes, pelo contrário, bendizendo, pois para isto mesmo fostes chamados, a fim de receberdes bênção por herança.

ви можете своєю власною поведінкою, а не балачками, навернути їх.

2Тоді ваші чоловіки самі побачать, що ви живете чистим й бездоганним життям, повним пошани до Бога.

3-4Нехай краса ваша буде не зовнішньою, завдяки розкішній зачісці, золотим прикрасам або пишному вбранню, а внутрішньою, що йде від самого серця. Богом цінується нев'януча краса — лагідний і спокійний дух.

5Саме так у давні часи ті святі жінки, які покладали надії на Бога, прикрашали себе — вони підкорялися чоловікам своїм.

6Так Сара підкорялася Аврааму й називала його паном. І ви, жінки — дочки її, якщо ви робите добро і нічого не боїтеся.

7Так само й чоловіки мають жити зі своїми жінками з розумінням. Виявляйте їм шану як слабкій статі. Разом із вами вони успадкують милість Божу — дар істинного життя. Якщо ви будете все це виконувати, то не буде перешкод молитвам вашим.

Про страждання за праведний вчинок

8Отже, всі мусять жити в мирі, бути співчутливими, любити одне одного, неначе братів і сестер, бути милосердними й покірливими.

9Не відповідайте злом на зло, образою на образу. Навпаки, просіть Бога благословити тих людей, бо саме для цього ви були покликані, щоб ви самі могли успадкувати Його благословення.

[10] Pois quem quer amar a vida e ver dias felizes refreie a língua do mal e evite que os seus lábios falem dolosamente;

[10]У Святому Писанні сказано: «Той, хто хоче насолоджуватися життям, й завжди бачити тільки кращі часи, нехай береже язик від зла, щоб з уст його слова брехливі не злітали.

[11] aparte-se do mal, pratique o que é bom, busque a paz e empenhe-se por alcançá-la.

[11]Відмовтеся від зла, робіть добро. Шукайте мир й допомагайте людям наслідувати мирне життя.

[12] Porque os olhos do SENHOR repousam sobre os justos, e os seus ouvidos estão abertos às suas súplicas, mas o rosto do SENHOR está contra aqueles que praticam males.

[12]Погляд Господа звернений на тих, хто добро чинить, а слух Його — до їхніх молитв. Та відвертається Господь від тих, хто чинить зло».

A prática do bem. A longanimidade segundo o exemplo de Cristo

[13] Ora, quem é que vos há de maltratar, se fordes zelosos do que é bom?

[13]І хто зможе завдати вам болю, якщо ви ревно намагатиметеся творити добро?

[14] Mas, ainda que venhais a sofrer por causa da justiça, bem-aventurados sois. Não vos amedronteis, portanto, com as suas ameaças, nem fiqueis alarmados;

[14]Та якщо вам доведеться постраждати за праведні вчинки, то ви отримаєте Боже благословення. Отож «не майте страху перед тими, хто завдає вам болю і не тривожтеся».

[15] antes, santificai a Cristo, como SENHOR, em vosso coração, estando sempre preparados para responder a todo aquele que vos pedir razão da esperança que há em vós,

[15]Та в серцях своїх святіть Господа нашого Христа. Завжди будьте готові відповісти розсудливо тим, хто запитає вас, на чому грунтується ваша надія.

[16] fazendo-o, todavia, com mansidão e temor, com boa consciência, de modo que, naquilo em que falam contra vós outros, fiquem envergonhados os que difamam o vosso bom procedimento em Cristo,

[16]Але робіть це з повагою і лагідно. Нехай сумління ваше завжди буде чистим, щоб, якщо хтось пустив би про вас чутки, то нехай він сам осоромиться тим, що паплюжить вашу праведність у Христі.

[17] porque, se for da vontade de Deus, é melhor que sofrais por praticardes o que é bom do que praticando o mal.

[17]Бо краще постраждати за праведні вчинки, якщо на те є воля Божа, ніж за лихі.

[18] Pois também Cristo morreu, uma única vez, pelos pecados, o justo pelos injustos, para conduzir-vos a Deus; morto, sim, na carne, mas vivificado no espírito,

[18]Сам Христос один раз прийняв смерть за гріхи наші. Праведник віддав Своє життя за неправедників, аби привести вас до Бога. Тіло Його померло, але відродилося Духом.

[19] no qual também foi e pregou aos espíritos em prisão,

[20] os quais, noutro tempo, foram desobedientes quando a longanimidade de Deus aguardava nos dias de Noé, enquanto se preparava a arca, na qual poucos, a saber, oito pessoas, foram salvos, através da água,

[21] a qual, figurando o batismo, agora também vos salva, não sendo a remoção da imundícia da carne, mas a indagação de uma boa consciência para com Deus, por meio da ressurreição de Jesus Cristo;

[22] o qual, depois de ir para o céu, está à destra de Deus, ficando-lhe subordinados anjos, e potestades, e poderes.

[19-20]Ісус прийшов, щоб проповідувати духам у ув'язненні, які не підкорилися Богу в далекому минулому, в часи Ноя. Але Бог терпляче чекав, доки буде збудовано ковчег. Тільки дехто, а саме восьмеро, потрапили до нього і врятувалися від потопу.

[21]Ця вода є символом хрещення, яке й тепер спасає вас. Хрещення — це не відмивання тіла від бруду, а благання про чисте сумління, звернене до Бога. І все це відбувається завдяки воскресінню Ісуса Христа.

[22]Він піднявся на Небеса і зайняв місце по правиці Божій, і всі Ангели, сили й влади підкорилися Йому.

1 Pedro 4

A morte para o pecado e a pureza de vida

[1] Ora, tendo Cristo sofrido na carne, armai-vos também vós do mesmo pensamento; pois aquele que sofreu na carne deixou o pecado,

[2] para que, no tempo que vos resta na carne, já não vivais de acordo com as paixões dos homens, mas segundo a vontade de Deus.

[3] Porque basta o tempo decorrido para terdes executado a vontade dos gentios, tendo andado em dissoluções, concupiscências, borracheiras, orgias, bebedices e em detestáveis idolatrias.

[4] Por isso, difamando-vos, estranham que não concorrais com eles ao mesmo excesso de devassidão,

Перше Послання Петра 4

Не повторюймо гріхів

[1]Ісус витерпів тілесні страждання, тож озбройтеся й ви такими самими думками, які мав Христос. Бо той, хто виніс фізичні страждання, перестає грішити.

[2]Решту свого земного життя присвятить не тілесним бажанням, а виконанню волі Божої.

[3]Досить довго ви прожили як ті безбожники в розпусті, хіті, пияцтві, гулянках й огидному поклонінні бовванам.

[4]Тепер ваші так звані «друзі» дивуються тому, що ви більше не живете розпусно разом з ними, і тому вони зводять на вас наклепи.

[5] os quais hão de prestar contas àquele que é competente para julgar vivos e mortos;

[6] pois, para este fim, foi o evangelho pregado também a mortos, para que, mesmo julgados na carne segundo os homens, vivam no espírito segundo Deus.

Alguns deveres dos crentes uns para com os outros

[7] Ora, o fim de todas as coisas está próximo; sede, portanto, criteriosos e sóbrios a bem das vossas orações.

[8] Acima de tudo, porém, tende amor intenso uns para com os outros, porque o amor cobre multidão de pecados.

[9] Sede, mutuamente, hospitaleiros, sem murmuração.

[10] Servi uns aos outros, cada um conforme o dom que recebeu, como bons despenseiros da multiforme graça de Deus.

[11] Se alguém fala, fale de acordo com os oráculos de Deus; se alguém serve, faça-o na força que Deus supre, para que, em todas as coisas, seja Deus glorificado, por meio de Jesus Cristo, a quem pertence a glória e o domínio pelos séculos dos séculos. Amém!

O sofrermos por Cristo é privilégio glorioso

[12] Amados, não estranheis o fogo ardente que surge no meio de vós, destinado a provar-vos, como se alguma coisa extraordinária vos estivesse acontecendo;

[13] pelo contrário, alegrai-vos na medida em que sois co-participantes dos sofrimentos de Cristo, para que também, na revelação de sua glória, vos alegreis exultando.

[5]Але ж згодом, вони відповідатимуть за свої вчинки перед Богом, Котрий готовий судити і живих, і мертвих.

[6]Ось воління Боже: Добра Звістка проповідуватиметься людям ще до їх смерті, щоб вони могли отримати нове життя через Духа.

Служіть одне одному

[7]Наближається час, коли всьому настане кінець. Тож будьте розсудливі й стримані, це допоможе вам у молитвах ваших.

[8]Але найголовніше за все — любіть одне одного палкою любов'ю, бо щира любов допомагає людям прощати багато гріхів.

[9]Будьте гостинні одне до одного без нарікань.

[10]Кожен із вас, залежно від того дару, що він отримав від Бога, має використати його для служіння ближньому як добрий розпорядник милості Господньої, виявленої вам у найрізноманітніших її проявах.

[11]Хто має дар проповідування, має говорити словами Бога; хто отримав дар служіння, нехай служить з силою, яку дав Всевишній, щоб усім цим вознести хвалу Богу через Ісуса Христа. Слава і влада Йому на віки вічні! Амінь.

Християнське довготерпіння

[12]Любі друзі, не дивуйтеся тим тяжким стражданням, які випали на вас, щоб випробувати вашу віру. Не ставтеся до них як до чогось несподіваного.

[13]Навпаки, радійте, що ви прилучаєтеся до страждань Христових, бо будете ви радіти й веселитися, коли Він явить славу Свою.

[14] Se, pelo nome de Cristo, sois injuriados, bem-aventurados sois, porque sobre vós repousa o Espírito da glória e de Deus.

[15] Não sofra, porém, nenhum de vós como assassino, ou ladrão, ou malfeitor, ou como quem se intromete em negócios de outrem;

[16] mas, se sofrer como cristão, não se envergonhe disso; antes, glorifique a Deus com esse nome.

[17] Porque a ocasião de começar o juízo pela casa de Deus é chegada; ora, se primeiro vem por nós, qual será o fim daqueles que não obedecem ao evangelho de Deus?

[18] E, se é com dificuldade que o justo é salvo, onde vai comparecer o ímpio, sim, o pecador?

[19] Por isso, também os que sofrem segundo a vontade de Deus encomendem a sua alma ao fiel Criador, na prática do bem.

1 Pedro 5

Os deveres do ministério

[1] Rogo, pois, aos presbíteros que há entre vós, eu, presbítero como eles, e testemunha dos sofrimentos de Cristo, e ainda co-participante da glória que há de ser revelada:

[2] pastoreai o rebanho de Deus que há entre vós, não por constrangimento, mas espontaneamente, como Deus quer; nem por sórdida ganância, mas de boa vontade;

[3] nem como dominadores dos que vos foram confiados, antes, tornando-vos modelos do rebanho.

[14]Якщо вас принижують і ображають за те, що ви послідовники Христа, то вважайте те благословенням, бо славний Дух Божий із вами.

[15]Нехай ніхто з вас не страждає тому, що він вбивця злодій, чи злочинець або як людина, яка втручається в чужі справи.

[16]Та якщо хтось страждає як послідовник Христа, то нехай не соромиться, а прославляє Бога, бо носить він ім'я Його.

[17]Ось настає час суду Божого і розпочнеться він з Божої сім'ї. І якщо він починається з нас, що ж тоді станеться з тими, хто не підкоряється Євангелії Божій?

[18]І якщо праведній людині важко спастися, то що ж буде з грішником?

[19]Отож ті, хто страждають з волі Божої, мусять і надалі творити добро і покластися на волю Творця, Якому можна вірити.

Перше Послання Петра 5

Паства Божа

[1]Тепер я хочу звернутися до старійшин ваших, бо й я старійшина. Я свідок страждань Христових, і мені належить частка у прийдешній славі, що відкриється нам. Благаю вас,

[2]пасіть отару Божу, яка ввірена вам. Доглядайте її не з примусу, а за своїм власним бажанням, не заради неправедної наживи, а заради служіння Богу.

[3]Не поводьтеся як господарі з тими, хто доручений вам. Краще будьте взірцем і прикладом для пастви.

[4] Ora, logo que o Supremo Pastor se manifestar, recebereis a imarcescível coroa da glória.

[4]І коли з'явиться, Христос, Верховний Пастир, то одержите ви нев'янучий вінець слави.

Vários conselhos. Votos, saudações finais e bênção

[5] Rogo igualmente aos jovens: sede submissos aos que são mais velhos; outrossim, no trato de uns com os outros, cingi-vos todos de humildade, porque Deus resiste aos soberbos, contudo, aos humildes concede a sua graça.

[5]Також і ви, молодь, будьте слухняні старійшинам. Всі ви повинні покірливо ставитися одне до одного, бо «Бог противиться пихатим, але ж Він дарує благодать покірним».

[6] Humilhai-vos, portanto, sob a poderosa mão de Deus, para que ele, em tempo oportuno, vos exalte,

[6]А тому підкоріться всемогутній руці Бога, щоб Він підніс вас до шани у призначений час.

[7] lançando sobre ele toda a vossa ansiedade, porque ele tem cuidado de vós.

[7]Всі ваші клопоти покладіть на Нього, бо Він піклується про вас.

Протистаньте дияволу

[8] Sede sóbrios e vigilantes. O diabo, vosso adversário, anda em derredor, como leão que ruge procurando alguém para devorar;

[8]Будьте обержні й пильнуйте, бо диявол, ворог ваш, нишпорить навколо, мов лев, який рикає і шукає, кого б пожерти.

[9] resisti-lhe firmes na fé, certos de que sofrimentos iguais aos vossos estão-se cumprindo na vossa irmandade espalhada pelo mundo.

[9]Опирайтеся йому, будьте дужими у вірі своїй. Знайте, що через такі ж страждання проходять брати і сестри ваші по всьому світі.

[10] Ora, o Deus de toda a graça, que em Cristo vos chamou à sua eterna glória, depois de terdes sofrido por um pouco, ele mesmo vos há de aperfeiçoar, firmar, fortificar e fundamentar.

[10]Бог, джерело всілякої благодаті, покликав вас розділити Свою вічну славу в Ісусі Христі. Після вашого короткочасного страждання Він Сам вас відновить, зміцнить, підтримає, і не дасть вам упасти.

[11] A ele seja o domínio, pelos séculos dos séculos. Amém!

[11]Його влада — вічна! Амінь.

Прощання

[12] Por meio de Silvano, que para vós outros é fiel irmão, como também o considero, vos escrevo resumidamente, exortando e testificando, de novo, que esta é a genuína graça de Deus; nela estai firmes.

[12]З допомогою Силуана, котрого я вважаю вірним братом у Христі, я перешлю цього коротенького листа до вас. Цей лист, щоб підтримати вас і засвідчити, що то правдива благодать Божа. Стійте ж твердо на цьому.

[13] Aquela que se encontra em Babilônia, também eleita, vos saúda, como igualmente meu filho Marcos.

[14] Saudai-vos uns aos outros com ósculo de amor. Paz a todos vós que vos achais em Cristo.

[13]Церква у Вавилоні, яка теж була вибрана Богом, а також і Марко, син мій у Христі, вітають вас.

[14]Вітайте одне одного особливим вітанням любові. Мир усім вам, хто у Христі.

Segunda epístola de Pedro

2 Pedro 1

Prefácio e saudação

[1] Simão Pedro, servo e apóstolo de Jesus Cristo, aos que conosco obtiveram fé igualmente preciosa na justiça do nosso Deus e Salvador Jesus Cristo,

[2] graça e paz vos sejam multiplicadas, no pleno conhecimento de Deus e de Jesus, nosso SENHOR.

A prática progressiva das graças cristãs e seus resultados

[3] Visto como, pelo seu divino poder, nos têm sido doadas todas as coisas que conduzem à vida e à piedade, pelo conhecimento completo daquele que nos chamou para a sua própria glória e virtude,

[4] pelas quais nos têm sido doadas as suas preciosas e mui grandes promessas, para que por elas vos torneis co-participantes da natureza divina, livrando-vos da corrupção das paixões que há no mundo,

[5] por isso mesmo, vós, reunindo toda a vossa diligência, associai com a vossa fé a virtude; com a virtude, o conhecimento;

[6] com o conhecimento, o domínio próprio; com o domínio próprio, a perseverança; com a perseverança, a piedade;

[7] com a piedade, a fraternidade; com a fraternidade, o amor.

[8] Porque estas coisas, existindo em vós e em vós aumentando, fazem com que não sejais nem inativos, nem infrutuosos no pleno conhecimento de nosso SENHOR Jesus Cristo.

Друге Послання Петра

Друге Послання Петра 1

Вітання

[1]Вітання від Симона Петра, слуги і апостола Ісуса Христа, до тих, хто одержав ту ж дорогоцінну віру, що й ми від Бога нашого і Спасителя Ісуса Христа, праведного і справедливого.

[2]Нехай мир і благодать збільшуються в вас через пізнання Бога та Ісуса, нашого Господа.

Все від Бога

[3]Все, що потрібно нам для духовного життя і служіння Богу, було дано Ісусом, Який має силу Божу. Ми отримали ті дари, бо знаємо Того, Хто покликав нас славою і добротою.

[4]І завдяки тій славі й доброті Своїй, Він дав нам обіцяні дорогоцінні й великі дари, щоб змогли ми стати подібними Самому Богу, та уникнути духовного тління, яке панує у світі через лихі людські бажання.

[5]Тому докладіть усіх зусиль, щоб додати до віри вашої доброчинність, а до доброчинності — знання.

[6]Щоб до знань ви змогли додати стриманість, а до стриманості — терпіння, а до терпіння — побожність.

[7]Щоб до побожності ви змогли додати братолюбство, а до братолюбства — любов.

[8]І якщо все це у вас є і примножується, то дієво й плідно ви досягнете повного розуміння нашого Господа Ісуса Христа.

[9] Pois aquele a quem estas coisas não estão presentes é cego, vendo só o que está perto, esquecido da purificação dos seus pecados de outrora.

[9]А хто не має цього, той сліпий, бо не бачить того благословення, яке отримав від Бога. Він забув, що був очищений від гріхів своїх минулих.

[10] Por isso, irmãos, procurai, com diligência cada vez maior, confirmar a vossa vocação e eleição; porquanto, procedendo assim, não tropeçareis em tempo algum.

[10]Тому, брати і сестри, намагайтеся знову й знову доводити, що ви справді покликані й обрані Богом. Бо якщо ви йдете цим шляхом, то ніколи не спіткнутися вам і не впасти.

[11] Pois desta maneira é que vos será amplamente suprida a entrada no reino eterno de nosso SENHOR e Salvador Jesus Cristo.

[11]І будете ви жаданим гостем у вічному Царстві Господа нашого і Спасителя Ісуса Христа.

O apóstolo dá os motivos por que escreveu esta carta

[12] Por esta razão, sempre estarei pronto para trazer-vos lembrados acerca destas coisas, embora estejais certos da verdade já presente convosco e nela confirmados.

[12]Ось чому я завжди буду нагадувати вам про все це, навіть якщо ви знаєте і утвердилися в правді, що відкрилася вам.

[13] Também considero justo, enquanto estou neste tabernáculo, despertar-vos com essas lembranças,

[13]Я вважаю справедливим повсякчас нагадувати вам про це, поки живу я на цій землі.

[14] certo de que estou prestes a deixar o meu tabernáculo, como efetivamente nosso SENHOR Jesus Cristo me revelou.

[14]Адже знаю я, що скоро залишу тіло своє, як відкрив мені Господь наш Ісус Христос.

[15] Mas, de minha parte, esforçar-me-ei, diligentemente, por fazer que, a todo tempo, mesmo depois da minha partida, conserveis lembrança de tudo.

[15]Отже, я буду робити все від мене залежне, щоб навіть після того, як покину я цей світ, ви про все це завжди пам’ятали.

A superioridade da palavra de Deus

Свідки Христової слави

[16] Porque não vos demos a conhecer o poder e a vinda de nosso SENHOR Jesus Cristo seguindo fábulas engenhosamente inventadas, mas nós mesmos fomos testemunhas oculares da sua majestade,

[16]Ми спиралися не на хитромудрі людські історії, коли сповіщали вам про силу і пришестя Господа нашого Ісуса Христа. Ми самі були свідками Його величі.

[17] pois ele recebeu, da parte de Deus Pai, honra e glória, quando pela Glória Excelsa lhe foi enviada a seguinte voz: Este é o meu Filho amado, em quem me comprazo.

[18] Ora, esta voz, vinda do céu, nós a ouvimos quando estávamos com ele no monte santo.

[19] Temos, assim, tanto mais confirmada a palavra profética, e fazeis bem em atendê-la, como a uma candeia que brilha em lugar tenebroso, até que o dia clareie e a estrela da alva nasça em vosso coração,

[20] sabendo, primeiramente, isto: que nenhuma profecia da Escritura provém de particular elucidação;

[21] porque nunca jamais qualquer profecia foi dada por vontade humana; entretanto, homens [santos] falaram da parte de Deus, movidos pelo Espírito Santo.

2 Pedro 2

Os falsos mestres, seu caráter, obras e justo castigo

[1] Assim como, no meio do povo, surgiram falsos profetas, assim também haverá entre vós falsos mestres, os quais introduzirão, dissimuladamente, heresias destruidoras, até ao ponto de renegarem o Soberano SENHOR que os resgatou, trazendo sobre si mesmos repentina destruição.

[2] E muitos seguirão as suas práticas libertinas, e, por causa deles, será infamado o caminho da verdade;

[3] também, movidos por avareza, farão comércio de vós, com palavras fictícias;

[17]Христос одержав честь і славу від Бога-Отця. До Нього злинув голос великого й славного Бога, котрий мовив: «Це Син Мій улюблений, Якого Я вподобав».

[18]Ми теж чули цей голос, який лунав з небес у той час, коли ми були з Ним на Святій горі.

[19]Ми вважаємо послання пророків найнадійнішими. Ви правильно робите, коли звертаєтеся до них, бо вони подібні до світла, що розганяє темряву, аж доки не прийде світання і ранкова зірка не засяє у серцях ваших.

[20]Найголовніше, що маєте ви зрозуміти, — це те, що жодне з пророцтв у Святому Писанні не було вигадане самими пророками.

[21]Бо ніяке пророцтво не прийшло з волі людини. Ні, люди, натхнені Святим Духом, висловлювали послання Божі.

Друге Послання Петра 2

Лженаставники і лжепророки

[1]У минулому з’являлися лжепророки серед людей Божих, так само, як і серед вас будуть лженаставники. Вони будуть нести згубні вчення і заперечувати Господу, Який заплатив за їхню свободу. Тим самим вони самі ведуть себе до загибелі.

[2]Багато хто йтиме за ними у своїй розпусті. І через них дорога правди буде зневажена.

[3]Жадібні, вони зароблятимуть на вас, обдурених їхніми облесливими словами. Та вирок їм давно винесено, і

para eles o juízo lavrado há longo tempo não tarda, e a sua destruição não dorme.

Всевишній принесе їм неминучу загибель.

[4] Ora, se Deus não poupou anjos quando pecaram, antes, precipitando-os no inferno, os entregou a abismos de trevas, reservando-os para juízo;

[4]Адже Бог не помилував ангелів, які грішили, а відправив їх до темного підземелля у пекло, щоб перебували вони там аж до самого суду.

[5] e não poupou o mundo antigo, mas preservou a Noé, pregador da justiça, e mais sete pessoas, quando fez vir o dilúvio sobre o mundo de ímpios;

[5]Всевишній не помилував й давнього світу, але захистив Ноя, людину, яка проповідувала праведне життя, і ще сімох, коли Він наслав потоп на світ безбожників.

[6] e, reduzindo a cinzas as cidades de Sodoma e Gomorra, ordenou-as à ruína completa, tendo-as posto como exemplo a quantos venham a viver impiamente;

[6]Він прирік міста Содом і Ґоморру і спопелив їх. То був приклад суду над нечестивцями, щоб знали, що з ними трапиться.

[7] e livrou o justo Ló, afligido pelo procedimento libertino daqueles insubordinados

[7]Але Він врятував праведну людину Лота, який був пригнічений розпусною поведінкою нечестивих.

[8] (porque este justo, pelo que via e ouvia quando habitava entre eles, atormentava a sua alma justa, cada dia, por causa das obras iníquas daqueles),

[8]Цей добрий чоловік мучився в душі своїй праведній через беззаконні вчинки, котрі він бачив і про які він чув, живучи день у день серед них.

[9] é porque o SENHOR sabe livrar da provação os piedosos e reservar, sob castigo, os injustos para o Dia de Juízo,

[9]Отож Господь знає, як благочесних врятувати від випробувань. І так само Він знає, як неправедних дотримати до Дня Суду, коли їх буде покарано.

[10] especialmente aqueles que, seguindo a carne, andam em imundas paixões e menosprezam qualquer governo. Atrevidos, arrogantes, não temem difamar autoridades superiores,

[10]Це покарання головним чином для тих, хто потурає брудній хтивості своїй, своїй людській природі й зневажає Його владу. Ці лжевчителі зухвалі й самовпевнені, і без страху зневажають славних.

[11] ao passo que anjos, embora maiores em força e poder, não proferem contra elas juízo infamante na presença do SENHOR.

[11]Хоч Ангели й дужчі й могутніші, вони ж ніколи не обмовляють їх перед Господом!

[12] Esses, todavia, como brutos irracionais, naturalmente feitos para presa e destruição, falando mal daquilo em que

[12]Люди ці ганять те, чого не розуміють. Вони, мов та звірина нерозумна, яка чинить згідно з природою своєю, оскільки народжена для того, щоб її

são ignorantes, na sua destruição também hão de ser destruídos,

спіймали і вбили. І як та худоба дика, вони будуть забиті.

[13] recebendo injustiça por salário da injustiça que praticam. Considerando como prazer a sua luxúria carnal em pleno dia, quais nódoas e deformidades, eles se regalam nas suas próprias mistificações, enquanto banqueteiam junto convosco;

[13]За їхнє зло їм заплатиться злом. Ті люди насолоджуються злими вчинками, які роблять привселюдно серед білого дня. Вони — погань і мерзенність, та лише соромлять вас, бенкетуючи з вами.

[14] tendo os olhos cheios de adultério e insaciáveis no pecado, engodando almas inconstantes, tendo coração exercitado na avareza, filhos malditos;

[14]У них хтиві очі, які дивляться на жінку тільки як на предмет перелюбу. Вони не можуть спинитися в гріховності своїй, та зваблюють нестійких, вводячи їх у пастку гріха. Серця їхні повні жадоби. Вони прокляті.

[15] abandonando o reto caminho, se extraviaram, seguindo pelo caminho de Balaão, filho de Beor, que amou o prêmio da injustiça

[15]Вони заблукали, збилися з праведної дороги, пішовши шляхом Валаама, сина Восора, який любив одержувати плату за неправедне.

[16] (recebeu, porém, castigo da sua transgressão, a saber, um mudo animal de carga, falando com voz humana, refreou a insensatez do profeta).

[16]Але ж йому було показано ослицею, що він неправий, коли ослиця заговорила людським голосом і зупинила божевільного провидця.

[17] Esses tais são como fonte sem água, como névoas impelidas por temporal. Para eles está reservada a negridão das trevas;

[17]Ці лжевчителі — неначе сухі, безводні джерела, чи гнані бурею хмари. На них чекає морок темряви вічної.

[18] porquanto, proferindo palavras jactanciosas de vaidade, engodam com paixões carnais, por suas libertinagens, aqueles que estavam prestes a fugir dos que andam no erro,

[18]Вони вихваляються безглуздими словами, та вводять людей у пастку гріха. Використовуючи як спокусу тілесні бажання, вони знаходять тих, хто тільки-но втекли від неправедного життя й повертають їх до гріха.

[19] prometendo-lhes liberdade, quando eles mesmos são escravos da corrupção, pois aquele que é vencido fica escravo do vencedor.

[19]Вони обіцяють тим людям волю, хоча самі є раби гріховного розтління. Адже людина є рабом того, що підкорило її.

[20] Portanto, se, depois de terem escapado das contaminações do mundo mediante o conhecimento do SENHOR e Salvador

[20]Бо коли люди, прийнявши й пізнавши Господа нашого і Спасителя Ісуса Христа, відійшли від опоганення світу, а потім знову загрузли в ньому,

Jesus Cristo, se deixam enredar de novo e são vencidos, tornou-se o seu último estado pior que o primeiro.

переможені, цього разу їхня доля буде ще гіршою, ніж коли вони вперше стали на шлях розпусти.

[21] Pois melhor lhes fora nunca tivessem conhecido o caminho da justiça do que, após conhecê-lo, volverem para trás, apartando-se do santo mandamento que lhes fora dado.

[21]Краще для них було б і не пізнавати праведної дороги, ніж пізнати святу заповідь, передану їм, і знову зректися її.

[22] Com eles aconteceu o que diz certo adágio verdadeiro: O cão voltou ao seu próprio vômito; e: A porca lavada voltou a revolver-se no lamaçal.

[22]Що трапляється з такими, справедливо говорить прислів'я: «Пес повертається до свого ж блювотиння» або «Як свиню не мий, вона все одно грязюку знайде».

2 Pedro 3

A vinda do Senhor e o seu significado

[1] Amados, esta é, agora, a segunda epístola que vos escrevo; em ambas, procuro despertar com lembranças a vossa mente esclarecida,

[2] para que vos recordeis das palavras que, anteriormente, foram ditas pelos santos profetas, bem como do mandamento do SENHOR e Salvador, ensinado pelos vossos apóstolos,

[3] tendo em conta, antes de tudo, que, nos últimos dias, virão escarnecedores com os seus escárnios, andando segundo as próprias paixões

[4] e dizendo: Onde está a promessa da sua vinda? Porque, desde que os pais dormiram, todas as coisas permanecem como desde o princípio da criação.

[5] Porque, deliberadamente, esquecem que, de longo tempo, houve céus bem como terra, a qual surgiu da água e através da água pela palavra de Deus,

Друге Послання Петра 3

День Суду

[1-2]Любі друзі! Це вже друге послання пишу я вам. В обох листах намагався я нагадуванням розбудити ваш чесний розум, щоб пам'ятали ви слова, які у минулому донесли до нас святі пророки. І щоб також пам'ятною була заповідь Господа нашого й Спасителя, передана нам через апостолів.

[3]По-перше, ви мусите зрозуміти, що у останні дні з'являться зухвалі насмішники, які живуть згідно зі своїми лихими бажаннями.

[4]Вони насміхатимуться з вас, запитуючи: «Ісус обіцяв прийти удруге. Та де ж Він? Наші предки померли, і все ж таки усе йде без змін аж від часів сотворіння світу».

[5]Але стверджуючи таке, вони навмисне забувають, що небо й земля існували споконвіку. Землю ж було створено з води, за волею Божою, і завдяки воді існує вона.

[6] pela qual veio a perecer o mundo daquele tempo, afogado em água.

[7] Ora, os céus que agora existem e a terra, pela mesma palavra, têm sido entesourados para fogo, estando reservados para o Dia do Juízo e destruição dos homens ímpios.

[8] Há, todavia, uma coisa, amados, que não deveis esquecer: que, para o SENHOR, um dia é como mil anos, e mil anos, como um dia.

[9] Não retarda o SENHOR a sua promessa, como alguns a julgam demorada; pelo contrário, ele é longânimo para convosco, não querendo que nenhum pereça, senão que todos cheguem ao arrependimento.

[10] Virá, entretanto, como ladrão, o Dia do SENHOR, no qual os céus passarão com estrepitoso estrondo, e os elementos se desfarão abrasados; também a terra e as obras que nela existem serão atingidas.

[11] Visto que todas essas coisas hão de ser assim desfeitas, deveis ser tais como os que vivem em santo procedimento e piedade,

[12] esperando e apressando a vinda do Dia de Deus, por causa do qual os céus, incendiados, serão desfeitos, e os elementos abrasados se derreterão.

[13] Nós, porém, segundo a sua promessa, esperamos novos céus e nova terra, nos quais habita justiça.

O cristão deve esperar o Senhor, viver vida reta, estudar as Escrituras e crescer em Cristo

[14] Por essa razão, pois, amados, esperando estas coisas, empenhai-vos por serdes

[6]Ті ж сили діяли і в минулі часи, коли світ загинув, водою затоплений.

[7]Завдяки цьому самому Слову Божому теперішні небеса й земля залишаються незмінні до того дня, коли небеса відкриються і все на землі буде віддано вогню. Це станеться тоді, коли безбожні люди будуть засуджені і знищені.

[8]Та не забувайте, любі мої друзі, що для Бога один день, як тисяча років, а тисяча років, як один день.

[9]Дехто вважає, що Господь бариться з виконанням обітниці Своєї. Ні, Він виявляє до нас терпіння, оскільки не хоче смерті жодної людини. Навпаки, Він хоче, щоб усі полишили гріховне життя й прийшли до покаяння.

[10]Але День Господній підкрадеться зненацька, немов злодій. І небеса тоді зникнуть зі страшенним громом, а тіла небесні вогонь зжере. Земля й усе, що на ній — все буде віддано вогню.

[11]Оскільки все буде зруйновано саме таким чином, то подумайте, якими мусите бути ви. Адже вам належить життя присвятити Богу, і вчинки ваші повинні бути благочесними.

[12]Ви маєте з нетерпінням чекати й бажати скорійшого приходу Дня Господнього. Під час приходу його небеса будуть зруйновані вогнем, а небесні тіла від жару розплавляться.

[13]Але згідно з Божою обітницею ми сподіваємося нових небес і нової Землі, де оселиться праведність.

[14]Ось чому, любі друзі мої, поки ви сподіваєтеся, щоб це сталося, робіть усе від вас залежне, щоб постати

achados por ele em paz, sem mácula e irrepreensíveis,

незаплямованими, бездоганними і в мирі з Богом.

[15] e tende por salvação a longanimidade de nosso SENHOR, como igualmente o nosso amado irmão Paulo vos escreveu, segundo a sabedoria que lhe foi dada,

[15]Пам’ятайте, що ми врятовані завдяки терпінню Господа! Саме так писав вам наш улюблений брат Павло з мудрістю, що була йому дарована Богом.

[16] ao falar acerca destes assuntos, como, de fato, costuma fazer em todas as suas epístolas, nas quais há certas coisas difíceis de entender, que os ignorantes e instáveis deturpam, como também deturpam as demais Escrituras, para a própria destruição deles.

[16]Саме про це він говорить в усіх інших своїх посланнях, але дещо в них буває важко зрозуміти. Тоді неуки та нестійкі у вірі перекручують їх, як вони роблять з іншими Писаннями, і цим накликають на себе загибель.

[17] Vós, pois, amados, prevenidos como estais de antemão, acautelai-vos; não suceda que, arrastados pelo erro desses insubordinados, descaiais da vossa própria firmeza;

[17]Отож, любі мої друзі, знаючи все наперед, пильнуйте, щоб не збили вас зі шляху помилки людей, які живуть без Закону, і щоб не відступилися ви від віри вашої.

[18] antes, crescei na graça e no conhecimento de nosso SENHOR e Salvador Jesus Cristo. A ele seja a glória, tanto agora como no dia eterno.

[18]Але зростайте в милості й пізнанні Господа нашого і Спасителя Ісуса Христа. Слава Богу віднині і навіки! Амінь.

Primeira epístola de João	Перше Послання Іоана

1 João 1

Prólogo. O Verbo da vida e a comunhão com Deus

[1] O que era desde o princípio, o que temos ouvido, o que temos visto com os nossos próprios olhos, o que contemplamos, e as nossas mãos apalparam, com respeito ao Verbo da vida

[2] (e a vida se manifestou, e nós a temos visto, e dela damos testemunho, e vo-la anunciamos, a vida eterna, a qual estava com o Pai e nos foi manifestada),

[3] o que temos visto e ouvido anunciamos também a vós outros, para que vós, igualmente, mantenhais comunhão conosco. Ora, a nossa comunhão é com o Pai e com seu Filho, Jesus Cristo.

[4] Estas coisas, pois, vos escrevemos para que a nossa alegria seja completa.

Deus é luz. O pecado, a confissão, o perdão, a propiciação

[5] Ora, a mensagem que, da parte dele, temos ouvido e vos anunciamos é esta: que Deus é luz, e não há nele treva nenhuma.

[6] Se dissermos que mantemos comunhão com ele e andarmos nas trevas, mentimos e não praticamos a verdade.

[7] Se, porém, andarmos na luz, como ele está na luz, mantemos comunhão uns com os outros, e o sangue de Jesus, seu Filho, nos purifica de todo pecado.

[8] Se dissermos que não temos pecado nenhum, a nós mesmos nos enganamos, e a verdade não está em nós.

Перше Послання Іоана 1

Слово Життя

[1]Про те, що було споконвіку, про що ми самі чули, свідками чого ми були, що бачили на власні очі й чого торкалися власними руками, про Слово Життя ми свідчимо.

[2]Той, Хто є Життям з'явився нам і ми бачили Його й зараз свідчимо про Нього. Тепер ми сповіщаємо про Вічне Життя, яке було з Отцем, і було явлене нам.

[3]Ми бачили й чули Його і тепер сповіщаємо про Нього і вам, щоб ви також мали спільність із нами. А наша спільність — з Отцем і Його Сином Ісусом Христом.

[4]Отож і пишемо ми про це, щоб радість наша була повною!

Бог прощає гріхи наші

[5]Ось Послання, яке ми почули від Ісуса Христа і сповіщаємо вам: «Бог є Світло, і темряви в Ньому немає зовсім».

[6]Якщо ж ми говоримо, що прилучилися до Бога, але й продовжуємо жити в темряві гріха, то обманюємо самі себе й не наслідуємо істини.

[7]Але якщо ми живемо в Світлі та праведності, як і Він живе у Світлі, то маємо спільність одне з одним, а кров Ісуса, Сина Божого, очищає нас від усіх гріхів.

[8]Якщо ж ми стверджуємо, що не маємо гріха, то обдурюємо самі себе. Це означає, що немає в нас правди.

[9] Se confessarmos os nossos pecados, ele é fiel e justo para nos perdoar os pecados e nos purificar de toda injustiça.

[10] Se dissermos que não temos cometido pecado, fazemo-lo mentiroso, e a sua palavra não está em nós.

[9]Якщо ж ми визнаємо свої гріхи, то Всевишній, справедливий і праведний, прощає їх і очищає нас від усієї неправедності.

[10]Якщо ж ми кажемо, що ми не чинили гріха, то робимо з Нього брехуна, і Послання Його — не в наших серцях.

1 João 2

[1] Filhinhos meus, estas coisas vos escrevo para que não pequeis. Se, todavia, alguém pecar, temos Advogado junto ao Pai, Jesus Cristo, o Justo;

[2] e ele é a propiciação pelos nossos pecados e não somente pelos nossos próprios, mas ainda pelos do mundo inteiro.

[3] Ora, sabemos que o temos conhecido por isto: se guardamos os seus mandamentos.

[4] Aquele que diz: Eu o conheço e não guarda os seus mandamentos é mentiroso, e nele não está a verdade.

[5] Aquele, entretanto, que guarda a sua palavra, nele, verdadeiramente, tem sido aperfeiçoado o amor de Deus. Nisto sabemos que estamos nele:

[6] aquele que diz que permanece nele, esse deve também andar assim como ele andou.

O antigo e o novo mandamentos: o amor fraternal

[7] Amados, não vos escrevo mandamento novo, senão mandamento antigo, o qual, desde o princípio, tivestes. Esse mandamento antigo é a palavra que ouvistes.

[8] Todavia, vos escrevo novo mandamento, aquilo que é verdadeiro nele e em vós,

Перше Послання Іоана 2

Ісус Христос — наш Заступник

[1]Любі діти мої! Я пишу до вас про це, щоб ви не грішили. Але якщо хтось і згрішить, то має заступника перед Отцем — праведного Ісуса Христа.

[2]Він і є тією жертвою, яка спокутує гріхи наші, і не тільки наші, а й усього світу.

[3]Саме так ми можемо бути певні в тому, що пізнали Бога, якщо дотримуватимемося заповідей Його.

[4]Хто говорить: «Я знаю Його!» і не виконує заповіді Його, той брехун, і правда не в його серці.

[5]А хто слухняний вченню Його, в тому любов до Бога й справді прибуває. Саме так ми можемо переконатися в тому, що ми в Бозі.

[6]Хто каже, що живе в Бозі, той мусить жити, як Ісус жив.

Ісус заповідав любити одне одного

[7]Любі друзі мої! Я пишу не про нову, а про стару заповідь, яку ви мали споконвіку. Ця стара заповідь — Послання, яке ви чули.

[8]А з іншого боку, те, що пишу вам, є водночас і новою заповіддю. І правду цю засвідчено життям Ісуса Христа і вашим

porque as trevas se vão dissipando, e a verdadeira luz já brilha.

життям, бо темрява відступає, а істинне Світло вже сяє.

[9] Aquele que diz estar na luz e odeia a seu irmão, até agora, está nas trevas.

[9]Хто каже, що живе у світлі, але ненавидить брата чи сестру свою, той все ще знаходиться в темряві.

[10] Aquele que ama a seu irmão permanece na luz, e nele não há nenhum tropeço.

[10]Хто любить братів і сестер своїх, той живе у світлі, і немає нічого в його житті, що б змушувало його грішити.

[11] Aquele, porém, que odeia a seu irmão está nas trevas, e anda nas trevas, e não sabe para onde vai, porque as trevas lhe cegaram os olhos.

[11]А хто ненавидить брата чи сестру свою, той живе у темряві; він безпорадно блукає, не знаючи, куди йде, бо темрява засліпила його.

A vitória sobre o Maligno

Підстави для написаного

[12] Filhinhos, eu vos escrevo, porque os vossos pecados são perdoados, por causa do seu nome.

[12]Я пишу до вас, любі діти, бо гріхи ваші були прощені завдяки Ісусу Христу.

[13] Pais, eu vos escrevo, porque conheceis aquele que existe desde o princípio. Jovens, eu vos escrevo, porque tendes vencido o Maligno.

[13]Пишу до вас, батьки, бо ви пізнали Того, Хто існував від самого початку. Пишу і вам, молоді, бо ви перемогли лукавого.

[14] Filhinhos, eu vos escrevi, porque conheceis o Pai. Pais, eu vos escrevi, porque conheceis aquele que existe desde o princípio. Jovens, eu vos escrevi, porque sois fortes, e a palavra de Deus permanece em vós, e tendes vencido o Maligno.

[14]Я написав вам, діти, бо ви знаєте Отця. І написав до вас, батьки, бо ви пізнали Того, Хто існував споконвіку. Я написав вам, юнаки, бо ви дужі, і Слово Боже живе в вас, й ви перемогли лукавого.

Não se deve amar o mundo

Не любіть світського

[15] Não ameis o mundo nem as coisas que há no mundo. Se alguém amar o mundo, o amor do Pai não está nele;

[15]Не любіть лихий світ, та всього того, що йому належить. Бо той, хто любить цей світ, не має в своєму серці любові до Отця.

[16] porque tudo que há no mundo, a concupiscência da carne, a concupiscência dos olhos e a soberba da vida, não procede do Pai, mas procede do mundo.

[16]Адже все, що в цьому світі: що приваблює нашу гріховну природу, що притягає зір наш, усе, чим пишаються люди в цьому світі, — це все не від Отця, а від цього світу.

[17] Ora, o mundo passa, bem como a sua concupiscência; aquele, porém, que faz a vontade de Deus permanece eternamente.

[17]Цей світ проминає разом з усіма своїми спокусами, а хто виконує волю Божу, той живе вічно.

Os anticristos

Ворогів Христових не приймайте

[18] Filhinhos, já é a última hora; e, como ouvistes que vem o anticristo, também, agora, muitos anticristos têm surgido; pelo que conhecemos que é a última hora.

[19] Eles saíram de nosso meio; entretanto, não eram dos nossos; porque, se tivessem sido dos nossos, teriam permanecido conosco; todavia, eles se foram para que ficasse manifesto que nenhum deles é dos nossos.

[20] E vós possuís unção que vem do Santo e todos tendes conhecimento.

[21] Não vos escrevi porque não saibais a verdade; antes, porque a sabeis, e porque mentira alguma jamais procede da verdade.

[22] Quem é o mentiroso, senão aquele que nega que Jesus é o Cristo? Este é o anticristo, o que nega o Pai e o Filho.

[23] Todo aquele que nega o Filho, esse não tem o Pai; aquele que confessa o Filho tem igualmente o Pai.

[24] Permaneça em vós o que ouvistes desde o princípio. Se em vós permanecer o que desde o princípio ouvistes, também permanecereis vós no Filho e no Pai.

[25] E esta é a promessa que ele mesmo nos fez, a vida eterna.

[26] Isto que vos acabo de escrever é acerca dos que vos procuram enganar.

A unção do Espírito Santo

[27] Quanto a vós outros, a unção que dele recebestes permanece em vós, e não tendes necessidade de que alguém vos ensine; mas, como a sua unção vos ensina a

[18]Діти мої! Це остання година! Як ви чули, незабаром має прийти ворог Христовий. І зараз вже з'явилося багато ворогів Христа, й з того ми знаємо, що остання година наближається.

[19]Ці вороги вийшли з нашого кола, але насправді до нас не належать, бо якби вони до нас належали, то серед нас би й зосталися. Але вони пішли, і це свідчить про те, що насправді ніхто з них до нас не належить.

[20]Ви отримали дар від Святого, і всі ви знаєте правду.

[21]Я ж пишу вам не тому, що ви не знаєте істини, а тому, що ви її знаєте, і тому, що брехня не йде з правди.

[22]Хто ж тоді брехун, як не той, хто каже, що Ісус не є Христом? Така людина — ворог Христа. Вона відкидає і Отця, і Сина.

[23]Той, хто відрікається від Сина, не має й Отця, а той, хто визнає Сина, має й Отця.

[24]Отож усе те, що чули ви від самого початку, має лишитися з вами. І якщо з вами лишається те, що ви чули від початку, то й ви лишитеся в Сині і Отці.

[25]Ось, що Господь обіцяв нам, — вічне життя.

[26]Це написав я вам про тих, хто намагається обдурити вас.

[27]Але той особливий дар, що ви одержали від Христа, з вами лишається. Вам не потрібно, щоб хтось повчав вас, а натомість Дух, яким ви були помазані від Нього, навчає вас усього. І пам'ятайте, що Дух — істинний, а не

respeito de todas as coisas, e é verdadeira, e não é falsa, permanecei nele, como também ela vos ensinou.

[28] Filhinhos, agora, pois, permanecei nele, para que, quando ele se manifestar, tenhamos confiança e dele não nos afastemos envergonhados na sua vinda.

[29] Se sabeis que ele é justo, reconhecei também que todo aquele que pratica a justiça é nascido dele.

1 João 3

Deus é Pai e é santo. Seus filhos são também santos

[1] Vede que grande amor nos tem concedido o Pai, a ponto de sermos chamados filhos de Deus; e, de fato, somos filhos de Deus. Por essa razão, o mundo não nos conhece, porquanto não o conheceu a ele mesmo.

[2] Amados, agora, somos filhos de Deus, e ainda não se manifestou o que haveremos de ser. Sabemos que, quando ele se manifestar, seremos semelhantes a ele, porque haveremos de vê-lo como ele é.

[3] E a si mesmo se purifica todo o que nele tem esta esperança, assim como ele é puro.

[4] Todo aquele que pratica o pecado também transgride a lei, porque o pecado é a transgressão da lei.

[5] Sabeis também que ele se manifestou para tirar os pecados, e nele não existe pecado.

[6] Todo aquele que permanece nele não vive pecando; todo aquele que vive pecando não o viu, nem o conheceu.

Os filhos de Deus e os filhos do Maligno

хибний. Лишайтеся в Христі, як Він і вчив вас.

[28]Тепер, любі діти, залишайтеся в Христі, щоб коли Він з’явиться, ми могли бути певні і не засоромлені Ним, коли Він прийде.

[29]Якщо ви знаєте, що Христос праведний, то знайте й таке: хто живе праведно, є дитиною Божою.

Перше Послання Іоана 3

Ми — Божі діти

[1]Подумайте, яку велику любов виявив до нас Отець, щоб могли ми називатися дітьми Божими! І ми справді діти Божі! Тому світ і не знає нас, бо не признав і Його.

[2]Любі друзі, тепер ми діти Божі, та ще невідомо, ким ми станемо у майбутньому. Але ж ми знаємо, що коли Христос з’явиться знову, ми будемо подібні до Нього, бо ми побачимо Його таким, який Він є!

[3]Кожен, хто надіється на Христа, очищає себе так само, як і Він чистий.

[4]Кожен, хто грішить, порушує Закон Божий, бо гріх — це порушення Закону.

[5]Ви знаєте, що Христос прийшов, аби забрати людські гріхи, сам же Він — безгрішний.

[6]Кожен, хто живе у Христі, не може продовжувати грішити, а як хто й продовжує грішити, то значить, що він ніколи не бачив і не знав Його.

[7] Filhinhos, não vos deixeis enganar por ninguém; aquele que pratica a justiça é justo, assim como ele é justo.

[8] Aquele que pratica o pecado procede do diabo, porque o diabo vive pecando desde o princípio. Para isto se manifestou o Filho de Deus: para destruir as obras do diabo.

[9] Todo aquele que é nascido de Deus não vive na prática de pecado; pois o que permanece nele é a divina semente; ora, esse não pode viver pecando, porque é nascido de Deus.

[10] Nisto são manifestos os filhos de Deus e os filhos do diabo: todo aquele que não pratica justiça não procede de Deus, nem aquele que não ama a seu irmão.

O amor aos irmãos e o ódio ao mundo

[11] Porque a mensagem que ouvistes desde o princípio é esta: que nos amemos uns aos outros;

[12] não segundo Caim, que era do Maligno e assassinou a seu irmão; e por que o assassinou? Porque as suas obras eram más, e as de seu irmão, justas.

[13] Irmãos, não vos maravilheis se o mundo vos odeia.

[14] Nós sabemos que já passamos da morte para a vida, porque amamos os irmãos; aquele que não ama permanece na morte.

[15] Todo aquele que odeia a seu irmão é assassino; ora, vós sabeis que todo assassino não tem a vida eterna permanente em si.

[7]Любі діти! Не давайте себе обманювати. Той, хто живе праведно, — праведний, як Христос.

[8]Той же, хто продовжує грішити, належить дияволу, бо диявол грішив від самого початку. На те й з'явився Син Божий, щоб зруйнувати зроблене дияволом.

[9]Той, хто став дитям Божим, більше не живе у гріху, бо нове життя, дане Богом, залишається в цій людині. І вже не може він продовжувати грішити, бо став дитям Божим.

[10]Ось як розпізнати, хто є дітьми Божими, а хто дияволовими: кожен, хто не живе праведно і не любить братів і сестер своїх, до Бога не належить.

Любіть ближнього

[11]Таким є зміст послання, яке ви чули від самого початку, — любіть одне одного.

[12]Не вподібнюйтесь Каїну, який належав лукавому і вбив свого брата. За що ж він убив його? Бо вчинки його були лихі, а братові — праведні.

[13]Браття і сестри, не дивуйтеся, якщо світ ненавидить вас.

[14]Ми знаємо, що перейшли від смерті до життя, бо любимо братів і сестер своїх. Той, хто не любить, залишається мертвим.

[15]Хто ненавидить віруючого брата свого — вбивця, а ви знаєте, що жоден убивця не матиме вічного життя в собі.

[16] Nisto conhecemos o amor: que Cristo deu a sua vida por nós; e devemos dar nossa vida pelos irmãos.

[16]Отак пізнали ми, що справжня любов — завдяки Христу, Який віддав Своє життя за нас. Нам також належить віддати життя своє за братів і сестер наших.

[17] Ora, aquele que possuir recursos deste mundo, e vir a seu irmão padecer necessidade, e fechar-lhe o seu coração, como pode permanecer nele o amor de Deus?

[17]Якщо хтось має статки і бачить, що віруючий брат його у нужді, але не має до нього співчуття, то як можна сказати, що любов Божа живе в ньому?

[18] Filhinhos, não amemos de palavra, nem de língua, mas de fato e de verdade.

[18]Любі діти! Любов наша повинна бути не тільки словами й розмовами, а й вчинками, що виявляють справжню любов.

[19] E nisto conheceremos que somos da verdade, bem como, perante ele, tranqüilizaremos o nosso coração;

[19]І так ми впевнюємося, що належимо до правди. Саме так ми заспокоюємо наші серця перед Богом,

[20] pois, se o nosso coração nos acusar, certamente, Deus é maior do que o nosso coração e conhece todas as coisas.

[20]коли серця наші засуджують нас. Це тому, що Бог величніший за наші серця і знає все.

[21] Amados, se o coração não nos acusar, temos confiança diante de Deus;

[21]Любі друзі, якщо серця наші нас не засуджують, то ми без страху наблизимося до Бога.

[22] e aquilo que pedimos dele recebemos, porque guardamos os seus mandamentos e fazemos diante dele o que lhe é agradável.

[22]І ми одержуємо від Всевишнього все, про що просимо, бо виконуємо заповіді Його і діємо догідно Богу.

[23] Ora, o seu mandamento é este: que creiamos em o nome de seu Filho, Jesus Cristo, e nos amemos uns aos outros, segundo o mandamento que nos ordenou.

[23]Ось, що Він нам заповідав: щоб вірували ми в ім'я Сина Його Ісуса Христа і любили одне одного, як Він наказував нам.

[24] E aquele que guarda os seus mandamentos permanece em Deus, e Deus, nele. E nisto conhecemos que ele permanece em nós, pelo Espírito que nos deu.

[24]Той хто живе згідно з заповідями Божими, живе в Ньому, і Бог живе у такій людині. Ми знаємо, що Бог живе в нас завдяки Духу, який Він дарував нам.

1 João 4

Os falsos profetas e os verdadeiros crentes

Перше Послання Іоана 4

Застереження проти лженаставників

[1] Amados, não deis crédito a qualquer espírito; antes, provai os espíritos se procedem de Deus, porque muitos falsos profetas têm saído pelo mundo fora.

[2] Nisto reconheceis o Espírito de Deus: todo espírito que confessa que Jesus Cristo veio em carne é de Deus;

[3] e todo espírito que não confessa a Jesus não procede de Deus; pelo contrário, este é o espírito do anticristo, a respeito do qual tendes ouvido que vem e, presentemente, já está no mundo.

[4] Filhinhos, vós sois de Deus e tendes vencido os falsos profetas, porque maior é aquele que está em vós do que aquele que está no mundo.

[5] Eles procedem do mundo; por essa razão, falam da parte do mundo, e o mundo os ouve.

[6] Nós somos de Deus; aquele que conhece a Deus nos ouve; aquele que não é da parte de Deus não nos ouve. Nisto reconhecemos o espírito da verdade e o espírito do erro.

Deus é amor

[7] Amados, amemo-nos uns aos outros, porque o amor procede de Deus; e todo aquele que ama é nascido de Deus e conhece a Deus.

[8] Aquele que não ama não conhece a Deus, pois Deus é amor.

[9] Nisto se manifestou o amor de Deus em nós: em haver Deus enviado o seu Filho unigênito ao mundo, para vivermos por meio dele.

[1]Друзі мої любі! Не вірте кожному пророчому духу, але перевіряйте їх, щоб побачити, чи справді вони від Бога. Я кажу вам це, бо чимало лжепророків з'явилось у світі.

[2]Ось як ви можете розпізнавати Дух Божий: кожен дух, який визнає, що Ісус Христос прийшов на землю в людській подобі, — такий Дух від Бога.

[3]А дух, який не визнає Ісуса, — не від Бога. Це дух ворога Христа, про якого ви чули, котрий наближається і вже в світі.

[4]Діти мої любі, ви належите Богу і перемогли тих лжепророків, адже Бог, Який в вас, — більший, ніж диявол, який у світі.

[5]Лжепророки належать світу. Отож те, про що вони говорять, йде від світу, і світ слухає їх.

[6]А ми належимо Богу. Той, хто Бога знає, слухає нас, а хто не належить Богу, нас не слухає. Отак ми й можемо відрізнити Дух, який несе правду, від духа, котрий зводить людей.

Про любов істинну

[7]Любі друзі! Любіть одне одного, бо любов — то від Бога. Кожен, хто любить, став Божою дитиною і пізнає Бога.

[8]Той, хто не любить, Бога не пізнав, бо Бог — то любов.

[9]Отак Бог виявив до нас любов Свою: Він послав Свого єдиного Сина в світ, щоб через Нього ми дістали життя.

[10] Nisto consiste o amor: não em que nós tenhamos amado a Deus, mas em que ele nos amou e enviou o seu Filho como propiciação pelos nossos pecados.

[11] Amados, se Deus de tal maneira nos amou, devemos nós também amar uns aos outros.

[12] Ninguém jamais viu a Deus; se amarmos uns aos outros, Deus permanece em nós, e o seu amor é, em nós, aperfeiçoado.

[13] Nisto conhecemos que permanecemos nele, e ele, em nós: em que nos deu do seu Espírito.

[14] E nós temos visto e testemunhamos que o Pai enviou o seu Filho como Salvador do mundo.

[15] Aquele que confessar que Jesus é o Filho de Deus, Deus permanece nele, e ele, em Deus.

[16] E nós conhecemos e cremos no amor que Deus tem por nós. Deus é amor, e aquele que permanece no amor permanece em Deus, e Deus, nele.

[17] Nisto é em nós aperfeiçoado o amor, para que, no Dia do Juízo, mantenhamos confiança; pois, segundo ele é, também nós somos neste mundo.

[18] No amor não existe medo; antes, o perfeito amor lança fora o medo. Ora, o medo produz tormento; logo, aquele que teme não é aperfeiçoado no amor.

[19] Nós amamos porque ele nos amou primeiro.

[20] Se alguém disser: Amo a Deus, e odiar a seu irmão, é mentiroso; pois aquele que

[10]Справжня любов не в тому, що ми полюбили Бога, а в тому, що Він нас полюбив і послав Свого Сина в жертву, щоб спокутувати гріхи наші.

[11]Любі друзі! Як Бог виявив таку любов до нас, то й ми маємо любити одне одного.

[12]Ніхто ніколи не бачив Бога, але якщо ми любимо одне одного, то Бог живе в нас, і любов Його в нас удосконалюється.

[13]Отак ми розпізнаємо, що живемо в Бозі, а Він у нас, бо дав Він нам Дух Свій.

[14]Ми самі бачили й зараз свідчимо, що Отець послав Свого Сина, щоб Він став Спасителем світу.

[15]Якщо хтось визнає, що Ісус — Син Божий, Бог живе в ньому, і він живе в Бозі.

[16]Отож ми знаємо і віримо в любов Бога до нас. Бог — це любов. І той, хто живе в любові, живе з Богом, і Бог живе у ньому.

[17]Оскільки любов Божа удосконалюється в нас, то ми будемо певні в День Суду, бо в цьому світі ми, як Христос.

[18]Там, де є любов, немає страху, бо досконала любов Божа проганяє страх, пов'язаний з покаранням. І той, хто боїться, не сповнений досконалої любові.

[19]Ми любимо, бо спочатку Бог полюбив нас.

[20]Якщо хтось говорить: «Я люблю Бога», — але ненавидить брата чи сестру свою, той брехун. Бо хто не любить

não ama a seu irmão, a quem vê, não pode amar a Deus, a quem não vê.

21 Ora, temos, da parte dele, este mandamento: que aquele que ama a Deus ame também a seu irmão.

1 João 5

A fé que vence o mundo

1 Todo aquele que crê que Jesus é o Cristo é nascido de Deus; e todo aquele que ama ao que o gerou também ama ao que dele é nascido.

2 Nisto conhecemos que amamos os filhos de Deus: quando amamos a Deus e praticamos os seus mandamentos.

3 Porque este é o amor de Deus: que guardemos os seus mandamentos; ora, os seus mandamentos não são penosos,

4 porque todo o que é nascido de Deus vence o mundo; e esta é a vitória que vence o mundo: a nossa fé.

5 Quem é o que vence o mundo, senão aquele que crê ser Jesus o Filho de Deus?

O tríplice testemunho sobre Cristo

6 Este é aquele que veio por meio de água e sangue, Jesus Cristo; não somente com água, mas também com a água e com o sangue. E o Espírito é o que dá testemunho, porque o Espírito é a verdade.

7 Pois há três que dão testemunho [no céu: o Pai, a Palavra e o Espírito Santo; e estes três são um.

8 E três são os que testificam na terra]: o Espírito, a água e o sangue, e os três são unânimes num só propósito.

брата чи сестру свою, яких він бачив, то як він може любити Бога, Якого не бачив?

21Ми отримали цю заповідь від Христа: хто любить Бога, мусить також любити братів і сестер своїх.

Перше Послання Іоана 5

Діти Божі перемагають світ

1Хто вірить, що Ісус — Христос, той народився від Бога. А кожен, хто любить Отця, любить і дітей Його.

2Так дізнаємося ми, що любимо дітей Божих: полюбивши Бога і дотримуючись заповідей Його.

3Ми виявляємо свою любов до Нього, виконуючи Його заповіді, котрі не такі й важкі для нас.

4Бо кожен, хто народився від Бога, перемагає світ.

5Так, наша віра перемогла світ. То хто ж переможе світ, як не той, хто вірить, що Ісус — Син Божий?

Бог свідчить нам про Ісуса Христа

6Ісус Христос — це Той, Хто прийшов до нас із водою і кров'ю. Він прийшов не тільки з водою, а й з кров'ю, і Дух свідчить про те, а Дух — то істина.

7Тому є три свідки:

8Дух, вода і кров. І всі троє стверджують одне й те саме.

[9] Se admitimos o testemunho dos homens, o testemunho de Deus é maior; ora, este é o testemunho de Deus, que ele dá acerca do seu Filho.

[10] Aquele que crê no Filho de Deus tem, em si, o testemunho. Aquele que não dá crédito a Deus o faz mentiroso, porque não crê no testemunho que Deus dá acerca do seu Filho.

[11] E o testemunho é este: que Deus nos deu a vida eterna; e esta vida está no seu Filho.

[12] Aquele que tem o Filho tem a vida; aquele que não tem o Filho de Deus não tem a vida.

O poder da intercessão

[13] Estas coisas vos escrevi, a fim de saberdes que tendes a vida eterna, a vós outros que credes em o nome do Filho de Deus.

[14] E esta é a confiança que temos para com ele: que, se pedirmos alguma coisa segundo a sua vontade, ele nos ouve.

[15] E, se sabemos que ele nos ouve quanto ao que lhe pedimos, estamos certos de que obtemos os pedidos que lhe temos feito.

[16] Se alguém vir a seu irmão cometer pecado não para morte, pedirá, e Deus lhe dará vida, aos que não pecam para morte. Há pecado para morte, e por esse não digo que rogue.

[17] Toda injustiça é pecado, e há pecado não para morte.

[18] Sabemos que todo aquele que é nascido de Deus não vive em pecado; antes, Aquele

[9]Якщо ми довіряємо свідченням людей, то маємо визнати, що Господнє свідчення — набагато значніше. Бо цінність Божого свідчення в тому, що Він свідчить про Свого власного Сина.

[10]Той, хто вірить в Сина Божого, несе це свідчення у собі самому. А хто не вірить Богу, робить із Нього брехуна, бо не вірить Його свідченню про Сина Свого.

Бог дарував нам вічне життя

[11]Ось у чому це свідчення полягає: Бог дарував нам вічне життя, і життя це у Сині Його.

[12]Той, хто має Сина, має життя, а хто не має Сина, не має й життя.

[13]Я пишу про це вам, хто вірує в ім'я Сина Божого, щоб знали ви, що маєте життя вічне.

[14]Ми маємо впевненість в Бога, і якщо ми попросимо про щось згідно з волею Його, Він почує нас.

[15]І якщо ми знаємо, що Всевишній чує нас, то хоч би про що ми просили, неодмінно одержимо від Нього.

Моліться за братів грішних

[16]Якщо хтось бачить, що брат його чинить гріх, але не смертний, мусить молитися за брата, і Бог даруватиме грішному життя. Але це так, якщо той гріх не веде до смерті. Бо є гріхи, які ведуть до смерті, і я не про них кажу, щоб ви молилися.

[17]Всякий неправедний вчинок є гріховним, але існує гріх, який не веде до смерті.

[18]Ми знаємо, що хто став дитям Божим, більше не грішить. Навпаки, Син Божий

que nasceu de Deus o guarda, e o Maligno não lhe toca.

[19] Sabemos que somos de Deus e que o mundo inteiro jaz no Maligno.

Cristo é verdadeiro Deus e deve ser adorado

[20] Também sabemos que o Filho de Deus é vindo e nos tem dado entendimento para reconhecermos o verdadeiro; e estamos no verdadeiro, em seu Filho, Jesus Cristo. Este é o verdadeiro Deus e a vida eterna.

[21] Filhinhos, guardai-vos dos ídolos.

охороняє його, і лукавий не може завдати йому ніякої шкоди.

[19]Ми знаємо, що належимо Богу, хоча світ — під владою лукавого.

[20]Але знаємо ми, що Син Божий прийшов і дав нам розуміння, щоб ми пізнали Того, Хто є істинний. І ми справді у Тому, Хто істинний, оскільки ми в Його Сині, Ісусі Христі. Він — істинний Бог і вічне життя.

[21]Діти мої! Бережіть себе від лжебогів.

Segunda epístola de João

2 João 1

Prefácio e saudação

[1] O presbítero à senhora eleita e aos seus filhos, a quem eu amo na verdade e não somente eu, mas também todos os que conhecem a verdade,

[2] por causa da verdade que permanece em nós e conosco estará para sempre,

[3] a graça, a misericórdia e a paz, da parte de Deus Pai e de Jesus Cristo, o Filho do Pai, serão conosco em verdade e amor.

O amor fraternal

[4] Fiquei sobremodo alegre em ter encontrado dentre os teus filhos os que andam na verdade, de acordo com o mandamento que recebemos da parte do Pai.

[5] E agora, senhora, peço-te, não como se escrevesse mandamento novo, senão o que tivemos desde o princípio: que nos amemos uns aos outros.

[6] E o amor é este: que andemos segundo os seus mandamentos. Este mandamento, como ouvistes desde o princípio, é que andeis nesse amor.

Os falsos ensinadores e como tratá-los

[7] Porque muitos enganadores têm saído pelo mundo fora, os quais não confessam Jesus Cristo vindo em carne; assim é o enganador e o anticristo.

[8] Acautelai-vos, para não perderdes aquilo que temos realizado com esforço, mas para receberdes completo galardão.

Друге Послання Іоана

Друге Послання Іоана 1

Привітання

[1]Від старця до вибраної пані Богом й до дітей її, яких я насправді люблю. І не тільки я люблю вас, а й усі ті, хто пізнав істину.

[2]Ми любимо вас завдяки істині, яка живе в нас і буде з нами повік.

[3]Благодать, милість і мир нам від Бога-Отця й від Ісуса Христа, Його Сина, в істині й любові.

Сповідуймо Слово Христове

[4]Для мене було великим щастям знайти поміж дітей твоїх тих, які живуть слідуючи дорогою правди, як Отець заповідав нам.

[5]А зараз я звертаюся до тебе, люба пані (і це не нову заповідь я пишу тобі, а споконвічну), щоб ми любили одне одного!

[6]Ось що означає ця любов: нам слід жити згідно з заповіддю Божою, про яку ви чули споконвіку, а саме: «ви маєте жити в любові».

[7]У світ пішло багато лжевчителів, які не визнають, що Ісус Христос прийшов в людській подобі. Такі люди — брехуни і вороги Христа.

[8]Пильнуйте й стережіться, щоб не загубити того, для чого ми працювали, щоб уповні одержати свою винагороду.

[9] Todo aquele que ultrapassa a doutrina de Cristo e nela não permanece não tem Deus; o que permanece na doutrina, esse tem tanto o Pai como o Filho.

[10] Se alguém vem ter convosco e não traz esta doutrina, não o recebais em casa, nem lhe deis as boas-vindas.

[11] Porquanto aquele que lhe dá boas-vindas faz-se cúmplice das suas obras más.

Informações finais. Saudações

[12] Ainda tinha muitas coisas que vos escrever; não quis fazê-lo com papel e tinta, pois espero ir ter convosco, e conversaremos de viva voz, para que a nossa alegria seja completa.

[13] Os filhos da tua irmã eleita te saúdam.

[9]Хто не залишається в істинному вченні про Христа і переступає його, той не має Бога. А хто вірний істинному вченню, має і Отця, і Сина.

[10]Якщо хтось завітає до тебе без цього вчення, не приймай його в своєму домі, не бажай йому добра.

[11]Бо той, хто бажає такій людині добра, поділяє її лихі вчинки.

Закінчення

[12]Хоч у мене багато про що є писати тобі, я не хочу довіряти це чорнилу й перу. Натомість, я сподіваюся завітати до тебе і поговорити віч-на-віч, щоб наша радість була повною.

[13]Діти сестри твоєї, вибраної Богом, вітають вас.

Terceira epístola de João

Третє Послання Іоана

3 João 1

Prefácio e saudação

[1] O presbítero ao amado Gaio, a quem eu amo na verdade.

[2] Amado, acima de tudo, faço votos por tua prosperidade e saúde, assim como é próspera a tua alma.

[3] Pois fiquei sobremodo alegre pela vinda de irmãos e pelo seu testemunho da tua verdade, como tu andas na verdade.

[4] Não tenho maior alegria do que esta, a de ouvir que meus filhos andam na verdade.

O bom exemplo de Gaio

[5] Amado, procedes fielmente naquilo que praticas para com os irmãos, e isto fazes mesmo quando são estrangeiros,

[6] os quais, perante a igreja, deram testemunho do teu amor. Bem farás encaminhando-os em sua jornada por modo digno de Deus;

[7] pois por causa do Nome foi que saíram, nada recebendo dos gentios.

[8] Portanto, devemos acolher esses irmãos, para nos tornarmos cooperadores da verdade.

Diótrefes, o ambicioso. Demétrio, fiel cristão

[9] Escrevi alguma coisa à igreja; mas Diótrefes, que gosta de exercer a primazia entre eles, não nos dá acolhida.

[10] Por isso, se eu for aí, far-lhe-ei lembradas as obras que ele pratica, proferindo contra nós palavras maliciosas. E, não satisfeito com estas coisas, nem ele mesmo acolhe os irmãos, como impede os

Третє Послання Іоана 1

[1]Від старця до мого улюбленого друга Ґая, якого я насправді люблю.

[2]Любий друже! Я молюся, щоб ти процвітав в усьому, і щоб був здоровий, бо вже я знаю, що ти духовно процвітаєш.

[3]Зрадів я безмежно, коли брати наші прийшли й засвідчили відданість твою правді. Вони розповіли, як неухильно йдеш ти дорогою правди.

[4]І немає для мене більшої радості, ніж чути, що діти мої йдуть дорогою правди.

[5]Мій любий друже! Ти чиниш правильно, коли робиш усе можливе для віруючих братів наших, хоча для тебе вони незнайомі.

[6]Про любов твою вони засвідчили перед церквою. Ти добре зробиш, якщо допоможеш їм продовжити їхню мандрівку, і роби це так, як би то було Богу до вподоби.

[7]Бо пішли вони служити Христу, не приймаючи ніякої допомоги від невіруючих.

[8]Тож ми маємо підтримувати таких людей, щоб стати причетними до служіння істині.

[9]Я написав листа до церкви, але Діотреф, який прагне бути главою її, не приділив йому ніякої уваги.

[10]Тож коли я прийду, то матиму розмову з ним про те, що він робить. Він брехливо обмовляв нас, але й цього йому замало. Крім того, він не виявляє гостинності до віруючих братів наших, а тим, хто хоче їх прийняти, він заважає, і виганяє їх з церкви!

que querem recebê-los e os expulsa da igreja.

[11] Amado, não imites o que é mau, senão o que é bom. Aquele que pratica o bem procede de Deus; aquele que pratica o mal jamais viu a Deus.

[11]Любий друже! Не наслідуй того, що зле, а наслідуй добре. Той, хто робить добро, належить Богу, а хто чинить зло, Бога не знає.

[12] Quanto a Demétrio, todos lhe dão testemunho, até a própria verdade, e nós também damos testemunho; e sabes que o nosso testemunho é verdadeiro.

[12]Про Димитрія всі згадують добре, і то правда. Ми також свідчимо про нього, і ти знаєш, що свідчення наше — правдиве.

Informações finais. Saudações

[13] Muitas coisas tinha que te escrever; todavia, não quis fazê-lo com tinta e pena,

[13]У мене є багато про що написати тобі, але не хочу довіряти чорнилу та перу.

[14] pois, em breve, espero ver-te. Então, conversaremos de viva voz.

[14]Натомість, я сподіваюся побачити тебе незабаром і поговорити віч-на-віч.

[15] A paz seja contigo. Os amigos te saúdam. Saúda os amigos, nome por nome.

[15]Мир тобі! Друзі тут вітають тебе. Будь ласка, привітай пойменно кожного з друзів.

Epístola de Judas

Judas 1

Prefácio e saudação

[1] Judas, servo de Jesus Cristo e irmão de Tiago, aos chamados, amados em Deus Pai e guardados em Jesus Cristo,

[2] a misericórdia, a paz e o amor vos sejam multiplicados.

É dever cristão pelejar pela fé

[3] Amados, quando empregava toda a diligência em escrever-vos acerca da nossa comum salvação, foi que me senti obrigado a corresponder-me convosco, exortando-vos a batalhardes, diligentemente, pela fé que uma vez por todas foi entregue aos santos.

[4] Pois certos indivíduos se introduziram com dissimulação, os quais, desde muito, foram antecipadamente pronunciados para esta condenação, homens ímpios, que transformam em libertinagem a graça de nosso Deus e negam o nosso único Soberano e SENHOR, Jesus Cristo.

Exemplos da punição dos ímpios

[5] Quero, pois, lembrar-vos, embora já estejais cientes de tudo uma vez por todas, que o SENHOR, tendo libertado um povo, tirando-o da terra do Egito, destruiu, depois, os que não creram;

[6] e a anjos, os que não guardaram o seu estado original, mas abandonaram o seu próprio domicílio, ele tem guardado sob trevas, em algemas eternas, para o juízo do grande Dia;

Послання Юди

Послання Юди 1

Привітання

[1]Вітання від Юди, слуги Ісуса Христа, брата Якова, до тих, хто був Богом покликаний. Бог-Отець любить і береже вас в Ісусі Христі.

[2]Нехай милосердя, мир і любов примножаться вам.

Бог покарає людей за злі вчинки

[3]Любі друзі! Хоча мені хотілося написати вам про наше спільне спасіння, я вважав за необхідне писати й закликати вас до боротьби за віру, раз і назавжди даровану Богом Його людям святим.

[4]Бо вкралися поміж вас деякі люди, чиє засудження було провіщене давно у Святому Писанні. Вони — нечестиві, і милість нашого Бога використовують для виправдання своєї розпусти. Вони не визнають Ісуса Христа, нашого Господа і єдиного Володаря.

[5]Хочу нагадати вам, хоча ви це все вже знаєте, що Господь, Який колись урятував народ Свій і вивів із Єгипетської землі, пізніше віддав на загибель тих, хто не увірував.

[6]Я також хочу нагадати вам про ангелів, які не зберегли своєї влади, але залишили своє власне житло. Бог тримає їх у вічних кайданах у темряві до суду Великого Дня.

[7] como Sodoma, e Gomorra, e as cidades circunvizinhas, que, havendo-se entregado à prostituição como aqueles, seguindo após outra carne, são postas para exemplo do fogo eterno, sofrendo punição.

[7]Також я хочу нагадати вам про Содом і Ґоморру та навколишні міста. Як і ті ангели, жили вони у розпусті й вдавалися до неприродних статевих стосунків. Вони були покарані вічним вогнем, та це є застереження й для нас.

[8] Ora, estes, da mesma sorte, quais sonhadores alucinados, não só contaminam a carne, como também rejeitam governo e difamam autoridades superiores.

[8]Так само буде й з тими сновидами, які гріхом оскверняють тіла свої, відштовхують владу Господню і ганьблять славних.

[9] Contudo, o arcanjo Miguel, quando contendia com o diabo e disputava a respeito do corpo de Moisés, não se atreveu a proferir juízo infamatório contra ele; pelo contrário, disse: O SENHOR te repreenda!

[9]Сам Архангел Михаїл, коли сперечався з дияволом про тіло Мойсеєве, не наважився докірливо засудити його за брехливі звинувачення, лише сказавши: «Нехай Господь тебе покарає!»

[10] Estes, porém, quanto a tudo o que não entendem, difamam; e, quanto a tudo o que compreendem por instinto natural, como brutos sem razão, até nessas coisas se corrompem.

[10]Але ці люди ганьблять те, чого не розуміють. Лише те, що вони відчувають підсвідомо, як нерозумні тварини, і є те саме, що губить їх.

[11] Ai deles! Porque prosseguiram pelo caminho de Caim, e, movidos de ganância, se precipitaram no erro de Balaão, e pereceram na revolta de Corá.

[11]Горе їм! Вони пішли тією ж дорогою, що й Каїн. Заради наживи вони піддалися тій же омані, що й Валаам. І загинуть вони, як і ті, котрі брали участь у бунті Корея.

[12] Estes homens são como rochas submersas, em vossas festas de fraternidade, banqueteando-se juntos sem qualquer recato, pastores que a si mesmos se apascentam; nuvens sem água impelidas pelos ventos; árvores em plena estação dos frutos, destes desprovidas, duplamente mortas, desarraigadas;

[12]Ці люди — брудні плями серед вас. Вони безсоромно вечеряють на ваших святкових бенкетах, та дбають лише за себе. Вони — хмари без вологи, гнані вітрами; осінні дерева без плодів, що їх викорчовують. Вони вмерли двічі.

[13] ondas bravias do mar, que espumam as suas próprias sujidades; estrelas errantes,

[13]Ці люди — люті хвилі морські, вкриті брудною піною своїх злодіянь. Вони —

para as quais tem sido guardada a negridão das trevas, para sempre.

блукаючі зірки, й морок темряви призначено для них навічно.

[14] Quanto a estes foi que também profetizou Enoque, o sétimo depois de Adão, dizendo: Eis que veio o SENHOR entre suas santas miríades,

[14]Єнох, сьомий з Адамового роду, так пророкував про них: «Дивіться, Господь іде з тисячами й тисячами Своїх святих Ангелів.

[15] para exercer juízo contra todos e para fazer convictos todos os ímpios, acerca de todas as obras ímpias que impiamente praticaram e acerca de todas as palavras insolentes que ímpios pecadores proferiram contra ele.

[15]Він учинить суд над усіма людьми, і засудить усіх безбожників за їхні злі вчинки й за всі лихі слова, які ті грішникі промовили проти Нього».

[16] Os tais são murmuradores, são descontentes, andando segundo as suas paixões. A sua boca vive propalando grandes arrogâncias; são aduladores dos outros, por motivos interesseiros.

[16]Люди ці постійно ремствують і нарікають на інших, й завжди ідуть за власною хіттю. Уста їхні промовляють зверхні слова. Ці люди підлещуються до інших тільки заради користі своєї.

A profecia apostólica. Exortações

Застереження

[17] Vós, porém, amados, lembrai-vos das palavras anteriormente proferidas pelos apóstolos de nosso SENHOR Jesus Cristo,

[17]Але ви, любі друзі, пам’ятайте слова, раніше сказані апостолами нашого Господа Ісуса Христа.

[18] os quais vos diziam: No último tempo, haverá escarnecedores, andando segundo as suas ímpias paixões.

[18]Вони наставляли вас: «Напередодні кінця світу з’являться люди, які насміхатимуться з Бога, та потуратимуть своїм безбожним бажанням».

[19] São estes os que promovem divisões, sensuais, que não têm o Espírito.

[19]Це ті, хто сіють розбрат. Вони керуються земними бажаннями, бо нема в них Духа Святого.

[20] Vós, porém, amados, edificando-vos na vossa fé santíssima, orando no Espírito Santo,

[20]Ви ж, любі друзі, мусите зміцнювати дух одне одного у своїй найсвятішій вірі. Моліться зі Святим Духом.

[21] guardai-vos no amor de Deus, esperando a misericórdia de nosso SENHOR Jesus Cristo, para a vida eterna.

[21]Бережіть себе у Божій любові, очікуючи милосердя Господа нашого Ісуса Христа, що веде до вічного життя.

[22] E compadecei-vos de alguns que estão na dúvida;

[22]Допомагайте тим, хто вагається.

[23] salvai-os, arrebatando-os do fogo; quanto a outros, sede também compassivos em temor, detestando até a roupa contaminada pela carne.

A doxologia

[24] Ora, àquele que é poderoso para vos guardar de tropeços e para vos apresentar com exultação, imaculados diante da sua glória,

[25] ao único Deus, nosso Salvador, mediante Jesus Cristo, SENHOR nosso, glória, majestade, império e soberania, antes de todas as eras, e agora, e por todos os séculos. Amém!

[23]Рятуйте тих, хто прямує до вогню пекельного, але будьте обережні в милосерді до інших. Навіть одяг їхній, споганений гріховними вчинками, заслуговує на ненависть.

Славте Бога

[24]Бог міцний і може допомогти вам, застерігаючи від падіння. Він може поставити вас перед славою Своєю безгрішними, і може дати вам радість велику.

[25]Він — Єдиний Бог, Спаситель наш. Слава і велич, сила і влада Йому через Господа нашого Ісуса Христа у всі часи, віднині й на всі віки! Амінь.

Apocalipse de João	Одкровення Апостола Іоана

Apocalipse 1

O título, o autor e o assunto do livro

1 Revelação de Jesus Cristo, que Deus lhe deu para mostrar aos seus servos as coisas que em breve devem acontecer e que ele, enviando por intermédio do seu anjo, notificou ao seu servo João,

2 o qual atestou a palavra de Deus e o testemunho de Jesus Cristo, quanto a tudo o que viu.

3 Bem-aventurados aqueles que lêem e aqueles que ouvem as palavras da profecia e guardam as coisas nela escritas, pois o tempo está próximo.

Dedicatória às sete igrejas da Ásia

4 João, às sete igrejas que se encontram na Ásia, graça e paz a vós outros, da parte daquele que é, que era e que há de vir, da parte dos sete Espíritos que se acham diante do seu trono

5 e da parte de Jesus Cristo, a Fiel Testemunha, o Primogênito dos mortos e o Soberano dos reis da terra. Àquele que nos ama, e, pelo seu sangue, nos libertou dos nossos pecados,

6 e nos constituiu reino, sacerdotes para o seu Deus e Pai, a ele a glória e o domínio pelos séculos dos séculos. Amém!

7 Eis que vem com as nuvens, e todo olho o verá, até quantos o traspassaram. E todas as tribos da terra se lamentarão sobre ele. Certamente. Amém!

Одкровення Апостола Іоана 1

Вступ

1Одкровення Ісуса Христа було дано Йому Богом, щоб показати слугам Своїм, що має статися незабаром. Христос сповістив про це Свого слугу Іоана, пославши до нього Свого Ангела.

2Іоан свідчить про все, що бачив. Це істинне Послання Бога і свідчення Ісуса Христа.

3Блаженний той, хто читає і слухає слова цього пророцтва і дотримується написаного, бо час близький.

Послання Христа церквам

4Від Іоана, семи церквам, розташованим у провінції Азія. Благодать і мир вам від Того, Хто є, завжди був і має прийти, та від семи духів, які знаходяться перед престолом Його,

5і від Ісуса Христа, вірного Свідка, першого, Хто був відроджений із мертвих, від Володаря над земними царями. Ісус любить нас, і Своєю кров'ю звільнив нас від наших гріхів.

6Він об'єднав нас у Своєму Царстві й зробив нас священиками, які служать Богу, Його Отцю. Слава і сила Йому навіки! Амінь.

7Слухайте, Христос прийде із хмарами і кожен побачить Його, навіть ті, хто прокололи Його. Всі народи землі голоситимуть за Ним. Дійсно, усе станеться саме так! Амінь.

[8] Eu sou o Alfa e Ômega, diz o SENHOR Deus, aquele que é, que era e que há de vir, o Todo-Poderoso.

A visão de Jesus glorificado

[9] Eu, João, irmão vosso e companheiro na tribulação, no reino e na perseverança, em Jesus, achei-me na ilha chamada Patmos, por causa da palavra de Deus e do testemunho de Jesus.

[10] Achei-me em espírito, no dia do SENHOR, e ouvi, por detrás de mim, grande voz, como de trombeta,

[11] dizendo: O que vês escreve em livro e manda às sete igrejas: Éfeso, Esmirna, Pérgamo, Tiatira, Sardes, Filadélfia e Laodicéia.

[12] Voltei-me para ver quem falava comigo e, voltado, vi sete candeeiros de ouro

[13] e, no meio dos candeeiros, um semelhante a filho de homem, com vestes talares e cingido, à altura do peito, com uma cinta de ouro.

[14] A sua cabeça e cabelos eram brancos como alva lã, como neve; os olhos, como chama de fogo;

[15] os pés, semelhantes ao bronze polido, como que refinado numa fornalha; a voz, como voz de muitas águas.

[16] Tinha na mão direita sete estrelas, e da boca saía-lhe uma afiada espada de dois gumes. O seu rosto brilhava como o sol na sua força.

[17] Quando o vi, caí a seus pés como morto. Porém ele pôs sobre mim a mão direita,

[8]«Я — Альфа і Омеґа, — говорить Господь Бог, — Той, Хто є, був і має прийти. Я — Всемогутній».

Одкровення на острові Патмос

[9]Я, Іоан, брат ваш в Ісусі, та спільник ваш у стражданнях, царстві й довготерпінні. Мене було зіслано на острів Патмос за те, що я проповідував Слово Боже і свідчив про Ісуса Христа.

[10]В Господній День заволодів мною Дух, і почув я за собою гучний голос, ніби сурми заграли.

[11]І голос цей мовив: «Запиши в книгу те, що ти бачиш, і пошли до семи церков: Ефеса, Смирни, Перґи, Тіатира, Сарда, Філадельфії та Лаодикії».

[12]Я озирнувся, щоб побачити, що то за голос говорить до мене. І, обернувшись, побачив сім золотих світильників.

[13]Поміж світильників був хтось такий, подібний до Сина Людського. Вбраний Він був у довгий одяг, а на грудях мав золотий перев'яз.

[14]Голова й волосся Його були геть білі, як біла вовна, чи як сніг, а очі, як полум'я вогню.

[15]Ноги Його були немовби з бронзи, розжареної у плавильній печі. Голос Його був гучний, немов водоспад.

[16]Сім зірок Він тримав у правиці, а з уст Його виходив двосічний меч. Обличчя Його сяяло, немов сонце, коли воно найясніше.

[17]Тільки-но побачив я Його, то впав до ніг Його, як мертвий. Тоді поклав Він на мене свою правицю й сказав: «Не бійся! Я — Перший і Останній.

dizendo: Não temas; eu sou o primeiro e o último

18 e aquele que vive; estive morto, mas eis que estou vivo pelos séculos dos séculos e tenho as chaves da morte e do inferno.

19 Escreve, pois, as coisas que viste, e as que são, e as que hão de acontecer depois destas.

20 Quanto ao mistério das sete estrelas que viste na minha mão direita e aos sete candeeiros de ouro, as sete estrelas são os anjos das sete igrejas, e os sete candeeiros são as sete igrejas.

18Я Той, Хто живе. Я був мертвим, але ось Я живий на віки вічні. Я маю ключі від смерті й від царства мертвих.

19Отож напиши про все, що ти бачив, про те, що є, і про те, що буде.

20Ось тобі пояснення таємниці семи зірок, які ти бачиш у правиці Моїй, і семи золотих світильників. Сім зірок — це Ангели семи церков, а сім світильників — це сім церков».

Apocalipse 2

Carta à igreja em Éfeso

1 Ao anjo da igreja em Éfeso escreve: Estas coisas diz aquele que conserva na mão direita as sete estrelas e que anda no meio dos sete candeeiros de ouro:

2 Conheço as tuas obras, tanto o teu labor como a tua perseverança, e que não podes suportar homens maus, e que puseste à prova os que a si mesmos se declaram apóstolos e não são, e os achaste mentirosos;

3 e tens perseverança, e suportaste provas por causa do meu nome, e não te deixaste esmorecer.

4 Tenho, porém, contra ti que abandonaste o teu primeiro amor.

5 Lembra-te, pois, de onde caíste, arrepende-te e volta à prática das primeiras obras; e, se não, venho a ti e

Одкровення Апостола Іоана 2

Послання до Ефеської церкви

1Напиши Ангелу Ефеської церкви: Ось що говорить тобі Той, Хто тримає сім зірок у Своїй правиці й ходить між семи золотими світильниками:

2«Я знаю вчинки твої, твою тяжку працю і довготерпіння, та що терпіти не можеш лихих людей. Знаю Я, що ти випробувала тих, хто називав себе апостолами, але насправді ними не були, і довідалась, що вони брехуни.

3Я знаю твоє терпіння, і що ти пережила заради Мене, але то не виснажило тебе.

4Та ось що Я маю на докір тобі: ти відмовилася від любові, яка була в тобі від початку.

5Отож пам'ятай, з якої висоти ти впала. Покайся і роби те, що робила від початку. А як не зробиш цього, то Я прийду й заберу твій світильник з його місця.

moverei do seu lugar o teu candeeiro, caso não te arrependas.

[6] Tens, contudo, a teu favor que odeias as obras dos nicolaítas, as quais eu também odeio.

[6]Але є й те, де ти маєш рацію: ти ненавидиш вчинки николаїтів. Я теж їх ненавиджу.

[7] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas: Ao vencedor, dar-lhe-ei que se alimente da árvore da vida que se encontra no paraíso de Deus.

[7]Хто має вуха, нехай почує, що Дух говорить церквам. Усім, хто переможе, Я дам право їсти плоди з дерева життя. А дерево це — в Божому раю».

Carta à igreja em Esmirna

Послання до церкви у Смирні

[8] Ao anjo da igreja em Esmirna escreve: Estas coisas diz o primeiro e o último, que esteve morto e tornou a viver:

[8]Напиши Ангелу церкви у Смирні: Ось що говорить до тебе Перший і Останній, Хто прийняв смерть і повернувся до життя:

[9] Conheço a tua tribulação, a tua pobreza (mas tu és rico) e a blasfêmia dos que a si mesmos se declaram judeus e não são, sendo, antes, sinagoga de Satanás.

[9]«Я знаю про твої турботи і знаю, що ти бідна, але насправді ти багата! Я знаю, що дехто лихословить проти тебе. Ті люди кажуть, що вони юдеї, але вони не є істинними юдеями. Вони — люди, які належать сатані.

[10] Não temas as coisas que tens de sofrer. Eis que o diabo está para lançar em prisão alguns dentre vós, para serdes postos à prova, e tereis tribulação de dez dias. Sê fiel até à morte, e dar-te-ei a coroa da vida.

[10]Не бійся нічого, що тобі доведеться перестраджати. Диявол кине декого з вас до в’язниці, щоб випробувати вас. Ти будеш страждати десять днів. Але будь стійкою у вірі, навіть якщо доведеться померти, і Я дам тобі вінець життя.

[11] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas: O vencedor de nenhum modo sofrerá dano da segunda morte.

[11]Хто має вуха, нехай чує, що Дух промовляє церквам: той, хто переможе, не зазнає шкоди від другої смерті».

Carta à igreja em Pérgamo

Послання до Перґамської церкви

[12] Ao anjo da igreja em Pérgamo escreve: Estas coisas diz aquele que tem a espada afiada de dois gumes:

[12]Напиши Ангелу Перґамської церкви: Ось, що говорить Той, Хто має двосічний меч:

[13] Conheço o lugar em que habitas, onde está o trono de Satanás, e que conservas o meu nome e não negaste a minha fé, ainda nos dias de Antipas, minha testemunha, meu fiel, o qual foi morto entre vós, onde Satanás habita.

[13]«Я знаю, що живеш ти там, де престол сатани. Я також знаю, що дотримуєшся ти йменням Мого і не відмовилася від Моєї віри навіть у ті дні, коли Антипа, Мій вірний свідок, був убитий у твоєму місті, де живе сатана.

[14] Tenho, todavia, contra ti algumas coisas, pois que tens aí os que sustentam a doutrina de Balaão, o qual ensinava a Balaque a armar ciladas diante dos filhos de Israel para comerem coisas sacrificadas aos ídolos e praticarem a prostituição.

[14]Однак Я дещо маю і на докір тобі: є там серед вас люди, які наслідують „вчення Валаама”. Того Валаама, який навчив Валака звабити людей Ізраїлю на гріх: вони їли м’ясо, пожертвуване бовванам, і чинили розпусту.

[15] Outrossim, também tu tens os que da mesma forma sustentam a doutrina dos nicolaítas.

[15]Такі люди є й серед вас. Вони наслідують вчення николаїтів.

[16] Portanto, arrepende-te; e, se não, venho a ti sem demora e contra eles pelejarei com a espada da minha boca.

[16]Покайтеся ж! Бо Я скоро прийду до вас і битимуся з тими людьми мечем Моїх уст.

[17] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas: Ao vencedor, dar-lhe-ei do maná escondido, bem como lhe darei uma pedrinha branca, e sobre essa pedrinha escrito um nome novo, o qual ninguém conhece, exceto aquele que o recebe.

[17]Хто має вуха, нехай слухає, що Дух промовляє церквам: тому, хто переможе, буде від Мене „прихована манна”. І дам я тому білий камінь, а на камені тому буде написане нове ім’я, якого ніхто не знатиме, крім того, хто одержить його».

Carta à igreja em Tiatira

Послання Ісуса до церкви в Фіатирі

[18] Ao anjo da igreja em Tiatira escreve: Estas coisas diz o Filho de Deus, que tem os olhos como chama de fogo e os pés semelhantes ao bronze polido:

[18]Напиши до Ангела Фіатирської церкви: Це говорить Син Божий, Той, в Кого очі блищать, як полум’я, а ноги, немов із блискучої бронзи:

[19] Conheço as tuas obras, o teu amor, a tua fé, o teu serviço, a tua perseverança e as tuas últimas obras, mais numerosas do que as primeiras.

[19]«Я знаю про діла твої, любов, віру, служіння, й про твоє довготерпіння. Я знаю те, що ти робила останнім часом, — більше, ніж те, що робила спочатку.

[20] Tenho, porém, contra ti o tolerares que essa mulher, Jezabel, que a si mesma se declara profetisa, não somente ensine, mas ainda seduza os meus servos a praticarem a prostituição e a comerem coisas sacrificadas aos ídolos.

[20]Але ось що маю на докір тобі: ти надто багато дозволяєш цій жінці Єзавелі, яка називає себе пророчицею. Своїм ученням вона зводить слуг Моїх з путі істинного. Вони чинять розпусту й їдять їжу, яка була принесена в пожертву бовванам.

[21] Dei-lhe tempo para que se arrependesse; ela, todavia, não quer arrepender-se da sua prostituição.

[22] Eis que a prostro de cama, bem como em grande tribulação os que com ela adulteram, caso não se arrependam das obras que ela incita.

[23] Matarei os seus filhos, e todas as igrejas conhecerão que eu sou aquele que sonda mentes e corações, e vos darei a cada um segundo as vossas obras.

[24] Digo, todavia, a vós outros, os demais de Tiatira, a tantos quantos não têm essa doutrina e que não conheceram, como eles dizem, as coisas profundas de Satanás: Outra carga não jogarei sobre vós;

[25] tão-somente conservai o que tendes, até que eu venha.

[26] Ao vencedor, que guardar até ao fim as minhas obras, eu lhe darei autoridade sobre as nações,

[27] e com cetro de ferro as regerá e as reduzirá a pedaços como se fossem objetos de barro;

[28] assim como também eu recebi de meu Pai, dar-lhe-ei ainda a estrela da manhã.

[29] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

Apocalipse 3

Carta à igreja em Sardes

[1] Ao anjo da igreja em Sardes escreve: Estas coisas diz aquele que tem os sete Espíritos de Deus e as sete estrelas: Conheço as tuas

[21]Я дав їй час, аби покаялась, але вона не хоче каятися в своїй розпусті.

[22]Отож готовий Я вже кинути її на ложе муки, а тих, хто грішив із нею, віддати на великі страждання, якщо не покаяться вони в злодіяннях, які з нею чинили.

[23]Я повбиваю її послідовників, і тоді всі церкви дізнаються, що Я є Той, Хто знає людські думки й почуття. Я відплачу кожному з вас за діла ваші.

[24]А тепер є у Мене дещо для решти із вас у Фіатирі, хто не наслідує цього вчення і хто не засвоїв так званих сатанинських „глибинних таємниць”. На вас Я більше не накладатиму ніякого іншого тягаря.

[25]Але тримайтеся тієї істини, що маєте, доки Я не прийду.

[26]Тим, хто переможе й буде послідовно до кінця виконувати Мою волю, Я дам владу над народами.

[27]І керуватимуть вони народами залізним жезлом, і розіб’ють їх на дрібні черепки, мов глиняні горщики.

[28]Вони отримають таку ж саму владу, яку Я одержав від Отця Свого, і дам Я їм досвітню зорю.

[29]Той хто має вуха, нехай почує, що Дух промовляє церквам!»

Одкровення Апостола Іоана 3

Послання Ісуса до Сардійської церкви

[1]Напиши Ангелу Сардійської церкви: Це говорить Той, Хто має сім Божих Духів і сім зірок: «Я знаю діла твої і що вважаєшся ти живою, хоч насправді вже мертва.

obras, que tens nome de que vives e estás morto.

[2] Sê vigilante e consolida o resto que estava para morrer, porque não tenho achado íntegras as tuas obras na presença do meu Deus.

[3] Lembra-te, pois, do que tens recebido e ouvido, guarda-o e arrepende-te. Porquanto, se não vigiares, virei como ladrão, e não conhecerás de modo algum em que hora virei contra ti.

[4] Tens, contudo, em Sardes, umas poucas pessoas que não contaminaram as suas vestiduras e andarão de branco junto comigo, pois são dignas.

[5] O vencedor será assim vestido de vestiduras brancas, e de modo nenhum apagarei o seu nome do Livro da Vida; pelo contrário, confessarei o seu nome diante de meu Pai e diante dos seus anjos.

[6] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

Carta à igreja em Filadélfia

[7] Ao anjo da igreja em Filadélfia escreve: Estas coisas diz o santo, o verdadeiro, aquele que tem a chave de Davi, que abre, e ninguém fechará, e que fecha, e ninguém abrirá:

[8] Conheço as tuas obras – eis que tenho posto diante de ti uma porta aberta, a qual ninguém pode fechar – que tens pouca força, entretanto, guardaste a minha palavra e não negaste o meu nome.

[9] Eis farei que alguns dos que são da sinagoga de Satanás, desses que a si

[2]Прокинься і зміцнюй себе, поки та сила, яку ти маєш зовсім не зникла. Не бачу Я, що робиш ти достатньо добра для Мого Бога.

[3]Тож пам’ятай вчення, яке тобі дане і яке ти чула. Корися Йому і покайся! І якщо не отямишся, Я явлюся раптово, як злодій, і не знатимеш ти години, коли Я до тебе прийду.

[4]Однак є в Сардії кілька чоловік, які не заплямували себе. Вони будуть одягнені в біле вбрання, бо гідні того.

[5]Кожен, хто переможе, буде вбраний у білий одяг, і його ім’я не витру Я з Книги Життя, і визнаю його перед Отцем Моїм та Його Ангелами.

[6]Хто має вуха, нехай слухає, що Дух говорить церквам».

Послання до Філадельфійської церкви

[7]Напиши до Ангела церкви у Філадельфії: Так говорить Той, Хто святий та істинний, Хто тримає ключ Давидів. І коли Він тим ключем «відчиняє, і вже ніхто того не зачинить, а коли зачиняє, то ніхто вже того не відчинить»:

[8]«Я знаю про вчинки твої. Дивись! Я перед тобою відчинив двері, які ніхто не може зачинити. Хоча й сили твої малі, та все ж зберегла ти Моє вчення і не зреклася імені Мого.

[9]Слухай! Отих людей, які належать до сатани й стверджують, ніби вони юдеї (хоч вони не юдеї, а брехуни), Я

mesmos se declaram judeus e não são, mas mentem, eis que os farei vir e prostrar-se aos teus pés e conhecer que eu te amei.

[10] Porque guardaste a palavra da minha perseverança, também eu te guardarei da hora da provação que há de vir sobre o mundo inteiro, para experimentar os que habitam sobre a terra.

[11] Venho sem demora. Conserva o que tens, para que ninguém tome a tua coroa.

[12] Ao vencedor, fá-lo-ei coluna no santuário do meu Deus, e daí jamais sairá; gravarei também sobre ele o nome do meu Deus, o nome da cidade do meu Deus, a nova Jerusalém que desce do céu, vinda da parte do meu Deus, e o meu novo nome.

[13] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

Carta à igreja em Laodiceia

[14] Ao anjo da igreja em Laodicéia escreve: Estas coisas diz o Amém, a testemunha fiel e verdadeira, o princípio da criação de Deus:

[15] Conheço as tuas obras, que nem és frio nem quente. Quem dera fosses frio ou quente!

[16] Assim, porque és morno e nem és quente nem frio, estou a ponto de vomitar-te da minha boca;

[17] pois dizes: Estou rico e abastado e não preciso de coisa alguma, e nem sabes que tu és infeliz, sim, miserável, pobre, cego e nu.

[18] Aconselho-te que de mim compres ouro refinado pelo fogo para te enriqueceres,

примушу прийти і впасти до ніг твоїх, нехай знають, що Я полюбив тебе.

[10]Бо виконала ти Мій Наказ про довготерпіння. А Я, в свою чергу, збережу тебе від часів лихоліття, які незабаром настануть в усьому світі для випробування жителів землі.

[11]Я прийду незабаром. Тримайся за ту віру, що маєш, щоб ніхто не міг забрати твій вінець переможний.

[12]Той, хто переможе, стане стовпом у храмі Мого Бога і ніколи не вийде з нього. Я напишу на ньому ім’я Мого Бога, ім’я міста Бога Мого, Нового Єрусалиму, Який зійде з небес від Мого Бога, і Моє Нове Ім’я.

[13]Хто має вуха, нехай слухає, що Дух говорить церквам».

Послання Лаодикійській церкві

[14]Напиши Ангелу Лаодикійської церкви: Так каже Амінь, вірний та істинний Свідок, Володар усього створеного Богом:

[15]«Я знаю вчинки твої, і знаю, що ти ні гаряча, ні холодна. Як би хотів Я, щоб ти була чи холодна, чи гаряча!

[16]Та оскільки ти ні те, ні се, то виплюну Я тебе з уст Моїх.

[17]Бо ти кажеш: „Я заможна, я розбагатіла, мені вже нічого не потрібно”. Але не усвідомлюєш ти того, що ти злиденна, жалюгідна, бідна, сліпа та гола.

[18]Раджу тобі купити в Мене золото, очищене вогнем, щоб ти справді змогла розбагатіти. А також білий одяг, щоб

vestiduras brancas para te vestires, a fim de que não seja manifesta a vergonha da tua nudez, e colírio para ungires os olhos, a fim de que vejas.

прикрити твою безсоромну голизну, й цілющої мазі, щоб намастити очі свої, аби прозріти.

19 Eu repreendo e disciplino a quantos amo. Sê, pois, zeloso e arrepende-te.

19Я виправляю й караю тих, кого люблю. Покайся! Будь ревною і доведи, що найголовніше для тебе — праведне життя!

20 Eis que estou à porta e bato; se alguém ouvir a minha voz e abrir a porta, entrarei em sua casa e cearei com ele, e ele, comigo.

20Слухай! Ось Я стою біля дверей і стукаю. Якщо хтось з вас почує Мій голос і відчинить двері, Я ввійду в його дім і сяду з ним їсти, а він зі Мною.

21 Ao vencedor, dar-lhe-ei sentar-se comigo no meu trono, assim como também eu venci e me sentei com meu Pai no seu trono.

21Кожному, хто переможе, я дозволю сидіти зі Мною на Моєму престолі! Так само, як і Я переміг, і сів зі Своїм Отцем на Його троні.

22 Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

22Хто має вуха, нехай почує, що Дух говорить церквам».

Apocalipse 4

A visão do trono de Deus

1 Depois destas coisas, olhei, e eis não somente uma porta aberta no céu, como também a primeira voz que ouvi, como de trombeta ao falar comigo, dizendo: Sobe para aqui, e te mostrarei o que deve acontecer depois destas coisas.

2 Imediatamente, eu me achei em espírito, e eis armado no céu um trono, e, no trono, alguém sentado;

3 e esse que se acha assentado é semelhante, no aspecto, a pedra de jaspe e de sardônio, e, ao redor do trono, há um arco-íris semelhante, no aspecto, a esmeralda.

4 Ao redor do trono, há também vinte e quatro tronos, e assentados neles, vinte e

Одкровення Апостола Іоана 4

Іоан бачить Небеса

1Після того я дивлюсь, а переді мною відчинені двері в Небеса. І голос, який я вже чув перед тим і який звучав як сурма, сказав: «Підійди сюди, Я покажу тобі, що має статися після цього».

2Тоді вмить я опинився під владою Духа. Переді мною на небесах стояв престол, і на ньому Хтось сидів.

3Той, Хто там сидів, подібний був до коштовного каміння ясписа і сардиса, а навколо престолу сяяла веселка, подібна до смарагду.

4Навколо престолу було ще двадцять чотири трони, та двадцять чотири старійшини сиділи на них. Вони були

quatro anciãos vestidos de branco, em cujas cabeças estão coroas de ouro.

вбрані у білий одяг, а на головах мали золоті вінці.

[5] Do trono saem relâmpagos, vozes e trovões, e, diante do trono, ardem sete tochas de fogo, que são os sete Espíritos de Deus.

[5]Блискавки, гуркіт, і звуки грому чулися з престолу. Перед ним горіло сім світильників — сім Духів Божих.

[6] Há diante do trono um como que mar de vidro, semelhante ao cristal, e também, no meio do trono e à volta do trono, quatro seres viventes cheios de olhos por diante e por detrás.

[6]Перед престолом було щось подібне до скляного моря, прозорого, немов кришталь. З чотирьох боків престолу були живі істоти з безліччю очей спереду і ззаду.

[7] O primeiro ser vivente é semelhante a leão, o segundo, semelhante a novilho, o terceiro tem o rosto como de homem, e o quarto ser vivente é semelhante à águia quando está voando.

[7]Перша істота була схожа на лева, друга — на бика, у третьої обличчя було, як у людини, а четверта була схожа на орла, що летить.

[8] E os quatro seres viventes, tendo cada um deles, respectivamente, seis asas, estão cheios de olhos, ao redor e por dentro; não têm descanso, nem de dia nem de noite, proclamando: Santo, Santo, Santo é o SENHOR Deus, o Todo-Poderoso, aquele que era, que é e que há de vir.

[8]І кожна з цих шести істот мала шість крил і була вкрита очима: спереду і ззаду. День і ніч безупинно вони повторювали: «Святий, святий, святий Господь Бог Всемогутній, Який був, є і має прийти».

[9] Quando esses seres viventes derem glória, honra e ações de graças ao que se encontra sentado no trono, ao que vive pelos séculos dos séculos,

[10] os vinte e quatro anciãos prostrar-se-ão diante daquele que se encontra sentado no trono, adorarão o que vive pelos séculos dos séculos e depositarão as suas coroas diante do trono, proclamando:

[9-10]І щоразу, коли ці живі істоти складали славу, честь і подяку Тому, Хто сидить на престолі й живе вічно, двадцять чотири старійшини падали долілиць перед Тим, Хто сидить на престолі, і вклонялися Тому, Хто живе віки вічні. Вони складали вінці свої перед престолом, повторюючи:

[11] Tu és digno, SENHOR e Deus nosso, de receber a glória, a honra e o poder, porque todas as coisas tu criaste, sim, por causa da

[11]«Господь і Бог наш! Ти гідний слави, честі й могутності, бо Ти створив усе, і все з волі Твоєї існує і було створене».

tua vontade vieram a existir e foram criadas.

Apocalipse 5

A visão do livro selado com sete selos e a do Cordeiro

[1] Vi, na mão direita daquele que estava sentado no trono, um livro escrito por dentro e por fora, de todo selado com sete selos.

[2] Vi, também, um anjo forte, que proclamava em grande voz: Quem é digno de abrir o livro e de lhe desatar os selos?

[3] Ora, nem no céu, nem sobre a terra, nem debaixo da terra, ninguém podia abrir o livro, nem mesmo olhar para ele;

[4] e eu chorava muito, porque ninguém foi achado digno de abrir o livro, nem mesmo de olhar para ele.

[5] Todavia, um dos anciãos me disse: Não chores; eis que o Leão da tribo de Judá, a Raiz de Davi, venceu para abrir o livro e os seus sete selos.

[6] Então, vi, no meio do trono e dos quatro seres viventes e entre os anciãos, de pé, um Cordeiro como tendo sido morto. Ele tinha sete chifres, bem como sete olhos, que são os sete Espíritos de Deus enviados por toda a terra.

[7] Veio, pois, e tomou o livro da mão direita daquele que estava sentado no trono;

[8] e, quando tomou o livro, os quatro seres viventes e os vinte e quatro anciãos prostraram-se diante do Cordeiro, tendo cada um deles uma harpa e taças de ouro

Одкровення Апостола Іоана 5

Сувій з сімома печатками

[1]Після того я побачив сувій у правиці Того, Хто сидів на престолі. Надписи на ньому були з обох боків, і був він запечатаний сімома печатками.

[2]І побачив я могутнього Ангела, який закликав гучним голосом: «Хто гідний зламати печатки та відкрити сувій?»

[3]Але нікого не було ні на небі, ні на землі й під землею, хто б міг відкрити сувій і зазирнути в нього.

[4]Я гірко плакав, бо нікого не знайшлося гідного, хто б спромігся відкрити сувій й зазирнути в нього.

[5]Тоді один із старійшин сказав мені: «Не треба плакати! Слухай! Лев із роду Юдиного, з коліна Давидового, переміг. Він може розгорнути сувій і зламати сім печаток».

[6]Далі я побачив Ягня, Яке стояло перед престолом поміж чотирьох живих істот і старійшин. Воно було немовби заколоте. Ягня мало сім рогів і сім очей, котрі були сімома Божими Духами, посланими в усі землі.

[7]І тут Воно підійшло і взяло сувій з правиці Того, Хто сидів на престолі.

[8]Коли ж Воно взяло сувій, чотири живі істоти й двадцять чотири старійшини впали долілиць перед Ягням. У кожного були кіфари й золоті чаші, наповнені пахощами, а пахощі ті — молитви святих людей Божих.

cheias de incenso, que são as orações dos santos,

[9] e entoavam novo cântico, dizendo: Digno és de tomar o livro e de abrir-lhe os selos, porque foste morto e com o teu sangue compraste para Deus os que procedem de toda tribo, língua, povo e nação

[10] e para o nosso Deus os constituíste reino e sacerdotes; e reinarão sobre a terra.

[11] Vi e ouvi uma voz de muitos anjos ao redor do trono, dos seres viventes e dos anciãos, cujo número era de milhões de milhões e milhares de milhares,

[12] proclamando em grande voz: Digno é o Cordeiro que foi morto de receber o poder, e riqueza, e sabedoria, e força, e honra, e glória, e louvor.

[13] Então, ouvi que toda criatura que há no céu e sobre a terra, debaixo da terra e sobre o mar, e tudo o que neles há, estava dizendo: Àquele que está sentado no trono e ao Cordeiro, seja o louvor, e a honra, e a glória, e o domínio pelos séculos dos séculos.

[14] E os quatro seres viventes respondiam: Amém! Também os anciãos prostraram-se e adoraram.

Apocalipse 6

O Cordeiro abre os selos. O primeiro selo

[1] Vi quando o Cordeiro abriu um dos sete selos e ouvi um dos quatro seres viventes dizendo, como se fosse voz de trovão: Vem!

[9]І заспівали вони нову пісню до Ягняти: «Ти вартий того, щоб узяти сувій і зламати печатки, тому що Ти був заколотий і кров'ю Своєю викупив людей для Бога із кожного роду, з кожного племені, мови й народу.

[10]Ти об'єднав їх у царство і зробив священиками для нашого Бога, і вони царюватимуть на землі».

[11]Тоді я подивився й почув голоси багатьох Ангелів, які оточили престол, живих істот і старійшин. Їх були тисячі й тисячі — десятки тисяч разів по десять тисяч.

[12]Вони голосно гукали: «Ягня, Яке було заколоте, варте могутності, мудрості, багатства. Воно гідне сили, честі, слави і благословення!»

[13]Потому я почув, як кожне створіння на небі, на землі, під землею і в морі — усе, що було там, говорило: «Нехай буде благословення, честь, слава і могутність Тому, Хто сидить на престолі, і Ягняті на віки вічні!»

[14]І чотири живі істоти додали: «Амінь!» Тоді старійшини впали долілиць і вклонилися.

Одкровення Апостола Іоана 6

Печатки

[1]Коли Ягня зламало першу печатку, я почув, як одна з чотирьох живих істот громоподібним голосом сказала: «Прийди!»

[2] Vi, então, e eis um cavalo branco e o seu cavaleiro com um arco; e foi-lhe dada uma coroa; e ele saiu vencendo e para vencer.

[2]Потім я побачив переді мною білого коня і вершника на ньому, який в руці тримав лук. Йому був даний вінець переможця, і вирушив він розбити ворога, та отримати перемогу над ним.

O segundo selo

[3] Quando abriu o segundo selo, ouvi o segundo ser vivente dizendo: Vem!

[3]Ягня зламало другу печатку, і я почув, як друга жива істота сказала: «Прийди!»

[4] E saiu outro cavalo, vermelho; e ao seu cavaleiro, foi-lhe dado tirar a paz da terra para que os homens se matassem uns aos outros; também lhe foi dada uma grande espada.

[4]Тоді вийшов інший кінь, рудий, мов полум'я. Його вершнику дана була влада позбавляти землю миру й примушувати людей вбивати одне одного. І було йому дано великого меча.

O terceiro selo

[5] Quando abriu o terceiro selo, ouvi o terceiro ser vivente dizendo: Vem! Então, vi, e eis um cavalo preto e o seu cavaleiro com uma balança na mão.

[5]Коли Ягня розламало третю печатку, я почув, як третя жива істота сказала: «Прийди!» Тоді я глянув, а переді мною стоїть кінь вороний, й вершник на ньому тримає в руці терези.

[6] E ouvi uma como que voz no meio dos quatro seres viventes dizendo: Uma medida de trigo por um denário; três medidas de cevada por um denário; e não danifiques o azeite e o vinho.

[6]Тоді я почув щось на зразок голосу, що долинав від тих чотирьох істот, який говорив: «Одна міра пшениці за динар, і три міри ячменю за динар. Але не зіпсуй олію та вино!»

O quarto selo

[7] Quando o Cordeiro abriu o quarto selo, ouvi a voz do quarto ser vivente dizendo: Vem!

[7]Ягня зламало четверту печатку, і я почув, як голос четвертої живої істоти промовив: «Прийди!»

[8] E olhei, e eis um cavalo amarelo e o seu cavaleiro, sendo este chamado Morte; e o Inferno o estava seguindo, e foi-lhes dada autoridade sobre a quarta parte da terra para matar à espada, pela fome, com a mortandade e por meio das feras da terra.

[8]Тоді глянув я, а переді мною — блідий кінь. Вершник, який сидів на ньому, був смертю, а за ним слідом йшло пекло. І влада була їм дана над четвертою частиною світу вбивати мечем, голодом, хворобами, та за допомогою диких звірів.

O quinto selo

[9] Quando ele abriu o quinto selo, vi, debaixo do altar, as almas daqueles que tinham sido mortos por causa da palavra

[9]Коли Ягня розламало п'яту печатку, я побачив під вівтарем душі тих, хто був убитий за вірність Слову Божому і за істину, що вони одержали.

de Deus e por causa do testemunho que sustentavam.

[10] Clamaram em grande voz, dizendo: Até quando, ó Soberano SENHOR, santo e verdadeiro, não julgas, nem vingas o nosso sangue dos que habitam sobre a terra?

[10]Вони голосно гукали: «Святий та істинний Володарю, скільки ж іще часу до Твого Суду й покарання людей землі за смерть нашу?»

[11] Então, a cada um deles foi dada uma vestidura branca, e lhes disseram que repousassem ainda por pouco tempo, até que também se completasse o número dos seus conservos e seus irmãos que iam ser mortos como igualmente eles foram.

[11]Кожному з них було дано білий одяг і сказано їм ще трохи зачекати, доки доповниться число їхніх братів і сестер, слуг Христових, які мали бути вбиті, як і вони.

O sexto selo

[12] Vi quando o Cordeiro abriu o sexto selo, e sobreveio grande terremoto. O sol se tornou negro como saco de crina, a lua toda, como sangue,

[12]Коли Ягня зламало шосту печатку, я побачив, як стався великий землетрус. Сонце стало чорним, немов волосяниця, а повен місяць зробився кривавим.

[13] as estrelas do céu caíram pela terra, como a figueira, quando abalada por vento forte, deixa cair os seus figos verdes,

[13]Зірки з неба попадали на землю, як недозрілі фіґи падають із фіґового дерева від сильного вітру.

[14] e o céu recolheu-se como um pergaminho quando se enrola. Então, todos os montes e ilhas foram movidos do seu lugar.

[14]Небеса розкололися і скрутилися, немов сувій, а всі гори й острови зсунулися зі своїх місць.

[15] Os reis da terra, os grandes, os comandantes, os ricos, os poderosos e todo escravo e todo livre se esconderam nas cavernas e nos penhascos dos montes

[15]Тоді всі люди: царі земні, правителі, воєначальники, багаті та могутні, раби й вільні, сховалися в печери, та серед скель у горах.

[16] e disseram aos montes e aos rochedos: Caí sobre nós e escondei-nos da face daquele que se assenta no trono e da ira do Cordeiro,

[16]І сказали вони горам і скелям: «Обваліться на нас, і сховайте нас від Того, Хто сидить на престолі, й від гніву Ягняти!

[17] porque chegou o grande Dia da ira deles; e quem é que pode suster-se?

[17]Великий День Їхнього гніву настав, і хто зможе пережити його?»

Apocalipse 7

Одкровення Апостола Іоана 7

Os cento e quarenta e quatro mil selados de Israel

[1] Depois disto, vi quatro anjos em pé nos quatro cantos da terra, conservando seguros os quatro ventos da terra, para que nenhum vento soprasse sobre a terra, nem sobre o mar, nem sobre árvore alguma.

[2] Vi outro anjo que subia do nascente do sol, tendo o selo do Deus vivo, e clamou em grande voz aos quatro anjos, aqueles aos quais fora dado fazer dano à terra e ao mar,

[3] dizendo: Não danifiqueis nem a terra, nem o mar, nem as árvores, até selarmos na fronte os servos do nosso Deus.

[4] Então, ouvi o número dos que foram selados, que era cento e quarenta e quatro mil, de todas as tribos dos filhos de Israel:

[5] da tribo de Judá foram selados doze mil; da tribo de Rúben, doze mil; da tribo de Gade, doze mil;

[6] da tribo de Aser, doze mil; da tribo de Naftali, doze mil; da tribo de Manassés, doze mil;

[7] da tribo de Simeão, doze mil; da tribo de Levi, doze mil; da tribo de Issacar, doze mil;

[8] da tribo de Zebulom, doze mil; da tribo de José, doze mil; da tribo de Benjamim foram selados doze mil.

A visão dos glorificados

[9] Depois destas coisas, vi, e eis grande multidão que ninguém podia enumerar, de todas as nações, tribos, povos e línguas, em pé diante do trono e diante do Cordeiro,

Сто сорок чотири тисячі відзначено печаткою Бога

[1]Після цього, я побачив чотирьох Ангелів, які стояли на чотирьох кутах світу, й стримували вітер, щоб той не міг повіяти на землю, море чи дерева.

[2]Потім побачив я іншого Ангела, який йшов зі сходу, та ніс печатку Живого Бога. І крикнув він гучним голосом до чотирьох Ангелів, котрим дана була сила руйнувати землю та моря.

[3]Він сказав: «Не пошкодьте ні землі, ні моря, ні дерев, доки ми не позначимо слуг нашого Бога печаткою на чолі».

[4]Потім я почув те число людей, яких було відзначено печаткою; сто сорок чотири тисячі з кожного роду ізраїльського:

[5]дванадцять тисяч із роду Юдиного, дванадцять тисяч із роду Рувимового, дванадцять тисяч із роду Ґадового,

[6]дванадцять тисяч із роду Ашерового, дванадцять тисяч із роду Нафталі, дванадцять тисяч із роду Манасіїного,

[7]дванадцять тисяч із роду Симеонового, дванадцять тисяч із роду Левієвого, дванадцять тисяч із роду Іссаха́рового,

[8]дванадцять тисяч із роду Завулонового, дванадцять тисяч із роду Йосипового, дванадцять тисяч із роду Веніаминового.

Люди Божі перед престолом

[9]Потім я подивився, а переді мною величезний натовп людей, яких не злічити. Люди з кожної нації, зі всіх племен, народів стояли перед престолом і перед Ягням, вбрані в біле, а в руках у них — пальмове віття.

vestidos de vestiduras brancas, com palmas nas mãos;

[10] e clamavam em grande voz, dizendo: Ao nosso Deus, que se assenta no trono, e ao Cordeiro, pertence a salvação.

[11] Todos os anjos estavam de pé rodeando o trono, os anciãos e os quatro seres viventes, e ante o trono se prostraram sobre o seu rosto, e adoraram a Deus,

[12] dizendo: Amém! O louvor, e a glória, e a sabedoria, e as ações de graças, e a honra, e o poder, e a força sejam ao nosso Deus, pelos séculos dos séculos. Amém!

[13] Um dos anciãos tomou a palavra, dizendo: Estes, que se vestem de vestiduras brancas, quem são e donde vieram?

[14] Respondi-lhe: meu SENHOR, tu o sabes. Ele, então, me disse: São estes os que vêm da grande tribulação, lavaram suas vestiduras e as alvejaram no sangue do Cordeiro,

[15] razão por que se acham diante do trono de Deus e o servem de dia e de noite no seu santuário; e aquele que se assenta no trono estenderá sobre eles o seu tabernáculo.

[16] Jamais terão fome, nunca mais terão sede, não cairá sobre eles o sol, nem ardor algum,

[17] pois o Cordeiro que se encontra no meio do trono os apascentará e os guiará para as fontes da água da vida. E Deus lhes enxugará dos olhos toda lágrima.

Apocalipse 8

O sétimo selo. Os sete anjos com as suas trombetas

[10]І гукали вони: «Перемога належить Богу нашому, Який сидить на престолі, і Ягняті!»

[11]Всі Ангели стояли навколо престолу, старійшин й чотирьох живих істот. Ангели впали долілиць перед престолом і почали прославляти Бога,

[12]кажучи: «Амінь! Нехай буде благословення, слава, мудрість, дяка, честь, міць і сила нашому Богу на вічні віки. Амінь!»

[13]Потім один із старійшин запитав мене: «Хто ці люди у білому вбранні? Звідки вони прийшли?»

[14]Я відповів йому так: «Пане, ти знаєш, хто вони». Тоді він мені сказав: «Це люди, які пройшли через великі страждання; вони омили одяг свій і вибілили його кров'ю Ягняти.

[15]Ось чому вони перед Божим престолом і прославляють Його день і ніч у Його храмі. Той, Хто сидить на престолі, захистить їх Своєю присутністю.

[16]Ніколи вже не страждатимуть вони від голоду чи спраги, ні сонце не палитиме їх, та ніяка спека не страшна їм.

[17]Бо Ягня, Яке знаходиться біля самого престолу, буде їхнім пастирем і водитиме їх до джерел вод життєдайних. І Бог витре кожну сльозу з їхніх очей».

Одкровення Апостола Іоана 8

Сьома печатка

[1] Quando o Cordeiro abriu o sétimo selo, houve silêncio no céu cerca de meia hora.

[2] Então, vi os sete anjos que se acham em pé diante de Deus, e lhes foram dadas sete trombetas.

[3] Veio outro anjo e ficou de pé junto ao altar, com um incensário de ouro, e foi-lhe dado muito incenso para oferecê-lo com as orações de todos os santos sobre o altar de ouro que se acha diante do trono;

[4] e da mão do anjo subiu à presença de Deus a fumaça do incenso, com as orações dos santos.

[5] E o anjo tomou o incensário, encheu-o do fogo do altar e o atirou à terra. E houve trovões, vozes, relâmpagos e terremoto.

[6] Então, os sete anjos que tinham as sete trombetas prepararam-se para tocar.

A primeira trombeta

[7] O primeiro anjo tocou a trombeta, e houve saraiva e fogo de mistura com sangue, e foram atirados à terra. Foi, então, queimada a terça parte da terra, e das árvores, e também toda erva verde.

A segunda trombeta

[8] O segundo anjo tocou a trombeta, e uma como que grande montanha ardendo em chamas foi atirada ao mar, cuja terça parte se tornou em sangue,

[9] e morreu a terça parte da criação que tinha vida, existente no mar, e foi destruída a terça parte das embarcações.

A terceira trombeta

[10] O terceiro anjo tocou a trombeta, e caiu do céu sobre a terça parte dos rios, e sobre

[1]Коли Ягня розламало сьому печатку, то на небесах на півгодини запанувала тиша.

[2]Потім я побачив сімох Ангелів, які стояли перед Богом, і сім сурм було їм дано.

[3]Далі підійшов інший Ангел і став біля вівтаря. Він мав золоте кадило, й було йому дано багато ладану, щоб із молитвами всіх святих людей покадити на золотому вівтарі перед престолом.

[4]І знявся разом із молитвами святих дим кадильний з рук Ангела до Бога.

[5]Потім Ангел узяв кадило, наповнив його вогнем із вівтаря й кинув на землю. Тоді пролунав грім, здійнявся шум, спалахнули блискавиці й стався землетрус.

Сім Ангелів сурмлять у сурми

[6]І сім Ангелів, які мали сурми приготувалися сурмити.

[7]Перший Ангел засурмив, і стався град та вогонь, перемішані з кров'ю, і все те вилилося на землю. Третина землі, дерев й уся зелена трава згоріли у вогні.

[8]Засурмив другий Ангел, і ніби величезна гора, охоплена вогнем, упала в море, перетворивши третину моря на кров.

[9]Третина всього живого в морі повмирала й третина кораблів була знищена.

[10]Засурмив третій Ангел у сурму свою, і велика зірка, що сяяла, немов

as fontes das águas uma grande estrela, ardendo como tocha.

[11] O nome da estrela é Absinto; e a terça parte das águas se tornou em absinto, e muitos dos homens morreram por causa dessas águas, porque se tornaram amargosas.

A quarta trombeta

[12] O quarto anjo tocou a trombeta, e foi ferida a terça parte do sol, da lua e das estrelas, para que a terça parte deles escurecesse e, na sua terça parte, não brilhasse, tanto o dia como também a noite.

[13] Então, vi e ouvi uma águia que, voando pelo meio do céu, dizia em grande voz: Ai! Ai! Ai dos que moram na terra, por causa das restantes vozes da trombeta dos três anjos que ainda têm de tocar!

Apocalipse 9

A quinta trombeta

[1] O quinto anjo tocou a trombeta, e vi uma estrela caída do céu na terra. E foi-lhe dada a chave do poço do abismo.

[2] Ela abriu o poço do abismo, e subiu fumaça do poço como fumaça de grande fornalha, e, com a fumaceira saída do poço, escureceu-se o sol e o ar.

[3] Também da fumaça saíram gafanhotos para a terra; e foi-lhes dado poder como o que têm os escorpiões da terra,

[4] e foi-lhes dito que não causassem dano à erva da terra, nem a qualquer coisa verde, nem a árvore alguma e tão-somente aos

світильник, упала з неба на третину всіх річок та джерел.

[11]І ймення зірки тієї — «Полин». Тож третина води стала гіркою, та багато людей вмерло від тієї води.

[12]Засурмив у сурму четвертий Ангел, і третина сонця й місяця, й третина зірок були вдарені. Третина їх згасла, і третина дня, а також третина ночі втратили своє світло.

[13]Потім поглянув я і побачив орла, який летів у височині. Він промовляв гучним голосом: «Горе, горе, горе тим, хто живе на землі, бо три сурми напоготові і засурмлять незабаром три Ангели!»

Одкровення Апостола Іоана 9

Сарана

[1]П’ятий Ангел засурмив у сурму, і побачив я зірку, що впала з неба на землю. І був даний їй ключ від колодязю, що вів униз до безодні.

[2]Коли вона відімкнула криницю, що вела до безодні, звідти пішов дим, ніби диміла велетенська піч; тоді сонце й небо почорніли від того диму.

[3]З того диму на землю попадала сарана, і сила була дана їй жалити людей, подібно скорпіонам.

[4]Але ж наказано їй було не завдавати ніякої шкоди ні траві на землі, ні жодній рослині, ані дереву, а тільки людям, у яких немає Божої печаті на чолі.

homens que não têm o selo de Deus sobre a fronte.

5 Foi-lhes também dado, não que os matassem, e sim que os atormentassem durante cinco meses. E o seu tormento era como tormento de escorpião quando fere alguém.

6 Naqueles dias, os homens buscarão a morte e não a acharão; também terão ardente desejo de morrer, mas a morte fugirá deles.

7 O aspecto dos gafanhotos era semelhante a cavalos preparados para a peleja; na sua cabeça havia como que coroas parecendo de ouro; e o seu rosto era como rosto de homem;

8 tinham também cabelos, como cabelos de mulher; os seus dentes, como dentes de leão;

9 tinham couraças, como couraças de ferro; o barulho que as suas asas faziam era como o barulho de carros de muitos cavalos, quando correm à peleja;

10 tinham ainda cauda, como escorpiões, e ferrão; na cauda tinham poder para causar dano aos homens, por cinco meses;

11 e tinham sobre eles, como seu rei, o anjo do abismo, cujo nome em hebraico é Abadom, e em grego, Apoliom.

12 O primeiro ai passou. Eis que, depois destas coisas, vêm ainda dois ais.

A sexta trombeta

13 O sexto anjo tocou a trombeta, e ouvi uma voz procedente dos quatro ângulos do

5І наказ був даний тій сарані: не вбивати людей, але болем мучити їх п’ять місяців. А біль той, як від жала скорпіона.

6І всі п’ять місяців шукатимуть ті люди смерті, але не знайдуть її. Вони благатимуть про смерть, та вона обходитиме їх.

7Сарана ж та схожа була на коней, готових до бою. На головах у неї було щось на зразок золотих вінчиків, а обличчя подібні до людських.

8Волосся сарани нагадувало жіноче, а зуби були, як у левів.

9На грудях у сарани були немовби залізні панцирі, а шум її крил нагадував гуркіт колесниць, що мчать на битву, запряжені багатьма кіньми.

10Сарана мала хвости з жалом, як у скорпіонів. І в хвостах тих сили було стільки, щоб мучити людей протягом п’яти місяців.

11Царем сарани був ангел безодні на ім’я «Аваддон», гебрейською мовою, а грецькою мовою — «Аполліон» (або «Руйнівник»).

12Перше велике лихо минуло. Два інших великих лиха все ще наближаються.

Нові кари

13Шостий Ангел засурмив у сурму свою, і почув я голос, що линув із чотирьох рогів золотого вівтаря, який стояв перед Богом.

altar de ouro que se encontra na presença de Deus,

[14] dizendo ao sexto anjo, o mesmo que tem a trombeta: Solta os quatro anjos que se encontram atados junto ao grande rio Eufrates.

[14]І звернувся він до шостого Ангела з сурмою: «Звільни чотирьох Ангелів, прикутих біля річки Євфрат».

[15] Foram, então, soltos os quatro anjos que se achavam preparados para a hora, o dia, o mês e o ano, para que matassem a terça parte dos homens.

[15]Тоді чотирьох Ангелів, які були напоготові саме для цієї години, дня, місяця й року, було звільнено, щоб убити одну третину людства.

[16] O número dos exércitos da cavalaria era de vinte mil vezes dez milhares; eu ouvi o seu número.

[16]Загальна кількість вершників і коней у їхньому війську налічувала двісті мільйонів, і я чув це число.

[17] Assim, nesta visão, contemplei que os cavalos e os seus cavaleiros tinham couraças cor de fogo, de jacinto e de enxofre. A cabeça dos cavalos era como cabeça de leão, e de sua boca saía fogo, fumaça e enxofre.

[17]У видінні моїм я бачив коней й вершників, які виглядали саме так: вони мали вогняно-червоні, синьо-гіацинтові й жовто-сірчані панцирі. Голови коней були схожі на левові, а з пащ у них вилітали вогонь, дим і сірка.

[18] Por meio destes três flagelos, a saber, pelo fogo, pela fumaça e pelo enxofre que saíam da sua boca, foi morta a terça parte dos homens;

[18]Цими трьома карами — вогнем, димом і сіркою, що вилітали з їхніх пащ, було вбито третину людства.

[19] pois a força dos cavalos estava na sua boca e na sua cauda, porquanto a sua cauda se parecia com serpentes, e tinha cabeça, e com ela causavam dano.

[19]Сила коней була в їхніх пащах та хвостах, бо хвости їхні були схожі на змій, які жалили й ранили людей.

[20] Os outros homens, aqueles que não foram mortos por esses flagelos, não se arrependeram das obras das suas mãos, deixando de adorar os demônios e os ídolos de ouro, de prata, de cobre, de pedra e de pau, que nem podem ver, nem ouvir, nem andar;

[20]Решта людей, яких не знищили ці кари, не покаялася у своїх вчинках. Вони не перестали поклонятися демонам та бовванам золотим, срібним, мідним, кам'яним та дерев'яним, які не можуть ні бачити, ні чути, ні ходити.

[21] nem ainda se arrependeram dos seus assassínios, nem das suas feitiçarias, nem da sua prostituição, nem dos seus furtos.

[21]Не покаялися вони ні у вбивствах, ні в чаклунстві, ні в розпусті, ні в крадіжках.

Apocalipse 10

Os anjos e os sete trovões. João e o livrinho

[1] Vi outro anjo forte descendo do céu, envolto em nuvem, com o arco-íris por cima de sua cabeça; o rosto era como o sol, e as pernas, como colunas de fogo;

[2] e tinha na mão um livrinho aberto. Pôs o pé direito sobre o mar e o esquerdo, sobre a terra,

[3] e bradou em grande voz, como ruge um leão, e, quando bradou, desferiram os sete trovões as suas próprias vozes.

[4] Logo que falaram os sete trovões, eu ia escrever, mas ouvi uma voz do céu, dizendo: Guarda em segredo as coisas que os sete trovões falaram e não as escrevas.

[5] Então, o anjo que vi em pé sobre o mar e sobre a terra levantou a mão direita para o céu

[6] e jurou por aquele que vive pelos séculos dos séculos, o mesmo que criou o céu, a terra, o mar e tudo quanto neles existe: Já não haverá demora,

[7] mas, nos dias da voz do sétimo anjo, quando ele estiver para tocar a trombeta, cumprir-se-á, então, o mistério de Deus, segundo ele anunciou aos seus servos, os profetas.

[8] A voz que ouvi, vinda do céu, estava de novo falando comigo e dizendo: Vai e toma o livro que se acha aberto na mão do anjo em pé sobre o mar e sobre a terra.

Одкровення Апостола Іоана 10

Ангел із сувоєм

[1]Потім я побачив іншого могутнього Ангела, який спускався з небес. Його огортала хмара, а навколо голови сяяла веселка. Обличчя було, як сонце, а ноги, немов вогняні стовпи.

[2]У руці він тримав маленький розгорнутий сувій. Поставивши праву ногу у море, а ліву на землю,

[3]він закричав гучним голосом, що нагадував лев'яче рикання. Коли гукнув він, то сім громів заговорили голосами своїми.

[4]Коли заговорили сім громів, то приготувався я було писати, але тут почув голос Небесний: «Збережи в таємниці те, що сказали сім громів, не записуй того».

[5-6]Потім Ангел, якого я бачив, котрий стоїть у морі й на землі, підняв правицю до Неба й поклявся Тим, Хто живе вічно, Хто створив небеса з усім існуючим, і землю з усім, що є на ній, і море з усім сущим у ньому: «Затримки більше не буде!

[7]Коли настане час почути сьомого Ангела, коли він буде готовий засурмити в сурму, тоді й здійсниться таємний Божий Задум — Добра Звістка, яку Він оголосив слугам Своїм — пророкам».

[8]Потім голос, який я вже чув і який линув з небес, знову заговорив до мене: «Піди й візьми сувій з руки Ангела, який стоїть у морі й на землі».

[9] Fui, pois, ao anjo, dizendo-lhe que me desse o livrinho. Ele, então, me falou: Toma-o e devora-o; certamente, ele será amargo ao teu estômago, mas, na tua boca, doce como mel.

[10] Tomei o livrinho da mão do anjo e o devorei, e, na minha boca, era doce como mel; quando, porém, o comi, o meu estômago ficou amargo.

[11] Então, me disseram: É necessário que ainda profetizes a respeito de muitos povos, nações, línguas e reis.

[9]Отож пішов я до Ангела й попросив віддати мені маленький сувій. Він відповів: «Візьми і з'їж його. В шлунку твоєму буде гірко, а в роті солодко, як від меду».

[10]Я взяв маленький сувій з руки Ангела і з'їв його. І був він такий солодкий в роті, як мед, а коли я ковтнув його, у моєму шлунку стало гірко.

[11]Тоді сказали мені: «Ти повинен знову пророкувати про багато народів, племен, мов і царів».

Apocalipse 11

Ordens para medir o santuário de Deus

[1] Foi-me dado um caniço semelhante a uma vara, e também me foi dito: Dispõe-te e mede o santuário de Deus, o seu altar e os que naquele adoram;

[2] mas deixa de parte o átrio exterior do santuário e não o meças, porque foi ele dado aos gentios; estes, por quarenta e dois meses, calcarão aos pés a cidade santa.

As duas testemunhas mártires

[3] Darei às minhas duas testemunhas que profetizem por mil duzentos e sessenta dias, vestidas de pano de saco.

[4] São estas as duas oliveiras e os dois candeeiros que se acham em pé diante do SENHOR da terra.

[5] Se alguém pretende causar-lhes dano, sai fogo da sua boca e devora os inimigos; sim, se alguém pretender causar-lhes dano, certamente, deve morrer.

[6] Elas têm autoridade para fechar o céu, para que não chova durante os dias em que

Одкровення Апостола Іоана 11

Два свідки

[1]І дано мені ціпок, подібний до жезла, і сказано було: «Встань й обміряй храм Божий і вівтар, а також порахуй тих, хто там поклоняється.

[2]Але не враховуй зовнішнє подвір'я, бо віддано його невіруючим. Вони будуть топтати святе місто сорок два місяці.

[3]Я дам право двом своїм свідкам, і будуть вони пророкувати тисячу двісті шістдесят днів, і вбрані вони будуть в волосяниці».

[4]А свідки ці — дві оливи і два світильники, які стоять перед Господом землі.

[5]І якщо хтось намагатиметься завдати їм шкоди, то вогонь вирветься з їхніх уст і спопелить їхніх ворогів. Кожний, хто спробує завдати їм шкоди, загине саме так.

[6]У них є сила замкнути небеса, щоб не було дощу, поки вони будуть пророкувати. В них сила над водами:

profetizarem. Têm autoridade também sobre as águas, para convertê-las em sangue, bem como para ferir a terra com toda sorte de flagelos, tantas vezes quantas quiserem.

вони можуть перетворити їх на кров. І мають вони силу вдарити землю всілякою карою стільки разів, скільки забажають.

[7] Quando tiverem, então, concluído o testemunho que devem dar, a besta que surge do abismo pelejará contra elas, e as vencerá, e matará,

[7]Як закінчать вони свідчення свої, то дикий звір, який виходить з безодні, нападе на них. Він їх переможе і повбиває.

[8] e o seu cadáver ficará estirado na praça da grande cidade que, espiritualmente, se chama Sodoma e Egito, onde também o seu SENHOR foi crucificado.

[8]Трупи їхні будуть лежати на вулицях цього великого міста, яке символично зветься Содом і Єгипет, де Господь був розіп'ятий.

[9] Então, muitos dentre os povos, tribos, línguas e nações contemplam os cadáveres das duas testemunhas, por três dias e meio, e não permitem que esses cadáveres sejam sepultados.

[9]Люди всіх народів, племен, мов і націй будуть дивитися на їхні мертві тіла три з половиною дні і не дозволятимуть поховати їх.

[10] Os que habitam sobre a terra se alegram por causa deles, realizarão festas e enviarão presentes uns aos outros, porquanto esses dois profetas atormentaram os que moram sobre a terra.

[10]Мешканці землі будуть радіти з цього і веселитися, і надсилати одне одному подарунки, бо ці два пророки мучили жителів землі.

[11] Mas, depois dos três dias e meio, um espírito de vida, vindo da parte de Deus, neles penetrou, e eles se ergueram sobre os pés, e àqueles que os viram sobreveio grande medo;

[11]Але через три з половиною дні оживляючий Дух Божий увійде в пророків і вони зведуться на ноги. Величезний жах охопить тих, хто побачить це.

[12] e as duas testemunhas ouviram grande voz vinda do céu, dizendo-lhes: Subi para aqui. E subiram ao céu numa nuvem, e os seus inimigos as contemplaram.

[12]А пророки почули голос гучний, що лунав з небес: «Підійдіть сюди!» І піднялися вони в Небеса на хмарі, а вороги їхні спостерігали за ними.

[13] Naquela hora, houve grande terremoto, e ruiu a décima parte da cidade, e morreram, nesse terremoto, sete mil

[13]В цю саму мить стався величезний землетрус, одна десята міста була зруйнована. Сім тисяч людей загинуло під час землетрусу, а решта страшенно

pessoas, ao passo que as outras ficaram sobremodo aterrorizadas e deram glória ao Deus do céu.

перелякалась. І прославили вони Бога Небесного.

[14] Passou o segundo ai. Eis que, sem demora, vem o terceiro ai.

[14]Друга кара минулася, але пам'ятайте, що третя надходить.

A sétima trombeta

Сьома сурма

[15] O sétimo anjo tocou a trombeta, e houve no céu grandes vozes, dizendo: O reino do mundo se tornou de nosso SENHOR e do seu Cristo, e ele reinará pelos séculos dos séculos.

[15]Сьомий Ангел засурмив у сурму й гучні голоси почулися з небес. Вони промовили: «Панування над світом віднині належить Господу нашому і Його Христові. Він буде царювати вічно».

[16] E os vinte e quatro anciãos que se encontram sentados no seu trono, diante de Deus, prostraram-se sobre o seu rosto e adoraram a Deus,

[16]Тоді двадцять чотири старійшини, які сиділи перед Богом на своїх престолах, упали долілиць і почали прославляти Бога,

[17] dizendo: Graças te damos, SENHOR Deus, Todo-Poderoso, que és e que eras, porque assumiste o teu grande poder e passaste a reinar.

[17]кажучи: «Дякуємо Тобі, Господи Боже Всемогутній, Котрий є і завжди був, за те, що прийняв Ти велику владу і почав царювати.

[18] Na verdade, as nações se enfureceram; chegou, porém, a tua ira, e o tempo determinado para serem julgados os mortos, para se dar o galardão aos teus servos, os profetas, aos santos e aos que temem o teu nome, tanto aos pequenos como aos grandes, e para destruíres os que destroem a terra.

[18]Народи лютували, але тепер настав час Твого гніву. Настав час суду над мертвими і час нагородження слуг Твоїх: пророків і святих людей, які шанують Тебе — малих і великих. Настав час знищити тих, хто землю руйнує!»

[19] Abriu-se, então, o santuário de Deus, que se acha no céu, e foi vista a arca da Aliança no seu santuário, e sobrevieram relâmpagos, vozes, trovões, terremoto e grande saraivada.

[19]Тоді Божий храм на небесах розкрився, і видно стало ковчег Його Заповіту в храмі Його. Тоді спалахнули блискавиці, здійнявся шум, пролунав грім, почався землетрус і посипався великий град.

Apocalipse 12

Одкровення Апостола Іоана 12

A mulher e o dragão

Жінка і змій

[1] Viu-se grande sinal no céu, a saber, uma mulher vestida do sol com a lua debaixo dos pés e uma coroa de doze estrelas na cabeça,

[2] que, achando-se grávida, grita com as dores de parto, sofrendo tormentos para dar à luz.

[3] Viu-se, também, outro sinal no céu, e eis um dragão, grande, vermelho, com sete cabeças, dez chifres e, nas cabeças, sete diademas.

[4] A sua cauda arrastava a terça parte das estrelas do céu, as quais lançou para a terra; e o dragão se deteve em frente da mulher que estava para dar à luz, a fim de lhe devorar o filho quando nascesse.

[5] Nasceu-lhe, pois, um filho varão, que há de reger todas as nações com cetro de ferro. E o seu filho foi arrebatado para Deus até ao seu trono.

[6] A mulher, porém, fugiu para o deserto, onde lhe havia Deus preparado lugar para que nele a sustentem durante mil duzentos e sessenta dias.

Anjos pelejam no céu contra o dragão. A vitória de Cristo e do seu povo

[7] Houve peleja no céu. Miguel e os seus anjos pelejaram contra o dragão. Também pelejaram o dragão e seus anjos;

[8] todavia, não prevaleceram; nem mais se achou no céu o lugar deles.

[9] E foi expulso o grande dragão, a antiga serpente, que se chama diabo e Satanás, o sedutor de todo o mundo, sim, foi atirado para a terra, e, com ele, os seus anjos.

[1]І з’явилося на небі велике знамення — жінка, вдягнена в сонце. Під ногами в неї був місяць, а на голові корона з дванадцятьма зірками.

[2]Жінка була вагітна, і оскільки пологи вже почалися, вона кричала від болю.

[3]Потім інше знамення з’явилося на небі. Переді мною виник великий червоний змій з сімома головами й десятьма рогами, і сім корон він мав на головах.

[4]Хвостом своїм він змів одну третину зірок із неба й скинув їх на землю. Змій стояв перед жінкою, яка от-от мала народити дитину, щоб, тільки-но дитина народиться, зжерти її.

[5]Вона народила Сина, Якому призначено було залізним жезлом правити народами. І був Він взятий до Бога, до Божого престолу.

[6]А сама жінка втекла в пустелю, де Бог приготував їй місце, щоб там про неї дбали тисячу двісті шісдесят днів.

Битва

[7]Тоді почалася битва в небесах: Михаїл й Ангели його билися зі змієм, а змій бився проти них разом зі своїми ангелами.

[8]Та не мав він достатньо сили, і втратили вони своє місце на небі.

[9]Величезного змія було скинуто на землю, того старого змія, який зветься дияволом чи сатаною і який обдурює цілий світ, й ангели його були скинуті разом із ним.

10 Então, ouvi grande voz do céu, proclamando: Agora, veio a salvação, o poder, o reino do nosso Deus e a autoridade do seu Cristo, pois foi expulso o acusador de nossos irmãos, o mesmo que os acusa de dia e de noite, diante do nosso Deus.

10Тоді почув я гучний голос, що линув з неба. Він сказав: «Ось мить перемоги нашого Бога! Прийшли сила і Царство Бога! Його Христос виявив владу Свою! Скинуто того, хто день і ніч звинувачує братів і сестер наших перед Богом.

11 Eles, pois, o venceram por causa do sangue do Cordeiro e por causa da palavra do testemunho que deram e, mesmo em face da morte, não amaram a própria vida.

11Вони перемогли його кров'ю Ягняти і свідченням Слова Божого. Вони не трималися за життя своє навіть під загрозою смерті.

12 Por isso, festejai, ó céus, e vós, os que neles habitais. Ai da terra e do mar, pois o diabo desceu até vós, cheio de grande cólera, sabendo que pouco tempo lhe resta.

12Тож радійте, Небеса і всі, хто живе там! Але яке ж це лихо для землі та моря, бо диявол зійшов на них! Він повен люті, бо знає, що часу в нього лишається обмаль».

O dragão persegue a mulher

13 Quando, pois, o dragão se viu atirado para a terra, perseguiu a mulher que dera à luz o filho varão;

13І як побачив змій, що його скинуто на землю, то кинувся він переслідувати жінку, яка народила хлопчика.

14 e foram dadas à mulher as duas asas da grande águia, para que voasse até ao deserto, ao seu lugar, aí onde é sustentada durante um tempo, tempos e metade de um tempo, fora da vista da serpente.

14Але жінці було дано два великі орлині крила, щоб могла вона полетіти в пустелю. Там для неї було приготоване місце, де про неї піклуватимуться три з половиною роки, далеко від змія.

15 Então, a serpente arrojou da sua boca, atrás da mulher, água como um rio, a fim de fazer com que ela fosse arrebatada pelo rio.

15Тоді змій вивергнув з пащі своєї води, подібно річці, щоб затягнути жінку.

16 A terra, porém, socorreu a mulher; e a terra abriu a boca e engoliu o rio que o dragão tinha arrojado de sua boca.

16Але земля допомогла жінці, бо відкрила уста свої і поглинула воду, вивергнуту з пащі змія.

17 Irou-se o dragão contra a mulher e foi pelejar com os restantes da sua descendência, os que guardam os mandamentos de Deus e têm o testemunho

17Тоді дракон страшенно розлютився на жінку й пішов війною на решту її нащадків, тих, хто виконують заповіді Божі й дотримуються істини Ісуса.

18І стояв змій на березі моря.

de Jesus; e se pôs em pé sobre a areia do mar.

Apocalipse 13

A besta que emerge do mar

[1] Vi emergir do mar uma besta que tinha dez chifres e sete cabeças e, sobre os chifres, dez diademas e, sobre as cabeças, nomes de blasfêmia.

[2] A besta que vi era semelhante a leopardo, com pés como de urso e boca como de leão. E deu-lhe o dragão o seu poder, o seu trono e grande autoridade.

[3] Então, vi uma de suas cabeças como golpeada de morte, mas essa ferida mortal foi curada; e toda a terra se maravilhou, seguindo a besta;

[4] e adoraram o dragão porque deu a sua autoridade à besta; também adoraram a besta, dizendo: Quem é semelhante à besta? Quem pode pelejar contra ela?

[5] Foi-lhe dada uma boca que proferia arrogâncias e blasfêmias e autoridade para agir quarenta e dois meses;

[6] e abriu a boca em blasfêmias contra Deus, para lhe difamar o nome e difamar o tabernáculo, a saber, os que habitam no céu.

[7] Foi-lhe dado, também, que pelejasse contra os santos e os vencesse. Deu-se-lhe ainda autoridade sobre cada tribo, povo, língua e nação;

[8] e adorá-la-ão todos os que habitam sobre a terra, aqueles cujos nomes não foram escritos no Livro da Vida do Cordeiro que foi morto desde a fundação do mundo.

Одкровення Апостола Іоана 13

Морський звір

[1]Тоді побачив я дикого звіра, який виходив з моря. Він мав десять рогів і сім голів, а на рогах його було десять корон, а на головах його були написані богозневажні імена.

[2]Той звір, якого я побачив, був схожий на леопарда, ноги він мав, як у ведмедя, а пащу — як у лева. Змій дав йому свою силу, свій престол і велику владу.

[3]Одна з голів звіра виглядала так, ніби там була смертельна рана, але вона зажила. Весь світ був вражений тим і пішов за звірем.

[4]Усі люди поклонилися змієві, бо віддав він владу свою тому звіру, й всі також поклонилися і звіру. Вони казали: «Хто ж зможе з отим звіром зрівнятися, хто зможе проти нього воювати?»

[5]Вуста були дані звіру, щоб говорити зухвале й богозневажне. Була йому дана влада на сорок два місяці.

[6]І почав він ганьбити і паплюжити ім’я Боже, й оселю Його, і всіх тих, хто жив на небесах.

[7]Йому була дана влада над усіма племенами та народами, мовами й націями, а також дозволено було воювати зі святими людьми Божими й перемагати їх.

[8]Всі жителі землі поклонятимуться звіру — люди, від початку світу, чиї імена не були записані у Книзі Життя, що належала Ягняті, Якого було вбито.

[9] Se alguém tem ouvidos, ouça.

[10] Se alguém leva para cativeiro, para cativeiro vai. Se alguém matar à espada, necessário é que seja morto à espada. Aqui está a perseverança e a fidelidade dos santos.

A besta que emerge da terra

[11] Vi ainda outra besta emergir da terra; possuía dois chifres, parecendo cordeiro, mas falava como dragão.

[12] Exerce toda a autoridade da primeira besta na sua presença. Faz com que a terra e os seus habitantes adorem a primeira besta, cuja ferida mortal fora curada.

[13] Também opera grandes sinais, de maneira que até fogo do céu faz descer à terra, diante dos homens.

[14] Seduz os que habitam sobre a terra por causa dos sinais que lhe foi dado executar diante da besta, dizendo aos que habitam sobre a terra que façam uma imagem à besta, àquela que, ferida à espada, sobreviveu;

[15] e lhe foi dado comunicar fôlego à imagem da besta, para que não só a imagem falasse, como ainda fizesse morrer quantos não adorassem a imagem da besta.

[16] A todos, os pequenos e os grandes, os ricos e os pobres, os livres e os escravos, faz que lhes seja dada certa marca sobre a mão direita ou sobre a fronte,

[17] para que ninguém possa comprar ou vender, senão aquele que tem a marca, o nome da besta ou o número do seu nome.

[9]Той, хто має вуха, мусить почути:

[10]«Кому призначено полоненим бути, піде в полон. Кому призначено від меча вмерти, від меча й помре». А це означає, що святим людям Божим потрібне довготерпіння й віра.

Земний звір

[11]Тоді я побачив іншого звіра, який виходив з землі. Він мав два роги, як у Ягняти, але говорив, як змій.

[12]Він використовував таку ж владу, як і перший звір, знаходячись в його присутності. І тією владою змушував він усіх жителів землі вклонятися першому звіру, чия смертельна рана зажила.

[13]Другий звір робив великі дива, навіть вогонь опускав з небес на очах у людей.

[14]Другий звір дурив усіх жителів землі тими дивами, які чинив у присутності першого звіра. Він наказав жителям землі зробити боввана на пошану першому звіру, який поранений був мечем, але не вмер.

[15]І була дана йому сила вдихнути життя в зображення першого звіра, щоб цей бовван міг не тільки говорити, але й наказувати вбивати всіх тих, хто не поклоняється йому.

[16]Він зробив так, щоб усім людям: малим і великим, багатим і бідним, вільним і рабам — було поставлене тавро на їхніх правицях або чолах.

[17]І якщо тавра людина не мала, то не могла вона ні купувати, ні продавати. А тавром було ім'я звіра або відповідне імені число.

[18] Aqui está a sabedoria. Aquele que tem entendimento calcule o número da besta, pois é número de homem. Ora, esse número é seiscentos e sessenta e seis.

[18]Ось де потрібна мудрість. Хто розум має, може порахувати те число звіра, бо відповідає воно людському числу. Число це — шістсот шістдесят шість.

Apocalipse 14

O Cordeiro e os seus remidos no monte Sião

[1] Olhei, e eis o Cordeiro em pé sobre o monte Sião, e com ele cento e quarenta e quatro mil, tendo na fronte escrito o seu nome e o nome de seu Pai.

[2] Ouvi uma voz do céu como voz de muitas águas, como voz de grande trovão; também a voz que ouvi era como de harpistas quando tangem a sua harpa.

[3] Entoavam novo cântico diante do trono, diante dos quatro seres viventes e dos anciãos. E ninguém pôde aprender o cântico, senão os cento e quarenta e quatro mil que foram comprados da terra.

[4] São estes os que não se macularam com mulheres, porque são castos. São eles os seguidores do Cordeiro por onde quer que vá. São os que foram redimidos dentre os homens, primícias para Deus e para o Cordeiro;

[5] e não se achou mentira na sua boca; não têm mácula.

A primeira voz

[6] Vi outro anjo voando pelo meio do céu, tendo um evangelho eterno para pregar aos que se assentam sobre a terra, e a cada nação, e tribo, e língua, e povo,

[7] dizendo, em grande voz: Temei a Deus e dai-lhe glória, pois é chegada a hora do seu

Одкровення Апостола Іоана 14

Ягня на горі Сіон

[1]Тоді дивлюсь я, а переді мною на горі Сіон стоїть Ягня, а ним сто сорок чотири тисячи людей, у котрих на чолі було Його ім'я та ім'я Отця Його.

[2]Потім почув я Голос, що линув з небес. Він був подібний до могутнього водоспаду чи гучного гуркоту грому, але звучав як звук музиків, які грають на кіфарах.

[3]Люди співали нову пісню перед престолом, чотирма живими істотами і старійшинами. І ніхто не міг вивчити пісні тієї, крім ста сорока чотирьох тисяч, яких було викуплено у світу.

[4]Це ті, хто не осквернили себе статевими стосунками з жінками, бо вони — чисті, та йдуть слідом за Ягням, куди Воно йде. Ці чоловіки були викуплені з-поміж решти людства; вони — перші, хто буде принесений у пожертву Богу і Ягняті.

[5]Їхні уста ніколи не брехали. Вони — непорочні.

Три Ангели

[6]Тоді я побачив іншого Ангела, який летів високо в небі. У нього було вічне Послання — Євангелія, яку він мав провістити людям землі: кожній нації, племені, мові та народу.

[7]Він промовив гучним голосом: «Бійтеся Бога й славте Його! Час Його суду настав. Вклоніться Тому, Хто створив небо й землю, море і всі водні джерела!»

juízo; e adorai aquele que fez o céu, e a terra, e o mar, e as fontes das águas.

A segunda voz

[8] Seguiu-se outro anjo, o segundo, dizendo: Caiu, caiu a grande Babilônia que tem dado a beber a todas as nações do vinho da fúria da sua prostituição.

[8]Слідом за ним другий Ангел каже: «Упав! Великий Вавилон упав! Він змусив усі народи пити вино лютого гніву Божого за свою розпусту».

A terceira voz

[9] Seguiu-se a estes outro anjo, o terceiro, dizendo, em grande voz: Se alguém adora a besta e a sua imagem e recebe a sua marca na fronte ou sobre a mão,

[10] também esse beberá do vinho da cólera de Deus, preparado, sem mistura, do cálice da sua ira, e será atormentado com fogo e enxofre, diante dos santos anjos e na presença do Cordeiro.

[9-10]А слідом і третій Ангел каже гучним голосом: «Хто вклоняється звіру й образу його, та має на руці чи на чолі тавро, той питиме нерозведене вино Божого гніву, й буде мучений у вогні і сірці, у присутності святих Ангелів та Ягняти.

[11] A fumaça do seu tormento sobe pelos séculos dos séculos, e não têm descanso algum, nem de dia nem de noite, os adoradores da besta e da sua imagem e quem quer que receba a marca do seu nome.

[11]Дим їхніх мук здійматиметься повік. Тим, хто вклоняється звіру й образу його й кого позначено звіровим іменем, не буде спочину ні вдень, ні вночі».

[12] Aqui está a perseverança dos santos, os que guardam os mandamentos de Deus e a fé em Jesus.

[12]Це означає, що святі люди Божі, які дотримуються Божих заповідей і своєї віри в Ісуса, мусять бути терплячими.

A quarta voz

[13] Então, ouvi uma voz do céu, dizendo: Escreve: Bem-aventurados os mortos que, desde agora, morrem no SENHOR. Sim, diz o Espírito, para que descansem das suas fadigas, pois as suas obras os acompanham.

[13]Потім я почув, як голос, що линув з небес, промовив: «Запиши це: віднині блаженні ті, хто вмирає в Господі». «Так, — каже Дух. — Можуть вони тепер відпочити від своєї праці, бо їхні справи йтимуть слідом за ними».

A ceifa

[14] Olhei, e eis uma nuvem branca, e sentado sobre a nuvem um semelhante a

Жнива земні

[14]Тоді поглянув я, а переді мною біла хмара, а на хмарі сидить Чоловік, подібний до Сина Людського. На голові

filho de homem, tendo na cabeça uma coroa de ouro e na mão uma foice afiada.

[15] Outro anjo saiu do santuário, gritando em grande voz para aquele que se achava sentado sobre a nuvem: Toma a tua foice e ceifa, pois chegou a hora de ceifar, visto que a seara da terra já amadureceu!

[16] E aquele que estava sentado sobre a nuvem passou a sua foice sobre a terra, e a terra foi ceifada.

A vindima

[17] Então, saiu do santuário, que se encontra no céu, outro anjo, tendo ele mesmo também uma foice afiada.

[18] Saiu ainda do altar outro anjo, aquele que tem autoridade sobre o fogo, e falou em grande voz ao que tinha a foice afiada, dizendo: Toma a tua foice afiada e ajunta os cachos da videira da terra, porquanto as suas uvas estão amadurecidas!

[19] Então, o anjo passou a sua foice na terra, e vindimou a videira da terra, e lançou-a no grande lagar da cólera de Deus.

[20] E o lagar foi pisado fora da cidade, e correu sangue do lagar até aos freios dos cavalos, numa extensão de mil e seiscentos estádios.

Apocalipse 15

Os sete flagelos

[1] Vi no céu outro sinal grande e admirável: sete anjos tendo os sete últimos flagelos, pois com estes se consumou a cólera de Deus.

Os remidos entoam o cântico de Moisés e o cântico do Cordeiro

у Нього золотий вінець, а в руці — гострий серп.

[15]Потім з храму вийшов інший Ангел і прокричав гучним голосом до того, хто сидів на хмарі: «Бери серп Свій і збирай врожай, бо час жнив настав, врожай на землі вже доспів».

[16]І Той, Хто сидів на хмарі, змахнув серпом Своїм над землею, і на землі врожай було зібрано.

[17]Потім інший Ангел вийшов із храму Небесного. Він також мав гострий серп.

[18]І з вівтаря вийшов іще один Ангел, який мав владу над вогнем. Він крикнув гучним голосом до Ангела, який мав гострий серп: «Візьми свій гострий серп і збирай ґрона винограду з земних виноградників, бо виноград вже доспів».

[19]І змахнув Ангел серпом своїм над землею і зібрав врожай земного винограду, й кинув його у чавило великого гніву Божого.

[20]Виноград було почавлено у тому чавилі за містом. Кров потекла з чавила й піднялася на висоту кінської вуздечки, і розлилась на триста кілометрів навколо.

Одкровення Апостола Іоана 15

Сім останніх покарань

[1]Тоді побачив я інше велике й дивне знамення на небесах: сімох Ангелів, які мали сім останніх покарань, бо на них закінчувався гнів Божий.

[2] Vi como que um mar de vidro, mesclado de fogo, e os vencedores da besta, da sua imagem e do número do seu nome, que se achavam em pé no mar de vidro, tendo harpas de Deus;

[2]І побачив я щось схоже на скляне море, змішане з вогнем, й тих, хто одержав перемогу над звіром, над образом його і над числом, що відповідає імені його. Вони стояли біля скляного моря й тримали кіфари, які Бог дав їм.

[3] e entoavam o cântico de Moisés, servo de Deus, e o cântico do Cordeiro, dizendo: Grandes e admiráveis são as tuas obras, SENHOR Deus, Todo-Poderoso! Justos e verdadeiros são os teus caminhos, ó Rei das nações!

[3]Вони співали пісню Мойсея, слуги Божого і пісню Ягняти: «Великі й прекрасні діла Твої, Господи Боже Всемогутній. Праведні та справедливі дороги Твої, Царю народів.

[4] Quem não temerá e não glorificará o teu nome, ó SENHOR? Pois só tu és santo; por isso, todas as nações virão e adorarão diante de ti, porque os teus atos de justiça se fizeram manifestos.

[4]Всі люди боятимуться Тебе, Господи, і прославлятимуть ім’я Твоє. Бо Ти — єдиний святий. Усі народи прийдуть і вклоняться Тобі, бо справедливі вироки Твої нам відкрилися».

Deus envia os flagelos

[5] Depois destas coisas, olhei, e abriu-se no céu o santuário do tabernáculo do Testemunho,

[5]Після цього поглянув я і побачив як відкрився храм Небесний — намет Свідчення.

[6] e os sete anjos que tinham os sete flagelos saíram do santuário, vestidos de linho puro e resplandecente e cingidos ao peito com cintas de ouro.

[6]І сім Ангелів, вбрані в чистий блискучий лляний одяг, поверх якого були золоті перев’язі, вийшли з храму. Вони мали сім покарань.

[7] Então, um dos quatro seres viventes deu aos sete anjos sete taças de ouro, cheias da cólera de Deus, que vive pelos séculos dos séculos.

[7]Тоді одна з чотирьох живих істот подала семи Ангелам сім золотих чаш, наповнених гнівом Бога, Який живе вічно.

[8] O santuário se encheu de fumaça procedente da glória de Deus e do seu poder, e ninguém podia penetrar no santuário, enquanto não se cumprissem os sete flagelos dos sete anjos.

[8]І наповнився храм димом Божої слави й могутності, та ніхто не міг зайти туди, доки не виповнилися сім кар, що були принесені сімома Ангелами.

Apocalipse 16

O primeiro flagelo

Одкровення Апостола Іоана 16

Сім чаш гніву Божого

[1] Ouvi, vinda do santuário, uma grande voz, dizendo aos sete anjos: Ide e derramai pela terra as sete taças da cólera de Deus.

[1]Тоді почув я гучний голос, що промовив із храму до семи Ангелів: «Підіть і вилийте на землю сім чаш Божого гніву».

[2] Saiu, pois, o primeiro anjo e derramou a sua taça pela terra, e, aos homens portadores da marca da besta e adoradores da sua imagem, sobrevieram úlceras malignas e perniciosas.

[2]І пішов перший Ангел і вилив свою чашу на землю, й страшні болючі хвороби обкидали тих людей, які позначені були печаткою звіра і вклонялись образу його.

O terceiro flagelo

[3] Derramou o segundo a sua taça no mar, e este se tornou em sangue como de morto, e morreu todo ser vivente que havia no mar.

[3]Потім другий Ангел вилив чашу свою в море. І перетворилося воно на кров, як у мерця, й тоді все, що живе було в морі, загинуло.

[4] Derramou o terceiro a sua taça nos rios e nas fontes das águas, e se tornaram em sangue.

[4]Тоді третій Ангел вилив чашу свою в річки й водні джерела, й перетворилися вони на кров.

[5] Então, ouvi o anjo das águas dizendo: Tu és justo, tu que és e que eras, o Santo, pois julgaste estas coisas;

[5]І почув я голос Ангела води, звернений до Бога: «Ти справедливий у вироках Своїх. Ти Той, Хто є і завжди був, — єдиний святий.

[6] porquanto derramaram sangue de santos e de profetas, também sangue lhes tens dado a beber; são dignos disso.

[6]Бо пролили люди кров святих і пророків, отож дав Ти і їм крові напитися. Саме на це вони й заслуговують».

[7] Ouvi do altar que se dizia: Certamente, ó SENHOR Deus, Todo-Poderoso, verdadeiros e justos são os teus juízos.

[7]І почув я, як вівтар промовив: «Так, Господи Боже Всемогутній, Твій суд — праведний і справедливий».

O quarto flagelo

[8] O quarto anjo derramou a sua taça sobre o sol, e foi-lhe dado queimar os homens com fogo.

[8]Тоді четвертий Ангел вилив чашу свою на сонце, й дано йому було спалювати людей у вогні.

[9] Com efeito, os homens se queimaram com o intenso calor, e blasfemaram o nome de Deus, que tem autoridade sobre estes flagelos, e nem se arrependeram para lhe darem glória.

[9]І спека страшенна палила людей. Вони паплюжили ім’я Боже, у владі Якого були всі ті кари, але не покаялися й не прославили Його.

O quinto flagelo

[10] Derramou o quinto a sua taça sobre o trono da besta, cujo reino se tornou em trevas, e os homens remordiam a língua por causa da dor que sentiam

[10]Коли п'ятий Ангел вилив чашу свою на престол звіра, то затьмарилося царство його. Люди від болю кусали собі язики.

[11] e blasfemaram o Deus do céu por causa das angústias e das úlceras que sofriam; e não se arrependeram de suas obras.

[11]Вони проклинали Бога Небесного за біль й хвороби, але не покаялися у вчинках своїх.

O sexto flagelo

[12] Derramou o sexto a sua taça sobre o grande rio Eufrates, cujas águas secaram, para que se preparasse o caminho dos reis que vêm do lado do nascimento do sol.

[12]Тоді шостий Ангел вилив чашу свою у велику річку Євфрат, і вода в ній висохла. Тож відкрилася дорога царям зі сходу.

[13] Então, vi sair da boca do dragão, da boca da besta e da boca do falso profeta três espíritos imundos semelhantes a rãs;

[13]І побачив я, як вийшли із уст змія, звіра і лжепророка три нечисті духи, немов жаби.

[14] porque eles são espíritos de demônios, operadores de sinais, e se dirigem aos reis do mundo inteiro com o fim de ajuntá-los para a peleja do grande Dia do Deus Todo-Poderoso.

[14]Ці духи були демонами і вміли чинити дива. Вони пішли до царів усього світу, щоб зібрати їх разом на битву у Великий День Всемогутнього Бога.

[15] (Eis que venho como vem o ladrão. Bem-aventurado aquele que vigia e guarda as suas vestes, para que não ande nu, e não se veja a sua vergonha.)

[15]«Стережіться! Я з'явлюся несподівано, немов злодій. Щасливий той, хто в цей час не спить і має поруч одяг, щоб не голим вийти і щоб люди не бачили сорому його!»

[16] Então, os ajuntaram no lugar que em hebraico se chama Armagedom.

[16]Отож зібрали нечисті духи царів у місці, яке гебрейською мовою називається Армаґеддон.

O sétimo flagelo

[17] Então, derramou o sétimo anjo a sua taça pelo ar, e saiu grande voz do santuário, do lado do trono, dizendo: Feito está!

[17]Коли сьомий Ангел вилив чашу свою у повітря, то гучний голос долинув з престолу, що у храмі. Він сказав: «Збулося!»

[18] E sobrevieram relâmpagos, vozes e trovões, e ocorreu grande terremoto, como nunca houve igual desde que há gente sobre a terra; tal foi o terremoto, forte e grande.

[18]І засвітилися блискавки, почувся гуркіт, розлігся грім, і стався великий землетрус. Це був найстрашніший землетрус за всі часи, відколи людина з'явилася на землі.

[19] E a grande cidade se dividiu em três partes, e caíram as cidades das nações. E lembrou-se Deus da grande Babilônia para dar-lhe o cálice do vinho do furor da sua ira.

[20] Todas as ilhas fugiram, e os montes não foram achados;

[21] também desabou do céu sobre os homens grande saraivada, com pedras que pesavam cerca de um talento; e, por causa do flagelo da chuva de pedras, os homens blasfemaram de Deus, porquanto o seu flagelo era sobremodo grande.

[19]Велике місто розкололося на три частини, і впали міста поганські. Бог не забув і про великий Вавилон, й дав йому випити чашу вина Свого страшного гніву.

[20]Зникли всі острови й гори.

[21]І величезний град, мов каменюки вагою приблизно в тридцять кілограмів, падав на людей з неба, і вони проклинали Бога за цю кару, бо лихо то було страшне.

Apocalipse 17

A descrição da grande meretriz

[1] Veio um dos sete anjos que têm as sete taças e falou comigo, dizendo: Vem, mostrar-te-ei o julgamento da grande meretriz que se acha sentada sobre muitas águas,

[2] com quem se prostituíram os reis da terra; e, com o vinho de sua devassidão, foi que se embebedaram os que habitam na terra.

[3] Transportou-me o anjo, em espírito, a um deserto e vi uma mulher montada numa besta escarlate, besta repleta de nomes de blasfêmia, com sete cabeças e dez chifres.

[4] Achava-se a mulher vestida de púrpura e de escarlata, adornada de ouro, de pedras preciosas e de pérolas, tendo na mão um cálice de ouro transbordante de abominações e com as imundícias da sua prostituição.

Одкровення Апостола Іоана 17

Жінка і звір

[1]Тоді один із семи Ангелів, які мали сім чаш, підійшов до мене й сказав: «Ходім, я покажу тобі покарання, на яке засуджена велика розпусниця, котра сидить над багатьма річками.

[2]Царі світу чинили розпусту з нею, а жителі землі впивалися вином її розпусти».

[3]Після того, силою Духу Ангел переніс мене в пустелю. Там я побачив жінку, яка сиділа на червоному звірі, вкритому богозневажливими іменами. І було в нього сім голів і десять рогів.

[4]Жінка була вдягнена в порфіру й багрянець, приоздоблена золотими прикрасами, коштовним камінням й перлами. В руці вона тримала золотий келих, повний мерзоти й бруду її розпусти.

[5] Na sua fronte, achava-se escrito um nome, um mistério: BABILÔNIA, A GRANDE, A MÃE DAS MERETRIZES E DAS ABOMINAÇÕES DA TERRA.

[5]На чолі в неї був символічний напис: великий Вавилон — матір розпусниць і всякої земної гидоти.

[6] Então, vi a mulher embriagada com o sangue dos santos e com o sangue das testemunhas de Jesus; e, quando a vi, admirei-me com grande espanto.

[6]І побачив я, що жінка ця п'яна від крові святих людей Божих і тих, хто вмер за свідчення їхньої віри в Ісуса. Побачивши її, я дуже здивувався.

Пояснення Ангела

[7] O anjo, porém, me disse: Por que te admiraste? Dir-te-ei o mistério da mulher e da besta que tem as sete cabeças e os dez chifres e que leva a mulher:

[7]Тоді Ангел сказав мені: «Чому ти дивуєшся? Я поясню тобі таємницю жінки й звіра з сімома головами й десятьма рогами, який несе її.

[8] a besta que viste, era e não é, está para emergir do abismo e caminha para a destruição. E aqueles que habitam sobre a terra, cujos nomes não foram escritos no Livro da Vida desde a fundação do mundo, se admirarão, vendo a besta que era e não é, mas aparecerá.

[8]Звір, якого ти бачив, колись був живим, але зараз він мертвий. Та він незабаром вийде з безодні й піде на загибель. Тоді ті, хто живе на землі і чиї імена не вписані у Книгу Життя від самого початку світу, будуть здивовані, коли побачать звіра, який колись був живий, а зараз є мертвий, але ще з'явиться.

[9] Aqui está o sentido, que tem sabedoria: as sete cabeças são sete montes, nos quais a mulher está sentada. São também sete reis,

[9]Ось де розум з мудрістю потрібні. Сім голів — це сім пагорбів, на яких сидить жінка. Це також і сім царів.

[10] dos quais caíram cinco, um existe, e o outro ainda não chegou; e, quando chegar, tem de durar pouco.

[10]П'ятеро з них уже померли, один іще править, а один ще не прийшов. Як прийде він, то призначено йому недовго панувати.

[11] E a besta, que era e não é, também é ele, o oitavo rei, e procede dos sete, e caminha para a destruição.

[11]Звір, котрий був живим, а зараз є мертвий, це і є восьмий цар, який водночас і один із семи. Йде він до загибелі своєї.

[12] Os dez chifres que viste são dez reis, os quais ainda não receberam reino, mas recebem autoridade como reis, com a besta, durante uma hora.

[12]Десять рогів, які ти бачив, то десять царів, які ще не почали своє царювання. Але буде дана їм зі звіром влада царська на одну годину.

[13] Têm estes um só pensamento e oferecem à besta o poder e a autoridade que possuem.

[14] Pelejarão eles contra o Cordeiro, e o Cordeiro os vencerá, pois é o SENHOR dos senhores e o Rei dos reis; vencerão também os chamados, eleitos e fiéis que se acham com ele.

[15] Falou-me ainda: As águas que viste, onde a meretriz está assentada, são povos, multidões, nações e línguas.

[16] Os dez chifres que viste e a besta, esses odiarão a meretriz, e a farão devastada e despojada, e lhe comerão as carnes, e a consumirão no fogo.

[17] Porque em seu coração incutiu Deus que realizem o seu pensamento, o executem à uma e dêem à besta o reino que possuem, até que se cumpram as palavras de Deus.

[18] A mulher que viste é a grande cidade que domina sobre os reis da terra.

[13]Всі вони мають одну мету, і всі віддадуть силу свою і владу звіру.

[14]Вони воюватимуть із Ягням, але Воно, разом із покликаними, вибраними й вірними переможе їх, бо Воно — Господь над панами і Цар над царями».

[15]Потім Ангел сказав мені: «Річки, які ти бачив там, де сидить розпусниця — це народи, нації і мови.

[16]Звір і десять рогів, які ти бачив, ненавидітимуть розпусницю. Вони зруйнують і роздягнуть її, їстимуть тіло її й палитимуть його вогнем.

[17]Адже Бог вклав в їхні серця виконати волю Його: вони погодились віддати звіру владу свою до тих пір, поки не здійсняться Слова Божі.

[18]Жінка, яку ти бачив — це велике місто, що панує над земними царями».

Apocalipse 18

O anúncio da queda de Babilônia

[1] Depois destas coisas, vi descer do céu outro anjo, que tinha grande autoridade, e a terra se iluminou com a sua glória.

[2] Então, exclamou com potente voz, dizendo: Caiu! Caiu a grande Babilônia e se tornou morada de demônios, covil de toda espécie de espírito imundo e esconderijo de todo gênero de ave imunda e detestável,

[3] pois todas as nações têm bebido do vinho do furor da sua prostituição. Com ela se prostituíram os reis da terra. Também os

Одкровення Апостола Іоана 18

Падіння Вавилона

[1]Потім побачив я іншого Ангела, який спускався з небес. І була у нього велика сила, а земля освітилася славою його.

[2]Він вигукнув могутнім голосом: «Упав! Упав великий Вавилон, розпусниця велика! Стала вона притулком демонів, оселею всіляких злих духів, нечистих птахів і огидних тварин.

[3]Бо напоїла всі народи вином Божої люті за її розпусту. Царі земні чинили з нею перелюб, а купці всього світу багатіли з великої розкоші її».

mercadores da terra se enriqueceram à custa da sua luxúria.

[4] Ouvi outra voz do céu, dizendo: Retirai-vos dela, povo meu, para não serdes cúmplices em seus pecados e para não participardes dos seus flagelos;

[5] porque os seus pecados se acumularam até ao céu, e Deus se lembrou dos atos iníquos que ela praticou.

[6] Dai-lhe em retribuição como também ela retribuiu, pagai-lhe em dobro segundo as suas obras e, no cálice em que ela misturou bebidas, misturai dobrado para ela.

[7] O quanto a si mesma se glorificou e viveu em luxúria, dai-lhe em igual medida tormento e pranto, porque diz consigo mesma: Estou sentada como rainha. Viúva, não sou. Pranto, nunca hei de ver!

[8] Por isso, em um só dia, sobrevirão os seus flagelos: morte, pranto e fome; e será consumida no fogo, porque poderoso é o SENHOR Deus, que a julgou.

Os lamentos dos admiradores de Babilônia

[9] Ora, chorarão e se lamentarão sobre ela os reis da terra, que com ela se prostituíram e viveram em luxúria, quando virem a fumaceira do seu incêndio,

[10] e, conservando-se de longe, pelo medo do seu tormento, dizem: Ai! Ai! Tu, grande cidade, Babilônia, tu, poderosa cidade! Pois, em uma só hora, chegou o teu juízo.

[11] E, sobre ela, choram e pranteiam os mercadores da terra, porque já ninguém compra a sua mercadoria,

[4]Тоді я почув інший голос, що линув з небес. І мовив він: «Народе мій, виходь із міста цього, аби не бути співучасником її гріхів, та не постраждати від того жахливого покарання, яке буде наслане на неї.

[5]Бо неба досягли гріхи її, та Бог не забув усі її гріховні вчинки.

[6]Відплатіть їй, розпусниці, за те, як вона зазвичай поводилася з вами, відплатіть їй вдвічі за те, що вона наробила. І келих вина приготуйте їй, міцнішого удвоє, аніж був той, що готувала вона вам.

[7]Дайте їй стільки страждань і горя, скільки мала вона слави й розкоші. Вона ж сама собі говорить: „Сиджу собі царицею. Я не вдова і горя я не знатиму ніколи".

[8]За все те в день один впадуть на неї біди: смерть, горе й голод. Вона горітиме у вогні, тому що Господь Бог, засудивший її — могутній».

Жалобний плач за Вавилоном

[9]Земні царі, які з нею чинили розпусту й розкошували, будуть плакати й ридати за нею, як побачать дим від її пожежі.

[10]Жах перед муками її триматиме їх подалі від неї. І скажуть вони: «Горе, горе тобі, о велике місто! Могутнє місто Вавилон! Зненацька впала на тебе кара».

[11]Купці всього світу теж заплачуть і затужать за цією блудницею, бо ніхто не купуватиме більше їхніх товарів:

[12] mercadoria de ouro, de prata, de pedras preciosas, de pérolas, de linho finíssimo, de púrpura, de seda, de escarlata; e toda espécie de madeira odorífera, todo gênero de objeto de marfim, toda qualidade de móvel de madeira preciosíssima, de bronze, de ferro e de mármore;

[12]ні золота, ні срібла, ні коштовного каміння, ані перлів, ні лляного, пурпурового, шовкового й багряного вбрання, ні всіх видів пахучого дерева, ні всіляких виробів із слонової кістки, ні дорогої деревини, ні бронзи, ні заліза, ані мармуру,

[13] e canela de cheiro, especiarias, incenso, ungüento, bálsamo, vinho, azeite, flor de farinha, trigo, gado e ovelhas; e de cavalos, de carros, de escravos e até almas humanas.

[13]ні кориці, ні бальзаму, ні пахощів, ні мирру, ні вина, ні олії, ні доброго борошна і пшениці, ні худоби, ні овець, ні коней і возів, ані рабів чи людських душ! Вони голосно плакатимуть, кажучи:

[14] O fruto sazonado, que a tua alma tanto apeteceu, se apartou de ti, e para ti se extinguiu tudo o que é delicado e esplêndido, e nunca jamais serão achados.

[14]«Вавилоне! Усе, чого ти прагнула, пропало. Вся розкіш і пишнота втрачені й ніколи не повернуться знов».

[15] Os mercadores destas coisas, que, por meio dela, se enriqueceram, conservar-se-ão de longe, pelo medo do seu tormento, chorando e pranteando,

[15]Купці, які розбагатіли торгівлею в тому місті, триматимуться осторонь, нажахані стражданнями Вавилона. І будуть вони голосити, сумувати й казатимуть:

[16] dizendo: Ai! Ai da grande cidade, que estava vestida de linho finíssimo, de púrpura, e de escarlata, adornada de ouro, e de pedras preciosas, e de pérolas,

[16]«Горе, горе великому місту-розпусниці! Була вона вбрана в тонке полотно, багряницю й порфіру. І прикраси на ній були із золота, коштовного каміння та перлів.

[17] porque, em uma só hora, ficou devastada tamanha riqueza! E todo piloto, e todo aquele que navega livremente, e marinheiros, e quantos labutam no mar conservaram-se de longe.

[17]І все багатство це загинуло водночас!» Всі керманичі і всі, хто плаває морем, і всі моряки, і всі ті, хто з моря живе, — усі трималися осторонь.

[18] Então, vendo a fumaceira do seu incêndio, gritavam: Que cidade se compara à grande cidade?

[18]Вони бачили дим її полум'я і вигукували: «Яке місто може з цим великим містом зрівнятися?»

[19] Lançaram pó sobre a cabeça e, chorando e pranteando, gritavam: Ai! Ai da grande cidade, na qual se enriqueceram todos os

[19]Тоді посипали вони голови свої попелом, плакали, тужили й вигукували: «Горе, горе великому місту, великій розпусниці! Всі, хто мав кораблі на морі,

que possuíam navios no mar, à custa da sua opulência, porque, em uma só hora, foi devastada!

збагатилися завдяки її багатству, але загинула вона водночас!

[20] Exultai sobre ela, ó céus, e vós, santos, apóstolos e profetas, porque Deus contra ela julgou a vossa causa.

[20]Радійте, о Небеса! Втішайтеся апостоли, пророки і всі святі люди Божі! Бо вчинив Бог суд над нею за все, що вона вам зробила!»

A ruína de Babilônia é completa e definitiva

[21] Então, um anjo forte levantou uma pedra como grande pedra de moinho e arrojou-a para dentro do mar, dizendo: Assim, com ímpeto, será arrojada Babilônia, a grande cidade, e nunca jamais será achada.

[21]Тоді могутній Ангел підняв камінь завбільшки з жорно й кинув його в море зі словами: «Так саме і велике місто Вавилон буде безжалісно скинуте, і вже ніхто його не побачить. Ніколи більше не повстане воно.

[22] E voz de harpistas, de músicos, de tocadores de flautas e de clarins jamais em ti se ouvirá, nem artífice algum de qualquer arte jamais em ti se achará, e nunca jamais em ti se ouvirá o ruído de pedra de moinho.

[22]Ніколи там більше не гратимуть кіфари, не лунатимуть голоси співаків, сопілок і сурм! Ніколи не побачите там ніякого ремісника, і не почуєте звуків жорна.

[23] Também jamais em ti brilhará luz de candeia; nem voz de noivo ou de noiva jamais em ti se ouvirá, pois os teus mercadores foram os grandes da terra, porque todas as nações foram seduzidas pela tua feitiçaria.

[23]Ніколи не засвітиться свічник. Й ніхто ніколи не почує сміху молодят. Купці твої були сильними світу цього. І всі народи були обдурені твоїм чаклунством.

[24] E nela se achou sangue de profetas, de santos e de todos os que foram mortos sobre a terra.

[24]Ти, Вавилоне, повинна у смерті пророків, а також святих людей Божих і всіх, хто був убитий на землі».

Apocalipse 19

O júbilo no céu

[1] Depois destas coisas, ouvi no céu uma como grande voz de numerosa multidão, dizendo: Aleluia! A salvação, e a glória, e o poder são do nosso Deus,

[2] porquanto verdadeiros e justos são os seus juízos, pois julgou a grande meretriz

Одкровення Апостола Іоана 19

Радість на небесах

[1]Після цього почув я звук гучний, що лунав з небес, немов численний натовп. І люди ті співали: «Алілуя! Перемога, слава і сила належать нашому Богу,

[2]бо суд Його — праведний і справедливий. Він засудив розпусницю велику, котра розпустою своєю

que corrompia a terra com a sua prostituição e das mãos dela vingou o sangue dos seus servos.

поганила світ. Бог помстився за смерть слуг Своїх, яких вбила вона».

3 Segunda vez disseram: Aleluia! E a sua fumaça sobe pelos séculos dos séculos.

3 І далі співали вони: «Алілуя! Дим вогню, що спалює її, куритиметься вічно».

4 Os vinte e quatro anciãos e os quatro seres viventes prostraram-se e adoraram a Deus, que se acha sentado no trono, dizendo: Amém! Aleluia!

4 Тоді двадцять чотири старійшини і чотири живі істоти вклонилися й почали прославляти Бога, Який сидів на престолі. Вони казали: «Амінь! Алілуя!»

5 Saiu uma voz do trono, exclamando: Dai louvores ao nosso Deus, todos os seus servos, os que o temeis, os pequenos e os grandes.

5 Потім з престолу долинув голос, який казав: «Славте Бога нашого, всі, хто служить Йому! Славте Бога нашого, великі й малі й усі, хто шанує Його!»

6 Então, ouvi uma como voz de numerosa multidão, como de muitas águas e como de fortes trovões, dizendo: Aleluia! Pois reina o SENHOR, nosso Deus, o Todo-Poderoso.

6 Тоді почув я голос немовби численної громади. Він нагадував шум могутнього водоспаду або сильний гуркоту грому. Ті люди співали: «Алілуя! Господь, наш Всемогутній Бог царює.

7 Alegremo-nos, exultemos e demos-lhe a glória, porque são chegadas as bodas do Cordeiro, cuja esposa a si mesma já se ataviou,

7 Радіймо і пишаймося, і прославляймо Бога, бо час настав — весільний час Ягняти. І Його наречена вже для Нього приготувалася.

8 pois lhe foi dado vestir-se de linho finíssimo, resplandecente e puro. Porque o linho finíssimo são os atos de justiça dos santos.

8 Їй дозволили вбратися у шати з чистого й сяйливого полотна». (Полотно — то праведні вчинки святих людей Божих).

9 Então, me falou o anjo: Escreve: Bem-aventurados aqueles que são chamados à ceia das bodas do Cordeiro. E acrescentou: São estas as verdadeiras palavras de Deus.

9 І сказав мені Ангел: «Запиши: Щасливі ті, кого запрошено на це весільне свято Ягняти». А потім додав: «Це істинні слова Бога».

10 Prostrei-me ante os seus pés para adorá-lo. Ele, porém, me disse: Vê, não faças isso; sou conservo teu e dos teus irmãos que mantêm o testemunho de Jesus; adora a Deus. Pois o testemunho de Jesus é o espírito da profecia.

10 Тоді я впав до ніг його, щоб поклонитися йому, але він сказав: «Не роби цього! Я такий же слуга, як ти, й брати і сестри твої, хто має істинне свідчення Ісуса. Вклоняйтеся Богу! Бо свідчення Ісуса — то дух пророцтва».

Cristo, o vencedor da besta e do falso profeta

[11] Vi o céu aberto, e eis um cavalo branco. O seu cavaleiro se chama Fiel e Verdadeiro e julga e peleja com justiça.

[12] Os seus olhos são chama de fogo; na sua cabeça, há muitos diademas; tem um nome escrito que ninguém conhece, senão ele mesmo.

[13] Está vestido com um manto tinto de sangue, e o seu nome se chama o Verbo de Deus;

[14] e seguiam-no os exércitos que há no céu, montando cavalos brancos, com vestiduras de linho finíssimo, branco e puro.

[15] Sai da sua boca uma espada afiada, para com ela ferir as nações; e ele mesmo as regerá com cetro de ferro e, pessoalmente, pisa o lagar do vinho do furor da ira do Deus Todo-Poderoso.

[16] Tem no seu manto e na sua coxa um nome inscrito: REI DOS REIS E SENHOR DOS SENHORES.

[17] Então, vi um anjo posto em pé no sol, e clamou com grande voz, falando a todas as aves que voam pelo meio do céu: Vinde, reuni-vos para a grande ceia de Deus,

[18] para que comais carnes de reis, carnes de comandantes, carnes de poderosos, carnes de cavalos e seus cavaleiros, carnes de todos, quer livres, quer escravos, tanto pequenos como grandes.

[19] E vi a besta e os reis da terra, com os seus exércitos, congregados para pelejarem

Вершник на білому коні

[11]Тоді побачив я, як розкрилися Небеса і з’явився переді мною білий кінь, а на ньому Вершник, ім’я Якому Вірний та Істинний, бо справедливий Він, коли судить і коли воює.

[12]Очі Його були немов палаюче багаття, а на голові багато вінців. Й імені, що написане на Ньому, не знає ніхто, крім Нього Самого.

[13]Вбраний Він був в одяг, просякнутий кров’ю. Ім’ям Його називали таким: «Слово Боже».

[14]Війська Небесні, вбрані в чистий, білий й лляний одяг, їхали слідом за Ним на білих конях.

[15]Гострий меч був в устах Його, щоб бити поган. Він буде правити ними залізним жезлом, і почавить виноград в чавилі страшного гніву Всемогутнього Бога.

[16]На вбранні Його і на стегні було написане ім’я: Цар Царів і Володар володарів.

Знищення звіра і лжепророка

[17]Тоді побачив я Ангела, який стояв на сонці. Гучним голосом закликав він усіх птахів, що шугали в піднебессі: «Злітайтесь на велике Боже свято,

[18]щоб ви могли їсти тіла царів, генералів і славних мужів, й тіла коней і вершників, й тіла всіляких людей: вільних і рабів, великих і малих».

[19]І побачив я звіра і царів світу цього разом з їхніми військами, зібраними на битву проти Вершника на білому коні та Його війська.

contra aquele que estava montado no cavalo e contra o seu exército.

[20] Mas a besta foi aprisionada, e com ela o falso profeta que, com os sinais feitos diante dela, seduziu aqueles que receberam a marca da besta e eram os adoradores da sua imagem. Os dois foram lançados vivos dentro do lago de fogo que arde com enxofre.

[21] Os restantes foram mortos com a espada que saía da boca daquele que estava montado no cavalo. E todas as aves se fartaram das suas carnes.

[20]Але звіра було схоплено разом із лжепророком, який в його присутності творив чудеса. Чудесами він обдурював тих, на кому було те тавро звіра і хто вклонявся його образу. Обох живцем було вкинуто у вогняне сірчане озеро.

[21]Решту було вбито мечем, що стримів з уст Вершника на білому коні, а птахи всі вдосталь наїлися їхнього тіла.

Apocalipse 20

A prisão de Satanás por mil anos. A primeira ressurreição

[1] Então, vi descer do céu um anjo; tinha na mão a chave do abismo e uma grande corrente.

[2] Ele segurou o dragão, a antiga serpente, que é o diabo, Satanás, e o prendeu por mil anos;

[3] lançou-o no abismo, fechou-o e pôs selo sobre ele, para que não mais enganasse as nações até se completarem os mil anos. Depois disto, é necessário que ele seja solto pouco tempo.

[4] Vi também tronos, e nestes sentaram-se aqueles aos quais foi dada autoridade de julgar. Vi ainda as almas dos decapitados por causa do testemunho de Jesus, bem como por causa da palavra de Deus, tantos quantos não adoraram a besta, nem tampouco a sua imagem, e não receberam

Одкровення Апостола Іоана 20

Тисяча літ

[1]Тоді побачив я Ангела, який спускався з небес. В руці він тримав ключ від безодні й великий ланцюг.

[2]Він схопив дракона, того змія старого, що є дияволом чи сатаною, і зв'язав його ланцюгом на тисячу років.

[3]Ангел кинув його в безодню й замкнув її, поклавши печатку на вході над змієм, щоб не міг він більше зводити народи, доки не мине тисяча років. Після цього його мусить бути звільнено, але ненадовго.

[4]Тоді побачив я престоли, на яких сиділи люди, котрим було дано владу судити. І побачив я душі тих людей, кому стяли голови, бо вони свідчили про Ісуса, і проповідували Слово Боже. Вони не поклонилися ні звіру, ні образу його, і не мали печатки ні на чолі, ані на руках. Вони ожили й царювали разом з Христом тисячу років.

a marca na fronte e na mão; e viveram e reinaram com Cristo durante mil anos.

5 Os restantes dos mortos não reviveram até que se completassem os mil anos. Esta é a primeira ressurreição.

6 Bem-aventurado e santo é aquele que tem parte na primeira ressurreição; sobre esses a segunda morte não tem autoridade; pelo contrário, serão sacerdotes de Deus e de Cristo e reinarão com ele os mil anos.

Satanás é solto e derrotado

7 Quando, porém, se completarem os mil anos, Satanás será solto da sua prisão

8 e sairá a seduzir as nações que há nos quatro cantos da terra, Gogue e Magogue, a fim de reuni-las para a peleja. O número dessas é como a areia do mar.

9 Marcharam, então, pela superfície da terra e sitiaram o acampamento dos santos e a cidade querida; desceu, porém, fogo do céu e os consumiu.

10 O diabo, o sedutor deles, foi lançado para dentro do lago de fogo e enxofre, onde já se encontram não só a besta como também o falso profeta; e serão atormentados de dia e de noite, pelos séculos dos séculos.

O juízo de Deus

11 Vi um grande trono branco e aquele que nele se assenta, de cuja presença fugiram a terra e o céu, e não se achou lugar para eles.

12 Vi também os mortos, os grandes e os pequenos, postos em pé diante do trono. Então, se abriram livros. Ainda outro livro, o Livro da Vida, foi aberto. E os mortos

5(А інші мертві не ожили, доки тисяча років не минула). Це було перше воскресіння.

6Блаженні ті, хто має частку у першому воскресінні. Вони — святі люди Божі і друга смерть не має над ними влади. Вони будуть священиками, які належать Богові й Христу, і царюватимуть разом з Ним тисячу років.

Поразка сатани

7А через тисячу років звільнено буде сатану з в'язниці.

8Тоді піде він по всьому світу обманювати народи, які звуться Ґоґ і Маґоґ, й обдурить їх і зведе для війни. І збереться там стільки людей, що і не перелічити їх, як піску на березі моря.

9Вони наступатимуть по всій землі, й оточать стан людей Божих і Його улюблене місто, але вогонь зійде з небес і пожере їх.

10Тоді диявол, який зводив народи, буде укинутий в озеро палаючої сірки, туди ж, де звір і лжепророк. І будуть вони зазнавати мук страшних день і ніч на вічні віки.

Останній суд

11Тоді я побачив великий білий престол і Того, Хто сидить на ньому. Земля і небо втекли і зникли від Його присутності.

12І побачив я мертвих — великих і малих, які стояли перед престолом. Там були розгорнуті книги. Й інша книга була розгорнута — Книга Життя; мертвих

foram julgados, segundo as suas obras, conforme o que se achava escrito nos livros.

13 Deu o mar os mortos que nele estavam. A morte e o além entregaram os mortos que neles havia. E foram julgados, um por um, segundo as suas obras.

14 Então, a morte e o inferno foram lançados para dentro do lago de fogo. Esta é a segunda morte, o lago de fogo.

15 E, se alguém não foi achado inscrito no Livro da Vida, esse foi lançado para dentro do lago de fogo.

Apocalipse 21

O novo céu e a nova terra

1 Vi novo céu e nova terra, pois o primeiro céu e a primeira terra passaram, e o mar já não existe.

2 Vi também a cidade santa, a nova Jerusalém, que descia do céu, da parte de Deus, ataviada como noiva adornada para o seu esposo.

3 Então, ouvi grande voz vinda do trono, dizendo: Eis o tabernáculo de Deus com os homens. Deus habitará com eles. Eles serão povos de Deus, e Deus mesmo estará com eles.

4 E lhes enxugará dos olhos toda lágrima, e a morte já não existirá, já não haverá luto, nem pranto, nem dor, porque as primeiras coisas passaram.

5 E aquele que está assentado no trono disse: Eis que faço novas todas as coisas. E acrescentou: Escreve, porque estas palavras são fiéis e verdadeiras.

судили за вчинками їхніми, які були записані в тих книгах.

13Море віддало тих мертвих, які в ньому були, смерть і пекло віддали тих мертвих, які в них перебували. І кожного судили згідно з ділами його.

14Потім смерть та пекло були викинуті у вогняне озеро. Це і є друга смерть — вогняне озеро.

15І якщо чиєсь ім'я не було записане в Книзі Життя, того було вкинуто в вогняне озеро.

Одкровення Апостола Іоана 21

Новий Єрусалим

1Тоді побачив я «нове небо і нову Землю», бо ті небо й Земля зникли, і моря більше не існувало.

2Також побачив я святе місто, Новий Єрусалим, що сходив з небес від Бога, як наречена, вбрана для свого нареченого.

3І почув я гучний голос, що лунав з престолу. Він промовляв: «Ось оселя Бога з людьми. Він оселиться з ними, і будуть вони Його народом, й Сам Бог буде з ними їхнім Богом.

4Він витре кожну сльозу з їхніх очей, і не буде більше смерті. Не буде більше ні суму, ні плачу, ні болю, бо все старе минеться».

5Потім Той, Хто сидить на престолі, сказав: «Дивіться! Ось Я творю все нове!» І додав: «Запиши все це, бо слова ці правдиві та істинні».

[6] Disse-me ainda: Tudo está feito. Eu sou o Alfa e o Ômega, o Princípio e o Fim. Eu, a quem tem sede, darei de graça da fonte da água da vida.

[6]І сказав Він мені: «Збулося! Я — Альфа і Омеґа, Початок і Кінець. Я напуватиму спраглих водою із джерела життя.

[7] O vencedor herdará estas coisas, e eu lhe serei Deus, e ele me será filho.

[7]Хто переможе, успадкує все, і Я буду Богом його, а він буде Моїм сином.

[8] Quanto, porém, aos covardes, aos incrédulos, aos abomináveis, aos assassinos, aos impuros, aos feiticeiros, aos idólatras e a todos os mentirosos, a parte que lhes cabe será no lago que arde com fogo e enxofre, a saber, a segunda morte.

[8]Але боягузи, невіруючі, мерзотники, вбивці, розпусники, чаклуни, ідолопоклонці і брехуни дістануть долю свою у вогняному сірчаному озері. Це і є друга смерть».

A nova Jerusalém

[9] Então, veio um dos sete anjos que têm as sete taças cheias dos últimos sete flagelos e falou comigo, dizendo: Vem, mostrar-te-ei a noiva, a esposa do Cordeiro;

[9]Тоді до мене підійшов один із семи Ангелів, які мали сім чаш, наповнених сімома останніми карами, і сказав: «Ходім. Я покажу тобі наречену, дружину Ягняти».

[10] e me transportou, em espírito, até a uma grande e elevada montanha e me mostrou a santa cidade, Jerusalém, que descia do céu, da parte de Deus,

[10]І Духом Святим він переніс мене на величезну високу гору й показав мені святе місто Єрусалим, що спускалося з небес від Бога.

[11] a qual tem a glória de Deus. O seu fulgor era semelhante a uma pedra preciosíssima, como pedra de jaspe cristalina.

[11]Місто те мало славу Божу, і сяяло, мов найкоштовніше каміння, як прозорий кришталевий яспис.

[12] Tinha grande e alta muralha, doze portas, e, junto às portas, doze anjos, e, sobre elas, nomes inscritos, que são os nomes das doze tribos dos filhos de Israel.

[12]Місто оточував великий і високий мур із дванадцятьма брамами. Дванадцять Ангелів стояли біля брам, а на воротах було написано імена дванадцяти ізраїльських племен.

[13] Três portas se achavam a leste, três, ao norte, três, ao sul, e três, a oeste.

[13]Троє воріт були на схід, троє воріт — на північ, троє воріт — на південь і троє воріт — на захід.

[14] A muralha da cidade tinha doze fundamentos, e estavam sobre estes os doze nomes dos doze apóstolos do Cordeiro.

[14]Міський мур було збудовано на дванадцяти кам’яних основах, на яких були написані імена дванадцяти апостолів Ягняти.

[15] Aquele que falava comigo tinha por medida uma vara de ouro para medir a cidade, as suas portas e a sua muralha.

[15]Ангел, який говорив до мене, мав золоте мірило, яким міг він виміряти місто, брами й мур.

[16] A cidade é quadrangular, de comprimento e largura iguais. E mediu a cidade com a vara até doze mil estádios. O seu comprimento, largura e altura são iguais.

[16]Те місто було квадратне — ширина його дорівнювала довжині. Ангел зробив заміри міста, і наміряв приблизно дві тисячі двісті кілометрів.

[17] Mediu também a sua muralha, cento e quarenta e quatro côvados, medida de homem, isto é, de anjo.

[17]Потім він поміряв мур. Той становив приблизно сімдесят два метри.

[18] A estrutura da muralha é de jaspe; também a cidade é de ouro puro, semelhante a vidro límpido.

[18]Мур було збудовано з яспису, а місто — з чистого золота, і було воно сяйливе, мов чисте скло.

[19] Os fundamentos da muralha da cidade estão adornados de toda espécie de pedras preciosas. O primeiro fundamento é de jaspe; o segundo, de safira; o terceiro, de calcedônia; o quarto, de esmeralda;

[20] o quinto, de sardônio; o sexto, de sárdio; o sétimo, de crisólito; o oitavo, de berilo; o nono, de topázio; o décimo, de crisópraso; o undécimo, de jacinto; e o duodécimo, de ametista.

[19-20]Підвалини міського муру були оздоблені різноманітним коштовним камінням. Перша основа — ясписом, друга — сапфіром, третя — халкидоном, четверта — смарагдом, п’ята — сардоніксом, шоста — сардієм, сьома — хризолітом, восьма — берилом, дев’ята — топазом, десята — хрисопрасом, одинадцята — гіацинтом, дванадцята — аметистом.

[21] As doze portas são doze pérolas, e cada uma dessas portas, de uma só pérola. A praça da cidade é de ouro puro, como vidro transparente.

[21]Дванадцять брам — то були дванадцять перлин, а кожна брама була однією перлиною. Вулиця міста була вибрукована чистим золотом — ясна, як скло.

[22] Nela, não vi santuário, porque o seu santuário é o SENHOR, o Deus Todo-Poderoso, e o Cordeiro.

[22]Я не бачив храму у ньому, бо храм його — Господь Бог Всемогутній і Ягня.

[23] A cidade não precisa nem do sol, nem da lua, para lhe darem claridade, pois a glória de Deus a iluminou, e o Cordeiro é a sua lâmpada.

[23]І не потрібно для освітлення ні сонця, ні місяця, бо освітлювала його Божа слава, і Ягня — його світильник.

[24] As nações andarão mediante a sua luz, e os reis da terra lhe trazem a sua glória.

[25] As suas portas nunca jamais se fecharão de dia, porque, nela, não haverá noite.

[26] E lhe trarão a glória e a honra das nações.

[27] Nela, nunca jamais penetrará coisa alguma contaminada, nem o que pratica abominação e mentira, mas somente os inscritos no Livro da Vida do Cordeiro.

[24]Народи ходитимуть у світлі цьому, а земні царі принесуть місту славу.

[25]Ворота його ніколи не будуть зачинятися вдень, а ночі там не буде взагалі.

[26]Слава й честь народів будуть принесені туди.

[27]Ніщо нечисте не ввійде до того міста. І не ввійде туди ніхто з тих, хто робить щось ганебне або бреше, лише ті, чиї імена записані у Книзі Життя Ягняти.

Apocalipse 22

[1] Então, me mostrou o rio da água da vida, brilhante como cristal, que sai do trono de Deus e do Cordeiro.

[2] No meio da sua praça, de uma e outra margem do rio, está a árvore da vida, que produz doze frutos, dando o seu fruto de mês em mês, e as folhas da árvore são para a cura dos povos.

[3] Nunca mais haverá qualquer maldição. Nela, estará o trono de Deus e do Cordeiro. Os seus servos o servirão,

[4] contemplarão a sua face, e na sua fronte está o nome dele.

[5] Então, já não haverá noite, nem precisam eles de luz de candeia, nem da luz do sol, porque o SENHOR Deus brilhará sobre eles, e reinarão pelos séculos dos séculos.

A certeza do cumprimento da profecia deste livro

[6] Disse-me ainda: Estas palavras são fiéis e verdadeiras. O SENHOR, o Deus dos espíritos dos profetas, enviou seu anjo para

Одкровення Апостола Іоана 22

Вічне царство

[1-2]Потім Ангел показав мені річку води життєдайної, що текла від Божого престолу та Ягняти й збігала посеред вулиці міста. По берегах річки росло Дерево Життя, яке давало врожай дванадцять разів на рік і родило щомісяця. А листя того дерева служило для зцілення народів.

[3]Не буде там нічого, що було прокляте Богом. Престол Бога і Ягняти знаходиметься у тому місті, а слуги Божі поклонятимуться Йому.

[4]І бачитимуть вони Його обличчя, а ім'я Його буде на їхньому чолі.

[5]Не буде там ночі, й не потрібно буде ні світильника, ні сонячного світла, бо Господь Бог дасть світло слугам Своїм, і царюватимуть вони вічно!

Чекайте приходу Господа

[6]І сказав мені Ангел: «Слова ці правдиві та істинні. Господь, Бог духів пророчих, послав Свого Ангела показати слугам Своїм, що має статися незабаром».

mostrar aos seus servos as coisas que em breve devem acontecer.

[7] Eis que venho sem demora. Bem-aventurado aquele que guarda as palavras da profecia deste livro.

[7]«Слухайте! Ось невдовзі Я прийду! Щасливий той, хто підкоряється словам пророцьким, записаним у цій книзі».

As admoestações e as promessas finais

[8] Eu, João, sou quem ouviu e viu estas coisas. E, quando as ouvi e vi, prostrei-me ante os pés do anjo que me mostrou essas coisas, para adorá-lo.

[8]Я, Іоан, чув і бачив все це. А коли почув і побачив, то низько вклонився до ніг Ангела, який показував мені те все.

[9] Então, ele me disse: Vê, não faças isso; eu sou conservo teu, dos teus irmãos, os profetas, e dos que guardam as palavras deste livro. Adora a Deus.

[9]Але він сказав мені: «Не роби так. Я такий же слуга, як ти й твої браття-пророки, і як ті, хто підкоряються написаному в книзі цій. Вклоняйся Богу!»

[10] Disse-me ainda: Não seles as palavras da profecia deste livro, porque o tempo está próximo.

[10]І ще він сказав мені: «Не тримай у таємниці пророцькі слова книги цієї, бо час наближається, коли усе це здійсниться.

[11] Continue o injusto fazendo injustiça, continue o imundo ainda sendo imundo; o justo continue na prática da justiça, e o santo continue a santificar-se.

[11]Нехай неправедні продовжують діяти неправедно, а нечисті — ще й далі поганяться. Нехай праведні чинять праведно, а святі лишаються святими.

[12] E eis que venho sem demora, e comigo está o galardão que tenho para retribuir a cada um segundo as suas obras.

[12]Слухай! Я незабаром прийду й відплачу кожному відповідно до вчинків його.

[13] Eu sou o Alfa e o Ômega, o Primeiro e o Último, o Princípio e o Fim.

[13]Я — Альфа і Омеґа, Перший і Останній, Початок і Кінець.

[14] Bem-aventurados aqueles que lavam as suas vestiduras [no sangue do Cordeiro], para que lhes assista o direito à árvore da vida, e entrem na cidade pelas portas.

[14]Щасливі ті, хто омили одяг свій, бо матимуть вони право їсти плоди з Дерева Життя й право ввійти крізь браму в місто.

[15] Fora ficam os cães, os feiticeiros, os impuros, os assassinos, os idólatras e todo aquele que ama e pratica a mentira.

[15]А пси, чаклуни, розпусники, вбивці, ідолопоклонці та всі, хто любить і чинить кривду, залишаться за муром.

[16] Eu, Jesus, enviei o meu anjo para vos testificar estas coisas às igrejas. Eu sou a

[16]Я, Ісус, послав Ангела Свого, щоб засвідчити вам в церквах оце все. Я —

Raiz e a Geração de Davi, a brilhante Estrela da manhã.

нащадок Давидового роду, сяйлива Вранішня Зірка».

[17] O Espírito e a noiva dizem: Vem! Aquele que ouve, diga: Vem! Aquele que tem sede venha, e quem quiser receba de graça a água da vida.

[17]Дух і наречена кажуть: «Прийди!» І нехай той, хто чує, повторює: «Прийди!» Нехай спраглий приходить. Хто хоче, може вільно брати життєдайну воду.

A conclusão do livro

[18] Eu, a todo aquele que ouve as palavras da profecia deste livro, testifico: Se alguém lhes fizer qualquer acréscimo, Deus lhe acrescentará os flagelos escritos neste livro;

[18]І Я попереджаю кожного, хто слухає пророцькі слова цієї книги: Якщо хто додасть хоч що до цих слів, Бог пошле йому всі ті покарання, про котрі в книзі цій написано.

[19] e, se alguém tirar qualquer coisa das palavras do livro desta profecia, Deus tirará a sua parte da árvore da vida, da cidade santa e das coisas que se acham escritas neste livro.

[19]Якщо хто вилучить щось із цієї пророцької книги, Бог забере частку його з Дерева Життя та зі Святого міста, що описані в книзі.

[20] Aquele que dá testemunho destas coisas diz: Certamente, venho sem demora. Amém! Vem, SENHOR Jesus!

[20]Ісус, Котрий свідчить з пошаною про все це, говорить: «Так, Я прийду незабаром». Амінь! Прийди, Господи Ісусе!

A bênção

[21] A graça do SENHOR Jesus seja com todos.

[21]Нехай благодать Господа Ісуса буде з усіма вами.

Esclarecimento

Trata-se de iniciativa particular, no sentido de contribuir para a divulgação da Bíblia.

Temos pleno convencimento de que todo esforço em tornar a Palavra de Deus acessível a todos, em quaisquer localidades e falantes das mais diversas línguas, precisa ser um objetivo de todos os que são guiados pelo Espírito Santo. Ele inspirou o profeta Jeremias a dizer "não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR, porque todos me conhecerão, desde o menor até ao maior deles, diz o SENHOR" (Jer. 31:34).

Jesus, também, falou assim: "e será pregado este evangelho do reino por todo o mundo, para testemunho a todas as nações" (Mat. 24:14).

Nos dias atuais, existem instituições trabalhando para que a Bíblia seja traduzida para as diversas línguas. Não é uma tarefa simples. Anos de trabalho, dedicação e entrega, vêm sendo empregados, por muitos, em todo o mundo, para esta tão extraordinária missão.

Meu objetivo é o de colaborar, permitindo que as igrejas de Jesus, espalhadas pelo mundo, e, particularmente, no Brasil, tenham, primeiro, conhecimento dos diversos textos bíblicos disponíveis, e, em seguida, acesso a esses textos.

Por anos venho me dedicando a ter a Bíblia bem próxima a mim, nas mais diversas línguas. Também me dediquei muito por anunciá-la e distribuí-la, especialmente em escolas. Mas um dia entendi que precisava fazer muito mais, disponibilizando os textos que tão dedicadamente me esforcei em obter.

Assim, compartilho com todos, os textos bíblicos que mantenho em formato digital, conforme foram traduzidos pelas diversas instituições que são mencionadas em todas as páginas, não havendo de nossa parte, nehuma intenção comercial ou de divulgação pessoal.

Os textos deste presente trabalho foram fielmente extraídos das páginas eletrônicas das instituições que os produziram, não havendo qualquer acréscimo, seja por nota ou comentários.

É importente esclarecer aos leitores que não somente a Sociedade Bíblica do Brasil – SBB, mas, também, algumas outras editoras produzem Bíblias em português, basicamente a partir da versão portuguêsa de João Ferreira de Almeida, cuja primeira tradução (apenas o Novo Testamento) foi apresentada no ano de 1676, enquanto trabalhava na ilha de Java. Porém, não é apenas a partir dessa versão que as diversas edições foram baseadas. Hoje, tem-se bíblias em português produzidas a partir de várias fontes, além da primeira versão de Almeida.

De tempos em tempos, as editoras fazem revisões e atualizações de seus trabalhos, para manter a bíblia numa linguagem atualizada e acessível aos leitores, convindo dizer que todas as línguas, por serem vivas, sofrem mudanças tanto na forma falada quanto na escrita, com alterações ortográficas, gramaticais, e, até mesmo, do sentido das palavras, que de lugar para lugar, ano para ano, vão se alterando.

A Bíblia já está traduzida para muitas línguas, porém, é preciso que se saiba que muitos países possuem dezenas e até centenas de línguas ou dialetos. Muitas vezes pensamos que em países europeus e do continente americano exista uma língua oficial, falada por todos. Mas isso não é verdade; mesmo nos países onde há apenas uma língua oficial, existem outras, que não são oficiais, mas que são faladas por diversas comunidades regionais.

Um exemplo é o que acontece na Espanha, onde, embora o Espanhol seja a língua oficial do país, há comunidades que utilizam, na comunicação do cotidiano, a língua basca ou a língua catalã. Isso é muito frequente, inclusive no Brasil. Aqui, o Português é a língua oficial, mas diversas comunidades indígenas se utilizam de suas próprias línguas para se comunicarem.

Propus-me executar dois trabalhos distintos. O primeiro visando permitir o acesso à bíblias nas mais divesas línguas, por meio de textos digitais em formato pdf. O objetivo é contribuir para divulgar grande parte das bíblias atualmente existentes. O segundo trabalho é no sentido de disponibilizar bíblias em duas línguas. Com isso pretendendo disponibilizar de forma gratuita a Bíblia em português, conforme o uso corrente do Brasil, e uma língua de outro país, como forma de contribuição aos leitores que querem fazer comparação de textos, bem como, aos que querem conhecer outra língua, aos missionários e o público em geral.

É, importante dizer que as bíblias são traduzidas a partir de fontes diversas. Isso significa que a versão da Bíblia de um país possa ser diferente da que é utilizada em outro, não permitindo uma compatibilização textual exata entre elas. E mesmo entre versões produzidas a partir de uma mesma fonte, haverá diferenças entre as impressas nos anos 1970 e as que são impressas a partir dos anos 2000, por exemplo.

Por essa razão, resolvi utilizar três versões distintas para este trabalho: Almeida Revista e Atualizada (ARA), Nolva Versão Internacinal (NVI) e King James Atualizada (KJA). A intenção é permitir mais de uma possibilidade de aproximação entre as versões utilizadas em nossa língua Portuguesa e as que são utilizadas em outros países. Dessa forma o leitor poderá escolher uma ou outra versão em Português. Por último, esclareço que atualmente, a maioria das editoras/tradutoras adotam as versões NVI ou BKJ para produção de Bíblias, nos diversos países.

Todas as versões estão disponibilizadas pela internet, podendo qualquer pessoa acessá-las. O objetivo é permitir que os textos atualmente existentes estejam facilmente disponíveis aos diversos interessados.

Quanto a mim, reconhecendo e respeitando os direitos das instituições sobre os trabalhos de tradução, recai o encargo de ajudar a divulgar, pedindo aos que amam a Bíblia, que baixem os textos hoje existentes, para que a Palavra do Senhor possa ser preservada para as futuras gerações. Quem sabe se em algum tempo, época ou lugar não haverá situação, que hoje parece distante, mas que poderá ser vivida por outros, semelhante à vivenciada por Paulo e Barnabé, e, registrada em Atos 13:44, “no sábado seguinte, afluiu quase toda a cidade para ouvir a palavra de Deus”.

O futuro não nos pertence, mas nos cabe ser previdentes e zelosos pela guarda da Palavra de Deus, principalmente as Igrejas de Jesus.

Este é o meu desejo. Guarde a Palavra de Deus. Ela mostra o Caminho e permite a todos, que se conheça a vontade de Deus, em todos os lugares e épocas.

Marcel da Glória Pereira
2022, Vitória/ES – Brasil